DUKE
UNIVERSITY

LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2021 with funding from
Duke University Libraries

https://archive.org/details/polnyislovarpols11dubr

DOKŁADNY SŁOWNIK POLSKO-RUSKI.

ПОЛНЫЙ ПОЛЬСКО-РУССКІЙ СЛОВАРЬ.

DOKŁADNY SŁOWNIK

JĘZYKA

POLSKIEGO I RUSKIEGO

UŁOŻONY PRZEZ

P. DUBROWSKIEGO

Członka Korrespondenta Cesarskiej Akademji Nauk.

Część Polsko-Ruska.

WARSZAWA.

NAKŁADEM FERDYNANDA HÖSICK'A.

1901.

ПОЛНЫЙ СЛОВАРЬ

Polnyi slovar' pol'skago ---

ПОЛЬСКАГО И РУССКАГО

ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ

П. П. ДУБРОВСКИМЪ

Членомъ Корреспондентомъ Императорской Академіи Наукъ.

Часть Польско-Русская.

t. 1

ВАРШАВА.

ИЗДАНІЕ КНИГОПРОДАВЦА ФЕРДИНАНДА ГЁЗИКА.

1901.

Дозволено Цензурою
Варшава, 13 Августа 1900 года.

Druk. M. Filipowskiej, Warszawa, Senatorska № 17.

491.853917
D 819 P
t.1

A.

A произно́сится какъ ру́сская бу́ква **A**, та же бу́ква съ носовы́мъ зву́комъ **Ą** произно́сится какъ *ом* пе́редъ бу́квами *b* и *p* (**dąb**, дубъ, **kąpiel**, купа́льня), пе́редъ про́чими же согла́сными какъ *он* (**pająk**, пау́къ, **kąt**, у́голъ). Въ концѣ словъ носово́й звукъ почти́ утра́чивается и перехо́дитъ въ *O* (**chodzą**, хо́дятъ, **z tobą**, съ тобо́ю).

A, а, и, но, ли, же. **A byłeś tam?** былъ ли ты тамъ? **A gdzie poszedł?** куда́ онъ пошёлъ? **A gdzie jest?** Да гдѣ онъ? **A tak!** ну, да! коне́чно! ита́къ! **Nic a nic!** бо́лѣе ничего́, соверше́нно ничего́! **A pisać to pisać!** Писа́ть такъ писа́ть! **Nic nie wie a gada**, ничего́ не зна́етъ а болта́етъ. **Był to wojak a nawet znakomity literat**, э́то былъ во́инъ и да́же знамени́тый литера́торъ.— **A tak, czego nie wiedział, innych pytał się**, ита́къ, чего́ онъ не зна́лъ, спра́шивалъ у други́хъ. || **A!** а! *Межд.* **A! a!**

Aaronowa broda, Ааро́нова борода́, сухо́й водоле́нь, подлѣсникъ (*растеніе*).

Abcas, -a, *м. см.* **Abzas, Obcas.**

Abcyssa, -y, *ж. Мат.* абци́сса.

Abdank, Habdank, -u, *м.* по́льскій гербъ съ бу́квою **W.**

Abdankować, *Стар.* отрѣша́ть отъ слу́жбы; || оставля́ть слу́жбу, отрека́ться (*отъ чего́*).

Abdominalny, *Анат.* брюшно́й.

Abdruk, -u, *м.* отпеча́токъ, отпеча́тка; || слѣпокъ.

Abdykacja, -ji, *ж.* сложе́ніе съ себя́ са́на; || отрече́ніе отъ престо́ла, абдика́ція.

Abdykować, сложи́ть съ себя́ санъ; || отре́чься отъ престо́ла.

Abecadarjusz, Abecadlarz, -a, *м.* а́збучникъ, учащійся а́збукѣ.

Abecadlarka, -i, *ж.* а́збучница, уча́щаяся а́збукѣ.

Abecadlnik, -a, *м.* а́збука, буква́рь.

Abecadło, -a, *ср.* а́збука, собра́ніе буквъ, буква́рь.

Abecadłowy, а́збучный, алфави́тный. **Porządkiem abecadłowym**, по а́збучному поря́дку, по алфави́ту.

Abelek, -lka, *м.* опо́екъ.

Abelkowy, опо́йковый.

Aberracja, -ji, *ж. Астрон.* аберра́ція, ка́жущееся движе́ніе неподви́жныхъ звѣздъ; || *Опт.* разсѣяніе лучей свѣта въ зри́тельныхъ тру́бахъ; || * совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.

Ab instat, *Юрид.* безъ завѣща́нія.

Ab irato, *Юрид.* учинённый въ гнѣвѣ.

Abis, *см.* **Abys.**

Abjuracja, -ji, *ж.* отрече́ніе. отступле́ніе подъ прися́гою.

Abjurować, отрека́ться, отступа́ться, отпира́ться подъ прися́гою.

Ablaktować, прививать дерёвья.

Ablaktowanie, -nia, *ср.* прививáніе, прививка дерёвьевъ.

Ablegacja, -ji, *ж.* аблега́ція, до́лжность викарія, легата.

Ablegat, -a, *м.* аблега́тъ, вика́рій легата.

Ablegowanie, -nia, *ср. см.* **Odkładanie.**

Ablegry, *мн. см.* **Odkłady.**

Ablucja, -ji, *ж.* омове́ніе, умове́ніе.

Abo, Albo, и́ли, иль, ли́бо.

Abolicja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, уничтоже́ніе; || проще́ніе, проща́да.

Abonament, -u, *м.* абонеме́нтъ, абони́ровка, подпи́ска, подписна́я цѣна́.

Abonent, -a, *м.* абоне́нтъ, подпи́счикъ

Abonować, абони́ровать, подпи́сываться.

Abordaż, -u, *м.* абовда́жъ, сцѣпле́ніе двухъ корабле́й.

Aborigeni, *мн.* аборигены, первобы́тные жи́тели, старожи́лы.

Abowiem, Albowiem, и́бо, потому́ что.

Abrewjacja, -ji, *ж.* сокраще́ніе.

Abrewjator, -a, *м.* сократи́тель; || сочини́тель па́пскихъ буллъ и разрѣше́ній.

Abrewjatura, -y, *ж.* сокраще́ніе словъ.

Abrys, -u, *м.* о́черкъ, чертёжъ, рису́нокъ.

Abscyssa, -y, *ж. Мат.* абсци́сса, отрѣзокъ.

Absolucja, -ji, *ж.* разрѣше́ніе отъ грѣхо́въ, отпуще́ніе грѣхо́въ; || освобожде́ніе отъ наказа́нія, оправда́ніе.

Absolut, -a, *м.* де́спотъ, самоупра́вный человѣкъ.

Absolutnie, самовла́стно, произво́льно.

Absolutność, -ści, *ж.* произво́лъ, произво́льность, самовла́стіе, самовла́стность, абсолюти́змъ.

Absolutny, абсолю́тный, произво́льный, самовла́стный.

Absolutyzm, -u, *м. см.* **Absolutność.**

Absorbcja, -ji, *ж.* **Absorbowanie, -nia**, *ср.* всáсываніе, поглоще́ніе.

Abstencja, -ji, *ж.* устране́ніе.

Abstrakcja, -ji, *ж.* отвлече́ніе, отвлече́нность.

Abstrakcyjny, отвлечённый.
Absurdum, *ср. Нескл.* нелѣпость, вздоръ.
Absyda, **-y**, *ж.* сводъ, нйша; || хóры, *мн.*
Abszach, **-u**, *м.* шахованье.
Abszluss, **-u**, *м.* заключéніе, свéденіе ётовъ.
Absznit, **-u**, *м.* купóнъ, отрѣзокъ.
Abszyt, **-u**, *м.* увольнéніе отъ слýжбы, отстáвка.
Abszytować, увóлить, отстáвить отъ слýжбы.
Abszytowany, увóленный, отстáвленный отъ слýжбы.
Abszytowy, касáющійся отстáвки. **List abszytowy**, бумáга объ отстáвкѣ.
Abucht, **-a**, *м.* бúтое мáсо.
Abusus, *Нескл.* злоупотребléніе по дóлжности, превышéніе влáсти.
Aby, чтóбы, чтобъ, дáбы, хотя́ бы, по крáйней мѣрѣ; тóлько бы.—**Abyś wiedział o tém, znał że ото!** **Dołożyłem wszelkiej usilności, aby pozyskać jego przyjaźń**, я употребúлъ всѣ старáнія, чтóбы снискáть егó дрýжбу. **Daj mu aby z czego żyć**, дай емý чѣмъ жить, úли дай емý срéдства къ жúзни. **Aby ten raz nie kłam**, хотьбъ ótотъ разъ не лгú.
Abzas, *см.* **Obcas**.
Acan, Wacan, Acpan, Waćpan, **-a**, сокращéнное выражéніе: **Waszmość Pan**, (мúлостивый госудáрь) употребля́емое тóлько въ разговóрѣ съ нúсшими лúцами, тáкже и съ ирóніею.
Acetabał, **-u**, *м. см.* **Panewka**.
Acetometr, **-u**, *м. Хим. см.* **Octometr**.
Ach! Ah! *межд.* ахъ!
Achromatyczność, **-ści**, *ж.* акроматúзмъ, обезцвѣчиваніе.
Achromatyczny, акроматúческій, безцвѣтный.
Achtel, **-a**, *м.* восьмáя дóля бóчки.
A conto, въ счётъ, на счётъ.
Acz, Aczkoli, Aczkolwiek, хотя́, хотя́ бы, хоть; не смотря́ на тó, что.... — **Acz ich było stu, nie śmieli na nas uderzyć**, хотя́ ихъ бы́ло сто человѣкъ, но они́ не смѣли напáсть на нáсъ. **Umiej jeszcze korzystać aczkolwiek z tej straty**, хотя́ отчáсти извлекú пóльзу изъ ótой потéри. **Mocz w czystej wodzie, acz nic przez dzień**, мочú въ чúстой водѣ по крáйней мѣрѣ чéрезъ день. — **Zdali na jego zdanie, acz to mieli czynić**, они́ положúлись на егó мнѣніе, дѣлать ли имъ ótо?
Ad acta, къ дѣлу. **Złożyć do akt**, пріобщúть къ дѣлу.
Adamantyn, **-u**, *м.* алмáзъ.
Adamaszek, **-szku**, *м.* камкá.
Adamaszkowy, камчáтный.
Adamizacja, **-ji**, *ж.* адамизáція, шоссé, сдѣланное по спóсобу Макъ-Адáма.
Ad causam (co do sprawy), по дѣлу. **Badania ad causam**, вопрóсы чáстные, úли по дѣлу.
Adcytacja, **-ji**, *ж.* привлечéніе къ судý.
Adcytować, привлекáть къ судý, трéбовать въ судъ.
Addycja, **-ji**, *ж. Ариѳ.* Сложéніе; || прибавлéніе.
Addytament, *см.* **Dodatek, Przydatek**.
Adept, **-a**, *м.* адéптъ; || посвященный *(во что́ либо)*.
Adherent, **-a**, *м.* сообщúкъ, единомы́шленникъ.
Adjudykacja, **-ji**, *ж.* присуждéніе, отдáча съ торгóвъ.
Adjudykacyjny, присудúтельный, *см.* **Wyrok**.
Adjudykata, *мн. см.* **Przysądy**.
Adjunkt, **-a**, *м.* адъюнктъ. **Adjunkt prawny**, помóщникъ юрисконсýльта.
Adjutancki, адъютáнтскій.
Adjutant, **-a**, *м.* адъютáнтъ.
Adjuwant, **-a**, *м.* помóщникъ пéвчаго, úли органúста.
Adlatus, **-a**, *м.* товáрищъ.
Admanuacja, **-ji**, *ж.* вручéніе.
Admanuować, вручáть.
Administracja, **-ji**, *ж.* администрáція, управлéніе, правлéніе, завѣдываніе, вѣдомство.
Administracyjnie, администратúвнымъ порáдкомъ, администратúвно.
Administracyjny, администратúвный, правúтельственный. **Rada administracyjna**, совѣтъ управлéнія.
Administrator, **-a**, *м.* администрáторъ, правúтель, управúтель, управля́ющій, завѣдывающій.
Administratorski, администрáторскій.
Administrować, управля́ть, прáвить, завѣдывать; || **Administrować Sakramenta**, пріобщáть Св. Тáинъ.
Admiracja, **-ji**, *ж.* блáгоговéніе, удивлéніе.
Admirał, **-a**, *м.* адмирáлъ.
Admiralicja, **-ji**, *ж.* адмиралтéйство.
Admirałowa, **-éj**, *ж.* адмирáльша, женá адмирáла.
Admiralski, адмирáльскій (**należący do admirała**); адмиралтéйскій (**należący do admiralicji**).
Admiralstwo, **-a**, *ср.* звáніе адмирáла.
Admirować, удивля́ться, восторга́ться, восхищáться, благоговѣть.
Admonicja, **-ji**, *ж.* увѣщáніе; || вы́говоръ.
Adnotacja, **-ji, Annotacja**, **-ji**, *ж.* примѣчáніе, замѣтка, отмѣтка, вы́носка *(внизу́ страни́цы)*.
Adnotować, замѣчáть, отмѣчáть.
Adopcja, **-ji**, *ж.* усыновлéніе.
Adopcyjny, усыновля́ющій.
Adoptować, усыновля́ть.
Adoptowany, усыновлённый.
Adoptujący, **-ego**, *м.* усынови́тель.
Adoracja, **-ji**, *ж.* обожáніе, обоготворéніе, поклонéніе.
Adorator, **-a**, *м.* обожáтель, поклóнникъ.

Adoratorka, -i, *ж.* обожа́тельница, покло́нница.

Adorować, обожа́ть, обоготворя́ть, покланя́ться.

Adres, -u, *м.* а́дресъ, на́дпись на паке́тѣ, на конве́ртѣ. **Adres ekspedycji**, адресова́ніе должностно́й бума́ги.

Adresat, -a, *м.* адреса́тъ, получа́тель (*письма́ и т. д.*).

Adresować, адресова́ть, сдѣлать на́дпись на паке́тѣ, отпра́вить по а́дресу. || **Adresować się**, адресова́ться, относи́ться (*къ кому́ либо*).

Adumbrować, *Стар.* отмѣня́ть; || * намека́ть.

Adwent, -u, *м.* рожде́ственскій постъ, Филиппповки.

Adwentowy, относя́щійся къ рожде́ственскому посту́.

Adwersarz, a, *м.* проти́вникъ.

Adwokacki, адвока́тскій.

Adwokactwo, -a, *ср.* адвока́тство, зва́ніе адвоката, защи́тника.

Adwokat, -a, *м.* адвока́тъ, защи́тникъ; || ходата́й по дѣла́мъ.

Adwokatka, -i, *ж.* защи́тница.

Adwokatowa, -ej, *ж.* жена́ адвоката.

Adwokatować, быть адвока́томъ, защища́ть дѣло въ судѣ; || ходата́йствовать.

Adwokatura, -y, *ж.* адвокату́ра.

A dyć, *Прост.* однако́жъ, вѣдь.

Adynamiczny, *Мед.* адинами́ческій, разслабля́ющій.

Adypocera, -y, *ж. Хим.* адипоци́ръ, мыловатый жиръ, жировоскъ.

Aerolit, -u, *м.* воздушный ка́мень, аэроли́тъ.

Aerometr, -u, *м.* аэроме́тръ, воздухоме́ръ.

Aeronauta, -y, *м.* воздухопла́ватель.

Aeronautyka, -i, *ж.* воздухопла́ваніе.

Aerostat, -u, *м.* возду́шный шаръ.

Aerostatyka, -i, *ж.* аэроста́тика, нау́ка о равновѣсіи во́здуха.

Afekcja, -ji, *ж. Мед.* припа́докъ, болѣзнь, недугъ.

Afekt, -u, *м.* чу́вство, страсть, увлече́ніе.

Afektacja, -ji, *ж.* жема́нство, натя́нутость.

Afektować, преувели́чивать, жема́ниться, задава́ть тонъ.

Afektowanie, -nia, *ср. см.* **Afektacja.**

Afektowany, жема́нный, натя́нутый, манёрный.

Afera, -y, *ж.* вы́годное дѣло, спекуля́ція.

Aferzysta, -y, *м.* аферисту, спекуля́торъ.

Affiljacja, -ji, *ж.* присоедине́ніе къ о́бществу; || усыновле́ніе.

Affinicja, -ji, *ж.* обжига́ніе мета́лловъ.

Afirmatywa, -y, *ж.* подтвердительное мнѣніе, го́лосъ по́данный въ чью либо по́льзу.

Afirmatywe, *Нар.* утверди́тельно.

Afisz, -u, *м.* афи́шка, объявле́ніе.

Afront, -u, *м.* оби́да, поноше́ніе, посрамле́ніе.

Agaryk, -u, *м. Бот.* ли́стовеничная дубо́вая гу́бка.

Agat, -u, *м.* ага́тъ (*ка́мень*).

Agencja, **Ajencja**, -ji, **Agentura**, -y, *ж.* **Agenctwo**, **Ajenctwo**, -a, *ср.* аге́нтство.

Agenda, **Ajenda**, -y, *ж.* церко́вный тре́бникъ; || па́мятная кни́жка.

Agent, **Ajent**, -a. *м.* аге́нтъ, повѣренный. **Agent nieprzysięgły**, непривилегиро́ванный ма́клеръ **Agent wymiany, wekslowy**, и́ли **bankowy**, биржево́й ма́клеръ.

Agio, *см.* **Ażio.**

Agitacja, -ji, *ж.* агита́ція, движе́ніе.

Agitator, -a, *м.* агита́торъ, подстрека́тель, зачи́нщикъ, возмути́тель, бунтовщи́къ.

Agitować, агити́ровать, волнова́ть, возмуща́ть. **Agitować sprawę**, вести́ дѣло, проце́съ.

Agnus, -a, **Agnusek**, -ska, **Agnuszek**, -szka, *м.* свѣча́ благослове́нная па́пою, съ изображе́ніемъ а́гнца.

Agraryjny, аграрный, *см.* **Gruntowy.**

Agregat, -u, *м.* агрега́тъ, твёрдое тѣло, соста́вленное соедине́ніемъ части́цъ ме́жду собо́ю; скопле́ніе, сборъ; || поро́ды, образо́ванныя скопле́ніемъ въ одно́ цѣлое разли́чныхъ минера́ловъ.

Agrest, -u, *м.* крыжо́вникъ.

Agronom, -a, *м.* агроно́мъ, се́льскій хозя́инъ.

Agronomja, -ji, *ж.* агроно́мія, нау́ка се́льскаго хозя́йства.

Agronomiczny, агрономи́ческій, се́льско-хозя́йственный.

Ajent, *см.* **Agent.**

Ajer, -u, *м. Бот.* айръ, коса́тикъ.

Ajerówka, -i, *ж.* айрная во́дка.

Akacja, -ji, *ж. Бот.* ака́ція.

Akademja, -ji, *ж.* акаде́мія.

Akademicki, академи́ческій.

Akademik, -a, *м.* акаде́микъ, членъ акаде́міи; || студе́нтъ акаде́міи и́ли университе́та; || профе́ссоръ акаде́міи; || *Прон.* **Akademik Smorgoński**, неотёсаный человѣкъ, медвѣдь.

Akant, -u, *м. Бот.* медвѣжья ла́па, рожа́нецъ, борщеви́къ; | *Архит.* ака́нтъ, ака́нтовые ли́стья; || *Анат.* позвоно́чный столбъ.

Akatolicki, неправосла́вный, некатоли́ческій.

Akatolik, -a, *м.* некато́ликъ.

Akcent, -u, *м.* ударе́ніе, знакъ ударе́нія; || произноше́ніе, вы́говоръ.

Akcentować, ста́вить зна́ки ударе́нія, соблюда́ть ударе́нія (*въ слова́хъ*).

Akcentowanie, -nia, *ср.* словоударе́ніе.

Akcentysta, **Akcencista**, -y, *м.* шутни́къ, заба́вникъ.

Akcept, -u, *м. см.* **Akceptacja.**

Akceptacja, -ji, *ж.* акцептова́ніе (*векселя*); || приня́тіе; || согла́сіе.

Akceptant, -a, *м.* акцептáторъ (*вéкселя*); || принимáющій; || соглашáющійся.

Akceptować, акцептовáть (*вéксель*); || принимáть; || соглашáться.

Akces, -u, *м.* дóступъ, прúступъ, подхóдъ.

Akcessja, -ji, *ж.* приступлéніе къ дéлу, согláсіе.

Akcessorja, -jów, *мн.* дополнúтельныя, прибáвочныя статьи; || судéбный порядокъ.

Akcessyt, (Accessit), -u, *м.* второстепéнная награда (*ученику*).

Akcja, -ji, *ж.* áкція, вкладъ; || дéло, искъ, тяжба, *см.* **Skarga. Wnosić akcję o co**, предъявлять искъ.

Akcjonarz, -a, *м.* акціонéръ.

Akcydensa, -ów, *мн.* взя́тки, посторóнніе доходы; || *Ком.* акциденція.

Akcyjny, состоя́щій на áкціяхъ.

Akcyza, -y *ж.* акцúзъ, налóгъ на питéйное и съéстное.

Akcyznik, -a, *м.* акцúзный сбóрщикъ, вúнный прúставъ.

Akcyzny, акцúзный. **Władza akcyzna**, акцúзный надзóръ.

Aklamacja, -ji, *ж.* восклицáніе.

Aklimatyzować, освóить съ нóвымъ клúматомъ. **Aklimatyzować się**, освóиться съ нóвымъ клúматомъ, привúкнуть къ нóвому клúмату.

Aklimatyzowanie, -nia, *ср.* освоéніе съ нóвымъ клúматомъ, привúчка къ нóвому клúмату, акклиматáція.

Aklimatyzowany, прiучённый, привúкшій къ нóвому клúмату.

Akolit, -a, *м.* (*У катол.*) аколúтъ, свящennoнóсецъ, церкóвный прислýжникъ; || провожáтый, сопýтникъ.

Akomodacja, -ji, *ж.* приноравлéніе, примѣнéніе, приспособлéніе.

Akomodować się, приноравливаться, соображáться, примѣня́ться.

Akompanjament, -u, *м.* акомпанемéнтъ, сопровождéніе.

Akompanjować, акомпанúровать, втóрить, сопровождáть.

Akonto, *см.* **A conto**.

Akord, -u, *м.* акóрдъ; || строй; || согláсіе.

Akordować, *Ком.* согласúться на отсрóчку, на устýпку.

Akredytować, уполномóчить, аккредитовáть.

Akredytowany, уполномóченный, повѣренный, аккредитóванный.

Akrobata, -y, *м.* акробáтъ, балансёръ, плясýнъ на канáтѣ.

Akrostychon, -u, *м.* акрóстихъ.

Aksamit, -u, *м.* бáрхатъ.

Aksamitka, -i, *ж.* бáрхатка, бáрхатная лéнточка.

Aksamitny, бáрхатный.

Aksamitowy, бархатúстый. **Aksamitowa mączka**. арорýтъ (*родъ муки*).

Akselband, -u, *м.* аксельбáндъ.

Aksjoma, -y, *ж.* аксióма, **samoistna. Aksjomatyczny**, аксіоматúческій.

Akt, -u, *м.* актъ (*торжéственное собрáніе*); || дéйствіе, актъ (*въ драматúческихъ произведéніяхъ*); || дéло, дéловáя бумáга, актъ, докумéнтъ, сдѣлка, дѣяніе. **Akt aljenacyjny**, актъ отчуждéнія, передáча имýщества;—**apelacyjny**, аппеляціóнный отзывъ, аппеляціóнное прошéніе;—**urodzenia i chrztu**, метрúческое свидѣтельство о рождéніи и крещéніи;—**darowizny** дáрственная зáпись; — **hipoteczny**, закладнóй актъ на недвúжимое имѣніе; — **intromissji**, ввóдный актъ, ввóдный листъ;—**kupna i sprzedaży**, кýпчая крѣпость, кýпчая; — **nadawczy**, жáлованная грáмота; || дáнная; — **najmu**, наёмный контрáктъ; — **notarjalny**, нотаріáльный актъ, актъ совершённый у нотáріуса;— **oblatowany**, я́вочный актъ;—**oskarżenia**, обвинúтельный актъ, обжáлованіе;—**odstąpienia**, поступнáя зáпись объ имýществѣ; – **podawczy**, сдáточный актъ; — **podziału**, раздѣльная зáпись; — **prywatny**, домáшній актъ, домáшнее услóвіе; — **przedślubny**, предбрáчный договóръ; — **przysposobienia**, актъ усыновлéнія; — **przyznania**, подтвердúтельный актъ; — **publiczny**, актъ совершённый законнымъ порúдкомъ, нотаріáльный актъ;— **Stanu cywilnego**, актъ граждáнскаго состоя́нія;—**ślubu**, брáчный актъ, метрúческое свидѣтельство о бракосочетáніи;— **uszanowania**, испрошéніе позволéнія на вступлéніе въ бракъ; — **udziału**, отдѣльная зáпись;—**ugody**, полюбóвная зáпись; —**uposażenia**, рядная, зáпись приданаго; —**urodzenia**, метрúческое свидѣтельство о рождéніи; — **wieczysty**, крѣпостнóй актъ, крѣпостнáя зáпись, крѣпость; — **zajęcia**, óпись имýщества;—**zastawu**, закладнáя на недвúжимое имýщество, закладнóе письмó; — **zejścia**, метрúческое свидѣтельство о смéрти;—**zeznania**, протокóлъ свидѣтельскихъ показáній. **Akt zapisania na sąd polubowny**, третéйская зáпись. **Akt tranzakcyjny**, домáшній актъ. **Akt dożywocia**, актъ о пожúзненномъ владѣніи. **Akt podawczy**, актъ передáчи.

Akta, -ów, *мн.* дѣя́нія. **Akta apostolskie**, дѣя́нія св. Апóстоловъ; || дéла, áкты. **Akta publiczne, urzędowe**, граждáнскіе áкты, архúвъ. **Złożyć do akt**, сдать въ архúвъ. **Akta miejskie**, городскóй архúвъ. **Akta wieczyste**, крѣпостны́я дéла. **Wpisać testament do akt wieczystych**, записáть духóвное завѣщáніе у крѣпостны́хъ дѣлъ.

Aktor, -a, *м.* *Teatr.* актёръ, дѣйствующее лицó; || *Юрид.* истéцъ.

Aktorat, -u, *м.* крáткое содержáніе дѣла, внесённое въ судéбные рéестры, вúписка изъ дѣла, крáткое изложéніе дѣла.

Aktorka, -i, *ж.* актрúса; || *Юрид.* истúца.

Aktorski, актёрскій; || принадлежа́щій актёру́.

Aktorstwo, **-a**, *ср.* хода́тайство по де́лу; || *Театр.* зва́ніе актёра.

Aktualnie, *Нар.* по́длинно, дѣйстви́тельно.

Aktualność, **-ści**, *ж.* по́длинность, дѣйстви́тельность.

Aktualny, по́длинный, дѣйстви́тельный.

Aktuarjusz, **-a**, *м.* актуа́ріусъ, актуа́рій.

Aktykacja, **-ji**, *ж.* внесе́ніе въ а́кты, въ протоко́лъ.

Aktykować, яви́ть, внести́ въ а́кты, записа́ть въ суде́бныя кни́ги, *см.* **Oblatować**, **Intabulować**.

Aktywa, **-ów**, *мн. Юрид. см.* **Wierzytelność**; || акти́въ, *см.* **Passivum**.

Akurat, какъ разъ, точь въ точь.

Akuratnie, *Нар.* акура́тно, то́чно, испра́вно.

Akuratność, **-ści**, *ж.* акура́тность, то́чность, испра́вность.

Akuratny, акура́тный, то́чный, испра́вный.

Akustyczny, акусти́ческій.

Akustyka, **-i**, *ж.* аку́стика.

Akuszer, **-a**, *м.* акушёръ. **Akuszerka**, **-i**, *ж.* акуше́ка, повива́льная ба́бка; *Прост.* повиту́ха.

Akuszerja, **-ji**, *ж.* **Akuszerstwo**, *ср.* акуше́рство.

Akuszerować, повива́ть, принима́ть (*младе́нца*), помога́ть въ родáхъ.

Akwarella, **-i**, *ж.* аквре́ль, аквре́льная жи́вопись.

Akwarellowy, аквре́льный.

Akwawita, **Okowita**, **-y**, *ж.* во́дка, просто́е вино́.

Akwedukt, **-u**, *м.* водопрово́дъ.

Akwizycja, **-ji**, *ж.* поку́пка, пріобрѣте́ніе.

Alabaster, **-stru**, *м.* алеба́стръ.

Alabastrowy, алеба́стровый.

Alambik, *см.* **Alembik**.

Alarm, **-u**, *м.* набáтъ, трево́га.

Alarmować, уда́рить въ набáтъ.

Alba, **-y**, *ж.* стихáрь.

Albatros, **-a**, *м. Орнит.* Альба́тросъ, тогáчъ, буревѣ́стникъ, лету́чій пингви́нъ, Капскій бара́нъ.

Albo, *см.* **Abo**.

Albowiem, *см.* **Abowiem**.

Album, **-u**, *ср.* альбо́мъ.

Albumer, **Albumin**, *Хим.* бѣлкови́на, бѣлко́вое вещество́, *см.* **Białko**.

Alchemja, **-ji**, *ж.* алхи́мія.

Alchemiczny, алхими́ческій.

Alchemik, **-a**, *м.* алхи́микъ.

Alcysta, **-y**, *м.* альти́стъ.

Aldrowanda, **-y**, *ж. Бот.* Альдрова́нда (*водяно́е расте́ніе*).

Ale, но; || да, да! Ахъ, да! **Ale, ale! mam ci coś powiedzieć**, да, да! мнѣ ну́жно тебѣ́ что́-то сказáть!

Alea, **Allea**, **-ji**, *ж.* алле́я.

Alegacja, **Allegacja**, **-ji**, *ж.* ссы́лка (*на что́*); || до́водъ, показáніе.

Alegat, **Allegat**, **-u**, *м.* письме́нное доказáтельство, приложе́ніе.

Alegorja, **Allegorja**, **-ji**, *ж.* аллего́рія, иносказáніе, при́тча; || намёкъ.

Alegoryczny, **Allegoryczny**, аллегори́ческій, иносказáтельный

Alegować, приво́дить, прилага́ть доказáтельства, ссыла́ться на како́е ли́бо свидѣ́тельство.

Aleluja, **Alleluja**, **-ji**, *ж.* аллилу́іа (*Еврейск.* хвали́те Го́спода).

Alembik, **Alambik**, **-a**, *м.* але́мбикъ, кубъ, горля́нка.

Alembikowy, **Alambikowy**, ку́бовый, перегна́нный, очи́щенный.

Alfabet, **-u**, *м.* алфави́тъ, áзбука.

Alfabetowy, **Alfabetyczny**, алфави́тный, áзбучный.

Algiebra, **-y**, *ж.* áлгебра.

Algiebraiczny, алгебри́ческій, алгебраи́ческій.

Algiebrzysta, **-y**, *м.* алгебри́стъ, алгебраи́стъ.

Algorytm, **-u**, *м.* алгори́ѳмъ, обозначе́ніе; || алгебраи́ческія, *или* ариѳмети́ческія вычисле́нія.

Ali, Alić, Aliżci, Aliści, *Прост.* кажи́сь, ка́жется. **Aliści to ojciec**, кажи́сь, это отéцъ; || какъ вдругъ. **Ledwo go ujrzeli, aliści zaraz wydali radosne okrzyki**, какъ то́лько они́ его́ увидѣ́ли, вдругъ ра́достно вскрича́ли.

Alijacja, **-ji**, *ж.* сплáвка (*металловъ*).

Alimenta, **-ów**, *мн.* содержáніе, пропита́ніе, продово́льствіе; || кормовы́я де́ньги.

Alimentarny, назна́ченный на содержáніе, на прокормле́ніе.

Aljaz, **-u**, *м.* лигату́ра, смѣше́ніе, сплавъ, при́мѣсь.

Aljenacja, **-ji**, *ж.* отчужде́ніе, переда́ча, усту́пка.

Aljenacyjny, отчужда́емый, перево́дный, *см.* **Akt**.

Aljenować, отчужда́ть, передава́ть, уступáть.

Alka, **-i**, *ж. Орнит.* чи́стикъ, мычага́тка, пингви́нъ.

Alkali, *Нескл.* Алька́ли, щёлочь, щёлочная соль.

Alkaliczny, щёлочный.

Alkalimetr, **-u**, *м.* алькалиме́тръ, щелочемѣ́ръ.

Alkalizować, щелочи́ть, выщела́чивать.

Alkiermes, **-u**, *м. Бот.* черве́цъ, кошени́ль, и́звинь.

Alkiermesowy, кошени́льный, кошени́левый.

Alkierz, **Alkierzyk**, **-a**, *м.* небольша́я ко́мнатка за перегоро́дкою.

Alkowa, **-y**, *ж.* алько́въ, ни́ша, углубле́ніе въ стѣ́нѣ для крова́ти.

Alkohol, **-u**, *м.* алького́ль, спиртъ.

Alkoholometr, **-a**, *м.* спиртоме́тръ.

Allegacja, -ji, *ж. см.* **Alegacja.**
Allegat, *см.* **Alegat.**
Allegorja, -ji, *ж. см.* **Alegorja.**
Allegoryczny, *см.* **Alegoryczny.**
Allegować, ссыла́ться (*на зако́ны*), приводи́ть, представля́ть (*доказа́тельства*).
Allegro, *Муз.* алле́гро, жи́во, ве́село.
Allewjacja, -ji, *ж.* льго́та, облегче́ніе.
Alljaż, *см.* **Aljaż.**
Allodjalność, -ści, *ж.* незави́симость отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjalny, аллодіа́льный, свобо́дный отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjum, *Нескл.* алло́дъ.
Allokacja, -ji, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе (*суммъ*); || приня́тіе статьи́ въ счётѣ.
Allokucja, -ji, *ж.* рѣчь, привѣ́тствіе.
Allopata, -y, *м.* аллопа́тъ.
Allopatja, -ji, *ж.* аллопа́тія.
Allopatyczny, аллопати́ческій.
Alluzja, -ji, *ж.* намёкъ.
Almanach, -u, *м.* альмана́хъ; || мѣсяцосло́въ, календа́рь.
Aloes, -u, *м. Бот.* Ало́й.
Aloesowy, *Бот.* ало́йный.
Alpari, *Ком.* альпа́ри, по нарица́тельной цѣнѣ́, безъ приба́вки, безъ прида́чи.
Alt, -u, *м.* альтъ, альто́вый го́лосъ.
Altana, -y, *ж.* бесѣ́дка. *Умен.* **Altanka**, -i, *ж* бесѣ́дочка.
Altarja, -ji, *ж.* за́пись на содержа́ніе алтаря́.
Altarzysta, -y, *м.* церко́вный прислу́жникъ; || священнослужи́тель.
Alteracja, -ji, *ж.* огорче́ніе, смуще́ніе, волне́ніе.
Alternata, -y, *ж.* чередова́ніе, о́чередь, чередова́я смѣ́на.
Alterować się, огорча́ться, смуща́ться, волнова́ться.
Alterum tantum, *Юрид.* два ра́за сто́лько.
Altówka, -i, *ж. Муз.* альтъ-віо́ль.
Altysta, *см.* **Alcista.**
Aluminium, *см.* **Glin.**
Aluminit, -u, *м.* алюмини́тъ, квасцо́вникъ, стафи́тъ (*ка́мень*).
Alumn, -a, *м.* учени́къ воспи́тывающійся на чужо́й счётъ.
Alumnat, -u, *м.* заведе́ніе для ученико́въ, по́льзующихся даровы́мъ столо́мъ и уче́ньемъ.
Ałun, **Hałun**, -u, *м.* квасцы́.
Ałunisty, **Ałunowy**, квасцо́вый.
Alunit, -u, *м.* квасцо́вый ка́мень.
Ałunować, сма́чивать въ квасцо́вой водѣ́, квасцова́ть.
Ałunowanie, -nia, *ср.* квасцова́ніе, моче́ніе въ квасцо́вой водѣ́.
Amalgama, -y, *ж.* амальга́ма, сорту́чка.
Amalgamacja, -ji, *ж.* амальгама́ція, сорту́чиваніе.
Amalgamować, амальгами́ровать, сорту́чивать.
Amarant, -u, *м.* ба́рхатникъ, пѣту́шій гребешо́къ, амара́нтъ (*расте́ніе*).
Amarantowy, амара́нтовый, мали́новый, мали́новаго цвѣ́та.
Amator, -a, *м.* люби́тель, аматёръ, охо́тникъ.
Amatorka, -i, *ж.* люби́тельница, аматёрка, охо́тница.
Amatorski, люби́тельскій, аматёрскій.
Amatorstwo, -a, *ср.* дилетанти́змъ.
Ambalaż, -u, *м.* укла́дка, увя́зка, укупорка, задѣ́лка въ ки́пы, упако́вка.
Ambalować, укла́дывать, увя́зывать, упако́вывать.
Ambaras, -u, *м.* затрудне́ніе, помѣ́ха, безпоко́йство, стѣсне́ніе.
Ambarasować, утружда́ть, безпоко́ить, стѣсня́ть; || **Ambarasować się**, безпоко́иться, затрудня́ться, стѣсня́ться.
Ambargo, *Нескл.* амба́рго, запреще́ніе на вы́ходъ су́дна изъ га́вани, задержа́ніе судо́въ въ га́вани.
Ambasada, -y, *ж.* посо́льство, домъ посо́льства.
Ambasador, -a, *м.* посо́лъ, посла́нникъ
Ambasadorowa, -éj, *ж.* жена́, супру́га посла́нника.
Ambasadorski, посо́льскій.
Ambasadorstwo, -a, *ср.* посо́льство.
Ambicja, -ji, *ж.* честолю́біе, властолю́біе.
Ambitny, честолюби́вый.
Ambona, -y, *ж.* амво́нъ.
Ambra, -y, *ж.* а́мбра.
Ambrowy, а́мбровый.
Ambrozja, -ji, *ж.* амбро́зія; || козы́ль, безсме́ртная трава́ (*расте́ніе*).
Ambulans, -u, *м.* амбулато́рная; || полево́й лазаре́тъ, похо́дный госпита́ль.
Ambulatorjum, *ср. Нескл.* пріёмная ко́мната въ больни́цѣ.
Ameljoracja, -ji, *ж.* улучше́ніе.
Amen, *Нескл.* ами́нь.
Ametyst, -u, *м.* амети́стъ.
Amfibjum, *ср.* амфи́бія, земново́дное живо́тное.
Amfilada, -y, *ж.* рядъ ко́мнатъ; || анфила́да, рядъ, поря́докъ.
Amfiteatr, -u, *м.* амфитеа́тръ.
Amjant, -u, *м.* аміа́нтъ, го́рный, ка́менный лёнъ.
Amidon, -u, *м.* крахма́лъ, *см.* **Krochmal.**
Amidyna, -y, *ж.* амиди́нъ, вещество́, извлечённое изъ крахма́ла.
Aminek, -nka, *м.* ка́ндійскій тминъ, песколю́бъ (*расте́ніе*).
Amnestja, -ji, *ж.* амни́стія, всепроще́ніе, поми́лованіе, ми́лостивый манифе́стъ.
Amnestjowany, прощённый, поми́лованный, подоше́дшій подъ ми́лостивый манифе́стъ.
Amonek, -nka, *м.* ами́нія (*розово́дное расте́ніе*).
Amonja, -ji, *ж. Хим.* Аммо́ній, четыреводоро́дистый азо́тъ.
Amonjak, -u, *м.* нашаты́рь.
Amonjakowy, нашаты́рный.

Amorek, -rka, *м.* амýръ, купидóнъ.
Amortyzacja, -ji, *ж.* погашéніе.
Amortyzacyjny, выкупнóй, погасúмый.
Amortyzować, погашáть.
Amplifikacja, -ji, *ж.* распространéніе, размноженіе; || преувелúченіе.
Amplifikator, -a, *м.* раскáщикъ, прибавля́ющій своё; преувелúчивающій.
Amplifikować, распространя́ть (*рѣчь*), плодúть слова́; || преувелúчивать.
Ampułka, -i, *ж.* ампýлка (*сосýдъ употребля́емый въ рúмско-католúческой цéркви во врéмя обѣ́дни, въ котóромъ содéржится винó и вода́*).
Amputacja, -ji, *ж.* ампутáція, отня́тіе.
Amulet, -u, *м.* амулéтъ; || лáдонка.
Amunicja, -ji, *ж.* амуни́ція, воéнные запáсы.
Amunicyjny, амуни́чный.
Anachronizm, -u, *м.* анахрони́змъ, ошúбка въ лѣтосчисле́нии.
Analiza, -y, *ж.* анали́зъ, разложéніе, разбóръ.
Analityka, -i, *ж.* см. **Rozbiór.**
Analityczny, аналити́ческій.
Analizować, анализи́ровать, разбира́ть, разлага́ть на составны́я ча́сти.
Analogiczny, аналоги́ческій.
Analogja, -ji, *ж.* аналóгія, уподобле́ніе, схóдство.
Ananas, -u, *м.* ананáсъ (*дéрево и его плодъ*).
Ananasowy, ананáсный, ананáсовый.
Anarchiczny, анархúческій, безначáльновенный.
Anarchista, -y, *м.* анархúстъ.
Anarchja, -i, *ж.* анáрхія, безначáліе, безначáльство.
Anatema, *Нескл.* анáѳема, церкóвное прокля́тіе, отлучéніе отъ óбщества вѣрующихъ.
Anatematyzować, предáть анáѳемѣ, отлучúть отъ цéркви; || проклинáть.
Anatom, Anatomik, -a, *м.* анатóмъ, анатóмикъ.
Anatomiczny, анатомúческій.
Anatomizować, анатóмить, анатомúровать, вскрывáть трупъ.
Anatomja, -ji, *ж.* анатóмія, трупоразня́тіе.
Andraszek, -szka, *м. Бот.* неспя́чекъ, щелкýха, щелкунéцъ (*растéніе*).
Andreea, -y, *ж. Бот.* могúльница (*растéніе*).
Androny, -ów, *мн.* пустя́кй, вздоръ, дребедéнь, чепухá.
Andrót, -u, *м.* медовúкъ, родъ пря́ника.
Anekdota, -y, *ж.* анекдóтъ.
Anekdotycznie, *Нар.* анекдотúчески, въ вúдѣ анекдóта.
Anekdotyczny, анекдотúческій.
Anemiczny, *Мед.* малокрóвный
Anemja, -ji, *ж.* малокрóвіе.
Anemon, -u, *м. Бот.* анемóнъ, вѣ́тряница (*растéніе*).
Anewryzm, Anewryzmat, -u, *м. Мед.* аневри́змъ, бью́щая óпухань; || расшире́ніе жúлы.
Angina, -y, *ж. Мед.* жáба, жáбная болѣ́знь.
Anglizować, англизúровать.
Anglomanja, -ji, *ж.* англомáнія.
Ani, ни, нижé; || дáже, и.—**Ani stąd, ani zowąd,** ни съ того́, ни съ сего́.—**Żaden z naszych ani raniony,** никтó изъ нáшихъ дáже и не рáненъ.—**On ani myśli o tem,** онъ объ э́томъ и не дýмаетъ.
Anielski, áнгельскій. **Anielskie pozdrowienie (Zdrowaś Marya),** молúтва: Богородице Дѣво рáдуйся; || *Бот.* **Anielski trank,** прямáя бýквица (*растéніе*).
Animalizacja, -ji, *ж.* превращéніе пи́щи въ живóтное тѣ́ло.
Anioł, -a, *м* áнгелъ. **Anioł Stróż,** áнгелъ-храни́тель.
Ankier, -kra, *м.* áнкеръ, áнкерокъ, бочёнокъ; || мѣ́ра жúдкостей, преимýщественно ви́нная.
Ankra, -y, *ж.* желѣ́зная скобá, крюкъ; || *Архит.* проёмная связь, лáпа (*въ стѣнѣ*).
Ankrować, прицѣпля́ть, прикрѣпля́ть скобóю.
Anneksy, -ów, *мн.* приложéніе.
Annihilacja, -ji, *ж.* уничтожéніе.
Annuata, -y, *ж.* аннюитéтъ, родъ займá, по котóрому уплáчивается сжегóдно вмѣстѣ съ процéнтами и капитáлъ.
Anonim, -a, *м.* анони́мъ, безъимéнный áвторъ.
Anons, -u, *м.* объявлéніе, извѣщéніе.
Anonsować, объявля́ть, заявля́ть, извѣща́ть, возвѣща́ть.
Anszlag, -u, *м.* смѣ́та.
Anszlagować, дѣ́лать смѣ́ту.
Anszlagowy, сдѣ́ланный по смѣ́тѣ, смѣ́тный.
Antaba, -y, *ж.* рукоя́тка, ухвáтъ; || спускова́я скобá (*у ружья*).
Antał, -u, *м.* антáлъ, полубóчка и́ли бочёнокъ венгéрскаго винá.
Antedatować, написáть зáднимъ числóмъ (*письмó и т. п.*)
Antenat, -a, *м.* прéдокъ, предшéственникъ.
Antologja, -ji, *ж.* антолóгія, собráніе стихотворéній; || собráніе цвѣтóвъ.
Antreprener, -a, *м* подря́дчикъ, поставщúкъ, предпринимáтель; || содержáтель, антрепренёръ (*театра*).
Antrepryza, подря́дъ, постáвка; || предпрія́тіе.
Antracyt, -u, *м.* антрацúтъ, у́гольная обмáнка.
Antrakt, -u, *м.* междудѣ́йствіе.
Antychretyczny, *Юрид.* антихретúческій, каса́ющійся договóра мéжду должникóмъ и заимодáвцемъ, въ коéмъ пéрвый представля́етъ дохóды съ залóженнаго имѣнія вмѣ́сто процéнтовъ. **Posessja antychretyczna,** застáвное владѣ́ніе.

Antychryst, -a, *м.* антихристъ.

Antycypacja, -ji, *ж.* выплата до срока, напередъ, заранѣе.

Antycypować, уплачивать до срока, рано срока.

Antedatowanie, -nia, *ср.* помѣта задним числомъ.

Antyk, -u, *м.* антикъ, древнее скульптурное произведеніе; || древность; остатокъ древности.

Antykwarjusz, -a, *м.* антиквар, любитель, собиратель древностей.

Antylopa, -y, *ж.* сайга, дикая коза.

Antymon, -u, *м.* антимонія, сурьма.

Antypatja, -ji, *ж.* антипатія, врожденное отвращеніе.

Antypatyczny, антипатическій, противный.

Antypod, -a, *м.* антиподъ.

Anu, Anuż, Anuże, ну, да ну же, ну какъ, а если. **Anuże zaraz gadaj**, да ну же говори сейчасъ. **A nuż on przyjdzie**, ну какъ онъ придетъ. **A nuż się łódka przewróci**, а если лодка опрокинется?

Anyż, -u, *м. Бот.* анисъ.

Anyżowy, анисовый.

Aparat, -u, *м.* приборъ, снарядъ; || принадлежности. **Aparat kościelny**, церковная утварь. **Aparat chemiczny**, химическій снарядъ. **Aparat teatralny**, театральныя принадлежности.

Apartament, -u, *м.* квартира, покой.

Apatja, -ji, *ж.* апатія, безчувственность, безстрастіе, равнодушіе.

Apel, -u, *м.* зовъ; || *Воен.* перекличка, сборъ.

Apellacja, -ji, *ж.* апелляція. **Apellacyą założyć**, подать на апелляцію.

Apellacyjny, апелляціонный.

Apellat, Apelat, -a, *м.* позванный въ высшій судъ на апелляцію.

Apellować, подать апелляцію.

Apelujący, подающій апелляцію, апеллянтъ.

Apertura, -y, *ж. Мед.* фонтанель.

Apetyt, -u, *м.* апетитъ, позывъ къ ѣдѣ.

Apetyczny, апетитный.

Aplikacja, -ji, *ж.* званіе кандидатовъ на должность (*по судебному вѣдомству*).

Aplikant, -a, *м.* кандидатъ на должность.

Aplikować, примѣнять, прилагать. || **Aplikować się**, приготовляться къ занятію должности.

Apopleksja, -ji, *ж. Мед.* апоплексія, ударъ, параличъ, пострѣлъ.

Apoplektyczny, *Мед.* апоплектическій.

Apostata, -y, *м.* вѣроотступникъ.

A posteriori, доказательно, по опыту.

Apostoł, -a, *м.* апостолъ.

Apostolski, апостольскій.

Apostolstwo, -a, *ср.* апостольство.

Apotema, -y, *ж. Мат.* Апоѳема, апотема.

Appretura, -y, *ж. Муз.* апретура; || отдѣлка, отчистка.

A priori, априори, по заключенію впередъ, по наведенію, гадательно, умозрительно.

Aprobacja, -ji, **Aprobata**, -y, *ж.* одобреніе, согласіе, соизволеніе.

Aprobować, одобрить, утвердить.

Aproksymacyjny, приблизительный.

Apteczny, аптекарскій.

Apteka, -i, *ж.* аптека.

Aptekarz, -a, *м.* аптекарь.

Ara, -y, *ж.* американскій попугай.

Arak, -u, *м.* аракъ, рисовая водка.

Arbiter, -tra, *м.* посредникъ въ третейскомъ судѣ, арбитръ.

Arbitralność, -ści, *ж.* произволъ, самоуправство,

Arbitralny, произвольный, самоуправный.

Arbitraż, -u, *м. ком.* арбитражъ сравненіе разныхъ вексельныхъ курсовъ.

Arbuz, Harbuz, -a, *м.* арбузъ; || *Ирон.* отказъ жениху, сватающемуся къ дѣвушкѣ. **Dostał arbuza**, ему отказали, его отправили ни съ чѣмъ.

Arbuzowy, арбузный.

Arcaby, *см.* **Warcaby**.

Archanioł, -a, *м.* архангелъ.

Archidjakon, -a, *м.* архидіаконъ.

Archidjecezja, -ji, *ж.* архіепископство.

Archimandryta, -y, *м.* архимандритъ.

Archimandryctwo, -a, *ср.* архимандритство.

Archipelag, -u, *м.* архипелагъ, куча острововъ.

Architekt, -a, *м.* архитекторъ, зодчій.

Architektura, -y, *ж.* архитектура, водчество.

Archiwalny, архивный.

Archiwista, -y, **Archiwarjusz**, -a, *м.* архиваріій, архиваріусъ.

Archiwum, *ср. Нескл.* архивъ, архива.

Arcy — употребляется въ соединеніи съ другими словами и означаетъ: *весьма, много, чрезвычайно, въ высшей степени* — **Z niego arcy dobry człowiek**, это чрезвычайно добрый человѣкъ.

Arcybiskup, -a, *м.* архіепископъ.

Arcybiskupi, архіепископскій.

Arcybiskupstwo, -a, *ср.* архіепископство.

Arcydzieło, -a, *ср.* образцовое произведеніе.

Arcykapłan, -a, *м.* первосвященникъ.

Arcykapłaństwo, -a, *ср.* первосвященство.

Arcyksiąże, -ęcia, *м.* эрцгерцогъ.

Arcyksiężna, -ej, *ж.* эрцгерцогиня.

Arcyksięstwo, -a, *ср.* эрцгерцогство.

Arenda, -y, *ж.* аренда, арендная плата, арендное содержаніе, *см.* **Dzierżawa**.

Arendarz, -a, *м.* арендáторъ, съёмщикъ, откупщикъ.

Arendować, отдавáть на арéндное содержáніе, взять и́ли отдáть въ арéнду, на óткупъ.

Arendowny, арéндный.

Areometr, -a, *м.* ареомéтръ, жидкомѣръ.

Areszt, -u, *м.* арéстъ, заарестовáніе, задержáніе. *Юрид.* **Areszt kondemnaty**, пріостановлéніе неявочнаго приговóра, послѣдовавшаго по неоднократномъ призывѣ въ судъ. **Areszt defencyjny**, предварúтельный, подслѣдственный арéстъ. **Areszt osobisty**, лúчное задержáніе.

Aresztant, -a, *м.* арестáнтъ; || остróжникъ, колóдникъ.

Aresztować, арестовáть, задержáть, наложúть арéстъ.

Arfa, -y, *м. Муз.* áрфа; || *Агрон.* грóхотъ.

Arfować, просéивать.

Arfowanie, -nia, *ср.* просéиваніе.

Argument, -u, *м.* дóводъ, доказáтельство; || выпúска; содержáніе, крáткій обзóръ. || *Астр.* **Argument szerokości**, разстоя́ніе планéты отъ сóлнца. **Argument roczny**, разстоя́ніе сóлнца отъ апогéя луны́.

Argumentacja, -ji, *ж.* приведéніе довóдовъ, доказáтельствъ.

Arka, -i, *ж.* ковчéгъ. **Arka Noego**, Нóевъ ковчéгъ, *см.* **Korab'** || *Библ.* **Arka przymierza**, ковчéгъ завѣта.

Arkada, -y, *ж.* сводъ, аркáда, рядъ áрокъ; || *Мед.* рядъ зубóвъ.

Arkan, -u, *м.* аркáнъ.

Arkusz, -a, *м.* листъ (*бумáги*). **Arkusz blachy**, листъ жéсти, и т. п.

Arkuszowy, листовóй.

Arlekin, -a, *м.* арлекúнъ.

Armada, -y, *ж.* армáда, вооружённый флотъ.

Armata, Harmata, -y, *ж.* пýшка, орýдіе, *см.* **Działo**; || *Стар.* оружіе; || *Стар.* артилléрія.

Armatni, пýшечный.

Armatura, y, *ж.* арматýра, вооружéніе, воéнные снаряды и трофéи.

Armisticjum, *ср. Нескл.* перемúріе.

Armja, -ji, *ж.* áрмія, вóйско, воéнныя сúлы, рать.

Arsenał, -u, *м.* арсенáлъ, оружéйный дворъ.

Arszenik, -u, *м.* мышья́къ, арсенúкъ.

Arszenikalny, Arszenikowy, мышья́ничный, мышьякóвый.

Arterja, -ji, *ж.* бью́щая жúла, артéрія.

Artrytyzm, -u, *м. Мед.* артритúзмъ, костолóмъ.

Artykuł, -u, *м.* статья́, пунктъ. **Artykuł wiary**, прáвило, дóгматъ вѣры. **Artykuły żywności**, съѣстные припáсы; || **Artykuł handlowy**, предмéтъ торгóвли; || *Грам.* членъ.

Artykułować, я́вственно произноси́ть, бу́кву за бу́квою; || излагáть по статья́мъ; || излагáть подрóбности дѣла.

Artykułować, вырабáтывать гóлосъ.

Artykułowany, я́вственно произнесённый, выразúтельный.

Artykułowany, выразúтельный.

Artyllerja, -ji, *ж.* артиллéрія.

Artylleryjny, Artylleryjski, артиллерúйскій.

Artyllerzysta, -y, *м.* артиллерúстъ.

Artysta, -y, *м.* худóжникъ, артúстъ.

Artystka, -i, *ж.* худóжница, артúстка.

Arya, ji, *ж.* áрія, пѣсня.

Aryetka, Aryjka, -i, *Умен. ж.* пѣсенка, небольша́я áрія.

Aryergarda, -y, *ж.* аріергáрдъ.

Arynga, -i, *ж.* образéцъ, фóрма.

Arystokracja, -ji, *ж.* аристократія; || дворя́нство, дворя́не, вельмóжи.

Arystokrata, -y, *м.* аристократъ.

Arystokratka, -i, *ж.* аристократка.

Arystokratyczny, аристократúческій.

Arytmetyczny, ариѳметúческій.

Arytmetyk, -a, *м.* ариѳметúкъ.

Arytmetyka, -i, *ж.* ариѳметúка.

As, -a, *м.* тузъ (*игрáльная кáрта*).

Asan, *см.* **Acan.**

Asbest, -u, *м.* гóрный лёнъ, асбéстъ.

Ascendent, -a, *м.* рóдственникъ по восходя́щей ли́ніи.

Asceta, -y, **Ascetyk**, -a, *м.* аскéтъ, аскúтъ, аскúтникъ, скúтникъ, отшéльникъ.

Ascetyczny, аскетúческій, аскúтный.

Ascetyzm, -u, *м.* аскúтство, аскитúзмъ.

Asmodeusz, -a, *м.* Асмодéй (*имя бѣса*).

Aspekt, -u, *м.* видъ, взглядъ; || *Астрон.* аспéктъ.

Aspiracja, -ji, *ж. Грам.* придыха́ніе.

Aspirant, -a, *м.* соискáтель, искáтель.

Aspirantka, -i, *ж.* соискáтельница, искáтельница.

Aspirować, желáть (*чего́*), стремúться (*къ чему́*).

Assamble, -ów, *мн.* собра́ніе, сходбище, ассамблéя.

Assekuracja, -ji, *ж.* обезпéченіе; || застрахова́ніе.

Assekuracyjny, обезпéченный; || страхово́й.

Assekurować, обезпéчивать; || застрахóвывать.

Assercja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, увéреніе.

Asserwować, храни́ть, сохраня́ть,

Assessor, -a, *м.* асéссоръ, засѣдáтель. **Być assessorem**, присýтствовать, засѣдáть. **Assessor pióro trzymający**, асéссоръ въ дóлжности секретаря́.

Assessorja, -ji, *ж.* асéссорство; || асéсорскій судъ.

Assessorowa, -ej, *ж.* асéссорша.

Assessorski, асéссорскій, засѣдáтельскій.

Assumpt, -u, *м.* по́водъ, слу́чай, причи́на, видъ.

Assygnacja, -ji, *ж.* ассигно́вка.

Assygnarjusz, -a, *м.* квитанціо́нная кни́га.

Assygnata, -y, *ж.* ассигна́ція.

Assygnować, ассигнова́ть, назнача́ть, опредѣля́ть.

Assymilować, (*о растѣніяхъ*) ассимили́ровать, претвори́ть въ себя́ (*воздухъ, водy и т. п.*); || уподобля́я, прира́внивать.

Assystencja, -ji, *ж.* свита, сопровожде́ніе; || прису́тствіе, собра́ніе.

Assystent, -a, *м.* прису́тствующій, ассисте́нтъ. **Assystent przy poszukiwaniu i rewizji,** понято́й при о́быскѣ и вы́емкѣ.

Assystować, прису́тствовать, сопровожда́ть.

Aster, -tra, *м. Бот.* а́стра (*расте́ніе*).

Astrolabja, -ji, *ж.* **Astrolabjum,** *Нескл.* астроля́бія.

Astrolog, -a, *м.* астроло́гъ.

Astrologja, -ji, *ж.* астроло́гія.

Astrologiczny, астрологи́ческій.

Astronom, -a, *м.* астроно́мъ.

Astronomja, -ji, *ж.* астроно́мія.

Astronomiczny, астрономи́ческій.

At, такъ себѣ! **At sobie kobieta,** же́нщина какъ и всѣ другія, ничего́ осо́беннаго, ни то́, ни сё.

Atak, -u, *м.* ата́ка, нападе́ніе, наступле́ніе, при́ступъ; || *Мед.* припа́докъ. **Atak apoplektyczny,** припа́докъ апоплексіи.

Ataman, -a, *м.* атама́нъ.

Ateista, -y, *м.* атеи́стъ, безбо́жникъ.

Ateistyczny, атеисти́ческій.

Ateizm, -u, *м.* атеи́змъ, безбо́жіе.

Ateusz, -a, *м. см.* **Ateista.**

Ateuszostwo, -a, *ср. см.* **Ateizm.**

Ateuszowski, *см.* **Ateistyczny.**

Atlas, -u, *м. Географ.* а́тласъ.

Atłas, -u, *м.* атла́съ (*шёлковая матерія*).

Atłasowy, атла́сный.

Atmosfera, -y, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Atoli, одна́ко-жъ, не смотря́ на то́, совсѣ́мъ тѣмъ.

Atom, -u, *м.* а́томъ; || пыли́нка.

Atonja, -ji, *ж. Мед.* атонія, органи́ческое разслабле́ніе, хи́лость, безси́лie.

Atrament, -u, *м.* черни́ло.

Atramentowy, черни́льный.

Atrofja, -ji, *ж. Мед.* атро́фія, сухо́тка.

Attencja, -ji, *ж.* вниманіе, внима́тельность.

Attentować, прису́тствовать.

Attentowanie, -nia, *ср.* бытность, нахожде́ніе, прису́тствіе.

Attestat, -u, *м.* аттеста́тъ, пи́сьменное свидѣ́тельство. **Attestat ubóstwa,** пра́во бѣ́дности.

Attesta, *множ.* **ипоте́чныя свидѣ́тельства.**

Attestować, аттестова́ть, свидѣ́тельствовать.

Attrakcja, -ji, *ж.* притяже́ніе.

Attrybucja, -ji, *ж.* вѣдѣніе, вѣдомство, кругъ дѣйствія. **Attrybucje sądowe,** суде́бныя обя́занности.

Attrybut, -u, *м.* принадле́жность.

Attrybutywny, присво́енный.

Audjencja, -ji, *ж.* ауді́нція; || слу́шаніе. **Audjencja sądowa,** слу́шаніе, разбо́ръ дѣла въ судѣ.

Audytor, -a, *м.* аудито́ръ.

Aukcja, -ji, *ж.* прода́жа съ аукціо́на, съ молотка́, аукціо́нъ.

Aukcjoner, -a, *м.* аукціоне́ръ.

Aukcjonować, продава́ть съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга; || увели́чивать плату (*за прéмiю*).

Aurypigment, -u, *м. см.* **Złotokost.**

Auskultacja, -ji, *ж.* **Auskultowanie, -nia,** *ср. Мед.* оскульта́ція, посту́киваніе и слу́шиваніе.

Auskultator, -a, *м.* приготовля́ющій себя́ (*къ чему́ либо*); || *Мед.* слу́шивающій посре́дствомъ стетоско́па (*грудь у больнаго*).

Auszus, -u, *м.* обо́рышъ, бракъ, изъя́нъ.

Austerja, -ji, *ж.* постоя́лый дворъ, гости́ница, трактиръ.

Autentycznie, по́длинно, достове́рно.

Autentyczność, -ści, *ж.* по́длинность, достове́рность.

Autentyczny, по́длинный, достове́рный.

Autentyk, -u, *м.* по́длинникъ, по́длинный докуме́нтъ.

Autobjografja, -ji, *ж.* автобіогра́фія, описа́ніе своей со́бственной жи́зни.

Autor, -a, *м.* а́торъ, писа́тель, сочини́тель; || творе́цъ, вино́вникъ.

Autorament, -u, *м.* набо́ръ, рекру́тчина, вербо́вка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Autoryzacja, -ji, *ж.* полномо́чіе.

Autoryzować, уполномо́чивать, дать пра́во.

Awangarda, -y, *ж.* аванга́рдъ, передово́е во́йско.

Awans, -u, *м.* зада́токъ, вы́дача впередъ; || произво́дство, повыше́ніе.

Awanscena, -y, *ж.* авансце́на.

Awansować, получи́ть вы́сшую до́лжность, вы́сшій чинъ; || идти, подвига́ться впередъ; || успѣва́ть (*въ чёмъ*); || выпла́чивать впередъ, дава́ть въ счётъ.

Awantaż, -u, *м.* выгода, по́льза; || преиму́щество.

Awantażowny, вы́годный, поле́зный.

Awantura, -y, *ж.* приключе́ніе, похожде́ніе.

Awanturnica, -y, *ж.* иска́тельница приключе́ній; || интрига́нтка.

Awanturniczy, отва́жный, сме́лый; || испо́лненный ра́зныхъ приключе́ній.

Awanturnik, -a, Awanturzysta, -y, *м.* иска́тель приключе́ній; || пройдо́ха, интрига́нтъ.

Awizacja, -ji, *ж.* увѣдомле́ніе, объявле́ніе, извѣще́ніе, повѣ́стка.

Awizo, *Нескл. Морс.* разсы́лочное су́дно; || *Ком.* увѣдоми́тельное письмо́, ави́зъ.

Awizować, извѣща́ть, объявля́ть, дава́ть знать.

Awokera, *см.* **Dzięcioł.**

Aza, Azaż, azali, ра́звѣ, не уже́ ли? || вѣроя́тно, повѝдимому, быть мо́жетъ. **Aza Bóg nie karze złoczyńców?** Ра́звѣ Богъ не нака́зываетъ престу́пниковъ? **Pytał się, azali ma go czekać?** Онъ спра́шивалъ, ожида́ть ли ему́ его́? **Będę pisał do niego, aza co dostanę?** Я бу́ду писа́ть къ нему́, не получу́ ли чего́ нибу́дь. **Połączone już są rzeki, a w czasie azali nieodległym połączone będą i morza,** ре́ки уже́ соединены́, въ ско́ромъ вре́мени, быть мо́жетъ, бу́дутъ соединены́ и моря́.

Azart, Hazard, -u, *м.* слу́чай, случа́йность; || уда́ча; || опа́сность; || аза́ртъ (*въ игрѣ*).

Azot, -u, *м.* азо́тъ, селитрород̀ъ.

Aż, нарѣ́чіе, означа́ющее мѣру *или* грани́цу вре́мени, мѣ́ста, сте́пень величины́, напряже́ніе си́лы. **Towarzyszył mu aż do Paryża,** онъ провожа́лъ его́ вплоть до са́маго Парижа. **Aż dotąd,** до сихъ поръ. **Aż póki nie przyjdzie,** пока́ онъ не придётъ. **Kto aż tak dalece zaślepiony,** кто до тако́й сте́пени ослѣплёнъ. || **Aż** употребля́ется та́кже въ значе́ніи: *такъ что, уже́, тогда́, то́лько, когда́ уже́.* **Robił miny, że się aż ojciec rozśmiał,** пока́зывалъ ми́ны такъ что наконе́цъ оте́цъ разсмѣ́ялся. **Piękny aż miło patrzeć,** такъ краси́въ, что прія́тно смотрѣть. **Aż za trzecim razem wzięto,** его́ уже́ взя́ли то́лько въ тре́тій разъ. **Nie poczujesz wartości zdrowia, aż utracisz,** узна́ешь цѣ́ну здоро́вья тогда́ то́лько, когда́ его́ потеря́ешь. **Nie pójdę tam, aż wszystko będzie gotowe,** пойду́ туда́, когда́ уже́ всё бу́детъ гото́во. **Nie ma pana w domu, aż u sług gody,** когда́ хозя́ина нѣтъ до́ма, то слу́ги пирую́тъ. **Aż im to odmówił, żądali powtóre,** когда́ уже́ онъ имъ отказа́лъ въ э́томъ, то они́ проси́ли во второ́й разъ.

Ażjo, *ср. Нескл.* а́жіо, лажъ за промѣ́нъ де́негъ.

Ażjotaż, -a, *м.* ажіота́жъ, **торго́вля де́нежными бума́гами.**

B.

B, произно́сится двоя́ко: твёрдо, какъ ру́сская бу́ква *Б, б,* и мя́гко, съ поста́вленнымъ надъ не́ю зна́комъ *ь*, (*бь*), напр. **Gołąb',** го́лубь.

Ba, ba! || коне́чно, то́чно, такъ; || да́же и; || напро́тивъ. **Ba i bardzo,** *или* **Bajbardzo, ba i prawie,** *или* **Bajprawie,** такъ, такъ; да, да! э́то и ви́дно! **Co on tam mówi, że nam nic do tego, ba i bardzo do tego,** напра́сно онъ говори́тъ что намъ до э́того нѣтъ никако́го де́ла, напро́тивъ, оно́ бли́зко насъ каса́ется. **W całej Europie, ba i w całym świecie,** во всей Евро́пѣ, да́же и во всемъ свѣтѣ. **Gdybyśmy mieli sto tysięcy dobrego żołnierza, ba! toby zmieniło postać rzeczy,** е́слибъ у на́съ бы́ло сто ты́сячъ хоро́шихъ солда́тъ, то коне́чно, де́ло приняло бы иной видъ. **Ba! łatwo to mówić, ale trudno czynić!** Эхъ! легко́ э́то говори́ть, да тру́дно дѣ́лать! **Ba, ba, ba! Tak to pan wypełniasz swój obowiązek!** такъ то вы исполня́ете свою́ обя́занность!

Baba, -y, *ж.* ба́ба, стару́ха; || повива́льная ба́бка, повиту́ха, акуше́рка; || ручна́я ба́ба, трамбо́вка; || *Орн.* пеликанъ, ба́ба (*птица*); || кули́чъ, каровай (*родъ хлѣба*); || затычка изъ холста́, набита́я соло́мою; || *Астрон.* Плеяды, семизвѣ́здіе.

Bąbel, Bębel, -bla, *м.* водяно́й пузы́рь, мы́льный пузы́рь; || прыщъ.

Babi, ба́бій; || *Бот.* **Babi-Mur,** плаунъ, звѣробо́й. звѣробо́йникъ (*растѣніе*); || **Babie lato,** ба́бье лѣто, хоро́шая погода во вре́мя о́сени.

Babiarz, -a, *м.* женоподо́бный, сла́бый, изнѣженный человѣкъ; || волоки́та, женолюби́вый, пристра́стный къ же́нскому полу.

Babić, повива́ть, принима́ть (*младе́нца*).

Babienie, -nia, *ср.* повива́льное иску́ство.

Babikrówka, -i, *ж. Бот.* купе́на, Соломо́нова печа́ть (*растѣніе*).

Babiniec, -ńca, *м.* притво́ръ, па́перть, преддве́рie це́ркви.

Babirusa, -y, *ж. Зоол.* морска́я *или* индѣ́йская сви́нка.

Babka, -i, *ж.* ба́бка, ба́бушка. **Ślepa babka,** жмурки, гулю́чки (*игра́*); || *Бот.* попу́тникъ, колосени́ца (*растѣніе*).

Babski, ба́бій, же́нскій.

Babsko, -a, *ср.* ста́рая ба́ба, ба́бище, бабёнка.

Bać się, боя́ться, страши́ться. **Bać się o kogo,** боя́ться за кого́. **Nie bój się o to,** не бо́йся э́того, не безпоко́йся объ э́томъ.

Bachantka, -i, *ж.* вакха́нтка.

Bacik, -a, *м. см.* **Bat.**

Bączek, -czka, *м.* га́йка ружейная, мѣ́дная тру́бочка (*у ложи ружья*).

Baczenie, -nia, *ср.* разсмотрѣ́ніе; || осмотри́тельность, осторо́жность; || соображе́ніе.

Baczność, -ści, *ж.* внима́тельность, осторо́жность.

Baczny, внима́тельный, осторо́жный.

Baczyć, разсма́тривать; || принима́ть во внима́ніе, въ соображе́ніе, обраща́ть внима́ніе; || смотрѣть. **Baczyć co do siebie,** сознава́ть что нибу́дь за собо́ю. **Baczyć na co,** принима́ть во внима́ніе что́либо, обраща́ть внима́ніе на что́.

Badać, изслѣ́довать, развѣ́дывать, разузнава́ть, испы́тывать; || наводи́ть

спра́вки; || производи́ть слѣ́дствіе, *и́ли* допро́съ, допра́шивать.

Badacz, -a, *м.* изслѣ́дователь, испыта́тель, изыска́тель, наблюда́тель. **Badacz natury**, естествоиспыта́тель, натурали́стъ.

Badanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, испыта́ніе, обсужде́ніе; || по́искъ, ро́зыскъ; || слѣ́дствіе, дозна́ніе, ро́зыскъ, повальный о́быскъ; || спра́вка. **Badania artykułowane**, допро́съ по пу́нктамъ. **Badanie świadków przeciwnéj strony**, перекрёстный допро́съ.

Badyl, Badél, -a, *м. Бот.* сте́бель, стволъ.

Bądz—bądź, *и́ли*—*и́ли*, *см.* **Być**.

Bagatela, -i, *ж.* безде́лица, безде́лка, ме́лочь.

Bagatelny, мелова́жный, безде́льный.

Bagaż, -u, *м.* покла́жа, пожи́тки, бага́жъ.

Bagazja, -ji, *ж.* бума́жная мате́рія *и́ли* ткань.

Bagazjowy, сде́ланный изъ бума́жной мате́ріи, бума́жный.

Bagnet, -u, *м.* штыкъ.

Bagnik, -a, *м.* туне́цъ, тума́къ, ску́мбра (*рыба*).

Bagnisko, -a, *ср.* трясѝна, боло́тина.

Bagnisty, боло́тный, боло́тистый, ти́нистый, то́пкій.

Bagniówka, -i, *ж. Бот.* каменоло́мка, каменоло́мная трава́, бада́нъ.

Bagno, -a, *ср.* боло́то; || *Бот.* **Bagno, Bagienko**, багу́льникъ (*растеніе*).

Baja, -ji, *ж.* ба́йка (*матéрія*); || ска́зка, ба́сня.

Bajać, разска́зывать, повѣствова́ть; || * точи́ть ба́лы, разска́зывать пустя́ки.

Bajacz, Bajarz, -a, *м.* раска́щикъ; || пустоме́ля, враль.

Bajeczność, -ści, *ж.* баснослóвіе, вы́думка.

Bajeczny, баснослóвный, вы́думанный, невѣроя́тный.

Bajka, -i, *ж.* ба́сня; || ска́зка, вы́думка.

Bajkarz, -a, *м.* ска́зочникъ.

Bajkopis, -a, *м.* баснопи́сецъ.

Bajorek, -rka, *м.* золота́я ни́тка, золочёное зóлото.

Bajowy, ба́йковый, фри́зовый.

Bajtałaszki, -szek, *мн.* вздоръ, чушь, враньё.

Bąk, -a, *м. Орнит.* выпь (*пти́ца*); || * тру́тень; || о́водъ, слѣпе́нь (*насѣко́мое*); || кубáрь, волчóкъ (*игру́шка*); || *Муз.* лита́вра (*инструме́нтъ*). * **Bąki strzelać, bąki zbijać**, занима́ться пустяка́ми, ничего́ не дѣлать, слоня́ться. * **Bąka puścić**, распусти́ть ло́жный слухъ. **Bąka wystrzelić**, сказа́ть вздоръ, глу́пость. *Послов.* **Mucha uwięźnie, a bąk się przebije**, *и́ли* **Bąk się przebije, a na muchę wina**, что́ схóдитъ съ рукъ вора́мъ, за то́ воришекъ бьютъ; вóры вѣшаютъ воришекъ. **Opił się jak bąk**, напи́лся.

Bąkać, бучáть, жужжáть; || * цѣди́ть слова́ сквозь зу́бы; || бормота́ть себѣ́ подъ носъ; || бренча́ть (*на музык. инструм.*).

Bąkałarz, -a, *м.* баккала́връ.

Bąkier, (употребля́ется только съ предло́гомъ na, на). **Nosić czapkę na bąkier**, носи́ть ша́пку на бекре́нь. **Wszystko idzie na bąkier**, все идетъ на вы́воротъ. **Być z kim na bąkier**, быть съ кѣмъ ли́бо въ ссорѣ. || *Судох.* **Na bąkier**, *на лѣво.*

Bąkojad, -a, *м. Орнит.* волокли́й (*пти́ца*).

Bąkort, -u, *м.* бакбóрдъ, лѣвая сторона́ су́дна; || *Судох.* лѣвый бéрегъ рѣки́.

Bąksztyna, -y, *ж. Горн.* горновóй ка́мень.

Bal, -a, *м. Плотн.* отёсанное бревнó, брусóкъ, нака́тникъ.

Bal, -u, *м.* балъ (*собра́ніе, съѣздъ для танцова́нья*).

Bałakać, бала́кать, болта́ть.

Bałamucić, городи́ть вздоръ, сбива́ть съ то́лку, смуща́ть, пу́тать. **Bałamucisz mię**, ты меня́ сбива́ешь съ то́лку. **Bałamucić interesa**, запу́тывать дѣла́. **Bałamucić czas**, напра́сно тра́тить вре́мя; || **Bałamucić się**, сбива́ться съ то́лку; || вести́ пра́здную жизнь, безде́льничать.

Bałamuctwo, -a, *ср.* запу́танность (*дѣлъ*); замѣша́тельство; || безде́льничанье, распу́щенность; || сумасбро́дство; || увёртка, отгово́рка; || химéры, пусты́я мечты́; || волоки́тство, ухаживанье за же́нщинами.

Bałamut, -a, *м.* вѣтрени́къ, вертопра́хъ, волоки́та.

Balans, -u, *м.* коромы́сло. **Waga z balansem**, вѣсы́ съ коромы́сломъ.

Balansjer, -a, *м. Горн.* уравни́тельное коромы́сло.

Balas, -u, *м. Минер.* бала́съ, блѣ́дный руби́нъ.

Balas, -a, *м. Архит.* бала́сина, бала́сы.

Balast, -u, *м.* бала́стъ, грузъ.

Baldachin, Baldakin, -u, *м.* балдахи́нъ.

Baldaszek, -szka, *м.* верхъ, верху́шка; || *Бот.* зóнтикъ, щитóкъ (*у цвѣтóвъ*).

Baldaszkowy, *Бот.* зóнтичный.

Baldrjan, -u, *м. Бот.* булдырья́нъ, валеріа́на, мау́нъ (*растéніе*).

Baleczka, -i, *ж.* брёвнышко, переклáдинка, брусóкъ.

Balet, -u, *м.* балéтъ.

Baletniczka, -i, *ж.* балéтная танцóвщица, балéтчица.

Baletnik, -a, *м.* балéтный танцóвщикъ.

Balka, Belka, -i, *ж.* бáлка, бревнó, переклáдина.

Balkarz, -a, *м.* бревенщи́къ.

Balkon, -u, *м.* балкóнъ.

Ba kować, *см.* **Belkować**.

Balkowy, бревéнчатый, покáтный.

Ballotować, балотировáть (*кого́*).

Ballotowanie, -nia, *ср.* балотиро́вка.

Balon, -u, *м.* воздýшный шаръ, аэростáтъ.

Balować, посѣща́ть балы́, пирова́ть, весели́ться.

Balowy, ба́льный.

Balsam, **-u**, *м.* бальза́мъ.

Balsamiczny, бальзами́ческій, благово́нный.

Balsamina, **-y**, *ж. Бот.* бальзами́нъ (*расте́ніе*).

Balsamować, бальзами́ровать.

Bałukować, пя́титься, по́лзать ра́комъ (*о ля́гавой соба́кѣ*).

Bałuku(na), **Bałyku(na)**, ра́комъ, на четвери́нкахъ (*ползти́*).

Balustrada, **-y**, *ж.* балюстра́да, пери́ла.

Bałuszyć, оглуша́ть (*кри́комъ, шу́момъ*).

Bałwan, **-a**, *м.* глы́ба, отру́бокъ, чурба́нъ; || валъ, больша́я волна́ на водѣ; || столбъ дыму; || истука́нъ, и́долъ; || болва́нъ, глу́пый человѣкъ; || болва́нъ, отру́бокъ де́рева съ кру́глымъ ве́рхомъ, на кото́ромъ выправля́ютъ парики́ и другіе головны́е убо́ры.

Bałwanowaty, тяжёлый, гру́бый.

Bałwiernia, **Barwiernia**, **-ni**, *ж.* цырю́льня.

Bałwierz, **Barwierz**, **Barbierz**, **-a**, *м.* цырю́льникъ.

Bałwochwalca, **-y**, *м.* идолопокло́нникъ, язы́чникъ.

Bałwochwalczy, **bałwochwalny**, идолопокло́нническій, язы́ческій.

Bałwochwalić, идолопокло́нничать, покланя́ться и́доламъ.

Bałwochwalnia, **-ni**, *ж.* божни́ца, кумі́рница, кумі́рня.

Bałwochwalstwo, **-a**, *ср.* идолопокло́нство, идолопоклоне́ніе.

Bałyku(na), *см.* **Bałuku(na)**.

Bana kowadła, *Горн.* ве́рхняя пло́скость, нарко́вальня. **Bana młotowa**, бо́й.

Banaluka, **Banialuka**, **-i**, *ж.* безтолко́вщина, нелѣпость, вздоръ, чепуха́.

Banda, **-y**, *ж.* ша́йка, вата́га, ско́пище люде́й.

Bandera, **-y**, *ж.* флагъ.

Banderola, **-i**, *ж.* бандеро́ль, опоя́ска; || пе́ревязь.

Bandolet, **-u**, *м.* пе́ревязь, широ́кій ремі́нь.

Bandos, **-a**, *м.* наёмный жнецъ.

Bandoska, **-i**, *ж.* наёмная жни́ца.

Bandyta, **-y**, *м.* разбо́йникъ, банди́тъ.

Bania, **-ni**, *ж.* гли́няный вы́пуклый сосу́дъ. **Bania do kwiatów**, цвѣто́чный горшо́къ, *см.* **Donica**, **Doniczka**; || *Хим.* перего́нный кубъ, горля́нка; || *Физ.* **Bania elektryczna**, электри́ческая маши́на. **Bania pneumatyczna**, пневмати́ческій колоко́лъ; || *Архит.* ку́полъ; || *Бот.* ты́ква, *см.* **Dynia**. * Ты́квенная буты́лка, ты́ковникъ; || паровая ба́ня, *см.* **Łaźnia**; || *Посл.* **Leb jak bania, a mozgunić**, вели́къ вы́росъ, да ума́ не вы́несъ.

Banialuka, *см.* **Banaluka**.

Baniasty, **Bańczasty**, вы́пуклый, пуза́тый, разду́тый.

Banicja, **-ji**, *ж.* изгна́ніе, ссы́лка.

Banit, **-a**, *м.* изгна́нникъ, ссы́лочный.

Banitować, **Bandyzować**, **Banizować**, **Banjować**, приговори́ть по суду́ къ изгна́нію, къ ссы́лкѣ.

Bank, **-u**, *м.* банкъ. || *Карточ.* **Bank trzymać, ciągnąć**, держа́ть банкъ. **Bank zabić**, сорва́ть банкъ. **Bank puścić**, обанкру́титься. || *Фортиф.* **Bank wałowy**, банкъ, ни́зкій парапе́тъ безъ амбразу́ръ.

Bańka, **Bańeczka**, **-i**, *ж.* ба́нка; фля́га, скля́нка, пузырёкъ; || **Bańka na wodzie**, водяно́й пузы́рь. **Bańka mydlana**, мы́льный пузы́рь; || ба́нка (*кровосо́сная*), рожо́къ. **Bańki stawić**, ста́вить рожки́.

Bankajz, **-u**, *м.* желѣзный костыль.

Bankier, **-a**, *м.* банки́ръ; || банкоме́тъ (*въ игрѣ*).

Bankierczyk, **-a**, *м.* конто́рщикъ у банки́ра.

Bankierowa, **-ej**, *м.* жена́ банки́ра.

Bankierówna, **-y**, *ж.* дочь банки́ра.

Bankierski, банки́рскій.

Bankierstwo, **-a**, *ср.* банки́рство.

Bankiet, **-u**, *м.* пиръ, пиру́шка, пи́ршество; || *Плотн.* обо́чина.

Bankietować, пирова́ть.

Banknot, **-u**, *м. см.* **Bankocettel**.

Bankocettel, **-tla**, *м.* ба́нковый биле́тъ, ассигна́ція.

Banko, *Нескл.* ба́нковый (*въ де́ньгахъ*). **Banko-księga**, счётная кни́га.

Bankowy, ба́нковый.

Bankructwo, **-a**, *ср.* банкру́тство.

Bankrut, **-a**, *м.* банкру́тъ, несостоя́тельный.

Bankrutować, обанкру́титься, разори́ться.* **Zbankrutował na honorze**, обезче́стилъ себя́.

Bannicja, **-ji**, *ж. см.* **Banicja**.

Bant, **-u**, *м.* бантъ, ле́нта перетя́нутая поперёкъ; || о́бручъ, желѣзная скоба́.

Barak, **-u**, *м.* бара́къ.

Barakan, **-u**, *м.* барака́нъ, борка́нъ (*шерстяна́я ткань*).

Barakanowy, бараха́новый, барха́новый.

Baran, **-a**, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Ове́нъ (*созвѣздіе*); || тара́нъ, стѣнолóмъ.

Baranek, **-nka**, *м.* бара́шекъ, ягнёнокъ; || а́гнецъ. **Baranek Boży**, Агнецъ Бо́жій.

Barani, бара́ній; || *Бот.* **Barania trawa**, бара́нка (*расте́ніе*).

Baranina, **-y**, *ж.* бара́нина.

Barasz, **Baraz**, **-a**, *м. Зоол.* рога́тая змѣя́ (*въ Африкѣ*).

Baraszkować, шали́ть, рѣзви́ться, шути́ть.

Baratto, *Нескл.* мѣнова́я торгъ, мѣнова́я торго́вля.

Barbarzyniec, **-ńca**, *м.* ва́рваръ, тира́нъ.

Barbarzyński, ва́рварскій, жесто́кій, жестокосе́рдый, лю́тый.

Barbaryzm, -u, *м. Грам.* барбари́змъ, непра́вильное выраже́ніе.

Barbarzyństwo, -a, *ср.* ва́рварство, безчелове́чіе, жесто́кость.

Barć, -i, *ж.* борть (*пустота́, вы́долбленная въ лѣсно́мъ де́ревѣ для содержа́нія ди́кихъ пчёлъ*).

Barchan, -u, *м.* бумазе́я (*ткань*).

Barchanowy, бумазе́йный.

Barciany, бо́ртный *см.* **Barć**, **Miód barciany**, мёдъ ди́кихъ пчёлъ.

Barczany, ба́рочный.

Barczyć, *см.* **Ubarczyć**.

Barczysty, широкоплечій, плечи́стый.

Bardela, -i, *ж.* соло́менное сѣдло́.

Bardysz, **Berdysz**, -a, *м.* бе́рдышъ.

Bardzo, о́чень, весьма́. **Bardziej**, бо́лѣе. **Najbardziej**, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе.

Bargiel, -a, *м. Орнит.* ви́нка, синица (*пти́ца*).

Bark, -u, *м.* плечо́. **Barki**, *мн.* пле́чи, **Brać co na swoje barki**, взвали́ть себѣ что́ либо на пле́чи, обремени́ть себя́. **To ciężar nie na twoje barki**, э́та тя́жесть не по твои́мъ си́ламъ; || лопа́тка (*у живо́тныхъ*). **Bić na bark**, то́пать нога́ми, лягать брыка́ться (*о ло́шади*); * упря́миться, проти́виться; || но́жка (*у цыркуля*), *см.* **Noga**; || Валёкъ (*у ва́ши каре́тной*), *см.* **Orczyk** || *Фортиф.* фла́нгъ.

Barka, -i, *ж.* ба́рка.

Barkarz, -a, *м.* ба́рочникъ.

Barkowaty, плечи́стый.

Barkowy, плечево́й, плечно́й.

Barłog, -u, *м.* берло́га; || подсти́лка, пости́лка, сма́тая соло́ма; || соръ.

Barłożyć, сори́ть грязни́ть.

Barométr, -u, *м.* баромéтръ.

Baron, -a, *м.* баро́нъ.

Baronja, ji, *ж.* баро́нство.

Baronowa, -ej, *ж.* баронéсса.

Baronowski, баро́нскій.

Baronówna, -y, *ж.* дочь баро́на.

Baronowstwo, -a, *ср. см.* **Baronja**.

Barszcz, -u, *м.* борщъ; || *Бот.* медвѣжья ла́па (*растéніе*).

Barszczowy, борщево́й.

Bartne, -ego, *ср.* по́шлина съ у́льевъ.

Bartnik, -a, *м.* бо́ртникъ, пчелово́дъ, присма́тривающій за у́льями.

Bartny, у́лейный пчели́ный.

Barwa, -y, *ж.* кра́ска, цвѣтъ.

Barwena, **Barwana**, **Barma**, **Bersana**, -y, *ж.* барвена́, красноборо́дка (*ры́ба*).

Barwiany, цвѣти́стый раскра́шенный; || * ливре́йный, одѣтый въ ливре́ю.

Barwić, кра́сить, окра́шивать, румя́нить.

Barwica, -y, *ж.* **Barwiczka**, -i, *ж.* стри́женая шерсть, па́стрижки, обрѣзки; || притира́нье (*бѣли́ла и румя́ны*); || закра́ска, кра́ска.

Barwiczkować, раскра́шивать, румя́нить.

Barwiczka, -i, *ж. см.* **Berwiczka**.

Barwiernia, **Balwiernia**, -ni, *ж.* цырю́льня.

Barwierski, **Balwierski**, цырю́льничій.

Barwierstwo, **Balwierstwo**, -a, *ср.* брадобри́тіе, бородобри́тіе.

Barwierz, **Balwierz**, **Balbierz**, -a, *м.* цырю́льникъ, брадобрѣй.

Barwierzowa, **Balwierzowa**, -ej, *ж.* жена́ цырю́льника.

Barwierzowy, **Balwierzowy**, цырю́льниковъ.

Barwik, -u, **Barwinek**, -nku, *Бот. м.* барви́нокъ, гробъ трава́ (*растéніе*), *см.* **Barwnik**.

Barwisty, цвѣти́стый.

Barwnik, **Barwik**, -a, *м.* **Barwidło**, -a, *ср.* краси́льное вещество́.

Barwny, цвѣти́стый, раскра́шенный.

Baryła, **Baryłka**, **Baréłka**, -i, *ж.* бочёнокъ.

Bas, -u, *м.* басъ (*го́лосъ*), **Basy**, -ów, *мн.* басъ (*инструме́нтъ музык.*); || уда́ры (*пле́тью и т. п.*), зна́ки (*отъ пле́ти, отъ па́лки*).

Basałyk, -a, *м.* басалы́къ, кисте́нь.

Basałykowaty, гру́бый, неуклю́жій.

Basarunek, -nku, *м.* де́нежная пе́ня, штрафъ.

Basetla, -i, *ж.* віолончéль.

Basetlista, -y, *ж.* віолончелúстъ.

Basista, -y, *м.* баси́стъ.

Basiur, -a, *м.* волкъ (*на языкѣ охо́тниковъ*).

Baśń, -i, *ж.* басня, ба́сня; || вы́мыселъ ска́зка, небыли́ца; || ло́жный слухъ, ло́жная молва́.

Basować, баси́ть пѣть ба́сомъ.

Basowy, басово́й.

Basta, дово́льно, по́лно, ба́ста!

Bastarda, **Basztarda**, -y, *ж. Стар.* родъ доро́жной каре́ты,

Bastjon, **Basztjon**, -u, *м. Фортиф.* бастіо́нъ, раска́т.

Bastować, **Zabastować**, переставáть, переста́ть, прерывáть; прерва́ть; || * **Zabastować**, остепени́ться.

Basza, **Pasza**, -y, *м.* паша́.

Baszostwo, -a, *ср.* зва́ніе паши́.

Baszta, -y, *ж. Воен.* крѣпость, укрѣпле́ніе; || *Стар.* подвижна́я обзо́рная ба́шня, *см.* **Strażnica**.

Bat, **Batog**, -a, *м.* кнутъ. плеть: бичъ; || то́лстая па́лка то́лстый прутъ; || ботъ, ло́дка, су́дно. *Умен.* **Bacik**, -a, *м.* кну́тикъ, плётка, би́чикъ, бо́тикъ, ло́дочка.

Batalja, ji, *ж. см.* **Bitwa**.

Bataljon, -u, *м. Воен.* батальо́нъ.

Baterja, ji, *ж.* батаре́я.

Batog, -a, **batożek**, -żka, *м. см.* **Bat**.

Batogować, бичева́ть, хлеста́ть, стега́ть.

Bawełna, -y, *ж.* хлопча́тая бума́га.

Bawełniany, бума́жный, хлопча́то-бума́жный.

Bawełnica, -y, *ж.* хлопча́тая бума́га, хло́покъ; || бума́жная матéрія *или* ткань.

Bawialnia, -ni, *ж.* гости́нная ко́мната.

Bawić, занима́ть, увесели́ть, забавля́ть; || останови́ться, ме́длить, мѣшкать; ||

Bawić się, забавля́ться, весели́ться, прія́тно проводи́ть вре́мя; || упражня́ться, занима́ться. **Bawmy się,** бу́демъ весели́ться. **Nie baw się, ale idź,** не мѣшкай и ступа́й. **Bawić się rozmową,** бесѣ́довать, разгова́ривать. **Bawić się muzyką,** занима́ться му́зыкою. **Bawić się pijaństwem,** предава́ться пья́нству, пья́нствовать. **Bawić się w co,** игра́ть въ что́ ли́бо. **Bawić się około czego,** при́стально чѣмъ ли́бо занима́ться. **Bawić się z kim,** прія́тно проводи́ть вре́мя съ кѣмъ ли́бо. **Bawić się z dziećmi,** игра́ть съ дѣтьми́.

Bazalt, -u, *м. Минер.* база́льтъ, столбча́къ (*камень*).

Bazanowiec, Bażanowiec, -wca, *м. Бот.* вербе́йникъ (*растѣніе*).

Bażani, -a, *м.* фаза́нъ.

Bażantarnia, -ni, *ж.* фаза́ній дворъ, пти́чникъ.

Bażantowy, фаза́новый.

Bazar, -u, *м.* база́ръ, ры́нокъ.

Bazarnik, -a, *м.* барышникъ; || маркита́нтъ.

Bazarowy, база́рный, ры́ночный.

Bazgrać, па́чкать, мара́ть, черка́ть.

Bazgracz, -a, *м.* пачку́нъ, кропа́тель, бумагомара́тель.

Bazgranina, -y, *ж.* па́чканье, мара́нье, кара́кули.

Bazylja, -ji, *ж.* **Bazylik, -a,** *м.* **Bazylika, Bazylijka, -i,** *ж. Бот.* базили́къ (*растѣніе*).

Bazyliszek, -szka, *м.* василискъ; || Америка́нская я́щерица.

Bdeljum, *Нескл. Бот.* бде́лій (*дерево и смола́*).

Bęben, -bna, *м.* бараба́нъ; || * шалу́нъ, мальчи́шка, пузы́рь.

Bębenek, -nka, *м.* бараба́нчикъ; || тамбури́нъ. **Bębenek w uchu,** бараба́нная перепо́нка, слуховой бараба́нъ.

Bębenny, бараба́нный.

Bębnić, бараба́нить, бить въ бараба́нъ.

Bechtać, раздража́ть, подстрека́ть; || * кружи́ть кому́ го́лову.

Beczeć, блея́ть; || мыча́ть; || рева́ть.

Bęczeć, бучи́ть, жужжа́ть.

Beczenie, -nia, *ср.* блея́ніе; || мыча́ніе; || рёвъ.

Beczka, -i, *ж.* бо́чка. || *Зоол.* каса́тка настоя́щая (*китообразное животное*).

Beczkowy, боче́чный.

Beczułka, -i, *ж.* бочёнокъ.

Bedel, Pedel, -a, *м.* церко́вный сто́рожъ; || университе́тскій пе́дель, сто́рожъ.

Bedła, Bedłka, Bedka, Betka, -i, *ж. Бот.* родъ грибо́въ, бога́тый ви́дами, *напр.* шампинью́ны, гру́зди, ры́жики, опёнки, волну́хи, сыроѣжки (*съѣдобные*), мухоморы и пога́нки (*ядови́тые*); || ли́ственная гу́бка.

Bedliwy, Badatliwy, любопы́тный, любозна́тельный.

Bednarka, -i, *ж.* жена́ бочара́.

Bednarski, бочарный.

Bednarstwo, a, *ср.* бочарничанье, ремесло́ бочара́.

Bednarz, Bęднarz, -a, *м.* бочаръ.

Bek, -u, *м.* блея́ніе (*овцы*); || плачъ, рёвъ.

Bęk, -u, *м.* жужжа́ніе насѣко́мыхъ.

Bekać, *см.* **Beczeć;** || **Bekać się,** бѣга́ться (*объ оленяхъ*).

Bękarctwo, Bękarstwo, -a, *ср.* незако́нное рожде́ніе.

Bękart, -a, *м.* незаконнорожде́нный; || *см.* **Mieszaniec;** || шёлкъ (*сырецъ*).

Bekas, -a, *м. Зоол.* бека́съ, кули́къ. — **Bekas morski,** турухта́нъ, родъ кулико́въ.

Bekawisko, -a, *ср.* те́чка, расхо́дка (*объ оленяхъ*).

Bekiesza, Bekiesa, -y, *ж.* беке́ша.

Beknąć, *см.* **Beczeć,**

Beksa, -y, *ж.* пла́кса.

Bela, -i, *ж.* ки́па, свя́зка, тюкъ; || **dе́сять** стопъ бума́ги.

Bełcik, *см.* **Bełt.**

Beleczka, -i, *ж. Горн.* брусо́къ.

Belka, -i, *ж.* ба́лка, бревно́. *Плотн.* **Belka poprzeczna,** попере́чина, перекла́дина;—**mostowa,** наса́ды;—**wiązana,** брусча́тая обвя́зка; — **pokładowa,** продо́льный перекла́дъ; — **jarzmowa,** попере́чная наса́дка;—**rozporowa,** распо́рный брусъ.

Bełkotać, бармота́ть, лепета́ть, болта́ть.

Bełkot, -u, *м.* **Bełkotanie, -nia,** *ср.* бормота́нье, лепета́нье.

Bełkotka, -i, *ж.* болту́нья, лепету́нья.

Bełkotliwy, болтли́вый.

Bełkotliwość, -ści, *ж.* болтли́вость.

Bełkować, *Агр.* бороздить (*поле*); || *Плотн.* класть ба́лки; || дѣлать сру́бы.

Bełkowanie, -nia, *ср.* плотничья рабо́та, срубъ.

Bełt, -u, *м.* стрѣла́, дро́тикъ; || морско́й проли́въ.

Belweder, -u, *м. Архит.* бельведе́ръ, свѣтли́ца, свѣтёлка, надстро́йка на кро́вляхъ домо́въ; || *Бот.* метёльчатый вьюно́къ (*растѣніе*).

Benedykcja, -ji, *ж. см.* **Błogosławieństwo, Poświęcenie.**

Benedykt, -u, *м. Бот.* гравила́тъ, гре́бникъ (*растѣніе*).

Benedyktyn, -a, *м.* бенедикти́нецъ (*монахъ бенедикти́нскаго о́рдена*).

Benedyktynka, -i, *ж.* бенедикти́нка (*монахиня бенедикти́нскаго о́рдена.*)

Beneficjum бенефи́ція, церко́вный прихо́дъ съ дохо́дами.

Benefis, -u, *м.* бенефи́съ.

Benefisant, -a, *м.* бенефиціа́нтъ.

Benefisantka, -i, *ж.* бенефиціа́нтка.

Ber, *род. п.* **-bra,** *м. Бот.* боръ, чёрное пти́чье про́со (*растѣніе*).

Bera, -u, *ж.* родъ гру́ши.

Berberys, -u, *м.* барбари́съ.

Berberysowy, барбари́совый, барбари́сный.

Berdysz, *см.* **Bardysz**.

Berejter, **-tra**, *м.* бере́йторъ.

Bergamota, **-y**, *ж.* бергамо́та (*родъ гру́ши*).

Bergryn, **-u**, *м.* го́рная зе́лень (*краска*).

Berlacz, **-a**, *м.* ке́ньга (*родъ зи́мней о́буви*).

Berlinka, **-i**, *ж.* су́дно употребля́емое на большихъ рѣка́хъ.

Berło, **-a**, *ср.* жердь, шестъ (*у птицело́вовъ*); || скипетръ, жезлъ правле́нія; || *перен.* верхо́вная власть, *см.* **Korona**; || *Бот.* вшивая трава́, вшивица, шелуди́вникъ, *см.* **Gnidosz**; || *Бот. см.* **Złotogłów**; || мо́лотый хлѣбъ.

Berłowładca, **-y**, *м.* самоде́ржецъ, мона́рхъ.

Berłowładny, ца́рствующій, самодержа́вный.

Berma, **-y**, *ж. Фортиф.* бе́рма; || боково́й обхо́дъ (*вдоль канала́*); || броди́льная бо́чка (*у крахма́льщиковъ*).

Bernardyn, **-a**, *м.* бернарди́нъ (*мона́хъ францискáнскаго ордена*).

Berować, *Неупотр.* бура́вить.

Beryl, **-u**, *м.* бериллъ, аквамари́нъ (*драгоцѣ́нный ка́мень*); || *см.* **Glucyn**.

Bestja, **-ji**, *ж.* скотъ, скоти́на, живо́тное.

Bestjalski, скотско́й, звѣрскій, свирѣ́пый, лю́тый.

Bestjalstwo, **-a**, *ср.* скотство́, звѣ́рство, свирѣ́пость, лю́тость.

Bestwić, **Zbestwić**, **Rozbestwić**, бѣси́ть, избѣси́ть, развраща́ть, разврати́ть; || **Bestwić się**, **Bestwieć**, звѣ́рствовать, свирѣпствовать, свирѣпѣ́ть, бѣси́ться; || бѣ́гаться, броди́ться для припло́ду (*о коро́вахъ, сви́ньяхъ и соба́кахъ*); || * развраща́ться, распу́тничать.

Besztać, брани́ть, руга́ть, поноси́ть.

Bet, **-a**, *м.* лабе́тъ (*въ ка́рточной игрѣ*).

Bez, *род.* **bzu**, *м. Бот.* бузина́, самбу́къ (*де́рево*). **Bez włoski**, синѐль, сирѐнь. **Bez turecki**, души́стый чубу́чникъ (*деревцо́*).

Bez, *Предл.* безъ. **Módz być bez czego**, обходи́ться безъ чего́ нибу́дь. **Bez tego**, впро́чемъ, кро́мѣ того́. **Nie bez tego**, не безъ того́, нельзя́ сказа́ть, должно́ быть. **Nie bez tego, abyś jego listów nie czytał**, безъ того́ не обошло́сь, что́бы ты не чита́лъ его́ пи́семъ. **Bezemnie** (*вмѣсто* **bez mnie**), безъ меня́.

Bezbożnie, безбо́жно, нечести́во.

Bezbożnik, **-a**, *м.* безбо́жникъ, атеи́стъ.

Bezbożność, **-ści**, *ж.* безбо́жіе, нечести́е.

Bezbożny, безбо́жный, нечести́вый.

Bezbronny, беззащи́тный, безору́жный.

Bezbrzeże, **-a**, *ср.* безбре́жное, безграни́чное простра́нство.

Bezbrzeżny, безбре́жный, безграни́чный.

Bezcen, **Bezcenek**, *Нескл.* безцѣ́нокъ. **Kupić za bezcen**, купи́ть за безцѣ́нокъ.

Bezcenny, безцѣ́нный, несцѣне́нный.

Bezczelnie, безсты́дно, наха́льно, нагло.

Bezczelnik, **-a**, *м.* безсты́дникъ, нахалъ, наглецъ.

Bezczelność, **-ści**, *ж.* безсты́дство, наха́льство, на́глость.

Bezczelny, безсты́дный, нахальный, на́глый.

Bezcześcić, безче́стить.

Bezczynnie, безде́ятельно, пра́здно.

Bezczynność, **-ści**, *ж.* безде́йствіе, пра́здность; || ко́сность, неподви́жность.

Bezczynny, безде́йственный, пра́здный, недѣятельный; || ко́сный, неподви́жный.

Bezdenność, **ści**, **Bezdeń**, **-i**, **Bezdnia**, **-ni**, *ж.* **Bezdno**, **-a**, *ср.* пропасть, бе́здна, безго́нная пучи́на, о́мутъ, *см.* **Otchłań**.

Bezdenny, **Bezdny**, безго́нный.

Bezdeń, **-i**, *ж. см.* **Bezdenność**.

Bezdnia, **-ni**, *ж. см.* **Bezdenność**.

Bezdroże, **-a**, *ср.* безпу́тица, распу́тица

Bezdrożny, непроходи́мый, непроѣздный, непроѣзжій; || безпу́тный, распу́тный.

Bezduchy, безду́шный, неодушевлённый.

Bezduszność, **-ści**, *ж.* безду́шность, безду́шіе.

Bezduszny, *см.* **Bezduchy**.

Bezdziedziczny, вы́морочный. **Massa bezdziedziczna**, вы́морочное иму́щество.

Bezdzietny, безде́тный.

Bezeceństwo, **-a**, *ср. см.* **Bezecność**.

Bezecnie, безче́стно, позо́рно.

Bezecnik, **-a**, *м.* мерза́вецъ, негоди́й.

Bezecność, **-ści**, *ж.* безче́стіе, безче́стность, ни́зость, по́длость, гну́сность,

Bezecny, безче́стный, ни́зкій, по́длый, гну́сный.

Bezgrzeszny, безгрѣ́шный, непогрѣши́мый, непороч́ный.

Bezimienny, безъиме́нный.

Bezinteresowność, **-ści**, *ж.* безкоры́стіе.

Bezinteresowny, безкоры́стный.

Bezkarnie, безнака́занно.

Bezkarność, **ści**, *ж.* безнака́занность.

Bezkarny, безнака́занный.

Bezkrólewie, **-wia**, *ср.* междуца́рствіе.

Bezleśny, безлѣ́сный.

Bezlik, **-u**, *м.* безчи́сленное мно́жество.

Bezlist, **-u**, *м. Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).

Bezludność, **ści**, *ж.* безлю́діе.

Bezludny, безлю́дный.

Bezmała, безма́ла, чуть, почти́. **Bezmała nie**, *см.* **Omal**.

Bezmian, **-u**, *м.* безмѣ́нъ, *см.* **Przemian**.

Bezmiar, **-u**, *м.* неизмѣри́мое простра́нство.

Bezmierny, безмѣ́рный, неизмѣри́мый.

Bezmozgi, безмо́зглый, глу́пый.

Bezmyślny, безсмы́сленный.

Bezmytny, *Неупотр.* неумы́тный.

Beznaganność, **-ści**, *ж.* безупрёчность.

Beznaganny, безупрёчный.

Beznogi, Beznożny, безно́гій.
Beznosy, безно́сый.
Bezoar, -u, *м. Хим.* безоа́ръ, камени́стый сро́стокъ.
Bezokoliczny, *Грам.* неопредѣле́нный, неоконча́тельный. **Tryb bezokoliczny,** неопредѣле́нное и́ли неоконча́тельное наклоне́ніе.
Bezowocnie, *Нар.* безплóдно, безполе́зно, тщéтно, напра́сно. **Bezowocny,** безплóдный, безполе́зный, тщéтный, напра́сный.
Bezpalcy, неимѣющій па́льцевъ.
Bezpiecznie, *Нар.* безопа́сно.
Bezpieczeństwo, -a, *ср.* безопа́сность; || *Ком.* обезпе́ченіе, заклáдъ, залóгъ, *см.* **Zastaw.**
Bezpieczność, -ści, *ж.* безпе́чность, безаботность, безопа́сность, увѣренность; || *Стар.* бли́зкое знако́мство; || обезпе́ченіе.
Bezpieczny, безпе́чный, беззабóтный, безопа́сный, увѣренный, смѣлый; || обезпе́ченный. **Bezpieczny czego,** pewny, увѣренный въ успѣхѣ чего́ либо. **Być bezpiecznym o kogo,** быть увѣреннымъ въ комъ либо.
Bezpiśmienny, безгра́мотный.
Bezpłatnie, *Нар.* безпла́тно, безвозме́здно, дáромъ.
Bezpłatny, безпла́тный, безвозме́здный, даровóй.
Bezposażny, безприда́ный. **Panna bezposażna,** безприда́нница.
Bezpośredni, непосре́дственный.
Bezpośrednio, *Нар.* непосре́дственно.
Bezpotomny, безпотóмственный.
Bezprawie, -wia, *ср.* беззако́ніе, противозако́нность, несправедли́вость, неправосу́діе; || непра́вильное дѣйствіе.
Bezprawnie, *Нар.* беззако́нно, противозако́нно, несправедли́во, неправосу́дно.
Bezprzykładny, безприме́рный.
Bezrękawy, безрука́вный.
Bezręki, безру́кій, неимѣющій одно́й и́ли обѣихъ рукъ.
Bezrolny, безземе́льный.
Bezrząd, -u, *м.* неуря́дица, безпоря́докъ, замѣша́тельство; || анáрхія.
Bezsenność, -ści, *ж.* безсóнница.
Bezsenny, безсóнный.
Bezsilnie, *Нар.* безси́льно, не́мощно, сла́бо.
Bezsilność, -ści, *ж.* безси́ліе, не́мощь, истоще́ніе силъ, сла́бость.
Bezsilny, безси́льный, не́мощный, сла́бый.
Bezskrzydły, безкры́лый.
Bezskutecznie, *Нар.* безуспѣ́шно, недѣйствúтельно.
Bezskuteczny, безуспѣ́шный, недѣйствúтельный.
Bezprzecznie, *Нар.* безпрекосло́вно, безспóрно.
Bezprzeczność, -ści, *ж.* безпрекосло́віе, безспóрность.
Bezprzeczny, безспóрный, безпрекосло́вный.
Bezstronnie, *Нар.* безпристра́стно.
Bezstronność, -ści, *ж.* безпристра́стіе, нелицепрія́тіе.
Bezstronny, безпристра́стный, нелицепрія́тный.
Bezszkodny, безвре́дный.
Bezszypułkowy, *Бот.* неимѣющій стебелькóвъ, нестебелькóвый.
Bezterminowy, безсро́чный.
Bezustannie, *Нар.* безпреста́нно, безпреры́вно, непреры́вно, безостано́вочно.
Bezustanność, -ści, *ж.* непреры́вность.
Bezustanny, безпреста́нный, безпреры́вный, непреры́вный, безостано́вочный.
Bezużytecznie, *Нар.* безполе́зно, безпри́быльно, напра́сно, тщéтно.
Bezużyteczność, -ści, *ж.* безполе́зность.
Bezużyteczny, безполе́зный, безпри́быльный, напра́сный, тщéтный.
Bezwarunkowy, безусло́вный.
Bezwładność, -ści, *ж.* кóсность; || бездѣ́йствіе; || неподви́жность.
Bezwładny, бездѣ́йственный, кóсный; || недѣ́ятельный.
Bezwłasnowolny, находя́щійся подъ опéкою, подъ закóннымъ прещéніемъ, не могу́щій распоряжáться самъ собóю, лишéнный прáва совершáть граждáнскія дѣ́йствія.
Bezwodny, безво́дный.
Bezwonność, -ści, *ж.* безухáнность.
Bezwonny, безухáнный, непахýчій.
Bezwstyd, -u, *м.* безсты́дство, нáглость.
Bezwstydnica, -y, *ж.* безсты́дница, нахáлка.
Bezwstydnik, -a, *м.* безсты́дникъ, нахáлъ, наглéцъ.
Bezwstydny, безсты́дный, нахáльный, нáглый.
Bezwzględnie, *Нар.* безотноси́тельно, независи́мо, не взира́я на...
Bezwzględność, -ści, *ж.* безотноси́тельность.
Bezwzględny, безотноси́тельный, независи́мый; || безусло́вный, абсолю́тный.
Bezżenny, безжéнный, неимѣющій жены́, холостóй.
Bezżeństwo, -a, *ср.* безжéнство, холостáя жизнь.
Bezzwłocznie, *Нар.* немéдленно, безотлагáтельно, поспѣ́шно.
Bezzwłoczność, -ści, *ж.* безотлагáтельность, поспѣ́шность.
Bezzwłoczny, безотлагáтельный, немéдленный, поспѣ́шный.
Biada, -y, *ж.* бѣдá, гóре, *см.* **Bieda.**
Białawy, бѣловáтый, бѣлесовáтый.
Białawek, -wka, *м.* бѣлая бáбочка, мотылёкъ.
Białawiec, -wca, *м. Бот.* серéбреникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Białek, -łka, *м. см.* **Białko;** || **Białek w oku,** глазно́й бѣло́къ; || **рогова́я перепо́нка** въ глазу́, *см.* **Bielmo.**

Białko, -a, *ср.* **я́ичный бѣло́къ;** || *Хим.* **бѣлкови́на, бѣлко́вое вещество́.**

Biało, *Нар.* **бѣло́, бѣлаго цвѣта;** || **чи́сто. Umalować biało,** вы́красить бѣло́. **Biało się nosić,** носи́ть бѣлое пла́тье.

Białobrody, бѣлоборо́дый.

Białodrzew, -a, *м.* **бѣлый то́поль** (*де́рево*).

Białogłowa, -y, *ж.* **же́нщина.**

Białogłowski, же́нскій.

Białokrusz, -u, *м. Хим.* **глетъ, свинцо́вая о́кись.**

Białokurowaty, бѣлоку́рый, **ру́сый.**

Białonogi, бѣлоно́гій.

Białość, -ści, *ж.* **бѣлизна́.**

Białoskórnictwo, -a, *ср.* **сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́, скорня́чество.**

Białoskórnik, -a, *м.* **сыромя́тникъ, скорня́къ.**

Białozor, -a, *м. Охот.* **кре́четъ** (*со́колъ*).

Biały, бѣлый; || **чи́стый.**

Biblja, -ji, *ж.* **би́блія.**

Biblijny, библе́йскій.

Bibljoman, -a, *м.* **библіома́нъ.**

Bibljopola, -i, *м. см.* **Księgarz.**

Bibljoteczka, -i, *ж.* **библіоте́чка.**

Bibljoteczny, библіоте́чный.

Bibljoteka, -i, *ж.* **библіоте́ка, книгохрани́лище.**

Bibliotekarski, библіоте́карскій.

Bibliotekarz, -a, *м.* **библіоте́карь.**

Biblistyka, -i, *ж.* **зна́ніе библе́йскихъ изда́ній.**

Bibosz, -a, *м.* **пья́ница, пьянчу́га.**

Bibuła, -y, *ж.* **пропускна́я, обвёрточная бума́га.**

Bić, Bijać, бить, быва́ть, вбить, вбива́ть, колоти́ть, вкола́чивать, уда́рить, ударя́ть. **Bić we drzwi,** стуча́ть въ дверь. **Bić głową o ścianę,** колоти́ться голово́ю о́бъ стѣну. **Pioruny biją,** громъ греми́тъ, громъ ударя́етъ. **Puls, serce bije,** пульсъ, се́рдце бьётся. **Biją z armat,** стрѣля́ютъ изъ пу́шекъ. **Bić monetę,** чека́нить моне́ту. **Poty biją na niego,** онъ весь въ поту́, его́ бро́сило въ потъ. **Słońce bije,** со́лнце отража́ется, со́лнечные лучи́ ударя́ютъ. * **Wdzięki twoje biją w oczy,** пре́лести твои́ броса́ются въ глаза́, поража́ютъ взоръ. **Swietność w oczy bije,** великоле́піе ослѣпля́етъ глаза́. **Bić w oczy,** броса́ться въ глаза́, быть замѣтнымъ. — **Bić w co,** настаи́вать (*на чёмъ*). **упира́ть** (*на что*). **Bić na co, przeciw czemu,** возстава́ть про́тивъ чего́. **Bić na co, na kogo,** нападать на что́ наступа́ть на кого́. **Zewsząd nieszczęścia na mnie biją,** несча́стія отовсю́ду пресл'ду́ютъ меня́. **Strach na mnie bije,** страхъ обхва́тываетъ меня́, берётъ меня́. **Wszyscy na niego biją,** всѣ раздражены́ про́тивъ него́. **Bić w kieliszki,** чо́каться рю́мками. **Ta strzelba dobrze bije,** э́то ружьё хорошо́ стрѣля́етъ. **Bić do miasta, вла́мываться въ го́родъ. Bić do murów,** пробива́ть стѣны. **Bić górą,** возноси́ться, поднима́ть вверхъ носъ, горди́ться. **Bić,** бить, крыть (*въ карточной игрѣ*). || **Bić się,** би́ться, дра́ться, сража́ться. **Bić się w piersi,** бить себя́ въ грудь. **Bić się na szpady,** дра́ться на шпа́гахъ. **Bili się na pięście,** дрались на кула́чки. **Bić się z myślami,** колеба́ться, не рѣша́ться.

Bicie, -cia, *ср.* **уда́ръ, толчо́къ;** || **вы́стрѣлъ, зара́дъ** (*ружья́*); || **Bicie się,** бой, дра́ка. **Bicie się na szpady,** дра́ка на шпа́гахъ.—**Bicie się na kułaki,** кула́чный бой.—**Bicie się z myślami,** колеба́ніе, нерѣши́тельность.

Bicz, -a, *м.* **бичъ, кнутъ.**

Biczować, бичева́ть.

Biczownik, -a, *м.* **бичо́вникъ.**

Biczysko, -a, *ср.* **кнутови́ще.**

Bieda, -y, *ж.* **бѣда́, несча́стіе, бѣдствіе, нищета́. Z wielką biedą znalazłem go** съ большо́й трудомъ я нашёлъ его́, **Zwierzyć się komu ze swojéj biedy,** отъ, кры́ться кому́ въ свои́хъ стѣсне́нныхъ обстоя́тельствахъ. **Z biedy co uczynić,** сдѣлать что́ по нуждѣ. **Być w biedzie. cierpieć biedę,** терпѣть кра́йнюю ну́жду, находи́ться въ кра́йней бѣдности, въ нищетѣ, въ нуждѣ. **Wydźwignąć kogo z biedy,** вывести кого́ изъ бѣдности. **Na moją biedę poznałem go,** къ моему́ несча́стію я познако́мился съ нимъ. **Biedę klepać,** жить въ нищетѣ, въ бѣдности, бѣдствовать. **Biedę kuczyć,** дѣлать кому́ непрія́тности. **Z biedą,** съ трудо́мъ, съ грѣхо́мъ пополамъ. **Z biedy,** по нуждѣ, по необходи́мости. *Посл.* **Bieda na biedzie jedzie,** *или* **Bieda goni biedę,** бѣда́ бѣду́ погоня́етъ.

Biedactwo, -a, *ср.* **нищета́, убо́жество, худоба́.**

Biedaczka, -i, *ж.* **бѣдня́жка.**

Biedak, -a, Biedaczek, -czka, *м.* **бѣдня́къ,** бѣдня́жка.

Biedny, бѣдный, **убо́гій.**

Biedota, -y, *ж.* **убо́жество, нищета́.**

Biedować, бѣдствовать, находи́ться въ бѣдности, терпѣть ну́жду; || **Biedować się,** *см.* **Biedzić się.**

Biedrunka, -i, *ж. Зоол.* **бронзо́вка, золото́й жукъ.**

Biedrzeniec, -ńca, *м. Бот.* **бедрене́цъ, бедрине́цъ** (*расте́ніе*).

Biedz, Biegnąć, Biegać, Bieżeć, бѣжа́ть, бѣгать; || **течь, протека́ть. Dokąd biażysz,** *или* **biegniesz?** куда́ ты бѣжи́шь? **Biedz do kogo,** торопи́ться, спѣши́ть къ кому́ либо. **Biedz na wyścigi,** бѣгать взапуски другъ пе́редъ дру́гомъ; * состяза́ться. **Biedz za czém,** гоня́ться за чѣмъ, *см.* **Gonić. Biedz za nieprzyjacielem,** гнать, пресл'дова́ть непріятеля. **Biedz na zgubę,** стреми́ться къ своей погибели. **Czas bieży,** вре́мя лети́тъ, бы́стро прохо́дитъ.

Zegar bieży, часы́ спѣша́тъ. **Drzewo to bieży w górę**, э́то де́рево бы́стро выроста́етъ. **Rzeka bieży około miasta**, рѣка́ протека́етъ о́коло го́рода. **Oczy mu biegają**, у него́ глаза́ разбѣга́ются. **Tysiąc projektów biegło mu po głowie**, ты́сяча проэ́ктовъ вертѣ́лось у него́ въ головѣ́.

Biedzenie się (z kim, z czém), борьба́, муче́ніе, му́ка.

Biedzić się, бѣ́дствовать, терпѣ́ть ну́жду; || му́читься, терза́ться, безпоко́иться; || боро́ться.

Bieg, -u, *м.* бѣгъ; тече́ніе, стремле́ніе, ходъ, курсъ, продолже́ніе. **Bieg rzeki**, тече́ніе рѣки́. **Bieg gwiazd**, тече́ніе звѣздъ. **Bieg przyrodzenia, porządek natury**, есте́ственный поря́докъ. **Bieg sprawy jakiéj**, ходъ, движе́ніе дѣ́ла. **Bieg pieniędzy**, де́нежный курсъ. **Bieg słońca**, обраще́ніе, тече́ніе со́лнца. **Wstrzymać bieg czego**, останови́ть что́ либо. **Zatrzymać co w biegu**, удержа́ть что ли́бо на ходу́. **Wstrzymać konia w biegu**, удержа́ть ло́шадь на бѣгу́.

Biegać, *см.* **Biedz.**

Biegacz, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || гуля́ка; || жёрновъ, жерново́й ка́мень.

Bieganie, -nia, *ср.* бѣ́ганіе, бѣгъ, бѣготня́. **Czas trawić na bieganiu**, проводи́ть вре́мя въ бѣготнѣ́. **Bieganie za czém**, стара́ніе, хло́поты о чёмъ ли́бо.

Biegle, *Нар.* иску́сно, ло́вко; || прово́рно, бы́стро.

Biegli ludzie, понятые, свѣ́дущіе лю́ди.

Biegłość, -ści, *ж.* спосо́бность, иску́сство; || прово́рство, ло́вкость, быстрота́ (*рукъ*).

Biegły, спосо́бный, иску́сный; || прово́рный, ло́вкій, бы́стрый; || зна́ющій, свѣ́дущій, о́пытный; || **Biegły, -ego**, *м.* экспе́ртъ, свѣ́дущій человѣ́къ, знато́къ.

Biegun, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || **Biegun północny**, сѣ́верный по́люсъ. **Biegun południowy**, ю́жный по́люсъ. **Wyniosłość bieguna**, высота́ по́люса *и́ли* широта́ мѣ́ста; || сте́ржень, га́йка.

Biegunka, -i, *ж. Мед.* поно́съ.

Biegunowy, поля́рный, по́люсный. **Gwiazda biegunowa**, поля́рная звѣзда́.

Biegus, Biegas, -a, *м.* скорохо́дъ; || бродя́га, праздношата́ющійся, гуля́ка; || *Зоол.* **Biegus**, турухта́нъ (*пти́ца*).

Biel, -i, *ж.* бѣль, бѣлизна́; || бѣ́лая ткань, мате́рія; || *Бот.* боло́нь, заболо́нь, мезга́.

Biela, -i, *ж. Бот.* мохови́къ, груздь (*родъ гриба́*); || *Зоол.* сонли́вая бѣ́лка, со́ня.

Bielak, -a, *м. Орнит.* и́бисъ, карава́йка; || *Зоол.* бѣ́лый за́яцъ.

Bielarka, -i, *м.* пра́чка; || бѣли́льщица.

Bielarz, -a, *м.* портомо́й; || бѣли́льщикъ (*во́ску, же́сти, полотна́ и пр.*).

Bielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе. **Bielenie tynku**, отбѣ́лка, штукату́рка.

Bielić, бѣли́ть. **Bielić twarz**, бѣли́ться, натира́ть лицо́ бѣли́лами. **Bielić cyną**, лу́дить. **Bielić płótno, blechować**, бѣли́ть полотно́; || **Bielić się**, бѣли́ться, бѣлѣ́ть, вы́пачкаться бѣ́лымъ.

Bielica, Bylica, -y, *ж. Бот.* чернобы́льникъ (*расте́ніе*).

Bielidło, -a, *ср.* бѣли́ла (*туале́тныя*), притира́нье.

Bielizna, -y, *ж.* бѣльё.

Bielmo, -a, *ср.* бѣльмо́.

Bielmok, -a, *м. Бот.* колю́чій макъ (*расте́ніе*).

Bielnik, -a, *м.* бѣли́льня.

Bieluchny, бѣлёхонькій, соверше́нно бѣ́лый.

Bieluga, -i, *ж.* мясно́й клей (*каме́дь*).

Bielun, -a, *м. Бот.* бѣлена́. **Bielun dziesięciorzawa**, дурма́нъ. **Bielun cudzoziemski**, никоти́нъ, извлека́емый изъ табаку́.

Bieracz, -a, Bierca, -y, *м.* сбо́рщикъ.

Bieraczka, -i, *ж.* сбо́рщица.

Bierność, -ści, *ж.* бездѣ́йственность, недѣ́ятельное состоя́ніе, пасси́вность; || ёмкость (*сосу́да*).

Bierny, ёмкій, воспріи́мчивый; || пасси́вный; || *Грам.* страда́тельный (*зало́гъ*).

Bierwiono, Bierzwiono, Bierzmo, -a, *ср.* бревно́, брусъ; || **Bierzmo**, гла́вное основа́ніе.

Bierzmować, мѵромъ пома́зывать; || конфирмова́ть (*у лютера́нъ*).

Bierzmowanie, -nia, *ср.* мѵропома́заніе; || конфирма́ція (*у лютера́нъ*).

Bies, bis, -a, *м.* бѣсъ.

Biesagi, -sag, *мн.* сума́, кото́мка.

Biesiada, -y, *ж.* пиръ, пирова́нье, пиру́шка, пи́ршество; || бесѣ́да, разгово́ръ.

Biesiadnik, -a, *м.* собесѣ́дникъ; || хлѣбосо́лъ.

Biesiadny, biesiadniczy, пи́ршественный, засто́льный.

Biesiadować, бесѣ́довать, разгова́ривать; || пирова́ть.

Bieżący, теку́щій; || прото́чный. **Bieżący rok**, теку́щій, ны́нѣшній годъ. **Bieżąca woda**, прото́чная вода́.

Bigam, -a, Bigamista, -y, *м.* двоеже́нецъ.

Bigamistka, -i, *ж.* двуму́жница.

Bigamja, -ji, *ж.* двоеже́нство, двуму́жество, двубра́чіе, второбра́чіе.

Bigos, -u, *м.* ру́бленное мя́со, кро́шево.

Bigot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша, пустосвя́тъ.

Bigoterja, -ji, *ж.* ханжество́, пустосвя́тство.

Bijaczka, -i, *ж. Горн.* деревя́нный *и́ли* желѣ́зный пестъ.

Bijak, -a, *м.* колоту́шка молоти́льная. **Bijak we młynie prochowym**, закру́гленный коне́цъ толчеи́ *и́ли* песта́ въ порохово́й ме́льницѣ.

Bijatyka, -i, *ж.* дра́ка.

Bika, -i, *ж.* ки́рка, моты́ка, за́ступъ.

Bil, -a, *м. Плотн.* за́болона.

Bila, -i, *ж.* билья́рдный шаръ, биль.

Bilans, -u, *м.* балáнсъ; || учётъ долгóвъ **банкру́та**, сведéніе счетовъ.

Bilansować, *Ком.* сводить счёты, дѣлать балáнсъ.

Bilar, Bilard, -u, *м.* билья́рдъ.

Bilarowy, Bilardowy, билья́рдный.

Bilbas, -a, *м. см.* **Gilbas.**

Bilecik, -a, *м.* билéтикъ, запи́сочка, **письмецó.**

Bilet, -u, *м.* билéтъ, запи́ска. **Bilet ekspedycyjny,** ярлы́къ. **Bilet zapraszający,** пригласи́тельный билéтъ, пригласи́тельная запи́ска. **Bilet bankowy, kasowy,** ба́нковый билéтъ. **Bilet na kwaterę,** билéтъ на постóй, квартúрный бúлетъ. **Bilet wizytowy,** визúтная ка́рточка, *см.* **Cedułka, Kartka.**

Biletowy, билéтный.

Biljon, Billjon, -u, *м.* тысяча милліóновъ, милліáрдъ.

Biljonowy, Billjonowy, милліáрдный.

Bilmo, *см.* **Bielmo.**

Bilon, -u, *м.* билóнъ, билóновая монéта, мéдныя дéньги; || худы́я дéньги.

Bilonowy, билóновый.

Bimbas, -a, *м.* болвáнъ, нéучъ, балбéсъ.

Binda, -y, *ж.* бинтъ, хирурги́ческая повя́зка; || пéревязь, пóясъ, шарфъ.

Bindarz, -a, *м.* кры́тая аллéя.

Binduga, -i, *ж. см.* **Winduga.**

Biodro, -a, *ср.* бедрó, вéрхняя внéшняя часть лáдвеи; || зáдняя нога́ (*у лóшади*).

Biodrowy, бéдряный, бедéрный.

Bjograf, -a, *м.* біографъ, жизнеописáтель.

Bjografja -ji, *ж.* біографія, жизнеописáніе.

Biórko, -a, *ср.* контóрка, бюрó.

Bióro, -a, *ср.* присýтственное мéсто, канцеля́рія, палáта.

Biórowy, канцеля́рскій.

Birbancki, развра́тный, **разгýльный,** распýтный.

Birbant, -a, *м.* гуля́ка, кути́ло.

Birbantować, Birbantować się, развра́тничать, вести́ разгýльную, распýтную жизнь.

Biret, Beret, -u, *м.* берéтъ.

Birkut, -a, *м.* беркýтъ (*большóй орёль*).

Birota, -y, *ж.* однокóлка.

Bisior, Bisson, -u, *м.* бúсеръ, стекля́ные разноцвéтные ша́рики; || родъ са́маго лýчшаго тончáйшаго полотнá; || биссóнъ, богáтая матéрія у дрéвнихъ; || *Бот.* жúлочница (*растéніе*).

Biskokt, Biszkokt, -u, *м.* бисквúтъ.

Biskup, -a, *м.* епúскопъ. **Biskup sufragan,** вика́рный епúскопъ. **Biskup in partibus infidelium,** епúскопъ, управля́ющій епáрхіею въ странѣ невѣ́рныхъ.

Biskupi, епúскопскій.

Biskupstwo, -a, *ср.* епúскопство, санъ, дóлжность епúскопа.

Bisurman, Bisurmanin, -a, *м.* бусурмáнъ, басурмáнъ; || язы́чникъ; || магометáнинъ.

Bisurmanić, бусурмáнить; || **Bisurmanieć, Bisurmanić się,** бусурмáниться.

Bisurmański, бусурмáнскій.

Bisurmaństwo, -a, *ср.* бусурмáнство.

Bitny, воúнственный, хра́брый, отва́жный; || *Зоол.* **Ptak bitny,** морскóй пéтушóкъ, турухтáнъ (*птúца*).

Bitwa, -y, *ж.* бúтва, сраженіе, бой.

Bity, бúтый; || чека́неный; || убúтый. **Droga bita,** шоссé, шоссéйная дорóга.

Biurko, *см.* **Biórko.**

Biuro, *см.* **Bióro.**

Bizmut, -u, *м.* висмýтъ (*метáлл*).

Bizon, a, *м.* бизóнъ, дúкій америка́нскій быкъ.

Bizón, Bizun, -a, *м.* плеть, нага́йка.

Blacha, -y, *ж.* бля́ха, металли́ческая пласти́нка. **Blacha pobielana,** жесть. **Blacha żelazna,** листовóе желѣзо. **Blacha od pieca,** плитá. || **Blacha kominowa,** заслóнка, вьюшка. **Blachą pokładać co,** накла́дывать (*зóлото, серебрó на дéрево и т. д.*). **Dom pod blachą,** домъ, крытый листовы́мъ желѣзомъ. || **Blacha u zamku,** личúнка на дверномъ замкѣ. || **Blachy,** *мн.* воúнская сбру́я, доспѣхи. **Blacha na piersi,** лáты. **Blacha na nogi,** набéдренникъ (*у лáтъ*). **Blacha na ręce,** нáручи (*въ лáтахъ*).

Blacharczyk, -a, *м.* подмастéрье у бля́харя, у жестяника́.

Blacharka, -i, *ж.* жена́ бля́харя, жестяника́.

Blacharnia, -ni, *ж.* жестянóй завóдъ.

Blacharski, жестянóй.

Blacharstwo, -a, *ср.* жестянóе ремéсло, жестяны́я издѣлія, жестянóй товáръ.

Blacharz, -a, *м.* бля́харь, жестяни́къ, жестяны́хъ дѣлъ мáстеръ; || кровельщикъ.

Blachmal, -u, *м.* золотáя *и́ли* серéбряная насѣчка; насѣка́льное искýсство.

Blachmalowy, воронéный, насѣченный зóлотомъ *и́ли* серебрóмъ.

Blachownia, -ni, *ж.* плющúльный завóдъ.

Blachownica, -y, *ж.* нагрýдникъ **у лать;** || кирáсъ, кирáса.

Błąd, -ędu, *м.* ошúбка, погрѣшность, заблужденіе, прóмахъ. **Błąd drukarski,** опечáтка. **W błąd kogo wprowadzić,** ввести́ кого́ въ заблужденіе. **Uznać swój błąd, przyznać się do błędu,** сознáться въ своёмъ заблужденіи. **Spostrzedz swój błąd,** замѣтить свою ошúбку, спохвати́ться. **Popełnić błąd,** сдѣлать ошúбку. **Błąd przeciw językowi,** ошúбка прóтивъ языка́.

Bladawo, *Нар.* блѣдновáто.

Bladawość, -ści, *ж.* блѣднова́тость.

Bladawy, блѣднова́тый.

Bladnąć, Blednąć, Blednić, Zbladnąć, блѣднѣть, поблѣднѣть.

Bladość, -ści, *ж.* блѣдность, блѣдный цвѣтъ лица́.

Blady, блѣдный.

cBłądzić, блуждáть, бродúть, скитáться, стрáнствовать; || заблуждáться, ошибáться.

Błagać, просúть, молúть, умоля́ть. Błagać gniew boży, умúлостивить гнѣвъ Бóжій. Błagamy Cię Panie! умоля́емъ Тебя́, Гóсподи! Błagać kogo o co, *или* czego od kogo, просúть когó о чёмъ лúбо, умоля́ть.

Błagający, моля́щій, прося́щій.

Błagalny, очистúтельный. Ofiara błagalna, очистúтельная жéртва; || молúтельный, просúтельный.

Błahość, Błachość, -ści, *ж.* ничтóжность, пустотá, пустякú; || мéлкость (*умá*).

Błahy, Błachy, ничтóжный, пустóй, тщéтный, плохóй; || мéлкій; || слáбый, ненадёжный; || лóжный, сомнúтельный. Przyjaźń błaha, ненадёжная дрýжба. Wieść błaha, лóжный слухъ. Nadzieja błaha, тщéтная надéжда.

Blajer, *см.* Blejer.

Blajgiel, *см.* Blejgiel.

Blak, *Неуп.* блѣ́дность, тускъ; || *Судох.* мель, *см.* Mielizna.

Błąkać (kogo), вводúть въ заблуждéніе (*когó*), въ обмáнъ; || Błąkać się, Zabłąkać się, скитáться, стрáнствовать, шатáться, бродúть, блуждáть.

Błąkający się, блуждáющій, стрáнствующій, кочýющій. Gwiazdy błąkające się, блуждáющія звѣ́зды. Ludy błąkające się, кочýющіе нарóды.

Blakować, линя́ть, тускнѣ́ть.

Blakowanie, линя́нье.

Blakowny, блёклый, линю́чій.

Błam, -u, *м.* мѣхъ, шкýра пушнáя, сшúтая мѣшкóмъ.

Błamować, подбивáть мѣ́хомъ.

Blanco (in), въ прóбѣлѣ.

Blank, -u, *м.* палисáдникъ, палисáдъ, забóръ изъ кóльевъ; || *Морс.* плантúръ, обшивнáя доскá, обшивнóй пóясъ.

Blankiet, -u, *м.* бланкéтъ, бланкéтный листъ.

Blankować, окружáть палисáдомъ; || снабжáть зубцáми стѣ́ну; || *Морс.* обшивáть сýдно доскáми.

Blask, -u, *м.* блескъ, блистáніе, сверкáніе, сія́ніе.

Blaszanka, -i, *ж.* жестя́нка.

Blaszany, жестянóй, сдѣ́ланный изъ жéсти.

Blaszka, i, *ж.* бля́шка, бить (*золотáя, серéбряная*); || пластúнка; || блёстка.

Blat, -u, *м.* пластúнка (*металлúческая*), продолговáтое блю́до; || клинóкъ (*шпáги*), éзвіе (*ножá*), *см.* Głownia.

Bławat, -u, *м.* шёлковая матéрія, осóенно голубáго цвѣ́та, *см.* Bławatek.

Bławatek, -tka, Bławat, -u, *м.* *Бот.* ваилёкъ.

Bławatlin, -u, *м.* *Бот.* сúняя аристéя *астéніе*).

Bławatnik, -a, *м.* ткачъ полушёлковыхъ матéрій; || торговéцъ шёлковыми матéріями.

Bławatny, шёлковый; || голубóй, голубáго цвѣ́та.

Bławy, свѣтлоголубóй.

Błazen, -na, *м.* дурáкъ, дурачúна, глупéцъ, óлухъ, болвáнъ; || шутъ. Czynić z siebie błazna, *или* robić się błaznem, буфóнить, кóрчить шутá. Dać z siebie błazna robić, быть посмѣ́шищемъ. Wystrychnąć kogo na błazna, одурáчить когó. Mieć kogo za błazna, считáть когó глупцóмъ.

Błazeński, шутовскóй, дурáцкій; || глýпый.

Błazeństwo, -a, *ср.* шутовствó, дурáчество; || глупотá, глýпость.

Błazgoń, -nia, *м.* нахáлъ, фанфарóнишко, хлыщъ; || шутъ, повѣ́са.

Błazgonić, фанфарóнить, буфóнить, дурáчиться, повѣ́сничать.

Błaźnić, Zbłaźnić, дурáчить, одурáчить, насмѣхáться какъ надъ дуракóмъ; || считáть когó дуракóмъ. || Błaźnić się, Zbłaźnić się, дурѣ́ть, одурѣ́ть, глупѣ́ть, оглупѣ́ть.

Błaźnica, -y, *ж.* дýрочка, шутúха.

Błaznować, дурáчиться, дѣ́лать дурáчества, *или* глýпости, представля́ть изъ себя́ дуракá; || Błaznować z kogo, z czego, насмѣхáться надъ кѣ́мъ, надъ чѣ́мъ, поднимáть на смѣхъ когó.

Błaznowanie, -nia, *ср.* шутовствó, дурáчество, буфóнство.

Bléch, Blich, -u, *м.* бѣлúльня, *см.* Bielnik.

Blecharka, -i, *ж.* бѣлúльщица.

Blecharski, бѣлúльничій.

Blecharz, a, *м.* бѣлúльщикъ. Blecharz (pilśniarz, wałkarz), валя́льщикъ.

Blecharzowy, *см.* Blecharski.

Blechować, бѣлúть (*полотнó, воскъ*). || Blechować się, бѣлúться, притирáться, бѣлúлами натирáть лицó.

Blednieć, *см.* Bladnąć.

Błędnik, -a, *м.* лабúринтъ; || *Анат.* закоýлокъ (*въ слуховóй кóсти*).

Błędny, лóжный, ошúбочный, непрáвильный.

Błędokręt, -u, *м.* лабирúнтъ.

Bleja, -ji, *ж.* *Зоол.* чебáкъ (*рыба*).

Blejczyk, -a, *м.* отвѣ́съ, грузúло, лотъ.

Blejer, Blajer, -u *м.* образéцъ, модéль. фóрма, узóръ.

Blejgelb, блягúрь, блягúль (*крáска*)

Blejtram, Blitram, -u, *м.* *Живоп.* на котóрую натя́гивается полот *Стар. Театр.* кулúса.

Blejwas, -u, *м.* бѣлúла.

Blejwasowy, бѣлúльный.

Błękit, u, *м.* голубóй, сúній цвѣ лубáя, сúняя крáска; || синевá, (*нéба*).

Błękitnawy, голубовáтый, тый.

Błękitnokrusz, -u, *м.* го́рная синь, руда́ си́няго цве́та.

Błękitny, голубо́й, си́ній; || лазу́рный.

Blekot, Bełkot, -a, *м.* ва́йка, косноязы́чный; || бормоту́нъ; || болту́нъ; || *Бот.* бе́лена (*растѣніе*).

Blekotać, бормота́ть, лепета́ть, болта́ть, ваика́ться, *см.* **Bełkotać, Bulgotać.**

Blekotanie, Blegotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, лепета́нье, болтовня́; || ваика́нье.

Blekotek, -tka, *м. Бот.* ке́рвель (*растѣніе*).

Blekotka, -i, *ж.* болту́нья, бормоту́нья, лепету́нья.

Blenda, -y, *ж. Минер.* бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Blich, Blicharz, Blichować, *см.* **Blech, Blecharz, Blechować.**

Blichtr, -u, *м.* употреби́тельнѣе во *мн. ч.* **Blichtry, Bliktry, Błyktry, -ów,** блёстки, обма́нчивая нару́жность.* **Puszczać blichtry,** пуска́ть пыль въ глаза́.

Blindarz, -a, *м. Воен.* прикры́тіе бли́ндами, блинди́рованіе.

Bliziutki, Bliziuczki, Bliziuchny, Bliziuteńki, *Умен.* близёхонекъ.

Blizki, бли́зкій, недалёкій. **Bliższy,** ближа́йшій. **Najbliższy,** са́мый бли́зкій. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niżeli suknia,** *или* **niż rodzona ciotka,** своя́ руба́шка къ те́лу бли́же. || **Blizki do czego,** имѣющій пра́во на что́ либо.

Blizko, *Нар.* (*Стар.* **Blizce**), бли́зко, **Bliżej,** бли́же; **Najbliżej,** бли́же всего́; || почти́, о́коло. **Mieć blizko dziesięciu tysięcy dochodu,** имѣть о́коло десяти́ ты́сячъ дохо́да; || **Zaraz blizko, Bliziutko,** близёнько, близёхонько. **Zbliska,** вблизи́, близъ.

Blizkość, -ści, *ж.* бли́зкость, бли́зость, сме́жность; || родство́, сродство́. **W blizkości,** бли́зко, по бли́зости, въ бли́зости.

Blizkoznaczny, однозна́чащій, синони́мный, *см.* **Jednoznaczny, Spółznaczny.**

Blizna, -y, *ж.* рубе́цъ, шрамъ; || роди́мое пятно́; || слѣдъ, знакъ.

Bliźni, -ego, *м.* бли́жній (*каждый человѣкъ*); || двойни́чный; || *Бот.* двойча́тый.

Bliźniaczka, -i, *ж.* двойни́чная сестра́.

Bliźniak, -a, *м.* близне́цъ; || двойни́чный братъ.

Bliźniątka, *мн.* близня́та; || *Бот.* двойча́тки *см.* **Dwojaczki.**

Bliźniątko, -a, *ср. Умен. см.* **Bliźniak,** младе́нецъ-двойни́шникъ.

Bliźnięcy, принадлежа́щій близнеца́мъ.

Bliźnięta, -iąt, *мн.* близнецы́, близня́та, двойни́чныя дѣти; || *Астр.* близнецы́ (*созвѣздіе*).

Bliższość, -ści, *ж. см.* **Blizkość.**

Bliższy, *см.* **Blizki.**

Błociany, напо́лненный гря́зью.

Błociarz, -a, *м. Охотн.* назва́ніе **kaбáнa.**

Błocić, грязни́ть, забра́сывать гря́зью.

Błocisto, *Нар.* гря́зно.

Błocisty, грязнова́тый, гря́зный.

Błocko, Błocisko, -a, *ср.* грязи́ща; || *см.* **Bagnisko, Trzęsawica, Trzęsawisko.**

Błogi, блаже́нный, благополу́чный, счастли́вый.

Błogo, *Нар.* блаже́нно, благополу́чно, счастли́во; || прія́тно, сла́достно. **Żyć błogo,** блаже́нствовать. **Błogo temu co żywot swój może pędzić w pokoju,** сча́стливъ тотъ, кто мо́жетъ вести́ споко́йную жизнь. **Było mi błogo,** я былъ сча́стливъ, я блаже́нствовалъ.

Błogość, -ści, *ж.* блаже́нство, благополу́чіе, сча́стіе.

Błogosławić, Pogłogosławić, благослови́ть, благословля́ть; || освяща́ть, освяти́ть, посвяща́ть, посвяти́ть; || славосло́вить, велича́ть, восхваля́ть, прославля́ть (*Бога*).

Błogosławienie, -nia, *ср.* благослове́ніе; || освяще́ніе, посвяще́ніе; || славосло́віе, велича́ніе, восхвале́ніе, прославле́ніе.

Błogosławieństwo, -a, *ср.* благослове́ніе, благода́ть, сча́стіе.

Błogosławiony, благослове́нный; || **błażeнный,** благополу́чный.

Błok, -u, *м.* отру́бокъ, чурба́нъ, *см.* **Kloc;** || блокъ. **Błok z lanego żelaza,** чугу́нная шки́фа.

Blokada, -y, *ж.* блока́да, обложе́ніе.

Blokować, блоки́ровать, обложи́ть.

Błona, -y, *ж.* плева́, оболо́чка, перепо́нка.

Blondyn, -a, *м.* блонди́нъ, бѣлоку́рый, ру́сый.

Blondyna, -y, Blondynka, -i, *ж.* блонди́нка, бѣлоку́рая, ру́сая; || **Blondyna,** блонды, шёлковое кру́жево.

Błoniany, błoniasty, перепо́нчатый, плёвочный.

Błonie, -a, *ср.* па́жить, вы́гонъ; || лугъ.

Błonka, -i, *ж. Умен.* перепо́ночка, *см.* **Błona.**

Błotnica, -y, *ж.* тростни́къ, камы́шъ.

Błotniczka, -i, *ж.* зи́нька, спи́ница (*птица*).

Błotnik, -a, *м.* боло́тистое, то́пкое мѣсто, топь, мокреди́на.

Błotnisty, боло́тный, боло́тистый, то́пкій, ти́нистый, гря́зный.

Błotny, ти́нистый, боло́тный.

Błoto, -a, *ср.* боло́то, грязь. * **Z błotem zmieszać,** смѣша́ть съ гря́зью, очерни́ть, уни́зить.

Bluć, Blwać, блева́ть, рвать.

Blucie, -cia, Blwanie, -nia, *ср.* **рво́та,** блева́ніе.

Blucina, -y, *ж.* блево́тина.

Bluszcz, -u, *м. Бот.* плющъ. **Bluszcz ziemny,** бу́дра, кротови́къ (*растѣніе*).

Bluszczeć, плеска́ть; || струи́ться.

Bluszczowy, плю́щевый.

Bluzgać, Bluzgotać, болта́ть, моло́ть вздоръ, пустяки́.

Bluźnierca, -y, *ж.* богохýльникъ.
Bluźnierczo, *Нар.* богохýльно.
Bluźnierski, Bluźnierczy, богохýльный, богохýльническій.
Bluźnierstwo, -a, *ср.* богохýльство; || злосло́віе, хуле́ніе, оскорбле́ніе поноше́ніе. **Bluźnierstwo przeciw rozsądkowi**, оскорбле́ніе здра́ваго смы́сла.
Blwać, *см.* **Bluć**.
Blwociny, -cin, *мн. см.* **Blucina**.
Błyktry, -ów, *мн. см.* **Blichtr**.
Błysk, -u, *м.* блескъ, блиста́ніе, сверка́ніе, сія́ніе.
Błyskać, Błyszczeć, Błysnąć, блиста́ть, блесте́ть, сверка́ть, сія́ть.
Błyskanie, -nia, *ср. см.* **Błysk**.
Błyskawica, -y, *ж.* мо́лнія.
Błyskotka, -i, *ж.* блёстка, безде́лка.
Błyszcz, -u, *м.* блескъ. *Горн.* **Błyszcz żelaza**, желѣзный блескъ.
Błyszczak, -a, *м. Бот.* каса́тикъ, пѣтушо́къ (*расте́ніе*); || *Зоол.* свѣтля́къ (*червя́къ*).
Błyszczeć, *см.* **Błyskać**.
Bo, и́бо, потому́-что, зате́мъ что, *см.* **Albowiem, Bowiem, Ależ bo, Ależ bo to**, во́дишь ли, какъ бы тебѣ сказа́ть.
Boazerja, -ji, *ж. Неуп. см.* **Futrowanie**; || *Стол.* **Boazerja filunkowa**, филенча́тая коро́бка.
Bób, -u, *м. Бот.* бобъ. **Bób, groch turecki**, туре́цкіе бо́бы. **Bób kamienny**, воно́чка (*расте́ніе*). **Bób morski**, густеролúтъ; || *Анат.* **Boby**, *мн.* я́дра у пѣтуха́; || *Ветер.* **нарóсъ, подъязы́чная ши́шка** (*у ло́шади*).
Bobak, -a, *м. Зоол.* суро́къ, байба́къ.
Bobek, -bka, *м.* бобо́къ, бобо́чекъ; || *Бот.* лавръ, лавро́вое де́рево, *см.* **Laur, Wawrzyn**.
Bobelka, -i, *ж. Зоол.* навóзный жукъ.
Bobkowy, лавро́вый. **Bobkowe drzewo**, лавро́вое де́рево; || бобко́бый.
Bobowiny, -in, *мн.* бобóвая соло́ма, шелуха́.
Bobowniczek, -czka, *м. Бот.* куросле́пникъ, мокри́ца (*расте́ніе*)
Bobownik, -a, *м. Бот.* вероника́ (*расте́ніе*).
Bóbr, *род. п.* **bobra**, *м. Зоол.* бобръ. * **Płakać jak bóbr**, проли́вать го́рькія слёзы.
Bobrowy, бобро́вый.
Bochen, -chna, *м.* грома́да, ку́ча, ма́сса, то́лща, большóе количество чего́-ли́бо. **Bochen chleba**, большóй, кру́глый хлѣбъ, корова́й, коло́бъ.
Bochenek, -nka, *м. Умен.* небольшóй кру́глый хлѣбъ, *см.* **Bochen**.
Bochenkowaty, то́лстый, объёмистый, кругова́тый.
Bochenkowy (towarzysz), дармое́дъ, тунея́децъ.
Bocian, -a, *м. Зоол.* а́истъ, бу́сель (*пти́ца*).
Bocianek, -nka, *м. Умен.* молодóй а́истъ, *см.* **Bocian**.
Bociani, Bocianowy, а́истовъ; || *Бот.* **Bocianie noski**, журавли́ный носóкъ (*трава́*).
Bocianię, -ęcia, *ср.* птенéцъ а́истовъ.
Bócik, -a, *м.* сапожóкъ, боти́нка, *см.* **Bót**.
Bócisko, -a, *ср. увел.* сапожи́ще.
Boćwina, Botwina, Botwinka, -i, *ж.* ботви́нья; || свёкла, ли́стья того́ же расте́нія.
Boczek, -czka, *м.* бочóкъ. **Boczkiem poglądać**, смотрѣть укра́дкою, изподтишка́.
Bocznica, -y, *ж.* боковáя сторона́, бокъ; || *Воен.* флангъ.
Boczny, боковóй.
Boczyć (od kogo), уклоня́ться, сторони́ться, устраня́ться, *см.* **Stronić, Zbaczać, Zboczyć, Wyboczyć**.
Bodaj! Bogdaj! Bodajże! Bogdajże! Дай Богъ, что́бы... Дай Бóже, что́бы.... Пусть, пускай. Это слóво имѣетъ рáзныя значéнія, какъ ви́дно изъ слѣдующихъ примѣровъ: **Bogdajeś była szczęśliwa**, дай Богъ, что́бы ты была́ счáстлива. **Bogdajem nie był cię nigdy widział**, дай Богъ мнѣ никогда́ тебя́ не ви́дѣть. **Bogdajem był fałszywym prorokiem**, дай Богъ что́бы мой предсказáнія не сбылúсь; || **Bogdaj cię licho wzięło, bogdaj cię, bogdajcie tam**, чортъ тебя́ поберú, чортъ тебя́ возьмú, чортъ съ тобóю! **Bogdaj to, nie trafię z tém nigdy do ładu**, чортъ возьмú, я никогда́ не справлюсь съ э́тимъ. || **Bogdajto w domu**, то́ ли дѣло быть до́ма! **Bogdajto z matką**, то́ ли дѣло ма́ть! **Bogdaj przyjdzie, Bogdaj że przyjdzie, Bogdaj czy nie przyjdzie**, какъ не придти́ емý *или* я дýмаю, что онъ придётъ. **Bodaj że nie przyjdzie**, едвá ли онъ придётъ, *или* ка́жется онъ не придётъ. **Koloru są bogdaj nie różowego**, чуть ли они́ не рóзоваго цвѣта?
Bodlak, Bodziak, -u, *м. Бот.* **боя́рышникъ** (*расте́ніе*).
Bodliwy, **бодли́вый**.
Bodmerja, -ji, *ж. Морс.* **бодмере́я**.
Bodziec, -dźca, *м. Бот.* колю́чка, **сть**, шипъ, *см.* **Kolec, Oścień**; || рога́тина, стека́ло, бодéцъ, остроконéчная па́лка (*чтóбы погоня́ть волóвъ*); || *Хир.* трока́ръ (*инструмéнтъ для прока́лыванія*) *см.* **Oścień**; || **Bodziec (u ostrogi)**, шпóры, бодéцъ; || * двúгатель, поощре́ніе, побужде́ніе.
Bóg *род. п.* **Boga**, *м.* Богъ. **Polecać się Bogu**, поручúть Бóгу свою́ дýшу, преда́ть себя́ волѣ Бóжіей. **Uciekać się do Boga**, прибѣга́ть къ Бóгу. **Stanąć przed Bogiem, Spoczywać w Bogu**, предста́ть предъ Бóга, отда́ть Бóгу дýшу, умере́ть, конча́ться. **Jak Boga kocham**, ей Богу! ви́дитъ Богъ! **Przysięgam Bogu**, кляну́сь Бóгомъ! **Dla Boga**, *или* **na Boga**, *или* **na Boga żywego, co czynisz?** Ра́ди Бога, что́ ты дѣлаешь? **Daj go Bogu!** Богъ съ нимъ! Оста́вь его! **Niech Pan Bóg broni**, *или* **broń Boże**, сохрани́, поми́луй, изба́ви Богъ! **Boże dopomóż**, *или* **Bóg pomóż**, *или* **szczęść Boże**,

Bogъ по́мочь, помога́й Bogъ. Bóg wie co z tego będzie, Богъ вѣсть, что́ изъ э́того вы́йдетъ. Idź z Bogiem, ступа́й съ Бо́гомъ. *Прощ.* Z Panem Bogiem! счастли́вый путь! Niech Pan Bóg opatrzy, Богъ пода́стъ (*отка́зъ, въ ми́лостыни*). Mieć Boga w sercu, имѣть чи́стую со́вѣсть, поступа́ть по со́вѣсти. *Посл.* Kto dla kogo, Bóg dla wszystkich, всякъ для себя́, а Богъ для всѣхъ. Boga wzywaj, a ręki przykładaj, на Бо́га уповай, а самъ не плошай. || Bogowie pogańscy, языческіе бо́ги.

Bogacić, Zbogacić, обогаща́ть, обогати́ть. || Bogacić się, Zbogacić się, обогаща́ться, обогати́ться.

Bogaciec, богатѣть.

Bogactwo, -a, *ср.* бога́тство.

Bogacz, -a, *м.* бога́чъ.

Bogarodzica, Богоро́дица, Ма́терь Бо́жія, Пресвята́я Дѣва.

Bogato, *Нар.* бога́то.

Bogaty, бога́тый.

Bogdaj, *см.* Bodaj.

Bogini, -ni, *ж.* боги́ня.

Bogobojnie, *Нар.* богобоя́зненно, въ стра́хѣ Бо́жіемъ.

Bogobojność, -ści, *ж.* богобоя́зненность, страхъ Бо́жій, благоче́стіе.

Bogobojny, богобоя́зненный, благочести́вый, на́божный.

Bogorządztwo, *см.* Bogowładztwo.

Bogorządny, theократи́ческій.

Bogowładztwo, -a, *ср.* theократі́я, Богоправле́ніе.

Bohater, Bohatyr, -a, *м.* богаты́рь, геро́й, ви́тязь.

Bohaterski, Bohatyrski, богаты́рскій, геро́йскій, геройческій; || до́блестный.

Bohaterstwo, -a, *ср.* богаты́рство, геро́йство.

Boisko, -a, *ср.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Bojaźliwie, *Нар.* боязли́во, ро́бко, засте́нчиво.

Bojaźliwiec, -wca, *м.* ро́бкій, несме́лый, засте́нчивый человѣкъ.

Bojaźliwość, -ści, *ж.* боязли́вость, ро́бость, засте́нчивость.

Bojaźliwy, боязли́вый, ро́бкій, засте́нчивый.

Bojaźń, -ni, *ж.* боя́знь, страхъ. Bojaźń Boga, страхъ Бо́жій.

Bojaźny, боязли́вый, ро́бкій, пугли́вый.

Bójka, -i, *ж.* дра́ка.

Bojować, воева́ть.

Bojowisko, -a, *ср.* побо́ище, по́ле би́твы.

Bojownik, -a, *м.* войте́ль, ра́тникъ.

Bojowniczka, -i, *ж.* войте́льница.

Bojowniczy, войственный.

Bojowy, боево́й.

Bojujący, войствующій.

Bok, -u, *м.* бокъ, сторона́; || *Воен.* флангъ, кры́ло. Wziąść się pod boki, подбочени́ться. Nabok! въ сто́рону!

Bokówka, -i, *ж.* алько́вь, углубле́ніе въ стѣнѣ; || боковая ко́мнатка.

Bokowy, *см.* Boczny.

Ból, -u, *м.* боль, боле́знь; || * скорбь. *Med.* Ból suchy, пода́гра, костоло́мъ, суставоло́мъ, *см.* Dna choroba; || Bóle, *мн.* потуги, перехва́ты, му́ки при роди́хъ. * Z bólem serca rozstawałem się z nimi, я разставался съ ними съ стѣсне́ннымъ се́рдцемъ.

Bolący, больно́й, боле́зненный. Trafić kogo w bolące miejsce, задѣть кого́ за живо́е.

Bolaczka, -i, *ж.* чи́рей, ве́редъ; || магнове́ніе, нарывъ.

Bołbołać, болта́ть.

Boleć, боле́ть, чу́вствовать бо́ль, страда́ть, претерпѣва́ть. Boleć na nogę, чу́вствовать боль въ ногѣ; || Boleć dziećmi, му́читься родами; || Boleć w sercu, *или* sercem, горева́ть, тужи́ть, крушиться, печа́литься; || Głowa mi boli, у меня́ голова́ боли́тъ. * Niech cię o to głowa nie boli, не безпоко́йся объ э́томъ, не твоё э́то де́ло. Boli mię twoje nieszczęście, я соболѣ́зную о твоёмъ несча́стіи. Boli mię to, że mi zaufać nie chcesz, мнѣ бо́льно, прискорбно, что ты не хо́чешь мнѣ довѣриться.

Bolejący, плаче́вный, печа́льный, жа́лобный, жа́лостный.

Bolenie, -nia, *ср.* боль; || Bolenie (nad czém), соболѣзнованіе (*о чёмъ*), *см.* Ubolewanie.

Boleść, -ści, *ж.* боль, огорче́ніе, печа́ль, скорбь, прискорбіе. * Jak to zrobiono? od siedmiu bolesci! какъ э́то сдѣлано? чортъ зна́етъ какъ, на скорую ру́ку!

Boleściwy, *см.* Bolesny.

Bolesnie, Bolesno, прискорбно, го́рестно, го́рько.

Bolesność, -ści, *ж.* прискорбіе; || боле́зненность, хво́рость.

Bolesny, боле́зненный, мучи́тельный; || скорбный, прискорбный, го́рестный.

Bolić, *см.* Boleć.

Boliwać, Bolewać, прихва́рывать, ча́сто быть больны́мъ.

Bołtusznik, -a, *м.* кожевникъ, дуби́льщикъ.

Bolwark, Bulwark, -u, *м.* валъ, бульва́ръ; || огра́да, опло́тъ, защи́та.

Bomba, -y, *м.* бо́мба.

Bombardować, бомбардирова́ть.

Bombardowanie, -nia, *ср.* бомбардирова́ніе.

Bombardjer, -a, *м.* бомбарди́ръ.

Bombon, -a, *м. Мед.* паховикъ, желва́къ.

Bona, -y, *ж.* ня́ня, ня́нька, ня́нюшка.

Bonifikacja, -ji, *ж.* вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе (*за убытки*); || * возмѣ́здіе; || *Ком.* оста́токъ, прихо́дъ, ли́шекъ.

Bonifikować, вознагражда́ть, удовлетворя́ть (*за убытки*).

Bonifrater, **-tra**, *м.* монáхъ óрдена брáтьевъ Милосéрдія.

Boniowanie, **-nia**, *ср. Каменщ.* рустúкъ.

Bonitacja, **-ji**, *ж.* разверстáніе, подрóбная классификáція земéль.

Bono, **Przestanek**, *Горн.* полóкъ, заплéчикъ.

Bonończyk, **-a**, *м.* болóнка, испáнская собáка.

Bonoński piesek, *см.* **Bonończyk**.

Bonować, блажéнствовать, нéжиться, наслажда́ться.

Bór, **-u**, *м.* боръ, сосня́къ, сосновый *или* еловый лѣсъ.

Borak. *см.* **Burak**.

Borakowy, *см.* **Burakowy**.

Boraks, **-u**, *м.* бурá, буроки́слый натръ.

Borg, **-u**, *м.* заёмъ; || кредúтъ, долгъ. **Na borg brać**, брать въ кредúтъ, въ долгъ.

Borgować, дава́ть взаймы, въ долгъ; || *Ком.* занима́ть, брать въ долгъ, въ кредúтъ; || кредитова́ть, поставля́ть въ кредúтъ; || * щади́ть, берéчь.

Borgowanie, **-nia**, *ср.* кредитова́ніе.

Borgowy, кредúтный.

Borharnia, **-ni**, *ж.* бýрса.

Borowik, **-a**, *м.* бѣлый грибъ, боровúкъ.

Borowisko, **-a**, *ср.* безплóдная пóчва на мѣстѣ сруб́леннаго бóра.

Borowizna, **-y**, *ж.* сосня́къ, густóй боръ.

Borówka, **-i**, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Czernica**

Borowy, лѣснóй.

Borsuk, **-a**, *м. Зоол.* барсýкъ, я́звикъ (*живóтное*).

Borsuczy, барсýчій.

Boruchać, кача́ться какъ жидъ надъ талмýдомъ.

Borukać, дýться, сердúться.

Borys, **-a**, *м.* лѣснóй, одича́лый жúтель; || чёрный, ржáной хлѣбъ; || *Бот.* булавúстикъ (*грибъ*).

Borysz, **-u**, *м. см.* **Lidkup**.

Bosak, **-a**, *м.* босóй, босоногíй; || **Bosaki (wozy, konie, łopaty niekute)**, некóваныя телѣги, неподкóванныя лóшади и проч.; || багóръ, большóй крюкъ, употребля́емый гребцáми, дрекъ.

Bość, бода́ть, колóть; || пыря́ть. **Konia bość ostrogami**, пришпóривать лóшадь. * **Sumienie go bodzie o grzech**, сóвѣстъ грызётъ его́ за прегрѣшéніе.

Bosiny, **-sin**, *мн.* хожде́ніе босикóмъ, босы́ми ногáми.

Boski, божéственный; || бóжій, бóжескій.

Boskość, **-ści**, *ж.* божéственность.

Bosman, **-a**, *м.* матрóсъ.

Boso, *Нар.* босикóмъ. **Boso chodzić**, ходúть босикóмъ.

Bosy, босóй, босоногíй; || * **bosy, nieku-ty**, неокóванный, неподкóванный.

Bóstwić, боготворúть.

Bóstwo, **-a**, *ср.* божествó.

Bót, **-a**, *м.* сапóгъ.

Botaniczny, ботани́ческій.

Botanika, **-i**, *ж.* ботáника, травовѣдѣніе.

Botanik, **-a**, **Botanista**, **-y**, *м.* ботáникъ.

Bótwiałość, **Butwiałość**, **-ści**, *ж.* гнúлость, испóрченность.

Bótwieć, **Butwieć**, **Zbótwieć**, **Zbutwieć**, гнить, сгнить.

Botwina, *см.* **Boćwina**.

Bowiem, йбо, потомý-что, *см.* **Albowiem**. **Albowiem** обыкновéнно употребля́ется въ нача́лѣ предложéнія, **Bowiem**—въ средúнѣ и́ли на концѣ.

Bożę, **-ęcia**, **Bożątko**, **-a**, *ср.* божóкъ (*языческій*), и́долъ, кумúръ, истука́нъ.

Bożnica, **Béżnica**, **-y**, *ж.* божни́ца, синагóга; || **Bożnica pogańska**, языческое кáпище; || **Bożnica turecka**, мечéть.

Bożniczy, принадлежáщій синагóгѣ. **Dozór bożniczy**, надзóръ синагóги, кагáлъ, еврéйское хозя́йственное управлéніе.

Boży, бóжій, бóжескій. **Boże Narodzenie**, Рождествó Христóво. **Boża męka**, Стрáсти Христóвы. **Boży gróh**, Гробъ Господ́день. **Boże Ciało**, прáздникъ Тѣла Христóва. || *Бот.* **Boży dar, płodzień**, синеголóвникъ, перекати́-пóле. **Boża trawa**, грéцкое *или* грéческое сѣно, Бóжья трава́. **Boże drzewko**, Бóжье дéрево. || *Минер.* **Boży prątek**, громовáя стрѣла, чóртовъ пáлецъ (*окаменѣлая раковина*).

Bożyć się, божúться, кля́сться.

Bożyszcze, **-a**, *ср.* и́долъ, истукáнъ, кумúръ.

Brać, **Bierać**, **Wziąć**, брать, взять, принимáть. **Brać Boga na świadka**, призывáть Бóга въ свидѣтели, свидѣтельствоваться Бóгомъ. **Brać co do serca**, принимáть къ сéрдцу. **Brać kogo za kogoś innego**, принимáть одного́ за другóго. **Brać co na serjo**, приня́ть что за прáвду, не въ шýтку. **Brać na uwagę**, принимáть во вниманіе. **W pamięć brać**, приводúть себѣ на пáмять. **Brać co za dobrą monetę**, принимáть что-лúбо за чúстую монéту. **Wziąć książkę**, взять книгу. **Wziąć na kieł**, закусúть удила́ (*о лошади*). **Wziąć surdut zimowy**, надѣть зúмній сюртýкъ. **Brać lekarstwo**, принимáть лѣкáрство. **Brać czyją stronę**, принимáть чью-лúбо сторóну. **Brać nad siły**, предпринимáть что-лúбо сверхъ силъ. **Wziąć komu gardło**, лишúть кого́ жúзни, умертвúть. **Brać nazwisko od czegoś**, получúть свое прóзвище отъ чего́-лúбо. **Brać wzrost**, дѣлать успѣхи. **Brać kogo na ząb, na język**, поноси́ть, злосло́вить кого́. **Brać zwyczaj**, слѣдовать обычаю. **Brać wzór z kogo**, взять кого́ за образéцъ. **Nóż bierze**, ножъ хорошó рѣжетъ. **Wziąć kogo za syna**, усыновúть кого́. **Wziąć za żonę**, жени́ться (*на кóмъ*), обвѣнча́ться (*съ кѣмъ*). **Brać ślub**, обвѣнча́ться, сочета́ться брáкомъ. **Brać za złe**, принимáть въ худýю сторóну. **Brać sobie co za krzywdę**, считáть что-

ли́бо для себя́ оби́днымъ. Brać podejrzenie, подозрѣва́ть. Brać w się powietrze, вбира́ть, втя́гивать въ себя́ во́здухъ. Brać co do siebie, примѣня́ть къ себѣ́ что-ли́бо, припи́сывать себѣ́ что-ли́бо. Wziąć przed się, предприня́ть. Wziąć karę, получи́ть наказа́ніе. || Brać się, Wziąć się, бра́ться, взя́ться, взима́ться. Brać się do czego, бра́ться за что-ли́бо, предпринима́ть что-ли́бо. Brać się do roboty, принима́ться за рабо́ту. Wziąć się na lewo, na prawo, поверну́ть налѣво, напра́во. Brać się na różne sposoby, испыта́ть, испро́бовать ра́зныя сре́дства. Brać się do panny, уха́живать за дѣ́вушкою.

Bracić, Zbracić, соединя́ть, соедини́ть, сближа́ть, сбли́зить, сочета́ть, *см.* Bratać; || Bracić się, Zbracić się, бра́таться, брата́ниться; || соединя́ться, соедини́ться, слива́ться, сли́ться, сближа́ться, сбли́зиться, сочета́ться, *см.* Bratać się.

Braciszek, -szka, *м.* *Умен.* бра́тецъ; || Braciszek zakonny, послу́шникъ, слу́жка (*монасты́рскій*); || *Бот.* Тро́ицынъ цвѣтъ, весёлые гла́зки (*расте́ніе*).

Bracki, бра́тскій, *см.* Braterski, bratni.

Bractwo, -a, *ср.* бра́тія, собра́тство, о́бщество; || духо́вное о́бщество, конгрега́ція; || о́бщество подмасте́рьевъ, *см.* Cech.

Braha, -y, Braja, -ji, *ж.* бра́га.

Brajtary, -ów, *мн.* трено́жникъ, тага́нъ.

Brak, -u, *м.* бракъ, обо́рышъ; || недоста́токъ, нужда́; || вы́боръ, разбо́ръ; || отбо́ръ, отбо́рокъ, лу́чшее, отбо́рное, и́збранное, цвѣтъ; || * ме́лочь, дрянь. Brak rybi, мелузга́, ме́лкая ры́ба; || Bez braku, безъ вы́бора, безъ разбо́ра, безъ разли́чія, безразли́чно. Brak mu wszystkiego, у него́ во всёмъ недоста́токъ. Nie brak mu zdatności, онъ не безъ дарова́ній.— Brak czynić, дѣ́лать вы́боръ. Iść w braki, быть забрако́ваннымъ. Sam brak młodzieży, и́збранное ю́ношество, цвѣтъ ю́ношества. Brak pieniędzy, недоста́токъ въ де́ньгахъ, неимѣ́ніе де́негъ. Brak rozumu, недоста́токъ, неимѣ́ніе ума́. Brak uszanowania, недоста́токъ уваже́нія, неуваже́ніе, непочте́ніе.

Braka, -i, *ж.* непло́дная овца́.

Brakarz, Brakownik, -a, *м.* браковщи́къ.

Braknąć, Zabraknąć, не достава́ть, не доста́ть. Zabrakło mu odwagi, у него́ не доста́ло му́жества, онъ оробѣ́лъ, стру́силъ. Zabrakło mu sił, си́лы измѣни́ли ему́, онъ ослабѣ́лъ.

Brakować, Przebrakować, Wybrakować, бракова́ть, обракова́ть, *см.* Zbrakować; || Brakować czém, пренебрега́ть (*чѣмъ*), отверга́ть (*что*), не принима́ть (*чего́*).

Brakowanie, -nia, *ср.* выбира́ніе, вы́боръ, разбо́ръ; || разбо́рчивость; || * лицепрія́тіе.

Brakowny, Brakowy, брако́ванный, забрако́ванный, него́дный.

Bram, -u, *м.* опу́шка, кайма́; наши́вка по края́мъ, бо́ртикъ; покро́мка, оторо́чка, позуме́нтъ.

Brama, -y, *ж.* *Стар.* Brama, Brona, Broma, ворота́, воро́та; || врата́; || * ключъ, путь (*къ чему́*).

Bramna, -ej, *ж.* привра́тница.

Bramnik, -a, *м.* позуме́нтщикъ.

Bramny, *Стар.* Bronny, приворо́тный; || Bramny, -ego, *м.* привра́тникъ, *см.* Oddźwierny.

Bramować, Obramować, обшива́ть, обши́ть, опуша́ть, опуши́ть, окаймля́ть, окайми́ть, оторо́чивать, оторо́чить.

Brana, *см.* Brama.

Branie, -nia, *ср.* приня́тіе, пріёмъ, получе́ніе. Branie spadku, наслѣ́дованіе, получе́ніе наслѣ́дства. Branie datków, мздои́мство.

Braniec, -ńca, *м.* военноплѣ́нный, плѣ́нникъ; || нево́льникъ.

Branka, -i, *ж.* плѣ́нница; || нево́льница; || рекру́тчина, вре́мя набо́ра ре́крутъ.

Brankard, -a, *м.* дрога́ (*у каре́ты*).

Bransoletka, -i, *ж.* брасле́тъ, запя́стье.

Braństwo, -a, *ср.* плѣнъ; || нево́ля, ра́бство, нево́льничество.

Brant, -u, *м.* про́ба зо́лота *и́ли* серебра́.

Brat, -a, *м.* Brat rodzony, родно́й братъ. Brat przyrodni, сведёный братъ. Brat jednej matki, единоутро́бный братъ, Brat stryjeczny, wujeczny, cioteczny, двою́родный братъ. Bracia miłosierdzia, сердобо́льные бра́тья. Bracia krzyżacy, тевтонскій о́рденъ. Być z kim brat za brat, *и́ли* brat a brat, жить побра́тски съ кѣмъ ли́бо. Być z kim za pan brat, быть съ кѣмъ за панибра́та, коро́ткимъ знако́мымъ, задуше́внымъ прія́телемъ, ро́внею. || *Бот.* Brat z siostrą, *см.* Bratek. || Psu brat, *см.* Pies.

Bratać, Pobratać, Zbratać, соединя́ть, соедини́ть, сближа́ть, сбли́зить, сдружа́ть, сдружи́ть. Zbratać dwa państwa, дру́жески сбли́зить два госуда́рства. Z wdziękami bratać cnotę, съ красото́ю соединя́ть добродѣ́тель. || Bratać się, Pobratać się, Zbratać się, брата́ться побрата́ться, дружи́ться, сдружи́ться, подружи́ться.

Bratanek, -nka, *м.* племя́нникъ (*сынъ бра́та*), *см.* Synowiec.

Bratanka, -i, *ж.* племя́нница (*дочь бра́та*), *см.* Synowica.

Bratek, -tka, *м.* *умен.* бра́тецъ.

Braterski, бра́тскій, Po bratersku, *Нар.* побра́тски.

Braterskość, -ści, *ж.* бра́тская любо́вь.

Braterstwo, -a, *ср.* бра́тство, бра́тское родство́; || бра́тство, бра́тское дру́жество; || *Собир.* братъ и его́ жена́ вмѣ́стѣ.

Bratnal, Bretnal, -a, *м.* косты́ль, желѣ́зный гвоздь; || тесо́вый *и́ли* кро́вельный гвоздь.

Bratni, бра́тній, бра́тнинъ.

Bratnio, *Нар.* брáтски, побрáтски.

Bratobójca, -y, *м.* братоубíйца.

Bratobójczy, братоубíйственный.

Bratobójczyni, -ni, *ж.* убíйца своегó брáта.

Bratobójstwo, -a, *ср.* братоубíйство.

Bratolubnie, *Нар.* братолю́бно, братолю́бие.

Bratów, брáтнинъ, принадлежáщій брáту.

Bratowa, -ej, *ж.* невѣ́стка (*жена́ бра́та*), своя́ченица (*сестра́ жены́*).

Bratowizna, -y, *ж.* наслѣ́дство по́слѣ брáта.

Braunrot, -u, *м. Красúльщ.* чéрлядь.

Brawura, -y, *ж.* похвальбá, хвастовскáя угрóза; || хвастýнъ, самохвáлъ.

Brednia, -i, *ж.* брéдни, врáки, враньё, чепухá.

Bredzić, Nabredzić, брéдить, сбрéдить, врать, наврáть.

Brejter, -a, *м. см.* **Berejter.**

Brekla, Brykla, -i, *ж.* планшéтка, бюскъ (*въ корсéть*); || закрóй (*у шля́пы*).

Bremsztyn, -u, *м. Хим.* мáрганецъ.

Bret, Bryt, -u, *м.* полóтнище.

Bręta, -y, *ж.* шёлковый *и́ли* изъ другóй какóй лúбо матéріи поясóкъ.

Bretnal, *см.* **Bratnal.**

Brew, *род. п.* **Brwi**, *ж.* бровь. **W brew**, *Нар.* напрóтивъ, вопрекú, въ противность. **W brew iść**, упóрствовать, противобóрствовать, сопротивля́ться (*кому́, чему́*).

Brewe, брéве, постановлéніе пáпы.

Brewerja, -ji, *ж.* рáспря, раздóръ; || споръ, прéніе.

Brewjarz, -a, *м.* трéбникъ, служéбникъ (*церко́вная кни́га*).

Brevi manu, резолю́ція *и́ли* распоряжéніе, написанное сокращéннымъ óбразомъ на вступúвшей бумáгѣ, *и́ли* на прошеніи: *съ на́дписью*.

Brezylja, -ji, *ж. Бот.* брази́льское дéрево.

Brlok, -a, *м.* косоглáзый.

Brnąć, Zabrnąć, брести́, плести́сь, ходúть по грáзи; || * заблуждáться, заблудúться, ошибáться, ошибúться, совращáться, совратúться съ путú; || **Brnąć w grzechy**, погрязáть въ грѣхáхъ; || **Brnąć w długi**, входúть въ долгú, *см.* **Wybrnąć.**

Broczyć, Zbroczyć, обливáть, облúть, смáчивать, смочúть, омочúть, орошáть, оросúть; || обры́згивать, обры́згать; || струúться, течь ручьёмъ; || окровавля́ться, окровáвиться; обагря́ться, обагрúться кровью.

Bród, -u, *м.* бродъ, мéлкое мѣ́сто въ рѣкѣ́. * **W bród**, во мнóжествѣ, чрезмѣ́рно, безъ мѣ́ры.

Broda, -y, *ж.* борода́; || *Бот.* **Kozia broda**, лабáзникъ, тáволга (*расте́ніе*).

Brodacz, Brodal, -a, *м.* бородáчъ; || *Бот.* **нардъ**, бѣлоýсъ (*расте́ніе*).

Brodaty, бородáтый, бородáстый.

Brodawczany, бородáвистый, бородáвочный.

Brodawka, -i, *ж.* бородáвка. **Brodawka piersiowa**, сосóкъ, тúтька.

Brodawnik, -a, *м. Бот.* родъ лишáйныхъ растéній и пóрослей; || геліотрóпъ, подсóлнечникъ; || *Минер.* геліотрóпъ, темнозелёная я́шма съ крáсными бры́згами.

Bródka, -i, *ж. Умен.* бородкá.

Brodnia, -ni, *ж.* брéдень, нéводъ (*на ры́бу*).

Brodowina, -y, *ж.* песчáная óтмель на рѣкѣ́.

Brodzić, брести́, бродúть; || утопáть, *см.* **Brnąć.**

Bróg, -u, *м.* стогъ, скирдá, копнá; || кýча, громáда; || *Мат.* кóнусъ. * **Mieć liczne brogi**, быть óчень богáтымъ, важúточнымъ.

Brogowy, стогóвый, скúрдный.

Broić, Zbroić, Nabroić, прокáзить, напрокáзить, шалúть, напалúть; || * бушевáть; безчúнствовать.

Broiciel, -a, *м.* криводýшникъ, безсóвѣстный, лжúвый человѣкъ.

Brokadja, -ji, *ж.* парчá, *см.* **Złotogłów.**

Brokatela, Brukatela, Brukatella, -i, *ж.* брокатéль, полупарчá; || брокатéль (*родъ мра́мора*).

Broń, -i, *ж.* орýжіе. **Do broni!** къ ружью́! **Brona, -y**, *ж.* борона́, скорода́.

Bronić, защищáть, оборонúть, охранúть; || **Bronić się**, защищáться, оборонúться.

Bronienie, -nia, *ср.* защищéніе. *Юрид.* **Bronienie spraw**, хождéніе по дѣлáмъ.

Bronny, *см.* **Bramny.**

Bronować, боронúть, боронова́ть, скородúть, *см.* **Skródlić.**

Bronowanie, -nia, *ср.* боронова́ніе, боронь6á.

Bronownik, Bronowłok, -a, *м.* боронúльщикъ, бороновáльщикъ.

Bronz, -u, *м.* брóнза.

Bronzowany, бронзúрованный.

Bronzowy, брóнзовый.

Bronzownik, -a, *м.* бронзовщúкъ.

Broskiew, *см.* **Brzoskiew.**

Broszura, -y, *ж.* брошю́ра; || брошúрованная книга.

Broszurować, брошúровать.

Browar, -u, *м.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.

Browarka, -i, *ж.* дровянóй лѣсъ.

Browarny, пивовáренный. **Browarny kocioł**, затóръ.

Brózda, Bruzda, -y, *ж.* бороздá. **Brózda między zagonami**, ры́твина.

Bróżdzić, бороздúть.

Brożdzisty, борóздчатый.

Brożek, -żka, *м.* стожóкъ, небольшóй стогъ, небольшáя скирдá, копнá; || сѣть для лóвли птицъ.

Brud, **-u**, *м.* нечистота́, грязь.

Brudno, *Нар.* нечи́сто, гря́зно.

Brudny, нечи́стый, гря́зный, зама́ранный, запа́чканный.

Brudzić, мара́ть, па́чкать, га́дить. **Brudzący się łatwo**, ма́ркій.

Bruk, **-u**, *м.* мостова́я. **Bruk pieńkowy**, то́рцевая мостова́я.

Brukać, **Zbrukać**, мара́ть, вымарать, замара́ть; па́чкать, выпачкать, запа́чкать; грязни́ть, загрязни́ть; || **Brukać się**, **Zbrukać się**, мара́ться, замара́ться, па́чкаться, запа́чкаться.

Brukarz, **-a**, *м.* мостовщи́къ, мости́льщикъ.

Brukatela, *см.* **Brokatela**.

Brukiew, **-kwi**, *ж.* брю́ква ди́кая ре́па.

Brukować, мости́ть; || * сбива́ть ка́мни по мостово́й.

Brukowe, **-ego**, *ср.* мостово́й сбо́ръ, по́дать на содержа́ніе мостово́й.

Brukowy, мостово́й; || * у́личный; вседне́вный.

Bruljon, **-a**, *м.* черново́е сочине́ніе, черновая бума́га, *см.* **Raptularz**.

Brunat, **-u**, *м.* смугло́й, тёмный, каштано́вый (*цвѣтъ*).

Brunatek, **-tku**, *м. Бот.* шпо́рникъ; || *Зоол.* садо́вая лягу́шка, жа́ба.

Brunatnieć, **Zbrunatnieć**, **Pobrunatnieć**, темне́ть, потемне́ть; смугле́ть, посмугле́ть; || загорѣть (*отъ солнца*).

Brunatnić, **Brunacić**, **Zbrunatnić**, **Zbrunacić**, дѣлать, сдѣлать смугло́мъ; || окра́шивать, окра́сить въ темный цвѣтъ; || потемни́ть, полирова́ть (*металлы*), ворони́ть (*сталь*).

Brunatnik, **-a**, *м.* ма́рганецъ (*металлъ*).

Brunatnoczerwony, темнокра́сный (*цвѣтъ*).

Brunatnokrusz, **-u**, *м. Минер.* руда́ состоя́щая изъ мѣди, сѣры и желѣза.

Brunatność, **-ści**, *ж.* багря́ность, пурпу́ровый, фіоле́товый цвѣтъ.

Brunatny, смугло́й, тёмный; || фіоле́товый; || багря́ный, пурпу́ровый. **Brunatna dziewczyna**, смугля́нка. **Brunatne obłoki**, пурпу́ровыя облока́. * **Brunatne świątki**, жидо́вскіе пра́здники.

Brunela, **-i**, *ж.* бриньо́льская сли́ва.

Brunet, **-a**, *м.* брюне́тъ, темноволо́сый мужчи́на.

Bruneta, **-y**, **Brunetka**, **-i**, *ж.* брюне́тка, темноволо́сая дѣви́ца и́ли же́нщина.

Brus, **-a**, *м.* осе́локъ, брусо́къ (*для точе́нія ножей и т. п.*)

Brusznica, **-y**, *ж.* брусни́ка.

Bruszniczny, брусни́чный.

Brutal, **-a**, *м.* грубія́нъ, неучти́вецъ.

Brutalstwo, **-a**, *ср.* гру́бость; скотство́.

Brutto, **brútto**, валово́й дохо́дъ и́ли расхо́дъ.

Brwisty, брови́стый.

Bryczka, **i**, *ж.* бры́чка.

Bryftregier, **-gra**, *м.* письмоно́сецъ.

Brygada, **-y**, *ж.* брига́да.

Brygadjerski, **brigadjerski**, брига́дный, бригади́рскій.

Bryka, **-i**, *ж.* бры́ка, фу́ра.

Brykać, брыка́ть, лига́ться.

Brykla, *см.* **Brekla**.

Bryła, **-y**, *ж.* глыба, ку́ча, комъ, кусо́къ; || *Физ.* и *Мат.* тѣло, твёрдое тѣло.

Brylant, **Bryljant**, **-u**, *м.* брилліа́нтъ.

Brylantować, грани́ть алма́зъ.

Brylantowy, брилліа́нтовый.

Bryłastość, **-ści**, *ж.* шарови́дность, кругло́та, окру́глость; || шероховато́сть; || * одутловатость.

Bryłasty, кругова́тый, шарови́дный; || бугри́стый; || одутловатый.

Bryłka, **Bryłeczka**, **-i**, *ж.* ка́тышъ, катышекъ.

Brylować, блиста́ть, привлека́ть на себя́ вниманіе.

Brylowanie, **-nia**, *ср.* страсть быть на выставкѣ, обращать на себя́ вниманіе.

Bryłowatość, **-ści**, *ж.* твёрдость, кре́пость, про́чность, пло́тность, массивность.

Bryłowaty, шарови́дный, шарообра́зный; || твёрдый, кре́пкій, про́чный, пло́тный, масси́вный.

Bryłowy, то́лстый, пло́тный, твёрдый.

Bryndza, **-y**, *ж.* овечій сыръ.

Bryt, **-u**, *м.* поло́тнище.

Brytan, **-a**, *м.* догъ, меделя́нская соба́ка, морда́шка. **Brytan wilczy**, волкода́въ.

Brytfana, **-y**, *ж. Повар.* про́тивень.

Bryż, **-a**, *м.* **Bryże**, *мн.* брыжи́, жабо́ (*у рубашки*), оторо́чка у шитья́; || * **Bryże u drzewa**, отро́стки (*на дере́вѣ*); || * пѣту́шій гре́бень.

Bryzgać, **Zbryzgać**, **Obryzgać**, **Pobryzgać**, бры́згать, бры́знуть, обры́згивать, обры́знуть.

Bryzgacz, **-a**, *м.* брызгу́нъ.

Brząkać, **Brzękać**, **Brząknąć**, бренча́ть, забренча́ть; || *Муз.* игра́ть на щипко́къ; || звенѣть, зазвенѣть, звуча́ть, зазвуча́ть.

Brząkadło, **-a**, *ср.* бряца́ло, побряку́шка, погремушка; || барабанная палочка.

Brzękało, **y**, *м.* плохо́й игро́къ (*на музыка́льномъ инструме́нтѣ*).

Brząkliwy, *см.* **Brzękliwy**.

Brzask, **-u**, разсвѣтъ.

Brzdąkać, бренча́ть, *см.* **Brząkać**.

Brzdąkanie, **-nia**, *ср.* бренча́нье.

Brzdęk, *Звук.* брякъ! бухъ! шлёпъ!

Brzdęknąć, грохнуться, упасть, обру́шиться съ шу́момъ.

Brzechwa, **-y**, *ж.* стрѣла́ безъ наконе́чника, безъ острія́.

Brzeczka, **-i**, *ж.* ба́рда, бра́га, бра́жка; || закалка (*стали*), закалъ, *см.* **Zacier**.

Brzęczący, звонкій, звуча́щій. **Moneta brzęcząca**, звонкая моне́та.

Brzęczeć, **Zabrzęczeć**, бренча́ть, звуча́ть, жужжа́ть (*о пчёлахъ, мухахъ, комарахъ*).

Brzęczenie, **-nia**, бренча́нье; || жужжа́ніе; || шумъ (*въ ушахъ*).

Brzeg, -u, *м.* бе́регъ; || **Brzeg monety,** гуртъ; || **Brzeg kielicha,** край рю́мки, **Brzegi aktu, książki i t. d.,** поля́ а́кта, кни́ги и т. д. **Zostawać na brzegu przepaści,** быть на краю́ про́пасти.

Brzegowe, -ego, *ср.* бере́жная, береговая́ по́шлина.

Brzegówka, i, *ж. Зоол.* стрижъ (*птица*).

Brzegowy, береговóй, бережнóй; || **крáйній.**

Brzęk, -u, *м.* бряцáніе; || звукъ; || стукъ, трескъ, громъ.

Brzękać, *см.* **Brząkać.**

Brzękacz, -a, *м. см.* **Brząkało.**

Brzękadło, *см.* **Brząkadło.**

Brzękliwy, звóнкій, грóмкій; || жужжáщій.

Brzemię, -ienia, *ср.* берéмя, охáбка, (*чего-нибудь*); || брéмя, тя́жесть, нóша; || грузъ; || * абýза, тя́гость; || налóгъ, повúнность; || плодъ чрéва. **Brzemię drzewa,** охáбка дровъ. * **Brzemię lat,** брéмя лѣтъ, стáрости. **Brzemienia którą nabawić,** обременить.

Brzemienność, -ści, *ж.* берéменность, *см.* **Ciężarność.**

Brzemienny, берéменный, чревáтый; || обременённый, отягощённый, нагружённый, навьюченный; || богáтый, пóлный, преиспóлненный (*чего-либо*), обúльный, (*иль-либо*). **Kobieta brzemienna,** берéменная жéнщина. **Przyszłość brzemienna jest klęskami,** бýдущее грозúть бéдствіями. **Zawżdy teraźniejszość brzemienna jest przyszłością,** въ настоящемъ всегдá крóется, зарождáется бýдущность, *или* настоящее преиспóлнено бýдущности.

Brzestan, -u, *м. Бот.* плющъ (*растéніе*).

Brzeszczot, -a, *м.* клинóкъ (*шпáги*), лезвеё (*ножá*).

Brzeszczyć się, брéзжиться, начинáть свѣтáть.

Brzeżek, -żka, *м. Умен.* бережёкъ; || крáюшекъ, *см.* **Brzeg.**

Brzezina, -y, *ж.* берéзина, берёзовое дéрево; || берéзникъ, берёзовая рóща *или* берёзовый лѣсъ.

Brzeźniak, -a, *м.* **берéзникъ,** *см.* **Brzezina.**

Brzeżny, приберéжный, побережный. **Okręt brzeżny,** суднó, оберегáющее бéрегъ. **Żegluga brzeżna,** прибрéжное, побережное плáваніе. || **Napis brzeżny,** нáдпись (*вокрýгъ монéты*).

Brzeżysty, берéжистый, крутоберéгій.

Brzmiący, звóнкій, звýчный, грóмкій.

Brzmieć, Zabrzmieć, звучáть, зазвучáть, звенéть, зазвенéть, раздаваться, раздáться; быть звóнкимъ; отзываться, отозвáться; оглашáться, огласúться, гремéть, загремéть; || жужжáть, бучáть (*о насѣкомыхъ*); || выражáть, гласúть, говорúть, *см.* **Opiewać;** || **произноситься,** говáриваться. **Brzmiało powietrze okrzykami radości,** вóздухъ оглашáлся рáдостными клúками. **Muzyka brzmi,** гремúтъ мýзыка. **Zabrzmieć pieśnią,** огласúть вóздухъ пѣснею. **Dokument ten brzmi jak następuje,** э́тотъ докумéнтъ гласúтъ слѣдующее, въ э́томъ докумéнтѣ скáзано слѣдующее, вотъ содержáніе э́того докумéнта. **Polskie ż. brzmi jak ruskie ж.,** пóльское **ż.** произнóсится какъ русское **ж.** || Надувáться, раздувáться, вздувáться, разбухáть, пýхнуть.

Brzmienie, -nia, *ср.* звукъ, звонъ, тонъ; || гулъ; || содержáніе (*докумéнта и т. п.*), смыслъ; || произношéніе (*бýквы*); || вздýтіе, раздýтіе, опухáніе, *см.* **Nabrzmiałość, Nabrzmienie.**

Brzoskiew', -kwi, *ж. Бот.* **Brzoskiew' ogrodna,** крáсная капýста. **Brzoskiew' polna,** бородáвникъ, бородáвочникъ, бородáвочная трáва.

Brzoskiew' morska, морскáя капýста.

Brzoskwinia, -ni, *ж. Бот.* пéрсикъ, шенталá; || пéрсиковое дéрево.

Brzoskwiniowy, пéрсиковый.

Brzost, -u, *м. Бот.* вязъ, úлемъ, úльма (*дéрево*).

Brzostowina, -y, *ж.* ильмóвникъ, вя́зникъ, вя́зовая рóща.

Brzostowy, úльмовый, вя́зовый.

Brzoza, -y, *ж. Бот.* берёза.

Brzoska, i, *ж. Умен.* берёзка.

Brzozownik, -a, *м.* берёзовица, берёзовый сокъ.

Brzozowy, берёзовый. **Brzozowa skóra,** берёста. **Brzozowa hubka,** берёзовикъ (*грибъ*).

Brzuch, -a, *м.* брю́хо, живóтъ, чрéво; || * пýзо.

Brzuchacieć, брюхáтѣть, чревáтѣть.

Brzuchacz, Brzuchal, -a, *м.* брюхáчъ, брюхáнъ.

Brzuchaty, брюхáтый, пузáтый.

Brzuchojeż, -a, *м. Зоол.* четырезýбецъ (*морскáя рыба*).

Brzuchomówca, -y, *м.* чревовѣщáтель.

Brzuchopas, -a, *м.* обжóра, прожóра.

Brzuchopaśny, обжóрливый, прожóрливый.

Brzuchopastwo, -a, *ср.* обжóрство.

Brzuchowy, брюшнóй. *Анат.* **Skóra brzuchowa,** брюши́на. *Мед.* **Puchlina brzuchowa,** брюшна́я водяна́я болѣзнь.

Brzuszec, -szca, Brzusiec, -śca, *м.* вы́ступъ, выпуклость; || **Brzuszec palca,** оконéчность пáльца, кóнчикъ пáльца; || **Brzuszec miecza,** остреё, лезвіе мечá.

Brzuszek, -szka, *м. Умен.* брюшкó, живóтикъ.

Brzuszny, *см.* **Brzuchowy.**

Brzydal, -a, *м.* урóдъ, урóдина, безобрáзный человѣкъ.

Brzydki, мéрзкій, мéрзостный, гáдкій, гáдостный; || безобрáзный, некрасúвый, дурнóй.

Brzydko, *Нар.* мéрзко, мéрзостно, гáдко, гáдостно; || безобрáзно, некрасúво, дýрно.

Brzydkość, -ści, *ж.* мéрзость, скверность, гнýсность; || безобрáзіе, некрасúвость, дурнотá.

Brzydliwy, *см.* **Obrzydliwy.**

Brzydliwie, *см.* **Obrzydliwie.**

Brzydliwość, -ści, *ж. см.* **Obrzydliwość.**

Brzydnąć, Zbrzydnąć, Pobrzydnąć, дурнéть, подурнéть, становúться безобрáзнее; || **Brzydnąć komu**, возбуждáть, возбудúть отвращéніе, омерзѣніе, опротúвѣть, надоѣсть, наскýчить. **Ta kobieta brzydnie co dzień**, э́та жéнщина дурнѣетъ съ кáждымъ днéмъ. **Życie mu zbrzydło**, жизнь надоѣла, опротúвѣла емý, *см.* **Obrzydnąć.**

Brzydnica, -y, *ж.* безобрáзная, некрасúвая жéнщина; || мерзáвка, негодúйка, скверна́вка.

Brzydnik, -a, *м.* мерзáвецъ, негодúй, скверна́вецъ.

Brzydota, -y, *ж. см.* **Brzydkość.**

Brzydzenie, -nia, *ср.* **(komu czego)**, отвращéніе, презрѣніе; || **Brzydzenie się (kim, czem)**, брезглúвость, отвращéніе, омерзѣніе.

Brzydzić, Zbrzydzić, отбивáть, отбúть вкусъ, охóту (*къ чему́*); || внушáть, внушúть отвращéніе, отвращáть, отвратúть (*отъ чего́*). **Skoro go poznasz, zbrzydzisz go sobie wkrótce**, какъ тóлько ты его́ узнáешь, то вскорѣ почýвствуешь къ немý отвращéніе. **Zbrzydził sobie wszystko**, емý всё надоѣло, наскýчило. || **Brzydzić się, (kim, czem)**, брéзгать (*имъ*), чýвствовать отвращéніе, омерзѣніе (*къ кому́, къ чему́*).

Brzytwiany, брúтвенный.

Brzytewnica, -y, *ж.* брúтвенница.

Brzytwa, -y, *ж.* брúтва.

Buch! *Звук.* бухъ! шлёпъ!

Buchać, Buchnąć, пышáть, пыхнýть, сúльно распространяться, пылáть (*о пла́мени*); || вырывáться, струúться, бить ключёмъ, брúзгать, прúскать, хлестáть (*о водѣ́ и т. п.*)

Buchalter, Buhalter, -a, *м.* бухгáлтеръ, счетовóдецъ.

Buchalterja, Buhalterja, -ji, *ж.* бухгалтéрія, счетовóдство.

Buchaniec, -ńca, *м.* толчёкъ, тычóкъ, *см.* **Szturchaniec.**

Buchasty, топырящійся (*о ткани́*); || напы́щенный, надýтый, высокомéрный. **Buchastym być**, быть напы́щеннымъ, надýтымъ, высокомéрнымъ; || топúриться; || вышáчиваться (*о стѣнѣ́*).

Buchta, -y, *ж.* бýхта, небольшóй зали́въ, губá; || *Морс.* флортúмберсъ.

Buchtować, *Морс.* буксúровать.

Bucić się, спесúвиться, надувáться, кичúться, гордúться, чванúться.

Bucień, -nia, *м. Бот.* зубянка (*расте́ніе*).

Bucisko, -a, *ср.* сапожúшко.

Buczno, *Нар.* спесúво, надýто, напы́щенно, кичлúво, гóрдо, чванно.

Buczność, -ści, *ж.* спесúвость, гóрдость, надýтость, напы́щенность, чвáнство, кичлúвость.

Buczny, спесúвый, гóрдый, напы́щенный, надýтый, чванный, кичлúвый.

Buczyna, -y, *ж. Бот.* букъ (*де́рево*); || бýковникъ, бýковый лѣсъ; || бýковый орѣхъ *или* жёлудь.

Buda, -y, Budka, -i, *ж.* бýдка, шалáшъ; || **Buda dla psa**, конурá; || **Buda u furgonu, u wozu**, верхъ, кýзовъ, волчóкъ въ повóзкѣ; || **Budka suflera**, суфлерная бýдка.

Budnik, -a, *м.* бýдочникъ, стóрожъ, стрáжникъ.

Budowa, -y, *ж.* строéніе, пострóйка, здáніе. **Budowa ciała**, тѣлосложéніе, компле́ксія, сложéніе.

Budować, Zbudować, Wybudować, стрóить, пострóить, выстроить; || основывать, основáть; || созидáть, создáть, воздвигáть, воздви́гнуть; || * назидáть, наставля́ть, настáвить. || **Budować się**, стрóиться, быть стрóиму; || основываться; || созидáться, воздвигáться; || * наставля́ться, быть наставля́ему.

Budowanie, -nia, *ср.* строéніе, постро́éніе, пострóйка; || созидáніе, воздвигáніе.

Budowisko, -a, *ср.* мѣсто для пострóйки.

Budowla, -i, *ж.* здáніе, строéніе.

Budowlany, строительный.

Budownictwo, -a, *ср.* архитектýра, зóдчество.

Budowniczy, -ego, *м.* архитéкторъ, зóдчій.

Budownik, -a, *м.* строúтель; || * основáтель, учредúтель.

Buduar, -a, *м.* будуáръ, жéнскій кабинéтъ.

Budujący, назидáтельный, наставúтельный, поучúтельный.

Budulec, -lca, *м.* строевóй лѣсъ, брёвна, брýсья.

Budynek, -nku, *м.* строéніе, здáніе, *см.* **Budowla, Zabudowanie.**

Budynkowy, строевóй, гóдный на строéніе.

Budżet, -u, *м.* бюджéтъ, финáнсовая смѣта, рóспись приходóвъ и расходóвъ.

Budzić, Zbudzić, Obudzić, будúть, разбудúть, пробудúть; || * побуждáть, побудúть, возбуждáть, возбудúть, подстрекáть, подстрекнýть; || **Budzić się, Zbudzić się, Obudzić się**, пробуждáться, пробудúться, просыпáться, проснýться.

Budziciel, -a, *м.* будúльщикъ.

Budzicielka, -i, *ж.* будúльщица.

Budzidło, -a, *ср.* будúльникъ, часы́ съ будúльникомъ.

Bufon, -a, *м.* буфóнъ, шутъ.

Bufonada, -y, Bufonerja, -ji, *ж.* буфóнство, шутовствó.

Bufonować, дурáчиться, смѣшúть.

Bujać, парúть, летáть по вóздуху, носúться на вы́сотѣ, возноси́ться (*мыслью*); || пробѣгáть; || * рѣзвúться, веселúться, вести́ развѣ́нную жизнь.

Bujak, **-a**, *м. см.* **Buhaj**; || * волокúта

Bujność, **-ści**, *ж.* изобúліе, плодоро́діе, плодовúтость, преизбытокъ; || * невоздéржность, неумѣ́ренность.

Bujny, обúльный, плодоро́дный, плодовúтый; || * невоздéржный, неумѣ́ренный.

Bujwoł, *см.* **Bawoł**.

Buk, **-u**, *м.* букъ, бу́ковое дéрево.

Bukiet, **-u**, *м.* букéтъ, пучóкъ цвѣ́товъ.

Bukiew, **-kwi**, *ж.* бу́ковый орѣ́хъ *или* жѣ́лудь.

Bukłak, **-u**, *м.* ко́зій мѣхъ (*для жúдкостей*), бурдю́къ.

Bukować, обивáть цѣпáми ячмéнь; || сводúть овéцъ съ бараíнами.

Bukowina, **-y**, *ж. см.* **Buczyna**.

Bukówka, **-i**, *ж. Зоол.* зя́бликъ (*пти́ца*).

Bukowy, бу́ковый.

Buks, **-a**, *м.* **Buksa**, **-y**, *ж.* о́бручъ, обóйма, насáдка (*на ступúцу въ колесѝ*); || кольцó, окóвка; || гнѣ́здо, лýпка, кудá вхóдитъ и гдѣ́ вертúтся шпиль, веретенó твéрдаго тѣ́ла; || я́щикъ, коро́бка; || *Артил.* мортúрка; || набалдáшникъ (*на палкѣ*).

Buksować, заклёпывать, насáживать, набивáть.

Bukszdorn, **-u**, *м. Бот.* придоро́жная иглá (*растéніе*).

Bukszpan, **-u**, *м.* самшúтъ, буксъ (*деревцó*). **Bukszpan ościsty**, *см.* **Bukszdorn**.

Bukszpanowy, бу́ксовый.

Buksztele, **-ów**, *мн. Архит.* дугá, кружáло.

Buksztelowy, кружáльный, *см.* **Deska**.

Buksztelunek, **-nku**, *м. Архит.* перебóрка, соединéніе двухъ кружáлъ для клáдки свóда.

Bukszlyn, **-u**, *м.* кирпúчъ.

Bukwica, **-y**, *ж. Бот.* прямáя бу́квица. **Bukwica biała**, бѣ́лая бу́квица, скороспѣ́лка, баráнчикъ (*растéніе*).

Bukwiczany, бу́квичный.

Bula, **Bulla**, **-i**, *ж.* бу́лла, пáпское постановлéніе.

Buła, **-y**, *ж.* бу́лка, большóй кру́глый хлѣ́бъ.

Bułany, соловóй (*о лошадúхъ*).

Bułat, **-u**, *м.* булáтъ, узóрчатая сталь; || булáтная сáбля.

Bułatny, **Bułatowy**, булáтный.

Buława, **-y**, *ж.* булавá.

Bułeczka, **-i**, *ж. Умен.* бýлочка, *см.* **Bułka**.

Buljon, **-u**, *м.* бульóнъ, отвáръ; || супъ.

Buljony, **-ów**, *мн.* кúсти. **Szlify z buljonami**, эполéты съ крýпной кúстью.

Bułka, **-i**, *ж.* бýлка.

Bułkowy, бýлочный; || пшени́чный. **Bułkowa mąka**, пшени́чная мукá.

Bulletyn, **-u**, *м.* бюллетéнь; || пéречень.

Bulwa, **-y**, *ж. Бот.* земляна́я гру́ша.

Bulwark, **-u**, *м. см.* **Bolwark**.

Buńczuczno, *Нар.* пы́шно, шу́мно

Buńczuczny, бунчу́жный; || * пы́шный, шу́мный.

Buńczuczyć się, **Buńdiuczyć się**, **Buńdziuczyć się**, хорохóриться, вáжничать, пѣтушúться.

Buńczuk, **-a**, *м.* бунчу́къ.

Bunt, **-u**, *м.* распóрка, подстáвка, стóйка; || болтъ, затычка, колóкъ; || свя́зка, пукъ, пучёкъ; || * бунтъ, мятéжъ, смýта, крамóла.

Buntować, **Zbuntować**, бунтовáть, взбунтовáть, возмущáть, возмутúть; || **Buntować się**, бунтовáться, взбунтовáться, возмущáться, возмутúться.

Buntowniczy, мятéжничій, мятéжливый, мятéжный, возмутúтельный, крамóльный.

Buntownik, **-a**, *м.* бунтовщúкъ, мятéжникъ, крамóльникъ, возмутúтель.

Bura, **-y**, *ж.* вы́говоръ, нагоня́й, напряга́й, *см.* **Wyłajanie**.

Buraczkowy, *см.* **Burakowy**.

Burak, **-a**, *м.* свекловúца, свёкла; || бураки́, *мн.* заквáшенная свёкла.

Burakowy, свекловúчный, свекóльный.

Burchla, **Purchla**, **-i**, *ж.* курúное яйцó, снесённое безъ скорлупы́.

Burcik, *см.* **Burt**.

Burczeć, **Burczyć**, **Burknąć**, ворчáть, заворчáть, бормотáть, забормотáть; || **Burczyć**, **Zburczyć kogo**, бранúть, разбранúть, журúть, пожурúть.

Burczymucha, **-y**, *м.* брюзгá, ворчýнъ.

Burda, **-y**, *ж.* ссóра, брань, раздóръ, рáспря, шумъ, споръ; || **Burda**, **-y**, *м.* буя́нъ, забія́ка.

Burdziuczyć się, *см.* **Buńczuczyć się**.

Burgrabia, **-iego**, *м.* бургграфъ; || кастеля́нъ; || дворéцкій, управúтель, управля́ющій (*дóмомъ*).

Burgrabianka, **-i**, *ж.* дочь бургграфа, кастеля́на, дворéцкаго.

Burgrabina, **-y**, *ж.* жена́ бургграфа, кастеля́на, дворéцкаго.

Burgrabstwo, **-a**, *ср.* бургграфство; || кастеля́нство, зва́ніе кастеля́на; || до́лжность дворéцкаго, управúтеля.

Burka, **-i**, *ж.* бýрка.

Burkatela, *см.* **Brokat**.

Burknąć, *см.* **Burczeć**.

Burkować, бранúться, руга́ться, брюзжáть.

Burmistrz, **-a**, *м.* бурмúстръ, волостно́й стáроста; || бургмúстръ, городско́й головá.

Burmistrzowa, **-ej**, *ж.* женá бурмúстра, *или* бургмúстра, бургмúстерша.

Burmistrzować, занимáть до́лжность бурмúстра, *или* бургмúстра; || * командовать, повелѣ́вать, распоряжáться.

Burmistrzowski, бурмúстровъ, бурмúстерскій, *или* бургмúстерскій.

Burmistrzowstwo, **-a**, *ср.* бурмúстерство, *или* бургмúстерство; || *Собир.* бурмúстръ, *или* бургмúстръ и его́ женá вмѣ́стѣ.

Bursa, **-y**, *ж.* бу́рса; || *см.* **Giełda.**
Bursztyn, **-u**, *м.* янта́рь.
Bursztynowy, янта́рный.
Burt, **-u**, *м.* коймá, крóмка, оторóчка, нашúвка, опýшка, тесьмá; || позумéнтъ, галýнъ; || **Burty**, *мн.* ливрéя, лакéйское плáтье; || **Burty**, *мн.* берегá канáла.
Burta, **-y**, *ж.* сторонá, бортъ (*у сýдна*) галсъ.
Burtnica, **-y**, *ж. Морс.* галéрная скамья́, бáнка.
Burtnik, **-a**, *м.* позумéнтщикъ.
Bury, сѣ́рый, темно-сѣ́рый, сѣробýрый, буросѣ́рый.
Burza, **-y**, *ж.* бýря.
Burzenie, **-nia**, *ср. см.* **Zburzenie.**
Burzliwie, *Нар.* бýрно, бýйно, мятéжно.
Burzliwiec, **-wca**, *м.* бунтовщи́къ, мятéжникъ, возмути́тель.
Burzliwość, **-ści**, *ж.* бýйство, безчи́нство; || нейстовство.
Burzliwy, бýрный, бýйный, бурли́вый, мятéжный, возмути́тельный.
Burzyć, **Wzburzyć**, **Poburzyć**, разрушáть, разрýшить, низпровергáть, ниспровéргнуть, слáмывать, сломáть; || бунтовáть, взбунтовáть, возмущáть, возмути́ть, волновáть, взволновáть, *см.* **Wichrzyć.** || **Burzyć się**, волновáться, колебáться; || возмущáться, бунтовáться, возставáть; || броди́ть, начинáть ки́снуть (*о пивѣ*). **Burzy się krew**, кровь волнýется. **Morze się burzy**, мóре волнýется. **Młode piwo się burzy**, молодóе пи́во брóдитъ.
Burzyciel, **-a**, *м.* возмути́тель, наруши́тель (*спокóйствія*); || мятéжникъ, бунтовщи́къ.
Burzycielka, **-i**, *ж.* возмути́тельница, наруши́тельница (*спокóйствія*); || мятéжница, бунтовщи́ца.
Burzysty, бýрный, бурли́вый.
Busola, **-i**, *ж.* компáсъ.
Buta, **-y**, *ж.* спесь, спеси́вость, высокомѣ́ріе, надмéнность, чвáнство, кичли́вость.
Butel, **-tla**, *м.* **Butla**, **-i**, *ж.* буты́ль.
Butelczany, буты́лочный.
Buteleczka, **-czki**, *ж. Умен.* буты́лочка.
Butelka, **-i**, *ж.* буты́лка.
Bytelkować, разливáть въ буты́лки.
Butelkowy, разли́тый въ буты́лки (*о пивѣ*). || * **Butelkowy przyjaciel, towarzysz**, собуты́льникъ
Butersznit, **-u**, *м.* кусóкъ хлѣ́ба съ мáсломъ.
Butny, спеси́вый, высокомѣ́рный, надмéнный, чвáнный, кичли́вый.
Butwiałość, *см.* **Bótwiałość.**
Butwieć, **Zbutwieć**, гнить, сгнить, пóртиться, испорти́ться.
Butwienie, **-nia**, *ср.* гніéніе, пóрча, тлѣ́ніе.
Buza, **-y**, *ж.* жи́жица, бузá.
Buzdygan, **-u**, *м.* буздыгáнъ.
Buzia, **-i**, *ж.* устá, ротъ, рóтикъ. **Dała mu buzi**, онá поцѣловáла его́.
Buziak, **-a**, **Buziaczek**, **-czka**, *м.* рóтикъ, ротóкъ; || поцѣлýй. **Ładny buziaczek!** что́ за милáшка! Что за красóтка! **Mój buziaczku!** моя́ ми́лочка!
Buzować, **Zbuzować**, **Wybuzować**, бузовáть, накáзывать, бить; || жури́ть, пожури́ть (*когó*); дѣ́лать вы́говоръ, выговáривать (*комý*); брани́ть, разбрани́ть, пуши́ть, распуши́ть; || **Buzować się**, употребля́ется тóлько въ слѣ́дующемъ смы́слѣ: **Buzuje się w pieca**, пéчка пы́шетъ плáменемъ.
By, *Нар.* хотя́, хоть, хотя́ бы, какъ бы ни, **Daj mi by dziesięć rubli**, дай мнѣ хоть дéсять рублéй. **By najlepsze prawo, gdy odłogiem leży, pożytku nie czyni**, какъ бы закóнъ хорóшъ ни былъ, но éсли онъ не исполня́ется, то не принóситъ никакóй пóльзы. *См.* **Chocby**, **Chociażby**. **By odrobiny nie masz**, ни крóшечки нѣтъ. *См.* **Ani. By na złość**, какъ бы на злóсть, какъ бы нарóчно!
By, *сз.* чтóбы, чтобъ, дáбы. **Bój się Boga, by cię nie skarał**, бóйся Бóга, чтобъ онъ не наказáлъ тебя́. || **By**, бы, (какъ части́ца, означáющая услóвную фóрму, въ окончáніи глагóловъ). **Miałbym prawo**, я имѣ́лъ бы прáво. **Tobie bym dał**, я далъ бы тебѣ́. **Nigdybyś nie zgadł**, ты никогдá не отгадáлъ бы. **Gdybyśmy wiedzieli**, éслибъ мы знáли. **Nie byłbyś dzieckiem**, (*Идіотизмъ*), перестáнь ребя́читься.
Być, быть, бывáть. **Być ojcem, adwokatem, żołnierzem**, быть отцóмъ, адвокáтомъ, солдáтомъ. **Bóg był, jest i będzie wiecznie**, Богъ былъ, есть и вѣ́чно бýдетъ. **Bóg jest sprawiedliwy**, Богъ справедли́въ. **To zdanie jest prawdziwe**, э́то мнѣ́ніе справедли́во. **Jesteś dobrym człowiekiem**, ты дóбрый человѣ́къ. **Pan N. jest professorem w uniwersytecie**, Г. Н. профéссоръ въ университéтѣ, *или* занимáетъ дóлжность профéссора. **Jestem człowiek poczciwy**, я чéстный человѣ́къ. **Początkiem mądrości jest bojaźń Pańska**, начáло премýдрости есть страхъ Госпóдень. **Tak jest**, да. **Jeżeli tak jest**, éсли э́то такъ. **Niech i tak będzie**, пусть бýдетъ и такъ. **Być z kim** быть съ кѣмъ вмѣ́стѣ, находи́ться вмѣ́стѣ. **Być z sobą (dobrze, źle)**, находи́ться мéжду собóю въ хорóшихъ, *или* дурны́хъ отношéніяхъ. **Byłem zawsze z przyjaźnią dla twojego ojca**, я всегдá питáлъ дрýжбу къ твоемý отцý, я всегда дрýжески относи́лся къ твоемý отцý. **Powiedz, z jakiemż sercem jest twoja siostra dla mnie?** скажи́ мнѣ, какъ расположенá ко мнѣ твоя́ сестрá. **Być komu na zdradzie**, ковáть кóзни, злоумышля́ть. **Być dobrej myśli**, имѣ́ть къ комý довѣ́ріе, довѣ́риться. **Był to mąż ostrego rozumu**, э́то былъ человѣ́къ съ проницáтельнымъ умóмъ. **Być za co**, считáться, слыть (*чѣмъ, за что́, за когó*). **Obaczmy, czy ci w tém będzie dobrze**, посмóтримъ, хорошó ли тебѣ́ бýдетъ въ э́томъ, къ лицý ли тебѣ́ э́то бýдетъ, при-

ста́нетъ ли э́то къ тебѣ? **Będzie z niego człowiek**, изъ него́ вы́йдетъ человѣ́къ, изъ него́ бу́детъ прокъ. **Niech będzie co chce**, пусть бу́детъ, что́ уго́дно; какъ бы тамъ ни́ было. **Nic ci nie będzie**, ничего́ не бо́йся, ничего́ съ тобо́й не бу́детъ. **Ktokolwiek bądź**, кто бы ни́ былъ. **Gdziekolwiek bądź**, гдѣ бы то ни́ было. **Zkądkolwiek bądź**, отку́да бы то ни́ было. **Nie było co na to odpowiedzieć**, на э́то не́чего бы́ло отвѣча́ть. **Było słuchać**, ну́жно бы́ло слу́шаться. **Było przemówić**, слѣ́довало бы́ло вы́сказаться. **Tobie było książęciem być**, тебѣ́ бы слѣ́довало быть кня́земъ. **Tobie lokajem być a nie posłem**, тебѣ́ бы слѣ́довало быть лакеемъ, а не депута́томъ. **Jest mi imię, jest mi na imię Karol**, я называюсь Карлъ, моё и́мя Карлъ; || **Bądź - bądź** (*см.* **albo - albo, czyto - czyto**), и́ли - и́ли, ли́бо - ли́бо. **Bądź jeden, bądź drugi**, и́ли оди́нъ, и́ли другой. **Bądź zwyciężyć, bądź umrzeć**, ли́бо побѣди́ть, ли́бо умере́ть.

Bycie, **-cia**, *ср.* пребыва́ніе, нахожде́ніе гдѣ-либо; || бытіе́; || существова́ніе.

Byczak, **-a**, *м.* *см.* **Bykowiec**.

Byczek, **-czka**, *м.* бычо́къ, **молодо́й** бы́къ.

Byczy, быча́чій.

Byczyna, **-y**, *ж.* быча́чье мя́со.

Bydełko, **-a**, *ср.* скоти́нка, животи́нка.

Bydlarz, **-a**, *м.* пасту́хъ быко́въ, волопа́съ, скотопа́съ, ско́тникъ.

Bydlątko, **-a**, *ср.* *см.* **Bydełko**.

Bydlę, **-ęcia**, *ср.* скотъ, скоти́на, живо́тное.

Bydlęcieć, скоти́ниваться, скоти́ниться, грубѣ́ть, огрубѣ́ть.

Bydlęcość, **-ści**, *ж.* ско́тство, звѣ́рство; || * жесто́кость, лю́тость, свирѣ́пство; || живо́тное чу́вство.

Bydlęcy, ско́тскій; || гру́бый, звѣ́рскій.

Bydło, **-a**, *ср.* скотъ, скоти́на. **Bydło robocze**, рабо́чій скотъ. **Bydło rogate**, рога́тый скотъ, *см.* **Rogacizna**.

Bydłobójnia, **-ni**, *ж.* скотобо́йня.

Byk, **-a**, *м.* быкъ; || *Астр.* Теле́цъ (*созвѣздіе*).

Bykowcowy, реме́нный.

Bykowe, **-ego**, *ср.* *Стар.* де́нежная пе́ня, кото́рая платѝлась въ госпо́дскій дворъ за оберемене́ніе одно́й изъ крѣпостны́хъ.

Bykowiec, **-wca**, *м.* стремянно́й реме́нь.

Byle, то́лько бы, лишь бы, ежели́ то́лько, что́бы то́лько, како́й бы то ни́ было, гдѣ бы то ни́ было. **Daj mu byle książkę**, дай ему́ то́лько каку́ю бы то ни́ было кни́гу. **Połóży byle gdzie, a potem szuka**, положи́ть куда́-нибу́дь и пото́мъ и́щетъ. **Przyjdź byle kiedy**, придѝ, когда́ вздума́ется, когда́-нибу́дь. **Znajdziesz to w byle książce**, ты найдёшь э́то въ пе́рвой попа́вшейся кни́гѣ. **Kup byle od kogo**, купи́ у кого́ бы то ни́ было. **Weź byle co**, возьми́, что́бы ни́ было, возьми́ что́ хо́чешь. **Wierzy byle komu**, вѣ́ритъ пе́рвому встрѣ́чному. **Przyjdzie człowiek byle zkąd**....., придётъ человѣ́къ неизвѣ́стно отку́да..... **Byle jak**, какъ ни попа́ло, какъ нибу́дь, *см.* **Lada**. **Przyjdź kiedy chcesz byleś przyszedł**, (**bylebyś przyszedł**), придѝ когда́ хо́чешь, но непремѣ́нно придѝ. **Byleś mu dał**....., лишь бы то́лько ты далъ ему́..... **Byle piękna, wszystko jéj wolno**, лишь бы то́лько была́ краси́ва, то ей всё позволи́тельно. **Pisze byle pisać**, (**byle pisał**), пи́шетъ, лишь бы то́лько писа́ть. **Pracuje byle miał co jeść**, рабо́таетъ то́лько для насу́щнаго хлѣ́ба, лишь бы ста́ло на хлѣ́бъ. **Byle sobie cokolwiek pozwolił zaraz choruje**, при мале́йшей неосторо́жности, сей часъ же хвора́етъ.

Byle, **-a**, *ср.* *Бот.* бы́лье, злакъ; || сте́бель.

Bylica, **-y**, *ж.* *Бот.* чернобы́льникъ (*растеніе*).

Bylina, **-y**, *ж.* были́нка, зе́лье.

Były, было́й, бы́вшій.

Bynajmniej, *Нар.* никако́къ, ниско́лько, отню́дь не, совсѣ́мъ не, вовсѐ не, ни ма́ло, совсѣ́мъ нѣтъ.

Bystro, *Нар.* бы́стро, ско́ро, ши́бко.

Bystromyślność, **-ści**, *ж.* проница́тельность ума́, прозо́рливость и прозорли́вость, быстрота́ поня́тія.

Bystromyślny, проница́тельный, поня́тливый.

Bystrość, **-ści**, *ж.* быстрота́, ско́рость; || жи́вость, рѣ́звость; || проница́тельность, прозо́рливость; || острота́ поня́тія.

Bystry, бы́стрый, ши́бкій, ско́рый; || живо́й, рѣ́звый; || проница́тельный, прозо́рливый, остроу́мный.

Bystrze, *см.* **Bystro**.

Byt, **-u**, *м.* бытъ, бытіе́, существова́ніе; || положе́ніе, состоя́ніе. **Dobry byt**, благосостоя́ніе.

Bytność, **-ści**, *ж.* бы́тность, прису́тствіе; || существова́ніе; || пребыва́ніе, мѣстопребыва́ніе, жи́тельство, *см.* **Pobyt**.

Bytować, существова́ть; || пребыва́ть, жи́тельствовать, проживать.

Bywać, быва́ть, находи́ться; || случа́ться. **Bywało pan wojewoda przyjeżdża do Warszawy**, быва́ло воево́да прѣзжа́етъ въ Варша́ву. **Prosiłem go bywało**, быва́ло, я проси́лъ его́. **Bywaj zdrów**, прощай. **Bywał u mnie**, онъ быва́лъ у меня́.

Bywalec, **-lca**, *м.* быва́лецъ, быва́лый человѣ́къ, тѣ́ртый кала́чъ.

Bywałość, **-ści**, *ж.* пребыва́ніе, нахожде́ніе гдѣ-либо; || о́пытность, быва́лщина.

Bywały, быва́лый, случа́вшійся; || о́пытный.

Bzdere, *см.* **Tere**.

Bzdura, **-y**, *ж.* безде́лица, вздоръ, ме́лочь, пу́стошь, пустя́къ; || пустоме́ля, враль.

Bzdurny, вздо́рный, пусто́й, нелѣ́пый.
Bzdurstwo, -a, *ср.* вздоръ, чепуха́, нелѣ́пость, пустя́къ, вранье, вра́ки.
Bzdurzenie, -nia, *ср.* привы́чка завира́ться, врать, пустосло́вить.
Bzdurzyć, бре́дить, завира́ться, говори́ть вздоръ, нести́, городи́ть чепуху́, околёсную, моло́ть пустя́къ.
Bzik, -a, *м.* помѣша́тельство, разстро́йство, поврежде́ніе ума́. **Ma bzika w głowie**, онъ немно́го тро́нутъ, поврежде́нъ въ умѣ; *Посл.* у него́ не достать деся́той кле́тки во лбу́.
Bzikać, Bziknąć, жужжа́ть, зажужжа́ть; || шипѣ́ть, зашипѣ́ть; || осѣка́ться, осѣчься, дать осѣ́чку (*о ружьѣ*).
Bzionka, -i, *ж.* бузи́нникъ, я́годникъ изъ бузины́.
Bzowina, -y, *ж.* бузина́ (*дерево*).
Bzowy, бузи́нный, бузи́новый.

C.

C произно́сится какъ русск. Ц, со зна́комъ **C** произно́сится мя́гко, напр. **nić** = ниць (*нить*), съ присоедине́ніемъ буквы **Z** произно́сится какъ ру́сское Ч, напр. **czego**=чего́ (*чего́*).
Caban, Czaban, -a, *м.* бара́нъ (*преимущественно волошской породы*); || * неуклю́жій человѣ́къ, болва́нъ.
Cąbr, Cąber, -bru, *м.* сѣ́къ (*бычій*); || Фило́й, Фило́йная часть говя́дины; || **Cąber jeleni**, кресте́цъ, задъ (*у оле́ня*); || *Бот.* чабе́ръ (*расте́ніе*), *см.* **Cząber.**
Caca, ца́ца! (*ласкательное выраженіе, обраща́емое къ дѣтямъ*).
Cacanek, -nka, *м.* ба́ловень, нѣ́женка.
Cacanka, -i, *ж.* ла́ска, нѣ́жничанье; || прима́нка, ца́ца.
Cacany, изнѣженный, избало́ванный; || приго́жій, краси́вый.
Cacka, -i, *ж.* **Cacko, -a,** *ср.* игру́шка.
Cackać, Cieckać, ласка́ть, ба́ловать, нѣ́жить, лелѣ́ять, хо́лить, ня́ньчить, *см.* **Pieścić.** || **Cackać się**, ласка́ться, нѣ́житься, ня́ньчиться.
Cacko, -a, *ср. см.* **Cacka.**
Całla, -i, *ж. Плотн.* вѣне́цъ.
Cal, -a, *м.* дюймъ.
Cale, *см.* **Wcale.**
Calec, -lca, *м.* **Calizna, -y,** *ж.* глы́ба земли́; || по́чва, грунтъ, земля́; || глубина́, глубь; || * основа́ніе, су́щность, фундаме́нтъ; || **Calizna soli**, форма́ція со́ли.
Całka, -i, *ж. Горн.* боковая́ доска́. **Całka podformowa**, подфу́рменная доска́. **Całka spustowa**, лицева́я стѣна́. **Całka wiatrowa**, вѣтряная доска́. || *Мат.* интегра́лъ; || *Ариѳ.* цѣлое число́; || *Агр.* сушёная рѣпа.
Całkiem, *Нар. см.* **Wcale.**
Całkować, *Мат.* интегри́ровать.
Całkowicie, *Нар.* всецѣ́ло, сполна́, соверше́нно, цѣ́льно.
Całkowitość, -ści, *ж.* цѣ́лость, цѣ́льность, полнота́.
Całkowity, Całkowy, цѣ́льный, цѣ́лый, всецѣ́лый, по́лный, соверше́нный. *Ариѳ.* **Liczba całkowita**, цѣ́лое число́, *см.* **Cały.**
Cało, *Нар.* въ цѣ́лости, невреди́мо, неприкоснове́нно, ненарушимо.
Całodniowy, Całodzienny, продолжа́ющійся въ тече́ніе цѣ́лаго дня; || Полу́нный. **Całodzienna praca**, подёнщина.
Całodrzewne wiązanie, *Горн.* срутъ.
Całodrzwia, -i, *ж. Горн.* дверны́е окла́ды.
Całopalenie, -nia, *ср.* всесожже́ніе.
Całoroczny, годи́чный.
Całość, -ści, *ж.* цѣ́лость, цѣ́льность, цѣ́лое, *см.* **Całkowitość.**
Całostka, -i, *ж.* осо́бь, недѣли́мое; || ли́чность, лицо́, человѣ́къ.
Całować, цѣлова́ть, лобыза́ть. || **Całować się**, цѣлова́ться, лобыза́ться.
Całowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе, поцѣлова́ніе, лобыза́ніе.
Całowitość, -ści, *м. см.* **Całkowitość, Całość.**
Całowity, *см.* **Całkowity, Cały.**
Calówka, -i, *ж.* дю́ймовый кана́тъ; || доска́ толщино́ю въ дюймъ; || дю́ймовая мѣ́ра.
Calowy, дю́ймовый.
Całun, -a, *м.* покро́въ, покрыва́ло.
Całus, -u, Całusek, -ska, *м.* поцѣлу́й.
Całuś, -sia, любящій *или* любящая цѣлова́ться, цѣлова́льщикъ, цѣлова́льщица.
Calusieńki, Caluteńki, Całutki, цѣлёхонекъ, цѣлёшенекъ.
Cały, цѣлый, весь. **Całe trzy dni**, цѣ́лые три дня. **Czekać całą godzinę**, ждать цѣлый часъ. **Całem sercem**, отъ всего́ се́рдца, *см.* **Wszystek. Pójdzie za niego, i cała rzecz**, она́ выйдетъ за него́ и всё тутъ. * **To cały oszust**, э́то отъя́вленный, записно́й, отпѣ́тый плутъ. **To cały francuz**, э́то и́стый францу́зъ. **To cały ojciec**, э́то вы́литый оте́цъ, соверше́нно похо́жъ на отца́, *см.* **Czysty, Istny, Wierutny. To głupiec całą gębą**, э́то набы́тый дура́къ, круго́мъ дура́къ. **To całą gębą przyjaciel**, э́то въ по́лномъ смыслѣ другъ, э́то и́стинный другъ. **Pomnik ten został się prawie cały**, э́тотъ па́мятникъ оста́лся почти́ нетро́нутымъ. **Wrócił cały**, онъ возврати́лся невреди́мъ. **Umykaj pókiś cały**, бѣги́ пока́ цѣлъ. **Być całym od szkody**, оста́ться неповрежде́нным. **Być całym od prześladowania**, быть въ безопа́сности отъ пресл'ѣдованія. **Krzyż cały złoty**, *или* **cały ze złota**, крестъ весь золото́й, весь изъ чи́стаго зо́лота.
Cap, *Межд.* ца́пъ, выража́ющее дѣ́йствіе ца́пнувшаго, уда́рившаго, схвати́вшаго, *см.* **Chap.**

Cap, -a, *м.* **ковёлъ, баранъ;** || **бородачъ, мужикъ.**

Capać, Capnąć, цапать, цапнуть, задѣвать, задѣть; || хватать, схватить; || похищать, похитить, стащить украдкою.

Capię, -ęcia, *ср.* козлёнокъ.

Capieć, глупѣть, дѣлаться дуракомъ.

Capnąć, *см.* **Capać.**

Capstrzyk, -u, *м. Воен.* вечерняя заря.

Car, -a, *м.* царь.

Carat, -u, *м.* царская власть.

Carewicz, -a, *м.* царевичъ, царскій сынъ.

Carowa, -ėj, *ж.* царица.

Carówna, -y, *ж.* царевна, царская дочь.

Carski, царскій.

Carstwo, -a, *ср.* царство.

Caryca, -y, *ж.* царица; супруга царя.

Cążki, *см.* **Obcążki.**

Ceber, -bra, *м.* ушатъ, кадка, ведро.

Cębrować, *см.* **Cembrować.**

Cebrowy, ушатный, кадочный.

Cebrzyk, -a, *м.* лоханка, кадочка.

Cebula, -i, *ж. Бот.* лукъ; || луковица.

Cebulasty, Cebulowy, луковичный.

Cebulka, -i, *ж.* лучекъ; || луковичка.

Cech, -u, *м.* цехъ; || общество, братство, *см.* **Bractwo;** || *Горн.* шахта.

Cecha, -y, *ж.* знакъ, метка, значёкъ, примѣта, признакъ; || *Мат.* **Cecha logarytmu,** характеристика *или* указатель логарифма; || **Cecha na monecie,** чеканъ (*монетный*), штемпель; || *Типогр.* пунсонъ.

Cechmistrz, -a, *м.* цеховой старшина.

Cechmistrzowski, принадлежащій цеховому старшинѣ.

Cechmistrzowstwo, -a, *ср.* сословіе цеховыхъ присяжныхъ.

Cechować, клеймить, таврить; || мѣтить, отмѣчать, обозначать; || характеризовать.

Cechowanie, -nia, *ср.* клейменіе; || обозначеніе; || характеризованіе.

Cechowy, цеховой; || * **записной. Cechowy pijak,** записной, горькій пьяница.

Ced, -u, *м.* овсяный квасъ.

Cedent, -a, *м.* уступающій мѣсто *или* право своё другому.

Cedować, уступать, передавать мѣсто *или* своё право другому.

Cedowanie, -nia, *ср.* уступка, передача. **Cedowanie przez indos,** уступка по передаточной подписи на оборотѣ векселя. **Cedowanie przez bilet cessyjny,** по передаточной записке.

Cedr, -u, *м.* кедръ (*дерево*).

Cedrowy, кедровый. **Cedrowa żywica,** кедровая смола, кедровый ладанъ.

Cedrzyna, -y, *ж.* кедровое дерево.

Ceduła, -y, *ж.* роспись, письменцо, цедулка, билетъ. **Ceduła nakazująca wypłatę,** бонъ, записка на полученіе денегъ. || **Ceduła kursu,** вексельный курсъ; || *Ком.* **Ceduła wodna,** коносаментъ. **Ceduła ładunkowa, ładowa,** накладная.

Cedułka, -i, *ж. Умен.* расписочка, записочка, цедулка, билетикъ.

Cedzawka, -i, *ж.* цѣдилка, цѣдило, фильтръ, *см.* **Cedzidło.**

Cedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе, отцѣживаніе, фильтрованіе, фильтрація, просачиваніе.

Cedzeniec, -ńca, *м.* цѣдило, фильтръ.

Cedzić, Zcedzić, цѣдить, сцѣдить, процѣживать, процѣдить, фильтровать.

Cedzidło, -a, *ср.* цѣдило, сито, цѣдилка, воронка.

Cedziny, *род. п.* **Cedzin,** *мн.* осадокъ, отстой, подонки.

Cedziworek, -rka, *м.* цѣдильный колпакъ.

Cęgi, *см.* **Obcęgi.**

Cegiełka, -i, *ж.* кирпичикъ.

Cegielnia, -ni, *ж.* кирпичный заводъ.

Cegielniczy, кирпичедѣльный; || **Cegielniczy, -ego,** *м.* смотритель кирпичнаго завода.

Cegielnik, Ceglarz, -a, *м.* кирпичникъ.

Cegielny, кирпичный.

Cegła, -y, *ж.* кирпичъ. **Cegły robić, palić,** жечь кирпичъ. **Cegła na ukos przecięta,** косякъ, косячёкъ. **Półcegły,** половикъ. **Cegła do ogniska piecowego,** подовикъ. **Cegła dachowa, dachówka,** черепица. **Cegła bladoczerwona,** алый кирпичъ. **Cegła wodotrwała,** непромокаемый кирпичъ.

Ceglany, кирпичный.

Ceglarstwo, -a, *ср.* кирпичное мастерство.

Ceglarz, -a, *м.* кирпичный мастеръ, *см.* **Cegielnik.**

Ceglasty, кирпичнаго цвѣта.

Ceklarski, *Стар.* принадлежащій сыщику.

Ceklarstwo, -a, *ср. Стар.* должность сыщика, полицейскаго служителя.

Ceklmistrz, -a, *м. Стар.* начальникъ сыщиковъ.

Cel, -u, *м.* цѣль, мѣта; || * **намѣреніе. Brać na cel,** мѣтить въ цѣль. **Zmienić cel,** измѣнить намѣреніе. || **Celem,** для, ради. **Celem zapobieżenia,** во избѣжаніе, для прекращенія. **Celem zabezpieczenia,** въ огражденіе правъ. **W celu,** въ видахъ.

Cela, -i, *ж.* келлія, кѣлья.

Celebrant, -a, *м.* священникъ служащій обѣдню.

Celebrować mszę, служить обѣдню; || **Celebrować święto,** праздновать.

Celebrowanie (mszy), -nia, *ср.* **Celebracja, -ji,** *ж.* божественная служба, обѣдня, литургія.

Celem, для, ради, *см.* **Cel.**

Celibat, -u, безбрачіе.

Celidonija, -ji, *ж. Бот.* чистотѣлъ, желтомолочникъ, ластовичная трава.

Celka, -i, *ж. Умен.* келейка, *см.* **Cela.**

Celnica, -y, *ж.* таможня, *см.* **Komora celna.**

Celniczy, тамо́женный.

Celnie, *Нар.* мѣ́тко, въ цѣль, вѣ́рно; || превосхо́дно, отли́чно.

Celnik, -a, *м.* тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный при́ставъ, досмо́трщикъ.

Celność, -ści, *ж.* мѣ́ткость, вѣ́рность; || превосхо́дство, отли́чіе.

Celnograniczny, погранѝчно-тамо́женный.

Celny, келе́йный, *см.* **Cela**; || тамо́женный, *см.* **Cło**; || мѣ́ткій, вѣ́рный, иску́сный попада́ть въ цѣль, *см.* **Cel**; || **Celny, Celujący**, превосхо́дный, отли́чный.

Celować, Wycelować, Wycelić, (w co), прицѣ́ливаться, прицѣ́литься, мѣ́тить; || **Celować (kogo)** отлича́ться, превосходи́ть (*въ чёмъ*); || * **Celować futro**, подбира́ть мѣхъ.

Celowanie, -nia, *ср.* прицѣ́ливаніе, прицѣ́лъ.

Celownik, -a, *м.* діо́птръ (*у землемѣрнаго орудія*); || *Грам.* да́тельный паде́жъ.

Celowy, цѣлесообра́зный.

Cembra, -y, *ж. Горн.* крѣпле́ніе.

Cembrować, Ocembrować, *Горн.* обшива́ть, обши́ть доска́ми, бру́сьями; || выкла́дывать, выложить ка́мнемъ.

Cembrowanie, -nia, *ср. Горн.* обши́вка ша́хты доска́ми, ша́хтное крѣпле́ніе; || обру́бъ (*колóдца*); || вы́кладка ка́мнемъ.

Cembrowina, -y, *ж.* строевóй лѣсъ.

Cembrunek, -nku, *м. см.* **Oprawa.**

Cement, -u, *м.* цеме́нтъ, замазка.

Cementacja, -ji, *ж.* скрѣпле́ніе, соедине́ніе.

Cena, -y, *ж.* цѣна́. **Cena szacunkowa**, разме́ръ оцѣ́нки. **Cena główna**, поку́пная цѣна́. **Cena zboża podniosła się**, цѣна́ на хлѣ́бъ высока́. **Zboże jest w cenie**, хлѣ́бъ въ цѣнѣ́, хлѣ́бъ до́рогъ. **Mieć co**, *или* **kogo w cenie**, цѣни́ть, уважа́ть кого́, дорожи́ть кѣмъ. **Spaść z ceny**, потеря́ть цѣ́ну.

Cenić, цѣни́ть, оцѣня́ть, уважа́ть; || цѣни́ть, назнача́ть цѣ́ну чему́-нибу́дь.

Ceniciel, -a, *м.* цѣни́тель; || цѣновщи́къ, оцѣнщикъ.

Cenienie, -nia, *ср.* оцѣ́нка.

Cennik, -a, *м.* прейскура́нтъ. **Cennik targowy**, ры́ночная, спра́вочная цѣна́.

Cenność, -ści, *ж.* цѣ́нность, сто́имость.

Cenny, цѣ́нный, дорогóй.

Centnar, -u, *м.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.

Centralizacja, -ji, *ж.* централиза́ція, сосредото́ченіе.

Centralizować, сосредото́чивать.

Centralizowanie, -nia, *ср. см.* **Centralizacja.**

Centrum, *Нескл.* центръ, средото́чіе.

Centurja, -ji, *ж. Бот.* золототы́сячникъ; || бѣлоли́стъ, василёкъ.

Cenzor, -a, *м.* це́нзоръ.

Cenzorski, це́нзорскій.

Cenzurować, Cenzorować, цензирова́ть; || исполня́ть до́лжность це́нзора; || * охужда́ть, порица́ть, хули́ть, критикова́ть.

Cenzurowanie, nia, *ср.* цензи́рованіе, цензиро́вка; || охужде́ніе, порица́ніе, хуле́ніе, критикованіе.

Cenzurowany, -ego, *м.* игра́ въ це́нзора.

Cenzurowy, Cenzurny, цензу́рный.

Cep, -a, *м.* употребительнѣе въ *мн.* **ч. Cepy, -ów**, *Агр.* цѣпъ, молоти́ло. * **Człowiek do cepów**, о́лухъ, мужи́къ.

Cepak, -a, м. Cepisko, -a, *ср.* **рукоя́тка у цѣпа́.** *см.* **Dzierzak, Młocek.**

Cepowy, цѣповóй, молоти́льный.

Cepuch, Czopuch, -a, *м.* печно́е у́стье.

Cera, -y, *ж.* цвѣтъ лица́.

Céra, *см.* **Cyra.**

Cerata, -y, *ж.* вощáнка, клеёнка.

Cerebralny, *Анат.* мозговóй.

Ceregiele, -ów, *мн.* жема́нство, церемо́нія.

Ceregielnie, *Нар.* жема́нно, церемо́нно.

Ceremonja, -ji, *ж.* церемо́нія, обря́дъ.

Mistrz ceremonji, церемоніймéйстеръ.

Ceremonjał, -u, *м.* церемоніа́лъ, обря́дъ; обря́дникъ.

Ceremonjalnie, *Нар.* церемо́нно.

Ceremonjalny, церемоніа́льный; || обря́дный.

Ceremoniant, -a, *м.* церемо́нный челове́къ.

Ceremoniatka, -i, *ж.* церемо́нная же́нщина.

Ceremonjować, церемо́ниться.

Cerkiew, -kwi, *ж.* це́рковь, *см.* **Kościół.**

Cerkiewnik, -a, *м.* церковнослужи́тель.

Cerkiewny, церко́вный, *см.* **Kościelny.**

Cérować, *см.* **Cyrować.**

Certować, спо́рить, оспа́ривать; || препира́ться, диспути́ровать; || состяза́ться, соперничать.

Certyfikacja, -ji, *ж.* пи́сьменное удостовѣре́ніе.

Certyfikat, -u, *м.* свидѣ́тельство.

Cesarski, импера́торскій.

Cesarstwo, -a, *ср.* импе́рія.

Cesarz, -a, *м.* импера́торъ.

Cesarzewicz, -a, *м.* Цесаре́вичъ Насле́дникъ Всероссійскаго престо́ла, *см.* **Carewicz.**

Cesarzewiczowski, цесаре́вичевъ, принадлежа́щій цесаре́вичу.

Cesarzowa, -ej, *ж.* императри́ца.

Cesarzówna, -y, *ж.* цесаре́вна.

Cessja, -sji, передáточная на́дпись (*на вéксель*), передáча.

Cessjonarz, -a, *м.* усту́пщикъ, передáтчикъ, передава́тель (*векселя́*).

Cet, Cetna, *Арифм.* двѣ ро́вныя ча́сти; па́ра. **Słupy cetnem postawione**, коло́нны, поставленныя попа́рно, по́ двѣ врядъ, *см.* **Cetno.**

Cętka, -i, *ж.* мѣ́тка, значёкъ; || пара́пинка; || кра́пинка, пя́тнышко; || бля́шка, пластúнка.

Cętkować, набива́ть му́шки (*на ткани*), дѣ́лать кра́пинки; || пунктирова́ть, рисова́ть, рабо́тать пунктиро́вкою; || дѣ́лать мѣ́тки, насѣчки.

Cętkowany, кра́пчатый, пёстрый.
Cetnar, Cętnar, Centnar, -u, *м.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.
Cetnarówka, Centnarówka, -i, *ж.* бочёнокъ заключа́ющій въ себѣ сто фу́нтовъ (*по́роху, свинцу́ и т. п*).
Cetnarowy, Centnarowy, стофунто́вый.
Cetno, -a, *ср.* че́тъ. **Cetno licho**, чётъ и́ли не́четъ (*родъ игры*).
Cewa, -y, Cewka, -i, *ж.* тру́бка, тру́бочка, кранъ; || ти́тька (*коро́вья, ко́зья*); || *Мед.* сл зная фи́стула; || цѣ́вка, шпу́лька, ката́шка, коклю́шка; || челно́къ, уто́къ (*у ткачей*); || *Бот.* сте́бель (*у зла́ковъ*), соло́минка. **Cewkami płynąć**, струи́ться, течь ручьёмъ. **Cewkami łzy sączyć**, лить слёзы ручья́ми, проливать го́рькія слёзы. **Na cewkę nawijać**, нама́тывать на ката́шку (*ни́тки*).
Cewkował, -u, *м.* зубча́тый валъ.
Cewkowy, цѣ́вочный.
Cezar, -a, *м.* це́зарь.
Cezura, -y, *ж.* цезу́ра, пресѣче́ніе (*въ стиха́хъ*).
Ch, двѣ бу́квы, произнося́щіяся какъ ру́сское Х.
Cha, cha, cha! *Межд.* означа́ющее гро́мкій смѣхъ: ха, ха, ха!
Chabanina, -y, *ж.* худо́е мя́со.
Chaber, -bru, *м. Бот.* лоскутный цвѣтъ, чертополо́хъ (*расте́ніе*).
Chabina, Habina, -y, *ж.* ро́зга, прутъ.
Chabrek, -brku, *м. Бот.* василёкъ, василько́вый цвѣтъ.
Chacisko, -a, *ср.* лачу́га, избёнка.
Chadzać, ха́живать, *см.* **Chodzić**.
Chaj! chajże! (*выраже́ніе ра́дости*).
Chaja, -ji, *ж.* вьюга.
Chała! Hala! (*крикъ на воло́въ*).
Chałastra, Hałastra, -y, *ж.* сбродъ, сво́лочъ.
Chalcedon, -u, *м. Минер.* перели́фть, халцедо́нъ (*ка́мень*).
Chalcedonowy, *Минер.* перели́фтевый, халцедо́нный.
Chałupa, -y, *ж.* изба́, хи́жина.
Chałupka, -i, *ж.* избу́шка.
Chałupina, -y, *ж.* избёнка.
Chałupnik, -a, *м.* бобы́ль, крестья́нинъ, не имѣющій тягла́ и со́бственной па́шни.
Cham, -a, *м.* * халу́й, холо́пъ, мужи́къ.
Chameleon, Kameleon, -a, *м.* хамелео́нъ.
Chamka, -i, *ж.* халу́йка, холо́пка, мужи́чка.
Chamski, халу́йскій, холо́пскій, мужи́цкій.
Chan, -a, *м.* ханъ.
Chański, ха́нскій.
Chaństwo, -a, *ср.* ха́нство.
Chandżar, -u, *м.* кинжа́лъ.
Chaos, -u, *м.* хао́съ; || * безпоря́докъ, неустро́йство.
Chapać, Chapnąć, ха́пать, ха́пнуть, хвата́ть, хвати́ть насы́льно.
Chapanina, -y, *ж.* ха́паніе.
Chapanka, -i, *ж. см.* **Chapanina**; || азартная игра́.
Charakter, -u, *м.* хара́ктеръ, нравъ, отличи́тельное сво́йство души́; || шри́фтъ, письмо́; знакъ; || по́черкъ, рука́; || ка́чество, сво́йство, при́знакъ, черта́; || досто́инство, санъ, зва́ніе. **Moc charakteru**, си́ла хара́ктера. **Człowiek z charakterem**, человѣкъ характе́рный, съ твёрдымъ хара́ктеромъ. **Człowiek bez charakteru**, безхаракте́рный, сла́бый человѣкъ. **Zakląć się na charakter**, кля́сться че́стью. * **Mieć charakter w nogach**, ско́ро, ши́бко бѣгать, имѣть прыть въ ногаха́ъ.
Charakternik, -a, *м.* зна́харь, колду́нъ.
Charakterystyczny, характеристи́ческій, отличи́тельный.
Charakterystyka, -i, *ж.* характери́стика, отличи́тельная черта́; || *Мат.* указа́тель.
Charakteryzować, характеризова́ть, опи́сывать, изобража́ть.
Charchać, ха́ркать.
Charcica, -y, *ж.* борза́я соба́ка (*су́ка*).
Charcię, -ęcia, Charciątko, -a, *ср.* **Charcik, -a**, *м.* борзо́й щено́къ, молода́я борза́я соба́ка.
Charitativum, *Нескл. см.* **Subsidium**.
Charłak, -a, *ж.* бѣдня́къ, несча́стный, жа́лкій человѣкъ.
Charłacki, не́мощный, несча́стный, жа́лкій.
Charleć, хире́ть, хвора́ть.
Chart, -a, *м.* борза́я соба́ка.
Chasa, Chasza, -y, *ж. Стар.* толпа́, сбродъ, сво́лочъ.
Chata, -y, *ж.* изба́, хи́жина, *см.* **Chałupa**.
Chatka, -i, *ж. Умен.* избу́шка, хи́жинка.
Chcącka, -i, *ж.* жела́ніе, охо́та, при́хоть, капри́зъ.
Chcenie, -nia, *ср.* жела́ніе, хоте́ніе.
Chcieć, Zechcieć, хоте́ть, захоте́ть, жела́ть, пожела́ть; || тре́бовать, потре́бовать. **Chcąc nie chcąc**, во́лею нево́лею. **Samochcąc**, по со́бственной вине́. **Nie chcący**, не́хотя. **Nieszczęście chciało aby....** случи́лось же несча́стіе, чтобы.... **Możesz kogo chcąc wybrać**, мо́жешь вы́брать кого́ угодно. **Jak sobie chcesz**, какъ тебѣ́ угодно. **Chciej się do mnie pofatygować**, сдѣлайте ми́лость, потруди́тесь зайдти́ ко мнѣ. **Chcą po nas slepego posłuszeństwa**, отъ насъ тре́буютъ слѣпа́го повинове́нія. || **Chcieć się, Zechcieć się**, хотѣться, захотѣться.
Chciwie, *Нар.* жа́дно, а́лчно.
Chciwiec, -wca, *м.* любостяжа́тель, корыстолю́бецъ.
Chciwość, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, корыстолю́біе. **Chciwość pieniędzy**, жа́дность, а́лчность къ де́ньгамъ. **Chciwość panowania**, властолю́біе.
Chciwostka, -i, *ж.* при́хоть, капри́зъ.

Chciwy, жа́дный, а́лчный, корыстолюби́вый.

Chebd, -u, *м.* **Chebzina, -y,** *ж. см.* **Hebd.**

Chęć, -i, *ж.* во́ля, жела́ніе, охо́та, хоте́ніе. **Nie mam chęci szkodzenia ci,** не и́мѣю жела́нія вреди́ть тебѣ́. **Chęć podobania się,** жела́ніе нра́виться.

Chęcić, *см.* **Zachęcić.**

Chędogi, наи́щный, приго́жій, краси́вый, прекра́сный; || * чи́стый, опря́тный.

Chędogo, *Нар.* чи́сто, опря́тно.

Chędogość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность.

Chędożenie, -nia, *ср.* чи́щеніе, чи́стка.

Chędożyć, Ochędożyć, Wychędożyć, чи́стить, очи́стить, вы́чистить.

Chełbać, колеба́ть, кача́ть, волнова́ть. **Chełbać się,** колеба́ться, кача́ться, волнова́ться, *см.* **Chybać, Chybotać.**

Chełpa, -y, *ж. Стар. см.* **Chełpienie się.**

Chełpić się, хва́стать, хвали́ться, тщесла́виться, чва́ниться.

Chełpienie się, хвастовство́, самохва́льство, тщесла́віе, чва́нство.

Chełpliwość, -ści, *ж.* хвастли́вость, самохва́льство, похва́льба́.

Chełpliwy, высокомѣ́рный, кичли́вый, хвастли́вый, чва́нный.

Chełznać, *см.* **Kiełznać.**

Chemja, -ji, *ж.* хи́мія.

Chemiczny, хими́ческій.

Chemik, -a, *м.* хи́микъ.

Chér, *см.* **Chyr,** и т. д.

Cherchel, -a, *м.* хи́трость, лука́вство, кова́рство.

Cherlać, ча́хнуть, изнемога́ть.

Cherlak, -a, *м.* ча́хлый, не́мощный.

Cherub, -a, *м.* херуви́мъ.

Chętka, -i, *ж.* жела́ніе, хоте́ніе, охо́та.

Chętnie, *Нар.* охо́тно, съ охо́тою.

Chętny, охо́тный, гото́вый, благоскло́нный, располо́жсенный, угодливый, услу́жливый.

Chichotać, хохота́ть.

Chichotanie, -nia, *ср.* **хохота́ніе.**

Chil, *см.* **Chyl.**

Chimera, -y, *ж.* **химе́ра, причу́да.**

Chimerować, хандри́ть, причу́дничать, прихотни́чать.

Chimeryczka, -i, *ж.* **причу́дница, капри́зница, прихотни́ца.**

Chimeryczność, -ści, *ж.* **причу́дливость, прихотли́вость.**

Chimeryczny, причу́дливый, прихотли́вый, капри́зный.

Chimeryk, -a, *м.* **причу́дникъ, прихотни́къ, капри́зникъ.**

China, -y, *ж.* **хи́на; || хи́нная ко́рка.**

Chinina, -y, *ж.* **хини́на.**

Chinowy, хи́нный.

Chiragra, -y, *ж.* **хира́гра, пода́гра въ рука́хъ.**

Chiragryczny, хирагри́ческій.

Chiragryk, -a, *м.* **хира́грикъ.**

Chiromancja, -ji, *ж.* **хирома́нтія.**

Chiromancista, -y, Chiromantyk, -a, Chiromanta, -y, *м.* **хирома́нтикъ.**

Chirurg, -a, *м.* **хиру́ргъ.**

Chirurgja, -ji, *ж.* **хирургія.**

Chirurgiczny, хирурги́ческій.

Chlać, лока́ть, хлеба́ть.

Chłapać, *см.* **Chłeptać, Chlipać.**

Chlastać, Schlastać, хлеста́ть, **хлестну́ть;** || **обры́згать, забры́згать** (*гря́зью*).

Chlastawa, -y, *ж. Бот.* **бога́тинка, блю́нникъ, комарникъ** (*расте́ніе*).

Chleb, -a, *м.* **хлѣ́бъ. Chleb biały, pszenny,** бѣ́лый, пшени́чный хлѣ́бъ. **Chleb żytni, pytlowy,** си́тникъ, ситный хлѣ́бъ. **Chleb razowy,** ржано́й, чёрный хлѣ́бъ. **Chleb czerstwy,** че́рствый хлѣ́бъ. **Nic po chlebie, kiedy brak zębów,** что́ въ хлѣ́бѣ, когда́ зубо́въ нѣтъ. **Żyć o chlebie i wodzie,** пита́ться хлѣ́бомъ да водо́ю. **Trzymać kogo o chlebie i wodzie,** посади́ть кого́ на хлѣ́бъ и на во́ду. *Посл.* **Głodnemu chleb na myśli,** голодно́й кумѣ́ хлѣ́бъ на умѣ́. **Chleb żałobny,** *см.* **Stypa. Chleb powszedni,** насу́щный хлѣ́бъ. **Chleb przaśny,** пре́сный хлѣ́бъ, опрѣснокъ. **Chleb komiśny,** солда́тскій, чёрный хлѣ́бъ. **Żyć o żebranym chlebie,** жить ми́лостынею, поні́щески. *Посл.* **Za chlebem ludzie idą,** гдѣ́ хлѣ́бу край, тамъ и рай. **Mieć łaskawy chleb,** быть на **łaskawym chlebie,** жить на даровомъ хлѣ́бѣ, жить у кого́ изъ ми́лости. **Udać się na lekki chleb,** жить изворо́тливостію, ло́вкостію. *Посл.* **Chleb bodzie, ma rogi,** съ жи́ру соба́ка бѣсится.* **Dać komu chleba,** подшути́ть надъ кѣмъ, сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку.* **Dać sobie chleba,** попа́сть въ бѣ́ду.

Chlebnica, -y, *ж.* **квашня́ для хлѣ́ба.**

Chlebny, хлѣ́бный, хлѣ́бенный; || **изоби́льный хлѣ́бомъ, плодоро́дный.**

Chlebodawca, -y, *ж.* **корми́лецъ, благодѣ́тель, благотвори́тель, ми́лостивецъ.**

Chlebodawczyni, -ni, *м.* **корми́лица, благодѣ́тельница, благотвори́тельница, ми́лостивица.**

Chlebołamanie, -nia, *ср. Церк.* **преломле́ніе хлѣ́ба.**

Chleborodny, хлѣборо́дный.

Chlebowe, -ego, *ср.* **де́ньги выдава́емыя на харчи́, на съѣстно́е припа́сы.**

Chlebowiec, -wca, *м. Бот.* **хлѣбопло́дникъ, хлѣ́бное де́рево.**

Chlebowy, хлѣ́бенный, хлѣ́бный.

Chlew, -u, *м.* **хлѣвъ, сто́йло, заку́та. Świni chlew,** свино́й хлѣвъ, свина́рная заку́та, свинарня, свина́рникъ. **Chlew dla krów,** коро́вій хлѣвъ, коро́вникъ. **Chlew owczy,** ове́чья заку́та, овчарня, овча́рникъ.

Chlewiarnia, -ni, *ж.* **ско́тный дворъ.**

Chlewny, хлѣвный.

Chlewiarz, -a, *м.* **ско́тникъ.**

Chlewiarka, -i, *ж.* **ско́тница, коро́вница.**

Chlipać, Chlipnąć, хли́пать, хли́пнуть, всхли́пывать, всхли́пнуть, пла́кать, навзры́дъ; || лока́ть, локну́ть, хлеба́ть, хлебну́ть.

Chłód, -odu, *м.* хо́лодъ, прохла́да.

Chłodek, -dku, *м.* холодо́къ, свѣ́жесть.

Chłodnieć, Chłodnąć, Ochłodnąć, охлажда́ться, охлади́ться, сти́нуть, осты́ть.

Chłodnik, -a, *м.* прохла́дное мѣ́сто, гротъ, бесѣ́дка; || **Chłodnik żydowski, kuczka,** жидо́вская ку́ща (*изъ древесныхъ вѣтвей*); || холо́дное ку́шанье, холоде́цъ, окро́шка; || **Chłodniki,** *мн.* прохлади́тельные напи́тки, заку́ски.

Chłodno, *Нар.* хо́лодно, прохла́дно, свѣ́жо, студено́.

Chłodny, холо́дный, прохла́дный, свѣ́жій, студе́ный.

Chłodzący, прохлади́тельный, освѣжа́ющій.

Chłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе.

Chłodzić, Ochłodzić, холоди́ть, охолоди́ть, прохлажда́ть, прохлади́ть, охлажда́ть, охлади́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть. **Ochłodzić wodę,** прохлади́ть во́ду. **Deszcz ochłodził powietrze,** дождь освѣжи́лъ во́здухъ; || **Chłodzić się, Ochłodzić się,** прохлажда́ться, прохлади́ться, охлажда́ться, охлади́ться, простыва́ть, простыть, освѣжа́ться, освѣжи́ться.

Chłodziuchny, Chłodziutki, *Умен.* холо́денькій, холоднёхонькій.

Chłonąć, поглоща́ть, истребля́ть.

Chłop, -a, *м.* муж́икъ, крестья́нинъ, поселя́нинъ, простолю́динъ. * **Chłop w chłopa,** отбо́рные лю́ди.

Chłopaczek, -czka, *м. см.* **Chłopczyk.**

Chłopak, -a, *м.* па́рень. **Łepski chłopak,** молоде́цъ, молодчи́на, *см.* **Chłopiec.**

Chłopczyk, -a, *м.* ма́льчикъ.

Chłopczyna, -y, *м.* ма́льчикъ, ма́лецъ; || мальчи́шка, мальчу́га.

Chłopczysko, -a, *м.* дю́жій па́рень, мужичи́на, деревѐнщина.

Chłopek, -pka, *м. Умен.* мужичёкъ, *см.* **Chłop.**

Chłopianka, -i, *ж. см.* **Chłopka.**

Chłopię, -ęcia, Chłopiątko, -a, *ср.* дитя́, ребёнокъ; || о́трокъ, ма́льчикъ, подро́стокъ.

Chłopiec, -pca, *м.* ма́льчикъ; || * ма́лый, молоде́цъ, па́рень; || подмастье́рье (*и ремесленника*); || прислу́жникъ, ма́лый; || сидѣлецъ (*въ лавкѣ, въ магазинѣ*). **Urodziła chłopca,** родила́ ма́льчика. **Zdatny chłopiec,** спосо́бный ма́льчикъ. **Walny chłopiec,** лихо́й ма́льчикъ.

Chłopieć, Schłopieć, грубе́ть, огрубе́ть, сдѣлаться медвѣдемъ, отста́ть отъ свѣта.

Chłopięctwo, -a, *ср.* о́трочество, о́трочество, о́трочество.

Chłopięcy, дѣ́тскій, о́трочество.

Chłopina, -y, *м.* мужичёнко.

Chłopisko, -a, *м.* муж́икъ, деревѐнщина, о́лухъ.

Chłopka, -i, *ж.* муж́ичка, крестья́нка, поселя́нка.

Chłopowie, -wia, *м.* крестья́нскій сынъ.

Chłopówna, -y, *ж.* крестья́нская дочь.

Chłopski, муж́ицкій, крестья́нскій, деревѐнскій.

Chłopstwo, -a, *ср.* крестья́не, мужики́, поселя́не; || *Собир.* крестья́нство, крестья́нское зва́ніе, простонаро́дье, простой наро́дъ.

Chłosta, -y, *ж.* ро́зга; || сѣче́ніе ро́згами, тѣле́сное наказа́ніе.

Chłostać, Schłostać, сѣчь, высѣчь ро́згами; || * порожа́ть, сокруша́ть. **Chłosta nas Pan Bóg za grzechy nasze,** Богъ посѣща́етъ насъ нѐмощами за грѣхи́ наши.

Chluba, -y, *ж. см.* **Chełpa;** || сла́ва, извѣ́стность; || хвале́ніе, хвала́, похвала́; || надмѐнность, высокомѣ́ріе.

Chlubić się, тщесла́виться, хвали́ться, || горди́ться (*чѣмъ*).

Chlubliwość, *см.* **Chełpliwość.**

Chlubliwy, *см.* **Chełpliwy.**

Chlubliwie, *см.* **Chełpliwie.**

Chlubność, -ści, *ж.* го́рдость; || высокомѣ́рie, высо́кое мнѣ́ніе о себѣ, тщесла́віе, чва́нность.

Chlubny, сла́вный, знамени́тый; || высомѣ́рный, кичли́вый, чва́нный.

Chlupać, Chlupotać, плеска́ть, шлёпать.

Chlupotanie, -nia, *ср.* бурча́ніе, ворча́ніе (*въ горлѣ, въ животѣ*).

Chlustać, Chlusnąć, Chlusnąć (na kogo czem), плеска́ть, плесну́ть, обры́згать; ||*пришлёпывать, пришлёпать, пришлёпнуть, придавливать, придави́ть, прихло́пывать, прихло́пнуть.

Chłypać (oczami), моргать глаза́ми.

Chłysnąć, хлебну́ть (*вина*), напи́ться пья́нымъ.

Chłystek, -tka, *м.* голы́шъ, голя́къ, прохво́ст; || * простя́къ, новичёкъ.

Chmara, -y, *ж. см.* **Chmura;** || * ту́ча, мно́жество.

Chmiel, -u, *м.* хмель.

Chmielarnia, -ni, *ж.* хме́льникъ.

Chmielić, Ochmielić, подправля́ть, подпра́вить, заправля́ть, запра́вить хме́лемъ, хмели́ть (*напитки*).

Chmielina, -y, Chmielinka, -i, *ж.* хмели́на, хмели́нка, сте́бель хмелевой.

Chmielnik, -a, *м. см.* **Chmielarnia.**

Chmielny, хмѣльно́й, нетрѐзвый.

Chmielowy, хмѣлево́й, относя́щійся къ хме́лю, *или* добытый изъ хме́ля.

Chmura, -y, *ж.* ту́ча, о́блако.

Chmurka, -i, *ж. Умен.* ту́чка, о́блачко.

Chmurność, -ści, *ж.* мра́чность, су́мрачность.

Chmurny, мра́чный, су́мрачный, па́смурный.

Chmurzyć, мрачи́ть, помрача́ть. || **Chmurzyć się,** мрачи́ться, помрача́ться; || * хму́риться, насу́питься.

Chobot, -u, *м.* крылышко на ногáхъ *(у Меркурія)*; || *Лот. см.* **Powój wielki**; || *Стар.* **Choboty, Czoboty,** *мн.* сапогú.

Chobotać, шáркать ногáми, сапогáми.

Choc, *Звук.*, восклицáніе во врéмя плáски. *Посл.* **Chociaż biéda, to choc,** éсть нéчего, да жúть вéсело.

Chochla, -i, *ж.* колóкъ *(у нéвода)*.

Chochoł, Chochuł, -u, *м.* верхъ, верхýшка, вершúна; || **Chochoł na brogu,** завитóкъ; || **Chochoł na głowie,** хохóлъ, клокъ изъ волóсъ; || **Chochoł koński,** хóлка; || *Зоол.* землерóйка, песчáная мышь; || *Зоол.* **Chochół, Chochól,** птицейдъ *(родъ чаукá)*.

Chocholaty, Chocholasty, Chocholisty, Chochołowaty, Chochłaty, хохлáтый.

Chodak, -a, *м.* лáпоть.

Chodnik, -a, *м.* аллéя, прóсадь; || тропúнка, стезя́; || троттуáръ, дорóжка для пѣшехóдовъ; || дорóжка *(половáя чрезъ кóмнату)*. || *Горн.* ходъ, штрекъ. **Chodnik poprzeczny,** квéршлагъ, *см.* **Przecznica, Przebitka. Chodnik spadkowy,** возстающій штрекъ. **Chodnik główny,** основнóй штрекъ. || *Воен.* подземéльная галлерéя для минёровъ.

Chodzenie, -nia, *ср.* хождéніе, ходьбá, ходъ. **Chodzenie na okręcie,** пáлуба на кораблѣ. **Chodzenie około interesów,** хождéніе по дѣлáмъ, занятіе дѣлáми.

Chodzić, ходúть, ступáть, идти́, шéствовать; || *бывáть, посѣщáть. **Chodzić na bałyku, na czterech nogach,** ходúть на четверинькахъ. **Chodź sam,** ну, ступáй же! **Chodźmy w karty,** пойдёмъ игрáть въ кáрты. **Chodzi tu o interes publiczny,** здѣсь дѣло идётъ о пóльзѣ общéственной. **U co tu chodzi?** въ чёмъ тутъ дѣло? **Chodzi tu o to, aby wiedzieć,** здѣсь дѣло идётъ о томъ, чтóбы знать.

Choica, -y, Choja, -ji, *ж.* **Chojak, Chojar, -a,** *м.* **Chojka, -i,** *ж.* *Прост. названіе* сосны́.

Choina, -y, *ж. Собир.* Сосна́, хвóйное дéрево, *см.* **Sosna. Jest choina w tym lesie,** въ этомъ лѣсý есть мнóго сóсенъ; || вѣтвь сосны́.

Chojniak, - a, *м. (Прост.* **Chwojniak**), хвóйникъ, хвóйный лѣсъ, сосня́къ, сосновый лѣсъ.

Choinka, -i, *ж. Умен.* сóсенка, *см.* **Choina**; || * ёлка *(рождéственская*.

Choinny, Choinowy, сосновый; || хвóйный.

Cholebać, колебáть, *см.* **Kolebać.**

Cholera, -y, *ж.* холéра.

Choleryczny, холéрный.

Choleryna, -y, *ж.* холерúна.

Cholewa, -y, *ж.* голенúще *(у сапогá)*; || кусóкъ стеклá на подóбіе пузыря́, изъ котóраго выдѣлываются стéкла. **Smalić cholewki do panny,** ухáживать, волочúться за дѣвушкою.

Chołodziec, -dzcu, *м. Повар.* холодéцъ, родъ окрóшки.

Chomąt, *м.* **Chomąto, -a,** *ср.* хомýтъ.

Chomątnik, -a, *м.* шóрникъ, сѣдéльникъ.

Chomik, -a, *м. Зоол.* хомя́къ, кáрбышъ.

Chomólec, -ca, *м. Рыб.* поперéчный брусóкъ на крылья́хъ, *или* на бокáхъ нéвода.

Chopnąć, *см.* **Chlastnąć.**

Chor, *род. п.* **choru,** *м.* хоръ, клúросъ, крылосъ; || хóры, *мн. (въ цéркви, въ большóй залѣ)*.

Chorągiew, -gwi, *ж.* хорýгвь, церкóвное знáмя.

Chorągiewka, -i, *ж.* значёкъ; || флю́геръ, флюгáрка; || *Морс.* вымпелъ. * **Zwinąć chorągiewkę,** отступúть, ретировáться.

Chorągiewny, Chorągwiany, знáменный, хорýгвяный; || знаменонóсный. **Drąg chorągwiany,** знáменное дрéвко.

Chorał, -u, *м.* хорáлъ, церкóвная пѣснь.

Choralista, Chórzysta, -y, *м.* хорúстъ; || пѣвчій, крылошáнинъ.

Choralistka, Chórzystka, -i, *ж.* хорúстка.

Choralny, хорáльный, хоровóй.

Chorążanka, -i, *ж.* дочь хорýнжаго; || дочь прáпорщика.

Chorążostwo, -a, *ср. Собир.* хорýнжій и его́ жена́; || прáпорщикъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Chorąztwo, -a, *ср.* чинъ прáпорщика; || дóлжность хорýнжаго, *см.* **Chorąży.**

Chorąży, -ego, *м.* прáпорщикъ; || *Стар.* хорýнжій, знаменонóсецъ, знаменщикъ.

Chorążyc, -a, *м.* сынъ хорýнжаго.

Chorążyna, -y, *ж.* жена́ хорýнжаго.

Choroba, -y, *ж.* болѣзнь, недýгъ, нéмощь, нездоровье.

Chorobliwość, -ści, *ж.* болѣзненность.

Chorobliwy, болѣзненный.

Chorografia, -ji, *ж.* хорогрáфія, описáніе какóй либо óбласти.

Chorograficzny, хорографúческій.

Chorość, -i, *ж. см.* **Chorobliwość.**

Chorować, (na co, z czego), болéть, хворáть *(чѣмъ)*, быть больны́мъ, нездорóвымъ, занемóчь. **Choruje na śledzionę,** онъ бóленъ нéченью. **Choruje z miłości,** онъ бóленъ, страдáетъ отъ любвú. **Chorować na głowę,** страдáть головнóю бóлью. **Chorować na pana,** кóрчить изъ себя́ бáрина. **Choruje na kieszeń,** у негó въ кармáнѣ чахóтка.

Chorowitość, -ści, *ж.* хúлость, болѣзненность.

Chorowity, болѣзненный, хúлый.

Chórowy, хоровóй, относя́щійся *или* принадлежáщій къ хóру.

Chory, больнóй, нездорóвый, хвóрый, недýжный. **Chory ze zmartwienia,** бóленъ отъ огорчéнія. **Udaje chorego,** притворя́ется больны́мъ.

Chorzéć, хирéть.

Chórzysta, -y, *м. см.* **Choralista.**

Chów, *род. п.* **Chowu,** *м.* воспитáніе; || кормлéніе, откáрмливаніе *(скотá)*; || **Chów bydła,** скотовóдство. **Znać się na chowie**

owiec, умѣть разводи́ть овéцъ. **Koń dobrego chowu**, конозаво́дская ло́шадь.

Chować, Schować, пря́тать, спря́тать, скрыва́ть, скрыть, ута́ивать, утаи́ть, сохраня́ть, сохрани́ть; || хорони́ть, похорони́ть (*покойника*); || воспи́тывать, воспита́ть, выка́рмливать, вы́кормить, вскáрмливать, вскормúть, разводи́ть, развéсть, плоди́ть, расплоди́ть (*домашній скотъ, домашнюю птицу*); || вырощáть, вы́ростить, разводи́ть, развéсть (*растенія*). **Chować co w pamięci**, сохраня́ть что́-либо въ пáмяти. **Chować owoce**, сохраня́ть, сберега́ть плоды́, фру́кты. **Chować dziecko**, воспи́тывать дитя́. **Chować konie, owce**, разводи́ть лошадéй, овéцъ. **Chowaj Boże**, сохрани́ Богъ || **Chować umarłych**, хорони́ть, погребáть умéршихъ. || **Chować się**, пря́таться, скрыва́ться, тайться; || воспи́тываться; || плоди́ться, вскáрмливаться.

Chowanie, -nia, *ср.* пря́танie, сберегáнie, хранéнie, содержáнie; || воспитáнie; || вскáрмливаніе, разведéнie.

Chowany, воспи́танный, вскóрмленный.

Chrabąszcz, *см.* **Chrząszcz.**

Chrachać, *см.* **Charchać.**

Chrap, -u, *м.* **Chrapka, -i**, *ж.* скры́тная нéнависть, злóба. || **Chrap, Chrapała**, храпýнъ. || **Chrapy końskie**, лошади́ная ноздря́.

Chrapać, Chrapnąć, храпéть, всхрапнýть; || хрипéть.

Chrapliwy, храпли́вый, хри́плый, си́плый.

Chrobot, -u, *м.* **Chrobotanie, -nia**, *ср.* трескъ, трескотня́, скрипъ, скрипéнie.

Chrobotać, трещáть, скрипéть, хрустéть.

Chrobry, хрáбрый.

Chromać, хромáть.

Chromatyczność, -ści, *ж. Муз.* хромати́ческій родъ, полутóнами; || смѣшéнie крáсокъ.

Chromatyczny, хроматúческій, полутóнами.

Chromatyzm, *см.* **Chromatyczność.**

Chromonogi, Chromy, хромóй, хромоно́гій.

Chromota, -y, *ж.* хромотá.

Chromy, *см.* **Chromonogi.**

Chronić, храни́ть, берéчь, стерéчь, блюсти́, охраня́ть, сберегáть, защищáть; || **Chronić się**, берéчься, стерéчься, остерегáться, охраня́ться, оберегáться, воздéрживаться, избѣгáть (*чего*).

Chroniciel, -a, *м.* храни́тель, защи́тникъ, покрови́тель.

Chronicielka, -i, *ж.* храни́тельница, защи́тница, покрови́тельница.

Chroniczny, хрони́ческій.

Chronograf, -a, *м.* хронóграфъ, лѣтопúсецъ.

Chronograficzny, хронографúческій.

Chronolog, -a, *м.* хронóлогъ.

Chronologja, -ji, *ж.* хронолóгія, лѣтосчисленіе.

Chronologicznie, *Нар.* хронологúчески.

Chronologiczny, хронологúческій.

Chronometr, хронóметръ.

Chronometrja, -ji, *ж.* хронóметрія.

Chronometryczny, хронометрúческій.

Chropawieć, Chropowacieć, Schropawieć, Schropowacieć, шершáвѣть, ошершáвѣть.

Chropawość, Chropowatość, -ści, *ж.* шершáвость, шероховáтость.

Chropawy, Chropowaty, шершáвый, шероховáтый.

Chropowacizna, -y, *ж.* шероховáтость, нерóвность.

Chroście, *см.* **Chruście.**

Chrościel, *см.* **Chruściel.**

Chróst, *см.* **Chrust.**

Chrup! *Звук.* хрупъ! (*выраженіе глухáго звýка при разрушеніи чего нибудь*).

Chrupać, Chrupnąć, хрýпать, хрýпнуть, ломáться съ трéскомъ, трещáть, хрустéть, хрýстнуть.

Chrupanie, -nia, *ср.* хрустéніе, трескъ, трещáніе.

Chruściany, хвóростный, хворости́нный, плетнёвый, прутянóй.

Chruścić, огорáживать плетнёмъ, оплетáть прýтьями.

Chruście, -cia, *ср. Собир.* хворостни́къ, хворости́нникъ.

Chruścieć, перезрѣвáть, идти́ въ сѣменá (*о растéніяхъ*).

Chruściel, -a, *м. Зоол.* дергáчъ, коростéль (*птица*).

Chruścik, -a, *м. Бот.* лишáй.

Chrust, -u, *м.* хвóростъ, сýшь; || *Повар.* родъ крокéтокъ, сýшки, рóзаны.

Chrustać, Schrustać, хрустéть, хрýснуть, хрýпать, хрýпнуть.

Chrypka, -i, *ж.* хрипотá, си́плость, гри́ппъ, пораженіе слизистыхъ оболóчекъ.

Chrypliwy, охри́плый, си́плый, хрипли́вый.

Chrystus, -a, *м.* Христóсъ.

Chrystusów, Chrystusowy, Христóвъ, Христóвый.

Chrystyanizm, -u, *м.* христіани́змъ.

Chryzolit, -u, *м. Минер.* хризолúтъ.

Chryzopras, -u, *м. Минер* хризопрáсъ.

Chrząkać, *см.* **Krząkać.**

Chrzan, -u, *м.* хрѣнъ.

Chrząścić, *см.* **Chrzęścić.**

Chrząstka, -i, *ж. Анат.* хрящъ, хря́щикъ.

Chrząstkowiec, -wca, *м.* небольша́я минóга (*рыба*).

Chrząstkowy, хрящевáтый.

Chrząszcz, Chrabąszcz, -a, *м. Зоол.* жукъ. **Chrząszcz pospolity**, ма́йскій хрущъ *или* жукъ. **Chrząszcz złoty**, золотóй, брóнзовый жукъ. * **Chrząszcza komu po nosie puścić**, дать щелчкá въ носъ.

Chrząszczyk, -a, *м. Умен.* жучёкъ.

Chrzcić, Ochrzcić, крести́ть, окрести́ть.

Chrzciciel, -a, *м.* крести́тель.
Chrzcielnica, Chrześnica, -y, *ж.* купе́ль; || крестильница, придѣлъ при церкви для крещенія.
Chrzcielny, *см.* **Chrztowy.**
Chrzciny, *род. п.* **Chrzcin**, *мн.* крести́ны, крещеніе.
Chrzczony, крещёный.
Chrzept, *см.* **Pochrzept.**
Chrześcianin, -a, *м.* христіани́нъ.
Chrześcianka, -i, *ж.* христіа́нка.
Chrześciański, христіа́нскій.
Chrześciańsko, Po chrześciańsku, *Нар.* христіа́нски, похристіа́нски.
Chrześciaństwo, -a, *ср.* христіа́нство.
Chrzęścić, Chrzęsnąć, Chrzęstnąć, бренча́ть, забренча́ть.
Chrzesnak, Chrześniak, -a, *м.* (*Стар.* **Krzesnak**), крести́нная руба́шка; || кре́стникъ, крестный сынъ.
Chrzesny, *см.* **Chrzestny.**
Chrzest, *род. п.* **Chrztu**, крещéніе. **Sakrament chrztu, та́инство** крещéнія. **Trzymać dziecko do chrztu**, крести́ть; || принима́ть дитя́ отъ купе́ли, быть воспріе́мникомъ. **Chrzest z wody**, ма́лое крещéніе. **Przyjąć chrzest**, воспріять крещéніе.
Chrzęst, **-u**, *м.* трескъ, стукъ, бренча́нье, *см.* **Brzęk, Dźwięk, Szczęk.**
Chrzęstnąć, *см.* **Chrzęścić.**
Chrzestny, крёстный. **Ojciec chrzestny**, крёстный отецъ. **Matka chrzestna**, крёстная мать. **Syn chrzestny**, крёстный сынъ, кре́стникъ. **Córka chrzestna**, крёстная дочь, кре́стница.
Chrztowy, Chrzcielny, крести́льный, относя́щійся къ крещéнію.
Chrzyzmał, **-u**, *м.* му́рница, сосу́дъ, употребля́емый въ церквáхъ для хране́нія свято́го му́ра.
Chrzyzmo, -a, *ср.* му́ро, еле́й. **Chrzyzmować**, муропома́зывать, помáзывать св. му́ромъ, совершáть та́инство мýропомáзанія; || собóровать, совершáть надъ кѣмъ-либо та́инство елеосвященія.
Chuć, -i, *ж.* желáніе, хотѣніе, склóнность, пóхоть.
Chuch, **-u**, *м.* дуновéніе; || дыха́ніе; || **Chuch**, -a, *м.* фукъ (*въ шашечной игрѣ*). **Wziąć komu chucha**, сфýкнуть ша́шку.
Chuchać, Chuchnąć, дуть, подýть, дышáть, дохнýть; || нѣжить, лелѣять, ба́ловать.
Chuchraczek, -czka, Chuchrak, -a, *м.* умира́ющій, находя́щійся при послѣднемъ издыха́ніи; * человѣкъ, ды́шащій на ла́донъ.
Chuchro, -a, *ср.* **Chuchra**, *мн.* молóки (*у рыбъ*); || утрóба, чрéво, внýтренности, кишки́; || **умира́ющій**, *см.* **Chuchraczek.**
Chudactwo, -a, *ср.* бѣдня́къ, бѣдня́жка; || нищетá, бѣдность.
Chudaczka, -i, *ж.* бѣдная, убóгая жéнщина; || бѣдня́жка.
Chudak, -a, **Chudaczek, -czka**, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га, бѣдня́жка.
Chuderlawość, -ści, *ж.* сухощáвость, худобá.
Chuderlawy, сухощáвый, худощáвый, поджáрый.
Chudopachołek, -łka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.
Chudopacholski, бѣдный, убóгій.
Chudy, худóй, тщедýшный, тóщій, худощáвый; || плохóй; || * бѣдный, убóгій.
Chudzić, Schudzić, изнуря́ть, изнури́ть, иссушáть, иссуши́ть.
Chudzię, -ęcia, Chudziątko, -a, *ср.* бѣдное, жáлкое создáніе.
Chudziec, dzca, *м.* одёръ, живóтное изнурённое, тóщее (*въ особенности свиньи*).
Chudzina, -y, *ж.* бѣдня́къ; || *Собир.* бѣдный классъ людéй.
Chudziuchny, Chudziusieńki, Chudziuteńki, Chudziutki, худéнькій, худёхонькій.
Churkotać, стучáть, гремéть; || ворчáть (*въ брюхѣ*).
Churkotanie, -nia, *ср.* стукъ (*экипажей*); || ворчáніе (*въ брюхѣ*).
Chuścina, -y, *ж.* платчи́шко.
Chuścisko, -a, *ср.* платчи́ще.
Chusta, -y, *ж.* платъ, кусóкъ полотнá; || **Chusty**, *мн.* бѣлье.
Chustać, качáть; || **Chustać się**, качáться на качéли, скакáть на доскѣ.
Chustanie, -nia, *ср.* качáніе; || колебáніе.
Chustawka, -i, *ж.* качéль; || доскá на котóрой скáчутъ.
Chusteczka, -i, *ж.* платóчекъ.
Chustka, -i, *ж.* платóкъ. **Chustka na szyję**, шéйный платóкъ. **Chustka do nosa**, носовóй платóкъ.
Chutki, Chutliwy, Chutny, *см.* **Ochoczy.**
Chutko, Chutliwie, Chutnie, *см.* **Ochoczo.**
Chutkość, Chutliwość, *см.* **Ochoczość.**
Chwała, -y, *ж.* слáва, хвалá.
Chwalba, -y, *ж.* похвальбá, хвастовствó.
Chwalca, -y, *м.* хвали́тель, чти́тель, почита́тель.
Chwalczy, хвалéбный, похвáльный. **Chwalcza mowa**, похвáльное слóво.
Chwalebnie, *Нар.* слáвно, похвáльно.
Chwalebny, слáвный, похвáльный.
Chwalenie, -nia, *ср.* восхвалéніе, похвалá.
Chwalić, прославля́ть, славосло́вить, величáть, хвали́ть; || **Chwalić się**, хвали́ться, хвáстаться, тщеслáвиться.
Chwaliciel, -a, *м.* *см.* **Chwalca.**
Chwalicielka, -i, *ж.* хвали́тельница.
Chwalny, похвáльный.
Chwałolubny, славолюби́вый, и́щущій слáвы.
Chwarszczeć, *Стар.* шелести́ть.
Chwaścieć, Chwaścić się, порости́ть плéвелами, негóдною, сóрною травóю.
Chwaścisty, оби́льный плéвелами, сóрными трáвами.
Chwast, **-u**, *м.* плéвелъ, негóдная, сóрная трава́, вéлье.
Chwat, *см.* **Zuch.**

Chwatki, ло́вкій, мѣ́ткій.

Chwiać, Chwiewać, кача́ть, колеба́ть, шата́ть, трясти́; || **Chwiać się, Chwiewać się**, кача́ться, колеба́ться, шата́ться, трясти́сь.

Chwianie (się), -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Chwiejący się, шата́ющійся, коле́блющійся; || * ша́ткій, нетвердый, нерѣши́тельный.

Chwiewać, *см.* **Chwiać**.

Chwila, -i, *ж.* мигъ, мгнове́ніе, мину́та, моме́нтъ.

Chwilka, Chwileczka, -i, *ж.* мину́тка, мину́точка.

Chwilowo, *Нар.* на мину́ту, на мгнове́ніе, на коро́ткое вре́мя, кратковре́менно.

Chwilowy, мгнове́нный, мину́тный, кратковре́менный.

Chwost, -u, *м.* хвостъ (koński).

Chwostać, Schwostać, хлеста́ть, отхлеста́ть.

Chwoszcz, -u, *м.* **Chwoszczka, -i**, *ж. Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).

Chwoszczowy, Chwoszczkowy, хвощёвый.

Chwytać, Chwycić, Schwycić, хвата́ть, схва́тывать, схвати́ть, ухвати́ть; || лови́ть, изловить, слови́ть, пойма́ть; || **Chwytać się, Chwycić się, Schwycić się**, хвата́ться, ухвати́ться; || бра́ться, хвата́ться, принима́ться за что́ либо, прибѣга́ть къ чему́ либо.

Chwytacz, -a, *м.* поимщикъ; || *Зоол.* цѣпкохво́стъ (*животное*).

Chwytny, хва́ткій, цѣ́пкій.

Chyba, ра́звѣ, исключа́я, кро́мѣ, е́жели, е́сли. **Nikt ci tego nie wytłumaczy, chyba mój brat**, никто́ тебѣ́ э́того не объясни́тъ, ра́звѣ братъ мой, *или* кро́мѣ моего́ бра́та. **Przyjdę jutro do ciebie, chyba że deszcz będzie padał**, за́втра приду́ къ тебѣ́, е́сли дождь не помѣша́етъ. **Głupibym też był chyba!** дура́къ что́ ли я? Я ещё не одурѣ́лъ, не сошёлъ съ ума́! **Chyba że tak, ра́звѣ такъ!** Это друго́е дѣло! **Chybaby, za исключе́ніемъ** слу́чая, когда́... Въ слу́чаѣ, е́сли бы... Ра́звѣ бы.

Chyba, -y, *ж. см.* **Pochyba, Uchybienie**.

Chybać, Chybotać, Chybnąć, кача́ть, качну́ть, колыха́ть, колыхну́ть, размаха́ивать, размахну́ть; || **Chybać się, Chybotać się, Chybnąć się**, кача́ться, качну́ться, колыха́ться, колыхну́ться, размаха́иваться, размахну́ться.

Chybanie, -nia, *ср.* (**się**), кача́ніе, колыха́ніе, размаха́иваніе.

Chybiać, Chybić, промаха́иваться, промахну́ться, не попа́сть (*въ цѣль*), ошиба́ться, ошиби́ться, проступа́ться, проступи́ться. **Chybić drogi**, заблуди́ться, сби́ться съ пути́, съ доро́ги. **Chybiać od prawdy**, удаля́ться отъ и́стины. **Chybić komu**, оскорби́ть, оби́дѣть кого́, *см.* **Uchybić**. **Obiecana zapłata chybiła mu**, обѣ́щанная пла́та не доста́лась ему́ **To cię nie chybi, ты не избѣгнешь э́того**, э́то тебя́ не мину́етъ. **Zboża chybiły tego roku**, хлѣ́бъ не уда́лся, не уроди́лся въ э́томъ году́. **Ani chybi**, несомнѣ́нно, достовѣ́рно! **Iść na chybił trafił**, идти́ наугад, наудачу, наобу́мъ. || **Chybiać się**, расходи́ться, отдаля́ться, уклоня́ться. **Chybiać się z prawdą**, отдаля́ться отъ и́стины.

Chybki, *см.* **Szybki**.

Chybko, *см.* **Szybko**.

Chybkość, *см.* **Szybkość**.

Chybnąć, *см.* **Chybać**.

Chybnięcie, -cia, *ср.* кача́ніе, колыха́ніе.

Chybność, -ści, *ж.* оши́бочность, сби́вчивость.

Chybny, оши́бочный, сби́вчивый, нева́рный, неуда́вшійся.

Chybotać, *см.* **Chybać**.

Chybotanie, -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Chyc, *Звук.* хвать! скокъ!

Chych, -u, *м.* хи́каньe, хихи́каньe, смѣхъ.

Chychot, -u, *м.* хо́хотъ; || **Chychot, -a**, *м.* хохоту́нъ.

Chychotać, Chychotać się, хохота́ть.

Chychotka, Chichotka, -i, *ж.* хохоту́нья.

Chyl, -u, *м.* юръ, открытое, ничѣмъ не защищённое мѣсто. **Stawić dom na chylu**, стро́ить домъ на юру́.

Chylać, Chylić, Schylać, Schylić, клони́ть, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, нагиба́ть, нагну́ть, сгиба́ть, согну́ть; || **Chylać się**, наклоня́ться, склоня́ться, нагиба́ться, сгиба́ться.

Chyłem, Chyłkiem, бо́комъ, бочко́мъ, сторо́ною; || тайко́мъ, укра́дкою, подъ руко́ю.

Chylić, *см.* **Chylać**.

Chynak, -a, *м.* желѣ́зный крюкъ; || желѣ́зная ши́на.

Chyr, -a, *м.* **Chyra, -y**, *ж. Мед.* худокро́вность, худосо́чіе.

Chyragra, *см.* **Chiragra**.

Chyrlać, хирѣ́ть, ча́хнуть, хилѣ́ть.

Chyrlak, -a, *м.* хиля́къ.

Chytro, Chytrze, *Нар.* хитро́, лука́во.

Chytrość, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, проны́рство.

Chytry, хи́трый, лука́вый, проны́рливый.

Chytrzeć, дѣ́латься хи́трымъ.

Chytrzyca, -y, *ж. Зоол.* губа́нъ (*ры́ба*).

Chytrzyć, хитри́ть.

Chyża, -y, *ж.* хи́жина, изба́.

Chyżo, *Нар.* прово́рно, бы́стро, ско́ро.

Chyżość, -ści, *ж.* прово́рство, быстрота́, ско́рость, пры́ткость.

Chyży, прово́рный, бы́стрый, ско́рый, пры́ткій.

Ciąć, руби́ть, сѣчь, рѣ́зать.

Ciąg, *род. п.* **Ciągu**, *м.* тече́ніе, токъ; || черта́, по́черкъ; || штрихъ, чертёжъ; || при́стяжь, постро́мка (*у ло́шади*); || непрерывный рядъ, продолже́ніе. **Ciąg wojska**, похо́дъ во́йска. **Ciąg w pisaniu** по́черкъ. **W ciągu roku**, въ тече́ніе, въ продолже́ніе го́да. **Ciąg powietrza**, струя́ во́з-

духа; || сквозно́й вѣтеръ. **Ciąg wyobraźeń**, послѣдовательность идей.

Ciągawka, **-i**, *ж. Мед.* потяго́та.

Ciągiem, *Нар.* сря́ду, безпрерывно, постоя́нно, сплошь.

Ciągle, *см.* **Ciągiem.**

Ciągłość, **-ści**, *ж.* тягу́честь, ко́вкость; || сплошно́сть, безпрерывность, продолжи́тельность. **Ciągłość szkła**, тягу́честь стекла́. **Ciągłość pracy**, безпрерывность труда́.

Ciągły, тягу́чій, ко́вкій; || сплошно́й, безпрерывный, продолжи́тельный.

Ciągnąć, тяну́ть, таска́ть, подвига́ть, протя́гивать; || тащи́ть, влечь, вести́, вести́; || выступа́ть, подвига́ться впередъ; || **Ciągnąć woz**, вести́ возъ. **Ciągnąć kogo za włosy**, таска́ть кого́ за́ волосы. **Ciągnąć do brzegu**, подплыва́ть, направля́ться къ бе́регу. * **Ciągnąć kogo za język**, выпы́тывать кого́-либо, заста́вить проболта́ться. **Ciągnąć do siebie**, привлека́ть къ себѣ. **Ciągnąć kogo do czego**, завлека́ть, зама́нивать кого́-либо во что́. **Ciągnąć za sobą**, увлека́ть за собо́ю. **Wojna ciągnie za sobą rozliczne klęski**, война́ влечетъ за собо́ю различны́я бѣдствія. **Ciągnąć złoto, srebro**, волочи́ть зо́лото, серебро́. **Ciągnąć do góry**, тащи́ть вверхъ. **Ciągnąć sprawę**, затя́гивать дѣло. **Ciągnąć dalej rzecz**, продолжа́ть (*рѣчь, разговоръ*). **Ciągnąć korzyści**, извлека́ть по́льзу. **Ciągnąć kogo** *или* **z kogo**, выжима́ть, вынужда́ть, вымога́ть де́ньги (*отъ кого́*). **Plaster ciągnie**, пла́стырь натя́гиваетъ. **Ciągnąć bank**, мета́ть банкъ. **Ciągnąć wódkę**, тяну́ть, пить во́дку. **Ciągnąć tytuń**, кури́ть тру́бку. **Ciągnąć w siebie wodę**, всасывать, вбира́ть въ себя́ во́ду. **Ciągnąć losy**, кида́ть, броса́ть, мета́ть жре́бій *или* жеребій. **Ciągnąć komu kabałę**, гада́ть кому́ на ка́ртахъ. **Chmura ciągnie ku nam**, ту́ча придвига́ется къ намъ. **Wojsko ciągnęło w głąb kraju**, во́йско подвига́лось внутрь страны́. **Ciągnąć na co, do czego, ku czemu**, стреми́ться къ чему́, настаи́вать на чемъ. **Ciągnie na dziesięć rubli**, онъ разсчи́тываетъ взять *или* дать не бо́лѣе десяти́ рубле́й. **Powietrze ciągnie**, *или* **Ciągnie tu**, здѣсь продува́етъ, сквози́тъ; || **Ciągnąć się**, вытя́гиваться, растя́гиваться; || простира́ться, продолжа́ться; || распространя́ться; || тащи́ться, тяну́ться. **Wyspa ta ciągnie się z południa ku północy**, о́стровъ э́тотъ простира́ется съ ю́га на сѣверъ. **Sprawa ciągnie się długo**, дѣло до́лго тя́нется. **Ciągnął się, aby wychować dzieci**, онъ не щади́лъ ничего́ на воспита́ніе дѣте́й. **Ciągnąć się do ostatniego**, ста́вить послѣднюю копѣйку ребро́мъ; употребля́ть, пуска́ть въ ходъ всевозмо́жныя сре́дства.

Ciągnienie, **-nia**, **Ciągnięcie**, **-cia**, *ср.* волоче́ніе (*мета́ллов*); || розы́грываніе, ро́зыгрышъ (*лотере́и*); || *Воен.* маршъ, похо́дъ, перехо́дъ; || перслѣтъ (*птицъ*); || *Юрид.* **Ciągnienie użytków**, извлече́ніе вы́годъ.

Ciągnięty, Ciągniony, вы́тянутый; || вы́нутый; || волоченый (*о мета́ллахъ*).

Ciągowy, упряжно́й, *см.* **Cugowy, Pociągowy.**

Ciało, **-a**, *ср.* тѣло, плоть; || сосло́віе, о́бщество, ко́рпусъ; || пло́тность, вещество́. **Martwe ciało**, мёртвое тѣло, трупъ. **Drżę na całem ciele**, чу́вствую дрожь во всѣмъ тѣлѣ. **Tracić ciało**, спадать *или* **z ciała**, худѣть, станови́ться худощавымъ, ча́хнуть. **Nabierać ciała**, полнѣть, толстѣть. **Ciała kopalne**, ископа́емыя вещества́. **Boże ciało**, пра́здникъ Тѣла Господня. **Ciało polityczne**, политическое о́бщество. **Ciało dyplomatyczne**, дипломати́ческій ко́рпусъ. **Ciało prawodawcze**, законода́тельный ко́рпусъ. || **Ciałko, Ciałeczko**, **-a**, *ср. Умен.* тѣльце.

Ciałoskład, **-u**, *м.* тѣлосложе́ніе, *см.* **Budowa, Skład.**

Ciałowitość, **-ści**, *ж.* доро́дность, дебе́лость.

Ciałowity, доро́дный, дебе́лый.

Ciap, Ciap! *Звук.* шлёпъ, шлёпъ! тяпъ! *Посл.* **Ciapu kapusta, Ciapu groch**, та́кальщикъ, подтвержда́ющій слова́ друго́го изъ уго́дливости.

Ciapa, **-y**, *м.* лѣнтя́й, копу́нъ, ко́па, у́валень.

Ciapać, Ciapnąć, тя́пать, тя́пнуть, руби́ть, сѣчь.

Ciarki, *род. п.* **Ciarek**, *мн.* дрожь, моро́зъ (*по ко́жѣ*). **Aż mię ciarki przechodzą**, меня́ моро́зъ по ко́жѣ подира́етъ, броса́етъ въ озно́бъ, меня́ въ дрожь бро́сило, дрожь пронима́етъ.

Ciarlatan, **-a**, *м. Неуп.* шарлата́нъ.

Ciaśnina, **-y**, *ж.* проли́въ (*морско́й*).

Ciasno, *Нар.* тѣсно.

Ciasnocha, Ciasnoszka, **-i**, *ж. Прост.* исподни́ца, ю́бка (*у крестья́нокъ*).

Ciasność, **-ści**, **Ciasnota**, **-y**, *ж.* тѣснота́, у́зкость; || * ограни́ченность (*ума́*).

Ciasny, тѣсный, у́зкій; || * ограни́ченный; || * стро́гій. **Frak ciasny**, у́зкій фракъ. **Ciasna głowa**, ограни́ченная, непоня́тливая голова́. **Ulica ciasna**, тѣсная, у́зкая у́лица. **Ciasna dłoń**, скупе́цъ, скря́га, кула́къ. **Żywot ciasny**, стѣснённая жизнь. **Ciasny sąd**, стро́гій судъ. **Ciasne sumienie**, совѣстливость. * **Zapędzić kogo w ciasny kąt**, приструнить кого́, поста́вить въ тупи́къ.

Ciastko, Ciasteczko, **-a**, *ср.* пирожёкъ, пиро́жное.

Ciasto, **-a**, *ср.* тѣсто. **Ciasta**, *род. п.* **Ciast**, пиро́жное, печёнье.

Ciąć, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **W** (*въ*): **Wciąć**, безпреста́нно, постоя́нно, всегда́.

Ciąża, **-y**, *ж.* та́гость, тяжесть, *см.* **Ciężar**; || *см.* **Zastaw**; || у́пряжь, запря́жка,

цугъ (*лошадей*); || **Ciąża, Cięża,** берéменность (*жéнщины*).

Ciążenie, -nia, *ср.* тяготѣ́ніе, сúла тяготѣ́нія; || давлéніе.

Ciążyć, Ciężyć, тяготúть, отягощáть, отягчáть, обременя́ть, напирáть, взвáливать. **Ciąży mi to na sercu,** э́то лежúтъ у менá на сердцѣ́. **Ciąży mu to,** э́то емý въ тя́гость, э́то тяготúтъ егó. **Głowa mi cięży,** чýвствую тя́жесть въ головѣ́. **Ta belka nazbyt ciąży na murze,** э́то бревнó слúшкомъ дáвитъ стѣ́ну. **To mi ciąży na sumieniu,** э́то тяготúтъ мою́ сóвѣсть, э́то лежúтъ на моéй сóвѣсти.

Cichaczem, *Нар.* тихóнько, въ тихомóлку, укрáдкою, тайкóмъ.

Cichnąć, Ciszeć, Ścichnąć, тúхнуть, утихáть, утúхнуть, стихáть, стúхнуть.

Cicho, Pocichu, Zcicha, *Нар.* тúхо, тихóнько, потихóньку, спокóйно.

Cichość, -ści, *ж.* тишинá, тишь, споко́йствіе.

Cichuchny, Cichutki, Cichuteńki, тúхонькій, тихóхонекъ.

Cichutko, Cichuteńko, *Нар.* тихóнько, тихóхонько.

Cichy, тúхій, споко́йный, смúрный. **Cicha woda,** стоя́чая водá. **Morze ciche,** споко́йное мóре. **Chód cichy,** лёгкая походка. * **Cicha woda, Zcicha pęk,** смиréнникъ. *Посл.* **Cicha woda brzegi rwie,** въ тихомъ óмутѣ чéрти вóдятся. **Pocichu, Zcicha,** *см.* **Cicho.**

Ciec, Cieknąć, течь, кáпать, сочúться, протекáть. **Pot ciecze mu z czoła,** потъ льётся у негó со лбá. **Beczka ciecze,** бóчка течётъ. **Ciecze mu z nosa,** у негó течётъ и́зъ носу. * **Cieką godziny, dnie, lata,** протекáютъ, проходя́тъ часы́, дни, гóды. **Ciecze z dachu,** течётъ, кáпаетъ съ кры́ши.

Cięcie, -cia, *ср.* удáръ (*сáблею, топорóмъ и т. д.*); || рубéцъ на лицѣ́, шрамъ; || рýбка, порýбка (*лѣса*).

Ciecierzyca, -y, *ж. Бот.* овéчій горóхъ, бѣ́лый волóшскій горóхъ.

Ciecioreczka, **-i,** *ж. Бот.* чúна, земляны́е орѣ́шки, луговóй горóхъ, мы́шки; || *Зоол. Умен.* тетéречка (*пти́ца*).

Cieciorka, -i, *ж. Зоол.* тетéрька, тетéря; || *Бот.* вя́зель (*расте́ніе*).

Cięciwa, -y, *ж.* тетивá (*у лу́ка*); || *Мат.* хóрда, стя́гивающая лúнія; || *Анат.* сухáя жúла.

Cięciwny, относя́щійся къ тетивѣ́, *см.* **Cięciwa;** || **Cięciwna żyła,** растяже́ніе крововозвра́тной жúлы.

Cieckać się, *см.* **Cackać się.**

Ciecz, Ciecza, Cieklizna, -y, *ж.* жúдкость; || течь, тéча.

Cieczenie, *см.* **Płynienie.**

Cięga, -i, *ж.* рубéцъ, знакъ на тѣ́лѣ отъ рáны *или* побóевъ.

Cięgaczka, -i, *ж.* **Cięgaty, -ów,** *мн. Мед.* ломóта, *см.* **Rwanie.**

Cięgotać, перекликáться (*о тетéрькахъ*).

Ciek, -u, *м.* токъ, течéніе, истечéніе.

Ciekać, бѣ́гать, спѣши́ть, торопи́ться; || **Ciekać się,** быть въ расхóдкѣ, бѣ́гаться (*о соба́кахъ и волкахъ*), *см.* **Ganiać się.**

Ciekący, текýчій. **Woda ciekąca,** текýчая, протóчная водá. **Mający oczy ciekące,** гноеглáзый.

Ciekączka, -i, *ж. см.* **Biegunka;** || вытекáніе, истечéніе.

Ciekanie się, -nia się, *ср.* расхóдка, тéчка (*о живóтныхъ*), *см.* **Ciekać się.**

Ciekawie, *Нар.* любопы́тно, занимáтельно.

Ciekawiec, -wca, *м.* любопы́тный.

Ciekawość, -ści, *ж.* любопы́тство. **Przez ciekawość,** изъ любопы́тства; || рѣ́дкость, достопримѣ́чательность.

Ciekawska, -iéj, *ж.* любопы́тная жéнщина.

Ciekawski, -iego, *м.* любопы́тный.

Ciekawy, любопы́тный, занимáтельный. **Ciekawy jestem jak się z tego wywinie,** мнѣ любопы́тно знать, какъ онъ и́зъ э́того вы́вернется? **Tłum ciekawych,** толпá любопы́тныхъ. **Ciekawe dzieło,** любопы́тное, занимáтельное сочинéніе. **Co ciekawsza** *или* **co najciekawsza (rzecz), to że.....** Чтó всегó любопы́тнѣе, такъ э́то то, что.....

Cieklizna, -y, *ж. см.* **Ciecz.**

Ciekłość, -ści, *ж.* жúдкость.

Ciekły, жúдкій, текýчій; || чýткій (*о соба́кахъ*).

Ciekun, -a, *м.* скорохóдъ.

Cielak, -a, *м.* бычóкъ.

Cielątko, -a, *ср.* теля́тко, телёночекъ.

Ciele, -ęcia, *ср.* теля́, телёнокъ; || **Ciele morskie,** нéрпа, тюлéнь.

Cielec, -lca, *м.* бычóкъ, молодóй быкъ. *Библ.* **Złoty cielec,** златóй телéцъ.

Cielęcina, -y, *ж.* теля́тина.

Cielęcy, теля́чій.

Cielemecka, -éj, *ж.* ротозѣ́йка, глýпая, простáя жéнщина.

Cielemecki, -ego, *м.* глупéцъ, простофи́ля, ротозѣ́й.

Cieleśnica, -y, *ж.* чýвственная, сладострáстная жéнщина, плотоугóдница.

Cieleśnie, Cielesno, *Нар.* тѣ́лéсно, плотски́, чýвственно.

Cielesnik, -a, *м.* сластолю́бецъ, плотоугóдникъ.

Cielesność, -ści, *ж.* тѣ́лéсность; || плотоугóдіе, чýвственность.

Cielesny, тѣ́лéсный, плотскóй, чýвственный. **Kara cielesna,** телéсное наказáніе.

Cielić się, Ocielić się, телúться, отелúться.

Cielica, -y, Cieliczka, -i, *ж.* тёлка, телúца, нéтель.

Cielistość, -ści, *ж.* дородность, полнотá, тýчность; || тѣ́лéсный цвѣ́тъ.

Cielisty, мясúстый, тѣлúстый, *см.* **Mięsisty**; || тѣлéсный (*цвѣтъ*).

Cielna (krowa), **-ėj**, *ж.* стѣльная корóва.

Cielsko, тѣло, плоть.

Ciemię, **-ienia**, *ср.* тéмя.

Ciemięga, **-i**, *ж. Неодн.* трýдность, препя́тствіе; || дубúна, тупóй, упрямый человѣкъ; || докýчливый человѣкъ.

Ciemieniucha, **-y**, *ж. Мед.* струпъ.

Ciemiennik, **-a**, *Бот.* чемерúца, морóзникъ, геллебóръ (*растéніе*); **Ciemiennik zimowy**, дрéмликъ, лѣснáя чемерúца.

Ciemierzyca, **-y**, *ж. Бот.* чемерúца (*бѣлая*).

Ciemiężca, **-y**, **Ciemiężyciel**, **-a**, *м.* притѣснúтель, гонúтель.

Ciemiężenie, **-nia**, *ср.* притѣснéніе, гоненіе, угнетéніе.

Ciemiężyć, притѣснúть, угнестú́ть.

Ciemiężycielka, **-i**, *ж.* притѣснúтельница, гонúтельница.

Ciemiężyk, **-a**, *м. Бот.* каменолóмка, каменолóмная трава́, бадáнъ.

Ciemku (po), *см.* **Po ciemku**.

Ciemnawość, **-ści**, *ж.* темновáтость, сýмрачность.

Ciemnawy, темновáтый, сýмрачный.

Ciemnia, **-ni**, *ж.* темнотá.

Ciemnić, затемня́ть.

Ciemnica, **-y**, *ж.* темни́ца, тюрьмá; || тёмное мѣсто, темнотá, тéмень.

Ciemniczny, тюрéмный, темни́чный; || **Ciemniczny**, **-ego**, *м.* тюрéмщикъ.

Ciemniec, темнѣть, затмева́ться.

Ciemnisty, тёмный, мрáчный, сýмрачный.

Ciemniuteńki, темнёхонькій, темнёхонекъ.

Ciemniuteńko, *Нар.* темнёхонько.

Ciemno, *Нар.* тёмно, мрáчно, неясно.

Ciemność, **-ści**, *ж.* темнотá, мракъ; || слѣпотá, лишéніе *или* потéря зрѣнія; || * неясность.

Ciemnota, **-y**, *ж.* невѣжество, невѣдѣніе; || *Мед.* тёмная водá (*въ глазáхъ*).

Ciemny, тёмный, мрáчный; || слѣпóй; || невѣжественный, непросвѣщённый.

Cień, **-nia**, *м.* тѣнь, сѣнь; || темнотá, мракъ; || * прúзракъ, привидѣніе, тѣнь.

Cieńczeć, **Cienieć**, тонѣть, тончáть, становúться тóнкимъ; || * мельчáть.

Cieńczyć, утоня́ть, дѣлать тóньше, *см.* **Wycieńczać**.

Cienić, *см.* **Zacieniać**.

Cieniować, оттѣнивать, наводúть тѣнь; || оттѣнивать (*крáски, характéры*); || поперéчно штриховáть (*у грáвёровъ*).

Cieniowanie, **-nia**, *ср.* оттѣнокъ, оттѣнка.

Cieniowy, тѣневóй.

Cienisto, *Нар.* тѣнúсто.

Cienistość, **-ści**, *ж.* тѣнь, тѣнúстое мѣсто, тѣнь дерéвьевъ.

Cienisty, тѣнúстый.

Cieniuchno, **Cieniutko**, **Cieniuteńko**, *Нар.* тóненько, тонéхонько, тонёшенько.

Cieniuchny, **Cieniutki**, **Cieniuteńki**, тóненькій, тонéхонекъ, тонёшенекъ.

Cienki, тóнкій; || * слáбый, нѣжный.

Cienko, *Нар.* тóнко; || * слáбо, нѣжно.

Cienkość, **-ści**, *ж.* тóнкость, тонизнá, тонúна; || мéлкость, мéлочность; || слáбость (*голоса*); || * непрóчность.

Cienkusz, **-u**, *м.* слáбое, легкое пúво, пóлпиво, вообщé всякій легкій напúтокъ.

Ciennik, **-u**, *м.* тѣнúкъ, тѣнúстое мѣсто.

Cienny, отѣнённый, покры́тый тѣнью, осѣнённый; || * скры́тый, уединённый.

Ciepławy, тепловáтый.

Ciepleć, *см.* **Ocieplać się**.

Ciepienica, **-y**, *ж.* грѣлка, нагрѣвáльникъ.

Ciepło, *см.* **Ocieplać**.

Ciepłe, **-plic**, *мн.* цѣлúтельныя, тёплыя вóды, теплúцы; || **Ciepłe ogrodowe**, оранжерéя, теплица.

Ciepliczny, тепли́чный.

Ciepłik, **-a**, *м. Хим.* теплорóдъ; || теплотá.

Ciepło, **-a**, *ср.* теплó, теплотá, жаръ.

Ciepło, *Нар.* теплó, горячó, жáрко.

Ciepłomierz, **-a**, *м.* термомéтръ.

Ciepłość, **-ści**, *ж.* теплотá.

Ciepluchno, **Ciepłutko**, **Ciepluteńko**, *Нар.* теплéнько, теплéхонько, теплёшенько.

Ciepluchny, **Ciepłutki**, **Ciepluteńki**, тёпленькій, теплéхонекъ, теплёшенекъ.

Ciepły, тёплый, жáркій, горячій; || * богáтый. || **Ciepłą ręką**, при жизни. **Dar ciepłą ręką**, дáрственная зáпись; || * **Trafić na ciepłe nóżki**, найдти кого́ рáно ýтромъ въ постéли *или* тóлько-что встáвшимъ.

Cierać, *см.* **Trzeć**.

Cierkać, *см.* **Ćwierkać**.

Cierlica, **-y**, *ж.* мя́ло, мя́лка, мя́лица, трепáло.

Cierń, **-nia**, *м.* тёрнъ, терновúкъ (*кустáрникъ*); || колю́чка, шипъ, ость, игла́ (*у растéній*); || **Ciernie białe**, барбарúсъ, кúслица (*кустáрникъ*), *см.* **Berberys**.

Ciernić, *см.* **Ociernić**.

Ciernieć, зарастáть терновúкомъ.

Cierniowy, терновый. **Cierniowa korona**, терновый вѣнéцъ.

Ciernisko, **Ciernowisko**, **-a**, *ср.* терновúще, мѣсто порóсшее тёрномъ.

Ciernisty, терни́стый.

Cierpieć, терпѣть, претерпѣвáть, переносúть, сносúть; || страдáть, чýвствовать боль. **Cierpieć na głowę**, страдáть головнóю бóлью. **Rzecz nie cierpi zwłoki**, дѣло не тéрпитъ отлагáтельства, проволóчки. **Cierpieć z drugiemi łżéj**, страдáть вмѣстѣ съ другúми лéгче. **Trzeba cierpieć czego odwrócić nie można**, нáдобно переноси́ть тó, чего́ нельзя́ отвратúть, избѣгнуть. **Nie cierpię tego**, я этого не терплю́.

Cierpienie, **-nia**, *ср.* страдáніе, мучéніе.

Cierpiętliwość, **-ści**, *ж. Мед.* способность ощущáть, чувствúтельность, воспрúимчивость.

Cierpiętliwy, чувстви́тельный, воспріи́мчивый, имѣ́ющій спосо́бность всѣ́ жи́во ощуща́ть, сострада́тельный.

Cierpki, те́рпкій, ки́слый, вя́жущій, ѣ́дкій, о́стрый; || * язви́тельный.

Cierpko, *Нар.* о́стро, ѣ́дко; || * язви́тельно.

Cierpkość, -ści, *ж.* те́рпкость, ѣ́дкость, острота́; || * язви́тельность.

Cierpliwie, *Нар.* терпѣли́во, кро́тко, снисходи́тельно.

Cierpliwość, -ści, *ж.* терпѣли́вость, терпѣ́ніе, кро́тость, снисходи́тельность. **Uzbroić się w cierpliwość**, вооружи́ться терпѣ́ніемъ. **Proszę o cierpliwość**, потерпи́те, погоди́те. *Посл.* **Cierpliwość panią rzeczy**, терпѣ́ніе и трудъ всѣ́ перетру́тъ.

Cierpliwy, терпѣли́вый, кро́ткій, снисходи́тельный.

Cierpnąć, те́рпнуть, нѣмѣ́ть, деревенѣ́ть.

Cierpnienie, -nia, *ср.* (zębów), оско́мина; || **Cierpnienie (nóg)**, онѣмѣ́ніе, оцѣпенѣ́лость (*ногъ*).

Cierpność, *см.* **Cierpkość**.

Cierpny, *см.* **Cierpki**.

Ciesać, *см.* **Ciosać**.

Ciesielczyk, -a, *м.* пло́тничій подмасте́рье.

Ciesielka, Ciesiołka, -i, *ж.* пло́тничество, ремесло́, про́мыселъ пло́тничій; || пло́тничная рабо́та.

Ciesielski, пло́тничій, пло́тничный, пло́тническій.

Ciesielstwo, -a, *ср. см.* **Ciesielka**. **Ciesielstwo robić**, занима́ться пло́тничествомъ.

Cieśla, -i, *м.* пло́тникъ. **Cieśla górniczy**, крѣпи́льщикъ.

Cieślarka, -i, *ж.* жена́ пло́тника.

Cieślarnia, -ni, *ж.* пло́тничная, пло́тничный дворъ.

Cieślica, -y, *ж.* пло́тничный топо́ръ.

Cieśń, -śni, Cieśnia, -ni, *ж.* тѣсни́на, тѣ́сное мѣ́сто.

Cieśnić, *см.* **Ścieśniać**.

Cieśnieć, *см.* **Ścieśniać się**.

Cieśnina, *см.* **Ciaśnina**.

Cieszący, *см.* **Pocieszający**.

Cieszenie, -nia, *ср.* утѣше́ніе. **Cieszenie się (z czego, czem)**, ра́дость, удово́льствіе.

Cieszyć, тѣ́шить, утѣша́ть, ра́довать, весели́ть; || забавля́ть, занима́ть. **To mię cieszy**, э́то меня́ ра́дуетъ. **Cieszy mię, że...** я ра́дуюсь, что... || **Cieszyć się**, тѣ́шиться, утѣша́ться, ра́доваться; || весели́ться, забавля́ться.

Cieszyciel, *см.* **Pocieszyciel**.

Cieszycielka, *см.* **Pocieszycielka**.

Cietrzew, -wia, *м.* те́теревъ, коса́чъ (*пти́ца*).

Cięty, разру́бленный, разсѣ́ченный, разрѣ́занный; || вы́сѣченный ро́згами. * **Cięty jest**, онъ хмелёнъ, онъ на́веселѣ.

Cięża, *см.* **Ciąża, Ciążenie**.

Ciężar, -u, *м.* бре́мя, но́ша, тя́жесть, тя́гость; || грузъ, нагру́зка, кладь; || * обу́за, тя́гость, обремене́ніе; || нало́гъ, пови́нность; || до́лжность, обя́занность; || **Ciężar naczynia lub pakunku**, та́ра (*вѣсъ обёртки или уку́порки*); || **Ciężar kwaterunkowy**, кварти́рная пови́нность; || *Юрид.* **Ciężar wieczysty**, вѣ́чное обремене́ніе; || **Ciężary gruntowe**, поземе́льные нало́ги и пови́нности; || **Ciężary użytkowania**, *Юрид.* обя́занности, возника́ющія изъ по́льзованія чѣ́мъ-либо, пови́нности. **Wziąć na siebie ciężar**, взвали́ть на себя́ но́шу; || брать, взять на себя́ что-ли́бо; бра́ться, взя́ться за что-ли́бо. **Ciężar z siebie złożyć**, облегчи́ться, освободи́ться отъ тя́жести, сложи́ть съ себя́ тя́жесть, бре́мя. **Ciężar z kogo zdjąć**, сня́ть но́шу, тя́жесть, грузъ. **Być komu ciężarem**, быть кому́-ли́бо въ тя́гость. *Юрид.* **Wspólne ciężary małżeństwa**, о́бщія семе́йные расхо́ды.

Ciężarna, -éj, *ж.* бере́менная (*же́нщина*).

Ciężarność, -ści, *ж.* бере́менность.

Ciężeć, тяжелѣ́ть, тяготѣ́ть, *см.* **Ociężyć**.

Ciężenie, -nia, *ср.* тя́гость.

Ciężki, тяжёлый, тя́жкій, тя́гостный, тру́дный; || вѣ́скій. **Ciężki styl**, тяжёлый слогъ. **Poród ciężki**, тру́дные роды́. **Ciężkie czasy**, тяжёлыя времена́. **Ciężka konieczność**, тяжёлая, тя́гостная необходи́мость. **Ciężkim być na kogo**, быть стро́гимъ съ кѣмъ-ли́бо.

Ciężko, *Нар.* тяжело́, тя́жко, тя́гостно, тру́дно.

Ciężkomiar, -u, Ciężkomierz, -a, *м.* бароме́тръ.

Ciężkomowny, затрудня́ющійся въ вы́говорѣ словъ, запина́ющійся.

Ciężkonogi, тяжёлый на подъёмъ, тяжеловѣ́сный.

Ciężkość, -ści, *ж.* тя́жесть, вѣсъ; || тяжёлость; || тру́дность, затрудни́тельность; || давле́ніе, стѣсне́ніе; || неповоро́тливость; || *Физ.* **Ciężkość gatunkowa**, удѣ́льный *или* относи́тельный вѣсъ. **Środek ciężkości**, центръ тя́жести. **Ciężkość w piersiach**, давле́ніе, стѣсне́ніе въ груди́. **Ciężkość oddechu**, тру́дность дыша́ть, тру́дное дыха́ніе.

Ciężyć, *см.* **Ciążyć**.

Ciocia, -i, *ж.* тётя, тётинька, тётушка, *см.* **Ciotka**.

Ciołak, -a, *м.* бычёкъ, молодо́й быкъ, *см.* **Cielak**.

Ciołka, -i, *ж.* телу́шка, *см.* **Jałówka**.

Ciołuch, -a, *м.* бычи́ще.

Cios, -u, *м.* уда́ръ, толчёкъ; || рубе́цъ, ра́на, порѣ́зъ; || тёсъ, пи́льныя до́ски, строево́й лѣсъ.

Ciosać, Ciesać, теса́ть (*ка́мни, брёвна*), сгла́живать.

Ciosanie, nia, *ср.* тёска, отёсываніе.

Ciosany, тёсанный.

Ciosna, -y, *ж.* варýбка, вырубка, вы́емка; || рубе́цъ, порѣзъ, *см.* **Nacięcie.**

Ciosowy, тесо́вый, плитный. **Ciosowy kamień**, плитня́къ, ди́кій ка́мень.

Ciotczyn, тёткинъ, тётушкинъ, принадлежа́щій тёткѣ.

Cioteczny, относя́щійся къ тёткѣ, со стороны́ тетки. **Cioteczny brat**, двоюродный братъ. **Cioteczna siostra**, двоюродная сестра́.

Ciotka, -i, *ж.* тётка, тётушка. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niż rodzona ciotka**, своя́ руба́шка къ тѣлу бли́же.

Ciotuchna, -y, **Ciotula**, -i, **Ciotunia**, -i, *ж. Умен.* тётинька, тётичка.

Cis, -a, *или* **-u**, *м. Бот.* тисъ, ти́совое де́рево, негніючка, негно́й-де́рево.

Cisawy, тёмно-гнѣдо́й (*о лошадя́хъ*).

Cisina, -y, *ж.* ти́совое де́рево.

Cision, -a, *м.* раски́дистый тисъ, большо́е ти́совое де́рево.

Ciskać, **Cisnąć**, броса́ть, бро́сить, кида́ть, ки́нуть, швыря́ть, швырну́ть, мета́ть, метну́ть; || щелка́ть (*орѣхи*). **Ciskać się**, броса́ться, кида́ться, швыря́ться, мета́ться.

Ciskacz, -a, *м.* мета́тель, броса́тель.

Ciskanie, **-nia**, *ср.* броса́ніе, мета́ніе.

Ciskanka, -i, *ж.* орля́нка, игра́ въ де́ньги, на́званная по той сторонѣ моне́ты, гдѣ изображёнъ орёлъ.

Ciskawka, -i, *ж.* родъ **пра́щи** (*для кида́нія*); || щелку́шка, (*дѣтская игрушка*; || щелку́шка (*для щелка́нія орѣховъ*).

Cisnąć, жать, сжима́ть, дави́ть, сти́скивать, сда́вливать; || стя́гивать, зата́гивать; || тѣсни́ть, стѣсня́ть, си́льно наступа́ть, нападать; || **жать** рука́ми, выжима́ть. **Trzewik ciśnie**, башма́къ жмётъ (*ногу*). **Cisnąć cy rynę**, выжима́ть, дави́ть лимо́нъ. **Potrzeba go ciśnie**, нужда́ одолѣва́етъ его́. **Cisnąć kogo na co** *или* **do czego**, принужда́ть, вынужда́ть, принево́ливать кого́ къ чему́-либо, ната́лкивать на что́-либо. || **Cisnąć się**, жа́ться, тѣсни́ться; || торопи́ться, спѣши́ть; || пробива́ться, раста́лкивать; || вва́зываться, впу́тываться, втира́ться. **Cisnąć się przez tłum**, раста́лкивать толпу́, пробива́ться сквозь толпу́. **Tłum cisnął się do niego**, толпа́ бро́сплась къ нему́, толпа́ тѣснилась вокру́гъ него́. **Wszędzie się ciśnie**, онъ повсю́ду втира́ется, впу́тывается не въ своё дѣло.* **Różne myśli cisnęły mu się do głowy**, ра́зныя мы́сли верте́лись, броди́ли въ его́ головѣ.

Ciśnienie, **-nia**, *ср. см.* **Ciskanie**. давле́ніе, гнете́ніе, (*во́здуха*); || * притѣсне́ніе.

Cisowy, ти́совый, принадлежа́щій ти́совому де́реву.

Cisza, -y, *ж.* тишь, тишина́, споко́йствіе, безмятёжность; || *Морс.* штиль, безвѣтріе.

Ciszeć *см.* **Cichnąć.**

Ciszkiem, *Нар.* тишко́мъ, тайко́мъ, тишько, скрытно.

Ciszyć, **Ciszyć się**, *см.* **Uciszać**, **Uciszać się.**

Cito (bardzo pilno), ну́жное. **Citissimo**, весьма́ ну́жное.

Ciuciubabka, -i, *ж.* жму́рки *см.* **Babka.**

Ciułać, **Uciułać**, копи́ть, скопи́ть, бере́чь, сбере́чь.

Ciupa, -y, *ж.* кану́ра; || **лачу́га**; || дыра́, нора́; || тюрьма́, темни́ца; || * глупе́цъ, простофи́ля.

Ciura, **Ciora**, -y, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || о́лухъ, пе́нтюхъ.

Ciurczeć, **Ciorczeć**, **Ciurkać**, струи́ться, течь ручьёмъ.

Ciurkiem, **Ciórkiem**, **Czurkiem**, струёю, ручьёмъ, обильно. **Polała się krew ciurkiem**, полила́сь кровь струёю.

Ciurma, -y, *ж. Собир.* гале́рные ка́торжники.

Ciżba, -y, *ж.* да́вка, толпа́, тѣснота́.

Ciżmy, **Czyzmy**, *род. п.* **Ciżem**, *мн.* венге́рскіе полусапоги.

Cklić się. **Cknić się**, чу́вствовать тошноту́, по́зывъ на рво́ты; || чу́вствовать оскомину; || * **Cknąć sobie**, скуча́ть. **Ckni mu się**, его́ тошни́тъ.

Ckliwie, **Ckliwo**, *Нар.* отврати́тельно, противно, омерзи́тельно; || то́шно; || * ску́чно, вя́ло, по́шло, глу́по. **Ckliwo mi**, мнѣ то́шно. **Ckliwie mówić**, вя́ло говори́ть.

Ckliwość, -ści, *ж.* прито́рность, безвку́сіе; || тошнота́, дурнота́; || *ску́ка, отвраще́ніе, омерзѣніе; || * вя́лость, по́шлость, глу́пость. **Ckliwość mię bierze**, чу́вствую отвраще́ніе, тошноту́. **Ckliwość sprawiać**, производи́ть тошноту́. **Ckliwość morska**, морска́я болѣзнь.

Ckliwy, **Cknay**, безвку́сный, прито́рный; || возбужда́ющій тошноту́, отврати́тельный, омерзи́тельный; || ску́чный, вя́лый, по́шлый, глу́пый.

Cknąć się, *см.* **Cklić się.**

Clarz, -a, *м. см.* **Celnik.**

Cliś, налага́ть тамо́женную по́шлину; || плати́ть по́шлину.

Cło, -a, *ср.* тамо́женная по́шлина, мытъ. **Cło wychodowe**, отпускна́я по́шлина. **Cło wchodowe**, ввозная по́шлина. **Cło przechodowe**, транзи́тная по́шлина; || тамо́жня; || по́шлинная става́. **Urzędnik przy cle**, тамо́женный чино́вникъ.

Cma, -y, *ж.* тьма, темнота́, мракъ; || неопредѣлённое мно́жество, толпа́, ку́ча; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; || при́зракъ, привиде́ніе.

Cmentarz, -a, *м.* кладби́ще, погостъ; || **Cmentarz żydowski**, *см.* **Okopisko.**

Cmentarzowy, кладби́щенскій.

Ćmiakać, ча́мкать.

Ćmić, помрача́ть, затемня́ть, затмѣва́ть, заслоня́ть; || ослѣпля́ть *см.* **Zaćmić**, **Przyćmić.** || **Ćmić się**, помрача́ться, тем-

kѣ́ть, **затемня́ться**, **затмѣва́ться**, **тускне́ть**, **заслоня́ться**.

Ćmiel, Czmiel, *см.* **Trzmiel.**

Ćmokać, Ćmoknąć, чмо́кать, чмо́кнуть.

Cnota, -y, *ж.* добродѣтель, до́блесть; || си́ла, свойство, ка́чество, *см.* **Moc, Własność.**— *Посл.* **Jest to cnota nad cnotami trzymać język za zębami,** ѣшь пирогъ съ грибами, а языкъ держи́ за зубами.

Cnotka, -i, *ж. Умен.* мни́мая, ло́жная добродѣтель.

Cnotliwie, *Нар.* **добродѣтельно, до́блестно.**

Cnotliwość, -ści, *ж.* благонра́вie, непоро́чность нра́вовъ, стремле́ніе къ добру́ и къ избѣжа́нію зла, ка́чество добродѣтельнаго.

Cnotliwy, *Стар.* **Cnotny,** добродѣтельный, до́блестный.

Cny, досто́йный, почте́нный, че́стный, благоро́дный; || похва́льный, достохва́льный, сла́вный, достосла́вный, *см.* **Zacny.**

Co, что, *род. п.* **czego,** чего. **Kobiéta co ma staranie o gospodarstwie,** же́нщина, которая забо́тится о хозя́йствѣ. **Człowiek coś go widział,** человѣкъ, котораго ты ви́дѣлъ. **Co było żołnierzy, pozabijać kazał,** онъ приказа́лъ уби́ть всѣхъ солда́тъ, ско́лько ихъ ни было. **Krzyczał co gardła,** кричалъ во всё го́рло. **Co się upił, to upił,** напился, такъ напился! *Послов.* **Co kraj, to obyczaj,** что́ го́родъ, то но́ровъ, что́ дере́вня, то обы́чай. **U niego co słowo, to kłamstwo,** что ни ска́жетъ, то солжётъ. **Co mu o tém wspomnieć, to płacze,** какъ то́лько напо́мнишь ему́ объ э́томъ, то онъ пла́четъ. **Co inszego,** э́то дѣло друго́е. **Z tym urzędem mam co czynić,** съ э́той до́лжностію у меня́ мно́го дѣла. **Jest wam czego zazdrościć,** есть въ чёмъ вамъ позави́довать. **Niema za co dziękować mu,** не́ за что благодари́ть его́. **Mamy z czego żyć,** у на́съ есть чѣмъ жить. **Daj mi co pieniędzy,** да́йте мнѣ нѣсколько де́негъ. **Co bądź,** *или:* **bądź co, byle co,** что́ бы ни было, что́-нибудь. **Daj mi co bądź,** дай мнѣ что́-нибу́дь. **Nie mam co robić,** мнѣ не́чего дѣлать. **Co dzień, co dnia,** ка́ждый день, ежедне́вно; **co tydzień, co tygodnia,** ка́ждую недѣлю, еженедѣльно; **co miesiąc, co miesiąca,** ка́ждый мѣсяцъ, ежемѣсячно. **Co pierwszy miesiąca,** въ ка́ждое пе́рвое число́ мѣсяца. **Co trzy dni,** чрезъ ка́ждые три дня. **Co miał brat mój przyjść, to tylko człowiek od niego przyszedł,** вмѣсто того́ что́бы придти́ бра́ту, отъ него́ пришелъ человѣкъ (*слуга́*). **Coby się miał uczyć, to się bawi,** вмѣсто того́ что́бы учи́ться, онъ рѣзвится. **Co tylko, tylko co,** то́лько что. **Tylko com nie upadł,** чуть было не упа́лъ я. **Co do mnie, ja się zgadzam,** что́ каса́ется меня́, я согла́сенъ. **Zginęli co do jednego,** всѣ погибли до одного́. **Co tu kłopotu,** ско́лько тутъ хлопо́тъ! **Co wdzięków,** ско́лько пре́лестей! **Co tu tego,** како́е тутъ мно́жество! **Co to za bezwstydność,** что́ за безстыдство! **Co się ociągasz,** что́ ты ме́длишь, зачѣмъ ты ме́длишь? || **Cóż** (*вм.* **jakże**), что́ жъ, ка́къ же? **Cóż, podoba ci się Warszawa?** Что́ жъ, нра́вится тебѣ Варша́ва? **Cóż, kiedy biedny,** что́ жъ дѣлать, е́сли онъ бѣденъ? **A to czemu,** *или* **A to dla czego?** Отъ чего́ же э́то, *или* для чего́ же э́то? **O co pójdziem o zakład?** О чёмъ бу́демъ би́ться объ закла́дъ? **Ocz** (*вм.* **O co**), о чёмъ? **pocz,** (*вм.* **po co**), зачѣмъ? **przecz** (*вм.* **przez co**), отъ чего́? **zacz** (*вм.* **za co**), за что́? **Coć,** *сокращено вм.* **co ci, co tobie? Coć jest, że się krzywisz,** что́ тебѣ, что́ съ тобо́ю, что ты крив и́шься? || *См.* **Coś.**

Codzień, Codziennie, *Нар.* ка́ждый день, каждодне́вно, ежедне́вно, вседне́вно.

Codzienny, ежедне́вный, каждодне́вный, повседне́вный; || насу́щный (*хлѣбъ*).

Cofać, cofnąć, взять обра́тно, наза́дъ; || выводи́ть, вы́вести; || отзыва́ть, отозва́ть; || отмѣня́ть, отмѣни́ть, уничтожа́ть, уничто́жить. **Cofnąć słowo,** не устоя́ть въ сло́вѣ, не сдержа́ть обѣща́нія. **Cofnąć co się powiedziało,** отпере́ться, отре́чься отъ свои́хъ словъ. **Cofnąć rozkaz,** отмѣни́ть приказа́ніе. **Cofnąć zegar,** поста́вить часы́ назадъ, *или* уба́вить ходу у часо́въ. **Cofnąć końmi,** попя́тить, осади́ть лошаде́й. **Cofnąć posła,** отозва́ть посла́нника. **Cofnąć bataljon z wioski,** вы́вести батальо́нъ изъ дере́вни. **Cofnąć tłum,** заста́вить толпу́ пода́ться наза́дъ, попя́титься. || **Cofać się, cofnąć się,** удаля́ться, удали́ться; || отступа́ть, отступи́ть, ретирова́ться; || пя́титься, попя́титься, подава́ться, пода́ться назадъ; || * отпира́ться, отпере́ться, отрека́ться, отре́чься (*отъ своихъ словъ*), отступа́ться, отка́зываться, отказа́ться (*отъ чего*).

Cofanie, Cofnienie, -nia, *ср.* взя́тіе наза́дъ, обра́тно; || отозва́ніе; || отмѣна, уничтоже́ніе; || оса́дка (*лошаде́й, экипажа*). || **Cofanie się,** отступле́ніе, отрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || *см.* **Odskok.**

Cofnięty, Cofniony, взя́тый наза́дъ, обра́тно; возвращённый; || отозванный; || отмѣнённый, уничто́женный; || удалённый; || выведенный, *см.* **Oswobodzony.**

Cofny, отрѣши́мый, уничтожа́емый, *см.* **Niecofny.**

Cogodzinnie, *Нар.* ежеча́сно, всеча́сно.

Cogodzinny, ежеча́сный, всеча́сный.

Cokolwiek, *род. п.* **Czegokolwiek,** нѣсколько, мало́-мальски, ско́лько-нибу́дь. **Jeżeli mam cokolwiek wiary u ciebie,** е́сли ты хоть ско́лько-нибудь вѣришь мнѣ. **Cokolwiek przedsięwezmiesz, zawsze ci się uda,** что́бы ты ни предприня́лъ, всё тебѣ уда́стся. **Cokolwiek bądź,** что́ бы ни было, что́ бы ни случи́лось. **Daj mu cokolwiek bądź,** дай ему́ что́-нибу́дь ||

Умен. **Cokolwieczek**, немно́жечко, кро́шечку.

Cokół, Cokuł, -a, *м. Архит.* цо́коль.

Colis (Kolis), *Ком.* ме́сто, ки́па, я́щикъ, свёртокъ съ това́ромъ.

Co-li, *см.* Li.

Comber, Czomber, -bra, *м.* (оши́бочно пи́шутъ: Cząber), спина́ (*зайца, оленя и пр.*); || *Област.* четвёртъ ма́сляной неде́ли; | пиру́шка въ э́тотъ день.

Comiesięcznie, *Нар.* ежеме́сячно, ка́ждый ме́сяцъ.

Comiesięczny, ежеме́сячный.

Cominutnie, *Нар.* ка́ждую мину́ту, ежемину́тно.

Cominutny, ежемину́тный.

Commitativ, *см.* Kommitent.

Comptant, нали́чныя де́ньги. **Per Comptant**, нали́чными де́ньгами.

Compto, *см.* Konto.

Coniedzielnie, *Нар.* ка́ждое воскресе́нье, въ ка́ждое воскресе́нье.

Coniedzielny, ка́ждое воскресе́нье быва́ющій.

Conocnie, *Нар.* ка́ждую ночь.

Conocny, ка́ждую ночь быва́ющій.

Córa, -y, Córka, -i, *ж.* дочь.

Coraz, бо́лѣе и бо́лѣе, ка́ждый разъ бо́лѣе и бо́лѣе.

Córeczka, -i, Córunia, -ni, Córuś, -si, *ж. Умен.* до́чка.

Córczyn, Córeczny, дочёрнинъ, дочёрній.

Corocznie, *Нар.* ка́ждый годъ, ежего́дно.

Coroczny, ежего́дный.

Corpus delicti, существо́ преступле́нія, поли́чное.

Coś, Cosiś, *род. п.* **Czegoś, czegosiś**, что́-либо, что́-нибудь, кое-что́, что́-то, не́что, ка́къ-то. **Mam ci coś powiedzieć**, мнѣ ну́жно кое-что́ сказа́ть тебѣ́. **Zapewne to coś zabawnego**, э́то должно́ быть что́-то заба́вное, смѣшно́е. **Byłem czemsiś, и я имѣ́лъ ко́е-како́е значе́ніе, и я что́-нибу́дь зна́чилъ. Ma coś czarującego w twarzy**, въ ея́ лицѣ́ есть что́-то очарова́тельное. **Coś nie przychodzi, coś go nie widać**, что́-то онъ не прихо́дитъ, *или* что́-то не ви́дно его́. **Coś mu się to nie podobało**, ка́къ-то э́то не понра́вилось ему́.

Cotrzeciodzienny, быва́ющій *или* случа́ющійся ка́ждые три дня.

Cotrzecioletni, быва́ющій *или* случа́ющійся ка́ждые три го́да.

Cotygodniowy, еженедѣльный.

Cóż, *см.* **Co**.

Cuch, -u, *м.* **Cuchnienie, -nia, Cuchnięcie, -cia**, *ср.* вонь, зловоніе, смрадъ, дурно́й за́пахъ; || *см.* **Czuch**.

Cuchnąć, вони́ть, провони́ть, смердѣть, испуска́ть дурно́й за́пахъ, проту́хнуть.

Cuchnący, вонючій, смра́дный, зловонный, проту́хлый.

Cucić, буди́ть, пробужда́ть; || приводи́ть въ чу́вство; || * оживля́ть, возбужда́ть, ободря́ть || **Cucić się**, пробужда́ться, просыпа́ться; || приходи́ть въ чу́вство; || *оживля́ться, ободря́ться, *см.* **Ocucić, Ocucić się, Ocknąć się, Budzić**.

Cud, -u, *м.* чу́до, ди́во. **To cud piękności**, э́то чу́до красоты́. **Cuda sztuki, чудеса́ искусства. Cudem uszedł śmierci**, онъ каки́мъ-то чу́домъ избѣжа́лъ сме́рти. **Co za cud**, что за чу́до! что за ди́во! **Cudów dokazywać**, дѣлать чудеса́, отлича́ться, превзойти́ всѣ ожида́нія; твори́ть, производи́ть чудеса́. **Cudem się stało, że cię widzę**, э́то ди́во, что я ви́жу тебя́. * **Cuda wyprawiać, wyrabiać**, чуде́сить, прока́зничать.

Cudacki, Cudaczny, стра́нный, чу́дный, смѣшно́й, заба́вный; || необыкнове́нный, ди́вный, *см.* **Dziwaczny**.

Cudacznie, Pocudacku, *Нар.* смѣшно́, стра́нно, чудно́.

Cudactwo, -a, *ср. см.* **Dziwactwo**.

Cudaczeć, Cudaczyć się, чуде́сничать, чуде́сить, сумасбро́дничать, поступа́ть стра́ннымъ о́бразомъ, привере́дничать.

Cudaczka, -i, *ж.* чуда́чка, чуде́сница, прока́зница.

Cudak, -a, *м.* чуда́къ, чуде́сникъ, прока́зникъ.

Cudnie, *Нар.* чуде́сно, ди́вно; || чу́дно.

Cudność, -ści, *ж.* чуде́сность, ди́вность, чу́до, ди́во; необыкнове́нная красота́, верхъ соверше́нства

Cudny, чуде́сный, ди́вный, прекра́сный, *см.* **Cudowny**.

Cudo, -a, *ср. см.* **Cud**; || чудо́вище, чу́дище, страши́лище; || чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Cudotwór, -a, *м.* чудо́вище.

Cudotwórca, -y, *м.* чудотво́рецъ.

Cudotwórczy, Cudotwórny, чудотво́рный.

Cudotwórczyni, -ni, *ж.* чудотво́рица.

Cudotworność, -ści, *ж.* чудотво́рная си́ла.

Cudotworny, *см.* **Cudotwórczy**.

Cudotworstwo, *см.* **Cudotworność**.

Cudować, чуде́сить, чуде́сничать, *или* чу́дничать. || **Cudować się**, дивиться, удивля́ться.

Cudownie, *Нар. см.* **Cudnie**.

Cudowność, *см.* **Cudność**.

Cudowny, чуде́сный, чудотво́рный.

Cudzić, чи́стить скребни́цею (*лошадь*); || * приби́ть, околоти́ть, вздуть (*кого́*)

Cudzołożca, -y, Cudzołożnik, -a, *м.* прелюбоде́й, наруши́тель супру́жеской ве́рности.

Cudzołożki, *см.* **Cudzołożny**.

Cudzołożnica, -y, *ж.* прелюбоде́йка, наруши́тельница супру́жеской ве́рности.

Cudzołożniczy, незаконорожде́нный. **Dzieci cudzołożnicze**, незаконорожде́нныя де́ти.

Cudzołożnik, *см.* **Cudzołożca.**

Cudzołożny, прелюбодѣйный, прелюбодѣйственный; || **Cudzołożni**, незаконорождённыя дѣти.

Cudzołoztwo, **-a**, *ср.* прелюбодѣяніе, прелюбодѣйство, прелюбодѣйная связь.

Cudzołożyć, прелюбодѣйствовать, прелюбодѣйначать, нарушáть супрýжескую вѣрность. || **Cudzołożyć się**, безчéстить себя прелюбодѣйствомъ.

Cudzoziemczyzna, **-y**, *ж.* чужезéмщина.

Cudzoziemiec, **-mca**, *м.* чужезéмецъ, чужестрáнецъ, инострáнецъ, иноземецъ, пришлéцъ, инорóдецъ, иноплемéнникъ.

Cudzoziemka, **-i**, *ж.* чужезéмка, чужестрáнка, инострáнка, иноземка, инорóдка, иноплемéнница.

Cudzoziemski, чужезéмный, чужестрáнный, инострáнный, иноземный, инорóдный, иноплемéнный.

Cudzy, чужóй, чýждый, посторóнній.

Cudzysłów, **-owu**, *м. Грам.* ковычка, вноcный знакъ („ "); || ссылка, цитáта.

Cug, **-u**, *м.* упряжь, запрýжка; || цугъ; || тягá, сквознóй вѣтеръ, *см.* **Przeciąg.**

Cugiel, **-gla**, *м.* возжá, пóводъ. уздá, употребительнѣе во мн. числѣ: **Cugle**, **-gli**, вóзжи. * **Cugle komu skrócić**, обуздáть кого, держáть въ рукáхъ, не давáть емý вóли. **Cugli komu popuścić**, дать комý вóлю. **Puścić cugle namiętnościom**, дать вóлю своймъ страстямъ. **Popuszczać cugle koniowi**, опустúть поводья у лóшади, дать ей вóлю.

Cugowy, упряжнóй.

Cukier, **-kru.** *м.* сáхаръ.

Cukierek, **-rka**, *м.* конфéтка. **Cukierki**, **-ów**, *мн.* конфéкты, конфéты, слáсти.

Cukiernia, **-ni**, *ж.* кондúторская, кандúтерская.

Cukiernica, **-y**, **Cukierniczka**, **-i**, *ж.* сáхарница; || жена́ кондúтора, кандúтера.

Cukiernicki *см.* **Cukierniczy.**

Cukiernictwo, **-a**, *ср.* кандúтерское искýсство.

Cukierniczek, **-czka**, *м.* мáльчикъ прислýживающій въ кандúтерской.

Cukierniczka, *см.* **Cukiernica.**

Cukierniczy, **Cukiernicki**, кондúторскій, кандúтерскій.

Cukiernik, **-a**, *м.* кандúтеръ, кондúторъ. конфéтчикъ.

Cukrować, положúть сáхару (*во что́*), приправлять сáхаромъ, обсáхаривать, насáхаривать. || **Cukrować się**, **Cukrowacieć**, обсáхариваться.

Cukrowanie, **-nia**, *ср.* обсáхариваніе, приправлéніе сáхаромъ

Cukrowany, обсáхаренный, приправленный сáхаромъ.

Cukrowarz, **-a**, *м.* сахарóваръ.

Cukrowaty, сáхаристый.

Cukrownia, **-ni**, *ж.* сáхарный завóдъ, сахарóварня.

Cukrowny, насáхаренный, подслащённый.

Cukrowy, сáхарный; || слáдкій.

Cukry, **-ów**, *мн.* конфéкты.

Cukrzeć, обсáхариваться.

Cukrzyć, *см.* **Cukrować.**

Cukuł, **-u**, *м. Архит. см.* **Cokół.**

Culag, **-u**, *м.* **Culaga**, **-i**, *ж.* прибáвка къ жáлованью.

Cuma, **-y**, *ж.* причáл, верёвка *или* канáть, котóрымъ прикрѣпляется сýдно къ бéрегу.

Cumować, причáливать, привязывать сýдно причáломъ.

Cumowanie, **nia**, *ср.* причáливаніе, привязываніе сýдна причáломъ.

Cup! *Звук. см.* **Łup.**

Cupać, **(za kim)**, подкрáдываться (*къ кому́*).

Cupel, *см.* **Cypel.**

Cwał, **Czwał**, **-u**, *м.* галóпъ, опóръ, скачь. **Puścić się cwałem**, пустúться вскачь, во вѣсь опóръ.

Cwalichowy, тúковый, затрапéзный.

Cwałować, скакáть галопúровать.

Cwelich, **-u**, *м.* тикъ, затрапéзъ (*матéрія*).

Cwiartka, **-i**, *ж.* чéтверть, четвёртая часть, дóля, || четвёртка, четвертýшка. **Cwiartka papieru**, четвёртка листá бумáги. **Cwiartka cieleciny**, перéдняя *или* зáдняя часть телятины. **Dzieło to wyszło we ćwiartce**, э́та книга вышла въ четвёртую дóлю листá, въ четвёртку.

Cwiartkowy, четвертнóй. **Książka ćwiartkowa**, книга въ четвёртку.

Ćwiczenie, **-nia**, *ср.* упражнéніе, тѣлéсное упражнéніе; || занятіе; || трудъ, рабóта; || обучéніе, наставлéніе; |дрессирóвка; || упражнéніе (*въ найкахъ, искýствахъ*); || обучéніе (*лóшади*); || бичевáніе, хлестáніе, стеганіе, сѣчéніе (*рóзгами*). * **Wziął ćwiczenie**, его высѣкли рóзгами.

Ćwiczony, опытный, искýсный, обучённый, знающій; || дрессирóванный (*о собакѣ*); || выѣзженный, объѣзженный (*о лóшади*); || высѣченный (*рóзгами*).

Ćwiczyć, упражнять, обучáть, шкóлить; || бичевáть, хлестáть, стегáть, сѣчь (*рóзгами*). **Ćwiczyć pamięć**, упражнять пáмять. **Ćwiczyć żołnierzy**, обучáть солдáтъ. **Ćwiczyć konia**, выѣзжáть, объѣзжáть лóшадь. **Ćwiczyć psy**, дрессировáть собáкъ. || **Ćwiczyć się**, упражняться, обучáться, пріучáться, практиковáться; || *см.* **Biczować się.**

Ćwiczyciel, **-a**, *м.* настáвникъ, учúтель.

Ćwiczycielka, **-i**, *ж.* настáвница, учúтельница.

Ćwieczek, **-czka**, *м. Умен.* гвóздикъ, гвоздóкъ, гвоздóчекъ. * **Ma ćwieczek**, онъ помѣшанъ, не въ своёмъ умѣ.

Ćwieczkować, *см.* **Ćwiekować.**

Ćwieczysty, обúтый гвоздúми.

Ćwiek, -a, *м.* гвоздь. * **Wbić komu ćwieka**, овада́чить кого́-нибу́дь. **To nie lada ćwiek**, э́то не шу́тка, есть о чёмъ поду́мать!

Ćwiekarczyk, -a, *м.* подмасте́рье гвоздо́чника, гвоздаря́.

Ćwiekarka, -i, *ж.* жена́ гвоздо́чника, гвоздаря́.

Ćwiekarnia, -ni, *ж.* гвоздо́чный заво́дъ, гвоздиль́ня.

Ćwiekarski, гвоздо́чный.

Ćwiekarstwo, -a, *ср.* гвоздо́чное мастерство́; || гвоздо́чный заво́дъ.

Ćwiekarz, -a, *м.* гвоздо́чникъ, гвоздарь.

Ćwiekować, **Ćwieczkować**, обива́ть гвоздя́ми; || * бить, тузи́ть, колоти́ть, дубасить.

Ćwierć, -ci, *ж.* че́тверть, четвёртая часть.

Ćwierćarkuszowy, составля́ющій четвёртую до́лю, четвёртку листа́.

Ćwierćbeczek, -czka, *м. см.* **Antał**.

Ćwierciokrąg, -ęgu, *м.* че́тверть кру́га, *см.* **Kwadrans**.

Ćwierciowy, четвертно́й.

Ćwierćrocznie, *см.* **Kwartalnie**.

Ćwierćroczny, *см.* **Kwartalny**.

Ćwierczeć, **Ćwierkać**, **Ćierkać**, **Ćwierknąć**, сверча́ть, свиристѣть, верещать (*о сверчкѣ*); || чири́кать, чилика́ть (*о воробьѣ*).

Ćwierk, -u, *м.* сверча́ніе (*сверчка́*).

Ćwierkanie, -nia, *ср.* сверча́ніе (*сверчка́*); || чири́каньe (*воробья́*).

Ćwiertnia, -ni, *ж.* сетьё (*Стар. мѣра 12 четвериковъ*).

Ćwiertować, четвертова́ть.

Ćwiertowanie, -nia, *ср.* четвертова́ніе.

Ćwik, -a, *м.* полукапло́нъ, полухолощённый пѣту́хъ; || **Stary ćwik**, ста́рый и о́пытный солда́тъ; || * ста́рый распу́тникъ; хитре́цъ, лука́вецъ; тёртый кала́чъ; || ста́рый карпъ (*рыба*); || лабе́тъ (*ка́ртоин. игра́*).

Ćwikła, -y, *ж.* свёкла, *см.* **Burak**; || свекло́вица.

Ćwiklany, свекло́вичный, свеко́льный.

Ćwikiel, -kla, *м.* стрѣлка у чулка́, клинъ у руба́хи, у пла́тья и пр., *см.* **Klin**.

Ćwintnal, -a, *м.* деревя́нный гвоздь на суда́хъ, къ кото́рому привя́зываются кана́ты.

Ćwizgult, -u, *м.* золота́я бить, листово́е зо́лото, подло́женное серебро́мъ.

Cyanek, -nku, *м. Хим.* синеро́дная кислота́. **Cyanek potaszu**, синеро́дное ка́ли.

Cybant, -a, *м.* рвань, обо́йма, скоба́, желѣзная ско́бка съ ушка́ми, служа́щая къ скрѣпле́нію колёсныхъ ободо́въ и шинъ, *см.* **Wyrwań**.

Cybet, *см.* **Zybet**.

Cybora, -y, *ж. Бот.* морско́й си́тникъ (*расте́ніе*).

Cyborjum, *Нескл. Церк.* даронос́ица, ковче́гъ, въ кото́ромъ но́сятъ запа́сные Дары́.

Cybuch, -a, *м.* чубу́къ.

Cybuchowy, чубу́чный.

Cybula, -l, *ж.* лукъ (*расте́ніе*), *см.* **Cébula**.

Cybuszek, -szka, *м. Умен.* чубучёкъ.

Cyc, -u, *м.* си́тецъ, вы́бойка (*родъ матеріи*).

Cyc, -a, *м.* ти́тька, грудь (*у же́нщины*), *см.* **Cycek**; || вы́мя (*у живо́тныхъ*).

Cycać, соса́ть грудь (*у кого́*), *см.* **Ssać**.

Cycal, -a, *м.* сосу́нъ; || * нѣжо́нка, ба́ловень.

Cycasty, тити́стый.

Cycek, -cka, *м.* ти́тька (*у же́нщины*); || сосо́къ (*у живо́тныхъ*).

Cyckowy, ти́течный, соско́вый.

Cycoch, -a, Cycoń, -nia, *м. см.* **Cycal**.

Cycowaty, сосково́атый.

Cycowy, ситцевый, вы́бойчатый.

Cyfra, -y, *ж.* ци́фра, чи́сленный знакъ; || шифръ, та́йное письмо́; || вензель, вензело́вое и́мя; || * нуль, *см.* **Zero**. **Być cyfrą**, быть ничто́жнымъ человѣкомъ, ничто́жнѣйшею ли́чностію.

Cyfrować, цифрова́ть, счита́ть ци́фрами; || написа́ть ци́фрами (*письмо́*); || *Муз.* шифрова́ть, цифрова́ть.

Cyfrowanie, -nia, *ср.* цифрова́ніе; || нумерова́ніе, нумера́ція; || поме́та.

Cyfrowy, цыфирный.

Cyga -i, *ж.* кубарь; волчо́къ, *см.* **Bąk**, **Fryga**.

Cygan, -a, *м.* цыга́нъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Cyganek, -nka, *м.* складно́й но́жикъ.

Cyganić, цыга́нить, пересмѣха́ть, пересужда́ть.

Cyganię, -ęcia, *ср.* цыганёнокъ.

Cyganka, -i, *ж.* цыга́нка; || * обма́нщица, плуто́вка.

Cyganski, цыга́нскій.

Cygaństwo, -a, *ср.* цыга́нство, плутовство́, обма́нъ.

Cykada, **Cykata**, -y, *ж.* цука́тъ, лимо́нная ко́рка въ са́харѣ.

Cygaro, -a, *ср.* сига́ра, сига́рка, цига́ра.

Cykl, -u, *м. Астрон.* кругъ (*со́лнечный*); || **Cykl epiczny**, эпи́ческій циклъ.

Cykliczny, цикли́ческій (*о поэтахъ*).

Cyklop, -a, *м.* цикло́пъ (*одноглазый великанъ*); || цикло́пъ, одноглазка (*раковина*); || * одноглазый (*человѣкъ*).

Cyklopejski, циклопи́ческій.

Cykorja, -ji, *ж. Бот.* цико́рій; || цико́рный ко́фе.

Cykorjowy, цико́рный.

Cykuta, -y, *ж. Бот.* *см.* **Świnia**, **Wesz**; || болиголо́въ, оме́гъ; || цику́та, вѣхъ (*расте́ніе и отрава*).

Cyl, *см.* **Cél**.

Cylować, *см.* **Célować**.

Cylinder, -dra, *м.* валъ, цили́ндръ; || като́къ; || кру́глая шля́па.

Cylindrowy, цилиндри́ческій.

Cylindryczny, *см.* **Cylindrowy**.

Cymbał, -u, *м.* употребительнѣе во мн. ч. **Cymbały**, -ów, цымба́лы, *Муз.*; || **Cymbał zegarowy**, бой, босво́й прибо́ръ (*въ часа́хъ*);

|| * *Прост.* за́дница; || **Cymbał, -a,** *м.* глупе́цъ, остоло́пъ.

Cymbalista, -y, *м. Муз.* цымбали́стъ.

Cymborjum, *см.* **Cyborjum.**

Cyment, *см.* **Cement.**

Cymes, *Нескл.* употребля́ется въ слѣ́дующемъ жидо́вскомъ выраже́ніи: **Sam cymes,** прія́тнѣе ничего́ не мо́жетъ быть; са́мое лу́чшее, лу́чше нельзя́; са́мый смакъ.

Cyna, -y, *ж.* о́лово. **Cyna płatkowa do zwierciadeł,** зерка́льная фо́льга. **Cyną pobielać,** луди́ть.

Cynadry, -ów, *мн. Рыб.* потроха́ изъ трески́; || по́чки, *см.* **Nerki.**

Cynamon, -a, *м.* кори́чневый лавръ (*де́рево*); || кори́ца.

Cynamonówka, Cynamonka, -i, *ж.* вино́, насто́янное на кори́цѣ, кори́чневая насто́йка.

Cynamonowy, кори́чневый, кори́чный, сво́йственный кори́цѣ, пригото́вленный изъ кори́цы, имѣ́ющій цвѣтъ кори́цы. **Drzewo cynamonowe,** кори́чневое де́рево. **Kora cynamonowa,** кори́ца.

Cyndal, Cyndał, *см.* **Sandal.**

Cyndalowy, *см.* **Sandalowy.**

Cynfolja, *см.* **Cynofolja.**

Cyngiel, -gla, *м.* спускова́я соба́чка (*у ружья́*).

Cynk, -u, *м.* цинкъ, шпіау́теръ

Cynkować, цинкова́ть; || *Горн.* ковать желѣ́зо, обмина́ть кри́цу подъ кри́чнымъ мо́лотомъ.

Cynkowy, ци́нковый.

Cynober, -bru, *м. Хим.* ки́новарь.

Cynobrowy, ки́новарный.

Cynofolja, -ji, *ж.* оловя́нные листы́.

Cynować, луди́ть.

Cynowy, оловя́нный.

Cypel, -pla, *м.* мысъ, носъ, *см.* **Przylądek;** || гре́бень, верши́на (*горы́, ска́лы*).

Cyprys, -a, *и́ли* **u,** *м.* кипари́съ (*де́рево*).

Cyprysowy, кипари́совый, кипари́сный.

Cyra, Céra, -y, *ж.* што́панье, почи́нка, *см.* **Cyrować;** || рубе́цъ на лицѣ́, шрамъ.

Cyranka, -i, *ж. Зоол.* чиро́къ (*ма́лая у́тка*).

Cyrenejskie ziele, *Бот.* чо́ртово дерьмо́ (*расте́ніе*).

Cyrk, -u, *м.* циркъ (*для разли́чныхъ зрѣ́лищъ*), *см.* **Igrzysko.**

Cyrkiel, Cérkiel, -kla, *м.* ци́ркуль.

Cyrkielnik, Cérkielnik, -a, *м.* ма́стеръ математи́ческихъ инструме́нтовъ, ци́ркулей и пр.

Cyrklować, Cérklować, вымѣря́ть, размѣря́ть ци́ркулемъ.

Cyrklowy, ци́ркульный.

Cyrkuł, -u, *м. см.* **Koło, Obwód;** || о́кругъ; || уча́стокъ, часть го́рода, кварта́лъ.

Cyrkulacja, -ji, *ж.* обраще́ніе, оборо́тъ; || * ходъ; || движе́ніе, проѣ́здъ, ходьба́. **Cyrkulacja krwi,** кровообраще́ніе.

Cyrkularny, *см.* **Obwodowy;** || *см.* **Okólny.**

Cyrkularz, -a, *м. см.* **Okólnik.**

Cyrkulować, обраща́ться, дви́гаться; ходи́ть, ѣ́здить; || распространя́ться. *См.* **Biegać, Obiegać, Chodzić, Krążyć.**

Cyrkułowy, окружно́й, участко́вый.

Cyrograf, -u, *м. Стар.* двойна́я рукопи́сная крѣ́пость, заёмное обяза́тельство; кабала́; || за́пись свое́й души́ дья́волу.

Cyrografowy, относя́щійся къ заёмному обяза́тельству, *см.* **Cyrograf.**

Cyrować, Zacyrować, што́пать, зашто́пать, *см.* **Cérować.**

Cyrowanie, -nia, *ср.* што́панье, *см.* **Cérowanie.**

Cyrulicki, *см.* **Cyruliczy.**

Cyrulictwo, -a, *ср. см.* **Barwierstwo.**

Cyruliczek, -czka, *м.* цырю́льничій учени́къ.

Cyruliczka, -i, *ж.* жена́ цырю́льника.

Cyruliczy, Cyrulicki, цырю́льничій.

Cyrulik, -a, *м.* цырю́льникъ, брадобрѣ́й.

Cyś, -sia, *м. Умен.* сосо́къ, ти́течька.

Cysterna, -y, *ж.* водоёмъ, цисте́рна, водохрани́лище.

Cysterka, -i, *ж.* мона́хиня о́рдена св. Берна́рда.

Cysters, -a, *м.* мона́хъ о́рдена св. Берна́рда.

Cysterski, принадлежа́щій о́рдену св. Берна́рда.

Cyt! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молча́ть!

Cytacja, -ji, Cytata, -y, *ж.* ссы́лка, цита́та; || *Юрид.* по́зывъ, сро́чная, *см.* **Pozew.** || **Cytacja z Wirgiliusza,** ссы́лка на Вирги́лія.

Cytadela, -i, *ж.* цитаде́ль, крѣ́пость.

Cytara, *см.* **Cytra.**

Cytarzysta, *см.* **Cytrzysta**

Cytować, *Юрид.* позва́ть къ суду́; || ссыла́ться (*на авторо́въ*).

Cytowanie, -nia, *ср.* ссы́лка (*на а́втора*).

Cytr, -u, *м. Бот.* лимо́нное де́рево.

Cytra, Cytara, -y. *Муз.* ци́тра.

Cytrowy, лимо́нный; || лимо́ннаго цвѣ́та.

Cytryna, -y, *ж.* лимо́нъ.

Cytryniasty, имѣ́ющій видъ лимо́на.

Cytrynowy, лимо́нный, *см.* **Cytrowy. Sok cytrynowy,** лимо́нный сокъ, лимо́нная кислота́. **Kolor cytrynowy,** лимо́нный цвѣтъ.

Cytrzysta, -y, *м.* игра́ющій на ци́трѣ.

Cytwar, -u, *м. Бот.* цытва́ръ, цытва́рный ко́рень.

Cytwarowy, цытва́рный.

Cywa, Cywka, *см.* **Céwa.**

Cywilizacja -ji, *ж.* просвѣще́ніе, образо́ванность, цивилиза́ція; || гражда́нственность.

Cywilizować, Ucywilizować, просвѣща́ть, просвѣти́ть; образо́вывать, образова́ть; смягча́ть нра́вы; || **Cywilizować się,** просвѣща́ться, образо́вываться, цивилизова́ться.

Cywilizowanie, -nia, *ср. см.* **Cywilizacja.**

Cywilizowany, просвѣщённый, образо́ванный, цивилизо́ванный.

Cywilnie, *Нар.* по граждáнски, граждáнскимъ судóмъ. **Cywilnie zmarły**, осуждённый на граждáнскую смерть. **Cywilnie odpowiedzialny**, подлежáщій граждáнскому взысканію.

Cywilność, -ści, граждáнское сослóвіе; || свѣтское состоя́ніе; || граждáнственность.

Cywilny, граждáнскій, стáтскій. **Stan cywilny**, граждáнское сослóвіе. **Śmierć cywilna**, граждáнская смерть. **Ubiór cywilny**, стáтское плáтье. || **Cywilny, -ego**, *м.* стáтскій, невоéнный (*чиновникъ*); чáстный человѣкъ. **Być ubranym po cywilnemu**, одѣ́ться въ стáтское плáтье.

Czaban, -a, *м. Областн.* крýпный, большóй волъ (*подольскій*).

Czabanka, -i, *ж.* крýпная, большáя корóва (*подóльская*).

Czaber, -bru, Cząbr, -bru, *м. Бот.* Богорóдская трава́. **Cząber ogrodowy**, чабéръ.

Czach, -u, *м.* шáхта, рудокóпная я́ма.

Czad, *см.* **Swąd.**

Czaić się, сторожи́ть, караýлить; || подстерегáть; || поджидáть, дожидáться; || подкрáдываться, крáсться.

Czajczy, чáйкинъ, принадлежáщій чáйкѣ.

Czajka, -i, *ж. Зоол.* чáйка (*пти́ца*); || сýдно. **Most na czajkach**, мостъ судóвый, на судáхъ.

Czajkista, -y, *м.* служáщій на судáхъ, *см.* **Czajka.**

Czakan, Czekan, -a, *м.* чеканъ (*музык. инструмéнтъ*).

Czał, -u, *м. Неуп.* тылъ, *см.* **Tył.**

Czałbatka, Szczałbatka, -i, *ж. Неуп.* чéрепъ (*головнóй*).

Czamara, -y, *ж.* симáра, подря́сникъ; || длúнное покрывáло (*для умéршей жéнщины*).

Czamarka, -i, *ж.* родъ венгéрки.сертукá.

Czamboł, Czambuł, -u, *м.* набѣгъ, нашéствіе, вторжéніе. **W czamboł**, *Нар.* изобúльно, вдóволь; || во вéсь опóръ, вскачь, въ галóпъ. **W czamboł konia puścić (w cząwał)**, пустúть лóшадь во вéсь опóръ. **W czambule**, спѣшно, съ торопли́востію.

Czamlet, -u, *м. см.* **Kamlot.**

Czanka, -i, *ж.* мундштýчныя удилá.

Czapczyna, -y, *ж. Умен.* шляпёнка.

Czepczysko, -a, *ср.* шля́пища.

Czapeczka, -i, *ж.* шáпочка.

Czapecznik, -a, *м.* шáпочникъ.

Czapiga, *см.* **Czepiga.**

Czapka, -i, *ж.* шáпка; || *Хим.* **Czapka alembikowa**, колпáкъ (*у алéмбика*).

Czapkować, ни́зко клáняться (*кому́*).

Czapkowanie, -nia, *ср.* снятíе шáпки, ни́зкій поклóнъ.

Czapkowniś, -sia, Czapkujący, -ego, *м.* поклóнщикъ, низкопоклóнникъ.

Czapkowy, шáпочный.

Czapla, -i, *ж.* чáпля, цáпля, чапýра (*пти́ца*).

Czaplę, -ęcia, *ср.* мáленькая цáпля, цаплёнокъ.

Czapli, цáплинъ, принадлежáщій цáплѣ. **Kita czapla**, пукъ хвостовы́хъ пéрьевъ цáпли.

Czapnictwo, -a, *ср.* шáпочное мастерствó.

Czapniczy, шáпочный.

Czapnik, *см.* **Czapecznik.**

Czapracznik, -a, *м.* чапрáчный мáстеръ.

Czaprak, -a, *м.* чапрáкъ, попóна.

Czapstrzyk, *см.* **Capstrzyk.**

Czara, -y, *ж.* чáра, кýбокъ; || **Czara wulkanu**, жерлó, горловúна, крáтеръ (*у огнедышущей горы*).

Czary, -ów, *мн.* чáры, волшéбство, колдовствó, обая́ніе; || * очарова́тельность, прéлесть, *см.* **Urok.**

Czarci, чóртовъ, чертóвскій, дья́волскій, бѣсóвскій. **Czarcie łajno**, вонючая камéдь. *Бот.* **Czarci korzeń**, сúній кóрень, вóлчій кóрень (*растéніе*). **Czarcie jagody**, краса́вица, сóнная óдурь (*растéніе*).

Czarcik, -a, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Czarka, Czareczka, -i, *ж.* чáрка, чáрочка, стакáнчикъ; || *см.* **Filiżanka**; || *Бот.* **Czarki**, *мн.* червянúца (*растéніе*), *см.* **Czerwieniec, Miodunka.**

Czarniawość, -ści, *ж.* черновáтость; || смýглость (*лица́*).

Czarniawy, Czarnawy, Czernawy, черновáтый; || смýглый (*о цвѣтѣ лица́*), *см.* **Smagławy.**

Czarniuchny, Czarniutki, Czarniuteńki, Czarniusieńki, чёрненькій, чернёхонекъ, чернёшенокъ.

Czarno, *Нар.* черно́. **Czarno się nosić**, одѣ́ваться въ чёрное плáтье, ходúть въ чёрномъ. **Ufarbować na czarno**, вы́красить чёрною крáскою.

Czarnobarwny, Czarnobarwy, черноцвѣтный.

Czarnoblady, синевáтый, багрóвый.

Czarnobłękitny, темносúній.

Czarnobrewa, Czarnobrywa, -y, *Умен.* **Czarnobrewka, Czarnobrywka, -i**, *ж.* чернобрóвка.

Czarnobrewy, чернобрóвый.

Czarnobyl, -a, *м. Бот.* чернобы́льникъ (*растéніе*).

Czarnogłów, -owa, *м. Бот.* бедренéцъ (*растéніе*).

Czarnogłówka, -i, *ж. Зоол.* зúнька, синúца (*пти́ца*).

Czarnogłowy, черноголóвый.

Czarnokrusz, -u, *м. Минер.* смолúстая рудá.

Czarnoksięzki, чернокни́жный, чародéйный, волшéбный.

Czarnoksiężnica, -y, *ж.* чернокни́жница, волше́бница, чародѣ́йка, колду́нья, *см.* **Czarodziejka, Czarownica.**

Czarnoksiężniczy, *см.* **Czarnoksięzki;** || *см.* **Czarnoksiężnikowy.**

Czarnoksiężnik, -a, *м.* чернокни́жникъ, волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, *см.* **Czarodziej, Czarownik.**

Czarnoksiężnikowy, принадлежа́щій чернокни́жнику.

Czarnoksięztwo, -a, *ср.* чернокни́жество, чернокни́жіе, чёрная ма́гія, чародѣ́йство, волше́бство, колдовство́, *см.* **Czarodziejstwo, Czarownictwo, Czarowność.**

Czarnokwit, -u, *Бот.* двулепе́тникъ, колду́нова трава́, чаровни́ца.

Czarnolicy, смуглый (*лицо́мъ*).

Czarnomorski, Черномо́рскій.

Czarnomorzec, -orca, *м.* Черномо́рецъ, жи́тель берего́въ Че́рнаго мо́ря.

Czarnooki, черноо́кій, черноглазый.

Czarność, -ści, *ж.* чёрность, чернота́.

Czarnosiny, синева́тый, багро́вый.

Czarnowłosy, черноволо́сый.

Czarnoziem, -u, *м.* черноземъ.

Czarnucha, -y, *Умен.* **Czarnuszka, -i,** *ж. Бот.* черну́ха, черну́шка (*расте́ніе*); || спорынья́, головня́, ржа́вчина (*въ хлѣбѣ*).

Czarny, чёрный, чёренъ. **Czarny las,** чёрный, ли́ственный лѣсъ. *Охот.* **Jechać na czarne pole,** *или* **Na czarny zwierz jechać,** охо́титься на кабана́, на ве́пря. **Pokój wybity czarnem,** ко́мната, обитая чёрнымъ (*сукно́мъ и т. п.*). **Chodzić w czarném,** ходи́ть въ чёрномъ, носи́ть чёрное пла́тье. **Czarne na białem,** пи́сьменное обѣща́ніе, доказа́тельство на письмѣ. **Na czarno,** начерно́. *Бот.* **Czarne ziele,** вѣ́треница, сопъ, чёрное зе́лье.

Czarodziéj, чародѣ́й, волше́бникъ, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь.

Czarodziejka, -i, *ж.* чародѣ́йка, волше́бница, колду́нья; || * очарова́тельница.

Czarodziejski, чародѣ́йный, чародѣ́йственный; || очарова́тельный, волше́бный. *см.* **Czarowny, Czarujący.**

Czarodziejsko, *Нар.* волше́бнымъ о́бразомъ.

Czarodziejstwo, -a, *ср.* чёрная ма́гія, чародѣ́йство; || * волше́бство, очарова́ніе.

Czarować, Oczarować, Zaczarować, чарова́ть, зачаро́вывать; околдо́вывать, околдова́ть; по́ртить, испо́ртить; || * очаро́вывать, очарова́ть; обвора́живать, обворожи́ть; прельща́ть, прельсти́ть; восхища́ть, восхи́тить, *см.* **Omamić.**

Czarowanie, *см.* **Oczarowanie.**

Czarownica, -y, *ж.* колду́нья волше́бница, чародѣ́йка, ворожея́, зна́харка.

Czarowniczy, чародѣ́йственный, волше́бный, магическій.

Czarownie, *Нар.* магически, си́лою волше́бства, волше́бно.

Czarownik, -a, *м.* волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь; || *Бот. см.* **Czarnokwit.**

Czarowny, волше́бный, чародѣ́йный; || * очарова́тельный, восхити́тельный, плѣни́тельный, обворожи́тельный.

Czart, -a, *м.* чёртъ, *см.* **Bies, Djabeł Licho.**

Czartopłoch, -a, *м. Бот.* чертополо́хъ; || родъ ядови́тыхъ гриво́въ, (*мухоморы и поганки*); || древе́сная гу́бка; || * заклина́тель бѣсо́въ.

Czartostwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина; || *Собир.* че́рти, дья́волы.

Czartowski, Czartowy, черто́вскій, дья́вольскій, *см.* **Czarci, Djabelski.**

Czarujący, очарова́тельный, обворожи́тельный.

Czas, -u, *м.* вре́мя. **Czas jakiś,** *или* **jakiś czas,** нѣкоторое вре́мя, въ продолже́ніе нѣкотораго вре́мени. **Będzie na to czas,** на э́то ещё бу́детъ вре́мя. **W krótkim czasie,** въ ско́ромъ вре́мени, въ коро́ткое вре́мя. **W on czas,** *или* **onego czasu,** въ то вре́мя. **Za naszych czasów,** въ на́ше вре́мя, въ на́ши времена́, въ нашъ вѣкъ. **Za czasów Augusta,** во времена́ Августа. **Od tego czasu,** съ того́ вре́мени, съ тѣхъ поръ, отны́нѣ **Do tego czasu,** до того́ вре́мени, до си́хъ поръ, *см.* **Dotychczas, Do czasu,** вре́менно, на вре́мя, до поры́ до вре́мени. **Przed niedawnym czasem,** въ неда́внее вре́мя, неда́вно тому́ наза́дъ. **Jeszcze na czas zajdziemy,** мы придёмъ ещё во́ время, въ по́ру. **Przed czasem,** преждевре́менно, заблаговре́менно, *см.* **Przedwcześnie. Przed czasy,** въ ста́рыя времена́. **Po czasie,** ужь по́здно. **Na czas, w sam czas,** во́ время, въ са́мое вре́мя, въ са́мую по́ру. **Nie w czas,** не во́ время, не вре́мя, *см.* **Niewcześnie. Nie w czas teraz,** тепе́рь не вре́мя. **Czas trawi na niczem,** попусту́му теря́етъ вре́мя. **Zyskać na czasie,** вы́играть вре́мя. **Czasy nie są po temu,** тепе́рь уже́ не то вре́мя, не тѣ времена́. **Piękny czas (na dworze),** хоро́шая, прекра́сная погода, вёдро, прекра́сное вре́мя. **Brzydki czas,** дурна́я, нена́стная погода, непого́да, нена́стье, нена́стное вре́мя. || **Na czasie,** *или* **na czasach kobieta,** бере́менная же́нщина. **Czasy u kobiet,** мѣсячное очище́ніе. || *Грам.* **Czas, Czasy,** вре́мя, времена́. **Czas teraźniejszy,** настоя́щее вре́мя; **czas przeszły,** проше́дшее вре́мя; **czas przyszły,** бу́дущее вре́мя. || **Czasem, czasami,** иногда́, по временамъ, вре́мя отъ вре́мени. **W przyzwoitym czasie,** въ удо́бное вре́мя. **W każdym czasie,** во вся́кое вре́мя.

Czasopis, -a, *м.* хронолóгъ, лѣтосчисли́тель, *см.* **Czasopisarz;** || **Czasopis, -u,** *м.* хронологія, лѣтосчисле́ніе (*хронологическое свѣдѣніе*).

Czasopisarski, принадлежа́щій хронолóгу.

Czasopisarstwo, хронолóгія, лѣтосчислéніе (*наýка*).

Czasopisarz, -a, *м.* хронолóгъ, лѣтосчислúтель, свѣ́дущій въ хронолóгіи *или* занимáющійся хронолóгіею.

Czasopismo, -a, *ср.* періодúческое, повремéнное издáніе; || временнúкъ.

Czasować, *Грам.* спрягáть (*глаголъ*).

Czasowanie, -nia, *ср. Грам.* спряженіе (*глагóла*).

Czasownik, -a, *м. Грам.* глагóлъ.

Czasowny, *Грам.* спрягáемый.

Czasowość, срóчность, *см.* **Doczasowość, Doczesność.**

Czasowy, врéменный; || срóчный, *см.* **Doczasowy, Doczesny.**

Cząstka, -i, *ж.* часть, дóля, учáстокъ; || * учáстіе; || ýчасть, жрéбій. *Умен.* **Cząsteczka**, частúца, частúчка, *см.* **Część.**

Cząstkowo, Cząstkowie, *Нар.* по частя́мъ, частя́ми, *см.* **Częściowo.**

Cząstkowy, чáстный; || дрóбный, рóзничный; || отдѣ́льный; || учáстковый, раздѣлённый на учáстки. **Cząstkowa sprzedaż**, рóзничная продáжа.

Czasza, -y, *ж.* чáша, чáра, кýбокъ; || жерлó, горловúна, крáтеръ (*у огнедышущей горы*); || водоёмъ, бассéйнъ; || *см.* **Koncha.**

Czaszka, -i, *ж. Анат.* чéрепъ головнóй; || *Анат.* вертлю́жная впáдина; || котúль (*мѣра для жидкостей или сыпýчихъ тѣлъ*); || **Czaszka goleniowa**, колѣ́нная чáшка.

Czaszkowaty, чашковúдный.

Czata, -y, *ж.* **Czaty**, -ów, *мн.* часовóй, часы́; || смѣ́на, отря́дъ солдáтъ, назнáченный для стрáжи на мѣ́сто другáго; || караýлъ, дозóръ; || засáда, сторóжа. **Stać na czatach**, стоя́ть на часáхъ. **Czaty rozstawić**, постáвить часовы́хъ.

Czatnik, Czatownik, -a, *м.* караýльщикъ, дозóрный, стóрожъ; || часовóй.

Czatować, подстерегáть; || сторожúть, караýлить; || * поджидáть, дожидáться; выжидáть.

Czatowanie, -nia, *ср.* подстерегáніе, подсмáтриваніе, выжидáніе, *см.* **Czata, Czychanie, Dybanie.**

Czatownik, *см.* **Czatnik.**

Czatowy, Czatowny, Czatny, караýльный, сторожевóй; || * осторóжный, опáсливый.

Czcić, чтить, почитáть, уважáть (*кого*), благоговѣ́ть (*пéредъ кѣмъ*); || поклоня́ться (*комý*), обожáть (*когó*).

Czciciel, -a, *м.* почитáтель, поклóнникъ, обожáтель; || *Стар.* читáтель.

Czcicielka, -i, *ж.* почитáтельница, поклóнница, обожáтельница.

Czcigodność, -ści, *ж.* почётность.

Czcigodny, достóйный уважéнія, почтéнія; достопочтéнный, почётный; || достóйный обожáнія, обожáемый.

Czcilubny, честолюбúвый.

Czcionka, -i, *ж.* шрифтъ, типогрáфская бýква.

Czczenie, -nia, *ср.* почитáніе.

Czczo, натощáкъ, *Нар.*, употребля́ется въ слѣ́дующихъ выражéніяхъ: **Czczo mi jest, czczo mi w żołądku**, я гóлоденъ, у меня́ тóщій желýдокъ. **Być naczczo**, быть натощáкъ, на тóщій желýдокъ.

Czczość, -ści, *ж.* пустотá, пустóе мѣ́сто; || сýетность, тщетá, ничтóжество. **Czczość w żołądku**, пустотá въ желýдкѣ. **Czczość w życiu**, сýетность жúзни, ничтóжество жизни.

Czczy, пустóй, тóщій; || безплóдный, безполéзный; || сýетный, тщéтный, напрáсный.

Czczyć się, *см.* **Chlić się, Chnić się.**

Czczyca, -y, *ж.* тошнотá, дурнотá, *см.* **Ckliwość, Nudność.**

Czczyn, -u, *м.* нúжній сводъ въ дóмнѣ.

Czecheł, Czechoł, -a, *м.* **Czechło**, -a, *ср. Стар.* рубáшка, въ осóбенности жéнская, *см.* **Gzło, Gziełko**; || сáванъ; || чехóлъ, чахóлъ (*для покрыванія вещéй*).

Czechrać, *см.* **Czochrać.**

Czechrzyca, -y, *ж. Бот.* кéрвель (*растéніе*).

Czeczotka, -i, *ж.* чечётка (*птúца*); || конопля́нка (*птúца*).

Czeczuga, -i, *ж.* стéрлядь (*ры́ба*).

Czekać, ждать, ожúдать, дожидáться, подождáть (*когó, чегó*).

Czekanie, -nia, *ср.* ожидáніе.

Czekan, -a, *м.* чекáнъ, старúнное орýжіе, состоя́вшее изъ металлúческаго мóлота, насáженнаго на топорúще; || *см.* **Czakan.**

Czekulada, Czekolada, -y, *ж.* шеколáдъ.

Czekuladniczy, Czekoladniczy, принадлежáщій торгýющему шеколáдомъ.

Czekuladnik, Czekoladnik, -a, *м.* торгýющій шеколáдомъ *или* приготовля́ющій шеколáдъ.

Czekuladowy, Czekoladowy, шеколáдный.

Czeladka, -i, *ж. Умен. см.* **Czeladź.**

Czeladne, -ego, *ср.* плáта за прокормлéніе, содержáніе прислýги.

Czeladniczek, -czka, *м. Умен. см.* **Czeladnik.**

Czeladnik, -a, *м.* челядúнецъ, челя́дникъ, слугá, прислýжникъ; || подмастéрье (*у ремéсленника*); || сидѣ́лецъ (*въ лáвкѣ*), прикáщикъ; || **Czeladnicy**, *мн. см.* **Czeladź.**

Czeladnie, *Нар.* съ толпóю слугъ.

Czeladny, челя́дный, служúтельскій, лакéйскій. **Izba czeladna**, челя́дня, людскáя, лакéйская (*избá, кóмната*). **Chléb czeladny**, домáшній, простóй хлѣбъ. **Ojciec czeladny**, хозя́инъ дóма. **Matka czeladna**, хозя́йка дóма.

Czeladź, -dzi, *ж. Умен.* **Czeladka**, -dki, чéлядь, дворóвые слýги, домочáдцы, прислýга; || *Собир.* подмастéрья (*у ремéсленника*); || **Czeladź dworna**, дворóвые

лю́ди); || *Воен.* обо́зные служи́тели, деньщики́.

Czele (na), *см.* **Czoło.**

Czelność, -ści, *ж.* де́рзость, на́глость, бесстыдство, *см.* **Bezczelność.**

Czelny, *Анат.* ло́бный; || лицево́й; || гла́вный, перве́нствующій; || * де́рзкій, на́глый, бесстыдный.

Czeluść, -ści, *ж. Анат.* и *Зоол.* че́люсть, *см.* **Szczęka**; || отве́рзтіе, у́стье (*печно́е*).

Czeluściowy, *Анат.* че́люстный. **Gruczołki czeluściowe**, че́люстныя желёзы. **Rura czeluściowa**, печна́я труба́.

Czém (*творит. п. мьст.* **Co**, *что́*), чѣмъ. **Czém więcéj, tém lepiéj**, чѣмъ бо́лѣе, тѣмъ лу́чше. **Czém prędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Czemu, *см.* **Co**, для че́го, за что́, зачѣмъ, начто́, ра́ди чего́, къ чему́, почему́, отчего́.

Czep, -u, *см.* **Czepiec.**

Czépek, Czypek, -a, Czépeczek, Czypeczek, -czka, *м.* чепе́цъ, че́пчикъ. * **W czépku się urodził**, онъ роди́лся въ сорочкѣ, сча́стливый, *см.* **Czepiec.**

Czepiać, зацѣпля́ть, задѣва́ть; || вѣшать; || прива́зывать, прика́лывать. || **Czepiać się, Czepić się**, зацѣпля́ться, задѣва́ться; || вѣшаться; || прива́зываться, прицѣпля́ться; || цѣпля́ться, хвата́ться, бра́ться, принима́ться; || ли́пнуть, прилипа́ть, приста́вать. **Czepiają się mnie, jakbym ja co do tego należał**, прицѣпля́ются *или* приста́ютъ ко мнѣ, какъ бу́дто я принима́лъ въ э́томъ уча́стіе. **Nic go to się nie czepia**, э́то не произво́дитъ на него́ никако́го вліянія. **Ta farba nie czepia się muru**, э́та кра́ска не пристаётъ къ стѣнѣ. **Smoła czepia się rąk**, смола́ приста́етъ, ли́пнетъ, прилипа́етъ къ рука́мъ.

Czepić, надѣва́ть (*кому́*) че́пчикъ, убира́ть (*кому́*) го́лову. **Czepić pannę młodą**, надѣва́ть невѣстѣ че́пчикъ на го́лову по́слѣ вѣнца́ (*свадебный обря́дъ*). **Czepić kogo kwiatami**, убира́ть кого́ цвѣта́ми.

Czépiec, -pca, Czépek, -a, *м. Мед.* блона́, мѣсто, послѣдъ (*у родильницы*); || сорочка (*у новорожденнаго*); || рубе́цъ (*второ́й желу́докъ у жвачныхъ живо́тныхъ*); || *Бот.* чи́хликъ (*расте́ніе*); || *Анат. и Бот.* оболо́чка, плева́; || вью́щіяся расте́нія.

Czepiga, Czapiga, -i, *ж. Агр.* коза́чка, рукоя́тка у плу́га; || *Зоол.* свиристе́ль (*пти́ца*).

Czerak, -a, *м. Мед.* нары́въ, чи́рей.

Czereda, -y, *ж.* дли́нный ря́дъ; || ку́ча, толпа́, *см.* **Kupa, Zgraja.**

Czeremcha, Czaromcha, Czeromcha, -y, *ж. Бот.* черёмха, черёмуха (*де́рево*); || чёрная смороди́на.

Czerep, -a, *м.* че́репъ головно́й; || *Горн.* рудно́й мѣшо́къ.

Czerepa, -y, *ж. областн.* черепо́къ, *см.* **Skorupa.**

Czerepacha, Czerpacha, -y, *ж. см.* **Żółw**; || *см.* **Ropucha.**

Czereśnia, Czeresznia, -ni, *ж. см.* **Trześnia.**

Czerkas, Czerkies, -u, *м.* ткань изъ ше́рсти съ бума́гою; || * смѣльча́къ, молоде́цъ, *см.* **Junak.**

Czerkieski, * щеголева́тый, ло́вкій; || плохо́й, сдѣланный на ско́рую ру́ку. **Czerkiesko, Poczerkiesku**, *Нар.* ло́вко, прово́рно.

Czerń, -ni, *ж.* чёрный цвѣтъ, чёрная оде́жда; || чернь, простой народъ; || *Минер.* чернь, чёрное земляни́стое вещество́.

Czerniący, клеветни́чій, поноси́тельный, безсла́вящій, очёрнивающій.

Czernić, черни́ть, покрыва́ть чёрною кра́ской; || мара́ть, па́чкать; || * черни́ть, клевета́ть, злосло́вить, хули́ть, обноси́ть, поро́чить, срами́ть, позо́рить. || **Czernić się**, чернѣть; || коптѣть; || черни́ть себѣ (*что́*); || * срами́ться, позо́риться.

Czernica, -y, *ж. Зоол.* лету́чая волоса́тка (*моллю́скъ*); || *Бот.* черни́ка (*вересковое (расте́ніе)*.

Czerniciel, -a, *м.* поноси́тель, хули́тель, клеветни́къ.

Czernicielka, -i, *ж.* поноси́тельница, хули́тельница, клеветни́ца.

Czerniczek, -czka, *м. Зоол.* трясогу́зка, черноголо́вка (*пти́ца*).

Czernidło, -a, *ср.* чёрная кра́ска; || че́рнядь, че́рнедь. **Czernidło drukarskie**, печа́тная кра́ска. **Czernidło do pisania**, черни́ла, *см.* **Atrament, Inkaust.** || * **Czernidła**, *мн.* клевета́, злосло́віе, поноше́ніе, хула́.

Czernieć, чернѣть; || загора́ть (*на со́лнцѣ*).

Czernienie, -nia, *ср.* покрыва́ніе чёрною кра́скою, черне́ніе; || * поноше́ніе, опозо́рованіе, хуле́ніе, очерне́ніе.

Czernina, -y, *ж. Повар.* черни́на (*супъ изъ гусиныхъ потроховъ, съ гусиною кровью*).

Czerniusieńki, Czerniuteńki, чёрненькій, чернёхонекъ.

Czeroł, Oczeret, -u, *м.* очере́тъ, тростни́къ, камы́шъ.

Czerp, -a, *м. см.* **Czerpaczka.**

Czerpać, Czerpnąć, че́рпать, черпну́ть, почерпа́ть, почерпну́ть, зачерпну́ть; || займствовать, позаймствовать.

Czerpacz, -a, *м.* водово́зъ, водово́щикъ; || черпа́къ, че́рпальный снаря́дъ.

Czerpaczka, -i, *ж.* **Czerpadło, -a**, *ср.* **Czerp, Czerpak, -a**, *м.* бадья́, черпа́ло, ковшъ; || водоно́ска, же́нщина, нося́щая другимъ во́ду.

Czerpaczek, -czka, ко́вшикъ; || черпа́льцо.

Czerpak, -a, *м.* ковшъ; || *Горн.* водосто́къ, копе́жъ, форзу́мперъ.

Czerpanie, -nia, *ср.* черпа́ніе, почерпа́ніе; || * займствованіе.

Czerstwić, оживля́ть, освѣжа́ть, подкрѣпля́ть, ободря́ть, *см.* **Krzepić, Rzeźwić, Trzeźwić.**

Czerstwieć, черствѣть, сдѣлаться чёрствымъ; || * оживля́ться, освѣжа́ться, подкрѣпля́ться.

Czerstwienie, -nia, *ср.* (chleba), очерствѣніе, высыха́ніе (*хлѣба*).

Czerstwo, *Нар.* свѣжо́, бо́дро, здоро́во. **Czerstwo wyglądać**, имѣть здоро́вый видъ.

Czerstwość, -ści, *ж.* чёрствость (*хлѣба*); || кре́пость (*здоро́вья*), твердость, бо́дрость, свѣжесть, жи́вость. **Czerstwość na twarzy**, свѣжесть въ лицѣ. **Czerstwość umysłu**, бо́дрость ду́ха, твердость души, душе́вная си́ла.

Czerstwy, чёрствый (*о хлѣбѣ*); || кре́пкій, твёрдый; бо́дрый, здоро́вый, свѣжій, живо́й. **Czerstwy wiek**, лу́чшая пора́ жи́зни. **Czerstwe zdrowie**, кре́пкое здоро́вье. **Czerstwy staruszek**, бо́дрый стари́къ, *см.* **Jary, Krzepki, Rześki, Rzeźwy.**

Czerw', -wia, *м.* червь, черви́къ. **Czerw' drzewny**, древото́чный червь, моль. **Czerw' żytny**, долгоно́сикъ; || шмель, *см.* **Trąd**; || *Ветер.* забо́лина (*у лошаде́й*), *см.* **Bób.**

Czerwcowy, ію́ньскій; || кошени́льный, кошени́левый; || *Бот.* **Drzewo czerwcowe**, индѣйская смоко́вница.

Czerwić, выси́живать, плоди́ть, рожда́ть, порожда́ть, производи́ть (*о червя́хъ*). || **Czerwić się**, плоди́ться, распложа́ться, гнѣзди́ться; || **Czerwieć**, черви́вѣть (*о плода́хъ, дере́вьяхъ*).

Czerwiec, -wca, *м.* черве́цъ (*наскомое*); || кошени́ль (*краска*); || *Бот.* дива́ла, черве́чникъ, кошени́льникъ (*расте́ніе*); || шарла́хъ, *см.* **Barwiczka, Rumienidło, Ruż.**

Czerwieniec, -ńca, *м. Бот.* кра́сный ко́рень.

Czerwienieć, *см.* **Czerwienić się.**

Czerwieniuchny, *см.* **Czerwoniuchny.**

Czerwienny, черво́нный. *Карточ.* **Niźnik czerwienny**, черво́нный вале́тъ.

Czerwiwy, Czerwliwy, черви́вый, *см.* **Robaczliwy, Stoczony.**

Czerwonak, -a, Czerwonóg, Czerwonoga, *м. Зоол.* краснокры́лъ, кра́сный гусь, фламинго.

Czerwonawość, -ści, *ж.* красновато́сть.

Czerwonawy, красновато́й.

Czerwoniuchny, Czerwoniutki, Czerwoniuteńki, Czerwoniusieńki, кра́сненькій, краснёхонекъ, краснёшенекъ.

Czerwonka, -i, *ж. Мед.* крова́вый поно́съ.

Czerwono, *Нар.* красно́, кра́снаго цвѣта.

Czerwonogardł, -a, *м. Зоол.* трясогу́зка (*птица*).

Czerwonogon, -a, *м. Зоол.* гиль (*птица*).

Czerwonokrusz, -u, *м.* серебряная руда́; || бле́нда, цинковая обма́нка.

Czerwoność, -ści, краснота́; || румя́нецъ. **Rozpalić żelazo do czerwoności**, раскали́ть желѣзо до красна́.

Czerwonowłosy, рыжеволо́сый, *см.* **Rudowłosy, Rudy.**

Czerwony, кра́сный, а́лый, чёрный, румя́ный; || рыжій; || каленый, раскалённый. **Czerwona moneta**, золота́я моне́та, черво́нное зо́лото. **Czerwony złoty**, черво́нецъ. **Czerwona niemoc**, *см.* **Czerwonka.**

Czerwotocz, -u, *м.* червото́чина, прото́чина; || гиль.

Czerwowaty, червообра́зный.

Czeryn, -u, *м.* подъ, ни́жняя площа́дка внутри́ печи́.

Czesać, чеса́ть, разчёсывать (*гребёнкою во́лосы*); || Чеса́ть (*лёнъ*); || чи́стить скребни́цею (*ло́шадь*), *см.* **Cudzić**; || чесать чеса́нкою (*шерсть сукно́*). || **Czesać się**, чеса́ться (*гре́бнемъ*).

Czesadło, -a, *ср.* чеса́лка; || гре́бень, *см.* **Grzebień**; || *см.* **Zgrzebło.**

Czesanie, -nia, *ср.* чеса́ніе, разчёсываніе.

Cześć, -ści, *ж.* честь; || почте́ніе, по́честь, почёть, уваже́ніе; че́ствованіе. **Zarabiać na cześć**, dostawać czci, пріобрѣта́ть, стяжа́ть честь. **Być we czci**, быть въ чести́. **Skarać kogo na czci**, обезче́стить кого́. **Czci pragnienie**, жа́жда по́честей. **Cześć Boska**, поклоне́ніе еди́ному Бо́гу. **Cześć Najświętszej Panie**, поклоне́ніе Богоро́дицѣ. **Cześć Świętym**, поклоне́ніе Святы́мъ.

Część, -ści, *ж.* часть, до́ля; || уча́стокъ; || пай, до́ля; || удѣлъ, достоя́ніе. **Część dobr**, участокъ имѣнія. **Część rozrządzalna**, часть имѣнія, кото́рую мо́жно завѣща́ть или подари́ть помимо насле́дниковъ, по зако́ну. **Część w jakiéj pracy mający**, уча́стникъ. **Wydzielić komu część**, удѣли́ть кому́ что, раздѣли́ть съ кѣмъ что́. **Pięć części świata**, пять часте́й све́та. **Po równéj części**, по́ровну. **Po części**, отча́сти. **Poczęścito i prawda**, отча́сти э́то и пра́вда. **Po większéj części**, по большо́й ча́сти, бо́льшею ча́стію. **Częścią dobrze, częścią źle**, ча́стію хорошо́, ча́стію ху́до. **Częściami**, частя́ми, по частя́мъ.

Częściowo, *Нар.* по частя́мъ, частя́ми.

Częściowy, ча́стный, отдѣльны; || полови́нчатый. **Kolonista częściowy**, полови́нникъ.

Cześciwy, почте́нный, благочести́вый.

Czesne, -ego, *ср. см.* **Pamiętne.**

Cześnik, -a, *м. Стар.* мундше́нкъ, виночёрпій, кра́вчій, крайчій.

Cześnikiewicz, -a, *м.* сынъ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikostwo, **Cześnikowstwo**, -a, *ср.* до́лжность мундше́нка, виночёрпія и т. д. || *Собир.* мундше́нкъ, виночёрпій вмѣстѣ съ своёю жено́ю.

Cześnikowa, -éj, *ж.* жена́ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikówna, -y, *ж.* дочь мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikowski, принадлежа́щій мундше́нку, виночёрпію и т. д.

Często, *Нар.* ча́сто. * **Często gęsto**, часте́нько.

Częstokół, -ołu, *м.* частоко́лъ, палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ, *см.* **Ostrokół**.

Częstokroć, *Нар.* о́чень ча́сто.

Częstokrotnie, *Нар.* мно́го разъ, многокра́тно.

Częstokrotny, ча́стый, многокра́тный, происходи́вшій мно́го разъ.

Częstość, -ści, *ж.* учаще́ніе, ча́стое повторе́ніе; ча́стость. **Częstość jego odwiedzin przykrzy się**, его́ ча́стыя посѣще́нія наскуча́ютъ.

Częstotliwie, *Нар. Грам.* въ учаща́тельной фо́рмѣ.

Częstotliwość, -ści, *ж. Грам.* учаща́тельная фо́рма (*глаго́ла*).

Częstotliwy, *Грам.* учаща́тельный.

Częstować, угоща́ть, по́дчивать; || подноси́ть; || предлага́ть; || * навя́зывать (*что́-либо насильно*). || **Częstować się**, угоща́ться, *см.* **Raczyć się**; || угоща́ть другъ дру́га.

Częstowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиваніе; || поднесе́ніе; || предложе́ніе.

Częstownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ, раду́шный въ угоще́ніи, лю́бящій угоща́ть.

Częsty, ча́стый, ча́сто повторя́ющійся.

Czeznąć, **Sczeznąć**, *Стар.* исчеза́ть, исче́знуть.

Czkać, ика́ть.

Czkawka, -i, *ж.* ико́та, ико́тка.

Człapaki, -ów, *мн.* деревя́нные кры́чья.

Człeczy, *см.* **Człowieczy**.

Człeczyna, -y, *м. см.* **Człowieczyna**, *Прост.* человѣчекъ.

Człeczysko, -a, *м. см.* **Człowieczysko**, *Прост.* человѣчишко.

Człek, -a, *м. см.* **Człowiek**.

Człekobójca, *см.* **Mężobójca**.

Człekobójstwo, *см.* **Mężobójstwo**.

Członek, -nka, *м.* членъ (*тѣла, о́бщества, пери́ода*), часть; || **Członek czosnku**, чесно́чинка, чесноко́вка, зубо́къ чесноку́.

Członkowanie, -nia, *ср.* состáвъ (*человѣческаго тѣла*); членораздѣльность.

Członkowatość, -ści, *ж.* состáвъ, сочлене́ніе. **Członkowatość palców**, суста́вы у па́льцевъ.

Członkowaty, *Бот.* суста́вчатый, колѣнчатый.

Człowieczek, -czka, *м.* человѣчекъ.

Człowieczeński, *см.* **Ludzki**.

Człowieczeństwo, -a, *ср.* человѣчество, человѣческій родъ; || человѣческая приро́да.

Człowieczy, человѣческій, человѣчій, людско́й, *см.* **Ludzki**.

Człowieczyna, *см.* **Człeczyna**.

Człowieczysko, *см.* **Człeczysko**.

Człowiek, -a, *м.* (**Ludzie** *мн.*), человѣкъ (*лю́ди, мн.*); мужчи́на, мужъ (*мужи́, мн.*); || * слуга́, служи́тель. **Znać ludzi, człowieka**, знать люде́й, человѣка. **Człowiek w wieku**, пожило́й человѣкъ. * **Człowiek rycerski**, вое́нный человѣкъ.* **Człowiek morski**, моря́къ. **Miał dobrego człowieka**, у него́ былъ хоро́шій человѣкъ, (*слуга́*).

Człowiekobóg, **Człekobóg**, Богочеловѣкъ.

Człowiekobójca, *см.* **Człekobójca**.

Czmér, -u, *м. Стар.* лёгкое опьяне́ніе, охмѣлѣніе, хмелёкъ.

Czmerać, **Czmyrać**, *Стар.* подгуля́ть, подпи́ть, быть на́ веселѣ, быть подъ хмелько́мъ; || вертѣться, суети́ться; || *см.* **Gmérać**.

Czochać się, тере́ться обо-что́ (*о живо́тныхъ*).

Czochrać, **Oczochrać**, чеса́ть чеса́лкою (*лёнъ, шерсть, сукно́*); || *см.* * **Rozczochrać**. **Czochrać się**, (*о лошадя́хъ*) *см.* **Rozczochrać się**. **Czochrać się z kim**, таска́ть другъ дру́га за́ волосы.

Czochranie, -nia, *ср.* чеса́ніе (*льна, ше́рсти и т. п.*)

Czołdar, -a, *м.* попо́на, вальтра́пъ.

Czółeczko, *см.* **Czołko**.

Czołem, *Нар. см.* **Czoło**.

Czółenko, -a, *ср.* челночёкъ, ло́дочка.

Czołg, -u, *м.* по́лзаніе, пресмыка́ніе. **Czołgiem**, ползко́мъ.

Czołgać się, по́лзать, пресмыка́ться; || ви́ться, извива́ться; || стла́ться по землѣ (*о расте́ніяхъ*); || * по́лзать, раболѣпствовать, по́дличать; унижа́ться. **Węże czołgają się**, змѣи по́лзаютъ. **Bluszcz się czołga po ziemi**, плющъ сте́лется по землѣ, *см.* **Pełzać**.

Czołgacz, -a, *м.* пресмыка́ющійся; га́дина; || * по́длый, ни́зкій, раболѣпный.

Czołganie, -nia, *ср.* (**się**), по́лзаніе, пресмыка́ніе.

Czołgaty, **Czołgliwy**, пресмыка́ющійся.

Czolisty, лоба́стый, широколо́бый.

Czołgiem, *см.* **Czołg**.

Czołko, **Czółko**, -a, *ср.* лобо́къ, ло́бикъ, лобо́чекъ; || начёлокъ, же́нская повя́зка носи́мая на лбу́.

Czółn, -a, *м.* **Czółno**, -a, *ср.* чёлнъ, челно́къ, ладья́, ло́дка.

Czółnek, **Czółenek**, -nka, *м.* челно́къ, челночёкъ; || **челно́къ у ткаче́й**, ткацкій

челнóкъ; || *Церк.* лáдонница; || *Анат.* лодь собрáвная кость.

Czołnik, -a, *м.* лóдочникъ, перевóзчикъ.

Czółnko, *см.* **Czółenko.**

Czoło, -a, *ср.* лобъ, чело; || *Архит.* фасáдъ (*здания*); || *Воен.* фронтъ вóйска; || * безстыдство, дéрзость. **Być czoła wysokiego**, имéть высóкій лобъ. **Czoło wypogodzić**, развеселúться, сдéлаться весёлымъ. **Niemieć czoła**, не имéть ни стыдá ни сóвѣсти. **Człowiek bez czoła**, безстыдный человѣкъ. **Jakiem czołem śmiesz pokazywać mi się?** не ужé ли у тебя нéтъ стыдá покáзываться мнѣ на глазá? **Stawić komu czoło**, не поддавáться, не уступáть кому. **Czoła na to potrzeba**, для этого нýжно быть дéрзкимъ, безстыдным. **Miedziane czoło**, мѣдный лобъ, крáйнее безстыдство. **Stać czołem do nieprzyjaciela**, стоять лицóмъ къ непріятелю. *Воен.* **Czoło kolumny**, головá колóны. **Czoło w czoło**, лицóмъ къ лицý. **Czoło trzymać, dzierżyć, mieć**, занимáть пéрвое мѣсто, быть, считáться пéрвым. **Czoło narodu**, отбóрная, лýчшая часть нарóда, цвѣтъ нарóда. **Stać na czele**, быть во главѣ (*чего-либо*), предводúтельствовать, начáльствовать, комáндовать. **Czołem**, *Нар.* впередъ, прáмо. ***Czołem!** бью челóмъ!, клáняюсь!

Czołobitnia, -ni, *ж.* поверженíе къ стопáмъ, поверженíе ницъ, униженные поклóны, челобúтье.

Czołobitnie, *Нар.* повергáясь къ стопáмъ, униженно клáняясь.

Czołobitność, -ści, *ж.* поклонéніе, пóчесть. **Czołobitność komu czynić**, *или* **oddawać**, поклоняться кому, воздавáть пóчести, преклоняться пéредъ кѣмъ.

Czołobitny, низкопоклóнный, униженный, всенижáйшій.

Czołowy, *Анат.* лóбный; || *Архит.* лицевóй; || передній, передовóй; || глáвный.

Czomber, *см.* **Comber.**

Czop, -a, *м.* втýлка, затычка; || деревянный гвоздь; || *Горн.* **Czop wału**, цáпфа, вертлю́гъ, шипъ; || * глупецъ, дуралéй, болвáнъ.

Czopek, -pka, *м.* *Умен.* втýлочка, затычка; || *Мед.* вáникъ, сосýлька; || *Анат.* язычóкъ въ горлѣ.

Czopować, Zaczopować, закýпоривать, затыкáть затычкою, втýлкою; || платúть пóшлину съ напúтковъ, вноси́ть питéйный сборъ.

Czopowe, -ego, *ср.* пóшлина съ напúтковъ, питéйный сборъ.

Czopuch, *см.* **Cepuch.**

Czort, *см.* **Czart.**

Czosnaczek, -czku, *м.* *Бот.* чеснóчникъ, чеснóчная трава́, дúкая горчúца (*растéніе*).

Czosnak, -u, *м.* *Бот.* дубрóвникъ, пиклýнъ, чебрéцъ, очáнка.

Czosnek, -snku, **Czostek**, -stku, *м.* *Бот.* чеснóкъ. **Czosnek babczy, psi, niedźwiedzi**, черемúца, медвѣжій чеснóкъ. **Czosnek syberyjski**, слизýнъ. **Czosnek, łuczny, ługowy, biały**, порéй.

Czosnkować, Oczosnkować, припрáвлять, припрáвить чеснокóмъ.

Czosnkowaty, чеснóчный, чесновúдный.

Czosnkowy, чеснóчный.

Czterdzieści, -stu, сóрокъ, *см.* **Czterdziestu.**

Czterdzieścioro, -ściorga, *ср.* сóрокъ, óколо сорокá, (*о мужчúнахъ и жéнщинахъ*).

Czterdziesiątnica, -y, *ж.* пéрвое воскресéнье великаго поста; сбóрное воскресéнье, *см.* **Czterdziestnica.**

Czterdziestek, -stka, *м.* четвёртый десáтокъ. сóрокъ.

Czterdziestka, -i, *ж.* сóрокъ лѣтъ.

Czterdziestnica, -y, *ж.* четыредесáтница.

Czterdziestny, сороковóй; || сорокаднéвный (*пость*).

Czterdziestodniowy, сорокаднéвный; продолжáющійся сóрокъ днéй.

Czterdziestodzienny, бывáющій *или* повторя́ющійся чéрезъ кáждые сóрокъ днéй.

Czterdziestoletni, сорокалѣтній.

Czterdziestówka, -i, *ж.* *Стар.* пóльская монéта въ сóрокъ грошéй; || четвёртый десáтокъ, сóрокъ лѣтъ жúзни, *см.* **Czterdziestka.**

Czterdziestu, -stu (*употребля́ется при именáхъ лицъ мýжескаго рóда*), сóрокъ. **Czterdziestu ludzi**, сóрокъ человѣкъ.

Czterdziesty, сороковóй. **Trzy czterdzieste**, *или* **czterdziestych**, три сороковы́хъ. **Po czterdziesty raz**, въ сороковóй разъ. **Po czterdzieste**, въ сороковы́хъ.

Czteréj, *род. п.* **Czterech** (*употребля́ется то́лько съ именáми лицъ мýж. р.*), четверо, *род. п.* четверы́хъ. **Czterech żołnierzy**, чéтверо солдáтъ, четы́ре солдáта. **Jeść, pić za czterech**, ѣсть, пить за четверы́хъ.

Czternaście, -stu, *ср.* четы́рнадцать. **Dwa razy siedm czternaście**, дважды семь четырнадцать.

Czternaścioro, -orga, *ср.* (*употребля́ется съ именáми рáзнаго рóда*), четы́рнадцать.

Czternastka, -i, *ж.* четы́рнадцатое числó, четы́рнадцатый нýмеръ.

Czternastolatka, четырнадцатилѣтняя дѣвочка.

Czternastu, -stu, (*употребля́ется то́лько съ именáми лицъ мýж. р.*), четы́рнадцать. **Czternastu ludzi, żołnierzy**, четы́рнадцать человѣкъ, солдáтъ.

Czternasty, четы́рнадцатый. **W czternastym roku swojego wieku**, на четы́рнадцатомъ годý своéй жúзни. **Mamy dziś czternasty Maja**, *или* **mamy dziś czternastego**, сегóдня у нáсъ четы́рнадцатое

число́ Ма́я *и́ли* сего́дня у на́съ четы́рнадцатое. **Jedna czternasta**, четы́рнадцатая часть *и́ли* до́ля. **Po czternaste**, въ четы́рнадцатыхъ.

Czterogłoskowy, *Грам.* четырёхсло́жный.

Czterogran, *см.* **Czworogran.**

Czterokąt, *см.* **Czworokąt.**

Czterokitny, *Бот.* четырёхраздѣ́льный.

Czterokonny, запря́женный въ четвёрку лошадей *и́ли* четвернёю..

Czterokrotny, четырехкра́тный.

Czterolecie, **-cia**, *ср.* четырёхлѣ́тіе.

Czteroletni, четырёхлѣ́тній.

Czterostopowy, *см.* **Czteromiarowy.**

Czterosylłabny, **Czterozgłoskowy**, четырёхсло́жный.

Czterowiersz, **-a**, *м.* четверости́шіе.

Cztery, *род. п.* **Czterech**, четы́ре. **Po cztery**, по четы́ре врядъ. *Посл.* **Cztery kąty i piec piąty**, тутъ одинъ го́лыя сте́ны.

Czterykroć, четы́режды, четы́ре ра́за. **Czterykroć sto tysięcy ludzi**, четы́реста ты́сячъ челове́къ.

Czterysta, *род. п.* **Czterechset**, четы́реста.

Czterystu, **-stu**, *ср.* (*употребля́ется съ именами лицъ муж. рода*), четы́реста. **Czterystu ludzi**, четы́реста челове́къ.

Czub, **-a**, *м.* клокъ, пучёкъ (*волóсъ*), хохо́лъ; || хо́лка (*у ло́шади*); || хохо́лъ (*у пти́цы*); || плюма́жъ, султа́нъ, пе́рья на шле́мѣ; || * верхъ, верху́шка; || * **Czuby**, **-ów**, *мн.* дра́ка, ссо́ра, споръ. * **Podnosić czuba**, поднима́ть носъ, ва́жничать. * **Czub sobie zalać**, *и́ли* **naiać w czub**, *и́ли* **mieć w czubie**, быть на́ веселѣ, быть подъ хмелько́мъ. * **Pójść w czuby**, вцѣпи́ться другъ дру́гу въ волоса́. * **Przyszło do czubów**, дѣло дошло́ до потасо́вки. * **Przytrzeć komu czuba**, сбить съ кого́ спесь, утере́ть носъ. **Namierzyć z czubem**, отмѣрить ве́рхомъ, до́ верха.

Czubacz, **-a**, *м.* го́лубь хохла́чъ.

Czubatka, **-i**, *ж. Зоол.* зи́нька, синица (*пти́ца*).

Czubaty, хохла́тый; || пуши́стый, съ пе́рьями. **Kura**, *и́ли* **Kokoszka czubata**, хохла́тка, хохлу́ша, хохла́тая ку́рица. * **Rodem kokoszka czubata**, ехи́днино порожде́ніе, отро́дье, зло́е сѣмя.

Czubek, **-bka**, *м. Умен.* хохоло́къ, *см.* **Czub**; || * **Czubki**, **-ów**, *мн.* домъ сумасше́дшихъ; || * дра́ка, ссо́ра.

Czubiasty, *см.* **Czubaty.**

Czubić, украша́ть пе́рьями; || взбива́ть хохо́лъ на головѣ; || **Czubić**, **Wyczubić kogo**, таска́ть, оттаска́ть, зада́ть потасо́вку. || **Czubić się**, **Poczubić się**, дра́ться, подра́ться; брани́ться, разбрани́ться.

Czuć, **Uczuć**, чу́вствовать, почувствова́ть, ощуща́ть, ощути́ть; || ню́хать, обоня́ть; || па́хнуть, отзыва́ться, имѣ́ть вкусъ; || **Czuć o kim**, **o czém**, бдѣ́ть, бо́дрствовать (*надъ кѣ́мъ*), пещи́сь, забо́титься (*о комъ, о чёмъ*), *см.* **Czuwać.** **Czuć zimno**, **ciepło**, **głód**, чу́вствовать хо́лодъ, тепло́, го́лодъ. **Czuć jest to żyć**, чу́вствовать зна́читъ жить. **Opatrzność czuje o wszystkich**, Провиде́ніе печётся обо всѣ́хъ. **Czuć swoją moc**, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuję do niego odrazę**, чу́вствую къ нему́ отвраще́ніе. **Czuje do siebie**, *же* пе́кна, вну́тренно сознаётъ, что она́ прекра́сна. **Czuć zapach przyjemny**, чу́вствовать прія́тный за́пахъ. * **Nie czujesz co to ma znaczyć**, ты не предчу́вствуешь, не предви́дишь, что э́то зна́читъ? * **Czuć** ■ **kogo pieniądze**, прони́хать у кого́ де́ньги, провѣдать, что у него́ есть де́ньги, *см.* **Zwąchać**, **Zwietrzyć.** * **Czuć co przez skórę**, предчу́вствовать, предощуща́ть. **Czuć tu czosnek**, здѣсь па́хнетъ чеснако́мъ. **Coś tu czuć**, здѣсь чѣмъ-то па́хнетъ, воня́етъ. **Czuć mu z ust**, у него́ изо рта́ па́хнетъ. **Czuć mięso**, мя́со воня́етъ, имѣетъ дурно́й за́пахъ, ду́рно па́хнетъ. || **Czuć się**, чу́вствовать себя́; сознава́ть... **Nie czuję się od zimna**, не могу́ придти́ въ себя́ отъ хо́лода. **Czuje się być zdrowszym**, онъ чу́вствуетъ себя́ лу́чше, бо́лѣе здоро́вымъ. **Nie czuję się z radości**, я внѣ себя́ отъ ра́дости. **Czuć się na siłach**, чу́вствовать себя́ въ си́лахъ, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuć się do czego**, *см.* **Poczuwać się**, **Znać się do...**

Czuch, **-u**, *м. Охот.* чутьё, по́нскъ (*у соба́ки*).

Czucha, **-y**, *ж. см.* **Szuba.**

Czuchrać, *см.* **Czochrać.**

Czucie, **-cia**, *ср.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе; || обоня́ніе, *см.* **Węch.**

Czuhaj, **-ju**, *м.* **Czuja**, **-ji**, *ж.* шугай.

Czujnie, **Czujno**, *Нар.* чу́тко; || неусы́пно, бди́тельно, внима́тельно. **Czujnie spać**, чу́тко спать.

Czujność, **-ści**, *ж.* чу́ткость (*сна*); || ночно́е бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || бди́тельность, неусы́пность. **Postami**, **czujnościami i modlitwami się trapił**, онъ изнуря́лъ себя́ поста́ми, ночны́мъ бдѣніемъ и моли́твами. **Oszukać czujność nieprzyjaciela**, обману́ть бди́тельность непрія́теля. **Czujność!** берегись!

Czujny, чу́ткій (*сонъ*); || бди́тельный, осторо́жный, неусы́пный.

Czule, *Нар.* чувстви́тельно, нѣ́жно, уми́льно.

Czułek, **-łka**, *м. Бот.* недотро́га, не тронь-меня́ (*растѣ́ніе*).

Czułko, *см.* **Czółko.**

Czuły, чувстви́тельный, нѣ́жный, уми́льный; || * забо́тливый, внима́тельный, бди́тельный. **Czuły na nieszczęścia drugiego**, сострада́тельный къ несча́стіямъ друго́го.

Czupryna, *см.* **Czub.**

Czupurność, **-ści**, *ж.* вспы́льчивость, раздража́тельность.

Czupurny, вспы́льчивый, раздражи́тельный.

Czutki, **Czutliwy**, *см.* **Czuły**.

Czuwać, бдѣть, бо́дрствовать; || пещи́сь, забо́титься; || смотрѣ́ть, наблюда́ть, присма́тривать (*за кѣмъ*). **Czuwałem noc całą**, я бо́дрствовалъ всю ночь. **Czuwać przy chorym**, не спать но́чью во́злѣ больна́го *или* бо́дрствовать но́чью надъ больны́мъ. * **Czuwać nad spokojnością państwa**, пещи́сь, забо́титься о споко́йствіи госуда́рства. **Czuwać na co**, *см.* **Czyhać**, **Dybać**.

Czuwanie, **-nia**, *ср.* бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || ночно́е бдѣ́ніе; || **Czuwanie nad kim**, **nad czém**, забо́тливость, попече́ніе о комъ, о чёмъ.

Czwał, *см.* **Cwał**.

Czwarcizna, **-y**, *ж.* четвёртая часть цѣ́лаго, че́тверть, четве́ртка, четвертна́я (*мѣра*).

Czwartaczka, **-i**, *ж.* лихора́дка, быва́ющая че́резъ ка́ждые четы́ре дня.

Czwartak, **-a**, *м.* *Стар.* по́льск. моне́та въ 4 гро́ша; || ра́нній ячме́нь.

Czwartek, **-tku**, *м.* четве́ргъ, четве́ркъ, четверто́къ. **Tłusty czwartek**, четве́ркъ ма́сляной недѣ́ли. **Wielki czwartek**, вели́кій четве́ркъ (*четве́ркъ страстно́й недѣ́ли*).

Czwartka, *см.* **Ćwiartka**.

Czwartkować, дѣли́ть на четы́ре ча́сти; || соблюда́ть четверги́, назнача́ть у себя́ собра́ніе по четверга́мъ.

Czwartkowy, четверго́вый.

Czwartny, четвертно́й. *Астр.* **Aspekt czwartny (księżyca)**, *см.* **Kwadra**.

Czwarty, четвёртый. **Pół do czwartej**, полови́на четвёртаго (*часа́*). **O czwartéj**, въ четы́ре часа́. **Poczwarte**, въ четвёртыхъ.

Czworak, **-a**, *м.* *Стар.* крестья́нская изба́, помѣща́ющая четы́ре семе́йства. || **Chodzić na czworakach**, ходи́ть, по́лзать на четвери́нкахъ.

Czworaki, четвероя́кій.

Czworako, *Нар.* четвероя́ко, въ четырёхъ ви́дахъ.

Czwórka, **-i**, *ж.* цы́фра четы́ре, четвёртый пу́меръ, четвёртка; || *Карточ.* четвёрка; || четверня́, четвёрка (*лошаде́й*). **Iść czwórkami**, идти́ по четы́ре въ рядъ.

Czwórnasób, **w Czwórnasób**, **Czwórnosobnie**, вче́тверо бо́лѣе. **W czwórnasób**, **pomnożył swój dochód**, онъ вче́тверо умно́жилъ свой дохо́дъ, *или* онъ учетвери́лъ свой дохо́дъ.

Czwórnóg, *м.* употребля́ется въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Chodzić na czwórnogu**, ходи́ть, по́лзать на четвери́нкахъ.

Czwórny, четверно́й.

Czworo, *род. п.* **Czworga**, *ср.* че́тверо, че́тверы. **Matka z czworgiem dzieci**, мать съ четырмя́ дѣтьми́. **Czworo mężczyzn**, че́тверо мужчи́нъ. **Naczworo**, *Нар.* на́четверо, на четы́ре ча́сти. **Weczworo**, *Нар.* вче́тверо. **Przyszli do mnie we czworo**, пришли́ ко мнѣ вчетверо́мъ.

Czworoboczny, четыресторо́нній.

Czworobok, **-a**, *м.* *Мат.* четыресторо́нникъ, трапе́ція.

Czworodzielny, *Бот.* четвертно́й.

Czworogłosie, **-sia**, *ср. см.* **Kwartet**.

Czworogran, **-u**, *м.* четыреуго́льникъ; || квадра́тъ; || *Воен.* каре́.

Czworograniastość, **Czworogranność**, **-ści**, *ж.* четыреуго́льная, квадра́тная фигу́ра.

Czworograniasty, **Czworogranny**, четыреуго́льный; || квадра́тный.

Czworokąt, **-a**, *м.* четыреуго́льникъ.

Czworokątny, четыреуго́льный.

Czworokonny, *см.* **Czterokonny**.

Czworolisty, *Бот.* четырёхли́стный.

Czworonóg, **-a**, *м.* четвероно́гое живо́тное.

Czworonogi Czworonożny, четвероно́гій.

Czworościan. **-u**, *м.* *Мат.* четырегра́нникъ.

Czworościenny, четырегра́нный, четыресторо́нній.

Czworosiek, **-a**, *м.* сверли́льный стано́къ, вертлю́гъ, сверло́.

Czworostronny, четыресторо́нній.

Czworoszczepny, *Бот.* четырёхраздѣ́льный.

Czworowiosły, четырёхвесе́льный.

Czworozęby, **Czworozębny**, *Зоол.* четырёхзу́бный; || *Бот.* четырёхзу́бчатый.

Czworzysty, *см.* **Poczwórny**.

Czy, **Czyż**, **Czyli**, **Czyliż**, при вопро́сѣ, въ нача́лѣ рѣ́чи: ли, ль, едва́ ли, едва́ ль, ра́звѣ, не уже́ ли, неу́жъ-ли, неу́жъ-то? *Въ среди́нѣ рѣчи:* ли, и́ли, е́сли. **Czy ja wiem?** ра́звѣ я зна́ю **Czyż on odjeżdża?** ра́звѣ онъ уѣзжа́етъ? **Czyliż to ona?** неуже́-ли э́то она́? **Czy może być?** мо́жетъ ли э́то быть? **Czy nie prawda?** не пра́вда ли? **Nie wiem czy to prawda**, не зна́ю, пра́вда ли э́то? **Ten czyli nie ten?** тотъ и́ли не тотъ? **Czy ty sam przyjdziesz, czy twój brat?** самъ ли ты при́дешь, и́ли твой братъ? **Czyś bogaty, czyś ubogi, umrzesz**, бѣ́денъ ли ты и́ли бога́тъ, а умрёшь. **Czy tobie dam, czy jemu, to wszystko jedno**, тебѣ́ ли дамъ и́ли ему́, э́то всё равно́.

Czyhać (na kogo), подстерега́ть, сторожи́ть, карау́лить, выжида́ть.

Czyj, **Czyja**, **Czyje**, че́й, чья, чьё. **Czyje to dzieło**, чьё э́то сочине́ніе? **Dajcie co czyje każdemu**, возда́йте ка́ждому то, что́ принадлежи́тъ ему́. **Mówić przez czyje usta**, повтаря́ть чу́жія слова́. **Po co mieszać się do czyich spraw**, зачѣ́мъ мѣша́ться въ чужія дѣла́?

Czyjkolwiek, **Czyjakolwiek**, **Czyjekolwiek**, чей бы ни́ былъ, како́й бы ни́ былъ, како́й нибу́дь, како́й ни есть, вся́кій, ка́ждый, любо́й. **Czyjekolwiek towarzystwo podoba mu się**, ему́ нра́вится како́е бы ни́ было о́бщество. **Czyjakolwiek ta sprawka**,

on mi jej drogo przypłaci, чья бы эта шу́тка ни была́, онъ до́рого мнѣ припла́тится за неё.

Czyjś, Czyjaś, Czyjeś, чей-то, чья-то, чьё-то.

Czyl, -u, *м. Горн.* фо́рма. **Czyl surowizny na gęsi,** фо́рма для отлива́нія чугуна́.

Czyli, Czyliż, *см.* **Czy.**

Czyn, -u, *м.* де́ло, де́йствіе, дѣя́ніе; || посту́покъ, по́двигъ. **Czynów trzeba nie słów,** ну́жно де́ло, а не слова́. **Trzeba nam ludzi do czynu, a nie rozprawiaczy,** намъ ну́жны дѣятельные лю́ди, а не болту́ны. **Czyn myślenia,** мы́сленіе. **Wielkie czyny,** вели́кіе по́двиги. **Czyn pobożny,** богоуго́дное де́ло. **Czyn występny,** престу́пное дѣя́ніе. **Czyn wspaniały,** великоду́шный посту́покъ.

Czynić, де́лать, дѣйствовать, поступа́ть. **Co źle czynić, to źle i mowić,** что ху́до де́лать, о томъ ху́до и говори́ть. **Czynić komu,** nad kim miłosierdzie, сжа́литься надъ кѣмъ. **Wszystkie te summy razem czynią tyle,** всѣ э́ти су́ммы вмѣстѣ соста́вляютъ: *сто́лько-то. Юрид.* **Czynić z kim prawem,** иска́ть въ судѣ, вести тя́жбу. *Юрид.* **Czynić szczodrobliwość,** отчужда́ть иму́щество.

Czynić się, дѣлаться, станови́ться.

Czynienie, -nia, *ср.* де́ло, дѣланіе. **Ma co do czynienia,** у него́ есть, что дѣлать.

Czynnie, дѣятельно, дѣйстви́тельнымъ о́бразомъ.

Czynnik, -a, *м. Мат.* фа́кторъ, мно́житель.

Czynność, ści, *ж.* дѣйствіе, дѣятельность; || заня́тіе, до́лжность, рабо́та; || сдѣлка; || *Ком.* акти́вность. **Czynności jego administracji,** дѣйствія его́ управле́нія. **Podziwiam czynność tego człowieka,** я удивля́юсь дѣятельности э́того челове́ка. **Jużem wszystkie moje czynności załatwił,** я уже́ око́нчилъ всѣ мои́ дѣла́, заня́тія. **Sejm postępuje w swych czynnościach,** сеймъ продолжа́етъ свой заня́тія.

Czynny, дѣятельный, дѣйстви́тельный. **Zostawać w służbie czynnej,** находи́ться въ дѣйстви́тельной слу́жбѣ; || *Ком.* акти́вный. **Handel czynny,** акти́вная торго́вля.

Czynsz, -u, *м.* чиншъ, обро́къ, по́дать поземе́льная по́дать. **Na czynsz puścić rolę,** взять *или* отда́ть въ аре́нду зе́млю. **Czynsz gruntowy,** поземе́льныя де́ньги, поземе́льное. **Czynsz gruntowy podług sążni,** посаже́нное. **Czynsz z domu z najmu,** пла́та за наёмъ. **Czynsz od kapitału,** проце́нтъ, ростъ.

Czynszować (komu), плати́ть чиншъ, по́дать, обро́къ.

Czynszownik, -a, *м.* чиншеви́къ, крестья́нинъ плати́вшій поземе́льную по́дать; || помѣщикъ, получа́ющій чиншъ, поземе́льную по́дать.

Czynszowny, Czynszowy, чиншёвый, плати́вшій чиншъ.

Czypek. *см.* **Czépek.**

Czyrek, -rka, *м.* чи́рей, ве́редъ.

Czyścić, чи́стить, очища́ть.

Czyścić się, чи́ститься, очища́ться.

Czyścica, -y, *ж. Бот.* обыкнове́нная паху́чка, посте́льница, посте́льная трава́.

Czyściciel, -a, *м.* очисти́тель, чисти́льщикъ. **Czyściciel psów,** живодёръ.

Czyściec, -śca, *м.* чисти́лище,

Czyściej, Czyściejszy, *сравн. ст.* отъ **Czysto, Czysty.**

Czyściuchny, Czyściutki, Czyściusieńki, Czyściuteńki, чистёхонькій, чистёхонекъ.

Czyścowy, Czyszczowy, чисти́лищный.

Czystek, -stka, *м.* чистоплотный, опря́тный человѣкъ; || *Бот.* ла́данникъ.

Czysto, Czyście, чи́сто, опря́тно.* **Czyście możemy się bez was obejść,** мы мо́жемъ соверше́нно обойти́сь безъ васъ.

Czystość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность; || непоро́чность.

Czystota, -y, *ж. см.* **Czystość.**

Czysty, *сравн. ст.* **Czystszy, Czyściejszy,** чи́стый, чи́ще, чистѣйшій.

Czyszczący, чисти́тельный.

Czyszczenie, -nia, *ср.* очище́ніе, очи́стка.

Czyszczony, *см.* **Oczyszczony;** || (*о живо́тныхъ*) холощённый, скопе́цъ.

Czytać, чита́ть.

Czytacz, -a, *м.* чита́тель, чтецъ.

Czytający, *прич.* чита́ющій.

Czytanie, -nia, *ср.* чте́ніе.

Czytany, чи́танный. **Mszą czytana,** обѣдня безъ пѣнія.

Czytelnia, -i, *ж.* чита́льня.

Czytelnica, -y, *ж.* чита́тельница, чти́ца. *см.* **Lektorka,**

Czytelniczka, -i, *ж.* чита́тельница.

Czytelnictwo, чита́ніе, чте́ніе.

Czytelnie, *Нар.* чётко.

Czytelnik, -a, *м.* чита́тель.

Czytelność, -ści, *ж.* чёткость.

Czytelny, чёткій.

Czytywać, чи́тывать, (многокр. отъ глаго́ла **Czytać,** чита́ть).

Czytywanie, -nia, *ср.* чита́ніе.

Czyż, *см.* **Czy.**

Czyż, Czyżyk, -a, *м.* чижъ, чи́жикъ.

D.

D, произно́сится какъ ру́сская бу́ква Д.

Dąb, -ębu, *м.* дубъ.

Dąbek, -bka, *м. Умен.* дубо́къ.

Dąbień, -bnia, *м.* дубня́.

Dąbnik, -a, *м.* дубня́къ, дубо́вая ро́ща.

Dąbrowa, -y, *ж.* дубра́ва.

Dąbrowisty, Dąbrowny, дубро́вный.

Dać, дать, отдáть. **Dać za mężа, za żonę**, выдать замужъ. **Dać na własność**, отдáть въ собственность. **Dać na borg, na kredyt**, дать въ долгъ, въ кредúтъ. **Dać kolendę**, сдѣлать подáрокъ на нóвый годъ. **Nie dadzą mu córki**, не отдадýтъ за него дóчери. **Dać do schowania**, отдáть на сохранéніе. **Najwięcej dający (na licytacji)**, предложúвшій высшую цѣну (*на торгáхъ*).

Dąć, дуть.

Dach, -u, *м.* крыша, крóвля.

Dachówka, -i, *ж.* черепúца. **Dachówka holenderska**, желобчáтая черепúца.

Dachówkarz, -a, *м.* черепúчникъ, крóвельщикъ

Dachówkowaty, *Ест. Ист.* черепицевúдный, настéльный

Dachówkowy, черепúчный.

Dachownia, -i, *ж.* черепúчный завóдъ.

Dachownik, -a, *м. см.* **Dachówkarz.**

Dachowy, крóвельный.

Dafnia, -ii, *ж. Зоол.* Дáфнія, водянáя блохá (*маленькій пръсноводный ракъ*).

Daga, -i, *ж.* кинжáлъ.

Dąga, -i, *ж.* дно бóчки.

Daktyl, -a, *м.* фúникъ (*плодъ*). **Daktyl, -u**, *м.* фúниковое дéрево, фúниковая пáльма.

Daktylowy, фúниковый.

Dal, -i, *ж.* даль. **Z dala**, издалекá. **W dal**, вдаль. **W dali**, вдалú. **Nadal**, на бýдущее врéмя.

Dalece, (употребляется вмѣстѣ съ **Tak** и **Jak**): **Tak dalece**, до такóй стéпени. **Tak dalece się zapomniał, że....** Онъ до такóй стéпени забылся, что.... **Niewiem jak dalece można mu zaufać**, не знáю, на скóлько мóжно емý вѣрить.

Dalecze, -a, *ср.* отдалéнность, отдалéніе, даль.

Dalej, *см.* **Daleko.**

Daleki, *сравн. ст.* **Dalszy**, далёкій, дáльній, отдалённый.

Daleko, *срав. ст.* **Dalej**, далёко, далекó, дáлѣе, дáльше.

Dalekość, -ści, *ж.* отдалéнность.

Dalibóg, Dalipan, ей, ей, ей Богу, по чéсти, чéстное слóво.

Dalmatyka, -i, *ж.* далмáтика, стихáрь (*у дiáкона*).

Dalopis, -a, *м. см.* **Telegraf.**

Dalowid, -a, *м. см.* **Teleskop.**

Dalszość, -ści, *ж.* отдалéнность.

Dama, -y, *ж.* дáма, госпожá, бáрыня; || крáля, дáма (*въ картахъ*); || дáмка (*въ шашечной игрѣ*). **Damy dworskie, ode dworu**, придвóрныя дáмы. **Dama honorowa przyboczna**, статсъ-дáма. **Dama pikowa**, пúковая дáма.

Damascena, -y, *ж.* камкá (*шёлковая ткань*); || родъ слúвы (*плодъ*).

Damasceński, дамáскій.

Damaszkowy, Damaszkowny, *см.* **Adamaszkowy.**

Юрид. **Damnifikacja, -cji**, *ж.* нанесéніе убытка, потéри. **Przysięga damnifikacyjna**, присяга въ понесённомъ убыткѣ

Damno, *Ком.* убытокъ, потéря; || скúдка.

Damski, дáмскій.

Damula, Damulka, Damuleńka, -i, *ж.* дáмочка.

Dań, -ni, *ж.* **Danina, -y**, *ж.* дань, пóдать.

Danie, -ia, *ср.* подáніе, подáча; || перемѣна (*кушанья*); || сервúзъ. столóвый прибóръ. **Danie pomocy**, оказáніе пóмощи, пособіе. *Юрид.* **Zobowiązanie dania**, обязáтельство что-либо дать.

Daniel, -a, *м. Зоол.* лань, олéнь. **Danielica, -y**, *ж.* олéнья сáмка.

Danina, *см.* **Dań.**

Dannictwo, -a, *ср.* поддáнство, зависимость. *см.* **Leństwo.**

Danniczy, оброчный, пóдатный, платящій дань.

Dannik, -a, *м.* дáнникъ; || платящій дань *см.* **Wassal, Lennik.**

Dar, -u, *м.* даръ, подáрокъ, приношéніе; || дарованіе, талáнтъ. **Dary Ducha Świętego**, Дары Дýха Святáго. **Mieć dar do poezji**, имѣть дарованіе къ поэзіи. **Dar podobania się wszystkim**, талáнтъ всѣмъ нрáвиться.

Darca, -y, *м.* дарúтель.

Darcie, -ia, *ср.* раздрáніе, раздирáніе; || боль, ломъ. **Darcie we wnętrznościach**, рѣзь, кóлика въ животѣ. **Darcie piór**, ощúпываніе пéрьевъ.

Darda, -y, *ж. см.* **Włócznia, Oszczep, Pocisk, Grot.**

Daremnić, Udaremnić, уничтожáть, дѣлать тщéтнымъ.

Daremnie, Daremno, напрáсно, тщéтно, всýе.

Daremność, -ści, *ж.* безполéзность, тщетá, тщéтность.

Daremny, напрáсный, тщéтный, безполéзный.

Daremszczyzna, -y, *ж.* дарéмщина, бáрщина, рабóта, отправлúемая крестьянами дáромъ на помѣщика.

Darmo, дáромъ, напрáсно.

Darmobit, -a, *м.* неисправúмый человѣкъ.

Darmocha, -y, *ж. см.* **Daremszczyzna;** || распýтная жéнщина, *см.* **Darmodajka;** || безплáтная рабóта, *см.* **Daremszczyzna.**

Darmochleb, -a, *см.* **Darmojad.**

Darmochlub, Darmochwał, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ.

Darmochlubny, хвастлúвый, тщеслáвный.

Darmojad, Darmozjad, -a, *м.* дармоéдъ, блюдолúзъ, объѣдáло.

Darmojedny, дармоéдный, безполéзный, непригóдный.

Darmojedztwo, дармоéдство.

Darmoleg, лѣнúвецъ, лентáй.

Darmoligi, -ów, *мн.* продо́льные бру́сья на моста́хъ.

Darmopłoch, -a, *м.* распространи́тель трево́жныхъ слу́ховъ.

Darmopych, -a, *м.* наду́тый, пусто́й челове́къ.

Darmozjad, *см.* **Darmojad.**

Darmy, даровы́й, да́рственный, безвозме́здный, безме́здный.

Darń, -nia, -niu, *м.* **Darń, -ni,** *ж.* **Darnina, -y,** *ж.* дёрнъ, мурава́, дерни́на. **Darnie, Darniny,** *мн.* дерни́ны. *Горн.* **Darń (w formowaniu pustych odlewów),** ши́шка. **Darń w tokarni,** гнёздо́ у тока́рнаго станка́.

Darniarz, -a, *м.* дернокла́дчикъ.

Darnina, -y, *ж.* дерни́на.

Darniowanie, -ia, *ср.* дерно́вая кла́дка.

Darniowy, дерно́вый.

Darnisty, дерни́стый.

Darnowiec, -wca, *м.* **муравёй** (осо́бый видъ муравьёвъ, живу́щихъ въ травѣ, безъ муравёйника).

Darobierca, -y, *м.* принима́ющій пода́рки, мадоймецъ, лихоймецъ.

Darodawca, -y, *м.* да́тель, дари́тель.

Darować, дари́ть, дарова́ть; || прости́ть, извини́ть, щади́ть, ми́ловать. *Посл.* **Darowanemu koniowi nie patrzą w zęby,** дарово́му коню́ въ зу́бы не смо́трятъ. **Darowano mu karę pieniężną,** ему́ прости́ли де́нежный штрафъ. **Darować komu życie,** дарова́ть кому́ жизнь. **Darować urazy,** прощать обиды. **Daruj,** прости́, извини́.

Darowanie, -ia, *ср.* проще́ніе, поми́лованіе; || отпуще́ніе (*грѣховъ*). **Darowanie kary,** поми́лованіе. **Darowanie długu,** сложе́ніе до́лга. **Nie do darowania,** неизвини́тельно, непрости́тельно.

Darowany, подаре́нный, прощённый.

Darowizna, -y, *ж.* даръ, даре́ніе, вкладъ, пожертвованіе; || пожа́лованіе. **Akt darowizny,** да́рственная за́пись. **Darowizna między żyjącemi,** даре́ніе при жи́зни.

Darowny, да́рственный. **List darowny,** да́рственная за́пись.

Darski, *см.* **Dziarski.**

Darty, дра́ный. Употребляется та́кже въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Orzeł darty,** распла́щенный орёлъ (россійскій и австрійскій государственные гербы).

Darunek, -nku, *м.* пода́рокъ.

Darzyć, благословля́ть. **Bóg darzy im pracę,** Богъ благословля́етъ ихъ трудъ. **Zdarz PanBóg,** Богъ помочь, помогай Богъ. **Darzyć (kogo czém),** дари́ть кого́ чѣмъ. **Darzy, kogo mu się podoba,** онъ дѣлаетъ пода́рки кому́ вздумаетъ, кому́ уго́дно. **Obdarzyć kogo spojrzeniem,** осчастли́вить кого́ взгля́домъ. **Darzyć się,** успѣва́ть, удава́ться, имѣть успѣхъ, уда́чу. **Co przedsięweźmie, wszystko mu się darzy,** за что́ ни возьмётся, всё удаётся ему́. **Chléb się zdarzył,** хлѣбъ хорошо́ уроди́лся. **Ten dom mi się darzy,** э́тотъ домъ годи́тся для меня́, нра́вится.

Dąs, -u, *м.* употребля́ется то́лько во мн. ч. **Dąsy, -ów,** доса́дованіе, серди́тый, нахму́ренный видъ.

Dąsać się, ду́ться, надува́ть гу́бы, серди́ться, хму́риться.

Dąsanie się, -ia się, *ср.* серди́тый видъ.

Dąszek, -szku, *м.* крышка, кро́велька, навѣсъ; || балдахи́нъ; || зо́нтикъ (*на глаза́*); *Грам.* облечённое ударе́ніе.

Daszkowatość, -ści, *ж.* отко́съ, пока́тость, отло́гость (*крыши*).

Daszkowaty, отло́гій, пока́тый.

Data, -y, *ж.* число́, день. **Położyć datę,** вы́ставить число́. **Od daty,** со вре́мени. **Od téj daty,** съ э́того числа́. * **Człowiek staréj daty,** старосвѣтскій человѣкъ. **Być pod datą, dobrze pod datą, pod dobrą datą,** быть хмельны́мъ, быть на́веселѣ. **A dato,** отъ вышепи́саннаго числа́. **Data wyznaczonego terminu,** число́, въ кото́рое назна́чено слу́шать дѣло.

Datek, -tku, *м.* пода́рокъ, даръ; || пода́ча, пода́чка, *см.* **Wydatek.**

Datliwość, Datność, -ści, *ж.* щедрость.

Datliwy, Datny, щедрый, пода́тливый.

Datować, выставля́ть, надпи́сывать число́, мѣсяцъ и годъ. **Datować się od czasu.....** счита́ться со вре́мени.....

Datowanie, -ia, *ср.* выставле́ніе числа́, мѣсяца и го́да.

Datowany, помѣченный число́мъ, мѣсяцомъ и го́домъ.

Dawać, dawáть, *см.* **Dać. Dawać karty,** сдава́ть ка́рты. **Na kogo dawać?** кому́ сдава́ть (*карты*)? **Na ciebie dawać,** тебѣ сдава́ть; || **Dawać się,** дава́ться.

Dawanie, -ia, *ср.* дава́ніе; || сда́ча (*ка́ртъ*); || **Dawanie potraw,** подава́ніе ку́шаньевъ.

Dawca, -y, *м.* да́тель, дари́тель.

Dawczyni, -ni, *ж.* пода́тельница, дари́тельница.

Dawić, *см.* **Dławić.**

Dawić się, *см.* **Dławić się.**

Dawica, -y, *ж. Мед.* жа́ба, жа́бная боле́знь.

Dawiciel, *см.* **Dławiciel, Dusiciel.**

Dawien, *вм.* **Dawny,** да́вній. **Z dawien poszło,** и́стари пошло́. **Z dawien dawna,** изда́вна, и́стари, издре́вле.

Dawienie, *см.* **Dławienie.**

Dawnić, припомина́ть стари́ну, ста́рое вре́мя.

Dawniéj, пре́жде, встарину́, не́когда, когда́-то.

Dawniuchny, -niusieńki, -niuteńki, -niuśki, давни́шній, о́чень да́вній.

Dawniuteńko, давнёхонько.

Dawno, давно́. **Oddawna, Zdawna,** изда́вна. **Od jak dawna?** съ кото́рыхъ поръ? **Z dawien dawna,** съ незапа́мятныхъ вре́менъ.

Dawnobyły, давнопрошéдшій.

Dawnoletni, устарѣлый, обветша́лый,

Dawnopomny, приснопа́мятный.

Dawność, -ści, *ж.* **да́вность; || продолжи́тельность; || дре́вность, ста́рость. Wszystko się psuje dawnością, всё со вре́менемъ (*отъ старости*) разруша́ется. Dawność téj wojny, продолжи́тельность э́той войны. Dawność rodu, familji, дре́вность ро́да, фами́ліи.** *Юрид.* **зако́нная да́вность,** *см.* **Przedawnienie.**

Dawny, дре́вній, ста́рый, стари́нный, да́вній, пре́жній. **Dawne czasy,** дре́внія времена́, ста́рыя времена́. **Dawna przyjaźń,** ста́рая дру́жба. **Dawna rodzina,** дре́вняя, стари́нная фами́лія. **Dawni ludzie,** старосвѣтскіе лю́ди. **Po dawnemu, по старинѣ, по пре́жнему. Dawny oficer, бы́вшій, отставно́й офице́ръ,** *см.* **Były, Bywszy.**

Dążenie, -ia, *ср.* направле́ніе; || * стремле́ніе; || накло́нность. **Dążenie ciał do środka,** центробѣжность, *см.* **Dążność, Dążenie do celu,** стремле́ніе къ цѣли.

Dążność, -ści, *ж.* накло́нность, направле́ніе. **Człowiek ma przyrodzoną dążność do samolubstwa,** человѣкъ имѣетъ врожде́нную накло́нность къ эгои́зму, человѣкъ отъ приро́ды эгои́стъ. **Zbrodnicze dążności tego pisma,** престу́пное направле́ніе э́того сочине́нія.

Dążyć, стреми́ться. **Dążyć do celu,** стреми́ться къ цѣли. **Dążyć do zaszczytów,** стреми́ться къ по́честямъ.

Dbać, забо́титься (*о чёмъ*), имѣть попече́ніе, радѣть; || обраща́ть внима́ніе (*на что*). **O nic nie dba,** ни о чёмъ не забо́тится. **Nie dbam o to,** я не забо́чусь объ э́томъ. **O to najmniéj dbam,** объ э́томъ я всего́ ме́нѣе забо́чусь. **Dbać o czyjś dobro,** забо́титься о чьемъ-либо бла́гѣ. **Dbać na kogo, na co,** забо́титься о комъ, о чёмъ, обраща́ть внима́ніе на кого́, на что́. **Nie dbać na śmierć,** не боя́ться сме́рти.

Dbale, стара́тельно, внима́тельно.

Dbałość, -ści, *ж.* стара́тельность, забо́тливость, рачи́тельность, внима́тельность, радѣніе.

Dbały, стара́тельный, забо́тливый, ра-ми́тельный, внима́тельный.

Dbanie, -ia, *ср.* стара́ніе, радѣніе, попече́ніе.

Dębak, о́строе, кре́пкое вино́.

Debankować, *см.* **Zdebankować.**

Debatować, спо́рить, разбира́ть, разсма́тривать.

Debatowanie, -a, *ср.* споръ, пре́ніе, разсужде́ніе; || *Юрид.* суде́бное разбира́тельство, суде́бныя пре́нія.

Debaty, -ów, *мн.* пре́нія, разсужде́нія; || состяза́ніе, пререка́нія.

Dębczak, -a, *м.* дубня́ка.

Dębczyna, -y, *ж.* дубо́къ.

Debent, -a, *м.* должни́къ, плате́льщикъ.

Debet, *Ком.* де́бетъ, должны́ мнѣ, имѣю, до́лженъ мнѣ; || начётъ, оста́токъ до́лга, недои́мка, недобо́ръ.

Dębianka, -i, *ж.* срни́льный орѣшекъ.

Dębić, дубить ко́жи.

Dębiec, -bca, *м.* дубня́ка.

Dębienie, -a, *ср.* дубле́ніе, ду́бка (*кожъ*).

Dębina, -y, *ж.* дубо́вый лѣсъ.

Debit, *Ком.* сбытъ, прода́жа (*товаровъ*); || де́бетъ, прихо́дъ, лѣвая страница счёта.

Debitant, -a, *м.* мелочно́й торгове́цъ, ла́вочникъ.

Debitor, -a, *м.* должни́къ.

Dębniak, Dębnik, -a, *м.* дубня́къ, дубо́вая ро́ща.

Dębny, цвѣтомъ похо́жій на дубо́выя ли́стья; || хорошо́ вы́дубленный. **Dębna skóra,** вы́дубленная, вы́дѣланная ко́жа.

Dębowiec, -wca, *м.* дубня́ка.

Dębowy, дубо́вый.

Debrza, Debra, -y, *ж.* дебрь.

Decernent, -a, *м.* судья́, рѣша́ющій де́ло, произнося́щій приговоръ.

Deces, -u, *м.* оши́бка въ счётѣ, недочётъ; || начётъ.

Dech, *под. п.* **tchu,** *м.* духъ, дыха́ніе, издыха́ніе. **Dech stracić,** задыха́ться. **Dech w sobie zatrzymać,** удерживать, сде́рживать своё дыха́ніе. **Przyjść do tchu,** собра́ться съ ду́хомъ, перевести́ духъ, вздохну́ть, придти́ въ себя́. **Leżał ledwo co tchu mając,** онъ лежа́лъ, едва́ переводя́ духъ. **Do ostatniego tchu,** до после́дняго издыха́нія. **Jednym tchem,** одни́мъ ду́хомъ, безъ о́тдыха, ра́зомъ. **Biedz co tchu stanie,** бѣжа́ть что есть ду́ху.

Dechowy, дыха́тельный.

Decie, -cia, *ср.* дуновéніе, вѣяніе, выдува́ніе. **Decie wiatrów,** дуновéніе, вѣяніе вѣтровъ. **Decie szkła,** выдува́ніе стекла́.

Decydować, рѣша́ть, суди́ть. **Zdecydowaliśmy, że należało natychmiast jechać, мы рѣши́ли, что ну́жно сейча́съ же ѣхать. Decydować o wszystkiém,** все рѣша́ть, обо всёмъ суди́ть. **Decydować na prawo i na lewo,** суди́ть и вкривь и вкось. **Decydować, Zdecydować (kogo do czego), заста́вить. To mię zdecydowało do jechania,** э́то меня́ заста́вило ѣхать.

Decydować się, zdecydować się, рѣши́ться. **Nie prędko się decyduje,** онъ не ско́ро рѣша́ется, онъ нерѣши́теленъ. **Wkrótce mój los się zdecyduje,** вскорѣ рѣша́тся моя́ судьба́.

Decydująco, рѣши́тельно, оконча́тельно.

Decydujący, рѣши́тельный, рѣша́ющій; || утверди́тельный. **Człowiek decydujący,** рѣши́тельный человѣкъ.

Decyfrować, разшифро́вывать, разбира́ть, толкова́ть (*шифры*); || разбира́ть, чита́ть (*неразбо́рчивое письмо́*).

Decyfrowanie, -ia, *ср.* разбира́ніе, разшифро́вка (*письма́*).

Decymalny. *см.* **Dziesiętny, Decymować, Dziesiątkować.**

Decyzja, -zji, *ж.* рѣше́ніе, опредѣле́ніе, постановле́ніе; || рѣши́тельность. **Decyzja ekonomiczna,** опредѣле́ніе по экономи́ческому предме́ту; —**kwalifikacyjna,** опредѣле́ніе о предани́и суду́. **Poddać pod czyją decyzją,** представи́ть на чьё разсмотрѣ́ніе, рѣше́ніе. **Już zapadła decyzja,** рѣше́ніе уже́ наступи́ло, вы́шло. **Oblężeni pokazali wiele decyzji,** осаждённые показа́ли большу́ю рѣши́тельность. **Człowiek z decyzją,** рѣши́тельный человѣкъ.

Dedukcja, -ji, *ж.* вычетъ (*изъ су́ммы*), сба́вка, ски́дка; || подро́бное исчисле́ніе, изложе́ніе; || вы́водъ слѣ́дствій, *см.* **Wywód.**

Dedykacja, -ji, *ж.* посвяще́ніе (*книги*).

Dedykować (komu dzieło), посвяща́ть кому́ сочине́ніе.

Defalka, -i, Defalkata, -y, *ж.* вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка, сба́вка; || отсро́чка.

Defalkować, вычита́ть, дѣлать ски́дку, сба́вку.

Defekacja, -ji, *ж. Мед.* испражне́ніе.

Defekować, очища́ть.

Defekt, -u, *м.* недоста́токъ, недочётъ, начётъ; || дефе́ктъ, разро́зненные листы́ кни́ги, *см.* **Deficyt. W summie tysiąca rubli pokazało się dziesięć rubli defektu,** изъ ты́сячи рублей не доста́ло десяти́ рубле́й, не оказа́лось на лицо́ десяти́ рубле́й. * **Nie wyjdzie z tego defektu,** онъ не вы́лечится отъ э́той боле́зни.

Defektowy, непо́лный, дефе́ктный. **Egzemplarze defektowe,** непо́лные экземпля́ры.

Deferować, предлага́ть; || **Deferować komu przysięgę,** полага́ться на чьё-либо кля́твенное показа́ніе.

Deficyt, -u, *м.* недочётъ, недоста́токъ, дефици́тъ.

Defilować, дефили́ровать, проходи́ть одинъ за други́мъ (*о войска́хъ*).

Definicja, -ji, *ж.* опредѣле́ніе; || рѣше́ніе, постановле́ніе.

Definjować назнача́ть; || опредѣля́ть; || рѣша́ть, постановля́ть, полага́ть.

Definjowanie, -ia, *ср.* опредѣле́ніе, постановле́ніе.

Definitarz, -a, *м.* за́ла монастырскихъ совѣща́ній.

Definitor, -a, *м.* помо́щникъ о́рденскаго генера́ла, осо́бенно въ о́рденѣ св. Франци́ска.

Defluktacja, -ji, *ж.* спла́вка.

Defraudacja, -ji, *ж. см.* **Przemycanie.**

Defraudant, -a, *м. см.* **Kontrabandzista.**

Defraudować, *см.* **Przemycać.**

Dęga, -i, *ж.* ушибъ, синя́къ, синева́, *см.* **Pręga.**

Degradacja, -ji, *ж.* низложе́ніе; || разжа́лованіе, лише́ніе (*чина, о́рдена, зва́нія*), *см.* **Utrata stopnia, Utrata szlachectwa, Odświęcenie.**

Degradować, разжа́ловать, лиши́ть чи́на, зва́нія, *см.* **Stopień. Degradować kogo na prostego żołnierza,** разжа́ловать кого́ въ солда́ты.

Deista, -y, *м.* дейстъ, однобо́жникъ.

Deistka, -i, *ж.* дейстка, однобо́жница.

Deizm, -u, *м.* дейзмъ, однобо́жіе.

Deka, -i, *ж.* попо́на, вальтра́пъ (*на ло́шади*); || покрыва́ло; || дека́ (*на инструме́нтахъ*). **Deka piersiowa,** груди́нка, грудна́я кость. *см.* **Dega.**

Dekanalny, дека́нскій, *см.* **Dziekański.**

Dekanat, -u, *м.* дека́нство.

Dekatyzować, декатирова́ть.

Dekiel, -kla, *м.* огни́во (*у ружья́*).

Deklamacja, -ji, *ж.* деклама́ція, витійство; || напы́щенныя слова́; || высокопа́рное, напы́щенное сло́во или рѣчь; || произнесе́ніе стихо́въ или рѣчи.

Deklamacyjny, деклама́торскій; || высокопа́рный, велерѣчи́вый.

Deklamator, -a, *м.* деклама́торъ.

Deklamować, деклами́ровать, произносить (*стихи, рѣчь*).

Deklaracja, -ji, *ж.* объявле́ніе, заявле́ніе; || о́пись, факту́ра (*това́ровъ*); || *Юрид.* показа́ніе; || записка, мемуа́ръ; || разъясне́ніе (*указа*); || **Deklaracja na piśmie,** подпи́ска, пи́сьменное заявле́ніе.

Deklarant, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.

Deklarować, открыва́ть; || предъявля́ть, заявля́ть, объявля́ть; || пока́зывать, дѣлать показа́ніе (*въ судѣ*). **Deklarować towary na komorze,** предъявля́ть това́ры въ тамо́жнѣ. || **Deklarować (komu co),** обѣща́ть, дать подпи́ску.

Deklarować się, объясня́ться; || объявля́ть себя́; || выска́зываться; || открыва́ться. **Nie chce się względem tego deklarować,** онъ не хо́четъ выска́зываться объ э́томъ. **Deklarować się za kim,** объявля́ть себя́ на чьей-либо сторонѣ́. **Deklarować się komu z czém,** обѣща́ть, обѣща́ться сулить (*кому́, что́*).

Deklarowanie, заявка, *см.* **Deklaracja.**

Deklarujący, объяви́тель.

Deklinacja, -ji, *ж. Грам.* склоне́ніе (*и́менъ*), *см.* **Forma, Odmiana.**

Deklinować, *см.* **Przypadkować, Odmieniać.**

Dekokt, -u, *м.* дека́ктъ, отва́ръ.

Dekoloryzacja, -ji, *ж.* линя́ніе, обезцвѣчиваніе.

Dekompozycja, -ji, *ж. Хим.* разложе́ніе (*вещества*).

Dekoncertować, разстро́ивать, сбива́ть; || * смущать, приводи́ть въ замѣша́тельство.

Dekoracja, -ji, *ж.* украше́ніе; || *Театр.* декора́ція; || зна́къ отли́чія, о́рденскій знакъ, о́рденъ.

Dekret, -u, *м. см.* **Wyrok.**

Dekretacja, -ji, *ж.* резолю́ція, рѣше́ніе, постановле́ніе приговора.

Dekretały, -ów, *мн.* декрета́лія, постановле́ніе (*пе́рвыхъ папъ*).

Dekretarz, -a, *м.* реéстръ судéбныхъ рѣшéній.

Dekretować, *см.* **Wyrokować, Skazać.**

Dekretowany, *см.* **Skazany.**

Dekretowy, относúщійся къ рѣшéнію дѣла.

Delacja, -ji, *ж.* доно́съ, оговóръ, извѣ́тъ.

Delata, -y, *ж. Юрид.* вѣдомость о просро́ченныхъ податя́хъ и недоúмкахъ. **Być na delacie,** подлежáть взыскáнію просро́ченныхъ податéй и недоúмокъ; || донесéніе (*суду*), *см.* **Delacja.**

Delator, -a, *м.* доно́счикъ, обвини́тель.

Delatorka, -i, *ж.* доно́счица, обвини́тельница.

Delegacja, -ji, *ж.* делегáція, депутáція; || командиро́вка; || собráніе выборныхъ, *см.* **Nowacja.**

Delegat, -a, *м.* депутáтъ, делегáтъ, вы́борный, уполномо́ченный, командиро́ванный.

Delegować, уполномо́чивать, наряжáть, поручáть; || ввѣря́ть, довѣря́ть; || командировáть.

Delegowanie, -nia, *ср.* командиро́вка; || поручéніе.

Delegowany, *см.* **Delegat.**

Delektować się, наслаждáться, утѣшáться.

Deliberacja, -ji, *ж.* разсужде́ніе, совѣща́ніе; || размышле́ніе.

Deliberować, разсуждáть, обсуждáть; || совѣщáться, *см.* **Namyślać się, Rozważać.**

Delicje, -ij, *мн.* наслажде́ніе, удово́льствіе.

Delikacik, -a, *м.* сластёна, лáкомка; || нѣженка, *см.* **Pieszczoszek.**

Delikatka, -i, *ж.* изнѣженная жéнщина.

Delikatnie, нѣжно, осторóжно, искýсно; || тóнко, разбóрчиво.

Delikatniś, *см.* **Delikacik.**

Delikatność, -ści, *ж.* деликáтность, тóнкость, нѣжность, мя́гкость; || легкость; изя́щество; || * осторóжность, осмотри́тельность; || пріятность, пріятный вкусъ; || утончéнность; || щекотли́вость; || снисходúтельность. **Delikatność rysów twarzy,** нѣжность чертъ лицá. **Delikatność roboty ręcznéj,** нѣжность, тóнкость ручнóй рабóты. **Delikatność postępowania,** деликáтность обхожде́нія. **Strofować kogo z delikatnością,** накáзывать кого́ кро́тко, слегкá.

Delikatny, деликáтный, нѣжный, мя́гкій; || щекотли́вый; || тру́дный, затрудни́тельный; || утончéнный, тóнкій, разбóрчивый; || вѣжливый. **Delikatne uczucie,** нѣжное чýвство. **Delikatna materja,** щекотли́вое дѣло. **Położenie delikatne,** тру́дное, щекотли́вое положéніе. **Delikatne pytanie,** затрудни́тельный вопрóсъ. **Smak delikatny,** нѣжный, тóнкій вкусъ. **Ucho delikatne,** нѣжное ýхо. **Delikatny wyrzut,** деликáтный упрёкъ.

Delikwent, -a, *м.* престýпникъ осуждённый на смéрть.

Delikwentka, i. *ж.* престýпница осуждённая на смéрть.

Delineacja, -ji, *ж.* чертёжъ, óчеркъ; || черчéніе.

Demarkacja, -ji, *ж.* демаркаціóнная, погранúчная лúнія; || * чертá разграничéнія.

Demarkacyjny, демаркаціóнный, погранúчный.

Demokracja, -ji, *ж.* демокрáтія.

Demokracki, демократúческій.

Demokrat, -a, Demokrata, -y, *м.* демокрáтъ.

Demokratka, -i, *ж.* демокрáтка.

Demokratycznie, демократúчески.

Demokratyczny, демократúческій, *см.* **Gminowładny.**

Demokratyzm, -u, *м.* демократúзмъ.

Demon, -a, *м.* бѣсъ, дья́волъ, чортъ, нечúстый, лукáвый; || духъ, дéмонъ.

Demonomanja, -ji, *ж.* демономáнія, видъ помѣшáтельства, при котóромъ больнóй считáетъ себя́ одержúмымъ бѣсомъ.

Demonstracja, -ji, *ж. см.* **Okazanie, Okaz.**

Denarek, -rka, *м.* таганъ, треножникъ.

Dendrolit, -u, *м.* окаменѣлое дéрево.

Denko, -a, *ср.* дóнышко.

Denność, -ści, *ж. Мед.* подáгра, костолóмъ, суставолóмъ.

Denny, чрéсленный, бóдренный. **Denna niemoc,** *см.* **Denność.**

Denny, дóнный, *см.* **Dno.**

Denominacja, -ji, *ж.* наименовáніе, назвáніе.

Dentysta, -y, *м.* зубнóй врачъ, дантúстъ.

Denuncjacja, -ji, *ж.* доно́съ, извѣ́тъ.

Denuncjant, -a, *м.* доно́счикъ, доноси́тель.

Denuncjować, доноси́ть.

Deokkupacja, -ji, *ж.* занятіе, завладѣніе.

Depaktacja, -ji, *ж.* невакóнное трéбованіе, вымогáтельство.

Depastycja, -ji, *ж.* раздѣлéніе.

Dependencja, -ji, *ж.* завúсимость, подчинéнность, подвлáстность.

Dependent, a, *м.* завúсимый, подчинéнный, подвлáстный; || пúсарь, писéцъ (*у защúтника, у рéгента*).

Dependować, завúсѣть, находúться въ подчинéнности, завúсѣть отъ кого́, отъ чего́. *См.* **Zależeć, Zawisłym być.**

Depesza, -y, *ж.* депéша.

Deponent, -a, *м.* вклáдчикъ, отдающій на сохранéніе; || свидѣтель въ судѣ дающій показáніе.

Deponować, вноси́ть, дава́ть на хране́ніе; ввѣря́ть, довѣря́ть (*деньги и пр.*); || вноси́ть залóгъ.

Deponowanie, -a, *ср.* отдáча на храненіе; || внесéніе залóга.

Depopularyzacja, -ji, *ж.* потéря популя́рности, народной любви́.

Depopularyzować, лишáть популя́рности, наро́дной любви́; **-się**, теря́ть наро́дную любо́вь.

Deportacja, -ji, *ж.* ссы́лка, изгна́ніе на всю жизнь.

Depozycja, -ji, *ж.* показа́ніе, свиде́тельство (*въ судѣ*).

Depozyt, -u, *м.* отда́ча на хране́ніе; || депози́тный вкладъ, взносъ; || вещь о́тданная на хране́ніе; || складъ, сохра́нная казна́; || храни́лище. **Pieniądze złożyć do depozytu**, отда́ть де́ньги на хране́ніе. **Z depozytu odebrać**, взять де́ньги изъ сохра́нной казны́.

Depozytarjusz, -a, *м.* храни́тель, блюсти́тель; || вкла́дчикъ.

Depozytowy, депози́тный.

Deprekacja, -ji, *ж.* испра́шиваніе проще́нія, про́сьба о проще́ніи.

Deptać, топта́ть, попира́ть; || мять, жать, выжима́ть; || валя́ть (*сукна*). **Deptać po błocie**, шлёпать по грязи́. **Deptać koło czego, za czém**, стара́ться, хлопота́ть о чёмъ, уха́живать за чёмъ. **Deptać wino**, выжима́ть, дави́ть виногра́дъ. **Deptać prawa ludzkości**, попира́ть челове́ческія права́. **Deptać glinę**, мять гли́ну.

Deptacz, -a, *м.* валя́льщикъ, суконва́лъ; || дави́льщикъ виногра́да.

Deptak, -a, *м.* валя́льный пестъ, валу́ша.

Deptalnia, -i, *ж.* валя́льня, суконва́льня; || тиски́ (*виногра́дные*).

Deptanie, -nia, *ср.* валя́ніе (*сукна́*); давле́ніе (*виногра́да*).

Deputacja, -ji, *ж.* депута́ція, посо́льство; || собра́ніе вы́борныхъ, представи́телей, зе́мскихъ лю́дей; || депута́тство, представи́тельство. **Deputacja**, депута́ція состоя́щая изъ пяти́ лицъ.

Deputat, -a, *м.* депута́тъ; || вы́борный, представи́тель; || *Стар.* **Deputat w drzewie**, опредѣле́нная доста́вка дровъ (*для монастыре́й и т. п.*) въ го́дъ.

Deputować, отправля́ть, наряжа́ть депута́томъ, вы́борнымъ.

Deputowany, депута́тъ, вы́борный, представи́тель, по́сланный.

Dera, -y, *ж.* попо́на, вальтра́пъ.

Dereń, -enia, *м.* де́ренъ, кизи́ль (*де́рево*).

Dereniak, -u, *м.* де́реновое вино́.

Dereniowy, де́реновый.

Deresz, -a, *м.* рыжева́лая съ про́сѣдью ло́шадь.

Dereszowaty, рыжева́лый.

Derkacz, -a, *м. см.* **Chruściel**.

Derogacja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, наруше́ніе (*зако́на, правъ и т. п.*).

Deriwacja, -ji, *ж.* отво́дъ, отведе́ніе (*воды́*). *Медиц.* отвлече́ніе (*кро́ви, мокро́ты*). *Грам.* происхожде́ніе, произведе́ніе (*сло́ва*).

Desinfekcya, -ji, *ж.* очище́ніе во́здуха.

Deska, -i, *ж.* доска́. **Deska wyborowa, чи́стая доска́,—niewyborowa**, получи́стая, **—bukształowa**, кружа́льная доска́,—**parapetowa**, подоко́нная.

Deskrypcja, -ji, *ж.* описа́ніе; || о́пись.

Desperacki, отча́янный, безнаде́жный. **Po desperacku**, отча́янно.

Desperacja, -ji, *ж.* отча́яніе, безнаде́жность.

Desperat, -a, *м.* отча́янный, бѣшеный.

Desperatka, -i, *ж.* отча́янная, бѣшеная.

Desperować, *см.* **Rozpaczać**.

Despota, -y, *м.* де́спотъ, самовласти́тель.

Despotycznie, деспоти́чески, самовла́стно.

Despotyczność, -ści, *ж.* деспоти́змъ, самовла́стіе.

Despotyczny, деспоти́ческій, самовла́стный.

Despotyzm, -u, *м.* деспоти́змъ.

Destrukcja, -ji, *ж.* истребле́ніе, разруше́ніе.

Destylacja, -ji, *ж.* го́нка, вы́гонка, перего́нка, дистиля́ція, дистилиро́вка.

Destylarnia, -i, *ж.* дистилиро́нный, перего́нный заво́дъ; || винокурня, винокуре́нный заво́дъ.

Destylator, -a, *м.* перего́нщикъ, дави́льщикъ, вы́курщикъ, дистила́торъ; || винокуръ.

Destylować, перегоня́ть, дистили́ровать.

Destylowanie, *см.* **Destylacja**.

Destytucja, -ji, *ж.* отрѣше́ніе отъ до́лжности.

Destytuowany, исключённый изъ слу́жбы, лишённый до́лжности.

Deszcz, -u, *м.* дождь, до́ждикъ, до́жжикъ. **Duży, rzęsisty deszcz**, кру́пный дождь. **Deszcz nawałny**, проливно́й дождь.

Deszczka, -i, *ж.* дощёчка.

Deszczonośny, дождли́вый, дожде́нный.

Deszczorodny, *см.* **Dżdżysty**.

Deszczówka, -i, *ж.* дождева́я вода́.

Deszczownik, -a, *м.* зуёкъ, ржа́нка (*птица*).

Deszczowy, дождево́й.

Deszczułka, -i, *ж. см.* **Deszczka**.

Deszczyć, дожди́ть, *см.* **Dżdżyć, Zadeszczyć się**.

Deszczyk, -u, *м.* до́ждичекъ.

Deszczysty, *см.* **Dżdżysty**.

Detaksacja, -ji, *ж.* переоцѣнка.

Detaksator, -a, *м.* переоцѣнщикъ.

Detaliczny, розничный; || подро́бный; || раздроби́тельный.

Detencja, -ji, *ж. Юрид.* завладѣ́ніе; || задержа́ніе, заключе́ніе, заточе́ніе, аре́стъ.

Detencyjny, аресто́нтскій.

Determinacja, -ji, *ж.* сме́лость, рѣши́тельность, твёрдое намѣреніе.

Determinować, установля́ть, опредѣля́ть.

Determinować się, рѣша́ться, возна́мѣриваться.

Deterjoracja, -ji, *ж.* поврежде́ніе, по́рча; || паде́ніе, упа́докъ.

Dętka, -i, *ж.* бу́сы, *мн.*, подде́льныя пе́рлы.

Detonacja, -ji, *ж.* фальши́вое зво́ніе.

Detonować, фальшивить; || * сбить съ то́лку.

Detrakcyjny, *см.* **Wywozowy.**

Detrakcja, -ji, *ж.* порица́ніе, поноше́ніе, злосло́віе, хуле́ніе.

Detronizacja, -ji, *ж.* сверже́ніе съ престо́ла, низложе́ніе.

Detrunkacja, -ji, *ж.* вы́четъ.

Detrunkować, вычита́ть.

Detto, Ditto, того́-же, то́же, какъ вы́ше.

Dewastacja, -ji, *ж.* опустоше́ніе, погро́мъ.

Dewocja, -ji, *ж.* на́божность, благоче́стіе.

Dewolucja, -ji, *ж. Юрид.* перехожде́ніе, переда́ча.

Dewot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша.

Dewotka, -i, *ж.* на́божная, богомо́лка, ханжа́.

Dezercja, -ji, *ж.* побѣгъ, бѣгство; || *Юрид.* просро́чка апелля́ціи.

Dezerter, -a, *м.* дезерти́ръ, бѣгле́цъ, бѣглый.

Dezorganizacja, -ji, *ж.* разстро́йство, разруше́ніе; || *Мед.* поврежде́ніе.

Dezorganizować, разстра́ивать, разруша́ть.

Dezygnacja, -ji, *м.* означе́ніе, указа́ніе.

Dezynfekcja, -ji, *ж.* дезинфе́кція, очище́ніе отъ зара́зы, окури́ваніе.

Diffamacja, -ji, *ж.* поноше́ніе, опозо́риваніе, опозо́реніе, клевета́.

Diffamować, поноси́ть, позо́рить, безсла́вить, злосло́вить.

Differencja, -ji, *ж.* разли́чіе, ра́зница, ра́зность, несхо́дство; || *Мат.* ра́зность.

Differencyjny, *Мат.* дифференціа́льный; || разли́чный, ра́зный, *см.* **Sprawa.**

Dilacja, -ji, Dilata, -y, *ж.* отсро́чка.

Dilatoryjny, *Юрид.* отлага́тельный, замедля́ющій.

Dimidia, полови́на.

Diskonto, Dyskonto, диско́нтъ, учётъ, ски́дка, усту́пка.

Ditto, *см.* **Detto.**

Djak, Djakowiec, Djakowstwo, *см.* **Dziak, Dziakowiec, Dziakowstwo.**

Djabeł, -bła, *м.* чортъ, бѣсъ, дья́волъ, сатана́. **To djabła warto**, э́то ни къ чо́рту не годи́тся. **Djabłami na kogo rzucać**, посыла́ть кого́ къ чо́рту. **Niech mię djabeł porwie**, чтобъ чортъ меня́ побра́лъ. **Zkąd u djabła on to wszystko bierze?** кой чортъ, отку́да э́то онъ всё беретъ? **Ki djabeł ci to powiedział?** **Kto u djabła ci to powiedział?** кой чортъ э́то вамъ сказа́лъ? **Po djable sprawa**, чертовское дѣло. **Idź do djabła**, ступа́й къ чо́рту. *Послов.* **Nie taki djabeł straszny, jak go malują**, не такъ стра́шенъ, *или* че́ренъ чортъ, какъ его́ малю́ютъ. **Kto przed piekłem mieszka, musi djabła prosić w kmotry**, кто живётъ у са́маго а́да, до́лженъ проси́ть чо́рта въ кумовья́ (т. е. по необходи́мости прихо́дится дружи́ться съ злы́ми людьми).

Djabełek, -łka, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ; || ландскне́хтъ (*карт. игра*).

Djabelnie, чертовски, дья́вольски, ужа́сно.

Djabelny, чертовскій, дья́вольскій, проклятый.

Djabelski, дья́вольскій, бѣсо́вскій, сатани́нскій.

Djabelsko, чертовски, дья́вольски.

Djabelstwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина, бѣсо́вщина; || *вообще:* че́рти, дья́волы. **Narody te dzieci swoje ofiarowali djabelstwu**, э́ти наро́ды принесли́ въ же́ртву чертя́мъ дѣте́й свои́хъ.

Djabląтko, -a, *ср.* дьяволёнокъ, бѣсёнокъ, чертёнокъ.

Djable, *см.* **Djabeł.**

Djablica, -y, *ж.* черто́вка.

Djabłowy, черто́вскій, чо́ртовъ.

Djabolista, -y, *м.* одержи́мый бѣсомъ.

Djadem, -u, *м.* діади́ма, вѣне́цъ.

Djafragma, -y, *ж. Анат.* грудобру́шная прегра́да, бло́на, утро́бная *или* гусакова́я перепо́нка, вздо́шье, гусачи́ха.

Djagonal, -i, *ж. Мат.* діагона́льный, искосный.

Djak, -a, *м.* причётникъ, *см.* **Dziak.**

Djakon, -a, *м.* дія́конъ, дья́конъ.

Djakonica, -y, *ж.* діаконисса.

Djakonowy, дія́коновъ, дья́коновъ.

Djakoński, дія́конскій, дья́конскій.

Djakoństwo, -a, *ср.* дья́конство, дья́конское зва́ніе.

Djalekt, -u, *м.* нарѣ́чіе, го́воръ, діале́ктъ.

Djalektyk, -a, *м.* диале́ктикъ, ло́гикъ.

Djalektyka, -i, *ж.* диале́ктика, ло́гика.

Djalog, -u, разгово́ръ, діало́гъ.

Djalogicznie, діалогически.

Djament, -u, *м.* алма́зъ.

Djamentowy, алма́зный.

Djametr, -u, *м. см.* **Średnica.**

Djarja, -ji, *ж. Мед.* поно́съ; || *Горн.* пае́къ, раціо́нъ порція.

Djarjusz, -u, *м.* журна́лъ, дневни́къ.

Dla, для, ра́ди. Podróżować dla zdrowia, путеше́ствовать для здоро́вья. **Dla miłości bożej, изъ любви́ къ Бо́гу. Poważają go dla jego dobrych przymiotów**, его́ уважа́ютъ за его́ хоро́шія ка́чества. **Czułość matki dla dzieci**, не́жность ма́тери къ дѣтямъ. **Dla tego, поэ́тому. Dla tego, że... потому́ что...**

Dławić, Dławić, жать, сжима́ть; || дави́ть, выжима́ть.

Dławić, *см.* **Dłabić.**

Dławien e, -ia, *ср.* удýшливость; стѣснéніе, сжáтіе.

Dławimuszka, -i, *ж.* мухолóвка (*птичка*).

Dłoń, -ni, *ж.* ладóнь. *Старослав.* длань; || рукá. **Jak na dłoni**, какъ на ладóни. **Dłoń komu podać**, подáть кому рýку. **Dłonią w dłoń bili, uderzyli**, удáрили по рукáмъ. **W dłoni** дłоń, рукá въ рукѣ, рукá съ рукóю; || пядень, чéтверть аршúна, *см.* **Piędź.**

Dłoniasty, ладóнчатый; || длановúдный, лáпчатый. *Бот.* **Liście dłoniaste**, лáпчатые лúстья.

Dłoniatonogi, лапчатоногій.

Dłonisty, ладóнчатый, длановúдный, лáпчатый.

Dłóto, *см.* **Dłuto.**

Dłubać, рыть, взрывáть; || ры́ться, копáться, шáрить; || ковырáть, долбúть. **Dłubać w zębach**, ковырáть въ зубáхъ. **Dłubać w nosie**, ковырáть въ носý; || **Dłubać się**, мéдлить, мѣшкать, копáться.

Dłubacz, -a, *м.* долбня́, долбýха; || *Горн.* долбúло, крýглое долото; || * копýнъ, копотýнъ.

Dłubaczka, -i, *ж.* копýнья. *См.* **Dłubacz.**

Dłubała, -y, *м.* **Dłubalski, -iego**, *м.* копýнъ, копотýнъ.

Dłubanie, -ia, *ср.* разры́тіе, раскáпываніе, долблéніе, ковыря́ніе.

Dłubanina, -y, *ж.* неповоро́тливость, копотли́вость; || скýчная, копотли́вая рабóта.

Dług, -u, *м.* долгъ. **Upominać się o dług**, трéбовать уплáты дóлга. **Być w długach po uszy**, быть въ долгáхъ по́ уши. **Mam dług u ciebie**, за тобóю есть долгъ; || * **Uiścić się z długu wdzięczności**, заплатúть долгъ благодáрности. **Dług hipoteczny**, долгъ обезпéченный на имѣніи крѣпостны́мъ поря́дкомъ.

Długawy, *см.* **Obdłużny, Podłużny.**

Długi, długiй; || дли́нный. **Długa droga, дóлгій** путь, дли́нная дорóга. **Długie lata**, дóлгіе гóды. **Długa ulica**, дли́нная у́лица. **Mieć długi język**, имѣть дли́нный языкъ. **Mieć długie ręce**, имѣть дли́нныя рýки (*красть*). **Mieć długie nogi**, имѣть дли́нныя нóги (*шúбко бѣгать*). **Paść jak długi**, растянýться во вéсь ростъ.

Długo, *сравн. ст.* **Dłużéj**, дóлго, долговрéменно, дóлгое врéмя. **Na długo**, на дóлгое врéмя. **Na jak długo?** наскóлько врéмени? **Jak długo mu się spodoba**, на скóлько емý бýдетъ угóдно. **Długo, zadługo trwać**, продолжáться слúшкомъ дóлго. **Długo w noc**, въ сáмую глубóкую ночь. **Długoby to mówić**, дóлго бы объ э́томъ нýжно бы́ло говорúть. **Niezadługo**, вскорѣ, *см.* **Wkrótce. Długo się nosić**, носúть дли́нное плáтье.

Długocierpliwość, -ści, *ж.* долготерпѣніе.

Długocierpliwy, долготерпѣли́вый.

Długoczesny, долговрéменный.

Długodzienny, многоднéвный.

Długodzioby, *Зоол.* долгоно́сый; || длинноры́лый.

Długojęzyczny, долгоязы́чный.

Długoletni, долголѣтній, многолѣтній.

Długoletność, -ści, *ж.* долговѣчность, долгоде́нствіе.

Długomyślność, -ści, *ж.* долготерпѣніе, кро́тость.

Długomyślny, долготерпѣли́вый, кро́ткій.

Długonogi, длинноно́гій.

Długonos, -a, *м.* *Энтом.* жукъ.

Długonosy, долгоно́сый.

Długopamiętny, достопáмятный.

Długopłynność, -ści, *ж.* плáвность.

Długopomny, достопáмятный.

Długoręki, долгорýкій.

Długoroczny, *см.* **Długoletni.**

Długość, -ści, *ж.* длина́; || долгота́ (*дня*). **Długość ulicy, drogi**, длина́ у́лицы дорóги. **Długość i szerokość geograficzna**, географúческая долгота́ и широта́.

Długosz, -a, *м.* долговúзый человѣкъ, ды́лда, жердя́й.

Długoszatny, долгопóлый.

Długoterminowy, долгосро́чный.

Długotrwałość, -ści, *ж.* продолжúтельность.

Długotrwały, продолжúтельный, долговрéменный; || хроничéскій.

Długowieczność, -ści, *ж.* долговѣчность.

Długowieczny, долговѣчный.

Długowłosy, длинноволóсый.

Długowy, долговóй. **Długowy regestr, długowa książka**, долговáя кнúга.

Długożytny, *Дидакт.* живýщій дóлѣе обыкновéннаго.

Dłutnik, -a, *м.* чекáнщикъ.

Dłuto, -a, *ср.* долото́, рѣзéцъ; || долбúло; || *Горн.* зубúло, ваáло, забýрникъ. **Dłutko, -a**, *ср.* долотцó, рѣзéцъ; || *Горн.* ваáльцо, долотцó.

Dłutować, чекáнить, высѣкáть.

Dłutowanie, -ia, *ср.* чекáнка; || обрóнная *или* чекáнная рабóта.

Dłutowy, чакáнный.

Dłuż, -y, *ж.* **Dłuża, -y**, *ж.* длина́. **Dwa łokcie na dłuż, w dłuż**, два локтя́ вдлину́. **Wdłuż czego iść**, идтú вдоль чего́, *см.* **Wdłuż, Wzdłuż, Podłuż**; || *Плотн.* снуръ, шнурóкъ.

Dłużce, *мн., род. п.* **dłużec**, *Сокол.* обнáсцы, *мн.*

Dłużej, дóльше, длиннѣе.

Dłużek, -żku, *м.* должóкъ.

Dłużen, dłużny, дóлженъ, дóлжный. *См.* **Winien, Powinien.**

Dłużeń, -żnia, *м.* дли́нная доскá для закла́дки у́лья.

Dłużmiernica, -y, *ж.* лонгимéтръ.

Dłużmiernictwo, -a, *ср.* лонгимéтрія.

Dłużnia, -i, *ж.* **dłużna**, долготá, *см.* **Dłużeń.**

Dłużnica, -y, *ж.* должни́ца.

Dłużniczy, относящійся къ должнику, принадлежащій къ должнику.

Dłużnik, -a, *м.* должникъ.

Dłużność, -ści, *ж.* обязанность, обязательство.

Dłużny, *см.* **Dłużen.**

Dłuższość, -ści, *ж.* лишекъ, малишекъ.

Dłużyć, продлить, удинить, продолжать, тянуть, проволакивать.

Dłużyć się, продолжаться, длиться; || входить въ долги, задолжать.

Dłużyna, Dłużyzna, -y, *ж.* длина, долгота, длинота.

Dma, -y, *ж.* дуновеніе, дыханіе.

Dmuch, -u, *м.* вѣяніе, дуновеніе, *см.* **Podmuch.**

Dmuchać, дуть, выдувать, сдувать; || вѣять; || пыхтѣть. **Dmuchać w ogień**, раздувать огонь. **Kto się na gorącém sparzy, i na zimno dmucha**, обожжёшься на молокѣ, будешь дуть на воду. **Dmuchać komu na ucho**, надувать, трубить кому въ уши, наушничать. **Dmuchać w niebo**, подымать носъ къ верху, гордиться. **Dmuchać komu pod nos, w nos**, поступать надмѣнно, высокомѣрно. *Ирон.* **Dmuchnąć**, удрать, улизнуть, убѣжать. **I dmucha i chucha**, ни тепло, ни холодно; ни рыба, ни мясо; ни то, ни сё; безъ характера. **Dmuchać w palce**, дуть себѣ въ пальцы, въ кулакъ (*отъ холода*). **Przeciw wiatru dmuchać**, противъ рожна прать. **Dmuchać komu w kaszę**, мѣшаться въ чужія дѣла, не въ свое дѣло. **W ni dmuchnąć**, раздражить, разсердить врага, подлить масла въ огонь. **Dmuchnę i zaraz będzie**, стоитъ мнѣ пикнуть и сей-часъ будетъ. **Dmuchnąć w papę, dmuchnąć komu w ucho**, дать пощёчину, съ ѣздить по уху. **Dmuchnąć w nogi**, удирать во всѣ лопатки, пуститься на утекъ, навострить лыжи, улепётывать.

Dmuchacz, -a. *м.* раздувальщикъ.

Dmuchanie, -nia, *ср.* дуновеніе, вѣяніе.

Dmuchawka, -i, *ж.* пальная трубка || продувной стволъ; || отводъ, сарбаканъ, проводная труба; || бумажка свернутая въ трубочку.

Dmuchnąć, дунуть, *см.* **Dmuchać.**

Dna, -y, *ж. см.* **Denność.**

Dnieć, разсвѣтать.

Dnienie, -nia, *ср.* разсвѣтъ.

Dniować, дневать.

Dniowanie, -nia, *ср.* **Dniówka**, -i, *ж.* днёвка.

Dniowy, денной, дневной, *см.* **Dzienny.**

Dno, -a, *ср.* дно. *Горн.* **Dno szybu**, почва шахты; **fryszerskie**, донная доска. **Dno chodnika, lub sztolni**, подошва, почва.

Do, *Предл.* до, къ, ко, въ, во, на, для, *см.* **Ku.** **Pójść do kościoła**, пойти въ церковь. **Iść do ołtarza**, идти къ алтарю. **Zaprządz do pługa**, запрячь въ плугъ. **Rzucić się do nóg komu**, броситься кому къ ногамъ. **Strzelać do celu**, стрѣлять въ цѣль. **Napisać do przyjaciela**, написать къ другу. **Odroczyć rzecz do jutra**, отложить дѣло до завтра. **Być do czegoś**, быть полезнымъ, годиться, служить къ чему. **Przykładać się do nauk**, прилежать къ наукамъ. **Udaj się do niego**, отправься къ нему. **Z Paryża do Genewy jechać**, ѣхать изъ Парижа въ Женеву. **Ubrany czarno od stóp do głowy**, одѣтъ въ чёрномъ съ ногъ до головы. **Pracować od rana do wieczora**, трудиться съ утра до вечера. **Jeden ma się do dwóch, jak dwa do czterech**, одинъ относится къ двумъ, какъ два къ четыремъ. **Do jutra**, до завтра. **Do zobaczenia, do widzenia**, до свиданія. **Łyżeczka do kawy**, кофейная ложка. **Szczoteczka do zębów**, щеточка для зубовъ. **Żelazko do prasowania**, утюгъ для глаженья. **Dwadzieścia do trzydziestu osób**, отъ двадцати до тридцати лицъ. **Dobre do jedzenia**, вкусно для ѣды. **Trudne do strawienia**, трудно переваривается. **Do mnie!** ко мнѣ! **Do broni!** къ ружью! **Tłumaczyć co do słowa**, переводить слово въ слово, дословно. **Mieć wolny przystęp do kogo**, имѣть свободный доступъ къ кому. **Wejść do pokoju**, войти въ комнату. **Cofnąć się do lasu**, отступить къ лѣсу. **Wsadzić kogo do więzienia**, посадить кого въ тюрьму. **Wsiąść do powozu**, сѣсть въ экипажъ. **Jeździć z prowincji do prowincji**, ѣздить изъ провинціи въ провинцію. **Do śmierci**, до смерти. **Do wieczora**, до вечера **Do dnia**, до разсвѣта; **wstawać do dnia**, вставать передъ разсвѣтомъ, до разсвѣта, *см.* **Aż.** **Było ich do pięćdziesięciu**, ихъ было до пятидесяти, *см.* **Blizko, Około.** || **Raz do roku**, одинъ разъ въ годъ, *см.* **Co.** || **To nie do niego ten list**, это письмо не къ нему. **To człowiek nie do wojskowości stworzony**, этотъ человѣкъ не рожденъ для военной службы. **Koń dobry do kabrjoletu**, лошадь годная въ кабріолетъ, для упряжки въ кабріолетъ. **Co do mnie**, что касается до меня, относительно меня. **Strzelić do kogo**, стрѣлять въ кого. **Dać ognia do kogo**, выстрѣлить въ кого. **Robić przypisy do jakiego autora**, дѣлать примѣчанія къ какому автору. **Napisać wiersze do muzyki**, написать стихи для музыки. **Dorobić, ułożyć muzykę do wierszy**, сочинить музыку къ стихамъ, положить стихи на музыку. **Wpół do pierwszej, do drugiej, do trzeciej**, etc. половина перваго (*часа*), втораго, третьяго и т. д. **A do domu!** ступай домой! **Człowiek do czynu**, дѣятельный человѣкъ, способный дѣйствовать. **Człowiek i do rady i do pałasza**, человѣкъ способный и для совѣта и для войны. **Człowiek do pożycia**, человѣкъ обходительный, товарищескій. **Jak do jakiej miary**, смотря по тому, какова мѣра. **Jak do roku**, смотря по тому, каковъ годъ **Do rzeczy**, *см.* **Rzecz.** **Co do**

wdy, *см.* Doprawdy. Do razu, *см.* Od razu. Ode drzwi, do drzwi, отъ двере́й къ двера́мъ, *см.* Od. Такъ какъ невозмо́жно привести́ всѣхъ глаго́ловъ, кото́рые соединя́ются, и́ли мо́гутъ соединя́ться съ предло́гомъ Do, то здѣсь и помѣщены то́лько наибо́лѣе употреби́тельные изъ нихъ, *см.* э́ти глаго́лы въ первообра́зной фо́рмѣ.

Doba, -y, *ж.* вре́мя, пора́; || су́тки (24 часа́). **W każdej dobie,** во вся́кое вре́мя. **Czas na dobie,** удо́бное вре́мя. **Nie było go przez dwie doby,** его́ не́ было впродолже́ніе двухъ су́токъ, *см.* **Dola, Stan.**

Dobaczenie, -nia, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dobaczyć się, Dobaczać się, доби́ться, добива́ться, дога́даться, дога́дываться. **Często lekarz się tylko dobacza,** ча́сто то́лько ме́дикъ дога́дывается.

Dobadać, доиска́ться, развѣда́ть, вы́вѣдать, изслѣдовать.

Dobadywać się (czego), доиски́ваться разы́скивать, освѣдомля́ться, справля́ться. **Dobadywać się prawdy,** доиски́ваться пра́вды. **Dobadywać się kogo,** освѣдомля́ться о комъ.

Dobadywanie się, распра́шиваніе, вы́вѣдываніе.

Dobazgrać, допа́чкать, домара́ть.

Dobić, Dobijać, вбить, вбива́ть, вколоти́ть, вкола́чивать, доколоти́ть, докола́чивать, изби́ть, избива́ть. **Dobijać gwoździa,** пло́тно вбива́ть гвоздь. **Ostatki wojska nieprzyjacielskiego dobili,** они́ соверше́нно разби́ли оста́тки непрія́тельскаго во́йска. **To go dobije,** э́то оконча́тельно убье́тъ его́. **Ostatni kielich mię dobił,** после́дняя ри́омка свали́ла меня́. **Dobić targu,** усло́виться, сойти́сь въ цѣнѣ. **Dobić interesu,** око́нчить, привести́ де́ло къ концу́. **Dobijać do lądu,** приста́ть, причали́ть къ бе́регу.

Dobić się, доби́ться, вырыва́ть, исторга́ть. **Dobić się na kim zeznania,** вы́нудить у кого́ призна́ніе. **Dobić się czego,** доби́ться, дости́гнуть чего́. **Dobić się chwały,** дости́гнуть сла́вы, *см.* **Dobijać.**

Dobiedz, Dobiegać, добѣжа́ть, дости́гнуть, достига́ть, догна́ть, догоня́ть. **Dobiedz zaszczytów,** достига́ть по́честей.

Dobieganie, -nia, *ср.* достиже́ніе.

Dobiegły, достижи́мый.

Dobielać, Dobielić, добѣли́ть.

Dobierać, Dobrać, добира́ть, подбира́ть, избира́ть, выбира́ть. **Dobrać materją na suknię,** вы́брать мате́рію на пла́тье. **Dobrać reszty,** взять остально́е. **Dobrać miarkę grzechów,** преиспо́лнить ме́ру беззако́ній (*грѣхо́въ*), *см.* **Dopełnić, Domierzyć.** || **Dobrać aż do dna,** изче́рпать до дна́. **Dobrać klucza do zamku,** подобра́ть ключъ къ замку́. **Nie mogę nic sobie dobrać do gustu,** не могу́ ничего́ вы́брать себѣ́ по вку́су **Dobieraj słów podług myśli,** избира́й слова́, кото́рыя соотвѣ́тствуютъ твое́й мысли. **Dobierać kolorów do siebie,** подбира́ть ра́зные цвѣта́. **Dobierać cug,** подбира́ть у́пряжь. **Dobrane wyrazy,** отбо́рныя выраже́нія. **Dobrane małżeństwo,** супру́ги составля́ющіе прекра́сную па́ру.

Dobierać się (do czego, dokąd), добира́ться, пробира́ться, доходи́ть, достига́ть. **Dobrać się z kim,** схо́дствовать, сойти́сь съ кѣмъ. **Dobrała się para,** сла́вная па́ра! **Dobrali się,** сошли́сь другъ съ дру́гомъ!

Dobieracz, -a, *м.* подбира́ющій, прила́живающій.

Dobieranie, -nia, *ср.* подбо́ръ, прила́живаніе, примѣне́ніе.

Dobieżny, *Астрон.* синоди́ческій. **Obieg księżyca dobieżny,** синоди́ческое движе́ніе мѣсяца.

Dobijać, *см.* **Dobić.**

Dobijać się (dokąd), добива́ться, домога́ться; стара́ться достичь, сни́скивать. **Dobijać się do drzwi,** стуча́ть въ дверь. **Dobijać się o co,** домога́ться, добива́ться, (*чего́*), стара́ться пріобрѣсть (*что́*). **Dobijać się o pannę,** сва́таться къ дѣви́цѣ.

Dobiorka, -i, *ж.* привѣсокъ, приба́вка, надба́вка.

Dobita, -éj, *ж.* **Dobitka, -i,** *ж.* добива́ніе, после́дній уда́ръ, довершеніе, оконча́ніе. **Na dobitkę,** въ заключе́ніе, подъ коне́цъ.

Dobitnie, выразительно, я́сно, то́чно, убѣди́тельно.

Dobitność, -ści, *ж.* выразительность, я́сность, то́чность.

Dobitny, выразительный, я́сный, то́чный, *см.* **Dosadny.**

Dobór, -u, *м.* подбо́ръ, вы́боръ; || *Горн.* смѣшиваніе рудъ, присадка.

Dobórność, -ści, *ж.* отбо́рность.

Dobórny, отбо́рный.

Dobość (kogo), забода́ть.* **Dobość komu,** надоѣсть, наску́чить кому́.

Dobosz, -a, *м.* бараба́нщикъ.

Dobrać, *см.* **Dobierać.**

Dobranie, -nia, *ср.* подбо́ръ, сортиро́вка.

Dobrany, подобранный.

Dobrnąć, добрести́, дотащи́ться.

Dobro, -a, *ср.* бла́го, добро́, по́льза; || *во мн.* числѣ: **Dobra,** помѣстье, имѣ́ніе, иму́щество. **Dobro kraju,** бла́го страны́. **Dobro pospolite,** о́бщее, общественное бла́го. **Dobra ziemskie, znikome, doczesne,** земны́я, преходя́щія, вре́менныя бла́га. **Dobro i piękno,** благо́е и прекра́сное, добро́ и красота́. **Skonfiskowano jego dobra,** имѣніе его́ описано, сконфискова́но. **Dobra nieruchome i ruchome,** недви́жимое и движимое иму́щество. **Dobra spadkowe,** наслѣ́дственное имѣ́ніе. **Dobra warowane żony,** *Юрид.* исключи́тельное имѣ́ніе (*жены*). **Dobra grajalne,** пожа́лованное имѣ́ніе.

Dobrobierca, -y, *м.* благодѣ́тельствуемый.

Dobrobyt, -u, *м.* благосостоя́ніе.

Dobroć, -i, *ж.* доброта́, бла́гость; || хоро́шее ка́чество, сво́йство, добро́та. **Dobroć wrodzona,** врожде́нная доброта́. **Nadużywać czyjej dobroci,** во зло употребля́ть чью́-либо доброту́. **Dobroć boża,** бла́гость бо́жія. **Dobroć ziemi,** добро́та земли́, хоро́шее сво́йство земли́. **Dobroć konia,** добро́та ло́шади. **Dobroć napoju,** хоро́шій вкусъ напи́тка.

Dobrochętność, -ści, *ж.* доброхо́тство, *см.* **Dobrowoleństwo.**

Dobroczyn, -u, *м.* благодѣя́ніе, благотворе́ніе, *см.* **Dobrodziejstwo.**

Dobroczyńca, -y, *м.* благодѣ́тель, благотвори́тель.

Dobroczynność, -ści, *ж.* благотвори́тельность. **Towarzystwo dobroczynności,** благотвори́тельное о́бщество, богоуго́дное заведе́ніе.

Dobroczynny, благотвори́тельный, благодѣ́тельный; || благотво́рный; || безме́здный. *Юрид.* **Kontrakt dobroczynny,** безме́здный догово́ръ.

Dobroczysty, безконе́чно-до́брый.

Dobrodawca, -y, *м.* благотвори́тель.

Dobrodusznie, доброду́шно, благоду́шно, простосердёчно.

Dobroduszność, -ści, *ж.* доброду́шіе, благоду́шіе; || простота́, простосерде́чіе.

Dobroduszny, доброду́шный, благоду́шный; || просто́й, простосерде́чный.

Dobrodziej, -ja, *м.* благодѣ́тель. **Dobrodziej naszej rodziny,** благодѣ́тель нашего семейства. **Pan dobrodziej,** ми́лостивый госуда́рь, госуда́рь мой.

Dobrodziejka, -i, *ж.* благодѣ́тельница. **Pani dobrodziejka,** ми́лостивая госуда́рыня, госпожа́.

Dobrodziejstwo, -a, *ср.* благодѣя́ніе. || *Юрид.* льго́та. **Sprzedaż majątku z dobrodziejstwem inwentarza,** прода́жа имѣ́нія на пра́вѣ инвента́рномъ.

Dobroić się (czego), дожи́ть до бѣды́, надѣ́лать себѣ́ бѣдъ.

Dobromyślność, -ści, *ж.* благонамѣ́ренность.

Dobromyślny, благонамѣ́ренный.

Dobronować, око́нчить боронова́ніе земли́.

Dobrota, -y, *ж.* доброта́.

Dobrotliwość, -ści, *ж.* доброду́шіе, кро́тость.

Dobrotliwy, доброду́шный, кро́ткій, благопрія́тный. *Мед.* **Choroby dobrotliwe,** болѣ́зни доброка́чественныя.

Dobrowolność, ści, *ж.* самопроизво́льность, доброво́льность.

Dobrowolny, произво́льный, доброво́льный; || полюбо́вный.

Dobry, до́брый, хоро́шій, благо́й; || го́дный, поле́зный; || *Ком.* **Dobry na mnie,** счётъ вѣ́ренъ.

Dobrze, хорошо́.

Dobyć, добы́ть; доста́ть.

Dobyć się, прони́кнуть.

Dobytek, -tku, *м.* дома́шній скотъ, скоти́на; || пожи́тки, *мн.*, ру́хлядь, иму́щество.

Dobywać, добыва́ть, достава́ть, вынима́ть.

Dobywać się, добыва́ться, проника́ть прорыва́ться; || выходи́ть, вытека́ть.

Dobywanie, -a, *ср.* добыва́ніе; || наступле́ніе, при́ступъ, ата́ка.

Dobywanie się, -nia sie, *ср.* порыва́ніе, стремле́ніе.

Dobywca, -y, *м.* напада́ющій, осажда́ющій.

Docent, -a, *м.* доце́нтъ.

Dochód, -odu, *м.* дохо́дъ. **Dochód dzierżawny,** аре́ндный дохо́дъ.

Dochodny, дохо́дный, при́быльный.

Dochodowy, прихо́дный.

Dochodzenie, -a, *ср.* изслѣ́дованіе, дозна́ніе, слѣ́дствіе, ро́зыскъ, искъ. **Dochodzenie sądowe,** слѣ́дствіе. **Dochodzenie prawa,** обра́тное тре́бованіе. **Powtórne dochodzenie,** переосвидѣ́тельствованіе.

Dochodzić, разы́скивать, оты́скивать, изслѣ́довать. **Dochodzić z akt,** справля́ться по дѣла́мъ. **Dochodzić prawnie (czego),** вѣ́даться судо́мъ.

Dochować, dochowywać, сохрани́ть, сохраня́ть; || воспита́ть, воспи́тывать; || сдержа́ть. **Dochować wiary,** сохрани́ть вѣ́ру. **Dochować przyrzeczenia,** сдержа́ть обѣща́ніе.

Dochować się (czego), дожда́ться; || воспита́ть, вы́няньчить, вы́ростить. **Dochował się wielkiéj pociechy z swych dzieci,** онъ вы́ростилъ дѣте́й себѣ́ на ра́дость.

Dochówek, -wka, *м. см.* **Przychowek.**

Dochrapać się, доби́ться (*чего́*).

Dociąć, дорѣ́зать, доруби́ть, соверше́нно отсѣ́чь; || * язви́ть слова́ми, говори́ть ко́лкости, досажда́ть. **Zawsze sobie docinają,** они́ всегда́ говоря́тъ другъ дру́гу ко́лкости.

Dociągnąć, Dociągać, дотащи́ть, дотяну́ть, дота́скивать; || проволо́чь, провола́кивать.

Docieczenie, Dociekanie, -a, *ср.* достиже́ніе, дозна́ніе.

Docierać, Dotrzeć, дотира́ть (*кра́ски*); изтоло́чь (*са́харъ*),—**dokąd;** добра́ться, доби́ться, (czego). **Dotrzeć się,** вытере́ть, протере́ть. **Dotrzeć się oczu,** протере́ть глаза́.

Docinać, *см.* **Dociąć.**

Docinek, -nka, *м.* ко́лкость, язви́тельность.

Dociskać, Docisnąć, угнета́ть, удруча́ть. **Docisnąć kogo do czego,** принуди́ть кого́ къ чему́. **Dociskać komu,** напира́ть на кого́, вынужда́ть. **Docisnąć czego na kim,** вы́нудить у кого́ что́-ли́бо.

Docisnąć, *см.* **Dociskać.**

Docisnąć się (do kogo, dokąd), добра́ться, прони́кнуть.

Doczekać, Doczekać się, дожда́ться.

Docześnie, вре́менно.

Doczesność, -ści, *ж.* вре́менность; || тщёта, су́етность.

Doczesny, вре́менный, **скоропреходя́щий.**

Dodać, приба́вить, прида́ть. **Dodać tysiąc rubli,** приба́вить ты́сячу рубле́й. **Dodać komu sił,** прида́ть кому́ си́лы. **Dodać komu ochoty,** пріохо́тить кого́.

Dodanie, -nia, *ср.* прибавле́ніе, дополне́ніе.

Dodatek, -tku, *м.* прибавле́ніе, приложе́ніе. **Dodatek do dziennika,** прибавле́ніе къ журна́лу.

Dodatkowo, побо́чно, приба́вочно.

Dodatkowy, побо́чный, приба́вочный, **дополни́тельный.**

Dodatni, положи́тельный.

Dodatnia, -i, *ж. грам.* вста́вка бу́квы (*въ средину слова*).

Dodawać, придава́ть, прибавля́ть.

Dodawanie, -a, *ср. Ариѳ.* сложе́ніе.

Dodrapać, доконать, довершить, добить; || **разцара́пать.**

Dodrapać się, доцара́паться.

Dogadać się, договори́ться, заговори́ться.

Dogadzać, угожда́ть, *см.* **Dogodzić.**

Dogadzanie, -a, *ср.* **угожде́ніе.**

Doganiać, догоня́ть.

Dogarnąć się (do czego), достига́ть, добира́ться.

Dogasić, погаси́ть.

Dogiąć, пригну́ть, **нажа́ть.**

Doglądać (czego), присма́тривать. **Doglądać robót,** присма́тривать за рабо́тами.

Doglądacz, -a, *м.* **надсмо́трщикъ.**

Doglądaczka, -i, *ж.* **надсмо́трщица.**

Doglądanie, -a, *ср.* **прі́смотръ.**

Dogładzać, догла́живать.

Dogma, Dogmat, -tu, *м.* **до́гматъ, вѣроуче́ніе.**

Dogmatycznie, догмати́чески, поучи́тельно, настави́тельно.

Dogmatyczność, -ści, *ж.* догмати́змъ

Dogmatyczny, догмати́ческій; || поучи́тельный, настави́тельный.

Dogmatyk, -a, *м.* догма́тикъ

Dogmatyzm, *см.* **Dogmatyczność.**

Dogmatyzować, преподава́ть ло́жныя и опа́сныя уче́нія, лжеу́мствовать; || говори́ть настави́тельнымъ, учительскимъ то́номъ.

Dogmatyzowanie, -a, *ср.* **лжеу́мствованіе, настави́тельный тонъ.**

Dognać, *см.* **Doganiać.**

Dognić, догни́ть.

Dognieść, дожа́ть.

Dogoda, *см.* **Dogodzenie, Wygoda.**

Dogodliwość, -ści, *ж.* **усту́пчивость, снисходи́тельность, услу́жливость.**

Dogodliwy, услу́жливый, **угодливый, снисходи́тельный.**

Dogodnie, удо́бно; || **кста́ти.**

Dogodność, -ści, *ж.* **удо́бство. Dogodność gospodarska,** хозя́йственное **угодье.**

Dogodny, удо́бный.

Dogodzenie, -a, *ср. см.* **Dogadzanie, угожде́ніе,** удовлетворе́ніе. **Dla dogodzenia swéj ambicji,** для удовлетворе́нія своего́ самолю́бія.

Dogodzić, угоди́ть.

Dogoić, вы́лечить, излечи́ть, **заживи́ть** (*рану*).

Dogoić się, **заживать** затя́гиваться.

Dogonić, Dognać, догна́ть.

Dogorywać, догора́ть.

Dograć, доигра́ть.

Dogramolić się, добра́ться съ трудо́мъ.

Dogrywać, дои́грывать.

Dogrzać, подогре́ть, согре́ть.

Doić, дои́ть.

Dój, -ój, *м.* **удо́й.**

Dojąć, Dojmować, прони́кнуть, проника́ть; || прохвати́ть, прохва́тывать; || **яви́ть** слова́ми, говори́ть ко́лкости.

Dojechać, дое́хать. **Dojechać kogo (czém),** надосади́ть, доконать. **Dojechać komu,** сде́лать кому́ **непріятность.**

Dojemny, чувстви́тельный, **ощути́тельный.**

Dojenie, -a, *ср.* **дое́ніе.**

Dojeść, дое́сть.

Dojeżdżać, дое́зжать.

Dojeżdżacz, -a, *м.* **дое́зжа́чій, бере́йторъ.**

Dojka, -i, *ж.* **дойни́къ, подо́йникъ;** || **до́йная коро́ва;** || **коро́вница.**

Dojmować, *см.* **Dojąć.**

Dojnica, -y, *ж.* **дойни́къ, подо́йникъ,** *см.* **Skopek.**

Dojnik, -a, *м.* **до́йня, дойльня.**

Dojny, до́йный.

Dojrzałe, Dojrzale, зре́ло.

Dojrzałość, -ści, *ж.* **зре́лость, спе́лость;** || **зре́лый во́зрастъ. Dojrzałość rozumu,** здра́вый разсу́докъ,—**sądu,** зре́лое обсужде́ніе.

Dojrzały, Dojrzały, зре́лый, **созре́лый,** спе́лый.

Dojrzeć, Dojrzeć, Dojrzewać, дозре́ть, дозре́вать, созре́ть, созре́вать, доспе́ть, доспе́вать. **Każda rzecz w swojej porze dojrzewa,** всѣ въ своё вре́мя дозре́ваетъ.

Dojrzeć, ви́дѣть, смотре́ть, замѣча́ть. **Jak daleko dojrzeć można,** наско́льно можно ви́дѣть.

Dojrzewanie, -a, *ср.* **созре́ва́ніе,** *см.* **Dojrzewanie.**

Dojść, Dochodzić, дойти́, доходить, || **достигнуть, достига́ть. Nie dojdę do miasta,** не дойду́ до го́рода. **Dojść do mety,** достигнуть цѣли.

Dojście, -a, *ср.* **достиже́ніе, прибы́тіе.**

Dokąd, куда́, *см.* **Gdzie. Idź dokąd ci**

się podoba, ступáй кудá хóчешь. **Dokąd tylko, dokądkolwiek**, кудá тóлько, кудá бы ни. **Dokądkolwiek pójdziesz, umiej się zastosować do zwyczajów krajowych**, кудá бы ты ни отпрáвился, сообрáжайся съ тузéмными обычáями.

Dokazać, Dokazywać, справиться, слáдить съ кѣмъ, успѣть въ чёмъ, довершúть что, доказáть, привести въ дѣйствіе, испóлнить, достигáть, доходúть. **Nie dokażesz tego bez jego pomocy**, ты не успѣешь сдѣлать этого безъ его пóмощи. **Pieniędzmi wiele dokazać można**, дéньгами мнóгое мóжно сдѣлать **Dokazał swego**, онъ достúгъ своéй цѣли. **Cierpliwość wszystkiego dokaże**, терпѣніе всё превозмогáетъ. **Dokazałeś wielkiej rzeczy**, ты сдѣлалъ великое дѣло. || **Dokazać komu**, сравнúться съ кѣмъ. || **Dokazywać (dziwy wyrabiać)**, проказничать, хýдо вести себя́. || **Dokazywać nad kim**, хýдо поступáть съ кѣмъ.

Dokazalny, возмóжный, исполнúмый.

Dokazywać, *см.* **Dokazać.**

Dokład, -u, *м.* **Dokładka, -i**, *ж.* **прибáвка**, добáвка; добáвокъ.

Dokładać, dołożyć, прикладывать, приложúть, прибавля́ть, прибáвить, добавля́ть, прибавля́ть, прибáвить. **Nie będzie brakło, ja dołożę**, сколько будетъ недостава́ть, я прибáвлю. **Dołożyć starania**, приложúть стараніе. **Dokładać się do czego**, *см.* **Przykładać się.**

Dokładnie, тóчно, вѣрно, исправно.

Dokładność, -ści, *ж.* тóчность, вѣрность, исправность.

Dokładny, тóчный, вѣрный, исправный.

Dokoła, вокрýгъ.

Dokołatać (komu), отдѣлать (*кого́*) **Dokołatać się**, добúться (*чего́*). **Dokołatać się kogo**, достучáться къ кому́ (*въ дверь*).

Dokonać, довершúть, совершúть, окóнчить, испóлнить, выполнить. **Dokonać kogo**, доконáть кого. **Dokonać zawodu**, окóнчить пóприще. *грам.* **Czas dokonany**, прошéдшее, совершéнное врéмя. **Słowo dokonane**, глагóлъ совершéнный.

Dokonanie, -a, *ср.* исполнéніе, выполнéніе, совершéніе.

Dokonawca, -y, *см.* **Dokonywacz.**

Dokończenie, -a, *ср.* окончáніе.

Dokończyć, Dokonywać, окóнчить, довершúть.

Dokonywacz, -a, *м.* исполнúтель.

Doktor, -a, *м.* дóкторъ, врачъ.

Doktorat, -u, *м.* дóкторство, дóкторская стéпень.

Doktorka, -i, *ж.* лекáрка

Doktorowa, -ej, *ж.* дóкторша, женá дóктора.

Doktorować, производúть въ доктора́. **Doktorować się, Doktoryzować się**, пріобрѣсть стéпень дóктора.

Doktorski, дóкторскій.

Doktorstwo, -a, *ср.* дóкторство.

Doktoryzować się, *см.* **Doktorować.**

Doktryna, -y, учéность; || учéніе, прáвило; || дóгматъ.

Dokuczać, наскучáть, докучáть, надоѣдáть; || изнуря́ть, истомля́ть, мýчить. **Kaszel mu bardzo dokucza**, кáшель óчень мýчитъ его. **Głód mu dokucza**, гóлодъ томúтъ его.

Dokuczanie, Dokuczenie, -a, *ср.* докýчливость, назóйливость.

Dokuczliwie, докýчливо.

Dokuczliwy, докýчливый.

Dokument, -u, *м.* докумéнтъ, дѣловáя бумáга, свидѣтельство.

Dokumentalny, *см.* **Dokumentny.**

Dokumentnie, положúтельно, достовѣрно, основáтельно.

Dokumentny, достовѣрный, основáтельный.

Dokwas, -u, *м.* óкись.

Dół, -ołu, *м.* я́ма; || * могúла. **Dół polowy**, напóльная я́ма. **Na dół, do dołu**, внизъ; **na dole**, внизý. **Ciągnąć z dołu do góry**, тянýть снúзу вверхъ. **Lecieć z góry na dół**, пáдать свéрху внизъ. **Przejść dołem**, пройтú нúзомъ.

Dola, -i, *ж.* судьбá, дóля, участь, жрéбій.

Dołączać, присоединя́ть, прилагáть.

Doledz, Dolegać, жать, сжимáть, стѣсня́ть, безпокóить. **Gdzie cię dolega?** гдѣ у тебя́ болúтъ? **Dolega mię to**, э́то меня́ безпокóитъ, огорчáетъ.

Doleganie, -a, *ср.* безпокóйство, боль, стѣснéніе.

Dolegliwie, гóрько, гóрестно, прискóрбно.

Dolegliwość, -ści, *ж.* гóресть, прискóрбіе.

Dolegliwy, прискóрбный.

Dołek, -łka, *м.* я́мка, я́мочка. **Dołek pod piersiami**, лóжечка подъ грýдью. *Посл.* **Kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpada**, кто кому́ я́му копáетъ, самъ въ неё попадётъ.

Doletni, взрóслый, совершеннолѣтній.

Dolewać, Dolać, доливáть, долúть.

Dolewacz, -a, *м.* разливáтель.

Dolewek, -wku, *м.* **Dolewka, -i**, *ж.* долúвка, доливáніе бóчки.

Doleżały, долежáлый, врѣлый.

Doliczać, Doliczyć, причисля́ть, причúслить; || присчúтывать, присчúтать.

Doliczenie, -nia, *ср.* причисléніе.

Dolina, -y, *ж.* долúна.

Dolistość, -ści, *ж.* впáдина. углублéніе.

Dolisty, долúнистый; || я́мистый.

Dołkowacieć, дѣлаться впáлымъ, впáдистымъ.

Dołkowatość, -ści, *ж.* впáлость.

Dołkowaty, впáлый; || *Бот.* я́мчатый.

Dolny, нúжній.

Dołoman, Dolman, -u, *м.* доломáнъ.

Dołowaty, *см.* **Dolisty.**

Dołożenie, -a, *ср.* **добавлéніе, прибавлéніе, прибáвка.**

Dom, -u, *м.* домъ. **Dom o piętrze, o kilku piętrach,** домъ объ одномъ этажѣ, о нѣсколькихъ этажахъ. **Dom letni,** дача, загородный домъ. **Dom do wynajęcia,** домъ отдающійся внаймы,—**do sprzedania,** продающійся. **Dom panujący,** царствующій домъ;—**handlowy,**— торговый; **zleceń,** — комиссіонерскій, комиссіонерская контора; — **poprawy,** — смирительный; — **obłąkanych, warjatów,** — умалишенныхъ;—**badań,**—слѣдственная тюрьма;—**podrzutków,** — воспитательный;—**schronienia ubogich i sierot,** богодѣльня;—**przedpogrzebowy,**—предпохоронный.

Doma, дома, у себя.

Domacać się, доискаться, добиться; || осязать, ощупать; || вывѣдать.

Domacalny, ощутительный, осязательный.

Domagać się, домогаться, требовать; || ходатайствовать.

Domaganie się, -nia się, *ср.* притязаніе, домогательство; || настояніе; || востребованіе.

Domak, -a, *м. см.* **Domownik, Domator.**

Domator, -a, *м.* домосѣдъ.

Domatorka, -i, *ж.* домосѣдка.

Domawiać, доскázывать, договáривать. **Domawiać komu,** дѣлать кому выговоръ, упрёки. **Domawiać się czego (komu),** договариваться, напоминать издали, заводить издалека о чёмъ рѣчь.

Domek, -mku, *м.* домикъ.

Domężna, дѣвушка-невѣста.

Domiar, -u, *см.* **Nadomiar.**

Dominjalny, вотчинный, владѣльческій, имущественный.

Dominjum, *Нескл.* помѣстье, вотчина; || право непосредственнаго владѣнія.

Domino, -a, *ср.* домино (*платье и игра*).

Domisko, -a, *ср.* развалившійся пустой домъ.

Domniemanie, -a, *ср.* догадка, предположеніе.

Domniemany, предполагаемый, мнимый.

Domniemywać się, догадываться, предполагать.

Domorosły, доморощенный.

Domostwo, -a, *ср.* хозяйство, домъ; || домашнее обзаведеніе; || вся семья, всѣ семейство, домашніе (*слуги*).

Domować, вести домашнюю жизнь.

Domowanie, -a, *ср.* домашняя жизнь.

Domowiec, -wca, *м.* другъ дома.

Domówienie, -a, *ср. Ритор.* заключеніе рѣчи.

Domownik, -a, *м,* домашній человѣкъ, *мн.* **Domownicy,** слуги, прислуга, челядь.

Domówny, умѣющій напоминать о себѣ, смѣтливый, догадливый. *Посл.* **Kot głodny gdy nie łowny, chłop gdy niedomówny,** котъ голоденъ, когда не ловитъ мышей, мужикъ — когда не напоминаетъ о себѣ.

Domowy, домашній, домовый.

Domurować, достроить.

Domysł, -u, *м.* догадка. **Mówić na domysł, z domysłu,** говорить наугадъ.

Domyślać się, догадываться.

Domyślnia, -i, *ж. Грам.* подразумѣваемое слово.

Domyślnie, по догадкамъ, гадательно, наобумъ; || смѣтливо, остроумно, ловко. **Znalazł się domyślnie,** онъ ловко нашёлся.

Domyślność, -ści, *ж.* догадливость, смѣтливость.

Domyślny, догадливый, смѣтливый.

Doń, сокращено: **Do niego, Do niéj, къ** нему, къ ней, *см.* **On.**

Donacja, ji, *ж.* даръ, вкладъ; || пожалованное имѣніе, заповѣдное; || маіоратъ.

Donacyjny, дарственный, жалованный. **Dokument donacyjny,** дарственная запись, данная.

Donatarjusz, -a, *м. Юрид.* владѣлецъ пожалованнаго имѣнія.

Donator, -a, *м.* дарительница; || вкладчикъ.

Donatorka, -i, *ж.* дарительница; || вкладчица.

Donatywa, -y, *ж.* жалованное имѣніе, даръ.

Donica, -y, *ж.* миска, чаша.

Doniczka, -i, *ж.* мисочка. **Donica do rąk,** рукомойникъ. **Doniczka do kwiatów, na kwiaty,** цвѣточный горшокъ.

Donieść, донести, отнести; || доводить до свѣдѣнія, увѣдомить, докладывать; || дойти, попадать. **Nie doniosę tego do miasta,** не донесу этого до города. **Donieść komu o czém,** донести кому о чёмъ. **Donieść kogo do władzy,** донести на кого правительству. **Czy twoja strzelba doniesie aż do tamtego drzewa?** попадётъ ли твоё ружьё въ то дерево? **Tak daleko mój wzrok nie doniesie,** такъ далеко мой взоръ не простирается. **Donieść (czego),** достигать (*чего*), доставать, доходить.

Doniesienie, -a, *ср.* донесеніе, отношеніе, извѣстіе, извѣщеніе, заявленіе.

Donosić, Donaszać, *см.* **Donieść,** приносить; || донашивать (*платье*).

Donosiciel, -a, *м.* доносчикъ.

Donosicielka, -i, *ж.* доносчица.

Donośnie, Donośno, далёко, далеко; || громко, звонко. **To działo strzela donośnie,** эта пушка стрѣляетъ далеко. **Śpiewać donośnie,** громко пѣть.

Donośność, -ści, *ж.* разстояніе на выстрѣлъ; || пониманіе, понятіе. **Zbliżyć się na donośność działa,** приблизиться на пушечный выстрѣлъ. **To wybiega za donośność rozumu ludzkiego,** это свыше пониманія человѣческаго разума, недоступно человѣческому разуму.

Donośny, громкій, далеко достающій. **Wzrok donośny,** быстрое зрѣніе.

Dopadkowy, отрывочный, случайный.

Dopaść, Dopadać, добѣжать; || нагнать, нагонять; || достигнуть, достигать, до-

ста́ть, доставáть. **Pozwól mi dopaść do wioski,** позво́ль мнѣ добѣжáть до дерéвни. **Dopadli nieprzyjaciela,** напáли на непріятеля. **Twa ręka wszędy mię dopadnie,** твоя́ рукá всюду достáнетъ менá. **Dopaść krzesełka,** ухватúть стулъ

Dopatrywać, высматривать, доискиваться.

Dopatrzyć, высмотрѣть, доискáться.

Dopędzić, Dopędzać, догнáть, догонúть.

Dopełniać, Dopełnić, дополня́ть, исполня́ть, пополня́ть. **Dopełnić beczkę,** дополнúть бóчку. **Dopełnić summę,** пополнúть сýмму. * **Dopełnić miarę swych zbrodni,** преиспóлнить мѣру своúхъ безакóній. **Dopełnić obietnicy,** сдержáть обѣщáніе. **Dopełnić prawa,** соблюстú закóнъ.

Dopełniacz, Dopełniciel, -a, *м.* исполни́тель.

Dopełnianie, -a, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе.

Dopełnić się, *см.* **Spełnić się, Wypełnić się.**

Dopełniciel, *см.* **Dopełniacz; Dopełnicielka**, исполни́тельница.

Dopełnienie, -a, *ср.* дополне́ніе, соверше́ніе. *Геом.* **Dopełnienie kątu,** компле́мéнтъ (*дополне́ніе угла*). **Dopełnienie uroczystości religijnych,** соверше́ніе церко́вныхъ обря́довъ.

Dopiąć, Dopinać, застегну́ть; || достúгнуть. **Nie mogę dopiąć surduta,** не могу́ застегну́ть сертукá. **Dopiąć koniowi pręgów**, подтя́гивать подпру́гою, подпру́живать (*лошадь*). **Dopiąć czego**, достúгнуть, успѣть въ чёмъ. **Dopiąć się,** застегну́ться; || подпоя́саться, *см.* **Dopiąć.**

Dopić, Dopijać, допúть, допивáть.

Dopić się, розпья́нствоваться. **Dopić się śmierci,** умерéть отъ пья́нства.

Dopiec, Dopiekać, допéчь, дожáрить.

Dopięcie, -a, *ср.* достиженіе.

Dopiekać, *см.* **Dopiec.**

Dopierać, Doprzeć, припирáть, припереть.

Dopiero, то́лько-что, тепéрь то́лько.

Dopijać, *см.* **Dopić.**

Dopilnować, присмотрѣть, досмотрѣть; || вы́ждать, дождáться. **Dopilnować się (w czém)**, вести́ себя́, поступáть; || не теря́ть изъ ви́ду.

Dopilnowanie, -a, *ср.* при́смотръ, наблюде́ніе, соблюде́ніе.

Dopinać, *см.* **Dopiąć.**

Dopisać, Dopisywać, дописáть, допи́сывать. **Dopisać stronicy,** дописáть страни́цу. * **Zboże dopisało w tym roku,** хлѣбъ хоро́шъ вы́шелъ въ э́томъ году́. **Dopisać komu,** испóлнить чьё желáніе, угоди́ть кому́. **Skutek nie dopisał naszym oczekiwaniom,** послѣдствія не соотвѣтствовали на́шимъ ожида́ніямъ. **Wszystko mu dopisuje,** всё ему́ благопрія́тствуетъ, всё идётъ какъ по писаному. || **Dopisać się**, *см.* **Przypisać się.**

Dopisek, -sku, *м.* припúска.

Dopłacać, Dopłacić, доплáчивать, доплатúть.

Dopłacanie, Dopłacenie, -a, *ср.* доплáта, доплáчиваніе, платёжъ, уплáта.

Dopłakać się (czego), доплáкаться, вы́плакать. **Niczego się nie dopłaczesz,** ничего́ не вы́плачешь, слезáми не помóжешь.

Dopłata, -y, *ж. см.* **Dopłacanie.**

Dopłątać, *см.* **Dopleść.**

Dopłynąć się, доплестúсь, дотащúться.

Dopokąd, пока́.

Dopóki, пока́, до какúхъ поръ, до кото́рыхъ поръ, доколѣ. **Dopóki to będzie trwało?** до кото́рыхъ же поръ э́то бу́детъ продолжáться?

Dopołudnie, -a, *ср.* у́треннее врéмя

Dopomagać, *см.* **Dopomódz.**

Dopomagacz, -a, *м.* зачúнщикъ, соумы́шленникъ.

Dopomaganie, -a, *ср. см.* **Pomaganie.**

Dopominać się, трéбовать обрáтно, назáдъ; || упрáшивать.

Dopomódz, помóчь, пособúть.

Dopomożenie, -a, *ср.* вспомоществованіе, пóмощь, пособіе.

Dopóty, до тѣхъ поръ, дотóлѣ, *см.* **Dopóki. Dopóty jeść nie dostaniesz, aż się lekcji nauczysz,** до тѣхъ поръ не дадýтъ тебѣ ѣсть, пока́ не вы́учишь урóка.

Dopowiadać, доскáзывать, подскáзывать.

Doprawdy, въ сáмомъ дѣлѣ, дѣйствúтельно.

Doprawić, Doprawiać, довестú, доводúть до концá.

Doprosić się, допроси́ться, вы́просить.

Doprowadzić, Doprowadzać, проводúть, доводúть, провожáть.

Doprządz, Doprzęgać, припря́чь, припря́гать.

Dopsować się, дошалúться.

Dopuścić, Dopuszczać, допустúть, довóлить.

Dopuścić się, совершúть, учинúть; || провиниться. **Dopuścić się zbrodni,** совершúть, учинúть преступлéніе.

Dopuszczenie, -a, *ср.* **Dopust, -u**, *м.* позволéніе, соизволéніе; || *Юрид.* допустúтельство; || вóля (*божія*).

Dopuszczenie się, -a się, *ср.* **(czego)**, учинéніе, содѣяніе.

Dopytać się, Dopytywać się, распроси́ть, допроси́ться. **Dopytać się o co,** распроси́ть о чёмъ, разузнáть, освѣдомиться.

Dorabiać, Dorobić, придѣлывать.

Dorabiać się, Dorobić się, (czego), зарабóтывать, пріобрѣтáть, стяжáть, наживáть. **Nie mógł dorobić się fortuny,** онъ не могъ нажúть, пріобрѣсть состоя́ніе.

Dorachować, сосчитáть.

Dorada, -y, *ж. см.* **Porada, Rada, Doradzanie.**

Doradzca, **-y**, *м*, совѣ́тчикъ; || *Юрид.* посторо́ннее лицо́.

Doraczy, подаю́щій совѣ́тъ; || совѣща́тельный.

Doradczyni, **-ni**, *ж.* совѣ́тница.

Doradzać, **Doradzić**, совѣ́товать, **posowѣ́tować**.

Doradzić, *см.* **Doradzać**.

Doradziciel, **-a**, *м. см.* **Doradzca**.

Doradzicielka, **-i**, *ж. см.* **Doradczyni**.

Doraźliwy, пронзи́тельный; || оскорби́тельный. **Słowa doraźliwe**, оскорби́тельныя слова́.

Doraźny, **Dorazowy**, безотлага́тельный, нетерпя́щій отлага́тельства.

Dordzewiały, ржа́вый, покры́вшійся ржа́вчиною.

Dordzewieć, ржа́вѣть, покрыва́ться ржа́вчиною.

Doręcze, **Dorędzie**, *ср.* употребляется только съ предлогомъ **Na** (на) **na doręczu**, **na doręczu**, подъ руко́ю.

Doręczenie, **-a**, *ср.* сообще́ніе, вруче́ніе, доставле́ніе; || *Юрид.* вызовъ.

Doręcznik, **-a**, *м.* указа́тель, реэ́стръ, журна́лъ.

Doręczny, подру́чный.

Dorobek, **-bku**, *м.* нажи́ва, стяжа́ніе. благопріобрѣ́тенное имѣ́ніе; || при́быль, барыш. **Być na dorobku**, зараба́тывать.

Dorobić, *см.* **Dorabiać**.

Dorobkowy, пріобрѣ́тенный, благопріобрѣ́тенный, зараба́танный; || трудово́й.

Dorocznie, ежего́дно.

Doroczny, ежего́дный, годи́чный, годово́й, *см.* **Roczny**, **Doroczny**.

Dorodność, **-ści**, *ж.* доро́дность.

Dorość, **Dorosnąć**, **Dorastać**, дорости́, дорости́ть, вы́рость, вырости́ть.

Dorosły, взро́слый.

Dorosnąć, *см.* **Dorość**.

Dorostek, *см.* **Wyrostek**, **Niedorostek**.

Dorównać, **Dorównywać**, уровня́ть; || равня́ться; || выра́внивать, угла́живать. **Dorównać drogę**, выра́внивать, угла́живать доро́гу. **Dorównać czego**, сравни́ться съ чѣмъ. **Nic jego smutku nie dorowna**, ничто́ не сравни́тся съ его́ печа́лью.

Dorożka, **i**, *ж.* городско́й наемный экипа́жъ, извозчи́чій экипа́жъ, дро́жки.

Dorożkarz, **-a**, *м.* городско́й извозчикъ.

Dorozumieć się (czego), догада́ться, сообрази́ть, отгада́ть, разгада́ть; || поня́ть. **Dorozumiał się rzeczy**, онъ по́нялъ въ чёмъ дѣло.

Dorozumiewać się, дога́дываться, отга́дывать, разга́дывать; || подозрѣва́ть.

Dorozumiewanie się, **-a się**, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dorozumiewanie, **-a**, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dorsz, **-a**, *м.* (*см.* **Pomuchla**). **Доршъ**, **треска́** (*рыба*).

Dorwać, **Dorywać**, переръ́ать, перерыва́ть; || нарва́ть.

Dorwać się (czego), завлад**ѣ́**ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что*); || —**dokąd**, ворва́ться.

Dorywczo, **Ždorywcza**, **Dorywkami**, отры́вочно, урывками. **Dorywczo szarpać nieprzyjaciela**, трево́жить непрія́теля.

Dorywczy, случа́йно попа́вшійся, случа́йный, подру́чный. * **Syn dorywczy**, незаконнорожде́нный, побо́чный. **Dorywcza utarczka**, *Воен.* случа́йная сши́бка, схва́тка.

Dorządzić się (czego), ху́до управля́ться, распоряжа́ться (*чѣмъ*). **Dorządzili się rewolucji**, такъ ху́до распоряжа́лись, что дожда́лись революціи.

Dorzec, досказа́ть.

Dorzecznie, прили́чно, разу́мно, кста́ти.

Dorzeczność, **-ści**, *ж.* благопристо́йность, прили́чіе.

Dorzeczny, присто́йный, благопристо́йный, прили́чный, благоразу́мный.

Dorzucenie, **-a**, *ср.* броса́ніе, швыра́ніе, мета́ніе.

Dosada, **-y**, *ж. см.* **Dosadność**.

Dosadność, **-ści**, *ж.* то́чность, опредѣле́нность, опредѣли́тельность; || вырази́тельность.

Dosadny, то́чный, опредѣли́тельный; || вырази́тельный.

Dosadzać, насажда́ть, засажда́ть (*растѣ́нія*); || * —**czém**, слишкомъ прибавля́ть, доливать. **Dosadził mi arakiem**, онъ при́лилъ мнѣ много ро́му. **Dosadzić lekarstwem**, дать си́льную до́зу лека́рства. **Dosadzać komu**, досажда́ть, тѣсни́ть, си́льно наступа́ть.

Dosądzić, присуди́ть, око́нчить судъ.

Dosć, дово́льно, *см.* **Dosyć**.

Dościg, **-u**, *м.* **Doścignienie**, **-a**, *ср.* достиже́ніе.

Dościgłość, **-ści**, *ж.* достижи́мость.

Dościgły, достижи́мый.

Doścignąć, **Dościgać**, насти́гнуть, нагна́ть, догна́ть; || постигнуть, уразуме́ть.

Dosiadać, *см.* **Dosiąść**.

Dosiądz, **Dosięgnąć**, **Dosięgać**, доста́ть, каса́ться, прикаса́ться. * **Dosiądz co rozumem**, постигнуть что умо́мъ.

Dosiąść, **Dosiesc**, **Dosiadać**,—употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Dosiąść**, **Dosiadac konia**, вскочи́ть верхо́мъ на́ лошадь.

Dosieczna, **-ej**, *ж. Геом.* косе́кансъ.

Dosiedzieć, **Dosiadać**, **Dosiadywać**, досиде́ть, вы́сидеть.

Dosięgać, **Dosięgnąć**, *см.* **Dosiądz**.

Dosięgły, достижи́мый.

Dosiego roku, сокраще́ніе: **Do wsiego roku**. **Życzę ci szczęścia, dosiego roku**, (**od tego do wsiego roku**), жела́ю тебѣ́ сча́стія и въ э́томъ и въ сле́дующихъ года́хъ.

Doskocz, **-a**, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рысакъ (*лошадь*).

Doskoczny, бѣгово́й, ши́бкій, быстролётный.

Doskoczyć, Doskakiwać, доскака́ть. **Doskok, -u,** *м.* скочо́къ, прыжо́къ **Doskonale,** соверше́нно. **Doskonalenie się,** усовершéнствованіе. **Doskonalić,** совершéнствовать. **Doskonalić się,** совершéнствоваться. **Doskonalność, -ści,** *ж.* совершéнство. **Doskonalny,** совершéнный. **Doskórzyć (komu),** досади́ть, надоѣсть. **Doskrzeć,** *см.* **Dopiec, Dogrzać.** **Doskwarzyć,** дожа́рить. **Doskwierać,** му́чить, докуча́ть. **Dosłonecznik, -a,** *м. Астрон.* перигéлій (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*). **Dosłowie, -a,** *м. см.* **Przysłówek.** **Dosłownie,** дослóвно, слóво въ слóво, буквáльно. **Dosłowny,** дослóвный. буквáльный. **Dośrodkowy, Dośrzedni,** центростреми́тельный. **Dostać, Dostawać,** остава́ться, пребыва́ть, удержа́ться, вы́стоять. 1)=do... **Nie dostoję do wieczora,** я не вы́стою до ве́чера. 2)=komu, не уступа́ть. **Dostać komu placu,** не отступа́ть пере́дъ кѣмъ. **On dostoi,** онъ устои́тъ. 3)=*см.* **Dojrzewać, Dojrzewać.** 4) **Dostaje, dostawa,** достаётъ, доста́точно, довóльно. **Dostaje mu na życie,** у него́ есть довóльно чѣмъ жить. **Nie dostaje trzech rubli,** не достаётъ трёхъ рублéй. || = **się,** отстоя́ться. 1) **Piwo w beczce już się dostało,** пи́во въ бо́чкѣ уже́ отстоя́лось. 2) **Dostać się czego,** дожида́ться чего́. **Niczego się tu nie dostoisz,** ничего́ здѣсь не дождёшься. 3) **Dostać się, dostać,** остава́ться на мѣстѣ, удержа́ться. **Przed nim nic się nie dostoi,** пе́редъ нимъ ничто́ не удéржится. 1) **Dostawać, Dostać,** достига́ть, получа́ть, получи́ть. **Dostać co testamentem,** получи́ть что́ по завѣща́нію. **Dostać kijem,** получи́ть уда́ръ па́лкою. **Dostać w skórę,** быть би́тымъ, вы́сѣченнымъ. 2) Прикаса́ться. **Tłucze wszystko czego dostanie,** онъ разбива́етъ все, къ чему́ прикоснётся. **Kto nie pracuje, sławy nie dostanie,** кто не тру́дится, тотъ не дости́гнетъ сла́вы. 3) Доставáть, вынима́ть. **Dostawać pieniędzy z kuferka,** вынима́ть де́ньги изъ сундука́. **Dostać wody ze studni,** доста́ть воды́ изъ коло́дца. 4) **Dokąd,** доставáть, каса́ться. **Nie dostanę tak daleko,** я не достану (*рукой*) такъ далеко́. 5) **Dostanie,** гл. безличн., вмѣсто: **można dostać,** мóжно получи́ть, найти́, **Gdzie tego dostanie?** гдѣ мóжно э́то получи́ть, найти́?=**się;** 1) **dostać się,** остава́ться, доставáться. **Zbiera i nie wie komu się dostanie,** ко́питъ де́ньги и не зна́етъ кому́ онѣ доста́нутся. 2) Доставáться, вы́пасть на до́лю. **Mnie się to dostało,** э́то вы́пало на мою́ до́лю. 3) **Случи́ться. Dostało mi się widzieć,** мнѣ случи́лось ви́дѣть. 4)=**dokąd, прибы́ть. Trzeciego dnia dostaliśmy się do portu,** тре́тьяго дня мы при́были въ га́вань. 5) =**skąd,** вырваться, освободи́ться. **Dostałem się przecież z niewoli,** я освободи́лся наконе́цъ изъ плѣна.

Dostąpić, Dostępować, Dostępywać (do kogo), приступи́ть, приступа́ть, прибли́виться, приближа́ться. **Dostąpić (czego),** дости́гнуть, пріобрѣсть, стяжа́ть, усво́ить. **Dostąpić chwały,** пріобрѣсть, добыть сла́ву, стяжа́ть сла́ву. **Dostąpić nauki,** пріобрѣсть зна́нія. **Dostąpić zaszczytów,** дости́гнуть по́честей.

Dostarczać, Dostarczyć, снабжа́ть, снабди́ть, доставля́ть, доста́вить.

Dostarczający, достато́чный, *см.* **Dostateczny.**

Dostatecznie, довóльно, доста́точно.

Dostatkowy, *см.* **Amunicyjny.**

Dostatni, просто́рный, свобóдный; || доста́точный, зажи́точный, оби́льный. **Suknia dostatnia,** просто́рное пла́тье. **Dom dostatni,** оби́льный, бога́тый домъ. **Człowiek dostatni,** бога́тый, зажи́точный человѣкъ. * **Być dostatnim samemu sobie,** довóльствоваться, жить свои́ми сре́дствами.

Dostatnio, простра́нно, обши́рно; || довóльно, оби́льно

Dostawa, -y, *ж.* поста́вка, доста́вка, подря́дъ; || перевóзка, провóзъ, транспóртъ. **Podjąć się dostawy, wziąć na siebie dostawę,** взять на себя́ подря́дъ. || *Геом.* ко́синусъ.

Dostawać, *см.* **Dostać.**

Dostawca, -y, *м.* **поставщи́къ, подря́дчикъ.**

Dostawić, Dostawiać, доста́вить, доставля́ть.

Dostawienie, -nia, *ср.* доста́вка; || **приво́дъ.**

Dostawka, -i, *ж.* ста́вка (*въ игрѣ*).

Dostęp, *см.* **Przystęp.**

Dostępność, -ści, *ж.* досту́пность.

Dostępny, досту́пный; || **приглу́бый** (*бéрегъ*).

Dostępować, *см.* **Dostąpić.**

Dostojeństwo, -a, *ср.* досто́инство; || санъ, ва́жная до́лжность, вы́сшій чинъ.

Dostojnie, прили́чно, досто́йно.

Dostojnik, -a, *м.* сано́вникъ.

Dostojność, -ści, *ж.* превосхóдство; || ва́жность; || досто́инство. *Титýлъ кардина́ла:* Высокопреосвяще́нство (**Jego dostojność kardynał**); высокопреосвяще́нный кардина́лъ.

Dostojny, досто́йный, уважа́емый, почётный,

Dostrzedz, Dostrzegać, замѣтить, замѣча́ть, подмѣтить, подмѣча́ть.

Dostrzegacz, -a, *м.* наблюда́тель.

Dostrzegalność, -ści, *ж.* наблюда́тельность.

Dostrzegalny, приме́тный, ви́димый.

Dostrzeganie, Dostrzeżenie, -a, *ср.* наблюде́ніе.

Dostyczna, -ej, *ж. Геом.* кота́нгенсъ.

Doświadczać, Doświadczyć, испы́тывать, испыта́ть.

Doświadczać się, Doświadczyć się (w czém), испы́тывать себя́, пыта́ться, упражня́ться. **Nie doświadczy się to na mnie, abym miał żebrać, mogąc pracować,** никто́ не уви́дитъ меня́, что́бы я ни́ществовалъ, имѣя возмо́жность труди́ться.

Doświadczalny, о́пытный, экспериментáльный. **Fizyka doświadczalna,** экспериментáльная фи́зика.

Doświadczanie, -a, *ср.* испыта́ніе, про́ба.

Doświadczenie, -a, *ср.* о́пытъ, о́пытность.

Doświadczony, испы́танный, о́пытный.

Dosyć, Dość, дово́льно, доста́точно.

Dosypka, -i, *ж.* присы́пка, верхъ.

Dosyt, -u, *м.* сы́тость, насыще́ніе.

Doszczętu, *см.* **Szczęt.**

Doszły, зрѣлый, спѣлый; || дости́гшій. **Doszły do lat,** дости́гшій совершенноле́тія.

Dotacja, -ji, *ж.* вкладъ, пожéртвованіе (*въ церковь, на богоугóдное дѣло*).

Dotąd, dotąl, до сихъ поръ, до сего́ вре́мени.

Dotarcie, -a, *ср.* **Dotarczka, -i,** *ж.* нападе́ніе, наступле́ніе, на́тискъ.

Dotarczka, *см.* **Dotarcie.**

Dotargować, сторгова́ть, согласи́ться, сойти́сь въ цѣнѣ.

Dotargować się (czego), купи́ть что́-ли́бо по́слѣ продолжи́тельнаго торга́.

Dotegodniowy, сего́днишній.

Dotegoroczny, нынѣшняго го́да.

Dotérać, *см.* **Dotyrać.**

Dotkliwie, чувстви́тельно, ощути́тельно; || замѣ́тно; || оби́дно, ко́лко. **Dotkliwie to uczuł,** онъ замѣ́тно почу́вствовалъ э́то. **Dotkliwie mu przymówił,** онъ сказа́лъ ему́ оби́дное сло́во, ко́лкость.

Dotkliwość, -ści, *ж.* чувстви́тельность; || оби́дчивость.

Dotkliwy, чувстви́тельный, воспріи́мчивый; || ко́лкій, оби́дный; || о́стрый, мучи́тельный. **Dotkliwa boleść,** мучи́тельная боль. **Dotkliwe żarty,** ко́лкія, оби́дныя шу́тки. **Dotkliwa choroba,** о́страя, мучи́тельная боле́знь.

Dotknąć, Dotykać, Dotknąć się, Dotykać się, прикаса́ться, каса́ться, тро́гать.

Dotknięcie, -a, *ср.* прикоснове́ніе.

Dotknięty, затро́нутый, тро́нутый; || одержи́мый; || насти́гнутый, пости́гнутый; || поражённый. **Mocno jest tém dotknięty,** э́то его́ си́льно поразило. **Dotknięte przez nas punkta,** затро́нутые на́ми пу́нкты; пу́нкты, кото́рыхъ мы косну́лись. **Kraj dotknięty klęską,** страна́, поражённая бѣ́дствіемъ.

Dotleć, Dotlić się, дотлѣ́ть, истлѣ́ть.

Dotlić, истреби́ть огнёмъ.

Dotrwać, устоя́ть; || дожда́ться до конца́; || постоя́нно продолжа́ться; || дожи́ть. **Dotrwać do późnego wieku,** дожи́ть до глубо́кой ста́рости.

Dotrwanie, -a, *ср.* постоя́нство.

Dotrzymać, Dotrzymywać, сдержа́ть, сде́рживать, удержа́ть, уде́рживать, выдержать, выде́рживать. **Dotrzymać słowo,** сдержа́ть сло́во. **Dotrzymać przysięgi,** оста́ться ве́рнымъ (*не измѣни́ть*) прися́гѣ. **Dotrzymać tajemnicy,** сохрани́ть та́йну.

Dotrzymanie, -a, *ср.* сдержа́ніе, соблюде́ніе, сохране́ніе.

Dotychczas, Dotychmiast, досе́лѣ, до сихъ поръ, до сего́ вре́мени.

Dotyczéć, каса́ться, относи́ться.

Dotyczna, *см.* **Dotyczna.**

Dotyczyć się, *см.* **Tyczyć się.**

Dotykać, *см.* **Dotknąć.**

Dotykalnie, ощути́тельно, осяза́тельно.

Dotykalność, -ści, *ж.* осяза́емость.

Dotykalny, ощути́тельный, осяза́тельный.

Dotykanie, -a, *ср.* прикоснове́ніе; || ощути́тельность; || осяза́ніе, *см.* **Dotknięcie.**

Dotyrać, дотаска́ть, доноси́ть, износи́ть (*пла́тье и т. д.*).

Dowaga, -i, *ж.* приве́сокъ.

Dowažać, Dowažyć, довѣ́шивать, довѣ́сить.

Dowcip, -u, *м.* остроу́мие, бы́стрый умъ.

Dowcipek, -pku, *м.* натя́нутое остроу́мие.

Dowcipkować, остри́ть.

Dowcipkowanie, -a, *ср.* остроу́мничанье, страсть остри́ть.

Dowcipnie, остроу́мно.

Dowcipniś, -sia, *м.* остря́къ, остроу́мецъ.

Dowcipność, -ści, *ж.* острота́ ума́, остроу́міе.

Dowcipny, остроу́мный.

Dowiadywać się, освѣдомля́ться, справля́ться (*о чёмъ*).

Dowiadywanie się, -a *ср.* освѣдомле́ніе, развѣдываніе, разузнава́ніе.

Dowić się, размота́ть (*нитки*).

Dowidzieć (kogo), разсмотрѣ́ть, замѣ́тить.

Dowiedzieć się, узна́ть, освѣ́домиться.

Dowiedziony, доказанный, испытанный.

Dowiernoręctwo, -a, *ср. Юрид.* вре́менное завѣща́ніе. *См.* **Leństwo, Majątwo.**

Dowiernoręczny, *Юрид.* душеприка́щикъ. *См.* **Lenny.**

Dowiernie, съ по́лнымъ довѣ́ріемъ.

Dowierność, -ści, *ж.* довѣ́ренность.

Dowierny, довѣ́ренный, повѣ́ренный.

Dowierzać, dowierzyć (*кому́*), **полага́ться** (*на кого́ или на что́*).

Dowierzający, довѣ́рчивый.

Dowierzanie, -a, *ср.* довѣ́ріе.

Dowód, -odu, *м.* доказа́тельство, до́водъ; || докуме́нтъ, выписка; || свидѣ́тельство, удостовѣ́реніе; || показа́ніе,

указа́ніе, ссы́лка. *Юрид.* **Dowód ze świadectwa**, доказа́тельство посре́дствомъ свидѣ́телей. **Dowody na piśmie**, пи́сьменныя доказа́тельства. **Poprzeć swe zdanie dowodami Pisma Św.**, подтверди́ть своё мнѣ́ніе ссы́лками на Свяще́нное Писа́ніе. **Dowód depozytowy**, свидѣ́тельство ба́нка. **Dowody**, *мн.* докуме́нты, свидѣ́тельства, дѣловыя бума́ги. **Dowody komissji centralnej likwidacyjnej**, докуме́нты центра́льной ликвидацио́нной коммиссіи, ликвидацióнныя свидѣ́тельства.

Dowodliwie, правдоподо́бно.

Dowodliwość, -ści, *ж.* правдоподо́біе.

Dowodliwy, правдоподо́бный.

Dowodnie, доказа́тельно, убѣди́тельно, нагля́дно.

Dowodność, -ści, *ж.* основа́тельность, доказа́тельность.

Dowodny, очеви́дный, я́вный; || доказа́тельный.

Dowodzący, -ego, *м.* употребля́ется какъ существи́тельное: **naczelnie dowodzący**, главнокома́ндующій.

Dowódzca, -y, *м.* предводи́тель, команди́ръ; || вождь; || нача́льникъ.

Dowodzenie, -a, *ср.* подтвержде́ніе, утвержде́ніе, приведе́ніе доказа́тельствъ; || предводи́тельство. **Sztuka dowodzenia wojskami**, иску́ство предводи́тельствовать войска́ми, кома́ндовать.

Dowodzić (czego), дока́зывать (*что́*), *см.* **Dowieść**; || **Dowodzić (czém)**, предводи́тельствовать, управля́ть.

Dowodziciel, -a, *м.* спо́рщикъ.

Dowództwo, -a, *ср.* нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе.

Dowołać się (kogo), допроси́ться, дозва́ться.

Dowolnie, произво́льно.

Dowolność, -ści, *ж.* произво́лъ; || благоусмотрѣ́ніе, усмотрѣ́ніе.

Dowolny, произво́льный.

Dowóz, -ozu, *м.* приво́зъ, доста́вка.

Dowożenie, -a, *ср.* приво́зъ.

Dowózka, -i, *ж. см.* **Dowóz.**

Dowrzały, скипячёный.

Dowrzeć, скипѣ́ть.

Doza, -y, *ж.* **Dozys**, пріёмъ, до́за.

Dożа, -y, *м.* дожъ (*правѝтель венеціа́нской и́ли генуэ́зской респу́блики*).

Dożęcie, -a, *ср.* дожи́нъ.

Dożegać, дожа́рить, дожа́чь.

Dożgać, доконать, уби́ть, доби́ть.

Dozgonnie, навѣки, до сме́рти.

Dozgonność, -ści, *ж.* продолже́ніе жи́зни по сме́рть. **Dozgonność związku małżeńskiego**, нерасторжи́мость супру́жества.

Dozgonny, пожи́зненный; || остающійся до сме́рти, вѣ́чный. **Dozgonny przyjaciel**, вѣ́чный, неизмѣ́нный другъ.

Doziemny punkt, *Астрон.* **перигей** (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*).

Dozierać, *см.* **Doglądać.**

Dozieracz, -a, *м.* **Dozierca, -y**, *м.* сто́рожъ, надсмо́трщикъ.

Doznać, испыта́ть, узна́ть.

Doznawca, -y, *м.* иска́тель.

Dozór, -oru, *м.* при́смотръ, надзо́ръ; || хране́ніе, охра́на; || стра́жа; || **Dozór policyjno - lekarski**, врачебно - полице́йскій надзо́ръ. **Dozór bożniczy**, дозо́ръ моли́твенныхъ домо́въ (*у евре́евъ*).

Dozorca, -y, *м.* сто́рожъ; || надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ; || блюсти́тель. **Dozorca policyjny**, полице́йскій служи́тель. **Dozorca więzienia**, тюре́мщикъ, тюре́мный смотри́тель.

Dozorczy, наблюда́тельный, ревизіо́нный.

Dozorczyni, -ni, *ж.* храни́тельница, надзира́тельница, смотри́тельница.

Dozorność, -ści, *ж.* бди́тельность, попечи́тельность.

Dozorny, бди́тельный, попечи́тельный, осмотри́тельный.

Dozorować, наблюда́ть, присма́тривать, имѣ́ть наблюде́ніе.

Dozorowanie, -a, *ср.* при́смотръ, надзо́ръ, наблюде́ніе.

Dozorstwo, -a, *ср.* надзира́ніе.

Dożrzało, врѣ́ло, здра́во.

Dożrzałość, -ści, *ж. см.* **Dojrzałość.**

Dożrzały, *см.* **Dojrzały.**

Dożrzewanie, -a, *ср.* дозрѣва́ніе.

Dozwalać, Dozwolić, дозволя́ть, дозво́лить.

Dozwolenie, -a, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе.

Dozwolony, дозво́ленный, позво́ленный.

Dożyć, дожи́ть.

Dożynki, -ów, *мн.* пра́здникъ жа́твы.

Dozys, *см.* **Doza.**

Dożywocie, -a, *ср.* пожи́зненное владѣ́ніе.

Dożywotni, Dożywotny, пожи́зненный.

Dożywotnica, -y, Dożywotniczka, -i, *ж.* вдова́ (по́льзующаяся пожи́зненнымъ владѣ́ніемъ), *см.* **Wdowa.**

Dożywotnik, -a, *м.* по́льзующійся пожи́зненнымъ владѣ́ніемъ.

Drab, -a, *м.* пѣхоти́нецъ; || **пе́нтюхъ**, о́лухъ, верви́ло, дуби́на.

Drab', -bi, *ж.* бо́лѣе употреби́тельно во *мн. числѣ*: **Drabie**, боковая рѣ́шетка (*у телѣ́ги*).

Drabant, -a, *м.* траба́нтъ, тѣлохрани́тель.

Drabarz, -a, *м. см.* **Dromader.**

Drabik, -a, *м.* уменьш. отъ слова: **Drab**, пѣхоти́нецъ.

Drabina, -y, *ж.* лѣ́стница; || рѣшётка (*въ коню́шнѣ*), въ кото́рой задаютъ сѣно лошадя́мъ.

Drabiniarz, -a, *м.* лѣ́стничный ма́стеръ.

Drabiniasty wóz, -u, плетёный возъ.

Drabinka, -i, *ж.* лѣ́сенка. **Drabinki**, *мн.* (**schodki**), *Плотн.* стремя́нки (схо́дни).

Drabować, бѣжа́ть ры́сью; || ско́ро ходи́ть. **Drabować konia**, пусти́ть ло́шадь ры́сью; || разбира́ть, разгля́дывать, разсма́тривать. **Drabować sprawę**, основа́тельно разсмотрѣть, разобра́ть, обсуди́ть дѣло.

Drachma, y, *ж.* дра́хма.

Drąg, -a, *м.* шестъ, попере́чина, переклади́на, рычагъ; || брусо́къ, полоса́, запо́ръ; || о́сень желѣзная; || дрога (*у каре́ты*); || *Горн.* **Drąg, Łamulec**, ломъ;—**zapuszczany do wyłamania spustu**, желѣзный ломъ, протыка́льникъ. **Drągi pomp**, маши́нныя свя́зи.

Drągal, -a, *м.* верзи́ло, о́лухъ.

Dragan, -a, *м.* **Draganisko, -a**, *ср.* пѣхтура́, солда́тъ. || *Зоол.* **Dragan brudny**, ржа́вка, чернобро́вый зуёкъ.

Draganek, -nka, *м. Бот.* эстрагóнъ, тургу́нъ, души́стый, ди́кій пе́рецъ.

Draganisko, -a, *ср. см.* **Dragan.**

Dragant, -u, *м.* трагака́нтъ (*деревцо*), адрага́нтовая камедь.

Drągarz, -a, *см.* **Drążnik, Tragarz.**

Dragoman, *см.* **Drogman.**

Dragon, -a, *м.* драгу́нъ.

Dragonja, -ji, *ж.* драгу́нскій полкъ.

Dragoński, драгу́нскій.

Drągowe, -ego, *ср. см.* **Rogatkowe.**

Drama, -y, *ж.* **Dramat, -u**, *м.* дра́ма.

Dramaturgja, -gji, *ж. см.* **Dramatyka.**

Dramatycznie, драмати́чески.

Dramatyczność, -ści, *ж.* драмати́змъ.

Dramatyczny, драмати́ческій.

Dramatyk, -a, *м.* драма́тикъ.

Dramatyka, -i, *ж.* драмату́ргія, драмати́ческое искýсство.

Drań, -ni, *ж.* дрань, дра́нка, драни́ца; || * дрянь, сво́лочь.

Dranica, -y, *ж.* драни́ца.

Drapać, цара́пать, чеса́ть.

Drapać się, цара́паться, чеса́ться.

Drapacz, -a, *ж. см.* **Drapieżca, Zdziercа.** || плохóй скрипáчъ, гудíльщикъ. || *Бот.* стоголóвникъ.

Drapaczka, -i, *ж.* **скребни́ца, скребо́къ;** || чеса́лка, дра́чка.

Drapak, -a, *м.* отрѣпанная метла́; || голи́къ, * **Dać drapaka, удра́ть, дать тя́гу,** улепету́ть, *см.* **Drapnąć.**

Drapanie, -a, *ср.* **Drapanie się**, цара́панiе.

Drapanina, y, *ж.* грабёжъ. добы́ча, расхище́ніе.

Draperja, -ji, *ж.* **драпиро́вка.**

Draperować, Draperjować, Drapirować, драпирова́ть.

Drapichrust, -a, *м.* **прощелы́га,** плутъ, броді́га.

Drapież, -y, *ж.* **расхище́ніе, грабёжъ.**

Drapieżca, -y, *м.* **Drapieżnik, -a**, *м.* граби́тель, хи́щникъ.

Drapieżliwość, хи́щничество.

Drapieżliwy, хи́щническій.

Drapieżnica, граби́тельница, хи́щница.

Drapieżnie, хи́щнически.

Drapieżnik, *см.* **Drapieżca.**

Drapieżność, -ści, *ж.* хи́щность.

Drapieżny, хи́щный.

Drapieństwo, -a, *ср.* граби́тельство, разбóйничество.

Drapieżyć, разбóйничать, гра́бить.

Drapnąć, удра́ть, улепетну́ть, *см.* **Drapać, Drapaka dać.**

Drasnąć, оцара́пать.

Drasnąć się, оцара́паться.

Draśnięcie, -a, *ср.* **Draśnienie, -a**, *ср.* цара́пина.

Dratwa, -y, *ж.* верва́, шва́льный коне́цъ, дра́тва (*у сапóжниковъ*).

Drążek, -żka, *м.* ше́стикъ, рычажóкъ; || оглóбля (*у дрóжекъ*).

Drążki, -ek, *мн.* дрóжки. **Drążki do chodzenia**, ходýли. *Горн.* **Drążek tłokowy**, пóршневый шестъ, рычáгъ, шатýнъ.

Drążkowy, слúтковый. **Złoto, srebro drążkowe**, зóлото, серебрó въ слиткáхъ, *см.* **Sztaba.** || * **Urzędnik drążkowy**, сверхштáтный, мéлкій чинóвникъ.

Drażliwość, -ści, *ж.* раздраже́ніе.

Drażliwy, раздражи́тельный.

Drażniący, раздража́ющій.

Drażnić, дразни́ть, раздража́ть; || возбуждáть, побуждáть. **Drażnić psa**, дразни́ть собáку. **Drażnić nerwy**, раздража́ть нéрвы. **Zaszczyty drażnią ambicją**, пóчести возбуждáют гóрдость.

Drążniczy, Drążnik, -a, *м.* дра́гиль, носи́льщикъ.

Drażnienie, -a, *ср.* раздраже́ніе.

Drążnik, -a, *м. см.* **Drążniczy.**

Drążyć, *см.* **Drożyć, Wydrożać, Wydrążać.**

Drdzeń, *см* **Rdzeń.**

Dręczarnia, -ni, *ж.* му́ка, **мученіе,** пы́тка.

Dręczenie, -a, *ср.* мученіе.

Dręczyć, му́чить, терзáть, **томи́ть;** || * безпокóить, огорчáть.

Dręczyć się, му́читься, терзáться, **томи́ться;** безпокóиться, огорчáться.

Dręczyciel, -a, *м.* **мучи́тель.**

Dręczycielka, -i, *ж.* **мучи́тельница.**

Drel, Drelować, *см.* **Dryl, Drylować.**

Drelich, Drylich, -a, *м.* дерю́га, то́лстая холстúнка; || тикъ.

Dremla, *см.* **Drumla.**

Drendulka, *см.* **Dryndulka.**

Drenować, осушáть пóчву, **дренúровать.**

Drenowanie, -a, *ср.* **дренáжъ,** осýшка пóчвы подзéмными трубáми.

Drepcić, Dreptać, тóпать, шлёпать.

Dressować, шкóлить, **обучáть;** || дрессúровать (*собáку*).

Dreszcz, -u, *м.* дрожь, трéпетъ; || **ознóбъ.**

Drętki, тéрпкій.

Drętwa, y, *ж.* **электри́ческій скатъ** (*рыба*).

Drętwić, притупля́ть, дéлать онемéлымъ. **Drętwić хęby**, причиня́ть оскóм-

ny. **Lekarstwo drętwiące**, наркоти́ческое, усыпля́ющее сре́дство.

Drętwieć, цѣпенѣ́ть, коченѣ́ть, нѣмѣ́ть. **Ręce drętwieją od zimna**, ру́ки коченѣ́ютъ отъ хо́лода. **Drętwieć od strachu**, цѣпенѣ́ть отъ стра́ха.

Drętwienie, -a, *ср.* онѣме́нѣе, оцѣпенѣ́ніе.

Drętwik, -a, *м.* электри́ческій у́горь, гимно́тъ (*рыба*).

Drętwy, окоченѣ́лый.

Drewienko, -a, *ср.* щепа́, кусо́чекъ де́рева.

Drewka, -wek, *мн.* ме́лкія дрова́.

Drewniak, -a, *м.* древе́сный, древото́чный червь.

Drewnianka, -i, *ж.* деревя́нная изба́.

Drewniany, деревя́нный.

Drewniasty, деревяни́стый.

Drewniczy, Drewny, -ego, *м.* дровяно́й сто́рожъ.

Drewnieć, одеревенѣ́ть, *см.* **Drętwieć.**

Drewnik, -a, *м.* дровяно́й дворъ.

Drewnisty, *см.* **Drewniasty.**

Drewno, -a, *ср.* де́рево, кусо́къ де́рева, поле́но. **Drewna**, *мн.* употребля́ется то́лько съ числи́тельными: **Daj mi parę drewien**, дай мнѣ па́ру поле́ньевъ, два поле́на.

Drewny, *см.* **Drewniasty, Drewniczy.**

Drewutnia, -ni, *ж. см.* **Drwalnia.**

Drgać, Drgnąć, дрожа́ть, дро́гнуть, трепета́ть.

Drganie, -a, *ср.* дрожа́ніе, трепета́ніе.

Drgnienie, -a, *ср.* содрага́ніе, дрожа́ніе, дрожь.

Dróbʼ -iu, **Dróbek**, -u, *м.* ме́лочь, **мелкота́**; || жи́вность (*ку́ры, гу́си, у́тки и т. д.*); || ме́лкая ры́ба, **мелюзга́**. **Dróbki**, *мн.* потроха́.

Drobianka, -i, *ж.* пи́во, или вино́, смѣша́нное съ тёртымъ хлѣ́бомъ, *см.* **Kalteszan.**

Drobiątko, -a, *ср.* кро́шка, кро́шечка.

Drobiazg, -u, *м.* ме́лочь, безде́лица.

Drobiazgowo, ме́лочно.

Drobiazgowość, -ści, *ж.* ме́лочность.

Drobiazgowy, мелочно́й.

Drobić, раздробля́ть, дроби́ть; || кроши́ть (*хлѣбъ*).

Drobienie, -a, *ср.* **(chleba)**, **разла́мываніе**, переломле́ніе.

Drobina, *см.* **Odrobina.**

Dróbki, *см.* **Dróbʼ.**

Drobnieć, мельча́ть.

Drobniuchny, Drobniutki, Drobniusieńki, Drobniuteńki, кро́шечный, мельча́йшій.

Drobno, ме́лко.

Drobnomierz, -a, *м. Астрон.* и *Техн.* микоме́тръ (инструме́нтъ для изме́ренія ви́димаго діаметра небе́сныхъ тѣлъ *или* ма́лыхъ величинъ, та́кже для изме́ренія то́нкости овечьей ше́рсти).

Drobność, ści, *ж*, ма́лость, ме́лкость.

Drobnostka, -i, *ж.* ме́лочь, безде́лица.

Drobnowid, Drobnowidz, -a, *м.* микроско́пъ.

Drobny, ме́лкій, ме́лочный.

Dróciany, про́волочный.

Dróciarz, -a, *м.* занима́ющійся про́волочною рабо́тою, *см.* **Drótownik.**

Droga, -i, *ж.* доро́га, путь; || **трактъ, —ubita, utarta**, проло́женная, прото́ренная доро́га; —**uboczna**, окольная, просёлочная; —**dla pieszych**, пѣшеходная; **bita droga**, большая доро́га, большо́й трактъ, шоссе́йная доро́га; || **droga brukowana**, мощёная; — **żwirowa**, шоссе́, насыпна́я доро́га; —**krzyżowa, rozstajna**, перекрёстокъ, распу́тіе. **Droga ekonomiczna**, хозя́йственный поря́докъ; —**cywilna**, гражда́нскій поря́докъ. **Drogę robić, zakładać**, стро́ить, прокла́дывать доро́гу. *Астрон.* **Droga mleczna**, мле́чный путь, **Droga słoneczna**, со́лнечный путь. **Wejść, wleść komu w drogę** перебы́ть кому́ доро́гу, помѣша́ть кому́ въ успѣхѣ. **Nie zdrogi jest, nie z drogi będzie**, это кста́ти, э́то бу́детъ у мѣста. **Komu w drogę, temu i czas**, кому́ пора́ ѣхать, пусть не отклады́ваетъ. **Droga łaski**, обраще́ніе къ милосе́рдію госуда́ря. **W drodze łaski**, въ ви́дѣ ми́лости. **Iść drogą łaski**, проси́ть ка́кой ли́бо ми́лости. **Droga cywilna**, гражда́нскій поря́докъ.—**Droga do zaszczytów**, путь къ по́честямъ.

Drogi, дорого́й, драгоцѣ́нный.

Drogiet, u, *м.* драге́тъ (*матерія*).

Drogman, -a, драгома́нъ, толма́чъ, **перево́дчикъ** (*въ Турціи*).

Drogo, до́рого.

Drogocenny, драгоцѣ́нный.

Drogopłatny, до́рого сто́ющій.

Drogość, -ści, *ж.* дорогови́зна, высо́кая цѣна́.

Drogoskaz, -u, *м.* доро́жный столбъ (*указывающій дорогу*).

Drogowe, -ego, *ср.* доро́жная по́шлина; || мостовщи́на, пла́та за проѣздъ.

Dromader, -a, *м.* дромаде́ръ.

Drop', -pia, *м.* драхва́, стре́петъ (*птица*).

Dropiany koń, рыжева́то-савра́сая ло́шадь.

Brót, -tu, *м.* про́волока; || вяза́льная игóлка. **Dróty ciągnąć**, вытя́гивать въ про́волоку. **Na drótach robiony**, вя́заный. **Drót blacharski**, кро́вельная про́волока.

Drótarnia, Drótownia, -ni, *ж.* волочи́льный заво́дъ.

Drótować, оплета́ть, обвива́ть про́волокою.

Drótowany, оплетённый, обви́тый про́волокою.

Drótownia, *см.* **Drótarnia.**

Drótownik, -a, *м*, волочи́льщикъ (*про́волоки*).

Drótowy, про́волочный. **Robota drótowa (złotnicza)**, филигра́нь, плетёная серебряная [illegible] золота́я рабо́та. **Złoto dró-**

towe, srebro drótowe, пря́деное зо́лото *или* серебро́.

Drozd, -a, *м. Орнит.* пѣ́вчій дроздъ.

Droźdźany. дрождяно́й, дрожжево́й.

Droźdźe, *мн. род. п.* **Droźdźy,** дро́жди, дро́жжи.

Droźdźysty, дрождяно́й.

Drożeć, дорожа́ть.

Drożéj, доро́же.

Drożenie, -a, *ср.* проры́тіе доро́ги.

Drożkarz, Drążkarz, -a, *м. см.* **Dorożkarz.**

Drożnik, -a, *м.* путеводи́тель; || сто́рожъ при доро́гѣ.

Drożny, доро́жный, подоро́жный, путево́й. **Drożny skręt,** объѣ́здъ, крюкъ.

Drożony, проры́тый, проко́панный.

Drożyć, возвыша́ть цѣ́ну.

Drożyć się, дорожи́ться, возвыша́ть цѣ́ну.

Drożyć, прорыва́ть, прока́пывать.

Drożyna, -y, *ж.* доро́жка, стезя́.

Drożysko, -a, *ср.* дурна́я доро́га.

Drożysty, полоса́тый; || оби́лующій доро́гами.

Drożyzna, -y, *ж.* дорогови́зна.

Druchna, -y, *ж. см.* **Drużka.**

Druczek, -czku, *м.* ме́лкій печа́тный шрифтъ.

Druczyć, чири́кать, щебета́ть (*о пти́цахъ*).

Druczysko, -a, *ср.* скве́рная типогра́фская печа́ть.

Drugi, друго́й, второ́й.

Drugożeniec, -ńca, *м.* двоеже́нецъ.

Drugożeństwo, -a, *ср.* двоеже́нство.

Drugulica, -y, *ж. Рыб.* мре́жа, не́водъ.

Druk, -u, *м.* шрифтъ, тисне́ніе, печа́таніе, печа́ть, о́ттискъ, изда́ніе; || пре́сса. **Wyjść z druku,** вы́йти изъ печа́ти. **Koszta druku,** изде́ржки на напеча́таніе. **Omyłki druku,** опеча́тки. **Stare druki są dziś bardzo poszukiwane,** ста́рыя изда́нія тепе́рь о́чень тре́буются.

Drukarczyk, -a, *м.* типогра́фскій учени́къ.

Drukarka, -i, *ж.* типогра́фщица.

Drukarnia, -i, *ж.* типогра́фія.

Drukarski, типогра́фскій, печа́тный. **Błędy drukarskie,** опеча́тки. **Papier drukarski,** печа́тная бума́га. **Prasa drukarska,** печа́тный стано́къ.

Drukarstwo, -a, *ср.* книгопеча́таніе.

Drukarz, -a, *м.* типогра́фщикъ, типогра́фъ; || печа́тникъ.

Drukarzowa, -éj, *ж.* жена́ типогра́фщика.

Drukować, печа́тать; || гофрирова́ть, набива́ть узо́ры.

Drukować się, печата́ться.

Drukowanie, -a, *ср.* печа́таніе, напеча́таніе.

Drumla, -i, *ж. Муз.* варга́нъ.

Drużba, -y, *м.* дру́жка, ша́феръ, услу́живающій при сва́дьбѣ жениха́; || сватъ.

Drużbart, -a, *м.* реверси́ (*ка́рточная игра́*).

Druzga, -i, *ж. см.* **Drzazga.**

Druzgać, Druzgotać, расколо́ть, разби́ть, разлома́ть, колоти́ть. **Podruzgotał, źwierciadła,** переби́лъ зеркала́. || **Druzgotać się, Zdruzgotać się,** разби́ться, расколо́ться, переломи́ться. **Porcelana podruzgotała się,** фа́рфоръ разби́лся, **Obu rycerzy kopije zdruzgotały się,** ко́пья обо́ихъ ры́царей переломи́лись.

Drużka, -i, *ж.* подру́га невѣ́сты на сва́дьбѣ.

Drużyć (komu), сопровожда́ть, быть дру́жкою на сва́дьбѣ.

Drużyna, -y, *ж.* дружи́на; || **Drużyna pszczół,** рой (*пчёлъ*).

Drwa, *мн. род.* **Drew,** дрова́.

Drwal, -a, *м.* дровосѣ́къ; || дровяни́къ (*продаю́щій дрова́*).

Drwalnia, -ni, *ж.* дровяно́й сара́й.

Drwalnik, -a, *м.* дровосѣ́къ.

Drwiarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Drwić (z kogo) насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*), подсмѣ́иваться, глуми́ться; || зубоска́лить, насмѣ́шничать. **Nie spostrzegł się, że sobie drwiono z niego,** онъ не замѣ́тилъ, что надъ нимъ издѣва́лись.

Drwina, -y, *ж.* **Drwinka, -i,** *ж.* насмѣ́шка, зубоска́льство; || шу́тка. **Drwinki sobie robić (stroić) z kogo, z czego,** насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Drwinkarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Drwinkować, издѣва́ться, насмѣха́ться, зубоска́лить.

Drwinkowanie, -a, *ср.* глумле́ніе, зубоска́льство.

Dryakiew, -kwi, *ж. Апт.* теріа́къ (*мни́мое противоя́діе*). *Бот.* скабіо́за, коро́стовикъ, свербе́жница, оды́шникъ, грудна́я трава́.

Dryakwiany, теріа́чный, противоя́дный.

Dryawnik, -a, *м.* валеріа́на, булдырья́нъ (*расте́ніе*), *см.* **Kozłek.**

Drybles, -a, *м.* неотёсаный, гру́бый мужи́къ, у́валень; || высо́кая нескла́дная ло́шадь, одёръ.

Dryga, -i, *ж.* сѣть (*для ло́вли осетро́въ*).

Drygać, подска́кивать, подпры́гивать.

Drygant, -a, *м.* заво́дскій *или* припускно́й жеребе́цъ.

Drygawka, i, *ж. Морск.* руль.

Drygotka, -i, *ж.* озно́бъ; || дрожь, содрога́ніе.

Dryl, -u, Drel, *м. Хир.* дрель, трепа́нъ, че́репный бура́въ.

Drylich, *см.* **Drelich.**

Drylichowy, ти́ковый.

Drylować, сверли́ть, трепани́ровать; || вынима́ть зе́рнышки и ко́сточки изъ плодо́въ.

Drylownik, -a, *м.* дрель, трепа́нъ (*инструме́нтъ хирург.*).

Dryndać, размáхивать, качáть. **Dryndać nogami**, болтáть ногáми.

Dryndulka, -i, *ж.* родъ небольшóй двумѣстной колáски.

Dryś, -sia, *м. уменьш.* отъ **Drygant**, *см.* это слóво.

Drżący, дрожáщій, трепéщущій.

Drżączka, i, *ж.* ознóбъ, дрожь; || *Бот.* трясýчка; кукýшечный горúцвѣтъ.

Drząstwisty, хрящáтый, дресвúный.

Drząstwo, -a, *ср.* дресвá, хрящъ, грáвій.

Drzazga, -i, *ж. см.* **Trzaska**.

Drzeć, драть, раздирáть, сдирáть.

Drzeć się, дрáться, рвáться; || драть гóрло, кричáть; || домогáться, добивáться (*чего́*), стремúться (*къ чему́*). **Ona nie śpiewa, ale drze się**, онá не поётъ, а кричúтъ. **Drze się do zaszczytów**, онъ добивáется почéстей. **Drze się do wojska**, онъ стремúтся попáсть въ воéнную слýжбу. **Drą się, jak pies z kotem, drą z sobą koty**, они живýтъ, какъ кóшка съ собáкою. **Drze mię (w lewém ramieniu)**, мнѣ лóмитъ (*лѣ́вое плечо́*), я чýвствую ломóту, дёрганіе (*въ лѣ́вомъ плечи́*).

Drżeć, дрожáть, трепетáть, трястúсь. **Liście na drzewach za lada wiatrem drżą**, лúстья на деревьяхъ дрожáтъ при малѣйшемъ вѣтрѣ. **Zadrżał z przerażenia**, задрожáлъ отъ ýжаса.

Drżenie, **Drganie**, -a, *ср.* дрожáніе, трéпетъ, волнéніе, содроганіе, сотрясéніе. **Ze drżeniem**, съ трéпетомъ. **Drżenie powietrza**, сотрясéніе вóздуха.

Drzewce, -a, *ср.* **Drzewiec**, -wca, *м.* дрéвко (*у знáмени*).

Drzewczyk, -a, *м. см.* **Dzierlatka**.

Drzeweczko, -a, *ср.* деревцó.

Drzewianka, -i, *ж. Зоол.* древéсная, зелёная лягýшка.

Drzewiany, *см.* **Drewniany**, **Drzewny**.

Drzewiasty, древяни́стый.

Drzewie, -wia, *ср. собир.* дерéвья.

Drzewiec, -wca, *м. см.* **Drzewce** *Орнит.* **Sokolik drzewiec**, чóглокъ (*небольшóй сóколъ*).

Drzewieć, *Бот.* деревянéть, превращáться въ дéрево.

Drzewina, -y, *ж.* небольшóе деревцó.

Drzewisty, лѣ́сúстый.

Drzewko, -a, *ср.* деревцó. *Бот.* **Boże drzewko**, Бóжье дéрево.

Drzewkowaty, древовúдный, **древообрáзный**.

Drzewnieć, *см.* **Drzewieć**.

Drzewny, древéсный.

Drzewo, -a, *ср.* дéрево. *Бот.* **Drzewo Adamowe**, банáнъ, адáмова смóква, páйская мýза, пизáнгъ. **Drzewo żywota**, дрéво жúзни. **Drzewo wiadomości dobrego i złego**, дрéво познáнія добрá и зла. **Drzewo budowlowe**, строевóй лѣ́съ; — **opałowe**,—дровянóй лѣ́съ, дровá;—**miękkie**, бѣ́лое; — **twarde**,— твёрдое; — **rębne**,— подлежáщее рýбкѣ;—**szczepowe**, полѣ́но, плáха, раскóлотая на четы́ре чáсти; — **szczepkie**, кóлотый лѣ́съ для подлóкъ; —**łupne**, прямослóйное бревнó,— **wiązarkowe**, подвязнóй лѣ́съ; — **do tratew**, обрубнóй лѣ́съ; — **okrętowe**, корабéльный лѣ́съ; — **szpilkowe**, **igłaste**, **czerwone**, игóльчатое, иглообрáзное дéрево, смолúстое.

Drzewojad, -u, *м. см.* **Omieg**.

Drzewołom, -u, *м.* ураганъ, бýря.

Drzewotocz, -a, *м.* древéсный червь.

Drzewowy, *см.* **Drzewny**.

Drzwi, *род.* **Drzwi**, *мн.* дверь, двéри, **Drzwi boczne**, потаённая дверь. **Drzwi poziome, spustne**, опускнáя дверь, окóнчина. **Drzwi skrzydłate, dwuskrzydłate**, створчатыя, двустворчатыя двéри. **Uchylić drzwi**, пріотворúть дверь. **Wyprosić, wypchnąć**, **wyrzucić kogo za drzwi**, выгнать кого́ изъ дому, выпроводить вонъ. **Zamknąć drzwi przed kim**, захлóпнуть кому́ дверь пéредъ сáмымъ нóсомъ. || *Юрид.* **Przy drzwiach zamkniętych**, въ закры́томъ засѣда́ніи.

Drzwiczki, -czek, *мн.* двéрцы *Горн.* **Drzwiczki robocze**, рабóчее отвéрстіе.

Drzymać, **Drzémać** дремáть.

Drzymanie, -a, *ср.* дремáніе, дремóта.

Drzymliwość, -ści, *ж.* сонли́вость.

Drzymliwy, сонли́вый.

Drzymota, -y, *ж.* дремóта, усыпле́ніе, летаргія; || безпéчность.

Dubas, -a, *м. Морс.* лáстовое, перевóзное сýдно, лúхтеръ, плашкóтъ; || расшúва, сáмое большóе рѣчнóе сýдно.

Dubelt, -a, *м.* кулúкъ, бекáсъ (*пти́ца*).

Dubeltówka, -i, *ж.* двустволóное ружьё.

Dubeltowy, двойнóй; || крѣпкій.

Dubla, -i, *ж.* дублéтъ (*въ билья́рдной игрѣ́*), *см.* **Dublet**.

Dublet, дублéтъ (*въ билья́рдной игрѣ́*); || дублéтъ, двойнóй экземпля́ръ.

Dublować, удвóивать, подбивáть, подкладывать (*подкла́дку*); || дѣлать шарá дублéтомъ, дуплúровать шарá (*на билья́рдѣ*).

Duby, -ów, *мн.* **Duby smalone**, вздоръ, чýжь, нелѣ́пыя мечты.

Duch, -u, *м.* духъ, дыхáніе; || смы́слъ, рáзумъ. **Duchem gdzie pobiedz**, сбѣгать куда́ что есть дýху, сбѣгать однúмъ дýхомъ. **To będzie duchem**, э́то бýдетъ сію минýту, дýхомъ. **Poddać duchu**, поддáть пáру (*въ банѣ*). **Duchu zabrakło**, захватúло духъ. **Dać komu duchu**, задáть кому́ гóнку. **Duch**, *род.* **Ducha**, духъ, душá. **Wyzionąć**, **Wypuścić ducha**, испустúть духъ, умерéть. **Bóg duch jest**, Богъ есть духъ. **W duchu, duchem**, мы́сленно, въ мы́сляхъ. **Duchem był z nami**, мы́сленно онъ былъ съ нáми. **Duch praw**, духъ, смы́слъ, рáзумъ законовъ. **W duchu**, втáйнѣ, внýтренно. **Zazdrości mu w duchu**, втáйнѣ онъ завúдуетъ емý. **Śmiać się w duchu**, внýтренно смѣ́яться.

Ducha, **-y**, *ж.* ночно́й пухо́вый колпа́къ.

Duchna, **-y**, *ж.* пухо́вая поду́шка.

Duchowidz, **-a**, *м.* духови́децъ.

Duchowidztwo, **-a**, *ср.* виде́ніе духо́въ.

Duchowieństwo, **-a**, *ср.* духове́нство.

Duchownie, духо́вно.

Duchowność, **-ści**, *ж.* духо́вность.

Duchowny, духо́вный.

Duchowo, разу́мно, у́мственно; || духо́вно.

Duchowość, **-ści**, *ж.* духо́вность.

Duchowy, духо́вный, у́мственный.

Duda, **-y**, *ж.* о́лухъ, болва́нъ, простофи́ля.

Dudać, дуди́ть, игра́ть на волы́нкѣ. * **Ani dudać ▪ tem**, не́чего и ду́мать объ э́томъ.

Dudarz, **-a**, *м.* волы́нощникъ, волы́нщикъ.

Dudek, **-dka**, *м. Орнит.* уд́одъ, пусто́шка, потажу́йка; || * о́лухъ, глупе́цъ, дура́къ. *Посл.* **Nie dudek Jakóbek**, онъ себѣ́ на умѣ́. *Посл.* **Każdy dudek ma swój czubek**, вся́кій молоде́цъ на свой образе́цъ. **Na dudka kogo wystrychnąć**, одура́чить кого́, оста́вить кого́ въ дурака́хъ. **Myśli, że na dudka trafił**, онъ ду́маетъ, что напа́лъ на дурака́. **Pokazać komu dudka na kościele**, обману́ть, наду́ть, провести́ кого́.

Dudka, **-i**, *ж.* ду́дка *ум.* **Dudeczka**, ду́дочка; || трубкоро́тая ры́ба (**Aulostoma**). || **Dudki**, **-dek**, *мн.* щипцы́, клещи́ (*у коновала́*); || * **Dudki stroić**, пищать, выть, канючать. **Dudki wyprawiać**, точи́ть бала́сы.

Dudkować, раболѣпствовать, прислу́живаться.

Dudlić, ду́дить, ду́рно игра́ть (*на инструме́нтѣ*).

Dudu, употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Ani dudu!** ни сло́ва! ни гугу́!

Dudy, **-ów**, *мн.* волы́нка (*музыка́льный инструме́нтъ*).

Dudzić, глупѣ́ть.

Dudzista, **-y**, *м.* волы́нщикъ.

Duet, **-u**, *м.* ду́этъ, пѣ́ніе въ два го́лоса, игра́ въ два инструме́нта.

Dufać, **Dufność**, **Dufny**, *см.* **Ufać**, **Ufność**, **Ufny**.

Dukać, **Dubnąć**, труби́ть, затруби́ть въ рогъ.

Dukt, **-a**, *м.* прямая́ ли́нія, путь пря́мо проло́женный че́резъ лѣсъ; || черта́ (*на письмѣ*); || обво́дъ (*границы*).

Dukwieć, корпѣ́ть (*надъ чѣмъ*), *напр.* **nadz książkami**.

Dul, **-u**, *м. Горн.* кри́ца.

Dulczyć, жа́ловаться, сѣтовать, канючить.

Dulki, **-lek**, *мн.* колки́ по краямъ ло́дки, ме́жду кото́рыми кладу́тъ вёсла.

Duma, **-y**, *ж.* го́рдость; || ду́ма, размышле́ніе; || городска́я ду́ма, магистра́тъ.

Dumać, ду́мать, мечта́ть.

Dumanie, **-a**, *ср.* размышле́ніе.

Dumka, **-i**, *ж.* пѣ́сенка.

Dumnie, **Dumno**, го́рдо.

Dumność, **-ści**, *ж.* го́рдость, наду́тость.

Dumny, го́рдый, надме́нный.

Dunąć, ду́нуть.

Dunst, **-u**, *м.* ме́лкая дробь (*для птицъ*).

Duny, *род.* **Dun**, *мн.* ду́на, песча́ный холмъ (*по бе́регу мо́ря*).

Duplika, **-i**, *ж. Юрид.* отвѣ́тъ на возраже́ніе, опроверже́ніе.

Duplikat, **-u**, *м.* дупликатъ.

Duplikat en brevet, по́длинникъ а́кта.

Duplikować, подава́ть отвѣ́тъ на возраже́ніе.

Dureń, **-rnia**, *м.* ду́рень, дура́къ.

Durzeć, дурѣ́ть, глупѣ́ть.

Durzenie, **-a**, *ср.* дура́чнье.

Durszlak, **-a**, *м.* цѣди́лка, си́то, воро́нка; || тиски́ (*виногра́дные*); || *Техн.* бородо́къ, проби́йникъ.

Durzyć, дура́чить.

Durzyć się, обольща́ться.

Durzyciel, **-a**, *м.* обольсти́тель, обма́нщикъ.

Durzycielka, **-i**, *ж.* обольсти́тельница, обма́нщица.

Duser, **-u**, *м.* ла́сковое сло́во.

Dusić, души́ть.

Dusić się, задыха́ться.

Dusiciel, **-a**, *м.* истреби́тель, душегу́бецъ; || *Зоол.* уда́въ.

Dusza, **-y**, *ж.* душа́. **Bogu duszę winien**, ни въ чёмъ не грѣшенъ. **Nie mieć grosza przy duszy**, не имѣть ни гроша́ за душо́ю. **Dusza w skrzypcach**, ду́шка въ скри́пкѣ;—**w piórze**, душа́, ду́шка въ перѣ; — **w drzewie**, сердцеви́на въ де́ревѣ; — **w żelazku**, плита́ въ утюгѣ.

Duszący, уду́шливый.

Duszenie, **-a**, *ср.* сжа́тіе, уду́шливость.

Duszka, **-i**, *ж.* ду́шечка, ду́шенька.

Duszkiem, ду́хомъ. **Wypić duszkiem**, вы́пить ду́хомъ.

Dusznica, **y**, *ж. Ветер.* жа́ба.

Dusznie, душе́вно. **Dusznie się z tego radował**, душе́вно ра́довался э́тому.

Duszno, ду́шно.

Duszność, **-ści**, *ж.* духота́.

Duszny, **Duszewny**, душе́вный, духо́вный.

Duszobójca, **-y**, *м.* душегу́бецъ.

Duszobójstwo, **-a**, *ср.* душегу́бство.

Duszodawca, **-y**, *м.* жизнеда́тель.

Duszony, душёный, па́реный.

Duszyca, **-y**, *ж.* душа́ у́мершаго.

Duszyczka, **i**, *ж.* ду́шечка.

Dużać się, боро́ться.

Dużanie się, борьба́.

Dużeć, дюжѣ́ть, приходи́ть въ си́лы.

Dużo, мно́го, о́чень **Dużo się odmienił**, онъ о́чень измѣни́лся. **Mieć dużo pieniędzy**, имѣ́ть мно́го де́негъ.

Dużość, **-ści**, *ж.* дю́жесть, тѣ́лесная си́ла.

Duży, большо́й, дю́жій, си́льный. **Człowiek duży**, си́льный, кре́пкій человѣкъ. **Duży dom**, большо́й домъ. **Duży chłop**, дю́жій мужи́къ.

Dwa, Dwaj, Dwóch, два, **dwie**, двѣ.

Dwadzieścia, *род.* **dwudziestu**, два́дцать.

Dwadzieściokrotnie, въ двадца́тый разъ.

Dwadzieścioraki, состоя́щій изъ двадцати́ сортовъ.

Dwadzieścioro, *род.* **-orga**, два́дцать.

Dwaj, два, *см.* **Dwa**.

Dwakroć, два́жды, два ра́за.

Dwanaście, *род.* **Dwunastu**, двѣна́дцать.

Dwanaściekroć, двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotnie, въ двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotny, повторённый двѣна́дцать разъ.

Dwanaściepalcowa kiszka, *Анат.* двѣнадцатипе́рстная кишка́.

Dwanaścioro, -rga, двѣна́дцать, дю́жина.

Dwieście, дв**ѣ**сти.

Dwóch, *род.* **dwóch**, два,—употребля́ется съ существи́тельными му́жеск. ро́да: **Szło dwóch żołnierzy**, шли два солда́та.

Dwóchsetnie, въ двухсо́тый, въ двусо́тый разъ.

Dwóchsetny, двухсо́тый, двусо́тый.

Dwojaczki, *см.* **Dwojak**.

Dwojak, -a, *м.* близне́цъ, *см.* **Bliźniak**. **Dwojaczki**, двойча́тка, два сро́сшіеся плода́ (*орѣхи и т. д.*). *Вообще:* дво́йникъ.

Dwojaki, двоя́кій.

Dwojako, двоя́ко.

Dwojakość, -ści, *ж.* двоя́кость.

Dwójbarwisty, *см.* **Dwubarwisty**.

Dwoić, двои́ть, удвои́ть; || раздѣля́ть, дѣли́ть попола́мъ, на́ двѣ ча́сти.

Dwoić się, двои́ться, раздѣля́ться.

Dwoje, *род.* **dwojga**, дво́е *и* дво́и. **Było nas dwoje**, насъ бы́ло дво́е. **Jedno z dwojga**, одно́ изъ двухъ.

Dwójgród, -u, *м.* го́родъ съ двумя́ за́мками.

Dwójka, -i, *ж.* дво́йка.

Dwójko, Dwojgo, *см.* **Dwoje**.

Dwójlist, -u, *м.* двули́стникъ.

Dwóimionny, *см.* **Dwuimienny**.

Dwójnasob (съ предлогомъ **W**). **W dwójnasób**, вдвойнѣ́.

Dwójny, двойно́й.

Dwójsieczna, -ej, *ж.* (**linja**), прямая ли́нія, раздѣля́ющая у́голъ на́ двѣ ра́вныя ча́сти.

Dwoisto, двоя́ко.

Dwoistość, -ści, *ж.* дво́йственность.

Dwoisty, двойно́й, двоя́кій, дво́йственный.

Dwór, -oru, *м.* дворъ.

Dworacki, царедво́рческій; || льсти́вый, зайскивающій.

Dworactwo, -a, *ср.* придво́рное обхожде́ніе; || * ласка́тельство.

Dworak, -a, *м.* царедво́рецъ, придво́рный; || * льстецъ, ласка́тель, ло́вкій человѣкъ.

Dworakierja, -ji, *ж.* въ уничижи́тельномъ смы́слѣ: ва́жничанье.

Dworek, -rku, *м.* до́микъ.

Dworka, -i, *ж.* придво́рная да́ма.

Dwornie, Dworno, пы́шно, шу́мно.

Dworność, -ści, *ж.* пы́шность, придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || любопы́тство. **Dworność ludziom przykra**, любопы́тство лю́дямъ непрія́тно. **Dworny**, придво́рный.

Dworować, жить при дворѣ, вести́ придво́рную жизнь; || **Dworować z czego, z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ чѣмъ, надъ кѣмъ.

Dworowanie, -a, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рная слу́жба; || *шу́тка, насмѣшка.

Dworski, придво́рный; || госпо́дскій, дворо́вый. **Grunta dworskie**, госпо́дскія зе́мли. **Dom dworski**, госпо́дскій домъ. **Dworski**, дворо́вый служи́тель. **Dama dworska**, придво́рная да́ма.

Dworsko, по-придво́рному, обходи́тельно.

Dworskość, -ści, *ж.* придво́рное обхожде́ніе, вѣжливость.

Dworstwo, -a, *ср. см.* **Dworactwo, Dworowanie, Dworskość**.

Dworszczyzna, -y, *ж.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || ба́рщина, ва́дѣлье, *см.* **Pańszczyzna**.

Dworzanek, -nka, *м.* дворя́нчикъ.

Dworzanin, -a, *м.* дворяни́нъ; || царедво́рецъ, придво́рный. **Dworzanin pokojowy**, ка́меръ-ю́нкеръ.

Dworzański, дворя́нскій; || придво́рный.

Dworzaństwo, -a, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе.

Dworzec, -rca, *м.* се́льскій домъ, дворъ. **Dworzec kolei żelaznej**, путево́й дворъ желѣ́зной доро́ги.

Dworzyć (komu), уха́живать (*за кѣмъ*), льстить (*кому*).

Dwouchy, двуушко́вый.

Dwubarwy, двуцвѣтный.

Dwuboczny, двухсторо́нній.

Dwuchbrzmiący, двузна́чный, двусмы́сленный.

Dwucalówka, -i, *ж.* доска́ два дю́йма толщино́ю.

Dwucalowy, состоя́щій изъ двухъ дю́ймовъ.

Dwuciały, Dwucielisty, Dwucielny, *Ест. Ист.* димо́рфный, двуобра́зный.

Dwucienny, *Геогр.* амфи́скіи, двутѣ́нные (*наро́ды жа́ркаго по́яса*).

Dwudłonny, имѣющій двѣ пя́ди въ длину́.

Dwudniowy, *см.* **Dwudzienny**.

Dwudziestka, -i, *ж.* число́ два́дцать.

Dwudziestkowanie, -a, *ср.* наказа́ніе одного́ изъ двадцати́.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziestokąt, -a, *м. Мат.* двадцатигра́нникъ, икоса́едръ.

Dwudziestokątny, двадцатигра́нный.

Dwudziestoletni, двадцатилѣ́тній.

Dwudziestościan, -u, *м. см.* **dwudziestokąt.**

Dwudziestu, *род.* **Dwudziestu** (употребля́ется съ существи́тельными одушевле́нными муж. р.), два́дцать. **Dwudziestu ludzi,** два́дцать человѣ́къ. **Było nas dwudziestu,** насъ бы́ло два́дцать.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziobny, имѣ́ющій два зубца́; || раздвоённый.

Dwufuntowy, двухфунто́вый.

Dwugarncówka, -i, *ж. см.* **Garniec.**

Dwugęby, *см.* **Dwuliczny.**

Dwugłoska, -i, *ж.* двугла́сная бу́ква.

Dwugłosny, двугла́сный, двоегла́сный.

Dwugłowy, двухголо́вый.

Dwuimienny, двуиме́нный.

Dwujęzyczny, двоязы́чный.

Dwukłykty, имѣ́ющій два суста́ва.

Dwukolny, двухколёсный.

Dwukonny, пароко́нный.

Dwukopytny, двухкопы́тный.

Dwukropek, -pka, *м.* двоето́чіе.

Dwukrotnie, двоекра́тно, два́жды, два раза́.

Dwukrotny, двоекра́тный.

Dwukształtny, двоеобра́зный.

Dwulatek, -tka, *м.* двулѣ́тній.

Dwulecie, -a, *ср.* двухлѣ́тіе.

Dwuletni, двухлѣ́тній.

Dwulicny, Dwuliczny, Dwulicy, Dwulicowy, двули́чный, двули́чневый. **Materja dwuliczna,** двули́чневая мате́рія.

Dwulicość, Dwulicowość, -ści, *ж.* двули́чность.

Dwulist, *см.* **Dwójlist.**

Dwumasztowy, двухмачто́вый.

Dwumężna kobieta, двуму́жница.

Dwumnożny stosunek, *Мат.* двойно́е содержа́ніе *или* квадра́тная пропо́рція.

Dwunastek, -stka, *м.* дю́жина.

Dwunastka, -i, *ж.* число́ двѣна́дцать, двѣна́дцатый ну́меръ.

Dwunastnica, -y, *ж. Анат.* двѣнадцатипе́рстная кишка́.

Dwunastnik, -a, *м. Бот.* глы́бникъ.

Dwunastny, состоя́щій изъ двѣна́дцати чи́селъ.

Dwunastokąt, -a, *м. Геом.* двѣнадцатисторо́нникъ, двѣнадцатиуго́льникъ.

Dwunastopalcowa kiszka, *см.* **Dwunastnica.**

Dwunastościan, -u, *м. Геом. и кристал.* додекаэ́дръ, двѣнадцатигра́нникъ.

Dwunastu, *род.* **dwunastu** (*употребля́ется только съ имена́ми существи́тельными ли́чными*), двѣна́дцать. **Dwunastu apostołów,** двѣна́дцать апо́столовъ. **Było ich dwunastu,** ихъ бы́ло двѣна́дцать (*человѣ́къ*).

Dwunasty, двѣна́дцатый.

Dwunogi, двуно́гій.

Dwuokienny, двухоко́нный.

Dwupalczasty, *Бот.* двупа́льчатый.

Dwupiętry, двухэта́жный.

Dwupiętrze, -a, *ср.* домъ о двухъ эта́жахъ.

Dwupłciowy, двупо́лый.

Dwuramienny, двуру́чный, двупле́чный.

Dwuramnik, -a, *м. Фортиф.* реда́нтъ.

Dwuraźny, двойно́й, втори́чный, двукра́тный; || двули́чный. **Dwuraźny człowiek,** двули́чный человѣ́къ.

Dwuręki, двуру́кій.

Dwurocznik, -a, *м.* двугодова́лая ло́шадь, быкъ и т. д.

Dwuroczny, двулѣ́тній.

Dwurogi, dwuroźny, двуро́гій.

Dwururka, -i, *ж.* двуство́льное ружьё.

Dwururny, двуство́льный.

Dwurzędny, двубо́ртный, двубо́чный, двусторо́нній. **Dwurzędny jęczmień,** восто́чный ячме́нь.

Dwusetny, двухсо́тый.

Dwusieczny, обоюдуо́стрый.

Dwustopny, двухсто́пный.

Dwustronny, двоеду́шный, двули́чный; || двухсторо́нній, обою́дный, взаи́мно обя́зывающій.

Dwustrzyżka, -i, *ж.* овца́, кото́рую стригу́тъ два раза́ въ годъ; шерсть тако́й овцы́.

Dwutulny (basza), двухбунчу́жный паша́.

Dwuuchy, *см.* **Dwójuchy.**

Dwuwargowy, двугу́бый.

Dwuwiosłowy, двувесе́льный.

Dwuzęb, -ęba, *м. Бот.* конопля́нка, череда́ (*трава́*).

Dwuzęby, *Бот.* двузу́бый, двузубча́тый.

Dwużeniec, -ńca, *м.* двоеже́нецъ, двубра́чный, второбра́чный.

Dwużeństwo, -a, *ср.* двоеже́нство, двубра́чіе, второбра́чіе.

Dwuzgłoskowy, двусло́жный.

Dwuznacznie, двусмы́сленно.

Dwuznaczność, -ści, *ж.* двусмы́сленность.

Dwuznaczny, двусмы́сленный.

Dya... (см. подъ бу́квами **Dja...**).

Dyba, -y, *ж.* ды́ба; || позо́рный столбъ, къ кото́рому привя́зываютъ престу́пника; коло́да. **Dyby,** *мн.* пу́ты; || око́вы. **Wziąć kogo w dyby,** связа́ть кого́ по рука́мъ и нога́мъ. **Dyby na ręce,** ручны́я цѣ́пи.

Dybać, кра́сться, подкра́дываться, ходи́ть тихо́нько.

Dybkiem, на цы́почкахъ; || ды́бомъ.

Dychać, Dyszeć, дыша́ть.

Dychanie, -a, *ср.* дыха́ніе.

Dychawica, -y, *ж.* оды́шка, уду́шье; || *Ветер.* запа́лъ (*болѣ́знь у лошаде́й*).

Dychawka, -i, *ж.* (обыкнове́нно употребля́ется во мн. ч.): **Dychawki, -wek,** жа́бры (*у рыбъ*).

Dycht, -u, *м.* конопа́ченье, конопа́точная рабо́та.

Dychtować, конопа́тить, затыка́ть.

Dychtowanie, -a, *ср.* конопа́ченье.

Dychtowność, -ści, *ж.* пло́тность.

Dychtowny, плóтный.

Dydek, -dka, *м.* (съ нѣмéцкаго), нѣмéцкая монéта: 3 крéйцера. (Въ пóльскомъ простонарóдьи до сúхъ поръ ведётся счётъ на *дыжки*).

Dydelf, -a, *м. Зоол.* двуутрóбный, сýмчатый, чревосýмчатый; || двуутрóбка, сумчáтка.

Dyecezja, -ji, *ж.* епáрхія, епúскопство.

Dyecezjalny, епархіáльный.

Dyecezanin, -a, *м.* епархіáльный прихожáнинъ.

Dyeta, -y, *ж.* діéта, воздержáніе въ пúщѣ; || **Dyety**, *мн.* сýточныя дéньги.

Dyetarjusz, -a, *м.* сверхштáтный чинóвникъ, служáщій по наймý, получáющій сýточныя дéньги.

Dyetyczny, діéтный.

Dyffamacja, *см.* **Diffamacja.**

Dyferencja, -ji, *ж. см.* **Różnica.**

Dyferencjalny rachunek, *см.* **Różniczkowy.**

Dyftong, -u, *м. см.* **Dwugłoska.**

Dyg, -u, *м.* поклóнъ съ присѣдáньемъ.

Dygać, клáняться съ присѣдáньемъ.

Dygamja, -ii, *ж.* вторúчный бракъ.

Dygesta, -ów, *мн.* дигéстъ, сбóрникъ рѣшéній рúмскихъ юрúстовъ.

Dygestja, -ji, *ж.* пищеварéніе.

Dygnitarski, санóвническій.

Dygnitarstwo, -a, *ср.* санъ, вáжная дóлжность, вúсшій чинъ.

Dygnitarz, -a, *м.* санóвникъ.

Dygotać, дрожáть, трястúсь.

Dygotanie, -a, *ср.* дрожь, трясýчка.

Dykasterja, -ji, *ж.* дикастéрія, судéбное вѣдомство; || консисторія.

Dykcja, -ji, *ж.* дúкція, произношéніе.

Dykcjonarz, -a, *м.* словáрь, лексикóнъ, словотолковáтель.

Dykcjonarski, словáрный.

Dykteryjka, -i, *ж.* забáвный разскáзъ, анекдóтъ.

Dyktować, диктовáть; || внушáть; || предпúсывать. **Będę wam dyktował**, я бýду вамъ диктовáть. **Sam rozsądek nam to dyktuje**, сáмый рáзумъ намъ внушáетъ э́то. **Dyktować prawa**, предпúсывать закóны.

Dyktowanie, -a, *ср.* диктóвка. **Pisać za dyktowaniem**, писáть подъ диктóвку.

Dyktum (Dictum), *ср. Нескл.* опредѣлéніе, приговóръ, приказáніе.

Dyl, -a, *м.* тóлстая дубóвая доскá, половúца; || пластúна.

Dylata, -y, **Dylacja**, -ji, *ж.* отсрóчка, отлагáтельство, промедлéніе; || *Юрид.* срокъ.

Dylatoryjny, отсрóчный.

Dylong, -a, *м*; *см.* **Dryblas.**

Dylować, настилáть (*полъ*).

Dylowanie, -a, *ср.* настúлка (*полóвъ*).

Dym, -u, *м.* дымъ.

Dyma, -y, *ж*; канифáсъ (*ткань*).

Dymać, дуть, раздувáть, *см.* **Dąć, Dmuchać.**

Dymaczka, -i, *ж.* **Dymaczek**, -czka, *м.* раздувáльный (*кузнéчный*) мѣхъ.

Dymalny духовóй, раздувáльный.

Dymarka, -i, *ж.* плавúльня, плавúленная печь; горнъ, дóмна, вагрáнка.

Dymarz, -a, *м.* плавúльщикъ желéза.

Dymek, -mku, *м.* дымóкъ, кóпоть; || паръ, испарéніе; || хмѣль, вúнные пары́. **Dymek z pieczeni**, паръ отъ жаркóго. **To wino ma przedni dymek**, у э́того винá превосхóдный зáпахъ. *См.* **Myszka.**

Dymić, дымúть.

Dymię, -ienia, *ср. Мед.* пахъ (*у дѣтéй*).

Dymienica, -y, *ж. Мед.* паховúкъ, желвáкъ; || **Dymienica powietrzna**, чýмный паховúкъ; || *Бот.* дымúница, дымáнка.

Dymieniczne ziele, девясúлъ (*растéніе*).

Dymienie, -a, *ср.* дымлéніе.

Dymionko, -a, *ср.* Уменьш. отъ **Dymię**, *см.* э́то слóво.

Dymionny, паховóй, желвáстый.

Dymionowe ziele, *см.* **Dymieniczne.**

Dymissja, -ji, *ж.* отстáвка.

Dymissjonowany, отставнóй.

Dymka, -i, *ж. Бот.* шарлóтъ, мéлкій чеснóкъ.

Dymnica, -y, *ж.* коптúльня; || *Бот. см.* **Dymienica.**

Dymnik, -a, *м.* коптúльня; || трубá (*печнáя*); || слуховóе окнó (*подъ крышею*).

Dymnisty, дымúстый.

Dymny, ды́мный. *Минер.* **Kamień dymny**, ды́мчатый кáмень.

Dymówka, -i, *ж.* городскáя лáсточка, краснозóбка.

Dymowe, *см.* **Podymne.**

Dymowy, ды́мный; || канифáсный. **Suknia dymowa**, канифáсное плáтье.

Dynarek, *см.* **Denarek.**

Dynasta, -y, *м.* небольшóй владѣлецъ, царёкъ, князёкъ.

Dynastja, -ji, динáстія.

Dynastyjny, династúческій.

Dynda, -y, *ж.* висýлька, побрякýшка.

Dyndać, качáться, мотáться.

Dynia, -ni, *ж. Бот.* ты́ква, ды́ня, *см.* **Bania.**

Dyniak, -a, *м. Бот.* ды́нный, ты́квенный сѣменникъ.

Dyniowy, ты́ковный, ты́квенный.

Dyoptra, -y, *ж.* діóптра, кругóлое отвéрстіе; || *Хир.* расширúтель.

Dyoptryczny, діоптрúческій.

Dyoptryka, -i, *ж.* діóптрика, наýка о преломлéніи лучéй.

Dyplom, **Dyplomat**, -atu, *м.* дипломъ, грáмота.

Dyplomacki, дипломатúческій.

Dyplomacko, дипломатúчески; || лóвко, искýсно.

Dyplomacja, ji, *ж.* дипломáтія.

Dyplomacyjnie, дипломатúчески.

Dyplomacyjny, дипломатúческій.

Dyplomat, *см.* **Dyplom.**

Dyplomata, -y, *м.* дипломáтъ.

Dyplomatycznie, дипломати́чески.
Dyplomatyczny, дипломати́ческій.
Dyplomatyk, -a, *м.* дипломáтикъ, изучáющій наýку о дрéвнихъ грáмотахъ.
Dyplomatyka, -i, *ж.* дипломáтика, наýка о дрéвнихъ грáмотахъ и диплóмахъ.
Dyptan, -u, *м. Бот.* я́сенецъ, ди́кій бадья́нъ. **Dyptan biały**, волкáна. **Dyptan kreteński**, кри́тскій я́сенецъ.
Dyptychy, -ów, *мн.* рóспись для запи́сыванія имéнъ кóнсуловъ, судéй и пр. (*у дрéвнихъ*); || рóспись номинáльная (*въ дрéвнихъ церквáхъ*).
Dyrda, -y, *ж.* шелыгáнъ *и́ли* шалыгáнъ (духóвное лицó съ испóрченной нрáвственностію).
Dyrdać, сѣмени́ть ногáми, бѣжáть скóрымъ шáгомъ.
Dyrdem, ши́бко, скóрымъ шáгомъ.
Dyrekcja, -ji, *ж*, дирéкція, правлéніе, управлéніе, вѣ́домство.
Dyrektor, -a, *м.* дирéкторъ, прави́тель, начáльникъ.
Dyrektorjalny, директоріáльный, дирéкторскій.
Dyrektorjat, -u, *м.* директóрія (*совѣ́тъ*).
Dyrektorka, -i, *ж.* директри́са.
Dyrektorowa, -éj, *ж.* дирéкторша, женá дирéктора.
Dyrektorstwo, -a, *ср.* дирéкція, управлéніе.
Dyrwan, -u, *м.* пусты́рь, *см.* **Odłog**.
Dyrygować, управля́ть, прáвить; || руковóдствовать; || направля́ть.
Dyrygujący, управля́ющій, прáвящій, завѣ́дывающій.
Dyscyplina, -y, *ж.* дисципли́на, повиновéніе, поря́докъ; || бичь, плеть. **Dostać pięć dyscyplin**, получи́ть пять удáровъ плéтью; || благочи́ніе (*церкóвное*).
Dyscyplinaryjny, дисциплинáрный, исправи́тельный.
Dyscyplinowanie, -a, *ср.* бичевáнье.
Dyscyplinowany, *см.* **Karny**.
Dysenterja, ji, *ж.* кровáвый понóсъ.
Dysenteryjny, кровавопонóсный.
Dyskonto, -a, *ср* дискóнтъ, учётъ, ски́дка, устýпка. **Na dyskonto weksli**, подъ учётъ векселéй.
Dyskontować, учитáть, дисконти́ровать.
Dyskrecja, -ji, *ж.* скрóмность, благоразýміе, сдéржанность. **Przez dyskrecję zamilczałem**, я замолчáлъ изъ благоразýмія. **Zdać się w czem na czyją dyskrecją**, отдаться совершéнно въ чьё распоряжéніе, въ чью власть.
Dyskredyt, -u, *м.* упáдокъ, потéря креди́та.
Dyskretnie, скрóмно, осторóжно, благоразýмно.
Dyskretność, -ści, *ж.* скрóмность, осторóжность.
Dyskretny, скрóмный, осторóжный.
Dyskurs, -u, *м.* разговóръ.
Dyskusja, -ji, *ж.* споръ, прéніе.
Dyskutować, разбирáть, разсмáтривать; || спóрить.
Dyslokacja, -ji, *ж.* размѣщéніе (*войскъ*).
Dyspensa, -y, *ж.* изъя́тіе (*изъ чего́*), увольнéніе, освобождéніе (*отъ чегó*); || разрѣшéніе, позволéніе, сня́тіе запрещéнія.
Dyspensować, разрѣшáть, увольня́ть.
Dysponent, -a, *м. Ком.* управи́тель, распоряди́тель.
Dysponować, приспособля́ть, приготовля́ть; || устрóивать.
Dysponowanie, -a, *ср.* (**kim, czém**), распоряжéніе; || управлéніе; || диспози́ція, распоря́докъ.
Dyspozycja, -ji, *ж.* расположéніе, размѣщéніе (*войскъ*); || наклóнность, склóнность; || распоряжéніе; || вóля, власть; || *Воен.* распоря́докъ, планъ, диспози́ція. **Uczynić ostatnią dyspozycyę**, сдѣ́лать послѣ́днее распоряжéніе пéредъ смéртію, изъяви́ть послѣ́дною вóлю. **Dyspozycja ciała do jakiej choroby**, расположéніе тѣ́ла къ какóй ли́бо болѣ́зни. **Oddać co do czyjej dyspozycji**, продостáвить чтó въ чьё ли́бо распоряжéніе. **Wydałem dyspozycję**, я сдѣ́лалъ распоряжéніе. **Z jego dyspozycji**, по егó распоряжéнію.
Dyspozytor, -a, *м.* управи́тель, управля́ющій, прикáщикъ; || распоряди́тель.
Dysputa, -y, *ж.* споръ, прéніе; || ди́спутъ (*учёный*).
Dysputant, -a, *м.* спóрящій, диспутáнтъ.
Dysputować, спóрить, препирáться, диспути́ровать.
Dyssekcja, -ji, *ж. Мед.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣчéніе, разсѣчéніе, вскры́тіе мёртваго тѣ́ла.
Dyssenterja, -ji, *ж. см.* **Dysenterja**.
Dyssonans, -u, *м.* разноглáсіе, разнозвýчіе, разноголóсица.
Dystancja, -ji, *ж.* разстоя́ніе, отдалéніе; || промежýтокъ; || *Воен.* дистáнція.
Dystrakcja, -ji, *ж.* разсѣ́янность.
Dystrybucja, -ji, *ж.* раздáча, распредѣлéніе; || мелочнáя, рóзничная продáжа.
Dystrybucyjnie, отдѣ́льно, пóрознь.
Dystrybucyjny, отдѣ́льный, рóзничный.
Dystrybutor, -a *м.* раздавáтель.
Dystylacja, -ji, *ж. см.* **Destylacja**.
Dystylarnia, -ni, *ж.* вóдочный завóдъ.
Dystyngwowany, знáтный, почтéнный, знамени́тый.
Dystynkcja, -ji, *ж.* разли́чіе, разбóръ; || предпочтéніе.
Dysunita, *см.* **Dyzunita**.
Dysymulacja, -ji, *ж.* притвóрство, скры́тность.
Dysza, -y, *ж.* душни́къ, отдýшина; || желѣ́зный стволъ въ кузнéчномъ мѣхý; || *Горн.* сóпло, ýзкій конéцъ фýрмы.
Dyszeć, *см.* **Dychać**.
Dyszel, -szla, *м.* ды́шло (*у карéты*). **Dyszel wrotowy**, запóръ. * **Życie na dyszlu prowadzić**, вести́ бродя́чую жизнь.

Dyszkancista, **-y**, *м.* дишкáнтъ, дискáнтъ, поющій дискантóмъ.

Dyszkant. **-u**, *м.* дишкантóвый, дискантóвый гóлосъ, **Dyszkantowy głos.**

Dyszlowy, коренно́й. **Koń dyszlowy**, коренна́я лóшадь,

Dytto. **Ditto**, *Нескл. Ком.* того́ же, то́же.

Dyurna, **-y**, *ж.* дневна́я пла́та, *см.* **Dyeta.**

Dywagować, отступа́ть, удаля́ться отъ предме́та (*рѣчи*), разглагóльствовать, завира́ться.

Dywan, **-u**, *м.* дива́нъ (совѣтъ въ Тýрціи); || сосá, дива́нъ.

Dywdyk -u, *м.* попóна, вальтра́пъ, *см.* **Tyftyk.**

Dywersja, **-ji**, *ж. Воен.* дивéрсія; || отвлеченіе, отклоненіе, отвóдъ.

Dywidenda, **-y**, *ж. Ариѳ.* дѣли́мое число́; || *Ком.* дивиде́ндъ, часть при́были.

Dywizja, **-ji**, *ж.* **Dywizjon**, **-u**, *м. Воен.* диви́зія (*2 бригáды*); дивизіóнъ (2 эскадрóна). *Морс.* диви́зія, отря́дъ флóта (*изъ 9 судóвъ*).

Dywizjon, *см.* **Dywizja.**

Dywizorjum, **Diwizorjum**, *Нескл. Тип.* штéмпелька.

Dywizyjny, дивизіóнный.

Dyzunita, **-y**, *м.* диссидéнтъ, иновѣрецъ, отщепéнецъ.

Dyżur, **-u**, *м.* дежýрство.

Dyżurować, дежýрить, быть дежýрнымъ.

Dzban, **-a**, *м.* кувши́нъ. *Посл.* **Dopóty dzban wodę nosi, dopóki się ucho nie urwie**, *или:* **do czasu dzban wodę nosi**, повáдился кувши́нъ пó воду ходи́ть, тамъ емý и гóлову положи́ть.

Dzbaneczek, *см.* **Dzbanuszek.**

Dzbanek, **-nka**, *м.* кувши́нъ.

Dzbanowy, кувши́нный.

Dzbanuszek, **-szka**, **Dzbaneczek**, **-ezka**, *м.* кувши́нчикъ.

Dżdżawy, *см.* **Dżdżysty.**

Dżdżewny, дождевóй.

Dżdżownik, **-a**, *м.* зуёкъ, ржáнка (*пти́ца*); || *Зоол.* **Dżdżownik ziemny**, земляно́й червь.

Dżdżowy, *см.* **Dżdżewny.**

Dżdżyć, дождя́ть; || сы́пать какъ дождь; || **Dżdży**, дождь идётъ.

Dżdży się, собира́ется дождь, ка́жется дóждь бýдетъ, *см.* **Mieć się na....**

Dżdżysty, дождли́вый.

Dżgać, **Dżgnąć**, *см.* **Żgać**, **Żgnąć.**

Dziać, дѣлать; || твори́ть; || производи́ть; || соверша́ть; || причиня́ть; || дѣва́ть, дѣть; || дѣйствовать, *см.* **Podziewać**, **Podziać**, ткать (*полотнó, сукнó*); вязáть (*чулки́*); плесть (*кружево*); || **Dziać się**, дѣлаться, совершáться, исполня́ться, происходи́ть. **Jak się dziać zwykło**, какъ обыкновéнно дѣлается. **Nie zdołam opowiedzieć, co się działo we mnie**, не могý разсказáть, что происходи́ло во мнѣ. **Niech się co chce dzieje**, что́бы ни случи́лось, пусть бýдетъ что́ угóдно. **Niech się dzieje wola Boża, da býdetъ вóля Бóжія. Działo się w S-Petersburgu roku Pańskiego 1874**, учинено́ въ С-Петербýргѣ лѣта отъ Р. Хр. 1874. **Rzecz dzieje się w Rzymie**, дѣйствіе происхóдитъ въ Рúмѣ. **Dobrze mu się dzieje**, его́ дѣла́ идýтъ хорошó, успѣшно. **Tem się to dzieje, że....**, э́то оттогó происхóдитъ, что.... **Co się tu dzieje?** что́ здѣсь дѣлается, происхóдитъ? **Dzieje się o czem**, каса́ется чего́, *см.* **Traktować. Dziać się w co**, *см.* **Obrócić się w co. Dziać się gdzie**, *см.* **Podziać się.**

Dziad, **-a**, *м.* дѣдъ; || ни́щій, убóгій. **Dziad kościelny**, стáрецъ, церкóвный слýжникъ. **Wyjść, pójść w dziady**, пойти́ въ ни́щіе, сдѣлаться ни́щимъ. **Dziad z ojca**, дѣдъ по отцý. **Dziad z matki**, дѣдъ по мáтери.

Dziadek, **-dka**, *м.* дѣдушка. **Dziadek do orzechów**, орѣшные щи́пчики. **Dziadek w grze kartowej**, болвáнъ.

Dziadosko, **Dziadowisko**, **Dziadzisko**, **-a**, *ср.* старичи́шко.

Dziadów, **Dziadowski**, дѣдовскій; || ни́щенскій.

Dziadowina, **-y**, *м.* старичёкъ, дѣдушка.

Dziadowizna, **-y**, *ж.* дѣдовщина.

Dziadunio, **-a**, *м.* дѣдушка.

Dziaduś, **-sia**, *м.* старичёкъ, дѣдушка.

Dziadyga, **-i**, *м.* **Dziadzisko**, **-a**, *ср. см.* **Dziadosko.**

Dziadzina, **-y**, *м. см.* **Dziadowina.**

Dziak, **-a**, *м.* дьякъ, дьячёкъ; || причётникъ.

Dział, **-u**, *м.* раздѣлъ, вы́дѣлъ, дѣлёжъ; || дóля, часть, учáстокъ. **Dział robić**, приступи́ть къ раздѣлу имѣнія. **Swój dział sprzedać**, продáть свою́ дóлю. **Dostać co działem**, получи́ть что́ при раздѣлѣ имѣнія. **Dział pierwszy**, часть пéрвая (*книги*). **Wchodzący do działu**, дóльщикъ, при́нятый въ дóлю.

Działać, дѣйствовать, поступа́ть, соверша́ть, учиня́ть. **Działać przeciw powinności**, дѣйствовать, поступа́ть вопреки́ обя́занности. **Czas już działać**, уже́ врéмя приступи́ть къ дѣйствію, дѣйствовать. **Bóg to zdziałał te cuda**, Богъ соверши́лъ э́ти чудесá. **Działać sądownie przeciw komu**, проси́ть на кого́ въ судѣ, преслѣдовать кого́ судóмъ. **Działać zaczepnie przeciw nieprzyjacielowi**, наступа́тельно дѣйствовать про́тивъ непріятеля. **Działać odpornie**, дѣйствовать оборони́тельно.

Działalność, **-ści**, *ж.* дѣятельность; || дѣйствіе, дѣйствованіе. **Działalność ognia**, дѣйствіе огня́. **Działalność duszy**, дѣятельность души́. **Obręb działalności**, кругъ дѣйствія. **Wprawić w działalność**, приводи́ть въ дѣйствіе.

Działalny, дѣйствующій.

Działanie, -a, *ср.* дѣйствіе, дѣло, дѣяніе; || постýпокъ. **Człowiek do myślenia i do działania stworzony**, человѣкъ созданъ мыслить и дѣйствовать. **Masz obszerne pole do działania**, передъ тобóй свобóдное пóприще дѣйствія. **Działanie lekarstwa**, дѣйствіе лѣкáрства, *Ариѳ.* **cztery działania**, четы́ре дѣйствія, ариѳметúческія вы́кладки, исчисле́нія.

Działka, -i, *ж. см.* **Podziałka.**

Działko, -a, *м.* пу́шечка.

Działny, *см.* **Działowy.**

Działo, -a, *см.* пу́шка.

Działobitnia, -ni, *ж.* батаре́я. **Działobitnia nadszańcowa**, откры́тая батаре́я, —**strzelnicowa**, бойни́ца.

Działoléj, -a, *м. см.* **Ludwisarz.**

Działolejnia, -ni, *ж. см.* **Ludwisarnia.**

Działomiar, -u, *м.* кали́бръ, вну́тренній діáметръ ору́дія *или* ружéйнаго ствола́.

Działowy, каса́ющійся разде́ла имѣнія ме́жду наслѣдниками, раздѣльный; || пу́шечный. **Strzał działowy**, пу́шечный вы́стрѣлъ.

Dzianek, -a, *м.* **Dzianka**, -i, *ж.* сотъ у́лейный.

Dzianet, -a, *м.* испáнскій жеребе́цъ.

Dzianie, -nia, *ср.* тканьё; || вяза́нье; || ткань; || плева́, оболóчка, клѣтчатая свя́зка, клѣтчáтка.

Dzianka, -i, *ж.* ткань; || сотъ мёду.

Dzianowiel, *м. см.* **Lisiogon.**

Dziarń, -ni, *ж.* дресва́, хрящъ, гра́вій.

Dziarnisty, хря́щатый, дресвя́ный; || смѣшанный съ пескóмъ.

Dziarski, бóдрый, смѣлый, рѣзвый, живóй, молодцова́тый; || горя́чій, ретúвый, рья́ный; || рѣзкій. **Dziarski koń**, ретúвая лóшадь. **Dziarska mina**, смѣлая нару́жность.

Dziarsko, бóдро, хрáбро.

Dziarskość, -ści, *ж.* жúвость, горя́чность, пылъ.

Dziarstwisty, хря́щатый, дресвя́ный.

Dziarstwo, -a, *ср.* дресва́, хрящъ.

Dziąsło, -a, *ср.* десна́ (*мн.* дёсны).

Dziąsłowy, десни́чный.

Dziateczki, -czek, **Dziatki**, -tek, *мн.* дѣтки, дѣтушки.

Dziatwa, -y, *ж.* дѣти *Собир.*

Dzicz, -y, *ж.* дúкость, свирѣпость, лю́тость, звѣрство; || дикарú, вáрвары, *мн.* || дúкое мя́со (*на ра́нахъ*), *см.* **Dzikość.**

Dziczak, -a, *м.* дúкій звѣрь.

Dziczeć, дичáть, одичáть.

Dziczek, -czka, *м.* дúкое деревцó.

Dziczyć, дúкимъ дѣлать, приводúть въ дúкое состоя́ніе.

Dziczyna, *см.* **Dzikowina.**

Dzi czyzna, -y, *ж.* дúкость; || дúкія пти́цы, дúкіе звѣри, дúкія расте́нія, дúкая приро́да; || дичь, дичина́ (*дúкія пти́цы и т. п.*)

Dzida, -y, *ж.* копьё, пúка.

Dzieciak, -a, **Dzieciuch**, -a, *м.* ребёнокъ дитя́.

Dzieciątko, -a, *ср.* младе́нецъ.

Dziecię, -ęcia, *ср.* дитя́, ребёнокъ. **Dziecię naturalne**, дитя́ рождённое внѣ бра́ка.

Dziecięcy, дѣтскій.

Dzięcielina, -y, *ж. Бот.* тимья́нъ, повили́ка, повили́ца, Богоро́дская трава́, сла́дкая дя́тлина.

Dziecina, -y, *ж.* дитя́, ди́тятко.

Dziecinić się, ребя́читься.

Dziecinnie, ребя́чески, подѣтски.

Dziecinnieć, впадáть въ дѣтство, въ ребя́чество.

Dziecinność, -ści, *ж.* ребя́чество.

Dziecinny, дѣтскій, ребя́ческій.

Dziecińtwo, -a, *ср.* дѣтство.

Dzieciobójca, -y, *м.* **Dzieciobójczyni**, -ni, *ж.* дѣтоубúйца.

Dzieciobójczy, виновный въ убúйствѣ своего́ дитя́ти.

Dzieciobójstwo, -a, *ср.* дѣтоубúйство.

Dzięcioł, -a, *м.* дя́тель (*пти́ца*).

Dzięciołek, -łka, *м.* сорокопу́тъ (*пти́ца*).

Dzieciorodny, дѣторóдный;

Dzieciuch, *см.* **Dzieciak.**

Dziecko, -a, *ср.* дитя́. **Dziecko z prawego łoża**, законнорожденное дитя́.

Dziedzic, -a, *м.* наслѣдникъ; || **Dziedzic prawy**, закóнный наслѣдникъ; || помѣщикъ, землевладѣлецъ; || **Dziedzic z dobrodziejstwem inwentarza**, наслѣдникъ на прáвѣ инвентáрномъ; || **Dziedzic zapisowy**, *см.* **Legatarjusz.**

Dziedziczenie, -a, *ср.* наслѣдственное прáво, наслѣдственность; || владѣніе, помѣстье.

Dziedziczka, -i, *ж.* наслѣдница; || помѣщица, владѣлица, владѣтельница.

Dziedzicznie, *Нар.* по наслѣдству, по прáву наслѣдства, наслѣдственно.

Dziedziczność, -ści, *ж.* наслѣдственность.

Dziedziczny, наслѣдственный, потóмственный.

Dziedziczyć, наслѣдовать, получáть въ наслѣдство.

Dziędzierzawa, -y, *ж. см.* **Bieluń.**

Dziędzierzysty, корена́стый.

Dziedzina, -y, *ж.* óтчина, вóтчина, родовóе имѣніе; || пепели́ще, ро́дина; || собственная земля́, собственный уголóкъ.

Dziedziniec, -ńca, *м.* дворъ, *см.* **Podwórze.**

Dziegciarnia, -ni, *ж.* смóльня, смоловáрня, смóльный завóдъ.

Dziegciarz, -a, *м.* смоля́ръ, смоли́льщикъ, дегтя́рникъ.

Dziegciowaty, смоляно́й, смолевóй.

Dziegciowy, смоли́стый, дегтя́рный.

Dziegieć, -gciu, *м.* смола́, варъ; || дёготь.

Dzięgiel, -glu, *м.* **Dzięgielnica**, -y, *ж. Бот.* дя́гиль, коровникъ. **Dzięgiel cu-**

dzoziemski, ла́донникъ, красносте́бельникъ.

Dzięgielnica, -y, *ж. см.* **Dzięgiel.**

Dzięgna, -gien, *мн. Мед.* пары́въ на дёснахъ.

Dzieje, -jów, *мн.* дѣя́нія, исто́рія.

Dziejopis, -a, *м.* исто́рикъ, бытописа́тель.

Dziejopisarski, исторіографи́ческій.

Dziejopisarstwo, -a, *ср.* исторіогра́фія.

Dziejopisarz, -a, *м.* исто́рикъ.

Dziejopisca, -y, *м.* исто́рикъ.

Dziejopismo, -a, *ср.* истори́ческое сочине́ніе.

Dziejopisny, истори́ческій.

Dziejowy, истори́ческій.

Dzięki, -ów, *мн.* благода́рность, благодаре́ніе. **Złożyć komu dzięki,** принести́ кому́ благода́рность. **Dzięki Bogu,** благодаре́ніе Бо́гу. **Dzięki twojéj pieczołowitości, już wyszedł z niebezpieczeństwa,** благодаря́ твое́й забо́тливости, онъ уже внѣ опа́сности.

Dziekan, -a, *м.* дека́нъ.

Dziekanja, -ji, *ж.* дека́нство; || домъ дека́на.

Dziekanowy, Dziekański, дека́нскій.

Dziekaństwo, -a, *ср.* дека́нство, дека́нское зва́ніе.

Dziękczynienie, -a, *ср.* благодаре́ніе.

Dziękczynny, благода́рственный, благодари́тельный.

Dziękować, благодари́ть.

Dziękowanie, -a, *ср.* благодаре́ніе, изъявле́ніе благода́рности.

Dzielca, -y, *м.* **Dzielczy, -ego,** *м.* распредѣли́тель, распоряди́тель.

Dzielczy, каса́ющійся раздѣ́ла имѣ́нія. **Tranzakcja dzielcza,** контра́ктъ, догово́ръ о раздѣ́лѣ имѣ́нія.

Dzielenie, -a, *ср.* раздѣле́ніе, раздѣ́лъ; || дробле́ніе.

Dzielić, дѣли́ть, раздѣля́ть.

Dzielić się, дѣли́ться, раздѣля́ться.

Dziełko, -a, *ср.* небольшо́е сочине́ніе.

Dzielna, -éj, *ж. Ариѳ.* дѣли́мое число́.

Dzielnica, -y, *ж.* часть, до́ля;—**rodu,** о́трасль, ли́нія; — **miasta,** часть, кварта́лъ; —**herbu,** гербо́вый щитъ, по́ле въ ге́рбѣ; —**książki, rękopismu,** столбе́цъ.

Dzielniczy, дѣли́мый.

Dzielnie, му́жественно, си́льно, отва́жно, хра́бро, до́блестно.

Dzielnik, -a, *м. Ариѳ.* дѣли́тель.

Dzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость, *см.* **Podzielność;** || си́ла, крѣ́пость, сто́йкость, твёрдость, отва́га, му́жество. **Dzielność charakteru,** твёрдость хара́ктера. **Dzielność lekarstwa,** дѣйстви́тельность лѣка́рства.

Dzielny, дѣли́мый, *см.* **Podzielny;** || си́льный, крѣ́пкій, сто́йкій, твёрдый, отва́жный, му́жественный.

Dzieło, -a, *ср.* дѣ́ло, произведе́ніе, творе́ніе, дѣ́йствіе; **Wielkie dzieło,** вели́кое дѣ́ло; || сочине́ніе, литерату́рное произведе́ніе, рабо́та, трудъ. **Dzieła wojenne,** вое́нныя дѣ́йствія. **Dzieło forteczne,** *Фортиф.* крѣпостно́й веркъ. **Człowiek jest dziełem rąk bożych,** человѣ́къ есть творе́ніе рукъ бо́жіихъ. **Ogłosić, wydać dzieło,** обнаро́довать, изда́ть сочине́ніе. **Dzieła prozą i wierszem,** сочине́нія въ про́зѣ и стиха́хъ.

Dzielsimin, Dzielzamin, Dzielżamin, -u, *м. Бот.* ясми́нъ, жасми́нъ. **Dzielsimin gruntowy,** души́стый чубу́чникъ (*деревцо́*). **Dzielsimin cudzoziemski,** арави́йскій жасми́нъ.

Dzielsiminowy, ясми́нный, жасми́нный.

Dzień, *род.* **dnia,** *м.* день. **Dzień się robi,** разсвѣта́етъ. **Za dnia i w nocy,** днёмъ и но́чью. **Na schyłku dnia,** въ концѣ́ дня, по́дъ вечеръ, въ су́мерки. **Co dzień,** ка́ждый день, ежедне́вно. **Co drugi dzień,** че́резъ день. **Suknia na codzień,** пла́тье на ка́ждый день, на бу́дничный день. **Czekam go od dnia na dzień,** ожида́ю его́ со дня́ на́ день. **Dzień po dzień,** день за́ день. **Może przyjechać lada dzień,** онъ мо́жетъ пріѣха́ть не сего́дня такъ за́втра. **Do dziś dnia, po dziś dzień,** до ны́нѣшняго дня, до сего́ дня. **Od dziś dnia,** съ сего́днишняго, съ ны́нѣшняго дня. **Co do jednego dnia,** день въ день. **Za dzień robić (komu),** отбыва́ть ба́рщину. **Dzień pieszy,** подёнщина, тяжёлая рабо́та. **Dzień sprzężajny,** упряжна́я рабо́та. **Dzień ugajny,** день собира́нія хво́росту и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́. **Dzień przestępny,** високо́сный, вста́вочный день. **Dzień galowy,** высокоторже́ственный, та́бельный день.

Dzień i Noc, *Бот.* Ива́нъ-да-Ма́рья.

Dzienia, -ni, *ж.* сотъ мёду. **Dzienie, -ni,** *мн.* соты́.

Dziennie, ежедне́вно.

Dziennik, -a, *м.* журна́лъ, подённая кни́га; || подённая запи́ска, дневни́къ; || повре́менное изда́ніе, журна́лъ, вѣ́домости, газе́та. **Dziennik podróży,** доро́жникъ, путеводи́тель, путево́й журна́лъ;—**czynności,** журна́лъ заня́тій; — **podawczy,** рее́стръ входя́щихъ бума́гъ; — **ekspedycyjny (wychodzących ekspedycji),** рее́стръ исходя́щихъ бума́гъ; — **kassowy,** казначе́йская кни́га; — **gubernjalny,** губе́рнскія вѣ́домости; — **praw,** дневни́къ зако́новъ;—**robocizny,** журна́лъ рабо́тъ.

Dziennikarski, журна́льный.

Dziennikarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.

Dziennikarz, -a, *м.* журнали́стъ.

Dziennonocny, днёмъ и но́чью продолжа́ющійся.

Dzienny, дневно́й, подённый. **Dzienne światło,** дневно́й свѣтъ. **Dzienny robotnik,** подёнщикъ.

Dzierg, -a, *м. см.* **Zadzierg.**

Dziergać, плесть (*кру́жево*); || чеса́ть (*лёнъ*).

Dzierganie, -a, *ср.* плете́ніе (*кружева*); || чеса́ніе (*льна*).

Dziergacz, -a, *м. Орнит.* дергачъ, коросте́ль.

Dziergaczka, -i, *ж.* чеса́лка (*для льна*).

Dzierkacz, *см.* Dziergacz.

Dzierlatka, -i, *ж.* хохла́тый жа́воронокъ.

Dzierżak, -a, *м.* рукоя́тка.

Dzierżawa, -y, *ж.* владѣ́ніе, по́льзованіе, со́бственность; || имѣ́ніе, помѣ́стье, во́тчина; || аре́нда, о́ткупъ; || аре́ндная пла́та, аре́ндное содержа́ніе. || **Dzierżawa wieczysta**, безсро́чное аре́ндное содержа́ніе. **Dzierżawa podatków**, обро́чное содержа́ніе. **Puszczający co w dzierżawę**, наймода́вецъ.

Dzierżawca, -y, *м.* владѣ́лецъ, владѣ́тель; || аренда́торъ, ферме́ръ, съёмщикъ; || откупщи́къ.

Dzierżawczy, аре́ндный, владѣ́льческій, отку́пщичій; || **Dzierżawca wieczysty**, безсро́чный аренда́торъ; **Dzierżawca czasowy**, сро́чный аренда́торъ; || *Грам.* притяжа́тельный.

Dzierżawczyni, -ni, *ж.* владѣ́лица, владѣ́тельница; || аренда́торша, ферме́рша.

Dzierżawić, аренднва́ть, отдава́ть, *или* брать на о́ткупъ, въ аре́нду.

Dzierżawka -i, *ж.* небольша́я мы́за, фе́рма.

Dzierżawny, аренда́торскій, аре́ндный. **Umowa dzierżawna**, догово́ръ о наймѣ.

Dzierzba, -y, *ж Орнит.* балаба́нъ (*самка*).

Dzierżeć, держа́ть; || владѣ́ть.

Dzierżęga, -i, *ж. Бот.* чечеви́ца.

Dzierżek, -rżka, *м.* кула́къ, скря́га.

Dzierżenie, -a, *ср.* владѣ́ніе, аренднва́ніе.

Dzierżyciel, -a, *м.* владѣ́лецъ.

Dzierżycielka, -i, *ж.* владѣ́тельница.

Dziesiątek, -tka, *м.* деся́токъ, де́сять.

Dziesiątka, -i, *ж.* деся́тка.

Dziesiątkować, нака́зывать че́резъ деся́таго (*изъ винóвныхъ*).

Dziesiątkowanie, -a, *ср.* наказа́ніе че́резъ деся́таго.

Dziesiątkowy, *см.* Dziesiętny.

Dziesiątnik, -a, *м. см.* Dziesiętnik.

Dziesiątoroczny, десятилѣ́тній.

Dziesiąty, деся́тый.

Dziesięć, -ciu, де́сять.

Dziesięcina, -y, *ж.* десяти́на, деся́тая часть.

Dziesięcinny, подлежа́щій десяти́нному сбо́ру, десяти́нный.

Dziesięciobok, -u, **Dziesiąciokąt**, -a, *м.* десятиуго́льникъ, *см.* Dziesięciokąt.

Dziesięciokrotny, десятикра́тный.

Dziesięciolecie, -a, *ср.* десятилѣ́тіе.

Dziesięcioletni, десятилѣ́тній.

Dziesięciomiesięczny, десятимѣ́сячный.

Dziesięcioraki, десятери́чный, удесятерённый, десятерно́й.

Dziesięciorako, на де́сять спо́собовъ, десятью́ спо́собами, въ де́сятеро.

Dziesięciorakość, -ści, *ж.* десятери́ца.

Dziesięciornasób, **W dziesięciornasób**, въ де́сять разъ.

Dziesięcionasobny, удесятерённый.

Dziesięcioro, -orga, *ср.* де́сятеро, деся́токъ. **Dziesięcioro Bożego przykazania**, десятисло́віе, де́сять запове́дей бо́жіихъ.

Dziesięciu, де́сять (*употребля́ется при имена́хъ существи́тельныхъ, одушевлённыхъ*): **Dziesięciu ludzi**, де́сять челове́къ.

Dziesięćkroć, де́сять разъ.

Dziesięćkrotny, *см.* Dziesięciokrotny.

Dziesiętnica, -y, *ж.* пра́зднованіе десятилѣ́тія.

Dziesiętnictwo, -a, *ср.* до́лжность деся́тника, деся́цкаго.

Dziesiętnik, -a, *м.* деся́тникъ, деся́тскій.

Dziesiętny, *Ариѳ.* десяти́чный.

Dziewanna, -y, *ж. Бот.* коровья́къ, ца́рскій скипетръ (*растеніе*).

Dziewczarz, -a, *м.* дѣвошникъ.

Dziewczątko, -a, *ср.* дѣвочка.

Dziewczę, -ęcia, *ср.* дѣвушка, дѣви́ца.

Dziewczęcy, **Dziewczy**, дѣви́чій, дѣвичій.

Dziewczyna, -y, *ж.* дѣвчи́на, дѣви́ца.

Dziewczynina, -y, *ж.* бѣдная дѣвушка.

Dziewczynka, -i, *ж.* дѣвочка.

Dziewczynisko, **Dziewczysko**, -a, *ср.* дѣвка, дѣвчища, дѣвчо́нка.

Dzieweczka, -i, *ж.* дѣвушка, дѣвочка.

Dziewiątka, -i, *ж.* дева́тка.

Dziewiąty, девя́тый.

Dziewica, -y, *ж.* дѣви́ца, дѣ́ва. **Dziewica Marja**, Св. Дѣва Марія.

Dziewictwo, -a, *ср.* дѣ́вство, дѣ́вственность, дѣви́чество.

Dziewiczo, дѣ́вственно, неви́нно.

Dziewiczość, -ści, *ж.* дѣ́вственность, неви́нность.

Dziewiczy, дѣ́вственный, неви́нный.

Dziewięć, -ciu, дѣвять. *Посл.* Gada ni w dziewięć ni w dziewięć, ме́летъ вся́кій вздоръ, нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду.

Dziewięć mocy, *Бот.* Вероника.

Dziewięćgłosy, *Муз.* девятиголо́сный.

Dziewięciny, -cin, *мн.* девяти́ны (*поминáда на девя́тый день по умéршемъ*).

Dziewięciokąt, -a, *м. Геом.* девятиуго́льникъ.

Dziewięcioraki, девяти́ родо́въ.

Dziewięciornik, -a, *м. Бот.* парна́ссія, бѣлозо́ръ (*растеніе*).

Dziewięciorny, девятерно́й.

Dziewięcioro, -rga, *ср.* дѣвять.

Dziewięciu, -ciu, *м.* дѣвять. **Dziewięciu ludzi**, дѣвять челове́къ.

Dziewięciuset, девятсо́тъ. **Dziewięciuset ludzi**, девятсо́тъ челове́къ.

Dziewięćsetny, девятисо́тый.

Dziewięćsił, **Dziewięciosił**, -a, **Dziewięćsił**, *м. Бот.* колю́чникъ.

Dziewięćdziesiąt, -sięciu, девяно́сто.

Dziewięćdziesiąty, девяно́стый.

Dziewiętnaście, -stu, девятна́дцать.
Dziewiętnastka, -i, *ж.* число́ девятна́дцать.
Dziewiętnasty, девятна́дцатый.
Dziewiętny, девятерно́й.
Dziéwka, -i, *ж.* дѣ́вка.
Dziewkarz, *см.* **Dziewczarz.**
Dziewoja, -woi, *ж.* дѣви́ца.
Dziewosłąb, -słęba, *м.* сватъ.
Dziewosłębić, сва́тать.
Dziewosłębstwo, -a, *ср.* сватовство́, сва́танье.
Dziewucha, -y, *ж.* дѣ́ва, дѣви́ца, дѣ́вка.
Dzieża, -y. *ж.* квашня́.
Dzik, -a, *м. Зоол.* каба́нъ, вепрь.
Dzikawy, желѣ́знаго цвѣ́та.
Dziki, ди́кій.
Dzikość, -ści, *ж.* ди́кость, ди́кій нравъ; || свирѣ́пость, звѣ́рство.
Dzikowina, -y, *ж.* каба́нье мя́со; || ди́кіе звѣ́ри вообще́.
Dzikowy, каба́ній.
Dziób, Dziub, -oba, *м.* клювъ, носъ пти́чій.
Dziobać, клева́ть.
Dziobanie, -a, *ср.* клева́ніе.
Dziobas, -a, *м. Плотн.* и *Боч.* тесло́, тесли́ца (*инструме́нтъ*).
Dziobatość, -ści, *ж.* рябова́тость.
Dziobasty, съ больши́мъ клю́вомъ.
Dziobaty, рябо́й.
Dziobek, -bka, *м.* пти́чій носо́къ.
Dzionek, -nka, *м.* денёкъ.
Dziryd, Dziryt, -u, *м.* дро́тикъ.
Dziś, Dzisia, Dzisiaj, сего́-дня, ны́нѣ, ны́ньче.
Dzisiejszy, сего́днишній, ны́нѣшній.
Dziura, -y, *ж.* дыра́, дира́; || сква́жина, отве́рстіе.
Dziurawić, продыра́вливать, просве́рливать, пробура́вливать, провёртывать.
Dziurawiec, -wca, *м. Бот.* звѣробо́й, звѣробо́йникъ.
Dziurawość, -ści, *ж.* ноздрева́тость; || сква́житость.
Dziurawy, дыря́вый.
Dziureczka, -i, *ж.* ды́рка. **Dziurki w nosie,** но́здри; || сква́жины. **Dziurka od klucza,** замо́чная сква́жина. **Mieć czego po dziurki,** имѣ́ть что въ изоби́ліи, по́ уши. **Dziurka do guzika,** пе́тля, петли́ца. **Dziurka do sznurowania,** пе́телька. **Dziurki,** *мн.* по́ры, потовы́я сква́жины.
Dziurkować, *см.* **Dziurawić.**
Dziurkowatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость.
Dziurkowaty, ноздрева́тый, со сква́жинами.
Dziurzysty, дыря́вый.
Dziw, -u, *м.* чу́до, ди́во; || чу́дная вещь, стра́нность.
Dziwacki, Dziwaczny, стра́нный, чу́дный.
Dziwacko, Dziwacznie, стра́нно, чу́дно.
Dziwactwo, -a, *ср.* стра́нность, своенра́віе, причу́дливость.
Dziwaczeć, быть стра́ннымъ, причу́дливымъ, своенра́внымъ; || прихотни́чать.
Dziwaczek, -czka, *м. Бот.* чудоцвѣ́тъ.
Dziwączenie, -a, *ср.* причу́дливость, капри́зъ.
Dziwaczka, -i, *ж.* чуда́чка.
Dziwacznie, стра́нно.
Dziwaczność, -ści, *ж.* стра́нность.
Dziwaczny, стра́нный.
Dziwaczyć, *см.* **Dziwaczéć.**
Dziwadło, -a, *ср.* чудо́вище, чу́дище.
Dziwak, -a, *м.* чуда́къ.
Dziwer, Dźwier, Dźwier, -u, *м.* золота́я *или* сере́бряная насѣ́чка, насѣка́льное иску́сство.
Dziwerować, насѣка́ть зо́лотомъ *или* серебро́мъ, ворони́ть.
Dziwerowany, воронёный, *см.* **Dziwerować.**
Dziwerówka, -i, *ж.* ружьё съ насѣ́чкою на стволѣ́.
Dziwić, удивля́ть. **Dziwić się,** удивля́ться, диви́ться.
Dziwiciel, -a, *м.* покло́нникъ, почита́тель.
Dziwnie, стра́нно, удиви́тельно.
Dziwno, удиви́тельно.
Dziwność, -ści, *ж.* стра́нность.
Dziwny, стра́нный, удиви́тельный.
Dziwo, -a, *ср.* ди́во, чу́до.
Dziwoląg, -a, *м.* чудо́вище, уро́дъ; безобра́зное живо́тное.
Dziwolężny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwopłód, Dziworód, -odu, *м.* чудо́вище, уро́дъ.
Dziworodny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwosprawca, -y, *м.* чудотво́рецъ, чудодѣ́й.
Dziwosy, -ów, *мн.* чуда́чество, стра́нности.
Dziwota, -y, *ж.* удиви́тельное дѣ́ло. **Niema dziwoty, nie dziwota,** нѣтъ ничего́ удиви́тельнаго, неудиви́тельно.
Dziwotwór, -ora, *м.* чудо́вище.
Dziwotwórca, -y, *м.* чудотво́рецъ.
Dziwować się, *см.* **Dziwić się.**
Dziwowanie się, -nia się, *ср.* (czemu), удивле́ніе.
Dziwowidz, -a, *м.* духови́децъ.
Dziwowisko, -a, *ср.* чуде́сное зрѣ́лище.
Dziwy, ди́кій.
Dżuma, -y, *ж.* чума́.
Dźwięczeć, *см.* **Dźwięczyć.**
Dźwięcznie, зву́чно, зво́нко; || благозву́чно.
Dźwięczność, -ści, *ж.* зву́чность, зво́нкость; || благозву́чіе.
Dźwięczny, зву́чный, зво́нкій; || благозву́чный.
Dźwięczyć, звуча́ть.
Dźwięk, -u, *м.* звукъ, тонъ, звонъ.
Dźwierze, -ów, *мн.* две́ри.
Dźwigać, тащи́ть, нести́.
Dźwigalny, дви́гательный.
Dźwiganie, -a, *ср.* подня́тіе, несе́ніе, таска́ніе.

Dźwignąć, Dźwigać, поднять, поднимать; || возвести, возводить, построить, соорудить, сооружать. **Nie dźwigniesz tego ciężaru**, не поднимешь этой тяжести. **Dźwignąć mury**, построить, возвести стѣны. **Dźwignąć kogo**, вывести кого изъ затрудненія. || **Dźwignąć się, Dźwigać się**, подниматься, выдвигаться, возвышаться. поправляться.

Dźwignia, -ni, *ж.* рычагъ.

Dźwignienie, -a, *ср.* поднятіе, возвышеніе, возстановленіе.

Dźwigoń, -onia, *м. см.* **Drążnik.**

Dzwon, -u, *м.* колоколъ. **Dzwon na trwogę**, набатъ. **Dzwon zegarowy**, бой часовъ;—**nurkowy**, водолазный колоколъ; —**szklany**, стеклянный колпакъ. *Горн.* **Dzwon (blacha na gichcie do wybijania ilości nabojów)**, звонило.

Dzwonarz, -a, *м.* колокольщикъ.

Dzwonek, -nka, *м.* колокольчикъ, звонокъ.

Dzwonić, звонить. **Dzwonić zębami**, стучать зубъ объ зубъ. **Dzwonić nogami**, быть повѣшеннымъ.

Dzwonica, -y, *ж.* колокольня.

Dzwoniec, -ńca, *м. Орн.* дубоноска (*птица*); || *Бот.* пѣтушій гребень (*растеніе*).

Dzwonienie, -a, *ср.* звонъ. **Dzwonienie na gwałt**, набатъ.

Dzwonka, -i, *ж.* бубны (*масть въ картахъ*).

Dzwonko, *см.* **Dzwono.**

Dzwonkowaty, *Бот.* колокольчатый.

Dzwonne, -ego, *ср.* плата звонарямъ.

Dzwonnica, -y, *ж.* колокольня.

Dzwonnik, -a, *м.* звонарь.

Dzwono, -a, *ср.* косякъ (*колёснаго обода*); || **Dzwono (ryby)**, звено, отрѣзанная часть большой рыбы.

Dzwonowy, колокольный.

Dzyndzyk, -a, *м.* побрякушка.

E.

E, произносится тройкимъ образомъ: 1) *открыто* какъ русскія буквы Е, Э, напр. **berło, dobrze**; 2) немного сжато, въ полголоса, напр. **zrozumiéj, najmniéj**, (почти какъ: **zrozumij, najmnij**), и 3) съ знакомъ внизу **Ę**, какъ *en*. Въ концѣ словъ этотъ звукъ утрачивается.

E! Ech! э! эхъ! *междом.* **E! co mi tam!** эхъ, какое мнѣ до этого дѣло! **Eche!** ахъ! **a! охъ! Echej!** гей! ей! послушай-ко!

Echo, -a, *ср.* эхо.

Edukacja, -ji, *ж.* воспитаніе, образованіе.

Edukacyjny, эдукаціонный, учебный, относящійся къ воспитанію, образованію.

Edukować, воспитывать, образовывать.

Edukowany, воспитанный, образованный.

Edukt, -u, *м.* выписка изъ дѣла, изъ документа и т. п.

Edycja, -ji, *ж.* изданіе (*книги*).

Edykt, -u, *м.* указъ, повелѣніе, постановленіе.

Edyktalcytacja, -ji, *ж.* вызовъ черезъ газеты.

Efekt, Effekt, -u, *м.* дѣйствіе, слѣдствіе; || впечатлѣніе; || эффектъ (*въ искусствѣ*); || имущество, движимость, пожитки, вещи (**Effekta**).

Egoista, -y, *м.* эгоистъ.

Egoistowski, эгоистическій, себялюбивый.

Egoistycznie, эгоистически.

Egoistyczny, *см.* **Egoistowski.**

Egoizm, -u, *м.* эгоизмъ.

Egz,... *см.* **Ex.**

Eh! ахъ! эхъ!

Ehe, Ehę! конечно, конечно! Такъ-то!

Ej! Ejże! Въ значеніи угрозы и предостереженія: **Ej oberwiesz!** смотри, оборвёшь! Эй, подожди! || Въ значеніи сомнѣнія: **Ejże! czy to prawda?** полно, такъ ли это? Да правда ли это?

Eklektycznie, эклектически.

Eklektyczny, эклектическій.

Eklipsa, -y, *ж. Астрон.* затмѣніе.

Ekliptyka, -i, *ж. Астрон.* эклиптика.

Ekonom, -a, *м.* экономъ; || управитель, управляющій.

Ekonomja, -ji, *ж.* экономія, хозяйство, домоводство, сбереженіе; || **Ekonomje**, *мн.* въ старинной Польшѣ: казённыя, королевскія имѣнія; || домъ, гдѣ живетъ управляющій имѣніемъ; || волость.

Ekonomicznie, экономически, хозяйственно, бережливо.

Ekonomiczny, экономическій, хозяйственный; || распорядительный. **Posiedzenie ekonomiczne**, распорядительное засѣданіе.

Ekonomik, -a, Ekonomista, -y, *м.* экономистъ, политико-экономъ, писатель о государственномъ хозяйствѣ.

Ekonomka, -i, *ж.* экономка, домоуправительница.

Ekonomista, *см.* **Ekonomik.**

Ekumenicki, вселенскій.

Ekwator, -a, *м.* экваторъ, равноденственникъ.

Ekwilibrjum, равновѣсіе.

Ekwilibrycznie, эквилибрически.

Ekwinokcja, -ji, *ж.* равноденствіе.

Ekwinokcjalny, равноденственный.

Ekwipaż, u, *м.* экипажъ, карета съ лошадьми; || *Морс.* экипажъ, судовая команда, именной списокъ судовой команды; || военный обозъ.

Ekwipować, снаряжать, снабжать всѣмъ нужнымъ, экипировать; || *Морс.* оснащивать и вооружать (*судно*).

Ekwipowanie, Wyekwipowanie, -a, *ср.* экипировка, снаряженіе, вооруженіе,

снабже́ніе всѣмъ нужнымъ; || оснаще́ніе и вооруже́ніе су́дна.

Eks.... Ekz.... *см.* **Ex.**

Elada, -y, *ж. Зоол.* **синкъ, Лева́нтская ла́щерица.**

Elastycznie, эласти́чески.

Elastyczność, -ści, *ж. Физ.* **упру́гость (*тѣль*); || * ги́бкость.**

Elastyczny, упру́гій; || * ги́бкій.

Elegancki, изя́щный, краси́вый, щегольско́й.

Elegancja, -ji, *ж.* **изя́щество, изя́щность, краси́вость, щегольство́.**

Elegancko, изя́щно, краси́во, щегольски.

Elegant, -a, *м.* **щёголь.**

Elegantka, -i, *ж.* **щеголи́ха.**

Elegantować się, ряди́ться, наряжа́ться, щеголя́ть.

Elejson (съ гре́ческаго), *Церк.* **поми́луй. Kirje elejson,** Го́споди поми́луй.

Elekcja, -ji, *ж.* **избра́ніе, выборъ.**

Elekcyjny, избира́тельный.

Elekt, -a, *м.* **новоизбранный.**

Elektor, -a, *м. Ист.* **ку́рфирстъ, эле́кторъ; || избира́тель.**

Elektoralny, избира́тельный; || **ку́рфиршескій.**

Elektorat, -u, *м.* **ку́рфиршеское досто́инство; || избира́тельное пра́во.**

Elektorka, -i, *ж.* **Elektorowa, -ėj,** *ж.* **жена́ ку́рфирста, электо́рка.**

Elektorstwo, -a, *ср.* **ку́рфиршество; || ку́рфирстъ съ жено́ю.**

Elektrofor, -a, *м. Физ.* **электрофо́ръ.**

Elektrometr, -u, *м.* **электроме́тръ, электроизмѣри́тель.**

Elektroskop, -a, *м.* **электроско́пъ.**

Elektrycznie, электри́чески, съ по́мощію электри́чества.

Elektryczność, -ści, *ж.* **электри́чество, электри́ческая си́ла;—dodatnia,** положи́тельное **электри́чество;—odjemna,** отрица́тельное.

Elektryczny, электри́ческій.

Elektryzować, электризова́ть.

Elektryzowanie, -a, *ср.* **электриза́ція, электризова́ніе.**

Elektwarz, -a, *м. Ант.* **лѣка́рственная ка́шка, электуа́рій.**

Element, -u, *м.* **стихія, элеме́нтъ; || просто́е тѣло; || Elementa,** *мн.* **пе́рвыя нача́ла, нача́льныя основа́нія; нача́ла, основа́нія.**

Elementarny, просто́й, стихійный; || **первонача́льный, элемента́рный.**

Elementarz, -a, *м.* **а́збука, букваръ.**

Elementarzysta, -y, *м.* **начина́ющій учи́ться.**

Elew, -a, *м.* **учени́къ, воспи́танникъ.**

Elewa, -y, *ж.* **учени́ца, воспи́танница.**

Elewacja, -ji, *ж.* **возвыше́ніе, приподня́тіе, возвышенность; || Elewacja Najśw. Sakramentu, возноше́ніе Св. Дароръ** (*за обѣднею*).

Eliminacja, -ji, *ж.* **исключе́ніе, вычёркиваніе; || уничтоже́ніе.**

Eliminować, исключа́ть, **вычёркивать; || уничтожа́ть.**

Elipsa, -y, *ж. Грам.* **э́ллипсъ, опуще́ніе одного́ и́ли не́сколькихъ словъ; || *Геом.* э́ллипсисъ, замкну́тая крива́я ли́нія, происходя́щая отъ коса́го сѣ́зыванія ко́нуса.**

Eliptycznie, эллипти́чески.

Eliptyczny, *Геом. и Грам.* **эллипти́ческій.**

Eliptyczność, -ści, *ж. Геом.* **эллипти́чность, эллипти́ческій видъ; || *Грам.* эллипти́ческое состоя́ніе.**

Ellipsa, *см.* **Elipsa.**

Emalja, -ji, *ж.* **фини́ть, эма́ль; || поли́ва, мурава́, глазу́рь (*у фарфо́ра, фаянса*); || эма́ль, глазу́рь (*на зубахъ*); || Emalja na glinie, polewa, мурава́, поли́ва.**

Emaljować, фини́тить, наводи́ть фини́ть; || глазу́рить, мура́вить, поliва́ть (*фарфо́ръ, фаянсъ*).

Emaljowanie, -a, *ср.* **фини́тное изде́лie; || эмали́рованіе.**

Emaljowany, Emaljowy, эма́левый, глазу́ревый.

Emanacja, -ji, *ж.* **исхожде́ніе, истече́ніе.**

Emancypacja, -ji, *ж. Юрид.* **освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти, объявле́ніе совершеннолѣ́тнимъ, увольне́ніе изъ-подъ опе́ки; || о́тпускъ на во́лю (*рабо́въ*), освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости; || эманципа́ція.**

Emancypować, *Юрид.* **освобожда́ть изъ-подъ вла́сти (*отца́, опекуна́*); объявля́ть совершеннолѣ́тнимъ; || отпуска́ть на во́лю, освобожда́ть отъ крѣпостно́й зави́симости.**

Embargo, *см.* **Ambargo.**

Embarkader, -u, *м.* **дебаркаде́ръ, ста́нція (*на желѣ́зной доро́гѣ*).**

Embolizm, u, *м.* **прибавле́ніе, присчи́тываніе.**

Emeryt, -a, *м.* **эмери́тъ, пенсіоне́ръ; || заслу́женный.**

Emerytalny, эмерита́льный, пенсио́нный.

Emerytka, -i, *ж.* **эмери́тка, пенсіоне́рка; || заслу́женная.**

Emerytura, эмерито́ра, пе́нсія.

Emfiteuta, -y, *м.* **аренда́торъ на до́лгій срокъ, долгосро́чный аренда́торъ.**

Emfiteutyczny, долгосро́чный.

Emfiteuzys, *ж. Нескл. Юрид.* **отда́ча въ аре́нду на до́лгій срокъ.**

Emigracja, -ji, *ж.* **эмигра́ція, вы́ходъ, переселе́ніе (*на чужбину*); || эмигра́ція, выходцы, эмигра́нты; || перелётъ (*птицъ*).**

Emigracyjny, эмиграціо́нный.

Emigrant, -a, *м.* **эмигра́нтъ, вы́ходецъ, переселе́нецъ (*на чужбину*).**

Emigrantka, -i, *ж.* **эмигра́нтка, переселе́нка (*на чужбину*).**

Emigrować, выселя́ться, **переселя́ться,** выходи́ть (*на чужбину*).

Emigrowanie, -a, *ср.* вы́ходъ, переселе́ніе (*на чужби́ну*); || перелётъ (*птицъ*).

Emisarjusz, -a, *м.* лазу́тчикъ, развѣ́дчикъ.

Emissja, -ji, *ж.* вы́пускъ биле́товъ (*де́нежныхъ зна́ковъ*).

Emolumenta, -ów, *мн.* случа́йные, поб о́чные дохо́ды.

Emulacja, -ji, *ж.* соревнова́ніе.

Encyklika, -i, *ж.* окру́жное посла́ніе па́пы.

Encyklopedja, -ji, *ж.* энциклопе́дія.

Encyklopedysta, -y, *м.* энциклопеди́стъ, сочини́тель энциклопе́діи.

Endymiczny, эндеми́ческій, ме́стный.

Endywja, -ji, *ж. см.* **Cykorja ogrodowa.**

Enema, -y, *ж.* промыва́тельное, клисти́ръ.

Energja, -ji, *ж.* си́ла; || сто́йкость, твёрдость, эне́ргія; || выразительность.

Energicznie, си́льно, энерги́чно, энерги́чески, выразительно.

Energiczność, -ści, *ж.* си́ла, выразительность, эне́ргія.

Energiczny, си́льный; || сто́йкій, твёрдый, энерги́чный, энерги́ческій; || выразительный.

Enerwacja, -ji, *ж. Мед.* разслабле́ніе, сла́бость.

Entomologja, -ji, *ж.* энтомоло́гія, нау́ка о насѣко́мыхъ.

Entreprener, -a, *м. см.* **Przedsiębierca, Entreprener fabryk,** содержа́тель фа́брикъ.

Entrepryza, -y, *ж.* предпрія́тіе; || подря́дъ, поста́вка.

Entuzjasta, -y, *м.* восто́рженный челове́къ, мечта́тель, энтузіа́стъ.

Entuzjastka, -i, *ж.* восто́рженная же́нщина, мечта́тельница, энтузіа́стка.

Entuzjazm, -u, *м.* восто́ргъ, восхище́ніе; || изступле́ніе.

Enumeracja, -ji, *ж.* исчисле́ніе, счете́ніе.

Epakta, -ów, *мн. Хрон.* эпа́кта (*11 дней, ко́ими со́лнечный годъ длиннѣе лу́ннаго*).

Epiczny, эпи́ческій, повѣствова́тельный.

Epidemja, -ji, *ж.* эпиде́мія, пова́льная боле́знь, повѣтріе.

Epidemiczny, пова́льный, эпидеми́ческій.

Epigramma, -y, *ж.* эпигра́мма; || насме́шка, ко́лкость.

Epigrammatycznie, эпиграммати́чески.

Epigrammatyczny, эпиграммати́ческій.

Epilepsja, -ji, *ж. Мед.* паду́чая боле́знь, *см.* **Kaduk, Wielka choroba.**

Epileptyczny, *Мед.* эпилепти́ческій; || одержи́мый зло́ю не́мочью.

Epileptyk, -a, *м.* эпиле́птикъ, подве́рженный паду́чей боле́зни.

Epilog, -u, *м.* эпило́гъ, заключе́ніе.

Epistoła, -y, *ж.* посла́ніе, письмо́.

Epitet, -u, *м.* эпите́тъ, прилага́тельное.

Epizod, -u, *м.* эпизо́дъ, вво́дный разска́зъ.

Epoka, -i, *ж.* эпо́ха.

Epolet, -u, *м.* эполе́тъ, пого́нъ.

Epopeja, -ei, *ж.* э́посъ, эпопе́я; || эпи́ческая поэ́ма.

Erekcja, -ji, *ж.* сооруже́ніе, возведе́ніе (*зда́нія*). || *Физіол.* эре́кція, напряже́ніе, подня́тіе.

Ergocista, -y, *м.* привя́зчивый, вздо́рный, спо́рщикъ.

Ergotyzm, -u, *м. Мед.* эрготи́змъ, боле́знь отъ употребле́нія въ пи́щу спо́рыньистой ржи.

Errata, -y, *ж.* опеча́тки, спи́сокъ опеча́ткамъ, погрѣшностямъ.

Erudycja, -ji, *ж.* учёность.

Erudyt, -a, *м.* учёный.

Eruktacja, -ji, *ж. Мед.* отры́жка.

Erygować, воздвига́ть, сооружа́ть; || * учрежда́ть.

Es, -a, *м.* тузъ (*въ ка́ртахъ*); || одно́ очко́ (*на игра́льныхъ костя́хъ*).

Esencja, -ji, *ж. Филос.* существо́, су́щность; || *Ant.* эссе́нція, благово́нное ма́сло; || вы́писка, извлече́ніе (*изъ книги*).

Esencjonalny, пита́тельный, сы́тный, со́чный; || * существенный.

Eskadra, -y, *ж. Морс.* эска́дра, отря́дъ вое́нныхъ суде́въ.

Eskarpa, -y, *ж. Фортиф.* эска́рпъ, скатъ, отко́съ, *см.* **Skarpa.**

Eskonto, *Нескл.* учётъ, ски́дка, сба́вка, усту́пка, диско́нтъ.

Eskontować, *Ком.* учи́тывать, дисконти́ровать.

Eskontowanie, -a, *ср.* учётъ, ски́дка, сба́вка, диско́нтъ.

Eskontujący, -ego, *м.* дисконте́ръ.

Eskorta, -y, *ж.* конво́й, прикры́тіе.

Eskortować, конвои́ровать, прикрыва́ть, провожа́ть.

Eskortysta, -y, Eskortujący, -ego, *м.* конво́йный.

Esowatość, -ści, *ж.* кривизна́, изви́лина въ ви́дѣ бу́квы S; зигза́гъ.

Esowaty, въ ви́дѣ бу́квы S, змѣ́йкою; || изви́листый.

Esownik, -a, *м.* карни́зъ, гзы́мсъ; рѣзна́я рабо́та.

Estetyka, -i, *ж.* эсте́тика, нау́ка объ изя́щномъ.

Estyma, -y, *ж.* почте́ніе, уваже́ніе.

Estymacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка.

Estymator, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, цѣновщи́къ.

Etap, -u, *м.* эта́пъ, прива́лъ, ро́здыхъ.

Etat, -u, *м.* состоя́ніе, положе́ніе; || штатъ, ро́спись, росписа́ніе. **Etat materjalny leśny,** годова́я прибы́ль съ лѣса, положенная по хозя́йственной ро́списи; || шта́тное жа́лованье. **Być na etacie, получа́ть** шта́тное жа́лованье.

Etatowy, шта́тный.

Eter, -u, *м.* эѳи́ръ, **lету́чій спиртъ.**

Eteryczny, эѳи́рный.

Eteryzacja, -ji, *ж.* эѳирова́ніе, этеризáція, усыпле́ніе по́мощью вдыха́нія паро́въ эѳи́ра.

Etnograf, -a, *м.* этногра́фъ.

Etnografja, -ji, *ж.* этногра́фія, народовѣ́деніе.

Etnograficzny, этнографи́ческій.

Etyka, -i, *ж.* правоучéніе, э́тика.

Etykiet, -u, *м.* **Etykietka, -i**, *ж.* ярлы́чекъ, на́дпись (*на корешкѣ книги, на бутылкѣ, пузырькѣ и т. д.*).

Etykieta, -y, *ж.* этике́тъ, церемо́нность, форма́льность.

Etymolog, -a, *м.* этимоло́гъ, корнесло́въ.

Etymologja, -ji, *ж.* словопроизво́дство, корнесло́віе, этимоло́гія.

Etymologiczny, словопроизво́дный, корнесло́вный, этимологи́ческій.

Eucharystja, -ji, *ж.* евхари́стія, Свято́е Прича́стіе, Святыя Та́йны.

Eufonja, -ji, *ж. Грам.* благозву́чіе.

Eufoniczny, благозву́чный, сладкозву́чный.

Euforbja, -ji, *ж. Бот.* молоча́й, молоча́йникъ.

Eunuch, -a, *м.* евну́хъ, ка́женикъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Ewakuacja, -ji, *ж. Воен.* очище́ніе (*отъ войскъ*).

Ewakuować, выводи́ть (*войска́*).

Ewaluacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка, разцѣ́нка, смѣ́та, исчисле́ніе.

Ewangelja, -ji, *ж.* Ева́нгеліе.

Ewangelicki, евангели́ческій, реформа́тскій, протеста́нтскій.

Ewangeliczka, -i, *ж.* протеста́нтка.

Ewangeliczny, ева́нгельскій. **Nauka ewangeliczna**, ева́нгельское уче́ніе.

Ewangelik, -a, *м.* евангели́къ, протеста́нтъ.

Ewangelista, -y, *м.* евангели́стъ.

Ewangelizować, проповѣ́дывать Ева́нгеліе.

Ewazja, -ji, *ж.* заóчное рѣше́ніе суда́ за нея́вкою истца́; || оправда́ніе себя́ пе́редъ суло́мъ.

Ewekcja, -ji, *ж. Астрон.* отклоне́ніе (*луны*).

Ewekt, -u, *м.* вы́возная по́шлина.

Ewektowy, вы́возный.

Ewentualność, -ści, *ж.* предположе́ніе, предви́дѣніе, ожида́ніе, случа́йность.

Ewentualny, предполага́емый, могу́щій случи́ться и́ли не случи́ться, случа́йный. **Ewentualnie**, въ проти́вномъ слу́чаѣ.

Ewikcja, -ji, *ж.* обезпе́ченіе, руча́тельство, поруча́, поручи́тельство. **Ewikcją daję**, даю́ поручи́тельство, отдаю́ что́ въ обезпе́ченіе. **Ewikcją biorę**, беру́ въ обезпе́ченіе; || *Юрид.* лише́ніе имѣ́нія по суду́; || искъ о руча́тельствѣ.

Ewikcjonować, руча́ться.

Ewiktor, -a, *ж.* руча́тель, поруча́.

Ewokacja, -ji, *ж. Юрид.* перено́съ, переда́ча дѣла (*изъ одного́ суда́ въ другóй*).

Ewolucja, -ji, *ж. Воен. и Морс.* эволю́ція, движе́ніе, передвиже́ніе, постро́еніе.

Ex, съ лати́нскаго: *изъ*; ста́вится пе́редъ нѣкоторыми именáми вмѣсто: *бывшій*. **Ex jezuita**, бы́вшій езуи́тъ, **ex kanclerz**, бы́вшій ка́нцлеръ.

Exageracja, -ji, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе.

Exagerator, -a, *м.* увели́читель; || ***прилыга́ло.**

Exagerować, преувели́чивать, увели́чивать.

Exakcja, -ji, *ж.* лихоймство, вымога́тельство, незако́нные побóры.

Exaktor, -a, *м.* лихоймецъ, граби́тель, вымога́тель; || сбóрщикъ подате́й.

Exaltacja, -ji, *ж.* востóрженность, изступле́ніе.

Exaltowany, востóрженный, пы́лкій.

Examen, Examin, -u, *м.* испыта́ніе, экза́менъ.

Examinacyjny, экземинаціóнный.

Examinator, -a, *м.* испыта́тель, экзамина́торъ.

Examinatorka, -i, *ж.* испыта́тельница, экзамина́торша.

Examinować, испы́тывать, экзаменова́ть.

Excelencja, -ji, *ж.* ти́тулъ превосходи́тельства.

Excentryczność, -ści, *ж.* эксцентри́чность, стра́нность.

Excentryczny, *Геом. и Астрон.* эксцентри́ческій, разноце́нтренный; || эксцентри́ческій, стра́нный, чу́дный.

Excepcja, -ji, *ж.* исключе́ніе, изъя́тіе; || *Юрид.* возраже́ніе, отвóдъ, устране́ніе. **Exceptio fori**, отвóдъ подсу́дности. **Excepcja niewłaściwości**, отвóдъ незаслу́живающій уваже́нія. **Excepcja lityspendencji**, отвóдъ неоко́нченнаго и́ска. **Excepcja odkładająca**, отлага́тельный отвóдъ.

Excerpt, -u, *м.* вы́писка, извлече́ніе (*изъ книгъ*).

Exces, -u, *м.* изли́шекъ, изли́шество; || злоупотребле́ніе, наси́ліе. **Robić excesa**, злоупотребля́ть, дѣ́лать изли́шества.

Excypować, предоставля́ть себѣ́ пра́во, выговáривать себѣ́. **Sprzedał ogród, ale excypował sobie tyle a tyle drzew**, прóдалъ садъ, но вы́говорилъ себѣ́ сто́лько-то дере́вьевъ. **Excypować sędziów**, отводи́ть судéй. **Sędzia sam się excypował**, судья́ самъ удали́лся.

Excytacja, -ji, *ж. Мед.* возбужде́ніе, вызыва́ніе, понужде́ніе.

Excytarz, -a, *м.* буди́льникъ, часы́ съ буди́льникомъ.

Excytatorjum, *ср.* понужде́ніе, втори́чное приказа́ніе.

Excytować, *Мед.* возбужда́ть, вызыва́ть, понужда́ть.

Exdywizja, -ji, *ж.* разде́лъ имѣ́нія.

Exegetyczny, истолкова́тельный, объясни́тельный.

Exegeza, -y, *ж.* **толкова́ніе, изъясне́ніе**, экзеге́тика.

Exekucja, -ji, *ж.* исполне́ніе, соверше́ніе; || *Юрид.* опись иму́щества; || казнь престу́пника; || взыска́ніе, экзеку́ція, понуди́тельныя мѣ́ры; || **Exekucja administracyjna**, взыска́ніе поря́дкомъ исполни́тельнымъ. **Exekucja tymczasowa**, предвари́тельное исполне́ніе. **Exekucja wyroku**, исполне́ніе приговора; || *Воен.* вое́нная экзеку́ція.

Exekucyjny, исполни́тельный, принуди́тельный. **Palet exekucyjny**, исполни́тельный листъ. **Spór exekucyjny**, споръ возни́кшій при исполне́ніи рѣше́нія дѣ́ла.

Exekutne, -go, *ср.* взыска́ніе, штрафъ; || экзекуці́онныя дѣ́ньги, плати́мыя при́сланному съ повѣ́сткою о понужде́ніи къ упла́тѣ подате́й и́ли други́хъ сбо́ровъ.

Exekutor, -a, *м.* исполни́тель; || **—testamentu**, душеприка́щикъ, || суде́бный при́ставъ; || экзеку́торъ.

Exekutorka, -i, *ж.* **—testamentu**, душеприка́щица.

Exekwje, -ji, *мн.* по́хороны, панихида.

Exekwować, исполня́ть, приводи́ть въ исполне́ніе, соверша́ть, дѣ́лать; || *Муз.* разы́грывать, исполня́ть; || *Юрид.* описывать (*иму́щество*); || взыскивать (*недои́мки*).

Ekzekwujący, -ego, *м.* взыска́тель.

Exempcja, -ji, *ж.* освобожде́ніе, увольне́ніе (*отъ нало́говъ, подате́й и т. д.*).

Exemplarz, -a, *м.* экземпля́ръ, о́ттискъ, отпеча́токъ.

Exenteracja, -ji, *ж.* вскры́тіе тру́па.

Exenterować, вскрыва́ть трупъ, мёртвое тѣ́ло.

Exercerować, учи́ть солда́тъ.

Exercytacja, -ji, *ж.* уче́ніе, упражне́ніе.

Exercytować się, учи́ться, упражня́ться.

Exhibit, -u, *м.* предъявле́ніе въ судъ, я́вка.

Exhipotekować, исключи́ть изъ ипоте́чныхъ книгъ.

Exhumacja, -ji, *ж.* вы́рытіе, отры́тіе мёртваго тѣ́ла.

Exklamacja, -ij, *ж.* восклица́ніе, во́згласъ.

Exkludować, исключа́ть, изъя́ть, устраня́ть, *см.* **Wyłączać**.

Exkluzja, -ji, *ж.* исключе́ніе, изъя́тіе, устране́ніе.

Exkomunika, -i, *ж.* отлуче́ніе отъ це́ркви.

Exkomunikować, отлуча́ть отъ це́ркви.

Exkrement, -u, *м.* испражне́ніе, изверже́ніе, калъ, помёт.

Exkuza, -y, *ж.* извине́ніе; || отгово́рка, предло́гъ.

Exmissja, -ji, *ж.* удале́ніе кого́ принуди́тельными мѣ́рами изъ кварти́ры, имѣ́нія и т. п.

Exmittować, удаля́ть кого́ принуди́тельными мѣ́рами изъ кварти́ры, имѣ́нія и т. п.

Exorcysta, -y, *м.* заклина́тель бѣсо́въ.

Exorcyzm, -u, *м.* заклина́ніе бѣсо́въ.

Exorcyzmować, заклина́ть, изгоня́ть бѣ́са.

Exorta, -y, *ж.* увѣща́ніе, поуче́ніе.

Expedycja, -ji, *ж.* посы́лка, отпра́вка; || *Воен.* экспеди́ція, похо́дъ; || вы́пись, спи́сокъ; исходя́щая бума́га; || депе́ша, письмо́; паке́тъ. **Expedycja gazet**, газе́тная экспеди́ція.

Expedyent, Expedytor, -a, *м Ком.* во́льный экспедито́ръ товаро́въ; || отправля́ющій товары, отправля́ющій паке́ты (*экспеди́торъ*); || писе́цъ, копи́стъ, перепи́счикъ, *см.* **Wysyłający**.

Expedjować, отправля́ть, изготовля́ть (*бума́ги, паке́ты*).

Expedjowanie, -a, *ср.* **отправле́ніе, отпра́вка**, посы́лка.

Expedyte (*съ лати́нскаго*), бѣ́гло, соверше́нно.

Expedytor, -a, *м. Ком.* прика́щикъ.

Expedytura, -y, *ж.* экспеди́ція, канцеля́рія экспеди́ціи.

Expektant, -a, *м.* ожида́ющій мѣ́ста, имѣ́ющій въ виду́ мѣ́сто.

Expektatywa, y, *ж.* ожида́ніе, наде́жда; || пра́во преёмничества; || обѣща́ніе мѣ́ста по освобожде́ніи его́. **Mieć expektatywę na urząd**, имѣ́ть наде́жду получи́ть мѣ́сто.

Expens, -u, *м.* изде́ржка, расхо́дъ.

Expensować, изде́рживать, расхо́довать.

Expensownie, разори́тельно, убы́точно, накла́дно.

Expensowny, разори́тельный, убы́точный, накла́дный.

Experyment, -u, *м.* о́пытъ, эксперимѐнтъ.

Experymentalny, о́пытный, экспериментáльный.

Expiracja, -ji, *ж.* оконча́ніе, истече́ніе сро́ка.

Explikacja, -ji, *ж.* объясне́ніе, толкова́ніе, изложе́ніе.

Exploatacja, -ji, *ж.* добыва́ніе, эксплуата́ція; || по́льзованіе, присвое́ніе; || *Горн.* разрабо́тка рудъ.

Explozja, -ji, *ж.* взрывъ.

Exponować, выставля́ть; || излага́ть, объявля́ть; || подвергáть.

Exportacja, -ji, *ж.* вы́возъ, о́тпускъ (*товаровъ за грани́цу*); || ссы́лка (*престу́пниковъ*), изгна́ніе на всю́ жизнь; || вы́носъ тѣ́ла умёршаго.

Exportować, вывози́ть, отпуска́ть (*това́ры за грани́цу*); || хорони́ть (*тѣ́ло умёршаго*).

Expozycja, -ji, *ж.* вы́ставка (*промы́шленности и т. д.*), *см.* **Wystawa**.

Expressja, -ji, *ж.* си́ла выраже́нія.

Expromisor, **-a**, *м.* поруґка, поручи́тель, *см.* **Nowacja.**

Exproprjacja, **-ji**, *ж. Юрид.* лише́ніе, отня́тіе со́бственности, *см.* **Wywłaszczenie.**

Expulsja, **-ji**, *ж.* изгна́ніе; || исключе́ніе.

Extabulacja, **-ji**, *ж.* исключе́ніе изъ ипоте́чной кни́ги упла́ченнаго до́лга.

Extra, *Нескл.* ли́шекъ, ли́шнее, прива́вокъ.

Extradycja, **-ji**, *ж.* вы́дача (*престу́пника*).

Extrakt, **-u**, *м. Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка; || вы́писка, вы́пись, извлече́ніе.

Extraordynaryjny, чрезвыча́йный, экстраордина́рный.

Extrapoczta, **-y**, *ж.* э́кстра-по́чта.

Exystencja, **-ji**, *ж.* существова́ніе.

Exystować, существова́ть; || находи́ться.

F.

F, произно́сится какъ русская бу́ква *Ф.*

Faber, **-bra**, *м. Зоол.* дорида́ (*брюхоно́гій слизня́къ*).

Fabryczny, фабри́чный, завóдскій.

Fabryka, **-i**, *ж.* произво́дство, вы́дѣлка; || фа́брика, завóдъ.

Fabrykacja, **-ji**, *ж.* **Fabrykowanie**, **-a**, *ср.* произво́дство, вы́дѣлка; || составле́ніе; || поддѣлка (**podrobienie**).

Fabrykant, **-a**, *м.* фабрика́нтъ; || завóдчикъ.

Fabrykantka, **-i**, *ж.* фабрика́нтша.

Fabrykat, **-u**, *м.* фабри́чное произведе́ніе. фабрика́тъ.

Fabrykować, выдѣлывать, производи́ть; || поддѣлывать, составля́ть (**podrabiać**, **fałszować**).

Fabrykowanie, **-a**, *ср.* произво́дство, вы́дѣлка; || поддѣлка (**podrobienie**).

Facecja, **-ji**, *ж.* шу́тка, балагу́рство.

Facecjonat, **-a**, **Facejonista**, **-y**, *м.* шутни́къ, балагу́ръ.

Fach, **u**, *м.* отдѣле́ніе (*въ я́щикѣ*), перегоро́дка; || кругъ дѣйствія, о́бразъ, родъ заня́тій, о́трасль, часть (*наўки, ремесла*).

Fachowy, спеціа́льный, ча́стный, осо́бенный.

Facjata, **-y**, *ж.* лицева́я, пере́дняя сторона́, фаса́дъ (*зданія*).

Facjenda, **-y**, *ж.* мѣна, обмѣнъ, промѣнъ; || мѣновой торгъ; || прода́жа подержанныхъ вещей.

Facjendarka, **-i**, *ж.* ветóшница, тряпи́чница, лоскутница; || * обма́нщица, плутóвка.

Facjendarz, **-a**, *м.* ветóшникъ, тряпи́чникъ, лоскутникъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Facjendować, торгова́ть подержанными вещами, ветошью, лоскутьями, тряпьёмъ; || * надува́ть, обма́нывать.

Fafalki, **Fafołki**, **-łków**, *мн.* блёстки; || ла́комство, сла́сти.

Fagot, **-u**, *м. Муз.* фаго́тъ.

Fagocista, **-y**, *м.* фаготи́стъ.

Faja, **-ji**, *ж.* больша́я кури́тельная тру́бка, *см.* **Fajka.**

Fajans, **-u**, *м.* фая́нсъ, ценѝна.

Fajansowy, фая́нсовый.

Fajczarnia, **-i**, *ж.* таба́чня, кури́тельная ко́мната.

Fajczarz, **-a**, *м.* кури́льщикъ, кури́тель табаку́.

Fajczysko, **-a**, *ср.* кури́тельная тру́бка (*въ презри́тельномъ тонѣ*), тру́бище.

Fajdać, па́костить.

Fajeczka, **-i**, *ж.* кури́тельная тру́бочка, *см.* **Fajka.**

Fajerka, **-i**, *ж.* жарóвня; || конфо́рка.

Fajerwerk, **-u**, *м.* фе́йерверкъ.

Fajerwerkarz, **Fajerwernik**, **-a**, *м.* фейерве́ркеръ; || лаборатори́стъ.

Fajka, **-i**, *ж.* тру́бка (*кури́тельная*).

Fajkarz, **-a**, *м.* кури́льщикъ, кури́тель табаку́.

Fajt, выраже́ніе означа́ющее внеза́пность, ско́рость, *см.* Вдругъ, шасть, шмыгъ! **Fajt i w nogi**, **Fajt i uciekł**, шмыгъ и убѣжа́лъ!

Fajtać, размахивать, виля́ть.

Fajtuś, **-sia**, *м.* хлыщъ, фатъ, фанфаро́нишка, нахалъ.

Fakcja, **-ji**, *ж.* па́ртія.

Fakcjonista, **-y**, *м.* приве́рженецъ како́й-либо па́ртіи; || мятежникъ, крамо́льникъ, *см.* **Burzyciel**, **Buntownik.**

Fakt, **-u**, *м.* фактъ; || дѣ́яніе, посту́покъ; || собы́тіе, слу́чай. **Fakta**, *мн.* да́нныя.

Faktor, **-a**, *м. Ком.* фа́кторъ, коммиссіоне́ръ; || *Мат.* фа́кторъ, мно́житель; || ма́клеръ; || сво́дникъ.

Faktorja, **-ji**, *ж. Ком.* факто́рія.

Faktorka, **-i**, *ж.* фа́кторша, коммиссіоне́рша; || сво́дня.

Faktorne, **-ego**, *ср.* пла́та за ма́клерскій трудъ, за посре́дничество.

Faktorować, занима́ться коммиссіоне́рствомъ. **Faktorować komu**, быть у кого́ коммиссіоне́ромъ.

Faktorski, фа́кторскій, ма́клерскій.

Faktorstwo, **-a**, *ср.* ма́клерство, курта́жъ; || коммиссіоне́рство; || посре́дничество.

Faktura, **-y**, *ж. Ком.* факту́ра, накладна́я; || *Муз.* стиль, разработка.

Fakturować, *Ком.* написа́ть накладну́ю.

Fakultet, **-u**, *м.* факульте́тъ.

Fałd, **-u**, *м* **Fałda**, **-y**, *ж.* скла́дка сборка, сгибъ, морщи́на; || **Fałdy**, **-ów**, *мн.* по́лы пла́тья; || *въ ироніч. смыслѣ*: ста́тскій, шта́тскій, штафи́рка, ря́бчикъ.

Fałdować, сбира́ть, скла́дывать (*скла́дки*), плоить.

Fałdowany, со́бранный въ скла́дки.

Fałdowanie, -a, *ср.* скла́дываніе скла́докъ, плоéніе, плóйка; || скла́дки, *мн.*

Fałdowny, Fałdzisty, сбóристый, скла́дистый.

Fałdzić, скла́дывать, сбира́ть *(скла́дки)*, плоúть; || рябúть. **Wiatr fałdził powierzchnię morza,** вéтеръ рябúлъ повéрхность мóря.

Fałdzik, -a, *м.* скла́дочка, сбóрочка.

Fałdzistość, -ści, *ж.* мнóжество скла́докъ.

Fałdzisty, *см.* **Fałdowny.**

Falendysz, -u, *м.* тóнкое голла́ндское *úли* áнглійское сукнó.

Fałesznie, Fałesznik, Fałeszność, Fałeszny, *см.* **Fałszywie, Fałszerz, Fałszywość, Fałszywy.**

Falisty, волни́стый.

Falować, погрéбать, проступáться; || ошибáться; || **Falować się,** волновáться. **Dziś morze silnie coś faluje,** мóре сегóдня что-то óчень волнýется.

Falowanie (kursu), -nia, *ср.* колебáніе *(кýрса)*.

Falsecista, -y, *м.* поющій фúстулою.

Falset, -u, *м. Муз.* фальсéтъ, фúстула, головнóй гóлосъ.

Fałsz, -u, *м.* ложь; || поддéлка (*см.* **Fałszowanie**), подлóгъ. *Юрид.* **Zadać fałsz,** предъявúть искъ о подлóгѣ. **O fałsz zaskarżony,** заподóзрѣнный въ подлóгѣ. **Fałsz główny,** уголóвное обвинéніе въ подлóгѣ.

Fałszerka, -i, обмáнщица, поддéльщица.

Fałszerski, поддéльный, фальшúвый.

Fałszerstwo, -a, *ср.* поддéлка, подлóгъ, фальшъ.

Fałszerz, -a, *м.* поддéльщикъ. **Fałszerz monety,** дéлатель фальшúвой монéты.

Fałszomówca, -y, *м.* лгунъ, враль.

Fałszować, Zfałszować, поддéлывать, поддéлать.

Fałszowanie, -a, *ср.* поддéлка, подлóгъ.

Fałszowany, Zfałszowany, поддéланный, подлóжный.

Fałszownik, -a, *м.* поддéльщикъ, поддéлыватель.

Fałszywie, лóжно, фальшúво, поддéльно. **Świadczyć fałszywie,** лжесвидéтельствовать.

Fałszywość, -ści, *ж.* лжúвость, лóжность, фальшúвость; || лукáвство, двоедýшіе.

Fałszywy, подлóжный, поддéланный, фальшúвый; || лукáвый, двоедýшный, лóжный.

Familja, -ji, *ж.* семéйство, семья́, родня́, фамúлія; || родъ, домъ; || *Ест. Ист.* семéйство *(живóтныхъ, растéній)*.

Familjant, -a, *м.* происходя́щій изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фамúліи.

Familjantka, i, *ж.* происходя́щая изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фамúліи.

Familjarnie, *см.* **Poufale, Poufały.**

Familijny, семéйный.

Famuła, -y, *ж.* компóтъ.

Famulus, -a, *м.* слугá, служúтель.

Fanaberja, -ji, *ж.* претéнзія, надмéнность.

Fanatyczność, -ści, *ж.* фанатúзмъ, изувéрство.

Fanatyczny, фанатúческій.

Fanatyk, -a, *м.* фанáтикъ, изувéръ.

Fanatyzm, -u, *м.* изувéрство, фанатúзмъ.

Fanfaron, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ, фанфарóнъ.

Fanfaronada, -y, *ж.* хвастовствó, самохвáльство.

Fanfaronka, -i, *ж.* хвастýнья, самохвáлка.

Fanfaronować, вáжничать, ходúть гóголемъ; || хвáстать, похвалúться, величáться.

Fant, -u, *м.* заклáдъ, залóгъ; || фантъ *(въ игрѣ)*. **Fanty,** *мн.* дорогія вéщи, рéдкости.

Fantastycki, Fantastyczny, фантастúческій, мечтáтельный, несбы́точный, прúзрачный.

Fantastyczność, -ści, *ж.* мечтáтельность, несбы́точность, воображáемость.

Fantastyczny, *см.* **Fantastycki.**

Fantastyk, -a, *м.* мечтáтель, чудáкъ.

Fantastykować, фантазúровать, заноси́ться воображéніемъ, предавáться мечтáніямъ.

Fantazja, -ji, *ж.* воображéніе; || прúхоть, причýда, фантáзія.

Fantazyjny, воображáемый, прúзрачный, фантастúческій.

Fantować (kogo), давáть взаймы́, брать въ залóгъ.

Fantować się, заклáдывать, давáть залóгъ.

Fantownia, -i, *ж.* ломбáрдъ, ссýдная казнá.

Fantownik, -a, *м.* заимодáвецъ, ссýдчикъ; || ссужáющій, заимодáвецъ по закláду.

Fara, -y, *ж.* прихóдъ, прихóдская цéрковь.

Faraon, -a, *м.* фáро, банкъ *(азáртная кáрточная игрá)*.

Farba, -y, *ж.* цвѣтъ, крáска, масть.

Farbierczyk, -a, *м.* подмастéрье у красúльщика.

Farbiernia, -i, *ж.* красúльня, красúльная мастерскáя.

Farbierski, красúльничій, красúльный.

Farbierstwo, -a, *ср.* красúльное ремéсло.

Farbierz, -a, *м.* красúльщикъ.

Farbisto, цвѣтúсто, я́рко.

Farbisty, цвѣтúстый, раскрáшенный, я́ркій.

Farbka, -i, *ж.* сúнька *(для бѣлья)*.

Farbnik, -u, *м.* красúльное веществó.

Farbny, цвѣтúстый, я́ркій.

Farbować, кра́сить, окра́шивать, подкра́шивать; || мара́ть, па́чкать.

Farbowanie, -a, *ср.* кра́шеніе, кра́ска.

Farbowany, кра́шеный.

Farbownik, -a, *м. Бот.* ва́йда, крути́къ, сини́льникъ; || пасте́ль, суха́я кра́ска (*расти́тельная*).

Farbowy, кра́сочный; || цвѣтно́й.

Farfury, *pod.* **Farfur**, *мн.* ка́менная посу́да; || фаянсовая посу́да.

Farfurka, -i, *ж.* фаянсовая таре́лка.

Farfurowy, фаянсовый.

Farmaceuta, -y, *м.* апте́карь, фармаце́втъ.

Farmaceutyczny, апте́карскій, фармацевти́ческій.

Farmaceutyka, -i, *ж.* фармацевтика, апте́карская нау́ка.

Farmacja, -ji, *ж.* апте́карское искусство; || апте́ка.

Farmuszka, Faramuszka, -i, *ж.* похлёбка изъ ни́ва, са́хару, хлѣба и ма́сла; || густа́я похлёбка изъ муки́.

Farny, прихо́дскій.

Farsa, -y, *ж.* фарсъ, шу́тка.

Fartuch, -a, *м.* фа́ртухъ, пере́дникъ.

Fartuszek, -szka, *м.* фа́ртучекъ, пере́дничекъ.

Faryna, -y, *ж.* мука́, саха́рный песо́къ, кассона́дъ; || родъ, сортъ. || *Послов.* **Ludzie jednéj że faryny, z jednéj że faryny**, лю́ди одного́ покро́я, на одну и ту же стать; || родъ лотере́йной игры́; || харче́вня, корчма́.

Faryniarka, -i, *ж.* харче́вница; || дурна́я куха́рка.

Faryniarz, -a, *м.* харче́вникъ; || поварёшка, дурно́й по́варъ.

Faryzeusz, -a, *м.* фарисе́й; || лицеме́ръ, ханжа́.

Faryzeuszostwo, -a, *ср.* фарисе́йство; || лицеме́рie, ханжество́.

Faryzeuszowski, фарисе́йскій; || **лицеме́рный.**

Fasa, -y, *ж.* бо́чка.

Fason, -u, *м.* обдѣлка, **отдѣлка**; || **покро́й, фасо́нъ.**

Fascykuł, -u, *м.* свя́зка, ки́па бума́гъ; || тетра́дка, кни́жка, свя́зка, вы́пускъ (*сочине́нія*).

Faseczka, -i, *ж.* ка́дочка.

Faska, -i, *ж.* ка́дка.

Fasola, -i, *ж.* фасо́ль, туре́цкій бобъ.

Fassja, -ji, *ж.* прихо́до-расхо́дная опись име́нія (*итогъ прихо́да и расхо́да по име́нію, для показа́нія чи́стаго дохо́да, съ кото́раго опредѣля́ется по́дать казнѣ*).

Fasować, укла́дывать въ бо́чку, въ бочёнокъ; || *Воен.* брать изъ магази́на хлѣбъ, фура́жъ; || **Fasować konia**, затя́гивать уздý ло́шади.

Fastryga, -i, *ж.* смётка на живу́ю ни́тку, ни́тка, употреблённая на смётку.

Fastrygować, примётывать, смётывать, пришива́ть на живу́ю ни́тку.

Faszyna, -y, *ж.* фаши́на, фаши́нникъ. **Faszyna podwójna z odziemkami w obu końcach**, двухкоме́льная фаши́на,—**jednopękowa**, однокоме́льная фаши́на.

Fatalista, -y, *м.* фатали́стъ.

Fatalizm, -u, *м.* фатали́змъ.

Fatalnie, роковы́мъ о́бразомъ, **по** рокову́му несча́стію.

Fatalność, -ści, *ж.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе; || злополу́чіе, **несча́стіе**, зла́я у́часть.

Fatalny, рокова́й, неизбѣ́жный; || ги́бельный, па́губный; || злополу́чный, несча́стный.

Fatum, *ср. Пескл.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе.

Fatyga, -i, *ж.* трудъ, утомле́ніе, уста́лость.

Fatygować, утруждáть, безпоко́ить, докуча́ть, утомля́ть.

Fatygujący, утоми́тельный, тя́гостный.

Fawor, -u, *м.* ми́лость, благоскло́нность, ла́ска; || покрови́тельство, проте́кція.

Faworki, -ów, *мн.* хво́росты, сушь (*пиро́жное*).

Faworyt, -a, *м.* люби́мецъ, ба́ловень, фавори́тъ; || временщи́къ.

Faworyta, -y, *ж.* люби́мица, фавори́тка.

Faworytalny, Faworytny, люби́мый.

Faworytek, -tka, *м.* ба́ловень, **люби́мчикъ.**

Faworytka, *см.* **Faworyta.**

Faworytny, *см.* **Faworytalny.**

Faworyty, -ów, *мн.* бакенба́рды, ба́кены.

Faworyzować, благопрія́тствовать, спосо́бствовать, помога́ть.

Faza, -y, *ж. Астрон.* фазъ; || * видоизмѣне́ніе, перемѣна.

Fe! *межд.* тфу! фуй!

Febra, -y, *ж.* лихора́дка; горя́чка.

Febrowy, лихора́дочный.

Februjący, -ego, *м. Мед.* стра́ждущій лихора́дкою.

Febryczny, лихора́дочный.

Fechtarski, фехтова́льный.

Fechtmistrz, фехтме́йстеръ.

Fechtować, фехтова́ть.

Fechtowanie, -a, *ср.* фехтова́ніе.

Felce, -ów, *мн. Стол.* фа́льцы рамъ и́ли переплёты.

Felcech, -u, *м.* темля́къ (*на са́блѣ*).

Felczer, -a, *м.* фе́льдшеръ, фе́ршелъ, цырю́льникъ.

Felcowanie, -a, *ср.* (**desek**), *Стол.* вы́нутіе четвертéй въ доскáхъ.

Felczerski, фе́льдшерскій, фе́ршальскій, цырю́льничій.

Feldfebel, -bla, *м.* фельдфе́бель.

Feldjeger, -gra, *м.* фельдъе́герь, курье́ръ.

Feldmarszałek, -łka, *м.* фельдма́ршалъ.

Feldmarszałkowa, -éj, *ж.* фельдма́ршальша, супру́га и́ли жена фельдма́ршала.

Feldmarszałkowski, фельдмáршальскій.
Feldmarszałkowstwo, -a, *ср.* фельдмáршальство, достóинство фельдмáршала; || *Собир.* фельдмáршалъ и его супрýга вмѣстѣ.
Fele, Okładziny, *мн. Горн.* горбúны дóски.
Felec, -lca, *м. Плотн.* чéтверть. **Wyrobienie w belkach felców**, *см.* **Felcowanie, Felce**, *мн.* фáльцы рамъ *или* переплёты.
Feler, -u, *м.* недостáтокъ, изъя́нъ.
Felpa, -y, *ж.* фéльбель, полуплúсъ (*матéрія*).
Fengrek, -u, *м. см.* **Boża trawa** (*подъ словóмъ* **Boży**), **Koziorożec**.
Fenig, Fenik, -a, пфéннигъ (*мéлкая монéта*).
Feniks, -a, *м.* фéниксъ (*баснослóвная птúца*); || * рѣдкій, единственный человѣкъ.
Fenomen, -u, *м.* явлéніе, феноменъ; || * чýдо, рѣдкость.
Feralny dzień, несчáстный, тяжёлый день.
Ferezja, -ji, *ж.* казакúнъ (*вéрхнее плáтье*).
Ferje, -lj, *мн.* вакáціи, вакáнтное врéмя, каникулы; || неприсýтственные дни; || судéбный вакáнтъ.
Ferjarz, -a, *м.* книга для записыванія судéбныхъ рѣшéній.
Ferklejdunk, -a, *м. Плотн.* налúчникъ.
Ferma, -y, *ж.* фéрма, мы́за, хýторъ.
Fermata, -y, *Муз.* фермáта, тóчка останóвки.
Ferment, -u, *м.* заквáска, дрóжжи, фермéнтъ.
Fermentacja, -ji, *ж.* броженіе.
Fermentować, бродúть, закисáть, кúснуть.
Fernambuk, -u, *м.* Бразúльское дéрево.
Ferować, постановúть, опредѣлúть. **Ferować wyrok**, постановúть рѣшéніе, приговóръ.
Fertać (**czém**), вилáть, махáть.
Fertać się, вертѣться.
Fertalska, -jéj, *ж.* вертýшка.
Fertalski, -ego, *м.* вертопрáхъ.
Fertyczność, -ści, *ж.* провóрство, лóвкость, лёгкость.
Fertyczny, провóрный, лóвкій, рѣзвый, живóй, весёлый.
Fest, -u, *м.* прáздникъ, прáздненство, торжествó.
Feston, -u, *м.* фестóны, городкú.
Festyn, -u, *м.* **Festyna**, -y, *ж.* пúръ, пúршество.
Fetor, -u, *м.* смрáдъ, вонь.
Fetować, угощáть, пóдчивать.
Feudalizm, -u, *м.* феодáльная, удѣльная системá.
Feudalnie, феодáльно, въ сúлу лéннаго прáва.
Feudalność, -ści, *ж.* феодáльность.
Feudalny, помѣстный, удѣльный, **феодáльный**.
Fi, *см.* **Fe**.
Fjakr, -kra, *м.* фiáкръ, извóщичья колúска, наёмная каретá.
Fjałek, *см.* **Fjołek**.
Fjałkowy, фiáлковый.
Fibr, -a, *м.* **Fibra**, -y, *ж. Анат.* волокнó, фúбра.
Fideikomis, -a, *м. Юрид.* пóлная довѣренность.
Fidejussoryczny, поручúтельный.
Figa, -i, *ж. Бот.* смокóвница, фúговое дéрево; фúга, винная ягода; || * кýкишъ, шишъ. **Pokazać komu figę**, показáть кому кýкишъ.
Figarnia, -i, *ж.* фúговый садъ.
Figiel, -gla, *м.* шáлость, прокáзы.
Figielek, -lka, *м.* шáлость.
Figlarka, -i, *ж.* шалýнья, прокáзница.
Figlarnie, шýточно, забáвно.
Figlarność, -ści, *ж.* весёлый нравъ, весёлость, шаловлúвость.
Figlarny, шаловлúвый, рѣзвый, прокáзливый.
Figlarstwo, -a, *ср.* рѣзвость, шáлость, прокáзы.
Figlarz, -a, *м.* шалýнъ, прокáзникъ, штукáрь.
Figlarzyk, -a, *м.* шалунúшка.
Figlować, шалúть, рѣзвúться, прокáзничать.
Figlowanie, -a, *ср.* шáлость, прокáзы.
Figojadka, -i, *ж.* винноя́годникъ (*пти́ца*).
Figomorwa, -y, *ж.* дúкая смокóвница.
Figowaty, фигообрáзный.
Figownica, -y, *ж.* фúговый садъ.
Figowy, фúговый.
Figura, -y, *ж.* óбразъ, видъ; || фигýра; || тáлія (*см.* **Kibić**); || крестъ, постáвленный при дорóгѣ.
Figurał, -u, *м. Муз.* симфóнія, концéртъ.
Figuralnie, *см.* **Figurycznie**.
Figuralność, -ści, *ж.* фигурáльность, иносказáтельный, перенóсный, фигурáльный смыслъ.
Figuralny, óбразный, преобразовáтельный; || перенóсный, иносказáтельный, фигурáльный.
Figurant, -a, *м. Театр.* фигурáнтъ; || статúстъ.
Figurantka, -i, *ж. Театр.* фигурáнтка; || статúстка.
Figurarz, -a, *м.* лѣпщúкъ, литéйщикъ.
Figurować, блистáть, игрáть роль, отличáться, совáться впередъ. **Figurował niegdyś na dworze**, нѣкогда онъ игрáлъ большýю роль при дворѣ.
Figurowanie, -a, *ср.* представúтельство, желáніе блистáть, отличáться, выкáзывать себя́.
Figurycznie, óбразно, преобразовáтельно; || перенóсно, иносказáтельно.
Figurzysta, -y, *м.* симфонúстъ, сочиня́ющій *или* игрáющій симфóніи.
Fik, -u, *м. Хир.* мя́сной нарóстъ, чижъ; || *Ветер.* нарóстъ (*на ногáхъ лошадéй*).

Fik, mik, проны́рство, ко́зни. **Teraz wszystko fik mik,** тепе́рь везде́ то́лько проны́рство.

Fikać, Fiknąć, *см.* **Wierzgać.**

Fikcja, -ji, *ж.* вы́мыселъ; || **притво́рство;** || *Юрид.* фи́кція, предположе́ніе.

Fiknąć, поскользну́ться, перевернуться.

Fiksacja, -ji, *ж.* помѣша́тельство на одно́мъ предме́тѣ; || * упря́мство.

Fiksować, сходи́ть съ ума́.

Filadelfja, -ji, *ж.* бра́тство, бра́тская любо́вь.

Filantrop, -a, *м.* филантро́пъ, человѣколюбецъ.

Filantropja, -ji, *ж.* филантро́пія, человѣколю́біе.

Filantropijnie, филантропи́чески, человѣколюби́во.

Filantropijny, филантропи́ческій, человѣколюби́вый.

Filar, -u, *м.* столбъ; || *Архит.* пиля́стра. **Filar muru między oknami lub drzwiami,** простѣнокъ.

Filarowanie, -a, *ср.* перисги́ль, галере́я со столба́ми, колонна́да, рядъ коло́нъ.

Filarowany, укра́шенный колона́дою.

Filarowy, коло́нный.

Filc, -u, *м.* во́йлокъ; || поя́рковая шля́па.

Filcowy, во́йлочный; || поя́рковый.

Filet, -u, *м.* полоска, черта́ (*на переплётѣ книги*).

Filigranowy, Filgranowy, филигра́нный; || * хру́пкій, то́нкій, утончённый, лёгкій, сла́бый. **Filigranowa robota,** филигра́нъ, плетёная серебряная *или* золота́я рабо́та. * **Filigranowe zdrowie,** непро́чное, сла́бое здоро́вье. **Filigranowy most,** непро́чный мостъ.

Filja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе.

Filjalny, особый, отдѣльный. **Kościół filjalny,** приписна́я це́рковь, безъ прихо́да.

Filiżaneczka, -i, *ж.* ча́шечка.

Filiżanka, -i, *ж.* ча́йная ча́шка.

Filolog, -a, *м.* филоло́гъ, языковѣдецъ.

Filologja, -ji, *ж.* филоло́гія, языковѣдѣніе, языкозна́ніе.

Filologicznie, филологи́чески.

Filologiczny, филологи́ческій.

Filować (kartę), подмѣни́ть, спусти́ть ка́рту.

Filozof, -a, *м.* филосо́фъ.

Filozofja, -ji, *ж.* филосо́фія, любому́дріе.

Filozoficznie, философи́чески.

Filozoficzność, -ści, *ж.* философи́ческій духъ.

Filozoficzny, философи́ческій, филосо́фскій.

Filozofka, -ki, *ж.* филосо́фка.

Filozofować, филосо́фствовать.

Filozofowanie, -a, *ср.* филосо́фствованіе, му́дрствованіе.

Filozofski, филосо́фскій.

Filtr, -a, *м.* цѣди́лка.

Filtrować, процѣживать.

Filunek, -nka, Filung, *м.* *Плотн.* наконе́чникъ, филёнка.

Filut, -a, *м.* плутъ.

Filuterja, -ji, *ж.* хи́трость, лука́в тво, плутовство́.

Filuternie, плутовски́; || то́нко, ло́вко хитро́.

Filuterność, -ści, *ж.* хи́трость, то́нкость.

Filuterny, хи́трый, то́нкій, ло́вкій.

Filutka, -i, *ж.* плуто́вка.

Filutowaty, плутова́тый.

Fimfa, Finfa, -y, *ж.* дымъ изъ заажённой бума́жной тру́бочки, пуска́емый кому́ въ носъ; || щелчо́къ по́ носу.

Finał, -u, *м.* *Муз.* фина́лъ.

Finalnie, въ концѣ́ концо́въ, наконе́цъ

Finalny, оконча́тельный, коне́чный.

Finanse, -ów, *мн.* нали́чныя де́ньги; || госуда́рственные дохо́ды, фина́нсы.

Finansista, -y, *м.* свѣдущій въ фина́нсахъ; || управля́ющій фина́нсами; || капитали́стъ.

Finansowość, -ści, *ж.* фина́нсы, фина́нсовая нау́ка.

Finansowy, фина́нсовый.

Fiok, -u, *м.* ки́сть, ки́сточка (*украше́ніе на лошадяхъ*); || **Fioki,** *мн.* ме́лкіе же́нскіе наря́ды (*наколки и пр.*).

Fiokować się, разряди́ться, разводи́ться.

Fjołek, -łka, *м.* фіа́лка.

Fjolet, -u, *м.* фіоле́товый цвѣтъ.

Fjoletowy, фіоле́товый.

Fjołkowy, *см.* **Fjałkowy.**

Firanka, -i, *ж.* за́навѣсъ, за́навѣсь, **занавѣска,** гарди́на.

Fircyk, -a, *м.* щёголь, фра́нтъ, вѣтрого́нъ.

Fircykowaty, щеголева́тый, франтовско́й, вѣтренный.

Firleje, -ów, *мн.* употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Stroić firleje,** дѣлать глу́пости, сумасбро́дничать.

Firma, -y, *ж.* *Ком.* фи́рма.

Firmament, -u, *м.* небе́сная твердь, не́бо.

Firman, Ferman, -u, *м.* фирма́нъ, султа́нскій ука́зъ.

Fisk, -u, *м.* госуда́рственная казна́, фи́скъ.

Fiskał, -a, *м.* уполномо́ченный отъ госуда́рственнаго казначе́йства, проку́ро́ръ.

Fiskalnie, казённымъ о́бразомъ.

Fiskalność, -ści, *ж.* фиска́льные зако́ны; || стара́ніе къ обогащёнію госуда́рственной казны́.

Fiskalny, казённый; || фиска́льный. **Kara fiskalna,** фиска́льное взыска́ніе.

Fistuła, -y, *ж.* *Хир.* фи́стула. **Śpiewać fistułą,** фальши́во пѣть, фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułować, пѣть фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułowaty, *Хир.* свищева́тый, фи́стульный; || *Бот.* ду́дчатый.

Fiszbin, -u, *м.* кито́вый усъ.

Fiu, fiu, Fiufiu (w głowie), вѣтеръ въ головѣ, пуста́я голова́.

Fiuta, -y, Fiuty, -ego, *см.* **Fiutyniec.**

Fiutyniec, -ńca, *м.* вѣтренный, легкомы́сленный.

Fiźka, -i, *ж.* ма́ленькая фи́га; || поду́шечка для була́вокъ.

Fizjolog, -a, *м.* физіо́логъ.

Fizjologiczny, физіологи́ческій.

Fizjonomja, -ji, *ж.* физіоно́мія, черты́ лица́, выраже́ніе въ лицѣ.

Fizjonomista, -y, *м.* физіономи́ст

Fizognomja, *см.* **Fizjonomja.**

Fizyk, -a, *м.* фи́зикъ. **Fizyk miejski**, штадтъ-физикъ.

Fizykat, -u, *м.* физика́тъ.

Fizys, *ж. Нескл.* нару́жность, о́бразъ, видъ; || лицо́, о́бликъ.

Flacha, -y, *ж.* буты́ль.

Flaczarka, -i, Flaczarnia, -i, *ж.* **Flaczarz, -a**, *м. см.* **Flakarka.**

Flaczek, -czka, *м. см.* **Flak.**

Flader, -dru, *м.* жи́ла, ве́на; || прожи́лки, свиль (*на де́ревѣ*); || **Fladry, -ów**, *мн. Охот.* пу́гало изъ пе́рьевъ и разноцвѣтныхъ бума́жекъ, прикрѣплённыхъ на шнуркѣ для удержа́нія звѣря въ засѣ́кѣ.

Flądra, -y, *ж. ум.* **Flądерka, -i**, *ж.* ка́мбала, па́лтусъ (*ры́ба*), *см.* **Kulbaka**; || нера́ха, замара́шка (**Kobieta niechlujna**).

Fladrować, кра́сками проводи́ть жи́лки на де́ревѣ *или* на мра́морѣ.

Fladrowanie, -a, *ср.* крапъ, прыскъ (*на бума́гѣ*).

Flądrowato, гря́зно, неопря́тно, нера́шливо.

Flądrowaty, гря́зный, неопря́тный, нера́шливый.

Fladrowy, слоева́тый, жи́листый, съ прожи́лками.

Flaga, -i, *ж.* бу́ря, ли́вень, проливно́й дождь, гроза́; || *Морс.* флагъ.

Flak, -a, *м.* кишка́, требуха́; || * **Flak**, человѣкъ сла́бый, тря́пка; || **Flaki, -ów**, *мн.* рубцы́. **Jeść flaki**, ѣсть рубцы́. **Flaki ma w głowie**, у него́ пустота́ въ головѣ.

Flakarka, Flaczarka, -i, *ж.* прода́вщица рубцо́въ.

Flakarnia, -i, *ж.* **ла́вка**, гдѣ продаю́тся рубцы́.

Flakarz, -a, *м.* продавецъ рубцо́въ.

Flakowacieć, обрю́згнуть, опусти́ться.

Flamski, фламандскій. **Płótno flamskie**, фламандское полотно́.

Flanca, -y, *ж. см.* **Roślina, Szczep.**

Flancować, *см.* **Sadzić, Szczepić.**

Flancowanie, -a, *ср. см.* **Sadzenie, Szczepienie.**

Flanela, -i, *ж.* флане́ль.

Flank, -u, Flanka, -i, *ж. Воен.* флангъ.

Flankier, -a, *м.* фланкёръ; || застрѣльщикъ.

Flankierować, *Воен.* перестрѣливаться.

Flankować, фланкирова́ть, прикрыва́ть съ бо́ку.

Flasza, *см.* **Flacha.**

Flaszka, -i, *ж.* буты́лка. **Flaszeczka, -i**, *ж.* буты́лочка, пузырёкъ, скля́нка.

Flaterka, -i, *ж.* блёстка; || золота́я чешуи́нка.

Flecik, -a, *м.* фле́йточка.

Flegma, -y, *ж. Мед* мокрота́, фле́гма; || харкоти́на; || равноду́шіе, хладнокро́віе, флегма. **Człowiek z flegmą**, равноду́шный, хладнокро́вный человѣкъ. **Zachować flegmę**, быть хладнокро́внымъ.

Flegmatycznie, флегмати́чески, хладнокро́вно.

Flegmatyczność, -ści, *ж.* хладнокро́віе.

Flegmatyczny, хладнокро́вный, флегмати́ческій.

Flegmatyk, -a, *м.* флегма́тикъ.

Flegmisko, -a, *ср.* га́дкая мокро́та.

Flegmistość, -ści, *ж.* мокро́тистость.

Flegmisty, мокро́тистый.

Flejtuch, -a, *м. Хир.* свёртокъ *или* комо́къ ко́рпіи, ко́рпія; || *Воен.* пыжъ; || * нера́ха, замара́шка, *см.* **Niechluj.**

Flejtuchowaty, нера́шливый, неопря́тный.

Flet, -u, *м.* фле́йта.

Fletnia, -i, *ж.* фле́йта, флейтраве́рсъ.

Fletnista, -y, *м.* флейти́стъ.

Fletrowers, Flotrowers, -u, *м.* флейтрове́рсъ.

Flinta, -y, *ж.* охо́тничье ружьё.

Flis, -a, *м.* **Flisak, -a**, *м.* судовщи́къ; || ло́дочникъ, матро́съ, спла́вщикъ, бурла́къ, судорабо́тникъ, рабо́чій на рѣчныхъ суда́хъ. **Pójść na flis**, пойти́ въ судовщики́, *см.* **Flisowstwo.**

Flisować, спла́вливать лѣсъ, гнать лѣсъ, плоты́ по водѣ.

Flisowanie, -a, *ср.* го́нка, спла́вка лѣса.

Flisówka, -i, *ж.* спла́вленный, пригна́нный водо́ю лѣсъ; || го́нка, спла́вка лѣса.

Flisowski, свойственный судовщика́мъ. * **Flisowskie nabożeństwo**, божба́ прокля́тія судовщико́въ.

Flisowstwo, -a, *ср.* заня́тіе судовщика́-спла́вщика.

Fliza, y, *ж. Каменщ.* лещадна́я плита́.

Flogiston, -u, *м. Хим.* флогисто́нъ, горю́чее вещество́.

Flondra, *см.* **Flądra.**

Flora, -y, *ж.* крепъ, флёръ.

Flora, -y, *ж. Мив.* Фло́ра, боги́ня цвѣто́въ; || *Бот.* Фло́ра, описа́ніе расте́ній како́й-либо страны́.

Florans, -u, *м. Ком.* флорентинская тафта́.

Flores, -a, Floresy, -ów, *мн.* прикра́сы, украше́нія; || вы́чуры, узо́ры.

Floret, -u, *м.* рапи́ра.

Flota, -y, *ж. Морс.* флотъ.

Flotrowers, -u, *м.* флейтрове́рсъ.

Flotylla, -i, *ж.* флоти́лія, небольшо́й флотъ.

Fluksja, -ji, *ж. Мед.* флюсъ, простýдная óпухоль.

Fluktuacja, -ji, *ж. Мед.* переливáніе, движéніе (*жидкости*).

Fochy, -ów, *мн.* досáдованіе, сердúтый видъ. **Fochy stroić,** дýться, сердúться (*на кого*), надувáть, дуть гýбы. **Ustawicznie w fochach,** безпрестáнно сéрдится, дýется. **Porzuć te fochy,** перестáнь сердúться, дýться.

Foka, -i, *ж. Зоол.* тюлéнь.

Foksal, -a, *м.* воксáлъ.

Fokus, -a, *м. Физ.* фóкусъ, зажигáтельная тóчка.

Folarski, валя́льный. **Ziemia folarska,** суконвáльная глúна.

Folarz, *см.* **Folusznik.**

Folga, -i, *ж.* фóльга, фóльговая бля́шка; || облегчéніе, послабléніе *см.* **Ulga, Ulżenie, Wytchnienie.**

Folgować, облегчáть, послабля́ть; || щадúть.

Folgowanie, -a, *ср.* облегчéніе, послабléніе.

Folgownie, вя́ло, слáбо.

Folgowny, снисходúтельный.

Foljał, -u, *м.* фоліáнтъ, книга въ листъ.

Foljo, *Ком.* чúсленная цúфра страни́цъ; || листъ. **Folja rachunków,** скрéпа по листáмъ.

Folować, валя́ть (*сукна*).

Folowanie, -a, *ср.* валя́ніе (*сукна*).

Folusz, -a, *м.* валя́льня, суконвáльня.

Folusznik, -a, *м.* валя́льщикъ, суконвáлъ.

Foluszować, *см.* **Folować.**

Folwarczany, Folwarczny, Folwarkowy, мы́зный, фольвáрочный.

Folwark, -u, *м.* фольвéркъ, фольвéрокъ, фéрига, мы́за, усáдьба, хýторъ; || арéнда.

Folżeć, утихáть, смягчúться, укрощáться.

Fomentacja, -ji, *ж. Мед.* припáриваніе, примáчиваніе; || припáрка, примóчка.

Fomentować, припáривать, примáчивать; || разжигáть, возбуждáть.

Fomfry, Fonfry, -ów, *мн.* капри́зы, причýды.

Fond, -u, *м.* основнóй, оборóтный капитáлъ, фондъ.

Fontana, -y, *ж.* фонтáнъ, водомётъ.

Fontanela, -i, *ж. Хир.* фонтанéль, *см.* **Apertura.**

Fontaż, -zia, Fontazik, -a, *м.* бантъ изъ ленты (*на цепúть*); || úзелъ.

Fora, воскпицáніе *вм.* **bis,** въ другóй разъ; || Прочь! — **Fora z mego dwora!** прочь съ моегó двора́.

Foralja, -ij, *мн.* торгóвыя цéны рúночнымъ товáрамъ.

Forbot, -u. *м. см.* **Koronka.**

Forbotni, кружевнóй.

Forbotnie, съ кружевáми.

Forciany, приворóтный; || привáтникъ.

Fordyment, -u, *м.* чáшка (*у шпáги и т. п.*)

Foremka, -i, *ж.* фóрмочка.

Foremnie, прáвильно.

Foremniuchny, совершéнно прáвильный.

Foremność, -ści, *ж.* прáвильность.

Foremny, прáвильный.

Foresterja, -ji, *ж.* кóмната для пріéзжихъ въ монастырѣ.

Forma, -y, *ж.* óбразъ, видъ, фóрма.

Farmacja, -cji, *ж.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластованіе, наслоéніе.

Formak, -a, *м.* жернóвый кáмень.

Formalista, -y, *м.* формалúстъ.

Formalizować, излагáть по фóрмѣ, формулúровать.

Formalnie, úменно, формáльно.

Formalność, -ści, *ж.* обрáдъ, порáдокъ, формáльность.

Formalny, тóчный, пóдлинный, формáльный.

Format -u, *м.* формáтъ, размéръ, обрéзъ (*книги*).

Formaty, -ów, *мн.* епúскопская грáмота, передающая власть другóму епúскопу.

Formiany, вы́литый въ фóрму.

Formierka, -i, формóвщица, женá формовщикá, литéйщика, лепщикá.

Formierski, вы́пуклый, лепнóй. **Formierska robota,** обрóнная рабóта (*на посýду*).

Formierstwo, -a, *ср.* искýство выливáть въ фóрму, снимáть фóрму.

Formierz, -a, *м.* формовщúкъ, лепщúкъ.

Formisty, шарообрáзный, крýглый.

Formować, образóвывать, совершéнствовать; || составля́ть; || исправля́ть; || *Воен.* формировáть, ровня́ть (*строй*); || *Юрид.* вчинáть, начинáть, заводúть, затѣвáть; || пріучáть; || обдѣлывать; || упражня́ть, изощря́ть. **Formował sobie rękę (charakter),** онъ исправля́лъ свой почéркъ. **Formować komu proces,** заводúть, затѣвáть съ кѣмъ процéсъ. **Formować pretensje,** имѣть большíя претéнзіи, притязáнія на что́.— **Formować się,** образóвываться; || составля́ться;развиваться; || *Воен.* строúться, построúться; || приводúть въ порáдокъ, устанáвливать; || Выравниваться, равня́ться. **Sformować się w szyk bojowy,** построúться въ боевóй строй. *Воен.* **Formuj się,** стройся! равня́йся! (*команда*).— **Z tego formuje się wielka summa,** изъ этого образýется, составля́ется большáя сýмма.

Formowanie, -a, *ср.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластованіе, наслоéніе.

Formuła, -y, *ж.* образéцъ, фóрмула; || *Мед.* рецéптъ.

Formularz, -a, *м;* формуля́ръ. формуля́рный спúсокъ, послужнóй спúсокъ; ||

Formyzel, -zla, *м. Горн.* **зафурме́нникъ, чи́щалка.**

Fornal, -a, *м.* **ко́нюхъ.**

Fornalka, -i, *ж.* **четвёрка упряжны́хъ лошаде́й.**

Fornalski, упряжно́й; || фу́рманскій.

Fornir, -u, *м.* **накле́йка; || наклейна́я рабо́та** (*столя́рная*).

Fornirować, накла́дывать; || накле́ивать, дѣла́ть наклейну́ю рабо́ту; || плакирова́ть (*посу́ду*).

Fornirowanie, -a, *ср. см.* **Fornir.**

Fornirowany, наклеенный, сдѣланный съ накле́йкою; || плакиро́ванный.

Forować, вытѣсня́ть, выгоня́ть.

Forpoczta, -y, *ж. Воен.* **передово́й постъ, аванпо́стъ.**

Forsa, -y, *ж.* **уси́лie, напряже́ніе, стара́ніе.**

Forsować, употребля́ть всѣ уси́лія, стара́нія, || брать съ бо́ю; || вынужда́ть; || наси́ловать, заставля́ть; || напряга́ть (*го́лосъ*); || *Охотн.* **затравить** (*звѣря*). — **Forsować się, си́литься, напряга́ться, натя́живаться; || принужда́ть себя́.**

Forsowanie, -a, *ср. см* **Forsa. Forsowanie zwierza, тра́вля звѣре́й.**

Forst, Forszt, -u, *м.* **го́рбыль, горбы́на** (*доска́*); || **доска́ препя́ствующая осыпа́нію земли́ въ ша́хтѣ; || то́лстая доска́** (*для настѣлки помо́ста на лѣса́хъ*).

Forstować, Forsztować, настила́ть доска́ми (*полъ ко́мнаты*), **дѣлать доча́тый полъ; || забира́ть потоло́къ доска́ми.**

Forstowanie, Forsztowanie, -a, *ср. Архит.* **вы́кладка; || перегоро́дка; || помо́стъ; || настилка** (*поло́въ*).

Forszlag, -u, *м. Муз.* **предударе́ніе, діатони́ческая но́та, переходя́щая изъ то́на въ тонъ.**

Forszman, Forszpan, -a, *м.* **подво́ды, подставны́я, перемѣнныя ло́шади.**

Forsztat, -u, *м.* **предмѣстіе, при́городъ, посо́дъ.**

Forszus, -u, *м.* **ссу́да вперёдъ да́нныя де́ньги, вы́дача вперёдъ де́негъ; || зада́токъ.**

Forszusować, вперёдъ выдава́ть де́ньги; || дава́ть зада́токъ.

Fort, *Межд.* **прочь отсю́да! вонъ!**

Fórta, Fórtka, -i, *ж.* **кали́тка** (*въ воротáхъ*); || **фо́ртка, фо́рточка** (*въ окнѣ*); || *Фортиф.* **потерна, подзе́мный вы́ходъ изъ кре́пости.**

Forteca, -y, *ж.* **кре́пость.**

Fórteczka, -i, *ж.* **небольшо́е укрѣпле́ніе.**

Forteczny, кре́постно́й, принадлежа́щій къ кре́пости.

Fortel, -u, *м.* **хи́трость, лука́вство, кова́рство.**

Fortelnie, кова́рно, лука́во, хитро́.

Fortelnik, -a, *м.* **хитре́цъ, лука́вецъ.**

Fortelność, -ści, *ж.* **кова́рство, лука́вство, хи́трость.**

Fortelny, кова́рный, лука́вый, хи́трый.

Fortepian, -u, -a, *м.* **фортепіа́но.**

Fórtjan, -a, *м.* **приврáтникъ.**

Fórtjanka, -i, *ж.* **приврáтница.**

Fórtka, *см.* **Fórta.**

Fortuna, -y, *ж.* **сча́стіе, уда́ча; || *Миѳ.* Форту́на; || состоя́ніе, бога́тство; Fortuna mu sprzyja, сча́стіе благопрія́тствуетъ ему́. Wielka, ogromna fortuna, большо́е, огро́мное состоя́ніе, бога́тство.**

Fortunat, -a, *м.* **бога́чъ, бога́тый челове́къ.**

Fortunatka, -i, *ж.* **богачи́ха, бога́тая же́нщина.**

Fortunka, -i, *ж.* **небольшо́е состоя́ніе, имѣ́ньице.**

Fortunnie, сча́стливо, уда́чно, благопрія́тно.

Fortunny, счастли́вый, благополу́чный, || бога́тый, зажи́точный.

Fortyfikacja, -i, *ж.* **укрѣпле́ніе** (*го́рода*); || **фортифика́ція** (*наука*).

Fortyfikować, укрѣпля́ть.

Fortyfikowanie, -a, *ср.* **укрѣпле́ніе.**

Forum, *ср. Нескл.* **суди́лище; || судъ, подсу́дность, пала́та, суде́бное мѣсто; || распра́ва; || Forum do ekzekucji, исполне́ніе рѣше́ній; || фо́румъ, вѣчева́я пло́щадь** (*въ древнемъ Ри́мѣ*) — *см.* **Exceptio fori.**

Foryś, -sia, *м.* **форе́йторъ.**

Forytarski, форе́йторскій; || вспомога́тельный.

Forytarz, -a, *м. устар.* **форе́йторъ; || сторо́нникъ, посо́бникъ; || *Юрид.* подстрека́тель,-ница, подусти́тель,-ница.**

Forytować, быть форе́йторомъ; || Forytować kogo, побужда́ть, понужда́ть, понука́ть. Forytować na kogo, затѣва́ть съ кѣмъ проце́съ, обвиня́ть.

Forytowanie, -a, *ср,* **побужде́ніе, понужде́ніе; || заступле́ніе; || защи́та, подпо́ра.**

Fosa, -y, *ж.* **ровъ.**

Fosfor, -u, *м. Хим.* **фосфо́ръ, свѣтоно́съ.**

Fosforan, -u, *м. Хим.* **фосфорноки́слая соль,**

Fosforek, -rku, *м. Хим,* **фосфо́ристое соедине́ніе.**

Fosforescencja, -ji, *ж. Хим.* **фосфори́ческій свѣтъ.**

Fosforowy, *Хим.* **фосфо́рный, офосфо́ренный.**

Fosforyczny, *Хим.* **фосфо́рный, фосфори́ческій.**

Fosforyt, -u, *м. Хим.* **апати́тъ, фосфороки́слая известь.**

Foszki, -ów, *мн.* **ма́ленькая доса́да, капри́зъ, ум. отъ сло́ва Fochy,** (*см. это сло́во*).

Fotografja, -ji, *ж.* **фотогра́фія, свѣтопись; || фотографи́ческій сни́мокъ. Fotograf, -a, фотографъ, fotografować, фотографи́ровать.**

Frachciarz, -a, перево́зчикъ, нагру́зчикъ.

Fracht, **-u**, *м.* фрахтъ, провóзъ, трáнспортъ; || кладь, клáта, поклáжа, грузъ.

Frachtowy, перевóзный, трáнспортный. **Poczta frachtowa**, тяжёлая пóчта. **List frachtowy**, накладнáя. **Okręt frachtowy**, трáнспортное *или* перевóзное сýдно. **Makler frachtowy**, мáклеръ, занимáющійся дѣлáми по перевóзкѣ тяжестей.

Fracta pagina, страни́ца въ два столбцá, перегнýтая пополáмъ.

Fraczek, **-czka**, *м.* фрáчикъ, *см.* **Frak.**

Fraczkowy, фрáчный.

Frajbiter, *см.* **Frejbiter.**

Frak, **-a**, *м.* фракъ.

Frakcja, **-ji**, *ж.* преломлéніе, ломáніе, || часть, дóля.

Frakta pagina, *см.* **Fracta pagina.**

Fraktarz, *см.* **Frachtarz.**

Frambuga, **Framuga**, **-i**, *ж.* сводъ, дугá; || нúша (*въ стѣнѣ*); || алкóвъ.

Frandzla, **Franzla**, *см.* **Frężla.**

Franek, **-nka**, *м. Умен.* **Franciszek**, Францúскъ.

Franko, **Franco**, безплáтно, безъ платежá, издéржекъ. **Kartka franko**, франкóвый ярлы́къ.

Frankować, франкировáть письмó, заплатúть за негó впередъ портовы́я дéньги.

Frankowanie, **-a**, *ср.* франкировáніе (*письмá*).

Frant, **-a**, *м.* * франтъ, плутъ, проидóха.

Frantostwo, **-a**, *ср.* франтовствó, щегольствó.

Frantować, вилáть, финтúть.

Frantowski, франтовскóй; || изворóтливый, хúтрый.

Fras, **-u**, *м. см.* **Frasunek.**

Frasobliwie, **Frasowliwie**, забóтливо, хлопотли́во.

Frasobliwość, **-ści**, *ж.* забóтливость, хлопотли́вость.

Frasobliwy, хлопотли́вый, тревóжный, безпокóйный.

Frasować, безпокóить, озабóчивать;— **się**, безпокóиться, озабóчиваться.

Frasowanie, **-a**, *ср.* безпокóйство, тревóга.

Frasunek, **-nku**, *м.* безпокóйство, тревóга, огорчéніе.

Fraszka, **-i**, *ж.* бездѣлúца, бездѣлка, мéлочь; || пустякú, вздоръ.

Frater, **-tra**, *м.* братъ (*монáхъ*).

Fraucymmer, **-u**, дéвичья, гóрничная (*кóмната*); || гóрничная (*служáнка*).

Frazeologja, **-ji**, *ж.* фразеологія.

Frazes, **-u**, *м.* фрáза, изрѣчéніе.

Fregata, **-y**, *ж.* фрегатъ.

Frejbiter, **-a**, *м.* морскóй разбóйникъ, пирáтъ; || кáперъ, крéйсеръ.

Frejbiterka, **-i**, *ж.* погúбшая, разврáтная жéнщина.

Frejbiterski, кáперный, пирáтскій.

Frężla, **-i**, *ж.* бахромá.

Frężlować, обшивáть бахромóю.

Frężlowanie, **-a** *ср.* обшúвка изъ бахрамы́.

Frężlowany, обшúтый бахромóю.

Frocht, **Frochtowy**, **Froktarz**, *см.* **Fracht**, **Frachtowy**. **Frachciarz.**

Front, **-u**, *м.* фасáдъ (*здáнія*), лицевáя, передняя сторонá; || *Воен.* фронтъ (*вóйска*).

Fronton, **-u**, *м. Архит.* фронтóнъ, щипéцъ.

Froter, **-a**, *м.* полотёръ.

Fru, **fru**! порхъ, порхъ! (*выражáетъ шумъ распускáющихся крылéвъ птúцы*). *Посл.* **Fru na fru, bru na bru**, хорóшее нападéніе, хорóшая защúта.

Fruczeć, жужжáть, бучáть.

Fruczek, **-czka**, *м. Орн.* медосóсъ.

Fruczenie, **-a**, *ср.* жужжáніе, шумъ.

Fruczka, **-i**, *ж.* юлá; || волчóкъ, кубáрь.

Frukt, **-u**, *м.* плодъ, фруктъ.

Fruktowy, фруктóвый, плодóвый.

Fryc, **-a**, *м.* новичóкъ, неóпытный.

Frycować (**kogo**), издѣвáться, насмѣхáться (*надъ кѣмъ*).

Frycowanie, **-nia**, *ср.* насмѣшка, зубоскáльство.

Frycówka, **-i**, *ж.* колотýшка, дёрка, встрёпка **Dostał frycówkę**, емý зáдали встрёпку, дёрку.

Fryerka, **-i**, *ж.* распýтная жéнщина, любóзница.

Fryerstwo, **-a**, *ср.* ухáживаніе, волокúтство.

Fryerz, **-a**, *м.* любóзникъ, волокúта; || пролáзъ, проны́ра.

Fryga, **-i**, *ж.* юлá; || кубáрь, волчóкъ.

Fryj, **-a**, *м. см.* **Fryjerz**, **Fryjerstwo.**

Fryje, **-ów**, *мн.* любóзности. **Fryje stroić**, любóзничать.

Fryjerka, **Fryjerski**, **Fryjerstwo**, **Fryjerz**, *см.* **Fryerka**, **Fryerski**, **Fryerstwo**, **Fryerz.**

Fryjować, **Fryować**, любóзничать, быть въ чáстыхъ сношéніяхъ другъ съ другóмъ, *см.* **Gamratować.**

Fryjowny, любóзный, обходительный.

Frykas, **-u**, *м.* фрикассé.

Frykcja, **-ji**, *ж. Хир.* втирáніе, растирáніе.

Frymarcznik, **-a**, *м.* мѣновщúкъ. мѣнялúщикъ.

Frymarczyć, мѣня́ть, торговáть стáрыми вещáми. **Frymarczyć honorem**, торговáть сóвѣстью.

Frymark, **-u**, *м.* мѣна, размѣнъ, промѣнъ.

Fryszerka, **-i**, *ж.* **Fryszerski piec**, плавúльня, обжигáльня

Fryszerz, **-a**, *м.* обжигáльщикъ, очистúтель (*металловъ*).

Fryszować, очищáть (*метáллы*); || фришевáть (*желѣзо*).

Fryszowanie, **-a**, *ср.* очúстка, очищéніе; || фришевáніе (*желѣза*).

Fryz, **-u**, *м. Архит.* фризъ.

Fryza, **-y**, *ж. Плотн.* брусóкъ.

Fryzjer, **-a**, *м.* парикмáхеръ.

Fryzjerka, **-i**, головнáя убóрщица.

Fryzle, **-i**, *мн. Мед.* красýха, краснýшки.

Fryzować, убира́ть го́лову, причёсывать, завива́ть во́лосы.

Fryzowanie, -a, *ср.* убо́рка голово́й, причесыванье, завива́нье.

Fryzownik, *см.* **Fryzjer.**

Fryzura, -y, *ж.* завя́вка, причёска.

Fuga, -i, *ж. Плотн. и Стол.* смы́чка; || дверна́я ра́ма. **Wyjść z fugi**, распада́ться, давщеля́ться, рассыха́ться, тре́скаться. || *Муз.* фу́га.

Fugas, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ шутли́вомъ выраже́ніи: **Fugas chrustas zrobić**, убѣжа́ть, улепетну́ть, улизну́ть.

Fugasa, -y, *ж. Воен.* фугасъ, небольша́я ми́на.

Fugować, смыка́ть, вставля́ть, вкла́дывать (*одно́ въ другóе*); || соединя́ть паза́ми (*бре́вна, до́ски*); запуска́ть въ паз.

Fugowanie, -a, *ср. Плотн.* смы́чка. **Fugowanie desek**, продоро́женіе досо́къ.

Fuj! *межд.* тфу! тьфу! фу!

Fujara, Fujarka, -i, *ж.* ду́дка, ду́дочка; свистѣлка.

Fuk, -u, *м.* брань, перебра́нка, руга́нье, брюзжа́нье.

Fukać, брани́ть, руга́ть; || **bушева́ть**; || огрыва́ться; || грубѣ́ть.

Fukanie, -a, *ср.* брань, ворча́нье.

Fukarowa, -ej, *ж.* зла́я же́нщина.

Fukiel, -kla, *м.* фу́хтель, уда́ръ са́блею плашмя́.

Fukliwy, ворчли́вый, бренчи́вый.

Fuklować, *см.* **Płazować.**

Fularz, -a, *м. см.* **Folarz.**

Fulminować, серди́ться, грози́ться, гнѣ́ваться.

Fumel, -mla, *м. Техн.* тесло́, тесла́, тесли́ца. *Сапож.* гладилка, лощи́ло.

Fumigacja, -ji, *ж. Хим. Мед.* куре́ніе, оку́риваніе.

Fumy, -ów, *мн.* тщетныя, пусты́я наде́жды; вѣтренность. **Ma fumy w głowie**, у него́ вѣтеръ въ головѣ́.

Funcik, -a, *м.* фу́нтикъ, *см.* **Funt.**

Funda, -y, *ж.* студе́нческая пиру́шка.

Fundacja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, заведе́ніе; || вкладъ, фу́ндушъ.

Fundacyjny, основно́й, закладно́й.

Fundament, -u, *м. Архит.* фундаме́нтъ; || основа́ніе, осно́ва.

Fundamentalnie, основа́тельно, про́чно; фундаментáльно.

Fundamentalność, -ści, *ж.* основа́тельность, про́чность, фундаментáльность.

Fundamentalny, основа́тельный, про́чный, фундаментáльный; || фундаме́нтный.

Fundator, -a, *м.* основа́тель, учреди́тель.

Fundatorka, -i, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница.

Fundatorski, принадлежа́щій основа́телю, учреди́телю.

Fundować, осно́вывать, учрежда́ть; || брать изде́ржки на свой счётъ. **Fundować szkołę**, учрежда́ть, содержа́ть шко́лу. **Fundować na czém nadzieję**, осно́вывать на чёмъ наде́жды. **Fundować się**, осно́вываться, опира́ться.

Fundusik, -a, *м. Уменьш.* капита́лецъ, су́мка, *см.* **Fundusz.**

Fundusz, -u, *м.* вкладъ, де́ньги, су́мма, капита́лъ; — **publiczny**, су́ммы государ́ственнаго казначе́йства; — **zapomogi**, вспомога́тельная су́мма; — **budowlany**, строи́тельный капита́лъ; — **suppressyjny**, капита́лъ упразднённаго духове́нства; — **amortyzacyjny**, капита́лъ погаше́нія долго́въ.

Funkcja, -ji, *ж.* до́лжность, обя́занность; || *Физіол.* отправле́ніе; || *Мат.* фу́нкція.

Funkcjonować, дѣ́йствовать.

Funt, -a, *м.* фунтъ.

Funtowizna, -y, *ж.* морска́я по́шлина.

Funtowy, фунтово́й.

Fura, -y, *ж.* возъ, теле́га, пово́зка.

Furaż, -u, *м. Воен.* фура́жъ.

Furażować, фуражи́ровать.

Furażowanie, -a, *ср.* фуражиро́вка.

Furda, -y, *ж.* вздоръ, дребеде́нь. **Furdy burdy**, шумъ, возня́.

Furfancki, фанфаро́нскій, хвастли́вый.

Furfant, -a, *м.* хвасту́нъ, враль, фанфаро́нъ.

Furfanterja, -ji, *ж.* хвастовство́, бахва́льство.

Furgon, -u, *м.* пово́зка, фурго́нъ.

Furja, -ji, *ж. Миѳ.* фу́рія; || зла́я же́нщина, вѣ́дьма; || свирѣпость, бѣ́шенство.

Furjat, -a, *м.* неистовый, бѣ́шеный, лю́тый.

Furka, -i, *ж.* небольшо́й возъ.

Furman, -a, *м.* во́зчикъ, извóщикъ, ямщи́къ; || ку́черъ.

Furmańczyk, -a, *м.* извóщичій, ямщи́цкій ма́льчикъ.

Furmanić, извóзничать, занима́ться извóзомъ.

Furmanka, -i, *ж.* по́дать съ извóщиковъ; || жена́ извóщика; || извóзничанье; || возъ; || **цугъ, у́пряжь въ четы́ре ло́шади.**

Furmański, извóщичій.

Furmaństwo, -a, *ср.* **извóзничанье**; извóзъ.

Furta, Furtka, Furtjan, *см.* **Fórta, Fórtka, Fórtjan.**

Furtać (czém), производи́ть шумъ верче́ньемъ чего́-нибу́дь.

Fusy, -ów, *мн.* подо́нки, отстой, гу́ща; || вы́жимки.

Fuszer, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й; || плохо́й игро́къ (*на чёмъ лúбо*); худо́й мастеровóй, рабóтникъ.

Fuszerka, -i, *ж.* пачку́нья; || плоха́я мастери́ца, рабóтница; || пачкотня́, дурна́я рабóта.

Fuszerski, дýрно, хýдо сдѣланный, сработанный. **Robić po fuszersku**, кропáть, пáчкать, вахлáть.

Fuszerstwo, **-a**, *ср.* пачкотнá, дурнáя рабóта.

Futerał, **-u**, *м.* футлáръ, чахóлъ. **Futerał na kapelusz**, шляпный футлáръ. **Futerał drewniany**, деревáнный футлáръ; **— tekturowy**, картóнка; **— skórzany**, кóжанный чахóлъ.

Futerko, **-a**, *ср. см.* **Futro.**

Futro, **-a**, *ср. уменьш.* **Futerko**, мѣхъ, шкýра; || шýба.

Futrować, подбивáть, подкладывать (*подкладку*); || подбивáть мѣхомъ; || одѣвáть, обкладывать; || обшивáть, обивáть; || покрывáть. **Futrować gipsem, wapnem**, намáзывать гúпсомъ, штукатýрить. **Futrować marmurem**, обкладывать мрáморомъ.

Futrowanie, **-a**, *ср.* обшúвка, убóрка, обдѣлка; || обшúвка панéлями; || гúпсовая обмáзка; || столя́рная рабóта, панéль.

Futrowany, обúтый, обшúтый панéлями, доскáми.

Futrowizna, **-y**, *ж.* скорнúчество; || торгъ мѣхáми; || пушнóй товáръ, мѣхá.

Futryna, **-y**, *ж.* (чáще употребля́ется во мн. *ч.*), **косякú** (*въ дверя́хъ и о́кнахъ*), стóйки. **Futryna do wmurowania**, закладна́я рáма;—**do przytwierdzenia**, прислóнная рáма.

Futrzany, подбúтый мѣхомъ.

Fuzja, **-ji**, *ж.* ружьё.

Fuzyjka, **-i**, *ж.* ружьецó.

G.

G, произноси́тся какъ латúнская **g**. Послѣ э́той бýквы никогдá не пúшется **e**; поэ́тому, мéжду **g** и **e**, или вставля́ется глáсная **i**, напр. **giermek**, **giełda** (*пажъ, би́ржа*), или согла́сная **g** смягча́ется бýквами **dz**, **ź**, въ грамматúческихъ видоизмѣнéніяхъ, напр. **noga**, въ дат. и предлóжн. пад. **nodze**; уменьш. **nóżka**; **mógł**, **módz** (*мочь*), **może** (*мóжетъ*); **ubogi** (*убóгій*), **ubodzy** (*убóгіе*), **uboższy** (*бóлѣе убóгіе, бѣднѣйшіе*). Въ словáхъ заимствованныхъ изъ латúнскаго языкá, поля́ки обыкновéнно употребля́ютъ **j** или **i** вмѣсто **g**, напр. **rejestr** (*реéстръ*), **anioł** (*áнгелъ*), хотя́ и прúнято употребля́ть: **giest** (*жестъ*), **generał** (*генерáлъ*), вм. **jest**, **jenerał**. **G** прéжде употреблáлось, да и тепéрь иногдá употребля́ется вмѣсто **k** (сокращéніе мѣстоименія **ku**, *ко, къ*); напр. **gmyśli**, **gwoli**, **grzeczy**, вмѣсто: **ku myśli** (*по мысли, по желанію*), **ku woli** (*для тебя́, для васъ, для чего́, въ уго́ду*), **ku rzeczy** (*кстáти*).

Gabać, досаждáть, дразни́ть, задира́ть, задѣвáть; || вымогáть, вынуждáть, притѣсня́ть.

Gabacz, **-a** *м.* задóрный, задóрливый, вачúщикъ, задúрщикъ.

Gabanie, **-a**, *ср.* **drażnénie**, **zadírka**, прицѣпка; || притѣснéніе, прижúмка.

Gąbczastość, **-ści**, *ж.* ноздревáтость.

Gąbczasty, ноздревáтый.

Gąbela, **-i**, *ж.* пóшлина на сóль.

Gąbina, **-y**, *ж.* вязъ (*дéрево*).

Gabinet, **-u**, *м.* кабинéтъ.

Gabinetowy, кабинéтный.

Gąbka, **-i**, *ж. уменьш. см.* **Gęba**, рóтикъ, гýбки; || *Зоол.* гýбка (*животныерастéнія*).

Gąbkarz, **-a**, *м.* продавéцъ гýбокъ.

Gąbkowatość, **-ści**, *ж.* ноздревáтость, губчáтость.

Gąbkowaty, ноздревáтый, гýбчатый.

Gać, **-ci**, *ж.* фашúна; || *Воен.* дѣланіе фашúнъ; || фашúнная одéжда, рабóта.

Gacek, **-cka**, *м. Зоол.* летýчая мышь, нетопы́рь.

Gach, **-a**, *м.* молокосóсъ, франтъ, любéзникъ, дáмскій угóдникъ, подлипáла.

Gachostwo, **-a**, *ср.* ухáживанье, любéзничанье, волокúтство

Gachować, любéзничать, волочúться, ухáживать за жéнщинами;—**się**, проводúть врéмя въ волокúтствѣ, въ ухáживаньи за жéнщинами.

Gacić, дѣлать фашúны, производúть фашúнную рабóту.

Gacie, *род.* **gaci**, *мн.* подштáники.

Gad, **-u**, *м.* пресмыкáющееся живóтное; гадъ, гáдина.

Gadać, говорúть, разговáривать, разсуждáть, разглагóльствовать, болтáть. **Gadać na kogo**, наговáривать на кого́, оговáривать кого́, говорúть о кóмъ хýдо.

Gadanie, **-a**, *ср.* **Gadanina**, **-y**, *ж.* пустослóвіе, многослóвіе, болтовня́.

Gadatliwość, **-ści**, *ж.* говорли́вость, болтли́вость.

Gadatliwy, говорли́вый, болтли́вый.

Gadka, **-i**, *ж.* разговóръ, рѣчь; || пустослóвіе, болтовня́; || поговóрка, присло́вье; || скáзка; || споръ, прекáніе, препирáтельство; || загáдка. **Próżne, czcze gadki**, пустáя болтовня́. **Stara to gadka**, э́то стáрая поговóрка **Być gadką całego świata**, быть предмéтомъ разговóровъ всего́ свѣта. **Zgadnijcie mi taką gadkę**, отгадáйте мнѣ такýю загáдку. **Po rozmowie wszczęła się między niemi gadka**, пóслѣ разговóра мéжду ни́ми завязáлся споръ, произошлá ссóра.

Gadownik, **-a**, *м. см* **Wężownik.**

Gadowy, гадю́чій. **Gadowe ziele**, *см.* **Wężownik, Gadownik.**

Gadu-gadu, *Звук.* выражáетъ многослóвіе, безпрестáнную болтовню. **Gadu-gadu, aniśmy się spostrzegli jak dziesiąta uderzyła**, слóво зá словомъ, мы и не замѣтили какъ пробúло дéсять часóвъ.

Gaducha, -y, *ж.* гадю́ка, га́дина, *см* **Gad.**

Gaduła, -y, *м.* и *ж* болту́нъ, болту́ны.

Gadulja, -ji, *ж.* болтли́вость

Gądziel, -i, *ж. Бот.* са́льный ко́рень.

Gadzina, -y, *ж.* пресмыка́ющееся живо́тное, змѣй, змѣя́; || ехи́дна; || *злорѣчи́вый, ехи́дный человѣкъ, га́дина.

Gadzinny, змѣи́ный; ехи́дный.

Gagat, -u, Gagatek, -tka, *м Минер.* гага́тъ, чёрный янта́рь; || *нѣжо́на, ба́ловень. **Jaki mi gagatek,** что за ба́ловень! что за нѣжо́на!

Gagatkowy, гага́товый, *см.* **Gagat.**

Gaj, -u, *м.* ро́ща, лѣсъ, дубра́ва; || зе́лень, зелёные ли́стья, древе́сныя вѣтви. **Gajem młodocianym z różnych drzewek chłodnik opleść,** молоды́ми древе́сными вѣтвя́ми опле́сть бесѣдку.

Gaić, откры́ть лѣсъ для ру́бки; || **gaić sąd,** производи́ть судъ; || покрыва́ть что либо зелёными ли́стьями.

Gaiczek, -czka, *м.* ро́щица, лѣсо́къ.

Gajda, -y, *ж. Муз.* волы́нка; || волы́ночникъ волы́нщикъ, игра́ющій на волы́нкѣ; || ***Gajdy,** *мн.* шу́тки, насмѣшки, *см* **Dudy, Dudarz.**

Gajdaki, -ów, *мн. Област.* карто́фель.

Gajewnik, -a, *м.* лѣсни́чій, лѣсни́къ, *см.* **Gajowy.**

Gaik, -a, *м* ро́щица, лѣсо́къ.

Gajony, откры́тый, на́чатый. **Gajone sądy,** суды́ оффиціа́льно откры́тые.

Gajowina, Gajowizna, -y, *ж.* **Gajowisko, -a,** *ср.* земля́ зараста́ющая куста́рниками, лѣсомъ.

Gajówka, -i, *ж.* родъ трясогу́зки (*птица*).

Gajowy, лѣсно́й, лѣсово́й; || лѣсни́чій, лѣсни́къ.

Gaisty, лѣси́стый; || вѣтви́стый, густо́й; || тёни́стый.

Gala, -i, *ж.* торжество́, торже́ственный день; || пиршество

Gała, -y, *Неупот.* въ ед. ч. **Gały,** *мн.* два большіе гла́за, бѣльмы. **Wytrzyszczył gały,** вытаращи́лъ глаза́, бѣльмы.

Galant, -a, *м.* любе́зный, вѣжливый, учти́вый; || щёголь, франтъ.

Galanterja, -ji, *ж.* вѣжливость, любе́зность; || **Galanterje,** *мн.* драгоцѣнныя ве́щи, галантере́йныя ве́щи.

Galanterniczka, -i, *ж.* торгу́ющая галантере́йными вещами.

Galanternik, -a, *м.* торговецъ галантере́йными вещами.

Galar, -u, *м.* рѣчно́е су́дно ба́рка, галио́тъ.

Galarda, -y, *ж.* стари́нный та́нецъ.

Galarepa, *см.* **Kalarepa.**

Galareta, -y, *ж.* желе́. **Galareta z nóżek cielęcych,** сту́день. **Galareta postna,** заливна́я рыба. **Galareta z jabłek,** я́блочное желе́.

Galas, -u, *м. Бот.* черни́льный оре́шекъ, *см.* **Dębianka;** || *Област.* взваръ изъ фру́ктовъ, особенно изъ сушёныхъ грушъ.

Galasówka, -i, *ж.* **Galasownik, -a,** *м.* оре́хотво́рка (*насѣко́мое*).

Galasowy, черни́льный, изъ черни́льнаго оре́ха.

Galatea, -ei, *ж.* Галате́я (*насѣко́мое*).

Gałąź, -ęzi, *ж.* вѣтвь, сучо́къ; || * о́трасль; || *Генеал.* ли́нія. **Robić altany z gałęzi,** дѣлать бесѣдки изъ вѣтве́й. **Skończy na gałęzi,** онъ попадётъ на ви́селицу. **Nowa gałąź przemysłu,** но́вая о́трасль промы́шленности.

Gałązka, -i, *ж.* вѣтвь, вѣточка, вѣтка; || отро́стокъ

Gałązkowaty, вѣтви́стый.

Galban, -u, *м.* галба́нъ, каме́дистая смола́.

Galbanowy sok, Galbanum, *см.* **Olejek.** каме́дь, расти́тельный клей, гу́мми.

Galbanum, *см.* **Galbanowy sok.**

Gałda, *см.* **Giełda.**

Gałeczka, -i, *ж.* ша́рикъ.

Galemon, -u, *м. см* **Galmaj.**

Galer, -u, *м. Устар.* родъ голла́ндскаго полотна́.

Galera, -y, *ж.* гале́ра (*гребно́е су́дно*). **Posłać na galery,** посла́ть въ ка́торжную рабо́ту.

Galerja, -ji, *ж.* перехо́дъ, корридо́ръ; || галере́я.

Galernik, -a, *м.* гале́рный невольникъ, ка́торжникъ.

Galerowy, гале́рный.

Galeryjka, -i, *ж.* корридо́рчикъ, галере́йка.

Gałęzie, -a, *ср. Собир.* сру́бленные су́чья съ ли́стьями, вѣтвіе.

Gałęziorodny, вѣтви́стый.

Gałęziowy, вѣтвяный.

Gałęzisto, вѣтви́сто.

Gałęzistość, ści, *ж.* вѣтви́стость.

Gałęzisty, вѣтви́стый, *см* **Rosochaty.**

Gałęźnik, -a, *м.* молода́я хи́щная пти́ца; || кре́четъ.

Gałgan, -a, *м.* калга́нъ (*расте́ніе*).

Gałgan, -a, *м.* тря́пка, лоскуто́къ; || *бездѣльникъ, негода́й.

Gałganiarka, -i, *ж.* тряпи́чница, ветошница; || бездѣльница, негодя́йка.

Gałganiarz, -a, *м.* тряпи́чникъ, ветошникъ.

Gałganica, -y, *ж.* бездѣльница, негодя́йка.

Gałganowaty, обо́рванный, въ лохмо́тьяхъ.

Gałganowy, калга́нный, *см.* **Gałgan** (*расте́ніе*); || тряпи́чный.

Gałgański, ни́щенскій, бедѣльный, ху до́й, дрянно́й.

Gałgańsko, ни́щенски, ду́рно, скве́рно.

Gałgaństwo, -a, *ср.* дрянь, ме́рзость; || *Собир.* сво́лочь, ско́пище ни́щихъ, сбродъ.

Galić, *Устар.,* подава́ть мя́чъ (*въ игрѣ*); —**komu,** содѣйствовать, приде́рживаться, принима́тьчью сто́рону, служи́тьдля себя́. **Prawdzie powinienem zawsze galić,** я до́лженъ всегда́ приде́рживаться пра́вды. *Посл.* **Sobie gali, gdy się zły chwali,** когда́

дурно́й человѣ́къ хва́лится, то онъ дѣ́йствуетъ въ свою́ по́льзу, *см.* Służyć, Sprzyjać; || Galić co komu, galić co na kogo (Stręczyć), сули́ть, предлага́ть; || galić na co, na kogo, (= mierzyć na co, ważyć na co, zachodzić na co) цѣ́лить, мѣ́тить во что́, стреми́ться, домога́ться чего́; galić na kogo, na czyję stronę, держа́ть чью сто́рону.

Galimacja, -ji, *ж.* галиматья́, чепуха́, ахине́я, чушь.

Galjon, -u, *м.* *Морс.* галіо́нъ (*испа́нское су́дно*).

Galjota, -y, *ж.* *Морс.* галіо́тъ (*бомбарди́рское су́дно*).

Gałka, -i, *ж.* шаръ, ша́рикъ; || ши́шка; набалда́шникъ(*у тро́сти*). Gałka na wierzchu wieży, я́блоко, шаръ на шпи́цѣ ба́шни Gałka do wotowania, балъ, шаръ. Gałka u szpady, шпа́жная голо́вка. Gałka biljardowa, биль, биліа́рдный шаръ. Gałka (do tuczenia), *мн.* ка́тышекъ, клёцка. Gałka muszkatołowa, мушка́тный орѣ́хъ. Gałka cyprysowa, кипари́сная ши́шка.

Gallicyzm, -u, *м.* галлици́змъ, францу́зскій оборо́тъ рѣ́чи.

Gallikanin, -a, *м.* галлика́нинъ, исповѣ́дующій галлика́нскую це́рковь.

Gallikański, галлика́нскій.

Gallizant, -a, *м.* приве́рженецъ французской па́ртіи.

Gallon, -u, *м.* галло́нъ, га́ленокъ (*мѣра жи́дкостей*).

Galmaj -u, *м.* Galmaja, -ai, *ж.* Galman, Galmon, Galemon, -u, *м.* *Минер.* гальме́йный ка́мень.

Galon, -u, *м.* галу́нъ, позуме́нтъ.

Galonować, обшива́ть галуно́мъ.

Galop, -u, *м.* гало́пъ, скачь. Puścić się galopem, пусти́ться вскачь, гало́помъ.

Galopada, -y, *ж.* гало́пъ, галопа́дъ (*та́нецъ*).

Galopować, скака́ть, галопи́ровать.

Galosz, kalosz, -a, *м.* гало́ша, кало́ша (*о́бувь*).

Galowy, пара́дный, торже́ственный. Ubiór galowy, пара́дное пла́тье.

Galsztyn, -u, *м.* бѣ́лый *и́ли* ци́нковый купоросъ

Gałucha, -y, *ж.* *Бот.* земляно́й орѣ́хъ.

Gałuszka, -i, *ж.* *Бот.* сѣмянна́я коро́бочка, ма́ковка; || по́чка (*на де́ревѣ*); || галу́шка, клёцка, (*ку́шанье*).

Gałuszyć, оглуша́ть, поража́ть, ошеломля́ть.

Gamoń, -nia, *м.* Gamuła, -y, *м.* глупе́цъ, дурале́й, остоло́пъ

Gamracić się, любе́зничать, волочи́ться, уха́живать за же́нщинами.

Gamracki, во́льный, скоро́мный (*о пѣснѣ*), весёлый, удало́й.

Gamractwo, -a, *ср.* Gamracja, -ji, *ж.* любе́зничанье, волоки́тство, уха́живанье за же́нщинами.

Gamrat, -a, *м.* волоки́та, потаску́нъ, же́нскій уго́дникъ.

Gamratka, -i, *ж.* коке́тка, вѣ́тренница, потаску́ха.

Gamratliwy, сладостра́стный, сластолюби́вый.

Gamratny, *см.* Gamracki.

Gamratować(komu), уха́живать за кѣмъ, имѣ́ть любо́вную связь.

Gamuła, *см.* Gamoń.

Gan, -u, *м.* высо́кій бе́регъ овра́га покры́тый лѣ́сомъ.

Gancarz, *см.* Garncarz.

Gandziara, -y, *ж.* плеть.

Ganeczek, -czku, *м.* крыле́чко, галере́йка.

Ganek, -nku, *м.* крыльцо́, подъѣ́здъ, галере́я, балко́нъ; || *Морс.* па́луба (*у корабля́*).

Gang, -u, *м.* ходъ часо́въ, кача́ніе ма́ятника.

Gangrena, -y, *ж.* гангре́на, анто́новъ ого́нь.

Ganić, хули́ть, порица́ть, осужда́ть, охужда́ть; || критикова́ть, выгова́ривать, жури́ть.

Ganiciel, -a, *м.* порица́тель, пересу́дчикъ.

Ganicielka, -i, *ж.* порица́тельница, пересу́дчица.

Ganienie, -a, *ср.* порица́ніе, осужде́ніе.

Gap', -pia, *м.* ротозѣ́й, рази́ня, зѣва́ка.

Gapić się, ротозѣ́йничать, зѣва́ть.

Gapieć, глупѣ́ть, дѣ́латься дурако́мъ.

Gapiowatość, -ści, *ж.* глу́пый видъ, глу́пая нару́жность.

Gapiowaty, глупова́тый.

Gąpnik, -a, *м.* родъ мокри́цы (*насѣко́мое*).

Gar, -a, *м.* *Област.* большо́й горшо́къ.

Gara, -y, *ж* *Техн.* вы́рѣзъ (*въ де́ревѣ*). вы́долбъ, долбёжъ, гнѣздо́; || грѣ́лка (*для ногъ*), жаро́вня.

Garb, -u, *м.* горбъ, горби́на (*на спинѣ́*); || *Мед.* желва́къ, ши́шка; || буго́ръ. Garby gór, холмы́, холми́стыя верши́ны горъ; garby dróg, бугры́; || garby w bieliźnie, w sukniach, скла́дки, сги́бы, морщи́ны.

Garbacić, дѣ́лать бугри́стымъ, коро́бить.

Garbacieć, дѣ́латься горба́тымъ.

Garbacizna, -y, *ж.* *Мед.* горбъ, горби́на (*на спинѣ́*)

Garbarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у коже́вника.

Garbarka, -i, *ж.* жена́ коже́вника.

Garbarnia, -i, *ж.* коже́вня, коже́венный заво́дъ; || сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́.

Garbarski, коже́венный, дуби́льный; || *Бот.* Garbarskie ziele, коже́венное деревцо́, желти́нникъ. Garbarska kora, дуби́льная кора́, дубо́вая кора́.

Garbarstwo, -a, *ср.* сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́.

Garbarz, -a, *м.* коже́вникъ, дуби́льщикъ.

Garbata, -ej, *ж.* горбу́нья.

Garbato, горба́то, бугри́сто; || неро́вно. **Garbato się trzymać,** сгорби́ться.

Garbatość, -ści, *ж.* суту́ловатость, горба́тость; || вы́пуклость, бугри́стость; || неро́вность.

Garbaty, суту́ловатый, **сгорбленный,** горба́тый, горбу́нъ.

Garbek, -bku, *м.* го́рбикъ; || бугоро́къ. **Garbek łokietkowy,** щи́колотка, горбы́лёкъ на концáхъ мáлой и большóй локотнóй кóсти.

Garbić, гóрбить.

Garbnik, -a, *м.* толчёная дубóвая корá.

Garbować, дубúть кóжи; || * докучáть *(кому)*, вздуть *(кого)*, отколотúть.

Garbowanie, -a, *ср.* дубле́ніе, дýбка *(кожъ)*.

Garbowiny, -win, *мн. Кожёв.* сóдранное съ кóжи мáсо и сáло.

Garbus, -a, *м. уменьш.* **Garbusek, -ska,** горбýнъ, горбýнья, горбýнчикъ.

Garbuz, -a, *м. см.* **Arbuz, Harbuz.**

Garcówka, Garcowy, *см.* **Garncówka, Garncowy.**

Garczek, *см.* **Garnczek.**

Gardełeczko, *см.* **Gardełko.**

Gardełko, Gardełeczko, -a, *ср.* гóрлышко; || * голосóкъ *(напр. у птицъ)*.

Garderoba, -y, *ж.* гардерóбная кóмната для плáтья, гардерóбъ; || платянóй шкапъ.

Garderobiana, -y, Garderobianka, -i, *ж.* гóрничная, служáнка.

Garderobny, *см.* **Szatny.**

Gardłacz, -a, *м.* зобянóй, зобáстый, *см.* **Garłacz.**

Gardlica, -y, Gardliczka, -i, *ж.* сáмка зобáстаго гóлубя; || *Бот.* жидóвская вúшня, мяхýнка, можжýха.

Gardlina, -y, *ж.* пукъ солóмы и тростникá.

Gardło, -a, *ср.* гóрло; || глóтка; || гортáнь; || горловúна, жерловúна, жерлó. **Chwycić kogo za gardło,** схватúть кого за гóрло. **Gardło rozpuścić,** распустúть гóрло, кричáть во всё гóрло. **Uciekać, ujść z gardłem,** искáть спасéнія въ бéгствѣ. **O gardło idzie,** дéло идётъ о жúзни. **Gardłem kogo udarować,** даровáть кому́ жúзнь. **Gardło brać,** лишáть жúзни. **Na gardło kogo wskazać,** осудúть кого на смéрть. **Na gardle karać,** накáзывать смéртной кáзнью. **Gardłem przypłacić,** поплатúться жúзнью. **Do gardła,** до послéдней кáпли крóви, до послéдняго издыхáнія; || зобъ, шéйная óпухоль, *см.* **Wole, Podgardle.**

Gardłować, *Устар.* подвергáть свою жúзнь опáсности; || **Gardłować za kogo, za co,** заступáться за кого, отстáивать что.

Gardłowaty, зобянóй, зобáстый.

Gardłowy, горловóй, гортáнный. **Gardłowe suchoty,** гортáнная чахóтка. **Gardłowa sprawa, gardłowy sąd,** уголóвное дéло, уголóвное судопроизвóдство. **Gardłowa kara,** смéртная кáзнь. **Gardłowy wrzód,** нарывъ въ гóрлѣ. **Gardłowy głos,** горловóй гóлосъ.

Gardzenie, -a, *ср.* презрéніе, пренебреженіе.

Gardzić, презирáть, пренебрегáть.

Gardziciel, -a, *м.* презирáющій, пренебрегáющій.

Gardzicielka, -i, *ж.* презирáющая, пренебрегáющая.

Gardziel, -i, *ж. Анат.*ýстье пищепровóднаго гóрла; || дыхáтельное гóрло, пищепровóдное гóрло, пищепровóдникъ, || глóтка; || гортáнь; || зобъ *(у птицъ)*; ||ýстье *(печи)*; || пучúна *(въ морѣ)*; || узкій проходъ, ущéлье *(въ горáхъ)*. **Majętność swoję przez gardziel przelać,** пропúть, промотáть своё имéніе. **Po gardziel w siebie nalać,** влить въ себя́ по гóрло.

Gardzielowy, гортáнный, горловóй.

Gardziołko, -a, *ср.* гóрлышко.

Gargaryzm, -u, *м.* полоскáтельное, полоскáнье.

Gargaryzować, полоскáть себé гóрло.

Garkowiec, -wca, *м.* горшéчный кáмень.

Garkowy, горшéчный.

Garkuchenny, харчéвенный.

Garkuchmistrz, Garkuchnik, -a, *м.* харчéвникъ; || поварúшка, дурнóй пóваръ.

Garkuchmistrzyni, -ni, *ж.* харчéвница.

Garkuchnia, -i, *ж.* харчéвня.

Garkuchnik, *см.* **Garkuchmistrz.**

Garłacz, -a, *м.* зобáстый гóлубь.

Garlica, Garliczka, Garło, *см.* **Gardlica, Gardliczka, Gardło, Gardłować.**

Garnąć do kupy, копúть, собирáть. **Garnąć do siebie,** притягивать, загребáть, привлекáть. **Garnąć pod siebie,** покорять, подчинять.

Garnąć się (do czego), стремúться *(къ чему́)*, искáть, желáть *(чего́)*. **Garnąć się do doskonałości,** стремúться къ совершéнству. **Garnie się do niéj,** старáется ей понрáвиться, ухáживаетъ за нéй. **Garnie się jak może,** онъ хóчетъ возвы́ситься во что́ бы ни стáло.

Garncówka, Garcówka, -i, *ж.* гáрнцовая мéра, *см.* **Garniec.**

Garncowy, Garcowy, гáрнцовый, *см.* **Garniec.**

Garnczarczyk, Gancarczyk, -a, *м.* подмастéрье горшéчника, гончарá.

Garnczarka, Ganczarka, -i, *ж.* женá горшéчника; || горшéчница, продающая горшкú.

Garnczarski, Ganczarski, горшéчный, гончáрный.

Garnczarstwo, Gancarstwo, -a, *ср.* гончáрство.

Garnczarz, Garncarz, Gancarz, -a, *м.* гончáръ, горшéчникъ.

Garnczarzowa, Garncarzowa, -éj, *ж.* женá гончарá, горшéчника.

Garnczek, -czka, Garczek, Garnek, -nka, -rka, горшо́къ. **Garnczek od mleka,** моло́чникъ. **Garnczek od masła,** ма́сляница. *Посл.* **W cudze garki rad zagląda,** мѣша́ется въ чужія дѣла́. **Kocioł garkowi przygania, a obydwa smolą,** котёлъ горшку́ смѣётся, а о́ба чёрны.

Garnek, *см.* **Garnczek.**

Garniec, -nca, garca, *м.* га́рнецъ, 8-я часть четверика́; || большо́й горшо́къ, котёлъ. *Послов.* **Garnca natłuczonego dłużéj,** би́тая посу́да два вѣ́ка живётъ, скрипу́чее де́рево до́лго стои́тъ.

Garnirować, убира́ть, отдѣ́лывать; || обшива́ть, обкла́дывать. *Повар.* гарнирова́ть (*ку́шанье*).

Garnirowanie, -a, *ср.* **Garnirunek, -nku, Garnitur, -u,** *м.* убо́ръ, гарниту́ръ, опра́ва; || *Повар.* гарни́ръ (*къ ку́шаньямъ*).

Garnirunek, -nku, *см.* **Garnirowanie.**

Garnitur, -u, *м. см.* **Garnirowanie.**

Garniturowy, у́бранный, отдѣ́ланный; || гарниро́ванный.

Garnizon, -u, *м.* гарнизо́нъ (*горо́да*).

Garnuszek, -szka, *м.* горшо́чекъ.

Garować *Техн.* дѣ́лать гнѣ́зда для шипо́въ (*въ де́ревѣ*); || = (*о вѣ́трѣ*). **Garuje wiatr,** вѣ́теръ ду́етъ съ бо́ку въ паруса́, ду́етъ косо́й, боково́й вѣ́теръ.

Garść, -ści, *ж.* горсть; || при́горшня, при́горсть; || * рука́; || ру́чня, вя́зка. **Wziąć co do garści,** взять что́ въ ру́ку. **Rozrzucać pieniądze garściami,** броса́ть де́ньги горстя́ми. **Z garści mu wypadło,** вы́скользнуло у него́ изъ рукъ. **Wydrzeć co komu z garści,** вы́рвать что́ у кого́ изъ рукъ. **W garści mieć kogo,** держа́ть кого́ въ рука́хъ, въ ежовы́хъ рукави́цахъ. **Wpaść komu w garść,** попа́сться кому́ въ ру́ки, быть въ чье́й вла́сти. **Zboże leży na garściach,** хлѣ́бъ лежи́тъ ручня́ми (*т. е. вя́зками, наско́лько жнецъ може́тъ схвати́ть въ оди́нъ разъ*). **Żąć na garści,** жать ручня́ми. **Zbierać garściami,** собира́ть ручни́. **Wziąć garść ziółka,** взя́ть горсть травы́.

Garson, -a, *м.* прислу́жникъ, ма́лый (*въ тракти́рахъ, кофе́йныхъ*).

Garstka, -i, *ж.* горсть, горсто́чка.

Garuga, -i, *ж. Морс.* вѣ́теръ, бакшта́гъ, бу́линь. **Iść na garugę,** лежа́ть бейдеви́ндъ, идти́ на бу́линяхъ, тяну́ть бу́линя у па́руса.

Gary, -ów, *мн. Морс.* ги́товъ, го́рдень.

Gąsiątko, -a, *ср.* гусёнокъ.

Gasić, гаси́ть, погаша́ть; || затмѣва́ть, помрача́ть. **Pięknością wszystkie inne gasi,** она затмѣва́етъ красото́ю всѣхъ про́чихъ.

Gasiciel, -a, *м.* гаси́льщикъ.

Gasidło, -a, *ср.* гаси́ло, гаси́льникъ.

Gąsię, -ęcia, Gąsiątko, -a, гусёнокъ.

Gąsienica, -y, *ж.* гу́сеница (*насѣко́мое*).

Gąsienicznik, -a, *Зоол.* ихневмо́нъ, фарао́нова мышь.

Gąsieniczny, гу́сеничный.

Gąsionka, *см.* **Gąsienica.**

Gąsior, Gęsior, -a, *м.* гусь, гуса́къ; || арестáнтская (*на гауптва́хтѣ и т. д.*); || коло́дки (*у престу́пника на нога́хъ*). **Do gąsiora wsadzić kogo,** закова́ть кого́ въ цѣ́пи, надѣ́ть коло́дки; || конько́вая черепи́ца (*на кры́шахъ домо́въ*); || *Судох.* рыча́гъ, зубча́тое, съ трёхъ сторо́нъ обтёсанное бревно́ для спи́хиванія су́дна съ ме́ли; || буты́ль; || **Iść gąsiorem,** идти́ гуськомъ, оди́нъ за други́мъ.

Gąsiorek, -rka, *м.* буты́ль, фля́га.

Gąska, -i, гусёнокъ; || простофи́ля, глупа́я дѣ́вушка; || родъ игры́ *въ гуськи*; || *Бот.* жёлтая ли́сочка, опёнокъ (*родъ гриба́*); || **Gąska kruszcowa,** *Горн.* металли́ческая пли́тка, — **surowiznowa,** чугу́нная сви́нка.

Gasnąć, га́снуть, угаса́ть, ту́хнуть; || ослабѣва́ть, конча́ться, умира́ть, темнѣ́ть, ме́ркнуть.

Gaśnienie, -a, *ср.* погаше́ніе, туше́ніе, прекраще́ніе.

Gaśnik, -a, *м. Хим.* азо́тъ, селитротво́ръ, селитроро́дъ.

Gastryca, -y, *ж.* гу́зка (*пти́чья*).

Gastrzyczny, *см.* **Kracisty.**

Gąszcz, -u, *м.* гу́ща, оса́дка, отсто́й, подо́нки.

Gaszek, -szka, *м. уменьш.* отъ **Gach,** волоки́та, подлипа́ло, молокосо́съ.

Gaszkować, волочи́ться, уха́живать за же́нщинами, любе́зничать, увива́ться о́коло же́нщинъ, *см.* **Gachować.**

Gaszy, сво́йственный волоки́тѣ, молокосо́су.

Gąt, -u, *м.* го́нтъ.

Gątal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gatka, -i, *ж.* шля́пка (*у гриба́*).

Gatki, *род.* **Gatek,** *мн.* подшта́нники, портки́.

Gatunek, -nku, *м.* сортъ, разбо́ръ, родъ, поро́да, видъ, ка́чество. **W układzie Lineusza gromady dzielą się na rzędy, rzędy na rodzaje, a rodzaje na gatunki,** по систе́мѣ Линне́я кла́ссы раздѣля́ются на разря́ды, разря́ды на ро́ды, а ро́ды на ви́ды. **Mieć towary różnego gatunku,** имѣ́ть това́ры ра́знаго со́рта. **Gatunek szacunkowy,** сто́имость. **Zły gatunek wina,** худо́й сортъ вина́, вино́ худа́го со́рта. **Jednego gatunku ludzie,** одного́ со́рта лю́ди, одного́ по́ля я́годки.

Gatunkować, разбира́ть, сортирова́ть, распредѣля́ть по сорта́мъ.

Gatunkowanie, -a, *ср.* сортиро́вка, сортирова́ніе.

Gatunkowy, осо́бенный, специфи́ческій. *Грам.* **Wyraz gatunkowy,** нарица́тельное и́мя. **Ciężkość gatunkowa,** *Физ.* удѣ́льный *и́ли* относи́тельный вѣсъ.

Gawęda, -y, *ж.* и *м.* болту́нъ, говору́нъ; *м.* болту́нья, говору́нья, *ж.*; || болтовня́, разгово́ръ, бесѣ́да; || разска́зъ, ска́зка.

Gawędka, -i, *ж.* болтовня́, бесѣдованіе.

Gawędziarka, -i, *ж.* болту́нья, говору́нья.

Gawędzić, болта́ть, моло́ть пустяки́; || разгова́ривать, бесѣдовать.

Gaweł, -wła, *м.* имя собств. Галлъ. *Посл.* **Ja o Pawle, ty o Gawle**, я говорю́ про Кузьму́, а ты про Ерёму, мы говори́мъ соверше́нно о двухъ ра́зныхъ предме́тахъ.

Gawiedź, -dzi, *ж.* толпа́, чернь, сво́лочь, сбродъ.

Gawron, -a, *м.* грачъ, чёрная га́лка.

Gawroni, грачёвый, гра́чій, грача́чій.

Gawronić, Gawronić się, тотозѣ́йничать, зѣва́ть.

Gawronieć, глупѣ́ть.

Gawronię, -ięcia, *ср.* грачёнокъ.

Gawryło, -a, *м.* балага́нный шутъ, паяцъ, дурале́й.

Gaz, -u, *м. Хим.* гасъ *или* газъ. **Gaz kwasorodny**, кислоро́дный газъ, свѣти́льный газъ.

Gaza, -y, *ж.* газъ, флёръ (*ткань*).

Gaża, -y, *ж.* жа́лованье.

Gazeciarka, -i, *ж.* (*о женщинѣ*), вѣстовщи́ца, ходя́чая газе́та.

Gazeciarski, газе́тный, журна́льный.

Gazeciarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.

Gazeciarz, -a, *м.* газе́тчикъ.

Gazela, -i, *ж. Зоол.* газе́ль, сайга́, се́рна.

Gazeta, -y, *ж.* газе́та.

Gazetny, газе́тный.

Gazowy, га́зовый.

Gązwy, *род.* **gązew**, *мн.* реме́нь у цѣпа́, у молоти́ла.

Gbur, -a, *м.* мужи́къ, бурла́къ, грубія́нъ.

Gburowacieć, грубѣ́ть, дѣлаться мужикова́тымъ.

Gburowato, мужикова́то, гру́бо.

Gburowatość, -ści, *ж.* мужикова́тость, грубова́тость, неотёсанность.

Gburowaty, мужикова́тый, грубова́тый, неотёсанный.

Gburowic, -a, *м.* проста́къ, мужичи́на.

Gburski, мужи́цкій, гру́бый.

Gburstwo, -a, *ср.* мужичьё; || гру́бость, мужи́цкіе посту́пки, ухва́тки. **Gburstwa zarywać**, дѣлаться мужикова́тымъ.

Gburzanka, -i, *ж.* мужи́чка.

Gburzysko, -a, *м.* мужичи́на, мужичи́ще.

Gdakać, кудахтать, клохта́ть.

Gdak, -u, *м.* **Gdakanie**, -a, *ср.* кудахта́нье; клохта́нье.

Gdak, -a, *м.* болту́нъ, пустоме́ля.

Gdéra, Gdyra, -y, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.

Gdérać, Gdyrać, брюзжа́ть, ворча́ть, придира́ться (*къ чему́*).

Gdéracz, Gdyracz, -a, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.

Gdéraczka, Gdyraczka, -i, *ж.* ворчу́нья, кропоту́нья.

Gdéranie, Gdyranie, -a, *ср.* руга́нье, брюзжанье, ворча́нье.

Gdérliwość, Gdyrliwość, -ści, *ж.* ворчли́вость, брюзгли́вость, придирчивость.

Gdérliwy, Gdyrliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, придирчивый.

Gdula, -i, *ж.* бонкретьёнъ, родъ большихъ грушъ. *Бот.* **Gdula ziemna**, дра́ква, свино́й хлѣбъ.

Gdy, когда́, какъ, такъ какъ, е́сли, е́жели. **Podczas gdy**, въ то вре́мя, когда...., въ то вре́мя, какъ.... **Gdy go w domu nie zastał, odniósł mi list nazad**, такъ какъ онъ не засталъ его́ до́ма, то отнёсъ мнѣ письмо́ наза́дъ. **Co gdy tak jest**, потому́-что, такъ какъ. **Gdy tam nie mogłem dotrzeć**, потому́-что я не мо́гъ попа́сть туда́. **Gdy zaś nie jest pewna, że przyjedziesz**, потому́ что она не увѣрена, что ты прие́дешь. **Gdyby**, е́сли бы, когда́ бы, ра́звѣ бы.— **Lepiejby było, gdyby był tak zrobił**, было́ бы лу́чше, е́сли бы онъ такъ сдѣлалъ. **Gdyby tylko, gdybyż tylko nie zaszło nic przeciwnego**, е́сли бы то́лько не произошло́ ничего́ проти́внаго, *см.* **Jeżeli, Żeby, Oby, Bogdajby, Byle.**

Gdyra, Gdyrać, и т. д. *см.* **Gdéra, Gdérać.**

Gdyż, такъ какъ, тогда́ какъ, *см.* **Ponieważ, Albowiem.**

Gdzie, гдѣ, куда́. **Powiedz mi, gdzie on jest?** скажи́ мнѣ, гдѣ онъ? **Nie mogę iść tam, gdzie ty chcesz, muszę pójść gdzie indziej**, я не могу́ итти́ туда́, куда́ ты хо́чешь, я до́лженъ итти́ въ другое́ мѣсто. **Gdzie niegdzie**, ко́е-гдѣ. **Gdzie tylko**, куда́ то́лько. **Gdzie tylko pójdzie, wszędy się z niego śmieją**, куда́ то́лько онъ ни пойдётъ, вездѣ́ смѣ́ются надъ ни́мъ. **Gdzie tam, gdzie zaś!** быть не мо́жетъ! какъ бы не такъ!

Gdziekolwiek, гдѣ-нибу́дь, куда́-нибу́дь, куда́ то́лько. **Musi gdziekolwiek być**, гдѣ-нибу́дь онъ до́лженъ быть. **Połóż gdziekolwiek**, положи́ куда́-нибу́дь. **Gdziekolwiek pójdziesz, zastosujsię do zwyczajów miejscowych**, куда́ то́лько ты ни пойдёшь, примѣни́сь къ мѣстнымъ обы́чаямъ.

Gdzieś, гдѣ-то, куда́-то. **Czytałem to gdzieś**, гдѣ-то я читалъ э́то. **Poszedł gdzieś**, онъ куда́-то пошёлъ. **Gdzieś indziej**, гдѣ-то въ другомъ мѣстѣ.

Gęba, -y, *ж.* ротъ, уста́, глотка; || гу́бы, *мн.* **Otworzyć gębę**, откры́ть ротъ разинуть ротъ. **Pocałować w gębę**, поцѣлова́ть въ уста́, въ гу́бы. **Gadać co ślina do gęby przyniesie**, болта́ть, что вабредётъ на у́мъ. **Gębę komu zawiązać, zaszyć, zamknąć**, застáвить кого́ замолча́ть. **Wszyscy słuchali go z rozdziawionemi gębami**, всѣ слу́шали его́ съ разѣ́нутыми ртами. **Sznurować gębę**, сжима́ть гу́бы, жима́ниться. **Ledwo mu na gębę wystarcza**, ему́ едва́ достаётъ на пропита́ніе, на

хлѣбъ, онъ едва можетъ прокорми́ться. Nie mieć co do gęby włożyć, не имѣть кусо́къ хлѣба. Zatkać, zatkać komu gębę, запихáть, залúть комý ротъ (горло). Dać komu co od gęby odpadnie, на тебѣ небóже, что мнѣ негóже. *Посл.* Daleko gęba od potrawy, не хвалúсь, прéжде Бóгу помолúсь. Uderzyć kogo w gębę, дать комý по щекѣ, дать пощёчину. Gęba wojuje, szermuje, онъ берётъ горломъ, глóткою, крúкомъ. Gęby otworzyć nie umié, не умѣетъ рта равúнуть. Wyjąłeś, wziąłeś mi to z gęby, я самъ только что хотѣлъ э́то сказать, у меня́ э́то было на языкѣ. Gębę sobie kim wycierać, говорúть о кóмъ хýдо, злослóвить. Wrzeszczeć całą gębą, кричáть во всё горло, драть глóтку. Człowiek całą gębą uczony, человѣкъ вполнѣ учёный. Głupiec całą gębą, совершéнный дурáкъ. Bogacz całą gębą, богáчъ въ пóлномъ смы́слѣ. Całą gębą chwalić, хвалúть изо всѣхъ силъ, превозноси́ть до небéсъ. Dać komu gęby, дать комý поцѣлýй. Gęba rzeki, ýстье рѣки́, истóкъ. Gęba naczynia, отвéрстіе, край.

Gębacz, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ; || горлáнъ, крикýнъ.

Gębaczka, -i, *ж.* хвастýнья, самохвáлка; || горлáнья, крикýнья.

Gębal, -a, *м.* губáнъ, толстогýбый; || говорýнъ.

Gębaty, Gębiaty, Gębiasty, одýтловатый, полнощёкій.

Gębczatość, -ści, *ж. см.* **Gąbczatość, Gąbczasty.**

Gębka, Gębkarz, Gębkowatość, *см.* **Gąbka, Gąbkarz, Gąbkowatość.**

Gębny, губнóй, ýстный.

Gębować, кричáть, шумѣть на кого́, горлáнить, орáть, драть глóтку.

Gębula, -i, **Gębunia**, -ni, **Gębusia**, -si, *ж.* рóтикъ. To gębula! To gębunia! Ну, ужъ язычёкъ! вотъ такъ язычёкъ!

Gędźba, -y, *ж. Устар.* мýзыка; || гудóкъ; || погýдка.

Gędzenie, -a, *ср.* гуде́ніе.

Gędzić, Gądać, гудúть; || игрáть на какóмъ либо инструмéнтѣ.

Gędziebny, музыкáльный; || гудóчный

Gędziec, -dźca, *м.* гудóчникъ, музыкáнтъ.

Gefrajter, Gefrejter, -a, *м.* капрáлъ, ефрéйторъ.

Gefrejterski, капрáльскій, ефрéйторскій.

Gęg, -u, *м.* гоготáнье, крикъ гусéй, гусúный крикъ.

Gęgać, гоготáть; || гнусúть, въ носъ говорúть.

Gęganie, -nia, *ср.* гоготáнье; || гнусéніе.

Gęgliwy, гнусли́вый.

Gęgogłosy, Gęgnogłosy, грóмко гогочущій, пронзúтельный, рѣзкій (*голосъ или звукъ*).

Gęgot, -u, *м.* гоготáнье; || гнусарь, въ носъ говорящій.

Gęgotać, гоготáть; || гнусúть.

Gelejtcettel, -tlu, *м.* пропускнóй видъ для загранúчныхъ свидѣтельствъ.

Genealog, -a, *м.* родослóвъ, генеалóгъ.

Genealogja, -ji, *ж.* родослóвіе, генеалóгія; || родослóвная.

Genealogiczny, родослóвный, генеалогúческій.

Genealogizować, занимáться родослóвіемъ, генеалóгіею.

Generacja, -cji, *ж.* родъ, колѣно, поколѣніе; || потóмство, происхожденіе.

Generał, -a, *м.* генерáлъ. **Generał dywizji**, дивизіóнный генерáлъ, — **brygady**, брига́дный генерáлъ; — **porucznik**, генерáлъ-лейтенáнтъ;—**jazdy**, генерáлъ отъ инфантéріи, отъ кавалéріи, отъ артиллéріи; — **adjutant**, генерáлъ-адъютáнтъ;— **generał Jezuitów, Dominikanów**, генерáлъ, начáльникъ óрдена езуúтовъ, генерáлъ óрдена доминикáновъ. *Устар.* **Generał Wielkopolski**, старóста великопóльскій.

Generalja (ad), óбщіе предмéты.

Generalicja, -ji, **Generalność**, -ści, *ж.* генералитéтъ, генерáльные чины́.

Generalissimus, -a, *м.* генералúссимусъ.

Generalizować, обобщáть.

Generalizowanie, -a, *ср.* обобщéніе.

Generalnie, вообщé, óбще.

Generalność, -ści, *ж. см.* **Generalicja.**

Generalny, всеóбщій, глáвный, генерáльный.

Generałowa, -éj, *ж.* генерáльша.

Generalski, генерáльскій.

Generalstwo, -a, *ср.* генерáльство, генерáльскій чинъ; || начáльство (монáшескаго óрдена).

Geod, -u, *м.* (czerep), *Минер.* сводообрáзная пустотá въ гóрной породѣ, рудно́й мѣшкóкъ.

Geodezja, -ji, *ж.* геодéзія, землемѣріе, землемѣрная математúка.

Geognozja, -ji, *ж.* геогнóзія, землезнáніе.

Geograf, -a, *м.* геóграфъ, землеописáтель, землевѣдъ.

Geografia, -ji, *ж.* геогрáфія, землеописáніе, землевѣдѣніе.

Geograficznie, географúчески.

Geograficzny, географúческій, землеописáтельный.

Geolog, -a, *м.* геóлогъ.

Geologja, -ji, *ж.* геолóгія.

Geologiczny, геологúческій.

Geometra, -y, *м.* землемѣръ; || **Geometra górniczy**, маркшéйдеръ; || геóметръ.

Geometrja, -ji, *ж.* геомéтрія.

Geometrycznie, геометрúчески.

Geometryczność, -ści, *ж.* геометрúческая тóчность.

Geometryczny, геометрúческій. **Stosunek geometryczny**, геометрúческая про-

пóрція. Postep geometryczny, геометри́ческая погре́ссія.

Gęś -si, *ж.* гусь, *м.* гусы́ня. *Горн.* Gęś surowizny, чугу́нная плита́.

Gęścić, сгуща́ть, дѣ́лать густы́мъ.

Gęścieć, *см.* Gęsnąć.

Gęściéj, гу́ще.

Gęściejszy, бо́лѣе густо́й.

Gęściuchny, са́мый густо́й, густе́некъ.

Gęsi, гуси́ный. Gęsi pastuch, гуся́тникъ. Gęsia pastuszka, гуся́тница. Gęsie mięso, гуся́тина. Iść gęsiego, идти́ гуськóмъ. *Бот.* Gęsi groch, Gęsia noga, Gęsia stopa, лебеда́, гуси́ная ла́пка. Gęsie ziele, лапча́тникъ, гуси́ная трава́, *См.* Srebrnik.

Gęsica, -y, *ж.* ко́лпакъ, ко́лпица (*птица*).

Gęsior, -a, *м. см.* Gąsior.

Gęśl, -i, *ж.* гу́сли.

Gęsnąć, густѣ́ть, дѣ́латься, станови́ться густы́мъ, сгуща́ться; || сжима́ться, ссѣда́ться; || дѣ́латься ча́стымъ.

Gęsto, гу́сто, ча́сто, пло́тно; || тѣ́сно, сжа́то; || ту́го, твёрдо. Nasienia tego nie należy siać tak gęsto, эти сѣмена́ не слѣ́дуетъ такъ ча́сто сѣ́ять. Zboże posiane bardzo gęsto, чи́стые, густы́е хлѣба́. Kule gęsto leciały, пу́ли сы́пались гра́домъ. Sadzić krzewy gęsto, сажа́ть куста́рники оди́нъ во́злѣ друга́го. Często gęsto, о́чень ча́сто, многокра́тно.

Gęstomierz, -a, *м.* ареоме́тръ, жидкомѣ́ръ.

Gęstooki, многогла́зый. Sieć gęstooka, ча́стая сѣть.

Gęstość, -ści, *ж.* густота́, пло́тность.

Gęstowłosy, густоволо́сый.

Gęstwa, -y, *ж.* густота́, ча́ща.

Gęstwić, густи́ть, сгуща́ть, дѣ́лать густы́мъ.

Gęstwina, -y, *ж.* ча́ща, глушь, густота́ лѣ́са.

Gęsty, ча́стый, густо́й; *Физ.* пло́тный, сжа́тый; *Тип.* компа́ктный. Ciało gęste, пло́тное тѣ́ло. Sos gęsty, густо́й со́усъ. Gęsty las, густо́й, дрему́чій лѣсъ. Gęsty lud tam osiadł, тамъ посели́лось мно́жество наро́да. Gęste odwiedziny, ча́стыя посѣще́нія. Mina gęsta, fantazja gęsta, смѣ́лый, рѣши́тельный видъ. Gęsto pisać, убо́ристо писа́ть.

Giąć, гнуть, сгиба́ть, нагиба́ть, загиба́ть, склоня́ть: Giąć kolana, преклоня́ть, сгиба́ть колѣ́на. || Giąć się, гнуться, сгиба́ться, нагиба́ться, загиба́ться, склоня́ться. Gnie się jak trzcina za lada wiatrem, гнётся какъ трости́нка при малѣ́йшемъ вѣ́трѣ.

Gibać, кача́ть, колыха́ть. || Gibać się, кача́ться, колеба́ться.

Gibki, ги́бкій, укло́нчивый, ло́вкій, поворо́тливый.

Gibkość, -ści, *ж.* ги́бкость, укло́нчивость, поворо́тливость.

Gichciarz, -a, *м. Горн.* засы́пщикъ, нагру́зчикъ.

Gichta, -y, *ж.* (Nabój), *Горн.* коло́ша, засы́пъ. Gichta na wylot, коло́шникъ.

Giczał, Gidzał, -a, *м. Анат.* бе́рце, бе́рцевая кость, го́лень.

Gięcie, -a, *ср.* сгиба́ніе, сгибъ.

Giełda, -y, *ж. Ком.* би́ржа.

Giełdować, занима́ться ажіота́жемъ, торгова́ть де́нежными бума́гами.

Giełdownictwo, -a, *ср.* ажіота́жъ, торго́вля де́нежными бума́гами.

Giełdownik, -a, *м.* ажіотёръ, торгу́ющій де́нежными бума́гами.

Giełdziany, биржево́й.

Giełg, Giełk, *см.* Zgiełk.

Gienjalność, -ści, *ж.* генія́льность.

Gienjalny, генія́льный.

Gienjusz, -u, *м.* ге́ній; || духъ. Gienjusz wojenny, вое́нный ге́ній. Gienjusz języka, духъ языка́.

Gienjuszowski, генія́льный.

Gierada, -y, *ж. Стар. Юрид.* парафернáльное имѣ́ніе, же́ннино имѣ́ніе непринадлежа́щее къ ея прида́ному; || дома́шняя ру́хлядь.

Gierebować, отча́ливать, отплыва́ть отъ бе́рега.

Giergiedanowy, сдѣ́ланный изъ носоро́жковаго ро́га.

Gierka, -i, *ж.* коке́тка, любе́зница.

Giermak, -u, *м.* зипу́нъ, балахо́нъ.

Giermek, -mka, *м.* оружено́сецъ, щитоно́сецъ; || пажъ.

Giermkowstwo, -a, *ср.* до́лжность оружено́сца, щитоно́сца.

Giermkowy, принадлежа́щій оружено́сцу, щитоно́сцу.

Gierny, иго́рный, игра́льный. Dom gierny, иго́рный домъ.

Giersz, Gier, Gir, Girz, -u, *м. Бот.* снить, дя́тлица.

Gierydon, -u, *м.* одноно́жный сто́ликъ.

Gies, *см.* Giez.

Giesłko, Giesłeczka, *см.* Giezłko, Giezłeczko.

Giest, -u, *м.* тѣлодвиже́ніе, ухва́тка, жестъ. Giest nieprzymuszony, непринуждённый жестъ. Wyrazić giestami, вы́разить тѣлодвиже́ніями, показа́ть тѣлодвиже́ніями. Odznacza się dziwacznemi giestami, онъ отлича́ется стра́нными ухва́тками.

Giestykulacja, -ji, *ж. см.* Giestykulowanie.

Giestykulator, -a, *м.* имѣ́ющій привы́чку разма́хивать рука́ми.

Giestykulować, дѣ́лать тѣлодвиже́нія, разма́хивать рука́ми.

Giestykulowanie, -a, *ср.* разма́хиваніе рука́ми.

Giętki, ги́бкій; || ко́вкій, тягу́чій; || ло́вкій; || * сгово́рчивый, снисходи́тельный, укло́нчивый, пода́тливый, мя́гкій. Metale są giętkie, мета́ллы тягу́чи. To żelazo jest giętkie, э́то желѣ́зо ко́вкое. Charakter giętki, мя́гкій, пода́тливый хара́ктеръ.

Giętkość, -ści, *ж.* ги́бкость; || ко́вкость, тягу́честь; || ло́вкость; || * сгово́рчивость, снисходи́тельность, укло́нчивость, пода́тливость, мя́гкость. **Giętkość metali**, ко́вкость мета́лловъ. **Giętkość charakteru**, мя́гкость, ги́бкость хара́ктера.

Giez, Gies. -a, *м. Зоол.* о́водъ (*пасько́мое*). **Gzik**, *род.* **gzu**, бѣшенство живо́тнаго отъ укуше́нія о́вода; || * бѣшенство, неистовство, я́рость, умоизступле́ніе; || си́льная страсть (*къ чему́*); || **Gzy, -ów**, *мн.* ша́лости, глу́пости, дура́чества, сумасбро́дство. **Gzy stroić**, дѣлать глу́пости, дура́чества.

Giezłeczko, -a, *ср. см.* **Giezłko.**

Giezłko, -a, *ср.* (уменьш. отъ **Gzło**) дѣ́тское пла́тьице; || же́нская руба́шка, соро́чка.

Gigant, -a, *м.* испо́линъ, велика́нъ, гига́нтъ.

Gil, -a, *м.* снигирь (*птица*); || **Gil na nosie**, кра́сный носъ отъ хо́лода.

Gilbas, Gibas, Gilbus, -a, *м.* верзи́ла, ды́лда, жердя́й.

Gildja, -ji, *ж.* ги́льдія, торго́вый разря́дъ.

Gildyjny, гильде́йскій.

Gilotyna, -y, *ж.* гильоти́на (*орудіе сме́ртной ка́зни*).

Gilotynować, казни́ть на гильоти́нѣ, гильотини́ровать.

Gimnastyczny, гимнасти́ческій.

Gimnastyk, -a, *м.* учи́тель гимна́стики, гимна́стъ.

Gimnastyka, -i, *ж.* гимна́стика.

Gimnazjalny, гимнази́ческій.

Gimnazista, -y, *м.* гимнази́стъ, учени́къ гимна́зіи.

Gimnazistka, -i, *ж.* гимнази́стка, ученица гимна́зіи.

Gimnazjum, *ср. Нескл.* гимна́зія.

Ginąć, ги́нуть, погиба́ть; || исчеза́ть, пропада́ть, теря́ться. **Wszyscy co byli na tym okręcie zginęli**, всѣ бы́вшіе на э́томъ кора́блѣ поги́бли. **Posadziłem kilka jabłoni, ale zginęły**, я посади́лъ нѣсколько я́блонь, но они́ пропа́ли. **Zginął w tłumie**, исчезъ, пропа́лъ въ толпѣ. **Rzeka ta ginie w piaskach**, э́та рѣка́ исчеза́етъ въ пескáхъ. **Zginął mi z oczu**, я потеря́лъ его́ изъ ви́ду, онъ исчезъ изъ мои́хъ глазъ. **Zginęła mi chustka**, у меня́ пропа́лъ плато́къ. **Ginąć za kim**, ча́хнуть отъ любви́ къ кому́. **Ginąć za czém**, стра́стно жела́ть чего́. *См.* **Przepadać (za kim, za czém).**

Gips, -u, *м.* гипсъ; || ги́псовый слѣ́почекъ. **Kopalnia gipsu**, ги́псовая я́ма; || ги́псовая обжига́льня.

Gipsować, намазывать ги́псомъ, штукату́рить.

Gipsowanie, -a, *ср.* штукату́рная рабо́та.

Gipsowany, намазанный ги́псомъ, штукату́ренный.

Gipsowaty, гипсови́дный.

Gipsowy, ги́псовый.

Girafa, -y, *ж. Зоол.* жира́фъ, камелопа́рдъ.

Girlanda, -y *ж.* гирля́нда, цвѣто́чная вязь, цвѣто́чный узо́къ; || *Архит.* рѣзьба́ въ ви́дѣ цвѣто́въ и ли́стьевъ.

Giser, -a, *м.* плавильщикъ, лите́йщикъ; || *Тип.* словоли́тчикъ.

Gisernia, -ni, *ж.* плави́льня; || лите́йня, лите́йный дворъ; || *Тип.* словоли́тня.

Giserski, плави́льный, лите́йный.

Gitara, -y, *ж. Муз.* гита́ра.

Gitarzysta, -y, *м.* гитари́стъ.

Giża, -y, Gizela, -i, *ж. Анат.* коне́цъ бедра́, бе́дряной ко́сти.

Głąb, -a, *Уменьш.* **Głąbek, Głąbik, -bka**, *м.* сте́бель, капу́стная кочерыга; || *Архит.* завито́къ (*у колонны*).

Głąb', -ębi, *ж.* глубина́, глубь; || про́пасть, бе́здна, пучина; || за́дняя часть, за́дній планъ; || * осно́ва, основа́ніе, су́щность; *Юрид.* существо́ (*дѣла*). **W głębi morza**, въ морско́й глубинѣ, на днѣ мо́ря, въ морско́й пучи́нѣ. **W głąb' wpaść, wskoczyć**, упа́сть въ про́пасть. **W głębi sceny**, во глубинѣ сце́ны.

Głąbiasty, Głąbisty, стебелькова́тый, стебли́стый.

Glądać, смотрѣть, глядѣть.

Gładki, гла́дкій, ро́вный, пла́вный, теку́чій; || лощёный, полиро́ванный. **Atłas gładki**, гла́дкій атла́съ. **Powierzchnia gładka**, гла́дкая, ро́вная пове́рхность. **Płótno gładkie**, ро́вное, гла́дкое полотно́. **Papier gładki**, гла́дкая бума́га. **Płeć gładka**, нѣжное тѣло, нѣжная ко́жа. **Wino gładkie**, легкое вино́. **Wymowa gładka**, непринуждённое краснорѣчіе. **Pendzel gładki**, лёгкая, свобо́дная кисть. **Gładki styl**, пріятный, изя́щный слогъ. **Gładka twarz**, пріятное лицо́.

Gładko, gładko, ро́вно; || ло́вко, легко́, пла́вно, пріятно. **Suknia gładko leży na nim**, пла́тье гла́дко сидитъ на немъ. **Gładko pisać**, учтиво, вѣжливо, краси́во писа́ть. **Gładko się wywinął**, онъ ло́вко вы́вернулся (*изъ затрудненія*). **Umié gładko skłamać**, ло́вко умѣетъ солга́ть. **Gładko mu to idzie**, э́то ему́ хорошо́ удаётся, онъ легко́ это дѣлаетъ. **To wino gładko się pije**, э́то вино́ пьётся съ пріятностію. **Gładkobrzmiący**, сладкогла́сный, благозву́чный, краснорѣчи́вый.

Gładkomówność, -ści, *ж.* краснорѣчіе, сладкорѣчіе, витійство.

Gładkomówny, рѣчи́стый, говорли́вый, краснорѣчи́вый.

Gładkość, -ści, *ж.* гла́дкость, лоскъ, ро́вность, нѣжность, мя́гкость; || прія́тность. **Gładkość szkła**, гла́дкость стекла́. **Gładkość mowy**, пріятность языка́. **Gładkość twarzy**, пріятность лица́.

Gładnąć, дѣлаться, становиться гла́дкимъ.

Gładycz, -a, *м.* сквозня́нка, стекля́шка (*крылоно́гій моллю́скъ*); || *Област.* горшо́къ для слива́нія молока́.

Gładysz, -a, *м.* гла́дышъ, доро́дный и ста́тный мужчи́на.

Gładyszka, -i, *ж.* краса́тка, мила́шка.

Gładzenie, -a, *ср.* гла́женіе, полирова́ніе, лощёніе.

Gładzić, гла́дить, загла́живать, разгла́живать, выгла́живать; || полирова́ть, лощи́ть. **Gładzić się**, полирова́ться, лощи́ться; || * наряжа́ться, украша́ться.

Gładziciel, -a, *м.* полиро́вщикъ, гладиль́щикъ.

Gładzieć, *см.* **Gładnąć**.

Gładziucho, Gładziutko, Gładziuteńko, Gładziusieńko, Gładziuchny и т. д., *см.* **Gładki, Gładko**.

Gładzony, лощёный.

Glan, *см.* **Glon**.

Glanc, Glans, -u, *м.* гля́нецъ, лоскъ, блескъ.

Glancować, Glansować, лощи́ть полирова́ть; || *Живоп.* гласирова́ть; || *Фабр.* глянцова́ть, наводи́ть гля́нецъ (*на ткани*).

Glancowanie, Glansowanie, -a, *ср.* лощёніе, полирова́ніе.

Glancowany, Glansowany, лощёный, глянцови́тый.

Glancownik, Glansownik, -a, *м.* лощи́льщикъ.

Glancowność, Glansowność, -ści, *ср.* глянцови́тость.

Glancowny, свѣтя́щійся, блестя́щій, глянцови́тый.

Głaskać, ласка́ть, гла́дить; || льстить, ласка́тельствовать; || потво́рствовать. **Głaskać pod włos**, ласка́ть про́тивъ ше́рсти.

Głaskacz, -a, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Głaskanie, -a, *ср.* ласка́ніе, погла́живаніе руко́ю.

Głaskliwy, ла́сковый, лю́бящій ла́ски.

Glaskopf (Błyszcz żelaza), *Горн.* желѣ́зный блескъ.

Glaz, Glazur, -u, *м.* фини́фть, эма́ль (*на металлахъ*); || поли́ва, мурава́, глазу́рь (*на фарфо́рѣ, фаянсѣ*); || глазу́рь (*на зубахъ*).

Glaź, -a, *м. Горн.* балу́нъ.

Głaz, -u, *м.* ка́мень песча́никъ, песча́ный ка́мень; || точи́льный ка́мень.

Głazik, -a, *м.* кремёнь, голы́шъ, булы́жникъ. **Głazik probierski**, проби́рный осёлокъ.

Głazołomny, каменолóмный.

Głazować, мости́ть, выстила́ть ка́мнемъ.

Głazowaty, камени́стый.

Glazurować, глазу́рить, мура́вить (*посу́ду*).

Gleba, -y, *ж.* земля́; || по́ле, ни́ва.

Głębia, -bi, *ж.* глубина́, глубь; || пучи́на; || * среди́на.

Głębić углубля́ть.

Głębieć, пуска́ть сте́бли, идти́ въ ко́чни; || завива́ться.

Głębiéj, глу́бже.

Głębielisko, -a, *ср.* боло́то, то́пкое мѣ́сто.

Głębik, -a, *м.* писка́рь, песка́рь, колба́ (*рыба*).

Głębina, Głębizna, -y, *ж.* глубина́.

Głęboki, глубо́кій; || глубокомы́сленный.

Głęboko, глубо́ко; || глубокомы́сленно.

Głębokomyślność, -ści, *ж.* глубокомы́слie.

Głębokomyślny, глубокомы́сленный.

Głębokość, -ści, *ж.* глубина́, глубь; || глубо́кость (*мы́сли, зна́нія*).

Glegot, Glegotać, Glegotanie, Glegotka, *см.* **Klekot, Klekotać, Klekotanie, Klekotka**.

Glej, -u, *м.* жи́рная гли́на.

Glejt, -u, *м.* про́пускъ, пропускно́й *или* охра́нный листъ, опа́сная гра́мота, *См.* **Glid**.

Gleń, *см.* **Glon**.

Glif, -u, *м. Стол.* коро́бка; отко́сы въ стѣнѣ для двере́й *или* о́конъ.

Glin, -u, *м. Хим.* гли́ній, глинозёмъ.

Glina, -y, *ж.* гли́на.

Gliniany, гли́няный.

Gliniarnia, -i, *ж.* гли́нница.

Gliniasty, гли́нистый.

Glinka, -i, *ж.* бо́люсъ, жи́рная гли́на, печа́тная гли́на;—**ciesielska**, вапъ, кра́сная земля́, кра́сный мѣлъ *или* каранда́шъ.

Glinki, -nek, *мн.* глинокóпня, гли́нница, гли́нище.

Glinny, Glijowaty, *см.* **Gliniasty**.

Glista, -y, *ж.* глиста́. **Glista tasiemkowa, serdeczna**, плóская, ле́нточная глиста́; — **ziemna**, дождевóй червь, земляно́й червь.

Glistnik, -a, *м. Ант.* цытва́рное сѣ́мя. *См.* **Cytwar**.

Glistomorny, *Мед.* глистого́нный.

Glit, *см.* **Glut**.

Glob, -u, *м.* шаръ, земно́й шаръ, гло́бусъ.

Głobić, сжать, сжима́ть, дави́ть, тѣсни́ть.

Głód, -odu, *м.* го́лодъ.

Głodek, -dka, *м. Бот.* сухоре́брица.

Głodnie, Głodno, го́лодно.

Głodnieć, голода́ть.

Głodny, голо́дный.

Głodzić (kogo), **мори́ть го́лодомъ, заставля́ть голода́ть.**

Głóg, -ogu, *м. Бот.* боя́рышникъ (*дерево*), шипо́вникъ, я́года шипо́вника. *См.* **Cierń**.

Głogotać, клокота́ть

Głogowiec, -wca, *м.* **дневна́я ба́бочка**, мотылёкъ.

Głogowy, шипко́вый.

Glon, Glan, -u, **Gleń**, -nia, *м.* (*уменьш.* **Glonek**, -nka), **гли́нистая земля́, сутли́нокъ.**

Głonówka, -i, *ж. Зоол.* **водяно́й паучо́къ**

Głos, -u, *м.* гóлосъ, гласъ; || гóлосъ, совѣ́тъ; || * гóлосъ, мнѣ́ніе. Prosić o głos, трéбовать слóва, трéбовать быть вы́слушанным. Podnieść, spuścić głos, поднять, понúзить тонъ. Puścić głos, распустúть слухъ, молвý.

Głosek, -sku, *м.* голосóкъ.

Głosić, разглашáть, провозглашáть.

Głosiciel, -a, *м.* глашáтый, возглашáтель, провозвѣ́стникъ, вѣ́стовщúкъ вѣ́стникъ.

Głosicielka, -i, *ж.* возвѣстúтельница, провозвѣ́стница, вѣ́стовщúца, вѣ́стница.

Głosisty, голосúстый; || звýчный, грóмкій.

Głoska, -i, *ж.* бýква, лúтера.

Głośliwy, звóнкій, грóмкій; || шýмный.

Głośnia, -i, *ж. Анат.* гортáнное отвéрстіе.

Głośno, грóмко, звýчно, звóнко; || внятно, я́вственно, вслухъ; || я́вно, громогла́сно. Głośno czytać, читáть вслухъ, грóмко. Głośno się śmiać, грóмко смѣ́яться. Głośno co wyznawać, я́вно, открыто въ чёмъ сознавáться. Oświadczyć się głośno za kim, выскáзываться за кого. принимáть чью сторону, объявля́ть себя́ на чьéй сторонѣ́.

Głośność, -ści, *ж.* грóмкость, звýчность; || извѣ́стность, гла́сность, знамени́тость; || я́вность. Zyskać głośność, пріобрѣсти́ знамени́тость, сдѣ́латься знамени́тымъ. Głośność zdarzenia, общеизвѣ́стность происше́ствія.

Głośny, грóмкій, звóнкій, звýчный, зы́чный; || внятный, я́вственный; || я́вный; || громогла́сный; || знамени́тый, общеизвѣ́стный. Głośna licytacja, изýстные торги́.

Głosować, подавáть гóлосъ, подавáть мнѣ́ніе, голосовáть, вотúровать, постановля́ть, опредѣля́ть, рѣша́ть. Głosować za kim, przeciw komu, подавáть гóлосъ за кого́, прóтивъ кого́.

Głosowanie, -a, *ср.* подавáніе, подáча гóлоса, балотирова́ніе, балотиро́вка. Wezwać do głosowania (nad czém), дать on pod głosowanie, предложúть балотиро́вку.

Głosowy, голосовóй.

Głosujący, подающій гóлосъ (*при выборах*).

Głot, *см.* Glut.

Głowa, -y, *ж.* головá; || глáва, начáльникъ; || вершúна, верхýшка. Spaść głową na dół, упáсть головóю внизъ. Trupia głowa, чéрепъ мертвецá. □ to mię głowa nie boli, объ этомъ я не забóчусь. * Mieć dobrze w głowie, быть ýмнымъ.* Ma dobrze w głowie, у негó хорошó головá устрóена, онъ умёнъ. Sąd o głowie, уголóвный процéсъ. Na głowę nieprzyjaciela pobić, разбúть непріятеля нá голову. Przegrali na głowę, они разбúты нá голову. Skoczył do głowy po rozum, схватúлся за ýмъ. Moja w tém głowa, э́то ужé моя́ забóта, э́то ужé мое́ дѣ́ло. Nic nie może powiedzieć z głowy, онъ ничегó не мóжетъ сказáть самъ отъ себя́. *Посл.* Mądréj głowie dość na słowie, ýмному свúсни, а ýмный смы́слитъ. Podatek od głowy, подýшная пóдать. Głowa za głowę, мѣ́на безъ придáчи, ýхо нá ухо. *Архит.* Głowa u słupa, капитéль. Głowa makowa, мáковая голóвка, мáковка. Głowa od szpilki, булáвочная голóвка. *Горн.* Głowa, прóдъ мóлота, заты́локъ, перёдъ молотовúца. Głowa kościoła, главá цéркви. Cesarz jest głową państwa, императóръ главá государ́ства. Był głową tego przedsięwzięcia, онъ былъ распорядúтелемъ э́того предпрія́тія. Długo Wenecja była głową handlu i bogactw, Венéція дóлго была́ цéнтромъ торго́вли и богáтствъ. Położyć co w głowy, положúть что́ подъ головы. Usiadłem w głowach jego, я сѣ́лъ у его́ изголо́вья. Podług ilości głów, поголóвно.

Głowacieć, кочáниться (*о капустѣ*).

Głowacz, -a, *м. Зоол.* головáчъ, бычёкъ (*рыба*); || водяна́я я́щерица; || большáя щýка, *см.* Cwik. *Бот.* Głowacze, Głowaczki, *мн.* матéрка, мáтка.

Głowaczasty, голóвчатый, кочáнный.

Głowczyna, Głowczyzna, -y, *ж.* пéня, дéнежный штрáфъ, котóрый въ дрéвности платúла пóльская шляхта за убúйство крестья́нина; || уголóвщина.

Głoweczka, -i, *ж.* голóвка, голóвушка.

Głowi, головнóй.

Głowiasty, голóвчатый, качáнный.

Głowienka, -i, *ж.* мáленькій клинóкъ шпáги; || ружéйный ствóликъ; || головéшка; || *Бот.* Głowienki, *мн.* горлянка, черёмха.

Głowina, -y, *ж.* бѣ́дная, несчáстная головá.

Głowisty, головáстый, голóвчатый.

Głowizna, -y, *ж.* голова́, башка́. Pusta głowizna, пустáя башка́; || свúная головá; || голови́зна (*рыбы*); || *Анат.* лоды́га.

Główka, -i, *ж.* голóвка. Ładna główka, хорóшенькая голóвка; || Główka kapusty, голóвка капýсты; || *Анат.* плёшка, голóвка; || *Бот.* коробочка; || Główka świętego Jana, бѣлецы́ (*растѣніе*); || Główki kokosze, *мн.* слáдкая дя́тлина.

Główkorodny, *Бот.* луковицено́сный.

Główkowaty, *Бот.* луковицеви́дный.

Głowkowy, *Бот.* лу́ковичный, голóвчатый.

Głownia, -i, *ж.* головня́, головёшка. Głownią a mieczem kraj pustoszyć, огнёмъ и мечёмъ опустошáть край; || стéржень (*у столпá*); клинóкъ (*шпáги*), лéзвіе (*ножá*); || дýло, стволъ (*у ружья́*).

Głównie, глáвнымъ óбразомъ, главнéйше, особли́во, прéжде-всего. Głównie dowodzący, главнокомáндующій.

Głównozarządzający, **-ego**, *м.* главноуправля́ющій.

Główny, **глáвный**, основно́й. **Główne miasto**, **глáвный гóродъ**, **столи́ца**. *Муз.* **Ton główny**, **основно́й тонъ**. *Устар.* **Główna miara**, **укáзная мѣ́ра**.

Gloza, **-y**, *ж.* **толкова́ніе**, **изъясне́ніе**. **Gloza marginesowa**, **вы́носка** *или* **замѣ́тка на поля́хъ** (*кни́ги, рукописи*).

Glozna, **-y**, *ж. Анат.* **лоды́га**.

Glucyn, **Beryl**, **-u**, *м. Хим.* **глици́й** (*металлъ*).

Głuchnąć, **глóхнуть**.

Głucho, **глу́хо**, **нея́вственно**.

Głuchoniemy, **глухонѣмóй**.

Głuchość, **-ści**, **Głuchota**, **-y**, *ж.* **глухота́**.

Głuchowaty, **глуховáтый**.

Głuchy, **глухóй**.

Glukać, ворчáть, бурчáть. **Gluka mu w brzuchu**, **у него́ бурчи́тъ въ живото́**.

Glukanie, **-a**, *ср.* бурчáніе, ворчáніе.

Głupawo, **Głupowato**, **глуповáто**.

Głupawość, **Głupowatość**, **-ści**, *ж.* **глуповáтость**, **дурáчество**.

Głupawy, **Głupowaty**, **глуповáтый**, **дурáцкій**.

Głupek, **-pka**, *м.* **дурачёкъ**.

Głupi, **глу́пый**. **Głupi jak bót**, **глупъ какъ про́бка**. **Nie głupim! не такóй я дурáкъ!**

Głupiec, **-pca**, *м*, **глупе́цъ**.

Głupieć, **глупѣ́ть**, **станови́ться глу́пымъ**.

Głupio, **глу́по**.

Głupiuchno, **Głupiutko**, **Głupiusieńko**, **Głupiuteńko**, **совершéнно глу́по**, **чрезвычáйно глу́по**.

Głupiuchny, **Głupiutki**, **Głupiusieńki**, **Głupiuteńki**, **глупёхонькій**, **совершéнно глу́пый**.

Głupka, **-i**, *ж.* **ду́рочка**.

Głupość, **-ści**, *ж. ед.* **Głupstwo**.

Głupowacieć, **глупѣ́ть**, **дурѣ́ть**.

Głupowatość, **-ści**, *ж.* **Głupowaty**, *см.* **Głupawość**, **Głupawy**.

Głupstwo, **-a**, *ср.* **глу́пость**, **дурáчество**.

Głuptak, **-a**, *м.* **родъ пеликáна** (*птица*).

Głuptas, **-a**, *м.* **óлухъ**, **болвáнъ**.

Głuptawość, **-ści**, *ж.* **Głupawość**.

Głuptawy, *см.* **Głupawy**.

Głuszec, **-szca**, *м.* **глухáрь**, **глухóй тетеревъ** (*птица*).

Głuszeć, *см.* **Głuchnąć**.

Głuszyć, **заглушáть**.

lut, **-a**, *м.* **ружéйный зарядъ**; || **возгря́**, **сопля́**; || **сапъ** (*у лошади*).

Gluzować, *Устар.* **изглáживать**, **изглáдить**, *см.* **Wygluzować**.

Gmach, **-u**, *м.* **здáніе**, **строéніе**; || **громáда**.

Gmaszysty, **огрóмный**, **громáдный**.

Gmatwać, **запу́тывать**; || **снущать**, **приводи́ть въ замѣша́тельство**, **сбивáть съ то́лку** (*кого́*), *см.* **Plątać**.

Gmatwanina, **-y**, *ж.* **пу́таница**, **запу́танность**, **замѣша́тельство**.

Gmérać, **Gmyrać**, **ры́ться**, **копáться**, **ша́рить**; || **разъи́скивать**, **ломáть надъ чѣ́мъ го́лову**, **находи́ть въ чёмъ либо то́нкости**. **Gmérać w książkach**, **ры́ться**, **копáться въ кни́гахъ**. **Gmérać w języku**, **разбира́ть то́нкости языка́**. **Gmérać w tajemnicach bożych**, **вникáть въ божéственныя та́йны**.

Gméracz, **-a**, *м.* **изыскáтель**, **изслѣ́дователь**.

Gméranie, **-a**, *ср.* **изыскáніе**, **изслѣ́дованіе**.

Gméranina, **-y**, *ж.* **копотли́вость**, **мéлочность**.

Gmin, **-u**, *м.* **наро́дъ**; || **простóй наро́дъ**, **чернь**; || * **толпá**. **мно́жество**.

Gmina, **-y**, *ж.* **óбщина**, **óбщество**, **міръ**; * **гми́на**; || **сéльское óбщество**, **сéльскій міръ**; || **во́лость**. **Wójt gminy**, **гми́нный войтъ**.

Gminnie, **простонаро́дно**; || **по́шло**, **плóско**.

Gminność, **-ści**, *ж.* **простотá**, **по́шлость**, **ни́зость**, **плóскость**. **Gminność wysłowienia**, **по́шлое**, **площадно́е выраже́ніе**.

Gminny, **-ego**, *м.* (*въ дре́вней Польшѣ*), **представи́тель горожáнъ**.

Gminny, **наро́дный**, **простонаро́дный**; || **óбщинный**, **óбщественный**, **сéльскій**; || **гми́нный**, **волостнóй**. **Sąd gminny**, **гми́нный**, **волостнóй судъ**.

Gminowładnie, **демократи́чески**.

Gminowładny, **демократи́ческій**.

Gminowładzca, **-y**, *м.* **демагóгъ**, **возмути́тель**; || **предводи́тель наро́дной пáртіи**.

Gminowładztwo, **-a**, *ср.* **демократи́я**, **наро́дное правле́ніе**.

Gnać, **гнать**, **выгоня́ть**.

Gnat, **-a**, *м.* (*Уменьш.* **Gnacik**, **Gnatek**), **гóлая**, **исóхшая кость**. **Sterczą mu kości**, **онъ такъ исхудáлъ**, **что у него́ торчáтъ кости**.

Gnębić, **угнета́ть**, **преслѣ́довать**, **притѣсня́ть**.

Gnera, **-y**, *м.* **скря́га**.

Gniadosz, **-a**, *м.* **гнѣдкó**, **гнѣда́я ло́шадь**.

Gniady, **гнѣдóй**.

Gniazdeczko, **-a**, *ср.* **гнѣ́здышко**.

Gniazdo, **-a**, *ср.* **гнѣздó**; || **вы́сѣдъ**; || **родъ**, **порóда**, **отро́дье**, **семья́**, **семéйство**; || **скóпище**, **разсáдникъ**; || **лóговище**, **лóгово**, **берлóга**; || **гнѣзди́лище**. **Gniazdo sobie stać**, **вить гнѣздó**. **Gniazdo orła**, **орли́ное гнѣздó**. **Pies dobrego gniazda**, **собáка хорóшей породы**. **Wziął żonę z dobrego gniazda**, **взялъ женý изъ хорóшаго семéйства**. **Z królewskiego jest gniazda**, **онъ изъ королéвскаго дóма**, **рóда**. *Посл.* **dobrego gniazda dobre plemię**, **я́блочко отъ я́блонки** *или* **отъ дéрева не далéко откáтится**. **Całe gniazdo licha warto**, **цѣ́лое плéмя никудá не годи́тся**, **ни къ чóрту не годи́тся**. **Całego tego gniazda nienawidzę**, **ненави́жу всё э́то отро́дье**.

Ateny były gniazdem nauk i sztuk, Аѳины бы́ли разса́дникомъ нау́къ и искусствъ. **Gniazdo niedźwiedzi,** медвѣжья берло́га. **Gniazdo wężów,** гнѣзди́лище змѣй. *Бот.* **Gniazdo koralowe,** *см.* **Glistnik morski.**

Gniazdosz -a, Gniazdowiec, -wca, *м.* гнѣзда́рь (*въ соколи́номъ смыслѣ*); || * домосѣдъ.

Gniazdowy, гнѣздово́й; || **родно́й,** роди́мый.

Gnić, гнить.

Gnicie, -a, *ср.* **гніе́ніе.**

Gnida, -y, *ж.* гни́да.

Gnidosz, -a, *м. Бот.* **вши́вая трава́,** вшивѣ́ца, шелуди́вникъ.

Gnidowy, Gnidzisty, гни́дный.

Gniecenie, -a, *ср.* щемле́ніе **давле́ніе;** || *Горн.* прессова́ніе.

Gnieść, гнести́, выжима́ть, жать, дави́ть, тѣсни́ть, мѣси́ть. **Gnieść cytrynę,** выжима́ть лимо́нъ. **Trzewik mię gniecie,** башма́къ жметъ мнѣ но́гу. **Gnieść ciasto,** мѣси́ть тѣсто. **Ciężki go smutek gniecie,** его гнетётъ тя́жкое го́ре. **Gnieść karki nieprzyjaciół,** тѣсни́ть непрія́телей, пресл'ѣдовать непрія́телей по пята́мъ. || **Gnieść się,** жа́ться, прижима́ться, тѣсни́ться. **Gnieść się z czém,** до́лго вози́ться съ чѣмъ. **Już rok jak się gniecie z tém dziełem,** ужъ годъ какъ онъ во́зится съ э́тимъ дѣломъ.

Gniew, -u, *м.* гнѣвъ, се́рдце, я́рость. **Powiédział to, zrobił to w gniewie,** онъ э́то сказа́лъ, сдѣлалъ въ гнѣвѣ, въ серда́хъ. **Mieć gniew do kogo, na kogo,** серди́ться на кого́, гнѣваться. **Gniew w sercu warzyć,** пита́ть зло́бу на кого́.

Gniewać, гнѣви́ть, **сердить, раздража́ть.** || **Gniewać się,** гнѣ́ваться, серди́ться. **Gniewać się o co,** серди́ться за что́. **Gniewać się na kogo,** серди́ться на кого́. **Gniewać się z kim,** быть съ кѣмъ въ ссо́рѣ, ссо́риться.

Gniewanie, -a, *ср.* **возбужде́ніе гнѣва. Gniewanie się,** гнѣвъ, ссо́ра.

Gniewliwie, *Нар.* гнѣвли́во, въ сердца́хъ.

Gniewliwość, -ści, *ж.* скло́нность къ гнѣву, **запа́льчивость,** раздражи́тельность.

Gniewliwy, серди́тый, гнѣвли́вый, запа́льчивый, **вспы́льчивый,** раздражи́тельный.

Gniewno, гнѣвно, серди́то. **Gniewno mi (jest),** мнѣ доса́дно. **Gniewno mi było porzucić go,** мнѣ было доса́дно оста́вить его.

Gniewność, -ści, *ж.* **гнѣвли́вость, вспы́льчивость.**

Gniewny, гнѣвный, серди́тый.

Gniewosz, -a, *м.* **раздражи́тельный,** вспы́льчивый **человѣкъ.**

Gnieżdżenie się, -nia się, *ср.* высиживаніе птенцо́въ, сиди́ніе на я́йцахъ.

Gnieździć, пита́ть, таи́ть. **Gnieździć nienawiść w sercu,** пита́ть не́нависть въ се́рдцѣ. || **Gnieździć się,** гнѣзди́ться, вить гнѣздо́; || **вселя́ться** (*во что́*), **забра́ться** (*куда́*).

Gnieździsty, напо́лненный гнѣздами.

Gnilec, -lca, *м. Мед.* цынга́, цынго́тная болѣзнь, скорбу́тъ, *см.* **Szkorbut.**

Gnilizna, -y, *ж. см.* **Zgnilizna.**

Gniłka, -i, *ж.* гнилу́шка, гнилу́ха.

Gnilny, гниловатый.

Gniłość, -ści, *ж.* **гніе́ніе, гни́лость.**

Gniły, *см.* **Zgniły.**

Gniotek, -tka, *м.* **Gniotka, -i,** *ж.* лепёшка съ ма́комъ и мёдомъ; || медли́тель, *м.*, -ница, *ж.* конопу́нъ, копу́нъ, *м.* -у́нья; *ж.* || **Gniotka,** натуга (**Silenie się**).

Gnoić, гноить; || **унавожи́вать.**

Gnoisty, гнои́стый, навозный.

Gnój, -oju, *м.* гной; || навозъ, **назёмъ,** удобре́ніе; || ку́ча навозу, соръ, дрянь, грязь; || **Gnój uszny,** сѣра въ ушахъ. **Gnój oczny,** главно́й гной, *см.* **Ropa.**

Gnojkostwo, -a, *ср.* **неря́шество, неопря́тность.**

Gnojnica, -y, *ж.* помо́йная я́ма, помо́йникъ, помо́йница; || *Бот.* земляно́е ма́сло, возгри́ца, дрожа́лка.

Gnojnik, -a, *м.* **прокаже́нный;** || навозная ку́ча; || пога́нка, навозный грибъ.

Gnojny, гно́йный, гнои́стый, навозный. **Gnojne nosidło,** навозныя носи́лки. **Gnojny wóz,** навозная телѣга. **Gnojne widły,** навозныя ви́лы. **Gnojna woda,** навозная жи́жа, тукъ, назёмъ, *см.* **Gnojówka.**

Gnojowisko, -a, *ср.* **навозная ку́ча,** навозная я́ма.

Gnojówka, -i, *ж. см.* **Gnojny;** || **Gnojówki, -wek,** *мн.* бо́ковыя до́ски у навозной телѣги.

Gnojownik, -a, *м.* **во́зчикъ навоза, навозникъ.**

Gnojowy, навозный.

Gnojstwo, -a, *ср. см.* **Gnojkostwo.**

Gnus, -a, *м.* **лѣнивецъ, трусъ, тунея́децъ.**

Gnuśliwie, *см.* **Gnuśnie.**

Gnuśliwość, -ści, *ж.* **лѣность, тунея́дство.**

Gnuśliwy, лѣни́вый, неповоро́тливый, ва́лый.

Gnuśnie, ва́ло, лѣни́во; || **трусли́во,** по́дло, ни́зко.

Gnuśnieć, лѣни́ться, безде́льничать, опуска́ться.

Gnuśnik, -a, *м.* **лѣнта́й,** безде́льникъ.

Gnuśno, Gnuśnie, лѣни́во, пра́здно. **Żyć gnuśnie,** вести́ пра́здную, лѣни́вую жизнь.

Gnuśność, -ści, *ж.* **лѣность, лѣнь,** пра́здность, шалбе́рство.

Gnuśny, лѣни́вый, пра́здный; || **низкій,** по́длый.

Gnyp, -a, *м. Сапож.* **рѣза́къ,** кривой **ножъ.**

Gocki, готи́ческій; || **стари́нный. Pismo gockie,** готи́ческій шри́фтъ; || *Археол.* **готи́ческій родъ.**

Godło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || зна́мение; || предзнаменова́ніе; || эмбле́ма, си́волъ; || атрибу́тъ, при́знакъ; || девизъ, кра́ткое изрече́ніе; || люби́мая погово́рка.

Godnie, **Godno**, досто́йно, достодо́лжно.

Godność, -ści, *ж.* досто́инство, вели́чіе; || ва́жность; || санъ, высшая до́лжность; || фами́лія, про́звище. **Mówić z godnością**, говори́ть съ досто́инствомъ, **Wysokie godności piastować**, исполня́ть, занима́ть высшія до́лжности. **Jak godność Pańska?** съ кѣмъ имѣю честь говори́ть? **Jak się Pan nazywasz?** какъ ва́ша фами́лія, какъ вы называ́етесь?

Godnostka, -i, *ж.* мелова́жная заслу́га, мелова́жное досто́инство; || посре́дственность.

Godny, досто́йный; || че́стный, благоро́дный; || досто́йный уваже́нія.

Godowanie, -a, *ср.* пирова́ніе, пи́ршество; || по́дчиваніе, угоще́ніе.

Godować, пирова́ть, бра́жничать; || по́дчивать, угоща́ть.

Godownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ; || задаю́щій пиръ; || гость, собесѣ́дникъ, собуты́льникъ.

Godowny, **Godowy**, пи́ршественный, бра́чный, сва́дебный.

Gody, -ów, *мн.* пиръ, сва́дебный пиръ, пра́здненство, Рожде́ственскій пра́здникъ. **Gody wyprawiać**, справля́ть сва́дьбу. *Посл.* **Dziś gody, jutro głody**, сего́-дня пиру́шка, за́втра голоду́шка

Godzenie, -nia, *ср.* снаро́вка, прице́ливаніе; || нанима́ніе (*слу́ги*); || уговоръ.

Godzić, соглаша́ть, примиря́ть; **godzić kogo z kim**, нанима́ть (*слу́гу*); договарива́ться, услов́ливаться съ кѣмъ. **Godzić strony**, мири́ть, соглаша́ть сто́роны. **Godzić kogo czém**, уда́рить кого́ чѣмъ. **Godzić na kogo**, замаха́иваться. **Godzić na co**, мѣтить во что́, стреми́ться къ чему́, замышля́ть. **Godzić się z kim**, договарива́ться, услов́ливаться; || соглаша́ться, мири́ться. **Dzieci kłócą się i godzą dziesięć razy na dzień**, дѣти ссо́рятся и дѣсять разъ въ день мира́ются. **Godzić się czemu, do czego**, годи́ться, быть го́днымъ. **Nie godzi się do wojny**, онъ не годи́тся на войну́.

Godziciel, -a, *м*, примири́тель.

Godzicielka, -i, *ж.* примири́тельница.

Gofry, -ów, *мн.* ва́фли, *см.* **Andrót**.

Gogołka, -i, *ж.* за́вязь плода́, зароды́шъ, голо́вка.

Goić, заживля́ть (*ра́ну*). излѣчивать. **Goić się**, заживáть, затя́гиваться. **Rana się goi**, ра́на заживáетъ, затя́гивается.

Gojenie, -a, **Gojenie się**, *ср.* лече́ніе, излече́ніе.

Goisty, заживля́емый.

Gołąb', -ębia, *м.* го́лубь;—**czubaty**, хохла́тый го́лубь, козы́рный го́лубь,—**garłacz**, побо́стый го́лубь.

Gołąbek, -bka, *м.* голубо́къ; || *Бот.* волну́ха, волжа́нка (*гриб*).

Gołąbię, -cia, **Gołąbiątko**, -tka, *ср.* голубёнокъ, голубо́чекъ.

Gołąbka, -i, **Gołębica**, -y, *ж.* голу́бка, голуби́ца.

Golanka, -i, *ж. см.* **Gogołka**, **Gałuszka**.

Golarnia, -ni, *ж.* цыру́льня.

Golarski, цыру́льничій.

Golarz, -a, *м.* цыру́льникъ, брадобре́й.

Gołębi, голуби́ный.

Gołębiarz, -a, *м*, голуба́тникъ, люби́тель голубе́й.

Gołębiarka, -i, *ж.* голуба́тница, занима́ющаяся разведе́ніемъ голубе́й.

Gołębica, *см.* **Gołąbka**.

Gołębiczka, -i, *ж.* молода́я голу́бка, са́мка го́лубя.

Gołębiczy, голуби́ный.

Gołębię, -ęcia, *ср.* голубо́къ.

Gołębieniec, **Gołębiniec**, -ńca, **Gołębnik**, -a, *м.* голуба́тня.

Golec, -lca, *м.* голы́шъ, бѣдня́къ.

Golec, плѣши́вѣть, голѣть, оголѣ́ть.

Gołek, -łka, *м. см.* **Golec**.

Goleń, -ni, *ж.* го́лень; || **Goleń złota, srebra**, слитокъ зо́лота, серебра́.

Golenie, -a, *ср.* бритье.

Goleniec, -ńca, *м.* молокосо́съ.

Goleniowy, колѣнный. *Анат.* **Czaszka goleniowa**, колѣнная ча́шка.

Golf, -u, *м.* зали́въ, лима́нъ.

Gołgotać, кулдыка́ть (*объ индюкѣ*).

Goliacki, гига́нтскій, исполи́нскій.

Goliasz, **Goliat**, -a, *м.* велика́нъ, гига́нтъ, исполи́нъ.

Golibroda, -y, *м.* брадобре́й, цыру́льникъ.

Golić, брить бо́роду; || стричь (*овецъ*); || * тяну́ть, попива́ть (*вино*). — **Golić się**, бри́ться.

Golizna, -y, *ж.* пусто́е, незасѣянное мѣсто; || голь, нищета́, убо́жество.

Gołka, **Gółka**, -i, *ж.* го́лое тѣло, за́дняя часть го́лаго тѣла; || пшени́ца, имѣющая колосья безъ осте́й; || **gołka**, **gułka muzyczna**, цѣлая но́та; || (*въ карт. игрѣ*) бубно́вая осмёрка.

Golnąć, уда́рить, хвати́ть, тре́снуть кого́; || вы́пить одни́мъ ра́зомъ, хвати́ть.

Goło, го́ло, нагишо́мъ. **Goło być**, быть го́лымъ. **Goło koło niego**, у него́ нѣтъ ни гроша́.

Gołobrody, безборо́дный, обри́тый.

Gołocić, обнажа́ть, отнима́ть, лиша́ть.

Gołogłów, -owa, *м*, плѣши́вый, лы́сый, плѣша́къ, плѣши́вецъ; || *Зоол.* вахня́ (*рыба*).

Gołogon, голохво́стый.

Gołoledzia, -ni, **Gołoledź**, -i, *ж* гололе́дица.

Gołość, -ści, *ж.* голь, нагота́, нищета́.

Gołosłowny, голосло́вный, бездоказа́тельный.

Gołota, -y, *ж.* голь, нищета́; || голя́къ, голы́шъ.

Gołowąs, -a, **Gołowąsy**, *м.* неимѣющій усо́въ; || молокосо́съ.

Goluchny, Golutki, Golusieńki, Goluteńki, голёхонькій.

Goły, го́лый; || босо́й; || откры́тый, обнажённый. **Z gołą głową,** съ непокры́той, обнажённой голово́ю. **Pójść z kim na gołe łby,** схвати́ться съ кѣмъ въ рукопа́шный бой. **Gołe nogi,** босы́я но́ги. **Z gołemi rękami,** съ пусты́ми рука́ми. **Gołe pole,** чи́стое, невыро́сшее по́ле. **Goły papier,** чи́стая, неисписанная бума́га. *Посл.* **Goły jak święty turecki,** голъ какъ со́колъ.

Gołysz, -a, *м.* голы́шъ, голя́къ.

Gomółka, -i, *ж.* (*Уменьш.* **Gomółeczka, -i,** *ж.*), каты́шъ, катышёкъ изъ творо́жнаго сы́ра.

Gomoły, обо́рванный, обло́манный; || тупо́й. **Drzewo gomołe,** безли́ственное де́рево. **Kłos gomoły,** го́лый ко́лосъ, неости́стый.

Gomon, -u, *м.* гамъ, шумъ споръ.

Gomonić się, шумѣ́ть, брани́ться, ссо́риться.

Gomonny, неугомо́нный, блажно́й, вздо́рливый.

Gon, -u, *м.* го́нка, тра́вля, охо́та; || **Bobrowy gon,** бобро́вая нора́.

Gońba, -y, *ж. см.* **Gonitwa.**

Gońca, -y, *м.* гоне́цъ; || охо́тникъ; || гони́тель; || го́нчая соба́ка.

Gonciany, го́нтовый. **Dach gonciany,** кры́ша покры́тая го́нтомъ.

Gonciarz, -a, *м.* гонтовщи́къ.

Gończy, го́нчій, бѣгово́й; || карусе́льный. **Zbroja gończa,** карусе́льное *или* тупо́е ору́жіе. **Gończy pies,** го́нчая соба́ка, *см.* **Ogar.**

Gonić, гнать, гоня́ть, догоня́ть; || добива́ться, домога́ться, гна́ться, гоня́ться; || бѣжа́ть, бѣ́гать, торопи́ться, спѣши́ть; || преслѣ́довать. **Gonić kogo, za kim,** преслѣ́довать кого́, гоня́ться за кѣмъ. **Odjechał, goń go,** онъ уѣ́халъ, догони́ его́. **Gonić nieprzyjaciela,** преслѣ́довать, гнать непрія́теля. **Gonić zająca,** гна́ться за за́йцемъ. **Gonić za sławą,** гоня́ться за сла́вою, иска́ть сла́вы. **Wiatr gonić,** бить баклу́ши, грани́ть ка́мни. **Gonić kogo do czego,** понука́ть кого́ къ чему́. **Gonić na ostre,** спо́рить, состяза́ться. **Gonić na co,** стреми́ться къ чему́. **Gonić na swoję zgubę,** стреми́ться къ свое́й поги́бели, иска́ть свое́й поги́бели. **Resztą gonić, ostatkiem gonić,** употребля́ть послѣ́днія сре́дства, добива́ть до оста́тка. **Gonić się z kim,** бѣ́гать съ кѣмъ вза́пуски, наперéры́въ. **Gonić się za czém,** гоня́тся за чѣмъ, стреми́ться къ чему́.

Gonićiel, -a, *м.* гони́тель, преслѣ́дователь.

Goniec, -ńca, *м.* гоне́цъ, ѣздово́й, верхово́й; || вѣ́стникъ, предвѣ́стникъ, предте́ча. **Gońce wiosny,** предвѣ́стники весны́.

Gonienie, -a, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня.

Goniony, преслѣ́дуемый, гоня́емый. **Grać w gonionego,** бѣ́гать вза́пуски.

Gonitwa, -y, *ж.* ска́чка, бѣгъ; || риста́лище, по́прище. **Gonitwa na ostre,** бой на копья́хъ.

Gont, -a, *м.* гонтъ, гонти́на, дра́ни́ца.

Gontal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gontarz, -a, *м. см.* **Gonciarz.**

Gontowy, го́нтовый.

Góra, -y, *ж.* гора́; || верхъ; || черда́къ (*подъ кро́влею до́ма*). **Złote góry komu obiecywać,** сули́ть кому́ золоты́я го́ры. **Łańcuch gór, pasmo gór,** го́рный хребе́тъ. * **Spoglądać z góry na kogo,** смотрѣ́ть на кого́ свысока́. **Akcje bardzo poszły w górę,** а́кціи подняли́сь о́чень высо́ко. **Patrzeć w górę,** смотрѣ́ть вверхъ. **Napisz to u góry,** напиши́ э́то свéрху. **Odebrać rozkaz z góry,** получи́ть повелѣ́ніе свы́ше. **Iść w górę,** подыма́ться, возвыша́ться, итти́ впередъ. **Z góry na kogo wsiąść, powstać,** напа́сть, напусти́ться на кого́ свысока́, стро́го, суро́во. **Z górą mierzyć,** мѣ́рять съ изли́шкомъ, съ ве́рхомъ. **Trzysta rubli z górą,** три́ста рубле́й сли́шкомъ. **Ma lat pięćdziesiąt z górą,** ему́ сли́шкомъ пятьдеся́тъ лѣтъ, свы́ше, бо́лѣе пятидесяти́ лѣтъ. **Górę brać, wziąć, mieć (nad kim, nad czém),** превыша́ть, превозмога́ть кого́, бра́ть, одержа́ть верхъ надъ кѣмъ, надъ чѣмъ. **Górą nasi!** на́ши взя́ли верхъ! на́ши побѣди́ли! побѣ́да за на́ми! **Zacząć rzecz z góry,** нача́ть разска́зъ свысока́. **Czytaj z góry,** чита́й снача́ла. **Z góry zaliczyć,** заплати́ть впередъ. **Płacić z góry za rok,** плати́ть за́ годъ впередъ.

Gorąco, жа́рко; || горячо́, пы́лко, пла́менно, ре́вностно, усе́рдно. **Gorąco mi,** мнѣ жа́рко. **Gorąco mi w głowę,** у меня́ жаръ въ головѣ́, у меня́ гори́тъ голова́. **Gorąco kąpany,** пы́лкій, горя́чій, живо́й какъ ого́нь. **Gorąco chodzić za czém,** усе́рдно хлопота́ть о чёмъ. **Gorąco wziąć się do czego,** горячо́ взя́ться за что́. **Gorąco kochać,** пла́менно люби́ть. **Gorąco prosić kogo,** усе́рдно проси́ть кого́.

Gorąco, -a, *ср.* жаръ, зной.

Gorącokrwisty, имѣ́ющій горя́чую кровь.

Gorącość, -ści, *ж.* жа́ръ, пылъ, зно́й; || горя́чность, пы́лкость. **Gorącość słońca,** со́лнечный жаръ. **Gorącość serca,** серде́чная теплота́. **Gorącość młodzieńcza,** ю́ношескій жаръ, ю́ношеская горя́чность, пы́лкость.

Gorący, горя́чій; || жа́ркій, зно́йный; || пы́лкій, пла́менный; || * настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный. **Dzień był bardzo gorący,** день былъ о́чень жа́ркій, о́чень зно́йный. **Gorący piec,** горя́чая пе́чка. **Pić gorące, jeść gorące,** пить горя́чее, ѣсть горя́чее. **Gorący koń,** горя́чая ло́шадь. **Charakter gorący,** пы́лкій хара́-

кте́ръ. **Gorące życzenie**, пла́менное жела́ніе. **Gorąca miłość**, пла́менная любо́вь. **Gorące napoje, gorączie napitki.** Горя́чіе напи́тки. **Gorący interes**, безотлага́тельное де́ло. **Pas gorący**, жа́ркій по́ясъ (*земли*). **Złapać, zastać kogo na gorącym uczynku**, захвати́ть кого́ на са́момъ преступле́ніи, на ме́стѣ преступле́нія.

Gorączka, -i, *ж.* лихора́дка, горя́чка; || жа́ръ. **Gorączka, ciągła**, продолжи́тельная лихора́дка. **Żółciowa gorączka**, жёлчная, воспали́тельная лихора́дка. **Zgniła gorączka**, гнила́я горя́чка. **Gorączka trawiąca**, изнури́тельная лихора́дка. **Gorączka trzydniowa**, перемежа́ющая лихора́дка; || * **Gorączka, człowiek gorący**, горя́чка, горя́чій, вспы́льчивый человѣ́къ; || горя́чность, жаръ, вспы́льчивость.

Gorączkowy, gorącześny, горя́чешный, лихора́дочный.

Góral, -a, *м.* го́рецъ, го́рный, наго́рный жи́тель.

Góralka, -i, *ж.* го́рная, нагорная жи́тельница.

Góralski, го́рный, нагорный. **Po góralsku**, по обычаю го́рныхъ жи́телей.

Gorczyca, -y, *ж. Бот.* горчи́чное сѣ́мя; || горчи́ца.

Gorczycznik, -a, *м. Бот.* полева́я горчи́ца, ди́кая горчи́ца, сурѣ́пица.

Gorczyczny, горчи́чный.

Gorec, *см.* **Gorzeć**.

Gorejący, горю́чій, пы́лкій, пыла́ющій, пла́менный, пламенѣющій. **Wyobraźnia gorejąca**, пы́лкое, пла́менное воображе́ніе. **Głownia gorejąca**, пыла́ющая голов-ня́. **Spojrzenia gorejące**, пла́менные взгля́ды. **Serce gorejące miłosierdziem**, се́рдце пламенѣ́ющее милосе́рдіемъ.

Gorgolić się, Gorlić się, сѣтовать, ропта́ть, негодова́ть, брани́ть, журі́ть.

Górka, -i, *ж.* го́рка, приго́рокъ, бугоро́къ, хо́лмикъ.

Górkowatość, -ści, *ж.* гори́стость, холми́стость.

Gorlić, напѣва́ть, пѣть въ полго́лоса; || дѣлать тре́ли, пѣть съ тре́лями.

Gorliwie, усе́рдно, ре́вностно, неутоми́мо, неусы́пно.

Gorliwiec, -wca, *м.* побо́рникъ, ревни́тель.

Gorliwość, -ści, *ж.* усе́рдіе, ре́вность, рве́ніе, стара́ніе, забо́тливость. **Gorliwość o dobro publiczne**, забо́тливость о всеобщемъ бла́гѣ. **Gorliwość o wiarę**, усе́рдіе къ вѣ́рѣ.

Gorliwy, усе́рдный, ре́вностный, стара́тельный, забо́тливый.

Górnica, -y, *ж.* за́дняя часть, (*телёнка, ди́кой козы*).

Górnictwo, -a, *ср.* го́рное де́ло, го́рное иску́сство, го́рное произво́дство; || рудоко́пня.

Górniczy, го́рный, горнозавóдскій, рудоко́пный. **Prawo górnicze**, го́рный уста́въ, го́рное пра́во. **Urzędnik górniczy**, горнослужа́щій.

Górnik, -a, *м.* рудоко́пъ, горнорабо́чій.

Górno, Górnie, высо́ко, возвы́шенно, надо́то, напы́щенно. **Górno o sobie trzymać**, высоко́ о себѣ́ ду́мать. **Górnie mówić, pisać**, напы́щенно говори́ть, писа́ть. **To dla mnie za górno**, э́то для меня́ сли́шкомъ высо́ко, возвы́шенно.

Górnolotny, Górolotny, вы́спренній, вели́чественный, высокопа́рный, высокола́тающій, паря́щій, возвы́шенный; || **Orzeł górnolotny**, высо́ко паря́щій орёлъ. **Umysł górnolotny**, возвы́шенный духъ.

Górność, -ści, *ж.* возвы́шенность, вы́спренность, вели́чественность; || **надме́нность**, го́рдость, высокоме́ріе.

Górny, го́рный; || ве́рхній; || **высо́кій**, возвы́шенный; || высокопа́рный, наду́тый. **Mieszkańcy górni**, го́рные жи́тели. **Górne piętro**, ве́рхній этажъ. **Górny Szląsk**, Ве́рхняя Силе́зія. **Górny sąd**, вы́сшій судъ. **Górne myśli**, возвы́шенныя мы́сли. **Styl górny**, высокопа́рный, наду́тый слогъ. **Górne wyrażenie**, наду́тое выраже́ніе. **Lot górny**, возвы́шенный полётъ. **Pieczeń górna**, *см.* **Górnica**.

Górotwor, -u, *м.* го́рная поро́да.

Górować, возноси́ться, возвыша́ться, поднима́ться. *Банк.* повыша́ть (*фонды*); || одержи́вать верхъ, превосходи́ть, госпо́дствовать; || *Астрон.* проходи́ть че́резъ меридіа́нъ; || **Punkt górujący**, вы́сшая то́чка. **Od północy dwie wyniosłości górują nad miastem**, двѣ возвы́шенности съ сѣ́вера госпо́дствуютъ надъ го́родомъ.

Górowanie, -a, *ср.* возвыше́ніе, приподня́тіе; || повыше́ніе (*фондо́въ*); || возвышенность, высота́; || *Астрон.* прохожде́ніе свѣти́ла че́резъ меридіа́нъ, высота́ (*экватора, по́люса*); || *Фортиф.* госпо́дствующая возвы́шенность.

Gors, -u, *м.* ту́ловище, станъ; || корса́жъ, та́лія; || грудь, пе́я (*у же́нщинъ*); || брыже́йка, сдоръ (*у быко́въ, бара́новъ*), *см.* **Kryza**.

Gorset, -u, *м.* корсе́тъ.

Gorsować się, обнажа́ть, открыва́ть грудь и пле́чи.

Gorszący, соблазни́тельный, неприли́чный.

Gorszeć, по́ртиться, повреждаться, ухудша́ться.

Gorszenie, -a, *ср.* по́рча, поврежде́ніе, развраще́ніе, ухудше́ніе, *см.* **Zgorszenie**.

Gorszy (*Сравн. ст.* отъ **Zły**), ху́дшій. **To wino gorsze jeszcze od tamtego**, э́то вино́ ещё ху́же того́. **Gorszy strach, niż sama bieda**, страхъ въ ожида́ніи бѣ́ды пу́ще са́мой бѣ́ды. **Kto przebiera, gorsze dostaje**, кто мно́го разбира́етъ, тому́ ху́дшее достаётся. **Brzydka jest, a co gorsza zła**, она́ безобра́зна, но что всего́ ху́же —зла. **Co najgorszego może wypaść, zdarzyć się**, са́мое худо́е что мо́жетъ слу-

чи́ться.... **W najgorszym razie**, на са́мый худо́й коне́цъ, по ме́ньшей мѣрѣ, въ кра́йнемъ слу́чаѣ.

Gorszyć, по́ртить, искажа́ть; || развраща́ть; || соблазня́ть, оболща́ть, приводи́ть въ соблазнъ; || оскорбля́ть, приводи́ть въ негодова́ніе. **Gorszy mię taka mowa**, така́я рѣчь приво́дитъ меня́ въ негодова́ніе. **Gorszyć się**, оскорбля́ться, приходи́ть въ негодова́ніе; || соблазня́ться.

Gorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, оболсти́тель, разврати́тель.

Gorycz, -y, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || огорче́ніе, го́речь, прискорбіе; || язвительность. **Mówię ci o tém z goryczą serca**, я говорю́ тебѣ́ объ э́томъ съ сердеч́ной го́рестію. **Goryczą zaprawiać czyje życie**, причиня́ть кому́ огорче́ніе въ жи́зни.

Goryczka, -i, *ж. Бот.* горчи́нка. **Goryczka czerwona**, золототы́сячникъ. **Goryczka krzyżowa**, сокóлій перелётъ.

Gorycznik, -a, *м. Бот.* горчи́никъ, свиной хлѣбъ.

Gorzała, -y, *ж.* сиву́ха, вини́ще, проста́я во́дка. **Gorzała z niego bucha**, отъ него́ несётъ сиву́хою, такъ и разитъ сиву́хою, вини́щемъ.

Gorzałczany, во́дочный; || винокуре́нный. **Gorzałczany pijak**, го́рькій пья́ница.

Gorzałczysko, -a, *ср.* сиву́ха, водчо́нка, *см.* **Gorzała**.

Gorzałeczka, -i, *ж.* во́дочка.

Gorzałka, -i, *ж.* хлѣбное вино́, во́дка, *см.* **Palanka, Wódka**.

Gorzałkoś, -sia, *м.* пья́нчу́га.

Gorzalnia, *см.* **Gorzelnia**.

Gorzczéj, сравнит. ст. отъ **Gorzko**, *см.* э́то сло́во.

Gorzczyć, сдѣлать го́рькимъ.

Gorzeć, Goreć, горѣть; || пыла́ть; || тепли́ться. **Budynek zgorzał**, строе́ніе сгоре́ло. **Widziano zdaleka gorejące okręty**, и́здали ви́дны бы́ли пыла́ющіе корабли́. **Przed tym obrazem ustawicznie lampa gore**, пе́редъ э́тимъ о́бразомъ постоя́нно тепли́тся лампа́да. **Goreć do kogo**, пламенѣть любо́вью къ кому́. **Goreje żądzą chwały**, онъ пла́менно стреми́тся къ сла́вѣ.

Gorzéj, хýже. Gorzéj są z sobą niż kiedykolwiek, они́ въ бо́лѣе ху́дшихъ отношéніяхъ ме́жду собо́ю не́жели когда́-либо. **Tém gorzéj**, тѣмъ хýже. **Robić jak można najgorzéj**, дѣлать какъ мо́жно хýже. **I tak nie najgorzéj**, и такъ ещё не ху́до.

Gorzelina, -y, *ж.* **Gorzelisko, -a**, *ср.* пепели́ще, пожа́рище, погорѣлое мѣсто; || костёръ (**stos drewny**).

Gorzelnia, -ni, *ж.* винокýрня, во́дочный, винокуре́нный заво́дъ; || винокуре́ніе; || **Gorzelnia dystyllowań**, перекýръ.

Gorzelniany, во́дочный, винокуре́нный.

Gorzelnictwo, -a, *ср.* винокуре́ніе.

Gorzelnik, -a, *м.* винокýръ, винокýренный заво́дчикъ.

Gorzelny, винокýренный.

Gorzelny, -ego, *м.* винокýренный заво́дчикъ, распоряди́тель винокýрни.

Gorzkawość, -ści, *ж.* горьковáтость.

Gorzkawy, горьковáтый.

Gorzki, го́рькій; || жáлобный, жáлостный, плачéвный, печáльный, прискóрбный, го́рестный. **Gorzkie żale**, жáлобы, сѣтованія. **Gorzkie wspomnienia**, прискóрбныя воспоминáнія. **Gorzkie łzy**, го́рькія слёзы.

Gorzkliwość, Gorzkliwy, *см.* **Gorzkawość, Gorzkawy**.

Gorzknąć, Gorzknieć, дѣлаться го́рькимъ, горчáть, го́рькнуть.

Gorzko, го́рько; || го́рестно, прискóрбно; || тя́жко, тяжелó, тя́гостно, тру́дно. **Gorzko co przygrawić**, придáть го́рькій вкусъ чему́. **Żalić się gorzko**, го́рько жáловаться. **Bardzo mi o nim gorzko wspominał**, онъ упоминáлъ мнѣ о нёмъ съ го́речью, съ прискóрбіемъ. **Gorzko mi to przyszło**, тяжелó мнѣ э́то достáлось, съ большúмъ трудóмъ. **Gorzko zapracowany grosz**, съ трудóмъ нáжитыя дéньги.

Gorzkość, -ści, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || го́речь, прискóрбіе.

Gorzyknot, *Бот. см.* **Knotnica**.

Gorzykwiat, -u, *м. Бот.* стародýбка, желтоцвѣтъ, зáячій макъ.

Górzysko, -a, *ср.* большáя горá.

Górzysto, горúсто.

Górzystość, -ści, *ж.* горúстость, горúстая мѣстность, горúстая повéрхность землú; || цѣпь горъ.

Górzyzna, -y, *ж.* горúстость, горúстая странá.

Gość, -ścia, *м.* гость; || посѣти́тель, пріѣзжій. **Częstować gości**, по́дчивать гостéй. **Wiele gości przybyło do naszego miasta**, въ нашъ го́родъ прúбыло мнóжество посѣти́телей. **Gość kobieta**, го́стья.

Gościć, гости́ть, быть у кого́ въ гостя́хъ; || обита́ть, остана́вливаться, пребывáть. **Gościć w czyjém sercu**, обладáть чьимъ сéрдцемъ.

Gościna, -y, *ж.* гощéніе, пребывáніе въ гостя́хъ, визúтъ. **Ja tu jestem tylko w gościnie**, я здѣсь тóлько въ гостя́хъ. **Przyjąć kogo w gościnę**, принимáть, помѣщáть у себя́ (*кого́*). **Uczęszczać do kogo w gościnę**, чáсто посѣщáть кого́. **Stawać** (*gdzie*) **gościną**, остана́вливаться (*гдѣ*), помѣщáться. **W gościnę jechać**, ѣхать въ го́сти. **Publiczna gościna**, гости́ница, трактúръ.

Gościniec, -ńca, *м.* большáя дорóга. **Gościniec bity**, проѣзжая дорóга; || гости́нецъ (**podarunek z podróży**).

Gościnne, -ego, *ср.* плáта за постóй въ гости́ницѣ.

Gościnnie, гостепріи́мно, радýшно.

Gościnność, -ści, *ж.* гостепріи́мство, хлѣбосо́льство.

Gościnny, гостепріи́мный; || гости́нный. **Gościnny pokój,** гости́нная ко́мната, гости́нная. **Stół gościnny,** о́бщій столъ. **Człowiek bardzo gościnny,** человѣкъ о́чень гостепріи́мный.

Gospoda, -y, *ж.* гости́нница, постоя́лый дворъ, трактиръ; || помѣще́ніе, жили́ще. **Być, stać gospodą u kogo,** занима́ть у кого́ кварти́ру, помѣще́ніе; жить, стоя́ть у кого́.

Gospodarczy, хозя́йственный, экономи́ческій; || бережли́вый, распоряди́тельный.

Gospodarka, *см.* **Gospodarstwo.**

Gospodarnie, хозя́йственнымъ о́бразомъ, экономи́чески; || бережли́во.

Gospodarność, -ści, *ж.* бережли́вость, домови́тость; || экономія.

Gospodarny, бережли́вый, экономный.

Gospodarować, хозя́йничать, занима́ться хозя́йствомъ.

Gospodarowanie, -a, *ср.* по́льзованіе (*землёю*), хозя́йство, домово́дство, завѣ́дываніе хозя́йствомъ.

Gospodarski, хозя́йскій; || хозя́йственный, экономи́ческій. **Gospodarskie zdrowie!** за здоро́вье хозя́ина! **Gospodarska córka,** хозя́йская дочь. **Księgi gospodarskie,** расхо́дныя кни́ги. **Nauka gospodarska,** нау́ка о хозя́йствѣ. **Gospodarskie sprzęty,** дома́шняя у́тварь, посу́да. **Zatrudnienia gospodarskie,** хозя́йственныя заня́тія, заня́тія по хозя́йству. **Po gospodarsku,** хозя́йственно, бережли́во, экономно.

Gospodarstwo, -a, *ср.* хозя́йство, домово́дство; || экономія. **Gospodarstwo domowe,** дома́шнее хозя́йство. **Gospodarstwo wiejskie,** се́льское хозя́йство. **Zdać na kogo gospodarstwo,** поручи́ть кому́ хозя́йство. **Gospodarstwo prowadzić,** вести́ хозя́йство, управля́ть хозя́йствомъ.

Gospodarz, -a, *м.* хозя́инъ; || экономъ.

Gospodarzyć, *см.* **Gospodarować.**

Gospodka, -i', *ж.* небольша́я гости́нница, небольшо́й постоя́лый дворъ.

Gospodny, принадлежа́щій къ гости́ницѣ, къ постоя́лому двору́.

Gospodyni, -ni, *ж.* хозя́йка; || экономка, ключница.

Gosposia, -i, *ж. Умен.* хозя́юшка.

Gotard, Gotart, -a, *м.* собств. и́мя *Готта́рдъ. Послов.* **Znalazła Marta swego Gotarta,** рыба́къ рыба́ка ви́дитъ издалека́.

Gotczyzna, -y, *ж. Архит.* готическій родъ, готи́ческій стиль; || готи́ческое письмо́.

Gotów, *см.* **Gotowy.**

Gotować, приготовля́ть, гото́вить; || стря́пать (*кушанье*), вари́ть, гото́вить. **Przygotuj wszystko co trzeba do drogi,** пригото́вь всѣ что ну́жно въ доро́гу. **Ten kucharz dobrze gotuje,** э́тотъ по́варъ хорошо́ гото́витъ, стря́паетъ. **Gotować kogo na śmierć,** пригото́вить кого́ къ сме́рти, напу́ствовать къ сме́рти. || **Gotować się,** приготовля́ться, гото́виться; || кипѣ́ть. **Gotuje się we mnie, kiedy coś podobnego słyszę,** всѣ кипи́тъ во мнѣ, когда́ я что-нибу́дь подо́бное слы́шу, я не могу́ равноду́шно слы́шать ничего́ подо́бнаго.

Gotowalnia, -ni, *ж.* туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.

Gotowalniany, туале́тный, убо́рный.

Gotowanie, -a, *ср.* приготовле́ніе; || стря́панье, стряпня́, варе́ніе; || кипяче́ніе.

Gotowiuchny, Gotowiuteńki, соверше́нно гото́вый.

Gotowizna, -y, *ж.* запа́съ, загото́вка; || нали́чность, нали́чныя де́ньги. **Mieć znaczną gotowiznę,** имѣ́ть значи́тельную су́мму въ нали́чности.

Gotówka, -i, *ж.* нали́чныя, чи́стыя де́ньги, чистага́нъ. **Zebrał znaczną gotówkę,** онъ собра́лъ значи́тельную су́мму нали́чными де́ньгами, чистага́номъ.

Gotowo, гото́во. **W pogotowiu, na pogotowiu,** налицо́, въ гото́вности.

Gotowość, -ści, *ж.* гото́вность.

Gotowy, Gotów, гото́вый, гото́въ. **Obiad już gotowy,** обѣ́дъ уже́ гото́въ. **Sprzedawać suknie gotowe,** продава́ть гото́вое пла́тье. **Gotów lada dzień przyjechać,** того́ и гляди́ онъ пріѣ́детъ, его́ ну́жно ждать со дня́ на день.

Gotski, *см.* **Gocki.**

Gotycki, готи́ческій.

Gotyzm, *см.* **Gotczyzna.**

Góźdź, *см.* **Gwóźdź.**

Goździec, -dźca, *м. Мед.* колту́нъ, *см.* **Kołtun.**

Goździk, -a, *м. Бот.* гвозди́ка; || гво́здикъ, гвоздо́къ, гвоздо́чекъ.

Goździkowy, гвозди́чный. **Olejek goździkowy,** гвозди́чное ма́сло.

Gra, -y, *ж.* игра́; || игра́ (*актёра или актри́сы*), исполне́ніе ро́ли, игра́ на како́мъ-либо музыка́льномъ инструме́нтѣ. **Pokłócili się przy grze,** они́ поссо́рились во вре́мя игры́. **Dom gry,** игорный домъ. **Gra w karty,** ка́рточная игра́. **Gra hazardowa,** аза́ртная игра́; **gra w szachy,** ша́хматная игра́. **Wejść w grę, przyjść do gry,** войти́ въ ру́ку, заручи́ться хо́домъ. **Gra tego aktora jest swietna,** игра́ э́того актёра превосхо́дна.

Grab, -u, *м. Бот.* грабъ, граби́на, бѣ́лый букъ.

Grabarka, -i, *ж.* жена́ моги́льщика, гробокопа́теля, копа́льщика, копателя, землекопа; || земляная рабо́та.

Grabarnia, -ni, *ж.* склепъ (*погребъ или подва́лъ, въ кото́ромъ ста́вятся гроба́ съ тру́пами*).

Grabarski, землеко́пный, копа́льный. **Robota grabarska,** земляна́я рабо́та.

Grabarstwo, -a, *ср.* раскопка земли́, копа́ніе земли́.

Grabarz, -a, *м.* моги́льщикъ, гробокопа́тель; || копа́тель, копа́льщикъ.

Grabarzowa, -éj, *ж.* **жена́ копа́льщика, копа́льщика земли́.**

Grabia, *см.* **Hrabia.**

Grabiarka, -i, *ж.* **гра́бельщица (загребающая се́но).**

Grabić, грести́, сгреба́ть (*гра́блями*); || захвати́ть, присвои́ть, отня́ть. Grabić siano, сгреба́ть се́но. **Grabić ulice (w ogrodzie),** разчища́ть алле́и (въ саду́). **Zagrabić czyję własność,** захвати́ть чью со́бственность, *см.* **Wydzierać, Przywłaszczać sobie.**

Grabiciel, -a, *м.* граби́тель, похити́тель, хи́щникъ, *см.* **Wydzierca.**

Grabie, -i, *мн.* гра́бли. **Grabie pełne siana,** по́лная гра́бля. **Robotnik z grabiami,** гра́бельщикъ; **robotnica z grabiami,** гра́бельщица.

Grabieć, костене́ть (*о па́льцахъ отъ хо́лода*).

Grabież -y, *ж.* грабёжъ, граби́тельство, расхище́ніе, захва́тъ (*имѣущества*).

Grabieżnik, -a, *м.* граби́тель.

Grabieżyć, разбо́йничать, занима́ться граби́тельствомъ, грабежо́мъ.

Grabina, *см.* **Hrabina.**

Grabisko, Grabiszcze, -a, *ср.* гра́бельная руко́ятка.

Grabki, -bek, *Умен. мн. ж.* гра́бельки.

Grabolić się, *см.* **Gramolić się.**

Grabołusk, -a, *м.* *Орнит.* дубоно́съ, щуръ, *см.* **Klesk.**

Grabowy, гра́бовый, грабо́вый, (*изъ гра́боваго де́рева*).

Grabski, Grabstwo, *см.* **Hrabski, Hrabstwo.**

Grać, Grywać, игра́ть, и́грывать. **Grać na pewną,** игра́ть навѣрняка́. **Grać na kwitę,** игра́ть на квитъ, игра́ть съ тѣмъ, что́бы поквита́ться. **Grywać o wielkie pieniądze,** игра́ть въ большу́ю игру́, на больши́я де́ньги. **Wody cały dzień grały,** водомёты бы́ли весь день **W to mi grać!** Вотъ э́то хорошо́! Вотъ э́то мнѣ нра́вится! **Grać rolę,** игра́ть роль (*на сце́нѣ*). **Grać rolę pana,** разы́грывать роль большо́го ба́рина.

Graca, -y, *ж.* ки́рка, моты́ка, садо́вая лопа́тка; || *Агр.* бороздни́къ, подо́льникъ, подо́льная ки́рка. **Graca wapienna,** *mularska,* гребо́къ, мѣша́лка (*для и́звести*), весло́ для мѣша́нія и́звести въ твори́лѣ. **Graca kominiarska,** скребо́къ. **Graca dróciana,** чеса́лка. **Graca (drapaczka)** скребни́ца.

Gracisko, -a, *ср.* ста́рая ру́хлядь.

Gracja, -ji, *ж.* гра́ція, пре́лесть, прія́тность, милови́дность.

Gracjalny, жа́лованный, пожа́лованный.

Gracki, живо́й, весёлый, ре́звый. **Gracki chłopiec,** молодчи́на, молоде́цъ.

Gracko, ло́вко, искусно, прово́рно, хитро́. **Gracko się spisał,** ло́вко, сла́вно отличи́лся. **Gracko się wywinął,** онъ ло́вко вы́вернулся. **Gracko zażyć kogo,** ло́вко поддѣ́ть кого́, воспо́льзоваться кѣмъ.

Gracować, разчища́ть зе́млю, **садъ, полóть,** века́пывать зе́млю.

Gracowanie, -a, *ср.* подчище́ніе скребко́мъ земли́. **Gracowanie wapna, твореніе и́звести.**

Gracownik, -a, *м.* подо́льщикъ, подчища́ющій подо́льною ки́ркою, бороздни́комъ.

Gractwo, -a, *ср.* картёжъ, страсть къ ка́рточной игрѣ.

Gracz, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ; || **Gracz na instrumencie,** игра́ющій на како́мъ-либо инструме́нтѣ, музыка́нтъ.

Graczka, -i, *ж.* игрочи́ха, картёжница.

Grad, -u, *м.* градъ.

Gradacja, -ji, *ж.* постепе́нность, после́довательность, града́ція, перехо́дъ; *Рит.* приращеніе.

Grądal, -a, *м.* пе́нтюхъ, остоло́пъ, дереве́нщина, о́лухъ, мужи́къ.

Gradał, -u, *м.* *см.* **Gradoał.**

Gradobić, -ci, *ж.* **Gradobicie, -a,** *ср.* градъ, градобо́й, градоби́тіе.

Gradobitny, па́дающій гра́домъ, гра́дный. **Gradobitna nawalność,** бу́ря съ гра́домъ.

Gradobity, вы́битый, поби́тый гра́домъ.

Gradonośny, гра́дный.

Gradorodny, причиня́ющій градъ.

Gradowaty, градообра́зный, похо́жій на градъ.

Gradowisko, -a, *ср.* по́ле вы́битое гра́домъ.

Gradowizna, -y, *ж.* хлѣбъ *или* плоды́ поби́тые гра́домъ.

Gradówka, -i, *ж.* градиро́ванная соль, *см.* **Warzonka.**

Gradowy, гра́дный. **Gradowa sól,** *см.* **Gradówka.**

Graduał, -u, *м.* окто́ихъ, обихо́дъ церко́внаго пѣнія.

Gradus, -a, *м.* гра́дусъ (*широты, долготы*); || дѣле́ніе *или* гра́дусъ (*баро́метра, термо́метра*); || ступе́нь (*лѣстницы, алтаря́*); || *Мед.* періодъ, сте́пень (*болѣзни*); || *Юрид. Устар.* инста́нція (*судёбная*),

Gradzisty, напо́лненный гра́домъ.

Grafka, -i, *ж.* ука́зка (*дѣтская*); || гри́фель.

Grajcar, -a, *м.* **Grajcarek, -rka,** отвёртка; || што́поръ, про́бочникъ.

Grajek, -jka, *м.* скрипа́чъ, гудо́чникъ (*деревенскій*).

Gramatka, -i, *ж.* похлёбка изъ воды́ и тёртаго хлѣба, *или* изъ хлѣба, пи́ва и желтка́.

Grammatycki, грамматическій.

Grammatycznie, грамматически.

Grammatyczka, -i, *ж.* сокращённая, краткая грамма́тика.

Grammatyczność, -ści, *ж.* грамматическая правильность.

Grammatyczny, грамматическій.

Grammatyk, -a, *м.* грамма́тикъ.
Grammatyka, -i, *ж.* грамма́тика.
Gramolić, царапать, ковырять. Gramolić się (dokąd), кара́бкаться, взлѣза́ть, взбира́ться; || **ви́ться** (*о растеніяхъ*).
Gramota, *см.* **Ramota.**
Gran, -a, *м.* гранъ (*вѣсъ*).
Gran, -u, Grań, -ni, *ж.* у́голъ, **грань.**
Granadjer, -a, *м.* гренаде́ръ.
Granadjerski, гренаде́рскій.
Granat, -u, *м. Артил.* грана́та, ручна́я бо́мба; || *Бот.* грана́тъ, грана́товое, грана́тное я́блоко; || си́ній цвѣтъ; || *Минер.* грана́тъ, вениса́.
Granatek, -tka, *м. Бот* луговой шалфе́й.
Granatnica, -y, *ж.* су́шка для грана́тъ.
Granatnik, -a, *м. Артил.* га́убица *или* единоро́гъ.
Granatowo, сиѣяго цвѣта. Granatowo ufarbować, вы́красить въ си́ній цвѣтъ, си́нею кра́скою.
Granatowy, грана́товый, грана́тный; || си́ній (си́няго цвѣта).
Grand, -a, *м.* грандъ (*въ Испа́ніи*), вельмо́жа, сано́вникъ, зна́тный человѣкъ.
Grandeca, -y, *ж.* вельмо́жество, зна́тность, знать, досто́инство гра́нда.
Grandesa, Grandessa, -y, *ж.* зна́тная да́ма.
Graniastka, -i, *ж. Зоол.* уса́тый голова́чъ (*рыба*).
Graniastość, -ści, *ж.* углова́тость; || грань.
Graniastosłup, -a, *м.* при́зма.
Graniastosłupowy, призмати́ческій.
Graniasty, углова́тый; || грановы́тый, гранёный.
Granica, -y, *ж.* грани́ца, преде́лъ, рубе́жъ.
Graniczenie, -a, *ср.* сопредѣльность (*двухъ странъ*).
Granicznik, -a, *м.* погранйчный жи́тель, сосѣдъ; || присяжный межевщи́къ; | межево́й столбъ, погранйчный столбъ; || *Бот.* ле́гочница, медуни́ца.
Graniczny, погранйчный, сопредѣльный; || межево́й. **Proces graniczny,** межево́й споръ.
Graniczyć, грани́чить.
Granie, -a, *ср.* игра́, спо́собъ **игры.**
Granisty, *см.* **Granasty.**
Granit, -u, *м.* грани́тъ.
Granitowy, грани́тный.
Grankulka, -i, *ж. Охот.* дробь.
Granowitość, Granowity, *см.* **Graniastość, Graniasty.**
Grasować, свирѣпствовать; || госпо́дствовать.
Grat, -u, *м.* дома́шняя ру́хлядь, пожи́тки. **Stare graty,** ве́тошь, старьё, ста́рыя, негóдныя ве́щи.
Gratka, -i, *ж.* пожи́ва, вы́года, при́быль, бары́шъ; || пода́рочекъ; || вы́годное дѣльце.
Gratyfikacja, -ji, *ж.* награ́да, вознагражде́ніе.
Gratyfikować, награжда́ть, вознаграждать.
Gratys, Gratis, да́ромъ, безде́нежно, безпла́тно, безме́здно.
Gratysowy, даровой, безпла́тный, безме́здный.
Grawać, *см.* **Grywać.**
Grąz, Grąź, -ężu, *м.* лу́жа, топь, трясйна, *см.* **Fusy, Grązel.**
Grązel, -zli, *ж.* **Grędzidło, -a,** *ср.* грузи́лы *мн.* (*у не́вода*).
Grąznąć, Grzęznąć, погружа́ться, гря́знуть, гру́знуть.
Grdać, маиить перепело́въ.
Grdanie, -a, *ср.* вава́канье перепело́въ.
Grecyzm, *см.* **Hellenizm.**
Greczyzna, -y, *ж.* гре́ческій язы́къ.
Grędzidło, -a, *ср. см.* **Grązel.**
Gregorjanek, -nka, *м.* шко́льникъ; || незна́ющій ни аза́ въ глаза́.
Gregorjański, григоріа́нскій (*о пѣніи, календарѣ*).
Grempla, Grępla, -i, *ж.* чеса́лка, ворси́льня, дра́чка.
Gremplarka, Gręplarka, -i, *ж.* чеса́льница.
Gremplarnia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplarz, Gręplarz, -a, *м.* чеса́льщикъ.
Gremplować, Gręplować, чеса́ть чеса́лкою (*шерсть, сукно*).
Gremplowanie, Gręplowanie, -a, *ср.* чеса́ніе ше́рсти (*чесалкою*).
Gremplownia, Gręplownia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplownik, Gręplownik, -a, *м.* чеса́лочникъ, чеса́лочный ма́стеръ.
Gremplowy, Gręplowy, чеса́лочный.
Grenadjer, *см.* **Granadjer.**
Gręży, *см.* **Grąz.**
Grężnąć, *см.* **Grąznąć.**
Grób, -obu, *м.* моги́ла; || гробъ, гробни́ца. **Grób Pański,** гробъ Господень. **Odwiedzać groby Pańskie (w piątek wielkiego tygodnia),** ходи́ть на поклоне́ніе плащани́цѣ. **W Saint-Denis są groby królów francuzkich,** въ Сенденй нахо́дятся гробни́цы францу́зскихъ королей.
Grobarka, *см.* **Grabarka.**
Gróbarz -a, *м.* **Grabarz;** || *Зоол.* моги́лякъ (*наскомое*).
Grobelka, -i, *ж.* небольша́я плоти́на, гать, запру́да.
Grobelny, плоти́нный, запру́дный.
Grobla, -li, *ж.* пло́тина, гать, запру́да, гре́бля.
Groblany, *см.* **Grobelny.**
Groblowanie, -a, *ср.* устро́йство плоти́ны, гре́бли.
Grobnik, -a, *м.* погреба́льщикъ, распоряжа́ющійся на похорона́хъ; || гробовщи́къ.
Grobowcowy, надгро́бный, гробни́чный.
Grobowiec, -wca, *м.* надгро́бный па́мятникъ, || гробни́ца.
Grobowisko, -a, *ср.* кладби́ще, погóстъ.
Grobownik, -a, *м.* гробокра́дца.

Grobowy, гробовóй, могúльный.

Groch, -u, *м.* горóхъ; || горóшина.

Grochowaty, горóшчатый.

Grochowiny, -win, *мн.* **горóховая соломá.**

Grochowisko, -a, *ср.* **горóховникъ.**

Grochówka, -i, *ж.* **горóховый супъ.**

Grochowy, горóховый. Grochowa zupa, горóховый супъ. * Dać komu grochowy wianek, сдѣлать кому́ откáзъ; || **Grochowe drzewo**, горóховое дéрево, горóховникъ.

Gród, -odu, *м.* большóй гóродъ; || зáмокъ, крѣпостцá; || *Устар.* судéбное мѣ́сто шляхты; || дрéвній уголóвный судъ пéрвой инстáнціи въ Литвѣ, *см.* **Grodzki sąd.**

Grodek, -dka, *м.* небольшóй зáмокъ, небольшóе укрѣплéніе.

Grodowy starosta, управля́ющій судéбнымъ вѣ́домствомъ въ дрéвней Пóльшѣ.

Grodź, -dzi, Grodza, -y, *ж.* запру́да, плотúна.

Grodzianin, -a, *м.* жúтель зáмка.

Grodzienka, -i, *ж.* жúтельница зáмка.

Grodzić, загородúть, загражда́ть, обноси́ть забóромъ *или* стѣ́ною.

Grodzisko, -a, *ср.* городúще; || разру́шенный зáмокъ.

Grodzki, зáмковый, городскóй.

Grom, -u, *м.* громъ.

Gromada, -y, *ж.* громáда, гру́да, кýча, толпá, сбóрище, мнóжество (*людéй и т. п.*); || общúна, сéльскій мíръ.

Gromadka, -i, *ж.* кýчка.

Gromadnie, Gromadno, толпáми, кýчами.

Gromadny, многочúсленный. **Wojsko gromadne**, многочúсленное вóйско. **Lud gromadny**, столпúвшійся нарóдъ. **Ptaki gromadne**, птúцы летáющія стáею, стáйныя птúцы.

Gromadzenie, -a, *ср.* собирáніе въ кýчу.

Gromadzić, собира́ть, копúть; || громоздúть.

Gromadziciel, -a, *м.* **собира́тель.**

Gromadzicielka, -i, *ж.* **собира́тельница.**

Gromadzisto, *см.* **Gromadnie.**

Gromadzisty, многочúсленный; || **громостклóй.**

Gromadzki, óбщинный, мíрскóй; || сéльскій. **Własności gromadzkie**, имýщество, принадлежáщее óбществу крестья́нъ.

Gromca, -y, *м.* громовéржецъ.

Gromić, громúть, разбива́ть; || пораżáть грóмомъ, разгромля́ть. *** Gromić występki**, порицáть порóки. **Gromić kogo za co**, выговáривать кому́ за что, брани́ть, журúть.

Gromiciel, -a, *м. см.* **Pogromca.**

Gromienie, -a, *ср.* пораженúе; || выговóръ, нагоня́й, напряга́й.

Gromki, грóмкій.

Gromnica, -y, *ж.* свѣчá, освящённая въ прáздникъ Срѣтенія Господня. **Gromnice, -mnic**, *мн.* прáздникъ Срѣтенія Господня.

Gromniczny, относя́щійся къ прáздничку Срѣтенія Господня, **Срѣтенскій.**

Gromnieć, увели́чиваться, умножáться, возраста́ть.

Gromny, гремя́щій; || **гро́мкій.**

Gromot, Gromotny, *см.* **Łoskot, Łoskotny.**

Gromowy, громовóй.

Grondał, *см.* **Grądal.**

Gronisko, -a, *ср.* кисть я́годъ.

Gronko, *Умен.* гроздóкъ, *см.* **Grono.**

Grono, -a, *ср.* гроздь, кисть я́годъ. **Grono winne**, виногрáдный гроздъ, виногрáдная кисть; || собранúе, кружóкъ, óбщество, компáнія; || сонмъ, сóнмище. **Małe grono przyjaciół**, небольшóй кружóкъ друзéй. **Ktoś z grona naszego**, кто-то изъ нáшего óбщества; || *Артил.* виногрáдъ.

Grononośny, *см.* **Gronisty.**

Gronostaj, -a, *м. Зоол.*, горностáй.

Gronostajowy, горностáевый.

Gronowity, гроздовúдный.

Gronowy, гроздóвый, грóздный.

Grosz, -a, *м.* грошъ; * дéньги. **Mieć grosz**, имѣть дéньги. **Gotowy grosz**, налúчныя дéньги. **Zyć z grosza**, платúть за всё чúстыми дéньгами. **Zbijać grosze**, копúть дéньги.

Groszak, -a, *м.* грошевúкъ.

Groszek, -szku, *м.* горóшекъ.

Groszówka, -i, *ж.* мѣ́дный грошъ.

Groszowy, грошóвый.

Groszyk, -a, *м.* грóшикъ; || * дéнежка.

Grot, -u, *м.* желѣзко (*у копья, стрѣлы и т. п.*); остреё, óстрый конéцъ; || дрóтикъ, метáтельное копьё.

Grota, -y, *ж.* гротъ, пещéра.

Groza, -y, *ж.* ýжасъ, страхъ, гроза́; || стрóгость, суровость.

Groźba, -y, *ж.* угрóза.

Grożenie, -a, *ср.* угрóза.

Grozić, грозúть, угрожáть.

Groźliwie, Groźnie, грóзно, ужáсно.

Groźliwość, Groźność, -ści, *ж.* **грóзность.**

Groźliwy, грóзный.

Groźnie, Groźno, *см.* **Groźliwie.**

Groźny, грóзный.

Gruba, -y, *ж.* я́ма, ровъ, отвéрстіе; || печь, горнъ.

Grubarka, *см.* **Grabarka.**

Grubarski, *см.* **Grabarski.**

Grubarz, *см.* **Grabarz.**

Grubawo, грубовáто.

Grubawy, грубовáтый.

Grubić, утолщáть, увели́чивать.

Grubieć, толстѣ́ть; || грубѣ́ть, дѣ́латься невѣ́жливымъ.

Grubjan, Grubianin, -a, *м.* грубія́нъ.

Grubjanka, -i, *ж.* грубія́нка.

Grubjański, грýбый, невѣ́жливый, неотёсанный.

Grubjaństwo, -a, *ср.* **грýбость**, дéрвость.

Grubo, то́лсто, кру́пно; || кра́йне; || гру́бо, тя́жко, жестоко́. **Grubo co pokrajać, narѣzać** то́лстыми куска́ми. **Grubo pieprz tłuczony**, кру́пно исто́лченный пе́рецъ. **Grubo wygrać**, мно́го вы́играть. **Grubo grać**, игра́ть въ большу́ю игру́. **Grubo na palec**, въ па́лецъ толщино́ю. **Grubo się mylić**, жестоко́ ошиба́ться. **Grubo kogo oszukać**, жестоко́ кого́ надува́ть. **Grubo kogo obrazić**, тя́жко кого́ оби́дѣть. **Z gruba**, гру́бо, напрями́къ.

Grubodziób, -oba, *м. Зоол.* толстоно́ска (*пти́ца*).

Grubość, -ści, *ж.* гру́бость; || толстота́, толщина́.

Grubowarg, -a, *м.* ни́льскій чеба́къ (*ры́ба*).

Grubowato, Grubowaty, *см.* **Grubawo, Grubawy.**

Gruboziarnisty, крупча́тый.

Grubsz, *употребл. въ слѣдующемъ выраженіи:* **W grubsz**, въ толщину́. **Z grubsza**, *см.* **Gruby.**

Grubszość, -ści, *ж.* толщина́, толстота́.

Gruby (*сравн. ст.* **Grubszy**), гру́бый, неукло́жій, просто́й, невѣжливый; || ту́чный, то́лстый, доро́дный; || кру́пный; || густо́й, ча́стый. **Gruby człowiek**, гру́бый, просто́й человѣ́къ. **Tłusty i gruby**, ту́чный и неукло́жій. **Gruby tom in folio**, то́лстый фоліа́нъ. **Gruby powróz**, то́лстая верёвка. **Z grubego, z grubszego, z grubsza co obrobić**, обтёсывать, утоня́ть. **Grube rysy twarzy**, гру́быя черты́ лица́. **Gruba mgła**, густа́я мгла, густо́й тума́нъ. **Gruba ciemność**, глубо́кій мракъ, глубо́кая темнота́. **Gruby głos**, гру́бый го́лосъ. **Gruby żart**, гру́бая, пло́ская шу́тка. **Lud gruby**, гру́бый, просто́й наро́дъ.

Gruca, -y, *ж.* каша, ка́шица, размазня́.

Gruchać, ворковать.

Gruchacz, -a, *м.* го́лубь-воркуно́къ.

Gruchanie, -a, *ср.* воркова́нье.

Gruchawka, -i, *ж.* го́рлица.

Gruchnąć, раздава́ться, греме́ть; || ру́хнуть, обру́шиться; || уда́риться, шлёпнуться; || уда́рить, хвати́ть. **Sława jego gruchnęła po świecie**, сла́ва его́ загреме́ла по́ свѣту. **Gruchnęło**, загреме́ло, ру́хнуло, обру́шилось! **Gruchnąć na ziemię**, упа́сть, свали́ться на зе́млю, шлёпнуться о́ земь. **Gruchnąć głową o ścianę**, уда́риться, тре́снуться голово́ю о́бъ стѣну.

Gruchot, -u, *м.* трескъ, гро́хотъ.

Gruchotać, ворковать, *см.* **Gruchać, Turkotać**; || трещать, хрустѣть, *см.* **Trzeszczeć, Grzechotać**; || разбива́ть, раздробля́ть, разшиба́ть, *см.* **Zgruchotać, Pogruchotać. Pogruchotał świerciadła**, разби́лъ зеркала́. **Gruchotać się**, разбива́ться, раздробля́ться. **Okręt zgruchotał się o skały**, кора́бль разби́лся о ска́лы.

Gruchotanie, -a, *ср. см.* **Gruchanie.**

Gruchotka, -i, *ж. см.* **Grzechotka.**

Gruczoł, Gruzoł, -a, *м.* (*Умен.* **Gruczołek, Gruzołek, -łka**), *Анат.* желёза́; || *Мед.* желва́къ, о́пухоль; || **Nauka o gruczołach**, адонологія, нау́ка о желёза́хъ; || **Gruczoły**, *мн.* золоту́ха, свину́ха, *см.* **Skrofuły.**

Gruczołkowaty, Gruczołkowy, желёзчатый, желёзистый.

Gruda, -y, *ж.* гли́ба, комъ, ку́ча, ко́чка. **Gruda śniegu**, комо́къ сне́га. **Ostatni mróz grudy narobił**, послѣдній моро́зъ сдѣлалъ доро́гу неро́вною, шероховатою. * **Jak po grudzie pisać**, писа́ть шероховатымъ сло́гомъ. **Jak po grudzie czytać**, чита́ть запина́ясь.

Grudka, -i, *ж.* комо́къ, кусо́чекъ.

Grudniowy, декабрскій.

Grudzień, -dnia, *м.* декабрь мѣсяцъ; *Стар.* Гру́день.

Grudzisty, неро́вный, шероховатый.

Grundal, *см.* **Grądal.**

Grundrys, -u, *м. см.* **Plan.**

Grundwaga, Gruntwaga, -i, *ж.* у́ровень, ватерпа́съ, у́ровень съ отвѣсомъ.

Grunt, -u, *м.* земля́, по́чва, слой земли́; || осно́ва, основа́ніе, су́щность; || грунтъ, по́ле, фонъ. **Grunt piaszczysty**, песча́ная по́чва. **Budować na cudzym gruncie**, стро́ить на чужо́й землѣ. **Uprawiać grunta, обрабо́тывать зе́мли. Zły grunt wybrałeś**, ты вы́бралъ худую почву. **Dom z gruntu odbudować**, перестро́ить домъ съ са́маго основа́нія, съ фунда́мента. **Oto jest grunt jego nauki**, вотъ основа́ніе его́ уче́нія. **Cnota grunt**, вся су́щность въ добродѣтели. **Pieniądz grunt**, гла́вное дѣло въ де́ньгахъ. **Znać co z gruntu**, знать что́ нибу́дь основа́тельно. **To człowiek z gruntu poczciwy**, э́то истинно-че́стный челове́къ. **Chorobę z gruntu wyleczyć**, соверше́нно вы́лечить болѣзнь. **W gruncie**, въ су́щности, на са́момъ дѣлѣ. **Grunt serca ma dobry**, на са́момъ дѣлѣ у него́ до́брое се́рдце. **Grunt emfiteutyczny**, земля́ о́тданная въ долгосро́чное владѣніе. **Grunta odłogiem leżące**, пустопоро́жнія зе́мли. **Odbyć badanie na gruncie**, произвѣ́сть допро́съ на са́момъ мѣстѣ.

Gruntbrif, -u, *м.* писцова́я окладна́я книга.

Gruntować, осно́вывать; || измѣря́ть глубину́ (*мо́ря, рѣки́*), броса́ть лотъ; || грунтова́ть, **pierwszym kolorem nakładać. Gruntować się**, осно́вываться.

Gruntowanie, -a, *ср.* осно́ва, основа́ніе; || грунтова́ніе, **nakładanie pierwszym kolorem.**

Gruntownie, основа́тельно.

Gruntowność, -ści, *ж.* основа́тельность, про́чность.

Gruntowny, основа́тельный, про́чный.

Gruntowy, поземе́льный, помѣ́стный. **Właściciel gruntowy**, землевладѣлецъ. **Własność gruntowa**, недви́жимое имѣніе, помѣстье, во́тчина.

Gruntwaga, *см.* **Grundwaga.**

Grupa, -y, *ж.* группа.

Grupować, группи́ровать, составля́ть гру́ппу; || собира́ть.

Grusza, -y, *ж.* гру́ша.

Gruszczanka, -i, *ж.* грушо́вка, сидръ, гру́шевое вино́.

Gruszczany, гру́шевый.

Gruszczasty, Gruszczysty, грушеви́дный, грушеобра́зный.

Gruszczyczka, -i, *ж. Бот.* гру́шица, грушо́вка.

Gruszeczka, -i, *ж.* гру́шка.

Gruszec, -szca, *м.* карни́зъ, гешмъ, рѣзна́я рабо́та.

Gruszecznik, -a, *м.* грушо́вка, сидръ, гру́шевое вино́.

Gruszka, -i, *ж.* гру́ша. *Послов.* Nie zaśpi gruszek w popiele, онъ не дастъ про́маху, не провѣва́етъ. To są gruszki na wierzbie, э́то пусты́я мечты́.

Gruszkowaty, *см.* Gruszczasty.

Gruszkowiec, -wca, *м.* родъ ба́бочки, мотылька́.

Gruszkowy, гру́шевый.

Gruz, -u, *м.* хламъ, му́соръ, щёбень, соръ. Gruzy, -ów, развали́ны.

Gruzła, -y, *ж. Умен.* Gruzołka, -i, *ж.* крупи́нка, зёрнышко; || кро́шка. Gruzła soli, крупи́нка со́ли. Mleko ssiada się w gruzły, молоко́ свёртывается, сѣда́ется, створо́живается.

Gruzłowacieć, свёртываться, сѣда́ться, створо́живаться; || запека́ться.

Gruzłowaty, запёкшійся, запёклый. Krew gruzłowata, запёкшаяся кровь.

Gruzoł, Gruzołek, *см.* Gruczoł, Gruczołek.

Gruzowy, му́сорный. Piasek gruzowy, дресва́, хрящъ, гра́вій.

Gryczak, -a, *м.* гре́чневый хлѣбъ, гре́чневикъ; || * мужи́къ, деревёнщина.

Gryczanka, -i, *ж.* гре́чневая соло́ма.

Gryczany, Hreczany, гре́чневый.

Gryf, -a, *м. Орнит.* ягна́тникъ, хи́щная пти́ца; || гриѳъ (*баснослóвное живóтное*); || ше́йка (*у скри́пки*); || ла́ды (*у гита́ры*); || *см.* Orłolew.

Gryfa, -y, *ж.* зацѣпъ (*у копы́та*); || пере́дняя часть, шипъ (*у подко́вы*), *см.* Ocele.

Gryka, -i, *ж.* гре́ча, гречи́ха, *см.* Tatarka, Hreczka.

Grymas, -u, *м.* бо́лѣе употреби́тельно во множ. числѣ: Grymasy, кривля́нья, ужи́мки, грима́сы.

Grymaśnica, -y, *ж.* грима́сница, капри́зница, привере́дница.

Grymaśnik, -a, *м.* грима́сникъ, капри́зный, привере́дникъ.

Grymaśny, грима́сный, капри́зный.

Grymasować, Grymasić, *см.* Dziwaczyć.

Grypsnąć, подтибрить, стянуть, подцѣпить.

Gryszpan, -u, *м. Хим.* мѣдя́нка, ярь мѣдя́нка.

Gryszpanowy, покры́тый мѣдя́нкою.

Grywać, *см.* Grać.

Gryz, -u, *м.* крупча́тка, крупи́чатая мука́.

Gryzący, куса́ющій, грызу́щій, ѣдкій, ко́лкій. Kwas gryzący, ѣдкая кислота́. Gryzące sumienie, угрыза́ющая со́вѣсть.

Gryźć, грызть, разъѣда́ть, куса́ть, щипа́ть. Gryźć się (czém), печа́литься, огорча́ться. Pieprz gryzie w język, пе́рецъ куса́етъ, щи́петъ за я́зыкъ. Dym gryzie w oczy, дымъ куса́етъ глаза́.

Gryzienie, -a, *ср.* угрыза́ніе, грыза́ніе; || щемле́ніе, давле́ніе. Gryzienie w żołądku, рѣзь въ желу́дкѣ.

Gryzikołek, -łka, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.

Gryzipacierz, -a, *м.* ханжа́, свято́ша.

Gryźliwość, -ści, *ж.* ѣдкость, острота́, ко́лкость. Gryźliwość serwaseru, ѣдкость, острота́ крѣпкой во́дки.

Gryźliwy, ѣдкій, о́стрый.

Gryzmoła, -y, *м.* пачку́нъ. Gryzmoły, *мн.* мара́нье, кара́кули.

Gryzmolenie, -a, *ср.* пачкотня́, па́чканье, мара́нье; || плохо́е сочине́ніе, писа́ніе.

Gryzmolić, па́чкать, мара́ть.

Gryzowy, Grysowy, гре́чневый.

Grzać, грѣть,

Grządka, -i, *ж.* гря́дка.

Grządziel, Grądziel, -a, *м.* ды́шло (*у плу́га*).

Grzanie, -a, *ср.* согрѣва́ніе, огрѣва́ніе.

Grzanka, -i, *ж.* грѣно́къ, поджа́ренный ло́мтикъ хлѣба.

Grząski, Grzęski, вя́зкій, тинова́тый, илова́тый, то́пкій.

Grząskość, -ści, *ж.* вя́зкость, илова́тость, то́пкость.

Grząskowaty, *см.* Grząski.

Grząznąć, *см.* Grążnąć.

Grzbiecisty, широкоплечій.

Grzbiet, -u, *м.* спина́; || хребе́тъ; || зало́къ, корешо́къ кни́ги. Grzbiet dachu, конёкъ. Grzbiet gór, го́рный хребе́тъ. Grzbiet rzeki, jeziora, пове́рхность рѣки, о́зера.

Grzbietowy, хребе́тный, спинно́й. Grzbietowa kość, позвоно́чникъ, хребе́тный столбъ.

Grzebać, разгреба́ть, рыть, копа́ть, раска́пывать, зарыва́ть; || погреба́ть, хорони́ть. Dzieci grzebią w piasku, дѣти копа́ются въ пескѣ. Koń nogą ziemię grzebie, ло́шадь ро́етъ ногою зе́млю. Grzebać umarłe, хорони́ть, погреба́ть умершихъ. * Żyda grzebać, замышля́ть зло́е дѣло, имѣть злы́я намѣренія. Grzebać się (w wodzie, w błocie), барахта́ться (*въ водѣ, въ грязи́*). Grzebać się do czego, употребля́ть всѣ уси́лія достигнуть чего́.

Grzebanie, -a, *ср.* разгреба́ніе, копа́ніе; || по́хороны, погребе́ніе.

Grzebielec, -lca, *м. см.* Zgrzebło.

Grzebielucha, -y, *ж.* берегова́я ла́сточка *или* стрижъ, *см.* Brzegówka.

Grzebień, -nia, *м.* гре́бень, гребёнка. **Grzebień do lnu, česálka.** Grzebień tkacki, бёрдо (*ткацкое*). Grzebień we młynie, зубча́тое *или* гребе́нчатое колесо́. **Grzebień u koguta,** пету́шій гребешо́къ.* **Grzebienia podnosić,** возгорди́ться, подня́ть носъ, ва́жничать, пе́тушиться.

Grzebieniarka, -i, *ж.*, гребенщи́ца.

Grzebieniarski, гребёночный, гребенно́й.

Grzebieniarstwo, -a, *ср.* гребенно́е мастерство́.

Grzebieniarz, -a, *м.* гребёночникъ, гребенщи́къ.

Grzebieniasty, Grzebienisty, гребёнчатый.

Grzebienica, -y, *ж.* **Grzebieniec, -ńca,** *м. Бот.* гре́бникъ, ди́кій ке́рвель.

Grzebieniowy, гребёночный.

Grzebieniowaty, гребёнови́дный.

Grzebienisty, *см.* Grzebieniasty.

Grzebło, *см.* Zgrzebło.

Grzebyczek, -czka, Grzebyszek, -szka, Grzebyk, -a, *м.* гребешо́къ, гребёночка.

Grzech, -u, *м.* грѣхъ.

Grzechotka, -i, *ж.* ка́менный стрижъ (*птица*), дома́шняя ла́сточка.

Grzechotać, Grzegotać, грохота́ть, греме́ть; || трещать, дребезжа́ть; || ква́кать (*о лягушках*).

Grzechotanie, -a, *ср.* гро́хотъ, трескъ; || ква́канье (*лягушки*), *см.* Skrzekotanie.

Grzechotka, -i, *ж.* трещо́тка, грему́шка.

Grzechotnik, -a, *м. Зоол.* грему́чая змѣя́.

Grzechowy, грѣхо́вный.

Grzecznie, учти́во, ве́жливо, благопристо́йно.

Grzeczniś, -sia, *м.* разсыпа́ющійся въ компли́ментахъ, любе́зникъ.

Grzeczniuchny, чрезвыча́йно учти́вый, ве́жливый, приве́тливый.

Grzeczność, -ści, *ж.* учти́вость, ве́жливость, прили́чіе, приве́тливость.

Grzeczny, учти́вый, ве́жливый, прили́чный приве́тливый.

Grzęda, -y, *ж.* гряда́, рядъ; || *Стар.* лѣха.

Grzegotać, *см.* Grzechotać.

Grzegotka, *см.* Grzechotka.

Grzegzołka, -i, *ж.* Gżegżołka.

Grzejący, согрѣва́ющій.

Grzęba, -y, *ж.* голы́шъ, була́жникъ (*камень*).

Grześ, -sia, *м.* Гри́ша, *Умен.* отъ Grzegorz, Григо́рій.

Grześć, *см.* Grzebać.

Grzesiowa, -ej, *ж.* жена́ Григо́рія.

Grzęski, *см.* Grząski.

Grzeszek, -szku, *м.* грѣшо́къ, ма́ленькая погрѣшность.

Grzeszenie, -a, *ср.* прегрѣше́ніе.

Grzesznica, -y, Grzeszniczka, -i, *ж.* грѣшница.

Grzeszniczy, грѣшный, грѣхо́вный.

Grzesznie, грѣшно́, грѣхо́вно.

Grzesznik, -a, *м.* грѣшникъ.

Grzeszność, -ści, *ж.* грѣхо́вность.

Grzeszny, грѣшный, грѣхо́вный.

Grzeszyć, грѣши́ть.

Grzęznąć, *см.* Grząznąć.

Grzęzy, *см.* Giaz.

Grzmiący, греми́щій.

Grzmieć, греме́ть.

Grzmienie, -a, *ср.* громъ, раска́тъ, гулъ гро́ма.

Grzmocić, стуча́ть, удара́ть.

Grzmot, -u, *м.*, громъ.

Grzmotać, *см.* Grzmieć.

Grzmotliwy, Grzmotny, греми́щій, гро́кій, оглуши́тельный, громо́вый (*о голосе*).

Grzmotnąć, *см.* Grzmocić.

Grzmotny, *см.* Grzmotliwy.

Grzmotowy, громово́й.

Grzyb, -a, *м.* грибъ; || *Мед.* гри́бъ, наро́стъ, ди́кое мя́со; || *Зоол.* голоту́рія, морска́я кубы́шка (*лучистое животное*); || **Grzyb drzewny,** гу́бка.

Grzybek, -bka, *м.* драчо́на (*родъ пиро́жнаго*); || грибо́къ, гри́бчикъ, грибо́чекъ.

Grzybiasty, гу́бчатый, ноздрева́тый.

Grzybieć, дряхле́ть, старе́ть, приходи́ть въ ве́тхость.

Grzybień, -nia, *м.* **Grzybienie, -a,** *ср. Бот.* кувши́нчики, кубы́шечки. **Grzybień biały,** бе́лый ненуфа́ръ.

Grzybowaty, грибови́дный, гу́бчатый, гриба́стый, гри́бчатый.

Grzybowy, грибно́й, грибо́вый.

Grzyt, Grzytać, Grzytanie, *см.* Zgrzyt, Zgrzytać, Zgrzytanie.

Grzywa, -y, *ж.* гри́ва.

Grzywacz, -a, *м.* ди́кій си́зый го́лубь, ле́сно́й го́лубь, ва́хирь, вятю́тинъ (*птица*).

Grzywiasty, гри́вистый, имѣющій гри́ву.

Grzywienny, *см.* Grzywnowy.

Grzywna, -y, *ж.* гри́вна.

Gubernator, -a, *м.* губерна́торъ.

Gubernatorka, -i, *ж.* правительница.

Gubernatorowa, -ej, *ж.* губерна́торша, жена́, супру́га губерна́тора.

Gubernatorski, губерна́торскій.

Gubernatorstwo, -a, *ср.* губерна́торство, до́лжность губерна́тора.

Gubernja, -ji, губе́рнія.

Gubernjalny, губе́рнскій.

Gubić, теря́ть, тра́тить, лиша́ться; || истребля́ть, уничтожа́ть; || губи́ть; || изба́виться. отвязаться. Zgubić psa, потеря́ть соба́ку. Zgubić febrę, изба́виться отъ лихора́дки, Coluddi wojna gubi, ско́льно люде́й истребля́етъ война́. Gubić się, теря́ться, погибать, пропада́ть; * исчеза́ть. Gubić się w domysłach, теря́ться въ дога́дкахъ.

Gubiciel, -a, *м.* губи́тель, истреби́тель.

Gubienie, -a, *ср.* разруше́ніе, истребле́ніе.

Gubka, *см.* Hubka.

Gula, -i, *ж.* шишка, желва́къ.

Guldynka, -i, *ж.* нарѣзно́е ружьё, *см.* **Gwintówka**.

Guma, -y, *ж.* каме́дь, расти́тельный клей, гу́ммы.

Gumalastyczny, рези́нный, каучуко́вый.

Gumalastyka, -i, *ж.* гуммила́стикъ, рези́на.

Gumieńczysko, -a, *ср.* молоти́льный токъ, гуме́нце.

Gumienko, -a *ср. Умен.* отъ **Gumno**, гуме́нце.

Gumiennica, -y, *ж.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Gumiennnik, -a, *м. бо́лье употребля́ется* **Gumienny**, -ego, *см.* **Karbownik**.

Gumiguta, -y, *ж.* гуммигу́тъ.

Gumno, -a, *ср.* токъ, гумно́.

Gumować, нама́зывать *или* разводи́ть каме́дью.

Gumowanie, -a, *ср.* нама́зываніе каме́дью.

Gumowny, **Gumowy**, каме́дный, каме́дистый.

Gunia, -ni, *ж.* попо́на (*для лошадей*); || сѣрма́га. **Gunie**, *мн.* просто́й наро́дъ, чернь, мужичьё.

Gurczeć, плеска́ться, бара́хтаться въ водѣ́; || шевели́ться, копоши́ться.

Gurdziel, -a, *м.* нары́въ дѣлающійся на языкѣ́ лошаде́й.

Gurt, -u, *м.* по́ясъ изъ ремнёй; || подпру́га (*у лошаде́й*).

Gurtowy, подтя́нутый ремня́ми. **Łóżko gurtowe**, крова́ть на ремня́хъ.

Guśla, -sel, *мн.* куде́сы, колдовство́, куде́сничество, волшебство́, чародѣ́йство.

Guślarka, -i, *ж.* колду́нья, куде́сница, чародѣ́йка, волше́бница.

Guślarski, чародѣ́йскій, чародѣ́йный, чародѣ́йственный, волше́бный.

Guślarstwo, -a, *ср.* чародѣ́йство, колдовство́.

Guślarz, -a, *м.* куде́сникъ, колду́нъ, чародѣ́й, волше́бникъ.

Guślić, куде́сить.

Guślowaty, чародѣ́йственный.

Gust, -u, *м.* вкусъ; || * вкусъ, разбо́рчивость; || охо́та, скло́нность.

Gustownie, со вку́сомъ, изя́щно, краси́во.

Gustowność, -ści, *ж.* хоро́шій вкусъ, изя́щество, краси́вость; || щегольство́.

Gustowny, сдѣланный со вку́сомъ, изя́щный, краси́вый; || щегольско́й.

Guwernantka, -i, *ж.* гувернантка, воспита́тельница.

Guwerner, -a, *м.* гувернёръ, воспита́тель.

Guwernerka, -i, *ж.* до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guwernerować, исполня́ть до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guz, -a, *м.* ши́шка, желва́къ, волды́рь.

Guzdrać się, копа́ться, ме́длить, мѣшкать.

Guzica, -y, *ж.* гу́зка (*птичья*); || *Анат.* вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guziczek, -czka, *м.* пу́говка.

Guziczny, *Анат.* хвостцо́вый, вихрецо́вый. **Kość guziczna**, вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guzik, -a, *м.* пу́говица.

Guzikarka, -i, *ж.* пу́говичница.

Guzikarnia, -ni, *ж.* пу́говичная фа́бика.

Guzikarski, пу́говичный.

Guzikarstwo, -a, *ср.* торгъ пу́говицами.

Guzikarz, -a, *м.* пу́говочникъ.

Guzikowaty, *Анат.* мыщелкообра́зный.

Guzman, -a, *м. Устар. см.* **Guślarz**.

Guzowacieć, отверде́ть, затверде́ть.

Guzowatość, -ści, *ж.* отверде́лость, затверде́лость.

Guzowaty, отверде́лый, затверде́лый.

Gwajak, -u, *м. Бот.* бакаутъ, желѣзное де́рево.

Gwajakowy, бакаутовый.

Gwałcenie, -a, *ср.* наси́лie, наси́лованіе; || наруше́ніе. **Gwałcenie przykazań boskich**, наруше́ніе за́повѣдей бо́жіихъ.

Gwałcić, нарушать; || наси́ловать, наси́льничать; || оскверня́ть.

Gwałciciel, -a, *м.* наруши́тель; || растли́тель, осквернитель. **Gwałciciel praw najświętszych**, наруши́тель са́мыхъ свя́щенныхъ правъ. **Gwałciciel kościołów**, святота́тель святота́тецъ.

Gwałcicielka, -i, *ж.* наруши́тельница; || святота́тица.

Gwałcicielski, наси́льственный.

Gwałt, -u, *м.* наси́лie. **Gwałt komu uczynić**, принужда́ть си́лою, наси́ловать. **Gwałt czyjemu sercu czynić**, проти́виться чьи́мъ либо скло́нностямъ. **Gwałtem**, си́лою наси́льно, непремѣнно, всѣми си́лами, всѣ́чески. **Gwałtem chciał przyjść do mnie**, онъ непремѣнно, наси́льно хотѣлъ притти́ ко мнѣ. **Na gwałt dzwonić**, бить въ набатъ, уда́рить въ набатъ. **Na gwałt bębnić**, бить трево́гу. **Na gwałt biedz**, бѣжа́ть изо всѣ́хъ силъ. **Kazać co robić na gwałt**, велѣть что́ либо дѣлать съ вели́чайшей поспѣшностію. **Gwałtu wołać, krzyczeć**, звать на по́мощь. **Gwałtu!** помоги́те!

Gwałtem, *см.* **Gwałt**.

Gwałtować, *см.* **Gwałcić**.

Gwałtowanie, *см.* **Gwałcenie**.

Gwałtownictwo, -a, *ср.* наси́лie, на́глость, бу́йность.

Gwałtowniczy, *см.* **Gwałtownikowy**, **Gwałcicielski**.

Gwałtownie, си́льно, стреми́тельно, бы́стро; || внеза́пно.

Gwałtowność, -ści, *ж.* стреми́тельность, поры́вистость; || *горя́чность, пы́лкость, запа́льчивость. **Gwałtowność wiatru**, стреми́тельность вѣтра. **Gwałtowność namiętności**, пы́лкость страсте́й.

Gwałtowny, сильный, усильный, насильственный; || стремительный, пейстовый, пылкій; || свирѣпый, жестокій, наглый; || настоятельный, крайній, безотлагательный. **Gwałtowny czyn**, насильственный поступокъ. **Gwałtowna miłość**, сильная, пылкая любовь. **Umysł gwałtowny**, пылкій духъ. **Gwałtowna gorączka**, сильная, жестокая горячка. **Potok gwałtowny**, стремительный потокъ. **Gwałtowna wymowa**, сильное краснорѣчіе. **Gwałtowna potrzeba**, крайняя нужда. **Gwałtowny interes**, безотлагательное дѣло. **Deszcz gwałtowny**, сильный дождь.

Gwar, -u, *м.* шумъ; || говоръ; || чиріканье, щебетанье (*птицъ*).

Gwara, -y, *м.* болтунъ, пустомеля.

Gwarancja, -ji, *ж.* обезпеченіе, ручательство, поручительство.

Gwarant, -a, *м.* порука, поручитель.

Gwarantka, -i, *ж.* поручительница.

Gwarantować, ручаться, поручиться, быть порукою.

Gwardja, -ji, *ж.* гвардія.

Gwardjak, -a, *м.* гвардеецъ.

Gwardjan, -a, *м.* настоятель (*монастыря*).

Gwardjański, настоятельскій (*въ монастырѣ*).

Gwardjaństwo, -a, *ср.* настоятельство.

Gwardzista, -y, *м.* гвардеецъ.

Gwarny, шумный.

Gwarzyć, шумѣть; || болтать, калякать; || стрекотать (*о сорокѣ и т. п.*); || чирикать, щебетать (*о птицахъ*). **Starość lubi gwarzyć**, старость любитъ болтать, старость болтлива.

Gwazdać, пачкать, марать.

Gwiazda, -y, *ж.* звѣзда.

Gwiazdarnia, -ni, *ж.* обсерваторія.

Gwiazdarski, астрономическій, астрологическій.

Gwiazdarstwo, -a, *ср.* астрономія, астрологія.

Gwiazdarz, -a, *м.* **Gwiaździarz**, **Gwiazdopis**, **Gwiazdownik**, -a, **Gwiazdozorca**, -y, *м.* астрономъ. **Gwiazdmistrz**, **Gwiazdowidz**, **Gwiazdowieszczbiarz**, **Gwiazdowróg**, -a, *м.* астрологъ.

Gwiazdeczka, -i, *ж.* звѣздочка; || *Бот.* астра, звѣздочникъ; || *Минер.* звѣздчатый кораллъ.

Gwiazdeczny, звѣздный.

Gwiazdka, **Gwiazdeczka**, -i, *ж. Умен.* звѣздочка.

Gwiazdosz, -a, *м. Бот.* медунка, медуница, лѣточница, бѣлостойка, *см.* **Granicznik**, **Płucnik**.

Gwiazdowaty, звѣздчатый

Gwiazdowiec, -wca, *м.* звѣздчатый коралл *или* камень.

Gwiazdownica, **Gwiazdnica**, -y, *ж. Бот.* звѣздчатка.

Gwiazdowy, **Gwiazdny**, звѣздный.

Gwiazdozbiór, -u, *м.* созвѣздіе.

Gwiazdozór, -oru, *м.* верхоглядъ, небовзоръ (*рыба*).

Gwiaździć, усѣять, украсить звѣздами.

Gwiaździstość, -ści, *ж.* звѣздообразность.

Gwiaździsty, звѣздистый, звѣздчатый, звѣздная. **Noc gwiaździsta**, звѣздная ночь. || **Gwiaździsta jaszczurka**, стелліонъ, пёстрая ящерица.

Gwicht, -u, *м.* гиря (*въсовая*).

Gwint, -u, *м.* винтъ; || винтовая нарѣзка; || нарѣзы (*въ ружьѣ*).

Gwintorzeźnia, -ni, *ж. Мех.* метчикъ; || коловоротъ.

Gwintować, *Техн.* дѣлать винтовые нарѣзы метчикомъ (*въ ружьѣ*).

Gwintowany, нарѣзной; || ложчатый, желобчатый, боровчатый.

Gwintówka, -i, *ж.* винтовка.

Gwintownica, -y, *ж.* винтовальня, винторѣзъ.

Gwizd, -u, *м.* свистъ.

Gwizdać, свистать, свистѣть.

Gwizdacz, -a, *м.* свистунъ.

Gwizdaczka, *см.* **Gwizdawka**.

Gwizdanie, **Gwizdnienie**, -a, *ср.* свистаніе, свистъ.

Gwizdawka, **Gwizdaczka**, -i, *ж.* свистокъ, свистѣлка.

Gwizdnąć, свистнуть, *см.* **Gwizdać**.

Gwiżdż, -dzia, *м.* желвя (*у лошадей*).

Gwoli (g, woli, *вм.* k woli, *или* ku woli), для, ради, въ угоду. **Gwoli tobie**, для тебя собственно. **Gwoli czemu to?** для чего это? **Czynić komu gwoli**, въ угоду кому что дѣлать, угождать. **Wiatrom gwoli**, на произволъ, по волѣ вѣтра. **Swym żądzom gwoli**, для удовлетворенія своихъ страстей.

Gwóźdź -dzia, *м.* гвоздь. **Gwóźdź nacinany**, заершонный гвоздь;—**pakowy**, купорный гвоздь; — **sztukaturny**, sufitowy, штукатурный гвоздь;—**krytowy**, кровельный гвоздь; — **obiciowy**, шпалерный гвоздь;—**zawiasowy**, czyli z okrągłą główką, петельный, навѣсный *или* кругло-шляпный гвоздь.

Gwoździarczyk, -a, *м.* подмастерье гвоздочника, гвоздаря.

Gwoździarka, -i, *ж.* жена гвоздочника; || торгующая гвоздями.

Gwoździarnia, -ni, *ж.* гвоздочный заводъ, гвоздильня, гвоздникъ.

Gwoździarski, гвоздочный.

Gwoździarstwo, -a, *ср.* ремесло гвоздочника.

Gwoździarz, -a, *м.* гвоздочникъ, гвоздарь.

Gwoździaty, гвоздоватый.

Gwoździec, *см.* **Goździec**.

Gwoździk, -a, *м.* гвоздикъ, гвоздокъ.

Gwoździsty, напольненный гвоздями.

Gżegżelica, -y, *ж.* кукушка (*птица*).

Gżegżołka, **Gżeczołka**, **Grzeczołak**, *см.* **Kukawka**, **Kukułka**.

Gżegżołczy, *см.* **Kukułczy.**
Gzems, *см.* **Gzyms.**
Gżenie się, Gżenie, -a, *ср.* **бѣшенство, ярость;** || **тéчка** (*у живóтныхъ*), *см.* **Giez.**
Gzić, кусáть, жáлить. Gzić się (*о животныхъ*), **бѣси́ться;** || **Gzić się z kim, пылать стрáстью.**
Gzik, -a, *м.* **óводъ, слѣпéнь** (*насѣкóмое*); || **любострáстіе;** || **игри́вость**, *см.* **Giez.**
Gziwy, игри́вый, рѣзвый, шаловли́вый; || **любострáстный.**
Gzło, Giezło, -a, *ср.* **рубáшка, сорóчка, жéнская туни́ка;** || **оболóчка;** || **покрывáло, покрóвъ, завѣ́са.**
Gzy, *см.* **Giez.**
Gzygzak, -a, *м.* **зигзáгъ, зикзáкъ, лóманная ли́нія.**
Gzyms, -u, *м.* **карни́зъ.**
Gzymsik, -a, *м.* *Умен.* **карни́зецъ.**
Gzymsówka, -i, *ж.* **кирпи́чъ для карни́за.**
Gzymsowy, карни́зный.

H.

H, произнóсится какъ рýсская бýква Г въ словáхъ: *госпитáль, госпóдь, госудáрь, госпожá.* **Чáсто, вмѣ́сто бýквы h, непрáвильно пи́шутъ и произнóсятъ ch** (*рýсское Х*).
Ha, *Межд.* **а! ба! охъ!;** || **ha, ha, ha, ха, ха, ха!**
Haba, -y, *ж.* **тóлстое бѣ́лое сукнó**, *см.* **Gunia, Samodział, Parć.**
Habanina, -y, *ж. см.* **Chabanina.**
Habeas-corpus, закóнъ о ли́чной свобóдѣ (*въ Англіи*).
Habelek, *см.* **Abelek.**
Habet, имѣ́ю, дóлженъ мнѣ, должны́ мнѣ, слѣ́дуетъ къ получéнію. (противоположное тому́: credit, долгъ, креди́тъ).
Habiany, сдѣ́ланный изъ тóлстаго бѣ́лаго сукнá.
Habina, -y, *ж. см.* **Chabina.**
Habit, -u, *м.* **ря́са, монáшеское плáтье, монáшеская одéжда.**
Haczek, -czka, Haczyk, -yka, *м.* **крючóкъ, крюкъ. Haczki**, *мн.* **цѣпóчка** (*у мундштукá*); || **Haczyki**, *мн.* **боковы́е лóконы, накладны́я бýкли.**
Haczkowaty, *см.* **Haczykowaty.**
Haczyć, вѣ́шать; || **зацѣпля́ть, задѣвáть**, *см.* **Zahaczać;** || * **стянýть, подцѣпи́ть**, *см.* **Zahaczyć.**
Haczykowaty, Haczysty, крючковáтый; || **искри́вленный.**
Haft, -u, *м.* **вышивáнье, шитьё, стёжка;** || **шитьё на мунди́рѣ;** || *Хир. и Бот.* **шовъ, заши́вка, сши́вка.**
Haftarka, -i, *ж.* **золотошвéйка.**
Haftarski, золотошвéйный.
Haftarstwo, -a, *ср.* **вышивáнье, шитьё.**
Haftarz, -a, *м.* **золотошвéй.**
Haftka, -i, *ж.* **крючóкъ, застёжка.**
Haftkarka, -i, *ж.* **занимáющаяся вышивáньемъ** *и́ли* **продаю́щая вышивáнье.**
Haftować, вышивáть.
Haftowanie, -nia, *ср.* **вышивáнье, шитьё.**
Haftowany, вы́шитый.
Haj! *см.* **Hej, Hajno!**
Haja, -ai, *ж.* **акýла** (*ры́ба*); || *Устар.* **метéлица, вью́га.**
Hajda, *Межд.* **смѣлѣ́й! вперёдъ!**
Hajdamacki, гайдамáчій; || * **разбóйничій.**
Hajdamactwo, -a, *ср.* **гайдамáчество;** || * **разбóйничество.**
Hajdamaczka, -i, *ж.* **гайдамáчиха;** || **разбóйница.**
Hajdamaczyć, разбóйничать. Hajdamaczyć się, вести́ распýтную, развратную жизнь, сдѣ́латься бездѣ́льникомъ.
Hajdamaczyzna, -y, *ж.* **разбóйничество, граби́тельство.**
Hajdamak, -a, *м.* **гайдамáкъ;** || * **разбóйникъ.**
Hajducki, Hajduczy, гайдýчій; || * **разбóйничій.**
Hajduczysko, -a, *м.* **рóслый, огрóмный гайдýкъ.**
Hajduk -a, *м.* **гайдýкъ.**
Hajno, Haj, (*употребля́ется тóлько въ просторѣ́чіи*), **вотъ тамъ!** *См.* **Hajw.**
Hajnał, Hejnał, Ejnał, -u, *м.* *Устар.* (*съ венгéрскаго*), **пѣснь Бóгу для пробуждéнія вóйска въ лáгерѣ, пéредъ разсвѣ́томъ** (*ýтренняя заря́*).
Hajstra, -y, *ж.* **Hajster, -stra**, *м.* *Зоол.* **сѣ́рая цáпля, чапýра.**
Hajta, Hajtuś, Hajty, дѣ́тское выражéніе въ родѣ: *гулёнушки.* **Pójdziemy hajtuś, пойдёмъ гулёнушки, пойдёмъ гуля́ть.**
Hajw, Hajwo, Hajno (*употребл. въ просторѣ́чіи*), **сюдá. Pójdź hajw, hajwo, hajno, поди́-ко сюдá!**
Hajże! *Межд.* **ну, ну же! Ну, пріудáримъ! пойдёмъ! вперёдъ! Hajże na niego, вперёдъ, пріудáримъ же на негó! Hajże ha!** *см.* **Hyż, ha!**
Hak, -u, *м.* **крюкъ;** || **багóръ;** || **колъ. Złoczyncę wrzucić na haki, посади́ть престýпника нá колъ. Hak rybacki, острогá, гарпýнъ, багóръ. Hak kuchenny, крюкъ для вѣ́шанья котлá надъ огнёмъ. Hak u drzwi, крюкъ, пéтельный крюкъ** (*у двéри*). * **Hak orli, клювъ орли́ный.** * **Przywieść kogo na hak, подвéргнуть когó опáсности. Hak ziemi, двадцáтая часть мóрга.**
Hakować, пахáть зéмлю сохóю, *см.* **Odwracać.**
Hakowaty, крючковáтый, закорю́ченный, кривóй, искри́вленный.
Hakowiec, -wca, *м. см.* **Sakłak.**
Hakowity, *см.* **Haczysty**

Hakownica, **-y**, *ж.* ручна́я пищаль, мушке́тъ.

Hakownik, **-a**, *м.* рабо́тникъ съ крюко́мъ, съ багро́мъ.

Halabarda, **Halaparta**, **-y**, *ж.* **Halapart**, **-u**, *м.* алеба́рда, протова́нъ, бе́рдышъ.

Halabartnik, **-a**, *м.* алеба́рдщикъ.

Halabartny, алеба́рдный; || алеба́рдщикъ.

Hałaburda, **-y**, *м.* горла́нъ, крику́нъ, спо́рщикъ.

Hałas, **-u**, *м.* шумъ, крикъ, стукъ, трескъ; || гулъ; || звукъ, отголо́сокъ; || суе́тица, трево́га. **Hałas trąb i kotłów**, зву́ки трубъ и стукъ литавровъ.

Hałasić, **Hałasować**, шуме́ть, крича́ть, голоси́ть.

Hałaśliwy, *см.* **Hałaśny**.

Hałaśnica, **-y**, *ж.* горла́нья, крику́нья, крику́ша.

Hałaśnik, **-a**, *м.* горла́нъ, крику́нъ.

Hałaśny, шумли́вый, крикли́вый.

Hałasować, *см.* **Hałasić**.

Hałasowanie, **-a**, *ср.* крикъ, шумъ, брюзжа́нье.

Hałasownik, *см.* **Hałaśnik**.

Hałasowny, *см.* **Hałaśny**.

Hałaszenie, *см.* **Hałasowanie**.

Halaspas, **-u**, *м.* (*мало употреб.*) разгу́льная, весёлая жизнь, пирова́нье.

Hałastra, **-y**, *ж. см.* **Chałastra**.

Hałda, **-y**, *ж. Горн.* ку́ча, отва́лъ.

Halerz, **-a**, *м.* старинная ме́лкая моне́та, полу́шка; || ничто́жныя де́ньги. **I halerza nie warto**, **не сто́итъ и полу́шки**, и грошá.

Halizna, **-y**, *ж. см.* **Golizna**.

Halsztuch, **Halsztuk**, **-a**, *м.* га́лстукъ.

Hałun, *см.* **Ałun**.

Hamernia, **-ni**, *ж.* кри́чный *или* желѣзодѣлательный заво́дъ, молотова́я.

Hamernik, **-a**, *м.* молотовни́къ.

Hamować, уде́рживать, сде́рживать, воздѣ́рживать, обу́здывать, укрощáть, умѣря́ть; || препя́тствовать, тормозить; || останáвливать. **Nic go hamować nie zdoła**, его́ ничто́ не мо́жетъ удержáть, обуздáть. **Hamować swe namiętności**, обу́здывать свои́ стрáсти. **Hamować kogo**, укрощáть кого́. **Hamować nieprzyjaciela**, останáвливать непрія́теля. || **Hamować się**, воздѣ́рживаться, сдѣ́рживаться, владѣ́ть собо́ю.

Hamowanie, **-a**, **Hamowanie się**, *ср.* укроще́ніе, обузда́ніе, воздержа́ніе.

Hamowny, укроти́мый, воздѣ́ржный.

Hamulec, **-lca**, *м.* то́рмазъ; || * узда́, обузда́ніе.

Han, **-a**, *м. см.* **Chan**.

Hańba, **-y**, *ж.* позо́ръ. **стыдъ**, **безслáвіе**, **поношéніе**, безчéстіе.

Hańbiący, позо́рный, **позо́рящій**, поносительный, постыдный.

Hańbić, **поко́рить**, **безслáвить**, безчéстить, **поноси́ть**.

Hańbiciel, **-a**, *м.* оби́дчикъ, **оскорби́тель**, поноси́тель, клеветни́къ.

Hańbicielka, **-i**, *ж.* оби́дчица, **оскорби́тельница**, поноси́тельница, клеветни́ца.

Hańbienie, **Zhańbienie**, **-a**, *ср.* **опозо́реніе**, поношéніе, клеветá.

Handel, **-dlu**, *м.* торго́вля, **торгъ**, продáжа. **Handel przywozowy** *или* **inwektowy**, привóзная торго́вля; — **wywozowy** *или* **ewektowy**, отпускна́я торго́вля. **Handel zbożem**, хлѣбная торго́вля. **Handel końmi**, торго́вля лошадьми́, барышничество. **Handel kramarski**, мелочна́я торго́вля. **Ta książka wyszła z handlu**, э́та кни́га вы́шла изъ продáжи, вся распрóдана. **W handel poszła nauka**, уче́нье обрати́лось въ торго́влю. **Założyć handel**, откры́ть торго́влю, **откры́ть** ла́вку **для** продáжи.

Handelek, **-lku**, *м.* **мелочна́я торго́вля**; || ла́вочка.

Handlarski, **торго́вый**, **купе́ческій**, **мерканти́льный**.

Handlarstwo, **-a**, *ср.* **торго́вля**, торгъ, комме́рція; || **купе́чество**, **торго́вое сосло́віе**.

Handlarz, **-a**, *м.* **торго́вецъ**, **купе́цъ**, **ла́вочникъ**. **Handlarz szczegółowy**, **ро́зничный** торго́вецъ.

Handlować, торгова́ть.

Handlowanie, **-a**, *ср.* торго́вля, торгъ.

Handlowniczy, **торго́вый**, комме́рческій.

Handlownik, **-a**, *м.* **торго́вецъ**.

Handlowność, **-ści**, *ж.* процвѣта́ніе **торго́вли**.

Handlowny, **торгу́ющій**, торго́вый; || **успѣ́шно** занима́ющійся торго́влею.

Handlowy, торго́вый, комме́рческій.

Handziar, **-a**, *м.* **широ́кій** кинжа́лъ (*у Азіатцевъ*).

Haniebnie, **позо́рно**, **посты́дно**, безче́стно; || * **безобрáзно**, **грáзно**, **неопря́тно**; || **чрезмѣ́рно**, непомѣ́рно, безмѣ́рно. **Haniebnie postąpić**, поступи́ть безче́стно. * **Haniebnie wyglądać**, имѣ́ть грáзный, неопря́тный видъ. **Haniebnie wielki**, безобрáзно, до безобрáзія вели́къ.

Haniebnik, **-a**, *м. см.* **Hańbiciel**.

Haniebność, **-ści**, *ж.* безстыдство. **срамотá**, мѣ́рзость, гну́сность.

Haniebny, **постыдный**, **позо́рный**, **безче́стный**, гну́сный.

Hański, *см.* **Chański**.

Hanyż, *см.* **Anyż**.

Hap, **Hapać**, *см.* **Chap**, **Chapać**.

Hapa, **-y**, *ж. см.* **Japa**.

Haracz, **-u**, *м.* дань, **по́дать**.

Haracznik, **-a**, *м.* да́нникъ.

Haramza, **-y**, **Harandzia**, **-dzi**, *ж.* **кана́лья**, **негода́й**.

Harap, **-u**, **Harapnik**, **-a**, *м.* **арáпникъ**, бичъ.

Haras, **-u**, *м.* **рашъ** (*шерстяная матéрія*).

Harc, **-u**, *м.* **сшúбка**, **сва́тка**, **стычка**.

Harcerski, наѣ́здническій.
Harcerstwo, наѣ́здничество.
Harcerz, -a, *м.* наѣ́здникъ.
Harcić, Harcony, *см.* **Hartować, Hartowany.**
Harcować, заводи́ть сты́чку, сши́бку, гарцова́ть, скака́ть верхо́мъ; || * низпровергать, разруша́ть.
Harcowanie, -a, *ср.* гарцова́ніе, скака́ніе.
Harcownik, -a, *м.* наѣ́здникъ.
Harcowny, наѣ́здническій.
Harczeć, *см.* **Charczeć.**
Hardo, дерзко, надме́нно, наха́льно.
Hardość, -ści, *ж.* дерзость, надме́нность, наха́льство.
Hardosz, -a, *м.* горде́цъ.
Hardy, го́рдый, надме́нный, де́рзкій.
Hardzić, дѣ́лать надме́ннымъ.
Hardzie, *см.* **Hardo.**
Hardzieć, дѣ́латься го́рдымъ, надме́ннымъ, возгорди́ться.
Harenda, *см.* **Arenda.**
Harfa, *см.* **Arfa.**
Harłak, -a, *м. см.* **Charłak.**
Harmata, *см.* **Armata.**
Harmider, -eru, *м.* сумато́ха, трево́га, шумъ, ссо́ра.
Harmonja, -ji, *ж.* гармо́нія, созву́чіе, благозву́чіе; || *согла́сіе, стро́йность.
Harmonicznie, гармони́чески, благозву́чно; || * согла́сно, стро́йно.
Harmoniczny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Harmonijnie, гармони́чески, благозву́чно; || согла́сно, стро́йно.
Harmonijność, -ści, *ж.* гармо́нія, благозву́чность.
Harmonijny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Harować, рабо́тать, труди́ться съ больши́мъ уси́ліемъ. Harować z kim, kogo, утомля́ть, му́чить, изнуря́ть.
Harowanie, -a, *ср.* до́лгая, уси́ленная рабо́та.
Harpa, -y, *ж.* серпови́дный мечъ.
Harpja, -ji, *ж.* га́рпія (*баснословное чудо́вище*); || *Орнит.* га́рпія (*родъ америка́нскаго орла́*).
Hart, -u, *м.* зака́лка (*ста́ли*); || зака́лъ; || крѣ́пость, си́ла, твёрдость. * Hart duszy, твёрдость души́, хара́ктера. Hart serca, бо́дрость. Harty, *мн.* калёныя стрѣ́лы, пи́ки и т. п.
Hartować, зака́ливать (*сталь*); || обва́ривать, кали́ть (*писчія пе́рья*); || пріучи́ть къ чему́ тру́дному; || дѣ́лать твёрдымъ, жёсткимъ; || укрѣпля́ть (*тѣ́ло*). Umiał zahartować ich prędko do wojny, онъ умѣ́лъ ско́ро пріучи́ть ихъ къ войнѣ́. || Zahartować się, пріучи́ться къ чему́, закали́ться, укрѣпи́ться.
Hartowanie, -a, *ср.* кале́ніе, зака́ливаніе; || * укрѣпле́ніе, пріуче́ніе къ труда́мъ, къ перенесе́нію тру́дностей.
Hartowność, -ści, *ж.* зака́лъ; || крѣ́пость, твёрдость.
Hartowny, закалённый; || пріучённый къ тру́дностямъ.
Haru, haru! *или* **Haruj, haruj!** работа́й, работа́й! Ustawicznie haru, haru, постоя́нно рабо́тай да рабо́тай! *см.* **Harować, Karować.**
Hasać, скака́ть; || галопи́ровать; || гарцова́ть; || пляса́ть, пры́гать. Hasać na koniu, скака́ть на ло́шади. Całą noc hasał, онъ пропляса́лъ всю́ ночь. Zhasać konia, заѣ́здить, утоми́ть ло́шадь.
Hasanie, -a, *ср.* скака́нье; || галопи́рованіе; || гарцова́ніе; || пляса́нье, пры́ганье.
Haska, -i, *ж.* ко́жа набива́емая на коло́дку.
Hasło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || *Воен.* ло́зунгъ, паро́ль; || га́сло (*звонъ о туше́ніи огня́; прика́зъ часово́му, запреще́ніе выходи́ть изъ каза́рмы*).
Hasłowy, сигна́льный.
Haubica, -y, *ж.* *Арт.* га́убица *или* единоро́гъ, *см.* Granatnik.
Haust, -u, *м.* глото́къ.
Hazard, -u, *м.* слу́чай, случа́йность; || уда́ча; || опа́сность; || отва́га.
Hazardować, рискова́ть, подверга́ть опа́сности, отва́живаться. || Hazardować się, отва́живаться на предпріятіе, пуска́ться въ опа́сность, подверга́ться опа́сностямъ.
Hazardowanie, a, *ср.* рискова́ніе, отва́га.
Hazardowny, риско́вный, аза́ртный. Gra hazardowna, аза́ртная игра́.
He, Hę, *Межд.* (означа́ющее вопро́съ *или* удивле́ніе), что́! что-ли! какъ! Czy chcesz, hę? хочешь ли, что ли? Hę, czy to być może? какъ! мо́жетъ ли э́то быть.
Heban, -u, *м.* эбе́новое *или* чёрное де́рево.
Hebanista, -y, *м.* краснодере́вецъ, неку́сный столя́ръ.
Hebanować, кра́сить подъ чёрное де́рево.
Hebanowy, эбе́новый, изъ чёрнаго де́рева. * Włos hebanowy, волоса́ чёрные какъ смоль, какъ во́роново крыло́.
Hebd, -u, *м.* *Бот.* ди́кая бузина́, бу́зникъ, селени́къ.
Hebdomarz, -a, *м.* недѣ́льный свяще́нникъ.
Hebel, -bla, *м.* стругъ, ско́бель. Wielki hebel, руба́нъ, руба́нокъ; || скребо́къ; || Hebel do laskowania, па́зникъ, доро́жникъ.
Hebelkowy, *Бот.* сѣкирови́дный.
Heblarnia, -ni, *ж.* верста́къ, столя́рный стано́къ.
Heblować, строга́ть, струга́ть, стружи́ть, склобли́ть, сгла́живать. * Heblować bruki, обива́ть мостовы́я.
Heblowanie, -a, *ср.* струганіе, строга́ніе.

Heblowiny, -win, *мн.* стру́жки, стру́жины.
Heblowy, скобе́льный.
Hebrajczyk, -a, *м.* Евре́й. **Hebrajczycy, Hebreowie,** *мн.* Евре́и.
Hebrajski, евре́йскій.
Hebraista, -y, *м.* знато́къ евре́йскаго языка́.
Hebrajszczyzna, -y, евре́йскіе оборо́ты ре́чи, евре́йскій языкъ и его́ литерату́ра, евре́йское уче́ніе. || **Hebrajszczyzny zarywać,** употребля́ть евре́йскіе оборо́ты ре́чи, сле́довать евре́йскому уче́нію.
Hebraizm -u, *м.* евре́йскій оборо́тъ ре́чи, *см.* **Hebrajszczyzna.**
Hebreowie, -ów, *мн. см.* **Hebrajczyk.**
Hebreusz, -a, *м.* Жидъ, Евре́й.
Heca, -y, *ж.* гоньба́, тра́вля; || охо́та съ соба́ками; || **циркъ** (*для ко́нскихъ риста́лищъ*).
Hecia, *Межд.* **крикъ погоны́щика воло́въ:** *направо!*
Heciak, -a, *м.* о́лухъ, мужи́къ, дереве́нщина.
Heciepiecie, -ci, *мн.* ма́ленькія лошадёнки.
Hegemonja, -ji, *ж.* пра́здненства въ честь Діаны (*у дре́вніхъ Гре́ковъ*).
Hegira, -y, *ж.* эги́ра, гиджра (*ера у мусульма́нъ*).
Hegumenja, -ji, *ж.* игу́менья, настоя́тельница дре́вняго монастыря́, *см.* **Ksieni.**
Hej! *Межд.* гей! ей! эхъ!
Hej hej! Hejach, Hejda, Hej-daż! *Межд.* выража́ющее ра́дость: гей! эй!
Hejnał, Ejnał, *см.* **Hajnał.**
Hejsa! Hejza! *Межд.* Ну, смѣло! не робе́й! ката́й валя́й!
Hektyczny, чахо́точный, сухо́точный; || ча́хлый.
Hektyk, -a, *м.* чахо́точный.
Hektyka, -i, *ж. Мед.* чахо́тка, сухо́тка.
Hellenista, -y, *м.* эллени́стъ, знато́къ гре́ческаго языка́.
Hellenistowski, э́ллинскій.
Hellenizm, -u, *м.* эллени́змъ, грецизмъ, гре́ческій оборо́тъ ре́чи.
Helleński, э́ллинскій, гре́ческій.
Hełm, -u, *м.* шлемъ, шишако́къ; || **Hełm u alembika,** покры́шка, колпа́къ (*у ку́ба*).
Hełmaty, со шле́момъ на головѣ.
Hełmik, -a, *м. Бот. см.* **Tarczyca.**
Hem, *см.* **Hum.**
Hemoroidalny, *Мед.* геморои́дальный, почечу́йный. **Żyła hemoroidalna,** почечу́йная арте́рія.
Hemoroidarjusz, -a, *м. Мед.* стра́ждущій почечу́емъ, геморо́емъ.
Hemoroidy, Hemorojdy, -roid, *мн.* почечу́й, геморо́й.
Hen, (употребля́ется въ просторѣчіи), вонъ тамъ! туда! **Patrz, oto hen tam!** смотри́, вонъ тамъ! **Pojechał hen daleko,** пое́халъ туда́, далёко!
Koratyk, -a, *м. Мед.* страда́ющій пе́ченью.
Heraldyczny, геральди́ческій.
Heraldyka, -i, *ж.* гера́льдика, гербове́дѣніе.
Herb, -u, *м.* гербъ.
Herbaciany, ча́йный.
Herbarz, -a, *м.* гербо́вникъ; || гербарій, *см.* **Zielnik.**
Herbata, -y, *ж.* чай.
Herbatnica, ча́йница.
Herbatny, ча́йный.
Herbopis, Herbopisarz, -a, *м.* рисова́льщикъ гербо́въ, гербопи́сецъ, гера́льдикъ.
Herboryzować, герборизи́ровать, собира́ть расте́нія.
Herbowniczy, геральди́ческій.
Herbowny, имѣющій гербъ. **Dom herbowny,** дворя́нская фами́лія, дворя́нскій домъ. **Znaki herbowne,** гербъ. **Herbowny, -ego,** *м.* одного́ и того́же герба́. **To mój herbowny,** у меня́ съ нимъ одинъ и тотъ же гербъ, у на́съ одина́ковые гербы́.
Herbowy, гербо́вый. **Nauka herbowa,** гера́льдика. **Pieczęć herbowa,** гербо́вая печа́ть.
Hercować, *см.* **Harcować.**
Heretycki, еретическій, раско́льничій.
Heretyctwo, -a, *ср.* ерети́чность, ерети́чество, отсту́пничество; || *Собир.* еретики́, раско́льники.
Heretyczę, -ęcia, *ср.* ерети́къ, раско́льникъ, отсту́пникъ.
Heretyczeć, сдѣлаться, ерити́комъ, отсту́пникомъ.
Heretyczka, -i, ерети́чка, отсту́пница.
Heretyczność, -ści, *ж. см.* **Heretyctwo.**
Heretyczyć, обраща́ть въ е́ресь.
Heretyk, -a, *м.* ерети́къ, отсту́пникъ, раско́льникъ.
Heretykować, обзыва́ть еретико́мъ, обвиня́ть въ е́ереси.
Heretyzować, проповѣ́дывать е́ресь.
Herezja, -ji, *ж.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.
Herezjarcha, -y, *м.* ереси́архъ, ересена́чальникъ.
Herezosiewca, -y, *м.* распространи́тель е́реси.
Hermafrodyt, -a, *м.* гермафроди́тъ, двуснастный; || *Ест. Истор.* двупо́лый.
Heroicznie, геройчески.
Heroiczny, геройческій.
Heroina, -y, *ж.* геройня.
Heroizm, -u, *м.* геройзмъ.
Herold, -a, *м.* геро́льдъ, глаша́тай, бирю́чъ.
Heroldja, -ji, *ж.* геро́льдія.
Heroldski, геро́льдскій.
Heroldstwo, -a, *ср.* геро́льдство.
Herszt, -a, *м.* коново́дъ, вачи́нщикъ, предводи́тель. **Herszt zbójców,** предводи́тель, ата́манъ разбо́йниковъ.
Hersztować, предводи́тельствовать.
Hesper, -u, *м. см.* **Wieczornica.**
Hester, -a, *м. Устар.* поро́да шве́дскихъ лошаде́й, извѣстная у Литовцевъ.

Het! (*употр. въ просторѣчіи*), смотри вотъ! вонъ! ну! **Het idzie**, смотри вотъ онъ идётъ. **Het !** ну! эй вы, ну! (*понуканье лошадей*). **Tam het poszedł**, вонъ онъ тудá пошёлъ.

Heta! ну! *Межд.* (*употребля́емое извóщиками и кучерами для понужде́нія лошаде́й повернýть напра́во*).

Hetka, -i, *ж.* кля́ча, лошадёнка.

Hetman, -a, *м.* гéтманъ; || полковóдецъ.

Hetmańczuk, -a, *м.* сторóнникъ, привéрженецъ гéтмана.

Hetmanić, начáльствовать, предводи́тельствовать, стоя́ть во главѣ.

Hetmanienie, -a, *ср.* начáльствованіе, предводи́тельство.

Hetmanowa, -éj, *ж.* гéтманша, жена́ гéтмана.

Hetmanować, *см.* **Hetmanić**.

Hetmański, гéтманскій.

Hetmaństwo, -a, *ср.* гéтманство.

Hetmańszczyzna, -y, *ж.* гетмáнщина, запорóжскіе козакú; гéтманскія помѣстья.

Hexametr, -tru, *м.* гекзáметръ.

Hi, hi, *Межд.* хи, хи!

Hiberna, -y, *ж.* пóдать, котóрую въ дрéвней Пóльшѣ платúли въ казнý крестья́не королéвскихъ и духóвныхъ имѣній, для плáты жáлованья вóйску, въ зúмнее врéмя. || **Hiberny**, *мн.* воéнныя зúмнія квартúры.

Hidrauliczny, гидравли́ческій; || вододѣйствующій.

Hidraulik, -a, *м.* гидрáвликъ.

Hidrograf, -a, *м.* гидрогрáфъ, водописáтель.

Hidrografja, -ji, *ж.* гидрогрáфія, водописáніе.

Hidrograficzny, гидрографи́ческій.

Hidrostatyczny, гидростати́ческій.

Hidrostyka, -i, *ж.* гидростáтика (*наýка о тя́жести жúдкихъ тѣлъ*).

Hierarcha, -y, *м.* іерáрхъ, священноначáльникъ.

Hierarchalnie, іерархи́чески.

Hierarchalny, іерархи́ческій.

Hierarchja, -ji, *ж.* іерáрхія, священноначáліе; || чиноначáліе.

Hieroglif, -u, *м.* іероглúфъ, іерогли́фъ, фигýрный знакъ.

Hieroglificzny, іероглифи́ческій.

Hiperbola, -i, *ж.* гипéрбола, преувели́ченіе; || *Мат.* гипéрбола.

Hiperbolicznie, гиперболи́чески, преувели́ченно.

Hiperboliczny, гиперболи́ческій, преувели́ченный.

Hipochondrja, -ji, *ж. Мед.* ипохóндрія; || задýмчивость.

Hipochondryczny, ипохондри́ческій.

Hipochondryk, -a, *м.* ипохóндрикъ.

Hipokras, -a, *м.* прáный напúтокъ, глинтвéйнъ.

Hipokryt, -a, **Hipokryta**, -y, *м.* лицемѣръ, ханжá, свитóша, пустосвя́тъ.

Hipokrytka, -i, *ж.* лицемѣ́рка, пустосвя́тка, ханжá, притвóрщица.

Hipokryzja, -ji, *ж.* лицемѣ́ріе, притвóрство, ханжество́.

Hipotecznie, *Юрид.* ипотéчно, по закла́ду.

Hipoteczny, *Юрид.* ипотéчный, по закладно́й.

Hipoteka, -i, *ж. Юрид.* ипотéка, закладна́я на недви́жимое имѣніе; || закла́дъ недви́жимаго имѣнія.

Hipotekować, *Юрид.* отдава́ть въ зало́гъ, закла́дывать недви́жимое имѣніе.

Hipotekowany, обезпéченный ипотéкою.

Hipotetycznie, гипотети́чески, гада́тельно.

Hipotetyczny, гипотети́ческій, гада́тельный, предполага́емый.

Hipoteza, -y, *ж.* гипóтеза, предположéніе.

Historja, -ji, *ж.* истóрія, бытописáніе.

Historycznie, истори́чески.

Historyczność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность происше́ствія, фáкта.

Historyczny, истори́ческій.

Historyjka, -i, *ж.* истóрійка, быль, повѣстýшка, скáзочка.

Historyk, -a, *м.* истóрикъ, бытописáтель.

Hjacynt, -a, *м. Бот.* гіацúнтъ (*растéніе*); || *Минер.* гіацúнтъ, жéлтый я́хонтъ (*кáмень*).

Hjacyntowiny, -win, *мн.* прáздникъ св. Іакúнеа, Акúма.

Hjacyntowy, гіацúнтовый.

Hjena, -y, *ж. Зоол.* гіéна, бырсь.

Ho, ho! Ho, ho, ho! *Межд.* огó, огó! огó, го!

Hoboj, **Hoboista**, *см.* **Obój**, **Oboista**.

Hodować, вскáрмливать, выкáрмливать, воспúтывать; || *Агр.* разводúть, плодúть (*домáшній скотъ*); || выращивать, разводúть (*растéнія*); || поддéрживать; || * питáть. **Hodować ogień święty**, поддéрживать священный огóнь.

Hodowanie, -a, *ср. Агр.* разведéніе домáшняго скотá, скотоводство; || воспитáніе, выкáрмливаніе. **Hodowanie pszczół**, пчеловóдство. **Hodowanie owiec**, овцевóдство. **Hodowanie jedwabników**, шелковóдство.

Hojnie, **Hojno**, щéдро, обúльно, изобúльно.

Hojnorosłka, -i, *ж. Бот.* сплóтникъ, лѣснáя рýта (*растéніе*).

Hojność, -ści, *ж.* обúліе, изобúліе, щéдрость.

Hojny, обúльный, изобúльный, щéдрость.

Hola! *Межд.* гей! ей! || пóлно, довóльно! **Hola! jest tam który?** ей! éсть-ли тамъ кто-нибýдь? **Hola, nie róbcie takiego hałasu**, пóлно, не дѣлайте такóго шýму.

Hołd, -u, *м.* по́дданническій долгъ; || * благоговѣ́ніе, почте́ніе, уваже́ніе, покóрность. **Oddawać, składać hołd czyim cnotom**, изъявля́ть уваже́ніе къ чьимъ добродѣ́телямъ. **Hołd wdzięczności, uszanowania**, долгъ благода́рности, уваже́нія.

Hołdować, быть по́дданнымъ; || быть въ зави́симости, зави́сѣть, повинова́ться, слу́шаться.

Hołdowanie, -a, *ср.* засвидѣ́тельствованіе почте́нія, пре́данности; || благоговѣ́ніе; || зави́симость, подда́нство. || **Zhołdowanie**, покоре́ніе, овладѣ́ніе.

Hołdownictwo, -a, *ср.* вассáльство, подда́нство.

Hołdowniczy, плата́щій дань.

Hołdownik, -a, *м.* вассáлъ, да́нникъ, по́дданный.

Hołdowny, *см.* **Hołdowniczy**, **Lenny**.

Hołoble, -i, *мн.* оглóбли.

Hołota, -y, *ж.* голь, сво́лочь.

Holować, притя́гивать; || бечева́ть, тяну́ть бечевóю (*судно*).

Holowanie, -a, *ср.* (**statków**), бечева́ніе (*суднóвъ*), приводъ су́дна посре́дствомъ бечевóй. **Pozostawienie drogi do holowania**, оставле́ніе доро́ги подъ бечёвникъ. **Holujący**, бечевщи́къ, рабóтникъ, котóрый тя́нетъ су́дно бечевóю.

Hołubek, -bka, *м.* волжа́нка, волну́ха (*родъ грибóвъ*).

Hołysz, -a, *м.* голы́шъ, бѣдня́къ.

Homagjalny, по́дданническій.

Homagjum, *ср. Нескл.* по́дданническій долгъ; || присяга на подда́нство.

Homerowy, гомéровскій.

Homeryczny, гомери́ческій.

Homileta, -y, **Homiletyk**, -a, *м.* проповѣ́дникъ, сочини́тель поуче́ній.

Homiletyka, -i, *ж.* гомилéтика, теóрія духóвнаго краснорѣ́чія.

Homilja, -ji, *ж.* бесѣ́да, поуче́ніе, про́повѣдь.

Homiljarz, -a, *м.* собра́ніе поуче́ній, проповѣ́дей.

Honor, -u, *м.* честь. **Honory**, *мн.* по́чести.

Honorarjum, *ср. Нескл.* вознагражде́ніе, пла́та, гонора́рій.

Honorowo, **Honorowie**, че́стно, съ че́стью, съ достóинствомъ.

Honorowość, -ści, *ж.* че́стность, благоро́дство.

Honorowy, почóтный. **Radca honorowy**, титуля́рный совѣ́тникъ. **Dama honorowa**, статсъ-да́ма.

Hop! hop! *Межд.* эй! гей! || ну! (*для поощре́нія ло́шади*); || ухъ! ухъ! (*при дру́жной рабóтѣ*).

Horda, **Orda**, -y, *ж.* орда́; || * толпа́, ша́йка, сбóрище, ватáга.

Hordowid, -a, *м.* **Hordowida**, -y, *ж. Бот.* гордóвикъ, гордови́на, кали́на-гордóвикъ.

Hordyniec, **Ordyniec**, -ńca, *м.* орды́нецъ.

Hordynka, -i, *ж.* крива́я татáрская са́бля.

Hordyński, принадлежа́щій къ орды́.

Horno, -a, *ср.* горнъ.

Horyzont, -u, *м.* горизóнтъ, небоскло́нъ.

Horyzontalnie, горизонта́льно, по у́ровню земли́.

Horyzontalność, -ści, *ж.* горизонта́льность.

Horyzontalny, горизонта́льный.

Hosanna! (*съ еврейск.*) Бóже, спаси́ насъ! помоги́ намъ!

Hostja, -ji, *ж.* св. обла́тка; || Святы́е Дары́; || просфорá, просвира́.

Hoży, приго́жій, ста́тный, краси́вый.

Hrabia, -iego, *м.* графъ.

Hrabianka, -i, *ж.* гра́фская дочь, графи́ня.

Hrabicz, -a, *м.* гра́фскій сынъ.

Hrabina, -y, *ж.* графи́ня, жена́ гра́фа.

Hrabiowski, **Hrabski**, гра́фскій.

Hrabiowstwo, -a, *ср.* гра́фство, гра́фскій ти́тулъ; || графъ и его́ жена́.

Hrabstwo, -a, *ср.* гра́фство, гра́фское владѣ́ніе.

Hreczany, гре́чневый.

Hreczka, **Hryczka**, -i, *ж. см.* **Gryka**.

Hreczkosiej, -a, *м.* * па́харь.

Hreczuszki, -szek, *мн.* гре́чневики.

Hryć, -cia, *м. см.* **Hreczkosiéj**.

Hu! hu! *Межд.* гей! эй! аý! у! у!

Huba, -y, *ж. см.* **Włóka**.

Hubka, -i, *ж.* древе́сная гу́бка, трутъ.

Huciany, плави́льный.

Huczeć, издава́ть гулъ, гудѣ́ть; || шумѣ́ть, бушева́ть; || ворча́ть, брани́ть, руга́ть; || крича́ть по сови́ному, какъ сова́. **Wiatr huczy w lesie**, вѣ́теръ шуми́тъ въ лѣсу́. **Dzwony huczą**, колоколá гудя́тъ. **Huczy mi w uszach**, у меня́ шумъ въ ушáхъ, шуми́тъ въ ушáхъ. **Huczeć na kogo**, брани́ть, руга́ть кого́.

Huczek, -czka, *м. Умен.* отъ **Huk** (*см. э́то сло́во*); || * крику́нъ.

Huczenie, -a, *ср.* бушева́ніе, шумъ, гудѣ́ніе, гулъ.

Hucznie, **Huczno**, шу́мно, съ шу́момъ; || звóнко, грóмко; || пы́шно, роскóшно; || вéсело. **Hucznie wjechał do miasta**, онъ шу́мно въѣ́халъ въ гóродъ. **Muzyka grała hucznie**, му́зыка игра́ла грóмко. **Hucznie kogo przyjąć**, пы́шно, роскóшно кого́ приня́ть. **Hucznie o czém rozprawiać**, грóмко разсужда́ть о чёмъ.

Huczny, **Hukliwy**, шу́мный, грóмкій; || пы́шный, роскóшный.

Huf, **Uf**, -u, **Hufiec**, -fca, *м.* ку́ча, толпá (*людéй*); || ша́йка, рать, по́лчище. **Hufiec**, рядъ солда́тъ.

Huf, *Межд.* (*подража́ніе лáю соба́ки*), гавъ, гавъ!

Hufiec, *см.* **Huf**.

Hufik, -a, ку́чка, небольша́я толпá.

Hufnal, **Ufnal**, -a, *м.* подко́вный гвоздь.

Huk, -u, *м.* шумъ, стукъ, гулъ, громъ; || трескъ, грóхотъ; || * мно́жество, ку́ча,

гру́да; || огро́мная толпа́. **Huk piorunu**, раска́тъ, гулъ гро́ма. **Huk bębna**, стукъ бараба́на. **Huk dział**, громъ, гро́хотъ пу́шекъ. **Ma huk pieniędzy**, у него́ ку́ча, гру́да де́негъ. **Huk ludzi przyszło na to widowisko**, огро́мная толпа́ люде́й пришла́ на э́то зрѣ́лище.

Hukać, крича́ть, ворча́ть, брани́ть, руга́ть; || грохота́ть, гремѣ́ть; || ау́кать, звать. **Hukać na kogo (w lesie)**, ау́кать кому́ (*въ лѣсу́*). **Hukać na kogo**, крича́ть на кого́, *см.* **Fukać**. || **Hukać się**, дичи́ться, дѣ́латься суро́вымъ, свирѣ́пымъ, нелюди́мымъ.

Hukacz, -a, *м. см.* **Grzywacz**.

Hukanie, -a, *ср.* гудѣ́ніе, бушева́ніе; || ау́канье (*въ лѣсу́*), *см.* **Hukać**.

Hukliwy, *см.* **Huczny**.

Huknąć, кри́кнуть; || ругну́ть.

Hul! hul! Hulała! крикъ на во́лка.

Hulać, гуля́ть, весели́ться, кути́ть. **Hulaj dusza, piekło gore**, гуля́й, чтобъ чертя́мъ то́шно ста́ло! **Hulaj dusza bez kontusza**, гуля́й напропалу́ю, всё чортъ побери́!

Hulaka, -i, *м.* гуля́ка, кути́ло.

Hułan, *см.* **Ułan**.

Hulanie, -a, *ср.* гульба́, бра́жничанье, кулика́ніе.

Hulanka, -i, *ж.* разгу́лъ, кутёжъ, пиру́шка.

Hultaić, развра́тничать, распу́тничать, кути́ть, бездѣ́льничать.

Hultaj, -a, *м.* негодя́й, развра́тникъ, распу́тникъ, бездѣ́льникъ.

Hultajka, -i, *ж.* негодя́йка, развра́тница, распу́тница.

Hultajski, развра́тный, распу́тный, разгу́льный. **Po hultajsku**, развра́тно, распу́тно, разгу́льно. **Żyć po hultajsku**, вести́ распу́тную жизнь.

Hultajsko, *см.* **Hultajski**.

Hultajstwo, -a, *ср.* развра́тъ, распу́тство; || *Собир.* развра́тники, бездѣ́льники, бродя́ги.

Hum, Hem, *Межд.* гмъ! хмъ!

Humen, -a, *м.* игу́менъ.

Humenica, -y, *ж.* игу́менья.

Humor, -u, *м.* вла́га, мокрота́ (*на тѣ́лѣ*); || нравъ, расположе́ніе ду́ха; || при́хоть; || ю́моръ, сатири́ческая весёлость. **Wesoły humor**, весёлое расположе́ніе ду́ха. **Nie jesteś dziś w swoim humorze**, ты сего́дня не въ ду́хѣ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.

Humorek, -rku, *м.* капри́зъ, при́хоть.

Humorowaty, нра́вный, своенра́вный, причу́дливый, прихотли́вый.

Humorysta, -y, *м.* юмори́стъ, остроу́мный писа́тель; || *Мед.* до́кторъ-приве́рженецъ Гале́новой систе́мы.

Humorystycznie, юмористи́чески.

Humorystyczność, -ści, *ж.* ю́моръ, сатири́ческая весёлость.

Humorystyczny, юмористи́ческій.

Humorystyka, -i, *ж.* юмори́стика.

Huncfot, Huncwot, -a, *м.* бездѣ́льникъ, моше́нникъ, плутъ, подле́цъ.

Huncfocki, моше́нническій, плутовско́й.

Huncfoctwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество.

Hup, *см.* **Hop**.

Hurmą, Hurmem, толпо́ю.

Hurt, -u, *м.* плете́нь, за́городка (*для ове́цъ*), вы́гонъ (*для быко́въ*), *см.* **Grodza**. **Na hurt, hurtem**, о́птомъ, гурто́мъ.

Hurtować, ста́вить въ огра́ду (*скоти́ну*).

Hurtowanie, -a, *ср.* заго́нъ ове́цъ.

Hurtownik, -a, *м.* гуртовщи́къ, торго́вецъ торгу́ющій гу́ртомъ, о́бтомъ, обтовщи́къ.

Hurtowny, Hurtowy, гуртово́й, обтово́й.

Husarja, -ji, *ж.* гуса́ры, гуса́рскій полкъ.

Husarski, гуса́рскій.

Husarz, Usarz, -a, *м.* гуса́ръ.

Huśtać, *см.* **Chuśtać**.

Huta, -y, *ж.* плави́льня, плави́льная печь. **Huta żelazna**, кри́чный *или* желѣзодѣ́лательный заво́дъ, молотова́я. **Huta szklana**, стекля́ный заво́дъ. **Huta kruszcowa**, лите́йня, лите́йный дворъ. **Huta solna**, солова́рня

Hutarski, плави́льный, лите́йный.

Hutarz, *см.* **Hutnik**.

Hutnicki, Hutniczy, Hutny, плави́льный.

Hutniczy, -ego, Hutman, -a, *м.* горнозаво́дскій инспе́кторъ.

Hutnik, Hutarz, -a, *м.* горнозаво́дскій рабо́тникъ, рабо́чій на стекля́номъ *или* желѣ́зномъ заво́дѣ.

Hutny, *см.* **Hutnicki**.

Huź! Huzia! Huź go! Huź-ha! пиль! (*поддра́зниваніе соба́ки*).

Huzar, -a, *м.* гуса́ръ. **Pułkownik od huzarów**, гуса́рскій полко́вникъ.

Huzarka, -i, *ж.* же́нщина служа́щая въ гуса́рахъ; || гуса́рская ку́рточка, родъ венге́рскаго спе́нцера.

Huzarski, гуса́рскій.

Huzia, *см.* **Huź**.

Hyacynt, *см.* **Hjacynt**.

Hybel, *см.* **Hebel**.

Hycel, -cla, *м.* живодёръ, прохво́стъ.

Hyclowski, живодёрный; || * ни́зкій, по́длый, скве́рный, отврати́тельный. **Hyclowski plac, hyclowska buda**, живодёрня.

Hydliwy, Hydry, ме́рзкій, посты́дный, него́дный.

Hydr, *см.* **Hidr**.

Hydra, -y, *ж.* ги́дра, водяна́я змѣя́.

Hydzić, отбива́ть вкусъ, охо́ту (*къ чему́*), внуша́ть отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, *см.* **Mierzić**.

Hygrometr, *см.* **Wilgociomierz**.

Hyl, -a, *м. см.* **Chyl**.

Hymn, -u, *м.* гимнъ, пѣснь, пѣснопѣ́ніе.

Hymnista, -y, *м.* пѣснопѣ́вецъ, слага́тель ги́мновъ.

Hymnopis, -a, *м.* писа́тель ги́мновъ.
Hyp... *см.* **Hip...**
Hyroglif, *см.* **Hjeroglif.**
Hys, Hyz, Hyż, -u, *м.* попу́тный вѣ́теръ.
Hysować, Hyzować, Whysować, поднима́ть па́русъ, флагъ.
Hyz, *см.* **Hys.**
Hyza, Chyża, -y, *ж.* хи́жина.
Hyzop, *см.* **Izop.**
Hyzować, *см.* **Hysować.**

I.

I произно́сится какъ ру́сскія бу́квы *и, і.* Она́ пи́шется по́слѣ согла́сныхъ мя́гкихъ и твёрдыхъ: *k, g*, исключа́я мя́гкія: *c, cz, sz, rz, ż, dz, dż*, по́слѣ кото́рыхъ слѣ́дуетъ *y* (русск. *ы*). Иногда́ *i* слу́житъ зна́комъ смягче́нія предыду́щей согла́сной бу́квы, напр. *ziemia*, чита́ется какъ *źemia* (*зѣ́мя*), земля́.

I, *союзъ;* и, а, да. **Gada i gada, a nic nie robi**, болта́етъ да болта́етъ, а ничего́ не дѣ́лаетъ. **I tak i nie**, и да и нѣтъ. **I to i owo**, и то и сё. **I tak daléj**, и та́къ да́лѣе.

Ibertrag, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы.

Ichmość, *мн.* (*см.* **Jegomość, Jejmość**).— **Ichmość panowie N. N.**, господа́ N. N.— **Nie umiesz sobie postąpić z takimi Ichmościami, z takiemi Ichmościankami**, ты не умѣ́ешь обраща́ться съ таки́ми господа́ми, съ таки́ми госпожа́ми, да́мами.

Ichneumon, -a, *м. Зоол.* Ихневмо́нъ, Фарао́нова мышь.

Idea, -ei, *ж.* иде́я, поня́тіе, мысль, *см.* **Pomysł, Wyobrażenie, Pojęcie.**

Idealista, -y, *м.* идеали́стъ.

Idealizm, -u, *м.* идеали́змъ.

Idealizować, идеализи́ровать.

Ideał, -u, *м.* идеа́лъ, образе́цъ соверше́нства.

Idealnie, идеа́льно.

Idealność, -ści, *ж.* идеа́льность.

Idealny, идеа́льный, соверше́нный, мы́сленный, у́мственный.

Identycznie, то́ждественно, одина́ково.

Identyczny, то́ждественный, одина́ковый, *см.* **Tosamy, Jednorodny, Zgodny.**

Ideolog, -a, *м.* идеоло́гъ.

Ideologja, -ji, *ж.* идеоло́гія, нау́ка объ иде́яхъ.

Idjota, -y, *м.* идіо́тъ, юро́дивый, крети́нъ; || малоу́мный, слабоу́мный, глу́пый отъ рожде́нія, безу́мный.

Idjotyzm, -u, *м.* слабоу́міе, юро́дливость, юро́дство; || *Грам.* идіоти́змъ, осо́бенность скла́да, оборо́та рѣ́чи, осо́бенность мѣ́стнаго нарѣ́чія.

Idylla, -i, *ж.* иди́ллія, се́льское, пасту́шеское стихотворе́ніе, *см.* **Ekloga, Sielanka.**

Igielczany, иго́льчатый.

Igiełka, -i, *ж.* иго́лка, *см.* **Igła.**

Igielnica, -y, **Igielniczka**, -i, *ж.* **Igielnik**, -a, **Igielniczek**, -czka, *м.* иго́льникъ.

Igielny, Iglany, иго́льный.

Igła, -y, *ж.* игла́, иго́лка. **Koniuszek u igły**, остріё *и́ли* жа́льце иго́лки. **Za igłą szyć, przed igłą szyć**, *см.* **Szyć. Siedzieć jak na igłach**, сидѣ́ть какъ на иго́лкахъ. **Nawlekać igłę**, вдѣва́ть ни́тку въ ушко́, въ иго́лку. **Igła probierska**, проби́рная игла́. **Igła chirurgiczna**, катара́ктная игла́ для сня́тія бѣльма́. **Igła magnesowa**, магни́тная *и́ли* компа́сная стрѣ́лка. || *Бот.* **Wilcze igły**, гера́ній, журавли́нникъ, гера́нь.

Iglany, иго́льный.

Iglarka, -i, *ж.* иго́льщица.

Iglarski, иго́лочный.

Iglarstwo, -a, *ср.* иго́льное мастерство́.

Iglarz, -a, *м.* иго́льщикъ.

Iglasty, иго́льчатый, иглообра́зный.

Iglica, -y, *ж.* больша́я игла́; || шпи́лька; || вяза́льная спи́ца; || челно́къ (*у ткаче́й*). || *Бот.* Вене́ринъ гре́бень. **Iglica włoska**, остроли́стъ, острокро́въ, вязоже́лдь, пти́чій-клей, па́дубъ; || и́глица, мы́шій тёрнъ.

Igra, -y, *ж. Устар.* игра́, шу́тка.

Igrać, игра́ть, рѣзви́ться, шали́ть.

Igracz, -a, *м. Устар.* шутни́къ,

Igraszka, -i, *ж.* игру́шка, заба́ва; || игра́, игра́лище; || бездѣ́лка, бездѣ́лица. **Największe trudności są dla niego igraszką**, велича́йшія тру́дности для него́ составля́ютъ бездѣ́лицу. **Igraszka słów**, игра́ словъ. **Igraszkę sobie robić z kogo**, насмѣха́ться, шути́ть надъ кѣмъ. **Igraszka losu**, превра́тность судьбы́, сча́стія.

Igrzysko, -a, *ср.* игра́лище, и́грище;— бо́лѣе употребл. во мн. числѣ́: **Igrzyska**, и́гры. **Okręt będący igrzyskiem wiatrów**, кора́бль игра́лище вѣтро́въ.

Igrzyskowy, и́грищный.

Ikra, -y, *ж.* икра́ (*у рыбъ*); || икра́ (*у ноги́*).

Ikrny, икря́ный.

Ikrorodny, икря́ный, ме́чущій икру́ (*о ры́бахъ*).

Ikrzak, -a, *м.* икря́ная ры́ба.

Ikrzny, *см.* **Ikrny.**

Ikrzyć się, искри́ться, тере́ться (*о ры́бѣ*), *см.* **Trzeć się**; || * **Wyikrzyć się**, издержа́ть, прокути́ть всѣ де́ньги.

Ikrzyca, -y, *ж.* (**Ikrzysty kamień**), искряни́къ, ооли́тъ (*ка́мень*).

Ił, -u, *м.* илъ; || жи́рная гли́на, рухля́къ, ме́ргель, сугли́нокъ.

Ilasty, *см.* **Iłki, Iłowaty.**

Ile, ско́лько, наско́лько. **Dam ci ile będę mógł**, дамъ тебѣ́ ско́лько могу́. **Ile** *и́ли* **o ile możności, ile można**, наско́лько возмо́жно. || Въ смы́слѣ: **Jako** (*какъ*): **Ile ojciec, staram się jak najlepsze dać wychowanie dzieciom**, какъ оте́цъ,

стара́юсь дать са́мое лу́чшее воспита́ніе дѣтямъ. || Въ смы́слѣ: Ile że (*такъ какъ, тѣмъ бо́лѣе*): Wierzę mu, ile że jest pozczciwy człowiek, я ему́ вѣ́рю, такъ какъ онъ че́стный человѣкъ. *См.* Zwłaszcza że, Tem bardziéj że. || Въ смы́слѣ: Ile tyle, Ileż tyleż, немно́го, не́сколько, ско́лько-нибу́дь. Mieć ile tyle pieniędzy, имѣ́ть немно́го де́негъ. Ile tyle, ма́ло-ли, мно́го-ли. Ile tyle żył, dosyć żył, gdy dobre imię po sobie zostawił, ма́ло-ли, мно́го-ли онъ жилъ, но по́жилъ дово́льно, е́сли оста́вилъ по́слѣ себя́ до́брое и́мя.

Ilekolwiek, Ilekolwiekbądź, ско́лько ни есть, ско́лько-бы ни было, ско́лько ни бу́дь, ско́лько уго́дно, не́сколько. Przyszlij mi ilekolwiek ludzi, пришли́ мнѣ не́сколько человѣкъ. Ilekolwiek ich jest, ско́лько бы ихъ ни было. Ilekolwiek razy, ско́лько бы разъ ни было, ка́ждый разъ какъ...

Ilekroć, ско́лько разъ?

Ilekrotkolwiek, ка́ждый разъ какъ...

Ilekrotnie, мно́го разъ, ско́лько ни....

Ilekrotny, ча́сто повторя́ющійся; || многократный.

Ili, -a, -e, Ilki, -a, -le, *Устар.* какъ вели́къ? Ili, ilki, такъ вели́къ какъ... Ili tyli, како́го бы ни было объёма, большо́го и́ли ма́лаго, кое-како́й. Mam ili tyli majątek, у меня́ есть ко́е-како́е име́ніе.

Ilisty, *см.* Iłowaty.

Ilki, гли́нистый, илова́тый.

Ilkość, -ści, *см.* Ilość.

Iłkość, -ści, *см.* Iłowatość.

Illacja, -ji, *ж.* илля́ція, слове́сная жа́лоба, по́данная въ судъ, односторо́ннее тре́бованіе, проше́ніе. Strona czyniąca illacją, односторо́нне-дѣ́йствующее лицо́; || показа́ніе въ судѣ́; || изложе́ніе; || * дохо́дъ, прихо́дъ.

Illacyjny, относя́щійся къ слове́сной жа́лобѣ въ судѣ́, къ односторо́ннему прошенію; || * дохо́дный.

Illegalność, -ści, *ж.* противозако́нность, незако́нность; || противозако́нный посту́покъ.

Ilm, -u, *м.* Ilma, -y, *ж.* Ilmak, -a, *м.* вязъ, и́лемъ, и́льма (*де́рево*).

Ilmiczka, -i, Ilmowna, -y, *ж.* *Бот.* лаба́зникъ, та́волга и́льмовая.

Ilmina, -y, *ж.* вязо́вое, и́льмовое де́рево.

Ilmowna, *см.* Ilmiczka.

Ilmowy, вязо́вый, и́льмовый.

Iloczas, -u, *м.* коли́чество; || *Грам.* разме́ръ, просо́дія, словоударе́ніе *или* слогоударе́ніе, *см.* Prozodja.

Iloczasowy, просоди́ческій.

Iloraki, разли́чный, разнообра́зный, разноро́дный. Kto powie iloraki jest kłamstwo? кто ска́жетъ какъ разнообра́зна быва́етъ ложь?

Ilorako, на ско́лько спо́собовъ.

Iloraкość, -ści, *ж.* разнообра́зіе, разноро́дность, ра́вность, разли́чіе.

Ilość, -ści, *ж.* коли́чество, величина́.

Iłowacieć, дѣ́латься гли́нистымъ.

Iłowatość, -ści, *ж.* гли́нистая по́чва.

Iłowaty, гли́нистый; || ме́ргельный, рухляко́вый.

Iłowy, гли́нистый, илова́тый.

Iluminacja, -ji, *ж.* иллюмина́ція, освѣще́ніе, *см.* Oświecenie.

Iluminować, иллюмино́вать, освѣща́ть; || просвѣща́ть, оваря́ть, *см.* Oświecić.

Ilza, Iłza, -y, *ж.* *Артил.* раке́та.

Im, чѣмъ. Im... tém, чѣмъ... тѣмъ... Im więcéj, tém lepiéj, чѣмъ бо́лѣе, тѣмъ лу́чше.

Imać (*Устар.* Imować), хвата́ть, схва́тывать, взять, лови́ть, пойма́ть, *см.* Jąć, Pojmać. || Jąć, приня́ться, нача́ть. Jęła płakać, приняла́сь пла́кать. || Imać się, Jąć się (kogo, czego), приставáть, принима́ться, бра́ться, хвата́ться, схвати́ться, взя́ться, прицѣпля́ться, *см.* Czepić się, Chwycić się. Tak się jęli silnie, że nie można ich było rozłączyć, они́ такъ кре́пко схвати́лись, что ихъ нельзя́ было разня́ть. Jęła się go warjacja, онъ впалъ въ сумасше́ствіе. Nie wiedzieć czego się jąć, неизвѣ́стно за что́ взя́ться. Atrament nie ima się papieru olejnego, черни́ла не пристаю́тъ къ ма́сляной бума́гѣ. Jąć się jakiego rzemiosła, взя́ться за како́е нибу́дь ремесло́.

Imaginacja, -ji, *ж.* воображе́ніе, вы́мыселъ, фанта́зія; || мечта́ніе, мечта́, бре́дня.

Imaginacyjnie, Imaginalnie, вообража́емо, по предположе́нію.

Imaginacyjny, изобрѣта́тельный, плодови́тый на вы́мыслы, замысловатый. Siła, potęga imaginacyjna, си́ла воображе́нія, изобрѣта́тельности.

Imaginalnie, *см.* Imaginacyjnie.

Imaginalny, Imaginacyjny, вообража́емый, мни́тельный, мечта́тельный, *см.* Urojony.

Imaginatywa, -y, *ж.* воображе́ніе, си́ла воображе́нія.

Imaginować (sobie co), вообража́ть, представля́ть себѣ́; || ду́мать, мнить.

Imanie, -a, *ср.* пойма́, арестова́ніе; || захва́ченіе (*товаро́въ*).

Imaniec, -ńca, *м.* плѣ́нникъ; || плѣ́нный, плене́нный; || коло́дникъ.

Imbier, -u, *м.* *Бот.* имбирь.

Imbryk, -a, *м.* ча́йникъ, кофе́йникъ; *Умен.* Imbryczek, ча́йничекъ, кофе́йничекъ.

Imię, -ienia, *ср.* (*Стар. фо́рма:* Imiono), и́мя. Imię z ojca, о́тчество. Imię chrzestne, Imię z ojca i nazwisko, и́мя, о́тчество и фами́лія.

Imienie, -a, *ср.* име́ніе, иму́щество.

Imieniny, -nin, *мн.* именины.

Imiennica, -y, Imienniczka, -i, *ж.* сомме́нница.

Imienniczy, сомме́нный.

Imiennie, поимённо, по и́менамъ.

Imiennik, -a, *м.* соименникъ.
Imienno, *см.* **Imiennie.**
Imienny, именной; || нарицательный. **Wartość imienna**, нарицательная цѣна. **Lista imienna**, именной списокъ.
Imiesłów, -owu, *м. Грам.* причастіе.
Imiesłowowy, *Грам.* употребляемый въ видѣ причастія.
Imionnik, -a, *м.* альбомъ; || памятная книжка.
Imiono, *см.* **Imię.**
Immatrykuła, -y, *ж.* внесеніе дѣла въ судебный реестръ.
Immedjate, непосредственно.
Imować, *см.* **Imać.**
Imperator, -a, *м.* императоръ, *см.* **Cesarz.**
Imperatorowa, -éj, *ж.* императрица, *см.* **Cesarzowa.**
Imperatorski, императорскій.
Imperjalista, -y, *м.* имперіалистъ, приверженецъ имперіи, императорскаго правленія.
Imperjalizm, -u, *м.* имперіализмъ, система имперіалистовъ.
Imperjalny, имперскій, государственный.
Imperjał, -u, *м.* имперіалъ (*монета*).
Imperjum, *Нескл.* имперія.
Impertynencja, -ji, *ж.* дерзость, грубость; || наглость, нахальство.
Impertynencki, дерзкій, грубый, наглый, нахальный.
Impertynent, -a, *м.* нахалъ, наглецъ, грубіянъ.
Impertynentka, -i, *ж.* нахалка, грубіянка.
Impet, -u, *м.* стремительность, сила, ударъ изъ всей силы, натискъ.
Impetycja, -ji, *ж.* притязаніе, требованіе, претензія; || искъ въ судѣ.
Impetycznie, стремительно; || горячо, пылко.
Impetyczny, стремительный, порывистый; || горячій, пылкій, кипучій.
Impetyk, -a, *м.* запальчивый, горячій человѣкъ.
Implikacja, -ji, *ж.* прикосновенность (*къ дѣлу*).
Implikowany, прикосновенный къ дѣлу.
Imponować (komu, przed kim), гордиться, кичиться передъ кѣмъ; || **Imponować nad kim**, повелѣвать кѣмъ.
Import, -u, *м.* привозная пошлина, пошлина съ привозимыхъ товаровъ.
Importacja, -ji, *ж. Ком.* ввозъ; || привозные товары; || *Юрид.* представленіе документовъ въ судъ.
Impugnujący, недопускающій, недозволяющій. **Impugnujący intromissją**, недопускающій ко вводу во владѣніе имѣніемъ.
Impuls, -u, *м.* **Impulsja**, -ji, *ж.* толчекъ, побужденіе.
Imputacja, -ji, *ж.* зачтеніе, зачетъ (*суммы*); || вмѣненіе, обвиненіе.
Imputować, засчитывать въ уплату; || приписывать.
In actu, дѣйствительно.
In merito, *см.* **Merito.**
Inaczéj, иначе, иначе.
Inaczyć, измѣнять, перемѣнять, переиначивать.
Inád (употребляется только съ словами: **Zkąd i Dokąd**), изъ другаго мѣста. **Pójść dokądinąd**, пойти куда-нибудь въ другое мѣсто.
Inakcja, -ji, *ж.* бездѣйствіе.
Inaki, *см.* **Inakszy.**
Inakość, -ści, *ж.* различіе, отмѣна.
Inakszy, иной.
Inauguracja, -ji, *ж.* посвященіе, освященіе; || открытіе.
Inaugurować, посвящать, освящать; || открывать.
Incepta, -y, *ж. Муз.* запѣвъ, интонація, напѣвъ (*пѣсни*).
Incest, *см.* **Kazirodztwo.**
Inclusive (**Inkluzywe**), включительно.
Incognito (**Inkognito**), подъ чужимъ именемъ, инкогнито.
Incydencja, -ji, *ж. Юрид.* посторонее, встрѣчное прошеніе.
Incydentalny, спорный; || частный, побочный, *см.* **Wniosek.**
Incyza, -y, *ж. Хир.* надрѣзъ, прорѣзъ, нарубка, насѣчка.
Indagacja, -ji, *ж.* розыскъ, розысканіе, изслѣдованіе; || допросъ, опросъ.
Indagacyjny, слѣдственный.
Indagator, -a, *м.* слѣдователь.
Indagować, допрашивать.
Indeks, -u, *м.* указатель, роспись; || часовая стрѣлка.
Indemnizacja, -ji, *ж.* удовлетвореніе, вознагражденіе, возмѣщеніе убытковъ.
Indossacja, -ji, *ж.* передаточная надпись на векселѣ.
Indossant, -a, *м.* надписатель векселя, бланконадписатель, передающій свой векселъ другому лицу.
Indossat, -a, *м.* предъявитель векселя, тотъ, кому переданъ векселъ по надписи.
Indossować, сдѣлать передаточную надпись на векселѣ.
Indukcja, -ji, *ж.* наведеніе, индукція (выводъ отъ частностей къ общему); || выводъ, заключеніе.
Indulgencja, -ji, *ж.* индульгенція, отпущеніе грѣховъ.
Indult, -u, *м.* разрѣшеніе, дозволеніе отъ папы.
Industrja, -ji, *ж.* промышленность.
Indychć, -u, *м.* индиго, синяя или кубовая краска.
Indychtowe ziele, *Бот.* индигоноска, кубъ (*растеніе*).
Indyczę, -ęcia, *ср.* индюшенокъ, цыплёнокъ индюшки.
Indyczka, -i, *ж.* индюшка.

Indyczy, индéвый.

Indyczyć się, сердиться, гнѣваться, надувáться.

Indygenat, -u, *м.* прáво граждáнства, принадлéжность къ какóй-либо землѣ *или* странѣ, тузéмство, отузéмленіе; || прáво шляхéтства (*въ дрéвней Пóльшѣ*).

Indyk, -a, *м.* индѣйскій пѣтýхъ, индюкъ.

Indywidualnie, лично, отдѣльно, кáждый осóбо.

Indywidualność, -ści, *ж.* индивидýальность, личность, чáстность.

Indywidualny, личный, чáстный, отдѣльный.

Indywiduum, *ср.* (**Indywidua**, *мн.*) осóбь, недѣлимое; || *Юрид.* человѣкъ, лицó, личность; || личность, осóба.

Indzie, Indziéj, индѣ, въ другóмъ мѣстѣ, въ другóй разъ;— этому нарѣчію обыкновенно предшествуетъ gdzie: **Powiedzieliśmy gdzie indziej**, мы сказáли въ другóмь мѣстѣ. **Nigdzie indziej**, нигдѣ въ другóмъ мѣстѣ. **Powiem o tem kiedy indziej**, разскажý объ этомъ когдá нибýдь въ другóй разъ, въ другóе врéмя.

Inędy, иным путёмъ, инóю дорóгою.

Inercja, -ji, *ж.* кóсность; || * бездѣйстіе; || * неподвижность.

Infamja -ji, *ж.* безчéстіе, позóръ.

Infamis, -a, *м.* безчéстный, обезчéщенный, опозóренный, ошельмóванный человѣкъ.

Infamistka, -i, *ж.* обезчéщенная, опозóренная жéнщина.

Infanterja, -ji, *ж.* пѣхóта, инфантéрія, *см.* **Piechota**.

Infeudacja, -ji, *ж.* жáлованіе помѣстьемъ.

Infima, -y, *ж.* низшій классъ въ шкóлѣ.

Infimista, -y, *м.* ученикъ низшаго клáсса.

Infirmarja, Infirmerja, -ji, *ж.* больница, лазарéтъ, домъ призрѣнія (*при монастыряхъ*).

Infirmarka, -i, *ж.* больничная сидѣлка.

Infirmarz, -a, *м.* больничникъ, больничный служитель.

Inflamacja, -ji, *ж.* *Мед.* воспалéніе.

Influencja, -ji, *ж.* *Мед.* повáльная простýда.

Informacja, -ji, *ж.* спрáвка, указáніе, свѣдѣніе. **Powziąść informacją**, навести спрáвку, получить свѣдѣніе. **Dać komu informacją**, достáвить комý свѣдѣніе.

Informacyjny, спрáвочный, доставляющій свѣдѣнія. **Biuro informacyjne**, спрáвочное мѣсто, спрáвочная контóра.

Informować, извѣщáть, увѣдомлять; || **Informować się**, освѣдомляться. справляться, собирáть спрáвки (*о чёмъ*).

Infrakcja, -ji, *ж.* нарушéніе договóра, услóвія.

Infuła, -y, *ж.* митра (*епископская*).

Infułat, -a, *м.* духóвное лицó носящее митру, прелáтъ на правáхъ епископа.

Infułata, -y, *ж.* превóтство, вѣдомство превóта носящаго митру.

Infułowany, получившій митру.

Infuzja, -ji, *ж.* *Хим.* настóй.

Ingor, -u, *м.* бочáрный инструмéнтъ.

Ingrossacja, -ji, *ж.* внесéніе, записываніе въ рóспись, въ протокóлъ; || регистратýрная экспедиція.

Ingrossator, -a, *м.* регистрáторъ, протоколистъ.

Ingrossować, вносить въ рóспись, въ протокóлъ; || записывать.

Ingrycht, -u, *м.* перемычки въ замкѣ; внýтреннія чáсти замкá. **Ingrychtowy zamek**, нутрянóй замóкъ.

Inhalacja, -ji, *ж.* всáсываніе, поглощéніе, вдыхáніе.

Inhibicja, -ji, *ж.* *Юрид.* запрещéніе, воспрещéніе.

Inicjatywa, -y, *ж.* починъ, зачинъ, начáло; || вчинáніе.

Injekcja, -ji *ж.* *Анат.* напрýга кровенóсныхъ жилъ; || впрыскиваніе, впрыскъ.

Inkameracja, -ji, *ж.* присоединéніе земли *или* дохóдныхъ статéй къ духóвному владѣнію.

Inkarnat, -u, *м.* áлый, багряный, багренцóвый; || áлый цвѣтъ; || тѣлéсный цвѣтъ.

Inkassa, -y, *ж* инкассированіе, получéніе сýммы наличными дéньгами за векселя, товáры и т. п.

Inkassent, -a, *ж.* сбóрщикъ дéнегъ, счётчикъ.

Inkaust, -u, *м.* чернила.

Inkaustowy, чернильный.

Inklinacja, -ji, *ж.* наклóнность, склóнность (*къ чемý*).

Inkluz, -a, *м.* **Inkluza, -y**, *ж.* чáры, колдовствó.

Inkluzowy, магическій, волшéбный.

Inkluzywe, включительно.

Inkognito, *см.* **Incognito**.

Inkompetencja, -ji, *ж.* *Юрид.* неполнопрáвность, некомпетéнтность.

Inkompetentny, *Юрид.* неимѣющій прáва судить, неполнопрáвный, невлáстный, некомпетéнтный.

Inkonsekwencja, -ji, *ж.* непослѣдовательность, несообрáзность.

Inkonsekwentny, непослѣдовательный, несообрáзный.

Inkorporacja, -ji, *ж.* присоединéніе, включéніе.

Inkrustacja, -ji, *ж.* инкрустáція, проклáдка; || цвѣтнáя, накладнáя *или* набóрная рабóта; || *Минер.* известкóвая нáкипь *или* корá.

Inkrustować, обклáдывать, проклáдывать, покрывáть (*чѣмъ*); врѣзывать, вклéивать (*чтó*); || покрывáть нáкипью *или* корóю (*о нѣкоторыхъ минерáльныхъ истóчникахъ*).

Inkrustowanie, -a, *ср.* прокла́дка; инкруста́ція; || накладна́я рабо́та.

Inkulpacja, -ji, *ж.* обвине́ніе, обжа́лованіе.

Inkulpat, -a, *м.* обвинённый, подсуди́мый.

Inkunabuł, -u, *м.* первопеча́тная кни́га, кни́га напеча́танная ра́нѣе 1500 го́да.

Inkwartacja, -ji, *ж. Хим.* квартова́ніе.

Inkwirent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь; || допро́счикъ.

Inkwirować, *Юрид.* производи́ть сле́дствіе *или* допро́съ, разы́скивать, допра́шивать, изсле́довать, разбира́ть (*дѣло*).

Inkwirowanie, -a, *ср.* ро́зыскъ, допро́съ, спра́вка; || сле́дствіе.

Inkwizycja, -ji, *ж.* допро́съ, изсле́дованіе, ро́зыскъ; || *Стар.* инквизи́ція (*судилище*).

Inkwizycyjny, допро́сный, изсле́дующій, испыту́ющій; || инквизиці́онный.

Inkwizyt, -a, *м.* ареста́нтъ состоя́щій подъ сле́дствіемъ.

Inkwizytor, -a, *м.* инкриси́торъ, *см.* **Inkwirent, Indagator.**

Inkwizytorski, инквизи́торскій.

Innobarwy, иноцвѣтный.

Innojęzyczny, иноязычный.

Innokształtny, инообра́зный, иновѝдный.

Innomyślny, иномы́сленный.

Innoplemiennik, -a, *м.* иноплеме́нникъ.

Inność, -ści, *ж.* несхо́дство.

Innotescencja, -ji, *ж.* повѣ́стка, объявле́ніе.

Innowacja, -ji, *ж.* нововведе́ніе.

Innowierca, -y, **Innowiernik**, -a, *м.* иновѣ́рецъ.

Innowierstwo, -a, *ср.* иновѣ́ріе.

Innoziemiec, -mca, *м.* инозе́мецъ, иностра́нецъ.

Inny, *см.* **Inszy.**

Inokulacja, -ji, *ж. Мед.* привива́ніе, прививка; || оспопрививáніе, *см.* **Szczepienie.**

Inserat, -u, *м.* объявле́ніе въ газе́тахъ.

Inskrypcja, -ji, *ж.* на́дпись; || внесе́ніе въ спи́сокъ; || государственная облига́ція; || за́пись, заёмное письмо́.

Insolidum, *ср. Нескл.* круговáя пору́ка.

Inspekcja, -ji, *ж.* осмо́тръ, обзо́ръ, смотръ; || надзо́ръ; || инспе́кція.

Inspekt, -u, *м. Садов.* парни́къ;—бо́лѣе употребл. во мн. ч. **Inspekta**, -ów, парники́.

Inspektor, -a, *м.* инспе́кторъ, надзира́тель.

Inspektorjat, -u, *м.* инспе́кція.

Inspektorowa, -ój, *ж.* жена́ инспе́ктора, инспе́кторша.

Inspektorski, инспе́кторскій.

Inspektowy, парнико́вый.

Inspiracja, -ji, *ж. см.* **Natchnienie.**

Inspirować, *см.* **Natchnąć.**

Instalacja, -ji, *ж.* введе́ніе въ до́лжность.

Instalacyjny, относя́щійся ко вступле́нію въ до́лжность.

Instalować, вводи́ть въ до́лжность.

Instalowanie, -a, *ср. см.* **Instalacja.**

Instalowany, поступи́вшій на слу́жбу.

Instancja, -ji, *ж. Юрид.* челоби́тная, проше́ніе въ судъ; || инста́нція, сте́пень суда́. **Trybunał pierwszéj instancji**, судъ пе́рвой инста́нціи; || хода́тайство, про́сьба, хожде́ніе. **Wnosić instancją do kogo**, хода́тайствовать пе́редъ кѣмъ за кого, вступа́ться за кого, *см.* **Wstawiać się, Przyczyniać się.** — **W ciągu instancji**, въ тече́ніе произво́дства (*дѣла*). **Doniesienie o upadłéj instancji appelacyjnéj**, донесе́ніе объ уничтоже́ніи апелляціо́ннаго произво́дства.

Instancjalny, *см.* **Przyczynny.**

Instancjonować, Instancjować (za kim), *см.* **Przyczyniać się, Instancją wnosić.**

Instruent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь.

Instrukcja, -ji, *ж.* образова́ніе, обуче́ніе, просвѣще́ніе, поуче́ніе; || наставле́ніе; || предписа́ніе, нака́зъ, инстру́кція. **Instrukcja sprawy**, разбира́тельство дѣла, сле́дствіе.

Instruktarz, -a, *м.* тамо́женный тари́фъ. **Instruktarz dominalny**, та́кса торго́ваго и я́рмарочнаго сбо́ра.

Instruktor, -a, *м.* обуча́ющій ре́крутъ.

Instrument, -u, *м. Муз.* инструме́нтъ.

Instrumentalny, *Муз.* инструмента́льный.

Instruować, *Юрид.* изсле́довать, разбира́ть (*дѣло*).

Instruowanie, -a, *ср.* изсле́дованіе, разбира́тельство (*дѣла, тяжбы*).

Instygacja, -ji, *ж.* подуще́ніе, подстрека́ніе, подстрека́тельство.

Instygator, -a, *м.* королéвскій проку́ро́ръ въ дрéвней По́льшѣ; || подстрека́тель, подусти́тель.

Instygować, подуща́ть, подстрека́ть, подгова́ривать.

Instygowanie, -a, *ср. см.* **Instygacja.**

Instynkt, -u, *м.* инсти́нктъ, врожде́нное побужде́ніе, влече́ніе

Instynktownie, инстинкти́вно, по инсти́нкту.

Instynktowy, инстинкти́вный.

Instytucja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, установле́ніе, || заведе́ніе; || назначе́ніе, опредѣле́ніе. **Instytucje prawa francuzkiego**, установле́нія францу́зскаго пра́ва. **Instytucja proboszcza na parafją**, назначе́ніе свяще́нника въ прихо́дъ.

Instytuować, учрежда́ть, установля́ть; || назнача́ть, опредѣля́ть; || *Юрид.* вчина́ть, начина́ть, заводи́ть, затѣва́ть (*тяжбу*).

Instytut, -u, *м.* институ́тъ. учрежде́ніе. заведе́ніе; — **położniczy**, повива́льный институ́тъ;—**moralnie zaniedbanych dzieci**,

заведéніе для дѣтéй, остáвленныхъ безъ надзóра, вообщé для дѣтéй нрáвственно-испóрченныхъ.

Insygnja, -jów, *мн.* **знáки отлúчія;** || **óрденскіе знáки;** || **Insygnja (cesarskie, królewskie),** клейнóды.

Insynuacja, -ji, *ж.* **внушéніе, намёкъ, внушéніе.**

Insynuować, намекáть, внушáть.

Inszość, *см.* **Inność.**

Inszy, Inny, инóй, другóй. **To co inszego,** óто дѣло другóе. **Inną razą,** въ другóй разъ.

Intabulacja, -ji, *ср.* внесéніе въ спúсокъ, въ реéстръ, въ книгу.

Intabulować, занести, записáть въ спúсокъ, въ реéстръ, въ книгу.

Intencja, -ji, *ж.* **намѣреніе, úмыселъ;** || **желáніе, вóля. Zrobiłem to w dobréj intencji,** я сдѣлалъ óто съ дóбрымъ намѣреніемъ. **Odmawiać modlitwy na czyję intencją,** возноси́ть мольбы́ за кого́-либо.

Intendent, -a, *м.* **управúтель, интендáнтъ.**

Intendentura, -y, *ж.* **интендáнство;** || **управлéніе.**

Intercyza, -y, *ж.* **брáчный договóръ.**

Interdykt, -u, *м.* **запрещéніе;** || **врéменное отрѣшéніе** *или* **удалéніе** отъ дóлжности; || **лишéніе гражданскихъ правъ;** || **запрещéніе отправлáть церковную слýжбу.**

Interregnum, *см.* **Bezkrólewie.**

Interres, -u, *м.* **пóльза, вы́года, прúбыль;** || **корúсть;** || **интерéсъ;** || **дѣло;** || **занимáтельность. Interes jest kamieniem probierczym przyjaźni,** вы́года—прóбный кáмень дрýжбы. **Interes pieniężny,** дéнежная прúбыль, дéнежный интерéсъ. **Mieć do kogo interes,** имѣть къ кому́ дѣло. **Bieg interesów,** колúчество, скоплéніе дѣлъ. **Sprawujący interesa,** повѣренный въ дѣлáхъ. **W interesie rządowym,** по казённой нáдобности, по казённому дѣлу. **Interes publiczny,** общéственная, государственная пóльза.

Interesant, -a, *м.* **учáстникъ, учáствующій;** || **заинтересóванное въ дѣлѣ лицó;** || **просúтель.**

Interesik, -u, *м. Уменш.* **дѣльце.**

Interesować, занимáть, завлекáть, внушáть учáстіе. || **Interesować się,** принимáть учáстіе, интересовáться.

Interesowanie, Zainteresowanie, -a, *ср.* **возбужденіе внимáнія.** || **Interesowanie się,** сочýвствіе, принятіе учáстія.

Interesowany, учáствующій, принимáющій учáстіе, имѣющій дѣло, причáстный, прикосновéнный къ дѣлу, заинтересóванный.

Interesownie, корúстно, въ вúдахъ собственной пóльзы.

Interesowność, -ści, *ж.* **занимáтельность;** || **корúсть, корыстолю́біе.**

Interesowny, занимáтельный; || внушáющій учáстіе; || интерéсный; || корыстолю́бивый.

Interesująco, занимáтельно, интерéсно.

Interesujący, занимáтельный, привлекáтельный, интерéсный.

Internuncjusz, -a, *м.* **интернýнцій** (*нáнскій послáнникъ*).

Interpelacja, -ji, *ж.* **трéбованіе, запрóсъ, вопрóсъ.**

Interpelować, трéбовать отвѣта, дѣлать запрóсъ.

Interpolacja, -ji, *ж.* **ошúбочная вставка** *или* **прибáвка** (*въ тéкстъ*).

Interpolator, -a, *м.* **впúсчикъ.**

Interpretacja, -ji, *ж.* **толковáніе, объясненіе.**

Interpunkcja, -ji, употребленіе знáковъ препинáнія.

Interrogatorje, *мн.* **допрóсные пýнкты, выслýшиваніе свидѣтелей.**

Interwencja, -ji, *ж. Юрид.* **вступленіе трéтьяго лица** (*въ дѣло*), **вступáтельство, учáстіе** (*въ дѣлѣ*); || **посрéдничество;** || **вмѣшáтельство** (*государства*).

Interwencyjny, вступáющій въ дѣло. **Podanie interwencyjne,** прошéніе трéтьяго лицá, вступúвшаго въ дѣло.

Interwenjent, -a, *м.* **учáствующій въ дѣлѣ;** || **истéцъ.**

Interwenjować, вступáться, вмѣшиваться; || быть посрéдникомъ при вы́платѣ вéкселя.

Interymalnie, *Юрид.* **врéменно.**

Interymalny, *Юрид.* **врéменный.**

Intestatus, *Юрид.* **умéршій безъ завѣщáнія.**

Intonacja, -ji, *ж. Муз.* **запѣвъ, интонáція.**

Intonować, Zaintonować, запѣвáть, напѣвáть, пѣть.

Intrata, -y, *ж.* **чúстый дохóдъ, чúстая прúбыль.**

Intratka, -i, *ж. Умен.* **дохóдецъ, небольшóй дохóдъ.**

Intratność, -ści, *ж.* **дохóдность.**

Intratny, дохóдный.

Introdukcja, -ji, *ж.* **введéніе, вводъ;** || * **вступлéніе, введéніе;** || **начáло дѣла въ какóмъ лúбо судѣ,** *см.* **Wprowadzenie, Wstęp.**

Introligator, -a, *м.* **переплётчикъ.**

Introligatorczyk, -a, *м.* **подмастéрье переплётчика.**

Introligatorski, переплётный.

Introligatorstwo, -a, *ср.* **переплётное мастерствó.**

Intromissja, -ji, *ж.* **вводъ во владéніе имѣніемъ,** *см.* **Wwiązywanie.**

Intruz, Intrus, -a, *м.* **втёршійся хúтростію, пролáзъ.**

Intryga, -i, *ж.* **пронырство, ковáрство, кóзни, кáверзы, прóиски;** || **интрúга.**

Intrygancik, -a, *м.* **пронырa, интригáнтъ.**

Intrygant, -a, *м.* проны́рливый, проны́ра, интрига́нтъ.

Intrygantka, **i**, *ж.* интрига́нтка.

Intrygować, интриговáть, стро́ить ко́зни, дѣлать про́иски; || подка́пываться (*подъ кого*).

Intymacja, -ji, *ж. Юрид.* пи́сьменное извѣще́ніе.

Intytulacja, -ji, *ж.* загла́віе, назва́ніе заголо́вка.

Inwalid, -a, *м.* инвали́дъ.

Inwalidny, инвали́дный.

Inwekta, -ów, *мн.* привозимые изъ-за грани́цы това́ры.

Inwencja, -ji, *ж.* изобрѣта́тельность, спосо́бность изобрѣте́нія; || изобрѣте́ніе; || вы́думка.

Inwentarski, внесённый въ о́пись, въ рее́стръ, въ инвента́рь.

Inwentaryzacja, -ji, *ж.* составле́ніе о́писи, инвентаря́.

Inwentarz, -a, *м.* о́пись, ро́спись; || вѣ́домость, инвента́рь. **Inwentarz gospodarski, gruntowy**, *или* **Księga gruntowa**, инвента́рь, о́пись имѣ́нію со всѣми хозя́йственными принадле́жностями. **Inwentarz żywy**, экономи́ческій скотъ. **Inwentarz roboczy**, рабо́чій скотъ. || **Inwentarz robocizny**, вѣ́домость о повѣ́нностяхъ крестья́нъ, слѣдуемыхъ помѣ́щику за наёмъ принадлежа́щей ему земли́. **Inwentarz martwy**, земледѣльческіе снаря́ды и ору́дія.

Inwentować, составля́ть, дѣлать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвента́рь (*чего́*).

Inwestytura, -y, *ж.* пожа́лованье помѣ́стьемъ *или* са́номъ, инвести́тура.

Inwitacja, -ji, *ж.* приглаше́ніе.

Inwitować, приглаша́ть.

Inwokacja, -ji, *ж.* призыва́ніе, воззва́ніе.

Inwolucja, -ji, *ж.* запу́танность, сло́жность дѣла.

Inżynjer, Inżenjer, -a, *м.* инжене́ръ. **Inżynjer dróg i spławów**, инжене́ръ путе́й сообще́нія.

Inżynierski, инжене́рскій.

Inżynierstwo, -a, *ср.* **Inżynierja**, -ji, *ж.* инжене́рная нау́ка; || инжене́ры, *мн.* инжене́рный ко́рпусъ.

Ir, Jer, -a, *м.* лугово́й жа́воронокъ.

Ircha, -y, *ж.* и́рха, ра́вдуга, *см.* **Zamesz.**

Irchowy, и́рховый, ра́вдужный.

Ironicznie, ирони́чески, въ насмѣ́шку.

Ironiczność, -ści, *ж.* насмѣ́шливость.

Ironiczny, ирони́ческій, насмѣ́шливый.

Ironja, -ji, *ж.* ирóнія.

Irrytacja, -ji, *ж.* возбужде́ніе, волне́ніе, **раздраже́ніе.**

Irrytować, возбужда́ть, волнова́ть, серди́ть, раздража́ть. || **Irrytować się**, серди́ться, раздража́ться; || возбужда́ться, **усиливаться.**

Iść, итти́, идти́. **Iść do działu**, развёртывать (*зе́млю*). **Iść na traf**, итти́ на **удачу. Iść czyim śladem.** (*или* **w czyje ślady**), итти́ по чьимъ слѣда́мъ. **Iść piechotą**, итти́ пѣшкомъ. **Iść na piwo**, итти́ пить пи́во. **Iść tuż za kim**, итти́ за кѣмъ по пята́мъ, не отставáть отъ кого́ ни на шáгъ. **Iść do rzeczy, wprost do rzeczy**, приступи́ть пря́мо къ дѣлу. **Wiosna idzie po zimie**, весна́ наступа́етъ по́слѣ зимы́. **Idzie to od osoby, którą bardzo szacuję**, э́то происхо́дитъ отъ осо́бы, кото́рую я о́чень уважа́ю. **Zboże idzie w górę**, хлѣбъ возвышáется въ цѣнѣ. **Jedno okno idzie na ulicę**, одно́ окно́ выхо́дитъ на у́лицу. **Idzie tu o twoje życie**, здѣсь дѣло идётъ о твоёй жи́зни. **O co tu idzie**, о чёмъ тутъ дѣло? въ чёмъ тутъ дѣло? **O ciebie mi tylko idzie**, я забо́чусь то́лько о тебѣ́. **Skoro cię przeprosił, o cóż ci jeszcze idzie?** е́сли онъ извини́лся передъ тобо́ю, то что́ ещё ну́жно тебѣ́? **O co idzie, że nie przyjedzie dzisiaj**, держу́ пари́, бью́сь объ закла́дъ, что онъ сего́-дня не пріѣдетъ. **Tą drogą dobrze się idzie**, по э́той доро́гѣ о́чень хорóшо итти́.

Iścić, исполня́ть, осуществля́ть. || **Iścić się**, исполня́ться осуществля́ться.

Iście, -a, *ср.* шествіе. хожде́ніе.

Iście, *Нар.* дѣйствúтельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Iściec, *род. п.* **iścia, istca**, *м.* зако́нный владѣ́лецъ; || заимода́вецъ, кредито́ръ; || должни́къ; || поручи́тель, пору́ка, отвѣтчикъ; || свидѣ́тель; || **Iściec testamentu**, душеприка́щикъ (*женск. р.* душеприка́щица).

Iścizna, -y, *ж.* де́ньги, гла́вная су́мма, капита́лъ; || существо́ (*дѣла*), гла́вная статья́, существенное свóйство, существенность, гла́вный предме́тъ, гла́вное дѣло; || земля́, по́чва, имѣ́ніе, собственность.

Iścowy, принадлежа́щій владѣ́льцу, кредито́ру, должнику́ и т. д., *см.* **Iściec.**

Iskierka, -i, *ж. Уменш.* и́скорка. *Бот.* **Iskierki**, *см.* **Gwiazdeczka.**

Iskra, Skra, -y, *ж.* и́скра.

Iskrawo, *см.* **Iskrzysto.**

Iskrawy, *см.* **Iskrzysty.**

Iskrobitny, искромётный.

Iskrochron, -u, *м.* прибóръ для защи́ты отъ искръ (*на желѣзныхъ доро́гахъ*).

Iskrodmy, извергáющій и́скры.

Iskrzący, Iskrawy, Iskrzysty, и́скристый.

Iskrzenie, -a, *ср.* сверка́ніе, блиста́ніе; || *Астрон.* мерца́ніе (*звѣздъ*).

Iskrzyć, блиста́ть. * **Iskrzyć dowcipem**, блиста́ть остроу́міемъ; || **Iskrzyć się**, блиста́ть, сверка́ть, мерца́ть, и́скриться.

Iskrzyk, -a, *м. Минер.* карбу́нкулъ, кра́сная вениса.

Iskrzysto, блиста́тельно.

Iskrzysty, *см.* **Iskrzący.**

Istliwy, существенный.

Istnąć, Istnieć, существова́ть.

Istniejący, существу́ющій.

Istnienie, -a, *ср.* существова́ніе, бытіе́.

Istność, -ści, *ж.* существо́, су́щность, бытіе́; || естество́. **Najwyższa istność,** Высоча́йшее Существо́.

Istny, сущёственный, осяза́емый, дѣйстви́тельный, и́стинный, и́стый.

Isto, конёчно, пои́стинѣ, несомнѣ́нно.

Istoczyć, твори́ть, составля́ть, образо́вывать.

Istota, -y, *ж.* тварь, твореніе, созда́ніе; || существо́, су́щность; || приро́дное сво́йство; || содержа́ніе. **Sięgać istoty rzeczy,** каса́ться су́щности дѣла. **W istocie,** дѣйстви́тельно, на са́момъ дѣлѣ.

Istotnie, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Istotność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, сущёственность, *см.* **Rzeczywistość.**

Istotny, дѣйстви́тельный, сущёственный.

Iwa, -y, *ж. Бот.* и́ва, ве́рба (*дерево*), *см.* **Wierzba, Gądziel.**

Iwina, -y, *ж.* и́вовый лѣсъ, ивня́къ.

Iwinka, -i, *ж. Бот.* сотло́вка, дубро́вка трили́стная.

Iwowy, и́вовый, и́вяный.

Iż, -a, *см.* **Jeż.**

Iż, Iże, что (*союзъ*), *см.* **Że.**

Iżej, *см.* **Aby, Żeby.**

Iza, Izali, Izaliż, не ужё-ли, *см.* **Czy.**

Izba, -y, *ж.* изба́; || ко́мната, поко́й, го́рница; || пала́та, ка́мера; || за́ла, залъ. **Izba czeladna,** людска́я изба́. **Izba jadalna,** столо́вая. **Izba sądowa,** суде́бная пала́та. **Izba radna,** за́ла совѣща́ній. **Izba audjencjonalna,** за́ла засѣда́ній суда́. **Izba obrachunkowa,** счётная пала́та. **Izba wyższa,** вёрхняя пала́та (*парламентъ*). **Izba niższa,** ни́жняя пала́та.

Izbica, Izdbica, -y, *ж.* быкъ, ледорѣзъ (*у моста*).

Izdebka, -i, *ж.* избу́шка; || ко́мнатка, го́ренка.

Izdebny, го́рничный, ко́мнатный. **Izdebna służąca, Izdebna,** го́рничная, служа́нка.

Izop, -u, *м. Бот.* иссо́пъ, си́ній звѣробо́й.

Izopek, -pka, *м.* иссо́повый сокъ.

Izopowy, иссо́повый.

Iżówka, *см.* **Jeżówka.**

J.

J (*іотъ*) въ по́льской а́збукѣ слу́житъ для смягче́нія какъ гла́сныхъ зву́ковъ, приставля́ясь пе́редъ ни́ми, такъ и согла́сныхъ, сле́дуя за ни́ми.

Ja, *мѣст.* я.

Jabłczany, *см.* **Jabłeczny.**

Jabłczasty, яблокови́дный.

Jabłczysty, оби́льный я́блоками.

Jabłecznik, -a, *м.* сидръ, я́блочное вино́.

Jabłeczny, я́блочный.

Jabłko, -a, *ср.* я́блоко. * **Zbić kogo na kwaśne jabłko,** изби́ть кого́ нещада́но. || **Jabłko goleniowe,** *Анат.* колѣ́нная ча́шка. **Jabłko oka,** глазно́е я́блоко. **Jabłko Adama,** Ада́мово я́блоко, кадыкъ. || **Jabłko cesarskie** (**kula złota z krzyżem**), импера́торская держа́ва.

Jabłkorodny, оби́льный я́блоками.

Jabłkowity, изпещрённый я́блочками. **Koń jabłkowity, siwo-jabłkowity,** ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Jabłkowy, я́блочный.

Jabłoń, -ni, *ж.* я́блоня.

Jabłonina, -y, *ж.* я́блочный плодъ.

Jabłonka, -i, *ж.* я́блонка.

Jabłonkowy, я́блочный.

Jabłonny, Jabłonowy, Jabłonkowy, я́блонный.

Jabłuszko, -a, *ср. Умен.* я́блочко.

Jabym (*см.* **ja by jestem**), я бы....

Jąć, *см.* **Imać.**

Jacy, *мн.* отъ **Jaki, какóй.**

Jad -u, *м.* ядъ.

Jadać, ѣда́ть, *см.* **Jeść.**

Jadacz, -a, *м.* ѣдо́къ.

Jadalnia, -ni, *ж.* столо́вая.

Jadalny, съѣстно́й, съѣдо́бный, снѣ́дный. **Pokój jadalny,** столо́вая. **Grzyby jadalne,** съѣдо́бные грибы.

Jadanie, -a, *ср.* столъ, обѣдъ, ку́шанье, я́ства.

Jąderko, -a, *Умен.* я́дрышко.

Jadło, -a, *ср.* ѣда́, пи́ща, ку́шанье, съѣстно́е, снѣдь.

Jadowić się, зли́ться, яри́ться, бѣси́ться.

Jadowicie, ядови́то.

Jadowicieć, дѣлаться ядови́тымъ.

Jadowitość, -ści, *ж.* ядови́тость.

Jadowity, ядови́тый.

Jądro, -a, *ср.* ядро́, орѣхъ, орѣшекъ; || зёрнышко (*въ плодахъ*). || *Анат.* **Jądra,** *мн.* я́дра. || *Анат.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздо́.

Jądrownik, -a, *м.* шуля́тная мошо́нка, мошна́.

Jądrowy, шуля́тный, мошо́ночный.

Jądrzysty, ядри́стый, зерни́стый.

Jadwichna, -y, Jadwiżka, -i, *ж.* игóльная подýшка, подýшечка на булáвки.

Jagła -y, *ж.* про́со. **Jagły, -giel,** *мн.* крупá изъ про́са, *см.* **Proso.**

Jaglany, просяно́й.

Jaglasty, *Анат.* просообра́зный.

Jagniak, -a, *м.* ягнёнокъ, я́гня.

Jagniątko, -a, *ср.* ягнёнокъ, ягнёночекъ.

Jagnię, -ęcia, *ср.* я́гня, ягнёнокъ. **Jagnięta, -gniąt,** *мн.* ягня́та.

Jagnięcina, -y, *ж.* ягня́тина, ягня́чее мя́со.

Jagnięcy, ягня́чій.

Jagoda, -y, *ж.* я́года. *Анат.* **Śliwne jagody,** минда́лина, миндалеви́дная желёза. || **Jagody,** *мн.* щёки, щёчки.

Jagódka, -i, *ж.* я́годка. || *Зоол. см.* **Czerwiec.**

Jagodnik, -a, *м.* я́годникъ.

Jagodny, я́годный; || *Бот.* ягодови́дный.

Jagodorodny, *Бот.* ягодоно́сный.

Jagodowaty, ягодови́дный.

Jagodowy, я́годный.

Jagodzianka, -i, *ж.* я́годный отва́ръ.

Jagodziany, я́годный, преиму́щественно изъ виногра́да.

Jagodzisty, ягодоно́сный, имѣ́ющій мно́го я́годъ.

Jaguar, -a, *м.* *Зоол.* ягуа́ръ, америка́нскій тигръ.

Jaje, Jajo, -a, *ср.* яйцо́.

Jajecznica, -y, *ж.* яи́чница.

Jajecznik, -a, *м.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздо́.

Jajko, -a, *ср.* яи́чко.

Jajkowaty, яйцеобра́зный; || ова́льный.

Jajowaty, *см.* **Jajkowaty.**

Jajowy, яйцеви́дный.

Jajuszko, -a, *ср.* яи́чко.

Jak, какъ. *Посл.* **Jak sobie kto pościele, tak się wyśpi,** какъ кто себѣ́ посте́летъ, такъ вы́спится. **Traktuje mię jakby swego lokaja,** обраща́ется со мно́й, какъ съ свои́мъ лаке́емъ **Wszystko jest, lub idzie, jak najlepiéj,** всё идётъ какъ нельзя́ лу́чше. **Jedź jak najprędzéj,** поѣзжа́й какъ можно скорѣ́е. **Z chorym jak źle, tak źle,** больно́му какъ бы́ло ху́до, такъ и есть. **Jak na dziecko i to dosyć,** для ребёнка и э́того дово́льно. **Jakeś dobry, zrób mi to,** по добротѣ́ свое́й сдѣ́лай мнѣ э́то. **Powiedz mi, jakeś łaskaw,** скажи́ мнѣ, сдѣ́лай ми́лость. **Jak świat światem, nie widziano nic podobnego,** какъ свѣтъ стои́тъ, не ви́дано ничего́ подо́бнаго. **Jak skoro sobie tego życzysz,** е́сли то́лько ты жела́ешь э́того.

Jąkać, лепета́ть, запина́ться. || **Jąkać się,** заика́ться.

Jąkacz, -a, *м.* заи́ка.

Jąkanie, -a, Jąkanie się, -a się, *ср.* заика́ніе.

Jąkawy, заи́кливый; || заи́ка.

Jaki, -a, -ie, како́й, кака́я, како́е. **Jestto człowiek, jakich dziś mało,** э́то человѣ́къ, каки́хъ тепе́рь ма́ло. **Dom jest jaki taki, ale żadnego sprzętu niema,** домъ и туда́ и сюда́, домъ не ду́ренъ, но въ нёмъ во́всё нѣтъ ме́бели. **Jaki taki myśli....,** мно́гіе ду́маютъ.... **Jaki taki kryje się gdzie może,** вся́кій пря́чется, гдѣ мо́жетъ. **Jest temu jakie sześćdziesiąt lat,** тому́ прошло́ каки́хъ-нибу́дь шестьдеся́тъ лѣтъ. **Jaki mi pan! jaki mi mędrzec!** что за большо́й господи́нъ! что за мудре́цъ!

Jakibądź, Jakabądź, Jakiebądź; Jakikolwiek, Jakakolwiek, ит.д. **Jakimkolwiekbądź,** *или* **Jakimkolwiek sposobem,** каки́мъ-нибу́дь о́бразомъ. **Jakikolwiek on jest,** како́й бы онъ ни́ былъ. **Jakiekolwiek są twoje zamiary, twoje widoki,** какіе бы ни́ были твои́ намѣ́ренія, твои́ ви́ды.

Jakiś, Jakaś, Jakieś, како́й-то, кака́я-то, како́е-то; || нѣ́который. **Jakiś filozof powiedział, że....,** како́й-то фило́софъ сказа́лъ, что..... **Przez jakiś czas,** че́резъ нѣ́которое вре́мя. **Jestto człowiek mający jakąś wartość,** э́то человѣ́къ имѣ́ющій нѣ́которое досто́инство. **Przyniósł ci jakąś książkę,** онъ принёсъ тебѣ́ каку́ю-то кни́гу. **Czeka tam jakiś na ciebie,** тамъ кто́-то ждётъ тебя́.

Jakkolwiek, Jakożkolwiek, хотя́, какъ бы ни.... **Jakkolwiek był ranny,** хотя́ онъ былъ ра́ненъ. **Jakkolwiek uważać to będziemy,** какъ бы мы ни смотрѣ́ли на э́то....

Jakkolwiekbądź, что́ бы ни́ было, какъ бы ни́ было.

Jąkliwość, -ści, *ж.* заика́ніе.

Jąkliwy, заикли́вый; || заи́ка.

Jako, какъ. Употребля́ется при сравненіи съ соотвѣ́тствующимъ **tak** (такъ), *вм.* **równie jak,** ра́вно какъ; **podobnie jak,** подо́бно тому́ какъ. || **Jako, jako to,** какъ-то, *вм.* **naprzykład,** напримѣ́ръ. **Rzeczowniki polskie zakończone na a, są rodzaju żeńskiego, jako to: siostra, żona,** имена́ существи́тельныя по́льскія, ока́нчивающіяся на *a*, суть ро́да же́нскаго, какъ то: **siostra,** сестра́; **żona,** жена́. || **Jako tako,** ко́е-какъ, и такъ и сякъ. || *Вмѣсто:* **z powodu,** по по́воду, по причи́нѣ; **ponieważ,** такъ какъ. **Jako niestały jest w swoich zamiarach,** такъ какъ онъ непостоя́ненъ въ свои́хъ намѣ́реніяхъ. **Mam się jako tako,** живу́ ко́е-какъ, и та́къ и ся́къ. || *Юрид.* **Jako kontrakt,** какъ бы контра́ктъ, основа́нія подо́бныя догово́рамъ. **Jako-występek,** основа́нія, подо́бныя правонаруше́ніямъ.

Jakóbieć, *см.* **Jakubieć, Jakobiny,** *см.* **Jakubiny.**

Jakokolwiek, *см.* **Jakkolwiek;** || кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно, посре́дственно, изря́дно. **Pisze jakokolwiek,** пи́шетъ кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно. **Chory ma się dziś jakokolwiek,** больно́й сего́-дня чу́вствуетъ себя неху́до, изря́дно (въ подо́бныхъ изрече́ніяхъ мо́жно употребля́ть **jako tako,** *вм.* **jakokolwiek).**

Jakoś, какъ-то; || немно́го, нѣ́сколько; || такъ какъ. **Jakoś się teraz poprawił,** онъ тепе́рь немно́го испра́вился. **Jakoś człowiek uczciwy, wierzę ci,** такъ какъ ты человѣ́къ че́стный, то я вѣ́рю тебѣ́.

Jakość, -ści, *ж.* ка́чество, сво́йство.

Jakośkolwiek, *см.* **Jakokolwiek.**

Jakować, придава́ть чему́-либо осо́бое ка́чество, сво́йство, отлича́ть.

Jakowość, -ści, *ж.* ка́чество, сво́йство.

Jakowy, како́й, каково́й.

Jakoż, въ са́момъ дѣ́лѣ, и въ са́момъ дѣ́лѣ, дѣйстви́тельно.

Jakożkolwiek, *см.* **Jakośkolwiek, Jakkolwiek.**

Jakubieć, глупѣ́ть.

Jakubiny, -bin, *мн.* день св. Іáкова; || именúны носящихъ úмя св. Іáкова, Якова.

Jakubówka, -i, *ж.* родъ грýши поспѣвáющей ко дню св. Іáкова.

Jakże, a jakże (*см.* **Jak**), какъ же! не инáче! разумѣется! самó собóю разумѣется.

Jałmużna, -y, *ж.* мúлостыня, подáніе.

Jałmużnictwo, -a, *ср.* вáніе мúлостынника, милостынераздавáтеля.

Jałmużniczy, нищелюбúвый; || нúщенскій; || мúлостивый, благотворúтельный.

Jałmużnik, -a, *м.* мúлостынникъ, милостынераздавáтель.

Jałoszka, -i, *ж* я́ловица, тёлка, телýшка, телúца, нётель.

Jałowcowy, можжевéловый.

Jałowica, -y, *ж. см.* **Jałoszka.**

Jałowiczy, я́ловичный, я́ловый.

Jałowiec, -wcu, *м.* можжевéльникъ, я́ловецъ.

Jałowieć, становúться безплóднымъ; || скудѣть, бѣднѣть; || я́ловѣть (*о животныхъ*).

Jałowizna, -y, *ж.* **Jałownik, -a,** *м.* молодóй скотъ; || безплóдная мѣстность; || безплóдіе; || * слáбое, плохóе сочинéніе.

Jałówka, -i, *ж. см.* **Jałoszka.**

Jałownik, -a, *м.* молодóй скотъ.

Jałowo, безплóдно, сýхо, плóхо.

Jałowość, -ści, *ж.* безплóдность; || сýхость (*характера*); плóхость, слáбость (*здорóвья*).

Jałowy, безплóдный; || сухóй, плохóй, слáбый, пустóй, убóгій, скýдный. **Jałowa mowa,** бѣдный, скýдный языкъ. **Przedmiot jałowy,** сухóй предмéтъ. **Smiech jałowy,** принуждённый смѣхъ.

Jama, -y, *ж.* я́ма; || пещéра, пустотá; впáдина; || берлóга, лóговище, норá; || дырá, отвéрстіе. **Jama niedźwiedzia,** медвѣжья берлóга. **Jama lisia,** лúсья норá. **Wilcza jama,** западня́ (*для волковъ*). || * **Jama rozbójnicza,** вертéпъ разбóйниковъ, разбóйничій вертéпъ.

Jamisty, я́мистый.

Jamka, -i, *ж.* я́мка, я́мочка.

Jamniczka, -i, *ж.* тáкса, барсýчья собáка (*сýка этой породы*).

Jamniczy, принадлежáщій тáксѣ, барсýчьей собáкѣ.

Jamnik, -a, *м.* тáкса, барсýчья собáка.

Jamułka, -i, *ж. см.* **Jarmułka.**

Jankielnia, -ni, *ж. Техн.* желѣзный уполóвникъ съ длúнною рукоя́ткою; || лúло, въ котóрое течётъ метáллъ изъ плавúльной пéчи.

Janowiec, -wca, *м. Бот.* дрокъ, шúльная травá. **Janowiec farbierski,** красúльный дрокъ. **Janowiec ciernisty,** утéсникъ, дúкій тёрнъ.

Janowiny, -win, *мн.* день св. Іóанна; || именúны носящихъ úмя св. Іóанна, Ивáна.

Japa, -y, *ж. Прост.* рыло, рóжа, мóрда, *см.* **Papa.**

Jar, -u, *м.* яръ, овráгъ, лощúна.

Jarka, -i, *ж.* яровóй хлѣбъ, я́рица

Jarki, весéнній || хрýпкій. **Jarkie żelazo,** хрýпкое желѣзо.

Jarkisz, -a, *м.* яровóй хлѣбъ, яровóе.

Jarlik, -a, *м.* ярлы́къ, молодóй ягнёнокъ.

Jarmarczny, Jarmarkowy, я́рмарочный.

Jarmarczyć, торговáть, производúть торгъ.

Jarmark, -u, *м.* я́рмарка.

Jarmarkowy, *см.* **Jarmarczny.**

Jarmułka, -i, *ж.* скуфья́, камилáвка; || ермóлка. **Jarmułka czarna księża,** скуфья́, камилáвка. **Jarmułka czerwona kardynalska,** кардинáльская шáпка. **Nosić jarmułkę,** носúть ермóлку.

Jarmułuk, -a, *м.* двойнóй баркáнъ (*родъ матéріи*).

Jarmuż, -u, *м.* сѣрая капýста. **Jarmuż drobno posiekany,** крóшево.

Jaro, я́рко, сúльно, крѣпко. **Lampy te goreją jaro,** э́ти лáмпы я́рко горя́тъ.

Jaruga, -i, *ж.* лýжа, топь, трясúна; || рытвúна, водорóина, водомóина.

Jary, весéнній, яровóй, однолѣтній, момодóй; я́рый, я́ркій; сúльный, бóдрый; || чúстый. **Zboże jare,** яровóй хлѣбъ. **Jary miód,** сáмый чúстый медъ. **Jary wosk,** я́рый воскъ (*сáмый чистый*). **Stary, ale jary,** старъ, но бодръ и крѣпокъ. || *Бот.* **Jary mlecz, молочáй, молочáйникъ** (*растéніе*).

Jarz, Jarza, -y, *ж. Устар.* весна́.

Jarząb, -ębu, *м.* рябúна (*дéрево*).

Jarząbek, -bka, *м.* рáбчикъ.

Jarzębaty, испещрённый, пёстрый, крáпчатый, рябóй.

Jarzębi, рáбчиковый.

Jarzębić, рябúть, пестрúть.

Jarzębina, -y. *ж.* садóвая *или* домáшняя рябúна (*дéрево*). **Jarzębina leśna,** боя́рышникъ, глогъ.

Jarzma, -y, *ж. Горн.* продóльный брусъ, тетивá.

Jarzmianka, -i, *ж. Бот.* звѣздáнка, цáрскій кóренъ.

Jarzmić, порабощáть, покоря́ть; || * брать верхъ (*надъ кѣмъ*).

Jarzmo, -a, *ср.* ярéмъ; || *úго, рáбство. **Jarzmo wołów,** пáра запряженныхъ воловъ. || *Плотн.* надсáдка.

Jarzmowaty, имѣющій видъ ярмá.

Jarzmowy, ярéмный.

Jarzyć, *см.* **Żarzyć, Jątrzyć.**

Jarzyca, -y, *ж.* я́рица, яровáя рожь.

Jarzyna, -y, *ж.* óвощи, зéлень, *см.* **Warzywo;** || яровóе, яровóй хлѣбъ.

Jarzynny, огородный. Jarzynny ogród, огородъ.

Jasełka, *мн. см.* **Jasła.**

Jasełny, я́сельный.

Jasieniec, -ńca, *м. Бот.* золототы́сячникъ. **Jasieniec mały,** бѣлоли́стъ, василёкъ **Jasieniec wielki.**

Jasion, *см.* **Jesion.**

Jasionek, -nka, *м. Бот.* бука́шникъ (*растéніе*).

Jaskier, -kru, *м. Бот.* рану́нкулъ, лю́тикъ (*растéніе*).

Jaskierki, -ów, *мн. Бот.* звѣ́здочникъ.

Jaskinia, -ni, *ж.* пещéра; || вертéчъ.

Jaskiniaty, пещéристый.

Jaskółczę, -ęcia, Jaskolę, -ęcia, *ср.* ла́сточка (*птенéцъ*).

Jaskółczy, ла́сточный.

Jaskółeczka, -i, *ж.* ла́сточка.

Jaskółka, -i, *ж.* ла́сточка, коса́тка. **Jaskółka morska,** морска́я ла́сточка, ча́йка. **Jaskółka brzegowa,** земляна́я, берегова́я ла́сточка, стрижъ.

Jaskrawie, Jaskrawo, я́рко, рѣ́зко, о́стро, пронзи́тельно, проница́тельно, бы́стро.

Jaskrawość, -ści, *ж.* я́ркость (*кра́сокъ*), рѣ́зкость, пронзи́тельность; || блескъ (*глазъ*).

Jaskrawy, я́ркій, рѣ́зкій, о́стрый, пронзи́тельный, проница́тельный, бы́стрый.

Jasła, -seł, *мн.* я́сли; || носи́лки. *Умен.* **Jasełka, -sełek,** я́сли (*изобра́жающія Рождество́ Христо́во*). **Jasełka,** *см.* **Szopka.**

Jaśmin, -u, *м.* жасми́нъ, ясми́нъ.

Jaśminowy, жасми́нный, ясми́нный.

Jaśnia, -śni, *ж.* дневно́й свѣтъ. **Pokazać, wydać, wydobyć co na jaśnię,** обнару́жить, вы́вести что́-либо нару́жу. **Dzieło na jaśnię wydać,** изда́ть въ свѣтъ сочинéніе. **Wyjść na jaśnię,** обнару́житься. **Na jaśniach ducha,** въ духо́вномъ просвѣтлѣ́ніи.

Jaśnić, объясня́ть, проясня́ть.

Jaśnie, употребля́ется въ ти́тулахъ: **Jaśnie Wielmożny,** превосходи́тельный. **Jaśnie oświecony,** сія́тельный.

Jaśnieć, яснѣ́ть, блиста́ть.

Jaśniuchny, Jaśniusieńki, Jaśniuteńki, яснѣ́йшій, са́мый я́сный, чрезвыча́йно-я́сный.

Jasno, я́сно.

Jasnobarwy, свѣ́тлый, свѣ́тлаго цвѣ́та.

Jasnobiały, сія́ющій бѣлизно́ю.

Jasnobrunatny, свѣтлобу́рый, свѣтло-кори́чневый.

Jasnocisawy (*о лошадя́хъ*), кашта́новый.

Jasnogniady (*о лошадя́хъ*), свѣ́тло-гнѣдо́й.

Jasnokościsty, костля́вый, худо́й, ко́жа да ко́сти.

Jasnokrusz, -u, *м. Мин.* свѣтло-сѣ́рый желѣзня́къ.

Jasnolity, свѣтотка́нный.

Jasnomodry, свѣ́тло-голубо́й.

Jasnorost, -u, *м. см.* **Jasnotka.**

Jasnorumiany, свѣтло-ро́зовый, я́сно-румя́ный.

Jasnorusy, свѣтло-ру́сый.

Jasność, -ści, *ж.* я́сность, свѣтъ, свѣ́тлость, блескъ; || очеви́дность, я́вность.

Jasnosiwy, свѣтло-сѣ́рый.

Jasnoświetny, блиста́тельный.

Jasnota, -y, *ж.* я́сность, свѣтъ, сія́ніе.

Jasnotka, -i, *ж. Бот.* волшéбная крапи́ва, пѣту́шьи голо́вки.

Jasnotkany, блиста́тельный, свѣтоза́рный.

Jasnowidz, -a, *м.* яснови́дящій; || сомнамбули́стъ, луна́тикъ.

Jasnowidząca, -éj, *ж.* яснови́дящая; || сомнамбули́стка, жéнщина-луна́тикъ.

Jasnowidzący, *см.* **Jasnowidz;** || проница́тельный, прозо́рливый (*и* прозорли́вый), я́сно-ви́дящій.

Jasnowidzenie, -a, *ср.* ясновидѣ́ніе; || сомнамбули́змъ.

Jasnowłosy, бѣлоку́рый.

Jasnozielony, свѣтлозелёный.

Jasny, я́сный, свѣ́тлый.

Jaspid, Jaspis, -u, *м. Минер.* я́шма, я́списъ.

Jaspidować, Jaspisować, *Техн.* кра́пать по я́шму (*что́*).

Jaspis, *см.* **Jaspid.**

Jaspisowy, я́шмовый.

Jaster, -tru, *м. Бот.* а́стра, звѣ́здочникъ.

Jastrząb', -ębia, *м.* я́стребъ (*пти́ца*).

Jastrząbek, -bka, *м.* ястребо́къ, ястребо́чекъ, ястребёнокъ.

Jastrzębi, ястреби́ный.

Jastrzębiec, -bca, *м. Бот.* ястреби́нка, соко́льникъ, соко́льная трава́.

Jastrzębieć, Zjastrzębieć, употребля́ется въ слѣ́дующей посло́вицѣ: **Kiedy sowa zjastrzębieje, wyżéj lata niż sokoł,** когда́ сова́ обрати́тся въ я́стреба, то она́ лета́етъ вы́ше со́кола; *русск. посло́вицы:* посади́ свинью́ за сто́лъ, она́ и но́ги на сто́лъ, дай свиньѣ́ ро́ги, она́ гото́ва весь свѣтъ забода́ть).

Jastrzębnik, -a, *м.* помы́тчикъ, соко́льникъ.

Jaszcz, *см.* **Jażdż.**

Jaszcz, -a, *м. Умен.* **Jaszczyk, -ka,** *м.* я́щикъ, коро́бка.

Jaszczur, -a, *м. Зоол.* лету́чій драко́нъ (*я́щерица*), *см.* **Jaszczurka.**

Jaszczurczę, -ęcia, *ср.* молода́я я́щерица.

Jaszczurczy, я́щеричный. **Jaszczurcze ziele,** *см.* **Wężownik.**

Jaszczurka, -i, *ж.* я́щерица. **Jaszczurka wodna,** салама́ндра, ехи́дна, *см.* **Zmija.**

Jaszczyć się, вертѣ́ться, подпры́гивать, скака́ть.

Jaszczyk, -a, *м.* муниціо́нная пово́зка, фу́ра.

Jata, -y, *Умен.* **Jatka, -i,** *ж.* шала́шъ, шатёръ. **Jatki,** *мн.* ла́вки. **Jatki mięsne,** мясны́я ла́вки, мясны́е ряды́. **Jatki rybne,** ры́бный рядъ, ры́бный ры́нокъ. ***Dać, wydać żołnierzy na jatki, na mięsne jatki,** вести́ солда́тъ на убо́й, т. е. на крова́вый бой.

Jatczy, Jatkowy, мясно́й. **Rynek jatkowy,** мясно́й рядъ, мясно́й ры́нокъ.

Jątrzenie, -a, *ср.* растра́вливаніе, раздраже́ніе; || нагное́ніе (*ра́ны*), *см.* **Ropienie.**

Jątrznica, -y, *ж.* колба́са съ печёнкою.

Jątrzyć, -ić, раздража́ть, растравля́ть; || ожесточа́ть, гнѣви́ть. || **Jątrzyć się,** раздража́ться; || усиливаться, ожесточа́ться; || ухудша́ться. **Mowa jego bardzo rozjątrzyła umysły,** рѣчь его о́чень раздражи́ла умы́.

Jątrzyciel, -a, *м.* подстрека́тель, подсти́тель.

Jaw, -u, *м.* **Jawa, -y,** *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣду́ющихъ выраже́ніяхъ: **Wyjść na jaw,** вы́йти нару́жу. **Na jawie,** наяву́. **Książka ta wyszła na jaw po śmierci autora,** э́та кни́га вы́шла въ свѣтъ по́слѣ сме́рти а́втора. **Widziałem go w jaw,** я ви́дѣлъ его́ со́бственными глаза́ми.

Jawić, -ić, яви́ть, объяви́ть; || **Jawić się, -ić się,** яви́ться, показа́ться.

Jawisko, -a, *ср.* явле́ніе.

Jawnie, Jawno, явно, очеви́дно.

Jawnogrzeszenie, -a, *ср.* я́вное, публи́чное прегрѣше́ніе.

Jawnogrzesznica, -y, *ж.* отъя́вленная, публи́чная грѣшница, проститу́тка, развра́тница, блудни́ца.

Jawnogrzesznik, -a, *м.* развра́тникъ, блудни́къ, отъя́вленный грѣшникъ.

Jawnogrzeszny, развра́тный, распу́тный, блу́дный.

Jawność, -ści, *ж.* я́вность, публи́чность, гла́сность.

Jawny, Jawien, я́вный, я́венъ, публи́чный, гла́сный.

Jawor, -u, *м.* я́воръ, чина́ръ (*дере́во*).

Jaworowy, я́воровый, чина́ровый.

Jaz, -u, *м.* садо́къ (*для рыбъ*); рыболо́вный зако́лъ, забо́йка, учу́гъ; || плоти́на, перемы́чка (*для усиленія теченія воды на колёса мельницы*).

Jaź, -ia, *м.* **Jazica, -y,** *ж.* язь, я́вица, подъя́зь (*рыба*).

Jazda, -y, *ж.* ѣзда́, пое́здка; || ко́нница, кавале́рія.

Jaźdź, Jaszcz, Jazgarz, -a, *м.* *Умен.* **Jaździk, -a,** *м.* ёршъ (*рыба*).

Jaźmin, Jaźminowy, *см.* **Jaśmin, Jaśminowy.**

Jaźwcowy, борсу́чій.

Jaźwica, -y, *ж.* ко́люшка (*рыба*).

Jaźwiec, -źwca, *м.* барсу́къ, я́звикъ (*живо́тное*), *см.* **Borsuk.**

Jechać, -ić, ѣхать. **Jedzie się,** ну́жно, слѣдуетъ ѣхать, лежи́тъ доро́га, путь. **Z Berlina do Warszawy jedzie się na Kalisz,** изъ Берли́на въ Варша́ву слѣдуетъ ѣхать на Ка́лишъ. **Dobrze się jedzie,** доро́га гладка́ какъ полъ. ***Jechać na kogo,** возстава́ть про́тивъ кого́, напира́ть на кого́. **Jechał go sęk, jechał go kat, jaki zręczny, jaki silny,** чортъ его́ побери́, какъ онъ ло́вокъ, какъ онъ силёнъ!

Jechanie, -a, *ср.* ѣзда́.

Jęcie, -a, *ср.* взя́тіе, поимка. **Jęcie się czego,** предпрія́тіе, при́ступъ къ чему́, *см.* **Imać.**

Jęctwo, -a, *ср.* *см.* **Jeństwo.**

Jęczeć, Jęknąć, отона́ть, стена́ть, о́хать; || вздыха́ть, пла́каться, жа́ловаться.

Jęczmianka, -i, *ж.* ячме́нная соло́ма.

Jęczmień, -nia, *м.* ячме́нь; || *Мед.* ячме́нь (*на глазу́*).

Jęczmienisko, -a, *ср.* по́ле засѣ́янное ячменёмъ.

Jęczmienny, ячме́нный.

Jęczmyk, -a, *м.* ячме́нь (*на глазу́*).

Jeden, jedna, jedno, оди́нъ, одна́, одно́. **To wszystko jedno,** э́то всё равно́. **Jedno w drugie,** какъ одно́, такъ и другое. **Jedno z dwojga,** одно́ изъ двухъ. **To na jedno wychodzi,** э́то выхо́дитъ на одно́ и то же. **Wszystko jedno gada,** онъ одно и то же разска́зываетъ. **Nie masz tego jednego dnia,** нѣтъ ни одного́ дня. **Był tu jeden u ciebie,** у тебя́ кто-то былъ, кто-то къ тебѣ́ приходи́лъ. **Co za jeden?** кто́ э́то? || **Jedna jagoda,** *Бот.* одноя́годникъ (*расте́ніе*).

Jedenaście, оди́ннадцать.

Jedenaścioraki, оди́надцати разныхъ сортовъ, родовъ.

Jedenaściorako, на оди́ннадцать спо́собовъ, въ оди́надцати рода́хъ.

Jedenastek, -stka, *м.* оди́ннадцать штукъ.

Jedenastka, -i, *ж.* число́, ци́фра оди́надцать.

Jedenastny, бо́льшій въ оди́ннадцать разъ.

Jedenastokąt, -a, *м.* *Геом.* одиннадцатиуго́льникъ.

Jedenastokątny, одинадцатиуго́льный.

Jedenastu, оди́ннадцать, (употребля́ется при мужескихъ имена́хъ): **Jedenastu majtków, żołnierzy,** оди́надцать матро́совъ, солда́тъ.

Jedenasty, оди́ннадцатый.

Jedenże, -dnaż, -dnoż, оди́нъ и тотъ же, одна́ и та же, одно́ и то же. **Dwie rośliny jednegoż gatunku,** два расте́нія одного́ и того́ же ви́да.

Jedlina, -y, *ж.* ель, ёлка; || *Собир.* е́льникъ.

Jedlinka, -i, *ж.* ёлочка. || *Бот.* камфа́рная трава́.

Jedlinowy, *см.* **Jodłowy.**

Jednać, -ać, соглаша́ть, примиря́ть. **Zjednać sobie kogo,** пріобрѣсти чьё расположе́ніе къ себѣ́, привле́чь на свою́ сто́рону. **Jednać sobie co,** снискивать, пріобрѣтать что-либо. || **Jednać się, pojednać się,** примири́ться, согласи́ться.

Jednaczyć, ура́внивать, прира́внивать, уподобля́ть.

Jednak, Jednakże, одна́ко, одна́ко же, одна́ко жъ.

Jednaki, Jednakowy, одина́ковый, схо́дный.

Jednako, Jednakowo, одина́ково.

Jednakość, -ści, *ж.* **одина́ковость, схо́дство.**

Jednakowić, *см.* **Jednaczyć.**

Jednakowo, *см.* **Jednako, Jednak.**

Jednakowość, Jednakowy, *см.* **Jednakość, Jednaki.**

Jednakże, *см.* **Jednak.**

Jednanie, -a, *ср.* **соглаше́ніе, примире́ніе; || *Юрид.* вы́зовъ къ примире́нію.**

Jedno, Jeno, то́лько, ли́шь-бы, то́лькобы, ли́шь-бы то́лько. **Nie może być inaczéj, jedno on to wziął,** и́наче быть не мо́жетъ, то́лько онъ э́то взялъ. **By jedno to prawda była,** ли́шь-бы то́лько э́то была́ пра́вда.

Jednobarwy, одноцве́тный.

Jednoboczny, односторо́нній; || **Brat jednoboczny,** сведённый братъ.

Jednobrzmiący, схо́дный, согла́сный.

Jednobytnie, единосу́щно.

Jednobytny, единосу́щный, *см.* **Spółistny, Spółistność.**

Jednochoda, Jednochodza, Inochoda, -y, *ж.* иноходь.

Jednochodnik, Inochodnik, -a, *м.* инохо́децъ, *см.* **Stępak.**

Jednochodza, *см.* **Jednochoda.**

Jednochwilny, одновре́менный.

Jednoczenie, -a, *ср.* соедине́ніе, присоедине́ніе, согла́шеніе.

Jednocześnie, одновре́менно.

Jednocześnik, -a, *м.* совреме́нникъ.

Jednczesność, -ści, *ж.* совреме́нность, одновре́менность.

Jednoczesny, совреме́нный.

Jednoczyć, соединя́ть, сближа́ть; || **Jednoczyć się,** соединя́ться.

Jednoczyciel, -a, *м.* примири́тель.

Jednoczycielka, -i, *ж.* примири́тельница.

Jednodniowy, *см.* **Jednodzienny.**

Jednodusznie, Jednoduszność, Jednoduszny, *см.* **Jednomyślnie, Jednomyślność, Jednomyślny.**

Jednodzienny, Jednodniowy, однодне́вный.

Jednodzwięczny, единозву́чный; || *Грам.* одина́ково выгова́ривающійся.

Jednofarby, *см.* **Jednobarwny.**

Jednofuntówka, -i, *ж. Арт.* **однофунто́вое ору́діе.**

Jednofuntowy, однофунто́вый.

Jednogłośnie, единогла́сно, **въ одинъ го́лосъ,** единоду́шно.

Jednogłośność, -ści, *ж.* единогла́сіе, единоду́шіе.

Jednogłośny, Jednogłosy, единогла́сный, **единоду́шный.**

Jednoimienny, соимённый.

Jednoistność, -ści, *ж.* единосу́щность.

Jednoistny, Jednoistotny, Jednoisty, единосу́щный.

Jednokłęczny, *см.* **Jednopręty.**

Jednokłykty, одночле́нный, **односуста́вочный.**

Jednokółka, -i, *ж.* одноко́лка.

Jednokolny, одноко́лый.

Jednokonny, запря́женный **въ одну́** ло́шадь.

Jednokształtnie, однообра́зно, одина́ково.

Jednokształtność, -ści, *ж.* однообра́зіе.

Jednokształtny, однообра́зный.

Jednokupiec, *см.* **Jedynokupiec, Samokupiec.**

Jednokwietny, одноцве́тный.

Jednoletni, однолѣтній.

Jednolist, -u, *м. Бот.* **печёночница, печёночная трава́.**

Jednolisty, *Бот.* однолі́стый.

Jednolitnie, въ одинъ пріёмъ, сра́зу.

Jednolity, отли́тый въ одинъ пріёмъ, сра́зу; || * нераздѣльный, цѣльный.

Jednomiesięcznie, помѣсячно, на одинъ мѣсяцъ.

Jednomiesięczny, помѣсячный, на одинъ мѣсяцъ.

Jednomlecznik, -a, *м.* моло́чный братъ, *см.* **Mlecznik.**

Jednomownie, единоду́шно, единогла́сно.

Jednomowność, -ści, *ж.* тождесло́віе; || единоду́шіе, единогла́сіе.

Jednomowny, единоду́шный, единогла́сный.

Jednomyślnie, единомы́сленно.

Jednomyślność, -ści, *ж.* единомы́сліе, единоду́шіе; || единогла́сіе.

Jednomyślny, единомы́сленный.

Jednonogi, одноно́гій.

Jednook, -a, *м.* цикло́пъ (*одноглазый великанъ*).

Jednooki, крово́й, одноглазый, **одноо́кій;** || *Бот.* одноглазый.

Jednoosobowy, одноли́чный.

Jednopalczasty, *Бот.* па́льчатый; || *Зоол.* па́льчатыя ры́бы, *мн.*

Jednopienny, *Бот.* одностебе́льный.

Jednoplemiennik, -a, *м.* соплеме́нникъ, единоплеме́нникъ.

Jednoplemienny, соплеме́нный, единоплеме́нный.

Jednopłetw, -a, *м. Зоол.* **языкообра́зная ка́мбала** (*рыба*).

Jednopłciowy, *Бот.* однопо́лый.

Jednopłodny, *Бот.* однопло́дный.

Jednoprawny, равноправный.

Jednopręty, *Бот.* одностебе́льный.

Jednopułkowy, одного́ полка́; || однополча́нинъ.

Jednoraki, несло́жный, просто́й.

Jednoramienny, однору́кій; || *Мех.* **Dźwignia jednoramienna,** рыча́гъ второ́го ро́да, рыча́гъ, въ кото́ромъ си́ла и сопротивле́ніе нахо́дятся въ то́чкѣ упо́ра.

Jednorazowie, Jednorazowo, оди́нъ разъ, единовре́менно, одновре́менно.

Jednorazowy, единовре́менный.

Jednoręki, однору́кій.

Jednorocznie, оди́нъ разъ въ годъ.

Jednoroczny, бывáющій одúнъ **разъ** въ **годъ**.

Jednorodny, однорóдный.

Jednorodzca, *см.* **Jednoplemiennik**.

Jednorodzony, единорóдный, едúнственный (*сынъ*).

Jednoróg, **-oga**, *м.* *Артил.* гáубица *или* единорóгъ.

Jednorogi, однорóгій.

Jednorożczę, **-ęcia**, *ср.* единорóжецъ, *см.* **Jednorożec**.

Jednorożec, **-żca**, *м.* единорóгъ (*баснословное животное*); || *Астрон.* Единорóгъ (*созвѣздіе*).

Jednorządca, **-y**, *м.* **самодéржецъ**, *см.* **Jedynowładca**.

Jednorządnie, **Jednorządny**, *см.* **Jednowładnie**, **Jednowładny**.

Jednorządztwo, **-a**, *ср.* **самодержáвіе**, *см.* **Jedynowładztwo**.

Jednorzędny, **Jednorzędowy**, постáвленный въ одúнъ рядъ; || принадлежáщій къ одному и тому же разрядý.

Jednorzemieślny, занимáющійся **одинáковымъ** ремеслóмъ.

Jedność, **-ści**, *ж.* едúнство: || **однообрáзіе**. **Jedność porządku**, **однообрáзіе** въ **порядкѣ**.

Jednościenność, **-ści**, *ж.* **Jednościenny**, *см.* **Ościenność**, **Ościenny**.

Jednosforny, свóрный, на одной свóрѣ (*собáкъ*); || попáрный; || * согласный, единодýшный.

Jednosierci, одношóрстный.

Jednosłowny, согласный, одного́ и того́-же содержáнія. *Мат.* **Ilość jednosłowna**, одночлéнное колúчество.

Jednosłupie, **-a**, *ср.* *Анат.* урóдъ объ одной ногѣ.

Jednosobny, для одного́ человѣка. **Jednosobne łóżko**, односпáльная кровáть.

Jednosprzężny, однопáрный.

Jednostajnie, однообрáзно, одинáково.

Jednostajność, **-ści**, *ж.* однообрáзіе.

Jednostajny, однообрáзный.

Jednostka, **-i**, *ж.* единúца; || *Юрид.* человѣкъ, лицó, лúчность; || особь, недѣлúмое.

Jednostkowość, **-ści**, *ж.* индивидуáльность, чáстность, лúчность, *см.* **Pojedyńczość**.

Jednostopny, длúнный, *или* широкій на одúнъ футъ.

Jednostronnie, односторóнно.

Jednostronność, **-ści**, *ж.* односторóнность.

Jednostronny, односторóнній.

Jednostrzyżka, **-i**, *ж.* овцá, котóрую стригýтъ тóлько одúнъ разъ въ годъ.

Jednosylabny, *см.* **Jednozgłoskowy**.

Jednota, **-y**, *ж.* едúнство; || союзъ, **согласіе**; || **соединéніе**.

Jednotliwy, *Грам.* однократный.

Jednoustnie, единогласно.

Jednoustny, единогласный.

Jednowieczny, **jednowiekowy**, вѣковóй.

Jednowierca, **-y**, *м.* единовѣрецъ.

Jednowierstwo, **-a**, *ср.* единовѣріе.

Jednowiosłowy, одновесéльный.

Jednowładca, **Jednowładztwo**, **Jedynowładca**, **Jedynowładztwo**.

Jednożeniec, **-ńca**, *м.* единобрáчный.

Jednożeństwo, **-a**, *ср.* *Бот.* и *Юрид.* **единобрáчіе**.

Jednoznaczny, однозначащій.

Jednożonaty, единобрáчный.

Jedny, съѣдóбный, съѣдный.

Jędor, **-a**, *м.* *см.* **Indyk**.

Jędrnić, **Zjędrnić**, укрѣпля́ть, **придавáть крѣпость**, сúлу, бóдрость, твéрдость.

Jędrnie, сúльно, крѣпко, мóщно, мýжественно.

Jędrnieć, **Zjędrnieć**, крѣпнуть, **укрѣпнуть**, укрѣпля́ться, усúливаться, мужáть.

Jędrny, **Jędrzny**, ядрёный; || сúльный, **крѣпкій**, бóдрый; || выразúтельный, энергúческій; || свѣжій; || твéрдый, плóтный, прóчный. **Mowa jędrna**, энергúческій, выразúтельный языкъ.

Jędrzysty, *см.* **Jądrzysty**.

Jedwab', **-biu**, *м.* шёлкъ. **Jedwab' kręcony**, сучёный шёлкъ, трощёный шёлкъ. **Jedwab' surowy**, шёлкъ сырéцъ. **Jedwab' darty**, ощúпанный, очúщенный шёлкъ; || **Jedwabie**, *мн.* шёлковые товáры, шёлковые тканú, *см.* **Bławat**; || *Бот.* **Jedwab' polny**, повилúка, повилúца (*растéніе*).

Jedwabiarnia, **-ni**, *ж.* шёлкопрядúльная фáбрика.

Jedwabić, обвивáть шёлкомъ. **Jedwabić słowa**, употребля́ть льстúвыя, медоточúвыя словá, рѣчи.

Jedwabicrodny, производя́щій шёлкъ.

Jedwabisty, шёлковúстый.

Jedwabnica, **-y**, *ж.* шёлковая ткань, шёлковая матéрія; || шёлковое плáтье; || **Jedwabniczka**, **-i**, *ж.* *см.* **Jedwabnik**.

Jedwabniczy, шёлковúчный.

Jedwabnik, **-a**, *м.* шёлковúчный червь; || ткачъ шёлковыхъ матéрій.

Jedwabnikowy, *Хим.* **Jedwabnikowy kwas**, шёлковúчная кислотá.

Jedwabny, шёлковый. *см.* **Bławatny**.

Jędyczę, **Jędyk**, и т. д. *см.* **Indyczę**, **Indyk**.

Jedynaczek, **-czka**, *м.* *Умен.* едúнственный сынóкъ, *см.* **Jedynak**.

Jedynaczka, **-i**, *ж.* едúнственная дочь.

Jedynak, **-a**, *м.* едúнственный сынъ.

Jedynasty, *см.* **Jedenasty**.

Jedynie, едúнственно, тóлько.

Jedynkupiec, **-pca**, *м.* монополúстъ; || перекýпщикъ, *см.* **Samokupiec**.

Jedynokupstwo, **-a**, *ср.* монополія; || перекýпъ, *см.* **Samokupstwo**.

Jedynorządca, **-y**, *м.* самодéржецъ.

Jedynorządztwo, самодержáвіе.

Jedyność, **-ści**, *ж.* едúнственность.

Jedynostwo, -a, *ср. Неуп.* **еди́нство.**

Jedynowładca, Jedynowłajca, -y, *м.* **Jedynowładec**, -dca, **самоде́ржецъ.**

Jedynowładczynia, -i, *ж.* **самоде́ржица.**

Jedynowładność, -ści, *ж. см.* **Jedynowładztwo.**

Jedyny, еди́нственный, еди́ный; || еди́нственный въ сво́емъ ро́дѣ. To jedyny człowiek, э́то еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ человѣ́къ.

Jędza, -y, *ж.* **зла́я же́нщина, вѣ́дьма; || ага́-ба́ба.**

Jedzący, ѣдя́щій.

Jedzenie, -a, *ср.* **ѣда́, ку́шанье, пи́ща.**

Jegomość, -ści, *м.* **господи́нъ, ба́ринъ; || ми́лостивый госуда́рь, су́дарь,** *см.* **Mość.**

Jegomościn, принадлежа́щій господи́ну. To jegomościn przyjaciel, э́то другъ господи́на N. N.

Jehowa, -y, *м.* **Егова́, Богъ** (*на евре́йскомъ языкѣ*).

Jejmość, -ści, *ж.* **госпожа́, ба́рыня; || суда́рыня.**

Jejmościanka, -i, *ж.* **ба́рышня, дѣви́ца, дѣ́вушка.**

Jejmościn, принадлежа́щій госпожѣ́.

Jęk, -u, *м.* **стонъ, вопль.**

Jękliwie, жа́лобно, жа́лостно.

Jękliwy, стена́щій, сто́нущій; || жа́лобный, жа́лостный.

Jęknąć, *см.* **Jęczeć.**

Jękot, *см.* **Jąkała.**

Jękotanie, -a, *ср.* **заика́ніе.**

Jękotliwy, заи́кливый; || заи́ка.

Jeł, *см.* **Ił.**

Jelątko, -a, *ср.* **молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ, молода́я косу́ля.**

Jelca, -lec, *мн.* **рукоя́тка** (*шпа́ги, са́бли, кинжа́ла*).

Jelec, -lca, *м. Зоол.* **укле́йка** (*ры́ба*).

Jeleń, -nia, *м.* **оле́нь. Jeleń zamorski, се́верный оле́нь,** *см.* **Ren, Renifer.**

Jelenek, *см.* **Jelonek.**

Jeleni, оле́ній; || *Бот.* Jeleni grzyb, Jelenia bedłka, jelenia gąbka, смо́рчокъ (*грибъ*). **Jeleni korzeń, jelenie oko, ди́кая петру́шка. Jeleni język, оле́ній язы́къ. Jeleni ogon, ди́кая бузина́, бузи́никъ, селени́къ** (*расте́нія*).

Jelenica, -y, *ж. см.* **Łania; || *Бот.* оле́ній тру́фель.**

Jelenię, -ęcia, Jeleniątko, -a, *ср.* **молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ.**

Jelenina, -y, *ж.* **оле́нина, оле́нье мя́со.**

Jelisty, *см.* **Ilisty.**

Jelitny, кишёчный.

Jelito, -a, *ср.* **кишка́. Jelita**, *мн.* **вну́тренности, кишки́; || утро́ба.**

Jelonek, -nka, *м.* **молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ; || *Бот.* Смо́рчокъ** (*грибъ*).

Jełowizna, *см.* **Iłowizna.**

Jemieł, -a, **Jemioła**, -y, *ж.* **Jemioło**, -a, *ср. Бот.* **оме́ла, пти́чій кле́й, дубо́выя я́годки, ви́хорево гнѣздо́.**

Jemiołowy, оме́ловый, *см.* **Jemieł.**

Jemiołucha, -y, *ж. Орнит.* **свиристе́ль.**

Jenerał, и т. д. *см.* **Generał.**

Jeniec, -ńca, *м.* **военноплѣнный, плѣнный, плѣнникъ.**

Jenjusz, и т. д. *см.* **Genjusz.**

Jeno, *см.* **Jedno.**

Jeństwo, -a, *ср.* **плѣнъ, поло́нъ.**

Jenylki, *см.* **Jednylki.**

Jeograf, Jeolog, Jeometra, и т. д. *см.* **Geograf, Geolog, Geometra, и т. д.**

Jer, *см.* **Ir.**

Jercha, *см.* **Ircha.**

Jerszany, *см.* **Irszany.**

Jerzyk, -a, *м. Зоол.* **коса́тка, стѣна́я ла́сточка.**

Jerzyna, -y, *ж. Бот.* **ежеви́ка, терно́вый кустъ; || я́годы ежеви́ки,** *см.* **Jeżyna.**

Jeść, ѣсть. || Jeść się, терза́ть другъ дру́га; || * поноси́ть другъ дру́га.

Jesień, -ni, *ж.* **о́сень.**

Jesieniec, -ńca, *м.* **Jesionka, -i**, *ж. Бот.* **я́сенецъ, волка́на.**

Jesienina, -y, *ж.* **я́сеневое де́рево.**

Jesienny, осе́нній.

Jesion, -u, *м.* **я́сень** (*де́рево*).

Jesionowy, я́сеневый.

Jesiotr, -a, *м.* **осётръ** (*ры́ба*).

Jesiotrowina, -y, Jesiotrzyna, *ж.* **осетри́на.**

Jesiotrowy, Jesiotrzy, осетри́нный, осе́трій, осетро́вый.

Jeśli, е́сли.

Jest, *см.* **Giest.**

Jestestwo, -a, *ср.* **естество́.**

Jestność, *см.* **Istność.**

Jestny, су́щій.

Jestwo, *см.* **Jestestwo.**

Jeszcze, ещё.

Jętka, -i, *ж. Зоол.* **подёнка, обыдёнка** (*насѣко́мое*). **|| Jętki, *мн.* же́рди надъ гумно́мъ для су́шки ржи.**

Jęty, по́йманный, ва́тый, *см.* **Ujęty.**

Jeż, -a, *м.* **ёжъ. Jeż cudzoziemski, дикобра́зъ. Jeż morski, морско́й ёжъ.**

Jezdno, верхо́мъ на лошади́, *см.* **Konno.**

Jezdny, -ego, *м.* **ѣздо́къ, ко́нный, верхово́й, всадникъ.**

Jeździć, ѣздить. Jeździć konno (na koniu), ѣздить верхо́мъ (*на ло́шади*).

Jeżdżenie, -a, *ср.* **ѣзда́. Jeżdżenie konno, na koniu, верхова́я ѣзда́. Jeżdżenie do cudzych krajów, путеше́ствіе въ чужіе края́.**

Jeździec, *род.* jeźdźca, *м.* **ѣздо́къ, всадникъ.**

Jeżę, -ęcia, *ср.* **ёжикъ, молодо́й ёжъ.**

Jeżeli, Jeźli, Jeśli, е́жели, е́сли.

Jezierny, *см.* **Jeziorny.**

Jezierzysko, -a, то́пкое, мо́тное о́зеро; || озери́ще (*мѣсто гдѣ прежде находи́лось о́зеро*).

Jeziorko, -a, *ср. Умен.* **озерко́.**

Jeziorny, Jezierny, озёрный.
Jezioro, -a, *ср.* óзеро.
Jeziorzysty, озери́стый.
Jeżokrab, *см.* **Jeżowiec.**
Jęzor, -a, *м.* язычи́ще, *см.* **Język, Ozor.**
Jeżowiec, -wca, *м. Зоол.* морскóй ёжъ; || *Бот.* перестрѣ́лъ, Адáмова головá (*растéніе*).
Jeżówka, -i, *ж. Зоол.* двузýбецъ (*ры́ба*); || *Бот.* ежóвка, толокня́нка (*деревцó*).
Jeżowy, ежёвый.
Jeżozwierz, -a, *м. Зоол.* дикобрáзъ.
Jezuicki, езуи́тскій.
Jezuita, -y, *ж.* езуи́тъ.
Jezuitka, -i, *ж.* езуи́тка.
Jezuityzm, -u, *м.* езуи́тство.
Jezus Chrystus, -a, *м.* Іисýсъ Христóсъ, *см.* **Dzieciątko.**
Jezusek, -ska, *м.* Младéнецъ Іисýсъ Христóсъ. || * Святóша, ханжá.
Jezusowy, езуи́тскій.
Jeżyć, топóрщить, щети́нить. || **Jeżyć się**, топы́риться, щети́ниться, ёжиться.
Języczasty, *Бот.* языкообрáзный.
Języczek, -czka, *м.* язычёкъ; || клáпанъ (*въ инструмéнтѣ*); || сторожóкъ, стрѣ́лка (*у вѣсóвъ*); || шпенёкъ, шпи́лька (*у пря́жки*), *см.* **Trzpień.** || *Бот.* **Języczki**, *мн.* попýтникъ (*растéніе*).
Języczkowaty, языкообрáзный, имѣ́ющій фóрму язычкá.
Języczkowy, *Бот.* язычкóвый.
Języcznik, -a, *м. Бот.* змѣи́ный язы́къ (*растéніе*).
Języczność, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость.
Języczny, язы́чный.
Język, -a, *м.* язы́къ. || *Зоол.* кáмбала (*ры́ба*); || *Бот.* **Wołowy język**, *см.* **Miodunka. Psi język**, *см.* **Ostrzeń. Jeleni język**, олéній язы́къ (*растéніе*).
Językowato, въ ви́дѣ языкá.
Językowaty, *Бот.* языкообрáзный.
Językowy, язы́чный.
Językoznawca, -y, *м.* лингви́стъ.
Językoznawstwo, -a, *ср.* языковѣ́дѣніе, лингви́стика.
Jeżyna, -y, *ж. Бот.* ежеви́ка, тернóвый кустъ. **Drzewna jeżyna**, *см.* **Morwa.**
Jeżynowy, ежеви́ковый.
Jodła, -y, *ж.* ель (*дéрево*).
Jodłowy, елóвый. **Las jodłowy**, éльникъ.
Jołdasz, -a, *м.* (*съ турецк.*) товáрищъ.
Jonak, *см.* **Junak.**
Jota, -y, *ж.* іóтъ, іóта, назвáніе грéческой (и пóльской) бýквы. || * **Nie brak ani joty**, ничегó, ни чёрточки, ни однóй іóты. || **Wypełnić rozkaz co do joty**, буквáльно, въ тóчности вы́полнить приказáніе.
Jowisz, -a, *м.* Юпи́теръ.
Jowjalista, -y, *м.* забáвный, шутли́вый, весельчáкъ.
Jowjalnie, вéсело, забáвно, шутли́во.
Jowjalność, -ści, *ж.* весёлость нрáва, шутли́вость.
Jowjalny, весёлый, забáвный, шутли́вый.
Jubilat, -a, *м.* юбиля́ръ, прослужи́вшій пятьдеся́тъ лѣтъ.
Jubiler, -a, *м.* ювели́ръ, бриліáнтщикъ, бриліáнтовыхъ дѣлъ мáстеръ.
Jubilerka, -i, *ж.* бриліáнтщица; || торгýющая галантерéйными вещáми.
Jubilerski, ювели́рскій.
Jubilerstwo, -a, *ср.* ювели́рство, ювели́рное искýсство; || торгóвля ювели́рными издѣ́ліями, драгоцѣ́нностями.
Jubileusz, .u, *м.* юбилéй.
Jubileuszowy, юбилéйный.
Jucha, -y, *ж* жи́жица; || скотскáя кровь, (въ презри́тельномъ смы́слѣ тáкже: человѣ́ческая); || * **psia jucha** (собáчья кровь), бездѣ́льникъ, подлéцъ, мерзáвецъ, негодя́й.
Jucht, -u, *м.* **Juchta, -y**, *ж.* юхть, юфть.
Juchtować, выдѣ́лывать кóжу на юфть.
Juchtowy, ю́фтяный.
Jucznik, -a, *м.* фабрикáнтъ вью́чныхъ сѣ́делъ.
Juczny, вью́чный.
Juczyć, навью́чивать.
Judykat, -u, *м. Юрид.* судéбное рѣшéніе.
Jugo, *Нескл. Морс.* я́корный штокъ. || ***Doktor Jugo**, шарлатáнъ.
Jujuba, -y, *ж. Бот.* груднáя придорóжная травá, груднáя я́года.
Juki, -ów, *мн.* вьюкъ, поклáжа, пожи́тки, багáжъ.
Jukowy, *см.* **Uczny.**
Julep, -u, *м. см.* **Ulep.**
Junacki, молодéцкій, удáлый, удалóй, брáвый.
Junactwo, -a, *ср.* удальствó, молодéчество; || хвастли́вость, хвастовствó, *см.* **Junakierja.**
Junaczyć, Junaczyć się, храбри́ться, выкáзывать удальствó.
Junak-a, *м.* храбрéцъ, удалéцъ, молодéцъ.
Junakierja, -ji, *ж.* хвастовствó, самохвáльство; || молодéчество, удальствó.
Juńczyk, -a, *м.* бычёкъ.
Juniec, -ńca, *м.* молодóй быкъ.
Jubczyna, -y, *ж.* юбчёнка.
Jubka, -i, *ж.* ю́бка.
Jur, -a, *м* юристъ, законовѣ́дъ (*употребл. въ просторѣ́чіи*); || распýтный человѣ́къ; || День св. Юрія. *Посл.* **Na św. Jura** (*или* **na Jura**), **jak rak świśnie**, пóслѣ дóждичка въ четвéргъ (*т. е. э́то никогдá не бýдетъ*).
Jura stolae, плáта за исполнéніе духóвныхъ требъ.
Jurament, -u, *м.* божбá, кля́тва; || прися́га (*въ судѣ́*).
Juranda, -y, *ж.* сослóвіе цеховы́хъ прися́жныхъ.
Juratoryjny, находя́щійся на порýкахъ, óтданный на порýки.
Jure (ipso), *Юрид.* по закóну.

Jurgielt, -u, *м.* годовóе жáлованье, годовóе содержáніе.

Jurgieltnik, -a, *м.* получáющій жáлованье (*отъ кого́*), состоя́щій на жáлованьи (*у кого́*).

Jurgieltny, Jurgieltowy, состоя́щій на жáлованьи.

Jurliwie, Jurliwość, Jurliwy, *см.* **Jurnie, Jurność, Jurny.**

Jurnie, похотли́во, сладостра́стно.

Jurność, -ści, *ж.* похотли́вость, любострáстіе.

Jurny, похотли́вый, сладостра́стный.

Jurydyczny, суде́бный, зако́нный, юриди́ческій.

Jurydyka, Jurysdyka, -i, *ж.* шляхе́тскіе суды́ (*въ древней По́льшѣ*), и́наче **Roki grodzkie**; || *Област.* во́лость, околото́къ.

Jurysdykcja, -ji, *ж.* подсу́дность; || суде́бное вѣ́домство **Jurysdykcja sądów zwyczajnych,** вѣ́домство гражда́нскихъ суде́бъ. **Spór o jurysdykcją,** споръ о подвѣ́домственности дѣ́ла, о подсу́дности дѣ́ла.

Jurysta, -y, *м.* правовѣ́дъ, юри́стъ.

Jurystowski, свóйственный юри́стамъ, суде́бный.

Jurystowstwo, -a, *ср. см.* **Prawnictwo.**

Jurystycjum, *Нескл.* вре́менное пріостановле́ніе судопроизво́дства въ вое́нное вре́мя.

Jurzyć się, серди́ться, ду́ться.

Justernia, -ni, *ж.* юстиро́вка, ура́вниваніе, вывѣ́шиваніе (*моне́ты*).

Justernik, -a, *м.* юстиро́вщикъ, свѣ́рялщикъ, повѣ́рщикъ (*вѣса моне́ть*).

Justować, юстирова́ть, выра́внивать (*монету*); || прила́живать, принора́вливать; || вывѣря́ть.

Justycjarjusz, -a, *м.* исправля́ющій суде́бную до́лжность (*въ се́льскихъ гмина́хъ*).

Juszka, -i, *ж.* чёрная похлёбка изъ кро́ви живо́тныхъ.

Jusznie, Juszno, жи́дко, сочи́сто.

Juszyć, окровáвить, обагря́ть кро́вью; || запятна́ть, осквернúть.

Juszyca, *см.* **Juszka.**

Juszysty, окровáвленный, запáчканный кро́вью; || осквернённый.

Jutro, -a, *ср.* за́втра, за́втрашній день. **Odłożyć co do jutra,** отложи́ть что́ до за́втра, до утра́, до слѣ́дующаго дня. **Jutro rano, jutro wieczorem,** за́втра у́тромъ, за́втра ве́черомъ. **Nie myśl o jutrze,** не ду́май о за́втрашнемъ днѣ. **Po jutrze,** по́слѣ за́втра, *см.* **Nazajutrz.**

Jutrzejszy, за́втрашній.

Jutrzenka, -i, *ж.* у́тренняя звѣзда́, денни́ца.

Jutrzenny, у́тренній.

Jutrznia, -i, *ж.* у́треня, зау́треня.

Już, уже́, ужъ. Już.... już.... сперва́.... потóмъ.... Więcéj trzydziestu lat był już rotmistrzem, już pułkownikiem, już generałem, въ продолже́ніе бóлѣе тридцати́ лѣ́тъ, сперва́ онъ былъ ро́тмистромъ, пото́мъ полко́вникомъ, пото́мъ генера́ломъ. || **Już.... Już.... Już tu, już tam, to tutъ, to tamъ. Już ztąd, już zowąd, to отсю́да, то отту́да. Już, jużem go miał w ręku,** онъ уже́ совсѣ́мъ былъ въ мои́хъ рукáхъ. || **Już to dla tego że.... Już téż że... Już to że.... Nie przyszedłem do ciebie, już to dla tego, żem nie miał czasu, już to żeś mię nie zaprosił,** я не пришёлъ къ тебѣ́ уже́ потому́, что не имѣ́лъ вре́мени, и потому́ та́кже, что ты не пригласи́лъ меня́.

Jużci, и вдругъ, то́тъ-часъ же, сейча́съ-же, и вотъ уже́. **Ledwie zawitał już ci odjeżdża,** едвá при́былъ и вотъ уже́ уѣзжáетъ (*и то́тъ-часъ же уѣзжáетъ*). || **Хотя́, пра́вда. Jużci on nałaje, ale nie uderzy,** хотя́ онъ и разругáетъ, но не уда́ритъ. **Już ci on mówi, ale nie uczyni tego,** пра́вда, онъ хоть говори́тъ, но не сдѣлаетъ э́того. || Коне́чно, безъ сомнѣ́нія (*при отвѣтѣ*). **A jużci, коне́чно! A jużci że nie!** безъ сомнѣ́нія нѣтъ!

Jużyna, -y, *ж. Устар.* по́лдникъ; || у́жинъ, *см.* **Podwieczorek.**

K.

K, произно́сится какъ ру́сская бу́ква К.

K, сокращéніе мѣстоиме́нія k (*къ*), вмѣсто ku, передъ слова́ми начина́ющимися съ согла́сной бу́квы, обыкновéнно употребля́ется съ апóстрофомъ: **k'. K'nam, K' tobie,** къ намъ, къ тебѣ́. **K' rzeczy,** къ дѣ́лу.

Kabacik, -a, *м.* кýрточка, камзóльчикъ.

Kabała, -y, *ж.* кабали́стика, каббала́; || злой у́мыселъ, кова́рство; || гада́ніе на ка́ртахъ, ворожбá. **Robić, knować kabały,** злоумышля́ть, дѣ́лать интри́ги. **Kabałę kłaść, układać, ciągnąć, kласть ка́рты,** гада́ть на ка́ртахъ.

Kabalarka, -i, *ж.* гада́льщица на ка́ртахъ, ворожея́.

Kabalicki, *см.* **Kabalistyczny.**

Kabalista, -y, *м.* кабали́стъ, учёный въ кабали́стикѣ.

Kabalistka, -i, *ж.* кабали́стка.

Kabalistowski, кабали́стскій.

Kabalistyczny, Kabalny, кабалисти́ческій.

Kabałować, злоумышля́ть, интригова́ть, проны́рствовать.

Kabanina, -y, *ж.* свини́на; || дурно́е мя́со, *см.* **Chabanina.**

Kabat, -u, *м.* кафта́нъ, камзóлъ.

Kabłączasty, Kabłączysty, выгнутый въ дугу́, согнутый, дугообра́зный, полуцúркульный, полукру́глый.

Kabłączek, -czka, *м.* лучёкъ, дугá (*у дѣтской колыбе́ли*).

Kabłąk, Kabłuk, -a, *м.* лукъ, дуга; || **грабли** (*съ длинными зубцами для выребанія угольевъ*); || **клобукъ** (*монашескій*); || **полумѣсяцъ**; || **кривой ножъ**; || **крючокъ, ручка**; || **дужка** (*у шпаги, сабли*).

Kabłąkowato, дугообразно, въ видѣ дуги.

Kabłąkowaty, выгнутый въ дугу, согнутый, дугообразный.

Kabljon, Kablon, -a, *м.* треска (*рыба*).

Kabłuk, *см.* **Kabłąk.**

Kabrjolet, -u. *м.* кабріолетъ, одноколка.

Kabza, *см.* **Kapza.**

Kacerka, -i, *ж.* еретичка, раскольница.

Kacermistrz, -a, *м.* ересіархъ, ереси-начальникъ.

Kacerny, Kacerski, еретическій, раскольничій.

Kacerstwo, -a, *ср.* ересь, расколъ, лжеученіе.

Kacerz, -a, *м.* еретикъ, раскольникъ.

Kacerować, *Устар.* **Kacerzować**, совращать въ расколъ.

Kachel, Kachlany, Kachlowy, *см.* **Kafel, Kaflany, Kaflowy.**

Kącik, -a, *м.* уголокъ. **Kącik w oku**, кутокъ, лузгъ глаза.

Kącisto, угообразно, угловато.

Kącisty, углообразный, угловатый.

Kaczę, -ęcia, *ср.* утёнокъ.

Kaczeczka, -i, *ж.* уточка, молодая утка.

Kaczka, -i, *ж.* утка. **Kaczka płaskonosa**, коксунъ, широконосъ

Kaczkowaty, похожій на утку, утиный; || гнусливый (*голосъ*).

Kaczkowy, утиный, утячій.

Kaczmarz, *см.* **Karczmarz.**

Kacznik, -a, *м.* утиный хлѣвъ; || **утководка, утинка** (*раковина*).

Kaczkołowstwo, -a, *ср.* охота за дикими утками.

Kaczor, -a, *м.* селезень.

Kaczorek, -rka, *м.* молодой селезень.

Kaczorowy, селезеній. **Kolor kaczorowy**, мѣняющійся цвѣтъ.

Kaczy, утиный.

Kaczyniec, -ńca, *м. Бот.* одуванчикъ, попово гуменце (*растеніе*).

Kadaster, -stru, *м.* кадастръ, реестръ имѣній. **Kadaster ogniowy**, страхованіе отъ огня.

Kadecki, kadétski, кадетскій.

Kądel, *см.* **Kundel.**

Kadencja, -ji, *ж.* время открытія засѣданій суда, съѣздъ суда; || риома; || *Муз.* кадансъ; **каденца.**

Kadera, *см.* **Katera.**

Kadet, -a, *м.* кадетъ.

Kadka, -i, *ж. см.* **Kadź.**

Kadłub, -a, *м.* лукошко, корзинка изъ древесной коры; || стволъ, лесина (*у дерева*); || *Анат.* туловище; || остовъ, *см.* **Tułów.**

Kadłubiasta kula, *Артил.* каркасъ, бранкугель.

Kadr, -u, *м. Воен.* кадръ.

Kadryl, -a, *м.* кадриль.

Kaducznie, чертовски, дьявольски, ужасно.

Kaduczny, *Мед* эпилептическій, одержимый злою немочью, подверженный падучей болѣзни; || * чертовскій, дьявольскій, ужасный. **Kaduczna sprawa**, чертовское, ужасное дѣло.

Kaduk, -a, *м.* выморочное имѣніе; || *Мед.* падучая болѣзнь, злая немочь, эпилепсія; || *Ветер.* вертячіе головы, обморокъ (*у лошадей*); || чёртъ, дьяволъ. **Idź do kaduka**, ступай къ чёрту!

Kadukowy, выморочный (*см.* **Kaduk**); || упадающій, недѣйствительный.

Kady, Kadi, -ego, *м.* кади (*турецкій судья*).

Kadź, -dzi, *ж.* чанъ, кадь, кадка, *см.* **Ceber.**

Kadzenie, -a, *ср.* кажденіе, куреніе; || *Хим.* и *Мед.* окуриваніе.

Kadzić, кадить, курить, окуривать.

Kadziciel, -a, *м.* льстецъ, ласкатель, расточитель похвалъ.

Kadzicielka, -i, *ж.* льстивая женщина, расточительница похвалъ.

Kadzidlarz, -a, *м.* **Kadziedlnia**, -ni, **Kadziedlnica**, -y, *ж.* **Kadzidlnik**, -a, *м. см.* **Kadzielnica.**

Kadzidlnik, -a, *м.* торгующій ладономъ и т. п.

Kadzidlny, кадильный, курильный.

Kadzidło, -a, *ср.* ладонъ, ениміамъ. **Kadzidło białe**, лучшій ладонъ. || *Бот.* мелисса, пчельникъ, маточникъ (*растеніе*). **Kadzidłonośny**, ладононосный (*о растеніяхъ*).

Kadzidłowy, ароматный, благовонный.

Kądziel, -i, *ж.* кудель, мычка (*на прялку*). **Kądziel nawijać**, привязать кудель. **Kądziel prząść**, прясть. || **Szlachectwo po kądzieli**, дворянство въ женскомъ поколѣніи, въ женской линіи. || *Бот.* прясельникъ (*растеніе*).

Kądzielnica, -y, *ж.* курильница, кадильница, кадило.

Kądzielniczka, -i, *ж. см.* **Prządka.**

Kądzielny, кудельный.

Kądzilny, *см.* **Kadzidlny.**

Kądziowy, кадочный.

Kafar, -u, *м. Мех.* копёръ, свайбойная машина, баба, копровая баба.

Kafarnik, -a, *м.* копёрщикъ, занимающійся битьемъ свай, свайною бойкою.

Kafarowy, копёрный, *см.* **Kafar.**

Kafel, -fla, *м.* (*Устар.* **Kachel**), **Kafla**, -i, *ж.* (*Устар.* **Kachla**), изразецъ, кафля.

Kaflany, Kaflowy, кафельный, изразцовый.

Kafowy, *см.* **Kawowy.**

Kaftan, -a, *м.* кафтанъ.

Kaftanik, -a, *м.* фуфайка; || [illegible], корсетъ.

Kagańcowy, свѣти́льный, ла́мповый.

Kaganek, -nka, *м.* **ночни́къ;** || **свѣти́льня** *(для ночника)*.

Kaganiec, -ńca, *м.* **намо́рдникъ, нары́льникъ** *(для соба́къ)*; || **плóшка, шка́ликъ;** || **бура́къ** *(въ фейерве́ркѣ)*; || **свѣточъ, свѣти́льникъ;** || * **свѣти́ло. Kagańce nocne, niebieskie, ночны́я, небе́сныя свѣти́ла** *(звѣзды)*.

Kahał, -u, *м.* **кага́лъ** *(собра́ніе еврейскихъ старши́нъ, управля́ющихъ обще́ственными дѣла́ми евре́евъ)*.

Kahalny, кага́льный, *см.* **Kahał.**

Kahalny, -ego, Kahalnik, -a, *м.* **членъ еврейскаго собра́нія.**

Kajdaniarka, -i, *ж.* **же́нщина осуждённая въ ка́торжную рабóту, ка́торжница.**

Kajdaniarz, -a, *м.* **ка́торжникъ;** || **гале́рный невóльникъ.**

Kajdanki, -ów, *мн.* **ручны́я цѣпи.**

Kajdany, -dan, *мн.* **цѣпи, окóвы, кандалы́.**

Kaik, -u, *м.* **ка́йка** *(су́дно)*; || **гале́рный бóтикъ,** *см.* **Czajka.**

Kakao, *ср. Нескл.* **какáо, какáовый бобъ.**

Kąkol, -u, *м. Бот.* **плéвелъ, пшенéцъ** *(со́рная трава́)*; || **ку́коль** *(растéніе)*.

Kąkoleć, обраща́ться въ **плéвелы,** въ **со́рную траву́,** въ **ку́коль.**

Kąkolik, -a, *м. Бот.* **дрема́, смолёвка** *(растéніе)*.

Kąkolisty, плеви́стый.

Kąkolnica, -y, *ж. Бот.* **горицвѣ́тъ, черну́ха** *(растéніе)*.

Kąkolnik, -a, *м.* **дурно́й, негóдный человѣ́къ.**

Kąkolny, *см.* **плéвельный.**

Kąkolosiewca, -y, *м.* **распространи́тель лóжныхъ слу́ховъ.**

Kąkolowaty, плеви́стый.

Kąkolowy, *см.* **Kąkolny.**

Kał, -u, *м.* **калъ;** || **лу́жа, лу́жица, топь, илъ, ти́на, грязь.**

Kalać, Skalać, Pokalać, оскверня́ть, пятна́ть, грязни́ть.

Kalafjor, Karafjoł, -u, *м. Бот.* **цвѣтна́я капу́ста.**

Kalafonja, -ji, *ж. см.* **Kolofonja.**

Kałamajka, -i, *ж.* **каламéнокъ** *(ткань)*.

Kałamajkowy, каламéнковый.

Kałamarka -i, *ж. Зоол. см.* **Czernica.**

Kałamarz, -a, *м.* **черни́лица.**

Kalander, -dra, *м. см.* **Dzierlatka,**

Kalanie, Skalanie, -a, *м.* **маráнье, пáчканье.**

Kalarepa, Galarepa, -y, *ж.* **кольбáри, полевáя рѣпа.**

Kalaryfa, -y, *ж. Морск.* **топенáнтъ** *(канáтъ)*.

Kalcedon, -u, *м. см.* **Chalcedon.**

Kalcjonować, пережига́ть, обжига́ть, кальцинирова́ть, прока́ливать. || **Kalcjonować się, обжига́ться, пережига́ться.**

Kalcynacja, -ji, *ж.* **пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превраще́ніе въ и́звесть.**

Kaldeszan, -u, *м. см.* **Kalteszan.**

Kałdón, Kałdun, -una, *м. Анат.* **са́льникъ;** || **Kałduny,** *мн.* **вну́тренности, потроха́, требуха́;** || * **бры́хо, пу́зо.**

Kałduniasty, брюха́стый, пуза́стый, пуза́тый.

Kałdunowy, са́льничный.

Kalectwo, -a, *ср.* **увѣ́чье, уро́дованье, изуро́дованье, изувѣ́ченіе.**

Kaleczéć, Skaleczéć, дѣ́латься кале́кою, оста́ться кале́кою.

Kaleczyć, калѣ́чить, увѣ́чить, уро́довать, изувѣ́чивать; || * **искажа́ть, извраща́ть. Kaleczyć słowa, искажа́ть слова́.** || **Kaleczyć się, ушиби́ться;** || **обрѣзаться.**

Kaleka, -i, *ж.* **кале́ка.**

Kaleki, увѣ́чный, изувѣ́ченный, изкалѣ́ченный.

Kalendarz, -a, *м.* **календа́рь, мѣсяцесло́въ**

Kalendarzowy, календа́рный.

Kalendarzyk, -a, *м.* **ма́лый календа́рь.**

Kalenica, -y, *ж.* **сма́зка гли́ною для скрѣпле́нія соло́менной кры́ши.**

Kaleta, -y, *ж.* **мѣшо́къ, су́мка** *(Стар. Русск.* **калита́).**

Kaletka, -i, *ж.* **кошелёкъ;** || **карма́шекъ** *(для часо́въ)*; || *Анат.* **жёлчный пузырёкъ;** || *Бот.* **Kaletki,** *мн.* **пасту́шья су́мка, сала́тный булдырья́нъ, мау́ница** *(растéніе)*.

Kaletnik, -a, *м.* **кошеле́чный ма́стеръ.**

Kaliber, -bru, *м. Артил.* **кали́бръ, вну́тренній діа́метръ ору́дія** *или* **ружéйнаго ствола́;** || *Техн.* **лека́ло, шабло́нъ;** || **ка́чество, свóйство, объёмъ, разме́ръ.**

Kalibrować, *Артил.* **измѣря́ть** *или* **опредѣля́ть кали́бръ.**

Kalibrowy, кали́берный.

Kaliczyć, Kalika, *см.* **Kaleczyć, Kaleka.**

Kaligraf, -a, *м.* **калигра́фъ.**

Kaligrafja, -ji, *ж.* **чистописа́ніе, калигра́фія.**

Kaligraficznie, калиграфи́чески.

Kaligraficzny, калиграфи́ческій.

Kalikanista, -y, *м.* **мѣходу́й** *(у орга́новъ)*.

Kalikować, надувать мѣхи *(у орга́новъ)*.

Kalina, -y, *ж. Бот.* **кали́на.**

Kalinowy, кали́новый.

Kalisko, -a, *ср.* **гря́зная лу́жа, ти́на.**

Kalisty, гря́зный, болóтистый.

Kałkuł, -u, *м.* **вычисле́ніе, исчисле́ніе, счётъ;** || *Мед.* **ка́мень въ по́чкахъ, желчи и т. д.**

Kalkulacja, -ji, *ж.* **расчётъ, расчётливость, бережли́вость.**

Kalkulant, Kalkulator, -a, *м.* **расчётливый.**

Kalkulować, вычисля́ть; || **расчи́тывать, взвѣ́шивать, обду́мывать, смѣ́кать, смека́ть;** || **полага́ть. Ja kalkuluję, że już musiał stanąć na miejscu, полага́ю, что онъ тепéрь ужé на мѣ́стѣ (прибылъ на мѣ́сто).** || **Kalkulować się, взвѣ́шивать, сообража́ть, обду́мывать, расчи́тывать, ограни́чивать свои́ расхóды.**

Kałkus, -u, *м.* **известкóвый щёлокъ.**

Kalmus, -u, *м. см.* Tatarskie ziele.

Kalnica, -y, *ж. Зоол.* овéрникъ, болóтникъ (*родъ моллюска, слизняка*).

Kalność, -ści, *ж.* грязнотá, нечистотá.

Kalny, грáзный, нечúстый.

Kałuża, -y, *ж.* лýжа, грязь.

Kałużany, Kałuziany, Kałużny, болóтистый, грáзный, нечúстый.

Kałużowaty, грязновáтый, тúнистый.

Kałużysko, -a, *ср.* лýжища.

Kałużysty, *см.* **Kałużany.**

Kalwin, -a, *м.* кальвинúстъ, реформáтъ.

Kalwinić się, принимáть кальвинúзмъ (*ученіе Кальвина*).

Kalwinka, -i, *ж.* кальвинúстка.

Kalwiński, кальвúнскій, реформáтскій.

Kalwińtwo, -a, *ср.* кальвинúзмъ, ученіе Кальвúна.

Kamasze, -ów, *мн.* штиблéты.

Kambjalny, Kambjerski, *см.* **Wekslarski.**

Kambjerja, -ji, *ж. см.* **Wekslarski dom.**

Kambjerstwo, -a, *ср. см.* **Wekslarstwo.**

Kamcha, -y, *ж.* камкá (*шёлковая ткань*).

Kameduł, -a, **Kameduła**, -y, *м.* камáльдулецъ (*монáхъ католúческаго óрдена камáльдульцевъ*).

Kamedulski, камáльдульскій.

Kamelor, -u, *м.* гáрусъ, верблю́жья шерсть; || бараканъ, баркáнъ (*ткань*).

Kamelorowy, гáрусный.

Kamera, -y, *ж.* кáмера, палáта.

Kameralista, -y, *м.* камерúръ, наблюдáющій за прихóдомъ и расхóдомъ дéнежной казны; || камералúсть, занимáющійся камерáльною *или* финáнсовою нáукою.

Kameralny, финáнсовый, казённый; || камерáльный.

Kamerdyner, -a, *м.* камердúнеръ.

Kamerdynerka, -i, *ж.* гóрничная, служáнка.

Kamerdynerowa, -éj, *ж.* камердúнерша, женá камердúнера,

Kamerdynerować, исправлáть дóлжность камердúнера.

Kamerdynerski, камердúнерскій.

Kamerdynerstwo, -a, *ср.* дóлжность камердúнера.

Kameryzować, осыпáть, унúзывать драгоцéнными каменьями.

Kamfora, -y, *ж.* камфарá, камфорá; || *Бот.* камфáрная травá.

Kamforować, настáивать на камфорé, напúтывать камфорóю.

Kamforowy, камфáрный.

Kamianka, -i, *ж. Бот.* повилúка, повилúца (*растéніе*).

Kamień, **Skamień**, *см.* **Kamienieć.**

Kamień, -nia, *м.* кáмень; || *Мед.* кáмень мочевóй. **Kamień ciosowy**, плитá. **Kamień węgielny**, краеугóльный кáмень, основный кáмень. **Kamień probierczy**, пробúрный камень. **Kamień piekielny**, áдскій кáмень. **Kamień filozoficzny**, философскій кáмень. **Kamień młyński**, жёровъ, жерновый кáмень. **Kamień grobowy**, надгрóбный кáмень. **Drog e kamienie**, драгоцéнные каменья. **Kamień polny**, булúжникъ, булúжный кáмень.

Kamieniarczyk, -a, *м.* подмастéрье у каменотёса, каменолóма, каменолóмщика, грани́льщика.

Kamieniarka, -i, *ж.* жéнщина занимáющаяся обтёсываніемъ кáмней, кáменщица; || женá кáменьщика, грани́льщика, каменотёса.

Kamieniarnia, -ni, *ж.* каменолóмня.

Kamieniarski, кáменщичій.

Kamieniarstwo, -a, *ср.* кáменщичья рабóта.

Kamieniarz, -a, *м.* каменолóмъ, каменолóмщикъ, кáменщикъ.

Kamieniasty, каменúстый.

Kamienić, **Skamienić**, превращáть въ кáмень, окаменя́ть.

Kamienica, -y, *ж.* кáменный домъ.

Kamienie, -a, *ср. Собир.* кáменіе, кáменье.

Kamienieć, каменéть, окаменéть.

Kamieniołam, -u, *м.* **Kamieniołomnia**, -i, *ж.* каменолóмня.

Kamienistość, -ści, *ср.* каменúстость.

Kamienisty, каменúстый.

Kamienniczy, каменолóмный; || кáменщичій.

Kamiennik, -a, *м.* кáменщикъ; || *Арт.* кáмнемётная мортúра.

Kamienny, кáменный.

Kamienować, *см.* **Kamionować.**

Kamioneczka, -i, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Borówka.**

Kamionka, -i, *ж.* кáменка (*въ бáнь*); || *Бот. см.* **Kamioneczka.**

Kamionoczynny, окаменя́ющій.

Kamionować, побивáть кáмнями.

Kamionowanie, Ukamionowanie, -a, *ср.* побіéніе кáмнями.

Kamionownik, -a, *м.* побивáющій кáмнями.

Kamizelka, -i, *ж.* жилéтъ, жилéтка.

Kamlot, -u, *м.* камлóтъ (*матéрія*).

Kamlotowy, камлóтовый.

Kampanja, -ji, *ж. Воен.* похóдъ, кампáнія.

Kamractwo, -a, *ср.* товáрищество.

Kamrat, -a, *м.* товáрищъ.

Kamratka, -i, *ж.* товáрка; || подрýга.

Kamyczkowaty, хрящáтый, дресвúный.

Kamyk, -a, **Kamyczek**, -czka, *м.* кáмешекъ.

Kanafarka, -i, *ж.* ключница, экономка.

Kanafarz, -a, *м.* келáрь, монастырскій казначéй.

Kanak, -u, *м.* ожерéлье (*жéнское укр ще́ніе*).

Kanał, -u, *м.* канáлъ, канáва. **Kanał odprowadzenia nieczystości**, стóчный канáлъ. || **Kanał portowy**, канáлъ,ýзкій прúливъ; || *Морс.* фарвáтеръ; || *Анат.* канáл

прохо́дъ; **горта́нь**; || **дымопрово́дъ** (*въ пе́чкѣ*).

Kanalja, -ji, *Общ.* **кана́лья, негода́й**; || **негода́йка**, *ж.*

Kanalizacja, -ji, *ж.* **канализа́ція, проведе́ніе кана́ловъ.**

Kanałowy, относя́щійся къ **кана́лу.**

Kanapa, -y, *ж.* **канапе́, софа́, дива́нъ.**

Kanaparka, Kanaparz, *см.* **Kanafarka, Kanafarz.**

Kanapka, -i, *ж.* **дива́нчикъ.**

Kanapowy, канапе́йный.

Kanarek, -rka, *м.* **канаре́йка.**

Kanarkowy, канаре́ичный.

Kancelarja, -ji, *ж.* **канцеля́рія.**

Kancelaryjny, канцеля́рскій.

Kancelarysta, Kancelarzysta, Kancelista, -y, *м*, **копіи́стъ, канцеляри́стъ**; || **канцеля́рскій чино́вникъ**

Kancer, -u, *м. см.* **Rak.**

Kancerować, *Мед.* **покрыва́ть я́звинами, гнои́ть, изъязвля́ть, производи́ть ракъ**; || **Kancerować się, обраща́ться въ ракъ.**

Kancerowaty, *Мед.* **раковидный.**

Kanclerski, ка́нцлерскій.

Kancjonał, -u, *м.* **кни́га церко́вныхъ пѣ́сней.**

Kanclerstwo, -a, *ср.* **ка́нцлерство.**

Kanclerz, -a, *м.* **ка́нцлеръ.**

Kanclerzanka, -i, *ж.* **дочь ка́нцлера.**

Kanclerzowa, *см.* **Kanclerzyna.**

Kanclerzyc, -a, *м.* **сынъ ка́нцлера.**

Kanclerzyna, -y, *ж.* **супру́га ка́нцлера.**

Kańczug, Kańczuk, -a. *м.* **плеть.**

Kandały, -ów, *мн.* **кандалы́, цѣпи.**

Kandydacja, -cji, *ж.* **кандидату́ра.**

Kandydacki, кандида́тскій.

Kandydat, -a, *м.* **кандида́тъ.**

Kandydatka, -i, *ж.* **кандида́тка.**

Kanfora, *см.* **Kamfora.**

Kania, -ni, *м* **ко́ршунъ, кура́тникъ** (*пти́ца*).

Kanianka, -i, *ж. Бот. см.* **Kaniank a.**

Kanikuła, -y, *ж. Астр.* **Си́ріусъ, Пе́сья звѣзда́**; || **кани́кулы,** *мн.* **(dni kanikularne, psie dni)**; || * **бѣ́шенство, умопомѣша́тельство. Cierpieć na kanikułę, страда́ть умопомѣша́тельствомъ.**

Kanikularny, каникуля́рный.

Kaniuk, -a, *м.* **дербни́къ, ко́бчикъ** (*родъ ма́лаго со́кола*).

Kanka, -i, *ж. см.* **Kamionka**; || **тру́бочка, кранъ** (*у насо́са*).

Kanon, -u, *м.* **кано́нъ, церко́вный уста́въ, пра́вило**; || **церко́вныя пѣсни и моли́твы**; || *Муз.* **кано́нъ** (*родъ фу́ги*); || **поземе́льная по́дать, чиншъ.**

Kanonada, -y, *ж.* **пу́шечная пальба́, канона́да.**

Kanonicki, Kanoniczny, принадлежа́щій кано́нику.

Kanoniczka, -i, *ж.* **канони́сса** (*мона́хиня*).

Kanonicznie, по **духо́вному уста́ву.**

Kanoniczność, -ści, *ж.* **канони́ческая пра́вильность.**

Kanoniczny, канони́ческій.

Kanoniczy, *см.* **Kanonicki.**

Kanonik, -a, *м.* **кано́никъ, духо́вная осо́ба при собо́рныхъ католи́ческихъ церквахъ.**

Kanonika, -i, *ж.* **кано́нникъ, кни́га содержа́щая въ себѣ́ кано́ны, т. е. пѣсни церко́вныя.**

Kanonista, -y, *м.* **учёный въ церко́вномъ пра́вѣ.**

Kanonizacja, -ji, *ж. см.* **Kanonizowanie.**

Kanonizować, причита́ть къ **святы́мъ.**

Kanonizowanie, -nia, *ср.* **причте́ніе къ святы́мъ, канониза́ція.**

Kanonja, -ji, *ж.* **канони́чество**; || **домъ кано́ника.**

Kanonjer, -a, *м.* **пушка́рь, канове́ръ, артиллери́стъ.**

Kanonjerski, канове́рскій, артиллерійскій.

Kanonjerstwo, -a, *ср.* **артиллерійское иску́сство.**

Kant, -u, *м.* **вне́шній у́голъ** (*у ка́мня, у стола́*); || **край, кайма́**; || *Плотн.* **кро́мка. Dwie deski na kant zbite, двѣ до́ски, сколо́ченныя рёбрикомъ,** *см.* **Róg, Brzeg.**

Kantar, -u, *м.* **тя́жесть въ 7½ фу́нтовъ**; || **о́главь** (*у узды́*), **украше́ніе на головѣ каре́тныхъ лошаде́й, недоу́здокъ.**

Kantaryda, -y, *ж. Мед.* **шпа́нская му́ха.**

Kanton, -u, *м.* **кантонъ** (*въ Швейца́ріи*); || **о́кругъ**; || *Воен* **разстав ле́ніе войскъ по кварти́рамъ**; || **квартирова́ніе, кварти́ра**; || **набира́ніе, набо́ръ** (*рекру́тъ*).

Kantonista, -y, *ж.* **канони́стъ**; || **ре́крутъ, конскри́птъ.**

Kantonować, набира́ть ре́крутъ.

Kantor, -a, *м.* **пѣ́вчій**; || **пѣвцъ.**

Kantor, -u, *м.* **конто́ра. Kantor stręczenia służących, конто́ра пріиска́нія слугъ. Kantor stręczeń, комиссіоне́рская конто́ра. Kantor adresów, а́дресъ-конто́ра.**

Kantorat, -u, *м.* **жидо́вская шко́ла.**

Kantorek, -rka, *м.* **конто́рка, бюро́.**

Kantorowa, -éj, *ж.* **жена́ пѣ́вчаго.**

Kantorować, *см.* **Intonować.**

Kantorówna, -y, *ж.* **дочь пѣ́вчаго.**

Kantorowy, конто́рскій; || **Kantorowy, -ego,** *м.* **конто́рщикъ.**

Kantorski, пѣ́вческій.

Kantorstwo, -a, *ср.* **обя́занность пѣ́вчаго.**

Kantorzysta, -y, *м. Ком.* **прика́щикъ, сидѣлецъ.**

Kantówka, -i, *ж.* **ружьё съ уго́льчатымъ стволо́мъ.**

Kantyczka, -i, *ж.* **кни́га церко́вныхъ пѣ́сней, сбо́рникъ церко́вныхъ пѣ́сней.**

Kanwa, -y, *ж.* **канва́** (*ткань*).

Kapa, -y, *ж.* **покрыва́ло, попо́на**; || **капишо́нъ**; || **ка́поръ** (*отъ дождя́*); || **церко́вная** *или* **свяще́нническая ря́са**; || **кардина́льская ша́пка, подби́тая горностае́мъ**; || **покры́шка**; || *Каменщ.* **сводъ, колпа́къ** (*надъ пе́чью*); || *Горн.* **Kapy (Wciosy),** *мн.* **перекла́ды.**

Kapać, ка́пать.

Kąpać, Wykąpać, купа́ть, вы́купать. || **Kąpać się**, купа́ться. **Kąpać się we łzach**, утопа́ть въ слеза́хъ. * **W gorącéj wodzie kąpany**, нетерпѣли́вый, горя́чій, пы́лкій.

Kapak, -a, *м.* стекля́ный колпа́къ.

Kapalin, -a, *м. Устар.* шиша́къ, ка́ска.

Kapalny, капе́льный.

Kapanie, -a, *ср.* ка́паніе.

Kąpanie, Wykąpanie, -a, *ср.* купа́нье.

Kapanina, -y, *ж.* со́бранное по мелоча́мъ, ма́ло по ма́лу. **Kapaniną płacić**, платить по мелоча́мъ.

Kapany, нака́панный, пере́гнанный ка́пля по ка́плѣ.

Kąpany, вы́купанный, *см.* **Kąpać**.

Kapar, -a, Kaparek, -rka, *м. Бот.* ка́персовый кустъ. **Kapary, Kaparki**, *мн.* ка́персы.

Kaparowy, ка́персовый.

Kapcan, -a, *м.* голя́къ, бѣдня́къ.

Kapcanieć, Skapcanieć, опуститься, обѣдне́ть, обнища́ть; || упасть ду́хомъ, потеря́ть си́лы.

Kapcie, -ów, *мн.* бахи́лы, коты́ (*крестья́нская о́бувь*), *см.* **Łapcie**.

Kapciuch, Kapczuk, -a, *м.* кисе́тъ (*на таба́къ*).

Kapcon, *см.* **Kapcan**.

Kapeczka, -i, *ж.* ка́пелька, *см.* **Kapka**.

Kapela, -i, *ж.* орке́стръ, хоръ му́зыки; || капе́лла (*пѣвческая*); || *Хим.* капе́лина, капе́ль, проби́рная ча́шечка.

Kapelan, -a, *м.* капеля́нъ, свяще́нникъ.

Kapelanja, -ji, *ж.* капеля́нское досто́инство; || домъ капеля́на, свяще́нника.

Kapelański, капеля́нскій.

Kapelaństwo, -a, *ср.* капеля́нское досто́инство, капеля́нскій дохо́дъ.

Kapelista, -y, *м.* музыка́нтъ.

Kapelmajster, Kapelmistrz, -a, *м.* капельме́йстеръ.

Kapelowanie, -a, *ср. Хим.* купелля́ція (*очище́ніе зо́лота и́ли серебра́ на капе́ли*).

Kapelusik, -a, *м.* шля́почка.

Kapelusina, -y, *ж.* **Kapelusisko, -a**, *ср.* шляпёнка.

Kapelusz, -a, *м.* шля́па, шля́пка.

Kapeluszniczek, -czka, *м.* подмасте́рье у шля́почника.

Kapeluszniczka, -i, *ж.* шля́почница.

Kapeluszniczy, шля́почный.

Kapelusznik, -a, *м.* шля́пникъ, **шля́почникъ**.

Kapeluszowy, шля́нный.

Kaper, -pra, *м. см.* **Rozbojnik morski, Frejbiter.**

Kapica, -y, *ж.* капишо́нъ; || ря́са, мона́шеская оде́жда. **Kapicę rzucić**, оста́вить мона́шеское зва́ніе. *Посл.* **I w kapicy wełna**, грѣхъ да бѣда́ на ко́мъ не живётъ; || **поду́шка (obicie, aby się oś u pojazdu nie starła).**

Kapicznik, -a, *м. Ирон.* мона́хъ.

Kąpie, Kumpie, -a, *ср.* о́корокъ, ветчина́.

Kapieć, исчеза́ть, пропада́ть, *см.* **Niszczeć, Marnieć**.

Kąpiel, -i, *ж.* ва́нна, купа́нье, купа́льня. *Ирон.* **Sprawić komu suchą kąpiel**, отхлеста́ть, вы́сѣчь ро́згами.

Kąpiołka, -i, *ж.* ва́нночка.

Kapitał, -u, *м.* капита́лъ, гла́вная су́мма. **Kapitał wkładowy**, основно́й капита́лъ.

Kapitalik, -a, *м.* капита́лецъ, небольшо́й капита́лъ.

Kapitalista, -y, *м.* капита́листъ.

Kapitalnie, гла́внымъ о́бразомъ, главне́йше, особли́во, совершѣнно.

Kapitalny, гла́вный, основно́й, капита́льный; || соверше́нный. **Kapitalne głupstwo**, соверше́нная глу́пость.

Kapitan, -a, *м.* капита́нъ.

Kapitanowa, -éj, *ж.* жена́ капита́на, капита́нша.

Kapitanowicz, -a, *м.* сынъ капита́на.

Kapitanówna, -y, *ж.* дочь капита́на.

Kapitański, капита́нскій.

Kapitaństwo, -a, *ср.* чинъ капита́на; || *Собир.* капита́нъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Kapituła, -y, *ж.* капи́тулъ, ду́ма. *Ирон.* **Wytrzeć komu kapitułę**, сдѣлать кому́ вы́говоръ.

Kapitulacja, -ji, *ж. Воен.* капитуля́ція, догово́ръ о сдачѣ го́рода; || догово́ръ, усло́віе.

Kapitularz, -a, *м.* капитуля́рій.

Kapitulny, капиту́льный, капиту́льскій

Kapitulować, дogова́риваться о сда́чѣ го́рода, сда́ться на капитуля́цію.

Kapitulum, *ср. Неол.* вы́говоръ мона́ху въ по́лномъ собра́ніи капи́тула.

Kapka, Kapla, *Умен.* **Kapeczka, Kapelka, -i**, *ж.* ка́пля, ка́пелька.

Kapłan, -a, *м.* свяще́нникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ; || жрецъ (*у язы́чниковъ*).

Kapłanić, свяще́нствовать, носи́ть санъ свяще́нника.

Kapłanka, -i, *ж.* жри́ца (*у язы́чниковъ*).

Kapłański, жре́ческій (*у язы́чниковъ*); || свяще́ннический.

Kapłaństwo, -a, *ср.* свяще́нство, свяще́ннический санъ; || жре́чество (*у язы́чниковъ*).

Kaplica, -y, *ж.* часо́вня, ма́ленькая домо́вая це́рковь.

Kapliczka, -i, *ж.* часо́венка.

Kapliczny, часо́венный.

Kapłon, Kapłón, -a, *м.* каплу́нъ.

Kapłónek, -nka, *м.* молодо́й каплу́нъ.

Kapłoni, Kapłóni, каплу́ній. **Kapłóni kamień**, каме́нь ходели́тъ, находи́мый въ желу́дкѣ *и́ли* въ пе́чени ста́раго пѣтуха́.

Kapłonić, каплу́нить, класть (*пѣтуха́*); || класть, холо́стить, вало́шить; || * сокраща́ть, выбра́сывать, вымы́рывать.

Kapnąć, ка́пнуть.

Kapota, -y, *ж.* капо́тъ.

Kapotka, -i, *ж.* **родъ же́нской шля́пки.**

Kapral, -a, *м.* *Воен.* **капра́лъ, ефре́йторъ.**

Kapralka, -i, *ж.* **жена́ капра́ла, ефре́йтора.**

Kapralski, капра́льскій, ефре́йторскій.

Kapralstwo, -a, *ср.* **до́лжность капра́ла; || капра́льство.**

Kaprawy, гнойли́вый, гноегла́зый.

Kaprjol, Skok, Sus.

Kaprys, -u, *м.* **при́хоть, причу́ды, капри́зъ.**

Kaprysić, капри́зничать; || Kaprysić się, быть въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха, прихотни́чать.

Kapryśnica, -y, *ж.* **капри́зница.**

Kapryśnie, своенра́вно, прихотли́во.

Kapryśnik, -a, *м.* **прихотни́къ, капри́зникъ.**

Kapryśność, -ści, *ж.* **прихотли́вость, своенра́вность.**

Kapryśny, прихотли́вый, своенра́вный, капри́зный.

Kapsa, Kabza, -y, *ж.* **мѣшёкъ** (*де́нежный*).

Kapson, Kapsonieć, *см.* **Kapcan, Kapcanieć.**

Kapszczyzna, -y, *ж.* *Устар.* **по́шлина съ кру́жечной прода́жи пите́й.**

Kaptacja, -ji, *ж.* **хи́трое присвое́ніе** (*чего́*).

Kaptować, Skaptować, сни́скивать, домога́ться хи́тростью.

Kaptur, -a, *м.* **капишо́нъ, клобу́къ** (*мона́шескій*). **Kaptur wdziać, пойти́ въ мона́хи; || ша́почка; || опле́чье** (*на ма́нтіи*). **Kaptur błazeński, дура́цкая ша́пка, шутовска́я щелку́шка; ||** *Охот.* **клобучёкъ** (*для со́коловъ*). **Kaptur wdziać ptakowi, клобуче́чить** (*со́кола*). **Kaptur zdjąć ptakowi, снять клобучёкъ** (*съ со́кола*); **|| покры́шка** (*у ку́ба*), **оча́жный колпа́къ; || чахо́лъ** (*на пистоле́ты*); **|| реме́нь у цепа́,** *см.* **Gązwy; || вре́менное прави́тельство по́слѣ смерти́ короля́. Kaptury,** *мн. см.* **Kapturowe sądy; ||** *Бот. см.* **Tłustosz.**

Kapturek, -rka, *м.* **ма́ленькій капишо́нъ, клобучёкъ; || мѣ́дный хвостъ** (*у пистоле́та*).

Kapturkowaty, *Бот.* **клобучкови́дный.**

Kapturnik, -a, *м.* **нося́щій мона́шескій клобу́къ, мона́хъ.**

Kapturowaty, имѣ́ющій видъ клобука́, капишо́на.

Kapturowe sądy, *мн.* **вре́менные суды́ въ дре́вней По́льшѣ, во вре́мя междуца́рствія** (*съ лати́нскаго:* **a libera captura**).

Kapturzyć, Ukapturzyć, Okapturzyć, Zakapturzyć, надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* **каблуче́чить** (*со́кола*), *см.* **Kaptur. || Kapturzyć się, Okapturzyć się, Zakapturzyć się, покрыва́ться, оку́тывать го́лову капишо́номъ; || вступи́ть въ мона́шество, пойти́ въ мона́хи, надѣ́ть мона́шескую ря́су.**

Kaptywus, -a, *м. см.* **Goniony, Łapany.**

Kapucyn, -a, *м.* **капуци́нъ** (*мона́хъ*). *Послов.* **Albo starosta, albo kapucyn,** *и́ли* **панъ** *и́ли* **пропа́лъ.**

Kapucyński, капуци́нскій.

Kapuścianek, -nka, *м.* *Зоол.* **капу́стница, капу́стная ба́бочка, капу́стная бѣля́нка.**

Kapuściany, капу́стный.

Kapuścić się, пуска́ть ли́стья (*о капу́стѣ*).

Kapuśniak, -u, *м.* **щи** (*изъ ки́слой капу́сты*).

Kapusta, -y, *ж.* **капу́ста. Kapusta głowiasta, коча́нная капу́ста. Kapusta kędzierzawa, włoska, кудря́вая капу́ста. Czarna kapusta,** *см.* **Jarmuż.**

Kapustniak, *см.* **Kapuśniak.**

Kapustnik, -a, *м. см.* **Kapuścianek; || капу́стный огоро́дъ.**

Kapustny, капу́стный.

Kapza, *см.* **Kapsa.**

Kara, -y, *ж.* **ка́ра, наказа́ніе, казнь; || взыска́ніе.** *Юрид.* **Pod karą nieważności, подъ стра́хомъ недѣйстви́тельности. Kara pieniężna, де́нежный штрафъ, пе́ня, пе́нныя де́ньги; — porządkowa, взыска́ніе по слу́жбѣ, дисциплина́рное взыска́ніе; — dyscyplinarna, исправи́тельное наказа́ніе; — kodeksowa, взыска́ніе по суду́, наказа́ніе по опредѣле́нію суда́; — główna, уголо́вное наказа́ніе; — cieleśna, тѣле́сное наказа́ніе; kara śmierci, сме́ртная казнь; — poprawcza, исправи́тельное наказа́ніе.**

Karabela, -i, *ж.* **крива́я са́бля** (*употребля́вшаяся въ стари́нной По́льшѣ*).

Karabin, -a, *м.* **шту́церъ, винто́вка, караби́нъ.**

Karabinjer, -a, *м.* **карабине́ръ; || стрѣло́къ.**

Karabinjerski, карабине́рскій.

Karabinowy, караби́нный.

Karać, Skarać, Ukarać, нака́зывать, наказа́ть, кара́ть. || Karać się, Ukarać się, нака́зывать себя́, налага́ть на себя́ наказа́ніе.

Karacena, -y, *ж.* **кольчу́га.**

Karacennik, -a, *м.* **оруже́йникъ, оруже́йный ма́стеръ.**

Karaczan, -a, *м.* *Зоол. Прост.* **тарака́нъ.**

Karafjoł, *см.* **Kalafjor.**

Karafka, Karafinka, -i, *ж.* **графи́нъ, карафи́нъ.**

Karaim, -a, *м.* **карайтъ, караи́мъ** (*евре́йскій раско́льникъ*).

Karaimski, караи́мскій.

Karakter, *см.* **Charakter.**

Karalny, досто́йный наказа́нія.

Karambol, -u, *м.* **карамбо́ль** (*на билія́рдѣ*).

Karambolować, дѣ́лать карамбо́ль, карамбо́лить.

Karanie, -nia, *ср.* **наказа́ніе.**

Karany, нака́занный.

Karaś, -sia, *м.* **кара́сь** (*ры́ба*).

Karat, **-u**, *м.* карáтъ (*здѣсь въ четыре грана*).
Karatowy, карáтный.
Karawan, **-u**, *м.* тра́урныя дро́ги; || бо́льшая каре́та.
Karawana, **-y**, *ж.* караванъ.
Karawaniarz, **-a**, *м.* караванщикъ.
Karawanseraj, **-u**, *м.* караван-сарáй, постоя́лый дворъ (*на Востокѣ*).
Karawara, **-y**, *ж.* ва́за *или* горшо́къ для цвѣто́въ.
Karazja, **-ji**, *ж.* просто́е то́лстое сукно́; || пра́здничный наря́дъ у поселя́нъ изъ окре́стностей Кра́кова.
Karazjowy, сдѣланный изъ просто́го, то́лстаго сукна́.
Karb, **-u**, *м.* нарѣзка, зару́бка, руби́цъ, порѣзъ, мѣтка. **Karby robić na kiju**, дѣлать мѣтки на па́лкѣ; || **Karb, karbowa laska**, би́рка, счётная па́лочка, на кото́рой дѣлаютъ мѣтки для означе́нія коли́чества чего́-либо; *отсюда:* **karb**, счётъ. **Jeść, pić na czyj karb**, ѣсть, пить на чей-либо счётъ. **Brać na swój karb**, брать на свой счётъ, на свою́ отвѣтственность; || * Сортъ родъ; || зако́нъ; || свойство, характеръ. **Ludzie jednego karbu**, лю́ди одного́ со́рта, одного́ зако́на. || **Karby**, *мн.* морщи́ны, рубцы́. **Karby na czole, na twarzy**, морщи́ны на лбу́, на лицѣ; || Тискъ. **Trzymać kogo w karbach**, держа́ть кого́ въ тискáхъ, держа́ть кого́ въ рукáхъ, не дава́ть кому́ во́ли.
Karbacz, *см.* **Korbacz**.
Karbarja, **-ji**, *ж.* солова́рня.
Karbarz, *см.* **Karbowy**.
Karbieniec, **-ńca**, *м. Бот.* плаўнъ, ша́ндра, ко́нская мя́та (*расте́ніе*).
Karbona, **-y**, *ж.* дѣнежная кру́жка, кру́жка для бѣдныхъ.
Karbować, зарубáть, вырубáть, пáзить; || дѣлать мѣтки, зару́бки, нарѣзки (*для счёта*). || **Karbować drzewa**, прививáть, прищепля́ть (*дере́вья*); || сбира́ть, скла́дывать (*скла́дки*), плоить.
Karbowanie, **-nia**, *ср.* вырубáніе, зарубáніе, зару́бка, надрѣзываніе, вы́емка; || скла́дываніе скла́докъ, плоéніе, пло́йка; || прививáніе, прививка (*дерéвьевъ*); || гу́ртикъ (*на ребрѣ монéты*).
Karbowaniec, **ńca**, *м.* цѣлко́вый, рубль.
Karbowany, надру́бленный, надрѣзанный, намѣченный; || морщинова́тый, сбо́ристый, скла́дчатый; || зу́бчатый; || *Бот.* круглозу́бчатый.
Karbownica, **-y**, *ж.* машúнка для плóйки.
Karbownik, **-a**, *м. см.* **Karbowy**.
Karbowy, нарѣзно́й, мѣченный. **Karbowa laska**, би́рка, счётная па́лочка. || **Karbowy**, **-ego**, *м.* гуменщикъ, приста́вленный къ надзо́ру за гумно́мъ.
Karbunkuł, **-u**, *м. Минер.* карбу́нкулъ, кра́сная вениса, (*см.* **Iskrzyk**); || *Мед.* карбу́нкулъ, чу́мный нары́въ.
Karciany, ка́рточный.
Karciarka, **-i**, *ж.* картёжница.
Karciarz, **-a**, *м.* картёжникъ, *см.* **Kartownik**.
Karcić, Skarcić, нака́зывать, кара́ть; || истребля́ть. || **Karcić (słowami)**, журúть, хулúть, порицáть, дѣлать, дава́ть вы́говоръ, выгова́ривать (*кому́*).
Karcz, **-u**, *м.* пень съ коре́ньями. **Karcze kopać**, расчищáть подъ па́шню (*лѣсъ*).
Karczek, **-czku**, *м. Умен.* ше́йка.
Karczemka, **-i**, *ж.* небольша́я корчма́, харчёвня, кабачёкъ.
Karczemne, **-ego**, *ср.* по́дать за содержа́ніе корчмы́.
Karczemnie, гру́бо, топо́рно, непристо́йно, неприли́чно.
Karczemnik, **-a**, *м.* корчёмникъ, кабáчникъ, содержáтель питéйнаго до́ма.
Karczemny, корчёмный, кабáчный.
Karczma, **-y**, *ж.* корчма́, кабáкъ, харчёвня, шино́къ; || пите́йный домъ *или* кабáкъ за́городомъ. **Siedzieć na karczmie**, содержáть питéйный домъ за́городомъ, корчёмничать, корчёмствовать.
Karczmarczyk, **-a**, *м.* мáльчикъ прислу́живающій въ корчмѣ́; || сынъ содержáтеля корчмы́.
Karczmarka, **-i**, *ж.* содержáтельница корчмы́, кабака́, корчёмница, шинка́рка; || жена́ корчёмника, содержáтеля кабака́, питéйнаго до́ма за́городомъ, *см.* **Szynkarka**.
Karczmarski, карчёмническій, харчёвенный, харчёвническій.
Karczmarstwo, **-a**, *ср.* корчёмничество, продáжа питéй; || *Собир.* корчёмникъ, содержáтель корчмы́ и его́ жена́ вмѣстѣ.
Karczmarz, **-a**, *м.* корчмáрь, содержáтель корчмы́, питéйнаго до́ма, постоя́лаго двора́.
Karczmarzyć, корчёмничать, содержáть питéйный домъ, корчму́, занимáться продáжею питéй.
Karczmina, **-y**, *ж*, **Karczmisko**, **-a**, *ср.* бѣдный, гря́зный кабáкъ, кабачёкъ.
Karczoch, **-a**, *м.* артишóкъ.
Karczochowy, артишóковый. **Dno karczochowe**, артишóковое сердéчко.
Karczować, карчевáть, расчищáть подъ па́шню пни съ корня́ми, расчищáть (*новь*), расчищáть подъ па́шню (*лѣсъ*).
Karczowanie, **-a**, *ср.* расчúстка лѣса подъ па́шню, расчúстка земли́; || *см.* **Karczunek**. **Motyka do karczowania**, кúрка, моты́ка, за́ступъ, пешня́, двузу́бая моты́ка.
Karczowisko, **-a**, *ср. Агр.* распáханная *или* расчúщенная земля́.
Karczowisty, нерасчúщенный отъ пней съ корня́ми.
Karczownik, **-a**, *м.* распáхиватель, расчúститель (*новей*).
Karczunek, **-nku**, *м.* новь, новúна, рóсчисть, чúщенка, кулúга.
Karczystość, **-ści**, *ж.* крѣпость шéи; || упóрство, упрáмство.

Karczysty, имѣющій крѣпкую и мясистую шею.

Karda, -y, *ж. Бот.* **кардъ, кардо́нъ, огоро́дная щётка** *(растеніе)*.

Kardamoma, -y, *ж.* **Kardamom, Kardamon, -a,** *м. Бот.* **кардамо́нъ.**

Kardynał, -a, *м.* **кардина́лъ.**

Kardynalny, гла́вный; || осно́вный, **фундаментальный.**

Kardynalski, кардина́льскій.

Kardynalstwo, -a, *ср.* **кардина́льское досто́инство.**

Kareciany, каре́тный.

Karecisko, -a, *ср. Унич.* **каре́тишка.**

Kares, -u, *м.* **ла́ска, привѣтливость,** *см.* **Pieszczota.**

Karesować, ласка́ть, гла́дить. || **Karesować się,** ласка́ться.

Kareta, -y, *ж.* **каре́та. Kareta poczwórna,** четвероме́стная каре́та

Karetka, -i, *ж.* **ма́ленькая каре́та.**

Karjolka, -i, *ж.* **однокóлка.**

Kark, -u, *м.* **заты́локъ, зашéекъ, загри́вокъ.**

Karkołomny, головоло́мный.

Karkowy, заты́лочный, **затыльный; karkowa sztuka,** зарѣзъ, **ше́я бара́нья, теля́чья.**

Karlę, -ęcia. *ср.* **ка́рликъ, малоро́слый.**

Karleć, Skarleć, мале́ть, **станови́ться ма́лымъ;** || **вырожда́ться.**

Karlica, -y, *ж.* **Karliczka, -i,** *ж.* **ка́рлица.**

Karlik, -a, *м.* **ка́рла, ка́рликъ.**

Karłowacieć, Skarłowacieć, вырожда́ться *(о растéніяхъ)*.

Karłowaty, призёмистый, **о́чень ни́зкій.**

Karm', *см.* **Karmia.**

Karmazyn -u, *м.* **кармази́нный, мали́новый** *(цвѣтъ)*, *см.* **Karmazynowy;** || **матéрія и́ли пла́тье кармази́ннаго цвѣта. Niepewny karmazyn,** шля́хтичъ **сомни́тельнаго происхожде́нія, не коренно́й шля́хтичъ** *(шля́хтичи обыкновéнно носи́ли пла́тье кармази́ннаго цвѣта)*.||*Бот. см.* **Ostrokrzew karmazynowy.**

Karmelek, -ka, *м.* **леденéцъ, конфéтка.**

Karmelicki, кармели́тскій.

Karmelita, -y, *м.* **кармели́тскій мона́хъ.**

Karmelitanin, -a, *м. см.* **Karmelita.**

Karmelitanka, -i, *ж.* **кармели́тская мона́хиня.**

Karmelitański, *см.* **Karmelicki.**

Karmelitka, *см.* **Karmelitanka.**

Karmia, karm', -mi, *ж.* **кормъ, пи́ща,** *см.* **Pasza, Strawa.**

Karmić, корми́ть, пита́ть.

Karmiciel, -a, *м.* **корми́лецъ.**

Karmicielka, -i, *ж.* **корми́лица.**

Karmienie, -a, *ср.* **кормлéніе, откáрмливаніе.**

Karmin, -u, *м.* **карми́нъ** *(крáска)*.

Karmiony, кóрмленный, **выкормленный;** || **воспи́танный, вы́росшій;** || ***Szpakami karmiony,** хи́трый, **проны́рливый** человѣ́къ.

Karmnik, -a, *м.* **хлѣвъ, гдѣ содéржатся свúньи, пти́цы и т. д.;** || **откóрмленный,** кóрмный **бóровъ;** || *Бот.* **мшáнка, остри́ца, горúца** *(растéніе)*.

Karmność, -ści, *ж.* **пита́тельность.**

Karmny, кóрмный, **откóрмленный;** || **жи́рный, ту́чный, доро́дный.**

Karnat, -u, *м.* **Karnaty,** *мн. Морс.* **ва́нты.**

Karnawał, -u, *м.* **карнава́лъ.**

Karneol, -u, *м.* **сердоли́къ** *(ка́мень)*.

Karnes, -u, *м.* **карни́зъ.**

Karnie, Karno, смирéнно, **въ послуша́ніи.**

Karność, -ści, *ж.* **наказу́емость, кара́тельныя мéры;** || **дисципли́на, стро́гій поря́докъ.**

Karny, кара́тельный, **уголóвный. Kodex karny,** уложéніе **о наказáніяхъ** уголóвныхъ **и исправи́тельныхъ;** || **хорошó обучённый. Wojsko karne,** вóйско **хорошó обучённое.**

Karo, -a, *ср.* **бу́бны** *(масть въ ка́ртахъ)*.

Karolek, -lka, *м. Бот.* **полевóй тминъ** *(растéніе)*.

Karosiwy, сéро-желéзный *(цвѣтъ)*.

Karotida, -y, *ж. Анат.* **сóнная артéрія.**

Karotyczny, *Анат.* **относя́щійся къ сóнной артéріи.**

Karować, перевози́ть **дерéвья на́ берегъ;** || **выгружáть товáры и т. п., переноси́ть тя́жести.**

Karowanie, -a, *ср.* **Karówka, -i,** *ж.* **перевóзка на́ берегъ, вы́грузка;** || * **тяжёлая** рабóта.

Karownik, Karnik, -a, *м.* **вóзчикъ, перевóзчикъ, фýрманъ;** || **выгрузчикъ.**

Karowy, бубнóвый *(а масти въ ка́ртахъ)*; || телéжный, **перевóзный.**

Karp', -pia, *м.* **карпъ** *(ры́ба)*.

Karpa, -y, *ж.* **кáрша, ку́ча дерéвьевъ вы́рванныхъ съ корнёмъ и плывýщихъ по водѣ.**

Karpętny, затрудня́ющій **плáваніе.**

Karpi, кáрповый.

Karpić, корпéть *(надъ чѣмъ)*, *см.* **Kawęczyć.**

Karpię, -ęcia. *ср. Умен.* **кáрпикъ.**

Karpiel, -a, *м.* **родъ брю́квы.**

Karpik, -a, *м.* **кáрпикъ.**

Karpiołosoś, -sia, *м* **вырезýбъ** *(ры́ба)*

Karpiówka, -i, *ж.* **плóская черепи́ца.**

Karpiówkowy, черепицеви́дный, **настéльный;** || *Бот.* **шелýшный.**

Karpiowy, кáрповый.

Karpowaty, *см.* **Karpętny.**

Karta, -y, *ж.* **кáрта;** |**страни́ца, листóкъ** *(кни́ги)*; || **билéтъ. Karta ręczna,** долговáя **роспúска;— podróżna,** подорóжная;— **tytułowa,** загла́вный **листъ** *(кни́ги)*; — **legitymacyjna,** легитимаці́онный, **зако́нный видъ;—pobytu,** видъ, **билéтъ на жи́тельство, а́дресный билéтъ. Przerzucać karty w książce,** перелúстывать **кни́гу. Dać, wydać kartę,** дать **роспúску. Karta jeograficzna,** географúческая **кáрта. Karta wizytowa,** визúтная **кáрточка. Grać w karty,**

играть въ карты. Mieć kartę murowaną, имѣть очень хорошія карты.

Kartacz, -a, *м.* картечь.

Kartaczowy, картечный.

Kartan, -a, *м.* **Kartana**, **Kartanna**, -y, *ж.* картаунъ (*48-ми-фунтовая пушка*), *см.* **Murołom.**

Karteczka, -i, *ж.* карточка; || записка, *см.* **Karta**, **Kartka.**

Kartel, -u, **Kartelusz**, -a, *м.* картель, договоръ о размѣнѣ плѣнныхъ.

Kartka, -i, *ж.* записка, билетъ; || листокъ бумаги. **Kartka od spowiedzi**, свидѣтельство объ исповѣди.

Kartofel, -fla, *м.* картофель.

Kartoflany, картофельный.

Kartoflarka, -i, *ж.* любительница картофели, картофельница.

Kartoflarz, -a, *м.* любитель картофели, картофельникъ.

Karton, -u, *м.* папка, политура, картонъ.

Kartonowy, картонный.

Kartować, тасовать карты; || устроить, расположить. || **Kartować się**, строиться, построиться (*о войскахъ*); || уговариваться, условливаться.

Kartowanie, -a, *ср.* тасованіе картъ.

Kartownica, -y, *ж.* картежница.

Kartownik, -a, *м.* картежникъ.

Kartowy, карточный.

Kartun, -u, *м.* выбойка (*ткань*).

Kartunowy, выбойчатый.

Kartuz, -a, *м.* картезіанецъ, монахъ картезіанскаго ордена.

Kartuzek, -zka, *м.* *Бот.* картезіанская гвоздика, пушистая гвоздика.

Kartuzja, -ji, *ж.* картезіанскій монастырь.

Kartuzjanin, -a, *м.* *см.* **Kartuz.**

Kartuzjanka, -i, *ж.* монахиня ордена св. Брунона.

Kartuzjański, картезіанскій.

Karuj, -a, *м.* *Бот.* полевой тминъ, *см.* **Karolek.**

Karujowy, тминный.

Karuk, -u, *м.* рыбій клей.

Karw', -u, *м.* *Стар.* тучный, неповоротливый быкъ; || *лѣнивецъ.

Karwia, -wi, *ж.* дикая смоковница.

Kary, *мн. род.* **kar**, двухколёсная телѣжка, тачка, медвѣдка.

Kary, вороной. **Koń kary**, воронай лошадь.

Karygodny, заслуживающій наказанія.

Karzeł, *род.* **karła**, *м.* карла, карликъ.

Kasa, *см.* **Kassa.**

Kąsać, кусать. || **Kąsać się**, кусаться.

Kasacja, -ji, *ж.* *Юрид.* уничтоженіе приговора, отмѣна.

Kasacyjny, кассаціонный. **Sąd kasacyjny**, кассаціонный судъ, -ная палата.

Kąsanie, -a, *ср.* укушеніе, кусаніе.

Kąsawy, кусающійся, ѣдкій, колкій.

Kąsczek, -czka, *м.* кусочекъ, лоскутокъ.

Kąsek, -ska, *м.* кусокъ.

Kaskada, -y, *ж.* водопадъ, каскадъ.

Kaskaryila, -i, *ж.* *Анат.* каскарилъ (*корень*).

Kaskatella, -i, *ж.* маленькій каскакъ.

Kassa, -y, *ж.* казна, касса; || денежный ящикъ, сундукъ. || **Kassa rządowa**, государственная казна, казначейство; — **oszczędności**, сохранная и сберегательная касса; — **generalna**, главная касса; — **ekonomiczna**, городская касса; — **wymiany**, размѣнная касса. || **Kassa-księga**, *Ком.* приходо-расходная книга. || **Zarządzać kassą**, завѣдывать кассою, вести приходъ и расходъ.

Kassja, -ji, *ж.* *Бот.* кассія (*дерево*).

Kassjer, -a, *м.* кассиръ, казначей. **Kassjer płatnik**, кассиръ производящій выдачу денегъ.

Kassjerski, кассирскій, казначейскій.

Kassjerstwo, -a, *ср.* должность кассира, казначея.

Kassować, отмѣнять, уничтожать.

Kassowanie, -nia, *ср.* отмѣненіе, уничтоженіе.

Kassowość, -ści, *ж.* счетоводство; || наличность денежной кассы.

Kassowy, казначейскій. **Urzędnik kassowy**, чиновникъ казначейства. **Bilet kassowy**, ассигнація, кредитный билетъ.

Kastel, -u, *м.* замокъ.

Kastor, -a, *м.* *см.* **Bóbr.**

Kastorowy, бобровый; || пуховый. **Kapelusz kastorowy**, пуховая шляпа.

Kastrat, -a, *м.* кастратъ, скопецъ.

Kastrować, класть, холостить, валошить; || оскоплять.

Kasza, -y, *ж.* крупа; || каша, кашица.

Kaszany, крупяной, крупичатый.

Kaszel, -szlu, *м.* кашель.

Kaszelek, -lku, *м.* небольшой кашель.

Kaszka, -i, *ж.* кашка, кашица.

Kaszkiet, -u, *м.* киверъ, шапка.

Kaszlać, кашлять.

Kaszlacz, -a, *м.* кашлюнъ, *женск. р.* кашлюнья.

Kaszlanie, -a, *ср.* кашлянье.

Kaszlisko, -a, *ср.* несносный кашель.

Kaszliwy, подверженный кашлю.

Kaszlnięcie, -a, *ср.* кашлянье.

Kaszlowy, сопровождаемый кашлемъ; || простудный, катаральный. **Febra kaszlowa**, простудная лихорадка.

Kaszta, -y, *ж.* *Тип.* касса, ящикъ; || стойка, подпора, подставка.

Kasztan, -u, *м.* каштанъ, каштановое дерево.

Kasztanowaty, каштановый; || рыжій, бурый (*цвѣтъ*). **Koń kasztanowaty**, рыжая лошадь, бурка.

Kasztanowy, каштановый.

Kasztelan, -a, *м.* *Устар.* кастелянъ, управитель замка; || сановникъ засѣдавшій въ сенатѣ въ древней Польшѣ. ||

Gra w kasztelana, игра́ въ дурачки́ (*въ ка́рты*).

Kasztelanic, -a, *м.* сынъ кастеля́на.

Kasztelanicowa, -éj, *ж.* жена́ сы́на кастеля́на.

Kasztelanja, -ji, *ж.* до́лжность, зва́ніе кастеля́на.

Kasztelanka, -i, *ж.* дочь кастеля́на.

Kasztelanowa, -éj, *ж.* жена́ кастеля́на, кастеля́нша.

Kasztelański, кастеля́нскій.

Kasztelaństwo, -a, *ср.* досто́инство кастеля́на.

Kaszysty, *см.* **Kaszany.**

Kaszywo, -a, *ср.* круна́ всѣхъ сорто́въ.

Kat, -a, *м.* пала́чъ; || * чортъ, дья́волъ. **Co u kata**, что за чортъ! **Co tam u kata robisz?** како́го чо́рта ты тамъ дѣ́лаешь?

Kąt, -a, *м.* у́голъ. **Kąt prosty**, прямо́й у́голъ;—**ostry**, о́стрый у́голъ;—**rozwarty**, тупо́й у́голъ; — **pomierczy**, у́голъ возвыше́нія (*въ топографіи*).

Katafalek, Katafalk, Katalet, -u, *м.* катафа́лкъ.

Katalekta, -ów, *мн.* **собра́ніе** отры́вковъ изъ ра́зныхъ сочине́ній.

Katalektyczny, непо́лный, отры́вочный. **Katalektyczny wiersz**, непо́лный стихъ.

Katalepsja, -ji, *ж. Мед.* катале́псія, столбня́къ.

Kataleptyczny, *Мед.* каталепти́ческій.

Kataleptyk, -a, *м.* подве́рженный катале́псіи.

Katalog, -u, *м.* катало́гъ, спи́сокъ, ро́спись.

Katalogowy, катало́жный.

Katanka, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское пла́тье*)); || ку́ртка, камзо́лъ.

Kataplazm, -u, *м.* припа́рка, катапла́зма.

Kataplazmować, прикла́дывать катапла́змы.

Katar, -u, *м.* просту́да, ката́ръ, на́сморкъ.

Katarakta, -y, *ж. Хир.* бѣльмо́, ката́ракта (*на глазѣ*); || водопа́дъ.

Kataralny, Katarowy, просту́дный, катара́льный.

Katarynka, -i, *ж.* волше́бный фона́рь; || шарма́нка, ручно́й орга́нъ.

Katarzynka, -i, *ж. Бот.* больша́я пирамида́льная гру́ша.

Kataster, *см.* **Kadaster.**

Katastrofa, -y, *ж.* несча́стное собы́тіе, па́губный коне́цъ, ги́бель, ката́строфа.

Katecheta, -y, *м.* преподава́тель катихи́зиса.

Katechetycki, катихизи́ческій.

Katechista, -y, *м.* катихиза́торъ, законоучи́тель.

Katechizm, -u, *м.* катихи́зисъ, наставле́ніе въ вѣрѣ.

Katechizmować, Katechizować, учи́ть катехи́зису.

Katechizmowy, *см.* **Katechetycki.**

Katechizowanie, -a, *ср.* преподава́ніе зако́на Бо́жія.

Katechumen, -a, *м.* оглаше́нный, обуча́ющійся христіа́нской вѣ́рѣ.

Katechumena, -y, *ж.* оглаше́нная, обуча́ющаяся христіа́нской вѣ́рѣ.

Katechumeństwo, -a, *ср.* состоя́ніе оглаше́ннаго; || оглаше́нные, обуча́ющіеся христіа́нской вѣ́рѣ.

Katedra, -y, *ж.* ка́ѳедра (*профе́ссорская*). **Katedra kaznodziejska**, амво́нъ; || собо́ръ, собо́рная це́рковь.

Katedralny, собо́рный, каѳедра́льный.

Kategorja, -ji, *ж.* катего́рія, сво́йство, разря́дъ, отдѣ́лъ.

Kategorycznie, категори́чески, я́сно, опредѣле́нно, то́чно.

Kategoryczność, -ści, *ж.* опредѣле́нность, то́чность.

Kategoryczny, категори́ческій, я́сный, опредѣле́нный, то́чный.

Kątek, -tka, *м.* уголо́къ.

Katera, -y, *ж.* гуса́рскій пала́шъ.

Kątnica, -y, *ж. Анат.* слѣпа́я кишка́; || *Зоол.* родъ ра́ка.

Kątnik, -a, *м.* безду́мный челове́къ, неимѣ́ющій со́бственнаго угла́.

Katolicki, вселе́нскій; || католи́ческій.

Katolictwo, -a, *ср.* католи́чество, *см.* **Katolicyzm.**

Katolicyzm, -u, *м.* католици́змъ, ри́мско-католи́ческая вѣ́ра.

Katoliczeć, перейти́ въ католи́чество. сдѣ́латься като́ликомъ.

Katoliczka, -i, *ж.* католи́чка.

Katolik, -a, *м.* като́ликъ.

Kątomiar, -u, **Kątomierz**, -a, *м.* графоме́тръ, угломѣ́ръ.

Katoptrycznie, посре́дствомъ отраже́нія лучей зе́ркаломъ.

Katoptryczny, катоптри́ческій.

Katoptryka, -i, *ж.* като́птрика, нау́ка объ отраже́ніи свѣта.

Katować, му́чить, терза́ть, истяза́ть.

Katowanie, -a, *ср.* муче́ніе, истяза́ніе.

Kątowaty, угова́тый.

Katownia, -ni, *ж.* мѣ́сто ка́зни; || му́ка, муче́ніе, пы́тка.

Katownik, -a, *м.* пала́чъ, мучи́тель.

Katowski, палаче́вскій; || мучи́тельный.

Katowstwo, -a, *ср.* до́лжность палача́.

Kątowy, уго́льный. *Мат.* **Kątowa linja**, діагона́льная, некосная ли́нія, *см.* **Przekątnia. Kątowa miara**, наугольникъ, угломѣ́ръ, ма́лка.

Katrynka, *см.* **Katarynka.**

Katusza, -y, *ж.* муче́ніе, пы́тка, терза́ніе.

Kaucja, -ji, *ж.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпе́ченіе; || поручи́тельная су́мма. **Kaucja wystawiana na ruchomościach**, зало́гъ въ недви́жимомъ иму́ществѣ.

Kaucyjny, залогопріёмный.

Kauterjum, *ср. Нескл. Мед.* фонтане́ль; || прижига́тельное сре́дство.

Kauteryzować, *Мед.* прижига́ть жгу́-

чимъ состáвомъ *или* калёнымъ желéзомъ.

Kauteryzowanie, -a, *ср.* прижигáніе.

Kautor, -a, *м. см.* **Rękojmia, Ręczyciel, Poręka.**

Kawa, -y, *ж.* кóфе, кóфей. *Умеиьш.* **Kawka**, -i, *ж.* кофеёкъ.

Kawał, -u, *м.* кусóкъ, большóй кусóкъ, штýка, часть, край, конéцъ, остáтокъ.

Kawałątko, -a, *ср.* кусóчекъ, сáмый мáленькій кусóчекъ.

Kawałek, -łka, *м.* кусóкъ, кусóчекъ, штýка, часть, частúца, край, конéцъ, остáтокъ, обрывокъ. || *Муз.* пьéса. **Kawał drogi**, часть дорóги. **Pójdź ze mną jeszcze kawałek**, пройдúте со мнóй ещё немнóго. **Zbiór różnych kawałków prozą i wierszem**, собráніе рáзныхъ отрывковъ въ прóзѣ и стихáхъ. **Zagram wam nowy kawałek**, я сыграю вамъ нóвую пьéсу. **Słyszałem kawałek tylko kazania**, я слышалъ тóлько часть прóповѣди. * **Kawałek literata, uczonego**, нѣчто въ рóдѣ литерáтора, учёнаго. **To brzydki kawałek**, э́то мéрзкое дѣло. **Nie dobre o nim kawałki powiadają**, не хорóшія дѣлá разскáзываютъ о нёмъ. **On ma swoje kawałki**, кóе-что емý иногдá удаётся, у негó иногдá бывáютъ свои капрúзы, свой вы́ходки.

Kawaler, -a, *м.* кавалéръ, мужчúна; || холостя́къ, холостóй человѣкъ; || женúхъ; || ры́царь; || **Kawaler orderu**, кавалéръ óрдена. **Kto jest ten kawaler**, кто э́тотъ молодóй мужчúна? **Ma trzech kawalerów**, у неё три женихá, три искáтеля рукú её. **Kiedym jeszcze był kawalerem**, когдá ещё я былъ холосты́мъ. **Stary kawaler**, стáрый холостя́къ.

Kawalerja, -ji, *ж.* кавалéрія, кóнница.

Kawalerka, -i, *ж.* кавалéрственная дáма.

Kawalerski, кавалéрскій, ры́царскій. **Zakon kawalerski**, ры́царскій óрденъ. **Gospodarstwo kawalerskie**, хозя́йство холостякá. **Życie kawalerskie**, холостáя жизнь.

Kawalersko, поры́царски.

Kawalerstwo, -a, *ср.* ры́царство; || * **холостáя жизнь.**

Kawalerzysta, -y, *ж.* кавалерúстъ; || всáдникъ, ѣздóкъ. **Dobry kawalerzysta**, хорóшій ѣздóкъ, нáѣздникъ.

Kawalerzystka, -i, *ж.* всáдница, нáѣздница.

Kawalkada, -y, *ж.* кавалькáда; || верховóй пóѣздъ.

Kawalkator, -a, *м.* конюшúй; || берéйторъ.

Kawalkatorski, берéйторскій.

Kawalkatura, -y, *ж.* верховóе искýсство; || верховáя ѣздá.

Kawalkować, гарцовáть, скакáть верхóмъ; || объѣзжáть (*лошадь*).

Kawalkowanie, -a, *ср.* верховáя ѣздá.

Kawecan, -u, *м.* капцýкъ, наголóвникъ, надѣваемый на мóрду дúкихъ лошадéй.

Kawęczeć, мýчиться, неутомúмо трудúться (*надъ чѣмъ*), надсáживаться надъ рабóтою; || изнуря́ться, изнемогáть, томúться, чáхнуть. **Od trzech lat kawęczy**, уже́ три гóда какъ онъ чáхнетъ.

Kawęczenie, -a, *ср.* томлéніе, изнурéніе; || продолжúтельная, утомúтельная рабóта, безпрестáнное сидѣнье (*надъ чѣмъ*).

Kawerna, -y, *ж.* пещéра; || вертéпъ, *см.* **Jama.**

Kawiany, кофéйный.

Kawiar, *см.* **Kawior.**

Kawiarka, -i, *ж.* содержáтельница кофéйни.

Kawiarnia, i, *ж.* кофéйня.

Kawiarz, -a, *м.* кофéйщикъ; || кофешóнкъ.

Kawić, дѣлать глýпости, стрáмиться, валя́ться въ грязú, пáчкаться; || пýтаться, сбивáться; || кáркать, крáкать (*какъ ворóна*); || пáчкать, черни́ть, мара́ть.

Kawior, -u, *м.* икрá (*рыбья*).

Kawja, -ji, *ж. Зоол.* сурóкъ, байбáкъ.

Kawka, -i, *ж. Зоол.* гáлка; || *см.* **Kawa.**

Kawon, -u, *м.* арбýзъ.

Kawowy, кофéйный.

Kazać, проповѣдывать, говори́ть прóповѣдь. **Kazać Słowo Boże**, проповѣдывать Бóжіе Слóво; || приказывать, дава́ть приказáніе, велѣть. **Kazano mu wyjechać**, ему приказáно вы́ѣхать. **Kazać wojsku do obozu**, приказáть вóйску итти́ въ лáгери. **Kazać po kogo**, велѣть привестú кого́. **Hardzie przeciw komu kazać**, гóрдо обойти́сь съ кѣмъ, вы́казать свою́ гóрдость.

Kazalnica, -y, *ж.* проповѣдническая кáѳедра.

Kazalny, проповѣдничій, проповѣдный, проповѣднóй.

Kazamaty, *см.* **Kazematy.**

Kazanie, -a, *ср.* прóповѣдь. **Dla mnie to niemieckie kazanie**, э́то óчень мудренó для менá, э́то не при мнѣ пúсано.

Kaźca, -y, *м. см.* **Kaziciel.**

Każdodniowy, **Każdodzienny**, ежеднéвный.

Każdodziennie, ежеднéвно, кáждый день.

Każdomiesięcznie, ежемѣсячно.

Każdomiesięczny, ежемѣсячный.

Każdorocznie, ежегóдно.

Każdoroczny, ежегóдный.

Każdotygodniowy, еженедѣльный.

Każdy, кáждый, всáкій.

Każdykolwiek, какóй бы то ни́ было, кто бы то ни́ былъ.

Każdziuteńki, **Każdziuteczki**, всáкій, какóй ни попáло.

Kazematy, *мн.* каземáтъ, **казематы.**

Kaźemiak, -a, *м.* кожéвникъ, дубúльщикъ.

Kazić, искажáть, пóртить. || **Kazić się**, пóртиться, искажáться.

Kaziciel, -a, *м.* развратúтель, соблазнúтель.

Kazicielka, -i, *ж.* развраті́тельница, соблазни́тельница.

Kaziród, **Kazirodnik**, -a, **Kazirodziec**, -dźca, **Kazirodźca**, -y, *м.* кровосмѣси́тель.

Kazirodnica, -y, *ж.* кровосмѣси́тельница.

Kazirodnik, *см.* **Kazirod**.

Kazirodny, кровосмѣси́тельный.

Kazirodźca, *см.* **Kazirod**.

Kazirodzki, *см.* **Kazirodny**.

Kazirodztwo, -a, *ср.* кровосмѣше́ніе.

Kazitelność, -ści, *ж.* бре́нность, тлѣ́нность.

Kazitelny, бре́нный, тлѣ́нный, подвер́женный по́рчѣ.

Każń, -źni, *ж.* наказа́ніе, ка́ра, казнь.

Kaznodzieić, проповѣ́дывать.

Kaznodzieja, -i, *м.* проповѣ́дникъ.

Kaznodziejka, -i, *ж.* проповѣ́дница.

Kaznodziejski, проповѣ́дничій, проповѣ́дническій.

Kaznodziejstwo, -a, *ср.* проповѣ́дываніе.

Kazuar, -a, *м.* кавуа́ръ (*пти́ца*).

Kazub, **Kozub**, -a, (*Умен.* **Kazubek**, **Kozubek**, -bka, *м.*) ку́зовъ, кузовбкъ, корзи́на, коробо́къ изъ берёсты.

Kazuista, -y, *м.* казуи́стъ.

Kazuistyka, -i, *ж.* казуи́стика.

Kazywać, проповѣ́дывать.

Keder, **Kieder**, -dra, родъ ли́ственицы (*де́рево*).

Kędy, гдѣ, куда́. **Kędy mieszkasz?** гдѣ ты живёшь? **Kędy poszedł**, куда́ онъ пошёлъ?

Kędykolwiek, гдѣ-нибу́дь, куда́-нибу́дь.

Kędzierzawić, **Kędzierzyć**, закру́чивать, завива́ть, завива́ть въ ло́коны (*во́лосы*), дѣлать ку́дри, кудря́вить, курча́вить. || **Kędzierzawić się**, завива́ться, ви́ться, кудря́виться, ви́ться въ ло́коны.

Kędzierzawieć, ви́ться, кудря́вѣть, курча́вѣть, завива́ться въ ло́коны.

Kędzierzawiec, -wca, *м. Бот.* ма́льва, винзиве́й (*расте́ніе*).

Kędzierzawinka, -i, *ж.* волокно́ расте́нія.

Kędzierzawiuchny, соверше́нно курча́вый, кудря́вый.

Kędzierzawo, кудря́во, курча́во.

Kędzierzawość, -ści, *ж.* кудрева́тость, курча́вость.

Kędzierzawy, кудрева́тый, курча́вый.

Kędzierze, -y, *мн. см.* **Kędzior**.

Kędzior, -u, *м.* ло́конъ, бу́кля. **Kędziory**, -ów, *мн.* ло́коны, бу́кли, ку́дри.

Kędziorek, -rka, *м.* ло́кончикъ; || кудря́жка (**osoba z włosami kędzierzawemi**).

Kędziorny, кудря́вый, завито́й.

Kępa, -y, *ж.* пукъ, пучо́къ (*пе́рьевъ*), косма́ (*воло́съ*), гру́ппа деревъ; || рѣчно́й острово́къ.

Kępiasto, гру́ппами, островка́ми.

Kępiasty, заро́сшій островка́ми, куста́рниками.

Kępina, -y, *ж.* острово́къ, кочка́ на боло́тѣ обро́сшая куста́ми.

Kępka, -i, *ж.* пучёкъ; || небольша́я гру́ппа; || вязанка.

Kermes, -u, *м. см.* **Czerwiec**, **Kermezyn**, **Karmazyn**.

Kęs, -a, *м.* кусъ, кусо́къ, ломо́ть; || клочёкъ. **Daj mi kęs chleba**, дай мнѣ кусо́къ хлѣба.

Kęso, **Kęsy**, *см.* **Kuso**, **Kusy**.

Kętnar, -u, *м.* бо́лѣе употребля́ется во множ. числѣ: **Kętnary**, кла́дки, подкла́дина.

Kętnarować, взва́ливать на кла́дки, на подкла́дины.

Ki, **Ka**, **Kie**, *вм.* **Jaki**, **Jaka**, **Jakie**, (*употребл. въ просторѣчіи*), ко́й, ка́я, ко́е, (како́й, кака́я, како́е). **Ki djabeł**, кой чортъ! **Kiego tam djabła zrobiłeś**, чортъ зна́етъ, что ты тамъ накуралѣсилъ, надѣлалъ.

Kibel, -bla, *м.* бадья́, ведро́.

Kibić, -ci, *ж.* ростъ, станъ, та́лія; || *Устар.* коромы́сло (*у вьсо́въ*).

Kibitność, -ści, *ж.* ги́бкость тѣла, поворо́тливость; || ги́бкій станъ, ги́бкая та́лія.

Kibitny, ги́бкій, стро́йный.

Kić, **Kić**, **Kici**, **Kici**, кисъ-кисъ (*подзыва́ніе ко́шки*).

Kich, -a, *м.* **Kichnięcie**, -a, *ср.* чихъ, чиха́ніе, чихо́та.

Kichać, чиха́ть.

Kichacz, -a, **Kichała**, -y, *м.* чиха́льщикъ, ча́сто чиха́ющій.

Kichanie, -a, *ср.* чиха́ніе.

Kicia, **Kycia**, **Kyzia**, -i, *ж.* ки́са, ки́санька.

Kiciasto, пуши́сто.

Kiciasty, пуши́стый, густо́й; || вѣтви́стый.

Kicz, -y, **Kiczka**, -i, *ж.* пукъ, пучёкъ, вяза́нка, свя́зка; || ши́шка (*на тростникѣ, на орѣховомъ дере́вѣ*).

Kidać, кида́ть.

Kieby (*вм.* **Gdyby**), когда́-бы, ка́къ-бы, е́сли-бы.

Kieca, -y, **Kietka**, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское пла́тье*), *см.* **Koc**.

Kiecza, -y, *ж. Устар.* вое́нное пла́тье.

Kiedy, когда́, когда́-нибудь; || е́сли. **Na kiedy rzecz odłożona**, до како́го, до кото́раго вре́мени де́ло отло́жено? **Przyjdź kiedy chcesz**, придѣ, когда́ тебѣ бу́детъ угодно́. **Jeżeli kiedy na to przystanę**, е́сли я когда́-нибу́дь согла́шусь на э́то. **Pójdę kiedy do niego**, когда́ нибу́дь пойду́ къ нему́, **Kiedy niekiedy**, кое-когда́, *см.* **Niekiedy**. **Kiedy chce**, мо́же **odejść**, е́сли хо́четъ, то онъ мо́жетъ уйти́. **Kiedy robić**, **to robić**, е́сли дѣлать, такъ дѣлать.

Kiedykolwiek, **Kiedyżkolwiek**, когда́-нибу́дь, иногда́, въ другое вре́мя, *см.* **Kiedy**.

Kiedyś, когда́-то, одна́жды, не́когда; || со вре́менемъ. **Byłem i ja kiedyś szczęśliwy**, и я не́когда былъ сча́стливъ. **Będziesz kiedyś tego żałował**, со вре́менемъ ты бу́дешь сожалѣть объ э́томъ. **Był kie-**

dyś u mnie, когда́-то (одна́жды) онъ **былъ у меня́. Przecie kiedyś**, *см.* **Niegdyś.**

Kiedyż, когда́ же?

Kieł, kła, *м.* клыкъ, зубъ. **Kły**, *мн.* клыки́, зу́бы; || глазно́й зубъ (*у челове́ка*); || клыкъ (*у волко́въ, соба́къ, кабано́въ, слоно́въ*). **Wziąć na kieł**, закусить удила́ (*о ло́шади*). ***Już dawno na niego kły ostrzy**, онъ давно́ уже́ остри́тъ на него́ зу́бы, пита́етъ зло́бу про́тивъ него́.

Kieł', **-ia**, *м.* (*Умен.* **Kiełbik**), *Зоол.* пескарь, пескарь, песковóбъ (*ры́бка*). *Посл.* **Ma kiełbie we łbie**, онъ себѣ на умѣ.

Kiełbasa, -y, *ж.* колбаса́. *Посл.* **Nie dla psa kiełbasa**, э́тотъ ананасъ не для насъ, не по ры́лу ѣда́.

Kiełbaska, -i, *ж.* колба́ска.

Kiełbaśnica, -y, *ж.* кишка́; || колба́сница; || *Анат.* подвздо́шная кишка́; || **Kiszka faszynowa**, фаши́нный кана́тъ.

Kiełbaśnik, -a, *м.* колба́сникъ; || **колба́сная** воро́нка для дѣланія колба́съ.

Kiełbaśny, колба́сный.

Kielbelki, -ów, *мн. Плотн.* **свя́зи.**

Kiełbik, -a, *м. см.* **Kieł'.**

Kiełczak, -a, *м.* вепрёнокъ, у кото́раго уже́ прорѣзываются клыки́.

Kiełczę, -ęcia, *ср.* клычёкъ, клычёчекъ.

Kielec, -lca, *м.* клыкъ (*у лошади*).

Kiełek, -łka, *м.* клычёкъ; || *Бот.* коре́шокъ (*у де́рева, у травы*).

Kielich, -a, *м. Церк.* св. Ча́ша; || ку́бокъ, ча́ра, бока́лъ, ча́ша. **Wychylić, Spełnić kielich goryczy**, испи́ть ча́шу золъ, страда́ній *или* го́рестей. **Wyprożniać kielichy**, высуша́ть, выпива́ть, опора́жнивать ку́бки, ча́ши, ча́ры. || *Бот.* цвѣто́чная ча́шечка.

Kielichowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Kielichowicz, -a, *м.* пья́ница.

Kielichowy, ча́рочный, ча́шечный; || *Бот.* чашкови́дный.

Kielimka, -i, *ж.* сковоро́дка.

Kieliszeczek, -czka, *м.* рю́мочка, ча́рочка.

Kieliszek, -szka, *м.* рю́мка; || *Бот.* **подча́шечка**, прибавочная ча́шечка.

Kieliszkowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Kieliszkowy, ча́шечный.

Kielisznik, -a, *м.* **утра́квистъ, принима́ющій причáстіе подъ двумя́ ви́дами**; || *см.* **Kielichowicz.**

Kielnia, -ni, *ж.* **лопа́тка**; || *Повар.* **чумичка**; || **уполо́вникъ**, *см.* **Czerpaczka**; || **ку́вовъ** (*каре́тный*)

Kiełzać się, Skiełzać się, спотыка́ться, проступа́ться, оступа́ться; || * **ошиба́ться, сплоховáть.**

Kiełznać, Okiełznać, взнýздывать; || ***сдерживать, обýздывать** (*кого́*).

Kiełznąć się, спотыкну́ться, оступи́ться; || * **ошиби́ться, промахну́ться, сплоховáть**, *см.* **Kiełzać się.**

Kiełzno, -a, *ср.* **узда́**; || **обузда́ніе.** ***Wziąść w kiełzno swoje namiętności, обузда́ть свои́ страсти.**

Kień, -nia, *м.* отру́бокъ, чурба́нъ.

Kiep, *род.* **kpa**, *м.* **глупе́цъ, дура́къ, дурале́й, дурачи́на, болва́нъ, остоло́пъ, о́лухъ.**

Kiepek, -pka, *м.* дурачёкъ.

Kiepkować, дура́читься.

Kiepski, ме́рзкій, га́дкій; || **плохо́й, худо́й**, дурно́й.

Kiepsko, ме́рзко, га́дко; || **пло́хо, ху́до**, ду́рно.

Kiepstwo, -a, *ср.* **глу́пость**; || **ме́рзость.**

Kierat, -u, *м. Мех.* **кранъ, глагóль**, журáвль, журавéцъ, шестерня́. * **Chodzić jak w kieracie**, быть ошеломлённымъ, одурённымъ. **Żyć jak w kieracie**, жить въ безпрестáнной тревóгѣ. **Hałas, rozruch, jak w kieracie**, а́дскій, невыноси́мый шумъ, крикъ.

Kierbiel, -a, *м. Бот.* **кéрвель** (*расте́ніе*).

Kierda, -y, *ж.* **бóровъ, свинья́ самецъ.**

Kiereja, -ei, *ж.* **бекéша на мѣху́.**

Kiereszować, Pokiereszować изрубúть, изрѣзать, дѣлать шрáмы на лицѣ, раскроить лицó.

Kierkót, Kierkut, -u, *м.* **жидóвское кладби́ще.**

Kiermasz, -u, *м.* **храмовóй прáздникъ**; || **я́рмарка.**

Kiermaszowy, прáздничный.

Kiermes, -u, *м.* **червéцъ** (*насько́мые*), *см.* **Czerwiec.**

Kiernos, Kiernoz, -a, *м.* **бóровъ.**

Kiernozi, борóвій.

Kiernozić, бѣгаться (*о свиньяхъ*).

Kierować, направля́ть, управля́ть, прáвить. **Dać sobą kierować**, дать кому́ во́лю надъ собóй. **Kierować czyjemi krokami, управля́ть кѣмъ. Dobrze pokierował swoje interesa**, онъ хорошó устрóилъ свой дѣла́. **Kierować się czem**, руководствоваться чѣмъ. **Dobrze się wykierował**, онъ хорошó вы́шелъ, хорошó устрóилъ свой дѣла́.

Kierowanie, -a, *ср.* **управлéніе, завѣдываніе**; || **нацѣливаніе, наведéніе** (*пу́шки*).

Kierownica, -y, *ж.* **прямáя ли́нія.**

Kierownictwo, -a, *ср.* **управлéніе, завѣдываніе.**

Kierownik, -a, *м.* **распорядúтель, правúтель.**

Kierowność, -ści, *ж.* **направлéніе**; || **лóвкость, гúбкость.**

Kierowny, гúбкій, лóвкій; || **сговóрчивый, снисходúтельный.**

Kiersztak, -u, *м.* **я́корный кана́тъ.**

Kierunek, -nku, *м.* **направлéніе.**

Kierz, *род.* **krza**, *м.* **кустъ.**

Kierzanka, -i, Kierznia, -ni, *ж.* **пáхтальница**, маслобóйная кáдка, *см.* **Maślnica.**

Kierzowato, въ ви́дѣ куста́рника.

Kierzowaty, куста́рничный.

Kiesa, -y, *ж.* кошелёкъ, мошна́.

Kieścień, Kiścień, -nia, *м.* кисте́нь.

Kieska, -i, *ж.* кошелёкъ.

Kieszeń, -i, *ж.* карма́нъ.

Kieszenny, карма́нный.
Kieszonka, -i, *ж.* **карма́шекъ.**
Kieszonkowy, карма́нный.
Kietka, *см.* **Kiecka.**
Kij, -a, *м.* **па́лка, трость, по́сохъ; || кій (*бильіа́рдный*).**
Kijanja, *Горн.* **ки́рка, желѣ́зный клинъ.**
Kijas, -a, *м.* **гру́бый, нескла́дный**
Kijaszek, *см.* **Kijek.**
Kijec, *род.* **kija, м. па́лица.**
Kijek, *род.* **kijka,** *м.* **па́лочка, тро́сточка.**
Kijowanie, -a, *ср.* **битьё па́лками, па́лочные уда́ры.**
Kijowy, па́лочный.
Kikut, -a, *м.* **культя́, культы́га, оста́токъ (*руки́ и́ли ноги́*).**
Kikutać, хрома́ть.
Kiła, -y, *ж.* **гры́жа, кила́.**
Kiławy, *см.* **Kiłowaty.**
Kilczybor- -u, *м. Бот. см.* **Kulczyba.**
Kilim, -a, Kilimek, -mka, *м.* **ковёръ.**
Kilimka, *см.* **Kielimka.**
Kilka, kilku, нѣсколькій, нѣсколько, нѣкоторый. Od kilku dni, по прошествіи нѣсколькихъ дней. W obecności kilku przyjaciół, въ прису́тствіи нѣсколькихъ друзе́й. W kilka dni potém, че́резъ нѣсколько дней пото́мъ. Było ich kilku, ихъ бы́ло нѣсколько человѣкъ. Przed kilką, и́ли kilkoma, и́ли kilku dniami, назáдъ тому́ нѣсколько дней. Uważałem już to w kilku ludziach, я уже́ замѣча́лъ э́то въ нѣкоторыхъ лю́дяхъ.
Kilkadziesiąt, Kilkudziesiąt, нѣсколько десáтковъ (*число́ неопредѣлённое отъ двадцати́ до девяно́ста*).
Kilkadziesiątkroć, три́дцать, со́рокъ, пятьдесáтъ разъ и т. д.
Kilkakroć, Kilkakrotnie, мно́го разъ, многокра́тно.
Kilkakrotny, многокра́тный.
Kilkanaście, *род.* **Kilkunastu, сли́шкомъ дéсять, зá десять (*число́ неопредѣлённое отъ десяти́ до двадцати́*). Kilkanaście razy, мно́го разъ, бóлѣе десяти́ разъ, въ дéсятеро бóлѣе.**
Kilkanaściekroć, бóлѣе десяти́ разъ. Kilkanaściekroć większy, сли́шкомъ въ дéсять разъ бóльшій.
Kilkanaściekrotny, многокра́тный.
Kilkanaścioraki, состоя́щій изъ бóлѣе десяти́ родóвъ.
Kilkasążniowy, состоя́щій изъ нѣсколькихъ сáженъ.
Kilkodniowy, нѣсколькодне́вный.
Kilkoletni, нѣскольколе́тній.
Kilkonastoletni, нѣскольколе́тній, отъ десяти́ до двадцати́ лѣтъ.
Kilkoraki, миогоразли́чный, ра́зный, разнообра́зный. Ten wyraz ma kilkorakie znaczenie, э́то слово и́мѣетъ мно́го ра́зныхъ значе́ній.
Kilkorako, разнообра́зно, разли́чно, ра́зными спо́собами.
Kilkoro, *род.* **-rga, нѣсколько. Kilkoro ludzi, нѣсколько челове́къ. W kilkoro pójść gdzie, пойти́ вмѣстѣ съ други́ми. Złożyć chustkę w kilkoro, сложи́ть плато́къ въ нѣсколько разъ.**
Kilkoroletni, *см.* **Kilkoletni.**
Kilkotygodniowy, нѣсколькоде́льный, многонедѣльный.
Kilkowyrazowy, многосло́вный, соста́вленный изъ нѣсколькихъ словъ. *Мат.* **Ilość, kilkowyrazowa, многочле́нная величина́.**
Kilku, *см.* **Kilka.**
Kiloby, (*ма́ло употреб.*) **ли́шьбы, то́лько бы, лишь бы то́лько.**
Kilof, -a, (Spiczak), *м. Горн.* **каи́ла; || то́нкій коне́цъ молотка́.**
Kiłowaty, Kiławy, киловáтый, кила́стый.
Kiłowy, *Хир.* **гры́жный, ки́льный, гры́жевый.**
Kinąć, Skinąć, ки́нуть, бро́сить, пода́ть знакъ, махну́ть, кивну́ть. Kinąć głową, пода́ть знакъ кива́ньемъ головы́. Kinąć ręką, пода́ть знакъ руко́ю, махну́ть руко́ю, помаха́ть руко́ю. Skinąć na kogo, пода́ть кому́ знакъ, чтобы подошёлъ, позва́ть.
Kinal, -a, *м.* **черво́нный вале́тъ (*въ рéверси*); || * дура́лей, глупе́цъ.**
Kindybał, -a, *м.* **о́лухъ, мужи́къ.**
Kinienie, -a, *ср. см.* **Skinienie.**
Kipieć, кипѣть, вскипа́ть, бить ключёмъ. Źródło kipiące, исто́чникъ, родни́къ бьющій ключёмъ.
Kipienie, -a, *ср.* **кипѣніе.**
Kir, -u, *м.* **тра́урный, чёрный крепъ *и́ли* флёръ; || * завѣса, покрыва́ло, темнота́. Ponury kir nocy, мра́чная завѣса но́чи.**
Kirasjer, Kirasjerski, *см.* **Kiryśnik, Kiryśniczy.**
Kirść, -ści, *ж. Анат.* **сѣда́лищная кость.**
Kirys, -a, *м.* **броня́, ла́ты; || кира́съ, кира́са,** *см.* **Pancerz.**
Kiryśniczy, Kirysjerski, Kirasjerski, кира́сирскій.
Kiryśnik, Kirysjer, Kirasjer, -a, *м.* **кира́сиръ; || ла́тникъ.**
Kisać, *см.* **Kisieć.**
Kiść, -ści, *ж.* **кисть, ки́сточка; || моча́льная кисть (*для чи́стки посу́ды*); || мази́лка (*для подма́зки колёсъ*); || *Морс.* мази́лка (*у конопа́тчика*); || *Бот.* **Kistka, -i,** *ж.* **метёлка, вѣничекъ (*у зла́ковъ*); || коро́вій хвостъ; || *Плотн.* шва́бра.**
Kiściasty, *Бот.* **метелкообра́зный, мете́льчатый.**
Kiścień, *см.* **Kieścień.**
Kisić, Ukisić, квасить, заква́шивать, прокваши́вать, окисля́ть. || Kisić się, kisać, скисáться, прокисáть; || * коснѣть, ухудша́ться (*о лю́дяхъ*).
Kisieć, Kiśnieć, ки́снуть.
Kisły, ки́слый.
Kisnąć, Kiśnieć, *см* **Kisieć.**
Kistka, *см.* **Kiść.**
Kistra, -y, *ж.* **костеря́, костри́ка.**

Kiszka, -i, *ж.* **кишка́;** || **рука́въ** *(у заливны́хъ трубъ). Анат.* **Kiszka próżna, wietrzna, czcza,** голо́дная кишка́, часть то́нкой кишки́. **Kiszka ślepa,** слѣпа́я кишка́. **Kiszka tłusta, dolna, odchodowa,** заднепрохо́дная кишка́. **Kiszka kręta,** подвздо́шная кишка́. **Kiszka morzyskowa,** ободо́чная кишка́; || колбаса́; || **Kiszka faszynowa,** фаши́нный кана́тъ; || *Воен.* соси́съ, порохова́я кишка́. *Фортиф.* сосисо́нъ; || у́зкій прохо́дъ; || * Отка́зъ сва́тающемуся на дѣ́вушкѣ. **Dostał kiszkę czarną,** получи́лъ отка́зъ, оста́лся съ но́сомъ.

Kiszkowy, кише́чный. **Kiszkowa żyła,** двѣнадцатипе́рстная кишка́. **Kiszkowa kość,** подвздо́шная кость.

Kit, -u, *м.* зама́зка.

Kita, -y, *ж.* *(Уменьш.* **Kitka**), пе́рья на шле́мѣ, султа́нъ; || *Бот.* хохоло́къ, лету́чка, кисть на цвѣта́хъ; || пукъ, вяза́нка.

Kitaj, -u, *м.* кита́йка *(мате́рія).*

Kitajczany, Kitajkowy, кита́йчатый.

Kiteczka, -i, *ж. Бот.* хохоло́къ, пучёкъ; || ки́сточка *(для украше́нія).*

Kitel, -tla, *м.* *(Уменьш.* **Kitlik**), ки́тель; || балахо́нъ, зипу́нъ.

Kitka, -i, *ж. см.* **Kita.**

Kitować, зама́зывать, скле́ивать зама́зкою.

Kitowanie, -a, *ср.* зама́зываніе.

Kiwać, кива́ть; || шевели́ть, тро́гать.

Kiwanie, -a, *ср.* кива́ніе. **Kiwanie się,** кача́ніе, колеба́ніе.

Kiwior, -u, *м.* ки́веръ, колпа́къ; || чалма́, тюрба́нъ. || *Бот.* копьеобра́зный па́поротникъ *(расте́ніе).*

Kiwnięcie, Kiwnienie, -a, *ср.* кача́ніе, шата́ніе; || лёгкое наклоне́ніе *(головы́),* знакъ да́нный голово́ю.

Kiz, -a, -u, Kizeł, -zła, голы́шъ, булы́жникъ, креме́нь.

Kiż, *см.* **Ki, Jaki.**

Kizeł, *см.* **Kiz.**

Kizowaty, *Минер.* колчеда́нный, содержа́щій въ себѣ́ колчеда́нъ.

Kłąb, -ębu, *м.* клубъ, клубо́къ; || сгибъ, скла́дка, кольцо́, изги́бъ *(га́довъ).* **Zwinąć bieliznę w kłąb,** ско́мкать, свёртывать въ комо́къ *(бѣльё).* **Zwinąć się w kłąb,** сверну́ться въ клубо́къ. **Wąż ścisnął (skrępował) go swojemi kłębami,** змѣя́ сжа́ла его́ свои́ми изги́бами. **Kłęby dymu,** клу́бы ды́ма, клу́бы пы́ли, пыль столбо́мъ. * **Szumne kłęby,** шу́мныя во́лны; || загри́вокъ, заше́екъ, хо́лка *(у ло́шади).*

Kłąbowy, клубо́чный.

Kląć, Klnąć, клясть, проклина́ть; || кля́сться; || руга́ться, брани́ться. || **Kląć się,** заклина́ться, божи́ться.

Klacz, -y, *ж.* кобы́ла, кобыли́ца, *см.* **Kobyła.**

Kłaczasty, Kłaczysty, косма́тый, мохна́тый, волоса́тый.

Klaczę, -ęcia, *ср.* молода́я кобыли́ца.

Kłącze, -a, *ср.* сте́бель, *см.* **Łodyga.**

Kłączysty, стебелькова́тый, сте́бельный, стебли́стый.

Kładka, -i, *ж.* перекла́дина, мосто́къ, мостки́ *(переки́нутые че́резъ ручей для пѣшехо́довъ).*

Kładzenie, -a, *ср.* положе́ніе; || холоще́ніе, оскопле́ніе *(живо́тныхъ), см.* **Pokładanie.**

Klajster, -stra, *м.* кле́йстеръ.

Klajstrować, клеи́ть, окле́ивать; || * вы́пачкать.

Klajstrowanie, -a, *ср.* кле́йка, накле́иваніе.

Klajstrowato, клейкова́то, вя́зко; || вя́ло, жи́дко. * **Wyglądać, wydawać się klajstrowato,** каза́ться вя́лымъ. **Klajstrowato pisać,** писа́ть безцвѣ́тнымъ сло́гомъ.

Klajstrowatość, -ści, *ж.* клейкова́тость.

Klajstrowaty, клейкова́тый, вя́зкій. **Chleb klajstrowaty,** недопечёный, сырова́тый хлѣбъ. **Droga klajstrowata,** вя́зкая, гли́нистая доро́га.

Klajstrówka, -i, *ж.* кле́йстерный червячёкъ.

Kłak, -a, *м.* па́кля, очёски, охло́пье, вы́чески, конопа́ть, *см.* **Pakuły. Zatykać dziury kłakami,** законопа́чивать ды́ры. **Utykać okręt kłakami,** конопа́тить кора́бль; || * **Kłaki, -ów,** *мн.* клоки́ *(воло́съ).*

Kłamać, лгать.

Kłamanie, -a, *ср.* лганьё.

Kłamany, лжи́вый, обма́нчивый.

Kłamca, -y, *м.* лгунъ, обма́нщикъ.

Klameczka, -i, *ж.* задви́жечка, *см.* **Klamka.**

Klamerka, -i, *ж.* ско́бочка, крючо́къ; || *Тип.* ско́бка.

Klamerkowy, ско́бочный.

Klamka, -i, *ж.* задви́жка, защёлка, щеко́лда. * **Już klamka zapadła,** ко́нчено, уже́ по́здно. **Trzymać się pańskiej klamki,** жить съ зна́тными господа́ми.

Kłamliwie, обма́нчиво, лжи́во.

Kłamliwość, -ści, *ж.* лга́ньё; || лжи́вость.

Kłamliwy, ло́жный, обма́нчивый.

Klamra, -y, *ж.* скоба́, крюкъ. *Архит.* связно́й брусо́къ, скрѣ́па, проёмная ла́па, желѣ́зный засо́въ *(въ стѣнѣ́),* желѣ́зная связь *(въ печа́хъ);* || крючо́къ, застёжка.

Klamrować, прицѣпля́ть, скобо́ю прикрѣпля́ть.

Klamrowanie, -a, *ср.* скрѣпле́ніе желѣ́зными свя́зями.

Klamrowy, ско́бочный, связно́й.

Kłamstwo, -a, *ср.* ложь, вы́думка.

Kłaniać, привѣ́тствовать *(употребля́ется то́лько въ слѣ́дующихъ выраже́ніяхъ:* **Kłaniam, Kłaniam uniżenie,** *моё почте́ніе, моё вамъ почте́ніе).* || **Kłaniać się,** кла́няться, поклоня́ться, унижа́ться. **Kłaniaj mu się ode mnie,** поклони́сь ему́ отъ меня́. **Kłaniać się Bogu,** поклоня́ться Бо́гу. **Nie będę się o to kłaniał,** я не бу́ду унижа́ться изъ-за э́того.

Kłaniacz, -a, *м.* поклóнникъ, низкопоклóнникъ.

Kłanianie się, *ср.* поклонéніе, поклóнъ.

Klap, Klaps! *Звукоподр.* бухъ! шлёпъ!

Klapa, -y, *ж.* затычка, захлóпка; || клáпанъ (*въ инструмéнтѣ*); || отворóтъ (*у фрáка, у сапогóвъ*), лáцканъ (*у мундúра*), обшлáгъ, отворóтъ (*у рукавá*); || откидна́я половúнка у стола́.

Klapać, шлёпать, ходúть по́ грязи. || **Klapać się,** грязни́ться, пáчкаться.

Kłapać, щёлкать (*зубáми*); || болтáть, врать.

Kłapacz, -a, *м.* пустомéля, болтýнъ.

Kłapaczka, -i, *ж.* трещётка, болтýнья.

Kłapanie, -a, *ср,* щёлканье зубáми; || болтáнье.

Klapanie, Kłapanie się, -a, *ср.* шлёпанье по́ грязи, пáчканье.

Klapiernia, -ni, *ж.* крóличья норá.

Klapka, -i, *ж.* мóчка (*нúжняя, внúшняя часть ýха*); || дóля, лóпасть (*лёгкихъ, пéчени*).

Klapkowaty, *Бот.* лóпастный, раздѣлённый на дóли, на лóпасти.

Klapkowy, *Бот.* дóльный, съ дóлями.

Klapnąć, щёлкнуть, хлóпнуть, удáрить (*кого́*).

Kłaponogi, неповоро́тливый, съ трудóмъ передвигáющій нóги.

Kłapouch, -a, *м.* долгоýхій.

Kłapouchy, долгоýхій, вислоýхій.

Klaps, -a, *м.* удáръ ладóнью; || тумáкъ, тычóкъ, толчóкъ, колотýшка.

Klapsnąć, *см.* **Klapnąć.**

Klapsydra, -y, *ж.* извѣщéніе о смéрти и погребéніи, *см.* **Klepsydra.**

Klapsydrowy, трáурный.

Klapzdra, -y, *ж.* безобрáзная рóжа, хáря; || неряха, распýтная жéнщина.

Klaret, -u, *м.* кларéтъ, блѣднокрáсное винó.

Klarnecista, -y, *м.* кларнетúстъ.

Klarnet, Klarynet, -u, *м. Муз.* кларнéтъ.

Klarować, очищáть, клерова́ть. || **Klarować się,** очищáться.

Klarowny, свѣтлый, я́сный, чúстый.

Kłaść, класть, положúть наложúть; || надѣвáть; || ставить. **Kłaść co na ziemię,** положúть что́ на зéмлю, на́ полъ. **Kłaść adres na liście,** выставить áдресъ на письмѣ. **Kłaść kogo wyżej drugiego,** ставить кого́ вы́ше другóго. **Kłaść areszt,** налагáть арéстъ, запрещéніе (*на имýщество*). **Kłaść, włożyć koszulę, trzewiki, frak i t. d.,** надѣвáть рубáшку, башмакú, фракъ и т. д. || **Kłaść się,** ложúться, иттú спать, лечь въ постéль; || *Грам.* **kładzie się (z czém),** употребля́ется, ста́вится.

Klask, -u, *м. Звукоподр.* шлёпъ! щёлкъ! хлопъ! хлёстъ! || хлóпанье (*бичёмъ, рукáми*).

Klaskać, хлóпать, шлёпать, щёлкать; || аплодúровать, рукоплескáть (*кому́*).

Kląskać, чáвкать, чмóкать.

Klaśnienie, -a, *ср.* хлóпанье, шлёпанье, щёлканье; || аплодисмéнтъ, рукоплескáнье.

Klassa, -y, *ж.* классъ, равря́дъ; || стéпень; || **Klassa towarzystwa,** сослóвіе.

Klassować, классифирова́ть, раздѣля́ть, распредѣля́ть.

Klassowy, клáссный, учéбный.

Klassycyzm, -u, *м. см.* **Klassyczność.**

Klassycznie, классúчески.

Klassyczność, классици́змъ, классúческая словéсность.

Klassyczny, классúческій.

Klassyfikacja, -ji, *ж.* раздѣлéніе на клáссы, классификáція.

Klassyk, -a, *м.* клáссикъ, классúческій писáтель, дрéвній писáтель.

Klasztor, -oru, *м.* монастырь, обúтель.

Klasztornica, -y, *ж.* монасты́рка.

Klasztornik, -a, *м.* монáхъ, úнокъ, черне́цъ.

Klasztorny, монасты́рскій, монáшескій.

Klatczany, клѣточный.

Klateczka, -i, *ж.* клѣточка, *см.* **Klatka.**

Klątewnik, -a, *м.* изрека́ющій церко́вное прокля́тіе, проклина́ющій, отлуча́ющій отъ цéркви.

Klątewny, ана́ѳемскій.

Klatka, -i, *ж.* клѣтка.

Klątwa, -y, *ж.* прокля́тіе; || прокля́тіе, ана́ѳема, отлучéніе отъ цéркви; || божбá; || присяга. **Klątwą się związać,** связáть себя́ прокля́тіемъ. **Być pod klątwą,** подвéргнуться прокля́тію, отлучéнію отъ цéркви. **Zdjąć klątwę,** снять прокля́тіе.

Klaustralny, монасты́рскій.

Klauzula, -i, *ж.* особая статья́, оговóрка, прибавлéніе къ какóму нибýдь докумéнту. **Klauzula egzekucyjna,** исполни́тельная на́дпись судá, исполни́тельный листъ. **Klauzula ekspedycyjna,** исполни́тельная на́дпись.

Klauzura, -y, *ж.* заключéніе въ монастырѣ; || огрáда; || застёжка (*у книги*).

Klawa, -y, *ж.* пáлица, жезлъ, булавá, *см.* **Maczuga.**

Klawicembał, Klawicymbał, -u, *м. Муз.* клавицимбáлъ.

Klawikord, Klawikort, -u, *м. Муз.* клавикóрды.

Klawikordzista, -y, *м. см.* **Fortepjanista, Pjanista.**

Klawisz, -a, *м.* клáвишъ.

Klawjatura, -y, *ж. Муз.* клавіатýра.

Kłębek, -bka, *м.* клубóкъ, мотóкъ (*нúтокъ*).

Kłębić się, клубúться.

Kłębowaty, паровúдный, сферúческій.

Kłębuszek, -szka, *м.* клубóчекъ, мотóчекъ.

Kleć, -ci, *ж.* хúжина, шалáшъ; || клѣть.

Klech, -a, Klecha, -y, *м.* деревéнскій учúтель; || *Ирон.* кутéйникъ, человѣкъ изъ духóвнаго звáнія; || церковный слу-

жи́тель; || * пачку́нъ, мазйлка; || * педа́нтъ.

Klechda, -y, *ж.* наро́дное преда́ніе, наро́дный разска́зъ, ска́зка.

Klechowski, принадлежа́щій дереве́нскому учи́телю.

Klecibaja, -ai, Klecibajka, -i, *ж.* пустоме́ля.

Klecić, кропа́ть, па́чкать, вахля́ть. **Niezle kleci wiersze,** недю́рно кропа́етъ стихи́. **Sny klecić,** гре́зить, бре́дить во снѣ.

Klęczalnik, -a, *м.* нало́й для моле́нія.

Klęczeć, стать, пасть на колѣни, стоя́ть на колѣняхъ.

Klęczenie, -a, *ср.* колѣнопреклоне́ніе. **Prosić o co na klęczkach,** проси́ть о чемъ на колѣняхъ, стоя́ на колѣняхъ.

Kleić, клеи́ть, скле́ивать; || связывать; || гото́вить. **Dwóch myśli skleić z sobą nie może,** онъ не мо́жетъ связа́ть двухъ мы́слей. **Kto wie, co nam fortuna klei,** кто зна́етъ, что́ гото́витъ намъ судьба́. || **Kleić się,** клеи́ться, скле́иваться, связываться. **Jedno drugiego się nie klei,** одно́ съ други́мъ не вя́жется. **Wszystko mu się klei,** всё удаётся ему́, идётъ какъ по ма́слу.

Kleiciel, -a, *м.* накле́йщикъ.

Kleicielka, -i, *ж.* накле́йщица.

Kléj, -ju, *м.* **Kléj ziemny,** асфа́льтъ, го́рная и́ли жидо́вская смола́. **Kléj ognisty,** нефть, го́рное ма́сло. **Kléj złotniczy,** слизь (*въ расте́ніяхъ*). **Kléj rybi,** ры́бій клей, кару́къ.

Klejek, Kleik, Kliek, Kliik, *род.* **Kleiku,** *м.* ка́шица, размазня́ ячме́нная и́ли овся́ная, овся́нка.

Klejki, кле́йкій ли́пкій.

Klejkość, -ści, *ж.* кле́йкость.

Klejkowatość, -ści, *ж.* слизь, сли́зистая жи́дкость.

Klejkowaty, сли́зистый.

Klejnocić się, употребля́ть како́й-либо гербъ въ печа́ти.

Klejnocik, -a, *м.* драгоцѣнная вещи́ца; || * ра́дость, сокро́вище.

Klejnot, -u, *м.* драгоцѣнность, драгоцѣнная вещь, драгоцѣнный ка́мень.

Klejnotny, *см.* **Herbowny.**

Klejony, клеёный.

Klejowatość, -ści, *ж.* кле́йстерное вещество́, **клейкова́тость**; || *Хим.* клейковина.

Klejowaty, кле́йкій, ли́пкій, вя́кій; || клеёный.

Klęk, -u, *м.* коза́чка, ру́чка (*у плу́га*).

Klękać, стоя́ть на колѣняхъ, преклоня́ть колѣна.

Klekot, -u, *м.* дурно́й, разби́тый инстру́ментъ; || болту́нъ, пустоме́ля; || шумъ, гамъ, содо́мъ, суми́тица, кло́котъ.

Klekotać, Klektać, стуча́ть, хло́пать, бряца́ть, бренча́ть; || курлы́кать (*объ а́истѣ и журавлѣ*); || кудахтать, хлохта́ть (*о ку́рицѣ*); || болта́ть, сплётничать. **Klekotać na fortepjanie,** бренча́ть на фортепья́нѣ.

Klekotanie, -a, *ср.* бряца́нье, бренча́нье; || курлы́канье (*аиста и журавля́*); || кудахтанье (*ку́рицы*); || болтовня́.

Klekotka, -i, *ж.* грему́шка, трещётка; || болту́нья; || плоха́я музыка́нтша.

Klekotliwy, стуча́щій, бряца́ющій, бренча́щій; || кудахтающій и т. д. *см.* **Klekotać.**

Klektać, *см.* **Klekotać.**

Kleń, -nia, Kleniec, -ńca, *м.* **уклёйка, калйнка** (*ме́лкая рыба*).

Klenina, -y, *ж. см.* **Klonina.**

Klępa, -y, *ж.* **неря́ха, замара́ха, замара́шка.**

Klepać, бить мо́лотомъ, кова́ть; || трепа́ть (*по плечу́, по лицу́*), ласка́ть; || съ трудо́мъ сочиня́ть, корпѣть надъ сочине́ніемъ; || **Klepać biedę,** майчить, перебива́ться ко́е-какъ, мыкать го́ре.

Klepacz, -a, *м.* пустоме́ля, сплётникъ.

Klepadło, -a, *ср.* колоту́шка, би́ло, сту́кальце (*у две́ри*); || глухо́й, разби́тый колоколъ.

Klepień, -pnia, *м.* сёмга, ло́сось (*рыба*).

Klepisko, -a, *ср.* токъ, гумно́ (*для молотьбы́*).

Klepka, -i, *ж.* кле́пка, дубо́вая бочарная дощечка.

Klepsydra, -y, *ж.* водяны́е и песо́чные часы́, *см.* **Klapsydra.**

Kler, -u, *м.* духове́нство.

Klerycki, клерика́льный, духо́вный.

Kleryctwo, -a, *ср.* духо́вное сосло́віе, состоя́ніе.

Kleryczek, -czka, *м.* молодо́й кле́рикъ; || церко́вникъ, причётникъ.

Kleryk, -a, *м.* церко́вникъ, причётникъ, кле́рикъ.

Klerykat, -u, *м.* духо́вное сосло́віе.

Kleścić, *см.* **Kleśnić.**

Klesk, -a, *м. Зоол.* дубоно́съ, щуръ (*пти́ца*).

Klęska, -i, *ж.* бѣдствіе, пораже́ніе, опустоше́ніе.

Klęsnąć, Wklęsać, осѣда́ть, опуска́ться, опада́ть.

Kleśnić, Kleścić, класть холосты́ть, вало́шить; || * очи́стить, обобра́ть (*кого́-либо карма́нъ, кошеле́къ*).

Kleśniec, -ńca, *м. Бот.* кле́щикъ, клещи́нецъ (*расте́ніе*).

Kleszcz, -a, *м. см.* **Leszcz,** клещъ, кле́щикъ (*наскомое*).

Kleszczak, -a, м. **разйнка, клещо́вка** (*пти́ца*).

Kleszcze, -ów, *мн.* клещи́, щипцы́.

Kleszczeniec, -ńca, *м.* евну́хъ, ка́женикъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Kleszczojad, -a, *м.* клещеядецъ (*пти́ца*).

Kleszczowina, -y, *ж.* клещеви́на (*расте́ніе*).

Kleszczowinowy, клещеви́новый, касто́ровый. **Olejek kleszczowinowy,** касто́ровое, клещеви́новое ма́сло.

Kleszczyk, -a, *м. см.* **Kleszcz.**

Kleszczyki, -ów, *мн.* **клѣщики, щипчики.**

Kleszek, -szka, *м.* **бѣдный деревѣнскій учи́тель.**

Kleta, Klita, -y, *ж.* (*Умен.* **Klitka**) **комо́рка, ко́мнатка,** го́ренка; || **шала́шъ, лачу́га;** || **нора́;** || * **болту́нъ, пустоме́ля.**

Kletka, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klęty, про́клятый, отлучённый отъ це́ркви.

Klęzarz, -a, *м.* **горнорабо́чій отдѣля́ющій зе́млю отъ мета́лла.**

Klient, -a, *м.* **кліе́нтъ;** || **покрови́тельствуемый;** || **проси́тель.**

Klientela, -i, *ж.* **покрови́тельство.**

Klientka, -i, *ж.* **покрови́тельствуемая.**

Kliić, *см.* **Kleić. Kliik,** *см.* **Klejek. Klijowaty,** *см.* **Klejowaty.**

Klika, -i, *ж.* **ша́йка, сво́лочъ, кли́ка.**

Klima, -tu, *ср.* **Klimat, -u,** *м.* **кли́матъ.**

Klimakteryczny, климатери́ческій, относя́щійся къ послѣднему го́ду ка́ждаго семилѣтія.

Klimakteryk, -a, *м.* **климатери́ческій годъ, послѣдній годъ ка́ждаго семилѣтія.**

Klimat, -u, *м. см.* **Klima.**

Klin, -a, *м.* **клинъ** (*мн.* **кли́нья**). *Посл.* **Klin klinem wybić, клинъ кли́номъ выши́бать. Klin u sukni, клинъ у пла́тья. Klin u koszuli, напле́чникъ, оплечникъ** (*на рубахѣ*). **Klin u pończochy, стрѣлка чулочная. Klin ziemi, коса́ земли́, у́зкая полоса́ земли́.**

Kliniasto, клинообра́зно, въ ви́дѣ кли́на.

Kliniastość, -ści, *ж.* **клинообра́зность.**

Kliniasty, Klinowaty, кли́нчатый, клинова́тый, клинови́дный.

Klinić, *см.* **Zaklinić.**

Kliniczny, клини́ческій, *см.* **Klinika.**

Kliniec, -ńca, *м. Морс.* **небольшо́й деревя́нный на́гель.**

Klinik, -a, *м.* **клино́къ, клино́чекъ.**

Klinika, -i, *ж.* **кли́ника** (*больни́ца, въ которой преподаётся врачебная наука*).

Klinowato, Klinowatość, Klinowaty, *см.* **Kliniasto, Kliniastość, Kliniasty.**

Klistera, -y, *ж.* **промыва́тельное, клисти́ръ.**

Klisterować, ста́вить клисти́ръ.

Klita, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klizać, ѣсть безъ апети́та, безъ вку́су.

Kloaka, -i, *ж.* **помо́йная я́ма, стокъ нечисто́тъ,** *см.* **Ściek.**

Kłobucznik, -a, *м. Бот.* **бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣлъ** (*расте́ніе*).

Kłobuk, -a, *м.* **клобу́къ** (*мона́шескій*).

Kloc, -a, *м.* (*Умен.* **Klocek**) **пень, чурба́нъ, обру́бокъ, отру́бокъ, колода́;** || **стволъ** (*у де́рева*); || * **чурба́нъ, глупе́цъ, болва́нъ.**

Kłoć, ci, *ж.* **соло́ма** (*отъ ра́знаго хлѣба*), **свя́зка соло́мы,** *см.* **Równianka.**

Kłóć, Kłuć, коло́ть, уколо́ть, заколо́ть. *Посл.* **Prawda w oczy kole, пра́вда глаза́ ко́летъ.**

Klocek, -cka, *м.* **коло́дка;** || **коклю́шка, цѣвка** (*для плетенія кружева*), *см.* **Wałeczek.**

Kłócić, Kłucić, Skłucić, Zakłócić, болта́ть, взба́лтывать, бить, взбива́ть; || * **возмуща́ть. Kłócić napój, взба́лтывать напи́токъ. Kłócić śmietanę, взбивать сли́вки.** * **Zakłócić spokój, возмуща́ть, наруша́ть споко́йствіе.** || **Kłócić się, ссо́риться, брани́ться, спо́рить.** *Посл.* **Kto się kocha, ten się kłóci, ми́лые брани́тся то́лько тѣшатся.**

Kłócie, Kłucie, -a, *ср.* **коло́тье, ко́лика.**

Klocowy, состоя́щій изъ деревя́ннаго отру́бка, коло́ды.

Kłoda, -y, *ж.* **пень, коло́да;** || **коры́то, коло́да** (*изъ кото́рой пои́тъ лошаде́й*), *см.* **Koryto;** || **бо́чка, то́нна;** || **око́вы, коло́дки** (*у престу́пниковъ на ногахъ*); || **у́лей,** (*выдолбленная колода для пчёлъ*); || * **тюрьма́, кутузка;** || **като́къ.**

Kłódeczka, -i, *ж.* **ма́ленькій вися́чій замо́къ, вися́чій замо́чекъ.**

Kłódka, -i, *ж.* **вися́чій замо́къ.** * **Gębę komu na kłódkę zamknąć, зажа́ть, замазать кому́ ротъ. Kłódka Salomonowa, секре́тный замо́къ;** || **бараба́нъ, коро́бка** (*у часо́въ*).

Kłódkarz, -a, *м.* **сле́сарь.**

Kłodny, коло́дническій, коло́дничій, тюре́мный. Stróż kłodny, тюре́мный сто́рожъ.

Kłodzina, -y, *ж.* **пень съ коре́ньями, пенёкъ, коло́да.**

Kłokocina, -y, Kłokoczka, -ki, *ж. Бот.* **лѣсна́я фиста́шка** (*деревцо́*). **Kłokocina włoska, kłokotka, фиста́шковое де́рево.**

Kłokotka, *см.* **Kłokocina.**

Kłokotkowy, фиста́шковый.

Kłomja, -mi, Kłomla, -li, *ж. Рыб.* **замётный не́водъ, тралъ, мерёжа.**

Kłon, -u, *м.* **клёнъ** (*де́рево*).

Kłonić, Skłonić, склоня́ть, наклоня́ть, преклоня́ть. || **Kłonić się, склоня́ться, наклоня́ться, преклоня́ться, кла́няться.**

Kłonica, Kłonnica, -y, *ж.* **подпо́рка, шкво́рень** (*у повозки*).

Kłonina, -y, *ж.* **клено́вина** (*сру́бленный клёнъ*).

Kłonowy, клено́вый.

Kłopot, -u, *м.* **забо́ты, хло́поты,** *мн.* **затрудне́ніе.** *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię, не́ было печа́ли, че́рти накача́ли.**

Kłopotać, безпоко́ить, озабо́чивать, трево́жить. || **Kłopotać się, безпоко́ится, озабо́чиваться, трево́житься, суети́ться.**

Kłopotarstwo, -a, *ср.* **безпоко́йство, сумато́ха, возня́.**

Kłopotliwie, хлопотли́во,

Kłopotliwy, Kłopotny, хлопотли́вый, безпоко́йный, бу́рный.

Kłopotnie, *см.* **Kłopotliwie, Kłopotno,** *см.* **Kłopotliwy.**

Kłos, -a, *м.* ко́лосъ.
Kłosarz, -a, *м.* подбира́тель коло́сьевъ.
Kłosek, -ska, *м,* колосо́къ, колосо́чекъ.
Kłosiany, колосяно́й.
Kłosić się, колоси́ться.
Kłosie, -a, *ср. Собир.* коло́сья (*подбира́емые по́сль жа́твы*).
Kłosieniczka, Kłośniczka, -i, *ж. Бот.* змѣевни́къ (*расте́ніе*).
Kłosiennica, -y, *ж. Бот.* **лужа́йникъ,** грязни́ца (*расте́ніе*).
Kłosisty, колоси́стый.
Kłosorodny, колося́щійся.
Kłosować, колосова́ть, обмола́чивать коло́сья. || **Kłosować się,** колоси́ться.
Kłosowato, въ ви́дѣ ко́лоса, наподо́біе ко́лоса.
Kłosowaty, колоси́стый, колосово́й.
Kłosówka, -i, *ж. Бот.* просяни́къ, бухарникъ (*злакъ*).
Kłosowy, колосово́й.
Kłosz, -a, *м.* стекля́ный колпа́къ.
Kłótka, *см.* **Kłódka.**
Kłótliwie, бранчи́во.
Kłótliwość, -ści, *ж.* бранчи́вость, сварли́вость.
Kłótliwy, бранчи́вый, сварли́вый.
Kłótnia, -ni, *ж.* споръ, ссо́ра, брань.
Kłótniarka, -i, Kłótnica, -y, *ж.* спо́рщица, сварли́вая же́нщина.
Kłótniarstwo, -a, *ср.* сварли́вость.
Kłótniarz, Kłótnik, -a, *м.* вздо́рливый, бранчи́вый, спо́рщикъ.
Kłóty, прокóлотый.
Kloza, -y, *ж.* тюре́мное заключе́ніе.
Klub, -u, *м.* клубъ.
Kluba, -y, *ж.* блокъ, подъёмная бокова́я маши́на, составно́й блокъ; || стрѣлка у вѣсо́въ; || межа́, грань, руба́ѣкъ, предѣлъ, мѣрка, поря́докъ, строй. **Wystąpić, wypaść z kluby,** вы́йдти изъ поря́дка, нару́шить поря́докъ. * **Wziąść kogo w kluby,** держа́ть кого́ въ поря́дкѣ, пристру́нить, держа́ть въ ежо́выхъ рукави́цахъ.
Klubista, -y, *м.* членъ клу́ба, клуби́стъ.
Klubny, бло́ковый, бло́чный.
Klubowy, клу́бный.
Kluć, Kiwać, клева́ть. || **Kluć się,** клева́ться; || вылупля́ться изъ я́йца (*о птицахъ*); || всходи́ть (*о травахъ*); || прорѣзываться (*о зубáхъ*); || * замышля́ть, умышля́ть, затѣва́ть. **Co się kluje,** что-то замышля́ется, затѣва́ется.
Kłuć, *см.* **Kłóć.**
Kluch, -a, *м.* **Klucha, -y,** *ж.* **большáя** клѣцка.
Kluchta, -y. *ж.* **разсѣлина скалы́.**
Kłucić, *см.* **Kłócić.**
Klucz, -a, *м.* ключъ. **Klucz główny,** приго́дникъ, о́бщій ключъ, отмы́чка. *Посл.* **Klucze do rąk, drabkę na szubienicę,** неклади́ пло́хо, не вводи́ вóра въ грѣхъ; пло́хо лежи́ть, бры́хо боли́ть; пусти́ть козла́ въ огоро́дъ. || *Архит.* **Klucz w sklepieniu,** замо́къ, замо́чный ка́мень сво́да; || *Мех.* **юсти́рные станки́ (zatrzymanie w machinach parowych),** || *Анат,* ключи́ца. **Klucz od powozu,** ключъ для привинчиванія колпако́въ у колёсъ; || помѣстье, во́тчина (*изъ нѣсколькихъ деревéнь*). || **Klucze,** *мн.* * сѣти, ко́зни.
Kluczem, гу́ссмъ, гусько́мъ, верени́цею, одинъ за другимъ.
Kluczka, -i, *ж.* зубе́цъ, крючо́къ (*у дверно́й защёлки*), *см.* **Skobel;** || сѣть, сило́къ, лову́шка, западня́. * **Kluczki na kogo zakładać,** равста́вить кому́ сѣти, западню́, стро́ить ко́зни; || *Анат.* ключи́ца.
Kluczkować, вывёртываться, увёртываться, выкру́чиваться.
Klucznica, -y, *ж.* ключница.
Kluczník, -a, Kluczny, -ego, м. ключни́къ; || управля́ющій имѣніемъ.
Kluczowy, принадлежа́щій къ ключу́, замо́чный. **Dziurka kluczowa,** замо́чная сква́жина. **Kość kluczowa,** ключи́ца.
Kluczyć, *см.* **Kluczkować.**
Kluczyk, -a, *м.* ключи́къ; || *Бот.* **Kluczyki,** *мн.* бѣлая бу́квица (*расте́ніе*), *см.* **Pierwiosnek.**
Kluka, -i, *ж.* крюкъ.
Klukać, ворча́ть, бурли́ть.
Kłus, -a, *м,* рысь (*лошади́ная*). **Kłusem jechać,** ѣхать ры́сью.
Kłuś, -sia, *м. Умен.* **Kłusię, -ięcia,** *ср.* плохо́й рысакъ.
Kłusać, *см.* **Kłusować.**
Kłusak, -a, *м.* рыса́къ, рыси́стая ло́шадь.
Kluseczek, -czka, *м. см.* **Klusek.**
Klusek, -ska, *м.* **Kluska, -i,** *ж.* **Kluseczek, -czka,** *м.* клёцка, катышъ, катышокъ.
Kłusować, Kłusać, бѣжа́ть ры́сью.
Kluza, *см.* **Kloza.**
Kłwać, *см.* **Kluć.**
Kłykciasty, *Бот.* суста́вчатый, колѣнчатый.
Kłykciowy, относя́щійся къ суста́вамъ у па́льцевъ.
Kłykieć, -kcia, *м.* суста́въ, сочлене́ніе, *Бот.* колѣно; || * щелчо́къ по́ носу.
Kmentowy, виссо́нный, сдѣланный изъ виссо́на (*изъ богáтой матéріи, у древнихъ*).
Kmieć, -cia, *м.* крестья́нинъ, поселя́нинъ, мужи́къ, хлѣбопа́шецъ.
Kmiectwo, -a, *ср.* хлѣбопа́шество, земледе́лье; || крестья́нская земля́.
Kmiecy, крестья́нскій, мужи́цкій; || се́льскій, деревéнскій. **Po kmiecku, po kmiecemu,** помужи́цки, подеревéнски.
Kmin, -u, Kminek, -nku, *м. Бот.* тминъ. **Kmin polny,** полевóй тминъ (*расте́ніе*).
Kminkówka, -i, *ж.* тми́нная насто́йка.
Kminkowy, тми́нный.
Kmiotek, -tka, *м.* мужичо́къ, *см.* **Kmieć.**
Kmiotka, -i, *ж.* крестья́нка, поселя́нка, мужи́чка.
Kmiotkować, вести́ деревéнскую жизнь, принадлежа́ть къ крестья́нскому сосло́вію.

Kmiotowic, -a, *м.* крестья́нскій сынъ.
Kmiotówka, -i, *ж.* жена́ крестья́нина, поселяни́на.
Kmocha, Kmochna, Kmotra, -y, *ж. Умен.* **Kmosia, Kmoszka,** кума́, ку́мушка.
Kmoś, -sia, *м.* (*Умен. см.* **Kmotr**), кумане́къ.
Kmosia, -si, Kmoszka, -i, *ж.* ку́мушка, *см.* **Kmocha.**
Kmo erski, *см.* **Kmotrowski.**
Kmoterstwo, *см.* **Kmotrowstwo.**
Kmotr, -a, *м.* кумъ (*мн.* кумовья́); || помо́щникъ фигля́ра, фо́кусника.
Kmotra, *см.* **Kmocha.**
Kmotrowstwo, -a, *ср.* кумовство́; || *Собир.* кумъ и кума́ вмѣстѣ.
Kmotrowski, принадлежа́щій ку́му.
Kmyśli, Kmyślnie, (*см.* **Ku myśli**), по жела́нію, *см.* **Gmyśli, Pomyślnie.**
Kmyślny, жела́нный, угодный, *см.* **Gmyślny, Pomyślny.**
Knąbrny, *см.* **Krnąbrny.**
Knafliczka, -i, *ж. Бот.* багу́льникъ (*расте́ніе*).
Knap, -a, *м.* суко́нщикъ, суко́нникъ, || ткачъ.
Knapski, тка́цкій; || сукнодѣльный.
Knapstwo, -a, *ср.* суко́нная фа́брика; || суко́нный това́ръ, *см.* **Sukiennictwo.**
Knebel, Knybel, -bla, *м.* клинъ, закру́та, за́крутень; || кляпъ, кля́пикъ (*который кладу́тъ въ ротъ, чтобъ уня́ть крикъ*).
Kneblować, затыка́ть ротъ кля́помъ; || свя́зывать (*жи́лу*), сжима́ть
Kneblowanie, -a, *ср.* затыка́ніе рта кля́помъ; || свя́зываніе, перевя́зываніе (*жи́лы*), сжима́ніе.
Knecht, -a, *м. Устар.* пѣхоти́нецъ, пѣхо́тный нѣме́цкій солда́тъ; || батра́къ, слуга́.
Kniat, -u, *м. см.* **Kniec.**
Kniec, -ci, *ж. Бот.* боло́тные ноготки́ (*расте́ніе*),
Knieja, -iei, *ж.* засѣка, лѣсна́я да́ча.
Knod, -u, *м.* (*Умен.* **Knodyszek**), *Бот. см.* **Kolanko.**
Knodowaty, *см.* **Kolankowaty.**
Knot, -a, *м.* (*Умен.* **Knotek**), свѣти́льня (*въ ла́мпѣ, въ свѣчѣ*) || *Артил.* фити́ль, па́льникъ; || *Хир.* ко́рпія.
Knotnica, -y, *ж. Бот.* коровья́къ, ца́рскій ски́петръ (*расте́ніе*).
Knotnik, -a, *м. Бот.* дубо́вый мо́хъ.
Knować, замышля́ть, злоумышля́ть.
Knowacz, -a, *м.* злоумы́шленникъ.
Knowanie, -a, *ср.* злоумышле́ніе, интри́га, ко́зни.
Knowie, -a, *ср.* соло́минка.
Knur, -a, *м. Зоол.* бо́ровъ, свинья́ саме́цъ, *см.* **Kierda.**
Knybel, *см.* **Knebel.**
Knysz, -a, *м.* родъ галу́шки.
Koadjutor, -a, *м.* коадью́торъ, помо́щникъ (*епископа*).
Koadjutorka, -i, *ж.* коадьютри́са, помо́щница игу́меньи.
Koadjutorski, коадью́торскій.
Koadjutorstwo, -a, *ср.* коадью́торство.
Kobalt, -u, *м.* кобальтъ (*мета́лъ*).
Kobaltowy, кобальтовый.
Kobaltokrusz, *см.* **Kobołtokrusz.**
Kobeźnik, -a, *м.* лютни́стъ, кобза́рь, игра́ющій на ко́бзѣ.
Kobiałka, -i, *ж.* корзи́нка, кузовко́къ
Kobiec, -bca, *м.* ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).
Kobiecarstwo, Kobieciarstwo, -a, *ср.* женолю́біе.
Kobieciarz, -a, *м.* женолюби́вый.
Kobiecina, -y, *ж.* бѣдная до́брая же́нщина.
Kobiecisko, -a, *ср.* бабёнка.
Kobiecy, же́нскій.
Kobiel, -i, *ж.* ко́робъ, ку́зовъ.
Kobielica, *см.* **Kobylica.**
Kobielić się, топы́риться (*о тка́няхъ, о матеріяхъ*).
Kobielistość, Kobielitość, -ści, *ж.* вы́пуклость.
Kobielisty, вы́пуклый; || оттопы́ривающійся.
Kobielitość, *см.* **Kobielistość.**
Kobielne, -ego, *ср. Архит.* карни́зъ, ве́рхняя часть стѣны; || антабле́ментъ.
Kobiercowy, ковро́вый
Kobierczyk, -a, *м.* ковёрчикъ.
Kobiernicki, Kobierniczy, ковро́вый.
Kobiernik, -a, *м.* ковро́вый ма́стеръ.
Kobierzec, -rca, *м.* ковёръ.
Kobieta, -y, *ж.* же́нщина.
Kobietka, -i, *ж.* молода́я, краси́вая же́нщина.
Koblon, *см.* **Kabljon.**
Kobłuk, -a, *м.* кло́букъ (*мона́шеское покрыва́ло*), *см.* **Kabłuk.**
Kobolt, *см.* **Kobalt.**
Koboltokrusz, -u, *м.* кобальтъ сѣрый (*мета́лъ*).
Kobra, -y, *ж.* серпенти́нъ, змѣеви́къ (*ка́мень*), *см.* **Wężownik.**
Kobus, Kobuz, -a, *м.* ко́бецъ, чо́глокъ (*небольшо́й со́колъ*).
Kobuzi, относя́щійся къ ко́бцу, чо́глоку.
Kobuzieć, Skobuzieć, обрати́ться въ ко́бца. **Kiedy sowa skobuzieje, wyżéj lata niż jastrząb',** *см.* **Jastrzębieć;** || *хмо́риться.
Kobyła, -y, *ж.* кобы́ла.
Kobylenie, -a, *ср.* опло́тъ, прегра́да, препо́на.
Kobyli, кобы́лій.
Kobylica, Kobylina, -y, *ж.* опло́тъ; || родъ рога́тки на доро́жкахъ и мо́стикахъ, сто́лбикъ съ верти́щимся кресто́мъ; || козлы́, подпо́рки, подмо́стки.
Kobylina, -y, *ж.* кобыля́тина.
Kobyłka, -i, *ж.* кобы́лка; || *Энт.* кузне́чикъ, кобы́лка, *см.* **Szarańcza;** || петли́ца, петли́чный снуро́къ; || у́зелъ; || подста́вка, кобы́лка (*у скри́пки*).
Kobza, -y, *ж. Муз. Прост.* ко́бза.
Kobziarz, -a, *м. см. Прост.* кобза́рь.

Koc, -a, *м.* космáтое, толстое сукнó съ обѣихъ сторóнъ, покрывáло. || *Стар.* дéнежная пéня, штрафъ; || прóтори, издéржки; || *см. Стар.* Błam.

Kocanki, Kocenki, -nek, *мн. Бот. см.* **Szarota.**

Kocankowaty, узловáтый.

Kochać, любúть. || **Kochać się**, быть влюблённымъ, любúть другъ дрýга; || питáть страсть къ чемý. **Kochają się jak bracia**, они любятъ другъ другá какъ брáтья. **Kochać się w nauce**, любúть наýку. **Kochać się w poezji**, страстно любúть поэзію, питáть страсть къ поэзіи; || * водúться. **Oliwki kochają się na miejscach piaszczystych**, олúвковыя дерéвья вóдятся на песчáныхъ мѣстáхъ.

Kochaneczek, Kochaneczka, *см.* **Kochanek, Kochanka.**

Kochanek, -nka, *м.* любúмецъ, фаворúтъ; || любóвникъ, возлюбленный, мúлый; || любúтель. *Уменьш.* **Kochaneczek**, любúмчикъ; || любезный дружóчекъ. **To kochanek matki**, э́то любúмецъ мáтери. **Kochanek muz**, любúмецъ музъ. **Miłośny kochanek**, возлюбленный, стрáстный любóвникъ.

Kochanica, -**y**, *ж.* любóвница.

Kochanie, -a, *ср.* любóвь, любóвная связь, страсть; || любúмый предмéтъ. **Książki, obrazy, posągi, to jego kochanie**, книги, картúны, стáтуи, вотъ его любúмые предмéты, его страсть.

Kochanka, -**i**, *ж.* любóвница, возлюбленная. *Уменьш.* **Kochaneczka**, -**i**, *ж.* дýшечка. дýшка, любúмица.

Kochany, любéзный; || любúмый, *см.* **Kochać.**

Koci, кошáчій. *Минер.* **Kocie złoto**, жóлтая слю́да. **Kocie srebro**, бѣлая слю́да. **Kocie oko**, кошáчій глазъ (*драгоцѣнный кáмень*); || *Бот.* **Koci ogon**, котовúкъ, шáнта, степнáя мя́та. **Koci pysk**, пикýльникъ, жабрéй, жáбрикъ (*растéнія*).

Kocianki, -**nek**, *мн. Бот.* серёжка.

Kocić się, Okocić się, окотúться.

Kocię, -**ęcia, Kociątko**, -**a**, *ср.* котёнокъ, котёночекъ.

Kociec, *см.* **Kojec.**

Kocięcy, кошáчій, кóшечій.

Kocieł, *род.* **Kotła**, *м.* котёлъ.

Kociełek, -**łka**, *м.* котелóкъ.

Kocielnik, Kotlarz, -a, *м.* котéльникъ.

Kocina, -**y**, *ж.* худáя кóшка.

Kocisko, -a, *ср.* худóй котъ.

Kociuba, -**y**, *ж. Стек. з.* кочергá, гребóкъ.

Kociur, -**a**, *м.* котúще.

Kocowe, -**ego**, *ср. Устар. Юрид.* дéньги внесённыя апеллирýющимъ въ высшій судъ.

Kocyk, -a, *м.* покрывáльце.

Kocz, -**a**, *м.* колúска.

Koczarga, -**i**, *ж.* кочергá, *см.* **Pogrzebacz.**

Koczkodan, -a, *м. Зоол.* генóнъ (*обезьянa*); || лáгва (*рыба*); || * рóжа, образúна, хáря.

Koczować, кочевáть.

Koczować, Koczołować (**kogo**), совращáть, развращáть; || смáнивать, перемáнивать, подстрекáть.

Koczowanie, -a, *ср.* кочевáнье.

Koczowanie, Koczołowanie, -a, *ср.* совращéніе; || перемáниваніе, подстрекáніе.

Koczowisko, -a, *ср.* кочевьё.

Koczur, *см.* **Kociur.**

Koczyk, -a, *м.* колúсочка.

Kodeks, -**u**, *м.* уложéніе, судéбникъ, сводъ закóновъ. **Kodeks karny**, уложéніе о наказáніяхъ.

Kodłuch, -a, *м.* стволъ перá.

Kodycyl, -**u**, *м.* прúпись къ духóвному завѣщáнію.

Koflik, -a, **Koflíczek**, -**czka**, *м. см.* **Kuflik, Kufelek.**

Koftar, Koftyr, -**a**, *м.* шёлковая турéцкая матéрія.

Kofyra, -**y**, *м. Охот.* зáяцъ.

Koguci, пéтушій, пéтушúный.

Kogut, -a, *м.* пéтухъ.

Kogutek, -**tka**, *м.* пéтушóкъ.

Koić, усмирáть, успокóивать, утишáть, облегчáть, утоля́ть, унимáть. **Koić pragnienie**, утоля́ть жáжду.

Kojarzyć, вязáть, свúзывать; || соединя́ть, совокупля́ть, сочетáть **Skojarzyć dwa domy, dwie rodziny**, породнúть два дóма, два семéйства, посрéдствомъ брáка. **Skojarzyć małżeństwo**, сочетáть брáкомъ. **Dobrze skojarzony związek**, супрýги составля́ющіе прекрáсную пáру. || **Kojarzyć się**, соединя́ться; сочетáться.

Kojec, -**jca**, *м.* куря́тникъ.

Kokcynela, -**i**, *ж.* червéцъ (*насѣкóмое*); || кошениль (*крáска*).

Kokiet, -a, *м.* волокúта, любéзникъ.

Kokieta, -**y**, *ж.* кокéтка, *см.* **Zalotnica.**

Kokieterja, -**ji**, *ж.* кокéтство, кокéтничанье.

Kokietka, *см.* **Kokieta.**

Kokietować, кокéтничать.

Kokietowanie, -a, *ср.* кокéтство, кокéтничанье.

Koklusz, -**u**, *м. Мед.* коклю́шъ.

Kokornak, -**u**, *м. Бот.* кирказóнъ, ихнóвникъ (*растéніе*).

Kokos, -**u**, *м.* кокóсъ, кокóсовое дéрево.

Kokosowy, кокóсовый.

Kokosz, -**y**, *ж.* (*Уменьш.* **Kokoszka**, кýрочка), кýрица, насéдка; || *Церк. Слав.* кóкошъ.

Kokosznik, -a, *м.* куря́тникъ, охóтникъ до куръ; || продавéцъ куръ.

Kokoszowy, Kokoszy, кури́ный. || *Ирон.* **Kokosza wojna**, воéнная прогýлка, войнá безъ сраженія. || **Kokoszowy kamień**, кáмень ходели́ть, находúмый въ желýдкѣ *или* въ пéчени стáраго пéтуха.

Kokoszyć się, ходúть гóголемъ, пéтушúться, вáжничать.

Kokotliwy, задóрный.

Kokowy, *см.* **Kokosowy.**

Koktan, -a, *м.* дúкій квитъ, **айвá**, *см.* **Pigwa.**

Koktura, **-y**, *ж. см.* **Warzelnia.**

Koł, **Kół**, **-ołu**, *м.* **колъ.**

Kołący, **kołю́чій.**

Kołacja, **-ji**, *ж.* **ужи́нъ.**

Kołacja, **Kollacja**, **-ji**, *ж. Юрид.* **патрона́тъ**, **пра́во представля́ть высшей власти ли́ца на получе́ніе духо́внаго ме́ста**; || **сличе́ніе**, **свѣ́рка съ по́длинникомъ.**

Kołacjonować, **сличáть**, **свѣря́ть съ по́длинникомъ.**

Kołacjonowanie, **Skołacjonowanie**, **-a**, *ср. см.* **Kołacja.**

Kołacz, **-a**, *м.* **лепёшка изъ пшени́чной муки́**; || **кола́чъ**, **кала́чъ. Dobry chléb, gdy kołacza nie masz**, **нужда́ нау́читъ колачи́ ѣсть. Bez prace nie będą kołace**, *Послов.* **не посѣешь, не пожнёшь.**

Kołanko, **-a**, *ср.* **коле́нце**; || *Бот.* **коле́но**, **сукъ**, **наро́стъ.**

Kołankowacieć, **пуска́ть коле́нья**, **су́чья**, **наро́сты** (*о растéніяхъ*).

Kołankowatość, **-ści**, *ж.* **колѣ́нчатость.**

Kołankowaty, *Бот.* **колѣ́нчатый**; || *Анат.* **колѣнови́дный.**

Kołano, **-a**, *ср.* **коле́но.**

Kołanowy, **колѣ́нный.** *Анат.* **Kość kołanowa**, **колѣ́нная ча́шка.**

Kołasa, **-y**, *ж.* **новóзка**; || **плóхонькая каре́та.**

Kołaska, **-i**, *ж.* **коля́ска.**

Kołat, **-u**, *м.* **стукъ**, **стукотня́.**

Kołatać, **стуча́ть**; || **добива́ться** (*въ дверь*); || **колоти́ть**; || **па́хтать**, **сбива́ть** (*масло*). **W głowie mi kołacze**, **голова́ у меня́ кру́жится.** || **Kołatać się**, **стуча́ться** (*въ дверь*); || **бѣ́дствовать**, **таска́ться изъ угла́ въ у́голъ.**

Kołatacz, **-a**, *м.* **тотъ кто стучи́тся**, **добива́ющійся чего́-ли́бо.**

Kołatanie, **-a**, *ср.* **стукъ**, **стукотня́**, **стуча́нье** (*въ дверь*), *см.* **Kołatać.**

Kołatanina, **-y**, *ж.* **мытáрство**; || **колеба́нье.**

Kołatek, **-tka**, *м. Зоол.* **стѣнотóчецъ**, **точи́льщикъ-часовщи́къ** (*жучёкъ*).

Kołateralny, **побóчный**, **боковóй. Linja kołateralna**, **боковáя ли́нія родства́. Stępel kołateralny**, **гербóвая пóшлина при получе́ніи насл**ѣ**дства въ боковóй ли́ніи родства́.**

Kołatka, **-i**, *ж.* **колоту́шка.**

Kołator, **-a**, *м.* **патро́нъ**, **кти́торъ**, **по́льзующійся пра́вомъ представля́ть ли́ца на духóвныя мѣста́**, *см.* **Kołacja.**

Kołatorka, **-i**, **патро́нка**, **по́льзующаяся пра́вомъ представля́ть ли́ца на духóвныя мѣста́**, *см.* **Kołacja.** || **жена́ патро́на** (*см.* **Kołator**).

Kołatorstwo, **-a**, *ср.* **патроната́ть**, *см.* **Kołacja**; || *Собир.* **патро́нъ и его́ жена́ вмѣстѣ.**

Kołatura, **-y**, *ж. см.* **Kołatorstwo.**

Kołba, **-y**, *ж.* **прикла́дъ** (*ружéйный*); || **Kołba u siodła**, **сѣдéльная ши́шка**; || **Kołba na alembiku**, **покры́шка**, **колпа́къ** (*у ку́бы*); || *Бот.* **почáтокъ**, **вѣнчи́къ.**

Kołbiasty, *Бот.* **узлова́тый**, **коле́нчатый.**

Kołca, **-y**, *ж.* **кольцó**, **коле́чко**; || * **узда́**, **узде́чка.**

Kołcobrzuch, **-a**, *м.* **мохна́тая гу́сеница.**

Kołcoskrzel, **-a**, *м. Зоол.* **колю́чій**, **игли́стый**, **покры́тый и́глами.**

Kołcowany, *см.* **Kołczy.**

Kołcowój, **-oja**, *Бот.* **тинъ** (*расте́ніе*).

Kołcza, **-y**, *ж.* **каруселъ.**

Kołczak, **-a**, *м. Бот.* **ежóвикъ**, **кольча́къ** (*грибъ*).

Kołczan, **-a**, *м.* **колча́нъ**, **калча́нъ**, **тулъ.**

Kołczanik, **-a**, *м.* **небольшóй колча́нъ.**

Kołczasty, **колю́чій**, **игли́стый.**

Kołczatka, **-i**, *ж. Зоол.* **ехи́дна**, **трубконóсъ**, **ежáкъ** (*птицезвѣ́рь*).

Kołczeć, **коченѣ́ть отъ сту́жи.**

Kołczuga, **-i**, *ж.* **кольчу́га.**

Kołczużny, **кольчу́жный.**

Kołczy, **Kołcowaty**, **состоя́щій изъ ко́лецъ**, **кольцевóй.**

Kołczyk, **-a**, *м.* **серьга́**, **серёжка**, *см.* **Zausznica.** *Послов.* **Kołczyk w uchu, pustki w brzuchu**, **на бры́хѣ щёлкъ**, **а въ бры́хѣ щёлкъ.**

Kołczysty, **колю́чій**, **игли́стый**, **щети́нистый.**

Kołderka, **-i**, *ж. Умен.* **одѣ́яльце.**

Kołdra, **-y**, *ж.* **одѣ́яло.**

Kole, **-a**, *ср.* **честоко́лъ**, **и́згородь.**

Koleander, **-dru**, *м.* **кишне́цъ**, *см.* **Kolender.**

Kolebać, **Kolibać**, **кача́ть**, **колыха́ть**; || **колеба́ть.** || **Kolebać się**, **кача́ться**, **колыха́ться**; || **колеба́ться.**

Kolebczany, **колыбе́льный**; || **коля́сочный.**

Kolebeczka, **-i**, *ж.* **колыбе́лька.**

Kolebka, **-i**, *ж.* **колыбе́ль.**

Kolebkowy, **колыбе́льный.**

Kolec, **-lca**, *м. Бот.* **колю́чка**, **шипъ**, **ость**, **игла́** (*у растéній*); || *Зоол.* **жáло** (*у насѣкóмыхъ*), **игла́**, **спи́ца** (*у ежá*, *онкобра́за*); || **Kolec u sprzączki**, **шпенёкъ**, **шпи́лька**; || **желѣ́зное кольцó**, **за кото́рое привя́зывается ло́шадь.**

Kołeczek, **-czka**, *м.* **колóкъ**, *см.* **Kołek.**

Kołeczko, **-a**, *ср.* **коле́чко**, **колесцó**, **кружóчекъ.**

Kolęda, **-y**, *ж.* **коля́да**, **новогóдній пода́рокъ**, **пода́рокъ на нóвый годъ. Dawać kolędę**, **дари́ть на нóвый годъ. Chodzić po kolędzie**, **колядовáть**, **ходи́ть изъ дóма въ домъ для поздравле́нія съ нóвымъ гóдомъ. Śpiewać kolędy**, **пѣть рождéственскія пѣсни.** * **Nosić co po kolędzie, biegać z czém po kolędzie**, **разглаша́ть**, **протруби́ть. Nosić kogo po kolędzie, biegać z kim po kolędzie**, **поноси́ть**, **безсла́вить**, **позóрить**, **злосло́вить.**

Kolędny, **коля́дный**, *см.* **Kolęda.**

Kolędować, **колядовáть.**

Kolędra, **-y**, *ж. см.* **Kolender.**

Kolega, **Kollega**, **-i**, *м.* **това́рищъ**, **сотова́рищъ**, **собра́тъ**; || **сослужи́вецъ.**

Kolegjacki, Kollegjacki, коллегіа́льный, || колле́жскій. **Assesor kollegjalny**, колле́жскій ассе́соръ. *См.* **Kolegjum**.

Kolegjalnie, коллегіа́льнымъ поря́дкомъ, въ о́бщемъ прису́тствіи.

Kolegjalny, коллегіа́льный, собо́рный. **Kapituła kolegjalna**, коллегіа́льная, собо́рная це́рковь, *см.* **Kolegjata**.

Kolegjata, Kollegjata, -y, *ж.* коллегіа́льная собо́рная це́рковь.

Kolegjum, Kollegjum, *Нескл. ср.* колле́гія, собо́ръ кардина́ловъ, свяще́нная колле́гія; || колле́гіумъ, гимна́зія; || **Kolegje, -ów**, *мн.* ку́рсы нау́къ.

Kolegować, Kollegować (z kim), быть чьимъ това́рищемъ.

Koleisty, коле́йстый, съ вы́боинами. **Drogi poprzeczne bywają koleiste**, просёлочныя доро́ги быва́ютъ съ вы́боинами.

Kolej, -ei, *ж.* колея́, вы́боина, * превра́тность **Wystąpić z kolei**, вы́бится изъ коле́й; || поря́докъ, о́чередь. **Kolej liter**, алфави́тный поря́докъ. **Z kolei tak wypadło**, такъ вы́шло по о́череди. **Taka jest kolej rzeczy ludzkich**, таково́ тече́ніе человѣ́ческихъ дѣ́лъ. **Iść koleją**, итти́ попоря́дку, верени́цею, оди́нъ за други́мъ. **Kielich szedł koleją**, бока́лъ обходи́лъ изъ рукъ въ ру́ки, по о́череди, въ кругову́ю. **Przez różne przechodzić koleje**. проходи́ть че́резъ ра́зныя превра́тности. || **Kolej żelazna**, желѣ́зная доро́га.

Kolejna, -y, *ж.* кругова́я (*ча́рка*), тостъ за здоро́вье, здра́вица.

Kolejno, попоря́дку, по о́череди.

Kolejność, -ści, *ж.* послѣ́довательность; || непреры́вный ря́дъ, непреры́вность.

Kolejny, очередно́й, чередово́й; || послѣ́довательный, попере́мѣнный, непреры́вный. **Kolejny porządek dni i nocy**, послѣ́довательный рядъ дней и ноче́й. **Kolejne odkrycia**, непреры́вныя откры́тія. **Kolejne picie**, кругова́я, чередова́я ча́рка, *см.* **Kolejna**.

Kołek, -łka, *м.* колъ, коло́къ; || заты́чка; || деревя́нный гвоздь (*для вѣ́шанья пла́тья*); || **Kołki od namiotu**, сто́лбики для пала́тки. **Kołek do przybijania darniny**, спи́ца для прибива́нія дёрна.

Kolekta, -y, *ж.* сборъ (*пода́тей, жертвоприноше́ній и т. д.*).

Kolektor, -a, *м.* сбо́рщикъ, колле́кторъ.

Kolenda, Kolendować, *см.* **Kolęda, Kolędować**.

Kolender, -dru, *м.* **Kolendra, -y**, *ж. Бот.* кишне́цъ (*расте́ніе*).

Kolenie, -a, *ср. см.* **Kłócie, Kołowanie**.

Koleśnia, -ni, *ж.* колёсная мастерска́я.

Koleśniczy, колёсный.

Koleśnik, -a, *м.* колёсникъ.

Kolet, -u, *м.* коле́тъ, ку́ртка.

Koleżanka, -i, *ж.* подру́га, това́рка.

Koleżeński, това́рищескій.

Koleżeństwo, -a, *ср.* това́рищество.

Koleżka, -i, *м.* това́рищъ, соуча́стникъ.

Kolibać, *см.* **Kolebać**.

Koliber, -bra, Kolibry, -bra, *м. Зоол.* коли́бра, медосо́съ (*птичка*).

Kolić, *см.* **Kołować**.

Koliczny, *Анат.* каса́ющійся ободо́чной кишки́. **Koliczna choroba**, ко́лика, рѣзь.

Koligacić się, Skoligacić się, соединя́ться, породни́ться.

Koligacja, -ji, *ж.* свойство́, родство́; || сотова́рищество, бра́тство.

Koligacki, ро́дственный, состоя́щій въ родствѣ́.

Koligat, -a, *м.* сво́йственникъ.

Kolika, *см.* **Kolka**.

Kolikowy, Kolkowy. *Анат.* каса́ющійся ободо́чной кишки́. **Lekarstwo kolkowe**, лека́рство про́тивъ ко́лики. **Kiszka kolkowa**, ободо́чная кишка́.

Kolimaga, -i, *ж.* колыма́га.

Kolisto, кругообра́зно, шарообра́зно.

Kolistość, -ści, *ж.* шарообра́зность, шарови́дность.

Kolisty, кругово́й, кругообра́зный, шарови́дный.

Kolka, Kolika, -i, *ж. Мед.* ко́лика, рѣзь; || ры́бья кость; || *Бот.* ость.

Kołkiem, въ кружо́къ, круго́мъ, вокру́гъ.

Kółko, *Умен.* **Kółeczko, -a**, *ср.* кружо́къ, кружо́чекъ, колесцо́, коле́чко.

Kołkowaty, кругловатый, кругообра́зный, кругови́дный.

Kolkowy, *см.* **Kolikowy**.

Kółkowy, кру́глый, кругообра́зный.

Koll......, *см.* **Kol......**

Kollis, *Ком.* това́рное мѣ́сто, помѣще́ніе.

Kollizja, -ji, *ж.* столкнове́ніе; || сты́чка, схва́тка.

Kolnąć, кольну́ть, *см.* **Kłóć**.

Kołnierz, -a, *м.* воротни́къ; || во́ротъ. **Wziąść kogo za kołnierz**, схвати́ть кого́ за́ воротъ.

Kołnierzowy, принадлежа́щій къ воротнику́, воротнико́вый.

Kołnierzyk, -a, *м. Умен.* воротничёкъ.

Kolnik, -a, *м.* (**ogrodowy**), *Бот.* нѣме́цкая рѣ́па, брю́ква. **Kolnik płonny**, рѣ́пчатый колоко́льчикъ (*расте́ніе*).

Koło, -a, *ср.* колесо́; || кругъ, кружо́къ; || собра́ніе, кружо́къ (*друзе́й, знако́мыхъ*); || среда́; || *Астрон.* сфе́ра, плане́тный кругъ. || **Koła machiny**, колёса маши́ны. **Koło giełdowe**, отгоро́дка на би́ржѣ. **Koła machiny**, колёса маши́ны. **Koło młyńskie**, наливно́е колесо́ (*у водяно́й ме́льницы*). *Послов.* **Każdy na swe koło wodę ciągnie**, ка́ждый и́щетъ свое́й по́льзы; своя́ руба́шка къ тѣ́лу бли́же. **Koło loteryjne, losowe**, лотере́йное, тира́жное колесо́. **Koło fortuny**, колесо́ форту́ны, превра́тность сча́стія. **Kołem bić, tłuc, łamać kogo**, колесова́ть. **Koło garncarskie**, гонча́рный кругъ. **Koło słoneczne, miesięczne**, кругъ

со́лнца, луны́. **Koło zwierzęce**, зодіа́къ, со́лнечный путь. **Koło rycerskie, senatorskie**, собра́ніе ры́царей, сена́торовъ. **Koło przyjacielskie**, дру́жескій кружо́къ.

Koło, *Нар.* вокру́гъ, по́длѣ, во́злѣ, о́коло, близь. **Ziemia obraca się koło słońca**, земля́ обраща́ется вокру́гъ со́лнца. **Mieszka koło pałacu**, онъ живётъ по́длѣ дворца́, близь дворца́. **Koło południa**, о́коло двѣна́дцати часо́въ дня. **Koło wieczora**, по́дъ вечеръ. **Koło północy**, о́коло двѣна́дцати часо́въ но́чи. **Ma koło dziesięciu tysięcy rubli dochodu**, у него́ о́коло десяти́ ты́сячъ рубле́й дохо́да. **Źle koło niego**, ху́до съ нимъ, пло́хо ему́.

Kołoczne, -ego, *ср.* де́ньги на во́дку, дава́емыя горнорабо́чимъ.

Kołodziej, -ja, *м.* колёсникъ.

Kołodziejka, -i, *ж.* жена́ колёсника.

Kołodziejski, колёсный, колесово́й.

Kołodziejstwo, -a, *ср.* колёсное мастерство́.

Kolofonja, -ji, *ж.* канифо́ль.

Kolokacja, Kollokacja, -ji, *ж. Юрид.* росписа́ніе кредито́ровъ для запла́ты долго́въ.

Kolokwintyda, -y, *ж. Бот.* колокви́нтъ, го́рькая ты́ква.

Kołomaź, -zi, *ж.* каре́тная мазь, *см.* **Smarowidło, Maź.**

Kolonista, -y, *ж.* колони́стъ, поселе́нецъ.

Kolonizacja, -ji, *ж.* населе́ніе, колониза́ція.

Kolonja, -ji, *ж.* коло́нія, поселе́ніе.

Kolonjalny, колонія́льный.

Kolor, -u, *м.* цвѣтъ; || кра́ска; || масть; || * хара́ктеръ, направле́ніе, оригина́льность; || **Kolory, -ów**, *мн.* хоро́шій цвѣтъ лица́; || **Kolor (w kartach)**, масть. **Wystawić co w najżywszych kolorach**, предста́вить что́ въ са́мыхъ живы́хъ, я́ркихъ кра́скахъ. **Charakter gazety**, хара́ктеръ, направле́ніе газе́ты. **Dać kolor czemu**, прида́ть оригина́льность чему́, прида́ть осо́бый видъ, цвѣтъ.

Kolorować, кра́сить, окра́шивать, раскра́шивать.

Kolorowanie, -a, *ср.* окра́ска, окра́шиваніе. **Kolorowanie tynku**, окра́ска штукату́рки.

Kolorowo, въ кра́скахъ, цвѣти́сто.

Kolorowy, цвѣтно́й.

Kolorysta, -y, *м.* раскра́шиватель, колори́стъ.

Koloryt, -u, *м.* колори́тъ, раскра́ска. **Świeżość, moc kolorytu**, жи́вость, я́ркость колори́та.

Koloryzator, -a, *м. см.* **Kolorysta.**

Koloryzować, кра́сить, окра́шивать, раскра́шивать.

Kolos, -u, *м.* коло́ссъ.

Kolosalnie, колоса́льно, грома́дно.

Kolosalny, колоса́льный, грома́дный.

Koloseum, Kolizeum, колизе́й (*амфитеа́тръ*).

Kołować, кружи́ться, враща́ться, колеси́ть; || вертѣ́ться.

Kołowacieć, Skołowacieć, рости́ въ стволъ, *см.* **Głąbieć**; || цѣпенѣ́ть, коченѣ́ть.

Kołowanie, -a, *ср.* крюкъ, объѣ́здъ; || изворо́ты, увёртки.

Kołowatość, -ści, *ж. Мед.* столбня́къ. **Kołowatość umysłu**, стѣсне́ніе, ограни́ченность ума́.

Kołowaty, деревяни́стый, одеревенѣ́лый; || * упря́мый, круто́й, глу́пый; || окоченѣ́лый, оцѣпенѣ́лый; || *Бот.* расту́щій въ сѣ́мя, а не въ ко́рень; || кру́глый, кругообра́зный, кругови́дный.

Kołowódz, -a, *м.* распоряди́тель та́нцевъ.

Kołowrót, -a, *м. Мех.* валъ, ось; || **Kołowrót kuchenny**, ве́ртелъ. || **Kołowrót szalny**, коромы́сло (*въ вѣса́хъ*). **Kołowrót do przędzenia**, колесо́ у пря́лки. || *Горн.* во́ротъ, га́спель. **Kołowrót pionowy**, ко́нный во́ротъ; || переворо́тъ, перемѣ́на; || обраще́ніе (*плане́ты*); || * перемѣ́нчивость, коловра́тность; || *Бот.* молоча́й, молоча́йникъ (*расте́ніе*).

Kołowrotek, -tka, *м.* пря́лка, пря́слица; || **Kołowrotek (do nici)** шпу́лька, кату́шка.

Kołowrotnie, кругообра́зно, коловра́тно.

Kołowrotność, -ści, *ж.* кругово́е движе́ніе; || * непостоя́нство, превра́тность. **Kołowrotność mowy**, оборо́тливость, ги́бкость языка́, бѣ́глость въ рѣча́хъ.

Kołowrotny, кругово́й, кругообра́зный; || непостоя́нный, превра́тный, коловра́тный; || ги́бкій, бѣ́глый. **Ruch kołowrotny**, кругово́е движе́ніе, коловраще́ніе, коловра́тное обраще́ніе.

Kołowy, *см.* **Kołowrotny**; || обнесённый частоко́ломъ.

Kołpaczek, -czka, *м.* колпачёкъ, дѣ́тская ша́почка.

Kołpacznik, -a, *м.* колпа́чникъ.

Kołpak, -a, *м.* колпа́къ, ша́пка.

Kolperz, -a, *м. см.* **Jaszcz.**

Kołtun, -a, *м. Мед.* колту́нъ (*болѣ́знь*).

Kołtuniasty, Kołtunowaty, Kołtunowy, колтунова́тый.

Koluchno (w), Koluteńko (w), вокру́гъ, кру́го́мъ.

Kolumna, -y, *ж. Архит.* и *Воен.* коло́нна, столбъ, * столпъ, подпо́ра; || графа́, столбе́цъ; || рядъ. **Książka ta drukowana w trzech kolumnach**, э́та кни́га напеча́тана въ три столбца́. **Kolumna liczb**, рядъ чи́селъ.

Kolumnada, -y, *ж.* колонна́да, рядъ коло́нъ.

Kolwiek, *Нескл.* — нибу́дь, ли́бо (кто-нибу́дь, кто́-либо), *см.* **Aczkolwiek, Cokolwiek, Dokądkolwiek, Gdziekolwiek, Jakikolwiek, Każdykolwiek, Kędykolwiek, Kiedykolwiek, Ktokolwiek, Którykolwiek, Zkądkolwiek.** Части́ца **Kolwiek**, присоединя́ет-

ся къ прилага́тельному *или* къ мѣстоиме́нію, придава́я имъ значе́ніе неопредѣле́нное. Иногда́ она́ употребля́ется отдѣ́льно. **Kto mi kolwiek powie....., кто-ли́бо** мнѣ ска́жетъ....

Kołysać, колыха́ть, кача́ть; || Kołysać się, колыха́ться, кача́ться.

Kołysacz, -a, *м.* кача́льщикъ.

Kołysanie, -a, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Kołyseczka, -i, *ж.* колыбе́лка.

Kołyska, -i, *ж.* колыбе́ль, лю́лька.

Koma, -y, *ж.* запята́я. *см.* **Przecinek.**

Komanderja, Komandorja, Komenderja, -ji, *ж.* **Komandorstwo, -a,** *ср.* командо́рство.

Komandor, Komendor, Komtur, -a, *м.* **комендо́ръ.**

Komandytowy, командѝтный. **Wspólka, komandytowa, firmowa,** командѝтство, това́рищество на вѣ́рѣ.

Komar, -a, *м. см.* **Komor.**

Kombinacja, -ji, *ж.* соедине́ніе; || **соображе́ніе,** расчётъ.

Kombinować, Skombinować, Pokombinować, сообража́ть, **сообрази́ть, расчи́тывать, расчита́ть.**

Komedja, -ji, *ж.* **коме́дія.**

Komedjancki, комедія́нтскій.

Komedjanctwo, -a, *ср.* комедія́нтство.

Komedjant, -a, *м.* комедія́нтъ.

Komedjantka, -i, *ж.* комедія́нтка.

Komedyjny, коми́ческій.

Komenda, -y, *ж.* приказа́ніе, повеле́ніе; || **нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе;** || **комме́нда. духо́вное мѣсто.**

Komendant, -a, *м.* комендáнтъ.

Komendarz Komendatarjusz, -a, *м.* **по́льзующійся комме́ндою.**

Komenderja, Komanderstwo, *см.* **Komanderja.**

Komenderować, нача́льствовать, кома́ндовать; || **прика́зывать. повеле́вать;** || **командирова́ть, наряжа́ть.**

Komentarjusz, Komentarz, -a, *м.* **коментарій,** толкова́ніе, изъясне́ніе.

Komentator, -a, *м.* комментáторъ, истолкова́тель.

Komentować, истолко́вывать, изъясня́ть.

Komeraż, -u, *м.* бо́лѣе употребля́ется во **мн. ч. Komeraże, -ów,** сплётни, пересу́ды.

Komesz, *см.* **Komysz.**

Kometa, -y, *ж.* коме́та. **Grzywa komety,** лучи́ коме́ты. **Ogon komety,** хвостъ коме́ты.

Komeżka, -i, *ж. см.* **Komża.**

Komicznie, коми́чески, смѣшно́.

Komiczność, -ści, *ж.* комúзмъ.

Komiczny, коми́ческій, смѣшно́й.

Komiega, Komięga, Komaga, -i, *ж.* **парóмъ.** перевóзный плотъ.

Komięgarski, парóмный.

Komin, -a, *м.* труба́ (*печна́я*); || **камúнъ,** *см.* **Kominek.**

Kominek, -nka, *м.* камúнъ.

Kominiarczyk, -a, *м.* **мáльчикъ-трубочи́стъ.**

Kominiarka, -i, *ж.* трубочи́стиха, **жена́** трубочи́ста.

Kominiarski, трубочи́стный.

Kominiarstwo, -a, *ср.* чи́стка трубъ (*печны́хъ*).

Kominiarz, Kominnik, -a, *м.* трубочи́стъ.

Kominny, печно́й, находя́щійся въ печно́й трубѣ́.

Kominowe, -ego, *ср.* **подымная,** тепловáя по́дать.

Kominowy, камúнный.

Komitet, -u, *м.* комите́тъ.

Komitywa, -y, *ж. Стар.* свúта, корте́жъ; || *Прост.* согла́сіе, дружескія отноше́нія.

Komiz, Kumys, -u, *м.* кумы́съ.

Komma, *см* **Koma.**

Kommandatarjusz, -a, *м. см.* **Komendarz.**

Kommendataryjny, *см.* **Komandytowy.**

Kommis, -u, *м.* поручéніе, комúссія.

Kommisant, Kommisjonarz, -a, *м. Ком.* комиссіоне́ръ; || **разсы́льщикъ.**

Kommisarski, комиссáрскій; || **комиссіоне́рскій.**

Kommisarz, -a, *м.* комиссáръ. **прúставъ. Kommisarz policji,** ча́стный прúставъ. *Юрид.* **Kommisarz upadłości,** судья́ командúрованный по по́воду чьéй-либо несостоя́тельности.

Kommisja, -ji, *ж.* комúссія.

Kommisjonarz, -a, *м. см.* **Kommisant.**

Kommisorjat, -u, *м.* комиссаріáтъ.

Kommisorjum, *ер. Нескл.* поручéніе, командúровка.

Kommisowe, -ego, *ср.* проце́нтъ за комúссію.

Kommisowy, комиссіоне́рскій. **Handel kommisowy,** торго́вля подъ чужóю фúрмою.

Kommisyjny, о́тданный на комúссію.

Kommitent, -a, *м. Ком.* уполномо́ченный, повѣ́ренный.

Kommodatarjusz, -a, *м. Юрид.* **тотъ** кто занимáетъ безъ проце́нтовъ.

Komnata, -y, *ж.* (*Стар.* **kownata**), ко́мната.

Komnatny, (*Стар.* **Kownatny**), ко́мнатный.

Komoda, -y, *ж.* комóдъ.

Komonica, -y, *ж. Бот.* до́нникъ (*расте́ніе*); || непло́дная кобы́ла.

Komoniczny, Komoniczy, изъ ро́да до́нничныхъ расте́ній, *см.* **Komonica.**

Komonnik, Komunik, -a, *м. Стар.* всáдникъ, ко́нный ѣ́здокъ.

Komora, -y, *ж.* свѣтёлка, камóрка. **Komorą siedzieć, mieszkać u kogo,** нанимáть квартúру, жить у кого́; || **чула́нъ для провúзіи.** || **Komora celna,** тамóжня. **Komora składowa,** склáдочная тамóжня:— **wchodowa,** впускна́я тамóжня; || **ка́мора** (*пу́шечная, ми́нная, шлю́зная*).

Komorczany, Komórczasty, принадлежа́щій къ камо́ркѣ, къ свѣтёлкѣ; || ка́морный.

Komóreczka, -i, *ж.* камо́рочка, свѣтёлка, комнатёнка.

Komórka, -i, *ж.* чула́нъ для прови́зіи; || ячея́ сото́вая (w plastrze miodu); || *Анат.* клѣ́тка, яче́йка; || по́лость (*брюшна́я*); || *Бот.* клѣ́точка.

Komórkowaty, клѣ́тчатый.

Komorne, -ego, *ср.* наёмная пла́та, пла́та за наёмъ кварти́ры, постоя́лое, пла́та за посто́й. пожило́е.

Komornica, -y, Komorniczka, -i, *ж.* жили́ца, наёмщица, постоя́лица; || крестья́нка живу́щая въ наёмной избѣ́.

Komorniczy, кварти́рный, наёмный.

Komornik, -a, *м.* жиле́цъ, наёмщикъ, постоя́лецъ; || крестья́нинъ живу́щій въ наёмной избѣ́; || *Юрид.* суде́бный при́ставъ.

Komorny, кварти́рный.

Komorowe działo, *Арт.* ка́морное ору́діе.

Komorowy, Komarowy, кома́рій.

Komosić, Skomosić, раздража́ть, серди́ть. || **Komosić się**, серди́ться, ду́ться.

Komośliwy, раздражи́тельный, запа́льчивый, горя́чій, пы́лкій.

Kompan, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ; || спу́тникъ.

Kompanić się (z kim), принадлежа́ть къ компа́ніи, къ това́риществу.

Kompanista, -y, *м.* па́йщикъ, соуча́стникъ.

Kompanja, -ji, *ж.* о́бщество; || *Ком.* компа́нія, това́рищество.

Kompanka, -i, *ж.* подру́га.

Komparacja, -ji, *ж.* сравне́ніе, сличе́ніе.

Komparować, сра́внивать, слича́ть.

Komparycja, -ji, *ж.* *Юрид.* я́вка въ судъ.

Kompas, -u, *м.* компа́съ; || со́лнечные часы́.

Kompasować, слича́ть одно́ съ други́мъ.

Kompasowy, компа́сный.

Kompatura, -y, *ж.* обёртка (*кни́ги*).

Kompazel, -a, *м.* вы́пушка, кантъ.

Kompendjum, *Нескл.* сокраще́ніе, руково́дство, подру́чная кни́га.

Kompensacja, -ji, *ж.* зачётъ; || замѣ́на; || вознагражде́ніе.

Kompensator, -a, *м.* вознагражда́ющій за убы́тки; || *Часовщ.* компенса́торъ, уравни́тель.

Kompensować, вознагражда́ть, засчи́тывать, заче́сть, слага́ть, сложи́ть со счётовъ.

Kompetencja, -ji, *ж.* *Юрид.* пра́во суди́ть, разбира́ть; || подсу́дность; || компете́нція.

Kompetytor, -a, *м.* сопе́рникъ, соиска́тель.

Kompilacja, -ji, *ж.* компиля́ція, вы́боръ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Kompilator, -a, *м.* компиля́торъ, вы́борщикъ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Kompilować, компили́ровать, собира́ть.

Komplanacja, -ji, *ж.* мирова́я, полюбо́вная сдѣ́лка.

Kompleksja, -ji, *ж.* тѣлосложе́ніе, компле́ксія, сложе́ніе.

Komplemencista, -y, *м.* лю́бящій говори́ть комплиме́нты.

Komplement, -u, *м.* привѣ́тствіе, || комплиме́нтъ.

Komplementować, привѣ́тствовать; || дѣ́лать комплиме́нты.

Komplet, -u, *м.* компле́ктъ, по́лное число́; || соста́въ прису́тствія.

Kompleta, -y, *ж.* *Церк.* повече́ріе, па́вечерня.

Kompletnie, соверше́нно, вполнѣ́.

Kompletny, по́лный, соверше́нный, компле́ктный.

Kompletować, пополня́ть, дополня́ть; || *Воен.* комплектова́ть.

Kompletowanie, -a, *ср.* пополне́ніе, укомплектова́ніе.

Komplikacja, -ji, *ж.* усложне́ніе, запу́танность.

Komponista, -y, *м.* *см.* **Kompozytor**.

Komponować, составлять, сочиня́ть. || *Муз.* компони́ровать, сочиня́ть му́зыку.

Komponowanie, -a, *ср.* *см.* **Kompozycja**.

Komportacja, -ji, *ж.* представле́ніе, предъявле́ніе (*докуме́нтовъ въ судѣ*); || *см.* **Powrót**.

Komportować, возвраща́ть въ о́бщую ма́ссу.

Kompozycja, -ji, *ж.* составле́ніе, соста́въ; || сочине́ніе, творе́ніе; || *Муз.* компози́ція; || *Метал.* компози́ція (*соста́въ, смѣсь мета́лловъ*); || *Юрид.* сдѣ́лка мирова́я.

Kompozyta, -y, *ж.* мирова́я *или* полюбо́вная сдѣ́лка; || де́ньги вноси́мыя вмѣсто́ десяти́ны.

Kompozytor, -a, *м.* *Муз.* компози́торъ, сочини́тель му́зыки.

Kompozytorka, -i, *ж.* компози́торша, сочини́тельница му́зыки.

Kompozytorski, компози́торскій.

Kompromis, -u, *м.* догово́ръ на мирову́ю, компроми́съ; || рѣше́ніе трете́йскаго суда́. **Zdać się na kompromis**, согласи́ться на трете́йскій судъ. **Przez kompromis**, трете́йскимъ судо́мъ.

Kompromisarski, трете́йскій, полюбо́вный.

Kompromisarz, -a, *м.* трете́йскій судья́, посре́дникъ.

Kompromitować, поста́вить въ непрія́тное, нело́вкое положе́ніе, компромети́ровать. || **Kompromitować się**, поступа́ть предосуди́тельно, поста́вить себя́ въ непрія́тное положе́ніе, компромети́ровать себя́.

Komput, -u, *м.* компо́тъ.

Komuna, -y, *ж.* о́бщина, міръ.

Komunalny, о́бщинный, мірско́й.

Komunikacja, **-i**, *ж.* сообще́ніе; || сноше́ніе. **Komunikacja lądowa, путя́ сообще́нія.**

Komunikacyjny, комуникаціо́нный.

Komunikant, **-a**, *м.* причáстникъ.

Komunikantka, **-i**, *ж.* причáстница.

Komunikat, **-u**, *м. Юрид.* предложе́ніе, представле́ніе, докуме́нтъ, сообще́нный проти́вной сторонѣ для разсмотрѣ́нія.

Komunikować, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ, причаща́ться; || **Komunikować** (*kogo*), **причаща́ть**, пріобща́ть; || **Zakomunikować**, сообщи́ть. || **Komunikować się**, сообща́ться, сноси́ться.

Komunikowanie, **-a**, *ср.* сообще́ніе, заявле́ніе. **Komunikowanie się władz**, сноше́ніе властéй, управле́ній.

Komunista, **-y**, *м.* комуни́стъ.

Komunja, **-ji**, *ж.* причáстіе, причаще́ніе Св. Та́инъ.

Komysz, **-u**, *м.* куста́рникъ, ча́ща; || тростни́къ, камы́шъ.

Komża, **-y**, *ж.* стихáрь.

Komżostrojny, облаче́нный въ стихáрь.

Koń, **-nia**, *м.* конь, ло́шадь. || *Зоол.* **Koń morski**, моржъ. **Koń rzeczny**, гиппопота́мъ, бегемо́тъ, рѣчна́я ло́шадь.

Konać, конча́ть, ока́нчивать, довершáть; || конча́ться, испуска́ть духъ, умира́ть, угаса́ть.

Konający, умира́ющій, угаса́ющій, конча́ющійся. **Głos konający**, умира́ющій го́лосъ. **Spojrzenie konające**, угаса́ющій взоръ.

Konanie, **-a**, *ср.* кончи́на, издыха́ніе. **Być na skonaniu**, быть при послѣ́днемъ издыха́ніи.

Konar, **-u**, *м.* то́лстый сукъ, то́лстая вѣтвь, сучо́къ.

Konarzysty, вѣтви́стый, суковáтый.

Koncepcik, **-a**, *см.* **Koncept.**

Koncepcista, **-y**, *м.* остря́къ, забáвникъ.

Koncept, **-u**, *м.* остроу́мная мысль, остроу́мное изрече́ніе; || изобрѣта́тельность, нахо́дчивость; || начерта́ніе, черновáя бумáга, черновóй прое́ктъ.

Konceptować, остри́ть.

Koncercista, **-y**, *м.* концерти́стъ.

Koncert, **-u**, *м.* конце́ртъ.

Koncertowy, конце́ртный.

Koncerz, **Koncyrz**, **-a**, *м.* **кончáръ**, родъ туре́цкаго копья́.

Koncessja, **-ji**, *ж.* конце́ссія, усту́пка, передáча, дозволе́ніе; || пожáлованіе

Koncha, **-y**, *ж.* рáковина.

Konchoida, **-y**, *ж. Мат.* **конхоúда** (*кривáя линія*).

Konchowy, рáковинный, раковúдный.

Kończówka, **-i**, *ж.* оконча́ніе; || рѣ́ема.

Końcowy, оконча́тельный, коне́чный.

Koncyljum, *ср. Нескл.* собóръ.

Koncypować, **Wykoncypować**, изобрѣта́ть, изобрѣсть, приду́мать; || выду́мывать, вымышля́ть.

Kończaścieć, **становúться** о́стрымъ.

Kończasto, остроконе́чно.

Kończastość, **Kończatość**, **-ści**, *ж.* **остроконе́чность.**

Kończasty, остроконе́чный.

Kończenie, **-a**, *ср.* оконча́ніе.

Kończyć, **Skończyć**, ко́нчить, ока́нчить; || **совершáть**, соверши́ть.

Kończyna, **-y**, *ж.* край, коне́цъ, ко́нчикъ, оконе́чность; || предѣлъ, рубе́жъ. **Na kończynach państwa**, на рубежáхъ госудáрства.

Kończysto, **Kończystość** **Kończysty**, *см.* **Kończasto, Kończastość, Kończasty.**

Kondak, **-u**, *м. Церк.* **кондáкъ**, *см.* **Hymn.**

Kondek, **-dka**, *м. Прост.* кусóкъ, глотóкъ.

Kondel, *см.* **Kundel.**

Kondemnata, **-y**, *ж.* неúвка въ судъ; || штрафъ за неúвку въ судъ; || заóчный приговóръ судá за неúвку въ судъ.

Kodescensja, **-ji**, *ж.* съѣздъ, прибы́тіе судá на спóрную зéмлю.

Kondolencja, **-ji**, *ж.* сожалѣ́ніе, соболѣзнованіе.

Konduita, **-y**, *ж.* поведе́ніе. **Konduit-lista**, кондуúтный спúсокъ, вѣдомость о поведе́нии. **Książka konduity**, кондуúтная кни́га.

Kondukt, **-u**, *м.* погребáльное шéствіе.

Konduktor, **-a**, *м.* кондýкторъ (*при дилижáнсѣ, прижелѣ́знойдорóгѣ*); || *Физ.* проводни́къ (*электри́чества*); || громовóй отвóдъ.

Kondycja, **-ji**, *ж.* усло́віе, конди́ція; || свóйство; || состоя́ніе, зва́ніе; || мѣ́сто, слýжба. **Człowiek wysokiéj kondycji**, человѣ́къ съ высóкимъ достóинствомъ, **Każdy powinien żyć wedle swojéj kondycji**, кáждый дóлженъ жить по своемý состоя́нію. **Dostać kondycji**, получúть мѣ́сто. пойти́ въ услужéніе.

Kondygnacja, **-ji**, *ж. Архит.* стропúло, || усту́пы, площáдки на горáхъ; || *см.* **Piętro.**

Kondykt, **-u**, *м. Юрид.* соумышлéніе, тáйный сговóръ; || соглашéніе тя́жущихся во врéдъ проти́вной стороны.

Kondyktowy, соумы́шленный.

Kondyment, **-u**, *м.* припрáва (*кýшанья*).

Kondys, *см.* **Kundys.**

Konesement, **-u**, *м. Ком.* **коносаме́нтъ**, накладна́я.

Konesser, **Konessor**, **-a**, *м. см.* **Znawca.**

Konew', **-nwi**, **Konewka**, **-ki**, *ж.* ведрó; || ле́йка (*садóвая*); || кувши́нъ. * **W konew' trąbić**, мнóго пить, дуть вóдку.

Konfederacja, **-ji**, *ж.* конфедера́ція, *см.* **Związek.**

Konfederacki, конфедератскій.

Konfederacyjny, союзный.

Konfederak, **-a**, *м.* конфедера́тъ.

Konfederat, *см.* **Konfederak.**

Konfederatka, **-i**, *ж.* шáпка, котóрую носúли конфедера́ты; || **конфедера́тка**, сторóнница конфедера́товъ.

Konfederować się, Skonfederować się, составля́ть, соста́вить сою́зъ, конфедера́цію.

Konfederowanie się, составле́ніе сою́за, конфедера́ціи.

Konfekcja, -ji, *ж.* заготовле́ніе, составле́ніе.

Konfekt, -u, *м.* конфе́тка.

Konferencja, -ji, *ж.* перегово́ры, конфере́нція, совѣща́ніе.

Konferować, вести́ перегово́ры, перегова́риваться, угова́риваться; || предлага́ть, предоставля́ть. **Konferowano mu posadę**, ему́ предложи́ли мѣсто.

Konfesaty, -sat, *ж. мн. Юрид.* допро́съ.

Konfesja, -ji, *ж.* исповѣ́данie, и́споведь, *см.* **Wyznanie.**

Konfesjonał, -u, *м.* исповѣ́дная.

Konfesjonista, -y, *м.* единовѣрецъ.

Konfidencja, -ji, *ж.* довѣренность, дру́жеское расположе́ніе.

Konfidencjonalnie, секре́тно, по секре́ту, подъ секре́томъ, конфиденціяльно.

Konfidencjonalny, довѣри́тельный, секре́тный, конфиденціяльный.

Konfident, -a, *м.* довѣренное лицо́; || коротко́ знако́мый, бли́зкій человѣкъ.

Konfidentka, -i, *ж.* довѣренная осо́ба; || коротко́ знако́мая.

Konfirmacja, -ji, *ж.* конфирма́ція, утвержде́ніе. ||*Церк.* муропома́заніе (*у като́ликовъ*); конфирма́ція (*у лютеранъ*).

Konfiskacja, -ji, Konfiskata, -y, *ж.* о́пись, конфиска́ція.

Konfiskować, опи́сывать, конфискова́ть; || отобра́ть ча́стное имѣ́щество въ по́льзу казны́.

Konfiskowanie, Skonfiskowanie, -a, *ср.* о́пись имѣ́щества, конфиска́ція.

Konfitura, -y, *ж.* варе́нье.

Konflagrata, -y, *ж.* посо́біе погоре́лымъ, вспомога́тельная ка́сса для погоре́лыхъ.

Konflagraty, *мн.* погоре́лыя имѣ́нія.

Konfortatywa, -y, *ж. Мед.* крѣпи́тельное лѣка́рство.

Konfrater, -tra, *м.* собра́тъ, сотова́рищъ.

Konfraternja, -nji, *ж.* бра́тство, сотова́рищество.

Konfraterski, бра́тскій, сотова́рищескій.

Konfrontacja, -ji, *ж.* сли́ченіе, повѣ́рка, сопоста́вленіе; || *Юрид.* о́чная ста́вка.

Konfrontować, слича́ть, повѣря́ть; || ста́вить на о́чную ста́вку.

Konfrontowanie, -a, *ср.* сличе́ніе; || поставле́ніе на о́чную ста́вку. **Konfrontowanie świadków**, сопоставле́ніе свидѣ́телей.

Konfundować, Skonfundować, пристыди́ть, пристыжа́ть, смуща́ть, смути́ть, ста́вить, поста́вить въ тупи́къ.

Konfutacja, -ji, *ж.* опроверже́ніе.

Konfuzja, -ji, *ж.* замѣша́тельство, смя́ніе, смуще́ніе.

Kongregacja, -ji, *ж.* духо́вное о́бщество, конгрега́ція.

Kongregacista, -y, *м.* членъ духо́внаго о́бщества.

Kongres, -u, *м.* конгре́съ.

Koniakówka, -i, *ж. Бот.* конякóвка, ва́вель (*расте́ніе*).

Koniarz, -a, *м.* охо́тникъ до лошаде́й, лошади́ный охо́тникъ; || коновóдъ; || лошади́ный барышникъ.

Koniątko, -a, *ср.* лоша́дочка.

Konicz, -y, *ж.* **Koniczewie, -a**, *ср.* **Koniczyna, -y**, *ж.*, трили́стникъ, да́тлина, кле́веръ, трефо́ль, ка́шка (*растеніе*). **Koniczyna polna**, жёлтый и́ли чёрный кле́веръ.

Koniczek, -czka, *м.* конёкъ, лоша́дка.

Koniczewie, *см.* **Konicz.**

Koniczowy, да́тляный, кле́верный, *см.* **Konicz.**

Koniec, -ńca, *м.* коне́цъ. **Końcem**, для, съ цѣ́лью, въ ви́дахъ, съ тѣмъ, что́бы.

Konieczнić, Ukonieczнić, принужда́ть, прину́дить, ста́вить, поста́вить въ необходи́мость.

Konieczнie, непремѣ́нно, необходи́мо, неизбѣ́жно, неминуе́мо. **Nie konieczнie**, не совсѣмъ-то. **On to musi wiedzieć najlepiéj. „Nie konieczнie,"** онъ всего́ лу́чше до́лженъ знать э́то. „Не совсѣмъ-то," *см.* **Nieochybnie, Nieuchronnie, Nieodbicie, Nieodzownie.**

Konieczność, -ści, *ж.* необходи́мость, неизбѣ́жность. **Byłem w konieczności zrobienia tego**, я былъ въ необходи́мости сдѣ́лать э́то, мнѣ необходи́мо бы́ло сдѣ́лать э́то, я принужде́нъ былъ сдѣ́лать э́то.

Konieczny, коне́чный, оконча́тельный; || неизбѣ́жный, необходи́мый, *см.* **Nieuchronny, Nieodbity, Nieodzowny, Nieochybny.**

Konienka, -i, *ж. Бот.* повили́ка, повили́ца.

Konik, -a, *м.* конёкъ, лоша́дка; || *Энтом.* травяна́я кобы́лка, кузне́чикъ. **Konik polny**, стрекоза́; || *Зоол.* морско́й конёкъ (*рыба*).

Konina, -y, *ж.* кони́на.

Koniobieg, -u, *м.* гипподро́мъ, бѣгъ, риста́лище.

Koniogon, -a, *м. Бот.* хвощъ, ко́нскій хвостъ (*расте́ніе*).

Koniomanja, -ji, *ж.* страсть къ лошадя́мъ.

Konisko, -a, *ср.* кля́ча, лошадёнка.

Konitrud, -u, *м. Бот.* конёвій трудъ.

Koniuch, -a, *м.* ко́нюхъ.

Koniuszczek, -czka, Koniuszek, -szka, *м. Умен.* ко́нчикъ.

Koniuszostwo, -a, *ср.* до́лжность конюшаго, шталмéйстера; || конюшій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Koniuszowski, принадлежа́щій конюшему.

Koniuszy, -ego, *м.* конюшій, шталмейстеръ.

Koniuszyc, -a, *м.* сынъ конюшаго.

Koniuszyna, -y, *ж.* жена конюшаго.

Konjektować, догадываться, предполагать.

Konjektura, -y, *ж.* догадка, предположеніе.

Konjekturalny, гадательный, предполагаемый, *см.* **Komniemany, Komyślny.**

Konjugacja, -ji, *ж. Грам.* спряженіе (*глагола*), *см.* **Forma, Czasowanie, Odmiana.**

Konjunkcja, -ji, *ж. Грам.* союзъ, *см.* **Spójnik.**

Konklawe, *ср. Нескл.* конклавъ (*для избранія папы*).

Konkludować, заключать, выводить заключеніе; || присуждать; || представлять вкратцѣ свой желанія въ подаваемой просьбѣ.

Konkluzja, -ji, *ж.* выводъ, заключеніе, окончаніе; || *Юрид.* требовательные пункты; || мнѣніе, заключеніе (*прокурора*), сущность заключенія.

Konkluzum, *ср. Нескл.* постановленіе имперскаго сейма.

Konkordancja, -ji, *ж.* согласіе, сходство.

Konkordat, -u, *м.* конкордатъ (*договоръ между папою и какимъ нибудь католическимъ правительствомъ*).

Konkordować, соглашать, сводить.

Konkordowanie, -a, *ср.* соглашеніе.

Konkurencja, -ji, *ж.* совмѣстничество, соперничество; || *Ком.* конкуренція; || сватанье, исканіе руки (*невѣсты*).

Konkurent, -a, *м.* соискатель, соперникъ, конкурентъ; || сватающійся.

Konkurować, быть соискателемъ, искать мѣста, конкурировать; || свататься (*къ невѣстѣ*).

Konkurowanie, -a, *ср. см.* **Ubieganie się, Staranie się (o co).**

Konkurs, -u, *м.* конкурсъ, соискательство. **Ogłosić konkurs na katedrę prawa,** назначить конкурсъ на занятіе каѳедры права; || конкурсъ (*кредиторовъ*), **konkursowe** управленіе.

Konkursowy, конкурсный, *см.* **Masa.**

Konkury, -ów, *мн.* сватанье, ухаживаніе, волокитство.

Konneser, -a, *м.* знатокъ.

Konnica, -y, *ж.* конница, **kawalerja,** *см.* **Jazda, Kawalerja.**

Konno, верхомъ. **Jechać konno,** ѣхать верхомъ.

Konny, конный.

Konny, -ego, *м.* всадникъ, ѣздокъ; || верховой

Konop' -pi, *ж.* употребительнѣе во мн. числѣ: **Konopie, -i,** конопля, конопель. **Pole zasiane konopiami,** конопляникъ, конопельное поле; || **Straszydło w konopiach,** огородное пугало, чучело; || пенька; || **Konopie wodne,** конопельникъ. **Konop' włoska,** *см.* **Kleszczowina.**

Konopaczyć, конопатить, законопачивать.

Konopiany, *см.* **Konopny.**

Konopiasty, Konopiaty, имѣющій сходство съ коноплею; || **краснобурый** (*цвѣтъ*).

Konopiatka, -i, *ж.* родъ грушки.

Konopiaty, *см.* **Konopiasty.**

Konopka, -i, *ж. Зоол.* коноплянка (*птица*); || *Бот.* перловникъ, индѣйское просо.

Konopnica, -y, *ж. Бот.* водяной конопель, конская грива.

Konopniczek, -czka, *м. см.* **Konopka;** || конопляная веревка.

Konopny, Konopiany, конопляный, конопельный.

Konotatka, -i, *ж. см.* **Notatka, Konotować, Zakonotować,** *см.* **Notować, Zanotować.**

Konował, -a, *м.* коновалъ, ветеринаръ.

Konowalić, быть коноваломъ, ветеринаромъ, заниматься коновальствомъ, ветеринаріею.

Konowalski, коновальскій, ветеринарный.

Konowalstwo, -a, *ср.* коновальство, ветеринарія.

Konrad, *Бот. см.* **Brzestan.**

Konsekracja, -ji, *ж.* освященіе, *см.* **Poświęcenie.**

Konsekrować, *см.* **Poświęcać, Błogosławić.**

Konsekwencja, -ji, *ж.* выводъ, заключеніе, слѣдствіе, послѣдствіе. **Cóż za konsekwencja?** какое же изъ этого заключеніе? что же изъ этого выходитъ? къ чему это ведетъ? || послѣдовательность, связь, основательность, толковость. **Działać z konsekwencją,** дѣйствовать съ толкомъ, послѣдовательно, быть послѣдовательнымъ. **Działa bez konsekwencji,** онъ поступаетъ безтолково, неосновательно.

Konsekwentnie, послѣдовательно, связно, основательно, толково.

Konsekwentny, основательный, послѣдовательный, толковый.

Konsens, -u, *м.* соизволеніе, разрѣшеніе; || дозволительное свидѣтельство, *см.* **Zezwolenie, Pozwolenie;** || *Юрид.* **Konsens (dominus directus),** согласіе собственника.

Konserwa, -y, *ж.* сухое варенье; || *Морс.* конвойрующее судно; || консервы (*очки*).

Konserwacja, -ji, *ж.* храненіе, сохраненіе, сбереженіе, *см.* **Zachowanie. Konserwacja dróg,** содержаніе, ремонтированіе дорогъ. **Konserwacja budowli,** ремонтъ строеній.

Konserwacyjny, охранительный, консервативный, *см.* **Konserwatorski, Zachowawczy.**

Konserwator, -a, *м.* хранитель, блюститель; || консерваторъ.

Konserwatorjum, *Несклон.* консерваторія (*музыкальное учи́лище*); || храни́лище (*искусствъ и ремёслъ*).

Konserwatorski, консерва́торскій.

Konserwatysta, -y, *м. см.* **Konserwator.**

Konserwować, Zakonserwować, сохраня́ть, храни́ть, сберега́ть, бере́чь, *см.* **Zachować.**

Koński, конскій, лошади́ный. **Handel koński**, барышничество. **Koński kupiec**, барышникъ, *см.* **Koniarz, Roztrucharz, Końskie gospodarstwo**, ко́нскій заво́дъ; || *Бот.* **Koński kopr**, болотистый укро́пъ. **Koński ogon**, *см.* **Koniogon.**

Konskrypcja, -ji, *ж.* рекру́тскій набо́ръ, **konskrи́pcja**.

Konskrypcjonista, -y, *м.* ре́крутъ, конскри́птъ; || подлежа́щій рекру́тскому набо́ру.

Konskrypcyjny, конскрипціо́нный.

Konsolacja, -ji, *ж.* утѣше́ніе, утѣха.

Konsolidacja, -ji, *ж. Ком.* утвержде́ніе (*фо́нда*); || *Юрид.* совпаде́ніе, соедине́ніе въ одно́мъ и томъ же лицѣ двухъ ка́чествъ: по́льзующагося и со́бственника; || *Мед.* заживле́ніе (*раны*); || консолида́ція, утвержде́ніе, скрѣпле́ніе.

Konsolidowany, *Ком.* утверждённый (*фондъ*).

Konspiracja, -ji, *ж.* заго́воръ, злоумышле́ніе. *см.* **Spisek, Sprzysiężenie.**

Konspirować, гова́риваться, замышля́ть, составля́ть заго́воръ.

Konstelacja, -ji, *ж. Астрон.* созвѣздіе.

Konstrukcja, -ji, *ж.* соста́въ, строе́ніе, постро́йка; || расположе́ніе; || *Грам.* поря́докъ словъ, констру́кція.

Konstrukcyjny, строительный, *см.* **Plan.**

Konstytucja, -ji, *ж.* тѣлосложе́ніе. **Człowiek mocnéj konstytucji**, человѣкъ крѣпкаго тѣлосложе́нія, *см.* **Budowa, Skład ciała**; || государственное устро́йство, конституція, уложе́ніе.

Konstytucjonista, -y, *м.* сторо́нникъ конституціи.

Konstytucyjnie, по конституціи, согла́сно съ конституціею.

Konstytucyjność, -ści, *ж.* конституціо́нное положе́ніе, состоя́ніе, конституціо́нный хара́ктеръ.

Konstytucyjny, конституціо́нный.

Konstytuować, составля́ть; || назнача́ть. **Konstytuować się**, учрежда́ть поря́докъ, установля́ть прави́тельство.

Konsul, -a, *м.* ко́нсулъ.

Konsularny, ко́нсульскій.

Konsulat, -u, *м.* **Konsulstwo, -a**, *ср.* ко́нсульское зва́ніе; || ко́нсульство.

Konsulowa, -éj, *ж.* супру́га, жена́ ко́нсула.

Konsulowski, ко́нсульскій.

Konsultacja, -ji, *ж.* совѣща́ніе, **консульта́**ція.

Konsultor, -a, *м.* консульта́нтъ.

Konsumator, -a, *м.* потреби́тель.

Konsument, -a, *м.* потреби́тель.

Konsumować, съѣда́ть, потребля́ть, истребля́ть; || употребля́ть, тра́тить, расточа́ть.

Konsumpcja, -ji, *ж.* потребле́ніе. **Produkcja rośnie w stosunku konsumpcji**, производство увели́чивается сообра́зно съ потребле́ніемъ; || *Мед.* сухо́тка.

Konsumpcyjny, потреби́тельный; || каса́ющійся нало́га на пите́йное и съѣстно́е.

Konsyderacja, -ji, *ж.* соображе́ніе; || уваже́ніе; || разсмотрѣніе, *см.* **Baczenie, Wzgląd, Uważanie. Jestem dla niego z wielką konsyderacją**, я питаю къ нему́ большо́е уваже́ніе, я отношу́сь къ нему́ съ большимъ уваже́ніемъ.

Konsygnacja, -ji, *ж.* вѣдомость, указа́тель; || *Ком.* назначе́ніе това́ровъ.

Konsyljarski, совѣтничій; || до́кторскій, *см.* **Konsyljarz.**

Konsyljarstwo, -a, *ср.* зва́ніе сове́тника; || *Собир.* совѣтникъ и его жена́ вмѣстѣ; || *Простон.* лѣкарь, до́кторъ и его жена́ вмѣстѣ.

Konsyljarz, -a, *м.* сове́тникъ; || *Прост.* ме́дикъ, до́кторъ, врачъ, *см.* **Radca.**

Konsyljarzowa, -éj, *ж.* жена́ сове́тника, совѣтница; || жена́ до́ктора, врача.

Konsyljarzówna, -y, *ж.* дочь сове́тника; || дочь до́ктора, врача́.

Konsystencja, -ji, *ж.* густота́; || плотность, твёрдость; || про́чность, постоя́нство; || постой (*войска*), разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ. *Воен.* **Być na konsystencji**, стоя́ть по кварти́рамъ, кантони́ровать.

Konsystorjalny, консисторія́льный, духо́вный, относя́щійся къ духо́внымъ дѣла́мъ.

Konsystorski, консисто́рскій.

Konsystorz, консисто́рія.

Konszachty, Konszafty, -ów, *мн.* та́йное соглаше́ніе.

Konszachtować, имѣть та́йныя сноше́нія, гова́риваться.

Kontekst, -u, *м.* содержа́ніе (*письма́, рѣчи и т. д.*), текстъ.

Kontekstacja, -ji, *ж. Юрид.* посвидѣтельствованіе (*разсыльнаго въ концѣ вызова въ томъ, что такой вызовъ врученъ кому́ слѣдуетъ*).

Kontemplacja, -ji, *ж.* созерца́ніе, размышле́ніе, *см.* **Rozważanie.**

Kontent, дово́льный, дово́ленъ. **Kontent ze wszystkiego**, онъ всѣмъ дово́ленъ, *см.* **Rad, Zadowolony.**

Kontentować, Ukontentować, дѣлать дово́льнымъ, удовлетворя́ть, *см.* **Zadowalać.** || **Kontentować się**, дово́льствоваться, *см.* **Przestawać.**

Kontestacja, -ji, *ж.* споръ, пре́ніе.

Kontestować, спо́рить, опроверга́ть.

Konto, *Нескл. ср.* счётъ. **Na swoje konto**, на свой счётъ.

Kontrabanda, -y, *ж.* контраба́нда, **запрещённые това́ры.**

Kontrabandzista, -y, *м.* контрабанди́стъ.

Kontrabas, -u, *м.* контра-ба́съ.

Kontradmirał, -a, *м.* контръ-адмира́лъ.

Kontradykcja, -ji, *ж.* противорѣ́чіе, *см.* **Sprzeczność.**

Kontradyktoryjny, *см.* **Porządek.**

Kontrahent, -a, *м.* поставщи́къ.

Kontrakcja, -ji, *ж.* сжима́ніе; || *Грам.* сокраще́ніе.

Kontrakt, -u, *м.* контра́ктъ, догово́ръ, усло́віе, взаимное обяза́тельство. **Kontrakt ślubny, małżeński,** сва́дебный контра́ктъ, предбра́чный договóръ; **—słowny,** слове́сный контра́ктъ; — **pisany,** усло́віе на бума́гѣ; — **na przeżycie,** контра́ктъ на слу́чай, е́сли одна́ сторона́ умрётъ ра́нѣе другóй; **—dzierżawny,** контра́ктъ найма́; **—kupna,** ку́пчая, ку́пчая крѣпость; **— zastawny,** закладна́я, закладна́я крѣпость; — **lokalowy,** контра́ктъ по найму́ кварти́ры; **—losowy,** контра́ктъ, зави́сящій отъ слу́чая; **— zabezpieczenia,** догово́ръ застрахова́нія; — **synalagmatyczny,** взаймно-обяза́ующій контра́ктъ. || **Kontrakty, -ów,** *мн.* контра́кты (*съѣздъ въ назна́ченное вре́мя и назначенное мѣсто для заключе́нія всѣ́кого ро́да усло́вій или контра́ктовъ*).

Kontraktnik, -a, *м. см.* **Kontraktujący.**

Kontraktować, догова́риваться, усло́вливаться.

Kontraktowanie, -a, *ср.* вступле́ніе въ договóръ, переговóры.

Kontraktowe, -ego, *ср.* де́ньги вноси́мыя за приготовле́ніе контра́кта.

Kontraktowy, контра́ктный.

Kontraktujący, догова́ривающійся.

Kontramarka, -i, *ж.* контрама́рка.

Kontramarsz,-u, *м. Воен.* контръ-ма́ршъ.

Kontrassygnacja, -ji, *ж.* скрѣпа.

Kontrassygnować, скрѣпля́ть.

Kontrast, -u, *м.* противополо́жность, ра́зность, контра́стъ, *см.* **Przeciwieństwo.**

Kontrastować, производи́ть контра́стъ, находи́ться въ противополо́жности; || противополага́ть, *см.* **Odbijać, Przeciwstawić, Przeciwpołożyć.**

Kontrawencja, -ji, *ж.* наруше́ніе, упуще́ніе *см.* **Przekroczenie, Kontrawencja stemplowa,** наруше́ніе пра́вилъ объ употребле́ніи гербóвой бума́ги.

Kontrefakcja, -ji, *ж.* перепеча́тка, контрафа́кція; || поддѣлка (*моне́ты, маши́ны и проч.*).

Kontrola, -i, *ж.* двойна́я запи́ска для повѣ́рки; || контро́ль, повѣ́рка. || **Kontrola wojskowa,** спи́сокъ (*служа́щихъ*). **Kontrola spraw karności,** реéстръ дѣлъ дисциплина́рныхъ.

Kontroler, -a, *м.* контролёръ. **Kontroler w służbie ogólnéj,** контроле́ръ для ра́зныхъ поруче́ній.

Kontrolować, Skontrolować, вноси́ть въ ро́спись; || повѣря́ть, контролѝровать. || * **Kontrolować kogo, postępki czyje,** порóчить, хули́ть кого́, охужда́ть чьи посту́пки.

Kontrolowanie, -nia, *ср.* повѣ́рка, сличе́ніе.

Kontrować (komu), противорѣ́чить, прекосло́вить (*кому́*).

Kontrowersja, -ji, *ж.* состяза́ніе, споръ, пр ніе, словопре́ніе.

Kontrowersista, -y, *м.* толкова́тель спóрныхъ пу́нктовъ вѣ́ры.

Kontrpróba, -y, *ж.* контръ-пробá.

Kontrybucja, -ji, *ж. Воен.* контрибу́ція; || по́дать.

Kontrybuent, -a, *м.* плате́льщикъ (*подати́*).

Kontryfał, -u, *м. Устар. Метал.* цинкъ, шпіау́теръ.

Kontumacja, -ji, *ж. Юрид.* нея́вка въ судъ; || каранти́нъ.

Kontumacyjny, *Юрид.* относя́щійся къ неявкѣ въ судъ, вино́вный по неявкѣ къ суду́. **Wyrok kontumacyjny,** заóчный приговóръ, приговóръ по неявкѣ къ суду́.

Kontusik, -a, *м.* же́нская епанéчка, манти́лья.

Kontusz, -a, *м.* конту́шъ (*по́льское національное пла́тье*).

Kontuz, -a, *м.* **Kontuza, -y,** *ж.* родъ колбасы́; || *Воен.* сосúсъ, пороховáя кишкá; || *фортиф.* сосисóнъ.

Kontuzja, -ji, *ж.* уши́бъ, конту́зія.

Kontyngens, -u, *м.* уча́стокъ, до́ля, часть, континге́нтъ.

Kontyngensowy, континге́нтный.

Kontynuacja, -ji, *ж.* продолже́ніе, *см.* **Ciąg dalszy.**

Kontynuować, продолжáть, *см.* **Ciągnąć daléj, Prowadzić daléj.**

Konwalescencja, Rekonwalescencja, -ji, *ж.* выздоровле́ніе.

Konwalescent, Rekonwalescent, -a, *м.* выздора́вливающій.

Konwalja, -ji, *ж.* ла́ндышъ, *см.* **Lilijka, Lanka, Padolina lilja.**

Konwencja, -ji, *ж.* договóръ, усло́віе, конвéнція, *см.* **Ugoda, Umowa. Konwencja kartelowa,** договóръ о размѣнѣ плѣнныхъ.

Konwencjonalnie, усло́вно, съ усло́віемъ.

Konwencjonalny, усло́вный, договóрный.

Konwencjonista, -y, *м.* членъ наро́днаго конвéнта.

Konwencyjny, усло́вный, договóрный.

Konwent, -u, *м.* конвéнтъ (*наро́дное собра́ніе*); || монасты́рь, монáшеская обúтель.

Konwentowy, монасты́рскій; || конвенціóнный.

Konwersacja, -ji, *ж.* разговóръ, бесѣ́да. **Należeć do konwersacji,** принимáть учáстіе въ разговóрѣ, въ бесѣ́дѣ.

Konwersja, -ji, *ж.* превращéніе, размѣнъ, переложéніе; || обращéніе. **Konwersja złotéj monety na srebrną,** размѣнъ золотóй монéты на серéбряную. **Konwersja rubli na franki,** переложéніе рублéй на фрáнки. || *см.* **Odwrot.**

Konwerska, -i, *ж.* послýшница (*въ монастырѣ*); || обращённая (*въ вѣру*).

Konwersować, разговáривать, бесéдовать.

Konwikcja, -ji, *ж.* убѣждéніе, *см.* **Przekonanie.**

Konwikt, -u, *м.* коллéгія; || учéбное заведéніе, институ́тъ, пансіóнъ.

Konwisarczyk, -a, *м.* ученúкъ оловя́ничника *или* литéйщика.

Konwisarka, -i, *ж.* жена́ оловя́ничника *или* литéйщика.

Konwisarnia, -ni, *ж.* мастерскáя оловя́ничника; || литéйный завóдъ, литéйная.

Konwisarski, литéйный

Konwisarstwo, -a, *ср.* литéйное ремéсло.

Konwój, -oju, *м.* конвóй, прикры́тіе.

Konwojować, конвоировать, провожáть, сопровождáть.

Konwokacja, -ji, *ж.* созвáніе, созывáніе, п, извывъ, вызовъ.

Konwokacyjny, призывный. **Sejm konwokacyjny,** сеймъ по вызыву (*котóрый созывáлся примáсомъ въ дрéвней Пóльшѣ, немéдленно пóсль смéрти короля*).

Konwulsja, -ji, *ж.* бóлѣе употребля́ется въ ч. мн. **Konwulsje, -syj,** сýдороги, конвýльсіи.

Konwulsyjnie, сýдорожно.

Konwulsyjność, -ści, *ж.* сýдорожное состоя́ніе.

Konwulsyjny, сýдорожный.

Kooperacja, -cji, *ж.* содѣйствіе, споспѣшествованіе, *см.* **Współdziałanie.**

Kopa, -y, *ж.* шестьдесáтъ штукъ. (*Сравн. русск.* копá (60-тъ снопóвъ хлѣба). **Kopa jabłek, jaj,** шестьдесáтъ я́блокъ, я́ицъ. || **Kopa groszy (prazkich),** шестьдесáтъ пражскихъ грошéй (*въ дрéвней Пóльшѣ*), *см.* **Grzywna.** || *Юрид. Устар.* собráніе шестúдесяти человѣкъ, *или* повáльный óбыскъ; || *Юрид. Устар.* дéнежный штрафъ опредѣлённый судóмъ. || Копнá зѣна, стогъ.

Kopać, копáть. Dołki pod kim kopać, копáть я́му кому́. Kopnąć nogą, удáрить ногóю. **Kopać nogami,** стучáть, ударя́ть ногáми. || **Kopać się,** копáться, окáпываться. **Kopnąć się dokąd,** влетѣть, вбѣкáть, ворвáться кудá.

Kopacz, -a, *м.* копáльщикъ, землекóпъ, копáтникъ; || рудокóпъ, горосѣчецъ

Kopaczka, -i, *ж.* копáлка, зáступъ, лопáта.

Kopal, -u, *м.* копáловая камéдь.

Kopalnia, -ni, *ж.* копь, рудни́къ, рудокóпня; || каменолóмня. **Kopalnia węgla ziemnego,** каменоугóльная копь. **Kopalnia srebra,** серéбряная рудá. **Kopalnia marmuru,** мрáморная лóмка. **Pracować w kopalniach,** работáть въ рудникáхъ.

Kopalniany, рудокóпный.

Kopalnictwo, *см.* **Górnictwo.**

Kopalny, ископáемый.

Kopanica, Kopanina, -y, *ж.* копáніе, рытьё; || вскóпанная, изрытая земля́.

Kopanie, -a, *ср.* вскáпываніе, рытьё.

Kopcenie, -a, *ср.* копчéніе.

Kopciany, закопчённый, копчёный

Kopciarz, -a, *м.* коптúльщикъ; || поселúвшійся на землѣ разчúщенной отъ лѣсны́хъ пней.

Kopcić, Okopcić, коптúть, закоптúть.

Kopcieć, коптúться, коптѣть, чернéть отъ дыма, дымить.

Kopciuch, -a, *м.* нерáха, пачкýнъ, замарáшка.

Kopcowaty, Kopczysty, холмúстый.

Kopczarz, *см* **Kopciarz.**

Kopczyzna, -y, *ж.* шестидесáтая часть урожáя въ награ́ду за обработку земли́.

Kopeć, -pcia, *м.* кóпоть, сáжа.

Koper, -pru, *м. Бот.* укрóпъ, копёръ.

Koperczak, -a, *м.* болѣе употребúтельно во мн. ч. **Koperczaki, -ów,** комплимéнты любéзности; || ухáживанье, волокúтство. **Cały w koperczakach,** онъ весь разсыпáется въ комплимéнтахъ. **Koperczaki stroić,** ухáживать, волочúться, любéзничать.

Kopersztych, -u, *м.* гравю́ра, эстáмпъ.

Koperta, -y, *ж.* конвéртъ, обёртка (*письмá*).

Kopertowy, конвéртный.

Kopertura, -y, *ж.* обёртка, переплётъ (*кни́ги*), *см.* **Kompatura.**

Koperwas, -u. *м.* купорóсъ, *см.* **Siarczan.**

Koperwasowy, купорóсный.

Koparz, -a, *м.* копéнный поселéнецъ получáющій вознагражде́ніе за рабóту хлѣбъ копнáми.

Kopiasty, слóженный въ кýчу. * **Talerz kopiasty,** перепóлненная тарéлка.

Kopić, Skopić, валúть, свáливать, класть въ кýчу, навáливать, склáдывать; || копúть, собирáть во мнóжествѣ. **Kopić zboże, siano,** свáливать въ копнý хлѣбъ, сѣно.

Kopica, -y, *ж.* небольша́я копна́.

Kopiec, -pca, *м.* гóрка, бугорóкъ, холмъ; || курга́нъ, могúльная насыпь.

Kopiejka, -i, *ж.* копéйка.

Kopieniak, -a, *м.* плащъ, епанчá.

Kopienniczy, копьенóсецъ, копéйникъ, копéйщикъ.

Kopienniczyć (o kogo, o co), заступáться (*за кого́, за что́*), защищáть (*кого́ что́*),

Kopijnik, -a, *м.* копьенóсецъ, копéйщикъ

Kopijny, копьенóсный.

Kopista, -y, *м.* копúйстъ; || копúстъ, перепúсчикъ.

Kopja, -ji, *ж.* кóпія, вы́писка; || спúсокъ, снúмокъ, óтпускъ, прóтивень.

Kopja, -ji, *ж.* копьё, пи́ка. **Kopje kruszyć,** лома́ть ко́пья, состяжа́ться съ кѣмъ.

Kopjować, Skopjować, Przekopjować, перепи́сывать, спи́сывать, копирова́ть, *см.* **Przepisywać. Kopjować obraz,** спи́сывать ко́пію съ карти́ны, копирова́ть карти́ну.

Kopnąć, *см.* **Kopać.**

Kopniczy, копа́льный.

Kopnik, -a, *м.* копа́льщикъ.

Kopny, копённый; || оби́льный || зава́ленный снѣ́гомъ, (*о дорогѣ*). **Kopno na drogach,** доро́ги зава́лены снѣ́гомъ.

Kopować, обраща́ться въ снопы́, въ соло́му. **Zboże to więcéj kopuje, niż korcuje,** э́тотъ хлѣбъ даётъ бо́лѣе соло́мы, не́жели зерна́.

Kopowe, -ego, *ср.* пла́та съ шести́десяти штукъ (*съ ка́ждой копны́, снопо́въ, и т.д.*).

Kopowiec, -wca, *м.* крѣ́пкій, ста́рый мёдъ.

Kopowy, содержа́щій въ себѣ́ шестьдеся́тъ штукъ. || **Kopowy miód,** крѣ́пкій, ста́рый мёдъ.

Kopr, *см.* **Koper.**

Koprowina, -y, *ж.* било́нъ, било́новая монёта, мѣ́дныя де́ньги; || худы́я де́ньги.

Koprownik, -a, *м. см.* **Zebrzyca.**

Koprowy, укро́пный.

Kopuła, -y, *ж.* ку́полъ, глава́ (*це́ркви*).

Kopyciarz, -a, *м.* формовщи́къ, коло́дочникъ (*у сапо́жниковъ*).

Kopyciasty, однокопы́тный. **Zwierzęta kopyciaste,** однокопы́тныя живо́тныя.

Kopyść, -ści, Kopystka, -i, *ж.* лопа́точка; || шпа́тель (*у живопи́сцевъ*); || ко́лпи́къ, колпица (*птица*).

Kopyściowy, лопа́точный; || шпа́тельный, *см.* **Kopyść.**

Kopystka, *см.* **Kopyść.**

Kopytko, -a, *ср.* копы́тце.

Kopytkowe, -ego, *ср.* по́шлина со скота́; || за про́пускъ чéрезъ заста́ву, за проѣ́здъ по доро́гѣ, по моста́мъ.

Kopytnik, -a, *т. Бот.* копы́тень, копы́тникъ (*расте́ніе*); || *см.* **Kopyciarz.**

Kopytny, копы́тный. **Kopytny pies,** ище́йка (*соба́ка*).

Kopyto, -a, *ср.* копы́то; || ладъ, образе́цъ. **Końskie kopyta,** лошади́ныя копы́та. || **Kopyto u szewca,** колодка. **Z kopyta,** *Нар.* сей-часъ, вдругъ, съ одного́ ра́за, во всю́ прыть, во весь опо́ръ. **To się nie da zrobić tak z kopyta,** э́того нельзя едѣ́лать съ одного́ ра́за. **Na jedno kopyto wszyscy,** всѣ на оди́нъ образе́цъ, вся́кій молоде́цъ на сво́й образе́цъ. **Wszystko robi na jedno kopyto,** онъ всё дѣ́лаетъ на оди́нъ ладъ. *Послов.* **Szewcze, patrz kopyta,** знай сверчо́къ свой шестокъ.

Kopytowaty, копы́тчатый.

Kora, -y, *ж.* кора́, лы́ко, берёста.

Korab', -bia, *м.* **Korabl, -i,** *ж.* кора́бль. **Korab' Noego,** Но́евъ ковче́гъ.

Korabiówka, -i, *ж.* ковче́жецъ (*Родъ ра́ковины*).

Korabiowy, Korabny, кора́бельный.

Koral, -u, *т.* кора́ллъ. **Zbierający korale,** кораллоло́въ. || **Korale,** *мн.* кора́лловое ожере́лье; || кора́ллы (*кра́сная, мѣси́стая ко́жа на головѣ́ индѣ́йскаго пѣтуха́*).

Koralić, дѣ́лать кра́снымъ какъ кора́ллъ.

Koralin, -u, *м.* морско́й *и́ли* кора́лловый мохъ.

Koralowy, кора́лловый. **Koralowy mech,** *см.* **Koralin.** || *Бот.* **koralowy korzeń,** я́трышникъ, куку́шкины слёзы (*расте́ніе*).

Koran, -u, *м.* кора́нъ.

Korb, Korbs, Korbas, Kurbas, -a, *м.* ты́ква; || ты́квенная фля́жка, ты́квенникъ, *см.* **Bania, Dynia.**

Korba, -y, *ж.* ру́чка, рукоя́тка; || *Горн.* кривощи́нъ.

Korbacz, -a, *м.* плеть, карба́чъ.

Korbas, *см.* **Korb.**

Korbasowy, ты́ковный, ты́квенный.

Korblik, -a, *м. см.* **Kłobuszek.**

Korbowy, Korbsowy, *см.* **Korbasowy.**

Korbuzka, -i, *ж.* ру́чка, рукоя́тка.

Korcić, му́чить, безпоко́ить, трево́жить, огорча́ть. **Korciła go ta myśl,** его́ безпоко́ила э́та мысль. **Korci go coś,** его́ что́-то трево́житъ, огорча́етъ.

Korcowy, ко́рцевый, *см.* **Korzec.**

Korczak, -a, *м.* деревя́нная ча́ша, ковшъ.

Korczować, *см.* **Karczować.**

Korczyk, -a, *м.* полови́на корца́, *см.* **korzec.**

Kord, -a, *м.* са́бля, пала́шъ, шпа́га.

Kordasz, -a, *м.* шуми́ло, бурли́ло, буя́нъ.

Kordat, -a, *м.* пы́лкій человѣ́къ.

Kordegarda, -y, *ж.* карау́льня, гауптва́хта.

Kordek, -dka, *м. умен.* са́белька, пала́шикъ.

Kordelas, -a, *м.* ко́ртикъ; || охо́тничій ножъ.

Kordelaśnik, -a, *м.* фабрика́нтъ охо́тничихъ ноже́й.

Kordjaczny, стра́ждущій желу́дочною бо́лью, біе́ніемъ се́рдца; || де́рзкій, задо́рный.

Kordjak, -a, *м.* забія́ка.

Kordjaka, -i, *ж. Мед.* желу́дочная боль, кардіа́лгія.

Kordjał, -u, *м.* укрѣпля́ющее сре́дство, крѣпи́тельное.

Kordjała, -y, *ж. см.* **Kordjak.**

Kordjalny, *Мед.* крѣпи́тельный; || серде́чный, задуше́вный, раду́шный. **Lekarstwo kordjalne,** крѣпи́тельное лека́рство. **Przyjęcie kordjalne,** раду́шный пріёмъ, *см.* **Serdeczny.**

Kordon, -u, *м.* кордо́нъ.

Korduan, Kordwan, -a, *м. см.* **Kordyban.**

Kordyban, -u, *м.* кордуа́нъ, испа́нская ко́жа.

Kordybanik, -a, *м.* кордуа́нскій кожевникъ.

Kordygarda, *см.* **Kordegarda.**

Koreczek, -czka, *м.* про́бочка, *см.* **Korek.**

Korek, -rka, *м. Бот.* про́бковое де́рево; || про́бка, затыка; || каблу́къ (*у сапога*); || **Korek górny albo ziemny,** асбе́стъ, го́рный лёнъ.

Korekcyjny, исправи́тельный; || смягчи́тельный; || корректу́рный.

Korekta, -y, *ж. см.* **Korektura.**

Korektor, -a, *м.* корре́кторъ, спра́вщикъ; || исправи́тель. *см.* **Poprawiacz.**

Korektura, -y, *ж.* корректу́ра, вы́правка, исправле́ніе; || исправле́нія въ ко́дексѣ зако́новъ. **Korektura pruska,** т. е. пру́сскіе зако́ны въ дре́вней По́льшѣ.

Korespondencja, -ji, *ж.* перепи́ска, корреспонде́нція, письмово́дство. **Być z kim w korespondencji,** вести́ съ кѣмъ перепи́ску. **Utrzymywać czyję korespondencją,** занима́ться у кого́ письмово́дствомъ.

Korespondencyjny, каса́ющійся корреспонденціи, перепи́ски.

Korespondent, -a, *м.* корреспонде́нтъ.

Korespondentka, -i, *ж.* корреспонде́нтка.

Korespondować, переписываться, сноси́ться, имѣть сноше́нія, вести́ перепи́ску, корреспонде́нцію.

Korjander, -dru, *м. см.* **Kolender.**

Korka, -i, *ж.* ко́рка, ко́рочка, *см.* **Kora.**

Korkociąg, -a, *м.* про́бочникъ, што́поръ.

Korkodąb, -ębu, *м. Бот.* про́бковое де́рево, *см.* **Korek.**

Korkowy, про́бковый, про́бочный.

Korman, -u, *м.* зину́нъ, балахо́нъ, сѣрмя́га. *см.* **Siermięga.**

Korneciarka, -i, *ж.* вяза́льщица; || чепе́чница.

Kornecik, -a, *м.* же́нскій че́пчикъ, *см.* **Kornet.**

Kornecista, *см.* **Kornetysta.**

Kornes, Karnes, -u, *м.* карни́зъ.

Kornet, -a, *м. Воен.* корне́тъ (*въ кавале́ріи*).

Kornet, -u, *м.* чепе́цъ; || *Муз.* рожо́къ, труба́ съ кла́пами.

Kornetysta. Kornecista, -y, *м.* игра́ющій на рожкѣ.

Kornie, смире́нно, поко́рно, благоговѣйно.

Korny, смире́нный, поко́рный.

Koroboracja, -ji, *ж.* скрѣпле́ніе, укрѣпле́ніе.

Koroborować, укрѣпля́ть, скрѣпля́ть; || укрѣпля́ть акты оффиціа́льнымъ поря́дкомъ.

Korona, -y, *ж.* корона́, вѣне́цъ; || держа́ва, госуда́рство. **Przywdziać koronę,** надѣть коро́ну. **Korona francuzka,** францу́зское госуда́рство. **Korona cierniowa,** терно́вый вѣне́цъ. **Korona męczeńska,** му́ченническій вѣне́цъ; || гуме́нце (*у свяще́нниковъ католи́ческихъ*) || *Бот.* рѣнчикъ (*у цвѣтка́*); || *Бот.* ца́рскій вѣне́цъ (*растѣніе*); || *Бот.* кудря́вка-ря́бчикъ (*растѣніе*). *Астрон.* вѣне́цъ (*созвѣздіе*), кольцо́ о́коло со́лнца и́ли луны́; || *Анат.* вѣне́цъ, ве́рхняя часть зубо́въ; || *Фортиф.* кро́нверкъ; || лю́стра, паникади́ло (*въ церква́хъ*), *см.* **Pająk;** || корона (*моне́та*). || **Korona kolei żelaznéj,** полотно́ желѣзной дороги.

Koronacja, -ji, *ж.* вѣнча́ніе, корона́ція.

Koronacyjny, [относя́щійся къ корона́ціи.

Koronalny, *Анат.* вѣне́чный. **Spojenie koronalne,** вѣне́чная, лобо́вая кость.

Koronat, -a, *м.* корonóванный, вѣнча́нный на ца́рство, вѣнценосный, вѣнценосецъ (*монархъ*); || кро́на *моне́та*), *см.* **Korona.**

Koronator, -a, *м.* корону́ющій, вѣнча́ющій на ца́рство.

Koroniarz, -a, *м.* урожене́цъ коро́ны, т. е. дре́вняго польскаго королѣства, состоя́щаго изъ Ма́лой и Вели́кой По́льши.

Koroniasty, вѣнцообра́зный, въ ви́дѣ коро́ны.

Koronka, -i, *ж.* чѣтки; || моли́тва Богоро́дицѣ; || кру́жево. **Z koronkami,** съ кружевны́ми убо́рами.

Koronkarka, -i, *ж.* кру́жевница.

Koronkarstwo, -a, *ср.* торго́вля кружева́ми; || кружевна́я рабо́та.

Koronkowy, кружевно́й.

Koronny, коро́нный, госуда́рственный, *см.* **Korona. Dobra koronne,** казённые име́нія. **Metryka koronna,** госуда́рственный архи́въ. **Złoto koronne,** зо́лото ни́зкой про́бы (*имѣющее шесть частей серебра́ и́ли мѣди*); || * отъя́вленный, записно́й, знамени́тый. **Koronny złodziej,** отъя́вленный воръ. **Koronny oszust,** архи́плутъ, знамени́тый обма́нщикъ.

Koronować, Ukoronować, вѣнча́ть, корonóвать, увѣнчава́ть. || **Koronować się,** вѣнча́ться, корonóваться.

Koronowanie, -a, *ср.* вѣнча́ніе, корonóваніе. || *Архит.* заверше́ніе, вѣнча́ніе (*зданія*)

Koronowany, вѣнча́нный, корonóванный.

Korowaj, -ju, *м.* корова́й, карава́й.

Korowaty, ко́рочный, сдѣланный изъ ко́рки.

Korowody, -ów, *мн.* мане́ры, пріёмы, обраще́ніе церемо́ніи; || придирки, ужи́мки; || затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха. **Robić, Stroić korowody,** дѣлать церемо́ніи, употребля́ть ра́зные пріёмы. **Po wielu korowodach,** по́слѣ мно́гихъ церемо́ній, по́слѣ ра́зныхъ, затрудне́ній.

Korozywa, -y, *ж.* ѣдкое сре́дство.

Korporacja, -ji, *ж.* сообще́ство, цехъ, ги́льдія.

Korporał, -u, *м. Церк.* антими́нсъ.

Korporalnik, -a, *м. Церк.* футля́ръ для антими́нса.

Korpus, -u, *м. Воен.* кóрпусъ, отрáдъ. **Korpus kadetów, kadéтскій кóрпусъ.**

Korpuśny, Korpusowy, кóрпусный.

Korr...., *см.* **Kor.....**

Korsak, -a, *м. Зоол.* корсáкъ (*родъ лисицы*).

Korsarski, корсáрскій.

Korsarstwo, -a, *ср.* мóрское разбóйничество.

Korsarz, -a, *м.* корсáръ, морскóй разбóйникъ, *см.* **Frejbiter, Rozbójnik morski.**

Korset, *см.* **Gorset.**

Kortezja, -ji, *ж.* изли́шняя учти́вость, галантере́йное обхожде́ніе.

Kortezjować, угóдничать (*кому́*), ухáживать (*за кѣмъ*).

Kortyna, -y, *ж.* зáнавѣсъ (*въ теáтрѣ*). || *фортиф. см.* **Sciana.**

Korumpować, *Прост.* подкупáть.

Korupcja, -ji, *ж.* пóдкупъ.

Korwet, -u, *м* курбéтъ (*о лошадяхъ*). **Korwety wyprawiać, stroić,** дѣлать курбéты; || * поклóнъ. **Korwety stroić,** пóдличать, раболѣ́пствовать, низкопоклóнничать.

Korweta, -y, *ж.* корвéтъ (*воéнное сýдно*). **Korwetować,** дѣлать курбéты, (*о лóшади*), *см.* **Korwet.**

Koryciasty, имѣ́ющій глубóкое русло́.

Korygować, держáть, прáвить корректýру, поправля́ть ошúбки; || исправля́ть; || настрóивать (*музык. инструмéнтъ*).

Korytarz, -a, *м.* коридóръ, переходъ

Korytko, -a, *ср.* кормýшка (*въ пти́чей клѣткѣ*). || *Артил.* деревя́нная трýбочка, въ котóрой провóдятъ кишкý для взрыва подкóпа.

Korytnik, -a, *м.* корытникъ, дѣлающій корыта.

Korytny, korytowy, корытный.

Koryto, -a, *ср.* корытo; || *Гидр* жóлобъ (*для протóка воды и на водяны́хъ мéльницахъ*; || колóда (*изъ котóрой поятъ лошадéй*); || русло́ (*рѣки́*). **Koryto téj rzeki jest głębokie,** русло́ э́той рѣки́ глубокó.

Korzec, -rca, *м.* кóрецъ (*равня́ется четырёмъ четверика́мъ = 7,028 гáрнцамъ.* || * **Korcami mierzyć pieniądze,** заг. ребáть дéньги лопáтами. **W korcu maku takiego szukać,** трýдно найдти́ емý подóбнаго **Chłopa w korzec nie mierzą,** нарýжность обмáнчива.

Korzecznik, Korczak, -a, *м.* водянáя мéльница съ черпáльнымъ нарýжнымъ колесóмъ.

Korzeń, -nia, *м.* кóрень. **Korzeń główkowaty,** клубневи́дный кóрень. **Wyrwać drzewo z korzeniem,** вы́рвать дéрево съ корня́ми; || кóрень зýба; || *Бот.* **Korzeń fjałkowy,** фіáлковый кóрень. **Korzeń liljowy,** и́рисъ, касáтикъ, пѣтушóкъ (*растéніе*). **Czarny korzeń,** *см.* **Rżysko, Sciernisko. Surowy korzeń,** *см.* **Karczowisko.** || **Korzenie, -ni,** *мн.* корéнья, *см.* **Korzenie.**

Korzenić, при правля́ть пря́ностями. || **Korzenić się, Wkorzeniać się, Zakorzeniać się, Wkorzenić się, Zakorzenić się.** корени́ться, пускáть кóрни, вкорени́ться.

Korzenie, -a, *ср. Собир.* корéнья; || пря́ные и бакалéйные товáры; || торги пря́ностями и бакалéею.

Korzenienie, -a, *ср.* вкорене́ніе. укорене́ніе. **Korzenienie się,** пускáніе корнéй.

Korzenioczepny, *Бот.* окореня́ющійся.

Korzeniowy, кореневóй, корневóй; || коренно́й, первонача́льный. *Бот.* **Liście korzeniowe,** коренны́е лúстья.

Korzenistość, -ści, *ж.* корневáтость.

Korzenisty, корневáтый, корени́стый.

Korzenniczka, -i, *ж.* жена́ бакалéйнаго торговцá, бакалéйщика; || коробка съ бакалéйными товáрами.

Korzennie, Korzenno, съ припрáвами, съ пря́ностями.

Korzennik, -a, *м.* бакалéйный торговéцъ, бакалéйщикъ, бакалéйный и москотúльный торговéцъ.

Korzenno, *см.* **Korzennie.**

Korzenność, -ści, *ж.* пря́ность.

Korzenny, пря́ный, бакалéйный. **Sklep korzenny,** бакалéйная лáвка. **Kupiec korzenny,** *см.* **Korzennik. Wino korzenne,** пря́ный напúтокъ, глинтвéйнъ. **Potrawa korzenna,** кýшанье припрáвленное пря́ностями.

Korzonek, -nka, *м.* корешóкъ.

Korzyć, Ukarzać, Ukorzyć, унижать, уничижáть, смиря́ть. **Ukorzyć czyją hardość,** смири́ть чью гóрдость, *см.* **Upokarzać.** || **Korzyć się, Ukarzać się,** уничижáться, смиря́ться. **Korzyć się przed Bogiem,** смиря́ться предъ Бóгомъ, *см.* **Upokarzać się.**

Korzyść, -ści, *ж.* пóльза, вы́года, при́быль, корúсть. **Na moję korzyść.** въ мою́ пóльзу. || **Łupowa korzyść,** добы́ча, *см.* **Łup, Plon, Zdobycz, Użytek, Pożytek, Zysk.**

Korzystać, Skorzystać (z czego), пóльзоваться, воспóльзоваться (*чьмъ*), извлѣкáть пóльзу (*изъ чего́*). **Korzystać z błędów cudzych,** пóльзоваться чужúми ошúбками. **Cóżeś skorzystał z lekcji?** какýю же пóльзу извлёкъ ты изъ лéкціи? || **Korzystać od kogo w czém,** дѣлать въ чёмъ успѣхи. **Dużo skorzystał w łacinie od tego nauczyciela,** онъ сдѣлалъ бóльшіе успѣхи въ латúнскомъ языкѣ у э́того учúтеля.

Korzystacz, -a, *м.* пóльзующійся.

Korzystanie, -a, *ср.* пóльзованіе (*чьмъ*).

Korzystnie, полéзно, съ пóльзою, успѣ́шно.

Korzystność, -ści, *ж.* полéзность, вы́годность.

Korzystny, полéзный, вы́годный.

Korzystolubny, корыстолюби́вый.

Korzysty, корúстый.

Kos, -a, *м.* чёрный дроздъ, *см.* **Szpak;** || хитрéцъ. *Послов.* **Kiedy trafi kos na kosa, tedy jeden z nich umyka nosa,** рыбáкъ

рыбака́ далеко́ въ плёсѣ ви́дать, *и́ли* рыба́къ рыбака́ ви́дитъ издалека́.

Koś, koś, (*слова́, употребля́емыя для подзыва́нія ло́шади*).

Kosa, -y, *ж. Агр.* коса́. **Osadzać kosę,** наса́живать косу́ на рукоя́тку. *Посл.* **Trafiła kosa na kamień,** нашла́ коса́ на ка́мень; || *Астрон.* Оріо́нъ (*созвѣ́здіе*); || **Kosa włosów,** коси́ца, коси́чка.

Kosaćcowy, коса́тиковый. **Sok kosaćcowy,** коса́тиковый сокъ, *см.* **Kosaciec.**

Kosacieć, -ćca, *м. Бот.* и́рисъ, коса́тикъ, пѣтушо́къ. **Kosaciec niemiecki, błękitny,** боло́тный коса́тикъ (*расте́ніе*).

Kosarz, -a, *м.* коса́рь, косе́цъ, сѣноко́сецъ; || *Зоол.* серпови́дный щетинозу́бъ (*ры́да*); || коси-сѣ́но, сѣноко́съ (*пау́къ*).

Kosarzeń, -a, *м. Зоол.* морско́й пау́къ.

Kosatki, -tek, *ж. мн. Бот. см.* **Pającznica.**

Kosaty, коса́тый.

Kośba, -y, *ж.* косьба́, сѣнокоше́ніе, сѣноко́съ, пора́ поко́са.

Kość, -ści, *ж.* кость.

Kościan, *см.* **Koścień.**

Kościany, костяно́й.

Kościć, Pokościć, покрыва́ть ла́комъ.

Kościeć, Kośnieć, Kostnieć, Skostnieć, костенѣ́ть, окостенѣ́ть.

Kościelnik, -a, *м.* церко́вный служи́тель.

Kościelny, церко́вный. **Kośpielne święto,** церко́вный пра́здникъ. **Chorągiew kościelna,** церко́вная хору́гвь. **Sługa kościelny,** церко́вный сто́рожъ, пе́дель.

Kościelny, -ego, *м.* церко́вный ста́роста; || ри́зничій, ключа́рь, *см.* **Zakrystjan.**

Koścień, -nia, Kościan, -a, *ж.* трость изъ слоно́вой ко́сти.

Koścień, -nia, Kościeniec, -ńca, *м. Бот.* копіеви́дный попу́тникъ (*расте́ніе*).

Kościół, -oła, *м.* це́рковь, храмъ Бо́жій.

Kościół katedralny, собо́рная це́рковь, собо́ръ. *Послов.* **Nauczę ja go po kościele gwizdać,** научу́ я его́ уму́-ра́зуму, я отъучу́ его́ дѣ́лать де́рзости. **Pokazać dudka na kościele,** сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку, одура́чить кого́. **Kościół odarłszy, dzwonicę pobiją,** т. е. брать у бѣ́днаго, дава́ть бога́тому, носи́ть дрова́ въ лѣсъ, влива́ть во́ду въ мо́ре.

Kościołek, -łka, *м.* небольша́я це́рковь.

Kościołom, -u, *м. Мед.* костоло́мъ, ломъ въ костя́хъ.

Kościołowy, *см.* **Kościelny.**

Kościoskład, -u, *м.* соста́въ косте́й; || *Анат.* о́ставъ, костя́къ, скеле́тъ.

Kościoskór, -a, *м. Мед.* надко́стная плева́, надко́стіе.

Kościotrup, -a, *м.* скеле́тъ, о́ставъ.

Kościowaty, костля́вый, костеобра́зный.

Kościsko, -a, *ср. Увел.* кости́ща, *см.* **Kość.**

Kościsty, костля́вый, кости́стый.

Koseczka, -i, *ж.* ма́ленькая коса́.

Kosiarz, -a, *м.* косе́цъ, коса́рь, сѣноко́сецъ.

Kosić, Skosić, коси́ть, скоси́ть.

Kosić, коси́ть, дѣ́лать косы́мъ. **Kosić oko,** коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ. || **Kosić się, Skosić się,** криви́ться, искривля́ться, *см.* **Paczyć się, Krzywić.**

Kosidło, -a, *ср.* косови́ще (*па́лка у косы́*).

Kosior, -a, *м.* кочерга́, гребо́къ, *см.* **Koczarga.**

Kosisko, -a, *ср.* **Kosina, -y,** *ж. Агр.* худа́я коса́; || косови́ще, *см.* **Kosidło.**

Kosisto, *Агр.* въ ви́дѣ косы́.

Kosisty, *Агр.* вы́гнутый въ косу́; || опра́вленный въ косу́.

Koskać, болта́ть, сплётничать.

Koski, -ów, *мн.* мѣхова́я ша́почка употребля́емая духо́вными.

Koślawić, Skoślawić, Wykoślawić, ко́со, кри́во ста́вить, криви́ть, искриви́ть, ста́птывать, стопта́ть (*о́бувь*), помя́ть (*шля́пу*). **Wykoślawić trzewik,** стопта́ть башма́къ. **Koślawić nogi,** искривля́ть но́ги.

Koślawieć, быть косола́пымъ.

Koślawiec, -wca, Koślawy, -ego, *м.* кривоно́гій, косола́пый.

Koślawo, ко́со, кри́во. **Koślawo sądzić,** суди́ть и вкось и вкривь.

Koślawy, криво́й, искри́вленный, косола́пый. **Koślawy człowiek,** косола́пый человѣ́къ. **Stół koslawy,** криво́й, искри́вленный столъ.

Kośle, -ów, *мн.* коньки́, *см.* **Łyżwy**

Kosmacić, Ukosmacić, Pokosmacić, косма́тить, вскосма́тить; || ворси́ть (*сукно*).

Kosmacieć, Skosmacieć, Okosmacieć, косма́тѣть; || пуши́ться, мши́ться.

Kosmacina, Kosmacizna, -y, *ж.* косма́тость; || во́рса (*на сукнѣ́*); || во́лосы на тѣ́лѣ. || *Бот.* **Kosmacizna korzenia,** мо́чки, то́нкія ни́точки на ко́рнѣ, *см.* **Włochacizna, Włochatość;** || *Собир.* пушно́й това́ръ, мѣха́.

Kosmacz, -a, *м.* косма́чъ косма́тый человѣ́къ, косма́тый звѣрь; || *Зоол.* родъ со́ма (*ры́ба*).

Kosmaczek, *см.* **Kosmyczek;** || *Бот. см.* **Jastrzębiec.**

Kosmatawy, косма́тый, волоси́стый; || мохна́тый; || мохро́вый.

Kosmatka, -i, *ж.* ости́стая пшени́ца; ||

Kosmatki, -tek, *мн.* махро́вый кружо́вникъ.

Kosmato, косма́то, мохна́то; || ***Kosmato witać kogo,** поздравля́ть новобра́чныхъ.

Kosmatość, -sci, *ж.* мохна́тость, косма́тость.

Kosmaty, косма́тый, мохна́тый, шерша́вый, *см.* **Włochaty;** || *Бот.* мохнатый, волоса́тый, пуши́стый махро́вый, мочкова́тый.

Kosmek, -smka, *м. см.* **Kosmyk.**

Kosmobrody имѣ́ющій косма́тую бо́роду.

Kosmogonja, -ji, *ж.* космого́нія, нау́ка о сотворе́ніи міра.

Kosmogonicznie, съ космогони́ческой то́чки зрѣ́нія.

Kosmogoniczny, космогони́ческій.

Kosmogonista, -y, *м.* занима́ющійся космого́ніею.

Kosmograf, -a, *м.* космогра́фъ, міроописа́тель.

Kosmografja, -ji, *ж.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Kosmograficznie, космографи́ческимъ спо́собомъ.

Kosmograficzny, космографи́ческій. *см.* **Światopisny**, **Miropisny**, **Światopisarski**.

Kosmologja, -ji, *ж.* космоло́гія, міросло́віе.

Kosmologicznie, съ космологи́ческой то́чки зрѣ́нія

Kosmologiczny, космологи́ческій, *см.* **Światoumniczy**, **Miroumniczy**.

Kosmolcgista, -y, *м.* космоло́гъ, міросло́въ, *см.* **Swiatoumnik**, **Miroumnik**.

Kosmopolicki, космополи́тскій, всемірный.

Kosmopolictwo, -a, *ср.* космополити́ческая систе́ма.

Kosmopolita, -y, *м.* космополи́тъ, гражда́нинъ свѣ́та, *см.* **Obywatel świata**.

Kosmopolitka, -i, *ж.* космополи́тка.

Kosmopolityzm, -u, *м. см.* **Kosmopolictwo**.

Kosmowy, *см.* **Kosmaty**.

Kosmyk, -a, *м* косма́, клочо́къ, *умен.* **Kosmyczek**, **-czka**, *м.* клочо́чекъ

Kosmykowaty, *Бот* клочкова́тый, хлопкова́тый.

Kosnąć, **Kośnieć**, **Skosnieć**, *см.* **Kościeć**.

Kosnica, **Kostnica**, -y, *ж.* ко́стникъ (*гдѣ храня́тся со́бранные ко́сти мёртвыхъ*); || ***Kosnica mu z oczu patrzy**, онъ похо́жъ на мертвеца́.

Kosniczy, коса́рный, сѣнокоси́льный.

Kosnieć, *см.* **Kościeć**.

Kosnik, -a, *см.* **Kosiarz**, **Kosarz**.

Kosodrzew', **Kozodrzew**, -wiu, *м.* **Kosodrzewina**, **Kozodrzewina**, -y, *ж. см.* **Koszodrzewina**.

Kosonogi, косола́пый.

Kosooki, коси́й, косогла́зый.

Kosowaty, *Бот.* серпови́дный, серпообра́зный.

Kosowisko, -a, *ср.* косови́ще, *см.* **Kosidło**, **Kosisko**.

Kost, -u, *м. Бот.* кость, мочекра́сь, костю́сный ко́рень.

Kosteczka, -i, *ж.* ко́сточка, *см.* **Kostka**.

Kosteczny, отно ся́щійся къ игрѣ́ въ ко́сти, къ верни́.

Kostera, -y, *м.* **Kosternik**, -a, *м* игро́къ въ ко́сти; || вообще́ вся́кій игро́къ.

Kosternica, -y, *ж.* игрочи́ха въ ко́сти; || картёжница.

Kosternik, *см.* **Kostera**.

Kosterować, безпреста́нно игра́ть въ ко́сти, въ верн, вообще́ въ каку́ю ли́бо игру́.

Kosterowanie, -a, *ср.* игра́ въ ко́сти, въ верн, вообще́ вся́кая игра́.

Kosterski, иго́рный, игре́цкій, шу́лерскій.

Kosterstwo, -a, *ср.* шу́лерство, картёжъ.

Kostka, -i, *ж.* ко́сточка; || *Анат.* лоды́га, лоды́жка. *Анат.* **Martwa kostka**, узело́къ, га́нглій; || *Хир.* ши́нка; || кле́точка на тка́ни, пли́точка, кусо́чекъ. **Pokrajać co w kostki**, разрѣ́зать что ме́лкими кусо́чками. изрубить на́искось; || **Kostki do grania**, игра́льныя ко́сти; || **Kostka, pestka owocowa**. ко́сточка; || *Плотн.* брусо́къ. **Obrabiać w kostki**, обтёсывать въ бруски.

Kostkowany, **Kostkowaty**, кле́тчатый, рѣшо́тчатый.

Kostkowy, *Анат.* лодыжечный; лодыжный; || относя́щійся къ игра́льнымъ костя́мъ; || кле́тчатый, рѣшо́тчатый; || разби́тый на кусо́чки.

Kostnica, -y, *ж. см.* **Kosnica**.

Kostnieć, *см.* **Kosnieć**.

Kostnienie, -a, *ср.* окостене́ніе, окостене́лость.

Kostrouszek, -szka, *м.* родъ го́нчей соба́ки съ коро́ткими уша́ми.

Kostrubaty, косма́тый, мохна́тый, волоси́стый; || шероковатый, шерша́вый.

Kostruch, **Kostruchan**, -a, *м. см.* **Kostrouszek**.

Kostrzewa, -y, *ж. Бот.* овся́ница, зано́за луго́вая (*родъ зла́ковъ*).

Kostur, **Kosztur**, -a, *м.* костыль, клюка́, по́сохъ; || *см.* **Kosior**; || *Зоол.* желѣзница, бѣшеная ры́ба.

Kostyra, **Kostyrować**, *см.* **Kostera**, **Kosterować**.

Kosy, коси́й.

Kosynierski,—**półki kosynierskie**, полки́ вооружённые косо́ю.

Kosynjer, a, *м.* вооружённый косо́ю, косоно́сецъ.

Kosz, -a, *м.* корзи́на, корзи́нка, плетёнка. **Kosz rybny**, продолговатая корзина для ло́вли рыбъ. **Kosz na pszczoły**, у́лей; || **Kosz we młynie**, на́сыпъ (*мѣльничный*); || *Морс.* **Kosz masztowy** марсъ; || *фортиф.* туръ, габіо́нъ. * **Zostawić**, **osadzić kogo na koszu**, оста́вить ни съ чѣмъ, посадить на́ мель; || *Аргит.* лопа́тка (*подъ пято́ю свода*).

Koszałka, -i, *ж.* корзи́нка, плетёнка, ку́зовъ. * **Pleść koszałki-opałki**, плести́ вся́кій вздоръ, моло́ть пустяки́.

Koszar, -u, *м.* **Koszara**, -y, *ж.* плете́нь, загоро́да (*для овецъ*); || *Воен.* **Koszary**, -szar, *мн.* каза́рмы.

Koszatka, -i, *ж. Зоол.* со́ня, сонли́вая бѣлка.

Koszenie, -a, *ср. Агр.* косьба́, сѣнокосъ.

Koszenila, -i, *ж. см.* **Kokcynela**, **Czerwiec**.

Koszer, -u, *м.* кошéрное мя́со отъ скоти́ны би́той по жидóвскому обря́ду.

Koszerne, -ego, *ср.* óткупъ на кошéрное мя́со у жидóвъ, *см.* **Koszer**.

Koszerny, чи́стый, кошéрный (*у жидóвъ*).

Koszlawiec, **Koszlawo**, **Koszlawy**, *см.* **Koślawieć**, **Koślawo**, **Koślawy**.

Koszodrzewina, -y, *ж.* соснá ростýщая въ Карпáтскихъ горáхъ, съ опускáющимися къ землѣ́ вѣтвя́ми.

Koszokop, -u, *м. Фортиф.* сапирóвка, || сáпа, подкóпъ, *см.* **Stoła**.

Koszokopowy, фаши́нный.

Koszowniczy, корзи́нщичій.

Koszownik, корзи́нщикъ, корóбочникъ.

Koszowy, корзи́нный. **Ucho koszowe**, дýжка, рýчка у корзи́ны.

Koszt, -u, *м.* иждивéніе, издéржка, расхóдъ. *Юрид.* **Koszta procesu**, судéбныя издéржки, прóторы. **Koszta podróży**, путевы́я издéржки. **Koszta stempla**, гербóвая пóшлина. **Koszta administracji**, издéржки по управлéнію. **Koszta wpisu sądowego**, судéбная пóшлина, судéбный взносъ. **Koszta sądowe**, судéбныя издéржки. **Kosztem rządu**, на казённый счётъ, на казённомъ иждивéніи. **Własnym kosztem**, **na swój koszt**, на сóбственный счётъ, на свой счётъ. **Kosztów komu narobić**, ввести́ когó въ издéржки, въ расхóдъ. **Koszt łożyć na co**, расхóдовать на чтó. **Żyć czyim kosztem**, **cudzym kosztem**, жить на чужóй счётъ. * **Kosztem cudzej sławy**, въ ущéрбъ чужóй слáвѣ, цѣ́ною чужóй слáвы. *См.* **Nakład**, **Wydatek**.

Kosztorys, -u, *м.* смѣ́та.

Kosztować, стóить. **Drogo mię to kosztowało**, э́то мнѣ дóрого стóило. **Co cię kosztuje ten dom**, чтó стóитъ тебѣ́ э́тотъ домъ? *См.* **Przypłacić**, **Opłacić**. **Wielę mię to pracy kosztowało**, э́то мнѣ стóило мнóго трудá.

Kosztować, **Skosztować**, **Zakosztować**, **Pokosztować**, прóбовать, попрóбовать, вкушáть, вкуси́ть, отвѣ́дывать, отвѣ́дать. **Skosztuj naszego wina**, попрóбуй, отвѣ́дай нáшего винá; || испытáть, извѣ́дать. **Skosztowałem i ja tego szczęścia**, и я испытáлъ э́то счáстіе. **Chce wszystkiego kosztować**, онъ всё хóчетъ испытáть.

Kosztowanie, **Skosztowanie**, -a, *ср.* прóбá || óпытъ.

Kosztowniczek, -czka, *м.* сластёна, лáкомка.

Kosztownie, богáто, великолѣ́пно, съ больши́ми издéржками.

Kosztowność, -ści, *ж.* драгоцѣ́нность, **Kosztowności**, *мн.* драгоцѣ́нныя вéщи, галантерéйныя вéщи.

Kosztowny, драгоцѣ́нный, дóрого стóющій.

Kosztur, *см.* **Kostur**.

Kosztywał, -u, *м. Бот. см.* **Żywokost**.

Koszula, -i, *ж.* рубáха, рубáшка, сорóчка. **Koszula śmiertelna**, сáванъ. **Koszula żelazna**, кольчýга. *Послов.* **Bliższa koszula ciała, niżeli kaftan**, *и́ли* **niż ciotka**, своя́ рубáшка къ тѣлу бли́же.

Koszulka, -i, *ж.* рубáшечка; || *Анат.* внѣ́шная плевá зарóдыша; || *Бот* цвѣтóчное влагáлище.

Koszulniczy, относя́щійся къ шитью́ рубáшекъ.

Koszulny, рубáшечный.

Koszyk, -a, **Koszyczek**, -czka, *м.* корзи́нка, корзи́ночка.

Koszykarstwo, -a, *ср.* корзи́нщичье ремеслó; || торгъ корзи́нами.

Koszykarz, -a, *м.* корзи́нщикъ.

Koszykowy, корзи́нный; || *Бот.* **Koszykowe ziele**, *см.* **Ostrzyż**.

Koszyna, -y, *ж.* **Koszysko**, -a, *ср.* дряннáя корзи́на.

Koszysko, -a, *ср. см.* **Koszyna**.

Koszyszczko, -a, *ср. Бот. см.* **Żeleźnik**.

Kot, -a, *м.* котъ. **Kot dziki**, ди́кая кóшка, мамýль, *см.* **Żbik**. ***Targować**, **kupować kota w worku**, торговáть, купи́ть чтó заглазá, ничегó не видáвши. **Koty z kim drzeć**, быть съ кѣмъ на ножи́, въ ссóрѣ. *Послов.* **W nocy wszystkie koty bure**, нóчью всѣ кóшки сѣ́ры, *и́ли* ночь мáтка, всё глáдко. || **Kot morski**, марты́шка, морскáя кóшка; || *Охот.* зáяцъ.

Kotara, **Kotarcha**, **Kotarha**, -y, *ж.* ю́рта, шалáшъ, жильё кочевы́хъ нарóдовъ; || пóлогъ, занавѣ́ска вокрýгъ постéли.

Koteczka; -i, *ж.* кóшечка; || *Бот.* **Koteczki**, *мн.* трили́стникъ, дя́тлина, клéверъ, трефóль, кáшка (*растéніе*).

Kotek, -tka, *м.* котёнекъ.

Kotew' -twi, *см.* **Kotwia**, **Kotwica**.

Kotewka, -i, *ж.* мáленькій я́корь; || четыреугóльное óстрое желѣ́зо, бросáемое для поврежденія ногъ у непрія́теля, подмётныя карáкули, кляпцы́. || *Анат.* отрóстокъ на кости́; || *Бот.* чили́мъ, водянóй, болóтный орѣ́хъ, *см.* **Orzech wodny**.

Kotka, -i, *ж.* кóшка; || *Бот.* серёжка, кóтки, *см.* **Koteczki**.

Kotlarczyk, -a, *м.* подмастéрье у котéльника, мѣ́дника.

Kotlarka, -i, *ж.* котéльница, женá котéльника; || *Простон.* котéльное мастерствó, торгъ мѣ́дною посýдою, *см.* **Kotlarstwo**.

Kotlarz, -a, *м.* котéльникъ, мѣ́дникъ.

Kotlecik, -a, *м.* котлéтка.

Kotlet, -a, *м.* котлéта. **Kotlety wołowe**, говя́жья котлéты; **baranie**, барáньи; **cielęce**, теля́чьи.

Kotlik, -a, *м.* котелóкъ.

Kotlina, -y, *ж.* котлови́на, крýглая, глубóкая я́ма; || вагрáнка, горнъ (**duża fajerka**, **ognisko**); || *Артил.* котёлъ, часть канáла въ морти́рѣ; || котли́на (*сáмое глубóкое мѣ́сто въ прудѣ́*); || *Охот.* лóгово,

лóговище, берлога, норá, *см.* **Legowisko**. **Zając w kotlinie**, вáнцъ въ норѣ; || *Минерв.* вáлежь; || мѣдныя дéньги, худы́я деньги.

Kotlinka, -i, *ж. Умен.* котловúнка, *см.* **Kotlina.**

Kotlisko, -a, *ср. Горн.* обвáлъ шáхты, *см.* **Spadlisko.**

Kotłowe, -ego, *ср.* пóшлина съ винокýреннаго *или* пивовáреннаго котлá.

Kotłowy, котéльный.

Kotłowy, -ego, *м.* присмáтривающій за котлóмъ въ винокýрнѣ.

Kotna, -ej, *ж.* сукóтная (*о кóшкахъ*), суя́гная (*объ óвцахъ*), берéменная, *см.* **Cielna, Szczenna.**

Kotomałp, -a, *м. Зоол.* сáки, лисьехвóстая обезья́на.

Kotownia, -ni, *ж.* конурá для запирáнія кóшекъ.

Kotowny, я́корный, *см.* **Kotwiczny.**

Kotowy, кошáчій, кóшечій, *см.* **Koci.**

Kotuś, -sia, *м.* кúса, кúска (*кóшка*).

Kotwia, Kotew', -twi, Kotwica, -y, *ж.* я́корь; || *Архит.* проёмная связь, лáпа, желѣ́зный засóвъ (*въ стѣнѣ*); || желѣ́зная связь въ печáхъ.

Kotwiczka, -i, *ж.* якорёкъ.

Kotwiczne, -ego, *ср.* я́корное (*плáта за стоя́ніе на я́корѣ въ пóртѣ*).

Kotwiczny, я́корный. **Drąg kotwiczny,** веретенó у я́коря. **Lina kotwiczna, powróz kotwiczny,** я́корный канáтъ.

Kować, *см.* **Kuć.**

Kowadło, -a, *ср.* наковáльня. **Być między młotem a kowadłem,** быть мéжду мóлотомъ и наковáльнею, т. е. находúться мéжду двухъ опáсностей, попáсть мéжду двухъ огнéй. || *Анат.* **Kowadełko w uchu,** наковáленка, кóсточка находя́щаяся за барабáнною перепóнкою.

Kowadłowy, наковáленный.

Kowal, -a, *м.* кузнéцъ, ковáчь; || *Зоол.* летýчая ры́ба.

Kowalczyk, -a, *м.* подмастéрье у кузнецá.

Kowalik, -a, *м. Зоол.* пóползень (*птúчка*).

Kowalka, -i, *ж.* кузнечúха, женá кузнецá; || *Прост.* кузнéчество. **Kowalką się trudnić,** заниматься кузнéчествомъ, *см.* **Kowalstwo.**

Kowalnia, -ni, *ж.* кýзня, кýзница.

Kowalski, кузнéчный, кузнéческій, кузнéцкій.

Kowalstwo, -a, *ср.* кузнéчество.

Kowanie, *см.* **Kucie; Kowano, Kuto; Kowany, Kuty.**

Kownata, Kownatny, *см.* **Komnata, Komnatny.**

Koza, -y, *ж.* козá. **Koza dzika,** *Зоол.* серна. *Посл.* **Na pochyłe drzewo i kozy skaczą,** на бѣ́днаго Макáра всѣ́ шишки валя́ться. **Pół psa, pół kozy,** ни ры́ба ни мя́со. **Przyjdzie koza do woza,** и на нáшей ýлицѣ бýдетъ прáздникъ, придётъ и нáша óчередь, пригожýсь и я вамъ когдá-нибýдь. **Nie wie gdzie kozy gnano,** онъ ничегó не слы́шитъ, ничегó не знáетъ. || *Астрон.* Амальтéя (*созвѣ́здіе*), Капéлла (*созвѣ́здіе*); || *Зоол.* желѣ́зница (*ры́ба*); || *Муз.* волы́нка, кобзá (*инструмéнтъ*); || тюрьмá, арестáнтская. **Osadzić kogo w kozie,** посадúть когó въ тюрьмý, *см.* **Areszt, Kryminał, Więzienie;** || плотъ, парóмъ, перевóзный плотъ.

Kozacki, козáцкій, казáцкій, казáчій. **Po kozacku, z kozacka,** покозáцки.

Kozactwo, -a, *ср.* козáчество.

Kozaczek, -czka, *м.* козачёкъ.

Kozaczka, -i, *ж.* козáчка.

Kozaczy, *см.* **Kozacki.**

Kozaczyć się, Skozaczyć się, пойдтú въ козакú, сдѣ́латься козакóмъ.

Kozaczyzna, -y, *ж.* козáчество.

Kozak, -a, *м.* козáкъ, казáкъ; || *Бот.* козля́къ (*грибъ*).

Kozakierja, -ji, *ж.* козáцкое удальствó, молодéчество.

Kożba, *см.* **Kośba.**

Kozera, -y, *ж.* кóзырь, козы́рная игрá, вскры́ша. **Grać kozerę,** ходить съ кóзыря, козыря́ть, *см.* **Świętna, Kozernik.**

Kozerka, Kozernica, -y, *ж.* играчúха, картёжница.

Kozernik, -a, *м.* игрóкъ, картёжникъ.

Kozerny, козырнóй. **Kozerny król,** козырнóй корóль, корóль козырéй. **Kozerna dama,** козырнáя дáма, дáма козырéй.

Kozerować, козыря́ть.

Kozerzysty, козы́ристый.

Kozi, кóзій, козлúный, кóзлій.* **Sprzeczać się, spierać się o kozią wełnę,** спóрить о пустякáхъ, о томъ чтó никомý не достáнется. **Wsadzić kogo w kozi róg,** согнýть когó въ барáній рогъ. || *Бот.* **Kozia broda,** тáволга гóрная. **Kozia rutka,** слáдкая дя́тлина. **Kozia stopka,** павилúчные колокóльчики. **Kozi korzeń,** сайгáчій кóрень, сайгáнъ. **Kozi lep,** лáдонникъ, лáдонное дéрево. **Kozie jajka,** золотоóкъ, златоцвѣ́тникъ, *см.* **Złotogłów;** || **Kozia stopa,** щипцы́ для вырывáнія зубóвъ, рычажёкъ.

Koziarka, -i, *ж.* пастýшка козъ, жéнщина пасýщая козъ; || женá козопáса.

Koziarnia, -i, *ж.* кóзій хлѣвъ.

Koziarz, Koźlarz, -a, *м.* кóзій пастýхъ, козопáсъ.

Kozibród, -oda, *м. Бот.* козелéцъ (*растéніе*).

Kozica, -y, *ж. Агр.* чистúлка у сохú; || отвáлъ, полúца, ýхо (*у плýга*); || ковáчка, рýчка (*у плýга*)

Kozidar, -u, *м.* подáрокъ, котóрымъ потóмъ попрекáютъ.

Kozieł, Kozioł, -zła, *м.* козёлъ. **Kozieł ofiarny,** козёлъ отпущéнія. **Uparty jak kozieł,** упря́мъ какъ козёлъ, *см.* **Rogacz;** || Кóзлы, *Собир.* **Powozić z kozła,** прáвить лошадьмú, сúдя на кóзлахъ. **Kozła przewrócić,** перекувырнýться, *см.* **Koziełek;** ||

|| Искри́вленная, нахму́ренная ми́на. **Kozła postawić**, хму́риться, угрю́мится. || *Упра́мство,упо́рство, серди́тый вздъ, капри́з. **Wybić komu kozła**, образу́мить кого́, заста́вить кого́ исполня́ть свой долгъ, укроти́ть кого́, вывести изъ упра́мства; || козлы́ (*на кото́рыхъ пилятъ*); подмо́стки; || станокъ мольбе́ртъ (*у живописцевъ*). **Postawić obraz na kozłach**, поста́вить карти́ну на стано́къ,на мольбе́ртъ. || *Плотн.* подко́сокъ, подпо́рка, подста́вка; || *Воен.* **Kozły rosochate**, рога́тки, пирами́да *или* ко́злы изъ ру́жей; || *Арлит.* **Kozły**, *мн.* сва́я, *род. п.* сва́й; || волы́нка, кобза́, *см.* **Koza**.

Koziełek,Koziołek,-łka,*м.* козленекъ; || *Зоол.* молодо́й изу́брь, дѣтёнышъ косу́ли; || кувы́ркъ. **Wywrócić koziołka**, перекувы́ркнуться, упа́сть, полете́ть кубаре́мъ; || *Зоол.* бара́шекъ, бекасси́нъ (*птица*); || *Бот. см.* **Wielosił**; || коза́ (*для ноше́нія кирпичей*).

Koziełkować, кувырка́ться.

Kozik, -a, *м.* мясни́ческій, мясни́чій ножъ; || простой, худо́й но́жикъ.

Kozilek, -łka, *м. Бот* я́сенецъ, волка́на.

Kozina, -y, *ж.* козля́тина, козье мя́со.

Kozioglów, -owa, *м* козлоголо́вный кули́къ (*птица*).

Kozioł, *см.* **Kozieł**; **Koziołek**, *см.* **Koziełek**; **Koziołkować**, *см.* **Koziełkować**.

Kozionogi, име́ющій козли́ныя но́ги, козлоно́гій.

Kozioróg, -a, *м.* дровосѣкъ, уса́чъ (*насѣко́мое*).

Koziorogi, име́ющій козли́ные рога́.

Koziorożec, -żca, *м Астрон.* Козеро́гъ; || *Агр.* меду́нка, люце́рна (*расте́ніе*).

Koziostopy, *см.* **Kozionogi**.

Koziułka, -i, *ж. Зоол.* большо́й кома́ръ, долгоно́жка

Kózka, -i, *ж.* ко́зочка, *см.* **Kozioróg**, **Koziołka**; || *Зоол.* голе́цъ, го́льчикъ (*рыба*).

Kozlak, -a, *м.* козля́къ (*грибъ*); || ли́ственничная гу́бка.

Kozlarka, Kozlarz, *см.* **Koziarka, Koziarz**.

Kozlątko, -a, Kozlę, -ęcia, *ср.* козлёнокъ.

Kozleć, козли́ться. походи́ть на козла́. **Wełna na jagnięciu kozleje**. овечья шерсть дѣлается похо́жею на ко́зью; || дѣлается упря́мымъ какъ козелъ.

Kozlęcina, -y, *ж.* козля́тина.

Kozlęcy, козло́вый.

Kozłek, -łka, *м.* **Kozłki**, *мн. Бот.* валеріа́на, бульдырья́нъ, мау́нъ (*расте́ніе*), *см.* **Baldrjan, Dryanek**.

Kozli, козлиный, ко́зій.

Kozlić czoło, Nakozlić czoło, Kozlić się, хму́рить лицо́, хму́риться.

Kozlik, -a, *м. Бот.* лебеда́ садо́вая (*расте́ніе*).

Kozlina, -y, *см.* **Młokocina**; || козло́вая ко́жа, козли́на.

Kozłki, *мн. см* **Kozłek**.

Kozłonogi, *см.* **Kozionogi**.

Kozłować, Pokozłować, скака́ть, пры́гать, рѣзви́ться.

Kozłowaty, козли́ный, ко́злій.

Kozłowiec, -wca, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ.

Kozłowy, козло́вый.

Kozły, *см.* **Kozieł**.

Kozodój, -ja, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ; || *Зоол.* козодо́й, лило́къ (*ночна́я пти́ца*), *см.* **Lelek**.

Kozodrzew, Kosodrzew,-u, *м. см.* **Koszodrzewina**.

Kozodziczyna,-y, *ж.* **Kozodzik, -a**, *м. см.* **Kozilek**.

Kozopas, -a, *м.* козопа́съ, *см.* **Koziarz**.

Kozorożec, *см.* **Koziorożec**.

Kożub, Kożubek, *см.* **Każub, Każubek**.

Każubalce, -lca, *м.* выкупныя де́ньги, вы́купъ; || взя́тка. **Wyciągać kogo z kożubalec**, содра́ть съ кого́ взя́тку.

Kozubato, вы́пукло, вы́гнуто, *см.* **Kozubaty**.

Kozubieć, Skozubieć, выгиба́ться, вы́гнуться, быть вы́пуклымъ; || выдава́ться впередъ, клони́ться.

Kożuch, -a, *м.* кожу́хъ, тулу́пъ; || **Kożuch na mleku, od śmietanki**, пе́нка.

Kożuchować,*Садов.* прививать щитко́мъ *или* глазко́мъ (*деревья*).

Kożuchowanie, -a, *ср.* приви́вка, *см.* **Kożuchować**.

Kożuchowiec, -wca, *м. Зоол.* шу́бная моль.

Kozula, Kozulka, -i, *ж.* у́дка, у́дочка, съ двумя́ *или* тремя́ ле́сами.

Kożuszek,-szka, *м.* шу́бка, тулу́пчикъ; || **Kożuszek od śmietanki**, пе́нка на моло́чныхъ сли́вкахъ.

Kozyra, Kozyrnik, Kozyrny, Kozyrować, *см* **Kozera**, и т. д.

Kpać,Zkpać,Wykpać, брани́ть, руга́ть, вы́бранить, вы́ругать. **Kpać się, Pokpać się**, руга́ться, перебра́ниваться, поноси́ть другъ дру́га, *см.* **Łajać, Łajać się**.

Kpanie, *ср.* брань, ру́гань

Kpiarz, -a, *м.* насмѣшникъ, зубоска́лъ, *см.* **Zartowniś, Szyderca, Drwiarz**.

Kpić, смѣя́ться, издева́ться, глуми́ться (*надъ кѣмъ, надъ чемъ*), перецыга́нивать (*кого́*).

Kpica, -y, *ж.* ду́рочка, болва́ниха, *см.* **Błaźnica**.

Kpienie, -a, *ср.* (**z kogo**), высмѣ́ивание, перецыга́ниванье (*кого́*).

Kpina, -y, *м.* болва́нъ, о́лухъ.

Kpina, -y, Kpinka, -i, *ж.* употребля́ется бо́лѣе во мн. ч. **Kpiny**, *род. п.* **Kpin, Kpinki**, *род.п.*-nek,насмѣшка,осмѣя́ние шу́тка. **Kpiny sobie z kogo robić**,издева́ться надъ кѣмъ. **Siebie wystawić, narazić na kpiny**, подверга́ть себя́ насмѣшкамъ. **Zrobić co na kpiny**. сдѣлать что́ въ насмѣшку, для шу́тки. *см.* **Drwina, Szyderstwo, Zart**.

Krisko, -a, *ср.* пе́нтюхъ, о́блухъ

Kra, -y, *ж.* льди́нка са́ло (*ледяная плёнка, плавающая на поверхности воды при ея замерзаніи*); || *Мед.* скиръ, отвердѣніе, затвердѣлость; || **kra, gruba, chmura**, густо́е о́блако, ту́ча.

Krab, -a, *м. Зоол.* крабъ, морско́й ракъ.

Kraciasto, въ ви́дѣ рѣшётки, на подо́біе рѣшётки, въ клѣточку, клѣточками.

Kraciasty, Kracisty, рѣшётчатый, клѣтчатый; || сквозно́й.

Kracić, Zakracić, задѣлывать *или* обноси́ть, рѣшёткою.

Kraczać się, *см.* **Rozkraczać się.**

Kraczoch, -a, *м.* праздношата́ющійся, шату́нъ.

Kradać, *см.* **Kraść.**

Kradkiem, укра́дкою, *см.* **Ukradkiem.**

Kradnienie, -a, *ср.* воровство́, *см.* **Kradzież.**

Kradomie, укра́дкою, скры́тно, тайко́мъ, изподтишка́; || воровски́.

Kradomy, потаённый, скры́тный.

Kradywać, *см.* **Kraść.**

Kradzieski, Kradzieżniczy, воровско́й.

Kradzieztwo, -a, *ср. см.* **Kradzież.**

Kradzież, -y, *ж* кра́жа, покра́жа, воровство́, расхище́ніе. **Kradzież grosza publicznego**, расхище́ніе казны́. **Kradzież przy nim znaleziono**, покра́жу нашли́ у него́.

Kradzieżca, -y, Kradzieżnik, -a, *м.* воръ, похити́тель (*ж. р.* воро́вка, похити́тельница), *см.* **Złodziej.**

Kradzieżność, -ści, *ж.* скло́нность къ воровству́.

Kradzieżny, скло́нный къ воровству́, **Kradziony**, укра́денный, воровско́й.

Krąg, -ęgu, *м.* кругъ, кружо́къ. **W krąg**, въ кружо́къ, вокру́гъ, кругообра́зно; || *Астрон.* орбита, путь (*планеты*); обращёніе (*со́лнца*); || дискъ, кругъ (*со́лнца, луны*); || **Krąg garncarski**, гончарный кругъ; || **Kręgi**, *мн.* затылокъ, вашеекъ, загри́вокъ. **Połamać kręgi**, слома́ть шею, *см.* **Kark**; || слой (*де́рева*); || о́бодъ, окру́жность колеса́; || **Krąg węża**, изги́бъ, *см.* **Kłąb**; || ***Ująć żądze w kręgi**; умѣрить, обузда́ть свои́ стра́сти.

Krąglak, -a, *м.* кругля́къ, круглы́шъ, кру́глое полѣно.

Krąglec, округля́ться.

Krąglić, закр гля́ть, округля́ть, *см.* **Zaokrąglać**; || **Krąglić się**, округля́ться.

Krąglica, Kruglica, -y, *ж.* куба́рь, *см.* **Bąk, Cyga, Wartołka.**

Krągło, кру́гло.

Krągły, кру́глый, *см.* **Okrągły.**

Kraina, -y, *ж.* край, страна́, о́бласть; || *Геогр.* по́ясъ (*земли*); || сфе́ра. **W wyższych krainach filozofji**, въ вы́сшихъ сфе́рахъ филосо́фіи. **Gubi się w krainach przymaszeń**, онъ теря́ется въ о́бласти предположе́ній.

Kraj, u, *м.* край, сторона́, страна́, о́бласть. **Pójść na kraj świata**, пойти́ на край све́та. **Kraj szaty**, край оде́жды. **Wszystkie kraje ziemi**, всѣ страны́ земли́. **Kraje umiarkowane**, умѣренныя страны. **Obce kraje**, чужіе край, иностранныя зе́мли. **Kraj ludny**, населённая страна́. **Kraj rodzinny**, родно́й край, ро́дина. **Kraj**, оте́чество, отчи́зна, ро́дина. **(W kraju i za granicą**, въ странѣ внутри́ страны́, на ро́динѣ и за грани́цею). *Послов.* **Co kraj to obyczaj**, что́ го́родъ, то но́ровъ, что́ дере́вня, то обы́чай.

Krajać, Pokrajać, рѣзать, отрѣзывать, отрѣзать, нарѣзывать, нарѣзать. **Krajać kawałkami**, рѣзать кусо́чками, ло́мтиками. **Krajać suknię**, кроить пла́тье, *см.* **Kroić.** **Krajać chleb**, нарѣзывать хлѣбъ. **Nóż dobrze kraje**, ножъ хорошо́ рѣжетъ; || ***Pługiem krajać ziemię**, плу́гомъ борозди́ть зе́млю; || ***Serce mi to kraje**, э́то мнѣ раздира́етъ се́рдце; || **Krajac się, Pokrajać się**, нарѣзаться, порѣзаться, быть нарѣзаннымъ. **Zanim to pokraje się**, прежде не́жели э́то бу́детъ нарѣзано, прежде не́жели э́то нарѣжется. ***Serce mi się krajało z żalu**, се́рдце у меня́ надрыва́лось отъ го́рести, *см.* **Pękać.**

Krajanie, -a, *ср.* разрѣзываніе; || кро́шка (*табаку́*).

Krajanka, -i, *ж.* (**séra**), кусо́къ, ло́мтикъ (*сыра*).

Krajczanka, -i, *ж.* дочь кра́вчаго.

Krajczany, *см.* **Krajkowy.**

Krajczostwo, -a, *ср.* до́лжность кра́вчаго; || *Собир.* кра́вчій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Krajczy, -ego, *м.* кра́вчій.

Krajczyc, -a, сынъ кра́вчаго.

Krajczyna, -y, *ж.* жена́ кра́вчаго.

Krajka, -i, *ж.* кро́мка, кайма́, каёмка.

Krajkowy, кро́мчатый, каёмочный.

Krajny, *см.* **Skrajny.**

Krajomiernictwo, -a, *ср.* межева́ніе, землемѣріе.

Krajomierniczy, землемѣрный.

Krajopis, -a, Krajopisarz, -a, *м.* описа́тель страны́, хорогра́фъ; || **Krajopis, -u**, *м.* описа́ніе страны, хорогра́фія.

Krajopisarski, хорографическій.

Krajopisarstwo, Krajopistwo, -a, *ср.* хорогра́фія, *см.* **Krajopis.**

Krajopisarz, -a, *м. см.* **Krajopis.**

Krajopisny, хорографическій.

Krajopistwo, -a, *ср. см.* **Krajopisarstwo.**

Krajowiec, -wca, *м.* туземецъ, коренно́й жи́тель страны́.

Krajowładca, -y, *м.* госуда́рь, мона́рхъ.

Krajowładozyni, -ni, *ж.* госуда́рыня, мона́рхиня.

Krajowładztwo, -a, *ср.* верхо́вная власть, самодержа́віе.

Krajowość, -ści, *ж.* мѣстный хара́ктеръ, *см.* **Miejscowość.**

Krajowy, туземный, коренно́й, мѣстный. **Wino krajowe**, туземное вино́. **Napoje krajowe**, напитки мѣстнаго приготовле́нія. **Rośliny krajowe**, мѣстныя рас-

тéнія. Krajowy obyczaj, мѣстный обы́чай, обы́чай страны́. Pisarze krajowi, отéчественные писáтели. Piśmiennictwo krajowe, отéчественная литератýра, словéсность, *см.* Narodowy.

Krakać, Kraknąć, кáркать, кáркнуть, (*о ворóнахъ*). *Послов.* Kiedy wleziesz między wrony, musisz krakać jak i ony, съ волкáми жить, по вóлчьи выть.

Krakacica, -y, *ж. Мед.* поли́пъ (*въ носý*).

Kralka, -i, *ж.* деся́тка (*въ кáрточной игрѣ*), *см.* Dziesiątka.

Kram,-u,*м.*мелочнáя лáвка;||товáры въ лáвкѣ. Kram założyć,откры́ть лáвку, начáть торговáть. *Послов.* Jaki pan, taki kram, какóвъ попъ, такóвъ и прихóдъ.

Kramarczyk, -a, *м.* разнóщикъ (*товáровъ*), ходéбщикъ; || сидѣ́лецъ (*въ лáвкѣ*).

Kramarka, -i, *ж.* торгóвка, лáвочница.

Kramarski, мелочнóй; || торгóвый, купéческій,меркантúльный. Kramarskie towary,мелочны́е товáры. Duch kramarski, духъ торгóвли, коммéрческое направлéніе, меркантúльный духъ.

Kramarstwo, -a, *см.* мелочнóй торгъ, мелочнóй товáръ.

Kramarszczyzna, -y, *ж.* мелочнáя торгóвля, продáжа.

Kramarz, -a, *м.* лáвочникъ, мелочнóй торговéцъ.

Kramarzyć, вести́ мелочнýю торгóвлю; || * Kramarzyć się (z kim), спóрить, препирáться.

Kramik, -u, *м.* мелочнáя лáвочка.

Kramnica, -y, *ж. см.* Kram.

Kramnik, -a, *м. см.* Kramarz.

Kramny, Kramowy, лáвочный, торгóвый. Kramny artykuł, towar, предмéтъ торгóвли, товáръ.

Kramować, *см.* Kramarzyć.

Kraniec, -ńca, *м.* край, конéцъ; || предѣ́лъ, рубéжъ, окрáина, сторонá, бортъ (*у сýдна*). Na krańcach państwa, на грани́цахъ, на окрáинахъ госудáрства, *см.* Kraj.Brzeg,Krawędź. Na obu, po obu krańcach ziemi, по обóимъ концáмъ земли́; || *преграда, препóна; || кругъ, циклъ, *см.* Koło; || дискъ, кругъ, *см.* Krąg.

Krasa,-y,*ж.* румя́нецъ, рóзовый цвѣтъ; || красá, красотá.

Kraść,Kradać,Kradywać,Skraść,Ukraść, красть, укрáсть, похищáть, похи́тить.

Krasić, Okrasić, Ukrasić, крáсить въ крáсную крáску; || украшáть, прикрáшивать, *см.* Okrasić.

Kraska,-i, *ж. см.* Krasawica; || *Зоол.* сивоворóнка (*пти́ца*).

Kraśnieć, Wykraśnieć, хорошѣ́ть, станови́ться пригóжѣе.

Krasność, -ści, *ж.* красотá, *см.* Krasa, Piękność.

Krasny, крáсный, рóзовый; || прекрáсный, пригóжій.

Krasomowa, -y, *ж.* краснорѣ́чіе.

Krasnomówca, -y, *м.* краснорѣчи́вый, орáторъ.

Krasomownie, Krasomowno, краснорѣчи́во, *см.* Wymownie.

Krasomowność, -ści, *ж.* краснорѣчи́вость.

Krasomowny, краснорѣчи́вый, цвѣти́стый, *см.* Kwiecisty.

Krasomowski, орáторскій, ри́торскій.

Krasomowstwo, -a, *ср.* ретóрика.

Krasowronka, -i, *ж. см.* Kraska.

Krata, -y, *ж.* рѣшётка; || клѣ́тка; || *Фортиф.* опускнáя рѣшётка; || клѣ́тка (*на ткáни*). Materja w kraty, w krateczki, клѣ́тчатая матéрія.

Krateczka. -i, рѣшёточка, клѣ́точка, *см.* Krata, Kratka.

Kratka, -i, *ж.* рѣшётечка; || пери́ла, *мн.* (*въ суди́лищѣ*); || *судéбное мѣсто.* Stanąć przed kratką, яви́ться въ судъ. Stawać u kratek, za kratkami, вести́ тя́жбу, защищáть въ судѣ́; || проси́ть въ судѣ́ (*на когó*).

Kratkować, рѣшети́ть.

Kratkowany, рѣшётчатый.

Krawacz, -a, *м. Сапож.* рѣзáкъ; кривóй ножъ.

Krawalnica, -y, *ж.* станóкъ, верстáкъ, рабóчій столъ.

Krawalnik, -a, *м. см.* Krawacz.

Krawat, -u, *м. см.* Halsztuch.

Krawcowa, -éj, *ж.* женá портнáго; || портни́ха.

Krawcowy, портня́жескій, портня́жный.

Krawczyk, -a, *м.* подмастéрье портнáго.

Krawczyna, -y, *ж.* портня́га.

Krawędź, -dzi, *ж.* бокъ, сторонá, крáй; || коймá, крóмка (*у ткáни*); || тесьмá; || бортъ, галсъ (*у сýдна*); || закрáина, обши́вка, рубéцъ; || *Архит.* ребрó,край (*см.* Róg), || опýшка (*лѣса*); окрáина; || карни́зъ (*дóма*); || край (*столá*). Na krawędziach przepaści, на краю́ прóпасти. || *Фортиф.* грéбень брýствера.

Krawędziasty, находáщійся на сáмомъ краю́.

Krawiec, -wca, *м.* портнóй.

Krawiecki, портня́жный. Stół krawiecki, катóкъ, портня́жный столъ.

Krawiectwo, -a, *ср.* портя́жничество.

Krawieczyzna, -y, *ж. см.* Krawiectwo.

Krąż, -ęża, *м. Зоол.* родъ щети́нистаго червя́.

Krążek, -żka, *м.* кружóкъ, лóмтикъ; || рядъ обручéй, *см.* Krąg.

Krążenie,-a, *ср.* обращéніе, оборотъ; || движéніе. Krążenie krwi, обращéніе крóви; || Krązenie po morzu, крéйсерство, крейсерóвка.

Krążny, круговóй.

Krążyć, Okrążać, броди́ть, шатáться, шля́ться; || вертѣ́ться, кружи́ться, обращáться вокрýгъ; || пари́ть, носи́ться.

Wilcy krążą około stada, волки́ бро́дять вокру́гъ ста́да. **Orzeł krąży w powietrzu**, орёлъ пари́тъ, но́сится въ во́здухѣ. **Ziemia krązy około słońca**, земля́ обраша́ется вокру́гъ со́лнца. **Tysiące czułen krążyło po rzece**, ты́сяча ло́докъ пересѣка́ли рѣ́ку; || *Морс.* крейсерова́ть.

Krążydło, -a, *ср.* ци́ркулъ, *см.* **Cyrkiel.**

Krcica, -y, *ж.* сѣ́рая капу́ста, *см.* **Jarmuż.**

Kreacja, -i, *ж.* творе́ніе, созда́ніе; || изобрѣте́ніе; || произведе́ніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе, установле́ніе, *см.* **Mianowanie.**

Kreatura, -y, *ж.* тварь; || * люби́мецъ, креату́ра, *см.* **Stworzenie.**

Kręcenie, -a, *ср.* суче́ніе, круче́ніе; || свива́ніе, скру́чиваніе; || *виля́ніе, увёртка, уло́вка.

Kreci, крото́вый, *см.* **Kret.**

Kreciany, Kreciasty, *см.* **Kredziany, Kredziasty.**

Kręcić, крути́ть, вить, сучи́ть; || повора́чивать, перекру́чивать, вертѣ́ть; || трясти, кача́ть; || * увёртываться, виля́ть, прибѣга́ть къ уло́вкамъ; || **Kręcić kark**, вертѣ́ть ше́ю, *см.* **Skręcić.** || **Kręcić jedwab'**, сучи́ть шёлкъ. **Jedwab kręcony**, сучёный шелкъ. **Kręcić powrozy**, вить верёвки. **Kręcić głową na co**, кача́ть, трясти́ голово́ю ((*при чёмъ*). || * **Kręcić wici**, виля́ть, вертѣ́ться, вывёртываться; || **Kręcić się**, вертѣ́ться, кружи́ться, извива́ться, изгиба́ться. (*см.* **Wić się, Wężyk**). **Pijanemu zdaje się, że wszystko się kręci**, пья́ному ка́жется, что вокру́гъ него́ всё верти́тся. **Kręcić się koło czego, za czém**, увива́ться о́коло чего́, уха́живать за чѣ́мъ. **Głowa mu się kręci**, голова́ у него́ кру́жится; || **Łza mu się kręci w oczach**, у него́ слеза́ навёртывается на глаза́хъ; || ви́ться, навива́ться (*о волоса́хъ*)

Kręciciel, -a, *м.* сучи́льщикъ (*верёвокъ*); || * *см.* **Kręciel, Krętacz.**

Kręcicielka, -i, *ж.* сучи́льщица (*веревёкъ*); *см.* **Kręcielka.**

Kręcidło, -a, *ср.* пряди́льное колесо́.

Kręcielnia, -ni, *ж.* кана́тный заво́дъ; || кана́тная рабо́та.

Kręcielstwo, -a, *ср.* витьё, круче́ніе, суче́ніе || * привя́зка, приди́рка, крючо́къ, *см.* **Matactwo.**

Kręcisto, *см.* **Kręto.**

Krecisty, *см.* **Kredzisty.**

Kręcisty, *см.* **Kręty.**

Kręciszek, -szka, *м. Бот. см.* **Kmin polny.**

Kręciwąs, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вѣтрого́нъ.

Kręcony, сучёный, вито́й, *см.* **Kręcić Schody kręcone**, вита́я лѣ́стница

Kręcz, -u, *м.* су́дорога.

Kręczynka, -i, *ж. Бот. см.* **Janowiec.**

Kreda, -y, *ж.* мѣлъ *см.* **Krédka.**

Kredenc, *см.* **Kredens.**

Kredencerka, -i, *ж.* жена́ буфе́тчика, мундше́нка, *см.* **Kredencerz.**

Kredencerz, -a, *м.* буфе́тчикъ; || му́ндшенкъ.

Kredencja, -ji, *ж.* шкафъ для посу́ды, буфе́тъ, *см.* **Kredens.**

Kredencjalny, *см.* **Wierzytelny.**

Kredencować, Kredensować, *Стар.* отвѣ́дывать, подноси́ть напи́токъ *или* ку́шанье, по́дчивать друга́го; || быть на чёмъ, предводительствовать, ука́зывать доро́гу. **Kredencować wojsku**, предводи́тельствовать во́йскомъ.

Kredens, -u, *м.* шкапъ для посу́ды, буфе́тъ; || кредити́вное, вѣ́рющее письмо́.

Kredensować, Kredencować, *Стар.* испро́бовать сперва́ напи́токъ *или* ку́шанье, подава́ть ихъ кому́; || идти́ впереди́ кого́, быть на челѣ́ (*напр. войска́*); || *Юрид.* назнача́ть на каку́ю-ли́бо до́лжность.

Krédka, -i, *ж.* мѣло́къ. **Wziąść pod krédkę**, счита́ть, вычисля́ть. **Z krędką żyć**, жи́ть съ разсчо́томъ, жить разсчо́тливо.

Kredo, *Нескл.* сѵмво́лъ вѣ́ры. *Посл.* **Potrzebny jak Piłat w kredo, Wlazł jak Piłat w kredo**, ну́женъ, какъ пя́тое колесо́ въ тѣлѣ́гѣ, *см.* **Koło, Dziura w moście.**

Kredować, Pokredować, отмѣча́ть, отмѣ́тить мѣ́ломъ.

Kredyt, -u, *м.* креди́тъ, долгъ, вѣ́ра; || си́ла, вѣсъ, уваже́ніе; || довѣ́ріе; || креди́тъ (**rubryka w rejestrach**: *należy się*). **Dawać na kredyt**, дава́ть на креди́тъ, взаимы́, въ долгъ. **Borg umarł, a kredyt nie żyje**, въ долгъ не даю́тъ, *см.* **Borg**; || * довѣ́ріе. **Nabyć kredytu**, пріобрѣсти́ довѣ́ріе. **Kredyt stracić**, извѣ́риться, потеря́ть довѣ́ріе

Kredytor, -a, *м.* заимода́вецъ, кредито́ръ, *см.* **Wierzyciel.**

Kredytorka, -i, *ж.* заимода́вица, кредито́рка, *см.* **Wierzycielka.**

Kredytować (komu), дава́ть взаймы́, въ долгъ, *см.* **Borgować**; || *Ком.* **Kredytować (kogo)**, поставля́ть въ креди́тъ, кредитова́ть.

Kredytowanie, -a, *ср.* отда́ча взаймы́, въ креди́тъ.

Kredytowy, креди́тный, кредити́вный, вѣ́рющій. **Listy kredytowe**, вѣ́рющія пи́сьма

Kredziany, мѣлово́й.

Kredziasty, мѣлова́тый.

Kredzić, Pokredzić, па́чкать, запа́чкать мѣ́ломъ; || мѣли́ть, замѣли́ть, зама́зать мѣ́ломъ.

Kręgi, *мн. см.* **Krąg.**

Kręgiel, -gla, *м.* ке́гля. **Gra w kręgle**, ке́гельная игра́.

Kręgielkowaty, кеглеобра́зный, кони́ческій.

Kręgielnia, -ni, *ж.* ке́гельная площа́дка.

Kręgielny, ке́гельный. **Kręgielna kula**, ке́гельный шаръ.

Kręglak, *см.* **Krąglak.**

Kręglarnia, **-i**, *ж. см.* **Kręgielnia.**

Kręglowato, въ ви́дѣ ко́нуса, въ кони́ческой фо́рмѣ; || въ ви́дѣ ши́шки (*еловой*).

Kręglowaty, кегледобра́зный, кони́ческій, ко́нусный.

Krekorać, **Krokorać**, куда́хтать, клохта́ть (*о ку́рицѣ*); || * болта́ть, сплётничать.

Krekoranie, **-a**, *ср.* болтовня́, болта́нье.

Kremor, **-u**, *м.* протёртая я́чная ка́ша.

Kreol, **-a**, *м.* кре́оль (*рождённый отъ европе́йскихъ роди́телей въ Аме́рикѣ*).

Kreolka, **-i**, *ж.* кре́олка, *см.* **Kreol.**

Kreować, создава́ть; || учрежда́ть (*до́лжность*); || назнача́ть. опредѣля́ть (*пе́нсію*).

Krepa, **-y**, *ж.* крепъ, флёръ. **Żałobna krepa**, тра́урный крепъ.

Krępa, **-y**, *ж.* желѣзная скоба́, крюкъ; || ***Krępy**, *мн.* тиски́. **Wziąść kogo w krępy**, взять кого́ въ ти́ски, въ ежо́выя рукави́цы, скрути́ть кого́; || поля́ (*у шля́пы*); || назва́ніе стари́нной игры́.

Krępak, **-a**, *м.* кряжъ, цѣпь горъ; || одна́ изъ отрасле́й Карпа́тскихъ горъ; || *Зоол. см.* **Dzięcioł.**

Krepel, **pla**, *м.* ола́дья, ала́дья

Krepki, **Krepko**, **Krepkość**, *см.* **Krzepki**, **Krzepko**, **Krzepkość.**

Krepon, **-u**, *м.* крепо́нъ, родъ шерстяна́го кре́па.

Krępość, **-ści**, *ж.* пло́тность, корена́стость.

Krępować, **Skrępować**, свя́зывать, связа́ть; || спу́тывать; || ско́вывать. **Skrępować komu ręce i nogi**, связа́ть кого́ по рука́мъ и по нога́мъ (*мѣша́ть дѣйствовать*). **Być krępowanym przez co**, стѣсня́ться чѣмъ **Jestem skrępowany przysięgą**, меня́ свя́зываетъ присяга.

Krepowy, кре́повый.

Krępulec, **-lca**, *м.* кля́пъ, закру́та, **zakrę**тень; || чурба́нъ, отру́бокъ.

Krępy, коренастый, пло́тный, дю́жій.

Krerać, **Kryrać**, курлы́кать, крича́ть погуси́ному и пожуравли́нному.

Kreranie, **-a**, *ср.* курлы́канье, *см.* **Krerać.**

Kres, **-u**, *м.* коне́цъ, предѣлъ, грани́ца; || срокъ. **Dochodzić, dojść kresu**, приближа́ться, приблизиться къ концу. **Wszystko ma swój kres naznaczony**, всё имѣетъ свой коне́цъ, всему́ назна́ченъ коне́цъ. **Kres życia**, коне́цъ, предѣлъ жи́зни. **Kres zamierzony**, назна́ченная цѣль.

Kresa, **-y**, *ж.* полоса́; || цара́пина, рубецъ на лицѣ, шрамъ. **Koń z czarną kresą na grzbiecie**, ло́шадь съ чёрною полосо́ю на спинѣ. **Ma dwie kresy na twarzy**, у него́ два рубца́, двѣ цара́пины на лицѣ.

Kresc encja, **-ji**, *ж.* урожай (*хлѣба, плодо́въ*). **Krescencja roczna**, годово́й сборъ хлѣба.

Kresić, *см.* **Kreślić.**

Kreska, **Kréska**, **Kryska**, **-i**, *ж.* черта́, чёрточка, штрихъ, ли́нія; || ударе́ніе, знакъ ударе́нія; || запята́я, *см.* **Przecinek**; || избира́тельный го́лосъ, балъ. **Być wybranym większością kresek**, быть и́збраннымъ по большинству́ голосо́въ, *см.* **Gros**; || о́чередь. **Teraz na ciebie kreska**, тепе́рь твоя́ о́чередь; || **Kreski między flakami**, брыже́йка, сдоръ (*у быко́въ, бара́новъ*), *см* **Kreza.**

Kreskować, балотирова́ть, подава́ть го́лосъ (*при вы́борахъ*); || ста́вить, дѣлать ударе́ніе (*надъ сло́вомъ*).

Kreskowanie, **-a**, *ср.* балотиро́вка, пода́ча голосо́въ (*при вы́борахъ*).

Kreślenie, **Skreślenie**, **-a**, *ср.* начерта́ніе, черче́ніе, рисова́ніе, *см.* **Narys**; || о́черкъ. **Skreślenie charakterów**, о́черкъ хара́ктеровъ.

Kreślić, **Skreślić**, черти́ть, начерта́ть, рисова́ть, нарисова́ть. **Kreślić litery**, черти́ть бу́квы. **Skreślić obraz czego**, изобрази́ть что́-либо, сдѣлать о́черкъ чего́; || Перечёркивать, перема́рывать, похѣровать. **Kreśli dużo**, онъ мно́го перечёркиваетъ, перема́рываетъ.

Kresować, **Pokresować**, **Przekresować (kogo)**, дѣлать шра́мы на лицѣ, раскрои́ть лицо́).

Kret, **-a**, *м.* кротъ.

Kręt, **-u**, *м. см.* **Skręt.**

Krętacz, **-a**, *м. см.* **Matacz.**

Krętanina, **-y**, *ж.* движе́ніе; || заня́тіе, трудъ, рабо́та; ||увёртка, отговорка, улóвка. **Będzie miał z tém dużo krętaniny**, э́то бу́детъ сто́ить ему́ большо́го труда́. **Łgarz ten krętaniną swoją nas bawi**, э́тотъ лгунъ забавля́етъ насъ свои́ми улóвками, увёртками.

Krętek, **Krętak**, **-tka**, *м. Зоол.* голова́стикъ (*изъ ро́да жуко́въ*).

Krętem, въ кружо́къ, кругомъ.

Krętes, *Нескл.* употребля́ется то́лько въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Z krętesem**, совершéнно, до конца́, до оста́тка, *см.* **Szczęt.**

Krętka, *см.* **Kredka.**

Krętny, излу́чистый, изви́листый, искри́вленный, *см.* **Kręty.**

Kręto, изви́листо; || кру́то, пло́хо, ху́до. **Kręto koło niego**, пло́хо ему́, онъ въ тру́дномъ положе́ніи.

Krętodziób, **-oba**, *м. Зоол.* водорѣзъ (*пти́ца*).

Krętogłów, **-a**, *м.* вертиголо́вка, крутиголо́вка, вертошéйка (*пти́ца*).

Krętogłowy, крутоголо́вый, опроме́тчивый.

Krętogon, **-a**, *м. Зоол.* сапажу́ (*обезья́на*).

Krętojeż, **-a**, *м. Зоол.* тенре́къ Мадагаска́рскій ёжъ.

Krętolotny, верта́щійся, кружа́щійся, вью́щійся. **Dym krętolotny**, дымъ вью́щійся стру́йкою.

Kretomysz, **-y**, *ж. Зоол.* обыкновéнная землерóйка.

Krętopłoty, вьющійся óколо забóровъ. **Krętopłoty bluszcz**, плющъ вьющійся óколо забóровъ, цѣпля́ющійся за забóры.

Krętoprawny, кривотóлкъ, превра́тно толку́ющій закóны.

Krętoróg, -oga, *м.* живóтное съ вѣти́стыми рога́ми.

Krętorogi, имѣ́ющій вѣти́стые рога́.

Krętość, -ści, *ж.* излу́чина, изви́лина, кривизна́.

Krętoskoczny, вертля́вый, вертя́щійся.

Krętosz, -a, *м. см.* **Krętacz.**

Kretować, Kretowaty, *см.* **Kredować, Kredowaty.**

Kretowaty, *см.* **Wykrętny.**

Kretowina, -y, *ж.* **Kretowisko, -a**, *ср.* кротови́на, выры́тая крóтомъ земля́.

Kretowiny, -win, *мн. см.* **Krętanina.**

Kretowy, кротóвый, *см.* **Kreci.**

Krętowzniosły, спира́льный.

Krętu wętu, (*поговóрка*), пусты́я увёртки, улóвки; || бѣготня́ и суета́.

Kręty, излу́чистый, изви́листый, кривóй, искри́вленный; || **Kręty bieg rzeki**, изви́листое течéніе рѣки́; || **Kręte drogi**, изви́листыя дорóги; || **Drzewo kręte** кривóе дерево; || *Анат.* **Kręta kiszka**, подвздóшная кишка́.

Krew, *род. п* **krwi**, *ж.* кровь. **Krew puszczać**, пуска́ть кровь. **Krwi puszczenie**, кровопуска́ніе. **Upływ krwi**, потéря крóви. **Pragnienie krwi**, кровожа́дность. **Zimna krew**, хлоднокрóвіе. **Krwi krążenie**, кругообращéніе крóви. **Krwi rozlanie**, кровопроли́тіе. **Człowiek zimnéj krwi**, человѣ́къ хладнокрóвный. **Związki kwi**, у́зы родства́. **Ze szlacheckiéj krwi pochodzić**, быть благорóднаго рóда, происхождéнія, происходи́ть отъ благорóдной крóви. **Wstąpić na państwo po krwi**, вступи́ть на тронъ по пра́ву рождéнія; || *Бот.* **Krew, smocza**, кра́сный щевéль (*растéніе*).

Krewa, -y, *ж.* лабéтъ (*въ ка́рточной игрѣ*), *см.* **Krewić.**

Krewczejszy, *см.* **Krewki.**

Krewić, (*въ ка́рточной игрѣ*) имѣ́ть бóлѣе очкóвъ, чѣмъ трéбуетъ игра́; || не сдержа́ть слóва, уклони́ться отъ чегó; || ***Skrewić**, провини́ться въ чёмъ, сдѣ́лать погрѣ́шность.

Krewieństwo, -a, *ср. см.* **Pokrewieństwo.**

Krewki, хру́пкій, хи́лый, брéнный, тлѣ́нный; || нéмощный, сла́бый, дря́хлый. (**Krewczejszy**, чрезвыча́йно хру́пкій, чрезвыча́йно брéнный и т. д.) **Przyrodzenie ludzkie krewkie**, человѣ́ческая нату́ра нéмощна, слаба́, человѣ́къ отъ природы нéмощенъ, слабъ *см.* **Ułomny.**

Krewkość, -ści, *ж.* хру́пкость, брéнность; || нéмощь, хвóрость, хи́лость, неду́гъ; || сла́бость, дря́хлость. **Wczyscy mamy nasze krewkości**, всѣ мы имѣ́емъ свои сла́бости, нёдоста́тки.

Krewna, -éj, *ж.* рóдственница, *см.* **Krewny.**

Krewniak, -a, *м.* рóдственникъ, родня́, *см.* **Krewny.**

Krewnić się, Pokrewnić się, Spokrewnić się, находи́ться, быть въ родствѣ́, породни́ться. **Spokrewniony ze znacznemi domami**, онъ въ родствѣ́ съ зна́тными дома́ми.

Krewnik, -a, *м.* сангви́никъ, полнокрóвный; || *Бот.* бедренéцъ (*растéніе*).

Krewność, -ści, *ж.* крóвное родствó, бли́зкая родня́.

Krewny, -ego, *м.* рóдственникъ. **Krewny w linji prostéj, wstępnéj i zstępnéj**, рóдственникъ по прямóй, восходя́щей и нисходя́щей ли́ніи. **Krewny przyrodny**, единоутрóбный, *и́ли* единокрóвный рóдственникъ.

Kreza, -y, *ж. см.* **Kryza.**

Krężel, -źla, Krężelek, -lka, *м.* кудéль, мы́чка (*на пря́лкѣ*).

Krnąbrnie, упря́мо, упóрно.

Krnąbrnieć, упóрствовать, упря́миться.

Krnąbrność, -ści, *ж.* упря́мство, непослуша́ніе, упóрство.

Krnąbrny, упря́мый, непослу́шный, упóрный.

Krobeczka, Krubeczka, -i, *ж.* корóбочка, *см.* **Króbka.**

Krobecznik, Krobnik, Króbkarz, -a, *м.* корóбочникъ.

Króbka, Krobia, Krubka, -i, *ж.* корóбка.

Krobnik, *см.* **Krobecznik.**

Kroć, *Нескл.* разъ, (употребля́ется тóлько съ имена́ми числи́тельными коли́чественными). **Dwakroć**, два́жды, два ра́за; **trzykroć**, три́жды, три ра́за; **dziesięćkroć**, дéсять разъ; **kilkakroć, po kilkakroć**, нѣ́сколько разъ, по нѣ́скольку разъ (до десяти́); **kilkanaściekroć**, дéсять и нѣ́сколко разъ до десяти́; **kilkadziesiątkroć**, бóлѣе двадцати́, дó ста разъ; **stokroć**, стокра́тъ, стори́чно, сто разъ; **tysiąc kroć**, ты́сяча разъ; **dwa kroć sto tysięcy**, (два раза сто ты́сячъ), двѣ́сти ты́сячъ; **trzy kroć sto tysięcy**, (три раза сто ты́сячъ), три́ста ты́сячъ; **kilka kroć sto tysięcy**, нѣ́сколько сотъ ты́сячъ. **Krocie**, *мн.* **Krocie set tysięcy**, мнóгія сóтни ты́сячъ; **zostawił trzy kroć sto tysięcy**, онъ оста́вилъ три́ста ты́сячъ. **Krocie** вообщé означа́етъ числó неопредѣлéнное: **Krocie go to kosztowało**, (*вм.* **kilka kroć sto tysięcy**), э́то стóило ему́ сóтни ты́сячъ. **Krocie mieszkańców**, (*вм.* **tysiące**), ты́сячи жи́телей.

Krochmal, -u, *м.* крахма́лъ, *см.* **Skrob', Mączka.**

Krochmalenie, -a, *ср.* крахма́ленье (*бѣлья́*).

Krochmalić, крахма́лить (*бѣльё*).

Krochmalik, -a, *м.* синька́.

Krochmalnia, -i, *ж.* крахма́льная фа́брика.

Krochmalnica, -y, *ж.* крахма́льщица.

Krochmalnik, -a, *м.* крахма́льщикъ.

Krochmalny, Krochmalowy, крахма́льный.

Krócéj, коро́че, *см.* **Krótko.**

Krocić, стори́чно умножа́ть, увели́чивать во́ сто разъ, усотери́ть

Krócić, сокраща́ть, укора́чивать, убавля́ть, *см.* **Skracać. Krócic, Ukrócić,** усмири́ть, усмиря́ть, обу́здывать, обузда́ть. **Krócić swe namiętności,** обу́здывать, преодолѣ́вать свои́ стра́сти, *см.* **Hamować, Powściągać.**

Krócica, *см.* **Krucica.**

Króciciel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Króciéj, *см.* **Krócéj.**

Krocień, -tnia, *м. Бот.* спо́рышъ (*расте́ніе*).

Króciuchno, Króciutko, Króciusieńko, Króciuteńko, коротёхонько, кратча́йшимъ о́бразомъ, *см.* **Krótko.**

Króciuchny, Króciutki, Króciusieńki, Króciuteńki, коротёхонекъ, *см.* **Krótki.**

Krocz, -a, *м.* и **Krocz, -y,** *ж.* сби́вчивая ходá (*у ло́шади*). грунá, грунь лошади́ная (*родъ ма́лой ры́си*).

Kroczak, -a, *м.* капка́нъ, ло́шадь иду́щая гру́нью, ма́лой ры́сью; || шажёкъ, ма́лый шагъ.

Kroczenie, -a, *ср.* шага́ніе; || ше́ствіе.

Kroczyć, шага́ть; || ше́ствовать.

Kroczysty, шага́стый; || хо́дкій.

Krogulczy, ястреби́ный.

Krogulec, -lca, *м.* я́стребъ (*пти́ца*), *см.* **Jastrząb'.**

Kroić, Skroić, Wykroić, крои́ть (*пла́тье*). скрои́ть, выкроить.

Krok, -u, *м.* шагъ. **Przyspieszyć kroku,** ускори́ть шагъ. **Zwolnić kroku,** умѣ́рить шагъ. * **Dotrzymać komu kroku, dostać kroku,** не отступа́ть отъ кого́, не попя́титься, не отставать. **Krok w krok,** шагъ за ша́гомъ, вслѣдъ, по пята́мъ. **Krok przyspieszony,** ско́рый шагъ. **O sto kroków,** на разстоя́ніи ста шаго́въ. || Стара́ніе, хожде́ніе, сре́рство (*по како́му дѣлу*).

Żednego, w tym interesie nie przedsięweźmie kroku, я ничего́ не предприму́ по э́тому дѣ́лу, я не прибѣ́гну ни къ каки́мъ сре́дствамъ, я не приложу́ никаки́хъ стара́ній.

Krokiew, kwi, *ж. Плотн.* стропи́ло. || *Krokiewki mu nie dostaje, ему́ не доста́ётъ деся́той кле́пки во лбу́.

Krokodyl, -a, *м. Зоол.* крокоди́лъ.

Krokodyli, Krokodylowy, крокоди́ловъ. || *Łzy krokodyle,** притво́рныя слёзы.

Krokorać, *см.* **Krekorać.**

Krokos, -u, *м. Бот.* са́флоръ краси́льный, желтяни́ца, ди́кій шафра́нъ (*расте́ніе*).

Krokosowy, желтяни́стый, шафра́нный.

Krokowy, промежу́точный, въ шагу́ находя́щійся. || *Анат.* **Kość krokowa,** лобко́вая кость.

Krokształyny, -ów, *мн. Архит.* консо́ль, кра́гштейнъ; || желѣ́зная скоба́.

Krokwa, *см.* **Krokiew.**

Król, -a, *м.* коро́ль, царь. **Król królów,** царь царей. * **Król malowany,** сла́бый, съ ограни́ченною вла́стью коро́ль. **Swięto trzech królów,** Крещ́ніе, день Богоявле́нія (6-го января́). **Wilja trzech królów,** соче́льникъ. **Lew król zwierząt,** левъ царь звѣре́й. || Въ ка́рточной игрѣ: **Król karowy, dzwonkowy,** бубно́вый коро́ль, и т. д. || коро́ль (*въ ша́хматной игрѣ*).

Królestwo, -a, *ср.* королéвство, ца́рство. **Królestwo niebieskie,** небе́сное ца́рство; || **Królestwo Ichmość,** ихъ вели́чества коро́ль и королева́; || Въ есте́ственной исто́ріи: **Królestwo zwierzęce, roślinne, rzeczy kopalnych,** ца́рство живо́тныхъ, расте́ній, ископа́емыхъ.

Królewicz, -a, *м.* насл'ѣ́дный принцъ, королéвичъ.

Królewiczostwo, -a, *ср.* досто́инство насл'ѣ́дняго при́нца; || *Собир.* насл'ѣ́дный принцъ вмѣстѣ съ свое́ю супру́гою.

Królewiczówna, -y, *ж.* дочь королéвича.

Królewiczowski, Królewiczowy, королéвскій, относя́щійся къ королéвскому при́нцу. **Jego królewiczowska mość,** его королéвское высо́чество.

Królewna, -y, *ж.* королéвна, царéвна.

Królewnin, королéвинъ.

Królewski, королéвскій, ца́рскій, ца́рственный. **Stronnik królewski,** приверже́нецъ короля́, роялистъ.

Królewskość, -ści, *ж.* королéвское *или* ца́рское достоинство.

Królewszczyzna, -y, *ж.* королéвское влад'ѣ́ніе, помѣ́стье.

Króliczę, -ęcia, *ср.* молодо́й кро́ликъ.

Króliczy, кро́личій.

Króliczyniec, -ńca, *м. см.* **Królikarnia.**

Królik, -a, *м.* королёкъ, царёкъ; || *Зоол.* кро́ликъ; || королёкъ (*пти́ца*); || *Бот.* **Króliki,** *мн.* маргари́тка (*расте́ніе*).

Królikarnia, -ni, *ж.* кро́личій садо́къ, садо́къ для кро́ликовъ.

Królobójca, -y, *м.* цареубі́йца.

Królobójski, цареубі́йственный.

Królobójstwo, -a, *ср.* цареубі́йство.

Królosęp, -a, *м. Зоол.* царь ко́ршуновъ (*хи́щная пти́ца ю́жной Аме́рики*).

Królowa, -éj, *ж.* супру́га короля́, королéва, царица. **Królowa niebieska,** Царица Небе́сная; || **królowa, dama,** королева, да́ма (*въ ша́хматной игрѣ*); || **Królowa, Matka pszczół,** ма́тка, царица (*у пчёлъ*); || **Królowa balu,** царица ба́ла; || **Królowa kwiatów,** царица цвѣто́въ.

Królować, ца́рствовать, вла́ствовать, *царить; || преобладать.

Królowanie, -a, *ср.* ца́рствованіе, правле́ніе; || преобладаніе.

Królowin, королéвинъ.

Królujący, ца́рствующій, госпо́дствующій, *см.* **Panujący.**

Krom, Kromia, *Стар.* кро́мѣ, безъ, ис-

мимо. **Krom wiary nikt zbawionnie będzie** безъ вѣры никто не будетъ спасёнъ, безъ вѣры нѣтъ спасенія. **Kromia woli ich,** помимо ихъ воли. **Krom oczu,** заглавá, *см.* **Oprócz, P ócz.**

Kromka, -i, *ж.* кромá, ломóть, обрѣзъ, срѣзокъ; || крáй, ребро́ (*у монéты*); || кусóкъ.

Kronika, -i, *ж.* хрóника, временникъ, лѣтописъ.

Kronikarski, лѣтописный.

Kronikarstwo, -a, *ср.* веденіе лѣтописи; || *мн.* лѣтописи.

Kronikarz, -a, *м.* лѣтописецъ.

Kropecznik, -a, *м.* миллепóръ, тысяческвáжникъ (*корáлл*).

Kropelka, -i, *ж.* кáпелька, *см.* **Kropla.**

Kropić, кропить, накрáпывать. Deszczyk kropi, дóждикъ накрáпываетъ. **Skropić, Pokropić,** окропúть, оросúть. **Pokropić święconą wodą,** окропúть святóй водóю. **Skropić łzami,** оросúть слезáми. **Wykropić kogo,** высѣчь кого́ рóзгами.

Kropiciel, -a, *м.* окропля́ющій, орошáющій.

Kropidlny, кропúльный.

Kropidło, -a, *ср.* кропúло.

Kropielnica, -y, *ж.* кропúльница.

Kropienie, -a, *ср.* кроплéніе, окроплéніе.

Kropisty, *см.* **Kroplisty.**

Kropka, -i, *ж.* тóчка; || крáпинка, пя́тнышко. **Dwie kropki,** двоетóчіе. * **Nie brak ani kropki,** ничегó, ни чёрточки, ни однóй іóты.

Kropkować, пунктировáть, дѣлать тóчки, рисовáть тóчками; || стáвить знáки препинáнія; || набивáть мýшки (*на тканu*).

Kropkowanie, -a, *ср.* пунктировка, употребле́ніе знáковъ препинáнія.

Kropla, -i, *ж.* кáпля.

Kroplisty, накрáпывающій, крýпный.

Kropnąć, *см.* **Kropić.**

Krosienka, -sienek, *мн.* пя́льцы.

Krośna, *род. п.* **Krosien,** крóсна, крóсны, ткáцкій станóкъ; || я́щикъ, въ котóромъ нóсятъ стёкла.

Krośniarski, принадлежáщій торгóвцу стеклóмъ; *см.* **Krośniarz.**

Krośniarz, -a, *м.* деревéнскій стеклóльщикъ, равнóщикъ.

Krosta, -y, прыщъ (*на лицѣ*). **Krosteczka,** пры́щикъ, ýгорь. || **Czerwone krosty,** óспа.

Krostawieć, покрывáться прыщáми, угрáми.

Krostawy, *Мед.* имѣющій свóйство гноевы́хъ пры́щиковъ; || покрытый прыщáми.

Krótki, корóткій. **W krotkim czasie,** въ корóткое врéмя. **Krótka pamięć,** слáбая пáмять. **On ma krótkt wzrok,** онъ близорýкъ.

Krótko, кратко, коротко, вкрáтцѣ; || стрóго, рѣзко (сравн. стéпень: **Krócéj,** корóче).

Pokrótce co wyłożyć, вкрáтцѣ изложúть предстáвить что́. **Krotko wprzód,** немнóго впередъ. **Wkrotce potém,** вскорѣ потóмъ. **Krótko mowiąc, nie chcę tego,** слóвомъ, однúмъ слóвомъ, корóче сказáть, я не хочý э́того. **Krótko się z kim odbyć,** поскорѣе отъ кого́ отдѣлаться. **Krótko z nim, krótko koło niego,** онъ въ тѣсныхъ обстоя́тельствахъ. **Krótko kogo trzymać,** не давáть кому́ мнóго вóли. **Człowiek, krótko widzący,** близорýкій человѣкъ.

Krótkochwilny, мгновéнный, скоропроходя́щій.

Krótkodzioby, имѣющій коро́ткій клювъ.

Krótkogrzywy, короткогривый.

Krótkomownie, въ коро́ткихъ словáхъ, лаконúчески.

Krótkomowny, лаконúческій.

Krótkonogi, *Зоол.* коротконóгій, коротколáпый.

Krótkonosy, коротконóсый.

Krótkośc, -ści, *ж.* крáткость.

Krótkoskrzydlaty, *Зоол.* короткокры́лый.

Krótkosłowny, *см.* **Krótkomowny.**

Krótkoterminowy, краткосро́чный, о́тданный на коро́ткій срокъ.

Krótkotrwale, непродолжúтельно, коро́ткое врéмя.

Krótkotrwałość, -ści, *ж.* непродолжúтельность.

Krótkotrwały, непродолжúтельный, проходя́щій, бренный.

Krótkowato, коротковáто.

Krótkowaty, коротковáтый.

Krótkowidność, -ści, *ж.* близорýкость.

Krótkowidny, близорýкій.

Krótkowidz, -a, *м.* близорýкій.

Krótkowieczność, недолговѣчность, *см.* **Krótkotrwałość.**

Krótkowieki, недолговѣчный.

Krótnąć, Krótnieć, Ukrutnąć, Skrótnąć, укорáчиваться, сдѣлаться коро́че, укороти́ться; || убывáть, уменьшáться.

Krotny, употребля́ется при именáхъ числúтельныхъ: **Dwukrotny,** двукрáтный, двоекрáтный; **Czterokrotny,** четырекрáтный, и т. д.

Krotochwila, Krotofila, -i, *ж.* забáва, увеселéніе, шýтка, шáлость, балагýрство.

Krotochwilenie, -a, *ср.* препровождéніе врéмени, забáва, увеселéніе.

Krotochwilić, Krotofilić, забавля́ться, шутúть, вéсело проводúть врéмя.

Krotochwilnik, Krotofilnik, -a, *м.* забáвникъ, шутнúкъ, балагýръ.

Krotochwilność, Krotofilność, -ści, *ж.* шутли́вость, балагýрство.

Krotochwilny, Krotofilny, шутли́вый, забáвный, весёлый.

Krotochwilować, *см.* **Krotochwilić.**

Krotof... *см.* **Krotoch.**

Krótszeć, укорáчиваться, сокращáться; || убывáть.

Krowa, -y, *м.* коро́ва. **Krowa jałowa, я́ловая коро́ва. Krowa dojna,** до́йная коро́ва; || **Krowa dzika,** са́мка ло́ся.

Krowi, коро́вій. **Krowia ospa,** коро́вья о́спа || **Krowi chlew,** коро́вникъ; || *Бот.* **Krowia reź, Krowie żyto,** коро́вій кормъ, Ива́нъ да Ма́рья, *см.* **Pszenic, Mlecz.**

Krowiarka, -i, *ж.* коро́вница, ско́тница.

Krowiarnia,-ni, *ж.* коро́вникъ, ско́тный дворъ.

Krowiarz, -a, *м.* пасту́хъ коро́въ, ско́тникъ.

Krowieniec, -ńca, *м.* коро́вій калъ, коро́вій навóзъ.

Krowisko, Krówsko, -a, *ср.* коро́вища.

Krówka, -i, *ж.* коро́вка; || *Зоол.* навóзный жукъ. **Krówka zielona,** *см.* **Kantaryda;** || *Бот. см.* **Kokoryczka;** || **Krówki,** *мн.* подкла́дины, кла́дки изъ де́рева, подъ что́-либо подло́женныя, *см.* **Kętnar, Legar.**

Krowne, -ego, *ср. Стар.* по́шлина съ рога́таго скота́.

Krowodój, -oja, *м. Зоол.* бóа, удáвъ.

Krowopas, -a, *м. см.* **Krowiarz.**

Krszyć, мять, крошúть. || **Krzyć się,** осыпáться, сы́паться (*о хлѣбѣ*).

Krszyna, Kszyna, Krsztyna, Krszta, Krta, -y, *ж.* кро́шка хлѣбная, кро́шечка, крохá; || вёрнышко крупи́нка. **Ani krzty nie widać,** ни зги не видáть.

Krta, -y, *ж. см.* **Krszyna.**

Krtań, -ni, *м. Анат.* гортáнь, дыхáтельное го́рло; || **Прост.* го́рло, глóтка.

Krtaniowy, гортáнный.

Krtycze, -ów, *мн. см.* **Krtań.**

Krubka, Krubeczka, Krubnik, *см.* **Krób-ka,** и т. д

Kruchczeć, *см.* **Kruszeć.**

Krucho,употребля́ется въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Krucho z nim,** онъ въ тѣсныхъ обстоя́тельствахъ, плóхо емý.

Kruchość, -ści, *ж.* мя́гкость (*говя́дины,* и *проч.*), хру́пкость (*дерева*), разсы́пчатость, лóмкость, хру́пкость (*стекла, металловъ*), рыхлость (*земли, соли*).

Kruchta, -y, *ж.* па́перть (*пе́редъ це́рковью*), *см.* **Babiniec.**

Kruchuchny, Kruchutki, Kruchuteńki, мя́конькій, чрезвычáйно хру́пкій, лóмкій, разсы́пчатый.

Kruchy, мя́гкій, хру́пкій, разсы́пчатый, лóмкій, ры́хлый, *см.* **Kruchość.** || *Зоол.* **Kruchy wąż,** мѣдя́ница (*змѣя*).

Krucjata, -y, *ж.* крестóвый походъ.

Krucyfer,-a, *м.* несýщій крестъ (*въ церковныхъ ходáхъ, процессіяхъ*).

Krucyfiks, -u, *м.* распя́тіе (*крестъ*).

Kruczą, -y, *ж. Горн.* крюкъ.

Kruczę, -ęcia, *ср.* воронёнокъ, молодóй вóронъ.

Kruczeć, ворчáть.

Kruczek, -czka, *м.* воронёнокъ; || крючóкъ.

Kruczenie, -a, *ср.* ворчáнье въ брю́хѣ.

Kruczodzioby,сходный съ вóрономъ клю́вомъ.

Kruczy, вóрономъ. **Włosy krucze,** вóлосы чёрные какъ вóроново крыло́.

Krudunek, *см.* **Karczunek.**

Kruk, -a, *м.* вóронъ. *Посл.* **Nie pomoże krukowi mydło,** чёрнаго кобеля́ не вымóешь до бѣла́, дурака́ учúть, что мёртваго лѣчúть. **Kruk krukowi oka nie wykole,** вóронъ вóрону глазъ не выклюнетъ. || *Зоол.* **Kruk morski,** нырóкъ (*птица*; || крюкъ, *см.* **Hak.**

Krukać, *см.* **Krakać.**

Krukowaty, воронообрáзный.

Krupa, -y, *ж.* бóлѣе употребля́ется во множ. ч. **Krupy** *род.* **Krup,** крупá. **Krupy jęczmienne,** я́чная крупá. **Krupy perłowe,** перлóвая крупá. **Krupy gryczane, tatarczane,** грéчневая крупá. || **Krupy,***мн.* мéлкій градъ, **Krupy padają,** мéлкій градъ идётъ.

Krupiarka, -i, *ж.* торго́вка крупóю, сéменáми.

Krupiarski, относя́щійся къ торго́влѣ крупóю, семёнами.

Krupiarz, -a, *м.* торговéцъ крупóю, сéменáми, сéмя́нникъ; || лабáзникъ, мучни́къ.

Krupiasty, крупянóй, крупи́чатый, *см.* **Ziarnisty. Sól krupiasta,** *см.* **Gradówka.** || *Мед* просообрáзный.

Krupić, Skrupić, толóчь, истолóчь въ стýпкѣ, молóть, смолóть, превращáть, превратúть въ крупý. || **Krupić się,** обращáться въ крупý. *Посл.* **Na kim się skrupi, na nim się zmielę,** кóшку бьютъ, а невѣ́сткѣ навѣ́тки даю́тъ. || **Grad krupi się,** идётъ мéлкій градъ.

Krupki, -pek, *мн.* мéлкая крупá.

Krupniczka, -i, *ж. см.* **Krupiarka.**

Krupnik, -a, *м. см.* **Krupiarz;** || супъ съ мéлкими крупáми кáшица.

Krupny, крупянóй.

Krusz, -u, *м.* рудá.

Kruszcorodny, Kruszeczny, изобúлующій металлáми. рудникáми.

Kruszcośledzący, прúискивающій металлы.

Kruszcowy, металли́ческій, рудно́й, минерáльный, металлоно́сный.

Kruszczeć, *Хим.* металлова́ть, превращáть въ металлъ.

Kruszczyna, -y, *ж.* саморо́дный металлъ, саморóдокъ.

Kruszec, -szcu, *м.* рудá, штуфъ; || минерáлъ.

Kruszeć, Skruszeć, мя́кнуть, сдѣлаться мя́гкимъ, ры́хлымъ; || тро́нуться, смягчúться, соболѣзновать.

Kruszenie, -nia, *ср. Горн.* толчёніе.

Kruszki, *см.* **Kruźki, Kryzki.**

Kruszliwy, разсы́пчивый, разсы́пчатый, ры́хлый.

Kruszonka,-i, *ж. см.* **Żacierka, Drobianka.**

Kruszyć, Skruszyć, мя́ть, измя́ть, кроши́ть, искроши́ть, растира́ть, растере́ть, сокруша́ть, сокруши́ть, толочь въ ступкѣ. * **Skruszyć kogo**, разори́ть кого; || растро́гать, тро́нуть до глубины́ се́рдца. || **Kruszyć się, Skruszyć się**, разбива́ться, разби́ться, лома́ться, переломи́ться; * растро́гаться, сокруша́ться, тро́нуться до глубины́ се́рдца.

Kruszykamień, *см.* **Łomikamień**.

Kruszyna,-y, *ж. см.* **Krszyna, Okruszyna**. || *Бот.* круши́на (*деревцо́*), || * *см.* **Odrobina**.

Kruszynowy, *Бот.* круши́новый, *см.* **Kruszyna**.

Kruż, -u, *м.* кувши́нъ.

Kruźganek, -nka, *м.* галере́я, *см.* **Korytarz**; || крыльцо́, *см.* **Ganek, Przysionek**.

Kruźki, -źek, *см.* **Kryzki**.

Krużlik, Krużyk, -a, *м.* кувши́нчикъ.

Krużowato, Krużowaty, *см.* **Kędzierzawo, Kędzierzawy**.

Krużowy, кувши́нный.

Krwawić, Skrwawić, окрововля́ть, окрова́вить, окровени́ть, пролива́ть, проли́ть кровь, обагря́ть кро́вью. || **Krwawić się, Skrwawić się**, окрововля́ться, окрова́виться, обагри́ться кро́вью.

Krwawne, -ego, *ср.* пра́во, кото́рое пре́жде предоста́влено бы́ло суде́бнымъ пристава́мъ, присво́ивать себѣ́ пла́тье уби́таго человѣ́ка.

Krwawnica,-y, *ж. Бот.* вербо́вникъ, плову́нъ (*расте́ніе*); || *Анат.* крововозвра́тная жи́ла, ве́на; || *Мед.* **Krwawnice**, *мн.* почечу́й, геморо́й.

Krwawnik, -a, *м. Минер.* кровави́къ, гемати́тъ, кра́сный желѣзня́къ; || кровави́къ (*руда́*); || геліотро́пъ (*ка́менъ*) сердоли́къ (*ка́мень*); || *Бот.* тысячели́стникъ (*расте́ніе*).

Krwawny, кровяно́й, отно́сящійся къ кро́ви. **Krwawne lekarstwo**, кровочисти́тельное лека́рство.

Krwawo, крова́во. **Krwawo mi to przyszło**, э́то мнѣ доста́лось съ тя́жкимъ трудо́мъ.

Krwawosok, -u, *м. Бот.* кра́сный щаве́ль (*расте́ніе*).

Krwawotok, *см.* **Krwotok**.

Krwawożerca, *см.* **Krwiożerca**.

Krwawożerność *см.* **Krwiożerność, Krwiożerczość; Krwawożerny**, *см.* **Krwiożerny**.

Krwawy, крова́вый, окрова́вленный.

Krwiobarwny, кровяна́го цвѣ́та.

Krwionośny, *Анат.* кровоно́сный, кровено́сный.

Krwiożerca, -y, *м.* кровожа́дный.

Krwiożerczość, -ci, *ж.* кровожа́дность.

Krwiożerczy, Krwiożerny, кровожа́дный.

Krwiściąg, -u, *м. Бот* зелёный черноголо́вникъ, черноголо́вка, свина́я тра́вка.

Krwistość, -ci, *ж.* полнокро́віе.

Krwisty, полнокро́вный

Krwotoczny, кровото́чный *Анат.* **Krwotoczna żyła**, крововозвра́тная жи́ла, ве́на; || почечу́йная арте́рія.

Krwotok, -u, *м.* кровотече́ніе; || мѣ́сячное очище́ніе.

Kryć, Ukrywać, Skryć, Ukryć, крыть, укрыва́ть, скрыть, пря́тать, спря́тать, *см.* **Taić**. || **Kryć się, Ukrywać się, Skryć się, Ukryć się**, кры́ться, укрыва́ться, скры́ться, спря́таться.

Kryca, -y, *ж.* ко́ваное желѣ́зо.

Krycie, -a, *ср.* кро́вля, прикры́тіе, покры́шка. || **Krycie się**, укрыва́ніе, прикрыва́ніе.

Kryg, -u. *м.* **Kryga, -i**, *ж.* у́дило (мн. ч. *удила́*), мундшту́къ, мушту́къ, цѣпо́чка (*у мундштука́*), *см.* **Wędzidło**.

Krygować, щегольски́ наряжа́ть. || **Krygować się**, щегольски́ наряжаться, пя́литься, выпя́ливаться, охора́шиваться.

Kryjomie, Kryjomko, Kryjomo, укра́дкою, та́йно, секре́тно, тихо́нько, тишко́мъ.

Kryjomokupstwo, -a, *ср.* контраба́нда, торго́вля запрещёнными това́рами.

Kryjówka, скры́тое мѣ́сто, тайни́къ; || прито́нъ, верте́пъ. **Kryjówka rozbójników**. прито́нъ, верте́пъ разбо́йниковъ. **Kryjówki serca ludzkiego**, та́йные изги́бы человѣ́ческаго се́рдца.

Kryka, -i, *ж. Горн.* косты́ль.

Kryminał, -u, *м.* уголо́вное преступле́ніе, уголо́вное дѣ́ло; || тюрьма́, темни́ца

Kryminalista, -y, *м.* учёный, писа́тель по уголо́вной ча́сти; || уголо́вный престу́пникъ.

Kryminalistka, -i, *ж.* уголо́вная престу́пница.

Kryminalnie, престу́пно; | уголо́внымъ судо́мъ. |

Kryminalność, -ści, *ж.* уголо́вщина, кримина́льность.

Kryminalny, престу́пный, уголовный. **Sąd kryminalny**, уголо́вный судъ. **Sędzia kryminalny**, уголо́вный судья́. **Sprawa kryminalna**, уголо́вное дѣ́ло.

Krymka, -i, *ж.* жидо́вская ермо́лка, *см.* **Mycka**.

Krynica, -y, *ж.* исто́чникъ, родни́къ, ключъ, *см.* **Zdrój, Potok**.

Kryniczny, ключево́й. **Kryniczna woda**, ключева́я вода́.

Krypa, -y, *ж.* ба́рка, ло́дка.

Krypcie, -ów, *мн.* ла́пти, *см.* **Łapcie**.

Krypt, -u, *м.* **Krypta, -y**, *ж.* склепъ, подзе́мная пеще́ра, *см.* **Pieczara, Podziemie**.

Kryska, *см.* **Kréska; Kryski**, *см.* **Kryzki**.

Krystalizacja, -ji, *ж.* крысталлиза́ція.

Krystalizować, Skrystalizować, кристаллизова́ть, хруста́лить. || **Krystalizować się, Skrystalizować się**, кристаллизова́ться, хруста́литься.

Kryształ, -u, *м.* криста́ллъ, хруста́ль. **Kryształy**, *мн.* хруста́льныя издѣ́лія.

Kryształek, -łka, *м.* зорочёкъ, зрачёкъ зѣни́ца (*въ глазу́*).

Krysztalny, кристалли́ческій криста́льный.
Kryształokrusz, -a, *м. Минер.* оловя́нная вени́са.
Kryształować, *см.* **Krystalizować.**
Kryształowanie, -a, *ср.* кристаллизація.
Kryształowy, криста́льный, хруста́льный.
Krytopłciowy, *Бот.* тайнобра́чный.
Krytowy, *см.* **Gwóźdź.**
Kryty, кры́тый, покры́тый.
Krytyczka, -i, *ж.* же́нщина-кри́тикъ.
Krytycznie, крити́чески.
Krytyczność, -ści, *ж.* крити́чность, затрудни́тельное положе́ніе.
Krytyczny, крити́ческій.
Krytyk, -a, *м.* кри́тикъ.
Krytyka, -i, *ж.* кри́тика.
Krytykować, критикова́ть.
Krytykowanie, -a, *ср.* критикова́ніе, крити́ческій разбо́ръ.
Kryza, -y, *ж.* брыжи, *мн.* (*же́нскій воротничо́къ*).
Kryzki, Kruszki, Kruźki, ów, *мн.* брыже́йка, сдоръ (*у быко́въ, бара́новъ*).
Kryzolit, *см.* **Chryzolit.**
Kryzy, *мн. см.* **Kryza.**
Krzaczek, -czka, куста́рничекъ, *см.* **Krzak.**
Krzaczkowato, въ ви́дѣ куста́рника.
Krzaczkowaty, куста́рный, кусти́стый, росту́щій куста́ми.
Krzaczysty, кусти́стый.
Krzak, -a, *м.* кустъ, куста́рникъ, *см.* **Krzew.**
Krząkać, Krząknąć, хрію́кать (*о свинѣ́*), ха́ркать (*о человѣ́кѣ*).
Krząkacz, -a, Krząkadło, -y, Krząkała, -y, *м.* кашлю́нъ (*ж. р.* кашлю́нья), плева́ка, харку́нъ (*ж. р.* харку́нья).
Krząkanie, Krząknienie, -a, *ср.* ха́рканье (*человѣ́ка*), хрю́канье (*свиньи́*).
Krzakowaty, кусти́стый.
Krzątać się, хлопота́ть, стара́ться, забо́титься; || суети́ться; торопи́ться, спѣши́ть.
Krzątanina, -y, *ж.* поспѣ́шность, торопли́вость, суетли́вость; || стара́тельность.
Krzcić, Krzciciel, Krzciny, *см.* **Chrzcić**, и т. д.
Krzciuczek, -czka, *м. Зоол.* троглоди́ть.
Krzczyca, -y, *ж.* заты́локъ, заше́екъ, загри́вокъ; || колту́нъ (*болѣ́знь*); || чёрная капу́ста; || *Ветер.* коро́ста (*у лошаде́й*).
Krzcina, -y, *ж. Бот.* ко́шечья трава́.
Krzecinka, -i, *ж. см.* **Janowiec.**
Krzeczeć, *см.* **Skrzeczeć.**
Krzeczek, -czka, *м. Зоол.* тара́нтула, мизги́рь (*большо́й ядови́тый пау́къ*); || *см.* **Skrzeczek.**
Krzeczkowy, тара́нтуловый, *см.* **Krzeczek.**
Krzeczny, *см.* **Grzeczny.**
Krzeczot, -a, *м. Орн.* кре́четъ, *см.* **Białozor.**
Krzeczy, Dorzeczy, *см.* **Grzeczy.**
Krzek, -u, *м.* ля́гушичій клёкъ.
Krzekać, хрю́кать (*о свиньѣ́*).
Krzekliwy, *см.* **Skrzekliwy.**
Krzekotać, Krzekotanie, *см.* **Krzechotać, Grzechotanie.**
Krzektać, крича́ть посоро́чьему.
Krzemień, -nia, *м.* креме́нь.
Krzemienić, дѣ́лать твёрдымъ, жёсткимъ.
Krzemienica, -y, *ж.* кремни́стая по́чва.
Krzemienieć, -ńca, *м.* кремни́стая доро́га.
Krzemienieć, Skrzemienieć, каменѣ́ть, твердѣ́ть, окаменѣ́ть, отвердѣ́ть.
Krzemienisty, кремни́стый.
Krzemienny, кремнёвый.
Krzemionka, -i, *ж.* кремнезёмъ, кремни́стая земля́.
Krzemyk, -a, *м.* руже́йный кре́мень.
Krzepczeć, Skrzepczeć, кря́пнуть, укрѣпля́ться, укрѣпи́ться.
Krzepczéj, *сравн. ст.* крѣ́пче *см.* **Krzepko.**
Krzepczyć, Skrzepczyć, Skrzepić, Pokrzepić, Ukrzepić, крѣпи́ть, укрѣпля́ть, подкрѣпля́ть, укрѣпи́ть; || пита́ть; || поправля́ть (*здоро́вье, желу́докъ*); || возстановля́ть (*си́лы*), возобновля́ть. || **Krzepić nadzieje**, пита́ть наде́жды. **Krzepić umysł**, укрѣпля́ть духъ; || **Krzepić się, Pokrzepić się**, крѣ́пнуть, крепи́ться, укрѣпля́ться, поправля́ться.
Krzepić, *см.* **Krzepczyć.**
Krzepienie, -a, *ср.* укрѣпле́ніе, поправле́ніе.
Krzepki, крѣ́пки, бо́дрый, си́льный, мо́щный. **Krzepki staruszek**, бо́дрый старичёкъ, *см.* **Rzeźki, Rzeźwy.**
Krzepko, крѣ́пко, си́льно, мо́щно.
Krzepkość, -ści, *ж.* крѣ́пость, си́ла, бо́дрость, твёрдость.
Krzepnąć, Skrzepnąć, сгуща́ться, густѣ́ть, ссѣда́ться, свёртываться (*о молокѣ́*); || застыва́ть, сты́нуть. **Masło roztopione krzepnie**, расто́пленное ма́сло сты́нетъ. **Rosół skrzepł**, супъ засты́лъ. **Krew we mnie skrzepła**, кровь во мнѣ́ засты́ла.
Krzepnienie, Skrzepnienie, -a, *ср.* застыва́ніе, сгуще́ніе.
Krzesać, Skrzesać (ogień), высѣка́ть (*ого́нь*), вы́сѣчь (*огня́*). ***Bruki krzesać, po bruku krzesać**, грани́ть ка́мни. *Садов.* **Krzesać drzewa**, очища́ть и подрѣ́зывать дере́вья, обрѣ́зывать ли́шнія вѣ́тви у дере́вьевъ, *см.* **Okrzesywać**; || ***Krzesać się**, дра́ться, ссо́риться.
Krzesanie, Skrzesanie, -a, *ср.* (ognia), высѣка́ніе огня́; || **Krzesanie** (drzew), очище́ніе, обрѣ́зываніе дере́вьевъ.
Krześcianin, *см.* **Chrześcianin.**
Krzesełko, -a, *ср.* стулъ, *см.* **Krzesło, Stołek.**
Krzesić, воскреша́ть (*уме́ршихъ*), *см.* **Wskrzeszać.**

Krzesiało,Krzesiwo,-a, *ср.* **огни́во,** *Умень.* **Krzesiełko, Krzesiwko, -a,** *ср.* **огни́вце;** || *см.* **Zamek.**

Krzesło, -a, *ср.* **кре́сло. Krzesło kuruľskie,** куру́льныя кре́сла.

Krzesłowaty, имѣющій видъ кре́сла; || **горба́тый;** || *Бот.* **узлова́тый, колѣнчатый.**

Krzesłowy, кресельный.

Krzesnak, *см.* **Chrześniak.**

Krzest, Krzestny, *см.* **Chrzest, Chrzestny.**

Krzętnie Krzętność, Krzętny, *см.* **Skrzętnie, Skrzętność, Skrzętny.**

Krzew,-u, *м.* **Krzewie,-ia,** *ср.* **кустъ, куста́рникъ.**

Krzewić, *Агр.* **разводи́ть** (*растéнія*); || **умножа́ть, распространя́ть;** || **Krzewić się,** развѣтвля́ться, размножа́ться, разрастáться, разводи́ться, распложа́ться. *Посл.* **Złe ziele najlepiéj się krzewi,** худóе спóро, не сживёшь скóро; **худóе зéлье не скóро пойдетъ въ зéмлю;** || * **Размножа́ться; распространя́ться.**

Krzewie, -ia, *ср. см.* **Krzew.**

Krzewienie,-ia, *ср.* **распложéніе, размноженіе, разведéніе** (*растéній*); || ***распространéніе,** *см.* **Rozkrzewianie;** || **Krzewienie się,** приращéніе, распространéніе, пріумноженіе, ростъ, рощéніе.

Krzewina, -y, *ж.* **кýстикъ, полукуста́рникъ.**

Krzewisty, зарóсшій кустáми; || **вѣтви́стый.**

Krzewniczek, -a, *м. Зоол.* **трясогýзка** (*птица*).

Krzewny, куста́рный.

Krztoń, -ni, *ж. см.* **Krtań.**

Krztoniowy, *см.* **Krtaniowy.**

Krztusiec, -śca, *м* **коклю́шъ.**

Krzyć się, *см.* **Krszyć się.**

Krzyczący, крикли́вый, шумли́вый, рѣзкій (*голосъ, звукъ*). **Drugi krzyczące,** мéлкіе долгíе. **Kolory krzyczące,** я́ркіе цвѣтá.

Krzyczeć, кричáть; || **брани́ть;** || **звать;** || **ропта́ть. Krzyczeć na kogo,** брани́ть кого́. **Krzyczeć na co,** жáловаться, ропта́ть на что́.

Krzyczenie, -a, *ср.* **вопль, крикъ, крича́ніе, рóпотъ.**

Krzyk, -u, *м.* **крикъ, кликъ,** *см.* **Okrzyk.**

Krzykać, грóмко кричáть, вскри́кивать.

Krzykacz, -a, *м.* **Krzykajło, -a,** *ср.* **горла́нъ, крику́нъ, хайло́**

Krzykliwie, крикли́во, *см.* **Wrzaskliwie.**

Krzykliwość, -ści, *ж.* **крикли́вость.**

Krzykliwy, крикли́вый.

Krzyknąć, кри́кнуть. Krzyknąć na kogo, грóмко позвáть кого́; || **разбрани́ть, разруга́ть.**

Krzyknienie, -a, *ср.* **крича́ніе.**

Krzyp Krzypieć, *см.* **Skrzyp, Skrzypieć.**

Krzywda, -y, *ж.* **оскорбле́ніе, оби́да.**

Krzywdny, *см.* **Krzywdzący.**

Krzywdzący, оби́дный, оскорби́тельный; || **безчéстящій, позóрящій**

Krzywdzenie, Skrzywdzenie, -a, *ср.* **оскорбле́ніе, оби́да;** || **оповóриваніе.**

Krzywdzić, Skrzywdzić, Ukrzywdzić; оскорбля́ть, оскорби́ть, обижáть, оби́дѣть, унижáть, уни́зить, позóрить, оповóрить. **Ubóstwo nikogo nie krzywdzi,** бѣдность никогó не позóритъ, бѣдность не порóкъ.

Krzywdziciel, Ukrzywdziciel, -a, *м.* **оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель.**

Krzywdzicielka, -i, *ж.* **оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.**

Krzywić, Skrzywić, крити́ть, **покрити́ть;** || **сгиба́ть, согну́ть. Krzywić nos,** хму́риться **Krzywić się na kogo,** дýться, коси́ться на когó. **Krzywić się na co,** кóсо, съ неудовóльствіемъ смотрѣть на что́.

Krzywigłówek,-wka, Krzywiszyjek,-yjka, *м. см.* **Krzywogłowek.**

Krzywizna, -y, *ж.* **кривизна́, изги́бина, изги́бь, изви́лина;** || **кóсость.**

Krzywka, -i, *ж.* **Krzywulec, -lca,** *м.* **крива́ля, крива́лина, изóгнутая, крива́я часть дéрева.**

Krzywo, кри́во, кóсо.

Krzywoboki, кривобóкій.

Krzywocina,-y, *ж.* **кривизна́, излýчина, изви́лина.**

Krzywodrożny, изви́листый, излýчистый; || **криволинéйный,** *см.* **Krzywokreślny.**

Krzywodziób, *см.* **Krzywonos.**

Krzywodzioby, *Зоол.* **кривоно́сый** (*о птицахъ*).

Krzywogęby, криворóтый, **кривоýстый.**

Krzywogłówek, -ka, *м.* **кривошéя;** || * **ханжá, лицемѣръ.**

Krzywogłowy, кривошéйный, искривúвшій гóлову нá бокъ.

Krzywogłoźny, Krzywogoleni, *см.* **Krzywonogi.**

Krzywokreślny, криволинéйный.

Krzywołomca, -y, Krzywołomstwo, -a, *ср. см.* **Krzywoprzysiężca, Krzywoprzysięztwo.**

Krzywomyślnie, неискрéнно, лукáво.

Krzywomyślny, нейскренный, лукáвый.

Krzywonogi, кривонóжный, кривонóгій, косолáпый.

Krzywonos, -a, *м.* **кривоно́сый;** || *Зоол.* **клёстъ, клестóвка** (*птица*).

Krzywonosy, кривоно́сый.

Krzywooki, косоглáзый, косóй.

Krzywoprzysięgać, Krzywoprzysiądz, приноси́ть, принести́ лóжную присягу, лóжную клáтву; || преступáть клáтву, нарушáть присягу.

Krzywoprzysięstwo, -a, *ср.* **клятвопреступлéніе, лóжная присяга;** || ***вѣролóмство.**

Krzywoprzysiężca, -y, *м.* **клятвопреступникъ. лóжно присягáющій.**

Krzywoprzysiężki, Krzywoprzysiężny, клятвопрестýпный, **лóжно присягáющій;** || **вѣролóмный.**

Krzyworogi, криворо́гій.

Krzywos, Krzywosz, -a, *м.* крив у́ля, крив у́лина.

Krzywość, -ści, *ж.* кри́вость, кривизна́.

Krzywoszczok, -a, *м.* чеба́къ (*рыба*).

Krzywoszyi, кривошёйный; || *Зоол.* име́ющій кривую́ шею.

Krzywoszyje, *см.* **Krzywiszejek.**

Krzywotłómacz, -a, *м.* ло́жный истолкова́тель.

Krzywotoki, закру́ченный; || винтообра́зный.

Krzywousty, кривоу́стый, криворо́тый.

Krzywowatość, -ści, *ж.* вы́гибъ, кривизна́, искри́вленность.

Krzywowaty, искри́вленный.

Krzywowiara, -y, *ж. см.* **Krzywowierstwo.**

Krzywowierca, -y, *м.* еретикъ, раско́льникъ.

Krzywowiernie, еретически.

Krzywowierny, еретический, раско́льничій.

Krzywowierstwo, -a, *ср.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.

Krzywozęby, кривозу́бый.

Krzuwulec, -lca, *м.* крив у́лина, крив у́ля, *см.* **Krzywka.**

Krzywy, крив о́й, искри́вленный; || изви́листый, излу́чистый. **Linja krzywa**, крива́я ли́нія. **Krzywemi drogami chodzić**, ходи́ть извили́стыми пути́ми. **Rozum krzywy**, извращённый умъ. **Krzywa przysięga**, ло́жная кля́тва.

Krzyż, -a, *м.* крестъ. **Przybić na krzyżu**, распя́ть на крестѣ. || **Krzyże**, *мн.* кресте́цъ, поясни́ца. || **Znak krzyża świętego**, кре́стное зна́меніе. **Na krzyż co położyć**, положи́ть что́ на́крестъ, скрести́ть. **Nogi, ręce założyć na krzyż**, сложить на́крестъ но́ги, ру́ки.

Krzyżacki, тевто́нскій, *см.* **Krzyżowy.**

Krzyżak, -a, *м.* тевто́нскій ры́царь, крестоно́сецъ; || *Зоол.* **Liskrzyżak**, крестовка (*лисица*); || **Pająk krzyżak**, крестови́къ, крестча́тый пау́къ.

Krzyżasty, бедри́стый.

Krzyżmo, *см.* **Chryzma.**

Krzyżonosny, крестоно́сный.

Krzyżować, Ukrzyżować, распина́ть, распя́ть на крестѣ; || **Skrzyżować (ręce)**, сложи́ть на́-крестъ (*ру́ки*). **Skrzyżować nogi**, положи́ть одну́ ногу на другу́ю; || * **Krzyżować, Skrzyżować, Pokrzyżować czyje zamiary**, мѣша́ть, препя́тствовать кому́ въ исполне́ніи его намѣре́ній. || **Krzyżować się**, скре́щиваться, пересѣка́ться, расходи́ться. **Tu się drogi krzyżują**, доро́ги здѣсь пересѣка́ются, расхо́дятся. **Krzyżuje się z myślami**, мысли верта́тся въ его́ головѣ; || **Skrzyżować się, Pokrzyżow ć się w odpowiedziach**, спу́таться въ отвѣтахъ.

Krzyżywanie, Ukrzyżowanie, -a, *ср.* кре́стное распя́тіе, распина́ніе на крестѣ; || **Krzyżowanie się dróg**, пересѣче́ніе доро́гъ, перекрёстныя доро́ги.

Krzyżowato, крестообра́зно.

Krzyżowaty, крестообра́зный, крестови́дный.

Krzyżówka, -i, *ж. Повар.* филе́й, филе́йная часть (*говя́дины*).

Krzyżownica, -y, *ж. Бот.* исто́дъ, многомле́чникъ (*расте́ніе*), *см.* **Mlecznica**; || *Плотн.* попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || переплётъ (*две́ри, о́конной ра́мы*), попере́чина (*у оконча́ины*).

Krzyżowniczki, -czek, *мн. Бот.* сола́нка (*расте́ніе*).

Krzyżowniczy, крестовый, крестоно́сный.

Krzyżownik, -a, *м.* кре́стоно́сецъ, ры́царь крестовыхъ похо́довъ; || *Бот. см.* **Tyrlicz.**

Krzyżowo, на́крестъ крестообра́зно.

Krzyżowy, крестовый, кре́стный. **Krzyżowa śmierć**, кре́стная смерть. **Krzyżowe wojny, wyprawy**, крестовые похо́ды, *см.* **Krucjata.** **Krzyżowe dni**, *Церк.* недѣля, среда́ и пя́тница. **Krzyżowa droga**, перекрёстокъ, распу́тіе. **Krzyżowa robota**, шитьё по канвѣ.

Krzyżulec, -lca, *м. Плотн.* брусо́къ.

Krzyżyk, -a, *м.* кре́стикъ. *Муз.* діе́зъ, полуто́нъ. **Krzyżyk na drogę**, съ Бо́гомъ, счастли́ваго пути́! || *Десятокъ. **Już mu niedaleko do piątego krzyżyka**, ему́ уже́ ско́ро пойдётъ пя́тый деся́токъ; || **Krzyżyki**, *мн* огорче́нія, ско́рби, печа́ли.

Ks, сокращ. *см.* **X.**

Ksiądz, *род.* **p. Księdza**, (ксёндзъ), свящ нникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ, па́теръ (*у католиковъ*). **Wyświęcić się na księdza**, бы́ть посвящену въ священники, поступи́ть въ священники, приня́ть священническій санъ. || Ти́тулъ придава́емый вообще́ всѣмъ духо́внымъ: **Ksiądz Piotr, Ksiądz Jan**, оте́цъ Пётръ, оте́цъ Іоа́ннъ. **Ksiądz proboszcz**, его преподо́біе, прихо́дскій священникъ. **Ksiądz kanonik**, оте́цъ канони́къ. **Ksiądz biskup**, преосвящённый, епи́скопъ. || *Стар.* фигу́ра *слонъ, офице́ръ, (въ ша́хматной игрѣ), см.* **Laufer.**

Książątko, -a, *ср. Умен.* князёкъ.

Książczyna, -y, *ж.* книжо́нка.

Książe, -ęcia, *м.* князь.

Książęcy, кня́жескій. **Jego książęca mość**, его́ ся́тельство, его́ свѣтлость. **Po książęcemu**, по-кня́жески.

Książeczka, -i, *ж.* кни́женка, кни́жка.

Książka, -i, *ж.* кни́га. **Książka służbowa**, кни́жка для слугъ (*вмѣсто паспо́рта*). **Książka ekspedycyjna**, разсы́льная кни́га. **Książka legitymacyjna**, кни́жка служа́щая какъ зако́нный видъ. **Książka meldunkowa**, кни́га для записыванія паспо́ртовъ. **Pilnować książki**, приле́жно занима́ться кни́гою. **Książka rachunkowa**,

счётная кни́га, *см.* **Księga.** || *Анат.* **Książki wołowe, кни́жка**, листови́къ, литóнья (*3-й желýдокъ звíрьихъ*), *см.* **Ksieniec.**

Książkowy, кни́жный, учёный. **Człowiek książkowy, человѣ́къ** учёный.

Książnica, -y, *ж.* **книгохрани́лище, библіоте́ка.**

Książnik, -a, библіоте́карь.

Księdzostwo, -a, *ср.* **свяще́ннический санъ.**

Księdzowy, свяще́нническій.

Księga, -i, *ж.* **кни́га,** *см.* **Książka. Księga wieczysta, крѣпостна́я, ипоте́чная кни́га; zaregistrowań, я́вочная;—ludności, спи́сокъ народонаселе́нія;—kwitów, роспи́сочная кни́га; — celna, тамо́женная; — rozpisów, — для запи́сыванія осо́бых мнѣ́ній (*суде́йскихъ*); —ekspedycji, разсы́льная кни́га;—intromissji, отка́зная кни́га;—wpisowa, входя́щій журна́лъ;—kaucji, заголовна́я кни́га;—rachunków gospodarskich, хозя́йственно-счетово́дственная кни́га; — przychodu i wydatku na karm bydła, фура́жная и кормова́я кни́га;—stanu cywilnego, księga metryk, метри́ческая кни́га; — kar pieniężnych, штра́фная кни́га; — rewersowa, разно́сная кни́га;—umów wieczystych, догово́рная, ипоте́чная кни́га;—przychodu i rozchodu, прихо́до-расхо́дная кни́га;** || *Ком.* **Księga główna, гла́вная кни́га, гауптбухъ.**

Księgarczyk, -a, *м.* **прика́щикъ въ кни́жной ла́вкѣ.**

Księgarka, -i, *ж., см.* **Księgarzowa.**

Księgarnia, -ni, *ж.* **кни́жная ла́вка, кни́жный магази́нъ.**

Księgarski, книгопрода́вческій.

Księgarstwo, -a, *ср.* **кни́жная торго́вля.**

Księgarz, -a, *м.* **книгопрода́вецъ.**

Księgarzowa, -wéj, Księgarka, -i, *ж.* **жена́ книгопрода́вца;** || **продающая кни́ги.**

Księgarzowy, книгопрода́вческій.

Księgokradztwo, -a, *ср* **литерату́рное воровство́, похище́ніе.**

Księgonośny, разнося́щій кни́ги.

Księgopis, -a, м. **сочини́тель, писа́тель.**

Księgopisarstwo, Księgopistwo, -a, *ср.* **а́вторство.**

Księgosusz, -a, *м.* **Księgosusza, -y,** *ж.* **ско́тскій паде́жъ, чума́ рога́таго скота́.**

Księgowy, кни́жный. Księgowy żołądek, *см.* **Książka.**

Ksieni, -ni, *ж.* **игу́менья, аббати́сса, настоя́тельница (*же́нскаго монастыря́*).**

Ksieniec, -ńca, *м.* **желу́докъ (*у живо́тныхъ*);** || *Анат.* **по́лость (*брюшна́я*).**

Księstwo, -a, *ср.* **кня́жество, ге́рцогство.**

Księzki, свяще́ннический, духо́вный.

Księżna, -y, *ж.* **княги́ня, герцоги́ня.**

Księżniczka, -i, *ж.* **княжна́.**

Księżnin, княги́нинъ.

Księżulek, -lka, Księżulo, -a, *м. Умен.* **слова Ksiądz, до́брый, любе́зный оте́цъ-свяще́нникъ.**

Księży, духо́вный, церко́вный, церковнослужи́тельскій, свяще́ннический.

Księżyc, -a, *м.* **луна́, мѣсяцъ. Nów księżyca, новолу́ніе. Pełnia księżyca, полнолу́ніе. Pierwsza, ostatnia kwadra księżyca, пе́рвая, после́дняя че́тверь луны. Zmniejszanie się księżyca, ущербъ луны. Księżyc dwurożny, полумѣсяцъ,** *см.* **Półksiężyc.**

Księżycosłoneczny, *Астрон.* **луно-со́лнечный.**

Księżycowato, лунообра́зно.

Księżycowaty, линобра́зный.

Księżyczek, -czka, *м. Умен.* **небольша́я луна́, небольшо́й мѣсяцъ.**

Księżyczny, лу́нный, мѣ́сячный, *см.* **Księżycowy.**

Ksiuk, -a, *м.* **большо́й па́лецъ (*на ногѣ*)** || **за́дній, отдѣ́льный па́лецъ на пти́чьихъ ногáхъ.**

Ksobie, сокращ. **Ku sobie, къ себѣ́;** || употребля́ется извóщиками и кучерáми для понужде́нія лошаде́й поверну́ть нале́во.

Ksyk, -u, *м.* **шипѣ́ніе (*змѣй, гуся, желѣза*),** *см.* **Syk, Gwizd, Swist.**

Ksykać, шипѣ́ть, *см.* **Ksyk.**

Ksykanie, *см.* **Ksyk.**

Kszeniec, *см.* **Ksieniec.**

Kształcenie, Ukształcenie, Wykształcenie, -a, *ср.* **образова́ніе, воспита́ніе. Starać się o wykształcenie umysłu, забо́титься о образова́ніи ума́.**

Kształcić, Kształtować, Ukształcić, Ukształtować, образо́вывать, образова́ть. Kształcić sobie styl, соверше́нствоваться въ сло́гѣ. Kształcić sobie gust, образо́вывать свой вкусъ. Kształcić kogo naukowo, преподава́ть кому́ нау́ки. || **Kształcić się, Ukształcić się, Wykształcić się, образо́вываться, образова́ться.**

Kształciciel, -a, *м.* **наста́вникъ, воспита́тель.**

Kształcicielka, -i, *ж.* **наста́вница, воспита́тельница.**

Kształcik, -a, *м. Умен.* **фо́рмочка, обра́зчикъ.**

Kształt, -u, *м.* **óбразъ, видъ, фóрма. Materja i kształt, матéрія и фóрма. Kształt ziemi, видъ земли́,** *см.* **Postać. Na kształt,** *см.* **Nakształt. Bez kształtu, безобра́зно. Przybrać kształt, приня́ть видъ. фóрму. Nie dla kształtu głowę nosi, не да́ромъ у него́ голова́ на плеча́хъ, т. е. óто у́мный человѣ́къ.**

Kształtnie, благообра́зно, искýсно, изя́щно.

Kształtność, -ści, *ж.* **благообра́зность, изя́щество, краси́вость, прія́тность.**

Kształtny, благообра́зный, изя́щный, краси́вый, прія́тный, пригóжій.

Kształtować, Kształtowanie, Kształtownie, *см.* **Kształcić, Kształcenie, Kształtnie.**

Kształtownik, -a, *м. см.* **Kształciciel.**

Kształtowność, **Kształtowny**, *см.* **Kształtność**, **Kształtny**.

Kszyk, *см.* **Ksyk**. || *Зоол.* бекасси́нъ (*птица*).

Kszykać, **Kszykanie**, *см.* **Ksykać**, **Ksykanie**.

Ktemu, сокращ. *см.* **Ku temu**, 1) къ тому́; 2) кро́мѣ того́, сверхъ того́. **Rozumny, ktemu i uczony**, умёнъ и кромѣ того́ (*къ тому́ же*) учёнъ; 3) въ сравне́ніи съ э́тимъ. **Co są wszystkie skarby świata ktemu, co tu ewangelja obiecuje?** что зна́чать сокро́вища свѣта въ сравне́ніи съ тѣмъ, что обѣща́етъ еванге́ліе?

Kto, *род. п.* **kogo**, кто. **Kto kogo ma szukać**, кто кого́ до́лженъ иска́ть? **Kto wziął, to wziął, dosyć że zginęło**, кто бы ни взялъ, дѣло въ томъ, что пропа́ло. **Rzucili się do broni, kto chwycił za szpadę, kto za pikę, kto za karabin**, бро́сились къ оружію, кто схвати́лъ шпа́гу, кто пи́ку, кто ружье. **Kto bądź**, *род.* **kogo bądź**, **Ktokolwiek**, *род. п.* **kogokolwiek**, кто-нибу́дь. **Przyjdzie ktokolwiek**, придётъ кто-нибу́дь.

Ktobie, сокращ. *см.* **Ku tobie**, къ тебѣ́.

Ktokolwiek, *см.* **Kto**, **Ktobądź**.

Którędy, по како́й доро́гѣ, каки́ми путя́ми, черезъ какія мѣста́. **Którędybądź, którędykolwiek**, куда́-нибу́дь. **Którędy mam iść?** **którędybądź, którędykolwiek**, по како́й доро́гѣ идти́ мнѣ? По како́й угодно, по како́й бы то ни было. **Którędyś**, по како́й-то доро́гѣ, въ како́ю-то сто́рону. **Którędyż**, куда́ же?

Który, кото́рый, кой. **Człowiek, którego widziałeś**, человѣкъ, кото́раго ты видѣлъ. **Któryż ci się lepiéj podobał?** кото́рый же тебѣ́ бо́лѣе понра́вился? || **Któryś nibúdź** изъ нихъ. **Spodziewamy się mężczyzn, kobiet, zapewne przyjdzie który, która**, мы ожида́емъ мужчи́нъ, же́нщинъ, вѣроя́тно, кото́рый нибу́дь изъ нихъ (кото́рая-нибу́дь изъ нихъ) придётъ. **Gdyby tak było, byłby który historyk o tém wspomniał, éсли бы э́то такъ бы́ло, то кото́рый нибу́дь изъ исто́риковъ упомяну́лъ бы объ э́томъ.**

Którybądź, którykolwiek, кто нибу́дь, кото́рый нибу́дь, *см.* **Kto bądź**.

Któryś, кто́-то, кото́рый-то, *см.* **Jakiś**. **Któryś z nich**, кото́рый-то изъ нихъ. **Któregoś dnia**, въ одинъ день, въ кото́рый-то день.

Ktoś, Ktości, Ktosi, кто́-то, ко́е-кто. **Ktoś mi powiedział**, кто́-то мнѣ сказа́лъ. **Czekam tu na kogoś**, я здѣсь ко́е-кого ожида́ю.

Ktości, Ktosi, *см.* **Ktoś**.

Ku, къ. **Ku wschodowi, ku północy**, къ восто́ку, къ сѣверу (на восто́къ, на сѣ́веръ). **Podnieść oczy ky niebu**, поднять глаза́ къ нёбу. **Miłość ku ludziom**, любо́вь къ лю́дямъ.

Kub, -u, *м.* свино́й хлѣвъ.

Kuba, -y, *м прост. имя* **Jakób**, Яковъ. *Послов.* **Jak Kuba Bogu, tak Bóg Kubie**, каково́ а́укнется, таково́ и откли́кнется. **как ъ постелешь, такъ и выспишься.**

Kuban, -a, Kubanek, -nka, *м.* взя́тка

Kubeba, -y, *ж. Бот.* куббе́ба (*родъ пе́рца*)

Kubek, -bka, *ж.* чара, ку́бокъ, бока́лъ. *Умен.* **Kubeczek, -czka**, *м.* стака́нчикъ, ча́рочка. **Podobni po siebie, kubek w kubek**, они́ похо́жи другъ на дру́га какъ двѣ ка́пли воды. **Kubek w kubek ojciec, ni dać, ni wziąć**, отецъ, э́то живо́й портре́тъ отца́, *см.* **Wykapany**. **Kubek w kubek tak i ze mną czynił**, онъ точь въ точь и со мно́ю такъ поступа́лъ.

Kubeł, -bła, *м.* ведро́, *см.* **Wiadro**. **Kubełek, -łka**, *м.* ведёрко. || **Kubeł** ско́рзаны, ко́зій мѣхъ (*для жидкостей*), бурдю́къ.

Kubiczny, куби́ческій, *см.* **Sześcienny**.

Kubilisciów, *см.* **Szczaw' angielski**.

Kubrak, -a, *м.* оде́жда пре́жнихъ Поля́ковъ, конту́шъ изъ про́стаго сукна́.

Kubus, -a, *м. см.* **Sześcian**.

Kuc, -a, *м.* малоро́слая ло́шадь; || *Прон.* карапу́зикъ, ка́рликъ.

Kuć, Kować, кова́ть; || бить, чека́нить моне́ту. **Kuć konia**, кова́ть ло́шадь. * **Kuty na cztery nogi**, э́то хи́трая, то́нкая шту́ка, онъ прошёлъ сквозь ого́нь и во́ду; || **Kować, Wykuć**, вырубать, высѣка́ть, вы́рубить, высѣчь. **Wykuć grotę w skale**, высѣчь пещеру въ скалѣ. || **Kuć zdradę**, замышля́ть измѣну, *см.* **Knować**.

Kucbaj, *см.* **Kuczbaja**.

Kuch, *см.* **Makuch**.

Kucharczyk, -a, *м.* поварёнокъ.

Kucharka, -i, *ж.* кухарка, повари́ха, страпу́ха.

Kucharski, поварско́й, пова́ренный. **Sztuka kucharska**, пова́ренное иску́сство.

Kucharstwo, -a, *ср.* пова́ренное иску́сство; || стряпня́.

Kucharz, -a, *м.* по́варъ.

Kucharzowa, -wéj, *ж.* жена́ по́вара.

Kucharzówna, -y, *ж.* дочь по́вара.

Kucharzowy, принадлежа́щій по́вару.

Kucharzyć, кухарничать, кухарить.

Kucharzysko, -a, *ср.* пова́рище, дурно́й по́варъ.

Kuchcik, -a, *м.* поварёнокъ.

Kuchenka, -i, *ж.* ку́хонка.

Kuchenna, судомо́йка, прислу́жница въ ку́хнѣ.

Kuchenny, кухо́нный. **Sól kuchenna**, кухо́нная, пова́ренная соль. **Kuchenny ogród**, огоро́дъ. **Roślina kuchenna**, *см.* **Ogrodowina**. **Kuchenna łacina**, кухо́нная латы́нь, испо́рченная латы́нь || **Kuchenny, -ego**, *м.* служи́тель при ку́хнѣ.

Kuchmistrz, -a, *м.* кухми́стеръ.

Kuchmistrzowa, -éj, *ж.* кухми́стерша; || *Собир.* кухми́стеръ вмѣстѣ съ женою.

Kuchmistrzówna, -y, *ж.* дочь кухми́стера.

Kuchmistrzowski, кухми́стерскій.

Kuchmistrzowstwo, -a, *ср.* кухми́стерство.

Kuchnia, -ni, *ж.* ку́хня, пова́рня.

Kuchta, -y, помо́щникъ по́вара.

Kucnąć, *см.* **Kucznąć**.

Kucyk, *см.* **Kuc**.

Kucza, -y, *ж. Уменьш.* **Kuczka**, **шала́шъ**, хи́жина;=ку́ща, шатёръ, сѣнь. || **Kuczki**, -ek, *мн.* (*еврейскій праздникъ*), устроѐніе ку́щей; *древн.* скинопа́гія; || тюрьма́. **Wsadzić do kuczy**, посади́ть въ тюрьму́. || **W kuczki**, на ко́рточки, на ко́рточкахъ. **W kuczki usiąść**, усѣсться на ко́рточкахъ.

Kuczbaj, -i, *ж.* фризъ (*матерія*).

Kuczma, -y, *ж.* татарская шапка; || *Прост.* растрепа́нныя во́лосы на головѣ.

Kuczmański szlak, *см.* **Szlak**.

Kuczmerka, -i, *ж. Бот.* са́харный индѣйскій ко́рень. **Kuczmerka wilcza**, **skalda**, *см.* **Tojad mordownik**.

Kucznąć, присѣда́ть на ко́рточки, **на** за́днія но́ги, скорчи́ться.

Kuczyć, 1) **kogo**, докуча́ть, досажда́ть; 2)—**co komu**, повергать. набра́сывать, маслать. **Djabli mu biedę kuczyli**, че́рти повѐргли его́ въ несча́стіе. *Послов.* не́было печа́ли, че́рти накачали, **nie miała baba kłopotu, kupiła sobie parszywe prosię**; 3) скорчиться. **We dnie w nocy, przy ziemi pod niebem kuczała**, днёмъ и но́чью, подъ откры́тымъ не́бомъ сидѣла скорчившись, *см.* **Kucznąć**.

Kuczyszcze, -a, *ср.* ли́стье, ли́ствіе, листва́; || бесѣдка изъ сплетённыхъ вѣтвей.

Kudła, -y, **Kudłacz**, -a, *м.* косма́чъ имѣющій всклокоченные во́лосы; || кудла́нка, косма́тая соба́ка. **Mały kudła**, болонка (*соба́ка*); || **Kudłacz**, козёлъ

Kudłać, **Kudlić**, **Skudłać**, **Skudlić włosy**, сороши́ть, взъеро́шить (*во́лосы*).

Kudłatość, -**ści**, *ж.* косма́тость, мохна́тость.

Kudłaty, косма́тый. мохна́тый.

Kufa, -y, *ж.* фу́деръ (*огро́мная бо́чка*).

Kufel, -**fla**, **Kufelek**, -**ika**, *м.* кру́жка, кру́жечка (*мѣра для напитковъ*).

Kufer, **fra**, *м* сундукъ, ларе́цъ.

Kuferek, -**rka**, *м.* сундучо́къ, я́щичекъ.

Kuflarz, -a, *м.* пьяница.

Kuflowy, кру́жечный, *см.* **Kufel**.

Kufrowy, **Kuferkowy**, сундучный.

Kugla, -i, *ж. см.* **Kuglarstwo**.

Kuglarka, -i, *ж.* фигля́рка, фо́кусница.

Kuglarstwo, -a, *ср.* фигля́рство, фо́кусничество; || плутовство́.

Kuglarz, -a, *м.* фигля́ръ. фо́кусникъ; || ло́вкій воръ, мошенникъ, плутъ.

Kuglować, фо́кусничать, фигля́ничать; || *выкидывать штуки, дурачиться; || плутова́ть.

Kuglowanie, -a, *ср. см.* **Kuglarstwo**.

Kuguar, -a, *м. Зоол.* кугуа́ръ, родъ ти́гра южной Аме́рики.

Kujan, *см.* **Kojan**.

Kukać, **Kuknąć**, **Zakukać**, кукова́ть, закукова́ть, прокукова́ть.

Kukanie, -a, *ср.* кукованіе.

Kukawka, **Kukułka**, -i, *ж.* куку́шка.

Kukiełka, -i, *ж.* продолгова́тая бу́лка; || ку́колка, дѣтская игру́шка.

Kuklik, -a, *м. Бот.* гре́вилъ, гре́бникъ (*растѐніе*).

Kuknąć, *см.* **Kukać**.

Kuks, -a, *м.* **Kuksa**, -y, *ж.* толчо́къ локтёмъ *или* кулако́мъ въ бокъ; || одна изъ частей, на которыя раздѣля́ются рудникй (*сто двадцать восьмая часть добываемой изъ рудника руды*).

Kuksać, **Skuksać** (**kogo**), толка́ть, толкну́ть кого́ въ бокъ локтёмъ *или* кулако́мъ, толка́ться.

Kuku! *Звук.* куку́! (*голосъ кукушки*).

Kukuba, -y, *ж. Бот. см.* **Wyżpin**.

Kukułczę, -**ęcia**, *ср.* птенецъ куку́шки.

Kukułka, -i, куку́шка. *Уменьш.* **Kukułeczka**, -i, *ж.* куку́шечка, *см.* **Kukawka**.

Kukurbita, -y, *ж.* горля́нка, кубъ (*хими́ческій сосу́дъ*).

Kukurudza, **Kukurydza**, -y, *ж.* кукуру́за.

Kukuryku! *Звук.* кукаре́ку! кукаре́канье, пѣту́шій крикъ).

Kul, -u, *м.* свя́зка соло́мы, снопъ соло́мы; || куль (*му́ки*).

Kula, -i, *ж.* шаръ; || пу́ля; || ядро́. **Kula ziemska**, земно́й шаръ. **Kula kręgielna**, ке́гельный шаръ. **Kula bilardowa**, билья́рдный шаръ, биль. **Kula śniegowa**, снѣжный комо́къ, *см.* **Gałka**. **Kula karabinowa**, ружѐйная пу́ля. **Forma do lania kul**, фо́рма для литья пуль. **Dostać kulą w łeb**, быть убитымъ пу́лею въ лобъ. *Послов.* **Trafił jak kulą w płot**, промахну́лся, не попа́сть въ цѣль, далеко́ быть отъ и́стины. **Chłop strzela. Pan Bóg kule nosi**, человѣкъ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ. || **Kula armatnia**, пу́шечное ядро́. **Kula ognista**, зажига́тельное ядро, брандку́гель. || Костыль. **Chodzić o kulach**, ходи́ть на костыля́хъ. || **Kula u siodła**, сѣдѐльная шишка.

Kulać, *см.* **Kuleć**.

Kułacznik, -a, *м.* кула́чный бое́цъ, бокса́ръ.

Kułak, -a, *ср.* кула́къ (*Уменьш.* **кулачёкъ**). **Bić się na kułaki**, биться на кула́чкахъ.

Kulanie, -a, *ср.* хрома́нье, прихра́мованіе.

Kulas, -a, *м.* кара́куля, кара́кулька (*на письмѣ*), бу́квa дурно написанная; || крюкъ, острога́, багоръ, *см.* **Bosak**, **Hak**; || *хромо́й, хромоно́гій, колчено́гій.

Kulasto, **Kulasty**, *см.* **Kulisto**, **Kulisty**.

Kulawić, **Okulawić**, сдѣлать хромымъ, охроми́ть.

Kulawieć, **Okulawieć**, хроме́ть. охроме́ть.

Kulawka, -i, *ж.* хрома́нie, прихра́мываніе, хромота́.

Kulawo, *Пар.* прихрáмывая.
Kulawość, -ści, *ж.* хромотá.
Kulawy, хромóй.
Kulbaczyć, Okulbaczyć, (konia), сѣдлáть, осѣдлáть (*лóшадь*).
Kulbaka, -i, *ж.* сѣдлó; || пáлтусъ (*рыба, видъ кáмбалы*)
Kulczyba, -y, *ж. Бот.* цѣлибýха, кучелáва (*растéніе*).
Kulczyć, *Стар.* садúть, сѣять.
Kuleć, хромáть. **Kuleć na prawą nogę**, хромáть на прáвую нóгу.
Kuleczka, *см.* **Kulka**.
Kulfon, -a, *м.* истёртый и обрѣзанный дукáть, червóнецъ; || *óлухъ. пéнтюхъ.
Kulić, Skulić (człowiek), Kulić się, Skulić się, съёживаться, свёртываться, сжимáться; || *ограничивать свой расхóды, *см.* **Kurczyć się**.
Kulig, Kulik, -a, *м. Зоол.* каравáйка (*птúца*); || увеселúтельный поѣздъ на саняхъ къ комý-нибýдь въ гóсти во врéмя карнавáла, мáсляницы.
Kuligowy, карнавáльный, *см.* **Kulig**.
Kulisto, шаровúдно, сферúчески.
Kulistość, -ści, *ж.* шаровúдность.
Kulisty, шаровúдный, сферúческій.
Kulka, -i, *ж.* пýлька (*ружéйная, пистолéтная*); || шáрикъ, кáтышъ, кáтышекъ.
Kulny, *см.* **Kulisty**. **Kulowy**.
Kulolej, -ja, *м.* литéйщикъ пуль.
Kulsza, -y, *ж. Анат.* сѣдáлищная, бéдренная кость.
Kulszowy, *Анат.* бéдренный. **Ból kulszowy**, сѣдáлищная ломóта, ломъ въ бёдрахъ.
Kum, -a, *м.* кумъ (*мн. кумовья*). **Zaprosić kogo w kumy**, пригласúть кого въ кумовья. **Stać w kumy**, быть кýмомъ, быть воспріемникомъ при крещéніи ребёнка. || *Зоол.* **Ropucha kum**, водянáя лягýшка.
Kuma, -y, *ж.* кумá.
Kumać się, Pokumać się (z kim, między sobą), кумúться, покумúться, породнúться.
Kumoszka, -i, *м.* кýмушка.
Kumowstwo, -a, *ср.* кумовствó; || *Собир.* кумъ съ кумóю.
Kumowy, принадлежáщій кумý.
Kumulacj, **-ji**, *ж.* присовокуплéніе, приложéніе
Kuna, -y, *ж. Зоол.* куни́ца. **Kuna białoszyja**, бѣлодýшка, кáменная куни́ца. **Kuny**, *род.* Kun, кýній мѣхъ. || **Kuna żelazna**, желѣзный ошéйникъ, цѣпь; || тюрьмá, заключéніе. || *Кузнец.* и *Слес.* хомýтъ.
Kundel, -dla, Kundys, -a, *м.* дворнáя собáка, дворнáшка, пастýшья собáка.
Kundleć, Skundleć, вырождáться (*о собáках*).
Kundman, -a, *м.* покупáтель; || закáзчикъ (*у ремéсленика*).
Kundys, *см.* **Kundel**.
Kuni, кýній, *см.* **Kuna**.
Kunica, -y, *ж.* выкупны́я дéньги, которыя въ старинý вноси́лъ женúхъ помѣщику за невѣсту изъ чужáго селá.
Kunicz, *см.* **Koniczyna**.
Kunszt, -u, *м.* искýсство, мастерствó.
Kunsztmistrz, -a, *м.* худóжникъ, артúстъ (*женск. р.* худóжница, артúстка).
Kunsztmistrzowski, худóжественный.
Kunsztować, искýсно что обдѣлывать, совершéнствовать. || ***Kunsztować z kim**, шутúть надъ кѣмъ.
Kunsztowanie, -a, *ср.* утончéнность; || шýтка, забáвная штýка.
Kunsztownie, искýсно, худóжественно.
Kunsztownik, -a, *м.* забáвникъ, шутнúкъ, фигля́ръ.
Kunsztowny, искýсный, худóжественный, артúстúческій, искýственный; || забáвный, шутли́вый, затѣйливый.
Kup, u-, *м* закýпка, покýпка (*пріобрѣтéніе вéщи* = *сáмая кýпленная вещь*); || продáжа. **Na kup wystawić**, выставить на продáжу.
Kupa, -y, *ж.* кýча, грýда; || толпá, сбóрище, скоплéніе. **Składać na kupę**, громоздúть, скорля́ть, склáдывать въ кýчу, валúть, класть въ кýчу. **Do kupy**, вмѣстѣ, рáзомъ, въ кýчу. **Do kupy zebrać, zgromadzić**, собрáть всѣхъ вмѣстѣ, въ кýчу.
Kupalnik, -a, *м. Бот.* баранья трава́, баранникъ.
Kupcowa, -ej, *ж.* купчúха, торгóвка.
Kupcówna, -y, *ж.* купéческая дочь.
Kupczenie, -a, *ср.* (*czém*), торгъ, торгóвля; || промыселъ, *см.* **Handel**.
Kupczyć, торговáть; || промышля́ть. **Kupczyć swoim honorem**, торговáть своéю чéстью.
Kupczyk, -a, *м.* купéческій прикáщикъ; || кýпчикъ.
Kupczykowaty, смáхивающій на купцá, похóжій на купцá; || скупóй, кулáкъ, жúла, скря́га.
Kupczyna, -y, *м.* купчúна; || бѣдный купéцъ.
Kuper, -pra, Kuperek, -rka, *м.* гýзка (*птúчья*); || хвостéцъ, крестéцъ, небольшóе продолженіе хребтóвой кóсти.
Kupersztych, *см.* **Kopersztych**.
Kupia, -i, *ж. см.* **Kupla**.
Kup.ć, Skupiać, Skupić, скопля́ть, скопúть въ кýчу, собирáть, собрáть. **Kupić myśli**, собирáться съ мы́слями. || **Kupić się, Skupić się**, скопля́ться, скопúться, собирáться, собрáться въ кýчу. || **Kupić, Kupować**, купúть, покупáть, торговáть. *Послов.* **Kupować sobie biedę**, нажúть себѣ бѣдý. **Kto cię nie zna ten cię kupi**, знáютъ, чего ты стóишь. **Jakem kupił, tak sprzedaję**, за что купúлъ, за то и продаю, что слышалъ то и разскáзываю. **Nie kupić u niego gniewu**, онъ óчень сердúтъ, онъ всегдá сéрдится. **Kupowałem konia, ale że za drogi, nie kupiłem go**, я торговáлъ лóшадь, но онá óчень дорогá, и потомý я её не купúлъ. *См.* **Targować**.

Kupido, -a, Kupidyn, -a, Kupidynek, -nka, м. купидо́нъ, амуръ, купидо́нчикъ, амурчикъ.

Kupiec, -pca, *м.* купе́цъ, торгове́цъ, негоціа́нтъ; || покупа́тель, *см.* **Handlarz. Znaleźć kupca,** найти́ покупа́теля.

Kupiecki, купе́ческій, купе́цкій, комме́рческій, торго́вый, *см.* **Handlowy. Stan kupiecki,** купе́ческое сосло́вie.

Kupiectwo, -a, *ср.* купе́чество, то, го́вое, купе́ческое сосло́вie; || торго́вля, торгъ, комме́рція. **Kupiectwem się bawić,** занима́ться торго́влею.

Kupienie, Skupianie, Skupienie, -a, *ср.* скупле́ніе, нагроможде́ніе, ку́ча, гру́да; || **Kupienie się,** сбо́рище, скопище.

Kupienie, Kupowanie, -a, *ср.* заку́пка, поку́пка, ку́пля.

Kupiony, ку́пленный, *см.* **Zapłacony.**

Kupka, -i, *ж.* ку́чка.

Kuplarka, -i, *ж.* сво́дница.

Kuplerstwo, -a, *ср.* сво́дничество.

Kupno, -a, *ср.* ку́пля, поку́пка, заку́пка. **Kupnem, przez kupno,** при поку́пкѣ. **Kontrakt kupna,** договоръ ку́пли.

Kupny, покупно́й, прода́жный.

Kupon, -u, *м.* купо́нъ, отрѣзокъ (*у облига́ціи*). **Kupony od papierów publicznych nie ubiegłe,** купо́ны, ко́имъ срокъ платежа́ еще не наступи́лъ.

Kupować, Kupowanie, *см.* **Kupić, Kupienie.**

Kuprzasta kość, *Анат.* вихрецо́вая кость, крестецъ.

Kupula, *см.* **Kopula.**

Kur, -a, *м.* пѣту́хъ. **O kurach wstawać,** вставáть съ пѣтухáми, на разсвѣтѣ || *Зоол.* химе́ра съ хо́ботомъ. || *Мед.* корь (*болѣзнь*).

Kura, -y, *ж.* ку́рица.

Kuracja, -ji, *ж.* врачева́ніе, лѣче́ніе.

Kurant, -a, *м. Муз.* пассáжъ; || кура́нты. **Zegar z kurantem,** часы́ съ кура́нтами; || кура́нтъ, бѣгу́нъ (*у краскотёра*); ходя́чая моне́та.

Kuratela, -i, *ж.* попе́чительство.

Kurator, -a, попечи́тель; || опе́кунъ; || **Kurator spadku bezdziedzicznego,** попечи́тель ва́кантнаго насл'ѣдства.

Kuratorka, -i, *ж.* попечи́тельница, опе́кунша.

Kuraż, -u, *м.* бо́дрость, сме́лость, отва́га, *см.* **Śmiałość, Odwaga.**

Kurchan, Kurhan, -u, *м.* курга́нъ, моги́льная на́сыпъ.

Kurciążki, -żek, *мн.* хирурги́ческіе коро́тkіе клещи́, *см.* **Obciążki.**

Kurcz, -a, *м. см.* **Pokurcz.**

Kurcz, -u, *м.* су́дорога, ко́рчка.

Kurczak, -a, *м.* пѣтушо́къ, молодо́й пѣтушо́къ, цыплёнокъ.

Kurczątko, -a, *ср.* цыплёночекъ.

Kurczę, -ęcia, *ср.* цыплёнокъ.

Kurczęcina, -y, *ж.* куря́тина.

Kurczęcy, куря́ный.

Kurczenie, Kurczenie się, -a, *ср.* **Med.** ко́рченіе, ко́рча, су́дорога.

Kurczowaty, *Мед.* су́дорожный, спазмоди́ческій.

Kurczowy, *Мед.* су́дорожный.

Kurczyć, Skurczyć съ́живать, съ́ежить, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, ко́рчить. || **Kurczyć się, Skurczyć się** съ́живаться, съ́ежиться, стя́гиваться, стяну́ться, ко́рчиться, скорчиться, сѣда́ться, сѣ́сться. **Płótno kurczy się w praniu,** полотно́ сѣда́ется въ мытьѣ.

Kurdwan *см.* **Kordyban**

Kurdygarda, *см.* **Kordegarda.**

Kurek, -rka, *м.* молодо́й пѣтушо́къ; || деревя́нная птица (*для стрѣльбы*); || флю́геръ, флюга́рка, вѣтрельникъ, вѣтренка; || куро́къ (*у ружья́*); || кранъ **Kurek odkręcić,** отверну́ть кранъ.

Kurenda, -y, *ж.* циркуля́ръ, окру́жное письмо́; || повѣ́стка, оповѣще́ніе.

Kurfirst, -a, *м.* **Kurfirstowy, Kurfirstwo, -a,** *ср. см.* **Elektor, Elektorski, Elektorstwo.**

Kurhan, *см* **Kurchan.**

Kurjer, -a, *м.* курье́ръ; || гоне́цъ.

Kurka, -i, *м.* ку́рочка. **Kurka tuczona,** пуля́рда, пуля́рка, пудя́рка, откормленная ку́рица. **Kurka wodna,** боло́тный дергачъ.

Kurkowy, относя́щійся къ стрѣлкѣ въ деревя́нную птицу. **Król kurkowy,** стрѣлко́вый коро́ль, *см.* **Kurek.**

Kurkuma, -y, *ж. Бот.* желтя́къ (*расте́ніе*).

Kurniczka, -i, *ж.* куря́тница, торго́вка ку́рами.

Kurnik, -a, *м.* куря́тня, куря́тникъ; || продаве́цъ куръ.

Kuropatwa, -y, *ж. Орнит.* куропа́тка.

Kuropatwi, куропа́чій.

Kurpiew, -u, *м.* пѣнье пѣтуха́.

Kuropłoch, Kuropłosz, -a, хвасту́нъ, самохва́лъ.

Kuropój, -u, *м. см.* **Kuropiew.**

Kurować, лѣчи́ть, по́льзовать **Wykurować,** вы́лѣчить, *см.* **Leczyć.** || **Kurować się,** лѣчи́ться **Wykurować się,** вы́лѣчиться, *см.* **Leczyć się.**

Kurowy, пѣтуши́ный. Kurowa szkielnica, большо́й стака́нъ для питья́

Kurp', pia, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Kurpie, -iów,** коты́, бахи́лы, ля́пти (*крестья́нская о́бувь*)

Kurs, -u, *м.* курсъ, ве́кселный курсъ, *см.* **Obieg. Kurs giełdy,** биржевой курсъ; || **Kurs wymiany,** промѣ́нный курсъ; || спра́вочная цѣна; || курсъ нау́къ, чте́ній, лекцій, *см.* **Wykład;** || коне́цъ, пое́здка. **Zapłacić dorożkarzowi za jeden kurs,** заплати́ть извóзчику за одну́ пое́здку и́ли за одинъ коне́цъ; || **Kursa,** мн. ска́чка (*ко́нская*), *см.* **Wyścigi.**

Kurscettel, -tla, *м.* биржева́я запи́ска опублико́ванная на би́ржѣ.

Kursor, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рыса́къ (*о ло́шади*).

Kursorja, -ji, *ж. см.* List okólny, Okólnik.

Kursować, имѣ́ть курсъ, ходи́ть, обраща́ться (*о моне́тѣ*); || приходи́ть, разъѣзжа́ть, ѣздить. Kareta pocztowa kursuje do... почтова́я каре́та ѣздитъ до... Pogłoska kursuje, хо́дитъ, но́сится слухъ.

Kursowanie, -nia, *ср.* обраще́ніе, движе́ніе; || плава́ніе (*суд.*)

Kursowy, курсово́й, ходя́чій. Kursowa karta, листо́къ съ обозначе́ніемъ биржева́го ку́рса, ве́ксельнаго ку́рса.

Kursywa, -y, *ж.* курси́вныя бу́квы, курси́вный шрифтъ, курси́въ; || скорописный по́черкъ.

Kurta, -y, *ж.* ку́ртка. *Kurtę komu skroić отколоти́ть, вздуть кого́, вздуть кого́ какъ Си́дорову ко́зу; || кургу́зая соба́ка; || *Ирон.* коротышъ (*о человѣкѣ*). *Ruszyłeś rozumem jak kurta ogonem, не твоего́ ума́ э́то дѣло.

Kurtaża, -y, *ж.* Kurtaż, -u, *м.* пла́та за ма́клерскій трудъ.

Kurtka, -i, *ж.* ку́рточка.

Kurtyna, *см.* Kortyna.

Kurytarz, -a, *м.* коридо́ръ, перехо́дъ.

Kurz, -u, *м.* пыль, прахъ. Z kurzu otrzepać, otrzeć, смахну́ть, стере́ть пыль.

Kurzawa, -y, *ж.* пыль; || паръ, испаре́ніе, мгла (*съ мо́ря. рѣки*); || мете́лица, вью́га, ме́лкій дождь.

Kurzawka, -i, *ж.* дождеви́къ (*родъ гриба́*).

Kurzawnia, -ni, *ж. Стар.* паровая ба́ня.

Kurzenie, -nia, *ср.* куре́ніе.

Kurzonogi, на ку́рьихъ но́жкахъ.

Kurzować, покрыва́ть у́гольную я́му песко́мъ и́ли пы́лью.

Kurzowanie, -ia, *ср.* покрыва́ніе у́гольной я́мы песко́мъ.

Kurzy, кури́ный. *Бот.* Kurza noga, *см.* Portulaka. Kurza stopa, завя́зный ко́рень, у́зикъ.

Kurzyć, Skurzyć, Zakurzyć, пыли́ть; || кури́ть, дыми́ть; || выку́ривать (*изъ чего́*). Kurzyć (palić tytuń), кури́ть таба́къ. Zakurzyć pszczoły, выкуривать пчёлъ, *см.* Wykurzyć, Palić. || Kurzyć się, Zakurzyć się, пыли́ться; || дыми́ться, кури́ться; || испуска́ть пары́; || конти́ться. Kurzy się z konia, съ ло́шади пы́шетъ паръ. Kurzy się z bagien, боло́та испуска́ютъ пары́. Zakurzyć się, запыли́ться.

Kurzyca, -y, *ж.* молода́я ку́рица.

Kurzyciel, -a, *м.* кури́льщикъ.

Kurzymor, Kurzyślad, Kurzyślep, -u, *м. Бот.* куросле́пникъ, мокри́ца (*расте́ніе*), *см.* Mokrzyca.

Kusić, Skusić, искуша́ть, испы́тывать, испытать; || соблазня́ть, соблазни́ть, прельща́ть прельсти́ть, мани́ть, смани́ть. Djabeł go skusił, чортъ соблазни́лъ его́. || Kusić się, копуша́ться, предпринима́ть.

Kusiciel, -a, *м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Kusicielka, -i, *ж.* искуси́тельница, соблазни́тельница.

Kuśnierczyk -a, *м.* рабо́тникъ у скорняка́, у мѣховщика́

Kuśnierka, -i, *ж.* мѣховщи́ца.

Kuśniers'ki, скорня́чій, мѣховщи́чій.

Kuśnierstwo, -a, *ср.* скорня́чество.

Kuśnierz, -a, *м.* скорня́къ, мѣховщи́къ.

Kuso, коротко́. * Kuso z nim, пло́хо ему́.

Kuśpik, *см.* Kozik.

Kustosz, -a, *м.* храни́тель, бьюсти́тель; || смотри́тель; || консерва́торъ; || казнохрани́тель (*въ дре́вней Польшѣ*). Kustosz bibljoteki, храни́тель библіоте́ки: библіоте́карь. || *Тип.* пе́рвое сло́во *или* слогъ, находя́щіеся въ нача́лѣ сле́дующей страни́цы (*въ новѣйшей печати не употребля́ется*).

Kustrzebka, -i, *ж.* родъ грибо́въ.

Kustrzyca, -y, *ж. см.* Kuper.

Kusy, коро́ткій, ку́цый, кургу́зый, коротышъ

Kusza, -y. *ж.* арбале́тка, лукъ съ прикла́домъ, самострѣлъ; || Kusza murowa, бали́ста, мета́льная ма́шина. || *Зоол.* родъ аку́лы (*рыба*).

Kuszarz, -a, *м. см* Kusznik.

Kuszniercyk Kusznierka, Kuszniersk, и т. д. *см.* Kuśnierczyk.

Kusznik, -a, *м.* стрѣле́цъ изъ самостре́ла, *см.* Kusza.

Kuszny, самостре́льный.

Kuszowy, искушённый, испы́танный.

Kut, -u, *м. Анат.* лодыга, лодыжка; || *Ветер.* масло́къ, часть стопы лошади́ной. || Kuty, *мн.* игра́льныя ко́сти.

Kutas, -a, *м.* кисть (*для украше́нія*); || темля́къ (*на са́блѣ*).

Kutasik, -a, *м.* ки́сточка (*для украше́нія*).

Kuternoga, -i, *м.* хромо́й, хромоно́гій.

Kutner, -u, *м.* во́рса (*на сукнѣ*); || *Бот.* пушо́къ, мошо́къ (*на листьяхъ*).

Kutnerować, ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Kutnerowanie, ворсова́ніе, во́ршеніе.

Kutnerowany, ворси́стый.

Kutnerowy, ворси́льный, ворсова́льный

Kutowy, лодыжечный, лодыжный

Kutwa, -y, *м.* скря́га, скупецъ.

Kutwiarka, -i, *ж.* ска́реда, скупа́я.

Kutwiarstwo, -a, *ср.* скря́жничество, ску́пость.

Kutwić, скря́жничать.

Kuty, -ów, *мн. см.* Kut.

Kuty, ко́ванный, подке́ванный; || * лука́вый, хи́трый, проны́рливый, продувно́й.

Kuźnia, -źni, *ж* ку́зня, ку́зница.

Kuźnica, -y, *ж.* кузне́чный горнъ, *см.* Kuźnia.

Kuźnik, -a, *м.* кузне́цъ, кова́чь.

Kuzyn, -a, *м.* двоюродный братъ, *см.* **Krewny.**

Kuzyna, -y, *ж.* двоюродная сестра́.

Kuzynek, -nka, *м. Умен.* двоюродный бра́тецъ.

Kuzynka, -i, *ж.* двоюродная сестри́ца.

Kuzynostwo, -a, *ср.* родство́, свойство.

Kwacz, -a. *м.* мавйлка.

Kwadra, -y, *ж* че́тверть луны́; || *Стар.* соразмѣ́рность, пропо́рція, гармо́нія, поря́докъ.

Kwadracik, -u, *м. Умен.* квадра́тикъ, небольшо́й четыреуго́льникъ, *см.* **Kwadrat.**

Kwadragezyma, -y, *ж.* сорокоднѐвный постъ; || собо́рное воскресѐнье, недѣля правосла́вія.

Kwadrans, -a, *м.* че́тверть (*часа́*). **Kwadrans na dwunastą**, че́тверть двѣна́дцатаго **Kwadransik**, *Умен.* че́тверть ча́сика. || *Мат.* квадра́нтъ (*инструме́нтъ*).

Kwadrat, -u, *м.* четыреуго́льникъ, квадра́тъ, *см.* **Czworobok**; || плита́ (*каменная*).

Kwadratowo, четыреугольно, подъ прямы́мъ угло́мъ.

Kwadratowy, четыреугольный, квадра́тный. **Stopa kwadratowa**, квадра́тный футъ.

Kwadratura, -y, *ж. Мат.* квадрату́ра (*кру́га*); || *Астрон.* четвѐртый аспе́ктъ.

Kwadrować, **Skwadrować**, *Мат.* превраща́ть въ квадра́тъ, находи́ть квадра́тъ (*пло́щади*). || **Kwadrować się**, соотвѣ́тствовать, соразмѣря́ться. **Jedno z drugiém (jedno do drugiego) się nie kwadruje**, одно́ другому́ не соотвѣ́тствуетъ.

Kwadrowanie, -a, **Skwadrowanie**, -a, *ср.* квадрату́ра (*кру́га*).

Kwadrowatość, -ści, *м. Плотн.* отёска.

Kwadrupla, -i, *ж.* вчѐтверо взя́тое коли́чество; || квадру́пль (*моне́та въ Испа́ніи, 21 рубль*).

Kwadruplować, учетверѝть, вчѐтверо умно́жить, увели́чить.

Kwak, -u, *м.* кри́къ у́тки *или* лягу́шки.

Kwakać, ква́кать какъ у́тки какъ лягу́шки.

Kwakanie, -a, *ср.* ква́канье (*у́тки, лягу́шки*).

Kwakier, -kra, *м.* (*мн.* **kwakry**), ква́керъ.

Kwakierka, -i, *ж.* ква́керша.

Kwakierski, ква́керскій.

Kwakierstwo, -a, *ср.* се́кта ква́керовъ.

Kwalifikacja, -ji, *ж.* ка́чество, способность, го́дность, квалифика́ція. **Udowodnić kwalifikacją**, предста́вить доказа́тельства о своѐй спосо́бности. **Posiadać kwalifikacją**, быть спосо́бнымъ, го́днымъ, годи́ться.

Kwalifikacyjny, спосо́бный, го́дный. *Юрид.* **Decyzja kwalifikacyjna**, рѣше́ніе о подсу́дности, о преда́ніи суду́.

Kwalifikować, признава́ть спосо́бнымъ, досто́йнымъ. || **Kwalifikować się**, быть спосо́бнымъ (*къ чему́*); || подлежа́ть (*чему́-либо*).

Kwalifikowanie, -nia, *ср.* призна́ніе спосо́бности. **Kwalifikowanie się**, *см.* **Kwalifikacja.**

Kwalifikujący się, при́знанный го́днымъ, спосо́бнымъ.

Kwap, -piu, *м.* пухъ, пушо́къ, мошо́къ, *см.* **Puch.**

Kwapić się. (**kwapić**), **Pokwapienie się**, спѣши́ть, торопи́ться, поспѣши́ть, поторопи́ться, стреми́ться, *см.* **Spieszyć.**

Kwapienie się, **Pokwapienie się**, *ср.* торопли́вость, поспѣшность, стреми́тельность, *см.* **Pośpiech.**

Kwapliwie, **Kwapliwość**, **Kwapliwy**, *см.* **Skwapliwie**, **Skapliwość**, **Skapliwy.**

Kwarantanna, -y, *ж.* каранти́нъ.

Kwarc, -u, *м. Минер.* кварцъ.

Kwarciany кварта́ный, отъ сло́ва *ква́ртъ*, ка́къ называ́лась въ дре́вней По́льшѣ четвѐртая часть дохо́довъ съ королѐвскихъ имѣ́ній, изъ кото́рыхъ отпуска́лось жа́лованье во́йску, служи́вшему для охране́нія границъ, отсю́да выраже́нія: **Żołnierz kwarciany**, **Wojsko kwarciane**, кварта́ный солда́тъ, кварта́ное во́йско

Kwarcowaty, ква́рцовый.

Kwarek, -rka, *м. см.* **Wręga.**

Kwarta, -y, *ж.* че́тверть, четвѐртая часть, *см.* **Kwarciany**, ква́рта (*мѣ́ра въ два́ кру́жки*; || *Муз.* ква́рта (*интерва́лъ въ 2½ то́на*); || кварта́ (*въ ша́хъ въ пике́тъ*).

Kwartał, -u, *м.* три мѣ́сяца, тримѣ́сячіе, че́тверть го́да; || часть, кварта́лъ (*го́рода*).

Kwartalne, -ego, пла́та за три мѣ́сяца.

Kwartalnie, по четверты́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣ́сяца. **Składać rachunki kwartalnie**, представля́ть счѐтъ по четвертя́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣ́сяца.

Kwartalnik, -a, *м.* періоди́ческое изда́ніе, выходя́щее по четвертя́мъ го́да.

Kwartalny, трехмѣ́сячный. **Kwartalne wypowiedzenie**, объявле́ніе, трехмѣ́сячнаго сро́ка (*о найме́ кварти́ры*).

Kwartałowe, **Kwartałowy**, *см.* **Kwartalne**, **Kwartalny.**

Kwartarz, -a, *м. Ирон.* каба́чникъ, *см.* **Szynkarz.**

Kwartet, -u, *м.* кварте́тъ.

Kwartnik, -a, *м.* по́льская, старѝнная ме́лкая моне́та, въ ро́дѣ полу́шки.

Kwartówka, -i, *ж.* мѣ́ра напи́тковъ, содержа́щая въ себѣ́ четвѐртую часть га́рица.

Kwartowy, четвертно́й.

Kwarzec, -rcu, *см.* **Kwarc.**

Kwas, -u, *м* кислота́, ки́слый вкусъ, ки́слость, *см.* **Kwaśność. Kwas solny**, ки́слая соль. **Kwas saletrzany**, селѝтряная кислота́; || заква́ска, квасъ (*напи́токъ*); || ***Kwasy**, *мн.* неудово́льствія, непріѝятности.

Kwasek, -sku, *м.* кисловатый вкусъ.

Kwasian, -u, *м. Хим.* о́кись.

Kwasić, **Skwasić**, **Ukwasić**, ква́сить, заква́сить, заква́шивать; || *Хим.* окисля́ть; || * раздража́ть, ожѐсточать, раз-тро-

ить. * **Skwasić umysły**, раздражи́ть умы́. || **Kwasić się, Skwasić się, Ukwasić się, ки́снуть** прокиса́ть, окиса́ть; || *Хим.* **окисля́ться**; || * раздража́ться, ожесточа́ться, ухудша́ться, разстро́иваться.

Kwasiciel, -a, *м.* **кваси́къ**; || *Ирон.* **возмути́тель, вздо́рливый, сварли́вый.**

Kwasiec, -scu, *м.* **квасо́къ, кисло́тность.**

Kwasigroch, -a, *м. Прост.* **болту́нъ, пустоме́ля.**

Kwaskowato, кисло́вато.

Kwaskowatość, кисло́тость.

Kwaskowaty, кисло́ватый.

Kwaśnia, -ni, *ж.* **квасня́.**

Kwaśnica, -y, *ж. Бот. см.* **Berberys.**

Kwaśnice, -nic, *мн.* **ки́слыя минера́льныя во́ды.**

Kwaśnieć, Skwaśnieć, ки́снуть, скиснуть.

Kwaśnik, -a, *м.* **ки́слый хлѣбъ.**

Kwaśnica, -y, *ж.* **кисля́тина.**

Kwaśno, ки́сло.

Kwaśnogniewliwość, -ści, *ж.* **угрю́мость.**

Kwaśnogniewliwy, угрю́мый.

Kwaśność, -ści, *ж.* **кислота́.**

Kwaśny, ки́слый.

Kwasoczyn, -u, Kwasoród, -odu, *м. Хим.* **кислоро́дъ, кислотво́ръ.**

Kwasomlecz, -u, *м. Хим.* **млекоки́слая соль.**

Kwasorodny, кислоро́дный.

Kwasowy, кисло́тный.

Kwaszenie, -nia, *ср.* **ква́шеніе**; || **броже́ніе.** || ***Kwaszenie się,** доса́дованіе, серди́тый видъ.

Kwaszénina, -y, *ж.* **сту́день.**

Kwatera, -y, *ж.* **кварти́ра**; || *Воен.* **стоя́нка, кварти́ра**; || **садо́вая гряда́**; || **полови́нка окна́**; || **за́дникъ у башмака́.**

Kwaterka, -i, *ж.* **шестна́дцатая часть га́рнца, мѣра напи́тковъ.**

Kwatermistrz, -a, *м.* **квартирме́йстеръ.**

Kwatermistrzowstwo, -a, *ср.* **до́лжность квартирме́йстера**; || *Собир.* **квартирме́йстеръ вмѣстѣ съ жено́ю.**

Kwatern, -u, *м. Тип.* **четы́ре листа́ вмѣстѣ.**

Kwaterniczy, кварти́рный.

Kwaterno, -a, *ср.* **кватéрна** (*въ лотерéѣ*).

Kwaterować, Rozkwaterować (*żoł* **ierzy**), **разводи́ть солда́тъ по кварти́рамъ, на посто́й, назнача́ть кварти́ры.**

Kwaterunek, -nku, *м.* **воéнный посто́й.**

Kwaterunkowe, -ego, *ср.* **кварти́рныя де́ньги.**

Kwaterunkowy, кварти́рный

Kwef -u, *м.* **покрыва́ло, вуа́ль, фата́.**

Kwefić, Zakwefić, закрыва́ть, закры́ть. **Zakwefić twarz, Zakwefić się,** закры́ть лицо́, закры́ться.

Kwefowy, покрыва́льный.

Kwękać, кану́чить, стона́ть, **стена́ть, ахать,** вздыха́ть; || *горева́ть.

Kwękáła, -y, *м.* пла́кса.

Kwerenda, -y, *ж.* ро́зыскъ, **изсле́дованіе. собира́ніе спра́вокъ.**

Kwesta, -y, *ж.* **собира́ніе пода́яній для бѣдныхъ. Kwesta po kościołach,** тарело́чный церко́вный сборъ для бѣдныхъ.

Kwestarka, -i, *ж.* **собира́тельница пода́яній для бѣдныхъ.**

Kwestarski, относя́щійся къ **собира́нію пода́яній для бѣдныхъ.**

Kwestarz, -a, *м.* **собира́тель пода́яній для бѣдныхъ.**

Kwestja, -ji, *ж.* **вопро́съ**; || **недоразуме́ніе,** *см.* **Pytanie, Zadanie.**

Kwestjonowany, оспо́риваемый, подлежа́щій спо́ру.

Kwestować, собира́ть пода́янія для бѣдныхъ.

Kwiaciarka, -i, *ж.* **цвѣто́чница.**

Kwiaciarz, -a, *м.* **люби́тель цвѣто́въ, цвѣтово́дъ, цвѣто́чникъ**; || **дѣлающій искýственные цвѣты́.**

Kwiat, -u, *м.* **цвѣтъ, цвѣто́къ. Pękkwiatów, буке́тъ, пучёкъ цвѣто́въ. Puszczać kwiaty,** распуска́ть цвѣты́. **Materja w kwiaty,** мате́рія съ разво́дами. * **Być w kwiecie wieku,** быть въ цвѣту́щемъ, **юношескомъ во́зрастѣ,** находи́ться въ цвѣтѣ лѣтъ; || **украше́нія**; || **Kwiat panieński, дѣвство, дѣвственность**; || **Kwiat biały,** *см.* **Upławy.**

Kwiateczek, -czka, *м.* **цвето́чекъ.**

Kwiatek, -tka, *м.* **цвето́къ,** *см.* **Kwiat.**

Kwiatobierny, собира́ющій цвѣты́.

Kwiaton, -u, *м.* **виньéтка, украше́ніе изъ цвѣто́въ.**

Kwiatonośny, *Бот.* **цвѣтоно́сный.**

Kwiatopaszy, пита́ющійся цвѣта́ми, со́комъ изъ цвѣто́въ

Kwiatorodny, цвѣторо́дный

Kwiatostan, -u, *м. Бот.* **цвѣторасположе́ніе.**

Kwiatotrwał, -u, *м. Бот.* **сухоцвѣтъ** (*расте́ніе*).

Kwiatowy, цвето́чный.

Kwiatozbierca, -y, *м.* **антологи́стъ,** собира́тель цвето́въ.

Kwiatozbiór, -oru, *м.* **антоло́гія,** собра́ніе стихотворе́ній; || **собра́ніе цвѣто́въ.**

Kwiatuszek, -szka, *м.* **цвето́чная по́чка.**

Kwiczeć, Kwiknąć, Kwikać, визжа́ть, **взвизгнуть** (*о поросёнкѣ*), **хрю́кать** (*о свиньѣ*).

Kwiczenie, -a, *ср.* **визгъ**; || **хрю́канье.**

Kwiczoł, -a, *м. Зоол.* **обыкнове́нный дроздъ, сѣроголо́вый дроздъ** (*птица*).

Kwieciany, цвѣто́чный. **Wieniec kwieciany,** вѣно́къ изъ цвѣто́въ.

Kwiecić, Ukwiecić, украша́ть, **укра́сить цвѣта́ми, усыпа́ть, устила́ть цвѣта́ми.**

Kwiecie, -a, *ср. Собир.* **цвѣты́.**

Kwiecień, tnia, *м.* **Апре́ль мѣсяцъ,** *Стар.* **Тра́вень, Ду́бень.**

Kwiecin, -a, *м. Зоол.* **родъ поли́па.**

Kwiecisto, цвѣти́сто.

Kwiecistość, -ści, *ж.* **цвѣти́стость.**

Kwiecisty, цвѣти́стый.

Kwietni, Kwietny, процвѣта́ющій, цвѣту́щій, цвѣти́стый. **Kwietnia niedziela**, ве́рбное воскресе́нье.

Kwietniowy, апрѣ́льскій.

Kwietny, *см.* **Kwietni**.

Kwik, -u, *м.* визгъ (*поросёнка*).

Kwikać, *см.* **Kwiczeć**.

Kwikliwie, визгли́во.

Kwikliwy, визгли́вый, *см.* **Piskliwy**.

Kwiknąć, *см.* **Kwiczeć**.

Kwilący, жа́лобный, жа́лостый.

Kwilenie, -a, *ср.* стонъ, стена́нье; || воркова́нье (*голу́бки, го́рлицы*).

Kwilić, о́хать, стона́ть, вздыха́ть; | воркова́ть (*о голу́бкѣ, о го́рлицѣ*). || **Kwilić się**, горева́ть, излива́ть свои́ жа́лобы.

Kwilny, жа́лобный, жа́лостый.

Kwindecz, -a, *м.* кви́нтичъ (*ка́рточная игра́*).

Kwindeczowy, относя́щійся къ кви́нтичу (*къ ка́рточной игрѣ*).

Kwinduplować, помно́жить на́ пять, упятери́ть.

Kwinta, -y, *ж. Муз.* кви́нта (*скрипи́чная струна́*). * **Spuścić nos na kwintę**, повѣ́сить носъ (*отъ уны́нія, отъ неуда́чи*).

Kwintet, -u, *ж. Муз.* квинте́тъ.

Kwit, -u, *м.* роспи́ска, распи́ска, квита́нція. **Kwit odbiorczy**, роспи́ска въ получе́ніи. *Ком.* **Kwit szyprą**, коносаме́нтъ (*накладна́я, дава́емая на това́ры, отправля́емые мо́ремъ*). **Kwit notarjalny**, квита́нція, совершённая нотаріа́льнымъ поря́дкомъ. **Kwit pakunkowy**, бага́жная квита́нція, *см.* **Zakwitowanie, Pokwitowanie**.

Kwita, *Нескл.* **Kwita z nami**, мы съ ва́ми кви́ты, мы расквита́лись, мы ничего́ не должны́ другъ дру́гу. **I kwita!** коне́цъ! дово́льно! и ба́ста!

Kwitacja, -ji, *ж.* **Kwitowanie, -a**, *ср.* вы́дача роспи́ски, квита́нціи.

Kwitacyjny, распи́сочный.

Kwitarjusz, -a, *м.* кни́га для квита́нцій.

Kwitek, -tka, *м.* роспи́ска (*въ получе́ніи небольшо́й су́ммы*). * **Odprawić kogo z kwitkiem**, оста́вить кого́ съ но́сомъ, отпра́вить кого́ ни съ чѣ́мъ.

Kwitnąć, Zakwitnąć, цвѣсти́, процвѣта́ть, разцвѣта́ть, разцвѣсти́.

Kwitnący, цвѣту́щій, процвѣта́ющій.

Kwitnieć, цвѣсти́, *см.* **Kwitnąć**.

Kwitnienie, -a, *ср. Бот.* цвѣтѣ́ніе; || * цвѣту́щее состоя́ніе.

Kwitować, Skwitować, Zakwitować, Pokwitować (kogo), дава́ть, дать роспи́ску, квита́нцію **Pokwitować z summy odebranéj**, дать роспи́ску въ получе́ніи су́ммы (*де́негъ*). || * **Kwitować z czego**, отка́зываться, отрека́ться отъ чего́, умыва́ть себѣ́ ру́ки. **Skwitować się z kim**, поквита́ться съ кѣмъ, раздѣ́латься.

Kwitowanie, -nia, *ср. см.* **Kwitacja**.

Kwitowy, роспи́сочный.

Kwocjent, *см.* **Iloraz**.

Kwodlibet, -u, *м.* попурі́, всякая всячина.

Kwoka, Kwoczka, -i, *ж.* насѣ́дка (*ку́рица*). || *Астрон.* Плея́ды, седмизвѣ́здіе, насѣ́дка.

Kwokać, клохта́ть, куда́хтать (*о ку́рицѣ*).

Kwoli, *см.* **Gwoli**.

Kwota, -y, *ж.* су́мма, ито́гъ; || до́ля, часть.

L. Ł.

L, произно́ситься мя́гко какъ ру́сская Л. (**Lato**=ля́то, *русск.* лѣ́то). Та же бу́кка, обозна́ченная чёрточкою, **Ł**, произно́ситься твёрдо (**Łatwo**=ла́тво, *русск.* легко́). Буква **L** употребля́ется въ сокраще́ніяхъ *вм.* **Litewski** (Лито́вскій): **WXL**, *вм.* **Wielki Książe Litewski**, Вели́кій Князь Лито́вскій *или* **Wielkie Księstwo Litewskie**, Вели́кое Кня́жесто Лито́вское.

Labarum, *Нескл.* древнери́мская импера́торская хору́гвь. || Ци́фра на дре́внихъ па́пскихъ бу́ллахъ (**P**), означа́вшая Іису́са Христа́. *

Łabędź, -dzia, *м.* ле́бедь.

Łabędzi, лебя́жый, лебеди́ный. **Śpiew łabędzi**, лебеди́ное пѣ́ніе. **Puch łabędzi**, лебя́жый пу́хъ.

Łabędziowy, лебеди́ный.

Laber, -bru, *м.* украше́ніе на переплётѣ кни́ги; || бортъ, край, по́ле (*въ кни́гѣ*).

Labirynt, -u, *м.* ла́биринтъ; || пу́таница, затрудне́ніе, запу́танное положе́ніе. **Nie mogę się wydostać z tego labiryntu**, не могу́ вы́путаться изъ э́тихъ затрудне́ній, не могу́ выдти́ изъ э́того затрудни́тельнаго положе́нія, изъ э́той пу́таницы.

Laboratorjnm, *Нескл. см.* **Pracownia**.

Labować, вести́ роско́шную, весёлую жи́знь, роскошествова́ть, роско́шничать.

Labrowy, обведённый ра́мкою.

Labruszki, -szek, *мн. Бот.* ди́кій виногра́дъ.

Labrzysty, *Бот.* круглозу́бчатый, надрѣ́зный, надрѣ́знолопастно́й, съ надрѣ́зомъ.

Łabudać, Ułabudać, копи́ть, собира́ть съ трудо́мъ, *см.* **Ciułać**.

Lać, лить, налива́ть, вылива́ть, пролива́ть. **Deszcz lał**, лилъ дождь. **Lać łzy**, пролива́ть слёзы; || лить, отлива́ть, пла́вить, расплавля́ть, топи́ть, раста́пливать. **Lać działa**, лить, отлива́ть пу́шки. **Lać dzwony, kule, posągi**, лить, отлива́ть колокола́, пу́ли, ста́туи. **Lać świece**, лить свѣ́чи. || **Lać się**, ли́ться, течь.

Łacenie, -nia, *ср. Плотн.* рѣше́тинка, рейка, *см.* **Łata**.

Łacić, рѣшетúть, прибивáть рéйки, дранúцы.

Lach, Lech, -a, *м.* **Ляхъ** (*Полякъ*). *Посл.* **Strachy na Lachy, э́то напрáсный, пустóй** страхъ.

Łach, -u, *м. см.* **Łachman.**

Łacha, -y, *ж.* рѣчнóй рукáвъ.

Łachman, -a, *м.* отрéпье, лоскýтье, лохмóтье; || *обóрвышъ.

Łachmana, Łachmanina, -y, Łachmanka, -i, *ж.* рубище, отрéпье, вéтошъ, вéтóшка, тряпка; || **Łachmanka,** лохмóтница.

Łacina, -y, *ж.* латы́нь, **латúнскій** язы́къ. ***Siedzieć, Jeździć na koniu po łacinie,** быть плохúмъ ѣздокóмъ. **Dać komu łacinę,** дать кому́ нагоня́й.

Łacinniczka, -i, *ж.* латы́нщица, жéнщина знающая латúнскій язы́къ; || жéнщина принадлежáщая къ латúнской цéркви, католúчка.

Łacinnik, -a, *м.* латы́нщикъ, латинúстъ; || принадлежáщій къ латúнской цéркви, католúкъ; || *плохóй ѣздокъ.

Łaciński, латúнскій.

Łacińszczyzna, -y, *ж.* латúнскій язы́къ, латы́нь; || **латинúзмъ, латúнскій** оборóтъ рѣчи.

Łacki, ляшскій (*польскій*), *см.* **Lach.**

Łacnić, облегчáть (*что́*), **способствовать, помогáть** (*чему́*), *см.* **Ułatwić.**

Łacnie, Łacno, легкó, удóбно, *см.* **Łatwo.**

Łacnoczuły, впечатлúтельный.

Łacnodościgły, легкодостижúмый.

Łacnojętny, легкó даю́щійся въ рýки, легкó могýщій быть схвáченнымъ.

Łacnopalny, удобосгорáемый, воспламенúтельный.

Łacnoprzechodny, скоропреходя́щій.

Łacnoprzystępny, легкó достýпный.

Łacnoruchy, подвижнóй.

Łacność, -ści, *ж.* лёгкость, удóбство, лóвкость.

Łacnostrawny, удобосварúмый.

Łacnowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Łacnowymienny, удобоизмѣня́емый, перемѣня́емый.

Łacny, лёгкій, нетрýдный; || удóбный, достýпный, склóнный. **Łacny ku dobremu, ku złemu,** склóнный къ добрý, козлý. **Łacny do pojęcia,** удобопоня́тный. **Łacny do wyliczenia,** легкó могýщій быть сосчúтаннымъ. **Łacny do czego,** способный, склóнный къ чемý. || *Прост.* небы́вшій на пáстбищѣ, некóрмленный (*о скотѣ*).

Łącz, -a, *м. см.* **Łączeń.**

Łączący, *Грам.* соединúтельный; || сою́зный. **Tryb łączący,** сослагáтельное наклоне́ніе.

Łączek, *см.* **Łęk, и т. д.**

Łączeń, -nia, *м. Бот.* сусáкъ, **вóлья** трава́.

Łączenie, -czнia, *ср.* соединéніе. **Łączenie płytów,** счáлка плотóвъ.

Łączka, -i, *ж. Умень.* лужóкъ, *см.* **Łąka.**

Łącznia, -ni, *ж. см.* **Spójnia.**

Łącznie, вмѣстѣ, **совокýпно, рáзомъ,** одновремéнно.

Łącznik, -a, *м. Грам.* единúтная, тирé; || соединúтельная чертá; || *Физ.* проводнúкъ.

Łączność, -ści, *ж.* **совокýпность;** || ***согласíе. Łączność zdań,** согласíе мнѣ́ній, единомы́слiе.

Łączny (od łąki), луговóй; || соединённый, совокýпный, нераздѣльный, совмѣстный.

Łączyć, Żłączyć, Połączyć, соединя́ть, соединúть, совокупля́ть, совокупúть; || сочетáвать, сочетáть (*брáкомъ*). **Łączyć w sobie roztropność z walecznością,** соединя́ть въ себѣ́ благоразýмie съ хрáбростію. **Złączyć małżeństwem,** сочетáть брáкомъ. || **Łączyć się, Złączyć się, Połączyć się,** соединя́ться, соединúться; || **сочетáваться,** сочетáться (*брáкомъ*).

Ład, -u, *м.* ладъ, поря́докъ, строй. **Bez ładu,** безпоря́дочно, *см.* **Bezładnie. Ani ładu, ani składu,** нѣтъ ни склáду, ни лáду. **Nie mógł przyjść z nim do ładu,** не смогъ съ нимъ согласúться, дѣло не моглó пойдтú съ нимъ на ладъ.

Ląd, -u, *м.* земля́, твердь, твёрдая земля́; || материкъ (*старый и новый свѣтъ*). **Lądem,** сухúмъ путёмъ. **Odbijać od lądu,** отчáливать отъ бéрега. **Przybić do lądu,** причáлить, пристáть къ бéрегу. **Wyśiąść na ląd,** высадиться нá берегъ, сойдтú на зéмлю, на бéрегъ.

Lada, y, *ж.* я́щикъ, сундýкъ, ларь. **Lada u organów,** духовóй я́щикъ (*въ органѣ*). **Lada we młynie,** нáсыпь (*мéльничный*). **Lada wozowa,** подъёмъ, домкрáтъ; || кулúга, новинá, необрабóтанная нáшня.

Lądа, *Нескл.* всякій кто бы нú былъ, малéйшій; || сáмая мáлость, всякая бездѣлица. **Lada rzemieślnik to może zrobić,** всякій ремéсленникъ э́то мóжетъ сдѣлать. **Lada fraszka przyprowadza go do gniewu,** малéйшая бездѣлица сéрдитъ егó. **Ja lada komu nie ufam,** всякому, кто бы онъ нú былъ, я не довéряю. **Za lada szelestem budzi się,** при малéйшемъ шóрохѣ онъ пробуждáется. **Lada co plecie,** плетётъ всякій вздоръ. **To człowiek nie lada,** э́то человѣкъ замѣчáтельный. **To pytanie nie lada,** э́то вопрóсъ не пустóй, **Lada jako, какъ нибýдь,** какъ ни попáло

Ladaco, небрéжно, худо, дýрно, негóдно, мéрзко. **Wszystko ladaco robi,** онъ всё дýрно дѣлаетъ. **Wszystko to ladaco,** всё э́то никудá не годúтся; || негодя́й *м.* лядáщій; негодя́йка, *ж.* **To wielkie ladaco,** э́то большóй негодя́й. э́то большáя негодя́йка, *см.* **Nic potém, Nic dobrego.**

Ladacość, -ści, *ж.* ничтóжность, пýстошь, пустя́кн.

Ladajaki, всякій, какóй нибýдь, какóй бы то ни было. **Ladajaką nowinę mają za pewną**, всякую нóвость они считáютъ вѣрною. || Негóдный, лядáщій, плохóй, дурнóй. **Ladajakie żelazo**, плохóе желѣзо, никудá негóдное.

Ladajako, какъ-нибýдь, какъ ни попáло, кое-какъ, небрéжно, и такъ и сякъ.

Ladajakość, -ści, *ж. см.* **Ladacość**.

Ladaszczyca, Ladacznica, -y, *ж.* негодáйка, лядáщая, *см* **Łajdak**.

Ładnie, красúво, мúло, прекрáсно.

Ładnieć, Wyładnieć, хорошѣть, похорошѣть, дѣлаться красúвымъ, *см.* **Piękniec**.

Ładniuchno, Ładniutko, чрезвычáйно красúво, мúло, премúло

Ładniutki, Ładniuchny, чрезвычáйно красúвый, красúвѣйшій, милѣйшій.

Ładność, -ści, *ж.* пріятность, миловúдность, благообрáзность, красúвость, приго́жество.

Ładnostka, -i, *ж.* красúвая бездѣлка.

Ładny, красúвый, пріятный, приго́жій.

Lądochodny, земноро́дный.

Lądować, Wylądować, выгружáть, вы́грузить (*товáры*); || высáживать, высадить (*людéй*); || выходúть, сходúть, вы́йти, сойдти на бéрегъ.

Ładować, Naładować, грузúть, нагрузúть, накладывать, наложúть, вваливать, ввалúть. ***Ładować żołądek**, обременúть желýдокъ **Przyładować, Wyładować**, приготóвить, размѣстúть, разложúть, *см.* **Gotować**.

Lądowanie, Wylądowanie, -nia, *ср.* вы́грузка (*товáров*); || высадка людéй на бéрегъ; || сходъ съ сýдна.

Ładowanie, -nia, *ср.* нагрýзка.

Lądowiec, -wca, *м. Зоол.* зуёкъ, ржáнка (*пти́ца*).

Ładownica, -y, *ж.* ладýнка, лядýнка, патрóнница, пороховни́ца, сýмка.

Ładowniczka, -i, *ж.* небольшáя ладýнка, патрóнница, сýмочка.

Ładowniczy, ладýночный, лядýночный.

Ładownie, грýвно; съ большúмъ грýзомъ, съ тяжéлою поклáжею.

Ładownik, -a, *м. Горн.* забóйникъ.

Ładowny, нагружённый товáромъ, навьючéнный; || обременённый, напóленный, набúтый, грýзный. **Wór ładowny złotem**, мѣшóкъ набúтый зóлотомъ.

Lądowy, сухопýтный, континентáльный; || земноро́дный. **Wojsko lądowe**, сухопýтное вóйско. **Podróż lądowa**, путешéствіе сухúмъ путёмъ. **Zwierz lądowy**, земноро́дное живóтное.

Ładrowanie, -nia, *ср.* пáнцырь, кольчýга, броня́.

Ładrowany, одѣтый въ лáты, лáтникъ.

Ładujący, -ego, *м.* навáльщикъ.

Ładunek, -nku, *м.* грузъ, кладъ, клáжа, поклáжа; || *Артил* картýзъ, зарядъ, *см.* **Nabój**; || зарядъ, патрóнъ (*для ружья*). || ***Ładunek dukatów**, свёртекъ червóнцевъ, || *Горн.* **Ładunek czyli nabój prochu**, зарядъ, патрóнъ. **Właściciel ładunku**, грузовщикъ.

Ładunkowe, -ego, *ср.* фрахтóвыя дéньги.

Lądz, *см.* **Lęgnąć**.

Łafa, -y,, *ж.* жáлованье, окладъ, плáта.

Łafowy, *см.* **Jurgeltowy, Płatny**.

Łąg, *род. п.* **-lęgu**, *м.* сидѣніе на яйцахъ, насúживанье.

Łąg, *см.* **Łęg**.

Łagier, -gru, *м.* дрóжжи, подóнки, *см.* **Fus, Osad, Męty**.

Łagiew, gwi, *м.* баклáга; || кóзій мѣхъ, бурдю́къ, *см.* **Bakłak**.

Łągiew', -gwi, *ж.* закрýтень, желѣзная полоса́, идýщая отъ вáги до конца́ óси.

Łagiewka, -i, *ж.* баклáжка, *см.* **Łagiew**.

Łagiewnik, -a, *м.* дѣлающій баклáги, *см.* **Łagiew**.

Łagodliwie, Łagodliwy, *см.* **Łagodnie, Łagodny**.

Łagodnie, мáгко ласково, нѣжно, привѣтливо, *см.* **Łaskawie**.

Łagodnieć, Złagodnieć, смягчáться, смягчúться, утихáть, утúхнуть, укрощáться, укротúться.

Łagodniuchno, сáмымъ кроткимъ, ласковымъ óбразомъ; || тихóнько, смирнехонько.

Łagodniuchny, сáмый кроткій ласковый, привѣтливый, || тихóхонькій, смирнёхонькій.

Łagodno, *см.* **Łagodnie**.

Łagodnomowność, -ści, *ж.* сладкорѣчіе.

Łagodnomowny, сладкорѣчúвый.

Łagodność, -ści, *ж.* кротость, доброта́, смирéніе, снисходúтельность (*см.* **Pobłażanie**); || пріятность, сладость, мя́гкость, нѣжность. **Łagodność głosu**, нѣжность, мя́гкость гóлоса. **Łagodność charakteru**, кротость характера. **Łagodność obyczajów**, мя́гкость нравовъ, *см* **Słodycz**; || **Łagodność pendzla**, нѣжность, мя́гкость кúсти (*живописца*). **Łagodność melodji**, сладость, пріятность мелóдіи.

Łagodny, мя́гкій, кроткій, тúхій, нѣжный, ласковый, мúлый, привѣтливый, умѣренный. **Łagodne światło**, мя́гкій, пріятный свѣтъ. **Koloryt łagodny**, нѣжный, мя́гкій колорúтъ. **Łagodny powiew wiatru**, тёплое вѣяніе вѣтра. **Łagodna śmierć**, тúхая смерть. **Człowiek łagodny**, кроткій, смúрный человѣкъ. **Kara łagodna**, лёгкое наказáніе. **Łagodny uśmiech**, мúлая улúбка. **Łagodne spojrzenie**, кроткій взглядъ.

Łagodzący, *Мед.* смягчúтельный, утоля́ющій.

Łagodzenie, -nia, *ср.* смягчéніе, облегчéніе, уменьшéніе. **Złagodzenie kary**, смягчéніе наказáнія.

Łagodzić, Złagodzić, смягча́ть, смягчи́ть, умѣря́ть, умѣ́рить, уменьша́ть, уменьши́ть, укроща́ть, укроти́ть, облегча́ть, облегчи́ть, послабля́ть, посла́бить. **Złagodzić cierpienie**, облегчи́ть страда́ніе. **Wiatr łagodzi upały**, вѣ́теръ умѣря́етъ жары́. **Złagodzić prawo, wyrok**, смягчи́ть зако́нъ, пригово́ръ. **Ułagodzić swój gniew**, умѣ́рить свой гнѣвъ. **Ułagodzić kogo**, успоко́ить чей гнѣвъ. **Dał się ułagodzić**, онъ успоко́ился, пришёлъ въ себя́, *см.* **Uspokoić**.

Łagodziciel, -a, *м.* укроти́тель.

Łagodzicielka, -i, *ж.* укроти́тельница.

Lagrowy, состоя́щій изъ гу́щи, гущано́й, дрожжёвый, подо́ночный, подо́нный.

Laguna, -y, *ж.* ма́ленькое о́зеро, лагу́на.

Lagunica, -y, *ж.* *Умен.* **Laguniczka, -i**, *см.* **Łagiew, Łagiewka**.

Laik, -a, *м.* свѣ́тскій, мірско́й; || міряни́нъ; || * человѣ́къ просто́й, необразо́ванный, новичо́къ.

Łaja, ai, *ж* ста́я соба́къ.

Łajać, Połajać, Wyłajać, Złajać (kogo), брани́ть, разбрани́ть руга́ть, разруга́ть, распуши́ть.

Łajacz, -a, *м.* бранчи́вый; || брюзга́.

Łajanie, -nia, *ср.* брань, руга́нье.

Łajda, -y, *м.* негодя́й, бездѣ́льникъ, плутъ прошелы́га.

Łajdacki, ляда́щій, распу́тный, развра́тный, безпу́тный.

Łajdactwo, -a, *ср.* бездѣ́льничество, распу́тство, распу́щенность; || сбродъ бездѣ́льниковъ распу́тныхъ, гнѣздо́ развра́та.

Łajdaczeć, развра́тничать, распу́тничать.

Łajdaczek, -czka, *м.* ма́ленькій развра́тникъ, бездѣ́льникъ, плути́шка.

Łajdaczenie, -nia, *ср.* распу́тство, распу́щенность.

Łajdaczka, -i, *ж.* распу́тница, развра́тница, бездѣ́льница, мерза́вка.

Łajdaczyć się, вести́ развра́тную жизнь, развра́тничать.

Łajdak, -a, *м.* развра́тникъ, бездѣ́льникъ, мерза́вецъ.

Łajnisty, ка́ловый зава́ленный нечисто́тами; || наво́зный.

Łajno, -a, *ср.* калъ, помётъ, наво́зъ.

Lak, -u, *м.* разсо́лъ, *см.* **Rosół**; || сургу́чъ (*для печа́танія*). || *Бот. см.* **Fjółek żółty**.

Laka, -i, *ж.* кра́сная ка́ме́дь.

Łąka, -i. *ж.* лугъ, поля́на.

Lakier, -u, *м.* лакъ.

Lakiernik, -a, *м.* лакиро́вщикъ.

Lakierować, лакирова́ть, покрыва́ть ла́комъ.

Lakierowanie, -a, *ср.* лакиро́вка.

Lakierowany, лакиро́ванный.

Lakmus, -u, *м.* *Бот.* солнцеоборо́тъ (*расте́ніе*); || *Хим.* ла́кмусъ (*краси́льное вещество́*); || голуба́я кра́ска.

Łaknąć, алка́ть, жа́ждать; || стра́стно жела́ть чего́. **Łaknący sławy**, жа́ждущій сла́вы.

Łaknienie, -nia, *ср.* жа́жда; || стра́стное жела́ніе.

Łakoć, -ci, *ж.* ла́комство, сла́сть.

Łakocenie, -nia, *ср.* прима́нка.

Łakocić, разла́комить, пріуча́ть къ ла́комству, *см.* **Rozłakocić**.

Łakomić, *см.* **Rozłakomić**. || **Łakomić się, Złakomić się, Ułakomić się**, ла́комиться, разла́комиться, *см.* **Rozłakomić się**.

Łakomie, жа́дно, а́лчно.

Łakomiec, -mca, Łakomca, -y, *м.* ла́комка, сластёна; || корыстолю́бецъ.

Łakomieć, Złakomieć, сдѣ́латься а́лчнымъ, жа́днымъ, корыстолюби́вымъ.

Łakomo, *см.* **Łakomie**.

Łakomość, -ści, *ж.* а́лчность, жа́дность, *см.* **Łakomstwo**.

Łakomstwo, -a, *ср.* ла́комство, чревоуго́діе; || а́лчность, жа́дность.

Łakomy, ла́комый, соблазни́тельный, зама́нчивый, искуси́тельный; || а́лчный, жа́дный, *см.* **Żarłoczny, Chciwy**. **Jest to rzecz łakoma**, э́то о́чень зама́нчиво.

Lakonicznie, лакони́чески.

Lakoniczność, -ści, *ж.* лакони́змъ, лакони́ческая кра́ткость.

Lakoniczny, лакони́ческій, *см.* **Krótkosłowny**.

Lakonizm, -u, *м.* *см.* **Lakoniczność**.

Łakota, -y, *ж.* ла́комство, сластолю́біе, *см.* **Łakoć**.

Łakotka, -i, *ж.* прима́нка, ла́комый кусо́чекъ, ла́комство; || ла́комка. **Żona strojna i łakotka—zguba gospodarstwa**, жена́ франти́ха и ла́комка — убы́токъ хозя́йству.

Łakotliwie, Łakotnie, ла́комо, вку́сно.

Łakotliwość, -ści, *ж.* сластолю́біе; || то́нкій, разбо́рчивый вкусъ.

Łakotliwy, Łakotny, ла́комый, сластолюби́вый.

Łakotne ziele, *Бот. см.* **Lubczyk**.

Łakotnie, *см.* **Łakotliwie**.

Łakotnik, -a, Łakotniś, -sia, *м.* ла́комка, сластёна.

Łakotny, *см.* **Łakotliwy**.

Lakowy, сургу́чный. **Pieczęć lakowa**, сургу́чная печа́ть; || гумила́къ.

Łąkowy, *см.* **Łączny**.

Laksa, -y, *ж.* поно́съ.

Laksans, -u, *м.* **Laksowanie, -nia**, *ср.* приня́тіе слаби́тельнаго; || слаби́тельное, проно́сное лѣка́рство.

Laksować, чи́стить, прочища́ть (*желу́докъ*); || имѣ́ть поно́съ. || **Laksować się**, очища́ться, прочища́ться.

Laksujący, *Мед.* слаби́тельный, проно́сный.

Laktuka, -i, *ж.* *см.* **Sałata**.

Lala, **-i**, *ж. Ирон.* **баловни́ца, нѣжо́нка**, *см.* **Lalka.**

Lalka. -i, *ж.* **ку́кла, ку́колка.**

Lalkarz, -a, *м.* **торгу́ющій игру́шками; || игру́шечный ма́стеръ.**

Łałok, -a, *м.* **подгру́докъ** (*у быка́*).

Łam, -u. *м.* **каменоло́мня,** *см.* **Odłam, Kamieniołam.**

Lama, -y, *м. Зоол.* **льма́** (*живо́тное*); || **бить** (*золота́я, серебра́ная*).

Łamać, Złamać. лома́ть, ломи́ть, перела́мывать, переломи́ть, сломи́ть, наруша́ть, нару́шить. **Złamać rękę, nogę,** слома́ть ру́ку, но́гу. **Głowę sobie nad czém łamać,** лома́ть себѣ го́лову надъ чѣмъ-либо **Złamać przysięgę,** нару́шить прися́гу **Złamać słowo,** не сдержа́ть да́нного сло́ва. **Złamać przymierze,** нару́шить миръ. *см.* **Gwałcić. Łamać kamienie,** добыва́ть ка́мни посре́дствомъ ло́мки, лома́ть плиту́. **Łamać ręce,** лома́ть себѣ ру́ки, *см.* **Załamywać. Po kościach mnie łamie, у меня́** ло́митъ въ костя́хъ. **у меня́** ломъ въ костя́хъ. **Łamać ciało,** лома́ться, дѣлать гимнасти́ческія упражне́нія. **Łamać język,** лома́ть языкъ, съ тру́домъ произноси́ть слова́. || **Łamać się, Złamać się,** лома́ться, переломи́ться, пола́мываться,переломля́ться; || разбива́ться **Fale łamią się o brzeg,** во́лны разбива́ются о бе́регъ; || * **Łamać się z kim,** боро́ться съ кѣмъ; || свёртываться, свива́ться (*о змѣя́хъ, червя́хъ*); || изгиба́ться, извива́ться (*о рѣкѣ*); || * изворáчиваться: || * собра́ться съ мы́слями, **войдти́ въ самого́ себя́.**

Łamanie, Złamanie. -nia. *ср.* ломъ, разло́мъ, перело́мъ, переломле́ніе, лома́ніе, разла́мываніе, пере ры́въ; || нарушеніе, несоблюде́ніе. **Idź na złamanie karku,** ступа́й къ чо́рту, чтобъ тебѣ ше́ю слома́ть **Łamanie chleba,**разла́мываніе, преломле́ніе хлѣба. **Łamanie przysięgi,** нарушеніе присяги, кля́твы. **Łamanie głowy,** тя́гость въ головѣ. **Łamanie w nogach.**подагра,*см.* **Podagra. Łamanie w ręku,** хирагра (*подагра въ рукахъ*). **Łamanie głosu,** рулады, перели́вы (*го́лоса*). || **Łamanie się fal.** разбива́ніе волнъ. **Łamanie się światła,** преломле́ніе лучей.

Łamanina, -y, *ж.* лома́ніе. ло́мка.

Łamany, ло́манный, перело́мленный. **Kamień łamany** песча́ный ка́мень, песча́никъ.**Liczba łamana,**дро́бное число́.дробь *см.***Ułamek. Sztuki łamane.** гимнасти́ческія упражне́нія; || проны́рства,хи́трости.

Lambitywum, *Нескл. Мед.* **и** *Аптч* **грудна́я** лепёшка; || **грудно́е питьё.**

Lament, -u, *м.* **плачъ, вопль, рыда́ніе;** || **жа́лоба.**

Lamentliwie, жа́лобно, плаче́вно.

Lamentliwy, жа́лобный, плаче́вный.

Lamentować, опла́кивать (*кого́, что́*), **пла́кать** (*о комъ, о чёмъ*); || горева́ть, вопи́ть (*о чёмъ*).

Lamować, обшива́ть галуно́мъ; || **кайми́ть, окайми́ть, обши́ть, оторо́чить.**

Lamowanie, -nia, *ср.* **обши́вка, оторо́чка,** *см.* **Lamówka.**

Lamówka,-i, *ж.***кайма́,опу́шка;** || **бортъ.**

Lamowy,обши́тый галуно́мъ, позументомъ; || **оторо́ченный, обши́тый, окаймлённый.**

Lampa, -y, *ж.* **ла́мпа, лампа́да. Lampa illuminacyjna, шка́ликъ, плóшка,** *см.* **Lampka.**

Lamparci, леопа́рдовый.

Lamparcica, -y, *ж.* **са́мка леопа́рда.**

Lampart,-a, *м. Зоол.* **леопа́рдъ** (*живо́тное*); || леопа́рдова ко́жа; || * *Ирон.* **негода́й, плутъ, развра́тникъ.**

Lampartować się, развра́тничать, безде́льничать.

Lamparz, *см.* **Lampiarz.**

Lampeczka, -i, *ж.* **ча́рка, ча́рочка** (*вина́*).

Lamperja. -ji, *ж.* папе́ль; || **обши́вка** доска́ми, обложе́ніе ка́мнемъ.

Lampka. -i. *ж.* лампа́дка, **ла́мпочка.**

Lampkowaty, *Бот.* **чашкови́дный.**

Lampowy, ла́мповый, ла́мпочный.

Lampredя, -y, *ж.* мино́га (*ры́ба*), *см.* **Minog.**

Łamulec, -lca, *м. Горн.* ломъ.

Łamus,-a,*или***-u,** *м.* ка́менная кладова́я для хране́нія отъ огня́ ра́зной ру́хляди, подва́лъ.

Łamusowy, кладово́й, сохра́нный.

Łan, -u, *м.* **ланъ** (*по́льскій*). часть па́хатной земли́, имѣющая въ длину́ 3,024, а въ ширину́ 120 локте́й; || **по́ле, ни́ва;** || **задви́жка у двере́й.**

Łań, -ni, *ж. см.* **Łania.**

Łanca, -y, *ж.* **копьё. пи́ка.**

Lancet. -u, *м. Хир.* **шпи́неръ. ланце́тъ,**

Lancetowaty, *Бот.* **копьеви́дный.**

Lancknecht. -a. *м.* **копьено́сецъ, копе́йщикъ, дѣлающій ко́пья;** || **родъ игры́ въ ка́рты.**

Łańcuch, -a, *м.* **цѣпь.Łańcuch gór,цѣпь горъ, го́рный хребе́тъ. Most na łańcuchach, цѣпно́й мостъ. Łańcuchy,** *мн. см.* **Kajdany, Więzy.**

Łańcuchowy, цѣпно́й.

Łańcuszek, -szka, *м.* **цѣпочка. ма́ленькая цѣпь.**

Łańcuszkowy,цѣпо́чный. кольчу́жный. Łańcuszkowy pancerz. кольчу́га.

Łańcuszny, нося́щій цѣпо́чку, укра́шенный цѣпо́чкою.

Lanczany. ла́ндышевый, ла́ндышный.

Landara,-y, *ж.* **кочымара.**

Landgraf, -a, *м.* **ландгра́фъ.**

Landgrafowa, éj, *ж.* **ландграфи́ня.**

Landgrafowstwo, -a, *ср.* **ландгра́фство** (*ти́тулъ ландгра́фа*); || *Собир.* **ландгра́фъ** вмѣстѣ съ женою.

Landgrafski, ландгра́фскій.

Landgrafstwo,-a,*ср.* **ландгра́фство** (*владѣнія ландгра́фа*).

Łani, лáній, *см.* **Łań, Łania.**

Łania, -ni, *ж.* лань, олéнья сáмка.

Łaniczka, Łanieczka, - i, *ж.* молодáя лань, олéній телёнекъ, молодáя косýля. || *Бот.* ирь, косáтикъ (*растéніе*).

Łanie, -nia, *ср.* литьё, отлúвка; || плáвка, расплáвка.

Łaniż, -y, *ж. Бот. см.* **Sromotnik.**

Łanka,-i, *ж. Бот.* лáндышъ, *см.* **Konwalja. Łanka lniana, Lnianka,** очёски, вычески, пáкля.

Łannik,-a, *м.* солдáтъ обработывающій пожáлованный емý поземéльный участокъ.

Łanowe, -ego, *ср.* пóдать съ пáхатной земли.

Łanowy, поземéльный, *см.* **Łan.**

Lanszaft, -u, *м.* ландшáфтъ, видъ мéстности, *см.* **Krajobraz.**

Lantawa, -y, *ж. Бот. см.* **Chlastawa.**

Lanuszka, -i, *ж. см.* **Łanka.**

Łany, литóй, вылитый. **Żelazo łane,** чугýнъ. **Swiece łane,** литыя свéчи.

Łap, cap, *Звук.* тяпъ да ляпъ.

Łapa, -y, *ж.* лáпа.

Łapać, Złapać, хватáть, захватúть, схватúть, ловúть, поймáть. **Łapać kogo,** ловúть, хватáть кого. **Kot łapie myszy,** котъ лóвить мышéй. **Złapac kogo na uczynku,** поймáть, захватúть на сáмомъ преступлéніи, на мéстѣ преступлéнія. **Złapać kogo za słowa,** взять съ кого слóво. **Łapać kogo za słówka,** поймáть кого на словáхъ, уличáть кого въ противорѣчіи самому себѣ, *см.* **Podchwytywać.**

Łapactwo, -a, *ср.* хватáніе, подхвáтываніе.

Łapacz, -a, *м.* поймщикъ; || сыщикъ (*преступниковъ*).

Łapaczka, -i, *ж.* западня, ловýшка, *см.* **Łapka;** || софúзмъ, лжеýмствованіе, лóжное умозаключéніе.

Łapanie, -nia, *ср.* лóвля. **Łapanie ptaków,** птицелóвство, *см.* **Ptasznictwo.**

Łapanina, -y, *ж.* грабёжъ, грабúтельство, добы́ча, похищéніе.

Łapcap, *см.* **Łap cap.**

Łapcie, -iów, *мн.* лáпти.

Łapciowy, лапотный.

Łapczasty, лáпчатый; || **мохноногій** (*о птицахъ*).

Łapczywie, Łapczywo, жáдно, áлчно, корыстолюбúво.

Łapczywość, -ści, *ж.* жáдность, áлчность, корыстолюбіе.

Łapczywy, жáдный, áлчный, корыстолюбúвый.

Łapeczka, -i, *ж. Уменьш.* лáпочка, *см.* **Łapka.**

Łapeć, -pcia, *ж.* лáпоть.

Łapes, Łapes capes, *Звук.* тяпъ да ляпъ, *см.* **Łap cap.**

Łapiasty, *Зоол.* лапчатоногій.

Łapica, -y, *ж.* ловýшка, капканъ.

Łapidarny, надгрóбный *или* лапидáрный. **Styl łapidarny,** надгрóбный *или* лапидáрный слогъ, *см.* **Nagrobny, Nagrobkowy, Nakamienny.**

Łapigrosz, -a, *м.* обирóха, **обирáло,** оплетáло, плутъ, мошéнникъ.

Łapikufel, -fla, *м.* пьянчýга.

Łapiniec, -ńca, *м. см.* **Barszcz włoski.**

Łapka, -i, *ж.* лáпка, мáленькая лáпа; || западня, мышелóвка; || капканъ, *см.* **Żelaza.** || **Łapki i sukni,** лáпканы, отворóты, у плáтья; || ловýшка, сѣти, кóзни. **Łapka na głupców,** ловýшка на дуракóвъ, грýбая хúтрость. **Łapkę komu (na kogo) zastawić,** поставúть западню, ловýшку, разставúть сѣти кому-либо.

Łapkowaty, лáпчатый.

Łaps, -u, *м. см.* **Przypadek.**

Łapsko, -a; *ср.* лáпища.

Laran, -u, *м.* **żelazny,** чугýнная бáба.

Larmo, *Нескл.* тревóга.

Larwa, -y, *ж.* призракъ, страшúлище; || мáска, *см.* **Maska, Maszkara.**

Larwisko, - a, *ср.* хáря, личúна, мáска.

Las, -u, *или* **-a,** *м.* лѣсъ, рóща. **Las nizkopienny,** лѣсосѣкъ, пáростникъ гóдный къ рубкѣ. **Las wysokopienny,** высокостóльный лѣсъ. **Las nieprzebyty,** непроходúмый, дремýчій лѣсъ. *Послов.* **Natura ciągnie wilka do lasu,** какъ вóлка ни кормú, онъ всё въ лѣсъ глядúть.

Laseczek, -czka, *м. см.* **Lasek.**

Laseczka, -i, *ж.* пáлочка; || чёрточка (*въ писаніи*).

Lasek, -sku, *м.* рóщица, лѣсóкъ.

Laserować, *Живоп.* гласúровать.

Łasić się, ласкáться.

Łasica, -y, Łaska, -i, *ж. Зоол.* куни́ца. **Łasica pospolita,** лáсточка, лáсочка, лáсица (*звѣрокъ*). **Łasica białoszyja,** бѣлодýшка, кáменная куни́ца. **Łasica afrykańska,** африкáнскій хорёкъ.

Łasiczny, кýній, *см.* **Łasica.**

Laska, -i, *ж.* пáлка, пáлочка, трость, трóсточка; || нóсохъ. **Laska marszałkowska,** мáршалскій жезлъ. **Podać projekt do laski,** предложúть проéктъ закóна (*маршалу сѣйма*). **Sejm pod laską..,** сеймъ подъ предсѣдáтельствомъ... **Laska laku,** пáлочка сургучá. **Laska miernicza,** пéрша (*мѣра, 20 фýтовъ*). **Laska Merkurego,** кадуцéй, Меркýріевъ жезлъ.

Łaska,-i, ж. мúлость, благосклóнность, благоволéніе; || покровúтельство, протéкція; || снисхождéніе; || одолжéніе. **Prosić o łaskę,** просúть мúлости. **Zrobić co z łaski,** сдѣлать мúлость. **Ma to z twojéj łaski,** за óто онъ обúзанъ тебѣ. **Wyświadczyć komu łaskę,** оказáть кому мúлость, снисхождéніе. **Żyć z czyjéj łaski,** пóльзоваться чьúмъ-либо благодѣя́ніемъ, жить подъ чьúмъ-либо покровúтельствомъ. **Z łaski Pana Boga,** по мúлости Бóжіей. **Z Bożéj łaski,** Бóжіею мúлостію. **Uciekać się do czyjéj łaski,** прибѣгáть къ чьемý-либо покровúтельству. **Wy-**

paść z łaski, попа́сть въ неми́лость. Zdać się na łaskę, отда́ться въ чьё распоряже́ніе, въ чью власть, на во́лю кого́ сда́ться на во́лю побѣди́теля. Droga łaski, обраще́ніе къ милосе́рдію госуда́ря, *см.* Droga. Uczyń mi tę łaskę, сдѣлай мнѣ одолже́ніе, ми́лость. *Послов.* Łaska pańska na pstrym koniu jeździ, ба́рская ми́лость на во́здухѣ гори́тъ, ба́рская ми́лость до поро́га.

Łaskaw, *см.* Łaskawy.

Łaskawca, -y, *м.* ми́лостивецъ, благодѣ́тель.

Łaskawczy, благодѣтельный, благоскло́нный, ми́лостивый, *см.* Dobroczynny.

Łaskawczyni, -ni, *ж.* благодѣтельница, благотвори́тельница.

Łaskawić, Obłaskawić, дѣлать, вдѣлать ручны́мъ, пріуча́ть, пріучи́ть. * Ułaskawić(twarz), смягчи́ть, развясни́ть (*лицо́*), смягчи́ть выраже́ніе лица́, *см.* Łagodzić, Pogodzić. || Łaskawić się, Ułaskawić się, Obłaskawić się, дѣлаться, сдѣлаться ручны́мъ, пріуча́ться, пріучи́ться, освои́ваться, освои́ться, *см.* Oswoić się.

Łaskawie, ми́лостиво, благоскло́нно, привѣтливо, снисходи́тельно.

Łaskawiec, дѣлаться бо́лѣе ла́сковымъ, бо́лѣе привѣтливымъ.

Łaskawość, -ści, *ж.* ми́лость, благоскло́нность, раду́шіе, доброхо́тство, снисхожде́ніе.

Łaskawy. Łaskaw, ми́лостивый, ми́лостивъ, благоскло́нный, снисходи́тельный; || кро́ткій, сми́рный, до́брый. Bądź łaskaw, *или* jakeś łaskaw, сдѣлайте ми́лость, сдѣлайте одолже́ніе. Jeszcze Bóg łaskaw, że się tak skończyło, ещё Богъ милости́въ что э́то такъ ко́нчилось. || Zwierzęta łaskawe, сми́рныя живо́тныя. Koń łaskawy, сми́рная ло́шадь, *см.* Swojski.

Łaskodawca, *см.* Łaskawca.

Łaskonogi, тонконо́гій.

Łaskonośca, -y, *м.* жезлоно́сецъ, по́сошникъ.

Łaskonośny, нося́щій по́сохъ.

Łaskotać, щекота́ть.

Łaskotanie, -nia, *ср.* щекота́ніе, щеко́тка.

Łaskotka, -i, *ж.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. Łaskotki, -tek, щеко́тка.

Łaskotliwy, щекотли́вый.

Łaskować, желоби́ть, выбира́ть вы́емки, доро́жить.

Łaskowanie, -nia, *ср.* вы́емка, ложби́нка, боро́здка, желоб о́къ; || *Архит.* ложки́й, доро́жки (*у коло́нны*).

Łaskowany, ло́жчатый, желоббатый, боро́здчатый.

Łaskowaty, *Бот.* полоса́тый, стру́йчатый.

Łaskowy, лещи́нный, Orzech łaskowy, лещи́нный оре́хъ.

Łaśliwy, льсти́вый, ласка́тельный, увива́ющійся.

Łasoń, -nia, Łosuś, -sia, *м.* ласка́тель, льстецъ, подлипа́ло.

Lasota, -y, *м. и́мя собств. уменьш.* Сильве́стръ.

Lasować (wapno), гаси́ть, твори́ть и́звесть.

Łasować (co *или* czego), про́бовать, отвѣдывать что-нибу́дь вку́сное, лиза́ть.

Lasowanie, -nia, *ср.* (wapna), творе́ніе и́звести.

Lasowy, *см.* Leśny.

Łasuś *см.* Łasoń.

Łasy, ла́комый. Być łasym na co, быть ла́комымъ, охо́тникомъ до чего́. Łasy kawałek, ла́комый кусо́чекъ.

Łaszenie się, -nia się, *ср.* ласка́тельство, уго́дливость, лесть.

Łaszkowanie, -a, *ср. см.* Łaszenie się.

Łaszt, -u, *м.* ластъ, мѣра (*12 четвери-ко́въ*), вѣсъ, двѣ то́нны (*120 пудо́въ*). Łasztami, гуртомъ, о́птомъ.

Łąt, *см.* Łont.

Łata, -y, *ж.* рѣше́тина, пла́нка, ре́йка, драни́ца, тёсъ. Łatami pobijać, рѣшетить, прибива́ть ре́йки, драни́цы; || запла́тка, вста́вка. Łata na łacie, запла́тка на запла́ткѣ. * Przyszyć *или* przypiąć komu łatę, *см.* Łatka. Łaty, *мн.* отрепье, лахмо́тье, ве́тошь; || каблу́къ (*у башма́ка*).

Łatać, Lecieć, лета́ть, лете́ть; || * стреми́ться, мча́ться, спѣши́ть. Lecieć komu na pomoc, спѣшить къ кому́ на по́мощь. Lecieć pocztą, мча́ться на почто́выхъ (*лошада́хъ*). Lecieć na zgubę, стреми́ться къ поги́бели. On leci nie idzie, онъ бѣжи́ть стремгла́въ, а не идётъ. Czytaj powoli, nie leć, чита́й тихо́нько, не спѣши́. Latać po mieście, po ulicach, po polach, бѣга́ть по́ городу, по у́лицамъ по поля́мъ.

Łatać, Załatać, чини́ть, почини́ть, положи́ть запла́тку, поправля́ть, попра́вить; || што́пать (*бельё*). Łatać suknię, trzewik, почини́ть пла́тье, башма́къ. * Łatać zdrowie, подде́рживать своё здоро́вье. Skórę komu łatać, *см.* Wyłatać.

Łatacz, -a, *м.* почи́нивальщикъ, запла́точникъ.

Łataczka, -i, *ж.* запла́точница.

Latalec, *см.* Latawiec.

Latanie, -nia, *ср.* лета́ніе; || * бѣганье, бѣготня́.

Łatanie, -nia, *ср.* запла́чиваніе, почи́нка.

Łatanina, -y, *ж.* кропа́нье, што́панье, вста́вка; || вы́боръ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Latarka, -i, *ж. Умени.* фона́рчикъ.

Latarnia, -ni, *ж.* фона́рь. Latarnia morska, маякъ.

Latarniarz, Latarnik, -a, *м.* фона́рщикъ; || фона́рный ма́стеръ.

Latarniowe, -ego, *ср.* фона́рная но́дать.

Łatawiec,-wca, *м.* бѣгу́нъ; || скороходъ, гонецъ; || * гуля́ка, вѣтренникъ; || старинное названіе зла́го ду́ха; || бума́жный змѣй; || *Зоол.* долгопёръ (*рыба*).

Łąteczka, -i, *ж. Уменьш.* ку́колка, *см.* **Łątka.**

Łąteczny, ку́кольный.

Laternia, *см.* **Latarnia.**

Łatka, -i, *ж.* запла́тка. **Przypiąć komu łatkę,** сыгра́рь шу́тку съ кѣмъ, сдѣлать кому́ непріятность.

Łatka, -i, *ж.* на́долба (*въ стѣнѣ*); || ку́кла (*дѣтская*).

Łątkarz,-a, *м.* торгу́ющій игру́шками, ку́кольникъ.

Łatko,-a, *ср. Умен.* годо́къ. **Łatka, -tek,** *мн.* **Ma już łatka,** онъ уже́ старъ, э́то уже́ пожило́й человѣкъ, ему́ уже́ мно́го лѣтъ.

Łątkowy; *см.* **Łąteczny.**

Łatny, тесо́вый, рѣшети́вный, *см.* **Łata. Gwoździ łatny,** тесо́вый гвоздь.

Lato, -a, *ср.* лѣто, годъ. **W iecie, latem,** лѣтомъ. **Przeszłego lata,** про́шлаго лѣта. **Lata,** *род. п.* **lat,** лѣта́, года́. **Przed trzema laty,** три го́да наза́дъ. **Z laty,** съ лѣта́ми, съ года́ми. **Na moje stare lata,** на мои́ ста́рые года́. **Póki służą lata,** пока́ не пришла́ ста́рость, пока́ не ушли́ го́ды. **Mieć lata,** быть въ лѣта́хъ. **Lata wolności,** льго́тные го́ды.

Latobłąd, -ędu, *м.* оши́бка въ лѣтосчисле́ніи.

Latoperz, -a, *м. см.* **Niedoperz.**

Latopis, -u, *м.* лѣтопись; || **Latopis, -a,** *м.* лѣтописецъ лѣтописа́тель.

Latopisarski, *см.* **Latopiski.**

Latopisarstwo, -a, *ср.* лѣтописа́ніе

Latopiszec, *см.* **Latopisiec.**

Latorośl, -śli, Latorość, -ści, *ж.* отро́стокъ, отво́докъ. побѣгъ; || **Latorośl do sadzenia,** вы́садокъ, отво́докъ. **Latorośl do szczepienia,** черено́къ, приви́вокъ въ кору́. **Latorośl winna,** виногра́дная вѣтвь (*съ листьями*); || * о́трасль (*въ смыслѣ потомства*)

Latorośliny, принадлежа́щій къ отро́стку и т. д. *см.* **Latorośl.**

Latorostka,-i, *ж.* небольшо́й отро́стокъ, отво́докъ, побѣгъ, *см.* **Latorośl.**

Latos,-a, Latosek, -ska, *м.* одного́докъ, новаго́докъ (*о животныхъ*).

Latoś, *Стар.* въ нынѣшнемъ году́, въ теку́щемъ году́, нынѣшняго, теку́щаго го́да.

Latosi, годова́лый.

Latować, проводи́ть лѣто гдѣ, лѣтовать.

Latowanie, -nia, *ср.* лѣтняя стоя́нка.

Latowy, *см.* **Letni.**

Łatr, -a, *м.* мѣра содержа́щая въ себѣ 4 локтя

Latra, -y, *ж. см.* **Letra.**

Latus, -u, *м.* сторона́; || перено́съ су́ммы съ одно́й стороны́ счёта на другу́ю. **Ad latus,** къ перено́су.

Łatwie, Łatwo, легко́, *сравн. ст.* **Łatwiéj,** ле́гче, **Łatwiejszy,** легча́йшій.

Łatwo, *см.* **Łatwie.**

Łatwość, -ści, *ж.* лёгкость, *см.* **Łacność.**

Łatwowiernie, легковѣрно.

Łatwowierność, -ści, *ж.* легковѣріе.

Łatwowierny, легковѣрный.

Łatwy, лёгкій, нетру́дный

Laudemium, *ср. Нескл.* вку́пныя де́ньги (*при продажѣ имѣнія, слѣдуемыя казнѣ и́ли ча́стному владѣльцу*); || платёжъ при перемѣнѣ аренда́тора, составля́ющій два проце́нта съ су́ммы

Laufer, -fra, *м.* скороходъ, гоне́цъ, *см.* **Biegun, Szybkobiegacz;** || слонъ (*въ шахматной игрѣ*).

Laufrowy, скороходный, *см.* **Laufer.**

Laur, -u, *м. Бот* лавръ, лавро́вое де́рево, *см.* **Wawrzyn. Spoczywać na laurach,** отдыха́ть на ла́врахъ, *см.* **Wawrzyny.**

Laurować, вѣнча́ть ла́врами.

Lawa, -y, *ж.* ла́ва, волканическое вещество́.

Ława,-y, *ж.* ла́вка, скамья́, *см.* **Ławka.** || * **Ława urzędnicza ławników,** судъ старши́нъ, чле́новъ суда́. || *Фортиф.* банке́тъ. || **Ławy targowe,** ры́ночныя ла́вки, ряды́. || **Ława przez wodę,** *см.* **Kładka;** || рядъ, ли́нія. **Iść ławą,** идти́ ряда́ми. **Ławą wprzód,** маршъ впередъ!

Lawanda, *см.* **Lawenda.**

Lawaterz,-a, *м. см.* **Miednica.**

Ławeczka, -i, *ж.* ла́вочка, скаме́ечка.

Lawenda, -y, *ж. Бот.* лаве́нда (*расте́ніе*)

Lawendowy, лаве́ндовый.

Lawet, -u, *м.* горше́чный ка́мень

Laweta, -y, *ж.* лафе́тъ, пу́шечный стано́къ.

Ławiać, ла́вливать, *см.* **Łowić.**

Ławica, -y, *ж.* ла́вка, скамья́; || *Горн.* слой. || **Ławica senatorska,** сена́тъ, собра́ніе сена́та.

Lawina, -y, *ж.* лави́на, гли́ба сне́га.

Lawir, -u, *м.* **Lawirowanie,-nia,** *ср. Морс.* лавирова́ніе.

Lawirować, лавирова́ть.

Lawirowanie, *см.* **Lawir.**

Ławka,-i, *ж.* ла́вка, скамья́, скаме́йка; || *см.* **Kładka;** || дюймъ, *см.* **Cal.**

Ławnictwo, *см.* **Ławnikowstwo.**

Ławniczy, принадлежа́щій ла́внику, *см.* **Ławnik.**

Ławnik, -a, *м.* ла́вникъ, засѣда́тель; || гла́сный.

Ławni owstwo,-a, *ср.* до́лжность ла́вника.

Łaża, -y, *ж. Област.* лажъ, проме́нъ, а́жіо.

Łazanki, -nek, *мн.* родъ кру́пной лапши́.

Lazaret, -u, *м.* лазаре́тъ.

Lazaretowy, лазаре́тный.

Lazaron,-a,*м.* лаззаро́ни,ни́щій, чернь (*въ Неаполѣ*).

Łaźbić (pszczoły),*Прост.* ла́зить пчёлъ, вынима́ть мёдъ, подрѣ́зывать сотъ изъ у́лья.

Łaźbień, -nia, *м.* ла́вочка на кото́рую сада́ться для поднима́нія сото́въ изъ у́лья.

Łaźbienie, -nia, *ср.* ла́зка пчёлъ, подрѣ́зываніе сото́въ изъ у́лья.

Łazęga, Łazęka, -i, *м.* броді́га, праздношата́ющійся; || * лазу́тчикъ.

Łazęgowy, Łazękowy, праздношата́ющійся, броді́жный.

Łazękanie, -nia, *ср.* броді́жничество.

Łazić, Leźć, ла́зить, ла́зать, лѣзть; || кара́бкаться. вабира́ться, взлѣза́ть. **Łazić po drzewach**, ла́зить по дере́вьямъ. **Ledwo łażę**, едва́ передвига́ю но́ги, едва́ тащу́сь. **Łazić za kim**, таска́ться за кѣ́мъ.

Łaziciel, -a, *м.* лазу́нъ, ползу́нъ, потаску́нъ.

Łaziebne, -ego, *ср.* ба́нное, пла́та за ба́ню.

Łaziebnica, -y, *ж.* ба́нщица, содержа́тельница ба́ни, купа́ленъ, купа́льщица.

Łaziebnictwo, -a, *ср.* содержа́ніе бань, купа́ленъ.

Łaziebniczy, принадлежа́щій содержа́телю *или* содержа́тельницѣ ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebnik, Łaziennik, -a, *м.* ба́нщикъ, купа́льщикъ, содержа́тель ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebny, Łazienny, ба́нный, купа́льный.

Łazienka, - i, *ж.* ва́нна. купа́льня. **Łazienki**, *мн.* публи́чныя купа́льни.

Łaziennik, Łazienny, *см.* **Łaziebnik, Łaziebny.**

Ł żnia, -ni, *ж.* ба́ня. **Sucha łaźnia**, *см.* **Sucha.** *Посл.* **Sprawić komu łaźnię**,задать кому́ ба́ню.

Lazur, -u, *м.* лазу́ревый ка́мень, лазу́рикъ; || лазу́рь, лазу́ревый цвѣтъ.

Łazurek, -rka, *м. Бот.* гла́дышъ (*растѣніе*).

Lazurokrusz, -u, *м. Минер.* мѣ́дная лазу́рь.

Lazurować,синѣть бѣлье; || кра́сить въ голубу́ю кра́ску.

Lazurowy, лазо́ревый, лазу́ревый.

Łazy, -ów, *мн.* куста́рники, пни, коре́нья, хво́ростъ.

Łbica, -y. *ж. бо́льше употреби́тельно* **Łbisko, -a**, *ср.* лбище, башка́.

Łbiniec, -ńca, *м.* ехи́дца (*пресмыка́ющееся*), *см.* **Żmija.**

Łbisty, лобастый.

Łeb, *род. п.* **łba**, *м. Стар.* лобъ, *см.* **Czaszka**; || голова́ (*кабанья, лошадиная*),голови́зна (*рыбы*); || *Ирон.* пустая башка́. **Dostać po łbie**, получи́ть тумака́ получи́ть уда́ръ по́ лбу. **Miec we łbie**, быть подъ хмѣлько́мъ. * **Łbem kręcić**,, добива́ться чего́ усиленно. **Na łeb zepchnąć**, ztrącić, сброси́ть голово́ю внизъ. **Spaść na łeb**, упа́сть голово́ю внизъ. **Złapać kogo za łeb**, схвати́ть кого́ за хохо́лъ, за́ волосы, *см.* **Za łeb. Na łeb na szyję lecieć**, бѣжа́ть очерта́ го́лову, стремгла́въ.

Lebioda, *см.* **Łoboda.**

Lebiodczany, маера́новый.

Lebiodka, Lebiotka,-i, *ж. Бот.* души́ца, маера́нъ(*растѣніе*).

Łebski, хва́тскій, ло́вкій, удало́й,молоде́цкій.

Lecenie, -nia, *ср.* лета́ніе.

Lecha,-y, *Уменьш.* **Leszka, -i**, *ж. Садов.* грядá, гря́дка; || *Стар.* рядъ, поря́докъ. *Сравни Церк. Слав.* Лѣха, Лѣха.

Łechciwość, Łechciwy, и т. д. *см.* **Łechczywość** и т. д.

Łechczywość, Łechotliwość, -ści,*ж.* щекотли́вость.

Łechczywy, Łechtliwy, щекотли́вый.

Łechotliwość, *см.* **Łechczywość.**

Łecht, -u, *м.* щеко́тка.

Łechtać, щекота́ть.

Łechtaczka, -i, *ж. Анат.* кли́торъ.

Łechtanie, a, *ср.* щекота́ніе.

Lechtliwy, *см.* **Łechczywy.**

Lecić, Zlecić, *см.* **Letnić.**

Lecieć, *см.* **Latać.**

Leciuchno, Leciuteńko, Leciutko, тихо́хонько, легохонько, легонечко, потихо́нечку, полегоне́чку.

Leciuchny. Leciuteńki, Leciutki, тихо́ненькій, легохонькій, лёгонькій.

Leciwy, пожило́й, ста́рый.

Lecować, *см.* **Lejcować.**

Lecz, но, *см.* **Ale.**

Leczenie, -nia, *ср.* врачева́ніе, лѣче́ніе, *см.* **Wyleczenie.**

Łęczenie, -nia, *ср.* крикъ фи́лина.

Lecznica, -y, *ж.* лѣчебница, больни́ца.

Leczniczy, лѣчебный.

Leczony, вылѣченный.

Leczyć, лѣчи́ть, по́льзовать, || **Leczyć się**, лѣчи́ться, по́льзоваться.

Łęczyć, кричáть какъ фи́линъ.

Łęczysko,-a,*ср.* дряннóй лукъ, *см.* **Łęk.**

Leczywrzód, -odu, *м. Бот. см.* **Stosił, Wrzodowiec.**

Ledwie, Ledwo, едвá, наси́лу, съ трудо́мъ, чуть, чуть. **Ledwie że umie czytać**, онъ едвá умѣетъ читáть. **Ledwie co nie... Ledwie że nie...**, едвá только не, чуть, чуть не... **Ledwie że go nie zabiło**, чуть чуть его́ не уби́ло, *см.* **Omal, Bez mała, Tylko co nie.**

Ledwomowny, немногорѣчи́вый.

Ledworuszny, тяжёлый на подъёмъ, неповоро́тливый. || *Анат.* малодви́жный суста́въ.

Ledz, Legnąć, Poledz, лечь, лежáть; || пасть, пáдать, упáсть; || гúбнуть, погибáть, поги́бнуть, умере́ть. **Legł z twojéj ręki**, онъ поги́бъ отъ твоей руки́. **Legł**

na polu bitwy, онъ палъ на по́лѣ сраже́нія. **Legnąć w grobie**, лечь въ гробъ, умере́ть.

Lędźwiany, Lędźwiowy, Lędźwny, ля́две́йный, поясни́чный.

Lędźwie, -dźwi, *мн. Анат.* поясни́ца, хресте́цъ, хребе́тъ.

Lędźwiec, -dźwca, *м. Бот.* ля́двенецъ, ле́двенецъ (*расте́ніе*).

Łęg, Łąg, -u, *м.* топь, трясина, мокре́дина, болотина; || боло́тистый лугъ *или* лѣсъ на боло́тѣ.

Legać, Légać, лежа́ть, **ложи́ться**; || разле́живаться, лѣни́ться.

Legacja, -ji, *ж.* лега́тство, лега́ція; || посо́льство, ми́ссія (*дипломати́ческая*).

Legacki, лега́тскій, *см.* **Legat.**

Legacyjny, посо́льскій. **Radca legacyjny**, сове́тникъ посо́льства.

Legalizacja, -ji, *ж.* суде́бное скрѣпле́ніе, засвидѣтельствованіе.

Legalizować, удостовѣря́ть, скрѣпля́ть, засвидѣтельствовать (*въ судѣ*).

Legalnie, зако́нно, зако́ннымъ, установленнымъ поря́дкомъ, *см.* **Prawnie.**

Legalność, -ści, *ж.* зако́нность, *см.* **Prawność.**

Legalny, зако́нный, ука́зный, зако́номъ предписанный, установленный, пра́вильный, *см.* **Prawny.**

Legar, -u, *м. бо́лье употреби́тельно во мн. ч.* **Legary**, подкла́дина, кла́дка, ле́жки. *см.* **Legowisko.**

Legarstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Legart, -a, *м.* лѣни́вецъ, лежебо́къ.

Legartować, лѣни́ться, ле́жнемъ лежа́ть.

Legat, -a, *м.* лега́тъ, па́пскій посо́лъ; || **Legat, -u**, *м.* отка́зъ, завѣща́нное имѣ́ніе, *см.* **Zapis.**

Legatarjusz. -a, *м. Юрид.* легата́рій, насле́дникъ назна́ченный по завѣща́нію, по духовно́й. **Legatarjusz ogólny**, о́бщій легата́рій. **Legatarjusz pod tytułem ogólnym**, долево́й легата́рій. **Legatarjusz szczególny**, ча́стный легата́рій.

Legatura, -y, *ж.* лигату́ра, смѣше́ніе, сплавъ.

Legawiec, -wca, *м.* лѣни́вецъ, лежебо́къ; || лига́вая соба́ка.

Legawisko. *см.* **Legowisko.**

Legawka, -i, *ж.* пасту́шій рожо́къ.

Legawy, лѣни́вый. **Legawy pies**, лига́вая соба́ка. *Посл.* **Nie podejmuj się szaszku legawego pola**, не лѣзь изъ ко́жи вонъ.

Legienda, -y, *ж.* леге́нда, житія́ святы́хъ.

Legista, -y, *м.* законосвѣдецъ, юриско́нсу́льтъ.

Legityma, -y, *ж. Юрид.* зако́нная часть насле́дства.

Legitymacja, -ji, *ж.* зако́нное удостовѣре́ніе, подтвержде́ніе; || опредѣле́ніе правъ состоя́нія. || **Legitymacja do spadku**, утвержде́ніе въ права́хъ насле́дства.

Legitymacyjny, узаконе́нный; || удостовѣри́тельный; || *Юрид.* имѣ́ющій пра́во на зако́нную часть (*имѣнія*); || каса́ющійся зако́нной ча́сти (*имѣнія*). || **Ksiażka legitymacyjna**, удостовѣри́тельная кни́жка.

Legitymista, -y, *м.* легитими́стъ, приве́рженецъ зако́нной насле́дственности; || приве́рженный къ законной власти.

Legitymować, призна́ть, удостовѣря́ть, || утверди́ть зако́ннымъ поря́дкомъ; || дока́зывать чьи права́ на дворя́нство, на насле́дство; || усыновля́ть (*дитя́*). **Legitymować się, Wylegitymować się**, дока́зывать свои́ права́; || представля́ть докуме́нты о дворя́нствѣ.

Legitymowanie się, -a się, *ср.* представле́ніе докуме́нтовъ о дворя́нствѣ, *см.* **Legitymacja.**

Legły, *см.* **Poległy.**

Legnąć, *см.* **Ledz.**

Legomina, *см.* **Legumina.**

Legować, завѣща́ть, отка́зывать кому́ своё имѣ́ніе.

Legowany, завѣщанный.

Legowisko, -a, *ср.* берло́га, ло́говище; || притво́нъ, гнѣздили́ще; || *Охот.* нора́ (*звѣря́*); || *Воен.* кварти́ра, стоя́нка. *см.* **Leża.**

Leguchno, Leguczko, *см.* **Leciuchno.**

Leguchny, Leguczki, *см.* **Leciuchny.**

Legumina, -y, *ж.* зе́лень, о́вощи, *см.* **Jarzyna**; || блю́до зе́лени, овоще́й; || *Бот.* бобъ.

Leguminny, бобо́вый; || мучно́й, *см.* **Mączny.**

Lej, -u, *м. Горн.* воро́нка; || *пьянчу́жка.

Lejba, -y, *м.* еврейское и́мя *Лейбъ*); || * неря́ха, неряди́вый, оплю́шный.

Lejbgwardja, -ji, *ж.* лейбгва́рдія.

Lejbowaty, вя́лый, неуклю́жій; || * нескла́дный, несвя́зный.

Lejc, Lic, -a, *м.* возжа́ (*мн.* во́зжи), *см.* **Wodze.**

Lejcować, Licować, Ulejcować, запря́гать запре́чь (*лошаде́й*)

Lejcowy, пристяжно́й. **Koń lejcowy**, пристяжна́я ло́шадь.

Lejek, Lijek, *род. п.* **Lejka, Lijka**, *м.* воро́нка; || ле́йка.

Lejkowaty, воронкообра́зный.

Lejkowy, воро́ночный.

Lejtnant, -a, *м. см.* **Porucznik.**

Lek, -u, *м. бо́лье употребительно во мн. ч.* **Leki, -ów**, лека́рство, лека́рства; || лѣче́ніе, по́льзованіе (*больна́го*).

Łęk, -u, *м. Архит.* дуга́, кривизна́ сво́да, ма́лая а́рка; || сѣдѣлная лука́.

Lękać, Uląc, Ulęknąć, пугать, испугать, стращать, устращать, устрашить, *см.* **Przestraszyć, Przerazić.** || **Lękać się**, пуга́ться, испуга́ться, боя́ться, опаса́ться, стра́ши́ться. **Lękać się o kogo, o co**, боя́ться за кого́, за что́. **Lękać się kogo, czego**, боя́ться кого́, чего́. **Niczego się**

po tobie nie lękam, bo wiem żeś cnotliwy, я за тебя нисколько не страшусь, ибо знаю, что ты добродѣтеленъ, *см.* **Przestraszyć się, Przerazić się.**

Lękanie się, -a się, *ср.* боязнь, опасéніе.

Lekarka. -i, *ж.* лекáрка.

Lekarnia -ni, *ж.* больница, лазарéтъ; ‖ помѣщéніе аптéки.

Lekarski, лѣкарскій, медицинскій, врачéбный;‖ цѣлительный, лѣкáрственный.

Lekarstwo, -a, *ср.* лѣкáрство. **Lekarstwo skutkowało**, лѣкáрство подѣйствовало.

Lekarz, -a, *м.* лѣкарь, мéдикъ, врачъ.

Lekarzyć заниматься лѣчéніемъ, медицинскою прáктикой.

Łękato, *Нар.* дугóю.

Łękaty, выгнутый въ дугý, сóгнутый, дугообрáзный.

Lekce, легкó, налегкѣ; ‖ легкомысленно, необдýманно. **Lekce sobie ważyć (co, kogo)**, пренебрегáть (*чѣмъ, кѣмъ*), презирáть (*когó, чтó*).

Lekceważenie, -nia, *ср.* пренебрежéніе, презрѣніе.

Lekceważyć, пренебрегáть (*чѣмъ, кѣмъ*), презирáть (*когó, чтó*)

Lekciejszy, легчáйшій, сáмый лéгкій, *см.* **Lekki.**

Lekcja, -ji, *ж.* урóкъ, лéкція. **Uczęszczać na lekcje**, ходить на лéкцію слýшать лéкціи. * **Dać komu lekcją**, сдѣлать комý выговоръ, проучить когó, отбрить когó. **Odmawiać lekcją**, скáзывать на изýсть урóкъ.

Leki, -ów, *мн см.* **Lek.**

Lekie, Lekkie, Letkie, -iego, *ср*, лёгкое (*мн.* лёгкія).

Lekki, Letki, лёгкій.

Lekko, Letko, легкó.

Lekkochodny, скорохóдный, лёгкій на ходý.

Lekkomówność,-ści, *ж.* болтливость. говорливость

Lekkomowny, ботливый, говорливый.

Lekkomyślec, -ślca, *ж.* легкомысленный.

Lekkomyślnie, легкомысленно, *см.* **Nierozmyślnie, Nierozważnie.**

Lekkomyślnik, -a, *м. см.* **Lekkomyślec.**

Lekkomyślność, -ści, *ж.* легкомысліе.

Lekkomyślny, легкомысленный, опромéтчивый.

Lekkonogi, быстронóгій, легконóгій, провóрный.

Lekkoręki, имѣющій лёгкую рýку.

Lekkość, -ści, *м.* лёгкость.

Lekkoskrzydły, легкокрылый

Lekkoważnie, легкомысленно, опромéтчиво, необдýманно.

Lekkoważność, -ści, *ж.* легкомысленность. опремéтчивость, необдýманность!

Lekkoważny. легкомысленный, опромéтчивый, необдýманный.

Lekkowierność, -ści, *ж.* легковѣріе, *см.* **Łatwowierność.**

Lekkowierny, легковѣрный, *см.* **Łatwowierny.**

Lekkowietrzny, вѣтренный.

Lekkowiewny, Lekkowiewy, развѣвáющійся при малѣйшемъ вѣтрѣ.

Lekkozbrojny. легковооружéнный.

Lekkuchno, Lekuchno, *см.* **Leciuchno.**

Lekkuchny, Lekuchny, *см.* **Leciuchny.**

Lękliwie, боязливо, трусливо

Lękliwość,-ści, *ж.* боязнь, рóбость, опасéніе, трýсость

Lękliwy, боязливый, трусливый, рóбкій.

Lękły, *см.* **Zlękły.**

Lekować, лѣчить, пóльзовать (*больныхъ*); ‖ врачевáть, исцѣлять.

Łękowato, *см.* **Łękato.**

Łękowaty, *см.* **Łękaty.**

Lekszy, легчáйшій. *см.* **Lekki.**

Legta, -y, *ж.* скрѣплéніе, прочтéніе (*кóпіи*); ‖ *Церк.* обѣдня безъ пѣнія.

Łektać, *см.* **Łechtać.**

Lektor, -a, *м.* чтецъ; ‖ лéкторъ.

Lektorka, -i, *ж.* чтица

Lektyka, -i, *ж.* носилки.

Lekuchno, *см.* **Leciuchno.**

Lekuchny, *см.* **Leciuchny.**

Lele, *ср Нескл.* изнѣженный, обáбившійся человѣкъ.

Lelek, -lka, *м. Орнит.* козодóй, лилóкъ, чурилка (*птица*).

Lem, -a, *м. Мат.* лéмма, предложéніе.

Leman, -a, *м.* дáнникъ, обрóчникъ, платящій обрóкъ за зéмлю.

Lemański, обрóчный; ‖ лéнный, обязанный платить лéнную пóдать, *см.* **Lenny, Mański.**

Lemaństwo, -a. *ср.* лéнная обязанность, поддáнство, *см.* **Leństwo, Mańswo.**

Lemiesz, -a, *м. Агр.* лéмехъ, лéмешъ, сошникъ (*у плýга*).

Lemieszka, -i, *ж.* размазня, жидкая кáшица.

Lemieszowy, лемéховый, **lemieszowa kość**, *Анат.* безпáрная кость (*въ ноздряхъ*).

Leming, -a, *м. Зоол.* пеструшка, сибирская мышь

Lemoniada, *см.* **Limonada.**

Len, *род.* и **lnu**, *Бот.* лёнъ. **Len dziki**, дикій лёнъ *см.* **Leniec. Len Matki Bożéj**, *см.* **Lnianka.**

Leń, -nia, *м.* лѣнь, лѣность; ‖ лѣнтяй, лѣнивый человѣкъ;—*ж.* лѣнтяйка. **Leń go się chwycił**, лѣнь одолѣла егó.

Lenić się, лѣниться. **Lenić się do czego**, лѣниться сдѣлать чтó.

Leniec, -ńca, *м. Бот. см.* **Len.**

Lenieć, Zlenieć, лѣниться, разлѣниться. опуститься, *см.* **Liniec.**

Leniek, -ńka, *м.* бáловень, лѣнивецъ.

Lenistwo, -a, *ср.* лѣность.

Leniuch, -a, *м.* лѣнтяй.

Leniwie, Leniwo, лѣниво.

Leniwiec, -wca, *м.* лѣни́вецъ; || *Зоол.* тихохо́дъ, лѣни́вецъ (*звѣрь*).

Leniwieć, Zleniwieć, облѣни́ться, разлѣни́ться, опусти́ться.

Leniwo, *см.* **Leniwie.**

Leniwomowny, ма́ло говоря́щій.

Leniwość, -ści, *ж.* лѣность.

Leniwy, лѣни́вый.

Lenniczy, помѣ́стный, феода́льный, удѣльный; || обя́занный плати́ть ле́нную по́дать, ле́нный, обро́чный. **Przysięga lennicza**, присяга́ на вѣрность (*вассала*).

Lennik, -a, *м.* вассалъ, голдо́вникъ, по́дданный.

Lenno, -a, *ср.* ленъ, ле́нное помѣ́стье. **Dać co w lenno**, пожа́ловать помѣстьемъ, ле́номъ.

Lennodawca, -y, *м.* ле́нный владѣ́тель.

Lenność, -ści, *ж.* феода́льная, помѣ́стная, удѣльная систе́ма, пра́во владѣ́ть помѣстьемъ на извѣ́стныхъ усло́віяхъ; || удѣлъ, голдъ, помѣстье.

Lenny, помѣ́стный, удѣльный; || ле́нный, обро́чный. **Lenny pan**, ле́нный владѣлецъ.

Leński, *см.* **Lenniczy, Lenny.**

Leństwo, -a, *ср. см.* **Lenność.**

Lentować, *Живоп.* ровня́ть кра́ску сухо́ю ки́стью.

Lentryk, -a, *м.* кра́ска растёртая на водѣ съ клеемъ.

Lentrykować, планирова́ть, намачивать печа́тную бума́гу водо́ю смѣшанною съ клеемъ; || грунтова́ть холсть клеемъ.

Lentwal, -u, *м.* ко́жаный фа́ртукъ.

Lentyszek, -szka, *м. Бот.* мастико́вое де́рево.

Lep, -u, *м.* клей, пти́чій клей. **Rózga lepem namazana**, вѣтка намазанная клеемъ (*для ло́вли птичекъ*); || прико́рмъ, прима́нка.

Łepa, *м.* * у́мная голова́.

Łepczyca, -y, *ж. Бот.* о́страя трава́.

Łepek, -pka, *м.* ло́бикъ. **Łepek, łebek od szpilki**, була́вочная голо́вка.

Lepianka, -i, *ж.* обма́зка изъ соло́мы и гли́ны; || хи́жина, паба́, шала́шъ, ма́занка.

Lepiarz, -a, *м.* лѣпщи́къ.

Lepić, Zlepiać, Zlepić, лѣпи́ть, слѣпливать, слѣпля́ть, слѣпи́ть; || формова́ть, вылива́ть въ фо́рму; || мѣси́ть, составля́ть. **Ulepić co z wosku**, вы́лѣпить что́ изъ во́ску. **Wszyscyśmy z jednej gliny ulepieni**, мы всѣ со́зданы изъ одно́й и той же гли́ны (*земли́*). **Lepić, przylepić** (**na co, na czem, do czego**), налѣпи́ть (*на что́, на чѣмъ*), прилѣпи́ть (*къ чему́*). || **Lepić się, przylepić się**, лѣпиться, прилипа́ть, приста́вать, цѣпля́ться, прицѣпля́ться, прикле́иваться.

Lepiech, -u, *м. см.* **Tatarak.**

Lepiéj, лу́чше. **Lepiéj pisze niż mówi**, онъ лу́чше пи́шетъ, нежели говори́тъ. **Tém lepiéj**, тѣмъ лу́чше. **Coraz lepiéj**, ка́ждый разъ лу́чше и лу́чше, всё лу́чше и лу́чше.

Lepienie, -a, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, клее́ніе, кле́йка; || смазка.

Lepiennik, -a, *м. Бот. см.* **Granatek.**

Lepiężnik, -a, *м. Бот.* бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣлъ (*расте́ніе*).

Lepiony, слѣпленный, клеённый.

Lepistość, -ści, *ж. см.* **Lipkość.**

Lepisty, *см.* **Lipki.**

Lepnąć, *см.* **Lipnąć.**

Lepnica, -y, *ж. Бот.* смолёвка, смоля́нка.

Lepny, лѣпно́й, ли́пкій.

Lepowy, клеево́й.

Lepsze, -a, *ср. Стар.* бла́го, добро́. **Dla twojego lepsza**, для твоего́ бла́га.

Lepszeć, улучша́ться.

Lepszość, -ści, *ж.* превосхо́дство, преиму́щество.

Lepszy, лу́чшій. **Nic lepszego**, нѣтъ ничего́ лу́чше. *Посл.* **Kto pierwszy ten lepszy**, кто пе́рвый взялъ, тотъ и капра́лъ, всѣ́кому свой черёдъ.

Lepszyć, улучша́ть, исправля́ть, *см.* **Poprawiać, Ulepszać, Polepszać**; || **Lepszyć się**, улучша́ться, исправля́ться, *см.* **Polepszać się, Poprawiać się.**

Łeptać, лока́ть (*о соба́кахъ, ко́шкахъ*), *см.* **Chłeptać.**

Łeptanie, -nia, *ср.* лока́ніе, *см.* **Chłeptanie.**

Lera, -y, *ж. см.* **Przepustnica.**

Leść, *см.* **Leźć.**

Lesda, Lezda, -y, *ж. Стар.* акци́зъ, нало́гъ на питёйное и съѣ́стное.

Lesica, -y, *ж.* клѣтка, плетёнка, корзи́нка (*для пти́цъ*). **Lesica do chowania ryb**, садо́къ. **Lesica na suszenie serów**, *см.* **Sernik.**

Lesisty, леси́стый.

Leska, -i, *ж.* орѣшина, лещи́на.

Leśnik, -a, *м. Бот. см.* **Kropidło.**

Leśniak, -a, *м.* обита́тель лѣсо́въ; || дика́рь; || деревёнщица.

Leśniany, лѣсно́й, расту́щій въ лѣсу́.

Leśnictwo, -a, *ср.* завѣдываніе лѣса́ми, лѣсово́дство; || нау́ка о лѣсово́дствѣ; || *см.* **Leśniczowstwo.**

Leśniczek, -czka, *м. см.* **Ziemba.**

Leśniczka, -i, *ж.* ночна́я сова́ (*пти́ца*).

Leśniczowski, принадлежа́щій лѣсничему.

Leśniczowstwo, -a, *ср.* лѣсно́й о́кругъ; || вѣдомство лѣсни́чаго, лѣсни́чество, лѣсно́е хозя́йство; || *Собир.* лѣсни́чій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Leśniczy, лѣсно́й. **Urząd leśniczy**, лѣсно́е вѣдомство.

Leśniczy, -ego, *м.* лѣсни́чій; || лѣсни́къ, полѣсо́вщикъ.

Leśniczyna, -y, *ж.* жена́ лѣсни́чаго.

Leśniec, зарасти́ть лѣсомъ. *см.* **Dziczeć.**

Leśnik, -a, *м.* лѣсни́къ, лѣсно́й сто́рожъ.

Leśniówka, -i, *ж.* кислу́шка, ди́кія ки́сныя я́блоки.

Leśnisty, *см.* Lesisty.

Leśny, лѣсно́й. **Prawo leśne**, пра́во по́льзованія лѣсомъ и лѣсными выгонами.

Leśny, -ego, *м.* лѣсни́къ, *см.* **Gajowy.**

Lesz, -u, *м. см.* **Zamesz.**

Leszcz, -a, *м.* лещъ.

Leszczotka, -i, *ж.* деревя́нныя клещи́ для холощенія лошадей; || **Leszczotki**, *мн.* родъ дѣтской игры́.

Leszczowy, лещёвый.

Leszczyna, -y, *ж.* орѣшина, лещи́на; || орѣшникъ.

Leszczynowy, лещи́нный.

Leszka, -i, *ж. Умени.*, *см.* **Lecha**, гря́дка (*въ садѣ*).

Leszować, *Живоп.* ровня́ть клеёвый грунтъ.

Leszowy, *см.* **Zamszowy.**

Letarg, -u, *м.* со́нная не́мощь, летаргія; || * безчу́вственность.

Letargiczny, летаргическій.

Letargik, -a, *м.* одержи́мый летаргіею.

Letarka, *см.* **Letra.**

Letki, Letko, Letkość, *вм.* **Lekki, Lekko, Lekkość.**

Letni, лѣтній; || тепловатый; || годова́лый, однолѣтній, *см.* **Rocznik, Roczniak**; || совершенно-лѣтній, *см.* **Pełnoletni**; || пожило́й, ста́рый, въ лѣтáхъ. **Letnie mieszkanie**, да́ча, загоро́дный домъ.

Letnić, Zletnić, простужáть, просту ди́ть, дать осты́нуть, *см.* **Ostudzić.**

Letniczek, *см.* **Letnik.**

Letnie, *см.* **Letnio.**

Letnieć, Zletnieć, Oletniec, сты́нуть, простыну́ть, остыну́ть.

Letnik, -a, *м.* лѣтнее пла́тье.

Letnio, по лѣтнему. **Letnio ubrać się**, одѣться по лѣтнему; || **Letnio pić**, пить остывшую во́ду, остывшее пи́во, вино́. **Wyglądać letnio**, имѣть ста́рческій видъ, быть въ лѣтáхъ.

Letniość, -ści, *ж.* тепловáтость (*питья, напи́тка*), *см.* **Letność.**

Letniuchny, тёпленькій, теплёхонькій

Letność, -ści, *ж. см.* **Pełnoletność**; || ста́рчество, ста́рость.

Letra, -y, *ж.* телѣга, телѣжка съ боковóй рѣшёткою; || *Тип.* шрифтъ, *см.* **Czcionka.**

Leuda, Lezda, *см.* **Lesda.**

Lew, *род. п.* **Lwa**, *м.* левъ. **Lew morski**, сивýчъ; || *Астрон.* Левъ (*созвѣздіе*).

Lewa, -y, *ж.* левé, взя́тка (*въ ка́ртахъ*).

Lewar, -u, *м.* домкра́тъ, подъёмъ, *см.* **Winda, Drąg**; || *Физ.* ли́веръ.

Leware'k, -rka, *м. Физ.* небольшóй ли́веръ; || зуборы́вный ключъ, щипцы́.

Lewek, -wka, *м.* львёнокъ, лёвикъ.

Lewiątko, *см.* **Lwiątko.**

Lewiatan, -a, *м.* левіаѳа́нъ (*живóтное въ Библіи*).

Lewica, -y, *ж.* лѣвая рука́; || лѣвая сторона́

Lewita, -y, *м.* леви́тъ (*у дрéвнихъ Евре́евъ священнослужи́тель и́ли Евре́й изъ колѣна Левúтова*).

Lewityk, -a, *м.* Леви́тъ (*трéтья кни́га Мойсéя*).

Lewkonia, -ji, *ж. Бот.* левкóй (*растéніе и цвѣтóкъ*).

Lewkowy, относя́щійся къ львёнку. **Lewkowy talar**, та́леръ съ изображéніемъ льва.

Lewny, литéйный. **Lewna forma**, литéйная фóрма.

Lewo (w), na lewo, налѣво.

Leworęki, лѣвша́.

Lewość, -ści, *ж.* нелóвкость, принужденность, натя́нутость.

Lewuś, -sia, *м.* лёвикъ.

Lewy, лѣвый.

Leża, -y, *ж. Бот.* кварти́ра, стоя́нка. **Pójść na leże zimowe**, пойдти́ на зи́мнія кварти́ры.

Leżączki (w), leżą, въ лежа́чку, *см.* **Stoączki.**

Leżak, -a, *м.* лежа́чій у́лей; || повали́вшееся дéрево въ лѣсу́.

Leżanina, -y, *ж.* **валéжникъ, валéжныя** рéвья.

Leżć, Wleżć, Wyleżć, лѣзть, влѣзáть; || всползáть (*о вьющихся растéніяхъ*); || карáбкаться, взбира́ться; || вылѣзть. **Wleżć na górę, na drzewo**, взлѣзáть на́ гору, на дéрево, взбира́ться на́ гору, на дéрево. **Leżć komu w drogę**, мѣша́ть, препя́тствовать кому́, пере́чить. **Leżć komu w oczy**, докуча́ть, надоѣда́ть кому́.

Leżda, *см.* **Lesda.**

Leżeć, лежáть. **Leżeć odłogiem**, оставáться въ необработанномъ ви́дѣ (*о землѣ, объ искýсствахъ, о наýкахъ, о языкѣ и т. д.*) **Ziemia leży odłogiem**, земля́ оста́влена на пару́, въ за́лежи. **Mieć leżące pieniądze**, имѣть дéньги не въ оборóтѣ. || **Leży się**, *Безлич.* **Dobrze się tu leży**, здѣсь хорошó лежáть.

Leżeń, -żnia, *м.* лéженъ, лѣнтя́й, лежебóкъ.

Leżenie, -nia, *ср.* лежáніе.

Leżenie, -nia, *ср.* сидѣніе на я́йцахъ, насиживаніе (*цыплятъ*); || паде́ніе, смерть.

Leziwo, -a, *ср.* лѣстница изъ лы́ка, ла́зня (*у бортниковъ*).

Łezka, -i, *ж.* слези́нка.

Łężny, болóтный, лѣсно́й. **Sowa łężna**, фи́линъ, сычъ, *см.* **Puhacz. Gołąb' łężny**, лѣсной гóлубь.

Łeżuch, -a, *м.* лéженъ, лежебóкъ.

Łeżuchowski, лѣни́вый.

Łeżuchowstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Łezy, -ów, *мн. см.* **Leziwo.**

Łeżysko, -a, *ср. Воен.* кварти́ра, стоянка, *см.* **Leża**; || *см.* **Legowisko.**

Łgać, Zełgać, лгать, солга́ть, *см.* **Kłamać, Zmyślić.**

Łganie, -nia, *ср.* лганьё, ложь.

Łgarka, -i, *ж.* лгу́нья.

Łgarski, лжи́вый.

Łgarstwo, ложь, лганьё, лжи́вость, ло́жность.

Łgarz, -a, *м.* лгунъ.

Łgarczyk, -a, *м.* лгуни́шка.

Lgnąć, Ulgnąć, льнуть, прильну́ть, прилипа́ть, прили́пнуть, приставать, прие-та́ть, вя́знуть, завя́знуть. **Lgnąć w błocie**, вя́знуть въ грязи. **Przylgnąć**, привя-за́ться. **Przylgnąć do kogo**, привяза́ться, име́ть привя́занность къ кому́. || *Безлично:* **Lgnie tu**, здѣсь ва́зко, гря́зно.

Li, единственно, только. **Li do tegom go wziął**, я то́лько для э́того взялъ его́; || **li**, если *см.* **Czy**. **Masz li dać, to daj zaraz**, если хо́чешь дать, то дай сей-ча́съ.

Libella, -i, *ж.* у́ровень воды.

Liberalista, -y, *м.* либера́лъ.

Liberalizm, -u, *м.* либерали́змъ.

Liberalny, свободномыслящій, либе-ра́льный.

Liberja, -i, *ж.* ливре́я, лаке́йское пла́-тье; || дво́рня, ливре́йныя слу́ги.

Libertacja, -ji, *ж. Юрид.* освобожде́ніе, увольне́ніе.

Libertyn, -a, *м.* распу́тникъ; || вольно-ду́мецъ

Libertyński, своево́льный, распу́тный, необу́зданный.

Libertyństwo, -a, *ср.* распу́тство, рас-пу́щенность; || безбо́жность, вольноду́м-ство, нече́стіе.

Libra, -y, *ж.* (**papieru**), десть (*бума́ги*).

Librowy, дестево́й.

Lic, -a, *м. см.* **Lejc**.

Lice, щека́, *см.* **Policzek**. **Lica**, -ów, *мн.* лицо́, ликъ. **Wstyd jéj lica zrumienił**, отъ стыда́ у ней лицо́ покраснѣ́ло, щёки по-краснѣли; || лицо́ (*ткани, матери́и*), *см.* **Lice**; || клеймо́, тавро́; || *Юрид.* доказа́-тельство преступле́нія, ули́ка, поли́чное.

Licemiernica, -y, *ж.* лицемѣ́рка.

Licemiernictwo, -a, *ср.* лицемѣ́ріе.

Licemierniczy, лицемѣ́рный.

Licemiernik, -a, *м.* лицемѣ́ръ.

Licemierność, -ści, *ж. см.* **Licemiernictwo**.

Licemierny, *см.* **Licemierniczy**.

Licemierzyć, лицемѣ́рить.

Licencja, -ji, *ж.* лиценціа́тство (*учёная сте́пень*); || *Юрид.* отступле́ніе отъ о́бща-го права; || **Licencja poetycka**. поэти́че-ская во́льность; || позволе́ніе на про́-пускъ изъ-за грани́цы това́ровъ.

Licencjat, -a, *м.* лиценціа́тъ, *см.* **Licencja**.

Licho, -a, *ср.* не́четъ, *см.* **Celno**; || зло, ху́до, бѣда́. **Będzie jemu kiedyś licho**, когда-нибу́дь пло́хо, ху́до, ему́ бу́детъ. **Nie budź licha**, не вызывай бѣды. **Idź do licha**, ступа́й къ чо́рту. **Tam do licha, cóż tu u licha**, что за чо́ртъ, кой чо́ртъ! **Bierz cię licho**, чортъ тебя́ возьми́! чортъ по-бери́! *см.* **Djabeł, Kat**.

Licho, *Нар.* ду́рно, скверно́, бѣ́дно.

Lichocić (kogo), разоря́ть, доводи́ть ко-го́ до нищеты́.

Lichość, -ści, *ж.* нищета́, бѣ́дность, ску́дность.

Lichota, -y, *ж.* убо́жество, ску́дность, кра́йняя бѣ́дность, нищета́, ни́щенство || ничто́жество, нелѣпость **Czytałem jego poezje, lichota to**, я чита́лъ его́ стихо-творе́нія, э́то нелѣпость; || бѣдня́къ горемы́ка.

Lichotnie, *Нар.* бѣ́дно, ни́щенски; || ду́рно, скве́рно.

Lichtarz, -a, *м.* подсвѣ́чникъ, шанда́лъ, *см.* **Swiecznik**.

Lichtarzowy, подсвѣ́чный

Lichtarzyk, -a, *м.* подсвѣ́чничекъ.

Lichton, -a, *м. Морс.* ла́стовое перево́з-ное су́дно, ли́хтеръ, плашко́тъ.

Lichtować, *Морс* сгружа́ть (*часть гру́за съ су́дна для облегче́нія его*).

Lichtuga, -i, *ж. см.* **Lichton**.

Lichwa, -y, *ж.* ли́хва, ли́хвенный проце́нтъ, ростъ. **Dawać na lichwę**, отдава́ть на проце́нты. **Wracać co komu z lichwą**, возвраща́ть что́ кому́ съ ли́хвою, вдвой-нѣ. **Lichwą**, съ ли́хвою.

Lichweczka, -i, *ж. Умени.* проце́нтикъ *см.* **Lichwa**.

Lichwiarka, -i, *ж.* лихоймщица, ростов-щи́ца.

Lichwiarski, ли́хвенный, лихои́мный, ростовщи́чій. **Lichwiarski procent**, ли́х-венный проце́нтъ.

Lichwiarstwo, -a, *ср.* лихои́мство, рос-товщи́чество.

Lichwiarz, -a, *м.* лихои́мецъ ростов-щи́къ.

Lichwić, лихоимствовать, брать ли́х-венные проце́нты.

Lichwienie, -nia, *ср.* лихои́мство.

Lichwodawca, -y, *м.* лихоимецъ рос-товщи́къ, дающій взаймы де́ньги на проце́нты съ ли́хвою.

Lichy, плохо́й, дурно́й, худо́й; || бѣ́дный. жа́лкій. **Lichy to człowiek**, э́то жа́л-кій человѣ́къ. **Zdrowie liche**, плохо́е здо-ро́вье. **Lichsze srebro od złota, od cnót lichsze złoto**, серебро́ ху́же зо́лота, а зо́-лото ху́же добродѣтели.

Licować, *см.* **Lejcować**. || **Licować co, licować rzecz kradzioną u kogo**, находить кра́деную вещь у кого́, улича́ть въ воровствѣ, призыва́ть къ суду́ за воровство́.

Licowanie, -nia, *ср.* по́зывъ въ судъ за воровство́, улича́ніе въ воровствѣ, ули́ка.

Licowany, улича́нный.

Licownie, я́вно, очеви́дно, *см.* **Oczywiście**.

Licowy лицево́й. **Licowe linje**, черты́ лица́; || лицева́я сторона́. **Sukno licowe**, сукно́ съ лицево́й стороны; || поли́чный (**od lica, jako poszlaku kradzieży**). **Licowy, gwałtowny pozew**, по́зывъ въ судъ съ поли́чнымъ.

Licytacja, -ji, *ж.* прода́жа съ молотка́, съ аукціо́на, съ публи́чнаго то́рга, аук-ціонъ, торги **Przez licytacją sprzedać**, прода́ть съ публи́чнаго то́рга, съ аук-

ціо́на. Puścić na licytacyą, отда́ть на аукціо́нъ. Licytacya powtórna, пере́торжка. Licytacya na niebezpieczeństwo, прода́жа съ торго́въ на рискъ и страхъ несостоя́тѣльнаго пріобрѣта́теля.

Licytacyjny, аукціо́нный.

Licytant, -a, *м.* надда́тчикъ, (*на аукціо́нѣ*), жела́ющій торгова́ться.

Licytator, -a, *м.* аукціони́стъ.

Licytatorka, -i, *ж.* аукціони́стка.

Licytować, Zalicytować, продава́ть съ молотка́ съ пу́бличнаго то́рга.

Licytowanie, -nia, *ср.* прода́жа съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга. съ аукціо́на.

Liczalny, счита́ющійся; || платя́щійся (*о моне́тѣ*).

Liczba, -y, *ж.* число́, ци́фра, чи́сленный знакъ; || счётъ. Liczba parzysta, nieparzysta, число́ чётное, нечётное, чётъ и не́четъ. Oddać co komu pod liczbą, отда́ть что́ ко́му подъ счётомъ. Zdawać komu liczbę z czego, отдава́ть кому́ отчётъ въ чёмъ. *Грам.* Liczba pojedyncza, podwójna, mnoga, число́ еди́нственное, двойственное, мно́жественное.

Liczban, *см.* Liczbon.

Liczbon, -a, *м.* ма́рка, жето́нъ.

Liczbować, *Грам.* склоня́ть; *см.* Odmieniać; || цифрова́ть, счита́ть ци́фрами, нумерова́ть.

Liczbowanie, -nia, *ср.* нумера́ція, счисле́ніе.

Liczbowany, перенумеро́ванный; || чи́сленный.

Liczbowy, чи́сленный, числи́тельный, нумерно́й. Znak liczbowy, чи́сленный знакъ. Imie liczbowe, и́мя числи́тельное.

Loterja liczbowa, *см.* Loterja.

Liczenie, -nia, *ср.* счисле́ніе.

Liczmannica, -y, *ж.* табли́ца умноже́нія.

Liczmanowy, ма́рочный, жето́нный.

Licznie, *Нар.* многочи́сленно.

Licznik, -a, *м. Ариѳ.* числи́тель; || *Бот.* самани́ха, тке́нна (*расте́ніе*).

Licznikowy, числи́тельный, *см.* Licznik.

Liczno, *см.* Licznie.

Licznopiątrzysty, многоэта́жный.

Liczność, -ści, *ж.* многочи́сленность, *см.* Mnogość.

Liczny, многочи́сленный, *см.* Mnogi

Liczony, сосчи́танный, отсчи́танный. Liczone pieniądze, отсчи́танныя, гото́выя де́ньги, *см.* Gotowy. *Послов.* Bierze wilk i liczone, на вся́кую бѣду́ не напасёшься, на грѣхъ ма́стера нѣтъ.

Liczyć, счита́ть, счисля́ть. Liczyć co komu, *см.* Odliczyć, Wyliczyć.

Liczyciel, -a, *м.* счётчикъ.

Liczycielka, -i, *ж.* счётчица.

Liczydło, -a, *ср.* *Бот.* многоцвѣ́тный ла́ндышъ.

Liczygrosz, -a, Liczykrupa, -y, *м.* скря́га, Lidkup, *см.* Litkup.

Liga, -i, *ж.* сою́зъ, загово́ръ; || ли́га (*па́ртія*); || про́ба (*моне́ты*); || *Муз.* шлифо́вка нотъ.

Ligawica, -y, *ж.* тряси́на, топъ.

Ligawiczny, боло́тистый, боло́тный, то́пкій, вя́зкій.

Ligować, *Муз.* шлифова́ть (*но́ту*).

Ligustr, -u, *Бот.* бирю́чина, (*деревцо́*).

Ligustrowy, бирю́чный, *см.* Ligustr.

Lik, -u, *м.* число́, счётъ; || мно́го, мно́жество, бо́льшое коли́чество. Mieć czego likiem, имѣ́ть что́ въ большо́мъ коли́чествѣ. Bez liku, безчи́сленно, несмѣ́тно.

Likier, -u, *м.* ликёръ, *см.* Likwor.

Liktor, -a, *м.* ли́кторъ па́личникъ (*у дре́внихъ Ри́млянъ*).

Liktorski, ли́кторскій.

Likwidacja, -ji, *ж.* разсчо́тъ, очи́стка счётовъ, ликвида́ція.

Likwidacyjny, разсчётный, счётный, ликвидаціо́нный, *см.* Obrachunkowy.

Likwidalny, при́нятый въ разсчётъ.

Likwidator, -a, *м.* счётчикъ, сво́дчикъ счётовъ.

Likwidować, разсчи́тывать, плати́ть, упла́чивать.

Likwidowanie, -nia, *ср. см.* Likwidacja.

Likwidowany, внесённый въ счётъ сосчи́танный, исчи́сленный.

Likwidum, *Нескл. Юрид.* нали́чный, чи́стый долгъ, подлежа́щій упла́тѣ (Liquidum debitum).

Likwor, -u, *м.* ликёръ.

Likworowy, ликёрный.

Lila, *Нескл.* лило́вый. Kolor lila, лило́вый цвѣтъ.

Lilak, -a, *м. Бот.* души́стый чубу́чникъ (*деревцо́*).

Lilek, -u; *м. Бот.* сѣ́мя ми́рры.

Lilijka, -i, *ж. см.* Konwalja.

Lilja, -ji, *ж.* ли́лія (*расте́ніе и цвѣтокъ*) Lilja wodna, *см.* Grzybienie. Lilja padolna, ла́ндышъ, *см.* Konwalja, Lilijka, Lanka, Lilja turecka, *см.* Tulipan.

Liljowy, лиле́йный.

Lima, -y, *ж. см.* Pilnik.

Limita, -y, *ж.* Limitacja, -ji, *ж.* отсро́чка, откла́дываніе до вре́мени.

Limitować, Zalimitować, отсро́чивать, отсро́чить, откла́дывать, отложи́ть до вре́мени.

Limitum, *Нескл Ком.* цѣна́ това́рамъ, назнача́емыя комиссіоне́рамъ при распрода́жѣ.

Limonada, -y, *ж.* лимона́дъ.

Limonja, -ji, *ж.* лимо́нъ.

Lin, -a, *м. Зоол.* линъ (*ры́ба*).

Lina, -y, *ж.* кана́тъ, верёвка; || Liny okrętowe, сна́сти, осна́стка, такела́жъ (*корабля́*). Okręt w liny opatrywać, осна́щивать, пересна́щивать кора́бль. Zbierać liny z okrętu, расна́щивать кора́бль Lina konopna, па́кельный кана́тъ. Statek na linie ciągnąć, бечева́ть, тяну́ть бечево́ю.

Linba, **-y**, *ж.* пи́хта (*де́рево*).
Linbowy, пи́хтовый.
Linić się, бо́лѣе употреби́тельно: **Linieć**, **Zlinieć**, **Wylinieć**, лини́ть, полини́ть.
Linienie, **-a**, *ср.* вре́мя лини́нія (*у живо́тныхъ*).
Linijka, **-i**, *ж.* небольша́я ли́нія, черта́, чёрточка.
Linja, **-ji**, *ж.* черта́, ли́нія, строка́ **Dwie linje przécinające się**, двѣ ли́ніи взаи́мно пересѣка́ющіяся. **Linja prosta**, krzywa, прама́я, крива́я ли́нія. **Linja przez środek koła idąca**, діа́метръ, попере́чникъ. **Kinja prostopadła**, перпендикуля́рная ли́нія. **Linja dzieląca ziemię na dwie połowy**, *см.* **Równik**; || ли́нія (*мѣра, 10-я часть дю́йма, ли́нія воды*, $^1/_{144}$ *часть дю́йма*) || *Воен.* ли́нія, рядъ, шере́нга; || *Фортиф.* око́пы, вокру́гъ кре́пости, цирконваллаціо́нная ли́нія; || **Linja rodu**, **familji**, ли́нія родства́; || **Linje separacyjne**, погранича́ная черта́; || **Okręt uszykowany w linją**, лине́йный кора́бль; || **Linja ojcowska**, **macierzyńska**, отцо́вская, ма́теринская ли́нія родства́ (*бокова́я ли́нии*); || лине́йка, *см.* **Linjał**.
Linjał, **-u**, *м.* лине́йка; || *Плтн. Стол. Каменщ.*
Linjować, **Polinjować**, линева́ть, налинева́ть (*бума́гу*).
Linjowanie, **-nia**, *ср.* графле́ніе, лине́ваніе.
Linjownik, **-a**, *м.* лине́йщикъ, граве́льщикъ.
Linjowy, лине́йный. **Okręt linjowy**, лине́йный кора́бль.
Linka, **-i**, *ж. Морс.* линёкъ, верёвка. || **Linka do tresowania konia**, ко́рда.
Linkur, **-u**, *ж.* громова́я стрѣла́, че́ртовъ па́лецъ (*родъ окаменѣлой раковины*).
Lipa, **-y**, *ж.* ли́па (*де́рево*).
Lipcowy, ію́льскій. **Miód lipcowy**, ли́пецъ.
Lipczak, **-a**, *м. Зоол.* индійская морщинова́тая змѣя́.
Lipczyk, **-a**, *м. Зоол.* ію́льскій жукъ.
Lipek, **-pka**, *м.* **Lipkowie**, **Lipki**, *мн.* тата́рскіе вы́ходцы.
Lipiec, **-pca**, *м.* ію́ль мѣсяцъ, *Стар.* ли́пецъ; || ли́пецъ (*мёдъ*).
Lipień, **-nia**, *м. Зоол.* ха́ріусъ, лено́къ (*рыба*).
Lipina, **-y**, *ж.* ли́повое де́рево.
Lipka, **-i**, *ж.* ли́пка, ли́почка (*де́рево*). **Lipkawy**, ли́пкій, липу́чій, вя́зкій, кле́йкій, клейкова́тый.
Lipki, ли́пкій, вя́зкій, кле́йкій, цѣ́пкій, **Smoła jest lipczejszą niżeli wosk**, смола́ гора́здо ли́пче во́ска.
Lipko, *Нар.* ли́пко, кле́йко.
Lipkość, **-ści**, *ж.* ли́пкость, вя́зкость. **klе́йкость**, цѣ́пкость; || *Хим.* клейкови́на.
Lipkowodne naczynia, *мн. Анат.* на́сочные, лимфати́ческіе сосу́ды.
Lipnąć, ли́пнуть, прилипа́ть (*къ чему́*); || приставать (*къ кому́*).
Liporzeszki, **-ów**, *мн.* ёрна италья́нской ли́пы.
Liposok, **-u**, *м.* ли́повица, ли́повый сокъ; || ли́повая смола́.
Lipowiąz, **-ęzu**, *м.* широколи́стная, ка́менная ли́па.
Lipowy, ли́пный. **Kwiat lipowy**, ли́повый цвѣтъ.
Lira, **-y**, *ж. Муз.* ли́ра; || ли́ра (*италья́нская моне́та, 25 коп. сер.*); || *Астрон.* Ли́ра (*созвѣздіе*).
Lirny, ли́рный.
Lirycznie, лири́чески
Liryczność, **-ści**, *ж.* лири́змъ.
Liryczny, лири́ческій.
Liryk, **-a**, *м.* ли́рикъ, лири́чесый поэ́тъ.
Liryka, **-i**, *ж.* лири́ческая поэ́зія **Liryki**. *мн.* лири́ческія стихотворе́нія.
Liryzm, **-u**, *м. см.* **Liryczność**.
Lirzysta, **-y**, *м.* игра́ющій на ли́рѣ.
Lis, **-a**, *м.* лиси́ца. **Lis czarny**, *см.* **Marmurek**. **Lisy**, *мн.* ли́сій мѣхъ. *Послов.* **Farbowane to lisy**, тутъ что́-то нела́дно, что́-то кро́ется, тутъ есть кака́я нибу́дь закорю́чка. **Lisa tam zażyć, gdzie kto lwem nie podoła**, имѣть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ, соединя́ть хи́трость съ си́лою; || рыжа́къ, рыжеволо́сый челове́къ, *см.* **Ryż**.
Lisawy, *см.* **Lisowaty**.
Liść, **-cia**, *м.* листъ, *см.* **Listek**.
Liściany, листо́чный.
Liściasty, густоли́ственный, многоли́ственный.
Liścić się, пуска́ть ли́стья, покрыва́ться ли́стьями.
Liście, **-a**, (*см.* **Liść**), листва́, ли́стье, ли́ствіе. **Liście korzeniowe**, коре́нные ли́стья;—**łodygowe**, сте́бельные; — **gałęziowe**, сучко́вые;—**jajowate**, яйцеобра́зные; — **eliptyczne**, ова́льные; — **lancetowate**, копьеви́дные; — **rząsowate**, волоси́стые и т. д.
Liścik, **-u**, *м.* письмецо́, запи́ска, запи́сочка; || листо́къ, листо́чекъ, ли́стикъ, *см.* **Liść**, **Listek**.
Liściowaty, ли́ственный, ли́стоватый.
Liściowy, листо́чный, ли́ственный широколи́ственный. **Liściowe, czarne, drzewo**, широколи́ственное, чёрное де́рево (*дубъ, я́воръ, я́сенъ, ли́па и т. д.*).
Liścisko, **-a**, *ср.* огро́мное письмо́; || листи́ще, огро́мный, большо́й листъ *см.* **Listowie**.
Liścisto, *Нар.* густоли́ственно.
Liściasty, *см.* **Liściasty**; || слоёный. **Liściste ciasto**, слоёное тѣсто, сло́йка.
Lisek, **-ska**, *м.* лисёнокъ, щено́къ ли́сій,
Lisi, ли́сій. **Lisia jama**, ли́сья нора́;=* **W lisią skórę się przyodziać**, поднима́ться на хи́трости, хитри́ть. * **Lisi ogon**, **lisa skóra**, ли́сій хвостъ, во́лчій потъ, лиса́

хитре́цъ, лука́вецъ; || *Бот.* **Lisie jajka, я́трышникъ, кукýшкины слёзы,** кокýшникъ (*растéніе*).

Lisiarz, -a, *м.* **ли́сій охо́тникъ**; || **соба́ка для ли́сьей охо́ты**; || **бродя́га** (*włóczęga*.

Lisiątko, лисёнокъ.

Lisica, -y, *ж.* **лиса́, лиси́ца**; || **ручны́я око́вы, на́ручни**; || **кузне́чный стано́къ для подко́вки лошаде́й.**

Lisię, -cia, *ср.* **лисёнокъ.**

Lisieć, Lisowacieć, Zlisieć, Zlisowacieć, рыже́ть, **становиться ры́жимъ.**

Lisik, -a, *м. см.* **Lisek.**

Lisiura, -y, *ж. Уменьш.* **Lisiurek, -ka.** *м.* **лиси́ца, ли́сій мѣхъ, ли́сья шу́ба, шу́бка.**

Lisowacieć, *см.* **Lisieć.**

Lisowatość, -ści, *ж.* **рыжева́тость**; *см.* **Ryżość, Rudość.**

Lisowaty, Lisawy, рыжева́тый.

List, -u, *м. см.* **Liść, листо́къ** (*кни́ги*), *см.* **Karta**; || **письмо́, посла́ніе. List zapraszający,** пригласи́тельное письмо́. **List zalecający,** рекомендáтельное письмо́. **List rekomendowany,** заказно́е письмо́. *Юрид.* **List kategoryczny,** статéйный спи́сокъ. **List nadawczy,** уста́вная гра́мота. **List kredytowy,** вѣ́рющее письмо́, кредити́въ. **List zastawny,** закладно́й заста́вный || листъ. **List okólny,** циркуля́ръ, **окружно́е** письмо́. **List żelazny glejtowy, про́пускъ,** пропускно́й *или* охранный **листъ,** опáсная грáмота. **List wyzwolenia,** отпускно́е свидѣ́тельство. **List wierzytelny,** довѣ́ренность, вѣ́рющее письмо́, кредити́въ. **List zastawny,** закладно́й **листъ. List przyznania wynalazku,** привиле́гія **на изобрѣте́ніе. List awizowy,** повѣ́стка. **List przewozowy,** накладна́я. **List uwiązczy,** вво́дный листъ. **List nadawczy,** уста́вная грáмота. **List spisowy,** спи́сокъ по рекру́тскому набо́ру. **List gończy,** публика́ція о ро́зыскѣ. **Listy konwojowe na towary,** ярлыки́ на привóзные товáры.

Lista, -y, *ж.* ро́спись, спи́сокъ, реéстръ, та́бель. **Lista stanu służby,** послужно́й спи́сокъ. **Lista płacy,** именно́й спи́сокъ. **получáющихъ жáлованье.** *Юрид.* **Lista zapytań,** вопро́сный листъ. **Lista licytacyjna,** реéстръ продáжнымъ вещáмъ.

Listek, -tka, *м.* **листо́къ**; || *Бот.* **лепесто́къ.**

Listewka, *см.* **Listwa.**

Listnik, -a, *м. см.* **Rodzieniec.**

Listny, ли́ственный, многоли́ственный, *см.* **Liściasty, Listna jagoda, я́годица ви́дная я́года.**

Listopad, -a, *м.* **ноя́брь мѣ́сяцъ,** *Стар.* **листопáдъ.**

Listopadowy, ноя́брскій.

Listorodny, пускáющій ли́стья.

Listowie, -a, *ср. Собир.* **листвá**; || **бесѣ́дка.**

Listownie, пи́сьменно, въ письмѣ́, при письмѣ́.

Listowny, пи́сьменный. Listowny dowód, пи́сьменный докуме́нтъ.

Listowy, пи́сьменный, письмóвный. Papier listowy, почтовáя бумáга; || *см.* **Liściany, Lisciowy.**

Listwa, -y, *ж. Архит.* **ли́стель, ва́ликъ, пла́нка, пла́ночка,** перехвáть. **отбóрка**; || **крóмка, тесьмá, каймá, обши́вка, оторóчка** (*плáтья*). **Listwa u drzwi, okien, нали́чникъ, обши́вка. Listwa ociekowa, отли́въ** (*надъ фундáментомъ*). **Listwa obrazu,** рáма. **Listwa u sukni,** оторóчка, окóлышъ, опýшка, обши́вка; || *Артил.* **фри́зы, украше́нія на пýшкахъ**; || *Морс.* **ры́бина,** баркóутъ, вельсъ.

Listwować, обшивáть, облагáть, опушáть, каймить.

Listwowanie, -nia, *ср.* **обши́вка, опýшка,** оторóчка.

Listwowany, обши́тый, обло́женный пла́нками, оторóченный.

Liszaj, -u, *м.* **лишáй** (*такóжная болѣ́знь*).

Liszajec, -jca, *м. Бот.* **кáменный мохъ, лишáйникъ.**

Liszajowaty, лишáвый, лишаеватый.

Liszeć, пóртиться, приходи́ть въ упáдокъ, изветшáть.

Liszka, -i, *ж.* **лиса́, лиси́ца,** *Послов.* **Każda liszka swój ogon chwali, всякой кули́къ своё болóто хвáлитъ**; || **гýсеница** (*наслóмое*). *см.* **Gąsienica.**

Liszow, -a, *м.* **сáжалка, бóчка, въ которóй держáть рыбу для продáжи.**

Liszyca, *Област.* **Lisica, -y,** *ж.* **лиси́ца** (*сáмка*).

Lit, -u, *м. см.* **Lut.**

Litanja, -ji, *ж.* **литáнія, молéбствіе**; || ***скýчный и длúнный разскáзъ, скýчное и длúнное перечисле́ніе.**

Litera, -y, *ж.* **шрúфтъ, бýква, ли́тера**; || **бýква, буквáльный смыслъ,** *см.* **Czcionka, Głoska.** || **Cztery litery, набúтый дурáкъ, кругóмъ дурáкъ.** *см.* **Kiep, Litera prawa, бýква закóна, буквáльный тóчный смыслъ закóна. Litera niedzielna,** *см.* **Niedzielny. Co do litery, въ буквáльномъ смыслѣ, буквáльно, въ тóчности,** прóписью. *см.* **Wypisywać.**

Literacki, литерáтýрный. Pod względem literackim, въ литерáтýрномъ отношéніи. Swiat literacki, литерáтýрный міръ, учёные литерáторы. Po literacku, какъ свóйственно литерáтору, писáтелю, литерáтýрнымъ спóсобомъ.

Literak, -a, *м.* **грамотéй**; || **педáнтъ, книгоéдъ, буквоéдъ.**

Literalnie, буквáльно, слóво въ слóво, отъ слóва до слóва, *см.* **Dosłownie.**

Literalność, -ści, *ж.* **буквáльность** (*перевóда*), *см.* **Dosłowność.**

Literalny, буквáльный, словéсный, тóчный. Rachunek literalny, тóчный, буквáльный, счётъ.

Literat, -a, *м.* **литерáторъ, писáтель.**

Literatka, -i, *ж.* **писáтельница.**

Literatura, **-y**, *ж.* словéсность, литерату́ра, *см.* Piśmiennictwo. Oddawać się literaturze, посвятúть себя́ литерату́рѣ, занимáться литерату́рою.

Literka, **-i**, *ж.* мáленькая бу́ква. *см.* Litera.

Litkup, **-u**, *м* мáклерство, куртáжъ; || могорычъ, прибáвка къ услóвленной цѣнѣ. Pić litkup, распивáть могорычъ; || задáтокъ, *см.* Zadatek.

Litkupnicze, **-ego**, *ср.* плáта за мáклерскій трудъ, мáклерскія дéньги.

Litkupniczy, мáклерскій.

Litkupnik, **-a**, *м.* мáклеръ.

Liton, **-u**, *м.* покры́шка, изъ тóнкаго полотнá.

Lito, **Luto**, *Стар.* жáль, жáлость.

Litość, **-ści**, *ж.* сожалѣ́ніе, сострадáніе, сострадáтельность, жáлость соболѣзнованіе, *см.* Miłosierdzie. Mieć litość nad kim, имѣ́ть жáлость къ кому́, жалѣ́ть кого́, сжáлиться надъ кѣ́мъ, питáть къ кому́ сожалѣ́ніе. Błagać, żebrać o litość, проси́ть пощáды, умоля́ть о пощáдѣ, *см.* Zmiłowanie.

Litościwie, мúлостиво, сострадáтельно, милосéрдо.

Litościwy, мúлостивый, сострадáтельный, милосéрдый.

Litośnie, жáлко, жáлостно; || *см.* Litościwie.

Litośny, *см.* Litościwy; || жáлкій; жáлостный, жáлостливый, жáлобный.

Litować, **Zlitować**, **Ulitować** (kogo, czego), жалѣ́ть, сожалѣ́ть (*кого́, о чёмъ*), скорбѣ́ть (*о комъ, о чёмъ*). || **Litować się**, **Zlitować się**, **Ulitować się**, сжáлиться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Litowanie się, **-a się**, *ср.* (nad kim, nad czém), сожалѣ́ніе (*о комъ, о чёмъ*), сострадáніе (*къ кому́, къ чему́*).

Litowny, жáлостливый.

Litra, **-y**, *ж.* фунтъ.

Liturgiczny, литургíйный.

Liturgista, **-y**, *м.* литургíстъ.

Liturgja, **-ji**, *ж.* литургія, обѣ́дня.

Lity, литóй, *см.* Lany; || цѣльный, массúвный, плóтный, цѣльный; || *чúстый. Czysta francuszczyzna, чúстый французскій языкъ. Pas lity, пóясъ вы́шитый зóлотомъ.

Litygacja, **-ji**, *ж.* тя́жба, споръ.

Litygant, **-a**, *м.* тя́жущійся.

Lityspendencja, **-ji**, *ж*, *Юрид.* продолже́ніе тя́жбы.

Liwar, **Liwarek**, *см.* Lewar, и т. д.

Liwerant, **-a**, *м.* поставщúкъ; подря́дчикъ, *см.* Dostawca.

Liwerantski, подря́дческій, подря́дный.

Liwerować, снабжáть, поставля́ть, доставля́ть. Liwerować zboże dla wojska, поставля́ть хлѣ́бъ на áрмію, *см.* Dostawiać.

Liwerowanie, **-nia**, *ср.* постáвка, подря́дъ; || запáсъ.

Liwerunek, **-nku**, *м.* постáвка, подря́дъ.

Liwret, **-u**, *м.* свидѣ́тельство о рабóтѣ, выдавáемое подмастéрьямъ.

Lizać, **Liznąć**, **lizáть**, лизнýть; || **Lizać się**, лизáться. * Lizać się komu, подлúзываться къ кому́, поддѣ́лываться, льстить, угождáть.

Lizacz, **-a**, *м.* лизýнъ.

Lizanie, **-nia**, *ср.* лизáніе, подлúзываніе. * Lizanie się, лесть, ласкáтельство, угóдливость.

Lizawica, **-y**, *ж.* соль для лизáнья (*домáшнему скоту́*).

Lizawka, **-i**, *ж.* *см.* Kuczki.

Liziobrazek, **-zka**, *м.* ханжá, святóша, лицемѣ́ръ, пустосвя́тъ.

Lizun, **-a**, **Lizuś**, **-sia**, *м.* лизýнъ, льстецъ.

Łkać, рыдáть, всхлúпывать, плáкать навзры́дъ.

Łkanie, **-nia**, *ср.* рыдáніе, всхлúпываніе.

Lnianka, **-i**, *ж.* льняная *или* холстúнная ткань; || холстúнный балахóнъ, халáтъ; || *Бот.* рыжикъ, рѣзýха, кунжýтъ (*растéніе*); || Lnianki, **-nek**, *мн.* пáкля очёски, охлóпье, вычески.

Lniany, льняно́й.

Lnica, **-y**, *ж.* Lniczник, **-a**, *м. Бот.* дúкій лёнъ.

Łoboda, **-y**, *ж. Бот.* лебедá садовая (*растéніе*)

Łobodny, лебедóвый, *см.* Łoboda.

Łoboź, **-zi**, *ж.* Łobozie, **-a**, *Стар.* стéбель (*растéнія*), стволъ (*дéрева*), *см.* Łodyga.

Łobozisty, стебельковáтый.

Łobuz, **-a**, *м.* негодя́й, шалопáй.

Loch, **-u**, *м.* я́ма; || ровъ; || могúла; || пещéра, *см.* Jama, Jaskinia; || пóгребъ, подвáлъ, *см.* Piwnica; || подземéлье.

Lochinja, **-ji**, *ж. Бот.* гонобóболь, голубéль, голубúна, голубúца (*растéніе*).

Lochowy, пещéрный, подвáльный, погребнóй, подземéльный.

Łoczyć, **Łokać**, *см.* Chlać, Żłopać.

Łoczydło, **-a**, *ср. Бот.* Táссія.

Łoczyga, **-i**, *ж. Бот.* я́бчья капýста (*растéніе*). Łoczyga (lapsana), бородáвница, бородáвникъ.

Łód, *род. п.* Łodu, лёдъ. Bryła łodu, льди́на. Osadzić kogo na łodzie, (*см.* Kosz), посадúть кого́ на мель. Zamki na łodzie stawić, стрóить воздýшные зáмки; || Łody, **-ów**, *мн.* морóженое. Jeść łody, ѣсть морóженое.

Łódczasty, *Анат.* лодьеобрáзный.

Łódka, **-i**, *ж.* лóдка, челнóкъ. * Łódka Świętego Piotra, рúмско-католúческая цéрковь; || лáданница (puszka do kadzenia).

Łódkarz, **-a**, *м.* лóдочникъ, *см.* Łodnik.

Łódkowy, лóдочный.

Łódnik, **-a**, *м* лодóчникъ, перевóщикъ.

Łodny, ледянóй.

Lodołom, -u, *м.* **ма́йна, ледоко́льня.**

Lodołomca, -y, *м.* **ледоко́льщикъ, ледовщи́къ, ледоко́лъ.**

Lodołomny, ледоко́льный.

Lodomroźny, леденя́щій.

Lodowacić, Zlodowacić, леденѝть, замора́живать, оледенѝть, заморо́зить.

Lodowaciec, Zlodowacieć леденѣть, мёрзнуть, замерза́ть, сты́нуть, застыва́ть.

Lodowatość, -ści, *ж.* **холо́дность, студёность.**

Lodowaty, холо́дный, леденя́щій, ледови́тый, ледяно́й. Morze lodowate, ледови́тое мо́ре. Cukier lodowaty, леденёцъ. Sól lodowa, кристаллизо́ванная соль.

Lodowiec, -wca, *м. см.* **Lodozwał,** (*на гора́хъ и въ поля́рныхъ моря́хъ*); || *Минер.* **слои́стые квасцы́, слю́да, селенѝтъ, листова́тый гипсъ.**

Lodownia, -wni, *ж.* **ледни́къ, по́требъ со льдомъ.**

Lodownik, -a, *м.* **лёдовщи́къ.**

Lodowy, ледяно́й.

Lodozwał, -a, *м.* **ледни́къ, ледня́къ, гле́тчеръ** (на верши́нахъ горъ).

Łodyga, i-, Łodyżka, -i, *ж.* **сте́бель, стебелёкъ,** стволъ.

Łodygowaty, стебли́стый, стволова́тый, стволи́стый.

Łódź, -odzi, *ж.* **ладья́, су́дно,** *см.* **Korab', || Łódź, muszla,** морска́я ули́тка.

Łodziany, ладе́йный.

Łodziasty, ладьевѝдный, ладьеобра́зный. Koło młyńskie łodziaste, наливно́е колесо́ (*у вод. ме́льницы*).

Łodzieć, Zlodzieć, *см.* **Lodowacieć.**

Łodźnik, -a, *м.* **судовщи́къ; перево́щикъ.**

Łodźny, ладе́йный, ло́дочный.

Loga, -i, *ж. см.* **Baryła.**

Logarytm, -u, *м. Матем.* **логари́емъ.**

Logarytmiczny, Logarytmowy, *Матем.* **логариѳми́ческій.**

Logicznie, логи́чески.

Logiczność, -ści, *ж.* **логи́чность.**

Logiczny, логи́ческій.

Logik, -a, *м.* **ло́гикъ.**

Logika, -i, *ж.* **логика.**

Logogryf, -u, *м.* **логогри́фъ,** (*родъ зага́дки, въ кото́рой да́нное сло́во разга́дается по бу́квамъ для составле́нія друго́го сло́ва*).

Łogowa, -y. *ж. Бот.* **кунжу́тъ,** (*расте́ніе*).

Łogowy, *Бот.* **кунжу́тный,** *см.* **Łogowa.**

Łoić, Złoić, Ułoić, Wyłoić, смазывать са́ломъ, смазать са́ломъ, * **Złoić kogo,** вздуть, отколоти́ть кого́.

Loicznie, Loiczność, *см.* **Logicznie, Logiczność** и т д.

Łoisty, *см.* **Łojny.**

Łój, *род. п.* **łoju,** *м.* (*са́ло рога́таго скота́*).

Łojalny, че́стный, ве́рный; || вѣрнопо́данный.

Łojan, -a, *м. Хим.* **жирноки́слый пота́шъ.**

Łojny, Łoisty, са́льный.

Łojowaty, сало́видный. **Kamień łojowy, талькъ** (*родъ ка́мня*).

Łojowy, са́льный. **Świeca łojowa,** са́льная свѣча́; || *Анат.* **желва́къ,** жи́рная о́пухоль.

Lok, -u, *м.* **бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. Loki, -ów,** ло́коны, бу́кли, пу́кли, (*во́лосъ*).

Lokacja, -ji, *ж.* отда́ча въ наёмъ, наёмъ, помѣще́ніе; || отда́ча капита́ла на проце́нты, подъ зало́гъ, обезпече́ніе закла́дной на недви́жимомъ иму́ществѣ; || *Юридъ.* Опредѣлённая часть имѣнія по конку́рсному дѣлу, размѣще́ніе заимода́вцевъ для ихъ удостовѣре́нія, поря́докъ въ о́череди заимода́вцевъ.=Помѣще́ніе, размѣще́ніе капита́ла; || мѣстопребыва́ніе, жи́тельство

Lokacyjny, относящійся къ найму́, къ помѣще́нію капита́ла. *см.* **Lokacja.**

Lokaj, -a, *м.* **лаке́й, ливре́йный слуга́.**

Lokajka, -i, *ж.* **жена́ лаке́я.**

Lokajować, служи́ть въ лаке́яхъ; || *холо́пствовать, лаке́йничать; || прислу́живаться, подслу́живаться.

Lokajowy, Lokajski, лаке́йскій.

Lokajstwo, -a, *ср.* **лаке́йство, лаке́йская слу́жба;** || *Собир.* **прислу́га.**

Lokal, -u, *м.* **кварти́ра, помѣще́ніе.**

Lokalność, -ści, *ж. см.* **Miejscowość.**

Lokalny, мѣстный *см.* **Miejscowy. Pamięć lokalna,** па́мять на мѣста́.

Lokator, -a, *м.* **жиле́цъ, нанима́тель, наёмщикъ кварти́ры, кварти́рантъ, постоя́лецъ.**

Lokatorka, -i, *ж.* **жили́ца, жили́чка,** наёмщица кварти́ры, кварти́рантка.

Łokciowy, *Анат.* **локотно́й, локтево́й. Towary łokciowe,** това́ры, продающіеся локтя́ми, (*см.* **Łokieć**), аршѝнами.

Łokieć, -kcia, *м.* **ло́коть; || ло́коть ме́ра, соотвѣтствующая длинѣ руки́ отъ локтя́ до конца́ сре́дняго па́льца, равня́ющаяся почти́ 14 вершка́мъ Łokciem kogo szturchnąć,** толкну́ть кого́ локтёмъ. **Na łokcie mierzyć,** мѣрять локтя́ми. * **Ludzie od łokcia,** аршѝнники, мелкіе торговцы́.

Łokietek, -tka, *м.* **локото́къ, пигме́й, ка́рликъ. Łokietki,** *мн.* **локотки́, коро́ткія ру́ки.**

Łokietnica, -y, *ж.* **ка́менная плита́ длино́ю въ ло́коть, въ аршѝнъ**

Łokietny, *см.* **Łokciowy.**

Lokomobila, -i. *ж.* **локомоби́ль, подвижна́я парова́я машѝна.**

Lokomocja, -ji, *ж.* **переме́на мѣста, передвиже́ніе, перемѣще́ніе.**

Lokomotywa, -y, *ж.* **парово́зъ.**

Lokowac, Ulokować, помѣща́ть, *см.* **Umieścić,** помѣсти́ть, отдава́ть капита́лъ на проце́нты.

Łoktusza, -y *ж.* **дерю́га.**

Lokularz, -a, *м.* **разгово́рная, гости́нная** (*въ монастырѣ*).

Łom, -u, *м.* **ломъ; || трескъ, гро́хотъ.** *см.* **Łamanie, Łom w stawach,** ломъ въ суста́-

вахъ; || Łom drzewa, валéжникъ; || Łom kamienia, каменолóмня; || впáдина, пробóина (wydrążenie); || *Охот.* лóговище (*звѣря́*).

Łomać, *см.* **Łamać**.

Lombard, -u, *м.* ломбáрдъ, ссýдная казнá.

Lomber, -bra, *м.* лóмберъ (*кáрточная игрá*). **Grać w lombra**, игрáть въ лóмберъ

Łomiciel, -a, *м.* нарушúтель (*закóновъ, договóровъ*).

Łomignat, -a, *м.* костолóмъ, морскóй орёлъ карагýшъ; || *Бот.* крестóвникъ (*растéніе*).

Łomikamień, -nia, *м. Бот.* каменолóмка, каменолóмная травá, бадáнъ.

Łomikost, -u, *м.* úзвестная нáкипь.

Łomilas, a, *м.* урагáнъ, бýря.

Łomistość, -ści, *ж.* извúлина, кривизнá.

Łomisty, извúлистый, искрúвленный.

Łomność, -ści, *ж.* лóмкость, хрýпкость.

Łomny, лóмкій, хрýпкій.

Łomot, -u, *м.* трескъ, грóхотъ, трескотня́.

Łomotać, разбивáть, раздробля́ть, громúть.

Lon, -u, *м.* чекá (*у óси*).

Łona, *см.* **Łuna**.

Łoni, прóшлаго гóда, въ прóшломъ годý.

Łonisto, вы́пукло, изгúбисто.

Łonistość, -sci, *ж.* вы́пуклость, вы́гибъ; || излýчина, извúлина.

Łonisty, вы́пуклый, изгúбистый, излýчистый, извúлистый.

Łono, -a, *ср.* лóно, колѣ́ни; || грудь; || пéрси; || чрéво, утрóба; || сéрдце, умъ. || *нѣ́дра (цéркви). **Spał na łonie matki**, онъ спалъ на грудú мáтери, *см.* **Pierś**. ***Karmić zemstę w swém łonie**, питáть мщéніе въ своёмъ сéрдцѣ. **Porwać dziecko z łona matki**, вы́рвать ребёнка изъ объя́тій мáтери. **Tulić do łona**, прижимáть къ грудú. **Odpocząć na łonie przyjaciół**, отдохнýть въ объя́тіяхъ друзéй, въ кругý друзéй. **Wydobywać co z łona ziemi**, доставáть чтó изъ нѣдръ землú.

Łoński, прошлогóдный.

Łońszczak, Łońszczyk, -a, *м.* годовáлый жеребёнокъ, ягнёнокъ и т. д., годовúкъ.

Lont, -u, *м. Арт.* фитúль пáльникъ.

Lontownik, -a, *м.* фитúльный пáльникъ.

Łopaciasto, въ вúдѣ лопáты.

Łopaciasty, лопáточный.

Łopacisko, -a, *ср.* бóльшая лопáта.

Łopata, -y, *ж.* лопáта; || лóпасть (*у веслá*). **Wyłożyć co jak na łopacie**, я́сно покязáть чтó какъ на ладóни. **Kłaść co komu jak łopatą do głowy**, вбивáть, вдолбúть, втемя́шить чтó кóму въ гóлову, увѣ́рить когó въ чёмъ.

Łopatczany, *см.* **Łopatkowy**.

Łopatka, -i, *ж.* лопáтка, совóкъ; || лопáточка, шпáтель, *см.* **Kopystka, Łopystka**; || *Анат.* лопáтка, плечевáя кость; || лопáтка (*у живóтныхъ*); || лáпа, лопáтка, перó (*въ мéльничномъ колесѣ*); || перéдняя часть (*барáнины, теля́тины и т. д.*)

Łopatkowy, Łopatczany, лопáтный, лопáточный; || *Анат.* плечнóй, плечевóй.

Łopatnik, -a, *м.* гребéцъ, весéльникъ, *см.* **Wioślarz**.

Łopatonogi, *Бот.* дланевúдный, лáпчатый, лапчатонóгій. *Орнит.* снабжённый перепóнкою (*о птúчьихъ ногáхъ*).

Łopian, Łopion, Łopuch, -u, *м. Бот.* репéйникъ, лапýшникъ.

Łopianowy, репéйный.

Łopuch, *см.* **Łopian**.

Łopucha, -y, *ж. Бот.* дúкая рѣ́дька.

Łopystka, -i, *ж. см.* **Kopystka**.

Łornetka, -i, *ж.* лорнéтъ, лорнéтка, зрúтельная трýбочка. *см.* **Szkiełko**.

Lornetować, смотрѣ́ть въ лорнéтъ (*на когó*), лорнúровать.

Los, -u, *м.* судьбá, судьбúна, рокъ, удѣ́лъ, дóля, ýчасть; жрéбій, слýчай, счáстіе, удáча; || вы́игришъ (*въ лотерéѣ*), билéтъ (*на лотерéю*). **Tak losy kazały**, такъ угóдно бы́ло судьбѣ́. **Powierzyć komu swoje losy**, отдáться въ чьё распоряжéніе, положúться на чью вóлю. **Losy państwa**, судьбы́ госудáрства. **Zrobić komu los, zapewnić komu los**, упрóчить чью́-либо ýчасть, состáвить чьё-либо счáстіе, устрóить чью́-либо судьбý. **Czas myśleć o swoim losie**, пора подумать о своéй ýчасти. **Zrobić los**, пріобрѣ́сть состоя́ніе, обогатúться. **Na los szczęścia**, наудáчу, наугáдъ, наавóсь, наобýмъ; || на вся́кій слýчай, *см.* **Fortuna, Szczęście, Przeznaczenie, Traf**.

Łoś, -sia, *м.* лось; сохáтый, *см.* **Łoszyca**; || *см.* **Łosoś**.

Łosek, -ska, *м.* мáленькій лóсось, молодая́ сёмга.

Łosi, лóсій.

Łosica, -y, *ж.* лосúна (*кóжа*).

Łoskot, -u, *м.* громъ, грóхотъ, трескъ.

Łoskotać, гремѣ́ть, грохотáть, трещáть.

Łoskotliwie, Łoskotnie, съ грóмомъ, съ грóхотомъ, съ трескомъ.

Łoskotliwy, Łoskotny, грóмкій, шýмный, трескýчій.

Łosoś, -sia, *м. Зоол.* сёмга, лóсось.

Łososiarnia, -ni, *ж.* лóвля, улóвъ лососúны.

Łososina, -y, *ж.* лососúна.

Łososiopstrąg, -a, *м.* лаксфорéль, пестрýшка (*ры́ба*).

Łososiowy, лососúнный.

Losować, кидáть, бросáть, метáть жрéбій *или* жéребій; || разы́грывать лотерéю; || избирáть, балотировáть.

Losowanie, -nia, *ср.* тирáжъ, рóзыгрышъ, разы́грываніе (*лотерéи*); || балотúрова-

нье,балотиро́вка; || кида́ніе, броса́ніе, мета́ніе же́ребья, вы́нутіе же́ребья.

Losownik, -a, *м.* кидающій же́ребіе́й.

Losowy, случа́йный, зави́сящій отъ слу́чая. **Gra losowa**, азартная игра́. **Kontrakt losowy**, рискова́й договоръ.

Lostować, *см.* **Lusztykować.**

Łoszak, -a, *м.* лоша́къ.

Łoszyca, -y, *ж.* са́мка ло́ся.

Lot, -u, *м.* полётъ, летаніе, паре́ніе. **Lot ptaków**, пти́чій полётъ. * **Lotem błyskawicy**, съ быстротою мо́лніи. **Lot myśli, wyobraźni**, паре́ніе, быстрота́ мы́сли, воображе́нія, *см.* **Polot. W lot**, въ мигъ, въ мину́ту, въ одно́ мгновеніе о́ка.

Łót, -a, *м.* лотъ, полови́на у́нціи.

Łotek, -tka, *м. Зоол.* америка́нская лету́чая мышь.

Loterja, -ji, *ж.* лотере́я. **Stawić, postawić na loterją**, ваять биле́тъ въ лотере́ю.

Loterski, *см.* **Łotrowski.**

Loteryjka, -i, *ж.* лото́, игра́ въ лото́.

Lotka, -i, *ж.* правильное перо́ (*у хищныхъ птицъ*).

Lotna jagoda, *см.* **Obrostnica.**

Lotnie, Lotno, быстро, быстролётно; || * возвышенно, выспренно.

Lotność, -ści, *ж.* быстрота́, ско́рость, *см.* **Bystrość, Szybkość**; || *выспренность, жи́вость, жи́вость ума́, воображе́нія: || лету́честь, спосо́бность улету́чиваться.

Lotny, лету́чій, быстрый, ско́рый, ши́бкій, поспѣшный, скоропреходя́щій; || * остроу́мный, замысловатый. **Pęd lotny**, быстрое тече́ніе. **Pióra lotne**, *см.* **Lotka**; || *Хим.* лету́чій.

Lotowy, лету́чій. **Lotowa sieć**, сѣть для ло́вли ма́ленькихъ пти́чекъ.

Łotowy, ло́товый, содержа́щій въ себѣ́ одни́ъ лотъ вѣсу.

Łotr, Łotras, -a, *м.* воръ, разбо́йникъ, грабитель, плутъ, безде́льникъ, негоди́й, моше́нникъ.

Łotras, -a, *м. см.* **Łotr.**

Łotrować, разбо́йничать, гра́бить, занима́ться разбо́емъ; || распу́тничать, вести́ распу́тную жизнь, развра́тничать.

Łotrowski, разбо́йничій; || распу́тный, развра́тный. **Łotrowskie życie**, распу́тная жизнь, *см.* **Hultaj, Łajdacki.**

Łotrowstwo, -a, *ср.* разбо́й, разбо́йничество; || *Собир.* разбо́йники, грабители.

Łotrynia, -ni, *ж.* разбо́йница; || развра́тница; || плутовка.

Łotrzyk, -a, *м.* плути́шко, мазу́рикъ.

Lotusowe drzewo, каркасъ.

Łów, -u, *м. см.* **Połów, Łowienie- Łowy**, -ów, *мн.* охота; звѣри́ная ло́вля, *см.* **Polowanie.**

Łowca, -y, *м. см.* **Myśliwiec, Myśliwy.**

Łowczanka, -i, *ж.* дочь охо́тника, ло́вчаго, егермейстера.

Łowczy, охо́тничій.

Łowczy, -ego, *м.* ло́вчій; || егермейстеръ. **Łowczy wielki koronny**, о́беръ-егермейстеръ.

Łowczyc, -a, *м.* сынъ егермейстера.

Łowczyna, -y, *ж.* охо́тница; || жена́ егермейстера.

Łowić, Złowić, Ułowić, Wyłowić, лови́ть, слови́ть, пойма́ть. **Łowić zwierzynę**, стрѣля́ть дичь, охо́титься за ди́чью; || охо́титься съ ружьемъ. **Łowić ryby**, лови́ть ры́бу. **Łowić ptaki**, лови́ть птицъ.* || **Wyłowił mu wszystko z kieszeni**, онъ до́чиста обобра́лъ его́, опустоши́лъ его́ карма́нъ.

Łowiec, -wca, *м.* лове́цъ, ло́вчій, охо́тникъ, звѣролови́ъ; || пикёръ, доѣзжа́чій.

Łowiecki, охо́тничій.

Łowiectwo, -a, *ср* звѣри́ная ло́вля, со́бая охота.

Łowienie, -nia, *ср.* ло́вля. **Łowienie ptaków**, птицело́вство. **Łowienie ryb**, рыболо́вство.

Łowisko, -a, *ср.* васёка для охо́ты; || пу́стошь, пустырь.

Łówka, -i, *ж.* добы́ча, захва́тъ; || по́имка.

Łowność, -ści, *ж.* спосо́бность хорошо́ ловить.

Łowny, спосо́бный хорошо́ ловить. **Kot łowny**, котъ хорошо́ ло́вящій мышей.

Łowy, *мн. см.* **Łów.**

Łóz, *см.* **Luz.**

Łoza, -y, *ж.* ива, лоза́; || прутъ, хлыстъ, ро́зга, *см.* **Łozina.**

Łoża, -y, *ж.* ло́жа.

Łoże, -a, *ср.* ло́же. || одръ: || русло́. **Łoże małżeńskie**, бра́чное ло́же. На łożu śmiertelném, на смертномъ одрѣ. **Łoże rzeki**, русло́ рѣки, *см.* **Łożysko, Koryto. Łoże działowe**, лафе́тъ, пу́шечный стано́къ. **Łoże u strzelby**, ло́жа (*ружёйная*); || *Плотн.* вырѣзъ, вы́долбъ, гнѣздо́. долбежъ, ди́рка въ шипѣ и гнѣздѣ (*для забитія гвоздя*).

Łóżeczko, -a, *ср.* посте́лька, крова́тка.

Łożenie, -nia, *ср.* (**na co**), иждиве́ніе, содержаніе, издержки, тра́та, *см.* **Łożyć.**

Łozina, -y, *ж.* лоза́, ива; || виногра́дная лоза́: || вѣтла.

Łóżko, -a, *ср.* посте́ль, посте́ля, крова́ть.

Łóżkowy, посте́льный, крова́тный.

Łożnica, -y, спа́льня; || ло́же; || *Мед.* эпидеми́ческая, пова́льная болѣзнь.

Łożniczny, Łożniczy, спа́льный.

Łożniczy, -ego, *м* спа́льникъ.

Łożnik, -a, *м. см.* **Łożnica.**

Łożny, посте́льный; || пова́льный. **Łożna choroba**, пова́льная, эпидеми́ческая болѣзнь.

Łóżny, *см.* **Luźny.**

Łózować, *см.* **Luzować.**

Łożowanie, -nia, *ср.* наложе́ніе пу́шки на лафе́тъ.

Łozowy, и́вовый. и́вяный.

Łożowy, посте́льный; || ложево́й (*относительно ружья*).

Łożyć, издерживать, тра́тить, расхо́довать; || расточа́ть, растра́чивать; ||

употребля́ть. Wiele łoży na nią, онъ мно́го тра́титъ на неё. Łożyć koszt na co, дава́ть на издержки. **Łożyć wielkie summy na co,** тра́тить **большія** су́ммы на что́-либо. **Łożyć cały czas na co,** употребля́ть всё **вре́мя** на что́-либо, посвящать всё **вре́мя**, *см.* **Poświęcić.** || **Życiebym łożył za niego, я** пожертвовалъ бы за него **жи́знью**, *см.* **Oddać.**

Łożysko, -a, *ср. см.* **Legowisko**; || **Łożysko rzeki,** русло́ ре́ки; || *Мед.* **мѣсто, послѣдъ,** блона́ (*у родильницы*).

Lsknąć się, Lsnąć się, Lsknić się, Lśnić się; || **Lśnić,** блесте́ть, блиста́ть, блеснуть, сверка́ть, сія́ть. **Drogie kamienie lśnią się, lśnią, драгоцѣнные** камня блестя́тъ. **Ogień lsknął w lesie,** огонь блеснулъ въ лѣсу́.

Lsknąco, Lsniąco, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lskniący, Lsniący, блеста́щій, сія́ющій, лучеза́рный.

Lśknienie, Lśnienie, -nia, *ср.* блескъ, сверка́ніе, сія́ніе.

Lsknisto, Lśnisto, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lsknisty, Lśnisty, блиста́тельный, ослѣпи́тельный.

Lśnąć, Olśnąć, слѣпнуть, ослѣпнуть, ослѣпля́ться, помрача́ться; || * **оболща́ться.**

Lśniąco, Lśniący, *см.* **Lśknąć** и т. д.

Lśniak, -a, *м.* су́меречная ба́бочка.

Lśnienie, Lśnisto, Lśnisty, *см.* **Lśknąć** и т. д.

Lub (*см.* **Albo**) и́ли.

Łub, -u, *м.* кора́, **лы́ко,** берёста, *см.* **Kora**; || *Хир.* **лубо́къ** (*при переломахъ костей*); || **о́бручъ, лучёкъ**; || **паруси́нный** чахо́лъ (*на повозкѣ*).

Lubaszka, -i, *ж.* красновáтая слúва.

Lubcia, -i, *ж.* **мила́шка, ми́лочка.**

Lubczyk, Lubszczyk, -a, *м. Бот.* **ворá,** любисто́къ (*растѣніе*).

Łubek, -bka, *м.* **Łubka, -i,** *ж.* **лубо́къ,** лубо́чекъ, *см.* **Łub.**

Lubezna, -y, *ж. Бот.* **стальни́къ, волóвья** трава́, денúсникъ.

Łubiany, лубяно́й, лубо́чный.

Lubić, люби́ть, быть охо́тникомъ (*до чего́*), пита́ть страсть (*къ чему́*), находи́ть удово́льствіе, прія́тность (*въ чёмъ*). **Lubić (kogo),** люби́ть (*кого́*), находи́ть, прія́тность въ обраще́ніи съ кѣмъ. **Lubić wieś,** ему́ нра́виться дерéвня. **Rośliny te lubią miejsca piaszczyste,** э́ти растéнія во́дятся въ песча́ныхъ мѣстáхъ, || **Lubić się,** люби́ть другъ дру́га, нра́виться другъ дру́гу.

Łubie, -a, *ср.* **колча́нъ, ту́лъ,** *см.* **Sajdak.**

Lubieszczyk, *см.* **Lubczyk.**

Lubież, -y, *ж.* **сластолю́біе, любострáстіе,** сл дострáстіе; || **наслажде́ніе, удово́льствіе**

Lubieżnie, въ нѣгѣ, въ ро́скоши, *см.* **Rozkosznie**; || **похотли́во, сладостра́стно,** любо́вно.

Lubieżnik, -a, *м.* **сладостра́стный, сластолю́бецъ,** плотоуго́дникъ.

Lubieżność, -ści, *ж.* **похотли́вость, любострáстіе, сладострáстіе, сластолю́біе,** чу́вственность.

Lubieżny, похотли́вый, любострáстный, сластолюби́вый, чу́вственный.

Łubin, -u, *м. Бот.* **лупúнъ, во́лчій бобъ** (*растѣніе*).

Lubistek, *см.* **Lubczyk.**

Łubka, -i, *ж. см.* **Łubek.**

Lubmyślnie, *см.* **Pomyślnie.**

Lubmyślny, *см.* **Pomyślny.**

Lubo, *см.* **Lub**; || хотя́, хоть, *см.* **Chociaż, Jakkolwiek**; || *Стар.* и́ли; || **любо, прія́тно, ми́ло.**

Lubomirny, миролюби́вый.

Luboń, -nia, *м.* **возлю́бленный.**

Luborycz, -a, *м. Бот.* **повили́ка, повили́ца** (*растѣніе*).

Lubość, -ści, *ж.* **прéлесть, очарова́тельность**; || **наслажде́ніе.**

Lubować,(co), находи́ть прія́тность, удово́льствіе (*въ чёмъ*); || **Lubować się(w czém), наслажда́ться, утѣша́ться, любова́ться** (*чѣмъ*); || **Lubować sobie gdzie, люби́ть** находи́ться, жить гдѣ-либо **Lubować sobie w samotności,** находи́ть удово́льствіе въ **уединéніи.**

Lubowanie, -nia, *ср.* **удово́льствіе, утѣ́ха, услáда наслажде́ніе.**

Lubownica, -y, Lubowniczka, -i, *ж.* **любо́вница,** *см.* **Kochanka**; || **люби́тельница** (*музыки и т. п.*).

Lubownik, -a, *м.* **люби́тель** (*му́зыки и т. п.*), аматёръ, *см.* **Miłośnik.**

Lubryka, -i, *ж.* **вапъ** (*крáска*).

Lubszcza, -y, *ж. Бот.* **дягúль, коро́вникъ** (*растѣніе*).

Lubszczyk, -a, *м. см.* **Lubczyk.**

Luby, любéзный, ми́лый, прія́тный. || **возлю́бленный,** *см.* **Kochanek.**

Lucerna, -y, *ж. см.* **Kaganiec**; || *Бот.* **медя́нка, люцéрна.**

Lucienny, лю́тневый, *см.* **Lutnia.**

Lucyfer, Lucyper, -a, *м.* **дья́волъ**; || *Астр.* **у́тренняя звѣздá, денни́ца.**

Lucyperowy, дья́вольскій.

Łuczasto, полукру́гло, дугóю, а́ркою.

Łuczasty, со́гнутый въ дугу́, **вы́веденный** дугóю, полуцы́ркульный.

Łuczek, -czka, *м.* **лучёкъ** (*для стрелúнія*); || *Бот.* **лу́чекъ** (*растéніе*); || *Зоол.* **цúбетъ** (*животное*).

Łucznik, -a, *м.* **дѣлающій лу́ки съ прикладомъ, самострѣлы**; || **стрѣло́къ** изъ лу́ка, стрѣле́цъ; || *Бот.* жёлтая ва́хта, стрѣльная трава́.

Łuczny, лучно́й. **Łuczny strzelec,** стрѣло́къ изъ лу́ка; || со́гнутый въ дугу́; || вѣрно попада́ющій въ цѣль.

Łuczyć (na co, do czego, w co), цѣлить, прицѣливаться, мѣтить; || **Ułuczyć**, попасть въ цѣль.

Łuczyna, -y, *ж.* дурной лукъ (*для стрѣлянія*).

Łuczywisty, смолистый, камедистый, *см.* Żywiczny, Smolny.

Łuczywko, -a, *ср.* лучинка.

Łuczywny, лучинный.

Łuczywo, -a, *ср.* лучина.

Lud, -u, *м.* народъ, нація; || простой народъ, чернь. Lud wiejski, сельское населеніе. Lud miejski, городское населеніе, гражданство, мѣщанство. Książka dla ludu, народная книга, книга для народнаго чтенія Poezja ludu, народная поэзія, *см.* Naród.

Ludarka, -i, *ж.* реполовъ, плистовка (*птица*).

Ładerstwo, -a, *ср.* обольщеніе, соблазнъ, *см.* Ułuda.

Ludzeć, Złudzeć, дѣлаться обходительнымъ, облагораживаться.

Ludek, -dka, *м.* бѣдный. простой человѣкъ, бѣднякъ; || **Ludek, -dku,** *м. Умень.* (*см.* Lud), народецъ, простой, бѣдный народъ.

Ludliwie, *см.* Łudząco.

Ludliwy, *см.* Łudzący.

Ludnić, населять, заселять, *см.* Zaludniać.

Ludnie, *см.* Łudząco.

Ludno, многолюдно. Ludno było, было много народа. Ludniéj było wczoraj, вчера было больше народа.

Ludność, -ści, *ж.* населеніе, народонаселеніе; = многолюдство, многолюдіе. Spis ludności, народная перепись.

Ludny, людный, многолюдный, населённый.

Ludny, *см.* Łudzący.

Ludobójca, человѣкоубійца, *см.* Mężobójca.

Ludobójczy, истребительный, опустошительный, убивающій людей

Ludobójstwo, -a, *ср.* человѣкоубійство.

Ludobyk, -a, *м. Астрон.* Минотавръ (*созвѣздіе*).

Ludojad, -a, *м.* людоѣдъ, *см.* Ludożerca; || акула (*рыба*).

Ludojedź, -dzi, *ж.* страна людоѣдовъ, *см.* Samojedź.

Ludokradca, Ludokradzca, -y, *м.* похититель невольниковъ.

Ludokradztwo, -a, *ср.* похищеніе, увезеніе, увозъ невольниковъ.

Ludokupiec, -pca, *м.* торгующій невольниками, торговецъ невольниками.

Ludokupny, торгующій невольниковъ.

Ludokupstwo, -a, *ср.* торгъ невольниками.

Ludorządca, -y, *м.* народоправитель, народоначальникъ.

Ludorządztwo, -a, *ср.* народоправленіе, управленіе народомъ.

Ludowładny, власть имѣющій надъ народомъ.

Ludożerca, -y, *м.* людоѣдъ.

Ludożerczość, -ści, *ж. см.* Ludożerstwo.

Ludożerczy, свойственный людоѣдамъ

Ludożerstwo, -a, *ср.* людоѣдство.

Ludwisarczyk, -a, *м.* подмастерье литейщика, плавильщика.

Ludwisarka, -i, *ж.* жена литейщика плавильщика.

Ludwisarnia, - ni, *ж.* плавильня; || литейня, литейный дворъ; || плавильное дѣло, литьё.

Ludwisarski, плавильный, литейный Piec ludwisarski, плавильная печь.

Ludwisarstwo, -a, *ср.* плавильное дѣло

Ludwisarz, -a, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Łudząco, обольстительно, привлекательно, плѣнительно, обманчиво.

Łudzący, обольстительный. привлекательный, плѣнительный, обманчивый.

Łudzenie, -nia, *ср.* обольщеніе, обманъ, привлекательность, плѣнительность || Łudzenie się. самообольщеніе.

Łudzić, Złudzić, Ułudzić, Przyłudzić, обольщать, обольстить, обманывать, обмануть. Pozory łudzą, наружность обманчива. || Łudzić się, обольщаться, обманываться. ласкать себя (*надеждой*).

Ludzie, -dzi, *мн. см.* Człowiek.

Ludzki, людской, человѣческій; || человѣколюбивый, милосерный, *см.* Gościnny.

Ludzko, po ludzku, человѣчески, почеловѣчески; || человѣколюбиво, милосердо.

Ludzkość, -ści, *ж.* человѣчество, человѣческій родъ; || человѣческая природа, *см.* Człowieczeństwo. Dla dobra ludzkości, для блага человѣчества; || человѣчность, человѣколюбіе, милосердіе, *см.* Gościnność.

Lufcik, -a, *м.* форточка (*въ окнѣ*).

Luft, -u, *м.* Luftowa dziura, отдушина, душникъ; || продушина; || вольный воздухъ.

Ług, -u, *м. Хим.* букъ, щелокъ, *см.* Łęg, Bagno.

Ługować, щелочить, выщелачивать, бучить.

Ługowanie, -nia, *ср.* выщелачиваніе, бученье.

Ługowaty, щелочный; || мутный; || болотистый, болотный, топкій.

Ługowisko, -a, *ср.* болото; || луга.

Ługownik, -a, *м.* бучильня.

Ługowy, щелочный. Woda ługowa, щелочная вода. Popiół ługowy, щелочная зола, назолки, *мн.* || болотный, болотистый.

Łuk, -u, *м. Бот.* порей; || лукъ (*для стрѣлянія*); | *Мат.* дуга; || *Архит.* сводъ, арка; || Łuk tryumfalny, триумфальныя ворота; || Łuk na obłokach, радуга, *см.* Tęcza.

Luka, -i, *ж.* **проло́инъ, брешъ, отвёрстіе, пусто́е ме́сто;** || **про́пускъ;** || *Тип.* **про́бѣлъ.**

Łukowładzca, -y, *м.* **стрѣло́къ изъ лу́ка.**

Łukowy, лучно́й, ду́жный, || *Бот.* **поре́йный,** *см.* **Łuk.**

Lukrecja, -ji, *ж.* **соло́дковый ко́рень;** || **лакри́ца.**

Lulać, люлю́кать, баю́кать.

Luleczka, тру́бочка (*для куре́нья табаку́*) *см.* **Lulka.**

Lulek, -lka, *м Бот.* **бѣлена́, блекота́,** *см.* **Bielun.**

Lulka, -l, *ж.* **тру́бка** (*кури́тельная*), *см.* **Fajka.**

Lulkowy, тру́бочный, *см.* **Lulka.**

Łuna, -y, *ж.* **за́рево;** || **отраже́ніе** (*свѣта, лучей*).

Lunąć, *Стар.* **Linąć, лить, проливать, брызгать. Lunąć na kogo wodą, облить кого водою;** || **струиться, литься ли́внемъ. Deszcz lunący, nawalny, проливно́й дождь, ли́вень.**

Lunacja, -ji, *ж.* **лу́нный ме́сяцъ;** || **переме́на луны́, ме́сяца.**

Lunatyctwo, -a, *ср.* **сомнамбули́змъ;** || **ясновиде́ніе.**

Lunatyczka, -i, *ж.* **же́нщина-луна́тикъ, сомнамбули́стка;— ясновидящая.**

Lunatyczny, лунати́ческій; || **ясновидящій.**

Lunatyk, -a, *м.* **луна́тикъ.**

Lunatyzm, -u, *м. см.* **Lunatyctwo.**

Lundysz, -u, *м.* **родъ сукна́.** *см.* **Falendysz.**

Luneta, -y, *ж.* **дуга́, часть окру́жности;** || **зри́тельное стекло́, зри́тельная тру́бка.**

Luńskie sukno, *см.* **Falendysz.**

Łup cup, Cupu łupu, *Звук.* **хвать! цапъ! Łup cup po sobie,** подра́лись ме́жду собою. **Ni z tego, ni z owego, аż tu łupu cupu jeden drugiego,** ни съ того, ни съ сего, вдругъ одинъ друга́го хвать въ мо́рду.

Łup, -u, *м.* **Łupy,** *мн.* **добы́ча,** *см.* **Zdobycz, Pastwa.** * **Stać się łupem śmierci,** сдѣлаться добы́чею *или* же́ртвою сме́рти.

Łupa, -y, *м.* **косогла́зый;** || **поле́но, щепа́,** *см.* **Polano;** || **плита́ плави́льныхъ пе́чей;** || *Горн.* **кри́чный кусо́къ.**

Łupać, Rozłupać, Połupać, коло́ть, раскалывать, расколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разруба́ть, разруби́ть || **Łupać się, раска́лываться, разщепляться.** || **Łupać, коло́ть, ломать, дёргать. Łupie w głowie, по kościach, у меня́ ломъ въ голове́, въ костя́хъ.** || **Łupać, Łupać (oczyma), тара́щить, пя́лить** (*глаза*), *см.* **Łupnąć.**

Łupacz, -a, *м.* **распи́льщикъ, ко́льщикъ, дровоко́лъ;** || *Зоол.* **родъ трески́** (*рыба*).

Łupanie, -nia, *ср.* **коло́тье;** || **ру́бка** (*дровъ*).

Łupek, -pka, *м. Минер.* **аспидный ка́мень, шиферъ, сла́нецъ.**

Łupić, Obłupić, обдира́ть, сдира́ть (*ко́жу*); || **драть, обира́ть, обобра́ть, гра́бить;** || **обнажа́ть;** || **лупи́ть, сдира́ть кору́, обрыва́ть ли́стья** (*съ де́рева*). **Obłupić konia, wołu ze skóry,** содра́ть шку́ру съ ло́шади, вола́. **Złupić kraj, miasto,** разгра́бить страну́, го́родъ. **Złupić kogo do koszuli,** обобра́ть кого́ до руба́хи. **Łupić oczy,** *см.* **Wyłupiać.** || **Łupić się, сбра́сывать кору́** (*о де́ревѣ*).

Łupienie, -nia, *ср.* **сдира́ніе, снима́ніе;** || **грабёжъ, разграбле́ніе.**

Łupiestwo, *см.* **Łupieztwo.**

Łupież, -y, *ж.* **грабёжъ, граби́тельство, хище́ніе,** *см.* **Łupieztwo;** || **Łupież, -u,** *м.* **кожа, шку́ра** (*живо́тныхъ*); || **кора́, лы́ко, берёста;** || *Мед* **Łupieże,** *мн* **стру́пы.**

Łupieżca, -y, *м.* **граби́тель, хи́щникъ.**

Łupieżenie, -nia, *ср.* **грабёжъ, граби́тельство, разграбле́ніе.**

Łupieztwo, -a, *ср.* **граби́тельство, разбо́йничество, разбо́й, хи́щничество.**

Łupieżyć, разбо́йничать, гра́бить, хи́щничать.

Łupina, -y, *ж.* **скорлупа́** (*я́ичная*), **шелуха́** (*орѣховая*), **плева́** (*съменна́я*), **ко́жица** (*на я́блокъ, гру́шъ и т. д.*); || *Горн.* **салба́нда.** *См.* **Skórka, Łuska.**

Łupiniasty, лупя́щійся; || **чешу́йчатый, чешуистый, шелухова́тый.**

Łupinka, -i, *ж.* **скорлу́пка, пле́вка,** *см.* **Łupina.**

Łupinowy, скорлу́пный, шелу́шный, стручко́вый.

Łupiskóra, -y, *м.* **живодёръ.**

Łupisty, шелухова́тый, лупя́щійся.

Łupka, -i, *ж.* **поле́нце, щепочка;** || *Мед.* **стру́пикъ** (*на головѣ*); || **крица** (*желѣза*).

Łupki, Łupny, *Минер.* **раскольчивый, слоистый.**

Łupkość, Łupność, -ści, *ж.* **слоева́тость.**

Łupowy, граби́тельскій.

Łura, -y, *ж.* **плохо́е вино́.**

Łuska, -i, *ж. Бот.* **чешуя́, чешу́йка, плёнка, плёночка, ко́жица, шелуха́;** || **Pancerz w łuskę, чешу́йчатый па́нцырь;** || **шелуха́, стручо́къ;** || **луза́,** *см.* **Łuszczka;** || **луска́** (*орѣховая и т. д.* || *Мед* **стру́пья,** *мн.*

Łuskać, Wyłuskać, шелуши́ть, лущи́ть (*бобы́, горохъ*). **Łuskać rybę, счищать чешую́ съ ры́бы.**

Łuskanie, -nia, *ср.* **шелуше́ніе, луще́ніе.**

Łuskaty, Łuskawy, лупя́щійся; || **чешу́йчатый, чешу́истый.**

Łuskiewnik, -a, *м. Бот.* **зарази́ха, со́лнечный ко́рень** (*расте́ніе*).

Łuskinowy, чешу́йчатый, чешу́йный.

Łuskna pszenica, *см.* **Orkisz.**

Łuskowaty, чешуеобра́зный, чешуеви́дный, чешу́йчатый.

Łuskowiec, -wca, *м. Зоол.* **панголи́нъ, чешу́йчатый муравьѣдъ** (*живо́тное*).

Luśnia, -ni, *ж. см.* **Lon.**

Lustr, -u, *м.* **лоскъ, гля́нецъ;** || * **блескъ,** *см.* **Połysk, Blask, Glanc.**

Lustracja, -ji, *ж.* люстра́ція, пересмо́тръ, смотръ, осмо́тръ, обозрѣ́ніе; || реви́зія, повѣ́рка, о́пись, освидѣ́тельствованіе.

Lustracyjny, люстраціо́нный, реви́зскій.

Lustrator, -a, *м.* люстра́торъ, ревизо́ръ.

Lustratorski, ревизо́рскій.

Lustro, -a, *ср.* лю́стра; || паникади́ло (*въ це́ркви*), *см.* Pająk; || зе́ркало.

Lustrować, осма́тривать, пересма́тривать, дѣ́лать смотръ, ревизовать, повѣря́ть, свидѣ́тельствовать.

Lustrowanie, -nia, *ср.* осмо́тръ; || инспе́кція; || освидѣ́тельствованіе.

Lustrowny, блестя́щій, свѣтя́щійся, гля́нцевый, глянцова́тый.

Lustrowy, зерка́льный, *см.* Zwierciadlany; || паникади́льный, *см.* Pająkowy.

Łuszczak, -a, *м.* лещи́нный орѣ́хъ.

Łuszczasty, чешу́йчастый; || шелуши́стый.

Łuszczka, -i, *ж.* (na oku), бѣльмо́ (*на глазу́*).

Łuszczyć, *см.* Łuskać. || Łuszczyć się, лущи́ться, лупи́ться.

Łuszczyna, -y, *ж. см.* Łupina.

Łuszczysty, *см.* Łuszczasty.

Lusztykować, пирова́ть, весели́ться.

Lut, -u, *м.* припо́й, па́йка, спа́йка, спай.

Łut, *см.* Łót.

Lutenica, Luteniczka, *см.* Lutnistka.

Lutenka, -i, *ж.* ма́ленькая лю́тня, *см.* Lutnia.

Lutenny, лю́тневый, лю́тенный, *см.* Lutnia.

Luter, -tra, *м.* (мн. Lutry, Lutrzy), Luteran, Luteranin, -a, *м.* (мн. Luteranie), лютера́нинъ.

Luteranizm, -u, *м.* лютера́нское исповѣ́даніе.

Luteraństwo, -a, *ср. см.* Luterstwo.

Luterka, -i, *ж.* лютера́нка.

Luterski, лютера́нскій.

Luterstwo, -a, *ср.* лютера́нское исповѣ́даніе.

Luterszczyzna, -y, *ж. Ирон.* лютерани́змъ.

Lutnia, -ni, *ж.* лю́тня.

Lutniowy, *см.* Lutenny, Lucienny.

Lutnista, -y, *м.* лютни́стъ.

Lutnistka, -i, *ж.* лютни́стка.

Luto, лю́то, жесто́ко, *см.* Luty.

Lotować, Zlutować, спа́ивать, пая́ть, спая́ть.

Lutowanie, -nia, *ср. см.* Lut.

Łutowy, *см.* Łótowy.

Lutrować, очища́ть, чи́стить; || процѣ́живать.

Lutrówka, -i, *ж.* сиву́шное вино́.

Lutrowy, лютера́нскій.

Lutrzeć, Zlutrzeć, Lutrzyć się, Zlutrzyć się, Polutrzyć się, сдѣ́латься лютера́ниномъ, приня́ть лютера́нское исповѣ́даніе.

Lutrzyć, Zlutrzyć, Polutrzyć (kogo), обрати́ть кого́ въ лютера́нское исповѣ́даніе.

Luty, лю́тый, жесто́кій, суро́вый. || **Luty, -ego,** *м.* Февра́ль мѣ́сяцъ; (*Стар.* Лю́тый).

Luz, *м.* употребля́ется то́лько въ твори́тельн. пад. Luzem, свобо́дно, безъ у́пряжи. Luzem prowadzić konia, проводи́ть безъ у́пряжи ло́шадь. *см.* Luźny.

Luzak, -a, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || незапря́женная ло́шадь.

Łuzina, -y, *ж. см.* Ługowisko.

Łuźnik, -a, *м.* цѣди́лка, чрезъ кото́рую процѣ́живается щёлокъ; || процѣ́живающій щёлокъ.

Luźny, сла́бый; || свобо́дный, во́льный; || бродя́чій, неимѣ́ющій мѣ́ста, заня́тій, праздношата́ющійся; || разну́зданный (*о ло́шади*). Luźni ludzie, бродя́ги, праздношата́ющіеся. Koń luźny, разну́зданная ло́шадь, ло́шадь на поводу́.

Łuźny, щёлочный, *см.* Ługowy.

Luzować, Zluzować, смѣня́ть, смѣни́ть. Zluzować wartę, смѣни́ть карау́лъ, часова́го, смѣни́ть съ карау́ла, съ часо́въ. || Luzować się, смѣня́ться; || выйдти́ изъ колеи́ (*о пово́зкѣ, о колёсахъ*).

Luzowanie, -nia, *ср.* смѣ́на.

Łużyć, *см.* Ługować.

Łużyna, -y, *ж.* щёлочная зола́, па́золки, мн.; || *см.* Łuzina, Ługowisko.

Lwi, льви́ный. Lwia farba, желтова́тая кра́ска.

Lwiątko, -a, *ср.* Lwiczek, -czka, *м.* львёнокъ.

Lwica, -y, *ж.* льви́ца.

Lwiczek, -czka, *м. см.* Lwiątko.

Lwię, -cia, Lwiczę, *ср.* львёнокъ, *см.* Lwiątko.

Lwik, -a, *м.* ле́викъ.

Lwi ogon, -a, *м. Бот.* пусты́рникъ (*расте́ніе*).

Lwisko, -a, *ср.* льви́ще.

Lwitrut, -a, *м.* леонтофо́нъ.

Lwiząb, *м. Бот.* льви́ный зубъ (*расте́ніе*).

Lwopard, -a, Lworyś, -sia, *м. см.* Lampard.

Lwowy, льви́ный.

Łyczak, -a, *м.* моча́лка; || лы́ковая, моча́льная верёвка.

Łyczany, лы́ковый, моча́льный.

Łyczko, -a, *ср.* лы́чко, *см.* Łyko.

Łyda, -y, *ж.* икра́ (*у ноги́*), *см.* Łytka.

Łyk, -u, *и́ли* -a, *м.* глото́къ, хлебо́къ; || *Ирон.* мѣщани́нъ.

Łykać, Łyknąć, глота́ть, глону́ть; || вы́пить одни́мъ ра́зомъ (*стака́нъ, рю́мку вина́ и т. п.*).

Łykacz, -a, *м.* обжо́ра; || пья́ница.

Łykajło, -a, *ср.* пьянчу́жка.

Łykanie, -nia, *ср.* пья́нство.

Łykawy, жёсткій, твёрдый и т. д., *см.* Łykowaty; || Koń łykawy, ло́шадь съ но́ровомъ, грызу́щая я́сли.

Łyko, -a, *ср.* лы́ко. **Drzeć łyka kiedy się dadzą**, *Посл.* кова́ть желѣ́зо пока́ горячо́; || *Бот. см.* **Wilczy**.

Łykowatość, -ści, *ж.* волокни́стость, жилкова́тость.

Łykowaty, моча́листый; || волокни́стый, жи́листый.

Łykut, -a, *м. см.* **Łykacz, Łykajło**.

Łyła, -y, *м.* глупе́цъ, дура́къ, болва́нъ.

Łypać (oczami), *см.* **Łupać**.

Łypnąć, *см.* **Łupnąć, Łupać**.

Łys, -a, **Łysek**, -ska, **Łysieć**, -śca, *м.* плѣ́шакъ, плѣши́вецъ, плѣши́вый, лы́сый человѣ́къ, плѣши́вое живо́тное.

Łysak, -a, *м.* руда́ несоде́ржащая въ себѣ мета́лла.

Łysak, *см.* **Łys**.

Łysić, Ołysić, дѣ́лать, сдѣ́лать лы́сымъ, плѣши́вымъ.

Łysieć, *см.* **Łys**.

Łysieć, Ołysieć, Wyłysieć, лысѣ́ть, облысѣ́ть, плѣши́вѣть, оплѣши́вѣть.

Łysina, -y, *Уменьш.* **Łysinka**, -i, *ж.* лы́сина, лы́синка; || бѣ́лая лы́сина (*на лбу ло́шади*), *см.* **Gwiazdka**.

Łysk, -u, *м. см.* **Błysk**.

Łyska, -i, *ж. Орнит.* лысу́ха, лы́ска, (*родъ водяно́й ку́рицы*).

Łyskać, *см.* **Błyskać**.

Łyskać się, сверка́ть, блиста́ть. **Całą noc się łyskało**, всю ночь сверка́ла мо́лніа́.

Łyskanie, -nia, *ср.* сверка́ніе, блескъ, мо́лнія.

Łyskawica, y-, *ж. см.* **Błyskawica**.

Łyskawiczny, сверка́ющій.

Łyskotny, блестя́щій.

Łysnąć, *см.* **Błysnąć**.

Łysoń, -nia, *м.* плѣша́къ, плѣши́вецъ.

Łysość, -ści, *ж.* плѣшиво́сть.

Łysowaty, лыса́стый.

Łyst, -u, *м. см.* **Łyta**.

Łystcian, -u, *м.* (*мн.* **Łystciany**), голени́ше (*у сапога́*), на́голенокъ (*у чулка́*).

Łysy, лы́сый, плеши́вый. *Посл.* **Co się łyse urodzi, łyse zginie**, како́въ въ колыбе́лку, тако́въ и въ моги́лку; горба́таго моги́ла испра́вить.

Łyszczak, -a, *м. Бот.* медвѣ́жье ушко́ (*расте́ніе*); || *Зоол.* ко́лпикъ, ко́лпица (*пти́ца*); || *Минер.* слю́да, гли́ммеръ.

Łyszczec, -szczca, *м. Бот.* мы́шьи гла́зки (*расте́ніе*).

Łyta, -y, *ж.* бо́лѣе употребля́еткя: **Łytka**, -i, *ж.* икра́ (*у ноги́*), и́кры, *мн.*

Łyża, -y, *м.* больша́я бо́жка; || **Łyże**, *мн.* коньки́. **Ślizgać się na łyżach po lodzie**, ката́ться на конька́хъ по́ льду, *см.* **Łyżwa**.

Łyżczyca, -y, *ж. Бот.* ло́жечникъ, ло́жечная трава́.

Łyzeczka, -i, *ж.* ло́жечка. **Łyżeczka od herbaty, do herbaty, od kawy, do kawy**, ло́жечка, ча́йная, кофе́йная.

Łyżka, -i, *ж.* ло́жка. **Łyżka wazowa**, разлива́льная *и́ли* судова́я ло́жка; || полови́на у́нціи (*апте́карская мѣ́ра*).

Łyżować, *см.* **Łyżwować**.

Łyżwa, -y, *ж.* плоскодо́нная ба́рка, плоскод нное су́дно. **Most na łyżwach**, мостъ су́довый, на суда́хъ; || конёкъ, ле́жень. **Biegać, ślizgać się na łyżwach**, ката́ться на конька́хъ.

Łyżwiarz, -a, *м.* ката́ющійся на конька́хъ.

Łyżwować, ката́ться на конька́хъ

Łza, -y, *ж.* слеза́; **Łzy**, *мн.* слёзы

Łzawnica, -y, *ж.* слезни́къ.

Łzawie, Łzawo, слёзно.

Łzawny, *Анат.* сьёзный, *см.* **Łzawica**.

Łzawy, слёзный, обли́тый слеза́ми, плаче́вный

Lżéj, (*см.* **Lekko**), лёгче.

Lżejszy, (*см.* **Lekki**), легча́йшій.

Lżenie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, оби́да.

Lzowy, слёзный.

Lżyć, Zelżyć, (kogo), поноси́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть, оби́дѣть. **Lżące słowa**, оскорби́тельныя слова́.

Lżyciel, -a, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель

Lżycielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.

Lżywie, оскорби́тельно, оби́дно, *см.* **Zelżywie, Zelżywo**.

Lżywość, *см.* **Zelżywość**.

Lżywość, -ści, *ж.* лжи́вость.

Lżywy, *см.* **Zelżywy**.

Lżywy *см.* **Kłamliwy**.

M.

M произно́ситься какъ ру́сская бу́ква *М*. **M** употребля́ется въ сокраше́ніи *вм.* **Mość** и **Miłościwy** (*см. э́ти слова́*)

Ma, сокращ. мѣ́ст. **Moja** (*моя́*) *см.* **Mój, Moja, Moje**.

Mać, -ci, *ж.* магь, ма́терь, роди́тельница.

Maca, -y, *ж* ми́на *дре́вняя мѣ́ра* и *моне́та*), хлѣ́бная мѣ́ра, четы́ре четверика́; || безква́сная, прѣ́сная лепёшка (*у жидо́въ*).

Macać, Macnąć, Pomacać, Wymacać, щу́пать, пощу́пать, вы́щупать.

Macalny, осяза́тельный, ощути́тельный.

Macanie, -nia, *ср.* ощу́пыванье, осяза́ніе.

Macanina, -y, *ж.* щу́панье.

Macanka, -i, *ж.* употребля́ется въ выраже́ніи: **Macanką** *и́ли* **na macankę**, о́щупью.

Macarz, -a, *м.* нерѣши́тельный человѣ́къ, человѣ́къ иду́щій о́щупью.

Maceracja, -ji, *ж.* мо́чка, разма́чиванье; || растира́ніе, разведе́ніе.

Macerować, Zmacerować, Przemacerować, размáчивать, вымáчивать; || растирáть, разводúть, размёшáть.

Macerowanie, *см.* **Maceracja.**

Mach, -u, *м.* махъ, взмахъ, *см.* **Machnienie.**

Machabejczyk, -a, *м. Библ.* Маккавéй.

Machabejski, *Библ.* Маккавéйскій.

Machać, Machnąć, махáть, размáхивать; || виля́ть; || качáть, колыхáть; || болтáть, мотáть (*нонáми*). **Machać rękami**, размáхивать рукáми. **Machać pałaszem**, размáхивать сáблею. **Pies macha ogonem**, собáка виля́етъ хвостóмъ, *см.* **Merdać**; || *торопúться, спёшúть, поспёшúть, махнýть, отмахáть. **Mam machać dzis dziesięć mil drogi**, мнѣ нýжно сегó-дня отмахáть (*сдѣлать*) деся́ть миль (*дороги*).

Machanie, -nia, *ср.* колыхáніе, качáніе.

Macharzyna, -y, *ж. Стар.* мочевóй пузы́рь, *см.* **Pęcherz.**

Machina, -y, *ж.* машúна *и* мáшина, мáхина; || *громáда, громáдное здáніе.

Machinacja, -i, *ж.* злоумышлéніе, интрúга, кóзни.

Machinalnie, машинáльно, невóльно.

Machinalny, машинáльный, невóльный.

Machinka, -i, *ж.* машúнка.

Machlanina, -y, *ж.* плýтня, плутовствó, мошéнничество, обмáнъ.

Machlarka, -i, *ж.* плутóвка, мошéнница, обмáнщица.

Machlarski, плутовскóй, мошéннический.

Machlarstwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéничество.

Machlarz, Machlerz, -a, *м.* плутъ, мошéнникъ.

Machlować, обмáнывать, плутовáть, мошéнничать.

Machlowanie, *см.* **Machlarstwo.**

Machluga, -i, *ж.* родъ поташá (*золá изъ úвы*).

Machnąć, *см.* **Machać.**

Machnienie, -nia, *ср.* (рукá), движéніе (*рукóю*), жестъ.

Machoń, *см.* **Mahoń.**

Machram, -u, *м.* родъ турéцкой матéріи.

Mącenie, -nia, *ср* взбáлтываніе, мёшáнье (*жúдкости*); || * смёсь. **Mącenie wyobrażeń**, смёсь понáтій, сбúвчивость понáтій.

Mącić, Zmącić, Zamącić, мутúть, возмущáть, возмутúть, помутúть, возбуждáть, возбудúть, волновáть взволновáть, болтáть, взболтáть, мёшать, смёшивать, смёшать. **Deszcze zmąciły rzekę**, отъ дождéй рѣкá сдѣлалась мýтною. **Zmącić wino**, взболтáть винó. ***Mącić pokój**, возмущáть, нарушáть спокóйствіе. **To piwo bardzo mąci głowę**, э́то пúво бьётъ въ гóлову, отъ э́того пúва кружúтся головá. **Mąci tylko**, онъ тóлько нýтаетъ, мёшаетъ. **Mącić światem**, возмущáть, нарушáть общéственный порáдокъ, общéственное спокóйствіе. || **Mącić się**, мутúться, дѣлаться мýтнымъ. **pomutúться**; || * смущáться, смёшáться; || помрачáться (*о разсудкѣ*). **Mąci mi się w głowie**, головá у меня́ помутúлась.

Macica, -y, *ж.* кóрень; || *Анат.* мáтка; || *Минер.* жúльная порóда, мáтка; || *Тип.* матрúца, пунсóнъ; || **Macica perłowa**, перломýть, перломýтръ; || *Бот.* веретенообрáзный кóрень; || **Macica winna**, виноградная лозá; || гáйка (**szrubna**).

Mąciciel, -a, *м.* возмутúтель, *см.* **Mącicwoda.**

Macicorodny, производя́щій виногрáдную лóзу, *см.* **Macica.**

Macicowy, Maciczny, *Анат.* мáточный; || лóзный. **Nóż macicowy**, ножъ для обрѣзыванія виногрáдной лозы́.

Maciek, -cka, *м.* Матю́ха; *Прост.* уменьшит. имéни **Maciej, Матвéй.** *Посл.* **Maciek zaorał, Maciek zjadł**, что́ заработáлъ, то и прóжилъ; || * óлухъ, мужúкъ; || *Повар.* сычýгъ (*свúной начúненный желýдокъ*); || *Прост.* котъ; || колбасá (*свúная*).

Macierz, -y, *ж.* мáтерь, мать; || мáтка (*у живóтныхъ*), *см.* **Maciora.**

Macierzanka, -i, *ж. Бот.* богорóдская травá.

Macierzankowy, свóйственный богорóдской травѣ, *см.* **Macierzanka.**

Macierzyński, мáтеринскій, мáтерній.

Macierzyństwo, -a, *ср.* берéменность, состоя́ніе берéменной жéнщины; || долгъ мáтери, какъ воспитáтельницы своихъ дѣтéй.

Macierzysty, *см.* **Macierzyński.**

Macierzyzna, -y, *ж.* наслѣ́дство пóслѣ мáтери.

Maciniec, -ńca, *м. Анат.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздó.

Macinnik, -a, *м.* сýдорога, спáзма, сжимáніе (*мáтки*).

Maciora, -y, *ж. Стар.* мáтерь, мать; || мáтка, племéнная сáмка (*живóтныхъ*); супорóсная (*о свúньяхъ*); || мáтка, царúца (*у пчёлъ*); || пóсконь, *см.* **Konopie.**

Maciorka, -i, племéнная овцá.

Maciupci, Maciupki, Maciutki, *см.* **Malutki, Maluczki.**

Maciupcio, Maciupko, Maciutko, *см.* **Malutko, Maluczko.**

Maciuś, -sia, *м.* (*Уменьш. см.* **Maciek**), óлухъ, мужúчина; || котъ.

Mąciwoda, -y, *м.* возмутúтель, смутúтель, зачúнщикъ.

Macka, -i, *ж.* ýсикъ, рожёкъ, щýпальце (*у насѣкóмыхъ*).

Macku, *см.* **Omacku.**

Macocha, -y, *ж.* мáчиха.

Macochować, Macoszyć, быть мáчихою, обходúться какъ мáчиха.

Macoszy, Macoszyn, Macoszyński, мáчихинъ, свóйственный мáчихѣ. **Po macoszemu, po macoszynemu**, какъ мáчиха.

Macuźny, дуби́нный, па́личный, *см.* **Maczuga.**

Maczać, Zmaczać, Umaczać, мочи́ть, нама́чивать, намочи́ть, сма́чивать, смочи́ть, вы́мочить, прома́чивать, промочи́ть, обма́кивать, обмокну́ть, *см.* **Moczyć. Maczać bieliznę w wodzie**, намочи́ть бѣльё въ водѣ́. **Maczać, umaczać pióro w atramencie**, мока́ть, обмокну́ть перо́ въ черни́лы.

Maczanie, -nia, *ср.* моче́ніе; || мо́чка, умо́чка.

Maczanka, -i, *ж.* то́ненькій ло́мтикъ хлѣ́ба.

Mączasty, Mączysty, мучни́стый.

Mączéć, Mącznieć, мучни́ться; || запа́чкаться муко́ю; || запыли́ться; обрати́ться въ пыль.

Maczek, -czku, *м. Бот.* макъ самосѣ́йка (*расте́ніе*), *см.* **Mak polny. Maczek zajęczy**, прострѣ́лъ, вѣ́треница; || ма́ковый цвѣтъ, ма́ковое зёрнышко; || *Охот* са́мая ме́лкая дробь; || **Maczek cukrowy**, са́харныя крупи́нки; || ме́лкій порошо́къ; || ме́лкое письмо́, ме́лкій по́черкъ, ме́лкая печа́ть.

Mączka, -i, *ж.* крупи́чатая мука́; || крахма́лъ, крахма́листое вещеттво́ (*расте́ніе*); || бѣли́ла (*для лица́*), *см.* **Bielidło.**

Mączkować, крахма́лить *см.* **Krochmalić.**

Mączkowanie. -nia, *ср.* **Mączkowany**, *см.* **Krochmalenie, Krochmalny.**

Maczkowy, ма́ковый.

Mącznica, -y, *ж* мучно́й ларь, мучни́къ, мучни́ца; || мукосѣ́йня; || желобо́къ *въ ме́льницѣ*); || *Агр* спорынья́, рожки́ (*болѣ́знь ржи*), *см.* **Sporysz**; || Азеро́ловая кру́па; || *Бот.* толокня́нка (*расте́ніе*).

Mączniczka, -i, *ж.* торго́вка сѣмяна́ми, муко́ю.

Mącznik, -a, мучни́къ, лаба́зникъ, мучно́й торгове́цъ; || хрущъ (*насѣко́мое*).

Mączność, -ści, *ж.* мучни́стость.

Mączny, мучно́й

Maczuga, -i, *ж.* па́лица, дуби́на, булава́.

Maczużny, вооружённый па́лицею, дуби́ною, булаво́ю.

Mączyć, Umączyć, Pomaczyć, замучни́ть, запа́чкать, осы́пать муко́ю || **Umączyć się**, запа́чкаться, вы́пачкать себя́ муко́ю.

Mączyniec, -ńca, *м. Бот.* гуси́ная ла́пка, лебеда́ (*расте́ніе*)

Mączystość, *см.* **Mączność.**

Mączysty, *см.* **Mączasty.**

Mądral, -a, *м.* лука́вецъ, хитре́цъ, человѣ́къ себѣ́ на умѣ́, *см* **Mędrek.**

Mądrocha, -y, Mądroszka, -i, *ж. см.* **Mędrocha.**

Mądrość, -sci, *ж.* му́дрость, прему́дрость, благоразу́міе. **Zęby mądrości**, зу́бы му́дрости (*послѣ́дніе четы́ре коре́нные зу́ба*); || * **Figle mądrości**, хи́трыя и ло́вкія шту́ки, продѣ́лки.

Mądrostka, -i, *ж.* мудрова́нье, хи́троть, изворо́тливость.

Mądroszka, -i, *ж.* плутовочка.

Mądrować, *см.* **Mędrować, Mędrkować.**

Mądry, му́дрый, у́мный, разу́мный благоразу́мный; || хи́трый, проны́рливый, ло́вкій, себѣ́ на умѣ́. **Mądra rada**, у́мный благоразу́мный совѣ́тъ. **Mądra polityka** му́драя поли́тика. *Посл.* **Mądry Polak po szkodzie**, умёнъ Поля́къ когда́ бѣда́ прошла́ (*Сравн. русск. посл*) Руса́къ за́днимъ умо́мъ крѣ́покъ). || *Прон.* **Jaki mądry!** вишь ты како́й ло́вкій!

Mądryni, -ni, *ж. Неуп.* у́мница; || хи́трая ло́вкая же́нщина, *см.* **Mądrocha, Mądroszka.**

Mądrze, му́дро, благоразу́мно, умно́.

Mądrzeć, *см.* **Mędrzeć.**

Mądrzeniec, -ńca, *м. Бот.* око́нникъ са́льный ко́рень, жи́вокостъ (*расте́ніе*).

Madzisty, гли́нистый, вя́зкій, ли́пкій.

Mag, -a, *м.* магъ, волхвъ.

Magaźny, -ego, *м.* анба́рный при́ставъ; || смотри́тель магази́на.

Magazyn, -u, *м* магази́нъ, ла́вка; || анба́ръ *или* амба́ръ, кладова́я; || **Magazyn komunjalny**, обще́ственный, хлѣ́бный магази́нъ.

Magazynier, -a, *м.* магази́нщикъ, *см* **Magaźny.**

Magazynierka, -i, *ж.* магази́нщица.

Magazynowe, -ego, *ср.* пла́та за наёмъ за содержа́ніе магази́на

Magazynowy, магази́нный.

Magda, *Прост.* **Magdalena**, Магдали́на. *Уменьш.* то́го-же и́мени: **Magdusia, Magdalenka, Magdeczka.** || **Magdalenki**, *мн.* смири́тельный домъ (*для распу́тныхъ же́нщинъ*).

Magdalon, -u, *м. Апт.* па́лочка (*ма́зи, пла́стыря*).

Magdeczka, *см.* **Magda.**

Magdusia, *см.* **Magda,**

Magicznie, маги́чески, волше́бнымъ о́бразомъ, *см.* **Czarnoksięsko, Czarodziejsko.**

Magiczny, маги́ческій, волше́бный; || * очарова́тельный, *см.* **Czarnoksięzki, Czarodziejski, Czarowny, Czarujący, Uroczy.**

Magiel, -glu, *м.* като́къ

Magierka, -i, *ж.* венге́рская ша́пка.

Magierszczyzna, Мадья́рщина.

Magister, -stra, *м.* маги́стръ. **Magister filozofji**, маги́стръ филосо́фіи. **Magister kapeli**, ре́гентъ (*надъ пѣ́вчими*), *см.* **Kapelmajster, Mistrz.**

Magistralnie, поучи́тельно, то́номъ учи́теля, ва́жно.

Magistralny, маги́стерскій; || учи́тельскій, ва́жный; || *Апт.* предпи́санный (*ме́дикомъ*).

Magistrant, -a, *м.* магистра́нтъ.

Magistrat, -u, *м.* магистра́тъ, городска́я ду́ма, ра́туша.

Magistratowy, магистра́тскій.

Magistratura, -y, *ж.* градонача́льство, управле́ніе го́рода, городскія вла́сти, *см.*

Magistrat; || *Юрид.* прису́тствіе, прису́тственное мѣсто; || **magistratura hypoteczna,** ипоте́чное учрежде́ніе.

Magistrowski, магистерскій.

Magja, -i, *ж.* ма́гія, чародѣ́йство; * волше́бство, *см.* **Czarodziejstwo, Czarnoksięztwo.**

Maglować, Wymaglować, ката́ть, вы́катать (*бѣлье*).

Maglowanie, -nia, *ср.* ката́нье (*бѣлья*).

Maglownia, -ni, *ж.* ка́токъ, мѣсто гдѣ стоя́ть ка́токъ.

Maglownica, -y, *ж.* ка́токъ. || **Maglowniczka,** валёкъ, скалка.

Maglownik, -a, *м.* ката́тникъ.

Maglowny, ка́тальный.

Maglowy, ка́точный.

Magnat, -a, *м.* магна́тъ, вельмо́жа.

Magnaterja, -ji, *ж.* вы́сшее сосло́віе, бога́тое дворя́нство; || вельмо́жи.

Magnatyzm,-u, *м.* вельмо́жество; || аристократи́змъ.

Magnes, -u, *м.* магни́тъ.

Magnesować, Namagnesować, магни́тить, намагни́тить.

Magnesowanie, -nia, *ср.* магни́ченіе.

Magnesowy, магни́тный. **Igła magnesowa,** магнитная стрѣлка.

Magnet, Magnetować, Magnetowy, *см.* **Magnes, Magnesować,** и. т. д.

Magnetycznie, магнети́ческимъ спо́собомъ, посре́дствомъ магни́та.

Magnetyczność, -ści, *ж.* магни́тная си́ла, магнети́змъ.

Magnetyczny,магни́тный,магнети́ческій.

Magnetyzm, -u, *м.* магнети́змъ,магни́тная си́ла. **Magnetyzm zwierzęcy,** живо́тный магнети́змъ.

Magnetyzor, -a, *м.* магнетиза́торъ, магнетизёръ.

Magnetyzorka, -i, *ж.* магнетизёрка.

Magnetyzować, магнетизирова́ть.

Mahogoniowe drzewo, *см.* **Mahoń.**

Mahomeoki, Магоме́товъ.

Mahometan, Mahometanin, -a, *м.* Магомета́нинъ, Мухаммеда́нинъ

Mahometanka, i, *ж.* Магомета́нка, Мухаммеда́нка.

Mahometański, Магомета́нскій, Мухаммеда́нскій.

Mahometaństwo, -a, *ср.* Магомета́нскій зако́нъ; || *Собир.* Магомета́не.

Mahometczyk, -a, *м. см* **Mahometan.**

Mahometyzm, -u, *м.* Магомета́нскій зако́нъ, рели́гія, *см.* **Mahometaństwo.**

Mahoń,-niu, *м.* **Mahoniowe drzewo,** *Бот.* кра́сное де́рево; || **Mahonie,** *мн.* **Sprzęty mahoniowe,** ме́бель кра́снаго де́рева.

Mahoniowy, изъ кра́снаго дерева.

Maić, Omaić, Umaić, убира́ть,украша́ть зе́ленью, цвѣта́ми.

Maik, -a, *м.* ма́йскій жукъ, хрущъ; || *Ветер.* очище́ніе желу́дка у лошаде́й, когда́ онѣ пасу́тся на траве́.

Maisty,зеленѣ́ющій,покры́тый зе́ленью.

Maiż, Mais, -u, *м.* ма́исъ, кукуру́за; || *Охот.* слѣ́токъ, молода́я птица: || **Maj, -ja** *м.* Май ме́сяцъ; || зе́лень, зеленость.

Majaczeć, мелька́ть, мигать, мерца́ть. **Coś tam w oddali majaczeje,** вдали́ что́-то мелька́етъ. **Na niebie gwiazdy majaczeją,** на не́бѣ звѣзды мерца́ютъ.

Majaczenie, -nia, *ср.* мелька́ніе, мерца́ніе; || * бредъ, бре́дни; || **проволо́чка** (*времени*).

Majaczyć, маячить, перебива́ться ко́е-какъ; || вертѣться, кружи́ться, извива́ться; || изворачиваться; || затя́гиваться (*о дѣлѣ*). ме́длить, мѣшкать: || бредить. **Majaczyć sprawę,** затя́гивать, откла́дывать де́ло **Chory cały dzień majaczył,** больно́й всю ночь бре́дилъ **Majaczyć w prawach,** толкова́ть по сво́ему зако́ны.

Majak, -a, *м.* проселочная доро́га, крюкъ, объѣздъ; || * увёртка, улóвка

Mająteczek, -czku, *м. Умен.* имѣ́ньице.

Majątek, -tku, *м.* имѣ́ніе, иму́щество, достоя́ніе; || состоя́ніе, бога́тство. **Dorobić się majątku,** пріобрѣсть, нажить состоя́ніе. бога́тство. **Majątek testamentem odziedziczony,** отказно́е имѣніе **Majątek gminny,** обще́ственное иму́щество.

Majątkowy, иму́щественный, относя́щійся къ имѣнію.

Majdan, -u, *м.* майда́нъ, база́ръ, торго́вая пло́щадь (*на Востокѣ*); || *Воен.* сбо́рное мѣсто, пара́дное мѣсто, плацъ-пара́дъ; || **Majdan potażowy,** пота́шный заво́дъ; || изги́бъ, лу́ка (*для стрѣлянія*).

Majdanik, -u, *м. см.* **Majdan.**

Majdannik, -a, *м.* Смотри́тель майда́на.

Majeran, -u, *м.* **Majeranek, -nku,** *м. Бот.* маіора́нъ, маера́нъ (*растѣніе*).

Majeranowy, маера́новый.

Majestat, -u, *м.* вели́чіе, вели́чественность; || вели́чество (*титулъ*).

Majestatowy, свойственный ца́рскому, импера́торскому, королёвскому вели́чію; || тро́нный.

Majestatycznie, вели́чественно, велича́во.

Majestatyczność, -ści, *ж.* вели́чественность, велича́вость.

Majestatyczny, вели́чественный, велича́вый.

Majętnić, Umajętnić, *см.* **Bogacić, Posażyć.**

Majętnie, бога́то, зажи́точно.

Majętność, -ści, *ж.* имѣ́ніе, недви́жимое имѣ́ніе, иму́щество, помѣ́стье; || земля́, по́ле; || владѣ́ніе, со́бственность; || зажи́точность. **Majętność ziemska,** зе́мская со́бственность. **Majętność szlachecka,** помѣ́стье. **Majętność chłopska,** крестья́нская со́бственность земли́. **Kilka gałganów i rupieci cała jego majętność,** нѣ́сколко лахмо́тьевъ и ру́хляди—вотъ всего́ его́ иму́щество. **Majętność ich była obfitą,** они́ бы́ли о́чень зажи́точны.

Majętnostka, -i, *ж.* небольшóе имѣ́ніе.

Majętny, богáтый, зажи́точный, *см.* **Dostatni, Zasobny.**

Major, -a, *м.* маіóръ.

Majorat, -u, *м.* маіорáтъ, маіорáтное имѣ́ніе, заповѣднóе имýщество, *см.* **Ordynacja, Ordynat.**

Majoratka, -i, *ж.* наслѣ́дница маіорáта.

Majorowa, -éj, *ж.* маіóрша, женá маіóра.

Majorówna, -y, *ж.* дочь маіóра.

Majorowski, Majorski, маіóрскій.

Majorowstwo, Majorstwo, -a, *ср.* маіóрство, чинъ маіóра; || *Собир.* маіóръ съ женóю.

Majorowy, принадлежáщій маіóру.

Majorstwo, *см.* **Majorowstwo.**

Majówka, -i, *ж.* мáйская прогýлка зá городомъ, мáйское гулья́нье; || мáйскій жукъ, *см.* **Maik;** || *Бот.* ноготки́, желтоголóвникъ, калýжница (*растéніе*).

Majowy, мáйскій; || **Majowy kolor,** ясно-зелёный цвѣтъ.

Majster, -stra, *м.* мáстеръ, ремéсленникъ, мастеровóй; || хозя́инъ; || стáршій, глáвный. **Majster szewc,** сапóжный мáстеръ, хозя́инъ сапóжнаго заведéнія. **Majster krawiecki,** портнóй мáстеръ. **Majster mularz,** кáменщичій мáстеръ, кáменщикъ; || *обмáнщикъ, плутъ, пройдóха. **O, to majster! uszył mi buty,** о, э́то пройдóха! онъ провёлъ, обманýлъ меня́. **To majster baba,** э́то бóй бáба, молодéцъ-бáба, э́то штýка, штýчка; || мáстеръ своего дѣла, искýсникъ, *см.* **Mistrz.**

Majsterja, -ji, *ж. см.* **Majstrowstwo.**

Majsterski, мастерскóй, искýсный. **Po majstersku,** мастерски́, искýсно, *см.* **Majstrowski.**

Majsterstwo, -a, *ср.* мастерствó; || *Собир.* мáстеръ съ женóю.

Majstrów, принадлежáщій мáстеру.

Majstrowa, -éj, *ж.* женá мáстера, мастеровáго.

Majstrowski, мастерскóй, искýсный. **Po majstersku,** мастерски́, искýсно

Majstrowstwo, -a, *ср. см.* **Majsterstwo.**

Majtek, -tka, (*мн.* **Majtkowie**), *м.* матрóсъ.

Majtki, -tek, *мн.* ни́жнее испóднее плáтье, штаны́.

Majtkowski, матрóсскій.

Majtkowstwo, -a, *ср.* матрóсская дóлжность.

Mak, -u, *м.* макъ. **Główka maku,** мáковка. **Mak polny,** макъ самосѣ́йка, ди́кій макъ.

Mąka, -i, *ж.* мукá. **Mąka pszenna, żytnia, jęczmienna,** и т. д. пшени́чная, ржанáя, оржанáя, ячмéнная мукá и т. д. **Mąka poślednia,** подрукáвная *и́ли* трéтья мукá. *Посл.* **Nie będzie z téj mąki chleba,** изъ э́той ржи хлѣ́бу не бывáть.

Makao, *Нескл.* родъ кáрточной игры́; || брази́льскій попугáй съ дли́ннымъ хвостóмъ; || *Бот.* вѣ́ерникъ (*родъ пáльмы*).

Makaron, -u, *м.* макарóны, вермишéль итальянская лапшá.

Makaroniczny, макарони́ческій, шýточный, смѣшнóй.

Makaronizm, -u, *м.* макарони́змъ, макарони́ческій родъ.

Makaronowy, макарóнный.

Mąkarz, -a, *м.* мучни́къ, лобáзникъ, мучнóй торговéцъ.

Makat, -u, *м.* **Makata, -y,** *ж.* дорогіе обóи, вы́шитые шёлкомъ и зóлотомъ.

Makolągwa, -y, *ж.* конопля́нка (*пти́ца*), *см.* **Konopniczek.**

Makowica, -y, *ж.* мáковка, мáковая голóвка; || *Архит.* капитéль.

Makowiczny, мáковичный.

Makowina, -y, *ж.* мáковичный стéбель и листъ.

Makówka, -i, *ж.* мáковка, мáковая голóвка.

Makowy, мáковый.

Makrela, -i, *ж.* макрéль (*ры́ба*).

Maksyma, -y, *ж.* прáвило, положéніе.

Maksymalny, имѣ́ющій вы́сшую мѣ́ру найбóльшую цѣ́ну.

Maksymum, (Maximum), *Нескл.* вы́сшій предѣ́лъ, вы́сшая мѣ́ра, найбóльшая стéпень *и́ли* цѣнá.

Makuch, -a, *м.* мáковая *и́ли* льнянáя шелухá.

Makuła, -y, *ж.* пятнó; || * поношéніе, *см.* **Zelżenie.**

Makulator, -a, *м.* пропускнáя бумáга.

Makulatura, -y, *м. Тип.* макулатýра (*дýрно опечáтанные листы́ идýщіе на обёртку*).

Makuleusz, -a, *м.* замарáха.

Makutra, -y, *ж.* стýпка для растирáнія мáку; || макотёрка.

Malachit, -u, *м. Минер.* малахи́тъ.

Malacja, -i, *ж.* безвѣ́тріе, штиль.

Malarczyk, -a, *м.* подмастéрье малярá кóмнатнаго; || учени́къ живопи́сца.

Malarka, -i, *ж.* маляри́ха; || женá живопи́сца, женá малярá, *см.* **Malarzowa.**

Malarnia, -i, *ж.* рабóчая, мастерскáя живопи́сца; || **Malarnia obrazów SS.,** иконопи́сная.

Malarski, живопи́сный; || маля́рный, маля́рскій, малевáльный. **Akademja malarska,** акадéмія жи́вописи. **Złoto malarskie,** сусáльное зóлото. **Pendzel malarski,** кисть живопи́сца, *см.* **Malowniczy, Malowny.**

Malarstwo, -a, *ср.* жи́вопись.

Malarz, -a, *м.* живопи́сецъ. **Malarz portretowy,** портрéтный живопи́сецъ, портрети́стъ; || маля́ръ (*кóмнатный*); || мази́лка.

Malarzowa, -éj, *ж.* женá живопи́сца; || женá малярá, *см.* **Malarka.**

Małdr, -a, *м.* мюйдъ (*мѣ́ра для жи́дкихъ и́ли сыпýчихъ тѣлъ*); || родъ хлѣ́бной мѣ́ры.

Małdrat,-u, *м.* десяти́на, плати́мая духо́внымъ въ зёрнахъ.

Małdrzyk, -a, *м. Повар.* сы́рникъ.

Malec, -lca, *м.* ма́льчикъ, мальчуга́нъ.

Maléć, уменьша́ться.

Maleńki, ма́ленькій. **Maleńki, Maleńka,** малю́тка, кро́шка. **Od maleńka, z maleńka, od maleńkiego, z maleńkiego,** съ малолѣ́тства, съ ма́лыхъ лѣ́тъ, съи́змала, съ дѣ́тства. **Po maleńku,** помале́ньку, потихо́ньку.

Maleńko, мале́нько.

Maleńkość, -ści, *ж.* са́мая ма́лость, ме́лкость, малова́тость.

Maleństwo, -a, *ср.* малолѣ́тство, малолѣ́тность, дѣ́тство, младе́нчество. **Od maleństwa, z maleństwa,** съ ма́лыхъ лѣ́тъ, съи́змала, съ дѣ́тства; || малю́тка, кро́шка (*дитя́*); || ма́лость, недоста́точность; || ме́лочь, бездѣ́лица, пустя́къ, *см.* **Drobnostka.**

Małgorzatka, -i, *ж.* (gruszka), гру́ша-скороспѣ́лка.

Malić, умаля́ть, уменьша́ть, убавля́ть, *см.* **Mniejszyć.**

Maligna, -y, *ж.* горя́чка.

Malina, -y, *ж.* мали́на. **Maliny,** *мн.* мали́нникъ.

Malinnik, -a, *м.* малино́вый мёдъ, мали́новый квасъ, мали́новый напи́токъ.

Malinowy, мали́новый.

Małmazja, Małwazja, -ji, *ж.* мальва́зія; || мушка́тное вино́.

Małmazjowy, Małwazjowy, Małwazki, мальвазі́йный, *см.* **Małmazja.**

Mało, ма́ло, немно́го, **Zamało,** сли́шкомъ ма́ло. **Mało nie, mało co nie, mało że nie,** то́лько что не...., чу́ть чуть не..., едва́ не. . **Mało nie upadłem, małom nie upadł, mało żem nie upadł,** чу́ть-бы́ло я не упа́лъ. **Mało że nie został zabity,** его́ чу́ть-было не уби́ли. **Mało nie wszyscy,** чуть-ли не всѣ, едва́-ли не всѣ, почти́ всѣ. **Mało kto wiedział o jego przybyciu,** ма́ло кто зналъ о его́ приѣ́здѣ. **Mało dziesięć razy to czytałem,** по кра́ней мѣ́рѣ я чита́лъ э́то де́сять разъ. **Mało na tém, mało mu na tém, że chce być pierwszy, chciałby być jedynym,** ма́ло того́, что онъ хо́четъ быть первы́мъ, но и еди́нственнымъ. **Bez mała,** безма́ла. **O mało co,** чу́ть-было. **Pomału,** понемно́гу; || **Mało,** ма́лое, ма́лость. **Przestawać na małém,** дово́льствоваться ма́лымъ, ма́лостью.

Małobaczny, невнима́тельный, неосмотри́тельный, опроме́тчивый.

Małocenny, малоцѣ́нный.

Małochętny, равноду́шный, неохо́тный.

Małodawca, -y, *м.* ма́ло дающій.

Małoduszność, -ści, *ж.* малоду́шіе.

Małoduszny, малоду́шный.

Małogranat, Malogranat,-u, *м. Бот.* грана́тъ, грана́товое я́блоко; || грана́товая я́блоня, *см.* **Granat.**

Małoletni, несовершеннолѣ́тній, малолѣ́тній, *см.* **Nieletni.**

Małoletność, -ści, *ж.* несовершеннолѣ́тіе, малолѣ́тство.

Małoletny, *см.* **Małoletni.**

Małolistny, малоли́ственный.

Małoludny, малолю́дный.

Małomocny, малоси́льный.

Małomowność, -ści, *ж.* неразгово́рчивость; || лакони́змъ, лакони́ческая кра́ткость.

Małomowny, неразгово́рчивый; || лакони́ческій.

Małopłodny, ма́ло даю́щій плодо́въ, неплодоро́дный.

Małorosły, малоро́слый.

Małość, -ści, *ж.* ма́лость, ме́лкость; || ме́лочность. **Małość duszy,** малоду́шіе, **Małość umysłu,** ме́лочность ума́; || малолѣ́тность. **Od małości,** съи́змала, съ ма́лыхъ лѣ́тъ.

Małosilny, *см.* **Małomocny.**

Małostka, -i, *ж.* малова́жность, бездѣ́лица.

Malować, Omalować, Wymalować, Pomalować, Odmalować, писа́ть (*кра́сками*), живописа́ть; || кра́сить, малева́ть, распи́сывать; || * изобража́ть. **Kazał się odmalować,** онъ велѣ́лъ снять съ себя́ портре́тъ. **Malować obraz świętego,** изобража́ть ликъ свята́го; — **portrety,** писа́ть портре́ты; **pokój,** раскра́шивать ко́мнату; — **sufit,** распи́сывать потоло́къ; — **z natury,** писа́ть съ нату́ры; — **mury,** кра́сить, малева́ть стѣ́ны; — **na płótnie, na drzewie, na porcelanie,** писа́ть на полотнѣ́, на де́ревѣ, на фарфо́рѣ. **Malować olejno,** писа́ть ма́сляными кра́сками. **Pomalować mur biało,** выбѣ́лить стѣ́ну. **Dzicy malują sobie ciało rożnokolorowo,** ди́кіе раскра́шиваютъ себѣ́ тѣ́ло ра́зными цвѣта́ми. **Łąki pomalowane kwieciem,** луга́ испещрены́ цвѣта́ми. **Odmalowano go nam wnajczarnierszych kolorach,** намъ изобрази́ли его́ са́мыми чёрными кра́сками, *см.* **Kreślić, Obraz, Wizerunek;** || **Malować się,** изобража́ться; || * выража́ться, обнару́живаться. **Radość maluje się w jego oczach,** ра́дость изобража́ется въ его́ глаза́хъ **Sam się odmalował,** онъ изобрази́лъ самаго́ себя́.

Malowanie, -nia, *ср.* жи́вопись; || *карти́на; || * изображе́ніе, описа́ніе; || окра́ска. **Malowanie klejowe,** окра́ска на клею. **Celuje w malowaniu charakterów,** онъ отлича́ется изображе́ніемъ хара́ктеровъ, *см.* **Malowidło.**

Malowany, раскра́шенный, разукра́шенный, распи́санный; || ***Siedzi jak malowany,** онъ сидитъ какъ истука́нъ; || испещрённый (*цвѣта́ми*); || **Król malowany,** коро́ль то́лько по и́мени

Małoważenie,-nia, *ср.* (czego), невнима́ніе (*къ чему́*), *см.* **Lekceważenie.**

Małoważnie, малова́жно.

Małowazność, -ści, *ж.* малова́жность.
Małoważny, малова́жный.
Małoważyć (sobie) kogo, co, ма́ло обраща́ть внима́нія на кого́, на что́, *см.* **Lekceważyć.**
Małowiarek, -rka, Małowiernik, -a, *м.* маловѣ́рный.
Malowidło, -a, *ср.* жи́вопись; || карти́на; || изображе́ніе.
Małowierność, -ści, *ж.* маловѣ́ріе, маловѣ́рство.
Małowierny, маловѣ́рный.
Malowniczo, живопи́сно, карти́нно.
Malowniczość, живопи́сный видъ, карти́нность.
Malowniczy, живопи́сный, карти́нный; || укра́шенный рису́нками (*о кни́гахъ*).
Malownie, *см.* **Malowniczo.**
Malownik, -a, *м. см.* **Miłek.**
Malowny, живопи́сный; || изобрази́тельный, живо́й. **Styl malowny,** живо́й слогъ.
Małowodny, малово́дный.
Małozbożny, нена́божный.
Małpa, -y, *ж.* обезья́на, *см.* **Koczkodan.**
Małpeczka, -i, *ж. Умен.* обезья́нка.
Małpi, обезья́нный.
Małpiarski, обезья́нскій.
Małpiarstwo, -a, *ср.* обезья́ничанье, обезья́нство; || кривля́нье.
Małpiarz, -a, *м.* пока́зывающій обезья́нъ; || * передра́зниватель, обезья́на, кривля́ка.
Małpica, -y, *ж. Умен.* обезья́нка; || *безобра́зная же́нщина.
Małpować, обезья́нничать, подража́ть, перенима́ть.
Małpowanie, -nia, *ср.* обезья́нство, обезья́ничаніе.
Małpowodnik, -a, *м. см.* **Małpiarz.**
Małpozwierz, -a, *м. Зоол.* лему́ръ (*живо́тное*).
Maluchno, *см.* **Maluczko.**
Maluchność, *см.* **Maluczkość.**
Maluchny, , Maluczki, Maluśki, ма́ленькій, малёхонькій, кро́хотный, квошечный. **Pomaluśku, Pomalutku,** помале́ньку, помале́нечку.
Maluczko, Maluchno, Maluśko, Malutko, мале́нько, малёхонько, малёшенько.
Maluczkość, -ści, *ж.* са́мая ма́лость.
Maluśki, Malutki, *см.* **Maluchny, Maluśko, Malutko,** *см* **Maluczko.**
Małwazja, *см.* **Małmazja.**
Malwersacja, -ji, *ж.* притѣсне́ніе, взя́точничество.
Mały, ма́лый. **Mały palec u ręki, u nogi,** ма́лый па́лецъ, мизи́нецъ. **To mała rzecz,** э́то бездѣ́лица. **O mały włos,** на волосо́къ, *см.* **Włos.** || **Mały, -ego,** *м.* малю́тка. || **Pomału,** пома́лу, потихо́ньку.
Małż, -u, *м.* ра́ковина (*мо́ллюскъ и че́репъ*); || черепоко́жное живо́тное.
Małżeński. супру́жескій, бра́чный. **Związek małżeński,** бра́чный сою́зъ. **Węzeł małżeński,** бра́чныя у́зы. **Po małżeńsku,** супру́жески.
Małżeństwo, -a, *ср.* бракъ, супру́жество, бра́чный сою́зъ; || жени́тьба; || па́ра, чета́, муж и жена́. **Zawrzeć małżeństwo,** всту́пить въ бракъ, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться. **Zawierający małżeństwo,** бра́чущійся. **Akt małżeństwa,** актъ о бракасочета́ніи. **Małżeństwo dobrane,** супру́ги составля́ющіе прекра́сную па́ру
Małżonek, -nka, *м.* супру́гъ, мужъ, *см.* **Mąż. Małżonkowie,** *мн.* супру́ги, мужъ и жена́.
Małżonka, -i, *ж.* супру́га, жена́, *см* **Żona.**
Małżonkowy, супру́жній.
Małżowina, -y, *ж.* ра́ковина (*че́репъ*).
Małżyk, -a, *м. см.* **Małż.**
Mama, -y, *ж.* ма́ма, ма́менька.
Mamać, звать ма́му.
Mamcia, -ci, *ж.* ма́мушка, *см.* **Mamka.**
Mamczy, Mamczyn, ма́мушкинъ, корми́лицынъ.
Mamczyć, быть корми́лицею, корми́ть ребёнка.
Mamić, Żmamić, Omamić, мани́ть, сма́нивать, смани́ть, обольща́ть, обольсти́ть, прельща́ть, прельсти́ть, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть, привлека́ть, привле́чь.
Mamiciel, -a, *м.* обольсти́тель, прельсти́тель, обма́нщикъ.
Mamicielka, -i, *ж.* обольсти́тельница, обма́нщица, преле́стница.
Mamidło, -a, *ср.* обая́ніе; || обма́нъ, мечта́, при́зракъ.
Manienie, -nia, *ср.* прельще́ніе, обвороже́ніе, сма́ниваніе, ослѣпле́ніе, помраче́ніе.
Mamin, ма́менькинъ, принадлежа́щій ма́тери.
Mamka, -i, *ж.* ма́мка, корми́лица; || *Судох.* у́тренній тума́нъ надъ водо́ю.
Mamliwy, обая́тельный, завлека́тельный, обма́нчивый.
Mamon, -u, *м.* желу́докъ, брю́хо, *см.* **Mamona.**
Mamona, -y, *ж.* мамо́на, бога́тство; || пресыще́ніе.
Mamot, Mamotać, и т. д. *см.* **Momot, Momotać.**
Mamranie, -nia, *ср.* бормота́нье, ворча́нье.
Mamrotać, Mamrużeć, Mamrzeć, бормота́ть, брю́зжать, ворча́ть.
Mamunia, -ni, *ж.* мама́ша, ма́менька.
Mamunin, ма́менькинъ.
Man, -a, *м.* васса́ль, ле́нный владѣ́тель, голдо́вникъ; || по́дданный.
Manatki, -tek, *мн. ж.* скарбъ, пожи́тки; || тряпьё.
Mańczasty, лѣвша́къ, лѣвша́.
Mandant, -u, *м.* вѣри́тель, довѣри́тель; || уполномо́ченный.
Mandat, -u, *м.* поруче́ніе, полномо́чіе, || прика́зъ, повелѣ́ніе; || довѣ́ренность (*да́нная на письмѣ́*).

Mandatarjusz, -a, повѣренный, уполномо́ченный.

Mandla, -i, *ж. Анат.* миндали́на *(железа)*.

Manela, Manelka, -i. *ж.* наруча́вникъ.

Manewr, -u, *Воен.* движе́ніе, манёвръ, *см.* **Obrót**.

Maniak, -u, *м. Охот.* чу́чело те́терева *(для привлеченія тетеревовъ)*.

Manichejczyk, -a, *м.* Манихе́ецъ, Манихе́янинъ.

Manichejka, -i, *ж.* Манихе́йка.

Manichejski, Манихе́йскій.

Manicheizm, -u, *м.* Манихе́йское уче́нье.

Manifest, -u, *м.* манифе́стъ; || пи́сьменное объявле́ніе; || *Юрид. Спар.* протестова́ніе *(на письмѣ)*.

Manifestacja, -ji, *ж.* обнаро́дованіе, обнару́живаніе; || манифеста́ція, публи́чное заявле́ніе свои́хъ правъ, *см.* **Objawianie Objaw.**

Manifestować, обнару́живать, обнаро́довать, явля́ть, заявля́ть, изъявля́ть; || публи́чно заявля́ть свой права́. || **Manifestować się,** обнару́живаться, открыва́ться, пока́зываться; || **Manifestować się (przeciw komu),** протестова́ть *(про́тивъ кого́)*, пода́ть, объяви́ть неудово́льствіе *(на рѣше́ніе)*.

Manipulacja, -ji, *ж. Хим.* обрабо́тываніе, приготовле́ніе; || спо́собъ, распоря́докъ, поря́докъ, тече́ніе дѣлъ, дѣлопроизво́дство, произво́дство, веде́ніе дѣлъ, изготовле́ніе должностны́хъ бума́гъ; || отправле́ніе правосу́дія, судъ и расправа *(porządek odbywania spraw sądowych)*; || правле́ніе, управле́ніе, распоряже́ніе, администра́ція.

Manipulant -a, *м.* приготови́тель, **исполни́тель;** || лабора́нтъ.

Manipularz, -a, *м.* ора́рь *(носи́мый дьякономъ)*.

Manipulować, *Хим.* обрабо́тывать, изготовля́ть; || **Manipulować (co czém),** управля́ть, заве́дывать, направля́ть, распоряжа́ться, приводи́ть въ лу́чшій поря́докъ.

Manista, -y, *м.* менони́тъ, *см.* **Menonista.**

Manja, -ji, *ж.* ма́нія, си́льная страсть *(къ чему́)*; || помѣша́тельство, сумасше́ствіе.

Manjacki, относя́щійся къ сумасше́ствію.

Manjak, -a, *м.* помѣшанный, сумасше́дшій.

Manjera, -y, *ж.* о́бразъ, спо́собъ, мане́ра, мане́ръ; || жема́нство; || **Manjery,** *мн.* мане́ры, обраще́ніе, ухва́тки, пріёмы.

Manjerny, мане́рный, изы́сканный, *см.* **Układny.**

Mańka, -i, *ж.* лѣвая рука́. * **Z mańki kogo zażyć,** сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку, измѣ́нически напа́сть на кого́.

Mańkaty, -ego, *м.* **Mańkata, -éj,** *ж.* лѣвша́къ, лѣвша́.

Mankiet, -u, *м.* манже́та, *Умен.* **Mankietek, -tka,** *м.* манже́тка.

Mankietnica, -y, *ж.* манже́тница.

Mańkut, -a, *м.* лѣвша́къ, лѣвша́.

Manna, -y, *ж. Бот.* воробе́йникъ, воробьи́ное сѣмя, дереби́нка; || *Св. Пис.* ма́нна.

Manniasty, ма́нный.

Manowie, -wia, Manowisko, -a, *ср.* **отдалённое мѣсто,** трущо́ба, закоу́локъ.

Manowiec, -wca, *м.* крюкъ, объѣздъ, обхо́дъ, проселочная доро́га.

Manowy, вассальный, по́дданный.

Mański, феода́льный, ле́нный; || **помѣстный,** удѣльный.

Mańskwo, -a, *ср.* ленъ, удѣлъ, голдъ, помѣстье.

Manta, -y, *ж.* дли́нная же́нская ма́нтія.

Mantelzak, *см.* **Matelzak.**

Mantolet, -u, *м.* коро́ткій плащъ.

Mantyczyć, ворча́ть, брюзга́ть, дѣлаться несно́снымъ, придирчивымъ.

Mantyk, -a, Mantyka, -i, *ж.* брюзга́, ворчу́нъ.

Mantyka, -i *ж.* сума́, кото́мка.

Mantyla, Mantylka, -i, *ж.* манти́лья.

Mantyna, -y, *ж.* родъ шёлковой матеріи.

Manuał, -u, *м.* ручна́я, подру́чная, записна́я, спра́вочная кни́га, насто́льный реестръ, *см.* **Podręcznik**; || руково́дство.

Manualik, -a, *м.* записна́я кни́жка.

Manualista, -y *м.* содержа́щій спра́вочную кни́гу *или* насто́льный реестръ.

Manualny, подру́чный, спра́вочный.

Manufaktura, -y, *ж.* мануфакту́ра, заво́дъ, фа́брика, *см.* **Rękodzielnia.**

Manufakturny, мануфакту́рный, фабри́чный.

Manufakturzysta, -y, *м.* мануфактури́стъ, фабрика́нтъ, заво́дчикъ, *см.* **Rękodzielnik.**

Manuskrypt, -u, *м.* ру́копись, манускри́птъ

Manutencja, -ji, *ж.* управле́ніе *(чѣмъ)*, сохране́ніе, содержа́ніе *(магази́новъ)*.

Manutencyjny, относя́щійся къ управле́нію магази́нами, къ содержа́нію магази́новъ.

Mapa, -y, *ж.* географи́ческая ка́рта, ландка́рта.

Mara, -y, *ж.* сновиде́ніе, сонъ, грёза; || при́зракъ воображе́нія, химе́ра, *см.* **Cień, Duch.** || **Mary,** *мн. см.* **Mary.**

Marcepan, -u, *м.* марцепа́нъ *(родъ пирожнаго)*.

Marcepannik, -a, *м.* конди́теръ; || пиро́жникъ.

Marcepanowy, марципа́нный, *см.* **Marcepan.**

Marcha, -y, *ж.* ста́рая кля́ча.

Marchew, -chwi, *ж.* морко́вь *(расте́ніе)*.

Marchja, -ji, *ж.* ма́рхія, грани́ца.

Marchwiany, морко́вный. * **Marchwianemi pieniędzmi zapłacić komu,** отдѣлываться отъ зазнода́вца шу́точками.

Marchwisko,-a,*ср.* по́ле зъсѣ́янное морко́вью.

Marcie, -a, *ср. см.* **Marzenie.**

Marcin, -a, *м.* Марти́нъ, Марты́нъ. **Uczył Marcin Marcina, дура́къ дурака́ учи́лъ.** *Посл.* **Starszy Pan Bóg niż Swięty Marcin, всѣ́кому почёт по заслу́гамъ, по мѣ́сту и почёт. Swięty Marcin na białym koniu jedzie, т. е. въ день св. Марти́на выпада́етъ пе́рвый снѣгъ.**

Marcjalista, -y, *м.* войнственный человѣ́къ, храбре́цъ, удале́цъ.

Marcjalny, войнственный, хра́брый; || *Хим.* желѣ́зистый, марціа́льный, *см.* **Żelazny.**

Marcówka, -i, *ж.* ку́рица роди́вшаяся въ ма́ртѣ; || мартовская вода́.

Marcowy, марто́вскій. *** Kawaler marcowy,** ста́рый холостя́къ. **Piwo marcowe,** ма́ртовское пи́во.

Marcypan и т. д., *см.* **Marcepan.**

Mardać, *см.* **Merdać.**

Marek, -rka, *м.* Маркъ. ***Tłucze się jak Marek po piekle,** во́зится какъ домово́й, че́рти его́ ду́шатъ.

Marena, -y, *ж.* муре́на (*родъ угря́*).

Margiel, -glu, *м.* ме́ргель, рухля́къ.

Margines, Marginał, Maryginał, -u, *м.* по́ле (*въ кни́гѣ, на бума́гѣ*).

Marginować, писа́ть, черти́ть на поля́хъ кни́ги.

Marglowy, ме́ргельный, рухляко́вый.

Margrabczyk, -a, *м.* жи́тель маркгра́фства.

Margrabia, -bi, *м.* маркгра́фъ, *см.* **Markiz.**

Margrabianka, -i, *ж.* дочь маркгра́фа.

Margrabina, -y, *ж.* маркграфи́ня.

Margrabski, маркгра́фскій.

Margrabstwo, -a, *ср.* маркгра́фство. *см.* **Markizat;** || *Собир.* маркгра́фъ съ маркграфи́нею, *см.* **Markizowstwo.**

Marja, -ji, *ж.* Марія. *Прост.* Ма́рья, **Obraz Panny Marji,** о́бразъ Пресв. Дѣ́вы Ма́ріи. || *Бот.* **Len Panny Marji,** ди́кій лёнъ. **Dzwonki Panny Marji,**звѣробо́й (*расте́ніе*). **Różyczka Panny Marji,,** бѣ́льцы, (*расте́ніе*). **Mięta Panny Marji,** шалфе́й.

Marjasz,-a,*м. Умен.* **Marjasik,** марья́жъ (*родъ ка́рточной игры́*).

Marjaszowy, марья́жный, *см.* **Marjasz.**

Marjaż, -u, *м.* бракъ, супру́жество; || женитьба, свадьба.

Marka,-i,*ж.*знакъ,мѣ́тка; || ма́рка,фи́ша.

Markier,-a, *м.* маркёръ (*на билліа́рдѣ*).

Markietan, -a, *м.* маркита́нъ.

Markietanić, занима́ться маркита́нствомъ.

Markietanka, -i, *ж.* маркита́нка.

Markietański, маркита́нскій.

Markietaństwo, -a, *ср.* маркита́нтство.

Markiz, -a, *м.* марки́зъ; || *Стар*; маркгра́фъ.

Markiza, -y, *ж.* марки́за; || *Стар.* маркграфи́ня.

Markizat, -u, *м.* марки́зство; || *Стар.* маркгра́вство.

Markizianka,-i, *ж.* дочь марки́за, маркгра́фа.

Markizowa, -éj, *ж.* марки́за; || маркграфи́ни.

Markizowstwo,-a, *ср.*марки́зское, маркгра́фское досто́инство; || *Собир.* марки́зъ съ жено́ю.

Markotać, бормота́ть, ворча́ть, брюзжа́ть, *см.* **Szemrać.**

Markotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, брюзжа́ніе, ворча́нье, *см.* **Szemranie**

Markotliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Markotnie, Markotno, доса́дно, непріа́тно, гру́стно, тяжело́.

Markotność, -ści,*ж.* дурно́е расположе́ніе ду́ха, огорче́ніе.

Markotny,недово́льный, раздоса́дованный, огорчённый, ску́чный.

Marmolada, -y, *ж.* я́годникъ, мармела́дъ, варе́ніе изъ плодо́въ.

Marmotać, бормота́ть, ворча́ть сквозь зу́бы.

Marmotek, -tka, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.

Marmur, -u, *м.* мра́моръ.

Marmurek, -rka, *м.* чёрная лиси́ца; || мѣхъ чёрной лиси́цы; || плита́ для растира́нія кра́сокъ; || осёлокъ, брусо́къ; || крапъ, прыскъ (*на бума́гѣ*); || кра́пчатая, съ кра́пинами бума́га.

Marmurkować, выкла́дывать мра́моромъ; || распи́сывать подъ мра́моръ, накра́пывать.

Marmurowanie, -nia, *ср.* покла́дка мра́момъ; || распи́сываніе; подде́лка подъ мра́моръ.

Marmurowany, вы́ложенный мра́момъ.

Marmurowaty, еде́ланный подъ мра́моръ, распи́санный подъ мра́моръ.

Marmurowy, мра́морный.

Marmurzasty, *см.* **Marmurowaty.**

Marnić, Zmarnić, уничтожа́ть, уничто́жить. *см.* **Marnować.**

Marnica, -y, *ж.* при́зракъ, тѣнь, химе́ра.

Marniciel, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnie, напра́сно, тщѣ́тно, вотще́.

Marnieć, Zmarnieć, тра́титься,ча́хнуть, зача́хнуть, ви́нуть, завя́нуть; || погиба́ть, пропада́ть, угаса́ть, приходи́ть въ упа́докъ; || приходи́ть безъ по́льзы, безсле́дно. **Młode lata marnieją,** молоды́я лѣта́ напра́сно проходя́тъ. **Przez niedozór marnieje cały dobytek,** по нерадѣ́нію погиба́етъ всё нажито́е(*имѣ́щество,добро́*).

Marnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnochlubny, напы́щенный, хвастли́вый.

Marnomowność, -ści, *ж.* болта́нье, пустосло́віе.

Marnomowny, болтли́вый, пустосло́вный.

Marność, -ści, *ж.* суета́, тщета́, тщёт-

ность, сýетность; || ничтóжность, пустотá.

Marnotractwo, -a, *ср. см.* **Marnotrawstwo.**

Marnotrata, -y, *ж.* расточúтельность, мотовствó.

Marnotratliwy, расточúтельный.

Marnotratnie, *см.* **Marnotrawnie.**

Marnotratnik, *см.* **Marnotrawca.**

Marnostratny, *см.* **Marnotrawny.**

Marnotrawca, -y, *м.* мотъ, расточúтель, мотыга, *см.* **Rozrzutnik.**

Marnotrawczyna, -y, *ж.* мотóвка, расточúтельница.

Marnotrawić, Zmarnotrawić, мотáть, промáтывать, промотáть, расточáть, расточúть, проживáть, прожúть, *см.* **Rozrzucać, Marnować, Trwonić.**

Marnotrawienie, -nia, *ср.* промáтываніе, расточéніе.

Marnotrawnie, мотовскú, расточúтельно.

Marnotrawnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnotrawny, мотовскóй, расточúтельный; || **Syn marnotrawny,** блýдный сынъ.

Marnotrawstwo, -a, *ср.* мотовствó, расточúтельность, *см.* **Rozrzutność.**

Marnować, Zmarnować, расточáть, расточúть, мотáть, промáтывать, промотáть, напрáсно трáтить.

Marnowanie, -nia, *ср.* расточéніе, промáтываніе, напрáсная трáта, потéра.

Marny, напрáсный, тщéтный, пустóй, ничтóжный, *см.* **Czczy, Daremny, Próżny.**

Maroder, *см.* **Maruder.**

Mars, -a, *м. Астрон.* Марсъ (*планéта*). || * Воéнная слýжба, воéнные трудú, войнá. **W Marsa uderzyć, Marsem ruszyć,** напáсть, атаковáть на кого. **Sposobny do Marsa,** способный къ воéнной слýжбѣ. **Nie wytrzymać marsa,** не перенестú воéнныхъ трудóвъ. **Być świadomym marsa,** знать воéнную слýжбу. || Грóзный, войнственный видъ: **Zrobić marsa na czole, нахмýриться, нахмýрить бровú, принять сердúтый видъ. Marsa postawić, nastroić,** принять войнственный видъ. **Marsem patrzéć,** грóзно смотрѣть, имѣть угрожáющій видъ.

Marsowato, грóзно, войнственно.

Marsowaty, грóзный, войнственный, хрáбрый.

Marsowy, вóинскій, воéнный, войнственный. **Marsowe dzieło,** воéнное дѣло.

Mersz, -u, *м. Воен.* маршъ, похóдъ перехóдъ. **Udać się w marsz,** отпрáвиться въ похóдъ, *см.* **Pochód.**

Marsza, -y, *ж. Горн.* подзéмный ходъ.

Marszałek, -łka, *м.* мáршалъ; — **sejmowy,** мáршалъ сéйма; — **szlachty,** дворянскій предводúтель, предводúтель дворянства; — **powiatowy,** уѣздный предводúтель; — **nadworny,** гофмéйстеръ; — **wielki koronny,** великій корóнный мáршалъ, *см.* **Feldmarszałek;** || * **dworéński,** управлáющій.

Marszałkowa, -éj, *ж.* супрýга *или* жена мáршала.

Marszałkować, занимáть дóлжность мáршала; || предсѣдáтельствовать (*въ сéймѣ*), руководúть засѣдáніями (*сéйма*); || завѣдывать управлéніемъ дóма; предшéствовать, первéнствовать, идтú впереди, быть во главѣ. **Marszałkować w przychodzie do Senatu przed królem,** идтú впереди короля́ пéредъ вступлéніемъ его́ въ сенáтъ.

Marszałkowicz, -a, *м.* сынъ мáршала.

Marszałkówna, -y, *ж.* дочь мáршала.

Marszałkowski, мáршальскій.

Marszałkowstwo, -a, *ср.* мáршальство, фельдмáршальство; || *Собир.* мáршалъ съ женóю.

Marszczenie, -a, Marszczenie się, *ср.* хмýренье, нахмýриванье, смóрщеніе.

Marszczka, -i, *ж. см.* **Zmarszczka.**

Marszczyć, плóить, сбирáть, склáдывать (*склáдки*); || мóрщить, намóрщивать. **Wiek pomarszczył mu twarz,** стáрость смóрщила емý лицó, *см.* **Orać** || **Marszczyć, Zmarszczyć czoło,** хмýрить, нахмýрить бровú. || **Marszczyć się, Pomarszczyć się,** хмýриться, нахмýриться, мóрщиться, смóрщиться.

Marszowy, похóдный.

Marszruta, -y, *ж.* маршрýтъ.

Martwak, -a, *м. Анат.* узелóкъ, гáнглій; || *Хим.* шúлка.

Martwić, Zmartwić, умерщвлять, изнурáть. **Martwić swe ciało,** умерщвлять своюо плоть; || огорчáть, огорчúть, опечáливать, опечáлить. **To mnie mocno martwi,** óто менá сúльно огорчáетъ. || **Martwić się,** огорчáться, печáлиться, терзáться, убивáться.

Martwica, -y, *ж.* вéрхняя корá на дéревѣ; || тѣнь. призрáкъ умéршаго, мертвецъ, привидѣніе; || **Martwica wapienna, тофъ, туфъ,** *см.* **Tuf;** || *Пчел. см.* **Zaprzał.**

Martwieć, Zmartwieć, мертвѣть омертвѣть. костенѣть, окостенѣть, коченѣть, окоченѣть, цепенѣть, оцѣпенѣть. **Zmartwiał od zimna,** окоченѣлъ отъ хóлода. **Zmartwiał od strachu,** оцѣпенѣлъ отъ ýжаса, *см.* **Drętwieć, Kościeć, Truchleć.**

Martwienie, -nia, *ср.* умерщвлéніе (*плóти*); || изможденіе; || *Мед.* мёртвость; || * огорчéніе, угрызéніе, *см.* **Zmartwienie, Umartwienie.** || **Martwienie się,** огорчéніе, горевáнье, гóре; || онѣмѣніе, оцѣпенѣлость, окоченѣніе.

Martwo, *Нар.* мертвó.

Martwobarwy, блѣдный, бéлый какъ полотнó, мёртвенный (*цвѣтъ*).

Martwość, -ści, *ж.* мёртвенность. мёртвость; || безчýвственность, оцѣпенѣніе безжúзненность.

Martwota, -y. *ж.* мёртвость, *см.* **Martwość.**

Martwy, мёртвый. **Martwe zwłoki**, остáнки, брéнные остáнки. **Z martwych powstać**, воскрéснуть изъ мёртвыхъ. **Płód martwy**, мертворождённый ребёнокъ. **Martwy obraz**, безжúзненная картúна; || *Фортиф.* **Kąty martwe**, мёртвые углы; || *Med.* **Martwa kość**, костянóй нáростъ, костянáя óпухоль.

Martyrolog, -a, *м.* сочинúтель Четьи Минéи.

Martyrologjum, *Нескл.* житúй 443 святúхъ мýченниковъ, Четьй Минéи.

Marucha, -y. *ж. Област. умен.* **Maruszka, -i**, *ж.* медвежóнокъ.

Maruda, -y, *м.* копýнъ, копотýнъ, скýчный человéкъ, *см.* **Nudziarz.**

Maruder, -a, *м.* мародёръ, грабúтель.

Maruderka, -i, *ж.* мародёрство, грабёжъ.

Maruderować, мародёрствовать, грáбить.

Marudnie, копотлúво, неповоротливо, мéдленно, мёшкотно.

Marudność, -ści, *ж.* копотлúвость, неповоротливость, мéдленность, мёшкотность.

Marudny, копотлúвый, скýчный, несносный, мёшкотный.

Marudzić, копáться, возúться, валáться, мёшкотно дéлать, мямлить.

Maruna, -y. *ж. Бот.* мáточная трава.

Mary, *род. п.* **Mar**, *мн. ж.* носúлки (*для вúноса умéрших на погребéніе*). **Pójść na mary**, умерéть.

Marychna, -y, *ж.* Мáша, *Умен.* úмени **Marja, Márja**, Мáрья.

Maryna, -y, *ж. Прост.* назвáніе бáса (*музыкáльнаго инструмéнта*).

Marynarka, -i, *ж.* мореплáваніе, морехóдство, морскáя слýжба. флотъ; || морскія сúлы; || **Oficer z marynarki**, морскóй, флóтскій офицéръ. **Marynarka wojenna**, воéнный флотъ. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ.

Marynarski, морскóй, флóтскій. **Sztuka marynarska**, морскóе искýство *или* наýка мореплáванія. **Wyraz marynarski**, морскóй терминъ.

Marynarstwo, -a, *ср.* наýка мореплáванія; || морехóдство.

Marynarz, -a, *м.* морáкъ, мореходецъ, мореплáватель.

Marynata, -y, *ж.* маринáда.

Marynatka, -i, *ж.* одёжда морякóвъ.

Marynka, -i, Marysia, -si, *ж. Умен.* (Марія), Мáша, Мáшенька.

Marynować, заготовлúть въ прокъ, прúправлятьýксусомъ, мариновáть.

Marynowanie, -nia, *ср.* заготовлéніе въ прокъ, мариновáніе.

Marynowany, маринóванный

Marzana, Marzanna, -y, *ж. Прост.* моровóе повётріе, чумá (*представляемая въ вúдѣ жéнщины*).

Marzana, -y, Marzanka, -i, *ж. Бот.* марéна, крапъ (*растéніе*).

Marzec, -rca, *м.* мартъ мéсяцъ.

Marzenie, -nia, *ср.* мечтáніе, грёзы; || задýмчивость, *см.* **Dumanie, Urojenie.**

Marznąć, Zmarznąć, Zamarznąć, мёрзнуть, смёрзнуть, замёрзнуть, *см.* **Zamarzać.**

Marznienie, -nia, *ср.* замерзáніе, застывáніе.

Marzyć, Wymarzyć, грéзить, мечтáть; || брéдить (*имъ*); || дýмать, раздýмывать, размышлять; || видѣть во снѣ. **Marzyłem bitwy, rozbicia**, я вúдѣлъ во снѣ (мнѣ снúлось) бúтвы, крушéнія. || Выдýмывать, придýмывать, вымышлять, изобрѣтáть. **Cóżeś wymarzył?** что же ты придýмалъ? || Представлять себѣ, мечтáть. **Marzyć nad brzegiem morza**, мечтáть на берегý мóря. || **Marzyć się, Zmarzyć się**, мечтáться, снúться, представляться. **Całą noc mi się marzyło**, всю ночь снúлось мнѣ, всю ночь я вúдѣлъ сны. **Marzy ci się po głowie**, тебѣ снится, ты брéдишь. **Marzyła mi się piękna przyszłość**, я мечтáлъ о прекрáсной бýдущности, *см.* **Roić się.**

Marzyca, -y, *ж. Бот.* сыть, родъ камышá.

Marzyciel, -a, *м.* мечтáтель.

Marzycielka, -i, *ж.* мечтáтельница.

Marzymiętka, -i, *ж. Бот.* родъ садóвой мяты.

Masa, Massa -y, *ж.* грýда, кýча, мáсса, громáда, мнóжество; || сýмма, капитáлъ, цѣлое имýщество; || вещество, состáвъ, смѣсь; || глúба, комъ. **Massa ołowiu, miedzi**, грýда свинцá, мѣди и т. д. **Masa wiadomości ludzkich**, мнóжество человéческихъ, свѣдéній, *см.* **Ogół.** || **Massa czynna**, актúвъ. **Massa bierna**, пассúвъ. **Massa upadłości**, имýщество несостоятельнаго должникá. || **Massa spadkowa**, наслѣдство. **Zarząd massy**, конкýрсное управлéніе. || **Massa do froterowania posadzki**, состáвъ для натирáнія полóвъ. || **Massami**, во мнóждствѣ, гуртóмъ, óптомъ

Masarz, -a. *м.* лепщúкъ.

Maść, -ści, *ж.* мазь, *Ant.* **Maść królewska**, гнóйная мазь. **Szara maść**, ртýтная мазь; || шерсть, цвѣтъ, масть (*у лóшади*); || масть (*въ кáртахъ*). **Maść pikowa**, пúковая масть.

Maścić, Pomaścić, Zmaścić, намáзывать, намáсливать; || умащáть, *см.* **Namaszczać**; || утучнять, удобрять, унавóживать (*зéмлю*), *см.* **Omaścić.**

Maściciel, -a, *м.* помáзывающій, намáзывающій.

Maścisty, маслянúстый, жúрный; || одношёрстный (*о лошадúхъ*), однóй мáсти (*о кáртахъ*).

Maselko, -a, *ср. Умен.* мáслице.

Masielniczka, -i, *ж.* мáслинница (*для мáсла*); || кáдка съ мáсломъ.

Maska, -i, *ж.* мáска, личúна; || ***харя. **Pod maską pobożności**, подъ личúною набóжности.

Maskarada, -y, ж маскара́дъ

Maskować, Zamaskować, надѣва́ть, надѣть ма́ску (*на кого*); || маскирова́ть, замаскирова́ть; || * прикрива́ть. **Zamaskować baterją,** замаскирова́ть, прикры́ть батере́ю. || **Maskować się,** надѣва́ть ма́ску, маскирова́ться, наряжа́ться, *скрыва́ться.

Maskowanie, Zamaskowanie, -nia, *ср.* **się,** маскирова́ніе; || прикры́тіе.

Maskowy, маскара́дный. **Bal maskowy,** маскара́дъ.

Maślacz, -u, *м.* сла́дкое густо́е вино́ (*преимущественно венге́рское*).

Maślak, -a, *м.* масленикъ, осиновикъ (*гриб*ъ).

Maślanica, -y, *ж.* ма́сляница, ма́сляная недѣля передъ вели́кимъ посто́мъ.

Maślanka, -i, *ж.* па́хтанье, юра́га.

Maślany, ма́сляный.

Maślarka, -i, *ж.* па́хтальница и торгу́ющая ма́сломъ.

Maślarz, -a, *м.* маслобо́йщикъ, па́хтальщикъ и торгу́ющій ма́сломъ.

Maślek, -ślka, *м.* нѣжо́нка, ба́ловень.

Masleska, -i, *ж. Бот.* сарана́, ца́рскіе ку́дри, кра́сная лили́я (*расте́ніе*).

Maślić, Pomaślić, ма́слить, нома́слить, нама́слить; |*Maślić się,** ни́ньчиться, подража́ть дѣтскому лепету, го́вору.

Maślnica, -y, *ж.* па́хтальница, маслобо́йная ка́дка.

Maślniczka, -i, *ж. см.* **Masielniczka.**

Maślny, ма́сляный. **Maślny tydzień, maślna niedziela,** *см.* **Maślanica.**

Masło, -a, *ср.* ма́сло, коро́вье ма́сло. **Masło robić,** па́хтать, обива́ть ма́сло. **Wronie masło,** *см.* **Wroni.**

Masłocznik, -a, *м.* одурѣлый отъ вина́, *см.* **Maślacz.**

Masłok, -u, *м.* густо́й со́къ изъ ра́зныхъ одуря́ющихъ расте́ній.

Masłowaty, бла́нжевый, тѣлесный (*цвѣтъ*). **Koń masłowaty,** ло́шадь соловой ма́сти, солова́я ло́шадь.

Maśność, Mastkość, -ści, *ж.* ма́сляность, жи́рность.

Maśny, *см.* **Mastki.**

Masować, Zmasować, располага́ть, расположи́ть гру́ппы, группирова́ть, сгруппирова́ть; || сосредото́чивать, сосредоточи́ть.

Masowny, масси́вный, пло́тный, це́льный, слитко́вый, *см.* **Masa.**

Mass..... *см.* **Mas.....**

Mastki, жи́рный, ту́чный, густо́й, ва́кій.

Mastny, *см.* **Omastny;** || *Анат.* са́льный, жи́рный, *см.* **Mastki.**

Mastykacja, -ji, *ж. Мед.* жева́ніе.

Mastykatorjum, *Нескл. Мед.* **жева́тельное** вещество́.

Mastykowiec, -wca, *м.* (**Mastykowe, Mastyksowe drzewo**), масти́ковое де́рево.

Mastykowy, масти́ковый, масти́чный.

Mastyks, -u, *м.* смола́ изъ масти́коваго де́рева

Mastyksowy, *см.* **Mastykowy.**

Masyw, *Нескл.* пло́тно, масси́вно, то́лсто.

Masywny, це́льный, масси́вный, пло́тный, то́лстый, густо́й.

Maszerować, Pomaszerować, Wymaszerować, *Воен.* дви́гаться, дви́нуться, марширова́ть; || отпра́виться въ похо́дъ.

Maszerowanie, -nia, *ср.* марширо́ваніе, марширо́вка.

Maszka, *см.* **Maska.**

Maszkara, -y, *ж. см.* **Maska;** || ха́ря, уро́дина, скве́рная ро́жа, *безобра́зная же́нщина, *см.* **Larwa.**

Maszkarada, *см.* **Maskarada.**

Maszkarnica, -y, *ж.* же́нская ма́ска, замаскиро́ванная же́нщина, *см.* **Licemiernica.**

Maszkarnik, -a, *м.* замаскиро́ванный, *см.* **Licemiernik.**

Maszkarny, маскара́дный; || *безобра́зный, уро́дливый, *см.* **Licemierny.**

Maszt, -u, *м.* ма́чта.

Masztalerski, коню́шескій.

Masztalerz, -a, *м.* ко́нюхъ; || стремянно́й.

Masztalnia, Masztarnia, -ni, *ж.* коню́шня.

Masztownik, -a, *м. Зоол.* родъ кита́, кашало́тъ (*млекопита́ющее*).

Masztowy, мачто́вый, мачто́вой. **Masztowy odziemek,** основа́ніе ма́чты. **Masztowy drąg,** рей, рея, ра́йна. **Drzewo masztowe,** мачто́вникъ, мачто́вое де́рево. **Las masztowy,** мачто́рый лѣсъ.

Maszyna, -y, *ж* маши́на и ма́шина, ма́хина, *см* **Machina.** *Умен.* **Maszynka, -i,** *ж.* маши́нка.

Maszynerja, -ji, *ж.* устро́йство, употребле́ніе маши́нъ.

Mat, -a, *м.* матъ (*въ ша́хматной игрѣ*). **Dać komu mata,** сдѣлать шахъ и матъ, *см.* **Zamatować** || **Матъ, ма́товая рабо́та,** *см.* **Matowany, Matowy.**

Mata, -y, *ж.* цыно́вка, рого́жа; || плете́нка.

Matać, мота́ть (*ни́тки на клубо́къ*), смо́тывать, скру́чивать, нанива́ть; || * употребля́ть увёртки, вертѣться; || * придира́ться, досажда́ть огорча́ть; || *лгать (*передъ къмъ*), издѣва́ться (*надъ къмъ*) **Matać komu w oczy bezczelnie,** безстыдно лгать пе́редъ къмъ пря́мо въ глаза́; || пренебрега́ть, презира́ть. **Człowiek prawy nie mata nikim,** справедли́вый человѣкъ никѣмъ не пренебрега́етъ.

Matacki, суту́жливый, приди́рчивый; || лука́вый, хи́трый, плутова́тый

Matactwo, -a, *ср.* приди́рка, ка́верзы, крючки́; || увёртки; || проны́рство, хи́трость, лука́вство.

Matacz, -a, *м* суту́га, крючкотво́рецъ, крючёкъ; || лука́вецъ, хитре́цъ, плутъ.

Mataczka, -i, *ж.* лукáвица, плутóвка, пройдóха, привóрщица.

Mataczyć, сутя́жничать, лукáвить, хитри́ть, плутовáть, вывёртываться.

Mataczyna, -y, *ж. см.* Płatanina.

Matador, -a, *м.* матадóръ (*убивáющій животное въ бóю быкóвъ въ Испáніи*).

Matanina, -y, *ж.* пронырство, кóзни, прóиски; || безпорáдокъ, пýтаница, сумятóха, *см.* Gmatwanina.

Matczyn, мáтеринъ, мáтеринскій.

Mateczka, -i, *ж. Умен.* мáменька.

Matecznik, -a, *м.* мáточникъ (*гнездó пчелúной мáтки*); || *Анат.* яйчникъ, яйчное гнѣздó; || *Бот.* мелúсса, пчёльникъ, мáточникъ (*трава́*), *Областн.* названіе обыкновéнной ромáшки.

Matedora, -y, *ж.* стáршая кáрта (*въ игрѣ*); || * знáтный человѣкъ, тузъ.

Matedorstwo, -a. *ср.* старшинствó нѣкоторыхъ картъ (*въ игрѣ*); || звáніе матадóра, *см.* Matador.

Matelzak, **Mantelzak**, -a, *м.* чемодáнъ, сýмка, котóмка.

Matematycki, математúческій, *см.* Matematyczny.

Matematycznie, математúчески

Matematyczność, -ści, *ж.* математúческая тóчность.

Matematyczny, математúческій.

Matematyk, -a, математúкъ.

Matematyka, -i, *ж.* математúка.

Mateńka, -i, *ж.* мáтушка, мáменька.

Mateolog, -a, *м.* суеслóвъ, вольнодýмецъ, превратно разсуждáющій о религіи

Materac, -a, *м.* тюфя́къ, матрáцъ.

Materacyk, -a, *м. Умен.* тюфячóкъ; || подýшечка.

Materja, -ji, *ж.* веществó, матéрія; || матеріáлъ; || предмéтъ, матéрія, содержáніе; || причúна, пóводъ; || существó, сýщность. **Robota kosztuje więcéj niż materja**, рабóта стóитъ дорóже матéріи. **Istota materji**, сýщность матéріи. **Materja elektryczna**, электрúческая матéрія. **Materja żywotna, roślinna**, веществó живóтное, растúтелное. **Duch i materja**, духъ и матéрія *Юрид.* **Materja karna**, уголóвное дѣло. **Przystąpić do materji**, приступúть къ сáмому предмéту, къ содержáнію. **Zbadać jaką materją**, изслѣдовать какóй предмéтъ. **Wiele można powiedzieć w téj materji**, многое мóжно сказáть по этому предмéту, по этому пóводу. **Wziął to za materją dzieła**, онъ избрáлъ это предмéтомъ сочинéнія. **Ugrzęznąć w materji**, погрязнуть въ матеріялúзмѣ. **To insza materja**, это другое дѣло. **To gruba materja**, это трýдное, нелёгкое дѣло, *см.* [Materjał, Ciało, Rzecz, Przedmiot.

Materjał, -u, *м.* матеріáлъ, запáсъ. **Materjał do budowli**, строúтельный матеріáлъ. * **Materjały do historji**, историчéскіе матеріáлы, истóчники.

Materjalista, -y, *м.* матеріалúстъ; || москотúльщикъ (*kupiec handlujący korzeniami, aptecznemi produktami*), продавéцъ лекáрственныхъ веществъ.

Materjalistka, -i, *ж.* матеріалúстка; || москотильщица, торгýющая лекáрственными веществáми.

Materjalistowski, матеріалúстúческій.

Materjalizm, -u, *м.* матеріализмъ; || веществéнность.

Materjalizować, **Zmaterjalizować** дéлать, сдѣлать веществéннымъ, матеріáльнымъ.

Materjalja, *мн.* канцеля́рскіе расходы.

Materjalnie, матеріáльно, веществéнно; || грýбо, чýвственно.

Materjalność, -ści, *ж.* веществéнность.

Materjalny, матеріáльный, веществéнный; || грýбый, чýвственный.

Materyjka, -i, *ж.* матéрійца, тóнкая, легкáя матéрія (*ткань*); || небольшóй предмéтъ для разговóра. письмá и т. п.

Mątew', twi, *ж.* мутóвка, колотóвка (*для вспѣнúванія шокола́та*).

Matka, -i, *ж.* мать, мáтерь, родúтельница. **Matka Boska**, Мáтерь Бóжія, Богорóдица, Богомáтерь. **Dzieci jednej matki**, дѣти одной и той-же мáтери. **Matka żony**, тёща; **matka męża**, свекрóвь, *см.* Teścia, Swiekra. **Matka chrzestna**, крёстная мать, *см.* Kmotra, Kuma. **Matka przybrana**, посажёная мать. **Matka przełożona**, мать игýменья, *см.* Ksieni. **Matka, staruszka** (kobieta poważna), кумá, кýмушка. **Hej matko, dajcie nam wódki**, ей кумá, дáйтѣ намъ вóдки! || **Matka**, сáмка, *см.* Maciora, Macierz; мáтка (*у пчёлъ*). || *Анат.* мáтка, *см.* Macica, оболóчка, сорóчка. || *Бот.* **Matki Bożej włoski**, волосáтикъ. **Matka Zielna**, *см.* Bylica. || *Посл.* **Gdzie u dzieci matka, tam i główka gładka**, т. е. мать всегдá хóлитъ своúхъ дѣтéй. **Za panią matką pacierz mówić**, всегдá ходúть на помочáхъ, нуждáться въ поддéржкѣ, не быть самостоя́тельнымъ. **Jak drzewo tak kora, jak matka tak cora (córka)**, *или* **Jakie drzewo taka kora, jaka matka taka cora**, *или* **Niedaleko jabłko od jabłoni pada**, я́блоко отъ я́блони недалéко откáтится, какóвъ попъ такóвъ и прихóдъ.

Matkobójca, -y, *м.* **Matkobójczyni**, -ni, *ж.* матереубúйца.

Matkobójczy, совершúвшій убúйство мáтери.

Matkobójstwo, -a, *ср.* матереубúйство.

Matlać, **Pomatlać**, мѣшáть, перемѣшивать, смѣшáть. пýтать, перепýтывать, перепýтать, спýтать.

Matnia, -ni, *ж. Рыб.* матня́ (*у нéвода*); || западня́, ловýшка, силóкъ, пéтля; || затрудни́тельное, запýтанное положéніе. **Trzymać kogo w matni**, держáть кого въ рукáхъ. **Mamy go w matni**, онъ попáлся въ ловýшку, не вырвется отъ нáсъ.

Matołka, -i, *общ.* **карапýзикъ, кáрликъ,** *м.*; || **кáрлица,** *ж.*

Matonóg, -ogu, *м.* **кýколь, плéвелы, худáя, негóдная трава.**

Matowany, Matowy, мáтовый; || **неполирóванный. тýсклый.**

Matrona, -y, *ж.* **знáтная дáма.**

Matrykuła, -y, *ж.* **спúсокъ, рóспись, матрúкулъ.**

Matrymonjalny, брáчный, супрýжественный.

Matula, -i, Matunia, -ni, Matusia, Matuś, -si, *ж.* мáтушка, мáменька.

Matusin, мáменькинъ.

Matwać, *см.* **Gmatwać.**

Matwanina, -y, *ж. см.* **Gmatwanina.**

Mawiać, говáривать, *см.* **Mówić.**

Mawrot, -u, *м. Бот. см.* **Szczodrzeniec.**

Maź, -zi, *ж.* смолá, варъ. *см.* **Dziegieć; каретная мазь, колéсная мазь.**

Mąż. *род. п.* **męża,** мужъ. **Mąż uczony,** учёный мужъ, учёный человéкъ **Iść, pójść za mąż,** идти, пойти зá мужъ. **Chce jéj się za mąż,** ей хóчется выйти зá мужъ. **Wydać za mąż,** выдать зáмужъ. **Być za mężem,** быть зáмужемъ.

Mazać, Namazać, Pomazać, мáзать, намáзать, помáзать; || пáчкать, напáчкать, испáчкать; || марáть, намарáть, замарáть; || прикрывáть, штукатýрить. **Pomazać maścią,** намáзать мáзью. **Pomazać mur gipsem,** штукатýрить стéну. **Namazać stronicę,** напáчкать, намарáть страни́цу. **Mazać swój honor,** марáть свою́ честь. || **Mazać się,** мáзаться, пáчкаться, марáться. **Zmazać się złym czynem,** замарáть себя́ дурны́мъ постýпкомъ.

Mazacz, -a, *ж.* **пачкýнъ, марáтель.**

Mazanie, -nia, *ср.* **мáзанье, маранье, пáчканье, пачкотня́,** *см.* **Mazanina.**

Mazanina, -y, *ж.* **маранье, пáчканье; || плохáя живопись, плохóе сочинéнье,** *см.* **Bazgranina.**

Mazepa, -y, *м.* **плáкса, пискýнъ; || простофúля, глупéцъ,** *см.* **Mazgaj.**

Mazga, -i, *ж.* **неря́ха, растрёпа.**

Mazgać, пáчкать, марáть; || хýдо писáть.

Mazgaić, пáчкать, вахлять, кóе-какъ дéлать: || кропáть (*стихи́*). **Zmazgaił mi parę butów,** кóе-какъ сдéлалъ, свахлялъ мнé пáру сапóгъ, *см.* **Partolić; || безпрестáнно плáкать, хны́кать** (*о дѣтяхъ*). || **Mazgaić się, копáться, дóлго возúться, мéшкотно дéлать.**

Mazgaj, Mazgal, -a, *м.* **плáкса, плаксúвое дитя́, мозгля́къ, сопля́къ, дрянно́й мальчúшка, пискýнъ** (*о дѣтяхъ*); || **простофúля, простáкъ, глупéцъ, вахлáкъ, вéнтюхъ, тюлéнь.**

Mazgajowato, небрéжно, неповоротливо, неря́шливо, неопря́тно.

Mazgajowatość, -ści, *ж.* **неповоротли́вость, необтёсанность, неря́шество, нерасторóпность, мужикова́тость.**

Mazgajowaty неповоротли́вый, неотёсанный, неря́шливый, нерасторóпный, мужикова́тый, глýпый.

Mazgajski, плаксúвый, писклúвый; || глупова́тый, *см.* **Mazgaj.**

Mazgajstwo, -a, *ср.* **плаксúвость, безпрестáнное хны́канье** (*о дѣтяхъ*); || **глупотá, простофúльство; || Собир. мнóжество плаксúвыхъ дѣтéй, пискунóвъ и т. д., мéлочь, дрянь,** *см.* **Mazgaj. Co tego mazgajstwa naszło! скóлько набралóсь э́той мéлочи, э́той дря́ни. э́той мелюзги!**

Maziarnia, -ni, *ж.* **завóдъ для приготовлéнія кóломази, дегтя́рня**

Maziarz, -a, *м.* **дегтя́рникъ; || торгýющій кóломазью, дёгтемъ.**

Mazidło, -a, *ср.* **мазь, каретная мáзь, кóломазь.**

Mazistość, -ści, *ж.* **жúрность, мáсляность, сáльность.**

Mazisty, жúрный, мáсляный.

Mażnica, -y, *ж.* **лагýнъ, лагýнка** (*для держанія дѣтя́ или сáла*).

Mazurek, -rka, *м.* **мазýрка** (*та́нецъ*); || *Зоол.* **лёсной воробéй. || родъ миндáльнаго тóрта, миндáльнаго пирóжнаго.**

Mchowaty, моховáтый, мщúстый.

Mchowy, мхóвый, моховóй.

Mdławość, -ści, *ж.* **слáбость, безсúлie, изнеможéніе сúлъ.**

Mdławy, слáбый, слабовáтый, безсúльный, изнеможённый, *см* **Mdły. Mdławy blask księżyca, слáбый свéтъ мéсяца.**

Mdleć, Omdleć, Zemdleć, слабéть, ослабевáть, ослабéть, ослáбнуть, лишáться, лишúться чувствъ. пáдать, упáсть въ óбморокъ. **Padła i zemdlała,** óна упáла и лишúлась чувствъ, упáла въ óбморокъ.

Mdlenie, -a, *ср.* **ослабле́ніе, обезсúленie; || óбморокъ, дурнотá,** *см.* **Mdłość.**

Mdlić, Zemdlić, ослабля́ть, разслабля́ть, ослáбить, обезсúливать, обезсúлить; || одуря́ть. **Zapach ten mdli mi się,** э́тотъ зáпахъ одуря́етъ меня́. **Mdli mnie, zemdliło mnie,** мнé дýрно, мнé сдéлалось дýрно.

Mdło, слáбо, дýрно **Mdło mi,** мнé дýрно, я чýвствую слáбость

Mdłość, -ści, *ж.* **слáбость, ослабéніе, обомлéніе, óбморокъ, óмрокъ, безпáмятство; || вя́лость. Mdłości go zdjęły, napadły, porwały,** его́ схватúлъ óбморокъ, онъ упáлъ въ óбморокъ. **W mdłościach leżeć,** лежáть въ óбморокѣ, въ безпáмятствѣ, въ безчýвственномъ состоя́ніи. **Mdłość rozumu,** слабоýмie. **Mdłość stylu,** вя́лость слóга.

Mdluchny, слабéйшій, чрезвычáйно слáбый, безсúльный, совершéнно разслáбленный, тщедýшный.

Mdły, слáбый, безсúльный, вя́лый, тщедýшный, || прúторный **Wyrażenie mdłe,** слáбое выраже́ніе. **Styl mdły,** вя́лый слогъ. **Smak mdły.** прúторный вкусъ. **Potrawa mdła,** прúторное кýшанье.

Me, *ср.* сокращ. мѣстоим. **Moje**, *см.* **Mój, Moa, Moje.**

Mebel, Mebl, -bla, *м.* мéбель; || домáшніе убóры, ýтварь, *см.* **Sprzęty.**

Mebelek, Meblik, -blika, *м.* небóльшая домáшняя ýтварь.

Meblować, Umeblować, меблировáть, умеблировáть, убирáть, убрáть. || **Meblować się**, меблировáть свой кóмнаты.

Meblowanie, Umeblowanie, -nia, *ср.* меблировкá, убрáнство кóмнатъ.

Mecenas, -a, *м.* адвокáтъ, стрáпчій, присяжный повѣренный; || защúтникъ; || меценáсъ, покровúтель нáукъ и искýсствъ.

Mecenat, -a, *м.* (*покровúтель нáукъ*), *см.* **Mecenas.**

Mech, *род. п.* **mchu**, *м.* мохъ. **Mech wodny**, водянáя чечевúца. **Mech morski**, морскóй úли корáлловый мохъ, *см.* **Mszysty**; || пухъ, пушóкъ, мошóкъ.

Mechanicznie, механúчески.

Mechaniczność, -ści, *ж.* механúчность.

Mechaniczny, механúческій.

Mechanik, -a, *м.* мехáникъ.

Mechanika, -i, *ж.* мехáника.

Mechanizm, -u, *м.* механизмъ, состáвъ.

Mechanizować, Mechanizmować, Zmechanizmować, употреблáть вмѣсто машúны, подъ машúну.

Męcherz, Męcherzyk, -a, *ж. см.* **Pęcherz.**

Męcherzowy, *см.* **Pęcherzowy.**

Męczes, -a, *м. см.* **Wychrzta.**

Męciny, -cin, *мн.* мýтная жúдкость, гýща, отстóй, подóнки, *см.* **Męt.**

Męczadło, -a, *ср.* орýдіе пытки.

Męczarnia, -ni, *ж.* мýка, мученúе, страдáніе; || пытка, мýченичество.

Męczarski, мучúтельный.

Męczenie, -nia, *ср.* мучúтельство, мученúе, *см.* **Umęczenie.**

Męczeniec, -ńca, *м. см.* **Męczennik.**

Męczennica, -y, Męczenniczka, -i, *ж.* мýченица. **Zakonnica męczenniczka**, преподóбная мýченица, священномýченица; || мѣсто пытки; || *Бот.* страстоцвѣтъ, кавалéрникъ.

Męczenicki, Męczeniczy, мýченическій.

Męczennik, -a, *м.* мýченикъ, страдáлецъ.

Męczeński, мýченическій, страдáльческій.

Męczeństwo, -a, *ср.* мученúчество, мýка, страдáніе.

Męczet, -a, *м.* мечéтъ.

Męczetny, мечéтный.

Męczyć, Umęczyć, мýчить, замýчить, терзáть, *см.* **Umęczyć, Zamęczyć**; || утомлáть, утомúть, изнурáть, изнурúть, *см.* **Mordować.** || **Męczyć się, Zmęczyć się**, мýчиться, терзáться, томúться, безпокóиться, *см.* **Zamęczyć się**; || утомлáться, утомúться, изнурáться, изнурúться, устáвать, устáть, *см.* **Mordować.**

Męczyciel, -a, *м.* мучúтель.

Medal, -u, *м.* медáль.

Medalik, -a, *м.* медáлька.

Medaljon, медальóнъ

Medalnik, -a, *м.* медальéръ, медальщикъ.

Mędel, *см.* **Mendel.**

Medjacja, -ji, *ж. см.* **Pośrednictwo.**

Medjator, -a, *м, см.* **Pośrednik.**

Medjatorka, -i, *ж. см.* **Pośredniczka.**

Mędlny, Mendlny, зажúточный, запáсливый, имѣющій въ запáсѣ мнóго копёнъ хлѣба (**mający wiele zboża w mendlach**), *см.* **Mendel.** **To chłop mendlny, gospodarz mendlny**, óто зажúточный крестьянинъ, запáсливый хозяúнъ.

Mędlować, Zmędlować, собирáть въ копны (*пшеницу, ячмень и т. о.*).

Mędral, -a, Mędrek, -drka, *м.* лжеýмствователь, софúстъ

Mędrkować, мудрúть, мудровáть, ýмничать, хитрúть.

Mędrkowski, софистúческій, суемýдрый.

Mędrkowstwo, -a, *ср.* мудровáнье, лжеýмствованіе, суемýдріе.

Mędrocha, -Mędrochna, -y, *ж. Пров.* разýмница, хúтрая жéнщина.

Mędrować, *см.* **Mędrkować.**

Mędrszy, *срав. ст.* мудрéе, мудрéйшій, *см.* **Mądry.**

Mędrzec, -drca, *м.* мудрéцъ.

Mędrzeć, Zmędrzeć, умнѣть, поумнѣть.

Medycyna, -y, *ж.* медицúна, врачéбная нáука, *см* **Lekarska sztuka.**

Medycznie, медицúнски, съ медицúнской úли врачéбной тóчки зрѣнія, по прáвиламъ медицúны, врачéбной нáуки.

Medyczny, медицúнскій, врачéбный.

Medyk, -a, *м.* мéдикъ, врачъ, *см.* **Lekarz.**

Medykament, -u, *м.* лекáрство, *см* **Lekarstwo.**

Męka, -i, *ж.* мýка, мученúе, наказáніе; || пытка. **Być jak na mękach**, сидѣть какъ на горúчихъ úгольяхъ. **Pleść jak na mękach**, молóть вздóръ, нести околёсную, завирáться, брéдить

Mekler, Makler, -a, *м.* мáклеръ.

Melancholiczeć, Zmelancholiczeć, впадáть, впасть въ меланхóлію

Melancholicznie, меланхолúчески, грýстно, задýмчиво.

Melancholiczność, -ści, *ж.* задýмчивость, тоскли́вость.

Melancholiczny, меланхолúческій, задýмчивый, грýстный, тоскли́вый.

Melancholik, -a, *м.* меланхóликъ, *см.* **Melancholiczny.**

Melancholizować, погружáться въ задýмчивость; || выкáзывать задýмчивый видъ, притворáться задýмчивымъ.

Melancholizowanie, -nia, *ср.* печáльное, грýстное настроéніе.

Melancholja, -ji, *ж Мед.* чёрная жёлчь, меланхóлія; || печáль, грусть, меланхóлія.

Mełcie, -a, *ср.* моло́тье, помо́лъ.

Meldować, Zameldować(kogo), докла́дывать(*о комъ*). **Kazać się zameldować,** приказа́ть доложи́ть о себѣ;|| *Воен.* доноси́ть, представля́ть, докла́дывать;|| заявля́ть, доводи́ть до свѣдѣнія, увѣдомля́ть. **Meldować się, Zameldować się (u kogo),** приказа́ть о себѣ доложи́ть, явля́ться, заявля́ть о себѣ, представля́ться;|| предъявля́ть,предъяви́ть свой ви́дъ (*паспо́ртъ*) и т. п., дава́ть о себѣ знать.

Meldowanie, -nia, *ср.* я́вка, заявле́ніе, прописка паспо́рта, ви́да, внесе́ніе въ я́вочную кни́гу.

Meldunek, -nka, *м.* я́вка, заявле́ніе, отмѣ́тка, *см.* **Meldowanie.**

Meldunkowy, я́вочный, записно́й. **Książka meldunkowa,** я́вочная книга.

Melis, -u, *м* ме́люсъ (*низшій сортъ са́хара*)

Melisa, -y, *ж. Бот.* мели́сса, пчёльникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).

Melisowy, мели́ссный, *см.* **Melisa.**

Meljoracja, -ji, *ж.* улучше́ніе, благоустро́йство, поддержа́ніе (*имѣнія*).

Melnica, -y, *ж.* родъ ло́сося (*морска́я ры́ба*).

Melodja, -ji, *ж.* мело́дія, благозву́чіе.

Melodrama, -y, *ж.* мелодра́ма.

Melodyjnie, благозву́чно, мелоди́чески.

Melodyjność, -ści, *ж.* благозву́чность, мелоди́чность.

Melodyjny, благозву́чный, мелоди́ческій.

Melon, -a, *м.* ды́ня.

Melonowy, ды́нный.

Mełty, мо́лотый, *см* **Mleć.**

Memorandum,*Нескл.* запи́ска, па́мятная запи́ска.

Memorjał, -u, *м.* запи́ска, мемо́рія;|| счётъ, реёстръ. **Memorjał wydatków tygodniowych,** счётъ недѣльнымъ расхо́дамъ.

Mendel, -dla, *м.* пятна́дцать (*или де́сять*) штукъ); || копна́ изъ десяти снопо́въ, *или* изъ десяти́ вяза́нокъ.

Menestra, -y, *ж.* италіянскій супъ.

Menestrel, -a, *м.* менестре́ль, странствующій поэ́тъ.

Mennica, -y, *ж.* моне́тный дворъ

Mennictwo, -a, *ср.* моне́тное дѣло,битьё моне́ты.

Menniczy, моне́тный. **Stopa mennicza,** про́ба моне́ты

Mental, -u, Mentalik, -a, *м. см.* **Medal, Medalik.**

Menuet, -a,*м.* менуэ́тъ (*пѣсня и та́нецъ*).

Mercha, -y, *ж. см.* **Wszetecznica.**

Merdać, вилять, маха́ть хвосто́мъ(*о соба́кѣ*).

Mergel, *см.* **Margiel.**

Meritum (sprawy), существо́ дѣла.

Merkurjalny, ртутный, меркуріяльный.

Merkury, -ego, Merkurjusz, -a, *м. Астр.* Мерку́рій (*плане́та*)) || **Merkurjusz, -u,** *Минер.* ртуть, мерку́рій,*см.* **Zywe srebro.**

Merydjan, -a, *м. см.* **Południk.**

Męski, Męzki, мужско́й, му́жескій. || му́жественный, си́льный,бо́дрый. **Męzka suknia,** мужско́е пла́тье. **Męzki krawiec,** мужско́й портно́й; || *Грам.* **Rodzaj męzki,** му́жескій родъ. **Rym męzki,** мужская ри́ема; || **Twarz męzka,** му́жественное лицо́. **Głos męzki,** му́жественный, си́льный го́лосъ. **Styl męzki,** си́льный слогъ. **Płeć męzka,** му́жескій полъ. || **Po męzku,** въ мужско́мъ пла́тьѣ. **Przebrana po męzku,** переодѣта въ мужско́е пла́тье, || свойственно мужчи́нѣ. **Po męzku się obchodzi,**обхо́дится какъ свойственно мужчи́нѣ, му́жескому во́зрасту.

Męsko, Męzko, му́жественно, бо́дро; || **Po męzku,**§*см.* **Męski.**

Męskość, Męzkość, -ści, *ж.* возмужа́лость, зрѣлость, му́жескій во́зрастъ; || му́жественность, *см.* **Mężność.**

Messjasz, -a, *м.* мессія. **Przyjście messjasza,** прише́ствіе Мессіи.

Męstwo, Mężtwo, -a, *ср.* му́жество, до́блесть, си́ла, бо́дрость, *см.* **Męskość.**

Męszczyzna, *см.* **Mężczyzna.**

Meszka, -i, *ж. Зоол.* о́вощная бо́жья коро́вка, куса́ка (*насѣко́мое*).

Meszne, -ego, *ср. Церк.* дохо́дъ за отправле́ніе заказно́й литу́ргіи;|| десяти́на съ зёренъ (*получа́емая духо́вными*).

Meszty, -ów, *мн. ж.* туре́цкія ту́фли.

Meszysty, *см.* **Mszysty.**

Met, *см.* **Mat** (*въ шахматной игрѣ*).

Męt, -u, *м.* **Męty, -ów,** *мн.* гу́ща, отсто́й, дро́жжи, подо́нки.

Meta, -y, *ж.* мѣта, цѣль, мише́нь;|| предѣлъ, грани́ца, коне́цъ, рубе́жъ. **Dobiedz do mety,** пробѣжа́ть назна́ченное разстоя́ніе. **Stanął u mety,** онъ достигъ цѣли.

Metafizycznie, метафизи́чески.

Metafizyczność, -ści, *ж.* метафизи́ческій смыслъ, отвлече́нность.

Metafizyczny, метафизи́ческій, отвлечённый.

Metafizyk, -a, *м.* метафи́зикъ.

Metafizyka, -i, *ж.* метафи́зика.

Metafizykować,отвлечённо разсужда́ть о чёмъ.

Metafora, -y, *ж.* мета́фора, персоно́съ, *см.* **Przenośnia.**

Metaforycznie,метафори́чески,*см.* **Przenośnie.**

Metaforyczność, -ści,*ж* метафори́ческій смыслъ, *см.* **Przenośny.**

Metal, -u, *м.* метáллъ, *см.* **Kruszec, Spiż.**

Metaliki, *мн.* государственныя облига́ціи плати́мыя звонкою моне́тою.

Metalny, Metalowy, металли́ческій, *см.* **Kruszcowy.**

Metalurg, -a, *м.* металлургъ.

Metalurgiczny, металлурги́ческій, рудосло́вный.

Metalurgja, -ji, *ж.* металлу́ргія. рудосло́віе.

Metamorfoza, -y, *ж.* превраще́ніе; || переме́на, *см.* **Przemiana.**

Metempsychoza, -y, *ж.* переселе́ніе душъ, *см.* **Przechodzenie dusz**

Meteor, -u, *м.* метео́ръ, возду́шное явле́ніе.

Meteorologiczny, метеорологи́ческій.

Meteorologja, -ji, *ж.* метеороло́гія, нау́ка о метео́рахъ.

Meteoryczny, метеори́ческій.

Mętlić, Mętlować, Pomętlić, Pomętlować, мути́ть, взмути́ть, взбудора́жить, возбужда́ть, возбуди́ть. || **Mętlić się** мути́ться, смуща́ться мѣша́ться, пу́таться. **Mętli mi się to słowo,** э́то сло́во на языкѣ́ у меня́ верти́тся, то́лько что не сорвётся съ языка́.

Mentlik, -a, *м. Неуп.* пла́щикъ.

Mętnie, Mętno, му́тно.

Mętność, -ści, *ж.* му́тность, мутнова́тость.

Mętny, му́тный. *Погл.* **W mętnej wodzie piskorze łowić,** въ му́тной водѣ ры́бы лови́ть

Metod, -u, *м.* бо́лѣе употреб. **Metoda, -y,** *ж.* мето́да, мето́дъ, поря́докъ; || систе́ма; || руково́дства, нача́ла, *мн.*; || привы́чка, обы́чай. **Bez żadnéj metody,** безъ всѣ́кой мето́ды, безпоря́дочно. **To jego metoda,** э́то его́ обы́чай.

Metodycznie, методи́чески, по мето́дѣ, послѣ́довательно.

Metodyczność, -ści, *ж.* послѣ́довательность, поря́докъ изложе́нія, стро́йность.

Metodyczny, методи́ческій, послѣ́довательный, стро́йный, системати́ческій; || акура́тный, то́чный въ исполне́ніи чего́-ли́бо. **Wykład metodyczny,** систематическое изложе́ніе. **Człowiek metodyczny,** человѣ́къ акура́тный.

Metodysta, -y. *м.* методи́стъ.

Metodystka, -i, *ж.* методи́стка.

Metonymja, -ji, *ж. Ритор.* метони́мія, *см.* **Zamiennia.**

Metr, -a, *м.* учи́тель, *см.* **Nauczyciel;** || **Metr, -u,** *м.* метръ (*франц. мѣра 22½ вершка*).

Metresa, -y, *ж.* любо́вница.

Metropolita, -y, *м.* митропо́литъ.

Metropolitalny, Metropolitański, Metropolicki, митропо́литскій, митрополи́чій.

Metropolja, -ji, *ж.* метропо́лія; || *Церк.* митропо́лія.

Metrycznie, метри́чески.

Metryczność, -ści, *ж.* метри́ческая систе́ма; || метри́ческій разме́ръ.

Metryczny, метри́ческій, *см.* **Miarowy.**

Metryka, -i, *ж.* ме́трика, метри́ческое свидѣ́тельство, свидѣ́тельство о рожде́ніи, креще́ніи, бракосочета́ніи и смерти; || метри́ческая кни́га; || вѣ́домость, спи́сокъ при ка́ждой прихо́дской це́ркви роди́вшимся, бракосочета́вшимся и умѣ́ршимъ; || госуда́рственный архи́въ, собра́ніе государственныхъ и ча́стныхъ гра́мотъ и другихъ пи́сьменныхъ докуме́нтовъ, *см.* **Koronny, (Metryka koronna).**

Metrykalny, метри́ческій.

Metrykant, -a, *м.* архива́ріусъ.

Mężata, -éj, употреби́тельнѣе **Mężatka, -i,** *ж.* заму́жняя (*же́нщина*).

Mężczyzna, -y, *м.* мужчи́на.

Męzki, Męzko, Męzkość, *см.* **Męski, Męsko, Męskość.**

Mężnie, му́жественно.

Mężnieć, Zmężnieć, мужа́ть, сдѣ́латься му́жественнымъ, возмужа́ть.

Mężnienie, -nia, *ср.* возмужа́ніе.

Mężność, -ści, *ж.* возмужа́лость, *см.* **Męzkość, Męztwo.**

Męzny, му́жественный, си́льный, бо́дрый, *см.* **Męski, odważny, Dzielny, Waleczny.**

Mężobójca, -y, *м.* смертоуби́йца, человѣ́коуби́йца, душегу́бецъ, убі́йца.

Mężobójczyni, -ni, *ж.* убі́йца, душегу́бка.

Mężobójski, убі́йственный, смертоно́сный. **Po mężobójsku,** согла́сно съ хара́ктеромъ убі́йцы.

Mężobójstwo, -a, *ср.* смертоуби́йство, душегу́бство.

Mężokształty, мужеобра́зный.

Mężolubnik, человѣколю́бецъ.

Mężowski, Mężowy, му́жній и му́жчинъ

Męztwo, *см.* **Męstwo.**

Męzulek, Mężulko, -lka. *м.* **Mężulo, -a,** *ср.* муженёкъ.

Mężyk, -a, *м. Умен.* человѣ́чекъ.

Mężysko, -a, *ср.* глу́пый мужъ, мужъ-простофи́ля.

Mgiełka, -i, *ж. см.* **Mgła.**

Mgła, -y, *ж.* мгла, тума́нъ, *см.* **Tuman.**

Mgławy, мглистый, *см.* **Mdławy.**

Mdleć, покрыва́ться тума́номъ, тума́ниться; || заслоня́ться, затмѣва́ться, *см.* **Mdleć.**

Mglić, Zamglić, покрыва́ть тума́номъ; || заслоня́ть, затмѣва́ть. || **Mglić się,** тума́ниться, покрыва́ться ту́чами; || заслоня́ться, загмѣва́ться, помрача́ться.

Mglistó, тума́нно; || па́смурно, нея́сно, ту́скло. **Mglisto dziś,** сего́-дня тума́нъ, па́смурная пого́да.

Mglistość, -ści, *ж.* тума́нность, па́смурность, нея́сность.

Mglisty, мгли́стый, тума́нный; || па́смурный, нея́сный; || ту́склый.

Mgły, сла́бый, безси́льный; || прито́рный, *см.* **Ckliwy, Mdły.**

Mgnąć (czém) мигну́ть, *см.* **Mignąć. Mgnąć okiem,** мигну́ть гла́зомъ, *см.* **Mknąć, Pomknąć.**

Mgnienie, -nia, *ср.* мгнове́ніе, мигъ. **Mgnienie oka, Okamgnienie,** мгнове́ніе о́ка.

Miąć, Zmiąć, Pomiąć, мять, смять, помя́ть.

Miądlić, *см.* **Międlić.**

Miądlica, *см.* **Międlica.**

Miał rudy, *Горн.* **подру́докъ, ме́лочь, бусъ. Miał węgla do zatykania, prochy węglowe, у́гольный му́соръ.**

Miałoza, -y, *ж.* **мель.**

Miałczeć, мельча́ть.

Miałczenie, -a, *ср.* **мельча́ніе, измельча́ніе.**

Miałczéj, ме́льче, *Сравн. ст. см.* **Miałko.**

Miałki, мелкій.

Miałko, ме́лко.

Miałkomyślność, -ści, *ж.* **пове́рхностный умъ.**

Miałkość, -sci, *ж.* **ме́лкость.**

Miałszy, мельча́йшій, *см.* **Miałki.**

Miana, -y, *ж.* **мѣна**, *см.* **Zmiana, Zamiana.**

Miano, -a, *ср.* **и́мя**, *см.* **Imię; || имѣніе, имущество**, *см.* **Imienie.**

Mianować, *Стар.* **именова́ть**, называ́ть. **Mianowano go po imieniu**, его называ́ли по и́мени; || **Mianować (kogo czém)**, назнача́ть, опредѣля́ть. **Mianować kogo na urząd**, назначи́ть, опредѣли́ть кого въ до́лжность. **na слу́жбу**, въ слу́жбу, **на мѣсто Mianować kogo prezydentem**, назначи́ть кого президе́нтомъ.

Mianowanie, -a, *м.* опредѣле́ніе, назначе́ніе. **Mianowanie urzędników na miejsca wakujące**, назначе́ніе, опредѣле́ніе чино́вниковъ на вака́нтныя мѣста.

Mianowany, назна́ченный, опредѣлённый (*въ до́лжность, на мѣсто* и т. д.), *см.* **Nominat; || упомя́нутый**, *см.* **Wspomniany; || *Ариѳ.* Liczba mianowana**, именова́нное число́.

Mianowicie, и́менно.

Mianowisko, -a, *ср.* про́звище, назва́ніе.

Mianowity, то́чный, я́сный, положительный, *см.* **Wyraźny; || *Стар.*** имѣнитый, *см.* **Znamienity.**

Mianowniczy, -ego, *м.* **состави́тель терминоло́гіи *или* номенклату́ры; || номенкла́торъ (*у Рѣмлянъ*); || назнача́ющій, опредѣля́ющій на мѣсто.**

Mianownik, -a, *м. Ариѳ.* **знаменатель; || *Грам.* именительный паде́жъ.**

Mianujący, нарица́тельный.

Miara, -y, *ж.* мѣра; || мѣрка; || размѣръ (*стихо́въ*. **Miara długości, objętości** и т. д., мѣры лине́йныя, вмѣстимости, куби́ческія. **Miara główna**, ука́зная *или* образцо́вая мѣра. **Miara (krawiecka)**, мѣрка (*у портныхъ*). **Miara wiersza**, размѣръ стиха́, *см.* **Stopa. W miarę jak....**, по мѣрѣ того́ какъ.. **Wynagrodzić kogo w miarę jego zasług**, вознагради́ть кого по мѣрѣ его́ заслу́гъ. **Pracuje w miarę sił**, тру́дится по мѣрѣ силъ. **Nad miarę**, сверхъ силъ, **Żadną miarą**, никаки́мъ образомъ, отню́дь не, ника́къ, ниско́лько. **Z każdéj miary *или* Ze wszelkich miar**, во мно́гихъ, во всѣхъ отноше́ніяхъ. **Z inszych miar**, въ други́хъ отноше́ніяхъ.

Miarka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Miara**), **мѣ́рка**, мѣ́рка. **Dopełnić miarki grzechów**, преисполнить мѣру беззако́ній; || **четверикъ**, мѣ́рка (*мѣра хлѣба*).

Miarkować, Umiarkować, умѣря́ть, умѣрить, обу́здывать, обуздать. **Trzeba swe żądze miarkować**, на́добно обу́здывать свои́ стра́сти. || **Zmiarkować, Pomiarkować**, увида́ть, усмотре́ть, замѣча́ть, замѣ́тить, сообража́ть, сообрази́ть, разсчи́тывать, разсчита́ть, соразмѣря́ть, соразмѣ́рить. **Miarkowałem że mnie chce oszukać**, я замѣча́лъ, что онъ хо́четъ меня́ обману́ть. **Trzeba tak miarkować, aby każdy równą część dostał**, на́добно такъ разсчита́ть, что́бы ка́ждому доста́лось по ро́вной ча́сти. **Wedle zasług miarkuj nagrodę**, по заслу́гамъ соразмѣря́й награ́ду. **Miarkować po swéj sile**, сообража́ться съ свое́й си́лою. || **Miarkować się**, воздержи́ваться, удержи́вать себя́; || слѣ́довать чему́, брать съ кого́ приме́ръ, сообража́ться съ чѣмъ приме́ня́ться къ чему́; || одѣ́ваться, разду́мать **Będziemy się miarkować, jak można**, бу́демъ по возмо́жности вести́ правильную жизнь, сдѣлаемся бо́лѣе умѣренными. **Miarkować się w gniewie**, воздержи́ться отъ гнѣва. **Dobrze się miarkuje, czy będzie w stanie dokazać to**, онъ хорошо́ обду́мываетъ (*соображаетъ*), въ состоя́ніи ли бу́детъ сдѣлать э́то? **Miarkujmy się, kto z nas co wziął**, разсчита́емъ, кто изъ на́съ что́ взялъ? *Мат. Неуп.* **Pierwsza wielkość miarkuje się do trzeciéj, jak druga do czwartéj**, пе́рвая величина́ отно́сится къ тре́тьей, какъ втора́я къ четвёртой.

Miarkowanie, -nia, *ср.* соображе́ніе, приме́не́ніе. || **Żadne miarkowanie nic tu nie pomoże**, никако́е соображе́ніе здѣсь не поведётъ ни къ чему́; || воздержа́ніе, укроще́ніе, обузда́ніе, уменьше́ніе, смягче́ніе, ослабле́ніе, облегче́ніе. || **Miarkowanie namiętności**, обузда́ніе страсте́й. || **Miarkowanie się**, умѣренность, воздержность, *см.* **Umiarkowanie. Miarkow nie się w zapędzie**, воздержа́ніе себя́ отъ порыва, отъ увлече́нія.

Miarkowany, умѣренный, воздержный.

Miarowy, мѣрный; || метри́ческій. **Wiersze miarowe**, метри́ческіе стихи́. **Miarowy takt**, мѣрный тактъ.

Miarz, -u, *м. Бот.* царскій ко́рень.

Miąsko, *см.* **Mięsko.**

Miasteczko, -a, *ср.* мѣсте́чко, при́городъ; || ма́ленькій городо́къ.

Miasto, -a, *ср.* го́родъ; || *см.* **Zamiast**, вмѣсто.

Miastorządca, -y, *м.* градоправи́тель, нача́льникъ го́рода.

Miastorządztwo, -a, *ср.* городско́е нача́льство, городскія власти.

Miauczyć, мяу́кать (*о ко́шкахъ*).

Miauczenie, -nia; *ср.* мяу́канье.

Miąż, употребля́ется то́лько съ пре-

ло́гомъ w (съ). **W miąź, въ толщину́**, *см.* **Miąższość.**

Miazdra, -y, *ж.* **ко́жица, плева́, перепо́нка,** *см.* **Błonka.**

Miaździysty, слизистый.

Miazga, -i, *ж. Бот.* **заболонь, мезга́, мязга́;** || *Мед.* **мле́чный сокъ, хи́лусъ, слизь, сли́зистая жи́дкость. Utłuc na miazgę,** истоло́чь, растере́ть, размозжи́ть. **Zbić kogo na miazgę,** совершенно исколоти́ть **kogo Strzaskał mu głowę na miazgę,** онъ размозжи́лъ ему́ го́лову.

Miazgowanie, -a, *ср. Мед.* **образова́ніе мле́чнаго со́ка.**

Miazgowaty, *см.* **Miaździysty.**

Miąższeć, Zmiąższeć, толсте́ть; || густе́ть, сгуща́ться.

Miąższość, -ści, *ж.* **толщина́, толстота́, то́лща;** || густота́, пло́тность.

Miąższy, то́лстый; || **густо́й, пло́тный. Michałówka, -i,** *ж.* **осе́нняя гру́ша.**

Michaś, -sia, *м. Умен.* **Ми́ша, Ми́шенька,** (Михаи́лъ).

Mieć, имѣть (*см.* **Posiadać**). *Этотъ глаголъ по-рýсски переводится различно, какъ вúдно изъ слѣдующихъ примѣровъ:* **Mieć z czego żyć,** имѣть сре́дства къ прокорме́нію себя́. **Mieć nadzieję,** имѣть наде́жду. **Mieć co do siebie.** признава́ть за собо́ю како́е-нибу́дь осо́бенное сво́йство **On ma to do siebie, że się nigdy nie gniewa,** онъ отлича́ется тѣмъ, что никогда́ не се́рдится. **Mieć za sobą najwięcej głosów,** имѣть на своей сторонѣ большинство́ голосо́въ **Ma ci dużo do opowiedzenia,** онъ до́лженъ тебѣ мно́гое разсказа́ть. **Mieć mowę.** держа́ть, произноси́ть рѣчь. **Mam się za szczęśliwego,** счита́ю себя́ счастли́вымъ. **Mam to za żart,** я э́то принима́ю за шу́тку. **Mieć za zbrodnię, za pomyłkę,** вмѣня́ть въ преступле́ніе, въ оши́бку. **Ma lat dwadzieścia,** ему́ два́дцать лѣтъ; **ma dwudziesty rok,** ему́ двадца́тый годъ. **Mam jutro pójść do niego,** мнѣ на́добно за́втра пойдти́ къ нему́. **Mam to natychmiast zrobić,** мнѣ на́добно сей-ча́съ э́то сдѣлать. **Mam ci podziękować,** я до́лженъ поблагодари́ть васъ, мнѣ слѣ́дуетъ поблагодари́ть васъ. **Miałem się położyć spać, gdy w tém on przyszedł,** я уже́ собира́лся лечь спа́ть, какъ вдругъ онъ пришёлъ. **Nie wierzę aby on to miał zrobić,** не вѣ́рю, чтобы онъ могъ э́то сдѣлать. **Ja miałem to powiedzieć?** И я бу́дто бы э́то сказа́лъ? **Nie masz się czego obawiać,** тебѣ не́чего опаса́ться. **Nie ma mi kto usłużyć,** мнѣ не́кому услужи́ть. **Nie mam skąd wziąść,** мнѣ не́откуда взять. **Nie miałem się od kogo dowiedzieć,** мнѣ не́ у кого бы́ло узна́ть. **Nie mam się gdzie schronić,** мнѣ не́гдѣ спря́таться. **Ma on za swoje,** досталось ему́, ни́што ему́, подѣ́ломъ. **Mieć mało na czém,** довóльствоваться ма́лымъ. || **Mieć się do kogo,** быть расположённымъ къ кому́, относи́тся къ кому́. **Dowiaduje się, jak się masz,** онъ спра́шиваетъ, какъ вы проживáете? **Mieć się dobrze,** жить нъ довóльствѣ. **Tak się ma 6 do 12, jak 3 do 6,** шесть отно́сится къ двѣна́дцати, какъ три къ шести́. **Mieć się do pokoju,** склоня́ться къ ми́ру. **Dzień ma się ku wieczorowi,** день склоня́ется къ ве́черу. **Mieć się na pieczy,** быть на стороже́, остерега́ться. **Tak się rzecz ma,** таково́ положе́ніе дѣла. **Ma się na deszcz,** собира́ется дождь. **Ma się na wojnę,** ну́жно ожида́ть войны. **Mają,** имѣ́ютъ, у нихъ есть. **Miano,** имѣли, имѣлось. **Otóż masz!** вотъ тебѣ на́! **Otóż macie!** не говори́лъ ли я вамъ? Вотъ что вы сдѣлали! **Masz! na, mász!** на возьмй, вотъ тебѣ!

Miech, -u, *м.* **мѣшо́къ, ку́ль.** *см.* **Worek;** || **раздува́льный мѣхъ (do dmuchania);** || **орга́нный мѣхъ;** || **кузне́чный мѣхъ.**

Miechasto, мѣшкова́то, *см.* **Worowato.**

Miechasty, мѣшкова́тый, *см.* **Worowaty.**

Miechowita, -y, *м.* **кано́никъ** *или* **рыцарь Гро́ба Госпо́дня.**

Miechownictwo, -a, *ср.* **приготовленіе мѣшко́въ** *или* **мѣхо́въ** *см.* **Miech.**

Miechowniczy, мѣшо́чный.

Miechownik, -a, *м.* **ма́стеръ мѣшко́въ** *или* **мѣхо́въ.** *см.* **Miech;** || **носи́льщикъ мѣшко́въ, дря́гиль.**

Miechowy, раздува́льный; *см.* **Miech.**

Miechunki, -ków, *или* **-ek,** *мн. Бот.* **можжу́ха.**

Miecić, *см.* **Miotać.**

Miecielica, -y, *ж.* **мете́лица.**

Miecz, -a, *м.* **мечъ;** || **Krewni po mieczu,** сро́дники по му́жскому колѣну, *см.* **Kądziel. Miecz-słupek,** *Плотн.* **регель**

Miecznik, -a, *м* **ма́стеръ обтѣ́лывающій холо́дное ору́жіе;** || **мечено́сецъ (сано́вникъ нося́щій королевскій мечъ).**

Miecznikowa, -éj, *ж.* **жена́ мечено́сца.**

Miecznikowicz, -a, *м.* **сынъ мечено́сца.**

Miecznikówna, -y, *ж.* **дочь мечено́сца.**

Miecznikowstwo, -a, *ср.* **зва́ніе мечено́сца;** || *Собир.* **мечено́сецъ и его́ жена́.**

Mieczobój, -oja, *м. см.* **Szermierz.**

Mieczowy, мечено́сный. **Kawaler mieczowy,** мечено́сецъ, ры́царь меча́. **Linja mieczowa,** мужская ли́нія, мужско́е поколѣніе.

Mieczyk, -a, *м. Умен.* **ме́чикъ,** *см.* **Miecz;** || *Бот.* **шпа́жникъ, шпа́жная трава́.**

Międlenie, -nia, *ср.* **мя́тіе** (*льна, пеньки́*).

Międlić, Zmiędlić, мять, смять (*лёнъ, пеньку́*).

Międlica, -y, *м.* **мя́лица, мя́ло, мя́лка,** трепа́ло.

Miednica, -y, *ж.* **тазъ, умыва́льница, лохо́нка;** || *Анат.* **тазъ, подчре́вное ло́но.**

Miedniczka, -i, *ж.* **та́зикъ,** *см.* **Miednica.**

Miednik, -a, *м. Минер.* **медо́вый ка́мень.**

Miedź, -i, *ж.* **мѣдь.**

Miedza, -y, *ж.* **межá, рубéжъ;** || *Фортиф.* **верлóнъ.**

Miedziak, -a, *м.* **мéдная монéта;** || **мéдный котёлъ.**

Miedzianka, -i, *ж.* **булáвка, шпúлька;** || **мéдная рудá.**

Miedzianobrody, рыжебородый.

Miedziany, мéдный.

Miedzienica, -y, *ж.* **мéдноплавúльный завóдъ.**

Miedziokrusz, -u, *м. Минер.* **нúккель.**

Miedziolity, брóнзовый, вылитый изъ мéди.

Miedziopławny, мéдноплавúльный.

Miedzioryt, -u, *м.* **гравюра, эстáмпъ.**

Miedziorzeźba, -y, *ж.* **гравúрованіе.**

Miedziozielony, мéдянковаго цвéта, цвéта мéдной ржи.

Miedzisty, мéдянúстый.

Miedzka, -i, *ж.* **опýшка (*лúса*).**

Miedzny, Miedzowy, межевóй, рубéжный, пограничный.

Miedźny, мéдянúстый. Kamień miedźny, *см.* **Miodowy.**

Między, *между и* **межъ. Między innemi, мéжду прочúмъ. Rozdał pieniądze między ubogich, раздáлъ дéньги убóгимъ. Policzono go między bogi, его причúслили къ сóнму богóвъ. Wejść między ludzi, явúться въ свéтъ,** *см* **Pomiędzy.**

Międzybalcze, -a, *ср. Архит.* **пролётъ мéжду перекладúнами.**

Międzybrwie, -a, *ср.* **междубрóвье.**

Międzyczasie, -sia, *ср.* **междувремéнье, промежýтокъ врéмени.**

Międzydroże, -a, *ср.* **перепýтье.**

Międzygórze, -a, *ср.* **междугóрье.**

Międzykostny, междукóстный.

Międzykrok, -u, *м.* **промежýтокъ.**

Międzymorski, *Геогр.* **перешéечный.**

Międzymorze, -a, *ср. Геогр.* **перешéекъ.**

Międzymurze, -a, *ср.* **простéнокъ.**

Międzypłucny, *Анат.* **средогрýдный.**

Międzyrzecze, -a, *ср.* **междурéчье, межирéчье.**

Międzyrzeczny, междурéчный.

Międzyrzędzie, Międzysłupie, -a. *ср. Архит.* **междустóлбіе.**

Międzywale, -a, *ср.* **промежýтокъ мéжду двумя валáми, окóпами.**

Międzywiersz, -a, *м.* **междустрóчіе, междустрóчная припúска.**

Międzyżeberny. *Анат.* **междурёберный.**

Międzyziemny, *см.* **Śródziemny.**

Międzyżyle, -a, *ср.* **промежýтокъ мéжду двумя жúлами.**

Miegoć, -i, *ж.* **влáжность, сырость.**

Miejsce, -a, *ср.* **мéсто;** || *Мед.* **блонá, мéсто, послéдъ.**

Miejscopis, -a, *м.* **топографúя, описáніе мéстности.**

Miejscopiski, топографúческій.

Miejscownik, -a, *м. Грам.* **предлóжный падéжъ.**

Miejscowość, -ści, *ж.* **мéстность.**

Miejscowy, мéстный.

Miejski, городскóй.

Miękczący, *Мед.* **мягчúтельный, смягчúтельный.**

Miękczeć, Mięknąć, Zmiękczeć, Zmięknąć, Rozmiękczeć, Rozmięknąć, смягчáться, смягчúться, размягчáться, размягчúться.

Miękczenie, -nia, *ср.* **смягчéніе.**

Miękczyć, Zmiękczyć, смягчáть, размягчúть, дéлать мáгкимъ; || * **трóгать, смягчáть, склонúть, умилостивлáть.** || **Miękczyć się,** *см.* **Miękczyć;** || **смягчáться, умилосéрдиться, трóгаться.**

Miękawo, мягковáто.

Miękawość, -ści *ж.* **мягковáтость.**

Miękawy, мягковáтый.

Miękiny, -kin, *мн.* **мякúна, плевá.**

Miękisz, -a, *м.* **мáкишъ (*слúва*), мáкоть (*мáса*));** || *Анат.* **мóчка (*ýха*);** || *Бот.* **дóля (*сéмени*).**

Miękki, мáгкій.

Miękko, мáгко. Jaja na miękko, áйцы всмáтку.

Miękkość, -ści, *ж.* **мáгкость;** || * **вáлость, слáбость, изнéженность. Żyć w miękkości, вестú изнéженную жизнь.**

Miękkosercy, мáгкосéрдый.

Mięknąć, *см.* **Miękczeć.**

Mięknienie, -nia; *ср.* **смягчéніе.**

Miękuchno, Miękutko, мáконько.

Miękuchny, Miękutki, мáконькій.

Miel, -i, *ж.* **мéль, отмéль, мелковóдье.**

Mielciarka, -i, *ж.* **солодóвница.**

Mielciarz, -a, *м.* **солодóвникъ.**

Mielcuch, -a, *м.* **солодóвня,** *см.* **Słodownia.**

Mielec, -lca, *м. Бот.* **мáтликъ (*трава*).**

Mielenie, -nia, *ср.* **молóтье.**

Mielerz, -a, *м.* **кýча дровъ, изъ котóрой выжигáютсяýголья.**

Mielizna, -y, *ж.* **мелкотá,** *см.* **Miel.**

Mielnik, -a *м см.* **Młynarz.**

Mielony, мóлотый.

Mielszy, *ср. ст.* **мéльче,** *см.* **Miałki.**

Miel chno, мéлко, намéлко.

Mieluchny, мельчáйшій.

Miencarski, мéняльный.

Miencarstwo, -a. *ср.* **промéнъ *или* размéнъ дéнегъ.**

Miencarz, -a, *м.* **мéняло, мéновщúкъ.**

Mieniać, Zamieniać, Zamienić, мéнять, промéнять, замéнять. || **Mieniać się, Pomieniać się, мéняться, помéняться;** || **измéняться.**

Mienienie, -nia, *ср.* **мéна, промéнъ, размéнъ.**

Mienić, мéнять измéнять; || **называть. Mienić kogo swym przyjacielem, называть кого́ своймъ дрýгомъ,** *см.* **Nazywać;** || **считáть, почитáть, дýмать, допускáть. Wszystko swoim być mieni, онъ дýмаетъ, что всё принадлежúлъ емý,** *см.* **Sądzić, Utrzymywać. Mienić się, выдавáть себя́ за кого́, разглашáть. Mieni się być dobrym, онъ выдаётъ себя́ за дóбраго человéка.**

Mienie,-nia, *ср.* имѣ́ніе, владѣ́ніе; || до-во́льство, доста́токъ; || и́мя. **Uczciwe mienie,** че́стное и́мя.

Mieniony, разноцвѣ́тный, пёстрый, двуцве́тный, отли́вистый, съ отли́вомъ.

Mienność, -ści, *ж.* измѣня́емость.

Mienny, мѣня́ющійся.

Mientuz, -a, *м.* нали́мъ, мень (*рыба*).

Miernictwo, -a, *ср.* землемѣ́рie, межева́ніе.

Mierniczne, -ego, *ср.* пла́та землемѣ́ру.

Mierniczo-górniczy, маркшейдерскій, *см.* **Jeometra**.

Mierniczowa, -éj, *ж.* жена́ землемѣ́ра.

Mierniczy, землемѣ́рный, межево́й. **Mierniczy stolik,** астроля́бія; || **Mierniczy, ego, Miernik, -a,** *м.* землемѣ́ръ, мѣ́рщикъ; || клейми́льщикъ мѣръ и вѣсо́въ.

Miernie, умѣ́ренно, посре́дственно.

Mierniuchny, са́мый умѣ́ренный.

Mierność, -ści, *ж.* умѣ́ренность; || посре́дственность. **Mierność w jedzeniu,** умѣ́ренность въ пи́щѣ. **Wznieść się nad mierność,** стать вы́ше посре́дственности.

Miernota, -y, *ж.* посре́дственность; || посре́дственное состоя́ніе.

Mierny, сре́дній, посре́дственный. **Wzrost mierny,** сре́дній ростъ. **Dochody mierne,** посре́дственные дохо́ды; || мѣ́ткій, попада́ющій въ цѣ́ль; || умѣ́ренный. **Mierny w słowach,** умѣ́ренный въ слова́хъ.

Mierzch, -u, *м.* *см.* **Zmierzch**.

Mierzchać się, *см.* **Zmierzchać się**.

Mierzchliwy, су́меречный, смерка́ющійся.

Mierzchnąć, Zamierzchnąć, Zmierzchnąć, мѣ́ркнуть, темнѣ́ть, смерка́ться.

Mierzenie, nia, *ср.* измѣ́ре́ніе, межева́ніе.

Mierzić, Omierzić, Zmierzić, Obmierzić (co komu), мерзѣ́ть, омерзѣ́ть; || возбужда́ть отвраще́ніе, омерзѣ́ніе. **Mierzić, zmierzić sobie co,** получи́ть отвраще́ніе къ чему́. **Mierzi mię to,** э́то мнѣ́ проти́вно, омерзи́тельно.

Mierzieniec, -ńca, *м.* мѣ́рзкій, отврати́тельный человѣ́къ, мерза́вецъ.

Mierziony, Mierzliwy, омерзи́тельный.

Mierznąć, Obmierznąć, Omierznąć, омерзѣ́ть, опроти́вить, сдѣ́латься проти́внымъ. **Już mi życie obmierzło,** мнѣ́ уже́ опроти́вѣла жизнь.

Mierzwa, -y, *ж.* смя́тая, мя́тая соло́ма, соло́менная подсти́лка *или* пости́лка (*для скота́*); || мѣ́лкій навóзъ.

Mierzwiasty, смя́тый, помя́тый; || навóзный.

Mierzwić, Zmierzwić, Pomierzwić, ко́мкать, мять; || **Mierzwić pole,** унавóживать, удóбривать (*по́ле*).

Mierzwienie, -nia, *ср.* унавóженіе, удобре́ніе.

Mierzyć, Zmierzyć, Przemierzyć, Odmierzyć, мѣ́рять, вымѣря́ть, измѣря́ть, смѣрить, измѣ́рить; || * соразмѣря́ть. **Mierzyć przestrzeń,** измѣря́ть простра́нство. **Mierzyć grunta,** межева́ть. **Odmierzyć pod strych,** мѣ́рять подъ гребло́. **Odmierzyć z czubem,** мѣ́рить вéрхомъ. **Mierzyć, Zmierzyć, Wymierzyć (do kogo, do czego),** цѣ́лить, прицѣ́ливаться, мѣ́тить (*во что́, на что́*); * добива́ться (*чего́*), стреми́ться (*въ чему́*). **Mierzyć się z kim,** помѣ́ряться, боро́ться, равня́ться съ кѣ́мъ. **Sobą drugich mierzyć,** мѣ́рять на свой арши́нъ, по себѣ́ суди́ть о други́хъ.

Mierzyciel, -a, *м.* *см.* **Mierniczy**.

Mierzyk, -a, *м.* *Бот.* дѝкая петру́шка *или* сельдере́я (*расте́ніе*).

Mierzyn, -a, *м.* **Mierzyna, -y,** *ж.* **Mierzyniec, -ńca,** *м.* ло́шадь сре́дняго ро́ста.

Mieść, *см.* **Miotać**.

Mieścić, Umieścić, Zmieścić, Pomieścić, помѣща́ть, помѣсти́ть; || вмѣща́ть, заключа́ть, заключи́ть (*въ себѣ́*). **Miłosierdzie mieści w sobie wszystkie cnoty,** милосе́рдіе заключа́етъ въ себѣ́ всѣ добродѣ́тели. || **Mieścić się (w czém),** заключа́ться (*въ чёмъ*). **Mieścić się (gdzie),** помѣща́ться (*гдѣ*). **To się w jego głowie nie mieści,** э́то свы́ше его́ понятій. **Mieścić się jak możecie,** помѣсти́тесь какъ вамъ бу́детъ удóбнѣе.

Mieścina, -y, *ж.* городи́шко, городóкъ.

Miesiąc, -a, *м.* мѣ́сяцъ. **Przez miesiąc,** въ продолже́ніе мѣсяца. **Za miesiąc,** че́резъ мѣсяцъ. **Na miesiące,** по мѣсяцамъ, помѣ́сячно (*считать, нанимать*). ц *См.* **Księżyc**.

Miesiącowy, *см.* **Miesięczny, Księżycowy**.

Miesiączek, -czka, *м.* ма́лый мѣсяцъ; || сія́ніе, вѣне́цъ (*около головъ святыхъ на ико́нахъ*); || *Бот.* ноготки́ (*расте́ніе*).

Miesiączkowato, въ видѣ мѣсяца, луны́.

Miesiączkowaty, имѣ́ющій видъ мѣсяца, луны́.

Mięsiarz, -a, *м.* плотоя́дный, пожира́ющій мя́со.

Miesić, Zamiesić, мѣси́ть, замѣси́ть.

Miesięczne, -ego, *ср.* мѣсячная пла́та, мѣсячное жа́лованье.

Miesięcznie, помѣ́сячно.

Miesięcznik, -a, *м* луна́тикъ; || ежемѣ́сячное, періоди́ческое изда́ніе, журна́лъ, выходя́щій оди́нъ разъ въ мѣсяцъ.

Miesięczny, мѣсячный; || лу́нный, *см.* **Księżycowy**.

Mięsisko, -a, *ср.* мяси́шко.

Mięsistość, -ści, *ж.* мяси́стость.

Mięsisty, мяси́стый, тѣ́листый.

Mięsiwo, -a, *ср.* говя́дина, мясна́я пи́ща.

Mięsiwość, *см.* **Mięsistość**.

Mięsko, -a, *ср.* *умен.* мясцо́, *см.* **Mięso**.

Mięśniczek, -czka, *м.* *Зоол.* плевóкъ, мясна́я му́ха.

Mięsny, мясно́й.

Mięso, -a, *ср.* мя́со, говя́дина.

Mięsojad, -a, *м.* *см.* **Mięsiarz**.

Mięsopust, -u, *м.* сыропу́стъ, послѣ́дніе

дни ма́сляницы, карнава́лъ, мясопу́стъ, за́говенье, *см.* Zapusty.

Mięsopustnik, -a, *м.* замаскиро́ванный, гуля́ка во вре́мя ма́сляницы.

Mięsopustny, мясопу́стный, ма́сляничный, сыропу́стный.

Mięsopustować, гуля́ть на ма́сляницѣ.

Mięsożerca, -y, *м. см.* Mięsiarz.

Mięsożerność, -ści, *ж.* плотоя́дность.

Mięsożerny, плотоя́дный.

Mieszać, Zmieszać, Pomieszać, мѣша́ть, смѣша́ть, перемѣша́ть, помѣша́ть; || пу́тать, впу́тывать, запу́тывать, растро́ивать. **Pomieszać szyki nieprzyjacielskie,** растро́ить ряды́ непрія́телей. **Pomieszać komu szyki,** привести́ кого́ въ замѣша́тельство, растро́ить чьи за́мыслы. **Mieszać się, Zmieszać się,** мѣша́ться, смѣша́ться, вмѣ́шиваться, смуща́ться, пу́таться. **Mieszać się, wmieszać się do czego, w co,** вмѣ́шиваться, ввя́зываться во что́, *см.* Wdawać się, Wtrącać się.

Mieszała, -y, *м.* вздо́рливый, сварли́вый, сплётникъ.

Mieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, смѣсь, при́мѣсь; || замѣша́тельство, запу́танность, *см.* Zamieszanie, Pomieszanie. || **Mieszanie się (w co),** вмѣша́тельство; || смуще́ніе, трево́га, *см.* Trwożenie się.

Miészaniec, -ńca, *м.* ублю́докъ (*о живо́тныхъ*), мети́съ (*о лю́дяхъ*); || вы́родокъ.

Mieszanina, -y, *ж.* смѣсь; || галима́тья, чепуха́, *см.* Gmatwanina; || смятеніе, смуще́ніе, *см.* Zamieszanie, Zamęt, Odmęt.

Mieszanka, -i, *ж.* мети́съ, же́нщина смѣшанной поро́ды, *см.* Mieszaniec; || *Агр.* мѣ́шанный кормъ (*для скота́*).

Mieszany, смѣ́шанный.

Mieszczak, -a, *м. см.* Mieszczuch.

Mieszczanek, -nka, *м. см.* Mieszczuch.

Mieszczanin, -a, *м* мѣщани́нъ, горожа́нинъ.

Mieszczanka, -i, *ж.* мѣща́нка, горожа́нка.

Mieszczański, мѣща́нскій.

Mieszczaństwo, -a, *ср.* мѣща́нство, гражда́нство; || мѣща́не мѣщанское сосло́віе.

Mieszczka, -i, *ж. см.* Mieszczanka.

Mieszczuch, Mieszczak, -a, Mieszczanek, -nka, *м.* бѣ́дный мѣщани́нъ, горожа́нинъ.

Mieszek, -szka, *м.* кошелёкъ, мошна́; || раздува́льный мѣ́хъ; || *Бот.* мѣшёчекъ.

Mieszewnik, -a, *м.* кошелёчный ма́стеръ; *также:* ма́стеръ раздува́льныхъ мѣхо́въ.

Mieszkać, жить, жи́тельсвовать, занима́ть кварти́ру.

Mieszkalny, обита́емый, жило́й, удо́бный для жилья́.

Mieszkanie, -nia, *ср.* кварти́ра, жильё, жи́тельство, помѣще́ніе; || *Юрид.* мѣстопребыва́ніе.

Mieszkaniec, -ńca, *м.* жи́тель, жиле́цъ. **W domu tym wiele jest mieszkańców,** въ э́томъ до́мѣ мно́го жильцо́въ. **Mieszkaniec wsi,** жи́тель дере́вни.

Mieszkanka, -i, *ж.* жи́тельница (*дере́вни*), жили́ца (*до́ма*).

Mieszkiwać, Mieszkać, жи́тельствовать, жить, занима́ть кварти́ру, стоя́ть на кварти́рѣ, *см.* Zamieszkiwać, Przemieszkiwać.

Mieszkowaty, мѣшкова́тый.

Mieszysko, -a, *м.* большо́й, раздува́льный мѣхъ.

Mięta, -y, *ж.* мя́та.

Miętczany, мя́тный.

Mietelnica, -y, *ж. Бот.* полеви́ца (*расте́ніе*); || танцо́рка на кана́тѣ.

Mietelnictwo, -a, *ср.* иску́сство пляса́ть на кана́тѣ.

Mietelnik, -a, *м.* вольтиже́ръ.

Miętka, -i, *ж. см.* Mięta.

Miętki, *см.* Miękki.

Mietła, *см.* Miotła.

Mietlica, -y, *ж. Бот* спорынья́, головня́, ржа́вчина (*въ хлѣбѣ*).

Miętosić, Zmiętosić, ко́мкать, мять, смять, измя́ть, *см.* Miąć.

Miętowy, мя́тный.

Miętuz, *см.* Mientuz.

Miewać, Mieć, имѣ́ть. || **Miewać się, Mieć się,** пожива́ть. **Jak się miewasz?** какъ ты пожива́ешь?

Mieździć się, пѣ́ниться, пуска́ть пѣ́ну, му́слиться.

Miezdrzyć, сдира́ть мя́со и са́ло съ ко́жи.

Mig, -u, *м.* мигъ, мгнове́ніе о́ка, *см.* Mgnienie. **Migi, -ów,** *мн.* зна́ки. **Gadać, rozmawiać na migi,** объясня́ться зна́ками.

Migać, Mignąć, мига́ть, мигну́ть, мелька́ть, мелькну́ть, блесну́ть. **Swia ełko miga,** огонёкъ мелька́етъ. **Oni coś knują, bo ciągle na siebie migają,** они́ что́-то замышля́ютъ, потому́ что безпреста́нно мига́ютъ другъ дру́гу (*подаютъ зна́ки глазами*). || **Migać się,** мерца́ть, сверкать. **Gwiazdy się migają,** звѣ́зды мерца́ютъ. **Błyskawica mignęła,** мо́лнія сверкну́ла.

Miganie, -nia, Miganie się, мига́ніе; || сверка́ніе, блиста́ніе. **Miganie na kogo,** объясне́ніе зна́ками

Migdał, -u, *м.* минда́лъ. * **Myśleć o niebieskich migdałach,** мечта́ть, гре́зить. || *Анат.* минда́лина (*желѣза́*).

Migdałek, -łka, *м.* минда́лина, минда́линка; || *франтъ, волоки́та, подлипа́ло.

Migdałowaty, въ ви́дѣ миндаля́.

Migdałowy, минда́льный.

Migi, *см.* Mig.

Migoć, *см.* Miegoć.

Migot, -u, *м.* **Migotanie, -nia,** *ср.* сверка́ніе, блиста́ніе, мерца́ніе; || мелька́ніе

Migotać, Migotać się, мелка́ть, мерца́ть, сверка́ть; || развѣва́ться, мота́ться, болта́ться. **Gwiazdy migocą,** звѣ́зды мер-

dáють. **Kita nad szyszakiem migoce**, перó на шлемѣ развѣвáется, *см.* **Migać.**

Migotliwy, дрожáщій, сверкáющій, мерцáющій; || мелькáющій.

Migotny, *см.* **Migotliwy.**

Migrena, -y. *ж.* мигрéнь, головнáя боль.

Mijać, Minąć, Wyminąć, миновáть, минýть, проходúть мúмо; || обгонять, объѣзжáть, опережáть; || *Морс.* огибáть. **Minąć przylądek**, обогнýть мысъ. || * **Kolej mnie minęła**, óчередь моя́ прошлá. || **Pomijać kogo**, проходúть мúмо кого́, оставлáть безъ вниманія. **Pomijać co**, пропýскáть, упускáть изъ вúду. **Omijać kogo**, обходúть кого́, избѣгáть. || **Mijać, przemijać**, проходúть, миновáть. **Czas szybko mija**, время быстро проходúть. || **Mijać się**, расходúться, проходúть мúмо. **Omijać się**, обходúть, избѣгáть одúнъ другóго. **Zminąć się z kim**, разойдúться съ кѣмъ, не встрѣтúться на одно́й дорóгѣ. || ***Mijać, minąć się z prawdą**, удаля́ться, уклоня́ться отъ и́стины.

Mijanie, -nia, *ср.* миновáніе, избѣжáніе, уклоне́ніе, удале́ніе. **Mijanie się z prawdą**, удале́ніе отъ и́стины.

Mik, *см.* **Fik.**

Mikołajek, -ajka, *м.* (*Умен.* **Mikołaj**, Никола́й), Никола́ша, Нико́линька, Ко́ля; || *Бот.* синегóловникъ, перекати́-по́ле (*расте́ніе*).

Mikroskop, -u, *м.* микроскóпъ увели́чительное стекло́.

Mikroskopiczny, Mikroskopijny, микроскори́ческій.

Mikstura, -y, *ж.* микстýра.

Mila, -i, *ж.* мúля.

Milczący, молчали́вый.

Milczeć, молчáть, *см.* **Milknąć, Zamilczeć, Przemilczeć.**

Milczenie, -nia, *ср.* молчáніе.

Milczkiem, мóлча, молчкóмъ, изподтишка́. **Milczkiem kąsać**, кусáть изподтишка́.

Mile, любе́зно, привѣтливо, прія́тно. **Mile przyjąć kogo**, любе́зно приня́ть кого. **Mile na kogo patrzeć**, привѣтливо смотрѣть на кого́. **Mile wspominać kogo**, съ прія́тностію вспоминáть о кóмъ

Milej, сравн. ст. милѣе, прія́тнѣе, любе́знѣе, привѣтливѣе, *см.* **Mile** и **Miło.**

Miłek, -łka, *м. Бот.* кудря́вецъ, чернобы́льникъ (*расте́ніе*).

Milić, *см.* **Umilać.** || **Milić się**, *см.* **Przymilać się.**

Milicja, -ji, *ж.* мили́ція, зéмское ополче́ніе.

Milicjant, -a, *м.* милице́йскій рáтникъ, милиціоне́ръ, ополче́нецъ.

Miljon, -a, *м.* милióнъ.

Miljonowy, милióнный. **Miljonowy pan**, милióнщикъ.

Milka, -i, *ж.* *Умен.* мúлька, *см* **Mila.**

Milkliwość, -ści, *ж.* молчали́вость, безмóлвіе.

Milkliwy, Milkły, молчали́вый, безмóлвный.

Milknąć, Umilknąć, Zamilknąć, молчáть, замóлкнуть, замолчáть; || утихáть. **Umilkły wiatry**, утúхли вѣтры.

Miłko, -a, *ср. Бот.* *см.* **Miłek.**

Miło, мúло, прія́тно, отрáдно. **Miło mi.....**, прія́тно мнѣ..... **Aż miło go słuchać**, слýшать его́ составля́етъ удовóльствіе, прія́тно слýшать его́.

Miłość, -ści, *ж.* любóвь. **Miłość bliźniego**, любóвь къ блúжнему. **Miłość własna**, самолю́біе. **Miłość ludzkości**, человѣколюбіе. **Na miłość boską nie czyń tego**, рáди Бóга не дѣлай э́того. || **Miłość**, мúлость, (пре́жде употреблáлось въ тúтулѣ, потóмъ сократúлось въ **Mość**). **Wasza Miłość**, *см.* **Waszmość**; **Ich Miłość**, *см.* **Ichmość. Jego Cesarska Miłość**, его́ импера́торское величество, *см.* **Mość.**

Miłościwie, мúлостиво, ла́сково, снисходúтельно, *см.* **Łaskawie.**

Miłościwość, -ści, *ж.* мúлость, милосéрдіе, блáгость.

Miłościwy, мúлостный, милосéрдный, великодýшный.

Miłosierdzie, -dzia, *ср.* милосéрдіе; || любóвь къ блúжнему; || мúлостыня, благотворе́ніе. **Siostry miłosierdzia**, сёстры милосéрдія, сердобóльныя вдóвы. **Czynić miłosierdzie**, подавáть мúлостыню. * **Łgać bez miłosierdzia**, лгать безъ милосéрдія, напропалýю.

Miłosiernie, милосéрдно, мúлостиво, сострадáтельно.

Miłosierność, -ści, *ж.* милосéрдіе, сострадáтельность, благотворúтельность.

Miłosierny, милосéрдый, мúлостивый, сострадáтельный, благотворúтельный. **Uczynek miłosierny**, благотворúтельный постýпокъ, дóброе дѣло; || * жáлостный, умоля́ющій. **Spojrzenie miłosierne**, умоля́ющій взглядъ.

Miłośna, -y, *ж.* *Бот.* какáдія, сáхарный кóрень (*трава́*).

Miłośnica, -y, *ж.* любóвница.

Miłośniczka, -i, *ж.* любúтельница (*му́зыки, живописи* и т. д.).

Miłośniczy, любóвный, стрáстный. Nauka miłośnicza, искýство любúть.

Miłośnie, любóвно, стрáстно.

Miłośnik, -a, *м.* любóвникъ, *см.* **Kochanek**; || любúтель (*изя́щныхъ искýствъ*), *см.* **Lubownik**; || *Бот.* бáрхатникъ, пётýшій гребешóкъ, амарáнтъ (*расте́ніе*).

Miłośnikowy, любúтельскій; || свóйственный любóвнику.

Miłośny, любóвный.

Miłostka, -i, *ж.* бóлѣе употребúтельно: **Miłostki, -stek**, *мн.* любóвишка, страстúшка.

Miłować, любúть, миловáть, имѣть стрáсть къ чему́, находúть въ чёмъ удовóльствіе (*за исключе́ніемъ любви́ одного́ по́ла къ другóму, употребля́ется то́лько*

въ смыслѣ любви къ Богу, къ ближнему, къ изящнымъ искусствамъ, наукамъ и т. д.).|| **Miłować się,** *см.* **Kochać się.**

Miłówanie, -nia, *ср.* любо́вь, **страсть къ чему́.**

Miłośnik, -a, *м.* **люби́тель.**

Milszy, *сравн.* **милѣ́йшій,** *см.* **Miły.**

Miluśki, Milutki. ми́ленькій.

Miły, ми́лый, прія́тный, любе́зный, *см.* **Luby.**

Mimicznie, мими́чески.

Mimiczny, мими́ческій.

Mimik, -a, *м* ми́микъ.

Mimo, ми́мо, поми́мо, **не взира́я,** несмотря́. **Iść mimo kogo,** идти ми́мо кого́. **Mimo siebie co puszczać,** пропуска́ть ми́мо ушей, не обраща́ть внима́нія. **Mimo mojej wiedzy,** безъ моего́ вѣ́дома. **Mimo mego zakazu,** несмотря́ на мое запреще́ніе.

Mimochodem, мимохо́домъ.

Mimojazdem, мимоѣ́здомъ.

Mimonaturalny, противоесте́ственный

Mimośród. -odu, *м. Мат.* разноце́нтренность; || * эксцентри́чность.

Mimośrodkowo, эксцентри́чески.

Mimośrodkowy, разноце́нтренный, **эксцентри́ческій.**

Mimowolnie, нево́льно.

Mimowolny, нево́льный.

Mina, -y, *ж.* мина, видъ, взглядъ, **нару́жность. Znać mu z miny,** это замѣ́тно по его́ нару́жности. * **Mina gęsta,** вои́нственный видъ. **Mina kwaśna,** нахму́ренный видъ, ки́слая ми́на. **Miną nadrabiać,** иску́сно скрыва́ть своё неудово́льствіе, свою́ доса́ду. **Miny stroić,** дава́ть кому́ зна́ки, переми́гиваться съ кѣмъ.

Mina, -y, *ж.* рудни́къ, копь. рудоко́пня; || руда́, *см.* **Kopalnia;** || *Воен.* ми́на, подко́пъ, *см.* **Podkop.**

Minąć, *см.* **Mijać.**

Minaret, -u, *м.* **минаре́тъ** (*ба́шня при мече́ти*).

Mincarski, моне́тный. **Mincarska forma,** моне́тный ште́мпель. **Mincarska waga,** моне́тные вѣски́, *см.* **Menniczy.**

Mincarstwo, -a, *ср.* моне́тное дѣ́ло, битье́ моне́ты.

Mincarz, -a, *м.* **моне́тчикъ,** моне́тный ма́стеръ.

Mincować, чека́нить, **бить моне́ту;** || передѣ́лывать въ моне́ту,

Mincowanie, -nia, *ср.* чека́нка, битье́ моне́ты.

Miner, -a, *м.* **рудоко́пъ;** || *Воен.* подко́пщикъ.

Minerał, -u, *м.* **минера́лъ,** *см.* **Kruszec.**

Mineralny, минера́льный, ископа́емый, *см.* **Kopalny.**

Mineralog, -a, *м.* минерало́гъ.

Mineralogiczny, минералоги́ческій.

Mineralogja, -ji, *ж.* минерало́гія.

Minimum, *Нескл.* ми́нимумъ, **са́мая ме́ньшая сте́пень.**

Miniony, мину́вшій, проше́дшій.

Minister, -stra, *м.* **мини́стръ. Minister spraw wewnętrznych,** мини́стръ вну́треннихъ дѣлъ;—**skarbu,** — фина́нсовъ;—**dworu,** — двора́; — **spraw zagranicznych,** — иностра́нныхъ дѣлъ;—**marynarki,** морско́й; —**wojny,** вое́нный;—**sprawiedliwości,** — юсти́ціи; — **oświecenia,** — наро́днаго просвѣще́нія; — **dóbr państwa,** — госуда́рственныхъ иму́ществъ; — **komunikacji,** — путе́й сообще́нія; — **dóbr koronnych;** — удѣ́ловъ; || **Minister pełnomocny,** полномо́чный посла́нникъ. || **Minister protestancki,** пасто́ръ.

Ministerjalnie, по министе́рски.

Ministerjalny, министе́рскій.

Ministerjum, *ср. см.* **Ministerstwo.**

Ministerstwo, -a, *ср.* **Ministerjum,** *ср. Нескл.* министе́рство, до́лжность, зва́ніе мини́стра.

Ministrant, -a, *м.* священнодѣ́йствующій

Ministrowa, -éj, *ж.* **жена́** *или* супру́га мини́стра.

Ministrowski, министе́рскій. **Po ministrowsku,** по министе́рски.

Ministrowstwo, -a, *ср.* до́лжность, зва́ніе мини́стра.

Minja, -ji, *ж. Хим.* су́рикъ, ки́новарь.

Minjatura, -y, *ж.* миніатю́ра, миніатю́рная жи́вопись.

Miniaturzysta, -y, *м.* миніатю́рный живопи́сецъ, миніатюри́стъ.

Minier, -a. *м.* рудоко́пъ; || *Воен* минёръ, подко́пщикъ, *см* **Miner, Podkopnik.**

Minjować, кра́сить, покрыва́ть кинова́рью, су́рикомъ.

Minjowy, ки́новарный, су́риковый

Minka, -i, *ж. Умен.* ми́на, ви́дъ, нару́жность. **Ładną ma minkę,** у нея́ хоро́шенькое ли́чико.

Minkować, жема́ниться, чече́ниться.

Minóg, -oga, *м.* мино́га (*рыба*).

Minotaur, -a, *м. Астрон.* **Минота́връ** (*созвѣ́здіе*)

Minować, рисова́ться, принима́ть **на себя́ како́й-нибу́дь ло́жный видъ.**

Minstrel, *см.* **Menestrel**

Minuciarz, -a, *м.* мелочно́й человѣ́къ.

Minuta. -y, *ж.* мину́та; || по́длинная за́пись, по́длинникъ; || черново́е сочине́ніе, чернова́я бума́га.

Minutka, -i, *ж.* мину́тка.

Minutnik, -a, *м.* мину́тная стрѣ́лка (*на часа́хъ*).

Minutny, Minutowy, мину́тный.

Miód. -odu, *м.* мёдъ. **Miód niewarzony,** сыре́цъ. **Miód w plastrach,** сото́вый мёдъ.

Miodek, -dku, *ж.* медо́къ

Miodnik, -a, *м. Бот.* медо́вникъ (*у расте́нія*).

Miodoliz, -a, *м. Зоол.* родъ ночно́й ба́бочки (*вре́дной для пчёлъ*).

Miodorodny, медоно́сный.

Miodosok, -u, *м. Бот.* медоцвѣ́тъ (*расте́ніе*).

Miodowar, **-a**, *м.* медовáръ.

Miodowarnia, **Miodownia**, **-ni**, *ж.* медоварня.

Miodowica, **-y**, *ж.* медвѣная росá.

Miodowiec, **-wca**, *м. см.* **Kolibry**.

Miodowina, **-y**, *ж.* сытá

Miodówka, **-i**, *ж.* **родъ** слáдкихъ грушъ.

Miodownik, **-a**, *м.* медовúкъ (*пряникъ*), *см.* **Piernik**; || пряничникъ, *см.* **Piernikarz**; || *Бот.* мелúсса (*растéніе*).

Miodowy, медóвый, медовóй. **Ocet miodowy** уксусомёдъ, мёдъ **съ** ýксусомъ; || **Miodowa rosa**, медвѣная росá, *см.* **Miodowica**.

Mioduńczany, **Miodunkowy**, медýнковый, *см.* **Miodunka**.

Miodunka, **i**, *ж. Бот.* медýнка, медýница, лёгочница, бѣлостóйка, *см.* **Płucnik**. || *Бот.* воловúй язы́къ (*растéніе*).

Miot, **-u**, *м.* махъ, метáніе, броса́ніе, швыря́ніе.

Miotać, **Miecić**, метáть, кидáть, броса́ть, швыря́ть. **Miotać na kogo potwarz**, оскорбля́ть кóго клеветóю. **Miotać czém**, волновáть, обуревáть, возмущáть, качáть, колебáть **Gniew nim miota**, гнѣвъ обуревáетъ егó. **Okręt miotany burzą**, корáбль разбиваемый бýрею, *см.* **Kołatać**. || **Miotać się**, волновáться, колебáться; || броса́ться, кидáться; || метáться (*о бóльномъ на постúли*). **Miotać się na kogo**, броса́ться, нападáть на кóго.

Miotacz, **-a**, *м.* метáтель.

Miotanie, **-nia**, *ср.* метáніе, броса́ніе.

Miotełka, **-i**, *ж.* метёлка.

Miotła, **-ły**, *ж.* метлá, помелó, вѣникъ, голúкъ; || *Бот.* метлúка, метлúца; || **Miotła niebieska**, хвостъ кометы.

Miotlarka, **-i**, *ж.* метёльщица.

Miotlarz, **-a**, *м.* метёльщикъ.

Miotlasty, метлообрáзный. **Miotlasta gwiazda**, комéта съ хвостóмъ.

Miotlisko, **-a**, *ср.* метлúшка (**niezgrabna miotła**); || метловúще (**trzon miotły**).

Miotło, **-a**, *ср.* игрýшка; || * **игрáлище**.

Miotłować, сѣчь рóзгами.

Miotłowy, метёльный.

Miotny, *см.* **Rzutny**.

Mir, **-u**, *м. Стар. Неуп.* миръ, *см.* **Pokój**; || міръ, вселéнная, *см.* **Swiat**; || довѣріе, вѣсъ, уваженіе. **Mieć mir u kogo**, имѣть, вѣсъ у кóго, пóльзоваться чьимъ **довѣріемъ**.

Mira, **-y**, *ж.* смúрна, мúрра

Mirnica, **-y**, *ж. см.* **Chryzmat**.

Mirnik, **-a**, *м. Бот.* дымя́нка (*растéніе*).

Mirny, *Стар.* мúрный, споко́йный, *см.* **Spokojny**.

Miro, **-a**, *ср. см.* **Chryzmo**.

Mirowy, мúровый.

Mirra, *см.* **Mira**.

Mirt, **-u**, *м. Бот.* миртъ.

Mirtowany, припрáвленный мúртовыми я́годами.

Mirtowy, мúртовый.

Mirtynek, **-nka**, *м.* **винó** припрáвленное мúртомъ.

Mirzyć się, **Zmirzyć się**, *Стар.* мири́ться, помири́ться.

Miś *или* **Misio**, **-a**, *м.* Мúшенька (*Ирон. названіе медвѣдя*).

Misa, **-y**, *ж.* чáша, мúса, *см.* **Półmisek**; водоёмъ, бассéйнъ (**misa u fontanny**), *см.* **Czasza**, **Panew'**. **Misa szalna**, вѣсовáя чáша, *см.* **Szala**.

Miseczka, **-czki**, *ж.* мúска, мúсочка. **Miseczka do krwi puszczania**, тáзикъ при пусканіи крóви. **Miseczka** (**od filiżanki**). блюдечко.

Misiarz, **-a**, *м.* холостúльщикъ (*животныхъ*).

Misić, **Wymisić**, класть, холостúть, валóшить, *см.* **Mniszyć**.

Misiek, **-śka**, *м. см.* **Miś**.

Misiorka, **Misiurka**, **Misurka**, **-i**, *ж.* забрáло, личнúкъ (*у шлéма*).

Miska, **-i**, *ж.* мúска. **Miska do mycia się**, умывáльница, *см.* **Misa**; || блюдо (*съ которымъ хóдятъ во врéмя обѣдни*).

Miśnik, **-a**, *м.* поддóнникъ поддóнокъ (*для блюдъ и тарéлокъ*).

Misny, мúсочный; || бассéйный.

Missa, **-ji**, *ж.* поручéніе, полномóчіе; || призвáніе; || мúссія (*для обращéнія въ христіáнство*), *см.* **Posłannictwo**.

Missjonarski, миссіонéрскій.

Missjonarz, **-a**, *м.* миссіонéръ.

Misterja, **-ji**; *ж. см.* **Tajemnica**.

Misterkini, **-ni**, *ж. см.* **Mistrzyni**.

Misternie, искýсно, худóжественно, мастерскú.

Misterność, **-ści**, *ж.* тóнкость, художественность, изя́щество, чистота (*отдѣлки*), *см.* **Kunsztowność**, **Sztuczność**.

Misterny, тóнкій, изя́щный, худóжественный, краси́вый, *см.* **Kunsztowny**.

Misterstwo, **-a**, *ср. см.* **Kunszt**, **Sztuka**.

Mistrz, **-a**, *м.* мáстеръ; || старшúй, глáвный; || учúтель, настáвникъ; *см.* **Magister**; || * худóжникъ. **To jest dzieło mistrza**, э́то произведéніе худóжника, э́то худóжественное произведéніе; || **Mistrz kapelli**, рéгентъ (*надъ пѣвцами*); || **Mistrz obrzędów**, церемоніймéйстеръ; || **Mistrz dworu**, гофмéйстеръ; || **Wielki mistrz krzyżacki**, великúй магúстръ тевтóнскаго óрдена; || **palácz**, *см.* **Kat**.

Mistrzowstwo, **-a**, *ср.* учúтельство, настáвничество, *см.* **Nauczycielstwo**; || магúстерство; || искýство, мастерствó; || гросмéйстерство (**godność wielkiego mistrza**); || дóлжность палачá.

Mistrzowa, **-éj**, *ж.* женá учúтеля, магúстра и т. д., *см.* **Mistrz**.

Mistrzować, **Zmistrzować** (**co**), искýсно что́-либо сдѣлать; || **Mistrzować około czego**, лóвко за что́ взя́ться, лóвко распоряжáться чѣмъ; || **Mistrzować w czém**; отличáться **въ** чёмъ, быть искýснымъ **пъ** чёмъ.

Mistrzownik,-a, *м. Бот.* **потого́нъ,ца́рскій ко́рень.**

Mistrzowny, *см.* **Mistrzowski.**

Mistrzowski, маги́стерскій, учи́тельскій, наста́вническій, ма́стерско́й, иску́сный, худо́жественный, и т. д., *см.* **Mistrz, Nauczycielski, Magistrowski.** || **Po Mistrzowsku, иску́сно, худо́жественно;** || **мастерски́.**

Mistrzyk, -a, *м.* **пачку́нъ, выдаю́щій себя́ за ма́стера.**

Mistrzyni,-ni, *ж.* **учи́тельница, наста́вница, воспита́тельница, преподава́тельница, содержа́тельница пансіо́на, учёбнаго заведенія;** || **иску́сница, мастери́ца;** || **худо́жница;** || **ста́ршая мона́шенка въ монастыря́хъ.**

Mistycyzm, -u, *м.* **мистици́змъ.**

Mistycznie, мисти́чески.

Mistyczność, -ści, *ж.* **таинственность,** *см.* **Mistycyzm.**

Mistyczny, таинственный, мисти́ческій.

Mistyfikacja,-ji, *ж.* **мистифика́ція, одурма́ченіе.**

Mistyk, -a, *м.* **ми́стикъ испыта́тель та́инствъ.**

Mistykować, вдава́ться въ мистици́змъ.

Mit, -u, *м.* **миѳъ, баснослóвное преда́ніе, ба́сня.**

Mitiuk, -a, *м.* **коро́ткій чапра́къ на ло́шадь.**

Mitolog, -a, *м.* **миѳоло́гъ, баснослóвъ.**

Mitologicznie, миѳологи́чески.

Mitologiczny, миѳологи́ческій, баснослóвный.

Mitologja, -ji, *ж.* **миѳоло́гія, баснослóвіе.**

Mitra, -y, *ж.* **ми́тра** (*епископская и архіепископская шапка*), *см.* **Infuła;** || **Mitra książęca,** кня́жеская коро́на.

Mitręga, i *ж.* **помѣха, ме́дленность, потеря́ вре́мени, мѣшкотность; копу́нъ, копоту́нъ,** *см.* **Maruda;** || **ме́дленная, плохая рабóта.**

Mitrężnie, мѣшкотно. **копотли́во.**

Mitrężny, мѣшкотный, копотли́вый.

Mitrężyć, Zmitrężyć (czas), напра́сно теря́ть вре́мя, мѣшкать, копа́ться.

Mitrydat, -a, *м. Бот. см.* **Dryakiew.**

Mituk,-a, *см.* **Mitiuk.**

Mix...., -u, *см.* **Miks.....**

Mizantrop, -a, *м.* **мизантро́пъ нелюди́мъ,** *см.* **Odludek.**

Mizantropiczny, Mizantropijny, мизантропи́ческій, нелюди́мый.

Mizantropja, -ji, *ж.* **не́нависть къ лю́дямъ, нелюди́мство.**

Mizantropka, -i, *ж.* **мизантро́пка, нелюди́мка.**

Mizeractwo, -a, *ср.* **кра́йняя нищета́, бѣ́дность, ни́щенство;** || *Собир.* **ни́щіе, бѣдняки́, обóрванцы, ни́щая сволочь.**

Mizeraczek, -czka, *м. см.* **Mizerak.**

Mizeraczka, -i, *ж.* **бѣ́дная, жа́лкая, несча́стная же́нщина.**

Mizerak, -a, *м.* **бѣдня́къ, бѣдня́га, бѣ́дный человѣ́къ, горемы́ка.**

Mizerere, *Нескл. Церк.* **Поми́луй мя Бóже** (*50-ый псало́мъ*).

Mizerja, -ji, *ж.* **кра́йняя бѣ́дность, нищета́;** || **сала́тъ изъ свѣ́жихъ огурцóвъ.**

Mizernie, плóхо, хýдо; || **бѣ́дно, ни́щенски,** *см.* **Nędznie.**

Mizernieć, Zmizernieć, худѣ́ть, похудѣ́ть, становúться худощавымъ, измѣни́ться въ лицѣ.

Mizerny, блѣ́дный, худóй, тóщій, сухопáрый, тщедýшный, исхудáлый; || **бѣ́дный, нéпомощный, ничтóжный, жáлкій, плохóй. Twarz mizerna,** блѣ́дное, **исхудáлое лицó. Postać mizerna,** изнеможённый видъ, **изнеможённая нарýжность. Mizerne utrzymanie,** бѣ́дное содержáніе. **Mizerne jedzenie,** плохáя ѣдá. **Mizerna robota,** плохáя, ничтóжная рабóта. **Odzież mizerna,** бѣ́дная одéжда. **Mizerne zbiory,** плохóй урожáй, **плохáя** убóрка (*хлѣба*); || * сухóй. **Mizerne dzieło,** сухóе, **непріятное сочинéніе. Mizerny styl,** сухóй, **непріятный слогъ.**

Mizerota, -y, *ж.* **нищетá, бѣ́дность,** *см.* **Lichota, Nędzota.**

Mizerować, Zmizerować, истощáть, истощúть сúлы, здорóвье. **Zmizerować się,** истощúть сúлы, разстрóить здорóвье.

Mizg, -u, *м. см.* **Umizg.**

Mizgus, -sia, *м.* **щёголь, фрáнтикъ.**

Mkły, бѣ́глый, бѣгýщій; || **скоротéчный, преходя́щій. Mkła fala,** бѣгýщая **волнá,** *см.* **Nikły.**

Mknąć, толкáть, пихáть; || **побуждáть, понуждáть,** *см.* **Pomykać;** || **Mknąć się,** стремúться; || **подвигáться впередъ;** |**выступáть, выдавáться, вдавáться,** *см.* **Pomykać się, Umykać.**

Młacać, *см.* **Młócić.**

Mlanka, -i, *ж. Зоол.* **плоткá, плотúца** (*рыба*).

Mlask, -u, *м. см.* **Mlaskanie.**

Mlaskać, Mlasnąć, чмóкать, **чмóкнуть, чáвкать, чáвкнуть.**

Mlaskanie-nia, *ср.* чмóканье, **чáвканье.**

Mleć, Zemleć, Umleć, молóть, **смолóть** (рожь); || * **Mleć językiem,** молóть вздоръ, болтáть, молóть языкóмъ.

Mlecz, -u, *м.* **молóки** (*у рыбъ*); || **Mlecz pacierzowy** *или* **grzbietowy,** спинно́й, хребётный мозгъ; || *Бот.* **сердцевúна;** || **зáячья капýста** (*растéніе*); || **пухъ, пушóкъ, мошóкъ** (*на нѣкоторыхъ плодáхъ и растéніяхъ*).

Mleczaj, -ja, *м. Бот.* **сыроѣжка, грузды** (*грибъ*).

Mleczak, -a, *м.* **ры́ба самéцъ. ры́ба съ молокáми;** || **молодóе живóтное, сосунóкъ;** || * **молокососъ, юноша.**

Mleczarka, -i, *ж.* **молóчница.**

Mleczarnia, -ni, *ж.* **молóчня, сы́рня.**

Mleczasty, молóчный.

Mleczek, -czku, *м. Бот.* молочáй, молочáйникъ (*растéніе*).

Mleczko, -a, *ср.* молочкó. **Mleczko cielęce**, слáдкое мáсо, телячьи молóки. **Mleczko kamienne**, лýнное молокó, бѣлый, рыхлый мѣлъ.

Mleczkowy sok, *Мед.* млéчный сокъ, хúлусъ.

Mlecznica, -y, *ж. Бот.* истóдъ (*растéніе*).

Mlecznieć, превратúться въ молокó.

Mlecznik, -a, *м.* молóчникъ, продавéцъ молокá; || молóчня, сырня, *см.* **Mleczarnia**; || **Mlecznik kamień**, галактúтъ; || *Бот.* млéчникъ.

Mleczno, -a, *ср. см.* **Mleczywo.**

Mleczny, молóчный; || *Астрон.* **Droga mleczna**, млéчный путь; || **Mleczne zęby**, пéрвые, молóчные зýбы.

Mleczysty, *Бот.* молóчнистый.

Mleczywo, -a, *ср.* молóчное, молóчное кýшанье, *см.* **Nabiał.**

Mléko, -a, *ср.* молокó. **Słodkie mléko**, свѣжее молокó. **Kwaśne, zsiadłe mléko**, кúслое, ссѣвшееся молокó, простоквáша; || * **Mleko panieńskie**, косметúческая водá. || *Посл.* **Mléko jeszcze ma pod nosem**, у негó ещё мáтерино молокó на губáхъ не обсохло.

Mlékodajny, *Анат.* млекоснóсный.

Mlékorodny, млекотвóрный, производя́щій молокó.

Mlékowy, молóчный.

Mlewo, Mliwo, -a, *ср.* помóлъ, молóтье. **Zapłata od mliwa**, плáта за помóлъ.

Młóćba, -y, Młocka, -i, *ж.* молочéніе, молотьбá (*хлѣба*). **Czas, początek młóćby**, замолоть.

Młocek, -cka, *м.* молотúльщикъ.

Młócenie, -nia, *ср. см.* **Młóćba.**

Młócić, молотúть (*хлѣбъ*). *Посл.* **Próżno słomę młócić**, *или* **Darmo wodę młócić**, въ ступкѣ вóду толóчь. || * **Wymłócić kogo**, отколотúть, отваля́ть когó.

Młocisko, -a, *ср.* молотовúще; || огрóмный мóлотъ.

Młocka, -i, *ж. см.* **Młóćba**; || молотúльщица.

Młockarnia, -ni, *ж.* молотúлка.

Młockowy, молотúльный.

Młode, -ego, *ср.* молодóе живóтное.

Młodec, -dca, *м.* молодóе живóтное, молодáя пти́ца.

Młódka, -i, *ж.* молóдка, молодúца, молодáя дѣвушка, жéнщина; || молодáя сáмка (*ещё неимѣвшая дѣтёнышей*); || простáя кáрта, не фигýра.

Młodnieć, Odmłodnieć, молодѣть, помолодѣть.

Młodniś, -sia, *м. см.* **Młokos.**

Młodo, мóлодо.

Młodociany, ю́ный, молодóй, ю́ношескій.

Młodolatek, -tka, *м.* безборóдый ю́ноша, молокососъ.

Młodolatka, -i, *ж.* молóдка, молодúца, молодáя дѣвушка.

Młodoletni, ю́ный, молодóй, ю́ношескій, óтроческій.

Młodość, -ści, *ж.* мóлодость, ю́ность; || молодёжь, ю́ношество. *Послов.* **Młodość płochość**, мóлодо зéлено.

Młodoszczep, -u, *м. см.* **Płonka.**

Młodożeniec, -ńca, *м.* молодóй, новобрáчный, *см.* **Nowożeniec.**

Młodożeństwo, -a, *ср.* молодáя четá, молоды́е супрýги; || рáнняя женúтьба.

Młodsza, -éj, *ж.* гóрничная, служáнка.

Młodszy, młádszy, *см.* **Młody.**

Młody, молодóй, ю́ный, ю́ношескій. **Panna młoda**, молодáя, новобрáчная. **Pan młody**, молодóй, новобрáчный. **Państwo młodzi**, молоды́е, новобрáчные. *Послов.* **Młode piwo szumi**, ю́ношеству трýдно удержáться отъ увлечéній, мóлодость должна́ перебѣси́ться. **Młodą miec twarz**, имѣть моложáвое лицó. **Zamłodu**, съизмалу, смóлоду, смáлу, съизмáльства, съ малолѣтства.

Młodysz, -a, *м.* моложáвый.

Młodź, -dzi, *ж.* молодёжь, *см.* **Młodzież.**

Młodźba, *см.* **Młoćba.**

Młodzian, -a, *м.* ю́ноша, мóлодецъ, *см.* **Młodzieniec.**

Młodzianki, -ów, *мн.* младéнцы избіéные Ирóдомъ. **Święto Młodzianków**, избіéніе младéнцевъ Ирóдомъ.

Młodziankowy dzień, день избіéнія младéнцевъ Ирóдомъ, *см.* **Młodzianki.**

Młodzić, молодúть, *см.* **Odmładniać, Odmładzać.** || **Młodzić się**, молодúться.

Młodzic, -a, *м.* мóлодь, молодúзна, пивны́я дрóжжи.

Młodzieńczy, ю́ношескій, óтроческій.

Młodzieńczyk, -a, *м.* ю́ноша.

Młodzieniaszek, -szka, *м.* óтрокъ; || мальчúшка, молокососъ.

Młodzieniec, -ńca, *м.* молодóй человѣкъ, ю́ноша.

Młodzienny, Młodzieński, *см.* **Młodzieńczy.**

Młodzieństwo, -a, *ср.* ю́ношество, ю́ность, ю́ношескій вóзрастъ, мóлодость.

Młodzież, -y, *ж.* молодёжь.

Młodzik, -a, *м.* молокососъ, вертопрáхъ, *см.* **Młokos.**

Młodziuchno, очень мóлодо, моложáво.

Młodziuchny, Młodziutki, Młodziusieńki, Młodziuteńki, молóденькій, молодёхонекъ.

Młodziwo, -a, *ср.* молóзиво.

Młodzizna, -y, *ж.* помётъ (*числó дѣтёнышей за одинъ разъ рождённыхъ*); || высѣдъ, выводъ (*о птúцахъ*); || молузгá, мéлкая ры́ба (*пускáемая на развóдъ*); || молоды́я растéнія.

Młokicina, -y, *ж.* родъ ѝвоваго дéрева, *см.* **Witwina.**

Młokos, -a, *м.* молокососъ.

Młon, -u, *м.* мéленъ (*въ мéльницѣ*).

Młot, Młót, -a, *м.* мо́лотъ. *Горн.* **Młot fryszerski,** кри́чный мо́лотъ;—**przyciskowy,** хвосто́вый мо́лотъ; — **leśny (cechówka),** штéмпель, пунсо́нъ. || *Зоол.* родъ аку́лы (*рыба*).

Młotarnia, -ni, *ж.* **кова́льня, молотова́я.**

Młoteczek, -czka, *м.* *Умен.* молото́чекъ; || *Анат.* молото́чекъ (*въ уша́хъ*).

Młotek, -tka, *м.* молото́къ. **Młotek mularski,** ки́рочка, ки́рка, молото́къ.

Młotnik, -a, *м.* молотобо́ецъ.

Młotny, Młotowy, молотово́й, молотко́вый.

Młóto, Młuto, -a, *ср.* дроба́, драби́на, пивна́я гу́ща.

Młotowiny, *Горн.* молотобо́йня.

Młyn, -a, *м.* ме́льница. **Młyn wietrzny,** вѣ́тряная ме́льница. **Młyn wodny,** водяна́я ме́льница. **Młyn parowy,** парова́я ме́льница. **Młyn ręczny,** ручна́я ме́льница. **Młyn prochowy,** порохова́я ме́льница. *Посл.* **Język mu latajak we młynie,** язы́къ у него́ сло́вно трещо́тка.

Młynarczanka, -i, *ж.* дочь ме́льника.

Młynarczyk, -a, *м.* рабо́тникъ въ ме́льницѣ.

Młynarka, -i, *ж.* ме́льничиха.

Młynarski, ме́льничный, ме́льничій.

Młynarstwo, -a, *ср.* ме́льничное произво́дство, ме́льничный про́мыселъ.

Młynarz, -a, *м.* ме́льникъ.

Młynarzów, ме́льничій, принадлежа́щій ме́льнику.

Młynarzowa -éj, *ж.*, ме́льничиха, жена́ ме́льника, *см.* **Młynarka.**

Młynek, -nka, *м.* ма́ленькая ме́льница. **Młynek do kawy,** кофе́йная ме́льница; || ме́льница (*дѣтская игра́*); || верче́нье, маха́нье вокру́гъ себя́ шпа́гою *или* па́лкою (*для защи́ты*). **Młynkiem się bronić,** защища́ться (*тѣмъ же спо́собомъ*); || кувы́рканье. **Młynka robić, zrobić,** кувы́ркаться; * виля́ть, вывёртываться, *см.* **Kominek;** || (*крестъ, фигу́ра въ та́нцѣ*); || *см.* **Młyniec.**

Młyniec, -ńca, *м.* употребля́ется то́лько въ творит. падежѣ́: **Młyńcem,** въ кружо́къ, кружко́мъ. **Obracać się młyńcem,** вертѣ́ться, кружи́ться. **Toczyć się młyńcem,** кати́ться кружко́мъ.

Młynkować, Przemłynkować (zboże), просѣва́ть (*хлѣбъ*); || * вывёртываться, виля́ть, лука́вить.

Młynkowanie (zboża), -nia, *ср.* просѣва́ніе хлѣ́ба.

Młynowe, -ego, *ср.* ме́льничный сборъ.

Młyński, ме́льничный.

Mnażać, *см.* **Mnożyć.**

Mnich, -a, *м.* мона́шествующій, мона́хъ, и́нокъ; || слонъ, фигу́ра (*въ ша́хматахъ*); || *Хим.* капе́лина, капе́ль, проби́рная ча́шечка; || подъёмная дверь, шлюзъ (*въ прудѣ́*); || *Плотн.* коро́ль; || *Бот. см.* **Mniszek.**

Mnichostwo, -a, *ср.* мона́шество, и́ночество.

Mnichowski, мона́шескій, и́ноческій, *см.* **Mniszy. Po mnichowsku,** помона́шески.

Mnichowstwo, -a, *ср. см.* **Mnichostwo.**

Mniéj, сравн. ст. менѣе, ме́ньше, *см.* **Mało. Mniéj więcéj,** бо́лѣе *или* ме́нѣе. || *Матем.* **Znak mniéj,** ми́нусъ.

Mniejszeć, Zmniejszeć, уменьша́ться, уменьши́ться, убавля́ться, уба́виться, *см.* **Maleć.**

Mniejszenie, Zmniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, у́быль; || сба́вка (*въ цѣнѣ́*).

Mniejszoroczny, ме́нѣе одного́ го́да.

Mniejszość, -ści, *ж.* меньшинство́; || ме́ньшее число́, коли́чество, ни́зшая сте́пень.

Mniejszy, *сравн. ст.* ме́ньшій, *см.* **Mały. Mniejsza o to,** э́то ничего́ не зна́читъ, э́то пустяки́, не вели́кое не ва́жное дѣ́ло.

Mniejszyć, *см.* **Zmniejszać.**

Mniejszyciel, -a, *м.* уменьши́тель.

Mniemać, ду́мать, полага́ть, мнить, суди́ть; || представля́ть себѣ́, вообража́ть.

Mniemacz, -a, *м.* ду́мающій, вообража́ющій.

Mniemanie, -nia, *ср.* мнѣ́ніе, сужде́ніе, усмотрѣ́ніе. **Wielkie było o nim mniemanie,** отъ него́ мно́гаго ожида́ли; || предположе́ніе, дога́дка. **Na mniemaniu oparty,** осно́ванный на дога́дкѣ, *см.* **Domniemanie, Domniemalny.**

Mniska, -i, *ж.* кла́деная свинья́.

Mniszarz, -a, *м.* холости́льщикъ.

Mniszek, -szka, *м.* мона́шекъ; || *Зоол.* черносѣ́рая сини́ца (*пти́ца*); || *Бот.* одува́нчикъ, попо́во гумёнцо, хаси́мъ.

Mniszka, -i, *ж.* и́нокиня, мона́шенка, мона́хиня, *см.* **Zakonnica.**

Mniszy, Mniski, мона́шескій.

Mniszyć, Omniszyć (kogo), постригáть, постри́чь кого́ въ мона́хи; || **Omniszyć się,** постри́чься въ мона́хи. || **Wymniszyć,** класть, холости́ть, воло́шить.

Mnogi, многочи́сленный, мно́жественный, *см.* **Liczny.** *Грам.* **Liczba mnoga,** мно́жественное число́.

Mnogo, мно́го.

Mnogobarwny, многоцвѣ́тный, *см.* **Wielofarbny.**

Mnogodzietny, имѣ́ющій мно́го дѣте́й.

Mnogodźwięczny, многозву́чный.

Mnogogrzeszny, многогрѣ́шный.

Mnogojęzyczny, многоязы́чный.

Mnogokrotny, *см.* **Wielokrotny.**

Mnogokształty, *см.* **Wielokształtny.**

Mnogoletni, *см.* **Wieloletni.**

Mnogoludność, -ści, *ж.* многолю́дство, многолю́діе.

Mnogooczny, *см.* **Wielooki.**

Mnogopamiętny, имѣ́ющій обши́рную па́мять.

Mnogoplemienny, многоплеме́нный, *см.* **Wieloplemienny, Różnoplemienny.**

Mnogopłodny, **Mnogorodny**, обильный плодами, плодородный.

Mnogość, **-ści**, *ж.* множество, многочисленность, накопление, скопление.

Mnogowodny, многоводный.

Mnóstwo, **-a**, *ср.* множество.

Mnożca, **-y**, *м.* умножающий, размножающий, распространитель.

Mnożenie, **-nia**, *ср.* размножение; || *Ариѳ.* умножение.

Mnożna, **-ej**, *ж. Ариѳ.* множимое число.

Mnożnik, **-a**, *м. Ариѳ.* множитель.

Mnożny, *Ариѳ.* множимый, могущий помножиться.

Mnożyć, умножать, размножать; || *Ариѳ.* помножать, *см.* **Pomnożyć**. || **Mnożyć się**, размножаться, увеличиваться, помножаться, *см.* **Rozmnażać się**.

Mnożyciel, **-a**, *м. см.* **Mnożca**.

Mobilja, *мн.* движимость, движимое имение, движимое.

Mobilizacja, **-ji**, *ж. Юрид.* превращение недвижимаго имения въ движимое; || *Воен.* мобилизация.

Mobilizować, превращать въ движимое (*недвижимое имѣніе*); || *Воен.* мобилизировать.

Moc, **-y**, *ж.* мощь, мочь, сила; || крепость, прочность; || власть, могущество; || бодрость, твёрдость. **Z całéj siły, z całą mocą**, всѣми силами, всячески. **Nie może chodzić o swojéj mocy**, у него нѣтъ силъ ходить. **Moc sukna, płótna**, прочность сукна, полотна. **Moc ciała**, крепость тѣла, тѣлесная сила. **Moc umysłu**, твёрдость души, душевная сила. **Moc obowiązująca**, пространство дѣйствія, обязующая сила. **Moc wykonalna**, законная, исполнительная сила. **Moc egzekucyjna**, исполнительная сила. **Moc artykułu** (np. **organizacji sądowéj**), дѣйствіе статьи (*судебныхъ уставовъ*). **Moc obowiązująca**, дѣйствіе закона, обязательная сила. **Moc wstecz obowiązująca**, обратное дѣйствіе закона. **Żadne prawo nie ma mocy wstecz obowiązującéj**, законъ не имѣетъ обратнаго дѣйствія. **Mocą swego genjuszu**, силою своего гения. **To nie jest w mojéj mocy**, это не въ моей власти. **Mieć kogo** *или* **co w swéj mocy**, имѣть кого *или* что въ своей власти. **Mieć moc nad śmiercią i życie**, имѣть право располагать чьей смертью и жизнью. || **Moc**, множество. **Mieć moc przyjaciół**, имѣть множество друзей; || **Mocy**, *мн.* державы, государства. || **W moc, Na mocy, Z mocy**, въ силу, по силѣ, по праву (*чего*). **W moc, na mocy takiego prawa, takiego rozporządzenia**, въ силу такого то закона, такого-то постановленія. **Z mocy donacji**, по пожалованію. **Na mocy wyroków sądu**, по приговорамъ судá; || **Mocą**, волею, невóлею, силою, насильно, *см.* **Siła, Gwałtownie, Tęgość, Własność, Możność, Prawo, Potęga**.

Mocarka, **-i**, *ж.* властительница, владычица; || могущественная монархиня, государыня.

Mocarski, верховный, высочайшій, самодержавный, царскій, могущественный.

Mocarstwo, **-a**, *ср.* держава, государство, монархія.

Mocarz, **-a**, *м.* монархъ, государь.

Mocen (**mocny**), употребляется только съ вспомогательнымъ глаголомъ **być** (*быть*), въ значеніи: имѣть возможность, быть въ состояніи, имѣть право на что. **Jestem mocen to zrobić**, я могу это сдѣлать. **Mocen jest**, предоставляется ему.

Mocja, **-ji**, *ж.* движеніе, моціонъ; || предложеніе, *см.* **Wniosek**.

Mocnić, укрѣплять, усиливать, *см.* **Wzmacniać**. || **Mocnić się, Mocnieć**, укрѣпляться, усиловаться, *см.* **Wzmacniać się**.

Mocniéj, Mocniejszy, *сравн. ст.*, сильнѣе, сильнѣйшій, *см.* **Mocno, Mocny**.

Mocno, сильно, мощно, крѣпко, выразительно, настойчиво; || весьма, очень. **Mocno siedzieć na koniu**, крѣпко сидѣть на лошади. **Mocno się temu dziwić**, онъ очень удивлялся этому. **Mocno nastawać na co**, настаивать на чёмъ, упирать на что.

Mocność, **-ści**, *ж.* сила, мощь, мочь; || крѣпость, твёрдость, прочность.

Mocny, сильный, крѣпкій; || твёрдый, плотный, прочный, *см.* **Silny**. **Mocny w czém**, знающій, искусный, силенъ въ чёмъ. **Mocny w historji**, хорошо знающій исторію, силенъ въ исторіи. || **Mocen**, въ силахъ, въ состояніи; употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Jestem mocen to uczynić**, я въ состояніи это сдѣлать.

Mocodawca, **-y**, *м.* довѣритель.

Mocować укрѣплять, усиливать, напрягать, *см.* **Silić, Natężać**; || **Mocować się (z kim, z czém)**, бороться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); противоборствовать (*кому, чему*), *см.* **Pasować się, Walczyć**.

Mocowanie, **-nia**, **Mocowanie się**, *ср.* борьба.

Mocownik, **-a**, *м.* борецъ; || силачъ.

Mocz, **-u**, *м.* моча.

Moczadło, **-a**, *ср.* **Moczara**, **-y**, *ж.* топь, трясина, болотина.

Moczenie, **-nia**, *ср.* мочение; || мочка, умочка; || мочение (*льна, пеньки*); || *Хим.* вымочка.

Moczociąg, **-u**, *м. Хим.* катетеръ, выпускникъ, спустникъ (*инструментъ*).

Moczowy, мочевой.

Moczyć, Zmoczyć, мочить, смочить, намочить, измочить. || **Moczyć się**, мочиться, измочиться, *см.* **Maczać**.

Moczydło, **-a**, *ср.* мочильня (*для льна*).

Moczymorda, **-y**, **Moczywąs**, **-a**, *м.* пьяница, пьяньчуга.

Moda, **-y**, *ж.* мода, обычай, обыкновеніе.

Model, -u, Modelusz, -u, *м.* **моде́ль, слѣпокъ;** || **образе́цъ,** *см.* **Wzór.**

Modelować, лѣпи́ть, вылѣпля́ть.

Modelowanie, -nia, *ср.* **лѣпле́ніе, лѣпка, лѣпна́я рабо́та.**

Modelownik, -a, *м.* **лѣпщи́къ, лѣпи́льщикъ.**

Modelowy, образцо́вый, *см.* **Wzorowy.**

Moderacja, -ji, *ж. см.* **Umiarkowanie.**

Moderant, -a, *м.* **умѣренный;** || **партиза́нъ умѣренной политической па́ртіи.**

Moderat, -a, *м.* **умѣренный, скромный человѣкъ.**

Moderować, Moderować się, *см* **Miarkować, Miarkować się.**

Moderowny, *см.* **Umiarkowany.**

Modestja, -ji, *ж. см.* **Skromność.**

Modła, -y, *ж.* **о́бразъ, видъ, фо́рма;** || **образе́цъ,** *см.* **Prawidło;** || *Стар.* **и́долъ, кумі́ръ, истука́нъ (*языческій*);** || *Плотн.* **у́ровень съ отвѣсомъ, ватерпасъ;** || **Modły, -ów,** *мн.* **моле́ніе, мольбы́, моли́твы.**

Modłek, dłka, *м.* **ласка́тель, льстецъ.**

Modlenie się. *ср.* **моле́ніе, моле́бствіе.**

Modlić, моли́ть, умоля́ть, упра́шивать; || **заклина́ть,** *см.* **Zaklinać.** || **Modlić się, моли́ться. Modlić się o co do Boga, моли́ться о чёмъ Бо́гу. Modlić się komu *или* do kogo, умоля́ть кого́,** *см.* **Błagać.**

Modliciel, -a, *м.* **моле́льщикъ, богомо́лецъ**

Modlicielka, -i, *ж.* **моле́льщица, богомо́лка.**

Modlitewka, -i, *ж.* **кра́ткая моли́тва.**

Modlitewnia, -ni, Modlitewnica, -y, *ж.* **моле́льня, моле́нная, часо́вня,** *см.* **Modlnica.**

Modlitewny, моли́твенный, моле́льный.

Modlitwa, -y, *ж.* **моли́тва, мольба́. Modlitwa Pańska, моли́тва Госпо́дня. Polecać się czyim modlitwom, поручи́ть себя́ чьимъ моли́твамъ. Dom modlitwy, домъ моли́твы,** *см.* **Modlnica.** || **Modlitwy,** *мн.* **моли́твенникъ.**

Modłoczyńca, -y, *м. см.* **Modliciel.**

Modniarka, -i, *ж.* **торгу́ющая мо́дными това́рами.**

Modnie, Modno, мо́дно, помо́дному, по мо́дѣ.

Modnieć, Zmodnieć, быть въ мо́дѣ.

Modniś, -sia, *м.* **мо́дникъ.**

Modnisia, -si, *ж.* **мо́дница.**

Modno, *см.* **Modnie.**

Modnochodny, слѣдующій мо́дѣ.

Modny, мо́дный.

Modrak, -a, *м. Бот.* **василёкъ (*расте́ніе*),** *см.* **Chabrek, Bławat.**

Modrawo, голубова́то, синева́то.

Modrawy, голубова́тый, синева́тый.

Modro, голуба́го цвѣта.

Modrobiały, свѣтлоголубо́й.

Modrooki, голубоо́кій, голубогла́зный.

Modrość, -ści, ж. голубизна́, синева́, лазу́рь.

Modry, лазу́ревый, голубо́й.

Modrzeć, Zmodrzeć, сине́ть, принима́ть, приня́ть голубо́й цвѣтъ.

Modrzeń, -nia, *м. см.* **Modrzew.**

Modrzeniec, -ńca, *м. Бот.* **Modrak;** || **кавале́рскія шпо́ры, живоко́сть (*расте́ніе*),** *см.* **Ostrożki.** || *Зоол.* **родъ макре́ля (*рыба*).**

Modrzenlowy, *см.* **Modrzewiowy.**

Modrzew', -wia, *м.* **ли́ственница (*де́рево*).**

Modrzewnica, -y, *ж. Бот.* **болотня́къ, ве́рескъ (*расте́ніе*).**

Modrzewiowy, ли́ственничный.

Modrzyć, Pomodrzyć, Zmodrzyć, сини́ть, ворони́ть (*сталь*); || **окра́сить въ си́ній цвѣтъ.**

Modyfikacja, -ji, *ж.* **измѣне́ніе, видоизмѣне́ніе.**

Modyfikować, измѣня́ть.

Modystka, -i, *ж.* **моди́стка,** *см.* **Modniarka.**

Módz, мочь, имѣть возмо́жность. Nie mogę pojąć tego, не могу́ поня́ть э́того. Nie módz się ruszyć, не имѣть возмо́жности дви́нуться, тро́нуться. Może być że.... мо́жетъ быть, что... Może wiele u naczelnika, онъ мно́го мо́жетъ сдѣлать у нача́льника, онъ въ си́лѣ у нача́льника. Póki mogąc, по мѣрѣ возмо́жности. Jak mogąc, какъ мо́жно, наско́льно мо́жно.

Modziasty, *см.* **Modny.**

Mogiła, -y, *ж.* **моги́ла;** || **моги́льная на́сыпь, курга́нъ.**

Mogiłka, -i, *ж.* **моги́лка;** || **Mogiłki,** *мн.* **кладби́ще.**

Mogilniczy, -ego, *м.* **моги́льщикъ,** *см.* **Grabarz.**

Mogilnik, -a, *м.* **кладби́ще,** *см.* **Cmentarz.**

Mogilny, моги́льный.

Mój, moja, moje, мой, моя́, мое́.

Moje, Moiże, -a, *ср. Неуп.* **помѣстье;** || **мыза, хуторъ, ферма,** *см.* **Folwark.**

Moknąć, Zmoknąć, мо́кнуть, смо́кнуть, промо́кнуть. Zmokłem do koszuli, я промо́къ до руба́шки. Moknąć na deszczu, мо́кнуть подъ дождёмъ.

Mokro, мо́кро, вла́жно, сы́ро.

Mokrość, -ści, *ж.* **мокрота́, вла́жность, сы́рость.**

Mokrota, y, *ж. см,* **Mokrość.**

Mokry, мо́крый, вла́жный, сыро́й.

Mokrza, -y, *ж.* **течь, те́ча, мокрота́.**

Mokrzawy, мокрова́тый, сырова́тый.

Mokrzyć, *см.* **Moczyć.**

Mokrzyca, -y, *ж. Ветер.* **разсѣдины, подсѣдъ, колѣнный мокре́цъ (*у ло́шади*).**

Mokrzydło, -a, *ср.* **мо́крое, вла́жное мѣсто, мо́края, вла́жная почва.**

Mokrzyna, -krzyny, Mokrzysko, -krzyska, Mokrzyzna, -krzyzny, мо́крыя, вла́жныя мѣста́.

Mokrzyna, -y, *ж.* **вла́жность, сы́рость, мокрота́.**

Mokwa, -y, *ж.* **сли́коть, мокрота́.**

Mól, *род. п.* **mola**, *м.* моль, платяна́я моль (*наськóмое*). *Послов.* **Każdy ma swego mola co go gryzie**, вса́кому своя́ боля́чка больна́, у вса́каго своя́ занóза.

Molestja, -ji, *ж. см.* **Przykrość.**

Molestować (kogo), безпокóить, досажда́ть, му́чить.

Molik, -a, *м. Зоол.* зако́жный червь, клещъ (*наськóмое*).

Molisty, испóрченный мóлью.

Molotoczyna, -y, *ж.* молетóчина.

Molowaty, *см.* **Molisty.**

Molownik, -a, *м. Бот.* почечу́йная трава́, кудря́вецъ.

Momencik, -a, *м. Умен.* мину́тка.

Moment, -u, *м.* мигъ, мгновéніе, мину́та, моме́нтъ. **Co moment**, ка́ждую мину́ту, ежемину́тно. **W momencie**, че́резъ мину́ту, *см.* **Chwila.**

Momentalnie, на коро́ткое вре́мя, на мину́ту, на мгновéніе, кратковре́менно.

Momentalny, мгновéнный, мину́тный, кратковре́менный.

Momot, -a, *м.* зайка; || **бормоту́нъ**, лепету́нъ.

Momotać, бормота́ть, лепета́ть.

Momotanie, -nia, *ср.* **заика́ніе**; **бормота́нье**, лепета́нье.

Momotliwy, зайкливый.

Momotowy, заиковáтый.

Monada, -y, *ж.* мона́да, **едини́ца**; || **невиди́мка** (*наськóмое*).

Monarcha, -y, *м.* мона́рхъ, **единодержа́вный** государь.

Monarchalny, *см.* **Monarchiczny.**

Monarchicznie, монархи́чески.

Monarchiczny, монархи́ческій.

Monarchini, -ni, *ж.* мона́рхиня, государыня.

Monarchista, -y, *м.* монархи́стъ, приве́рженецъ единодержа́вія.

Monarchja, -ji, *ж.* мона́рхія, госуда́рство; || **единодержа́вie**, *см.* **Jedynowładztwo.**

Monarszy, мона́ршій.

Monderunek, Mondur, *см.* **Munderunek.**

Monecisko, -a, *м.* плоха́я моне́та, ду́рно отчека́ненная.

Moneta, -y, *ж.* моне́та, де́ньги. **Moneta brzęcząca**, звóнкая, ходя́чая моне́та. *Посл.* **Odpłacić komu równą monetą**, отплати́ть кому́ то́ю же моне́тою; || ме́лкія де́ньги, ме́лочь, *см.* **Drobne.**

Monetarski, мѣня́льный, промѣнный, ве́ксельный

Monetarz, Monetnik, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Monetny, Monetowy, моне́тный.

Moniment, -u, *м.* зако́нный докуме́нтъ, зако́нное доказа́тельство.

Monita, -y, *ж. Нескл.* продостереже́ніе, увѣща́ніе, *см.* **Remonita.**

Monitor, -a, *м.* указа́тель, увѣща́тель; || монитёръ, оффиціа́льная газе́та.

Monitorjum, *Нескл.* пи́сьменное увѣща́ніе.

Monitować, дѣлать увѣща́нія

Monografijny, монографи́ческій.

Monografja, -ji, *ж.* монографі́я.

Monolit, -u, *м.* столбъ изъ цѣльнаго ка́мня.

Monolog, -u, *м.* моноло́гъ.

Monomachja, -ji, *ж.* единобо́рство, *см.* **Pojedynek.**

Monoman, -a, *м.* помѣша́нный на одно́мъ предме́тѣ.

Monomanja, -ji, *ж.* помѣша́тельство на одно́мъ пу́нктѣ.

Monopol, -u, *м.* **Monopoljum** (*мн.* **Monopolja**), *ср. Нескл.* монополія, о́ткупъ; || перекýпъ.

Monopolista, -y, *м.* монополи́стъ; || перекýпщикъ, *см.* **Samokupiec.**

Monotonja, -ji, *ж.* однозву́чіе. || однообра́зіе, моното́нность, *см.* **Jednotonność, Jednostajność.**

Monotonny, однозву́чный; || однообра́зный, моното́нный, *см.* **Jednotonny, Jednostajny.**

Monstrancja, -ji, *ж. Церк.* пати́ръ, дарено́сица.

Monstrum, *ср. Нескл.* чудо́вище; || уро́дъ, уро́дина, *см.* **Dziwoląg.**

Monsztuk, *см.* **Munsztuk.**

Monsztukowy, *см.* **Munsztukowy.**

Montowy, *см.* **Muntowy.**

Montwa, -y, *ж. Бот.* бересклéтъ, верескле́дъ, бружме́ль (*кустáрникъ*).

Morka, -i, *ж.* мóська (*изъ породы соба́къ*).

Mops, -a, *м.* мопсъ (*изъ поро́ды соба́къ*).

Mopsi, мóсечій.

Mopsik, -a, *м. Умен.* мóська, мóсечка (*изъ поро́ды соба́къ*).

Mor, -u, *м.* чума́, моръ; || я́зва, зара́за, *см.* **Zaraza, Pomór. Mory**, *мн.* употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Mory mię przechodzą**, меня́ пронима́етъ дрожь, озно́бъ.

Mora, -y, *ж. см.* **Zmora.** || объя́рь, мóръ (*ткань*).

Mora (in), *Лат. Юрид.* безъ просро́чки.

Morąg, -a, *м.* пёстрое, разношёрстное живóтное; || пёстрый пóясъ.

Morągowaty, кра́пчатый, пёстрый, полоса́тый.

Morał, -u, *м.* нравоучéніе, нравоучи́тельный смыслъ.

Moralista, -y, *м.* нравоучи́тель, мораля́стъ.

Moralizować, разсуждáть нравоучи́тельно, учи́ть благонра́вію, дѣлать нравоучи́тельныя наставле́нія.

Moralnie, нра́вственно.

Moralność, -ści, *ж.* нра́вственность; || нравоучéніе, мора́ль, нравоучи́тельное наставле́ніе. **Moralność chrześcijańska**, христіа́нская нра́вственность. **Człowiek**

moralności nieposzlakowanéj, человѣкъ безукоризненной нравственности.

Moralny, нравственный.

Moratorjum, *Нескл.* отсрочка взысканія долговъ (*въ чрезвычайныхъ государственныхъ случаяхъ*).

Mord, -u, *м.* убійство, смертоубійство.

Morda, -y, *ж.* морда, рыло.

Morderca, -y, *м.* убійца, смертоубійца, душегубецъ, *см.* **Zabójca.**

Morderczy, убійственный, смертоносный, смертоубійственный.

Morderczyni, -ni, *ж.* женщина-убійца, душегубица.

Morderowy, темнокрасный.

Morderski, смертоубійственный, смертоносный.

Morderstwo, -a, *ср.* убійство, смертоубійство.

Mordka, -i, *ж. Умен.* мордочка, *см.* **Morda.**

Mordować, Zamordować, убивать, убить, умерщвлять, умертвить; || **Zmordować**, уточить, досадить. **Mordować się**, мучиться, терзаться, безпокоиться, томиться. **Zmordować się**, устать, утомиться. **Mordujący**, утомительный, тягостный. **Zmordowany**, утомлённый, обессиленный.

Mordowanie, -nia, *ср.* убіеніе, умерщвленіе; || утомленіе, изнуреніе, мученіе.

Mordownik, -a, *м.* убійца, смертоубійца, душегубецъ. || *Бот. см.* **Tojad.**

Morela, -i, *ж.* абрикосъ, курега.

Morelowy, абрикосовый.

Mores (съ латинскаго). *Нескл.* порядокъ, повиновеніе, благонравіе. **Znać mores**, привыкать къ порядку, къ дисциплинѣ. **Nauczyć kogo mores**, научить кого умуразуму, образумить кого.

Morg, -u, *м.* моргъ, родъ десятины (*земельная мѣра*); || **Morg próbierczy, próbny**, пробирный моргъ въ раздѣленіи лѣсовъ.

Morka, -i, *ж.* моряна, морской вѣтеръ съ дождемъ; || мелкій дождь продолжающійся нѣсколько дней.

Mormotać, *см.* **Marmotać.**

Moroszka, *см.* **Mroszka.**

Morówka, -i, *ж.* чумный нарывъ.

Morowy, чумный моровой; заразительный. **Morowe powietrze**, morowa zaraza, моровое повѣтріе, моровая язва; || моровый. сшитый изъ ткани мора, *см.* **Mora.**

Morski, морской.

Morszczyzna, -y, *ж.* всё что производитъ море; || *см.* **Morka**; || *Неуп.* **Morszczyzna księża**, морской приливъ и отливъ.

Mortyfikacja, -ji, *ж. см.* **Martwienie, Umartwienie.**

Mortyfikować, *см.* **Martwić.**

Morus, -a, *м.* неряха, замараха, замарашка.

Morusać, Umorusać, Pomorusać, марать, вымарать, замарать, пачкать, выпачкать, запачкать, грязнить, выгрязнить, загрязнить. || **Umorusać się**, замараться, запачкаться. **Umorusany**, засаленный, запачканный.

Morwa, -y, *ж. Бот.* шелковица, тутовое дерево.

Morwiolisty, шелковичный, *см.* **Morwa.**

Morwiorodny, Morworody, родившійся на шелковицѣ. **Pająk morwiorodny**, шелковичный червь, *см.* **Jedwabnik.**

Morwowy, шелковичный, *см.* **Morwa.**

Morzczyzna, *см.* **Morszczyzna.**

Morze, -a, *ср.* море. *Посл.* **Morzu wody przylewać**, въ лѣсъ дрова возить, въ колодецъ воду лить.

Morzenie, -nia, *ср.* умерщвленіе.

Morzyć, Umorzyć, морить, уморить (*голодомъ*), *см.* **Zamorzyć.** **Sen mnie morzy**, сонъ морить меня. **Snem zmorzony**, одолѣваемый сномъ. || **Morzyć się**, мучиться, терзаться. **Morzyć się głodem**, морить себя голодомъ. **Morzy mnie**, меня морить голодъ.

Morzyciel, -a, *м.* мучитель.

Morzymord, -u, *м. Бот.* волчій корень, волчьи ягоды, воронье око.

Morzysko, -a, *ср.* огромное море; || *Мед.* рѣзь въ животѣ. **Morzyskowa kiszka**, *Анат.* ободочная кишка.

Mość, сокращ. **Miłość** (*см. это слово*). Употребляется въ титулахъ: **Jego Cesarska Mość**, его императорское величество. **Jego Mość, Jéj Mość, Wasza Mość**, *см.* **Jegomość, Jejmość, Waszmość.** || **Mości**, сокращ. **Miłościwy, Mościwy**, употребляется вм. **Panie** (*господинъ, сударь*). *Зват. падежъ*: **Mości Panie, Mości dobrodzieju**, государь мой, милостивый государь, **Mości Pani Dobrodziejko**, милостивая государыня, **Mości książe**, сіятельный князь, ваше сіятельство, **Mości księżno**, сіятельная княгиня, ваше сіятельство. **Mospanie, Mościpanie**, милостивый государь, **Jaśnie Wielmożny mości dobrodzieju**, ваше превосходительство и т. д.

Mościna, -y, *ж.* толстая дубовая доска, *см.* **Pomost**; || мостишко, плохой мостикъ.

Mościsko, -a, *ср.* мостище.

Mościwać (komu), титуловать кого милостивымъ государемъ.

Mościwy, *см.* **Miłościwy.**

Mosiądz, -u, *м.* желтая медь, латунь.

Mosiądzowy, *см.* **Mosiężny.**

Mosiężnictwo, -a, *ср.* медничество.

Mosiężniczka, -i, *ж.* медничиха.

Mosiężniczy, медническій.

Mosiężnik, -a, *м.* медникъ.

Mosiężny, медный.

Mosiężysty, медянистый.

Mospan, обыкновенно употребляется въ зват. падежѣ: **Mospanie!** милостивый государь! *см.* **Mość.**

Most, -u, *м.* мостъ. **Most zwodzony**, подъёмный мостъ. **Most na łyżwach**, понтонный мостъ. **Most zwiesisty**, висячій *или* цѣпной мостъ. **Most palowy**,

mостъ на сваяхъ. || *Посл.* **Uciekającemu złoty most trzeba słać,** не доводи́ть до отча́нія отступа́ющаго непрія́теля, облегчи́ть ему́ отступле́ніе. **Mostem kłaść, słać nieprzyjaciela,** разби́ть непрія́теля на пова́лъ. **Padać, kłaść się, słać się mostem przed kim,** униже́нно кла́няться, бить челомъ, повергаться въ прахъ пе́редъ кѣмъ. *Посл.* **Mostem się kładzie, kto z kim na zdradzie,** спе́реди ли́жетъ, а сза́ди царапаетъ *(какъ кошка)*. **Polski most, niemiecki post, włoskie nabożeństwo, wszystko to błazeństwo,** по́льскій мостъ, нѣме́цкій постъ, италія́нское богослуже́ніе, всё э́то никуда́ не годи́тся. **Potrzebny jak dziura w moście,** ну́женъ какъ пя́тое колесо́ въ телѣгѣ. **Prosto z mostu,** гру́бо, помужи́цки.

Mostek, -tku, *м.* мо́стикъ, мосто́къ; || груди́нка. || *Анат.* грудна́я кость. **Mostek cielęcy,** теля́чья груди́нка.

Mostkowy, принадлежа́щій къ груди́нкѣ, грудно́й. **Pieczeń mostkowa,** жа́реная груди́нка.

Mostowe, -ego, *ср.* мостово́е, мостовщи́на, перево́зное, по́шлина за прое́здъ че́резъ мостъ.

Mostowniczy, -ego, *м.* смотри́тель моста́.

Mostowy, мостово́й; || **Mostowy, -ego,** *м.* собира́ющій по́шлину за прое́здъ че́резъ мостъ.

Moszcz, -u, *м.* мустъ, виногра́дный сокъ.

Moszczowy, му́стовый, *см.* **oszcz.**

Moszk, -u, *м. см.* **Piżmo.**

Moszkowy, *см.* **Piżmowy.**

Moszna, -y, *ж.* мошна́, кошелёкъ. *Умен.* **Moszenka,** мошо́нка. || **Moszny, Moszenki.** *мн. Анат.* шуля́тныя мошо́нки.

Mosznowy, мошо́ночный.

Mot, -u, *м. см.* **Motek.**

Motać, смáтывать намáтывать, размáтывать (*нúтки*); || **Zmotać, Pomotać,** спу́тывать, перепу́тывать, перемѣшивать, *см.* **Plątać.**

Motacz, -a, *м.* мота́льщикъ.

Motaczka, -i, *ж.* мота́льщица.

Motanie, -nia, *ср.* мота́ніе, намáтываніе.

Motek, -tka, *м.* мото́къ, та́лька (*нúтокъ*).

Motja, -ji, *ж.* полови́на, до́ля (*въ игрѣ*). **Grać z kim do motji,** игра́ть съ кѣмъ попола́мъ, въ до́лю.

Motłoch, -u, *м.* толпа́, сво́лочь, сбродъ, чернь.

Motor, -a, *м.* зачи́нщикъ, вино́вникъ.

Motowidlny, мота́льный.

Motowidło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница.

Motyczka, -i, *ж.* небольша́я моты́ка, гребо́къ.

Motyka, -i, *ж.* моты́ка, ки́рка, двузу́бая моты́ка, за́ступъ. * **Targnąć się, porwać się, miotać się z motyką na słońce, жела́ть** сдѣлать невозмо́жное, взя́ться за что́ не по си́ламъ. **Figi figami, motykę motyką zwać,** называ́ть ве́щи по и́хъ имена́мъ.

Motyl, -a, *м.* ба́бочка, мотылёкъ.

Motylek, -lka, *м.* мотылёчекъ.

Motyli, мотылько́вый.

Motylica, -y, *ж. Зоол.* травяна́я вошь; || *Ветер.* верче́нье, головокруже́ніе (*у скота*).

Motyliczka, -i, *ж.* ба́бочка, мотылёкъ, *см.* **Wietrznik.**

Motylkować, вѣтреничать,

Motylny, *см.* **Motyli.**

Motywa, -y, *ж.* **Motywum,** побуди́тельная причи́на, побужде́ніе (*къ чему́*). **Motywa wyroku,** соображе́нія суда́, основа́нія рѣше́нія. || *Муз.* моти́въ, те́ма.

Motywować, приводи́ть причи́ны (*чему́*), излага́ть по́воды, мотивѝровать.

Mowa, -y, *ж.* рѣчь, сло́во, язы́къ; || молва́. **Mowa ojczysta,** оте́чественный язы́къ. **Mowa potoczna,** разгово́рный язы́къ. **Nie dbam o ludzkie mowy,** я пренебрега́ю людско́й молво́ю. **Do czego ta mowa zmierza?** къ чему́ кло́нится э́тотъ разгово́ръ? **Mowę mieć,** произноси́ть рѣчь. **Mowę mieć do kogo,** привѣтствовать кого́ рѣчью. *см.* **Przemówić.** **Mowa pogrzebowa,** надгро́бная рѣчь, надгро́бное сло́во. **Mowa pochwalna,** похва́льное сло́во, похва́льная рѣчь, *см.* **Pochwała.**

Mówca, -y, *м.* витія, ора́торъ.

Mówić, говори́ть, *см.* **Rozmawiać, Przemawiać, Powiadać.** **Mówić za kim,** говори́ть въ чью по́льзу. **Mówić w imieniu czyjém,** говори́ть отъ чьего́ и́мени. **Mówić do siebie,** говори́ть про себя́. **Wszystko za nim mówi,** всё говори́тъ въ его́ по́льзу.

Mówienie, -nia, *ср.* рече́ніе, выраже́ніе; || сло́во, рѣчь, разгово́ръ. **Sztuka mówienia,** искýство говори́ть, краснорѣчіе. **Sposób mówienia,** о́бразъ, спо́собъ выраже́нія.

Mownica, -y, *ж.* ка́ѳедра, трибу́на.

Mownie, рѣчи́сто, краснорѣчи́во, *см.* **Wymownie.**

Mowność, -ści, *ж.* говорли́вость, разгово́рчивость, многорѣчіе, болтли́вость.

Mowny, рѣчи́стый, говорли́вый разгово́рчивый, многорѣчи́вый, болтли́вый, *см.* **Gadatliwy, Szczebiotliwy, Świegotliwy.**

Mozaika, -i, *ж.* моза́ика, мозаи́ческая рабо́та.

Mozaikować, дѣлать мозаи́ческія украше́нія, занима́ться мозаи́ческою рабо́тою.

Mozaikowy, мозаи́ческій.

Moździek, -dzdzka, *м. Анат.* мозжечёкъ, ма́лый мозгъ; || *Повар.* **Móżdżki,** *мн.* мозги́ (*теля́чьи*).

Moździerz, -a, *м.* и́гроть, сту́пка; || *Артил.* мортúра.

Moździerzowany, истолчённый въ сту́пкѣ.

Moździerzyk, -a, *м.* ступочка.

Może, быть можетъ, можетъ быть, статься можетъ.

Mózg, -u, *м.* мозгъ. **Mózg sobie suszyć nad czém,** ломать себѣ голову надъ чѣмъ нибудь.

Mózgowcowy, сумасбродный, *см.* **Mózgowiec.**

Mózgowiec, -wca, *м* сумасбродная голова.

Mózgownia, -ni, Mózgownica, -y, *ж.* вмѣстилище мозга, *Ирон.* башка; || голова. **Tęga, głupia mózgownica,** умная, глупая голова, башка.

Mózgowy. мозговой.

Możebnie, повозможности.

Możebność, -ści, *ж.* возможность.

Możebny, возможный.

Można, можно. **Czy można .. ?** возможно ли....? неужели? *Прост.* Неужли, неужто?

Możnić, дѣлать возможнымъ.

Możnie, могущественно, сильно, *см.* **Silnie, Potężnie.**

Możnieć, дѣлаться могущественнымъ, сильнымъ.

Możnorządca, -y, *м. см.* **Możnowładca.**

Możnorządztwo, -a, *ср. см.* **Możnowładztwo.**

Możność, -ści, *ж.* могущество, власть, сила; || возможность; || средства, способъ; || состоятельность, богатство, довольство, достатокъ.

Możnowładny, аристократический; || олигархический.

Możnowładzca, -y, *м.* аристократъ; || олигархъ, привѣрженецъ олигархіи.

Możnowładztwo, -a, *ср.* аристократія, вельможедержавіе; || олигархія, малодержавіе (*образъ правленія, гдѣ высшая власть въ рукахъ немногихъ вельможъ*).

Możny, могущественный, сильный, могучій. **Możny znaczeniem, nauką,** сильный по своему значенію, сильный въ наукѣ. || **Możny w co,** богатый. обильный. **Możny w skarby,** богатый сокровищами. || **Możny, -ego,** *м.* вельможа, сильный міра, властитель. || **Można,** можно. **Czy można podjąć ten kamień?** Можно ли поднять этотъ камень? **Można nosić takie suknie,** можно носить такія платья. **Nie można do niego wchodzić,** къ нему нельзя входить, *см.* **Możebny.**

Mozół, -ołu, *м. Област.* мозоль (*на рукѣ и на ногѣ*); || безпокойство, забота, трудъ, напряженіе, утомленіе, *см.* **Trud, Natężenie. Kosztowało mię to wiele mozołu,** это стоило мнѣ много труда, большаго труда.

Mozolenie, -nia, *ср.* трудная, тяжёлая работа. **Mozolenie się,** отягощеніе себя трудною работою, чрезмѣрное усиліе.

Mozolić, утомлять, утруждать, отягощать, обременять. **Mozolić sobie głowę nad czém,** ломать себѣ голову надъ чѣмъ. || **Mozolić się,** слишкомъ трудиться надъ отдѣлкою работы, утомляться, изнурятся, мучиться.

Mozolnie, съ трудомъ.

Mozolny, трудный, многотрудный, утомительный, **Mozolna praca,** утомительный трудъ.

Mozołowatość, -ści, *ж.* затвердѣлость.

Mozołowaty, затвердѣлый.

Mroczek, -czku, *м.* только-что начинающіеся сумерки, *см.* **Mrok.**

Mrocznica, -y, *ж.* вечерняя звѣзда, *см.* **Wieczornica.**

Mroczność, -ści, *ж.* мрачность, сумракъ, темнота, *см.* **Ciemność**

Mroczny, мрачный, тёмный сумрачный.

Mroczyć, Zamroczyć, помрачать, помрачить, затемнять, затмѣвать, затмить. || **Mroczyć się, Zamroczyć się,** затмѣваться, затмиться, темнѣть, меркнуть, помрачаться. **Mroczy się,** смеркается. **Zmroczyło się,** смерклось. || * **Zamroczyć się na kogo,** сдѣлать кому кислую мину, показать сердитый видъ

Mrok, -u, *м.* сумерки. **Mrokiem, Zmrokiem,** въ сумерки.

Mroszka, -i, *ж. Бот.* морошка, жёлтый малинникъ.

Mrówczany, Mrówczy, муравьиный, муравейный.

Mrowie, -a, *ср. см.* **Mrowisko,** муравейникъ, муравьище; || *Мед.* зудъ, муравшки по тѣлу, ознобъ, дрожь. **Aż mrowie mię przeszło,** меня бросило въ ознобъ, морозъ по кожѣ подираетъ.

Mrowik, -a, Mrowinek, -nka, *м. Минер.* мирмецитъ, мурашникъ.

Mrowiniec, -ńca, *м. см.* **Lebiodka.**

Mrowisko, -a, *ср.* муравейникъ, *см.* **Mrowie.**

Mrowisty, муравьистый.

Mrówka, -i, *ж.* муравей.

Mrówkojad, -a, *м. Зоол.* муравьеѣдъ.

Mrówkolew, -lwa, Mrówkolów, -łowa, *м. Зоол.* мраволевъ, муравьиный левъ.

Mrówkowiec, -wca, *м.* карапузикъ, * пигмей, крошка.

Mróz, -ozu, *м.* морозъ. **Mrózbierze,** морозитъ.

Mrożenie, -nia, *ср.* замерзаніе, застываніе.

Mrozić, морозить, застужать, холодить, студить. || **Mrozić się,** морозиться, мерзнуть, замораживаться, зябнуть.

Mroźno, *Безл.* морозно, морозитъ

Mroźność, -ści, *ж* стужа, холодъ, морозъ.

Mroźny, морозный.

Mrozobicie, -cia, *ср.* морозобой, зазяблина.

Mrozonośny, причиняющій холодъ, морозъ.

Mru-mru, *Звук.* ворчанье медвѣдя, мурлыканье кошки и т. д. * **Ani mru-mru!** ни слова! ни гугу!

Mruczeć, ворчать (*о медвѣдѣ*), мурлыкать (*о кошкѣ*); || * ворчать. брюзжать; || бормотать. **Mruczeć na co, na kogo,** ворчать противъ чего, на кого. **Ani mi mru-**

knij! не смѣ́й мнѣ пи́кнуть! **Не смѣ́й** рта рази́нуть.

Mruczek, -czka, *м. Зоол.* ка́рча, ке́рца (*ры́ба*); || гулю́чки, жму́рки, *мн.* (*дѣтская игра́*).

Mruczenie, -nia, *ср.* журча́ніе; || ворча́ніе.

Mruczliwy, журча́щій; || ворчли́вый.

Mruczydło, -a, *ср.* ворчу́нъ, брюзга́.

Mrug, -u, *м.* мгнове́ніе о́ка; || морга́ніе, *см.* **Mruganie.**

Mrugać, Mrugnąć, морга́ть, моргну́ть глаза́ми, щу́рить глаза́. **Mrugać na kogo (oczyma),** мига́ть кому́, подава́ть знакъ глаза́ми.

Mrugała, -y, *м.* моргу́нъ.

Mruganie, -nia, *ср.* мига́ніе, морга́ніе щу́реніе.

Mrugnąć, *см.* **Mrugać.**

Mrugnienie, -nia, *ср.* мига́ніе, морга́ніе.

Mruk, -u, *м.* ро́потъ; || журча́ніе; || **Mruk, -a,** брюзга́, ворчу́нъ; || угрю́мый мужчина, угрю́мая же́нщина.

Mrukliwość, -ści, *ж.* брюзжа́ніе, ворча́ніе.

Mrukliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Mruknąć, *см.* **Mruczeć.**

Mrużek, -żka, *м.* моргу́нъ, прищу́ра; || жму́рки, *см.* **Mruczek.**

Mrużenie, -a, *ср.* прищу́риваніе, жму́реніе (*глазъ*), мига́ніе, морга́ніе (*глаза́ми*).

Mrużny, морга́ющій (*глаза́ми*), прищу́ривающій (*глаза́*); || мига́тельный. *Анат.* **Zasłona mrużna,** морга́ющая глазна́я плева́.

Mrużyć (oczy), мига́ть, морга́ть (*глаза́ми*), жму́рить, щу́рить глаза́. **Zmrużyć, Zamrużyć oczy,** закры́ть, сомкну́ть глаза́. **Nie mógł oka zamrużyć przez całą noc,** онъ не мо́гъ сомкну́ть глазъ во всю́ ночь.

Mrzana, -y, *ж. Зоол.* писка́рь *или* песка́рь, пескозо́бъ (*ры́бка*).

Mrzeć, мере́ть, умира́ть. **W tym roku ludzie mrą bardzo,** въ э́томъ году́ лю́ди, о́чень мрутъ. **Mrzeć z głodu,** умира́ть съ го́лода, отъ го́лода. || *Неупотр.* **Mrzeć głód** *или* **głody,** мори́ть себя́ го́лодомъ.

Mrzenie, -nia, *ср.* сме́ртность.

Mrzewka, -i, *ж. Зоол.* ко́рюха, ко́рюшка (*ры́ба*).

Mrzeżna, -y, *ж. см.* **Drugubica.**

Mrzyć, *Неуп.* мори́ть.

Mrzygłód, -oda, *м.* скря́га, моря́щій себя́ го́лодомъ.

Mścić, Zemścić (czego, kogo), мстить, (*за что́, кому́*). || **Mścić się,** отомща́ть, отомсти́ть, вымеща́ть, вы́местить. **Mścić się nad kim za zniewagę,** вымеща́ть на ко́мъ оби́ду. **Mścić się za kogo,** мстить за кого́. **Mścić się za co,** мстить за что́. **Mścić się na kim** *или* **nad kim,** вымеща́ть на ко́мъ.

Mściciel, -a, *м.* мсти́тель.

Mścicielka, -i, *ж.* мсти́тельница.

Mścicielny, Mścicielski, мсти́тельный, злопа́мятный.

Mściwie, съ местію.

Mściwy, мсти́тельный, злопа́мятный.

Msta, *см.* **Zemsta, Pomsta.**

Msza, -y, *ж.* обѣ́дня, литургі́я. **Wielka msza,** обѣ́дня съ пѣ́ніемъ. **Msza czytana** *или* **cicha,** обѣ́дня безъ пѣ́нія. **Mszę odprawić,** служи́ть обѣ́дню. **Na mszę iść,** идти́ къ обѣ́днѣ. **Mszy słuchać,** слу́шать обѣ́дню. **Na mszę dzwonić,** звони́ть, бла́говѣстить къ обѣ́днѣ. **Msza za umarłych,** обѣ́дня за упоко́й, панихи́да. * **Już po mszy i po kazaniu,** вы опозда́ли, вы пришли́ уже́ къ ша́почному разбо́ру.

Mszał, -u, *м.* служе́бникъ, тре́бникъ.

Mszalny, обѣ́денный, литургі́йный.

Mszałny, Mszałowy, относя́щійся къ служе́бнику, къ тре́бнику.

Mszczenie, -nia, *ср.* **Mszczenie się,** месть, мще́ніе, отмще́ніе, *см.* **Pomsta, Zemsta.**

Mszeć, Omszeć, мши́ться, замши́ться.

Mszenie, -nia, Mszenie się, *ср.* мши́стость.

Mszyć, Pomszyć, мшить. **Mszyć się, Zemszyć się, Pomszyć się,** пуши́ться, мши́ться (*о тка́няхъ*).

Mszyca, -y, *ж. Зоол.* мо́шка, травяна́я вошь, тля (*насѣко́мое*); || *Бот.* степно́й звѣробо́й.

Mszyna, -y, *ж.* мши́на; || ко́чка, глы́ба земли́, обро́сшая мхомъ; || заво́рсившееся мѣ́сто на тка́ни.

Mszysty, мши́стый, пуши́стый.

Muc, -a, *м. Умен.* **Mucyk, -a,** *м.* шпицъ, ша́вка (*соба́чка*).

Mucet, -u, *м.* ша́почка у духо́вныхъ лицъ.

Mucha, -y, *ж.* му́ха. **Z muchy wołu zrobić,** изъ му́хи слона́ сдѣ́лать. * **Mieć muchy w nosie, w głowie,** быть причу́дливымъ, своенра́внымъ. *Мед.* **Mucha hiszpańska,** шпа́нская му́шка.

Muchojadka, Muchołówka, -i, *ж. Зоол.* мухоло́вка (*пти́ца*).

Muchomor, -a, *м.* мухомо́ръ (*грибъ*).

Muchorówka, -i, *ж. см.* **Muchomor.**

Muchotrzew', -wiu, *м. Бот.* курослѣ́пникъ (*расте́ніе*).

Muchowadź, -dzi, *ж. см.* **Muchomor.**

Mucyk, *см.* **Muc.**

Mudo, -a, *ср. Анат.* ядро́ (*мн.* я́дра).

Mudzić, Zmudzić, теря́ть, убива́ть вре́мя, *см.* **Mitrężyć.**

Muł, -a, *м,* лоша́къ, иша́къ, мулъ, мескъ (*живо́тное*). * **Na niego wszystko składają jak na muła,** на него́ всё взва́ливаютъ какъ на осла́. || **Muł, -u,** *м.* ти́на, илъ.

Mularczyk, -a, *м.* носи́льщикъ у ка́менщика, помо́щникъ его́, ноша́къ, известни́къ.

Mularka, -i, *ж.* жена́ ка́менщика; || жена́ пого́нщика му́ловъ; || ка́менная рабо́та.

Mularski, ка́менщичій.

Mularstwo, -a, *ср.* ремесло́ ка́менщика.

Mularz, -a, *м.* ка́менщикъ.

Mułarz, -a, *м. см.* **Mulnik.**
Mularzów, ка́менщичій.
Mularzowa, -éj, *ж.* жена́ ка́менщика.
Mulater, *см.* **Mulnik.**
Mulę, -ęcia, *ср.* **Mułek**, -łka, *м.* молодо́й мулъ, лошако́къ, мулёнокъ; || **Mułek**, -łku, ме́лкій по́рохъ.
Muleta, -y, **Muletka**, -i, *ж.* да́мскія ту́фли, ту́фельки.
Muli, лошако́вый, лоша́чій.
Mulić, *см.* **Zamulić.**
Mulica, -y, *ж.* лоша́чиха, са́мка лошака́.
Mulisko, -a, *ср.* дрянно́й мулъ; тина, илъ.
Mulistość, -ści, *ж.* боло́тистое, вя́зкое ме́сто.
Mulisty, илова́тый, ти́нистый.
Mułkowaty, *см.* **Mulisty.**
Mulnik, -a, *м.* погоны́щикъ мулово́въ.
Mułosieł, -sła, *м. см.* **Muł.**
Mułowy, *см.* **Muli.**
Multan, -u, *м.* мульто́нъ (*ткань*); || **Multan**, -a. *м.* родъ са́бли.
Multiplikacja, -ji, *ж.* **Multiplikowanie**, *см.* **Mnożenie.**
Multiplikować, *см.* **Mnożyć.**
Muły, *мн. см.* **Muleta.**
Mumja, -ji, *ж.* му́мія.
Munderunek, -nku, *м.* обмундиро́вка. экипиро́вка, *см.* **Umundurowanie.**
Munderunkowy, относя́щійся къ обмундированію.
Mundować, перепи́сывать набѣло́.
Mundum, *Нескл.* набѣло́ перепи́санная бума́га (*должностна́я*).
Mundur, -u, *м.* мунди́ръ.
Mundurować, **Umundurować**, мундирова́ть, обмундирова́ть.
Mundurowanie, **Umundurowanie**, -nia, *ср. см.* **Munderunek.**
Mundurowy, мунди́рный.
Mundurzyna, -y, *ж.* **Mundurzysko**, -a, *ср. Унич.* мунди́ришко.
Munia, -ni, **Muńka**, -i, *м.* и *ж.* ду́рень, глупе́нь, остоло́пъ, *см.* **Niuń.**
Municja, -ji, *ж. см.* **Fortyfikacja**, **Twierdza.**
Municypalność, -ści, *ж.* муниципалите́тъ; || городска́я ду́ма, ра́туша, городско́е управле́ніе.
Municypalny, городско́й, муниципа́льный, обще́ственный, *см.* **Miejski.**
Munsztuczek, **Musztuczek**, -czka, *м.* мундштучёкъ; || ду́льце, наса́дка (*у духовыхъ инструме́нтовъ*).
Munsztuk, **Musztuk**, -a, *м.* удо́ило, мундшту́къ, мушту́къ (*у лошади́*); || узда́; || ду́льце, наса́дка, амбушу́ръ (*у духовыхъ инструме́нтовъ*).
Munsztukować, мундшту́чить.
Munsztukowy, **Musztukowy**, мундшту́чный, муштучный.
Muntowy, крупи́чатый. **Muntowa mąka**, крупи́чатая мука́.
Mur, -u, *м.* сте́на, ка́менная, кирпи́чная сте́на. **Mur środkowy**, брандъ-ма́уеръ; || *Юрид.* о́бщая сте́на.
Murawa, -y, *ж.* дёрнъ, мурава́.
Murawny, дерно́вый, зелёный.
Murek, -rka, *м.* ва́ликъ (*у камина*); || ни́ша (*въ стѣнѣ*), *см.* **Framuga.**
Margrabia, -bi, *или* -biego, управи́тель, интенда́нтъ (*замка, дворца́*), *см.* **Burgrabia.**
Murja, -ji, *ж.* соляна́я вода́.
Murłat, -u, *м. Плотн.* ле́жень, подстропи́льная вя́зка.
Murołom, -u, *м.* оса́дное ору́діе; || тара́нъ, стѣнобитная машина.
Murołomny, стѣнобитный.
Murować, **Wymurować**, возводи́ть стѣну, класть кирпичи; || стро́ить, выстроить, постро́ить, созида́ть, воздвига́ть. *см.* **Obmurować**, **Zamurować.**
Murowanie, -nia, *ср.* ка́менная постро́йка, ка́менщичья рабо́та, ка́менная рабо́та. **Murowanie ściany ćwierciowéj**, кла́дка въ полкирпича. **Murowanie ścienne**, *Горн.* стѣнна́я крѣпь. **Murowanie sklepione**, крѣпь сво́домъ.
Murowany, кирпи́чный, ка́менный. **Dom murowany**, ка́менный домъ. **Ściana murowana**, ка́менная, кирпи́чная стѣна́. || * **Karta murowana**, вѣрная, выи́грывающая ка́рта (*въ игрѣ*).
Murówka, -i, *ж.* кирпи́чъ, *см.* **Cegła**; || городска́я ла́сточка, *см.* **Jaskółka.**
Murowny, обнесённый стѣно́ю.
Murowy, стѣнно́й.
Murzać, **Omurzać**, **Umurzać**, черни́ть, зачерни́ть, очерни́ть, мара́ть, замара́ть, вы́марать, па́чкать, запа́чкать, вы́пачкать.
Murzyn, -a, *м.* негръ, ара́пъ. **Murzynek**, -nka, *м.* арапчёнокъ, ма́ленькій негръ; || ло́шадь съ чёрными ногами и чёрною головою; || *Зоол.* черноголо́вка, трясогу́зка (*птица*).
Murzynka, -i, *ж.* негрита́нка, ара́пка.
Murzyński, **Murzynów**, негрита́нскій.
Murzysko, -a, *ср.* ве́тхая сте́на.
Mus, -u, *м.* принужде́ніе; || необходи́мость, нужда́, нево́ля. **Zrobić co z musu**, сде́лать что́ по необходи́мости. **Musem, z musem**, по необходи́мости, по нево́лѣ, понужде́, *см.* **Przymus, Konieczność**; || пѣна, *см.* **Piana.**
Musat, -u, *м.* муса́тъ; || огни́во ружёйное; || *Стар.* мечъ, була́тъ.
Musieć, надлежа́ть, долженствова́ть, быть обя́заннымъ, быть принуждённымъ. *Посл.* **Wiele ten czyni co musi**, нужда́ пля́шетъ, нужда́ скачетъ, нужда́ пѣсенки поётъ. **Muszę to zrobić**, я до́лженъ э́то сдѣлать, на́до э́то сдѣлать. **Muszę z nim rozmówić się**, мнѣ ну́жно, необходи́мо переговори́ть съ нимъ. **Musi to być niegodziwy człowiek**, э́то должно́ быть негодный человѣкъ. **Musiała wygadać się**, она́ должно́ быть проговори́лась. **Musisz wiedzieć o tém, co ludzie mówią na niego**, тебѣ

должно́ быть изве́стно, что́ лю́ди говоря́тъ о нёмъ. **Musiał być z niego dobry doktor, kiedy go chorzy żałują**, коне́чно, онъ былъ хоро́шимъ до́кторомъ, е́сли больны́е сожалѣ́ютъ о нёмъ. **Musiałem słyszeć o tém, ale zapomniałem**, вѣроя́тно, я слы́шалъ э́то, но позабы́лъ. **Musi, dо́лжно**, слѣ́дуетъ, ну́жно, необходи́мо. || **Musić, Zmusić (do czego)**, принужда́ть, прину́дить (*къ чему́*), *см.* **Przymuszać.**

Muskać, Musnąć, гла́дить (*руко́ю*), ласка́ть, *см.* **Głaskać.** || * **Muskać, Musnąć (kogo)**, бить, ударя́ть, уда́рить; || * **Muskać styl**, выправля́ть (*слогъ*). || **Muskać się, Wymuskać się**, щегольски́ наряжа́ться, разряди́ться въ пухъ и прахъ.

Muskanie, -nia, *ср.* гла́женье, ласка́нье.

Muskularny, му́скульный, му́скулистый, мы́шцевый.

Muślemin, *см.* **Muzułman.**

Muślin, -u, *м.* кисе́й.

Muślinowy, кисе́йный.

Musnąć, *см.* **Muskać.**

Muśnienie, -nia, *ср.* лёгкое прикоснове́ніе, задѣва́ніе, ше́лестъ.

Musować, пѣниться, *см.* **Pienić się, Szumować.**

Mustra, Musztra, -y, *ж. Воен.* учёнье. **Mlac mustry**, плацъ-парадъ, учёбный плацъ.

Mustrować, Musztrować, *Воен.* учи́ть, производи́ть учёнье, муштрова́ть (*солда́тъ*); || **Musztrować się**, учи́ться, упражня́ться.

Mustrowanie, -nia, *ср. Воен.* учёнье.

Mustrowny, вымуштрованный.

Mustrowy, *Воен.* учёбный.

Musułbas, -u, *м.* кума́чъ (*ткань*).

Muszczek, *см.* **Możdżek.**

Muszczenie, *см.* **Muskanie.**

Muszę, -ęcia, *ср.* му́шка, *см.* **Muszka.**

Muszelka, -i, *ж. Умен.* ра́ковинка.

Muszelkowe złoto, srebro, *ср.* золото́е *или* серебряное зёрнышко, разведённое въ ра́ковинѣ.

Muszenie, -nia, *ср.* принужде́ніе, *см.* **Mrzymus.**

Muszester, Muszestrz, -u, *м. Бот.* стари́нное назва́ніе расте́нія: курослѣпникъ.

Muszka, -i, *ж.* му́шка, мо́шка; || му́шка (*изъ англійскаго пла́стыря на лицѣ*).

Muszkat, -u, *м.* мушка́тное де́рево; || мушка́тный орѣхъ.

Muszkatel, -u, *м.* мушка́тное вино́; || *Бот.* Пеларго́нія (*расте́ніе*).

Muszkatelowy, мушка́тный.

Muszkatołka, -i, *ж.* назва́ніе осо́баго ро́да гру́ши.

Muszkatołowy, Muszkatowy, мушка́тный.

Muszkiet, -u, *м.* мушке́тъ, пища́ль, ружьё.

Muszkułowy, *Анат.* му́скульный, мы́шцевый.

Muszla, -i, *ж.* ра́ковина.

Muszlowy, ра́ковинный. *Мат.* **Linja muszlowa**, конхо́ида (*кривая́ ли́нія*).

Muszny, напо́лненный му́хами.

Muszotrzew, *см.* **Muszester.**

Musztarda, -y, *ж.* горчи́ца. *Послов.* **Musztarda po obiedzie**, по́слѣ у́жина горчи́ца.

Musztardnica, Musztardniczka, -i, *ж.* горчи́чница.

Musztardnik, -a, *м.* дѣлающій и продающій горчи́цу.

Musztardowy, горчи́чный.

Musztra, *см.* **Mustra.**

Musztrować, *см.* **Mustrować и т. д.**

Musztuczek, *см.* **Munsztuczek.**

Musztuk, *см.* **Munsztuk.**

Musztukować, *см.* **Munsztukować.**

Muszy, муши́ный, му́шій.

Muszyca, -y, *ж.* больша́я му́ха.

Muszyna, -y, *ж.* му́шка.

Muszysko, -a, *ср.* скве́рная му́ха.

Mutacja, -ji, *ж.* перемѣна, измѣне́ніе.

Mutant, -a, *м.* ма́льчикъ, кото́раго го́лосъ спада́етъ, начина́етъ станови́ться му́жественнымъ.

Muterka, -i, *ж.* га́йка.

Muteta, -y, *ж.* моте́тъ (*церко́вное пѣ́ніе*).

Mutować, спада́ть съ го́лоса. **Mutuje**, онъ спада́етъ съ го́лоса.

Mutylacja, -ji, *ж.* искаже́ніе, изуро́дованіе, изувѣ́ченіе.

Muza, -y, *ж.* Муза; || *Бот.* бана́нъ, ра́йская смоко́вница (*де́рево*).

Muzeum, *ср. Нескл. въ ед. числѣ*, (*во мн.* **Muzea, -ów**), музе́умъ, музе́й.

Muzułman, -a, *м.* мусульма́нинъ.

Muzułmanka, -i, *ж.* мусульма́нка.

Muzułmański, мусульма́нскій.

Muzyczka, -i, *ж.* музыка́нтша; || небольшо́е, лёгкое музыка́льное произведе́ніе.

Muzycznie, музыка́льно.

Muzyczność, -ści, *ж.* музыка́льность.

Muzyczny, музыка́льный.

Muzyk, -a, *м.* музыка́нтъ; || знато́къ му́зыки.

Muzyka, -i, *ж.* му́зыка.

Muzykalnie, музыка́льно.

Muzykalny, музыка́льный.

Muzykancik, -a, *м. Умен.* **музыка́нтикъ.**

Muzykant, -a, *м.* музыка́нтъ.

Muzykantka, -i, *ж.* музыка́нтша.

Muzykus, -a, *м.* музыка́нтъ.

Myć, мыть, *см.* **Umywać, Pomywać, Zmyć, Wymyć.** Ręka rękę myje, рука́ ру́ку мо́етъ. Rzeka myje brzegi, рѣка́ омыва́етъ берега́, *см.* **Podmywać.** || **Myć się**, мы́ться, *см.* **Umywać się.** || *Област.* **Myć**, бѣжа́ть, течь.

Mycić, *Стар.* плати́ть по́шлину.

Mycie, -a, *ср.* мытьё, *см.* **Umywanie, Omywanie.**

Myciny, -cin, *мн.* полоска́тельная вода́, *см.* **Pomyje.**

Mycka, -i, *ж.* ермо́лка.

Mydełko, -a, *ср. Умен.* мы́льце; || **кру́глое мы́ло.**

Mydelnik, -a, *м. см.* **Mydlnica.**

Mydlak, -u, *м.* ме́ргель, рухля́къ.

Mydlany, мы́льный, мыльва́тый.

Mydlarczyk, -a, *м.* прислу́жникъ у мыловара.

Mydlarka, -i, *ж.* жена́ мыльва́ра; || содержа́тельница мыловарни.

Mydlarnia, -ni, *ж.* мыльва́рня, мы́льный завóдъ.

Mydlarski, мыльва́рскій, мыльна́рный.

Mydlarstwo, -a, *ср.* мыльва́рство, мыловаре́ніе.

Mydlarz, -a, *м.* мыльва́ръ.

Mydlastość, -ści, *ж.* мы́лкость.

Mydlasty, мыльва́тый, мы́льный.

Mydłek, -dła, *м.* щеголь, фра́нтикъ.

Mydlenie, -nia, *ср.* мы́леніе.

Mydleniec, -ńca, *м. Минер.* мы́лка, жировикъ (*камень*).

Mydlić, Pomydlić, Namydlić, мы́лить, намы́лить * **Mydlić komu brodę,** брани́ть, журить кого́, намы́лить кому́ го́лову. **Mydlić, Zamydlić oczy,** пуска́ть пыль въ глаза́, обма́нывать, отуманивать. || **Mydlić,** изворáчиваться, прибѣга́ть къ увёрткамъ, къ отговóркамъ.

Mydliny, -dlin, *мн.* обмы́лки, мы́льная вода́.

Mydlnica, -y, *ж. Бот.* мы́льная трава́, мыля́нка.

Mydło, -a, *ср.* мы́ло. **Mydło w czy puszczać,** пускать пыль въ глаза́, дура́чить. **Zarobić** *или* **Wyjść jak Zabłocki na mydle,** сдѣлать плоху́ю спекуля́цію, потерпѣть убы́токъ. **Jak po mydle,** гла́дко, безъ препя́тствій, какъ по ма́слу; || пуста́я кость въ игрѣ въ до́мино, *см.* **Pudło.**

Myk, *см.* **Smyk.**

Mykać, дви́гать, *см.* **Pomykać, Umykać, Zmykać.**

Mylić, Zmylić (kogo), проводи́ть, привести́ кого́ въ заблужде́ніе, мѣша́ть, прерыва́ть, препя́тствовать. **Mylić komu szyki,** помѣша́ть чьимъ намѣреніямъ. **Zmylić sobie drogę** *или* **zmylić drogi,** сби́ться съ доро́ги, съ пути́. **Zmylić sobie,** запу́таться (*въ дѣлѣ*), сби́ться (*въ рѣчáхъ*). **Zmylić komu,** прерва́ть, перебáть кого́ (*въ разговóрѣ*). || **Omylić,** обману́ть. **Nadzieja go omyliła,** надéжда обману́ла его́. || **Mylić się, Zmylić się, Omylić się, Pomylić się,** обма́нываться, обману́ться. **Omylić się na kim, na czém,** обману́ться, ошиби́ться въ комъ, въ чёмъ, *см.* **Zawieść się.**

Myłka, -i, *ж.* оши́бка, погрѣшность, *см.* **Omyłka, Pomyłka.**

Mylnie, ло́жно, оши́бочно.

Mylność, -ści, *ж. см.* **Omylność,** ло́жность, оши́бочность.

Mylny, ло́жный, оши́бочный, *см.* **Omylny.**

Mysi, *см.* **Myszy.**

Myśl, -i, *ж.* мысль, идéя, *см.* **Myślenie, Pomysł. Nigdy mi to w myśli nie postało** *или* **Ani mi to przez myśl nie przeszło,** это мнѣ никогда́ не приходи́ло въ го́лову. *Посл.* **Co z oczu to i z myśli,** отсу́тствующихъ легко́ забыва́ютъ. **Zrobić co bez myśli,** сдѣлать что́ безъ внима́нія, необду́манно. **Wszystko mu idzie podług** *или* **po myśli,** ему́ всё удаётся, что́ онъ заду́маетъ, *см.* **Pomyślny. Bądź dobréj myśli,** не теря́й бо́дрости ду́ха. **W myśl artykułu,** на основáніи статьи́, согла́сно съ статьёю (*закóна*).

Myślący, мы́слящій. **Dobrze myślący,** благомы́слящій. **Źle myślący,** зломы́слящій.

Myśleć, мы́слить, ду́мать, полага́ть, *см.* **Pomyśleć. Myślę się żenić,** я намѣренъ жени́ться. **Myślał by kto, że.....,** кто нибу́дь поду́малъ бы, что .... **Nigdy nie powie co myśli,** никогда́ не ска́жетъ, что́ онъ ду́маетъ.

Myślenie, -nia, *ср.* мы́шленіе.

Myślicowy, охо́тничій.

Myśliwczy, *см.* **Myśliwski.**

Myśliwczyk, -a, *м.* молодо́й охо́тникъ.

Myśliwiec, -wca, *м.* охо́тникъ, ло́вчій.

Myśliwski, охо́тничій.

Myśliwstwo, -a, *ср.* псо́вая охо́та, *см.* **Polowanie.**

Myśliwy, охо́тничій, лю́бящій занима́ться охо́тою; || **Myśliwy, -ego,** *м.* охо́тникъ, ло́вчій.

Myślnie, мы́сленно.

Myślny, мысленный.

Mysz, -y, *ж.* мышь. || *Ветер.* рожо́къ въ носу́ у ло́шади.

Myszątko, -a, *ср.* мышенокъ.

Myszaty (kolor), мыша́стый (*цвѣтъ*).

Myszczasty, му́скульный, мы́щцевый.

Myszę, -ęcia, *ср.* мышенокъ, мы́шка.

Myszka, -i, *ж.* мы́шка; || *Анат.* мы́шца, му́скулъ, *см.* **Muszkuł** *Ветер.* **Myszki końskie,** околоу́шныя желёзы; || вау́шница; || родимое пя́тнышко, ро́динка.

Myszkować, чутьёмъ иска́ть **добы́чу,** пронюхивать.

Myszołów, -owa, *м.* мышело́въ.

Myszołówka, -i, *ж.* мышело́вка; || **западня́, лову́шка.**

Myszołowny, мышело́вный.

Myszur, -a, *м.* мы́шій саме́цъ.

Myszy, мыши́ный, мыша́чій, мы́шій; || **Mysze łajno,** мыши́ный калъ; || *Бот.* **Myszy jęczmień,** ди́кій ячме́нь. **Mysza wiecha,** мышій тёрнъ. **Myszy ber,** канаре́ечное сѣмя. **Mysze uszko,** соко́лья трава́.

Myszyniec, -ńca, *м.* мыши́ный калъ.

Mytnica, -y, *ж.* мы́тный дворъ, мы́тница, мытня.

Mytnictwo, -a, *ср.* до́лжность тамо́женника, мы́тника, *см.* **Celnictwo.**

Mytnik, -a, *м.* мы́тникъ, мы́тчикъ, сбо́рщикъ по́шлины, тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, *см.* **Celnik.**

Mytny, тамо́женный, мы́тный.

Myto, -a, *ср.* по́шлина, *см.* **Cło. Myto drogowe**, по́шлина за прое́здъ. **Myto mostowe**, *см.* **Mostowe.**

Myt, Mytologja, и т. д., *см.* **Mit, Mitologja**, и т. д.

Mżeć, *Heyn.* смыка́ть глаза́, дрема́ть.

Mżenie, -a, *ср.* дремо́та.

Mżyć, ви́дѣть сонъ, грёзить; || засыпа́ть, жмы́рить глаза́, погружа́ться въ сонъ. **Sen mię mży**, сонъ одолѣва́етъ меня́, сонъ моритъ меня́; || моросить. **Zaczyna mżyć**, начина́етъ моросить, *см.* **Mrzyć.**

Mżyk, -a, *м.* жму́рки (*дѣтская игра́*).

N.

N произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Н*.

Na *или* **Nać**, сокращ. **Na ci**, на тебѣ! **Naści**, сокращ. **Na waszmości**, на́те вамъ, во́тъ вамъ! **Nać jałmużnę**, вотъ тебѣ ми́лостыня. **Naści bracie na piwo**, на тебѣ бра́тецъ на пи́во. || *Стар.* **Nę-ć, Nę-ż.**

Na, на, *предл.* **Na morzu i na lądzie**, на́ морѣ и на землѣ. **Mieć widok na ogród**, имѣть видъ въ садъ. **Dmuchnąć na co**, ду́нуть на что́. **Wystawić weksel na kogo**, трассирова́ть ве́ксель, переводи́ть ве́ксель на кого́-либо. **Na dziesięciu nie było jednego dobrego**, изъ десяти́ не́ было ни одного́ хоро́шаго. **Na honor**, клянусь че́стью. **Odłożyć rzecz na jutro**, отложи́ть дѣло до за́втра, *см.* **Do.** || **Skazać na karę**, приговори́ть къ наказа́нію. **Na początku lata**, на нача́лѣ лѣта, въ концѣ мѣсяца, и т. д. **Panna na wydaniu**, невѣста, дѣвушка невѣста. **Drzewo na opał**, дрова́ для то́плива. **Dom na sprzedaż**, домъ для прода́жи. **Układać na kupy**, раскла́дывать въ ку́чки, ку́чками. **Pokrajać na kawałki**, разрѣзать на кусо́чки. **Na Boga!** ра́ди Бо́га! *См.* **Dla.** || **Iść na nieprzyjaciela**, идти́ на непрія́теля. **Powstawać na kogo, na co**, возстава́ть про́тивъ кого́, про́тивъ чего́, *см.* **Przeciw.** || **Być na morzu**, находи́ться на́ морѣ. **Oddać dziecko na pensją**, отда́ть дитя́ въ пансіо́нъ. **Być na pokucie**, приноси́ть покая́ніе. **Rozdzielić wojsko na dwa korpusy**, раздѣли́ть а́рмію на́ два ко́рпуса. || **Jechać na Szląsk**, ѣхать въ Силе́зію. **Mieszkać na Szląsku**, жить въ Силе́зіи. || **Umrzeć na febrę**, умере́ть отъ лихора́дки. || **Na przyszły rok**, на бу́дущій годъ. **Na ten raz**, на э́тотъ разъ; || **Iść na ryby**, идти́ ловить ры́бу. **Iść na grzyby**, идти́ по грибы́. **Cóż mówisz na to?** что́ же ты ска́жешь на э́то? **Grać na instrumencie**, игра́ть на инструме́нтѣ, *см.* **Grać.**

Nababrać, напачка́ть, намара́ть; || ху́до писа́ть.

Nabajać, насказа́ть, наговори́ть вся́каго вздо́ра, наболта́ть; || наспле́тничать.

Nabarłożyć, насори́ть.

Nabawiać, Nabawić (kogo, czego), наводи́ть, навести́, навле́чь (*что на кого́*), причини́ть (*что кому́*). **Nabawić kogo wielkiego strachu**, навести́ на кого́ большо́й страхъ. || **Nabawić się czego**, захвати́ть, зарази́ться (*болѣзнею*), перенести. **Nabawić się strachu**, испыта́ть страхъ, проня́кнуться у́жасомъ. || **Nabawić się**, вдо́воль, до́сыта повеселя́ться.

Nabawiciel, -a, *м.* вино́вникъ, зачи́нщикъ.

Nabazgrać, напа́чкать, намара́ть, написа́ть кара́кули.

Nabechtać (kogo), Nabechtywać, повліять, оказа́ть влія́ніе, подѣйствовать (*на кого́, на что́*), склони́ть (*кого́ къ чему́*), возбуди́ть (*кого́ про́тивъ чего́*). **Daje się nabechtać**, на него́ мо́жно подѣйствовать, повліять. **Nabechtać kogo przeciw komu**, возстанови́ть, вооружи́ть кого́ про́тивъ кого́.

Nabechtywacz, -a, *м.* подсти́тель, *см.* **Poduszczyciel.**

Nabełkotać, наболта́ть. || **Nabełkotać się**, наболта́ться.

Nabiadać się, огорча́ться, сокруша́ться, бѣдствовать.

Nabiał, -u, *м.* моло́чное, моло́чное ку́шанье.

Nabić, наби́ть, вы́бить. **Kościół nabity był ludem**, *или* **w kościele było jak nabił**, це́рковь битко́мъ была́ набита́ наро́домъ. **Nabijać pistolet, strzelbę, działo**, заряжа́ть пистоле́тъ, ружьё, пу́шку. || *Хир.* вправля́ть. **Nabijać członek wybity**, вправля́ть вы́вихнутый членъ. || **Nabić się kogo**, зада́ть кому́ потасо́вку. **Nabić się czego**, переби́ть что́-нибудь, переколоти́ть.

Nabicie, -cia, *ср.* набива́ніе; || зара́дъ, *см.* **Nabój.**

Nabiedować się, Nabiedzić się, набѣдствоваться, мно́го вы́терпѣть.

Nabiedz, *см.* **Nabiegać.**

Nabiedzić się, *см.* **Nabiedować się.**

Nabieg, -u, *м.* набѣгъ, нашествіе, вторже́ніе, *см.* **Zagon, Nadbieżenie.**

Nabiegać, Nabiegnąć, Nabiedz, набѣга́ть, набѣжа́ть, наскочи́ть, наткну́ться. **Nabiedz samemu na szpadę**, самому́ наткну́ться на шпа́гу. **Nabiegać kogo**, неча́янно приходи́ть, вдругъ наступа́ть; || случа́ться, встрѣча́ться. **Nabiegł go interes niespodziany**, ему́ вдругъ случи́лось, подверну́лось неожи́данное дѣло, *см.* **Zaskoczyć**; || наливаться, раздува́ться, пу́хнуть, распу́хнуть. **Od uderzenia żyły krwią nabiegły**, отъ уда́ра жи́лы нали́лись кро́вью, напу́хли. || **Nabiegać się** набѣга́ться, *см.* **Zbiegać się**

Nabieganie, -nia, *ср.* набѣгъ, нашествіе

|| **Nabiegnienie, Nabieżenie, -nia,** *ср.* (żył), **вздутіе,** развдутость (*жиль*).

Nabiegły, распухлый, распухшій; || вздутый, развдутый.

Nabielić, набѣлить, выбѣлить, *см.* **Bielić.**

Nabielne, -ego, *ср.* доходъ съ молочныхъ продуктовъ.

Nabierać, Nabrać, набирать, набрать, забирать, забрать; || принимать, принять; || черпать, почерпнуть; || получать, займствовать; || доставать, добывать. **Nabrać wody ze studni,** зачерпнуть воды изъ колодца, *см.* **Naczerpać. Nabrał drzewa na furę,** навалилъ дровъ на возъ. * **Nabrać ciała,** потолстѣть, укрѣпить тѣлесныя силы. **Nabrać cery,** имѣть свѣжій цвѣтъ лица. **Nabrać odwagi,** осмѣлиться, дѣлаться смѣлѣе, отважиться. || Раздуваться, надуваться (*о жилахъ*), прибывать (*о водѣ*), || **Nabierać się, Nabrać się,** набираться накопляться.

Nabieranie, -nia, *ср.* собираніе, скопленіе.

Nabijać, *см.* **Nabić.**

Nabijacz, -a, *м.* заряжающій (*орудіе*); || ручная баба, долбня, колотушка.

Nabijanie, -nia, *ср.* набивка, набиваніе. **Nabijanie obręczy na beczkę,** набивка обручей на бочку; || грузъ, нагрузка, кладь, накладываніе. **Nabijanie worków wełną,** накладываніе мѣшковъ шерстью; || заряду, заряженіе (*ружья и т. д.*).

Nabiodrki, -drek, *мн.* набедренникъ; || шлея (*часть лошадиной упряжи*).

Nabiór, -oru, *м.* (wód), прибываніе (*воды*), половодье, *см.* **Wezbranie.**

Nabity, нагруженный, навaленный; || заряженный; || набитый, насаженный. **Strzelba nabita,** заряженное ружье. **Płótno nabite,** густое, плотное полотно. **Wóz nabity,** нагруженный, навaленный возъ.

Nabłąkać się, натаскаться.

Nabłazgonić, наврать всякаго вздору, наспѣтничать.

Nabłaznować się, перебѣситься, надѣлать довольно глупостей.

Nabłocić, нагрязнить, загрязнить.

Naboczyć się, подбочениться.

Nabój, -oju, *м. Арт.* зарядъ, картузъ, патронъ (*для ружья*). **Wykręcić nabój,** разрядить (*ружье*). || *Горн.* васыпъ. **Nabój mrowizny,** садокъ, *см.* **Szarza.**

Nabór, -oru, *м.* (rekrutów), набираніе, наборъ (*рекрутъ*), *см.* **Pobór.**

Nabość (kogo na rogi), поднять на рога (*о быкѣ*).

Nabożeństwo, -a, *ср.* божественная служба, богослуженіе, обѣдня, литургія. || **Nabożeństwo odprawiać,** служить обѣдню, совершать литургію, богослуженіе. **Nabożeństwo za dusze zmarłych, nabożeństwo żałobne,** заупокойная обѣдня, панихида. **Książka do nabożeństwa,** молитвенникъ. **Nabożeństwo poranne,** ранняя обѣдня; — **wieczorne,** вечерня, всенощная; || религія, исповѣданіе. *Посл.* **Nie bezpieczeństwa uczą nabożeństwa, гром** не грянетъ, мужикъ не перекрестится.

Nabożnica, -y, *ж.* богомолка.

Nabożnictwo, -a, *ср.* лицемѣріе, ханжество.

Nabożniczek, -czka, *м. см.* **Nabożniś.**

Nabożniczka, -i, *ж.* святоша, ханжа.

Nabożnie, набожно, благочестиво.

Nabożnieć, Znabożnieć, дѣлаться набожнымъ, богомольнымъ.

Nabożnik, -a, *м.* богомолъ, святоша.

Nabożniś, -sia, *м.* ханжа, лицемѣръ.

Nabożniuchny, самый набожный.

Nabożność, -ści, *ж.* набожность, благочестіе; || благоговѣніе, *см.* **Pobożność.**

Nabożny, набожный, благочестивый. **Być nabożnym ku Najświętszéj Pannie,** молиться Пресвятой Дѣвѣ, *см.* **Pobożny.**

Nabrać, *см.* **Nabierać.**

Nabranie, *см.* **Nabieranie.**

Nabredzić, наговорить всякихъ глупостей.

Nabrodzić, Nabrodzić się, бродить, брести по водѣ, ходить, шлепать по грязи. **Nabrodzić się w krwi ludzkiéj,** пролить много крови.

Nabroić, накуралесить, надѣлать глупостей.

Nabrudzić, напачкать, загрязнить.

Nabrzękłość, -ści, *ж.* **Nabrzęknienie, -nia,** *ср.* **Nabrzmiałość, -ści,** *ж.* опухоль, пухлина.

Nabrzękły, Nabrzmiały, распухлый, распухшій.

Nabrzęknąć, спухнуть, распухнуть, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabrzęknienie, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmieć, Nabrzmiewać, раздуваться наполняться; || прибывать (*о рѣкѣ*).

Nabrzmiałość, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmiały, *см.* **Nabrzękły.**

Nabrzmienie, -nia, *ср.* опухоль; || вздутіе.

Nabrzmiewać, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabuchać się, нажраться, напихать брюхо, напичкаться, налопаться.

Nabudować, настроить; || **Nabudować się,** настроиться.

Nabutwiały, *см.* **Nadbutwiały.**

Nabuzować (kogo *или* **komu),** сдѣлать строгій выговоръ, намылить кому голову, распечь кого; || *Прост.* слишкомъ натопить печь.

Nabyć, Nabywać, пріобрѣсть, пріобрѣтать, нажить, наживать, стяжать. Nabyć dom, пріобрѣсть домъ. **Nabyć sławy, пріобрѣсть** славу. || **Nabyć się,** побывать, перебывать (*у кого*), нѣсколько разъ ходить (*къ кому*).

Nabycie, -a, *ср.* **пріобрѣтеніе, стяжаніе,** нажива. **Nabyc e majątku,** пріобрѣтеніе имѣнія. **Nabycie tytułem darmym,** даровое, безмездное пріобрѣтеніе. **Nabycie pod tytułem obciążającym,** возмездное

пріобрѣтéніе. Nabycie sławy, стяжáніе слáвы, *см.* **Nabytek.**

Nabytek, -tku, *м.* пріобрѣтéніе, покýпка; || прúбыль, нажúва. *Посл.* **Zły nabytek nie idzie w pożytek,** чужóе добро́ въ прóкъ нейдётъ.

Nabytny, нажúточный, прúбыльный.

Nabyty, пріобрѣтённый, нáжитый, нажитóй, добытый,заработанный, кýпленный, *см.* **Nabytny, Nabywalny.**

Nabywać, *см.* **Nabyć.**

Nabywacz, *см.* **Nabywca.**

Nabywalny, пріобрѣтáемый, **добывáемый,** зарабáтываемый.

Nabywanie, -nia, *ср.* пріобрѣтáніе, стяжáніе, *см.* **Nabycie.**

Nabywca, -y, *м.* пріобрѣтáтель, стяжáтель, покупáтель, покупщúкъ; || *Юрид.* **Nabywca tytułu wykonalnego,** пріобрѣтáтель áкта подлежáщаго исполнéнію.

Nabywczy, *см.* **Nabywalny.**

Nabzdurzyć, Nabzdurzyć się, *см.* **Nabajać.**

Na-ć, на тебя́, возьми́, *см.* **Na.**

Nać, -ci, *ж.* лúстья огородной зéлени и овощéй. *Посл.* **Jaka nać, taka mać,** я́блочко отъ я́бломьки недалекó откáтится.

Nacackać się, наня́ньчиться.

Nacałować się, нацалова́ться, *см.* **Odcałować się.**

Nacechować, намéтить, отмéтить; || запечатлéть, обознáчить, *см.* **Cechować, Napiętnować.**

Nacedzić, нацéдить, *см.* **Nalać.**

Nacewić, Nacewiać, намотáть, намáтывать на катýшку (*нúтки*).

Nachopać, нахватáть, *см.* **Nachapać.**

Nacharkać, нахáркать.

Nachełpić się, нахвалúться, нахвáстаться.

Nachlipać się, *см.* **Naszlochać się;** || **Nachlipać się czego,** нахлебáться, нахлестáться, *см.* **Ochlipać się.**

Nachłodzić się, намёрзнуть, промёрзнуть, продрóгнуть отъ хóлода.

Nachłostać, Nachłostać się (kogo), отхлестáть рóзгами; отпóдчивать, отдёлать (*кого́*).

Nachmurzać, Nachmurzyć, помрачúть, нахмýрить, насýпить.

Nachód, -odu, *м.* нашéствіе, вторжéніе, набёгъ, нападéніе.

Nachodny, нападáтельный, хúщническій.

Nachodzić, Najść, нападáть, напáсть, застигáть, застúчь, вторгáться, вторгнуться, *см.* **Najechać, Zejść, Należć, Znaleźć.** || **Nachodzić się,** находúться, утомúться отъ ходьбы; || *Неуп.* **Nachodzić się gdzie,** находúться гдѣ, *см.* **Znachodzić się.**

Nachuchać, надýть, надувáть, *см.* **Chuchać.**

Nachwytać, нахватáть.

Nachychotać się, нахохотáться.

Nachylać, Nachylić, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, нагибáть, нагнýть, сгибáть, согнýть, пригибáть, пригнýть, коробить, скоробить. *Już go starość ku ziemi nachyliła,* старость уже́ пригнýла его́ къ землѣ, онъ уже́ сгóрбился отъ стáрости, *см.* **Przechylać, Pochylać;** || **Nachylać się, Nachylić się,** наклоня́ться, наклони́ться, нагибáться, нагнýться, *см.* **Pochylać się, Chylić się, Przechylać się, Przychylać się, Nakłaniać się.**

Nachylanie, -nia, *ср.* наклонéніе, нагибáніе, сгибáніе; || склонъ, наклóнъ, покáтость, *см.* **Nakłonienie.**

Nachyłek, -łku, *м.* наклонéніе, нагибáніе. **Pić u strumienia nachyłkiem,** пить изъ ручья́, наклони́вшись.

Nachylność, -ści, *ж.* наклóнность, покáтость,скатъ; || *склóнность, *см.* **Skłonność.**

Nachylny, наклóнный, наклоня́ющійся, покáтый; || *см.* **Skłonny;** || подáтливый, сговóрчивый.

Nachylony, наклонённый, навúслый, покáтый.

Nachyły, *см.* **Nachylony, Pochyły.**

Naci, *см.* **Nać, Na.**

Naciąć, Nacinać, Ponacinać, нарубúть, нарѣзывать, нарѣзать.

Naciągać, Naciągnąć, натя́гивать, натянýть (*лукъ*), навя́зывать, навязáть, (*стрúны*), заводúть, завести́ (*часы́*), навести́ (*разговóръ на что́*), накачáть (*воды́ изъ колóдца*), нацѣдúть (*вина́ изъ бóчки*). || **Naciągać się,** натаскáться, находúться до устáлости, *см.* **Ściągnąć się.**

Naciągadło, -a, *ср.* пя́ло, распóрка.

Naciąganie, Naciągnienie, -nia, *ср.* натáскиваніе, обтя́гиваніе, натя́гиваніе, вытя́гиваніе; || заведéніе (*часóвъ*); || нацѣживаніе (*вина́*); || возбужденіе, раздражéніе (*отъ нарывнаго пластыря*); || натя́жка, превратное толкованіе (*словъ*); || навя́зываніе (*струнъ*); || *см.* **Naciągać.**

Naciągany, принужденный, натя́нутый. **Rym naciągany,** натя́нутый, плохóй стихъ.

Naciągnąć, *см.* **Naciągać.**

Naciągnienie, *см.* **Naciąganie.**

Naciągnięty, Naciągniony, напряжённый, натя́нутый, *см.* **Napięty, Natężony.**

Naciast, -u, *м.* **Naciasta, -y,** *ж.* заквáска; кúслое тѣсто.

Naciec, Naciekać, натéчь, натекáть, накáпать.

Nacięcie, -a, *ср.* разрѣзъ, нарѣзка, порѣзъ, зарýбка, насѣчка.

Naciek, -u, *м.* прилúвъ, наплывъ, притóкъ; || * стечéніе (*водъ*).

Nacierać, Natrzeć, натирáть, натереть, намáзывать, намазать; || * вздуть, нагрѣть бокá; || надрáть (*ýши*); || атаковáть (*непріятеля*), нападáть (*на непріятеля*), *см.* **Napaść, Uderzyć.** || **Nacierać na kogo,** тѣснúть (*кого́*), наступáть, натирáть (*на*

кого). || **Nacierać się**, натира́ться, нама́зываться.

Nacierający, натира́ющій; || напада́ющій, осажда́ющій.

Nacieranie, Natarcie, -a, *ср.* (**czém**), тре́ніе, втира́ніе, растира́ніе, натира́ніе; || **Nacieranie na kogo, na co**, уси́ленное домога́тельство, наста́иваніе. **Natarcie -a**, *ср.* нападе́ніе, наступле́ніе, ата́ка, при́ступъ; || *см.* **Nacierać**.

Nacierpieć się, натерпѣ́ться, вы́терпѣть, вы́страдать, наму́читься.

Naciesać, *см.* **Naciosać**.

Nacieszyć się, натѣ́шиться, нара́доваться. **Nie mogę się nim nacieszyć**, не могу́ вдо́воль нара́доваться, ви́дя его́.

Nacież! на́те же! возьми́те же!

Nacinać, Nadcinać, *см.* **Naciąć**.

Nacinany, зазу́бренный, зубча́тый; || насѣ́ченный, изсѣ́ченный.

Nacios, -u, *м*, нарѣ́зка, надрѣ́зъ, зару́бка, насѣ́чка.

Naciosać, натеса́ть, наруби́ть, нарѣ́зать.

Nacisk, -u, *м.* на́тискъ, давле́ніе, гнётъ, напо́ръ; || да́вка, толпа́, тѣснота́, *см.* **Ścisk, Natłok**.

Naciskać, нажима́ть, прижима́ть, налега́ть. **Nazbyt naciskasz piórem**, ты сли́шкомъ налега́ешь на перо́ *или* прижима́ешь перо́, *см.* **Przyciskać**; || **Naciskać, nacisnąć kogo**, прижима́ть, тѣсни́ть, наступа́ть, *см.* **Przycisnąć**; || **Naciskać czego**, наброса́ть чего́. **Kto tu naciskał kamieni?** кто здѣсь наброса́лъ ка́мней? || **Naciskać się**, *см.* **Narzucać się**. **Nacisnęło się ludu**, столпи́лось мно́го наро́ду.

Nacja, -ji, *ж.* наро́дъ, на́ція, *см.* **Naród**.

Nacjonalny, *см.* **Narodowy**,

Naczarować, наворожи́ть, наколдова́ть.

Naczczy, неѣ́вшій, то́щій, натоща́къ, съ то́щимъ желу́дкомъ.

Naczekać się, до́лго ждать, дожида́ться, выжида́ть.

Naczekiwać, поджида́ть, выжида́ть, *см.* **Naczekać się**.

Naczelnictwo, -a, *ср.* нача́льство; || предводи́тельство; || кома́ндованіе, *см.* **Przywództwo**.

Naczelniczy, нача́льническій.

Naczelnik, -a, *м.* нача́льникъ, глава́, шефъ, предводи́тель; || *см.* **Naczołek**.

Naczelnikowski, принадлежа́щій нача́льнику.

Naczelny, гла́вный, перве́нствующій, нача́льствующій; || *Анат.* ло́бный, нало́бный. || **Naczelny wódz**, главнокома́ндующій. || **Naczelne dzieło**, образцо́вое сочине́ніе.

Naczepiać, нацѣпи́ть.

Naczernić, начерни́ть, вы́чернить.

Naczerpać, начерпа́ть.

Naczesać, Naczosać, начеса́ть, вы́чесать, расчеса́ть.

Naczesny, своевре́менный.

Naczochrać, взьеро́шить, всклоко́чить (*во́лосы*); ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Naczołek, -łka, *м.* *Хир.* ло́бная повя́зка; || нало́бникъ (*у лошаде́й*); || убру́съ, нагла́віе (*у евре́евъ*), *см.* **Czółko**.

Naczynić, *см.* **Narobić**.

Naczynie, -nia, *ср.* сосу́дъ, посу́дина, посу́да; || ча́ша, ва́за; || *Анат.* сосу́дъ. **Naczynia kościelne**, церко́вные сосу́ды. **Naczynia kuchenne**, кухо́нная посу́да. *см.* **Sprzęt, Statek, Narzędzie**; || инструме́нтъ, ору́діе. **Naczynia stolarskie**, столя́рскіе инструме́нты. **Naczynia rolnicze**, земледѣ́льческія ору́дія.

Naczyńko, -a, *ср.* небольшо́й сосу́дъ, небольша́я посу́дина.

Naczytać, начита́ть, вы́читать. || **Naczytać się**, начита́ться.

Nad, Nade, надъ *и* на́до. **Nad kolanem, nad oczami**, вы́ше колѣ́на, вы́ше глазъ. **Kochać Boga nad wszystko stworzenie**, люби́ть Бо́га бо́лѣе всего́. **Wyrastać nad las**, выроста́ть вы́ше лѣ́са. **Nad mego ojca nie widzę lepszego**, лу́чше моего́ отца я не зна́ю никого́, *см.* **Nadewszystko**. **Siedzieć nad ksiażkami**, сидѣ́ть надъ кни́гами. **Dać komu dowództwo nad konnicą**, поручи́ть кому́ кома́нду надъ кавале́ріею. **Być nagrodzonym nad zasługę**, быть награжде́ннымъ сверхъ заслу́гъ, *см.* **Nadto**. **Miasta leżące nad Renem**, города́ лежа́щіе надъ Ре́йномъ. **Krzyż nad drogą**, крестъ при доро́гѣ. **Nad wieczorem**, по́дъ вечеръ. **Nadedniem**, наразсвѣ́тѣ, *см*, **Pod**. **Mieć co nad kogo**, имѣ́ть что́ бо́лѣе друга́го. **Rozmyślać nad marnościami świata**, размышля́ть о суетѣ́ мірско́й. **Litować się nad nieszczęśliwemi**, сожалѣ́ть о несча́стныхъ. **Boże, zlituj się nade mną**, Боже, сжа́лься надо мно́ю.

Nadąć, *см.* **Nadymać**.

Nadać, Nadawać, прида́ть, придава́ть; || надѣля́ть; || же́ртвовать, назнача́ть вкладъ (*на це́рковь*); || жа́ловать, пожа́ловать, дарова́ть. **Nadać miasto przywilejami**, дарова́ть го́роду привиле́гіи. **Nadać kościół, klasztor и т. д.** поже́ртвовать, назна́чить вкладъ на це́рковь, на монасты́рь и т. д. **Nadać czemu stosowny kierunek**, дать чему́ надлежа́щее направле́ніе. **Nadać czemu skutek**, привести́ что́ въ исполне́ніе, въ дѣ́йствіе. **Nadać majątek wiecznemi czasy na dziedzictwo**, пожа́ловать имѣ́ніе въ вѣ́чное и пото́мственное владѣ́ніе. **Nadać czemu piętno oryginalne**, прида́ть чему́ оригина́льный отпеча́токъ. **Szybkość, którą jedno ciało nadaje drugiemu**, быстрота́, кото́рую одно́ тѣ́ло сообща́етъ друго́му. **Nadawać farbę**, набива́ть, нама́зывать кра́скою. **Cóż ci to nada, że się gniewasz?** кака́я тебѣ́ по́льза въ томъ, что ты се́рдишься? **Imię nic nie nada**, и́мя ничего́ не принесётъ. **Djabli go tu na mój kark**

nadali, чёрти принесли́ его́ сюда́ на мою́ бѣ́ду. **Jakieś nieszczęście nadało mi spotkać się z nim**, како́е-то несча́стіе привело́ меня́ встрѣ́титься съ нимъ. **Nadawał mi mnóstwo gruszek**, онъ надава́лъ мнѣ мно́жество грушъ. || **Nadawać się**, случа́ться, удава́ться; || сходи́ться; || приходи́ться. **Nie nadawało się zręczności**, не было удо́бнаго слу́чая. **Nadało mi się pomyślnie dopiąć swego**, мнѣ удало́сь благополу́чно дости́гнуть свое́й цѣли. **Nadaje mi się okoliczność pojechania**, мнѣ предстои́тъ слу́чай къ отъѣ́зду. **To mu się dobrze nadało kupić**, э́то удало́сь ему́ хорошо́ купи́ть. **Klucz mi nadaje się do zamku**, ключъ прихо́дится къ замку́. * **Nadają się do siebie**, они́ похо́жи другъ на дру́га, схо́дятся хара́ктерами. **Dobrze mu się nadało**, ему́ удало́сь, посчастли́вилось. **Nadawać się ku północy, ku wschodowi, w prawo, w lewo**, простира́ться, распространя́ться, склоня́ться къ се́веру, къ восто́ку, напра́во, нале́во.

Nadanie, -nia, *ср.* пожа́лованіе, даръ, дарова́ніе; || вкладъ, поже́ртвованіе (*въ це́рковь, на богоугодное дѣло*); || привиле́гія, *см.* **Fundacja.**

Nadanszlagowy, сверхсмѣ́тный.

Nadany, пожа́лованный, дарова́нный; || поже́ртвованный (*вкладъ, капита́лъ*); || **Nadany przywilejem**, привилегиро́ванный, *см.* **Uprzywilejowany**; || *см.* **Udatny, Nadobny.**

Nadaremnie, Nadaremno, напра́сно, тщѣ́тно, попусту́, *см.* **Daremnie.**

Nadaremny, напра́сный, тщѣ́тный, *см.* **Daremny, Próżny.**

Nadarzać, Nadarzyć, *см.* **Zdarzać, Obdarzać, Udarzać**, предлага́ть; || подноси́ть, приноси́ть; || представля́ть. || **Nadarzać się**, представля́ться; || вызыва́ться, вы́зваться. **Nigdy nie nadarzy się przyjaźniejsza sposobność**, никогда́ не предста́вится бо́лѣе благопрія́тный слу́чай, *см.* **Zdarzać się, Nastręczać się. Nadarzać się samemu na co**, самому́ вы́звать-ся на что́, *см.* **Ofiarować się, Nastręczać się.**

Nadarzyciel, -a, *м. см.* **Dawca, Nastręczyciel.**

Nadąsać się, наду́ться, насу́питься.

Nadąsany, наду́тый, насу́пившійся, серди́тый.

Nadatek, -tku, *м.* вкладъ, поже́ртвованіе, *см.* **Nadanie.**

Nadawać, *см.* **Nadać.**

Nadawanie, -nia, *ср.* пожа́лованіе, дарова́ніе.

Nadawca, -y, *м.* основа́тель, учреди́тель, да́тель, дари́тель.

Nadawczy, жа́лованный; || учреди́тельный; || основно́й (*капита́лъ*).

Nadawczyni, -ni, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница; || дари́тельница.

Nadążać, Nadążyć (komu *или* **za kim)**, не отставать отъ кого́, поспѣша́ть за кѣ́мъ, настига́ть.

Nadbaba, Nadbabka, -i, *ж.* прабаба́бка, прабаба́бушка.

Nadbiegać, Nadbieżeć, Nadbiedz, прибѣга́ть, прибѣжа́ть; || застига́ть, засти́чь. **Nadbiedz kogo**, засти́гнуть кого́, догна́ть. **Burza nas nadbieżała**, насъ засти́гла гроза́, *см.* **Zaskoczyć.**

Nadbieżenie, -nia, *ср.* прибѣ́жа́ніе, застиже́ніе.

Nadbladnąć, Nabladnąć, немно́го поблѣдне́ть.

Nadblakować, немно́го полиня́ть, поблѣкнуть.

Nadbótwieć, Nadbótwiały, *см.* **Nadbutwieć** и т. д.

Nadbrzeżanin, -a, *м.* прибре́жный жи́тель.

Nadbrzeże, -a, *ср.* бе́регъ (*рѣки, о́зера*).

Nadbrzeżny, прибре́жный.

Nadbrzuchowy, Nadbrzuszny, *Анат.* надбры́шный.

Nadbudować, надстро́ить, пристро́ить.

Nadbutwiały, поврежде́нный, попо́рченный.

Nadbutwieć, попо́ртиться.

Nadchodzić, Nadejść, подходи́ть, подойти́, приходи́ть, придти́. **Nadeszli goście**, пришли́ го́сти. **Niezadługo nadejdzie**, онъ ско́ро подойдётъ; || приближа́ться, *см.* **Zbliżać się.** || **Nadejść kogo**, заста́ть, захвати́ть, засти́гнуть; || встрѣ́тить, найти́ кого́, что́, *см.* **Należć.**

Nadciągnąć, придти́, прибы́ть.

Naddać, Naddawać, дать, дава́ть ли́шнее, прибавля́ть; || * **Naddać się z czém**, хва́статься чѣмъ, выставля́ться съ чѣмъ впередъ, *см.* **Nadstawiać się.**

Naddarty, надо́рванный, надо́дранный.

Naddatek, -tku, *м.* прида́ча, ли́шекъ, изли́шекъ; || *Ком.* а́жіо, лажъ, промѣ́нъ.

Naddatkowy, изли́шній, прида́точный.

Naddawek, -wka, *см.* **Naddatek.**

Naddziad, -a, *м.* пра́дѣдъ, *см.* **Pradziad.**

Naddzienny, предразсвѣ́тный.

Naddzierać, naddzierać, надодра́ть.

Nade, *вм.* **Nad** (*см. это сло́во*).

Nadęcie, -cia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, разду́тость. || **Nadęcie się**, наду́тость, надме́нность, го́рдость, *см.* **Nadymanie się, Nadętość.**

Nadęcie, Nadęto, наду́то, напы́щенно.

Nadedrzwie, -ia, *ср.* при́толка (*у двере́й*).

Nadejść, *см.* **Nadchodzić.**

Nadejście, -a, *ср.* прихо́дъ, прі́ѣздъ, прибы́тіе, пришествіе; || приво́зъ (*това́ровъ*).

Nadeń, сокращ. **Nad niego**, *см.* **On.**

Nadeptać, Nadepnąć, натопта́ть, оттопта́ть.

Nader, о́чень, весьма́, пре, *см.* **Bardzo. Nader miły człowiek**, о́чень ми́лый челове́къ, преми́лый челове́къ.

Naderwać się, надорва́ться.

Naderznąć, Nadrzynać, надрѣзать, надрѣзывать.

Nadeście, *см.* **Nadejście.**

Nadesłać, Nadsyłać, присла́ть, присыла́ть, подосла́ть, подсыла́ть.

Nadesłać, Nadścielać, постла́ть, постила́ть.

Nadetatowy, сверхшта́тный.

Nadęto, *см.* **Nadęcie.**

Nadętość, -ści, *ж.* наду́тость, напы́щенность.

Nadęty, наду́тый, го́рдый, напы́щенный. * **Styl nadęty,** напы́щенный слогъ, *см.* **Napuszony.**

Nadewszystko, бо́лѣе всего́, преиму́щественно.

Nadgiąć, Nadginać, пригну́ть, пригиба́ть.

Nadgłówek, *см.* **Nagłówek.**

Nadgłównik, -a, *м. Астрон.* зени́тъ, надгла́вная то́чка.

Nadgłówny, вертика́льный, отвѣсный.

Nadgnić, нагни́ть, попо́ртиться.

Nadgnieść, смять, намя́ть, натопта́ть.

Nadgniły, нагнивший.

Nadgniotek, *см.* **Nagniotek.**

Nadgnoić, нагнои́ть.

Nadgoić, зажива́ть, вы́лечить. || **Nadgoić się,** излечи́ться, вы́лечиться.

Nadgonić, нагна́ть, догна́ть.

Nadgorzały, закопте́лый, почерне́вший; || загоре́лый.

Nadgradzać, *см.* **Nagradzać.**

Nadgraniczny, пограни́чный.

Nadgrobek, *см.* **Nagrobek.**

Nadgroda, *см.* **Nagroda.**

Nadgryźć, разгры́зть, раскуси́ть.

Nadinspektor, -a, *м.* гла́вный инспе́кторъ.

Nadintendent, -a, *м.* **главноуправля́ющій.**

Nadintratny, сверхсме́тный, превыша́ющій дохо́ды.

Nadjazd, -u, *м.* прие́здъ.

Nadjechać, Nadjeżdżać, прие́хать, подъе́хать.

Nadkład -u, *м. Горн.* виса́чій бокъ.

Nadkładać, Nadłożyć, прикла́дывать, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, придава́ть, прида́ть; || **Nadłożyć czém,** *см.* **Nadstawić, Nadsztukować.**

Nadkładka, -i, *ж.* прибавка, надда́ча.

Nadkolanek, -nka, *м. см.* **Nakolanek.**

Nadkołatać, потрясти́, колеба́ть, расша́тать.

Nadkompletny, сверхкомпле́тный.

Nadkonduktor, -a, *м.* о́берь-конду́кторъ, ста́ршій конду́кторъ.

Nadkopycie, -cia, *ср. Ветер.* во́лосень, ни́жняя часть лошади́ной ноги́.

Nadkracać, *см.* **Przykracać.**

Nadkrzywić, покоси́ть, покриви́ть.

Nadkwaśnieć, ски́снуть.

Nadlać, прили́ть, подли́ть, *см.* **Przelać.**

Nadłamać, надломи́ть.

Nadlecieć, прилете́ть (*о птицахъ*); || прибѣжа́ть (*о человѣкѣ*).

Nadleśniczy, Nadleśny, -ego, *м.* **ста́ршій лѣсни́чій.**

Nadlewek, -wku, *м.* изли́шекъ мета́лла въ фо́рмѣ при отли́вкѣ огнестре́льныхъ оруді́й.

Nadliczbowy, Nadliczebny, сверхкомпле́ктный, сверхшта́тный.

Nadliczyć, переплати́ть, переда́ть ли́шнее, прибави́ть сверхъ слѣдуемой пла́ты.

Nadlinjowy, надстро́чный.

Nadłom, -u, *м.* надло́мъ, разло́мъ, тре́щина.

Nadlotka, -i, *ж.* надкры́лие; || правильное перо́ (*у хищныхъ птицъ*);—бо́лѣе употребл. во множ. ч. **Nadlotki,** пе́рья, покрыва́ющія правильное перо́.

Nadłożyć, *см.* **Nadkładać.**

Nadłubać, наковыря́ть. || **Nadłubać się (czego),** до́лго проработа́ть надъ чѣмъ, наковыря́ться.

Nadludzki, сверхчелове́ческій, нечелове́ческій.

Nadmarszczyć, смо́рщить, насу́пить, нахму́рить (*лобь*). || **Nadmarszczyć się,** смо́рщиться, нахму́риться.

Nadmiar, -u, *м.* изли́шество, изли́шекъ. чрезмѣ́рность; || невозде́ржность, *см.* **Zbytek.**

Nadmieniać, упомина́ть, каса́ться, косну́ться, присовокупля́ть, присовокупи́ть, *см.* **Wzmiankować, Wspomnić, Dotknąć, Napomknąć, Natrącić.**

Nadmierny, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный.

Nadmierzyć, промѣ́риться, ошиби́ться въ мѣрѣ, промахну́ться.

Nadmieście, -ścia, *ср.* кре́пость, *см* **Zamek, Twierdza;** || возвы́шенность госпо́дствующая надъ го́родомъ.

Nadmorski, примо́рскій.

Nadmorze, *см.* **Pomorze.**

Nadmuchać (czego), наду́ть, разду́ть, надыша́ть, навѣ́ять. **Nadmuchać komu w uszy,** надуть кому́ въ у́ши, нау́шничать, нашёптывать. || **Nadmuchać się,** раздува́ть до уста́лости.

Nadmurować, надстро́ить, пристро́ить

Nadmurowanie, -nia, *ср.* пристро́йка.

Nadnaturalność, *см.* **Nadprzyrodzoność.**

Nadnaturalny, *см.* **Nadprzyrodzony.**

Nadnieść, принести́.

Nadobfitować, преизоби́ловать, изли́шествовать.

Nadobniczek, -czka, *м. см.* **Nadobniś.**

Nadobnie, прекра́сно, краси́во, прелѐстно.

Nadobniś, -sia, *м.* щёголь, фра́нтикъ.

Nadobniuchny, прелѐстнѣйшій, са́мый привлека́тельный.

Nadobność, -ści, *ж.* **красота́, пре́лесть,** привлека́тельность.

Nadobny, краси́вый, прелéстный, привлека́тельный.

Nadoić, надои́ть (*молока́*).

Nadokuczać, Nadokuczać się, наскуча́ть, наску́чить, надоѣда́ть, надоѣсть.

Nadołek, -łku, *м. см.* **Podołek.**

Nadolny, ни́жній, ни́зменный, *см.* **Padół, Padolny.**

Nadostrożność, -ści, *ж.* изли́шняя осторо́жность.

Nadpadać się, Nadpaść się, тре́скаться, тре́снуть, разщепля́ться, разщепи́ться, по́ртиться, испортиться; || покачну́ться.

Nadpadany, тре́снувшій, разщéпленный; || покачну́вшійся.

Nadpalony, подожжённый, *см.* **Opalony, Ogorzały.**

Nadpić, испи́ть, *см.* **Upić.**

Nadpiecek, -cka, *м.* припе́чекъ.

Nadpierszek, -szka, *м.* ше́я у пѣтуха́.

Nadpiętny, пя́точный. *Анат.* **Żyła nadpiętna**, Ахилле́сова суха́я жи́ла.

Nadpiłować, спили́ть.

Nadpis, -u, *м.* на́дпись; || загла́віе, *см.* **Napis, Tytuł**; || **Nadpis przelewny**, переда́точная на́дпись (*на ве́ксель*).

Nadpisać, надписа́ть; || сдѣлать а́дресъ на письмѣ, *см.* **Podpisać.**

Nadpłacenie, -nia, *ср.* переда́ча сверхъ слѣ́дуемой пла́ты, ли́шняя пла́та.

Nadpłacić, заплати́ть ли́шнее, переплати́ть, *см.* **Przepłacić.**

Nadpłat, -u, *м. см.* **Nadpłacenie.**

Nadplenić, немно́го искорени́ть, истреби́ть, поистреби́ть.

Nadplewić, повыпа́лывать.

Nadpłodek, -dka, *м.* втори́чное обере́менѣніе, но́вое зача́тіе.

Nadpłynąć, Nadpływać, приплы́ть, приплыва́ть.

Nadpodeszwie, -wia, *ср.* сте́лька.

Nadpospolity, необыкнове́нный, необы́чайный, *см.* **Niepospolity.**

Nadpotrzebny, изли́шній, безполе́зный, *см.* **Zbywający, Zbyteczny.**

Nadpowietrzny, возду́шный, поднебе́сный, *см.* **Napowietrzny.**

Nadpradziad, -a, *м.* прапра́дѣдъ, *см.* **Prapradziad.**

Nadprożek, -żka, Nadproźnik, -a, *м. см.* **Naproże, Naproźnik.**

Nadpruć, отпоро́ть.

Nadprzyrodzoność, -ści, *ж.* сверхъесте́ственность.

Nadprzyrodzony, сверхъесте́ственный.

Nadpsować, Nadpsuwać, Nadpsuć, по́ртить, попо́ртить, повреждáть, поврéдить. || **Nadpsować się, Nadpsuć się**, по́ртиться, попо́ртиться, повреждáться, поврéдиться.

Nadpsucie, -cia, *ср.* поврежде́ніе, по́рча.

Nadpsuty, поврежде́нный, испо́рченный.

Nadrąbać, надрубúть, подрубúть.

Nadrabiać - Nadrobić, придѣлывать, придѣлать, додѣлывать, додѣлать; || добавля́ть, искýсно скрыва́ть что-ли́бо, притворя́ться, и т. п. **Nadrabiać miną**, искýсно скрыва́ть что́ притво́рнымъ ви́домъ, притворя́ться. **Nadrabiać rozumem**, дѣйствовать умóмъ. головóю. **Nadrabiać śmiałością, zuchwalstwem**, брать верхъ смѣлостію, дéрзостію. **Nadrabiać gestami**, добавля́ть тѣлодвиженіями. || **Nadrobić z kim**, обрабóтать, ула́дить съ кѣмъ дѣло.

Nadrapać, nацара́пать.

Nadrastać, Nadrastywać, подрости́, подрости́ть, *см.* **Przyrastać, Podrastać, Wzrastać.**

Nadrazić, поврéдить, нанести́ вредъ, попóртить.

Nadrażnić (kogo), *см.* **Podrażnić, Rozdrażnić.** || **Nadrażnić się (kogo** *или* **z kim)**, надосади́ть кому́.

Nadręczyć (kogo), утоми́ть, измýчить. || **Nadręczyć się**, утоми́ться, измýчиться, намýчиться.

Nadreptać się, *см.* **Nabiegać się.**

Nadro, -a, *ср. см.* **Łono**; || грудь, пéрси; || нéдра, *мн.* лóно, *см.* **Pazucha, Zanadrze.**

Nadrobić, накроши́ть, *см.* **Wdrobić.**

Nadrobić, *см.* **Nadrabiać.**

Nadrośl, -i, *ж.* нáросль.

Nadrosnąć, *см.* **Nadrastać.**

Nadrost, -u, *м.* нарóстъ, ши́шка.

Nadrożne, -ego, *ср.* дорóжныя дéньги, *см.* **Strawne.**

Nadrożny, дорóжный, *см.* **Podróżny**; || придорóжный, находя́щійся при дорóгѣ.

Nadrukować, напечáтать; || **Nadrukować się**, мнóго напечáтать

Nadrwić się (z kogo), насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Nadrzeć, *см.* **Naddzierać.** || * **Nadrzeć się**, накрича́ться, надра́ть гóрло.

Nadrzeczanin, -a, *м.* прибрéжный жи́тель.

Nadrzecze, -a, *ср.* порéчье.

Nadrzeczny, прибрéжный, береговóй.

Nadrzucić, подбрóсить, прибáвить.

Nadsadzać (czém), *см.* **Nadrabiać, Nadstawiać.**

Nadścielać, настила́ть, *см.* **Nadesłać.**

Nadścignąć, *см.* **Nadążyć, Zdążyć.**

Nadsełać, *см.* **Nadesłać.**

Nadsiec, надрѣзать.

Nadskakiwać (komu), вертѣ́ться óколо кого́, прислýживаться, угождáть (*кому́*), ухáживать (*за кѣмъ*), усéрдствовать.

Nadskakiwanie, -a, (komu), *ср.* ухáживаніе, угожде́ніе, усéрдіе.

Nadskoczyć, прибѣжáть на пóмощь.

Nadsługiwać (komu), прислýживаться.

Nadsłupie, -pia, *ср. Архит.* архитрáв надстóлбіе, прúтолока.

Nadspodzianie, Nadspodziewanie,

нежда́нно, нежда́нно, неча́янно, *см.* **Niespodzianie.**

Nadspodziany, Nadspodziewany, неожи́данный, нежда́нный, неча́янный, *см.* **Niespodziany.**

Nadstarczać, Nadstarczyć, *см.* **Nadstawiać.** * **Nadstarczać czego, помога́ть** (*чему́*). **Metoda ta nadstarcza pamięci, э́та мето́да помога́етъ па́мяти. Nadstarczyć czém miasto czego, замѣни́ть одно́ други́мъ, употреби́ть одно́ вме́сто друго́го. Nadstarczać czego czém, выручáть, замѣща́ть**, *см.* **Wyręczać, Sztukować, Nastarczać.**

Nadstarzały, *см.* **Przestarzały, Podstarzały.**

Nadstawa, -y, *ж.* **надста́вка, наста́вка, приста́вка. Nadstawa zwierzchnia, украше́ніе, прикра́са.**

Nadstawek, -wka, *м. Артил.* **му́шка, мише́нь.**

Nadstawiać, Nadstawić (co komu), подставля́ть, подста́вить, прикла́дывать, приложи́ть; || Nadstawiać (czego, czém), приставля́ть, придѣ́лывать, прибавля́ть, замѣня́ть одно́ други́мъ, *см.* **Nadsztukować. || Nadstawiać się, сова́ться, высо́вываться впередъ; || пя́литься, вытя́гиваться, приподнима́ться; || чва́ниться, надмева́ться.**

Nadstygnąć, осты́нуть.

Nadsyłać, *см.* **Nadesłać.**

Nadszańcowy, *Фортиф.* **находя́щійся на земляно́й на́сыпи. Bateria nadszańcowa, откры́тая батаре́я, барбе́тъ.**

Nadszaniec, -ńca, *м. Фортиф.* **каваль́еръ.**

Nadszargać, Nadszarzać (czego), замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать; || истаска́ть, *см.* **Poszargać, Zaszargać. || Nadszargać się, Nadszarzać się, запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться, истаска́ться.**

Nadszczerpać, надколо́ть, отщепля́ть, отщепи́ть.

Nadsztukować, надста́вить, приба́вить, сдѣ́лать приста́вку, удлинни́ть.

Nadsztukowanie, -nia, *ср.* **удлинне́ніе приста́вка.**

Nadtarty, сто́ртый, *см.* **Nadetrzeć.**

Nadterać, *см.* **Nadtyrać.**

Nadto, сверхъ того́; || сли́шкомъ, сли́шкомъ мно́го, черезчу́ръ. Aż nadto tego, э́того ужъ сли́шкомъ мно́го. Dosyć, aż nadto dosyć, дово́льно, уже́ бо́лѣе чѣмъ ну́жно. *Посл.* **Co nadto, to niezdrowo, излишество вре́дно. To już nadto! Już tego nadto. э́то ужъ сли́шкомъ!**

Nadtyrać, потеря́ть, растра́тить; || растро́ить (*здоро́вье*).

Nadumać się, наду́маться.

Nadużyć, *см.* **Nadużywać.**

Nadużycie, -cia, *ср.* **злоупотребле́ніе; || изли́шество, чрезмѣрность.**

Nadużytny, злоупотребля́емый.

Nadużyty, злоупотреби́тельный; || непра́вый, противозако́нный.

Nadużywać, Nadużyć, во зло́ употребля́ть; || обма́нывать.

Nadużywanie, -nia, *ср.* **злоупотребле́ніе; || излишество, неумѣренность.**

Nadwątlać, Nadwątlić, ослабля́ть, осла́бить.

Nadwątlenie, -nia, *ср.* **ослабле́ніе, разслабле́ніе.**

Nadwątlić, *см.* **Nadwątlać.**

Nadważyć, перевѣсить, *см* **Przeważyć.**

Nadwerężać, Nadwerężyć, повреждáть, поврежда́ть, разстро́ивать, разстро́ить, потряса́ть, потрясти́.

Nadwerężenie, -nia, *ср.* **поврежде́ніе, разстро́йство.**

Nadwiązać, надвя́зать.

Nadwichnąć (sobie), свихну́ть, вы́вихнуть.

Nadwiędły, уви́дшій.

Nadwiędnąć, свя́нуть.

Nadwiędnienie, -nia, *ср.* **ви́лость, бле́клость.**

Nadwieźć, *см.* **Nadwozić.**

Nadwietrzny, нося́щійся по ве́тру.

Nadwodny, прибре́жный.

Nadworny, придво́рный; || надво́рный. Urzędnicy nadworni, придво́рные чины. Radca nadworny, надво́рный сове́тникъ. Sądy nadworne, *см.* **Zadworny.**

Nadworować (kogo), насмѣха́ться, надъ́ва́ться (*надъ кѣмъ*).

Nadworze, -a, *ср.* **надво́рье. Z nadworza, снаружи́ дома.**

Nadwozić, Nadwieźć, подвози́ть, подвезти́.

Nadwzwyż, *см.* **Nadzwyż.**

Nadybać, заста́ть, захвати́ть, пойма́ть, засти́гнуть, накры́ть.

Nadymać, Nadąć, надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть; || напыща́ть (*го́рдостью*). **|| Nadymać się, раздува́ться, надува́ться; || напыща́ться, горди́ться, кичи́ться.**

Nadymacz, -a, *м. Анат.* **лани́тная мы́шца.**

Nadymanie, -nia, *ср.* **вздутіе, вспу́чиваніе, разду́тость. || Nadymanie się, надме́нность, го́рдость, кичли́вость.**

Nadymić, надыми́ть.

Nadziać, *см.* **Nadziewać.**

Nadziak, -a, *м. Муз.* **чека́нъ; || сру́бье наподо́біе топо́рика.** *См.* **Czekan.**

Nadziałać, надѣ́лать.

Nadziany, начи́ненный, фарширо́ванный, *см.* **Nadziewany; || * напо́лненный, наби́тый, напи́чканный.**

Nadziczyć się, ожесточи́ться, одичáть.

Nadzieja, -ei, *ж.* **наде́жда, упова́ніе. Cała moja nadzieja w tobie, вся моя́ наде́жда на тебя́. Pokładać nadzieję w Bogu, возлага́ть упова́ніе на Бо́га, уповáть на Бо́га. Być chorym bez nadziei, быть больны́мъ безнаде́жно. Być przy nadziei, быть бере́менною** (*о же́нщинахъ*).

Nadziejny, надёжный.

Nadziemny, надзе́мный.

Nadzienie, -nia, *ср.* **начи́нка, фаршъ.**

Nadzierać, nadrzeć, надра́ть, надира́ть.

Nadzierać (Nad-zierać) czego, надзира́ть, присма́тривать, надсма́тривать, наблюда́ть, *см.* **Doglądać, Dozorować.**

Nadzieranie, -nia, *ср.* **надзира́ніе, надзо́ръ, при́смотръ, наблюде́ніе.**

Nadziewać, начиня́ть, фарширова́ть; || * Nadziewać się, набива́ть себѣ́ бры́хо пи́щею, напи́чкаться.

Nadziewacz, -a, *м.* **начиня́ющій.**

Nadziewanie, -nia, *ср.* **Nadziewanka, -i,** *ж.* **начи́нка, фаршъ, фарширова́ніе.**

Nadziewany, начи́ненный, фарширо́ванный.

Nadziwić się, Nadziwować się, надиви́ться.

Nadżołądkowy, *Анат.* **надбры́шный.**

Nadzór, -oru, *м.* **при́смотръ, наблюде́ніе.**

Nadzorca, -y, *м.* **надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ, наблюда́тель. Nadzorca składu, смотри́тель магази́на, пакга́уза. Nadzorca aresztu, смотри́тель надъ аресто́нтами.**

Nadzorczy, наблюда́тельный, бди́тельный.

Nadzorczyni, -ni, *ж.* **смотри́тельница, надсмо́трщица, наблюда́тельница.**

Nadzwyczajnie, чрезвыча́йно, необыкновѣ́нно.

Nadzwyczajność, -ści, *ж.* **чрезвыча́йность.**

Nadzwyczajny, чрезвыча́йный, необыкновѣ́нный. Nadzwyczajny profesor, экстраордина́рный профе́ссоръ, *см.* **Niezwykły.**

Nadzwyż, сли́шкомъ, черезчу́ръ, *см.* **Nadto.**

Naelektryzować, наэлектризова́ть, *см.* **Elektryzować.**

Nafabrykować, надѣ́лать, поддѣ́лать, *см.* **Fabrykować.**

Nafarbować, накра́сить.

Nafasować czém, напиха́ть, напи́чкать.

Nafrasować, утоми́ть, обезпоко́ить, надое́сть. || Nafrasować się, уста́ть, утоми́ться, намо́читься, нахлопота́ться.

Nafta, -y, *ж.* **нефть, го́рное ма́сло.**

Naftowy, нефтяно́й.

Nagabać, Nagabywać, Nagabnąć, преслѣ́довать, тормоши́ть, трево́жить, безпоко́ить. Nagabać do czego, побужда́ть къ чему́, понужда́ть, ната́лкивать, подта́лкивать, подбива́ть, понука́ть.

Nagabacz, -a, *м.* **искуси́тель; || подусти́тель.**

Nagabanie, -nia, *ср.* **возбужде́ніе; || наущѐніе, подстрека́ніе, поощре́ніе; || искуше́ніе.**

Nagabany, возбуждённый, искушённый, наущённый, подстрека́емый.

Nagacić (drogę), гати́ть, набросáть хво́росту на боло́тистое мѣ́сто подъ доро́гу.

Nagadać, наговори́ть, оговори́ть, наклевета́ть, насплѣтничать. || Nagadać się, наговори́ться.

Nagadzać się, случа́ться.

Nagana, -y, *ж.* **вы́говоръ; || порица́ніе, хула́; || осужде́ніе.**

Naganiać, Nagonić, Nagnać, *см.* **Napędzać, Napędzić. Naganiać, Naganić, хули́ть, порица́ть, охуждáть, осуждáть, осуди́ть; || дѣ́лать, сдѣ́лать выговоръ.**

Naganiacz, -a, *м.* **порица́тель, хули́тель,** *см.* **Ganiciel.**

Naganianie, Naganienie, -nia, *ср.* **порица́ніе, осужде́ніе.**

Nagannie, непохва́льно, досто́йно порица́нія, хулы́, предосуди́тельно.

Naganność, -ści, *ж.* **предосуди́тельность, неблагови́дный посту́покъ.**

Naganny, предосуди́тельный, неблагови́дный.

Nagarbiony, сго́рбленный

Nagarnąć, накопи́ть, насобира́ть; || *см.* **Ogarnąć. || Nagarnąć się, собра́ться, накопи́ться.**

Nagdakać się, накудáхтаться; || * наболта́ться.

Nagębek, -bka, *м.* **нагу́бникъ; || намо́рдникъ,** *см.* **Kaganiec.**

Nagębny, губно́й.

Nagęścić, *см.* **Zgęścić, Nagęścić się,** *см.* **Zagęścić się.**

Nagi, нагóй, го́лый.

Nagiąć, Naginać, нагну́ть, согну́ть, нагиба́ть; || * склонить, склоня́ть. Nagiąć młodzieńca do porządku, пріучи́ть молодáго человѣ́ка къ поря́дку. || Nagiąć się, Naginać się, нагну́ться, согну́ться, нагиба́ться, сгиба́ться, *см.* **Ugiąć się. *Naginać się do okoliczności, сообража́ться съ обстоя́тельствами.**

Nagięcie, -a, *ср. см.* **Naginanie; ||** *Анат.* **сгиба́ніе; || со́гнутость, сгибъ, изги́бъ, изги́бина,** *см.* **Wygięcie.**

Naginalny, ги́бкій, пода́тливый.

Naginanie, -nia, *ср.* **сгиба́ніе, наклоне́ніе; || осѣда́ніе.**

Naglący, настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный.

Naglądać, Nazierać, Najrzeć (gdzie, w co), смотрѣ́ть, гляде́ть, взгляну́ть, взира́ть (*на что́*). Naglądać w co zazdrośnemi oczyma, смотрѣ́ть на что́ зави́стливыми глаза́ми. Naglądać, nazierać do kogo, ча́сто загля́дывать къ кому́, посѣща́ть, навѣща́ть кого́, ча́сто ходи́ть къ кому́, быва́ть у кого́.

Nagle, вдругъ, внеза́пно, ско́ро, бы́стро. Nie tak nagle! не такъ ско́ро, не спѣши́те! *Посл.* Co nagle to po djable, кто спѣши́тъ, тотъ люде́й смѣши́тъ; тѝше ѣдешь да́льше бу́дешь. Z nagła, внеза́пно. Z nienagła, ма́ло-по-ма́лу.

Naglić, Znaglić (kogo do czego), торопи́ть, понужда́ть, принужда́ть. Naglić

kogo do wyjazdu, торопи́ть кого́ къ отъѣ́зду. **Naglić na kogo o co**, *см.* Naiegać. **Potrzeba nas do tego znagliła**, нужда́ заста́вила насъ э́то сдѣ́лать. **Nic nas nie nagli**, насъ ничто́ не торо́питъ.

Nagło, *см.* Nagle.

Nagłość, -ści, *ж.* внеза́пность, нечая́нность, кра́йность, необходи́мость, безотлага́тельность.

Nagłówek, -wka, *м.* дѣ́тскій че́пчикъ; || о́главль (*у узды*); || *Тип.* заголо́вка, брусо́чки поперёгъ фо́рмы лежа́щіе; || *Архит.* капите́ль.

Nagłowie, -wia, *ср.* изголо́вье.

Nagły, внеза́пный, ско́рый, бы́стрый, поспѣ́шный, торопли́вый. **Nagła burza**, внеза́пная бу́ря. **Umrzeć nagłą śmiercią**, скоропости́жно умере́ть. **Bieg nagły**, торопли́вый бѣгъ. **Nagłym pochodem**, усиленнымъ ма́ршемъ; *см.* Naglący.

Nagmatwać, напу́тать, перемѣша́ть, смѣша́ть.

Nagnać, *см.* Naganiać.

Nagnajanie, -nia, *ср.* унабо́живаніе (*земли*).

Nagniatać, Nagnieść, мять, нама́ть, топта́ть, натопта́ть, жа́ть, нажа́ть. || **Nagniatać się**, нама́ться, натопта́ться.

Nagnić, *см.* Nadgnić.

Nagniewać się (o co), гнѣ́ваться, разсерди́ться за что́ либо. **Nagniewać się**, до́лго серди́ться, гнѣваться. **Nagniewać się na kogo**, до́лго серди́ться на кого́.

Nagniły, *см.* Nadgniły.

Nagniotek, -tka, *м.* мозо́ль.

Nagnoić, Nagnajać, унабо́зить, унабо́живать, *см.* Gnoić.

Nagnojenie, -nia, *ср. см.* Nagnajanie.

Nagnojony, унабо́женный.

Nago, нагишо́мъ; || наголо́, *см.* Nagi. **Do naga**, до́нага. **Rozebrać się do naga**, раздѣ́ться до́нага.

Nagoda, -y, *ж.* слу́чай, *см.* Przygoda.

Nagodnie, надлежа́щимъ, прили́чнымъ о́бразомъ; || благопрія́тно.

Nagodny, прили́чный, надлежа́щій, свойственный, *см.* Stosowny; || благопрія́тный. **Czas nagodny**, благопрія́тное вре́мя, *см.* Pomyślny.

Nagolenica, -y, *ж.* набе́дренникъ (*у латъ*).

Nagonić, *см.* Napędzać. || **Nagonić się kogo**, до́лго гоня́ться за кѣ́мъ.

Nagórny, нагорный.

Nagórze, -a, *ср.* плоскогорье, пло́ская возвы́шенность.

Nagorzeć, сгоре́ть, нагоре́ть.

Nagość, -ści, *ж.* нагота́.

Nagościć się (u kogo), **нагости́ться**, до́лго гости́ть у кого́.

Nagotować, нагото́вить, *см.* Przygotować.

Nagrabiać, Nagrabić, гра́бить, награ́бить; || загреба́ть, загре́сть (*сѣно*).

Nagrać się, наигра́ться.

Nagradzać, Nagrodzić, награжда́ть, вознагражда́ть, награди́ть, вознагради́ть, воздава́ть; || **удовлетворя́ть** (*за убытки*); || загла́живать (*проступокъ, вину*); || вознагражда́ть **за потери**, *см.* Naprawić, Powetować. || **Nanagradzać się, Nanagrodzić się**, вознагражда́ться, награжда́ться; || **вознагражда́ть себя́**.

Nagradzanie, Wynagradzanie, -nia, *ср.* награжде́ніе, вознагражде́ніе; || удовлетворе́ніе, возмѣ́здіе, воздая́ніе.

Nagrawać, Nagrawać się, Nagrawanie, *см.* Naigrawać.

Nagrawacz, -a, Nagrawca, -y, *м.* насмѣ́шникъ, пересмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Nagrobek, -bka, Nagrobiec, -bca, *м.* надгро́бный ка́мень, памятникъ, *см.* Grobowiec, Pomnik; || эпита́фія, надгро́біе, надгро́бная на́дпись.

Nagrobkowy, Nagrobny, **надгро́бный**.

Nagroda, -y, *ж.* награ́да, вознагражде́ніе, *см.* Wynagrodzenie.

Nagrodny, награ́дный, служа́щій награ́дою; || поправи́мый, могу́щій быть попра́вленъ *или* загла́женъ.

Nagrodzca, -y, *м. см.* Nagrodziciel.

Nagrodzenie, *см.* Wynagrodzenie.

Nagrodzić, *см.* Nagradzać.

Nagrodziciel, -a, *м.* возмѣ́здникъ.

Nagrodzicielka, -i, *ж.* возмѣ́здница.

Nagromadzać, Nagromadzić, нагромажда́ть, нагромозди́ть, накопля́ть, накопи́ть, собира́ть, насобира́ть.

Nagromadzenie, -nia, *ср.* наколе́ніе.

Nagryzać, Nagryźć, отку́сывать отгрыза́ть, отку́сить, отгры́зть. * **Nagryźć kogo**, надое́сть, наску́чить кому́. || **Nagryźć się**, огорча́ться, огорчи́ться.

Nagryzmolić, наста́вить кара́кули, намара́ть, напа́чкать, ху́до написа́ть, *см* Gryzmolić.

Nagrzać (czego), нагрѣ́ть, *см.* Nagrzewać.

Nagrząznąć, Nagrzęznąć, дѣ́латься ва́зкимъ.

Nagrzeszyć, нагрѣши́ть.

Nagrzewać, нагрѣва́ть; || тѣсни́ть кого́, си́льно наступа́ть, нападать на кого́, нагрѣть бока́. || **Nagrzewać się**, нагрѣва́ться.

Nagrzewalnik, -a, *м.* **грѣ́лка, нагрѣва́льникъ**.

Nagrzęzły, *см.* Zagrzęzły, Zapadły.

Nagrzonąć (czego, gdzie), *Стар.* наброса́ть всякой всячины.

Naguchny, Nagusieńki, Naguteńki, (*см.* Nagi), голёхонькій. **Naguchno, Naguteńko**, голёхонько.

Nagwazdać, намара́ть, напа́чкать, ху́до написа́ть.

Nahałasować, нашумѣ́ть, накрича́ть. || **Nahałasować się**, нашумѣ́ться, накрича́ться.

Nahapać, Nachapać, нахвата́ть.

Naharować się, намучиться, натерпѣ́ться.

Naheblować, настрогáть.

Nahodować(kogo), упóдчивать; || вскормúть, воспитáть; || **Nahodować się**, упóдчиваться, угостúться.

Nahuła, -y, *м.* и *ж. Стар.* **ротозéй, простофúля.**

Nahulać się, нагулáться.

Naigrać się, наигрáться.

Naigrawać się (z kogo), **издéваться**, насмéхáться.

Naigrawanie, -nia, *ср.* **злáя насмéшка, шýтка.**

Naiskać się, *см.* **Naszukać się.**

Naiwnie, **наúвно**, **чистосердéчно**, простодýшно.

Naiwność, -ści, *ж.* **наúвность, чистосердéчие, простодýшие;** || **простотá.**

Naiwny, **наúвный, чистосердéчный, простодýшный.**

Naj...., наи. **Приставка къ прилагáтельнымъ и нарѣчіямъ для означéнія превосхóдной стéпени.** **Najlepszy, наилýчшій; Największy, величáйшій.**

Nająć, Najmować, Wynająć, Wynajmować, нанимáть, брать въ наймы, брать на прокáть; || **отдавáть въ наéмъ** *или* **на прокáть. Nająć służącego, нанять слугý. Wynająć komu dom, отдáть кому домъ въ наймы. Nająć okręt, зафрахтовáть, нанять корáбль. Nając powóz, взять на прокáть колáску. Pojechać powozem najętym, пріéхать въ колáскѣ взятой на прокáть. Łże jak najęty, лжёть напропалýю, какъ по закáзу.** || **Nająć się, Najmować się, нанять, нанимáться.**

Najadać się, *см.* **Najeść się.**

Najątrzyć (kogo), подзадóрить (*кого*).

Najazd, -u, *м.* **наéздъ, набéгъ, нападéніе, вторженіе;** *см.* **Wtargnienie, Napad, Nabieg, Zajazd.**

Najechać, Najeżdżać, наéхать, наéзжáть; || **напáсть, нападáть. Najechać kogo, czyj dom, напáсть на кого, на чей домъ.**

Najechany, подвéргшійся нападéнію.

Najęcie, -cia, *ср.* **наéмъ, взáтіе въ наéмъ;** || **отдáча** въ наéмъ *или* въ наймы. **Dom do najęcia, домъ отдающійся въ наймы. Najęcie okrętu, зафрахтованіе, наéмъ корабля;** || **наéмъ сýдна, фрахтъ;** *см.* **Wynajęcie.**

Najęczeć się, настонáться, намýчиться.

Najednać, снискáть (*друзéй*).

Najędrnieć, окрѣпнуть.

Najem, *род. п.* **najmu**, *м.* **наéмъ**, *см.* **Najęcie. W najem dać co, отдáть что въ наймы, на прокáть. Najem okrętu, наéмъ корабля, фрахтъ, фрáхтовая плáта. Iść za najem, нанимáться** (*въ работу, подённо*). **Jak za najem, какъ бы по найму. Kontrakt najmu, договóръ о наймѣ, объ отдáчѣ въ наéмъ** *или* **на арéнду. Najem na ogół, наéмъ работъ по смѣтнымъ и оптовымъ цѣнáмъ. Najem w pakt, наéмъ скотá.**

Najemnica, -y, *ж.* **наéмница, подёнщица.**

Najemniczo, продáжно, корыстно.

Najemniczość, -ści, *ж.* **продáжность.**

Najemniczy, наёмный, подкýпленный; || **корыстный. Najemnicze pochwały, подкýпленныя восхвалéнія.**

Najemnie, по найму.

Najemnik, -a, *м.* **наéмникъ, подёнщикъ.**

Najemność, -ści, *ж.* **продáжность.**

Najemny, наёмный, продáжный.

Najemstwo, -a, *ср.* **наёмничество.**

Najeść, Najadać, наéсть, наéдать. Najadł tyle, iż nie może zapłacić, наéлъ на стóлько, что не мóжетъ заплатúть. || **Najeść się czém, наéсться** (*чего*). **Najeść się czego, наéсться чего́ дóсыта;** *см.* **Objeść się.**

Najęty, нáнятый, *см.* **Nająć.**

Najeżać, *см.* **Najeżyć.**

Najezdca, *см.* **Najezdnik.**

Najezdniczy, наéздническій; || **грабúтельскій.**

Najezdnik, -a, Najezdca, Najeźdźca -y, *м.* **наéздникъ;** || **грабúтель, хúщникъ.**

Najezdny, *см.* **Najezdniczy.**

Najeżdżać, *см.* **Najechać.**

Najeźdźanie, -a, *ср. см.* **Najazd.**

Najeżony, колючúй, щетúнистый; || **становящійся дыбомъ** (*о волосáхъ*).

Najeżyć, поднимáть, щетúнить, топóрщить, *см.* **Jeżyć.**

Najgorszy (*см.* **Zły**), **хýдшій, хýже всѣхъ**, *см.* **Gorszy.**

Najgorzéj, хýже всего́, *см.* **Gorzéj.**

Najjaśniejszy (*см.* **Jasny**), **преимýщественно употребляется въ Имперáторскомъ титýлѣ: Najjaśniejszy Pan, Всепресвѣтлѣйшій Государь. Najjaśniejsza Pani, Всепресвѣтлѣйшая Государыня.**

Najlepszy, самый лýчшій (*см.* **Dobry**).

Najmiłościwszy manifest, Всемúлостивѣйшій манифéстъ.

Najmit, -a, *м.* **наёмникъ, подёнщикъ.**

Najmitowy, наёмниковъ, принадлежáщій наёмнику.

Najmniéj, всего́-мéнѣе, какъ мóжно мéнѣе, *см.* **Mało, Mniéj.**

Najmniejszy, малéйшій, *см.* **Mały, Mniejszy.**

Najmować, *см.* **Nająć.**

Najpierw, Najpierwiéj, вопéрвыхъ, прéжде-всего́.

Najpierwszy, первéйшій, *см.* **Pierwszy.**

Najpoddańszy, всепóдданнѣйшій.

Najprzód, сперва́, *см.* **Naprzód.**

Najrzeć, *см.* **Naglądać.**

Najść, *см.* **Nachodzić, Nadchodzić.**

Najście, -ścia, *ср.* **нашéствіе.**

Najświętszy, Najświątobliwszy, святéйшій. Najświętszy Synod, Святéйшій Синóдъ.

Najuczać, Najuczyć, выучить, навыучить.

Największość, Najwyższość, *см.* **Większość, Wyższość.**

Najwyższy, верхо́вный; || высочáйшій. **Ukaz Najwyższy**, высочáйшій укáзъ. **Najwyższy sąd**, верхо́вный судъ.

Nakadzać, Nakadzić, оку́ривать, оку́рить; || кади́ть, накади́ть, кури́ть, накури́ть; || **Nakadzać się**, оку́риваться.

Nakadzanie, Nakadzenie, -nia, *ср.* **kurzenie**, оку́риваніе.

Nakadzić, *см.* **Nakadzać.**

Nakalać, нака́лывать (*бума́гу*).

Nakapać, нака́пать.

Nakarać, нака́зывать, *см.* **Upamiętać.** || **Nakarać się**, исправля́ться, улучша́ться, пока́яться, *см.* **Upamiętać się, Ukajać się.**

Nakarbować, *см.* **Karbować.**

Nakarcić (kogo), жури́ть, брани́ть (*кого́*), дать нагоня́й (*кому́*), дѣлать вы́говоръ (*кому́*).

Nakaresować się (z kim), *см.* **Napieścić się.**

Nakarmić, *см.* **Karmić, накорми́ть, насы́тить**; || напо́лнить, преиспо́лнить. **Nakarmić kogo wstydem**, привести́ кого́ въ большо́й стыдъ. **Nakarmić goryczą**, причини́ть кому́ большо́е огорче́ніе. **Nakarmić się zwycięztwy**, упива́ться побѣдами.

Nakarmienie, -nia, *ср.* кормле́ніе.

Nakąsać, искуса́ть. Nakąsić (czego), откуси́ть.

Nakaszlać się, нака́шляться.

Nakaz, -u, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повеле́ніе, постановле́ніе, распоряже́ніе, ука́зъ, *см.* **Rozkaz, Przykaz, Ukaz, Rozporządzenie.** || **Nakaz egzekucyjny**, исполни́тельный листъ.

Nakaza, *см.* **Skaza.**

Nakazać, Nakazywać, наказа́ть, нака́зывать (*кому́*), приказа́ть, прика́зывать, предписа́ть, предпи́сывать; || созва́ть, созыва́ть. **Nakazać milczenie**, заста́вить молча́ть. **Nakazać zjazd**, созва́ть съѣздъ. **Proszę mu nakazać, aby był ostróżniejszym, накажи́те ему́, что́бы былъ осторо́жнѣе.**

Nakazanie, -nia, *ср.* нака́зъ, **прика́зъ**, приказа́ніе.

Nakazany, прика́занный.

Nakażenie, nia, *ср. см.* **Skażenie.**

Nakazić, испо́ртить, искази́ть. || **Nakazić się**, испо́ртиться, искази́ться, *см.* **Skazić, Skazić się.**

Nakidać, накида́ть, *см.* **Naciskać, Narzucać.**

Nakierować, напра́вить, навести́, *см.* **Kierować.**

Nakisnąć, ски́снуть.

Nakląć (komu), разруга́ть, разбрани́ть (*кого́*).

Nakład, -u, *м.* изде́ржка, расхо́дъ; || * тра́та; || су́мма, капита́лъ; || изди́ві́ніе; || грузъ, нагру́зка, кладь, *см.* **Ciężar, Ładunek**; || прибавка, приложе́ніе, увели́ченіе, *см.* **Dodatek, Przydatek**; || *Тип.* завóдъ

Nakładać, Nałożyć, накла́дывать, наложи́ть, *см.* **Ładować. Nałożyć łuk**, накла́дывать, наставля́ть на тетиву́ (*стрѣлу́*). **Nałożyć kurek (u strzelby, u pistoletu)**, взвести́ куро́къ (*у ружья́, у пистоле́та*). *см.* **Odwieść**; || начиня́ть, *см.* **Nadziewać.** * **Nakładać co komu w uszy, do głowy**, натвéрживать, вбива́ть, вдалбливать въ го́лову. **Nałożyć zdrowiem, życiem (za co)**, пожéртвовать здоро́вьемъ, жи́знію.

Nakładanie, -nia, *ср.* нагру́зка, кладь.

Nakładany, *см.* **Nadziewany.**

Nakładca, -y, *м.* предприни́матель; || изда́тель (*книги*).

Nakładnie, накла́дно, убы́точно

Nakładnik, -a, *м.* поставщи́къ; || предприни́матель чего́ на свой счётъ; || изда́тель (*книги*); || даю́щій де́ньги на предпріятіе.

Nakładny, до́рого сто́ющій, накла́дный, *см.* **Ładowny.**

Nakłamać, налга́ть. || Nakłamać się, налга́ться.

Nakłaniać, Nakłonić, склоня́ть, склони́ть. || **Nakłonić się**, склони́ться, *см.* **Skłaniać się.**

Nakłanianie, -nia, *ср.* **(kogo do czego)**, убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Nakliecić, нагородить; || напа́чкать, навахля́ть.

Nakleić, наклеить.

Nakłektać (komu), *см.* **Nabajać. Nakłektać (kogo)**, подби́ть, уговори́ть, умасли́ть.

Nakłepać (czego), прибить мо́лотомъ, наковáть, *см.* **Klepać.** || * **Nakłepać się**, намýчиться, до́лго корпѣть надъ чѣмъ.

Nakłnąć, *см.* **Nakląć.**

Nakłóć, наколо́ть, проколо́ть. || Nakłóć się, наколо́ться.

Nakłócić się, поссо́риться, побрани́ться.

Nakłonić, *см.* **Nakłaniać.**

Nakłonienie (kogo do czego), *см.* **Nakłanianie.**

Nakłonny, скло́нный.

Nakłopotać się, нахлопота́ться, *см.* **Kłopotać się.**

Nakochać się, до́лго люби́ть, быть влюблённымъ.

Nakolanek, Nadkolanek, -nka, *м. Анат.* колѣнная ча́шка.

Nakolanki, -nek, *ж. мн.* **раструбы** (*у сапо́гъ*); || наколѣнники.

Nakolanny, надколѣнный.

Nakołatać się, настуча́ться.

Nakolebać się, Nakołysać się, накача́ться.

Nakoniec, наконе́цъ.

Nakopać, накопа́ть.

Nakopcić, *см.* **Nadymić.**

Nakować, Nakuć, наковáть.

Nakowadlnia, Nakowalnia, -ni, *ж.* **Nakowadło, -a**, *ср. см.* **Kowadło.**

Nakpić się (z kogo), *Стар.* **поднять на смѣхъ** (*кого*).

Nakrajać, нарѣзать.

Nakrapiać, испещрять (*красками*). **Nakropić** (wodą), **окропить** (*водою*), *см.* **Pokropić.**

Nakrapianie, -nia, *ср.* **крапины, мушки** (*на матеріи*); || **окропленіе** (*водою*).

Nakrapiany, накрапленный, испещрённый.

Nakraść, накрасть.

Nakrasić, *см.* **Krasić.**

Nakrążać, Nakrążyć (czego), **нарѣзать съ кружки.** || * **Nakrążyć się, нашляться, наслониться.**

Nakręcać, Nakręcić, навёртывать, навертѣть; || **насучивать, насучить;** || **натягивать, натянуть;** || * **направлять. Nakręcać zegar, заводить часы.** * **Nakręcić rozmowę do czego** *или* **na co, наводить разговоръ на какой либо предметъ,** *или* **коснуться въ разговорѣ какого либо предмета. Nakręcać prawo, превратно толковать законъ.**

Nakręcanie, Nakręcenie, -nia, *ср.* **навёртываніе;** || **натягиваніе;** * **натяжка;** || **направленіе;** || **завода** (*часовъ*); || **превратное толкованіе** (*закона*), *см.* **Nakręcać.**

Nakredzić, намелить, *см.* **Kredzić.**

Nakreślać, Nakreślić, чертить, начертить (*планъ*).

Nakreślenie, -nia, *ср.* **начертаніе.**

Nakrochmalić, накрохмалить, *см.* **Krochmalić.**

Nakrótce, *см.* **Pokrótce.**

Nakruszyć, накрошить (*хлѣба*); || **раздробить, разбить,** * **сокрушить.**

Nakryć, Nakrywać, накрыть, накрывать, покрыть, покрывать. Nakryć stół *или* **do stołu, накрыть столъ.** || **Nakryć się, Nakrywać się, накрыться, накрываться, прикрыться, прикрываться.**

Nakrycie, -cia, *ср.* **приборъ** (*столовый*), **кувертъ. Po nakryciu do stołu, когда накрытъ былъ столъ. Brak jeszcze jednego nakrycia, не достаётъ ещё одного прибора.** || **Покрышка, крышка,** *см.* **Pokrycie.**

Nakrywa, -y, *ж. см* **Nakrywka.**

Nakrywać, *см.* **Nakryć.**

Nakrywacz, -a, *м.* **накрывающій** (*столъ*).

Nakrywalny, служащій для накрыванія.

Nakrywanie, -nia, *ср.* **накрываніе** (*стола*).

Nakrywka, -i, *ж.* **крышка, покрышка.**

Nakrzesać, Nakrzesić (ognia), **высѣкать, высѣчь огня изъ кремня,** *см.* **Krzesać.**

Nakrzyczeć, Nakrzyczeć się (na kogo), **накричать** (*на кого*), **разкричаться.**

Nakrzywiać, Nakrzywić, покривить; || **попортить;** || **извращать, извратить;** || **нагибать, нагнуть.** * **Nakrzywiać miejsce z autora, извращать какое нибудь мѣсто изъ писателя, превратно толковать,** *см.* **Naciągać, Nakręcać.** || **Nakrzywiać się, покривиться, покоситься**

Nakrzywiaczka, -i, *ж.* **клещи.**

Nakrzywienie, -nia, *ср.* **изгибъ, изгибина.**

Nakrzywiony, искривленный, согнутый, *см.* **Skrzywiony, Zakrzywiony.**

Nakształt, наподобіе; || **какъ бы, какъ будто, словно, точно. Zbudował coś nakształt wieży, построилъ что-то наподобіе башни. Ułożył coś nakształt dramatu, сочинилъ что-то въ родѣ драмы. On coś ma nakształt pomieszania, онъ какъ будто помѣшанъ.**

Nakuć, *см.* **Nakować.**

Nakupiać, Nakupić, копить, накопить, собирать, собрать; || **навaливать, навалить,** нагромождить.

Nakupić, Nakupować, накупить.

Nakupienie, -nia, *ср.* **закупка, покупка.**

Nakurzać, Nakurzyć, курить, **накурить,** кадить, **накадить,** *см.* **Nakadzać;** || **пылить, напылить, поднять пыль;** || **надымить,** *см.* **Nadymić.** || **Nakurzyć gdzie, навонять,** *см.* **Nasmrodzić.**

Nakwasić, заквашивать, **проквашивать.**

Nakwaśnieć, прокисать.

Nalać, Nalewać, налить, наливать. * **Za skórę komu nalać,** *см.* **Zalać. Nalać w czub, напиться пьянымъ, налить за галстухъ.**

Nałacznąć się, *см.* **Nałaknąć się.**

Naładować, *см.* **Ładować.**

Naładowanie, -nia, *ср.* нагрузка.

Naładowany, нагружённый, **навaленный, накладенный.**

Nałajać (komu), обругать (*кого*).

Nałaknąć się, изморить себя голодомъ; || * долго ожидать, жаждать чего.

Nałamać, Nadłamać, Nałamywać, Nadłamywać, наломать, надломать, **наламывать, надламывать.**

Nalanie, Nalewanie, -a. *ср.* **налитіе, наливаніе**

Nalany, налитый.

Nałapać, нахватать; || **наловить** (*рыбы*), *см.* **Nałowić.**

Nalatać się, налетаться; || * **набѣгаться. Jeszcze się nalatasz, ещё набѣгаешься, наскачешься.**

Nałatać, Nadłatać (czego), **починивать, починить, класть заплатки, поправлять, поправить, заштопать. Nałatać sukien, починить много платья.**

Nałazić się, находиться, **натаскаться, напляться.**

Nalecieć, налетѣть.

Nałęcz, -u, *м.* полотенце, **ручникъ, утиральникъ;** || *Архит.* гладкій **наличникъ** около дверей; || повязка.

Naledz (na co), **свалиться, налечь. Naledz kogo,** жать, давить, тѣснить (*кого*).

Nalegać (kogo), **налегать, навaливаться,** напирать (*на кого*). **Nalegać na kogo o co,** упирать на что, настаивать на чёмъ. || **Nalegać się,** *см.* **Należeć się.**

Naleganie, -nia, *ср.* настоя́ніе, настоя́тельность, настойчивость.

Naległość, -ści, *ж.* (czyja), свойственность, *см.* **Właściwość.**

Naległy, свойственный, сро́дный; || прили́чный, *см.* **Właściwy.**

Nalepa, -y, *ж.* лежа́нка (*при пе́чкѣ*).

Nalepić, налепи́ть.

Naleśnik, -a, *м.* моло́чный блинъ.

Nalewać, *см.* **Nalać.**

Nalewacz, Nalewajko, -a, *м.* разлива́тель; || ковшъ, *см.* **Czerpaczka.**

Nalewaczka, -i, *ж.* разлива́тельница; || ковшъ; || *см.* **Ampułka.**

Nalewajko, *см.* **Nalewacz.**

Nalewalny, разлива́льный.

Nalewanie, -nia, *ср.* налива́ніе, разлива́ніе.

Nalewka, -i, *ж.* кру́жка, кувши́нчикъ; || нали́вка, насто́йка, настои́.

Należący, принадлежа́щій. **Mój należący, одинъ изъ мои́хъ дома́шнихъ, изъ мои́хъ слугъ.**

Należć, *см.* **Znaleźć.**

Należca, -y, *м. Стар.* **наха́дчикъ**, *см.* **Wynalazca.**

Należeć, надлежа́ть, принадлежа́ть; || **каса́ться**; || **слѣ́довать. To do mnie należy, э́то меня́ каса́ется, э́то моё дѣ́ло. Do kogo ta wioska należy?** кому́ принадлежи́тъ э́та дере́вня? **Nie należy oskarzać nikogo bez dowodów,** не слѣ́дуетъ, **не до́лжно никого́ обвиня́ть безъ доказа́тельствъ,** *см.* **Trzeba.** || **Jak się należy,** какъ слѣ́дуетъ, **какъ** до́лжно, **какъ** прили́чно. **Należy mi się od niego tysiąc rubli,** мнѣ слѣ́дуетъ получи́ть отъ него́ ты́сячу рубле́й, онъ до́лженъ мнѣ ты́сячу рубле́й, *см.* **Dłużen, Winien. Należy mu się ode mnie wdzięczność,** я обя́занъ ему́ **благода́рностью, я** до́лженъ благодари́ть его́.

Należeć się (*см.* **Leżeć**), належа́ться.

Należenie, -nia, *ср.* уча́стіе, соуча́стіе, *см.* **Udział.**

Należiciel, -a, *м. см.* **Należca, Znaleźca, Wynalazca.**

Należicielka, -i, *ж.* нахо́дчица.

Należienie, *см.* **Znalezienie.**

Należionek, -nka, *см.* **Podrzutek.**

Należisty, *см.* **Należny.**

Należne, -ego, *ср.* вознагражде́ніе за нахо́дку.

Należnik, -a, *м.* нахо́дчикъ.

Należność, -ści, *ж.* принадле́жность; || до́лжная су́мма, долгъ, до́лжное, слѣ́дуемая су́мма, причита́ющіяся де́ньги, платёжъ, *см.* **Należytość**; || **Należność do czego,** притяза́ніе, тре́бованіе. **Należność poszukiwana,** взыска́ніе.

Należny (do kogo), принадлежа́щій, причита́ющійся, слѣ́дуемый. || **Należny (komu),** до́лжный, слѣ́дуемый, потре́бный; || **надлежа́щій,** прили́чный, свойственный. **Należną cześć komu oddawać,** воздава́ть кому́ до́лжное почте́ніе. **Sąd należny,** судъ полномо́чный, имѣ́ющій пра́во суди́ть, надлежа́щій судъ.

Należny, легко́ находи́мый.

Należyć, *см.* **Należeć.**

Należycie, достодо́лжно, надлежа́щимъ о́бразомъ, сообра́зно, прили́чно.

Należytość, -ści, *ж.* долгъ, до́лжное, причита́ющаяся су́мма.

Należyty, надлежа́щій, потре́бный, свойственный; || соверше́нный; || по́лный. **W należytéj formie,** въ надлежа́щей фо́рмѣ.

Nałgać, налга́ть, навра́ть.

Nalichwić (pieniędzy), нажи́ться лихои́мствомъ.

Naliczek, -czka, *м.* лични́къ, **забра́ло**, *см.* **Misiórka.**

Naliczyć, насчита́ть.

Nalizać się, нализа́ться.

Nałóg, -ogu, *м.* на́выкъ, привы́чка, обы́чай, обыкновѐніе; || привя́занность, пова́дка, страсть. **Nałóg do gry,** страсть къ игрѣ́.

Nałogowy, привы́чный, обы́чный; || неисправи́мый. **Pijak nałogowy,** неисправи́мый пья́ница.

Nałoić (co), насо́лить, * *см.* **Łoić, Wyłoić.** * **Nałoić komu skórę,** вы́драть, отодра́ть кого́ ро́згами.

Nałom, -u, *м.* пе́рвый слой ка́мня; || надло́мъ, разло́мъ, перело́мъ, перерыв.

Nałomny, ги́бкій; || пода́тливый.

Nałoń, -ni, *ж.* Nałonie, -nia, *ср.* дровяно́й дворъ, лѣсно́й дворъ, *см.* **Natoń, Natonie, Nałęcz.**

Nałowić, наловѝть.

Nałożenie, -nia, *ср.* накла́дка, **накла́дываніе. Nałożenie strzały,** наложѐніе стрѣлы́ на тетиву́, *см.* **Nakładać.**

Nałożnica, -y, *ж.* налóжница.

Nałożnictwo, Nałożeństwo, -a, *ср.* **налóжничество.**

Nałożniczy, налóжничій.

Nałożnik, -a, *м.* содержа́щій налóжницу.

Nałożny, привы́чный, пова́дливый.

Nałożony, налóженный, нагруженный. **Łuk nałożony,** лукъ съ налóженною стрѣлóю на тетиву́, *см.* **Napięty.**

Nałożyć, *см.* **Nakładać.**

Nałupać, наколоть (*дровъ*), **нащелка́ть** (*орѣховъ*).

Nałupić, награ́бить, разгра́бить.

Nalutować, спаять, *см.* **Lutować.**

Namacać, нащу́пать, ощу́пать. * **Kula go namacała,** пу́ля попа́ла въ него́. **Namacać kogo kijem,** отколоти́ть, отвали́ть па́лкою.

Namacalnie, очеви́дно, я́вно, ощути́тельно, осяза́тельно, *см.* **Dotykalnie.**

Namacalność, -ści, *ж.* очеви́дность, я́вность, ощути́тельность, осяза́тельность.

Namacalny, очеви́дный, я́вный, ощути́тельный, осяза́тельный.

Namącić, намути́ть. смути́ть.

Namaczać, Namoczyć, смáчивать, **намáчивать**, смочи́ть, намочи́ть, *см.* **Moczyć.**

Namaczanie, -nia, *ср. Мед.* примóчка, **припáрка**; || **примáчиваніе**; || *Тип.* мóчка (*бумáги*).

Namączyć, замучни́ть, осы́пать мукóю.

Namakać, Namoknąć, намока́ть, намóкнуть, *см.* **Moknąć.**

Namakanie, -nia, *ср.* смáчиваніе.

Namalować, написáть (*крáсками*), **намалевáть**, расписáть, изобрази́ть, *см.* **Malować.**

Namarszczyć (czego), склáдывать (*склáдки*), плои́ть; || **Namarszczyć twarzy, нахмýрить лицó. Namarszczyć brwi**, нахмýрить брóви, *см.* **Marszczyć, Marszczyć się.**

Namartwić, причини́ть огорче́ніе, огорчи́ть, опечáлить; || **Namartwić się**, огорчи́ться, опечáлиться.

Namarznąć, намёрзнуть.

Namaścić, *см.* **Namaszczać.**

Namaślić, намáслить.

Namaszczać, Namaścić, Namaszczyć, помáзывать, помáзать, умащáть; || помáзать мúромъ (*мúромъ*). **Namaścić chorego olejem świętym**, соборовать.

Namaszczanie, Namaszczenie, -nia, *ср.* помáзаніе, миропомáзаніе.

Namaszczeniec -ńca, *м.* помáзанникъ, *см.* **Pomazaniec.**

Namawiać, Namówić, угова́ривать, уговори́ть, убѣждáть, убѣди́ть, склоня́ть, склони́ть. **Dać się namówić na co**, согласи́ться на что́.

Namawiacz, -a, *м.* подстрека́тель, **подусти́тель**, наусти́тель.

Namawiaczka, -i, *ж.* подстрека́тельница, подусти́тельница, наусти́тельница.

Namawianie, -nia, *ср.* подгова́риванье, подстрека́тельство, наще́ніе, *см.* **Namowa, Namówienie.**

Namazać, Namazywać, намáзать, намáзывать, *см.* **Mazać.**

Namazanie, -nia, Namazywanie, *ср.* **намáзываніе**, мáзаніе.

Namazaniec, *см.* **Pomazaniec.**

Namdlały, ослабѣвшій, обезси́ленный, изнурённый.

Namdleć, Nadmlewać, ослабе́ть, обезси́леть.

Namdlić, изнури́ть, утоми́ть.

Namęczyć, (kogo), измýчить, истерза́ть, утоми́ть кого́. || **Namęczyć się**, намýчиться.

Namiąć, намя́ть; || **смывáть крахмáлъ** (*съ бѣлья́*).

Namialszy, Najmialszy, мельча́йшій, *см.* **Miałki.**

Namiast, *см.* **Zamiast, Miasto.**

Namiastek, -stka, *м. см.* **Namiestnik.**

Namiastka, -i, *ж. Стар.* заступáющая чьё мѣсто.

Namiękać, Namięknąć, смягча́ться, смягчи́ться.

Namiękanie, Namięknienie, *ср.* смягче́ніе, размягче́ніе.

Namieniać, Nazmieniać, (*см.* Mienić) czego, намѣня́ть (*де́негъ*).

Namieniony, *см.* **Pomieniony.**

Namierznąć, омерзѣть.

Namierzwić, насыпáть мя́тою соло́мою, *см.* **Mierzwa.**

Namierzyć, смѣ́рить; || **Namierzyć do czego, мѣ́тить**, прицѣ́литься, *см.* **Mierzyć.**

Namieść, *см.* **Namiotać.**

Namieścić, размѣсти́ть.

Namiesięczny, находя́щійся на лунѣ́; || *Мед.* имѣющій влія́ніе на мѣсячное очище́ніе.

Namiestnictwo, -a, *ср.* намѣ́стничество; || вика́рство (*по духове́нству*).

Namiestniczka, -i, *ж.* заступáющая мѣ́сто, *см.* **Zastępczyni.**

Namiestniczy, намѣ́стническій; || вика́рный (*по духове́нству*).

Namiestnik, -a, *м.* намѣ́стникъ, нача́льникъ о́бласти; || вика́рій (*по духове́нству*)· || заступáющій мѣсто другóго, помóщникъ, това́рищъ, *см.* **Zastępca**; || *Обл. ст.* заступáющій мѣсто экономá, *см.* **Karbowy, Włódarz.**

Namiestników, принадлежáщій намѣ́стнику.

Namiestnikowa, -ėj, *ж.* жена́ *и́ли* супру́га намѣстника.

Namiestnikować, быть намѣ́стникомъ, глáвнымъ правúтелемъ о́бласти.

Namiestnikowski, намѣ́стническій.

Namiestnikowstwo, -a, *ср. см.* **Namiestnictwo**; || *Собир.* намѣ́стникъ и его́ жена́ *и́ли* супру́га вмѣстѣ.

Namiestny, заступáющій, занимáющій чьё-либо мѣсто.

Namieszać, вмѣша́ть, примѣша́ть.

Namiętnie, стрáстно.

Namiętność, -ści, *ж.* **страсть.**

Namiętny, стрáстный.

Namiłować się, до́лго люби́ть.

Namiocik, *см.* **Namiotek.**

Namiot, -u, *м.* ста́вка, шатёръ, **палáтка**; || по́логъ, занавѣска (*у постéли*).

Namiotać, Namieść, Namiatać, набра́сывать, набросáть, намётывать, наметáть, наметну́ть, *см.* **Narzucać**; || **Namiotać się**, бросáться, метáться.

Namiotek, -tka, Namiocik, -a, *м.* неболь́шóй шатёръ.

Namiotniczy, шатёрничій.

Namiotnik, -a, *м.* шатёрникъ.

Namiotny, Namiotowy, шатёрный, *см.* **Obozny.**

Namknąć, Namykać, *см.* **Napomknąć, Napomykać.** || **Namknąć się**, подверну́ться, нечáянно натолкну́ться на кого́, попáсться кому́ въ рýки.

Namleć, намолóть (*муки́*)

Namłócić, намолоти́ть.

Namnożyć, умно́жить, размно́жить, увели́чить; || **Namnożyć się**, размно́житься.

Namooz, -u, *м.* **Namoczenie, -nia**, *ср.* настáиваніе, настóй; || смáчиваньe, мóчка.

Namoczyć, *см.* **Namaczać**.

Namodlić się, намоли́ться, **до́лго моли́ться**.

Namoknąć, *см.* **Namakać**.

Namokrzyć, увлáжить, оросúть, **смочи́ть**.

Namordować (czego), набива́ть, наби́ть, перебúть; || **Namordować kogo**, *см.* **Namęczyć**. || **Namordować się**, намýчиться, измýчиться.

Namotać, намота́ть (*нúтки*).

Namowa, -y, *ж.* внушéніе, наущéніе, подстрекáніе, подстрекáтельство, убѣждéніе, возбуждéніе, *см.* **Przekonanie, Poduszczenie. Działać z namowy drugiego**, дѣйствовать по наущéнію другóго. || **Namowa na co**, *см.* **Zmowa**. || **Namowy**, *мн.* переговóры, равсуждéнія, совѣщáнія.

Namówca -y, *м.* подстрекáтель, подустúтель.

Namówić, *см.* **Namawiać**.

Namówienie, *см.* **Namawianie**.

Namównie, по наущéнію, **по внушéнію**.

Namównik, *см.* **Namowca**.

Namówność, -ści, *ж.* **сговóрчивость**, подáтливость.

Namówny, убѣди́тельный; || **сговóрчивый**, легкó убѣждáющійся.

Namozolić (kogo), утомля́ть, утруждáть, изнурúть, утомúть, измýчить. || **Namozolić się (z czém *или* nad czém)**, измýчиться, утомúться, устáть, рабóтая что-либо.

Namrzeć się (z głodu), наголодáться.

Namścić się, вымещáть, вы́местить.

Namszeć, замши́ться, покры́ться мóхомъ.

Namuł, -u, *м.* тúна, илъ, *см.* **Muł**.

Namulać, Namulić, заноси́ть тúною, и́ломъ, *см.* **Zamulać**. || ссади́ть, оцарáпать, **натереть**, стереть, *см.* **Odsednić, Odparzyć**.

Namulny, иловáтый, тúнистый.

Namurować, настрóить, *см.* **Murować**.

Namydlić, намы́лить, *см.* **Mydlić**.

Namykać, *см.* **Napomknąć**.

Namysł, -u, *м.* размышлéніе, обсуждéніе, разсмотрѣніе, соображéніе. **Zrobić co namysłu**, сдѣлать что-лúбо обдýмавъ. **Dać komu czas do namysłu**, дать врéмя для размышлéнія, дать кому врéмя обдýмать, обсудúть что-либо. **Możesz zrobić bez namysłu**, ты мóжешь э́то дѣлать дóлго не дýмая, *см.* **Zastanowienie, Rozmysł**.

Namyślać się, Namyślić się (nad czém), змышля́ть, вдýмываться, вдýматься, обдýмать, поразмы́слить, обсуждáть, обдýмать. || **Namyślać się na co**, склоня́ться, быть **склóннымъ** (*на что́, къ чему́*), рѣши́ться (*на что́*).

Namyślanie się, Namyślenie się, *ср.* **соображéніе, обдýмываніе, обсуждéніе**, *см.* **Namysł**.

Namyślić się, *см.* **Namyślać się**.

Namyślnie, по врéломъ размышлéнія.

Namyślny, разсудúтельный; || **обдýманный**; || **умышленный, намѣренный. Zbrodnia namyślna, умышленное злодѣ́йство**, *см.* **Rozmyślny, Umyślny**.

Nań, сокращ. **Na niego**, на него́, *см.* **On**.

Nana, Nańka, *см.* **Niania, Niańka**.

Nanęcić, привлéчь, **сманúть**, *см.* **Nęcić**.

Naniebie, -bia, *ср.* поднебéсье.

Nanieść, *см.* **Nanosić**.

Namiszczeć, испóртиться, **уничтóжиться**, пропáсть.

Naniszczyć, поуничтожáть, напóртить.

Nankin, -u, *м.* нáнка, китáйка (*ткань*).

Nankinowy, нáнковый, китáйчатый.

Nanosić, Nanieść (czego, gdzie), наноси́ть, нанести́; || **Nanosić (co czém), korzenie drzewa ziemią**, прикрывáть кóрни дéрева землёю. || **Nanosić co**, ссылáться (*на писáтелей*), приводúть (*писáтелей*), *см.* **Przytaczać, Przywodzić**. || **Nanosić się**, наноси́ться.

Nanotować, надѣлать мнóго замѣ́токъ.

Nanudzić, навести́ на кого́ скýку. || **Nanudzić się**, соскýчиться.

Naobcinać, наобрѣзать, нарѣзать, срѣзать.

Naobiecywać, наобѣщáть.

Naocznie, вúдимо, очевúдно, я́вно, *см.* **Widocznie**; || своúми глазáми. **Przekonać się o czém naocznie**, убѣди́ться въ чёмъ своúми глазáми.

Naoczny, очевúдный, я́вный. **Naoczny świadek, очевúдный свидѣтель, очевúдецъ. Naoczne świadectwo, свидѣтельское показáніе.**

Naołtarzny, напрестóльный.

Naopak, *см.* **Opak**.

Naopowiadać, насказáть, **наговори́ть**.

Naostatek, *см.* **Ostatek**.

Naostrzać, Naostrzyć, *см.* **Ostrzyć**.

Napad, -u, *м.* нападéніе, аттáка, вторжéніе; *см.* **Atak, Natarcie, Najazd, Uderzenie**.

Napadać, Napaść, случáйно встрѣчáть, встрѣтить кого́, попáсться кому́ на встрѣчу, *см.* **Natrafić**. || **Napadać na kogo**, нападáть, напáсть, бро́ситься, *см.* **Rzucić się, Wpaść na, Uderzyć na, Napastować**. || Овладѣ́ть (*имъ*), захватúть (*что́*), приставáть. **Febra go napadła**, на него́ напáла лихорáдка, къ нему́ пристáла лихорáдка. **Napadła go bojaźń**, на него́ напáлъ страхъ. боя́знь обуя́ла его́. **Cóż cię téż za dziecińśtwo napadło?** что за ребя́чество пришло́ тебѣ́ въ гóлову? || прихрáмывать. **Napadać na nogę**, прихрáмывать на одну́ нóгу; *см.* **Utykać**.

Napadanie, -nia, *ср.* нападéніе; || **Napadanie na nogę**, прихрáмываніе, хромáніе.

Napadły, завáленный, занесённый.

Napadnięcie, Napadnienie, -nia, *ср.* нападéніе, сшúбка, схвáтка; || **Napadnienie na co, na kogo**, случáйная находка (*чего́*), случáйная встрéча (*съ кѣмъ*).

Napajać, *см.* **Napoić**.

Napakować, Napakowywać, наложúть, наклáдывать, набúть, набивáть, напúхивать, напихáть, наполня́ть, напóлнить. **Napakować kufer bielizną**, напóлнить сундýкъ бѣльёмъ. || * **Napakować się**, напúчкаться, наѣ́сться, набúть себѣ́ брю́хо.

Napakowany, налóженный, набúтый, напúханный, напóлненный.

Napaplać, намолóть всякого вздóра. || **Napaplać się, наболтáться, накалúкаться.**

Naparczywie, *устар.* докýчливо, назóйливо, *см.* **Natarczywie.**

Naparczywość, -ści, *ж.* докýчливость, надоѣ́дливость, назóйливость, *см.* **Natarczywość.**

Naparczywy, докýчливый, надоѣ́дливый, назóйливый, *см.* **Natarczywy.**

Naparstek, -stka, напёрстокъ. *Умен.* **Naparsteczek, -czka**, *м.* напёрсточекъ.

Naparstkowy, напёрсточный.

Naparstnica, -y, *ж. Бот.* напéрстянка, напёрсточная трава́.

Napartaczyć, навахля́ть, напáчкать.

Napartość, *см.* **Naparczywość.**

Naparty, *см.* **Napierać.**

Naparzać, Naparzyć, припáривать, припáрить (*рáну*); || обвáривать, обдавáть кипяткóмъ; || бýчить (*бѣльё*).

Naparzanie, -a, *ср.* припáрка; || бýченье, выщелáчиваніе (*бѣлья*).

Naparzchnąć (na co), сдѣ́лать тýсклымъ (*напр. стекло́ отъ дыха́нія на него́*); || заразúть дыха́ніемъ.

Napaść, *см.* **Napadać.**

Napaść, -ści, *ж.* напáсть, придúрка; || наступлéніе, вачúнъ (*ссóры*).

Napaść (*см.* **Paść**), накормúть (*лошадéй*); || насы́тить, пресы́тить. * **Nie mógł oczu napaść tym widokiem**, онъ не могъ насмотрѣ́ться на э́то зрѣ́лище. || **Napaść się**, *см.* **Najeść się, Nakarmić się.**

Napaściwy, Napastliwy, Napastny, задóрный, задóрный, придúрчивый.

Napaśdź, *см.* **Napaść, Napadać.**

Napaskudzić, нагáдить.

Napastliwy, *см.* **Napaściwy.**

Napastniczo, наступáтельно, задóрно.

Napastniczy, задóрный, придúрчивый, наступáтельный.

Napastnik, -a, *м.* вачúнщикъ (*спóра, дра́ки*), задúрщикъ; || *см.* **Najezdnik.**

Napastny, *см.* **Napaściwy.**

Napastować, нападáть, задѣ́вать, зацѣ́пля́ть, заводúть ссóру.

Napastowanie, -nia, *ср.* нападéніе, задѣ́вáніе, прицѣ́пка, придúрка.

Napastwić się (nad kim), насы́тить свою́ злость надъ кѣ́мъ, насы́титься мщéніемъ.

Napatrzyć się, насмотрѣ́ться, наглядѣ́ться.

Napawać, поúть, напоúть, *см.* **Poić, Napoić. Napoić czyje serce goryczą**, причинúть кому́ огорчéніе. || **Napawać się**, упивáться винóмъ; || напúтываться, промокáть (*о землѝ*).

Napawalny, водопóйный. Miejsce napawalne, водопóй, водопóйня, водопóйло.

Napawanie, -nia, *ср.* впиваніе, всáсываніе, напúтываніе.

Napchać, Napychać, напихáть, насовáть, напúчкать, *см.* **Napakować.**

Napchlić, развестú блохъ.

Napęcznieć, *см.* **Pęcznieć.**

Napęczyć, Napuczyć, раздувáть, вспýчить, напýчить.

Napęd, -u, *м.* прúступъ, напóръ, погóня, преслѣ́дованіе, *см.* **Napad, Natarcie, Pogoń.**

Napędzać, Napędzić, загонúть сгонúть, загнáть, нагонúть, нагнáть; || побуждáть; || торопúть, понуждáть, понукáть. **Napędzać kogo do roboty**, побуждáть кого́ къ рабóтѣ. || **Napędzać kogo do czego**, торопúть, кого́. || **Napędzać czego**, взвáливать, взвалúть, навалúть. || *Посл.* **Napędzić komu Piotra**, надѣ́лать кому́ хлопóтъ.

Napędzanie, Napędzenie, -nia, *ср.* сгóнка; || понукáніе, понуждéніе, натáлкиваніе.

Napędzić, *см.* **Napędzać.**

Napęknąć, растрéскаться, разсѣдáться.

Napęknięty, трéснувшій.

Napełnia, -ni, *ж.* сбóрное мѣ́сто: || *Фабр.* колúчество нáлитыхъ сáхаромъ формъ.

Napełniać, Napełnić, наполня́ть, напóлнить; || * исполня́ть. || **Napełnić się**, наполня́ться; || * исполня́ться.

Napełnianie, Napełnienie, -nia, *ср.* наполнéніе; || доливáніе.

Napełniony, напóлненный, пóлный, *см.* **Pełen, Pełny.**

Naperzać się, Naperzyć się, хорохóриться, надувáться, ходúть гóголемъ, вáжничать, *см.* **Zaperzyć się.**

Napiąć, Napinać, натянýть, натя́гивать; || напря́гать, напря́чь. **Napinać struny arfy**, натя́гивать струны́ а́рфы. **Napinać swoje siły**, напря́гать свой си́лы.

Napiątnować, Napiętnować, запечатлѣ́вать, ознаменóвывать; || клеймúть, *см.* **Nacechować, Piętnować.**

Napić (na borg), напúть въ долгъ (*въ кабакѝ*); || **Napić się**, напúться (*пья́нымъ*), испúть (*воды*); *см.* **Upić się.**

Napiec, напéчь, нажáрить. || **Napiec się**, напéчься, нажáриться, *см.* **Upiec się.**

Napięcie, -cia, *ср.* напряже́ніе; || натя́жка. **Napięcie umysłu,** напряже́ніе ума́, *см.* **Natężenie.**

Napieczętować, запечата́ть (*письма́*).

Napienić, напѣнить, вспѣнить.

Napieprzyć, посы́пать пе́рцомъ.

Napierać, Naprzeć (co), напира́ть, нажима́ть, нажа́ть, тѣсни́ть, дави́ть; || **Napierać kogo na kogo,** ната́лкивать. || **Napierać się, Naprzeć się** (czego), навя́зываться. **Napiera się jechać z nami,** онъ навя́зывается ѣхать вмѣстѣ съ на́ми.

Napiersień, -śnia, Napiersnik, -a, *м.* нагру́дникъ, попе́рсіе; || нагру́дный ремѣ́нь (*у ло́шади*); || нагру́дное украше́ніе (*у дре́внихъ Евре́евъ*).

Napiersny, напе́рсный, нагру́дный.

Napierwiéj, *см.* **Pierwiéj.**

Napierwszy, *см.* **Pierwszy.**

Napierzać, Napierzyć, опери́ть, **опери́ть.**

Napieścić się, нана́ньчиться, наласка́ться.

Napiętek, -tka, *м.* за́дникъ у башмака́, вакабу́чье, запя́токъ. *Посл.* **Zajrzeć komu pod napiętki, wlać komu waru za napiętki,** гна́ться за кѣмъ по пята́мъ, зада́ть кому́ стра́ху.

Napiętnować, *см.* **Napiątnować.**

Napiętny, *см.* **Nadpiętny.**

Napiętrzyć, нагромозди́ть; || **пристро́ить** этажъ (*надъ до́момъ*).

Napięty, натя́нутый, **принуждённый,** вынужденный, *см.* **Napiąć.**

Napiewać, напѣва́ть, * воспѣва́ть, *см.* **Opiewać,** запѣва́ть, *см.* **Zaśpiewać.**

Napijać się, напива́ться.

Napiłować, напили́ть, *см.* **Piłować.**

Napiły, пья́ный, хмельно́й, *см.* **Podpiły.**

Napinać, *см.* **Napiąć.**

Napis, -u, *м.* на́дпись, а́дресъ; || загла́віе (*книги*). **Napis blankietu,** бла́нковая на́дпись.

Napisać, написа́ть. || **Napisać się,** написа́ться, *см.* **Pisać.**

Napisany, напи́санный, *см.* **Pisany.**

Napiszczeć się, напища́ться.

Napitek, -tku, *м.* напи́токъ.

Napłacać, *Ком.* учи́тывать, **дисконти́ровать.**

Napłakać się, напла́каться.

Napląsać się, наплясáться, натанцова́ться.

Naplatać, *см.* **Napleść.**

Napłatać, накроши́ть, искроши́ть; || изрубить; || * напрока́зить, напрока́зничать, напакости́ть. **Napłatać figlów,** надѣлать ша́лостей.

Napłątać, напу́тать.

Napłatnik, -a, *м. Ком.* **учётникъ.**

Napławić, *см.* **Pławić,**

Napleć, наполо́ть.

Naplecznik, -a, *м.* широ́кій ремѣ́нь (*че́резъ плечо́*).

Napleść, Naplatać, напле́сть, наплета́ть; || * насплетничать.

Napleśnieć, сплѣснѣвѣть.

Napletek, -tka, *м. Анат.* кра́йняя плоть.

Napletowaty, *см.* **Nicobrzezany.**

Napłodzić, Naplodzić, разплоди́ть; || * порожда́ть.

Napłoszyć, напуга́ть, спуга́ть.

Napluć, Naplwać, наплева́ть, *см.* **Plunąć, Pluć.**

Naplugawić, напа́костить, напа́чкать, нагади́ть, намара́ть, *см.* **Plugawić.**

Naplwać, *см.* **Napluć.**

Napływ, -u, *м.* прили́въ, прито́къ; || стече́ніе (*воды́, наро́да*).

Napływać, Napłynąć, наплыва́ть, напло́ыть; || стека́ться, изобиловать. **Cudzoziemców napłynęło dużo do Paryża,** въ Парижъ стекло́сь мно́жество иностра́нцевъ, *см.* **Spływać, Nadpłynąć.**

Napocząć, надрѣзывать, начина́ть, *см.* **Rozpocząć, Zacząć.**

Napoczęcie, -cia, *ср.* нача́тіе, нача́ло.

Napoczęty, начатóй; || надрѣзанный.

Napod... *см.* **Pod....**

Napodziw, *см.* **Podziw.**

Napogotowiu, *см.* **Pogotowie.**

Napoić, напои́ть, *см.* **Poić.**

Napój, -oju, *м.* напи́токъ, питьё; || *Мед.* лѣка́рственное питьё, жи́дкое лѣка́рство.

Napojenie, -nia, *ср.* напое́ніе, упое́ніе.

Napojony, napoiony, напоённый, упоённый.

Napół, Napoły, въ полови́ну, на полови́ну. **Na pół zgniły,** на полови́ну гнило́й, полугнило́й. *См.* **Pół.**

Napolny, напо́льный.

Napominać, Napomnieć, дѣлать, сдѣлать кому́ выговоръ, уговáривать, увѣща́ть, наставля́ть.

Napominacz, -a. *м.* увѣща́тель.

Napominalny, увѣща́тельный, **настави́тельный.**

Napominanie, Napomnienie, -nia, *ср.* увѣща́ніе, наставле́ніе, вы́говоръ.

Napomknąć, Napomykać, упомяну́ть, упомина́ть, намёкнуть, намека́ть, *см.* **Natrącać.**

Napomknienie, -a, *ср.* упомина́ніе, намёкъ.

Napomocny, благопрія́тный, **спосо́бствующій,** помога́ющій.

Napór, -oru, *м.* напо́ръ, на́тискъ.

Naporczywie, Napornie, *см.* **Natarczywie.**

Naporczywy, Naporny, *см.* **Natarczywy.**

Naporuczać, надава́ть поручéній.

Następniejszy, Najpośledniejszy, са́мый послѣдній, *см.* **Pośledni.**

Naposyłać, разосла́ть.

Napotém, впрéдь, на бу́дущее вре́мя, *см.* **Potém.**

Napotkać, Napotykać, встрѣтить, встрѣча́ть, *см.* **Spotkać.**

Napowiadać, Napowiedzieć, насказа́ть.

Napowietrzny, возду́шный.

Napowtarzać, Napowtarzać się, твердѝть, ча́сто повторя́ть.

Napożyczać, Rozpożyczyć, *см.* **Porozpożyczać, Rozpożyczyć.**

Naprać, настира́ть.

Napracować się, наработаться, натрудѝться, *см.* **Spracować się.**

Naprasować, *см.* **Prasować.** || **Naprasować się,** уста́ть отъ гла́женія (*бѣлья*).

Napraszczać, *см.* **Naprościć.**

Naprawa, -u, *м. или* **Naprawa, -y,** *ж.* внушѐніе, подстрека́тельство; || почи́нъ. **Robić co za czyim naprawem,** дѣлать что́ по чьему́-либо внушѐнію. **To się stało z jego naprawy,** э́то сдѣлалось по его́ почи́ну. **Robić z naprawą,** дѣлать напро́чно; **bez naprawy,** ненапро́чно.

Naprawa, -y, *ж.* попра́вка, почи́нка; || исправлѐніе. **Bielizna moja w naprawie,** моё бѣлье́ въ почи́нкѣ. **Naprawa obyczajów,** исправлѐніе нра́вовъ, *см.* **Poprawa. Naprawa komornicza,** почи́нка лежа́щая на обя́занности наёмщика. **Naprawy utrzymania,** ремо́нтныя исправлѐнія.

Naprawca, -y, Naprawiacz, Naprawiciel, -a, *м.* возстанови́тель, возобнови́тель, исправи́тель.

Naprawiać, Naprawić, исправля́ть, испра́вить, починя́ть, почини́ть, *см.* **Poprawić;** || направля́ть, наводѝть, подсыла́ть, *см.* **Narządzać, Nastawiać. Naprawiać się,** исправля́ться, улучша́ться, *см.* **Poprawiać się.**

Naprawiacz, *см.* **Naprawca.**

Naprawianie, Naprawienie, -a, *ср.* исправлѐніе, поправлѐніе.

Naprawiciel, -a, *см.* **Naprawca.**

Naprawicielka, -i, *ж.* возстанови́тельница, возобнови́тельница.

Naprawka, -i, *ж.* попра́вка, почи́нка.

Naprawnie, исправи́мо.

Naprawność, -ści, *ж.* исправи́мость.

Naprawny, исправи́мый.

Naprażyć (czego), пра́жить, жа́рить.

Naprężać, Naprężyć, напряга́ть, напря́чь, натя́гивать, натяну́ть, вытя́гивать, вы́тянуть, *см.* **Wyprężać.** || **Naprężać się,** *см.* **Wyprężać się.**

Naprościć, Napraszczać, вы́прямить, **выпрямля́ть,** вы́править, выправля́ть, распра́вить, расправля́ть; || исправля́ть, образу́мить, настáвить на и́стинный путь. **Naprościć wyobrażenia czyje,** дать кому́ бо́лѣе вѣрныя поня́тія. **Naprościć sąd,** вразуми́ть. **Naprościć umysł,** настáвить на путь и́стины, вы́вести изъ заблужде́нія, *см.* **Prostować.**

Naprosić, Napraszać, пригласи́ть, приглаша́ть, *см.* **Naspraszać.** || **Naprosić się (kogo o co),** до́лго проси́ть кого́ о чёмъ.

Naprost, пря́мо.

Naprószyć, присыпа́ть, осы́пать, посы́пать; || напу́дрить (*го́лову*).

Naprowadzać, Naprowadzić, наводѝть, навести́, выводѝть, вы́вести, водѝть, вести́. **Naprowadzić kogo na drogę,** вы́вести кого́ на доро́гу. **Naprowadzić rzecz na dobrą drogę,** опя́ть попра́вить, нала́дить дѣло. **Naprowadzić kogo na dobrą myśl,** пода́ть кому́ мысль, надоу́мить, *см.* **Prowadzić, Doprowadzić, Zaprowadzić, Wprowadzić.** || **Naprowadzić rozmowę na co,** навести́ разгово́ръ на како́й-либо предме́тъ, *или* коснýться въ разгово́рѣ како́го-либо предме́та. || **Naprowadzić co czém,** навести́ (*лакъ, кра́ску*), покры́ть (*ла́комъ, во́скомъ*), *см.* **Powlec, Pociągnąć.** || **Naprowadzić komu czego,** навести́ кому́ гостéй.

Naproże, -a, *ср.* **Naprożnik, -a.** *м.* при́толока (*у двере́й*).

Naprożno, напра́сно, тщѐтно.

Naprożny, напра́сный, тщѐтный.

Napryskać, набры́згать, напры́скать; || впры́скивать, *см.* **Natryskać, Nastrzykać.**

Naprzążść, напря́сть.

Naprzeć, *см.* **Napierać.**

Naprzeciw, Naprzeciwko, про́тивъ, напро́тивъ; || навстрѣ́чу. **Naprzeciw siebie,** напро́тивъ другъ дру́га. **Wyjść, wyjechać naprzeciw komu,** вы́йти, вы́ѣхать навстрѣ́чу къ кому́. **Wysłać konnicę naprzeciw nieprzyjacielowi,** выслать кавале́рію про́тивъ непрія́теля. *См.* **Przeciw, Przeciwko.**

Naprzeciwko, *см.* **Naprzeciw.**

Naprzeciwległy, противополо́жный, проти́вный, *см.* **Przeciwległy.**

Naprzeciwny, противополо́жный.

Naprzek, *см.* **Poprzek.**

Naprzekarzać się (komu), *см.* **Przekarzać się.**

Naprzemian, Naprzemiany, попереме́нно, по о́череди, поочерёдно, посме́нно.

Naprzemianległy, *Мат.* противолежа́щій, противополо́жный (*у́голъ*); || *Бот.* попереме́нно сидя́щій, попереме́нный.

Naprzemiannie, *см.* **Naprzemian.**

Naprzemianność, -ści, *ж.* переме́нность, переме́на, чередова́ніе, чередова́я сме́на.

Naprzemianny, попереме́нный, чередово́й, очередно́й.

Naprzód, впередъ. **Nie mogę ani naprzód iść, ani się cofnąć,** не могу́ идти́ ни впередъ, ни наза́дъ. **Zapłacić naprzód,** заплати́ть впередъ, *см.* **Z góry** (подъ сло́вомъ **Góra**). || **Najprzód,** сперва́. **Najprzód szła kawalerja, potém działa,** сперва́ шла кавале́рія, пото́мъ артилле́рія. **Najprzód napisz do niego, potém ja będę z nim mówił,** сперва́ напиши́ къ нему́, пото́мъ я бу́ду говори́ть съ нимъ.

Naprztykać (komu w oczy), разруга́ть кого́ въ глаза́.

Naprzykrzać się, Naprzykrzyć się, докуча́ть, надоѣда́ть, надоѣсть (*кому́*), *см.* **Uprzykrzyć się.**

Naprzykrzanie się, a—*ср.* доку́чливость, надоѣдливость.

Naprzykrzenie, -nia, *ср.* **докýка**; || **отвращéніе, омерзѣніе. Powtarzać co aż do naprzykrzenia,** повторя́ть одно́ и то́же до отвращéнія. || **Naprzykrzen'e,** *Нар.* **докýчливо, назóйливо, надоѣдливо.**

Naprzykrzoność, -ści, *ж.* **докýчливость, назóйливость, надоѣдливость.**

Naprzykrzony, докýчливый, надоѣдливый, *см.* **Uprzykrzony.**

Naprzymawiać (komu), наговори́ть кóлкостей.

Naprzyrzekać, наобѣща́ть.

Naprzywozić, навози́ть, навезти́.

Napsotać, Napsocić, надѣлать кому́ непрія́тностей, на́костей.

Napsować, Napsuć, напóртить, испóртить, попóртить, *см.* **Psuć.**

Napuchać, Napuchnąć, пýхнуть, вспýхнуть, раздува́ться, разду́ться.

Napuchłość, ści, *ж.* **о́пухоль, опýхлость.**

Napuchły, распýхлый, распýхшій.

Napuchnąć, *см.* **Napuchać.**

Napuchnienie, -nia, *ср. см.* **Napuchłość.**

Napudrować, напу́дрить (*волосы*).

Napukać się, настуча́ться (*въ дверь*).

Napuścić, *см.* **Napuszczać.**

Napuszczać, Napuścić (*czém*), **напи́тывать,** пропи́тывать, напита́ть, пропита́ть (*что, чѣмъ*). **Napuszczać strzały jadem,** напи́тывать стрѣлы я́домъ, *см.* **Nawpuszczać, Nawypuszczać.**

Napuszczanie, Napuszczenie, -nia, *ср.* напи́тываніе, пропи́тываніе, *см.* **Napuszczać.**

Napuszenie, -nia, *ср.* **(stylu), напы́щенность,** наду́дость (*слога*).

Napuszony, напы́щенный, наду́тый.

Napuszyć, Napuszać, наду́ть, надува́ть; раздýть, раздувáть; || пýчить, *см.* **Nadąć.**

Napuszysto, наду́то, напы́щенно.

Napuszystość, -ści, *ж.* наду́тость, напы́щенность, *см.* **Nadętość.**

Napuszysty, наду́тый, напы́щенный, *см.* **Nadęty.**

Napychać, *см.* **Napchać.**

Napylić, напыли́ть.

Narąbać, нарубúть, наколóть (*дровъ*). || **Narąbać się,** нарубúться.

Narąbanie, -nia, *ср.* рýбка.

Narachować, насчита́ть.

Narada, -y, *ж.* совѣща́ніе, разсужде́ніе.

Naradzać się, Naradzić się, совѣща́ться, разсужда́ть, совѣтоваться, *см.* **Radzić się.**

Naradzanie się, Naradzenie się, *ср.* совѣща́ніе, *см.* **Narada.**

Naradzić się, *см.* **Naradzać się.**

Narajać, *см.* **Raić.**

Narajanie, *см.* **Rajenie.**

Naramiennik, Naramnik, -a, Naramionek, -nka, *м.* запя́стье, брасле́тъ; || **нарука́вникъ** (*у золотильщиковъ*); || **напле́чникъ, оплéчникъ** (*на одéждѣ, на рубахъ, въ лáтахъ*); || **погóнъ, эполéтъ.**

Naramienny, наплéчный.

Narastać, Narosnąć, нарастáть, нарости́.

Narastanie, -nia, *ср.* нарастáніе, нарощéніе.

Naraszczać, Narościć, наращáть, нарастúть, возращáть, возрастúть.

Naraz, *см.* **Raz.**

Narażać, подверга́ть, подвергáть опáсности; || выставля́ть. || **Narażać się,** подверга́ться (*чему́*); подвергáться опáсности. **Narazić się komu,** вооружúть кого́ прóтивъ себя́, навлéчь на себя́ чье-лúбо неудовóльствіе.

Narażacz, -a, *м. Горн.* **нагрéбщикъ,** *см.* **Zakładacz.**

Narażanie, Narażenie, -nia. Narażanie się, Narażenie się, *ср.* **подверга́ніе себя́ чему́ либо. Bez narażania się na niebezpieczeństwo, не подвергáя себя́ опáсности.**

Narażnie, своевремéнно, въ надлежащее врéмя.

Narażność, -ści, *ж.* **своевремéнность; || удóбный слýчай.**

Narażny, своевремéнный, удóбный; || надлежáщій.

Narcys, Narcyz, -a, *м.* **нарцúссъ** (*растéніе*); || **Narcyzek, нарциссúтъ** (*камень*).

Narcyzowy, нарциссовый. Lilja narcyzowa, свѣтлáна, амарúль (*растéніе*).

Narda, -y, *ж. Бот.* **нардъ** (*растéніе*). **Narda indyjska,** *см.* **Spikanard.**

Nardowy, нáрдовый.

Narduszek, -szka, *м. Бот.* **красúльный дрокъ.**

Nardzawieć, заржáвѣть.

Narębnie, *см.* **Opacznie, Wspak.**

Narębny, *см.* **Opaczny.**

Naręcze, -a, *ср.* охáбка, берéмя (*чего́ нибýдь*).

Naręcznie, сподрýчно, встáти.

Naręczny, сподрýчный, находя́щійся подъ рукóю.

Narobić, надѣлать, наготóвить, *см.* **Robić. Narobić się nad czém,** поработáть надъ чѣмъ.

Naród, -odu, *м.* **нарóдъ, нáція.**

Narodek, -dku, *м.* **нарóдецъ.**

Narodny, *см.* **Narodowy.**

Narodowiec, -wca, *м.* **соотéчественникъ,** земля́къ, соóтчичъ, *см.* **Rodak, Ziomek, Spółrodak, Spółziomek.**

Narodowo, нарóдно, національно.

Narodowość, -ści, *ж.* **нарóдность, національность.**

Narodowy, нарóдный, національный.

Narodzenie, -nia, *ср.* **рожде́ніе, рождество́,** *см.* **Urodzenie. Boże Narodzenie,** Рождество́ Христóво. **Narodzenie Najświętszéj Panny,** Рождество́ Богоро́дицы.

Narodzić, народúть, *см.* **Rodzić. || Narodzić się,** народúться; || **умножúться, наплодúться,** *см.* **Rodzić się.**

Narodzieńczy, напи́санный на рожде́ніе, сочинённый по слу́чаю рожде́нія.
Narodziny, -dzin, *мн.* день рожде́нія, *см.* **Urodziny.**
Narość, *см.* **Naraszczać.** || **Narość sobie pretensji**, вы́казать большу́ю тре́бовательность, *см.* **Rość.**
Naroślę, -i, *ж.* **Narost, -u**, *м.* наро́стъ, ши́шка.
Narosnąć, Narość, *см.* **Narastać.**
Narost, *см.* **Naroślę.**
Narostowy, наро́слый.
Narów, -owu, *м.* но́ровъ, привы́чка, на́выкъ, нравъ, обы́чай, || прихоть, причу́ды, своенра́віе. **Koń z narowem**, ло́шадь съ но́ровомъ. **Miewać narowy**, имѣть причу́ды, недостáтки, поро́ки.
Narowić, Znarowić, наровúть, норовúть, сноровúть. **Koń znarowiony**, ло́шадь съ но́ровомъ; || * по́ртить, повреждáть, бáловать. || **Narowić się, Znarowić się**, сноравливаться, сноровúться; || избáловаться.
Narowisty, съ недостáткомъ, съ поро́комъ, съ но́рывомъ; || поро́чный; || *своенра́вный, прихотли́вый.
Narównać, Narównywać, штукатýрить, перештукатýрить, перештукатýривать. * **Narównać komu szkodę**, вознагради́ть, удовлетвори́ть (*за убытки*)
Narównanie, -nia, *ср.* штукатýрка; || вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе (*за убытки*), *см.* **Narównać**; || договóръ, усло́віе; || примире́ніе, соглашéніе.
Narówni, ро́вный, гла́дкій, одинáковый, *см.* **Równy.**
Narożnica, -y, *ж.* у́голъ; || клинъ, *см.* **Róg.**
Narożnie, углообрáзно, угловáто.
Narożnik, -a, *м.* наугóльникъ; || *Фортиф.* бастіóнъ.
Narożnikowy, бастіóнный.
Narożny, угóльный, угловóй. *см.* **Węgielny. Dom narożny**, угловóй домъ.
Nart, -u, *м. см.* **Narty.**
Nartnik, -a, *м.* дéлающій конькú; || катáющійся на конькáхъ, на лы́жахъ, на нáртахъ, лы́жникъ.
Narty, *род. п.* **nart**, *мн.* нáрты (*у камчадáловъ*), конькú, лы́жи.
Narumienić, нарумя́нить. || **Narumienić się** (**za kogo**), накраснéться (*за кого*) отъ стыдá.
Naruszać, Naruszyć, нарушáть, нарýшить; || повреждáть, повредúть, *см.* **Nadwerężyć**; || преступáть, преступúть; || поражáть, поразúть. **Mózg został naruszony**, мозгъ повреждёнъ. **Naruszyć spokojność**, нарýшить споко́йствіе. **Naruszyć wiarę**, измѣнúть своéй вѣрѣ. **Paraliż go naruszył**, онъ поражёнъ парáличемъ, съ нимъ былъ удáръ.
Naruszalność, -ści, *ж.* непрóчность, измѣня́емость, ненадёжность.
Naruszalny, непрóчный, ненадёжный.
Naruszanie, Naruszenie, -nia, *ср.* наруше́ніе, повреждéніе, пóрча, ущéрбъ. **Naruszenie prawa**, правонаруше́ніе.
Naruszyć, *см.* **Naruszać.**
Naruszyciel, -a, *м.* наруши́тель.
Narwać, нарвáть.
Narybek, -bku, *м.* меля́зга, мелкая ры́ба.
Narybiać, Narybić, разводúть, сажáть ры́бу, напускáть ры́бу въ прудъ.
Narybienie, -nia, *ср.* разведéніе, сажáніе ры́бы въ прудъ.
Narychtować, направúть, нацѣлить, навестú (*пýшку*); || *см.* **Narządzić.**
Narychtowanie, -nia, *ср.* нацѣливаніе, наведéніе (*пýшки*).
Narys, -u, *м.* планъ, начертáніе; || рисýнокъ, чертёжъ; || óчеркъ.
Narysować, нарисовáть, начертúть.
Narząd, -ędu, *м.* снарядъ, *см.* **Rząd, Przyrząd.**
Narządzać, Narządzić, приводúть въ порáдокъ, устанáвливать, установúть, устрóивать, готóвить, приготовлять. **Narządzać ucztę**, приготовлять пиръ. *см.* **Przygotować, Urządzać.** || **Narządzać się Narządzić się (do czego** *или* **na co)**, приготóвиться (*къ чему́*), устрóиться, *см.* **Urządzić się.**
Narządzanie, Narządzenie, -nia, *ср.* приготовлéніе, устрóйство, распоряже́ніе, *см.* **Przygotowanie**
Narządzić, *см.* **Narządzać.**
Narządziciel, -a, *м.* распоряди́тель, приготови́тель.
Narządzony, приготóвленный, устрóенный, || припрáвленный, слáженный, *см.* **Przygotowany, Gotowy.**
Narzanek, -nka, Narzaniec, -ńca, *м. Бот.* лапýшникъ.
Narzecze -a, *ср.* нарéчіе.
Narzeczona, -ej, *ж.* невѣста.
Narzeczony, -ego, *м.* женúхъ.
Narzędny, припрáвленный, приготóвленный.
Narzędzie, -dzia, *ср.* инструмéнтъ, орýдіе, снарядъ; || óрганъ. **Narzędzia muzyczne**, музыкáльные инструмéнты. **Narzędzia rolnicze**, земледѣльческія орýдія. **Narzędzia zmysłowe**, óрганы чувствъ. * **Użyć kogo za narzędzie do czego**, употребúть кого орýдіемъ чего-либо.
Narzędziowy, служáщій орýдіемъ; || *Муз.* инструментáльный.
Narzekać, горевáть, сѣтовать; || **Narzekać na kogo, na co**, жáловаться, роптáть ка кого, на что.
Narzekacz, -a, *м.* сѣтующій, жáлующійся, плáкса; || жáлобщикъ.
Narzekalnica, -y, *ж.* жáлобщица; || плáкальщица (*у дрéвнихъ народовъ*).
Narzekanie, -nia, *ср.* рóпотъ, жáлоба, плачъ.
Narzezać, вырѣзать, нарѣзать.
Narznąć, Narzynać, насѣкáть, надрѣзывать. || зарубáть, вырубáть. *см.* **Na-**

ciąć; || **Narznąć czego**, нарубúть, наколóть, нащепáть (*дровъ*).

Narznięcie, -cia, *ср.* **надрѣзъ, нарýбка, надрѣзка, порѣзъ.**

Narzucać, Narzucić, набрáсывать, набросáть; || штукатýрить, обмáзывать (*стѣны*), *см.* **Okrzucać, Narównać**; || ***Narzucać komu co**, налагáть, предписывать; || навúвать. **Narzucać warunki uciążliwe**, налагáть тяжёлыя услóвія. || **Narzucać się komu**, навúваться кому (*съ своúми услóвіями*).

Narzucanie, Narzucenie, -nia, *ср.* обмáзка, штукатýреніе (*стѣнъ*); || **Narzucanie, Narzucenie komu czego, kogo**, наложéніе, обложéніе; || налóгъ, *см.* **Nałożenie.**

Narzut, -u, *м. см.* **Narzucanie**; || посторóннее лицó, *см.* **Wlaz.**

Narzutnie, насúльно, нахáльно.

Narzutny, насúльственный, нахáльный.

Narzynać, *см.* **Narznąć.**

Narzynanie, -nia, *ср.* надрѣзываніе, надрýбливаніе.

Narzynany, надрѣзанный, надрýбленный.

Nasad, -u, *м.* рýчка, рукоúтка, древкó; || топорúще; || метловúще (*пáлка у метлы*); || черенóкъ (*у ножá*), *см.* **Rękojeść, Trzonek, Osada**; || **Nasad pługowy**, козáчка, рукоúтка у сохú; || **Nasad wozowy**, ходъ у повóзки; || **Nasad ryby**, *см.* **Narybek.**

Nasada, -y, *ж.* основá, основáніе, *см.* **Posada**; || лóжа (*у ружья*); || *Архит.* стéржень (*у столпá*), *см.* **Osada**; || **Nasada wozowa**, *см.* **Nasad.**

Nasadka, -i, *ж.* западнú, ловýшка.

Nasadzać, Nasadzić, сажáть, насáживать, насадúть; || **Nasadzać kurę na jajach**, сажáть кýрицу на яйцахъ; || **Nasadzać staw**, сажáть, разводúть рыбу (*въ прудѣ*), *см.* **Narybiać**; || **Nasadzać siekierę, nóż**, и т. д. насáживать на рукоúтку, придѣлывать рукоúтку *или* черенóкъ, *см.* **Osadzać.** || **Nasadzać kogo na kogo**, подсылáть. *Послов.* **Gdzie djabeł nie może, tam babę nasadzi**, гдѣ чортъ не совладáетъ, тудá бáбу подсылáетъ; || **Nasadzać czém**, отдѣлывать, украшáть, осыпáть. **Nasadzić tabakierkę brylantami**, осúпать табакéрку брильянтами, *см.* **Wysadzić, Nastroić, Narychtować**; || **Nasadzić się (na co)**, *см.* **Zasadzić się, Usadzić się (na co).**

Nasadzanie, Nasadzenie, -nia, *ср.* сажáніе, насáживаніе, придѣлываніе; || отдѣлка, украшéніе, *см.* **Nasadzać.**

Nasadzić, *см.* **Nasadzać.**

Nasadziciel, -a, *м.* подстрекáтель, подустúтель.

Nasalać, *см.* **Nasolić.**

Nasalacz, -a, *м.* солúльщикъ.

Nasalanie, -nia, *ср.* солéніе, *см.* **Nasolenie.**

Nasalany, *см.* **Solony.**

Naschnąć, Nasychać, подсóхнуть, подсыхáть, насóхнуть, насыхáть.

Naści, *см.* **Na! Nać!**

Naście, -a, *ср. см.* **Najście.**

Naściebać, нанизáть (*жéмчугъ*), *см.* **Nawlec.**

Naścielać, *см.* **Nasłać.**

Naścielisko, -a, *ср.* подстúлка.

Naścielnik, -a, *м.* покрúшка.

Naścignąć, настúгнуть, догнáть, нагнáть, *см.* **Nadbiedz, Nadążyć.**—**Naścignął mię przy wrotach**, онъ нагнáлъ менá у воротъ.

Naścignienie, -nia, *ср.* прибúтіе, прише́ствіе, приходъ; || настигáніе, достигáніе.

Naścinać, отсѣчь.

Naściołka, *см.* **Nastołka.**

Nasełać, *см.* **Nasłać.**

Nasep, -spu, *м.* нáсыпь, кýча.

Nasępiać, Nasępić, нахмýрить, насýпить.

Naseście, *вм.* **Nas**, съ окончáніемъ 2-го лица́ мн. числá вспомогáтельнаго глагóла **być** (*быть*): **ście**, напр. **Naseście widzieli**, т. е. **Widzieliście nas**, вы насъ вúдѣли.

Nasiać, Nasiewać, насѣять, насѣвáть сѣять, *см.* **Siać.**—**Jakby nasiał, jak nasiano**, несмѣтное мнóжество.

Nasiadać, насѣдáть, садúться на что́. **Nasiadać na jajach, Nasiadać jaja**, посадúть на я́йца (*о кýрицѣ*), *или* сидѣть на я́йцахъ, *см.* **Siedzieć, Nasiąść**; || **Nasiadać się**, нападáть, добивáться, замышлять злóе, напускáться. **Nasiadać się na czyję zgubę**, добивáться, искáть чьей погúбели.—**Wszyscy nasiedli się na niego**, всѣ напустúлись на негó. **Choroba na mnie nasiadła się**, болѣзнь одолѣла менá. **Nieszczęście nasiadło się na moję głowę**, бѣдá стрéлась надо мнóю.

Nasiadka, -i, *ж.* насѣдка.

Nasiadłość, -ści, *ж.* большóе населéніе, многолю́діе.

Nasiadły, населённый, многолю́дный, лю́дный, *см.* **Zamieszkały, Ludny**; || покрытый, зарóсшій, *см.* **Okryty, Zarosły**; || осѣдлый, жúтельствующій, *см.* **Osiadły.**

Nasiarczyć, Nasiarkować, сѣрить, насѣривать, *см.* **Siarkować.**

Nasiąść, Nasieść, сѣсть, насѣсть; || ***покорúть, обуздáть, преодолѣть, *см.* **Dosiąść (czego), Zasiąść (na czém), Wsiąść (na co)**; || ***Nasiąść kogo**, напáсть, набрóситься (*на кого*), *см.* **Wsiąść, Wjechać, Wpaść (na kogo).**

Nasiec (czego), накосúть (*травы*).

Nasiedlanie, Nasiedlenie, -nia, *ср.* заселéніе, заведéніе поселéній, колонизáція.

Nasiedlić, заселúть, *см.* **Zaludnić.**

Nasiedliciel, -a, *м.* колонизáторъ.

Nasiedzieć się, насидѣться.

Nasiek. -a, *м., см.* **Nasiekaniec, Topór.**

Nasiekać, нарубúть, накрошúть; || насѣкáть, надрѣзывать.

Nasiekaniec, -ńca, *м.* суковáтая пáлка, дубúна обúтая гвоздями.

Nasienie, -nia, *ср.* сѣмя.

Nasieniony, *Анат.* сѣменоно́сный; || *Бот.* сѣмянно́й. **Nasieniowa pochewka,** вернови́къ, околоплóдіе, коробочка; || сѣменовмѣсти́лище.

Nasienko, *см.* **Nasionko.**

Nasiennik, -a, *м.* древéсный питóмникъ; || **разсáдникъ; || *Бот. см.* **Nasieniowy;** || *Анат.* сýмка.

Nasienny, сѣменно́й, сѣмени́стый.

Nasierszały, Nasierszony, колю́чій, щети́нистый, *см.* **Najeżony.**

Nasiężrza, -y, *ж. Бот.* любúстокъ, *см.* **Lubczyk.**

Nasiężrzał, -u, *м. Бот.* змѣи́ный языкъ (*растéніе*).

Nasilić się (nad czém), понатýжиться.

Nasinić, насини́ть.

Nasionko, -a, *ср.* сѣмячко.

Nasiwieć, *см.* **Posiwieć.**

Naskakać się, наскака́ться, напляса́ться, напры́гаться.

Naskakiwać, *см.* **Nadskakiwać, Naskoczyć.**

Naskakiwanie, *см.* **Nadskakiwanie.**

Naskarbić (sobie co, czego), накопи́ть, насобира́ть; || **пріобрѣсти́, снискáть. **Naskarbić sobie czyję łaskę,** пріобрѣсти́ себѣ чью-либо благоскло́нность.

Naskarżyć (na kogo, przed kim), нажáловаться (*на кого́ кому́*).

Naskocznie, наско́комъ.

Naskoczyć, наскочи́ть, *см.* **Zaskoczyć.**

Naskok, -u, *м.* наско́къ.

Naskrobać (czego), наскоблúть, наскребáть, нацарáпать, расчесáть ногтя́ми; || **Naskrobać skór,** наскоблúть кóжи. **Naskrobać sobie głowy,** расчесáть ногтя́ми гóлову.

Naskrzętnie, нáскоро, жи́во.

Naskupiać, насобира́ть.

Naskupować, накупи́ть.

Naskwierać (komu), прижима́ть, тѣсни́ть, наступáть; || торопи́ть, усúленно трéбовать; || докучáть, досаждáть. **Naskwierać nieprzyjaciołom,** тѣсни́ть непріáтелей.

Nasłać, Naścielać, настлáть, настилáть. || **Naséłać, Nasyłać (na kogo),** насылáть.

Naśladnik, -a, *м.* ищéйка, ищéйная собáка.

Naśladować (kogo), подражáть (*кому́, чему́*); || поддѣлываться (*подо что́*); || передрáзнивать (*кого́*); || перенимáть (*что́*). || **Naśladować jakiego autora,** подражáть какóму-либо áвтору. —**Naśladować głos czyj,** поддѣлываться подъ чей гóлосъ, *см.* **Udawać.** || **Perły naśladowane,** поддѣльный жéмчугъ.

Naśladowanie, -nia, *ср.* подражáніе; || поддѣлка, *см.* **Naśladować.**—**To jest nie do naśladowania,** э́то не подражáемо.

Naśladowca, -y, *м.* подражáтель; || послѣдователь.—**Wszyscy chrześcjanie powinni być naśladowcami Chrystusa,** всѣ христіáне должны́ быть послѣдователями Христá (*должны́ слѣдовать Христу́*).

Naśladowczy, подражáтельный, *см.* **Naśladowniczy.**

Naśladowczyna, -y, Naśladowczyni, -ni, *ж. см.* **Naśladownica.**

Naśladownica, -y, *ж.* подражáтельница, послѣдовательница.

Naśladownictwo, -a, *ср.* подражáтельность.

Naśladowniczka, -i, *ж. см.* **Naśladownica.**

Naśladowniczo, *Нар.* рáбски подражáя.

Naśladowniczy, подражáющій, переймчивый.

Naśladownik, *см.* **Naśladowca.**

Naśladowny, достóйный подражáнія, подражáемый, *см.* **Nienaśladowny.**

Naśladowstwo, *см.* **Naśladownictwo.**

Nasłanie, -a, *ср.* насылáніе, подсылáніе; || *Прост.* наказáніе.—**Nasłanie Boże dotknęło go,** наказáніе Бóжіе постúгло егó.

Nasłaniec, -ńca, *м.* лазýтчикъ, соглядáтай.

Naśledni, наслѣдный, наслѣдственный.

Naślednictwo, -a, *ср.* прáво на наслѣдованіе; || наслѣдство, наслѣдіе, *см.* **Następstwo.**

Naśledniczy, наслѣдственный.

Naślednik, -a, *м. см.* **Następca.**

Naślednio, наслѣдственно; || непрерывно.

Naśledny, послѣдующій.

Naślinić, наслю́нить.

Nasłodzić, насласти́ть.

Nasłoneczny, выставленный на сóлнце.

Nasłonić, заслони́ть.

Nasłonieć, солонѣ́ть, посолонѣ́ть.

Nasłuchać się, наслы́шаться, наслу́шаться.

Nasłuchywać, прислу́шиваться.

Nasługiwać, Nasługować, прислу́живать, услу́живать (*кому́*).

Nasłużyć się, наслужи́ться.

Nasłychnąć, Nasłyszéć (co), услы́шать, наслы́шаться.

Nasmalać, Nasmalić, опали́ть, опали́ть, обжига́ть, обже́чь; || **Nasmolić,** насма́ливать, насмоли́ть.

Nasmalenie, *см.* **Nasmolenie.**

Nasmarować, намáзать, *см.* **Smarować.**

Nasmażyć, нажáрить.

Naśmiać się, посмѣ́яться, нахохота́ться. — **Naśmiać się z czego,** посмѣ́яться надъ чѣмъ.— **Naśmiać się do rozpuku,** надрывáться отъ смѣху, помирáть со смѣху, лóпнуть отъ смѣху, *см.* **Pękać.**

Naśmieszyć, насмѣшúть.

Naśmiewać się (z kogo, z czego), насмѣхáться, издѣвáться (*надъ кѣмъ*), *см.* **Wyśmiewać się, Prześmiewać, Pośmiewisko.**

Naśmiewacz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Naśmiewanie się (z kogo, z czego), насмѣ́шка (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Naśmiewca, -y, *м. см.* **Naśmiewacz.**

Naśmiewisko, -a, *ср. см.* **Pośmiewisko.**

Naśmiewnie, насмѣ́шливо.

Naśmiewny, насмѣ́шливый.

Nasmolenie, Nasmalanie, -nia, *ср.* смоле́ніе, *см.* **Nasmolić.**

Nasmolić, *см.* **Nasmalać.**

Nasmrodzić, навоня́ть, **nasмердѣ́ть.**

Naśnić się, присни́ться.

Nasnować, Nasnuć, нама́тывать, намота́ть (*нитки*).

Nasolenie, -nia, *ср.* соле́ніе, *см.* **Solenie.**

Nasolić, Nasalać, соли́ть, насоли́ть.

Naspa, -y, *ж.* на́волочка для насыпа́нія пу́ху въ поду́шку; || земляна́я на́сыпь.

Naspać się, наспа́ться.

Naspacerować się, нагуля́ться, находи́ться.

Naśpiżować (czém), *Стар.* снабди́ть, напо́лнить, снабди́ть провіа́нтомъ. || **Naspiżować zbrojownię,** снабди́ть пу́шками арсена́лъ.

Naspół, *см.* **Pospołu.**

Nasporzyć (czego), размно́жить, увели́чить.

Nasporzyciel, -a, *м.* умножа́ющій, увели́чивающій.

Naspraszać, Napraszać, Naprosić, напра́шивать, напроси́ть.

Nasprawiać, надѣ́лать, обдѣ́лать, ула́дить.

Nasprowadzać, вы́писать мно́го (*книгъ*). **Nasprowadzać gości,** навести́, назва́ть (*гостей*).

Nasprzycować, впры́скивать, *см.* **Sprzycować.**

Nasromocić (komu), осрами́ть, оскорби́ть, жесто́ко оби́дѣть.

Nasrożyć, Nasrożać (co), прида́ть стро́гій видъ (*чему́*). **Nasrożyć kogo,** *см.* **Rozsrożyć. Nasrożyć się,** приня́ть на себя́ стро́гій,угрю́мый видъ. **Nasrożyć co czém,** вооружи́ть, укрѣпи́ть. **Nasrożyć wały działami,** вооружи́ть валы́ пу́шками.

Nassać się, насоса́ться.

Nastać, *см.* **Nastawać.**

Nastalać, Nastalić (żelazo), закали́вать, закали́ть (*желѣзо, сталь*).

Nastalanie, Nastalenie, -nia, *ср.* закали́вка (*стали*).

Nastały, настоя́щій, ны́нѣшній; || дѣйствѝтельный.

Nastanie, -nia, *ср.* наста́ніе, наступле́ніе; || нача́тіе, нача́ло; || прише́ствіе, прихо́дъ; || появле́ніе. **Nastanie zimy,** наста́ніе, наступле́ніе зимы. **Nastanie nowego panowania,** наступле́ніе но́ваго ца́рствованія, *см.* **Nastawać.**

Nastąpić (na co), наступи́ть. **Następować,** наступа́ть (*на непріятеля*). **Nastąpić po kim,** наслѣ́довать кому́. **Nastąpić na tron,** вступи́ть на престо́лъ; || слѣ́довать, наставля́ть. **Następującym sposobem,** слѣдующимъ о́бразомъ. **Mówił jak następuje,** говори́лъ слѣдующимъ о́бразомъ. **Po burzy następuje pogoda,** по́слѣ бу́ри наста́ётъ хоро́шая пого́да.

Nastarczać, Nastarczyć (komu), доставля́ть, доста́вить, снабжа́ть, снабди́ть; || *Прост.* нагото́виться. **Nie mogę mu nastarczyć pieniędzy,** не могу́ нагото́виться для него́ де́негъ. **Skąd nastarczyć tyle żywności,** отку́да доста́ть *или* взять сто́лько продово́льствія? || замѣня́ть, выруча́ть, пособля́ть, помога́ть, вознагражда́ть. **Mechanika nastarcza słabości rąk ludzkich,** меха́ника помога́етъ сла́бымъ человѣ́ческимъ си́ламъ. **Słabe siły nie nastarczą takiéj pracy,** сла́быя си́лы недоста́точны для тако́го труда́.

Nastawać, Nastać, наставля́ть, наста́ть. **Po zimie nastaje wiosna,** по́слѣ зимы́ наста́ётъ весна́, *см.* **Zbliżać się. Nastać po kim,** слѣдовать; || наслѣ́довать; || вступа́ть чьё-либо мѣ́сто, замѣща́ть, *см.* **Nastąpić.** || **Nastać do kogo,** опредѣ́литься къ кому́ на слу́жбу; || **Nastawać na co,** наста́ивать на чёмъ, упира́ть на что́; || **Nastawać na czyje życie, na czyję zgubę,** угрожа́ть чьей жи́зни, иска́ть чьей поги́бели. **Nastawać na kogo,** преслѣ́довать кого́. **Nastawać na kogo o co,** преслѣ́довать кого́ за что́-нибудь.

Nastawanie, nia, *ср.* настоя́ніе, настóйчивость, настоя́тельность.

Nastawiać, Nastawić, наставля́ть, наста́вить, разставля́ть, разста́вить, размѣща́ть, размѣсти́ть (*мебель*); || воздвига́ть, воздви́гнуть, настро́ить (*зда́нія*); || устро́ивать, устро́ить, *см.* **Narządzić, Nastroić, Ułożyć.**

Nastawienie, -nia, *ср.* постро́йка; || устро́йство, приведе́ніе въ поря́докъ; || приготовле́ніе, приспособле́ніе; || установка (*на мѣсть*), расположе́ніе, размѣще́ніе; || наставле́ніе.

Nastawny, вы́ставленный, разста́вленный, подгото́вленный.

Następ, -u, *м.* при́ступъ; || ступня́ (*ногй*); || послѣ́довательность, непрерывный рядъ. **Następ wieków,** рядъ вѣко́въ, *см.* **Następstwo.**

Następca, -y, *м.* преéмникъ, наслѣ́дникъ. **Następca tronu,** наслѣ́дникъ престо́ла.

Następczyna, -y, Następczyni, -ni, *ж.* преéмница, наслѣ́дница.

Następnica, -y, Następniczka, -i, *ж. см.* **Następczyna.**

Następnie, по́слѣ, пото́мъ, зате́мъ; || сря́ду, одно́ *или* одинъ за други́мъ, послѣ́довательно, *см.* **Kolejno, Sobie.**

Następnik, -a, *м. Лог.* втора́я посы́лка, *см.* **Poprzednik**; || *Матем.* послѣ́дующій членъ; || *см.* **Następca.**

Następność, -ści, *ж.* послѣ́дователь-

ность, непрерывный рядъ; || наслѣдованіе, *см.* **Następstwo**; || слѣдствіе, послѣдствіе.

Następny, слѣдующій, послѣдующій, *см.* **Późniejszy, Dalszy**; || попеременный, непрерывный, *см.* **Powtarzany, Ponawiany**; || наслѣдственный. **Prawem następném**, по наслѣдственному праву, по праву на наслѣдство.

Następować, *см.* **Nastąpić.**

Następowanie, -nia, *ср.* **(na kogo)**, наступленіе, нападеніе, напáдки; || **Następowanie za kim**, слѣдованіе, послѣдованіе (*за кѣмъ*); || **Następowanie po kim, po czém**, преемничество.

Następstwo, -a, *ср.* слѣдствіе, послѣдствіе; || безпрерывный рядъ; || наслѣдіе, наслѣдованіе. **Następstwa z tego mogą być niebezpieczne**, послѣдствія этого могутъ быть опасны. **Z następstwem kolei**, въ очередь. **W następstwie**, въ послѣдствіи.

Następujący, слѣдующій, *см.* **Nastąpić.**

Nastołka, Naściołka, -i, *ж.* покрышка; || попóна. вальтрáпъ.

Nastoperczyć, Nastorczyć, Nastorzyć, Nastrożyć, Nastoperczać, Nastorczać, Nastorzać, Nastrożać, растопырить, натопырить, натопыривать, топóрщить, топырить, поднимáть. **Nastoperczyć, nastrożyć uszy**, насторожить, навострить ýши. **Nastorczyć, Nastrożyć piór**, растопырить, оттопырить пéрья. **Nastrożyć grzywę**, нащетинить гриву. || **Nastoperczać się**, поднимáться надыбы, выпрямливаться. **Nastrożyć się**, оттопыриться, ощетиниться, наéжиться, становиться дыбомъ.

Nastrącać, набросáть, поразбросáть.

Nastraszyć, напугáть, испугáть, *см.* **Przestraszyć.** || **Nastraszyć się,** испугáться, *см.* **Przestraszyć.**

Nastręczać, Nastręczyć, доставлять, достáвить; || поручáть, рекомендовáть, *см.* **Stręczyć. Nastręczyć sposób, sposobność**, дать спóсобъ, подáть слýчай.

Nastręczyciel, *см.* **Stręczyciel.**

Nastręczycielka, *см.* **Stręczycielka.**

Nastroga, -i, *ж.* прикóрмъ, приманка; || **нажúва.**

Nastroić, Nastrajać, настрáивать, настрóить (*музыкáльный инструмéнтъ*), *см.* **Stroić**; || вооружúть, вооружáть (*судно*); || снарядúть, снаряжáть (*флотъ*), снабдúть, снабжáть всѣмъ нýжнымъ; || приготóвить, приготáвливать въ дорóгу (*экипáжъ, повóзку*); приводúть въ порядокъ; || **Nastroić kogo do czego** *или* **na co**, уговорúть, расположúть, склонúть, приготóвить (*къ чему*); || **Nastroić głos**, налáдить гóлосъ; || **Nastroić minę**, показывать видъ, притворяться, прикúдываться, кóрчить (*мúну*).

Nastroiciel, *см.* **Stroiciel.**

Nastrój, -oju, *м.* видъ, фóрма; || порядокъ; || **óргапъ**; || настроéніе дýха; || строй, *см.* **Forma, Kształt.**

Nastrojenie, -nia, *ср.* настроéніе (*дýха*); || настрóйка (*муз. инстр.*), *см.* **Strojenie, Strój**; || снаряжéніе, снабжéніе всѣмъ нýжнымъ; || приладúваніе, подготóвка; || соглашéніе, примирéніе.

Nastrojny, согласýемый; || *Муз.* **служáщій для настроéнія.**

Nastrugać, *см.* **Strugać.**

Nastrzelać, настрѣлять.

Nastrzępiać, *см.* **Strzępić.**

Nastrzępienie, -nia, *ср.* **напы́щенность,** надýтость (*слóга*).

Nastrzępiony, напы́щенный, надýтый; || *Бот.* **колю́чій,** щетúнистый.

Nastrzydz (czego), настрúчь.

Nastrzykać, Nastrzyknąć, набрызгать, напрыскать.

Nastudzić, вы́студить.

Nasturcja, -ji, *ж. Бот.* **насту́рцій,** капýцинъ, индѣйскій кресъ.

Nastygnąć, остúнуть.

Nasuć, *см.* **Nasypać.**

Nasunąć, Nasuwać, насýнуть, насóвывать, надвúнуть, надвигáть; || наклобýчить, наклобýчивать (*шлянý на брóви*). * **Nasunąć, nasuwać co komu**, внушúть, внушáть, вперúть, вперя́ть, обратúть на что́ чьё вниманіе, *см.* **Poddać.** || **Nasuwać się,** представля́ться, встрѣчáться.

Nasunienie, Nasuwanie, -nia, *ср.* придвигáніе; || наклобучиваніе; || * внушеніе, обращéніе вниманія, *см.* **Nasunąć.**

Nasuszyć, насушúть, *см.* **Suszyć.**

Nasuwny, легкó надвúгаемый, надвигáемый.

Nasycać, Nasycić (co czém), пропитáть, напитáть, пропúтывать, напúтывать (*что́ чѣмъ*); || **Nasycić (kogo),** насытúть, насыщáть (*кого́*), пресыщать. || **Nasycać się,** насыщáться, пресыщáться.

Nasycenie, -nia, *ср.* насыщéніе, пресыщéніе, *см.* **Sytość, Dosyt, Przesyt, Przesycenie.**

Nasycić, *см.* **Nasycać.**

Nasyłać, *см.* **Nasłać.**

Nasyp, -u, *м.* нанóсъ; || *см.* **Odsep.**

Nasypać, Nasuć, Nasypywać, насúпать, насыпáть, *см.* **Rozsypać, Posypać.**

Nasypanie, -nia, *ср.* насыпáніе. **Nasypanie w kibel,** *Горн.* нагрýзка.

Nasypka, *см.* **Naspa.**

Nasyt, -u, Nasytek, -tku, *м.* **пресыщéніе. Do nasytu,** дóсыта, до отвáлу.

Nasytnie, сытно, еыто.

Nasytność, -ści, *ж.* сытость.

Nasytny, сытный, *см.* **Nienasytny.**

Nasz, нашъ.

Naszać, нáшивать, *см.* **Nosić.**

Naszaleć się, перебѣсúться.

Naszargać, затаскáть, запáчкать, загрязнúть.

Naszarpać, натеребúть, натормошúть; || надёргать.

Naszastać się, нашмы́гаться, нашата́ться.

Naszatkować, **накроши́ть** (*капу́сту*), *см.* **Szatkować.**

Naszczędzić, **накопи́ть**, **насобира́ть.**

Naszczerać, **наколо́ть**, **нарубить** (*дровъ*), равщепля́ть.

Naszczepić, **naszczepiać** (**płonek**), *Садов.* привить, прививать мно́го дерёвьевъ.

Naszczerbić (**czego**), зазубрить, выщербить. ***Naszczerbić majątku**, разстро́ить имѣ́ніе. — **Naszczerbić praw właścicieli**, нару́шить права́ владѣ́льцевъ. — **Naszczerbić swéj sławy**, повреди́ть своёй сла́вѣ, *см.* **Uszczerbek.**

Naszczknąć, **Naszczykać**, **нарва́ть**, **насобира́ть** (*цвѣто́въ*).

Naszczuwacz, *см.* **Podszczuwacz.**

Naszelnik, **нашильникъ** (*въ дышловой упряжи*).

Naszeptać, **нашепта́ть.**

Naszlochać się, нарыда́ться, **напла́каться.**

Naszpikować, нашпикова́ть, нашпигова́ть, *см.* **Szpikować.**

Naszpilkować, наколо́ть, исколо́ть була́вками; || натыкать була́вокъ.

Naszpuntować, набить, заткну́ть.

Naszturchać się (**kogo**), надава́ть толчко́въ.

Nasztychować, награвирова́ть.

Naszukać się, наиска́ться.

Naszyć, нашить. || **Naszyć się**, нашиться.

Naszychtować (**drzewa**), наложи́ть ку́чами *или* **полѣ́нницами** (*дрова́*). || ***Naszychtować co**, расположи́ть, привести́ въ поря́докъ, пригото́вить.

Naszyjnik, **-a**, *м.* ожере́лье, *см.* **Kanak**; || ошёйникъ, *см.* **Naszelnik.**

Naszyjny, шёйный.

Naszyniec, **-ńca**, *м.* **оди́нъ** изъ **на́шихъ**, свой человѣкъ.

Nataczać, *см.* **Natoczyć.**

Natańcować się, **Natańczyć się**, **натанцова́ться**, наплеса́ться.

Natarcie, приступъ, на́тискъ, нападе́ніе.

Natarczliwie, *см.* **Natarczywie.**

Natarczliwy, *см.* **Natarczywy.**

Natarczywie, *Нар.* стреми́тельно; || **неотсту́пно**, усѝльно, неотвя́зно.

Natarczywość, **-ści**, *ж.* стреми́тельность; || неотсту́пность, неотвя́зчивость.

Natarczywy, стреми́тельный; || неотсту́пный, неотвя́зный.

Natargać, *см.* **Naczochrać**; || **Natargać się** (**kogo**), надава́ть кому́ толчко́въ, оттаскать (*кого*).

Natargnąć, надорва́ть, повреди́ть (*здоро́вье*).

Natarty, натёртый, *см.* **Nacierać.**

Natchnąć, вдохну́ть; || вдохнови́ть.

Natchnienie, **-nia**, *ср.* вдохнове́ніе.— **Wpaść w natchnienie**, вдохновиться.—**Dający natchnienie**, вдохновля́ющій, вдохнови́тель. **Z natchnienia**, по вдохнове́нію.

Natchniony, вдохнове́нный.

Natępić, иступи́ть.

Nateraz, въ настоя́щее вре́мя.

Natężony, напря́жённый, натя́нутый.

Natężać, напряга́ть, натя́гивать. **Natężać łuk**, натя́гивать лукъ. **Natężać siły**, напряга́ть си́лы. **Natężać wzrok**, напряга́ть зрѣ́ніе. **Natężać rozum**, напряга́ть умъ.

Natężałość, **-ści**, *ж.* сто́йкость, твёрдость.

Natężanie, **Natężenie**, **-nia**, *ср.* напряже́ніе.

Natężenie, **Natężnie**, усиленно, съ напряже́ніемъ.

Natężyć, *см.* **Natężać.**

Natkać, *см.* **Natykać.**

Natkany, натыканный; || **сóтканный**; || набитый; || напóлненный.

Natknąć (**o czém**), *см.* **Dotknąć**, **Napomknąć**, **Natrącić.**

Natłaczać, **Natłoczyć**, набива́ть, набить; || наполня́ть, напóлнить, натискивать, натиснуть, нажима́ть, нажа́ть. **Natłoczony**, набитый, напóлненный. **Łodzie natłoczone**, лóдки набитыя народомъ.

Natłocznie, толпóю, гурьбóю, кучею, во мно́жествѣ.

Natłoczny, укла́дистый, убóристый, *см.* **Pakowny**; || столпи́вшійся.

Natłoczyć, *см.* **Natłaczać.** || **Natłoczyć się**, столпи́ться.

Natłoczyciel, **-a**, *м.* набóйщикъ; || нагру́зчикъ.

Natłok, **-u**, *м.* толпá; || тѣснотá, *см.* **Tłok**, **Tłum**, **Nawał.**

Natłuc, **Nadtłuc**, натолóчь; || набить, наколотить.

Natoczyć, вы́точить (*разныя вещи изъ дерева, изъ слоновой кости*), *см.* **Toczyć.** || **Nataczać**, точи́ть, отта́чивать. || **Natoczyć wina**, налить винá, *см.* **Utoczyć.**

Natomiast, вмѣсто-того.

Natoń, **Natonia**, **-ni**, *ж.* **Natonie**, **-nia**, *ср.* сплавъ лѣсу.

Natrącać, **Natrącić** (**kogo na co**), выставля́ть; подвергать (*опасности*) *см.* **Narażać.** || **Natrącić** (**czego**), повреди́ть, попóртить (*что*). || **Natrącić** (**o czém**), упомяну́ть (*о чёмъ*), намекну́ть (*на что*), коснýться (*чего*).

Natrafić (**na kogo**), встрѣ́титься, столкну́ться (*съ кѣмъ*); || найти́, заста́ть; || попáсть, очути́ться.—**Natrafił na ludzi nieznajomych**, очути́лся мéжду незнакóмыми людьмѝ.—**Natrafić na co**, нечáянно найти́, встрѣ́тить что́-либо.

Natrawić, переварѝть (*пищу*); || потеря́ть, потра́тить, мно́го употребѝть. **Natrawiłem czasu nad tą robotą**, я употреби́лъ мно́го вре́мени на э́ту рабóту.

Natręcik, **-a**, *м. см.* **Natręt.**

Natręctwo, *см.* **Natrętstwo.**

Natręt, **-a**, *м.* **нахáлъ**, **наглéцъ**, **докýчливый** человѣкъ.

Natrętka, **-i**, **Natrętnica**, **-y**, *ж.* **докýчница**, **нахáлка**, **назóйливая** жéнщина.

Natrętnie, **Natrętno**, **назóйливо**, **докýчливо.**

Natrętnik, -a, *м. см.* **Natrętny.**

Natrętność, -ści, *ж.* докýчливость, надоéдливость.

Natrętny, докýчливый, надоéдливый, **назóйливый, тя́гостный, несно́сный. Wspomnienie natrętne,** тя́гостное воспомина́ніе.

Natrętstwo, -a, *ср.* докýчливость, надоéдливость, назóйливость.

Natrudzić, утомúть, умýчить. || **Natrudzić się,** утомúться, намýчиться.

Natryskać, перебóдать рогáми.

Natrząsać, Natrząsnąć, Natrząść, трясти́ (*я́блоню*), натрясти́ (*я́блокъ*); || насыпáть, насы́пать, *см.* **Potrząsać, Utrząść;** || **Natrząsać co,** вытря́хивать (*мышо́къ*); || ***Natrząsać (komu, czemu),** дразни́ть (*кого́*), презирáть, неуважáть (*кого́*), *см.* **Urągać.** || **Natrząsać się (z kogo, z czego),** насмéхáться, издéвáться, глумúться, трунúть (*надъ кѣмъ*), *см.* **Urągać się.**

Natrzeć, *см.* **Nacierać.**

Natucznieć, потолстéть; || ***разжúться,** разбогатéть.

Natulać, Natulić, надвигáть, надви́нуть, нахлобýчивать (*шля́пу на голову*).

Natułać się, постра́нствовать, **настра́нствоваться.**

Natura, -y, *ж.* приро́да, натýра, естество́; свóйство, родъ; || сýщность, существо́, *см.* **Przyroda, Przyrodzenie. Natura Boska,** Божіе естество́. **Natura ludzka,** человéческая приро́да. **Natura rzeczy,** свóйство дéла. **Natura przedmiotu,** свóйство, сýщность предмéта. *Юрид.* **Natura i tytuły prawne najmów,** свóйства и зако́нныя основáнія наймóвъ. **Mieć mocną naturę,** имéть крéпкое тéлосложéніе, крéпкую натýру. **Prawo natury,** зако́нъ приро́ды, естéственный зако́нъ, *см.* **Prawo.** ***Wypłacić dług naturze,** отдáть долгъ приро́дѣ. **Płacić, dawać czynsz w naturze,** плáтить пóдать произведéніями пóчвы. **Odbierać czynsz w naturze,** получáть пóдать натýрою, въ натýрѣ. || *Посл.* **Natura wilka ciągnie do lasa,** какъ вóлка ни корми, а онъ всё въ лéсъ глядúть.

Naturalista, -y, *м.* естествоиспытáтель, натуралúстъ.

Naturalistka, -i, *ж.* естествоиспытáтельница.

Naturalizacja, -ji, *ж.* пóльзованіе правáми коренны́хъ жúтелей, приня́тіе въ **число́** гráждан, пóдданныхъ, **натурализáція,** *см.* **Indygenat.**

Naturalizm, -u, *м.* естéственность; || **натурализмъ.**

Naturalizować, принимáть въ число́ гráждан, въ **поддáнство.** || **Naturalizować się,** поступáть въ **число́** гráждан, **принимáть** поддáнство.

Naturalnie, натурáльно, естéственно; || прóсто. || Отвéчая на вопрóсъ: **A naturalnie,** конéчно, несомнéнно, вéрно, пóдлинно, самó собóю, разумéется. **Naturalnie że odmówiłem,** разумéется, я отказáлъ.

Naturalność, -ści, *ж.* естéственность, простотá; || наивность, простодýшіе, чистосердéчіе, *см.* **Prostoszczerość, Szczerość.**

Naturalny, естéственный, натурáльный, приро́дный, врождённый; || непринуждённый, *см.* **Przyrodzony. Gabinet naturalny,** кабинéтъ, музéй естéственной исто́ріи. **Śmierć naturalna,** естéственная смерть. **Syn naturalny,** побóчный, незаконорождённый сынъ. **Wody naturalne i sztuczne,** натурáльныя и искýственныя вóды (*минеральныя*).

Naturbować się, *см.* **Natroszczyć się.**

Natwardnieć, Natwardzieć, отвердéть, окрéднуть.

Natworzyć, натвори́ть, надéлать; || создáть; || завести́; || изобрéсти́, выдýмать. **Natworzyć urzędów,** создáть мнóжество должностéй. || **Natworzyć się,** *см.* **Namnożyć się.**

Natychmiast, тóтчасъ, сейчáсъ, немéдленно.

Natykać, Natkać, Natknąć (co czém, czego gdzie), набúть, напихáть. **Natkać kieszenie złotem,** набúть кармáны зóлотомъ. **Natkała mu dużych kawałów do gęby,** она напихáла емý большúхъ кускóвъ въ ротъ; || **Natykać co,** удовлетворя́ть, наполня́ть, насыща́ть. **Łakomego niczém nie natkasz,** лáкомку ничéмъ не насытишь, ничéмъ не удовлетворúшь; || **Natykać czego na co, co czém, czego do czego, w co,** натыкáть, втыкáть; || насадúть, обсадúть; || усéять; || наколóть, приколóть, *см.* **Wtykać, Zatykać. Natykać drogę drzewami,** насадúть дерéвьевъ по дорóгѣ. **Natykać kwiatów do włosów,** приколóть цвéты къ волосáмъ. **Natkać włosy perłami,** убрáть гóлову жéмчугомъ; || надавáть, насовáть. **Natyka mi w ręce towaru,** суётъ мнѣ въ рýки товáръ. || **Natykać kogo na co,** наводúть, натáлкивать, заставля́ть, подвергáть. **Natyka mię na słuchanie nieprzyjemności,** заставля́етъ менá слýшать непрія́тности; || **Natykać co na co, o co,** наткнýться (*на что́*), спотыкнýться, удáриться (*объ что́*). **Natknąłem nogę na kamień** *или* **o kamień,** я удáрился ногóю о кáмень. **Natykać czego, Natkać,** наткáть, соткáть (*полотно́*), *см.* **Tkać.** || *Стар.* **Natykać o czém,** намекáть на что́. || **Natykać się, Natkać się,** толпúться, тéсниться. **Lud się natyka do sali,** народъ тéснится въ зáлу. || Наéдáться, объéдáться, нажирáться, напúчкаться, напúхиваться. **Natkał się mięsa,** объéлся мáсомъ; || вмéшиваться. || Поспéвáть въ пóру, придти въ пóру. **Nie natykaj się, niech kończą zmowę,** не вмéшивайся, пусть они окóнчатъ перегово́ры. **Natknąłem się na sam czas wzniesienia toastu,** я подоспéлъ въ самую пóру, когда пúли здоро́вье, *или* когдá провозгласúли здрáвицу. || Наткнýться. **Natknąłem się na kłodę i o mało nie upadłem,** я наткнýлся на колóду и чутьбúло не упáлъ.

Natykanie, -nia, *ср.* набива́ніе, набі́вка; || напихиваніе; || насáживаніе; || тка́ніе; || накáлываніе, *см.* **Natykać.**

Natykany, нако́лотый; || на́тканный; || наби́тый; || напи́ханный; || насáженный, *см.* **Natykać.**

Natynkować, наштукату́рить, *см.* **Tynkować.**

Natyrać, износи́ть, истаска́ть (*пла́тье*); || поврежда́ть, испо́ртить.

Nauczać, поуча́ть, научáть, наставля́ть, *см.* **Uczyć**; || проповѣдывать, говори́ть про́повѣдь, *см.* **Kazać.** || **Nauczać się**, научáться, пріучáться, *см.* **Uczyć się.**

Nauczalny, поучи́тельный, настави́тельный, *см.* **Nauczny.**

Nauczanie, -nia, *ср.* обуче́ніе, наставле́ніе; || проповѣдничество, про́повѣдь, *см.* **Kazanie.**

Nauczenie, *ср.* поученому, учено, учёнымъ о́бразомъ, *см.* **Uczenie.**

Nauczenie się (czego), выучиваніе, изуче́ніе.

Nauczka, -i, *ж.* ма́ленькій уро́къ.

Nauczliwość, -ści, *ж.* поня́тливость.

Nauczliwy, поня́тливый.

Naucznie, поучи́тельно, настави́тельно.

Nauczny, нау́чный.

Nauczyciel, -a, *м.* учи́тель, преподава́тель, настáвникъ, *см.* **Mistrz.**

Nauczycielka, -i, *ж.* учи́тельница, преподавáтельница, настáвница.

Nauczycielowy, Nauczycielski, учи́тельскій.

Nauczycielstwo, -a, *ср.* учи́тельское зва́ніе, учи́тельская обя́занность, учи́тельство.

Nauka, -i, *ж.* нау́ка; || зна́ніе, свѣ́дѣніе; || учёность; || уче́ніе, обуче́ніе; || уро́къ; || наставле́ніе, поуче́ніе, про́повѣдь. **Nauka prawa**, законовѣдéніе. **Nauka wymowy**, ора́торское искýсство. **Nauki ścisłe**, то́чныя, математи́ческія нау́ки. **Nauki piękne, wyzwolone**, изя́щная словéсность, беллетри́стика, словéсныя нау́ки. **Mieć naukę**, быть учёнымъ. **Nauka Chrystusa**, уче́ніе Христа́. **Odbyć nauki, skończyć nauki**, око́нчить курсъ нау́къ. **Oddać kogo na naukę**, отда́ть кого́ въ уче́ніе. **Dawać dobre nauki**, дѣлать нравоуче́нія. **Było to dla mnie dobrą nauką**, э́то былъ для меня́ хоро́шій уро́къ.

Naukowo, учёно, съ учёной то́чки зрѣ́нія, учёнымъ о́бразомъ.

Naukowość, -ści, *ж.* учёность, учёныя свѣ́дѣнія.

Naukowy, нау́чный, учёный. **Przedmioty naukowe**, нау́чные предме́ты. **Wyrazy naukowe**, учёныя выраже́нія, те́рмины. **Zawód naukowy**, учёное по́прище. **Towarzystwo naukowe**, учёное о́бщество.

Naumizgać się, наволочи́ться.

Naumyślnie, наро́чно, умы́шленно, *см.* **Umyślnie.**

Naumyślny, *см.* **Umyślny.**

Naurągać się (komu, z kogo), издѣва́ться, глуми́ться (*надъ кѣмъ*).

Nausznica, -y, *ж.* се́рьги, *см.* **Zausznica.**

Nausznik, -a, *м.* поду́шечка; || нау́шникъ (*для прикрытія ушей*); || *Стар.* нау́шникъ, *см.* **Pochlebca.**

Nauszny, надъ у́хомъ находя́щійся.

Nawa, -y, *ж.* кора́бль, су́дно; || сре́днее простра́нство въ це́ркви, *см.* **Okręt, Statek.**

Nawabić, приманúть, привле́чь.

Nawąchać się, нанюхаться.

Nawadzić się (z kim), перессóриться.

Nawał, -u, *м.* Наwала, **-y**, *ж.* да́вка, толпá, тѣснотá; || ку́ча, мно́жество, накопле́ніе. **Mam nawał zatrudnień**, у меня́ мно́жество заня́тій.

Nawalać, нагрязнúть, напáчкать.

Nawalić, навали́ть.

Nawalnica, Nawałnica, -y, *ж.* ли́вень, проливно́й дождь; || бу́ря, *см.* **Burza.**

Nawalnie, си́льно, неистово, стреми́тельно, бу́йно, *см.* **Gwałtownie, Natarczywie.**

Nawalnisty, бу́рный, бурли́вый.

Nawalność, -ści, *ж.* бурли́вость, || бу́ря, *см.* **Nawalnica.**

Nawalny, стреми́тельный, поры́вистый, бу́йный. **Wiatr nawalny**, поры́вистый вѣтеръ. **Deszcz nawalny**, проливно́й дождь.

Nawara, -y, *ж.* ва́рево, ва́риво, варе́ніе, нава́ръ. **Nawara dla psów**, *см.* **Parza.**

Nawarzyć, напари́ть. *Посл.* **Jakeś nawarzył piwa, tak je wypij**, кто завари́лъ кашу, тотъ пускáй самъ и расхлёбываетъ. **Czego panowie nawarzą, tém się poddani poparzą**, паны́ дерýтся, а у хохло́въ чубы́ боля́тъ.

Naważać, Naważyć, взвѣшивать, перевѣшивать; || отва́живаться, рѣша́ться, *см.* **Ważyć.**

Nawecować, наточи́ть, навостри́ть, *см.* **Natoczyć.**

Nawędrować się, мно́го стра́нствовать, путешéствовать, настра́нствоваться.

Nawęgielny, *см.* **Narożny.**

Nawęgielnik, *см.* **Narożnik.**

Naweselić się, навеселúться.

Nawet, да́же, *см.* **Koniec, Ostatek.**

Nawetować (czego), загла́дить, вознагради́ть, отплати́ть; || удовлетвори́ть, *см.* **Powetować.**

Nawiać, Nawiewać, навѣ́ять, навѣва́ть, надýть, надувáть. **Nawiało mi na ramię**, мнѣ надýло въ плечó. **Nawiało śniegu do sieni**, вѣтеръ навѣялъ снѣгу въ сѣни.

Nawias, -u, *м. Грам.* вво́дное предложе́ніе; || вмѣстúтельная, скóбки, ( ). **Położyć wyrazy w nawiasie**, помѣстúть слова́ въ скóбкахъ. **Zamknąć nawias**, заключúть

окóбки; || * **кóнчить отступлéніе, возвратúться** къ **своемý предмéту. Nawiasem,** *Нар.* **мимохóдомъ.**

Nawiasowo, мимохóдомъ, случáйно.

Nawiasowy, случáйный, || *см.* **Przygodny, Przypadkowy, Trafunkowy;** || *Грам.* **вводный, вносный,** *см.* **Nawias.**

Nawiązać, Nawiązywać, привязáть, привязывать, навязáть, навязывать. || **Nawiązać się,** навязáться, привязáться. || *Стар. Юрид.* **Nawiązać (płacić nawiązkę),** платúть штрафъ за побóи, за увéчье.

Nawiązanie, Nawiązywanie, -nia, *ср.* навязáніе; || связка, связь, *см.* **Zawiązka.**

Nawiązany, навязанный. **Nawiązane łóżko,** кровáть на тесьмáхъ.

Nawiązka, -i, *ж.* перевязка, повязка; || пукъ, связка; || *Стар.* штрафъ за увéчье; || излúшекъ. **Oddać co komu z nawiązką,** отдáть что кому съ излúшкомъ.

Nawiązywać, *см.* **Nawiązać.**

Nawić, *см.* **Nawijać.**

Nawichnąć, *см.* **Nadwichnąć.**

Nawichrzyć, надéлать смутъ, причинúть волнéнія.

Nawicie, *см.* **Nawijanie.**

Nawidzieć (kogo), *Стар.* охóтно вúдѣться съ кѣмъ, посѣщáть, навѣщáть кого, бывáть у кого; || жáловать; || любúть. || **Dobrego gospodarza każdy nawidzi, chwali,** хорóшаго хозяина кáждый любúть, хвалúть. Теперь этотъ глаголъ употребля́ется тóлько съ отрицáніемъ: **Nienawidzieć** (*см.* э́то слóво).

Nawiedzać, Nawiedzić, посѣщáть, посѣтúть, навѣщáть, навѣстúть, освѣдомúться (*о кóмъ*). || * *Церк. Слав.* посѣщáть, ниспосылáть наказáніе. **Bóg nawiedził nas głodem,** Богъ посѣтúлъ насъ гóлодомъ, *или* Богъ ниспослáлъ намъ въ наказáніе гóлодъ. || *Безлич.* **Nawiedziło go,** нашлó на негó (бѣсóвское навождéніе).

Nawiedzanie, -nia, *ср.* посѣщéніе. || **Nawiedzenie. Nawiedzenie Panny Marji,** посѣщéніе Богорóдицею св. Елисаветы. || **Nawiedzenie od Boga, nawiedzenie ręki Bożéj,** наказáніе ниспосланное Бóгомъ.

Nawiedziciel, -a, *м.* посѣтúтель.

Nawiedzicielka, -i, *ж.* посѣтúтельница.

Nawiedziny, -dzin, *мн. ж.* посѣщéніе, визúтъ.

Nawiedzony, бѣснóватый, одержúмый бѣсомъ, *см.* **Opętany.**

Nawiercić, навертѣть, провертѣть, *см.* **Wiercić.**

Nawieść, Nawodzić, навестú, наводúть, привестú, приводúть, *см.* **Ściągnąć, Naprowadzić.**

Nawieszać, навѣшать.

Nawietrzenie, -nia, *ср.* простýда отъ вѣтра.

Nawietrzny, выставленный на вóздухъ.

Nawiewać, *см.* **Nawiać.**

Nawieźć, Nawozić, навезтú, навозúть.

Nawijać, Nawinąć, Nawić, смáтывать, намáтывать; || свёртывать. **Nawijać nici na kłębek,** намáтывать нúтки на клубóкъ. **Nawinąć len na kądziel,** привязáть кудéль. || **Nawinąć się komu** *или* **komu przed oczy** *или* **komu pod rękę,** подвернýться кому́ пóдъ руку, попáсться кому́ въ рýки, попáсться кому́ на глазá.

Nawijanie, -nia, *ср.* намáтываніе, навёртываніе, свёртываніе.

Nawlec, Nawlekać, Nawłóczyć, продѣть, продѣвáть; || нанизáть, нанúзывать. **Nawlec igłę,** продѣть нúтку сквозь игóльное ушкó **Nawlekać korale,** нанúзывать корáллы, бýсы.

Nawlekacz, -a, *м.* продѣвáющій, нанúзывающій.

Nawłóczenie, Nawleczenie, -nia, *ср.* продѣвáніе, нанúзываніе.

Nawłóczka, -i, *ж.* продѣвáтельная игла́.

Nawłóczyć, *см.* **Nawlec;** || **kogo,** таскáть, затаскáть. **Nawłóczył mię po wszystkich kątach miasta,** затаскáлъ меня́ по всѣмъ закоýлкамъ гóрода. || **Nawłóczyć się,** натаскáться, настрáнствоваться.

Nawłok, -u, *м.* нáволочка; || чахóлъ, покрывáло.

Nawłoka, -i, *ж. Рыб.* волосúяныя верёвки у рыболóвной сѣти; || вздéржка, продѣвáтельный шнурóкъ, продѣвáтельная тесёмка.

Nawód, -odu, *м. см.* **Namowa, Nawrót.**

Nawodny, вóдный, водянóй.

Nawodzić, *см.* **Naprowadzić.**

Nawodziciel, -a, *м.* проводнúкъ, вожáкъ.

Nawój, -oju, *м.* навóй (*у станка*); || прялка, прялица.

Nawojować się, навоевáться.

Nawojowy, навóйный, *см.* **Nawój.**

Nawołać, назвáть, созвáть. **Nawoływać,** созывáть.

Nawoskować, Nawoszczyć, навощúть, *см.* **Woskować.**

Nawóz, -ozu, *м.* привóзъ (*товáровъ*), *см.* **Napływ;** || мусóръ, щéбень, нáсыпь, насыпна́я земля́; || навóзъ, назёмъ.

Nawożenie, -nia, *ср.* привóзка, подвóзка.

Nawozić, *см.* **Nawieźć.**

Nawożny, унавóженный.

Nawozowiec, -wca, *м. Зоол.* навóзная мýха.

Nawpuszczać, Nawypuszczać, позапускáть.

Nawracać, Nawrócić, воротúться, вернýться назáдъ *или* съ дорóги, *см.* **Zawracać. Nawrócić konia, wóz,** повернýть назáдъ лóшадь возъ. * **Nawracać kogo,** убѣждáть, научáть, обращáть. **Nawracać pogan na wiarę chrześcijańską,** обращáть язычниковъ въ христiáнскую вѣру. **Nawrócić innych do swego zdania,** застáвить другúхъ приня́ть своё мнѣніе. || **Nawrócić się,** возвратúться, обратúться.

Nawracacz, Nawróciciel, -a, *м.* обращáтель въ вѣру, распространúтель вѣры.

Nawracanie, Nawrócenie, -nia, *ср.* обращéніе въ вѣру, пропагáнда. **Instytut do nawrócenia**, пропагáнда, коллéгія миссіонéровъ.

Nawrażać, натыкáть, наколáчивать.

Nawrócenie, *см.* Nawracanie.

Nawrócić, *см.* Nawracać.

Nawrócicielka, -i, *ж.* обращáтельница, пропагандúстка.

Nawrót, -otu, *м.* поворóтъ, *см.* Zakręt; || возвращéніе, *см.* Powrót; || пріёмъ. **Robić co kilku nawrotami**, дѣлать что либо въ нѣсколько пріёмовъ, не въ одúнъ разъ. **Drugim nawrotem**, во второ́й разъ; || **Nawrót słońca**, *Астрон.* солнцестоя́ніе.

Nawrotnie, вторúчно, въ два пріёма.

Nawrotny, поворóтный. **Nawrotne koło**, *Геогр.* тро́пикъ, поворóтный кругъ, *см.* Zwrotnik; || возврáтный, *см.* Niepowrotny.

Nawróżyć, напророчить, предсказáть.

Nawrzały (czém), напúтанный, увлáженный (*чѣмъ*).

Nawrzeć (czego *или* czém), напитáться, навлáжиться, увлáжиться; || проникнуться (*чѣмъ*).

Nawstecz, вспять, навáдъ, *см.* Wstecz.

Nawtykać, понатыкáть, *см.* Nawrażać.

Nawykać, Nawyknąć, привыкáть, привы́кнуть (*къ чему*).

Nawykanie, -nia, *ср.* привыкáніе.

Nawykłość, -ści, *ж. см.* Nawyknienie.

Nawyknąć, *см.* Nawykać.

Nawyknienie, -nia, *ср.* нáвыкъ, **привы́чка.**

Nawyliczać, перечисля́ть.

Nawymyślać, разбранúть, разругáть (*кого*), *см.* Wymyślać; || Nawymyślać czego, зридýмывать, выдýмывать.

Nawzajem, *см.* Wzajem, Wzajemnie.

Nazad, навáдъ, *см.* Tył.

Nazajutrz, на другóй день.

Nazajutrze, -a, *ср.* зáвтрешній день, слéдующій день.

Nazajutrzny, зáвтрешній.

Nażalić się, нажáловаться.

Nazbierać, насобирáть, набрáть.

Nazbyt, слúшкомъ.

Nazdryk, -a, *м. Бот. см.* **Łomikamień.**

Nazewnątrz, *см.* Zewnątrz.

Naziębić, простудúть; || охладúть, *см.* **Zaziębić.** || **Naziębić się**, простудúться; || охладúться, просты́нуть.

Naziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Naziębnąć, прозя́бнуть. Naziębłem cały, я весь прозя́бъ.

Naziemny, земно́й.

Nazierać, взгля́дывать, посмáтривать, *см.* Naglądać.

Nazierek, -rka, *м.* бѣглый взглядъ на что́-либо.

Nazimiec, -mca, Nazimek, -mka, *м.* зимовáлый телёнокъ, поросёнокъ и т. д.

Nażłopać się, налóпаться, нажрáться; || пресытиться (*удовóльствіями*).

Nazłorzeczyć, *см.* Złorzeczyć.

Naznaczać, Naznaczyć, назначáть, назнáчить, отмѣчáть, отмѣтить. Naznaczyć dzień, назнáчить день. **Naznaczyć w książce jakie miejsce**, отмѣтить въ кни́гѣ какóе-кибо мѣсто. **Naznaczyć prawdziwą przyczynę wypadków**, опредѣлúть (указáть) истинную причúну событій.

Naznaczanie, Naznaczenie, -nia, *ср.* назначéніе, означéніе, указáніе.

Naznaczony, назнáченный, означéнный, укáзанный.

Naznamionować, *см.* Nacechować.

Nażobać się, назобáться, наклевáться (*о птúцахъ*).

Nażółknąć, пожелтѣть.

Nażonąć, *Стар.* нагнáть, согнáть.

Nażrzeć, *см.* Najrzeć, Naglądać.

Nażrzeć, Nażrzeć się, нажрáться.

Nażuć (czego), сжевáть.

Nazwa, -y, *ж.* наименовáніе, **назвáніе.**

Nazwać, Nazywać, назвáть, называ́ть.

Nazwanie, -nia, *ср.* назвáніе.

Nazwisko, -a, *ср.* назвáніе; || прóзвище, úмя, фамúлія. **Po nazwisku**, поименно, по úмени. **Nazwiskiem**, по фамúліи. **Był tu jakiś pan nazwiskiem M.**, былъ тутъ какóй-то господúнъ по фамúліи М.

Nażyć, *см.* Obnażać.

Nażyć się, дóлго жить, пожúть.

Nażyczać, Nażyczyć (czego komu), *см.* Użyczać.

Nazywać, Nazywać się, *см.* Nazwać.

Nęcenie, -nia, *ср.* примáнка, прельщéніе.

Nęcić, Znęcić, манúть, примани́ть, смани́ть, прельща́ть, прельсти́ть, привлека́ть, привлéчь, *см.* Znęcić się.

Nęcisko, -a, *ср.* птицелóвня, **западня** для лóвли птицъ.

Nędza, -y, *ж.* нищетá, крáйняя бѣдность.

Nędzarka, -i, *ж.* бѣдная жéнщина, нúщая.

Nędzarz, -a, *м.* бѣдня́къ, несчáстный, жáлкій человѣкъ; || негодя́й.

Nędzić, Nędznić, доводúть до бѣдности; || изнурáть, изнурúть, истощáть, истощúть.

Nędzka, -i, *ж. см.* **Nędzarz.**

Nędznica, -y, *ж.* бѣдная, жáлкая жéнщина; || негодя́йка.

Nędzniczek, -czka, *м. см.* **Nędznik.**

Nędzniczka, -i, *ж. см.* **Nędznica.**

Nędznie, бѣдно, нúщенски; || хýдо, скýдно; || дýрно, плóхо. **Nędznie pisać**, дýрно писáть. **Nędznie mieszkać**, бѣдно жить. **Nędznie wyglądać**, имѣть нездоро́вый видъ.

Nędznieć, Znędznieć, Wynędznieć, бѣднѣть; || худѣть, похудѣть, истощáться, истощúться.

Nędznik, -a, *м. см.* **Nędzarz.**

Nędznikowy, *Стар.* несчáстный, жáлкій.

Nędzny, бѣдный, жáлкій; || плохóй, худóй, дурнóй; || нúзкій, пóдлый. **Nędzna robota**, плохáя работа. **Nędzne zdrowie**, плохóе, слáбое здоро́вье. **Twarz nędzna**,

изхуда́лое лицо́. Nędzne usiłowania intrygi, по́длыя уси́лія интри́ги.

Nędzota, -y, *ж.* нищета́, бѣдность.

Nędzować, бѣдствовать.

Nega, pan Nega, -i, *м.* **большо́й спо́рщикъ.**

Negacja, -ji, *ж.* **отрица́ніе,** *см.* **Przeczenie, Zaprzeczenie.**

Negatywa, -y, *ж.* чёрный шаръ (*при подачѣ голосовъ*), **отрица́тельный знакъ, отрица́тельный го́лосъ.**

Negliż, -u, *м.* неглиже́, **утреннее пла́тье.**

Negocjacja, -ji, *ж.* перегово́ры, **негоціа́ція,** *см.* **Układy, Rokowanie.** || Прода́жа векселе́й **(kupczenie wekslami).**

Negocjant, -a, *м.* **купе́цъ, негоціа́нтъ,** *см.* **Handlarz, Kupiec.**

Negocjator, -a, *м.* **перегово́рщикъ;** || **посре́дникъ.**

Negocjować, *Ком.* договарива́ться, **вести́ перегово́ры** (*о продажѣ векселя*).

Negować, *см.* **Przeczyć.**

Negr, -a, *м.* **негръ,** ара́пъ (*мн.* **Negrowie,** не́гры, ара́пы), *см.* **Murzyn.**

Negus, *см.* **Nygus.**

Nękać, Znękać, изнура́ть, изнури́ть, истоща́ть, истощи́ть; || притѣсня́ть, угнета́ть. **Choroba go nęka,** боле́знь изнура́етъ его. **Twarz znękana,** истощённое лицо́. **Ubóstwo go nęka,** бѣдность угнета́етъ его.

Nekroman, -a, *м.* некрома́нтъ, вызыва́тель **умёршихъ;** || волше́бникъ, колду́нъ, *см.* **Czarnoksiężnik.**

Nekromancja, -ji, *ж.* некрома́нтія, **вызыва́ніе** умёршихъ; || **волше́бство, колдовство́, чародѣ́йство.**

Nektar, -u, *м.* не́ктаръ.

nemejskie igrzyska, немейскія и́гры (*у Древнихъ*).

Nenufar, -u, *м. Бот.* **кувши́нчики, кубы́шечки** (*растѣніе*).

Neochrześcijanin, -a, *м.* новохристіа́нинъ.

Neochrześcijański, новохристіа́нскій.

Neofita, -y, *м.* **новообращённый,** новокрещёнецъ.

Neofitka, -i, *ж.* **новообращённая,** новокрещёнка.

Neptun, -a, *м.* * *Астрон.* Нептунъ (*планета*); || морска́я пучи́на, мо́ре; || *см.* **Słownik Mitologiczny.**

Nerczany, *Мед.* по́чечный; || **стра́ждущій** по́чечною болѣзнію.

Nerest, *Област.* **Nierost, -u,** *м.* вре́мя когда́ рыбы ме́чутъ икру́.

Nerka, -i, *ж. Анат.* по́чка; || **бубре́гъ** (*по́чка у живо́тныхъ*).

Nerkowaty, почкообра́зный.

Nerkowy, по́чечный. **Kamień nerkowy,** по́чечный ка́мень, нефри́тъ.

Nerw, -u, *м.* нервъ, чу́вственная жи́ла. **Słabość nerwów,** не́рвная болѣзнь.

Nerwisty, Nerwowy, не́рвный, **нервическій;** || **раздражи́тельный.**

Nęt, -u, *м.* **Nęta, -y, Nętka, -i,** *ж.* **привлека́тельность, пре́лесть, прима́нка,** *см.* **Ponęta.**

Nętka, -i, *ж. см.* **Nęt, Nęta.**

Nętny, привлека́тельный, увлека́тельный, зама́нчивый.

Netto, *Нескл.* **за** отчи́сткою.

Neutrał, -a, Neutralista, -y, *м.* равноду́шный, **безучáстный;** || нейтра́льный, неутра́льный; || безпристра́стный.

Neutralizować, Zneutralizować, приводи́ть въ нейтра́льное состоя́ніе, не держа́ться ничьей стороны; || *Хим.* нейтрализова́ть; || уничтожа́ть, *см.* **Niweczyć.**

Neutralnie, безпристра́стно, **безучáстно;** || неутра́льно.

Neutralność, -ści, *ж.* **неутра́льность;** || безпристра́стіе; || **неутралите́тъ.**

Neutralny, нейтра́льный, **неутра́льный;** || безпристра́стный.

Ni, ни. **Nie mam ni grosza,** у меня́ **нѣтъ** ни гроша́, *см.* **Ani. Ni to ni owo,** ни то́ ни сё. **Ni ztąd ni zowąd,** ни съ того́ **ни съ** сего́. || *См.* **Niby.**

Niańczyć, ня́ньчить (*дитя́*).

Niania, Niańka -i, *ж.* ня́ня, ня́нька.

Niby, бу́дто, бу́дто бы, какъ бу́дто, **какъ бы,** *см.* **Jak, Jakby, Niby to,** бу́дто бы, сло́вно.

Nic, ничто́, ничего́. **Z niczego nic,** изъ ничего́ ничего́ и не вы́йдетъ. **Tyle co nic,** всё равно́ что ничего́. **To nic** *или* **niczego nie dowodzi,** э́то ничего́ не доказыва́етъ. **Nic a nic,** соверше́нно ничего́. **Nic mi po tém,** мнѣ э́то не годи́тся (*см.* **Nicpotém**). **Nic mi do tego,** э́то до меня́ не каса́ется, э́то не моё дѣло. **Cała robota za nic,** вся рабо́та никуда́ не годи́тся. **Gra za nic,** пройгранная па́ртія. **Za nic wszystko, jeżeli nie....,** всё пропадётъ, если не.... **Człowiek do niczego,** челове́къ ни къ чему́ непригóдный. **Nic inszego, jak....,** не ино́е что, какъ.... **Odejść z niczém,** пойти́ съ пусты́ми рука́ми, ничего́ не добиться. **Nie robię sobie nic z tego,** я не припи́сываю э́тому никако́й ва́жности, я не обращаю на э́то ни малѣ́йшаго внима́нія. **To nic do rzeczy,** э́то не имѣетъ никако́го смы́сла. **Prawić nic do rzeczy,** говори́ть глу́пости, болта́ть вся́кій вздоръ; || **Nic dobrego,** негоди́й, бездѣльникъ; || **Nice,** *мн. Повар.* пы́шка, пряженецъ.

Nić, -ci, *ж.* нить; || **Nici tkacze,** *или* **krosienne,** осно́ва (*ткани*), *см.* **Nitka.**

Nica, -y, *ж.* изна́нка (*матéріи*). **Na nice wywracać,** выворáчивать наизна́нку.

Nicdobrego, *см.* **Nic.**

Nice, *см.* **Nic.**

Nicennica, -y, *ж. Бот.* **жáбникъ,** горля́нка, пятипа́лочникъ.

Nicestwo, -a, *ср.* ничто́жество.

Niciany, ни́тяный.

Nicienica, -y, *ж.* ни́ченицы, **ни́ченки, ни́тяницы;** || осно́ва (*ткани*).

Nicość, -ści, *ж.* ничто́жество

Nicować, Przenicować (suknię), выворáчивать, вывóротить на изнáнку (*плáтье*); || * **Nicować, Wynicować (kogo, co)**, переиначивать, перетолкóвывать, разбирáть по нúточкѣ, строго изслѣдовать.

Nicowanie, nia, *ср.* выворáчиваніе наизнáнку; || **перетолкóваніе, строгій** разбóръ.

Nicpoń, -nia, *м.* негодáй.

Nicpotém, худóй, дурнóй, плохóй, скверный.

Nicwart, ничегó нестóющій, негóдный.

Niczego, недýрно, нехýдо. Niczego kobieta, óта жéнщина недурнá собóй. Mam się niczego, живý недýрно, *см.* **Nic.**

Niczemnieć, *см.* **Nikczemnieć.**

Niczemny, *см.* **Nikczemny.**

Niczość, *см.* **Nicość.**

Niczyj, -ja, -je, ничéй -чья, -чьё.

Nie, не, нѣтъ. **Tu nie ma nikogo**, здѣсь нѣтъ никогó. **Nie mam pieniędzy**, у менá нѣтъ дéнегъ. **Nie do rzeczy**, нескстáти. **Nie mogę nie zrobić tego**, не могý не сдѣлать этого.

Niebaczenie, -nia, *ср.* *см.* **Niebaczność.**

Niebacznica, -y, *ж.* вѣтренница.

Niebacznie, необдýманно, легкомы́сленно, опромéтчиво.

Niebacznik, -a, *м.* вѣтренникъ.

Niebaczność, -ści, *ж.* опромéтчивость, легкомы́сленность вѣтренность.

Niebawem, Niebawnie, немéдленно, тóтчасъ же.

Niebezpieczen, *см.* **Niebezpieczny.**

Niebezpieczeństwo, -a, *ср.* опáсность; || рискъ, страхъ.

Niebezpiecznie, Niebezpieczno, опáсно.

Niebezpieczność, -ści, *ж.* опáсность.

Niebezpieczny, опáсный, подвергáющійся опáсности. **Niebezpieczne przedsięwzięcie**, опáсное предпріятіе. **Niebezpieczny życia swego**, подвергáющій опáсности свою́ жизнь.

Niebianin, -a, *м.* небожúтель, богъ.

Niebianka, -i, *ж.* небожúтельница, богúня.

Niebiański, небéсный, бóжескій.

Niebiańsko, божéственно; || * превосхóдно.

Niebiańskość, -ści, *ж.* **Niebiaństwo, -a**, *ср.* божéственность; || божествó.

Niebiegle, неискýсно, нелóвко, *см.* **Niezręcznie.**

Niebiegłość, -ści, *ж.* **неискýсство, нелóвкость.**

Niebiegły, неискýсный, нелóвкій, *см.* **Nieudolny, Niezdolny.**

Niebieskawo, голубовáто, синевáто.

Niebieskawy, голубовáтый, синевáтый.

Niebieski, небéсный; || сúній, голубóй (*цвѣтъ*), *см.* **Błękitny, Jasnoniebieski.**

Niebiosa, -bios, *мн.* небесá, *см.* **Niebo.**

Niebitny, невоúнственный, неотвáжный.

Niebłędnie, навѣрно, безошúбочно, непогрѣши́тельно, непогрѣши́мо.

Niebłędność, -ści, *ж.* непогрѣши́тельность непогрѣши́мость, безошúбочность; || непрелóжность, вѣрность.

Niebłędny, непогрѣши́тельный, непогрѣши́мый, безошúбочный; || непрелóжный, вѣрный.

Niebłogosławieństwo, -a, *ср.* **проклáтіе; || гнѣвъ Бóжій**, *см.* **Przeklęstwo.**

Niebny, небéсный.

Niebo, -a, *ср.* небо, **Nieba, Niebiosa**, *мн.* небесá. **Pod niebiosa kogo wynosić**, превозноси́ть кого́ до небéсъ. **Pod gołém niebem**, подъ откры́тымъ нéбомъ. **Błękit niebios**, лазýрь неб съ. **Niech mu Bóg da niebo**, цáрство емý небéсное.

Nieboga, -i, *ж.* бѣдня́жка.

Niebogromca, -y, *м.* громовéржецъ.

Nieboraczek, -czka, *м.* бѣдня́жка, бѣдненькій.

Nieboraczka, -i, *ж.* бѣдня́жка, бѣдненькая.

Nieborak, -a, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.

Niebosiężny, *см.* **Niebotyczny.**

Nieboszczka, -i, *ж.* покóйница; || покóйная, умéршая, усóпшая.

Nieboszczyk, -a, *м.* покóйникъ; || покóйный, умéршій усóпшій.

Nieboszczykowski, Nieboszczykowy, принадлежáщій покóйному, умéршему.

Niebotwórca, -y, *м.* Творéцъ нéба, небéсный Творéцъ.

Niebotyczny, досягáющій до облакóвъ, высóкій.

Niebowid, -a, *м. Зоол.* верхогля́дъ, небозóръ (*рыба*); || *см.* **Teleskop.**

Niebożątko, -a, Niebożę, -ęcia, *ср.* бѣдня́жка, бѣдня́женька, сиротúнушка.

Nieboznawca, -y, *м.* астрономъ, звѣздослóвъ.

Niebylica, -y, *ж.* небылúца.

Niebyły, несостоя́вшійся.

Niebyt, -u, *м.* небытіе́, несуществова́ніе.

Niebytność, -ści, *ж.* несуществова́ніе, ничтóжество; || небытность, отсýтствіе, отлýчка. **Przyjechał w czasie mojéj niebytności**, пріѣхалъ во врéмя моегó отсýтствія.

Niebywalec, -lca, *м.* новичёкъ.

Niebywałość, -ści, *ж.* неóпытность, незнáніе свѣта и людéй.

Niebywały, небыва́лый; || малоóпытный, незнáющій свѣта и людéй.

Niecały, неполный.

Niech, Niechaj, пусть, пускáй. **Niech będzie tak**, пусть такъ бýдетъ. **Niech będzie**, да бýдетъ! **Niech co chce będzie**, что́ бы ни случúлось. **Niech cię djabli wezmą**, пусть чортъ тебя́ возьмётъ, *или* чтобы чортъ тебя́ взялъ! **Niech tylko przyjdzie**, пусть только онъ придётъ! **Przybliż się, niech cię uściskam**, подойдú, дай мнѣ обня́ть тебя́. **Niech robi co chce**, пускáй дѣ-

лаетъ что́ хо́четъ. || **Niechże**, пусть же, пуска́й же.

Niechać (czego), оставля́ть, покида́ть.

Niechaj, *см.* **Niech.**

Niechby, Niechajby, пусть бы, пуска́й бы; || допу́стимъ, поло́жимъ. **Niechbym ja był jego ojcem**, поло́жимъ, что я оте́цъ ему́. **Niechbym ja był na jego miejscu**, допу́стимъ, что я нахожу́сь на его́ мѣстѣ.

Niechcąc, Niechcący, *Нар.* не́хотя, нена́рочно, по оши́бкѣ, безъ у́мысла. **Zrobił to niechcący**, онъ э́то сдѣлалъ не́хотя, безъ у́мысла. **Chcąc niechcąc**, во́лею-нево́лею, *см.* **Chcieć.**

Niechcenie, -nia, *ср.* нежела́нie, неохо́та, *см.* **Niechęć.**

Niechęć, -ci, *ж.* отвраще́ніе, нерасположе́ніе. **Mieć niechęć do kogo, do czego**, имѣть отвраще́ніе къ кому́, къ чему́, *см.* **Odraza, Wstręt. Okazywać niechęć do pracy**, выка́зывать нерасположе́ніе къ труду́. **Z niechęcią przystał na to**, онъ неохо́тно согласи́лся на э́то, *см.* **Niechętnie. Poznałem jego niechęć ku mnie**, я узна́лъ его́ нерасположе́ніе ко мнѣ. **Wzajemne niechęci**, ра́спря, усо́бица, сму́та, *см.* **Niesnaski.**

Niechęcić, *см.* **Zniechęcić.**

Niechętnie, неохо́тно.

Niechętny (do czego), неохо́тный, нерасполо́женный (*къ чему́*); || нерѣ́вностный, неради́вый. **Niechętny robotnik**, неради́вый рабо́тникъ. **Niechętny komu**, нерасполо́женный къ кому́; || злонамѣ́ренный. **Niechętni**, *мн.* недово́льные.

Niechluj, -a, Niechluja, -ui, *м.* нера́ха, замара́шка.

Niechluja, -ui, Niechlujka, -i, *ж.* нера́ха, замара́шка, грязну́ха.

Niechlujnie, неопря́тно, нера́шливо.

Niechlujny, неопря́тный, нера́шливый.

Niechlujstwo, -a, *ср.* неопря́тность, нера́шество, нечистота́.

Niechmurny, безо́блачный.

Niechno, Niechnoby, пусть то́лько, *см.* **Niech, Niechby.**

Niechrzczeniec, -ńca, *м.* не́крещеный.

Niechrześcijański, нехристіа́нскій.

Niechwaląc się, не хва́стая, безъ хва́стовства́.

Niechwalny, непохва́льный.

Niechybnie, неминуе́мо, неизбѣ́жно, непремѣ́нно, навѣ́рно.

Niechybny, неминуе́мый, неизбѣ́жный, непремѣ́нный, вѣ́рный. **Niechybny środek**, вѣ́рное сре́дство, *см.* **Niemylny, Nieomylny.**

Niechże, *см.* **Niech.**

Niecić, Rozniecić (ogień), разводи́ть, развести́ огонь; || * возбужда́ть, возбуди́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть, *см.* **Podniecać, Wzniecać.**

Niecierpek, -pka, *м. Бот.* бальзами́нъ.

Niecierpiętliwość, -ści, *ж.* безстра́стіе, безучастность, безчу́вствіе; || нетерпѣли́вость, *см.* **Niecierpliwość.**

Niecierpiętliwy, безстра́стный, безуча́стный, безчу́вственный; || нетерпѣли́вый, *см.* **Niecierpliwy.**

Niecierpliwić, Zniecierpliwić, выводи́ть, вы́вести изъ терпѣ́нія, раздража́ть, раздражи́ть, досажда́ть, досади́ть. || **Niecierpliwić się, Zniecierpliwić się**, выходи́ть, вы́йти изъ терпѣ́нія, серди́ться, разсерди́ться. **Zniecierpliwiony**, вы́веденный изъ терпѣ́нія.

Niecierpliwie, нетерпѣли́во, съ нетерпѣ́ніемъ.

Niecierpliwość, -ści, *ж.* нетерпѣ́ніе, нетерпѣли́вость.

Niecierpliwy, нетерпѣли́вый; || чувстви́тельный (*къ хо́лоду, къ жа́ру*), *см.* **Czuły.**

Niecka, -i, *ж.* но́чвы, ночо́вки; || *Горн.* отло́гій лото́къ.

Niecnie, безче́стно нече́стно.

Niecność, -ści, *ж.* гну́сность, посты́дность, ме́рзость, безче́стность.

Niecnota, -y, *ж.* злость, недоросо́вѣстность; || безде́льничество; || проде́лка, *см.* **Psota**; || криводу́шіе, несправедли́вость, кри́вда, преступле́ніе, *см.* **Niegrawość, Zbrodnia**; || **Niecnota**, *м.* и *ж. рóда* негода́й, негодя́йка, безде́льникъ, безде́льница, плутъ, плутовка.

Niecnotnica, -y, *ж.* вѣ́тренница, кокетка, прелестница.

Niecnotnie, безче́стно, нече́стно.

Niecnotnik, *см.* **Niecnota.**

Niecnotny, Niecny, безче́стный, гну́сный, по́длый. **Niecny postępek**, гну́сный посту́покъ, *см.* **Niegodny, Niegodziwy.**

Niecny, *см.* **Niecnotny.**

Nieco, немно́го, нѣсколько. **Nieco daleki**, нѣсколько отдалённый. **Nieco pieniędzy**, нѣсколько де́негъ.

Niecofniony, Niecofny, неотмѣ́нный, непрело́жный.

Niecułka, -i, *ж. Умен.* ночо́вочка, *см.* **Niecka.**

Niećwiczony, неопытный, непривы́чный.

Niecześć, -ści, *ж. см.* **Pohańbienie, Zelżywość, Sromota.**

Niecześciwie, непочти́тельно, неуважи́тельно.

Niecześciwy, Nieczciwy, непочти́тельный, неуважи́тельный.

Nieczosaniec, -ńca, *м.* растрёпа; || о́лухъ, мужи́къ.

Nieczosany, *см.* **Nieokrzesany.**

Nieczule, безчу́вственно, нечувстви́тельно.

Nieczułka, *см.* **Niecka.**

Nieczułość, -ści, *ж.* безчу́вственность, нечувстви́тельность.

Nieczuły, безчу́вственный, нечувстви́тельный.

Nieczyj, *см.* **Niczyj.**

Nieczynnie, безде́ятельно, пра́здно.

Nieczynność, -ści, *ж.* безде́йствіе, безде́ятельность, пра́здность.

Nieczynny, бездѣ́ятельный, пра́здный, *см.* **Bezczynny. Nieczynna służba**, недѣйстви́тельная слу́жба.

Nieczyścić, замары́вать, запа́чкивать, *см.* **Kalać.**

Nieczysto, нечи́сто.

Nieczystość, -ści, *ж.* нечистота́.

Nieczysty, нечи́стый; || гря́зный.

Nieczyszczony, неоскоплённый, некла́деный.

Nieczytany, нечи́танный.

Nieczytelnie, нечетко, неразбо́рчиво.

Nieczytelność, -ści, *ж.* неразбо́рчивость.

Nieczytelny, нечёткій, неразбо́рчивый.

Niedarowany, непростительный.

Niedatny, скаредный, скупо́й.

Niedawno, неда́вно.

Niedawność, -ści, *ж.* неда́вность.

Niedawny, неда́вній, свѣ́жій.

Niedbać, *см.* **Dbać, Zaniedbać.**

Niedbale, нерадѝво, небре́жно.

Niedbalec, -lca, *м.* нерадѝвецъ, лѣнѝвецъ.

Niedbałość, -ści, *ж.* безпе́чность, небре́жность, нерадѝвость, лѣ́ность.

Niedbalstwo, -a, *ср. см.* **Niedbałość.**

Niedbałuch, Niedbaluch, -a, *м. см.* **Niedbalec.**

Niedbały, безпе́чный, небре́жный, нерадѝвый, нерадѣ́тельный, лѣнѝвый.

Niedbanie, -nia, *ср.* беззабо́тность, безпе́чность, нерадѣ́ніе.

Niedoba, -y, *ж.* ю́ный во́зрастъ; || **неудо́бное, неблагопріятное вре́мя.**

Niedobiór, *см.* **Niedobór.**

Niedobitki, -ów, *мн.* оста́тки (*а́рміи по́слѣ сраженія*).

Niedobór, -oru, *м.* недоста́токъ, **недочёть**; || *Тип.* дефе́ктъ, разро́зненные листы́ кни́ги.

Niedobre, -a, *ср.* зло, вредъ.

Niedobry, нехоро́шій, худо́й; || **злой.**

Niedobrze, нехорошо́, ху́до.

Niedochód, -odu, *м.* недоймка, недоймочныя де́ньги.

Niedochodek, -dka, *м.* вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ.

Niedocieczenie, непроницаемо, непостижи́мо.

Niedocieczoność, -ści, *ж.* непроницаемость, непостижи́мость.

Niedocieczony, непроница́емый, непостижи́мый.

Niedogoda, *см.* **Niedogodność.**

Niedogodliwy, своенра́вный, **прихотли́вый**; || стра́нный, *см.* **Dziwaczny.**

Niedogodnie, неудо́бно, затрудни́тельно.

Niedogodność, -ści, Niedogoda, -y, *ж.* неудо́бство, затрудне́ніе.

Niedogodny, неудо́бный, **затрудни́тельный**, *см.* **Niewygodny, Niedogodliwy.**

Niedogryzki, Niedojadki, -ów, *мн.* объ́ѣдки, оста́тки ку́шанья, кро́хи.

Niedojrzałość, *см.* **Niedożrzałość.**

Niedojrzały, *см.* **Niedożrzały.**

Niedojrzany, незаме́тный, неприме́тный.

Niedokiszony, недоква́шенный, неоки́сшій.

Niedokładnie, нето́чно, невѣ́рно.

Niedokładność, -ści, *ж.* неисправность, нето́чность.

Niedokładny, неиспра́вный, нето́чный, невѣ́рный.

Niedokonany, несовершённый, недоко́нченный, неоко́нченный; || неиспо́лненный; || *Грам.* **Czas niedokonany**, проше́дшее несовершённое вре́мя.

Niedokończony, недоко́нченный, неоко́нченный.

Niedokunka, -i, *ж.* родъ недо́шлой куни́цы, недости́гшей надлежа́щей добро́ты въ ше́рсти.

Niedokwas, -u, *м. Хим.* **о́кись. Zamienić w niedokwas**, окисля́ть. || **Niedokwaszać się**, окисля́ться, окиса́ть.

Niedokwaszenie, -nia, *ср. Хим.* **окисле́ніе**, окисле́ніе.

Niedokwaszony, *Хим.* окислённый.

Niedola, -i, *ж.* злополу́чіе, бѣда́, невзго́да, напа́сть.

Niedołęga, -i, *ж.* **кале́ка**; || **безси́льный**, не́мощный; || *Мед.* **одержи́мый мужски́мъ безси́ліемъ, слабоу́мный человѣ́къ, глупе́цъ, остоло́пъ.**

Niedoletni, несовершеннолѣ́тній.

Niedołęztwo, -a, *ср.* увѣ́чье, **безси́ліе**; || *Мед.* мужское безси́ліе; || слабоу́міе, **тупоу́міе.**

Niedołężnie, безси́льно, сла́бо; || **тупо, глу́по, дура́цки.**

Niedołężność, -ści, *ж. см.* **Niedołęztwo.**

Niedołężny, увѣ́чный, безси́льный, сла́бый, не́мощный, тщеду́шный, щеду́шный; || неспосо́бный, тупоу́мный. **Usiłowanie niedołężne**, слабыя, напрасныя усилія. || *Юрид.* **Osoba niedołężnego umysłu**, слабоу́мный.

Niedolisek, -ska, *м.* не́долись, недо́шлая лиси́ца, кото́рая несовсѣ́мъ окунѣ́ла.

Niedołożnie, недоста́точно, непо́лно, несовершённо, *см.* **Niedostatecznie.**

Niedołożność, -ści, *ж.* недоста́токъ, несовершённство, неудовлетвори́тельность, *см.* **Niedostateczność.**

Niedołożny, недоста́точный, непо́лный, несовершённый, неудовлетвори́тельный, *см.* **Niedostateczny.**

Niedomagać, не домога́ть, чу́вствовать себя́ нездоро́вымъ.

Niedomawianie, -nia, *ср.* недоска́зываніе, недогова́риваніе (*словъ*).

Niedomiar, -u, *м.* недомѣ́ръ, **недомѣ́рка.**

Niedomniemany, неподозрѣва́емый, **непредвѝдѣнный**, *см.* **Nieprzewidziany, Niespodziany.**

Niedomówienie, -nia, *ср. см.* **Niedomawianie.**

Niedomówiony, недоска́занный, **недоговорённый.**

Niedonosek, -ska, *м.* недоно́сокъ, *см.* **Niedochodek.**

Niedonoszony, недоно́шенный.

Niedopałek, -łka, *м.* головёшка.

Niedopalony, недогорѣлый.

Niedopanek, -nka, *м.* разыгрывающій знатнаго ба́рина.

Niedopędny, недостижи́мый.

Niedoperz, *см.* **Nietoperz.**

Niedopieczony, недопечённый, недожа́реный.

Niedopijki, -ów, *мн.* опи́вки.

Niedopłajca, -y, *м.* должни́къ, недопла́тчикъ.

Niedopłata, -y,*ж.* недоимка.

Niedopuszczalność, -ści, *ж.* недопуще́ніе.

Niedopuszczalny, недопуска́емый.

Niedorobiony, недодѣланный.

Niedorosły, недоро́сшій.

Niedorostek, -stka, *м.* недоро́стокъ.

Niedorzecznie, безразсу́дно, неразу́мно, нелѣпо, *см.* **Głupio.**

Niedorzeczność, -ści, *ж.* нелѣпость, вздоръ, глу́пость; || безу́міе, дура́чество.

Niedorzeczny, безразсу́дный, неразу́мный, нелѣпый, вздо́рный.

Niedościgły, *см.* **Niedoźrzały;** || **Niedościgniony,** недостижи́мый, непостижи́мый, неисповѣди́мый; || недосту́пный, неощути́мый, *см.* **Niedojrzany. Wyroki Boga są niedoścignione, судьбы́ Бо́жіи неисповѣди́мы.**

Niedosięgły, Niedosiężny, недостижи́мый, недосту́пный.

Niedoskonale, несовершѣ́нно.

Niedoskonalny, неусовершаемый.

Niedoskonałość, -ści, *ж.* несовершѣ́нство, недоста́токъ.

Niedoskonały, несовершѣ́нный, недоста́точный.

Niedosłuch, -u, *м.* при́глухъ, глухова́тый.

Niedosłyszeć, *см.* **Dosłyszeć.**

Niedosłyszenie, -nia, *ср.* глухота́.

Niedospać, *см.* **Dospać.**

Niedospanie, Niedosypianie, -nia, *ср.* безсо́нница.

Niedospany, безсо́нный.

Niedośpiałek, -łka, *м.* **Бот.** соко́лья трава́, мы́шьи ушки́.

Niedośpiech, -u, *м.* замедле́ніе, промедле́ніе, останóвка.

Niedostały, *см.* **Niedojrzały.**

Niedostatecznie, несовершѣ́нно, недоста́точно, неудовлетвори́тельно.

Niedostateczność, -ści, *ж.* несовершѣ́нство, недоста́точность, неудовлетвори́тельность, неполнота́.

Niedostateczny, несовершѣ́нный, недоста́точный, неудовлетвори́тельный.

Niedostatek, -tku, *м.* недоста́токъ, неимѣ́ніе; || отсу́тствіе. **Niedostatek żywności,** недоста́токъ продово́льствія; || нужда́, нищета́, ску́дость. **Być w niedostatku,** быть въ нуждѣ́, нужда́ться; || погрѣ́шность, оши́бка, про́махъ, **недоста́токъ. Znać swe własne niedostatki,** знать свои́ со́бственные недоста́тки, погрѣ́шности, оши́бки.

Niedostawać, не достава́ть.

Niedostępność, -ści, *ж.* недосту́пность.

Niedostępny, недосту́пный, непристу́пный.

Niedostrzegalnie, непримѣ́тно, незамѣ́тно, ма́ло по ма́лу.

Niedostrzegalny, непримѣ́тный, незамѣ́тный.

Niedoświadczenie, -nia, *ср.* неопытность.

Niedoświadczony, неопытный, неискушённый.

Niedoszły, *см.* **Niedoźrzały;** || **Niedoszły płód,** недоно́сокъ. **Niedoszły do skutku,** несостоя́вшійся.

Niedotrzymanie, -nia (słowa), *ср.* неустóйка.

Niedotykalny, неосязаемый.

Niedouczeniec, -ńca, *м.* недоу́чь, полуучёный, недоучи́вшійся.

Niedouczoność, -ści. *ж.* полузна́ніе, повéрхностное зна́ніе.

Niedouczony, полуучёный, недоучи́вшійся.

Niedouk, -a, *м.* *см.* **Niedouczeniec.**

Niedowarzony, недоварёный; || * пустоголóвый.

Niedowcipnie, неостроу́мно.

Niedowiarek, -rka, *м.* невѣрующій, отсту́пникъ отъ вѣры.

Niedowiarski, невѣрный.

Niedowiarstwo, -a, *ср.* невѣ́ріе, безвѣ́ріе, || недовѣрчивость.

Niedowid, Niedowidz, -a, *м.* близору́кій, *см.* **Ślepak.**

Niedowidzieć, *см.* **Dowidzieć.**

Niedowierny, недовѣрчивый.

Niedowierzać, *см.* **Dowierzać.**

Niedowierzanie, -nia, *ср.* недовѣрчивость, недовѣ́ріе.

Niedowodny, бездоказа́тельный.

Niedozierka, -i, *ж.* *см.* **Niedozór.**

Niedozór, -oru, *м.* несмотрѣ́ніе, невни ма́ніе, нерадѣ́ніе, опло́шность.

Niedoźrzałka, -i, *ж.* незрѣ́лый плодъ.

Niedoźrzałość, -ści, *ж.* незрѣ́лость.

Niedoźrzały, незрѣ́лый.

Niedozwolony, непозво́ленный, непозволи́тельный, запрещённый, *см.* **Niegodziwy, Nieprawy.**

Niedrożony, цѣ́льный, пло́тный; || нечека́ненный.

Niedrzewny, нелѣси́стый, безлѣ́сный.

Niedufnie, *см.* **Nieufnie.**

Niedufność, *см.* **Nieufność.**

Niedufny, *см.* **Nieufny.**

Niedużo, немно́го, *см.* **Dużo.**

Niedużość, -ści, *ж.* ма́лость, ску́дность, недоста́точность.

Nieduży, небольшóй.

Niedziela, -i, *ж.* воскресе́нье. **Święcić niedzielę,** пра́здновать воскресе́нье. **Niedziela Kwietna, Przewodnia** и т. д., *см.* **Kwietni, Przewodni**; || *Стар.* неде́ля (*семь дней*). **Za dwie, za trzy niedziele,** че́резъ двѣ, че́резъ три неде́ли.

Niedzielny, воскре́сный, *см.* **Niedziela**; || **Litera niedzielna,** воскре́сная бу́ква, вруцѣ́лѣто (*въ церко́вныхъ мѣсяцесло́вахъ*); || пра́здничный, *см.* **Świąteczny, Odświętny.**

Niedzielny, нераздѣ́льный, *см.* **Nierozdzielny.**

Niedźwiadek, -dka, *м. Умен.* медвѣжо́нокъ, *см.* **Niedzwiedź**; || *Астрон.* скорпіо́нъ (*созвѣздіе*); || медвѣ́докъ, медвѣ́дка (*насѣко́мое*).

Niedźwiadkowiec, -wca, *м. Зоол.* клещенено́сный, имѣющій клещне́й.

Niedźwiednia, -i, *ж.* медвѣ́жья берло́га; || медвѣ́жья шу́ба, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedźwiedniczy, -ego, *м.* медвѣ́жій.

Niedźwiednik, медвѣ́жатникъ, вожа́къ медвѣ́дя.

Niedźwiedź, -dzia, *м.* медвѣ́дь. *Посл.* **Na niedźwiedzia skórę pije, a niedźwiedź jeszcze w lesie,** не убивъ медвѣ́дя, ко́жи не продаю́тъ. **Niedźwiedź morski,** бѣ́лый медвѣ́дь, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedzwiedzi, медвѣ́жій; || *Бот.* **Niedźwiedzie grono,** ежо́вка; || толокня́нка (*деревцо́*). **Niedźwiedzia łapa,** медвѣ́жья ла́па (*расте́ніе*).

Niedźwiedziarz, -a, *м. см.* **Niedźwiednik.**

Niedźwiedzica, -y, *ж.* медвѣ́дица.

Niedźwiedzie, -iów, *мн.* медвѣ́жья шу́ба, медвѣ́жій мѣ́хъ.

Niedźwiedzię, -ęcia, *ср.* медвѣжо́нокъ, молодо́й медвѣ́дь.

Niedźwiedzina, -y, *ж.* медвѣ́жина.

Niefarbowany, некра́шеный, натура́льнаго цвѣта.

Nieforemnie, непра́вильно, гру́бо, *см.* **Niekształtnie.**

Nieforemność, -i, *ж.* непра́вильность.

Nieforemny, непра́вильный, *см.* **Niekształtny, Nieregularny.**

Niefrasobliwie, беззабо́тно, безпе́чно.

Niefrasobliwość, -ści, *ж.* беззабо́тность, безпе́чность.

Niefrasobliwy, беззабо́тный, безпе́чный.

Niegaszony, нега́шеный. **Niegaszone wapno,** нега́шеная и́звесть.

Niegdy, иногда́, вре́менемъ, поро́ю, *см.* **Niekiedy**; || **Niegdyś,** не́когда, когда́-то, пре́жде, *см.* **Kiedyś.**

Niegęsto, ре́дко, нечасто.

Niegęsty, ре́дкій, нечастый; || жи́дкій, *см.* **Rzadki.**

Niegładki, негладкій, шероховатый, *см.* **Chropowaty.**

Niegładko, негла́дко, гру́бо, твёрдо **Niegładko mu idzie,** не легко́ ему́ э́то достаётся

Niegładkość, -ści, *ж.* неро́вность.

Niegładzno, Nieglaźno, неуклю́же, тяжело́, гру́бо, нескла́дно, нело́вко. **Żartować nieglaźno,** гру́бо шути́ть.

Niegładzność, Nieglaźność, -ści, *ж.* неуклю́жесть, нело́вкость, принужде́нность, натя́нутость.

Niegładzny, Nieglaźny, неуклю́жій, тяжёлый, гру́бый, нескла́дный, нело́вкій, натя́нутый.

Niegłęboki, неглубо́кій.

Niegnojony, неудо́бренный, неунаво́женный.

Niegodnica, -y, *ж.* него́дница.

Niegodnie, недосто́йно; || гну́сно, посты́дно.

Niegodnik, -a, *м.* него́дникъ, мерза́вецъ, негодя́й, *см.* **Niegodziwiec.**

Niegodność, -ści, *ж.* недосто́йность, него́дность; || ме́рзость.

Niegodny, недосто́йный, недосто́инъ (*кого́, чего́*); || него́дный, гну́сный, ме́рзкій. **To rzecz niegodna twojéj uwagi,** э́то не досто́йно твоего́ внима́нія. **To jest niegodne ciebie,** э́то недосто́йно тебя́. **Postępek niegodny,** гну́сный посту́покъ *см.* **Niegodziwy.**

Niegodziiasz, -a, *м. см.* **Niegodnik.**

Niegodziwie, недосто́йно, гну́сно, ни́зко, по́дло.

Niegodziwiec, -wca, *м.* негодя́й.

Niegodziwość, -ści, *ж.* гну́сность, ме́рзость, по́длость, ни́зость.

Niegodziwy, непозволи́тельный, гну́сный, ме́рзкій, по́длый, ни́зкій, него́дный; || отврати́тельный, сквёрный; || нестерпи́мый. **Nabyć co sposobami niegodziwemi,** пріобрѣсть что непозволи́тельными, ни́зкими сре́дствами. **Niegodziwe zamiary,** гну́сныя намѣре́нія. **Niegodziwe pismo,** ме́рзкій по́черкъ. **Niegodziwe zimno,** нестерпимый, стра́шный хо́лодъ.

Niegojny, неизлѣчи́мый, неизцѣли́мый

Niegolony, небри́тый.

Niegościnnie, негостепріи́мно.

Niegościnność, -ści, *ж.* негостепріи́мность, негостепріи́мство.

Niegościnny, негостепріи́мный.

Niegospodarnie, неэконо́мно.

Niegospodarność, -ści, *ж.* плохо́е хозя́йство, небережли́вость; || безпоря́дочность.

Niegospodarny, неэконо́мный, небережли́вый; || безпоря́дочный.

Niegotowość, -ści, *ж.* неприготовленность.

Niegotowy, Niegotów, негото́вый, негото́въ, непригото́вленный, неприготовленъ.

Niegruntownie, пове́рхностно, неосновательно, *см.* **Powierzchownie.**

Niegruntowność, -ści, *ж.* пове́рхностность, неосновательность; || легкомы́сленность, су́етность.

Niegruntowny, повéрхностный, неосновáтельный; || легкомы́сленный, сýетный.

Niegrzecznie, неучти́во, невéжливо, грýбо, *см.* **Grubjańsko.**

Niegrzeczność, **-ści**, *ж.* неучти́вость, невéжливость, грýбость, *см.* **Grubjaństwo.**

Niegrzeczny, неучти́вый, невéжливый, грýбый, *см.* **Grubjański.**

Nieharmonja, **-ji**, *ж.* разногла́сіе, разла́дъ, неблагозвýчіе, нестрóйность; || * разномы́сліе, раздóръ.

Nieharmonijnie, неблагозвýчно, нестрóйно.

Nieharmonijność, **-ści**, *ж. см.* **Nieharmonja.**

Nieharmonijny, неблагозвýчный, нестрóйный.

Niehonorowo, нечéстно, безчéстно.

Niehonorowy, нечéстный, безчéстный.

Nieinaczéj, не и́наче, не ины́мъ каки́мъ óбразомъ.

Nieinakszy, не инóй.

Nieistnienie, **-nia**, *ср.* небытіе.

Niejaki, **-a**, **-ie**, **Niejakiś**, **-aś**, **-jeś**, нéкоторый, нéкій, какóй-то, неизвéстно кто. **Niejakiś Piotr**, какóй-то Пётръ.

Niejako, нéкоторымъ óбразомъ.

Niejaśnie, **Niejasno**, нея́сно, нея́вственно.

Niejasność, **-ści**, *ж.* нея́сность, нея́вственность.

Niejasny, нея́сный, нея́вственный, негла́сный.

Niejawnie, нея́вно, скры́тно, та́йно, негла́сно.

Niejawność, **-ści**, *ж.* негла́сность, скры́тность.

Niejawny, нея́вный, скры́тный, та́йный, негла́сный.

Niejeden, не оди́нъ, мно́гіе, *см.* **Jeden.**

Niejednaki, неодина́кій, неодина́ковый, разли́чный, ра́зный, *см.* **Różny, Rozmaity.**

Niejednako, неодина́ково, разли́чно, ра́вно.

Niejednakość, **-ści**, *ж.* **неодина́кость, неодина́ковость, разли́чіе, ра́зность.**

Niejedzenie, **-nia**, *ср.* **воздержа́ніе отъ пи́щи.**

Niekarnie, безнака́занно, *см.* **Bezkarnie.**

Niekarność, **-ści**, *ж.* **безнака́занность,** *см.* **Bezkarność.**

Niekarny, безнака́занный; || непослу́шный, непокóрный.

Niekiedy, иногда́, вре́менемъ, поро́въ. **Kiedy niekiedy**, кóе-когда́, вре́мя отъ вре́мени, по временáмъ.

Niekisiałość, **-ści**, *ж. см.* **Zakalec.**

Niekorzystnie, безполéзно, невы́годно.

Niekorzystność, **-ści**, *ж.* **безполéзность,** невы́года.

Niekorzystny, **безполéзный**, невы́годный.

Niekształtnie, **безобрáзно.**

Niekształtność, **-ści**, *ж.* **безобрáзіе.**

Niekształtny, безобрáзный.

Niektóry, нéкоторый, *см.* **Kilku, Wielu.**

Niekunsztownie, неискýсно.

Niekunsztowność, безъискýсственность.

Niekunsztowny, неискýсный, безъискýсственный.

Niekupny, **неподкýпный**, непокупнóй.

Niekwaszony, **безквáсный**, прéсный, *см* **Przaśny.**

Niełacno, нелегкó, трýдно.

Niełacny, нелéгкій, трýдный

Nieład, **-u**, *м.* безпоря́докъ; || разстрóйство, замѣша́тельство; || неуря́дица, смяте́ніе. **Powstał nieład w szeregach**, въ ря́дáхъ *(войска)* произошлó смя́теніе. **Nieład myśli**, сбúвчивость, неясность поня́тій.

Niełada, не бездѣ́льный, не пустóй, не безъ значе́нія, не какóй-нибýдь. **To kłopot nie lada**, э́то вáжное, не пустóе затрудне́ніе. **To człowiek nie lada**, э́то не какóй-нибýдь простóй человѣ́къ.

Nieladajaki, не какóй нибýдь.

Nieładnie, нехорошó, непохва́льно; || мéрзко, неблагови́дно; || некрасúво.

Nieładny, мéрзкій, неблагови́дный; || некраси́вый, *см.* **Brzydki.**

Niełagodność, **-ści**, *ж.* суро́вость; || жестóкость, *см.* **Ostrość.**

Niełagodny, суро́вый, óстрый; || жестóкій. **Pod niełagodném niebem**, подъ суро́вымъ нéбомъ, *см.* **Ostry, Mroźny.**

Niełaska, **-i**, *ж.* **немúлость.**

Niełaskawie, **неприве́тливо**; || **немúлостиво.**

Niełaskawość, **-ści**, *ж.* **неприве́тливость,** суро́вость; || **жестóкость.**

Niełaskawy, **Niełaskaw**, **неприве́тливый**, **неприве́тливъ**, суро́вый, суро́въ, стрóгій, строгъ. **Niełaskawym być dla kogo**, стрóго съ кѣмъ поступáть. **Nie łaskaw pan na nas** *или* **na dom nasz jesteś**, вы насъ позабы́ли, вы не удостóиваете посѣща́ть нашъ домъ.

Nielękliwie, безбоя́зненно.

Nielękliwość, **-ści**, *ж. см.* **Nieulękłość.**

Nielękliwy, *см.* **Nieulękły.**

Nieletni, несовершéннолѣ́тній, малолѣ́тній.

Nieletność, **-ści**, *ж.* несовершеннолѣ́тіе.

Nielitość, **-ści**, *ж.* жестóкость, жестосéрдіе.

Nielitościwie, **Nielitośnie**, немилосéрдо, жестокосéрдо, безжáлостно.

Nielitościwy, **Nielitośny**, немилосéрдый, жестокосéрдый, безжáлостный.

Nielotność, **-ści**, *ж.* тя́жесть; || * тýпость *(ума́)*, непоня́тливость.

Nielotny, тяжёлый, вѣ́скій; || * тупоýмный, непоня́тливый.

Niełubo, непрія́тно, нéлюбо.

Nieludny, немноголю́дный, **малонаселённый**, *см.* **Bezludny.**

Nieludzki, безчелове́чный, жесто́кій; || необходи́тельный, *см.* **Niegościnny.**

Nieludzko, безчелове́чно, жесто́ко.

Nieludzkość, -ści, *ж.* безчелове́чіе, безчелове́чность, жесто́кость, *см.* **Niegościnność.**

Niema, Niemasz, нѣтъ, *см.* **Mieć. Niema niebezpieczeństwa**, нѣтъ опа́сности. **Niema co mówić**, не́чего говори́ть. **Niema ozemu się dziwić**, не́чему удивля́ться.

Niemądry, глу́пый, безтолко́вый.

Niemądrze, глу́по, безтолко́во.

Niemal, почти́, чуть не...

Niemało, нема́ло.

Niemały, нема́лый.

Niemarszczony, несмо́рщенный.

Niemczeć, Zniemczeć, онѣме́читься.

Niemczura, -y, *м. Ирон.* Нѣмчура́.

Niemczyć, Zniemczyć, нѣме́чить, **онѣме́чить.**

Niemczyk, -a, *м. Ирон.* Нѣмчикъ.

Niemczysko, -a, *ср. см.* **Niemczura.**

Niemczyzna, -y, *ж.* нѣме́чина, всѣ нѣме́цкое.

Niemeczka, -i, *ж. Умен.* Нѣмочка.

Niemiara, -y, *ж.* изби́токъ, чрезмѣ́рность, изли́шество, невозде́ржность. **Było ich co niemiara**, ихъ бы́ло безчи́сленное мно́жество. **Jeść, pić co niemiara**, ѣсть, пить безъ мѣры, невозде́ржно.

Niemiaszek, -szka, *м. см.* **Niemczyk.**

Niemieć, Zniemieć, Oniemieć, онѣме́ть. **Zaniemieć**, остава́ться нѣмы́мъ.

Niemienie, Oniemienie, Zaniemienie, -nia, *ср.* онѣме́ніе.

Niemierność, -ści, *ж. см.* **Niepomiarkowanie.**

Niemierny, *см.* **Niepomiarkowany.**

Niemierza, -y, *м.* стари́нное, по́льское со́бственное и́мя: Эра́змъ.

Niemieszkalny, неудо́бный, **неуго́дный** для жи́тельства.

Niemile, неприве́тливо, ко́со, неблагоскло́нно, нелюбе́зно, неучти́во. Niemile widzieć co, ко́со смотрѣ́ть на что́. **Przyjąć kogo niemile**, неблагоскло́нно приня́ть кого́.

Niemiło, непрія́тно.

Niemiłosierdzie, -dzia, *ср.* **несострада́тельность**, безжа́лостность, жесто́кость.

Niemiłosiernie, немилосе́рдо, несострада́тельно, безжа́лостно, жесто́ко; || ***нестерпи́мо, невыноси́мо. Wrzeszczeć niemiłosiernie**, невыноси́мо, гро́мко крича́ть. **Niemiłosiernie głupi**, нестерпи́мо глупъ.

Niemiłosierny, немилосердый, несострада́тельный, безжа́лостный, жесто́кій; || ***нестерпи́мый, невыноси́мый.

Niemiły, непрія́тный.

Niemoc, -y, *ж.* не́мощь, боле́знь, сла́бость. **Niemoc umysłu**, безу́міе, умопомраче́ніе. *Юрид.* **Niemoc nieuleczona**, неизлечи́мая неспосо́бность (*супру́га*).

Niemocen, не́мощенъ, безси́ленъ, немѣ́ющій си́лы; || **бо́ленъ, невдоро́въ**, *см.* **Chory, Słaby.**

Niemocnieć, Zniemocnieć, боле́ть, заболѣ́ть, занемо́чь.

Niemódz, не имѣ́ть возмо́жности, быть не въ состоя́ніи; || **быть больны́мъ, невдоро́вымъ**, хвора́ть.

Niemoralnie, безнра́вственно.

Niemoralność, -ści, *ж.* безнра́вственность.

Niemoralny, безнра́вственный.

Niemość, -ści, Niemota, -y, *ж.* нѣмота́.

Niemowa, -y, *м. и ж.* нѣмо́й *или* нѣма́я.

Niemowlątko, *см.* **Niemowlę.**

Niemowlę, -ęcia, *ср.* младе́нецъ. **грудно́е** дитя́, грудно́й младе́нецъ.

Niemowlęctwo, -a, *ср.* младе́нчество, дѣ́тство; || младе́нческое состоя́ніе; || *Собир.* грудны́е младе́нцы.

Niemowlęcy, Niemowli, младе́нческій. **Wiek niemowlęcy**, младе́нческій возрастъ.

Niemowność, -ści, *ж.* неговорли́вость, неразгово́рчивость, молчали́вость.

Niemowny, неговорли́вый, неразгово́рчивый, молчали́вый.

Niemożebność, -ści, *ж.* невозмо́жность.

Niemożebny, невозмо́жный.

Niemożność, -ści, *ж.* не́мощность, безси́лie, невозмо́жность. **Jestem w niemożności usłużenia panu**, я не въ состоя́ніи услужи́ть вамъ.

Niemożny, не́мощный, безси́льный, *см.* **Bezsilny.**

Niemy, нѣмо́й.

Niemylnie, безоши́бочно.

Niemylność, *см.* **Nieomylność.**

Niemylny, *см.* **Nieomylny.**

Nienabożnie, нена́божно, неблагочести́во, *см.* **Niepobożnie, Niezbożnie.**

Nienabożność, -ści, *ж.* нена́божность, неблагоче́стіе, *см.* **Niepobożność, Niezbożność.**

Nienabożny, нена́божный, *см.* **Niepobożny, Niezbożny.**

Nienaciągniony, ненати́нутый.

Nienacko, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **Z**: **Znienacka**, неча́янно, нежда́нно, внеза́пно.

Nienagannie, безупрёчно, **безукори́зненно**, безпоро́чно.

Nienaganny, Nienaganiony, безупрёчный, безукори́зненный, безпоро́чный.

Nienajrzeć, *см.* **Nienaźrzeć.**

Nienakręcony, незаведённый. **Nienakręcony zegar**, незаведённые часы.

Nienaprawny, неисправи́мый.

Nienaruszalność, -ści, *ж.* **неприкосновéнность, ненаруши́мость**, *см.* **Nietykalność.**

Nienaruszalny, неприкосновéнный, ненаруши́мый.

Nienaruszenie, *Нар.* **неприкосновéнно**, ненаруши́мо.

Nienaruszony, нетро́нутый, цѣ́льный.

Nienasiadły, незаселённый.
Nienaśladownie, неподража́емо.
Nienaśladowny, неподража́емый.
Nienasycenie, ненасы́тно.
Nienasyconość, -ści, *ж.* ненасы́тность.
Nienasycony, Nienasytny, ненасы́тный.
Nienaturalnie, неесте́ственно, ненату-ра́льно.
Nienawidzić, ненави́дѣть. || **Nienawidzić się, ненави́дѣть другъ дру́га**, *см.* **Znienawidzić.**
Nienawiść, -ści, *ж.* не́нависть. **Mieć nienawiść do kogo** *или* **ku komu, mieć kogo w nienawiści, питáть не́нависть** къ кому́.
Nienawiśnie, Nienawistnie, ненави́стно, гну́сно.
Nienawiśnik, Nienawistnik, -a, *м.* ненави́стникъ.
Nienawiśny, Nienawistny, ненави́стный, гну́сный. **Jesteśmy nienawistnymi u wszystkich ludzi, насъ ненави́дятъ всѣ лю́ди.**
Nienawykłość, -ści, *ж.* неопытность.
Nienaźrzeć, презира́ть, ненави́дѣть.
Nieobacznie, неосмотри́тельно, опроме́тчиво, *см.* **Niebacznie, Nieopatrznie, Nieprzezornie.**
Nieobaczność, -ści, *ж.* неосмотри́тельность, опроме́тчивость, *см.* **Nieprzezorność.**
Nieobaczny, неосмотри́тельный, опроме́тчивый, *см.* **Niebaczny, Nieopatrzny, Nieprzezorny.**
Nieobecnie, ваочно, *см.* **Zaocznie.**
Nieobecność, -ści, *ж.* отсу́тствіе, отлу́чка, || *Юрид.* безвѣстная отлу́чка. **W mojéj nieobecności, pod moję nieobecność**, въ моё отсу́тствіе, во вре́мя моего́ отсу́тствія.
Nieobecny, отсу́тствующій. || *Юрид.* **Nieobecny bez wieści**, безвѣстно-отсу́тствующій. **Być nieobecnym**, отсу́тствовать, быть въ отлу́чкѣ.
Nieobjęty, Nieobjętny, необъя́тный, *см.* **Niepojęty.**
Nieobjeżdżony, невы́ѣзженный, *см.* **Nieujeżdżony.**
Nieobłędny, *см.* **Nieomylny.**
Nieobliczony, несмѣтный, несчётный, неисчисли́мый, безчи́сленный, *см.* **Niepoliczony.**
Nieobłudnie, нелицемѣ́рно, чистосерде́чно.
Nieobłudny, нелицемѣ́рный, чистосерде́чный.
Nieobłupiony, необлу́пленный, необо́бранный.
Nieobraźliwy, Nieobraźny, необи́дчивый, безоби́дный.
Nieobrzezaniec, -ńca, *м.* **необрѣ́занникъ, необрѣ́занный по зако́ну Іуде́йскому.**
Nieobrzezany, необрѣ́занный.
Nieobyczajnie, неучти́во, невѣ́жливо; || **неблагонра́вно, безнравственно;** || **неблагопристо́йно.**
Nieobyczajność, -ści, *ж.* **неучти́вость, невѣ́жливость;** || **неблагопристо́йность;** || **безнра́вственность.**
Nieobyczajny, неучти́вый, невѣ́жливый; || **неблагопристо́йный;** || **безнра́вственный, безсты́дный**, *см.* **Niemoralny, Niewstydny.**
Nieodżałowany, досто́йный вѣ́чнаго сожале́нія, *см.* **Nieodżałowany.**
Nieochędostwo, неопря́тность.
Nieochędożnie, неопря́тно.
Nieochędożny, неопря́тный.
Nieochotnie, неохо́тно, равноду́шно.
Nieochotność, -ści, *ж.* равноду́шіе, холо́дность.
Nieochotny, равноду́шный, холо́дный.
Nieochybnie, *см.* **Niechybnie.**
Nieochybny, *см.* **Niechybny.**
Nieociosaniec, -ńca, *м. см.* **Nieokrzesaniec.**
Nieoczekiwany, неожи́даемый, *см.* **Niespodziewany.**
Nieodbicie, непреме́нно; || **безусло́вно;** || **необходи́мо, неизбѣ́жно, неминуе́мо. Nieodbicie potrzebnie, необходи́мо ну́жно.**
Nieodbity, непреме́нный, непрело́жный; || **безусло́вный;** || **необходи́мый, неизбѣ́жный, неминуе́мый. Nieodbita konieczność, кра́йняя необходи́мость;** || *см.* **Niezbity.**
Nieodbyt, -u, *м.* плохо́й сбытъ, плоха́я прода́жа (*товаро́въ*).
Nieodbyty, нескончаемый; || **неотврати́мый.**
Nieoderwanie, неразры́вно, неразлу́чно.
Nieodgadniony, неразга́данный, непони́тный.
Nieodłącznie, неразлу́чно, нераздѣ́льно.
Nieodłączność, -ści, *ж.* неразлу́чность, нераздѣ́льность, *см.* **Nierozłączność, Nierozdzielność.**
Nieodłączny, неразлу́чный, нераздѣ́льный, *см.* **Nierozłączny, Nierozdzielny.**
Nieodmiennie, неизмѣ́нно, *см.* **Niezmiennie.**
Nieodmienność, -ści, *ж.* **непрело́жность, неизмѣ́нность.**
Nieodmienny, непрело́жный, неизмѣ́нный, *см.* **Niezmienny.**
Nieodparty, безпрекосло́вный, неоспори́мый; || **необходи́мый**, *см.* **Konieczny, Nieuchronny.**
Nieodpłacony, невознагражде́нный, неоцѣ́нённый, *см.* **Nieopłacony.**
Nieodpornie, безпрекосло́вно, неоспори́мо.
Nieodporny, безпрекосло́вный, неоспори́мый.
Nieodpowiedni, *см.* **Nieodpowiedny.**
Nieodpowiednio, несоотвѣ́тственно, несообра́зно.
Nieodpowiedność, -ści, *ж.* **несоотвѣ́тственность, несообра́зность, несхо́дство, нера́венство, несоразмѣ́рность.** **Nieodpowiedniość wieku, нера́венство лѣ́тъ**, *см.* **Nierówność, Niezgodność.**

Nieodpowiedny, несоотвѣтственный, несообра́зный, несхо́дный, нера́вный, несоразмѣ́рный, *см.* **Niestosowny.**

Nieodpowiedzialnie, безотвѣтственно.

Nieodpowiedzialność, -ści, *ж.* безотвѣтственность.

Nieodpowiedzialny, неотвѣтственный, безотвѣтственный.

Nieodrodny (od przodków), роди́вшійся похо́жимъ на свои́хъ пре́дковъ.

Nieodstępnie, неотсту́пно, неразлу́чно.

Nieodstępny, неотсту́пный, || неразлу́чный. **Dwaj nieodstępni przyjaciele**, дво́е неразлу́чныхъ друзе́й, *см.* **Nierozdzielny.**

Nieodwetowany, *см.* **Niepowetowany.**

Nieodwłocznie, неме́дленно, тотча́съ же.

Nieodwłoczny, неме́дленный, спѣ́шный, безотлага́тельный, нетерпя́щій отлага́тельства.

Nieodwołalnie, неотмѣ́нно, непрело́жно.

Nieodwołalność, -ści, *ж.* неотмѣ́нность, непрело́жность; || безсмѣ́нность, несмѣня́емость, безповоро́тность.

Nieodwołalny, неотмѣня́емый, непрело́жный, безсмѣ́нный, несмѣня́емый, неотъе́млемый. (ный.

Nieodwrotny, неотврати́мый, неизбѣ́ж-

Nieodżałowany, досто́йный вѣ́чнаго сожале́нія.

Nieodzowny, непремѣ́нный, неизбѣ́жный, необходи́мый.

Nieogarniony, непостижи́мый, неисповѣ́димый.

Nieogłaskany, *см.* **Nieugłaskany.**

Nieograniczenie, безграни́чно, неограни́ченно; || безпредѣ́льно.

Nieograniczoność, ści, *ж.* безграни́чность неограни́ченность; || безпредѣ́льность.

Nieograniczony, безграни́чный, неограни́ченный; || безпредѣ́льный; |безсро́чный. **Władza nieograniczona**, неограни́ченная власть. **Miłość nieograniczona**, безпредѣ́льная любо́вь. **Na czas nieograniczony, на** неопредѣле́нное вре́мя, безсро́чно.

Nieokreślony, неопредѣлённый, неограни́ченный. **Przestrzeń nieokreślona**, неопредѣлённое простра́нство. *Грам.* **Zaimek nieokreślony**, неопредѣлённое ме́стоиме́ніе. **Władza nieokreślona**, неограни́ченная власть.

Nieokrzesanie, -nia, *ср.* **необразо́ванность**; || гру́бость, невѣ́жество.

Nieokrzesanie, гру́бо, невѣ́жливо.

Nieokrzesaniec, -ńca, *м.* **невѣ́жа**, дереве́нщина.

Nieokrzesany, гру́бый, невѣ́жливый, неотёсаный.

Nieomylnie, непогрѣши́мо, безоши́бочно.

Nieomylny, непогрѣши́мый, безоши́бочный.

Nieopatrznie, необду́манно, опроме́тчиво, неосторо́жно.

Nieopatrzność, **-ści**, *ж.* необду́манность, неосмотри́тельность, опроме́тчивость, неосторо́жность.

Nieopatrzny, необду́манный, неосмотри́тельный, опроме́тчивый, неосторо́жный.

Nieopatrzony, забро́шенный, запу́щенный, оста́вленный безъ попе́ченія, въ небреже́ніи.

Nieopłacony, неоцѣнённый, безцѣ́нный. **Robotnik nieopłacony**, неоцѣнённый, превосхо́дный работникъ.

Nieopłakany, неопла́канный.

Nieopodal, недалеко́, по́длѣ, въ **недалёкомъ** разстоя́ніи.

Nieosadzony, незамѣщённый; || необита́емый, нежило́й.

Nieosiadły, необита́емый, оста́вленный; || незаселённый, || неосѣ́длый.

Nieosobliście, *Грам.* безли́чно.

Nieosobisty, *Грам.* безли́чный.

Nieostrożnie, неосторо́жно.

Nieostrożność, -ści, *ж.* неосторо́жность. **Przez nieostrożność**, по неосторо́жности.

Nieostrożny, неосторо́жный.

Nieoświecenie, -a, *ср.* невѣ́жество, недоста́токъ просвѣще́нія.

Nieoświecony, непросвѣщённый, необразо́ванный, невѣ́жественный.

Nieoszacowany, неоцѣ́ненный, безцѣ́нный.

Nieoszczędnie, расточи́тельно, ще́дро. *см.* **Hojnie, Obficie.**

Nieozdobny, некраси́вый.

Nieożeniony, неженя́тый.

Niepalność, ści, *ж.* несгара́емость.

Niepalny, несгара́емый.

Niepamięć, -ci, *ж.* забве́ніе. **Pójść w niepamięć**, быть забы́тымъ. **Puścić w niepamięć**, преда́ть забве́нію, *см.* **Zapomnienie.**

Niepamiętliwy, безпа́мятный.

Niepamiętny, незапа́мятный, **стародавний. Od niepamiętnych czasów**, съ незапа́мятныхъ временъ.

Nieparcjalnie, *см.* **Bezstronnie.**

Nieparcjalność, -ści, *ж. см.* **Bezstronność.**

Nieparcjalny, *см.* **Bezstronny.**

Nieparzystość, -ści, *ж.* нечётность, непа́рность.

Nieparzysty, нечётный, непа́рный.

Niepewnie, Niepewno, непѣ́рно, нето́чно.

Niepewność, -ści, *ж.* неизвѣ́стность, сомнѣ́ніе, колеба́ніе; || нерѣши́мость, непостоя́нство; || перемѣ́нчивость; || неувѣ́ренность. **Jestem w niepewności co mam robić, я** нахожу́сь въ нерѣши́мости, что мнѣ дѣ́лать.

Niepewny, неизвѣ́стный, сомни́тельный; |непостоя́нный, перемѣ́нчивый; || невѣ́рный, неувѣ́ренный. **Niepewna jest godzina śmierci**, неизвѣ́стенъ смертный часъ. **Na niepewną**, наудачу, наугадъ, наавось, наобумъ.

Niepieniężny, безде́нежный, небога́тый. Niepilnie, неради́во, небре́жно.

Niepilność, ści, *ж.* неради́вость, **небре́жность.**

Niepilny, нерадивый, небре́жный.

Niepiśmiennik, -a, *м.* безгра́мотный; || **неучёный, необразо́ванный.**

Niepiśmienność, -ści, *ж.* безгра́мотность; || **необразо́ванность.**

Niepiśmienny, безгра́мотный; || **неучёный, необразо́ванный.**

Niepitny, него́дный для питья́.

Niepłatność, -ści, *ж.* несостоя́тельность, **неопла́тность.**

Niepłatny, несостоя́тельный, неопла́тный; || безпла́тный.

Niepławność, -ści, *ж.* **несудохо́дность.**

Niepławny, несудохо́дный.

Niepłenny, то́щий, **безпло́дный.**

Niepłodnie, безпло́дно,

Niepłodny, безпло́дный.

Niepłonny, плодоно́сный, **изоби́льный;** || **основа́тельный, твёрдый. Mam niepłonną nadzieję,** я име́ю основа́тельную наде́жду.

Niepobożnie, нечести́во, беззако́нно.

Niepobożność, -ści, *ж.* нечести́вость, беззако́ние.

Niepobożny, нечести́вый, беззако́нный.

Niepochlebnie, нелёстно.

Niepochlebny, нелёстный.

Niepochopność, -ści, *ж.* нело́вкость, **непоня́тливость,** неспосо́бность, **неуме́нье взя́ться за что́.**

Niepochopny (do czego), несклю́нный, **нерасположенный,** неохо́тный; || **неспосо́бный,** нело́вкий, **непоня́тливый.**

Niepochybnie, неминуе́мо, неотврати́мо, **неизбе́жно;** || **непреме́нно, наве́рно,** несомне́нно.

Niepochybność, -ści, *ж.* **неизбе́жность;** || **достове́рность, непрело́жность,** несомне́нность.

Niepochybny, неминуе́мый, немину́чий, **неотврати́мый, неизбе́жный;** || **непреме́нный, непрело́жный, наве́рный,** несомне́нный, *см.* **Nieuchronny.**

Niepocieszenie, неуте́шно.

Niepocieszony, неуте́шный.

Niepoczciwie, нече́стно, бесче́стно.

Niepoczciwiec, -wca, *м.* **негода́й, безде́льникъ.**

Niepoczciwość, -ści, *ж.* **бесче́стность,** по́длость, ни́зость.

Niepoczciwy, бесче́стный, по́длый, ни́зкій.

Niepocześnie, пло́хо, бе́дно, **жа́лко, ничто́жно. Niepocześnie wyglądać,** име́ть жа́лкій видъ, плохо́й нару́жность.

Niepoczesność, -ści, *ж.* неприви́лека́тельность, непріятная нару́жность; || **отврати́тельность. Niepoczesność tego obrazu zniechęciła mię do niego,** непривле́ка́тельность э́той карти́ны оттолкну́ла меня́ отъ нея́.

Niepoczesny, непривле́ка́тельный, отврати́тельный; || **ничто́жный.**

Niepoczęty, безнача́льный, незача́тый; || **непочатой.**

Niepodejrzanie, безъ подозре́нія.

Niepodejrzany, неподозри́тельный, **невозбуждающій подозре́нія.**

Niepodległe, незави́симо; || **самостоя́тельно,** *см.* **Niezależnie.**

Niepodległość, -ści, *ж.* **незави́симость** || **самостоя́тельность.**

Niepodległy, незави́симый; || **самостоя́тельный.**

Niepodobieństwo, -a, *ср.* **невозмо́жность. Niepodobieństwo ku uwierzeniu,** невѣроя́тность, неимовѣрность. **Niepodobieństwo do prawdy,** неправдоподо́бность, *см.* **Niepodobność.**

Niepodobnie, несхо́дно, *см.* **Różnie;** || **невозмо́жно. Niepodobnie ku wierzeniu,** э́то невѣроя́тно. **Niepodobnie do prawdy,** э́то неправдоподо́бно.

Niepodobność, -ści, *ж.* несхо́дство.

Niepodobny, несхо́дный, **непохо́жій, несхо́жій. Człowiek niepodobny sam do siebie, niepodobny do tego co był,** человѣкъ непохо́жій на самого́ себя́, непохо́жъ на то́, чѣмъ былъ. || **Невозмо́жный. Niepodobny ku wierzeniu** *или* **do wiary,** невѣроя́тный. **Niepodobny do prawdy,** неправдоподо́бный.

Niepodzielność, -ści, *ж.* **недѣли́мость, нераздѣли́мость;** || *Юрид.* **Niepodzielność majątku,** нераздѣльное владѣніе. **Syn w niepodzielności zostający,** неотдѣлённый сынъ.

Niepodzielny, недѣли́мый, нераздѣли́мый.

Niepogoda, -y, *ж.* непого́да, нена́стье, дурна́я пого́да, *см.* **Słota.**

Niepogodność, -ści, *ж.* суро́вость пого́ды.

Niepogodny, неблагопрія́тный; || **непого́дливый,** нена́стный.

Niepohamowanie, невозде́ржно, **необу́зданно,** неукроти́мо.

Niepohamowany, невозде́ржный, неумѣренный необу́зданный, неукроти́мый; || горя́чій, запа́льчивый. **Niepohamowan w gniewie,** запа́льчивый въ гнѣвѣ, *см.* **Niezmiarkowany.**

Niepojętność, -ści, *ж.* ту́пость, безтолко́вость, непоня́тливость.

Niepojętny, тупо́й, безтолко́вый, **непоня́тливый.**

Niepojęty, непоня́тный, невообрази́мый, **непостижи́мый. Niepojęty zmysłem,** неощути́мый, нечувстви́тельный. **To rzecz niepojęta,** э́то непоня́тное *или* **непостижи́мое** де́ло.

Niepokalany, непороч́ный, безгре́шный; || **назапя́тнанный. Niepokalane poczęcie N. M. P.,** непороч́ное зача́тіе Богоро́дицы (*8 Декабря́*).

Niepokoić, безпоко́ить, смуща́ть, трево́жить. **Niepokoi mię to,** э́то меня́ безпоко́ить. **Nieprzyjaciel często nas niepokoił,** непрія́тель ча́сто трево́жилъ насъ.

Niepokój, -oju, *м.* безпоко́йство, **смуще́ніе,** трево́га, *см.* **Niespokojność.**

Niepokojenie, -nia, *ср.* трево́га, **смуще́ніе;** || **устраше́ніе.**

Niepokupność, -ści, *ж.* **плохо́й сбытъ** (*това́ровъ*).

Niepokupny, нераскупа́емый.
Niepoliczony, несосчи́танный.
Niepomału, нема́ло.
Niepomiarkowanie, **-nia**, *ср.* неумѣ́ренность, невоздержность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**
Niepomiarkowanie, **неумѣ́ренно**, **невоздержно.**
Niepomiarkowany, **неумѣ́ренный**, **невоздержный.**
Niepomierność, **-ści**, *ж.* несоразмѣ́рность, несоизмѣри́мость.
Niepomierny, несоразмѣ́рный, несоизмѣри́мый.
Niepomny, безпа́мятный; || незапа́мятный, весьма́ да́вній, *см.* **Niepamiętny.**
Niepomyślnie, несча́стно, неблагополу́чно; || неуда́чно, неуспѣ́шно. **Niepomyślnie mi poszedł interes**, де́ло моё пошло́ неуда́чно, неуспѣ́шно.
Niepomyślność, **-ści**, *ж.* неуда́ча, неуспѣ́хъ; || несча́стіе, невзго́да, злополу́чіе, *см.* **Klęska**; || поме́ха, препя́тствіе.
Niepomyślny, несча́стный, неблагопрія́тный, проти́вный; || неуда́чный, неуспѣ́шный. **Bitwa niepomyślna**, неуда́чная би́тва. **Los niepomyślny**, неблагопрія́тная судьба́. **Wiatr niepomyślny**, проти́вный вѣ́теръ.
Niepopłatny, неокупа́ющійся; || * непринима́емый. **Niepopłatna to wymówka**, э́та отгово́рка не мо́жетъ быть при́нята въ уваже́ніе.
Niepoprawnie, неисправно, непра́вильно, оши́бочно; || неисправи́мо (**bez chęci poprawienia się**).
Niepoprawność, **-ści**, *ж.* непра́вильность, неисправность, оши́бочность, погрѣ́шность. **Niepoprawność stylu**, непра́вильность сло́га; || неисправи́мость. **Jego niepoprawność przywiodła go do tego**, неисправи́мость привела́ его́ къ э́тому.
Niepoprawny, непра́вильный, оши́бочный, неисправный; || неисправи́мый. **Wydanie niepoprawne**, неисправное изда́ніе.
Niepoprzestanie, **-nia**, *ср. Юрид.* неудовлетвори́тельность; || неудово́льствіе. **Objawić niepoprzestanie na wyroku**, изъяви́ть неудово́льствіе на приго́воръ *или* рѣше́ніе (*суда*).
Nieporadny, неумѣ́ющій дать сове́та.
Nieporównanie, несравне́нно.
Nieporównany, несравне́нный, *см.* **Niezrównany.**
Nieporuszenie, **неподви́жно**; || **непоколеби́мо**, **ненаруши́мо**, *см.* **Niewzruszenie.**
Nieporuszoność, **-ści**, *ж.* неподви́жность; || непоколеби́мость, *см.* **Niewzruszoność.**
Nieporuszony, неподви́жный, недви́жимый; || непоколеби́мый, *см.* **Niewzruszony.**
Nieporywczo, **неторопли́во**, **нестреми́тельно**, сде́ржанно.
Nieporywczość, **-ści**, *ж.* неторопли́вость, сде́ржанность.
Nieporywczy, **неторопли́вый**, сде́ржанный.
Nieporządek, **-dku**, *м.* безпоря́докъ, неуря́дица, *см.* **Nierząd.**
Nieporządnie, безпоря́дочно.
Nieporządny, безпоря́дочный; || распу́тный. **Wieść życie nieporządne**, вести́ распу́тную жизнь.
Nieposilny, непита́тельный.
Nieposkromiony, **неукроти́мый**, **необу́зданный.**
Niepośledni, **замѣча́тельный**, достопримѣча́тельный.
Niepoślednio, **замѣча́тельно**, достопримѣча́тельно.
Niepostuszeństwo, **-a**, *ср.* непослуша́ніе, неповиновеніе, непоко́рность.
Niepostusznie, непослу́шно, непоко́рно.
Niepostuszny, непослу́шный, непоко́рный.
Niepostępnie, **непослѣ́довательно**, несообра́зно.
Niepostępność, **-ści**, *ж.* непослѣ́довательность, несообра́зность.
Niepostępny, непослѣ́довательный, несообрази́тельный.
Niepospolicie, **необыкнове́нно**, чрезвыча́йно.
Niepospolitość, **-ści**, *ж.* необыкнове́нность, чрезвычайность.
Niepospolity, необыкнове́нный, чрезвыча́йный, замѣча́тельный, достопримѣча́тельный.
Niepostrzegły, непримѣ́тный.
Niepostrzeżenie, незамѣ́тно, нечувстви́тельно.
Niepostrzeżony, незамѣ́ченный; || незамѣ́тный. **Wyszedł niepostrzeżony**, вы́шелъ **не** бу́дучи замѣ́ченъ, вы́шелъ незамѣ́тно.
Niepostrzyżony, непостри́женный.
Nieposzanowanie, **-nia**, *ср.* неуваже́ніе.
Nieposzlakowanie, чѣ́стно, безупрёчно, безукори́зненно; || неви́нно, безъ вины́.
Nieposzlakowany, чѣ́стный, безупрёчный, безукори́зненный; || неви́нный, безви́нный.
Niepotemu, *см.* **Ten.**
Niepotkliwy, неспотыка́ющійся.
Niepotrzebnie, нену́жно, нена́добно.
Niepotrzebny, нену́жный, изли́шній.
Niepowetowany, невозврати́мый, невознагради́мый; || незагладимый.
Niepowolny, непослу́шный, непоко́рный, упря́мый.
Niepowrócony, *см.* **Niepowrotny.**
Niepowrotnie, невозвра́тно, невознагради́мо.
Niepowrotny, невозврати́мый, невознагради́мый, невозвра́тный.
Niepowściągliwie, **невозде́ржно**, *см.* **Niewstrzemięźliwie.**

Niepowściągliwość, **-ści**, *ж.* невоздéржность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**

Niepowściągliwy, невоздéржный, *см.* **Niewstrzemięźliwy.**

Niepowściągniony, необýзданный, неумéренный; || неудержúмый, *см.* **Wyuzdany, Niepohamowany.**

Niepozbyty, неотвязчивый.

Niepoznaka, **-i**, *ж.* уничтожéніе слéдóвъ. **Dla niepoznaki**, для уничтожéнія слéдóвъ.

Niepoznanie, подъ чужúмъ úменемъ, инкóгнито.

Niepoznanie, **-nia**, *ср.* неузнавáемость. **Do niepoznania**, такъ что нельзя́ узнáть (*кого́*).

Niepoznany, неýзнанный.

Niepozwolony, неповóленный, **неповолúтельный**, запрещённый.

Niepożytecznie, безполéзно, безплóдно.

Niepożyteczność, **-ści**, *ж.* безполéзность, безплóдность.

Niepożyteczny, безполéзный, безплóдный.

Niepożytość, **-ści**, *ж.* **неразрѣшúмость**, неуничтожáемость, прóчность; || продолжúтельность, долговрéменность.

Niepożyty, неразрушúмый, неуничтожáемый, прóчный; || продолжúтельный, долговрéменный.

Niepracowicie, нáскоро, наскóрую рýку.

Niepracowitość, **-ści**, *ж.* нерадéніе, нерачúтельность, недостáтокъ трудолю́бія.

Niepracowity, нерадúвый, нерачúтельный, нетрудолюбúвый.

Nieprany, немы́тый, невы́мытый.

Nieprawda, **-y**, *ж.* непрáвда, ложь.

Nieprawdziwie, неправдúво, лóжно, лжúво, *см.* **Fałszywie, Kłamliwie, Zmyślnie.**

Nieprawdziwość, **-ści**, *ж.* лóжность, лжúвость; || непрáвда, *см.* **Fałszywość, Kłamliwość.**

Nieprawdziwy, лóжный, лжúвый; || поддéльный, подлóжный; || притвóрный, *см.* **Fałszywy, Kłamliwy, Zmyślony.**

Nieprawnie, незакóнно, противозакóнно, въ протúвность **закóну** *или* **прáву**, вопреки́ закóну.

Nieprawność, **-ści**, *ж.* незакóнность, беззакóнность, *см.* **Nieprawowitość.**

Nieprawny, незакóнный, беззакóнный; || несправедлúвый, неосновáтельный; || неправúльный.

Nieprawość, **-ści**, *ж.* непрáведность, несправедлúвость, **неправосýдіе**, беззакóніе; || крúвда.

Nieprawowitość, **-ści**, *ж.* **незакóнность.**

Nieprawowity, незакóнный.

Nieprawy, незакóнный; || неправосýд, ный, несправедлúвый, лóжный. **Dziecko z nieprawego łoża**, *или* **Dziecko nieprawe** незаконнорождённое дитя́. **Nieprawy szlachcic**, неродовóй дворянúнъ. **W sposób nieprawy**, несправедлúво, неправосýдно, несправедлúвымъ óбразомъ.

Nieprzebłagany, неумолúмый.

Nieprzebrany, неистощúмый, **неисчерпáемый**, *см.* **Niewyczerpany.**

Nieprzebrniony, непереходúмый **въ** бродъ; || * неизслéдúмый.

Nieprzebudzony, безпробýдный.

Nieprzebyty, неисполнúмый; || непроходúмый; || непреодолúмый; || непроницáемый, недостýпный, *см.* **Nieprzezwyciężony.**

Nieprzedajny, непродáжный, неподкýпный.

Nieprzedarowany, неисправúмый.

Nieprzegrodzony, неразгорóженный.

Nieprzejednany, непримиримый.

Nieprzejrzany, непроницáемый; || необозримый; || непостижúмый, *см.* **Niezgłębiony.**

Nieprzejrzystość, **-ści**, *ж.* непрозрáчность.

Nieprzełamany, непреодолúмый.

Nieprzeliczony, несмéтный, **безчúсленный.**

Nieprzemyślny, **неискýсный**; || **непромы́шленный.**

Nieprzepłacony, **неоцéнённый**, безцéнный.

Nieprzeprawny, непроходúмый, непрóездный.

Nieprzerachowany, *см.* **Nieprzeliczony.**

Nieprzerwanie, непреры́вно.

Nieprzerwaność, **-ści**, *ж.* **непреры́вность**, безпреры́вность.

Nieprzerwany, **непреры́вный**, безпрерывный.

Nieprzestannie, безпрестáнно.

Nieprzestanność, **-ści**, *ж.* безпреры́вность.

Nieprzestanny, безпреры́вный, безпрестáнный. **Bieg nieprzestanny**, вéчное движéніе.

Nieprzestępny, непреступáющій, непревышáющій.

Nieprzestrzeganie, **-nia**, *ср.* несоблюдéніе, неисполнéніе.

Nieprzeszkadzający, непрепя́ствующій; || *Юрид.* попуститель.

Nieprzeto, **не для того́ чтобы...**, **не для того́ что....**

Nieprzetrwany, **нескончáемый**, безконéчный.

Nieprzewidziany, непредвúдённый.

Nieprzewrotny, **неопрокúнутый**, неперевёрнутый; || **неизвращённый**; || * откры́тый, откровéнный, *см.* **Szczery.**

Nieprzezornie, *нар.* непредусмотри́тельно.

Nieprzezorny, необозри́мый.

Nieprzezroczystość, *см.* **Nieprzejrzystość.**

Nieprzezroczysty, *см.* **Nieprzejrzysty.**

Nieprzezwyciężony, непобéдúмый, **непреодолúмый.**

Nieprzeżyty, вéчный; || постоя́нный.

Nieprzychylnie, неблагопрія́тно, неблагосклóнно, недоброжела́тельно.

Nieprzychylność, -ści, *ж.* неблагосклóнность, недоброжелáтельство, злорáдство.

Nieprzychylny, неблагопріáтный, неблагосклóнный, недоброжелáтельный, злорáдный.

Nieprzydatny, негодáщійся (*ни къ чему́*).

Nieprzygodnie, некстáти.

Nieprzygodny, непригóдный.

Nieprzyjaciel, -a, *м.* **непріáтель, врагъ, нéдругъ. Nieprzyjaciel społeczeństwa, врагъ óбщества.**

Nieprzyjacielski, непріáтельскій, враждéбный, врáжескій. Wojsko nieprzyjacielskie, непріáтельское вóйско. Kroki nieprzyjacielskie, враждéбные зáмыслы, враждéбность, непріязненность.

Nieprzyjacielsko. Po nieprzyjacielsku, враждéбно.

Nieprzyjaciółka, -i, ж. непріáтельница, противница.

Nieprzyjaźń, -źni, *ж.* **непріязнь**, враждá.

Nieprzyjaźnie, Nieprzyjazno, враждéбно, непріязненно.

Nieprzyjazny, враждéбный, непріязненный.

Nieprzyjemnie, непріятно.

Nieprzyjemność, -ści, *ж.* **непріятность.**

Nieprzyjemny, непріятный.

Nieprzyjęty, непринятый.

Nieprzymuszony, непринуждéнный.

Nieprzyprawny, неприправленный.

Nieprzystępność, -ści, *ж.* недостýпность, непристýпность.

Nieprzystępny, недостýпный, непристýпный, отталкивающій.

Nieprzystojnie, непристóйно, неблагопристóйно, неприлúчно.

Nieprzystojność, -ści, *ж.* непристóйность, неблагопристóйность, неприлúчіе.

Nieprzystojny, непристóйный, неблагопристóйный, неприлúчный.

Nieprzytomnie, въ отсýтствіи; || внѣ себя́.

Nieprzytomność, -ści, *ж.* **отсýтствіе, отлýчка, небы́тность; || * разсѣянность, недостáтокъ присýтствія дýха, потéря сознáнія.**

Nieprzytomny, безвéстно отсýтствующій, находя́щійся въ отлýчкѣ; || разсѣянный, неимéющій присýтствія дýха, потеря́вшій сознáніе.

Nieprzywrotny, невозвратúмый, неисправúмый.

Nieprzywykły (do czego), непривы́кшій (*къ чему́*).

Nieprzyznanie, -nia, *ср. Юрид.* **непризнáніе, непризнавáніе; || отрицáніе, отречéніе, отпирáтельство, запирáтельство; || неодобрéніе.**

Nieprzyzwoicie, неблагопристóйно, неприлично.

Nieprzyzwoitość, -ści, *ж.* **неблагопристóйность, неприлúчіе.**

Nieprzyzwoity, неблагопристóйный, неприлúчный.

Nieprzyzwyczajony, непріучённый, непривы́кшій.

Niepyszny, присты́женный, сконфýженный (*употребля́ется то́лько при сравне́ніяхъ*). **Odszedł jak niepyszny, ушёлъ сконфýженный, присты́женный.**

Niepytany, непрóшеный; || непрóшенный.

Niepytlowany, непросéянный. Niepytlowana mąka, непросéянная мукá.

Nierączo, неповоротли́во, нелóвко; || мéдленно, нескóро.

Nierączość, -ści, *ж.* **неповоротли́вость, нелóвкость; || мéдленность.**

Nierączy, неповоротли́вый, нелóвкій, мéдленный.

Nierad, не рáдъ (*употребля́ется то́лько въ имен. пад. ед. и мн. ч. въ значе́ніи: неохо́тно*). **Nierad to czynię, я неохóтно э́то дéлаю. Nieradzi to słyszymy, мы не рáдуемся, слы́ша э́то,** *см.* **Rad.**

Nieraźno, неповоротли́во, мéдленно, мéшкотно.

Nieraźność, -ści, *ж.* **неповоротли́вость, мéдленность, мéшкотность.**

Nieraźny, неповоротли́вый, мéдленный, мéшкотный.

Nieregularność, -ści, *ж.* неисправность, безпоря́дочность.

Nieregularny, неисправный, безпоря́дочный.

Nierogacizna, -y, *ж.* нерогáтый скотъ.

Nieros..., *см.* **Nieroz....**

Nierównia, -ni, *ж.* **неро́вное мéсто.**

Nierównie, Nierówno, неро́вно, неправно, непóровну, неодинáково; || несравне́нно, гораздо. Podzielić nierówno, раздѣли́ть непóровну. Jest nierównie piękniejsza od siostry, онá несравне́нно и́ли гора́здо краси́вѣе сестры́.

Nierówność, -ści, *ж.* **неравномéрность, неравенство; || неро́вность, негла́дкость; || * непрáвильность, непостоя́нство.**

Nierówny, неравный, неодинáкій, неравномéрный; || неро́вный, негладкій, непрáвильный; || * непостоя́нный, измéнчивый. Siły nierówne, неравныя сúлы. Droga nierówna, неро́вная дорóга. Nierównym iść krokiem, идти́ неро́внымъ шáгомъ.

Nierozdzielnie, нераздéльно, неразры́вно, неразлýчно.

Nierozdzielność, -ści, *ж.* **нераздéльность, неразлýчность; || недéлúмость, нераздéлúмость,** *см.* **Niepodzielność; || *Хим.* нерастворúмость; || * неразры́вность, нерасторжúмость,** *см.* **Nierozłączność, Nierozerwaność.**

Nierozdzielny, нераздéльный, неразлýчный; || недéлúмый, нераздéлúмый, *см.* **Niepodzielny; || *см.* Nierozerwany,**

Nierozdzielony, нераздéлённый.

Nierozerwanie, неразры́вно.

Nierozerwaność, -ści, *ж.* **неразры́вность, ненарушúмость, нерасторжúмость.**

Nierozerwany, неразры́вный, ненаруши́мый, нерасторжи́мый.
Nierozeznanie, -a, *ср.* невня́тность, неразбо́рчивость, нея́сность, сби́вчивость.
Nierozeznany, невня́тный, неразбо́рчивый, нея́сный, нея́вственный, сби́вчивый.
Nierozgarnienie, -nia, *ср.* ту́пость, непоня́тливость.
Nierozgarniony, тупо́й, непоня́тливый.
Nierozjętnie, неразры́вно.
Nierozjętny, неразры́вный.
Nierozłącznie, неразлу́чно.
Nierozłączność, -ści, *ж.* **неразлу́чность**, неразры́вность.
Nierozłączny, неразлу́чный, неразры́вный.
Nierozłożnie, *см.* **Nierozdzielnie.**
Nierozłożny, *см.* **Nierozdzielny.**
Nierozmowność, -ści, *ж.* неразгово́рчивость.
Nierozmowny, неразгово́рчивый.
Nierozmyślnie, необду́манно, неразсуди́тельно.
Nierozmyślność, -ści, *ж.* необду́манность, неразсуди́тельность.
Nierozmyślny, необду́манный, неразсуди́тельный.
Nierozsądek, -dku, *м.* безразсу́дство, неблагоразу́мие.
Nierozsądnie, безразсу́дно, неблагоразу́мно.
Nierozsądny, безразсу́дный, неблагоразу́мный.
Nierozstajny, неразлу́чный, нераздѣ́льный.
Nierozstrzygniony, неразрѣши́мый, сомни́тельный.
Nieroztropnie, неблагоразу́мно, безразсу́дно.
Nieroztropność, -ści, *ж.* безразсу́дство, неблагоразу́мие.
Nieroztropny, безразсу́дный, неблагоразу́мный.
Nieroztworzony, нерастворённый, неразведённый, неразжижённый, неразба́вленный (*о жидкостяхъ*).
Nierozum, -u, *м.* безразсу́дство, неразу́мие, безу́мство.
Nierozumnie, неразу́мно, неразсуди́тельно.
Nierozumny, неразу́мный, неразсуди́тельный, *см.* **Bezrozumny.**
Nierozwaga, -i, *ж.* легкомы́слие, необду́манность, опроме́тчивость.
Nierozważnie, легкомы́сленно, необду́манно, опроме́тчиво.
Nierozważność, -ści, *ж. см.* **Nierozwaga.**
Nierozważny, легкомы́сленный, необду́манный, опроме́тчивый.
Nierozwiązany, неразрѣши́мый.
Nierozwikłany, безвы́ходный, неисхо́дный.
Nierozwiniony, **Nierozwinięty**, неразви́тый; || нераспусти́вшійся (*о цвѣткѣ*), *см.* **Nierozwity.**
Nierozwity, неразви́тый.
Nieruchawo, неподви́жно, **неповоро́тливо.**
Nieruchawość, -ści, *ж.* неповоро́тливость, ме́дленность, неподви́жность.
Nieruchawy, непрово́рный, неповоро́тливый, ме́дленный, неподви́жный.
Nieruchomie, неподви́жно,
Nieruchomość, -ści, *ж.* неподви́жность; || бездѣ́йствіе; || **Nieruchomości**, *мн.* недви́жимость, недви́жимое иму́щество, недви́жимое.
Nieruchomy, недви́жимый; || бездѣ́йственный. **Dobra nieruchome**, недви́жимое иму́щество, **Wojska nieruchome**, ме́стныя войска́.
Nieruszony, нетро́нутый; || **неприкосновéнный**, *см.* **Nietykalny.**
Nierychło, нескоро, по́здно.
Nierychłość, -ści, *ж.* запозда́лость.
Nierychły, по́здній, запозда́лый. **Nierychły żal**, по́зднее раска́яніе. **Nierychłe owoce**, по́здніе плоды́. **Nierychły w namyśleniu**, нерѣши́тельный.
Nierymownie, *см.* **Nieskładnie, Nieszykownie.**
Nierymowność, -ści, *ж. см.* **Nieskładność, Nieszykowność.**
Nierymowny, *см.* **Nieskładny, Nieszykowny.**
Nierymowy, Nierymowny, нериемо́ванный. **Wiersze nierymowe**, стихи́ безъ риемъ, бѣ́лые стихи́.
Nierząd, -u, *м. см.* **Nieporządek, Nieład;** || анáрхія, безначáліе; || безпоря́докъ, разстро́йство; || распу́тство, непотрéбство, развра́тъ. **Nierządem się bawić, nierządu patrzyć**, вести́ развра́тную жизнь. **Na nierząd się udać, nierządowi się oddać**, распу́тствовать, развра́тничать.
Nierządnica, -y, *ж.* прелюбодѣ́йка, распу́тная же́нщина, проститу́тка, *см.* **Wszetecznica.**
Nierządniczy, распу́тный, развра́тный.
Nierządnie, безпоря́дочно, распу́тно.
Nierządnik, -a, *м.* развра́тникъ, гуля́ка, распу́тникъ, *см.* **Wszetecznik.**
Nierządność, -ści, *ж.* нераспоряди́тельность, безпоря́дочность; || распу́тство, развра́тъ.
Nierządny, нераспоряди́тельный, безпоря́дочный; || развра́тный, распу́тный, *см.* **Wszeteczny.**
Nierzetelnie, недобросо́вѣстно, вѣроло́мно, криводу́шно.
Nierzetelność, -ści, *ж.* криводу́шіе недобросо́вѣстность, вѣроло́мство, лжи́вость, обма́нъ.
Nierzetelny, нечéстный, криводу́шный, недобросо́вѣстный, вѣроло́мный.
Niesądownie, безъ соблюде́нія суде́бныхъ форма́льностей.
Niesądowny (dzień), непрису́тственный день.
Nieść, носи́ть, нести́, приноси́ть. **Jakąż mi niesiesz wiadomość?** какóе же из-

вѣстіе ты приносишь мнѣ? *см.* Przynieść. Strzelba niesie daleko, ружьё мѣтко, ружье хорошо бьётъ. Nieść życie w ofierze, жертвовать жизнію, *см.* Ponieść. Nieść szkodę, наносить вредъ. Nieść pożytek, приносить пользу. Nieść jaja, нести яица. Wieść niesie, слухъ *или* молва расходится. || Nieść się (ku złemu, ku dobremu), имѣть склонность къ дурному *или* къ хорошему, *см.* Skłaniać się, Pochop mieć. Nieść się nad innych, *см.* Wynosić się.

Nieschludnie, неопрятно, неряшливо, грязно.

Nieschludność, -ści, *ж.* неопрятность, грязнота, нечистота.

Nieschludny, неопрятный, неряшливый, грязный, нечистый, нечистоплотный.

Nieścierpliwić, вм. Zniecierpliwić, *см.* Niecierpliwić.

Nieścigły, **Nieścigniony**, непостижимый.

Niesfornie, упорно, упрямо.

Niesforność, -ści, *ж.* упорство, упрямство, ослушность, своенравіе

Niesforny, упорный, упрямый, непослушный, ослушный, своенравный.

Niesienie, -nia, *ср.* ношеніе, приношеніе.

Nieskażenie, безпорочно; || неиспорченно, невредимо.

Nieskazitelność, -ści, *ж.* безупрёчность, безукоризненность; || безпорочность, неиспорченность.

Nieskazitelny, безупрёчный, безукоризненный; || безпорочный; || неиспорченный, неповреждённый.

Nieskażoność, -ści, *ж.* неиспорченность; || безпорочность, *см.* Nieskazitelność.

Nieskażony, неиспорченный; || безпорочный, *см.* Nieskazitelny.

Nieskładnie, нескладно, безтолково; || неискусно, неловко, *см.* Niezręcznie.

Nieskładność, -ści, *ж.* неправильность; || *несообразность, нелѣпость, вздоръ.

Nieskładny, неправильный, нескладный, || несообразный, нелѣпый, вздорный.

Nieskończenie, безконечно.

Nieskończoność, -ści, *ж.* безконечность; || несмѣтность.

Nieskończony, безконечный; || неоконченный, *см.* Niedokończony.

Nieskromnie, нескромно, безстыдно.

Nieskromny, нескромный безстыдный.

Nieskupność, -ści, *ж. см.* Niepokupność.

Nieskupny, *см.* Niepokupny.

Nieskutecznie, недѣйствительно.

Nieskuteczność, -ści, *ж.* недѣйствительность.

Nieskuteczny, недѣйствительный.

Nieskwapliwie, тихо, спокойно неторопливо, безмятежно, смирно, хладнокровно.

Nieskwapliwość, -ści, *ж.* неторопливость, спокойность, хладнокровіе.

Nieskwapliwy, тихій, спокойный, неторопливый, хладнокровный.

Niesława, -y, *ж.* безславіе.

Niesławetnie, *см.* Niesławnie.

Niesławetny, *см.* Niesławny.

Niesławnie, безславно.

Niesławny, безславный.

Niesłono, несолоно.

Niesłoność, -ści, *ж.* недостатокъ соли, недосолъ.

Niesłony, несолёный.

Niesłownie, несдерживая даннаго слова

Niesłowność, -ści, *ж.* несдержаніе даннаго слова, неустойка въ словѣ, неустойчивость.

Niesłowny, несдерживающій даннаго слова, неустойчивый въ словѣ.

Nieślubny, безбрачный; || незаконный, незаконнорожденный, побочный.

Niesłusznie, несправедливо.

Niesłuszność, -ści, *ж.* несправедливость, *см.* Niesprawiedliwość.

Niesłuszny, несправедливый, неправый.

Niesłychanie, неслыханно, чрезвычайно, непомѣрно, безмѣрно, чрезмѣрно, крайне.

Niesłychany, неслыханный, небывалый.

Niesmacznie, **Niesmaczno**, безвкусно, невкусно; || *нескладно, глупо, пошло, вяло. Kucharz ten niesmaczno gotuje, этотъ поваръ готовитъ безвкусно. Niesmaczno pisze, нескладно, глупо пишетъ. Niesmaczno mu, это ему не по вкусу.

Niesmaczność, -ści, *ж.* безвкусность; || * нескладность, пошлость, нелѣпость.

Niesmaczny, безвкусный; || * нескладный, пошлый, глупый, нелѣпый; || непріятный, отвратительный. Niesmaczne to, это невкусно, въ этомъ нѣтъ вкуса.

Niesmak, -u, *м.* потеря вкуса, безвкусіе; || отвращеніе, омерзѣніе; || терпкость, непріятный вкусъ; || * неудовольствіе, непріятность, скука, пресыщеніе. Wino, które zostawia po sobie niesmak, вино, которое послѣ себя оставляетъ противный, дурной вкусъ. Zbyteczne roskosze zostawiają niesmak po sobie, излишество въ удовольствіяхъ оставляетъ послѣ себя скуку.

Niesmakowitość, -ści, *ж. см.* Niesmaczność.

Niesmakowity, *см.* Niesmaczny.

Nieśmiało, несмѣло, робко, застѣнчиво, боязливо.

Nieśmiałość, -ści, *ж.* несмѣлость, робость, застѣнчивость, боязливость.

Nieśmiały, несмѣлый, робкій, застѣнчивый, боязливый.

Nieśmiele, *см.* Nieśmiało.

Nieśmiertelnić, *см.* Unieśmiertelnić.

Nieśmiertelnie, безсмертно, *см.* Wiecznie.

Nieśmiertelnik, -a, *м. Бот.* сухоцвѣтъ.
Nieśmiertelny, безсмѣртный.
Nieśna (kokosz, kura), несу́шка, но́сная ку́рица.
Niesnadno, нелегко́, тру́дно.
Niesnadny, нелёгкій, тру́дный.
Niesnaska, -i, *ж.* (ча́ще употребля́ется во мн. ч. **Niesnaski**), ра́спря, несогла́сіе, разда́ръ, смута. **Niesnaski wzniecać**, сѣ́ять, подде́рживать разда́ръ, возбужда́ть несогла́сіе.
Niesoczysty, несо́чный, непита́тельный.
Niespełna, о́коло, почти́, несполна́, безъ ма́лаго. **Kosztuje mi to niespełna sto rubli**, э́то сто́итъ мнѣ о́коло ста рублей, *или* безъ ма́лаго сто рублей. **Niespełna ma rozumu**, онъ не въ своёмъ умѣ, онъ не въ по́лномъ ра́зумѣ.
Niespławny, несудохо́дный.
Niesplik, -u, *м.* ирга́, кизи́льникъ (*плодъ*); || ча́шковое дерево.
Niespodzianie, Niespodziewanie, неожи́данно, нечая́нно.
Niespodziany, Niespodziewany, неожи́данный, нечая́нный.
Niespodziewanie, *см.* **Niespodzianie**.
Niespodziewany, *см.* **Niespodziany**.
Niespokoić, *см.* **Niepokoić**.
Niespokojnica, -y, *ж.* сплётница, безпоко́йная, сварли́вая же́нщина.
Niespokojnie, безпоко́йно.
Niespokojnik, -a, *м.* сплётникъ, сму́тникъ, сварли́вый, безпоко́йный.
Niespokojność, -ści, *ж.* безпоко́йство, трево́га, смяте́ніе, волне́ніе, смуще́ніе.
Niespokojny, безпоко́йный, тре́вожный, взволно́ванный, смущённый.
Niespornie, безспо́рно, безпрекосло́вно.
Nieśporny, безспо́рный, безпрекосло́вный.
Niespоro, неспо́ро, неуспѣ́шно, невы́годно, неско́ро, ме́дленно. **Niespоro takiém piórem pisać**, таки́мъ перо́мъ неско́ро напи́шешь. **Robota niespоro idzie**, рабо́та не спори́тся.
Niespory, неспо́рый, неуспѣ́шный, невы́годный; || медли́тельный.
Niesposób (вм. **Nie sposób**, т. е. **Nie ma sposobu**), невозмо́жно, нѣтъ возмо́жности, нѣтъ сре́дства.
Niesposobność, -ści, *ж.* неспосо́бность, него́дность, непонятли́вость.
Niesposobny, неспосо́бный, него́дный, непонятли́вый.
Niespracowanie, неутоми́мо.
Niespracowany, неутоми́мый.
Niesprawiedliwie, несправедли́во.
Niesprawiedliwość, -ści, *ж.* несправедли́вость. **Popełnić niesprawiedliwość**, сдѣ́лать несправедли́вость.
Niesprawiedliwy, несправедли́вый, непра́ведный, непра́вый.
Niesprawność, -ści, *ж.* нело́вкость, неискýсство, нерасторо́пность.
Niesprawny, нело́вкій, неискусный, нерасторо́пный.
Niestale, непостоя́нно.
Niestałość, -ści, *ж.* непостоя́нство, превра́тность, изме́нчивость.
Niestały, непостоя́нный, изме́нчивый.
Niestanie, -nia, *ср.* (**u prawa**), нея́вка по вы́зову въ судъ.
Niestaranny, нестара́тельный, нерадѣ́вый.
Niestatecznie, непостоя́нно, изме́нчиво, перемѣ́нчиво, необду́манно.
Niestateczność, -ści, *ж.* непостоя́нство, перемѣ́нчивость, изме́нчивость.
Niestateczny, непостоя́нный, перемѣ́нчивый, изме́нчивый.
Niestatek, -tku, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство; || развра́тъ, распу́щенность нра́вовъ; || *распу́тникъ, развра́тникъ гуля́ка.
Niestawiennictwo, -a, *ср. см.* **Niestanie**.
Niestety, Niestetyż, *Межд.* увы! ахъ!
Niestosownie, неприли́чно, непристо́йно, несвойственно, несообра́зно, *см.* **Niewłaściwie**.
Niestosowność, -ści, *ж.* неприли́чіе, непристо́йность, несообра́зность, *см.* **Nieprzyzwoitość, Niewłaściwość**.
Niestosowny, неприли́чный, непристо́йный, несвойственный, несообра́зный, *см.* **Niewłaściwy**.
Niestrawiony, непереварённый, несваре́нный.
Niestrawność, -ści, *ж.* неваре́ніе желу́дка; || неудобоварймость.
Niestrawny, несвари́мый, неудобоварймый.
Niestrojny, разстро́енный, разла́женный, *см.* **Rozstrojony**.
Niestwora, -y, *ж. см.* **Niestworność**.
Niestwornie, доку́чливо, назо́йливо, *см.* **Natrętnie**; || неумѣ́ренно.
Niestworność, -ści, *ж. см.* **Niesforność, Niezgoda**; || неумѣ́ренность; || назо́йливость, доку́чливость, *см.* **Natrętność**.
Niestworny, *см.* **Niesforny**; || неумѣ́ренный, необу́зданный, ненасы́тный; || назо́йливый, доку́чливый.
Niestworzony, несуществу́ющій, небыва́лый. **Pleść rzeczy niestworzone**, разска́зывать небыли́цы, плести́ вся́кій вздоръ.
Niesumiennie, безсо́вѣстно, недобросо́вѣстно.
Niesumienność, -ści, *ж.* безсо́вѣстность, недобросо́вѣстность.
Niesumienny, безсо́вѣстный, недобросо́вѣстный.
Nieświadom, Nieświadomy (czego), незна́ющій, несвѣ́дущъ, несвѣ́дущій, невѣ́жественъ, невѣ́жественный, неопытенъ, неопытный. **Nieświadom rzeczy światowych**, онъ не зна́етъ свѣ́тской жи́зни, онъ неопытенъ въ свѣ́тѣ.
Nieświadomie, невѣ́жественно.

Nieświadomość, **-ści**, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣніе, незна́ніе.

Nieswój, самъ не сво́й. **Jakiś dziś jestem nie swój**, сего́-дня я самъ не сво́й, не въ обыкновённомъ расположе́ніи ду́ха.

Nieswornie, *см.* **Niesfornie**.

Niesworność, *см.* **Niesforność**.

Niesworny, *см.* **Niesforny**.

Nieszczerość, **-ści**, *ж.* неискренность, неоткрове́нность, притво́рство, скры́тность.

Nieszczery, неискренній, неоткрове́нный, притво́рный, скры́тный.

Nieszczerze, неискренно, неоткрове́нно, притво́рно, скры́тно.

Nieszczęście, **-ścia**, *ср.* несча́стіе, злополу́чіе, бѣ́дствіе. **Nieszczęścia kogo nabawić**, пове́ргнуть кого́ въ несча́стіе, причини́ть кому́ несча́стіе. **Na nieszczęście**, къ несча́стію. **Dzielić z kim nieszczęście**, дѣли́ть съ кѣмъ несча́стіе. **Trzebaż takiego nieszczęścia**, не везётъ, нѣтъ сча́стія, нѣтъ уда́чи, ну́жно же бы́ло такъ случи́ться. **Nieszczęściem**, *Нар.* по несча́стію, къ несча́стію.

Nieszczęśliwie, **Nieszczęśnie**, несча́стливо, несча́стно, неуда́чно.

Nieszczęśliwość, **Nieszczęsność**, **-ści**, *ж.* несча́стливость, го́ре.

Nieszczęśliwy, **Nieszczęsny**, несча́стливый, несча́стный, бѣ́дственный.

Nieszczęśnica, **-y**, *ж.* несчастли́вица.

Nieszczęśnie, *см.* **Nieszczęśliwie**.

Nieszczęśnik, **-a**, *м.* несча́стный.

Nieszczęsność, *см.* **Nieszczęśliwość**.

Nieszczęsny, *см.* **Nieszczęśliwy**.

Nieszlachetnie, неблагоро́дно.

Nieszlachetność, **-ści**, *ж.* неблагоро́дство.

Nieszlachetny, неблагоро́дный.

Nieszpetnie, неду́рно, неху́до.

Nieszpetność, **-ści**, *ж.* благообра́зіе.

Nieszpetny, благообра́зный.

Nieszpór, **-oru**, *м.* **Nieszpory**, **-ów**, *мн.* вече́рня (*церко́вная слу́жба*).

Nieszporny, вече́рній, *см.* **Nieszpór**.

Niesztucznie, неиску́сно, гру́бо, топо́рно.

Niesztuczność, **-ści**, *ж.* простота́; || простова́тость.

Niesztuczny, неиску́ственный, просто́й, гру́бый, топо́рный.

Niesztukowany, цѣ́льный, ненадста́вленный.

Nieszykownie, *Нар.* нестро́йно, безпоря́дочно.

Nieszykowność, **-ści**, *ж.* нестро́йность, безпоря́дочность.

Nieszykowny, нестро́йный, безпоря́дочный.

Nietajno, извѣ́стно, я́вно, очеви́дно.

Nietajny, извѣ́стный, я́вный, очеви́дный.

Nietęgi, сла́бый, безси́льный, непло́тный; || вя́лый, плохо́й, незави́дный, ма́лый; || посре́дственный, недоста́точный.

Nietęgo, не́ очень, ма́ло; || бѣ́дно, ску́дно, пло́хо; || незави́дно, посре́дственно, недоста́точно.

Nietęgość, **-ści**, *ж.* сла́бость, вя́лость, безси́ліе; || посре́дственность; || недоста́токъ, несоверше́нство.

Nietknięty, нетро́нутый, неповреждённый, цѣ́льный; || * неприкоснове́нный.

Nietoperz, **-a**, *м. Зоол.* лету́чая мышь, нетопы́рь.

Nietopnistość, **Nietopność**, **-ści**, *ж.* непла́вкость.

Nietopnisty, **Nietopny**, непла́вкій, огнесто́йкій.

Nietorowany, непроло́женный, непрото́ренный.

Nietota, **-y**, *ж. Бот.* дрокъ ши́льная трава́.

Nietowarzyski, необщи́тельный, необходи́тельный; || неужи́вчивый, нелюди́мый.

Nietowarzyskość, **-ści**, *ж.* необщи́тельность, необходи́тельность; || неужи́вчивость.

Nietrafnie, неуда́чно, невпопа́дъ, некста́ти, несхо́дно.

Nietrafność, **-ści**, *ж.* невѣ́рность, непра́вильность, несхо́дство.

Nietrafny, неуда́чный, невѣ́рный, непра́вильный, несхо́дный.

Nietrwale, непро́чно, хру́пко, ло́мко; || непостоя́нно.

Nietrwałość, **-ści**, *ж.* непро́чность, хру́пкость, ло́мкость; || непостоя́нство.

Nietrwały, непро́чный, хру́пкій, ло́мкій; || непостоя́нный.

Nietrwożliwy, безбоя́зненный; || непугли́вый, нетрусли́вый.

Nietrybowy, чрезвыча́йный, необыкнове́нный, *см.* **Nadzwyczajny**.

Nietykałek, **-łka**, *м. Бот.* не тро́нь меня́, недоты́ка (*расте́ніе*).

Nietykalność, **-ści**, *ж.* неосяза́емость; || неприкоснове́нность; || ненаруши́мость.

Nietykalny, неосяза́емый, неощути́мый; || неприкоснове́нный, ненаруши́мый.

Nietykany, нетро́нутый, цѣ́льный, неповреждённый.

Nieubiegły, неисте́кшій.

Nieubłaganie, неумоли́мо.

Nieubłaganość, **-ści**, *ж.* неумоли́мость, непримири́мость.

Nieubłagany, неумоли́мый, непримири́мый.

Nieuchronnie, неизбѣ́жно, немину́емо.

Nieuchronność, **-ści**, *ж.* неизбѣ́жность, немину́емость.

Nieuchronny, неизбѣ́жный, немину́емый.

Nieucieszny, неутѣ́шительный, непрія́тный, ску́чный.

Nieucieszony, неутѣ́шный.

Nieuctwo, *см.* **Nieukowstwo**.

Nieuczciwie, безче́стно, нече́стно.

Nieuczciwość, **-ści**, *ж.* безче́стность, криводу́шіе; || вѣроло́мство, безсо́вѣстность; || безче́стный посту́покъ.

Nieuczciwy, безче́стный, криводу́шный; || вѣроло́мный, безсо́вѣстный, недобросо́вѣстный.

Nieuczynnie, необяза́тельно, несносходи́тельно, неуслу́жливо.

Nieuczynność, -ści, *ж.* необяза́тельность, несносходи́тельность, неуслу́жливость.

Nieuczynny, необяза́тельный, несносходи́тельный, неуслу́жливый.

Nieudany, непритво́рный, неподде́льный.

Nieudatnie, неуклю́же, нело́вко, неуда́чно, уро́дливо.

Nieudatność, -ści, *ж.* уро́дливость, безобра́зие, нескла́дность.

Nieudatny, неуклю́жий, нело́вкий, неуда́чный, уро́дливый, безобра́зный, нескла́дный.

Nieudolnie, недоста́точно, неудовлетвори́тельно, бессо́льно, не́мощно.

Nieudolność, -ści, *ж.* недоста́точность, неудовлетвори́тельность; || бессо́лие, не́мощь, неспосо́бность.

Nieudolny, недоста́точный, неудовлетвори́тельный; || бессо́льный, не́мощный, неспосо́бный.

Nieudzielnie, зави́симо, въ подчине́нiи.

Nieudzielność, -ści, *ж.* несообщи́тельность, несообща́емость; || зави́симость

Nieudzielny, несообщи́тельный; || зави́симый, подчине́нный.

Nieufanie, -nia, *ср.* недове́рie, *см.* **Nieufność**.

Nieufnie, недове́рчиво.

Nieufność, -ści, *ж.* недове́рчивость, мни́тельность, недове́рie, сомне́нie, подозри́тельность, *см.* **Podejrzliwość**.

Nieufny, недове́рчивый, мни́тельный, сомне́вающийся.

Nieugaszony, неугаси́мый; || неутоли́мый. **Pragnienie nieugaszone**, неутоли́мая жа́жда.

Nieugiętość, -ści, *ж.* непрекло́нность; || нети́бкость. **Nieugiętość charakteru**, непрекло́нность, твёрдость характе́ра.

Nieugięty, непрекло́нный; || нети́бкий.

Nieugłaskany, ди́кий, суро́вый.

Nieuhamowanie, *см.* **Niepohamowanie**.

Nieuhamowany, *см.* **Niepohamowany**.

Nieujęty, Nieujętny, неприкоснове́нный, неулови́мый; || невозде́ржный, запа́льчивый, пы́лкий, неумере́нный, неудержи́мый.

Nieujeżdżony, невы́ѣзженный, необъѣзженный.

Nieuk, -a, *м.* не́учъ, безгра́мотный; || невѣ́жда.

Nieuka, -i, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣнie, незна́нie.

Nieukładnie, неучти́во, невѣ́жливо.

Nieukładność, -ści, *ж.* нело́вкость, неуклю́жесть; || неучти́вость, невѣ́жливость.

Nieukładny, нело́вкий, неуклю́жий; || неучти́вый, невѣ́жливый.

Nieukojony, неуспоко́енный, неусмирённый, необлегчённый; || **необу́зданный**, неукрощённый.

Nieukowstwo, -a, *ср.* невѣ́жество.

Nieukrócony, неукрощённый, ди́кий; || • необу́зданный.

Nieuleczony, неизлѣчи́мый.

Nieulękłość, -ści, *ж.* безбоя́зненность, неустраши́мость.

Nieulękły, безбоя́зненный, неустраши́мый.

Nieułomny, здоро́вый, неувѣ́чный; || безпоро́чный, безошибочный.

Nieumiarkowany, неумѣ́ренный.

Nieumiejący czytać i pisać, безгра́мотный.

Nieumiejętnie, неиску́сно, нело́вко.

Nieumiejętność, -ści, *ж.* неумѣ́нie, неумѣ́лость, нело́вкость; || неспосо́бность, неопытность.

Nieumiejętny, неиску́сный, незна́ющий (*чего*); || неспосо́бный, неопытный.

Nieumienie czytać i pisać, безгра́мотность.

Nieuniacki, Nieunicki, *см.* **Dyzunicki**.

Nieunita, *см.* **Dyzunita**.

Nieupamiętale, необду́манно, легкомы́сленно, опроме́тчиво, неосмотри́тельно.

Nieupamiętałość, -ści, *ж.* необду́манность, легкомы́сленность, опроме́тчивость, неосмотри́тельность.

Nieupamiętały, необду́манный, легкомы́сленный, опроме́тчивый, неосмотри́тельный.

Nieuproszony, неумоли́мый, неупроси́мый, непрекло́нный, *см.* **Nieubłagany**.

Nieurodzaj, -ju, *м.* неурожа́й.

Nieurodzajność, -ści, *ж.* безпло́дность, непло́дie, безпло́дie.

Nieurodzajny, неурожа́йный, безпло́дный. **Rok nieurodzajny**, неурожа́йный годъ.

Nieusidlony, неулови́мый.

Nieuskromiony, неукроти́мый, необу́зданный.

Nieuśmierzony, *см.* **Nieuskromiony, Nieutulony, Nieukojony**.

Nieustający, Nieustanny, непреры́вный, безпреры́вный, безпрестанный, продолжи́тельный.

Nieustannie, непреры́вно, безпреры́вно, безпрестанно.

Nieustanność, -ści, *ж.* безпреры́вность, продолжи́тельность.

Nieustanny, *см.* **Nieustający**.

Nieustąpienie, -nia, *ср.* неуступка. **Pod nieustąpieniem od kontraktu**, подъ усло́вiемъ не отступа́ть отъ контра́кта.

Nieustawnie, по временам, съ перемёжками.

Nieustawny, перемежа́ющiйся, перемёжный.

Nieustraszenie, неустраши́мо.

Nieustraszoność, -ści, *ж.* неустраши́мость.

Nieustraszony, неустраши́мый.

Nieustrzeżony, неуберёжённый.

Nieuszanowanie, -nia, *ср.* **неуваже́нie**, непочте́нie.

Nieuszkodzony, невреди́мый.

Nieuszykowany, неприготовленный, неразста́вленный.

Nieutorowany, непроло́женный, непрото́ренный.

Nieutratny, нерасточи́тельный.
Nieutulenie, Nieutulono, неутѣ́шно.
Nieutulony, неутѣ́шный.
Nieuwaga, -i, *ж.* невнима́ніе, невнима́тельность. **Przez nieuwagę**, ненаро́чно, по оши́бкѣ, безъ у́мысла; || опроме́тчивость, неосторо́жность. **Z nieuwagi**, по неосторо́жности.
Nieuważanie (na kogo, na co), -a, *ср.* невнима́тельность, небре́жность, неосторо́жность.
Nieuważnie, невнима́тельно, безъ внима́нія, необду́манно, легкомы́сленно, опроме́тчиво, неосторо́жно.
Nieuważny, невнима́тельный, необду́манный, легкомы́сленный, опроме́тчивый, неосторо́жный.
Nieuzasadniony, неоснова́тельный.
Nieużytecznie, безполе́зно, безпло́дно, тще́тно.
Nieużyteczność, -ści, *ж.* безполе́зность, безпло́дность, тще́тность.
Nieużyteczny, безполе́зный, безпло́дный, тще́тный.
Nieużytek, -tku, *м.* пу́стошь, земля́ впу́стѣ лежа́щая.
Nieużytość, -ści, *ж.* жёсткость (*хара́ктера*), суро́вость, непода́тливость, непристу́пность, необходи́тельность.
Nieużyty, жёсткій (*хара́ктеръ*), суро́вый, непода́тливый, непристу́пный, необходи́тельный.
Niewałaszony (koń), некла́деный конь, жеребе́цъ.
Niewarowny, неукрѣплённый, незащищённый.
Niewątpliwie, несомнѣ́нно.
Niewątpliwość, -ści, *ж.* несомнѣ́нность.
Niewątpliwy, несомнѣ́нный.
Nieważnie, недѣйстви́тельно; || нева́жно.
Nieważność, -ści, *ж.* *Юрид.* недѣйстви́тельность, призна́ніе обяза́тельства недѣйстви́тельнымъ и́ли подлежа́щимъ уничтоже́нію; || ничтожность, недоста́токъ надлежа́щаго вѣ́са. **Nieważność kontraktu**, недѣйстви́тельность контра́кта. **Nieważność małżeństwa**, недѣйстви́тельность, уничтоже́ніе бра́ка.
Nieważny, недѣйстви́тельный; || ничто́жный; || неполновѣ́сный; || нецѣ́нный. **Nieważny dokument**, ничто́жный, недѣйстви́тельный докуме́нтъ. **Za nieważne uznać**, уничтожа́ть, дѣ́лать недѣйстви́тельнымъ, призна́ть недѣйстви́тельнымъ. **Nieważny dukat**, неполновѣ́сный черво́нецъ.
Niewczas, -u, *м.* безсо́нница, по́здніе труды́, лише́ніе о́тдыха по́слѣ трудо́въ. **Niewczasy zniszczyły mi zdrowie**, безсо́нница разстро́ила моё здоро́вье. || **Niewczas**, *Пар.* невпопа́дъ, нево́время, некста́ти. **Po niewczasie**, сли́шкомъ по́здно.
Niewczasować, трево́жить, безпоко́ить, докуча́ть.
Niewczesny, преждевре́менный; || по́здній, запозда́лый. **Niewczesne żarty**, неумѣ́стныя шу́тки, нево́время, некста́ти. **Niewczesne żale**, по́зднія сожалѣ́нія. **Niewczesna śmierć**, преждевре́менная смерть, *см.* **Przedwczesny, Zawczesny**. **Niewczesny płód**, вы́кидышъ, недоно́сокъ; || *Бот.* незрѣ́лый плодъ.
Niewdzięczen, неблагода́ренъ, *см.* **Niewdzięczny**.
Niewdzięcznica, -y, *ж.* неблагода́рная (*же́нщина*).
Niewdzięcznie, неблагода́рно.
Niewdzięcznik, -a, *м.* неблагода́рный (*челове́къ*).
Niewdzięczność, -ści, *ж.* неблагода́рность, непризна́тельность.
Niewdzięczny, неблагода́рный, непризна́тельный; || непрія́тный, некраси́вый, *см.* **Nieprzyjemny**.
Niewdzięka, -i, *ж.* *см.* **Niewdzięczność**.
Niewiadomie, безъ вѣ́дома.
Niewiadomo, неизвѣ́стно.
Niewiadomość, -ści, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣніе, незна́ніе, *см.* **Nieznajomość**.
Niewiadomy, *Стар.* невѣ́жественный, неучёный, *см.* **Nieświadomy**; || неизвѣ́стный, *см.* **Nieznany**. **Niewiadomy z pobytu**, безвѣ́стно-отсу́тствующій. || *Мат.* **Niewiadoma**, неизвѣ́стная величина́, иско́мое.
Niewiara, -y, *ж.* невѣ́ріе, безвѣ́ріе; || недовѣ́рчивость, *см.* **Niedowiarstwo**; || *Прост.* невѣ́рный, не́христь, бусурма́нъ.
Niewiasta, -y, *ж.* же́нщина, ба́ба.
Niewid, -u, *м.* не́видаль, невида́льщина, небыли́ца, небыва́льщина. **Troje niewidów prawić**, разска́зывать небыли́цы.
Niewidoczny, нея́вный.
Niewidomie, неви́димо.
Niewidomy, неви́димый, *см.* **Niewidzialny**; || слѣпо́й, *см.* **Ślepy**.
Niewidzialnie, неви́димо.
Niewidzialność, -ści, *ж.* неви́димость.
Niewidzialny, неви́димый.
Niewidziany, неви́данный.
Niewiedzenie, -nia, *ср.* невѣ́дѣніе.
Niewiele, немно́го. **Z niewielu ludźmi**, съ немно́гими людьми́, съ небольши́мъ число́мъ люде́й. **Niewiele mu trzeba**, ему́ немно́го ну́жно, онъ дово́льствуется ма́лымъ.
Niewierca, *см.* **Niewiernik**.
Niewierczy, иновѣ́рческій.
Niewiernica, -y, *ж.* измѣ́нница, *см.* **Zdrajczyna**.
Niewiernie, невѣ́рно, измѣ́ннически.
Niewiernik, -a, Niewierca, -y, *м.* невѣ́рный; || измѣ́нникъ, *см.* **Zmiennik, Zdrajca**.
Niewierność, -ści, *ж.* невѣ́рность.
Niewierny, невѣ́рный.
Niewierz, -a, *м.* *см.* **Niewiernik**.
Niewieści, же́нскій, *см.* **Kobiecy**; || нѣ́жный, изнѣ́женный, же́нственный, сла́бый. **Niewieście serce**, нѣ́жное се́рдце.
Niewieścić, Zniewieścić, изнѣ́живать, изнѣ́жить

Niewieścieć, Zniewieścieć, изнѣ́житься; ‖ обабиться.

Niewieściniec, *см.* **Macica.**

Niewieścisko, *см.* **Babsko.**

Niewieściuch, -a, *м.* нѣженка, слабодушный человѣкъ, *см.* **Kobieciarz.**

Niewieściuchowski, жéнственный; ‖ бáбский. (ность.

Niewieściuchowstwo, -a, *ср.* жéнствен-

Niewiniątko, -a, *ср.*, невúнный младéнецъ, невúнность. Święto Niewiniątek, прáздникъ младéнцевъ избіéнныхъ Иродомъ, *см.* **Młodzianki.**

Niewinnić, *см.* **Uniewinniać.**

Niewinnie, невúнно.

Niewinniuchny, Niewinniutki, совершéнно невúнный, безгрѣ́шный.

Niewinność, -ści, *ж.* невúнность.

Niewinny, невúнный.

Niewładny, безсúльный, нéмощный.

Niewłaściwie, несвóйственно, нетóчно; ‖ *Юрид.* незакóнно, непрáвильно, не по прáву. **Niewłaściwie zwany,** такъ называ́емый, *или* не въ собственномъ смы́слѣ.

Niewłaściwość, -ści, *ж.* несвóйственность, несообрáзность, несоотвѣ́тственность; ‖ *Юрид.* неполнопрáвность, некомпетéнтность. **Niewłaściwość sądu,** неподсýдность.

Niewłaściwy, несвóйственный, ненадлежáщій. **Użyć niewłaściwego wyrazu,** употребúть несвóйственное языкý слóво; ‖ непристóйный, неприлúчный; ‖ *Юрид.* неимéющій прáва судúть, неполнопрáвный, невлáстный, некомпетéнтный.

Niewłaśnie, несвóйственно, нетóчно.

Niewłasny, несвóйственный, нетóчный, *см.* **Niewłaściwy;** ‖ чужóй, чýждый, несóбственный.

Niewód, -odu, *м.* нéводъ, мрéжа.

Niewola, -i, *ж.* рáбство, невóля, **невóльничество;** ‖ плѣнъ; ‖ зави́симость; ‖ нуждá, необходúмость; ‖ принужде́ніе. Żyć w niewoli, жить въ рáбствѣ. **Dostać się do niewoli,** попáсть въ плѣнъ. **Wziąść kogo w niewolę,** взять кого́ въ плѣнъ. **Ryb nie jada, chyba kiedy w niewoli musi jeść,** онъ рыбы не ѣстъ, рáзвѣ тóлько по нуждѣ. *Посл.* **Ochota gorsza od niewoli,** охóта пýще невóли. **Co mi tego za niewola?** какáя мнѣ въ э́томъ нуждá? какóе мнѣ дѣ́ло до э́того? чтó мнѣ въ э́томъ?

Niewolenie, -nia, *ср.* принужде́ніе, приневóливаніе.

Niewolić, Zniewolić, невóлить, приневóливать, приневóлить, принуждáть, принýдить; ‖ покоря́ть, покори́ть, подчиня́ть, подчини́ть. **Jego dobroć zniewoliła mu serca wszystkich,** его́ добротá покори́ла емý сердцá всѣхъ. **Zniewolić kogo do czego,** принýдить кого́ къ чемý, *см.* **Przyniewalać, Zniewalać.**

Niewolnica, -y, *ж.* невóльница, рабá.

Niewolnictwo, -a, *ср.* **невóльничество, рáбство.**

Niewolniczo, рáбски, раболѣ́пно.

Niewolniczość, -ści, *ж.* раболѣ́пство, подобострáстіе.

Niewolniczy, рáбскій; ‖ * раболѣ́пный, подобострáстный.

Niewolnik, -a, *м.* невóльникъ, рабъ; ‖ плѣнный, плѣнникъ. **Być niewolnikiem swoich chuci,** быть рабóмъ сво́ихъ страстéй.

Niewolno, недозвóлено *или* недозволя́ется. **Niewolno mi,** мнѣ нельзя́, мнѣ непозвóлено.

Niewolny, невóльный, несвобóдный.

Niewolstwo, -a, *ср. см.* **Niewolnictwo.**

Nieprawnie, неискýсно, нелóвко, *см.* **Niezręcznie.**

Nieprawność, -ści, *ж.* нелóвкость, неумѣ́ніе взáться за чтó либо, неопытность.

Niepprawny, неискýсный, нелóвкій, неóпытный.

Niewściągliwy, Niewściężny, Niewstrzymany, невоздéржный, горя́чій, пы́лкій.

Niewstrzemięźliwie, *Нар.* невоздéржно, неумѣ́ренно.

Niewstrzemięźliwość, -ści, *ж.* невоздéржность, неумѣ́ренность.

Niewstrzemięźliwy, невоздéржный, неумѣ́ренный.

Niewstyd, -u, *м.* безсты́дство, нáглость, *см.* **Bezwstyd.**

Niewstydliwie, безсты́дно, нáгло.

Niewstydliwość, -ści, *ж.* безсты́дство, нáглость; ‖ непристóйность.

Niewstydliwy, безсты́дный, нáглый; ‖ непристóйный.

Niewstydnie, *см.* **Niewstydliwie, Bezwstydnie.**

Niewstydność, -ści, *ж.* безсты́дство, нáглость, *см.* **Niewstydliwość, Bezwstydność.**

Niewstydny, безсты́дный, нáглый.

Niewyćwiczony, неиспы́танный, **неизощрённый,** невы́школенный.

Niewyczerpanie, неистощи́мо.

Niewyczerpany, неистощи́мый.

Niewyczesaniec, Niewyczosaniec, -ńca, *м.* простоволóсый, непричёсаный; ‖ невѣ́жа, растрёпа.

Niewygoda, -y, *ж.* неудóбство; ‖ безпокóйство, тревóга; ‖ стѣсне́ніе; ‖ разстрóйство. **Wielką mam niewygodę z tym człowiekiem,** э́тотъ человѣкъ меня́ óчень стѣсня́етъ. **Wielka mi niewygoda bez téj książki,** мнѣ óчень неудóбно безъ э́той кни́ги. **Niewygody podróży,** неудóбства путеше́ствія.

Niewygodnie, неудóбно.

Niewygodny, неудóбный.

Niewygojony, неизлѣчи́мый, **неизцѣли́мый.**

Niewykorzeniony, неискоренённый.

Niewykształcony, необразóванный.

Niewykurowany, Niewyleczony, неизлѣчи́мый, неизцѣли́мый.

Niewyleżały, *см.* **Niewystały.**

Niewymownie, невыразúмо, нескáзанно, неизрече́нно.

Niewymowny, невырази́мый, неска́занный, неизрѣче́нный.

Niewymuszoność, -ści, *ж.* непринужде́нность.

Niewymuszony, непринужде́нный.

Niewymyślny, неразбо́рчивый, неприхотли́вый. **To człowiek niewymyślny w jedzeniu**, э́тотъ человѣ́къ неприхотли́въ въ пи́щѣ; || изы́сканный. **Potrawa niewymyślna**, неизы́сканное ку́шанье; || незатѣ́йливый. **Robota wcale niewymyślna**, рабо́та соверше́нно незатѣ́йливая, проста́я.

Niewyparzony, необва́ренный. ***Niewyparzona gęba**, де́рзкій, гру́бый на язы́къ.

Niewypłatność, -ści, *ж.* несостоя́тельность.

Niewypłatny, несостоя́тельный.

Niewypowiedzianie, невырази́мо, неска́занно.

Niewypowiedziany, невырази́мый, неска́занный.

Niewyprawny, невы́дѣланный; || недублёный (*о ко́жѣ*).

Niewyrazisty, невырази́тельный, нечёткій, нея́вственный.

Niewyraźnie, нея́сно, нея́вственно, невня́тно, невырази́тельно.

Niewyraźność, -ści, *ж.* нея́сность, темнота́, невырази́тельость, невня́тность, нечёткость.

Niewyraźny, нея́сный, тёмный, невня́тный, нечёткій.

Niewyrozumiale, стро́го, суро́во, безъ снисхожде́нія, безпоща́дно.

Niewyrozumiałość, -ści, *ж.* стро́гость, суро́вость; || упо́рство, безпоща́дность.

Niewyrozumienie, -nia, *ср.* недоразумѣ́ніе.

Niewysłowiony, невырази́мый, неска́занный, неизрече́нный.

Niewystały, му́тный, неотсто́енный, неустоя́вшійся.

Niewystawnie, непы́шно, неблиста́тельно, нероско́шно, про́сто.

Niewystawność, -ści, *ж.* простота́.

Niewystawny, просто́й, нероско́шный, непы́шный, невы́чурный.

Niewytrawność, -ści, *ж.* нео́пытность, незна́ніе жи́зни, незрѣ́лость.

Niewytrawny, молодо́й, неустоя́вшійся (*о винѣ*); || незрѣ́лый, нео́пытный, неискушённый.

Niewytrwale, непостоя́нно; || нетерпѣли́во; || неусто́йчиво.

Niewytrwałość, -ści, *ж.* непостоя́нство; || нетерпѣ́ніе; || неусто́йчивость.

Niewytrwały, непостоя́нный; || нетерпѣли́вый; || неусто́йчивый.

Niewytrwanie, нестерпи́мо, несно́сно.

Niewytrwanie, -nia, *ср. см.* **Niewytrwałość**.

Niewytrwany, несно́сный, нестерпи́мый, *см.* **Nieznośny**.

Niewytrzymałość, -ści, *ж.* чувстви́тельность, воспріи́мчивость; || несно́сливость, несде́ржанность, пода́тливость.

Niewytrzymały, чу́вствительный, воспріи́мчивый; || несно́сливый, несде́ржанный, пода́тливый. **Niewytrzymały na zimno**, чувстви́тельный къ хо́лоду.

Niewytwornie, неизы́сканно, невы́чурно, незатѣ́йливо, про́сто.

Niewytworny, неизы́сканный, невы́чурный, незатѣ́йливый, просто́й.

Niewywczas, -u, *м*, безсо́нница, *см.* **Niewczas**.

Niewywikłany, безвы́ходный, неисхо́дный.

Niewywrotny, неопровержи́мый.

Niewzruszalność, -ści, *ж.* ненаруши́мость.

Niewzruszenie, непоколеби́мо, непрекло́нно.

Niewzruszoność, -ści, *ж.* непоколеби́мость, непрекло́нность.

Niewzruszony, непоколеби́мый, непрекло́нный.

Niezabawem, *см.* **Niebawem**.

Niezabawnie, Niebawnie, незаба́вно.

Niezabawny, пра́здный, незанято́й; || незаба́вный.

Niezachowanie, -nia, *ср.* несоблюде́ніе.

Niezachwiany, непрекло́нный, непоколеби́мый.

Niezadługo, ско́ро, вско́рѣ.

Niezadłużony, незадолжа́вшій.

Niezagubiony, непогиба́ющій, нетлѣ́нный.

Niezależnie, незави́симо; || не смотря́ на (*что́*).

Niezależność, -ści, *ж.* незави́симость; || самостоя́тельность.

Niezależny, незави́симый; || самостоя́тельный. **Niezależny od okoliczności**, незави́симый отъ обстоя́тельствъ.

Niezamierzony, непредполо́женный, незаду́манный, незатѣ́янный.

Niezamieszkały, необита́емый, нежило́й.

Niezamożny, небога́тый, незажи́точный.

Niezapominajka, -i, *ж. Бот.* незабу́дка.

Niezapomny, незабве́нный, достопамя́тный.

Niezaprawny, неприпра́вленный.

Niezaproszony, неприглашённый.

Niezaprzątniony, неза́пятый, поро́жній, ненапо́лнённый.

Niezaprzeczenie, неоспори́мо, неопровержи́мо, несомнѣ́нно.

Niezaprzeczoność, -ści, *ж.* неоспори́мость, неопровержи́мость, несомнѣ́нность.

Niezaprzeczony, неоспори́мый, безспо́рный, неопровержи́мый, несомнѣ́нный.

Niezapytany, неспро́шенный.

Niezasłużenie, незаслу́женно.

Niezasłużony, незаслу́женный.

Niezaszły, нетлѣ́нный; || безсме́ртный.

Niezawisłość, **-ści**, *ж.* *см.* **Niezależność.**

Niezawisły, *см.* **Niezależny.**

Niezawistny, **незави́стный**, **незави́стливый.**

Niezawodnie, **немину́емо**, **непремѣ́нно**, **навѣ́рно**, **неизбѣ́жно.**

Niezawodność, **-ści**, *ж.* **непрело́жность**, **вѣ́рность**, **неизбѣ́жность.**

Niezawodny, **немину́емый**, **непремѣ́нный**, **непрело́жный**, **вѣ́рный**, **неизбѣ́жный.**

Niezazdrościwy, **Niezazdrośny**, **неревни́вый**; || **незави́стный**, **незави́стливый.**

Niezbadany, **непостижи́мый**, **неиспове́ди́мый.**

Niezbędnie, **неизбѣ́жно**, **неминуемо**, **необходи́мо**, *см.* **Koniecznie**, **Nieuchronnie.**

Niezbędność, **-ści**, *ж.* **неизбѣ́жность**, **необходи́мость**, **неминуемость**, *см.* **Konieczność**, **Nieuchronność.**

Niezbędny, *см.* **Sprośny**, **Brzydki**, **Plugawy.**

Niezbędny, **неизбѣ́жный**, **необходи́мый**, **неминуемый**, *см.* **Konieczny**, **Nieuchronny.**

Niezbity, **неопровержи́мый.**

Niezbożnica, **-y**, *ж.* **безбо́жница**, **нечести́вица.**

Niezbożnie, **безбо́жно**, **нечести́во**, **безако́нно.**

Niezbożnieć, **Zniezbożnieć**, **безбо́жничать**, **поступа́ть безако́нно**, **нечести́во.**

Niezbożnik, **-a**, *м.* **безбо́жникъ**, **нечести́вецъ.**

Niezbożność, **-ści**, *ж.* **безбо́жность**, **нече́стіе**, **безако́ніе**

Niezbożny, **безбо́жный**, **нечести́вый**, **безако́нный.**

Niezbrodzony, **Niezbrodny**, **непереходи́мый въ бродъ.**

Niezbrojnie, **безору́жно.**

Niezbrojny, **безору́жный**, **невооружённый.**

Niezbytni, **нели́шній**, **неизли́шній**, **небезполе́зный.**

Niezbytość, **-ści**, *ж.* **доку́ка**, **доку́чливость**, **надое́дливость**, **назо́йливость.**

Niezbyty, **доку́чливый**, **несно́сный**, **назо́йливый.**

Niezbywalność, **-ści**, *ж.* **неотчужда́емость.**

Niezdara, **-y**, *м.* **о́лухъ**, **пе́ньтюхъ**, **болва́нъ**, **остоло́пъ.**

Niezdarzony, **неуда́чный**, **неуда́вшійся**, **несча́стливый.**

Niezdatność, **-ści**, *ж.* **неспосо́бность**, **безда́рность**; || **непригодность**, **неудовлетвори́тельность.**

Niezdatny, **неспосо́бный**, **безда́рный**; || **непригодный.**

Niezdeterminowany, **неопредѣлённый**, **безсро́чный.**

Niezdobność, **-ści**, *ж.* **недоста́токъ украше́нія**, **прикра́съ**, **убра́нства**

Niezdobny, **неубранный**, **неукра́шенный.**

Niezdobyty, **непреоборимый**, **неодоли́мый**, **недосту́пный.**

Niezdolność, **-ści**, *ж.* *см.* **Niezdatność.**

Niezdolny, *см.* **Niezdatny.**

Niezdrów, *см.* **Niezdrowy.**

Niezdrowie, **-wia**, *ср.* **нездоро́вье.**

Niezdrowo, **нездоро́во**, **вре́дно для здоро́вья.**

Niezdrowy, **Niezdrów**, **нездоро́вый**, **нездоро́въ**, **вре́дный**, **вре́денъ здоро́вью.**

Niezdrożny, **безупрёчный**, **безукори́зненный.**

Niezemszczony, **неотомщённый.**

Niezepsuty, **неиспо́рченный**; || **неразвращённый.**

Niezespolony, **нестро́йный**, **несогла́сный**, **несхо́дный**, **несоразмѣ́рный**, **несоотвѣ́тственный.**

Niezeszły, **нетле́нный**, **непогиба́ющій**; || **вѣ́чный.**

Niezganny, *см.* **Nienaganny.**

Niezgasły, **неугаса́емый.**

Niezgiętość, **-ści**, *ж.* *см.* **Nieugiętość.**

Niezgięty, *см.* **Nieugięty.**

Niezgładzisty, **неизгладимый.**

Niezgłębiony, **Niezgłębny**, **неизмѣри́мый**; || **неисповѣди́мый.**

Niezgłoszenie się, **-nia**, *ср.* **неявка.**

Niezgoda, **-y**, *ж.* **несогла́сіе**, **разно́ръ**, **ра́спря**, **разла́дъ.** **Podniecać niezgodę**, **возбужда́ть несогла́сіе.** **Jabłko niezgody**, **я́блоко разно́ра.**

Niezgodliwie, *см.* **Niezgodnie.**

Niezgodliwy, **вздо́рливый**, **сварли́вый**, **бранчи́вый**; || **несогла́сный**, *см.* **Swarliwy.**

Niezgodnie, **несогла́сно.**

Niezgodność, **-ści**, *ж.* **несовмѣ́стность**; || **несогла́сіе**, **разла́дъ**; || **нестро́йность**, **несоразмѣ́рность**, **несоотвѣ́тствіе**, **несхо́дство.**

Niezgodny, **несовмѣсти́мый**; || **несогла́сный**, **нестро́йный**, **несоразмѣ́рный**, **несоотвѣ́тственный**, **несхо́дный.** **Głosy niezgodne**, **несогла́сные голоса́.** **Niezgodne charaktery**, **несхо́дные хара́ктеры.**

Niezgodzenie się, **-nia**, *ср.* **несогла́сіе.**

Niezgojony, **неизлечи́мый.**

Niezgoniony, **недостижи́мый.**

Niezgorzéj, **сносно**, **посре́дственно**, **поря́дочно**, **изря́дно**, **и туда́ и сюда́**, **и такъ и сякъ.**

Niezgrabjasz, **-a**, *м.* **нело́вкій**, **непово́рный**, **неуклю́жій**; || **о́лухъ**, **пе́нтюхъ**, **мѣшкъ.**

Niezgrabnie, **нело́вко**, **нескла́дно.**

Niezgrabność, **-ści**, *ж.* **нело́вкость**, **неповоро́тливость**, **нескла́дность.**

Niezgrabny, **нело́вкій**, **неуклю́жій**, **неповоро́тливый**, **нескла́дный**, **мѣшкова́тый.**

Niezłamany, **несокруши́мый**, **неодоли́мый.**

Niezliczenie, *Нар.* **несмѣ́тно.**

Niezliczoność, -ści, *ж* безконе́чность; || несмѣ́тность, мно́жество.
Niezliczony, несмѣ́тный, безчи́сленный.
Niezłomnie, непрекло́нно.
Niezłomność, -ści, *ж.* непрекло́нность; || непреломля́емость.
Niezłomny, непрекло́нный; || непреломля́емый, нело́мкій.
Niezmącony, невозмути́мый.
Niezmiennie, неизмѣ́нно, непрело́жно.
Niezmienność, -ści, *ж.* неизмѣ́нность, непрело́жность.
Niezmienny, неизмѣня́емый, неизмѣ́нный, непрело́жный.
Niezmiernie, чрезмѣ́рно, непомѣ́рно, кра́йне; || безконе́чно, *см.* **Nieskończenie**.
Niezmierność, -ści, *ж.* чрезмѣ́рность, безмѣ́рность, безконе́чность, *см.* **Nieskończoność**.
Niezmierny, чрезмѣ́рный, безмѣ́рный, безконе́чный, *см.* **Nieskończony**.
Niezmierzoność, -ści, *ж.* грома́дность, несмѣ́тность, необъя́тность.
Niezmierzony, грома́дный, несмѣ́тный, необъя́тный
Niezmieszalność, -ści, *ж.* несмѣси́мость.
Niezmieszalny, несмѣси́мый.
Niezmieszany, несмѣ́шанный.
Niezmordowanie, неутоми́мо.
Niezmordowany, неутоми́мый.
Niezmożony, непобѣди́мый, неодоли́мый.
Niezmrużony, несомкну́тый (*о глаза́хъ*).
Niezmyślenie, и́стинно, по́длинно, дѣйстви́тельно.
Niezmyślny, и́стинный, по́длинный, дѣйстви́тельный.
Niezmyślony, невы́думанный, и́стинный, дѣйстви́тельный; || и́скренній, чистосерде́чный, *см.* **Szczery**.
Nieznacznie, непримѣ́тно, незамѣ́тно, ма́ло-по-ма́лу.
Nieznaczny, непримѣ́тный, незамѣ́тный.
Nieznajomo, подъ чужи́мъ и́менемъ, инко́гнито.
Nieznajomość, -ści, *ж.* незнако́мство; || незна́ніе. **Nieznajomość świata**, незна́ніе свѣ́та.
Nieznajomy, неизвѣ́стный, незнако́мый, *см.* **Nieznany**.
Nieznaleźny, ненаходи́мый.
Nieznanie, -nia, *ср.* незна́ніе, невѣ́дѣніе.
Nieznany, неизвѣ́стный.
Nieznikomość, -ści, *ж.* нетлѣ́нность.
Nieznikomy, нетлѣ́нный, непогиба́ющій.
Nieznośnie, несно́сно, невыноси́мо, нестерпи́мо.
Nieznośny, несно́сный, невыноси́мый, нестерпи́мый.
Niezręcznie, нело́вко, неиску́сно, нерасзу́мно.
Niezręczność, -ści, *ж* нело́вкость, неиску́сство, неумѣ́нье взя́ться за дѣ́ло.
Niezręczny, нело́вкій, неиску́сный.
Niezrównany, несравне́нный.
Niezrozumiale, непоня́тно, невразуми́тельно, нея́сно.
Niezrozumiałość, -ści, *ж.* непоня́тливость, невразуми́тельность, нея́сность.
Niezrozumiały, непоня́тный, невразуми́тельный, нея́сный.
Nieźrzałość, *см.* **Niedojrzałość**.
Nieźrzały, *см.* **Niedojrzały**.
Niezsiadły, несверну́вшійся, нессѣ́вшійся (*о молокѣ*).
Niezupełnie, несоверше́нно, несовсѣ́мъ, невполнѣ́.
Niezupełność, -ści, *ж.* несоверше́нство, недоста́токъ; || неполнота́.
Niezupełny, несоверше́нный, недоста́точный; || непо́лный.
Niezużyty, неизно́шенный, неиста́сканный, непотёртый.
Niezwiędły, неуви́дшій.
Niezwornie, *см.* **Niesfornie**.
Niezworność, *см.* **Niesforność**.
Niezworny, *см.* **Niesforny**.
Niezwrotnie, неповоро́тливо, непрово́рно, тяжело́, нело́вко.
Niezwrotność, -ści, *ж.* неповоро́тливость, тяжелова́тость, нело́вкость.
Niezwrotny, неповоро́тливый, нело́вкій, тяжёлый.
Niezwyciężony, непобѣди́мый, непреодоли́мый, *см.* **Nieprzezwyciężony**.
Niezwyczajnie, необыкнове́нно.
Niezwyczajność, -ści, *ж.* необыкнове́нность, необыча́йность, *см.* **Niezwykłość**; || непривы́чка, *см.* **Nienawykłość**.
Niezwyczajny, необыкнове́нный, необыча́йный, *см* **Niezwykły**; || **Niezwyczajny czego**, непривы́кшій къ чему́.
Niezwykle, *см.* **Niezwyczajnie**.
Niezwykłość, -ści, *ж.* необыкнове́нность, необыча́йность.
Niezwykły, необыкнове́нный, необыча́йный.
Nieżyczliwość, -ści, *ж.* недоброжела́тельство, злора́дство.
Nieżyczliwy, недоброжела́тельный, злонамѣ́ренный,
Nieżywiątko, -a, *ср. Анат.* и *Бот.* заро́дышъ
Nieżywny, неплодоро́дный, непроизводи́тельный (*о землѣ*).
Nieżywotny, неоживлённый, неоргани́ческій.
Nieżyzność, -ści, *ж.* непло́діе, безпло́діе, безпло́дность.
Nieżyzny, безпло́дный.
Nigdy, никогда́.
Nigdzie, нигдѣ́; || никуда́. **Nigdzie tego nie zobaczysz**, ты нигдѣ́ э́того не уви́дишь. **Dokąd idziesz? nigdzie**, куда́ ты идёшь? никуда́.
Nigryt, -a, *м.* Негръ.
Nijak, **Nijako**, ника́къ, ниско́лько, нико́имъ о́бразомъ, отню́дь, совсѣ́мъ не во́все не.

Nijaki, никако́й; неопредѣле́нный; сре́дній. **Nijaki kolor**, неопредѣле́нный цвѣтъ. **Jestem dziś nijaki**, сего́-дня я самъ не по себѣ. || *Грам.* **Rodzaj nijaki**, сре́дній родъ.

Nijako, *см.* **Nijak.**

Nijakość, -ści, *ж.* неопредѣле́нность, безразли́чность.

Nikąd, *см.* **Znikąd.**

Nikczemnić, Znikczemnić, уничижа́ть, унижа́ть. **Nikczemnić się, Znikczemnić się**, унижа́ться, уничижа́ться, унижа́ть себя́.

Nikczemnie, подло, ни́зко.

Nikczemnieć, Znikczemnieć, худѣ́ть; || скудѣ́ть, бѣднѣ́ть; || по́ртиться, вырожда́ться; || **унижа́ться**, уничижа́ться, унижа́ть себя́. **Znikczemniała ta rasa**, э́то поколѣ́ніе вы́родилось.

Nikczemnik, -a, *м.* **бездѣ́льникъ**, подле́цъ, негодя́й.

Nikczemność, -ści, *ж.* **по́длость**, ни́зость; || **ничто́жность.**

Nikczemny, по́длый, ни́зкій, негóдный; || ничто́жный.

Nikędy, *см.* **Nigdzie**

Nikły, скоропреходя́щій, *см.* **Znikomy.**

Niknąć, Znikać, Zniknąć, исчеза́ть, исче́знуть, пропада́ть, пропа́сть; || мёркнуть. **Zniknął mi z oczu**, онъ исче́зъ изъ мои́хъ глазъ. **Ten kolor prędko niknie**, э́тотъ цвѣтъ ско́ро пропада́етъ.

Niknienie, Zniknienie, -nia, *ср.* **исчеза́ніе**, исчезнове́ніе.

Niktórędy, нигдѣ́, **никуда́, ни въ како́мъ мѣстѣ.**

Nim, пре́жде не́жели, пре́жде чѣмъ. **Nim rok upłynie**, пре́жде не́жели пройдётъ годъ.

Niniejszy, нынѣ́шній, тепе́решній, настоя́щій. **Donoszę ci w niniejszym liście**, увѣдомля́ю тебя́ въ настоя́щемъ письмѣ. **Niniejsze dzieło**, издава́емое нынѣ́ сочине́ніе. **Podług przepisów w 2-éj księdze niniejszéj ustawy postanowionych**, по пра́виламъ, устано́вленнымъ во 2-ой кни́гѣ сего́ уста́ва. **Wiadomo czynię niniejszém**, симъ объявля́ю **и́ли извѣща́ю.**

Niskąd, *см.* **Niżkąd.**

Niski (Nizki), ни́зкій.

Nisko (Nizko), ни́зко.

Niskopienny, низкоство́льный, **низкорасту́щій**, го́дный къ ру́бкѣ (*лѣсъ*).

Niskość (Nizkość), ма́лость, *см.* **Małość**; ни́зость; || по́длость. **Niskość uczuć**, ни́зкія чувства. **Niskość ceny**, **ни́зкая** цѣна́, дешеви́зна, *см.* **Niższość.**

Niśli, *см.* **Niżli, Niżeli.**

Niszczeć, Zniszczeć, **по́ртиться**, **непо́ртиться**, ухудша́ться, приходи́ть въ упа́докъ; || разруша́ться, уничтожа́ться, ветша́ть; || погиба́ть, поги́бнуть. **To drzewo niszczeje**, э́то де́рево разруша́ется. **Armja zniszczała**, а́рмія поги́бла.

Niszczejący, ветша́ющій, **приходя́щій** въ упа́докъ, **по́ртящійся**, ухудша́ющійся; || тлѣ́нный, бре́нный, преходя́щій.

Niszczenie, -nia, *ср.* **истоще́ніе, упа́докъ, уничтоже́ніе**, *см.* **Zniszczenie, Upadek.**

Niszczyć, Zniszczyć, истребля́ть, **истреби́ть**, уничтожа́ть, **уничто́жить**; || **изнуря́ть, изнури́ть.**

Niszczyciel, -a, *м.* **разруши́тель, истреби́тель.**

Niszczycielka, -i, *ж.* **разруши́тельница, истреби́тельница.**

Nit, -u, *м.* **заклёпка, закрѣпа**; || **спа́йка. Naczynie bez nitu**, посу́да ко́ванная изъ одного́ куска́. || * **Nit puścić** (*о человѣкѣ*), не вы́держать, **не перенести́ чего́** либо. **Puścić nity**, (*о вещахъ*), испо́ртиться, распаяться.

Nitabla, -i, *ж.* болтъ, **сте́ржень, шкво́рень**, затычка.

Niteczka, -i, *ж.* **ни́точка**, *см.* **Nitka.** || *Бот.* **нить** (*у тычинки*), жи́лка, мо́чка.

Nitka, -i, *ж.* ни́тка. * **Na nitce wisieć**, **висѣ́ть** на ни́точкѣ, на волоскѣ. **Nitka regeł**, ни́тка жёмчугу.

Nitkarka, -i, *ж.* ни́точница.

Nitkarz, -a, *м.* ни́точникъ.

Nitkowy, ни́тяный.

Nitować, Zanitować (gwóźdź), заклёпывать, заклепа́ть гвоздь; || паять, спаять.

Nitowanie, -nia, *ср.* **заклёпка**; || **паяніе, спа́йка.**

Nitowany, заклёпанный; || спа́янный.

Nitownik, -a, *м.* паяльщикъ.

Niuch, -a, *м.* (**tabaki**), щепо́тка, **поню́шка табаку́**, *см.* **Szczypta.**

Niuchać (tabakę), ню́хать **таба́къ**, *см* **Zażywać.**

Niuń, -nia, *м.* **Niunia, -ni, Niuńka, -i**, *м.* и *ж.* **проста́къ**, новичёкъ, дурачёкъ.

Niwa, -y, *ж.* ни́ва, па́шня, *см.* **Nowina, Nowizna**; || по́ле, по́прище. **Pracować na niwie historycznéj, uprawiać niwę historji**, разраба́тывать исто́рію, занима́ться исто́ріею.

Niwecz (*см.* **w nic, w nicestwo**), употребля́ется то́лько при глаго́лахъ: **Obracać, Obrócić, Iść, Pójść. W niwecz obrócić, уничто́жить**, истреби́ть. **W niwecz iść, уничтожа́ться**, истребля́ться. **Wszystko to w niwecz poszło**, всё э́то пропа́ло, **уничто́жилось**, *см.* **Niweczyć.**

Niweczenie, Zniweczenie, -nia, *ср.* **уничтоже́ніе**, истребле́ніе.

Niweczyć, Zniweczyć, **уничтожа́ть, уничто́жить**, истребля́ть, **истреби́ть.**

Niwelacja, -ji, *м.* нивелиро́вка; || * **уравне́ніе.**

Niwelator, -a, *м.* нивелиро́вщикъ.

Niwelować, нивелирова́ть; || выра́внивать по ватерпа́су; || * равня́ть, ура́внивать

Niż, употребля́ется то́лько съ предло́гами: **w** (*въ*), **na** (*на*). **W niż, Na niż**, внизъ. **Na niż płynąć**, плыть внизъ по рѣкѣ, по теченію рѣки; || *Стар.* **низовье** (*рѣки*).

Niż, Niźli, Niśli, Niżeli, Aniżeli, нежели, чѣмъ. Lepiéj milczéć, niż źle mówić.

лу́чше молча́ть, не́жели ху́до говори́ть (*о комъ*). **Lepiéj zapóźno, aniżeli nigdy, лу́чше по́здно, чѣмъ никогда́.**

Niża, -y, *ж. см.* **Nizina.**

Nizacz, ни за что, *см.* **Ni.**

Niżby, скорѣе, лу́чше. Niżby się na to zgodził, da się zabić, онъ скорѣе позво́литъ себя́ уби́ть, не́жели согласи́тся на э́то.

Niżéj, ни́же. Mieszka dwoma piętrami niżéj, o trzy piętra niżéj, онъ живётъ двумя́ э́тажами ни́же; || ме́нѣе. Dzieci niżéj dziesięciu lat, дѣти ме́нѣе десяти́ лѣтъ.

Niżeli, *см.* **Niż.**

Nizina, -y, *ж.* **низина́, ни́зменное мѣ́сто, логъ, подо́лъ.**

Nizinny, ни́зменный.

Niziołek, -łka, *м.* **пигме́й, ка́рликъ, карапу́зикъ.**

Niziuchno, Niziutko, Niziuteńko, низе́нько, низёхонько.

Niziuchny, Niziutki, Niziuteńki, ни́зенькій.

Nizkąd, *см.* **Znikąd.**

Nizki, *см.* **Niski.**

Nizko, *см.* **Nisko.**

Nizkość, *см.* **Niskość.**

Niźli, *см.* **Niż.**

Niźnik, -a, *м.* **вале́тъ, хлапъ** (*въ ка́ртахъ*).

Niższość, -ści, *ж.* **ни́зость, подчине́нность; || ни́зшая сте́пень, ни́зшая цѣна́, и т. п.**

Niższy, ни́зшій, ни́жній, *см.* **Dolny.**

Niżyć, *см.* **Zniżać, Poniżać.**

No, No-no, ну, ну же! **No zobaczymy,** ну, посмо́тримъ! **No no, uspokój się,** ну же, успоко́йся! || **No употребля́ется, какъ приста́вка къ повели́тельному наклоне́нію, для уси́ленія дѣ́йствія, и соотвѣ́тствуетъ русскому** *же.* **Pisz no, пиши́ же! Biegaj no co najprędzéj po doktora,** бѣги́ же скорѣ́й за до́кторомъ.

Nobilitacja, -ji, *ж.* **возведе́ніе въ дворя́нство.**

Nobilitować, пожа́ловать дворя́нствомъ, возвести́ въ дворя́нство.

Noblesa, -y, *ж.* **дворя́нство, шляхе́тство; ||** *Собир.* **дворя́не.**

Noc, -y, *ж.* **ночь. W nocy, но́чью. Przez całą noc, во всю ночь. Późno w noc, по́здно но́чью. Noc zapada, ночь настаётъ. Po całych nocach siedzieć, сидѣть по ночама́ть. Po nocy, но́чью, во вре́мя но́чи. Na noc, на́ ночь. Noc jechać, ѣхать но́чью.**

Nócenie, Nucenie, -nia, *ср.* **напѣва́ніе, напѣ́въ, припѣ́въ.**

Nócić, Nucić, Zanócić, напѣва́ть.

Nocja, -ji, *ж.* **поня́тіе, свѣ́дѣніе.**

Nocleg, -u, *м.* **ночле́гъ, ночева́ніе, ночёвка, ночевьё.**

Noclegować, ночева́ть, остана́вливаться на́ ночь.

Nocnica, -y, *ж.* **привидѣ́ніе, при́зракъ; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; ||** *Медиц.* **Nocnice,** *мн.* **давле́ніе во снѣ.**

Nocnie, но́чью, ночно́ю поро́ю.

Nocnik, -a, *м.* **полуно́чникъ, ночно́й гуля́ка; || ночно́й горшо́къ.**

Nocny, ночно́й.

Nocorównia, -ni, *ж.* **равноде́нствіе,** *см.* **Porównanie (dnia z nocą).**

Nocorówny, равноде́нственный.

Nocoświec, -a, *м. Зоол.* **свѣтоно́ска суринамская** (*nasłomoe*).

Nocować, Zanocować, Przenocować, ночева́ть, ваночева́ть, переночева́ть; || Przenocować kogo, пусти́ть кого́ на ночле́гъ, принима́ть, помѣща́ть у себя́ кого́.

Nocowanie, -nia, *ср.* **ночева́ніе, ночёвка. Nocowanie na modlitwach, проведе́ніе но́чи въ моли́твахъ, ночно́е бдѣ́ніе.**

Nóg, -a, *м. см.* **Gryf, Orłolew.**

Noga, -i, *ж.* **нога́.**

Nogal, -a, *м.* **долгоно́гій, длинноно́гій, долгова́зый.**

Nogawica, -y, Nogawka, -i, *ж.* **часть испо́дняго пла́тья отъ колѣ́нъ до конца́ ноги́; ||** *Воен. Стар.* **бутурлы́къ, доспѣхъ, кото́рый надѣ́вался на́ ноги.**

Nogieć, -gcia, Nokieć, -kcia, *м.* **негодя́й, бездѣльникъ,** *см.* **Napaść, Paskudnik.**

Nogietek, -tka, *м. Бот.* **ноготки́.**

Nokieć, *см.* **Nogieć.**

Nokturn, -u, *м.* **полуно́щница, часть зау́трени состоя́щая изъ трёхъ *или* бо́лѣе псалмо́въ; ||** *Муз.* **нокту́рно.**

Nomenklatura, -y, *ж.* **номенклату́ра, именова́ніе; || именно́й спи́сокъ; || вы́селокъ, уро́чище** (*особое селеніе*).

Nominacja, -ji, *ж.* **назначе́ніе, опредѣле́ніе; || жа́лованная гра́мота, пате́нтъ.**

Nominacyjny, относя́щійся къ опредѣле́нію на слу́жбу, *см.* **Opłata, Stępel.**

Nominalny, нарица́тельный (*о цѣни́*); || **именно́й** (*спи́сокъ*).

Nominat, -a, *м.* **назна́ченный на како́е либо мѣ́сто. Biskup nominat, назна́ченный въ епи́скопы.**

Nominować, назнача́ть, опредѣля́ть (*въ слу́жбу*), *см.* **Mianować.**

Nominowanie, -nia, *ср.* **назначе́ніе, опредѣле́ніе. Prawo nominowania, пра́во назнача́ть, опредѣля́ть на мѣста́,** *см.* **Mianowanie.**

Nona, -y, *ж. Церк.* **дева́тый часъ** (*моли́тва*).

Noncjusz, *см.* **Nuncjusz.**

Nór, *см.* **Nurek.**

Nora, -y, *ж.* **нора́,** *см.* **Jama.**

Norbertan, Norbertanin, -a, *м.* **Премонстра́нскій мона́хъ.**

Norbertanka, -i, *ж.* **Премонстра́нская мона́хиня.**

Norbertański, Премонстра́нскій. Zakon norbertański, Премонстра́нскій мона́шескій о́рденъ.

Norma, -y, *ж.* **но́рма, образе́цъ. Norma wynagrodzenia, разме́ръ вознагражде́нія.**

Normalny, нормáльный, образцóвый, прáвильный.

Norymberszczyzna, -y, *ж.* мéлочные, желѣзные и мѣдные товáры.

Nos, -a, *м.* носъ. **Nos orli, zadarty, spłaszczony, kończaty, wklęsły**, носъ орли́ный, вздёрнутый, приплю́снутый, заострённый, плóскій *и́ли* покля́пый. **Mówić, śpiewać przez nos**, говори́ть, пѣ́ть въ носъ, гнуси́ть. **Wszędzie nos wścibiać**, совáться не въ своё дѣ́ло, вмѣ́шиваться во всё. **Za nos wodzić kogo**, води́ть когó зá носъ, дурáчить. **Utrzeć komu nosa, dać komu po nosie**, утерéть комý носъ. **Nos krzywić na co**, хмýриться, дýться на когó. **Dostać, wziąść po nosie**, остáться съ нóсомъ. **Zadzierać nosa**, носъ задирáть къ вéрху. **Spotkać się nos w nos**, встрѣ́титься носъ къ нóсу. **Mieć dobry nos**, имѣ́ть хорóшее чутьё (*о собáкѣ*). **Patrz swego nosa**, смотри́, чтó дѣ́лается у тебя́ пóдъ носóмъ, знай своё дѣ́ло. **Jak pięść do nosa (podobne)**, нѣтъ никакóго схóдства. **Spuścić nos na kwintę**, повѣ́сить носъ, упáсть дýхомъ, опечáлиться. **Mruczeć pod nosem**, ворчáть себѣ́ пóдъ носъ, бормотáть сквозь зýбы. **Nos świecy palącéj się**, нагáръ свѣти́льни на свѣчѣ́.

Nosacizna, -y, Nosatość, -ści, *ж. Ветер.* сапъ (*у лóшади*).

Nosal, -a, *м.* носáчъ, носáтый, носáстый.

Nosarz, -a, *м.* носи́льщикъ, разнóщикъ.

Nosatość, *см.* **Nosacizna**.

Nosaty, носáтый, носáстый; || **Koń nosaty**, сапáтая лóшадь, съ сáпомъ.

Nosek, -ska, *м.* нóсикъ, носóкъ; || хоботóкъ (*у насѣкóмыхъ*); || кóнчикъ (*у перá*); || *Бот.* **Noski**, *мн.* герáній.

Nosić (*см.* **Nieść**), носи́ть. **Ciężko nosić**, имѣ́ть тяжёлую побѣ́жку, ходъ (*о лóшади*). **Lekko nosić**, имѣ́ть лёгкую побѣ́жку, ходъ. || **Nosić się**, носи́ть плáтье, одѣвáться, наряжáться; || *Прост.* бѣ́гать. **Nosi się, jakby licho go pędziło**, бѣ́гаетъ какъ угорѣ́лый.

Nosiciel, -a, *м.* носи́льщикъ.

Nosicielka, -i, *ж.* носи́льщица.

Nosidło, -a, *ср.* бóлѣе употребля́ется во мн. числѣ: **Nosidła**, носи́лки (*ручны́я*), *см.* **Nosze**.

Nosisko, -a, *ср. Увел.* носи́ще.

Nositelny, удобоноси́мый.

Nosiwać, нáшивать, *см.* **Nosić**.

Nośny, носи́мый, употребля́емый. **Nośna kura**, несýщаяся кýрица.

Nosoróg, -oga, *м. см.* **Nosorożec**.

Nosorożcowy, носорóговый.

Nosorożec, -żca, *м. Зоол.* носорóгъ (*живóтное*).

Nosowy, носовóй.

Nostrzyk, -a, *м. Бот.* дóнникъ.

Noszarz, -a, *м.* носи́льщикъ.

Nosze, -ów, *мн.* носи́лки.

Noszenie, -nia, *ср.* ношéніе.

Nota, -y, *ж.* отмѣ́тка, знакъ; || примѣчáніе, замѣчáніе, вы́писка; || запи́ска, счётъ; || нóта (*дипломати́ческая*), *см.* **Przypisek, Znak**; || **Nota opozycyjna**, *Юрид.* óтзывъ прóтивъ заóчнаго рѣшéнія; || пятнó, безчéстіе, *см.* **Skaza**.

Nóta, Nuta, -y, *ж. Муз.* нóта. **Grać z nót**, игрáть по нóтамъ. **Dorobić nótę do piosenki**, подобрáть, сочини́ть мýзыку къ пѣ́снѣ, положи́ть пѣ́сню на мýзыку. **Nóta dobrze do słów przypada**, мýзыка хорошó подхóдитъ къ словáмъ.

Notarjalnie, нотаріáльнымъ поря́дкомъ.

Notarjalny, нотаріáльный.

Notarjat, -u, *м.* дóлжность нотáріуса.

Notarjusz, -a, *м.* нотáріусъ, нотáрій.

Notarjuszowa, -éj, *ж.* женá нотáріуса.

Notarjuszówna, -y, *ж.* дочь нотáріуса.

Notarjuszowski, принадлежáщій нотáріусу. **Urząd notarjuszowski**, дóлжность нотáріуса.

Notarjuszowstwo, -a, *ср. см.* **Notarjat**; || *Собир.* нотáріусъ съ женóю.

Notaryczny, общеизвѣ́стный.

Notatka, -i, *ж.* замѣ́тка, отмѣ́тка, запи́ска.

Notnia, -ni, *ж. Неуп.* просóдія, словоударéніе *и́ли* слогоударéніе.

Notować, Nanotować, Zanotować, замѣчáть, замѣ́тить, отмѣчáть, отмѣ́тить, намѣ́тить, запи́сывать, записáть.

Notowanie, -nia, *ср.* замѣчáніе, отмѣ́тка, запи́сываніе.

Notowany, замѣ́ченный, отмѣ́ченный, запи́санный.

Notowy, *Муз.* нóтный. **Papier notowy**, нóтная бумáга.

Notyska, -i, *ж.* замѣ́тка, запи́сочка.

Nów, -owiu, *м.* новолýніе, нóвый мѣ́сяцъ. **Na nowiu**, во врéмя новолýнія.

Nowacja, -ji, *ж.* (*Юрид.*) замѣ́на прéжняго услóвія нóвымъ. Если услóвіе остаётся прéжнимъ и замѣня́ется тóлько должни́къ, то э́то называ́ется: **Ekspromissja** (*приня́тіе на себя́ чужáго дóлга*); если же замѣ́на касáется тóлько заимодáвца, то онá называ́ется: **Delegacja** (*перевóдъ платежá и́ли дóлга*). || Вы́мѣнъ докумéнта.

Nowak, -a, *м.* послýшникъ, *см.* **Nowicjusz, Nowotny**; || новичёкъ, нови́къ; || нововводи́тель, *см.* **Nowator, Nowotnik**.

Nowalja, -ji, *ж.* новинá, нови́нка.

Nowalijka, -i, *ж. см.* **Nowalja**.

Nowator, -a, *м.* нововводи́тель; || пристрáстный къ нововведéніямъ *и́ли* къ новизнáмъ.

Nowenna, -y, *ж. Церк.* девяти́ны, моли́твы чéрезъ дéвять дней.

Nowić, *см.* **Odnawiać, Wznawiać**.

Nowicjacki, подлежáщій искýсу, *см.* **Nowicjat**.

Nowicjat, -u, *м.* искýсъ, врéмя искýса (*въ монастыря́хъ*); || домъ для послýшниковъ; || * учени́чество, учéнье, врéмя учéнья (*ремеслá*).

Nowicjusz, -a, *м.* послýшникъ; || нови-

чёкъ; || неопытный, неискусный (*въ ремеслѣ*).

Nowicjuszka, -i, *ж.* послушница; || неопытная, неискусная (*въ ремеслѣ*).

Nowieć. *Неуп.* возобновляться, *см.* **Odnowieć.**

Nowina, -y, *ж.* новость, новизна, новинка, *см.* **Wieść, Wiadomość**; || новина (*земля въ первый разъ вспаханная*).

Nowiniarka, -i, *ж.* вѣстовщица, охотница разсказывать новости.

Nowiniarski, сообщающій новости, газетный.

Nowiniarstwo, -a, *ср.* распространеніе новостей; || ремесло газетчика.

Nowiniarz, -a, *м.* вѣстовщикъ, охотникъ разсказывать новости; || газетчикъ.

Nowinka, *см.* **Nowina.**

Nowinkarz, *см.* **Nowiniarz.**

Nowinny, новинный. **Dziesięciny nowinne,** десятина (*пошлина*) съ новинъ.

Nowiuchny, Nowiusieńki, Nowiuteńki, Nowiutki, новенькій, новёхонькій.

Nowizna, *см.* **Nowina** (*во 2-мъ значеніи*).

Nowo, ново, недавно. Nanowo, снова, вновь.

Nowochrzczeniec, -ńca, *м.* анабаптистъ, перекрещенецъ; || новообращенный, новокрещенецъ, *см.* **Nowonawrócony.**

Nowochrzczeński, анабаптистскій, перекрещённый.

Nowochrzczeństwo, -a, *ср.* анабаптизмъ, ученіе перекрещенцовъ.

Nowochrzczony, новообращённый, новокрещенецъ, *см.* **Nowonawrócony.**

Nowocien, *см.* **Nowotny.**

Nowocina, -y, *ж.* новость, новинка, новизна.

Nowoczesność, -ści, *ж. см.* **Nowożytność.**

Nowoczesny, *см.* **Nowożytny.**

Nowoksiężyny, *мн.* обѣдня, которую въ первый разъ отправляетъ новорукоположенный священникъ; || угощеніе послѣ отправленія первой обѣдни новорукоположеннымъ священникомъ.

Nowomianowany, вновь опредѣленный, вновь названный.

Nowomodnie, новомодно.

Nowomodny, новомодный.

Nowonabywca, -y, *м.* вновь пріобрѣтшій, вновь купившій что-либо.

Nowonarodzony, новорожденный.

Nowonawróceniec, -ńca, *м.* новообращённый, новокрещенецъ.

Nowonawrócony, новообращённый, новокрещённый. **Nowonawrócona,** новокрещёнка.

Nowopowity, *см.* **Nowonarodzony.**

Nowoprzybyły, новоприѣзжій, новоприбывшій.

Nowoprzychodzień, -dnia, *м. см.* **Przybysz, Przybyłec.**

Noworocznik, -a, *м.* альманахъ.

Noworoczny, новогодній.

Nowość, -ści, *ж.* новость.

Nowosiedlec, -dlca, *м.* новопоселенецъ.

Nowosiedliny, -dlin, *мн.* новая колонія, новое поселеніе; || новосёлье, новая квартира; || пиръ по случаю новосёлья.

Nowoświecki, *см.* **Nowomodny.**

Nowota, -y, *ж.* новость; || нововведеніе.

Nowotnica, -y, *ж.* нововводительница; || вѣстовщица, охотница до новостей.

Nowotnie, внове.

Nowotnik, -a, *м.* нововводитель; || охотникъ до новостей.

Nowotnina, *см.* **Nowocina.**

Nowotność, -ści, *ж.* новизна, нововведеніе.

Nowotny, новый, современный; || новичёкъ.

Nowotwornie, *см.* **Nowomodnie.**

Nowotworny, *см.* **Nowomodny.**

Nowouk, -a, *м.* новоукъ, вновь обученый.

Nowowiarek, *см.* **Nowowierca.**

Nowowierca, -y, *м.* послѣдователь новаго вѣроученія.

Nowowiernictwo, -a, *ср.* новое вѣроученіе.

Nowowiernik, -a, *м. см.* **Nowowierca.**

Nowowierny, принадлежащій къ новому вѣроученію; || *см.* **Nowonawrócony.**

Nowowierstwo, -a, *ср. см.* **Nowowiernictwo.**

Nowozaciężny, вновь завербованный рекрутъ, вновь записанный, вновь поступившій въ солдаты, новобранецъ.

Nowozakonny, новозавѣтный.

Nowozamężna, -ej, *ж.* молодая, новобрачная.

Nowożeniec, -ńca, *м.* молодой, новобрачный.

Nowożeński, новобрачный.

Nowożytność, -ści, *ж.* новое время, новая эпоха.

Nowożytny, современный, новѣйшій.

Nowszość, -ści, *ж.* новость, современность.

Nowszy, новѣйшій, *см.* **Nowy.**

Nowy, новый.

Nóż, *род. п.* **Noża,** *м.* ножъ.

Nozdrze, -a, *ср.* ноздря, болѣе употребляется во мн. **Nozdrza, -y,** ноздри.

Nóżeczka, -i, *ж.* во мн. ч. **Nożęta,** *см.* **Nóżka.**

Nożeńki, -nek, *мн.* ножны; || футляръ.

Nóżka, Nóżeczka, -i, *ж.* ножка, ноженька.

Nożna, *род. п.* **nożen,** *мн.* **nożny**; || влагалище, *см.* **Pochwa.**

Nożny, ножный.

Nożowato, въ видѣ ножа, на подобіе ножа.

Nożowaty, имѣющій форму ножа.

Nożyce, -życ, *мн.* ножницы. **Nożyce blacharskie,** рѣзцы, большія ножницы. **Nożyce postrzygackie,** стригальныя ножницы **Nożyce rakowe,** клешня (*у рака*)

Посл. **Uderz w stół, nożyce się odezwą,** на вóрѣ шáпка горúтъ, *или* знаетъ кóшка чьё мáсо съѣла.

Nożyczki, -czek, *мн.* нóженки, *см.* **Nożyce.**

Nożyk, -a, *м.* нóжикъ, нóжичекъ, *см.* **Kozik, Scyzoryk.**

Nożyna, -y, *ж.* дрянно́й нóжикъ, *ob.* **Nóż**; || ножёнка, *Умен. см.* **Noga.**

Nożysko, -a, *ср. Увел.* ножúще, *см.* **Nóż**; || ножúща, *см.* **Noga.**

Nu, Nuże, Anuże, ну, нýже, да нýжe! ну, ну! нýко! нýтко!

Nucić, *см.* **Nócić**; || *Стар.* **Nucić,** *см.* **Nęcić.**

Nuda, -y, *ж.* **Nudy, -ów,** *мн.* скýка. **Myślałem, że umrę z nudów,** я дýмалъ, что умрý со скýки. **Śpiewać z nudów,** пѣть отъ скýки.

Nudnie, скýчно, *см.* **Nudno.**

Nudnieć, скучáть.

Nudnik, -a, *м.* скýчный человѣкъ.

Nudno, скýчно.

Nudność, -ści, *ж.* отвращéніе, непріáтность; || **Nudności,** *мн.* тошнотá, дурнотá; || *см.* **Ckliwość.**

Nudny, скýчный; || **проти́вный, при́торный,** *см.* **Ckliwy.**

Nudota, -y, *ж.* скýка; || отвращéніе, омерзѣніе, потéря вкýса.

Nudzenie, -nia, *ср.* наскýчиваніе, *см.* **Znudzenie.**

Nudziarski, скýчный, надоѣдливый.

Nudziarstwo, -a, *ср.* надоѣдливость; || мéдленность, неповорóтливость.

Nudziarz, -a, *м.* скýчный человѣкъ.

Nudzić, Znudzić, Unudzić, наводúть, навестú, нагонáть, нагнáть скýку; || надоѣдáть, наскучáть, надоéсть, наскýчить. || **Nudzić, Znudzić,** возбуждáть отвращéніе. **Nudzi mię,** мнѣ тóшно, менá тошнúть. || **Nudzić się,** скучáть, соскýчиться. **Nudzi się,** онъ скучáетъ. **Nudzi mi się,** мнѣ скýчно.

Nukać (kogo, na kogo), понукáть.

Nukacz, -a, *м.* понукáльщикъ.

Nukanie, -nia, *ср.* понукáніе.

Nullo jure, *Юрид.* безъ всякáго прáва.

Numer, -u, *м.* нýмеръ. **Numer ciągły,** текýщій нýмеръ. **Numer księgi wpisowéj,** нýмеръ по óбщей книгѣ.

Numerator, -a, *м.* досмóтрщикъ (*тамóженный*).

Numerować, Ponumerować, нумеровáть, перенумеровáть.

Numerowanie, -nia, *ср.* нумерováніе, нумерáція.

Numeryczny, нумернóй.

Nuncjatura, -y, *ж.* нунціатýра, дóлжность нýнція.

Nuncjusz, -a, *м.* нýнцій, пáпскій посóлъ.

Nur, -a, *м. см.* **Nurek.**

Nura, *см.* **Nora.**

Nurcik, *см.* **Nurt.**

Nurek, -rka, *м.* водолáзъ; || *Зоол.* нырóкъ, ныряющая, веслонóгая птúца. **Dać nurka,** нырнýть. **Nurkiem płynąć,** *см.* **Nurkować.**

Nurka, -i, *ж.* дúкаяýтка.

Nurkować, нырáть, погружáться (*въ вóду*).

Nurkowaty, *Стар.* угрю́мый, пáсмурный.

Nurkowy, водолáзный. **Dzwon nurkowy,** водолáзный кóлоколъ.

Nurogęś, -si, *ж.* крохáль, примóрская птúца.

Nurokaczka, -i, *ж.* нырóкъ (*родъýтки*).

Nurowaty, *см.* **Nurkowaty.**

Nurt, -u, *м.* течéніе, токъ, *см.* **Prąd**; || водоворóтъ; || **Nurty,** *мн.* вóлны; || русло́ (*рѣки*); || *Хир.* фúстула, свищъ.

Nurta, -y, *ж. Неупот.* пучúна, бéздна.

Nurtować, распространáться, углубля́ться. **Rany nurtujące ciało,** рáны углубля́ющіяся въ тѣло; || * проникáть, вникáть, дoискиваться.

Nurtowaty, *Хир.* свищевáтый, фúстульный; || *Бот.* дýдчатый.

Nury, *см.* **Nurowaty, Ponury.**

Nurzać, Nurzyć, погружáть, окýнывать, окунýть, *см.* **Zanurzać, Ponurzać.** || **Nurzać się,** погружáться, окýниваться, окунýться; || утопáть. **Nurzać się w roskoszach,** утопáть въ удовóльствіяхъ. **Nurzać się we łzach,** утопáть въ слезáхъ.

Nurzanie, -nia, *ср.* нырáніе; || **Nurzanie się,** погружéніе (*въ вóду*).

Nuż, Anuż, ну. **Nuż w płacz,** ну плáкать. **Nuż w śmiech,** ну смѣ́яться. **A nuż nie da?** ну какъ онъ не дáстъ? **A nuż nie przyjdzie?** ну какъ онъ не придётъ?

Nużący, утоми́тельный, тя́гостный; || скýчный.

Nuże, *см.* **Nu.**

Nużenie, -nia, *ср.* утомлéніе, устáлость, *см.* **Znużenie.**

Nużnieć, *Стар.* чáхнуть, изнемогáть, томúться.

Nużny, *Стар. см.* **Nużący.**

Nużyć, утомля́ть; || наскучáть.

Nygus, -a, *м.* лѣни́вецъ, лентя́й, лежебóкъ.

Nygusować, лѣни́ться, бездѣ́льничать.

Nynać, люлю́кать, баю́кать, усыпля́ть дитя́.

Nyrka, *см.* **Nérka.**

O.

O произно́сится какъ рýсское *О*. Та же бýква съ знáкомъ надъ нéю *Ó*, произно́сится какъ рýсское *У*: **Bóg** (*Бугъ*), Богъ; **mój** (*муй*), мой.

O! *Межд.* о! **O czasy, o obyczaje!** о времена́, о нрáвы!

O, *предл.* о, объ, обо, трéбующій въ пóльскомъ языкѣ падежéй винúтельнаго

и предло́жнаго. 1) Вини́тельнаго: **O połowę większy**, вполови́ну бо́льшій. **O połowę więcéj**, вполови́ну, наполови́ну бо́лѣе. **O włos**, чуть-чуть, на одинъ волосо́къ. **O włos go nie zabili**, чуть-чу́ть бы́ло не уби́ли его́. **Nie dbać o co**, не забо́титься (*о чёмъ*). **Idzie tu o twoje życie, o twój honor**, дѣло идётъ о твоёй жи́зни, о твоёй че́сти. **Upomnieć się o krzywdę**, тре́бовать удовлетворе́нія за оби́ду. **Posądzić kogo o co**, подозрѣва́ть кого́ въ чёмъ. **Obawiać się o kogo, o co**, боя́ться, страши́ться за кого́, за что́. **Walczyć o co**, добива́ться (*чего́*), оспа́ривать (*что́*), боро́ться за что́. **Gniewa się o najmniejszą rzecz**, се́рдиться за пустяки́. *См.* **Za**, || Для означе́нія разстоя́нія одного́ ме́ста отъ другого́: **O dwie wiorsty od Warszawy**, въ двухъ верста́хъ отъ Варша́вы. **Stał o dziesięć kroków od nas**, онъ стоя́лъ въ десяти́ шага́хъ отъ на́съ. || Въ значе́ніи русск. предло́говъ: **o**, объ: **Okręt rozbił się o skały**, кора́бль разби́лся о ска́лы. **Uderzyć się głową o mur**, уда́риться голово́ю объ стѣну. Въ слѣдующихъ особенныхъ оборо́тахъ по́льскаго языка́: **Iść w zakład o co**, би́ться объ закла́дъ, ста́вить въ закла́дъ, держа́ть пари́. **O co idzie?** О чёмъ идётъ закла́дъ? **Przyprawić kogo o szkodę**, причини́ть, нанести́ кому́ вредъ. **Trudno teraz o pieniądze**, де́ньги тепе́рь рѣдки, тру́дно тепе́рь доста́ть де́негъ. **U niego nie trudno o gniew**, онъ сейча́съ гото́въ разсерди́ться, ему́ ничего́ не сто́итъ разсерди́ться. **U niéj o płacz nie trudno**, она́ сей-ча́съ гото́ва расплака́ться, ей ничего́ не сто́итъ расплака́ться. || 2) Тре́бующій предло́жнаго падежа́: **Mówić, pisać o czém**, говори́ть, писа́ть о чёмъ. **Stanowić o czyim losie**, рѣши́ть чью судьбу́, у́часть. **Dzieło o gospodarstwie wiejskiém**, сочине́ніе о се́льскомъ хозя́йствѣ. || Для означе́нія вре́мени: **O południu**, въ по́лдень. **O świcie**, на разсвѣтѣ. **Wstać o godzinie szóstéj**, встать въ шестомъ часу́. **To się zdarzyło na Wielkanoc**, э́то случи́лось о Па́схѣ. || Для означе́нія фо́рмы, часте́й *или* принадле́жности предме́та: **Dom o trzech piętrach**, домъ о трёхъ эта́жахъ. Въ слѣдующихъ особенныхъ оборо́тахъ по́льской рѣчи: **O chlebie i wodzie**, на хлѣбѣ и на водѣ. **O głodzie**, натощакъ, не ѣвши. **O cudzej strawie, o cudzym koszcie**, на чужо́мъ хлѣбѣ, на чужо́й счётъ. **O kiju chodzić**, ходи́ть, опира́ясь на па́лку. **O swojéj (własnéj) mocy stać**, держа́ться твёрдо, со́бственными си́лами.

Oba, Obydwa, Obadwa, о́ба, **Obie, Obydwie, Obiedwie**, о́бѣ. *Pod. n.* для двухъ родо́въ: **Obu, Obydwu, Obudwu**, (обо́ихъ, обѣихъ). При ли́цахъ муж. пола употребля́ется: **Obaj, Obadwaj, Obydwaj**. Относи́тельно двухъ лицъ ра́зныхъ родо́въ употребля́ется **Oboje** (*pod. n.* **Obojga**). **Z obu stron**, съ обѣихъ сторо́нъ. **Obiema rękami**, обѣ́ими рука́ми. **Oba domy niewygodne**, о́ба до́ма невы́годны. **Obadwaj razem chodzą**, о́ба вмѣстѣ хо́дятъ. **Rzeczowniki obu rodzajów**, существи́тельныя обо́ихъ родо́въ (т. е. му́жскаго и же́нскаго). **Otworzyć oboje drzwi**, отвори́ть обѣ две́ри. **Przewrócić oboje sań**, опроки́нуть обои са́ни. **Słyszałem to od obojga**, я слы́шалъ э́то отъ обо́ихъ. **Oboje młodzi**, о́ба молоды́е лю́ди, о́ба моло́ды.

Obaczać, Obaczywać, *Стар.* разсма́тривать, *см.* **Oglądać**.

Obaczenie, -nia, *ср.* свида́ніе, *см.* **Zobaczenie**. **Do obaczenia**, до свида́нія; || разсмотрѣ́ніе, соображе́ніе. **Bez obaczenia nic stanowić o tém nie mogą**, не разсмотрѣ́вши, я ничего́ не могу́ рѣши́ть. || *Стар.* осмотри́тельность.

Obacznie, осторо́жно, осмотри́тельно, внима́тельно, *см.* **Przezornie, Opatrznie, Bacznie**.

Obaczność, -ści, *ж.* осторо́жность, осмотри́тельность, внима́тельность, *см.* **Przezorność, Opatrzność**.

Obaczny, осторо́жный, осмотри́тельный, внима́тельный. **Obaczny w mowie**, осторо́жный въ слова́хъ. **Obaczny na co**, внима́тельный къ чему́, осмотри́тельный въ чёмъ.

Obaczyć, Obaczywać, ви́дѣть, вида́ть, смотрѣ́ть, разсмотрѣ́ть, усмотрѣ́ть, вида́ть, уви́дѣть; || замѣ́чать, примѣ́чать, *см.* **Postrzegać, Zobaczyć**. **Muszę go obaczyć**, я до́лженъ его́ уви́дѣть. **Obaczyć po kim**, замѣ́тить по чьей-либо нару́жности. || **Obaczyć się**, ви́дѣться, уви́дѣться; || замѣ́тить, спохвати́ться, огляну́ться, осмотрѣ́ться; || опо́мниться, приди́ти въ себя́. **Dziś muszę z nim się obaczyć**, сего́-дня я до́лженъ съ нимъ уви́дѣться. **Ani się obaczył jak go porwali**, онъ да́же не замѣ́тилъ какъ его́ схвати́ли. **Upamiętaj się, a obacz się**, опомни́сь и приди́ въ себя́. *См.* **Postrzedz się, Upilnować się, Pomiarkować się Upamiętać się, Zobaczyć się**.

Obaczysko, -a, *ср. Прост.* употребля́ется только въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Do zobaczyska**, до свида́нія, *см.* **Zobaczysko, Zobaczenie**.

Obadać, изслѣ́довать, разсмотрѣ́ть, *см.* **Badać**; || найти́, отыска́ть, откры́ть, *см.* **Upatrywać**.

Obadanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, разсмотрѣ́ніе, изыска́ніе.

Obadwa, *см.* **Oba**.

Obalać, Obalić, опроки́дывать, опроки́нуть, повали́ть, ниспровергать, опровергать, разруша́ть, *см.* **Powalić**. || **Obalić się**, опроки́дываться, опроки́нуться, повали́ться, ниспровѣ́ргнуться, разру́шиться. **Obalić stary budynek**, разру́шить ста́рое зда́ніе. **Wiatr drzewo obalił**, вѣтеръ опроки́нулъ дѣ́рево. **Obalić państwo**,

ниспровéргнуть государство. **Obalić system**, опровéргнуть систéму. **Obalić nadzieję**, разрýшить надéжду. || **Obalać się, Obalić się**, опрокúдываться, опрокúнуться, валúться, развáливаться, повалúться, разрушáться, разрýшиться, обрушáться, обрушúться. **Zaczepił nogą i obalił się**, споткнýлся и повалúлся. **Dom ze starości się obala**, домъ развáливается отъ вéтхости. **Na ciebie to się obali**, óто на тебя́ обрýшится (ты отвéтишь за óто), *см.* **Zwalić się.**

Obalacz, -a, *м.* разрушúтель, истребúтель.

Obalanie, -nia, *ср.* слóмка, развáлка, разрушéніе.

Obalenie, -nia, *ср.* опрокúдываніе, ниспровéржéніе, истреблéніе; || нарушéніе.

Obalić, Obalić się, *см.* **Obalać.**

Obaliny, -lin, *мн.* облóмки, щéбень, мýсоръ, *см.* **Gruz**; развáлины, *см.* **Rozwaliny, Zwaliska.**

Obalisko, -a, *ср.* обвáлъ, обрушéніе, осыпáніе.

Obalisty, шатáющійся; || зы́бкій, нетвёрдый.

Obałuszyć, порази́ть, оглуши́ть, ошеломи́ть, одури́ть.

Obanderolowany, обандеро́ленный, окле́енный бандеро́лью.

Obarczać, Obarczyć, обременя́ть, обремени́ть, отягоща́ть, отягча́ть, отягчи́ть, завáливать, завали́ть, удруча́ть. **Obarczony pracą**, обременённый, завáленный рабóтою. **Obarczony wiekiem**, удручённый стáростію, лéтáми. || **Obarczyć się**, обременя́ть себя́ (*работою, дѣлáми*), взвáливать на себя́ (*работу, дѣла*).

Obarczanie, Obarczenie, -nia, *ср.* обременéніе, отягощéніе; || притёсненіе.

Obarczony, обременённый, отягощённый, удручённый.

Obarczyć, Obarczyć się, *см.* **Obarczać.**

Obarczyciel, -a, *м.* притёсни́тель, гони́тель.

Obarłożyć się, излёни́ться, опусти́ться, избáловаться, пріучи́ть себя́ къ безде́лью, закúснуть. **Obarłożył się w domu**, излёнúлся сúдя дóма, закúсъ дóма. **Obarłożył się kobietą**, привязáлся къ жéнщинѣ, остáвя всѣ свой дѣлá.

Obartel, -tla, *м.* задви́жка, засóвъ, защёлка (*у дверéй, у оконницы*); || подпóрка, подстáвка (*у подъёмной окóнницы*).

Obarwić, *см.* **Ubarwić.**

Obarzanek, Obwarzanek, -nka, *м.* крéндель, баранка.

Obałożyć, отдýть, отхлестáть батогáми, *см.* **Batogować.**

Obawa, -y, *ж.* страхъ, опасéніе, боя́знь, *см.* **Bojaźn. Być w obawie**, быть въ опасéніи. **Być w obawie o kogo**, боя́ться за кого́. **Jestem w obawie o nasze przedsięwzięcie**, я боюсь за нáше предпрія́тіе. **Być bez żadnej obawy**, вóвсе не имéть боя́зни, опасéнія.

Obawiać się, опасáться, страши́ться, боя́ться (*чего*), *см.* **Bać się, Lękać się. Obawiać się śmierci**, боя́ться, страши́ться смéрти. **Obawiać się czyjego wpływu**, опасáться чьего́-либо влія́нія. || **Obawiać się o kogo, o co**, боя́ться за кого́, за что́. **Obawiać się o życie**, опасáться за свою́ жизнь. **Obawiać się należy, aby nie odmówił**, нáдо опасáться что́бы онъ не отказáлъ, нýжно опасáться его́ отказа.

Obawianie się, -a, *ср.* опасéніе, боя́знь.

Obawny, боязли́вый, пугли́вый.

Obbić, *см.* **Obić.**

Obbiedz, *см.* **Obiedz.**

Obbieg, *см.* **Obieg.**

Obcas, -a, *м.* каблýкъ (*у сапогá*), *см.* **Napiętek.**

Obcęgi, -ów, *мн.* клещи́, щипцы́. *Умен.* **Obcęźki, щúпчики.**

Obceje, -jów, *мн. Морс.* вáнты.

Obces, Obses, -a, *м. Стар.* одержúмый злымъ дýхомъ, бёснýющійся; || съ род. п. на u: бёшенство, нейстовство. || **Obcesem, Obcesowie, Obcesowo**, бёшено, нейстово.

Obcesowy, бёшеный, нейстовый.

Obcęźki, *см.* **Obcęgi.**

Obchędożyć, *см.* **Uchędożyć.**

Obchełznać, *см.* **Ochełznać, Okiełznać.**

Obchód, -odu, *м.* обращéніе, теченіе, движéніе (*вокрýг*). **Obchód planet**, обращéніе планéтъ, *см.* **Bieg, Obieg**; || **Obchód krwi**, кровообращéніе, *см.* **Obieg krwi.** || *Воен.* патрýль, дозóръ, объѣздъ, *см.* **Objazdzka, Patrol**; || прáздноване, церкóвное торжество, обрáдъ, церемóнія. **Obchód weselny**, свáдебный обрáдъ. **Obchód pogrzebowy**, пóхороны, погребéніе. **Obchód imienin**, прáздноване именинъ. **Obchód doroczny**, годовщúна. **Obchód rocznicy śmierci**, помúнки въ годовщúну чьéй-либо смéрти.

Obchodzenie, -nia, Obejście, -ścia, *ср.* обхóдъ; || посѣщéніе, хождéніе. **Obchodzenie miejsc świętych**, посѣщéніе святы́хъ мѣстъ, хождéніе по святы́мъ мѣстáмъ. **Obchodzenie szpitali**, посѣщéніе больни́цъ; || прáздноване, прáздникъ, торжество́. **Uroczyste obchodzenie święta**, торжéственный прáздникъ. || **Obchodzenie się, Obejście się** (z kim, z czém), обхождéніе, обращéніе. **Łagodném obchodzeniem się (obejściem się) ze sługami**, можна ich przywiązać do siebie, кроткимъ обхождéніемъ со слýгами мóжно ихъ привязáть къ себѣ, *или* кроткимъ обхождéніемъ мóжно привязáть къ себѣ слугъ; || **Obchodzenie się bez czego**, отказывáніе себѣ въ чёмъ-либо.

Obchodzić, Obejść, обходúть, обойти́. **W przeciągu godziny obszedł miasto**, въ продолженіе одного́ часá, *или* въ одúнъ часъ, онъ обошёлъ гóродъ. || Обхáжи-

вать, посѣщáть, навѣщáть; || осмáтривать обозрѣвать, ходúть дозóромъ. **Obchodzić chorych**, навѣщать больныхъ. || *Охотн.* **Obchodzić zająca, kuropatwy**, обходúть зáйца, куропáтокъ. || ***Obchodzić kogo, co**, обходúть, избѣгáть, проводúть, вводúть въ обмáнъ, обмáнывать, *см.* **Podejść. Obchodzić prawo**, обходúть, миновáть закóнъ; || **Obchodzić processją**, слѣдовать за процéссіею, за крéстнымъ хóдомъ; || **Obchodzić uroczyście święto jakie, obchodzić uroczystość**, прáздновать, соблюдáть прáздникъ; || интересовáть, возбуждáть учáстіе, касáться. **Nic to mię nie obchodzi**, óто до менá вóвсе не касáется; || трóгать, встревóжить. **Bardzo to go obeszło**, óто егó óчень трóнуло *или* встревóжило. || **Obchodzić się, Obejść się**, обходúться, обойтúсь, довóльствоваться, удовóльствоваться. **Kałém się obchodzi**, онъ довóльствуется мáлымъ, *или* емý нýжно óчень мáло, *см.* **Obyć się, Obywać się, || Obchodzić się (z kim)**, обходúться (*съ кѣмъ*). **Obchodzić się z kim grzecznie**, учтúво съ кѣмъ обходúться. **Umieć się z czém obchodzić**, умѣть взáться за чтó, умѣть обходúться. **Obejdzie się tu bez niego**, дѣло обойдётся здѣсь безъ негó, *см.* **Obyć się, Obywać się, Odbyć się**. || *Стар.* пóртиться отъ употребленія, стирáться.

Obciąć, *см.* **Obcinać.**

Obciągać, Obciągnąć, обтúгивать, обтянýть; || покрывáть, покрыть, прикрывáть, прикрыть, *см.* **Okryć, Pokryć.** || **Obciągnąć się**, слабѣть, опускáться.

Obciąganie, Obciągnienie, -nia, *ср.* обтúгиваніе, обтúжка, покрытіе. || *Архит.* **Obciąganie gzemsów**, вытúгиваніе карнизовъ.

Obciągle, въ обтúжку, *см.* **Obcisło.**

Obciągły, обтяжнóй, обтúнутый.

Obciągnąć, *см.* **Obciągać.**

Obciągnienie, -nia, *см.* **Obciąganie.**

Obciążać, Obciążyć, обременúть, обременúть, отягощáть, отяготúть; || вавáливать, навьючивать, *см.* **Przeciążać. Obciążać konia**, навьючивать лóшадь. **Obciążać rachunek**, *Ком.* вписáть въ книгу сýмму за выданные товáры. **Obciążać podatkami**, обременять податúми. **Obciążony wiekiem**, дрáхлый, престарѣлый. **Sumienie obciążone zbrodniami**, сóвѣсть обременённая преступлéніями. **Sen obciąża mu powieki**, сонъ смыкáетъ емý глазá. || **Obciążyć się**, обременúть себя, вавалúть на себя чтó-либо.

Obciążanie, Obciążenie, -nia, *ср.* брéмя, грузъ, тяжесть; || обýза, отягощéніе, обременéніе, тягость; || ***притѣснéніе, прижúмка**, *см.* **Ucisk.**

Obciążeć, отяжелѣть, *см.* **Ociężeć.**

Obciążki, *см.* **Obcążki.**

Obciążliwie, Obciążliwo, *см.* **Uciążliwie.**

Obciążliwość, Obciężliwość, *см.* **Uciążliwość.**

Obciążliwy, Obciężliwy, обременúтельный, тягостный, тяжкій. *Юрид.* **Kontrakt pod tytułem obciążliwym**, возмéздный договóръ.

Obciążyć, Obciążyć się, *см.* **Obciążać.**

Obciążyciel, -a, *м.* притѣснúтель, гонúтель, *см.* **Ciemiężca, Uciemiężyciel.**

Obciec, *см.* **Ociec.**

Obcięcie, -a, *ср. см.* **Obcinanie.**

Obcierać, *см.* **Obetrzeć, Ocierać.**

Obciesać, *см.* **Ociesać.**

Obciesanie, -nia, *ср.* обтёска.

Obcieśnić, съýзить, объýзить; || стѣснúть, стянýть, *см.* **Ścieśnić.**

Obcięty, обрѣзанный, укорóченный, *см.* **Ścięty, Obcinać.**

Obcięźno, *см.* **Uciążliwie.**

Obcięźność, -ści, *ж. см.* **Uciążliwość, Ciężkość, Ociężałość.**

Obcięźny, *см.* **Uciążliwy.**

Obcinać, Obciąć, обрѣзывать, обрѣзать, обрубáть, обрубúть; || стричь, острúчь (*волосы*), *см.* **Ostrzydz**; || отсѣкáть, отсѣчь; || обтёсывать, обтесáть; || укорáчивать, укоротúть. **Obciąć uszy**, обрѣзать ýши. **Obciąć górę**, прорыть гóру. **Obciąć mur**, снестú часть стѣны. **Obciąć drzewa**, обрубúть дерéвья. **Obciąć niepotrzebne szczegóły**, сократúть, выкинуть лúшнее. **Obciąć kawał marmuru**, обтесáть кусóкъ мрáмора, *см.* **Ociesać.**

Obcinacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ, обрѣзчикъ; || тесáрь, обтёсывающій камни, каменотёсъ, каменосѣчецъ.

Obcinanie, Obcięcie, -a, *ср.* обрѣзываніе, отсѣчéніе; || обтёсываніе.

Obcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ.

Obcios, -u, *м.* разрѣзъ, надрѣзъ; || вырѣзка.

Obcisk, *см.* **Odcisk.**

Obciskać, Obcisnąć, сжимáть, сжать, стúгивать, стянýть, затúгивать, затянýть *см.* **Ścisnąć.**

Obcisło, сжáто,ýзко; || плóтно.

Obcisły, сжáтый,ýзкій; || плóтный.

Obcisnąć, *см.* **Obciskać.**

Obcować, водúться, водúть знакóмство, имѣть связи, знáться съ кѣмъ, чáсто бывáть у кого, чáсто посѣщáть кого, *см.* **Żyć, Przestawać, Wdawać się, Zadawać się.**

Obcowanie, -nia, *ср.* обхожденіе, обращéніе, знакóмство, связь, сообщество, сношéніе, *см.* **Stosunek, Przestawanie. Obcowanie z dobrymi**, обращéніе съ добрыми людьмú. **Być miłym w obcowaniu**, быть пріятнымъ въ обращéніи. || *Богосл.* общéніе со святúми.

Obcowny, общежúтельный, обходúтельный.

Obcy, чужóй, чýждый, чужестрáнный, чужеземный, инострáнный, иноземный, посторóнній, незнакóмый, неизвѣстный, *см.* **Cudzy, Cudzoziemski, Postronny, Zagraniczny. Mocarstwa obce**, инострáнныя государства. **Mieszkać w obcych krajach**,

жить въ чужи́хъ краяхъ, за грани́цею, на чужби́нѣ. Nie wpuszczaj nikogo obcego, не впуска́й никого́ изъ посторо́нихъ. **Był tu jakiś obcy człowiek i pytał się o pana,** здѣсь былъ како́й-то неизвѣстный человѣкъ и спра́шивалъ объ васъ. **Być obcym we własnym kraju,** быть чу́жденъ въ своёй странѣ. *Мед.* **Ciało obce,** посторо́ннее тѣло.

Obczytać się, *см.* **Oczytać się.**

Obczytanie, *см.* **Oczytanie.**

Obczytany, *см.* **Oczytany.**

Obczyzna, -y, *ж.* чужезе́мщина, чужби́на, всѣ иностра́нное, чужо́е. **Mienawidzić obczyzny,** ненави́дѣть всѣ иностра́нное, чужо́е.

Obdach, -u, *м.* вы́пускъ кро́вли, навѣсъ, кро́велька.

Obdachowy, кро́вельный, навѣсный.

Obdał, *см.* **Opodał.**

Obdalny, отдаленный, *см.* **Odległy, Daleki, Późny, Nierychły.**

Obdarcie, -cia, *ср. см.* **Odarcie.**

Obdarnić, устила́ть, обкла́дывать дёрномъ.

Obdarować, награди́ть, пожа́ловать. **Obdarować kogo majątkiem,** пожа́ловать кого́ имѣніемъ, *или* пожа́ловать кому́ имѣніе, *см.* **Podarować, Udarować, Obdarzyć.**

Obdarowanie, -nia, *ср.* даръ, пода́рокъ; || пожа́лованіе, *см* **Dar.**

Obdarowany, пожа́лованный (*владѣлецъ*).

Obdarto, растрёпанно, въ лахмо́тьяхъ, въ отрёпьѣ. **Obdarto chodzić,** ходи́ть въ лахмо́тьяхъ.

Obdartus, -a, *м.* оборва́нецъ, голя́къ. **Obdartusy,** *мн.* сво́лочь, чернь.

Obdarty, обо́дранный, обо́рванный, *см.* **Odarty.**

Obdarzać, Obdarzyć, дари́ть, одари́ть; || *осы́пать, облагодѣтельствовать. **Obdarzyć łaskami,** осы́пать ла́сками, ми́лостями. **Nie raczył obdarzyć mię spojrzeniem,** не удостои́лъ подари́ть меня́ взгля́домъ. **Obdarzony wielkiemi zdolnościami,** одарённый больши́ми спосо́бностями.

Obdarzanie, Obdarzenie, -nia, *ср.* облагодѣтельствованіе, одаре́ніе

Obdarzyciel, -a, *м.* благодѣтель, **благотвори́тель;** || дари́тель.

Obdaszek, -szka, *м. см.* **Obdach.**

Obdaszkowy, *см.* **Obdachowy.**

Obdłubać, Obdłubywać, обобра́ть, обдира́ть, содра́ть, сдира́ть, облупи́ть, облу́пливать.

Obdłużać, Obdłużyć (kogo), вводи́ть въ долги́, обремени́ть долга́ми. **Obdłużyć majątek,** обремени́ть долга́ми имѣніе. **Obdłużonym być,** быть въ долга́хъ. || **Obdłużyć się,** войти́ въ долги́, задолжа́ть.

Obducent, -a, *м.* лѣкарь, врачъ назна́ченный для осмо́тра мёртваго тѣла, **напра́вленное** къ изслѣдованію лицо́.

Obdukcja, -ji, *ж.* лѣкарскій осмо́тръ мёртваго тѣла, вскры́тіе мёртваго тѣла; || суде́бное освидѣтельствованіе.

Obdukcyjny, относя́щійся къ суде́бному освидѣтельствованію.

Obdukować, дѣлать осмо́тръ мёртваго тѣла, *см.* **Obdukcja.**

Obdział, раздѣлъ, дѣлёжъ, *см.* **Podział;** || часть, до́ля, *см.* **Dział.**

Obdzielać, Obdzielić, дѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть; || надѣля́ть, надѣли́ть. **Obdzielcie się tém,** раздѣли́те э́то ме́жду собо́ю, *см.* **Dzielić.**

Obdzielanie, Obdzielenie, -nia, *ср.* раздѣлъ, дѣлёжъ.

Obdzielić, *см.* **Obdzielać.**

Obdzierać, Odzierać, Obedrzeć, Odrzeć, обдира́ть, ободра́ть, сдира́ть, содра́ть, отрыва́ть, срыва́ть, облупля́ть, облупи́ть. **Obedrzeć obicia ze ściany,** содра́ть обо́и со стѣны. **Obedrzeć korę z drzewa,** содра́ть кору́ съ де́рева, облупи́ть де́рево. **Obedrzéć ze skóry,** обдира́ть, сдира́ть ко́жу. || * Ободра́ть, огра́бить, расхи́тить, *см.* **Zdzierać.** ***Odrzeć kogo z majątku,** разори́ть чьё имѣніе, лиши́ть кого́ иму́щества. || **Obedrzeć się,** обноси́ться (*о платьѣ*).

Obec, *Нескл. м.* употребля́ется то́лько съ предл. **w** (въ) и означа́етъ: *Стар.* вообще́; || **Wobec,** въ прису́тствіи, въ виду́. **Przyznał się do winy wobec sędziów,** сознался въ винѣ въ прису́тствіи суде́й. **Wobec mnie to się zdarzyło,** э́то случи́лось при мнѣ, на мои́хъ глаза́хъ, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecnie, тепе́рь, нынѣ, въ настоя́щее вре́мя.

Obecność, -ści, *ж.* настоя́щее. **Obecność i przyszłość,** настоя́щее и бу́дущее; || бы́тность, прису́тствіе. **W mojéj obecności,** въ моёмъ прису́тствіи.

Obecny, прису́тствующій, прису́щій; || настоя́щій, ны́нѣшній, тепе́решній. **Obecny stan rzeczy,** настоя́щее положе́ніе дѣлъ. **Bóg jest wszędzie obecny,** Богъ вездѣсу́щъ. **Czy byłeś tam obecny,** были́ ли ты тамъ, находи́лся ли ты тамъ, прису́тствовалъ ли ты тамъ? **Wszyscy obecni tu,** всѣ здѣсь, всѣ здѣсь нахо́дятся, всѣ здѣсь прису́тствуютъ. || *Стар.* **Ludzie obecni niechaj będą posłuszni przykazaniu bożemu,** всѣ лю́ди должны́ повинова́ться за́повѣди бо́жіей.

Obedjencja, -ji, *ж.* повинове́ніе, послуша́ніе; || о́тпускъ дава́емый мона́ху *или* позволе́ніе перейти́ въ другой монастырь.

Obedrzeć, *см.* **Obdzierać.**

Obegnać, окружи́ть, обводи́ть, обноси́ть, *см.* **Otoczyć, Obstąpić;** || обступи́ть, обложи́ть, *см.* **Opasać, Osaczyć, Obledz;** || **Obegnać się,** *см.* **Oganiać się.**

Obegnańczy, оса́дный.

Obegnaniec, -ńca, *м.* **осаждённый,** *см.* **Oblężeniec, Oblężony.**

Obejm, -u, *м. см.* **Objąt, Objętość.**
Obejmować, *см.* **Objąć.**
Obejmowanie, *см.* **Objęcie.**
Obejmujący, содержáщій въ себѣ, **заключáющій** въ себѣ; || всеобъемлющій.
Obejrzale, осмотрúтельно, предусмотрúтельно, осторóжно, *см.* **Bacznie, Przezornie.**
Obejrzałość, -ści, *ж.* осмотрúтельность, предусмотрúтельность, осторóжность, *см.* **Baczność, Przezorność.**
Obejrzały, осмотрúтельный, предусмотрúтельный, осторóжный, *см.* **Obejrzliwy.**
Obejrzeć, *см.* **Obzierać, Oglądać.** || **Obejrzeć się,** *см.* **Obzierać się, Oglądać się.**
Obejrzenie, -nia, *ср.* осмóтръ. *Юрид.* **Obejrzenie miejsca,** осмóтръ на мѣстѣ, *см.* **Oglądanie.**
Obejrzliwie, *см.* **Obejrzale.**
Obejrzliwość, -ści, *ж. см.* **Obejrzałość.**
Obejrzliwy, осторóжный, осмотрúтельный.
Obejść, Obejść się, *см.* **Obchodzić, Obchodzić się.**
Obejście, *см.* **Obchodzenie się.**
Obelga, -i, *ж.* оскорблéніе, обúда; || брань, руга́тельство, *см.* **Zniewaga. Miotać obelgi na kogo,** произноси́ть руга́тельства, поноси́ть, оскорбля́ть слова́ми.
Obelgać, Obelżyć, Obelżywać, оскорбля́ть, обижáть, поноси́ть, безчéстить, позóрить, *см.* **Znieważać.**
Obelgnąć, прилúпнуть, прильнýть, приста́ть.
Obelisk, -u, *м.* обелúскъ.
Obeliskowy, въ вúдѣ обелúска.
Obelża, -y, *ж. см.* **Obelga, Obelżenie.**
Obelżenie, -nia, *ср.* безчéстіе, позóръ, поношéніе, посрамлéніе, *см.* **Pohańbienie.**
Obelżyć, *см.* **Obelgać.**
Obelżyciel, -a, *м.* оскорби́тель, поноси́тель, *см.* **Pohańbiciel.**
Obelżycielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, поноси́тельница, *см.* **Pohańbicielka.**
Obelżywie, безчéстно, позóрно, оскорби́тельно.
Obelżywość, -ści, *ж.* оскорблéніе, обúда; || руга́тельство, брань.
Obelżywy, оскорби́тельный, обúдный, руга́тельный, позóрный, посты́дный, безчéстный. **Obelżywe pismo,** оскорби́тельное, руга́тельное сочинéніе, пáсквиль, *см.* **Zelżywy. Obelżywa śmierć,** позóрная смерть.
Obemgleć, отумáниться.
Oberek, -rka, *м. см.* **Obertas.**
Obermus, -u, *м.* родъ миндáльнаго пирóжнаго.
Obersztyn, -a, Obersztynek, -nka, *м.* оторóчка (*у сапóгъ, башмакóвъ*).
Obertas, -a, *Умен.* **Oberek, -rka,** *м.* нарóдный пóльскій тáнецъ, родъ вáльса, начинáющагося лѣвымъ оборóтомъ; || * **Obertasy,** *мн.* забóты, хлóпоты, затрудне́нія, *см.* **Obroty, Tarapaty.**
Oberwać, *см.* **Obrywać.**
Oberwanie, *см.* **Obrywanie.**
Oberwaniec, -ńca, *м.* оборвáнецъ.
Oberwipołeć, *см.* **Urwipołeć, Rzezimieszek.**
Oberża, -y, *ж.* трактúръ, гостúница.
Oberznąć, *см.* **Obrzynać.**
Oberznięcie, -cia, *ср. см.* **Obrzynanie.**
Oberżysta, -y, *м.* трактúрщикъ, содержáтель гостúницы.
Oberżystka, -i, *ж.* трактúрщица, содержáтельница гостúницы.
Obeschły, Obeschnąć, *см.* **Osychać, Obesłać,** *см.* **Obsyłać;** || *см.* **Obścielać.**
Obetkać, *см.* **Obtykać.**
Obetrzeć, Obcierać, обтерéть, обтирáть, вытереть, вытирáть, утерéть, утирáть, стерéть, стирáть; || содрáть, сдирáть (*кóжу*), ссадúть, оцарáпать. **Obetrzec ręce,** обтерéть рýки. **Obetrzeć kurz,** стерéть пыль. **Obetrzeć sobie nogę,** ссадúть себѣ нóгу. || **Obetrzeć się, Ocierać się,** вытирáть, утирáть себѣ что, *см.* **Ocierać.**
Obewrzały, запéкшійся крóвью, матéріею, и т. п.
Obezecnić, Obezecznić, обезчéстить, обезслáвить, оповóрить, *см.* **Szkaradzić.**
Obeznać, Obeznawać, ознакóмить, ознакóмливать, настáвить, наставля́ть, учúть, обучáть. **Obeznać kogo z nauką jaką,** ознакóмить кого́ съ какóй-либо нáукою. || **Obeznać się, Obeznawać się,** ознакóмиться, ознакóмливаться.
Obeznanie, -nia, *ср.* познáніе, знáніе, свѣдѣніе.
Obeźreć się, Ożreć się, *Прост.* обожрáться.
Obezwać się, *см.* **Odzywać się.**
Obficie, обúльно, изобúльно; || **обшúрно;** || плодовúто.
Obfit, -u, *м. см.* **Obfitość.**
Obfito, *см.* **Obficie.**
Obfitość, -ści, *ж.* **obúdie, изобúдie;** || богáтство.
Obfitować (w co), изобúловать (*чѣмъ*), быть богáтымъ, *см.* **Opływać. Kraj ten obfituje w zboże,** э́та страна́ изобúлуетъ хлѣбомъ.
Obfitowanie, -nia, *ср.* **(w dostatki), изобúтокъ,** достáтокъ.
Obfity, обúльный, изобúльный; || плодовúтый, богáтый. **Obfite żniwo,** обúльная жáтва. **Obfity język,** богáтый языкъ. **Obfity łup,** богáтая добы́ча. **Obfity pisarz,** плодовúтый писáтель, *см.* **Bogaty, Płodny.**
Obgadać, Obgadywać, *см.* **Ogadać.**
Obgłąb, *Стар.* глубокó, *см.* **Głęboko.**
Obgotować, Obgotowywać, обварúть; || вскипятúть, *см.* **Zagotować.**
Obgroda, *см.* **Ogroda.**
Obgrubszy, *см.* **Przygrubszy.**
Obgryzać, Obgryźć, *см.* **Ogryzać.**
Obheblować, обстрогáть.
Obiad, -u, *м.* обѣдъ; || обѣденный столъ. **Jeść obiad,** обѣдать. **Zjeść dobry obiad,** хорошó пообѣдать. **Prosić kogo na obiad,**

пригласи́ть на обѣ́дъ. Zostań z nami na obiad, na obiedzie, остáнься съ нáми обѣдать. Gotować obiad, готóвить обѣ́дъ. Czekać kogo na obiad, z obiadem, ожидáть кого́ къ обѣ́ду. Być u kogo na obiedzie, быть у кого́ на обѣ́дѣ.

Obiadać, *см.* Obiadować.

Obiadalnia, -ni, *ж. см.* Jadalnia.

Obiadek, -dku, *Умен. м.* обѣ́децъ, скрóмный обѣ́дъ.

Obiadować, **Obiadać**, обѣ́дать.

Obiadowanie, -nia, *ср.* обѣ́дъ, обѣ́денный столъ.

Obiadownik, -a, *м.* обѣ́дальщикъ, застóльникъ.

Obiadowy, **Obiedny**, обѣ́денный.

Oblata, -y, *ж.* обѣ́тъ, обѣща́ніе, *см.* Ślub; || приношéніе, жéртвованіе, даръ; || жертвоприношéніе, жéртва; *см.* Oblata, Objata.

Obiatować, *Стар.* приноси́ть въ жéртву, жéртвовать; || посвящáть.

Obić, отколоти́ть, прибúть, *см.* Obijać.

Obiciany, обóйный. Papier obiciany, бумáжные обóи.

Obiciarz, -a, *м.* обóйщикъ.

Obicie, -cia, *ср.* обúвка, набúвка, набúваніе; || обóи. Obicie papierowe, бумáжные обóи.

Obiciowy, обóйщичій, обóйный.

Obiecać, **Obiecywać**, обѣща́ть, сули́ть; || * предскáзывать. Młodzieniec ten wiele po sobie obiecuje, э́тотъ ю́ноша мно́го обѣща́етъ, *или* подаётъ бóльшія надéжды. Kalendarz obiecuje deszcz, календáрь предскáзываетъ дождь. Obiecywać sobie co po kim, льстить *или* ласкáть себя́ надéждою получи́ть что-либо отъ кого́; разсчúтывать, надѣ́яться на что́. Obiecana ziemia, обѣтованная земля́. || Obiecać się, обѣща́ться, дать сло́во. Obiecać się komu *или* do kogo, обѣща́ться приттú къ кому́. Obiecać się do czego, обѣща́ться что-нибýдь сдѣ́лать. Obiecać się dokąd, обѣща́ться *или* дать сло́во придти́ куда́-либо, *см.* Przyrzec, Ślubować.

Obiecanie, **Obiecywanie**, -nia, *ср.* обѣща́ніе.

Obiecanka, -i, *ж.* посýлъ, обѣща́ніе. *Посл.* Obiecanka cacanka, a głupiemu radość, дуракý стóитъ лишь пообѣща́ть— онъ и радъ, *или* сули́ть золоты́я го́ры.

Obiecywać, *см.* Obiecać.

Obiecywacz, **Obiecownik**, -a, *м.* обѣща́тель.

Obiecywanie, *см.* Obiecanie.

Obiecz, **Obieczny**, *см.* Obec, Obecny.

Obiedni, *см.* Obiadowy.

Obiedz, *см.* Obiegać.

Obieg, -u, *м.* обращéніе (*планéты*). Obieg ziemi około słońca, обращéніе земли́ вокрýгъ сóлнца; || течéніе. Obieg wieków, течéніе вѣкóвъ; || обращéніе, оборóтъ. Puścić pieniądze w obieg, пустúть дéньги въ обращéніе, въ оборóтъ. W obiegu będący, ходя́чій (*о монéтѣ*). * Puścić w obieg pogłoskę, распространúть слухъ.

Obiegać, **Obiedz**, обѣ́гать, обѣжáть, вы́бѣгать, изъѣ́здить, перебывáть въ рáзныхъ мѣстáхъ. Obiegłem całe miasto i nie znalazłem go, я вы́бѣгалъ весь гóродъ и не нашёлъ его. Obiedz świat cały, изъѣ́здить весь свѣтъ. Obiegłem wszystkich znajomych, я обѣ́галъ всѣхъ знакóмыхъ, я перебывáлъ у всѣхъ знакóмыхъ.

Obiegnik, -a, *м.* циркуля́ръ.

Obiegowy, оборóтный. Obiegowy kapitał, оборóтный капитáлъ, *см.* Obrotowy.

Obielić, *см.* Bielić, Pobielić; || Obielić zająca, сдирáть, *или* обдирáть шкýру съ зáйца.

Obierać, **Obrać**, ощúпывать, ощипáть, очищáть, очúстить, шелушúть, лущúть, лупúть, облупля́ть, *см.* Obłupiać; || сдирáть, обдирáть, обирáть, снимáть, собирáть, лишáть, обнажáть, *см.* Ogołacać, Pozbawiać. || Избирáть, избрáть, выбирáть, вы́брать, *см.* Wybierać. || Obierać się, Obrać się (w czém, koło czego), *Стар.* занимáться, рабóтать; || =(z czego), лишáться, растрáчивать, терáть, *см.* Ogołacać się, Pozbawiać się; || *Стар.* гнóиться, нагнáиваться. Obierać jabłko, очищáть я́блоко. Obierać orzechy, лущúть орѣхи. Obierać jaja, облýпливать я́йцы. Obierać kapustę, ощúпывать, чúстить капýсту. Obierać owoc z drzewa, собирáть плоды́ съ дéрева. Obierać drzewo z gąsienic, очищáть дéрево отъ гýсеницъ. Obrać kogo z majątku, лишúть кого́ имýщества, отня́ть у кого́ имýщество. Być obranym z rozumu, лишúться разсýдка. Obrać miejsce na budynek, вы́брать мѣсто для строéнія. Obrać kogo na czyje miejsce, избрáть *или* назнáчить кого́ на чьё мѣсто.

Obieracz, -a, *м.* избирáтель.

Obieralnie, по вы́бору, по избрáнію.

Obieralność, -ści, *ж.* избирáтельность, избирáніе, *см.* Wybieralność.

Obieralny, избирáтельный, *см.* Wybieralny.

Obieranie, -nia, *ср.* обирáніе, собирáніе, очищéніе, лущéніе, облýпливаніе, *см.* Obierać; || избрáніе, вы́боръ. Obieranie królów, избрáніе королéй. || Obieranie się (w czém), занятіе, дѣло.

Obierczy, избирáтельный, *см.* Obieralny.

Obierki, -ów, *мн.* обóрыши, остáтки, соръ, *см.* Wybierki, Brak.

Obierz, -y, *ж.* добы́ча; || ловúтва; || Obierze, *мн.* пожúтки, домáшняя ýтварь; || снарáды, снáсти, прибóры. Myśliwskie obierze, охóтничьи снарáды и т. п.

Obierzwia, -i, *ж. Рыб.* глáвная, сáмая тóлстая верёвка въ сѣти.

Obierzyciel, -a, *м.* избирáтель.

Obierzycielka, -i, *ж.* избирáтельница.

Obieś, *см.* **Obwieś.**

Obiesić, *см.* **Obwiesić.**

Obieszenie, *см.* **Obwieszenie.**

Obietnica, -y, *ж.* обѣща́ніе, *см.* **Przyrzeczenie.**

Obieżny, Obbieżny, круговóй, кругóмъ обращáющійся; || періодúческій.

Obijać, Obić, обивáть, обúть, околáчивать, околотúть; || подбивáть, подбúть, подшивáть, подшúть; || вбивáть, вбить, набивáть, набúть, вколáчивать, вколотúть, втыкáть, воткнýть; || покрывáть, покрыть; || набивáть, набить (*обручи на бочку*); || раздавáться, отдавáться, отражáться, отзывáться. **Obijać co palami**, вбивáть кóлья вокрýг чегó либо. **Obić krzesło aksamitem**, обúть крéсло бáрхатомъ. **Obić futrem**, покрыть, подшúть мéхомъ, *см.* **Podbić. Obijać gontami**, крыть гóнтомъ *или* дранúцею. **Obić ściany**, оклéить стѣны обóями, обúть стѣны. **Obijać beczkę**, набивáть на бóчку óбручи. **Obijać owoce**, сбивáть шестóмъ плóды (*съ дéрева*). **Obijać len**, бросновáть, брóснуть, *или* очищáть лёнъ **Obić kogo**, отколотúть, отхлестáть кого. **Dzwięki obijają się o ucho**, звýки поражáютъ слухъ. **Głos jego obijał się o sklepienia kościoła**, гóлосъ егó раздавáлся подъ свóдами цéркви.

Obijak, -a, *м.* колотýшка.

Obijanie, -nia, *ср. см.* **Obijać**, обивáніе, отбивáніе, сбивáніе, || вколóчиваніе; || набивáніе (*обручéй на бóчку*); || обúвка (*крéселъ*); || очищéніе (*льна, пеньки́ и т. д.*).

Obiór, -oru, *м.* избрáніе, вы́боры.

Obierczy, *см.* **Obierczy.**

Objąć, Obejmować, Obejmywać, обня́ть, обнимáть, обхватúть, обхвáтывать; || постúчь, постúгать; понимáть, разумѣть; || окружáть, обнимáть; || содержáть, вмѣщáть, заключáть въ себѣ; || схвáтывать, понимáть, угáдывать; || **Objąć czém**, снабжáть, обклáдывать чѣмъ; || **Objąć co**, приня́ть во владѣ́ніе, вступúть во владѣ́ніе. **Objąć urząd**, поступúть на слýжбу. **Objąć dowództwo**, приня́ть комáнду. **Objąć co w possesją**, вступúть во владѣ́ніе. **Objąć kogo za szyję obiema rękoma**, обня́ть кóго за шéю обóими руками. **Drzewo tak grube, że dwóch ludzi nie potrafi go objąć**, дéрево такъ тóлсто, что два человéка не въ состоáніи обхватúть его. **Morze obejmuje ziemię**, мóре окружáетъ сýшу. || *Посл.* **Kto wiele obejmuje, mało ściska**, за двумя зáйцами погóнишься, ни одного не поймáешь, *или* мнóго желáть, добрá не видáть. **To prawidło obejmuje wszystkie inne**, э́то прáвило заключáетъ въ себѣ всѣ прóчія. **Łatwo obejmuje**, онъ легкó понимáетъ, у негó быстрое понятіе. **Obejmować pamięcią**, удерживать, сохранúть въ пáмяти, *см.* **Ściskać, Mieścić, Zawierać, Pojmować, Ogarnąć, Zdjąć, Spiąć.**

Objadać, *см.* **Objeść.**

Objadacz, -a, *м.* объѣдáла, **объѣдáло**, блюдолúзъ, прихлебáтель.

Objadki, -ów, *мн. см.* **Niedojadki.**

Objaśniać, Objaśnić, объясня́ть, объясни́ть, исъяснúть, изъяснúть, разъяснúть, разъяснúть; || * **Objaśnić kogo w czém**, открывáть глазá (*кому́ на счётъ чего́*); || истолкóвывать, истолковáть. **Objaśnić rzecz**, объяснúть дѣло. **Objaśnić autora, dzieło**, истолковáть писáтеля, сочинéніе. || **Objaśniać świecę**, снимáть со свѣчи.

Objaśniacz, Objaśniciel, -a, *м.* **толковáтель**, комментáторъ.

Objaśnianie, *см.* **Objaśnienie.**

Objaśnicielka, -i, *ж.* истолковáтельница.

Objaśnienie, -nia, *ср.* объясне́ніе, изъясне́ніе, разъясне́ніе, поясне́ніе, истолкова́ніе; || отмѣтка, примѣча́ніе, вы́писка, *см.* **Przypis, Przypisek**; || **Objaśnienie świecy**, снима́ніе со свѣчи́.

Objąt, -u, *м.* объёмъ.

Objątrzyć, *см.* **Rozjątrzyć.**

Objaw, -u, *м.* **Objawa, -y**, *ж.* заявле́ніе, изъявле́ніе; || откровéніе.

Objawca, -y, *м.* **объявúтель**, предъявúтель.

Objawiać, Objawić, явля́ть, изъявля́ть, объявля́ть, заявля́ть; || публикова́ть. **открывáть** || обнарýживать, выкáзывать, выдавáть, передавáть, оглашáть, огласúть, разглашáть, разгласúть. **Objawiać cudze tajemnice**, выдавáть *или* разглашáть чужúя тáйны. **Objawić swą wolę**, изъявúть свою вóлю. **Objawić komu swe chęci**, изъявúть кому́ свои́ желáнія. **Objawiać swą myśl**, передавáть свою́ мысль. **Prawdy, które Pan Bóg objawił kościołowi swemu**, и́стины, котóрыя Господь Богъ явúлъ своéй цéркви. **Trzeba to przez pisma publiczne objawić**, объ э́томъ нýжно объявúть *или* публикова́ть въ газéтахъ. **Objawiać drukiem odkrycie**, посрéдствомъ печáти объявúть объ откры́тіи. **Objawiać wyrok sądowy**, объявля́ть приговóръ судá *или* судéбное рѣшéніе. || **Objawiać się, Objawić się**, явúться, предстáть, казáться, покáзываться, показáться; || быть вúдимымъ; || обнарýжиться, открыться. **Jezus Chrystus objawił się apostołom**, Іисýсъ Христóсъ явúлся апóстоламъ. **Cenjusz jego objawił się nagle**, гéній егó обнарýжился вдругъ.

Objawianie, -nia, *ср.* **обнарýживание**; || выраже́ніе. **Mowa służy do objawiania myśli naszych**, языкъ слýжитъ для выраже́нія нашúхъ мы́слей.

Objawiciel, -a, *м. см.* **Objawca.**

Objawicielka, -i, *ж.* предъявúтельница.

Objawienie, -nia, *ср.* объявле́ніе, заявле́ніе; || откры́тіе; || откровéніе; || обнарóдованіе, опубликованіе, объявле́ніе (*въ газéтахъ*). **Objawienie Św. Jana**, откровéніе Св. Іоанна. **Wierzyć w objawie-**

nie, вѣрить въ откровéніе. **Podać objawienie przez gazety**, сдѣлать объявлéніе въ газéтахъ. **Objawienie wyroku**, объявлéніе приговóра, рѣшéнія.

Objawiony, объявленный; || откровéнный. **Religja objawiona**, откровéнная религія.

Objazd, **-u**, *м.* **Objaźdżka**, **-i**, *ж.* объѣздъ; || кругъ; || *Воен.* патрýль, дозóръ; || *Воен.* рундъ. **W objazd**, кругóмъ, въ окрýжности. **To miasto ma milę w objazd**, э́тотъ гóродъ имѣетъ мúлю въ окрýжности. **Objaźdzkę odprawiać**, ходúть дозóромъ.

Objechać, **Objeżdżać**, объѣхать, объѣзжáть. **Objechać świat**, объѣхать свѣтъ, объѣхать кругóмъ свѣта. **Objechać Europę**, объѣхать, изъѣздить Еврóпу. **Objeżdżać las**, объѣзжáть лѣсъ. || * **Objechać kogo**, обмануть, ввести́ кого́ въ обмáнъ, провести́. **Objechać prawo**, обойти́ законъ.

Objęcie, **-a**, *ср.см.* **Objętość**; || объя́тіе; || понятливость, мыслящая способность; || принятіе, вступлéніе. **Rzucić się w czyje objęcia**, бро́ситься въ чьи объя́тія. **Mieć bystre objęcie**, быть понятливымъ *см.* **Pojęcie**; || **Objęcie urzędu**, вступлéніе въ до́лжность.

Objednać, **Objednywać**, *см.* **Zjednać**, **Zjednywać**.

Objedzony, объѣвшійся.

Objekt, **-u**, *м. см.* **Przedmiot**, **Obmiot**.

Objemca, **-y**, *м.* пріёмщикъ, принимáтель; || преéмникъ; || *Стар.* подря́дчикъ, антрепренёръ. **Objemca majątku**, вступáющій во владѣніе имѣніемъ

Objeść, **Objadać**, объѣсть, объѣдáть; || глода́ть, обгла́дывать, грызть, обгрызáть. **Gąsienice objadają owoce**, гýсеницы объѣдáютъ плоды. * **Objadać kogo**, объѣдáть кого́, проѣдáть (*чье состоя́ніе*). || **Objadać się**, **Objeść się**, обжирáться, обожрáться, объѣдáться, объѣ́сться.

Objeśny, обжóрливый, прожóрливый, жáдный.

Objętka, **-i**, *ж.* тенето́, сѣть; || * *Прост.* овúмая пшени́ца.

Objętność, **-ści**, *ж. Неупр.* понáтливость, понимáніе, разумѣніе, смѣ́тливость, смышлёность, *см.* **Pojętność**.

Objętny, понáтливый, смѣ́тливый, смышлёный, *см.* **Pojętny**; || вразумúтельный.

Objętość, **-ści**, *ж.* объёмъ. **Dwa ciała jednéjże objętości**, два тѣла одинáковаго объёма; || вмѣстúмость. **Objętość naczynia**, вмѣстúмость посýды.

Objęty, отъ глагóла **Objąć** (*см.* э́то слóво). **Rzecz obejmująca i rzecz objęta**, содержáщее и содержúмое, вмѣщáющее въ себѣ и вмѣстúмое.

Objeżdżać, *см.* **Objechać**. **Objeździć konia**, вы́ѣздить, объѣздить лóшадь.

Objeżdżacz, **-a**, *м.* конюшúй, берéйторъ; || наѣздникъ.

Objeżdżanie, **-nia**, *ср.* объѣздъ; || * **ос**-

мóтръ, дозóръ. || **Objeżdżanie konia**, *см.* **Ujeżdżanie**.

Objeżdżony, *см.* **Ujeżdżony**, **Wyjeżdżony**.

Objeznik, **-a**, *м. см.* **Objeżdżacz**.

Objuczać, **Objuczyć**, вьючить, навьючить.

Obkładać, *см.* **Okładać**.

Obkleić, *см.* **Okleić**.

Obkrajać, **Obkroić**, **Obkrawać**, обрéзывать, обрéзать, *см.* **Okroić**.

Oblać, **Oblewać**, облúть, обливáть; || омывáть; || омочúть, оросúть (*слезáми*). **Oblać smołą**, облúть, залúть смолóю. **Oblać krwią**, окровáвить, облúть кровью. **Rzeka co oblewa te mury**, рѣка́ омывающая э́ти стѣны. **Oblać się**, **Oblewać się**, облúться, обливáться; || орошáться. **Oblewać się rumieńcem**, **oblać się wstydem**, краснѣть отъ стыда́. **Oblewać się krwią**, плáвать въ крови́. **Oblał się żółcią ze zdrości**, въ нёмъ разлилáсь жёлчь. * **Oblać się tłustością**, разжирѣ́ть, заплúть жúромъ.

Obłączek, *см.* **Obłąk**.

Obłączysto, дугóю, сводóмъ; || полукрýгло, излýчисто, выпукло.

Obłączystość, **-ści**, *ж.* выпуклость; || впáдина, углублéніе; || кривизна́, изги́бина изгúбъ.

Obłączysty, вы́пуклый; || углублённый; || искривленный, согнутый.

Obłąd, **-ędu**, *м.* плутáніе, блужда́ніе; || заблужде́ніе; || ошúбка, погрѣшность, обмáнъ, *см.* **Błąd**. **Być w obłędzie**, быть въ заблужде́ніи, заблужда́ться. **Postępować, iść obłędami**, итти́ лóжными путя́ми. || *Мед.* помѣша́тельство (*ума́*).

Obłader, **-dra**, *м.* горбы́ль.

Obłądliwy, *см.* **Obłędliwy**.

Obładować, обременя́ть, нагружáть; || отягощáть. **Obładować sobie żołądek**, обременúть *или* отяготúть желýдокъ, *см.* **Przeładować**.

Obładra, **-y**, *ж.* ремéнь (*на постро́мкахъ у лошаде́й*).

Obłądzać, **Obłądzić**, вводúть, ввести́ въ заблужде́ніе, въ искуше́ніе, *см.* **Obłąkać**. || **Obłądzać się**, впасть въ заблужде́ніе *или* въ искуше́ніе.

Obłądzenie, **-nia**, *ср.* заблужде́ніе; || ошúбка погрѣшность.

Obłądzić, *см.* **Obłądzać**.

Obłagać, *см.* **Ubłagać**.

Obłaganie, *см.* **Ubłaganie**.

Obłajać, *см.* **Połajać**.

Obłajanie, *см.* **Połajanie**.

Obłąk, **Obłęk**, **-u**, *м.* лучёкъ, дугá; || *Архит.* áрка; || дугá, кривизна́ свóда; || лѣпно́е украше́ніе. **W obłąk**, дугóю, въ ви́дѣ дугú. || *Садов.* отвóдокъ, побѣгъ. **Obłąkami sadzać**, садúть отвóдки.

Obłąkać, **Obłąkiwać**, приводúть въ заблужде́ніе, совращáть съ путú, сбивать съ дорóги; || помутúть, разстрóить. **Obłąkać umysł**, помутúть *или* разстрóить рáзумъ, *см.* **Pomieszać**. || **Obłąkać się**,

сби́ться съ доро́ги, заблуди́ться, блужда́ть, помѣша́ться (*въ умѣ́*), *см.* Zabłąkać się, Zbłąkać się.

Obłąkanie, -nia, *ср.* заблужде́ніе; || помѣша́тельство (*ума́*), умопомѣша́тельство.

Obłąkaniec, -ńca, *м.* помѣ́шанный, помути́вшійся.

Obłąkany, заблу́дшій, заблуди́вшійся; || помѣ́шанный, сумасше́дшій, умалише́нный. Szpital dla obłąkanych, домъ умалише́нныхъ.

Obłąkiwać, *см.* Obłąkać.

Obłąkowato, дуго́ю, въ ви́дѣ дуги́.

Obłąkowaty, со́гнутый, искри́вленный, *см.* Obłączysty.

Obłam, -u, *м.* обло́мокъ, отло́мокъ, оско́локъ, *см.* Odłam, Odłamek, Obłomek.

Obłamać, Obłamować, Obłamywać, обломáть, обла́мывать.

Obłamanie, -nia, *ср.* обла́мываніе.

Oblamować, обшива́ть, опуша́ть, окоймля́ть.

Obłamować, Obłamywać, *см.* Obłamać.

Oblamowanie, *см.* Lamowanie.

Obłamowanie, Obłamywanie, nia, *ср. см.* Obłamanie.

Oblany, обли́тый, *см.* Oblać; || жи́рный, разжирѣвшій, расплы́вшійся отъ жи́ру. Bekas oblany, жи́рный кули́къ *и́ли* бека́съ.

Obłapa wonna, *Бот. см.* Kopytnik.

Oblask, -u, *м.* блескъ, сія́ніе.

Obłaskawiać, Obłaskawić, дѣ́лать ручны́мъ, приручня́ть; || пріуча́ть.

Oblaskliwy, ослѣпи́тельный, блиста́тельный, *см.* Lśniący.

Oblasknąć, ослѣпля́ть, поража́ть бле́скомъ, *см.* Olśnić.

Oblasknienie, -nia, *ср.* ослѣпле́ніе.

Oblata, -y, *ж. Стар.* я́вка, внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ; || регистрату́рная экспеди́ція. *Стар.* Oblata, Objata, обѣща́ніе, обѣ́тъ.

Oblatać, Oblatywać, Oblecieć, лета́ть, облета́ть, облетѣ́ть, порха́ть (*о пти́цахъ*); || пробѣга́ть, обѣ́гать, *см.* Obiedz; || спада́ть, вали́ться (*о ли́стьяхъ съ де́рева*), *см.* Opadać.

Obłatać, положи́ть запла́тки, почини́ть (*пла́тье*); || Obłatać komu skórę *и́ли* Obłatać kogo, отколоти́ть кого́; || Obłatać się, почини́ть (*пла́тье*); || обши́ться, наши́ть себѣ́ пла́тьевъ; || * нажи́ться. Będąc ekonomem, obłatał się, бы́вши эконо́момъ, онъ нажи́лся.

Oblatować, вносить въ ро́спись, въ протоко́лъ; || * запи́сывать.

Oblatowany, я́вочный, я́вный.

Oblatywać, *см.* Oblatać.

Obława, -y, *ж. Охот.* обла́ва.

Obławiać, *см.* Obłowić.

Obławny, обла́вный.

Obłaz, -u, *м.* крюкъ, объѣ́здъ, обхо́дъ, закоу́локъ; || * увёртка, уло́вка. Bez obłazu, безъ обиняко́въ, безъ дальнѣ́йшихъ околи́чностей, открове́нно.

Obłazgiem, сплошь, безостано́вочно, безпреры́вно.

Obłazgowy, Obłazny, сплошно́й, безостано́вочный, безпреры́вный.

Obłazić, Obleźć, по́лзать, пресмыка́ться; || спада́ть, лѣзть, облѣза́ть (*о волоса́хъ*); || линя́ть, блёкнуть. Perkal ten obłazi, э́тотъ каленко́ръ линя́етъ. Ten kolor od słońca obłazi, э́тотъ цвѣтъ на со́лнцѣ блёкнетъ.

Oblazłość, -ści, *ж.* плѣши́вость.

Oblazły, плѣши́вый, лы́сый.

Obłaźnić (kogo), одура́чить, наду́ть, обману́ть.

Obłaźny, *см.* Obłazgowy.

Oblec, Oblekać, обле́чь, облека́ть надѣва́ть, покрыва́ть. (*Стар.* Obłoczyć, облача́ть). Oblec się, Oblekać się. одѣва́ться; || покрыва́ться; || облача́ться. Oblec się w zakonny ubiór, постри́чься въ мона́хи.

Obłechtać, защекота́ть; || * осво́ить, пріучи́ть.

Oblecieć, *см.* Oblatać.

Obłęd, *см.* Obłąd.

Obleczenie, Obłóczenie, -nia, *ср* надѣва́ніе; || облаче́ніе.

Obleczyny, *см.* Obłóczyny.

Obłędliwie, Obłędnie, ло́жно, обма́нчиво, оши́бочно, *см.* Błędnie.

Obłędliwość, Obłędność, -ści, *ж.* заблужде́ніе, погрѣ́шность, оши́бочность, обма́нчивость.

Obłędliwy, Obłędny, оши́бочный, обма́нчивый, при́зрачный, ло́жный, *см.* Błędny.

Oblednąć, Oblednieć, поблѣднѣ́ть, *см.* Blednieć, Zbladnąć

Obłędnie, *см.* Obłędliwie.

Obłędnieć, заблуди́ться; || спу́таться, сби́ться съ пути́.

Obłędnienie, -nia, *ср.* блужда́ніе; || заблужде́ніе.

Obłędnik, -a, *м.* заблу́дшійся; || ерети́къ.

Obłędność, *см.* Obłędliwość.

Obłędny, *см.* Obłędliwy.

Obledz, *см.* Oblegać.

Oblegać, Obledz, осажда́ть, осади́ть (*го́родъ, крѣ́пость*).

Oblegacz, *см.* Oblegający.

Oblegający, осажда́ющій, *см.* Oblegać.

Obleganie, -nia, *ср. см.* Oblężenie.

Oblekać, *см.* Oblec.

Oblepa, -y, *ж.* гли́на смѣ́шанная съ соло́мою, *см.* Polepa.

Oblepiać, Oblepić, окле́ивать, оклеи́ть, обле́пливать, облепи́ть; || обма́зывать гли́ною.

Obleśnie, *см.* Pochlebnie, Obłudnie.

Oblesność, -ści, *ж. см.* Pochlebstwo, Obłudność.

Obleśny, *см.* Pochlebny, Obłudny.

Oblew, -u, *м.* наводне́ніе, разли́въ; || напливъ, *см.* **Zalew.**

Oblewać, *см.* **Oblać.**

Oblężały, налѣ́нившійся, изба́лованный.

Oblężć, *см.* **Obłazić.**

Oblężca, -y, *м.* осаждáющій.

Oblężenie, -nia, *ср.* осáда. **Odstąpić od oblężenia,** снять осáду.

Oblężeński, осáдный.

Oblężony, осажде́нный.

Oblężyciel,-a, *м. см.* **Oblężca, Oblegający.**

Oblicz, -a, *м.* бóлѣе употреби́тельно: **Oblicze, -a,** *ср.* лицó, ликъ; || видъ; || пове́рхность. **Przed Pańskiém obliczem,** переде́ъ лицóмъ Гóспода. **Oblicze ziemi,** пове́рхность, лицó земли́. **Oblicze morza,** пове́рхность мóря. **W obliczu prawa,** въ видý закóна, пéредъ закóномъ. **W czyjém obliczu,** въ чьёмъ либо присýтствіи, *см.* **Twarz, Powierzchnia.**

Obliczać, Obliczyć, исчисля́ть, счита́ть, счесть, *см.* **Liczyć;** || разсчи́тывать, завѣ́шивать, *см.* **Obrachować.**

Obliczanie, Obliczenie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вычисле́ніе, разсчётъ, вы́кладка. **Nie do obliczenia, несмѣ́тно, неисчисли́мо. Obliczenie ludności,** наро́дная пе́репись.

Oblicze, *см.* **Oblicz.**

Oblicznie, ли́чно, самоли́чно, *см.* **Osobiście;** || лицóмъ къ лицý.

Obliczność, -ści, *ж.* присýтствіе, *см.* **Obecność;** || лицó, видъ. **Działo się to w obliczności** *или* **przed obliczności wszystkich,** э́то происходи́ло въ присýтствіи всѣ́хъ лицъ, *см.* **Oblicze.**

Obliczny, присýтствующій, находя́щійся на лицó, *см.* **Obecny, Przytomny;** || находя́щійся на лицѣ́, личнóй. **Obliczna rana,** ра́на на лицѣ́, лична́я ра́на.

Obliczyć, *см.* **Obliczać.**

Oblig, -u, *м.* долгъ (*на ко́мъ*); || биле́тъ (*ба́нковый*), ве́ксель заёмное письмó, долгова́я за́пись, долгово́е обяза́тельство, распи́ска. **Oblig skarbu,** облига́ція госуда́рственнаго казначе́йства. **Dać** *или* **Wydać** *или* **Wystawić komu oblig na co,** дать расписку въ получе́ніи чего́ либо, подписа́ть ве́ксель. **Obligi państwa,** госуда́рственный до́лгъ, госуда́рственныя облига́ціи, *см.* **Obligacja.**

Obligacja, -ji, *ж. Устар.* обяза́тельство, *см.* **Zobowiązanie;** || *Ком.* долгово́е обяза́тельство, облига́ція; || **Mieć dla kogo wiele obligacji,** быть кому́ óчень обя́заннымъ, быть óчень благода́рнымъ; *см.* **Oblig obowiązany.**

Obligacyjny, обяза́тельный. **Zapis obligacyjny,** обяза́тельство.

Obligować (kogo o co), *см.* **Prosić, Upraszać;** || **Obligować kogo do czego,** *см.* **Obowiązywać, Zobowiązywać. Być komu obligowanym za co,** быть кому́ обя́заннымъ за что́ либо.

Oblikwidacja, -ji, *ж. см.* **Obrachunek.**

Oblikwidować, *см.* **Obrachować.**

Oblinieć, *см.* **Wylinieć, Linieć.**

Oblizać, Oblizнąć, Oblizywać, облиза́ть, облиза́ывать; || **Oblizywać się,** облиза́ться, облиза́ываться.

Obłocić, загрязни́ть, запа́чкать гря́зью.

Obłoczek, -czka, *м.* о́блачко.

Obłoczno, о́блачно, па́смурно, *см.* **Pochmurno.**

Obłoczny, о́блачный, *см.* **Pochmurny.**

Obłóczyć, *см.* **Oblec.**

Obłóczyciel, -a, *м.* облача́ющій.

Obłoczycielka, -i, *ж.* облача́ющая.

Obłoczyny, -czyn, *мн.* постриже́ніе въ мона́хи; || облаче́ніе. **Być na obłoczynach,** присýтствовать при постриже́ніи.

Obłoczysto, *см.* **Obłoczno.**

Obłoczystość, -ści, *ж.* па́смурное состоя́ніе не́ба.

Obłoczysty, о́блачный; || па́смурный.

Obłóg, -ogu, *м.* **Obłoga, -i,** *ж.* огра́да, огоро́женное простра́нство; || окруже́ніе; || *Минер.* за́лежь; || **Obłogi, -ów,** *мн.* покла́жа, бага́жъ; || *Воен.* обозъ.

Obłok, -u, *м.* о́блако.

Obłokać się, *Прост.* налóпаться, наѣ́сться дóсыта.

Obłokowy, *см.* **Obłoczny.**

Obłomek, -mka, *м.* облóмокъ.

Obłów, -owu, *м.* охóта, звѣ́риная ло́говля, *см.* **Łowy, Połów;** || добы́ча.

Obłowić, Obławiać, ловить, пойма́ть, схвати́ть, схва́тывать, добыть, добыва́ть, снискáть, снúскивать. || * **Obłowić się,** нажи́ться, заработáть, пріобрѣ́сть.

Obłowny, жи́рный (*о свиньѣ*).

Obłożenie, -nia, *ср.* наложе́ніе.

Obłożnie chorować, слечь въ посте́ль (*отъ болѣ́зни*).

Obłożny, слёгшій въ посте́ль (*отъ боле́зни*).

Obłożyć, *см.* **Okładać. Obłożyć podatkiem,** наложи́ть по́датъ.

Obłożysko, -a, *ср.* загорода, загоро́женное мѣ́сто.

Obłożysty, загоро́женный, за́пертый, замкнýтый.

Obłubieńców, Obłubieńcowy, Obłubieńczy, женихóвъ, принадлежа́щій *или* свóйственный жениху́.

Obłubienica, -y, *ж.* невѣ́ста, *см.* **Narzeczona.**

Obłubieniczy, невѣ́стинъ, принадлежа́щій *или* свóйственный невѣ́стѣ.

Obłubieniec, -ńca, *м.* жени́хъ *см.* **Narzeczony.**

Obłuć, облева́ть, *см.* **Orzygać.**

Obłuda, -y, *ж.* лицемѣ́ріе, притво́рство, *см.* **Licemiernictwo;** || прима́нка, *см.* **Powab, Wab';** || при́зракъ, тѣнь, *см.* **Mara, Widziadło;** || *Хир.* бѣ́льмо (*на глазу́*).

Obłudnica, -y, *ж.* лицемѣ́рка, притво́рщица

Obłudnie, лицемѣ́рно, притво́рно.

Obłudnik, -a, *м.* лицемѣ́ръ, притво́рщикъ.

Obłudność, -ści, *ж.* лицемѣ́рie, притво́рство, скры́тность.

Obłudny, лицемѣ́рный, притво́рный, *см.* **Zmyślony**, **Udany**, **Pozorny**.

Obłupanie, **Obłupywanie**, **Obłupienie**, -a, *ср.* шелу́шенie, лущéнie, облу́пливанie, сдира́нie коры́, *см.* **Obłupiać**.

Obłupiać, **Obłupywać**, **Obłupić**, шелушить, лущи́ть (*орѣхи*), облу́пливать (*лицо́*), снима́ть, сдира́ть кору́ (*съ дерева*). || **Obłupywać się**, лущи́ться, *см.* **Obdzierać**.

Obłuszczyć, *см.* **Łuskać**, **Wyłuskać**.

Obły, *см.* **Okrągławy**, **Walcowaty**; || тупо́й. **Dziób obły**, тупо́й клювъ; || *Стар.* высо́кій.

Obłysieć, олысѣ́ть, оплешивѣ́ть.

Obłyśniony, ошпаренный, ошпа́ренный.

Obmacać, ощу́пать.

Obmaczać, **Obmoczyć**, смачивать, смочить, орошать, оросить, *см.* **Maczać**, **Moczyć**.

Obmalować, вы́красить.

Obmartwieć, обмере́ть.

Obmarzły, замёрзший.

Obmarznąć, замёрзнуть.

Obmawiać, **Obmówić**, нагова́ривать, наговори́ть, *см.* **Ogadać**, **Ogadywać**.

Obmawiacz, -a, *м. см.* **Obmówca**.

Obmawianie, -nia, *ср.* злосло́вie, злорѣ́чie.

Obmazać, **Obmazać**, **Obmazywać**, **Omazywać**, обма́зать, обмазывать, вы́мазать, вымазывать.

Obmazanie, *см.* **Pomazanie**.

Obmiatać, *см.* **Omiatać**.

Obmierzić, *см.* **Mierzić**.

Obmierziciel, *см.* **Mierziciel**.

Obmierzliwy, омерзи́тельный, отвратительный, *см.* **Obrzydliwy**.

Obmierzłość, -ści, *ж.* отвращéнie, омерзе́нie.

Obmierzły, омерзи́тельный, ненави́стный.

Obmierznąć, *см.* **Mierznąć**.

Obmieść, *см.* **Omiatać**.

Obmieszkać się, **Obmieszkiwać się** (gdzie), посели́ться, основа́ться, водвори́ться, устро́иться, *см.* **Osiadać**, **Osiąść**.

Obmiot, -u, *м.* предме́тъ, *см.* **Przedmiot**.

Obmocnić, *см.* **Wzmocnić**, **Obwarować**.

Obmoczyć, *см.* **Obmaczać**.

Obmowa, -y, *ж.* злосло́вie, клевета́.

Obmowca, -y, *м.* поноси́тель, клеветни́къ, *см.* **Uwłoczyciel**, **Czerniciel**, **Potwarca**.

Obmówić, *см.* **Obmawiać**.

Obmowisko, -a, *ср.* злосло́вie, злорѣ́чie.

Obmownica, -y, *ж.* клеветни́ца, сплетница.

Obmowniczy, **Obmowny**, злорѣ́чи́вый, злосло́вный.

Obmowny, *см.* **Obmowniczy**.

Obmowstwo, -a, *ср. см.* **Obmowisko**.

Obmurować, обноси́ть стѣно́ю, заклáдывать ка́мнемъ.

Obmurowanie, -nia, *ср.* обнесе́нie стѣно́ю, ка́менная огра́да.

Obmyć, **Obmywać**, обмы́ть, обмывáть. || **Obmyć się**, **Obmywać się**, обмы́ться, обмываться.

Obmycie, **Obmywanie**, -a, *ср.* обмыва́нie, умыва́нie.

Obmysł, -u, *м.* сре́дство, спо́собъ.

Obmyślać, **Obmyślić**, **Obmyśliwać**, помышля́ть, поща́сть, обду́мывать, принима́ть, изыскивать мѣ́ры; || находи́ть, найти́, отыска́ть, приискивать. **Obmyślać bezpieczeństwo publiczne**, поща́сть о народной безопа́сности. **Obmyślić komu miejsce**, найти́, приска́ть мѣ́сто кому́. **Obmyślić środki potrzebne**, приня́ть необходи́мыя мѣ́ры.

Obmyślanie, **Obmyślenie**, -nia (**czego**), *ср.* заботливость, приня́тie мѣ́ръ.

Obmyślenie, -nia, *ср.* обду́мываніе; || изыска́нie.

Obmyślnie, *см.* **Opatrznie**, **Przezornie**.

Obmyślność, -ści, *ж. см.* **Opatrzność**, **Przezorność**.

Obmyślny, *см.* **Opatrzny**, **Przezorny**.

Obmywać, *см.* **Obmyć**.

Obmywanie, *см.* **Obmycie**.

Obnaszać, *см.* **Obnosić**.

Obnawiać, *см.* **Odnawiać**.

Obnażać, **Obnażyć**, обнажáть, обнажи́ть. || **Obnażać się**, **Obnażyć się**, обнажáться, обнажи́ться.

Obnażanie, -nia, *ср.* (=się), обнаже́нie; || **Obnażenie**, -nia, *ср.* нагота́, *см.* **Nagość**; || *Хир.* обнаже́нie (*кости и т. п.*).

Obnażony, обнажённый.

Obnażyć, *см.* **Obnażać**.

Obnażyciel, -a, *м.* обнажáющій.

Obnieść, *см.* **Obnosić**.

Obniżyć, пони́зить.

Obnocować, пересочева́ть, *см.* **Przenocować**.

Obnosić, **Obnaszać**, **Obnieść**, обноси́ть, обнести́, разноси́ть, разнести́; || * **Obnosić kogo czém**, поноси́ть, ху́до отзываться о комъ. || **Obnosić kogo**, do kogo, оговáривать, доноси́ть на кого́. || **Obnosić się z czém**, разглаша́ть, распространя́ть, носи́ться съ чѣмъ-либо.

Obnoszenie, -nia, *ср.* разно́ска.

Obnowić, *см.* **Odnowić**.

Obnowiciel, -a, *м. см.* **Odnowiciel**.

Obnowicielka, -i, *ж. см.* **Odnowicielka**.

Obnowienie, -nia, *ср. см.* **Odnowienie**.

Obocznie, о́бокъ, во́злѣ, по́длѣ.

Oboczny, сме́жный, сопредѣ́льный, пограни́чный.

Oboczyć, обойти́ (*непріятеля*).

Obod, -u, *м.* о́бодъ.

Oboista, -y, *м. Муз.* гобои́стъ.

Obój, -oju, *м. Муз.* гобо́й

Obojako, двояко.

Obojczyk, **-a**, *м. Стар.* **вóротъ**, **воротникъ**; || *Анат.* **ключúца**.

Obojczykowy, *Зоол.* съ ключúцами.

Obojętek, **-tka**, *м.* равнодýшный, хладнокрóвный.

Obojętka, **-i**, *ж.* равнодýшная, хладнокрóвная. || Родъ пшеницы, котóрую мóжно сѣ́ять и веснóю и óсенью.

Obojętnie, равнодýшно, хладнокрóвно

Obojętnieć, **Zobojętnieć**, дѣ́латься равнодýшнымъ, охладѣ́вать, охладѣ́ть, *см.* **Oziębnąć**.

Obojętność, **-ści**, *ж.* равнодýшіе, холóдность, безучáстіе.

Obojętny, равнодýшный, холóдный, безучáстный, *см.* **Zimny**.

Obok, вóзлѣ, пóдлѣ.

Obolały, болѣ́зненный.

Oboostrzyk, **-a**, *м. Хир.* шнúперъ, ланцéтъ.

Obopólciowy, двупóлый.

Obopólnie, *см.* **Zobopólnie**.

Obopólność, **-ści**, *ж. см.* **Zobopólność**.

Obopólny, *см.* **Zobopólny**.

Oboprawiec, **-wca**, *м.* оборýчный, владéющій лѣ́вою рукóю столь же лóвко какъ и прáвою.

Obór, **-oru**, *м. см.* **Obiór**.

Obora, **-y**, *ж.* хлѣ́въ.

Oborać, **Oborywać**, вспахáть, пахáть; || взрыть, взрывáть.

Oboranie, **-nia**, *ср.* пахáніе.

Oboręczny, *см.* **Oboprawiec**.

Obornik, **-a**, *м. см.* **Obora**.

Oborny, хлѣ́вный.

Oborywać, *см.* **Oborać**.

Obosieczny, обоюдóстрый.

Obostronnie, съ обѣ́ихъ сторóнъ, обоюдно; || *дусмы́сленно.

Obostronność, **-ści**, *ж.* двусторóнность, обоюдность; || двусмы́сленность.

Obostronny, двусторóнній, обою́дный; || двусмы́сленный.

Obostrzać, **Obostrzyć**, оттáчивать, отточúть, завáстривать, завострúть; || увели́чивать, увели́чить (*наказáніе*), усúливать, усúлить.

Obostrzenie, **-nia**, *ср.* усугублéніе, усúленіе. **Obostrzenie kary**, увеличéніе наказáнія;—**prawa**, усúленіе строгости закóна.

Obowiązać, **Zobowiązać**, **Obowiązywać**, **Zobowiązywać**, обязáть, обя́зывать, связáть, свя́зывать. **To do niczego nie obowiązuje**, э́то ни къ чему́ не обя́зываетъ, э́то вовсѣ необязáтельно. **Umowy obowiązują ludzi**, договóры свя́зываютъ, обя́зываютъ людéй. || **Zobowiązać się**, **Obowiązywać się**, **Zobowiązywać się**, обязáться, обя́зываться. **Obowiązać się przysięgą**, связáть себя́ прися́гою. **Obowiązać się umową**, связáть себя́, обязáться контрáктомъ.

Obowiązanie, *см.* **Zobowiązanie**.

Obowiązany, обя́занный, обя́занъ. **Obowiązany jesteś odpowiedzieć mu**, ты обя́занъ отвѣ́тить емý.

Obowiązek, **-zku**, *м.* обя́занность; || *Юрид.* **Obowiązki tituło oneroso**, обязáтельства возмéздныя. || **Obowiązek duchowny**, трéба, дóлжность, *см.* **Służba**; || повúнность. **Obowiązek wojskowy**, вóинская повúнность.

Obowiązkowy, должностнóй, служéбный; || *Юрид.* закóнный; || **Obowiązujący**, обязáтельный, обя́зывающій. **Prawo obowiązujące**, дѣ́йствующій закóнъ.

Obowiązywać, *см.* **Obowiązać**.

Obóz, **-ozu**, *м.* лáгерь, станъ, тáборъ, становúще.

Obozieństwo, *см.* **Obóźnictwo**.

Obożna, **-ej**, *ж.* женá квартирмéйстера.

Obóźnic, **-a**, *м.* сынъ квартирмéйстера.

Obóźnictwo, **-a**, *ср.* дóлжность квартирмéйстера, обóзничаго.

Obóźniczy, квартирмéйстерскій.

Obożny, *см.* **Obozowy**; || *Стар.* **Obożny**, **-ego**, *м.* обóзный, обóзничій. **Obożny Koronny i Litewski**, обóзный корóнный и литóвскій.

Obozować, стоя́ть, расположúться лáгеремъ.

Obozowanie, **-nia**, *ср.* расположéніе вóйска лáгеремъ; || лáгерь. **Nauka obozowania**, кастраметáція, станорасположéніе, искýство располагáть стáномъ войскá.

Obozowisko, **-a**, *ср.* мѣ́стность лáгеря, становúще.

Obozowy, лáгерный.

Obożyć, **Obóstwić**, обоготворúть.

Obrąb, **-ębu**, *м. см.* **Obrąbek**; || засѣ́ка, *см.* **Zasiek**; || *см.* **Obręb**.

Obrąbać, **Obrębywać**, обрубáть обрубúть.

Obrąbanie, **-nia**, *ср.* обрублéніе

Obrąbek, **-bka**, *м.* рубéцъ, обшúвка, обшúтый край (*матéріи, полотна и т. д.*).

Obrabiać, **Obrobić**, обдѣ́лывать, обдѣ́лать.

Obrąbiać, **Obrąbić**, обрýбливать, обрубúть.

Obrać, *см.* **Obierać**.

Obracać, **Obrócić**, обращáть, обратúть. || **Obracać się**, **Obrócić się**, обращáться, обратúться, *см.* **Kierować**, **Zwracać**, **Zamieniać**.

Obracacz, **Obraczacz**, **-a**, *м.* вращáтель; || *Анат.* колообращáтель, коловорóть на бедрѣ́.

Obracanie, **-nia**, *ср.* обращéніе, превращéніе; || **Obracanie się**, коловращéніе, коловрáтное обращéніе; || *Анат.* коловращéніе.

Obrachować, **Obrachowywać**, расчúтать, расчúтывать, сосчитáть, сосчúтывать, вычисля́ть, исчисля́ть, исчúслить; || взвѣшивать, обдýмывать. || **Obrachować się**, **Obrachowywać się**, разсчитáться, разсчúтываться.

Obrachowanie, **-nia**, *ср.* вычисля́ніе; ис-

числе́ніе, равсчётъ, счётъ, вы́кладка, смѣта; || соображе́ніе.

Obrachowywać, *см.* **Obrachować.**

Obrachowywanie, -nia, *ср. см.* **Obrachowanie.**

Obrachunek, -nku, *м.* счётъ, равсчётъ.

Obrachunkowy, счётный. **Izba obrachunkowa**, счётная пала́та.

Obrącz, *см.* **Obręcz.**

Obrączka, -i, *ж.* кольцо́, коле́чко; || **Obrączka ślubna**, вѣнча́льное *или* обручально́е кольцо́; || гу́ртикъ, ребро́ (*у моне́ты*).

Obrączkować, насѣка́ть гу́ртикъ (*у моне́ты*).

Obrączkowy, зу́бчатый; || кольцеобра́зный. *Астрон.* **Zaćmienie obrączkowe**, кольцеобра́зное затме́ніе.

Obrada, -y, *ж. Стар. неупотр.* ра́дость, удово́льствіе; || **Obrady**, *мн.* пре́нія, разсужде́нія, совѣща́нія.

Obradować, совѣща́ться; || разсужда́ть, обсужда́ть.

Obradowanie, -a, *ср.* совѣща́ніе, разсужде́ніе, пре́ніе.

Obradzać, Obrodzić, рожда́ть, производи́ть въ изоби́ліи. || **Obrodzić się**, уроди́ться.

Obradzić, *см.* **Obmyślić.**

Obramować, *см.* **Bramować.**

Obranie, *см.* **Obieranie.**

Obraniec, -ńca, *м.* вы́борный; || **избра́нникъ.**

Obrany, и́збранный, *см.* **Obrać.**

Obrastać, Obrosnąć, Obrość, обраста́ть, обрости́.

Obraszać, Obrosić, орошáть, оросúть, окропля́ть, скропля́ть, окропи́ть, скропи́ть.

Obraz, -u, *м.* изображе́ніе; || о́бразъ, ико́на (**obraz św.**); || карти́на (**malowidło, rysunek**); || о́бразъ, подо́біе (**podobieństwo**); || портре́тъ.

Obraza, -y, *ж.* оби́да, оскорбле́ніе, *см.* **Uraza. Obraza prawa**, наруше́ніе зако́на. **Obraza świątyni**, оскорбленіе хра́ма. **Obraza religji**, преступле́ніе про́тивъ вѣры. **Obraza majestatu**, оскорбле́ніе вели́чества (монáрха).

Obrażać, Obrazić, обижáть, оби́дѣть, оскорбля́ть, оскорби́ть; || поражáть, порази́ть, *ст.* **Razić**; || повреждáть, повреди́ть. **Zbytnie światło obraża oczy**, изли́шній свѣтъ поражáетъ зрѣніе. **Obrazić honor**, оскорби́ть честь. **Obrazić skórę**, порѣзать кóжу. || **Obrażać się, Obrazić się**, обижáться, оби́дѣться, оскорбля́ться, оскорби́ться; || серди́ться, гнѣваться, досáдовать, *см.* **Urażać się.**

Obrażająco, оскорби́тельно, оби́дно.

Obrażający, оскорби́тельный, оби́дный.

Obrażanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе.

Obrażca, -y, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ.

Obrazek, -zka, *м.* карти́нка; || *Бот.* Аро́нникъ, Ааро́нова-борода́, **телячья нога́**

Obrazić, *см.* **Obrażać.**

Obraziciel, *см.* **Obrażca.**

Obraźliwie, оскорби́тельно, оби́дчиво.

Obraźliwość, -ści, *ж.* оби́дчивость, щекотли́вость.

Obraźliwy, оскорби́тельный.

Obraźnik, -a, *м.* ваятель, скульпто́ръ, *см.* **Snycerz, Rzeźbiarz, Dłutnik.**

Obraźny, оби́дный, *см.* **Obraźliwy.**

Obrazobójca, Obrazoborca, Obrazoburzca, Obrazokaźca, -y, *м.* иконобо́рецъ.

Obrazobórstwo, -a, *ср.* иконобо́рство.

Obrazoburzca, -y, *м. см.* **Obrazobójca.**

Obrazochwalca, -y, *м.* иконопокло́нникъ.

Obrazochwalczy, Obrazochwalski, иконопокло́нный.

Obrazochwalstwo, -a, *ср.* иконопокло́нѣніе.

Obrazokaźca, *см.* **Obrazobójca.**

Obrażony, оскорблённый, оби́женный.

Obrazotwórca, -y, *м.* живопи́сецъ, *см.* **Malarz.**

Obrazować, представля́ть, изобрѣта́ть въ карти́нахъ; || дѣлать карти́нными (*слогъ*).

Obrazowanie, -nia, *ср.* представле́ніе, изображе́ніе въ карти́нѣ.

Obrazowie, *см.* **Obrazowo.**

Obrazowo, живопи́сно, карти́нно.

Obrazowość, -ści, *ж.* живопи́сность, карти́нность.

Obrazowy, живопи́сный, карти́нный.

Obręb, -u, *м.* о́кругъ, кругъ; || сфе́ра; || уча́стокъ; || предѣлъ, грани́ца. **Obręb działalności**, кругъ дѣятельности, кругъ дѣйствія. **Obręb władzy**, вѣдѣніе, предѣлы власти. **Wykroczyć z obrębów swéj władzy**, превы́сить свою́ власть, преступи́ть предѣлы власти, выступить изъ предѣловъ власти. **Zamknąć się w obrębie swych powinności**, ограни́читься кру́гомъ свои́хъ обя́занностей, *см.* **Zakres, Koło, Sfera**

Obręcz, -y, *ж.* **Obręcza, -y**, *ж.* о́бручъ, о́бодъ. **Obrącz u koła**, о́бодъ; || полоса́ желѣзная, скоба́. **Obręcz u piasty**, обо́йма, наса́дка (*на ступицу*). **Obręcz do spinania**, застёжка, *см.* **Klamra.**

Obręczać się, *см.* **Obręczyć się.**

Obręczny, Obręczowy, кру́глый, обру́чный.

Obręczyć (beczkę), наби́ть о́бручи на бо́чку. **Obręczyć co**, поручи́ться за что́, *см.* **Zaręczać.** || **Obręczyć się na co, za co**, поручи́ться.

Obrobić, *см.* **Obrabiać.**

Obrobienie, -nia, *ср.* отдѣлка, обрабо́тка, *см.* **Wykonanie, Wykończenie.**

Obróbka, i, *ж. Плотн.* тёска.

Obrócenie, Obracanie, -nia, *ср.* обраще́ніе, превраще́ніе.

Obrócić, *см.* **Obracać.**

Obrocistość, *см.* **Obrotność.**

Obrocisty, *см.* **Obrotny.**

Obrocznik, -a, *м.* состоя́щій на жа́лованьи; || обро́чникъ, *см.* **Jurgieltnik.**

Obroczny, Obrokowy, кормово́й; || съѣстно́й, харчево́й; || получа́ющій жа́лованье и́ли содержа́ніе за слу́жбу.

Obrodzić, *см.* **Obradzać.**

Obrodziły, урожа́йный, плодоро́дный.

Obrok, -u, *м.* кормъ (*лошади́ный*).

Obrokowy, *см.* **Obroczny.**

Obrona, -y, *м.* защи́та, оборо́на; || *Юрид.* защи́та, защити́тельная рѣчь (*адвоката*). || Отвѣты (*обвиня́емаго*). || **Obrona w sprawach**, хожде́ніе по дѣла́мъ. || *Воен.* **Obrony**, *мн.* укрѣпле́нія.

Obrońca, -y, *м.* засту́пникъ, покрови́тель; || *Юрид.* защи́тникъ, адвока́тъ, прися́жный повѣ́ренный.

Obrończy, защити́тельный, охрани́тельный. || *Юрид.* состяза́тельный; || *см.* **Opiekuńczy. Rada obrończa**, совѣ́тъ прися́жныхъ повѣ́ренныхъ.

Obronić, защити́ть.

Obroniciel, -a, *м.* защи́тникъ, **засту́пникъ**, охрани́тель, покрови́тель.

Obronicielka, -i, *ж.* защи́тница, **засту́пница**, покрови́тельница.

Obronnie, Obronno, оборони́тельно.

Obronność, -ści, *ж.* отпо́ръ, оборо́на.

Obronny, оборони́тельный; || укрѣплённый. *Воен.* **Linja obronna**, оборони́тельная ли́нія. **Miasto obronne**, укрѣплённый го́родъ.

Obrość, *см.* **Obrastać.**

Obrosić, *см.* **Obraszać.**

Obrosnąć, *см.* **Obrastać.**

Obrostnica, -y, *ж. Бот.* карка́съ (*де́рево*).

Obrót, -u, *м.* оборо́тъ, поворо́тъ, обраще́ніе. **Obrót ziemi około słońca**, обраще́ніе земли́ вокру́гъ со́лнца. **Rzecz bierze szczęśliwy obrót**, дѣ́ло принима́етъ уда́чный оборо́тъ, дѣ́ло идётъ на ла́дъ. || **Obroty**, -ów, *мн. Воен.* движе́ніе, передвиже́ніе, манёвры; || *стѣснённое положе́ніе, стѣсне́ніе, затрудне́ніе. **Wziąść kogo w obroty**, надѣ́лать кому́ мно́го хлопо́тъ, поста́вить въ затрудни́тельное положе́ніе. **Być w obrotach**, находи́ться въ затрудни́тельномъ положе́ніи. || Ло́вкость, прово́рство, изворо́тливость, *см.* **Obrotność.**

Obrotnie, ло́вко, прово́рно, иску́сно; || хитро́.

Obrotność, -ści, *ж.* ка́ткость, **хо́дкость** (*колеса́*); || прово́рство, **ло́вкость**, искусство (*въ дѣлахъ*); || оборо́тливость, **расторо́пность**, смышлёность.

Obrotny, хо́дкій, лёгкій на ходу́; || прово́рный, **ло́вкій**, иску́сный; || оборо́тливый, **расторо́пный**, смышлёный, *см.* **Zręczny, Zmyślny, Przemyślny.**

Obrotowy, *см.* **Obiegowy.**

Obrównać, Obrównywać, уравня́ть, **ура́внивать**; || **вы́равнять, выра́внивать, угла́живать** (*зе́млю*).

Obróż, Obroża, -y, *ж.* оше́йникъ.

Obruchać, Obruszać, Obruszyć, потряса́ть, потрясти́, колеба́ть, поколеба́ть, разшата́ть. || **Obruszać się**, обруша́ться; || **Obruszać się na kogo**, возстава́ть, возмуща́ться про́тивъ кого́, разража́ться гнѣ́вомъ.

Obrudzić, Obrukać, **запа́чкать, загрязни́ть.**

Obrus, -a, *м.* ска́терть.

Obruśnik, -a, *м.* ска́тертникъ.

Obrusowy, ска́тертный.

Obruszny, подвижно́й; || *вспы́льчивый, придира́рчивый.

Obryć (przekopem), окопа́ть.

Obryknąć się (na kogo, na co), вспыли́ть, разгорячи́ться, разсерди́ться.

Obrysować, обрисова́ть, очерти́ть.

Obrywać, Oberwać, обрыва́ть, оборва́ть, срыва́ть, сорва́ть отрыва́ть, оторва́ть. || **Obrywać się, Oberwać się**, обрываться, **оборва́ться**, надрываться, надорва́ться.

Obrywacz, -a, *м.* **сбира́тель** плодо́въ, фру́ктовъ.

Obrywaczka, -i, *ж.* **сбира́тельница** плодо́въ, фру́ктовъ.

Obrywanie, -nia, *ср.* убо́рка, собира́ніе, срыва́ніе (*плодо́въ, я́годъ и т. д.*).

Obrywka, -i, *ж.* пожи́ва, взя́тка, незако́нный побо́ръ; || случа́йный, посторо́нній дохо́дъ.

Obryzgać, обры́згать.

Obrząd, Obrzęd, -ędu, *м.* обря́дъ, церемо́нія. **Obrząd egzekucyjny**, совершеніе ка́зни.

Obrządek, -dku, *м.* испове́данie, вѣроиспове́данie; || обря́дъ (*церко́вный*).

Obrządkowo, по обря́ду, съ соблюде́ніемъ обря́да.

Obrządkowy, вѣроиспове́дный; || обря́дный.

Obrządnie, *см.* **Obrządkowo.**

Obrządny, обря́дный.

Obrządzać, Obrządzić, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устра́ивать, устро́ить, уля́живать, уля́дить.

Obrzask, -u, *м.* разсвѣ́тъ; || *см.* **Obrzazg.**

Obrzazg, Obrzyzg, -u, *м.* непрія́тный, ки́слый вкусъ; || *ко́лкость, злость.

Obrzazgać, Obrzyzgać, броди́ть, начина́ть ки́снуть. **Piwo już obrzyzga**, пи́во уже́ бро́дитъ.

Obrzazgły, Obrzyzgły, начина́ющій броди́ть, ки́снуть.

Obrzęd, -ędu, *м. см.* **Obrząd.**

Obrzędni, негусто́й, жи́дкій; || ре́дкій, нечастый.

Obrzednie, Obrzednio, **негу́сто, жи́дко**; || ре́дко, нечасто.

Obrzędnie, *см.* **Obrządnie.**

Obrzędność, -ści, *ж.* **обря́дность.**

Obrzędny, *см.* **Obrządny.**

Obrzękłość, -ści, *ж.* о́пухоль, **опу́хлость**, *см.* **Nabrzmiałość, Puchlina.**

Obrzękły, *см.* **Opuchły.**

Obrzęknąć, *см.* **Opuchnąć.**

Obrzezać, Obrzezywać, обрѣзать, обрѣзывать.

Obrzezacz, -a, обрѣзывальщикъ (*монетъ*); || ножъ для обрѣзыванія

Obrzezanie, -nia, *ср.* обрѣзаніе, обрѣзъ обрѣзанія.

Obrzezaniec, -ńca, *м.* обрѣзанецъ.

Obrzezany, обрѣзанный.

Obrzezek, -zka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ. || *Анат.* крайняя плоть.

Obrzezkowy, состоящій изъ обрѣзковъ, обрѣзной.

Obrzmieć, опухнуть, спухнуть.

Obrzucać, Obrzucić, обкладывать, обложить, покрывать, покрыть, забрасывать (*камнями*), набрасывать, набросить; || штукатурить, отштукатурить (*стѣну*). || **Obrzucać się**, обкладываться.

Obrzut, -u, *м.* прикрытіе. || *Стар.* вспышка, порывъ, увлеченіе. || *Стар.* предметъ.

Obrzyd, -u, *м.* **Obrzyda, -y**, *ж.*, *см.* **Obrzydzenie.**

Obrzydliwie, скверно, мерзко, гнусно.

Obrzydliwiec, -wca, *м.* скверный, мерзкій человѣкъ, мерзавецъ.

Obrzydliwość, -ści, *ж.* отвращеніе, омерзѣніе; || гнусность, мерзость.

Obrzydliwy, Obrzydły, Obrzydny, отвратительный, омерзительный, гнусный, мерзкій.

Obrzydłość, *см.* **Obrzydliwość.**

Obrzydły, *см.* **Obrzydliwy.**

Obrzydnąć (komu), опротивѣть (*кому*), имѣть отвращеніе (*къ кому*).

Obrzydzać, Obrzydzić (co komu), возбуждать отвращеніе.

Obrzydzanie, Obrzydzenie, -nia, *ср.* отвращеніе, омерзѣніе.

Obrzynać, Oberznąć, обрѣзывать, обрѣзать.

Obrzynacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ (*монетъ*).

Obrzynaczka, -i, *ж.* обрѣзывальщица.

Obrzynanie, -nia, Oberznięcie, -cia, *ср.* обрѣзываніе, обрѣзаніе.

Obrzynek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ.

Obsaczenie, -nia, *ср.* обложеніе, обступленіе, осажденіе (*города*); || блокада, обложеніе.

Obsaczyć, обложить, обступить, осадить (*городъ*).

Obsadka, -i, *ж.* ручка для стальнаго пера.

Obsadzać, Obsadzić, насаждать, насадить, разсаживать, разсадить; || замѣщать.

Obsadzanie, Obsadzenie, -nia, *ср.* замѣщеніе, *см.* **Osadzenie.**

Obścielać, Obścielać, Obesłać, выстилать, выстлать, разстилать, разостлать; | обертывать, обвернуть.

Obserwacja, -ji, *ж.* наблюденіе; || надзоръ.

Obserwacyjny, наблюдательный, обсерваціонный.

Obserwant, -a, *м.* наблюдатель, блюститель.

Obserwantka, -i, *ж.* наблюдательница, блюстительница.

Obserwator, -a, *м.* наблюдатель.

Obserwatorjum, *ср. Нескл.* обсерваторія.

Obserwatorka, -i, *ж.* наблюдательница.

Obserwatorski, наблюдательный, блюстительный.

Obserwować, наблюдать, блюсти, соблюдать.

Obserwowanie, -nia, *ср.* присмотръ, наблюденіе; || соблюденіе, исполненіе, *см.* **Uważanie, Przestrzeganie, Zachowanie.**

Obsiać, Obsiewać, засѣять, засѣвать, усѣять, усѣвать.

Obsiadać, Obsiąść, Obsieść, садиться, сѣсть, засѣдать, засѣсть, усѣсться.

Obsiadły, *см.* **Osiadły.**

Obsianie, -nia, *ср.* засѣваніе, обсѣменѣніе.

Obsiąść, *см.* **Obsiadać.**

Obsiec, отсѣчь, обрѣзать.

Obsieść, *см.* **Obsiadać.**

Obsiew, -u, Obsiewek, -wku, *м.* **Obsiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ; || время посѣва.

Obsiewać, *см.* **Obsiać.**

Obsiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ, *см.* **Siewca.**

Obsiewanie, -nia, *ср. см.* **Obsianie.**

Obsiewek, Obsiewka, *см.* **Obsiew.**

Obsiewny, удобный для посѣва, пахатный.

Obskoczyć, *см.* **Oskoczyć.**

Obskrobać, *см.* **Oskrobać.**

Obskubać, *см.* **Oskubać.**

Obsłonić, прикрыть.

Obsłonienie, -nia, *ср.* прикрытіе.

Obsługa, -i, *ж.* прислуга. **Obsługa czółen**, судорабочіе.

Obsługiwać, употреблять для услугъ.

Obsmarować, *см.* **Osmarować.**

Obsmażyć, *см.* **Osmażyć.**

Obsmolić, *см.* **Osmolić.**

Obstać, *см.* **Obstawać.**

Obstalować, Obstalić, заказывать, заказать; || нанимать, нанять.

Obstalowanie, -nia, *ср.* заказъ.

Obstalujący, заказчикъ.

Obstalunek, -nku, *м.* заказъ.

Obstanie, -nia, *ср.* (**przy swojém**), твёрдость, постоянство, *см.* **Stałość, Wytrwałość, Wierność.**

Obstąpić, Obstępować, обступить, обступать, окружить, окружать.

Obstary, *см.* **Przystary, Podstarzały.**

Obstawać, Obstać, упорствовать; || защищать, охранять, стоять (*за что*), отстаивать (*что*). **Obstawać przy prawdzie**, стоять за правду. **Obstawać przy kim ży-**

ciem, защищáть кого́ съ опáсностію жúзни. **Tak wielkie mam wydatki, że obstać nie mogę**, у меня́ такъ мно́го расхо́довъ, что я не могу́ содержáться. **Przy takim urzędzie obstać nie mogę**, при такóй должности я не могу́ удержáться. **To probostwo obstoi za biskupstwo**, э́тотъ прихóдъ стóитъ епáрхіи. **Ten szaurek nie obstanie**, э́того шнурка́ не достáточно, э́того шнурка́ не хвáтитъ, э́тотъ шнурóкъ слúшкомъ корóтокъ.

Obstawanie, -nia, *ср.* стóйкость, твёрдость устóйчивость; || охранéніе, отстáиваніе.

Obstawiać, Obstawić, обставля́ть, обстáвить, уставля́ть, устáвить.

Obstępować, *см.* Obstąpić.

Obstrukcja, -ji, *ж. см.* Zatwardzenie.

Obstrzydz, Obstrzygać, обрéзать, обрéзывать, обрубáть, обрубúть, обстригáть, обстри́чь.

Obsychać, *см.* Osychać.

Obsygillacja, -ji, *ж. см.* Opieczętowanie.

Obsyłać, Obesłać, разсылáть, разослáть.

Obsypać, Obsypywać, *см.* Osypać.

Obszar, -u, *м.* простáнство.

Obszarpać, ободрáть, оборвáть.

Obszarpaniec, -ńca, *м.* оборвáнецъ, голя́къ.

Obszarpany, обóдранный, обóрванный.

Obszczekać, облáять, *см.* Oszczekać.

Obszczypać, ощипáть.

Obszernie, общúрно, простáнно.

Obszerność, -ści, *ж.* общúрность.

Obszerny, общúрный, широ́кій.

Obszerz, W obszerz, *см.* Szerz.

Obszlegi, -ów, *мн.* обшлага́, лáцканы, отворóты.

Obsznurować, зашнуровáть.

Obsztafirować, *см.* Sztafirować.

Obszyć, Obszywać, общúть, обшúвать.

Obszycie, -a, Obszywanie, -nia, *ср.* обши́вка, обшúваніе, *см.* Obszywka.

Obszywać, *см.* Obszyć.

Obszywanie, *см.* Obszycie.

Obszywka, -i, *ж.* обши́вка, опу́шка, *см.* Obrąbek.

Obtaczać, *см.* Otaczać.

Obtargać, *см.* Obszarpać.

Obtarganiec, *см.* Obszarpaniec.

Obtargany, *см.* Obszarpany.

Obtarty, Otarty, стёртый.

Obtulić, *см.* Otulić.

Obtykać, Otykać, Obetkać, втыкáть, воткнýть, вбивáть, вбить; || конопáтить, сконопáтить, затыкáть, заткнýть.

Obuć, Obuwać, обýть, обувáть.

Obuch, -a, *м.* обýхъ.

Obucie, -cia, *ср.* óбувь. **Obucie się, obuwanie się**, *см.* Obuwie.

Obuczać, Obuczyć, обучáть, обучúть.

Obudować, obstróить, застрóить, окружúть строéніями.

Obudowanie, -nia, *ср.* строéніе. *Горн.* **Obudowanie podszybowe**, рудничный дворъ.

Obudzać, Obudzić, пробуждáть, пробудúть. || **Obudzać się, Obudzić się**, пробуждáться, пробудúться, просыпáться, проснýться.

Obudzenie, -nia *ср.* пробужде́ніе.

Obudzić, *см.* Obudzać.

Obudziciel, -a, *м.* будúльщикъ.

Obumarcie, -cia, *ср.* летáргія, сóнная нéмощь; || * безчýвственность, обмираніе.

Obumarły, обмéрший, онéмéвшій, оцепенéвшій, оцéпенéвшій.

Obumierać, Obumrzeć, обмирáть, обмерéть.

Obumieranie, -nia, *ср.* обмирáніе

Obumrzeć, *см.* Obumierać.

Obumrzenie, -nia, *ср. см.* Obumieranie, Obumarcie.

Oburącz, обéими рукáми.

Oburęczny, *см.* Oboręczny.

Oburstwo, -a, *ср. см.* Oburzliwość.

Oburzać, Oburzyć, возмущáть, возмутúть, возбуждáть негодовáніе, раздражáть, раздражúть. || **Oburzać się, Oburzyć się**, возмущáться, приходúть въ негодовáніе.

Oburzenie, -nia, *ср.* негодовáніе, раздражéніе.

Oburzliwość, -ści, *ж.* раздражúтельность.

Oburzliwy, раздражúтельный.

Oburzyć, Oburzyć się, *см.* Oburzać.

Obustronnie, *см.* Obostronnie.

Obustronny, *см.* Obostronny.

Obuszek, -szka, *м. Умн.* обýшекъ, *см.* Obuch.

Obuty, обýтый.

Obuw', -wi, *ж.* **Obuw', -wia**, *м. см.* Obuwie.

Obuwać, *см.* Obuć.

Obuwie, -wia, *ср.* óбувь.

Obuwik, -a, *м. Бот.* дóникъ (*растéніе*).

Obuwiny, -win, *мн.* óбувь.

Obuzdać, *см.* Uzdać.

Obwąchać, обнюхать.

Obwadzać, Obwodzić, *Стар.* оклеветáть, *см.* Potwarzać, Obmawiać.

Obwadźca, Obwajca, -y, *м.* клеветнúкъ, *см.* Potwarca, Obmówca.

Obwalać, Obwalić, обвáлять. *см.* Walać.

Obwapnić, покры́ть и́звестью.

Obwarować, укрéпúть (*гóрод*); || **Obwarować sobie co**, услóвиться о чёмъ.

Obwarowanie, -nia, *ср.* укрéплéніе (*гóрода*).

Obwarzać, Obwarzyć, обвáривать, обварúть, обдáть кипяткóмъ.

Obwarzanek, -nka, *м. см.* Obarzanek.

Obwarzyć, *см.* Obwarzać.

Obwędrować, объéздить, изъéздить.

Obwencja, -ji, *ж.* церкóвный сборъ, дохóдъ.

Obweselać, Obweselić, *см.* Rozweselać.

Obwiać, *см.* Owiać.

Obwiązać, Obwiazywać, Obwięzywać, обвязáть, обвя́зывать.

Obwiązanie, -nia, *ср.* обвя́зка, ув я́зка, повя́зка.

Obwiązka, -i, *ж.* повя́зка, *см.* **Przewiązka, Opaska.**

Obwiązło, -a, *ср.* обвя́зка, перевя́зка; || перевя́сло, соло́менная перевя́зка (*для снопо́въ*), *см.* **Powiąsło, Powrósło.**

Obwicie, *см.* **Obwijanie.**

Obwiędnąć, свя́нуть.

Obwiedzenie, -nia, *ср.* обведéніе, окружéніе, обнесéніе (*стѣно́ю*).

Obwiedziony, *см.* **Obwieść.**

Obwieńczyć, увѣнча́ть.

Obwieś, -sia, *м.* ви́сѣльникъ, сорванéцъ.

Obwieść, Obwodzić, обвести́, обводи́ть, окружи́ть, окружа́ть; || покры́ть, покрыва́ть.

Obwieścić, Obwieszczać, извѣсти́ть, извѣща́ть, объяви́ть, объявля́ть.

Obwiesić, *см.* **Powiesic;** || **Obwiesić się,** *см.* **Powiesić się.**

Obwieszać, развѣшивать.

Obwieszanie, Obwieszenie, -nia, *ср.* **(czego czém),** завѣшиваніе, вѣшаніе.

Obwieszczać, *см.* **Obwieścić.**

Obwieszczalny, извѣсти́тельный, увѣдоми́тельный.

Obwieszczanie, -nia, *ср.* оповѣщéніе, повѣстка.

Obwieszczenie, -nia, *ср.* объявлéніе, публика́ція, *см.* **Ogłoszenie.**

Obwieszczyciel, -a, *м,* объяви́тель.

Obwieszenie, *см.* **Powieszenie, Obwieszanie.**

Obwiewać, *см.* **Owiać.**

Obwieźć Obwozić, возúть, обвозúть, развозúть.

Obwięzywać, *см.* **Obwiązać.**

Obwijać, Owijać, Obwinąć, Owinąć, обвива́ть, обви́ть, обёртывать, обверну́ть, завёртывать, заверну́ть.

Obwijacz, -a, *м.* перевя́зка, бинтъ.

Obwijanie, -nia, Obwicie, -cia, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе; || * **Obwijanie w bawełnę,** увёртки, улóвки.

Obwijka, -i, *ж. см.* **Obwijacz;** || *Бот.* **цвѣто́чная ча́шечка,** *см.* **Kielich.**

Obwilgać, *см* **Obwilgnąć.**

Obwilżać, Obwilżyć, *см.* **Zwilżać.**

Obwinąć, *см.* **Obwijać.**

Obwiniać, Obwinić, обвиня́ть, обвини́ть.

Obwinianie, Obwinienie, -nia, *ср.* обвиненіе.

Obwinięcie, -cia, *ср.* обвёртка, завёртываніе, обвёртываніе.

Obwinienie, *см.* **Obwinianie.**

Obwiniony, обвинённый, *см.* **Oskarżony.**

Obwionąć, *см.* **Owiewać.**

Obwisłość, -ści, *ж.* обви́слость.

Obwisły, обви́слый, висячій.

Obwisnąć, обви́снуть, повиснуть.

Obwód, -odu, *м.* окру́жность, объёмъ; || *Мат.* окру́жность кру́га; || *Геогр.* о́кругъ, *см.* **Okrąg.**

Obwódka, -i, *ж.* кайма́, *род. п.* коймы́, ра́мка, бордю́ръ; || опра́ва.

Obwodnia, -ni, Obwodnica, -y, *ж.* окружность, объёмъ, *см.* **Obwód.**

Obwodny, огра́дный, окру́жный.

Obwodowy, окружно́й.

Obwodzenie, -nia, *ср.* обведéніе, обнесéніе (*го́рода стѣною*).

Obwodzić, *см.* **Obwieść.**

Obwoina, -y, *ж. Бот.* соба́чья смерть, кутра́, жа́бья-ко́стка, та́йна-трава́.

Obwołać, Obwoływać, провозгласи́ть, провозглаша́ть; || опубликова́ть, обнаро́довать, *см.* **Ogłaszać, Otrabić.**

Obwołanie, -nia, *ср.* провозглашéніе, обнаро́дованіе, *см.* **Ogłoszenie.**

Obwołany, провозглашённый, обнаро́дованный, *см* **Głośny.**

Obwolut, -u, *м.* обёртка, обвёртка, обвя́зка.

Obwoływać, *см.* **Obwołać.**

Obwoływacz, -a, *м.* возглаша́тель.

Obwyż, W obwyż, вы́ше.

Oby, дай Богъ, чтóбы. ... **Obyście dopięli swych zamiarów,** дай Богъ, чтóбы вы успѣли въ свои́хъ намѣреніяхъ, дай Богъ успѣть вамъ въ свои́хъ намѣреніяхъ.

Obyć się, (Obydź się), Obywać się (bez czego), обойти́сь, обходи́ться; || **Obyć się, Obywać się (czém),** довóльствоваться, быть довóльнымъ; || **Obyć się gdzie,** проживáть, пребывáть.

Obyczaić, Zobyczaić, Uobyczaić, образо́вывать, смягча́ть нра́вы.

Obyczaj, -u, *м.* обы́чай, обыкновéніе привы́чка; || нравъ, но́ровъ; || свóйство, склóнность. **Co kraj, to obyczaj** (*Посл.*), что городъ то но́ровъ, что дерéвня то обы́чай. || **Obyczaje,** *мн.* нра́вы. **Dobre obyczaje,** благонра́віе. **Człowiek dobrych obyczajów,** человѣкъ благонра́вный.

Obyczajenie, Zobyczajenie, Uobyczajenie, -nia, *ср.* образóванность, смягчéніе нра́вовъ.

Obyczajnie, благонра́вно, благопристóйно, прили́чно.

Obyczajność, -ści, *ж.* благонра́віе, прили́чіе, вѣжливость, учти́вость.

Obyczajny, благонра́вный, прили́чный, вѣжливый, учти́вый.

Obyczajowy, нра́вственный, нравоучи́тельный; || нравоописа́тельный. **Nauka obyczajowa,** нравоучéніе, э́тика. **Romans obyczajowy,** нравоописа́тельный рома́нъ.

Obydwa, *см.* **Oba.**

Obydź się, *см.* **Obyć się.**

Obywać gdzie, пребывáть, проживáть, жи́тельствовать; || **Obywać z kim,** вести́ съ кѣмъ знако́мство, быть въ связя́хъ, въ сношéніяхъ. || **Obywać się,** *см.* **Obyć się.**

Obywatel, -a, *м.* обита́тель, жи́тель, *см.* **Mieszkaniec;** || гражданинъ, мѣщанинъ, горожа́нинъ, *см.* **Mieszczanin;** || помѣ́щикъ; || обыва́тель (**właściciel domu albo miejsca**).

Obywatelka, -i, *ж.* обита́тельница, жи́тельница; || граждан́ка, мѣща́нка, горожа́нка, *см.* **Mieszczanka;** || помѣщица; || обыва́тельница (**właścicielka domu albo miejsca**).

Obywatelski, гражда́нскій, обыва́тельскій; || помѣщичій, владѣльческій; || обще́ственный. **Po obywatelsku,** какъ прили́чно до́брому гражданину.

Obywatelskość, -ści, *ж.* усе́рдіе къ о́бщему бла́гу, гражда́нскія добродѣтели; || гражда́нственность.

Obywatelstwo, -a, *ср.* мѣща́нство, гражда́нство; || пра́во гражда́нства; || *Собир.* мѣща́не, гра́ждане.

Obżąć, Obżynać, сжать, жать (*хлѣбъ*).

Obżałować (**kogo**), *Стар.* пожалѣть (*кого*), *см.* **Opłakać;** || обжа́ловать, пода́ть жа́лобу въ судъ.

Obżałowanie, -nia, *ср.* обжа́лованіе, жа́лоба по́данная въ судъ.

Obżarcie, прожо́рливо, жа́дно.

Obżarcie, -cia, *ср.* **Obżarcie się,** обжо́рливость, пресыще́ніе.

Obżarły, *см.* **Obżarty.**

Obżarstwo, -a, *ср.* **Obżartość, -ści,** *ж.* обжо́рство, прожо́рливость.

Obżartuch, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра.

Obżarty, обжо́рливый, прожо́рливый.

Obżeglować. объѣхать (*мо́ремъ*).

Obżerać się, обжира́ться, *см.* **Obeźreć się.**

Obżeranie się, -a, *ср.* обжо́рство, прожо́рство.

Obżerca, -y, *м.* обжо́ра.

Obżernie, *см.* **Obżarcie.**

Obżerny, *см.* **Obżarty.**

Obżerstwo, *см.* **Obżarstwo.**

Obzierać się, озира́ться, огля́дываться, *см.* **Oglądać się.**

Obżynki, *см.* **Okrężne.**

Ocalać, Ocalić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, *см.* **Wybawić.**

Ocaleć, уцѣле́ть, изба́виться (*отъ опасности*), избѣжа́ть (*опасности*).

Ocalenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе.

Ocalić, *см.* **Ocalać.**

Ocapieć, оглупѣть.

Occian, -u, *м. Хим.* уксусноки́слая соль.

Occiany, уксусноки́слый.

Occiarz, -a, *м.* у́ксусникъ, продавецъ у́ксуса.

Occić, припра́вить у́ксусомъ.

Ocean, -u, *м.* океа́нъ.

Oceański, океа́нскій.

Ocechować, обозна́чить; || отмѣ́тить; || клейми́ть, наложи́ть клеймо́; *см.* **Oznaczyć.**

Oceckowanie, -nia, *ср.* клейме́ніе.

Ocedzić, сцѣдить, *см.* **Odcedzić.**

Ocel, -a, *м.* пере́дняя часть, шипъ (*у подко́вы*).

Ocembrować, обши́ть доска́ми, *см.* **Cembrować.**

Ocembrowanie, -nia, *ср.* обши́вка доска́ми, *см.* **Cembrowanie.**

Oceniać, Ocenić, оцѣня́ть, оцѣни́ть.

Ocenianie, Ocenienie, -nia, *ср.* оцѣ́нка.

Ocenić, *см.* **Oceniać.**

Ocenienie, *см.* **Ocenianie.**

Ocet, -ctu, *м.* у́ксусъ.

Octnica, -y, Octniczka, -i, *ж.* у́ксусница.

Ochędażać, *см.* **Ochędożyć.**

Ochędóstwo, -a, *ср.* опря́тность, чистота́.

Ochędożenie, -nia, *ср. см.* **Oczyszczenie.**

Ochędożnie, опря́тно, чи́сто.

Ochędożność, -ści, *ж.* опря́тность, чистота́, чистоплотность.

Ochędożny, опря́тный, чи́стый, чистоплотный.

Ochędożyć, Ochędażać, очи́стить, очища́ть, вычистить, вычища́ть. || **Ochędożyć się, Ochędażać się,** очи́ститься, очища́ться, вычиститься, вычища́ться.

Ochełznać, *см.* **Kiełznać.**

Ochlać się, напи́ться, упи́ться, нализа́ться.

Ochładzać, *см.* **Ochłodzić.**

Ochłaniać, *см.* **Ochłonąć.**

Ochłanisty, вулкани́ческій.

Ochlastać, *см.* **Chlastać, Wychlastać;** || **Ochlastać się,** *см.* **Zachlastać się.**

Ochlica, -y, *ж.* чеса́лка, мыканица, (*для льна или пеньки*).

Ochlicz, -a, *или* **Ochliczy, -ego,** *м.* чеса́льщикъ льна; || дѣлатель чеса́локъ.

Ochlipać się, нахлеба́ться.

Ochłnąć, Ochłnąć, огло́хнуть.

Ochłoda, -y, *ж.* прохла́да.

Ochłodnąć, Ochłodnieć, охолоде́ть, прохлади́ться, осты́нуть, простыну́ть.

Ochłodny, прохлади́тельный.

Ochłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе, прохлажде́ніе, прохла́да.

Ochłodzić, Ochładzać, охлади́ть, охлажда́ть, прохлади́ть, прохлажда́ть. || **Ochłodzić się, Ochładzać się,** охлади́ться, охлажда́ться, прохлади́ться, прохлажда́ться.

Ochłodziciel, -a, *м. Стар.* утѣши́тель.

Ochłonąć, Ochłaniać, поглоти́ть, поглоща́ть, обхвати́ть, обхва́чивать, *см.* **Ogarnąć, Schłonąć, Pochłonąć;** || * овладѣть, обуя́ть. **Bojaźń go ochłonęła,** страхъ овладѣлъ имъ.

Ochłostać, *см.* **Chłostać.**

Ochludnie, *см.* **Schludnie.**

Ochludny, *см.* **Schludny.**

Ochmielić, *см.* **Chmielić.**

Ochmistrz, -a, *м.* наста́вникъ, учи́тель, воспита́тель.

Ochmistrzować, (**komu** *или* **nad kim**), быть настáвникомъ, учúтелемъ.

Ochmistrzowanie, **-nia**, *ср. см.* **Ochmistrzowstwo.**

Ochmistrzowski, **учúтельскій**, **настáвничій.**

Ochmistrzowstwo, **-a**, *ср.* **настáвничество**, **учúтельство.**

Ochmistrzyni, **-ni**, *ж.* **воспитáтельница**, **настáвница**, **учúтельница**; || *Прост.* **управúтельница**, **ключúница**, **экономка.**

Ochmurzyć, **Ochmarzać**, **нахмýрить**, **нахмýривать**; || **Ochmurzyć się**, **Ochmurzać się**, **нахмýриться**, **хмýриться**; || **сдéлаться пáсмурнымъ.**

Ochocić, **пріохóчивать**, **поощрúть**, **ободрúть**, **побуждáть.** || * **Ochocić się**, **пировáть**, **угощáть другъ дрýга**, **бráжничать**, *см.* **Podochocić.**

Ochoczo, **охóтно**, **съ готóвностію**, **съ удовóльствіемъ.**

Ochoczość, **-ści**, *ж.* **охóта**, **желáніе**, **расположéніе**, **усéрдіе**, **готóвность.**

Ochoczy, **охóтный**, **усéрдный**, **рéвностный**; || **весёлый.** **Myśl ochocza**, **весёлость**, **весёлое расположéніе дýха.**

Ochorzały, *см.* **Schorzały.**

Ochota, **-y**, *ж.* **охóта**, **хотéніе**; || *Област.* **свáдебный пиръ.**

Ochotnie, *см.* **Ochoczo.**

Ochotnik, **-a**, *м.* **волонтёръ**, **охóтникъ**, **добровóлецъ**; || **вольноопредѣля́ющійся.**

Ochotno, *см.* **Ochoczo.**

Ochotność, **-ści**, *ж. см.* **Ochoczość.**

Ochotny, **живóй**, **быстрый**, **скóрый**, **провóрный**; || **весёлый.**

Ochra, **-y**, *ж. Минер.* **вóхра.**

Ochramiać, **Ochromiać**, **калéчить**, **увéчить**, **уродовать**, *см.* **Okulawić.**

Ochramieć, **Ochromieć**, **искалéчиваться**, **изувéчиваться**, **охромéть**, *см.* **Okulawieć.**

Ochraniać, **Ochronić**, **охраня́ть**, **охрани́ть**, **предостерегáть**, **предостерéчь**, **оберегáть**, **сберéчь.** || **Ochraniać się**, **Ochronić się**, **предохраня́ться**, **предостерегáться** (*отъ чего́*).

Ochranianie, **Ochronienie**, **-nia**, *ср.* **охраня́ніе**, **продостереженіе**, **сбереженіе.**

Ochrapieć, *см.* **Ochrzypieć.**

Ochrapienie, **-nia**, *ср. см.* **Ochrzypielina.**

Ochrapło, *см.* **Ochrzypło.**

Ochrapły, *см.* **Ochrzypły.**

Ochromieć, **сдéлаться хромы́мъ.**

Ochromienie, **-nia**, *ср.* **увéчье**, **изувéчиваніе**, **изуродованіе**, **хромáніе.**

Ochrona, **-y**, *ж.* **охраня́ніе**, **предохраня́ніе**, **защúта**, **покровúтельство**; || **бережли́вость**, **осторóжность**; || **защи́та.** **Ochrona dzieci**, **дéтскій пріютъ.** **Dla ochrony butów chodzi boso**, **хóдитъ босикóмъ**, **чтóбы сберéчь сапогú.** **Dla ochrony od deszczu**, **для защúты отъ дождя́.** **Być komu ochroną**, **быть чьимъ покровúтелемъ**, **защúтникомъ.** **Bez ochrony**, **безпощáдно.** **Z ochroną**, **крóмѣ**, **исключáя**, **не нарушáя.** **Z ochroną prawszlacheckich**, **не нарушáя дворя́нскихъ правъ**, *см.* **Zastrzeżenie.**

Ochronić, *см.* **Ochraniać.**

Ochroniciel, **-a**, *м.* **застýпникъ**, **защúтникъ**, **покровúтель**; || **храни́тель**, **блюстúтель**; || **консервáторъ.**

Ochronicielka, **-i**, *ж.* **застýпница**, **защúтница**, **покровúтельница**; || **храни́тельница**, **блюстúтельница.**

Ochronienie, *см.* **Ochranianie.**

Ochronnie, **спокóйно**, **безопáсно**, *см.* **Bezpiecznie**; || *Стар.* **бéрежно**, **бережли́во.**

Ochronny, **предохранúтельный** *см.* **Zaradczy**; || **безопáсный**, **надёжный** (*о мѣстѣ*), *см.* **Bezpieczny.**

Ochropawieć, **охрúпнуть**, *см.* **Chropawieć.**

Ochrostać się, **освóиться**, **свы́кнуться** (*съ чѣмъ*); || **навостри́ться**, **наловчúться**, **пообтерéться**, *см.* **Oswoić się.**

Ochrzcić, **окрестúть**, *см.* **Chrzcić.**

Ochrzypieć, **Ochrzypnąć**, **охрúпнуть.**

Ochrzypielina, **-y**, *ж.* **хрипотá.**

Ochrzypło, **хрúпло**, **хрúплымъ гóлосомъ**, **сúпло.**

Ochrzypłość, **-ści**, *ж.* **хрипотá**, **сúплость.**

Ochrzypły, **охрúплый**, **сúплый.**

Ochuchać, **обдýть**, **сдуть.**

Ochudły, **похудéвшій.**

Ochudnąć, **Ochudzieć**, **похудéть.**

Ochwacać, **Ochwacić**, **Schwacić**, *Ветер.* **причинúть слáбость въ ногáхъ**, **воспалéніе копы́та** (*у лóшади*); || **Ochwacić się**, **Schwacić się**, **получúть слáбость въ ногáхъ**, **воспалéніе копы́та**, *см.* **Ochwat.**

Ochwacony, *см.* **Ochwatny.**

Ochwat, **-u**, *м. Ветер.* **слáбость въ ногáхъ**, **воспалéніе копы́та** (*у лóшади*)

Ochwatny, **разбúтый ногáми** (*о лóшади*).

Ochwiać, **Ochwiewać**, **потрясти́**, **потрясáть**, **помахáть**, **помáхивать**, **пошатну́ть**, **шатáть.** || **Ochwiać się**, **пошатну́ться**, **затрясти́сь**, **покачну́ться**, *см.* **Chwiać się.**

Ochwostać, *см.* **Chwostać.**

Ochybiać, **Ochybić**, **обмáнывать**, **обмануть**; || **не удавáться**, **обману́ться въ надéждѣ.**

Ochybnie, **сомни́тельно**, **ненадёжно**, **невéрно.**

Ochybność, **-ści**, *ж.* **неизвѣ́стность**, **невéрность**, **ненадёжность**, **сомни́тельность.**

Ochybny, **неизвѣ́стный**, **невéрный**, **ненадёжный**, **сомни́тельный.**

Ochyda, *см.* **Ohyda.**

Ochydnie, *см.* **Ohydnie.**

Ochydzać, *см.* **Ohydzać.**

Ochylać, **Ochylić**, **прикрывáть**, **прикры́ть**, **заслони́ть**, **заслони́ть.** || **Ochylać się**, **Ochylić się**, **прикрывáться**, **прикры́ться**, **заслоня́ться**, **заслони́ться.**

Ochynąć, погрузи́ть, окуну́ть. || **Ochynąć się (gdzie)**, погрузи́ться, окуну́ться; || **Ochynąć się (zkąd)**, выйти, выскочить, вы́браться, освободи́ться, показа́ться. **Ochynąć się z niebezpieczeństwa**, вы́йти изъ опа́сности. **Ochynąć się z długów**, освободи́ться отъ долго́въ, *см.* **Wybrnąć, Wynurzyć się.**

Ociąć, Ocinać, Obcinać, отсе́чь, отсѣка́ть, обсе́чь, обсѣка́ть, обрубить, обруба́ть; || *высе́чь, сѣчь, отхлеста́ть, хлеста́ть (*ро́згами*).

Ociągać, *см.* **Obciągać**; || **Ociągać się**, ме́длить, мѣшкать, **откла́дывать**, отта́гивать, затя́гивать. **Ociągać się z czém**, колеба́ться, затя́гивать де́ло.

Ociąganie się, -nia, *ср.* колеба́ніе нерѣши́тельность, медли́тельность, отлага́тельство.

Ociążać, *см.* **Obciążać.**

Ociec, *Стар. см.* **Ojciec.**

Ociec, Ocieknąć, Ociekać, ка́пать, сочи́ться, стека́ть, истека́ть; || *Хир.* распу́хнуть, распуха́ть. **Ociekły**, распу́хлый, распу́хшій.

Ociek, *см.* **Okap.**

Ociekanie, -nia, *ср.* истеченіе, ка́паніе.

Ocieklina, -y, Ociekłość, -ści, *ж.* о́пухоль, опу́хлость.

Ociekły, *см.* **Ociec.**

Ocieknąć, *см.* **Ociec.**

Ocielić się, отели́ться.

Ociemniały, слѣпо́й, *см.* **Ślepy.**

Ociemnić, ослѣпи́ть.

Ociemnieć, ослѣпнуть.

Ocieniać, Ocienić, отѣня́ть, отѣни́ть, **осѣня́ть, осѣни́ть.**

Ocieniały, тѣни́стый, покры́тый тѣнью, *см.* **Cienisty.**

Ocienić, *см.* **Ocieniać.**

Ocienienie, -nia, *ср.* тѣнь, сѣнь.

Ocieniony, *см.* **Ocieniały.**

Ocieplać, Ocieplić, огрѣва́ть, согрѣва́ть, согре́ть; || **Ocieplać się**, потепле́ть, согре́ться.

Ocieplały, потеплѣвшій, согрѣвшійся.

Ocieplić, *см.* **Ocieplać.**

Ocierać, Otrzeć, утира́ть, утере́ть. || **Ocierać się, Otrzeć się o kogo**, ста́лкиваться, столкну́ться съ кѣмъ; *тере́ться о́коло кого́, води́ться съ кѣмъ; || **Otrzeć się**, наловчи́ться, навостри́ться, пообтере́ться. **Ocierać się o co**, ната́лкиваться на что́, ударя́ться обо что́, зацѣпи́ться; *см.* **Zetrzeć się.**

Ocieranie, Ocieranie się, -nia, *ср.* **утира́ніе**, обтира́ніе; || ста́лкиваніе.

Ocierki, -ów, *мн. см.* **Opyłki.**

Ocierniać, Ociernić, огора́живать терно́вымъ плетнёмъ.

Ociesać, Ociesywać, *см.* **Ociosać, Ociosywać.**

Ociętnie, упря́мо, упо́рно, *см.* **Upornie.**

Ociętność, -ści, *ж.* упря́мство, **упо́рство**, *см.* **Upor, Krnąbrność.**

Ociętny, упря́мый, упо́рный, своенра́вный, *см.* **Uparty, Krnąbrny.**

Ocięty, Obcięty, обсѣченный, обрѣзанный, обру́бленный; || *одура́ченный, обма́нутый; || *ку́цый, коро́ткій.

Ociężać, *см* **Obciążać.**

Ociężale, тяжело́, неповоро́тливо, ме́дленно.

Ociężały, отяжелѣвшій, неповоро́тливый, ме́дленный.

Ociężeć, отяжелѣть.

Ocinać, *см.* **Ociąć.**

Ocinek, -nku, *м.* **отру́бокъ** (*дерева*).

Ocio, -a, *ср.* **ласка́тельное дѣтское выраже́ніе: глазо́къ, глазо́чекъ.**

Ociosać, Ociosywać, отеса́ть, отёсывать.

Ocisk, -u, *м.* **ссади́на, ссади́но** (*на тѣлѣ*), *см.* **Sińno.**

Ociskać, Ocisnąć, ссади́ть, ссадни́ть, стира́ть, стере́ть (*кожу*). || **Ocisnąć, Ocisnąć się**, *см.* **Obcisnąć.**

Ociszać, заслоня́ть отъ дурно́й пого́ды, защища́ть, обса́живать домъ дере́вьями.

Ociszanie, Ociszenie, -nia, *ср.* прикры́тіе, защищеніе (*дома*), *см.* **Osłona.**

Ocknąć się, Ocykać się, очну́ться, проснуться, просыпа́ться, пробуди́ться, пробужда́ться внеза́пно.

Ocknienie, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Oclenie, -nia, *ср.* очи́стка по́шлиною.

Oclić, очи́стить по́шлиною.

Ocma, -y, *ж.* потёмки, темнота́.

Ocmić, *см.* **Cmić.**

Ocokiwać, Oczokiwać, Ocokać, Oczokać, осво́ивать, осво́ить, укроща́ть, укроти́ть.

Octarnia, -ni, *ж.* у́ксусный заво́дъ.

Octarz, -a, *м.* у́ксусный заво́дчикъ, у́ксусникъ.

Octowany, припра́вленный у́ксусомъ. Miód octowany, уксусомёдъ, ме́дъ съ у́ксусомъ.

Octówka, -i, *ж.* трясу́чка, червь въ у́ксусѣ.

Octownia, -ni, *ж.* у́ксусный заво́дъ.

Octownik, -a, *м.* у́ксусникъ, *см.* **Octarz.**

Octowy, у́ксусный. *Хим.* **Kwas octowy, у́ксусная кислота́.**

Ocucać, Ocucić, буди́ть, пробужда́ть, пробуди́ть, разбуди́ть; || **приводи́ть въ чу́вство** (*отъ обморока*). || **Ocucać się, Ocucić się, пробужда́ться, пробуди́ться, очну́ться**; || **придти́ въ чу́вство, придти́ въ себя́.**

Ocucenie się, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Ocucić, Ocucić się, *см.* **Ocucać.**

Ocukrować, Ocukrzyć, *см.* **Cukrować, Cukrzyć.**

Ocwiczyć, вы́сѣчь, вы́пороть, вы́драть (*ро́згами, плетьми*).

Ocyganić, обману́ть. надуть.

Ocykać, *см.* **Ocknąć.**

Ocyrklować, *см.* **Cyrklować.**

Oczarować, очарова́ть, *см.* **Czarować.**
Oczarowany, очаро́ванный, *см.* **Zaczarowany.**
Oczasty, глаза́стый.
Oczczony, *см.* **Octowany.**
Oczekiwać, ожида́ть.
Oczekiwanie, **-nia**, *ср.* **ожида́ніе.**
Oczembrowanie, *см.* **Ocembrowanie, Cembrowanie.**
Oczepić, нацѣпи́ть навѣсить. || *Прост.* убира́ть го́лову; || надѣть чѣпчикъ на молоду́ю (*свадебный обычай*). **Oczepić się**, нацѣпи́ть, навѣсить на себя́, *см.* **Czepić.**
Oczepiny, **-pin**, *мн.* сва́дебный обы́чай надѣва́ть чѣпчикъ на молоду́ю.
Oczerniać, **Oczernić**, очерня́ть, очерни́ть.
Oczernianie, **Oczernienie**, **-nia**, *ср.* **очерне́ніе.**
Oczernić, очерни́ть.
Oczerniciel, *см.* **Czerniciel.**
Oczerstwiać, **Oczerstwić**, освѣжа́ть, освѣжи́ть, ободря́ть, ободри́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, *см.* **Krzepić, Ożywiać, Wzmacniać.**
Oczerstwić, освѣжи́ться, ободри́ться, подкрѣпи́ться, *см.* **Pokrzepiać się.**
Oczerstwienie, **-nia**, *ср.* освѣже́ніе, подкрѣпле́ніе.
Oczerwieć, *см.* **Czerwieć.**
Oczerwienić, *см.* **Czerwienić.**
Oczesać, вы́чесать, разчеса́ть.
Oczko, **-a**, *ср.* глазо́къ, *см.* **Oko.** || *Бот.* по́чка, глазо́къ; || пе́тля (*у чулка*); || *Стар.* гранъ (*вышь*); || сква́жина.
Oczkować, *Садов.* прививать щитко́мъ *или* глазко́мъ, || *стрѣля́ть глаза́ми.
Oczkowanie, **-nia**, *ср. Садов.* приви́вка щитко́мъ.
Oczkowaty, капельниково́тый, зерни́стый. **Sól oczkowata**, бѣлая, ка́менная соль.
Oczkowe, **-ego**, *ср.* по́дать отъ улья́.
Oczłowieczać, *очеловѣчивать, (**człowieczą naturą obdarzać**).
Oczłowieczenie, **-nia**, *ср.* воплощеніе; || *очеловѣченіе, *см.* **Wcielenie.**
Oczłowieczony, воплоще́нный; || *очеловѣченный.
Oczłowieczyć się, воплоти́ться; || *очеловѣчиться, (**człowieczą naturą być obdarzonym**), *см.* **Wcielić się.**
Ocznie, *Юрид.* въ прису́тствіи обѣ́ихъ сторо́нъ, *см.* **Naocznie.**
Oczny, глазно́й, очно́й. **Dołek oczny**, глазна́я впа́дина. **Lekarz oczny**, глазно́й врачъ, окули́стъ, *см.* **Okulista. Oczny świadek**, очеви́дный свидѣтель, очеви́децъ.
Oczochrać, *см.* **Czochrać.**
Oczodół, **-u**, *м.* глазна́я впа́дина.
Oczokać, *см.* **Ocokiwać.**
Oczynszować, обложи́ть поземе́льнымъ обро́комъ. сбо́ромъ.
Oczynszowanie, **-nia**, *ср.* наложе́ніе обро́ка. сбо́ра.
Oczyściać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyścialnia, **-ni**, *ж.* мѣсто очище́нія.
Oczyścialny, очисти́тельный.
Oczyścić, **Oczyszczać**, очи́стить, очища́ть. || **Oczyścić się**, **Oczyszczać się**, очи́ститься, очища́ться.
Oczyściciel, **-a**, *м.* очища́ющій что́-либо, чи́стильщикъ.
Oczyścicielka, **-i**, *ж.* очища́ющая что́-либо, чи́стильщица.
Oczysko, **-a**, *ср.* бо́лѣе употреби́тельно во мн. ч. **Oczyska**, глази́ща.
Oczysty, *см.* **Oczasty.**
Oczyszczać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyszczalnia, *см.* **Oczyścialnia.**
Oczyszczalny, *см.* **Oczyścialny.**
Oczyszczanie, **Oczyszczenie**, **-nia**, *ср.* очище́ніе. **Oczyszczenie Panny Marji**, Сре́теніе Госпо́дне (*2-го февраля*). || **Oczyszczenie się**, оправда́ніе, доказа́ніе, доказа́тельство.
Oczytać się, начита́ться.
Oczytanie, **-nia**, *ср.* начи́танность.
Oczytany, начи́танный, начита́вшійся. **Oczytany w pisarzach dramatycznych**, начита́вшійся дре́вніхъ писа́телей, мно́го чита́вшій дре́вніхъ писа́телей.
Oczywiście, я́вно, очеви́дно. я́сно.
Oczywistość, **-ści**, *ж.* очеви́дность, я́вность, я́сность.
Oczywisty, очеви́дный я́вный, я́сный, *см.* **Naoczny.**
Od, отъ (пе́редъ слова́ми: **mnie**, мена́, **drzwi**, две́ри, употребля́ется **Ode**, ото). Этотъ предло́гъ тре́буетъ роди́тельнаго падежа́, какъ и въ ру́сскомъ языкѣ. **Od dziś za tydzień**, съ ны́нѣшняго дня че́резъ недѣлю. **Od rana do wieczora**, съ утра́ до ве́чера. **Wezmę się do tego od jutra**, я возьму́сь за э́то съ за́втрашняго дня. **Nie słyszałem o nim od owego czasu**, съ того́ вре́мени я не слыха́лъ о нёмъ. **Szanowany jest od wszystkich**, онъ уважа́емъ всѣ́ми. **Chwalony od ciebie**, восхваля́емый тобо́ю. **Człowiek od pióra**, дѣловой челове́къ, писа́ка. **Łyżeczka od herbaty**, ча́йная ло́жечка. **Szmatka od wycierania**, тря́пка для вытира́нья. **Oficer od ułanów**, ула́нскій офице́ръ. **Posag od dwudziestu tysięcy rubli**, прида́ное въ два́дцать ты́сячъ рубле́й. **Nie dam mu tego konia od tysiąca rubli**, ме́нѣе ты́сячи рубле́й я не отда́мъ ему́ э́той ло́шади. **Zabity od rozbójników**, уби́тъ разбо́йниками. **Bielszy od śniegu**, бѣлѣе сне́га. **Przyjaciel od serca**, и́скренній, серде́чный другъ.
Oda, **-y**, *ж.* о́да (*родъ лири́ческаго стихотворе́нія*).
Odąć, *см.* **Odymać.**
Odal, *см.* **Ododal.**
Odalny, *см.* **Daleki.**
Odarcie, **-cia**, *ср.* обдира́ніе, обнаже́ніе, || огра́бленіе, расхище́ніе.
Odarnić, устила́ть, обкла́дывать дёрномъ.

Odartus, *см.* Obdartus.

Odarty, *см.* Obdarty. **Obdarty z majątku**, лиши́вшійся иму́щества.

Odbać się, переси́лить **страхъ**.

Odbadać, *см.* Zbadać, Badać.

Odbawić, *см.* Zbawić, **Wybawić**.

Odbeczeć, напла́каться; || * **Odbeczeć czego** *и́ли* **za co**, поплати́ться, *см.* **Odpokutować**.

Odbić, Odbijać, отби́ть, отбива́ть; || отбива́ть; || отража́ть (*звукъ, свѣтъ*); || отпеча́тывать (*листы бума́ги, карти́ны*); || отча́ливать (*отъ бе́рега*). **Odbić zamek**, отби́ть замо́къ. **Echo odbija dźwięki**, э́хо отража́етъ зву́ки. || **Odbić się, Odbijać się**, отби́ться, отбива́ться; || отража́ться, отража́ться; || отставать. **Odbić się od stada**, отста́ть отъ ста́да. **Odbija mi się**, у меня́ отры́жка. **Odbija mi się czosnek**, мнѣ отрыга́ется чесноко́мъ, чесно́къ произво́дитъ отры́жку.

Odbicie, -cia, *ср.* отбива́ніе; || отпо́ръ; || разла́мываніе (*дверей*); || вышиба́ніе (*дна у бо́чки*); || отпеча́тываніе (*листо́въ бума́ги*). || **Odbicie się**, отраже́ніе (*зву́ка, свѣта*); || отбра́сываніе, отска́киваніе; || отры́жка, *см.* **Odbić, Odbijać**.

Odbiedz, Odbieżeć, Odbiegać, убѣжа́ть, убѣга́ть, отбѣга́ть, избѣга́ть. **Odbiedz od kogo, od czego**, покида́ть кого́, что́. ***Odbiedz od materji**, удали́ться отъ предме́та.

Odbieganie, -nia, *ср.* **czego** *и́ли* **od czego**, избѣжа́ніе; || удале́ніе; || отступле́ніе (*отъ предме́та*), *см.* **Odbieżenie**.

Odbieglec, -gca, *м. см.* **Zbieg**.

Odbiegły, убѣжа́вшій, оста́вившій что́-либо. || **Odbieżany, Odbieżały**, оста́вленный, поки́нутый.

Odbierać, Odebrać, брать, взять; || отнима́ть, лиша́ть; || получа́ть, получи́ть. **Odebrać komu co**, взять у кого́ что́-либо обра́тно. **Odebrać komu życie**, лиши́ть кого́ жи́зни. **Odebrać komu chleb**, отня́ть у кого́ хлѣбъ. **Odebrało mu przytomność**, онъ потеря́лъ прису́тствіе ду́ха. **Odebrać rzeczy zastawione**, получи́ть зало́женныя ве́щи. **Odebrać zapłatę za co**, получить пла́ту за что́-либо. **Odbierać dziecko**, повива́ть, принима́ть младе́нца, помога́ть въ роди́хъ. **Odbierać rosół**, снима́ть пѣну (*съ су́па*). || **Odbierający**, получа́ющій, получа́тель.

Odbieracz, Odbieralnik, -a, *м. Хим.* прі́емникъ.

Odbieralny, *Неуп.* возврати́мый.

Odbieranie, Odebranie, -nia, *ср.* получе́ніе (*письма́, изве́стій*), прі́емъ; || лише́ніе, потеря́ (*зрѣнія, слу́ха*); || принима́ніе младе́нца (*при родахъ*).

Odbieżały, Odbieżany, *см.* **Odbiegły**.

Odbieżenie, -nia, *ср.* оставле́ніе, побѣгъ, бѣ́гство; || *Юрид.* отда́ча, усту́пка (*своихъ правъ*), *см.* **Opuszczenie, Zaniedbanie, Zapomnienie**; || отступле́ніе отъ предме́та.

Odbijać, *см.* **Odbić**.

Odbijacz, -a, *м.* отбива́ющій, отража́ющій.

Odbijak, -a, *м.* **Odbijka, -i**, *ж.* чугу́нная доска́ въ ками́нѣ.

Odbiór, -u, *м.* прі́емъ, получе́ніе.

Odbiorczy, прі́емный. **Kwit odbiorczy**, роспи́ска, распи́ска въ получе́ніи; *см* **Protokół**.

Odbitka, -i, *ж. Артил.* рикоше́тъ. **Strzelać na odbitkę**, стрѣля́ть рикоше́томъ. **Na odbitkę**, въ воздаи́ніе того́, за то́.

Odbitny, отбивно́й.

Odbity, отби́тый; || отражённый; || обра́тно взя́тый, *см.* **Odbić**.

Odbłąkać się (od kogo), удаля́ться, устраня́ться (*отъ кого́*), избѣга́ть (*кого́, чего́*); сби́ться съ доро́ги. || **Odbłąkać się od prawdy**, заблужда́ться, удаля́ться отъ и́стины.

Odbliżać, Odbliżyć (od czego), удаля́ть, устраня́ть, *см.* **Oddalać**.

Odbolały, наболѣ́вшій, затверде́лый отъ бо́ли.

Odbolec, наболѣ́ть затверде́ть отъ бо́ли.

Odborny, Odborny, Wyborowy.

Odbość, отрази́ть (*рога́ми*); || * **Odbość kogo**, отта́лкивать, опровергать.

Odbronić (kogo, czego), выручать, отбивать, *см.* **Obronić**.

Odbronować, отборони́ть; || * сде́лать своё де́ло, око́нчить свою́ рабо́ту.

Odbrzękać, Odbrzęknąć, издава́ть звукъ, звене́ть.

Odbrzmieć, Odbrzmiewać, раздава́ться, отзыва́ться, отдава́ться, оглаша́ть, греме́ть.

Odbrzmienie, Odbrzmiewanie, -nia, *ср.* звуча́ніе, отзыва́ніе, отголо́сокъ, *см.* **Oddźwięk**.

Odbudowa, -y, *ж.* передѣ́лка, перестро́йка; *Горн. Плотн.* — **podziemna, przedstanowcza**, го́рная вы́работка; **wschodowa odwrotna, wznosząca się, stropowa**, потолкоусту́пная рабо́та;—**przecznikowa**, попере́чная; — **skła dów piętrowych**, разрабо́тка шток-ве́рковъ;—**filarowa**, столбова́я вы́работка; — **wschodowa prosta, spuszczająca się**, почвоусту́пная; — **chodnikowa, przesdosobnia**, сплошна́я вы́работка; — **zupełna okładzi owa**, кольева́я крѣпь.

Odbudować, вновь соруди́ть, перестро́ить.

Odbudowanie, -nia, *ср.* передѣ́лка, перестро́йка (*зда́нія*).

Odbyć, Odbywać (czego), сбыть, сбыва́ть (*что́*); || **Odbyć (co)**, испо́лнить, око́нчить, соверши́ть. **Odbyć interes**, поко́нчить де́ло. **Odbyć pojedynek**, дра́ться на поедин́кѣ. **Odbyć lekcją**, око́нчить уро́къ, взять уро́къ. **Odbyć wartę**, отстоя́ть. **Odbyć kogo**, отпра́вить, выпроводить, поко́нчить съ кѣмъ де́ло, отвя-

ва́ться, *см.* Zbyć. *Послов.* **Jednym razem dwa odbyć,** ко́нчить уда́чно два де́ла ра́зомъ, извле́чь двойну́ю по́льзу. || **Odbyć się, Odbywać się (z kim),** поко́нчить съ кѣмъ де́ло. **Odbyć się z czem,** окончить де́ло, отдѣлаться сбыть съ рукъ; || проходи́ть происходи́ть, соверша́ться, оканчиваться. **Wszystko odbyło się przyzwoicie,** всё окончилось прили́чно. **Ślub się odbędzie w Warszawie,** свадьба бу́детъ происходи́ть въ Варша́вѣ.

Odbycie, -cia, Odbywanie, -nia, *ср.* испо́лненіе, оконча́ніе, соверше́ніе, сбыва́ніе (*съ рукъ*), отправле́ніе (*должности*).

Odbyt, -u, *м.* сбытъ, прода́жа (*това́ровъ*); || стокъ, спускъ (*воды*); || *Мед.* за́дній прохо́дъ, испражне́ніе.

Odbytność, -sci, *ж.* большо́й сбытъ (*това́ровъ*).

Odbytny, раскупа́емый, распродава́емый, *см.* **Pokupny.**

Odbytowy, отпускно́й (*о това́рахъ*); || *см.* **Odchodowy.**

Odbyty, испо́лненный.

Odbywać, *см.* **Odbyć.**

Odbywanie, *см.* **Odbycie.**

Odcałować się, вдо́воль нацѣлова́ться.

Odcedzać, Odcedzić, процѣди́ть, сцѣди́ть.

Odcedzanie, Odcedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе.

Odcedzić, *см.* **Odcedzać.**

Odcerklować, *см.* **Odcyrklować.**

Odcharchanie, -nia, *ср.* отха́ркиваніе, отка́шливаніе.

Odcharkiwać, *см.* **Odcharknąć.**

Odcharknąć, Odcharkiwać, отха́ркивать.

Odcharknienie, -nia, *ср.* отха́ркиваніе.

Odchciewać się, *см.* **Odechcieć się.**

Odchęcać, Odchęcić (kogo od czego), отбива́ть, отби́ть охо́ту (*въ комъ къ чему*), внуша́ть отвраще́ніе, (*къ пищи*), отвраща́ть (*отъ пищи*).

Odchęcanie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, отвраще́ніе, отби́ваніе охо́ты (*къ чему*).

Odchędożyć, вычистить.

Odcheźznać, Odcheźznąć się, *см.* **Odkiełznać, Odkiełznąć się.**

Odchłań, *см.* **Otchłań.**

Odchód, -odu, *м.* у́быль, ущёрбъ; || сбытъ (*това́ровъ*); || стокъ, истече́ніе (*воды*); || испражне́ніе; || **Odchód płodu,** *см.* **Poronienie**; || **Odchód łydki,** *см.* **Pomorek, Pomor**; || потребле́ніе, расхо́дъ, обихо́дъ. **Wielki odchód na drzewo,** большо́е потребле́ніе дровъ, большо́й расхо́дъ на дрова́.

Odchodowy, прохо́дный, отхо́жій. **Odchodowa kiszka,** *Анат.* заднепрохо́дная кишка́.

Odchodzenie, -nia, *ср. см.* **Odejście.**

Odchodzić, *см.* **Odejść.**

Odchorować, проболѣть, прохвора́ть.

Odchować, Odchowywać, воспита́ть, воспи́тывать, вскорми́ть, вска́рмливать, *см.* **Wychować**; || **Odchować od piersi,** *см.* **Odsadzić.**

Odchowały, воспи́танный, вскорми́ленный.

Odchrząk, -u, *м. Мед.* отха́ркиваніе.

Odchrząkać, отха́ркивать.

Odchrzcić, перекрести́ть (*въ другую вѣру*); || * перемѣни́ть и́мя. || **Odchrzcić się,** перекреститься, перейти́ въ другу́ю вѣру.

Odchwalać, восхваля́ть, воздава́ть похвалу́ за похвалу́. || **Odchwalić się,** нахвали́ться.

Odchwycić, обра́тно отня́ть (*что*), вновь завладѣ́ть (*имъ*).

Odchylać, Odchylić, отклоня́ть, отклони́ть, отгиба́ть, отогну́ть, отводи́ть, отвести́, отстраня́ть, отстрани́ть, отвраща́ть, отврати́ть. **Odchylać gałęzia,** раздвига́ть, отстраня́ть вѣтви. **Odchylać kogo od prawdy,** совраті́ть кого́ съ и́стиннаго пути́. || **Odchylać się, Odchylić się,** выпря́мливаться, выпрями́ться; || расходи́ться, раздвига́ться; || уклоня́ться, сбива́ться (*съ дороги*); || отклоня́ться. **Odchylać się od celu,** удаля́ться отъ цѣли.

Odciąć, Odcinać, отрѣзать, отрѣзывать, отрубить, отру́бливать; || * убавля́ть, уменьша́ть, отнима́ть; || *Хир.* отнима́ть, отрѣзывать; || отдѣля́ть, раздѣля́ть. **Odcięto mu coś od pensji,** ему́ уба́вили жа́лованье. **Odciąć kogo od społeczności wiernych,** отлучи́ть кого́ отъ це́ркви. || **Odciąć się, Odcinać się,** возража́ть, огрыза́ться; || отража́ть отъ себя́, отбива́ть (*уда́ръ*).

Odciągać, Odciągnąć, взять обра́тно, назадъ; || отвращать; || вытаскивать, вытащить; || *Арие.* **Odciągać co od czego,** вычита́ть, *см.* **Odejmować**; || *Хим., см.* **Odciągać**; || отвлека́ть, отвле́чь, отговари́вать, отговори́ть, отсовѣтовать, отклоня́ть, отклони́ть. **Nie mogę go od tego odciągnąć,** я не могу́ его́ отклони́ть отъ э́того, я не могу́ ему́ отсовѣтывать э́того. || **Odciągnąć z wojskiem,** вы́вести во́йско (*изъ страны*), *см.* **Cofnąć się.**

Odciąganie, -nia, *ср. Арие* вычита́ніе, *см.* **Odejmowanie.**

Odciążny, *Мат., см.* **Odjemny.**

Odciec, Odciekać, вытека́ть, стека́ть, истека́ть, *см.* **Sciekać.**

Odcięcie, -cia, *ср.* отрѣзаніе; || *Хир.* ампута́ція, отня́тие; || уба́вка, сокраще́ніе (*жалованья и т. п.*).

Odciek, -u, *м.* стокъ, истече́ніе, спускъ воды́, *см.* **Ściek.**

Odciekać, *см.* **Odciec.**

Odcień, -nia, *м.* отте́нокъ, *м.* отте́нка, *ж.*

Odcierać, Odetrzeć, стира́ть, стере́ть.

Odcierpieć, вы́держать, вы́терпѣть, вы́страдать. **Odcierpieć karę,** вы́держать наказа́ніе.

Odcierpienie, -nia, *ср.* перенесе́ніе страда́ній, мучѐній; || искупле́ніе, очище́ніе грѣха́; || **Odcierpienie kary,** понесе́ніе наказа́нія.

Odcieszyć się, *см.* **Nacieszyć się.**
Odcięty, отрѣзанный, отсѣченный.
Odcinać, *см.* **Odciąć.**
Odcinanie, *см.* **Odcięcie.**
Odcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ; || *Мат.* сегмéнтъ, отрѣзокъ круга; || *Грам.* апóстрофъ (’), знакъ, что гласная бýква въ слóвѣ выпущена; || фельетóнъ, листóкъ; || *Охот.* двугодовáлый кабáнъ.
Odcisk, -u, *м.* óттискъ. тиснéніе, отпечáтаніе; || мозóль, *см.* **Nagniotek**
Odciskać, Odcisnąć, отбрáсывать. отбрóсить; || отдавúть, нaдавúть, нажáть (*нóгу*); || оттúскивать, отпечáтывать, *см.* **Odbić.**
Odciskanie, -nia, *ср.* óттискъ, тиснéніе, печáтаніе.
Odcisnąć, *см.* **Odciskać.**
Odciśnienie, *см.* **Odciskanie.**
Odcumować, отчáливать, отвáливать отъ бéрега, сняться съ я́коря.
Odcyrklować, вымѣрúть цúркулемъ.
Odczarować, Odczarowywać, разрýшить очарованíе, разочарóвывать, разочаровáть.
Odczarowanie, -nia, *ср.* разочарованíе.
Odczepiać, Odczepić, отцѣпля́ть, отцѣпúть, отвя́зывать, отвязáть. || **Odczepiać się, Odczepić się**, отцѣпля́ться, отцѣпúться, отвя́зываться, отвязáться, развя́зываться, развязáться; || откáлываться, отколóться, отстёгиваться, отстегнýться. **Wstążka się odczepiła**, лéнта развязáлась. **Szpilka się odczepiła**, булáвка отколóлась, *см.* **Odpinać.** * **Przecież odczepił się odemnie**, наконéцъ онъ отвязáлся отъ меня́.
Odczesać, чесáть (*лёнъ, шерсть*).
Odczęstować, отпóтчивать.
Odczopować, внести питéйный сборъ.
Odczyniać, Odczynić, благодарúть, отблагодарúть, отплатúть; || разрушáть, разрýшить, уничтожáть, уничтóжить, отмѣня́ть, отмѣнúть. **Nie można już odczynić tego, coś uczynił**, ужé нельзя́ отмѣнúть, уничтóжить того́, что ты сдѣлалъ.
Odczynnik, -a, *м. Хим.* реагéнція.
Odczynszować, заплатúть оброкъ.
Odczytać, Odczytywać, прочитáть, прочúтывать. **Odczytano mu wyrok**, емý прочитáли приговóръ. **Potrzeba czytać i odczytywać pisarzy starożytnych**, нýжно читáть и перечúтывать дрéвнихъ писáтелей.
Odczytanie, -nia, *ср.* прочтéніе.
Odczytywać, *см.* **Odczytać.**
Odczytywanie, -nia, *ср.* прочúтываніе, перечúтываніе.
Oddać, Oddawać, отдáть, отдавáть, передáть, передавáть; || представúть, представля́ть, изобразúть, изображáть, выразить, выражáть, воспроизвестú, воспроизводúть, поручáть, поручúть. **Oddać komu pieniądze**, отдáть комý дéньги. **Oddać komu za swoje, wet za wet**, отплатúть тѣмъ же, воздáть (*кому*) **Oddać w tłómaczeniu piękności oryginału**, передáть въ перевóдѣ крáсоты пóдлинника. **Oddać komu córkę**, выдать дочь за кого́. **Resztę dni swoich oddał Bogu**, остáтокъ дней своúхъ онъ посвятúлъ Бóгу. **Oddać pod sąd**, предáть судý. **Oddać kogo na zgubę**, пожéртвовать кéмъ. || **Oddać się, Oddawać się komu (Bogu)**, посвятúть, посвящáть себя́ (*Бóгу*), посвящáться, *см.* **Polecać się**; || **Oddawać się szczęściu**, вверя́ться счáстію.
Oddajać, *см.* **Oddoić.**
Oddal, -i, *ж.* отдалéніе, даль.
Oddalać, Oddalić, удаля́ть, удалúть, устраня́ть, устранúть. || **Oddalać się, Oddalić się**, удаля́ться, удалúться, устраня́ться, устрачúться. **Oddalać się z drogi**, уклоня́ться, сбивáться съ дорóги. **Oddalać się z służby**, остáвить слýжбу, выйти въ отстáвку.
Oddalanie, -nia, *ср.* удалéніе, устранéніе; || —**się**, отсýтствіе, отлýчка.
Oddalenie, -nia, *ср.*—**się**, отдалéніе, даль. **Żyć w oddaleniu od świata**, жить вдали́ отъ свѣта, *см.* **Oddalanie, Oddal.**
Oddalić, *см.* **Oddalać.**
Oddalony, удалённый, увóленный, исключённый (*изъ слýжбы*); || отдалённый, *см.* **Daleki, Odległy.**
Oddanie, -nia, *ср.* отдáча, вручéніе. возвращéніе; || **Oddanie się**, прéданность, самоотвержéніе. **Oddanie się czemu**, посвящéніе себя́ чемý либó. **Oddanie pod sąd**, преданіе судý, *см.* **Oddać.**
Oddany (czemu), прéданный, посвятúвшій себя́ чемý-либо, *см.* **Wylany.**
Oddarcie, *см.* **Oddzieranie.**
Oddarować (co komu), отдарúть, отплатúть комý чѣмъ, отблагодарúть, *см.* **Odpłacić.**
Oddarowny, отдáриваемый, вознаградúмый.
Oddarunek, -nku, *м.* отдáрокъ, взаúмный подáрокъ.
Oddatny, замѣнúмый, вознаградúмый.
Oddawać, *см.* **Oddać.**
Oddawacz, -a, *м. см.* **Oddawca.**
Oddawanie, -nia, *ср.* отдáча, вручéніе.
Oddawca, -y, *м.* подáтель, вручúтель (*прóсьбы, письмá*); || отдáтчикъ, сдáтчикъ (*отдающій, сдающій въ рéкруты*).
Oddawczyni, -ni, *ж.* подáтельница, вручúтельница.
Oddech, -u, *м.* духъ, дыхáніе, дышáніе; || дуновéніе, вѣяніе (*вѣтра*); || *Анат.* дыхáтельное гóрло; || отдýшина, душникъ.
Oddechowy, дыхáтельный. **Naczynia oddechowe**, дыхáтельные óрганы. **Kanał oddechowy**, дыхáтельное гóрло.
Oddelegować, командировáть.
Oddelegowanie, -nia, *ср.* командировáка.
Oddelegowany, командирóванный.
Oddłubać, отколупáть, отломáть.
Oddłużać, Oddłużyć, *Стар.* уплатúть, заплатúть, очищáть отъ долгóвъ, выку-

пáть. * **Oddłużyć przyrzeczenie**, сдержáть обѣщáніе. **Oddłużyć się komu**, расквитáться съ кѣмъ.

Oddmuchać, выдувáть, сдувáть, надувáть.

Oddoić, надоúть.

Oddrapać, соскобли́ть, выскáбливать ногтя́ми *или* ногтя́ми.

Oddrętwieć, отходи́ть, вы́йти изъ оцѣпенѣнія.

Oddrętwienie, -nia, *ср.* возвращéніе къ чувствúтельности (*отъ мёртваго члéна*).

Oddroże, -a, *ср.* поворóтъ съ дорóги.

Oddrożyć, сбить съ пути́; || * ввести́ въ заблужде́ніе.

Oddrukować, отпечáтать.

Oddrzwia, -wi, *ж.* **Oddrzwi, кося́къ** (*у двере́й*)

Oddychać, Odetchnąć, дышáть.

Oddychalny, вдыхáемый.

Oddychanie, -nia, *ср.* дыхáніе, дыша́ніе.

Oddyszeć, *см.* **Odetchnąć**.

Oddział, -u, *м.* разря́дъ, отдѣле́ніе, отдѣлъ; || отря́дъ (*войска*); || глава́ (*книги*).

Oddziałać, Oddziaływać, возда́ть, воздава́ть, быть благодáрнымъ, отблагодари́ть; || противодѣйствовать, *см.* **Odczyniać**.

Oddziałanie, Oddziaływanie, -nia, *ср.* возда́яніе, признáтельность, благодáрность (*за благодѣя́ніе*); || * **Oddziałanie uroku**, разочарова́ніе; || противодѣ́йствіе, реáкція.

Oddziałowy, отря́дный.

Oddziaływanie, -nia, *ср.* воздѣ́йствіе.

Oddziedziczenie, *см.* **Wydziedziczenie**.

Oddziedziczyć, *см.* **Wydziedziczyć**.

Oddzielać, Oddzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть. || **Oddzielać się, Oddzielić się**, отдѣля́ться, отдѣли́ться.

Oddzielacz, -a, *м.* дѣли́тель (*раздѣля́ющій что-нибудь мéжду другúми*).

Oddzielanie, Oddzielenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе, отлученіе, раздѣле́ніе, раздѣлъ, *см.* **Rozdzielenie**.

Oddzielić, Oddzielić się, *см.* **Oddzielać, Oddzielać się**.

Oddzielnie, отдѣ́льно, осóбенно, **нóрозь**.

Oddzielność, -ści, *ж.* отдѣльность, осóбенность.

Oddzielny, отдѣ́льный, осóбенный.

Oddzierać, Odedrzeć, выдира́ть, вы́драть, отдира́ть, отодра́ть, отрыва́ть, оторва́ть.

Oddzieranie, -nia, Oddarcie, -cia, *ср.* вырыва́ніе, отрыва́ніе.

Oddzierzgnąć, развязáть, распýтать (*узелъ*). || **Oddzierzgnąć się**, развязáться, распýтаться.

Oddziwować, się, *см.* **Nadziwić się, Wydziwić się**.

Oddzwięczeć, Oddzwięczyć, звенѣ́ть, быть звóнкимъ, раздава́ться, отзыва́ться, огла́шать.

Oddźwięk, -u, *м.* отголóсокъ, звучáніе.

Oddzwonić, отзвони́ть.

Odebrać, *см.* **Odbierać**.

Odebranie, -nia, *ср.* *см.* **Odbieranie**.

Odechcieć się, Odchciewać się, теря́ть охóту. **Odechciało mi się**, я потеря́лъ охóту, у меня́ отпáла охóта.

Odęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость.

Odedrwić, Odedrwiwać (komu), жúво возражáть кому́. за шýтку платúть шýткою, шýтками отдѣлываться, отшýчиваться.

Odedrzeć, *см.* **Oddzierać**.

Odegnać, *см.* **Odganiać**.

Odegnanie, -nia, *ср.* *см.* **Odganianie**.

Odegrać, Odegrywać, игрáть; || **отыгрáть** || **Odegrać się, Odegrywać się, отыгрáться**, отыгрúваться.

Odegrana, -ej, *ж.* **ótыгрышная пáртія**, ревáншъ.

Odegrzmieć, прогремéть.

Odejmować, Odjąć, отнимáть, отня́ть, отрывáть, оторвáть, лишáть, лиши́ть; || *Арие.* вычитáть, дѣлать вычитáніе. || **Odejmować się, Odjąć się**, воздéрживаться, воздержáться; || остерегáться; || отрекáться; || устраня́ться.

Odejmowanie, -nia, *ср.* *Арие.* вычитáніе; || **Odejmowanie sobie, лишéніе себя́ чего́-либо.**

Odejść, Odchodzić, отойти́, отходи́ть, удали́ться, удаля́ться.

Odejście, -ścia, *ср.* отхóдъ, выходъ отбы́тіе, вы́бытіе; || отплы́тіе, отправлéніе, отступлéніе, удалéніе.

Odelga, -i, *ж.* облегчéніе; || *Област.* **Odliga**, óттепель. *см.* **Uliga**.

Odelgać, Odlegać, Odelgnąć, Odelżeć, ослабéть, смягчúться. уменьшúться, сдѣлаться лéгче. **Mróz odelga** *или* **odlega**, морóзъ уменьшáется, дѣлается óттепель. **Odległo mi**, мнѣ сдѣлалось лéгче.

Odelżenie, -nia, *ср.* облегчéніе, *см.* **Ulżenie**; || **Odelżenie mrozu**, óттепель.

Odelżyć (czemu), облегчúть, уменьшúть, *см.* **Ulżyć**; || **Odelżyć kogo, komu**, на брань отвѣчáть брáнью.

Odelżyciel, -a, *м.* облегчúтель.

Odemknąć, *см.* **Odmykać**.

Odepchnąć, *см.* **Odpychać**.

Odeprzeć, *см.* **Odpierać**.

Odeptać, утоптáть.

Oderwa, -y, *ж.* обрывокъ, **лохмóтье**.

Oderwać, *см.* **Odrywać**.

Oderwanie, обрывочно; || отвлечéнно.

Oderwanie, -nia, *ср.* отрыва́ніе, вырыва́ніе. **Oderwanie gruntu**, захвáтъ, урѣзка земли́.

Oderwaniec, -ńca, *м.* *см.* **Odszczepieniec**.

Oderwany, отóрванный; || отвлечённый.

Oderwisko, -a, *ср.* обвáлъ, обры́въ, óсыпь, кýча осы́павшейся земли́.

Oderznąć, *см.* **Odrzynać.**
Oderznięcie, -cia, *ср. см.* **Odrzynanie.**
Odeschnąć, *см.* **Odsychać.**
Odesłać, *см.* **Odsyłać.**
Odesłanie, *см.* **Odsyłanie.**
Odespać, Odspać, вы́спаться.
Odessać, отсоса́ть.
Odetchnąć, Oddychać, дыша́ть, вздохну́ть; || отдохну́ть, отдыха́ть.
Odetchnienie, -nia, *ср.* дыха́ніе, дыша́ніе; || о́тдыхъ, *см.* **Wytchnienie.**
Odętość, -ści, *ж.* взду́тіе, вспу́чиваніе, разду́тость.
Odęty, разду́тый, вспу́ченный.
Odewrzeć, *Стар.* отвари́ть.
Odezwa, -y, *ж.* о́тзывъ, сообще́ніе; || провозглаше́ніе; || призы́въ; || *Стар.* **Odezwa do sądu**, апелля́ція; || рѣчь, *см.* **Przemowa.**
Odezwać się, *см.* **Odzywać się.**
Odfarbować, выводи́ть цвѣтъ, своди́ть кра́ску; || линя́ть, выцвѣта́ть, *см.* **Puszczać.**
Odformować, формова́ть, вылива́ть въ фо́рму; || снима́ть фо́рму.
Odformowanie, -nia, *ср.* формо́вка, вылива́ніе въ фо́рму.
Odłuknąć, руга́ть, поноси́ть, изли́вать (брань.
Odgadać, Odgadywać, противорѣ́чить, прекосло́вить.
Odgadnąć, Odgadywać, отгада́ть, отга́дывать.
Odgadnienie, Odgadywanie, -nia, *ср.* разга́дка, отга́дываніе.
Odgadywać, *см.* **Odgadnąć.**
Odgadzać się, *см.* **Odgodzić się.**
Odgajać, Odgaić, *Стар.* изгна́ть.
Odganiać, Odgonić, Odegnać, отгоня́ть, отогна́ть.
Odganianie, -nia, *ср.* изгна́ніе.
Odgarnąć, Odgarniać, отсу́нуть, отсо́вывать, раздвига́ть, отстраня́ть; || отклоня́ть, отводи́ть.
Odgartywać, отгреба́ть.
Odgartywanie, -nia, *ср.* отгреба́ніе.
Odginać, Odgiąć, отгиба́ть, отогну́ть, выпрямля́ть, вы́прямить; || подбира́ть, подобра́ть, поднима́ть, приподня́ть (*пла́тье*), *см.* **Uginać.**
Odgłaszać, *см.* **Odgłosić.**
Odgłos, -u, *м.* отголо́сокъ, э́хо; || стукъ. **Odgłos bębnów**, стукъ бараба́новъ, бараба́нная дробь; || слухъ, молва́. **Odgłos się szerzy**, слухъ распространя́ется.
Odgłosić, Odgłaszać, оглаша́ть, гремѣ́ть, отзыва́ться, раздава́ться; || отвѣча́ть, отклика́ться. **Lasy i góry odgłaszały mu echem**, э́хо лѣсо́въ и горъ отклика́лось ему́. **Odgłaszać się z kim**, перекликаться съ кѣмъ.
Odgłośny, зво́нкій, зву́чный, гро́мкій.
Odgniatać, *см.* **Odgnieść.**
Odgnić, сгнить, истлѣ́ть.
Odgnicie, -cia, *ср.* гни́лость, гниль.
Odgnieść, Odgniatać, отдави́ть, отда́вливать.
Odgniewać się, укроти́ть свой гнѣвъ, угомони́ться, успоко́иться, переста́ть серди́ться, гнѣ́ваться, *см.* **Udobruchać się.**
Odgniotek, -tka, *м. см.* **Nagniotek, Odcisk.**
Odgnoić, сгнои́ть.
Odgodzić się, Odgadzać się, удали́ться, удаля́ться, отлучи́ться, отлуча́ться.
Odgórny, ве́рхній, го́рный.
Odgorzeć, сгорѣ́ть.
Odgościć się (od domu), *Стар.* находи́ться въ доро́гѣ, уѣ́хать изъ дому.
Odgotować, Odgotowywać, изгото́вить, изготовля́ть, отгото́вить, свари́ть, вари́ть.
Odgrabić, Odgrabiać, отгрести́, отгреба́ть.
Odgradzać, Odgrodzić, отгора́живать, отгороди́ть, отдѣля́ть, отдѣли́ть.
Odgramiać, *см.* **Odgromić,**
Odgrana, *см.* **Odegrana.**
Odgraniczać, Odgraniczyć, разграни́чивать, отдѣля́ть, отдѣли́ть. **Pireneje odgraniczają Francją od Hiszpanji**, Пирене́и отдѣля́ютъ Фра́нцію отъ Испа́ніи.
Odgraniczenie, -nia, *ср.* разграниче́ніе, отдѣле́ніе; || межа́, грань, рубе́жъ; || грани́ца, предѣ́лъ.
Odgrażać, Odgrozić, грози́ть, угрожа́ть. || **Odgrażać się, Odgrozić się**, грози́ться, угрожа́ть другъ дру́гу.
Odgrażanie się, -nia się, *ср.* угро́за.
Odgrodzenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе; || перегоро́дка; || и́згородь, плете́нь.
Odgrodzić, *см.* **Odgradzać.**
Odgrom, -u, *м.* поте́ря, уро́нъ.
Odgromić, Odgramiać, отрази́ть, отража́ть, отби́ть, отбива́ть.
Odgrożenie się, -nia się, *ср.* угро́за, *см.* **Groźba, Pogróżka.**
Odgrozić się, *см.* **Odgrażać.**
Odgryzać, Odgryźć, отгрыза́ть, отгры́зть, отку́сывать, откуси́ть. || **Odgryzać się, Odgryźć się**, отгрыза́ться, отгры́зться; || * огрыза́ться, ворча́ть, отвѣча́ть съ гру́бостію.
Odgryzek, *см.* **Ugryzek.**
Odgrzać, Odgrzewać, отогрѣ́ть, отогрѣва́ть, разогрѣ́ть, разогрѣва́ть.
Odgrzanie, Odgrzewanie, -nia, *ср.* разогрѣва́ніе.
Odgrzebać, Odgrześć, Odgrzebywać, выка́пывать, вырыва́ть, отрыва́ть (*изъ земли́*).
Odgrzewać, *см.* **Odgrzać.**
Odgurtować, Odgurtowywać, *Стар.* отстегну́ть, отстёгивать, отпря́чь, отпряга́ть (*ло́шадь*).
Odgważdżać, Odgwoździć, расклёпывать (*пу́шку*).
Odhaczyć, снять съ крюка́, отцѣпи́ть.
Odjąć, *см.* **Odejmować.**
Odjarzmić, сня́ть яре́мъ; || освободи́ть отъ и́га, отъ ра́бства.
Odjarzmienie, -nia, *ср.* сня́тіе ярма́; || освобожде́ніе отъ и́га, отъ ра́бства.

Odjazd, -u, *м.* отъѣздъ, выѣздъ, отбытіе.
Odjazdowy, отъѣздный, выѣздный.
Odjechać, *см.* **Odjeżdżać.**
Odjechanie, -nia, *ср.* отъѣздъ.
Odjęcie, -cia, *ср.* лишеніе, потеря (*должности*), отставка, отрѣшеніе (*отъ должности*), *см.* **Złożenie. Odjęcie wzroku,** лишеніе, потеря зрѣнія. *см.* **Pozbawienie,** уменьшеніе, сокращеніе, убавка (*жалованья*); || **Odjęcie pieczęci,** снятіе печати.
Odjęk, -u, *м.* стенанье, охань.
Odjemek, -mku, *м.* отломокъ, отрывокъ, обрывокъ; || крупица, остатокъ, *см.* **Okruch, Okrucha.**
Odjemny, отрицательный.
Odjeść, Odjadać, отъѣсть, отъѣдать, съѣсть, наѣсться, наѣдаться. || **Odjeść się, Odjadać się,** отъѣсться, отъѣдаться, *см.* **Odkarmiać się.**
Odjęty, отнятый, оторванный; || *Archæ.* вычтенный.
Odjezdne, -ego, *ср.* время отъѣзда. **Napić się na odjezdne,** выпить прощальную рюмку вина при отъѣздѣ. **Być na odjeździe,** быть готовымъ къ отъѣзду, *см.* **Wyjezdne, Wsiadane.**
Odjezdny, отъѣздный. **Godzina odjezdna,** часъ отъѣзда.
Odjeżdżać, Odjechać (*Стар.* **Odjachać**), уѣзжать, уѣхать.
Odkąd, откуда, *см.* **Zkąd;** || съ тѣхъ поръ какъ. **Odkąd cię widziałem,** съ тѣхъ поръ какъ я тебя видѣлъ. || *Вопрос.* **Odkąd?** съ которыхъ поръ, съ котораго времени, какъ давно, давно ли?
Odkadzić, кадить, ьстить.
Odkajdanić, снять. разорвать цѣпи.
Odkapać, откапать.
Odkapturzyć, разстригать монаха, лишать монашескаго званія; || *Охот.* снять клобучёкъ съ сокола. || **Odkapturzyć się,** оставить монашество.
Odkarmić, Odkarmiać, откормить, откармливать, выкормить, выкармливать. || **Odkarmić się, Odkarmiać się,** откормиться, откармливаться.
Odkasać, засучить, подбирать, закручивать.
Odkąsać, Odkąsić, откусить. || **Odkąsać się, Odkąsić się,** огрызаться.
Odkaszlnąć, откашлять, откашлянуть.
Odkaz, -u, *м. Стар.* отвѣтъ, *см.* **Odpowiedź;** || завѣщанное имѣніе, отказъ, *см.* **Zapis;** || ассигновка, письменный видъ; || приказъ; || порученіе, полномочіе; || **Odkazka, -i,** *ж.* угроза, застращиваньe, запугиванье
Odkazać, Odkazywać, *Стар.* отвѣчать; || **Odkazać kogo zkąd, od kogo,** отказать кому, удалить кого; || **Odkazać komu co,** завѣщать, отказывать, *см.* **Przekazać;** || **Odkazać komu przysięgę,** отдавать кому на душу; || **Odkazać kogo do kogo,** отсылать, отказывать. || **Odkazać się, Odkazywać się,** грозиться.
Odkazanie, -nia, *ср. см.* **Odkaz;** || *см.* **Odprawa, Odprawienie.** || **Odkazanie się,** угроза.
Odkaziciel, -a, *м.* завѣщатель.
Odkazicielka, -i, *ж.* завѣщательница.
Odkazka, *см.* **Odkaz.**
Odkazywać, *см.* **Odkazać.**
Odkazywanie, -nia, *ср. см.* **Odkaz.** || **Odkazywanie się,** угроза, застращиванье, запугиванье.
Odkichnąć, чихнуть, *см.* **Kichnąć.**
Odkiełznać, разнуздать.
Odkinąć, *Прост.* откинуть. || **Odkinąć się od kogo,** отрекаться, отказываться.
Odkipieć, вскипѣть.
Odkisać, Odkisnąć, скисать, скиснуть.
Odkiwnąć, кивнуть.
Odkład, -u, *м.* отсрочка, остановка, отлагательство, промедленіе.
Odkładać, Odłożyć, откладывать, отложить; || отваливать, отчаливать (*отъ берега*). **Odłożył znaczną sumę,** онъ отложилъ (*для сбереженія*) значительную сумму. **Odłożyć na czas późniejszy,** отложить или отсрочить на будущее время. **Odkładać od dnia do dnia,** откладывать со дня на день. || *Стар.* **Odkładać się,** отлагаться, отдѣляться.
Odkładacz, -a, *м.* медлитель.
Odkładanie, Odłożenie, -nia, *ср.* медленіе; || отсрочка, отлагательство, *см.* **Odroczenie;** || отплытіе корабля; || **Odłożenie się (od czego),** отвычка.
Odkładnica, -y, *ж* отвалъ, полица, ухо (*у плуга*).
Odkłaniać, Odkłonić, отклонять, отклонить. || **Odkłonić się komu,** откланяться, поклониться.
Odklarować, сцѣживать, сливать съ ос дка.
Odklarowanie, -nia, *ср.* сцѣживаніе, сливаніе.
Odklęcie, -cia, *ср. см.* **Odklinanie.**
Odklejać, Odkleić, отклеивать, отклеить, отлѣплять, отлѣпить. * **Odklejać oczy,** протирать слипшіеся глаза || **Odklejać się, Odkleić się,** отклеиваться, отклеиться, отлѣпляться, отлѣпиться.
Odklejanie, Odklejenie, Odklejenie się, -nia, *ср.* расклейка, расклеиваніе.
Odklepać, отколотить, отваливать; || * **Odklepać pacierz,** пробормотать молитву.
Odklinać, Odkląć, Odkinąć, на ругательства отвѣчать ругательствами, перебраниваться; || снимать, снять проклятіе; || *Прост.* отворожить, отколдовать.
Odklinanie, Odklęcie, -a, *ср. см.* **Odczarowanie.**
Odkłonić się, *см.* **Odkłaniać.**
Odkomenderować, командировать, рядить.
Odkopać, Odkopywać, откопать, откапывать, отрыть, отрывать.
Odkosić, откосить.

Odkować, выковать; || чеканить, отчеканить, высѣкать, вырѣзать.

Odkraczać, *см.* **Odkroczyć.**

Odkrapiać, Odkropić, окроплять, **окропить.**

Odkrawać, Odkrajać, Odkroić, отрѣзывать, отрѣзать, откраивать, откроить.

Odkręcać, Odkręcić, разсучивать, развивать, разкручивать; || отвинчивать, отвёртывать. || **Odkręcać się, Odkręcić się**, отвинчиваться, отвёртываться. || **Odkręcać klucz**, *см.* **Przekręcić.**

Odkręcanie, Odkręcenie, -nia, *ср.* разсучиваніе, разкручиваніе; || отвинчиваніе, отвёртываніе.

Odkręcić, Odkręcić się, *см.* **Odkręcać.**

Odkręcony, разсучённый, разкрученный.

Odkreślać, Odkreślić, чертить, начертить, намѣчать, намѣтить; || разграничивать, размежёвывать.

Odkreślenie, -nia, *ср.* начертаніе; || очеркъ.

Odkreślić, *см.* **Odkreślać.**

Odkroczyć, Odkraczać, отступить, отступать, **Odkroczyć się, Odkraczać się**, отступаться, отдаляться, пятиться, отклоняться.

Odkroić, *см.* **Odkrawać.**

Odkropić, *см.* **Odkrapiać.**

Odkryć, Odkrywać, открыть, открывать. || **Odkryć się, Odkrywać się**, открыться, открываться.

Odkrycie, Odkryto, открыто, явно.

Odkrycie, Odkrywanie, -a, *ср.* **открытіе**, открываніе.

Odkryto, *см.* **Odkrycie.**

Odkrytość, -ści, *ж.* откровенность.

Odkryty, открытый; || откровенный.

Odkrywacz, -a, *м.* открыватель.

Odkrzykać, Odkrzyknąć, откликаться, откликнуться.

Odkrzywdzać, Odkrzywdzić, отомщать, отомстить.

Odkrzywiać, Odkrzywić, выпрямлять, выпрямить, расправлять, расправить.

Odkuć, снимать оковку (*съ колеса*); || расковывать (*лошадь*). || **Odkuć się**, расковаться.

Odkulbaczać, Odkulbaczyć, разсѣдлывать, разсѣдлать (*лошадь*).

Odkup, -u, *м.* выкупъ; || *Стар. Юрид.* сдѣлка, мировая; || откупъ; || *Юрид.* **Możność odkupu**, право выкупа.

Odkupczy, выкупной, откупной.

Odkupić, Odkupywać, выкупить, выкупать; || искупить, искупать. **Odkupił ród ludzki krwią swoją**, искупилъ родъ человѣческій кровью своею (*объ Іисусѣ Христѣ*). || **Odkupić się, Odkupywać się**, откупиться, откупаться, выкупиться, выкупаться.

Odkupiciel, -a, *м.* искупитель, избавитель.

Odkupicielka, -i, *ж.* избавительница.

Odkupienie, -nia, *ср.* выкупъ, *см.* **Odkup**; || искупленіе (*отъ грѣховъ*).

Odkupiny, *см.* **Okupiny.**

Odkupny, выкупной.

Odkupować, выкупать.

Odkupywanie, -nia, *ср.* выкупъ.

Odkurzyć, стереть пыль.

Odkwasić, *Хим.* обезкислить, раскислить, уничтожить кислотность.

Odkwaszenie, -nia, *ср. Хим.* раскисленіе.

Odkwitać, Otkwitnąć, снова разцвѣтать, разцвѣсти; || *Прост.* отцвѣтать.

Odkwitanie, Odkwitnienie, -nia, *ср.* новое разцвѣтаніе

Odkwitować, разквитаться, расплатиться.

Odlać, *см.* **Odlewać.**

Odłączać, Odłączyć, отдѣлять, отдѣлить; || отлучать, отлучить (*отъ церкви*). || **Odłączać się, Odłączyć się**, отдѣлаться, отдѣлиться, отставать, отстать, отказываться, отказаться, отрекаться, отрѣчься.

Odłączalny, отдѣлительный.

Odłączanie, Odłączenie, -nia, *ср.* отдѣленіе, разлученіе; || **Odłączenie się**, разставаніе, разлука.

Odłącznie, отдѣльно, особенно.

Odłączność, -ści, *ж.* отдѣльность.

Odłączny, отдѣлимый; || отвлечённый.

Odłam, -u, *м.* отломокъ; || развалина, остатокъ.

Odłamać, Odłamywać, отломать, отламывать.

Odłamanie, -nia, *ср.* отламываніе.

Odłamek, Odłomek, -mka, *м.* обломокъ, отломокъ. **Chłopiec nie odłamek, dziewka nie odłamek**, высокій и стройный парень, высокая и стройная дѣвица; *см.* **Ułomek.**

Odlatać, Odlecieć, Odlatywać, отлетать, отлетѣть, улетать, улетѣть.

Odłazić, Odleźć, Odłazić, тащиться, тянуться, вылезать.

Odlecieć, *см.* **Odlatać.**

Odledz, *см.* **Odleżeć.**

Odległe, Odległo, далеко, далёко, отдаленно.

Odległość, -ści, *ж.* разстояніе; || отдаленность, дальность. **Odległość jednego miasta od drugiego**, разстояніе одного города отъ другаго. **Odległość czasów**, отдаленность временъ.

Odległy, отдаленный, далёкій.

Odlepiać, Odlepić, отлѣплять, отлѣпить. || **Odlepiać się, Odlepić się**, отлѣпляться, отлѣпиться.

Odlew, -u, *м.* отливъ (*моря*), *см.* **Odpływ**; || литьё, отливка (*статуй*). **Z jednego odlewu**, въ одинъ пріёмъ, сразу. **Uderzyć ręką na odlew**, ударить рукою наотмашь.

Odlewać, dlać, лить, отливать, отлить, выливать, вылить, плавить, расплав-

ля́ть. **Odlewać działa**, лить, отливать пу́шки. **Odlewać świece**, лить свѣчи.

Odlewacz, **-a**, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Odlewanie, **-nia**, *ср.* плáвка, плáвленіе, расплáвка; || литьё, отлúвка.

Odlewany, литóй, вылитый; || цѣльный, массúвный.

Odlewisko, **-a**, *ср.* мáленькое óзеро.

Odlewnia, **-ni**, *ж.* литéйная.

Odleżałka, *см.* **Uleżałka**.

Odleżały, отлежáлый.

Odleżć, *см.* **Odłazić**.

Odleżeć, **Odleżeć się**, отлежáться, вылежáться.

Odliczać, **Odliczyć**, отсчúтывать, высчúтывать, высчúтать, высчитáть, вычесть, выключáть, выключúть (*изъ сýммы*).

Odliczenie, **-nia**, *ср.* вычетъ (*изъ сýммы*), обáвка, скúдка, *см.* **Potrącenie**.

Odliczyć, *см.* **Odliczać**.

Odliga, **-i**, *ж.* óттепель.

Odlipać, **Odlipnąć**, отлѣпля́ться, откле́иваться.

Odlizać, слизáть.

Odłóg, **-ogu**, *м. Агр.* зáлежь, паръ, новúна, паренúна, паровóе пóле, перелóгъ, *см.* **Ugór**. **Odłogiem leżeć**, лежáть въ парý (*о пóлѣ*), оставáться необработанным, быть въ пренебреженіи, въ забвéніи, въ запустѣніи. || *Ком.* перепóсъ сýммы.

Odłogować, оставля́ть пáшню подъ паръ, въ зáлежь, *см.* **Ugorować**.

Odłogowanie, **-nia**, *ср.* оставлéніе пáшни подъ паръ, въ зáлежь.

Odłogowy, паровóй. **Pole odłogowe**, паровóе пóле, *см* **Odłóg**, **Ugorowy**, **Ugorny**.

Odłom, *см.* **Odłam**.

Odłomać, *см.* **Odłamać**.

Odłomek, *см.* **Odłamek**.

Odlosować, брóсить жéребей, *см.* **Losować**.

Odlosowanie, **-nia**, *ср.* броса́ніе, кида́ніе, метáніе жéребья; || балотирова́ніе, балотúровка, *см.* **Losowanie**.

Odlot, **-u**, *м.* отлётъ (*птицъ*).

Odłożenie, *см.* **Odkładanie**.

Odłożyć, *см.* **Odkładać**.

Odłożysko, *см.* **Odłóg**.

Odłubać, отколупáть.

Odludek, **-dka**, *м.* нелюди́мъ; || мизантрóпъ.

Odludka, **-i**, *ж.* нелюди́мка.

Odludkowstwo, **-a**, *ср.* нéнависть къ лю́дямъ, нелюди́мство.

Odludnia, **-dni**, *ж.* безлю́дiе, пусты́ня, уединéніе.

Odludnie, уединéнно, пусты́нно.

Odludność, **-ści**, *ж.* безлю́дье, пусты́нность, уединéніе.

Odludny, безлю́дный, уединéнный, пусты́нный.

Odłudzać, **Odłudzić**, отвращáть, совращáть, отводúть; || прельщáть, соблазня́ть. **Odłudzać od prawéj drogi**, совращáть съ пути́ и́стины. **Odłudzić kogo**, обману́ть.

Odłupać, **Odłupywać**, расколóть, раска́лывать, разщепúть, расщепля́ть.

Odłupek, **-pka**, *м.* щепá, лучúна.

Odłuszczać, **Odłuszczyć**, шелушúть, вышелушить, лущúть, вылущить, *см.* **Łuskać**; || **Odłuszczać ryby**, счищáть шелухý (*со рыбы*).

Odlutować, распаúть, распáивать; || **Odlutować się**, распаúться, распáиваться.

Odłużać, *см.* **Obdłużać**.

Odmach, **-u**, *м. см.* **Zamach**.

Odmachnąć, отмахнýть отъ себя́.

Odmaglować, вы́катать (*бельё*), *см.* **Maglować**.

Odmalować, *см.* **Malować**.

Odmalowanie, **-nia**, *ср.* живопись; || картúна, изображéніе, описáніе, *см.* **Malowanie**, **Obraz**.

Odmamiać, **Odmamić**, *см.* **Odłudzać**.

Odmamiciel, **-a**, *м.* обольсти́тель, прельсти́тель, соблазни́тель, искуси́тель.

Odmarszczać, **Odmarszczyć**, расправля́ть, распрáвить, сглáживать, разглáдить морщúны.

Odmarzać, **Odmarznąć**, та́ять, распускáться (*о льдѣ, снѣгѣ*), *см.* **Odtajać**.

Odmawiać, **Odmówić**, сказывать наизýсть, произноси́ть, разсказывать; || **Odmawiać za kim**, пересказывать, повторя́ть вслѣдъ за кѣмъ; || **Odmawiać co komu**, отказывать кому́ въ чёмъ; || **Odmawiać kogo**, отговáривать, отсовѣтовать.

Odmawianie, **Odmówienie**, **-nia**, *ср.* сказываніе рѣчи наизýсть; || произнесéніе (*молитвы*); || отказъ, *см.* **Odmowa**. **Odmówienie sprawiedliwości**, отказъ въ судéбномъ разбирáтельствѣ.

Odmazać, **Odmazywać**, вымазать, вымáзывать, вымарать, вымáрывать.

Odmęt, **-u**, *м.* óмутъ, мýтная водá; || пýтаница, лабири́нтъ: || хáосъ. ***W odmęcie ryby łowić**, въ мýтной водѣ рыбу ловúть.

Odmiał, **-u**, *м.* óтмель, мель.

Odmiana, **-y**, *ж.* перемѣна, измѣнéніе; || знакъ, мѣтка, пятно́ (*на лóшади, на собáкѣ*); || крáпинка. **Marmur z odmianami**, крáпчатый мрáморъ; || *Ест. Ист.* разновúдность, рáзность.

Odmianiec, *см.* **Odmieniec**.

Odmiar, **-u**, *м.* возмéздіе, воздаяніе; || вознагражденіе

Odmiara, **-y**, *ж.* мѣряніе, измѣрéніе.

Odmiatać, **Odmieść**, замета́ть, замéсть; || * отбрáсывать, отметáть, *см.* **Odrzucać**.

Odmiecenie, **-nia**, *ср.* подметáніе, заметáніе; || *отверженіе, отбрáсываніе, *см.* **Odrzucenie**.

Odmiękać, **Odmięknąć**, дѣлаться мя́гкимъ, размя́кнуть; || *Безлич.* **Odmiękło na**

dworze, на дворѣ́ та́етъ, потепле́ло, *см.* **Puścić.**

Odmiękanie, Odmięknienie, -nia, *ср.* **смягче́ніе, размягче́ніе.**

Odmiękczać, Odmiękczyć, смягча́ть, смягчи́ть.

Odmiękczanie, Odmiękczenie, -nia, *ср.* **размягче́ніе, смягче́ніе.**

Odmiękczyć, *см.* **Odmiękczać.**

Odmięknąć, *см.* **Odmiękać.**

Odmięknienie, *см.* **Odmiękanie.**

Odmieniać, Odmienić, перемѣня́ть, переме́нить, измѣня́ть, измѣ́нить; || промѣ́нивать, промѣня́ть; || склоня́ть; || спряга́ть. **Odmienić sposób życia,** перемѣ́нить о́бразъ жи́зни. **Odmienić pieniądze,** промѣня́ть де́ньги. *Грм.* **Odmieniać imię, склоня́ть** (*и́мя*). **Odmieniać słowo,** спряга́ть (*глаго́ль*). || **Odmieniać się, Odmienić się,** перемѣня́ться, перемѣни́ться, измѣня́тся, измѣни́ться; || *Грам.* склоня́ться, (*объ именáхъ*), спряга́ться (*о глаго́лахъ*).

Odmienialny, измѣня́емый.

Odmienianie, Odmienienie, -nia, *ср.* **измѣне́ніе.**

Odmieniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, изме́нникъ, перемѣ́нчивый, непостоя́нный; || *Прост.* чортъ, дья́волъ, злой духъ.

Odmiennie, перемѣ́нчиво, измѣ́нчиво, непостоя́нно, *см.* **Zmiennie**; || разли́чно, ра́зно, и́наче, *см.* **Inaczéj.**

Odmiennik, -a, Odmienikwiat, -u, *м. Бот.* ка́менный перело́мъ (*растéніе*).

Odmienność, -ści, *ж.* перемѣ́нчивость, превра́тность, непостоя́нство, *см.* **Zmienność**; || ра́зность, разли́чіе, ра́зница, *см.* **Różność.**

Odmienny, измѣ́нчивый, перемѣ́нчивый, превра́тный, непостоя́нный, *см.* **Zmienny**; || ра́зный, разли́чный, *см.* **Inszy, Różny.**

Odmierzać, Odmierzyć, отмря́ть, отме́рить; || **Odmierzyć komu,** воздава́ть кому́ что́, отпла́чивать.

Odmierzenie, -nia, *ср.* **измѣре́ніе.**

Odmierzony, отмѣ́рянный, смѣ́рянный.

Odmieść, *см.* **dmiatać.**

Odmieszkać, отжи́ть (*срокъ*), **зажи́ть.**

Odmiot, -u, *м.* отка́зъ, непринятіе, отверже́ніе; || обо́рышъ, вы́родокъ. **Odmiot natury,** вы́родокъ приро́ды; || нечи́стота́, дрянь; || ока́лина, вы́горки, шлакъ (*въ металлѣ*).

Odmładniać, обновля́ть, *см.* **Odmładzać.**

Odmładzać, Odmłodzić, моложа́вить, молоди́ть, обновля́ть. || **Odmładzać się,** моложа́вѣть, молоди́ться, каза́ться моло́же; || обновля́ться. **Na wiosnę wszystko się odmładza,** на весну́ всё обновля́ется.

Odmładzanie, Odmłodzenie, -nia, *ср.* **помолоде́ніе**; || обновле́ніе.

Odmleć, смоло́ть.

Odmłócić, смолоти́ть (*рожь*).

Odmłodek, -dka, *м.* **Odmłódź, -dzi,** *ж.* молодо́й о́тпрыскъ, отро́стокъ, отво́докъ, по́бѣгъ; || *о́трасль; || ло́зочка, пру́тикъ (*у дерева, у куста́*).

Odmłodniały, помолоде́вшій.

Odmłodnieć, помолоде́ть, **помоложе́вѣть.**

Odmłodnienie, -nia, *ср.* помолоде́ніе.

Odmłodzenie, *см.* **Odmładzanie.**

Odmłodzić, *см.* **Odmładzać.**

Odmłodziciel, -a, *м.* обнови́тель, *см.* **Odnowiciel.**

Odmoczyć, смочи́ть, перемочи́ть.

Odmodlić się, отмоли́ться.

Odmorze, -a, *ср.* материкъ, вну́тренность страны́ вдали́ отъ мо́ря.

Odmotać, размота́ть.

Odmowa, -y, *ж.* отка́зъ; || *Стар* отвѣ́тъ; || *Стар. Юрид.* о́тзывъ, опроверже́ніе, возраже́ніе, отвѣ́тъ на отвѣ́тъ.

Odmówić, отказа́ть, *см.* **Odmawiać.**

Odmówienie, *см.* **Odmawianie.**

Odmownie, отрица́тельно, возрази́тельно, неутверди́тельно.

Odmowny, отрица́тельный, возрази́тельный, неутверди́тельный. **Odpowiedź odmowna,** отка́зъ.

Odmrażać, Odmrozić, отмора́живать, отморо́зить.

Odmrożenie, -nia, *ср.* **отморо́женіе, озноблéніе.**

Odmrożony, отморо́женный.

Odmrugać, Odmrugnąć (komu), моргну́ть, подморгну́ть.

Odmrukać, Odmruknąć, отвѣча́ть ворча́ньемъ, ворча́ть, брюзжа́ть.

Odmuchnąć, сду́нуть, сдуть. Odmuchnąć co z kurzu, сдуть пыль съ чего́-либо.

Odmurować, перестро́ить; || прола́мывать заклáденное кирпичемъ (*окно, дверь*).

Odmyć, Odmywać, смыть, смыва́ть, отмы́ть, отмыва́ть.

Odmycić, Odmycić się, вы́платить, внести́ по́шлину.

Odmycie, -cia, *ср.* смыва́ніе.

Odmykać, Odemknąć, отмыка́ть, отомкну́ть, отворя́ть, отвори́ть, открыва́ть, откры́ть, отпира́ть, отпере́ть; || отодвига́ть, отодви́нуть, отсо́вывать, отсу́нуть. | **Odmykać się,** отворя́ться, открыва́ться, отпира́ться, отодвига́ться отсо́вываться.

Odmykanie, Odemknienie, Odemknięcie, -a, *ср.* отмыка́ніе, отпира́ніе, открыва́ніе.

Odmywać, *см.* **Odmyć.**

Odnajęcie, -cia, *ср.* переда́ча (*кварти́ры*).

Odnaszać, *см.* **Odnosić.**

Odnaszanie, *см.* **Odnoszenie.**

Odnawiać, Odnowić, обновля́ть, обнови́ть, возобновля́ть, возобнови́ть.

Odnawiacz, -a, *м. см.* **Odnowiciel.**

Odnawianie, Odnowienie, -nia, *ср.* обновле́ніе, возобновле́ніе; || возстановле́ніе, возрожде́ніе, *см.* **Odrodzenie.**

Odnęcać, Odnęcić, сма́нивать, смани́ть отвлека́ть, отвле́чь.

Odnieć, Odnlewać, разсвѣтáть, *см.* **Dnieć.**

Odniekąd, съ нѣкоторыхъ поръ, съ нѣкотораго врéмени.

Odnieść, *см.* **Odnosić.**

Odniesienie, *см.* **Odnoszenie.**

Odniosłość, -ści, *ж.* отношéніе; || связь.

Odniosły, *см.* **Odnośny.**

Odnitować (gwóźdź), отбивáть заклёпку (*у гвоздя́*).

Odnoga, -i, *ж. Бот.* óтпрыскъ, отрóстокъ, отвóдокъ, побѣгъ, вѣтка, óтрасль; || *Минер.* вѣтвь (*жи́лы*); || рѣчнóй рукáвъ, *см.* **Łacha;** || морскóй зали́въ, лимáнъ, *см.* **Ciaśnina, Zatoka.**

Odnosić, Odnaszać, Odnieść, относи́ть, отнести́; || доклáдывать; || относи́ть, припи́сывать; || *одéрживать, получáть. **Odnieść sprawę do sądu,** перенести́ дѣло въ судъ. **Lubi odnosić co słyszy,** лю́битъ передавáть всё чтó услы́шитъ. **Jaki pożytek odniesiesz z tego?** какýю пóльзу извлечёшь ты изъ э́того? **Odnieść zwycięstwo,** одержáть побѣ́ду. **Odnieść karę,** получи́ть наказáніе. || **Odnosić się, Odnaszać się, Odnieść się,** относи́ться, отнести́сь; || **Odnosić się do czego, do kogo,** *см.* **Odwołać się, Zdać się;** || **Odnosić się od czego,** отдаля́ться.

Odnośnie (do czego), относи́тельно (*чегó*).

Odnośny, относи́тельный.

Odnoszenie, Odnaszanie, Odniesienie, -nia, *ср.* отнóска, отнесéніе, перенесéніе; || **Z odniesieniem do...** ссылáясь на.. **W odniesieniu do....,** относи́тельно (*чегó*), *см.* **Stosunek, Wzgląd.** || **Odnoszenie się, Odniesienie się (do czego),** указáніе (*на чтó*), ссы́лка (*на чтó*), обращéніе (*къ чемý*), сношéніе (*съ кѣмъ*), отношéніе (*къ чемý, къ комý*), сообщéніе (*одногó присýтственнаго мѣста къ другóму рáвному*), óтзывъ.

Odnotowywać, отмѣчáть.

Odnowa, -y, *ж.* возобновлéніе, обновлéніе, *см.* **Odnowienie;** || попрáвка, почи́нка.

Odnowić, *см.* **Odnawiać.**

Odnowiciel, -a, *м.* возобнови́тель, возстанови́тель.

Odnowicielka, -i, *ж.* возобнови́тельница, возстанови́тельница.

Odnowienie, Odnawianie, -nia, *ср.* возобновлéніе, обновлéніе.

Odnóżka, -i, *ж. Агр.* óтпрыскъ, отрóстокъ, óтрасль.

Odnożysty, имѣ́ющій мнóго рукавóвъ (*о рѣкѣ*).

Odonąd, *см.* **Onąd.**

Odor, -oru, *м. см.* **Zapach, Fetor, Smród.**

Odorać, Odorywać, вспахáть, вспáхивать, отпахáть.

Odosobniać, Odosobnić, отдѣля́ть, уединя́ть; || *Физ.* разобщáть, изоли́ровать. || **Odosobniać się, Odosobnić się,** уединя́ться, уедини́ться, удаля́ться, удали́ться (*отъ óбщества*).

Odosobnienie, -nia, *ср. Физ.* разобщéніе, разобщённость, изоли́рованіе, изоли́рованность; || уединéніе, одинóчество.

Odosobniony, *Физ.* разобщённый, изоли́рованный; || уединённый, отдѣлённый, отдѣ́льный, одинóкій.

Odpad, -u, Odpadek, -dku, *м.* отпáдышъ (*плодъ упáвшій съ дéрева*); || учáстокъ, отрѣзокъ (*маіорáтнаго имѣнія*); || **Odpadek leśny,** лѣснóй учáстокъ, лѣснáя дáча; || **Odpad,** отторжéніе, отпадéніе, *см.* **Odpadnienie.**

Odpadać, Odpaść, отпадáть, отпáсть, отвáливаться, отвали́ться; || отдѣля́ться, отдѣли́ться, отставáть, отстáть, отступáть, отступи́ть, отложи́ться. **Odpaść od posłuszeństwa,** вы́йти изъ повиновéнія. **Odpaść od wiary,** отступи́ть отъ вѣ́ры. **Odpaść od prawa,** потеря́ть прáво, лиши́ться прáва. **Odpaść od pamięci,** потеря́ть пáмять. **Odpadła mu chęć do tego,** у негó отпáла охóта къ э́тому. **Odpaść w dawny błąd,** снóва впасть въ прéжнюю погрѣ́шность. **Odpaść w chorobę,** вновь занемóчь тóю же болѣ́знью.

Odpadanie, Odpadnienie, -nia, *ср.* отпадéніе, отречéніе, отложéніе; || отступлéніе, неповиновéніе; || утрáта, потéря; || **Odpadnienie w chorobę,** возврáтъ (*болѣ́зни*); || **Odpadnienie w grzech,** нóвое поползновéніе (*къ грѣхý*).

Odpadek. *см.* **Odpad.**

Odpadły, отпáвшій, отвали́вшійся; || отдѣли́вшійся, отстáвшій; || отступи́вшій, отложи́вшійся; || перешéдшій; || упáлый, упалóй (*объ имѣ́ніи*).

Odpajać, Odpoić, спои́ть когó до безчýвственности.

Odpakować, распаковáть, развязáть, разверну́ть, вскрыть.

Odpakowanie, -nia, *ср.* распакóвка, развя́зываніе, раскры́тіе кипъ (*съ товáрами*), вскры́тіе.

Odpalać, Odpalić, обжигáть, обжéчь; || *Прост.* * **Odpalać kogo od czego,** отсылáть назáдъ *или* обрáтно, *см.* **Odprawiać.** || **Odpalać się, Odpalić się,** обжигáться, обжéчься; || вы́горѣть; || * **Nie może się fajki odpalić,** не мóжетъ вдóволь накури́ться трýбки.

Odparać, Odprać, отпáрывать, отпорóть, спáрывать, спорóть.

Odparcie -a, *ср.* отпóръ. **Odparcie zarzutów,** опровержéніе, возражéніе.

Odparty, отвéрженный, опровéрженный; || отражённый; || оттóлкнутый, отбрóшенный.

Odparzać, Odparzyć, обвáривать, обвари́ть, обдавáть, обдáть кипяткóмъ; || **Odparzać sobie co,** *см.* **Odcisnąć, Odsednić, Obetrzeć.**

Odparzelina, -y, *ж.* ссáдина, ссáдно (*на тѣлѣ*).

Odpasać, Odpasywać, распоя́сать, распоя́сывать, отстегну́ть, отстёгивать. **Odpasać pałasz,** отстегну́ть палáшъ.

Odpasać, odpaść, откáрмливать. откормúть (*скот*). || **Odpasać się, Odpaść się,** разтолстéть, разжирéть.

Odpaść, Odpaśdź, *см.* **Odpadać.**

Odpędzać Odpędzić, отгонáть, отогнáть, прогонáть, прогнáть; || оттáлкивать, оттолкнýть, || отбивáть, отбúть.

Odpędzanie, Odpędzenie, -nia, *ср.* **отогнáніе;** || оттáлкиваніе.

Odpętać, снимáть пýты (*съ ногъ лóшади*); || снимáть окóвы (*съ кого*). || **Odpętać się,** разбúть, сбрóсить окóвы.

Odpętlać, Odpętlić, развúзывать, развязáть распýтывать, распýтать; || размáтывать (*нитки*), *см.* **Odmotać.**

Odpiać, пропéть.

Odpić, Odpijać, отпúть, отпивáть. **Odpijać, Odpić do kogo,** взаимно пить за здорóвье другъ дрýга.

Odpięcie, -cia, *ср. см.* **Odpinanie.**

Odpieczętować, распечáтать.

Odpieczętowanie, -nia, *ср.* **распечáтываніе.**

Odpieniać, оттáгивать сутáжничествомъ; || **Odpienić,** снять пéну, *см.* **Odszumować.**

Odpierać, Odeprzeć, оттáлкивать; || отражáть, отразúть; отвéргать отвéргнуть, опровéргать, опровéргнуть. **Gwałt gwałtem odeprzeć,** отразúть сúлу сúлою. **Odeprzeć cios,** отразúть, отбúть ударъ. **Odpierać komu,** сопротивлúться. противúться. *см.* **Opierać się. Odeprzeć komu,** возразúть кому. *Юрид.* **Odpierać zarzuty,** пререкáться.

Odpiłki, *см.* **Opiłki.**

Odpiłować, отпилúть.

Odpinać, Odpiąć, отстёгивать, отстегнýть, отцéплять, отцепúть; || откáлывать, отколóть (*булáвку*); || отвúвывать, отвязáть. **Odpiąć się,** разстегнýться.

Odpinanie, Odpięcie, -a, *ср.* разстёгиваніе.

Odpis, -u, *м.* пúсьменный отвéтъ; || спúсокъ, снúмокъ, копія.

Odpisać, Odpisywać, отвéчать (*на письмо*); || переписáть. переписывать, списáть, описывать, снять снимáть копію, копировáть; || *Стар.* завéщать, записывать. || **dpisać się z czego** *или* **czego,** отказúваться, отступáться, отрекáться (*отъ чего*) на письмé. **Odpisać się od kogo,** не соглашáться съ чьимъ мнéніемъ.

Odpisanie, -nia, *ср.* переписáваніе. переписка; || пúсьменный отвéтъ, *см.* **Odpis.** || *Стар.* **Odpisanie się,** пúсьменное отреченúе отъ чего.

Odpłacać, Odpłacić, отплáчивать, отплатúть..

Odpłaćca, Odpłajca, -y, Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздáятель.

Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздáятель.

Odpłacicielka, -i, *ж.* возмéздница, мздовоздáятельница.

Odpłajca, *см.* **Odpłaćca.**

Odpłakać, Odpłakiwać, оплáкать. оплáкивать.

Odpłaszać, Odpłoszyć, спýгивать, спугнýть, пугáть, пугнýть, устрашáть, устрашúть.

Odpłat, -u, *м.* **Odpłata, -y,** *ж.* вáплата, награ́да, возмéздіе, воздáяніе. **W odpłat,** въ замéнъ, въ награ́ду.

Odplatać, Odpleść, расплетáть, расплéсть; || **разсучивать,** развивáть (*веревку*).

Odpłatać, Odpłatnać, отрубáть, отрубúть, отсéкать, отсéчь.

Odpłatny, вознагражда́емый; || вознаграждáющій.

Odpleść, *см.* **Odplatać.**

Odpłoszyć, *см.* **Odpłaszać.**

Odpłynąć, Odpływać, вытекáть, стекáть, истекáть (*о жидкости*); || отплы́ть, отплывáть.

Odpłynienie, -nia, *ср.* отплы́тіе.

Odpływ, -u, *м.* отлúвъ, спускъ воды́, стокъ.

Odpływowy, водоотво́дный, водосто́чный.

Odpocząć, Odpoczywać, отдохнýть, отдыхáть.

Odpoczęty, успокóившійся, отдохнýвшій

Odpocznienie, -nia, *ср.* **Odpoczynek, -nku,** *м.* покóй, óтдыхъ, отдохновéніе, успокоéніе. **Wieczny mu odpoczynek!** упокóй Гóсподи его дýшу!

Odpoczynek, *см.* **Odpocznienie.**

Odpoczywać, *см.* **Odpocząć.**

Odpoczywanie, -nia, *ср. см.* **Odpocznienie.**

Odpoić, *см.* **Odpajać.**

Odpokutować, очúстить, искупúть, загла́дить (*грехи*)..

Odpokutowanie, -nia, *ср.* искуплéніе, очищéніе грéхóвъ.

Odpolerować, отполировáть. отшлифовáть, вылощить, *см.* **Polerować.**

Odpolny, *Фортиф.* внéшній, нарýжный.

Odpór, -oru, *м.* отпóръ отраженіе; || сопротивлéніе; || опровержéніе.

Odporca, -y, Odpornik, -a, *м.* противникъ, *см.* **Przeciwnik.**

Odpornie, оборонúтельно, *см* **Opornie.**

Odpornik, *см.* **Odporca.**

Odporność, -ści, *ж.* сопротивлéніе, упóрность.

Odporny, оборонúтельный защитúтельный.

Odpościć, отпостúться, отговéть.

Odpowiadać, Odpowiedzieć, отвéчать, отвéтить

Odpowiadacz, -a, *м.* отвéтчикъ; || отвéтственное лицó.

Odpowiadanie, -nia, *ср.* отвéтъ.

Odpowiedni, *см.* **Odpowiedny.**

Odpowiednia, -ni, Odpowiednica, -y, *ж. см* **Wyrocznica.**

Odpowiednio, сообра́зно, соотвѣ́тственно, соразмѣ́рно.

Odpowiedniość, Odpowiedność, -ści, *ж.* соотвѣ́тственность, сообра́зность; || схо́дство, подо́біе, *см.* **Zgodność, Podobieństwo.**

Odpowiedny, Odpowiedni, соотвѣ́тственный, сообра́зный; || схо́дный, свойственный, прили́чный; || отвѣ́тственный. **Strona odpowiedna**, отвѣ́тственная, проти́вная сторона́

Odpowiedź, -dzi, *ж.* отвѣ́тъ.

Odpowiedzenie, *см.* **Odpowiadanie.**

Odpowiedzialnie, съ приня́тіемъ на себя́ отвѣ́тственности.

Odpowiedzialność, -ści, *ж.* отвѣ́тственность; || отчётность. **Odpowiedzialność solidarna**, круго́вая пору́ка. *Юрид.* **Odpowiedzialność cywilna**, отвѣ́тственность по граждáнскому суду́. **Pod własną odpowiedzialnością**, подъ ли́чной отвѣ́тственностію. **Poszukiwanie odpowiedzialności na kim**, ходáтайство о привлеченіи къ отвѣ́тственности кого́-либо.

Odpowiedzialny, отвѣ́тственный

Odpowiedzicielka, -i, *ж.* прорица́тельница.

Odpowiedzieć, *см.* **Odpowiadać.**

Odpozew, -zwu, *м.* **Odpozwanie, -nia**, *ср. Юрид.* встрѣ́чная жáлоба на истца́.

Odpozwać, *Юрид.* подáть встрѣ́чную жáлобу на истца́.

Odpozwanie, *см.* **Odpozew.**

Odprasować, выгладить.

Odpraszać, Odprosić, взаимно проси́ть, приглаша́ть; || отмѣня́ть приглаше́ніе; || **Odpraszać się**, извиня́ться. **Przepraszać.**

Odpraszanie, Odproszenie, -nia, *ср.* отмѣ́на приглаше́нія; || извине́ніе.

Odprawa, -y, *ж.* отправле́ніе, отпра́вка, отсы́лка; || о́тпускъ, увольне́ніе; || **Odprawa wyroku**, *Стар. Юрид.* о́пись иму́щества, исполне́ніе суде́бнаго приговóра; || **Odprawa syna**, отдѣле́ніе сы́на (*по иму́ществу*). **Odprawa córki**, обзаведе́ніе, снаряже́ніе до́чери прида́нымъ; || **Odprawa psów**, корме́ніе соба́къ.

Odprawiać, Odprawować, Odprawywać, Odprawić, отправля́ть, отпра́вить; || устро́ивать, обдѣ́лывать, ула́живать, *см.* **Ułatwić**; || исполня́ть, исправля́ть. *см.* **Odbyć, Pełnić, Sprawować**; || совершáть, торжествовáть, прáздновать, справля́ть (*день именúн и т. п.*); || **Odprawiać kogo**, отсыла́ть, увольня́ть; || **Odprawiać (syna lub córkę)**, выдѣля́ть, объявля́ть совершеннолѣ́тними (*сына или дочь*), вы́дать за́мужъ свою́ дочь, дава́ть прида́ное за до́черью. || **Odprawiać się**, отправля́ться, удаля́ться, оставля́ть (*служ́бу*); || совершáться, прáздноваться, отправля́ться съ торжествóмъ; || **Odprawić się z czém**, ула́дить, устро́ить что́-либо. **Odprawić się z kim**, поко́нчить съ кѣ́мъ дѣ́ло.

Odprawianie, Odprawienie, -nia, *ср.* увольне́ніе, отправле́ніе, отпра́вка, отсы́лка; || выполне́ніе, исполне́ніе; || соверше́ніе, прáздно́ваніе.

Odprawić, *см.* **Odprawiać.**

Odprawiciel, -a, *м.* отправи́тель; || отправля́ющій това́ры.

Odprawiny, -win, *мн. Юрид.* освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти роди́тельской, объявле́ніе совершеннолѣ́тія (*сына или дочери*), выдѣле́ніе по иму́ществу.

Odprawny, отпускно́й, увольни́тельный. **Posłuchanie odprawne**, отпускна́я ауді́нція. **List odprawny żonie**, разво́дная.

Odprosić, *см.* **Odpraszać.**

Odprowadzać, Odprowadzić, отводи́ть, отвести́, провожáть, провести́ сопровождáть; || **Odprowadzać kogo od czego**, отговáривать, отсовѣ́товать.

Odprowadzanie, -nia, *ср.* проведе́ніе. *Горн.* **Odprowadzanie wód (ściąganie, pokonywanie)**, освобожде́ніе го́рныхъ вы́работокъ отъ воды.

Odprowadziciel, -a, *м.* проводни́къ, провожáтый.

Odprut, *см.* **dporać.**

Odprysnąć, бры́знуть, при́снуть.

Odprządz, *см.* **Odprzęgać.**

Odprząść, напря́сть.

Odprzątać, Odprzątnąć, прибира́ть, прибра́ть, отложи́ть въ сто́рону.

Odprzątanie, Odprzątnienie, -nia, *ср.* убóрка, унóсъ, увóзъ.

Odprzedać, Odprzedawać, перепрода́ть, перепродава́ть.

Odprzedanie, Odprzedawanie, -nia, *ср.* **Odprzedaż, -y**, *ж.* перепрода́жа.

Odprzedawać, *см.* **Odprzedać.**

Odprzedawanie, -nia, *ср.* перепрода́жа.

Odprzedawca, -y, *м.* перепрода́вецъ, бары́шникъ.

Odprzęgać, Odprządz, выпряга́ть, вы́прячь, отпряга́ть, отпря́чь, откла́дывать, отложи́ть (*лошадей*).

Odprzysięgać, Odprzysiądz, присяга́ть, присягну́ть, отрека́ться, отступа́ться, отка́зываться, отпира́ться (*подъ кля́твою, подъ присягою*); || кля́сться, божи́ться.

Odprzysięganie, Odprzysiężenie, -nia, *ср.* отрече́ніе подъ присяго́ю, кля́твенное отрече́ніе, очисти́тельная присяга.

Odprzysiężnik, -a, *м.* учини́вшій прися́гу.

Odpuścić, Odpuszczać, пусти́ть, пуска́ть, отпусти́ть, отпуска́ть; || отпуска́ть (*грѣхи́*), прощáть.

Odpuściciel, -a, *м.* отпуска́ющій (*грѣхи́*).

Odpust, -u, *м.* проще́ніе, отпуще́ніе (*грѣхóвъ, простýпковъ*); || о́тпускъ, увольне́ніе; || церко́вная церемо́нія отпуще́нія грѣхóвъ, про́ща (*у като́ликовъ*); || спускъ, стокъ (*воды*), шлюзъ.

Odpustny, отпусти́тельный, прости́тельный.

Odpustowy, относя́щійся къ це́рковному отпуще́нію грѣхо́въ, *см.* **Odpust.**

Odpuszczenie, -nia, *ср.* отпуще́ніе грѣхо́въ; || проще́ніе, поми́лованіе.

Odpychać, Odepchnąć, отта́лкивать, отолкну́ть, отверга́ть, отве́ргнуть; || не принима́ть. не приня́ть.

Odpychający, отта́лкивающій.

Odpychanie, Odepchnięcie, -a, *ср.* отта́лкиваніе.

Odpytać, Odpytywać, распроси́ть, распра́шивать.

Odra, -y, *ж.* корь (*боле́знь*).

Odrąbać, отрубить.

Odrabiać, Odrobić, отрабо́тывать, отрабо́тать, зарабо́тать, зажива́ть, зажи́ть (*плату*); || отдѣ́лать, отдѣ́лывать.

Odrabianie, -nia, *ср.* отрабо́тываніе, зарабо́тываніе, зажива́ніе (*платы*); || выполне́ніе.

Odrachować, Odrachowywać, отсчита́ть, отсчи́тывать.

Odraczać, Odroczyć, отсро́чивать, отсро́чить; || откла́дывать, отложи́ть (*до другаго раза*).

Odraczanie, -nia, *ср.* откла́дываніе, отсро́чка.

Odradować się, нара́доваться.

Odradzać, Odradzić, отсовѣ́тывать.

Odradzać, Odrodzić, возрожда́ть, возроди́ть. || **Odradzać się, Odrodzić się**, возрожда́ться, возроди́ться, перерожда́ться, переро́диться.

Odradzanie, -nia, *ср.* отсовѣ́тываніе, разубѣжде́ніе.

Odradzanie, Odrodzenie, -nia, *ср.* **Odrodzenie się**, возрожде́ніе.

Odrapać, Odrapywać, оцара́пать, оцара́пнуть, сдира́ть, содра́ть.

Odrapaniec, -ńca, *м. см.* **Obszarpaniec.**

Odrapaniny, -nin, *мн.* отрѣпье, лохмо́тье, вѣ́тошь.

Odrastać, Odrosnąć, Odrość, выраста́ть, вы́расти.

Odrastanie, Odrośnienie, -nia, *ср.* выраста́ніе, возраста́ніе.

Odratować, спасти́, изба́вить.

Odraz, -u, *м.* проти́вный уда́ръ, отраже́ніе; || возме́здіе, *см.* **Odwet.**

Odraza, -y, *ж.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Odrażać, Odrazić, отвраща́ть, отвратить, возбужда́ть отвраще́ніе, отта́лкивать.

Odrażający, отврати́тельный, проти́вный, отта́лкивающій, непрія́тный.

Odrażanie, Odrażenie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Odrazić, *см.* **Odrażać.**

Odrażny, *см.* **Odrażający.**

Odrębnie, отдѣ́льно, осо́бенно, по́розно.

Odrębność, -ści, *ж.* отдѣ́льность, особе́нность.

Odrębny, отдѣ́льный, осо́бенный.

Odręczny, на́скоро сдѣ́ланный, поспѣ́шный.

Odrestaurowanie, -nia, *ср.* передѣ́лка, перестро́йка.

Odrętwiać, Odrętwić, дѣ́лать онѣме́лымъ, безчу́вственнымъ; || * притупля́ть. **Nieczynność odrętwia umysł**, безде́йствіе притупля́етъ умъ.

Odrętwiałość, -ści, *ж.* оцѣпене́лость, оцѣпене́ніе, онѣме́ніе, остолбене́ніе; || затверде́лость, окоченѣ́лость.

Odrętwiały, оцѣпене́лый, остолбене́лый, окоченѣ́вшій; || затверде́лый.

Odrętwieć, цѣпенѣ́ть, коченѣ́ть, нѣме́ть; || притупля́ться.

Odrętwienie, *см.* **Odrętwiałość.**

Odrobek, -bku, *м.* отрабо́тываніе, зарабо́тываніе, зажива́ніе пла́ты, зажи́въ.

Odrobić, *см.* **Odrabiać.**

Odrobienie, *см.* **Odrabianie.**

Odrobina, -y, Odrobinka, -i, *ж.* кроха́, кро́шка; || части́чка. **Ani odrobiny**, нѣтъ ни кро́шки, ни ка́пельки. **Zaczekaj odrobinę**, подожди́ кро́шечку, мину́тку.

Odroczenie, -nia, *ср.* отсро́чка, *см.* **Odraczanie.**

Odroczony, отсро́ченный.

Odroczyć, отсро́чить, отложи́ть, продли́ть срокъ, *см.* **Odraczać.**

Odroda, -y, *ж.* возрожде́ніе.

Odrodek, -dka, *м.* вы́родокъ, *см.* **Wyrodek.**

Odrodnie, *см.* **Wyrodnie.**

Odrodny, вы́родившійся, *см.* **Wyrodny.**

Odrodzenie, *см.* **Odradzanie, Odradzanie się.**

Odrodzić się, вы́родиться, отста́ть (*отъ предковъ*), *см.* **Wyrodzić się.**

Odroić, намечта́ться, *см.* **Roić**; || **Odroić się**, *см.* **Roić się.**

Odrojenie, *см.* **Rojenie.**

Odrokować, *см.* **Rokować.**

Odrość, *см.* **Odrastać.**

Odrośl, -i, *ж.* отро́стокъ, о́трасль. *Умен.* **Odrośl'ka, -i**, *ж.* отро́сточекъ.

Odrosły, вы́росшій.

Odrost, -u, *м.* отро́стокъ, побѣ́гъ, молода́я о́трасль (*дерева*); || прираще́ніе.

Odrostek, -stka, *м. см.* **Odrośl.**

Odróżniać, Odróżnić, отлича́ть, отличи́ть, различа́ть, различи́ть. || **Odróżniać się, отлича́ться**, различа́ться.

Odróżnianie, Odróżnienie, -nia, *ср.* отли́чіе, разли́чіе, различе́ніе, *см.* **Różnica.**

Odrwić, Odrwiwać, одура́чить, обману́ть, провести́, надуть.

Odrwiciel, -a, *м.* обма́нщикъ, плутъ, *см.* **Oszust.**

Odrwienie, -nia, *ср.* обма́нъ, плутовство́, *см.* **Oszukanie, Oszustwo.**

Odrwisz, -a, *м. см.* **Odrwiciel**; || *Стар.* обма́нъ, плу́тня.

Odryć, отры́ть, откопа́ть.

Odryczeć, переста́ть реве́ть, мыча́ть; || переста́ть голоси́ть, горла́нить, ора́ть; || **Odryknąć, Odrykiwać**. отвѣча́ть мыча́ньемъ, реве́ньемъ.

Odryna, -y, *ж.* навѣ́съ, сара́й (*для сѣна*)

Odrysować, срисова́ть

Odrysowanie, -nia, *ср.* начертáніе, рисóвка, óчеркъ.

Odrywać, Oderwać, отрывáть, оторвáть; || отвлекáть, отвлéчь; || отвращáть, отвратúть. || **Odrywać się, Oderwać się**, отрывáться, оторвáться, отвлекáться, отвлéчься.

Odrywek, -wka, *м.* отрывóкъ.

Odrzec, Odrzekнąć, отвѣтúть, отвѣчáть, возразúть, возражáть, *см.* **Odrzekać**. || **Odrzec się**, *см.* **Odrzekać się**.

Odrzeć, *см.* **Odzierać**.

Odrzecznie, безсмúсленно, нелѣпо.

Odrzeczny, безсмúсленный, нелѣпый.

Odrzekać, Odrzec, отвѣчáть, отвѣтúть; || *Прост.* отворожúть, заговáривать; || закли́нать, изгони́ть (*бѣса*) || **Odrzekać się, Odrzec się**, отрекáться, отречься, откáзываться, откáзаться.

Odrzucać, Odrzucić, отбрáсывать, отброси́ть; || отсылáть назадъ *или* обрáтно; || отражáть (*тьму, лучи*); || отвергáть, отводúть (*свидѣтелей*); || не принимáть, отвергáть (*предложéніе*); || откáзываться (*отъ выгоды*); || отри́нуть, не одобрúть, *см.* **Naganić, Potępić**.

Odrzucanie, Odrzucenie, -nia, *ср.* непринятіе, отверженіе, непризнáніе; || *Юрид.* отвóдъ (*свидѣтелей*).

Odrzuciciel, -a, *м.* непринимáющій, отвергáющій.

Odrzut, -u, *м.* отверженіе, отбрáсываніе, *см.* **Odrzucanie**.

Odrzutek, -tka, *м.* обóрышъ, бракъ, дрянь. *Odrzutek świata tego, презрѣннѣйшій изъ людéй.

Odrzwi, *род. п.* **Odrzwi**, *мн.* **Odrzwie**, -a, *ср.* налúчникъ (*у дверéй*). || *Горн.* дверной окладъ.

Odrzychłopski, *Ирон.* обирáющій, притѣсняющій мужикóвъ, обдирáло.

Odrzygać, Odrzygnąć, отрыгáть, отрыгнýть, *см.* **Rzygać**.

Odrzyganie, -nia, *ср.* отрыжка.

Odrzynać, Oderznąć, отрѣзывать, отрѣзать.

Odrzynanie, Oderznięcie, -a, *ср.* отрѣзываніе.

Odrzynek, -nka, *м.* отрѣзокъ.

Odrzyskóra, -y, *м.* живодéръ.

Odsadnić, *см.* **Odsednić**.

Odsadzać, Odsadzić, вытѣсня́ть, вы́тѣснить; || отстраня́ть, отстрани́ть; || отклоня́ть, отклони́ть, отгоня́ть, отогна́ть; || отбúвать, отбúть; || пересадúть (*растéніе*); || отнимáть отъ грýди (*младéнца*).

Odsądzać, Odsądzić, присуждáть, приговáривать, приговори́ть; || **Odsądzić kogo od własności**, лиши́ть владѣнія по судéбному приговóру. * **Odsądzić kogo od czci**, объявúть кого́ безчéстнымъ по судý. **Odsądzić kogo od rozumu**, призна́ть кого́ безýмнымъ.

Odsadzanie, Odsadzenie, -nia, *ср.* вытѣсненіе, отстраненіе, удаленіе; || пересáживаніе (*растéнія*); || отня́тіе отъ грýди (*младéнца*).

Odsądzanie, Odsądzenie, -nia, *ср.* осужденіе, присужденіе, приговóръ; || лишéніе (*чéсти, правъ состоянія*); || **разжáлованіе** (*офицéра*).

Odsadzić, *см.* **Odsadzać**.

Odsądzić, *см.* **Odsądzać**.

Odsadzka, -i, *ж. см.* **Podstawa**.

Odsednić, Odsedniać, натирáть, осáднить сѣдлóмъ (*спину лóшади*).

Odsednienie, -nia, *ср.* осáдина.

Odsegregowanie, -nia, *ср. Юрид.* отдѣлéніе составны́хъ частéй имýществъ.

Odsełać, *см.* **Odsyłać**.

Odsep, -u, *м.* **Odsepisko**, -a, *ср.* нанóсъ, нанóсная земля́; || *см.* **Odsyp**.

Odseparować, отдѣли́ть, разграни́чить.

Odseparowanie, -nia, *ср.* отдѣлéніе, разграниченіе.

Odsforować, развóривать, спусти́ть, спускáть со свóры (*собáкъ*).

Odsforowanie, -nia, *ср.* развóрка собáкъ, спускáніе со свóры.

Odsiać, Odsiewać, пересѣ́ять, пересѣ́вать, снова засѣ́вать; || просѣ́ять (*муку*), *см.* **Przesiać**.

Odsiadać, Odsieść, Odsiąść, Odsiadać się, Odsieść się, Odsiąść się, отсѣ́дать, сади́ться да́лѣе отъ кого́-либо, усаживаться; || вы́сидѣть (*въ тюрьмѣ за долги*).

Odsiadły, осѣвшійся, осѣвшій.

Odsiąść, *см.* **Odsiadać**.

Odsiec, Odsiekнąć, отсѣчь, отрубúть.

Odsiecz, -y, *ж.* пóмощь, вспомогáтельное вóйско.

Odsiec...enie, -nia, *ср.* отсѣчéніе.

Odsiecznik, -a, *м.* приходя́щій въ пóмощь осажденнымъ.

Odsieczny, вспомогáтельный; || осáдный (*о коронѣ, монетѣ*).

Odsiedzieć, отсидѣть, *см.* **Odsiadać**.

Odsiekać, отсѣкáть, отрубáть. || **Odsiekać się**, отбúваться.

Odsieść, *см.* **Odsiadać**.

Odsiodłać, разсѣдлáть.

Odskakać, Odskakiwać, Odskoczyć, отскáкивать, отскочúть, подскáкивать, подскочúть, отпрыгивать, отпрыгнýть.

Odskakiwanie, -nia, *ср.* отскáкиваніе, подскáкиваніе, подпрыгиваніе.

Odskoczenie, -nia, *ср. см.* **Odskok**.

Odskoczyć, *см.* **Odskakać**.

Odskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ; || отдаваніе назадъ, откáтъ (*пушки*); || отражéніе, *см.* **Odbicie się**.

Odskrobać, Odskrobywać, оскребáть, оскрёбывать.

Odskrobiny, -bin, *мн.* **оскрёбки**, отскрёбки.

Odskubać, ощипáть. Odskubnąć, ущипнýть, *см.* **Uskubnąć**.

Odsładzać, Odsłodzić, услаждáть, услади́ть.

Odsłaniać, Odsłonić, открывáть, откры́ть; || снимáть (*маску, покрывáло*); =

поднять (*занавѣску*); || **разоблачить** (*тайну*).

Odsłanianie, Odsłonienie, -nia, *ср.* **открываніе**; || **снима́ніе** (*маски, покрыва́ла*); || **поднятіе** (*занавѣски*); || **разоблаче́ніе** (*та́йны*).

Odsławić się, нахвали́ться.

Odsłona, -y, *ж. Театр.* **дѣйствіе, актъ.**

Odsłonecznik, -a, *м. Астрон.* **афе́лій** (*са́мое большо́е разстоя́ніе плане́ты отъ со́лнца*).

Odsłoneczny, въ своёмъ афе́ліи, *см.* **Odsłonecznik.**

Odsłonić, *см.* **Odsłaniać.**

Odsłonienie, *см.* **Odsłanianie.**

Odsłuchać, вы́слушать, прослу́шать. || **Odsłuchać się,** наслу́шаться.

Odsługa, -i, *ж* взаимная услу́га; || возме́здіе, воздая́ніе.

Odsługiwać, Odsłużyć, отслу́живать, отслужи́ть, выслу́живать, вы́служить; || воздава́ть, возда́ть, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odsługiwanie, Odsłużenie, -a, *ср. см.* **Odsługa.**

Odsłużyć, *см.* **Odsługiwać.**

Odsmarować, вы́мазать.

Odsnować, разбира́ть, распуска́ть осно́ву (*тка́ни*).

Odśpiewać, пропѣть.

Odspód, Odespód, *Стар.* сни́зу.

Odspodek, -dka, *м.* низъ.

Odspodni, ни́жній.

Odspowiadać się, вы́исповѣдаться.

Odśrodni, центробѣжный.

Odśrodkowy, эксцентри́ческій, разноце́нтренный.

Odśrubować, отви́нчивать, разви́нчивать, отверну́ть.

Odssać, Odessać, отсоса́ть.

Odstać się, измѣни́ться; || отстоя́ться (*о жи́дкостяхъ*), *см.* **Ustać się.**

Odstanie, -nia, *ср.* удале́ніе, оставле́ніе, *см.* **Odstąpienie.**

Odstanowić, случа́ть.

Odstanowienie, -nia, *ср.* слу́чка.

Odstąpić, *см.* **Odstępować.**

Odstąpienie, -nia, *ср.* оставле́ніе, усту́пка (*имѣнія и т. п.*), переда́ча (*своихъ правъ*); || измѣна (*своему́ зна́мени*); || отступле́ніе отъ вѣры, вѣроотсту́пничество, отсту́пничество, отрече́ніе, отпаде́ніе, *см.* **Odstępstwo**; || *Юрид.* отрече́ніе, предложе́ніе о прекраще́ніи дѣла; || отступле́ніе отъ предме́та; || **Odstąpienie własności na użyteczność publiczną,** усту́пка ча́стной со́бственности на общественную по́льзу.

Odstawa, -y, *ж.* доста́вка, поста́вка; || перевозка, провозъ, транспо́ртъ, *см.* **Dostawa.**

Odstawać, Odstać, отставать, отста́ть; || отступа́ть, отступи́ть (*отъ вѣры*).

Odstawanie, -nia, *ср.* отставаніе.

Odstawiać, Odstawić, отставля́ть, отста́вить; || доставля́ть, доста́вить; || *Юрид.* отводи́ть (*свидѣтелей*); || отнима́ть отъ гру́ди (*младе́ца*).

Odstawka, -i, *ж.* отста́вка.

Odstęp,-u, *м.* разстоя́ніе, отдале́ніе; || *Архит.* промежу́токъ, проле́тъ; || **Odstęp wiersza od wiersza,** кра́сная строка́; || про́бѣлъ. *Тип.* разрѣ́дка.

Odstępca, -y, Odstępień, -pnia, Odstępnik, -a, *м.* отсту́пникъ.

Odstęplować, наложа́ть штемпель.

Odstępne, -ego, *ср.* отступно́е, отста́лое (*де́ньги за усту́пку*), откупно́е.

Odstępny, отступно́й; || отпа́дшій.

Odstępować, Odstąpić, отступа́ть, отступи́ть; || отставать, отста́ть; || отдаля́ться, отдали́ться; || уступа́ть, уступи́ть (*что́ кому́*).

Odstępowanie, -nia, *ср.* **(od materji),** отступле́ніе отъ предме́та.

Odstępstwo, -a, *ср.* отсту́пничество.

Odstradać, рисковать, подверга́ть опа́сности.

Odstraszać, Odstraszyć, устраша́ть, устраши́ть, пуга́ть, испуга́ть. || **Odstraszać się, Odstraszyć się,** теря́ть бо́дрость, упада́ть ду́хомъ.

Odstraszanie, -a, *ср.* устраше́ніе. остра́стка.

Odstręczać, Odstręczyć, отговаривать, отговори́ть, отсовѣтовать, отклоня́ть, отклони́ть, отбива́ть охо́ту (*къ чему́*), отвраща́ть.

Odstręczenie, -nia, *ср,* отклоне́ніе, отвраще́ніе; || отсовѣтованіе; || отвлече́ніе (*отъ чего́ либо*).

Odstroić, Odstrajać, разстро́ить, разстра́ивать. || **Odstroić się, Odstrajać się,** разстро́иться, разстра́иваться.

Odstrojenie, -nia, *ср.* разноглася́ніе, разнозву́чіе.

Odstronić, устрани́ть.

Odstronie, -nia, *ср.* закоу́локъ, заколу́стье.

Odstrugać, сострогать, соскобли́ть, оскреба́ть.

Odstrużki, -ków, *мн. см.* **Strużyny.**

Odstrzydz, Odstrzygać, остри́чь. **Odstrzygnąć (kogo od czego),** отклони́ть, отврати́ть, оттолкну́ть.

Odstrzyżki, -ów, *мн.* обрѣзки, остатки

Odstyrować, отва́ливать, отва́ливать (*отъ бе́рега*).

Odsunąć, *см.* **Odsuwać.**

Odsunięcie, Odsunienie, -a, *ср.* увольне́ніе; || удале́ніе, устране́ніе, отста́вка.

Odsuszyć, вы́сушить.

Odsuwać, Odsunąć, отодвига́ть, отдви́нуть, отсо́вывать, отсу́нуть; || удаля́ть, удали́ть, устраня́ть, устрани́ть.

Odsuwalny, выдвижно́й; || **отдаля́емый,** устраня́емый, *см.* **Odwołalny.**

Odsuwanie, Odsunięcie, -a, *ср.* отодвига́ніе, отсо́вываніе; || удале́ніе, устране́ніе.

Odświęcać, Odświęcić, отпра́здновать. **Odświęcać księdza**, разстрига́ть свяще́нника.

Odświęcenie, -nia, *ср.* разстриже́ніе свяще́нника.

Odświegotać, прощебета́ть.

Odświętnie, попра́здничному.

Odświętny, пра́здничный.

Odświeżać, Odświeżyć, освѣжа́ть, освѣжи́ть, охлажда́ть, охлади́ть; || подновля́ть, подправля́ть (*карти́ну*).

Odswoić, Odswajać, оту́чить, отуча́ть. || **Odswoić się, Odswajać się**, отвыка́ть.

Odsychać, Odeschnąć, отсыха́ть, отсо́хнуть.

Odsyłać, Odsełać, Odesłać, отсыла́ть, отосла́ть, отправля́ть, отпра́вить.

Odsyłacz, -a, *м.* вы́носка (*въ кни́гѣ*), примѣча́ніе.

Odsyłanie, Odesłanie, -nia, *ср.* отсы́лка, пересы́лка, отпра́вка.

Odsyp, -u, *м.* отсы́пка, отсыпно́й хлѣ́бъ.

Odsypać, Odsypywać, отсы́пать, отсыпа́ть.

Odszańcować się, срыть укрѣпле́нія.

Odszarowywać, Odszorować, чи́стить, вы́чистить, перетира́ть, перетере́ть.

Odszczekać, Odszczekiwać, отвѣча́ть ла́емъ, бреха́ньемъ (*о соба́кахъ*); || *Прост.* огрыза́ться; || *Стар.* отрека́ться, отпира́ться (*отъ клеветы́, отъ свои́хъ словъ*), *см.* **Odwołać**.

Odszczep, -u, Odszczepek, -pka, *м.* оско́локъ, щепа́, лучи́на; || зано́за, *см.* **Odszczepienie**.

Odszczepieniec, -ńca, *м.* ерети́къ, раско́льникъ, *см.* **Kacerz**.

Odszczepiennica, -y, *ж.* ерети́чка, ерети́ца, раско́льница, *см.* **Kacerka**.

Odszczepieński, раско́льничій, ерети́ческій.

Odszczepieństwo, -a, *ср.* отсту́пничество, е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе, *см.* **Kacerstwo**.

Odszczyknąć, Odszczykiwać, оторва́ть, отрыва́ть, сорва́ть, срыва́ть, рвать (*цвѣты́, ла́стья и т. п.*).

Odszemrać, пробормота́ть.

Odszlachcić, лиши́ть шляхе́тства.

Odszlamować, вычища́ть отъ гря́зи.

Odszlifować, отшлифова́ть, отполирова́ть.

Odsznurować, разснурова́ть.

Odsznurowanie, -nia, *ср.* разснурова́ніе.

Odszorować, вы́чистить, вы́тереть, натере́ть.

Odszpuntować, оттыка́ть (*бо́чку*), вынима́ть вту́лку (*у бо́чки*).

Odszpuntowanie, -nia, *ср.* вынима́ніе вту́лки (*у бо́чки*).

Odszrubować, *см.* **Odśrubować**.

Odszturchnąć, Odszturknąć, оттолкну́ть, отпихну́ть.

Odszukać, Odszukiwać, отыска́ть, оты́скивать.

Odszukanie, -nia, *ср.* оты́скиваніе; || откры́тіе, изобрѣте́ніе.

Odszumować, снять пѣ́ну.

Odszumowanie, -nia, *ср.* снима́ніе пѣ́ны.

Odszurować, *см.* **Odszarowywać**.

Odszybować, улетѣ́ть, взви́ться

Odszyc, сшить.

Odszydzać, Odszydzić (komu), отшу́чиваться, шу́тками отдѣ́лываться.

Odtąd, съ тѣхъ поръ, съ того́ вре́мени; || *Стар.* отсю́да, *см.* **Ztąd**.

Odtajać, Odtajeć, отта́ять.

Odtapiać, *см.* **Odtopić**.

Odtargnąć, отвле́чь, отврати́ть.

Odtargować, вы́торговать.

Odtaśmować, развяза́ть снуро́къ.

Odtłuc, отби́ть, отколоти́ть.

Odtoczyć, отточи́ть, вы́точить.

Odtopić, Odtapiać, растопи́ть, раста́пливать, распла́вить, распла́вливать.

Odtopnąć, отта́ять, раста́ять.

Odtrącać, Odtrącić, отверга́ть, отве́ргнуть, отта́лкивать, оттолкну́ть; || вычита́ть, вы́честь, ски́дывать, ски́нуть, сбавля́ть, сба́вить; || отража́ть, отрази́ть (*уда́ръ*). || **Odtrącać się**, отстава́ть (*отъ кого́*), оставля́ть, покида́ть (*кого́*).

Odtrącenie, -nia, *ср.* уба́вка, сба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе, вы́четъ; || вычита́ніе.

Odtrząść, натрясти́.

Odtychmiast, *Стар.* съ э́тихъ поръ, съ э́того вре́мени.

Oduczać, Oduczyć, отуча́ть, отучи́ть. || **Oduczać się, Oduczyć się**, отуча́ться, отучи́ться, отвыка́ть, отвы́кнуть.

Oduczanie, Oduczenie, -nia, *ср.* отвы́чка.

Oduczyć, *см.* **Oduczać**.

Odumarek, -rka, *м.* оста́вившій по́слѣ свое́й сме́рти иму́щество, оста́вившій завѣща́ніе.

Odumarły, оставшійся по́слѣ чьей-либо сме́рти. **Dziecko odumarłe**, лишившійся отца́ и ма́тери, сирота́. **Odumarłe dobra**, вы́морочное иму́щество.

Odumarszczyzna, -y, *ж.* вы́морочное иму́щество.

Odumierać, Odumrzeć, умира́я, оставля́ть что́-либо. **Odumrzeć znacznych długów**, оста́вить по́слѣ своей сме́рти значи́тельные долги́. **Odumrzeć czego**, со смертію лиши́ться чего́-либо.

Odumorek, -rka, *м.* сирота́; || оста́вшаяся по́слѣ уме́ршаго дви́жимость.

Odurzać, Odurzyć, оглуша́ть, оглуши́ть, ошеломля́ть, ошеломи́ть, одуря́ть, одури́ть, вскружи́ть го́лову; || опьяня́ть, упои́ть. **Huk dział odurza**, громъ пу́шекъ оглуша́етъ. **Dym tytuniowy odurza**, таба́чный дымъ одуря́етъ. **Wino odurza**, вино́ опьяня́етъ. **Odurzony szczęściem**, упоённый сча́стіемъ. || **Odurzać się**, упива́ться; || обольща́ться, напуска́ть на себя́ дурь.

Odurzający, одуря́ющій, охмеля́ющій, упои́тельный.

Odurzały, одурѣ́вшій, поражённый, оглушённый.

Odurzeć, одурѣ́ть.

Odurzenie, -nia, *ср.* оглуше́ніе, ошеломе́ніе; * смуще́ніе; || упое́ніе.

Odurzony, *см.* **Odurzać**.

Odurzyć, *см.* **Odurzać**.

Oduzdne, -ego, *ср.* де́ньги на во́дку ко́нюху хозя́ина про́данной ло́шади.

Odwabiać, **Odwabić**, отвлека́ть, отвле́чь, сма́нивать, сманить; || отбива́ть, отби́ть (*покупа́телей*).

Odwabianie, **Odwabienie**, -nia, *ср.* отвлече́ніе, совращéніе; || отсовѣ́тываніе, отгова́риваніе.

Odwabiciel, -a, *м.* обольсти́тель, совраги́тель, развраги́тель.

Odwabicielka, -i, *ж.* обольсти́тельница, совраги́тельница, развраги́тельница.

Odwach, -u, *м.* карау́льня, гауптва́хта.

Odwadzać, **Odwadzić**, устраня́ть препя́тствіе.

Odwaga, -i, *ж.* отва́га, му́жество, сме́лость; || опа́сность. **Z odwagą życia**, съ опа́сностію жи́зни.

Odwalać, **Odwalić**, отва́ливать, отвали́ть (*ка́мень*); || выла́мывать, вы́ломать (*дверь*). || **Odwalić komu głowę**, снять кому́ го́лову съ плечъ. **Odwalić rękę**, отрубить ру́ку.

Odwalina, -y, *ж.* *см.* **Odłam**.

Odwarzać, **Odwarzyć**, отвари́ть, вскипятить.

Odważać, **Odważyć**, взвѣ́шивать, ме́сить, взвѣсить, отвѣсить; || рискова́ть, подверга́ть опа́сности. **Odważyć życie**, подверга́ть опа́стности свою́ жизнь. || **Odważyć się na co**, отва́житься, рѣши́ться напа́сть на кого́. || **Odważać się komu czém**, откупа́ться.

Odważanie, **Odważenie**, -nia, *ср.* вѣша́ніе, взвѣ́шиваніе; || рискова́ніе, подверга́ніе себя́ опа́сности.

Odważnie, отва́жно, сме́ло.

Odważniś, -sia, *м.* смѣльча́къ.

Odważny, отва́жный, сме́лый.

Odważyć, *см.* **Odważać**.

Odwdzięczać, **Odwdzięczyć**, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odwdzięczanie, **Odwdzięczenie**, -nia, *ср.* **Odwdzięk**, -u, *м.* **Odwdzięka**, -i, *ж.* благодаре́ніе, благода́рность, призна́тельность.

Odwdzięczyć, *см.* **Odwdzięczać**.

Odwdzięk, **Odwdzięka**, *см.* **Odwdzięczanie**.

Odwecować, отточи́ть, вы́вострить.

Odwet, -u *м.* вознагражде́ніе убы́ткогъ, отпла́та, возме́здіе, воздая́ніе. **Na odwet**, въ воздая́ніе того́, за то́.

Odwetować (**komu za co**), отплати́ть, возда́ть, вознагради́ть убы́тки.

Odwetowanie, -nia, *ср.* отпла́та, возда́ніе, *см.* **Powetowanie**.

Odwiązanie, -nia, *ср.* развя́зываніе.

Odwiązywać, **Odwiązać**, отвя́зывать, отвяза́ть.

Odwiązywanie, *см.* **Odwiązanie**.

Odwieczerz, *Нескл.* **Odwieczerze**, -a, *ср.* полу́денное вре́мя.

Odwiecznie, съ древнѣ́йшихъ време́нъ, съ незапа́мятныхъ време́нъ.

Odwieczność, -ści, *ж.* превѣ́чность.

Odwieczny, превѣ́чный.

Odwiedzać, **Odwiedzić**, посѣща́ть, посѣ́тить, навѣща́ть, навѣ́стить.

Odwiedzanie, **Odwiedzenie**, -nia, *ср.* посѣще́ніе.

Odwiedziny, -dzin, *мн.* посѣще́ніе, визи́тъ.

Odwierać, **Odewrzeć**, *см.* **Otwierać**, **Otworzyć**.

Odwiercenie, -nia, *ср.* пробура́вленіе, просвёрливаніе.

Odwiercić, **Odwiertywać**, пробура́вливать, просвёрливать.

Odwierzgać, **Odwierzgiwać**, **Odwierzgnąć**, брыка́ть, лага́ть.

Odwierzganie, **Odwierzgiwanie**, -nia, *ср.* брыка́ніе, лага́ніе.

Odwieść, отвести́, отклони́ть.

Odwiew, -u, *м.* дунове́ніе, вѣ́яніе.

Odwiewać, **Odwiać**, отвѣва́ть, отвѣ́ять; || вѣ́ять хлѣбъ; || отдува́ть, сдува́ть.

Odwieźć, *см.* **Odwozić**.

Odwiezienie, -nia, *ср.* перевезе́ніе, перево́зка, прово́зъ.

Odwijać, **Odwinąć**, **Odwić**, развива́ть, разви́ть, развёртывать, развернуть. **Odwinąć papier**, развернуть бума́гу. **Odwijać dziecko (z pieluchów)**, распелёнывать ребёнка. *Морс.* **Odwinąć od brzegu**, **Odwinąć z portu**, разшварто́вывать, открѣпля́ть кора́бль, выходи́ть изъ га́вани.

Odwijanie, -nia, **Odwinięcie**, **Odwicie**, -a, *ср.* развива́ніе, развёртываніе; || распелена́ніе (*ребёнка*); || *Морс.* разшварто́вленіе, открѣпле́ніе корабля́, выходъ изъ га́вани.

Odwikłać, распу́тать, разобра́ть, разъясни́ть.

Odwikłanie, -nia, *ср.* распу́тываніе, разбира́ніе, раскры́тіе.

Odwilgłość, -ści, *ж.* мокрота́, сы́рость, вла́жность.

Odwilgły, мо́крый, сыро́й, вла́жный.

Odwilgnąć, **Odwilżeć**, **Odwilgotnieć**, отсырѣть, сдѣлаться вла́жнымъ. *Безлич.* **Odwilgło**, потепле́ло, ста́ло тепле́е.

Odwilż, -y, *ж.* о́ттепель.

Odwilżać, **Odwilżyć**, увла́живать, увла́жить, орошать, оросить, сма́чивать, смочи́ть. || **Odwilżać się**, **Odwilżyć się**, увла́живаться; || мо́кнуть, напита́ться вла́гою; || прохлажда́ться.

Odwilżający, увлажа́ющій, прохлади́тельный.

Odwilżanie, Odwilżenie, -nia, *ср.* смáчиванie, увлáживание, увлáженiе.

Odwilżeć, *см.* **Odwilgnąć.**

Odwilżenie, *см.* **Odwilżanie.**

Odwilżyć, *см.* **Odwilżać.**

Odwinąć, *см.* **Odwijać.**

Odwinięcie, *см.* **Odwijanie.**

Odwinszować (komu), взаймно поздрáвить кого.

Odwisłość, *см.* **Obwisłość.**

Odwisły, *см.* **Obwisły.**

Odwisnąć, *см.* **Obwisnąć.**

Odwitać, взаймно привѣтствовать кого.

Odwłaczanie, -nia, *ср.* проволóчка, *см.* **Odwleczenie, Odwłoczenie, Odwłoka.**

Odwlec, *см.* **Odwłóczyć, Odwlec się,** *см.* **Odwłóczyć się.**

Odwleczenie, -nia, *ср.* отсрóчка, задéржка, останóвка.

Odwlekać, *см.* **Odwłóczyć.**

Odwlekanie, -nia, *ср. см.* **Odwłóczenie.**

Odwłóczenie, Odwlekanie, -nia, *ср.* откладывáнье, отлагáтельство, отсрóчиванiе, задержáнiе, промедлéнiе.

Odwłocznie, мéдленно, мѣшкотно; || *Юрид.* отлагáтельно, съ промедлéнiями, съ отсрóчками.

Odwłoczność, -ści, *ж.* мéдленность, мѣшкотность, отлагáтельство.

Odwłoczny, мéдленный, мѣшкотный.

Odwłóczyć, Odwlekać, Odwłaczać, Odwlec, оттащить, оттáскивать, отвлекáть, отвлéчь; || * отложúть, отлагáть, откладывать, отсрóчить, отсрóчивать, замéдлить, замедлять, мéдлить, задержáть, задéрживать, || **Odwłóczyć (pole),** отборонúть (*поле*), окóнчить боронéнiе, *см.* **Włóczyć.** || **Odwłóczyć się, Odwlekać się, Odwlec się,** замéдлиться, замедлятся, тянýться, проволáкиваться. *Посл.* **Co się odwlecze, to nie uciecze,** чемý быть того́ не миновáть.

Odwłoczyciel, -a, *м.* медлúтель, коснúтель; || копýнъ, копотýнъ, мѣшкотный.

Odwłoka, -i, *ж.* проволóчка, отсрóчка, промедлéнiе.

Odwód, -odu, *м.* спусковáя собáчка (*у ружья*), *см.* **Spust**; || отступлéнiе, *см.* **Odwrót. Potykać się w odwodzie,** отступáть, ретировáться; || зáднее вóйско, арріергáрдъ, *см.* **Straż tylna**; || резéрвный кóрпусъ; || **Mieć pewną sumę w odwodzie,** имѣть въ запáсѣ нѣкоторую сýмму. || (*Стар. Юрид.*) отвóдъ, оправдáнiе, очищéнiе. *см.* **Kompromis.**

Odwodny, отóдный; || служáщiй къ отведéнiю, къ отстранéнiю; || находя́щiйся со стороны́ воды́.

Odwodowy, резéрвный.

Odwodźca, -y, *м.* совратúтель.

Odwodzenie, Odwiedzenie, -nia, *ср.* отсовѣтованiе, разубѣждéнiе; || совращéнiе.

Odwodzić, Odwieść, отводúть, отвести́, отдаля́ть, отдалúть; || отвращáть, отвлекáть (*отъ чего́*); || взвести́ курóкъ (*у ружья́*); || **Odwieść rękę,** занéсть рýку (*на кого́*), замахнýться рукóю. || **Odwodzić się, Odwieść się,** удаля́ться, удали́ться, отстраня́ться, отстрани́ться; || обращáться, относúться, подáть апелля́цiю; || *Стар. Юрид.* очищáться отъ обвинéнiя.

Odwodziciel, -a, *м. см.* **Odwodźca.**

Odwodzicielka, -i, *ж.* совратúтельница.

Odwojować, вновь завоевáть, завладѣ́ть, отбúть.

Odwojowanie, -nia, *ср.* отбúтie, завладѣ́нiе.

Odwołalność, -ści, *ж.* отмѣни́мость, отрѣши́мость, смѣня́емость, отмѣня́емость, отрѣша́емость.

Odwołalny, смѣня́емый, отмѣни́мый, отрѣши́мый.

Odwołanie, -nia, *ср.* отмѣнéнiе, отмѣна, уничтожéнiе; || отрицáнiе, отверженiе; || отозвáнiе (*посланника*). **Odwołanie się,** *см.* **Odwoływanie się.**

Odwołujący, отмѣни́тельный отмѣня́ющiй, уничтожáющiй, устраня́ющiй.

Odwoływać, Odwołać, отзывáть, отозвáть (*посланника*), отставля́ть, отстáвить, отрѣша́ть, отрѣши́ть, увольня́ть, увóлить отъ слýжбы (*министра*); || отсрочивáть, отсрóчить, откладывáть, отложúть; || отмѣня́ть, отмѣни́ть, *см.* **Cofnąć**; || отпирáться, отрекáться (*отъ своúхъ словъ*). **Odwołać potwarz,** отрéчься, отперéться отъ клеветы. || **Odwoływać się, Odwołać się,** обращáться, обрати́ться, ссыла́ться, сосла́ться (*на чей судъ, на чьё свидѣ́тельство*); || *Юрид.* приноси́ть óтзывы. **Odwoływać się do wyższego sądu,** апеллúровать, взять, подáть апелля́цiю.

Odwoływanie, *см.* **Odwołanie, -nia,** *ср.* отозвáнiе; || отрѣшéнiе, увольнéнiе; || отмѣна, уничтожéнiе; || **Odwoływanie się, Odwołanie się,** обращéнiе (*къ чьемý суду, къ чьемý свидѣ́тельству*), апелля́цiя, óтзывъ, перенóсъ дѣла въ вы́сшую инстáнцiю судá. **Odwołanie się do wyroków sądu,** обжáлованiе судéбныхъ рѣшéнiй. **Droga odwołania się,** апелляцióнный поря́докъ.

Odwóz, -ozu, *м.* отсы́лка, пересы́лка, отпрáвка, перевóзка, провóзъ, транспóртъ, *см.* **Odstawa.**

Odwożenie, -nia, *ср.* перевóзка.

Odwozić, Odwieźć, отвози́ть, отвезти́, перевозúть, перевезти́.

Odwózka, -i, *ж. см.* **Odwóz.**

Odwozowy, транспортный, перевóзный.

Odwracać, Odwrócić, отвращáть, отвратúть, отворáчивать, отворотúть; || * отсовѣтывáть, отговáривать; || *Агрон.* **Odwracać rolę,** двоúть, вторúчно перепáхивать пóле. || **Odwracać się, Odwrócić się,** отвращáться, отвратúться, отворáчиваться, отворотúться.

Odwracanie, Odwrócenie, -nia, *ср.* отвращéнiе, отклонéнiе, устранéнiе, уда-

lénie; || **Odwracanie roli**, *Агрон. см.* **Odwracanka, Odwracać.**

Odwracanka, -i, *ж. Агрон.* **второ́е паха́нье, двое́ніе.**

Odwrócenie, *см.* **Odwracanie.**

Odwrócić, *см.* **Odwracać.**

Odwróciciel, -a, *м.* **отврати́тель, отвраща́ющій, устраня́ющій кого́** *или* **что́-либо.**

Odwróciciełka, -i, *ж.* **отврати́тельница, отвраща́ющая, устраня́ющая кого́** *или* **что́-либо.**

Odwróciki, -ów, *мн.* **крючки́** (*употребительщиковъ*).

Odwrót, -otu, *м.* **поворо́тъ плу́га**, *см.* **Uwróć**; || **вторично́ вспа́ханное по́ле**; || **отступле́ніе, ретира́да**; || **Na odwrót, наоборо́тъ, навы́воротъ. Są osoby, których powierzchowność przyciąga, a charakter odpycha ludzi, i naodwrót, есть ли́чности, нару́жность кото́рыхъ привлека́тельна, а хара́ктеръ отта́лкиваетъ отъ нихъ люде́й, и наоборо́тъ. Czytać na odwrót, чита́ть навы́воротъ.**

Odwrotnie, обра́тно, обою́дно, взаи́мно; || **навы́воротъ, наоборо́тъ.**

Odwrotny, отмѣни́мый, поправи́мый; || **обра́тный, проти́вный**; || (*Астрон.*) **возвра́тный, поворо́тный**; || (*Мат.*). **Stosunek odwrotny, возвра́тное** *или* **обра́тное отноше́ніе. Reguła trzech odwrotna, тройно́е обра́тное пра́вило**; || **Koło (niebieskie) odwrotne, тро́никъ, поворо́тный кругъ**, *см.* **Zwrotnik.**

Opwrótowy, относя́щійся къ отступле́нію, къ ретира́дѣ.

Odwstawać, *см.* **Odstać.**

Odwstecz, — употребля́ется то́лько въ **ви́дѣ нарѣчія: Z odwsteczy, назо́дъ, за́домъ, обра́тно**; || **при оборо́тѣ.**

Opwykać, Odwyknąć, отвыка́ть, отвы́кнуть.

Odwykłość, -ści, *ж.* **Odwyknienie, -nia**, *ср.* **отвы́чка, непривы́чка.**

Odwykły, отвы́кшій, отвы́клый.

Odwyknąć, *см.* **Odwykać.**

Odwyknienie, -nia, *ср. см.* **Odwykłość.**

Odwzajemniać, Odwzajemnić, отпла́чивать, отплати́ть взаимностію; || **Odwzajemniać się**, *см.* **Wywzajemniać się.**

Odymać, Odąć, надува́ть, наду́ть, разду́вать, разду́ть, пу́чить, вспу́чить; || **Odymać się, Odąć się, надува́ться, наду́ться, вздува́ться, вздо́ться, разбуха́ть, разбу́хнуть, пу́хнуть, вспу́хнуть.**

Odymiać, Odymić, задыми́ть, закопти́ть.

Odyniec, -ńca, *м.* **каба́нъ, вепрь.**

Odżąć, сжать (*рожь*).

Odżalić, Odżałować, перестáть жале́ть, скорбѣ́ть, сокруша́ться, печа́литься; || **посвяща́ть, же́ртвовать, не жале́ть не щади́ть.**

Odże, *см.* **Ot, Otże.**

Odżeglować, отплы́ть, уйти́ гъ мо́ре.

Odżegnać się, Odżegnywać się, откре́щиваться; || **отступа́ться, отрека́ться.**

Odżegnanie, -nia, *ср.* **осѣне́ніе себя́ кре́стнымъ зна́меніемъ.**

Odżeńca, -y, *м.* **изгоня́ющій, удаля́ющій.**

Odżeniać, отгоня́ть.

Odżenić się, развести́сь (*съ женою*).

Odzew, р. п. odezwu, *м.* **о́тзывъ, зовъ**; || **апелля́ція, перено́съ дѣла въ вы́сшій судъ.**

Odziać, оде́ть.

Odziczały, одича́лый.

Odziczeć, одича́ть.

Odziębiać, Odziębić, отморо́живать, отморо́зить; || **растапливать, распуска́ть**, *см.* **Topić.**

Odzięblina, -y, *ж.* **озноблéніе, отморо́женіе.**

Odziębnąć, смёрзнуть.

Odziedziczać, Odziedziczyć, насле́довать, получи́ть въ насле́дство.

Odzielenieć, зазеленѣ́ть.

Odziemek, *см.* **Odziomek.**

Odziemnica, -y, *ж. см.* **Ciasnocha.**

Odziemny, удалённый отъ земли́ (*Астр.*). **Punkt odziemny, апоге́й** (*то́чка плане́тнаго пути́ наибо́лье удалённая отъ земли́*).

Odzienie, -nia, *ср.* **оде́жда, одѣ́яніе.**

Odzierać, Odrzeć, *см.* **Obdzierać, Obedrzeć.**

Odzierżać, Odzierżeć, Odzierżywać, одéрживать, одержа́ть, пріобрѣта́ть, пріобрѣсть, получа́ть, получи́ть. || **Odzierżeć się, удержа́ться, оста́ться.**

Odziewać, Odziać, одѣва́ть, оде́ть. || **Odziewać się, Odziać się, одѣва́ться, одѣ́ться.**

Odziewalny, служа́щій длѣ одѣва́нія.

Odziewanie, Odzianie, -nia, *ср.* **одѣва́ніе, оде́жда.**

Odziewek, -wku, *м.* **пла́тье.**

Odzież (*Стар.* **Odzieża**), **-y**, *ж.* **оде́жда.**

Odzimny, *см.* **Zimowy.**

Odziomek, -mka, *м.* **ни́жняя часть дре́вѣснаго корня́, ко́мель.**

Odznaczać, Odznaczyć, обозначáть, отмѣча́ть, начерта́ть; || **различáть, распознава́ть**; || **отлича́ть.** || **Odznaczać się, Odznaczyć się, различáться, отлича́ться.**

Odznaczenie, -nia, *ср.* **начерта́ніе, обозначéніе**; || **Odznaczenie się, отли́чіе**, *см* **Odznaka.**

Odznaczyć, *см.* **Odznaczać.**

Odznaka, -i, *ж.* **отли́чіе, разли́чіе, отличи́тельный знакъ. мѣтка.**

Odzowny, звóнкій, гро́мкій; || **отзы́вный.**

Odżuwać, Odżuć, пережёвывать, *см.* **Przeżuwać.**

Odźwierna, -ej, Odźwierniczka, -i, *ж* **привра́тница.**

Odźwierne, -ego, *ср.* **де́ньги на во́дку дава́емыя привра́тнику.**

Odźwiernia, -i, *ж.* жили́ще привра́тника *или* швейца́ра, швейца́рская.

Odźwiernictwo, -a, *ср.* до́лжность привра́тника *или* швейца́ра.

Odźwierny, -ego, *м.* привра́тникъ, швейца́ръ.

Odzwyczajać, Odzwyczaić, отуча́ть, отучи́ть. || **Odzwyczajać się, Odzwyczaić się,** отуча́ться, отучи́ться, отвыка́ть, отвы́кнуть, *см.* **Odwyknąć.**

Odzwyczajanie, -nia, *ср.* оту́чиваніе; || **Odzwyczajanie się,** отвы́чка.

Odżyć, ожива́ть; || приходи́ть въ себя́.

Odżycie, -cia, *ср.* возрожде́ніе.

Odzysk, -u, *м. Ком.* возвра́тъ де́негъ съ должника́.

Odzyskać, Odzyskiwać, опя́ть найти́, оты́скивать, отыска́ть; || возвраща́ть, вороти́ть, опя́ть пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть; || *Ком.* класть въ ка́ссу получа́емыя де́ньги.

Odzyskalny, во́зврати́мый.

Odzyskanie, -nia, *ср.* отыска́ніе, возвраще́ніе, втори́чное пріобрѣте́ніе, взыска́ніе.

Odzywać się, Odezwać się, отзыва́ться, отозва́ться, отклика́ться, откли́кнуться; || **Odezwać się o co,** тре́бовать вы́дачи, тре́бовать обра́тно (*чего́*). **Odezwać się o dług,** тре́бовать вы́платы до́лга; || прибѣга́ть, обраща́ться, относи́ться (*къ посре́дничеству*). **Odezwać się do wyższego sądu,** прибѣ́гнуть къ вы́сшему суду́, обрати́ться въ вы́сшій судъ; || возобновля́ться, возвраща́ться, вновь явля́ться, пока́зываться, обнару́живаться. **Febra mu się odezwała,** лихора́дка сно́ва у него́ обнару́жилась.

Odżywiać, Odżywić, оживля́ть, оживи́ть; || подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть, ободря́ть, ободри́ть, *см.* **Ożywiać.** || **Odżywiać się, Odżywić się,** ожива́ть, укрѣпля́ться, подкрѣпля́ться, *см.* **Ożywiać się.**

Odżywianie, Odżywienie, -nia, *ср.* оживле́ніе; || **Odżywianie się, Odżywienie się,** возстановле́ніе (*здоро́вья, силъ*), выздоровле́ніе.

Odżywić, *см.* **Odżywiać.**

Odżywiciel, -a, *м.* оживи́тель.

Odżywienie, *см.* **Odżywianie.**

Odżywność, -ści, *ж.* животворя́щая, живи́тельная си́ла, *см.* **Ożywność.**

Odżywny, животворя́щій, живи́тельный, *см.* **Ożywczy, Ożywny.**

Ofajdać, запа́чкать, замара́ть, запа́костить.

Ofert, -u, *м.* **Oferta, -y,** *ж. Стар.* лесть, льсти́вость.

Oferta, -y, *ж.* **Ofertorjum,** *ср. Церк.* дароприноше́ніе, проскоми́дія.

Ofiara, -y, *ж.* же́ртва, жертвоприноше́ніе; || обѣ́тъ, обѣща́ніе; || же́ртвованіе, поже́ртвованіе, даръ; || цѣна́ предло́женная на торга́хъ; || *доброво́льная по́дать.

Ofiarka, -i, *ж.* приноше́ніе, даръ, обѣ́тное приноше́ніе.

Ofiarniczy, жре́ческій.

Ofiarnik, -a, *м.* жрецъ. **Wielki ofiarnik,** первосвяще́нникъ.

Ofiarnikowy, жре́ческій.

Ofiarny, Ofiarowny, же́ртвенный.

Ofiarodawca, -y, же́ртвователь.

Ofiarować, же́ртвовать; || посвяща́ть; || предлага́ть. || **Ofiarować się,** же́ртвовать собо́ю; || предава́ться, посвяща́ть, обрека́ть себя́; || **Ofiarować się do miejsca świętego,** дать обѣ́тъ посѣти́ть святы́я мѣста́.

Ofiarowanie, -nia, *ср.* жертвоприноше́ніе, же́ртвованіе, закла́ніе же́ртвы; || *Церк. см.* **Oferta;** || **Ofiarowanie Najświętszéj Panny,** Введе́ніе во храмъ Богоро́дицы (*21-го ноября́*).

Ofiarownica, -y, *ж.* жри́ца, *см.* **Kapłanka.**

Ofiarownicki, жре́ческій.

Ofiarownictwo, -a, *ср.* жре́чество; || первосвяще́нство.

Ofiarownik, -a, *м. см.* **Ofiarnik;** || же́ртвенникъ.

Oficer, -a, *м.* офице́ръ. **Oficer od piechoty,** пѣхо́тный офице́ръ. **Oficer od artylerji,** артиллерійскій офице́ръ, и т. д.

Oficerek, -rka, *м. Умен.* офице́рикъ.

Oficerka, -i, *ж.* офице́рша, жена́ офице́ра.

Oficerski, офице́рскій.

Oficerstwo, -a, *ср.* офице́рство, чинъ офице́ра.

Oficjał, -a, *м.* предсѣда́тель духо́внаго суда́, консисторіи, вика́рій, заступа́ющій мѣ́сто епи́скопа; || благочи́нный.

Oficjalista, -y, *м.* находя́щійся съ услуже́ніи; || должностно́е лицо́, состоя́щій на слу́жбѣ; || *Ком.* прика́щикъ, сидѣ́лецъ.

Oficjalnie, оффиціа́льно, по слу́жбѣ.

Oficjalny, оффиціа́льный, служе́бный, должностно́й.

Oficjum, *Нескл.* церко́вная слу́жба, литургія, *см.* **Nabożenstwo, Pacierze.**

Oficjusz, -a, *м. см.* **Trebnik.**

Oficyna, -y, *ж.* фли́гель, бокова́я пристро́йка къ гла́вному до́му, надво́рныя слу́жбы.

Ofierniczy, да́рственный.

Oflina, -y, *ж. Морс.* бу́линь.

Oflis, -u, *м. Плотн.* за́болина.

Ofnal, *см.* **Hufnal.**

Ofuk, -u, *м.* брань, брюзжа́нье.

Ofuknąć, Ofuknąć się, разбрани́ть (*кого́*), раскрича́ться (*на кого́*).

Ogadać, *см.* **Ogadywać.**

Ogadanie, *см.* **Ogadywanie.**

Ogadywać, Ogadać, злосло́вить, поноси́ть, клевета́ть, оклевета́ть.

Ogadywacz, -a, *м.* поноси́тель, клеветни́къ.

Ogadywanie, Ogadanie, -nia, *ср.* злосло́віе, клевета́.

Ogańczysty, раски́дистый, распу́щенный.

Oganiać, Ognać, Ogonić, отгоня́ть, отогна́ть, обма́хивать, обмахну́ть; || защища́ть, охраня́ть. || **Oganiać się, обма́хиваться**; || защища́ться, обороня́ться.

Oganiaczka, -i, *ж.* опаха́ло (*отъ мухъ*).

Oganianie, -nia, *ср.* обма́хиваніе.

Oganisty, *см.* **Ogańczysty.**

Ogar, -a, *м.* ищ**е́**йка, го́нчая соба́ка.

Ogarczę, Ogarzę, -ęcia, *ср.* щено́къ ищ**е́**йки, го́нчей соба́ки.

Ogarek, -rka, *м.* **ога́рокъ; || голове́шка**, *см.* **Niedopałek.**

Ogarniać. Ogarnąć, Ogarnywać, обнима́ть, обня́ть, захва́тывать, захвати́ть, обхвати́ть, обхва́тывать; || окружа́ть, окружи́ть; || покрыва́ть, покры́ть, облека́ть, обле́чь, *см.* **Otaczać**; || *постига́ть, пости́чь, обнима́ть, обня́ть, *см.* **Obejmować**; || овладѣ́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что*). **Ogień ogarnął całe miasto**, ого́нь обхвати́лъ весь го́родъ. **Ogarnąć co jedném spojrzeniem**, обня́ть что одни́мъ взгля́домъ. **Ogarnąć co rozumem**, постига́ть ра́зумомъ, уразумѣ́ть. **Śmiech go ogarnął**, смѣхъ овладѣ́лъ имъ, онъ не могъ удержа́ться отъ смѣха. **Powódź ogarnęła pola i łąki**, наводне́ніе охвати́ло поля́ и луга́. **Ogarnąć ubogiego**, одѣ́ть убо́гаго, ни́щаго. || **Ogarniać się**, прикрыва́ться, одѣва́ться.

Ogarnianie, Ogarnienie, -nia, *ср.* обхва́тываніе, схва́тываніе, обнима́ніе; || понима́ніе, *см.* **Objęcie.**

Ogarnywać, *см.* **Ogarnąć.**

Ogarzyca, -y, *ж.* ищ**е́**йка, борза́я су́ка.

Ogarzysko, Ogarcisko, -a, *ср.* го́нчая худа́я соба́ка.

Ogasić, погаси́ть, потуши́ть.

Ogdakać, oklewetać, обеслáвить, оговори́ть (*кого́*).

Ogień, *род. п.* **Ognia**, *м.* ого́нь; || **пожа́ръ. Krzesać ogień**, высѣка́ть ого́нь. **Dawać ognia (na kogo, do kogo)**, стрѣля́ть, производи́ть пальбу́. *Воен.* **Ognia!** пали́! пли! || **Krzyczą: ogień!** крича́ть: пожа́ръ! **Ognie sztuczne**, потѣ́шные огни́, ѳе́йерверкъ. *Посл.* **Przy jednym ogniu dwie pieczenie upiec**, одни́мъ мáхомъ два дѣ́ла сдѣлать.

Ogienek, Ogieniek, -ńka, *м.* огонёкъ.

Ogienny, о́гненный, *см.* **Ogniowy.**

Ogier, -a, *м.* завóдскій *или* **припускно́й** жеребе́цъ, некла́деный конь.

Ogierek, -rka, *м.* жеребе́чикъ.

Ogierowy, жеребя́чій.

Oglądać, Obejrzeć, осма́тривать, **осмотрѣ́ть**, обозрѣва́ть, обозрѣ́ть; || ви́дѣть, зрѣ́ть, смотрѣ́ть, разсма́тривать. || **Oglądać się, Obejrzeć się**, огля́дываться, огляну́ться, осма́триваться, осмотрѣ́ться. **Uciekł, ani się obejrzał**, убѣжа́лъ безъ огля́дки, далъ та́гу. **Oglądać się na kogo, na co**, разсчи́тывать, полага́ться на кого́, на что́; || ***Obejrzeć się**, осмотрѣ́ться, сообрази́ться, одýматься, спохвати́ться. **Pozwól mi obejrzeć się**, позво́ль мнѣ сообрази́ться, осмотрѣ́ться. *Ирон.* **Rychło w czas się obejrzał**, по́здно взя́лся за ýмъ, по́здно спохвати́лся

Oglądanie, Obejrzenie, -nia, *ср.* осмóтръ, обзóръ. смотръ, взглядъ. || **Oglądanie się**, осмотри́тельность, осторóжность; || **Oglądanie się na kogo, na co**, разсчи́тываніе на кого́, на что́. || **Oglądanie się na osoby**, лицепрія́тіе. **Oglądanie się na ludzi**, боя́знь передъ людски́мъ мнѣніемъ, внима́тельность къ сужде́нію люде́й.

Ogładzać, Ogładzić, полирова́ть, шлифова́ть, лощи́ть. || **Ogładzać, Ogłodzić**, мори́ть, изморúть го́лодомъ. || **Ogładzać się, Ogłodzić się**, голода́ть, проголода́ться.

Ogładzanie, Ogładzenie, -nia, *ср.* полиро́вка, шлифóвка, лощéніе. || **Ogładzenie się**, вы́правка, вы́работка; || смягче́ніе нра́вовъ, благовоспи́танность.

Ogładzić, *см.* **Ogładzać.**

Ogłaskać, Ogłaskiwać, дѣ́лать ручны́мъ, приручня́ть, освóить; || пріуча́ть. || **Ogłaskać się**, дѣ́латься ручны́мъ, приручня́ться; || пріуча́ться, привыка́ть.

Ogłaskanie, -nia, *ср.* дѣ́ланіе ручны́мъ, освóеніе, **укроще́ніе**, *см.* **Ogłaskanie.**

Ogłaskiwacz, -a, *м.* укроти́тель (*дикихъ звѣре́й*)

Ogłaszać, Ogłosić, объявля́ть, объяви́ть, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, публикова́ть, опубликова́ть (*въ газе́тахъ*), обнарóдывать, провозглаша́ть, провозгласи́ть; || издава́ть (*кни́гу*). **Ogłosić amnestją**, обнарóдовать амни́стію. **Ogłosić kogo królem**, провозгласи́ть кого́ королёмъ. **Ogłaszać kogo niedobrze**, обеслáвить кого́, роня́ть во мнѣніи свѣта. || **Ogłaszać się, Ogłosić się (czém)**, объявля́ть себя́ (*чѣмъ*); || ***оглаша́ться. **Lasy i doliny ogłaszają się okrzykami wesela**, лѣса́ и доли́ны оглаша́ются кли́ками ра́дости.

Ogłaszanie, -nia, *ср.* оглашéніе, провозглашéніе; || заявле́ніе, обнарóдываніе, *см.* **Ogłaszać, Ogłosić.**

Ogląd, -u, *м.* разсмотрѣ́ніе, обсужде́ніе; || вниманіе, уваже́ніе, *см.* **Wzgląd.**

Oględne, -ego, *ср.* пла́та за освидѣ́тельствованіе, за осмóтръ.

Oględnie, *см.* **Obacznie, Opatrznie, Przezornie.**

Oględność, -ści, *ж.* предусмотри́тельность, осмотри́тельность, осторóжность; || **Oględność na kogo, na co**, вниманіе, уваже́ніе къ кому́, къ чему́, *см.* **Względność, Wzgląd.**

Oględny, предусмотри́тельный, осмотри́тельный, осторóжный; || **Oględny na co**, имѣ́ющій что́ либо въ видý, обращáющій на что́ либо вниманіе.

Oględy, -ów, *мн.* осмóтръ, освидѣ́тельствованіе, óбыскъ; || посѣще́ніе.

Oględziny, -dzin, *мн.* осмóтръ, освидѣ́тельствованіе.

Ogłodać, obgłodać.

Ogłodnieć, проголода́ться.

Ogłodzić, *см.* Ogładzać.

Ogłos, -u, *м.* возвѣще́ніе, огласше́ніе; || во́згласъ.

Ogłosić, *см.* Ogłaszać.

Ogłosiciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель, провозвѣсти́тель.

Ogłosicielka, -i, *ж.* объяви́тельница, предъяви́тельница, провозвѣсти́тельница.

Ogłoszenie, -nia, *ср.* объявле́ніе, публика́ція (*въ газе́тахъ*), обнаро́дованіе, провозглаше́ніе, *см.* Ogłaszać.

Ogłuchnąć, оглохнуть.

Ogłuchnienie, -nia, *ср.* поте́ря слу́ха.

Ogłuszać, Ogłuszyć, оглуша́ть, оглуши́ть.

Ogłuszeć, *Неуп.* оглохнуть, *см.* Ogłuchnąć.

Ogłuszenie, -nia, *ср.* оглуше́ніе.

Ognić, сгнить, перегни́ть.

Ogniczek, -czka, *м. Зоол.* рога́чъ (*насѣко́мое*); || родъ лягу́шки.

Ognik, -a, *м.* блуда́щій, боло́тный, огонёкъ; || ого́нь Св. Эльма (*вспы́хивающійся иногда́ на верху́ мачтъ*); || *Мед.* ро́жа; || *Бот. см.* Swietliczka.

Ogniobronny, *Хим.* трудноплавкій, огнеупо́рный.

Ogniodajny, огнево́й, горя́щій, воспламеня́ющійся.

Ogniodrzewny, *Хим.* Kwas ogniodrzewny, пригорѣло-древе́сная кислота́.

Ogniofarbny, огнецвѣтный.

Ogniokrusz, -u, *м.* краснода́мкое, хру́пкое желѣзо.

Ogniokształtny, пламенѣющій.

Ogniomierz, -a, *м.* огнемѣръ, пиротмѣръ.

Ogniomietny, огнедышущій.

Ogniomistrz, -a, *м.* лабораторіи́стъ, фейерве́ркеръ.

Ognionośny, Ognionoszy, огнено́сный.

Ogniopalenie, -nia, *ср. Хим.* горѣніе, раскалённое состоя́ніе.

Ogniorodny, огнеро́дный.

Ogniowy, огненный; || пожа́рный. Sprzęty ogniowe, пожа́рные инструме́нты, снаря́ды. Straż ogniowa, пожа́рная кома́нда. Towarzystwo ogniowe, страхово́е отъ огня́ общество. Gorączka ogniowa, огневи́ца, горя́чка. Lis ogniowéj sierści, огнёвка, лиси́ца и́ли ли́сья шку́ра чи́стаго о́гненнаго цвѣта.

Ogniście, Ognisto, съ жа́ромъ, пы́лко, пла́менно; || живо, си́льно; || * чертовски, дья́вольски, ужа́сно. Ogniście zimno, ужа́сно хо́лодно. Ogniście prosić o co, съ жа́ромъ, усе́рдно проси́ть о чёмъ.

Ognisko, -a, *ср.* оча́гъ (*печно́й*), то́пка, шесто́къ, горнъ, горни́ло; || *Физ.* фо́кусъ, зажига́тельная то́чка; || Ognisko obozowe, бива́чные огни́; || Ognisko elipsy, paraboli, фо́кусъ эллипсиса; || Ognisko pieca chemicznego, жарови́никъ; || центръ, средото́чіе (*просвѣще́нія, земли́ и т. п.*).

Ogniskowy, фо́кусный; || оча́жный, *см.* Ognisko.

Ognistość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ, горя́чность.

Ognisty, огни́стый, о́гненный; || пла́менный; || огнедышущій. Ogniste góry, огнедышущія го́ры; || *Артил.* брандскугель, зажига́тельное ядро́; || *Артил.* Ognisty garniec, горшо́къ съ горю́чими вещества́ми; || Broń ognista, огнестрѣльное ору́жіе; || Ogniste spojrzenia, пла́менные взо́ры. Dusza ognista, пла́менная душа́.

Ogniwko, -a, *ср.* огни́во, огни́вцо, *Умен. см.* Ogniwo, трутни́ца, *см.* Krzesiwko; || цѣпно́е коле́чко; || петля́, глазо́къ (*у рубашки*).

Ogniwo, -a, *ср.* звено́, цѣпно́е кольцо́; || ободо́къ; || связь, союзъ, *мн.* у́зы. Ogniwa małżeńskie, бра́чныя у́зы, бра́чный союзъ. Wszystkie umiejętności mają spólne ogniwa, всѣ нау́ки име́ютъ о́бщую связь.

Ognoić, нагнои́ть.

Ogół, Oguł, -u, *м.* цѣлость, всѣ, о́бщая су́мма, вся су́мма, ито́гъ; || ма́сса, цѣлое; || о́бщность, большинство́. Ogół wiadomości ludzkich, о́бщность человѣческихъ зна́ній. Ogół obywateli, большинство́ гра́жданъ. Ogół czytelników, большинство́ чита́телей. W ogóle, вообще́, въ гла́вныхъ черта́хъ. Ogółem, всего́ на́-все, и того́, сполна́; || о́птомъ, гурто́мъ. Zakupić ogółem, закупи́ть гурто́мъ. || Pracować dla dobra ogółu, труди́ться для о́бщаго бла́га.

Ogołacać, Ogołocić, обдира́ть, обира́ть, разора́ть, гра́бить; || обрыва́ть листья (*съ дерева*); || снима́ть (*украше́нія*); || лиша́ть необходи́маго; || обнажа́ть. Ogołocić kogo z majątku, лиши́ть кого́ иму́щества. Ogołocić kogo z zaszczytów, лиши́ть кого́ по́честей. Ogołocić twierdzę z murów, разру́шить сте́ны кре́пости. || Ogołacać się, Ogołocić się, лиша́ться; || обнажа́ться; || разора́ться. Ogołacać się z pieniędzy, лиша́ться де́негъ.

Ogoleć, облысѣть; || * износи́ться.

Ogolenie, -nia, *ср.* бритьё, сбрива́ніе.

Ogolić, обри́ть.

Ogólnie, вообще́, гла́внымъ о́бразомъ, въ гла́вныхъ черта́хъ.

Ogólnieć, обобща́ться.

Ogólnik, -a, *м.* о́бщее ме́сто, ходя́чее мнѣніе; || *Лог.* пе́рвая посы́лка.

Ogólność, -ści, *ж.* цѣлость, цѣлое, всеобщность, ма́сса; || *Лог.* о́бщее. Szczególność i ogólność, ча́стное и о́бщее. W ogólności, вообще́. обыкновѣнно.

Ogólny, о́бщій, всеобщій; || весь. Ogólny rachunek, кру́глый счётъ. Ogólna suma, вся су́мма, ито́гъ.

Ogołocenie, -nia, *ср.* лише́ніе, недоста́токъ, обѣдне́ніе.

Ogolony, обри́тый, вы́бритый.

Ogółowo, вообще́, въ о́бщихъ черта́хъ.

Ogółowość, *см.* **Ogólność.**
Ogółowy, óбщій, *см.* **Ogólny**; || корóткій, сжáтый.
Ogon, -a, *м.* хвостъ. **Ogon komety**, хвостъ кометы. **Ogon łoża armatniego**, хóботъ.
Ogonak, -a, *м.* овчи́нный полушýбокъ.
Ogonatka, -i, *ж. Муз.* бѣ́лая нóта.
Ogonek, -nka, *м.* хвóстикъ; || *Бот.* нóжка, черешóкъ (*у листá*); || *Грам.* знакъ подъ бýквою (напр. ę).
Ogoniasty, съ хвостóмъ, имѣ́ющій хвостъ, хвостáтый.
Ogonica, -y, *ж. Бот.* пастернáкъ (*растéніе*), *см.* **Pasternak.**
Ogoniczek, -czka, *м. Зоол.* зи́нька, сини́ца (*пти́ца*).
Ogonkowaty, *Бот.* сидя́щій на нóжкѣ.
Ogonowy, отъ хвостá. **gonowa Osztuka**, *см.* **Oguzie.**
Ogorać, *см.* **Ogorzeć.**
Ogórczany, огурéчный.
Ogórczasty, *Бот.* огурцеобрáзный.
Ogóreczek, -czka, *м. Умен.* огýрчикъ.
Ogórecznik, -a, *м. Бот.* бурáчникъ, огурéчная травá.
Ogórek, -rka, *м.* огурéцъ; || * **Ogórki**, *мн.* плетёные узлы́ у монáшескаго пóяса.
Ogórkowy, огурéчный.
Ogorzałość, -ści, *ж.* огáръ, загáръ, смýглость (*отъ сóлнечнаго жáра*), *см.* **Śniadość.**
Ogorzały, смýглый (*о цвѣтѣ лицá*), *см.* **Śniady**; || *Геогр.* **Strefa ogorzała**, жáркій пóясъ, *см.* **Gorący.**
Ogorzeć, **Ogorać**, загорѣ́ть (*отъ сóлнца*).
Ogorzelina, -y, *ж. см.* **Ogorzałość.**
Ogorzenie, -nia, *ср.* загáръ.
Ogorzknąć, прогóрькнуть.
Ograć, **Ogrywać**, обыгрáть, обы́грывать.
Ogradzać, **Ogrodzić**, загорáживать, загороди́ть, обводи́ть, обвести́, окружáть, окружи́ть.
Ograniczać, **Ograniczyć**, ограни́чивать, ограни́чить. || **Ograniczać się**, **Ograniczyć się**, ограни́чиваться, ограни́читься.
Ograniczający, ограничи́тельный.
Ograniczanie, **Ograniczenie**, -nia, *ср.* ограни́ченіе, видоизмѣнéніе; || сокращéніе, уменьшéніе, убáвка. **Ograniczenie wydatków**, сокращéніе расхóдовъ.
Ogranicznie, смéжно, по сосѣ́дству, *см.* **Granica.**
Ograniczny, пограни́чный, смéжный, сосѣ́дній, сопредѣ́льный, *см.* **Pograniczny.**
Ograniczoność, -ści, *ж.* ограни́ченность.
Ograniczony, ограни́ченный.
Ograniczyć, *см.* **Ograniczać.**
Ograszka, **Ogrążka**, *см.* **Ograżka.**
Ograżać, пронимáть дрóжью, зноби́ть. **Ograża mię** *или* **Ogrąża mię**, меня́ пронимáетъ дрожь, меня́ зноби́тъ.
Ograżanie, **Ogrążanie**, -nia, *ср.* лихорáдочный припáдокъ.
Ograżka, **Ogrążka**, -i, *ж.* дрожь, ознóбъ.
Ogrążny, возбуждáющій, лихорáдочный ознóбъ, дрожь.
Ogroblić, обвести́ плоти́ною, гáтью.
Ogród, -u, *м.* садъ. **Ogród owocowy**, фруктóвый садъ, *см.* **Sad. Ogród warzywny**, огорóдъ.
Ogroda, -y, огрáда, забóръ.
Ogródek, -dka, **Ogródeczek**, -czka, *м.* сáдикъ.
Ogródka, -i, *ж.* небольшáя огрáда, загорóдка; || * увёртка, улóвка, *во мн.* изворóты, околи́чности. **Mówić bez ogródki**, говори́ть безъ обинякóвъ, откровéнно. **Powiedzieć co pod ogródką**, вы́сказать чтó-либо съ пóмощью увёртокъ, улóвокъ.
Ogródkowy, садóвый.
Ggrodnictwo, -a, *ср.* садовóдство.
Ogrodniczek, -czka, *м.* учени́къ садóвника, рабóтникъ у садóвника.
Ogrodniczka, -i, *ж.* садóвница.
Ogrodniczy, садóвничій.
Ogrodnik, -a, *м.* садóвникъ. **Ogrodnik (warzywny)**, огорóдникъ. **Ogrodnik drzewny**, садóвникъ воспи́тывающій дерéвья въ питóмникахъ. || *Посл.* **Kozła ogrodnikiem posadzić**, пусти́ть козлá въ огорóдъ.
Ogrodnikowa, -éj, *ж.* женá садóвника.
Ogrodnikowy, садóвничій.
Ogrodnina, *см.* **Ogrodowina.**
Ogrodny, садóвый, разведённый въ садý; || огорóдный.
Ogrodowina, -y, *ж.* огорóдная зéлень, óвощи.
Ogrodowy, садóвый; || огорóдный.
Ogrodza, -y, *ж. см.* **Ogrodzenie.**
Ogrodzenie, -nia, *ср.* огрáда, огорóженное мѣ́сто.
Ogrodzić, *см.* **Ogradzać.**
Ogrodziec, -dźca, *м. см.* **Ogrojec.**
Ogrodzina, -y, *ж. Унич.* огорóдишко.
Ogrodzony, огорóженный.
Ogrojec, -jca, *м.* садъ. *Библ.* мáсличный вертогрáдъ.
Ogrom, -u, *м.* громáда, мáсса, огрóмное мнóжество, несмѣ́тность; || обши́рность, вели́кость; || огрóмная глы́ба, кýча. **Ogrom prac**, мнóжество трудóвъ. **Ogrom zatrudnień**, кýча, тьма заня́тій. **Ogrom granitowy**, огрóмная грани́тная глы́ба. **Mieć ogrom wiadomości**, имѣ́ть обши́рныя свѣ́дѣнія.
Ogromnie, громáдно, огрóмно; || непомѣ́рно, чрезмѣ́рно, чрезвычáйно; || стрáшно, ужáсно. **Ogromnie ryczeć**, ужáсно рычáть, ревѣ́ть. **Ogromnie gruby**, непомѣ́рно тóлстый.
Ogromność, -ści, *ж.* громáдность, огрóмность; || безмѣ́рность, вели́кость.
Ogromny, громáдный, огрóмный; || непомѣ́рный, чрезмѣ́рный, чрезвычáйный; || стрáшный, ужáсный.
Ogrudzać się, **Ogrudzić się**, *см.* **Podbijać się**, **Podbić się.**

Ogryzać, Ogryźć, обгрыва́ть, обгры́ть, огла́дывать, оглода́ть; || ощи́пывать, ощипа́ть (*траву́, ли́стья*).

Ogryzanie, -nia, *ср.* огла́дываніе, **огрыва́ніе.**

Ogryzek, -zka, *м.* огры́вокъ.

Ogrzewać, Ogrzać, нагрѣва́ть, нагрѣ́ть, согрѣва́ть, согрѣ́ть. || **Ogrzewać się, Ogrzać się,** нагрѣва́ться, нагрѣ́ться, согрѣва́ться, согрѣ́ться.

Ogrzewanie, Ogrzanie -nia, *ср.* нагрѣва́ніе, согрѣва́ніе.

Ogrzewny, нагрѣва́ющій, согрѣва́ющій.

Oguzie,-ia, *ср.* (**wołowe**), огу́зокъ (*быча́чій*).

Oh! *Межд.* о! охъ!

Oheblować,острога́ть.

Oheblowanie, -nia, *ср.* вы́стружка, остру́ганіе.

Oheretyczeć, присоедини́ться къ раско́лу, къ е́реси.

Oheretyczenie, -nia, *ср.* совраще́ніе въ раско́лъ, въ е́ресь (*см.* **Oheretyczyć**); || присоедине́ніе къ раско́лу, къ е́реси (*см.* **Oheretyczeć.**

Oheretyczyć, соврати́ть въ раско́лъ, въ е́ресь.

Ohukać, оглуши́ть, ошеломи́ть, поста́вить въ тупи́къ. || **Ohukać się, Ohuknąć się,** придти́ въ себя́, очну́ться, опо́мниться.

Onyda, -y, *ж.* позо́ръ, безче́стіе, безсла́віе, поноше́ніе, посрамле́ніе.

Ohydliwie, *см.* **Obrzydliwie, Ohydnie.**

Ohydliwość, -ści, *ж.* ме́рзость, гну́сность, *см.* **Obrzydliwość**; || *см.* **Ohydność.**

Ohydliwy, ме́рзкій, гну́сный, сквёрный, *см.* **Obrzydliwy, Ohydny.**

Ohydnie, ме́рзко, омерзи́тельно, отврати́тельно, гну́сно, сквёрно; || безче́стно, позо́рно, *см.* **Haniebnie.**

Ohydność, -ści, *ж.* гну́сность, ме́рзость; || позо́ръ, посрамле́ніе, безче́стіе.

Ohydny, гну́сный, ме́рзкій, омерзи́тельный, отврати́тельный, || позо́рный, безче́стный.

Ohydzać, Ohydzić (komu co), внуша́ть, отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, || отвраща́ть, удаля́ть (*отъ чего*). **Ohydzać kogo,** очерня́ть, клевета́ть на кого́. **Ohydzić sobie co,** получи́ть отвраще́ніе къ чему́, бре́згать чѣмъ. **Ohydzić się komu,** опроти́вѣть, надоѣ́сть кому́, возбуди́ть къ себѣ́ отвраще́ніе.

Ohydzanie, -nia, *ср.* **komu czego,** возбужде́ніе отвраще́нія къ чему́.

Ohydzenie, -nia, *ср.* омерзѣ́ніе, отвраще́ніе.

Ohydzić, *см.* **Ohydzać.**

Ohydzony, опозо́ренный, осрамлённый, обезче́щенный.

Ojciec, (*Прост.* **Ociec**), *р. пад.* **Ojca, otéцъ.**

Ojcobójca,-y, *м.* отцеубі́йца (*о мужчи́нѣ*).

Ojcobójczy, отцеубі́йственный.

Ojcobójczyni, -ni, *ж.* отцеубі́йца (*о же́нщинѣ*).

Ojcobójski, *см.* **Ojcobójczy.**

Ojcobójstwo, -a, *ср.* отцеубі́йство

Ojcostwo, Ojcowstwo, -a, *ср.* отцо́вское роди́тельское зва́ніе, *см.* **Wywód rodu**; || *Юрид.* **Skarga o ojcowstwo,** искъ незаконнорожде́ннаго къ его́ отцу́ о призна́ніи свои́мъ сы́номъ.

Ojców, отцо́вскій.

Ojcowizna, -y, *ж.* отцо́вщина (*Прост.*), отцо́вское насл'ѣ́дственное иму́щество; || о́тчина, во́тчина.

Ojcowski, отцо́вскій, оте́ческій. **Władza ojcowska,** оте́ческая власть. **Majątek ojcowski,** отцо́вское име́ніе. **Po ojcowsku, Ojcowsko,** оте́чески, поотте́чески.

Ojcowstwo, *см.* **Ojcostwo.**

Ojcowy, отцо́вскій, *см.* **Ojców.**

Ojczym, -a, *м.* о́тчимъ, во́тчимъ.

Ojczymowy, принадлежа́щій о́тчиму.

Ojczymski, Ojczymowski, *см.* **Ojczymowy.**

Ojczymstwo, Ojczymowstwo, -a, *ср.* опе́ка. власть о́тчима.

Ojczystość, -ści, *ж.* оте́чественность

Ojczysty, оте́чественный, родно́й.

Ojczyzna, -y, *ж.* оте́чество, отчи́зна, ро́дина.

Ojuczać, Ojuczyć, навыю́чивать, навыю́чить.

Okadzać, Okadzić, кади́ть, кури́ть ла́дономъ; || оку́ривать.

Okadzanie, -nia, *ср.* куре́ніе, оку́риваніе.

Okagańczyć, надѣть намо́рдникъ (*на живо́тное*).

Okal, -a, *м.* глаза́стый, глазу́нъ.

Okaleczenie, -nia, *ср.* изувѣ́ченіе.

Okamgnienie, -nia, *ср.* мигъ, мгнове́ніе о́ка, *см.* **Mgnienie.**

Okamiałość, Okamieniałość, -ści, *ж.* окаменѣ́лость, отвердѣ́ніе, *см.* **Zatwardziałość.**

Okamieć, Okamienieć, окамене́ть; || окрѣ́пнуть, отвердѣ́ть; || закоснѣ́ть, ожесточи́ться.

Okap, -u, *м.* капе́ль (*паде́ніе ка́пель*); || *Архит.* кры́шка съ двумя́ ска́тами на стѣнѣ́. || (*Минер.*) капе́льникъ (*натёкъ, изве́стковая на́кипь*).

Okapać, *см.* **Pokapać.**

Okara, -y, *ж.* двухколёсная теле́жка, та́чка.

Okarmić, окорми́ть.

Okąsać, *см.* **Okąsywać.**

Okaz, -u, *м.* показа́ніе, предъявле́ніе, *см.* **Okazanie**; || (*Воен.*) развёртываніе, деплоя́да (*фро́нта*); || предме́тъ, образе́цъ, обра́зчикъ, вы́ставка; || доказа́тельство, до́водъ, *см.* **Dowód**; || зна́ки, изъявле́нія, свидѣ́тельства, *мн. см.* **Oznaka**; || нару́жность, нару́жный видъ. **Na okaz,** для ви́ду, *см.* **Pozór**; || **Okazka,** образе́цъ, обра́зчикъ, про́ба, пока́зъ, вы́ставка; || пара́дъ, пока́зъ, смотръ, *см.* **Przegląd.**

Okazać, *см.* **Okazywać.**

Okazale, пы́шно, великоле́пно.

Okazałość, -ści, *ж.* пышность, великоле́пие; || нару́жность, нару́жный видъ, *см.* **Powierzchowność, Pozór.**

Okazały, пы́шный, великоле́пный; || ви́дный, ста́тный.

Okazanie, *см.* **Okazywanie.**

Okaziciel, -a, *м.* предъяви́тель (*ве́кселя*).

Okazja, -ji, *ж.* слу́чай, ока́зія; || причи́на, по́водъ; || приключе́ніе; || *Стар.* сты́чка, би́тва. **Przy okazji**, при слу́чаѣ. **Z okazji**, по слу́чаю. *Посл.* **Chwytaj okazją z czoła, bo z tyłu łysa, куй желѣзо пока́ горячо́, по́льзуйся удо́бнымъ слу́чаемъ. Dać okazją do czego**, пода́ть къ чему́ по́водъ. **Z okazji wojny**, по слу́чаю войны́. **Przyszlij mi to przez okazją**, пришли́ мнѣ э́то при слу́чаѣ, съ ока́зіею.

Okazka, *см.* **Okaz.**

Okazować, *см.* **Okazywać.**

Okazowanie, *см.* **Okazywanie.**

Okazyjka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Okazja**), мале́йшій слу́чай; || небольша́я пиру́шка. **Umie korzystać z każdéj okazyjki**, умѣетъ по́льзоваться ка́ждымъ мале́йшимъ слу́чаемъ. **Z powod' imienin mieliśmy okazyjkę**, по по́воду имени́нъ у на́съ была́ небольша́я пиру́шка; || *Стар.* небольша́я сты́чка, схва́тка.

Okazywać, Okazować, Okazać, ока́зывать, оказа́ть, пока́зывать, показа́ть, выка́зывать, вы́казать; || обнару́живать, обнару́жить; || изъявля́ть, изъяви́ть; || дока́зывать, доказа́ть. **Okażę mu, że ma niesłuszność**, я покажу́ *или* докажу́, что онъ не пра́въ. **Okazać na oko**, показа́ть нагля́дно. **Okazywać komu przyjaźń**, ока́зывать. изъявля́ть кому́ дру́жбу. **Okazuje, że się gniewa**, онъ пока́зываетъ видъ, что се́рдится. || **Okazywać się, Okazać się**, ока́зываться, оказа́ться. я́вствовать. обнару́живаться, обнару́житься, пока́зываться. показа́ться, выка́зываться, вы́казаться, *см.* **Uchodzić za.....** || Отлича́ться. выка́зываться, выставля́ть себя́, *см.* **Popisywać się, Występować.**

Okazywanie, Okazowanie, Okazanie, -nia, *ср.* ока́зываніе, выка́зываніе, дока́зываніе; || предъявле́ніе, я́вка, *см.* **Okazywać.**

Okęsywać, Okąsać, обку́сывать, обкуси́ть, обгрыза́ть, обгры́ть.

Okficie, Okfito, Okfitość, Okfity, *см.* **Okwit**, и т. д.

Okiełznać, Okiełznąć, взнуздывать, взнуздать, *см.* **Kiełznać.**

Okiełznanie, -nia, *ср.* взну́здываніе (*ло́шади*).

Okieneczko, -a, *ср. Умен. см.* **Okienko.**

Okienica, Okiennica, -y, *ж.* ста́вень.

Okieniczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Okienica**), ставенёкъ.

Okienko, -a, *ср. Умен. см.* **Okno, окошко**, окошечко. **Okienko w dachu**, слуховое окно́; || пробѣлъ (*на письмѣ*)

Okienny, око́нный.

Okipieć, откипѣть.

Okiść, -ści, *ж.* ледяна́я сосу́лька.

Okład, *м.* употребля́ется то́лько съ предло́гомъ **Z** (*съ*). **Z okładem**, сли́шкомъ. **Ma pięćdziesiąt lat z okładem**, ему́ пятьдеся́тъ лѣтъ сли́шкомъ.

Okładać, Obkładać, Obłożyć, обкла́дывать, облага́ть, обложи́ть, обкла́сть. вы́кладывать, вы́ложить; || *Повар.* гарнирова́ть (*кушанье*). **Obkładać podatkami**, обременя́ть, отягоща́ть податя́ми. || *Мед.* дѣлать припа́рки. примо́чки.

Okładanie, Obłożenie, -nia, *ср.* обкла́дываніе, обложе́ніе, *см.* **Okładać;** || *Мед.* припа́рка, примо́чка.

Okładka, -i, *ж.* покры́шка; || обёртка, обло́жка, переплётъ (*книги*), *см.* **Oprawa;** || влага́лище, футля́ръ; || ножны́; || кро́мка (*у пла́тья*); || ло́жа, ло́же (*у ружья*); || гарнирово́ка (*кушанья*); || черено́къ (*у ножа́*).

Okładnik, -a, *м.* ма́стеръ придѣлывающій рукоя́тки и черенки́, маса́живатель, наколо́тчикъ (*орудій на рукоя́тки, на черенки́*).

Okładzina, -y, *ж. см.* **Okładka.**

Okłamać, Okłamywać, обману́ть, обма́нывать.

Okłamanie, -nia, *ср.* обма́нъ.

Okłamywać, *см.* **Okłamać**

Oklask, -u, *м.* рукоплеска́ніе, аплоди́рованіе.

Oklejć, оклеи́ть.

Oklej, -ja, *м. Зоол.* укле́йка, кали́нка (*ме́лкая рыба*).

Oklejenie, -nia, *ср.* кле́йка (*обо́евъ*).

Oklektać (uszy komu), прожужжа́ть кому́ у́ши.

Oklep, Na oklep, безъ сѣдла́. **Oklep jechać**, ѣхать верхо́мъ безъ сѣдла́.

Oklepać, Oklepywać, оби́ть, обива́ть, околоти́ть, окола́чивать.

Oklnąć, *см.* **Zakląć.**

Oknisty, имѣющій мно́го о́конъ.

Okno, -a, *ср.* окно́, око́шко; || око́нчина. **Okno ślepe**, глухо́е окно́. **Okno (w piwnicy)**, отду́шина. **Okno (do strzelania)**, стѣно́й зубе́цъ, амбразу́ра, бойни́ца. *Горн.* што́льна.

Oko, -a, *ср.* глазъ, о́ко (*мн.* о́чи); || взглядъ, взоръ. **Otworzyć komu oczy**, откры́ть кому́ глаза́, откры́ть пра́вду. **Wytrzeszczyć oczy**, вы́таращить глаза́. **Nie patrzy mu to z oczu**, э́того не вида́ть по нёмъ, э́того не видно́ по его́ нару́жности. **Na pierwszy rzut oka**, при пе́рвомъ взгля́дѣ. **Mieć** *или* **dawać oko na co**, присма́тривать за чѣмъ, не своди́ть, не спуска́ть съ чего́ глазъ. **Być komu solą w oku**, коло́ть кому́ глаза́. **Szczęście drugiego jest mu solą w oku**, счастіе друго́го коло́тъ ему́ глаза́. **Oczy zamydlić**, пусти́ть пыль въ глаза́. **Spuścić oczy**, поту́пить глаза́. **Strzelać oczyma**, дѣлать кому́ гла́зки, броса́ть на кого́ умильные

взгля́ды. **Mieć oczy ciągle wlepione w kogo**, глазъ съ кого́ не своди́ть. (*Посл.*). **Pańskie oko konia tuczy**, хозя́йскій глазъ смотро́къ, *или* свой глазъ всего́ вѣрнѣе. **Oczy psu przedać**, потеря́ть вся́кій стыдъ. **Spojrzeć sobie oko w oko**, смѣ́рить кого́ глаза́ми. **Idź mi z oczu! Precz z moich oczu!** прочь съ глазъ мои́хъ! **Okulary te przypadają mi do oczu**, э́ти очки́ мнѣ по глаза́мъ. **Jakby ojcu z oka wypadł**, какъ двѣ ка́пли воды́ похо́жъ на отца́. **Na oko**, пови́димому, съ ви́ду, для ви́ду, по нару́жности. **Za oczy, za oczami, poza oczy (źle o kim mówić)**, за глаза́, зао́чно (*ху́до говори́ть о ко́мъ*)) **W oczy kłamać**, лгать въ глаза́, на́гло лгать **W oczach wszystkich**, пере́дъ всѣ́ми, въ виду́ всѣхъ **Poznać z oczu**, по глаза́мъ ви́дно. || (*При исчисле́ніи*) Оди́нъ разъ. **Dwadzieścia i oko**, два́дцать оди́нъ. **Sto i oko**, сто оди́нъ. **Dwieście ok**, двѣ́сти; || пе́тля, глазо́къ. **Oko spuścić**, спусти́ть пе́тлю (*у чулка́*). **Oko podnieść**, подня́ть пе́тлю. **Ok ubierać**, убавля́ть пе́тлю. **Ok przybierać**, прибавля́ть пе́тлю. || *Минер.* **Oko świata**, о́ко мі́ра, ископа́емое изъ поро́ды опа́ловъ, Гидрофа́нъ. **Kocie oko**, коша́чій глазъ (*драгоцѣ́нный ка́мень*). || **Kurze oko**, мозо́ль, *см.* **Nagniotek, Odcisk.** || **Oko ula**, очко́.

Okocić się, окоти́ться.

Okoł, -u, *м.* кругъ, колесо́, *см.* **Koło**; || огоро́женное простра́нство, огра́да, *см.* **Obwód, Okrąg**; || **Na okoł, W okoł**, вокру́гъ, круго́мъ, о́коло, о́крестъ; || сви́та, *см.* **Orono.**

Okolcować, обива́ть колю́чками, о́стрыми зубца́ми.

Okołek, -łka, *м.* о́бодъ колеса́; || *Бот.* цвѣто́чный щито́къ; || зо́нтикъ, *см.* **Baldaszek.**

Okolić, окружи́ть.

Okolica, -y, *ж.* око́лица, около́токъ; || окре́стность. **Rozeszła się wieść po okolicy**, разнёсся слухъ по всему́ около́тку. **Okolice Warszawy**, варша́вскія окре́стности.

Okolicze, -a, *ср. Стар.* о́кругъ, грани́цы, предѣ́лы страны́.

Okolicznie, со всѣхъ сторо́нъ, вокру́гъ; || подро́бно, со всѣ́ми подро́бностями; || случа́йно, *см.* **Przypadkowie.**

Okoliczność, -ści, *ж. Стар.* принадле́жности, уго́дья, слу́жбы (*имѣ́нія, уса́дьбы, до́ма*); || обстоя́тельство. **Znajdować się w trudnych okolicznościach**, находи́ться въ тру́дныхъ обстоя́тельствахъ; || подро́бность. **Wszystkie okoliczności sprawy**, всѣ подро́бности, обстоя́тельства дѣ́ла. *Юрид.* **Obciążające okoliczności**, уси́ливающія вину́ обстоя́тельства; || слу́чай. **Z okoliczności odjazdu**, по слу́чаю отъѣ́зда, *см.* **Sposobność.**

Okolicznościowy, *Грам.* обстоя́тельственный, *см.* **Przygodny.**

Okoliczny, окре́стный, сме́жный, сосѣ́дній; || око́льный. *Юрид.* **Mieszkańcy okoliczni**, око́льные лю́ди; || подро́бный, *см.* **Szczegółowy**; || случа́йный, *см.* **Przygodny.** || *Грам.* **Tryb okoliczny**, изъяви́тельное наклоне́ніе.

Okolisto, *см.* **Kolisto.**

Okolistość, *см.* **Kolistość.**

Okolisty, *см.* **Kolisty.**

Okołki, Okołkiem, *см.* **Okołek.**

Okołkorodny, *Бот.* зо́нтичный, зонтикообра́зный, *см.* **Baldaszkowaty.**

Okolnie, круго́мъ, въ окру́жности.

Okolnik, -a, *м.* циркуля́ръ, окружно́е письмо́.

Okolny, кругово́й. **Bieg okolny**, круговраща́тельное движе́ніе. **Okolny bieg krwi**, обраще́ніе кро́ви. **List okolny**, окружно́е письмо́; || окре́стный, сме́жный, *см.* **Okoliczny.**

Około, Naokoło, Wokoło, вокру́гъ, вкругъ, о́коло. **Chodzić około czego**, занима́ться чѣмъ, труди́ться надъ чѣмъ. **Umieć chodzić około czego**, умѣ́ть обраща́ться съ чѣмъ, умѣ́ть взя́ться за что́. **Pracować około pokoju**, стара́ться заключи́ть миръ, *см.* **Koło.**

Okołokop, -u, *м. Воен.* циркумваллаціо́нная ли́нія.

Okołomurowy, находя́щійся внѣ стѣнъ.

Okolony, обнесённый, окружённый.

Okołosłupie, -pia, *ср. Архит.* перисти́ль, галере́я со столба́ми.

Okomiar, -u, *м.* глазомѣ́ръ.

Okoń, Okóń, *род. п.* **Okonia**, *м.* о́кунь (*ры́ба*).

Okoniowy, окунёвый.

Okop, -u, *м.* валъ, око́пъ, ретраншаме́нтъ, *см.* **Wał, Szaniec.**

Okopać, *см.* **Okopywać.**

Okopciałość, -ści, *ж.* ко́поть.

Okopciały, закоптѣ́лый.

Okopcić, задыми́ть, закопти́ть. || **Okopcić się**, закопти́ться, задыми́ться.

Okopcieć, закопти́ться, продыми́ться.

Okopisko, -a, *ср.* мѣ́сто обведённое рвомъ; || жидо́вское кладби́ще.

Okopnik, -a, *м.* землеко́пъ; || *Воен.* піоне́ръ.

Okopywać, Okopać, ока́пывать, окопа́ть; || укрѣпля́ть, обноси́ть око́пами. || **Okopywać się, Okopać się**, ока́пываться, окопа́ться.

Okopywanie, Okopanie, -nia, *ср.* ока́пываніе.

Okorzenić, припра́вить пря́ностями.

Okosić, скоси́ть (*траву́*).

Okosmacieć, окосма́тѣть, омохна́тѣть.

Okotwór, -oru, *м. Анат.* глазна́я впа́дина.

Oków, -owu, *м.* око́вка; || **Okowy**, *мн.* око́вы, цѣ́пи, желѣ́за, кандалы́.

Okowaniec, -ńca, *м.* коло́дникъ, зако́ванный въ цѣ́пи, кандалы́.

Okowek, -wka, *м. см.* **Oków, Skówka.**

Okowita, -y, *ж.* хлѣбно́е вино́, во́дка.

Okówka, *см.* **Skówka.**

Okpić, Okpiwać, надýть, одурáчить, провести́ за́ нос.

Okpienie, Okpiwanie, -nia, *ср.* **обма́нъ, плу́тня, моше́нничество.**

Okpisz, употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Na okpisz, плутовски́мъ, моше́нническимъ о́бразомъ.**

Okpiwacz, -a, *м.* **обма́нщикъ, плутъ, моше́нникъ.**

Okra, -y, *ж.* **о́хра, во́хра (*кра́ска*). Okra czerwona, че́рлядь.**

Okraczać, Okroczyć, шага́ть вокру́гъ чего́, обходи́ть, обойти́ кругомъ. || **Okraczać, Okraczyć, Okraczyć kolej,** е́хать ме́жду колея́ми.

Okradać, Okraść, обкра́дывать, обокра́сть.

Okradanie, Okradzenie, -nia, *ср.* **кра́жа,** воровство́.

Okradziony, обкра́денный, окра́денный.

Okrąg, -ędu, *м.* шаръ, земно́й шаръ; || небосклонъ, кругозо́ръ, горизо́нтъ, *см.* **Widnokrąg**; || кругъ, окру́жность. **Okrąg koła,** окру́жность кру́га. || **Okrąg księżyca,** кругъ луны́ (*содержа́щій въ себѣ 19 лѣтъ, по прошествіи кото́рыхъ новолу́нія возвраща́ются на пре́жніе дни го́да*), *см.* **Obieg**; || кругъ, кружо́къ, окру́глость. **W okrąg,** круго́мъ, въ кружо́къ, кругообра́зно; || сфе́ра, плане́тный кругъ. || **Okrąg naukowy,** учёбный о́кругъ; || *Геогр.* о́кругъ, уѣздъ.

Okrąglak, -a, *м. Плотн.* нака́тникъ.

Okrągławo, кругловато, ова́льно.

Okrągławość, -ści, *ж.* круглота́, окру́глость, ова́льность.

Okrągławy, ова́льный, **продолговато-**кру́глый.

Okrągleć, кругле́ть, округля́ться.

Okrąglenie, -nia, *ср.* округле́ніе.

Okrągło, кру́гло. ***Okrągło powiedzieć,** говори́ть сжа́то, въ коро́ткихъ слова́хъ. **Okrągło żyć,** жить скро́мно, бережли́во.

Okrągłodługi, продолговато-кру́глый, *см.* **Obły, Walcowaty.**

Okrągłokończaty, остроконе́чный.

Okrągłolicy, кругли́цый.

Okrągłopochodzisty, кони́ческій, **кегле**обра́зный; || ко́нусный.

Okrągłość, -ści, *ж.* окру́глость, круглота́. || **Okrągłość ziemi,** шарови́дность. || **Okrągłość wypukła,** вы́пуклость. **Okrągłość wydrążona,** во́гнутость.

Okrągłotwarzy, *см.* **Okrągłolicy.**

Okrągłowzory, кругообра́зный, въ ви́дѣ ротонды.

Okrągluchny, Okrąglutki, *Умен.* кругле́хонькій, кругле́хонекъ, кругле́шенькій, кругле́шенекъ, *см.* **Okrągły.**

Okrągły, кру́глый.

Okrajać, *см.* **Okrawać.**

Okrajek, *см.* **Okrawek.**

Okrakiem, на корячкахъ. Okrakiem chodzić, ходи́ть раскора́чивши но́ги, **раздвига́ть но́ги.**

Okrasa, -y, *ж.* **припра́ва (*кушанья*); || *украше́ніе, прикра́са,** *см.* **Ozdoba.**

Okraść, *см.* **Okradać.**

Okrasić, Okraszać, приправля́ть (*кушанье*); || *укра́сить, украша́ть, убра́ть, убира́ть.

Okraszenie, *см.* **Okrasa.**

Okrawać, Okrajać, Okroić, откра́ивать, откро́ить, обрѣзывать, обрѣза́ть.

Okrawacz, -a, обрѣзывальщикъ.

Okrawanie, -nia, *ср.* откра́иваніе, обре́зываніе.

Okrawek, -wka, Okrajek, -jka, *м.* обре́зокъ; || **Okrajek ziemi,** *см.* **Cypel**; || кро́мка, кайма́ (*у пла́тья*); || опу́шка (*льса*); || грани́ца, рубе́жъ, *см.* **Kraniec**; || *см.* **Obrzezek** (*Анат.*).

Okrążać, Okrążyć, окружа́ть, окружи́ть, обводить, обвести́. **Okrążyć nieprzyjaciela,** окружи́ть, обступи́ть непрія́теля. || Обойти́, исходи́ть, изъѣздить, стра́нствовать, *см.* **Obiedz, Objechać, Oрłynąć.** || ***Okrążać co słowy,** говори́ть перифра́зами; || говори́ть обиняка́ми, изворачиваться.

Okrążanie, Okrążenie, -nia, *ср.* окруже́ніе; || поворо́тъ, изви́лина; || объѣздъ, обхо́дъ; || *увёртка, улóвка.

Okrążyć, *см.* **Okrążać.**

Okręcać, Okręcić, обвива́ть, обви́ть; || обвёртывать, обвертѣть, обверну́ть.

Okręcenie, -nia, *ср,* обвива́ніе, обвёртываніе.

Okręcik, -a, *м. Умен.* кора́бликъ.

Okręgowy, окружно́й.

Okres, -u, *м.* объёмъ, простра́нство; || кругъ, о́кругъ; || грани́ца, предѣлъ, рубе́жъ; || промежу́токъ, **продолже́ніе,** тече́ніе. **W szczupłym lat okresie,** въ продолже́ніе коро́ткаго вре́мени, въ тече́ніи немно́гихъ лѣтъ. || *Хронол.* кругъ. **Okres lat,** тече́ніе вре́мени, періо́дъ, *см.* **Przeciąg**; || *Грам.* періо́дъ. **Okres pełny, Okrągły,** пла́вный, четырехчле́нный періо́дъ.

Określać, Określić, Okryślić, *Стар.* **Okresić,** очёртывать, очерти́ть, очёртывать о́коло кру́га, обводи́ть чертою вокру́гъ, обмежёвывать, обмежева́ть; || ограни́чивать, заключа́ть въ предѣлы, полага́ть предѣлъ; || опредѣля́ть, опредѣли́ть. **Określić znaczenie wyrazu,** опредѣли́ть значе́ніе сло́ва.

Określający, опредѣли́тельный.

Określanie, Określenie, -nia, *ср.* ограниче́ніе, *см.* **Określać**; || опредѣле́ніе.

Określić, *см.* **Określać.**

Określnie, Określnie, опредѣле́нно, то́чно.

Określnik, -a, *м. Грам.* членъ опредѣле́нный.

Określność, -ści, *ж.* опредѣле́нность, то́чность.

Określny, опредѣлённый.

Określony, ограни́ченный; || опредѣлённый.

Okręt, -u, *м.* кора́бль.

Okrętowy, Okrętny, корабе́льный. **Lina okrętowa,** швартовъ, ка́бельтовъ (кана́тъ). **Dno okrętowe,** трюмъ. **Strój okrętowy,** сна́сти, такела́жъ. **Wieniec okrętowy,** корабе́льная коро́на.

Okrężne, -ego, *ср.* жа́твенный пра́вдникъ.

Okrężnica, -y, *ж. Бот.* ту́рча, плаву́шникъ, готто́нія.

Okrężny, окружно́й; || винтово́й, спира́льный; || *Бот.* кругообра́сный.

Okrócicіel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Okrócicielka, -i, *ж.* укроти́тельница, усмири́тельница.

Okrócić, Okrajać, откро́ить. окра́ивать.

Okrom, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я, за исключе́ніемъ, *см.* Krom; || безъ, *см.* **Bez; || вдали́ отъ...** *см.* **Oprócz od...**

Okrop, -u, *м.* орошо́ніе, окропле́ніе.

Okropić, окропи́ть, скропи́ть, ороси́ть.

Okropiec, -pcu, *м. см.* **Okrop.**

Okropnie, ужа́сно, стра́шно. отврати́тельно.

Okropność, -ści, *ж.* у́жасъ; || гну́сность, ме́рзость; || отвраще́ніе, омерзѣніе.

Okropny, ужа́сный, стра́шный; || гну́сный, ме́ракій; || отврати́тельный, омерзи́тельный.

Okrostawiałość, -ści, *ж. Мед.* сыпь, нако́жная боле́знь кора́ста.

Okrostawiały, кора́стливый, покры́тый сы́пью.

Okrostawieć, окора́стѣть.

Okrostawienie, -nia, *ср. см.* **Okrostawiałość.**

Okrótnik, -a, *м. см.* **Okrutnik.**

Okrótność, -ści, *ж. см.* **Okrutność.**

Okrótny, *см.* **Okrutny.**

Okruch, -a, *м.* **Okrucha, -y,** *ж.* обло́мокъ, оско́локъ; || кроха́, *см.* **Okruszyna.**

Okrucieński, мучи́тельный, тира́нскій, жесто́кій, безчеловѣчный, звѣрскій, лю́тый.

Okrucieństwo, -a, *ср.* жесто́кость, тиранство, жестокосе́рдіе, звѣрство безчеловѣчіе, лю́тость.

Okruszek, -szka, *м.* **Okruszyna, -y,** *ж.* кро́шка, крупи́нка, части́ца.

Okrutnica, -y, *ж.* тира́нка, мучи́тельница.

Okrutnie, жесто́ко, безчеловѣчно, ужа́сно.

Okrutnieć, жесто́ко поступа́ть (*съ кѣмъ*).

Okrutnik, -a, *м.* тира́нъ, мучи́тель; || ва́рваръ.

Okrutność, -ści, *ж. см.* **Okrucieństwo.**

Okrutny, жесто́кій, жестокосе́рдый, безчеловѣчный, свирѣпый, лю́тый, ужа́сный; || *стра́шный, огро́мный.

Okrwawić, окрова́вить, обагри́ть кро́вью.

Okryć, *см.* **Okrywać.**

Okrycie, -cia, *ср.* покрыва́ло, оде́я́ло; || чахо́лъ; || оде́жда, пла́тье, *см.* **Odzienie.**

Okryślenie, *см.* **Określanie.**

Okryślić, *см.* **Określić.**

Okryty, *см.* **Okrywać.**

Okrywać, Okryć, покрыва́ть, покры́ть; || *одѣва́ть, одѣть, *см.* **Odziać.** || **Okrywać się, Okryć się,** покрыва́ться, покры́ться.

Okrywanie, Okrycie, -a, *ср.* прикрыва́ніе, прикры́тіе.

Okrywca, -y, *м.* покрови́тель, засту́пникъ.

Okrywka, -i, ж. кры́шка. || *Бот.* покрыва́ло, покро́въ.

Okrzepczyć, Okrzepić, укрѣпи́ть; || сгусти́ть.

Okrzepłość, -ści, *ж.* засты́ніе, сгуще́ніе; || затвердѣлость. окрѣплость.

Okrzepły, окрѣплый, отвердѣлый; || засты́вшій; || сгущенный.

Okrzepnąć, окрѣпнуть; || засты́ть.

Okrzepnienie, -nia, *ср.* застыва́ніе, сгуще́ніе.

Okrzesać, Okrzesywać, обре́зать, обре́зывать (*вѣтви у дерева*), обтёсывать, обтеса́ть (*де́рево*), обдѣлывать, обдѣлать (*камни*); || *образо́вывать, выводи́ть изъ невѣжества, прида́ть ло́ску.

Okrzesanie, -nia, *ср.* обрѣзываніе (*вѣтвей*), обтёсываніе (*де́рева*). обдѣлываніе (*камня*); || *прили́чные пріёмы, прили́чное обраще́ніе, вѣжливость.

Okrzesany, вѣжливый, образо́ванный, отесанный.

Okrzesywać, *см.* **Okrzesać.**

Okrzętnie, *см.* **Skrzętnie.**

Okrzętność, *см.* **Skrzętność.**

Okrzętny, *см.* **Skrzętny.**

Okrzos, -u, *м.* обре́занныя, ли́шнія вѣтви. || *Прост.* молокосо́съ.

Okrzyczany, расхва́ленный, превознесённый похвала́ми; || осла́вленный, упа́вшій во мнѣніи (*свѣта*).

Okrzyczeć, превозноси́ть, восхваля́ть; || осла́вить, роня́ть во мнѣніи свѣта.

Okrzyk, -u, *м.* крикъ, кликъ; || восклица́ніе, ра́достный крикъ.

Okrzykać, Okrzyknąć, Okrzykiwać, вскрича́ть, вскри́кивать, закрича́ть изо всей си́лы; || восклица́ть, взыва́ть; || провозглаша́ть. **Okrzyknąć kogo królem,** провозгласи́ть кого́ королемъ. **Okrzykać się, Okrzyknąć się,** раскрича́ться (*на что́*).

Okrzykliwy, шу́мный, шумли́вый, гро́мкій.

Okrzyknąć, Okrzyknąć się, *см.* **Okrzykać.**

Okrzyknięcie, Okrzyknienie, -nia, *ср.* провозглаше́ніе.

Okseft, -u, *м.* о́ксофтъ (*сороковая бочка*).

Oksymel, -u, *м.* уксусомёдъ. мёдъ съ у́ксусомъ.

Oktawa, -y, *ж.* осьмидне́вникъ, осьмидне́вный пра́здникъ. || *Муз.* окта́ва

Oktawka, **-i**, *ж.* дѣтская скри́пка.

Oktern, **-u**, *м.* восьму́шка, восьма́я доля листа́, *см.* **Ośmiórka**.

Oktoich, **-u**, *м.* окто́ихъ, осьмигла́сникъ (*церко́вная книга*).

Okuć, **Okować**, окова́ть, око́вывать, скова́ть, ско́вывать, заковáть, зако́вывать.

Okucie, **-a**, *ср.* око́вка, подко́вываніе, зако́вываніе. **Okucie do okna**, прибо́ръ. **Okucie w rydlu**, пробо́й.

Okudłany, взъеро́шенный, растрёпанный, косма́тый.

Okulary, **-ów**, *мн.* очки́.

Okulawić, искале́чить, изувѣчить.

Okulawieć, **Okuleć**, охроме́ть, захрома́ть.

Okulawienie, **-nia**, *ср.* охроме́ніе, увѣчье.

Okulbaczenie, **-nia**, *ср.* осѣда́ніе (*ло́шади*).

Okulbaczyć, осѣда́ть, *см.* **Kulbaczyć**.

Okulista, **-y**, *м.* глазно́й врачъ, окули́стъ.

Okulizacja, *см.* **Oczkowanie**.

Okulizować, *см.* **Oczkować**.

Okuń, *см.* **Okoń**.

Okup, **-u**, *м.* вы́купъ, выкупны́я де́ньги.

Okupacja, **-ji**, *ж.* заня́тіе, *см.* **Zajęcie**; || уро́къ, зада́ча, упражне́ніе (*шко́льныя*).

Okupić, *см.* **Okupywać**.

Okupienie, **-nia**, *ср.* выкупъ; || искупле́ніе, избавле́ніе, *см.* **Odkupienie**.

Okupiny, **-pin**, *мн.* пода́рокъ *или* угоще́ніе именинника для свои́хъ друзе́й.

Okupnik, **-a**, *м.* обро́чникъ, плати́щій обро́къ; || долгосро́чный аренда́торъ.

Okupność, **-ści**, *ж.* выкупно́е пра́во, вы́купъ; || долгосро́чная аре́нда.

Okupny, выкупно́й.

Okupywać, **Okupić**, выкупа́ть, вы́купить, покупа́ть, купи́ть; || опла́чивать, заплати́ть. || **Okupić się**, откупи́ться, вы́купиться.

Okurencja, **-ji**, *ж. см.* **Okoliczność**, **Zbieg**.

Okurzać, **Okurzyć**, оку́ривать, окури́ть, дымя́ть, задыми́ть, окопти́ть; || пыли́ть, запыли́ть.

Okurzenie, **-nia**, *ср.* оку́риваніе, придымле́ніе; || запыле́ніе.

Okwasić, *Хим.* окисли́ть.

Okwaśny, *Хим.* спосо́бный къ окисле́нію.

Okwefić, **Okwefiać**, накры́ть, накрыва́ть покрыва́ломъ, фато́ю, *см.* **Kwefić**.

Okwit, **-u**, *м.* **Okwitanie**, **Okwitnienie**, **-nia**, *ср. Бот.* цвѣте́ніе.

Okwitać, **Okwitnąć**, отцвѣта́ть, переста́ть цвѣсти́.

Ołatać, *см.* **Połatać**, **Wyłatać**.

Oława, **-y**, *ж.* желѣзо взя́тое изъ среди́ны желѣзной кри́цы, напускно́е желѣзо.

Olbora, **-y**, *ж.* казённый дохо́дъ съ рудникóвъ; || завѣдываніе рудника́ми.

Olbornik, **-a**, *м.* надзира́тель надъ рудника́ми.

Olbrot, **u**, *м.* спермаце́тъ.

Olbrotowy, спермаце́товый.

Olbrzym, **-a**, *м.* испо́линъ, велика́нъ, гига́нтъ.

Olbrzymi, испо́линскій, гига́нтскій.

Olbrzymisko, **-a**, *ср.* безобра́зный велика́нъ, верзи́ло.

Olbrzymka, **-i**, *ж.* велика́нша.

Olbrzymowaty, испо́линскій, гига́нтскій.

Olbrzymowy, **Olbrzymski**, *см.* **Olbrzymi**, **Olbrzymowaty**.

Olbrzymstwo, **-a**, *ср.* собра́ніе велика́новъ; || *Мед.* чрезмѣрная величина́ тѣла.

Olcha, **-y**, *ж. см.* **Olsza**.

Olchnąć, *Стар.* огло́хнуть.

Olchowy, *см.* **Olszowy**.

Oleisty, масли́стый.

Oléj, **-ju**, ма́сло (*расти́тельное*). **Oléj konopny**, конопля́ное, по́стное ма́сло. **Oléj skalny**, го́рное, ка́менное ма́сло, нефть, петро́ль. **Oléj Święty**, муро, святы́й еле́й. *Посл.* **Mieć oléj w głowie**, не быть глу́пымъ, *см.* **Olejek**, **Oliwa**.

Olejarka, **-i**, *ж.* продаю́щая ма́сло (*расти́тельное и т. п.*).

Olejarnia, **-ni**, *ж.* маслобо́йня; || складъ для ма́сла.

Olejarz, **-a**, *м. см.* **Olejnik**.

Olejek, **-jku**, *м.* лету́чее благово́нное ма́сло.

Olejkarstwo, **-a**, *ср.* произво́дство благово́ннаго ма́сла.

Olejkarz, **-a**, *м.* продаве́цъ благово́ннаго ма́сла.

Olejkować, сма́зывать ма́сломъ; || умаща́ть.

Olejkowanie, **-nia**, *ср.* сма́зываніе ма́сломъ.

Olejkowy, ма́сленый, изъ лету́чаго, благово́ннаго ма́сла, *см.* **Olejek**.

Olejnik, **-a**, *м.* продаю́щій ма́сло (*расти́тельное и т. п.*).

Olejno, ма́слено. **Olejno malować**, писа́ть ма́слеными кра́сками, *см.* **Olejny**.

Olejny, ма́сленый. **Olejne malowidło**, карти́на, пи́санная ма́слеными кра́сками. **Olejne malowanie**, живопись. **Malarz do robót olejnych**, живопи́сецъ.

Olejować, намасли́вать, сма́зывать ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).

Olejowanie, **-nia**, *ср.* сма́зываніе ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).

Olejowany, сма́занный ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).

Olejowaty, масляни́чный, масляни́стый.

Olejowy, ма́сленый.

Oleśnik, **-a**, *м. Бот.* крылоли́стникъ (*зо́нтичное расте́ніе*).

Oligarcha, **-y**, *м.* олига́рхъ, приве́рженецъ олига́рхіи.

Oligarchicznie, олигархи́чески.

Oligarchiczny, олигархи́ческій.

Oligarchja, **-ji**, *ж.* олига́рхія, вы́сшая власть въ рука́хъ немно́гихъ вельмо́жъ.

Olimp, -u, *м.* Олимпъ.

Olimpicki, olimpijski, олимпійскій, небе́сный *(о богáхъ)*.

Olimpjada, -y, *ж.* **олимпіáда**, четырехлѣ́тіе.

Oliwa, -y, *ж.* мáслина, масли́чное, оли́вковое дéрево. **Oliwa polna**, лохъ, дúкая мáслина; || олúвковое, деревúнное *или* провáнское мáсло. || *(Посл.)* **Zawsze oliwa na wierzch wyjdzie**, шúла въ мѣшкѣ не утаúшь.

Oliwczany, *см.* **Oliwkowy**.

Oliwiany, *см.* **Oliwny**.

Oliwisko, -a, *ср.* дúкая мáслина.

Oliwka, -i, *ж.* мáслина маслёнка, олúва.

Oliwkowaty, олúвковый, желтовáтый, смýглый *(цвѣтъ лица)*.

Oliwkowy, олúвковый.

Oliwnica, -y, *ж.* **Oliwnik**, -a, *м.* олúвковая рóща; || мáсличный вертогрáдъ.

Oliwnik, -a, *м.* выжимáющій олúвковое мáсло.

Oliwny, олúвный; || олúвковый.

Oliwobranie, -nia, *ср.* убóрка олúвокъ.

Oliworodny, изобúлующій олúвами.

Oliwowy, *см.* **Oliwny**.

Olknąć, *см.* **Olchnąć**.

Olkol, Olkel, Olkelek, -a, *м. Архит.* сúмусъ, гусёкъ, вéрхняя часть карнúза.

Ołoić, насáлить.

Ołów, -owiu, *м.* свинéцъ. **Ołów walcowany**, рóльный свинéцъ. **Ołowiem spajać, oblewać**, покрывáть свинцóмъ; || пломбировáть *(товары или зубъ)*.

Ołówek, -wka, *м.* чёрный карандáшъ, чёрная мúловка, карандáшъ; || **ołówek i szmuklerza do kręcenia frezli i kutasów**, коклю́шка, коклю́ха.

Ołowiak, -a, *м.* свинцóвая рудá, свинчáкъ.

Ołowianka, -i, *ж.* свинцóвая пýля; || *Морск.* лотъ, грузúло, отвѣсъ; || *Бот.* свинцóвка *(растéніе)*.

Ołowiany, свинцóвый.

Ołowiasty, свинчáтый.

Ołowiec, -wca, *м.* сѣрúстый свинéцъ, блестя́къ.

Ołówkowy, карандáшный.

Ołownia, -i, *ж.* свинцóвое произвóдство; || свинцóвая плавúльня.

Ołownica, -y, *ж. Бот.* зубúница, свинцóвка.

Ołównik, -a, *м.* свинцóвыхъ дѣлъ мáстеръ.

Ołówny, свинцóвый. **Biel ołowna**, бѣлúла.

Ołśnąć, Ołśnić, ослѣпúть, поразúть блéскомъ; || озарúть.

Ołśnienie, -nia, *ср.* **oслѣплéніе** *(блéскомъ)*.

Olstro, -a, *ср.* **ółystra**, кубýра, чýшки *(чахóлъ на ручнóе оружіе)*. *Посл.* **I olstro puści, gdy Bóg dopuści, на всё бóжья вóля**, всё во влáсти бóжьей.

Olsza, -y, *ж.* óльха *(дéрево)*.

Olszanka, -i, *ж.* чебáкъ *(рыба)*.

Olszeniec, -ńca, Olszenik, -a, *м.* *(Бот.)* гúрча, горúчникъ *(растеніе)*.

Olszowka, Olszówka, -i, *ж.* родъ древéсной гýбки.

Olszowy, ольхóвый.

Olszyna, -y, **Olszynka**, -i, *ж.* олéшникъ, олешня́къ, молодóй ольхóвый лѣсъ.

Ołtarz, -a, *м.* престóлъ, алтáрь; || жéртвенникъ. **Wielki ołtarz**, глáвный алтáрь.

Ołtarzny, Ołtarzowy, алтáрный.

Ołtarzyk, -a, *м.* мáлый алтáрь, **боковóй** алтáрь, придѣлъ.

Olutować, спаять.

Ołysieć, облысѣть.

Omacki, -ów, *мн.* ощýпыванье, **ощýпанье**.

Omackiem, Omacmie, Omacnie, Po omacku, Omacką, ощупью; || * слѣпо, во тмѣ.

Omacnie, *см.* **Omackiem**; || * ощутúтельно, осязáтельно.

Omacny, ощутúтельный, **осязáтельный**, *см.* **Namacalny, Dotykalny**.

Omacywać, ощýпывать.

Omaczać, Omoczyć, намáчивать, **намочúть**, смáчивать, смочúть.

Omaczalny, макáльный. **Omaczalne naczynie**, макáльная чáшечка.

Omaczanie, -nia, *ср.* обмáкиваніе, **мочéніе**; || мóчка, умóчка.

Omączyć, замучúть, запáчкать, осы́пать мукóю. || **Omączyć się**, запáчкаться, **вы́пачкаться** мукóю.

Omaić, покры́ть **зелёными лúстьями**, *см.* **Maić**.

Omal nie, Omal że nie..... чуть - чуть почтú, едвá, чýть бы́ло не....., *см.* **Bez mała, Mało**.

Omam, -u, *м.* ослѣплéніе, помрачéніе; || обаáніе, очарováніе, обворожéніе.

Omamić, ослѣпúть, помрачúть; || очарováть, обворожúть, *см.* **Mamić**.

Omamiciel, -a, *м.* обольстúтель, очарова́тель, обворожúтель.

Omamienie, -nia, *ср.* обольщéніе, очарováніе, обворожéніе; || заблужденіе, обмáнъ.

Oman, -u, *м. Бот.* омáнъ, девясúлъ *(растéніе)*.

Omanek, -nku, *м.* настóйка изъ омáна.

Omarmurować, покры́ть мрáморомъ.

Omartwić, Omartwiać, заморúть, умертвúть, умерщвля́ть; || вытравить, вытрáвливать.

Omartwieć, помертвѣть; || оцѣпенѣть.

Omarznąć, намёрзнуть.

Omaścić, Omaszczać, припрáвить, **припрáвля́ть** мáсломъ, жúромъ; || улучшáть, удобря́ть вéмлю, *см.* **Ognoić**.

Omasta, -y, *ж.* жúрная **припрáва** *(къ кýшанью)*.

Omastno, жúрно, мáсляно.

Omastny, жúрный, мáсляный.

Omaszczać, *см.* **Omaścić**.

Omatać, опу́тать, обольсти́ть.

Omawiać, Omówić, говори́ть обиняка́ми, нея́сно, намёками; || *см.* **Obmawiać.**

Omazać, *см.* **Obmazać**

Omdlało, сла́бо, безси́льно.

Omdlałość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́лие; || о́бморокъ, обмира́ніе, ослабѣ́ніе, лише́ніе чувствъ, изнеможе́ніе.

Omdlały, ослабѣ́вшій, безси́льный; || упа́вшій въ о́бморокъ, лищи́вшійся чувствъ.

Omdleć, Omdlewać, ослабѣ́ть, ослабѣ́вать, изнемо́чь, изнемога́ть; || па́дать въ о́бморокъ, обмира́ть.

Omdlenie, -nia, *ср.* ослабѣ́ніе, безпа́мятство, о́бморокъ; || тѣле́сная сла́бость.

Omdlewać, *см.* **Omdleć.**

Omdlewanie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе, ослабле́ніе, истоще́ніе, упа́докъ силъ.

Omełty, очи́щенный, шелушёный, *см.* **Omleć.**

Omen, -u, *м.* предсказа́ніе, зна́меніе.

Omgleć, Omglewać, *см.* **Omdleć, Omdlewać**; || *см.* **Mgleć.**

Omglić, отума́нить.

Omiatać, Omieść, обмета́ть, обме́сть, смета́ть, смести́.

Omiatanie, Omiecenie, -nia, *ср.* смета́ніе, подмета́ніе.

Omieciny, -cin, *мн.* соръ, смётье; || мучна́я пыль.

Omieg, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій ко́рень, акони́тъ, прикры́ть, волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Omiękanie, Omięknienie, -nia, *ср.* размя́гченіе.

Omiękczyć, размягчи́ть.

Omiękнąć, размягчи́ться.

Omielać, *см.* **Omleć.**

Omielenie, -nia, *ср.* очище́ніе, шелуше́ніе.

Omieniałość, -ści, *ж.* хрипота́, охри́плость, си́плость.

Omieniały, хри́плый, си́плый.

Omienieć, охри́пнуть, оси́пнуть.

Omienienie, -nia, *ср. см.* **Omieniałość.**

Omierzchnąć, вы́ѣхать въ но́чи, отпра́виться въ путь въ су́мерки.

Omierzić, Omierziciel, Omierzliwy, Omierzłość, Omierzły, Omierznąć, *см.* **Mierzić, Mierziciel, Mierzliwy, Obmierzłość, Obmierzły, Mierznąć.**

Omierzyć, изме́рить, вы́мѣрять

Omieść, *см.* **Omiatać, Omiotać.**

Omieszka, -i, Omieszkanina, -y, *ж.* **Omieszkanie, -nia**, *ср.* остано́вка, заде́ржка, замедле́ніе, промедле́ніе.

Omieszkać, Omieszkiwać, пропусти́ть (*вре́мя, удо́бный слу́чай*), упусти́ть, прозѣва́ть, потеря́ть. **Omieszkałeś targu, nie kupić nie dostaniesz**, ты пропусти́лъ торгъ и ничего́ купи́ть не мо́жешь; || опозда́ть, замедли́ть, промѣшкать. **Nie omieszkam uczynić, co pan żądasz**, не заме́длю испо́лнить то, что́ вы жела́ете; || **Omieszkać dom**, заня́ть домъ, посели́ться въ до́мѣ, жить въ до́мѣ, *см.* **Zamieszkać.**

Omieszkałość, -ści, *ж.* мѣшкотность, ме́дленность, неповоро́тливость.

Omieszkały, ме́дленный, нескла́дный, неповоро́тливый; || сдѣлавшійся ручны́мъ, освои́вшійся.

Omieszkanie, Omieszkanina, *см.* **Omieszka.**

Omieszkiwać, *см.* **Omieszkać.**

Omijać, Ominąć, избѣга́ть, обходи́ть, обойти́, миновать, мину́ть, *см.* **Mijać.**

Omilknąć, *см.* **Umilknąć.**

Ominąć, *см.* **Omijać.**

Ominować, предсказывать, предвѣща́ть.

Omiodzić, припра́вить ме́домъ, подмѣша́ть мёду.

Omiotać, Omieść, *см.* **Obrzucać.**

Omisić, *см.* **Wymisić, Mislć.**

Omissja, -ji, *ж.* оши́бка, недосмо́тръ, про́пускъ. Бу́квы: **S. E. et O**, въ концѣ купе́ческаго письма *или* счёта, означа́ютъ: **Salvo errore et omissione, т. е.** оговари́ваю оши́бки и про́пуски.

Omknąć, *см.* **Omykać.**

Omłacać, Omłócić, молоти́ть, смолоти́ть.

Omleć, Omielać, очисти́ть, очища́ть, шелуши́ть, снять шелуху́, лущи́ть.

Omlet, -u, *м.* яи́чница.

Omłócenie, -nia, *ср.* молоче́ніе, молотьба́ (*хлѣба*).

Omłócić, *см.* **Omłacać.**

Omłodzenie, -nia, *ср.* моложа́вость, помолоде́ніе; || * возобновле́ніе.

Omłodzić, Omładzać, молоди́ть, придава́ть видъ мо́лодости, *см.* **Odmłodzić.**

Omłot, -u, *м.* умолотъ (*коли́чество вымолоченныхъ зёренъ*).

Omłótny, зерновой.

Omniszenie, -nia, *ср.* постриже́ніе въ мона́хи.

Omniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Omoczyć, *см.* **Omaczać.**

Omoknąć, смо́кнуть.

Omokrzyć, смочи́ть, увла́жить.

Omościć (rzekę), поста́вить мостъ (*че́резъ ръку́*).

Omotać (kogo), * опу́тать, ввяза́ть (*въ сквёрное дѣло*), *см.* **Wplątać.**

Omówić, *см.* **Omawiać.**

Omówienie, -nia, *ср.* перифра́за; || обиня́кй, неясность рѣчи, намёкъ.

Omowny, перифрази́ческій, околи́чный.

Omraczać, Omroczyć, омрача́ть, омрачи́ть.

Omrozić, замороз́ить.

Omszeć, *см.* **Mszeć**; || заплѣснѣ́вѣть, *см.* **Pleśnieć.**

Omszenie, -nia, *ср. см.* **Mszenie**; || плѣсень, плѣснь, *см.* **Pleśń.**

Omszony, цвѣлый, саплѣснѣвѣлый, *см.* **Spleśniały.**

Omulać, Omulić, *см.* **Zamulić.**

Omurować, *см.* **Obmurować.**
Omurowanie, *см.* **Obmurowanie.**
Omurzyć, *см.* **Murzyć.**
Omyć, *см.* **Omywać**, **Obmywać.**
Omycie, *см.* **Obmycie.**
Omydlić, намы́лить.
Omykać, **Omknąć**, обдира́ть, **ободра́ть**, **содра́ть**; || лиша́ть, обнажа́ть. **Omknąć z liścia**, оборвать ли́стья, обезли́ствить.
Omylać, **Omylić**, обма́нывать, обману́ть, вводи́ть, ввести́ въ оши́бку, въ заблужде́ніе; || **Omylać się**, **Omylić się**, ошиба́ться, ошиби́ться, обма́нываться, обману́ться.
Omyłek, **-łku**, *м.*, *см.* **Szaléj.**
Omylić, *см.* **Omylać.**
Omyłka, **i**, *ж.* оши́бка, про́махъ, погре́шность. **Przez omyłkę**, по оши́бкѣ. **Omyłka drukarska**, опеча́тка.
Omylnie, оши́бочно, обма́нчиво.
Omylność, **-ści**, *ж.* оши́бочность, обма́нчивость, при́зрачность; || непостоя́нство, перемѣ́нчивость, неизвѣ́стность, *см.* **Niepewność**; || погре́шительность.
Omylny, оши́бочный, обма́нчивый, при́зрачный; || непостоя́нный, перемѣ́нчивый, неизвѣ́стный, *см.* **Niepewny.**
Omywać, *см.* **Obmywać.**
Omywanie, **-nia**, *ср.* обмыва́ніе.
On, **Ona**, **Ono**, онъ, она́, оно́.
Onąd, — употребля́ется съ предло́гами **Z**, **Do**, **Od**. **Z onąd**, отсю́да, съ э́того мѣ́ста. **Do onąd**, туда́, дотю́да. **Od onąd**, отту́да, *см.* **Owąd.**
Onak, **Onako**, ина́че, и́наче, *см.* **Owak.**
Onaki, ино́й.
Onako, *см.* **Onak.**
Ondzie, тамъ. **Tu i ondzie**, и здѣсь и тамъ.
Onędy, тамъ, че́резъ то мѣ́сто, по то́й доро́гѣ, *см.* **Owędy**, **Tamtędy.**
Onegdaj, тре́тьяго дня.
Onegdajszy, бы́вшій тре́тьяго дня.
Onegdy, **Ongi** (*Стар.*), наме́дни, неда́вно, не такъ давно́.
Onerowany, обремененный.
Ongi, *Стар.* наме́дни.
Onich, *см.* **Oniks.**
Onichowy, *см.* **Oniksowy.**
Oniemiały, онѣмѣ́вшій.
Oniemić, зажа́ть ротъ, заста́вить молча́ть.
Oniemieć, онѣмѣ́ть; || * смо́лкнуть.
Oniemocnić się, занемо́чь, захвора́ть.
Onierządzić się, осквернйться, замара́ться.
Oniks, **-u**, *м.* о́никсъ (*камень*).
Oniksowy, о́никсовый.
Ono, **Oności**, **Onoż**, вонъ; || вотъ. **Onoż go mamy!** вотъ онъ! **Oności idzie!** вотъ онъ! вотъ онъ идётъ!
Onomatopeja, **-ji**, *ж.* *Грам.*, образова́ніе сло́ва по звукоподража́нію; || звукоподража́тельное сло́во.
Opacki, игу́менскій, абба́тскій.
Opactwo, **-a**, *ср.* монасты́рь, игу́менство, абба́тство.
Opacznie, навыворотъ, превра́тно, наоборо́тъ.
Opaczność, **-ści**, *ж.* превра́тность, непостоя́нство, перемѣ́нчивость, *см.* **Przewrotność.**
Opaczny, превра́тный, **непостоя́нный**, перемѣ́нчивый.
Opaczyć, извраща́ть, превра́тно толкова́ть, перетолко́вывать, перевира́ть.
Opad, **-u**, *м.* паде́ніе, спускъ. **Opad ziemi**, обва́лъ, осыпа́ніе (*земли*). **Opad morski**, отли́въ морско́й. *см.* **Odpływ.**
Opadać, **Opaść**, па́дать, опада́ть, убыва́ть (*о рѣкѣ, о водѣ*), уменьша́ться, (*о дняхъ*), понижа́ться, опуска́ться. **Rzeka opadła**, вода́ въ рѣкѣ понизилась, упа́ла. **Rzeka opada**, вода́ въ рѣкѣ убыва́етъ. **Opadać z czego**, лиша́ться чего́ **Opadać z ciała**, худѣ́ть, станови́ться худоща́вымъ. **Opadać z sił**, слабѣ́ть, дряхлѣ́ть. **Opadać**, **Opaść kogo**, напада́ть, напа́сть, броса́ться, бро́ситься, кида́ться, ки́нуться, ри́нуться (*на кого*).
Opadanie, **Opadnienie**, **-nia**, **Opadnięcie**, **-cia**, *ср.* опада́ніе, опаде́ніе. *см.* **Opad.**
Opadliny, **-lin**, *мн.* развали́ны.
Opadnięcie, *см.* **Opadanie.**
Opadzisty, ниспада́ющій, низверга́ющійся; || бы́стро убыва́ющій.
Opajać, **Opoić**, напои́ть до́ пьяна, упои́ть.
Opajanie, **-nia**, *ср.* *см.* **Pojenie.**
Opak, наза́дъ; || навыворотъ, наоборо́тъ.
Opakować, нагружа́ть, навью́чить; || обременя́ть, *см.* **Ładować.** || **Opakować się**, взвали́ть на себя́ но́шу; || * наби́ть себѣ́ бро́хо, наѣ́сться до́ сыта.
Opakowanie, **-nia**, *ср.* уку́порка.
Opal, **-u**, *м.* *Минер.* опа́лъ.
Opał, **-u**, *м.* то́пливо, то́пка, отопле́ніе, дрова́.
Opalać, **Opalić**, обжига́ть, обже́чь (*кирпичъ*), опаля́ть, опали́ть; || ота́пливать, отопи́ть (*топить печь*); || **Opalać się**, **Opalić się**, обжига́ться, обже́чься; || огрѣва́ться, нагрѣ́ться; || загорѣ́ть (*отъ со́лнца*).
Opałać, вѣ́ять (*хлѣбъ*).
Opalacz, **-a**, *м.* (**pieców**), истопни́къ; || кочега́ръ (*паровой маши́ны*).
Opalanie, **Opalenie**, **-nia**, *ср.* отопле́ніе (*печей*); || обжига́ніе (*кирпичей*).
Opałanie, **-nia**, *ср.* вѣ́яніе (*ржи, пшени́цы и т. д.*).
Opałek, **-łka**, *м.* головня́, голове́шка.
Opalenie, *см.* **Opalanie.**
Opaleniec, **-ńca**, *м.* погорѣ́вшій, погорѣ́лецъ. *см.* **Pogorzelec.**
Opalić, *см.* **Opalać.**

Opalisadować, обнести́ палиса́дникомъ, забо́ромъ изъ ко́льевъ.

Opalisadowanie, -nia, *ср.* палиса́дникъ палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ.

Opalisko, -a, *ср.* пепели́ще, погоре́лое ме́сто.

Opałka, -i, *ж.* кормова́я ве́яльница. * **Pleść koszałki opałki**, моло́ть вся́кій вздоръ, **ob. Koszałka.**

Opalny, го́дный на то́пливо.

Opalony, обожжённый.

Opalować, *см.* **Opalisadować.**

Opalowanie, -nia, *ср. см.* **Opalisadowanie.**

Opalowy, опа́ловый, *см.* **Opal.**

Opałowy, *см.* **Opalny.**

Opamiętać się, приттй въ себя́, опо́мниться, собра́ться съ ду́хомъ.

Opanować, овладе́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что́*).

Opanowały, *см.* **Opanowany.**

Opanowanie, -nia, *ср.* покоре́ніе, овладѣ́ніе, завладѣ́ніе, захва́тъ.

Opanowany, покорённый, подпа́вшій подъ власть; || бѣснова́тый, одержи́мый бѣсомъ, бѣсну́ющійся, *см.* **Opętany.**

Opar, -u, *м.* ожо́га, обжо́га; || горѣ́ніе, сожже́ніе.

Oparafować, скрѣпить по листа́мъ.

Oparafowanie, -nia, *ср.* скрѣпа по листа́мъ.

Oparcie, -cia, *ср.* опо́ра, подпо́ра, подде́ржка.

Oparkanić, огороди́ть, обнести́ и́згородью, забо́ромъ; || **Oparkanić (bydło)**, ста́вить въ огра́ду скоти́ну.

Oparkanienie, -nia, *ср.* огра́да, забо́ръ, *см.* **Parkan.**

Oparkocić się, *см.* **Parkocić się.**

Oparszeć, Oparszywieć, *см.* **Parszywieć.**

Opartolić się, *Прост.*, жениться несча́стливо.

Oparty, по́дпертый, опира́ющійся.

Oparzać, Oparzyć, обва́ривать, обвари́ть, обдава́ть, обда́ть кипятко́мъ.

Oparzanie, Oparzenie, -nia, *ср.* обва́риваніе, обдава́ніе кипятко́мъ, обжо́гъ.

Oparzelina, Oparzelizna, -y, *ж.* ожо́га, обжо́га.

Oparzelisko, Oparzysko, -a, *ср.* мокреди́на, зы́бкое *или* боло́тистое ме́сто.

Oparzelisty, горя́чій, жа́ркій.

Oparzelizna, *см.* **Oparzelina.**

Oparzenie, -nia, *ср.* сожже́ніе; || обжо́гъ.

Oparzyć, Oparzać, обже́чь, обжига́ть, обвари́ть, обва́ривать; || **Oparzyć się**, обже́чься, обвари́ться.

Oparzysko, *см.* **Oparzelisko.**

Opas, -u, *м.* кормъ (*для дома́шняго скота́ и пти́цы*); || па́жить, *см.* **Pastwa**; || блока́да, обложе́ніе, оса́да; || окруже́ніе.

Opasać, Opaść, раскорми́ть, откорми́ть. || **Opasać się, Opaść się**, наѣ́сться, объѣ́сться, пресы́титься.

Opasać, *см.* **Opasywać.**

Opasanie, -nia, *ср.* окруже́ніе (*во́йскомъ, стѣно́ю*); обнесе́ніе (*забо́ромъ*); || опоя́ска, *см.* **Pas**; || обложе́ніе, обступле́ніе, осажде́ніе (*крѣпости*).

Opasanie, Opasienie, -nia, *ср.* пресыще́ніе, обжо́рство.

Opaść, *см.* **Opasać.**

Opaść, Opasdź, *см.* **Opadać.**

Opasienie, *см.* **Opasanie.**

Opaska, -i, *ж.* поясо́къ; || повя́зка, вѣне́цъ; || **Opaski**, *мн.* фри́зы (*украше́нія на орудіяхъ*); || раздѣлка (*при вхо́дѣ ды́ма въ пе́чкѣ*).

Opaskudzić, замара́ть, запа́чкать; || * осквернить. || **Opaskudzić się**, замара́ться, запа́чкаться; || * оскверни́ться.

Opasło, доро́дно, по́лно, ту́чно.

Opasłość, -ści, *ж.* доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Opasły, разтолстѣ́вшій, доро́дный, по́лный, ту́чный.

Opaśny, Opaszny, подпоя́санный.

Opasywać, Opasać, опоя́сывать, опоя́сать; || окружа́ть, окружи́ть, обноси́ть, обнести́ (*го́родъ стѣно́ю*); || облага́ть, обложи́ть, обступа́ть, обступи́ть, осажда́ть, осади́ть (*го́родъ, во́йско*); || **Opasywać się, Opasać się, опоя́сываться**, подвя́зывать себя́.

Opasywanie, -nia, *ср.* опоя́сываніе, *см.* **Opasanie.**

Opat, -a, *м.* настоя́тель, игу́менъ; || абба́тъ (*у като́ликовъ*); || *Бот.* молоча́й, молоча́йникъ (*расте́ніе*).

Opatek, -tka, *м.* (**mniejszy**), *Бот.* ме́лкій молоча́й, осли́ное молоко́ (*расте́ніе*).

Opatka, -i, *ж.* игу́менья, аббати́сса.

Opatrować, *см.* **Opatrywać.**

Opatrowanie, *см.* **Opatrywanie.**

Opatrywać, Opatrzyć, *Стар.* избира́ть, избра́ть, иска́ть, прійскивать, *см.* **Opatrywać**; || пещись, забо́титься. **Opatrywać zdrowie swoje**, забо́титься о своемъ здоро́вьи; || смотрѣ́ть, ходи́ть, ухаживать (*за кѣмъ*), имѣ́ть попече́ніе (*о комъ*); || перевя́зывать (*ра́ну у кого́*); || помога́ть, пособля́ть. **Niech Pan Bóg opatrzy, Panie Boże opatrz**, Богъ въ по́мощь! || Снабжа́ть, снабди́ть, доставля́ть. **Opatrzyć miasto w żywność**, снабди́ть го́родъ продово́льствіемъ; || обнести́, окружи́ть (*го́родъ стѣно́ю*); || предохраня́ть, предостерега́ть (*отъ кого́, отъ чего́*). || **Opatrywać się, Opatrzyć się**, запаса́ться, запасти́сь, (*провіа́нтомъ*); || **Opatrzyć się od czego, przeciw czemu**, предохрани́ть себя́, предостерега́ться (*отъ чего́*).

Opatrywanie, Opatrzenie, -nia, *ср. Стар.* прійскиваніе, отыскиваніе; || попече́ніе, забо́та; || смотрѣ́ніе, хожде́ніе, ухаживаніе; || перевя́зываніе (*ра́ны*); || снабже́ніе, доста́вка, продово́льствованіе; || обнесе́ніе окруже́ніе, огражде́ніе; || предохране́ніе, предостереже́ніе, *см.* **Opatry-**

wać. || **Opatrzenie**, содержа́ніе, сохране́ніе, подде́рживаніе.

Opatrzenie, -nia, *ср.* снабже́ніе, доставле́ніе всего́ ну́жнаго.

Opatrznie, тща́тельно, рачи́тельно, стара́тельно; || предусмотри́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно.

Opatrznik, *см.* **Opatrzyciel.**

Opatrzność, -ści, *ж.* предусмотри́тельность, осмотри́тельность, осторо́жность, благорасу́міе; || Провиде́ніе, Про́мыслъ Бо́жій.

Opatrzny, предусмотри́тельный, осмотри́тельный, осторо́жный, благорасу́мный.

Opatrzyć. *см.* **Opatrywać.**

Opatrzyciel, -a, *м.* поставщи́къ; || попечи́тель, храни́тель.

Opatrzycielka, -i, *ж.* поставщи́ца; || попечи́тельница, храни́тельница.

Opatski, *см.* **Opacki.**

Opatstwo, *см.* **Opactwo.**

Opchać, *см.* **Opychać.**

Opęciny, -cin, *мн.* у́зы, око́вы, цѣпи.

Opędzać, Opędzić, обѣга́ть круго́мъ (*чего́*), бы́стро совершать путь (*вокру́гъ чего́*); || отгоня́ть, отогна́ть (*мухъ, комаро́въ*); || довóльствоваться, доставáть, ставáть, хватáть. **Tém drzewem muszę opędzić całą zimę**, э́тихъ дровъ хва́титъ (достáнетъ) мнѣ на всю зи́му. **Całą usługę opędzam jednym chłopakiem**, для услу́ги достáточно мнѣ одного́ мáльчика. || **Opędzać się (komu)**, защища́ться, оборона́ться (*отъ кого́, отъ чего́*); отбива́ться (*отъ соба́къ*); || развязáться, раздѣлаться, отдѣлаться, избáвиться. **Nie módz się opędzić dłużnikom**, не имѣть возмóжности раздѣлаться съ должника́ми, избáвиться, отдѣлаться отъ должнико́въ.

Opędzanie, Opędzenie, -nia, *ср.* отогна́ніе; || **Opędzenie potrzeb**, удовлетворе́ніе нуждъ. **Opędzenie kosztów**, покры́тіе изде́ржекъ. **Opędzenie potrzeb**, удовлетворе́ніе нуждъ.

Opękacieć, *см.* **Pękacieć.**

Opełki, -ów, *мн.* высѣвки, о́труби.

Opełznąć, выцвѣта́ть, полиня́ть (*о цвѣта́хъ, о матéріяхъ*), ту́скнуть, помрача́ться (*о со́лнцѣ*).

Opełznienie, -nia, *ср.* ту́склость, тускъ; || линя́ніе, выцвѣта́ніе.

Opera, -y, *ж. Муз.* о́пера.

Operacja, -ji, *ж.* дѣйствіе, дѣло, сдѣлка, предпрія́тіе; || *Хир.* опера́ція; || **Operacje wojenne**, вое́нныя дѣйствія. *см.* **Działanie, Sprawa, Skutek.**

Operat, -u, *м.* цѣлое дѣло.

Operator, -a, *м.* опера́торъ, **хиру́ргъ.**

Operetka, -i, *ж. Муз.* небольша́я о́пера.

Operować, дѣлать опера́цію.

Operzysta, -y, *м.* о́перный пѣве́цъ.

Operzystka, -i, *ж.* о́перная пѣви́ца.

Opętać, опу́тать, завлéчь, заманúть; || овладѣть, обуя́ть. **Djabeł go opętał**, онъ одержи́мъ бѣсомъ. || **Opętać się**, запу́таться.

Opętanie, нéистово, я́ростно; || *ужáсно, чрезвычáйно.

Opętanie, -nia, *ср.* бѣснова́ніе, || помѣша́тельство, умоизступле́ніе.

Opętaniec, -ńca, *м.* одержи́мый бѣсомъ, бѣсну́ющійся, бѣснова́тый; || *бѣшеный, вспы́льчивый, изступлéнный.

Opętany, бѣсну́ющійся, бѣснова́тый, одержи́мый бѣсомъ.

Opiać, *см.* **Opiewać.**

Opiąć, *см.* **Opinać.**

Opiata, Opjata, -y, *ж. Мед.* опіáтъ (*состáвъ изъ опія и другихъ снадобьевъ*).

Opić się, *см.* **Opijać się.**

Opich, -u, *м. Бот.* дúкая петру́шка и́ли сельдере́я (*растéніе*).

Opiec, *см.* **Opiekać.**

Opięcie, -cia, *ср.* отдѣлка, убóрка, (*чéпчика*) пришúливаніе, прикáливаніе; || обши́вка, обáвка.

Opieczętowanie, -nia, *ср.* опечáтаніе, приложéніе печáти.

Opieka, -i, *ж.* опéка, опеку́нство; || **Opiekę nad kim objąć**, взять кого́ въ опéку. **Wyjść z pod opieki**, вы́йти изъ-подъ опéки. **Znajdujący się pod opieką**, опекáемый, || попечéніе, попечúтельство; || покрови́тельство, заступлéніе, засту́пничество. **Mieć kogo w opiece**, покрови́тельствовать (*кому́*), протежúровать (*кого́*). **Oddaję ci go w opiekę**, поручáю его́ твоему́ покрови́тельству. **Opieki**, *мн.* всѣ покрови́тельствуемые, клiéнты.

Opiekać, Opiec, обжáривать, обжáрить.

Opiekać się, *см.* **Opiekować się.**

Opiekalny, опеку́нскій.

Opiekanie, -nia, *ср.* обжáриваніе.

Opiekany, обжáренный.

Opiekować się, Opiekać się, опеку́нствовать, быть опекуно́мъ; || заботúться, призрѣвáть. **Nie opiekuj się mną**, не забóться обо мнѣ; || покровительствовать (*кому́*), протежúровать (*кого́*).

Opiekowy, *см.* **Opiekalny.**

Opiekun, -a, *м.* опеку́нъ; || попечúтель, покрови́тель, засту́пникъ (*бѣдныхъ, сиро́тъ и т. п.*); || блюстúтель (*у духовенства*); || **Opiekun przydany**, опеку́нъ, блюстúтель.

Opiekuńczy, охрани́тельный, покрови́тельственный. **Anioł opiekuńczy**, áнгелъ-храни́тель. **Ton opiekuńczy**, покрови́тельственный тонъ; || *см.* **Opiekuński.**

Opiekunka, -i, *ж.* опеку́нша; || покрови́тельница, засту́пница, попечúтельница.

Opiekuński, опеку́нскій.

Opiekuństwo, -a, *ср.* опеку́нство; || покрови́тельство, попечúтельство.

Opielać, *см.* **Pleć.**

Opieniać, Opienić, вспѣнить.

Opieniek, -nka, *м.* пенёкъ (*остáтокъ переломленнаго зýба*), *см.* **Pieniek.**

Opieńka, -i, *ж.* опёнокъ (*родъ грибá*).

Opieprzony, припра́вленный пе́рцомъ, *см.* **Pieprzny.**

Opieprzyć, припра́вить пе́рцомъ, посы́пать пе́рцомъ.

Opierać, Oprać, обмыва́ть, обмы́ть, обстаривать, обстира́ть.

Opierać, *см.* **Oprzeć.**

Opieranie, *см.* **Pranie, Opranie.**

Opieranie, -nia, *ср.* опора, подпо́ра; || **Opieranie się**, сопротивле́ніе, *см.* **Opór.**

Opierzać, Opierzyć, опера́ть, опери́ть, наса́живать пёрушки; || **Opierzyć się**, опери́ться, покры́ться пе́рьями.

Opierzały, опери́вшійся (*о птенцахъ*).

Opierzchliwie, *см.* **Urażliwie.**

Opierzchliwość, *см.* **Urażliwość.**

Opierzchliwy, *см.* **Urażliwy.**

Opierzchły, Opierzgły, потре́скавшійся, поло́павшійся.

Opierzchnąć, Opierzgnąć, потре́скаться, поло́паться.

Opierzchnienie, Opierzgnienie, -nia, *ср.* тре́сканіе, ло́паніе (*кожи отъ стужи*).

Opierzeć, опери́ться, покры́ться пе́рьями (*о птенцахъ*).

Opierzony, *см.* **Opierzały.**

Opierzyć, *см.* **Opierzać,**

Opieszale, ме́дленно, неповоро́тливо, неради́во, небре́жно.

Opieszałość, -ści, *ж.* ме́дленность, неповоро́тливость, неради́вость, небре́жность.

Opieszały, ме́дленный, неповоро́тливый, неради́вый, небре́жный.

Opięto, обтя́нуто, у́зко, въ обтя́жку.

Opięty, обтя́нутый, у́зкій.

Opiew, u, *м.* воспѣва́ніе; || содержа́ніе (*сочиненія и т. п.*), *см.* **Brzmienie, Treść.**

Opiewać, Opiać, воспѣва́ть, воспѣть; || гласи́ть, предписывать, содержа́ть въ себѣ. **Pierwszy paragraf opiewa, jak następuje**, пе́рвый парагра́фъ гласи́тъ слѣдующее *или* содержа́ніе пе́рваго парагра́фа слѣдующее.

Opiewanie, -nia, *ср. см.* **Opiew.**

Opijać się, Opić się, напива́ться, напи́ться пья́нымъ, напи́ться до́пьяна, упива́ться.

Opilca, -y, Opilec, -lca, *м. см.* **Opój, Pijak.**

Opilczy, пья́нствующій, пья́ный.

Opilec, *см.* **Opilca.**

Opiłki, łek, *мн.* опи́лки.

Opiłować, *см.* **Piłować.**

Opiłowanie, *см.* **Piłowanie.**

Opilstwo, -a, *ср.* пья́нство.

Opiły, пья́ный; || *упоённый.

Opinać, Opiąć, натя́гивать, натяну́ть, напя́ливать, напя́лить, обива́ть, оби́ть. **Opinać pokoje aksamitem**, обива́ть ко́мнаты ба́рхатомъ; || приколо́ть, около́ть (*була́вками*); || **Opinać się, Opiąć się**, опоя́саться, окружи́ть себя́.

Opinja, -ji, *ж.* мнѣніе.

Opiołki, -ów, *мн.* вы́полотыя тра́вы.

Opis, u, *м.* описа́ніе.

Opisać, *см.* **Opisywać.**

Opisanie, -nia, *ср. см.* **Opis. Opisanie by**, приме́ты (*въ паспортахъ*).

Opisny, го́дный для описа́нія.

Opisowo, описа́тельнымъ о́бразомъ.

Opisowość, -ści, *ж.* описа́тельный, ж вопи́сный родъ изображе́нія, сочине́нія.

Opisowy, описа́тельный.

Opisujący, опи́сывающій. **Geometrja opisująca**, начерта́тельная геоме́трія.

Opisywać, pisać, опи́сывать, описа́ть, изобража́ть, изобрази́ть; || *Мат.* начерта́ть, начерти́ть; || **Opisać się**, обяза́ться контра́ктомъ (*передъ нотаріусомъ*).

Opisywacz, -a, *м.* описа́тель.

Opisywanie, -nia, *ср. см.* **Opis.**

Opjum, *ср. Нескл.* о́піумъ, о́пій.

Opłacać, Opłacić, выпла́чивать, вы́платить, плати́ть, заплати́ть; || **Opłacać się, Opłacić się**, откупа́ться, выкупа́ться; || окупа́ться. **To się nie opłaci**, э́то не оку́пится, не принесётъ вы́годы.

Opłacanie, Opłacenie, -nia, *ср.* упла́та, платёжъ, распла́та.

Opłacić *см.* **Opłacać.**

Opłakać, *см.* **Opłakiwać.**

Opłakanie, плаче́вно, жа́лостно.

Opłakanie, -nia, *ср.* опла́киваніе, сожале́ніе. **Opłakania godny**, досто́йный сожале́нія.

Opłakaniec, -ńca, *м.* опла́киваемый.

Opłakany, плаче́вный, жа́лостный, досто́йный сожале́нія.

Opłakiwać, Opłakać, опла́кивать, опла́кать.

Oplamić, запятна́ть, замара́ть.

Oplaszczyć, сплю́щить, сдѣлать пло́скимъ.

Opłata, y, *ж.* пла́та, упла́та, платёжъ; || по́дать, по́шлина, нало́гъ, сборъ; || возме́здіе, вознагражде́ніе || *Юрид.* **Opłata wpisów**, внесе́ніе исковы́хъ по́шлинъ; || **Opłata od statku**, грузове́е; — **patentowa**, по́шлина за патенты; — **pocztowa od koni**, прогоны, прогонныя де́ньги; — **nominacyjna**, гербовая по́шлина при опредѣле́ніи на слу́жбу; — **wieczysta**, платёжъ по безсро́чному содержа́нію; —**stemplowa**, взносъ гербо́выхъ по́шлинъ; — **assekuracyjna**, страховыя де́ньги; — **kanonowa**, кано́нъ, пла́та съ долгосро́чнаго владѣнія. **Opłata wchodowa**, вво́зная по́шлина; — **drogowa**, шоссе́йный сборъ; заста́вная по́шлина; — **portoryjna**, портовыя де́ньги;—**rekomendacyjna**, страхова́я пла́та; — **wyderkafowa**, вку́пный платёжъ.

Oplatać, Opleść, запу́тывать, запу́тать, оплета́ть, опле́сть, обвива́ть, обви́ть; || **Oplatać się, Opleść się**, обвива́ться, запу́тываться.

Oplątać, опу́тать, спу́тать.

Oplatanie, -nia, *ср.* обвива́ніе, заплета́ніе.

Oplatanka, -i, *ж.* оплетёная бутылка.
Opłatczany, облáточный, *см.* **Opłatek.**
Opłatek, -tka, *м.* облáтка.
Opłatny, пóшлинный, подáтный; || платёжный; || оплáчивающийся, выгодный, прибыльный.
Opław, *см.* **Upław.**
Opława, -y, *ж.* плáвательное перó (*у рыбы*).
Opławiać, Opławić, оплывáть, оплы́ть; || омывáть. Rzeka opławia brzegi, рѣкá омывáетъ берегá.
Opławny, *см.* **Upławny.**
Opłazować, *см.* **Płazować.**
Opleć, *см.* **Opielać, Pleć.**
Oplecek, -cka, *м.* шнурóвка.
Oplecienie, -nia, *ср.* тканьё; || **сплетéніе.**
Opleciony, оплетённый.
Opleść, *см.* **Oplatać.**
Opleśnieć, заплѣснѣвѣть.
Opłókać, Opłukać, выполоскать, сполоскáть, *см.* **Płókać.**
Oplombować, опломбировáть, запломбировáть.
Oglombowanie, -nia, *ср.* пломбировáка.
Opłonąć, сгорѣть, вспы́хнуть; || успокóиться (*отъ гнѣва*), утихáть, усмири́ться, *см.* **Ochłonąć.**
Opłot, -u, *м.* и́згородь, плетéнь, городьбá.
Opłotek, -tka, *м. Умен.* небольша́я и́згородь. ***Opłotki**, *мн.* границы, предѣлы.
Opłotny, огрáдный, растýщій, находя́щійся подъ забóромъ; || пограни́чный, сопредѣльный, сме́жный.
Opłowić, *см.* **Płowić.**
Opłowieć, *см.* **Płowieć.**
Opluć, Oplunąć, Opluwać, оплевáть, оплёвывать.
Oplucie, Opluwanie, Oplunienie, -nia, *ср.* оплевáніе, оплёвываніе.
Oplugawieć, *см.* **Plugawieć.**
Oplunąć, *см.* **Opluć.**
Oplunienie, *см.* **Oplucie.**
Oplusnąć, забры́згать.
Opluśnienie, -nia, *ср.* **забры́згиваніе.**
Opluwać, *см.* **Opluć.**
Opluwacz, -a, *м.* **плевáка.**
Oplwać, *см.* **Opluć.**
Oplwanie, *см.* **Oplucie.**
Opłynąć, *см.* **Opływać.**
Opływ, -u, *м*, плáваніе. **Długie wód opławy, продолжи́тельное плáваніе по водáмъ.**
Opływać (**w co, w czém, czém**), разливáться; || **изобúловать** (*чѣмъ*), **утопáть** (*въ рóскоши*), роскошествовáть; || **Opływać powodzią**, быть затóпленнымъ, зали́тымъ водóю. **Opływać potem**, проливáть потъ. **Dolina opłynęła ludem**, народъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну; || оплывáть, оплы́ть, обтекáть, огибáть. **Opłynąć ziemię**, объéхать кругóмъ земли́.
Opływanie, -nia, *ср.* **изобúліе, избы́токъ**, довóльство; || **Opłynięcie, Opłynienie** (**czego**), плáваніе. **Wysłany na opłynienie ziemi**, пóсланный въ кругосвѣтное путешéствіе.
Opoczny, Opoczysty, скали́тый, утёсистый, каменистый. **Opoczna rozpadlina**, разсѣлина въ скалѣ. **Droga opoczysta**, камени́стая дорóга.
Opodal, и́здали, вдали́.
Opodalny, нѣсколько отдалённый.
Opodatkować, обложи́ть пóдатью, назна́чить налóгъ.
Opodatkowanie, -nia, *ср.* **наложéніе** подáтей, назначéніе налóга.
Opoić, *см.* **Opajać.**
Opój, -oja, *м.* пья́ница.
Opojenie, -nia, *ср.* опьянéніе; || ***упоéніе.**
Opojony, напи́вшійся пья́нымъ, *см.* **Upojony.**
Opoka, -i, *ж.* скалá, утёсъ.
Opona, -y, *ж.* попóна, парусúнный чахóлъ; || покрывáло, зáнавѣсъ; || обúвка обóями, *см.* **Powłoka, Zasłona.**
Opończa, -y, *ж.* епанчá, плащъ.
Oponka, -i, *ж. Умен. см.* **Opona.**
Oponować (komu), возражáть, спóрить (*съ кѣмъ*), не соглашáться. || **Oponować się**, сопротивля́ться.
Oponujący, -ego, *м.* опонéнтъ, проти́вникъ; || *Юрид.* предъявúвшій отзывъ.
Opór, -u, *м.* отпóръ, сопротивлéніе; || противорѣчіе, прекослóвіе, возражéніе. **Stawić dzielny opór**, мýжественно сопротивля́ться. **Zdanie to przyjęto bez oporu**, э́то мнѣніе прúнято безъ возражéнія. **Wszystko mu oporem idzie**, всё емý прихóдится съ трудóмъ, емý ничтó не удаётся, емý ни въ чёмъ нѣтъ удáчи; || подпóра, поддéржка, опóра, *см.* **Podpora**; || *Архит.* контрефóрсъ, отвóдъ, быкъ, подпóра.
Oporca, -y, *ж.* подстáвка, опóра; || *Артил.* прúтолока (*толстый брусь у брýствера*).
Oporca, -y, *м.* проти́вникъ.
Opornie, упрáмо, прóтивъ вóли, нéхотя, неохóтно. **Opornie stawić się, не** поддава́ться, проти́виться.
Oporny, упрáмый, упóрный.
Oporządzać, Oporządzić (kogo), снаряжáть, снарядúть, снабжáть, снабди́ть всѣмъ нýжнымъ; || * **Oporządzić kogo**, обобрáть, общипáть, обработать, отдѣлать, обыграть; || **Oporządzać co**, приготовля́ть, приправля́ть, прибирáть, установля́ть въ порáдкѣ, приводúть въ порáдокъ, *см.* **Urządzać**; || *Повар.* чúстить, обряжáть, потрошúть, свѣжевáть (*животныхъ*), распластывать (*рыбу передъ соленіемъ*), *см.* **Oprawiać, Sprawić.** || **Oporządzać się**, экипировáться, сдѣлать себѣ всё нýжное, снарядúться.
Oporządzenie, -nia, *ср.* экипирóвка, **снаряжéніе**, снабжéніе всѣмъ нýжнымъ.
Oporządzić, *см.* **Oporządzać.**

Opowiadać, Opowiedzieć, возвѣща́ть, провозвѣща́ть, проповѣ́дывать. **Opowiadać słowo Boże**, проповѣ́дывать сло́во Бо́жіе; || предувѣ́домля́ть, предувѣ́домить; || **Opowiadać towary na komorze**, объявля́ть това́ры на тамо́жнѣ, *см.* **Zapowiadać**; || **Opowiadać komu**, разска́зывать, повѣствовать. **Opowiadać bajki**, разска́зывать ска́зки || **Opowiedzieć się komu**, испроси́ть позволе́нія у кого́, упреди́ть кого́ о чёмъ, дать о себѣ зна́ть.

Opowiadacielka, Opowiadaczka, Opowiedzicielka, -i, *ж.* возвѣсти́тельница, проповѣ́дница; || разска́щица. повѣствова́тельница.

Opowiadacz, -a, *м.* возвѣсти́тель, проповѣ́дникъ. **Opowiadacze Ewangelji**, проповѣ́дники Евангелія; || разска́щикъ, повѣствова́тель.

Opowiadaczka, *см.* **Opowiadacielka.**

Opowiadanie, Opowiedzenie, -nia, *ср.* проповѣ́дываніе; || объявле́ніе, заявле́ніе; || повѣствова́ніе, разска́зъ, по́вѣсть, сказа́ніе, *см.* **Opowiedź.**

Opowiednie, предвари́тельно заяви́вши о себѣ. **Wejść nieopowiednie**, войти́ безъ докла́да.

Opowiedny, Opowiedni, впередъ назна́ченный, опредѣлённый, *см.* **Zapowiedziany.**

Opowiedź, -dzi, *ж.* **Opowiedzenie, -nia**, *ср.* **Opowiedzenie się**, предувѣ́домле́ніе, заявле́ніе, докла́дъ. **Wejść bez opowiedzi, bez opowiedzenia się**, войти́ безъ докла́да, *см.* **Opowiednie.**

Opowiedziany, объя́вленный, заявленный; || разска́занный.

Opowiedzieć, *см.* **Opowiadać.**

Opowieść, -ści, *ж.* разска́зъ, повѣствова́ніе.

Opóźniać, Opóźnić, замедля́ть, замедлить, задержи́вать, задержа́ть, отклады́вать, отложи́ть. || **Opóźniać się, Opoznić się**, опа́здывать, опоздать, замѣшкиваться, замѣшкаться.

Opóźniale, *см.* **Opieszale.**

Opóźniałość, *см.* **Opieszałość.**

Opóźniały, *см.* **Opieszały.**

Opóźnienie, -nia, *ср.* замедле́ніе, промедле́ніе; останóвка, заде́ржка.

Opozycja, -ji, *ж.* оппози́ція. проти́вная па́ртія; || противорѣчіе, несогла́сіе, возраже́ніе; || сопротивле́ніе; || о́тзывъ, протестъ. *Юрид.* **Opozycja trzeciego**, о́тзывъ тре́тьяго лица́ не уча́ствовавшаго въ дѣлѣ. **Założyć opozycją**, протестова́ть, принести́ о́тзывъ.

Opozycyjny, оппозиціо́нный.

Oprać, *см.* **Opierać.**

Opracowanie, -nia, *ср.* разрабо́тка.

Opranie, -nia, *ср.* мытьё бѣлья́, сти́рка.

Oprawa, -y, *ж.* опра́ва, обдѣлка; || ло́жа (*у ру́жей и пистоле́товъ*), *см.* **Osada**; || переплётъ (*кни́ги*). **Oprawa w półskórek**, переплётъ въ корешкѣ. **Oprawa portretu**, ра́мка. **Oprawa okna, drzwi**, нали́чникъ; || *Горн.* крѣпь, крѣпле́ніе; || **Oprawa (św. obrazu)**, окла́дъ (*ико́ны*); || *см.* **Wyprawa**; || обезпе́ченіе прида́наго жены́ имѣніемъ ея́ му́жа; || *Юрид.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпече́ніе, *см.* **Kaucja.**

Oprawca, -y, *м.* полице́йскій сы́щикъ; || пала́чъ, *см.* **Kat**; || наёмный убійца, *см.* **Siepacz.**

Oprawiać, Oprawić, оправля́ть, опра́вить, обдѣлывать, обдѣлать, вставля́ть, вста́вить, || **Oprawić obraz w ramy**, вставить карти́ну въ ра́му. **Oprawić rycinę**, вста́вить эста́мпъ въ ра́мку; || **Oprawić co w perły**, обдѣлать что́ же́мчугомъ; || **Oprawić strzelbę**, сдѣлать ло́жу къ ружью́; || **Oprawić nóż**, насáживать, придѣлывать черено́къ (*къ ножу́*), рукоя́тку (*къ косѣ*); || переплета́ть, перепле́сть (*кни́гу*); || *Юрид.* **Oprawić sobie**, записа́ть, обезпе́чить. **Mąż oprawia żonie posag**, мужъ обезпе́чиваетъ на своёмъ имѣніи прида́ное жены́; || **Szkodę oprawić**, вознагради́ть убы́тки; || *Повар.* чи́стить, обряжа́ть, потроши́ть. свѣжева́ть (*живо́тныхъ*), распла́стывать (*ры́бу*); || холости́ть, вало́шить, класть, *см.* **Karłonić, Misić.**

Oprawiacz, Oprawiciel, -a, *м.* опра́вщикъ (*дѣлающій опра́ву*); || переплётчикъ, *см.* **Introligator.**

Oprawianie, Oprawienie, -nia, *ср.* опра́вка, обдѣлка; || прибо́ръ, устано́вка; || переплета́ніе, перепле́тъ (*кни́ги*); || *Горн.* **Oprawianie drzewem, cembrowanie szybów**, ша́хтное крѣпле́ніе.

Oprawiciel, *см.* **Oprawiacz.**

Oprawiony, опра́вленный, обдѣланный, вста́вленный; || *см.* **Oprawny**; || очи́щенный, пригото́вленный, *см.* **Sprawiony.**

Oprawka, -i, *ж.* гнѣздо́ (*у растенія*).

Oprawny, переплетённый (*о кни́гѣ*).

Oprość, спороть.

Oprochnieć, сгнить, истлѣть, испо́ртиться.

Oprócz, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я.

Oprosić się, опроси́ться (*о свиньѣ*).

Oprószyć, запыли́ть, запороши́ть, засори́ть.

Oprowadzać, Oprowadzić, води́ть проводи́ть, провести; || обвести́, окружи́ть (*кре́пость стѣною*), *см.* **Obwieść, Otoczyć, Opasać.**

Oprowadzenie, -nia, *ср.* провожа́ніе, сопровожде́ніе.

Oprowadzić, *см.* **Oprowadzać.**

Oprysk, -u, *м.* брызги (*гря́зи*); || оско́локъ.

Opryskać, Oprysnąć, забры́згать.

Opryskliwie, вспы́льчиво, запа́льчиво, серди́то.

Opryskliwość, -ści, *ж.* вспы́льчивость, горя́чность; || вспы́шка, поры́въ.

Opryskliwy, вспы́льчивый, горя́чій, вздо́рный.

Oprysnąć, *см.* **Opryskać**

Opryśnienie, -nia, *ср.* обры́згиваніе, *см.* **Obryzganie.**

Opryszek, -szka, *м.* разбо́йникъ, **грабѝтель.**

Oprząść, Oprząsdź, Oprzędać, опу́тать, опутывать. **Pająk oprzęda muchę,** паукъ опу́тываетъ му́ху; || **Oprzędać się,** обвиваться нитями, прясть (*о шелковичныхъ червя́хъ*).

Oprzeć, сопрѣть.

Oprzeć, Opierać, опере́ть, опира́ть. основа́ть, основывать, прислони́ть, приста́вить, приставля́ть. **Oprzeć drabinę o mur,** приста́вить ле́стницу къ стѣнѣ. **Oprzeć dom o skałę,** прислони́ть стѣну къ скалѣ. **Na czém opierasz to co mówisz?** на чёмъ ты осно́вываешь то о чёмъ говори́шь? на чёмъ ты осно́вываешь свой слова? || **Oprzeć się, Opierać się,** опира́ться. осно́вываться; || упере́ться (*о что*), останови́ться (*гдѣ*). **Nie oparł się nigdzie w Warszawie,** онъ останови́лся то́лько въ Варша́вѣ; || перейти́. перенести́сь. **Ta sprawa oprze się o senat,** э́то дѣло перейдётъ, перенесётся въ сенатъ; || **Opierać się na kiju,** опира́ться о па́лку, подпира́ться па́лкою. **Opierać się na słowach Pisma Św.,** осно́вываться на слова́хъ Св. Писа́нія; || **Opierać się komu,** сопротивля́ться, не поддава́ться кому́, проти́виться чьимъ намѣреніямъ. **Oprzeć się zamęściu,** проти́виться заму́жеству, не соглаша́ться на заму́жество, *см.* **Przeciwić się.**

Oprzętny, *см.* **Skrzętny.**

Oprzykrzenie, -nia, *ср.* **отвраще́ніе, омерза́ніе.**

Oprzykrzyć, Oprzykrzyć się, *см.* **Sprzykrzyć, Sprzykrzyć się, Naprzykrzyć się.**

Optycznie, опти́чески.

Optyczny, опти́ческій; || (*Анат.*) **зри́тельный.**

Optyk, -a, *м.* о́птикъ.

Optyka, -i, *ж.* о́птика.

Optymiczny, оптими́ческій.

Optymista, -y, *м.* оптими́стъ, **послѣдова́тель оптими́зма;** || **дово́льный всѣмъ.**

Optymistka, -i, *ж.* оптими́стка, **послѣдовательница оптими́зма.**

Optymizm, -u, *м.* оптими́змъ, **мнѣніе, что всё къ лу́чшему.**

Opucha, -y, *ж.* опу́шка, **обши́вка, кайма́, обши́вагъ, отворо́тъ** (*у рукава́*).

Opuchlina, -y, *ж.* (*Мед.*) **вода́нка, водяна́я болѣзнь,** *см.* **Puchlina.**

Opuchłość, -ści, *ж.* о́пухоль.

Opuchły, распу́хлый, **распу́хшій;** || **стра́ждущій водяно́й болѣзнію.**

Opuchnąć, пу́хнуть, **раздува́ться.**

Opuchnięcie, -a, *ср.* о́пухоль.

Opugnant, -a, *м. Юрид.* **защи́тникъ до́водовъ про́тивъ отвѣтчика. оппоне́нтъ;** || **проти́вникъ.**

Opugnować, приводи́ть до́воды, **дока́зывать, опровергáть, оспáривать.**

Opugnowanie, -nia, *ср.* **противорѣ́чіе, прекосло́віе;** || **опроверже́ніе, оспо́риваніе.**

Opuknąć się, **разсѣда́ться, растре́скаться.**

Opuściałość, -ści, *ж.* **необита́емое мѣсто, уедине́ніе, пусты́ня, запусте́ніе.**

Opusciały, *см.* **Opustoszały;** || **уединённый, пустынный, оста́вленный всѣми.**

Opuścić, *см.* **Opuszczać.**

Opusta, -y, *ж. Агр.* **пропу́щенный кусо́къ земли́ при паха́ніи.**

Opustoszałość, -ści, *ж.* **опустоше́ніе.**

Opustoszały, опустошённый.

Opustoszyć, опустоши́ть.

Opuszać, Opuszyć, опу́чить, **раздýть,** вздуть.

Opuszczać, Opuścić, опуска́ть, опусти́ть, спуска́ть, спусти́ть; || **уступа́ть, уступи́ть;** || **пропуска́ть, пропусти́ть;** || **оставля́ть, оста́вить. Opuścić ręce,** опусти́ть ру́ки. **Opuścić uszy,** повѣсить у́ши. **Opuścić oczy,** поту́пить глаза́. **Nie opuści ani grosza,** ни гроша́ не уступитъ. **Opuścić sposobność,** пропусти́ть слу́чай. **Opuścić kogo,** оставля́ть, покида́ть кого́. **Opuścić dom,** оста́вить домъ. **Mróz opuszcza,** моро́зъ уменьша́ется. || **Opuszczać się, Opuścić się,** опусти́ться, **не радѣть** о себѣ.

Opuszczałość, *см.* **Opuściałość.**

Opuszczały, *см.* **Opuściały.**

Opuszczenie, -nia, *ср.* упуще́ніе; || **про́пускъ;** || **оставле́ніе** (*дома, дерéвни*); || **одино́чество, запуще́ніе. Zostawać w zupełném opuszczeniu,** оставáться въ совершённомъ одино́чествѣ; || **нерадѣніе,** опу́щенность.

Opuszczenia, невнима́тельно, нерадѝво, небре́жно.

Opuszczka, -i, *ж.* **рогова́я подкла́дка, употребля́емая сапо́жниками при обрѣзываніи подо́швы.**

Opuszczony, опу́щенный, *см.* **Spuszczony;** || **нави́сшій, повúсшій;** || **оста́вленный, бро́шенный, покинутый. Opuszczony od Boga,** оста́вленный Бого́мъ.

Opuszenie, -nia, *ср.* **Opuszka, -i,** *ж.* **опуше́ніе,** опу́шка, *см.* **Opucha.**

Opuszyć, *см.* **Opuszać.**

Opychać, Opchać, набива́ть бро́хо (*кому́*), пи́чкать (*кого́*).

Opychanie, -nia, *ср.* **набива́ніе бро́ха,** пи́чканіе.

Opytywać się, распра́шивать, допы́тываться.

Orać, паха́ть; || **бороздúть. Orać pierwszy raz, orać na ugorze,** *Агр.*, поднима́ть паръ, за́лежь, паровóе по́ле, пáрить паръ, паровóе по́ле, сдѣлать пéрвую вспáшку парова́го по́ля, па́ра. * **Orać morze,** плава́ть по́ морю.

Oracja, -ji, *ж.* рѣчь, привѣтствіе.

Oracki, земледѣльческій, земледѣ́льческій.

Oractwo, -a, *ср.* хлѣбопáшество; || пахáніе.

Oracz, -a, *м.* пáхарь, земледѣлецъ, хлѣбопáшецъ.

Oraczka, -i, *ж.* пахáніе, хлѣбопáшество.

Oraczowy, принадлежáщій земледѣльцу.

Oraczy, *см.* **Oracki.**

Oralny, *см.* **Orny.**

Oranie, -nia, *ср.* пахáніе.

Oranina, *см.* **Oraczka.**

Orany, вспáханный.

Oranżerja, -ji, *ж.* оранжерéя, теплúца.

Oranżowy, *см.* **Pomarańczowy.**

Orator, *м.* орáторъ, витія; || * краснобáй, говорýнъ.

Oratorka, -i, *ж.* говорýнья, болтýнья.

Oratorski, орáторскій.

Oraz, притóмъ, сверхъ-того́; || вмѣстѣ съ тúмъ, въ то́ же врéмя, одновремéнно. **Ubogi i oraz chory,** бѣдный и притóмъ больнóй. **Pamiętaj oraz, że.....** пóмни вмѣстѣ съ тúмъ, что....., *см.* **Także, Zarazem.**

Orcel, -cla, Orkiel, -kla, *м.* песчáный кáмень, песчáникъ.

Orczyk, -a, *м.* валёкъ (*у ваги каретной*).

Order, -u, *м. Стар.* прикáзъ, повелѣніе; || óрденъ. **Kawaler orderu św. Anny,** кавалéръ óрдена св. Анны.

Orderowy, óрденскій. **Pan orderowy,** óрденскій кавалéръ.

Ordowy, *см.* **Hordowidowy.**

Ordynacja, -ji, *ж.* ординáція, маіорáтъ, маіорáтное имѣніе, заповѣднóе имѣніе; || посвящéніе въ духóвный санъ, *см.* **Święcenie;** || *Стар.* постановлéніе, учрежденіе; || **Ordynacje sądowe,** судéбные устáвы.

Ordynacki, маіорáтный, ординáтскій.

Ordynactwo, -a, *ср.* ординáція, маіорáтное имѣніе; || *Собир.* ординáтъ и его женá вмѣстѣ.

Ordynand, -a, *м.* úзбранный въ духóвный санъ.

Ordynans, -u, *м. Стар.* óрдеръ, прикáзъ; || ординáрецъ, вѣстовóй. ѣздовóй. **Być na ordynansie,** быть на ординáрцахъ, на вѣстáхъ.

Ordynant, -a, *м.* посвящáющій въ духóвный санъ.

Ordynarja, -ji, *ж.* мѣсячина, опредѣлённое содержáніе пúщею, выдавáемое помѣсячно.

Ordynarjusz, -a, *м.* епархіáльный свящéнникъ; || проповѣдникъ.

Ordynaryjny, обыкновéнный, простóй; || нúзкій, пóшлый, *см.* **Pospolity.**

Ordynaryjnie, пóшло, плóско, грýбо.

Ordynat, -a, *м.* ординáтъ, владѣлецъ маіорáтнаго имѣнія.

Ordynatka, владѣлица маіорáтнаго имѣнія

Ordynatowa, -ėj, *ж.* женá ординáта.

Ordynatówna, -ėj, *ж.* дочь ординáта.

Ordynek, -nku, *м. Стар.*, порядокъ, строй, *см.* **Porządek;** || рядъ, строй, лúнія, отдѣлъ, *см.* **Szyk.**

Ordynować, командировáть, наряжáть; || рукополагáть, поставлáть въ свящéнный чинъ, хиротонúсать, *см.* **Święcić.**

Ordzawiałość, -ści, *ж.* ржáвчина.

Ordzawić, Ordzawieć, *см.* **Rdzawić, Rdzawieć.**

Ordzawieć, *см.* **Rdzewieć.**

Ordzawienie, -nia, *ср.* ржáвость.

Orędować, предстáтельствовать, ходáтайствовать, вступáться (*за кого́*), посрéдничать; || *Прост.* жéртвовать, предлагáть.

Orędowanie, -nia, *ср.* предстáтельство, ходáтайство, застýпничество.

Orędowca, -y, *м. см.* **Orędownik.**

Orędownica, -y, Orędowniczka, -i, *ж.* покровúтельница, защúтница, застýпница.

Orędownictwo, -a, *ср. см.* **Orędowanie.**

Orędowniczka, *см.* **Orędownica.**

Orędownik, -a, *м.* глáвный попечúтель (*въ монастырáхъ*); || предстáтель, застýпникъ, ходáтай.

Orędowny, *см.* **Przyczynny.**

Orędzie, Orendzie, -ia, *ср. Стар.* извѣщéніе; || благовѣствовáніе.

Orel, -a, *м. см.* **Oryl.**

Oręż, -a, *м.* орýжіе. **Złożyć oręż,** положúть орýжіе, сдáться. **Wziąść się do oręża,** поднáть орýжіе, начáть войнý.

Orężnie, вооружённо, съ орýжіемъ въ рукáхъ.

Orężnik, -a, *м.* оружéйный мáстеръ, оружéйникъ; || оруженóсецъ; || вооружённый.

Orężny, вооружённый.

Organ, -u, (*мн.* **Organa**), óрганъ, орýдіе. **Organ wzroku,** óрганъ зрѣнія и т. д.; || гóлосъ, óрганъ гóлоса. **Mieć dobry organ,** имѣть хорóшій гóлосъ; || **Być organem czyim,** быть чьимъ орýдіемъ. **Być organem zemsty,** быть орýдіемъ мщéнія; || *см.* **Organy.**

Organek, -nka, *м,* свирѣль, варгáнъ; || *Воен.* **Organki,** *мн.* орга́нка, родъ батарéйки изъ пищáлей; || *Бот.* крáсный кóрень.

Organicznie, органúчески.

Organiczność, -ści, *ж.* устрóйство óргановъ, органúзмъ.

Organiczny, органúческій.

Organiścina, -y, *ж.* женá органúста.

Organiścianka, -i, *ж.* дочь органúста.

Organista, -y, *м.* органúстъ.

Organistka, -i, *ж.* органúстка.

Organistowski, принадлежáщій органúсту.

Organistwo, -a, *ср.* орга́нное искýсство; || дóлжность **органúста**

Organizacja, -ji, *ж.* организáція; || образованіе, устрóйство, устроéніе. **Organizacja sądowa,** судоустрóйство. **Organizacja notarjatu,** устрóйство нотаріáльной чáсти.

Organizacyjny, организа́ующій, образова́тельный, устро́ивающій.

Organizator,-a, *м.* организа́торъ, учреди́тель, устроитель.

Organizm, -u, *м.* организ́мъ, устройство о́ргановъ.

Organizować, организова́ть, организ́ировать, устро́ивать, образова́ть, учрежда́ть, учреди́ть.

Organizowanie, Uorganizowanie, -nia, *ср. см.* **Organizacja.**

Organki, *см.* **Organek.**

Organowy, орга́нный.

Organy, -ów, *мн. М.з.* орга́нъ, орга́ны.

Organmistrz, Organmistrz, -a, *м.* орга́нный ма́стеръ.

Organmistrzowstwo, Organmistrzowstwo, -a, *ср.* орга́нное мастерство́.

Organmistrzowski, Organmistrzowski, принадлежа́щій орга́нному ма́стеру.

Orjent, -u, *м. см.* **Wschód.**

Orjentalista, -y, *м.* ориента́листъ, знато́къ восто́чныхъ языко́въ.

Orka, -i, *ж.* паха́ніе, *см.* **Oraczka.**

Orkiel, *см.* **Orcel.**

Orkiestra, -y, *ж.* орке́стръ.

Orkisz, -u, *м.* по́лба (*родъ пшеницы*).

Orkiszowy, по́лбенный, *см.* **Orkisz.**

Orkłowy kamień, *м.* песча́ный ка́мень, песча́никъ.

Orlątko, -a, **Orlę**, -cia, *ср.* орлёнокъ, орли́ный птенецъ.

Orlec, -a, *м.* молодо́й орёлъ.

Orli, о́рлій, орли́ный. || (*Минер.*) **Orli kamień**, почкова́тый гли́нистый желѣзня́къ, орли́ный *или* гремучій ка́мень, желѣзная по́чка. || *Бот.* **Orle pióro**, тысячели́стникъ. **Orle drzewo**, алóэ, алóй, сабу́ръ (*де́рево*).

Orlica, -y, *ж.* орли́ца; || *Герал.* орлёнокъ безъ ногъ и клюва; || *Бот.* па́поротникъ; || *Зоол.* чёрная **касатка** *или* ка́менный стрижъ (*птица*).

Orlicz, -a, *м.* орлёнокъ; || пти́ца орли́ной поро́ды, *см.* **Sokoł.**

Orlikowaty, orlíny. * **Nos orlikowaty, orlíный носъ.**

Orłolew, -lwa, *м. Архит.* **грифъ.**

Orłowy, о́рлій, **orlíный.**

Ormusz, -u, *м. Бот.* **амóмъ**, родъ **имбиря́.**

Ornat,-u, *м.* ри́за, церко́вное облаче́ніе.

Ornatowy, ри́зный.

Orny, Oromy, па́хатный, **удобны́й для паха́нія.**

Oroniać, Oronić, **выки́дывать, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть** пре́жде вре́мени (*о нѣкоторыхъ живо́тныхъ*), *см.* **Poroniać.**

Oronienie, -nia, *ср.* **выки́дываніе, недоно́съ.**

Orosić, оросить.

Orosieć, покры́ться росо́ю.

Orszada, Orżada, -y, *ж.* **оржа́дъ, минда́льное молоко́.**

Orszak, -u, *м.* толпа́; || по́ѣздъ. **конво́й;** || **сви́та, корте́жъ.**

Orszlam, -u, *м.* доска́, **на кото́рой** лежи́тъ **кузне́чный** мѣхъ.

Ort, -a, *м.* о́рта, четвёртая часть **та́лера;** || *см.* **Przodek.**

Ortel, *см.* **Wyrok.**

Ortograf, -a, *м.* орѳографи́стъ.

Ortograficznie, **пра́вильно**, испра́вно, безошибочно.

Ortograficzny, орѳографи́ческій.

Ortografja, -ji, *ж.* правописа́ніе, орѳогра́фія.

Oryginał, -u, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ; || по́длинная за́пись.

Oryginalnie, оригина́льно, своеобра́зно; || стра́нно.

Oryginalność,-ści, *ж.* по́длинность, оригина́льность, своеобра́зность, своеобра́зіе, стра́нность.

Oryginalny, по́длинный, оригина́льный, своеобра́зный; || стра́нный.

Oryl, Orel, Horyl, -a, *м.* **спла́вщикъ**, плотовщи́къ.

Orylka, Horylka, -i, *ж.* спла́вка, сплавъ (*прово́дъ по водѣ чего́ либо спла́вкою*).

Orywać, *см.* **Orać.**

Orzech,-a, *м.* оре́хъ. **Orzech włoski**, воло́шскій *или* гре́цкій оре́хъ. **Orzech laskowy**, лещи́нный оре́хъ. **Orzech wodny**, чили́мъ, водяно́й оре́хъ (*расте́ніе*). **Orzech ziemny**, *Бот.* чемери́ца, моро́зникъ, гелебо́ръ. **Orzech jedwabny**, ку́колка шёлковаго черва́, кокóнъ. **Orzech próżny**, свисту́нъ, пусто́й оре́хъ съ дыро́ю *Посл.* **Trudny orzech do zgryzienia**, глазъ ви́дитъ да зубъ неймётъ.

Orzechowiec, -wca, *м.* **долгоно́сикъ, оре́ховый** червь.

Orzechówka, -i, *ж.* кедро́вка (*пти́ца*).

Orzechowy, оре́ховый. **Orzewo orzechowe**, оре́шина.

Orzeczenie, -nia, *ср.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, постановле́ніе; || обсужде́ніе.

Orzekać, опредѣля́ть, постановля́ть, рѣша́ть, приговáривать

Orzeł, *род. п.* **Orła**, орёлъ. **Orzeł łomignat**, *см.* **Łomignat. Orzeł morski**, *см.* **Ostrzyż;** || бума́жный змѣй (*дѣтская игра́*), *см.* **Szaszor.**

Orzeszek, -**szka**, *м.* оре́шекъ.

Orzeszyna, -y, *ж.* оре́шникъ, **лещи́нникъ**, *см.* **Leszczyna;** || **него́дный оре́хъ;** || **Orzeszyny**, *мн.* оре́ховая шелуха́.

Orzeźwiać, *см.* **Rzeźwić.**

Orzeźwieć, *см.* **Rzeźwieć.**

Orzeźwienie, *см.* **Rzeźwienie.**

Orznąć, отколоти́ть, отхлеста́ть; || * **обыгра́ть, обду́ть въ ка́рты;** || **наду́ть**, обману́ть.

Oś, *род. п.* **Osi**, *ж.* **Na osi co prowadzić**, вози́ть, перевози́ть (*сухи́мъ путёмъ, на повóзкахъ*); || *Мат.* ось, прямáя чертá, проходя́щая чрезъ средото́чіе ша́ра *или* како́го либо тѣла. **Oś ziemska**, земна́я

ось. Oś obrotu, kręcenia się, ось вращéнія, вращáтельная ось. || *Анат.* шéйный позвонóкъ.

Osa,-y, *ж.* осá. **Gniazdo os,** осúное гнѣздó.

Osączać, Osączyć, сцѣживать, сцѣдúть, дать скáпать, слить.

Osączanie, Osączenie, -nia, *ср.* сцѣживáніе, сливáніе.

Osaczenie, -nia, *ср. см.* **Obsaczenie**; || *Охот.* загóнъ звѣрéй, осáчиваніе тенетáми, облáва.

Osaczyć, *см.* **Obsaczyć**; || *Охот.* осáчивать, обходúть (*лѣсъ или звѣря*).

Osączyć, *см.* **Osączać.**

Osad, -u, *м.* осáдокъ, отстóй, подóнки.

Osąd, -u, *м.* приговóръ, присуждéніе.

Osada, -y, *ж.* лóжа (*у ружья*). **Osada armaty,** лафéтъ, пýшечный станóкъ; || *Архит.* стéржень (*у столпа*); || опрáва, обдѣлка, *см.* **Oprawa**; || рýчка, черенóкъ, рукоáтка, *см.* **Rączka, Rękojeść, Trzonek**; || основáніе, основа, фундáментъ, *см.* **Podstawa, Pokład**; || поселéніе, посёлокъ, усáдьба, посáдъ; || колóнія; || **Osada chłopska,** дворъ, дымъ; || гарнизóнъ; || расположéніе войскъ по квартúрамъ; || *Морск.* экипáжъ, судовáя командá.

Osadnić, Osednić, Osednić się, *см.* **Odsednić.**

Osadniczka, -i, *ж.* поселéнка, колонúстка.

Osadniczy, колонúстскій, посéльный.

Osadnik, -a, *м.* усáдебникъ, поселéнецъ, переселéнецъ, колонúстъ; || **Osadnicy,** *мн.* двóрня, дворóвые лю́ди (*при дóмѣ помѣщика*). **Osadnik, oddający dziedzicowi część zbiorów,** полóвникъ.

Osadny, удóбный для поселéнія; || населённый, *см.* **Ludny.**

Osadowić, водворáть, поселúть. || **Osadowić się,** водвориться, поселúться.

Osadzać, Osadzić, сажáть, садúть, насаждáть; || снабжáть, устанáвливать; || заселя́ть; || заня́ть, замѣщáть; || насáживать, придѣлывать; || основывать; || оправля́ть, вдѣлывать, вставля́ть. **Osadzić szańce działami,** устáвить валы́ пýшками. **Osadzić kraj,** населúть страну́. **Osadzić urzędy wakujące,** замѣстúть вакáнтныя дóлжности. **Osadzić rubin w pierścieniu,** встáвить рубúнъ въ пéрстень. **Osadzić strzelbę,** сдѣлать лóжу къ ружью. **Osadzić kogo w domu,** поручúть кому́ смотрѣніе за дóмомъ; || **Osadzić twierdzę,** заня́ть крѣпость (*гарнизóномъ*). **Osadzać się na czém,** основываться на чёмъ, опирáться на что́. **Osadzić się gdzie,** поселúться.

Osądzać, *см.* **Sądzić.**

Osadzanie, Osadzenie, -nia, *ср.* насажденіе, сажáніе; || снабжéніе; || заселéніе; || замѣщéніе; || вставлéніе; || насáживаніе, придѣлываніе; || основáніе, *см.* **Osadzać.**

Osadzca, -y, *м.* колонизáторъ, основáтель колóніи.

Osadzenie,-a, *ср. см.* **Osadzanie**; || опрáва, обдѣлка; || прибóръ, установка, *см.* **Osada.**

Osadzić, *см.* **Osadzać.**

Osądzić, присудúть.

Osadziciel, -a, *м. см.* **Osadzca.**

Osadzicielka,-i, *ж.* основáтельница колóніи.

Osamiać, Osamić, уединя́ть.

Osamieć, уединя́ться.

Osamienie, -nia, *ср.* уединéніе.

Osamotnić, *см.* **Osamiać.**

Osamotnienie, -nia, *ср. см.* **Osamienie.**

Ość, *род. п.* **ości,** *ж.* колю́чка, тернъ, игла́, ость, шипъ, у́сикъ (*на колосьях*), *см.* **Wąs**; || мякúна, плевá (*солóменная*); || багóръ, острогá (*для лóвли рыбъ*).

Oschło, сýхо.

Oschłość, -ści, *ж.* сýхость.

Oschły, сухóй.

Oschnąć, *см.* **Osychać.**

Ościelać, *см.* **Obściełać.**

Oścień, -nia, *м.* рогáтина, стрекáло, бодéнъ, остроконéчная пáлка (*чтобы погонять волóвъ*); || **Oścień cielesny, Oścień pożądliwości,** плотскія вожделѣнія, пóхоть; || (*Рыб.*) трезýбая острогá, *см.* **Ość.**

Ościennie, по сосѣдству.

Ościennik, .a, *м.* сосѣдъ.

Ościenność, -ści, *ж.* сосѣдство; || смéжность, блúзость, сопредѣльность.

Ościenny, сопредѣльный, погранúчный, порубéжный, смéжный, сосѣдній.

Oścież, употребля́ется тóлько съ предлóгомъ **Na** (на): **Na oścież.** нáстежь.

Ościsty, остúстый; || колю́чій, игли́стый, *см.* **Kolczasty.**

Osczędnie, *см.* **Oszczędnie.**

Osczędność, *см.* **Oszczędność, и т. д.**

Osednić, *см.* **Odsednić.**

Osednienie, *см.* **Odsednienie.**

Osęk, -u, *м.* **Osęka, -i,** *ж.* кривýля, кривýлина (*изогнутая часть дерева*); || крюкъ, острогá, гарпýнъ, багóръ. *см.* **Bosak, Hak.**

Osękowaty, крючковáтый, искрúвленный.

Osełka, -i, Osła, -y, *ж.* брусóкъ, осёлокъ (*камень для точéнія*); || **Osła złotnicza,** пробúрный кáмень; || * **Osła masła,** кусóкъ мáсла.

Oselnik, -a, *м.* точúльщикъ, улúчный точúльщикъ.

Oselny, осёлочный, *см.* **Osełka.**

Osemka, Ósemka,-i, *ж.* осмёрка (*въ кáртахъ*); || осьмýшка, восьмáя часть; || цы́фра восемь.

Osep, Osyp, -u, *м.* сборъ зернóмъ, отсыпнóй хлѣбъ въ зернѣ, платúмый крестья́нами въ вúдѣ пóдати, вещéственная повúнность.

Osępiało, печáльно, уны́ло, мрáчно.

Osępiałość, -ści, *ж.* мрáчность, уны́ніе, задýмчивость.

Osępiały, мрáчный, уны́лый задýмчивый.

Osępić się, сдѣлаться мра́чнымъ, уны́лымъ, заду́мчивымъ, нахму́риться.

Osępieć, впасть въ уны́ніе, въ заду́мчивость.

Osępienie, *см.* **Osępiałość.**

Osępny, Osepowy, относя́щійся къ по́дати платимой въ зерново́мъ хлѣбѣ, *см.* **Osep.**

Oserce, *см.* **Osierdzie.**

Osesek, Osysek, -ska, *м.* сосу́нъ, сосу́нчикъ, сосунёкъ, сосунёчекъ; || осёсокъ, осёсочекъ, поросёнокъ, кото́рый ещё сосётъ ма́тку.

Oset, *род. п.* **Ostu** *Бот.*, осётъ, осо́тъ, волчецъ, чертополо́хъ. **Oset kulowy**, перестрѣлъ, Ада́мова голова́. **Oset niski, zajęcza rzepka**, ко́лючка. **Oset pospolity, тата́рникъ. Oset szkapi, oset czartowy**, водоли́стъ, остроли́стъ. **Oset miękki Matki Bożéj.** остропёстръ.

Osełek, -łka, *м.* осо́товая ба́бочка, мотылёкъ.

Osetowy, осо́товый, чертополо́ховый, репе́йный.

Osiać, *см.* **Obsiać.**

Osiadać, Osiąść, Osieść, основа́ться, обзавести́сь (*хозя́йствомъ и т. п.*), || осѣда́ть, опуска́ться (*о строе́ніяхъ, о по́чвѣ земли́ и т. д.*); || осѣда́ться, осѣда́ть (*о жи́дкостяхъ*); || стать, сѣсть на́ мель (*о корабл*ѣ) || **Osiąść na koszu**, *см.* **Kosz**; || **W gniewie osieść**, успоко́иваться, укроща́ться; || **Osiadać konia**, выѣзживать, объѣзжа́ть ло́шадь.

Osiadanie, -nia, *ср.* (**gdzie**), осѣдлость, изба́ніе мѣстопребыва́нія, водворе́ніе; || осѣда́ніе (*строе́нія*), *см.* **Osiadać.**

Osiadłość, -ści, *ж.* осѣдлость, жи́тельство, мѣстопребыва́ніе; || помѣстье; || населённая земля́, селе́ніе, селе́ніе.

Osiadły, осѣдлый, изба́вшій постоя́нное мѣстопребыва́ніе, имѣющій со́бственный домъ; || помѣстный, имѣющій помѣстье; || *неповоро́тливый, тяжёлый; *см.* **Ociężały**, || окружённый. **Król młody samemi pochlebcy osiadły**, молодо́й коро́ль, окружённый то́лько льстецами.

Osiągać, Osięgać, Osiągnąć, Osięgnąć, Osiądz, достига́ть, достигну́ть, дости́чь, снискать, пріобрѣсть, одержа́ть, получи́ть, *см.* **Nabyć.**

Osiągnienie, Osiężenie, -nia, *ср.* достиже́ніе, снисканіе, получе́ніе.

Osiąkać, Osiąknąć, сы́кнуть, со́хнуть, высыха́ть; || наткну́ться, наѣхать (*на мель, на подво́дный ка́мень*).

Osiąść, *см.* **Osiadać.**

Osiężenie, *см.* **Osiągnienie.**

Osiczyna, -y, *ж.* оси́на.

Osidlić, осѣти́ть, опу́тать сѣтя́ми, завле́чь въ сѣти.

Osiec, высѣчь, вы́пороть (*ро́згами*), *см.* **Siec.**

Osieć, -ci, *ж.* суши́льня.

Osiecić, *см.* **Osidlić.**

Osiedlać, Osiedlić, поселя́ть, посели́ть; || **Osiedlać się**, поселя́ться.

Osiedlenie, -nia, *ср.* водворе́ніе, поселе́ніе.

Osiedliny, -in, *мн.* но́вое мѣсто жи́тельства, мѣсто пребыва́нія; || вступле́ніе въ но́вое владѣніе имѣ́ществомъ.

Osiedlisko, -a, *ср.* осѣдлость, поселе́ніе, постоя́нное мѣстопребыва́ніе.

Osiedzieć się, засидѣ́ться, до́лго остава́ться на одномъ и томъ же мѣстѣ.

Osięgać, Osięgnąć, *см.* **Osiągać, Osiągnąć.**

Osięgnienie, *см.* **Osiągnienie.**

Osieł, Osioł, -sła, *м.* осёлъ.

Osiełek, Osiołek, -łka, *м.* осленокъ

Osielski, осли́ный.

Osielstwo, -a, *ср.* невѣжество, глупота, тупоу́міе, *см.* **Osłostwo.**

Osiem, *см.* **Ośm.**

Osieracać, *см.* **Osierocić**, осироти́ть, сдѣлать сиротами.

Osierdzie, -dzia, *ср. Анат.* грубобрю́шная прегра́да, бло́на утро́бная *или* гусако́вая перепо́нка, вздо́шье, гусачи́ха; || серде́чная оболо́чка, околосе́рдіе; || *Новар.* вну́тренности, потроха́.

Osierocenie, -nia, *ср.* сиротство́, осиротѣ́ніе.

Osierociały, осиротѣ́вшій, осиротѣ́лый.

Osierocić, *см.* **Osieracać.**

Osierociéć, осироте́ть.

Osieść, *см.* **Osiadać.**

Osiew, -u, Osiewek, -wku, *м.* **Osiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ, посѣянныя сѣмена, *см.* **Zasiew.**

Osiewać, *см.* **Obsiać.**

Osiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ.

Osiewek, Osiewka, *см.* **Osiew.**

Osiewny, удо́бный для посѣва.

Osika, -i, *ж.* оси́на.

Osikowy, оси́новый.

Osiodłać, осѣдла́ть.

Osiodłanie, -nia, *ср.* осѣдла́ніе,

Osioł, Osiołek, *см.* **Osieł, Osiełek.**

Osiwiałość, -ści, *ж.* сѣдина́, посѣдѣ́лость,

Osiwiały, посѣдѣ́лый.

Osiwieć, посѣдѣ́ть.

Oskakiwać, *см.* **Oskoczyć.**

Oskąp'éć, сдѣлаться скупы́мъ.

Oskard, -u, *м.* моты́ка, ки́рка.

Oskarżać, Oskarżyć, обвиня́ть, обвини́ть, доноси́ть, донести́.

Oskarżacz, -a, *м. см.* **Oskarżyciel.**

Oskarżający, обвиня́ющій, обвини́тель.

Oskarżanie, Oskarżenie, -nia, *ср.* обвине́ніе, обвиня́ніе. **Akt oskarżenia**, обвини́тельный актъ.

Oskarżenie, *см.* **Oskarżanie.**

Oskarżony, обвинённый; || отвѣтчикъ.

Oskarżyć, *см.* **Oskarżać.**

Oskarżyciel, -a, *м.* обвини́тель. *см.* **Donosiciel.**

Oskarżycielka, -i, *ж.* обвини́тельница.

Oskarżycielski, обвини́тельный, обвиня́ющій.

Osklepiać, Osklepić, обводи́ть. обвести́ сво́домъ; || облепи́ть. круго́мъ. **Ptak gniazdo swoje wkoło osklepia**, пти́ца облепля́етъ круго́мъ своё гнѣздо́.

Ośklić, Oszklić, глазу́рить, мура́вить (*посу́ду*); || лакирова́ть; || вставля́ть стёкла въ ра́махъ.

Oskoczenie, -nia, *ср.* окруже́ніе, обступле́ніе; || наше́ствіе; обведе́ніе, обнесе́ніе.

Oskoczony, окружённый, обведённый, обнесённый, *см.* **Oskoczyć**.

Oskoczyć, Oskakiwać, окружи́ть, окружа́ть, обвести́, обводи́ть, обнести́, обноси́ть, обступи́ть, обступа́ть, обложи́ть, облага́ть. **Oskoczyć nieprzyjaciela**, окружи́ть непрія́теля.

Oskoła, y, *ж.* берёзовый сокъ; || **Oskoły**, *мн.* весе́ннее вре́мя, когда́ вытека́етъ берёзовый сокъ.

Oskoma, Oskomina, -y, *ж.* оско́ма, оско́мина.

Oskomy, жа́дный, а́лчный; || зави́стливый.

Oskrobać, Oskrobywać, оскре́сть, оскреба́ть, оска́бливать, оскобли́ть; || очи́стить, очища́ть (*ры́бу*).

Oskrobanie, *см.* **Skrobanie**.

Oskrzele, *см.* **Skrzele**.

Oskrzydlać, Oskrzydlić, вытя́гивать фронтъ одного́ во́йска бо́лѣе друга́го, обойти́, зайти́ во флангъ непрія́телю.

Oskubać, ощипа́ть, вы́щипать.

Oskubanie, -nia, *ср.* ощи́пываніе.

Oskubany, ощи́панный.

Osła, -y, *ж. см.* **Brus, Osełka**.

Osłabiać, Osłabić, ослабля́ть, осла́бить.

Osłabiający, ослабля́ющій.

Osłabiale, не́мощно, сла́бо.

Osłabiałość, -ści, *ж. см.* **Osłabienie**.

Osłabiały, Osłabły, Osłabiony, ослабѣ́вшій, ослабѣ́лый. **Osłabiony na umyśle**, слабоу́мный.

Osłabianie, Osłabienie, -a, *ср.* ослабле́ніе.

Osłabły, *см.* **Osłabiały**.

Osłabnąć, ослабѣ́ть.

Osłabnienie, -nia, *ср. см.* **Osłabienie**.

Oślachcić, *см.* **Oszlachcić**.

Oślada, Oszlada, -y, *ж.* слѣдъ.

Ośladować, преслѣ́довать.

Osładzać, Osłodzić, услажда́ть, услади́ть, подслаща́ть, подсласти́ть.

Osładzanie, Osłodzenie, -nia, *ср.* услажде́ніе; || *Хим.* подсла́щиваніе.

Oślak, -a, *м.* ослёнокъ.

Osłaniać, Osłonić, заслоня́ть, заслони́ть, закрыва́ть, закры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Oślarka, -i, *ж.* пого́нщица осло́въ.

Oślarnia, -ni, *ж.* сара́й для осло́въ

Oślarski, осли́ный, принадлежа́щій ослу́.

Oślarz, -a, *м.* пого́нщикъ осло́въ.

Oślątko, -a, *ср.* ослёнокъ, молодо́й осёлъ.

Osława, -y, *ж. Стар.* сла́ва, извѣ́стность; || хула́, худа́я сла́ва, безче́стіе, безсла́віе.

Osławca, -y, *м.* хули́тель, поноси́тель, руга́тель.

Osławiać, Osławić, обезсла́вливать, позо́рить, хули́ть, поноси́ть; || **Osławiać się**, безсла́виться, позо́риться.

Osławianie, -nia, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе, хуле́ніе.

Osławienie, -nia, *ср.* безсла́віе, позо́ръ.

Osławny, позо́рный, безче́стный.

Oślę, -ęcia. *ср.* ослёнокъ, о́сликъ.

Oślednik, -a, *м.* оты́скивающій по слѣда́мъ звѣ́ря.

Oślep, Na oślep, слѣ́по, наобу́мъ, очертя́ го́лову.

Oślepiać, Oślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Oślepiciel, -a, *м.* ослѣпи́тель; || обольсти́тель.

Oślepicielka, -i, *ж.* ослѣпи́тельница; || обольсти́тельница.

Oślepienie, -nia, *ср.* поте́ря зрѣ́нія, слѣпота́, *см.* **Zaślepienie**.

Oślepnąć, ослѣ́пнуть.

Ośli, о́слій, осли́ный.

Oślica, -y, Ośliczka, -i, *ж.* осли́ца.

Ośliczy, осли́цынъ, принадлежа́щій осли́цѣ.

Ośliniać, Oślinić, наслю́нить.

Oślisko, -a, *ср.* большо́й осёлъ.

Oślizać, Ośliznić, сдѣ́лать сли́зкимъ, ско́льзкимъ.

Oślizły, ско́льзкій, сли́зкій.

Ośliznąć, сдѣ́латься ско́льзкимъ, сли́зкимъ. || **Ośliznąć się**, поскользну́ться, оступи́ться, промахну́ться.

Ośliznić, *см.* **Oślizać**.

Oślnąć, *см.* **Olśnąć, Oślepnąć**.

Osłoda, -y, *ж.* усла́да, услажде́ніе; || утѣ́шеніе, облегче́ніе.

Osłodnąć, Osłodnieć, смягчи́ться, утиха́ть, сдѣ́латься нѣ́жнымъ, кро́ткимъ.

Osłodnienie, -nia, *ср.* смягче́ніе, облегче́ніе, услажде́ніе.

Osłodzenie, -nia, *ср. см.* **Osładzanie**.

Osłodzić, *см.* **Osładzać**.

Osłona, -y, *ж.* покрыва́ло, завѣ́са; || прикры́тіе, защище́ніе, защи́та.

Osłonić, *см.* **Osłaniać**.

Osłopas, -a, *м. см.* **Oślarz**,

Osłowstwo, -a, *ср.* глупота́, тупоу́міе.

Osłowy, осли́ный.

Osłuch, *см.* **Posłuch**.

Osłuchać się, Osłuchować się, наслу́шаться, прислу́шаться.

Osłupiałość, -ści, *ж.* остолбенѣ́ніе, оцѣпенѣ́ніе; || изумле́ніе.

Osłupiały, остолбенѣ́лый, оцѣненѣ́лый.

Osłupieć, остолбенѣ́ть, оцѣпенѣ́ть.

Osłupienie, -nia, *ср. см.* **Osłupiałość**.

Osłyszeć się, услы́шать, узна́ть о чёмъ; || ослы́шаться, ошиби́ться, не дослы́шавъ ска́заннаго.

Osłyszenie się, Osłyszenie, -nia, *ср. см.* **Przesłyszenie**.

Ośm, Osiem, *Rod. n.* **Ośmiu,** во́семь.

Osmagać, отхлеста́ть, отдубасить, отодра́ть.

Osmaganiec, -ńca, *м.* безде́льникъ, мошенникъ, пройдо́ха.

Osmak, -u, *м.* вкусъ на языкѣ.

Ośmak, -a, *м.* моне́та въ во́семь гроше́й.

Osmakować, припра́вить, сдѣлать вку́снымъ, подсласти́ть, *см.* **Zaprawiać.**

Osmalać, Osmolić, смоли́ть, осмоли́ть; || па́чкать, выпачкать, мара́ть, вымарать.

Osmalić, опали́ть, обжига́ть (*свинью; живность*); подже́чь, прижечь (*мясо*).

Osmarować, насали́ть, сма́зать, нама́зать.

Osmażać, Osmażyć, *Повар.* жа́рить (*въ маслѣ*); || обсаха́рить, оглазу́рить.

Ośmdziesiąt, -sięciu, *или* **Ośmiudziesiąt,** во́семьдесятъ.

Ośmdziesiątka, -i, *ж.* восьмидеся́тый нумеръ, число́ во́семьдесятъ.

Ośmdziesiątletni, восьмидесятилѣтній.

Ośmdziesiąty, Ośmdziesiątny, восьмидеся́тый.

Ośmdziesięcioro, -orga, (*о людяхъ и животныхъ*), во́семьдесятъ. **Było nas ośmdziesięcioro,** насъ бы́ло во́семьдесятъ человѣкъ.

Ośmdziesięciu, -ciu, *или* **Ośmdziesiąt,** (*о лицахъ мужескаго рода*), во́семьдесятъ.

Ośme. Po ośme, въ осьмы́хъ.

Ośmiać, *см.* **Ośmiewać.**

Ośmianie, -nia, *ср. см.* **Ośmiewanie.**

Ośmieci, -ci, Ośmieciny, -cin, *мн.* соръ, сметьё.

Ośmielać, Ośmielić, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть, побужда́ть, побуди́ть, придава́ть сме́лости. || **Ośmielać się, Ośmielić się,** осмѣли́ться, отва́житься, дѣлаться смѣлѣе.

Ośmiewanie, -nia, *ср.* осмѣя́ніе.

Ośmina, -y, *ж.* осми́на, осьма́я часть ка́ди, окова, *или* другой какой либо мѣры.

Ośmioboczny, восьмисторо́нній, **ośmiostronny,** восьмисторо́нній.

Ośmiobok, -u, *м. см.* **Ośmiokąt.**

Ośmiodzienny, восьмидне́вный.

Ośmiokąt, -a, *м.* осьмиуго́льникъ.

Ośmiokątny, осьмиугольный.

Ośmioletni, восьмилѣтній.

Ośmioraki, восьми́ различныхъ родо́въ.

Ośmiorka, -i, *ж.* осьму́шка, осьма́я до́ля (*листа́*).

Ośmiornasób, въ во́семь разъ.

Ośmiornasobnie, *см.* **Ośmiornasób.**

Ośmiornasobny, осмерно́й, осмери́чный.

Ośmiorogi, *Зоол.* осмирожко́вый.

Ośmiościan, -u, *м. Мат.* осмигра́нникъ, октаэдръ.

Ośmiościenny, осмигра́нный, октаэдри́ческій.

Ośmiosłupny, *Архит.* осмистолбный.

Ośmiu, -miu, (*о лицахъ мужескаго рода*), во́семь, о́семеро.

Ośmiudziesiąt, *см.* **Ośmidziesięciu.**

Ośmiuset, *см.* **Ośmset.**

Osmknąć *см.* **Osmykać.**

Ośmkroć, въ во́семь разъ, въ во́семь кратъ, осмери́цею.

Ośmkrotnie, *см.* **Ośmkroć.**

Ośmkrotny, осмерно́й, осмери́чный.

Ośmnascie, -stu, восемна́дцать.

Ośmnościoro, -rga, *см.* **Ośmnaście.**

Ośmnasobnie, *см.* **Ośmiornasobnie.**

Ośmnasobny, *см.* **Ośmiornasobny.**

Ośmnaste, Po ośmnaste, въ восемна́дцать разъ, по-восемна́дцати.

Ośmnastka, -i, *ж.* цыфра, число́ восемна́дцать.

Ośmnastny, Ośmnasty, восемна́дцатый.

Ośmnastu, -stu, (*о лицахъ мужескаго рода*).

Ośmnasty, *см.* **Ośmnastny.**

Osmolić, *см.* **Osmalać.**

Osmołowanie, -nia, *ср.* осмоле́ніе.

Osmorgać, ощипа́ть, оборва́ть.

Ośmpalcowy, *Ест. Ист.* осьмипе́рстный.

Osmradzać, Osmrodzić, *см.* **Zasmradzać.**

Ośmset, Ośmiuset, восемсо́тъ.

Ośmsetny, осьмисо́тый, восьмисо́тый; || восьмисо́тенный.

Ośmstopny, осьминогій.

Osmukać, Osmuknąć, *см.* **Osmykać.**

Osmy, Ośmy, осьмо́й, восьмо́й.

Osmyk, -a, *м.* о́пашь, о́шабъ (*хвостъ у животныхъ*).

Osmykać, Ośmykać, Osmuknąć, Osmknąć, обрыва́ть ли́стья (*съ дерева*), обезли́ствить, снима́ть, срыва́ть (*плоды*); сдира́ть (*кору́*), ощи́пывать.

Ośnieżyć, покрыть снѣгомъ.

Ośnik, -a, *м.* ско́бель, стругъ.

Osnowa, -y, *ж.* осно́ва (*ткани*); || существо́,содержа́ніе,су́щность(*письма*); || **Osnowa prawa,** смыслъ зако́на; || планъ, расположе́ніе (*сочине́нія, поэмы*); || нить, прядь, тече́ніе (*жизни*); || связь, сцѣпле́ніе идей, событій.

Osnować, Osnuć, основа́ть, набира́ть осно́ву (*ткани*); || обвести́, обводи́ть, окружи́ть, окружа́ть; || украша́ть, укра́сить, опуши́ть; || обшива́ть, обива́ть доска́ми (*стѣны*); || расположи́ть (*сочиненіе*). *см.* **Snuć.**

Osnowanie, -nia, *ср.* снова́ніе (*ткани*); || рядъ, сцѣпле́ніе, связь (*идей*); || расположе́ніе, планъ (*сочине́нія*).

Ośny, осевой.

Osoba, -y, *ж.* осо́ба, лицо́. **Znaczna osoba,** зна́тная осо́ба. **Osoby obojéj płci,** ли́ца обо́его по́ла. **Osoba trzecia,** тре́тье, посторо́ннее лицо́. **Zapowiedzenie funduszów znajdujących się u osób trzecich,** наложе́ніе ар ста на де́нежныя су́ммы у третьихъ лицъ. **Znać kogo z osoby,** знать

кого́ ли́чно. **Osoba królewska**, особа королевская. || **Osoby Trójcy Świętéj**, Тріипоста́сное Божество́, Еди́ный Богъ су́щій въ трёхъ ли́цахъ. || **Osobą, W osobie, Z osobą**, ли́чно, самоли́чно; || *Ест. Ист.* осо́бь, недѣли́мое; || *Театр.* дѣйствующее лицо́; || роль; || *Грам.* лицо́; || о́бразъ, видъ, лицо́, о́бликъ. **Pokazał mu się anioł w osobie dziecięcia**, яви́лся ему́ а́нгелъ въ о́бразѣ дита́ти; || нару́жность, видъ, *см.* **Postać.**

Osobca, -y, *м.* осо́бникъ, особни́къ, *см.* **Samotnik.**

Osobiście, ли́чно, самоли́чно.

Osobistość, -ści, *ж.* самоли́чность, ли́чность; || ко́лкость, язви́тельное сло́во; || индивидуа́льность, ли́чность, ча́стность; || *Юрид.* ли́чная я́вка въ судъ; || *Стар.* нару́жный видъ, осо́ба, лицо́, ли́чность.

Osobisty, ли́чный, самоли́чный; || *Грам.* ли́чный. **Zaimek osobisty**, ли́чное мѣстоиме́ніе; || *Юрид.* **Areszt osobisty**, взя́тіе подъ стра́жу.

Osóbka, -i, *ж.* ма́ленькая осо́ба, фигу́рка.

Osóbki, -bek, *мн.* ла́комства, сла́сти (*съѣдаемыя потихо́ньку ото всѣхъ*).

Osobliwie, особли́во, осо́бенно, въ осо́бенности; || стра́нно, чу́дно; || **Osobliwie zaś**, гла́внымъ о́бразомъ, особли́во, *см.* **Zwłaszcza.**

Osobliwość, -ści, *ж.* осо́бенность; || подро́бность, *см.* **Szczegół**; || причу́дливость, стра́нность, *см.* **Dziwactwo**; || рѣдкость, достопримѣча́тельность. **Gabinet osobliwości**, кабине́тъ рѣдкостей. || **W osobliwości**, осо́бенно, въ осо́бенности, отдѣльно; || *см.* **Osobność.**

Osobliwy, осо́бенный, особли́вый. **Ta roślina ma moc osobliwą**, э́то расте́ніе име́етъ осо́бенную си́лу; || **Osobliwszy**, стра́нный, чу́дный, рѣдкій, необыкнове́нный, чрезвыча́йный. **Osobliwszy człowiek**, стра́нный человѣкъ! **A to osobliwsza (rzecz)**, стра́нное дѣло! э́то стра́нно! что за стра́нность! **Nic osobliwszego**, нѣтъ ничего́ осо́беннаго, необыкнове́ннаго, || спеціа́льный, ча́стный; || *см.* **Osobny.**

Osobnie, *см.* **Osobno.**

Osobnik, -a, *м.* осо́бь, недѣли́мое; || осо́бникъ, непринадлежа́щій ни къ како́й па́ртіи, *см.* **Samotnik**; || *Богосл.* принима́ющій причастіе подъ двумя́ ви́дами.

Osobno, Z osobna, отдѣльно, осо́бенно. по́рознь.

Osobność, -ści, *ж.* уедине́ніе, одино́чество; || прита́нище, убѣжище. **Żyć w osobności** *или* **na osobności**, жить въ уедине́ніи. **Udać się na osobność**, удали́ться на поко́й, отъ свѣта, уединиться.

Osobny, осо́бенный, отдѣльный.

Osobowy, ли́чный, однолично́й, для одно́й осо́бы. **Poczta osobowa**, пассажи́рская по́чта.

Osocznik, -a, *м. Охот.* загонщикъ, обла́вщикъ, охо́тникъ, оса́чивающій лѣсъ; || *хули́тель, клеветни́къ.

Osoczny, оса́чивающій, *см.* **Osocznik.**

Osoczyć, *Охот.* оса́чивать, обходи́ть (*лѣсъ или звѣря*); || *клевета́ть (*на кого́*).

Osolić, насоли́ть.

Osowiałość, -ści, *ж.* изнеможе́ніе; || уны́лость.

Osowiały, изнеможе́нный; || уны́лый, ску́чный, невесёлый.

Osowieć, впасть въ уны́ніе, упа́сть ду́хомъ; *повѣсить носъ.

Ospa, -y, *ж.* о́спа. **Ospę szczepić**, прививать о́спу. **Szczepienie ospy**, прививáніе коро́вьей о́спы, оспопрививáніе.

Ospale, со́нно, лѣни́во, вя́ло.

Ospalec, -lca, *м.* со́ня, сонли́вецъ, || *лѣнтя́й, у́валень.

Ospałość, -ści, *ж.* **Ospalstwo, -a**, *ср.* сонли́вость; || лѣность, безпе́чность, неради́вость.

Ospały, сонли́вый; || лѣни́вый, безпе́чный, неради́вый, вя́лый.

Ospanie, -nia, *ср. см.* **Ospałość.**

Ospiany, о́спенный.

Ospica, -y, *ж.* **Ospice, -spic, Ospiczki, -czek**, *мн.* корь (*болѣзнь*), *см.* **Kur, Odra, Pożarnice.**

Ospieszale, *см.* **Opieszale.**

Ospieszałość, *см.* **Opieszałość.**

Ospieszały, *см.* **Opieszały.**

Ospowacieć, сдѣлаться рябы́мъ (*отъ о́спы*).

Ospowatość, -ści, *ж.* рябова́тость.

Ospowaty, рябова́тый.

Ospowy, о́спенный.

Osprawiedliwić, *см.* **Usprawiedliwić.**

Osprośnić, осквернить; || замара́ть, запа́чкать.

Osrebrzyć, посеребри́ть.

Osromiciel, -a, *м.* поноси́тель, злосло́вящій, понося́щій, позо́рящій другі́ихъ.

Osromocenie, -nia, *ср.* позо́ръ, посрамле́ніе, поноше́ніе.

Osromocić, опозо́рить, осрами́ть.

Osrożać, Osrożyć, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Osrożyć się**, раздражи́ться, разъяри́ться, ожесточи́ться, разсвирѣпѣть.

Ośród, *см.* **Śród, Pośród.**

Ośrodek, -dka, *м.* средо́на, середи́на, серёдка. **Ośrodek chleba**, *см.* **Ośródka.**

Ośródka, -i, *ж.* мя́кишъ (*хлѣбный*).

Ośrzeniały, зайндивѣлый, покры́тый и́неемъ.

Ośrzonić, покры́ть и́неемъ.

Ośrzonieć, зайндивѣть, покры́ться и́неемъ.

Ossać, *см.* **Osysać**; || **Ossać się**, насоса́ться.

Ossocznik, *см.* **Osocznik.**

Ossoczyć, *см.* **Osoczyć.**

Ostać, *см.* **Zostać**; || **Ostawać się**, существовáть, поддéрживаться, удéрживаться, сохраня́ться, устоя́ть; || **Ostawać się gdzie**, оставáться, пребывáть; || **Ostawać się razem**, согласовáться, схóдствовать; || останáвливаться, *см.* **Zatrzymać się**.

Ostanawiać, **Ostanowić**, *см.* **Obstanowić**.

Ostaneczny, *см.* **Ostateczny**.

Ostanek, **-nka**, *м.* остáтокъ. **Ostanki minionéj wielkości**, брéнные остáнки минýвшаго вели́чія.

Ostąpić, *см.* **Obstąpić**.

Ostarzeć, **Ostarzeć się**, состáрѣться.

Ostatecznie, окончáтельно, рѣши́тельно.

Ostateczność, **-ści**, *ж.* крáйность; || изли́шество.

Ostateczny, послѣ́дній. **Sąd ostateczny**, стрáшный судъ, *см.* **Ostatni**; || крáйній, чрезмѣ́рный; || окончáтельный, рѣши́тельный. **Ostateczny wyrok**, рѣши́тельный приговóръ. **Ostateczny termin**, крáйній срокъ.

Ostatek, **-tka**, *м.* остáтокъ, послѣ́дки, остальнóе; || конéцъ. **Ostatkiem gonić**, добивáть до концá. **Na ostatek**, напослѣ́докъ, наконéцъ, къ концý. **Do ostatka**, до послѣ́дняго. **Do ostatka kogo zniszczyć**, разори́ть когó въ конéцъ, совершéнно. **Rozpaczać do ostatka**, потеря́ть всю надéжду; || **Ostatki**, *мн.* остáтки, остáнки, *см.* **Szczątki**; || **Ostatki**, *мн.* зáговѣнье, послѣ́дніе дни мáсляницы.

Ostatni, послѣ́дній; || прóшлый, прошéдшій; || крáйній, вы́сшій. **Ostatnią razą**, въ послѣ́дній разъ. **Czynić** *или* **oddawać komu ostatnią posługę**, отдáть комý послѣ́дній долгъ. **Czy byłeś na ostatniém posiedzeniu?** былъ-ли ты на прóшломъ засѣдáніи? **Ostatnia potrzeba**, крáйняя нуждá. **Ostatnich środków się chwytać**, прибѣгáть къ крáйнимъ, отчáяннымъ срéдствамъ. **Ostatni głupiec**, величáйшій глупéцъ. **Ostatnim będę jeżeli...** бýду презрѣ́ннѣйшимъ человѣ́комъ, если.. ; || **Ostatnia to (rzecz)**, э́то послѣ́днее, прискóрбное дѣ́ло. **Ostatnia chwila**, послѣ́дняя минýта. **Ostatnie namazanie, pomazanie**, собóрованіе мáсломъ. **Ostatnia wola**, духóвная.

Ostatnie, *Стар.* окончáтельно, *см.* **Ostatecznie**.

Ostawać, *см.* **Zostawać**.

Ostawać się, *см.* **Zostawać**, **Ostać się**.

Ostawiać, **Ostawić**, *см.* **Zostawiać**.

Ostentacja, **-ji**, *ж.* тщеслáвіе, чвáнство, *см.* **Chełpa**, **Okazałość**.

Ostęp, **-u**, *м.* наступлéніе, обступлéніе, окружéніе. **Ostępem pójść na kogo**, дви́нуться, брóситься на когó со всѣхъ сторóнъ; || *Охот.* осóка, тенетá. || **Mieć nieprzyjaciela jak w ostępie, trzymać nieprzyjaciela jak w ostępie**, окружи́ть, обложи́ть, заперéть непрія́теля со всѣхъ сторóнъ.

Ostęplować, наложи́ть клеймó, штéмпель.

Ostęplowanie, **-nia**, *ср.* наложéніе клеймá, штéмпеля.

Ostępować, *см.* **Obstępować**.

Ostka, **-i**, *ж.* ости́стая, борóдчатая пшени́ца.

Ostokrzew, **-u**, *м.* *Бот.* и́глица, мы́шій тёрнъ.

Ostostręczyna, **-y**, *ж.* *Бот.* бѣ́лая акáція.

Ostowaty, ости́стый, колю́чій.

Ostowy, репе́йный, осóтовый.

Ostrachać, **Ostrachać się**, *см.* **Ostraszyć**, **Ostraszyć się**.

Ostracyzm, **Ostrakizm**, **-u**, *м.* остраки́змъ, десятилѣ́тняя ссы́лка (*у Дрéвнихъ*).

Ostradać (czego), потеря́ть, лиши́ться.

Ostradanie, **-nia**, *ср.* потеря, лишéніе.

Ostraszyć, отучи́ть отъ боя́зни, освóить съ опáсностію. || **Ostraszyć się**, освóиться съ опáсностію, сдѣ́латься смѣлѣ́е.

Ostrażyć, помѣсти́ть гарнизóнъ (*въ крѣпости*).

Ostręgi, **-stręg**, **Ostrężnice**, **-nic**, *мн.* **Ostrężyna**, **-y**, *ж.* **Ostrężyny**, **-żyn**, *мн.* *Бот.* ежеви́ка, кумани́ха, кумани́ка.

Ostro, óстро; || крѣ́пко, си́льно; || стрóго; || скóро; || рѣ́зко; || жи́во; || при́стально. **Ostro kogo trzymać**, стрóго обходи́ться съ кѣмъ. **Ostro docierać komu**, си́льно нападáть на когó, надоѣдáть комý. **Ostro komu w oczy patrzeć**, при́стально смотрѣ́ть комý въ глазá. **Ostro iść, jechać**, ши́бко, жи́во итти́, ѣ́хать. **Ostro pracować**, усéрдно работáть. **Ostro rzecz popierać**, энерги́чески поддéрживать дѣ́ло. **Ostro do kogo napisać**, стрóго, кóлко написáть къ комý. **Ostro nabić**, пýлею заряди́ть (*ружьё*). **Ostro kuć**, подковáть лóшадь на шипы́.

Ostroczyć, *см.* **Ohydzić**, **Omierzić**.

Ostrog, **-ogu**, *м.* зáмокъ, крѣпостцá, укрѣплéніе, *см.* **Zamek**; || острóгъ; || *Фортиф.* фортъ. **Ostrogi**, *мн.* штурмфáлъ, *см.* **Ostrożenie**.

Ostroga, **-i**, *ж.* шпóра, бодéцъ. **Bość konia ostrogami**, пришпóривать лóшадь; || шпóры, клы, бóдни (*у пѣтухá*); || колю́чка, ость, шипъ, *см.* **Bodziec**, **Oścień**; || *Фортиф.* контрфóрсъ.

Ostrogarz, **-a**, *м.* шпóрникъ.

Ostrogięty, крючковáтый, съ зáгнутымъ концóмъ.

Ostrogowy, шпóрный.

Ostrokąt, **-a**, *м.* *Мат.* óстрый ýголъ, ромбъ.

Ostrokątny, остроугóльный.

Ostrokół, **-a**, *м.* частокóлъ; || *Воен.* рогáтка.

Ostrokończaty, остроконéчный.

Ostrokrąg, **-ęgu**, *м.* *Мат.* кóнусъ.

Ostrokręgowy, кони́ческій. *Мат.* **Przecięcie ostrokręgowe**, кони́ческое сѣчéніе.

Ostrokręźny, ко́нусный.

Ostrokrzew, -u, *м. Бот.* остроли́стъ, острокро́въ, вязо́желдь. пти́чій-клей, па́дубъ.

Ostrokwaśny, ѣ́дкій, о́стрый.

Ostromleczny korzeń, *м. Бот.* кругло-ли́стникъ (*расте́ніе*).

Ostropest, -u, *м. Бот.* остро́-пестро́, родъ волчеца́.

Ostropław, -a, *м. см.* **Ostryga.**

Ostropysk, -a, *м.* (*Зоол.*) землеро́йка, песча́ная мышь; || мечъ-ры́ба, мечено́съ.

Osrość, -ści, *ж.* острота́ (*кро́ви*); || о́стрость (*ножа́*); || ѣ́дкость, * язви́тельность (*шу́тки*); || то́нкость (*слу́ха*); || суро́вость (*кли́мата*); || стро́гость (*нра́вовъ*); || быстрота́ (*зрѣ́нія*); || крутизна́ (*скалы́*).

Ostrosieczny, рѣ́жущій, о́стрый.

Ostrosłup, -a, *м.* (*Мат.*) пирами́да, *см.* **Piramida.**

Ostrów, -owu, *м.* (*преиму́щественно на рѣкѣ́, на о́зерѣ*), о́стровъ.

Ostrowidność, -ści, *ж.* быстрота́ зрѣ́нія; || прозо́рливость.

Ostrowidny, прозо́рливый, проница́тельный.

Ostrowidz, -a, *м. Зоол.* рысь (*живо́тное*).

Ostrowidzowy, ры́сій; || * быстрогла́зый.

Ostroża, -y, *ж.* огоро́женное мѣ́сто, огра́да.

Ostrozęby, острозу́бый.

Ostrożen, *см.* **Ostrożny.**

Ostrożeń, -nia, *м. Бот.* вахла́чка, полева́я серпуха́ (*расте́ніе*).

Ostrożenie, -nia, *ср.* обнесе́ніе палиса́дникомъ *и́ли* остроко́ломъ.

Ostrożka, -i, *ж.* ма́ленькая шпо́ра; || *Бот.* **Ostróżki**, *мн.* кавале́рскія шпо́ры, живоко́сть (*расте́ніе*).

Ostrożnie, осторо́жно, осмотри́тельно.

Ostrożnieć, дѣ́латься осторо́жнымъ.

Ostrożniuchno, съ велича́йшей осторо́жностію, са́мымъ осторо́жнымъ о́бразомъ.

Ostrożniuchny, чрезвыча́йно осторо́жный.

Ostrożność, -ści, *ж.* осторо́жность, осмотри́тельность. **Mieć się na ostrożności**, быть осторо́жнымъ.

Ostrożny, осторо́жный, осмотри́тельный.

Ostrożować, Ostrożyć *Фортиф.* укрѣпля́ть, обноси́ть штурмфа́лами, обноси́ть палиса́дникомъ.

Ostrugać, Ostrożyć, *см.* **Strugać.**

Ostrużyny, -żyn, *мн.* стру́жки, ще́пки.

Ostrwie, *см.* **Ostrzew.**

Ostry, о́стрый; || ѣ́дкій, язви́тельный; || то́нкій; || суро́вый; || стро́гій; || бы́стрый; || круто́й, *см.* **Ostrość.**

Ostryga, Ostrzyga, -i, *ж.* у́стрица.

Ostrygojad, -a, *м.* (*Орнит.*) устрецея́дъ, у́стричникъ, криво́къ, морска́я соро́ка.

Ostryż, -a, *м. Бот.* морско́й си́тникъ (*расте́ніе*).

Ostrz, -a, *м.* бо́лѣе употреби́тельно: **Ostrze, -a**, *ср.* остреё, ле́зніе. **Na ostre** *и́ли* **na ostrze gonić**, состяза́ться, би́ться съ кѣмъ на ко́пьяхъ. **Miecz o dwu ostrzach**, обоюдуо́стрый мечъ; || ножно́вка (*ры́ба*).

Ostrze, *см.* **Ostro.**

Ostrzeć, точи́ться, востри́ться; || * изощря́ться.

Ostrzedz, Ostrzegać, остере́чь, остерега́ть, предостере́чь, предостерега́ть. || **Ostrzedz się, Ostrzegać się**, остере́чься, остерега́ться, бере́чься, оберега́ться.

Ostrzegacz, -a, *м.* указа́тель, увѣща́тель, предостерега́тель.

Ostrzeganie, Ostrzeżenie, -nia, *ср.* предостереже́ніе.

Ostrzeja, -ei, *ж. см.* **Ostryga.**

Ostrzelać, обстрѣ́ливать (*крѣ́пость*). **Ostrzelać konia**, пріуча́ть ло́шадь къ стрѣльбѣ́. **Żołnierz ostrzelany**, о́пытный, хра́брый солда́тъ.

Ostrzenie, -nia, *ср.* остре́ніе, точе́ніе, ната́чиваніе.

Ostrzew, -strzewia, Ostrzew, -strwa, *м.* стремя́нка, ла́зня, схо́дня (*родъ лѣ́стницы*); || **Ostrzwie**, *мн. Воен.* рога́тка.

Ostrzeżenie, -nia, *ср.* увѣдомле́ніе, предувѣдомле́ніе, объявле́ніе, предъявле́ніе, предостереже́ніе, предваре́ніе. *Юрид.* **Ostrzeżenie na majątku nieruchomym**, наложе́ніе запреще́нія на недви́жимомъ имѣ́ніи. *Юрид.* **Ostrzeżenie z protestacją**, охрани́тельная отмѣ́тка, *см.* **Protestacja.**

Ostrzężnica, -y, *ж. см.* **Ostrężyna.**

Ostrzyć, Wyostrzyć, Naostrzyć, точи́ть, отта́чивать, остри́ть, зава́стривать. * **Ostrzyć zęby**, точи́ть *и́ли* грызть зу́бы на кого́; || изошря́ть (*па́мять. умъ*). || **Ostrzyć się na kogo**, зли́ться (*на кого*); ожесточа́ться (*про́тивъ кого́*).

Ostrzyca, -y, *Бот.* дереза́, смо́лка, ли́пкая трава́, подмаре́нникъ цѣ́пкій; || смо́лка, шеро́шница, ясме́нникъ.

Ostrzyciel, -a, *м.* точи́льщикъ, *см.* **Oselnik.**

Ostrzycielka, -i, *ж.* точи́льщица.

Ostrzydz, остри́чь (*во́лосы*).

Ostrzyga, Ostrzygojad, *см.* **Ostryga, Ostrygojad.**

Ostrzyż, -a, *м. см.* **Ostryż**; || *Зоол.* ры́бный орёлъ, орла́нъ, буря́къ.

Ostrzyżenie, -nia, *ср.* стри́жка (*воло́съ*), стриже́ніе (*ове́цъ*).

Ostrzyżki, -ów, *мн.* обрѣ́зки.

Ostrzyżyny, -żyn, *мн.* стриже́ніе, *см.* **Postrzyżyny.**

Ostuda, -y, *ж.* осту́да, охлаждѣ́ніе; || *Прост.* весну́шки, весни́ны.

Ostudzać, остужа́ть, прохлажда́ть, охлажда́ть.

Ostudzenie, -nia, *ср.* прохлажде́ніе, охлажде́ніе.

Ostygać, простыва́ть, охлажда́ться.
Ostyganie, -nia, *ср.* простыва́ніе, охлажде́ніе.
Ostygło, хо́лодно, равноду́шно.
Ostygłość, -ści, *ж.* холо́дность, равноду́шіе.
Ostygły, холо́дный, равноду́шный.
Ostygnąć, просты́нуть, охлади́ться, *см.* **Stygnąć**.
Osuć, *см.* **Osypać**.
Osuch, -a, *м.* сухарь.
Osucizna, -y, *ж. Мед.* сыпь, нако́жная боле́знь, *см.* **Wysypka**.
Osumować, сложи́ть, подвести́ ито́гъ, *см.* **Zsumować, Sumować**.
Osunąć się, Osuwać się, осыпа́ться, опусти́ться, осе́да́ть.
Osunienie, -nia, *ср.* обва́лъ, обры́въ, осыпа́ніе.
Osurowiałość, -ści, *ж.* неудобоварймость (*пищи*); || * огрубе́лость, неве́жество.
Osurowienie, -nia, *ср. см.* **Osurowiałość**.
Osuszać, Osuszyć, осуша́ть, осуши́ть.
Osuszanie, Osuszenie, -nia, *ср.* осу́шиваніе, осуше́ніе.
Osuszek *Умен.* суха́рикъ, *см.* **Osuch**.
Osuszyć, *см.* **Osuszać**.
Osutka, *см.* **Osucizna**.
Osutkowy *Мед*, сы́пный, нако́жный.
Osuwać się, *см.* **Osunąć się**.
Oswajać, Oswoić, освóивать, освóить, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Oswajać się, Oswoić się**, освóиваться, освóиться, пріуча́ться, пріучи́ться.
Oswajanie, Oswojenie, -nia, *ср.* пріуче́ніе; || привыка́ніе.
Oswędzać, Oswędzić, обже́чь, сжечь, опали́ть, *см.* **Opalić, Osmalić**.
Oświadczać, Oświadczyć, изъявля́ть, изъяви́ть, объявля́ть, объяви́ть, выража́ть, вы́разить. **Oświadczyć komu swoję wolę**, изъяви́ть кому свою во́лю. **Oświadczyć komu swoje chęci**, вы́разить кому́ свой жела́нія. || **Oświadczać się, Oświadczyć się**, объявля́ть себя́; || выска́зываться, принима́ть чью сто́рону; || открыва́ться; || объясня́ться, изъясня́ться; || **Oświadczyć się (rodzicom)**, предлага́ть ру́ку невѣ́стѣ, проси́ть руки́ невѣсты, сва́таться.
Oświadczanie, Oświadczenie, -nia, *ср.* изъявле́ніе, объявле́ніе, выраже́ніе; || предложе́ніе руки́, сватовство; || **Oświadczenie się z miłością**, призна́ніе въ любви́. **Oświadczenie się z przyjaźnią**, изъявле́ніе дру́жбы. **Oświadczenie się z usługą**, предложе́ніе услу́гъ.
Oświadczyć, *см.* **Oświadczać**.
Oświadczyciel, -a, *м.* **объяви́тель**, предъяви́тель.
Oświata, -y, *ж.* просвѣще́ніе.
Oświecać, Oświecić, освѣща́ть, освѣти́ть; || просвѣща́ть, просвѣти́ть, научи́ть, научи́ть, наставля́ть, настави́ть **Słońce oświeca ziemię**, со́лнце освѣща́етъ зе́млю. **Oświecać umysły**, просвѣща́ть умы́. **Oświecać kogo w czem**, обучи́ть (*кого́, чему́*), наставля́ть (*въ чёмъ*). || **Oświecać się, Oświecić się**, просвѣща́ться, научи́ться. **Być oświeconym**, ознако́миться, узна́ть.
Oświęcać, Oświęcić, освяща́ть, освяти́ть, *см.* **Poświęcać, Wyświęcać**.
Oświecanie, Oświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ніе; || просвѣще́ніе, обуче́ніе, наставле́ніе.
Oświęcenie, -nia, *ср.* освяще́ніе, *см.* **Poświęcenie, Wyświęcenie**.
Oświecić, *см.* **Oświecać**.
Oświęcić, *см.* **Oświęcać**.
Oświeciciel, -a, *м.* просвѣти́тель.
Oświęciciel, -a, *м. см.* **Poświęciciel**.
Oświecicielka, -i, *ж.* просвѣти́тельница.
Oświeconość, -ści, *ж.* свѣ́тлость, (*титло, придаваемое нѣкоторымъ владѣтельнымъ особамъ и князьямъ*); сіятельство (*титулъ, придаваемый князьямъ и графамъ, ихъ супругамъ и дѣтямъ*).
Oświecony, просвѣщённый, *см.* **Światły, Wiek oświecony**, просвѣщённый вѣкъ; || сіятельный (*придается къ титлу князя, княгини, княжны, графа, графини*); свѣтлѣйшій (*придается къ титлу нѣкоторыхъ владѣтельныхъ особъ и князей*).
Oświetność, Oświtność, -ści, *ж.* сія́ніе, блескъ.
Oświeżać, освѣжа́ть.
Oświeżeć, освѣжи́ться.
Oświt, -u, *м.* разсвѣтъ, *см.* **Świt**.
Oświtać, разсвѣта́ть.
Oświtność, *см.* **Oświetność**.
Oswobadzać, Oswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить.
Oswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе, увольне́ніе.
Oswobodzić, *см.* **Oswobadzać**. || **Oswobodzić się**, освободи́ться.
Oswobodziciel, -a, *м.* освободи́тель, *см.* **Wybawca, Zbawca**.
Oswoić, *см.* **Oswajać**.
Oswojenie, *см.* **Oswajanie**.
Osychać, Oschnąć, обсыха́ть, обсо́хнуть.
Osypać, Osypywać, осыпа́ть, высыпа́ть, посыпа́ть.
Osypanie, -nia, *ср.* высыпа́ніе, сыпь.
Osypka, -i, *ж.* мѣсиво, кормъ, намѣшанный для дома́шнихъ птицъ и скота́.
Osypywać, *см.* **Osypać**.
Osysać, Ossać, обса́сывать, обсоса́ть, высо́сывать, высосать.
Oszacować, оцѣни́ть.
Oszacowanie, -nia, *ср.* разцѣ́нка, оцѣ́нка; || смѣта, исчисле́ніе.
Oszacownik, -a, *м. см.* **Szacownik**.
Oszacunek, -nku, *м. см.* **Oszacowanie**.
Oszadziały, Oszedziały, заиндивѣлый, покры́тый и́неемъ; || * посѣдѣвшій, посѣдѣлый.

Oszadzieć, Oszedzieć, заиндивѣть, покры́ться и́неемъ; || * посѣдѣть.

Oszafranić, кра́сить *или* приправля́ть шафра́номъ.

Oszalały, помѣша́нный, сумасшѣ́дшій; || шально́й, безу́мный.

Oszaleć, ошалѣть, сойти́ съ ума́.

Oszalenie, -nia, *ср.* сумасшѣ́ствіе, умопомѣша́тельство, безу́міе.

Oszalić, свести́ съ ума́.

Oszalowanie, -nia, *ср.* (**deskami**), *Плотн.* опалу́бленіе. **Oszalowanie ścian deskami,** обши́вка стѣнъ доска́ми.

Oszamotać, разшата́ть, опроки́нуть. || **Oszańcować się,** ока́пываться, засѣсть.

Oszańcować, укрѣпи́ть, обнести́ око́пами.

Oszańcowanie, -nia, *ср. Воен.* око́пъ, ретраншаме́нтъ, *см.* **Szańce.**

Oszargać, замара́ть, запа́чкать, загрязни́ть.

Oszarganiec, -ńca, *м.* замара́шка, неопря́тный.

Oszarpać, *см.* **Obszarpać.**

Oszarpaniec, *см.* **Obszarpaniec.**

Oszarzeć, *см.* **Szarzeć.**

Oszczędek, -dka, *м.* оста́токъ, остально́е.

Oszczędliwie, *см.* **Oszczędnie.**

Oszczędliwość, *см.* **Oszczędność.**

Oszczędliwy, *см.* **Oszczędny.**

Oszczędnie, бережли́во, расчётливо, эконо́мно.

Oszczędność, -ści, *ж.* бережли́вость, расчётливость; || сбереже́ніе, эконо́мія.

Oszczędny, бережли́вый, расчётливый, эконо́мный.

Oszczędzać, Oszczędzić, бере́чь, сберега́ть, эконо́мничать, выга́дывать; || щади́ть, жалѣть. **Oszczędzać na przyszłość,** откла́дывать на бу́дущее вре́мя. * **Oszczędzać czasu,** сберега́ть вре́мя. **Nikogo nie oszczędzać,** никого́ не щади́ть.

Oszczekać, броса́ться на кого́ съ ла́емъ.

Oszczekanie, -nia, *ср. Прост.* оклевета́ніе.

Oszczekiwacz, -a, *м. Охот.* го́нчая соба́ка; || * крику́нъ, *см.* **Szczekacz.**

Oszczenić się, ощени́ться.

Oszczep, -u, *м.* копьё, дро́тикъ, пи́ка; || рога́тина, охо́тничье копьё.

Oszczepek, -pka, *м.* дро́тикъ, швыркова́я копьецо́.

Oszczepisko, -a, *ср.* ра́товище, древко́ (*копе́йное*).

Oszczepnik, -a, *м.* копьено́сецъ; || копе́йщикъ, дѣлающій ко́пья.

Oszczepowy, копе́йный.

Oszczerca, -y, *ж.* хули́тель, клевѣ́тникъ, руга́тель, поноси́тель.

Oszczerczy, поноси́тельный, **безславя́щій,** клеветни́чій.

Oszczerstwo, -a, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе, клевета́.

Oszczerzać (zęby), оска́ливать (*зу́бы*), *см.* **Wyszczerzać.**

Oszedziały, *см.* **Oszadziały.**

Oszedzieć, *см.* **Oszadzieć.**

Oszemłać, обгры́зть, обглода́ть; || распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), растрепа́ть.

Oszemłany, обгры́зенный, обгло́данный; || растрёпанный, всклоко́ченный; || * ошеломлённый, изумлённый.

Oszewka, -i, *ж.* обши́вка.

Oszkalować, опозо́рить, обесслáвить, оклевета́ть.

Oszkalowanie, -nia, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе.

Oszkar, *см.* **Oskard.**

Oszkaradzić, обезобра́зить, изуро́довать; || **Oszkaradzić się,** обезобра́зиться, изуро́доваться.

Oszklić, *см.* **Ośklić.**

Oszlachcać, Oszlachcić, *см.* **Uszlachcić, Uszlachetnić.**

Oszlachcenie, -nia, *ср. см.* **Uszlachcenie.**

Oszlachcony, *см.* **Uszlachcony.**

Oszlachetnić, *см.* **Uszlachetnić.**

Oszlada, *см.* **Oślada.**

Oszloch, -u, *м.* (*Бот.*), *см.* **Śniadek.**

Osznurować, *см.* **Obsznurować.**

Osznurowanie, -nia, *ср.* шнурова́ніе. **Osznurowanie transportu,** увя́зка транспо́рта.

Oszołomić, ошеломи́ть, озада́чить, одури́ть.

Oszow, -u, *м.* обжига́тельная печь (*на стекля́номъ заво́дѣ*).

Oszpecać, Oszpecić, обезобра́живать, обезобра́зить. || **Oszpecać się, Oszpecić się,** сдѣлаться безобра́знымъ, подурнѣть.

Oszpecenie, -nia, *ср.* обезобра́женіе, подурнѣ́ніе.

Oszpecić, *см.* **Oszpecać.**

Oszpetnieć, сдѣлаться безобра́знымъ, подурнѣть.

Oszpilać, пришпи́ливать.

Oszródka, *см.* **Ośródka.**

Oszrótować, очища́ть, шелуши́ть.

Osztachetować, огороди́ть, обнести́ палиса́дникомъ, рѣ́шоткою.

Osztachetowanie, -nia, *ср.* обведе́ніе рѣ́шо́ткою.

Osztorcowanie, -nia, *ср. Плотн.* обтёска. **Osztorcowanie kraju desek,** обтёска кро́мокъ у доско́къ.

Oszukać, Oszukiwać, обману́ть, обма́нывать. || **Oszukać się (na czém),** обману́ться (*въ чёмъ*).

Oszukanie, Oszukiwanie, -nia. *ср.* обма́нъ, плу́тня.

Oszukaniec, -ńca, *м.* обма́нщикъ, плутъ.

Oszukaństwo, -a, *ср.* обма́нъ, плутовство́, подло́гъ, *см.* **Oszustwo.**

Oszukiwać, *см.* **Oszukać.**

Oszukiwacz, -a, *м. см.* **Oszust.**

Oszukiwanie, -nia, *ср. см.* **Oszukanie.**

Oszust, -a, *м.* обма́нщикъ, плутъ.

Oszustka, -i, *ж.* обма́нщица, плуто́вка.
Oszustny, моше́нническій. плутовско́й.
Oszustowski, плутова́тый, моше́нническій **Po oszustowsku,** моше́ннически.
Oszustowstwo, Oszustwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество; || плу́тня, обма́нъ.
Oszwabiacz, -a, *м.* плутъ, обма́нщикъ, пройдо́ха.
Oszwabić, обману́ть, наду́ть.
Oszwabienie, -nia, *р.* плутовство́, моше́нничество, надува́тельство.
Oszwarcować, начерни́ть, запа́чкать, замара́ть.
Oszydzać, Oszydzić, *см.* **Wyszydzać.**
Oszydzanie, Oszydzenie, -nia, *ср. см.* **Wyszydzenie.**
Ot, *см.* **Oto.**
Otaborować, Otaborzyć, раски́нуть та́боръ, станъ. || **Otaborować się,** отабо́риться, расположи́ться та́боромъ, ста́номъ.
Otaczać, Otoczyć, окружа́ть, окружи́ть, обводи́ть, обвести́. || **Otaczać się,** окружа́ть себя́.
Otaczanie, Otoczenie, -nia, *ср.* окруже́ніе, обведе́ніе.
Otaflować, оби́ть столя́рною рабо́тою, обива́ть, обшива́ть пане́лями.
Otajać, Otajeć, раста́ять, распусти́ться.
Otajenie, -nia, *ср.* та́яніе; || о́ттепель.
Otaksować, оцѣни́ть, сдѣ́лать, оцѣ́нку, *см.* **Oszacować.**
Otaksowanie, -nia, *ср.* оцѣ́нка.
Otarasować, огора́живать, обноси́ть и́згородью, стѣно́ю; || запира́ть.
Otarcie, -a, *ср.* сса́дина, сса́дно (*на тѣлѣ*); || обтира́ніе, вытира́ніе.
Otargać, *см.* **Obszarpać;** || **усмиря́ть,** укроща́ть (*живо́тныхъ*).
Otarganiec, *см.* **Obszarpaniec.**
Otaśmować, оби́ть тесьмо́ю.
Otawa, -y, *ж. Област.* ота́ва, подро́стъ, трава́ вновь вы́росшая по скоше́ніи.
Otchłań, Odchłań, -ni, *ж.* бе́здна, пучи́на, про́пасть, о́мутъ; || **Otchłań piekielna,** преиспо́дняя, адъ; || *Богосл.* преддве́ріе ра́я.
Otchnąć, зарази́ть дыха́ніемъ; || поду́ть (*на кого́*).
Otężać, Otężyć, *см.* **Stężać.**
Otężałość, -ści, *ж. см.* **Stężałość.**
Otkać, *см.* **Obetkać.**
Otłaczać, Otłoczyć, нажима́ть, прида́вливать, прита́птывать.
Otłuc, Otłukać, трепа́ть, мять (*коноплю́, лёнъ*), шелуши́ть, лущи́ть, очища́ть (*ячме́нь, горо́хъ, бобы́*); || отбива́ть, откола́чивать, вы́щербить; || ударя́ть (*обо что́*).
Otłuścić, откорми́ть (*скотъ*); || утучни́ть, удобри́ть, унаво́зить (*зе́млю*).
Otłuścieć, удобря́ться (*о землѣ*).
Oto, Ot, Otoż, Otże, вотъ. **Otóż on,** вотъ и онъ! **Otóż masz,** вотъ тебѣ́ и на! || **Ot, bajesz!** вотъ како́й вздоръ горо́дишь ты!

Otoczyć, *см.* **Otaczać.**
Otok, -u, *м. Хир.* сукрови́ца, и́хорь, гной, мате́рія.
Otrąbić, Otrębować, Otrębywać, объявля́ть *или* возвѣща́ть съ тру́бнымъ зву́комъ.
Otrącać, Otrącić, сбива́ть, отла́мывать.
Otrącać się (o co). ударя́ться, сту́каться. задѣва́ть, зацѣпля́ть, столкну́ться.
Otrębiany, отруби́стый.
Otrębować, Otrębywać, *см.* **Otrąbić.**
Otręby, *мн. род. п.* **Otrąb,** о́труби.
Otrętwiałość, *см.* **Odrętwiałość.**
Otrętwieć, *см.* **Odrętwieć.**
Otrętwienie, *см.* **Odrętwienie.**
Otrociny, -cin, *ж. мн.* опи́лки (*металли́ческія*).
Otroczątko, -a, Otroczę, -ęcia, *ср. Стар.* о́трокъ, дитя́.
Otrok, -a, *м. Стар.* мужчи́на.
Otruć, отрави́ть. || **Otruć się,** отрави́ться.
Otruchleć, оцѣпенѣ́ть, онѣмѣ́ть.
Otrucie, -cia, *ср.* отравле́ніе.
Otrząsać, Otrząść, Otrząsnąć, стря́хивать, отряха́ть, трясти́. || **Otrząsnąć się z biedy,** вы́путаться, вы́вернуться изъ бѣды́; || проти́виться, сопротивля́ться, боро́ться, не поддава́ться.
Otrzaskać (kogo z czém), осво́ить (*кого́ съ чѣмъ*), пріучи́ть (*къ чему́*), *см.* **Ostrzelać.**
Otrzeć, *см.* **Ocierać.**
Otrzepać, обмета́ть, смета́ть пыль; || * приби́ть, отколоти́ть, вздуть (*кого́*).
Otrzeźwiać, Otrzeźwić, отрезви́ть.
Otrzeźwieć, отрезви́ться, протрезви́ться.
Otrzymać, Otrzymywać, получи́ть, получа́ть; || одержа́ть, оде́рживать. **Otrzymać nagrodę,** получи́ть награ́ду. **Otrzymać górę nad kim,** взять надъ кѣмъ верхъ. **Otrzymać zwycięztwo,** одержа́ть побѣ́ду.
Otrzymanie -nia, *ср.* получе́ніе
Otucha, -y, *ж.* му́жество, бо́дрость, смѣ́лость, упова́ніе; || самонадѣ́янность.
Otuczać, Otuczyć, отка́рмливать. откорми́ть (*скотъ*); || утучня́ть, удобря́ть, унаво́живать (*зе́млю*).
Otulać, Otulić, прикрыва́ть, прикры́ть; || обнима́ть, обня́ть, прижима́ть, прижа́ть
Otwarcie, открове́нно, чистосерде́чно, и́скренно.
Otwarcie, -cia, *ср.* откры́тіе (*засѣда́нія*), отпира́ніе (*двере́й*), вскры́тіе, распеча́таніе (*письма́*).
Otwardnąć, Otwardnieć, Otwardzieć, отвердѣ́ть, окрѣ́пнуть; || привы́кнуть (*къ чему́*); || закоснѣ́ть (*въ порока́хъ*); || * ожесточа́ться.
Otwardniały, Otwardziały, отвердѣ́лый, окрѣ́пшій; || закоснѣ́лый; || * ожесточённый.

Otwardzać, Otwardzić, укрѣпля́ть, закаля́ть, *см.* **Hartować.**

Otwartość, -ści, *ж.* откровéнность, чистосердéчие; || **Otwartość obrad,** публи́чность, гла́сность совѣща́ній.

Otwarty, откры́тый, о́тпертый; || я́вный; || откровéнный, чистосердéчный, *см.* **Szczery, Jawny.**

Otwierać, Otworzyć, открыва́ть. откры́ть, отпира́ть. отпере́ть, отмыка́ть; || **Otwierać się,** открыва́ться, отмыка́ться.

Otwieracz, -a, *м.* привра́тникъ, отворя́ющій, открыва́ющій; || *Бот.* вя́зель (*растéніе*).

Otwór, -oru, *м.* отвéрзтіе; || щель, тре́щина, разсѣлина; || *Анат.* **Otwór słuchowy.** слуховóй проходъ; || **Otwór działa.** кали́беръ пу́шки; || ячей, ячéйка (*небольшóе кру́глое отвéрзтіе въ чéмъ-либо.* || *Архит.* **Otwór okienny,** просвѣтъ въ окнѣ. || *Горн.* **Otwór świdrowy,** буровáя скважина. **Otworem,** на́стежъ. **Drzwi stoją otworem,** две́ри стоя́ть на́стежъ.

Otworzenie, -nia, *ср.* вскры́тіе, откры́тіе; || обнаруженіе. **Otworzenie spadku po zmikłym, po nieobecnym,** обнаружéніе наслѣдства по́слѣ пропáвшаго безъ вѣсти, по́слѣ безвѣстно-отсу́тствующаго.

Otworzyście, Otworzysto, откры́то.

Otworzystość, -ści, *ж.* откры́тіе, отпира́ніе (*о́конъ, двéрей*); || откровéнность, чистосердéчіе, *см.* **Otwartość.**

Otyć, *см.* **Roztyć się, Utyć.**

Otyczać, Otyczyć, подпира́ть, подпере́ть тычи́нками.

Otykać, *см.* **Obtykać.**

Otyłość, -ści, *ж.* дородность, ту́чность.

Otyły, дородный, ту́чный.

Otynkować, *см.* **Tynkować.**

Ow, Ów, Owa, Owo, тотъ, та, то, сей, сія́, сіе́, о́ный, о́ная, о́ное, ино́й, ина́я, ино́е. **I to i owo tam znajdziesz,** и то и другóе тамъ найдёшь. **Gadać o tém i o owém,** говори́ть о томъ и о сёмъ. **Pleść ni to, ni owo,** болта́ть ни то, ни сё. **Ten tak, ów inaczéj,** одинъ такъ, другóй и́наче.

Owad, -u, *м.* насѣко́мое. **Owady,** *Собир.* че́рви, га́ды.

Owąd, употребля́ется съ предло́гами: **Do** (до) и **Z** (съ): **Do owąd,** до тѣхъ поръ, дотóлѣ. **Z owąd,** отту́да. *Посл.* **Ni ztąd ni zowąd,** ни съ того, ни съ сего.

Owak, и́наче, другúмъ, ины́мъ óбразомъ.

Owaki, ино́й, другóй.

Owal, -u, *м.* овáлъ, ова́льная фигу́ра.

Owalnie, ова́льно.

Owalność, -ści, *ж. см.* **Owal.**

Owalny, ова́льный, продолгова́то-кру́глый. || *Анат.* яйцеобра́зный.

Owca, -y, *ж.* овцá.

Owczany, *см.* **Owczy.**

Owczarczyk, -a, Owczarek, -rka, *м.* опча́рь, ма́льчикъ пасу́щій овéцъ.

Owczarka, -i, *ж.* овéчья пасту́шка; || жена́ овчаря́.

Owczarnia, -ni, *ж.* овчáрня, овéчій хлѣвъ, загóнъ.

Owczarny, овчáрный.

Owczarski, принадлежáщій овчарю́. Owczarski pies, овчáрка.

Owczarstwo, -a, *ср.* овцевóдство.

Owczarz, -a, *м.* овчáрь, овéчій пасту́хъ; || овцевóдъ.

Owczątko, -a, *ср. см.* **Jagniątko.**

Owcześnie, въ то врéмя.

Owczesny, тогдáшній.

Owczy, овéчій. **Owcza skóra,** овчúна.

Owczyna, -y, *ж.* худáя овéчка.

Owczyniec, -ńca, *м.* загóнъ.

Owdowiałość, -ści, *ж.* вдовствó.

Owdowiały, вдóвый, вдóвствующій, овдовѣлый. **Człowiek owdowiały,** вдóвый человѣкъ. **Kobieta owdowiała,** вдóвая женщина. **Powtórnie owdowiały,** овдовѣлый во второ́й разъ. **Kościół owdowiały po swym pasterzu,** цéрковь лишúвшаяся своего́ пастыря́; || осиротѣлый, лишúвшійся дѣтéй.

Owdowić, оста́вить во вдовствѣ.

Owdowieć, овдовѣть.

Owdowienie, -nia, *ср.* вдовствó.

Owdzie, тамъ, тудá. **Tu i ówdzie,** тудá и сюдá, тамъ и сямъ, здѣсь и тамъ. **To tu, to ówdzie,** то тутъ, то тамъ.

Owędy, здѣсь, по э́той доро́гѣ, *см.* **Tamtędy. Tędy i owędy,** сюдá и тудá.

Owiać, *см.* **Owiewać.**

Owieczka, -i, *ж.* овéчка; || тысяченóгъ, кався́къ (*насѣко́мое*); || *Бот.* за́йчьи ла́пки, за́йчья дя́тлина (*растéніе*).

Owiędnąć, свя́нуть, *см.* **Więdnąć.**

Owieńczyć, увѣнча́ть, *см.* **Wieńczyć.**

Owies, -wsa, *м.* овёсъ.

Owiesek, -ska, *м. см.* **Owsik;** || овёсецъ, *Умен. см.* **Owies;** || *Зоол.* кóрюха. кóрюшка (*рыба*).

Owiesny, *см.* **Owsiany.**

Owiewać, Owionąć, вѣять, обвѣва́ть, провѣва́ть, сдува́ть, обдува́ть; || обвѣва́ть, очища́ть зёрна вѣяніемъ.

Owijać, Owinąć, *см.* **Obwijać.**

Owilgnąć, увлáжиться, смочúться, промóкнуть; || отсырѣть.

Owilżać, Owilżyć, *см.* **Odwilżać, Zwilżać.**

Owinić, *см.* **Obwiniać.**

Owionąć, *см.* **Owiewać.**

Owisnąć, *см.* **Obwisnąć.**

Owlec, *см.* **Oblec.**

Owłoka, -i, *ж.* покрывáло, обвёртка.

Owo, *см.* **Ów;** || **Owoż,** здѣсь, вотъ. **Owoż jest, owoż go mamy,** вотъ онъ, вотъ онъ здѣсь съ нáми! || **Owo zgoła,** слóвомъ, одни́мъ слóвомъ, корóче сказáть.

Owoc, -u, *м.* плодъ, фруктъ.

Owocarnia, -ni, *ж. см.* **Owocnica.**

Owocnica, -y, *ж.* подвáлъ для хранéнія плодóвъ, фру́ктовъ, овóщей; || **Owocnica,**

Owocarka, Owocniczka, овóщная и фрукто́вая торго́вка.

Owocnictwo, -a, *ср.* фрукто́вая торго́вля.

Owocnik, -a, *м.* овóщный и фрукто́вый торговéцъ.

Owocny, *см.* **Owocowy.**

Owoconośny, Owocorodny, плодоно́сный, плодо́вый.

Owocowanie, -nia, *ср. Бот.* оплодотворéніе, образовáніе плодá.

Owocowy, Owocny, овóщный, фруктóвый, плодóвый.

Owocześnie, *см.* **Ówcześnie.**

Owoczesny, *см.* **Ówczesny.**

Owoszczyć, навощи́ть.

Owrzodzenie, -nia, *ср. Мед.* нагноéніе, нарывáніе, нарывъ.

Owrzodziałość, -ści, *ж.* я́звина, нарывъ.

Owrzodziały, покрытый я́звами, вередáми, изъявленный.

Owrzodzieć, покры́ться я́звами, нагноя́ться.

Owsianka, -i, *ж.* овся́нка.

Owsiany, овся́ный. **Chleb owsiany,** овся́никъ.

Owsik, -a, *м. Бот.* ди́кій и́ли живóй овсъ.

Owsisko, -a, *ср.* пóле засѣянное овсóмъ.

Owszem, I owszem, конéчно, разумѣется, безъ сомнѣнія, поистинѣ; || охóтно, съ охóтою; || напрóтивъ того́.—„**Pozwalasz?**"—**I owszem!** ты позволя́ешь?—съ охóтою! **Jam go nie oszukał, i owszem on mię oszukał,** я не обману́лъ его, напрóтивъ онъ меня́ обману́лъ.

Owtędy, *см.* **Owędy.**

Oxeft, *см.* **Okseft.**

Oy... *см.* **Oj...**

Ożalać (po czém, po kim), Ożalić, Ożałować (czego, kogo), оплáкивать, оплáкать, сожалѣть, пожалѣть (*кого*).

Ożanka, -i, *ж. Бот.* дубрóвникъ, пяклýнъ, чебрéцъ, очáнка.

Ozdabiać, украша́ть.

Ozdabiacz, *см.* **Ozdobiciel.**

Ozdabianie, -nia, *ср. см.* **Zdobienie, Przyozdobienie.**

Ozdoba, -y, *ж.* украше́ніе, прикрáса; || *Архит.* орнамéнтъ.

Ozdobiciel, -a, *м.* украси́тель, украша́ющій, убира́ющій что́-либо.

Ozdobicielka, -i, *ж.* украша́ющая, убира́ющая что́-либо.

Ozdobienie, -nia, *ср.* украше́ніе.

Ozdobnie, красиво, изя́щно.

Ozdobność, -ści, *ж.* краси́вость, изя́щество, изя́щность.

Ozdobny, краси́вый, изя́щный.

Ozdownia, Rozdownia, -ni, *ж.* солодóвня, *см.* **Mielcuch, Słodownia.**

Ozdownik, -a, *м.* солодóвникъ.

Ozdrowiały, выздоровѣвшій.

Ozdrowić, возврати́ть здоро́вье, *см.* **Uzdrowić.**

Ozdrowiciel, -a, *м.* возстанови́тель здоро́вья, изцѣли́тель.

Ozdrowieć, выздоровѣть.

Ozdrowienie, -nia, *ср.* выздоровле́ніе.

Oździenie, -nia, *ср.* (**słodu**), осуше́ніе со́лода.

Oździć, вы́сушить со́лодъ.

Ożędki *мн. Бот.* пасту́шья су́мка (*растéніе*).

Ożegać, Ożegnąć, Ożgnąć, обжига́ть, обже́чь, зажига́ть, зажéчь, сожига́ть, сжечь.

Ożeniać, Ożenić, Ożenić się, *см.* **Żenić, Żenić się.**

Ożenienie, -nia, *ср.* женúтьба, свáдьба.

Oziębiać, Oziębić, прохлажда́ть, охлажда́ть, прохлади́ть, простужа́ть, простуди́ть. || **Oziębiać się, Oziębić się,** простыва́ть, простыну́ть, охлажда́ться, охлади́ть, охлади́ть.

Oziębienie, Oziębianie, -nia, *ср.* охлажде́ніе, простыва́ніе.

Oziębie, хóлодно, равнодýшно.

Oziębiec, -bca, *м.* хладнокрóвный, равнодýшный человѣкъ.

Oziębło, *см.* **Oziębie.**

Oziębłość, -ści, *ж.* холóдность, равнодýшіе, хладнокрóвіе.

Oziębły, холóдный, равнодýшный, хладнокрóвный.

Oziębnąć, охолодѣть, простыть.

Ozielenić, *см.* **Zielenić.**

Oziemnik, -a, *м.* земляно́й многоно́гъ (*насѣкóмое*).

Ozierać się, осмáтриваться, огля́дываться, *см.* **Obzierać się.**

Ozimi, *см.* **Ozimy.**

Ozimina, -y, *ж.* о́зимь.

Ozimy, озúмый.

Ozionąć, дохну́ть, пахну́ть.

Ozłocić, позолоти́ть.

Oznać się (z czém), *см.* **Obeznać się.**

Oznaczać, Oznaczyć, означа́ть, означи́ть; || опредѣля́ть, опредѣли́ть; || пока́зывать, показа́ть; || отмѣча́ть, отмѣтить, обознача́ть, обозна́чить. **Oznaczyć znaczenie wyrazu,** опредѣли́ть значéніе сло́ва. **Oznaczyć dzień,** назна́чить день. **To oznacza złe serce,** э́то пока́зываетъ злóе сердце. **Oznaczyć ilość alimentów,** опредѣли́ть содержáніе.

Oznaczanie, Oznaczenie, -nia, *ср.* означéніе; || опредѣлéніе, объя́сненіе, заявлéніе.

Oznajmiać, заявля́ть, объявля́ть, извѣща́ть, увѣдомля́ть, докла́дывать, доноси́ть.

Oznajmiciel, -a, *м.* извѣститель, объяви́тель.

Oznajmicielka, -i, *ж.* извѣсти́тельница, объявительница.

Oznajmienie, -nia, *ср* извѣще́ніе, увѣдомлéніе, донесéніе, объявлéніе.

Oznajmujący, указáтельный. *Грам.* **Tryb oznajmujący,** изъявúтельное наклоне́ніе.

Oznaka, -i, *ж.* знáкъ, признакъ; || доказáтельство, дóводъ. **Oznaka przestępo-**

go zamierzenia, прѝзнакъ престу́пнаго у́мысла.
Ozobać, оклева́ть.
Ożóg, -oga, *м.* кочергá, гребóкъ.
Ożółcić *см.* **Żółcić.**
Ożonąć się, отбива́ться, обороня́ться.
Ozór, -ora, *м.* быча́чій, говя́жій язы́къ.
Ożota, -y, *ж. Бот.* ди́кій лёнъ.
Ożrebić się, *см.* **Źrebić się.**
Ozuchwalić, пріучи́ть къ наха́льству, къ на́глости, къ зано́счивости. || **Ozuchwalić się**, сдѣ́латься на́глымъ, дѣ́рзкимъ, зано́счивымъ.
Ozwać się, *см.* **Odezwać się.**
Ożyć, ожи́ть.
Ożycie, -a, *ср.* возвраще́ніе къ жи́зни.
Ożyły, ожи́вшій.
Ożywczy, животво́рный, животворя́щій.
Ożywiać, Ożywić, оживля́ть, оживи́ть, воодушевля́ть, воодушеви́ть; || **Ożywiać się**, оживля́ться, воодушевля́ться.
Ożywiciel, -a, *м.* оживи́тель, животвори́тель.
Ożywienie, -nia, *ср.* оживле́ніе одушевле́ніе; || *жи́вость.
Ożywny, оживлённый, одушевлённый.

P.

P произно́сится какъ ру́сская бу́ква П. Когда́ эта бу́ква въ концѣ́ словъ смягча́ется, то надъ ней ста́вится знакъ ’, напр. **łap’** (*хвата́й*), **pokrop’** (*покропи́*).
Pac! *Звук.* бацъ! хлопъ!
Paca, -y, *ж.* гребóкъ для мѣша́нія и́звести; || глади́ло (*ка́меньщичье*).
Pach, -u, *м.* за́пахъ, духъ; || *Охот.* соба́чье чутьё.
Pacha, -y, *ж* подмы́шка; || паховúна, кра́йняя часть бро́ха; || *Стар.* зали́въ, *см.* **Zatoka**; || пазъ (*въ колесѣ*); || фли́гель, пристро́йка къ гла́вному строе́нію, *см.* **Skrzydło**; || вы́рѣзъ, вы́долбъ, долбёжъ; || сты́чка, соедине́ніе, *см.* **Fuga.**
Pachać, нюхать, обоня́ть, *см.* **Wąchać, Wietrzyć**
Pachciarka, -i, *ж.* па́хтальщица, моло́чница.
Pachciarnia -ni, *ж.* моло́чная.
Pachciarski, па́хтальный, *см.* **Pachciarz.**
Pachciarz, Pakciarz, -a, *м.* па́хторъ, съёмщикъ моло́чныхъ скопо́въ.
Pachnąć, па́хнуть.
Pachnący, паху́чій.
Pachoł, Pacholarz, -a, *м.* ма́льчикъ, ма́лый, молоде́цъ, па́рень.
Pacholątko, -a, *ср* дѣ́тина, мальчи́шка.
Pacholczy, лакéйскій, гру́бый, невѣ́жественный.
Pacholczyć, *см.* **Pachołkować.**
Pacholę, -cia, *ср.* ма́льчикъ, о́трокъ; || слугá, челядúнецъ; || оруженóсецъ, щитонóсецъ.
Pacholęcy, о́троческій, о́трочій.
Pachołek, -łka, Pacholik, -a, *м.* ма́льчикъ, ма́лый, молоде́цъ, па́рень. **Chudy pachołek**, бѣдня́къ, бѣдня́жка; || слугá, лакéй.
Pacholik, *см.* **Pachołek.**
Pachołkować, работѣ́йствовать, прислу́живаться, подслу́живаться. **Pachołkować komu**, служи́ть, прислу́живать.
Pachołkowanie, -nia, *ср.* лакéйская слу́жба.
Pacholstwo, -a, *ср.* че́лядь, слу́ги, прислу́га.
Pacht, -u, *м.* па́хтаніе, арендова́ніе до́йныхъ коро́въ на прода́жу молокá.
Pachtować, па́хтать, арендова́ть до́йныхъ коро́въ.
Pachwina, -y, *ж.* пахъ.
Pachwinowy, паховóй.
Pacierz, -a, *м.* моли́тва; || моли́тва Господня „Отче нашъ“; || **Pacierze**, *мн. см.* **Koronki, Paciorki**; || *Анат.* становáя кость, позвоно́чникъ, хребётный столбъ.
Pacierzowy, моли́твенный; || позвоно́чный, хребто́вый, спинно́й. **Kość pacierzowa**, позвоно́чная кость.
Pacierzyczka, -i, *ж. Бот.* скорпіо́нникъ, гу́сеница (*расте́ніе*).
Paciorek, -rka, *м.* кра́ткая моли́тва; || **Paciorki**, *мн.* чётки; || бу́сы, поддѣ́льныя пе́рлы, би́серъ.
Paciorkowaty, узлова́тый, колѣ́нчатый.
Paciorkowy, би́серный.
Paciornik, -a, *м.* дѣлающій чётки, бу́сы, би́сернúкъ.
Paciuk, -a, *м.* вепрёнокъ, вепри́щъ.
Pacjent, -a, *м.* паціéнтъ, больно́й.
Pacjentka, -i, *ж.* паціéнтка, больна́я.
Pacnąć, хло́пнуть, щёлкнуть, уда́рить (*кого́*).
Pacyfikacja, ji, *ж.* умиротворе́ніе, примире́ніе.
Pacyfikacyjny, примири́тельный.
Pacyfikać, -u, *м.* распя́тіе (*крестъ*).
Pącz, -u, *м.* пунш.
Pącze, -a, *ср. см.* **Pąkowie.**
Pączek, -czka, *м.* по́чка, (*на цвѣта́хъ, на де́ревѣ*), глазóкъ, очкó (*у де́рева*); || пы́шка (*родъ пирóжнаго*).
Paczenie się, Spaczenie się, извращéніе, уклоне́ніе, *см.* **Spaczenie.**
Pacześ, -si, *ж.* пáчеси, вычески, пáкля, *см.* **Pakuły, Zgrzebie.**
Paczesny, пáчесный, пáкляный, *см.* **Zgrzebny.**
Paczka, -i, *ж.* пáчка, свя́зка.
Paczyć się, коробиться, криви́ться.
Paczyna, -y, *ж. см.* **Peczyna, Wiosło.**
Pad, -u, *м. Охотн.* тропá, звéри́ный слѣ́дъ, *см.* **Ślad.**
Pąd, -u, *м. Охот.* звéри́ный слѣ́дъ; || *см.* **Pęd.**

Padać, Paść, (Paśdź, *Неуп.*) пáдать, пасть, упадáть, упáсть, опадáть, опáсть. || **Padać się,** трéскаться, развéдáться, лóпаться.

Padalcowy, Padalczy, свóйственный змѣ́ѣ мѣдяницѣ.

Padalec, -lca, *м. Зоол.* мѣдя́ница (*змѣя*).

Padanie, Padnienie, -nia, *ср.* паде́ніе, спаде́ніе; || **Padanie się,** трéсканіе, лóпаніе.

Padlina, -y, *ж.* **Padło, -a,** *ср.* пáдаль, мертвечи́на, стéрво.

Padół, -u, *м.* долúна, долъ, лощúна, буерáкъ, овráгъ. **Padół płaczu,** юдóль плáча.

Padolisty, буерáчистый, овráжистый.

Padolny, долúнный, нúзменный, находя́щійся, растýщій въ долúнѣ.

Padołowy, буерáчный, овráжный.

Paduch, -a, *м.* падýчая болѣ́знь, злáя нéмочь, эпилéпсія. *см.* **Kaduk**; || *злодѣ́й, я́звергъ, нечестúвецъ.

Padwan, -a, *м. Стар.* (*Умен.* **Padwanek**) любóвная пѣ́сня, пѣ́сенка.

Padź, -dzi, *ж.* **медóвая слáдость**; || **медвя́ная росá.**

Paf! *Звук.* **бацъ!** (*означáющее удáръ*).

Paga, Pęga, -i, *ж. Стар.* пятнó, *см.* **Pręga**; || *Анат. Стар.* мясúстая оболóчка.

Pagina, -y, *ж.* страни́ца. **Fracta pagina,** страни́ца перегнýтая пополáмъ.

Paginować, нумеровáть страни́цы.

Pagóreczek, -czka, *м.* хóлмикъ, пригóрокъ, бугорóкъ.

Pagórek, -rka, *м.* **холмъ,** бугóръ, гóрка.

Pagórkowaty, холмúстый, холмовáтый, бугрúстый, горúстый.

Pagórkowy, бугрóвый.

Pągwica, -y, Pągawica, -y, *ж. Неуп.* кóжаная пýговица у тулýба, *см.* **Guz, Pętlica**; || *см.* **Wole.**

Paiż, -a, *м.* **Paiża, -y,** *ж.* **щитъ, кирáса.**

Pajączek, -czka, *м.* паучóкъ.

Pająk, -a, *м.* паýкъ. **Pająk morski, Pajęczna mysz,** каракáтица, гнюсъ. **Pająk krzyżak,** крестовúкъ; || **люстра, паникади́ло.**

Pająkorak, -a, *м. Зоол.* **коси-сѣно, сѣнокóсъ** (*родъ паукá*).

Pająkowy, паникади́льный, принадлежáщій къ паникади́лу, къ люстрѣ.

Pajęcznik, -a, *м. Бот.* **сайгáчій кóрень, сайгáнъ.**

Pajęczy, паукóвый, паýчій.

Pajęczyna, -y, *ж.* паутúна.

Pajęczynny, Pajęczyniasty, Pajęczynowy, Pajęczysty, паутúнный.

Pak, -u, *м.* **родъ смолы**; || *см.* **Paka.**

Pąk, -a, *м.* древéсная пóчка.

Paka, -i, *ж.* кúпа, тюкъ (*товáровъ*).

Pakhof, -u, *м.* тамóжня.

Pakiecik, -a, *м.* пакéтецъ, узелóкъ, **небольшáя пáчка.**

Pakiecikowy, пакéтный, посы́лочный.

Pakiet, -u, *м.* **ýзелъ, пáчка,** свя́зка, пакéтъ.

Pakkamera, -y, *ж.* **кладовáя, товáрный магазúнъ.**

Pakłak, -u, *м.* **тóлстое сукнó.**

Pakłakowy, сдѣ́ланный изъ тóлстаго сукнá.

Paklepie, Paklepy, *мн.* **пáкля, очёски,** охлóпье, вы́чески; || **костерá, костри́ка.**

Paklepny, *см.* **Zgrzebny.**

Pakość, -ści, *ж.* **пáкость, непріáтность.**

Pakośnik, -a, *м. Мед.* **подáгра, костолóмъ, суставолóмъ.**

Pakować, упакóвывать, укладывать, увя́зывать, завёртывать, укýпоривать, тюковáть.

Pakowanie, -nia, *ср.* **укýпорка, укладка,** увя́зка упакóвка.

Pąkowie, -a, *ср.* **древéсныя пóчки.**

Pakówka, -i, *ж.* **смолá, варъ, тиръ.**

Pakowny, укладúстый, помѣстúтельный.

Pakt, -u, *м.* **договóръ, услóвіе.**

Pakuł, -u, *м.* пáкля, очёски; || *Воен.* **пыжъ** (*для прибиванія зарядa*).

Pal, -a, *м.* **колъ,** свáя. **Pale wbijać, вбивáть свáи. Wbić na pal,** сажáть нá колъ (*преступника*).

Pal, -u, *м. Агр.* **головнá, ржа** (*въ хлѣбѣ*); || *см.* **Opał.**

Pala, -i, *ж. Церк.* **воздухъ, покрóвъ,** потúра.

Pała, -y, *ж.* пáлица, дубúна.

Pałac, -u, *м.* дворéцъ; || палáты, господскій домъ, отéль. *Посл.* **Mieszka w pałacu, a je w garkuchni, на брю́хѣ щёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.**

Pałać, пылáть, пламенѣ́ть.

Pałacowy, дворцóвый; || **принадлежáщій къ господскому дóму, къ отели.**

Pałacyk, -a, *м.* **небольшóй дворéцъ, господскій домъ.**

Palacz, -a, *м.* **зажигатель, поджигáтель**; || **истопни́къ**; || **кочегáръ** (*при паровы́хъ машúнахъ*); || **Palacz wódki,** перегóнщикъ, вы́курщикъ, винокýръ; || **курúльщикъ,** курúтель табакý.

Pałąg, Pałąk, -u, *м. см.* **Obłąk, Kabłąk.**

Pałający, пылáющій, пламенѣющій.

Pałanie, -nia, *ср.* **пылъ, жаръ,** горя́чность.

Pałanka, -i, *ж. Фортиф.* **палисáдъ,** острóгъ.

Pałankin, -u, *м.* **палáнкинъ, носúлки.**

Pałant, -a, *м.* **лопáточка** (*для игрú въ волáнъ*); || **игрá въ мячъ.**

Pałantować, бить пáлкою, дубáсить.

Pałarusz, *см.* **Paraliż.**

Pałasik, -a, *м* **сáбелька.**

Pałasz, -a, *м.* **палáшъ, сáбля, Dobyć pałasza,** обнажúть сáблю.

Pałaszować, рубúть сáблею, рубúться, бúться.

Pałaszowy, сáбельный.

Pałatyna, -y, *ж.* **палатúнъ, сóболи** (*жéнское убрáнство*).

Pałcat, -a, *м.* **пáлочка, жезлъ,** прýтикъ

Palcowy, *Анат.* пáльцевый, перстнóй. **Palcowa kość,** сустáвъ у пáльцевъ; || *Бот.* **Palcowe ziele,** пятилúстникъ.

Palczasty, Palczysty, Paleczny, пáлечный, *Mex.* **Koło palczaste,** пáлечное колесó; || *Бот.* длановúдный, лáпчатый, пальцеобрáзный.

Palec, -lca, *м.* пáлецъ, перстъ. **Palec wskazujący, wtóry,** указáтельный пáлецъ. **Palec średni, trzeci,** срéдній пáлецъ. **Palec serdeczny,** безымя́нный *или* перстневóй пáлецъ. **Mały palec,** мáлый пáлецъ *или* мизúнецъ. ***Z palca co wyssać,** выдумать что нибýдь. **Stanąć na palcach,** стать на цы́почкахъ **Palec u rękawiczki,** напáлокъ; || дюймъ (*мѣра*); || *Библ.* **Palec Boży,** перстъ Бóжій.

Pałeczka, -i, *ж.* пáлочка; || коклю́шка, цéвка (*для плетéнія кружева*); || барабáнная пáлочка, *см.* **Pałka;** || *Бот.* колéно, сукъ, нáростъ, *см.* **Kołanko.**

Pałecznik, -a, *м. Бот.* колю́чій **макъ** (*растéніе*).

Paleczny, *см.* **Palczasty.**

Palenie, -nia, *ср.* сожигáніе, сожжéніе. **Palenie w piecu,** топлéніе пéчи. **Palenie cegły, wapna,** обжигáніе кирпичá, и́звести. **Palenie wódki,** винокурéніе. **Palenie wnętrzności,** *или* **we wnętrznościach,** воспалéніе внýтренностей. **Palenie tytuniu,** курéніе табакý.

Palestra, -y, *ж.* судéбное сослóвіе; || адвокáтское звáніе. **Palestra okręgu sądowego,** прися́жные повéренные óкруга судéбной палáты.

Palestrancik, -a, *м.* адвокáтскій пúсарь, писéцъ.

Palestrancki, адвокáтскій; || прикáзный.

Palestrant, -a, *м.* новопринимáемый адвокáтъ; || вступáющій въ сослóвіе адвокáтовъ, прися́жныхъ повéренныхъ, защúтниковъ.

Palestrantski, *см.* **Palestrancki.**

Palet, -u, *м.* билéтъ; || **Palet egzekucyjny,** исполни́тельный листъ, *см.* **Egzekucja. Palet kary,** штрафный билéтъ.

Paleta, -y, *ж.* палúтра (*у живописца*).

Palić, жечь, сожигáть; || палúть (*стрля́ть*); || топúть (*въ пéчкѣ*). || **Palić się,** горéть, воспламеня́ться, воспаля́ться.

Palica, -y, *ж.* пáлица, трость, пáлка. **Palicowy,** пáлочный.

Paliczka, -i, *ж.* пáлочка. трóсточка, *см.* **Laska;** || *Астрон.* градштóкъ, математúческій инструмéнтъ.

Palikopa, -y, *ж. Прост.* прáвдникъ св. Петра въ оковáхъ.

Palipiecek, -cka, *м.* истопни́къ.

Palisada, -y, *ж.* палисáда, забóръ изъ кóльевъ.

Paliwo, -a, *ср.* тóпливо.

Paliwoda, -y, *м.* бурнъ, забія́ка.

Palja, -ji, *ж.* длúнная и широ́кая мáнтія.

Paljur, -a, *м. Бот.* чúжникъ, **терченóгъ** (*растéніе*).

Paljusz, -a, *м.* пáлліумъ, омофóръ

Pałka, -i, *ж.* пáлка. *Посл.* **Nie kijem go, ale pałką,** ́сто всё однó и то же. **Pałki od bębna,** барабáнныя пáлки. * **Szalona pałka,** бéшеная головá; || *Бот.* **Pałki,** *мн.* пáлочникъ, колосúстая трава́.

Pałki, *см.* **Palny;** || удобосгараемый, горю́чій.

Pałkierz, -a, *м.* литáврщикъ.

Pałkować, бить пáлкою; || грести́ шестáми.

Palma, -y, *ж.* пáльма, пáльмовое дéрево.

Palmeczka, -i, *ж.* пáльмовая вéтка.

Palmiczka, -i, ж. малорóслая пáльма.

Palmisty, Palmopłody, Palmopłodny, Palmorodny, обúлующій пáльмами.

Palmowy, пáльмовый.

Palnąć, выстрéлить; || внезáпно удáрить, хватúть, тя́пнуть, ля́пнуть. **Palnąć komu w łeb,** застрéлить кого́, *см.* **Palić.**

Palnięcie, -cia, Palnienie, -nia, *ср.* удáръ; || выстрéлъ.

Palnik, -a, *м. Бот.* альпíйскій ракúтникъ; || *Хим.* углерóдъ, чúстый ýголь, *см.* **Węglik.**

Palność, -ści, *ж.* сгараемость, горю́честь.

Palny, удобосгараемый, сгараемый, горю́чій. **Broń palna,** огнестрéльное орýжіе. **Materje palne,** горю́чія вещества́, *см.* **Ognisty.**

Pałogłowiec, Paligłowiec, -wca, *м.* вертопráхъ, вéтренникъ, сумасбрóдъ, сорви-головá, сорванéцъ.

Palony, жжёный, горéлый. **Kawa palona,** жжёный кóфей. **Buty palone,** ю́фтяные сапоги́.

Palować, бить, вбивáть сва́и.

Palowanie, -nia, *ср.* битьё свай; || сва́йная бóйка.

Palowy, сва́йный. **Most palowy,** мостъ на сва́яхъ.

Pałub, -a, *м.* пень, колóда.

Pałuba, -y, *ж.* повóзочная кры́ша. ***Szalona pałuba,** глýпая, сумасбрóдная головá.

Paluch, -a, *м.* большóй пáлецъ руки́; || напáлокъ, напёрстокъ (*для большáго пальца*); || *Бот.* безврéменный цвéтъ (*растéніе*).

Paluszek, -szka, *м.* пáльчикъ.

Paluszkować, перебирáть пáльцами; || *подтасóвывать, передёргивать въ кáртахъ, обмáнывать.

Pamfil, -a, *м.* родъ кáрточной игры́, похóжей на мýшку; || трéфовый валéтъ, стáршая кáрта въ э́той игрé.

Pamiątka, -i, *ж.* пáмять, напомина́ніе, воспомина́ніе; || пáмятникъ, монумéнтъ; || подáрокъ на пáмять. **Na pamiątkę tego dnia,** въ пáмять, въ воспомина́ніе э́того дня. **Na wieczną pamiątkę,** въ вéчное воспомина́ніе. **Obchodzić, święcić pamią-**

tkę czego, прáздновать годовщи́ну (*событія, дня рожде́нія и т. п.*). **Dała mi ładną pamiątkę**, она́ сдѣ́лала мнѣ прекра́сный пода́рокъ на па́мять. **Wystawić komu pamiątkę**, поста́вить кому́ па́мятникъ. **Piękną w ludzkiéj pamięci zostawił pamiątkę**, онъ оста́вилъ по́слѣ себя́ прекра́сную па́мять ме́жду людьми́. **Do tych pamiątek przywiązuję największą wartość, ѓти** воспомина́нія я цѣню́ бо́лѣе всего́.

Pamięć, -ci, *ж.* па́мять, воспомина́ніе. **Uczyć się czego na pamięć**, учи́ться чему́ на па́мять. **Odpowiadać na pamięć**, отвѣча́ть наудачу́. **Odświeżyć pamięć czego**, возобнови́ть воспомина́ніе о чёмъ. **Za mojéj pamięci**, въ моё вре́мя, на моёмъ вѣку́. **Szkalować, czernić czyję pamięć**, безсла́вить, черни́ть чью па́мять. **Świętéj pamięci mój ojciec**, блаже́нной па́мяти отецъ мой, поко́йный оте́цъ мой, *см.* **Nieboszczka, Nieboszczyk.**

Pamiętać, по́мнить, содержа́ть въ па́мяти, припомина́ть, вспомина́ть. **Pamiętać dobrodziejstwa**, по́мнить благодѣя́нія. **Niech ci Pan Bóg nie pamięta**, да прости́тъ тебя́ Богъ. **Pamiętać na co, na kogo**, по́мнить о чёмъ, о комъ. || **Pamiętać się**, владѣ́ть собо́ю, имѣ́ть прису́тствіе ду́ха, *см.* **Upamiętać się.**

Pamiętliwy, *см.* **Pamiętny.**§

Pamiętne, -ego, *ср.* пода́рокъ на па́мять.

Pamiętnie, достопа́мятно, па́мятно; || • расторо́пно.

Pamiętnik, -a, *м.* па́мятникъ; || альбо́мъ; || дневни́къ, журна́лъ, запи́ска. **Pamiętniki**, *мн.* запи́ски, мемуа́ры.

Pamiętno, па́мятно, *см.* **Pamiętnie.**

Pamiętność, -ści, *ж.* па́мятливость; || достопримѣча́тельность.

Pamiętny, Pamiętliwy, па́мятливый; || па́мятный, достопа́мятный; || злопа́мятный, злопа́мятливый. **Pamiętne zdarzenie**, достопа́мятное собы́тіе. **Pamiętny na urazy**, злопа́мятный; || расторо́пный, *см.* **Upamiętały, Stateczny.**

Pampuch, -a, *м.* лепёшка, блинъ; || толстя́къ, у́валень.

Pan, -a, *м.* господи́нъ, ба́ринъ, хозя́инъ; || госуда́рь, власти́тель, владѣ́тель, владѣлецъ, помѣ́щикъ; || Госпо́дь (*Богъ*). **Najjaśniejszy Pan**, *см.* **Najjaśniejszy, Jaśnie, Wielmożny. Sobie pan**, самъ себѣ́ господи́нъ. **Pan młody**, новобра́чный. **Pan wioski**, помѣ́щикъ, владѣлецъ дере́вни. **Pan domu**, домовладѣлецъ, хозя́инъ до́ма. **Pan z panów**, человѣкъ зна́тнаго ро́да, зна́тной фами́ліи. **Pan** (*ти́тло*), ми́лостивый госуда́рь. **Panowie**, ми́лостивые госуда́ри! **Panie bracie**, панибра́тъ, коро́ткій знако́мый, задушёвный прія́тель. **Za pan brat**, *см.* **Brat. Pozwól pan, daruj pan**, позво́льте, извини́те. **Być panem siebie**, *или* **nad sobą**, владѣ́ть собо́ю. **Udawać pana**, разы́грывать ба́рина, ба́рствовать, жить поба́рски. || Госпо́дь. **Pan Bóg**, Госпо́дь Богъ. **Chrystus Pan**, Госпо́дь Іису́съ Христо́съ. **Panie, zmiłuj się**, Го́споди, поми́луй! **Z Panem Bogiem**, съ Бо́гомъ! **Da-li Pan, Da-li Bóg**, ей Бо́гу.

Panak, -u, *м. Бот.* глады́шъ, цѣли́тельный ко́рень.

Panakowy (sok), *Анат.* дягиль́ный сокъ.

Pancernik, -a, *м.* ла́тникъ, кольчу́жникъ, броненосецъ. || *Зоол.* броненосецъ.

Pancerny, па́нцырный. Pancerny towarzysz, ла́тникъ; || кирасиръ.

Pancerola, -i, *ж. Стар.* пи́ковая шестёрка въ ка́ртахъ.

Pancerz, -a, *м.* па́нцырь, кольчу́га, броня́, ла́ты; || кира́съ.

Pancerzowy, ла́тный. **Koszula pancerzowa**, кольчу́га.

Pancerzyk, -a, *м.* ма́лый па́нцырь, кольчу́га.

Pandrow', -wia, *м.* (**Pandrowie, Pandry**), *мн.*), червь; || глиста́.

Paneczek, -czka, *м.* (*Умен. см.* **Pan**) господчикъ, ба́рчинокъ, *см.* **Panicz.**

Panegiryczny, панегири́ческій.

Panegiryk, -a, *м.* похва́льное сло́во, панегири́къ.

Panegirysta, -y, *ж.* панегири́стъ.

Panek, -nka, *м.* господчикъ, князёкъ.

Paneńko, -a, *м. Прост.* употребля́ется то́лько въ зва́тельномъ падежѣ́: Paneńku! до́брый ба́ринъ!

Panew, -nwi, *ж.* сковорода́, про́тивень; || водоёмъ; || *Артил.* ло́дыга; || *Морс.* баре́ль (*у шпиля*).

Panewka, -i, *ж.* по́лка (*у ружейнаго замка*).

Panewny, сковоро́дный.

Pani, -ni, *ж.* госпожа́, ба́рыня, помѣ́щица, да́ма; || хозя́йка; || **Najjaśniejsza Pani**, *см.* **Najjaśniejszy. Pani!** суда́рыня! **Panie!** ми́лостивыя госуда́рыни! **Pani Dobrodziejka**, *см.* **Dobrodziejka. Pani młoda**, новобра́чная.

Paniątko, Paniąteczko, -a, *ср.* ба́рченокъ, малолѣ́тній господ́скій сынъ.

Panicz, Paniczyk, -a, *м. см.* **Paniątko.**

Paniczkować, ба́рствовать, жить поба́рски.

Paniczyna, -y, *м.* дворя́нчикъ, господ́чикъ.

Panię, -cia, *ср.* ба́рченокъ.

Panięcy, ба́рскій, господ́скій.

Panienka, Panieneczka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Panna**), ба́рышня, дѣви́ца, дѣ́вушка.

Panieński, дѣ́вственный, дѣви́ческій, дѣви́чій. **Stan panieński**, дѣви́чество.

Panieństwo, -a, *ср.* дѣ́вство, дѣви́чество.

Panin, ба́рынинъ, принадлежа́щій ба́рынѣ.

Panisko, Panosko, -a, *ср.* (*вм.* **Pan**) до́брый ба́ринъ, до́брый господи́нъ.

Panna, -y, *ж.* дѣ́ва, дѣви́ца; || ба́рышня. **Najświętsza Panna**, Пресвята́я Дѣ́ва Бого-

ро́дица, Богома́терь; || **Panna na wydaniu, невѣ́ста. Panna młoda**, новобра́чная. **Panna służebna**, го́рничная, служа́нка. **Panna dworska**, дворо́вая дѣ́вушка; || родъ гру́ши; || *Астр.* Дѣ́ва (*созвѣздіе*).

Panniny, свойственный дѣ́вицѣ.

Panosza, -y, *ж.* спѣсивость, го́рдость; || го́рдый, спѣсивый бога́чъ.

Panoszenie, Spanoszenie, -nia, *ср.* (*употребляется въ уничижительномъ смыслѣ*), возвышеніе изъ ничто́жества, обогащеніе.

Panoszyć, Spanoszyc, выводи́ть изъ ничто́жества, обогати́ть. || **Panoszyć się, Spanoszyć się**, вы́йти изъ ничто́жества, чва́ниться, обогати́ться.

Panów, ба́риновъ, принадлежа́щій ба́рину.

Panować, властвова́ть, владѣ́ть; || госпо́дствовать; || преобладать; || царить. **Panować szczęśliwie**, благополу́чно ца́рствовать, *см.* **Królować. Aleksander panował nad Azją**, Алекса́ндръ вла́ствовалъ надъ Азіею. **Dać nad sobą panować**, подчини́ться чьему́ либо госпо́дству надъ собо́ю. **Milczenie panowałe dokoła**, молча́ніе ца́рствовало вокру́гъ. **Panowała moda**, госпо́дствовала мо́да.

Panowanie, -nia, *ср.* влады́чество, госпо́дство; || ца́рствованіе. **Żądza panowania**, властолю́біе. **Za panowania, Pod panowaniem**, въ ца́рствованіе.

Panowny, власти́тельный, госпо́дствующій; || ца́рственный.

Pański, госпо́дскій, ба́рскій, помѣщичій; || хозя́йскій; || госпо́день, госпо́дній. **Grunta pańskie**, помѣщичьи зе́мли. **Dzień Pański**, день стра́шнаго суда́. **Wieczerza Pańska**, та́йная ве́черя. **Modlitwa Pańska**, моли́тва Госпо́дня.

Pańskie, -ego, *ср.* ба́рщина, задѣ́лье, *см.* **Pańszczyzna.**

Pańsko. Po pańsku, Z pańska, побарски.

Pańskość, -ści, *ж.* ба́рство.

Państwo, -a, *ср.* государство, ца́рство; || владѣ́льческая земля́, владѣ́ніе, помѣ́стье, во́тчина; || ба́рство; || **Państwo** *Собир.*, господа́ (*мужъ и жена*). **Państwo Zabłoccy**, господа́ Забло́цкіе, т. е. Забло́цкій съ жено́ю. **Państwo młodzi**, новобра́чные, молоды́е.

Państwowy, государственный.

Pańszczyzna, -y, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье. **Regiestr pańszczyzny**, поземе́льная кни́га.

Pańszczyzniany, тя́гловый, ба́рщинный. **Dzień pańszczyzniany**, рабо́чій день; || подлежа́щій ба́рщинѣ, ба́рщинный.

Pantaleon, -a, *м.* панталео́нъ (*муз. инструме́нтъ, родъ клавеси́на*).

Pantalony, -ów, *мн.* панталоны, штаны́.

Pantera, -y, *ж. Зоол.* барсъ (*живо́тное*).

Pantofel, -fla, *м.* ту́фель, ту́фля.

Pantofelek, -lka, *м.* ту́фелька.

Pantoflarz, -a, *м.* ту́фельщикъ, ту́фельный ма́стеръ.

Panujący, ца́рствующій, ца́рствующій государь; || госпо́дствующій, преобладающій.

Panwie, *мн. Плотн.* до́ски съ пла́нками.

Papa, -y, *м.* па́пенька, ба́тюшка. *см.* **Tata**; || пасть, ротъ, гло́тка. **Trzasnąć kogo w papę**, вкати́ть кому́ оплеу́ху, затре́щину.

Papać, ѣсть, жева́ть (*о дѣтяхъ*).

Papawa, -y, *ж. Бот.* одува́нчикъ, попо́во гуме́нце (*расте́ніе*).

Papcie, *см.* **Papuć.**

Papie, *ср. Собир.* древе́сныя по́чки, *см.* **Pąpowie**; || пухъ (*на нѣкоторыхъ расте́ніяхъ*).

Papier, -u, *м.* бума́га, докуме́нтъ. **Papier klejowy, pisarski**, пи́счая бума́га. **Papier do uwijania**, обёрточная бума́га. **Papier drukarski**, печа́тная, кни́жная бума́га. **Papier stęplowy**, ге́рбовая бума́га. **Papier skarbowy**, государственная облига́ція. **Papier stępla do opłat spadkowych**, по́шлинная ге́рбовая бума́га по насле́дствамъ. **Papier stępla szacunkowego**, оце́ночная ге́рбовая бума́га. **Papier stępla karnego**, штра́фная ге́рбовая бума́га. **Papiery likwidacyjne, procentowe**, выкупны́я проце́нтныя бума́ги. **Papiery indemnizacyjne procentowe**, выкупны́я по помѣ́щичьимъ имѣ́ніямъ проце́нтныя бума́ги. **Papiery publiczne**, государственныя проце́нтныя бума́ги, облига́ціи. **Papier listowy**, почто́вая бума́га. **Papiery handlowe**, векселя́, заёмныя пи́сьма.

Papierek, -rka, *м.* бума́жка, бума́жечка.

Papierne, -ego, *ср. см.* **Stęplowe.**

Papiernia, -ni, *ж.* бума́жная фа́брика.

Papiernictwo, -a, *ср.* дѣланіе бума́ги.

Papiernik, -a, *м.* бума́жный фабрика́нтъ.

Papierny, *Бот.* производя́щій бума́гу, бумагоно́сный.

Papierówka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Papierowy, бума́жный. **Papierowe pieniądze**, бума́жная моне́та, ассигна́ція. **Papierowe drzewko**, папи́русъ.

Papierzysko, -a, *ср.* него́дныя бума́ги, хламъ.

Papieski, *см.* **Papiezki.**

Papiestwo, *см.* **Papieztwo.**

Papież, -a, *м.* па́па.

Papiezki, па́пскій.

Papieżnica, -y, Papieżniczka, -i, *ж.* папи́стка.

Papieżnictwo, -a, *ср.* папи́змъ, ри́мское испове́даніе.

Papieżniczy, па́пскій.

Papieżnik, -a, *м.* папи́стъ.

Papieztwo, -a, *ср.* па́пство, па́пское достои́нство.

Papilot, -a, *м.* папильётка.

Papinkarz, -a, *м.* ла́комка, нѣ́женка, ба́ловень.

Papinki, -ów, *мн.* ла́комства, сла́сти.

Papinkowato. нѣ́жно, изнѣ́женно.

Papinkowatość, **-ści**, *ж.* изнѣженность.
Papinkowaty, изнѣженный.
Papirus, **-u**, *м.* папи́ръ (*растéніе*); || папи́ровая бума́га.
Papirusowy, папи́ровый.
Papista, *см.* **Papieżnik.**
Papistka, *см.* **Papieżnica.**
Papistowski, *см.* **Papieżniczy.**
Papizm, *см.* **Papieźniotwo.**
Papka, **-i**, *ж.* дѣтская ка́шка; || * хлѣбъ. *Посл.* **Czapką, papką i solą ludzie ludzi sobie niewolą**, покло́нами, хлѣбомъ да со́лью, лю́ди привлека́ютъ къ себѣ люде́й.
Papkowaty, имѣющій схо́дство съ дѣтскою ка́шкой.
Papla, **-i**, *м.* болту́нъ, пустоме́ля, враль.
Paplać, **Paplotać**, **Plaplać**, болта́ть, пустоме́лить, врать.
Paplaoz, **-a**, *м. см.* **Papla.**
Paplanie, **Paplotanie**, **Plaplanie**, **-nia**, *ср.* болтовня́, вранье́.
Paplarka, **-i**, *ж.* болту́нья.
Paplarstwo, **-a**, *ср.* болтли́вость.
Paplarz, **-a**, *м. см.* **Papla.**
Paplotać, *см.* **Paplać.**
Pąpowie, *Собир.* древе́сныя по́чки; || пухъ на расте́ніяхъ.
Paproć, **-ci**, *ж. Бот.* па́поротъ, па́поротникъ. **Paproć wodna**, цвѣтна́я па́поротъ.
Paprociany, поро́сшій па́поротникомъ.
Paprocina, **-y**, *ж.* мѣсто поро́сшее па́поротникомъ.
Paprotczany, зе́рликовый, изъ поро́ды па́поротниковъ, *см.* **Paprotka.**
Paprotka, **-i**, *ж. Бот.* небольшо́й па́поротникъ, зе́рликъ.
Paprotnica, **-y**, *ж. Бот.* копьеобра́зный па́поротникъ.
Paprotnik, **-a**, *м. Бот.* селезёночникъ, многоголо́вникъ (*растéніе*).
Paprzać, **Paprzać się (w ziemi)**, ры́ться, копа́ться (*въ землѣ*).
Paprzyca, **-y**, *ж.* сте́ржень въ ме́льничномъ жерново́мъ ка́мнѣ.
Paprzysko, **-a**, *ср.* мѣсто, гдѣ куропа́тки *или* ку́рицы гребу́тъ, ро́ются для снесе́нія я́ицъ; || *Мед.* **Paprzyska na głowie**, коро́ста, паршй, шёлуди.
Papuć, **-cia**, *м.* папу́ша, ту́фель (*у жéнщинъ на Востóкѣ*).
Papuga, **-i**, *м.* попуга́й.
Papużasty (kolor), желтозелёный цвѣтъ.
Papużeć, * говори́ть какъ попуга́й.
Papuzi, **Papuży**, попуга́ичій.
Par, **-u**, *м.* зной, со́лнечный жаръ.
Par, **-a**, *м.* перъ (*тúтулъ*).
Para, **-y**, *ж.* паръ; || тума́нъ. **Para wodna**, водяно́й паръ. **Para powstająca nad rzeką**, тума́нъ надъ рѣко́ю.
Para, **-y**, *ж.* па́ра, четá. **Para koni**, па́ра лошаде́й. **Dobrać do pary**, подобра́ть подъ па́ру. **Parami, w parach**, попа́рно. **Na parę miesięcy**, мѣсяца на́ два. **Do pary, nie do pary**, чётъ, не́четъ.
Parabela, **-i**, *ж.* прúтча; || *Мат.* пара́бола.
Parać się (czém), мѣша́ться во что́, занима́ться чѣмъ; || **Parać się z kim**, бра́ться, дружúться.
Parada, **-y**, *ж.* пока́зъ, пара́дъ; || пы́шность, великолѣпіе. **Mieć co od parady**, выставля́ть что на пока́зъ **Iść z wielką paradą**, выступа́ть съ большо́й пы́шностію.
Paradnie, пара́дно, пы́шно, великолѣпно, щегольски́.
Paradny, пара́дный, щегольско́й, пы́шный, великолѣпный; || отмѣнный; превосхо́дный.
Paradować, щеголя́ть, хва́ниться, тщесла́виться.
Paradys, **-u**, *м.* раёкъ, паради́зъ (*въ теáтрѣ*).
Paraf, **-u**, *м.* скрѣпа, по́дпись съ нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.
Parafernalny, *Стар.* дава́емый сверхъ прида́наго;
Parafja, **-ji**, *ж.* прихо́дъ, прихо́дская це́рковь.
Parafjalny, прихо́дскій.
Parafjan, **Parafjanin**, **-a**, *м.* прихожа́нинъ; || * провинція́лъ, деревé́нщина.
Parafjanka, **-i**, *ж.* прихожа́нка; || * провинція́лка.
Parafjański, провинціа́льный, деревé́нскій, просто́й, гру́бый.
Parafjaństwo, **-a**, *ср.* деревé́нщина, невѣжство, гру́бость, провинціа́льный тонъ.
Parafjańszczyzna, **-y**, *ж. см.* **Parafjaństwo.**
Parafować, скрѣпля́ть листы́, помѣча́ть сокращённой по́дписью, нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.
Parafowanie, **-nia**, *ср.* скрѣпа, помѣта. *см.* **Paraf.**
Parafrazować, толкова́ть, изъясня́ть мно́гими слова́ми.
Parafrazowanie, **-nia**, *ср.* перифра́зисъ, истолкова́ніе; || превра́тное толкова́ніе.
Paragon, **-u**, *м.* сопéрничество, соревнова́ніе.
Paragraf, **-u**, *м.* пара́граѳъ (*статьи, знакъ §*).
Paralela, **-i**, *ж. Мат.* паралле́льная ли́нія, *см.* **Równoległa.**
Paralityk, **-a**, *м.* парали́чный; || парали́тикъ, разсла́бленный.
Paraliż, **-u**, *м. Мед.* парали́чъ, онѣмѣніе.
Paraliżować, *см.* **Sparaliżować**; || * уничтожа́ть дѣйствіе, ослабля́ть.
Paraliżowanie, **Sparaliżowanie**, **-nia**, *ср.* **(czyich usiłowań)**, уничтоже́ніе чьихъ дѣйствій, ослабле́ніе.
Paraliżowaty, парали́чный, *см.* **Sparaliżowany.**

Paraliżowy, паралíчный. **Paraliżowa choroba**, паралíчъ. **Paraliżowe ziele**, *см.* **Pierwiosnek.**

Parangon, -u, *м.* алмáзъ (*безъ всякаго пятна*); || *Тип.* парангóнъ (*шрифтъ 21 и 18 пунктовъ*).

Parantelat, -a, *м.* происходя́щій изъ знáтной фамíліи.

Parapet, u, *м. см.* **Przedpiersień.**

Parasol, -a, *м.* зóнтикъ.

Parasolik, -a, *м.* парасóль, дáмскій зóнтикъ.

Parawan, -a, *м.* ши́рмы.

Parawanik, -a, *м. Умен.* ши́рмочки.

Parch, -u, *м.* (**Parchy, -ów**, *мн.*) коро́ста, шелуди, парши́, часóтка; || * паршúвый жúдъ; || *см* **Parkot.**

Parchaty, Parchowaty, парши́вый, шелуди́вый, *см.* **Parszywy.**

Parchowacina, -y, *ж.* шелуди́вое мѣ́сто.

Parchowaty, *см.* **Parchaty.**

Parcianka, -i, *ж.* парусúнникъ.

Parciany, портянóй.

Parcie, -a, *ср.* давлéніе, гнетéніе, гнётъ; || *Мед.* **Parcie w brzuchu**, рѣзь въ животѣ.

Parcieć, Sparcieć. *Областн.* дря́бнуть.

Parcjalnie, пристрáстно, *см.* **Stronnie.**

Parcjalność, -ści, *ж.* пристрáстіе, *см.* **Stronność.**

Parcjalny, пристрáстный, *см.* **Stronny.**

Pardwa, -y, *ж.* бѣ́лая куропáтка; || кулúкъ, авдóтка.

Parentela, -i, *ж.* родствó, родня́; || рóдственники.

Parenteza, -y, *м.* вводное предложéніе; || вмѣстúтельныя скóбки ( ), *см.* **Nawias.**

Parentis, *Юрид.* опредѣ́леніе объ исполнéніи рѣшéнія, сдѣ́ланнаго загранúчнымъ судéбнымъ мѣ́стомъ, до разбирáтельства дѣ́ла.

Pargamin, -u, *м.* пергáментъ.

Pargaminnik, -a, *м.* пергáментщикъ.

Pargaminowy, пергáментный.

Park, -u, *м. см.* **Parkot**; || паркъ, звѣри́нецъ, *см.* **Zwierzyniec, Ogród**; || *Воен.* паркъ (*артúллерíйскій*).

Parka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Para**), лёгкій паръ.

Parkacz, -a, *м.* стáрый ковёлъ.

Parkan, -u, *м.* забóръ, огрáда.

Parkanić, *см.* **Oparkanić.**

Parkiet, *см.* **Posadzka.**

Parkocić się, козли́ться.

Parkot, -u, *м.* козли́ный зáпахъ.

Parkotny, вонючій какъ ковёлъ.

Parlament, -u, *м.* парлáментъ.

Parlamentarny, Parlamentarski, *см.* **Parlamentowy.**

Parlamentarz, -a, *м.* парламентёръ, перегово́рщикъ.

Parlamentować, договáриваться о сдáчѣ гóрода; || вступáть въ перегово́ры, договáриваться (*о чёмъ*).

Parlamentowanie, -nia, *ср.* **перегово́ры**

Parlamentowy, парлáментскій — **Stronnictwo parlamentowych**, пáртія защúтниковъ парлáмента.

Parlist, -u, *м. Бот. см.* **Podkolan.**

Parno (jest), жáрко, дýшно.

Parność, -ści, *ж.* зной, жаръ, духотá.

Parny, знóйный, жáркій, дýшный.

Parobczak, -a, *м.* батрáкъ, рабóтникъ, крестья́нинъ, рабóтающій изъ плáты.

Parobczy, батрáчій.

Parobek, -bka, Parobeczek, -czka, *м. см.* **Parobczak.**

Paroch, -a, *м.* (*приходскій священникъ*), *см.* **Proboszcz.**

Parochja, -ji, *ж. см.* **Probostwo.**

Parokonny, запря́женный пáрою, въ двѣ лóшади.

Parokrąg, -ęgu, *м.* **атмосфéра**, *см.* **Powietrzokrąg.**

Paroksyzm, -u, *м.* пароксúзмъ, припáдокъ.

Parol, -u, *м. Воен.* парóль, *см.* **Hasło**; || парóли, двойнáя стáвка (*въ игрѣ*).

Parolik, -a, *м.* подáрокъ на пáмять въ знакъ того, что дáнное обѣщáніе бýдетъ испóлнено; || *Стар.* закладъ.

Paronomazja, -ji, *ж.* соединéніе созвýчныхъ словъ; || сходство словъ (*въ рáзныхъ языкáхъ*).

Parów, -owu, *м.* овráгъ, рытвина, промóина.

Parować, Wyparować, испускáть испáрину, испаря́ться, превращаться въ пáры; || **Wyparować**, вытѣснить, прогнáть; || **Parować, Sparować (komu)**, ограждáть, отбивáть (*кого*).

Parowanie, -nia, *ср.* **испарéніе**; || *Хим.* выпáреніе.

Parowisty, овráжистый.

Parowóz, -u, *м.* паровóзъ, паровáя машúна, паровúкъ.

Parsk, -a, *м.* фы́ркание (*лóшади*); || неудержúмый хóхотъ, *см.* **Parskanie**; || удýшливый зной, жаръ; || *Бот.* **Parsk kozi**, *см.* **Kozi parsk.**

Parskać, Parsknąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о лóшади*); || надрывáться отъ смѣ́ху, помирáть со смѣ́ху (*о людяхъ*).

Parskanie, -nia, *ср.* фы́рканіе; || неудержúмый хóхотъ.

Parsknąć, *см.* **Parskać.**

Parsknienie, *см.* **Parskanie.**

Parszywiec, -wca, *м.* паршúвецъ.

Parszywieć, Oparszywieć, паршúвѣть, опаршúвѣть, шелудúвѣть, ошелудúвѣть.

Parszywość, -ści, *ж.* коро́ста, чесóтка; || паршúвость.

Parszywy, паршúвый, шелудúвый, коро́стливый.

Part, -u, *м.* портянúна, тóлстая холстúна.

Partacki, неуклю́жій, аля́поватый, дýрно сдѣ́ланный, неискýсный.

Partacko, Po partacku, аля́поватo, грýбо, неискýсно.

Partactwo, -a, *ср.* пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partacz, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й, плохо́й реме́сленникъ; || штопа́льщикъ.

Partaczyć, вахля́ть, пачкать, кропа́ть, рабо́тать ко́е какъ; || што́пать, класть запла́ты, *см.* **Partolić**.

Partanina, -y, *ж.* што́паніе, почи́нка. **Partaniną się bawić**, занима́ться пустяка́ми; || пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partes, -u, *м.* партёсъ (*пѣніе ра́зными голоса́ми съ согла́сіями и измѣненіями по пра́вилам гармоніи*). || * **Mówić jak z partesu**, говори́ть какъ кни́га. **Stąpać z partesu**, ва́жно выступа́ть.

Partja, -ji, *ж.* сторона́, па́ртія; || транспо́ртъ; || отря́дъ (*ре́крутъ, солда́тъ*); || па́ртія (*женщинъ и невѣстъ*). **Kupić znaczną partją wina**, купи́ть значи́тельный транспо́ртъ вина́. **Trafia mu się dobra partja**, онъ мо́жетъ сдѣлать прекра́сную па́ртію (*мо́жетъ выгодно жениться*). **Zagrać partją szachów**, сыгра́ть па́ртію ша́хматовъ.

Partolenie, -nia, *ср. см.* **Partactwo**.

Partolić, Spartolić, па́чкать, испа́чкать, вахля́ть, свахля́ть, работать на́скоро.

Partykuła, -y, *ж. Грам.* части́ца рѣчи.

Partykularny, ча́стный.

Partykularz, -a, *м.* ча́стная жизнь, жизнь въ глуши́, въ дере́внѣ, въ провинціи.

Partytura, -y, *ж. Муз.* партиту́ра.

Partyzana, -y, *ж.* партиза́нъ, бёрдышъ.

Partyzancki, партиза́нскій, наѣзднический.

Partyzant, a, *м.* приве́рженецъ, послѣдователь, *см.* **Stronnik**; || *Воен.* наѣздникъ, партиза́нъ.

Partyzantka, -i, *ж.* партиза́нтка, послѣдовательница, *см.* **Stronniczka**; || * схва́тка, сты́чка, наѣздъ.

Parza, -y, *ж.* мѣсиво (*корм для соба́къ*).

Parzchać, Parzchnąć, *см.* **Parskać, Parsknąć**.

Parzenie, -nia, *ср.* слу́чка, при́пускъ; || подбира́ніе подъ па́ру; || опа́риваніе, обдава́ніе па́ромъ.

Parznia, -ni, *ж.* кормы́то для ко́рма соба́къ.

Parzyć, жечь, обжига́ть, пали́ть; || па́рить, обдава́ть кипятко́мъ, обва́ривать. || **Parzyć się**, же́чься, обжига́ться, па́риться, обва́риваться.

Parzyć, *Неуп.* подбира́ть подъ па́ру; || своди́ть (*о пти́цахъ*); || случа́ть, спуска́ть (*живо́тныхъ*); || совокупля́ть, соединя́ть, свя́зывать попа́рно. || **Parzyć się**, совокупля́ться, случа́ться (*о живо́тныхъ*), понима́ться, гнѣзди́ться (*о пти́цахъ*).

Parzydło, -a, *ср. Бот.* та́волга, спире́й (*растѣніе*).

Parzydłowy, та́волжный.

Parzykasza, -y, *ж. см.* **Kopcidym**.

Parzysty, па́ристый, па́рный, чётный. **Liczba parzysta**, чётное число́.

Pas, -a, *м.* по́ясъ, куша́къ; || портупе́я (*у са́бли*); || пе́ревязь; || полоса́. * **Zima za pasem**, зима́ на дворѣ, зима́ приближа́ется. **Woda mu była po pas**, вода́ была́ ему́ по́-пояса. **Pas tragarski**, ля́мка, пе́ревязь. **Pas od ruptury**, *Хир.* грыжева́я подвя́зка, банда́жъ. **Pasy z kogo drzeć**, сдира́ть съ кого́ ко́жу полоса́ми. **Iść z kim za pasy, w zapasy**, *см.* **Zapasy**. || *Астрон. и Геогр.* по́ясъ, зо́на, *см.* **Strefa**. **Pas niebieski**, водіа́къ, со́лнечный путь, *см.* **Zodjak, Zwierzyniec**. **Wązki pas ziemi**, коса́ земли́, у́зкая полоса́ земли́. **Pas graniczny**, погранйчная черта́. **Materja w pasy**, полоса́тая мате́рія.

Pasać, *Стар.* опоясывать.

Pasaman, Pasamon, -u, *м.* позуме́нтъ, галу́нъ.

Pasamonik, Pasamonnik, -a, *м.* позуме́нтщикъ, *см.* **Szmuklerz**.

Pasaż, -u, *м.* паса́жъ (*крытый прохо́дъ*), перехо́дъ; || *Муз.* паса́жъ, перехо́дъ.

Pasażer, -a, *м.* пассажи́ръ, прое́зжій.

Pasażerski, пассажи́рскій.

Paść, Pasać, пасти́ (*стадо*); || **Paść się**, пасти́сь. * **Paść się nadzieją**, жить, пита́ться наде́ждою.

Paść, *см.* **Padać**.

Paść, -ści, *ж.* мышело́вка, западня́, лову́шка, пасть.

Pascha, -y, *ж.* Па́сха; || Свѣ́тлое Воскресе́ніе.

Paschalja, -ji, *ж.* пасха́лія.

Paschalny, *см.* **Wielkanocny**.

Pasek, -ska, *м.* поясо́къ. **Paski (na których dzieci wodzą)**, по́мочи. **Paski u szabli**, портупе́я. **Pasek do brzytwy**, бри́твенный реме́нь. **Tkanina w paski**, полоса́тая ткань.

Pasibrzuch, -a, *м.* тунея́децъ, дармое́дъ.

Pasiecznik, -a, *м.* па́сѣчникъ, пчелово́дъ.

Pasieczny, па́сѣчный.

Pasieka, -i, *ж.* па́сѣка; || васѣка, *см.* **Zasiek**.

Pasienie, -nia, *ср.* пастьба́, пасе́ніе.

Pasierb, -a, *м.* па́сынокъ; || *Стар. Русск.* па́сербъ. **Pasierby**, *мн.* дѣти отъ пе́рваго бра́ка.

Pasierbica, -y, *ж.* па́дчерица; || *Стар. Русск.* па́сербица.

Pasierbiczy, Pasierbowy, па́сынковъ, принадлежа́щій, свойственный па́сынку.

Pasigęba, *см.* **Pasibrzuch**.

Pasisty, па́житный, оби́льный па́житями.

Pasja, Passja, -ji, *ж.* страсть, *см.* **Namiętność**. **Pasjami co lubić**, стра́стно люби́ть что́-либо; || *мн.* **Pasje**, неистовство, изступле́ніе, бѣшенство; || стра́сти, страда́нія Христо́вы, *см.* **Męka Pańska**.

Pasjonat, -a, *м.* вспы́льчивый, горя́чій человѣкъ, горя́чка.

Paskować, полосова́ть, дѣлать полоса́тымъ.

Paskowany, Paskowaty, полоса́тый.

Paskowy, поясно́й, реме́нный.

Paskuda, -y, *ж.* ме́рзость, дрянь, па́кость, нечистота́, *см.* **Szkarada.**

Paskudnica, -y, *ж.* скверна́вка, мерза́вка, па́костница; || замара́шка, неря́ха, шлю́ха.

Paskudnie, скве́рно, ме́рзко, га́дко, па́костно; || неря́шливо.

Paskudnik, -a, *м.* скверна́вецъ, мерза́вецъ, па́костникъ; || замара́шка, неря́ха, *см.* **Paskuda.** || *Ветер.* зано́тица (*болѣзнь у лошадей*); || мѣдя́нка, короткошея́ (*насѣко́мое*).

Paskudność, -ści, *ж.* ме́рзость, га́дость, па́кость, гну́сность, срамота́.

Paskudny, ме́ркій, га́дкій, гну́сный, па́костный, скве́рный; || неря́шливый, неопря́тный; || отврати́тельный.

Paskudstwo, -a, *ср. см.* **Paskudność.**

Paskudzenie, -nia, *ср.* га́женіе, па́кощеніе, оскверне́ніе.

Paskudziarz, -a, *м. см.* **Paskuda.**

Paskudzić, Spaskudzić, Opaskudzić, па́костить, запа́костить, па́чкать, запа́чкать, мара́ть, замара́ть, осквернить, га́дить, загади́ть. || **Paskudzić się,** па́чкаться, мара́ться, оскверня́ться.

Paskwil, -u, *м. см.* **Paszkwil.**

Pasmo, -a, *ср.* па́смо, мото́къ, та́лька (*нитокъ*), осно́ва (*ткани*), нить (*жи́зни*), сплете́ніе (*обстоятельствъ*), рядъ (*происше́ствій*). цѣпь (*горъ*). **Nieprzerwaném pasmem,** безпрерывно, вереницею, вытянутою ли́ніею.

Paśne, -ego, *ср.* вы́гонное пра́во; || пла́та за пастьбу́.

Paśnia, Pasznia, -ni, *ж.* па́жить, па́стбище, па́ства, вы́гонъ.

Paśnik, -a, *м.* портупе́йный ма́стеръ и продаве́цъ.

Pasorzyt, *см.* **Pasożyt.**

Pasować, примѣривать, прила́живаться, быть въ по́ру, приста́вать. **Trzewiki pasują,** башмаки́ пришли́сь въ по́ру. **Odzienie to pasuje mu dobrze,** э́то пла́тье сидитъ на нёмъ хорошо́. || Соотвѣтствовать, схо́дствовать, примѣня́ться, согласова́ться, *см.* **Przypadać, Przystawać.** || Пасова́ть (*въ игрѣ*). || **Pasować na rycerza,** посвятить кого́ въ ры́цари. || **Pasować się,** боро́ться.

Pasowanie, -nia, *ср.* **(na rycerza),** посвяще́ніе въ ры́цари; || **Pasowanie się,** борьба́; || пасова́ніе (*въ игрѣ*).

Pasówka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Pasownictwo, -a, *ср.* боре́ніе, подви́жничество, состяза́ніе.

Pasowniczy, относя́щійся къ состяза́нію.

Pasownik, -a, *м.* боре́цъ, бое́цъ, атлетъ, *см.* **Zapaśnik.**

Pasowy, поясно́й, реме́нный.

Pasożyt, -a, *м.* чужея́дный (*о растѣніяхъ*); || *блюдоли́въ, прихлеба́тель, объѣда́ло.

Pasożytny, чужея́дный.

Pasport, *см.* **Paszport.**

Pasportowy, *см.* **Paszportowy.**

Passive (*съ лат.*), страда́тельно.

Passivum, *Ком.* пассивъ.

Pasta, -y, *ж.* ли́тикъ (*стекло́ подде́льное подъ драгоцѣнный ка́мень, фальшивый, поддѣльный драгоцѣнный ка́мень*).

Pastela, -i, *ж.* пастель. суха́я кра́ска.

Pastereczka, -i, *ж.* пасту́шка.

Pasterek, -rka, *м.* пастушо́къ.

Pasterka, -i, *ж.* пасту́шка; || эклога, пасту́шеское стихотворе́ніе, иди́ллія, *см.* **Sielanka;** || церко́вная слу́жба въ пра́зникъ Рождества́ Христо́ва.

Pasternak, -u, *м.* пастерна́къ (*расте́ніе*).

Pasternik, -a, *м.* гряда́, засѣянная пастерна́комъ.

Pasterski, пасту́шеский, пасту́шій; || па́стырскій, свойственный архіере́ю *или* свяще́ннику. **Kij pasterski,** по́сохъ (*пасту́шій*). **Ludy pasterskie,** скотово́дныя племена́. **List pasterski,** па́стырское посла́ніе. **Po pastersku,** па́стырски.

Pasterstwo, -a, *ср.* пасту́шеская жизнь; || па́стырство, па́стырскій санъ.

Pasterz, -a, *м.* пасту́хъ; || *па́стырь.

Pasterzyk, -a, *м.* пастушо́къ.

Pastewnik, -a, *м.* па́жить, вы́гонъ, па́стбище.

Pastewny, па́ственный, назна́ченный для пастьбы́.

Pastka, -i, *ж.* кацка́нъ, западня́; || кла́панъ, зати́чка, захло́пка. || *Анат.* серде́чная засло́ночка.

Pastor, -a, *м.* пасто́ръ (*протестантскій*).

Pastorał, -u, *м.* архіере́йскій по́сохъ.

Pastorowa, -ej, *ж.* пасто́рша, жена́ пасто́ра.

Pastorstwo, -a, *ср.* пасто́рство, зва́ніе *или* до́лжность пасто́ра.

Pastuch, -a, *м.* пасту́хъ. **Pastuch wołów,** пасту́хъ быко́въ, волопа́съ. **Pastuch krów,** пасту́хъ коро́въ, ско́тникъ. **Pastuch kóz,** ко́зій пасту́хъ, козопа́съ. **Pastuch gęsi,** гуся́тникъ. **Pastuch świń,** свинопа́съ.

Pastucha, -y, *ж.* употреби́тельнѣе: **Pastuszka,** пасту́шка, ско́тница.

Pastuszek, -szka, *м.* пастушо́къ.

Pastuszy, пасту́шій.

Pastwa, -y, *ж. Стар. см.* **Pasza, Strawa;** || *добы́ча, же́ртва. **Stać się pastwą płomieni,** сдѣлаться же́ртвою пла́мени.

Pastwić się, жесто́ко обходи́ться, му́чить, тира́нить, остервени́ться, ожесточи́ться

Pastwienie się, -nia się, *ср.* жесто́кое обхожде́ніе, остервенѣ́ніе, ожесточе́ніе.

Pastwisko, -a, *ср.* па́жить, па́стбище.

Pasza, -y, *ж.* па́жить, па́стбище, кормъ. **Piąta pasza koniowi,** пя́тый годъ ло́шади. **Duchowna pasza,** духо́вная пи́ща. **Pędzić na paszę,** гнать на па́стбище.

Pasza, -y, *м.* (turecki), *см.* **Basza.**

Paszcz, Paszcza, -y, *ж.* пасть, зѣвъ.

Paszczęka, -i, *ж. см.* **Paszcz.**

Paszkwil, -u, *м.* па́сквиль, руга́тельное письмо́.

Paszkwilarz, Paskwilant, -a, *м.* сочини́тель па́сквилей.

Paszować, Spaszować, уступа́ть, уступи́ть; || пасова́ть, спуска́ть (*въ ка́рточной игрѣ*).

Paszport. -u, *м.* па́спортъ.

Paszportowy, паспо́ртный.

Pasztecik, -a, *м.* пирожо́къ.

Pasztet, -u, *м.* паште́тъ, пиро́гъ.

Pasztetniczka, -i, *ж.* пиро́жница.

Pasztetnik, -a, *м.* пиро́жникъ.

Pasztetowy, пиро́жный, тѣ́стяный.

Patelnia, -ni, *ж.* сковорода́.

Patent, -u, *м.* дипло́мъ, пате́нтъ, гра́мота; || привиле́гія, свидѣ́тельство. **Patent na doktora,** до́кторскій дипло́мъ. **Patent na handel,** торго́вое свидѣ́тельство. **Patent swobody wynalazcy,** пате́нтъ для изобрѣта́теля, привиле́гія на изобрѣте́ніе.

Patentować, выдава́ть пате́нтъ, свидѣ́тельство.

Patentowanie, -nia, *ср.* вы́дача пате́нта, аттеста́та.

Patentowany, патенто́ванный.

Patentowe, -ego, *ср.* пла́та за пате́нтъ.

Patentowy, пате́нтный.

Pątnica, -y, *ж.* богомо́лица, стра́нница.

Pątnicki, стра́ннический.

Pątnictwo, -a, *ср.* путеше́ствіе для богомо́лья ко святы́мъ мѣста́мъ, хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ, стра́нничество, *см.* **Pielgrzymstwo, Pielgrzymka.**

Pątnik, -a, *м.* богомо́лецъ, пилигри́мъ, стра́нникъ, *см.* **Pielgrzym.**

Patoka, -i, *ж.* па́тока.

Patrjarcha, -y, *м.* патріа́рхъ.

Patrjarchalnie, патріарха́льно.

Patrjarchalny, патріарха́льный.

Patrjota. -y, *м.* патріо́тъ.

Patrjotka, -i, *ж.* патріо́тка.

Patrjotyczny, патріоти́ческій.

Patrjotyzm, -u, *м.* патріоти́змъ, любо́вь къ отече́ству.

Patroch, -u, *м.* по́трохъ, употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patrochy, -ów,** потроха́, по́трохи.

Patrol, -u, *м. Воен.* патру́ль, дозо́ръ.

Patrolować, ходи́ть дозо́ромъ, дѣ́лать объѣ́здъ.

Patron, -a, *м.* покрови́тель, защи́тникъ, засту́пникъ; || патро́нъ; || **Patron okrętu,** хозя́инъ купе́ческаго су́дна, корабе́льщикъ; || **Patron prawny,** защи́тникъ (*при мировы́хъ суда́хъ, при гражда́нскихъ трибуна́лахъ и при Варша́вскихъ Департа́ментахъ Прави́тельствующаго Сена́та*), *см.* **Adwokat, Obrońca.**

Patronizacja, -ji, *ж.* зва́ніе адвока́та; || веде́ніе тя́жбы; || ходата́йство по дѣла́мъ, засту́пничество.

Patronka, -i, *ж.* покрови́тельница, засту́пница.

Patronostwo, -a, *ср.* зва́ніе адвока́та.

Patroński, адвока́тскій.

Patroństwo, -a, *ср.* защище́ніе, защи́та, покрови́тельство, заступле́ніе, *см.* **Opieka, Orędownictwo.**

Patroszyć, Wypatroszyć, потроши́ть, вы́потрошить.

Patry, -ów, *мн. Охот.* за́ячьи глаза́, *см.* **Ślepie, Trzeszcze.**

Patrycjusz, -a, *м.* патри́цій, дворяни́нъ.

Patrymonjalny, о́тчинный, родово́й.

Patrzyć, Patrzéć, Patrzać, ви́дѣть, вида́ть, зрѣть, смотрѣ́ть, разсма́тривать. **Mile na kogo patrzéć,** благосклонно смотрѣ́ть на кого́. **Przez szpary na co patrzéć,** смотрѣ́ть на что́ сквозь па́льцы. **Niema na co patrzéć,** не́начто смотрѣ́ть. *Посл.* **Patrz siebie, swego nosa,** не су́йся тамъ, гдѣ тебя́ не спра́шиваютъ. **Ja tego patrzę co do mnie należy,** я смотрю́ за тѣ́мъ что́ до меня́ каса́ется. **Z oczu mu to patrzy,** э́то ви́дно по его́ глаза́мъ, по его́ лицу́.

Patyk, -a, *Стар.* **Potyk, -a,** *м.* **Patyka, -i,** *ж.* **Patyczek, -czka,** *м.* **Patyczka, -i,** *ж.* пру́тикъ, па́лочка, спи́чка, *см.* **Zapałka.**

Patyna, -y, *ж. Церк.* ди́скосъ (*сосу́дъ*).

Patynka, -i, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patynki, -nek,** же́нскія ту́фли.

Pauza, -y, *ж.* переме́жка, о́тдыхъ; || *Муз.* па́уза; || *Грам.* едини́тная, тире́, знакъ —.

Paw, -wia, *м.* павли́нъ.

Pawęż, -a, *м.* употреби́тельнѣе **Pawęża, -y,** *ж.* продолгова́тый щитъ.

Pawężnik, -a, *м.* ма́стеръ дѣ́лающій щиты́; || щитоно́сецъ; || дли́нный шестъ, кото́рымъ прижима́ютъ сѣ́но *или* снопы́ при перево́зкѣ.

Pawężny, щитоно́сный.

Pawi, павли́ній, павли́ный, павли́новый.

Pawian, -a, *м.* павіа́нъ (*изъ рода обезья́нъ*).

Pawica, -y; *ж.* па́ва, павли́ная са́мка.

Pawiówka, -i, *ж.* труба́стый го́лубь.

Paź, -zia, *м.* пажъ; || *Зоол.* **Paź królowéj,** махао́нъ (*родъ ба́бочки*).

Październik, -a, *м.* октя́брь.

Październikowy, октя́брскій.

Paździerz, -y, *ж. Прост.* **Paździer, -u,** *м.* костеря́, костри́ка. Употреби́тельнѣе во мн. ч. **Paździerze, -y, Paździory, -ów.** Сравни́ Церк.-Слав. *Па́зьдеръ.*

Paździerzysty, кострикова́тый.

Paździorek, -rka, *м.* **Paździorko, -a,** *ср.* кожури́на, костри́ка, костеря́ льняна́я *или* конопля́ная; || соло́менка, были́нка.

Paździorny, *см.* **Paździerzysty.**

Paznogieć, -gcia, *м.* употреби́тельнѣе: **Paznokieć, -kcia,** *м.* но́готь, *см.* **Pazur, Szpon.**

Paznokcisty, ноготно́й, ногтёвой.

Pazucha, -y, *ж.* па́зуха, *см.* **Pacha, Zanadrze.**

Pazur, -a, *м.* ко́готь (*у звѣре́й*).

Pazurowaty, Pazurzysty, когти́стый.

Pchać, Pchnąć, пиха́ть, пихну́ть; || сова́ть, су́нуть; || толка́ть, толкну́ть; || пыря́ть, пырну́ть, пронза́ть, пронзи́ть (*кинжа́ломъ, шпа́гою*).

Pchła, -y, *ж.* блоха́. *Посл.* **Kto ze psy lega, ze pchły wstaje,** кто съ соба́ками ложи́тся, тотъ съ блоха́ми встаётъ т. е. съ кѣмъ поживёшь, тѣмъ и прослыве́шь. || **Pchła ziemna,** куса́ка. **Pchła wodna,** водяна́я блоха́.

Pchlić, Zapchlić, блошни́ть, заблошни́ть.

Pchlisty, блоши́стый, блошли́вый.

Pchnięcie, -cia, *ср.* уда́ръ (*о́стрымъ ору́жіемъ*), толчёкъ.

Pęca, Pęczca, Pętca, -y, *ж.* путло́ (*на кото́ромъ де́ржатъ ло́вчихъ птицъ*).

Pęcak, -u, *м.* очи́щенный ячме́нь, я́чная крупа́.

Pęcherz, -a, *м.* пузы́рь.

Pęcherzowy, пузы́рный. *Мед.* **Choroba pęcherzowa,** болѣ́знь мочева́го пузыря́.

Pęcherzyk, -a, *м.* пузырёкъ, волды́рь.

Pęcina, -y, *ж. Анат.* лоды́га; || пу́товая кость, ба́бка (*у ло́шади*); || **Pęciny,** *мн. см.* **Pęca.**

Pęcz, -a, *м.* древе́сная по́чка.

Pęczek, -czka, *м.* пучо́къ.

Pęcznieć, Napęcznieć, разбуха́ть, разбу́хнуть, пу́читься, вспу́читься.

Pęczyna, -y, *ж. Бот.* кропи́ло (*расте́ніе*).

Pęd, -u, *м.* стремле́ніе, поры́въ, ско́рость, пры́ткость, быстрота́; || тече́ніе, токъ (*воды́*).

Pedagog, -a, *м* педаго́гъ, наста́вникъ, учи́тель.

Pedagogika, -i, *ж.* нау́ка о воспита́ніи.

Pedagogja, -ji, *ж.* педаго́гія, воспита́ніе дѣте́й.

Pedanctwo, -a, *ср.* педанти́змъ.

Pedant, -a, *м.* педа́нтъ.

Pedanterja, -ji, *ж. см.* **Pedanctwo.**

Pedantka, -i, *ж.* педа́нтка.

Pedestał, -u, *м.* подно́жіе, пьедеста́лъ.

Pędrak, -a, *м.* дождево́й червь; || *карапу́зикъ, ка́рликъ.

Pędzel, *см.* **Pęzel.**

Pędzenie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня. || **Pędzenie wódki,** винокуре́ніе.

Pędzić, гнать, гоня́ть, выгоня́ть; || гна́ться (*за чѣмъ, за кѣмъ*), стреми́ться (*къ чему́, къ кому́*), мча́ться (*за кѣмъ*); || проводи́ть (*жизнь, вре́мя*). **Pędzić bydło do wody,** гнать скоти́ну на водопо́й. **Pędzić kogo na licytacji,** надбавля́ть цѣ́ну на публи́чныхъ торга́хъ. **Wódkę pędzić,** гнать во́дку. **Z tobę resztę dni pędzić będę,** съ тобо́ю я проведу́ оста́токъ дней. **Okręt pędzony wiatrami,** кора́бль гони́мый вѣ́трами. || **Pędzić się,** гна́ться за кѣмъ, догоня́ть кого́.

Pędziwiatr, -a, Pędziwicher, -chra, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || *вѣтрого́нъ, вѣ́тренникъ.

Pejs, -a, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Pejsy, -ów,** пе́йсы, завитки́ на виска́хъ у жидо́въ.

Pęk, *Звук. см.* **Puk.**

Pęk, -u, *м.* пукъ, пучёкъ, свя́зка.

Pękać, Pęknąć, ло́пать, ло́пнуть, ло́паться, тре́скаться, тре́снуть, лома́ться, разрыва́ться. **Bomba pękła w powietrzu,** бо́мбу разорва́ло въ во́здухѣ, бо́мба ло́пнула. **Struna pękła,** струна́ ло́пнула **Pękła oś,** ось переломи́лась. **Szklanka pękła,** стака́нъ ло́пнулъ. **Pękać ze śmiechu, od śmiechu,** надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со́ смѣху.

Pękacieć, выпу́чиваться, дѣ́латься вы́пуклымъ.

Pękatość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина; || *толстота́ (*о человѣ́кѣ*).

Peklować, приготовля́ть солони́ну, соли́ть мя́со.

Peklowina, -y, *ж.* солони́на.

Pektorał, -u, *м.* нагру́дникъ, *см.* **Napierśnik.**

Pektoralny, *Стар.* грудно́й. **Pektoralne ziółka,** грудна́я трава́.

Peł, *см.* **Pył.**

Pełcie, Pelenie, -nia, *ср. см.* **Pielenie.**

Pelikan, -a, *м. Зоол.* ба́ба, пелика́нъ (*пти́ца*); || *Хир.* зуборы́вный ключъ.

Pełnia, -ni, *ж.* полнота́; || **Pełnia księżyca,** полнолу́ніе, по́лный мѣ́сяцъ, по́лная луна́.

Pełniący, исполня́ющій, исправля́ющій. **Pełniący obowiązki,** исправля́ющій до́лжность.

Pełnić, исполня́ть, приводи́ть въ исполне́ніе *или* дѣ́йствіе, соверша́ть.

Pełnienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, соверше́ніе, оконча́ніе.

Pełnik, -a, *м. Бот.* рану́нкулъ (*расте́ніе*).

Pełniusieńki, Pełniuteńki, (*Умен. см.* **Pełny**), полнёхонькій, полнёхонекъ.

Pełno, по́лно, мно́го, мно́жество.

Pełnoletni, соверше́ннолѣ́тній.

Pełnoletność, -ści, *ж.* совершеннолѣ́тіе, соверше́нный во́зрастъ.

Pełnomoc, -y, *ж. см.* **Pełnomocność.**

Pełnomocdawca, -y, *м.* довѣри́тель.

Pełnomocnictwo, -a, *ср.* полномо́чіе, довѣ́ренность.

Pełnomocnik, -a, *м.* уполномо́ченный, повѣ́ренный.

Pełnomocność, -ści, *ж.* полномо́чіе, уполномо́ченіе.

Pełnomocny, полномо́чный, уполномо́ченный.

Pełność, -ści, *ж.* полнота́, це́лость. **W pełności sił umysłowych**, въ по́лномъ ра́зумѣ, въ здра́вомъ умѣ; || пло́тность, масси́вность, *см.* **Bryłowatość.**

Pełny, Pełen, по́лный, по́лонъ; || испо́лненный, испо́ленъ. **Pełna butelka**, по́лная буты́лка. *Арие.* **Pełna liczba**, куби́ческое число́, кубъ. Въ моли́твѣ: **Zdrowaś Marja łaskiś pełna**, Богоро́дице Дѣво, ра́дуйся благода́тная Маріе.

Pełzać, Pełznąć, по́лзать, ползти́, пресмыка́ться; || **Pełznąć**, линя́ть, блекнуть.

Penduł, -u, *м.* ма́ятникъ.

Penitent, -a, *м.* заблу́дшійся, подверга́ющійся духо́вному покая́нію.

Pensja, -ji, *ж.* пенсіо́нъ, пе́нсія, жа́лованіе. || **Pensja retretowa**, пе́нсія дава́емая отставно́му вое́нному. **Pensja alimentarna**, столо́выя де́ньги; || пансіо́нъ, уче́бное заведе́ніе.

Pensjonarka, -i, *ж.* пансіоне́рка, получа́ющая пе́нсію, живу́щая на пе́нсіи; || пансіоне́рка (*въ учёномъ заведеніи*).

Pensjonarz, -a, *м.* пенсіоне́ръ, получа́ющій пе́нсію, живу́щій на пе́нсіи; || пансіоне́ръ (*въ учёномъ заведеніи*).

Pensjonować, отпуска́ть кому́ пе́нсію, содержа́ть на жа́лованіи.

Pępawa, -y, *ж. Бот.* зава́йный ко́рень, у́викъ.

Pępek, -pka, *м.* пупъ, пупо́къ; || зобъ, зобо́къ (*у птицъ*); || родъ грибо́въ.

Pępkowaty, пупова́тый, пупковиднный.

Pępkowy, пупо́чный, пу́пчатый.

Pępowina, -y, *ж.* пуповина.

Pępownik, -a, *м. Бот.* же́нская пупо́чная трава́.

Pępuszek, -szka, *м.* зобъ, пупо́къ (*у птицъ*).

Percepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, взима́ніе; || понима́ніе, *см* **Pojmowanie.**

Percepta, -y, *ж.* прихо́дъ, дохо́дъ, *см.* **Dochód, Wpływ.**

Perceptować, запи́сывать, записа́ть прихо́дъ въ кни́гу.

Perełka, -i, *ж.* жемчу́жинка. **Perełki**, *мн.* ме́лкій же́мчугъ; || би́серъ.

Perelnik, -a, *м.* купе́цъ, торгу́ющій же́мчугомъ; || водола́зъ добыва́ющій же́мчугъ.

Perempcja, -ji, *ж.* (**umorzenie postępowania**), прекращёніе дѣла по причинѣ нахожде́нія по о́ному въ продолженіи трёхъ лѣтъ.

Peremptoryczny, оконча́тельный, рѣши́тельный.

Perepeta, -y, *ж. Област.* подоко́нникъ.

Perewiaska, -i, Perewizka, -i, *ж. Зоол.* шестрый хорёкъ.

Perfuma, -y, *ж.* духи́, благово́нія.

Perfumować, Uperfumować, прыскать духа́ми, надуши́ть.

Perfumownik, -a, *м.* парфюмёръ, торгу́ющій духа́ми.

Pergamotka, Bergamotka, -i, *ж.* бергамо́тъ.

Periculum in mora, *Юрид.* опа́сность отсро́чки.

Perjod, -u, *м.* періо́дъ; || те́рминъ, срокъ.

Perjodycznie, по временамъ, періоди́чески.

Perjodyczny, періоди́ческій, повре́менный.

Perła, -y, *ж.* жемчу́жина, пе́рла. **Sznur pereł**, ни́тка же́мчугу, жемчу́жное ожере́лье. **Perły szklane**, бу́сы.

Perlik, -a, *м. Горн.* молото́къ.

Perlisty, уни́занный же́мчугомъ.

Perłowiec, -wca, *м. Зоол.* жемчу́жная ба́бочка.

Perłowy, пе́рловый, жемчу́жный. **Perłowa macica**, перлому́тъ, перлому́тръ, *см.* **Macica.**

Per, (*съ Латинск.*) на, по. **Per majora**, большинство́мъ голосо́въ. **Per missa superiorum**, съ дозволе́нія нача́льства. **Per procura**, по поручёнію, по уполномо́чію. **Per saldo**, *Ком.* по счёту.

Perora, -y, *ж.* гро́мкая рѣчь, привѣ́тствіе.

Perpendykuł, -u, *м. см.* **Wahadło.**

Perpendykularnie, *см.* **Pionowo.**

Perpendykularność, -ści, *ж.* отвѣ́сность, перпендикуля́рность.

Perpendykularny, отвѣ́сный, перпендикуля́рный, *см*, **Pionowy.**

Persona, -y, *ж.* осо́ба, лицо́; || персо́на.

Personalny, ли́чный, самоли́чный.

Personaż, -u, *м.* персона́лъ, соста́въ лицъ.

Perspektywa, -y, *ж.* перспекти́ва; || видъ; || зри́тельная тру́бка.

Perswadować, убѣжда́ть, угова́ривать, *см.* **Namawiać, Wyperswadować.**

Perswazja, -ji, *ж.* убѣжде́ніе, **увѣре́ніе.**

Persyko, *Нескл.* **пе́рсиковая во́дка, пе́рсиковый ликёръ.**

Pertraktacje, -ji, *ж.* **Pertraktowanie, -nia**, *ср.* разсмотрѣ́ніе, обсужде́ніе.

Pertraktować, обсужда́ть, разсма́тривать де́ло.

Pertynencja, -ji, *ж.* угодья, принадле́жности, доходныя статьи. **Cum pertinentiis**, съ принадле́жностями,

Peruczka, -i, *ж. Умен.* **парички́.**

Peruka, -i, *ж.* пари́къ.

Perukarski, парикма́херскій.

Perukarz, -a, *м.* парикма́херъ.

Perukarzowa, -ój, *ж.* жена́ парикма́хера, парикма́херша.

Perukarzowy, парикма́херовъ.

Perz, -u, *м. Бот.* ёжа, па́лочная трава́: || **Perz, -a**, *м.* **Perzenie, -nia**, *ср.* пухъ, пушо́къ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*).

Perzasty, изъ растéнія ёжи, *см.* **Perz.**

Perzyć się, тлѣть, горѣть.

Perzyna, -y, *ж.* пéпелъ, золá.

Pestka, -i, *ж.* кóсточка (*внутрá нѣкоторыхъ плодóвъ*)

Pestkowy, имѣющій кóсточки, *см.* **Pestka.**

Pętać, Spętać, пýтать, спýтать, вязáть, связáть, сковáть, скрутúть. **Pętać konia, spýtać**, связáть пýтами нóги у лóшади. || **Pętać się**, связывать себя́ (*цѣпь*). **Spętać się przysięgą**, связáть себя́ присúгою.

Petarda, -y, *ж.* петáрда.

Petardowy, петáрдный. **Petardowa deska**, станúна (*главная часть пушечнаго лафéта или мортúрнаго станкá*).

Petecie, *см.* **Petocie.**

Peteciowy, *см.* **Petociowy.**

Pętelka, -i, *ж*, пéтелька.

Petercyment, -u, *м.* испáнское винó.

Petitorium, *Нескл.* искъ о прáвѣ собственности.

Pętla, -i, *ж.* пéтля; || силóкъ (*для лóвли птицъ*).

Pętlica, -y, *ж.* петлúца.

Pęto, -a, *ср.* употребúтельнѣе въ мн. ч. **Pęta, Pęt**, пýты; || окóвы.

Petocie, -i, *ж. Мед.* кровáвыя пя́тна (*на тѣлѣ*).

Petociowy, *Мед.* съ кровáвыми пя́тнами.

Petytoryjny proces, Petytorjum, тя́жебное дѣло о прáвѣ собственности.

Pewnie, вѣроя́тно, вѣрно, конéчно.

Pewnik, -a, *м.* аксióма, очевúдная и́стина.

Pewno, навѣрно, пóдлинно, конéчно.

Pewność, -ści, *ж*, вѣрность, увѣренность; || твёрдость; || безопáсность; || обезпéченіе (*имѣ́нія*); || удостовѣрéніе. **Na pewność długu**, въ обезпéченіе дóлга. **Mówić z pewnością**, говорúть съ увѣренностію. **Pewność chodu**, твёрдость пóступи. **Pewność oka**, вѣрность глáза, взглáда.

Pewny, Pewien, увѣренный; || достовѣрный, вѣрный; || извѣстный, нѣкоторый. **Z pewnych przyczyn**, по нѣкоторымъ причúнамъ. **Pewna wiadomość**, вѣрное извѣстіе. **Na pewne**, навѣрняка́. **Robić co na pewne**, дѣлать что́ навѣрняка́. **Pewny jestem**, я увѣренъ.

Pęzel, -zla, *м.* кисть. кúсточка. **Pęzel mularski**, мазúлка, щетúнная кисть.

Pęzelek, -lka, **Pęzlik**, -a, *м.* кúсточка.

Pęzlować, пáчкать, мáзать, наводúть кúстью.

Pęzlowanie, -nia, *ср.* пáчканіе, марáніе, мáзаніе.

Pfe, Pfy, *Межд*, тфу! тьфу! фу!

Piać, пѣть (*преимýщественно о пѣтухѣ*).

Piąć, пáлить, стáгивать. **Piąć się**, вздѣвáть, взбирáться, карáбкаться; || вúться, всползáть (*о вьющихся растéніяхъ*).

Piąciokąt, *см.* **Pięciokąt.**

Piądź, *см.* **Pięd́ź.**

Piana, -y, *ж.* пѣна; || **Piana srebrna**, шлакъ, окáлина, нáкипь (*на металлахъ*); || **Piana morska**, *см.* **Pianka.**

Pianka, -i, *ж.* пѣнка.

Piankowy, пѣнковый.

Piaseczek, -czka, *м.* песóчекъ.

Piaseczniczka, -i, *ж.* песóчница.

Piaseczny, песчáный, песóчный. **Zegar piaseczny**, песóчные часы́.

Piasek, -sku, *м.* песóкъ.

Piaskowaty, песковáтый, песчáный.

Piaskowiec, -wca, *м.* песчáникъ (*кáмень*); || *Зоол.* рыболóвъ, чáйка, морскáя лáсточка; || скакýнъ (*насѣкóмое*).

Piaskownia, -ni, *ж.* песóчная я́ма.

Piaskowy, песчáный, песóчный.

Piasta, -y, *ж.* стýпица (*внýтренняя, срéдняя часть колесá*).

Piastować, нáньчить (*дитя́*); || исполня́ть, отправля́ть (*дóлжность*); || *Стар.* пѣстовать.

Piastowanie, -nia, *ср.* нáньченіе; (*дитя́ти*) || исполнéніе, отправлéніе (*дóлжности*).

Piastowy, стýпичный *см.* **Piasta.**

Piastujący, исполня́ющій, занима́ющій. **Piastujący urząd**, состоя́щій въ дóлжности.

Piastun, -a, *м.* воспитáтель, дя́дька; || *Стар.* пѣстунъ; || *покровúтель, благодѣтель.

Piastunka, -i, *ж.* нáня, нáнька, нянюшка.

Piaszczysty, песчáный.

Piaszczyzna, -y, *ж.* пески́, песчáныя мѣстá.

Piąte, Po piąte, въ пя́тыхъ.

Piątek, -tku, *м.* пя́тница.

Piątka, -i, *ж.* пя́тая дóля, пя́тое числó, пятерня́; || пятёрка (*игральная кáрта о пяти́ очкáхъ*).

Piątkowy, пя́тничный, быва́ющій по пя́тницамъ.

Piątno, *см.* **Piętno.**

Piątnować, *см.* **Piętnować.**

Piątnowanie, *см.* **Piętnowanie.**

Piątodniowy, пятидне́вный.

Piąty, пя́тый. **Piąty miesiąca**, пя́тое числó мѣсяца. **Piąta** (**godzina**), пя́тый часъ. **Jedna piąta**, одна пя́тая, пя́тая дóля, часть.

Pić, pić, *см.* **Pijać.**

Pica, -y, *ж. Стар.* воéнные запáсы, провiя́нтъ.

Picie, -a, *ср.* питьё, *см.* **Napój.**

Piec, Upiec, печь, испéчь; || жáрить, изжáрить; || жечь. **Piec chleby**, печь хлѣбы. **Piec pieczeń na rożnie**, жáрить жаркóе на вéртелѣ, *см.* **Smażyć.** **Słońce piecze**, сóлнце сúльно печётъ. **Raki piec**, краснѣть, стыди́ться. **Pokrzywa piecze**, кропúва жжётъ.

Piec, -a, *м.* печь, пéчка. **Palić w piecu**, топúть печь. *Фортиф.* **Piece w podkopach**, подкóпныя кáмеры. **Piec wapienny**, печь

для обжиганія извести. **Piec smołowy**, печь для сидки смолы. **Piec kaflowy, -any**, муразцовая печь. *Горн.* **Piec ciągowy**, вѣтряная, *или* плашеневая печь. **Piec podlinkowy**, пудлинговая печь. **Piec szwejcowy**, калильная печь. **Piec płomienny**, воздушная печь. **Piec kupolowy, Kupolak**, вагранка. **Piec szybowy**, шахтовая печь. **Piec wielki**, доменная печь, *или* домна. **Piec węglarski**, углеобжигательная печь. *Посл.* **Poprawić się z pieca na łeb**, попасть изъ огня да въ полома. **Nie z jednego pieca chléb jadał**, это человѣкъ бывалый, хитрый и опытный, пройдоха.

Pięć, -ciu, пять; || пятеро; || пятерка; || пятое число.

Piecak, -a, *м. см.* **Zelaźniak.**

Pięćdziesiąt, пятьдесятъ.

Pięćdziesiątek, -tka, *м.* пятьдесятъ.

Pięćdziesiątka, -i, *ж.* пятидесятилѣтіе, пятьдесятъ лѣтъ, пятый десятокъ, **Pięćdziesiątki dochodzić, dosięgać**, имѣть около пятидесяти лѣтъ.

Pięćdziesiąty, Pięćdziesiątny, пятидесятый.

Pięćgraniasty, пятигранный.

Piechota, -y, *ж.* пѣхота. **Iść piechotą**, *или* **na piechotę**, итти пѣшкомъ. **Oficer od piechoty**, пѣхотный офицеръ.

Piechotnik, -a, Piechotny, -ego, *м.* пѣхотинецъ.

Piechur, -a, *м. Прост.* пѣхтура.

Pięciodniowy, Pięciodzienny, пятидневный.

Pięciofuntowy, пятифунтовый.

Pięciokąt, -a, *м.* пятиугольникъ.

Pięciokątny, пятиугольный.

Pięcioletni, пятилѣтній.

Pięcioraki, Pięciorny, пятирічный, пяти разныхъ сортовъ.

Pięciorako, въ пять разъ, впятеро.

Pięciorka, Pięciórka, -i, *ж.* пятерикъ.

Pięciornasobny, пятерной, пятиричный.

Pięciornik, -a, *м. Бот.* пятилистникъ (*растеніе*).

Pięcioro, -rga, *ср*, пятеро (*въ отношеніи къ лицамъ*), пять. **W pięcioro złożyć**, сложить въ пять разъ.

Pięcioroczny, *см.* **Pięcioletni.**

Pięciorzysty, раздѣленный на пять частей.

Pięciosiek, -u, *м.* пятигранный - бочечный буравъ.

Pięciostronny, пятисторонный; || пятиструнный.

Pięćkroć, пять разъ, пятью. **Pięćkroć sto tysięcy ludzi**, пятьсотъ тысячъ человѣкъ.

Pięćkrotny, пятикратный.

Piecowy, piecnой. Piecowy majster, печникъ.

Pięćperst, -u, *м. Бот.* пятилистникъ, пятипалочникъ.

Pięćset, *род. п.* **Pięciuset**, пятьсотъ.

Pięćsetny, пятисотый.

Pięćstopny, пятифутовой.

Piecuch, -a, *м.* лежебокъ, домосѣдъ.

Piecyk, -a, *м.* маленькая печка, вагранка, горнъ; || жаровня (*для кофе*).

Piecza, -y, *ж.* попеченіе, старание, радѣніе.

Pieczar, -u, *м.* употребительнѣе **Pieczara, -y**, *ж.* пещера.

Pieczarka, -i, *ж.* печерица (*гриб*).

Pieczarny, пещерный.

Pieczątka, -i, *ж.* печатка.

Pieczątkarz, -a, *м.* рѣщикъ печатей.

Pieczątkowy, печаточный, принадлежащій къ печати.

Pieczęć, -ci, *ж.* печать.

Pieczęciowy, *см.* **Pieczątkowy.**

Pieczeń, Pieczenia, -ni, *ж.* жаркое, жареное.

Pieczeniarz, -a, *м.* жарильщикъ, продающій мясо; || блюдолизъ, прихлебатель, объѣдало.

Pieczeniasty, мясистый, тѣлистый, *см.* **Mięsisty.**

Pieczenie, Upieczenie, -nia, *ср.* печеніе.

Pieczętarz, -a, *м.* канцлеръ, хранитель печати; || прикладывающій печать (*для свидѣтельствованія какого либо документа*); || рѣщикъ печатей.

Pieczętny, *см.* **Pieczątkowy.**

Pieczętować, печатать (*письма*); опечатывать, прилагать печать къ чему. || **Pieczętować się**, имѣть гербъ въ своей печати.

Pieczołowitość, -ści, *ж.* заботливость, забота, попеченіе, старательность.

Pieczołowity, заботливый, попечительный, старательный.

Pieczonka, -i, *ж.* жареное, кусокъ жареного мяса.

Pieczony, жареный, испечённый.

Pieczyste, -ego, *ср.* жаркое, жареное.

Pieczywo, -a, *ср.* печь, количество чего либо, помѣщаемое въ одной печи для изготовленія. **Pieczywo chleba**, печь хлѣбовъ; || печеніе, печиво.

Piędź, -dzi, *ж.* пядь, пядень. **Swoją piędzią kogo mierzyć**, мѣрять другихъ на свой аршинъ, по себѣ судить о другихъ.

Piędzisty, piędénный, составляющій пядень.

Piega, -i, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Piegi, ów**, веснушки.

Piegowatość, -ści, *ж.* веснова́тость.

Piegowaty, весновáтый.

Piegża, -y, *ж.* травникъ (*птица*).

Piekarczyk, -a, *м.* мальчикъ въ услуженіи у пекаря, у булочника, хлѣбника.

Piekarka, -i, *ж.* булочница, пекарка; || жена булочника, пекаря.

Piekarnia, -ni, *ж.* пекарня, булочная, хлѣбня.

Piekarniany, Piekarny, пекарный.

Piekarski, пека́рскій.

Piekarstwo, -a, *ср.* пе́карство.

Piekarz, a, *м.* пе́карь, хлѣ́бникъ, бу́лочникъ.

Piekarzyć, мѣси́ть тѣ́сто для хлѣбо́въ, валя́ть хлѣ́бъ.

Piekielnica, -y, *ж.* а́дская фу́рія, черто́вка, зло́бная же́нщина, вѣ́дьма.

Piekielnik, -a, *м.* исча́діе а́да, окая́нный, про́клятый, осуждённый на вѣ́чныя му́ки; || злой человѣ́къ, и́звергъ, злоде́й, искуси́тель.

Piekielny, а́дскій.

Piekło, -a, *ср.* адъ, гее́нна, преиспо́дняя, тьма кромѣ́шная.

Piękne, -ego, *ср.* изя́щное, прекра́сное, **Uczucie pięknego**, чувство изя́щнаго.

Piękнić, украша́ть, придава́ть краси́вый видъ, прикра́шивать.

Pięknie, прекра́сно, изя́щно, краси́во, приго́же, хорошо́. **Pięknie wyglądać**, имѣ́ть краси́вый видъ. **Pięknie na dworze**, прекра́сная пого́да.

Piękniеć, Wypiękniеć, хорошѣ́ть, похорошѣ́ть, станови́ться пригожѣе,

Piękno, -a, *ср.* изя́щество, красота́.

Piękność, -ści, *ж.* красота́, краса́, пре́лесть; || краса́вица.

Piękny, прекра́сный, изя́щный, краси́вый, приго́жій, хоро́шій, сла́вный. **Płeć piękna**, прекра́сный полъ. **Piękny charakter**, прекра́сный хара́ктеръ. **Piękny mężczyzna**, приго́жій, краси́вый мужчи́на. **Piękna śmierć**, сла́вная смерть.

Piękrzyć, украша́ть, убира́ть, наряжа́ть.

Piękrzyciel, -a, *м.* убо́рщикъ, украша́тель.

Piękrzycielka, -i, *ж.* убо́рщица, мо́дная торго́вка.

Piękrzycielski, убо́рный, наря́дный.

Piękrzydło, -a, *ср.* прикра́са, украше́ніе. **Piękrzydła**, *мн.* пусты́я прикра́сы.

Pielęgnować, имѣ́ть попече́ніе, пе́чься (*о ко́мъ*), смотрѣ́ть, ходи́ть, уха́живать (*за ко́мъ*), заботиться.

Pielęgnowanie, -nia, *ср.* попече́ніе, стара́ніе, хожде́ніе, смотрѣ́ніе.

Pielenie, -nia, *ср.* поло́тье, выпа́лываніе.

Pielgrzym, -a, *м.* богомо́лецъ, пилигри́мъ, стра́нникъ.

Pielgrzymi, стра́нническій.

Pielgrzymka, -i, *ж.* богомо́лица, стра́нница; || хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ, поклоне́ніе святы́мъ мѣста́мъ, стра́нничество.

Pielgrzymować, стра́нствовать, посѣща́ть святы́я мѣста́, ходи́ть на поклоне́ніе святы́мъ мѣста́мъ.

Pielgrzymstwo, -a, *ср.* стра́нничество; || *Собир.* стра́нники, богомо́льцы; || переселе́ніе, вы́ходъ (*на чужбину*).

Pielucha, -y, *ж.* пелёнка.

Pieluszczany, пелёночный.

Pień, *род. п.* pnia, *м.* стволъ, лѣси́на (*де́рева*); || пень съ коре́ньями; || колода, отру́бокъ; || * о́лухъ, болва́нъ. **Drzewo na pniu**, несру́бленное де́рево. **Zboże na pniu sprzedać**, прода́ть хлѣ́бъ на корню́. **Zboże na pniu**, рожь ещё колоси́тся. **W pień wyciąć**, руби́ть безъ пощады, изрубить до тла́.

Pienia, -ni, *ж.* я́бедничество, сута́жничество, крючкотво́рство; || ка́верзы, крючки́.

Pieniać, я́бедничать, сута́жничать; || досажда́ть. || **Pieniać się**, тяга́ться, вести́ та́жбу, суди́ться.

Pieniactwo, -a, *ср. см.* **Pienia**.

Pieniacz, -a, *м.* я́бедникъ, сута́га, та́жущійся.

Pieniaczka, -i, *ж.* я́бедница, лю́бящая тяга́ться, сута́жничать.

Pieniądz, -a, *м.* де́ньга. **Pieniądze**, *мн.* де́ньги. **Pieniądze do żywienia żołnierzy**, прива́рочныя де́ньги. **Pieniądze na najem koni**, прогонныя де́ньги. **Pieniądze na mieszkanie**, квартирныя де́ньги. || *Послов.* **Bez pieniędzy do miasta, bez soli do domu**, безъ де́негъ въ го́родъ, самъ себѣ́ во́рогъ.

Pieniążek, -żka, *м.* ме́лкая моне́та; || полу́шка; || * *Ирон.* **Pieniążki**, *мн.* де́нежки.

Pienić, Spienić, пѣ́нить, производи́ть пѣ́ну, вспѣ́нить. || **Pienić się**, пѣ́ниться, пускать пѣ́ну. * **Pienić się ze złości**, бѣси́ться.

Pieniek, -nka, *м.* пенёкъ; || стволъ пера́; || ко́рень зу́ба.

Pienienie się, -nia się, *ср.* пуска́ніе пѣ́ны.

Pieniężnik, -a, *м.* де́нежный человѣ́къ, имѣ́ющій мно́го де́негъ; || мѣня́ло, промышля́ющій промѣ́номъ де́негъ; || *Бот.* полу́шечная трава́, болотный чай.

Pieniężny, де́нежный.

Pienisty, пѣ́нистый.

Pieńka, -i, *ж.* пенька́.

Pieńkowy, пенько́вый, поско́нный.

Pieprz, -u, *м.* пе́рецъ.

Pieprzniczka, -i, *ж.* пе́речница.

Pieprznik, -a, *м.* опёнокъ (*родъ гриба́*).

Pieprzno, съ большимъ количествомъ пе́рца, съ пе́рцомъ.

Pieprzny, слишкомъ припра́вленный пе́рцомъ, осы́панный пе́рцомъ.

Pieprzojad, -a, *м. Зоол.* перцое́дъ (*пти́ца*).

Pieprzowy, пе́речный.

Pieprzyć, припра́влять пе́рцомъ.

Pieprzyca, -y, *ж. Бот.* жеру́ха, рѣ́жуха (*расте́ніе*).

Pieprzyk, -u, *м.* о́стрый вкусъ (*со́уса*), крѣпость (*вина́*), о́стрый за́пахъ; || * ѣ́дкость, острота́.

Pieprzykowaty, ѣ́дкій, о́стрый, щи́плющій, ко́лкій.

Piernacik, -a, *м. Умен.* пуховичёкъ. пери́нка.

Piernat, -a, *м.* пухови́къ, перѣ́на,

Pierniczek, -czka, *м. Умен.* пря́ничекъ.
Piernik, -a, *м.* пря́никъ.
Piernikarczyk, -a, *м.* ма́льчикъ, обуча́ющійся у пря́ничника.
Piernikarka, -i, *ж.* пря́ничница, пеку́щая и́ли продаю́щая пря́ники; || жена́ пря́ничника.
Piernikarstwo, -a, *ср.* пря́ничное ремесло́́дство.
Piernikarz, a, *м.* пря́ничникъ.
Piernikowy, пря́ничный.
Pieróg, *см.* Piróg.
Pierś, -si, *ж.* **Piersi, -si,** *мн.* грудь; * пе́рси. **Przycisnął go do piersi,** онъ прижа́лъ его́ къ груди́. **Piersi go bolą,** у него́ боли́тъ грудь. **Dziecko przy piersi,** грудно́й младе́нецъ.
Pierścień, -nia, *м.* пе́рстень. **Pierścień ślubny,** вѣнча́льное кольцо́; || кольцо́ въ каруселя́.
Pierścieniowy, перстнево́й. **Palec pierścieniowy,** перстнево́й па́лецъ.
Pierścienisty, кольцево́й, кольча́тый, состоя́щій изъ ко́лецъ.
Piersciennik, -a, *м.* золоты́хъ дѣлъ ма́стеръ; || *Зоол.* амфисбе́на, кольча́тая я́щерица.
Pierścionek, -nka, *м.* кольцо́, коле́чко.
Piersiowy, грудно́й. **Kość piersiowa,** груди́нка, грудна́я кость.
Piersisty, широкогру́дый, груди́стый.
Pierszeń, -nia, *м. Бот.* чихо́тная трава́, чихо́тный тысячели́стникъ.
Pierszeństwo, *см.* Pierwszeństwo.
Pierw, Pierwiéj, Najpierw, Najpierwiéj, сперва́, пре́жде, пре́жде-всего́. **Pierwiéj nim.....** пре́жде не́жели....
Pierwiastek, -stku, *м. Физ. и Хим.* элеме́нтъ, нача́ло, стихія, просто́е вещество́, тѣло; || * нача́ло, пра́вило, принци́пъ, основа́ніе. **Pierwiastki mowy,** нача́льныя основа́нія языка́. *Грам.* ко́рень, коренно́е сло́во. *Арив.* **Wyciągnąć pierwiastek kwadratowy,** извле́чь квадра́тный ко́рень.
Pierwiastka, -i, *ж.* перворо́дная; || первинка (*земныхъ плодо́въ*); || первенцы́ (*скота́*); || пе́рвые плоды́.
Pierwiastkowo, первонача́льно, снача́ла
Pierwiastkowość, -ści, *ж.* первобы́тность, самообра́зность, первообра́зность, первонача́льный видъ, о́бразъ; || по́длинность, оригина́льность.
Pierwiastkowy, первонача́льный, первобы́тный; || просто́й, стихійный; || коренно́й, радика́льный.
Pierwiosnek, -snka, *м.* **Pierwiosnka, -i,** *ж. Бот.* бѣлая бу́квица (*растеніе*).
Pierwoć, -ci, *ж.* **Pierwocie, -cia,** *ср.* нача́ло, первонача́ло, *см.* Początek.
Pierwociany, первонача́льный.
Pierwociny, -cin, *мн.* пе́рвые плоды́.
Pierwokupno, -a, *ср.* перекупка, усло́віе къ вы́купу иму́щества предпочти́тельно пе́редъ другими.
Pierwopis, -u, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ.
Pierworód, -odu, *м.* первене́цъ.
Pierworodnie, первонача́льно, первобы́тно.
Pierworodność, -ści, *ж.* перворо́дство, *см.* Starszeństwo; || своеобра́зность, первобы́тность.
Pierworodny, перворо́дный, первене́цъ. **Grzech pierworodny,** перворо́дный грѣхъ; || первобы́тный, первонача́льный, *см.* Pierwiastkowy, Pierwotny, Pierworodny kościół, первобы́тная це́рковь; || своеобра́зный, оригина́льный.
Pierworodztwo, -a, *ср. см.* Pierworodność.
Pierworys, -u, *м.* начерта́ніе, прое́ктъ.
Pierwotnie, первонача́льно.
Pierwotny, первонача́льный, первобы́тный.
Pierwożęć, -ci, *ж.* пе́рвая жа́тва.
Pierwszeństwo, -a, *ср.* перве́нство, преиму́щество; || старшинство.
Pierwszorzędny, первокла́сный.
Pierwszość, -ści, *ж.* старши́нство, перве́нство; || предпочте́ніе.
Pierwszy, пе́рвый. **Piewsze, Popierwsze,** вопе́рвыхъ, сперва́. **Z piewszego obrobić,** обдѣлать вчернѣ, обтеса́ть.
Pierzasty, перна́тый, пери́стый, опе́рённый, покры́тый пе́рьями. **Strzała pierzasta,** опе́рённая стрѣла́. || *Бот.* **Liście pierzaste,** крыла́тые ли́стья.
Pierzchać, Pierzchnąć, убѣжа́ть, обрати́ться въ бѣгство, дать тягу; || бры́згать, бры́знуть (*о жидкостяхъ*).
Pierzchliwość, -ści, *ж.* пугли́вость, боязли́вость, трусли́вость, ро́бость.
Pierzchliwy, пугли́вый, боязли́вый, трусли́вый, ро́бкій.
Pierzchnice, -nic, *мн. Мед.* ве́треная о́спа.
Pierze, -a, *ср. Собир.* пе́рья (*у пти́цы*); || *см.* Puch; || Pierze (u strzały), перяно́й ко́мель (*для опере́нія стрѣлъ*).
Pierzeja, -ei, *ж.* рядъ домо́въ; || воро́та съ двумя́ ство́рами.
Pierzenie się, -nia się, *ср.* лине́ніе (*у пти́цъ*).
Pierzga, -i, *ж.* уза́, пчели́ная сма́зка; || *Бот.* нарци́съ (*расте́ніе*), *см.* Narcyz.
Pierzgnąć, шереховáтѣть отъ во́здуха, тре́скаться отъ сту́жи.
Pierzgnięta, -niąt, *мн.* родъ я́блокъ.
Pierznik, -a, *м. Стар.* пери́на.
Pierzyna, -y, *ж.* пери́на, пухови́къ.
Pierzynka, -i, *ж.* пери́нка, пуховичёкъ.
Pierzysko, -a, *ср. Бот.* метёлка, вѣничекъ (*у зла́ковъ*).
Pierzysty, *см.* Pierzasty.
Pierzywo, -a, *ср.* чёрное бѣлье для стирки.
Pies, psa, *м.* соба́ка, пёсъ. **Pies owczarski,** овча́рка. **Pies domowy,** дворо́вая соба́ка. **Pies gończy,** ищейная соба́ка. **Pies**

legawy, лягáвая собáка. *Посл.* **Jaki pies do kościoła, taki z kościoła**, скóлько съ быкóмъ не бúться, а молокá отъ негó не добúться. **Psu oczy przedał**, потерялъ весь стыдъ. || *Астрон.* **Сúріусъ, Пёсья звёздá.** || *Зоол.* **Pies morski**, тюлéнь, нéрпа.

Pieś, -sia, *м.* **Пётя**, *уменьш. úмени* **Piotr, Петръ**; || ***бáловень, нéженка.**

Pięść, -ści, *ж.* **кулáкъ. Jak pięść do nosa**, пристáло какъ корóвѣ сёдло.

Pięściarz, -a, *м.* **кулáчный боецъ.**

Pieścić, бáловать, нéжить, приголýбливать. хóлить, ласкáть, нáньчить, лелéять, берéчь; || льстить. || **Pieścić się**, бáловаться, нéжиться, хóлиться, ласкáться, нáньчиться.

Pieścidełko, Pieścidło, -a, *ср.* **любúмецъ, любúмчикъ, красúвый ребёнокъ, красáвчикъ, цáца**; || **Pieścidło**, конёкъ, страсть (*къ чемý-либо*).

Pieściek, Pieścioch, Pieściocha, Pieścioszka, *см.* **Pieszczek и т. д.**

Pięściowy, кулáчный.

Pieściwie, нéжно, мя́гко, слáдко.

Pieściwość, -ści, *ж.* нéжность, **изнéженность**, мя́гкость, слáдость.

Pieściwy, нéжный, мя́гкій, слáдкій.

Pieśćliwie, Pieśćliwiec, Pieśćliwość, Pieśćliwy, *см.* **Pieskliwie и т. д.**

Piesek, -ska, *м.* собáчка; || *Зоол.* **Piesek ziemny**, родъ горнóй мы́ши *или* сурка́.

Pieskliwie, нéжно, мя́гко.

Pieskliwiec, -wca, *м.* **нéженка**, бáловень.

Pieskliwość, -ści, *ж.* нéжность, ла́ска; || баловствó.

Pieskliwy, нéжный, ла́сковый; || **избáлованный, изнéженный.**

Pieśń, -ni, *ж.* пѣснь, пѣ́сня, *см.* **Śpiew.**

Piestrec, -rca, *м.* пестря́къ, пестрéцъ, древéсная гýбка.

Piestrzyca, Pięstrzyca, -y, *ж.* **сморчóкъ** (*гриб*).

Pieszczek, -szczka, *м.* **нéженка**, бáловень.

Pieszczenie się, -nia się, *ср.* **баловствó, разнéженность.**

Pieszczoch, -a, Pieszczoszek, -szka, *м.* **нéженка**, бáловень, баловни́къ, балóванное дитя́.

Pieszczocha, -y, Pieszczoszka, -szki, *ж.* **балóвница**, нéженка.

Pieszczoność, -ści, *ж. см.* **Pieściwość.**

Pieszczony, изнéженный, избáлованный.

Pieszczota, -y, *ж.* **ла́ска, привéтливость**, нéжность.

Pieszczotliwość, -ści, *ж.* **нéжность, ла́ска.**

Pieszek, -szka, *м.* **пѣшка, ша́шка** (*въ ша́хматной игрѣ*).

Pieszo, *Нар.* пѣшкóмъ.

Pieszy, пѣшій, пѣшехóдный; || **пѣхóтный.**

Wojsko piesze, пѣхóта; || **пѣхотúнецъ.** || **Pieszy (chodzący pieszo)**, пѣшехóдъ.

Pięta, -y, *ж.* пятá, пя́тка. || *Плотн.* **пя́тникъ.** *Посл.* **Poszło mu to w pięty**, у негó душá въ пя́тки ушлá, э́то задѣ́ло егó за живóе. **Piętami się bić w tył**, прáздно шатáться. **Po piętach komu deptać**, гнáться за кѣмъ по пятáмъ, преслѣдовать когó. **Huczno, buczno, a w pięty zimno**, на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Pięterko, *Умен. см.* **Piętro.**

Piętnaście, пятнáдцать (*употребля́ется со всѣ́ми существи́тельными, кро́мѣ лицъ муж. р. и одушевлённыхъ сре́дняго*). **Piętnaście koni**, пятнáдцать лошадéй. **Piętnaście tysięcy ludzi**, пятнáдцать ты́сячъ человѣкъ.

Piętnaścioro, -orga, пятнáдцать (*употребля́ется съ существи́тельными одушевлёнными сре́дняго ро́да, та́кже для выраже́нія числа́ лицъ, и́ли живо́тныхъ обо́ихъ родо́въ*). **Było nas piętnaścioro**, насъ бы́ло пятнáдцать человѣкъ. **Piętnaścioro bydła**, пятнáдцать головъ скотá.

Piętnastka, -i, *ж.* число́ **пятнáдцать**, пятнáдцатый нумеръ.

Piętnasty, пятнáдцатый. **Piętnaste, po piętnaste**, въ пятнáдцатыхъ.

Piętno, -a, *ср.* штéмпель, чекáнъ; || **клеймó**, таврó (*на ло́шади*); || клеймó (*на преступникѣ*); || **знакъ**, пятно́; || отпечáтокъ, печáть, при́знакъ, чертá, хара́ктеръ, *см.* **Znamię. Dzieło to nosi na sobie piętno epoki, w której było napisane**, э́то сочинéніе запечатлѣ́но хара́ктеромъ той эпóхи, въ котóрую бы́ло написано.

Piętnować, клеймúть, тавры́ть (*о лошадя́хъ*), клеймúть (*преступника*); || ***запечатлѣ́вать.**

Piętnowanie, -nia, *ср.* **наложéніе клеймá.**

Pietrasznik, -a, *м. Бот.* полевóй лапýшникъ.

Piętro, -a, *ср.* жильё, я́русъ, **этáжъ**; || рядъ; || *Горн.* потолóкъ.

Piętrzyć, стрóить, возводúть этáжъ надъ этáжемъ, я́русъ надъ я́русомъ; воздвигáть, возвышáть, вздымáть, громоздúть. || **Piętrzyć się**, вздымáться, возвышáться, громоздúться. **Piętrzą się fale do samych obłoków**, вóлны вздымáются до сáмыхъ облакóвъ.

Piętrzysty, распологóженный я́русами; || нагромождённый; || вздымáющійся, волнýющійся. **Morze piętrzyste**, волнýющееся мóре.

Pigmejczyk, Pigméj, -a, *м.* пигмéй, кáрликъ, кáрла.

Pigułka, -i, *ж.* пилю́ля.

Pigwa, -y, *ж. Бот.* дúкое квúтовое дéрево; || квитъ, айвá, пúгва (*плодъ*).

Pigwiany, Pigwowy, квúтовый, *см.* **Pigwa.**

Pijać, Pić, пивáть, пить.

Pijacki, пьяный.

Pijaczek, -czka, *м.* пьянчýжка.

Pijaczka, -i, *ж.* же́нщина пья́ница.

Pijaczysko, -a, *м.* пьянчу́га, вю́зя.

Pijak, -a, *м.* пья́ница, пито́хъ, запиво́ха. **Cechowy pijak,** го́рькій пья́ница.

Pijalny, пите́йный, употребля́емый для пи́тья́. **Naczynia pijalne,** пите́йная посу́да.

Pijanica, -y, *м.* пья́ница, пьянчу́га.

Pijano, пьяно́. **Po pijacku, Po pijanemu,** въ пья́номъ ви́дѣ.

Pijaństwo, -a, *ср.* пья́нство.

Pijany, пья́ный, хмельно́й. **Pijany jak sztok, jak bela,** мертве́цки пьянъ, нарѣ́зался какъ сте́лька.

Pijar, -a, *м.* піари́стъ (*монахъ*).

Pijatyka, -i, *ж.* попо́йка.

Pijawczany, пія́вочный.

Pijawka, -i, *ж.* пія́вка.

Pijus, -a, *м.* пья́ница, пито́хъ.

Pika, -i, *ж.* пи́ка.

Pikier, -a, *м.* пикёръ, охо́тникъ до лошадёй; || лошади́ный барышникъ.

Pikieta, -y, *ж. Воен.* пике́тъ, притинъ; || пике́тъ (*карточная игра*), пике́тная игра́.

Pikiner, Pikownik, -a, *м.* копе́йщикъ, пикене́ръ.

Piknąć, Pikać, поразить, поражать, пронзи́ть, пронза́ть.

Piknik, -u, *м.* пи́кникъ, за́городная пирушка складчиною.

Pikować, стега́ть, прошива́ть (*ткань*).

Piła, -y, *ж.* мячъ, *см.* **Piłka**; || пила́. **Piłą co rznąć,** пили́ть; || *Фортиф.* реда́нтъ; || пи́льная ме́льница, *см.* **Tartak**; || *Зоол.* пила́ (*рыба*).

Pilarnia, -ni, *ж.* игра́ въ мячи́; || жедепо́мъ; || *Област. см.* **Tartak.**

Pilarnik, -a, *м.* содержа́тель до́ма, гдѣ игра́ютъ въ жедепо́мъ.

Piłarz, -a, *м.* пи́льщикъ, *см.* **Tracz.**

Piłatyk, -a, *м.* колоту́шка, кото́рою подбива́ютъ мячъ; || дубина, па́лица.

Pilch, -a, *м. Зоол.* су́слик (*звѣро́къ*).

Piłeczka, -i, *ж.* пи́лка, пи́лочка; || напи́локъ, подпи́локъ.

Piłka, -i, *ж.* мя́чикъ. **Gra w piłkę,** игра́ въ мя́чикъ; || *Хир.* пи́лка; || *Тип.* **Piłka drukarska do nadawania farby,** ма́па, поду́шка употребля́емая для набива́нія бу́квъ черни́лами.

Piłkarz, -a, *м.* игра́ющій въ мячъ.

Piłkowy, мячево́й.

Pilnie, приле́жно, стара́тельно, внима́тельно, рачи́тельно.

Pilnik, -a, *м.* терпу́гъ, напи́локъ, подпи́локъ; || па́лка для подбра́сыванія ма́чика.

Pilnikarz, -a, *м.* ма́стеръ дѣлающій подпи́лки, терпуги́.

Pilno, *см.* **Pilnie. Pilno mi, я** спѣшу́, мнѣ не́когда.

Pilność, -ści, *ж.* прилежа́ніе, стара́ніе, рачи́тельность, усе́рдіе.

Pilnować, присма́тривать, смотрѣть за кѣмъ *или* за чѣмъ; стеречь кого *или* что; || занима́ться, наблюда́ть, сохраня́ть, храни́ть. **Pilnować nauki,** прилежа́ть къ нау́камъ.

Pilnowanie, -nia, *ср.* надзо́ръ, присмо́тръ, хране́ніе.

Pilny, прилёжный, усе́рдный, рачи́тельный, тща́тельный, стара́тельный; || безотлага́тельный, ну́жный, спѣшный. **Pilny interes,** ну́жное дѣло, нетерпя́щее отлага́тельства.

Pilny, пи́льный, *см.* **Piłowy.**

Piłować, пили́ть.

Piłowanie, -nia, *ср.* пиле́ніе, пи́лка.

Piłowy, пи́льный.

Pilść, -ści, Pilśń, -śni, *ж.* во́йлокъ, кошма́, полсть.

Pilśnianka, -i, *ж.* ва́ленокъ; || пои́рковая войло́чная шля́па.

Pilśniany, во́йлочный.

Pilśniarz, -a, *м.* во́йлочникъ, кошо́вщикъ, валя́льщикъ шерсти.

Pilśnić, Spilśnić, полсти́ть, валя́ть, кошми́ть (*шерсть*).

Pinawja, Pinowja, -ji, *ж. Бот.* пи́жма, ряби́нка, калу́феръ (*растёніе*).

Pinga, -i, *ж. Горн.* обва́лъ ша́хты.

Piołun, -u, *м.* поли́нь (*растёніе*).

Piołunek, -nka, *м.* поли́нное вино́.

Piołunować, наста́ивать на поли́ни.

Piołunówka, -i, *ж.* поли́новка, поли́нная насто́йка.

Piołunowy, поли́нный.

Pion, -u, *м.* отвѣсъ (*инструме́нтъ у ка́меньщиковъ и плотниковъ*); || *Хир.* зондъ.

Pionować, подва́ливать, спуска́ть на верёвкѣ отвѣсъ для повѣрки прямизны́ чего́-либо. || *Хир.* щу́пать зо́ндомъ.

Pionowanie, -nia, *ср.* подва́ливаніе, повѣ́рка прямизны́ чего́-либо посре́дствомъ отвѣса. || *Хир.* щу́панье зо́ндомъ.

Pionowo, перпендикуля́рно, отвѣсно, вертика́льно.

Pionowy, перпендикуля́рный, отвѣсный, вертика́льный.

Piórko, -a, *ср.* пёрышко. **Piórko do zębów,** зубочи́стка.

Piórnik, -a, *м.* перо́вникъ, футля́ръ для пёрьевъ; || *Зоол.* родъ ночно́й ба́бочки.

Pióro, -a, *ср.* перо́. **Trzymać pióro,** писа́ть, вести́ дѣло. **Pióro trzymający,** секрета́рь, письмоводи́тель. **Temperować pióro,** чини́ть перо́; || *Бот.* отро́стокъ, пери́стый стебелёкъ у расте́нія. **Pióro wodne,** во́дное перо́, рѣза́къ (*растёніе*); || *Зоол.* перна́тка (*морско́е живо́тное изъ рода полипо́въ*). || **Pióro u wiosła,** перо́ у весла́, лопасть, широ́кій коне́цъ; || **Pióro u klucza,** боро́дка ключа́; || *Мех.* зубча́тое и́ли гребе́нчатое колесо́; || звѣзда́ на лбу у ло́шади, бѣлое пятно́.

Piórokrusz, -a, *м. Минер.* сурьма́, антимо́нія (*полуметалль*).

Piórolotny, легкокры́лый, крыла́тый, лету́чій.

Pióronogi, мохнонóгій (*о птицахъ*).

Pióropusz, **-a**, *м.* плюмáжъ; || пéрья на шлéмѣ, султáнъ.

Piórowy, перянóй, перúстый.

Piorun, **-a**, **-u**, *м.* громъ, мóлнія, удáръ грóма, громовáя стрѣлá; || перýнъ. **Jak piorun**, **piorunem**, съ быстротóю мóлніи, поспѣшно, мúгомъ. **Niech mię jasny piorun trzaśnie**, убéй менá громъ. **Niech cię piorun trzaśnie**, пострѣлъ тебя́ возмú.

Piorunek, **-nka**, *м.* громовáя стрѣлá, чёртовъ пáлецъ (*окаменѣлая ракóвина*); || мѣдная монéта, полугрóшъ.

Piorunować, громúть, поражáть; || сердúться, грозúться, гнѣваться, разражáться гнѣвомъ, гремѣть проклáтіями.

Piorunowy, громóвый. **Kamień piorunowy**, *см.* **Piorunek.**

Pioseneczka, **Piosneczka**, **-i**, *ж.* пѣсенка.

Piosenka, **Piosnka**, **-i**, *ж.* пѣсенка, пѣсня.

Pipa, **-y**, *ж.* пúпа, бóчка.

Pipić się, выростáть изъ-подъ кóжи (*о пёрьяхъ, волосáхъ, шёрсти*).

Pipka, **-i**, *ж.* стволъ перá; || трýбка. **Pipkę kurzyć**, курúть трýбку, *см.* **Fajka.**

Piple, **-pla**, **Pipełki**, **-łek**, *мн.* лады́, бочáрные дóски.

Piramida, **-y**, *ж.* пирамúда.

Piróg, **-oga**, *м.* пирóгъ.

Pirog, **-oga**, *м.* пирóга, байдáра (*ладья у дикарей*).

Pirożek, **-żka**, *м.* пирожёкъ.

Pisać, писáть. || **Pisać się**, называ́ться, именовáться, подпúсываться. **Pisać się za kim**, объявля́ть себя́ на чьей сторонѣ, принимáть чью сто́рону, согласовáться съ кѣмъ, съ чѣмъ. **Pisać się do czego**, годúться къ чему́.

Pisalny, пúсчій, гóдный для письмá, писáльный.

Pisanie, **-nia**, *ср.* писáніе, *см.* **Pismo.**

Pisanina, **-y**, *ж.* пáчканье, маráнье.

Pisanka, **-i**, *ж.* крáшенное, распúсанное яйцó.

Pisany, пúсанный, пúсаный; || испещрённый, *см.* **Pstry.**

Pisarczyk, **-a**, **Pisarek**, **-rka**, *м.* пúсарь, писéцъ.

Pisarka, **-i**, *ж.* писáтельница, сочинúтельница, áворша.

Pisarnia, **-ni**, *ж.* пúсарская кóмната, гдѣ писцы́ пúшутъ.

Pisarski, пúсарскій; || писцóвый; || употребля́емый на письмѣ. **Znaki pisarskie**, знáки препинáнія; || áторскій.

Pisarstwo, **-a**, *ср.* писцóвая, пúсарская дóлжность.

Pisarz, **-a**, *м.* пúсарь, писéцъ; || писáтель, сочинúтель, áторъ. **Pisarz sądowy**, секретáрь судá, регистрáторъ, актуáріусъ. **Pisarz prowentowy**, экономúческій пúсарь (*въ дрéвней Пóльшѣ*). **Pisarz wielki koronny**, великій корóнный пúсарь (*нотáріусъ*).

Pisarzowa, **-wéj**, *ж.* женá пúсаря.

Pisemko, **-a**, *ср.* небольшóе сочинéніе; || небольшóй журнáлъ, журнáлецъ, летýчій листóкъ.

Pisk, **-u**, *м.* пискъ, пискотнá.

Pisklątko, **-a**, **Piskle**, **-ęcia**, *ср.* цыплёнокъ, птенéцъ.

Piskliwie, пискли́во.

Piskliwy, пискли́вый.

Piskorz, **-a**, *м.* рѣчнóй вьюнъ, пискáрь, пескáрь, голéцъ, гóльчикъ (*рыба*).

Pismak, **-a**, *м.* писáка, бумагомарáтель, плохóй писáтель.

Piśmiennictwo, **-a**, *ср.* словéсность, литерату́ра.

Piśmiennie, пúсьменно, на письмѣ.

Piśmiennik, **-a**, *м.* словéсникъ, литерáторъ; || грамотéй, учёный, просвѣщённый.

Piśmienność, **-ści**, *ж.* пúсьменность, словéсность; || грáмотность, умѣніе читáть и писáть.

Piśmienny, письменный, литературный, книжный; || грáмотный. **Pomniki piśmienne**, письменные пáмятники. **Spór piśmienny**, литературный споръ. **Człowiek piśmienny**, человѣкъ учёный, литерáторъ.

Pismo, **-a**, *ср.* писáніе, напúсанная бумáга, рýкопись, письмó; || **Pismo czytelne**, чóткое, áвственное письмó. **Pismo drukarskie**, литúя лúтеры, бýквы. **Pismo perjodyczne**, **czasowe**, періодúческое *или* повремéнное изданіе, журнáлъ. **Pismo gotowe**, образцóвое письмó. *Юрид.* **Pismo obronczе**, состязáтельная бумáга, защúта по дѣлу, адвокáтское мнѣніе; || статья́, сочиненіе; || пóчеркъ рукú, *см.* **Charakter**; || **Pisma**, пúсьменныя дѣла́, дѣловы́я бумáги, докумéнты. || **Pisma rozmaite**, литературная смѣсь. || **Pismo Święte**, Свящённое Писáніе. || **Na piśmie**, пúсьменно, на бумáгѣ.

Pismowy, графúческій, чертёжный; || пúсьменный.

Pisnąć, пúскнуть; || пúкнуть. **Ani pisnął**, **ani nie pisnął**, даже не пúкнулъ, рта не открылъ, не сказáлъ ни слóва.

Pisownia, **-ni**, *ж.* правописáніе, орѳографія.

Pistolet, **-u**, *м.* пистолéтъ.

Pistuga, **-i**, *ж.* севрю́га (*рыба*).

Pisywać, попúсывать; || писáть иногдá, время отъ врéмени *или* чáсто. **Pisuje do mnie**, онъ чáсто пúшетъ ко мнѣ.

Piszczałka, **-i**, *ж.* дýдка, дýдочка, свирѣль, свистóкъ, *см.* **Fujarka**; || органная трубá; || примáнная дýдка (*для птицъ*); || *Прост.* гóрло, глóтка, *см.* **Krtań**; || *Бот.* **Волиголóвъ**, омéгъ; || **цикýта**, вѣхъ (*растéніе и отрава*). || *Зоол.* **трубкорóтъ** *или* **дулорóтка** (*рыба*).

Piszczałkować, *Садов.* прививáть, прищепля́ть (*дерéвья*).

Piszczałkowaty, *Бот.* дýдчатый, трýбчатый.

Piszczałkowy, дýдочный, свирéльный.

Piszczeć, пищáть.

Piszczek, -szczka, *м.* флéйщикъ, дýдочникъ, свирéльщикъ.

Piszczel, -i, *ж.* свирéль; || *Анат.* бéрце, бéрцевая кость, гóлень, лучевáя кость.

Pitny, питéйный. **Miód pitny**, мёдъ (*напúтокъ*), *см.* **Prażny.**

Piuska, -i, *ж.* скуфья́, камилáвка (*у монáховъ и священúковъ*).

Piusowy, пюсовый (*о цвѣтѣ*).

Piwko, -a, *ср. Умен.* пивцó, *см.* **Piwo.**

Piwnica, -y, *ж.* пóгребъ, подвáлъ.

Piwniczka, -i, *ж.* погребóкъ, небольшóй погребóкъ.

Piwniczny, погребнóй, погребóвый.

Piwniczy, Piwniczny, -ego, *м.* погребщúкъ, ключникъ; || кéларь (*въ монастырáхъ*).

Piwnik, -u, *м. Бот.* барбарúсъ, кúслица (*кустáрникъ*).

Piwny, пивнóй; || кáрій (*о глазáхъ*).

Piwo, -a, *ср.* пúво.

Piwonja, -ji, *ж. Бот.* пióнъ, Мáрьинъ кóрень (*растéніе*).

Piwowar, -a, *м.* пивовáръ.

Piwowarka, -i, *ж.* пивовáрка, жена́ пивовáра *или* содержáтельница пивовáрни.

Piwowarnia, -ni, *ж.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.

Piwowarski, пивовáрный, пивовáренный.

Piwowarstwo, -a, *ср.* пивоваréніе, вáрка пúва.

Piwsko, -a, *ср. Унич.* пивúшко.

Piżmo, -a, *ср.* мýскусъ

Piżmować, Upiżmować, окýривать мýкусомъ, надушúть мýскусомъ.

Piżmowiec, -wca, *м. Зоол.* кабаргá, вúхоль (*живóтное*).

Piżmowy, мýскусный.

Plac, -u, *м.* плóщадь, плацъ; || пустопорóжнее мéсто, пустúрь; || пóле (*бúтвы*); || **Plac broni**, плацъ-парáдъ. **Kupić plac**, купúть мéсто, грунтъ, зéмлю. **Zostać na placu**, быть убúтымъ на мéстѣ, **Ustąpić z placu**, уступúть пóле бúтвы. **Dostać komu placu**, не уступáть, крѣпко стоя́ть на чёмъ. **Plac otrzymać**, одержáть побѣду, удержáть за собóю пóле бúтвы. **Na plac z czém wyjeżdżać**, хвастáться, хвалúться, совáться съ чёмъ вперёдъ. **To u niego zawsze na placu**, э́то его всегдáшній конёкъ, онъ тóлько объ э́томъ и говорúтъ. || **Komendant placu**, плацъ-комендáнтъ.

Płaca, -y, *ж.* плáта, платёжъ; || жáлованіе, окладъ; || вознагражденіе. **Płaca dzienna**, поденная плáта. **Płaca robotnicza**, задѣльная плáта, задѣлье.

Placek, -cka, *м.* лепёшка; || пирóжное плóско раскáтанное. **Placek z makiem**, мáковникъ. || *Анат.* мéсто, блонá, послѣдъ.

Płacenie, -nia, *ср.* плáта, платёжъ, уплáта, расплáта.

Płachciec, -chca, *м.* нúщій, голы́шъ, голя́къ, бѣдня́къ; || тряпúчникъ.

Płachta, -y, *ж.* кусóкъ тóлстой холстúны; || парусúна; || пáрусъ; || *Охот.* тенетá.

Płacić, Zapłacić, платúть, заплатúть.

Placówka, -i, *ж.* форпóстъ, полевóй, отвóдный передовóй караýлъ, пикéтъ.

Placowy, находя́щійся на плóщади, мéстный. **Straż placowa**, *см.* **Placówka.**

Placuszek, -szka, *м.* лепёшечка, *см.* **Placek.**

Placyk, -u, *м.* площáдка.

Płacz, -u, *м.* плачъ. **Padół płaczu**, юдóль плáча.

Płaczek, -czka, *м.* плáкса, плаксúвый человѣкъ.

Płaczka, -i, *ж.* плáкса; || плáкальщица (*у дрéвнихъ*).

Płaczliwy, плаксúвый, плачéвный. **Głos płaczliwy**, плачéвный, жáлобный гóлосъ.

Płaczowy, *Анат.* слёзный.

Plądrować, Splądrować, грабúть, расхúтить, грáбить, расгрáбить, опустошáть, опустошúть.

Plądrowanie, -nia, *ср.* грабёжъ, опустошéніе.

Plądrownik, -a, *м.* грабúтель, хúщникъ.

Plaga, -i, *ж.* удáръ; || рáна, бѣдствіе, гúбель; || я́звина (*отъ рáны*); || я́зва (*египетская*); || бичъ, казнь, кáра, наказáніе (*бóжеское*).

Płakać, płákać; оплáкивать. **Płakać ze złości, płákać отъ злóсти.** **Płakać czego, płákать отъ чего.** **Płakać za czém, płákать о чёмъ.** **Płakać nad czém, оплáкивать что.**

Płakanie, -nia, *ср.* плачъ, оплáканіе.

Płakowanie, -nia, *ср.* плакирóвка.

Płakownik, -a, *м.* плакирóвщикъ.

Płaksa, -y, *Общ. р.* плáкса.

Plama, -y, *ж.* пятнó.

Plamić, Splamić, пятнáть, запятнáть, пáчкать, запáчкать, марáть, замарáть.

Plamisty, márkій, марáющій.

Plamka, -i, *ж* пáтнышко.

Plamowaty, испещрённый, крáпчатый, весь въ пáтнахъ.

Plamowiec, -wca, *м. Зоол.* родъ саранчú.

Plan, -u, *м.* планъ, чертёжъ, начертáніе. **Plan sytuacyjny**, планъ мéстности. **Plan konstrukcyjny**, планъ пострóйки. **Plan odręczny**, чертёжъ.

Planeta, -y, *ж.* планéта.

Planetnik, -a, *м.* астролóгъ, звѣздочётъ.

Planetny, Planetowy, планéтный

Planować, смыва́ть, планирова́ть (*бума́гу*).

Planowanie, -nia, *ср.* планиро́вка (*бума́ги*).

Plant ziemny, (*въ земляны́хъ рабо́тахъ*), земляно́е полотно́.

Planta, -y, *ж. Стар.* рису́нокъ; || *см.* **Roślina.**

Plantacja, -cji, *ж.* планта́ція, коло́нія.

Plantować, планирова́ть, выра́внивать; || разводи́ть. **Plantować tytuń**, разводи́ть таба́къ.

Pląs, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Pląsy, -ów**, *мн.* пля́ска, пляса́ніе; || скачки́, прыжки́.

Pląsać, пляса́ть; || скака́ть, пры́гать.

Pląsacz, -a, *м.* пляса́ръ; || скаку́нъ, прыгу́нъ.

Pląsanie, -nia, *ср.* пляса́ніе.

Plask, -u, *м.* плескъ, хло́паніе, плёпаніе.

Płask, -u, *м.* плоскость, плоская часть. **Na płask**, плашмя́.

Plaskać, Plasnąć, плеска́ть, плесну́ть, хло́пать (*рука́ми*), хло́пнуть.

Płaskaty, Płaskawy, сплю́щенный.

Płaski, плоскій; || * по́шлый.

Płasko, пло́ско; || * по́шло.

Płaskomiernictwo, -a, *ср.* планиме́трія.

Płaskonos, -a, *м. Зоол.* коксу́нъ, широконо́съ (*птица*).

Płaskonosy, плосконо́сый, курно́сый, покля́пый.

Płaskorzeźba, -y, *ж.* барельефъ, вы́пуклая рѣзьба́.

Płaskość, -ści, *ж.* пло́скость; || * по́шлость, нелѣпость, глу́пость.

Płaskosz, -a, *м. Зоол.* пузы́ристый четырезу́бецъ (*рыба*).

Płaskur, -a, *м.* ломо́ть, пло́скій кусо́къ чего́ нибудь, *см.* **Proskur**; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || родъ ячменя́.

Plasnąć, *см.* **Plaskać**; || шлёпнуть, плёпнуться, повали́ться на зе́млю, хло́пнуться.

Plaster, Plastr, -stru, *м.* пла́стырь; || **Plastr miodu**, сотъ мёду.

Plastrować, прикла́дывать пла́стырь; || прививать де́рево, *см.* **Oczkować.**

Plastrowanie, -nia, *ср.* прикла́дываніе пла́стыря; || приви́вка де́рева, *см.* **Oczkowanie.**

Pląsy, *см.* **Pląs.**

Płaszcz, -a, *м.* плащъ; || епанча́, ма́нтія. **Płaszcz arcybiskupi**, па́лліумъ, омофо́ръ, *см.* **Paliusz**; || вью́шка, мотови́ло (*морс. рыба*).

Płaszcza, -y, *ж.* па́лтусъ, то́рбетъ (*ры́ба*), вся́кая пло́ская ры́ба, ка́мбала.

Płaszczyć, Spłaszczyć, сплю́щивать, дѣлать пло́скимъ, плющи́ть, сплющи́ть; || * унижа́ть; || **Płaszczyć się**, сплю́щиваться; || унижа́ться, раболе́пствовать.

Płaszczyk, -a, *м.* гла́щикъ, епане́чка; || манти́лія; || коро́ткая ма́нтія (*у епи́скоповъ*).

Płaszczysko, -a, *ср.* плохо́й, него́дный плащъ.

Płaszczyzna, -y, *ж.* пло́скость, пло́ская пове́рхность; || ни́зменное, ро́вное ме́сто, откры́тое ме́сто; || **Płaszczyzna wyniesiona**, пло́ская возвы́шенность, плоского́рье.

Płat, -u, -a, *м.* ло́скутъ, отрѣзье, хохмо́тье, тря́пка. **Płat skórzany**, нахлёстка.

Płata, -y, *ж. см.* **Płaca, Zapłata.**

Płatać, *см.* **Pleść**

Płatać, пу́тать, запу́тывать, перепу́тывать, спу́тывать; || мѣша́ть, впу́тывать. || **Płatać się**, впу́тываться, вва́зываться, вмѣшиваться; || пу́таться, сбива́ться (*въ рѣчи́хъ*).

Płatać, Spłatać, пласта́ть, разпласта́ть, разруба́ть, разрѣза́ть на́двое. **Płatać rybę**, пласта́ть, чи́стить ры́бу; || * **Płatać komu co**, причиня́ть, дѣлать кому́ зло. **Spłatać figla**, подшути́ть надъ кѣмъ, съигра́ть съ кѣмъ шу́тку.

Płatanina, -y, *ж.* пу́таница.

Płatek, -tka, *м.* лоскуто́къ, клокъ, клочёкъ. **Płatki śniegu**, хло́пья снѣгу. *Посл.* **Wszystko mu idzie jak z płatka**, всё у него́ идётъ какъ по ма́слу, ему́ всё удаётся

Płatewka, -i, *ж.* пласти́нка.

Płatkowy, листово́й. **Płatkowe złoto**, листово́е зо́лото.

Płatnąć (kogo), нанести́ кому́ уда́ръ (*са́блею*).

Płatniczy, кассі́рскій, казначе́йскій.

Płatnik, -a, *м.* плате́льщикъ, казначе́й, кассі́ръ.

Płatność, -ści, *ж.* состоя́тельность; || вы́плата, платёжъ. **Chwila płatności**, срокъ платежу́.

Płatny, состоя́тельтый; || платёжный, распла́тный; || состоя́щій на жа́лованьи, получа́ющій пла́ту, жа́лованье; || плати́щійся (*о биле́тѣ*).

Płatwa, -y, *ж.* плотъ, *см.* **Tratwa**; || *Плотн.* ле́жень, ни́жняя обви́зка, стропи́ло.

Pław, -u, *м.* водяно́е, черепоко́жное живо́тное; || вплавъ, го́нка лѣса, *см.* **Płatwa**; || пузыри́, кото́рые подвя́зываютъ, что́бы держа́ться на водѣ; || пла́ваніе; || пото́къ, тече́ніе. **W pław**, вплавь. **W pław przebyć rzekę**, вплавь перепра́виться че́резъ рѣку́, переплы́ть рѣку́.

Pławiarnia, -ni, *ж. Горн.* промыва́льное ме́сто (*для руды́*).

Pławiarz, -a, *м.* промыва́льщикъ (*руды́*).

Pławić, пусти́ть вплавь, купа́ть (*лошаде́й*), сплавля́ть по рѣкѣ (*лѣсъ*), пла́вить, расплавля́ть, растопля́ть (*мета́ллы*); || * омочи́ть, оросить. **Źrenice pławiła we łzach**, ея глаза́ бы́ли омочены́, орошены́ слеза́ми, она́ заливала́сь слеза́ми.

Pławiciel, -a, *м.* сплáвщикъ (*лѣса по рѣкѣ*); || плавúльщикъ, литéйщикъ (*металловъ*).

Pławidło, Pławnisko, -a, *ср.* промывáльня (*для промывáнія металловъ*).

Pławnica, -y, *ж.* корытo, гдѣ промывáютъ рудý; || мѣсто для купáнья лошадéй.

Pławny, судохóдный.

Płaz, -a, *м.* (мало употреб. **Płaza**, *Стар.* **Plasza**) пресмыкáющееся живóтное, гадъ, гáдина; || клинóкъ шпáги, тесакá *или* палашá; || плитá (*камня*), лещáдь; || **Płaza**, орбúта, путь (*планéты*). || **Uderzył go płazem**, удáрилъ его плашмя́, обнажённою шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ. **Dał mu kilka płazów**, далъ емý нѣсколько фýхтелей, удáрилъ плашмя́. * **Płazem puścić**, остáвить безъ наказáнія. **Uszło mu to płazem**, онъ дёшево отдѣлался отъ э́того, э́то прошлó емý дáромъ.

Płazać, Płazać się, Płazić się, Płozić się, пóлзать, пресмыкáться, *см.* **Pełzać**.

Płazować, Opłazować, Wypłazować, бить фýхтелемъ, бить обнажённою шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ, плашмя́, вмѣсто пáлки.

Pleban, -a, *м.* приходскій священникъ, *см.* **Proboszcz**; || настоя́тель цéркви.

Plebanja, -ji, *ж.* приходъ; || священническій домъ, *см.* **Probostwo**.

Plebanowy, Plebański, священническій, принадлежáщій священнику; || приходскій.

Plebejusz, -a, *м.* простолю́динъ, разночúнецъ; || плебéй.

Plec, -u, *м.* плечó,—употребúтельнѣе во мн. **Plecy**, -ów, плéчи. **Obrócić się plecami do kogo**, поворотúться къ комý зáдомъ, *см.* **Tył**. **Nie po moich to plecach**, э́то не по моймъ спáламъ.

Pleć, полóть, выдёргивать негóдную травý.

Płeć, *род. п.* **płci**, *ж.* полъ. **Płeć męzka**, мýжескій полъ, мущúны. **Płeć żeńska**, жéнскій полъ, жéнщины; || цвѣтъ лицá. **Płeć biała**, бѣлый цвѣтъ лицá.

Plecianka, Plecionka, -i, *ж.* плетёнка, плетýшка.

Plecienie, -nia, *ср.* сплетéніе, снованіе.

Pleciuch, -a, **Pleciuga**, -i, *м.* сплётникъ, пустомéля.

Plecy, *см.* **Plec**.

Pleczny, плечнóй, плечевóй.

Pleczysty, плечúстый.

Plegotać, кудáхтать, клохтáть (*о кýрицѣ*); || * болтáть, сплётничать.

Plemię, -ienia, *ср.* плéмя, порóда; || колѣно, поколѣніе, родъ; || отрасль; || потóмокъ, рóдственникъ по нисходя́щему колѣну.

Plemiennik, -a, *м.* потóмокъ, рóдственникъ въ нисходя́щей лúніи.

Plenić, удáбривать, утучня́ть, оплодотворя́ть. || **Plenić się**, размножáть, расплóжáться.

Plenipotencja, -ji, *ж.* полномóчіе, довéренность, *см.* **Pełnomocnictwo**.

Plenipotent, -a, *м.* повéренный, довéренное лицó, уполномóченный.

Plenność, -ści, *ж.* плодородіе, плодорóдность, плодонóсность; || * плодовúтость, *см.* **Płodność**.

Plenny, плодорóдный, плодонóсный (*о землѣ*); || урожáйный (*годъ*); || * плодовúтый, *см.* **Płodny, Obfity**.

Plenum, *ср. Нескл.* комплéктъ, пóлное числó.

Pięsacz, *см.* **Piąsacz**.

Pleść, Plątać, плесть, заплетáть. * **Pleść lada co, pleść koszałki opałki, pleść jak na mękach**, брéдить, завирáться, говорúть вздоръ, нести, городúть чепуху́, околéсную, молóть пустякú.

Plesek, *см.* **Pleszek**.

Pleśń, -śni, *ж.* плéсень, плѣснь; || *Мед.* молóчница (*болѣзнь*).

Pleśnieć, Spleśnieć, плéснѣть, плѣснѣть, заплéснѣть, цвѣсти.

Pleśniwy, цвѣлый, заплéснѣвѣлый; || сѣрый (*о лошади*).

Pięsy, *см.* **Piąsy, Piąs**.

Pleszczeć, Pleszczeć się, *см.* **Pluskać, Pluskać się**.

Pleszek, -szka, Plesek, -ska, *м.* нагрýдникъ (*у латъ*). **Pleszki, pleski na nogi**, лáты, покрывáющія бедры́.

Plesznik, -a, *м. Бот.* комáрникъ, блошнúкъ, богáтинка (*растéніе*).

Pleszowatość, -ści, *ж.* плѣшúвость.

Pleszowaty, плѣшúвый. *см.* **Łysy**.

Plet, -u. *м.* плотъ, парóмъ, перевóзный плотъ.

Pletliwość, -ści, *ж.* болтлúвость, пустомéльство.

Pletliwy, болтлúвый, долгоязы́чный, двуязы́чный, многорѣчúвый; || фальшúвый, лóжный.

Pletnia, -ni, *ж.* плеть.

Pletnica, -y, *ж.* плетёнка; || плетéнь.

Pletwa, Płetwa, -y, *ж.* плáвательное перó (*у рыбъ*).

Pletwisty, имѣющій плáвательное перó, *см.* **Pletwa**.

Plewa, -y, *ж. Бот.* плевá; || **Plewy**, высѣвки, мякúна, пушнúца, пелá.

Plewiacz, Plewiarz, -a, *м.* полóльщикъ.

Plewiaczka, Plewiarka, -i, *ж.* полóльщица.

Plewiasty, плéвельный; || *Бот.* чешýйчатый.

Plewić, полóть, выпáлывать.

Plewidło, -a, *ср.* полóтіе, выпáлываніе; || выполотыя трáвы.

Plewienie, -nia, *ср.* полóтіе, выпáлываніе.

Plewisty, Plewny, плевúстый.

Plewnia, -ni, *ж.* **Plewnik**, -a, *м.* плевнúца, мякúнникъ.

Plik, -u, *м.* **Plika, -i,** *ж.* пáчка, свёртокъ, свáвка (*бумáгъ*), *см.* **Pęk, Stos.**

Plinie, -nia, *ср.* родъ дѣтской игры́ (*въ чýрки*).

Plinta, -y, *ж. Архит.* плúнтусъ.

Pliszka, -i, *ж. Зоол.* трясогýзка, гýзица.

Pliwa, -y, *Умен.* **Pliwka, -i,** *ж.* кóжица, плевá, черепóнка.

Płocha, -y, *ж.* бердó (*ткáцкое*).

Płocho, легкомы́сленно, неосмотри́тельно, рóбко.

Płochość, -ści, *ж.* легкомы́слiе, вѣ́тренность, непостоя́нство, неоснова́тельность, опроме́тчивость; || рóбость, тру́сость.

Płochowiec, -wca, *м. Бот.* пухови́къ, олеáндръ (*деревцó*).

Płochowierny, легковѣ́рный.

Płochy, легкомы́сленный, неоснова́тельный, вѣ́тренный, опроме́тчивый; || робкій, пугли́вый.

Płócienko, -a, *ср.* холсти́нка.

Płócienica, -y, *ж.* холсти́нная, полотня́ная фáбрика.

Płóciennictwo, -a, *ср.* торго́вля полóтнами.

Płócienniczka, -i, *ж.* холще́вница, торгýющая полóтнами.

Płóciennik, -a, *м.* холщёвникъ.

Płócienny, полотня́ный, холщёвый, холстяно́й, холсти́нный

Płóczek, -czka, *м.* промыва́льщикъ рудЪ.

Płócznica, -y, *ж.* лопáтка, скребóкъ, употребля́емый при промыва́нiи рудЪ.

Płód, -odu, *м.* плодъ, фруктъ; || *Анат.* зарóдышъ, утрóбный плодъ; || произведéнiе, творéнiе. **Płody ziemi,** произведéнiя земли́. **Wydać płód,** принести́ плоды́, принести́ по́льзу; || потóмокъ, *см.* **Plemiennik.**

Płodność, -ści, *ж.* плодоро́дiе, плодоро́дность; || плодови́тость, *см.* **Żyzność.**

Płodny, плодоро́дный, плодоно́сный, урожáйный; || плодови́тый; || обúльный, изобúльный, *см.* **Żyżny, Plenny, Urodzajny.**

Płodozmian, -u, *м. Агр.* многопóльная систéма.

Płodzić, Spłodzić, рождáть, роди́ть; || производи́ть; || приживáть, раждáть. **Spłodził z nią troje dzieci,** прижúлъ съ нею троúхъ дѣтéй. **Wszystko co ziemia płodzi,** всѣ что́ произвóдитъ земля́, *см.* **Rodzić.**

Płodziciel, -a, *м.* твори́тель, производи́тель; || роди́тель, *см.* **Rodzic.**

Płodzień, -nia, *м. Бот.* синеголóвникъ (*растéнiе*).

Płodzieniec, -ńca, Płodzisz, -a, *Бот.* ломонóсъ, болóтный ранýнкулъ.

Płókać, Opłókać, Wypłókać, полоскáть, вы́полоскать.

Płókanie, -nia, *ср.* полоска́нiе, промывáнiе; || *Горн.* **Płókanie w wiszących sitach,** сúтная промы́вка рудЪ.

Płomba, -y, *ж.* плóмба.

Płombiarz, -a, *м.* пломбирóвщикъ.

Płombować, пломби́ровать, прикла́дывать клеймó; || пломби́ровать (*зýбы*).

Płomień, -nia, *м.* плáмя, плáмень.

Płomieńczyk, -a, *м. Бот.* боя́рская спѣсь (*рáстенiе*).

Płomieniowy, пламени́стый.

Płomienisty, Płomienny, плáменный, пламенѣющій, блистáющій, сверкáющій.

Płomyk, -a, *м.* небольшóй, слáбый плáмень; || *Бот.* плáменникъ (*трава*).

Płon, -u, *м.* добыча, корысть; || *Бот.* цвѣтéнiе. **Płony,** *мн.* жáтва, жнитвó, убóрка, сборъ (*хлѣба, плодóвъ*), урожáй.

Płoń, Płonia, -ni, *ж.* прóрубь, отвéрстiе во льдý, сквáжина; || продýшина въ садкѣ (*чтóбы рыба не задóхлась*).

Płonąć, Spłonąć, пылáть, горѣть, воспламеня́ться, распаля́ться. **Płonąć ze złości,** воспламеня́ться гнѣвомъ. || **Zapłonąć się od wstydu,** сгорѣть, покраснѣть отъ стыдá.

Płondrować, *см.* **Płądrować.**

Płondrowanie, *см.* **Płądrowanie.**

Płondrownik, *см.* **Płądrownik.**

Płonia, *см.* **Płoń.**

Płonica, -y, *ж. Мед.* скарлати́на (*болѣзнь*).

Płonić, Spłonić, изсушáть, истощáть; || выпáхивать (*зéмлю*); || **Płonić lód,** прорубáть на льдý прóруби. || **Płonić się,** истощáться, изсыхáть; || *см.* **Płonąć.**

Płonieć, изсыхáть, истощáться.

Płonienie, -nia, *ср.* (**gruntu**), истощéнiе (*пóчвы*); || =(**lodu**), прорубáнiе (*льда на рѣкѣ и т. д.*); || **Płonienie się,** румя́нецъ въ лицѣ.

Płonina, -y, *ж.* истощённое, безплóдное пóле.

Płonka, -i, *ж.* прививóкъ, черенóкъ, прищéпокъ; || привúвное деревцó; || дúкое деревцó. **Szczepić płonkę,** прививáть.

Płonnik, -a, *м.* древéсный питóмникъ; || *разсáдникъ; || *Бот.* спóрышъ, однолѣ́тняя травá.

Płonność, -ści, *ж.* безплóдность, безплóдiе, неплодоро́дiе; || безполéзность, тщéтность, сýетность, тщета́, суета́.

Płonny, безплодный, неплодоро́дный; || тóщiй, скýдный. **Zboże płonne,** неумолóтный хлѣбъ. необúльный зернóмъ; || тщéтный, напрáсный, сýетный. **Płonna nadzieja,** тщéтная надéжда. || *Рудок.* **Płonna ziemia,** безрýдная, пустáя жúла.

Płoskoń, -ni, Płoskońka, Płoskunka, -i, *ж.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Płoskunki, Płoskunne konopie,** *Бот.* матéрка, мáтка; || конопля́ныя волóкна, очúщенныя отъ костри́ки.

Płoskur, -u, *м.* **Płoskurnica, -y,** *ж.* пóлба (*родъ пшени́цы*).

Płoszczyk, -a, *м.* желѣзко, копытце у стрѣлы.

Płoszyć, Spłoszyć, пугáть, испугáть, спугнýть, стращáть, прогонáть, прогнáть, отогнáть, всполошúть.

Płoszydło, -a, *ср.* пýгало. страшúлище, *см.* **Straszydło.**

Płot, -u, -a, *м.* úзгородь, плетéнь, забóръ, городьбá. **Żywy, samorodny płot**, живáя úзгородь. **Płot kołowy**, частоколъ, тычúнникъ. **Część płotu między palem a palem**, прáсло, звѣнó úзгороди. *Ирон.* **Trafił jak kulą w płot**, попáлъ въ просáкъ, попáлъ изъ кулькá въ рогóжку. **Koło płota chodzić**, говорúть обиняками, вилять. **Tegoż to płotu kół**, лю́ди одного́ разбóра, покрóя, сóрта.

Płotek, -tka, *м.* забóрикъ, небольшóй плетéнь, úзгородь.

Płotka, -i, *ж.* сплётня. **Płotki**, *мн.* сплéтни; || болтовня́, вздоръ, чепухá, *см.* **Bzdurstwo.**

Płotka, -i, *ж. Зоол.* плотвá, плотúца (*рыба*).

Płotkarka, -i, *ж.* сплётница.

Płotkarz, -a, *м.* сплётникъ.

Płótno, -a, *ср.* полотнó, холстъ, холстúна. **Płótno zgrzebne**, дерю́га. **Płótno grube, parć**, вотóла. **Płótno woskowane**, вощáнка, клеёнка. **Płótno pstre w pasy**, пéстредь, пестредúна. **Płótno drukowane**, набóйка, вы́бойка. **Płótno żaglowe**, парусúна.

Płótowy, плетнёвый, забóрный.

Płoty, *см.* **Sploty.**

Płowa, -y, *ж.* пусты́е колóсья.

Płowić, желтúть, крáсить въ жёлтый цвѣтъ.

Płowieć, Spłowieć, желтéть, вы́сохнуть отъ сóлнца, отъ зáсухи, блёкнуть, поблёкнуть,

Płowy, полóвый, úзжелта бéлый, плáвый, булáный, соловóй.

Płoza, -y, *ж.* брусóкъ, полосá, пóлозъ, полóзья (*у саней*).

Płta, -y, *ж. Стар.* *см.* **Tratwa.**

Pluć, *см.* **Plwać.**

Plucha, -y, *Общ.* неря́ха, **неопря́тный** человѣкъ, *или* же́нщина.

Plucie, *см.* **Plwanie.**

Płucka, *мн. Повар.* внýтренности, потрохá.

Płucnik, -a, *м. Бот.* медунúца, медýнка, лёгочница, бѣлостóйка.

Płucny, Płucowy, *Анат.* лёгковый, лёгочный.

Płuco, -a, *ср. Анат.* лёгкое. Употребúтельнѣе во мн. ч. **Płuca**, лёгкія.

Pludry, -ów, *мн.* шаравáры, *см.* **Pantalony, Szarawary.**

Pług, -a, *м.* плугъ; || сохá. **Pługiem robić**, пахáть, обрабóтывать зéмлю.

Plugawić, Splugawić, марáть, замарáть, **пáчкать**, выпачкать запáчкать, грязнúть, загрязнúть. || **Plugawić się, марáться**, пáчкаться, грязниться.

Plugawica, -y, *ж.* неря́ха, грязнýха, замарáшка, **неопря́тная** жéнщина.

Plugawiec, -wca, *м.* неря́пливый, грáзный человѣкъ, замарáха.

Plugawość, -ści, *ж.* неря́шливость, **непристóйность**, грязнотá, гáдость, мéрзость, скверность, пáкость.

Plugawstwo, -a, *ср.* мéрзость, дрянь, гáдость, грязь, нечистотá.

Plugawy, плюгáвый, неря́ливый, неопря́тный, грáзный, пáкостный.

Pługowy, плуговóй.

Plus, бóлѣе, бóльше. **Plus licytant**, дающій бóльшую цѣну; || *Мат.* плюсъ (*знакъ сложенія*).

Plusk! *Звук.* шлёпъ!

Plusk, -u, *м.* плескáніе, плёпаніе; || слáкоть, *см.* **Pluta.**

Pluskać, Plusnąć, плескáть, плеснýть.

Pluskanie, -nia, *ср.* плескáніе.

Pluskiewka, -i, *ж. Умен.* клóпикъ.

Pluskiewnik, -a, *м. Бот.* клоповúдъ (*растéніе*).

Pluskota, -y, *ж.* слáкоть, ненáстье, дождлúвое врéмя.

Pluskotny, ненáстный, дождлúвый.

Pluskowiec, -wca, *м. Зоол.* водянóй скорпióнъ (*растéніе*).

Pluskwa, -y, *ж.* клопъ; || *Бот.* клопóвное сѣмя.

Pluszczeć, струúться, литься ручьёмъ. **Deszcz pluszcze**, дождь льётъ ручьёмъ, льётъ какъ изъ ведрá.

Pluta, -y, *ж.* ненáстье, слáкоть.

Pluton, -u, *м. Воен.* взводъ.

Pluwjał, -u, *м.* священúческая рúза.

Płużny, плуговóй.

Płużyć, успѣвáть, удавáться.

Płużyca, -y, *ж.* родъ плýга съ рукоáтками.

Płużysko, -a, *ср.* сидѣлка (*у плуга́*).

Plwać, Pluć, Plunąć, плевáть, плюнуть,

Plwacz, -a, *м.* плевáка, харкýнъ.

Plwaczka, -i, *ж.* харкýнья; || плевáльникъ, плевáльница, *см.* **Spluwaczka.**

Plwanie, Plucie, -a, *ср.* плевáніе, харканіе.

Plwocina, -y, *ж.* харкóтина.

Płyn, -u, *м.* жúдкость; || токъ.

Płynąć, плыть, плáвать, течь, протекáть, **Płynąć na rzece**, плáвать по рѣкѣ. **Rzeka płynie około murów**, рѣка́ протекáетъ óколо стѣнъ, *см.* **Pływać**; || проистекáть, исходúть.

Płynienie, -nia, *ср.* плáваніе, теченіе. **Płynienie krwi, кровотечéніе.** || *Мед.* перелóй, горонéя.

Płynnie, плáвно, глáдко.

Płynność, -ści, *ж.* жúдкость; || плáвность. **Płynność wody**, жúдкость воды́. **Płynność mowy**, плáвность рѣчи.

Płynny, жúдкій, текýчій; || плáвный.

Płyt, -u, *м.* плотъ, плоты́, гóнка (*лѣсу*); || *Стар.* остреé, лезвеé; || плитá, лéщадь (*кáмня*).

Płyta, -y, *ж.* внутренняя пустота печи *(гдѣ расплавливается мѣдь)*; || плита. **Plita okopowa,** спусковая плита. **Plita gzemsowa,** карнизная плита. **Plita flizowa,** лещадная плита. *Горн.* **Plita surowiznowa,** чугунная доска.

Płytki, плоскій, ровный, гладкій; || мелкій, неглубокій; || *поверхностный. **Miejsca płytkie, мели. Głowa płytka,** поверхностный умъ.

Płytkość, -ści, *ж.* малая глубина, мелководіе *(рѣки)*.

Płytownik, -a, *м.* плитолом.

Pływać, Płynąć, плавать, плыть.

Pływacz, -a, *м.* плаватель, пловецъ; || *Зоол.* колпакъ, колпица *(птица)*; || водяной жукъ; || *Бот.* болотный лѣнъ, воронководъ.

Pływaczka, -i, *ж.* плавательница, плавальщица; || плавательный пузырь *или* снарядъ, || *см.* **Pływanie**; || мелкое мѣсто въ рѣкѣ, гдѣ купаютъ лошадей, бродъ.

Pływanie, -nia, *ср.* плаваніе.

Pływny, плавательный.

Pniaczek, -czka, *м.* пенёкъ.

Pniak, -a, *м.* пень съ корѣньями; || чурбанъ, отрубокъ.

Pniakowy, Pniowy, пенёчный, относящійся къ пню *или* къ пенькý.

Po, по, послѣ;—предлогъ требующій падежей: винительнаго, дательнаго и предложнаго. Большею частію употребленіе его сходно съ русскимъ. Слѣдующіе примѣры показываютъ отступленія: **Chodzić po polach,** ходить по полямъ. **Podróżować po Włoszech,** путешествовать по Италіи. **Bić kogo po plecach,** бить кого по плечамъ. **Po gwiazdach płynąć,** плыть по теченію звѣздъ. **Po nocy chodzić, ходить ночью. Po potopie,** послѣ потопа. **Po Chrystusie,** послѣ Рождества Христова. **Po deszczu pogoda,** послѣ дождя хорошая погода. **Dostać co po kim, mieć co po kim,** получить что въ наслѣдство отъ кого. **Być po czém,** быть готовымъ, окончить что-либо. **Jużem po śniadaniu,** я уже позавтракалъ. **Jużem po obiedzie,** я уже пообѣдалъ. **Już po wojnie,** война уже окончилась. **Już po nim,** всё кончилось, онъ погибъ. **Już po wszystkiém,** конецъ всему, всё потеряно. **Po czasie, po harapie,** не во время, уже поздно. **Nic po nim,** онъ никуда не годится. **Co mnie potém?** что мнѣ въ этомъ? какая мнѣ отъ этого польза? **Mówić po szczerości,** говорить откровенно. **Po jednemu ich wypuścił,** выпустилъ ихъ по одиночкѣ. **Długa aż po pas broda,** длинная до пояса борода. **Po wszystkie dni moje,** во всю мою жизнь. **Po dziś dzień,** до сихъ поръ, донынѣ. **Aż po ten czas,** до сего времени. **Iść po co,** итти за чѣмъ. **Po co o tém tyle pisać?** къ чему объ этомъ столько писать? **Po rozum jechać do Francji,** ѣхать во Францію для образованія себя. **Dał im po dwa ruble,** далъ имъ по два рубля. **Po drugi, trzeci, ostatni raz,** во второй, третій, послѣдній разъ. **Po pierwsze, po drugie i t. d.,** вопервыхъ, вовторыхъ и т. д. **Cztery pokoje jeden po drugim,** четыре комнаты рядомъ, одна подлѣ другой. **Krewni po ojcu, po matce,** родные со стороны отца, матери. **Spodziewać się czego po kim,** ожидать чего нибудь отъ кого. **Po żonie wziął tę wieś,** онъ взялъ эту деревню за женою. **Po nad, Po za,** *см.* **Ponad, Poza.**

Pobajać, наврать, наболтать, наговорить всякихъ пустяковъ.

Pobaraszkować, побесѣдовать, поболтать, провести время въ разговорахъ.

Pobawić (gdzie), остановиться, пробыть гдѣ нѣкоторое время.

Pobić, разбить, поразить.

Pobicie, -cia, *ср.* разбитіе, пораженіе; || покрышка *(дома)*, *см.* **Pobijanie.**

Pobiedz, Pobiegnąć, Pobieżeć, побѣжать.

Pobiegać, побѣгать.

Pobielać, Pobielić, бѣлить, побѣлить *(стѣны, домъ)*; || лудить, вылуживать *(мѣдную посуду)*; || глазурить, мурáвить *(глиняную посуду)*, *см.* **Polewać.**

Pobielacz, -a, *м.* красильщикъ, бѣлильщикъ; || лудильщикъ *(мѣдной посуды)*; || муравщикъ *(глиняной посуды)*.

Pobielanie, Pobielenie, -nia, *ср.* бѣленіе; || луженіе *(мѣдной посуды)*; || муравленіе *(глиняной посуды)*.

Pobielany, выбѣленный; || луженый; || муравленный, *см.* **Pobielać.**

Pobierać, взимать, собирать; || получать.

Pobieranie, -nia, *ср.* взиманіе, собираніе; || полученіе.

Pobierki, -ów, *мн.* остатки, оборыши; || сборъ оставшихся послѣ жатвы колосьевъ.

Pobieżny, лёгкій на ходу; || *поверхностный.

Pobijać, Pobić, слегка вколачивать, вколотить, вбивать, вбить; || покрывать *(крышу)*; || набивать обручами *(бочку)*.

Pobijanie, -nia, *ср.* вколачиваніе; || покрышка *(кровли)*; || набиваніе обручами *(бочки)*.

Pobitka, -i, *ж.* навѣсъ отъ дождя на суднѣ; || колода дерева разрубленная пополамъ; || *Стар.* схватка, стычка, разбитіе *(войска)*.

Pobłądzić, *см.* **Zbłądzić.**

Pobłażać, Pobłażać, потворствовать, потакать, баловать.

Pobłażanie, -nia, *ср.* потворство, потаканіе, баловство; || послабленіе, попустительство.

Poblizki, ближайшій, находящійся поблизости, смежный.

Poblizko, поблизости, не въ дальнемъ разстояніи.

Poblizkość, -ści, *ж.* близость, смежность.

Pobliżu, w pobliżu, вблизи́, бли́зко, недалёко.

Pobocz, -u, и -y, *м.* **и** *ж.* **сосе́дство, бли́зость, сме́жность; || по́водъ, поводо́къ** (*для лошадей*).

Pobocze, -a, *ср. Стар.* **разгоро́дка въ лошади́ныхъ сто́йлахъ,** *см.* **Przewora.**

Pobocznica, -y, *ж. Стар.* **бокъ, сторона́; || *Воен.* фланго́ъ; || *побо́чная пѣль; || нало́жница.**

Pobocznik, -a, *м.* **по́длѣ, ря́домъ стоя́щій; || рожо́къ у канделя́бра.**

Poboczny, боково́й; || сторо́нній, посторо́нній; || побо́чный, незако́нный, до бра́ка рожде́нный. Linja poboczna pokrewieństwa, побо́чная, бокова́я ли́нія родства́. Dzieci poboczne, незаконнорожде́нныя де́ти. Pokoje poboczne, сме́жныя ко́мнаты, *см.* **Oboczny.**

Pobój, -ju, *м.* **бой, би́тва.**

Pobojowisko, -a, *ср.* **побо́ище.**

Pobok, *Стар. см.* **Obok. Usiąść komu na poboku, сѣсть съ кѣмъ ря́домъ.**

Pobok, -u, *м. Горн.* **стѣнка.**

Pobór, -oru, *м.* **нало́гъ, по́дать. по́шлина, сборъ,** *см.* **Podatek; || взима́ніе, сборъ податей; || рекру́тскій набо́ръ; || Pobór summy, взыска́ніе су́ммы.**

Poborca, -y, *м.* **пріёмщикъ. сбо́рщикъ податей, по́шлинъ и т. д.; || квёсторъ** (*у дре́вних Ри́млянъ*).

Poborny, подлежа́щій по́дати, плати́щій по́дати.

Poborowy, *см.* **Podatkowy.**

Pobożność, -ści, *ж.* **благоче́стіе, на́божность, благоговѣ́ніе.**

Pobożny, благочести́вый, на́божный, религіо́зный.

Pobrać, взять, забра́ть. || Pobrać się, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться.

Pobrat, -u, *м.* **Pobrata, -y,** *ж. Стар.* **коро́ткость, дру́жеское. коро́ткое обхожде́ніе, тѣсная связь, бра́тскій сою́зъ.**

Pobratać się, побрата́ться. жить по-бра́тски, въ тѣсной дру́жбѣ, дружелю́бно.

Pobraterstwo, -a, *ср.* **бра́тство, бра́тское согла́сіе, дру́жество.**

Pobratym, -a, *м.* **и́скренній другъ. прія́тель; || сора́тникъ, това́рищъ по ору́жію, однополча́нинъ.**

Pobratymczy, Pobratymski, сро́дный, ро́дственный; || дру́жескій, соединенный тѣснымъ сою́зомъ дру́жества.

Pobratymstwo, -a, *ср.* **бра́тство; || родство́, сродство́, свойство́,** *см.* **Powinowactwo.**

Pobredzić, спу́таться, сби́ться, ошиби́ться.

Pobroczyć, обагри́ть кро́вью, окрова́вить.

Pobrzeże, -a, *ср.* **побере́жье, прибере́жье.**

Pobrzeżny, прибре́жный, береговой́.

Pobrzeżne, -ego, *ср.* **побере́жное** (*по́шлина за привалъ суде́въ*).

Pobudka, -i, *ж.* **побужде́ніе, по́водъ, слу́чай, побудительная причи́на; || *Воен.* побу́дка** (*бараба́нный бой на у́тренней заре́*).

Pobudzać, Pobudzić, побужда́ть, побуди́ть, понужда́ть, пону́дить; || поощря́ть, поощри́ть; || внуша́ть, внуши́ть.

Pobudzanie, Pobudzenie, -nia, *ср.* **побужде́ніе, возбужде́ніе, внуше́ніе.**

Pobudzić, разбуди́ть, *см.* **Pobudzać.**

Pobudziciel, -a, *м.* **побуди́тель, зачи́нщикъ. поощри́тель; || дви́гатель,** *см.* **Poruszyciel.**

Poburzać (kogo, na kogo), Poburzyć, возбужда́ть, вооружа́ть, подстрека́ть. поджига́ть (*про́тивъ кого́*); **|| разгроми́ть, разруша́ть, разру́шить, разори́ть, разори́ть.**

Pobyć, побы́ть, побыва́ть.

Pobyt, -u, *м.* **пребыва́ніе, жи́тельство; || жили́ще, обита́лище; || существова́ніе.**

Pocałować, поцѣлова́ть.

Pocałowanie, -nia, *ср.* **цѣлова́ніе.**

Pocałunek, -nku, *м.* **поцѣлу́й.**

Pocenie się, -nia się, *ср.* **потѣ́ніе.**

Pochewka, -i, *ж. см.* **Pochwa.**

Pochłaniać, Pochłonąć, поглоща́ть, поглоти́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Pochlebca, y, *м.* **льстецъ, ласка́тель.**

Pochlebiać, Pochlebić, льстить; || потво́рствовать, угожда́ть.

Pochlebianie, -nia, *ср.* **льсти́вость, ласка́тельство; || потво́рство, уго́дливость.**

Pochlebnica, -y, Pochlebniczka, -i, Pochlebnisia, -si, *ж.* **ласка́тельница, льсти́вица, лиса́.**

Pochlebniczek, -czka, Pochlebniś, -sia, *м.* **ласка́тель, льстецъ.**

Pochlebnie, ле́стно.

Pochlebnik, *см.* **Pochlebca.**

Pochlebny, ле́стный; || льсти́вый. Pochlebna nadzieja, ле́стная наде́жда. Pochlebna mowa, льсти́вая рѣчь.

Pochlebstwo, -a, *ср.* **лесть, ласка́тельство.**

Pochłonąć, *см.* **Pochłaniać.**

Pochmurno, па́смурно. су́мрачно, мра́чно; || угрю́мо.

Pochmurność, -ści, *ж.* **па́смурность, мра́чность, су́мрачность; || угрю́мость, угрю́мый, па́смурный видъ.**

Pochmurny, па́смурный, нахму́ренный, мра́чный, су́мрачный; || угрю́мый.

Pochód, -odu, *м.* **похо́дка ходъ. по́ступь; || *Воен.* похо́дъ, перехо́дъ, маршъ; || происхожде́ніе, нача́ло, исто́чникъ** (*чего́ нибудь*).

Pochodnia, -ni, *ж.* **фа́келъ; || свѣточъ.**

Pochodniarz, -a, *м.* **фа́кельщикъ, дѣлающій фа́келы.**

Pochodnik, -a, *м.* **фа́кельщикъ.**

Pochodniowy, фа́кельный.

Pochodność, -ści, *ж.* **происхожде́ніе; || произво́дство.**

Pochodny, произво́дный.

Pochodzenie, -nia, *ср.* происхожде́ніе, родъ.

Pochodzić, походи́ть, погуля́ть; || происходи́ть. **To pochodzi z dobrego serca**, э́то происхо́дитъ отъ до́браго се́рдца.

Pochodzisto, отло́го, пока́то, накло́нно, || бы́стро, ши́бко.

Pochodzistość, -ści, *ж.* отло́гость, пока́тость, накло́нность; || быстрота́.

Pochodzisty, отло́гій, пока́тый, накло́нный; || бы́стрый, ши́бкій.

Pochop, -u, *м.* рве́ніе, напряже́ніе, уси́ліе, поры́въ, нату́га; || горя́чность, стреми́тельность.

Pochopność, -ści, *ж.* поня́тливость, прово́рство, ло́вкость; || ско́рость, быстрота́ (*соображе́нія*), пры́ткость.

Pochopny, поня́тливый, прово́рный, ло́вкій; || ско́рый, бы́стрый, охо́тный, пры́ткій.

Pochować, схорони́ть; || спря́тать. **Pochować umarłego**, схорони́ть уме́ршаго.

Pochowanie, -nia, *ср.* погребе́ніе (*уме́ршаго*).

Pochrzepcizna, -y, *ж.* **Pochrzept, -u**, *м.* станова́я кость, позвоно́чникъ.

Pochwa, -y, *ж.* ножны́, влага́лище; || *Анат.* рука́въ ма́тки; || пахви́, *мн.* (*въ у́пряжи лошаде́й*).

Pochwała, -y, *ж.* похвала́, хвала́.

Pochwalać, Pochwalić, восхваля́ть, выхваля́ть, хвали́ть.

Pochwalca, -y, *м.* хвалитель.

Pochwałka, *см.* **Przechwałka**.

Pochwalny, похва́льный, одобри́тельный.

Pochwila, -i, *ж.* **Pochwilek, -lku**, *м.* коро́ткое вре́мя.

Pochwycić, схвати́ть.

Pochyba, -y, *ж.* про́махъ, погрѣ́шность; || сомнѣ́ніе. **Bez pochyby**, несомнѣ́нно, безъ сомнѣ́нія.

Pochybić, Pochybiać, не попа́сть, не попада́ть, сдѣ́лать про́махъ, промахну́ться.

Pochybnie, оши́бочно, сомни́тельно, невѣ́рно.

Pochybność, -ści, *ж.* оши́бочность, погрѣши́тельность, сомни́тельность.

Pochybny, оши́бочный, погрѣши́тельный, сомни́тельный.

Pochylać, Pochylić, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть. || **Pochylać się, Pochylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, склоня́тся, склони́ться, нагиба́ться, нагну́ться.

Pochylanie, Pochylenie, -nia, *ср.* наклоне́ніе, нагиба́ніе, накло́нъ.

Pochylisty, ги́бкій; || пода́тливый.

Pochyło, отло́го, накло́нно.

Pochylony, отло́гій, накло́нный; || согну́вшійся.

Pochyłość, -ści, *ж.* отло́гость, поло́гость, пока́тость, накло́нность; || отко́съ, укло́нъ, скатъ.

Pochyły, отло́гій, поло́гій, пока́тый, накло́нный, наклонённый.

Pochynąć się, спотыкну́ться, пошатну́ться.

Pociąg, -u, *м.* влече́ніе, побужде́ніе, скло́нность, стремле́ніе (*къ чему́*); || по́черкъ (*пера́*), штрихъ, черта́ проведённая ки́стью; || связь въ иде́яхъ; || у́пряжь (*лошаде́й*). **Koń od pociągu**, упряжна́я ло́шадь; || по́ѣздъ (*желѣ́зной доро́ги*); || **Pociąg artyleryjski**, артиллерійскій обо́зъ.

Pociągać, привлека́ть, увлека́ть, притя́гивать. **Pociągać kogo do prawa**, призыва́ть въ судъ, привлека́ть къ суду́.

Pociągający, привлека́тельный, увлека́тельный.

Pociąganie, Pociągnienie, -nia, *ср.* дёрганіе, притя́гиваніе, привлече́ніе. **Za pociągnięciem sznurka**, дёрнувши за шнуро́къ, потяну́вши шнуро́къ. || **Pociągnienie**, тре́бованіе ко взыска́нію.

Pociągłość, -ści, *ж.* продолгова́тость, ова́льность.

Pociągły, продолгова́тый, ова́льный.

Pociągnąć, Pociągać, привлека́ть, привле́чь, тяну́ть, потяну́ть, тащи́ть, потащи́ть. || **Pociągnąć co czém**, покры́ть чѣмъ, нама́зать, натере́ть; || **Pociągnąć za sobą**, увле́чь за собо́ю; || **Pociągnąć worka**, разкоше́литься, не жалѣ́ть де́негъ; || **Pociągnąć do siebie**, привле́чь къ себѣ́, примани́ть, прельсти́ть; || **Pociągnąć kogo do prawa, do sądu**, привле́чь къ суду́. || **Pociągnąć nóż ogniwkiem**, наточи́ть ножъ объ сталь. || **Pociągać się**, тащи́ться, тяну́ться, тяга́ться; || относиться (*къ кому́*), ссыла́ться (*на кого́ и́ли на что́*).

Pociągnięcie, -cia, *ср.* привлече́ніе **Pociągnięcie do odpowiedzialności**, привлече́ніе къ отвѣ́тственности.

Pociągowy, пу́щенный въ ходъ, относя́щійся къ по́ѣзду желѣ́зной доро́ги; || упряжно́й. **Koń pociągowy**, упряжна́я ло́шадь.

Pociask, -u, Pociaszczek, -szczka, *м.* кочерга́, гребо́къ.

Pocić się, потѣ́ть.

Pocichu, *см.* **Cicho**.

Pociecha, -y, *ж.* утѣше́ніе, отра́да, утѣ́ха, услажде́ніе.

Pocięgiel, -gla, *м.* по́тягъ (*реме́нь съ сши́тыми конца́ми, которымъ сапо́жники приде́рживаютъ на колѣ́нѣ ко́жу и́ли о́бувь, во вре́мя шитья́*).

Pociemku, *Нар.* впотьма́хъ.

Pocierać, Potrzeć, потира́ть, потере́т || **Pocierać kim**, презира́ть кого́, пренерега́ть кѣмъ. **Cudze kąty pocierać**, ск та́ться по чужи́мъ угла́мъ. || **Pocierać s z kim**, состяза́ться, боро́ться съ кѣмъ.

Pocieranie, Potarcie, -a, *ср.* потира́н тре́ніе.

Pociesać, обтесáть.

Pocieszać, Pocieszyć, утѣшáть, утѣшить.

Pocieszający, утѣшúтельный, успокоúтельный.

Pocieszalny, выражáющій сожалѣ́ніе.

Pocieszanie, Pocieszenie, -nia, *ср.* утѣшéніе, успокоéніе.

Pociesznie, забáвно.

Pocieszny, забáвный, потѣ́шный.

Pocieszyć, *см.* Pocieszać, Cieszyć.

Pocieszyciel, -a, *м.* утѣшúтель.

Pocieszycielka, -i, *ж.* утѣшúтельница.

Pocięty, порýбленный, изсѣченный.

Pocilnica, -y, *ж.* бáня, паровáя бáня, полóкъ (*въ бáнѣ*).

Pociosać, *см.* Pociesać.

Pocisk, -u, *м.* удáръ; || **стрѣлá, дрóтикъ**, метáльное копьё.

Począć, *см.* Poczynać.

Początek, -tku, *м.* начáло. **Od początku do końca**, отъ начáла до концá. **Z początku**, снача́ла. || **Początki**, *мн.* начáльныя основáнія (*наýки*).

Początkowo, первоначáльно.

Początkowy, начáльный, первоначáльный.

Poczciwie, чéстно, добросóвѣстно, прямодýшно.

Poczciwiec, -wca, *м.* чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный человѣ́къ, чéстная душá.

Poczciwość, -ści, *ж.* чéстность, добросóвѣстность, прямотá души́, прямодýшіе.

Poczciwy, чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный.

Poczęcie, -cia, *ср.* начáтіе, зачáтіе. **Niepokalane poczęcie**, безгрѣ́шное зачáтіе, *см.* Niepokalany.

Poczekać, подождáть.

Poczekanie, -nia, *ср* ожидáніе. **Zrobić co na poczekaniu**, сдѣ́лать что́-либо безъ отлагáтельства.

Poczesne, -ego, *ср.* почти́тельное приношéніе, подáрокъ въ знакъ уваженія.

Pocześnie, съ чéстію, съ достóинствомъ; || прили́чно, благопристóйно.

Poczesność, -ści, *ж.* честь, достóинство; || прили́чіе, благопристóйность.

Poczesny, чéстный, благопристóйный, пристóйный, прили́чный, поря́дочный; || почётный. **Poczesny obywatel**, почётный гражданúнъ.

Poczęstować, попóдчивать.

Poczet, -czu, *м.* число́; || **свúта, пóѣздъ**, кортéжъ; || спúсокъ, рее́стръ.

Poczęty, начáтый, зачáтый, *см.* Począć, Poczynać.

Poczta, -y, *ж.* пóчта. **Poczta wozowa**, тя́жёлая пóчта. **Poczta listowa, konna**, лёгкая пóчта. **Jechać pocztą**, ѣ́хать по пóчтѣ; || *см.* Posterunek; || *Стар.* честь, почёть.

Pocztamt, -u, *м.* почтáмтъ.

Pocztarski, почтáрскій.

Pocztarz, -a, *м.* почтáрь.

Pocztbalter, -a, *м.* почтсодержáтель, содержáтель почтъ.

Pocztbalterja, -ji, *ж.* почтовóй дворъ; || содержáніе пóчты.

Pocztmistrz, -a, *м.* почтмéйстеръ.

Pocztowy, почтовóй, **Pocztowa zapłata**, прогóны, плáта за провóзъ почтовы́ми лошадьми́.

Poczucie, -cia, *ср.* чýвство, ощущéніе.

Poczuwać, Poczuć, чýвствовать, почýвствовать, ощущáть, ощути́ть. || **Poczuwać się (w czém, do czego)**, сóвѣститься, чýвствовать себя́ винóвнымъ въ чёмъ нибýдь, сознавáть свою́ ошúбку.

Poczuwanie się, Poczucie się, -a się, *ср.* сóвѣстливость, внýтреннее сознáніе сóбственной вины́, ошúбки, погрѣ́шности.

Poczwara, -y, *ж.* чудóвище, урóдъ.

Poczwarka, -i, *ж.* кýколка, златúца (*у насѣкóмыхъ*).

Poczwarte, вчетвёртыхъ.

Poczwórka, -i, *ж.* четверня́, четвёрка (*лошадéй*), *см.* Czwórka.

Poczwórny, четверно́й, вчéтверо слóженный. **Powóz poczwórny**, четырехмѣ́стный экипáжъ.

Poczynać, Począć, начинáть, начáть.

Poczynanie, -nia, Poczęcie, -cia, *ср.* начинáніе.

Poczytać, почитáть (*кни́гу*). **Poczytywać**, считáть, почитáть, полагáть; || признавáть; || вмѣня́ть. || **Poczytać się**, счúтаться, считáть себя́. **Poczytał się za zgubionego**, онъ считáлся погúбшимъ, его считáли погúбшимъ.

Poczytalność, -ści, *ж.* вмѣня́емость.

Poczytalny, вмѣня́емый.

Poczytanie, Poczytywanie, -nia, *ср.* припúсываніе, вмѣнéніе, отнесéніе. || **Poczytanie się**, выдавáніе себя́ за кого́, за что́, припúсываніе себѣ́ чего́ либо.

Pod, подъ. **Obozować pod miastem**, стоя́ть лáгеремъ подъ гóродомъ, въ видý гóрода. **Pod panowaniem Piotra Wielkiego**, въ цáрствованіе Петрá Велúкаго. **Pod pokrywką pobożności**, подъ ви́домъ благочéстія. **Ma stu ludzi pod sobą**, у негó сто человѣ́къ въ комáндѣ. **Wyznać pod przysięgą**, сознáть подъ присúгою. **Pod czas sejmu**, во врéмя сéйма. **Pod wieczór**, пóдъ вечеръ, къ вéчеру. **Trzymać co pod kluczem**, держáть что́ подъ замкóмъ. **Pod karą**, подъ опасéніемъ наказáнія. || Предлóгу **Pod** иногдá предшéствуетъ **Z** (*изъ*). **Dostać z pod stołu**, достáть изъ подъ столá. || *Нар.* **Pod spodem**, снúзу, съúспода.

Podać, Podawać, подáть, подавáть. **Podać do wiadomości**, огласúть, объявúть, предъявúть, сообщúть свѣ́дѣніе; || **передавáть**, перескáзывать, разскáзывать. **Pisarze starożytni podają...**, **дрéвніе писáтели разскáзываютъ**.....

Podagra, **-y**, *ж. Мед.* подáгра.

Podagrycznik, **-a**, *м. Бот.* снить (*растéніе*).

Podagryczny, подагри́ческій.

Podagryk, **-a**, *м.* подáгрикъ.

Podanie, **-nia**, *ср.* прошéніе, прóсьба. || **Podanie incydentalne**, частная прóсьба. **Podanie interwencyjne**, прошéніе трéтьяго лица́ о приня́тіи учáстія въ дѣлѣ совокýпно съ истцóмъ *или* отвѣтчикомъ; || преда́ніе, тради́ція. || **Podawanie**, переда́ча, отда́ча, *см.* **Podać**.

Podarek, **-rka**, *м.* пода́рокъ, даръ.

Podarkowy, пода́рочный.

Podarować, подари́ть; || прости́ть. **Podarować winę**, прости́ть вину́, *см.* **Darować**.

Podarowanie, **-nia**, *ср.* дарéніе.

Podarunek, **-nku**, *м.* пода́рокъ.

Podatek, **-tku**, *т.* по́дать, по́шлина, нало́гъ; || обро́къ. **Podatek gruntowy**, позéмельный нало́гъ. **Podatek stały**, окладна́я по́дать. **Podatek gorzelny**, питéйный сборъ. **Podatek dworski**, подво́рное. **Podatek stały**, прямáя по́дать. **Podatek niestały**, кóсвенная. **Nałożyć podatek**, обложи́ть по́датью. **Uległy podatkowi**, пода́тный, обро́чный. **Wolny od podatku**, освобождённый отъ податéй.

Podatkować, плати́ть, вноси́ть по́дати.

Podatkowanie, **-nia**, *ср.* раскла́дка податéй, пода́тный сборъ.

Podatkowy, пода́тный, относя́щійся къ по́дати, по́шлинный.

Podawać, *см.* **Podać**.

Podawacz, **-a**, **Podawca**, **-y**, *м.* пода́тель, вручи́тель; || имѣющій пра́во раздава́ть духóвныя мѣста́, *см.* **Kolator**.

Podawanie, **-nia**, *ср.* пода́ча, подава́ніе.

Podawca, **-y**, *м.* пода́тель.

Podawczyni, **-ni**, *ж.* пода́тельница.

Podawczy, вво́дный. **List podawczy**, вво́дный листъ, свидѣтельство о вво́дѣ во владѣніе имѣніемъ. **Akt podawczy**, сда́точная о́пись.

Podbechtać, **Podbechtywać**, подстрекну́ть, подстрека́ть, побужда́ть кого́ къ чему́, подзадóривать, подгова́ривать.

Podbiał, **-u**, *м. Бот.* бѣлокопы́тникъ, мать и мáчиха.

Podbić, **Podbijać**, подби́ть, подбива́ть, сбить, сбива́ть, отби́ть, отбива́ть, подколоти́ть, подкола́чивать. || **Podbijać** (**licytującego**), набива́ть цѣ́ну, надбавля́ть, наддава́ть (*на публи́чныхъ торга́хъ*); || **Podbić kogo pod siebie**, покори́ть, завоева́ть, поработи́ть. || **Podbijać się**, **Podbić się**, пора́ниться, ушиби́ться; || взвива́ться, возноси́ться, подниматься вверхъ.

Podbicie, **-cia**, *ср.* завоева́ніе, покоре́ніе, завладѣ́ніе. || **Podbicie oczu**, синя́кй подъ глазáми; || подбóй, подкла́дка (*въ плáтіи*); || передóкъ, верхъ (*башмака́*).

Podbiciel, **-a**, *м.* завоева́тель.

Podbiedz, **Podbiegać**, подбѣжа́ть, подбѣга́ть; || * застига́ть, напада́ть врасплóхъ. || **Podbiegać krwią**, налива́ться кро́вью. **Krwią mu oczy podbiegły**, у него́ глаза́ налились кро́вью.

Podbielać, побѣля́ть.

Podbierać, **Podebrać**, подбира́ть, подобра́ть; || поднять, поднима́ть; || подмыва́ть. **Rzeka podbiera brzegi**, рѣка́ подмываетъ берега́. **Podbierać pod siebie**, прибира́ть къ своимъ рукáмъ, присвóивать, захва́тывать, овладѣва́ть.

Podbieranie, **Podebranie**, **-nia**, *ср.* собира́ніе, подня́тіе; || захва́тываніе; || подмыва́ніе, омыва́ніе. || **Podbieranie miodu**, вынима́ніе мёду изъ у́льевъ.

Podbijacz, **-a**, *м.* завоева́тель, покори́тель. || *Ком.* спекуля́торъ, игрóкъ на возвы́шéніе фóндовъ.

Podbijanie, **-nia**, *ср* завоева́ніе, покоре́ніе.

Podbój, **-oju**, *м. см.* **Podbijanie**.

Podbójca, **-y**, *м.* завоева́тель.

Podbójczy, завоева́тельный, побѣдоно́сный.

Podbródek, **-dka**, *м.* подборóдокъ; || цѣпóчка у мундштука́ (*у лошадéй*).

Podbrzusze, **-sza**, *ср.* подбрю́шина, ни́жняя часть бро́ха, живота́.

Podbrzuszny, подбрю́шный.

Podbudzać, **Podbudzić**, побужда́ть, побуди́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, подстрека́ть, подстрекну́ть.

Podburzać, **Podburzyć**, возмуща́ть, возмути́ть, бунтова́ть, взбунтова́ть, волнова́ть, взволнова́ть.

Podburzyciel, **-a**, *м.* возмути́тель, мяте́жникъ, бунтовщи́къ; || агита́торъ.

Podchlebca, *см.* **Pochlebca**.

Podchlebiać, *см.* **Pochlebiać**.

Podchlebnie, *см.* **Pochlebnie**.

Podchlebny, *см.* **Pochlebny**.

Podchmiel, **-u**, *м.* **Podchmielenie**, **-nia**, *ср.* хмель, опьяне́ніе.

Podchmielić, подба́вить хме́лю; || **podchmielić**, **Podchmielić się**, опьяне́ть, подпи́ть, подгуля́ть.

Podchód, *см.* **Przykop**.

Podchodzić, **Podejść**, подходи́ть, подойти́, приступа́ть, приступи́ть, подступа́ть, подступи́ть, приближа́ться, приблизиться. **Podchodzić pod co**, подкра́дываться, приближа́ться украдкою. || **Podejść**, напа́сть нечáянно, накры́ть, захвати́ть, пойма́ть. **Podchodzić kogo**, обма́нывать, надува́ть, употребля́ть хи́трости.

Podchorąży, **-ego**, *м.* подпра́порщикъ.

Podchwycenie, **-nia**, *ср.* нечáянное нападéніе, застига́ніе; || хи́трость, обма́нъ, *см.* **Podejście**.

Podchwycić, **Podchwytywać**, подхвати́ть, подхва́тывать, перехвати́ть, перена́ть, перехва́тывать. **Podchwycić kogo**, нечáянно напа́сть на кого́, подста́вить кому́

западню. **Podchwycić kogo w słowie**, поймáть кого́ на словáхъ, обличúть.

Podchwytacz, -a, *м.* перенóсчикъ, сплéтникъ; || лавýтчикъ.

Podchwytka, -i, *ж.* **западня́**, ловýшка; || хúтрость, лукáвство.

Podchwytliwie, хитрó, лукáво.

Podchwytliwość, -ści, *ж.* ковáрство, лукáвство.

Podchwytliwy, ковáрный, лукáвый.

Podchwytywanie, -nia, *ср.* вывéдываніе, прóиски, пронырство.

Podciąg, -u, *м. Архит.* перекла́дина, архитрáвъ.

Podcięcie, -cia, *ср.* подрубáніе, подрéзаніе, подсѣкáніе.

Podcięgacz, -a, *м.* подпрýга, *см.* **Poprąg**.

Podcienie, -nia, *ср.* тѣни́стое мѣ́сто.

Podcięty, подрýбленный, подрéзанный, подсѣченный

Podczas, *Стар.* иногдá, порóю, по временáмъ, въ нѣкоторое врéмя; || во врéмя. **Podczas zimy**, во врéмя зимы́, въ зи́мнее врéмя.

Podczastwo, -a, *ср.* звáніе виночéрпія, чáшника, мундшéнка, *см.* **Cześnikostwo**.

Podczaszanka, -i, *ж.* дочь виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczaszy, -ego, *м.* виночéрпій, чáшникъ, мундшéнкъ.

Podczaszyc, -a, *м.* сынъ виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczaszyna, -y, *ж.* женá виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczerewie -wia, *ср.* брюшнáя шкýра бобрá, лисúцы, бѣлки и т. д.

Podczos, -u, *м.* капýстный стéбель, отрóстокъ.

Poddać, Poddawać, подтолкнýть, подтáлкивать; || подсýнуть, подсóвывать; || предостáвить чьей влáсти, на чью вóлю, сдать, передáть. **Poddać komu myśl jaką**, подáть кому́ мысль, *или* надоýмить кого́. || **Poddać się**, сдáться, покори́ться; || предáться (*чему́*), ввѣря́ться (*кому́*), ввѣря́ть себя́.

Poddachowy, чердáчный.

Poddanie, -nia, *ср.* сдáча (*гóрода, крѣпости*). || **Poddanie się**, покóрность, повинновéніе, изъявлéніе покóрности.

Poddaniec, -ńca, *м.* платя́щій дань; || дáнникъ; || пóдданный, *см.* **Poddany**.

Poddanka, -i, *ж.* пóдданная || крѣпостна́я.

Poddaństwo, -a, *ср.* пóдданство; || подчинéнность; || рáбство, крѣпостна́я зави́симость.

Poddany, пóдданный, подвлáстный, крѣпостнóй.

Poddasze, -a, *ср.* чердáкъ.

Poddaszek, -szka, *м.* навѣ́съ, кро́велька.

Poddymacz, -a, *м.* раздувáльщикъ; || поджигáтель, важигáтель; || **подстрекáтель**, подустúтель, зачи́нщикъ.

Poddymka, -i, *ж.* раздувáльный мѣхъ.

Poddział, -u, **Poddziałek**, -łku, *м.* подраздѣлéніе.

Poddzierżawa, -y, *ж.* подъарéнда, арéнда устýпленная глáвнымъ арендáтором другóму лицý.

Poddzierżawca, -y, *м.* подъарендáторъ.

Poddzierżawiać, отдавáть въ субарéнду.

Podebrać, Podbierać, подобрáть, подбирáть; || захватúть, захвáтывать; || подня́ть, поднимáть; || **Podbierać śmietanę**, снимáть слúвки; || **Podebrać pieniędzy**, почáть сýмму дéнегъ.

Podejmować, Podjąć, поднимáть, подня́ть, предпринимáть, предприня́ть. || **Podejmować się**, брáться за что́, брать на себя́ что́ либо; || поднимáться.

Podejrzanie, подозри́тельно.

Podejrzany, подозри́тельный.

Podejrzeć, Podzierać, Podglądać, подсмотрѣть, подсмáтривать; || **подозрѣвáть** (*кого́ въ чёмъ*).

Podejrzenie, -nia, *ср.* **подозрѣ́ніе**.

Podejrzliwość, -ści, *ж.* **подозри́тельность**.

Podejrzliwy, **подозри́тельный**, **склóнный** къ подозрѣ́нію, недовѣ́рчивый.

Podejść, Podejśdź, Podchodzić, подойтú, подходúть, подступúть, подступáть, приближáться, приближáться; || **Podchodzić pod co**, подкрáдываться, приближáться украдкою, тайкóмъ; || напáсть, нападáть (*на непріятеля*); || **Podchodzić kogo**, обмáнывать, провести́, **проводúть**, вводúть въ обмáнъ, оплетáть.

Podejście, -ścia, *ср.* **подлóгъ, мошéнничество**; || обмáнъ, **хúтрость**.

Podemknąć, Podmykać, подвúнуть. подвигáть; || всýнуть, всóвывать. || **Podemknąć się, Podmykać się**, подвернýться, подвёртываться, прокрáсться, прокрáдываться, вкрáсться, вкрáдываться.

Podeprzeć, Podpierać, подпереть, **подпирáть**. **Podeprzeć głowę łokciem**, облокáчиваться.

Podeptać, растоптáть, затоптáть.

Podesłaniec, -ńca, *м.* **подъ́сланецъ, лазýтчикъ**.

Podesta, -y, *ж. Плотн.* площáдка.

Podeszłość, -ści, *ж.* (**wieku**), стáрость, преклóнныя лѣтá.

Podeszły, *Причастіе, см.* **Podejść**; || **Podeszły w latach**, стáрый, пожилóй. **Rana podeszła krwią**, рáна затéкшая крóвью.

Podeszwa, -y, *ж.* подóшва. **Podeszwa wewnętrzna w obuwiu**, настúлка, подстúлка. **Podeszwa nowo podzelowana**, подмётка.

Podeszwiany, Podeszwowy, **подóшвенный**.

Podgardle, Podgarle, -a, *ср.* **Podgardłek**, -łka, *м.* передняя сторона́ шéи; || *Анат.*

ви́лочка, углубле́ніе на ве́рхней ча́сти грудно́й ко́сти; || **подборо́докъ** (*у живо́тныхъ*); || **зобъ** (*у ло́вчихъ птицъ*); || **подше́йникъ** (*ремня́ у ло́шади*).

Podgardło, -a, *ср.* **зобъ, ше́йная о́пухоль.**

Podgarnąć, Podgarnywać, **подобра́ть, подбира́ть**; || **подсу́нуть, подсо́вывать.**

Podgiąć, Podginać, **подогну́ть, подгиба́ть.**

Podglądać, **подсма́тривать, подгля́дывать.**

Podgłówny, **подъ голово́ю находя́щійся**; || **второстепе́нный, посре́дственный, це́рвый по́слѣ гла́внаго.**

Podgórczyk, -a, *м. см.* **Podgórzanin.**

Podgórny, **подго́рный, лежа́щій у горы́** *или* **подъ горо́ю.**

Podgórzanin, -a, *м.* **подго́рный жи́тель.**

Podgórzanka, -i, *ж.* **подго́рная жи́тельница.**

Podgórze, -a, *ср.* **подго́рье.**

Podgrodzie, -a, *ср. Стар.* **предмѣ́стіе, при́городъ.**

Podhetmani, -ego, *м.* **намѣ́стникъ военача́льника**; || **Podhetmani kozacków**, **есау́лъ.**

Podimiennik, -a, *м.* **приня́вшій на себя́ чужо́е и́мя.**

Podjąć, **подня́ть**, *см.* **Podejmować.** || **Podjąć się czego**, **взя́ться за что́, предпри́нять что́ либо.**

Podjadanie, -nia, *ср.* **насыще́ніе.**

Podjadek, -dka, *м.* **червь, пита́ющійся древе́сными коре́ньями.**

Podjarzemny, Podjarzmi, Podjarzmowy, **подъяре́мный, яре́мный, рабо́чій** (*скотъ*).

Podjazd, -u, *м. Воен.* **разъѣздъ, подвижно́й, ко́нный отря́дъ**; || **па́ртія, небольшо́й отря́дъ во́йска.**

Podjechać, Podjeżdżać, **подъѣ́хать, подъѣзжа́ть.**

Podjęcie, -cia, *ср.* **подня́тіе. Podjęcie się czego**, **приня́тіе на себя́ чего́-либо.**

Podjeść, Podjadać, **подъѣда́ть**; || **наѣ́сться, наѣда́ться, насы́титься, насыща́ться.**

Podjęty, **предпри́нятый**, *см.* **Podjąć.**

Podjezdek, -dka, *м.* **лоша́дка, лошаде́нка.**

Podjeżdżać, *см.* **Podjechać.**

Podjeździć (konia), **вы́ѣздить ло́шадь.**

Podjęzyczny, **подъязы́чный.**

Podjum, *Нескл.* **полъ сце́ны.**

Podkanclerski, **вице-ка́нцлерскій.**

Podkanclerstwo, -a, *ср.* **вице-ка́нцлерское досто́инство.** || *Собир.* **Вице-ка́нцлеръ и его́ жена́, супру́га.**

Podkanclerzanka, -i, *ж.* **дочь вице-ка́нцлера.**

Podkanclerzy, -ego, *м.* **вице-ка́нцлеръ.**

Podkanclerzyc, -a, *м.* **сынъ вице-ка́нцлера.**

Podkanclerzyna, -y, *ж.* **жена́, супру́га вице-ка́нцлера.**

Podkarm, -u, *м.* **ко́рмка, корме́ніе лошаде́й во вре́мя доро́ги.**

Podkarmić, Podkarmiać, **подкорми́ть, подка́рмливать.** || **Podkarmić się, откорми́ться** (*о живо́тныхъ*).

Podkasać, Podkasywać, **подобра́ть, подбира́ть, приподня́ть, приподнима́ть**; || **подвяза́ть, подвя́зывать.** || **Podkasać się**, **засучи́ть себѣ** (*рукава́*), **подобра́ть, приподня́ть** (*пла́тье*).

Podkąsać, Podkęsywać, **подкуси́ть, подку́сывать.**

Podkasany, **подо́бранный, подвя́занный, припо́днятый**; || ***поджа́рый, сухопа́рый.**

Podkaska, -i, *ж.* **ста́тёжка, подпоя́ска, кушачёкъ.**

Podkład, -u, *м.* **основа́ніе, осно́ва**; || **подкла́дка, подкла́дина. Podkład pod siodło, во́йлокъ, потни́къ. Podkład pod dno naczynia, поддо́нникъ**; || *Горн.* **Podkład, Spąg, подо́шва.**

Podkładać, *см.* **Podłożyć.**

Podkładanie, -nia, *ср.* **подкла́дываніе.**

Podkładka, -i, *ж.* **по́кладень, яйцо́ подкла́дываемое въ гнѣздо́ подъ насѣ́дку.** || *Горн.* **Podkładka, Próg, лежня́.**

Podkolan, -u, *м. Бот.* **двули́стникъ** (*трава́*), *см.* **Parlist, Dwójlist.**

Podkolanek, -nka, *м.* **подколѣ́нокъ, поджи́лки**; || **поду́шка, подкла́дываемая подъ колѣна.**

Podkomenda, -y, *ж.* **подчине́нность, поднача́льность**; || **зави́симость.**

Podkomendny, **подчинённый, подкома́ндный.**

Podkomorne, -ego, *ср.* **пла́та за сня́тіе ча́сти кварти́ры у гла́внаго жильца́.**

Podkomornik, -a, *м.* **нанима́ющій кварти́ру у гла́внаго жильца́.**

Podkomorski, **принадлежа́щій подкомо́рію**, *см.* **Podkomorzy.**

Podkomorstwo, -a, *ср.* **до́лжность подкомо́рія**, *см.* **Podkomorzy.**

Podkomorzanka, -i, *ж.* **дочь подкомо́рія.**

Podkomorzy, -ego, *м.* **подкомо́рій, придво́рный сано́вникъ** (*въ старинной По́льшѣ*); || **камерге́ръ.**

Podkomorzyc, -a, *м.* **сынъ подкомо́рія.**

Podkomorzyna, -y, *ж.* **жена́, супру́га подкомо́рія.**

Podkoniuszy, -ego, *м.* **подконю́шій**; || **унтеръ-шталме́йстеръ.**

Podkop, -u, *м. Воен.* **подко́пъ, ми́на**; || ***се́ти, ко́зни.**

Podkopać, Podkopywać, **подкопа́ть, подка́пывать, рыть, подры́ть, подрыва́ть.**

Podkopnik, -a, *м. Воен.* **минёръ, подко́пщикъ.**

Podkopny, **подзе́мный, подземе́льный**; || ***пота́ённый.**

Podkorzenny, **подкоре́нный, находя́щійся подъ корнёмъ.**

Podkościelny, **находя́щійся подъ це́рковью**, *или* **по́длѣ це́ркви.**

Podkostny, **подко́стный, находя́щійся подъ ко́стью.**

Podkoszony, скóшенный. **Łąka podkoszona**, лугъ повреждённый косьбóю.

Podkowa, **-y**, *ж.* подкóва.

Podkować, *см.* **Podkuć**.

Podkowanie, **-nia**, *ср.* окóвка; || подкóвываніе (*лошадéй*).

Podkóweczka, **-i**, *ж. Умен.* подкóвочка.

Podkówka, **-i**, *ж. Умен.* подкóвка.

Podkownik, **-u**, *м. Бот.* вя́зель (*растéніе*). || **Podkownik**, **-a**, *м.* кузнéцъ, мастеръ дѣлающій подкóвы.

Podkowowy, подкóвный.

Podkreślać, **Podkreślić**, подчёркивать, подчеркнýть.

Podkreślanie, **Podkreślenie**, **-nia**, *ср.* подчёркиваніе.

Podkreślony, подчёркнутый.

Podkrokiew, **-kwi**, *ж.* крóвельное стропи́ло.

Podksiężycowy, подлýнный.

Podkuć, **Podkować**, подковáть, подкóвывать.

Podkucie, **-cia**, *ср.* подкóвка, подковáніе.

Podkup, **-u**, *м.* наддáча, надбáвка (*цѣны*); || пóдкупъ.

Podkupić, **Podkupywać**, наддавáть, надбавля́ть цѣну, давáть бóлѣе другóго; || подкупи́ть, подкупáть.

Podkupne, **-ego**, *ср*, надбáвка, наддáча.

Podkupnik, **-a**, *м.* наддáтчикъ, дающій бóльшую цѣну (*на аукціóнѣ*); || лиходáтель, подкупáющій другóго.

Podkupny, подкýпный.

Podkupstwo, **-a**, *ср. см.* **Przekupstwo**.

Podkurek, **-rka**, *м.* пѣніе пѣтухóвъ; || ночнóе врéмя, когдá поютъ пѣтухи́; || закýска, ýжинъ óколо э́того врéмени (*для ночныхъ работниковъ*).

Podkurzyć, **Podkurzać**, подкури́ть, подкýривать, окури́ть, окýривать.

Podkuty, подкóванный.

Podkwas, **-u**, *м. Хим.* кислотá.

Podkwasić, **Podkwaszać**, дѣлать кисловáтымъ, квáсить.

Podlać, **Podlewać**, подли́ть, подливáть.

Podłamać, **Podłamywać**, подломáть, подлáмывать, надломи́ть, надлáмливать.

Podlasie, **-sia**, *ср.* подлѣсье, мѣсто прилегáющее къ лѣсу.

Podlaszczka, **-i**, *ж. Бот.* родъ фіáлки (*растéніе*).

Podławie, **-wia**, *ср.* поднáрье, мѣсто подъ нáрами, подъ лáвками, скамéйками.

Podle, *Пред.* пóдлѣ, вóзлѣ, у, близь.

Podle, *Нар.* пóдло, нúзко, *см.* **Podło**.

Podleć, унижáться; || пóртиться, повреждáться, вырождáться.

Podledz, **Podlegać**, покори́ться, покоря́ться, подчини́ться, подчиня́ться, подвéргнуться, подвергáться, повиновáться.

Podległość, **-ści**, *ж.* повиновéніе, подчинéніе, завúсимость. || **Podległości**, *мн.* угóдья, слýжбы (*имѣнія, усáдьбы, дóма*); принадлéжности (*дѣла*).

Podległy, подвéрженный; || завúсимый, подчинённый. **Życie podległe chorobom**, жизнь подвéрженная болѣзнямъ.

Podlepić, **Podlepiać**, подлѣпи́ть, подклеи́ть.

Podleśniczy, **-ego**, *м.* лѣсовщи́къ, лѣснóй стóрожъ.

Podleśny, подлѣсный, находя́щійся, растýщій подъ лѣсомъ; || помóщникъ лѣсничáго.

Podlewa, **-y**, *ж.* сóусъ, подли́вка.

Podlewać, **Podlać**, подливáть, подли́ть.

Podlewanie, **-nia**, *ср.* подливáніе.

Podlić, унижáть, срами́ть, *см.* **Spodlić**. || **Podlić się**, унижáться, уничижáться, срами́ть себя́, поступáть безчéстно

Podło, пóдло, нúзко, безчéстно.

Podłoga, **-i**, *ж.* полъ, помóстъ. **Ślepa podłoga**, подпóлье, чёрный полъ.

Podłomyślność, **-ści**, *ж.* пóдлость, нúзость, пóдлый óбразъ мы́слей, гнýсность.

Podłomyślny, пóдлый, нúзкій, презрѣнный, гнýсный.

Podłość, **-ści**, *ж.* пóдлость, нúзость, гнýсность.

Podlotek, **-tka**, *м.* птенéцъ; || подрóстокъ.

Podłowaty, подловáтый, пóдленкій, *см.* **Podły**.

Podłożyć, **Podkładać**, подложи́ть, подкла́дывать.

Podług, по, смотря́ по тому́ какъ, согла́сно съ...., по мѣрѣ, *см.* **Wedle**, **Według**.

Podługowato, продолговáто.

Podługowatość, **-ści**, *ж.* продолговáтость.

Podłuż, вдоль, вдлину́.

Podłużka, **-i**, *ж.* поперечúна; || рѣшéтина, плáнка, рéйка, драни́ца. || **Podłużka w dachu**, ребрó, край кры́ши, крóвли.

Podłużnica, **-y**, *ж. Архит.* прогóнъ

Podłużny, продóльный, продолговáтый.

Podłużony, продолжённый.

Podły, пóдлый, нúзкій, ничтóжный, презрѣнный, гнýсный.

Podmajstrzy, **-ego**, *м.* подмастерье.

Podmarszałi, **-ego**, *м. Стар.* заступáющій мѣсто капитáна сýдна.

Podmawiać, *см.* **Podmówić**.

Podmawiacz, **-a**, *м.* подстрекáтель, подстýтитель.

Podmieście, **-cia**, *ср. Стар.* прúгородъ.

Podmiot, **-u**, *м.* подлóгъ, обмáнъ, подмётъ; || солóменная подстúлка (*для живóтныхъ*) || подкúдышъ, *см.* **Podrzutek**; || предмéтъ, содержáніе, *см.* **Przedmiot**; || *Грам.* подлежáшее.

Podmiotek, **tka**, *м. см.* **Podrzutek**.

Podmiotka, -i, *ж. см.* **Podsiebitka**; || *Кам.* штукатурка потолковъ.

Podmiotny, Podmiotowy, предметный, объективный; || подложный, вымышленный.

Podmłoda, -y, *ж.* молодь, молодизна, пивныя дрожжи.

Podmoczyć, подмочить.

Podmorski, подводный.

Podmoście, -ścia, *ср.* подмостье.

Podmostny, Podmostowy, находящійся подъ мостомъ.

Podmowa, -y, *ж.* внушеніе, подстреканіе, подстрекательство, подущеніе, наущеніе.

Podmówca, -y, подстрекатель, подуститель, наушникъ.

Podmówić, Podmawiać, подговорить, подговаривать, подстрекнуть, подстрекать, внушить, внушать, подустить, подущать.

Podmuch, -u, *м.* дуновеніе, дыханіе, вѣяніе; || подущеніе, подстреканіе, возбужденіе.

Podmurny, Podmurowy, находящійся подъ стѣною.

Podmurować, подвести каменную стѣну.

Podmurze, -a, *ср. Фортиф.* нижній валъ, фоссебрея.

Podmyć, Podmywać, подмыть, подмывать.

Podnajmowanie, -nia, *ср.* отдача внаймы части нанятаго, наёмъ части квартиры у другаго жильца.

Podnajmujący, нанимающій квартиру у другаго лица.

Podniebie, -ia, *ср.* открытое небо, чистый воздухъ.

Podniebienie, -nia, *ср.* сводъ; || сводъ неба, небо, небеса, поднебесье, небесная высота; || нёбо (*верхняя часть рта*).

Podniebieniowy, Podniebienny, *Анат.* поднёбный.

Podniebieski, Podniebny, поднебесный.

Podniecać, Podniecić, поджигать, поджечь; || поощрять, поощрить, подстрекать, подстрекнуть; || возбуждать, возбудить, вызывать, вызвать.

Podnieść, Podnosić, поднять, поднимать, подымать, приподнять, приподымать; || надбавить, надбавлять, поднять, поднимать, возвысить, возвышать (*цѣну*); || возвысить (*голосъ*); || повысить кого (*въ должности*). || **Podnieść się, Podnosić się**, подниматься, возвышаться, повышаться; || гордиться.

Podniesienie, -nia, *ср.* поднятіе, подниманіе; || надбавка (*цѣны*); || возвышеніе, повышеніе.

Podniesiony, поднятый; || надбавленный; || возвышенный.

Podnieta, -y, *ж.* подтопка (*печи*); || горючесть; || * приманка, склонность, побудительная причина.

Podnietca, -y, *м.* поджигатель, подстрекатель, подуститель.

Podnoże, -a, *ср.* подножіе.

Podnóżek, -żka, *м.* подножіе трона; || *Фортиф.* банкетъ, приступокъ; || *Мат.* основаніе, основа, база, базисъ; || скамейка, скамеечка, приступокъ, подножка у экипажа.

Podnóżek, -żka, **Podnóżnik**, -a, *м.* антиподъ.

Podnóżkowy, Podnóżny, находящійся подъ ногами, подножный.

Podobać się, нравиться. **Podobać sobie co**, находить удовольствіе въ чемъ, любить что, любоваться чѣмъ.

Podobanie, -nia, *ср.* пріятность. **Podobanie się**, стараніе нравиться.

Podobeńki, Podobnieńki, Podobniuchny, Podobniuteńki, Podobniusieńki, совершенно похожій, похожій какъ двѣ капли воды, *см.* **Podobny**.

Podobien, подобенъ, *см.* **Podobny**.

Podobieństwo, -a, *ср.* сходство, подобіе. **Podobieństwo do prawdy**, правдоподобіе; || притча. **Podobieństwo Salomonowe**, притчи Саломоновы.

Podobłoczny, подоблачный.

Podobnie, подобнымъ образомъ, равно, равномѣрно. **Podobnież**, также, точно.

Podobno, кажется, повидимому.

Podobny, подобный, сходный, схожій. || **Podobny ku wierzeniu**, вѣроятный. **Podobny ku wykonaniu**, возможный, сбыточный, удобоисполнимый. **Podobny podobnego szuka**, подобный подобнымъ любуется.

Podoccian, -u, *м. Хим.* уксусокислая соль.

Podochocić sobie, подгулять, подпить.

Podoficer, -a, *м.* унтеръ-офицеръ.

Podogonie, -nia, *ср.* пахви (*подхвостная часть конскаго прибора*).

Podołać, Podoływać, одолѣть, одолѣвать, осилить, осиливать, превозмочь, превозмогать.

Podołek, -łka, *м.* подолъ (*платья*); || подбрюшина, нижняя часть брюха, *см.* **Łono**.

Podorka, -i, *ж.* вспашка.

Podosek, -ska, *м.* подоска, подосина, оковка оси.

Podostatkiem, довольно, достаточно, обильно, изобильно.

Podozorze, -a, *ср.* нижняя часть воловьяго *или* свинаго языка; || подшейная часть говядины.

Podpadać, *см.* **Podpaść**.

Podpał, -u, *м.* подтопка, поджогъ, зажигательство; || топка (*печей*).

Podpalanie, -nia, *ср.* поджогъ, поджиганіе, зажигательство.

Podpalca, -y, **Podpalacz**, -a, *м.* поджигатель, зажигатель; || * подстрекатель, подуститель.

Podpałek, -łka, *м. см.* **Podpłomyk**.

Podpalenie, -nia, поджига́ніе, поджо́гъ; || расто́пка (*пе́чи*).

Podpałka, -i, *ж.* расто́пка; || сожже́ніе, зажига́ніе.

Podpalony, подозжённый.

Podparafja, -ji, *ж.* второстепе́нный прихо́дъ.

Podparcie, -cia, *ср.* подпо́ра, подпо́рка, опо́ра, подде́ржка.

Podparty, подпёртый, подде́ржанный.

Podpas, -u, *м.* по́ясъ.

Podpaść (Podpaśdź), Podpadać, подпа́сть, подпада́ть, подлежа́ть; || навлека́ть, навле́чь на себя́, подверга́ться, подве́ргнуться (*чему́*); || попада́ть, попада́ться. **Podpada to pod zmysły**, э́то осяза́тельно, очеви́дно, я́сно какъ день.

Podpasze, -a, *ср. Анат.* мы́шка, подмы́шка.

Podpaszny, подмы́шковый.

Podpęcze, -a, *ср. Анат.* подбрю́шина, подбрю́шье.

Podpępny, подбрю́шный.

Podpiąć, Podpinać, подстегну́ть, подстёгивать, подтяну́ть, подтя́гивать.

Podpić, Podpijać, подпи́ть, подпива́ть, подгуля́ть.

Podpieczętować, подпеча́тать.

Podpierać, *см.* **Podeprzeć**.

Podpiersień, Popiersień, -śnia, Podpierśnik, -a, *м.* попе́рсіе, нагру́дный реме́нь (*часть ко́нской у́пряжи*).

Podpięty, подстёгнутый, подтя́нутый.

Podpiły, пья́ный, хмѣльно́й.

Podpis, -u, *м.* по́дпись, рукоприкла́дство.

Podpisać, Podpisywać, подписа́ть, подпи́сывать. || **Podpisać się**, подписа́ться, приложи́ть ру́ку.

Podpisarz, -a, *м.* помо́щникъ секретаря́ суда́.

Podpisek, -ska, *м. Стар.* ре́гентъ зе́мской канцеля́ріи; || припи́ска.

Podpłatnik, -a, *м.* помо́щникъ касси́ра, казначе́я.

Podpłomyk, -a, *м.* хлѣбъ у са́маго пла́мени испечённый, ва́ленецъ.

Podpomoganie, Podpomożenie, -nia, *ср.* подмо́га, посо́біе, вспоможе́ніе, по́мощь, содѣ́йствіе.

Podpomożyciel, -a, *м.* покрови́тель, защи́тникъ.

Podpopielny chleb, *Стар.* хлѣбъ испечённый въ золѣ́.

Podpora, -y, *ж.* подпо́рка, подста́вка; || подде́ржка, подмо́га, подпо́ра, опо́ра; || *Архит.* контрефо́рсъ; || *Горн.* подхва́тъ, косты́ль.

Podpórka, -i, *ж.* подпо́рка, подста́вка, тычи́нка; || *Архит.* сто́йка.

Podporucznik, -a, *м.* подпору́чикъ.

Podprawić, Podprawiać, опра́вить, оправля́ть, попра́вить, поправля́ть; || разводи́ть (*расте́нія*); || подложи́ть, подкла́дывать, подби́ть, подбива́ть; || настро́ить кого́ къ чему́, наусти́ть, подстрекну́ть.

Podprawka, -i, *ж. Камен.* подщебёнка.

Podprefekt, -a, *м.* подпрефе́ктъ, помо́щникъ префе́кта.

Podproboszcz, -a, *м.* свяще́нникъ, состоя́щій въ вѣ́дѣніи прихо́дскаго свяще́нника.

Podprofos, -a, *м. Стар.* помо́щникъ судьи́, старшины́.

Podprokurator, -a, *м.* помо́щникъ прокуро́ра.

Podproże, -a, *ср.* ни́жняя часть поро́га.

Podprzeor, -a, *м.* помо́щникъ настоя́теля монастыря́.

Podprzysięgać, дава́ть вѣроло́мную прися́гу.

Podprzysięganie, -nia, *ср.* ло́жная, вѣроло́мная прися́га.

Podpułkownik, -a, *м.* подполко́вникъ.

Podpuścić, Podpuszczać, подпусти́ть, подпуска́ть; || **Podpuszczać mléko**, ква́сить, проква́шивать молоко́.

Podraczyć, напои́ть до́пьяна (*кого́*). **Podraczyć sobie**, напи́ться, нализа́ться, накулика́ться.

Podrastać, подроста́ть.

Podrażnić, подразни́ть.

Podręcze, -a, *ср.* ру́чка у кре́селъ и т. п.

Podręcznik, -a, *м.* руково́дство.

Podręczny, подру́чный. **Dziełko podręczne**, руково́дство.

Podrób, -u, *м.* **Podroba, -y**, *ж.* **Podróbki, -bek**, *мн.* потроха́, вну́тренности живо́тнаго.

Podrobić, искроши́ть, изрѣ́зать на ме́лкіе кусо́чки, раздроби́ть.

Podrobić, Podrabiać, поддѣ́лать, поддѣ́лывать, придѣ́лать, придѣ́лывать, додѣ́лать, додѣ́лывать; || надвяза́ть, надвя́зывать (*чуло́къ*); || надста́вить, надставля́ть.

Podrobiony, поддѣ́ланный; || надста́вленный, придѣ́ланный; || надвя́занный.

Podrosłek, -słka, *м. см.* **Podrostek**.

Podrosły, подро́сшій.

Podrostek, -stka, *м.* подро́стокъ, *см.* **Podlotek**.

Podróż, -y, *ж.* путеше́ствіе, поѣ́здка, стра́нствованіе.

Podrożeć, вздорожа́ть.

Podróżnik, -a, *м.* пу́тникъ, путеше́ственникъ; || пассажи́ръ; || проѣ́зжій; || стра́нникъ.

Podróżny, подоро́жный, путево́й. **Karta podróżna**, подоро́жная.

Podróżny, -ego, *м. см.* **Podróżnik**.

Podróżować, путеше́ствовать, стра́нствовать, ѣ́здить.

Podróżowanie, -nia, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе.

Podrożyć, возвы́сить цѣ́ну.

Podrusztować, приста́вить подмо́стки лѣса́ (*къ строе́нію*).

Podruzgotać, разби́ть въ дре́безги, раскопоти́ть на ме́лкіе куски́, раздроби́ть; || сокруши́ть.

Podrybek, -bka, *м.* лаксфоре́ль (*ры́ба*).

Podrygnąć, Podrygać, Podrygiwać, подпрыгну́ть, подпры́гивать, подскочи́ть, подска́кивать.

Podrywka, -i, *ж.* родъ рыболо́вной сѣ́ти; || западня́, лову́шка.

Podrzeć, разодра́ть.

Podrzędny, подчине́нный; || второстепе́нный. **Planety podrzędne**, второстепе́нныя плане́ты, спу́тники.

Podrzeźniać, Podrzyźniać (komu), передра́знивать (*кого́*), перецыга́нивать, пересмѣ́ивать.

Podrzeźniacz, -a, *м.* пересмѣ́шникъ, передра́зниватель.

Podrzeźnianie, -nia, *ср.* передра́зниваніе, пересмѣ́иваніе.

Podrzucalny, броса́льный, служа́щій къ бро́са́нію.

Podrzucić, Podrzucać, подки́нуть, подки́дывать, подбро́сить, подбра́сывать.

Podrzucony, подбро́шенный, подки́нутый.

Podrzut, -a, Podrzutek, -tka, *м.* подки́дышъ, подки́нутый ребёнокъ. **Dom podrzutków**, воспита́тельный домъ.

Podrzutnie, подло́жно, съ обма́номъ.

Podrzutny, подло́жный, подставно́й, поддѣ́льный.

Podsada, -y, *ж. Фортиф.* са́па, подко́пъ; || * заса́да, западня́; || обма́нъ; || фунда́ментъ, основа́ніе, осно́ва, закла́дка, подста́вка.

Podsadka, -i, *ж.* ковъ, ко́зни, заса́да, западня́; || родъ гриба́.

Podsądny, подсу́дный; || подсуди́мый.

Podsadzić, Podsadzać, подложи́ть, подкла́дывать, подста́вить, подставля́ть; || подводи́ть подко́пъ (*подо что́*). || **Podsadzić się pod kogo**, укра́дкою помѣша́ть кому́ въ како́мъ-либо дѣ́лѣ, воспо́льзоваться чье́ю опло́шностію, напа́сть врасплохъ.

Podsaletran, Podsaletrzan, -u, *м. Хим.* селитроки́слая соль.

Podściełać, Podesłać, подстила́ть, подосла́ть.

Podściełanie, -nia, *ср.* подсти́лка.

Podsędek, -dka, *м. Стар.* подсу́докъ, мла́дшій судья́ зе́мскаго суда́.

Podsędkowa, -éj, *ж.* жена́ подсу́дка.

Podsędkówna, дочь подсу́дка.

Podsędkowstwo, -a, *ср.* до́лжность подсу́дка.

Podselować, *см.* **Podzelować**.

Podsiać, Podsiewać, подсѣ́ять, подсѣва́ть.

Podsiarczan, -u, *м. Хим.* сѣрноки́слая соль.

Podsiębicie, -cia, *ср.* **Podsiębitka, -i**, *ж. Стар.* штукату́рка потолка́.

Podsiebitka, -i, *ж.* **Podsiebicie, -cia**, *ср. Плотн.* подши́вка.

Podsienie, -nia, *ср. Архит.* по́ртикъ, галере́я; || крыльцо́ подъ навѣ́сомъ.

Podsiewacz, -a, *м.* сѣ́ятель, просѣва́льщикъ.

Podsiewiny, -win, *мн.* вы́сѣвки.

Podsiodłowy, подсѣдѣ́льный.

Podskarbi, -iego, *м. Стар.* завѣ́дывающій госу́дарственной казно́ю, казнохрани́тель.

Podskarbina, -y, *ж. Стар.* жена́ казнохрани́теля.

Podskarbstwo, -a, *ср.* до́лжность казнохрани́теля; || *Собир.* казнохрани́тель и его́ жена́ вмѣ́стѣ.

Podskoczyć, Podskakiwać, подскочи́ть, подска́кивать, подпрыгну́ть, подпры́гивать.

Podskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ.

Podskórny, подко́жный.

Podskórze, -a. *ср.* ни́жняя ко́жа.

Podskrobać, подчи́стить, подскобли́ть.

Podskrobanie, -nia, *ср.* подчи́стка.

Podskrobany, подчи́щенный, подско́бленный.

Podskrobek, -bka, *м.* лепёшка изъ оста́вшагося тѣ́ста, оскрёбокъ.

Podskubać, Podskubywać, вырыва́ть, выдёргивать, вы́щипать, выщи́пывать, общипа́ть, общи́пывать (*пе́рья*).

Podsłodzić, Podsładzać, подсласти́ть, подсла́щивать.

Podsłoneczny, подсо́лнечный.

Podsłuch, -u, *м.* подслу́шиваніе. **Podsłuch odprawiać, stać na podsłuchu**, подслу́шивать, быть на сторо́жѣ, сторожи́ть. **Podsłuchy wojenne**, рекогносциро́вка, развѣ́дка.

Podsłuchać, подслу́шать.

Podsłuchacz, -a, Podsłuchywacz, -a, *м.* подслу́шивальщикъ, лазу́тчикъ, соглядата́й.

Podsłupie, -pia, *ср. Стар.* подно́жіе, пьедеста́лъ; || *Архит.* по́ртикъ; || навѣ́съ на столба́хъ.

Podśnieżny, подснѣ́жный.

Podsobny, *Стар.* подъ кѣ́мъ-либо находя́щійся; || **Podsobny koń**, верхова́я, подсѣде́льная ло́шадь.

Podsokoły, *Стар.* употребля́емый въ соколи́ной охо́тѣ.

Podsolan, -u, *м. Хим.* солеки́слая соль.

Podspodni, испо́дній.

Podstać się, вы́стояться, устоя́ться.

Podstanie się, -nia się, *ср.* отсто́й, отста́иваніе.

Podstąpić, Podstępować, подступи́ть подступа́ть, приступи́ть, приступа́ть, прибли́зиться, приближа́ться.

Podstarosta, -y, *м. Стар.* подстаро́ста, помо́щникъ старо́сты, управи́теля владѣ́нія *или* помѣ́стья, принадлежа́щаго коро́нѣ; || **Podstarosta w kopalniach**, берггау́птманъ, го́рный чино́вникъ.

Podstarości, -iego, *м.* помо́щникъ управи́теля помѣ́стьемъ, надсма́тривающій надъ се́льскими рабо́тами и т. д., эконо́мъ.

Podstarzały, устаре́лый.

Podstarzeć, устаре́ть, одряхле́ть.

Podstawa, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва.

Podstawek, -wka, *м.* подпо́рка, подде́ржка; || **Podstawek (w potrzasku),** сторожёкъ, стре́лка, западны́я две́рцы (*въ западнѣ*); || **Podstawek moździerzowy,** пе́стикъ (*въ ступкѣ*); || **Podstawek u skrzypców,** подста́вка, кобы́лка (*въ скри́пкѣ*); || **Podstawek (pod talerz, pod naczynie),** подно́шникъ, поддо́нокъ.

Podstawialny, Podstawny, подстановно́й.

Podstawić, Podstawiać, подста́вить, подставля́ть. **Podstawić co zamiast czego,** подсу́нуть, подмѣ́нить, замѣ́нить.

Podstawienie, -nia, *ср.* подставле́ніе, замѣ́на; || замѣне́ніе, замѣще́ніе.

Podstawiony, подставно́й. **Osoba podstawiona,** подставно́е лицо́.

Podstęp, -u, *м.* подло́гъ, обма́нъ, хи́трость, проны́рство. **Czynić podstępy,** разставля́ть сѣти, кова́ть ко́зни.

Podstępca, -y, *м.* хитре́цъ, проны́ра, лука́вецъ.

Podstęplować, Podstemplować, *Каменщ.* подпере́ть, поддержа́ть подста́вками (*стѣны*).

Podstępność, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, кова́рство, проны́рство.

Podstępny, хи́трый, лука́вый, кова́рный, зло́стный, злонамѣ́ренный. **Podstępny bankrut,** зло́стный банкру́тъ.

Podstolanka, -i, *ж. Стар.* дочь помо́щника сто́льника.

Podstole, -a, *ср.* подсто́лье.

Podstoli, -ego, *м. Стар.* сто́льникъ (*придво́рный чино́вникъ, имѣ́вшій смотрѣ́ніе за королѣ́вскимъ столо́мъ*).

Podstolic, -a, *м. Стар.* сынъ сто́льника.

Podstolina, -y, *ж. Стар.* жена́ сто́льника.

Podstolstwo, -a, *ср. Стар.* до́лжность сто́льника.

Podstrzedz, Podstrzegać, подстере́чь, подстерега́ть, подмѣ́тить, подмѣча́ть, подгляде́ть, подгля́дывать, подсмотрѣ́ть, подсма́тривать.

Podstrzegacz, -a, *м.* соглядата́й, лазу́тчикъ.

Podstrzegaczka, -i, *ж.* подсмо́трщица, лазу́тчица.

Podstrzeganie, -nia, *ср.* подсма́триваніе, высма́триваніе, вывѣ́дываніе, шпіо́нство.

Podstrzelczy, ходя́щій подъ ружьёмъ (*объ охо́тничьей соба́кѣ*).

Podstrzelić, *см.* **Postrzelić.**

Podstrzesze, -a, *ср.* мѣсто подъ навѣ́сомъ; || чердакъ.

Podstyczna, -ej, *ж. Мат.* субта́нгенсъ.

Podsufitka, -i, *ж. Архит.* потоло́чина.

Podsummować, подвести́, свести́ ито́гъ.

Podsunąć, Podsuwać, подсу́нуть, подсо́вывать, задви́нуть, задвига́ть, пододви́нуть, пододвига́ть.

Podsuw, -u, *м.* взя́тка, пода́рокъ за незако́нное произво́дство де́ла.

Podsuwacz, -a, *м.* подмѣ́нщикъ.

Podsuwaczka, -i, *ж.* подмѣ́нщица.

Podsycenie, -nia, *ср.* ко́рмъ, пи́ща, подкрѣпле́ніе, насыще́ніе.

Podsycić, Podsycać, насы́тить, насыща́ть, подкорми́ть, подка́рмливать, подкрѣпи́ть, подкрѣпля́ть. **Podsycić czém jaki trunek,** подмѣша́ть, подба́вить чего́ въ како́й ли́бо напи́токъ. || **Podsycić się,** насы́титься, подкрѣпи́ться, перекуси́ть чего́ ли́бо, закуси́ть.

Podsypać, Podsypywać, подсы́пать, подсыпа́ть.

Podsypka, -i, *ж.* ватра́вочный по́рохъ, мя́коть.

Podsyta, -y, *ж.* подкрѣпле́ніе, насыще́ніе; || * одобре́ніе, поощре́ніе.

Podszczuwać, подстрека́ть, поджига́ть, подзадо́ривать; || натра́вливать, поддра́знивать.

Podszczuwacz, -a, *м.* подстрека́тель, подусти́тель, поджига́тель, зажи́га, зачи́нщикъ.

Podszczuwaczka, -i, *ж.* подстрека́тельница, поджига́тельница, зачи́нщица, нау́шница.

Podszczuwanie, -nia, *ср.* подстрека́тельство, натра́вливаніе, поддра́зниваніе.

Podszepnąć, Podszeptywać, шепну́ть, нашёптывать.

Podszepnik, -a, *м.* нау́шникъ, подстрека́тель, подусти́тель.

Podszept, -u, *м.* нау́шничаніе, нашёптываніе.

Podszewka, -i, *ж.* подкла́дка, подбо́й.

Podszewnica, -y, *ж. Бот.* древоко́рникъ (*растѣніе*).

Podszybie, -ia, *ср. Горн.* мѣсто при ша́хтѣ для скла́дыванія руды.

Podszyć, Podszywać, подши́ть, подшива́ть, подложи́ть, подкла́дывать, подби́ть, подбива́ть.

Podszycie, -cia, *ср.* подкла́дка, подбо́й; || придѣ́лка но́выхъ голо́вокъ, но́выя го́ловы, голо́вки (*у сапого́въ*).

Podtcp, -u, *м.* наводне́ніе, разли́тіе водъ.

Podtopić, Podtapiać, наводни́ть, наводня́ть, затопи́ть, затопля́ть.

Podtrącić, Podtrącać, подтолкну́ть, подта́лкивать.

Podtykać, Podetknąć, подтыка́ть, подто́ткнуть.

Poduchowny, бы́вшій духо́вный, принадлежа́вшій духове́нству.

Poduczyć, подучи́ть, научи́ть.

Podufale, *см.* **Poufale.**

Podufały, *см.* **Poufały.**

Podupadły, пришéдшій въ упáдокъ, обѣднѣвшій, обнищáвшій, разорúвшійся.

Podupaść, Podupadać, притти́ въ упáдокъ, обѣдне́ть, обнищáть, разори́ться.

Podusić, передуши́ть.

Podustny, *Стар.* толстогýбый, губáстый; || находя́щійся подъ губáми.

Poduszczanie, Poduszczenie, -nia, *ср.* наущéніе, подстрекáніе, возбужде́ніе.

Poduszczacz, *см.* **Poduszczyciel.**

Poduszczyć, Poduszczać, подстрекну́ть. подстрекáть, подзадóрить, подзадóривать.

Poduszczyciel, -a, *м.* подстрекáтель, подусти́тель.

Poduszeczka, -i, *ж.* подýшечка. **Poduszeczka u szorów końskich**, сѣдéлка.

Poduszka, -i, *ж.* подýшка.

Poduszny, Poduszowy, подýшечный.

Podwajać, *см.* **Podwoić.**

Podwał, -łu, *м. Воен. см.* **Podmurze.**

Podwałek, -łka, *м. Архит.* астрагáлъ, вáликъ, ободóкъ.

Podwalić, Podwalać, подвали́ть, подвáливать, подкати́ть, подкáтывать.

Podwalina, -y, *ж.* перевóдина, бáлка, бревнó, брусъ; || основáніе, фундáментъ.

Podwałka, *см.* **Opusta.**

Podwalny, находя́щійся подъ вáломъ, подъ окóпомъ.

Podważka, -i, *ж. Хир.* подъёмникъ, подъёмецъ (*инструмéнтъ*).

Podważyć, Podważać, приподня́ть, приподнимáть.

Podwęgielny, краеугóльный.

Podwiązać, Podwiązywać, подвязáть, подвя́зывать, завя́зать, завя́зывать; || *Архит.* сводúть, замыкáть сводъ. || **Podwiązać się**, подвязáться.

Podwiązka, -i, *ж.* подвя́зка, обвя́зка; || *Архит.* кла́день, лéжень подъ стропи́лами.

Pod wieczór, пóдъ вечеръ, вечеркóмъ, въ вечéрнее врéмя.

Podwieczorek, -rka, *м.* пóлдникъ.

Podwieczorkować, пóлдничать.

Podwieść, Podwodzić, подвести́, подводúть.

Podwiew, -u, *м.* дуновéніе, вѣяніе.

Podwinian, -u, *Хим.* винокúслая соль. **Podwinian potaszu**, винокúслый потáшъ, вúнный кáмень.

Podwładność, -ści, *ж.* подчинéнность, подвѣдомственность.

Podwładny, подчинéнный, подвѣдомственный.

Podwłoka, i, *ж.* внýтренняя *или* вéрхняя нáволочка.

Podwłośnik, -a, *м.* пудромáнтель

Podwoda, -y, *ж.* подвóда, вóзка, извозъ.

Podwódca, -y, Podwodziciel, -a, *м* подстрекáтель, подусти́тель, поджигáтель

Podwodnik, -a, *м.* подвóдчикъ, правящій подвóдою.

Podwodny, подвóдный, относя́щійся къ подвóдѣ. **Koń podwodny**, возовáя лóшадь.

Podwodny, водяно́й, подвóдный. **Podwodna farba**, водяна́я крáска, соковáя *или* клеевáя крáска.

Podwoić, Podwajać, удвóить, удвóивать; || увели́чить, увели́чивать.

Podwój, -oju, *м.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Podwoje, -ojów**, створы, двéри о двухъ половúнкахъ, створчатыя двéри.

Podwojewodzy, -ego, *м. Стар.* заступáющій мѣсто воевóды.

Podwójnie, вдвойнѣ, вдвóе, въ два рáза.

Podwójność, -ści, *ж.* двóйственность, двóйкость; || *двоедýшіе, лукáвство.

Podwójny, двойнóй, двóякій, двóйственный; |*двоедýшный, лукáвый. **Podwójna pensja**, двойнóе жáлованье. **Płód podwójny**, двойчáтый плодъ. **Kwiat podwójny**, махрóвый цвѣтóкъ.

Podwojski, -ego, *м. Стар.* разсы́льный, разсы́льщикъ.

Podwórek, -rka, *м.* задвóрокъ, зáдній дворъ, двóрикъ.

Podwórko, -a, *ср.* птúчій дворъ, зáдній дворъ.

Podwórze, -a, *ср.* дворъ, *см.* **Dziedziniec. Na podwórzu**, на дворѣ. **Z podwórza**, съ надвóрья.

Podwórzec, -rca, *м.* дворъ, большóй дворъ.

Podwóz, -u, *м.* подвóзъ, достáвка.

Podwoźnik, -a, *м.* поставщúкъ, достáвщикъ, подвóдчикъ.

Podwrócić, Podwracać, ниспровéргнуть, ниспроверга́ть, потрясти́, потряса́ть; || подста́вить кому́ но́гу, подшибúть кого.

Podwrót, -otu, *м.* ниспровержéніе; || сшибáніе кого съ ногъ.

Podwyżka, -i, *ж.* прибáвка.

Podwyższać, Podwyższyć, подвышáть, подвы́сить, проподнимáть, приподня́ть, прибавля́ть, прибáвить.

Podwyższenie, -nia, *ср.* возвышéніе, повышéніе, приподня́тіе, надбáвка. **Podwyższenie Krzyża Ś-go**, воздвúженіе Св. Крестá. **Podwyższenie rangi**, повышéніе въ чúнѣ.

Podyma (Podejma), -y, *ж. Плотн.* подстрѣлина, распóрка, раскóсина, поперéчный брусъ.

Podymie, -mia, *ср.* дворъ, домъ, дымъ, крестья́нское тягло́.

Podymne, -ego, *ср.* подымное, подвóрное, сборъ съ дымóвъ, сборъ съ кáждаго дворá.

Podzamcze, -a, *ср.* мѣсто пéредъ зáмкомъ.

Podżary, смýглый, загорѣлый отъ сóлнца; || поджáрый.

Podżarzyć, Podżarzać, поджéчь, поджигáть; || *подзадóрить, подзадóривать.

Podżeberny, Podżebrowy, подрёберный. *Анат.* **Błona podżeberna,** подрёберная плева́ *или* грудна́я плева́.

Podżeg, -u, *м.* **Podżega, -i,** *ж. см.* **Podżoga.**

Podżegać, Podżegnąć. поджига́ть, подже́чь.

Podżegacz, -a, *м.* поджига́тель; || • подстрека́тель, подусти́тель, зачи́нщикъ.

Podżegaczka, -i, *ж.* **зажига́тельница;** || подстрека́тельница, **подусти́тельница,** зачи́нщица.

Podzelować, подки́нуть *и́ли* подши́ть но́выя подмётки подъ сапоги́.

Podzelowanie, -nia, *ср.* подшива́ніе, подки́дываніе подмётокъ подъ сапоги́.

Podziać, *см.,* **Podzieć.**

Podział, -u, *м.* разде́лъ, дѣлёжъ, раздѣле́ніе, надѣлъ. **Wznowienie podziału,** передѣлъ.

Podziałka, -i, *ж. Мат.* масшта́бъ;||*Физ.* масшта́бъ, ска́ла (*термоме́тра*).

Podzieć, Podziewać, дѣть, дѣва́ть, запря́тать, запря́тывать, сбыва́ть съ рукъ, отдава́ть, прибра́ть, прибира́ть. || **Podzieć się,** затеря́ться, спря́таться, дѣва́ться.

Podzięka, -i, *ж.* благода́рность, призна́тельность.

Podziękować, поблагодари́ть.

Podziękowanie, -nia, *ср. см.* **Podzięka.**

Podzielenie, -nia, *ср.* разде́ле́ніе, дѣлёжъ. **Podzielenie na raty,** разсро́чка.

Podzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Podzielny, дѣли́мый.

Podziemek, -mka, *м. Бот.* чешу́йникъ, Петро́въ крестъ (*расте́ніе*).

Podziemie, -a, *ср.* **Podziemnica, -y,** *ж.* подземе́лье.

Podziemność, -ści, *ж.* не́дра земли́.

Podziemny, подземе́льный.

Podziesiątny, состоя́щій изъ **десяти́,** десятерно́й, десятери́чный.

Podziewać, *см.* **Podziać.**

Podziewiątny, девятерно́й.

Podziś, Podziśdzień, доны́нѣ, до сего́ вре́мени, до сего́дня, до сего́днишняго дня.

Podziw, -u, *м.* удивле́ніе.

Podziwiać(kogo,co),удивля́ться,дивя́ться (*кому́, чему́*), любова́ться (*кѣмъ, чѣмъ*).

Podziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе.

Podżoga, -i, *ж.* поджо́гъ, подто́пка; || возбужде́ніе, подстрека́ніе; || подстрека́тель, возмути́тель, поджига́тель.

Podżołądkowy, подбрю́шный.

Podzor, -u, *м.* подозрѣніе.

Podźwignąć, возстанови́ть, **привести́** въ пре́жнее состоя́ніе, подня́ть, приподня́ть.

Poema, *ср. Нескл.* **Poemat, -u,** *м.* поэ́ма.

Poeta, -y, *м.* поэ́тъ, стихотво́рецъ.

Poetka, -i, *ж.* поэте́сса.

Poetycki, Poetyczny, поэти́ческій.

Poetyka, -i, *ж.* пии́тика, стихотво́рная нау́ка.

Poezja, -ji, *ж.* поэ́зія. **Poezje,** *мн.* стихотворе́нія, поэти́ческія произведе́нія.

Pofałszować, поддѣлать.

Pofatygować się, потруди́ться, побеспоко́иться.

Pogadać, поговори́ть, поболта́ть.

Pogadanie, -nia, *ср.* **Pogadanka, Pogadawka, Pogadka, -i,** *ж.* бесѣда, разгово́ръ, болтовня́. **Pogadka,** поговорка, молва́.

Poganiać, погони́ть.

Poganiacz, -a, *м.* погонщикъ; || рога́тина, стрека́ло, боде́цъ, остроконе́чная па́лка (*чтобы погони́ть воло́въ*).

Poganin, -a, *м.* язы́чникъ, идолопокло́нникъ.

Poganizm, -u, *м.* язы́чество, идолопокло́нство.

Poganka, -i, *ж.* язы́чница, идолопокло́нница.

Pogański, язы́ческій, идолопокло́нническій.

Pogaństwo, -a, *ср.* язы́ческіе наро́ды; || язы́чество.

Pogarda, -y, *ж.* презре́ніе, пренебреже́ніе.

Pogardliwie, *Нар.* презри́тельно, съ пренебреже́ніемъ.

Pogardliwość, -ści, *ж.* презри́тельность, неуважи́тельность.

Pogardliwy, презри́тельный, неуважи́тельный.

Pogardzać, Pogardzić, презира́ть, презре́ть (*кого́*), пренебрега́ть, пренебре́чь (*чѣмъ*).

Pogardzanie, -nia, *ср.* презира́ніе.

Pogarszać, *см.* **Pogorszyć.**

Pogasić, погаси́ть.

Poginąć, поги́бнуть, пропа́сть.

Pogląd, -u, *м.* взглядъ.

Pogładzenie, -y, *ж.* полиро́вка, шлифо́вка, полирова́ніе; || политу́ра; || лоскъ, гля́нецъ, гладь; || *украше́ніе, убра́нство.

Poglądać, смотрѣть, взгля́дывать.

Poglądanie, -nia, *ср.* взгля́дываніе, разсма́триваніе.

Pogłaskać, погла́дить, поласка́ть.

Pogłos, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Pogłoska, -i,** *ж.* молва́, слухъ.

Pogłówek, -wka, *м.* уда́ръ по головѣ́, затре́щина.

Pogłówne, -ego, *ср.* **Pogłówszczyzna, Pogłowszczyzna, -y,** *ж.* погола́вная по́дать, поду́шное.

Pogłówny, погола́вный.

Pognój, -oju, *м.* унавóживаніе, удобре́ніе (*земли́*).

Pogoda, -y, *ж.* пого́да, вёдро.

Pogodnie, я́сно, свѣтло́; || споко́йно, ти́хо. **Pogodnie jest,** прекра́сная пого́да, прекра́сное вре́мя.

Pogodny, я́сный, чи́стый; || благораствореннный, благопріятный.

Pogodzenie, -nia, *ср.* примире́ніе, согла́шеніе.

Pogodzić, примири́ть, согласи́ть. || **Pogodzić się**, примири́ться.

Pogodziciel, -a, *м.* примири́тель.

Pogoń, Pogonia, -ni, *ж.* пого́нъ, пого́ня, го́нка, догóнка, преслѣдованіе. || **Pogoń**, гербъ бы́вшаго Литóвскаго кня́жества: всáдникъ съ мечёмъ на конѣ.

Pogończy, Pogonny, по́сланный въ пого́ню, преслѣдующій.

Pogorszenie, -nia, *ср.* ухудше́ніе, испóрченность; || собла́знъ.

Pogorszyć, Pogorszać, Pogarszać, ухýдшить, ухудша́ть. испóртить, пóртить; || соблазни́ть, соблазня́ть.

Pogorzały, погорѣлый, *см.* **Pogorzelec**.

Pogórze, -a, *ср.* плóская возвы́шенность, плоскогóрье.

Pogorzeć, погорѣть, вы́горѣть.

Pogorzel, Pogorzela, Pogorzelnia, -i, *ж.* пожáрище, погорѣлое мѣсто.

Pogorzelec, -lca, *м.* погорѣвшій.

Pogorzelisko, -a, *ср.* пожáрище, погорѣлое мѣсто.

Pogorzenie, -nia, *ср.* сгорѣніе, истребле́ніе пожáромъ.

Pogotowiu,—употребительнѣе Na pogotowiu, въ готóвности, подъ рукóю, блúзко.

Pograbić, сгрести́ грáблями (*сѣно*); || расхити́ть, разгрáбить.

Pogranicze, -a, *ср.* предѣлъ, грани́ца, порубѣ́жье.

Pogranicznie, смѣ́жно, сопредѣ́льно, на грани́цахъ, на рубежѣ́.

Pogranicznik, -a, *м.* погранúчный жúтель.

Pograniczny, погранúчный, сопредѣ́льный, смѣ́жный.

Pograwanie, -nia (z kogo), *ср.* насмѣ́шка. глумле́ніе (*надъ кѣ́мъ*).

Pogrążać, Pogrążyć, погружáть, погрузúть, окýнывать, окунýть; || повергáть, повéргнуть. || **Pogrążać się**, погружáться, повергáться, окýнываться.

Pogrążanie, Pogrążenie, -nia, *ср.* погруже́ніе.

Pogrązнąć, погрáзнуть, ввéргнуться.

Pogrobek, -bka, Pogrobowiec, -wca. *м.* ребёнокъ, родúвшійся по смéрти отцá.

Pogrobny, Pogrobowy, посмéртный.

Pogródka, -i, *ж.* огородка, úзгородь; || грядá; || рѣшóтка.

Pogrom, -u, *м.* погрóмъ, разгрóмъ, пораже́ніе, разби́тіе, разоре́ніе.

Pogromca, -y, *м.* побѣди́тель, покори́тель; || укроти́тель, усмири́тель.

Pogromić, порази́ть, разби́ть, опустоши́ть; || побѣди́ть, покори́ть.

Pogromienie, -nia, *ср.* опустоше́ніе, пораже́ніе, разби́тіе; || усмире́ніе.

Pogromny, разрушúтельный, опустоши́тельный.

Pogróżka, -i, *ж.* угрóза.

Pogrożny, грóзный, угрожáющій.

Pogruchotać, разби́ть, переломáть, **раздроби́ть на мéлкіе кýски**, развали́ть.

Pogruchotanie, -nia, *ср.* разби́тіе, переломъ, развóмъ, раздробле́ніе.

Pogrzeb, -u, *м.* погребе́ніе, пóхороны.

Pogrzebać, Pogrześć, Pogrzebować, Pogrzebywać, похорони́ть, погребáть, закáпывать, зарывáть тѣло умéршаго въ зéмлю.

Pogrzebacz, -a, *м.* **Pogrzebaczka, -i**, *ж.* кочергá.

Pogrzebanie, -nia, *ср.* погребе́ніе.

Pogrzebnik, -a, *м.* погребáльщикъ, моги́льщикъ.

Pogrzebny, Pogrzebowy, погребáльный, похоро́нный.

Pogubić, потеря́ть, растеря́ть.

Pogwałcenie, -nia, *ср.* наруше́ніе; || наси́ліе. **Pogwałcenie grobów**, наси́льственное разры́тіе моги́лъ.

Pogwałcać, нарýшить; || изнаси́ловать.

Pohamować, укроти́ть, усмири́ть, обуздáть, уня́ть, воздержáть.

Pohamowanie, -nia, *ср.* укроще́ніе, усмире́ніе, обуздáніе, уня́тіе, воздержáніе.

Pohańbić, опозóрить, обезчéстить, опорóчить, осрами́ть.

Pohańbiciel, -a, *м.* оскорби́тель.

Pohańbicielka, -i, *ж.* оскорби́тельница.

Pohańbienie, -nia, *ср.* безчéстіе, позóръ, посрамле́ніе.

Pohaniec, -ńca, *м. см.* **Poganin**.

Pohulanka, -i, *ж.* пирýшка, кутёжъ; || гуля́нка.

Poić, Napoić, пои́ть, напои́ть; || **Poić się**, упива́ться.

Poinformować, увѣ́домить, объясни́ть; || **Poinformować się**, спрáвиться, навести́ спрáвку, освѣ́домиться.

Poinformowanie, -nia, *ср.* спрáвка, наведе́ніе спрáвки.

Pojąć, *см.* **Pojmować**.

Pojadacz, -a, *м.* объѣда́ла, объѣда́ло.

Pojaw, -u, *м.* явле́ніе, проявле́ніе, появле́ніе; || знáменіе. *см.* **Zjawisko**.

Pojawiać, Pojawić, явля́ть, яви́ть, про явля́ть, проявúть, обнарýживать, обнарýжить. || **Pojawiać się**, появля́ться, проявля́ться, обнарýживаться, покáзываться.

Pojawienie, -nia, *ср.* явле́ніе, появле́ніе.

Pojazd, -u, *м.* экипáжъ, колúска, *см.* **Kocz, Powóz**; || весло́.

Pojazdowy, повóзочный, **колúсочный**, каре́тный.

Pojaździka, -i, *ж.* поѣздка.

Pojęcie, -cia, *ср.* поня́тіе, поня́тливость, смыслъ; || представле́ніе, мысль, идéя

Pojednać, Pojednywać, помири́ть, примири́ть, примиря́ть. || **Pojednać się, Pojednywać się**, помири́ться, мири́ться, примири́ться, примиря́ться.

Pojednanie, -nia, *ср.* примире́ніе; || **согла**шéніе; || мировáя сдѣлка.

Pojednawca, -y, *м.* примири́тель.

Pojednawczy, мировóй, полюбóвный; || примири́тельный, миротворный. **Układ**

pojednawczy, мирный договóръ, мировáя. **Sąd pojednawczy**, третéйскій судъ.

Pojednawczyni, **-ni**, *ж.* примирúтельница.

Pojednoczenie, **-nia**, *ср.* соглашéніе, соединéніе, единéніе.

Pojednoczyć, согласúть, соединúть.

Pojedyńczo, поодинóчкѣ, пóрознь, отдѣльно, особенно.

Pojedyńczość, **-ści**, *ж.* единство, отдѣльность, несложность, обособлéніе; || одинóчество.

Pojedyńczy, простóй, несложный, отдѣльно взятый, отдѣльный; || единственный, особенный. *Грам.* **Liczba pojedyńcza**, единственное числó.

Pojedynek, **-nku**, *м.* поединок, дуэль.

Pojedynka, **-i**, *ж.* одноствóльное ружьё.

Pojedynkować, Pojedynkować się, бúться, дрáться на поединкѣ.

Pojedynkowanie, **-nia**, **Pojedynkowanie się**, **-nia się**, *ср.* поединок, дуэль.

Pojedynkowy, *см.* **Pojedyńczy**; || поединочный, относящійся къ поединку.

Pojemszczyzna, **-y**, *ж. Стар.* плáта, котóрую крестьянинъ вносúлъ помѣщику за позволéніе женúться.

Pojenie, Spojenie, **-nia**, *ср.* спáиваніе, доведéніе до пьянáго состоянія.

Pojętność, **-ści**, *ж.* понятливость, понятность, смышлёность.

Pojętny, Pojętliwy, понятливый, смышлёный; || понятный.

Pojęty, пóнятый, постижúмый, *см.* **Pojmować**.

Pojezdny, повóзочный, колáсочный, каретный.

Pojezuicki, бывшій іезуúтскій, принадлежáвшій óрдену іезуúтовъ.

Pojmać, *Стар.* поймáть, схватúть.

Pojmanie, **-nia**, *ср.* поймка.

Pojmaniec, **-ńca**, *м. Стар.* плѣнникъ.

Pojmaństwo, **-a**, *ср. Стар.* плѣнъ; || невóля.

Pojmować, Pojąć, понимáть, понять; || **Pojmować żonę**, жениться. **Pojmować męża**, вúтти зáмужъ.

Pojmowanie, **-nia**, *ср.* понятливость.

Pojrzenie, **-nia**, *ср.* взглядъ.

Pójść, Iść, пойтú, идтú. **Pójść o zakład**, бúться объ закладъ. **Pójść z dymem**, разсѣяться какъ дымъ, исчéзнуть. **Nie poszło mu to na pożytek**, óто не послужúло емý въ пóльзу. **Widzę, że poszła dobrze moja prośba**, вúдно, что моя прóсьба подѣйствовала. **Nie pójdzie ci to bezkarnie**, óто не пройдётъ тебѣ дáромъ. * **Pójść na grzyby**, получúть откáзъ, отстáвку.

Pojutrze, послѣ зáвтра. **Do pojutrza**, до пóслѣ зáвтра. **Po pojutrze**, чéрезъ три дня.

Pojutrzejszy, послѣзáвтрешній.

Pokąd, покýда, покá, до тѣхъ поръ пока.

Pokarać, вакáпать.

Pokarm, **-u**, *м.* пúща, кормъ.

Pokarmić, покормúть.

Pokarmowy, кормовóй, пищевóй; || *Анатом.* пищепріéмный, пищепровóдный.

Pokątnie, потáенно, скрытно, скрытнымъ óбразомъ.

Pokątnik, **-a**, *м.* отшéльникъ; || заговóрникъ, нелюдúмъ. || *Ком.* торгýющій áкціями внѣ бúржи.

Pokątność, **-ści**, *ж* потаéнность, скрытность.

Pokątny, потаéнный, скрытный.

Pokatować, изувѣчить, измýчить.

Pokaz, **-u**, *м.* покáзъ, показáніе, образчикъ; || знакъ, доказáтельство; || нарýжность, нарýжный видъ.

Pokazać, Pokazywać, показáть, покáзывать. || **Pokazać się, Pokazywać się**, показáться, покáзываться.

Pokazale, пышно, великолѣпно

Pokazalny, выставленный на покáзъ.

Pokazałość, **-ści**, *ж.* пышность, нарýжность, нарýжный видъ.

Pokazały, пышный; || вúдный, значúтельный, знáтный.

Pokazanie, Pokazywanie, **-nia**, *ср.* выставка, покáзъ, показываніе; || предъявлéніе, представлéніе (*документовъ*). **Pokazanie na jaw**, оказáтельство. **Na pokazanie**, на покáзъ.

Pokaźny, вúдный, значúтельный.

Póki, покá, покýда, до тѣхъ поръ. **Póty póki**, до тѣхъ поръ покá. **Od póki**, съ тѣхъ поръ какъ.

Pokład, **-u**, *м.* поклáжа. **Żąć na pokłady**, класть рýчнями, рýченьками (*сжáтый хлѣбъ*), раскладывать хлѣбъ рýчнями (*для просýшки его*); || помóстъ, мостовúна, накáтникъ, чёрный полъ, пóмостъ подъ выстилку пóла; || **Pokład okrętowy**, вéрхняя пáлуба на кораблѣ; || *Геол.* слой, пластъ; || *Минер.* мѣсторождéніе; || *Плотн.* **Pokład dylowy**, пластúнная стúлка; || *Горн.* **Pokłady ciał kopalnych**, мѣсторождéніе минерáловъ.

Pokładać, полагáть; || обкладывать, покрывáть; || **Pokładać rolę**, въ пéрвый разъ вспáхивать зéмлю, переворáчивать; || **Pokładać konia, byka**, холостúть лóшадь, быка; || опрокúдывать, повалúть; || * утверждáть, увѣрять; || **Pokładać w kim nadzieję**, возлагáть на кого надéжду; || *Плотн.* **Łatami pokładać**, рѣшетúть, прибáвить рѣшетúны къ стропúламъ.

Pokładanie, **-nia**, *ср.* обкладываніе; || **Pokładanie konia**, холощéніе, оскоплéніе лóшади; || *Агр.* пéрвая запáшка землú.

Pokładany, выложенный, облóженный; || **Koń pokładany**, кладеный конь; || **Rola pokładana**, въ пéрвый разъ вспáханная земля.

Pokładne, -ego, *ср.* пла́та свяще́ннику за по́хороны.

Pokładowy, слои́стый.

Pokładziny, -dzin, *мн. Стар.* сва́дебный обря́дъ.

Poklask, -u, *м.* **Poklaskiwanie, -nia,** *ср.* рукоплеска́ніе.

Pokłócenie -nia, *ср.* **Pokłócenie się,** ссо́ра.

Pokłon, -u, *м. Стар.* **Pokłona, -y,** *ж.* покло́нъ, поклоне́ніе. **Pokłon Bogu,** поклоне́ніе Бо́гу. **Pokłony komu czynić,** изгиба́ться (*передъ кѣмъ*); броса́ться къ нога́мъ, бить челомъ (*передъ кѣмъ*); || пода́рокъ, приноше́ніе.

Pokłonić, Pokłonić się, поклони́ться.

Pokłonienie, -nia, *ср.* поклоне́ніе, почти́тельный покло́нъ.

Pokłonny, покло́нный; || почт тельный.

Pokłosie, -sia, *ср.* собира́ніе коло́сьевъ по́слѣ жа́твы.

Pokoik, -u, *м. Умен.* ко́мнатка.

Pokój, -oju, *м.* поко́й, ко́мната. **Pokój sypialny,** спа́льня. **Pokoje,** *мн.* поко́и; || пріёмъ при дворѣ. **Wczoraj były pokoje u króla,** вчера́ былъ пріёмъ у короля́. || Миръ, поко́й, споко́йствіе, тишина́. **Pokój zerwać,** нару́шить миръ. **Pokój publiczny,** общественное спокойствіе. **Dać czemu pokój,** оста́вить, бро́сить, переста́ть. **Daj mu Panie pokój wieczny,** упокой Го́споди его́ ду́шу, дай Богъ ему́ ца́рство небе́сное. **Pędzia pokoju,** мировóй судья́.

Pokojowa, -wéj, Pokojówka, -i, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Pokojowy, -ego, *м.* камерди́неръ, ко́мнатный служи́тель.

Pokojowy, ко́мнатный; || ми́рный, относя́щійся къ заключе́нію ми́ра.

Pokolanek, -nka, *м. Фортиф.* ни́жняя часть бру́ствера.

Pokolenie, -nia, *ср.* поколѣ́ніе, колѣ́но, родъ; || пле́мя, поро́да.

Pokonać, Pokonywać, преодолѣ́ть, преодолѣ́вать, оси́лить, оси́ливать, превозмо́чь, превозмога́ть, побѣди́ть, побѣжда́ть, покори́ть. покоря́ть.

Pokonanie, Pokonywanie, -nia, *ср.* одолѣ́ніе, одолѣ́ваніе, превозмога́ніе, побѣда, покоре́ніе. *Юрид.* **Pokonanie prawem,** отсужде́ніе, очи́стка.

Pokonany, побѣжде́нный, покорённый.

Pokora, -y, *ж.* смире́ніе, кро́тость, поко́рность; || почте́ніе.

Pokornie, поко́рно, смире́нно, почти́тельно.

Pokorniś, -sia, *м.* смире́нникъ.

Pokorniuchno, *Нар.* всепоко́рнѣйше.

Pokorniuchny, всепоко́рнѣйшій.

Pokorność, -ści, *ж.* поко́рность, кро́тость.

Pokorny, поко́рный, кро́ткій.

Pokorzyć, унижа́ть, смиря́ть; || **упрощать.** || **Pokorzyć się,** смиря́ться.

Pokos, -u, *м.* поко́съ, коше́ніе травы́. **Leżeć pokosem,** *см.* **Pokotem.**

Pokośny, поко́сный, относя́щійся къ поко́су.

Pokost, -u, *м.* лакъ.

Pokostnik, -a, *м.* лакиро́вщикъ; || ла́ковщикъ.

Pokostować, лакирова́ть, покрыва́ть ла́комъ.

Pokostowanie, -nia, *ср.* лакиро́вка.

Pokostowy, ла́ковый.

Pokotem, впова́лку. **Leżeć, spać pokotem,** лежа́ть, спать впова́лку.

Pokpić, пошути́ть, посмѣ́яться.

Pokrapiać, Pokrapywać, Pokropić, накра́пывать, окропля́ть, окропи́ть, орошáть, оросúть, *см.* **Kropić.**

Pokrapianie, Pokropienie, -nia, *ср.* окропле́ніе, орошéніе.

Pokrętny, закру́ченный.

Pokrewieństwo, -a, *ср.* родство́, свойство́, родня́. *Собир.* ро́дственники.

Pokrewna, -éj, *ж.* ро́дственница, *см.* **Krewna.**

Pokrewnić, Pokrewnić się, *см.* **Spokrewniać, Spokrewniać się.**

Pokrewność, -ści, *ж.* родство́, сродство́, кро́вное родство́.

Pokrewny, родно́й, сро́дственный; || ро́дственникъ, сро́дникъ.

Pokropić, *см.* **Pokrapiać.**

Pokropywać, *см.* **Pokrapiać.**

Pokrótce, вкра́тцѣ, въ коро́ткихъ слова́хъ.

Pokrowiec, -wca, *м.* чахо́лъ, покро́въ.

Pokrówne, -ego, *ср. Стар.* по́дать за содержа́ніе коро́въ.

Pokrwawienie, -nia, *ср.* окровавле́ніе.

Pokryć, покры́ть, *см.* **Pokrywać.**

Pokrycie, -cia, *ср.* окры́тіе, пополне́ніе. || *Ком.* руча́тельство, обезпе́ченіе; || покро́въ, покрыва́ло, покры́шка, кры́шка. **Pokrycie długu,** пополне́ніе до́лга.

Pokrycie, *см.* **Skrycie.**

Pokryjomu, укра́дкою, **скры́тно,** тайко́мъ.

Pokrytość, -ści, *ж.* скры́тность, притво́рство, *см.* **Płudność, Skrytność.**

Pokryty, покры́тый; || скры́тный, притво́рный, *см.* **Płudny.**

Pokrywa, -y, *Умен.* **Pokrywka, -i,** *ж.* кры́шка, кры́шечка; || прикры́тіе, личи́на, видъ. **Pod pokrywą przyjaźni,** подъ ви́домъ дру́жбы; || *см.* **Pgródka.**

Pokrywać, Pokryć, покрыва́ть, покры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть. || **Pokrywać się,** покрыва́ться, прикрыва́ться.

Pokrywacz, -a, *м.* притво́рщикъ скры́тный человѣ́къ.

Pokrywanie, -nia, *ср.* покрыва́ніе, прикры́тіе.

Pokryweczki, -czek, *мн. Бот. см.* **Rzęsa wietrzna.**

Pokrywka, *см.* **Pokrywa.**

Pokrzep, -u, *м.* подкрѣпле́ніе силъ.

Pokrzepiać, укрѣпля́ть.

Pokrzepiający, *Мед.* **крѣпи́тельный, укрѣпля́ющій.**

Pokrzepianie, -nia, *ср. см.* **Krzepienie.**

Pokrzepić, Pokrzepić się, *см.* **Krzepczyć.**

Pokrzyk, -u, *м.* крикъ; || *Бот.* **Pokrzyk, Pokrzykowe ziele**, Ада́мова голова́, бѣшеныя ви́шни, со́нная о́дурь, краса́вица, *см.* **Wilcze jagody.**

Pokrzywa, -y, *ж. Бот.* крапи́ва, жгу́чая крапи́ва. **Pokrzywa głucha**, глуха́я, нежгу́чая крапи́ва.

Pokrzywdzenie, -nia, *ср.* оби́да, оскорбле́ніе, нанесе́ніе безче́стія; || *Юрид.* убы́точность.

Pokrzywdzić, оби́дѣть, нанести́ оби́ду, оскорби́ть.

Pokrzywdzony, *Юрид.* потерпѣ́вшій отъ престу́пнаго дѣя́нія; || оби́женный, обезчещённый.

Pokrzywiany, Pokrzywny, крапи́вный.

Pokrzywka, -i, *ж.* крапи́вка, молода́я крапи́вка; || *Зоол.* **королёкъ** (*пти́ца*).

Pokrzywnik, -a, *м. Зоол.* **крапи́вная ба́бочка, мя́тликъ.**

Pokudłać, взъеро́шить, **растрепа́ть** (*во́лосы*).

Pokup, -u, *м.* сбытъ, **прода́жа** (*това́ровъ*).

Pokupnik, -a, *м.* **покупщи́къ, покупа́тель.**

Pokupność, -ści, *ж.* **хоро́шій сбытъ** (*това́ровъ*).

Pokupny, ско́ро-раскупа́емый, сбыва́емый.

Pokurcz, -a, *м.* **родъ соба́ки, происходя́щей отъ борзо́й.**

Pokusa, -y, *ж.* искуше́ніе, собла́знъ; || =*м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Pokusić, Pokusić się, *см.* **Pokuszać, Pokuszać się.**

Pokusiciel, -a, *м.* **искуси́тель, соблазни́тель.**

Pokusicielka, -i, *ж.* **искуси́тельница, соблазни́тельница.**

Pokuska, -i, *ж.* **ма́ленькое искуше́ніе.**

Pokuszać, Pokusić, искуша́ть, искуси́ть, соблазня́ть, соблазни́ть; || испы́тывать, испыта́ть. || **Pokuszać się, Pokusić się**, покуша́ться, покуси́ться, попыта́ться, отва́житься, испро́бовать.

Pokuszenie, -nia, *ср.* искуше́ніе.

Pokuta, -y, *ж.* покая́ніе, раска́яніе. **Za pokutę**, **въ наказа́ніе. Pokuta kościelna**, эпитимія, духо́вное наказа́ніе, запреще́ніе.

Pokutnica, -y, *ж.* ка́ющаяся; || **покая́нница.**

Pokutnik, -a, *м.* ка́ющійся; || **покая́нникъ.**

Pokutność, -ści, *ж.* **сокруше́ніе се́рдца, раска́яніе.**

Pokutny, покая́нный. Psalm pokutny, покая́нный псало́мъ.

Pokutować, ка́яться, **приноси́ть покая́ніе**; || **Pokutować za grzechy**, ка́яться въ грѣха́хъ; || **поплати́ться. Pokutować za życie rozwięzłe w młodości, поплати́ться за распу́тную жизнь въ мо́лодости.**

Pokutowanie, -nia, *ср.* **покая́ніе, раска́яніе**; || эпитимія; || **наказа́ніе.**

Pokwap, -u, *м.* **поспѣхъ, поспѣ́шность, торопли́вость.**

Pokwapić się, **поторопи́ться, поспѣши́ть**, *см.* **Kwapić się.**

Pokwapienie się, *см.* **Kwapienie się.**

Pokwapliwie, *см.* **Skwapliwie.**

Pokwapliwość, *см.* **Skwapliwość.**

Pokwapliwy, *см.* **Skwapliwy.**

Pokwasić, проква́сить сква́сить. **Pokwasić się z kim**, **разойти́сь, размо́лвиться съ кѣмъ.**

Pokwefić, набро́сить покрыва́ло.

Pokwitnąć, зацвѣсти́.

Pokwitować, дать распи́ску, **квита́нцію**, расписа́ться въ получе́ніи; **расквита́ться**; || вовмѣсти́ть, возда́ть.

Pokwitowanie, -nia, *ср.* **распи́ска въ получе́ніи, квита́нція.**

Pół, *м.* полъ, полови́на. **Na poły**, **напо́лы** (*Стар.*), **пополам**ъ, на двѣ ра́вныя до́ли. **Pół godziny**, полчаса́. **Pół dnia**, полови́на дня. **Półpięta funta**, четы́ре фу́нта съ полови́ною. **Pół do dziesiątéj** полови́на деся́таго (*часа́*). **Na pół umarły**, полумертвый. **Uchwycić kogo w pół**, схвати́ть кого́ поперёгъ.

Poła, -y, *ж.* **пола́**, фа́лда (*пла́тья*); || **Poły**, сѣть для ло́вли птицъ и звѣре́й.

Połać -ci, *ж.* рядъ домо́въ, одна́ сторона́ у́лицы; || о́бласть, страна́, край; || **водосто́къ** (*съ кры́ши*).

Połączać, Połączyć, **соедини́ть**, соедини́ть. || **Połączyć się**, соедини́ться, сочета́ться (*бракомъ*).

Połączenie, -nia, *ср.* **соедине́ніе, сою́зъ**, связь. *Архит.* **Połączenie dyłów, сты́ки** пласти́нъ.

Połączyć, Połączyć się, *см.* **Połączać.**

Połajać, поруга́ть, побрани́ть.

Połajanie, -nia, *ср.* выговоръ, журьба́.

Połakomić się, **пола́комиться**, польсти́ться.

Połamać, Połamywać, изломи́ть, изла́мливать, разломи́ть, разла́мливать, разру́шить, разрушать; || расторгнуть, расторга́ть, нару́шить, нарушать.

Połamanie, -nia, *ср.* **переломъ, лома́ніе, разла́мываніе**; || **расторже́ніе, наруше́ніе.**

Połamany, **разло́мленный, перело́мленный. Połamany przez burzę las**, **буреломный лѣсъ.**

Polanie, -a, *ср.* **полива́ніе, поли́вка.**

Polano, -a, *ср.* **поле́но.**

Połap, *см.* **Pułap.**

Połapka, *см.* **Pułapka.**

Połapkowy, *см.* **Pułapkowy.**

Półarkusz, -a, *м.* **по́лъ листа́.**

Półarkuszowy, **полулистово́й.**

Polarny, поля́рный, по́люсный, *см.* **Biegunowy.**

Połatać, почини́ть, положи́ть запла́ты.

Połatanie, -nia, *ср.* запла́чиваніе, почи́ниваніе.

Połatka, -i, *ж.* блёстка; || блестя́щая пыли́нка.

Połatucha, -y, *ж. Зоол.* бѣ́лка, вѣ́кша.

Poławiać, лови́ть (*рыбу*); || добывать. || **Poławiać się**, лови́ться. Ryby poławiają się w rzekach, рыбы ло́вятся въ рѣка́хъ.

Półbóg, -oga, Półbożek, -żka, *м.* полубо́гъ.

Półbogini, -ni, *ж.* полубоги́ня.

Półboku, Półboków, употребля́ется съ предло́гомъ **do** (*до*). **Do półboku**, по по́ясъ, до́ пояса.

Półbótki, Półbóty, -ów, *мн.* полусапо́жки, боти́нки, полусапоги́.

Półbrat, -a, *м.* сведённый братъ, единоутро́бный братъ, *см.* **Przyrodny.**

Półbretnel, -a, *м.* однотёсный гвоздь.

Półćwiartek, -tka, *м.* получетвёртка, осьма́я до́ля (*листа́*).

Półćwiartkowy, получерветно́й.

Półćwierci, *ср. Нескл.* осьма́я часть.

Półczwarta, три съ полови́ною (передъ существи́тельными же́нскаго ро́да: **Półczwartéj**).

Półdarmo. Na pół darmo, за безцѣ́нокъ.

Półdziało, -a, *ср. Артил.* ору́діе ма́лаго кали́бра.

Półdziesiąta, дѣвять съ полови́ною.

Pole, -a, *ср.* по́ле, па́шня, ни́ва; || * по́прище; || *Герал.* по́ле щита́; || по́ле би́твы; || охо́та, тра́вля; || отъѣзжее по́ле (*земля, отдалённая отъ селе́нія и назначенная для охо́ты, и́ли па́шни*); || пло́щадь, повѣ́рхность, простра́нство, *см.* **Powierzchnia**; || кле́тка, ма́хматъ (*на ша́хматной доскѣ*) || *Посл.* **Wywieść, wyprowadzić kogo w pole**, води́ть кого́ за́ носъ, провести́, наду́ть.

Połeć, -łcia, *м.* по́лоть, полови́на и́ли часть свино́й ту́ши. *Посл.* **Tłusty połeć smarować**, дрова́ въ лѣсъ носи́ть, вли́вать во́ду въ мо́ре, подлива́ть ма́сло въ огонь.

Polecać, Polecić, поручать, поручи́ть; || прика́зывать, приказа́ть; || ободря́ть; || рекомендова́ть. || **Polecać się**, поруча́ть себя́ кому́, проси́ть о покрови́тельствѣ, рекомендова́ться.

Polecający, рекоменда́тельный; || одобри́тельный.

Polecanie, -nia, *ср.* препоруче́ніе, поруче́ніе, рекоменда́ція.

Polecenie, -nia, *ср.* предписа́ніе, прика́зъ, прика́зъ, повелѣ́ніе; || рекоменда́ція, одобре́ніе; || поруче́ніе. **Zrobił mi to na twoje polecenie**, онъ э́то сдѣ́лалъ мнѣ по твоему́ поруче́нію. **Polecenia godzien**, досто́инъ одобре́нія.

Polecie, -cia, *ср.* ба́бье лѣ́то.

Polecieć, полете́ть; || * побѣжа́ть, поспѣши́ть, поторопи́ться.

Polędwica, -y, *ж.* филе́й, филе́йная часть (*говя́дины*), ссѣкъ.

Poledz, Polegnąć, пасть, упа́сть; || * быть уби́тымъ.

Polegać (na czém), опира́ться, осно́вываться, зави́сѣть. || **Polegać** (na kim, na czém), полага́ться, надѣ́яться (*на кого́, на что́*).

Poléj, -u, *ж. Бот.* поле́й (*расте́ніе*).

Polepa, -y, *ж.* обма́зка, подма́зка; || штукату́рка.

Polepianie, Polepienie, -nia, *ср.* обма́зываніе, штукату́реніе (*наружныхъ стѣнъ*).

Polepszać, Polepszyć, улучша́ть, улу́чшить; || поправля́ть, попра́вить. || **Polepszać się, Polepszyć się**, улучша́ться, улу́чшиться, исправля́ться, испра́виться, поправля́ться, попра́виться.

Polepszanie, Polepszenie, -nia, *ср.* улучше́ніе, поправле́ніе, исправле́ніе.

Polerować, Wypolerować, полирова́ть, шлифова́ть, лощи́ть, наводи́ть гля́нецъ.

Polerowanie, -nia, *ср.* полирово́вка, шлифо́вка; || политу́ра.

Polerowany, полирова́нный, шлифо́ванный, гла́дкій, лощёный.

Polerownik, -a, *м.* полирово́вщикъ, гладильщикъ,

Polerowny, *см.* **Polerowany.**

Polerunek, -nku, *м. см.* **Polerowanie, Polor.**

Polesie, -sia, *ср.* подлѣ́сье, лѣ́систая страна́.

Poletek, -tku, *м.* вспа́ханная часть по́ля.

Połetek, -tka, *м. Умен.* полото́къ, *см.* **Połeć.**

Polewa, Poléwa, -y, *ж.* лакъ; || глазу́рь, стекловидный лакъ (*на посу́дѣ*), поли́ва, мурава́; || фини́фть, э́маль (*на мета́ллахъ*).

Polewać, Polać, поливать, поли́ть; || мурави́ть (*горшки*).

Polewacz, -a, *м.* мурави́щикъ; || лудильщикъ.

Polewaczka, -i, *ж. Садов.* ле́йка.

Polewanie, -nia, *ср.* поливаніе, поли́вка; || глазу́реніе; || луже́ніе посу́ды; || посу́да.

Polewany, мурави́ленный; || лужёный, вылуженый.

Polewczany, Polewczasty, похлёбочный, подли́вочный.

Polewka, -i, *ж.* похлёбка; || подли́вка, подли́ва, поли́вка.

Półfasek, -ska, *м.* полови́на ка́дочки.

Półfuncie, -cia, *ср.* полфу́нта.

Półgarnca, *ср.* **Półgarncówka, -i**, *ж.* полови́на га́рнца.

Półgarncowy, составля́ющій полови́ну га́рнца.

Półgębek, -bka, *м.* полови́на рта. **Półgębkiem mówić**, цѣди́ть, говори́ть сквозь зу́бы, не договаривать словъ.

Półgęsek, -ska, *м.* полото́къ.

Półgłos, -u, *м. Муз.* полуто́нъ. **Półgłosem,** полуто́номъ,въ полго́лоса,сквозь зу́бы, невня́тно.

Półgłośny, произнесённый въ полго́лоса.

Półgłówek, -wka, *м.* недоу́мокъ, **полоу́мный,** безтолко́вый, сумасбро́дъ.

Półgodzinny, получасово́й.

Półgroszek, -szka, *м.* **Półgroszówka, -i,** *ж.* полугро́шъ, полугрошевя́къ.

Półhak, -u, *м. Стар.* мушкетъ со штыко́мъ.

Polica, -y, *ж.* по́лка; || набе́дренникъ (*у священниковъ*).

Policja, -ji, *ж.* поли́ція.

Policjant, -a, *м.* полице́йскій служи́тель; || сы́щикъ.

Policyjnie, полице́йски, полице́йскимъ поря́дкомъ.

Policyjny, полице́йскій.

Policzek, -czka, *м.* щека́; || пощёчина, оплеу́ха.

Policzenie, -nia, *ср.* зачисле́ніе, причисле́ніе.

Policzkować, Spoliczkować, Wypoliczkować, бить по щека́мъ, дать пощёчину, оплеу́ху, заушить.

Policzkowanie, -nia, *ср.* битьё по щека́мъ, зауше́ніе.

Policzkowany, получи́вшій пощёчину, оплеу́ху, вы́битый по щека́мъ.

Policzkowy, щёчный, принадлежа́щій къ щекѣ́.

Policzkujący, даю́щій пощёчины, оплеу́хи.

Polip, -a, *м. Зоол.* поли́пъ, *см.* **Wielonóg.**

Polis, -u, *м. Ком.* страхово́й полисъ.

Polisty, пло́скій, ро́вный. **Fraj polisty,** ро́вное ме́сто,равня́на ни́зменное ме́сто.

Politowanie. -nia, *ср.* сожале́ніе, сострада́ніе, соболѣзнованіе.

Politura, -y, *ж.* политу́ра, шлифо́вка, лоскъ, гля́нецъ.

Politycznie, *Нар.* полити́чески; || осторо́жно, искусно; || * учти́во, вѣжливо.

Polityczny, полити́ческій, государственный; || осторо́жный, искусный, изворо́тливый; || * учти́вый, вѣжливый.

Polityk, -a, *м.* политикъ.

Polityka, -i, *ж.* поли́тика, нау́ка государственнаго управле́нія; || полити́ческія дѣла́, правительственные ви́ды; || искусство обходи́ться съ людьми́.

Politykować, разсужда́ть о полити́ческихъ дѣла́хъ,о поли́тикѣ; || искусно обходи́ться съ людьми́, дѣйствовать осторо́жно, хитро́.

Półjedwabny, полушёлковый.

Półk, *см.* **Pułk.**

Półka, Pułka, -i, *ж.* верёвка, ля́мка, бичева́. || **Półki, -lek,** *мн.* полевы́я ди́кія гру́ши (*плоды*).

Półka, Pułka, -i, *ж.* по́лка.

Połknąć, *см.* **Połykać.**

Połknięcie, -cia, Połknienie, -nia, *ср. см.* **Połykanie.**

Połknięty, проглоченный, *см.* **Połykać.**

Półko, -a, *ср.* поля́на, поля́нка. || **Półko ptasznicze,** птицело́вня, птичій токъ.

Półkole, -a, *ср.* полукру́гъ; || полуша́ріе (*земли*); || *Рудок.* **Półkole zawieszalne,** виса́чій у́ровень.

Półkolny, полукру́глый.

Półkopy, три́дцать штукъ чего́ либо.

Półkorca, полчетверика́.

Półkoszek, -szka, *м.* продолгова́тая корзи́на, ку́зовъ прикрѣпля́емый къ теле́гѣ для во́зки у́голья и т. п.

Półkoszulek, -lka, *м.* шемизе́тка, мани́шка.

Półkować, *см.* **Pułkować.**

Półkowniczy, *см.* **Pułkowniczy.**

Półkownik, *см.* **Pułkownik.**

Półkręże, -a, *ср.* полукру́жіе.

Półkrężny, полукру́глый.

Półkruszec, -szcu, *м.* полумета́ллъ.

Półksiężyc, -a, *м.* полумѣсяцъ, прираще́ніе луны́, нараста́ющій мѣсяцъ.

Półksiężycowy, полумѣсячный, име́ющій видъ полумѣсяца.

Półkula, -i, *ж.* полуша́ріе.

Półkwiat, -u, *м. Бот.* сухоли́бъ (*лиши́нковое расте́ніе*).

Półłócie, -a, *ср.* полъ-ло́та.

Półłokcia, полъ-локтя́.

Półłokciowy, (*Стар.* **Półłokietny**), полулоктево́й.

Półmiarek, -rka, *м.* осьмая часть бо́чки.

Półmiesiąc, -a, *м. см.* **Półksiężyc.**

Półmiesięczny, полумѣсячный, **двухнедѣльный.**

Półmisek, -ska, *м.* блю́до.

Półnagi, полунагой.

Półniebie, -bia, *ср.* полови́на не́ба,полъне́ба; || средина́ не́ба, зени́тъ, надгла́вная то́чка.

Północ, -y, *ж.* по́лночь; || сѣверъ.

Północnik, -a, *м.* жи́тель сѣверныхъ странъ, сѣверя́нинъ.

Północnowschodni, сѣверовосто́чный.

Północnozachodni, сѣверозапа́дный.

Północny, полно́чный; || сѣверный.

Połny, полево́й.

Połodwieczerz, -a, *м.* употребля́ется съ предло́гомъ **w** (*въ*). **W połodwieczerz,** около́ трёхъ *или* четырёхъ часо́въ пополу́дни, ме́жду тре́тьимъ и четвёртымъ часомъ ве́чера.

Połodwieczerze, -a, *ср.* пополу́денное вре́мя, пе́редъ ве́черомъ.

Połóg, -ogu, *м.* роды́, разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Połogowy, роди́льный, повива́льный, *см.* **Położniczy.**

Półokrąg, -ęgu, *м.* полукру́гъ.

Polonez, -a, *м.* по́льскій (*танецъ*).

Polor, -u, *м.* лоскъ, гля́нецъ; || вѣжливое обхожде́ніе.

Polot, -u, *м.* полётъ.

Połów, -owu, *м.* ло́вля. **Połów ryb**, рыболо́вство, ры́бная ло́вля, ры́бный про́мыслъ; || то́ня, улóвъ. || **Połów pereł**, ло́вля же́мчуга и проч.; || * добы́ча, нажи́ва.

Połowa, -y, *ж.* полови́на. **Przez połowę. Na połowę**, пополáмъ, въ полови́ну, и́сполу. **W połowie**, въ полови́нѣ.

Polować, охóтиться съ ружьёмъ; || стрѣля́ть дичь, охóтиться за ди́чью.

Polowanie, -nia, *ср.* охóта, звѣри́ная ло́вля.

Połowica, -y, *ж.* полови́на.

Połowiczny, полови́нный, полови́нчатый; || испóльный.

Połowniak, -u, *м.* хлѣ́бъ смѣ́шанный пополáмъ съ овсóмъ и ячменёмъ; || *Бот. см.* **Półkwiat.**

Połownik, -a, *м.* полóвникъ (*обрабóтывающій чью либо зéмлю изъ полови́нной при́были, иногда вообще́ землепáлецъ по́льзующійся на услóвіяхъ чужóю землéю*).

Połowny, рыболóвный, ры́бный. **Rzeka połowna**, ры́бная рѣка́.

Połowy, полевóй. || **Połowy**, -ego, *м.* стóрожъ полевы́хъ рабóтъ.

Połoz, -a, **Połoś**, -sia, *м.* боá, удáвъ (*исполи́нская змѣя́*).

Położenie, -nia, *ср.* положéніе. **Położenie miejsca**, мѣстоположéніе. **Położenie miasta**, положéніе гóрода.

Położnica, -y, *ж.* роди́льница, рожени́ца.

Położniczy, повивáльный, родовспомогáтельный.

Położyć, положи́ть, сложи́ть, *см.* **Kłaść**; || **Położyć się**, лечь, разлéчься.

Położysto, отлóго, покáтисто, покáто.

Położysty, отлóгій, полóгій, покáтистый, покáтый.

Półpanek, -nka, *м.* разы́грывающій роль бáрина, госпóдчикъ.

Półpięta, четы́ре съ полови́ною. *Стар.* полпятá.

Półpiętrze, -a, *ср. Архит.* антресóль, полуэ́русъ.

Półpoprzeczna, -éj, *ж.* **Półpoprzecznik**, -a, *м.* полупоперéчникъ, полови́на діáметра.

Półpoście, -ścia, *ср.* полови́на постá, средопóстіе.

Półrękawek, -wka, *м.* полурукáвъ, пришивнóй рукáвъ, манжéтъ.

Półrocze, -a, *ср.* полугóдіе.

Półroczny, полугодовóй.

Półsetek, -tka, *м.* полсóтни, пятьдеся́тъ.

Półsiodma, *Нескл.* шесть съ полови́ною. Пéредъ именáми жéнскаго рóда: **Półsiódméj.**

Półsukienko, **Półsukno**, -a, *ср.* казимúръ (*полусукнó*).

Półszósta, пять съ полови́ною. Пéредъ именáми жéнскаго рóда: **Półszóstéj.**

Półszostak, -a, *м.* три грошá, полторы́ копéйки.

Półtora, полторá. Пéродъ именáми жéнскаго рóда: **Półtoréj.**

Półtoracznie, въ полторá рáза

Półtoraczny, полýторный.

Półtorak, -a, *м.* полторá грошá.

Półtowy, вепрянóй, свинóй.

Półtrzecia, *Нескл. муж.* полтретья́, два съ полови́ною. Пéредъ именáми жéнскаго рóда: **Półtrzeciéj** (*Стар.* полтретья́).

Półtuzin, -a, *м.* полдю́жина.

Polubić, полюби́ть.

Polubienie, -nia, *ср.* привя́занность, пристрáстіе.

Polubownie, полюбóвно; || третéйскимъ судóмъ.

Polubowny, полюбóвный, третéйскій.

Południe, -nia, *ср.* пóлдень; || югъ.

Południk, -a, *м.* меридіáнъ, полýденникъ.

Południkowy, меридіонáльный.

Południować, отдыхáть въ пóлдень, обéдать; || кормúть лошадéй.

Południowiec, -wca, *м.* ю́жный жúтель, южáнинъ.

Południowowschodni, юговостóчный.

Południowozachodni, юговáпадный.

Południowy, полýденный; || ю́жный.

Połumarły, полумёртвый.

Półwozie, -a, *ср.* **Półwozie przednie**, пере́дній ходъ у повóзки. **Półwozie tylne**, зáдній ходъ у повóзки.

Półwysep, -spu, *м.* полуóстровъ.

Poły, *см.* **Pół**, **Poła.**

Połykać, **Połknąć**, глотáть, проглотúть; || ***Oczyma co połykać**, пожирáть что-либо глазáми, *см.* **Pożerać.**

Połykacz, -a, *м.* ѣдóкъ, обжóра.

Połykanie, **Połknienie**, -nia, *ср.* глотáніе, проглáтываніе.

Połysk, -u, *м.* блескъ; || гля́нецъ, лоскъ.

Połyskać, **Połyskiwać**, **Połyskiwać się**, блистáть, сверкáть, сія́ть.

Połyskanie, **Połyskiwanie**, -nia, *ср.* блистáніе, сверкáніе, сія́ніе.

Półżałoba, -y, *ж.* полутрáуръ.

Półzłotek, -tka, *м.* **Półzłotówka**, -i, *ж.* полови́на пóльскаго злóтаго (7½ коп.).

Półżywy, полуживóй.

Pomada, -y, *ж.* помáда.

Pomagać, **Pomódz**, помогáть, помóчь.

Pomagacz, -a, *м.* помóщникъ. **Pomagacz mularski**, носúльщикъ, ношáкъ, извéстникъ.

Pomaganie, **Pomnożenie**, -nia, *ср.* вспоможеніе, пособіе, пóмощь.

Pomaleńku, **Pomalusieńku**, **Pomaluteńku**, **Pomalušku**, **Pomalutku**, помалéньку, помалёхоньку.

Pomału, мáло-по-мáлу, понемнóгу.

Pomarańcza, -y, *ж.* апельси́нъ; || померáнецъ.

Pomarańczarnia, -ni, *ж.* оранжере́я, тепли́ца; || ме́сто въ саду́ для помера́нцевыхъ дере́вьевъ.

Pomarańczówka, -i, *ж.* помера́нцевая ратафія; || помера́нцевая настойка.

Pomarańczowy, помера́нцевый, апельси́нный.

Pomawiać, огова́ривать, поноси́ть, порица́ть, хули́ть.

Pomazać, помаза́ть, *см.* **Mazać.**

Pomazanie, -nia, *ср.* помаза́ніе; || намаще́ніе, *см.* **Mazanie, Namaszczenie.**

Pomazaniec, -ńca, *м.* помаза́нникъ.

Pomazanka, -i, *ж.* кусо́къ хлѣба съ ма́сломъ.

Pomdlenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, изнуре́ніе; || о́бморокъ, безпа́мятство.

Pomek, -mka, Pomyk, -a, *м.* сило́къ для ло́вли птицъ *Посл.* **Łapaj Tomku póki na pomku,** куй желѣзо пока горячо́.

Pomeks, -u, *м.* не́мза.

Pomeksowanie, -nia, *ср.* немзо́вка.

Pomiar, -u, *м.* мѣряніе, измѣре́ніе, межева́ніе; || землемѣ́ріе; || **Pomiar gruntów,** размежева́ніе земе́ль; || *Мат.* содержа́ніе, пропо́рція; || соразмѣрность; || отношеніе.

Pomiarkować, сообразить, соразмѣ́рить; || умѣ́рить, смягчи́ть; || **Pomiarkować się,** совлада́ть съ собо́ю, удержа́ться, воздержа́ться, спохвати́ться, оду́маться, образу́миться.

Pomiarowy, межево́й.

Pomiatać co, броса́ть, кида́ть, швыря́ть, мета́ть; || **Pomiatać czém,** пренебрега́ть чѣмъ, не уважа́ть, ни во что́ ста́вить, поноси́ть, опоро́чивать; || *Стар.* **Pomiatać płód,** выки́дывать, роди́ть пре́жде вре́мени, *см.* **Poronić.**

Pomiędzy, *см.* **Między.**

Pomieniać, Pomienić, именова́ть, наименова́ть, называ́ть по и́мени, назва́ть. || **Pomieniać się,** мѣня́ться, помѣня́ться (*чьмъ, на что́*). *Посл.* **Pomieniał się stryjek, za siekierkę kijek,** промѣня́лъ кукушку на я́стреба.

Pomieniony, поименованный, упомя́нутый, вышеназванный.

Pomiernie, соразмѣ́рно, соотвѣ́тственно; || посре́дственно, умѣренно.

Pomiernik, -a, *м.* землемѣ́ръ, межевщи́къ.

Pomierność, -ści, *ж.* соразмѣ́рность, соотвѣ́тственность, сообра́зность, || *Мат.* соизмѣря́емость; || посре́дственность.

Pomierny, соразмѣ́рный, соотвѣ́тственный, сообра́зный; || *Мат.* соизмѣря́емый, однома́рный; || посре́дственный.

Pomierzenie, -nia, *ср.* соизмѣре́ніе, **измѣре́ніе.**

Pomieścić, помѣсти́ть, уложи́ть. || **Pomieścić się,** помѣсти́ться, уложи́ться.

Pomieszać, смѣша́ть, перемѣша́ть. || **Pomieszać się,** смути́ться, придти́ въ замѣша́тельство, смѣша́ться; || **помрачи́ться** (*о разсу́дкѣ*).

Pomięszanie, Pomieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, спу́танность; || *Юрид.* совпаде́ніе; || замѣша́тельство, смяте́ніе, смуще́ніе, безпоря́докъ. **Pomieszanie spraw,** запу́танность дѣлъ. **Pomieszanie zmysłów,** умопомѣша́тельство. **Pomieszanie wyobrażeń,** замѣша́тельство мы́слей, сби́вчивость, неясность поня́тій. **Pomieszanie zmysłów, rozumu,** помѣша́тельство ума́, умопомѣша́тельство, сумасше́ствіе.

Pomieszaniec, -ńca, *м.* *см.* **Mieszaniec.**

Pomieszany, смущённый, смѣша́вшійся; || помѣшанный, умалишённый, сумасше́дшій.

Pomieszkalny, жило́й.

Pomieszkanie, nia, *ср.* жи́тельство, пребыва́ніе, мѣстопребыва́ніе, обита́ніе, || жили́ще, домъ, кварти́ра. **Pomieszkanie królewskie,** столи́ца, резиде́нція.

Pomietlisko, -a, *ср.* му́сорная я́ма; || помело́.

Pomijać, Pominąć, минова́ть, мину́ть, не соблюда́ть, не соблюсти́, пропуска́ть, пропусти́ть, обходи́ть, обойти́; || умолча́ть о чёмъ, не упомина́ть о чёмъ.

Pomilczeć, умолча́ть, промолча́ть. **Pomilknąć,** умо́лкнуть.

Pomilne, -ego, *ср.* пла́та за прое́здъ одно́й ми́ли *или* семи́ вёрстъ.

Pomimo, не смотря́ на, не взира́я на; || **вопреки́, про́тивъ во́ли,** *см.* **Mimo.**

Pomimowolność, -ści, *ж.* принужде́нность, вы́нужденность.

Pomimowolny, невольный, непроизво́льный, *см.* **Mimowolny.**

Pominąć, *см.* **Pomijać.**

Pominięcie, -cia, *ср.* несоблюде́ніе.

Pomiot, -u, *м.* соръ, сметьё, нечистота́, дрянь; || *презрѣ́ніе. **Być w pomiocie u ludzi,** быть въ презрѣніи у люде́й; || калъ, помёты; || помёты (*число́ дѣтенышей за одинъ разъ рождённыхъ*); || сво́лочь, сбродъ (*лю́ди ни́зкаго состоя́нія*).

Pomiotek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ.

Pomiotło, -a, *ср.* помело́. **Pomiotło komety,** хвостъ коме́ты, *см.* **Miotła.**

Pomknąć, *см.* **Pomykać.**

Pomknienie, *см.* **Pomykanie.**

Pomrótny, умопо́мрачный.

Pomnażać, Pomnożyć, умножа́ть, помножа́ть, умно́жить, помно́жить. **Pomnożyć przez trzy,** помно́жить на три.

Pomnażanie, Pomnożenie, -nia, *ср.* умноже́ніе.

Pomnieć, по́мнить.

Pomniejszać, Pomniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить.

Pomniejszy, мѣ́ньше значи́тельный, ме́ньше объёмистый.

Pomnik, -a, *м.* па́мятникъ.

Pomniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Pomnożony, умно́женный.

Pomnożyć, *см.* **Pomnażać.**

Pomnożyciel, -a, *м.* умно́житель.

Pomnożycielka, -i, *ж.* умно́жительница.
Pomny, па́мятный, па́мятливый; || достопа́мятный, достопримѣча́тельный.
Pomoc, -y, *ж.* по́мощь, вспомоществова́ніе, посо́біе, содѣ́йствіе. **Za pomocą, przy pomocy**, по́мощи, по́мощію.
Pomocnica, -y, **Pomocniczka**, -i, *ж.* помо́щница.
Pomocniczy, вспомога́тельный. **Pomocniczo**, вспомога́тельнымъ о́бразомъ.
Pomocnik, -a, *м.* помо́щникъ.
Pomocny, помога́ющій, споспѣшествующій. **Boże, bądź mi pomocnym**, Бо́же, помоги́ мнѣ! || Го́дный, приго́дный, поле́зный, облегчи́тельный.
Pomór, -oru, *м.* мо́ръ; || *я́зва, повѣтріе, зара́за; || **Pomór na bydło**, *см.* **Pomorek**; || смѣ́ртность, число́ умѣ́ршихъ.
Pomorczyk, -a, *м.* примо́рскій жи́тель.
Pomordować, утоми́ть, изнури́ть, измучить; || перебить, передуши́ть, замучить.
Pomorek, -rka, *м.* ско́тскій падёжъ.
Pomorski, примо́рскій.
Pomorszczyzna, -y, *ж.* примо́рская страна́.
Pomorzanin, -a, *м.* помо́рянинъ, помо́рецъ, примо́рскій жи́тель.
Pomorzanka, -i, *ж.* помо́рянка, примо́рская жи́тельница.
Pomorze, -a, *ср.* помо́рье, примо́рская страна́.
Pomościć, вы́мостить.
Pomost, -u, *м.* помо́стъ, полъ; || *Морс.* па́луба (*корабля*).
Pomotać, запу́тать, спу́тать, перепу́тать, перемѣша́ть.
Pomówić, поговори́ть, переговори́ть.
Pompa, -y, *ж.* насо́съ, по́мпа; || *пышность, великоле́піе, *см.* **Wystawność, Okazałość.**
Pompować, Wypompować, выка́чивать, поднима́ть насо́сомъ (*во́ду, во́здухъ*), ка́чать во́ду насо́сомъ.
Pomroczny, па́смурный, су́мерочный; || мра́чный, тёмный.
Pomroczyć, помрачи́ть, затми́ть.
Pomrok, -u, *м.* **Pomroka**, -i, *ж.* су́мерки; || мракъ, темнота́, потемнѣніе.
Pomrowie, -wia, *ср. Собир.* червячки́, превращающіеся весно́ю въ жуко́въ; || сли́зень (*улитка*).
Pomróz, -ozu, **Przymrózek**, -zku, *м.* небольшо́й моро́зъ; || *Мед.* озно́бъ, дрожь.
Pomrugliwy, мига́ющій, морга́ющій.
Pomruk, -u, *м.* ворча́ніе, бормота́ніе.
Pomrukliwy, ворчли́вый.
Pomścić, Pomścić się, отомсти́ть.
Pomściciel, -a, *м.* мсти́тель.
Pomsta, -y, *ж.* мще́ніе, месть.
Pomszczenie, -nia, Pomszczenie się, -nia się *ср.* мще́ніе.
Pomszczony, отомщённый.
Pomucha, -y, *ж.* смёртность, моръ; || ско́тскій паде́жъ.
Pomuchla, -i, *ж. Прост.* **родъ** трески́ (*рыба*).
Pomurny, *Бот.* расту́щій на **стѣна́хъ**.
Pomuskać, Pomuskiwać, Pomusnąć, погла́живать, погла́дить.
Pomyjak, -a, *м.* помо́йница, **лоха́нь**.
Pomyje, -jów, *мн.* помо́и.
Pomyjowy, помо́йный.
Pomyk, *см.* **Pomek.**
Pomykać, Pomknąć, подвига́ть, подви́нуть, раздвига́ть, раздви́нуть. || **Pomykać się, Pomknąć się**, подвига́ться впередъ, приближа́ться; || выдава́ться, выступа́ть.
Pomykalny, подвижно́й.
Pomykanie, Pomknienie, -nia, *ср.* передвиже́ніе, движе́ніе впередъ; || подта́лкиваніе.
Pomylić, разстро́ить, смѣша́ть, ввести́ въ оши́бку. || **Pomylić się**, ошиби́ться, промахну́ться.
Pomyłka, -i, *ж.* оши́бка, **про́махъ**, погрѣшность.
Pomysł, -u, *м.* иде́я, поня́тіе, умопредстав**л**е́ніе; || мысль; || вы́мыселъ; || пе́рвое начерта́ніе.
Pomyśleć, Pomyślić, поду́мать.
Pomyślenie, -nia, *ср.* помышле́ніе, размышле́ніе.
Pomyślnie, благополу́чно, уда́чно.
Pomyślność, -ści, *ж.* благополу́чіе, благосостоя́ніе.
Pomyślny, благополу́чный, счастли́вый, уда́чный, благопрія́тный.
Pomywacz, -a, *м.* судомо́йщикъ.
Pomywaczka, -i, *ж.* судомо́йка.
Pomywalnik, -a, *м.* лоха́нка.
Poń, *вм.* **Po niego, Po nią, Po nie**, за ни́мъ, за не́й, *см.* **On.**
Ponabywać, пріобрѣсть, нажи́ть, стяжа́ть,
Ponad, надъ (*предло́гъ употребля́ющійся сли́тно съ сле́дующимъ по́слѣ него́ сло́вомъ*).
Ponaprawiać, почини́ть, испра́вить.
Ponawiać, Ponowić, возобновля́ть возобнови́ть.
Ponawiany, возобновля́емый.
Poncz, -u, *м.* пуншъ.
Pończocha, -y, *ж.* чуло́къ.
Pończochowy, Pończoszny, чуло́чный.
Pończoszka, -i, *ж.* чуло́чекъ.
Pończosznictwo, -a, *ср.* чуло́чная фа́брика.
Pończoszniczy, *см.* **Pończochowy.**
Pończosznik, Pończośnik, -a, *м.* чуло́чникъ.
Ponczowy, пуншево́й.
Ponęcić, приманить, заманить. || **Ponęcić się**, увлечься.
Ponękać, *Неуп.* понука́ть, понужда́ть; || разори́ть, одолѣть.
Ponęta, -y, *ж.* прима́нка, пре́лесть, привлека́тельность, влеченіе. **Ponęta z zysku**, нажи́ва.

Ponętny, привлека́тельный, зама́нчивый.

Poniedziałek, -łku, *м.* понеде́льникъ. **Wielki poniedziałek**, понеде́льникъ на страстно́й неде́лѣ.

Poniedziałkować, гуля́ть, не рабо́тать въ понеде́льникъ.

Poniedziałkowy, понеде́льничный.

Poniekąd, въ не́которомъ ро́дѣ, не́которымъ о́бразомъ, отча́сти.

Ponieść, понести́, внести́.

Poniewalać, Poniewolić, нево́лить, принево́ливать, принево́лить, принужда́ть, прину́дить,

Ponieważ, потому́ что́, за тѣ́мъ что, такъ какъ.

Ponieważać, Ponieważyć, пренебрега́ть, пренебре́чь, презира́ть, презрѣ́ть.

Ponieważenie, -nia, *ср.* пренебреже́ніе, неуваже́ніе.

Poniewierać, не забо́титься (*о чёмъ*), не бере́чь (*чего́*), пренебрега́ть (*чѣмъ*). || **Poniewierać się**, валя́ться, остава́ться въ небреже́ніи, таска́ться.

Poniewierca, -y, *м.* презира́ющій.

Poniewierek, -rka, *м.* броди́га, праздношата́ющійся.

Poniewierka, -i, *ж.* скита́ніе, странствованіе, броди́жничество; || неуваже́ніе, презрѣ́ніе **Poniewierka stopy menniczéj**, поддѣлка моне́ты. **Pójść w poniewierkę**, быть презира́емымъ,

Poniewolnie, Poniewoli, по нево́лѣ, по принужде́нію, наси́льно. про́тивъ во́ли.

Poniewolny, принужде́нный, натя́нутый.

Ponik, -a, *м.* ключъ, родни́къ (*вытека́ющій изъ земли*); || струя́ воды; || подземе́льный ходъ.

Poniż, ни́же.

Poniżać, Poniżyć, понижа́ть, пони́зить, унижа́ть, уни́зить.

Poniżanie, Poniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, пониже́ніе.

Poniżéj, ни́же, *см.* **Niżéj.**

Poniżony, унижённый, уни́женный.

Poniższy, ниже слѣ́дующій.

Pono, *вм.* **Podobno**, ка́жется, какъ ка́жется, быть мо́жетъ.

Ponocnik, -a, *м.* таска́ющійся по ночам́ъ; || луна́тикъ; || ночно́й сто́рожъ.

Ponocny, ночно́й.

Ponosić, Ponieść, нести́, понести́; || носи́ть, снести́, испы́тывать, испыта́ть, претерпѣ́вать, претерпѣ́ть. **Ponieść szkodę**, потерпѣ́ть убы́токъ. **Ponosić koszta**, брать на себя́ изде́ржки.

Ponow, -owu, *м.* **Ponowa, -y**, *ж.* **Ponowek, -wka**, *м.* возобновле́ніе. поновле́ніе; || весна́, но́вое вре́мя го́да. || **Ponowa**, *Охот.* свѣ́жій слѣ́дъ звѣ́ря.

Ponowienie, -nia, *ср.* возобновле́ніе.

Ponownie, вновь.

Ponowny, повтори́тельный, возобнови́тельный.

Ponsowy, пунцо́вый, темнокра́сный.

Ponton, -u, *м.* понто́нный мостъ, понто́нъ.

Pontyfikał, -u, *м.* архіере́йскій обря́днякъ.

Pontyfikalny, архіере́йскій; || па́пскій. *см.* **Papiezki, Biskupi, Kapłański.**

Ponumerować, занумерова́ть, перенумерова́ть.

Ponuro, мра́чно, угрю́мо, па́смурно.

Ponurość, -ści, *ж.* угрю́мость, мра́чность.

Ponurowaty, нахму́ренный.

Ponury, угрю́мый, мра́чный, пасму́рный, печа́льный.

Ponurzać, Ponurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окуну́ть.

Ponurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе.

Poobiedni, Poobiedny, послѣобѣ́денный.

Poobiedzie, -ia, *ср.* послѣобѣ́денное вре́мя.

Poósme, въ-осьмы́хъ.

Poósmy, наступа́ющій въ осьмо́й разъ.

Popadać, Popaść, па́дать, пасть, попада́ть, попа́сть, напада́ть, напа́сть, свали́ться, выпада́ть, впада́ть. **Popaść w chorobę**, впасть въ боле́знь. **Popaść w podejrzenie**, впасть въ подозрѣ́ніе. || **Popadać się**, развали́ться, расколо́ться, растре́скаться, развѣ́даться.

Popadanie, -nia, *ср.* паде́ніе; || разсѣ́лина, тре́щина, разще́лина.

Popar, -u, *м.* удобре́ніе по́ля навозомъ; || унавоженная па́шня.

Poparcie, -cia, *ср.* подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе, удостовѣ́реніе.

Poparzyć, обже́чь; || обвари́ть, обда́ть кипятко́мъ. || **Poparzyć się**, обже́чься, обвари́ться.

Popas, -u, *м.* ро́здыхъ, прива́лъ, стоя́нка; || кормле́ніе лошаде́й во вре́мя доро́ги, ко́рмля.

Popasać, Popaść, корми́ть лошаде́й въ доро́гѣ.

Popęd, -u, *м.* стремле́ніе, побужде́ніе, скло́нность, поры́въ, влеченіе. **Z własnego popędu**, по со́бственному побужде́нію, доброво́льно.

Popędliwość, -ści, *ж.* жи́вость, горя́чность, рѣ́зкость; || пылъ, жаръ, запа́льчивость, горя́чность; || торопли́вость, поспѣ́шность.

Popędliwy, живо́й, горя́чій, пы́лкій, рѣ́зкій, запа́льчивый, торопли́вый, ско́рый, поспѣ́шный.

Popędzać, Popędzić, погоня́ть, погна́ть, понужда́ть, понуди́ть, понука́ть

Popek, -pka, *м.* снигирь (*птица*).

Popełniać, Popełnić, соверши́ть; || учини́ть, сдѣ́лать, произвѣ́сть. **Popełnić zbrodnię**, соверши́ть, учини́ть злодѣ́яніе.

Popełnienie, -nia, *ср.* соверше́ніе, учине́ніе. **Popełnienie czynu**, учине́ніе дѣ́йствія.

Popełznąć, полинять.

Popielarz, -a, *м.* зо́льникъ, по́пельникъ; || торгу́ющій золо́ю.

Popielasty, Popielaty, пе́пельный, пе́пельнаго цвѣта.

Popielec, -lca, *м.* середа́ на пе́рвой недѣлѣ вели́каго поста́ *(у като́ликовъ)*. || *Бот.* зо́льникъ, ды́падочная трава́.

Popieleć, испепели́ться, обрати́ться въ пе́пелъ.

Popielić, обрати́ть въ пе́пелъ, испепели́ть.

Popielica, -y, *ж. Зоол.* су́сликъ *(звѣрёкъ)*.

Popielisty, пепели́стый; || покры́тый пе́пломъ.

Popielnica, -y, *ж.* пе́пельница, у́рна съ пе́пломъ уме́ршихъ.

Popielnik, -a, *м.* пе́пельникъ, горну́шка, печу́рка, куда́ загреба́ется пе́пелъ; || *см.* **Popielarz.**

Popierać, Poprzeć, напира́ть, тѣсни́ть, взы́скивать; || * подде́рживать, подтверждать. подкрѣпля́ть; || содѣйствовать; || ходи́ть за дѣ́ломъ.

Popieracz, -a, Popierający, -ego, *м.* ходата́й, защи́тникъ. || **Popierający egzekucją**, взыска́тель.

Popieranie, Poparcie, -ia, *ср.* подде́ржка, подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе. || **Popieranie sprawy**, хожде́ніе по дѣ́лу, веде́ніе дѣла.

Popiersie, -sia, *ср.* бю́стъ; || грудно́й портре́тъ; || ту́ловище.

Popierzyć, покры́ть, засы́пать пе́рьями.

Popiętny, пятири́чный, пятерно́й, *см.* **Pięcioraki.**

Popiętrzyć, настила́ть, воздвига́ть, стро́ить я́русами; || возвыша́ть, воздыма́ть, громозди́ть. **Wały piętrzyły się pod samo niebo**, во́лны воздыма́лись до са́мыхъ облако́въ.

Popijać, попива́ть, испива́ть.

Popiół, -ołu, *м.* пе́пелъ, зола́; || прахъ *(мёртвыхъ)*.

Popiołek, -łka, *м.* зо́лка, (*Умен.* сло́ва **Popiół**). || *Хим.* **Popiołek mosiężny**, ту́ція, цинковая о́кись.

Popiołowy, пе́пельный.

Popis, -u, *м.* пе́репись *(народонаселе́нія)*, *см.* **Spis**; || рекру́тскій набо́ръ, конскри́пція; || кампа́ментъ, смотръ во́йска во всѣхъ его́ частя́хъ; || пока́зъ, пара́дъ; || описа́ніе, о́пись, счисле́ніе; смѣта́; || публи́чный экза́менъ, публи́чное испыта́ніе, публи́чный актъ.

Popisać, написа́ть, переписа́ть. || **Popisać się, Popisywać się**, отличи́ться, отлича́ться, отлича́ть себя́, выставля́ть себя́ на пока́зъ, хвали́ться.

Popisanie, -nia, *ср.* запи́сываніе, переписываніе; || **Popisanie się**, выка́зываніе себя́ съ хоро́шей стороны́, жела́ніе отличи́ться чѣмъ нибу́дь.

Popisowy, подлежа́щій пе́реписи, перечисле́нію; || конскри́птъ, подлежа́щій во́инской повинности, конскрипціо́нный. || **Sala popisowa**, за́ла для публи́чныхъ экза́меновъ.

Popłacać, сто́ить, имѣть цѣ́ну; || приноси́ть по́льзу, доставля́ть вы́году, при́быль.

Popłat, -u, *м.* ходъ, хоро́шій сбытъ, цѣнность, сто́имость. **Mieć popłat**, сто́ить. быть въ ходу́, въ употребле́ніи.

Popłatność, -ści, *ж.* цѣнность. сто́имость.

Popłatny, цѣнный, при́быльный, раскупа́емый, сбыва́емый съ рукъ. похо́дный *(това́ръ)*.

Poplecznik, -a, *ж.* засту́пникъ, защи́тникъ, покрови́тель.

Popłoch, -u, *м.* трево́га, перепло́хъ, испу́гъ; || внеза́пный, пани́ческій страхъ.

Poplota, -y, *ж.* плетёнка || плете́нь.

Popłynąć, попли́ть, отпли́ть.

Popołudnie, -nia, *ср.* пополу́дни.

Popołudniowy, послѣполу́денный.

Popona, -y, *ж.* парусинный чахо́лъ *(на повозкѣ)*, *см.* **Opona, Pokłat.**

Poprąg, Popręg, -a, *м.* подпру́га, подбру́шный реме́нь (*въ шо́рахъ*). **Sciągnąć konia popręgami**, подтяну́ть подпру́гою, подпружить *(ло́шадь)*.

Poprawa, -y, *ж.* исправле́ніе, поправле́ніе, попра́вка.

Poprawca, -y, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ; || *Охот.* ище́йка, и́щая соба́ка.

Poprawczy, исправи́тельный; || смири́тельный.

Poprawdzie, попра́вдѣ, говоря́ **poprа́вдѣ**, пра́вду сказа́ть.

Poprawiać, Poprawić, поправля́ть, попра́вить, исправля́ть, испра́вить. || **Poprawiać się, Poprawić się**, поправля́ться, попра́виться, исправля́ться, испра́виться.

Poprawiacz, Poprawiciel, -a, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ.

Poprawiny, -win, *мн.* пиръ на друго́й день по́слѣ сва́дьбы.

Poprawka, -i, *ж.* исправле́ніе, попра́вка; || *Тип.* корректу́ра, вы́правка.

Poprawność, -ści, *ж.* исправность, вѣрность, то́чность, пра́вильность; || исправле́ніе. **Poprawność języka**, правильность языка́.

Poprawny, исправи́мый; || испра́вный, вѣрный, то́чный, пра́вильный. **Styl poprawny**, пра́вильный слогъ.

Popręg, *см.* **Poprąg.**

Popręga, -i, *ж.* подпру́га.

Popręgowy, подпру́жный.

Poprostu, про́сто, безъ прикра́съ; || чистосерде́чно, безъ притво́рства.

Poprowadzenie, -nia, *ср.* про́воды, || проведе́ніе; || направле́ніе.

Poprowadzić, проводи́ть, провести́, отвести́; || дать направле́ніе (*чему́*), протяну́ть.

Poprzeć, *см.* **Popierać.**

Poprzecz, Poprzek, поперёгъ.

Poprzecze, -a, *ср.* попере́чникъ.

Poprzeczka, -i, *ж.* попере́чина, перекла́дина.

Poprzecznica, -y, *ж.* перекрёстокъ, попере́чная доро́га.

Poprzecznik, -a, *м.* попере́чное положе́ніе.

Poprzeczność, -ści, *ж.* попере́чка, попере́чиваніе.

Poprzeczny, попере́чный.

Poprzedni, предъидущій, предше́ствующій; || предвари́тельный.

Poprzedniczka, Poprzedzicielka, -i, *ж.* предше́ственница, предме́стница.

Poprzednik, -a, *м.* предше́ственникъ, предме́стникъ; || *Мат.* пе́рвый и тре́тій членъ (*въ геометр. пропор.*).

Poprzednio, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, пе́редъ тѣмъ, *см.* **Przód**; || предвари́тельно, напередъ.

Poprzedzać, Poprzedzić, предше́ствовать, упрежда́ть, упреди́ть. предупрежда́ть, предупредить; || первёнствовать, идти́ впереди́. **Jutrzenka poprzedza słońce**, варя́ предше́ствуетъ со́лнцу.

Poprzedzający, предъидущій, предше́ствующій; || предвари́тельный.

Poprzedziciel, -a, *м.* предше́ственникъ.

Poprzedzicielka, -i, *ж. см.* **Poprzedniczka.**

Poprzek, *см.* **Poprzecz.**

Poprzestanie, -nia, *ср.* оставле́ніе, прекраще́ніе. **Poprzestanie na wyroku**, объявле́ніе о согла́сіи приня́ть рѣше́ніе(*суда*).

Poprzestawać, Poprzestać, оставля́ть, оста́вить, прекраща́ть, прекрати́ть; || довóльствоваться, удовóльствоваться.

Poprzygotowywać, приготавливать.

Poprzysięgać, Poprzysiądz, присяга́ть, присягну́ть, кля́сться, дать кля́твенное обѣща́ніе, подтверди́ть подъ присяго́ю; || заклина́ть, умоля́ть. **Poprzysięgam cię na Boga**, заклина́ю, умоля́ю тебя́ и́менемъ Бо́га.

Poprzysięgły, свя́занный присяго́ю.

Poprzysiężenie, -nia, *ср.* присяга́ніе.

Poprzysiężony, подтвержде́нный присяго́ю.

Popsnąć się, поскользну́ться, спотыкну́ться, запну́ться.

Popsować, Popsuć, по́ртить, испо́ртить, поврежда́ть, изга́дить.

Popsucie, -cia, *ср. см.* **Psucie**; || по́рча, испо́рченность, гни́лость, поврежде́ніе, развраще́ніе, растлѣніе (*нравовъ*), *см.* **Zepsucie.**

Popsuty, испо́рченный, поврежде́нный, разврáтный.

Popularność, -ści, *ж.* популя́рность, наро́дная любо́вь.

Popularny, популя́рный, наро́дный, общенаро́дный.

Popuszczać, Popuścić, опуска́ть, опусти́ть, отпуска́ть, отпусти́ть, выпуска́ть выпустить, ослабля́ть, осла́бить. **Popuszczać komu wodze**, дава́ть кому́ большу́ю свобо́ду, распусти́ть кого́.

Popuszczanie, Popuszczenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, распуще́ніе; || испуска́ніе.

Popychać, Popchnąć, толка́ть. толкну́ть, пиха́ть, пихну́ть.

Popychacz, -a, *м.* дви́гатель.

Popychanie, Popchnienie, -nia, *ср.* толчёкъ; || понука́ніе, побужде́ніе.

Popyskać, *см.* **Pyskać.**

Por, -u, *м.* потова́я скважи́на, по́ра.

Por, -u, *м. Бот.* поре́й.

Pora, -y, *ж.* пора́, вре́мя; || удóбный слу́чай, удóбное вре́мя. **Pory czekać**, выжида́ть удóбнаго вре́мени, повремени́ть. **W porę przychodzić**, приходи́ть вóвремя. **Żart nie w porę**, шу́тка некста́ти. **Pod tę porę**, въ э́ту по́ру, вь э́то вре́мя. **Cztery pory roku**, четы́ре вре́мени го́да. **Cztery pory życia ludzkiego**, четы́ре поры́ челове́ческой жи́зни. **Przyjść do pory**, дости́гнуть зрѣлаго вóзраста. **Panna w swéj porze**, дѣвушка въ поръ́, въ зрѣломъ вóзрастѣ. **Nie zasypiaj pory**, не прозѣвай удóбнаго слу́чая.

Porąb, -ębu, *м.* пору́бка; || дровосѣкъ, лѣсосѣкъ, мѣсто въ лѣсу́ для пору́бки; || **Porąby**, *мн.* валéжникъ, повáленныя деревья и су́чья, вырубленный лѣсъ.

Porachować,сосчита́ть,подвести́ счётъ.

Porachowanie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вычисле́ніе, расчисле́ніе, счётъ, расчётъ, выкладка.

Porachunek, -nku, *м.* расчётъ, сведе́ніе счётовъ.

Porada, -y, *ж.* совѣща́ніе, совѣтованіе; || совѣтъ. **Mieć kogo od porady**, совѣтоваться съ кѣмъ, *см.* **Rada.**

Poradlne, -ego, *ср. Стар.* поплу́жное, де́нежный *или* хлѣбный окла́дъ съ плу́га.

Poradnica, -y, *ж.* совѣтчица, совѣтница, совѣтовальщица, *см.* **Doradczyni.**

Poradniczy, совѣтовательный, совѣща́тельный.

Poradnik, -a, *м.* руководи́тель, совѣтникъ, совѣтчикъ, совѣтователь; || руководство.

Poradność, -ści, *ж.* равсуди́тельность, обду́манность, спосóбность пода́ть дóбрый совѣтъ.

Poradny, разсуди́тельный, обду́манный, благоразу́мный.

Poradzić, Radzić, присовѣтовать, пода́ть совѣтъ; || предприня́ть; || помóчь, пособи́ть, сла́дить, справиться. **Co tu poradzić?** какъ э́тому помóчь, пособи́ть? что́ тутъ дѣлать? *см.* **Począć.** **Na to nikt nie poradzi**, э́тому никто́ не помóжетъ. **Nie może z nim poradzić**, онъ не мóжетъ съ нимъ сла́дить, справиться. **Poradzimy temu**, мы найдёмъ для э́того сре́дство, мы вы́вернемся изъ э́того. || **Poradzić się**, посовѣтоваться.

Poranek, -nku, *м.* у́тро, у́треннее вре́мя.
Porankowy, у́тренній.
Poranny, у́тренній; || ра́но вста́вшій.
Porastać, Porość, Porosnąć, поросте́ть, порости́, обросте́ть, обрости́.
Poratunek, -nku, *м.* по́мощь, посо́біе.
Porażka, -i, *ж.* пораже́ніе.
Porcelana, -y, *ж.* фарфо́ръ, **Porcelany,** *мн.* фарфо́ровая посу́да.
Porcelanowy, фарфо́ровый.
Porcja, -ji, *ж.* часть, до́ля; || паёкъ, раці́онъ; || по́рція.
Poręb, -u, *м.* вы́рубка (*лѣса*).
Porębnicze, -ego, *ср.* пла́та за ру́бку лѣса.
Porębniczy, дровосѣ́чный.
Porębnik, -a, *м.* дровосѣкъ, древосѣкъ.
Poręcz, -y, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Poręcze,** ру́чки (*у кре́сель*), пери́ла (*у лѣстницы*), балюстра́да, балясникъ.
Poręczenie, -nia, *ср.* поручи́тельство, пору́ка. **Akt poręczenia,** пору́чная ва́пись.
Poręcznie, сподру́чно, удо́бно, по жела́нію.
Poręcznik, -a, *м.* поручи́тель, пору́ка, *см.* **Rękojmia.**
Poręczny, сподру́чный, удо́бный; || имѣющій пери́ла, балюстра́ду, ру́чки. **Krzesło poręczne,** кре́сла съ ру́чками.
Poręczyć, поручи́ться.
Poręczyciel, -a, *м.* поручи́тель; || залогода́тель.
Poręczycielka, -i, *ж.* поручи́тельница.
Poregestrować, внести́ въ ре́гистръ.
Poręka, -i, *ж.* пору́ка, руча́тельство, *см.* **Rękojmia;** || *Ком.* поручи́тельство въ платежѣ по вексе́лю.
Porękawiczne, -ego, *ср.* пода́рки жене́ при сдѣлкѣ съ му́жемъ.
Poróbka, -i, *ж. см.* **Wątek.**
Poróbnik, *см.* **Porubnik.**
Poróbski, *см.* **Porubski.**
Poróbstwo, *см.* **Porubstwo.**
Poroczki, -ów, *мн. см.* **Roki ziemskie;** || прошлого́дній запа́съ.
Poród, -odu, *м.* **Porodzenie, -nia,** *ср.* роды́, рожде́ніе, разрѣше́ніе отъ бре́мени.
Porodzenie, *см.* **Poród.**
Porodzić, роди́ть, разрѣши́ться отъ бре́мени. *см.* **Powić.**
Porodziciel, -a, *м.* роди́тель.
Porodzicielka, -i, *ж.* роди́тельница.
Porodziny, -in, *мн.* роди́ны, рожде́ніе.
Porończę, -ęcia, *ср.* вы́кидышъ, недоно́сокъ.
Porończy, неуда́вшійся, неуда́чный; || недоно́сный; || пре́жде вре́мени роди́вшійся.
Poroniątko, -a, *ср. см.* **Porończę.**
Poronić, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени.
Poronienie, -nia, *ср.* выки́дываніе, недоно́съ, преждевре́менное разрѣше́ніе отъ бре́мени.
Porość, -i, Poroślina, -y, *ж.* по́росль, поросня́къ, зарóслина.
Porosły, поро́сшій, заро́сшій (*травою и т. д.*).
Porosnąć, *см.* **Porastać.**
Porost, -u, *м.* на́ростъ, ши́шка, *см.* **Narost;** || ростъ, выраста́ніе; || *Бот.* водоро́сль, поро́стъ; || *Бот.* лучи́ца, родъ поро́ста (*расте́ніе*).
Porostnica, -y, *ж. Бот.* многообра́зная перепо́нка.
Porównać, *см.* **Porównywać.**
Porównanie, сравне́ніе. **Porównanie dnia z nocą,** равноде́нствіе.
Porównywać, Porównać, сра́внивать, сравни́ть, слича́ть, сличи́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Porównywać się, Porównać się,** сра́вниваться, сравни́ться, равня́ться, сра́внивать себя́, *см.* **Równać się.**
Porównywanie, *см.* **Porównanie.**
Porozbiegać, się, разбѣжа́ться.
Porozdróżnić, разстро́ить, разсо́рить, поссо́рить.
Porozpożyczać, разда́ть взаймы́.
Porozumieć, *см.* **Porozumiewać się.**
Porozumienie, -nia, *ср.* согла́сіе, единомы́сліе, взаимная дру́жба. **Żyć w najlepszém porozumieniu,** жить въ совершённомъ согла́сіи; || подозрѣніе. **Porozumienie na niego pada,** на него́ па́даетъ подозрѣніе; || **Porozumienie się,** соглаше́ніе, сдѣлка.
Porozumiewać, Porozumieć, понима́ть, поня́ть, смы́слить, знать, внима́ть, вня́ть. **Porozumiewać się, Porozumieć się,** услóвливаться, услóвиться, сгова́риваться, сговори́ться, снести́сь, находи́ться въ сноше́ніи, дѣйствовать заодно́; || понима́ть другъ дру́га.
Port, -u, *м.* портъ, при́стань, га́вань; || * приста́нище, убѣжище.
Porta, -y, *ж.* по́рта (*оттома́нская*).
Portatyl, -a, *м.* перено́сный престóлъ алта́рь; || посвящённый ка́мень подъ престóломъ, подъ алтарёмъ.
Portjera, -y, *ж.* дверна́я занавѣ́ска, портьера.
Portki, *род. п.* **Portek,** порткú, штаны́. *Умен.* **Porteczki,** порто́чки, штани́шки.
Porto, *ср. Нескл.* портови́я и́ли вѣсовы́я де́ньги за письмо́.
Portowe, -ego, *ср.* отва́льное. по́шлина съ водохо́дныхъ суде́въ, собира́емая при ихъ отва́лѣ.
Portowny, портово́й, имѣющій портъ, га́вань. **Portowe, portowne miasto,** портово́й го́родъ.
Portowy, судохо́дный. **Portowe rzeki,** судохо́дныя рѣки; || *см.* **Portowny.**
Portowy, -ego, *м.* управля́ющій по́ртомъ.
Portret, -u, *м.* портре́тъ.
Portretowy, портре́тный.
Portulaka, -i, *ж. Бот.* портула́къ (*расте́ніе*).

Portyk,-u, *м. Архит.* по́ртикъ; || **галере́я.**

Porubnik, -a, Porubca, -y, *м.* развра́тникъ, развраті́тель, соблазни́тель, **любодѣ́й.**

Porubski, любодѣ́йный, сладостра́стный.

Porubstwo,-a, *ср.* прелюбодѣ́яніе; || **любодѣ́яніе, незако́нное сожи́тельство.**

Poruch, -u, *м. Неуп.* движе́ніе, сотрясе́ніе, потрясе́ніе.

Poruczać, Poruczyć, поруча́ть, поручи́ть, дава́ть, **дать** поруче́ніе, **ввѣра́ть** кому́ что́.

Poruczanie, Poruczenie, -nia, *ср.* поруче́ніе, **ввѣре́ніе** кому́ чего́ либо; || **прі́смотръ, надзо́ръ, надзира́ніе.**

Poruczniczy, поручничій.

Porucznik, -a. *м.* уполномо́ченный, повѣ́ренный, представи́тель; || *Воен.* поручи́къ, поручикъ.

Poruczrikowa, -éj, *ж.* поручи́ца, жена́ поручика.

Porucznikować, служи́ть поручикомъ.

Porucznikówna, -y, *ж.* дочь поручика.

Porucznikowski, поручи́ческій, поручичій.

Porucznikowstwo, -a, *ср.* чинъ поручика; || *Собир.* поручикъ съ женою.

Poruczyć, *см.* **Poruczać.**

Poruczyciel, -a, *м.* поручи́тель.

Poruszać, Poruszyć, тро́гать, тро́нуть, шевели́ть, пошевели́ть, пошатывать. пошатну́ть, дви́гать, подви́нуть. || **Poruszać się,** тро́гаться, шевели́ться, шата́ться, дви́гаться, тро́гаться. **Poruszyć aż do łez,** тронуть до слёзъ.

Poruszanie, Poruszenie, -nia, *ср.* движе́ніе, колеба́ніе, ка́чаніе передвиже́ніе; || волне́ніе, потрясе́ніе.

Poruszony, тро́нутый, подви́нутый; || взволно́ванный, потрясённый.

Poruszyciel, -a, *м.* возбуди́тель, дви́гатель; || зачи́нщикъ.

Poruszycielka, -i, *ж.* возбуди́тельница; || зачи́нщица.

Porwać, схвати́ть, похи́тить, сорва́ть, вы́рвать, вы́дернуть.

Porwan, *см.* **Zerwan.**

Porwanie, -nia, *ср.* похище́ніе, увезе́ніе, увозъ (*же́нщины*); || схва́тываніе.

Pory, -u, *м.* рёвъ, *см.* **Ryk.**

Porywać, Porwać, срыва́ть, вырыва́ть, выдёргивать; || похища́ть, увози́ть (*же́нщину*), *см.* **Porwać.** || **Porywać się, Porwać się,** порыва́ться, рва́ться, броса́ться, кида́ться, стреми́ться, си́литься.

Porywacz, -a, *м.* похити́тель.

Porywanie, -nia, *ср. см.* **Porwanie.**

Porywczo, стреми́тельно, торопли́во, поспѣ́шно, опроме́тчиво.

Porywczość, -ści, *ж.* стреми́тельность, торопли́вость, поспѣ́шность, опроме́тчивость.

Porywczy, стреми́тельный, торопли́вый, поспѣ́шный, опроме́тчивый.

Porządek, -dku, *м.* поря́докъ, испра́вность, благочи́ніе, устро́йство, благоустро́йство; || стро́й, о́чередь; || *Архит.* о́рденъ. || *Юрид.* **Porządek postępowania w sprawach osobistych,** исковой поря́докъ. **Porządek decydowania,** поря́докъ сужде́ній. **Porządek kontradyktoryjny,** состяза́тельный поря́докъ. **Porządek między wierzycieli,** старшинство́ между кредито́рами. || **Porządki ogniowe,** огнеспаси́тельные снаря́ды.

Porządkować, приводи́ть въ поря́докъ, распредѣля́ть по родамъ.

Porządkowanie, -nia, *ср.* приведе́ніе въ поря́докъ, распредѣле́ніе.

Porządkowy, слѣ́дующій по поря́дку; || *Грам.* **Liczebniki porządkowe,** числи́тельныя поря́дочныя; || дисциплина́рный.

Porządkujący, приводя́щій въ поря́докъ; || распоряди́тельный.

Porządnie, поря́дочно, прили́чно, прито́йно; || кра́йне, чрезмѣ́рно.

Porządność, -ści, *ж.* поря́дочность, прили́чіе.

Porządny, поря́дочный, прили́чный, прито́йный; || кра́йній, чрезмѣ́рный. **Dom porządny,** поря́дочный домъ. **Porządny deszcz pada,** поря́дочный, си́льный дождь идётъ.

Porzecze, -a, *ср.* порѣ́чье.

Porzeczka, -i, *ж. Бот.* смороди́на.

Porzeczkowy, смороди́нный.

Porzeczny, на́бережный, на берегу́ рѣки́ находя́щійся.

Porżenie, -nia, *ср.* ржа́ніе.

Porzucać, Porzucić, броса́ть, бро́сить, покида́ть, поки́нуть, оставля́ть, оста́вить.

Porzucenie, -nia, *ср.* оставле́ніе; || изверже́ніе.

Porzut, -u, *м.* преждевре́менные роды́, недоно́съ.

Porzutek, -tka, *м. см.* **Podrzutek.**

Posad, -u, *м.* поса́дъ, количество снопо́въ, назна́ченное для молотьбы́; || *см.* **Posada.**

Posada, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва; || ме́сто положе́ніе, ме́стность; || *Стар.* **Posada** *или* **Posad,** поса́дъ, дома́ пе́редъ кре́постью; || селе́ніе, поселе́ніе; || * постъ, ме́сто, до́лжность.

Posądzać, Posądzić, подозрѣва́ть, заподозри́ть; || почита́ть, счита́ть, ду́мать, суди́ть.

Posądzanie, Posądzenie, -nia, *ср.* подозрѣ́ніе.

Posadzić, посади́ть.

Posadzka, -i, *ж.* плита́, ле́щадь; || шту́чный полъ, парке́тъ.

Posadzkowy, парке́тный.

Posag, -u, *м.* прида́ное.

Posąg, -u, *м.* ста́туя, истука́нъ, извая́ніе.

Posagowy, принадлежа́щій къ прида́ному.

Posągowy, статýйный.

Posażek, -żku, *м. Умен.* небольшóе придáное.

Posążek, -żku, *м.* статуéтка, статýйка.

Posażny, съ богáтымъ придáнымъ. **Posażna panna**, дѣвушка съ богáтымъ придáнымъ, придáнница.

Posażyć, давáть придáное (*за дóчерью*).

Pościałka, -i, *ж. Умен.* постéлька.

Pościć, постúть.

Pościel, -i, *ж.* постéль.

Pościelny, постéльный.

Pościenny, *см.* **Ścienny**.

Pościg, -u, *м.* погóня, догóнка, преслѣдованіе.

Poseł, -sła, *м.* посóлъ, послáнникъ; || *Стар.* **Poseł (ziemski)**, зéмскій депутáтъ.

Posełać, Posyłać, Posłać, посылáть, послáть (*за кѣмъ, за чѣмъ*).

Posełanie, Posyłanie, Posłanie, -nia, *ср.* отсылáніе, отпрáвка; || послáніе (*стихотвóрное*).

Posełka, Posyłka, -i, *ж.* посúлка (*вещéй*), разсúлка, отсúлка. **Trzymać chłopca do posyłek**, держáть мáльчика на посúлки. || *Воен.* **Być na posyłce**, быть на вѣстúхъ.

Posełkini, -ni, *ж.* послáнница; || вѣстница, предвѣстница.

Poselski, посóльскій.

Poselstwo, -a, *ср.* посóльство, мúссія (*дипломатúческая*); || легáтство, легáція; || депутáтство.

Posęp, -u, *м.* пáсмурная погóда; || * мрáчное расположéніе дýха.

Posępiać, Posępić, хмýрить, нахмýрить, насýпливать, насýпить.

Posępnie, пáсмурно, мрáчно, угрю́мо.

Posępnik, -a, *м.* брюзгá, человѣкъ наводя́щій унúніе.

Posępność, -ści, *ж.* пáсмурность, мрáчность, угрю́мость, унúлость.

Posępny, пáсмурный, мрáчный, угрю́мый, унúлый, нахмýренный.

Posessja, -ji, *ж.* владѣніе, собственность, помѣстье; || фéрма, мы́за, хýторъ.

Posessjonowany, имѣющій собственность.

Posesor, Posesor, -a, *м.* владѣлецъ, владѣтель; || фéрмеръ, мы́зникъ, арендáторъ, съёмщикъ. **Posesor dóbr zastawnych**, владѣлецъ по закладнóму прáву.

Posessorjum, искъ о прáвѣ владѣнія.

Posessoryjny, владѣльческій. **Proces posessoryjny**, дѣло о владѣніи.

Posiać, Posiewać, посѣять, посѣвáть.

Posiadać, Posiąść, имѣть, владѣть, обладáть; || разсѣсться, усѣсться. || **Posiadać się** (*употребля́ется тóлько съ отрица́ніемъ*). **Nie posiadam się z radości**, не могý притúть въ себя́ отъ рáдости, я внѣ себя́ отъ рáдости. **Nie posiada się ze złości**, онъ выхóдитъ изъ себя́ отъ злóсти.

Posiadacz, -a, *м.* владѣлецъ, владѣтель. **Posiadacz zastawy**, залогодержатель. **Posiadacz wieczysty**, владѣющій имѣніемъ на безсрóчномъ прáвѣ. **Posiadacz złéj wiary**, недобросóвѣстный владѣлецъ.

Posiadaczka, -i, *ж.* владѣлица.

Posiadanie, -nia, *ср.* владѣніе; || обладáніе, пóльзованіе. **Posiadanie w dobréj wierze**, добросóвѣстное владѣніе. **Posiadanie zupełne i bezwarunkowe (dominium plenum)**, пóлное и безусловное владѣніе.

Posiadłość, -ści, *ж.* собственность, принадлéжность, владѣніе, имѣніе, помѣстье. **Posiadłości francuzkie w Afryce**, францýзскія владѣнія въ Африкѣ.

Posianie, -nia, *ср.* посѣвъ.

Posiec, Posiekać, изрубúть, накрошúть, насѣкáть.

Posiecz, -y, *ж.* рѣзня́, сѣча.

Posiedlić się, *см.* **Osiedlić się**.

Posiedzenie, -nia, *ср.* засѣдáніе, собрáніе; || присýтствіе.

Posiekać, *см.* **Posiec**.

Posiew, -u, *м.* сѣвъ, посѣвъ; || сѣяніе.

Posiewać, сѣять.

Posiewny, удóбный для посѣва.

Posilać, Posilić, укрѣпля́ть, укрѣпúть, подкрѣпля́ть, подкрѣпúть, поправля́ть, поправúть, попрáвить (*си́лы, здоро́вье, желу́док*); || питáть, поддéрживать. || **Posilać się, Posilić się**, подкрѣпля́ться, укрѣпля́ться, поправля́ться, подкрѣпúть себя́, подкрѣпля́ться отдыхомъ и хорóшею пúщею. **Posil się**, закуси́, съешь немнóго, подкрѣпи́ себя́.

Posilanie, Posilenie, -nia, *ср.* подкрѣплéніе, возстановлéніе силъ; || **Posilenie**, пúща, кормъ, питáніе.

Posiłek, -łku, *м.* подкрѣплéніе, пúща; || подмóга, пóмощь; || вспомогáтельное вóйско, секýрсъ.

Posilić, Posilić się, *см.* **Posilać**.

Posiłkować, подкрѣпля́ть, помогáть, подавáть пóмощь, усúливать. || **Posiłkować się**, руководствоваться.

Posiłkowanie, -nia, *ср.* подмóга, пóмощь.

Posiłkowy, вспомогáтельный; || *Грам.* **Słowo posiłkowe**, вспомогáтельный глагóлъ.

Posilny, питáтельный, сúтный.

Posiwieć, посѣдѣть.

Poskoczyć, поскакáть, бро́ситься, устремúться.

Poskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ.

Poskorupieć, покры́ться скорлупóю.

Poskramiać, Poskromić, усмиря́ть, усмирúть, воздéрживать, воздержáть, обýздывать, обуздáть, умѣря́ть, умѣрить, унимáть, унять. **Poskramiać swe żądze**, обýздывать, умѣря́ть свой стрáсти. || **Poskramiać się**, обýздывать самого́ себя́.

Posłać, Pościełać, постлáть, постилáть.

Poślad, -u, *м.* вы́сѣвки, óтруби; || послѣдній сортъ (*зерна́, крупы́*).

Pośladek, -dka, и -dku, *м.* тылъ, задъ; ||**Pośladek cielęciny,** за́дняя часть (*телёнка, ди́кой козы́*).

Posłanie,-nia, *ср.см.* **Posełanie;** || пости́лка, подсти́лка.

Posłaniec, -ńca, *м.* разсы́льный, посы́льный, комиссіоне́ръ.

Posłanka, -i, *ж.* вѣ́стница, посла́нница.

Posłannictwo, -a, *ср.* призва́ніе, назначе́ніе.

Posłannik, -a, *м.* посла́нникъ (*бого́въ*).

Pośledni, послѣ́дній за́дній; || **Pośledniе koła,** за́днія колёса, *см.* **Tylny, Zadni;** || ни́зшій, ху́дшій; || плохо́й, просто́й, гру́бый. **Pośledniа mąka,** послѣ́дняго со́рта мука́.

Pośledzić, опозда́ть, придти́ по́здно.

Pośliznąć się, поскользну́ться.

Pośliznienie się,-nia się, Pośliznięcie się, -cia się, *ср.* о́ступь, нело́вкое паде́ніе по чему́ нибу́дь ско́льзкому; || *гру́бая оши́бка, гру́бый про́махъ.

Posłowa, -éj, *ж.* жена́, супру́га посла́, посо́льша.

Posłować, быть депута́томъ (*насе́ймѣ*); || быть посло́мъ, посла́нникомъ.

Posłowy, принадлежа́щій послу́, посла́ннику, *см.* **Poselski.**

Poślubiać, Poślubić, обѣща́ть, обѣща́ться, дать обѣ́тъ, *см.* **Ślubować;** || посвяща́ть, обрека́ть; || *Стар.* сговори́ть, помо́лвить свою́ дочь за кого́; || жени́ться (*на ко́мъ*). ||**Poślubiać się, Poślubić się,** посвяща́ть себя́ (*на что́*), посвяща́ться.

Poślubienie, -nia, *ср.* обѣща́ніе, обѣ́тъ; || обруче́ніе, *см.* **Ślub;** || посвяще́ніе, обрече́ніе себя́ (*на что́*).

Poślubiny, -bin, *мн.* помо́лвка, сгово́ръ; обруче́ніе.

Posłuch, -u, *м.* слу́шаніе, слухъ. **Baczny posłuch dawać czemu,** внима́тельно прислу́шиваться къ чему́. **Miły na posłuch,** прія́тный для слу́ха; || слухъ, молва́. **Wiedzieć co po słuchu,** знать о чёмъ по слу́ху.

Posłuchać, послу́шать.

Posłuchanie, -nia, *ср.* аудіе́нція.

Posługa, -i, *ж.* слу́жба, услуже́ніе, служе́ніе, услу́га. ***Ostatnią komu posługę czynić, świadczyć,** отда́ть кому́ послѣ́дній долгъ. **Posługa religijna,** духо́вная тре́ба.

Posługacz, -a, *м.* служи́тель, слуга; || прислу́жникъ. **Posługacz mularski,** рабо́тникъ, помо́щникъ ка́менщика.

Posługaczka,-i, *ж.* служа́нка, рабо́тница.

Posługiwać, Posłużyć, служи́ть, прислу́живать.

Posługiwanie, Posługowanie, -nia, *ср,* служе́ніе, услуже́ніе.

Posłuszeństwo, -a, *ср.* послуша́ніе, повинове́ніе, поко́рность.

Posłuszność, -ści, *ж.* послу́шность, *см.* **Posłuszeństwo.**

Posłuszny, послу́шный, поко́рный.

Pośmianie, -nia, *ср.* **Pośmiech, -u,** *м.* **Pośmiechowisko, Pośmiewisko, -a,** *ср.* посмѣя́ніе, осмѣя́ніе; || посмѣ́шище.

Pośmiertny, посме́ртный.

Pośmiewisko, *см.* **Pośmianie.**

Posmycz, -y, *ж.* махъ, взмахъ, бы́строе движе́ніе; || поползнове́ніе.

Posmyczny, бы́стрый; || благопрія́тный, попу́тный (*вѣтеръ*).

Posobnie, послѣ́довательно, одно́ *или* оди́нъ за други́мъ, сря́ду.

Posobny, послѣ́довательный; || поперемѣ́нный, непреры́вный.

Posoczyć, Sposoczyć, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окрововля́ть, окрова́вить.

Posoczysty, гнои́стый, покры́тый су́кровицею.

Posoka, -i, *ж.* су́кровица, гной; || па́сока.

Posowa, -y, *ж.* полъ изъ нака́тника; || нака́тный потоло́къ.

Pośpiech, -u, *м.* поспѣ́шность, ско́рость, быстрота́, прово́рство.

Pośpieszać, Pośpieszyć, поспѣша́ть, поспѣши́ть.

Pośpieszanie, -nia, *ср. см.* **Pośpiech.**

Pośpieszenie, -nia, *ср.* стара́ніе, ско́рое исполне́ніе.

Pośpiesznie, поспѣ́шно, ско́ро, бы́стро, прово́рно.

Pośpieszny, *см.* **Śpieszny, Skory.**

Pospolicie, обыкнове́нно, по обыкнове́нію; || вообще́, почти́, всегда́.

Pospolicieć, Spospolicieć, сдѣ́латься обыкнове́ннымъ, войти́ во всео́бщее употребле́ніе, сдѣ́латься простонаро́днымъ.

Pospolitość, -ści, *ж.* о́бщность, всео́бщность, повсемѣ́стность. **W pospolitości,** вообще́; || о́бщество, обще́ственное дѣ́ло.

Pospolitować, Spospolitować, профани́ровать, унижа́ть, уничижа́ть, уни́зить; || оскверня́ть, оскверни́ть; || пріуча́ть (*къ чему́*), осво́ивать (*съ чѣмъ*). || **Pospolitować się,** обраща́ться за́просто, фамилья́рничать, брата́ться; || дѣ́латься просты́мъ, обыкнове́ннымъ.

Pospolity, о́бщій, обще́ственный; || обыкнове́нный, обы́чный, общепри́нятый; || просто́й, простонаро́дный, по́шлый, ни́зкій. ||*Грам.* **Imie pospolite,** и́мя нарица́тельное. **Pospolite mniemanie,** обще́ственное мнѣ́ніе. **Pospolite ruszenie,** всео́бщее ополче́ніе. **Rzecz pospolita,** респу́блика. *Стар.* Рѣчь Посполи́тая, *см.* **Rzeczpospolita.**

Pospólstwo, -a, *ср.* простонаро́діе, просто́й наро́дъ, чернь.

Pospołu, вмѣ́стѣ, ра́зомъ.

Posrebrzać, Posrebrzyć, посеребря́ть, посеребри́ть.

Posrebrzyciel, -a, *м.* серебри́льщикъ, сере́бренникъ.

Pośredni, сре́дній. **Stan pośredni między szlachtą a ludem,** сре́дній классъ ме́жду дворя́нствомъ и наро́домъ; || посре́дственный, посре́дствующій, промежу́точный, перехо́дный; ко́свенный. **Pośrednia przyczyna,** ко́свенная, непряма́я причи́на.

Pośrednictwo, -a, *ср.* посре́дничество. **Za pośrednictwem,** посре́дствомъ, при по́мощи.

Pośredniczka, -i, *ж.* посре́дница.

Pośredniczo, въ ка́чествѣ посре́дника.

Pośredniczy, посре́дническій.

Pośrednik, -a, *м.* посре́дникъ; || ходя́тай. || **Pośrednik zmiany,** биржево́й ма́клеръ. || *Мат.* центръ, средото́чіе.

Pośrednikowy, *см.* **Pośredniczy.**

Pośrednio, ко́свенно, посре́дственно, **со стороны,** стороно́ю.

Pośredniość, -ści, *ж.* ко́свенность, посре́дственность; || среда́, среди́на.

Pośród, среди, посреди́.

Pośrodek, -dka, *м.* среди́на, середи́на, серёдка.

Pośrodkowy, среди́нный, въ среди́нѣ находя́щійся, промежу́точный.

Pośrzonić, Poszronić, покры́ть и́неемъ.

Post, -u, *м.* постъ, говѣ́ніе, воздержа́ніе отъ пи́щи. **Jeść z postem,** ѣсть по́стное, по́стничать, пости́ть.

Postać, -ci, *ж.* о́бразъ, видъ; || лицо́, о́бликъ; || положе́ніе; || фигу́ра, оса́нка. **Postać zewnętrzna,** нару́жный видъ. **Zmieniła się postać rzeczy,** положе́ніе дѣлъ измѣни́лось.

Postanawiać, Postanowić, постановля́ть, постанови́ть, установля́ть, установи́ть, учрежда́ть, учреди́ть; || назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣ́лить, распредѣля́ть, распредѣ́лить; || прика́зывать, приказа́ть, повелѣва́ть, повелѣ́ть; || полага́ть; || *упро́чивать, упро́чить; || пристра́ивать, пристро́ить; || рѣша́ться, рѣши́ться предпринима́ть предприня́ть, вознамѣ́риваться, вознамѣ́риться. **Postanowić prawo,** установи́ть зако́нъ. **Postanowić cenę,** назна́чить цѣ́ну. **Postanowić podatki,** распредѣ́лить по́дати. **Postanowił wyjechać za granicę,** онъ вознамѣ́рился уѣ́хать за грани́цу.

Postanowiciel, -a, *м.* учреди́тель, основа́тель.

Postanowicielka, -i, *ж,* учреди́тельница, основа́тельница.

Postanowienie, -nia, *ср.* постановле́ніе, установле́ніе, устано́въ, положе́ніе, узаконе́ніе, опредѣле́ніе; || распоряже́ніе, повеле́ніе, приказа́ніе, прика́зъ; || учрежде́ніе, устро́йство, поря́докъ, строй; || упро́ченіе; || рѣше́ніе; || сложе́ніе; || намѣ́реніе, предпрія́тіе. **Postanowienie ciała,** тѣлосложе́ніе. **Zmienić postanowienie,** перемѣ́нить намѣ́реніе. **Roztropna matka myśli o dobrém postanowieniu swéj córki,** благоразу́мная мать забо́тится о томъ, что́бы пристро́ить, вы́дать за́мужъ свою́ дочь.

Postąpić, *см.* **Postępować.**

Postąpienie, -nia, *ср.* надда́ча, надба́вка (*въ цѣнѣ*); || уступле́ніе; || произво́дство, повыше́ніе (*въ чина́хъ*); || поведе́ніе, *см.* **Postępowanie.**

Postaremu, поста́рому, постари́нному.

Postaw, -u, *м.* поста́въ, шту́ка, кусо́къ сукна́.

Postawa, -y, *ж.* нару́жность, оса́нка, видъ, по́ступь; || по́за, положе́ніе тѣ́ла; || осно́ва (*ткани*), станъ для тка́нія.

Postawić, поста́вить.

Postawienie, -nia, *ср.* положе́ніе; || расположе́ніе.

Postawny, ста́тный, ви́дный, стро́йный, скла́дный.

Postęp, -u, *м.* тече́ніе, движе́ніе впередъ, непрерывный ходъ, ше́ствіе; || произво́дство, повыше́ніе; || преуспѣя́ніе, успѣхъ, прогре́съ; || ступе́нь. **W postępie czasu,** съ тече́ніемъ вре́мени. **Postęp czynności,** ходъ рабо́ты. **Postępy w naukach,** успѣ́хи въ нау́кахъ. || *Мат.* прогре́ссія.

Postępek, -pku, *м.* посту́покъ; || ходъ. **Postępek chwalebny,** похва́льный посту́покъ. **Postępek sprawy,** ходъ дѣла.

Postępować, Postąpić, поступа́ть, поступи́ть; || слѣдовать, итти́ впередъ, да́лѣе; || уступа́ть, уступи́ть; || успѣва́ть, успѣ́ть. **Postąpić na wyższy urząd,** поступи́ть на вы́сшую до́лжность. **W krótkim czasie dużo postąpił,** въ коро́ткое вре́мя онъ мно́го успѣ́лъ. **Postępować od rzeczy łatwych do trudniejszych,** перехо́дить отъ лёгкаго къ бо́лѣе тру́дному. **Dobrze, źle postępować,** хорошо́ *или* ху́до поступа́ть. **Postąpiono mu wyżéj płacy,** ему́ назна́чили бо́льшую пла́ту. **Postępować prawem,** суди́ться, вести́ тя́жбу. **Postępować uczciwie,** поступа́ть че́стно. **Postąpić jak z prawa wypada,** сдѣлать зако́нное распоряже́ніе.

Postępowanie, -nia, *ср.* движе́ніе впередъ; || преуспѣя́ніе, успѣхъ; || обхожде́ніе, поведе́ніе. **Ganić czyje postępowanie,** порица́ть чьё поведе́ніе. || *Юрид.* судопроизво́дство, судоговоре́ніе. || **Postępowanie skrócone sądowe,** поря́докъ сокращённаго судопроизво́дства, сокращённый поря́докъ. **Postępowanie po starszeństwie,** повыше́ніе по старшинству́, произво́дство, повыше́ніе въ чина́хъ. || *Юрид.* **Postępowanie spadkowe,** слѣ́дствіе по дѣлу о наслѣ́дствѣ. **Postępowanie w sprawach,** поря́докъ дѣлъ, ходъ дѣлъ. **Postępowanie na urząd,** вступле́ніе въ до́лжность.

Postępowy, иду́щій впередъ, успѣ́шный, прогресси́вный. **Postępujący najwyższą cenę,** предложи́вшій вы́сшую пла́ту (*на торгахъ*).

Posteriori (a), апостеріо́ри, доказа́тельно, о́пытомъ. разсу́дочнымъ путёмъ, путёмъ вы́водовъ, *см.* **Priori (a).**

Posterunek, -nku, *м.* вое́нная стра́жа, вое́нный постъ.

Postny, по́стный.

Postój, *см.* **Kwaterunek.**

Postrach, -u, *м.* страхъ, у́жасъ; || угро́за.

Postradać, потеря́ть, утра́тить, лиши́ться.

Postradanie, **-nia**, *ср.* потéря, лишéніе.

Postronek, **-a**, *м.* верёвка, бичёвка; || постро́мка (*приспѣжки для лошадей*).

Postronie, **-nia**, *ср.* уединéнное мѣсто; || чужбúна, чужáя земля, странá.

Postronkować, бичевáть, бить верёвками.

Postronkowy, верёвочный.

Postronnie, стороно́ю, со стороны́, кóсвенно.

Postronność, **-ści**, *ж.* отклонéніе въ сто́рону, отстранéніе; || окóльность.

Postronny, непрямóй, кóсвенный, окóльный; || посторóнній, сосѣдній, смéжный.

Postrzał, **-u**, *м.* вы́стрѣлъ; || рáна отъ вы́стрѣла.

Postrzałowy, происходя́щій отъ вы́стрѣла. **Rana postrzałowa**, рáна отъ вы́стрѣла.

Postrzedz, **Postrzec**, **Postrzegać**, замѣ́тить, замѣ́чать. **Postrzedz się**, спохвати́ться, опóмниться.

Postrzeganie, **-nia**, *ср.* наблюда́тельность; || соблюдéніе. **Postrzeganie praw**, соблюдéніе закóновъ.

Postrzelenie, **-nia**, *ср. см.* **Postrzał**.

Postrzelić, подстрѣли́ть.

Postrzemienny (pies), *Охот.* борзáя собáка.

Postrzeżenie, **-nia**, *ср.* наблюдéніе, замѣ́чáніе.

Postrzeżny, примѣ́тный, замѣ́тный, ви́димый.

Postrzygacz, **-a**, *м.* стригу́щій (*шерсть*), стригу́нъ.

Postrzygaczka, **-i**, *ж.* стригу́щая, стригу́нья.

Postrzygalnia, **-ni**, *ж.* сукностри́жная машúна.

Postrzygalny, относя́щійся къ стрижéнію, къ стри́жкѣ.

Postrzyżeniec, **-ńca**, *м.* постри́женикъ (*принявшій монашеское постриженіе*).

Postrzyżony, постри́женный, *см.* **Postrzyżeniec**.

Postrzyżyny, **-yn**, *мн.* постригáніе, постриженіе.

Postulant, **-a**, *м.* искáтель, проси́тель.

Postulat, **-u**, *м. Филос.* предложéніе нетрéбующее дóвода; || настоя́тельная прóсьба, ходáтайство; || *Юрид.* хожденіе по дѣлáмъ.

Postument, **-u**, *м.* подножіе, пьедестáлъ.

Posucha, **Posusza**, **-y**, *ж.* зáсуха.

Posuł, **-a**, *м.* употребúтельнѣе **во мн. ч. Posuły**, посу́лы, взя́тки.

Posunięcie, **-cia**, *ср.* передвижéніе, давлéніе, толчóкъ; || произво́дство движéніе дѣла.

Posuwać, **Posunąć**, подвигáть, подви́нуть, пихáть, пихну́ть, толкáть, толкну́ть.

Posuwanie, **-nia**, *ср. см.* **Posunięcie**.

Posuwisty, подвижно́й, размáшистый, || скользя́щій. **Krok posuwisty**, гли́ссáдъ, глиссé (*танцовáльный шагъ*).

Poswar, **-u**, *м.* споръ, рáспря.

Poswarek, **-rku**, *м. Умен.* мáленькій, пусто́й споръ, размóлвка.

Poswarzyć, поссóрить; || **Poswarzyć się**, поссóриться,

Poswat, **-a**, *м. см.* **Swat**, **Dziewosłąb**.

Poswatać, *см.* **Swatać**.

Poświadczać, **Poświadczyć**, свидéтельствовать, засвидéтельствовать, *см.* **Świadczyć**.

Poświadczanie, **Poświadczenie**, **-nia**, *ср.* свидéтельствованіе, засвидéтельствованіе.

Poświadczyciel, **-a**, *м.* свидéтель по поручкѣ.

Poświadczycielka, **-i**, *ж.* свидéтельница по поручкѣ.

Poświata, **-y**, *ж.* свѣтъ, сіяніе.

Poświęcać, **Poświęcić**, посвящáть, посвятúть, обрекáть, обрéчь; || **Poświęcać się**, **Poświęcić się**, посвящáть, посвятúть себя́, обрекáть себя́ (*на что́*), жéртвовать собóю.

Poświęcanie, **Poświęcenie**, **-nia**, *ср.* посвящéніе, освящéніе. **Poświęcenie na króla**, коронова́ніе. **Poświęcenie na biskupa**, посвящéніе въ епúскопы. **Poświęcenie kościoła**, освящéніе цéркви; || жéртва, жéртвованіе, самопожéртвованіе, самоотверженіе; || прéданность, привéрженность. **Poświęcenie siebie**, жéртвованіе собóю. **Poświęcenie się**, самопожéртвованіе, самоотверженіе.

Poświęcany, посвящённый, освящённый; || неприкосновéнный.

Poświęciciel, **-a**, *м.* посвящающій въ духóвный санъ; || священнодѣйствующій.

Poświęciny, **-in**, *мн.* освящéніе.

Poświęcony, посвящённый, освящённый.

Poświerka, **-i**, *ж.* подорóжникъ, овся́нка (*птица*).

Poświętne, **-ego**, *ср.* церкóвный дохóдъ, церкóвное имýщество.

Poświst, **-u**, *м.* свистáніе, свистъ (*вѣтра*).

Poświstak, **-a**, *м. см.* **Świstak**.

Posypać, посы́пать.

Posypek, **-pka**, *м. Бот.* амбрóзія, козы́ль, бессмéртная трава́ (*растéніе*).

Poszanowanie, **-nia**, *ср.* уважéніе, почтéніе.

Poszargać, загрязни́ть; || истаскáть.

Poszczekiwać, тáвкать, лáять, брехáть отры́висто.

Poszczenie, **-nia**, *ср.* соблюдéніе постá, говéніе.

Poszept, **-u**, *м.* шептáніе, нашёптываніе, шёпотъ.

Poszew, **-szwy**, *ж. см.* **Poszwa**.

Poszewka, **-i**, *ж.* нáволочка.

Poszewnik, **-a**, *м.* дѣлающій нáволочки.

Poszewy, *см.* **Pochyły.**

Poszkapić się, спотыкну́ться; || ошиби́ться; || сплохова́ть опростоволо́ситься.

Poszkodowany, потерпѣвшій, понёсшій убы́токъ; || оби́женный.

Poszkodzić, попо́ртить, повреди́ть.

Poszlaka, **-i**, *ж.* ули́ка.

Poszlakować, улича́ть.

Poszlakowany, уличённый, **прикосновéнный** къ дѣлу.

Poszóstno, *Стар.* шестернёй (*въ шесть лошадей*).

Poszóstny, шестерно́й.

Poszpecić, изга́дить, испо́ртить.

Poszpecieć, **Poszpetnieć**, подурнѣ́ть.

Poszukanie, **-ia**, *ср.* иска́ніе, отыски́ваніе.

Poszukiwać, иска́ть суд´мъ, розыски́вать, доиски́ваться; || иска́ть, домога́ться; || взыски́вать. **Poszukiwać skradzionych rzeczy**, доиски́ваться укра́деныхъ вещéй. **Poszukiwać swego prawa**, домога́ться, тре́бовать своего́ пра́ва.

Poszukiwanie, **-nia**, *ср.* ро́зыскъ, сыскъ, по́искъ, искъ, изслѣдованіе, изыска́ніе; || *Юрид.* **Poszukiwanie strat**, пра́во иска́ть вознагражде́нія убы́тковъ; || взыска́ніе; || слѣдствіе, дозна́ніе, вы́емка, повáльный о́быскъ; || спра́вка, разузнава́ніе, разбира́тельство. || *Горн.* **Poszukiwanie w głąb'** турфова́ніе. **Poszukiwanie górnicze**, го́рная развѣдка. || **Poszukiwanie w drodze sądowéj**, вчина́ніе и́ска.

Poszukujący szkody, *Юрид.* взыска́тель.

Poszwa, **-y**, *ж.* чахо́лъ, покрыва́ло.

Poszyć, сшить.

Poszycie, **-cia**, *ср.* соло́менная кры́ша; || * **Wziąść kogo za boże poszycie**, схвати́ть кого́ за́ волосы, за хохо́лъ.

Poszyt, **-u**, *м.* тетра́дь; || *Тип.* вы́пускъ, кни́жка.

Pot, **-u**, *м.* потъ. **Lekarstwo na poty**, потого́нное сре́дство и́ли лѣка́рство.

Potąd, донынѣ, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ. **Potąd dokąd**, до тѣхъ поръ пока́; || дото́лѣ, дотýда.

Potajemnie, та́йно, вта́йнѣ, потае́нно, таи́нственно, скрытно, неявно.

Potajemność, **-ści**, *ж.* таи́нственность, скры́тность.

Potajemny, таи́нственный, та́йный, скры́тный.

Potakiwać, потака́ть, потво́рствовать, поблажа́ть, подда́кивать.

Potakiwacz, **-a**, *м.* потака́льщикъ, баловни́къ.

Potakiwanie, **-nia**, *ср.* пота́чка, побла́жка, потво́рство, баловство́.

Potarcie, **-cia**, *ср.* тре́ніе; || *Мед.* **втира́ніе**, растира́ніе.

Potarczka, **-i**, *ж.* сты́чка, сши́бка, схва́тка.

Potargać, изодра́ть, разодра́ть, оборва́ть, растеребить.

Potarty, потёртый, истёртый.

Potasz, **Potaź**, **-u**, *м.* *Хим.* пота́шъ.

Potaźarnia, **Potaźnia**, **-ni**, *ж.* пота́шный заво́дъ.

Potęga, **-i**, *ж.* могу́щество, кре́пость, си́ла, власть, влады́чество. **Potęga lądowa i morska**, сухопу́тныя и морскія вое́нныя си́лы; || держа́ва, государство; || *Мат.* сте́пень.

Potém, пото́мъ, по́слѣ, по, затѣмъ. **Piezadługo potém**, вско́рѣ затѣмъ. **A potém**, впро́чемъ.

Potemu (**po temu**), смотря́ по, соотвѣтственно, по мѣрѣ, согла́сно съ.... *См.* **Po.**

Potentat, **-a**, *м.* держа́вный государь, властели́нъ, власти́тель.

Potępiać, **Potępić**, осужда́ть, осуди́ть, приговáривать, приговори́ть; || охужда́ть. хули́ть, порица́ть.

Potępiciel, **-a**, *м.* осужда́ющій. отвергáющій; || охужда́ющій, порицáющій.

Potępienie, **-nia**, *ср.* осужде́ніе, вѣчное осужде́ніе; || прокля́тіе, вѣчное прокля́тіе; || му́ка грѣшниковъ, а́дская му́ка.

Potępieniec, **-ńca**, *м.* осужде́нный, окаа́нный, про́клятый, осужде́нникъ, окаа́нникъ.

Potęsknić, тосковáть.

Potężnić, **Spotężnić**, дѣлать могу́щественнымъ, уси́ливать, укрѣпля́ть.

Potężnie, могу́щественно.

Potężnieć, станови́ться могу́щественнымъ, уси́ливаться, укрѣпля́ться.

Potężność, **-ści**, *ж.* могу́щество, си́ла, кре́пость.

Potężny, могу́щественный, могу́чій, си́льный, кре́пкій.

Potężyć, стяну́ть, скрѣпи́ть.

Potkać, *см.* **Spotkać.**

Potkanie, *см.* **Spotkanie.**

Potkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Potknąć, **Potknąć się**, *см.* **Potykać**, **Potykać się.**

Potknięcie się, **Potknienie**, **-nia**, *ср.* спотыка́ніе.

Potłoczyć, потопта́ть, помя́ть, попира́ть; || угнета́ть; || натúснуть.

Potłoczyciel, **-a**, *м.* притѣсни́тель, гони́тель.

Potłuc, поби́ть, разби́ть, расколоти́ть.

Potłumiać, **Potłumić**, заглуша́ть, заглуши́ть, усмиря́ть, усмири́ть, утуша́ть, утуши́ть; || обу́здывать, обузда́ть.

Potłumiciel, **-a**, *м.* усмири́тель, укроти́тель.

Potłumienie, **-nia**, *ср.* усмире́ніе, укроще́ніе; || обузда́ніе.

Potnieć, **Spotnieć**, потѣть, вспотѣть.

Potnik, **-a**, *м.* потни́къ, во́йлокъ подъ сѣдло́мъ.

Potny, по́тный.

Potoczek, **-czka**, *м.* ручеёкъ; || прото́чина.

Potocznie, за́просто, про́сто, обыкнове́нно, безъискýственно.

Potocznik, -a, *м. Бот.* водяна́я Вероника.

Potoczność, -ści, *ж.* лёгкость, ги́бкость, бе́глость, пла́вность; || простота́, безъискýственность.

Potoczny, простóй, обыкновéнный; || коро́ткій, бли́зкій; || разгово́рный, обихо́дный; || привы́чный, извѣ́стный.

Potoczyć, покати́ть, дви́нуть. || **Potoczyć się,** покати́ться.

Potoczysto, пла́вно.

Potoczystość, -ści, *ж.* пла́вность.

Potoczysty, пла́вный.

Potok, -a, *и* **-u,** *м.* пото́къ, ручёй. **Krew lała się potokiem,** кровь лилáсь ручьёмъ.

Potokowy, прото́чный.

Potomek, -mka, *м.* пото́мокъ.

Potomność, -ści, *ж.* пото́мство.

Potomny, бу́дущій, послѣ́дующій, относя́щійся къ пото́мству, принадлежа́щій пото́мству.

Potomstwo, -a, *ср. см.* **Potomność.**

Potop, -u, *м.* пото́пъ.

Potopień, -pnia, *м.* потону́вшій, утопленникъ; || претерпѣ́вшій корабле-крушéніе.

Potopny, Potopowy, пото́пный, относя́щійся къ пото́пу.

Potowy, потовóй.

Potrącać, Potrącić, толка́ть, **толкну́ть;** || *Ариѳ.* вычита́ть, вы́честь.

Potrącanie, Potrącenie, -nia, *ср.* подта́лкиваніе, толчóкъ, уда́ръ, прикосновéніе; || **Potrącenie,** вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка; || *Юрид.* зачётъ взаи́мныхъ долго́въ, *см.* **Kompensacja.**

Potrafić, успѣ́ть, быть въ состоя́ніи сдѣ́лать что́, съумѣ́ть, попа́сть, сла́дить. **Nie potrafisz tego,** ты не въ состоя́ніи э́того сдѣ́лать. **Potrafiłeś nas pokłócić,** ты успѣ́лъ насъ поссóрить. **Potrafić wco,** найти́ спосóбъ. сре́дство къ чему́. || *Живоп.* **Malarz dobrze go potrafił,** живописецъ удáчно изобразúлъ его, сдѣ́лалъ похóжимъ.

Potraw, -u, *м. Агр.* отáва, подро́стъ.

Potrawa, -y, *ж.* ку́шанье, блю́до.

Potrawka, -i, *ж.* мя́со, домашнія пти́цы *или* дичь, припрáвленныя со́усомъ; || рагу́ (*кýшанье*).

Potrojenie, -nia, *ср.* утроéніе, тройно́е умноженіе.

Potrójnie. втройнѣ́, втро́е.

Potrójność, -ści, *ж.* тройно́е количество, тро́йственность.

Potrójny, тройно́й.

Potrosze, понемно́гу.

Potruchleć, оцѣпенѣ́ть, **остолбенѣ́ть** отъ стра́ха, струхну́ть, стру́сить.

Potrząsać, Potrząsnąć, Potrząść, стря́хивать, стряхну́ть, отря́хивать, отряхну́ть, потряса́ть, потрясти́, покача́ть, **покачну́ть;** || *посыпа́ть, посы́пать. **Potrząsać głową,** кача́ть головóю. **Potrząsać solą,** посыпа́ть со́лью.

Potrząsanie, -nia, *ср.* стря́хиваніе, отря́хиваніе; || *посыпа́ніе.

Potrzask, -u, *м.* западня́, лову́шка.

Potrząsnąć, Potrząść, *см.* **Potrząsać.**

Potrzeba, -y, *ж.* необходи́мость, на́добность, нужда́. **Zrobić co z potrzeby,** сдѣ́лать что по нуждѣ́, по необходи́мости; || потре́бность, запа́съ. **Potrzeby do życia,** житéйскія потре́бности. **Wino, drzewo na potrzebę,** винó, дровá про запа́съ; || нужда́, кра́йность. **Być w potrzebie,** быть въ нуждѣ́. **Potrzebę mieć do kogo,** имѣ́ть въ комъ ну́жду, нужда́ться въ комъ; || **Potrzeby,** *мн.* домáшніе прибóры, принадле́жности, у́тварь, ру́хлядь, снаря́ды; || **Potrzeby u sukni,** прикла́дъ, прибóръ. убóръ; || би́тва, сты́чка, дѣ́ло.

Potrzeba, ну́жно, на́добно, потре́бно, до́лжно. **Mówić więcej niż potrzeba,** говори́ть бóлѣе чѣмъ ну́жно. **Nie masz potrzeby mówić mi o tém,** не ну́жно мнѣ говори́ть объ э́томъ. **Nie potrzeba,** не ну́жно, не на́добно.

Potrzebnie, кстáти. **Gada bez końca, czy potrzebnie, czy niepotrzebnie,** болтáетъ безъ концá, кстáти ли, не кстáти ли, *см.* **Potrzeba.**

Potrzebność, -ści, *ж.* потре́бность, необходи́мость, кра́йность.

Potrzebny, ну́жный, потре́бный, необходи́мый, кра́йній; || нуждáющійся, недостáточный, бѣ́дный, убóгій. **Potrzebny czego,** нуждáющійся въ чёмъ.

Potrzebować (czego, kogo), нужда́ться (*въ чёмъ, въ комъ*). **Czego potrzebujesz?** что́ тебѣ́ ну́жно?

Potrzecie, въ-тре́тьихъ.

Potrzos, -a, *м.* родъ сорокопу́та (*птица*).

Potucha, -y, *ж.* упова́ніе, надéжда.

Potulnie, смирéнно, кро́тко; || скро́мно; || мя́гко, нѣ́жно.

Potulny, смирéнный, сми́рный, кро́ткій, до́брый; || мя́гкій, нѣ́жный, **тихій,** скро́мный.

Poturczéć, отуре́читься.

Potuszać, Potuszyć (komu), обнадéживать, обнадéжить, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть (*кого*).

Potwarca, -y, *м.* клеветни́къ.

Potwarczo, ло́жно.

Potwarczy, ло́жный, клеветни́чій.

Potwarczyna, -y, Potwarczyni, -ni, *ж.* клеветни́ца

Potwarz, -y, *ж.* клевета́, злосло́віе, ложь.

Potwarzać, Potwarzyć, Spotwarzyć, клевета́ть, оклевета́ть, огова́ривать, оговори́ть, поноси́ть, злосло́вить.

Potwierdzać, Potwierdzić, подтвержда́ть, **подтверди́ть,** утвержда́ть, **утверди́ть,** удостовѣря́ть, **удостовѣ́рить;** || **одобря́ть, одо́брить,** соизволя́ть **соизво́лить;** || конфирмова́ть; || ратификова́ть. **Potwierdzać co przysięgą,** утвержда́ть **подъ прися́гою. Potwierdzać podpisem,**

подтверждáть, скрѣпля́ть по́дписью. || **Potwierdzać się, Potwierdzić się, подтверждáться, подтвердúться.**

Potwierdzenie, -nia, *ср.* **подтвержде́ніе, утвержде́ніе;** || **соизволе́ніе, согла́сіе;** || **ратифика́ція;** || *Богосл.* **муропома́заніе;** || **конфирма́ція** (*у Лютера́нъ*), *см.* **Bierzmowanie.**

Potwór, -u, *м.* **Potwora, -y**, *ж.* **чудо́вище, уро́дъ.**

Potwornie, чудо́вищно, уро́дливо, безобра́зно.

Potworność, -ści, *ж.* **чудо́вищность, уро́дливость, безобра́зіе.**

Potworny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.

Póty, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ, дото́лѣ, доту́да. Póty, póki, до тѣхъ поръ пока..., **Póty aż...**, до тѣхъ поръ, пока нако́нецъ..., **Póty... póki nie...**, до тѣхъ поръ пока не..., *см.* **Dopóty.**

Potyczka, -i, *ж.* **сты́чка, схва́тка, сраже́ніе.**

Potykać się, Potknąć się, сража́ться, сразúться; || **спотыка́ться;** || **ошиба́ться. Mężnie się potykać, хра́бро сража́ться.** *Посл.* **Koń ma cztery nogi, a potknie się, конь и о четырёхъ нога́хъ, да спотыка́ется.**

Potykanie się, -nia się, *ср.* **(z kim), сты́чка, сраже́ніе;** || **=o co, спотыка́ніе, претк новеніе.**

Potykiwanie, -nia, *ср.* **ты́каніе, употребле́ніе сло́ва** *ты.*

Potym, *см.* **Potém.**

Poufale, *Стар.* **Podufale, конфиденціона́льно**, *см.* **Poufnie;** || **дру́жно, дру́жески, за́просто, коротко́, свобо́дно, во́льно. Być z kim zanadto poufale, сли́шкомъ фамиліа́рно съ кѣмъ обраща́ться, быть съ кѣмъ на коро́ткой ногѣ.**

Poufalec, Podufalec, -lca, *м.* **коротко́ знако́мый, бли́зкій, приближённый челове́къ, прія́тель.**

Poufalić się, Podufalić się, Spoufalić się, Spodufalić się, подружúться съ кѣмъ, коротко́ сойти́сь; || **обходúться, обраща́ться съ кѣмъ за́просто, фамильа́ричать.**

Poufałość, Podufałość, -ści, *ж.* **коро́ткость, коро́ткое, дру́жеское обраще́ніе;** || **фамильа́рное, во́льное обхожде́ніе, фамильа́рность.**

Poufały, Podufały, коротко́ знако́мый, коро́ткій, бли́зкій, дру́жескій; || **фамильа́рный.**

Poufnie, по дове́ренности; || **конфиденціа́льно.**

Poufny, дове́ри́тельный, конфиденціа́льный.

Poukładać, уложúть.

Pouliczny, у́личный.

Powab, -u, *м.* **пре́лесть, красота́, приго́жество;** || **прима́нка, привлека́тельность.**

Powabianie, Powabienie, -nia, *ср.* **привлече́ніе, замани́ваніе.**

Powabnie, привлека́тельно, обольсти́тельно, прелéстно; || **ива́ще;** || **замáнчиво.**

Powabność, -ści, *ж.* **привлека́тельность, пре́лесть;** || **замáнчивость.**

Powabny, привлека́тельный, прелéстный, краси́вый, приго́жій; || **замáнчивый.**

Powąchać, поню́хать.

Powaga, -i, *ж.* **власть, си́ла;** || **ва́жность, значе́ніе;** || **авторите́тъ;** || **Powaga osobista, ли́чное вліа́ніе. Powaga urzędowości, оффиціа́льное удостовѣре́ніе. Powaga prawa, дѣ́йствіе, си́ла зако́на. Powaga słów jego, ва́жность, си́ла его́ словъ. Powaga Kartezjusza, авторите́тъ Дека́рта. Powagę stroić, принима́ть на себя́ ва́жный видъ, каза́ться ва́жнымъ. Powaga ojcowska, роди́тельская власть. Powaga mężowska, власть му́жа.**

Pował, -u, *м.* **пова́лъ, пова́лка. Na pował, въ пова́лку, въ ку́чу.**

Powała, -y, *ж.* **нака́тъ, потоло́къ изъ брёвенъ.**

Powalać, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть, *см.* **Walać.**

Powalić, повали́ть, опроки́нуть.

Powaśnić, поссо́рить. || **Powaśnić się, поссо́риться, повздо́рить.**

Powątpiewać (o czém), сомнева́ться (*въ чёмъ*).

Powątpiewacz -a, *м.* **скéптикъ, сомнева́ющійся.**

Powąz, -ązu, *м.* **за́варотень, то́лстый шестъ;** || **рычагъ.**

Poważać, угажа́ть, *см.* **Szacować.**

Poważanie, -nia, *ср.* **уваже́ніе, почте́ніе**, *см.* **Szacunek.**

Poważać się, Poważyć się (czego), отва́живаться, отва́житься, осмéливаться, осмéлиться.

Powązka, -i, *ж.* *Стар.* **тря́пка для процѣживанія молока́.**

Poważnie, ва́жно, степе́нно, серьёзно.

Poważność, -ści, *ж.* **ва́жность, авторите́тъ;** || **ва́жность, ва́жный, серьёзный видъ.**

Poważny, ва́жный, степе́нный; || **серьёзный.**

Powerek, -rka, *м.* **коромы́сло** (*для ноше́нія ушáтовъ и́ли вёдеръ*).

Powetować (czego), вознагражда́ть, вознагради́ть, навёрстывать, наверста́ть; || **возстановля́ть, возстанови́ть;** || **взыскивать, возвраща́ть, воротúть** (*убытки, издéржки, проигрышъ*). **Powetować straty, возмѣща́ть убытки. Powetować czasu straconego, вознагради́ть, наверста́ть потéрянное вре́мя.**

Powetowanie, -nia, *ср.* **вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе** (*за убытки*); || * **возмéздіе.**

Powiać, повѣ́ять, поду́ть.

Powiadać, Powiedzieć, говори́ть, ска́зывать, сказа́ть, разска́зывать, разсказа́ть.

Powiadomy, *см.* **Świadomy.**

Powiąsło, -a. *ср.* соло́менная ве́рёвка, *см.* **Powrósło.**

Powiastka, -i, *ж.* небольша́я по́вѣсть, небольшо́й разска́зъ.

Powiat, -u, *м.* уѣздъ, повѣ́тъ.

Powiatowy, уѣздный, повѣто́вый.

Powiatr, -u, *м.* попу́тный вѣ́теръ.

Powiązać, перевяза́ть, сгяза́ть.

Powić, Powijać, спелена́ть, пелена́ть; || **родить** (*ребёнка*).

Powicie, -cia, *ср. см.* **Powijanie**; || пелена́, пелёнка; || ро́ды, разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Powidło, -a, *ср.* употреби́тельное во мн. ч. **Powidła, -deł,** морсъ, густо́й сокъ изъ плодо́въ, я́годникъ.

Powidłowy, мо́рсовый, сдѣланный изъ мо́рса, *см.* **Powidło.**

Powiedzieć, *см.* **Powiadać.**

Powieka, -i, *ж.* вѣко, вѣжда (*употреби́тельнѣе во мн.* вѣжди, ей).

Powiekowy, принадлежа́щій къ вѣ́ждямъ.

Powiększać, Powiększyć, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть, разширя́ть, разши́рить, умножа́ть, умно́жить, прибавля́ть, приба́вить. || **Powiększać się, Powiększyć się,** увели́чиваться, увели́читься.

Powiększający, увели́чительный. **Szkło powiększające,** увели́чительное стекло́; || увели́чивающій. **Okoliczność powiększająca przestępstwo,** обстоя́тельство увели́чивающее преступле́ніе.

Powiększanie, Powiększenie, -nia, *ср.* увели́ченіе, распростране́ніе, расшире́ніе, умноже́ніе, прираще́ніе.

Powiększyciel, -a, *м.* умножи́тель, увели́читель.

Powiększycielka, -i, *ж.* умножи́тельница, увели́чительница.

Powierca, -y, *м.* вѣритель, повѣ́ренный.

Powiernica, -y, *ж.* люби́мица; || напе́рсница.

Powiernik, -a, *м.* повѣ́ренный, препоручи́тель, коммита́нтъ; || люби́мецъ, напе́рсникъ.

Powierzać, Powierzyć, ввѣря́ть, ввѣ́рить, довѣря́ть, довѣ́рить, повѣря́ть, повѣ́рить, поручи́ть, поручи́ть. || **Powierzać się, Powierzyć się,** ввѣря́ться, ввѣ́риться, довѣря́ться, довѣ́риться, полага́ться (*на что́*).

Powierzchnia, -ni, *ж.* пове́рхность; || нару́жность, внѣшность.

Powierzchny, нару́жный, внѣ́шній; || ве́рхній; || пове́рхностный.

Powierzchownie, пове́рхностно.

Powierzchowność, -ści, *ж.* нару́жность, внѣшность, пове́рхность.

Powierzchowny, пове́рхностный; || нару́жный, внѣшній.

Powierzenie, -nia, *ср.* ввѣре́ніе, поруче́ніе, сообще́ніе, переда́ча. || **Powierzanie się,** довѣренность, довѣ́ріе.

Powierzyciel, -a, *м.* вѣритель, довѣри́тель.

Powierzycielka, -i, *ж.* вѣрительница, довѣри́тельница.

Powieść, -ści, *ж.* по́вѣсть, разска́зъ; || сказа́ніе; || вѣсть, молва́, слухъ; || преда́ніе. || *Юрид.* показа́ніе свидѣтеля.

Powiesić повѣсить. || **Powiesić się,** повѣ́ситься.

Powieszenie, -nia, *ср.* повѣшеніе.

Powietrze, -a, *ср.* во́здухъ; || повѣ́тріе, заразительный во́здухъ.

Powietrznia, -ni, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Powietrznik, -a, *м.* флюгеръ, *см.* **Chorągiewka.**

Powietrzny, воздушный; || чу́мный, заразительный. || *Бот.* бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣлъ (*расте́ніе*).

Powietrzociąg, -u, *м.* воздушный насо́съ.

Powietrzokrąg, -ęgu, *м.* атмосфе́ра.

Powietrzomiar, -u, *м.* **Powietrzomierz, -a,** *м.* баро́метръ.

Powiew, -u, *м.* дунове́ніе; || вѣтеро́къ.

Powiewać, вѣять, дуть. || **Powiewać się,** опа́хиваться, обма́хиваться.

Powiewanie, -nia, *ср.* вѣяніе, дунове́ніе.

Powiewnie, развѣва́ясь по во́здуху.

Powiewny, попу́тный, благопріятный (*вѣтеръ*); || колыха́ющійся; || развѣва́ющійся.

Powieźć, *см.* **Powozić.**

Powijać, Powić, пелена́ть, спелена́ть. || **Powić (dziecko),** роди́ть (*ребёнка*). || **Powinąć,** маха́ть, помаха́ть. **Pies powijał ogonem,** соба́ка маха́ла хвосто́мъ. || **Powinąć,** свихну́ть, вы́вихнуть. **Powinąć nogę,** вы́вихнуть но́гу.

Powijacz, -a, *м.* свива́льникъ; || перева́зка.

Powijak, -a, *м.* употреби́тельнѣе во мн. **Powijaki, -ów,** пелёнки, *см.* **Pieluchy.**

Powijanie, -nia, *ср.* пелена́ніе (*ребёнка*).

Powikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, пу́танница, замѣша́тельство, сплете́ніе, переплете́ніе.

Powinąć, *см.* **Powijać.**

Powinien, обя́занъ. до́лженъ. **Uczciwy człowiek powinien dotrzymać słowa,** че́стный человѣкъ до́лженъ сдержа́ть сло́во.

Powinienie, -nia, *ср.* **nogi,** вы́вихъ. || **Powinienie się,** о́ступь, осту́пка, вы́вихнутіе; || * про́махъ, оши́бка.

Powinność, -ści, *ж.* обя́занность, долгъ, до́лжность; || повѝнность. **Zadość uczynić powinności,** испо́лнить свой долгъ. **Powinność zaciągowa,** во́инская повѝнность. **Powinność małżeńska,** супру́жеская обя́занность. || **Powinności,** *мн.* нало́ги, повѝнности.

Powinny, дóлжный, налагáемый дóлгомъ; || роднóй, блúзкій, *см.* **Powinowaty**; || **Powinny komu**, пóдданный, подвлáстный; || обязанный, признáтельный.

Powinowactwo, **-a**, *ср.* родствó, свойствó; || *Хим.* сродствó. || **Powinowactwo myśli**, схóдство, сближéніе мúслей; || *Собир.* роднá, рóдственники.

Powinowatość, **-ści**, *ж. см.* **Powinowactwo**.

Powinowaty, свóйственникъ, состоя́щій въ свойствѣ (*по женúтьбѣ*); || роднóй, рóдственный, блúзкій. **Jest to mój powinowaty**, э́то мой рóдственникъ, онъ роднá мнѣ.

Powinszować, поздрáвить.

Powinszowanie, **-nia**, *ср.* поздравлéніе; || привѣтствіе.

Powionąć, повѣять, подýть.

Powitać, привѣтствовать, клáняться, поклони́ться. || **Powitać się**, раскла́няться другъ дрýгу, поздорóваться.

Powitanie, **-nia**, *ср.* привѣтствіе, поклóнъ; || пріёмъ, встрѣча.

Powlec, *см.* **Powlekać**, **Powłóczyć**.

Powleczenie, *см.* **owlekanie**.

Powlekać, **Powlec**, заволáкивать, закрывáть, закры́ть, покрывáть, покры́ть; ||обмáзывать. || **Powlekać się**, **Powlec się**, заволáкиваться, закрывáться, прикрывáться.

Powlekanie Powleczenie, **-nia**, *ср.* закрывáніе, прикрывáніе, покрывáніе; || обмáзываніе, намáзываніе.

Powłóczek, **-czka**, *м.* сѣть для лóвли мáленькихъ птúчекъ, нáволочная сѣть.

Powłóczka, **-i**, *ж.* нáволочка.

Powłóczyć, **Powlec**, накрывáть, накры́ть, убирáть, убрáть, стлать, постлáть (*постéль*). || **Powłóczyć się**, нашатáться, наслоня́ться, натаскáться, *см.* **Włóczyć się**.

Powłoka, **-i**, *ж.* ласка́ніе, передвига́ніе; || нáволока, покрывáло, чахóлъ; || *Анат. и Бот.* оболóчка, покрóвъ; || вéрхній слой (*земли*); || оболóчка (*зерна́*); || *Анат.* врáчковая оболóчка; || *Бот.* хрящáнъ, жёлтый дúкій цикóрій.

Pownętrznie, *см.* **Wewnętrznie**.

Pownętrzność, *см.* **Wewnętrzność**.

Pownętrzny, *см.* **Wewnętrzny**.

Powód, **-odu**, *м.* пóводъ. **Prowadzić konia na powodzie**, вести́ лóшадь за пóводъ, въ поводý; || управлéніе, руковóдство. **Za twoim powodem**, подъ твоúмъ руковóдствомъ; || пóводъ, причúна. **Być powodem do czego**, причúнять, подáть пóводъ къ чемý; || *Юрид.* проси́тель, истéцъ; || челобúтчикъ.

Powódca, **-y**, *м. см.* **Powodnik**.

Powódka, **-i**, *ж*, проси́тельница, истúца; || челобúтчица.

Powodnik, **-a**, *м.* вожáкъ, вожáтый, проводнúкъ.

Powodny, подающій пóводъ къ чемý; || прáвящій, управля́ющій; || благопрія́тный. **Powodne szczęście**, благопрія́тное счáстіе. || **Powodowy koń**, завóдная лóшадь, запáсная верховáя лóшадь. || **Powodna strona**, истéцъ.

Powodować, **Spowodować**, причиня́ть, подáть пóводъ къ чемý, быть причúною чего, служúть причúною; ||подводúть, доводúть. || **Powodować kim**, управля́ть, распоряжáться кéмъ. || **Powodować się**, подчиня́ться комý, находúться подъ чужúмъ влія́ніемъ, зависéть отъ чьей вóли, слéпо слéдовать комý, позвóлить управля́ть собóю.

Powodyr, **-a**, *м.* вожáкъ, проводнúкъ.

Powódź, **-odzi**, *ж.* наводнéніе, разли́тіе (*рѣки*), вóдополь, водополóье.

Powódzca, **-y**, *м.* вожáкъ, проводнúкъ.

Powodzenie, **-nia**, *ср.* успѣхъ, удáча, благополýчный исхóдъ.

Powodzić się, благодéнствовать; || успѣвáть, удавáться, имѣть успѣхъ, удáчу. **Powodzi mi się dobrze**, дѣлá мой úдутъ успѣшно. **Bóg czasem pozwala, aby się złym powodziło**, Богъ иногдá допускáетъ, чтóбы злы́е благодéнствовали.

Powództwo, **-a**, *ср. Юрид.* искъ въ судѣ. **Z powództwa**, по úску.

Powój, **-oju**, *м. Бот.* повили́ка, вьющееся растéніе, вьюнóкъ.

Powojnik, **-a**, *м.* свивáльникъ, *см.* **Pieluchy**.

Powołać, *см.* **Powoływać**.

Powołanie, **-nia**, *ср.* звáніе, призвáніе, состоя́ніе; || склóнность; || призывъ, вы́зовъ, зовъ, *см.* **Pozwanie**, **Pozew**.

Powoli, тúхо, мéдленно; || осторóжно, полегóньку, потихóньку; || слегкá; || мáло по мáлу. **Powoli pracować**, мéдленно рабóтать. **Powoli!** потúше! полегóньку!

Powolnie, мéдленно, *см.* **Powoli**; || послýшно, покóрно; || добровóльно.

Powolność, **-ści**, *ж.* мéдленность, медли́тельность, мéшкотность; || послýшность, покóрность; || снисхождéніе, снисходúтельность, уклóнчивость, устýпчивость.

Powolny, мéдленный, мéшкотный; || послýшный, покóрный; || снисходúтельный, уклóнчивый, устýпчивый; || добровóльный.

Powoływać, **Powołać**, призывáть, призвáть, позвáть, вызывáть, вы́звать, приглашáть, пригласúть; || привлекáть привлéчь. **Powołać do sądu**, позвáть въ судъ, привлéчь къ судý. || **Powoływać się**, относúться (*къ чемý*); ссылáться (*на кого́ и́ли на что́*), укáзывать (*на что́*), *см.* **Odwoływać się**.

Powoływanie, **-nia**, *ср.* призывáніе, **Powoływanie się**, **-nia się**, *ср.* ссы́лка (*на кого́ и́ли на что́*), обращéніе (*къ комý и́ли чемý*).

Powonny, благоухáнный, благовóнный, душúстый.

Powoskować, навощи́ть, натере́ть во́ском.

Powóz, -ozu, *м.* экипа́жъ, коля́ска; || пово́зка.

Powoźca, -y, Powożący, -ego, *ж.* возни́ца, ку́черъ, извощикъ, *см.* **Woźnica.**

Powożenie, -nia, *ср.* управле́ніе лошадьми́, *см.* **Powozić.**

Powozić, пра́вить лошадьми́; || **Powozić wiosłem**, грести́ весло́мъ; || **Powozić pole gnojem**, унавóживать по́ле.

Powożny, повóзочный, экипа́жный; || попу́тный (*вѣтеръ*).

Powracać, Powrócić (komu co), возвращать, возврати́ть (*кому что*), *см.* **Wracać.** || возвращáться, возврати́ться.

Powrócenie, -nia, *ср.* возвраще́ніе, возвра́тъ, обра́тная отда́ча.

Powrosło, -a, *ср.* соло́менная ве́рёвка (*для связыванія снопóвъ*).

Powrót, -otu, *м.* возвра́тъ, обра́тная отда́ча, вруче́ніе; || возвраще́ніе. **Za powrotem ze wsi**, по возвраще́ніи изъ дере́вни.

Powrotny, возвра́тный.

Powróz, -oza, *м.* верёвка, кана́тъ.

Powrózek, Powrozek, -zka, *м.* верёвочка, шнуръ, шнурóкъ, бичёвка; || *Анат.* **Powrózek pępkowy**, пупови́на.

Powroziany, Powrozi, верёвочный.

Powróźka, -i, *ж. см.* **Wieszczka, Wróżka.**

Powróźnictwo, -a, *ср.* кана́тный заво́дъ; || кана́тная рабóта.

Powroźniczka, -i, *ж.* торгýющая кана́тами и верёвками.

Powroźniczy, кана́тный, верёвочный. **Warsztat powroźniczy**, кана́тная мастерска́я.

Powroźnik, -a, *м.* кана́тный ма́стеръ, кана́тчикъ.

Powrozowy, кана́тный, верёвочный.

Powściąg, -u, *м.* воздержа́ніе, удержа́ніе; || * уздá, обуздáніе. **Być powściągiem dla kogo**, обýздывать, сдéрживать кого́ отъ чего́.

Powściągać, Powściągnąć, удéрживать, удержáть, сдéрживать, сдержáть, обýздывать, обуздáть; || стя́гивать, стянýть; || укрощáть, укроти́ть, усмира́ть, усмири́ть. **Powściągnąć konia**, затянýть уздý дóшади. || **Powściągać się, Powściągnąć się**, воздéрживаться, воздержáться, удéрживать, удержáть себя́.

Powściągacz, -a, *м.* укроти́тель.

Powściąganie, Powściągnienie, -nia, *ср.* воздержáніе, удержáніе; || укроще́ніе, обуздáніе.

Powściągliwość, -ści, *ж.* воздéржность, воздержáніе, умéренность; || сдéржанность.

Powściągliwy, воздéржный, умéренный, трезвый; || сдéржанный.

Powstać, *см.* **Powstawać.**

Powstały, возни́кшій, наступи́вшій; || подня́вшійся; || возста́вшій, возмути́вшійся.

Powstańczy, мятéжный, бунтовщи́чій.

Powstanie, -nia, *ср.* встава́ніе съ мѣ́ста; || возста́ніе, мятéжъ, бунтъ.

Powstaniec, -ńca, *м.* возста́нецъ; || мятéжникъ, бунтовщи́къ.

Powstański, бунтовщи́чій.

Powstawać, Powstać, происходи́ть, произойти́, возника́ть, возни́кнуть; || поднима́ться; || встава́ть, встать; || возставáть, возмущáться, бунтовáться. **Wiele chorób powstaje z niewstrzemięźliwości**, мно́гія болѣ́зни происхóдятъ отъ неумѣ́ренности. **Powstała burza**, поднялáсь бýря. **Powstać z krzesła**, встать съ крéсла. **Powstać z martwych**, возста́ть изъ мертвыхъ, воскрéснуть. **Powstać przeciw komu**, взбунтовáться, возста́ть прóтивъ кого́.

Powszechnie, вообще́, óбще; || повсемѣ́стно, всѣ́ми, повсю́ду, вездѣ́. **Jest to powszechnie przyjęte**, э́то всѣ́ми при́нято, э́то повсемѣ́стно при́нято. **Rzecz powszechnie wiadoma**, дѣ́ло общеизвѣ́стное.

Powszechnieć, Spowszechnieć, сдѣ́латься óбщимъ, общеизвѣ́стнымъ, публи́чнымъ, обыкновéннымъ, всѣ́мъ досту́пнымъ, *см.* **Powszednieć.**

Powszechność, -ści, *ж.* óбщность, всеóбщность. **W powszechności**, говоря́ вообще́; || публи́чность, всенарóдность; || óбщина, óбщество, *см.* **Gmina, Społeczność.**

Powszechny, óбщій, всеóбщій; || ежедне́вный, насу́щный; || вселе́нскій, всемі́рный, всесвѣ́тный; || публи́чный; || обыкновéнный, посре́дственный. **Interes powszechny**, óбщее дѣ́ло, óбщая по́льза. **Sobór powszechny**, вселе́нскій собóръ. **Historja powszechna**, всеóбщая исто́рія. **Dobro powszechne**, óбщее бла́го. **Powszechne mniemanie**, óбщее мнѣ́ніе. **Powszechnym się czynić z kim**, сближáться, коротко́ сходи́ться съ кѣ́мъ, свыкáться.

Powszedni, вседне́вный, повседне́вный, ежедне́вный, насу́щный; || обыкновéнный, общепри́нятый, общеупотреби́тельный. **Chleb powszedni**, насу́щный хлѣ́бъ. **Grzech powszedni**, отпусти́тельный, простúтельный грѣхъ. **Dzień powszedni**, бýдничный день, бýдни. **Zwyczaj powszedni**, общепри́нятый обы́чай.

Powszednieć, Spowszednieć, дѣ́латься, сдѣ́латься обыкновéннымъ, общеупотреби́тельнымъ, повседне́внымъ, потеря́ть свою́ цѣ́ну; || * по́ртиться, изна́шиваться.

Powtarzać, Powtórzyć, повторя́ть, повтори́ть; || твердúть. || **Powtarzać się**, повторя́ться, твердúть одно́ и то́ же.

Powtarzalny, ча́сто повторя́емый; || * *Грам.* учащáтельный.

Powtarzanie, Powtórzenie, -nia, *ср.* повторе́ніе.

Powtarzanka, -i, *ж.* пересказъ, повторе́ніе.

Powtarzany, Powtórzony, повторённый, повторительный.

Powtóre, вовторы́хъ.

Powtórny, вторичный.

Powyżéj, выше. **Powyżéj wzmiankowany, Powyższy**, вы́ше упомя́нутый.

Powziąść, возъмѣть, почу́вствовать; || получи́ть, приня́ть, соста́вить; || **Powziąść przyjaźń ku komu**, почу́вствовать дру́жбу къ кому́. **Powziąść o czém wyobrażenie**, получи́ть поня́тіе о чёмъ. **Powziąść zamiar**, приня́ть намѣреніе, вознамѣриться. **Powziąść wiadomość**, получи́ть извѣстіе. **Usprawiedliwił powzięte o sobie mniemanie**, онъ оправда́лъ состáвленное о себѣ мнѣніе.

Powzięcie, -cia, *ср.* предприня́тіе; || почерпáніе; || получе́ніе.

Poza, внѣ; || за. **Poza oczy obmawiać**, за глаза́ (заóчно, не прáмо въ глаза́) осужда́ть.

Pozad, позади́, сза́ди.

Pożądać, стра́стно жела́ть, алка́ть, жáждать; || добива́ться (*чего́*); || тре́бовать.

Pożądanie, -nia, *ср.* стра́стное жела́ніе, вожделѣніе; || *Физіол.* врождённая охóта.

Pożądany, жела́нный, жела́тельный, вожделѣнный.

Pożądliwość, -ści, *ж.* вожделѣніе, хотѣніе, похотли́вость, пóхоть, си́льное жела́ніе; || *Физіол.* врождённая охóта.

Pożądliwy, вожделѣнный; || жáждущій, жела́ющій, жáдный; || похотли́вый, сладостра́стный.

Pożądny, *см.* **Pożądliwy.**

Pozajutro, пóслѣ зáвтра.

Pozajutrze, -a, *ср.* послѣзáвтрешній день.

Pożalenie, -nia, *ср.* сожалѣніе.

Pożalić się, сжáлиться.

Pożałować, пожалѣть.

Pożałowanie, -nia, *ср.* сожалѣніе, соболѣзнованіе.

Pozamorski, *см.* **Zamorski.**

Pozaoczy, заглазá, въ отсýтствіи.

Pożar, -u, *м.* пожáръ.

Pożarcie, -cia, *ср.* пожира́ніе.

Pożaręczyciel, -a, *м.* свидѣтель по порýкѣ.

Pożarnice, -nic, *ж. мн.* корь (*болѣзнь*).

Pożarzysty, бы́стро распространя́ющійся, си́льный (*о пла́мени*).

Pozasądowy, внѣсудéбный.

Pozbawiać, Pozbawić, лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть. **Pozbawiać własnéj woli**, отдáть кого́ въ опéку.

Pozbawienie, -nia, *ср.* лишéніе, отня́тіе. **Pozbawienie własnéj woli**, *Юрид.*, закóнное прещéніе, отдáча подъ опéку, призна́ніе кого́-либо неспосóбнымъ соверша́ть граждáнскія дѣйствія.

Pozbawiony własnéj woli, *Юрид.* состоя́щій подъ закóннымъ прещéніемъ.

Pozbędny, сбыва́емый съ рукъ, ли́шній, ненýжный.

Pozbyć, Pozbywać, сбыть, сбыва́ть, сдать, сдава́ть, отдáть, отдава́ть, спусти́ть, спуска́ть. || **Pozbyć się, Pozbywać się**, освободи́ться, освобождáться, избáвиться, избавля́ться (*отъ чего́*), развяза́ться, раздѣлаться, раздѣлываться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), сбыва́ть съ рукъ.

Pozbywający się, сбы́тчикъ (*напр. фальши́вой моне́ты*).

Pozdrawiać, Pozdrowić, кла́няться, поклони́ться, привѣтствовать.

Pozdrawiacz, Pozdrowiciel, -a, *м.* кла́няющійся, свидѣтельствующій своё почтéніе кому́, привѣтствующій.

Pozdrowienie, -nia, *ср.* поклóнъ, привѣтствіе, почтéніе. || **Pozdrowienie anielskie**, áнгельское цѣлова́ніе.

Pożęcie, -cia, *ср.* оконча́ніе жáтвы, убóрка хлѣба.

Pożegnać, *Стар.* благослови́ть; || откла́няться, прости́ться (*съ кѣмъ*), оста́вить (*кого́*).

Pożegnać się, разста́ться, разлучи́ться, разпрости́ться.

Pożegnalny, *см.* **Pożegnawczy.**

Pożegnanie, -nia, *ср.* проща́ніе, разставáніе, разлýка.

Pożegnawczy, проща́льный.

Pożerać, Pożrzeć, пожира́ть, пожра́ть.

Pożeranie, -nia, **Pożarcie**, -cia, *ср.* пожира́ніе, пожра́ніе.

Pożerca, -y, *м.* прожóра, обжóра.

Pożerczy, Pożerny, прожóрливый, обжóрливый, ненасы́тный.

Pożęty, сжáтый, снятый съ корня́ (*хлѣбъ*).

Pozew, -zwu, *м.* *Юрид.* повѣстка, вы́зовъ въ судъ, срóчная. **Na pozew stanąć**, яви́ться въ судъ, предста́ть пéредъ судъ. **Pozew aresztowy**, трéбованіе въ судъ подъ аре́стомъ. **Pozew edyktalny**, публика́ція о рóзыскѣ (**list gończy**).

Pozewne, -ego, *ср.* *Юрид.* плáта, пóшлина за повѣстку изъ судá.

Pozewny, позывный, касáющійся вы́зова въ судъ.

Poziemnie, привёмисто; || горизонта́льно, по ýровню земли́, *см.* **Poziomo.**

Poziemny, привёмистый, низко растýщій по землѣ; || горизонта́льный, ýровенный; || зéмскій, къ зéмству относя́щійся.

Pozierać, Pojrzeć, взира́ть, взгля́дывать, взглянýть, смотрѣть, глядѣть, *см.* **Patrzeć, Poglądać, Spojrzeć.**

Pozieranie, -nia, *ср.* взира́ніе, воззрѣніе, разсмотрѣніе; || взглядъ, взоръ.

Poziew, -u, *м.* зѣвотá, зѣва́ніе.

Poziewacz, -a, *м.* зѣва́ка, ротозѣй.

Poziewanie, -nia, *ср.* *см.* **Poziew.**

Pozimek, -mku, *м.* нача́ло весны́.

Poziom, -u, *м.* у́ровень (*пло́скость*); || у́ровень, ватерпа́съ. **Ułożyć do poziomu,** нивели́ровать, выра́внивать по ватерпа́су; || горизо́нтъ, небоскло́нъ. **Prostopadle do poziomu,** вертика́льно, отвѣ́сно, перпендикуля́рно (*см.* **Pionowy, Pionowo**). **Równolegle od poziomu,** горизонта́льно, по у́ровню земли́ (*см.* **Poziomy, Poziomo**).

Poziomka, -i, *ж. Бот.* земляни́ка.

Poziomo, горизонта́льно; || ни́зко, по́дло. **Poziomo myśleć,** ни́зко ду́мать.

Poziomy, горизонта́льный, у́ровенный; || пресмыка́ющійся; || стелющійся (*о расте́ніяхъ*); || по́лзающій, по́длый, ни́зкій; || *Архит.* отло́гій, пока́тый.

Pozłacać, Pozłocić, позлаща́ть, золоти́ть, позолоти́ть, озолоти́ть.

Pozłacanie, Pozłocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе; позоло́та.

Pozłocisto, золоти́сто.

Pozłocisty, золоти́стый, позоло́ченный.

Pozłota, -y, *ж.* позоло́та; || прикра́са; || жи́рныя пя́тна (*на бульёнѣ*).

Pozłotnik, -a, *м.* золоти́льщикъ, позоло́тчикъ.

Pozłotny, золоти́льный.

Poznać, *см.* **Poznawać.**

Poznaczenie, -nia, *ср,* обозначе́ніе помѣ́та.

Poznaka, -i, *ж.* при́знакъ, примѣ́та.

Poznanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, призна́ніе, признава́ніе; || созна́ніе. || **Poznanie kogo** *или* **Poznanie się z kim,** знако́мство (*съ кѣмъ*). **Poznanie rzeczy ukradzionéj,** призна́ніе укра́денной ве́щи.

Poznawać, Poznać, познава́ть, позна́ть, узнава́ть, узна́ть, извѣ́дывать, извѣ́дать; || постига́ть, пости́гнуть, понима́ть, поня́ть. || **Poznawać się, Poznać się,** знако́миться, познако́миться, свести́ знако́мство.

Poznawacz, -a, *м.* испыта́тель; || знато́къ (*въ чёмъ*).

Poznawca, -y, *м.* знато́къ (*въ чёмъ*).

Późnić się, опа́здывать, отстава́ть. **Zegarek późni się,** часы́ отстаю́тъ.

Późno, по́здно, по́здо. **Za późno,** сли́шкомъ по́здно. **Później,** по́зже, по́слѣ, пото́мъ. **Najpóźniéj,** по́зже всего́.

Późność, -ści, *ж.* запозда́лость.

Późny, по́здній. **Późniejszy,** позднѣ́йшій.

Pożoga, -i, *ж.* поджо́га, зажига́тельство, поджига́тельство; || пожа́ръ, *см.* **Pożar.**

Pożogowy, поджига́тельный, зажига́тельный.

Pozór, -oru, *м.* нару́жность, нару́жный видъ; || вѣроя́тность, правдоподо́біе; || предло́гъ, видъ, по́водъ, благови́дная причи́на; || подо́біе, знакъ, тѣнь. **Pozory mylą,** нару́жность обма́нчива. **Niema w tém nawet pozoru prawdy,** въ э́томъ да́же нѣтъ и тѣ́ни пра́вды. **Na pozór spać,** притворя́ться спя́щимъ, **Wynajdywać pozory,** иска́ть предло́га, по́вода къ чему́ либо.

Pozorność, -ści, *ж.* нару́жность; || внѣ́шность; || благови́дность.

Pozorny, ви́дный, благови́дный, значи́тельный; || мни́мый, ка́жущійся. **Miejsce pozorne,** ви́дное мѣ́сто. **Śmierć pozorna,** мни́мая смерть. **Pozorna postawa,** ви́дная, прія́тная нару́жность. **Pozorny bieg słońca,** ка́жущееся движе́ніе со́лнца.

Pozostalec, -lca, *м.* оста́вшійся въ живы́хъ; || *Юрид.* пережи́вшій кого́.

Pozostałość, -ści, *ж.* оста́токъ, остально́е, ли́шнее, *см.* **Reszta;** || наслѣ́дство, наслѣ́діе, наслѣ́дственное иму́щество, достоя́ніе. **Pozostałość osób przy życiu,** *Юрид.* нахожде́ніе лицъ въ живы́хъ.

Pozostały, оста́вшійся, остально́й, оста́точный. **Pozostały przy życiu,** *см.* **Pozostalec.**

Pozostawać, Pozostać, остава́ться, оста́ться, пребыва́ть, пробы́ть; || остана́вливаться, останови́ться; || жи́тельствовать, прожива́ть, *см.* **Mieszkać, Siedzieć.**

Pożreć, *см.* **Pożerać.**

Pozwać, *см.* **Pozywać.**

Pozwalać, Pozwolić, позволя́ть, позво́ли́ть, дозволя́ть, дозво́лить, разрѣша́ть, разрѣши́ть, допуска́ть, допусти́ть. **Pozwalać na co,** соглаша́ться на что́, дать, изъяви́ть согла́сіе.

Pozwalanie, -nia, *ср.* соизволе́ніе, допуще́ніе.

Pozwanie, *см.* **Pozywanie.**

Pozwaniec, -ńca, *м.* по́званный въ судъ, отвѣ́тчикъ.

Pozwany, по́званный; || отвѣ́тчикъ. **Strona pozwana,** отвѣ́тчикъ, по́званный въ судъ.

Pozwolenie, -nia, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе. **Prosić o pozwolenie,** проси́ть позволе́нія. **Z pozwoleniem,** съ позволе́нія. **Za pozwoleniem,** позво́льте.

Pozwowy, позы́вный, относя́щійся къ по́зыву въ судъ.

Pożyć, пожи́ть, проволочи́тъ, протяну́ть (*нѣсколько дней жи́зни*). **Pożyje jeszcze,** онъ ещё проживётъ, протя́нетъ нѣ́сколько вре́мени.

Pożyć, *см.* **Pożywać.**

Pożycie, -cia, *ср.* потребле́ніе, по́льзованіе; || сожи́тіе, о́бразъ, родъ жи́зни; || обхожде́ніе, обраще́ніе (*съ кѣмъ*), знако́мство, связь, сноше́нія. **Pożycie z ludźmi,** обраще́ніе съ людьми́, свѣ́тское знако́мство.

Pozycja, -ji, *ж.* положе́ніе, мѣ́сто, мѣ́стоположе́ніе; || состоя́ніе, зва́ніе. || *Воен. и Муз.* пози́ція; || статья́, пунктъ. **Pozycja wydatków,** статья́ расхо́довъ.

Pożyczać, Pożyczyć, ссужа́ть, ссуди́ть, дава́ть взаймы́, заимообра́зно, одолжа́ть; || занима́ть, заня́ть, брать взаймы́; || заи́мствовать что́-либо у кого́.

Pożyczający, ссу́дчикъ, ссудода́тель.

Pożyczalny, заёмный.

Pożyczanie, **-nia**, *ср.* заи́мствованіе, занима́ніе, заёмъ.

Pożyczany, **Pożyczony**, заи́мствованный, заёмный, за́нятый.

Pożyczenie, *см.* **Pożyczanie.**

Pożyczka, **-i**, *ж.* ссу́да, заёмъ. **Pożyczka na otwarty kredyt**, откры́тый кредитъ. **Pożyczka premjowa**, ссу́да съ пре́міями. || **Pożyczka na zużycie**, заёмъ. || **Pożyczka losowa morska**, ссу́да подъморскія предпріятія. || **Pożyczka rzeczy, używania, wygodzenia**, ссу́да вещей, ссу́да на содержа́ніе. **Pożyczka do strawienia**, ссу́да на потребле́ніе, заёмъ. **Biorący na pożyczkę**, ссудопринима́тель.

Pożyczkowy, заёмный, заимообра́зный, ссу́дный.

Pożydzieć, **Spożydzieć**, сдѣлаться Жидо́мъ; || * сдѣлаться скря́гою.

Pożynki, **-nek**, *мн. см.* **Obżynki, Okrężne, Wyżynki.**

Pozyskać, **Pozyskiwać**, снискáть, сни́скивать, извле́чь, извлекáть, пріобрѣсть, пріобрѣта́ть, получи́ть, получа́ть. **Pozyskać zaufanie**, снискáть, пріобрѣстú довѣренность.

Pozyskanie, **-nia**, *ср.* снисканіе, извлече́ніе, пріобрѣте́ніе, получе́ніе.

Pożytecznie, поле́зно, вы́годно, при́быльно. **Używać czasu pożytecznie**, употребля́ть вре́мя съ по́льзою.

Pożyteczność, **-ści**, *ж.* по́льза, вы́года; || при́быльность.

Pożyteczny, поле́зный, вы́годный, при́быльный.

Pożytek, **-tku**, *м.* по́льза, вы́года, при́быль.

Pożytkować, по́льзоваться, извлекáть по́льзу.

Pożytkowanie, **-nia**, *ср.* по́льзованіе.

Pożytkowy, утилита́рный; || поле́зный, при́быльный.

Pozytura, **-y**, *ж.* положе́ніе, состоя́ніе; || положе́ніе тѣла, позиту́ра.

Pozytywek, **-wka**, *м.* **Pozytywka**, **-i**, *ж. Муз.* позити́въ (*въ органахъ*); || серинéтъ, пти́чьи орга́ны.

Pozywać, **Pozwać (kogo do sądu)**, позва́ть, привлечь къ суду́.

Pożywać, **Pożyć**, **Spożyć**, ѣсть, питáться.

Pozywacz, **-a**, *м. см.* **Oskarżyciel.**

Pozywający, **-ego**, *м.* и́стецъ, проси́вшій въ судѣ на друга́го.

Pozywanie, **Pozwanie**, **-nia**, *ср.* привлече́ніе къ суду́.

Pożywić, дать пропита́ніе, прокорми́ть. || **Pożywić się**, найти́ пропита́ніе, прокорми́ться, *см.* **Żywić się.**

Pożywienie, **-nia**, *ср.* пропита́ніе, сре́дства къ жи́зни, пи́ща, прокормле́ніе.

Pożywność, **-ści**, *ж.* пита́тельность.

Pożywny, пита́тельный, сы́тный.

Prababka, **-i**, *ж.* праба́бка, праба́бушка.

Prać, **Pierać**, **Uprać**, **Wyprać**, стира́ть, вы́стирать, мыть. вы́мыть.

Praca, **-y**, *ж.* трудъ рабо́та.

Prąciany, прутяно́й.

Prącie, **Pręcie**, **-cia**, *ср. Собир.* прутня́къ, пру́тья.

Pracować, труди́ться, рабо́тать.

Pracowanie, **-nia**, *ср.* трудъ, рабо́та, заня́тіе,

Pracowicie, трудолюби́во, рачи́тельно, стара́тельно.

Pracowitość, **-ści**, *ж.* трудолю́біе, рачи́тельность, стара́тельность, стара́ніе.

Pracowity, трудолюби́вый, рачи́тельный, стара́тельный, работя́щій.

Pracownia, **-ni**, *ж.* рабо́чая, мастерска́я; || *Хим.* лаборато́рія.

Pracownica, **-y**, **Pracowniczka**, **-i**, *ж.* рабо́тница, прилéжная къ рабо́тѣ.

Pracownik, **-a**, *м.* рабо́тникъ, рабо́чій; || тру́женикъ.

Pracowność, **-ści**, *ж.* трудолю́біе.

Pracowny, трудолюби́вый.

Pracz, **-a**, *м.* портомо́й.

Praczka, **-i**, *ж.* пра́чка.

Praczy, портомо́йный, пра́чешный.

Prąd, **-u**, *м.* стремлéніе, быстрина́, бы́строе тече́ніе, токъ.

Prądowina, **-y**, *ж.* карша́, де́рево, снесённое водо́ю и завали́вшее прохо́дъ по рѣкѣ.

Pradziad, **-a**, *м.* пра́дѣдъ.

Pradziadowe, **-ego**, *ср.* пра́дѣдовское насло́діе.

Pradziadowy, **Pradziadów**, **Pradziadowski**, пра́дѣдовскій, пра́дѣдовъ.

Praetium fisci, казённая цѣна́, объявля́емая при нача́лѣ публи́чныхъ торго́въ.

Praglec, **-glca**, *м. Бот.* ме́лкій лёнъ.

Pragnąć, жа́ждать, чу́вствовать жа́жду, томи́ться жа́ждою; || * горячо́ жела́ть чего́, *см.* **Żądać.**

Pragnący, жа́ждущій.

Pragnienie, **-nia**, *ср* жа́жда; || стра́стное жела́ніе. **Pragnienie chwały**, жа́жда сла́вы.

Praktycznie, *Нар.* практи́чески, практи́чно.

Praktyczny, практи́ческій, практи́чный; || о́пытный.

Praktyk, **-a**, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, дѣлово́й человѣкъ; || иску́сный адвока́тъ, законовѣдъ.

Praktyka, **-i**, *ж.* пра́ктика, исполне́ніе; || о́пытность, на́выкъ; || обы́чай, обыкнове́ніе, употребле́ніе; || исполне́ніе, примѣне́ніе; || мето́да, мане́ра. **Łączyć praktykę do teorji**, соединя́ть практику съ теоріею. **Wprowadzić w praktykę**, привести́ въ дѣйствіе, испо́лнить, приложи́ть къ дѣлу. **Mam tego praktykę**, я зна́ю э́то по о́пыту, *см.* **Używanie, Do-**

świadczenie. **Stracić praktykę,** потеря́ть пра́ктику. **Praktyka sądowa,** о́пытность въ суде́бныхъ дѣла́хъ. **Praktyka wieszczbiarska,** иску́сство гада́льщицы. **Praktyki religijne,** упражне́нія въ на́божности. *Стар.* **Czynić z kim praktyki,** вдава́ться въ про́иски, интри́ги.

Praktykant, -a, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, иску́сный законовѣ́дъ; || практику́ющій врачъ.

Praktykantka, -i, *ж.* практи́ческая же́нщина.

Praktykarka, -i, *ж.* ворожея́, гада́льщица.

Praktykować, исполня́ть, прикла́дывать къ дѣ́лу; || води́ть знако́мство, зна́ться; || занима́ться лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикою.

Prałat, -a, *м.* прела́тъ, духо́вный сано́вникъ.

Prałatura, -y, *ж.* прела́тство.

Pralnia, -ni, *ж.* пра́чешная, портомо́йня.

Pralnik, -a, *м.* валёкъ, *см.* **Kijanka.**

Pralny, пра́чешный, портомо́йный.

Pram, *см.* **Prom.**

Pranie, -nia, *ср.* сти́рка бѣлья́.

Prany, сти́ранный, мы́тый.

Praprababa, -y, Praprababka, -i, *ж.* прапрабаба́бка.

Prapradziad, -a, *м.* прапра́дѣдъ.

Praprawnuczka, -i, *ж.* прапра́внучка.

Praprawnuk, -a, *м.* прапра́внукъ.

Prasa, -y, *ж.* тисне́ніе, книгопеча́таніе, печа́ть; || печа́тный стано́къ; || тиски́, прессъ.

Prask! *Звук.* бацъ! пуфъ! хлопъ!

Prask, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Na sam prask przyjść, trafić, przydtи, попа́сть какъ разъ бо́ время.**

Praskać, Prasknąć, трещать, тре́снуть.

Praśnica, *см.* **Przaśnica.**

Praśnik, *см.* **Przaśnik.**

Praśny, *см.* **Przaśny.**

Prasny, Prasowy, относя́щійся къ печа́ти, печа́тный; || относя́щійся къ тиска́мъ, къ пре́ссу. **Przepisy prasowe,** постановле́ніе о печа́ти.

Prasować, Wyprasować, жать, выжима́ть, вы́жать, дави́ть; || гла́дить, вы́гладить (*утюго́мъ*).

Prasowanie, -nia, *ср.* давле́ніе, тисне́ніе; || гла́женіе, утю́женіе. **Żelazko od prasowania,** утю́гъ; || *Стар.* тисне́ніе, печа́таніе.

Prasowany, вы́жатый; || вы́глаженный. **Kawior prasowany,** па́юсная икра́.

Prasowidełko, -a, *ср.* родъ ка́мбалы (*рыба*).

Prasownia, -ni, *ж.* дави́льня.

Prasownik, -a, *м.* прессовщи́къ; || *Стар. Тип.* печа́тникъ.

Prasowy, *см.* **Prasny.**

Praszczę, -ęcia, *ср.* (*мн.* **Praszczęta**), пру́тикъ, хлы́стикъ, ро́зга, *см.* **Pręt, Rózga.**

Praszczur, -a, *м.* пра́щуръ, оте́цъ прапра́дѣда и́ли прапрабаба́бки.

Prątek, -tka, *м.* **Prątka, -i,** *ж.* пру́тикъ; || *Рыб.* удили́ще; || *Бот.* стебелёкъ.

Prawda, -y, *ж.* пра́вда, и́стина. **Zaprawdę,** по и́стинѣ, въ са́момъ дѣлѣ. **Wprawdzie,** пра́вда, и́стинно, дѣйстви́тельно, по́длинно **Naprawdę,** серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. *Нар. подтверди́тельное:* **Doprawdy,** и́стинно, по́длинно, въ са́момъ дѣлѣ, пра́во.

Prawdolubca, -y, Prawdolubnik, -a, *м.* правдолю́бецъ, люби́тель пра́вды.

Prawdolubność, -ści, *ж.* правди́вость, правдолю́біе.

Prawdomówca, -y, *м.* человѣкъ всегда́ говоря́щій пра́вду.

Prawdomówność, -ści, Prawdomówstwo, -a, *ср.* правди́вость въ слова́хъ.

Prawdomówny, правди́вый, правдолюби́вый.

Prawdopodobieństwo, -a, *ср.* **Prawdopodobność, -ści,** *ж.* правдоподо́біе, вѣроя́тность.

Prawdopodobny, Prawdopozorny, правдоподо́бный, вѣроя́тный.

Prawdziwie, *Нар.* и́стинно, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Prawdziwość, -ści, *ж.* правди́вость, справедли́вость; || по́длинность, достовѣ́рность.

Prawdziwy, настоя́щій, су́щій; || и́стинный, по́длинный, достовѣ́рный.

Prawić, говори́ть, разска́зывать.

Prawica, -y, *ж.* пра́вая рука́.

Prawidło, -a, *ср.* пра́вило; || лине́йка, прави́ло (*у плотника, столяра́*); || коло́дка (*сапо́жная*).

Prawie, почти́.

Prawnictwo, -a, *ср.* правовѣ́дѣніе, законовѣ́дѣніе.

Prawniczy, юриди́ческій; || суде́йскій.

Prawnik, -a, *м.* юри́стъ, законовѣ́дъ, правовѣ́дъ; || зако́нникъ.

Prawność, -ści, *ж.* зако́нность, зако́нное основа́ніе.

Prawnuczka, -i, *ж.* пра́внучка.

Prawnuk, -a, *м.* пра́внукъ.

Prawny, зако́нный, зако́номъ предписанный; || суде́бный; || прово́вый.

Prawo, -a, *ср.* зако́нъ, пра́во; || узаконе́ніе, положе́ніе; || полноправность, пра́во суди́ть, разбира́ть; || тя́жба, проце́съ, дѣло въ судѣ; || нау́ка пра́ва, законовѣ́дѣніе, юриди́ческія нау́ки. **Postanowić prawo,** постанови́ть зако́нъ. **Rzecz o prawach i obowiązkach,** разсужде́ніе о права́хъ и обя́занностяхъ. **Prawo przybycia,** *Юрид.* право приращенія. **Prawo wybieralności,** пра́во быть и́збраннымъ. **Prawo realne,** ве́щное пра́во. **Przeciwny prawu,** противозако́нный. *Рим. пр.* **Prawo**

prawowe, поземе́льный зако́нъ. **Prawo graniczne**, межево́й зако́нъ. **Prawo przeciw zbytkowi**, зако́нъ про́тивъ ро́скоши. **Prawo zakładać apelacją**, пра́во о́тзыва. **Prawo polowania**, пра́во со́бственности на охо́ту. **Prawo wyjątkowe**, пра́во возраже́нія. **Prawo odwetu**, пра́во возме́здія. **Prawo „dominii directi,"** пра́во гла́внаго влад'нія. **Uczyć się prawa**, изуча́ть зако́ны, законовѣ́дѣніе. **Podnieść prawo przeciw komu**, затѣ́ять тя́жбу про́тивъ кого́, призва́ть къ суду́. **Prawo wieczysto-czynszowe**, пра́во безсро́чно-чиншёвое, наслѣ́дственная, безсро́чная аре́нда.

Prawo, W prawo, na prawo, напра́во, впра́во, по пра́вую сто́рону.

Prawobierca, -y, *м.* по́дданный, вассáлъ.

Prawodawca, -y, *м.* законода́тель,

Prawodawczy, законода́тельный

Prawodawstwo, -a, *ср.* законода́тельство.

Prawokaźca, Prawołomca, -y, *м.* наруши́тель зако́новъ.

Prawołomny, нарушáющій зако́ны, законопресту́пный.

Prawołomstwo, -a, *ср.* наруше́ніе зако́новъ, противозако́нное дѣ́йствіе, дѣ́яніе.

Prawomoc, -y, *ж.* зако́нная си́ла.

Prawomocność, -ści, *ж.* зако́нное основа́ніе, вступле́ніе въ зако́нную си́лу.

Prawomocny, имѣ́ющій зако́нную си́лу, вошéдшій въ зако́нную си́лу.

Prawonabywca, -y, *м.* догова́ривающійся.

Prawonadawca, -y, *м. Юрид.* лицо, отъ кото́раго насл'дники произво́дятъ свои́ права́.

Prawość, -ści, *ж.* правота́, правди́вость, справедли́вость, прямота́, прямоду́шіе, че́стность; || **Prawość rodu**, зако́нность рожде́нія.

Prawosławny, Ortodoksa, Ortodoksyjny, правосла́вный.

Prawostawca, -y, *м. см.* **Prawodawca.**

Prawostrzeźca, -y, *м.* блюсти́тель зако́новъ.

Prawować się, суди́ться съ кѣ́мъ, вѣ́даться суди́мъ, тяга́ться.

Prawowanie się, -nia się, *ср.* тя́жба, дѣ́ло тя́жебное дѣ́ло.

Prawoważny, имѣ́ющій зако́нную си́лу.

Prawowity, зако́нный; || справедли́вый.

Prawoznawca, -y, *м.* законовѣ́дъ.

Prawy (*Стар.* **Praw**), пра́вый. **Prawa ręka**, пра́вая рука́; || лойя́льный, пра́вый, справедли́вый, правосу́дный, че́стный; || зако́нный; || и́стинный, вѣ́рный, настоя́щій. **Prawa wiara**, и́стинная вѣ́ра. **Prawa władza**, зако́нная власть.

Prążczasty, полоса́тый.

Prażenie, Uprażenie, -nia, *ср.* пря́женіе, обжига́ніе, жже́ніе; || жа́реніе.

Prążka, -i, *ж.* черта́ (*пером и пр.*), || полоса́; || межа́, борозда́; || **прожи́лка**; || **W prążki**, полоса́ми, съ полоса́ми.

Prążkowany, Prążkowaty, полоса́тый, нарѣ́зно́й.

Praźno, -a, *ср.* пря́женые, незрѣ́лые колóсья; || *Стар.* жаръ, зной.

Prażony, пря́женый, жа́реный. **Kawa prażona**, жа́реный ко́фе.

Prażuchy, -ów, *мн.* пряженцы́ (*родъ пироговъ*).

Prażyć, Uprażyć, пря́жить, спря́жить, жа́рить, изжа́рить; || обжига́ть, обже́чь. **Prażyć się, Uprażyć się**, пря́житься, жа́риться, изжа́риться.

Prebenda, -y, *ж.* духо́вный дохо́дъ, пребе́нда.

Prebendarski, принадлежа́щій къ духо́вному дохо́ду, *см.* **Prebenda.**

Prebendarz, -a, *м.* пребенда́рій, получа́ющій пребе́нду.

Precedencja, -ji, *ж.* первéнство, преиму́щество; || предше́ствованіе, *см.* **Pierwszeństwo.**

Precel, Pracel, -cla, *м.* кре́ндель.

Precepta, -y, *ж.* пра́вило, наставле́ніе.

Pręcik, -a, *м.* пру́тикъ, хлы́стикъ; || *Бот.* тычи́нка.

Precz, прочь.

Prędki, ско́рый, бы́стрый, пря́ткій, прово́рный, поспѣ́шный; || живо́й, пы́лкій, вспы́льчивый, горя́чій, нетерпѣ́ливый.

Prędko, ско́ро, бы́стро, прово́рно, поспѣ́шно, жи́во. **Na prędce**, на́скоро. **W prędce**, вско́рости, вско́рѣ. **Prędzéj**, скорѣе. **Co prędzéj, Co najprędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Prędkomówność, -ści, *ж.* говорли́вость; || бѣ́глость въ рѣчáхъ, ги́бкостъ языка́.

Prędkomówny, говорли́вый; || бѣ́глый въ рѣчáхъ.

Prędkonikły, скоропреходя́щій.

Prędkonogi, быстроно́гій.

Prędkooki, быстрогла́зый.

Prędkopłynny, быстрото́чный.

Prędkość, -ści, *ж.* ско́рость, быстрота́, поспѣ́шность, торопли́вость; || пы́лкость, вспы́льчивость, опроме́тчивость.

Prędkowierność, *см.* **Łatwowierność.**

Prędkowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Preeminencja, Preminencja, -ji, *ж.* старшинство́, первéнство.

Prefekt, -a, *м.* префе́ктъ.

Prefektowa, -éj, *ж.* жена́ префе́кта.

Prefektowski, префекту́рный, префе́ктскій.

Prefektowstwo, Prefektostwo, -a, *ср.* до́лжность префе́кта.

Prefektura, -y, *ж.* префекту́ра; || градоначáльство.

Preferencja, -ji, *ж.* преиму́щество, предпочте́ніе.

Pręga, -i, *ж.* полоса́, черта́.

Pręgierz, -a, *м.* пово́рный столбъ.

Pręgierzowy, принадлежа́щій позо́рному столбу́.

Pręgować, черти́ть, проводи́ть по́лосы, ли́нін; || дѣлать цара́пины; || нестри́ть.

Pręgowany, Prągowaty, полоса́тый; || исчёрченный.

Prejudycjalny, предвари́тельный, предсуди́мый.

Prejudycjum, *ср. Нескл. Юрид.* заявле́ніе о предвари́тельномъ рѣше́ніи.

Prejudykat, -а, *м. Юрид.* рѣше́ніе по бы́вшему приме́ру, пре́жнее рѣше́ніе воспослѣдовавшее по подо́бному дѣлу.

Prekarjum, *ср. Нескл.* пра́во вре́меннаго владѣ́нія, зави́сящее отъ во́ли сторо́ниняго лица́.

Prekaryjny, добровольный, усту́пленный по взаимному согла́сію.

Prekludowany, подвёргшійся после́дствіямъ пропуще́нія рѣши́тельнаго сро́ка, *см.* **Prekluzyjny.**

Prekluzja, -ji, *ж. Юрид.* рѣши́тельный срокъ; || пропуще́ніе сро́ка, просро́чка; || отка́въ за просро́чкою вре́мени. **Pod prekluzją**, подъ опасе́ніемъ пропусти́ть срокъ.

Prekluzyjny, *Юрид.* просро́ченный.

Prekonizacja, -ji, *ж. Церк.* хиротоні́я, руко положе́ніе.

Prelatura, *см.* **Pralatura.**

Prelegent, -а, *м.* ле́кторъ.

Prelekcja, -ji, *ж.* чте́ніе, ле́кція.

Preliminacja, -ji, *ж. Юрид.* предвари́тельное усло́віе, предвари́тельная статья́.

Preliminacyjny, *Юрид.* предвари́тельный, прелимина́рный.

Preliminowanie, -nia, *ср.* **(dochodów)**, назначе́ніе дохо́довъ.

Preludjum, *ср. Нескл. Муз.* прелю́дія.

Premja, -ji, *ж.* **Premjum**, *ср. Нескл.* пре́мія.

Prenotacja, -ji, *ж.* **(stępla)**, отсро́чка упла́ты гербо́выхъ по́шлинъ до рѣше́нія дѣла; || замѣ́тка, замѣ́чаніе; || взыска́ніе штра́фа.

Prenotant, -а, *м.* освобожде́нный отъ платежа́ гербо́выхъ по́шлинъ.

Prenotować, отмѣча́ть, замѣча́ть; || взы́скивать штра́фныя де́ньги.

Prenumerata, -y, *ж.* подпи́ска (*на газе́ту*); || подписна́я цѣна́.

Prenumerator, -а, *м.* подпи́счикъ (*на газе́ту*).

Prenumeratorka, -i, *ж.* подпи́счица (*на газе́ту*).

Prenumerować, подпи́сываться (*на газе́ту*); || абонирова́ть.

Preokupacja, -ji, *ж.* преждевре́менное овладѣ́ніе.

Preopinant, -а, *м*, пе́рвый кто подаётъ го́лосъ *и́ли* своё мнѣ́ніе.

Preparować, приготовля́ть, гото́вить; || *Област.* очища́ть, процѣ́живать.

Preparowanie, -nia, *ср.* приготовле́ніе.

Prepozytura, -y, *ж. см.* **Przełożeństwo.**

Prerogatywa, -y, *ж.* преиму́щество, пра́во, *см.* **Przywiléj.**

Preskrypcja, -ji, *ж. Юрид.* да́вность, просро́чка, *см.* **Przedawnienie, Usu capio.**

Pręt, -а, *м.* прутъ, лоза́.

Pretekst, -u, *м.* предло́гъ, отгово́рка, по́водъ, видъ. **Zmyślić pretekst**, вы́думать предло́гъ **Pod pretekstem cnoty ludzi oszukują**, подъ ви́домъ добродѣтели обма́нываютъ люде́й. **Pod pretekstem**, подъ предло́гомъ.

Pretendent, -а, *м.* соиска́тель, предъявля́ющій пра́во, претенде́нтъ.

Pretendentka, -i, *ж.* претенде́нтка.

Pretendować, тре́бовать, имѣ́ть притяза́ніе; || домога́ться, иска́ть.

Pretensja, -ji, *ж.* претѣ́нзія, тре́бованіе, тре́бовательность, притяза́ніе, домога́тельство; || **Pretensja procesowa**, пра́во по та́жбамъ; || *см.* **Uroszczenie, Wymaganie, Żądanie.**

Pretensjonalny, тре́бовательный, притяза́тельный.

Prętki, *см.* **Prędki.**

Prętko, *см.* **Prędko.**

Prewalencja, -ji, *ж.* перевѣ́съ, *см.* **Przewaga.**

Prewarykacja, -ji, *ж.* упуще́ніе по слу́жбѣ, по до́лжности.

Prewet, Prywet, -u, *м.* отхо́жее мѣ́сто, ну́жное мѣ́сто, ну́жникъ.

Prezbyt, -а, *м.* зо́ркій, дальнови́дный человѣ́къ.

Prezbyterium, *ср. Нескл.* священническій домъ; || часть католической це́ркви, гдѣ нахо́дится гла́вный алта́рь, отдѣ́лённая перилами отъ среди́ны хра́ма.

Prezencja, -ji, *ж.* прису́тствіе; || *см.* **Prezenta.**

Prezent, -u, *м.* пода́рокъ, даръ.

Prezenta, -y, *ж.* представле́ніе, внесе́ніе дѣла; || *см.* **Prezentacja.**

Prezentacja, -ji, *ж.* представле́ніе; || предъявле́ніе, я́вка; || *Ком.* предъявле́ніе, я́вка ве́кселя.

Prezentant, -а, *м.* предъяви́тель ве́кселя. *см.* **Remittent.**

Prezentata, -y, *ж.* поме́та числа́, мѣсяца и го́да (*на входя́щей бума́гѣ*).

Prężec, *см.* **Praglec.**

Prezentować, Zaprezentować, подноси́ть, подава́ть; || представля́ть (*кого, кому*), *см.* **Przedstawiać, Wprowadzać, Poznać, Zapoznać**; || предъявля́ть ве́ксель; || *Воен.* **Prezentować broń**, отда́ть честь (*ружьёмъ*), сдѣлать на карау́лъ.

Prezes, -а, *м.* предсѣда́тель; || президе́нтъ; || пре́звусъ (*военнаго суда́*).

Prezesowa, -éj, *ж.* президе́нтша, жена́ президе́нта *и́ли* предсѣда́теля; || предсѣда́тельница (*общества и т. п.*).

Prezesowski, предсѣда́тельскій, президе́нтскій.

Prezesowstwo, -а, *ср.* предсѣда́тель-

ство; || президе́нство; || предсѣда́тель и́ли президе́нтъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Prężyć, напряга́ть, ната́гивать.

Prezydencja, -ji, *ж.* предсѣда́тельство.

Prezydent, -a, *м.* предсѣда́тель, президе́нтъ. **Prezydent miasta**, городско́й голова́.

Prezydjum, *ср. Нескл.* предсѣда́тельство.

Prezydować, предсѣдательствовать.

Prezydujący, предсѣда́тельствующій.

Priori (A), апріо́ри, по заключе́нію впередъ, по наведе́нію, умозри́тельно, *см.* **Posteriori (A)**.

Próba, -y, *ж. Арие.* пове́рка, *см.* **Sprawdzenie**; || о́пытъ, испыта́ніе, про́ба, попы́тка; || *Ком.* обра́зчикъ (*сукна и т. п.*); || *Тип* пра́вочный, корректу́рный листъ, пра́вка; || *Театр.* репети́ція; || доказа́тельство, до́водъ, *см.* **Dowód**; || **Próba klasztorna**, иску́съ, вре́мя иску́са (*въ монастыря́хъ*); || **Próba na srebrze, złocie**, клеймо́, про́ба (*серебра́, зо́лота*); || **Próbki, igły probierskie**, проби́рныя и́глы; || проби́рный ка́мень, осёлокъ; || *Артил.* про́бная морти́рка; || **Próba, Próbka u gorzelnika**, волчо́къ (*оруді́е для опредѣле́нія сравни́тельной густоты́ и́ли удѣльнаго вѣса*); || **Próba ognia**, испыта́ніе огнёмъ, пы́тка.

Probacja, -ji, *ж* иску́съ, вре́мя иску́са (*въ монастыря́хъ*).

Probalnia, -ni, *ж.* проби́рная печь, ва́ранка, горнъ.

Probant, -a, *м.* послу́шникъ (*въ монастыря́хъ*); || * пройдо́ха, человѣкъ хи́трый и о́пытный.

Probata, -y, *ж. Юрид. Стар.* доказа́тельство, до́водъ, подтвержде́ніе

Probatyczny, испыта́тельный; || искуси́тельный.

Probierczy, Probierny, про́бный.

Probiernia, -ni, *ж.* проби́рная пала́тка.

Probierny, Probierski, *см.* **Probierczy**.

Próbierz, -a, *м.* проби́рщикъ, проби́реръ, минцъ-проби́реръ.

Próbka, -i, *ж.* обра́зчикъ, про́ба.

Problema, -y, *ж.* пробле́ма, зада́ча; || зага́дка.

Próbny, *см.* **Probierczy**.

Probostwo, -a, *ср.* прево́тство, вѣдомство прево́та; || про́бство; || духо́вный дохо́дъ, пребе́нда; || священи́ческій домъ.

Proboszcz, -a, *м.* пробстъ, прихо́дскій священи́никъ, *см.* **Pleban**.

Próbować, Spróbować (czego), про́бовать, попро́бовать, испы́тывать, испыта́ть; || примѣ́ривать, примѣря́ть (*что́*); || пыта́ться, стара́ться, покуша́ться. **Próbować pióra**, про́бовать перо́. **Próbować szczęścia**, попро́бовать, отвѣдать сча́стія. **Spróbować wina**, попро́бовать вино́, отвѣдать вина́, *см.* **Kosztować**.

Próbowanie, -nia, *ср.* про́ба, о́пытъ, испыта́ніе; || искуше́ніе.

Próbowany, испытанный, искушённый; || про́бованный, извѣданный.

Próbowny, próbny; || **испыта́тельный**.

Próć, *см.* **Prać**.

Proca, -y, *ж.* пра́ща (*ручно́е ору́діе для кида́нія ка́мней*).

Procarz, Procnik, Procownik, -a, *м.* пра́щникъ, вооружённый пра́щею, *см.* **Proca**.

Procedencja, -ji, *ж.* происхожде́ніе, *см.* **Rodowód**.

Proceder, -u, *м. Стар.* посту́покъ, *см.* **Postępek, Postępowanie**; || * дѣло, проце́съ, искъ, тя́жба, *см.* **Proces**; || заня́тіе, про́мыселъ, ремесло́.

Procederent, -a, Procede ysta, -y, *м.* промы́шленникъ.

Procedura, -y, *ж.* дѣлопроизво́дство, ходъ дѣла, процеду́ра; || судопроизво́дство; || судоговоре́ніе.

Procent, -u, *м.* проце́нтъ, ростъ, ли́хва. **Procent komisowy**, проце́нтъ за коми́сію.

Procentowanie, -nia, *ср.* прираще́ніе проце́нтовъ.

Procentowy, проце́нтный.

Proces, -u, *м.* проце́съ, тя́жба, искъ, дѣло, тя́жебное дѣло. **Proces posessoryjny**, тя́жба о пра́вѣ владѣ́нія. **Proces graniczny**, межево́й споръ. **Mieć z kim proces**, быть въ тя́жбѣ, тяга́ться съ кѣ́мъ; || *Хим.* **Proces chemiczny**, хими́ческій проце́съ.

Procesować się, *см.* **Prawować się**.

Procesja, -ji, *ж.* торже́ственное ше́ствіе, проце́ссія; || кре́стный ходъ.

Procesowy, тя́жебный, исковой.

Proch, -u, *м.* пыль, прахъ, *см.* **Kurz, Pył**; || по́рохъ (*огнестрѣльный*). **Na proch utrzeć, utłuc**, растира́ть измельча́ть, превраті́ть въ порошо́къ, истоло́чь въ порошо́къ.

Próchnica, Próchnica, Pruśnica, -y, *ж.* гнилая земля́; || тлѣнъ.

Próchnieć, Spróchnieć, гнить, сгнить, тлѣть, истлѣть.

Próchnienie, Spróchnienie, -nia, *ср.* гніе́ніе, гни́лость, гниль, тлѣніе.

Próchno, -a, *ср.* тлѣнъ, гниль; || *Стар. русск.* порохно́; || трутъ, *см.* **Hubka**; || свѣтёльня. **Spalić co na próchno**, сжечь въ пе́пелъ.

Prochówka, -i, *ж.* родъ древе́сной гу́бки, родъ гриба́.

Prochownia, -ni, *ж.* пороховой заво́дъ, пороховой по́гребъ; || *см.* **Prochownica**; || *Област.* * тюрьма́.

Prochownica, -y, Prochowniczka, -i, *ж. Охот.* пороховни́ца, пороховой рогъ; || пороховой заво́дъ; || песо́чница.

Prochownik, -a, *м.* пороховой ма́стеръ.

Prochowy, пороховой.

Prócie, *см.* **Prucie**.

Procnik, *см.* **Procarz**.

Procny, пра́щный, *см.* **Proca**.

Prócz, кро́мѣ, исключа́я, *см.* **Oprócz, Wyjąwszy**.

Producent, -a, *м.* производи́тель.

Produkcja, -ji, *ж.* изде́лiе, произведе́нiе; || *Юрид.* предъявле́нiе, представле́нiе докуме́нтовъ.

Produkcyjny, производи́тельный, приноси́щiй плоды́, дохо́дный.

Produkować, производи́ть, выраба́тывать. **Produkować dokument,** предъявля́ть докуме́нтъ.

Produkowanie, -nia, *ср. Юрид.* предъявле́нiе вы́зововъ; || предъявле́нiе, представле́нiе докуме́нтовъ, я́вка.

Produkt, -u, *м.* произведе́нiе, проду́ктъ.

Profanować, Sprofanować, оскверня́ть (*святы́ню*); || профани́ровать, унижа́ть.

Profes, -a, *м.* постри́женный мона́хъ.

Profesja, -ji, *ж.* мастерство́, заня́тiе, профе́ссiя; || ремесло́, про́мыселъ; || исповѣданiе вѣры, мона́шескiй обѣтъ при постриже́нiи.

Profesjonalista, Profesjonista, -y, *м.* реме́сленникъ, мастеровой́; || промы́шленникъ.

Profeska, -i, *ж.* постри́женная мона́хиня.

Profesor, -a, *м.* профе́ссоръ.

Profesorski, профе́ссорскiй.

Profesorstwo, -a, *ср.* профе́ссорство.

Profit, -u, *м.* при́быль, вы́года, бары́шъ, по́льза.

Profitka, -i, *ж.* надста́вка, подста́вка для свѣчна́го ога́рка.

Profitować, Sprofitować, по́льзоваться, воспо́льзоваться, *см.* **Korzystać.**

Profos, -a, *м. Воен.* профо́съ.

Próg, -ogu, -oga, *м.* поро́гъ.

Prognostyk, u-, *м.* предсказа́нiе; || предзнаменова́нiе, предвѣстiе, при́знакъ, *см.* **Oznaka, Znak.**

Prognostyka, -i, *ж.* предуга́дываніе.

Prognostykować, предска́зывать, предвѣща́ть, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Progowy, поро́жный, принадлежа́щiй поро́гу.

Program, -u, *м.* програ́мма.

Prohibit, употребительнѣе **Prohibita, -y,** *м.* запрещённый для ввоза изъ-за грани́цы предме́тъ.

Prohibitacja, -ji, *ж.* запреще́нiе, возбране́нiе.

Prohibować, запреща́ть, возбраня́ть.

Projekcista, -y, *м.* прожекте́ръ.

Projekt, -u, *м.* прое́ктъ, планъ, начерта́нiе, конце́птъ; || намѣренiе, предположе́нiе, *см.* **Zamiar, Zamysł;** || **Projekt do prawa,** законопрое́ктъ, *см.* **Wniosek.**

Projektować, проекти́ровать; || замышля́ть, намѣрева́ться, предполага́ть, полага́ть.

Projektowanie, -nia, *ср.* намѣренiе, предположе́нiе; || начерта́нiе, планъ.

Projektowany, проекти́рованный, предполо́женный, начёртанный.

Prokura, -y, *ж. Ком.* вѣрющее письмо́, довѣренность.

Prokuracja, -ji, *ж.* полномо́чiе.

Prokurat, Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ. **Prokurator naczelny,** оберъ-прокуро́ръ, **—jeneralny,** генера́лъ-прокуро́ръ.

Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ.

Prokuratorja, -ji, *ж.* прокуро́рство, до́лжность прокуро́ра; || прокуро́рская (*ко́мната*).

Prokuratorski, прокуро́рскiй.

Prokuratorstwo, -a, *ср.* прокуро́рство.

Prokurować, Sprokurować, доставля́ть себѣ, доста́ть, *см.* **Dostać.**

Prolongacja, -ji, *ж.* отсро́чка.

Prolongować, отсро́чить, дать отсро́чку.

Prolongowany, отсро́ченный.

Prom, Pram, Prum, -u, *м.* паро́мъ.

Promemorja, -ji, *ж.* па́мятная запи́ска.

Promenada, -y, *ж.* гуля́нiе, прогу́лка; || гу́льбище, *см.* **Spacer.**

Promień, -nia, *м.* лучъ, про́блескъ; || струя́ (*воды, крови*); || *Бот.* нить (*у тычи́нки*), жи́лка; || пе́стикъ (*цвѣтка́*); || *Мат.* ра́діусъ, полупоперёчникъ.

Promieniec, Promieniec się, испуска́ть лучи́, сія́ть, блиста́ть.

Promienistość, -ści, *ж.* лучеза́рность, сія́нiе лучей.

Promienisty, Promienny, лучи́стый, лучеза́рный; || лучево́й, лучеобра́зный.

Promocja, -ji, *ж.* повыше́нiе, произво́дство; || перево́дъ въ вы́сшiй классъ (*учёбнаго заведенiя*).

Promot, -a, *м.* получи́вшiй повыше́нiе.

Promotor, -a, *м. Стар.* попечи́тель; || стара́тель (*бра́тства*).

Promotorka, -i, *ж.* попечи́тельница, покрови́тельница.

Promowować, повыша́ть, подвига́ть; || производи́ть въ чинъ, выводи́ть въ чины, *см.* **Posunąć, Wynieść, Wywyższyć.**

Promulgacja, -ji, *ж.* обнаро́дованіе.

Promyk, -a, Promyczek, -czka, *м. Умен.* сла́бый лучъ.

Propinacja, -ji, *ж.* прода́жа вина́, пи́тейная прода́жа. ви́нный о́ткупъ, пра́во на торго́влю вино́мъ по пате́нту.

Propinator, -a, *м.* ви́нный откупщи́къ.

Propinowanie, -nia, *ср. см.* **Propinacja.**

Proponent, -a, *м.* докла́дчикъ.

Proponować, Zaproponować, предлага́ть, предложи́ть, представля́ть, предста́вить, докла́дывать, доложить, *см.* **Podać, Przedstawiać.**

Proporcja, -ji, *ж.* соразмѣрность, отноше́нiе. || *Мат.* пропо́рцiя. **W proporcji do...** соразмѣрно (*чему́*), по мѣрѣ (*чего*), *см.* **Stosowność, Stosunek.**

Proporcjonalnie, пропорціона́льно, соразмѣрно чему́.

Proporcjonalny, *Мат.* пропорціона́льный; || соразмѣрный, *см.* **Stosowny.**

Proporcowy, пра́порный.

Proporcznik, -a, *м. см.* **Chorąży.**

Proporczyk, -a, *м. Воен.* ро́тный значёкъ; || флюга́рка.

Proporzec, -rca, *м.* пра́поръ, зна́мя.

Propozycja, -ji, *ж.* предложе́ніе, представле́ніе; || те́ма, зада́ча, *см.* **Zdanie, Wniosek.**

Propozyta, -ów, *мн. Юрид.* замѣча́нія, напомина́нія, *см.* **Monita.**

Prorocki, проро́ческій. **Po prorocku**, проро́чески.

Proroctwo, -a, *ср.* проро́чество, *см.* **Przepowiednia.**

Prorogacja, -ji, *ж.* отсро́чка; || откла́дываніе.

Prorogować, отсро́чивать, откла́дывать до вре́мени.

Prorok, -a, *м.* проро́къ; || предсказа́тель, уга́дчикъ.

Prorokini, -ni, *ж.* проро́чица.

Prorokować, проро́чить, предска́зывать бу́дущее; || прорица́ть; || уга́дывать, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Prorokowanie, -nia, *ср.* прорица́ніе, гада́ніе, ворожба́.

Prorokowany, предска́занный, предвозвѣщённый.

Prośba, *см.* **Prożba.**

Prościć, Uprościć, упроща́ть, упрости́ть; || выпря́мливать, вы́прямить, *см.* **Prostować.**

Prościeć, Sprościeć, дѣлаться просты́мъ, мужикова́тымъ.

Prosiak, -a, *м.* поросёнокъ, *см.* **Prosię.**

Prosiany, просяно́й; || *Бот.* золоту́шникъ, золотёнь (*расте́ніе*).

Prosiątko, -a, *ср.* поросёнокъ, осо́сокъ.

Prosić, проси́ть. || **Prosić się**, проси́ться.

Prosić się (o świniach), проси́ться.

Prosiciel, -a, *м.* проси́тель.

Prosicielka, -i, *ж.* проси́тельница.

Prosię, -ęcia, *ср.* поросёнокъ. *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię,** не было печа́ли, че́рти накача́ли.

Prosięcina, -y, *ж.* порося́тина.

Prosięcy, порося́чій.

Prosiennik, -a, *м Бот.* па́зникъ, я́стребка.

Proskrypcja, -ji, *ж.* изгна́ніе, опа́ла, *см.* **Wywołanie.**

Proskura, Prosfora, -y, *ж.* просфора́, просвира́ (**w kościele prawosławnym**).

Prośna (świnia), супоро́сая свинья́,

Prośniak, *см.* **Prosiak.**

Prośnianka, -i, *ж.* просяни́ца, просяна́я соло́ма.

Proso, -a, *ср. Бот.* про́со, пшено́.

Prosownica, -y, *ж. Бот.* бѣлое про́со и́ли боро́вое пшено́.

Prosowy, просяно́й. || *Мед.* **Wysypka prosowa**, просяни́ца, мелкая сыпь на тѣлѣ.

Prospekt, -u, *м.* проспе́ктъ; видъ; || объявле́ніе (*объ изда́ніи кни́ги*), проспе́ктъ.

Prostacki, Prostaczy, простова́тый, простой, мужикова́тый.

Prostactwo, -a, *ср.* простова́тость, простота́, мужикова́тость.

Prostaczka, -i, *ж.* проста́я же́нщина, мужи́чка; || прости́лка.

Prostak, -a, *м.* проста́къ, мужи́къ.

Prosto, пря́мо. **Prosto stać**, стоя́ть пря́мо; || **Prosto, Poprostu**, про́сто, по́просту. **Poprostu się ubierać**, про́сто одѣва́ться.

Prostodzióbek, -bka, *м. Зоол.* вьюро́къ (*пти́ца*).

Prostodzióby, *Зоол.* прямоклю́вый.

Prostokąt, -a, *м. Мат.* прямоуго́льникъ.

Prostokątny, прямоуго́льный.

Prostokreślny, прямолине́йный.

Prostopadła, -éj, *ж.* (linja) перпендикуля́рная ли́нія, перпендикуля́ръ.

Prostopadle, *Нар.* перпендикуля́рно, отвѣсно.

Prostopadły, перпендикуля́рный, отвѣсный.

Prostość, -ści, *ж.* прямизна́, прямь.

Prostoszczerość, -ści, *ж.* простоду́шность.

Prostota, -y, *ж.* простота́, простосерде́чіе, простоду́шіе, и́скренность; || простова́тость, глупова́тость, неотёсанность.

Prostować, Wyprostować, Sprostować. выпрямля́ть, выпрямить, распрямля́ть, расправля́ть; || возстановля́ть, возстанови́ть; || ***Sprostować**, попра́вить, испра́вить; || наста́вить на и́стинный путь. **Sprostować komu drogę do czego**, проложи́ть кому́ доро́гу къ чему́, доста́вить кому́ сре́дства, спо́собы. || **Prostować się, Wyprostować się**, вы́прямиться, держа́ться пря́мо.

Prostowanie, Wyprostowanie, -nia, *ср.* выпрямле́ніе, вы́правка; || **Prostowanie**, попра́вка, выправле́ніе, исправле́ніе, пове́рка. **Prostowanie pomyłek druku**, попра́вки опеча́токъ, замѣченныя опеча́тки.

Prosty, прямо́й. **Oto jest prosta droga**, вотъ прямая́ доро́га; || просто́й, несло́жный, обыкнове́нный.

Prostytucja, -ji, *ж.* распу́тство, распу́тная жизнь.

Proszący, прося́щій.

Proszek, -szku, *м.* порошо́къ; || пыли́нка, порши́нка.

Proszenie, -nia, *ср.* проше́ніе.

Proszkować, истере́ть въ порошо́къ.

Proszony, приглашённый, *см.* **Zaproszony.**

Prószyć, Naprószyć, пороши́ть; || пыли́ть. **Śnieg prószy**, снѣгъ порои́тъ, мелкій снѣгъ идетъ.

Protegować, покрови́тельствовать; || защища́ть.

Protekcja, -ji, *ж.* покрови́тельство, засту́пничество, протекція; || защище́ніе.

Protektor, -a, *м.* покрови́тель, протекторъ; || защи́тникъ.

Protest, -u, *м.* проте́стъ.

Protestacja, -ji, *ж.* протеста́ція; || *Юрид.*

охрани́тельная отмѣ́тка; || опротестова́ніе ве́кселя.

Protestancki, протеста́нтскій.

Protestant, -a, *м.* протеста́нтъ.

Protestować, протестова́ть (*про́тивъ чего́*), объяви́ть неудово́льствіе (*на что́*).

Protokół, -u, *м.* протоко́лъ, журна́лъ. **Protokół odbiorczy**, сда́точный протоко́лъ. **Protokół obdukcyjny**, протоко́лъ объ осмо́трѣ мёртваго тѣ́ла, ранъ и т. д. **Protokół audjencjonalny**, журна́лъ засѣда́ній. **Protokół licytacyjny**, торго́вый листъ. **Protokół instalacji**, вво́дный протоко́лъ.

Protokólarnie, со внесе́ніемъ въ протоко́лъ.

Protokólarny, внесе́нный въ протоко́лъ. **Deklaracja protokólarna**, пи́сьменное объявле́ніе.

Protokolista, -y, *м.* протоколи́стъ.

Prowadzenie, -nia, *ср.* веде́ніе, произво́дство; || управле́ніе; || **Prowadzenie czynności**, дѣлопроизво́дство. **Prowadzenie sprawy**, веде́ніе дѣ́ла, *см.* **Przewodnictwo, Zarząd**; || **Prowadzenie się**, поведе́ніе, *см.* **Postępowanie**.

Prowadzić, вести́, води́ть, проводи́ть, доводи́ть. **Prowadzić za sobą**, влечь за собо́ю, имѣ́ть слѣ́дствіемъ. **Prowadzić życie świątobliwe**, вести́ благочести́вую жизнь. **Prowadzić sprawę**, вести́, производи́ть дѣ́ло, тя́жбу. **Prowadzić rozmowę**, вести́ разгово́ръ. **Prowadzić wojnę**, вести́ войну́, воева́ть. || **Prowadzić się (z kim pod ręce)**, держа́ться за́ руки, держа́ть другъ дру́га по́дъ руку.

Prowadziciel, -a, *м.* проводни́къ, предводи́тель, *см.* **Przewodnik, Wódz**.

Prowadzony, ведённый, *см.* **Wiedziony**.

Prowent, -u, *м. Прост.* дохо́дъ получа́емый съ земли́, *см.* **Dochód, Przychód**,

Prowentowy, дохо́дный. **Pisarz prowentowy**, се́льскій эконо́мъ веду́щій счётъ дохо́довъ съ земли́, съ виноку́рни и т. д.

Prowincja, -ji, *ж.* о́бласть, прови́нція; || дере́вня, *см.* **Parafja, Powiat, Wieś**.

Prowincjał, -a, *м.* провинціа́лъ (*священноначальникъ*), настоя́тель монастыря́; || *провинціа́лъ (*жи́тель прови́нціи*).

Prowincjonalny, **Prowincjalny**, областно́й, провинціальный.

Prowizja, -ji, *ж.* прови́зія, съѣстны́е припа́сы; || проце́нтъ, вознагражде́ніе за комми́ссію, за посре́дничество.

Prowizor, -a, *м.* смотри́тель больни́цы, госпита́ля; || провизо́ръ, помо́щникъ содержа́теля апте́ки, апте́карскій помо́щникъ.

Prowizorjalny, **Prowizoryjny**, вре́менный; || предвари́тельный.

Prowizorjum, *ср. Нескл.* вре́менное владѣ́ніе чужо́ю со́бственностію.

Prowjant, -u, *м.* провіа́нтъ, продово́льствіе, *см.* **Żywność**.

Prowjantować, снабжа́ть провіа́нтомъ, съѣстны́ми припа́сами, продово́льствовать.

Prowjantowy, провіа́нтскій.

Prowokacja, -ji, *ж. см.* **Wyzwanie**.

Proza, -y, *ж.* про́за.

Prożba, -y, *ж.* про́сьба проше́ніе. **Prożba o pojednanie**, мирово́е проше́ніе.

Prożek, -żka, *м.* поро́жекъ; || ше́йка (*у скри́пки*).

Próżen, *см.* **Próżny**.

Próżnia, -ni, *ж.* пустота́, пусто́е простра́нство.

Próżniacki, пра́здный, празднолюби́вый, лѣни́вый.

Próżniactwo, -a, *ср.* пра́здность, лѣ́ность, *см.* **Lenistwo, Próżnowanie**.

Próżniaczka, -i, *ж.* лѣни́вица, лѣнтя́йка.

Próżniaczy, *см.* **Próżniacki**.

Próżniak, -a, *м.* лѣни́вецъ, лентя́й, лежебо́къ.

Próżno, напра́сно, тще́тно; || пу́сто.

Próżnogłówka, -i, *м. и ж.* пуста́я, безмо́зглая голова́

Próżnomowność, -ści, *ж.* пустосло́віе.

Próżnomowny, пустосло́вный.

Próżność, -ści, *ж.* суета́, су́етность, тщета́, тще́тность; || легкомы́сленность; || пустота́, поро́жнее мѣ́сто; *см.* **Czczość, Marność**.

Próżnostka, -i, *ж.* ничто́жная ме́лочь, || ме́лкое самолю́біе.

Próżnota, -y, *ж.* пустота́, *см.* **Próżność, Czczość**; || пра́здность, бездѣ́йствіе

Próżnować, пра́здно проводи́ть вре́мя, ничего́ не дѣ́лать, лѣни́ться; || быть не за́нятымъ, незамѣщённымъ, *см.* **Wakować**.

Próżnowanie, -nia, *ср.* пра́здность, бездѣ́лье.

Próżny, пусто́й, поро́жній, наза́нятый ни кѣмъ. **Próżne miejsce**, пустопоро́жное мѣ́сто. **Próżny dom**, пусто́й, неза́нятый домъ. **Wóz próżny**, порожня́къ; || напра́сный, тще́тный, су́етный. **Próżna nadzieja**, напра́сная наде́жда. **Próżna chwała**, тщесла́віе, *см.* **Czczy, Daremny, Marny**.

Pruć, поро́ть, распа́рывать. || **Pruć się**, поро́ться.

Pruchnieć, *см.* **Próchnieć**.

Pruchno, *см.* **Próchno**.

Prucie, -cia, *ср.* распа́рываніе.

Prum, *см.* **Prom**.

Prychać, фы́ркать (*о ло́шади*).

Pryciać, Pruciać, *Охот.* иска́ть звѣ́ря, идти́ по́ слѣду, *см.* **Śladowac, Tropić**.

Prycza, -y, *ж.* **Prycz, -u**, *м.* на́ры (*досча́тый вы́ше по́ла помо́стъ для спанья́*).

Pryka, -i, *ж.* подпо́ра, подста́вка, сто́йка.

Prym, -u, *м. Муз.* пе́рвый тонъ га́ммы; || * превосхо́дство, преиму́щество, верхъ. **Iść z kim o prym**, стара́ться опереди́ть кого́.

Pryma, -y, *ж. Церк.* пе́рвый часъ (*моли́твы*); || *Муз.* пе́рвая пѣвица и т. д. *см.* **Prym.**

Prymacja, -ji, *ж.* зва́ніе примаса.

Prymarja, -ji, *ж.* ранняя обѣдня.

Prymas, -a, *м.* примасъ.

Prymasowstwo, -a, *ср. см.* **Prymacja.**

Pryma-weksel, -ksla, *м.* пе́рвый ве́ксель.

Prymicje, -ji, *мн.* пе́рвое отправле́ніе литургіи новопосвящённымъ свяще́нникомъ.

Pryncypał, -a, *м.* хозя́инъ, ма́стеръ, ста́ршій; || *Муз.* пе́рвый го́лосъ въ орга́нахъ.

Pryncypalny, *см.* **Główny, Naczelny.**

Prysk, -u, *м.* жаръ, раскалённые у́голья.

Pryskać, Prysnąć, бры́згать, бры́знуть: || ло́паться, тре́скаться; || * разрушáться, исчеза́ть, пропада́ть. **Krew prysnęła z żyły,** кровь бры́знула изъ жи́лы. **Nadzieje me prysły,** мои надéжды исчéзли, пропáли. **Bańka prysła,** пузы́рь ло́пнулъ. **Prysła mu jedna struna u skrzypców,** у него́ ло́пнула одна́ струна́ на скры́пкѣ, *см.* **Trzeszczeć, Pękać.**

Pryskanie, -nia, *ср.* трескъ, трещáніе, ло́паніе.

Prysnąć, *см.* **Pryskać.**

Pryśnięcie, -cia, Pryśnienie, -nia, *ср.* бры́зганье, трещáніе, ло́паніе.

Pryszcz, Pryszczel, -a, *м.* прыщъ, пры́щикъ, пупы́рь, пупы́рышекъ.

Pryszczenica, -y, *ж. Бот.* молоди́ло, ни́щая трава́, прыщене́цъ.

Pryszczowaty, прыщева́тый.

Pryszczowy, относя́щійся къ прыщу́.

Prytnąć, подпрыгну́ть, подскочи́ть.

Prywata, -y, *ж.* ли́чная вы́года; || ча́стная жизнь. || **Prywata zakonnicza,** со́бственность моná́ха, отдѣльная отъ о́бщей монастырской.

Prywatnie, приватно, ча́стно, ча́стнымъ о́бразомъ.

Prywatny, приватный, ча́стный.

Pryzm, -u, *м.* **Pryzma,** *ср. Нар.* **Pryzmat, -u,** *м. Мат.* при́зма; || *Опт.* раёкъ.

Prządca, -y, Prządek, -dka, *м.* прядíльщикъ.

Prządka, -i, *ж.* пря́ха, прядíльщица; || *Ест. Ист.* шелкопря́дъ (*гусеница*).

Prządnia, -ni, *ж.* прядíльня.

Prządny, прядíльный.

Przałka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Prząść, прясть.

Prząślić koncpie, чесáть лёнъ.

Prząśłka, -i, *ж. см.* **Przęślka.**

Prząśnica, -y, *ж.* пря́лка, пря́слица.

Przaśnica, -y, *ж.* опрѣсно́къ.

Przaśnik, -a, *м.* опрѣсно́къ.

Przaśny, прѣсный, безквáсный. **Miód przaśny,** мёдъ сыре́цъ.

Przebaczać, Przebaczyć, прощáть, прости́ть, извиня́ть, извинить, отпуска́ть, отпусти́ть (*грѣхи́, вину́*); || **пожáловать.**

Przebaczanie, Przebaczenie, -nia, *ср.* проще́ніе, извине́ніе, отпуще́ніе; || помилованіе.

Przebaczliwość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, долготерпѣ́ніе, кро́тость.

Przebąkać, Przebąkiwać, Przebąknąć, бормота́ть, пробормота́ть.

Przebalować zimę, прогуля́ть, пропи́ть (*напр. всю зи́му*).

Przebankietować, промота́ться, задава́я пиру́шки, прокути́ть.

Przebawić się (gdzie), провести́ вре́мя.

Przebiedz, *см.* **Przebiegać.**

Przebieg, -u, *м.* перебѣ́гъ, перебѣ́жка; || прохóдъ, дорóга, путь; || перелётъ. || **Przebieg, Przebiegacz, -a,** *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, прола́зъ, *см.* **Przebieglec;** || **Przebiegi, -ów,** *мн.* про́иски, улóвки, ухищре́нія, хи́трости.

Przebiegać, Przebiedz, перебѣга́ть, пробѣга́ть, пробѣжáть. || **Przebiegać się, Przebiedz się,** пробѣга́ться.

Przebieglec, -glca, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, прола́зъ, пройдóха, проны́ра, хитре́цъ.

Przebiegłość, -ści, *ж.* проны́рство, лука́вство, хи́трость.

Przebiegły, хи́трый, лука́вый, проны́рливый, изворóтливый; || загнанный (*о лошади*).

Przebierać, Przebrać, перебира́ть, перебрáть, разбира́ть, разобрáть, выбира́ть, вы́брать, избира́ть, избрáть. **Przebierać palcami,** перебира́ть пáльцами. || **Przebierać kogo,** переодѣ́вать, переряжáть. **Przebrali ją po mężku,** её одѣ́ли въ мужско́е плáтье. || **Przebrać miarę,** не соблюда́ть мѣры (*въ пи́щи*), хватúть не въ мѣру, че́резъ край (ли́шнее вы́пить), предáться излúшеству, быть невоздéржнымъ, вы́йти изъ предѣ́ловъ, изъ грани́цъ (*благоразу́мія*). || **Przebierać się, Przebrać się,** изчéрпываться, изчéрпаться, истощáться, истощúться, не доставáть: || переодѣ́ваться, переодѣ́ться, переряжáться, перерядúться; || пробира́ться, пробрáться (*куда*).

Przebieracz, -a, *м.* прихотни́къ, разбóрчивый, тре́бовательный человѣ́къ.

Przebieranie, Przebranie, -nia, *ср.* выбира́ніе, разбира́ніе; || переборчивость, разбóрчивость. || **Przebieranie miary,** излúшество, невоздéржность, чрезмѣ́рность; || переодѣ́ваніе. || *Горн.* **Przebieranie ręczne,** сортирова́ніе.

Przebierca, -y, *м. Ком.* биржево́й ма́клеръ (**spekulujący na kursa wymiany**).

Przebierka, -i, *ж. Горн.* разбóръ (*руды́*).

Przebierny, разбóрчивый, перебóрчивый, прихотли́вый, тре́бовательный. **Przebierny w jedzeniu,** ла́комка, сластёна.

Przebierstwo, -a, *ср, Ком.* сравне́ніе

рáвныхъ вéксельныхъ кýрсовъ, арбитрáжъ.

Przebijać, Przebić, пробивáть, пробúть, прошибáть, прошибúть, проходúть, протекáть; || пробивáть, промáчивать насквóзь; || проламывать, проломáть; || просвéчивать. **Przebić kogo szpadą,** проколóть, пронзúть кого шпáгою, **Tu należy przebić ścianę,** здѣсь слѣдуетъ проломáть стѣну. **Te słowa wskróś me serce przebiły,** эти слова́ пронзúли моё сéрдце. **Kolor przebija,** крáска пробивáетъ. **Papier przebija,** бумáга протекáетъ. || **Przebijać się, Przebić się,** пробивáться, пробúться, продирáться, продрáться, протéснúться. **Słońce przebija się przez chmury,** сóлнце просвéчиваетъ сквозь тýчи.

Przebijanie, Przebicie, -a, *ср.* пробивáніе, проницáніе, проломъ.

Przebitny, проницáемый.

Przebłagać, умúлостивить, умилосéрдить, упросúть, умолúть.

Przebłyskiwać, просвéчивать, проблёскивать, просвéркивать.

Przebóg! Бóга рáди! рáди Бóга! Бóже мой! Великíй Бóже!

Przebój, -oju, *м.* проломъ. **Iść na przebój,** итти́ на проломъ, пробивáться сквозь непріятельское вóйско.

Przebrać, *см.* **Przebierać.**

Przebranie, *см.* **Przebieranie.**

Przebrnąć, переправúться чéрезъ бродъ, перейтú переѣхать чéрезъ бродъ; || * превозмóчь, преодолѣть.

Przebród, -odu, *м.* **Przebrodzenie, -nia,** *ср.* переправа чéрезъ бродъ.

Przebrukować, перемостúть.

Przebrzydły, прескверный, гнýсный, мéрзкій.

Przebuć, Przebuwać, *см.* **Przezuwać.**

Przebudować, перестрóить.

Przebyć, *см.* **Przebywać.**

Przebycie, *см.* **Przebywanie.**

Przebyt, -u, *м. Стар.* пребывáніе; || переходъ, переправа.

Przebytny, проходúмый.

Przebyty, прóйденный, совершённый.

Przebywać, пребывáть, проживáться, жúтельствовать; || **Przebyć,** переправúться, перейтú. **Przebyć rzekę wpław,** переправúться чéрезъ рѣку́ вплавь.

Przebywanie, -nia, *ср.* пребывáніе, жúтельство, *см.* **Pobyt;** || переправа (*чéрезъ рѣку́*).

Przeć, перéть, напирáть, тѣснúть, оттѣснúть; || налегáть, *см.* **Nalegać, Napierać. Przeć nieprzyjaciela na bagna,** оттѣснúть непріятеля къ болóтамъ; || давúть, гнестú. **Prze mnie w piersiach,** у менá дáвитъ въ грудú, я чýвствую давлéніе въ грудú. || * **Przeć kogo,** протѣснúть, угнетáть кого́, *см.* **Cisnąć, Przyciskać, Przypierać;** || **Przeć się,** противúться, упирáться.

Przeć, прѣть; || печь. **Słońce prze,** сóлнце печётъ.

Przecedzać, Przecedzić, процѣживать, процѣдúть.

Przecedzanie, Przecedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе.

Przecedzony, процѣженный.

Przeceniać, Przecenić, запрáшивать, запросúть, дорожúться.

Przechadzać, Przechodzić, изнáшивать, износúть (*плáтье, обувь*); || *Стар.* переха́живать, переходúть. || **Przechadzać się,** прогýливаться, похáживаться.

Przechadzanie się, -nia się, *ср.* похáживаніе; || прогýлка.

Przechadzka, -i, *ж.* прогýлка.

Przecharsły, заморённый, замýченный, запалённый (*о лóшади*).

Przechera, Przechyra, -y, *м.* хитрéцъ, лукáвецъ, проны́ра, пройдóха.

Przecherny, Przechyrny, хúтрый, лукáвый, проны́рливый, коварный.

Przechód, -u, *м.* переходъ, проходъ, перехождéніе. **Czekać kogo na przechodzie,** ожидáть кого́ на дорóгѣ. **Przechód wojsk,** переходъ войскъ; || отходъ, отхóжее, нýжное мѣсто.

Przechodni, перехóжій, проходнóй. || **Dom przechodni,** проходнóй домъ; || переходный, врéменный; || *Грам.* **переходя́щій,** дѣйствúтельный.

Przechodnia, -ni, *ж.* аллéя, прóсадь.

Przechodny, перехóжій, похóжій.

Przechodowy, транзúтный, провозный. **Handel przechodowy,** транзúтная торгóвля, транзúтъ, провóзъ. **Cło przechodowe,** транзúтная пóшлина.

Przechodzący, переходя́щій, скоропроходя́щій, скоротéчный.

Przechodzenie, -nia, *ср.* **переходъ.**

Przechodzić, *см.* **Przechadzać.**

Przechodzić, Przejść, переходúть, перейтú, проходúть, пройтú, переступáть, переступúть. **Przejść kurs nauk,** пройтú, окóнчить курсъ наýкъ. **Przejść most,** перейтú чéрезъ мостъ; || превышáть, превосходúть, опережáть. **To przechodzi granice podobieństwa do prawdy,** э́то неправдоподóбно. **To przechodzi wiarę,** э́то невѣроя́тно. **Przechodzić kogo nauką,** опережáть кого́ въ наýкѣ. **Przechodzić kogo męztwem,** превосходúть кого́ мýжествомъ; || проницáть, понимáть. **Dreszcz mię przechodzi,** дрожь менá понимáетъ. || **Przejść się,** пройтúсь, прогулáться, *см.* **Przechadzać się.**

Przechodzień, -dnia, *м.* **прохóжій.**

Przechodzisty, *см.* **Przechodni, Przechodny.**

Przechów, -owu, *м.* хранéніе, сохранéніе, сбереженіе; || укрывáтельство, укрытіе.

Przechować, *см.* **Przechowywać.**

Przechowanie, *см.* **Przechowywanie.**

Przechówek, -wka, *м.* зимовáлый скотъ.

Przechowywać, Przechować, сохранáть,

сохранить, сберегать. сберечь; || укрывать, укрыть, утаивать, утаить.

Przechowywacz, -a, *м.* утайщикъ, укрыватель.

Przechowywaczka, -i, *ж.* утайщица, укрывательница.

Przechowywanie, Przechowanie, -nia, *ср.* укрывательство, скрываніе.

Przechrzcianka, -i, *ж.* перекрещенка, жидовка, принявшая крещеніе.

Przechrzcić, Przechrzciwać, перекрестить, перекрещивать.

Przechrzczenie, -nia, *ср.* перекрещеніе.

Przechrzta, -y, *м.* выкрестъ, жидъ обратившійся въ христіанскую вѣру.

Przechwalać, Przechwalić, выхвалять, восхвалять, превозносить похвалами. || **Przechwalać się,** выхвалять себя, превозносить себя похвалами, хвастаться, величаться, превозноситься.

Przechwalca, -y, *м.* хвастунъ, бахвалъ, самохвалъ.

Przechwałka, -i, *ж.* угроза, *см.* **Pogróżka**; || самохвальство, бахвальство, похвальба.

Przechwycony, перехваченный, перенятый.

Przechylać, Przechylić, наклонять, наклонить, перегибать. перегнуть.

Przechylanie, Przechylenie, -nia, *ср.* наклоненіе, нагибаніе; || склонъ, наклонъ; || скатъ, спускъ, *см.* **Pochyłość.**

Przechylisko, -a, *ср.* покатость, скатъ, косогоръ.

Przechytrzyć, перехитрить.

Przeciąg, -u, *м.* переходъ (*войска*), *см.* **Przechód, Przeciąganie**; || продолженіе, теченіе (*времени*); || пространство, протяженіе, *см.* **Przestrzeń**; || проволочка, замедленіе, *см.* **Przedłużenie**; || **Przeciąg powietrza,** сквозной вѣтеръ.

Przeciągać, Przeciągnąć, перетягивать, перетянуть, протягивать, протянуть, проволакивать, проволочь; || продолжать, продолжить, продлить; || переходить, перейти, проходить, пройти. **Przeciągnąć kogo na swoję stronę,** перетянуть, привлечь кого на свою сторону. **Przeciągać sprawę,** откладывать, проволакивать дѣло, дѣлать проволочку. **Wojsko przez miasto przeciągnęło,** войско прошло черезъ городъ. **Przeciągnąć wojnę,** продолжить, продлить войну. || **Przeciągać się, Przeciągnąć się,** продолжаться, продлиться; || вытягиваться, вытянуться, протягиваться, протянуться; || *Стар.* **Przeciągać się z kim,** бороться съ кѣмъ.

Przeciąganie, -nia, Przeciągnięcie, -cia, Przeciągnienie, -nia, *ср.* продолженіе, удлинненіе; || проволочка, промедленіе; || переходъ, перехожденіе; || потягота.

Przeciągły, продолжительный, протяжный, удлинённый, вытянутый. **Głos przeciągły,** протяжный голосъ. **Twarz przeciągła,** вытянутое лицо. **Choroba przeciągła,** продолжительная болѣзнь.

Przeciążać, Przeciążyć, обременять, обременить, слишкомъ нагружать, нагрузить.

Przeciążenie, -nia, *ср.* обремененіе, отягощеніе.

Przecie, Przecię, Przecież, однако, однако-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря на то, по крайней мѣрѣ, наконецъ; || же. **Chwała Bogu, że przecie skończyło się,** слава Богу, что наконецъ ѣто окончилось. **Miej przecież rozum,** будь же поумнѣе, благоразумнѣе.

Przecięcie, -cia, *ср.* разрѣзъ, перерѣзъ, надрѣзъ; || *Мат.* разрѣзъ, сѣченіе; || профиль. **W przecięciu,** среднимъ числомъ, въ сложности. **Przecięciowo,** по среднему количеству.

Przeciekać, Przeciec, протекать, проникать.

Przecierać, Przetrzeć, протирать, протереть, перетирать, перетереть. **Przecierać sobie oczy,** протирать себѣ глаза. || **Przecierać się,** перетираться; || разъясняться, разчищаться. **Niebo przeciera się,** небо разъясняется, прочищается.

Przecieranie, -nia, Przetarcie, -cia, *ср.* перетираніе, протираніе, треніе.

Przecierpieć, выстрадать, вытерпѣть, перенести, выдержать.

Przecięty, пересѣчённый, разсѣченный, перерѣзанный, разрѣзанный, раскроенный, разрубленный, перерубленный. **Twarz przecięta,** лицо въ рубцахъ, со шрамами.

Przeciężýć, *см.* **Przeciążać.**

Przecinać, Przeciąć, пересѣкать, пересѣчь, разсѣкать, разсѣчь, перерубливать, перерубить, раскалывать, расколоть, разрѣзывать, разрѣзать. **Przeciąć głowę pałaszem,** разрубить голову палашомъ. **Przeciąć co na pół,** разрѣзать что пополамъ.

Przecinalnia, -ni, *ж.* *Горн.* рѣзноплющильный валъ, желѣзорѣзной валъ.

Przecinanie, -nia, Przecięcie, -cia, *ср.* пересѣченіе, разсѣканіе, раскалываніе, разрѣзываніе, разрубаніе.

Przecinek, -nka, *и* **-nku,** *м.* *Грам.* запятая.

Przecisk, -u, *м.* напоръ, нажиманіе. **Na przecisk,** напроломъ, напрорывъ.

Przeciskać, Przecisnąć, перекидывать, перекинуть, перебрасывать, перебросить. || **Przeciskać się, Przecisnąć się,** протѣсниться, продираться, продраться, пробираться, пробраться (*сквозь толпу*).

Przeciw, Przeciwko, противъ, противу, напротивъ, насупротивъ. **Walczyć przeciw komu,** сражаться противъ кого. **Mieszkać przeciw zamku,** жить напротивъ замка. **Przeciw wodzie płynąć,** плыть противъ теченія воды; || къ, въ отношеніи къ, въ сравненіи съ. **Niewdzięczność**

przeciw swemu dobroczyńcy, неблагодáрность къ своему́ благодѣ́телю, *см.* **Dla, Względem. Niczemeś ty przeciw niemu**, ты ничтó въ сравнéніи съ нимъ. **Przeciw komu wychodzić**, выходи́ть къ кому́ **na wstrѣczu**, встрѣча́ть. **Idź do tego domu, który jest przeciwko**, ступа́й въ э́тотъ домъ, кото́рый стои́тъ напро́тивъ, ступа́й въ противополо́жный домъ. **Lekarstwo przeciw chorobie**, лѣка́рство отъ боле́зни. *см.* **Na.**

Przeciwdziałanie, -nia, *ср.* противодѣ́йствіе, обра́тное дѣ́йствіе, реа́кція, *см.* **Oddziaływanie.**

Przeciwić się, Sprzeciwiać się, Sprzeciwić się, проти́виться, воспроти́виться, сопротивля́ться; || мѣша́ть, пере́чить; || противорѣ́чить, прекосло́вить.

Przeciwienie się, Sprzeciwienie się, -nia się, *ср.* сопротивле́ніе, противодѣ́йствіе; || противорѣ́чіе, прекосло́віе.

Przeciwieństwo, -a, *ср.* противополо́жность, несовмѣ́стность, проти́вность, ра́зность, несогла́сіе, контра́стъ; || столкнове́ніе, споръ; || превра́тность. **Doznałem wielu przeciwieństw w mém życiu**, я испыта́лъ мно́го превра́тностей въ мое́й жи́зни.

Przeciwko, *см.* **Przeciw.**

Przeciwległość, -ści, *ж.* противополо́жность.

Przeciwległy, противополо́жный, проти́вный, *см.* **Sprzeczny.**

Przeciwmowność, -ści, *ж.* противорѣ́чіе, *см.* **Sprzeczność.**

Przeciwnaturalnie, противоестéственно, неестéственно.

Przeciwnaturalny, противоестéственный, неестéственный.

Przeciwnica, Przeciwniczka, -i, *ж.* проти́вница; || сопе́рница.

Przeciwnie, напро́тивъ. Nie ja tobie, ale przeciwnie ty mnie winieneś, не я тебѣ́, напро́тивъ ты мнѣ до́лженъ. **On przeciwnie utrzymuje**, онъ утвержда́етъ проти́вное, онъ проти́внаго мнѣ́нія. || Обра́тно. **Lekarstwo przeciwnie działa**, лѣка́рство дѣ́йствуетъ обра́тно, не такъ какъ слѣ́дуетъ. || Навы́воротъ, превра́тно. **Wszystko przeciwnie robi**, онъ всѣ́ дѣ́лаетъ навы́воротъ, напро́тивъ. **Przeciwnie co zrozumieć**, превра́тно поня́ть что́. || Вопреки́. **Przeciw woli czyjéj**, вопреки́, про́тивъ чьей во́ли.

Przeciwnik, -a, *м.* проти́вникъ; || сопе́рникъ.

Przeciwnikowy, проти́вничій, проти́вническій.

Przeciwność, -ści, *ж.* проти́вность, противорѣ́чіе, *см.* **Przeciwieństwo, Sprzeczność**; || непрія́тность; || превра́тность, злополу́чіе, несча́стіе, бѣ́дствіе. **Wychowany w szkole przeciwności**, воспи́танный въ шко́лѣ несча́стій; || *Астрон.* противостоя́ніе.

Przeciwny, проти́вный, противополо́жный. **Rozkaz przeciwny**, отка́зъ, отмѣ́на приказа́нія. **Przeciwny prawu**, противозако́нный. *Въ видѣ нарѣчія:* **Przeciwném jest**, несогла́сно (*съ чѣмъ*).

Przeciwo-pismo, -a, *ср.* та́йная запи́ска, та́йный актъ (*идетъ заявленіе намѣ́ренія не исполня́ть принятаго на себя́ обяза́тельства*).

Przeciwpołożenie, -nia, *ср. Астрон.* противостоя́ніе.

Przeciwprostokątna, -éj, *ж. Мат.* гипотену́за, ипотену́за.

Przeciwskarpa, -y, *ж. Фортиф.* контрэска́рпъ.

Przecknąć się, проснýться, очнýться.

Przecuchnąć, потеря́ть непрія́тный за́пахъ; || **Przecuchnąć czém**, провоня́ть.

Przecucić, пробуди́ть. || **Przecucić się**, пробуди́ться, очнýться.

Przecudnie, Przecudownie, чуде́сно, ди́вно, превосхо́дно.

Przecudny, Przecudowny, чуде́сный, ди́вный, превосхо́дный.

Przećwiczenie, -nia, *ср.* упражне́ніе, заня́тіе, обуче́ніе.

Przećwiczyć (kogo w czém), обучи́ть, вы́школить, наста́вить; || **Przećwiczyć kogo**, отколоти́ть, отдубасить, вздуть (*кого́*). || **Przećwiczyć się (w czém)**, вы́учиться, обучи́ться (*чему́*).

Przecz, зачѣ́мъ, для чего́. *Стар.* **Przecz myślicie złe rzeczy w sercach waszych**, зачѣ́мъ вы злоумышля́ете въ сердца́хъ ва́шихъ? **Nie przecz inszego**, не для чего́ ино́го. **Ni przecz, ni zacz**, ни про́ что, ни за́ что. || Поперёкъ. *см.* **Poprzek.**

Przeczący, отрица́тельный. *Мат.* **Znak przeczący**, ми́нусъ.

Przeczekać, пережда́ть.

Przeczenie, -nia, *ср.* отрица́ніе. запира́тельство, отпира́тельство.

Przeczerpać, изчéрпать, истощи́ть.

Przeczerpanie, -nia, *ср.* изчерпа́ніе, истоще́ніе.

Przeczerpany, исчéрпанный, истощённый.

Przeczesać, разчеса́ть.

Przeczęstować, промота́ться, разори́ться на пиры, на угоще́ніе.

Przecznica, -y, *ж.* просёлочная доро́га, попере́чная у́лица.

Przecznik, -a, *м. Горн.* квéршлагъ; || противополо́жное мнѣ́ніе.

Przeczność, *см.* **Sprzeczność.**

Przeczny, *см.* **Poprzeczny**; || *см.* **Sprzeczny.**

Przeczuć, *см.* **Przeczuwać.**

Przeczucie, -cia, *ср.* предчу́вствіе.

Przeczuwać, Przeczuć, предчу́вствовать.

Przeczuwanie, -nia, *ср.* предчу́вствіе, *см.* **Przeczucie.**

Przeczyć, противорéчить. прекосло́вить.

Przeczyszczać, Przeczyścić, очищáть, очúстить, прочищáть, прочúстить, перечищáть, перечúстить.

Przeczyszczanie, Przeczyszczenie, -nia, *ср.* очищéніе. **Dać na przeczyszczenie**, дать слабúтельное, пронóсное.

Przeczyszczony, очúщенный, вы́чищенный.

Przeczytać, прочитáть.

Przeczytanie, -nia, *ср.* чтéніе, прочтéніе.

Przed (пéредъ согласными бýквами **Przede**), предъ, пéредъ, прéжде, до. **Przed kościołem**, пéредъ цéрковью. **Przed potopem**, до потóпа. **Przed końcem roku**, прéжде окончáнія гóда. **Iść przed się**, иттú впередъ, прямо. **Przyjść przed czasem**, приттú заблаговрéменно, прежде-врéменно. **Przedtém tak bywało**, такъ бывáло прéжде, въ старинý. **Stać przede drzwiami**, стоять у двéрей. **Mieć przed kim pierwszeństwo**, имéть преимýщество пéредъ кéмъ.

Przedać, *см.* **Przedawać**.

Przedąć, *см.* **Przedymać**.

Przedaj, *см.* **Przedaż**.

Przedajność, -ści, *ж.* продáжность, *см.* **Przedaźność**; || мздоимство.

Przedajny, продáжный.

Przedanie, *см.* **Przedawanie**.

Przedawać, Przedać, продавáть, продáть.

Przedawacz, -a, *м.* продавéцъ.

Przedawaczka, -i, *ж.* продавщúца, торгóвка.

Przedawanie, Przedanie, -nia, *ср.* продáжа. **Na przedanie**, на продáжу.

Przedawca, -y, *м.* продавéцъ, продавщúкъ, торговéцъ.

Przedawnić, *Юрид.* воспóльзоваться дáвностію.

Przedawnienie, -nia, *ср.* неупотребléніе. **Pójść w przedawnienie**, вы́йти изъ употребléнія. || *Юрид.* дáвность, просрóчка.

Przedaż, -y, *ж.* продáжа, сбытъ. **Przedaż publiczna**, публúчные торгú, *см.* **Licytacja**.

Przedaźność, -ści, *ж.* продáжность; || **Przedaźność urzędów**, взя́точничество.

Przedaźny, продáжный.

Przedbramny, приворóтный.

Przędca, -y, *м.* прядúльщикъ.

Przeddasze, -sza, *ср.* **Przeddaszek, -szku**, *м.* навéсъ, крóвелька.

Przeddzień, -dnia, *м.* канýнъ, предыдýщій день.

Przeddzienny, бы́вшій на канýнѣ.

Przede, *см.* **Przed**.

Przedech, -u, *м.* выдыхáніе.

Przededniem, пéредъ разсвѣтомъ, пéредъ наступлéніемъ дня.

Przededniowy, *см.* **Przeddzienny**; || ýтренній, бывáющій пéредъ разсвѣтомъ.

Przedemną (вм. **Przede mną**), передо мнóю.

Przedeń (сокращенó изъ **Przed nim, Przed nią**), пéредъ нимъ, пéредъ нéю.

Przedewszystkiém, прéжде всегó, предварúтельно.

Przedgórze, -a, *ср. Геогр.* мысъ, носъ, *см.* **Przylądek**; || предгóрie.

Przedgraniczny, погранúчный.

Przedimię, -ienia, *ср.* употребúтельное **Przedimek, -mka**, *м. Грам.* членъ.

Przedjesień, -ni, *ж.* конéцъ лéта.

Przędka, *см.* **Przędka**.

Przedłużać, Przedłużyć, продолжáть, продолжúть, продлúть; || протя́гивать, протянýть; || удлúнять, удлúнить, прибавлúть въ длину, дéлать длиннéе. **Przedłużyć termin wypłaty**, продлúть срокъ вы́платы, отсрóчить вы́плату. **Przedłużyć stół**, сдéлать длиннéе столъ. **Przedłużać samogłoskę**, протя́гивать глáсную бýкву, произноси́ть её дóлго.

Przedłużanie, Przedłużénie, -nia, *ср.* продолженіе, промедлéніе; || протя́гиваніе; || удлúненіе. **Przedłużenie terminu**, отсрóчка, разсрóчка.

Przedłużnica, -y, *ж. Горн.* колéно.

Przedmiejski, подгорóдный; || находя́щійся въ предмéстіи.

Przedmieścianin, -a, *м.* жúтель предмéстья, слобожáнинъ, посáдскій.

Przedmieścianka, -i, *ж.* жúтельница предмéстья, слобожáнка.

Przedmieście, -ścia, *ср.* предмéстье, слободá, посáдъ, форштáтъ.

Przedmiot, -u, *м.* предмéтъ; || существó, содержáніе. **Przedmiot sprawy**, существó дéла.

Przedmoście, -ścia, *ср. Фортиф.* тетъде-пóнъ, предмóстное прикры́тіе, мостовóе оборóнное укрѣплéніе; || мéсто пéредъ мостóмъ.

Przedmostowy, предмóстный.

Przedmowa, -y, *ж.* предисловіе, предувѣдомлéніе.

Przedmówca, -y, **Przedmownik**, -a, *м.* актёръ произнося́щій прол гъ въ театрáльной пьéсѣ.

Przedmowny, вступúтельный, предувѣдомúтельный.

Przedmuchać, Przedmuchnąć, продувáть, продýть.

Przedmur, -u, *м.* **Przedmurze**, -a, *ср. Фортиф.* передній валъ, огрáда; || оплóтъ, защúта, оборóна.

Przedmurny, Przedmurowy, находя́щійся за вáломъ, за огрáдою.

Przedni, передній. **Przednie zęby**, передніе зýбы. || Передовóй, глáвный, знáтный, первостепéнный. **Przedniejsze dwory europejskie**, первостепéнные европéйскіе дворы. **Przednia straż**, авангáрдъ, передовáя стрáжа. || Прекрáсный, отлúчный, превосхóдный.

Przednica, **-y**, *ж.* перёдъ, перéдняя часть; || передóкъ (*у вóза*).

Przednie, *Стар.* главнѣ́йшимъ óбразомъ, всегó бóлѣе, наибóлѣе; || необыкновéнно, чрезвычáйно. **Człowiek przednie bogaty**, человѣ́къ чрезвычáйно богáтый.

Przednik, **-a**, *м.* передовóй, вожáкъ.

Przednio, совершéнно, вполнѣ́, превосхóдно.

Przedniość, **-ści**, *ж.* превосхóдство.

Przednówek, **-wka**, *м.* **Przednowie**, **-wia**, *ср.* почи́нъ, пéрвые дни жáтвы; || * недостáтокъ, скýдость.

Przedobiedni, предобѣ́денный.

Przedostatni, предпослѣ́дній.

Przedpiekło, -a, **Przedpiekle**, **-a**, *ср.* преддвéріе áда.

Przedpiersień, **-śnia**, *м.* *Фортиф.* брýстверъ, парапéтъ.

Przedpogrzebowy, предпохорóнный.

Przedpokój, **-ju**, *м.* перéдняя, прихóжая.

Przedpołudnie, **-nia**, *ср.* ýтро, ýтреннее врéмя.

Przedpołudniowy, ýтренній.

Przedpotopowy, допотóпный.

Przedramię, **-ienia**, *ср.* *Анат.* предплéчье, часть руки́ отъ лóктя по кисть.

Przedrapać, процарáпать, разцарáпать.

Przedrozwodowy, *Юрид.* предразвóдный (бы́вшій до расторжéнія брáка).

Przedruk, **-u**, *м.* перепечáтываніе, перепечáтка, контрафáкція.

Przedrukiwacz, **-a**, *м.* перепечáтыватель.

Przedrukować, **Przedrukowywać**, перепечáтать, перепечáтывать.

Przedrukowanie, **Przedrukowywanie**, **-nia**, *ср.* *см.* **Przedruk**.

Przedrzeć, **Przedrzeć się**, *см.* **Przedzierać**, **Przedzierać się**.

Przedrzeźniać (kogo), передрáзнивать, || **Przedrzeźniać się (komu)**, насмѣхáться, издѣвáться, подсмѣ́иваться, глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Przedrzeźnianie, **-nia**, *ср.* передрáзниваніе, насмѣ́шка, глумлéніе.

Przedrzymać, продремáть, проспáть. || **Przedrzymać się**, вздремнýть, заснýть немнóго.

Przedścienny, находя́щійся у стѣны́. *Фортиф.* **Przedścienny zaszańc**, равели́нъ, полумѣ́сяцъ.

Przedsię, *вм.* **Przed się**, *см.* **Przed**. **Brać przed się**, *см.* **Przedsiębrać**.

Przedsiębierca, **Przedsiębiorca**, **-y**, *м.* предпринимáтель, содержáтель; || подря́дчикъ, поставщи́къ; || промы́шленникъ.

Przedsiębierstwo, **Przedsiębiorstwo**, **-a**, *м.* предпріятіе; || подря́дъ, постáвка.

Przedsiębrać, **Przedsięwziąść**, предпри[illegible]ть, предприня́ть, брáться, взя́ться; [illegible]имáться, приня́ться. **Przedsięwziąść podróż**, предприня́ть путешéствіе. **Przedsięwziąść co nad siły**, взя́ться за чтó не по си́ламъ.

Przedsiębranie, **-nia**, *ср.* предпринимáніе, предпріятіе.

Przedsienie, **-nia**, *ср.* **Przedsionek**, **-nka**, *м.* сѣ́ни, прихóжая, преддвéріе. **Przedsionek kościelny**, пáперть (*у цéркви*).

Przedsięwzięcie, **-cia**, *ср.* предпріятіе, рѣшéніе, намѣ́реніе. **Przedsięwzięcie środków**, мѣропріятіе.

Przedsięwzięty, предпри́нятый.

Przedsionek, *см.* **Przedsienie**.

Przedskórek, **-rka**, *м*, *Анат.* крáйняя плоть.

Przedsłowie, **-wia**, *ср.* предислóвіе.

Przedślubny, предбрáчный, заключéнный пéредъ совершéніемъ брáка. **Kontrakt przedślubny**, брáчный договóръ, ря́дная, пи́сьменное услóвіе о совершéніи брáка.

Przedśmiertny, предсмéртный.

Przedsób, **-u**, *м.* *Горн.* штрéба.

Przedsobek, **-bka**, *м.* перёдъ у плáтья.

Przedsobny, перéдній, передовóй; || *Филос.* объекти́вный, предмéтный.

Przedstanowczy, предвари́тельный.

Przedstawiać, **Przedstawić (kogo komu)**, представля́ть, предстáвить. || **Przedstawić (co komu)**, излагáть, изложи́ть, доноси́ть, донести́.

Przedstawianie, **Przedstawienie**, **-nia**, *ср*, представлéніе; || доклáдъ, изложéніе, донесéніе. **Przedstawienie do łaski**, представлéніе о поми́лованіи. **Na przedstawienie ministra**, по представлéнію мини́стра. || *Театр.* представлéніе (*дрáмы и т. д*). || **Przedstawienie wekslu**, предъявлéніе, я́вка вéкселя.

Przedświętny, бывáющій передъ прáздникомъ, наканýнѣ прáздника.

Przedtém, прéжде, пéредъ э́тимъ, когдá-то. **Godzina przedtém**, часъ томý назáдъ.

Przedugoda, **-y**, *ж.* предвари́тельное услóвіе, предвари́тельная сдѣ́лка.

Przedugodny, предвари́тельный, прелиминáрный.

Przedwarzać (kogo, z kogo), *Стар.* насмѣхáться, издѣвáться, глуми́ться.

Przedwcześnie, преждеврéменно.

Przedwczesny, преждеврéменный, заблаговрéменный.

Przedwczoraj, трéтьягодня, *см.* **Onegdaj**.

Przedwczorajszy, бы́вшій трéтьягодня, *см.* **Onegdajszy**.

Przedweselny, предшéствующій свáдьбѣ. **Dar przedweselny**, свáдебный подáрокъ.

Przedwiecznie, предвѣ́чно, прéжде вѣкóвъ.

Przedwieczność, **-ści**, *ж.* предвѣ́чность.

Przedwieczny, предвѣ́чный

Przedworze, Przeddworze, -a, *ср.* пере́дній дворъ,

Przedwstępny, пріуготови́тельный, предвари́тельный, вступи́тельный.

Przedychać, испаря́ться.

Przedymać, Przedąć, продува́ть, проду́ть. || *Муз.* фальши́вить.

Przedysputować, переспо́рить, *см.* **Dysputować.**

Przędza, -y, *ж.* пря́жа; || нить; || ткань. **Przędza życia**, нить жи́зни, *см.* **Pasmo. Przędza pajęcza**, паути́на. || *Бот.* **Kania przędza**, во́лчья трава́, кропи́вная мали́на.

Przędzalnia, -i, *ж.* пряди́льная маши́на.

Przędzarnia, Przędziarnia, -ni, *ж.* пряди́льня, пряди́льная фа́брика.

Przędzenie, -nia, *ср.* пряде́ніе; || пря́жа.

Przedział, -u, *м.* раздѣ́лъ, отдѣ́лъ, отдѣле́ніе; || промежу́токъ, разстано́вка, разстоя́ніе; || разли́чіе, ра́зность; || пробо́ръ (*на головѣ*). **Zostawić przedziały między wyrazami**, дѣ́лать разстано́вки ме́жду слова́ми, разставля́ть слова́. **Zbyt wielki pomiędzy wami jest przedział**, ме́жду ва́ми сли́шкомъ большо́е разли́чіе.

Przedziałać (w co), передѣ́лать, преобразова́ть, преврати́ть; || подкупи́ть, *см.* **Przekupować.**

Przedziałowy, раздѣли́тельный, перепо́нчатый. *Анат.* **Błona przedziałowa**, грудобрю́шная прегра́да, порепо́нка.

Przędziarka, -i, *ж.* пря́ха, пряди́льщица, *см.* **Prządka.**

Przędziarz, -a, *м.* пряди́льщикъ.

Przedzielać, Przedzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, отдѣля́ть, отдѣли́ть.

Przedzielnica, -y, *ж.* перегоро́дка; || *Ткач.* мото́къ, та́лька.

Przedzielny, дѣли́мый, раздѣли́мый, отдѣли́мый. **Ściana przedzielna**, забо́ръ; || перего́родка, разгоро́дка, *см.* **Przegroda, Przepierzenie;** || могу́чій, всемогу́щій.

Przedzierać, Przedrzeć, продира́ть, продра́ть, разрыва́ть, разорва́ть. || **Przedzierać się, Przedrzeć się**, продира́ться, продра́ться, протѣсни́ться, пробива́ться, проби́ться.

Przedzieranie, -nia, Przedarcie, -cia, *ср.* раздира́ніе, разрыва́ніе. **Przedzieranie się, Przedarcie się,** *ср.* **(przez co)**, вторже́ніе; || проника́ніе, проница́ніе (*луче́й*).

Przędziono, -a, *ср.* мото́къ, та́лька (*ни́токъ*); || *Ком.* мото́къ изъ десяти́ пасмъ. **Przędziono pereł**, ни́тка же́мчугу.

Przedziurawiać, Przedziurawić, продира́вливать, продира́вить.

Przedziwnie, ди́вно, удиви́тельно, изуми́тельно.

Przedziwny, удиви́тельный, необыкнове́нный.

Przędziwo, -a *ср.* прядь, пря́жа; || пря́диво, куде́ля.

Przefarbować, перекра́сить.

Przefarbowany, перекра́шенный.

Przeformować, *см.* **Przekształcić.**

Przeformowanie, *см.* **Przekształcenie.**

Przeformowany, *см.* **Przekształcony.**

Przefrymarczenie, -nia, *ср.* мѣ́на, обмѣ́нъ.

Przefrymarczyć, промѣня́ть, обмѣня́ть.

Przegadać, Przegadywać, переспо́рить. **Przegadać czas**, провести́ вре́мя въ разгово́рахъ. || **Przegadywać się z kim**, спо́рить, вести́ кру́пный разгово́ръ съ кѣмъ. **Przegadać się**, вдо́воль наговори́ться, заговори́ться.

Przeganiać, Przegonić, Przegnać, гнать, прогоня́ть, прогна́ть, разгоня́ть, разогна́ть. **Wiatr przegania chmury**, вѣ́теръ разгоня́етъ ту́чи. || **Przeganiać kogo**, обгоня́ть, опережа́ть.

Przegarnąć, Przegarniać, Przegarnywać, разброса́ть, разбра́сывать; || пробра́ть, пробира́ть руко́ю (*во́лосы на головѣ*).

Przegarzać (kogo), оскорбля́ть, кори́ть. || **Przegarzać (komu)**, глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Przegarzanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, руга́тельство, глумле́ніе.

Przegiąć, *см.* **Przeginać.**

Przegibać, перегиба́ть, нагиба́ть. || **Przegibać się**, нагиба́ться, перегиба́ться.

Przegięcie, -cia, *ср.* **Przegięcina, -y,** *ж.* переги́бъ.

Przegięty, пере́гнутый.

Przeginać, Przegiąć, сгиба́ть, согну́ть, наклоня́ть, наклони́ть. || **Przeginać się, Przegiąć się**, сгиба́ться, согну́ться, наклоня́ться, наклони́ться.

Przeginanie, -nia, Przegięcie, -cia, *ср.* изги́бина, изги́бъ.

Przegląd, -u, *м.* смотръ (*войска́мъ*), осмо́тръ; || обозрѣ́ніе, обзо́ръ.

Przeglądać, Przejrzeć, обозрѣва́ть, обозрѣ́ть, осма́тривать, осмотрѣ́ть, просма́тривать, просмотрѣ́ть; || повѣря́ть, свѣря́ть, слича́ть. **Przeglądać rachunki**, повѣря́ть счёты. **Przedlądać wojsko**, дѣ́лать смотръ войска́мъ. || **Przeglądać się, Przejrzeć się**, глядѣ́ться, смотрѣ́ться.

Przeglądanie, Przejrzenie, -nia, *ср.* осма́триваніе, обозрѣ́ніе. **Przeglądanie się**, смотрѣ́ніе на себя́ (*въ зе́ркало*)

Przeglądność, Przeględność, -ści, *ж.* прозо́рливость, проница́тельность, предусмотрительность, *см.* **Przezorność.**

Przeglądny, Przeględny, прозо́рливый, проница́тельный, предусмотри́тельный, *см.* **Przezorny, Oględny.**

Przeględność, *см.* **Przeglądność.**

Przeględny, *см.* **Przeglądny.**

Przegłodnieć, проголода́ться.

Przegłodzić (kogo), промори́ть го́лодомъ.

Przegłosować, Przegłoskować (kogo), получи́ть бо́льшее число́ голосо́въ. ||

Przegłosować (na kogo), произвести́ балотиро́вку.

Przegnać, *см.* **Przeganiać.**

Przegnić, сгнить, перегни́ть, испо́ртиться.

Przegniewać, разгнѣ́вать, разсерди́ть.

Przegnoić, сгнои́ть, перегнои́ть; || *Агр.* унаво́зить (*зе́млю*).

Przegon, -u, *м.* прого́нъ, прого́нка, перего́нъ (*скота́*); || прого́нъ, доро́га ме́жду двумя́ и́згородами, веду́щая къ вы́гону; || боровда́ отъ сохи́; || * гоньба́, ска́чка, перего́нка, бѣ́ганіе въ за́пуски, *см.* **Wyścig.**

Przegorzały, перегорѣ́лый.

Przegorzeć, перегорѣ́ть.

Przegorzknąć, прого́рькнуть.

Przegospodarować, разори́ться отъ безпоря́дочнаго хозя́йства.

Przegotować, перевари́ть.

Przegrabić, разгра́бить, разграбля́ть, разбива́ть, растря́хивать гра́блями (*сѣно*).

Przegrać, *см.* **Ppzegrywać.**

Przegradzać, Przegrodzić, перегора́живать, перегороди́ть.

Przegradzanie, -nia, *ср.* перегора́живаніе.

Przegrana, -éj, *ж.* прои́грышъ, про́игранная па́ртія; || пораже́ніе, разби́тіе.

Przegranie, -nia, *ср. см.* **Przegrana.**

Przegrany, про́игранный.

Przegrawać, *Муз.* прелюди́ровать, игра́ть, сыгра́ть прелю́дію.

Przegrawanie, -nia, *ср. Муз.* прелю́дія.

Przegrażać, Przegrażać się (komu, na kogo), угрожа́ть, страща́ть, грози́ться.

Przegroda, -y, *ж.* прегра́да, препя́тствіе; || перегоро́дка, разгоро́дка, перебо́рка; || простѣ́нокъ.

Przegrodzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка.

Przegrodzić, *см.* **Przegradzać.**

Przegróżka, -i, *ж.* угро́за.

Przegrywać, Przegrać, прои́грывать, проигра́ть; || *Муз.* разы́грывать, исполня́ть.

Przegrywacz, -a, *м.* прои́грывающій.

Przegryzać, Przegryzć, перегрыза́ть, перегры́зть, прогрыза́ть, прогры́зть, разгрыза́ть, разгры́зть; || разъѣда́ть, переѣда́ть. **Rdza przegryza żelazo**, ржа́вчина разъѣда́етъ желѣ́зо.

Przegryzek, -zka, *м.* ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Przegrzać, нагрѣ́ть сли́шкомъ.

Przegrzmieć, Przegrzmiewać, прогремѣ́ть.

Przegub, -u, *м.* **Przeguba, -y**, *ж.* переги́бъ, изги́бъ; || суста́въ, сочлене́ніе, смы́чка. **Przegub w łokciu**, сочлене́ніе локтя́.

Przegubny, ги́бкій.

Przegubowy, Przegubowaty, суста́вный; || изги́бистый.

Przegwizdać, Przegwizdywać, подсви́стывать, высви́стывать.

Przehandlować, проторгова́ть, потеря́ть отъ неуда́чной торго́вли; || промѣня́ть.

Przehulać, прогуля́ть, промота́ть, протранжи́рить.

Przeinaczać, Przeinaczyć, переина́чивать, переина́чить, извраща́ть, изврати́ть, измѣня́ть, измѣни́ть.

Przejąć, *см.* **Przejmować.**

Przejadać, Przejeść, проѣда́ть, проѣ́сть, переѣда́ть, переѣ́сть. **Przejeść majątek**, проѣ́сть, промота́ть имѣ́ніе.

Przejazd, -u, *м.* переѣ́здъ, проѣ́здъ.

Przejaźdźka, -i, *ж.* прогу́лка, проѣ́здка.

Przejednać, Przejednywać (kogo), помири́ть, примири́ть. **Przejednać sobie kogo**, склони́ть кого́ на свою́ сто́рону, привле́чь къ себѣ́.

Przejednywać, *см.* **Przejednać.**

Przejem, *род. п.* **Przejmu**, *м.* переёмъ, перехва́ченіе, пои́мка.

Przejemca, -y, *м.* пои́мщикъ, переи́мщикъ.

Przejeść, *см.* **Przejadać.**

Przejściowy, перехо́дный.

Przejęty, пе́ренятый, перехва́ченный.

Przejezdny, проѣ́зжій, удо́бный для ѣзды́.

Przejeżdżać, Przejechać, проѣзжа́ть, проѣ́хать, переѣзжа́ть, переѣ́хать. **Przejechał całą Europę**, онъ проѣ́халъ, объѣ́халъ всю Евро́пу. **Koło go przejechało**, колесо́ переѣ́хало его́. || **Przejeżdżać się, Przejechać się**, проѣзжа́ться, проѣ́здиться, проката́ться, прокати́ться.

Przejeżdżający, проѣзжа́ющій; || проѣ́зжій, пассажи́ръ, ѣздо́къ, сѣдо́къ.

Przejma, -y, *ж.* переи́мка, перехва́ченіе; || отрѣ́заніе. **Na przejmy, w przejmy**, поперемѣ́нно, по о́череди, поо́чередно, посмѣ́нно.

Przejmacz, -a, *м.* переи́мщикъ.

Przejmować, Przejąć, перехва́тывать, перехвати́ть (*пи́сьма*); || **Przejąć komu drogę**, отрѣ́зать кому́ доро́гу; || **Przejąć co od kogo**, перенима́ть, переня́ть, принима́ть, приня́ть; || овладѣ́ть; || проника́ть, прони́кнуть, проница́ть, прохва́тывать. **Strach mię przejął**, страхъ овладѣ́лъ мно́ю. **Zimno mnie na wskróś przejmuje**, хо́лодъ насквозь прохва́тываетъ меня́. **Przejąć rzemiosło jakie**, переня́ть како́е ли́бо ремесло́, научи́ться ремеслу́. || **Przejmować się, Przejąć się**, проника́ться, убѣжда́ться.

Przeistaczać, Przeistoczyć, превраща́ть, преврати́ть, претворя́ть, претвори́ть, преобразо́вывать, преобразова́ть, преобража́ть, преобрази́ть; || *Богосл.* пресуществля́ть.

Przeistaczanie, Przeistoczenie, -nia, *ср.* превраще́ніе, претворе́ніе, преобразова́ніе, преображе́ніе. **Przeistaczanie kruszców**, претворе́ніе мета́лловъ; || *Богосл.* пресуществле́ніе.

Przeistoczony, превращённый, претворённый, преобразованный, преображённый; || *Богосл.* пресуществлённый.

Przejrzale, бдительно, неусыпно, *см.* **Czujnie**; || предусмотрительно, осмотрительно, осторожно.

Przejrzałość, -ści, *ж.* бдительность, неусыпность, *см.* **Czujność**; || предусмотрительность, прозорливость, осмотрительность, осторожность.

Przejrzały, бдительный, неусыпный, *см.* **Czujny**; || предусмотрительный, прозорливый, осмотрительный, осторожный.

Przejrzany, предъизбранный, преопределённый, предназначенный, предвозвещённый; || предвидённый, предусмотрённый.

Przejrzeć, *см.* **Przeglądać. Przezierać.**

Przejrzenie, -nia, *ср.* просмотръ.

Przejrzysty, прозрачный, *см.* **Przezroczysty**; || видимый, очевидный, ощутительный, *см.* **Widoczny.**

Przejść, *см.* **Przechodzić.**

Przejście, -ścia, *ср.* переходъ, проходъ, переправа. **Stan przejścia**, переходное состояніе.

Przekadzać, обкуривать, кадить.

Przekałać, Przekłuwać, Przekłuć, прокалывать, проколоть.

Przekarzać się, противорѣчить (*кому*), спорить (*съ кѣмъ*).

Przekąs, -u, *м.* язвительное, колкое слово, насмѣшка.

Przekąsać, Przekąsywać, Przekąsić, перекусывать, перекусить, прокусывать, прокусить, перегрызать, перегрызть; || **Przekąsić czego**, перекусить что-нибудь, вакусить чѣмъ-нибудь (*хлѣбомъ, сыромъ*).

Przekąska, -i, *ж.* закуска.

Przekątna, -ej, Przekątnia, -tni, *ж. Мат.* діагональ, искосина.

Przekaz, -u, *м.* ассигновка; || сдача, передача, переводъ; || перенось; || трансферть; || *Стар.* запрещеніе, препятствіе; || отказъ по завѣщанію.

Przekazać, Przekazywać, передать, передавать, уступить, уступать; || перенести, переносить.

Przekazanie, -nia, *ср.* передача кому своихъ правъ.

Przekaźca, -y, *м.* уступающій (*своё право другому*); || *см.* **Przeszkodnik.**

Przekinąć, перекинуть, перебросить. || **Przekinąć się (na czyję stronę)**, перейти (*на чью сторону*).

Przekińczyk, -a, *м.* перебѣжчикъ, перемѣтчикъ; || * отступникъ.

Przekląć, *см.* **Przeklinać.**

Przekład, -u, *м.* переводъ, переложеніе.

Przekładać, Przełożyć, перекладывать, переложить (*съ одного мѣста на другое*); || прокладывать (*бѣлою бумагою книгу*); || *Хим.* переслоивать, накладывать слоями; || переводить (*съ одного языка на другой*), *см.* **Tłumaczyć**; || представить, изложить (*мнѣніе*), *см.* **Przedstawiać, Przekazywać**; || **Przekładać co nad co, kogo nad kogo**, предпочитать (*что либо чему*), давать преимущество (*чему, кому*), *см.* **Przenosić**; || **Przekładać kogo nad czém**, приставить кого къ чему, поставить кого надъ чѣмъ, поручить смотрѣніе кому надъ чѣмъ.

Przekładnia, -dni, *ж. Грам.* перестановка (*словъ*); || *Муз.* транспортировка, переложеніе.

Przeklęcie, -cia, *ср.* проклятіе.

Przeklęstwo, Przekleństwo, -a, *ср.* проклятіе.

Przeklętnica, -y, *ж.* проклятая, отверженная женщина, окаянница, нечестивица.

Przeklętnik, -a, *м.* проклятый, отверженный человѣкъ, окаянникъ, нечестивецъ.

Przeklęty, проклятый. окаянный, нечестивый, *см.* **Niegodziwy.**

Przeklinać, Przekląć (иногда: **Przeklnąć**), проклинать, клясть, проклясть; || ругать, порицать, осыпать проклятіями.

Przeklinacz, -a, *м.* проклинающій.

Przeklinanie, -nia, *ср.* проклинаніе.

Przekłóć, Przekłuć, *см.* **Przekałać.**

Przekłóty, Przekłuty, проколотый, пронзенный.

Przekołatać, проколотить, пробить; || * мыкать горе, проводить жизнь въ несчастіи, бѣдствовать. **Przekołatałem swój wiek**, я промыкалъ свой вѣкъ, я бѣдствовалъ во всю свою жизнь. || **Przekołatać się**, протѣсниться, продраться, пробиться.

Przekomarzać, досаждать, дразнить, попереча, препятствовать, мѣшать, преслѣдовать. || **Przekomarzać się**, тревожиться, безпокоиться, сердиться, выходить изъ терпѣнія; || противорѣчить самому себѣ *или* другъ другу, попереча другъ другу.

Przekonać, *см.* **Przekonywać.**

Przekonanie, -nia, *ср.* убѣжденіе, увѣренность; || доказательство.

Przekonany, убѣжденный, увѣренный.

Przekonywać, Przekonać (kogo o czém), убѣждать, убѣдить, удостовѣрять, удостовѣрить, увѣрять, увѣрить; || уличать, уличить, изобличать, изобличить, доказывать, доказать. || **Przekonywać się, Przekonać się (o czém)**, убѣждаться, убѣдиться, удостовѣряться, удостовѣриться, быть увѣреннымъ (*въ чѣмъ*).

Przekonywanie, -nia, *ср.* удостовѣреніе, увѣреніе; || изобличеніе, улика, *см.* **Przekonanie.**

Przekop, -u, *м.* (иногда: **Przekopa, -y**,

ж.), прокóпъ, ровъ, канáлъ. || *Горн.* **Przekop, Stok, Roznos,** откры́тый водопрово́дъ.

Przekopać, *см.* **Przekopywać.**

Przekopany, прокóпанный, проры́тый.

Przekopisty, изры́тый.

Przekopjować, перепи́сывать, переписáть, спи́сывать, списáть, копи́ровать, скопи́ровать.

Przekopywać, Przekopać, взрывáть, разрывáть, прокáпывать, прокопáть. | **Przekopywać się,** прокáпываться, докáпываться.

Przekor, -u, *м.* **Przekora, -y,** *ж.* сопротивлéніе, препя́тствіе; || противорéчіе, прекослóвіе. **Na przekor, Na przekorę,** на злó (*кому́*), напереко́ръ, вопреки́ (*чему́*).

Przekorny, непокóрный, непослу́шный, упря́мый, несговóрчивый. **Duch przekorny,** духъ противорéчія, *см.* **Krnąbrny, Przeciwny, Sprzeczny.**

Przekraczać, Przekroczyć, переступáть, переступи́ть, перешагну́ть, переходи́ть, перейти́; || ***нарушáть, нару́шить,** преступáть, преступи́ть, превышáть, превы́сить. **Przekroczyć granice przyzwoitości,** вы́йти изъ грани́цъ прили́чія.

Przekraczanie, -nia, *ср.* **нарушéніе** (*зако́на*), **превышéніе** (*вла́сти*), **злоупотребле́ніе,** *см.* **Przekroczenie.**

Przekradać, Przekraść, провози́ть укрáдкою, тайкóмъ, тáйно ввозúть (запрещённые товáры). || **Przekradać się, Przekraść się,** прокрáдываться, прокрáсться, подкрáдываться, подкрáсться.

Przekradacz, -a, *м.* **(towarów), контрабанди́стъ.**

Przekradkiem, укрáдкою, тайкóмъ.

Przekradzca, -y, *м. см.* **Przekradacz.**

Przekraść, *см.* **Przekradać.**

Przekrawać, Przekroić, перекрáивать, перекрои́ть, || перерéзывать, перерéзать (*пополáмъ*).

Przekrawanie, -nia, *ср.* **перекрáиваніе;** || перерéзываніе (*пополáмъ*).

Przekręcać, Przekręcić, перевёртывать, перевернýть, свёртывать, свернýть. **Przekręcić klucz,** свернýть **ключъ;** || ***перекове́ркивать, перекове́ркать, переина́чивать, переина́чить, превра́тно толкова́ть** (*чужія слова́*).

Przekreślać, Przekreślić, зачёркивать, вачеркнýть, похéрить, вычёркивать, вымáрывать, помáрывать.

Przekreślanie, -nia, *ср.* **вычёркиваніе,** вымáрываніе.

Przekreślenie, -nia, *ср.* **помáрка.**

Przekroczenie, -nia, *ср.* **простýпокъ, нарушéніе,** превышéніе.

Przekroczyć, преступи́ть, нару́шить.

Przekroczyciel, -a, *м.* **нарушúтель** (*зако́на*), *см.* **Przestępca.**

Przekroić, *см.* **Przekrawać.**

Przekryć, Przekrywać, скрыть, скрывáть, утáивать, утаúть, *см.* **Przechowywać.**

Przekrzcić, *см.* **Przechrzcić.**

Przekrzyczeć, перекричáть (*кого*).

Przekrzta, *см.* **Przechrzta.**

Przekrzykiwać, покрúкивать.

Przekrzywiać, Przekrzywić, искривля́ть, искриви́ть.

Przekształcać, Przekształcić, преобразóвывать, преобразовáть, преобразúть; превращáть, превратúть, перемéнять, перемéнить; передéлывать, передéлать.

Przekształcanie, Przekształcenie, Przekształtowanie, -nia, *ср.* **преобразовáніе,** превращéніе, перемéна.

Przekształcony, преобразóванный, превращённый, измéнённый, передéланный.

Przekup, -u, *м.* **перекýпъ, перекýпка,** мелочнóй торгъ, мелочнáя, раздробúтельная, рóзничная продáжа; || **пóдкупъ. Sprzedawać na przekup,** продавáть **въ** рóзницу, по мелочáмъ, враздрóбь.

Przekupień, -pnia, *м.* **перекýпщикъ,** перепродавéцъ, лáвочникъ, барышникъ, торгáшъ. **Przekupień starych rzeczy,** лоскýтникъ. **Przekupień starych książek,** букинúстъ, торгýющій стáрыми книгами.

Przekupienie, -nia, *ср.* **пóдкупъ взя́тка.**

Przekupka, -i, *ж.* торгóвка, перепродавúца, лáвочница, барышница.

Przekupnie, посрéдствомъ пóдкупа.

Przekupniowy, перекýпщичій, лáвочный, мелочнóй, барышнический.

Przekupny, подкупнóй, склóнный къ пóдкупу, продáжный.

Przekupować, Przekupiać, Przekupić, перекупáть, перекупúть; || пóдкупать, подкупúть. **Przekupić sędziego,** подкупúть судью.

Przekupowanie, Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ, лиходáтельство; || мздоúмство.

Przekupstwo, -a, *ср. см.* **Przekup, Przekupowanie.**

Przekurzać, Przekurzyć, прокýривать, прокурúть, накýривать, накурúть.

Przekwas, -u, *м. Хим.* пéрекись.

Przekwasić, перекúсить; || *Хим.* довести́ до вы́сшей стéпени перекисле́нія.

Przekwaśny, перекúшенный.

Przekwaszenie, -nia, *ср. Хим.* **перекисле́ніе**

Przekwintować, приверéдничать, жемáниться; || насмéхáться, надсмéхáться (*надъ кѣмъ*).

Przekwintowanie, -nia, *ср.* приверéдничанье, жемáнство, напы́щенность.

Przekwinty, -ów, *мн.* **кóлкія насмéшки,** шýтки.

Przelać, *см.* **Przelewać.**

Przeładować, Przeładowywać, слúшкомъ нагружáть, слúшкомъ обременя́ть, отягощáть; || перегружáть, перекладывать грузъ. || **Przeładować się,** Przeła-do-

wywać się, отягощáть себя́, взвали́ть на себя́ но́шу, отягощáться, нагружáться, обременя́ться.

Przeładowanie, -nia, *ср.* изли́шняя кладь, нагру́зка, изли́шній грузъ; || *Морс.* перегру́зка (*това́ровъ*), переса́живаніе (*людéй*); || **Przeładowanie frachtu**, перегру́зка това́ровъ.

Przeładowany, сли́шкомъ нагружённый, сли́шкомъ обременённый, отягощённый.

Przełaj, -ju, *м. Стар.* пересѣче́ніе пути́, доро́ги. Тепе́рь э́то сло́во употребля́ется то́лько въ ви́дѣ нарѣ́чія: **Na przełaj, напролóмъ**, сломя́ го́лову, стремгла́въ. || *Стар.* **Z przełaje, Z przełaju**, съ бóку, стороно́ю, издалека́.

Przełaja, -ji, *ж. Стар. Охот.* обла́ва.

Przełakocić, проло́комить.

Przełamać, Przełamywać, переломи́ть, переломáть, перела́мывать; || преодоле́ть, преодолéвать, обуздáть, обу́здывать. **Przełamać trudności**, преодоле́ть тру́дности. **Przełamać gniew swój**, обуздáть свой гнѣвъ. || *Разбивáть, прерывáть.

Przełamanie, Przełamywanie, -nia, *ср.* переломле́ніе, перела́мываніе; || преодоле́ніе, обуздáніе.

Przelanie, *см.* **Przelewanie**.

Przelany, перелúтый; || прóлитый, разлúтый; || *переведённый, перенесённый, усту́пленный.

Przelatać, Przelatywać, Przelecieć, перелетáть, перелете́ть, пролетáть, пролете́ть.

Przełaz, -u, *м.* прола́зъ, отве́рстіе, сквозь кото́рое мóжно пролѣзáть; || перелѣзáніе.

Przełazić, Przeleźć, перелѣзáть, перелѣзть, пролѣзáть, пролѣзть.

Przelecieć, *см.* **Przelatać**.

Przeledwie, едвá, съ больши́мъ трудóмъ, насúлу. **Ledwie przeledwie wyperswadowałem mu**, насúлу я уговорúлъ его.

Przeległość, -ści, *ж.* промежýтокъ, разстоя́ніе.

Przeległy, промежýточный.

Przelękły, испýганный.

Przelęknąć, Przeląc, испугáть, настращáть. || **Przelęknąć się, Przeląc się**, испугáться.

Przelęknienie, -nia, *ср.* испýгъ.

Przelękniony, *см.* **Przelękły**.

Przelew, -u, *м. Умен.* **Przelewek**, *см.* **Przelewanie**; || передáча, перевóдъ, усту́пка (*вéкселя*). **Przelew długu**, перевóдъ дóлга, *см.* **Cessja, Indos.** || **Przelew nadania**, передáча правъ; || проли́тіе. **Bez przelewu krwi**, безъ проли́тія кро́ви, || *Nie przelewki to, э́то не шýтка.

Przelewać, Przelać, переливáть, перели́ть, проливáть, пролúть. || *Передавáть, переводúть, уступáть. **Przelać swoje prawa na kogo**, передáть кому́ свои́ правá.

Przelewacz, -a, *м. см.* **Przelewca**.

Przelewanie, Przelanie, -nia, *ср.* переливáніе, перели́вка; || проли́тіе; || *передáча, усту́пка, перевóдъ (*дéнегъ*).

Przelewca, -y, *м.* перели́вщикъ. **Krwi przelewca**, проливáющій кровь, кровожáдный, кровопúйца; || передава́тель (*вéкселя*), передáтчикъ.

Przelewek, -wku, *м.* перели́вка, *см.* **Przelew**.

Przelewny, передáточный, *см.* **Nadpis**.

Przeleżały, залежáвшійся, перележáлый.

Przeleżeć, пролежáть. || **Przeleżeć się**, отдохну́ть, отлежáться; || перележáться, испóртиться.

Przelichwić, промотáться, занимáя у ростовщико́въ.

Przeliczenie, -nia, *ср.* перечисле́ніе, счита́ніе, перечётъ; || недочётъ, оши́бка въ счётѣ.

Przeliczny, многочи́сленный.

Przeliczony, сосчúтанный, сочтённый, исчúсленный; || сосчúтанный съ изли́шкомъ, съ оши́бкою въ счётѣ.

Przeliczyć, Przeliczać, пересчитáть, перечéсть, пересчúтывать, перечúслить, перечисля́ть, исчúслить, исчисля́ть; || насчитáть, насчúтывать (*лúшнее*). || **Przeliczyć się**, обсчитáться, обчéсться, ошибúться въ счётѣ.

Przelizać, Przelizywać, вы́лизать, вылúзывать.

Przełknąć, *см.* **Przełykać**.

Przełoga, -i, *ж. Тип.* винтъ для сжимáнія и разжимáнія тискóвъ.

Przełom, -u, *м.* проло́мъ, брешь.

Przełomić, *см.* **Przełamać**.

Przełomny, ло́мкій; || *укроти́мый.

Przelot, -u, *м.* пролётъ, перелётъ, перелетáніе.

Przelotny, перелётный.

Przelotrować, прокутúть, прогулúть, промотáть (*имúніе*).

Przełożenie, -nia, *ср.* переложе́ніе, перестáвка, перестановка; || представле́ніе, предложе́ніе, заявле́ніе.

Przełożeński, нача́льническій, настоя́тельскій, игýменскій.

Przełożeństwo, -a, *ср.* власть, нача́льство; || первéнство, преимýщество; || настоя́тельство, игýменство (*въ монастырáхъ*).

Przełożona, -éj, *ж.* нача́льница; || настоя́тельница, игýменья (*въ монастырáхъ*).

Przełożony, -ego, *м.* нача́льникъ, ста́ршій; || настоя́тель монастыря́, игýменъ.

Przełożyć, *см.* **Przekładać**.

Przeludnić się, сдѣлаться многолю́днѣе.

Przeludnienie, -nia, *ср.* чрезмéрное увели́ченіе населе́нія. многолю́дство, многолю́діе.

Przełykać, Przełknąć, проглáтывать, проглоти́ть.

Przełysieć, олысѣ́ть.

Przemądry, прему́дрый.

Przemądrzały, Przemędrzały, педáнтъ, неумѣ́стно выкáзывающій свою́ учёность, у́мничающій; || утончéнный, хи́трый, у́мный.

Przemądrzeć, Przemędrzeć, мудри́ть, хитри́тъ, у́мничать.

Przemagać, Przemódz, превозмогáть, превозмóчь, переси́ливать, переси́лить, преодолѣвáть, преодолѣ́ть, одолѣвáть, одолѣ́ть, побѣждáть, побѣди́ть. || **Przemagać się,** *Стар.* си́литься, напрягáть свои́ си́лы, перемогáться. **Przemódz się,** прину́дить себя́ къ чему́, переси́лить себя́.

Przemagający, преобладáющій, госпóдствующій, превосходя́щій.

Przemaganie, -nia, *ср.* перевѣ́съ, превозможéніе, преиму́щество, превосхóдство.

Przemakać, Przemoknąć, Przemóc, промокáть, промóкнуть.

Przemalować, списáть, скопировáть карти́ну; || перекрáсить.

Przemarnować, промотáть, расточи́ть, прогуля́ть.

Przemarzać, Przemorzyć, мори́ть, промори́ть (*гóлодомъ*).

Przemarzać (przemar-zać), Przemarznąć, промерзáть, промёрзнуть.

Przemarzlina, -y, *ж.* ознóба (*отморóженное мѣсто на тѣлѣ*); || зя́блина, зазя́блина (*у дерéвьевъ*).

Przemawiać, Przemówić, говори́ть, сказáть, произноси́ть, говори́ть рѣчь, обращáться съ рѣ́чью. || **Przemawiać się, Przemówić się,** состязáться, спóрить, препирáться на словáхъ.

Przemazać, Przemazywać, замáзать, замáзывать, замарáть, замáрывать.

Przemędrzały, *см.* **Przemądrzały.**

Przemężny, чрезвычáйно хрáбрый, дóблестный, му́жественный.

Przemiana, -y, *ж.* перемѣ́на, замѣ́на, размѣ́нъ; || превращéніе; || превратность, измѣ́нчивость, перемѣ́нчивость. **Przemiana koni,** перемѣ́на лошадéй. **Przemiana szczęścia,** перемѣ́нчивость счáстья. **Przemiana losu,** превратность судьбы́. **Przemiany Owidjusza,** превращéнія Ови́дія. **Na przemian,** поперемѣ́нно, по óчереди, поочерёдно, посмѣ́нно.

Przemianować, переименовáть.

Przemiękać, Przemięknąć, дѣ́латься мя́гкимъ, размя́кнуть.

Przemiękczyć, размягчи́ть, смягчи́ть, сдѣ́лать мя́гкимъ.

Przemieniać, Przemienić, перемѣня́ть, перемѣни́ть, промѣ́нивать, промѣня́ть; || преобразóвывать, преображáть, преобрази́ть; || превращáть, преврати́ть. || **Przemienić się,** преобрази́ться, преврати́ться.

Przemienianie, Przemienienie, -nia, *ср.* преобразовáніе, превращéніе, перемѣ́на. **Przemienienie Pańskie,** Преображéніе Госпóдне (*6 Авг*).

Przemienność, -ści, *ж.* перемѣ́нчивость, непостоя́нство.

Przemienny, перемѣ́нчивый, непостоя́нный.

Przemierać, Przemrzeć, умирáть съ гóлоду, терпѣ́ть гóлодъ. || **Przemierać czego,** жáдно желáть чегó.

Przemierzać, Przemierzyć, перемѣря́ть, перемѣ́рить; || * проѣзжáть, объѣзжáть, объѣ́здить, переплывáть, переплы́ть. **Przemierzyć kraj,** объѣ́хать страну́. **Przemierzyć morze,** переплы́ть мóре. || **Przemierzyć się,** обмѣ́ряться, ошиби́ться въ мѣ́рѣ.

Przemierzłość, -ści, *ж.* мéрзость, омерзи́тельность, гáдость, гну́сность.

Przemierzły, мéрзкій, омерзи́тельный, гáдкій, гну́сный.

Przemieszać, Przemieszywać, перемѣшáть, перемѣ́шивать.

Przemieszkać, Przemieszkiwać, пребывáть, проживáть, жи́тельствовать.

Przemignąć, промелькну́ть, проблесну́ть.

Przemijać, Przeminąć, миновáть, мину́ть, проходи́ть, пройти́ ми́мо; || проходи́ть, истекáть, окáнчиваться; || переставáть, прекращáться; || пропусти́ть, остáвить безъ внимáнія.

Przemijający, скоропреходя́щій, врéменный, непрóчный.

Przemilczeć, промолчáть, умолчáть.

Przeminienie, -nia, *ср.* окончáніе, истечéніе, миновáніе (*срóка*).

Przemiotać, Przemiatać, Przemieść, перебрáсывать, перебрóсить, переки́дывать, переки́нуть; || прометáть, заметáть (*дорóгу, у́лицу*).

Przemknąć, Przemykać (co przez co), пронести́, протащи́ть, просу́нуть. || **Przemknąć się, Przemykać się,** промчáться, мчáться, прокрáсться, прокрáдываться, проскользну́ть, прони́кнуть.

Przemoc, -y, *ж.* наси́ліе; || перевѣ́съ.

Przemocny, чрезвычáйно си́льный, крѣ́пкій.

Przemoczyć, перемочи́ть, замочи́ть.

Przemódz, *см.* **Przemagać.**

Przemoga, -i, *ж.* си́ла, перевѣ́съ, преиму́щество, превосхóдство. || *Мед.* си́льное раздражéніе нéрвовъ.

Przemoknąć, *см.* **Przemakać.**

Przemor, -u, *м.* чрезвычáйный гóлодъ, * вóлчій апети́тъ. || *Мед.* болѣ́зненная прожóрливость.

Przemorzenie, -nia, *ср.* голодáніе; || говѣ́ніе, воздержáніе отъ пи́щи.

Przemorzony, голóдный, проголодáвшійся

Przemotać, перемотáть (*ни́тки*).

Przemowa, -y, *ж.* рѣчь, привѣ́тствіе,

wоззва́ніе; || **предисло́вie**, **предувѣдомле́ніе**.

Przemówić, *см.* **Przemawiać**.

Przemówienie, **-nia**, *ср.* произнесе́ніе рѣ́чи; || кра́ткая рѣчь, кра́ткое сло́во; || сло́во, ска́занное въ чью-либо по́льзу. || **Przemówienie się**, споръ, перебра́нка; || погрѣ́шность, про́махъ въ сло́вѣ, обмо́лвка.

Przemożenie, **-nia**, *ср.* наси́лiе; || си́ла, могу́щество.

Przemożność, **-ści**, *ж.* перевѣ́съ, превосхо́дная си́ла.

Przemożny, могу́щественный; || имѣ́ющій большу́ю си́лу, больш.о́й вѣ́съ.

Przemrażać, **Przemrozić**, перемора́живать, перемо́розить, замора́живать, замо́розить.

Przemruczeć, пробормота́ть.

Przemrzeć, *см.* **Przemierać**.

Przemurować, вы́вести ка́менную сте́ну; || перестро́ить ка́менный домъ.

Przemyć, *см.* **Przemywać**.

Przemycać, **Przemycić**, провози́ть, провѣ́зть контраба́нду.

Przemycacz, **-a**, *м.* контрабанди́стъ. **Przemycacz wódki**, корче́мникъ.

Przemycanie, **-nia**, *ср.* контраба́нда, та́йный прово́зъ това́ровъ и т. п.

Przemycony, контраба́ндный; || корче́мный.

Przemykać, *см.* **Przemknąć**.

Przemysł, **-u**, *м.* промы́шленность, про́мыселъ; || * изворо́тливость, ло́вкость. **Przemysł złotem**, золотопромы́шленность.

Przemyślać, **Przemyśliwać** (**o czém**), обду́мывать.

Przemyślnik, **-a**, *м.* промы́шленникъ.

Przemyślność, **-ści**, *ж.* изобрѣта́тельность, спосо́бность изобрѣте́нія; || про́мыселъ, ремесло́; || промы́шленность.

Przemyślny, промы́шленный; || изобрѣта́тельный.

Przemysłowiec, *см.* **Przemyślnik**.

Przemysłowo, промы́шленно.

Przemysłowy, промы́шленный, промы́словый.

Przemyta, **-y**, *ж.* контраба́нда.

Przemytnik, **-a**, *м.* контрабанди́стъ.

Przemywać, **Przemyć**, промыва́ть, промы́ть, перемывать, перемы́ть. **Przemywać ranę**, промывать ра́ну.

Przenająć, *см.* **Przenajmować**.

Przenajęcie, **-cia**, *ср.* подущѐніе, : одкупле́піе, по́дкупъ.

Przenajętek, **-tka**, *м.* пода́рокъ, употреблённый на по́дкупъ, заиходательство.

Przenajęty, подку́пленный.

Przenajmować, **Przenajmać**, **Przenająć**, подкупа́ть, подкупи́ть, преклоня́ть пода́рками на свою́ сто́рону.

Przenicować, вы́воротить на изна́нку.

Przenie, **-nia**, **Przenie się**, *ср.* (**czego**), отрица́ніе, отрече́ніе, **запира́тельство**, **отпира́тельство**; || **опроверже́ніе**.

Przenieść, *см.* **Przenosić**.

Przeniesienie, **-nia**, *ср.* перево́дъ; || перенесе́ніе, перено́съ, перемѣще́ніе.

Przeniewierca, **-y**, *м.* вѣроло́мецъ, преда́тель, измѣнникъ, клятвопресту́пникъ.

Przeniewierczyna, **-y**, **Przeniewierczyni**, **-ni**, *ж.* вѣролóмка, предательница, измѣнница, клятвопресту́пница.

Przeniewierny, вѣролóмный, предательскій, измѣнническій.

Przeniewierstwo, **-a**, *ср.* вѣролóмство, предательство, измѣнничество, клятвопреступле́ніе, клятвонаруше́ніе.

Przeniewierzać się, **Przeniewierzyć się**, нару́шить вѣ́рность, нару́шить кля́тву, не сдержа́ть да́нnаго сло́ва, не устоя́ть въ сло́вѣ, потеря́ть довѣренность.

Przeniewierzenie się, **-nia się**, *ср.* наруше́ніе вѣ́рности, кля́твы, несдержа́ніе да́ннаго сло́ва.

Przenigdy, никогда́ бо́лѣе, никогда́ и никогда́.

Przenikać, **Przeniknąć**, проница́ть, проника́ть, прони́кнуть; || проходи́ть насквозь.

Przenikający, проника́ющій насквозь, пронзи́тельный, рѣзкій, проница́тельный, прозо́рливый. **Przenikliwy wiatr**, пронзи́тельный, рѣзкій вѣтеръ. **Przenikliwy człowiek**, проница́тельный человѣкъ.

Przenikanie, **-nia**, *ср.* проника́ніе, проница́ніе.

Przenikliwie, проница́тельно, пронзи́тельно.

Przenikliwość, **-ści**, *ж.* проница́емость, прозра́чность; || проница́тельность, прозо́рливость.

Przenikliwy, проница́тельный, проника́ющій, прозо́рливый; || пронзи́тельный; || проница́емый, прозра́чный.

Przeniknąć, *см.* **Przenikać**.

Przeniknienie, *см.* **Przenikanie**.

Przenocować, переночева́ть. || **Przenocować kogo**, дать кому́ ночлегъ у себя́.

Przenosić, **Przenieść**, **Przenaszać**, переноси́ть, перенести́, перена́шивать; || перемѣсти́ть, перемѣща́ть, перевести́, переводи́ть. **Przenosić co z jednego pokoju do drugiego**, переноси́ть что́ изъ одно́й ко́мнаты въ другу́ю. **Przenieść święto na inny dzień**, отложи́ть пра́здненство до друго́го дня. **Przenieść kogo do innego pułku**, перевести́ кого́ въ друго́й полкъ. **Przenosić suknię**, износи́ть пла́тье. || **Przenosić się**, переноси́ться (*мысленно*); || переѣзжа́ть, переходи́ть, перебира́ться (*съ одно́й кварти́ры на другу́ю*).

Przenosiciel, **-a**, *м.* перено́щикъ.

Przenosicielka, **-i**, *ж.* перено́щица.

Przenosiny, **-in**, *мн.* перенесе́ніе; || переѣздка, перемѣна кварти́ры, перено́ска; || переселе́ніе, выходъ, эмигра́ція

(*наро́довъ*). || **Przenosiny po weselu**, пиръ на другóй день свадьбы.

Przenośnia, **-ni**, *ж. Рит.* тропъ, употребле́ніе слóва въ перенóсномъ значе́ніи, мета́фора, перенóсъ, иносказа́ніе.

Przenośnie, метафори́чески.

Przenośnik, **-a**, *м. Мат.* транспортиръ (*геометри́ческій инструме́нтъ въ видѣ полукру́га или кру́га*). || *Грам.* едини́тная чёрточка, *см.* **Łącznik**.

Przenośny, перенóсный, иносказа́тельный, метафори́ческій.

Przenoszenie, **Przeniesienie**, **-nia**, *ср.* перенóсъ, перенесе́ніе, перенóска; || перемѣще́ніе, переведе́ніе; || перевóзъ, перевóзка, провóзъ; || *Ком.* трансфе́ртъ, передáча; || перенóсъ су́ммы (*на другу́ю страни́цу*); || *Юрид.* перевóдъ, усту́пка.

Przeoblec, переодѣ́ть.

Przeobraza, **-y**, *ж.* преобразова́ніе, превраще́ніе.

Przeobrażać, **Przeobrazić**, преобразóвывать, преобрази́ть, превраща́ть, преврати́ть (*во что*). || **rzeobrażac się**, **Przeobrazić się**, преображáться, преобрази́ться, превраща́ться, преврати́ться, претвори́ться, претвори́ться.

Przeobrażanie, **Przeobrażenie**, **-nia**, *ср.* преобразова́ніе, превраще́ніе; || преображе́ніе, *см.* **Przemienienie**.

Przeoczyć, просмотрѣ́ть, не досмотрѣ́ть, проглядѣ́ть, прозѣва́ть.

Przeodziać, **Przeodziewać**, переодѣ́ть, переодѣва́ть.

Przeor, **-a**, *м.* настоя́тель, пріóръ (*монастыря́*).

Przeorać, **Przeorzywać**, переора́ть, перепаха́ть, перепа́хивать (*по́ле*).

Przeorski, настоя́тельскій, *см.* **Przeor**.

Przeorstwo, **-a**, *ср.* пріóрство, санъ настоя́теля (*монастыря́*).

Przeorysza, **Przeozysza**, **-y**, *ж.* настоя́тельница (*же́нскаго монастыря́*).

Przepachnąć, пропáхнуть.

Przepad, **-u**, *м.* поте́ря, лише́ніе, утра́та, пропáжа. **Pod przepadem**, **na przepad**, подъ опасе́ніемъ (*лиши́ться чего́либо*). || *Бот.* плéвелъ, пшенéцъ (*со́рный злакъ*), *см.* **Kąkol**.

Przepadać, **Przepaść**, пропадáть, пропáсть, провáливаться, провали́ться, пролáмываться, проломи́ться, обру́шиваться, обру́шиться; || погибáть, поги́бнуть. || **Przepadać za kim**, **za czém**, чáхнуть, изнывáть отъ любви́, быть стрáстно влюблённымъ, пристрасти́ться къ чему́ либо.

Przepadlina, **-y**, *ж.* равщéлина, развéдина, трéщина.

Przepadlisty, растрéскавшійся; || перемѣ́нчивый, непостоя́нный, неро́вный (*о погодѣ*); || перепáдчивый, скóро худѣ́ющій (*о ло́шади*), || перепадáющій врéмя отъ врéмени (*о дождѣ*).

Przepadły, пропáщій, поги́бшій.

Przepadzisty, *см.* **Przepadlisty**.

Przepalać, **Przepalić**, пережига́ть, пережéчь, прижига́ть, прижéчь. || **Przepalać wódkę**, перегоня́ть, кури́ть, двои́ть, дистилли́ровать. || **Przepalać piec**, протáпливать печь.

Przepalacz, **-a**, *м.* перегóнщикъ, двои́льщикъ, вы́курщикъ, дистилля́торъ, винокýръ.

Przepalanka, **-i**, *ж.* перегóнная вóдка.

Przepamiętać (co, czego), не припóмнить, позабы́ть.

Przeparać, **Przepruć**, распáрывать, распоро́ть.

Przeparty, покорённый, усмирённый, укрощённый; || * изобличённый, уличённый; *см.* **Przeprzeć**.

Przeparzać, **Przeparzyć**, обвáривать, обвари́ть, обдавáть, обдáть кипяткóмъ

Przepas, **-u**, *м.* пéревязь, пóясъ; || *Хир.* повя́зка, пéревязь.

Przepasać, *см.* **Przepasywać**.

Pozepasany, опоя́санный, обвя́занный.

Przepaść, **-ści**, *ж.* прóпасть, бéздна, пучи́на, óмутъ.

Przepaść, *см.* **Przepadać**.

Przepaść, раскорми́ть, откорми́ть (*о ло́шадя́хъ*).

Przepaścistość, **-ści**, *ж.* стремни́на, крутизна́, крутóй склонъ, скатъ, чрезвычáйная глубина́; || мнóжество, прóпасть, бéздна.

Przepascisty, **Przepastny**, крутóй, обры́вистый; || бездóнный; пучи́нный.

Przepaska, **-i**, *ж.* пóясъ, кушáкъ, опоя́ска; || перевя́зка, повя́зка.

Przepasywać, **Przepasać**, опоя́сывать, опоя́сать, подпоя́сывать, подпоя́сать. || **Przepasywać się**, **Przepasać się**, опоя́сываться, опоя́саться, подпоя́сываться, подпоя́саться.

Przepatrywać, **Przepatrzyć**, пересмáтривать, пересмотрѣ́ть, просмáтривать, просмотрѣ́ть. **Przepatrywać rachunek**, просмáтривать счётъ. || **Przepatrzyć co** *или* **czego**, не досмотрѣ́ть, просмотрѣ́ть, не замѣ́тить, пропусти́ть. || **Przepatrywać co (przyszłego)**, предусмáтривать, предугáдывать (*бу́дущее*).

Przepchać, **Przepchnąć**, *см.* **Przepychać**.

Przepędzać, **Przepędzić**, гнать, прогоня́ть, прогнáть, выгоня́ть, вы́гнать; || вести́, проводи́ть. **Przepędzać bydło w polе**, выгоня́ть скотъ въ по́ле. **Przepędzić konia**, загнáть, измýчить ло́шадь. **Przepędzać wódkę**, *см.* **Pędzić**. **Przepędzać czas na próżnowaniu**, проводи́ть врéмя въ прáздности.

Przepękać, **Przepęknąć**, ло́пнуть, трещáть, трéснуть. || **Przepękać się**, **Przepęknąć się**, ло́паться, трéскаться.

Przepęknienie, **-nia**, *ср.* нарывъ прорывъ.

Przepełniać, **Przepełnić**, переполня́ть, перепóлнить.

Przepełnianie, **Przepełnienie**, **-nia**, *ср.* переполне́ніе, разли́тіе, разли́въ, во **по́лье. Przepełnienie żółci**, разли́тіе жо́лчи.

Przepełzać, **Przepełznąć**, переползáть, переползти́.

Przepiąć, *см.* **Przepinać.**

Przepić, *см.* **Przepijać.**

Przepiec, перепе́чь, перепека́ть, пережа́рить, пережа́ривать. || **Przepiec się**, пережа́риться; || * вы́йти сухи́мъ изъ воды́, оста́ться безнака́заннымъ.

Przepieniać, просуты́жить, просуты́житься.

Przepierzać, **Przepierzyć**, сли́шкомъ припра́вить пе́рцемъ.

Przepierać, *см.* **Przeprzeć**; || *см.* **Przeprać.**

Przepierzenie, **-nia**, *ср.* перегоро́дка, разгоро́дка.

Przepierzyć, перегороди́ть, разгороди́ть.

Przepijać, **Przepić**, пропива́ть, пропи́ть.

Przepiłować, перепили́ть.

Przepiłowanie, **-nia**, *ср.* перепи́лка, распи́лка.

Przepinać, **Przepiąć**, перека́лывать, перекоди́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить.

Przepiór, **Przepiórnik**, **-a**, *м. Зоол.* пе́репелъ.

Przepiórczę, **-ęcia**, *ср.* молода́я перепёлка, перепелёнокъ.

Przepiórczy, перепёлочный, перепели́ный.

Przepióreczka, **-i**, **Przepiórzyca**, **-y**, *ж. Умен.* перепёлочка.

Przepiórka, **-i**, *ж.* перепёлка.

Przepis, **-u**, *м.* спи́сокъ, ко́пія, *см.* **Odpis**; || образе́цъ письма́, *см.* **Wzór**; || предписа́ніе, распоряже́ніе, повеле́ніе, постановле́ніе; || рецепту; || * сре́дство. **Przepis na atrament**, сре́дство какъ дѣлать черни́лы. **Przepis prawa**, законоположе́ніе.

Przepisany, перепи́санный; || предпи́санный, постано́вленный.

Przepisywać, **Przepisać**, перепи́сывать, переписа́ть, пропи́сывать, прописа́ть; || прика́зывать, приказа́ть, велѣть, повелѣва́ть, повелѣть; || предпи́сывать, предписа́ть, внуша́ть, внуши́ть. **Przepisywać prawa**, предпи́сывать зако́ны. **Przepisał mu puszczenie krwi**, онъ велѣлъ ему́ пусти́ть кровь.

Przepisywacz, **-a**, *м.* перепи́счикъ.

Przepłacać, **Przepłacić**, перепла́чивать, переплати́ть.

Przepłakać, пропла́кать.

Przepłaszać, **Przepłoszyć**, переполоши́ть, перепуга́ть.

Przeplatać, **Przepleść**, переплета́ть, переплести́; || перемѣша́ть.

Przeplatany, переплетённый; || перемѣша́нный.

Przepław, **-u**, *м.* сплавъ; || перево́зъ, переправа *(че́резъ рѣку́)*.

Przepławiać, **Przepławić**, переплавля́ть, сплавля́ть; || переплыва́ть, переплы́ть, переправля́ться, переправиться че́резъ рѣку́; || полоска́ть *(тѣлѣ въ рѣкѣ)*; || очища́ть, выплавля́ть *(металлы)*.

Przepleć, *см.* **Przeplewać.**

Przeplenić, опустоша́ть, разори́ть, истреби́ть; || обезнаро́дить, обезлю́дить. || **Przeplenić się**, уменьши́ться, уба́виться, убыва́ть.

Przepleść, *см.* **Przeplatać.**

Przeplewiać, **Przeplewić**, выпа́лывать, поло́ть, вы́полоть.

Przepłoch, **-u**, *м.* переполо́хъ, трево́га, смяте́ніе.

Przepłodny, плодови́тый, плодоно́сный, изоби́льный.

Przepłókać, **Przepłókiwać**, вы́полоскать, выпола́скивать, полоска́ть.

Przepłynąć, *см.* **Przepływać.**

Przepływ, **-u**, *м.* перепра́ва, перево́зъ че́резъ рѣку́.

Przepływać, **Przepłynąć**, переплыва́ть, переплы́ть; || **Przepływać**, **Przepłynąć podle**, **mimo**, оплыва́ть, плыть круго́мъ како́го либо мѣста, обгиба́ть, плыть ми́мо.

Przepocić się, перепоте́ть, пропоте́ть, вспоте́ть.

Przepolerować, вы́полировать, вы́лощить, вы́шлифовать; || * образова́ть, смягчи́ть; || вы́править *(слогъ)*.

Przepolszczyć, ополя́чить; || перевести́ по-по́льски, на по́льскій язы́къ.

Przepominać, **Przepomnieć**, позабыва́ть, позабы́ть.

Przepomny, позабыва́емый.

Przemódz, *Неуп.* превзойти́, преодоле́ть.

Przepor, **-u**, *м. см.* **Rozpor.**

Przepościć, пости́ться, по́стничать, соблюда́ть постъ, воздержаться отъ пи́щи и питія́, говѣть; || **Przepościć się**, пропости́ться, проголода́ться.

Przepotnieć, пропотѣть.

Przepowiadać, **Przepowiedzieć**, предска́зывать, предсказа́ть, предвѣща́ть, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, провозвѣща́ть, прорица́ть.

Przepowiadacz, **-a**, *м.* предсказа́тель, предвѣща́тель, предвѣстникъ, прорица́тель; || *Стар.* ора́торъ, произноса́щій рѣчь.

Przepowiadaczka, **-i**, *ж.* предсказа́тельница, предвѣща́тельница.

Przepowiednia, **-ni**, *ж.* предсказа́ніе, предвѣстіе, предвѣща́ніе; || предзнаменова́ніе.

Przepowiedziany, предска́занный.

Przeprać, перестира́ть, простира́ть, перемы́ть.

Przepracować, перераба́тать, передѣлать; || прораба́тать, пораба́тать, употре-

бы́ть до́лгое вре́мя на рабо́ту, потруди́ться.

Przepragnąć, вы́терпѣть жа́жду. || **Przepragnąć się**, изнури́ться отъ жа́жды.

Przepraszać, Przeprosić, проси́ть прощенія, извине́нія. || **Przepraszać się**, извиня́ться, помири́ться, примири́ться, пола́дить.

Przeprawa, -y, *ж.* перехо́дъ, переѣздъ; || перепра́ва, перево́зъ (*че́резъ рѣку́*).

Przeprawiać, Przeprawić, переправля́ть, перепра́вить, перевози́ть, перевезти́. **Przeprawić się dokąd**, достигнуть, проникнуть; || поправля́ть, попра́вить, передѣлывать, передѣлать.

Przeprawiny, -in, *ж. мн.* перепра́ва, переѣздъ.

Przeprawować, просути́жничать, разори́ться, тяга́ясь по суда́мъ.

Przeprór, *см.* **Przeporać.**

Przeprosić, *см.* **Przepraszać.**

Przeprosiciel, -a, *м.* извиня́ющійся, проса́щій извине́нія.

Przeprosiny, -in, *мн.* испра́шиваніе прощенія, извине́ніе.

Przeprowadzać, Przeprowadzić, проводи́ть, провести́; || переправля́ть, перепра́вить, пересыла́ть, пересла́ть (*това́ры*). || **Przeprowadzać się, Przeprowadzić się**, перемѣща́ться, переселя́ться; || переходи́ть, переѣзжа́ть на другу́ю кварти́ру.

Przeprowadziciel, -a, *м. см.* **Przewodnik.**

Przeprowadziny, -dzin, *мн.* переѣздъ съ кварти́ры, перево́зка (*пожи́тковъ*).

Przepryskać, Przepryskiwać, фы́ркать, храпѣть (*о ло́шади*).

Przeprządz, *см.* **Przeprzęgać.**

Przeprząg, -ągu, -ęgu, *м.* перепря́жка, подста́ва. **Konie do przeprzęgu**, подставны́я и́ли перемѣнныя ло́шади; || мѣсто для перемѣны лошаде́й, ста́нція.

Przeprząść, перепря́сть.

Przeprzeć, Przepierać, преодолѣть, преодолѣва́ть, обузда́ть, обу́здывать; || убѣди́ть, убѣжда́ть, уговори́ть, угова́ривать; || склони́ть, уломать кого́, переломи́ть чье упо́рство. **Przeprzeć kogo prawem**, вы́играть тя́жбу въ судѣ. || **Przepierać się**, препира́ться, состяза́ться.

Przeprzęgać, перепряга́ть, перемѣня́ть лошаде́й (*на ста́нціи*).

Przeprzęgowy, *см.* **Stacja.**

Przepust, -u, *м.* вы́ходъ, про́пускъ.

Przepustnica, -y, *ж. Артил.* кали́беръ на я́дра.

Przepuszczać, Przepuścić, пропуска́ть, пропусти́ть. || **Przepuszczać, Przepuścić co przez co**, процѣживать, процѣдить, перегоня́ть, дистилли́ровать. || **Przepuszczać co komu**, прощать (*что́ кому́*), извиня́ть (*въ чёмъ кого́*), отпуска́ть (*грѣхи́*); || **Przepuszczać (komu)**, щади́ть (*кого́*). **Śmierć nikomu nie przepuszcza**, смерть никого́ не щади́тъ.

Przepuszczanie, Przepuszczenie, -nia, *ср.* пропуска́ніе, про́пускъ; || процѣживаніе, дистилли́рованіе; || **Przepuszczenie**, проще́ніе, отпуще́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Przepych, -u, *м.* пы́шность, великоле́піе, ро́скошь. **Na przepych**, напока́зъ, наперерывъ, въ́пуски, для вы́ставки.

Przepychać, пропи́хивать, просо́вывать.

Przepyszniać się (*сѣ́м*), тщесла́виться, хва́стать (*чѣмъ*), *см.* **Pysznić się.**

Przepysznie, пы́шно, великоле́пно, блиста́тельно, роско́шно.

Przepyszność, -ści, *ж.* пы́шность, великоле́піе, ро́скошь.

Przepyszny, пы́шный, великоле́пный, блиста́тельный, роско́шный.

Przepytywać, Przepytać, распра́шивать, вывѣдывать, отыскивать, разузнава́ть. || **Przepytywać się, Przepytać się**, справля́ться, освѣдомля́ться, навѣдываться (*о чёмъ*).

Przerabiać, Przerobić, передѣлывать, передѣлать, переправля́ть, перепра́вить; || измѣня́ть, измѣнить; || **Przerabiać zboże**, ворочать хлѣбъ, что́бы не слежа́лся.

Przerabiany, Przerobiony, передѣланный, перепра́вленный, измѣнённый.

Przerąbywać, Przerąbać, прорубать, прорубить.

Przerachować, пересчита́ть. || **Przerachować się**, обсчита́ться, ошиби́ться въ счётѣ.

Przerastać, Przerosnąć, Przerość (kogo), перерости́ть, перерости́.

Przerastały, перело́женный жи́ромъ. **Mięso przerastałe**, мя́со съ про́слою, съ про́ростью (*съ жи́ромъ лежа́щимъ слоя́ми*).

Przerażać, Przerazić, поража́ть, порази́ть; || изумля́ть, изуми́ть, поража́ть, порази́ть у́жасомъ; || проница́ть, проника́ть, прони́кнуть, прохва́тывать, прохвати́ть. || **Przerażać się**, испуга́ться, устраши́ться.

Przerażenie, -nia, *ср.* содраго́ніе; || внеза́пный страхъ, испу́гъ, у́жасъ; || изумле́ніе.

Przeraźliwość, -ści, *ж.* порази́тельность, рѣзкость.

Przeraźliwy, пронзи́тельный, порази́тельный, рази́тельный, тро́гательный; || изуми́тельный.

Przerębla, -bli, *ж.* про́рубь, *см.* **Płoń.**

Przerębywać, *см.* **Przerąbywać.**

Przerób, -obu, *м.* передѣлка.

Przerobek, -bku, *м.* разчи́стка лѣса.

Przerobić, *см.* **Przerabiać.**

Przeróbka, -i, *ж.* (**zboża**), ворочаніе хлѣба, чтобъ не слежа́лся.

Przerodni, *Хим.* метамери́ческій.

Przerodny, вы́родившійся.

Przerodzić się, вырожда́ться, вы́родиться, сдѣлаться безплодным.

Przerość, Przerosnąć, *см.* **Przerastać.**

Przerównać, Przerównywać, сравня́ть, сра́внивать.

Przerozumieć, понять, пости́гнуть, уразуме́ть.

Przerwa, -y, *ж.* проры́въ, разры́въ, ры́твина; || проло́мъ; || тре́щина; || про́пускъ, про́бѣлъ; || переры́въ, остано́вка, прекраще́ніе; || *Фортиф.* траве́рзъ.

Przerwać, *см.* **Przerywać.**

Przerwaność, -ści, *ж.* отры́вистость, разро́зненность, разо́рванность.

Przerwany, пре́рванный, разо́рванный, разро́зненный.

Przerwisty, переры́вчатый.

Przeryć, прорыть, переры́ть, изры́ть.

Przeryczeć, проревѣть.

Przerys, -u, *м.* снимокъ, ко́пія съ рису́нка.

Przerysować, перерисова́ть, сно́ва нарисова́ть; || сдѣлать сни́мокъ, ко́пію съ рису́нка.

Przerywać, Przerwać, прерыва́ть, прерва́ть, перерыва́ть, перерва́ть. || **Przerywać się,** прерыва́ться, перерыва́ться, ло́паться.

Przerywacz, -a, *м.* прерыва́тель.

Przerywczy, преры́вистый, равстано́вочный.

Przerządzać, Przerządzić, преобразо́вывать, преобразова́ть, перестро́ивать, перестро́ить.

Przerzec, *см.* **Przerzekać.**

Przerzeczenie, *см.* **Przerzekanie.**

Przerzeczony, предска́занный, предвозвѣщённый, *см.* **Przepowiedziany, Prorokowany;** || вышеупомя́нутый, вышеска́занный, *см.* **Pomieniony.**

Przerzedniały, Przerzedzony, разрѣжённый; || прочи́щенный; || разба́вленный, разведённый, разжижённый; || растворённый.

Przerzedzać, Przerzedzić, разчища́ть, прочища́ть; || разводи́ть, разжижа́ть, разбавля́ть; || разрѣжа́ть, уменьша́ть число́. **Przerzedzić las,** разрѣди́ть, вы́рубить лѣсъ. **Przerzedzić nieprzyjacielskie szeregi,** уменьши́ть число́ непрія́тельскихъ ряло́въ. **Przerzedzać sos,** разжижа́ть, разводи́ть со́усъ, *см.* **Roztwarzać. Przerzedzać gałęzie na drzewie,** очища́ть и подрѣзывать дере́вья. **Przerzedzać liście na drzewie,** обрыва́ть ли́стья, обезли́ствить. || **Przerzadzać się, Przerzedzić się,** уменьша́ться, убавля́ться. **Znacznie się ich przerzedziło,** ихъ сдѣлалось гора́здо ме́ньше, число́ ихъ значи́тельно уменьши́лось, поуба́вилось.

Przerzedzanie, Przerzedzenie, -nia, *ср.* разведе́ніе, разжиже́ніе; || растворе́ніе; || уменьше́ніе, убавле́ніе; || разчи́стка, вы́рубка (*лѣса*).

Przerzekać, Przerzec, промо́лвить, прерва́ть молча́ніе, произнести́ сло́во, обрати́ться съ рѣчью; || прорица́ть, предвѣща́ть, предска́зывать, предсказа́ть, *см.* **Przepowiadać.**

Przerzekanie, -nia, *ср.* прерва́ніе молча́нія, произнесе́ніе сло́ва; || прорица́ніе, предсказа́ніе.

Przerznąć, *см.* **Przerzynać.**

Przerzucać, Przerzucić, перебра́сывать, переброси́ть, переки́дывать, переки́нуть. **Przerzucić kogo przez nogę,** *подста́вить кому́ но́гу, подши́бить кого́, сбить съ ме́ста. **Przerzucać książkę, dzieło,** просма́тривать, пробѣга́ть кни́гу, сочине́ніе. || **Przerzucać się, Przerzucić się,** переходи́ть на чью сто́рону, переки́дываться, передава́ться (*непрія́телю*).

Przerzut, -u, *м.* перебро́ска, перебро́съ.

Przerzutny, перемётный, непостоя́нный.

Przerzynać, Przerznąć, разрѣзывать, разрѣзать, перерѣзывать, перерѣзать.

Przesączać, Przesączyć, процѣживать, процѣди́ть, *см.* **Przesiąkać.**

Przesąd, -u, *м.* предразсу́докъ, предубѣжде́ніе

Przesada, -y, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе; || напы́щенность, натя́нутость, наду́тость. **Na przesadę,** напереры́въ, взапуски.

Przesadny, преувели́ченный; || напы́щенный, наду́тый, натя́нутый.

Przesądny, предубѣжде́нный.

Przesadzać, Przesadzić, переса́живать, пересади́ть; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́ въ чёмъ*); || преувели́чивать, увели́чивать. **We wszystkiém przesadza,** онъ всё преувели́чиваетъ.

Przesądzać, Przesądzić (o czém), предвари́тельно рѣша́ть; || наперёдъ суди́ть, предви́дѣть по дога́дкѣ; || переръша́ть.

Przesadzanie, Przesadzenie, -nia, *ср.* переса́живаніе, переса́дка; || преувели́чиваніе, *см.* **Przesada.**

Przesadzony, переса́женный; || преувели́ченный, натя́нутый.

Przesądzony, предубѣжде́нный.

Przesalać, Przesolić, переса́ливать, пересоли́ть.

Przeschły, просо́хшій.

Przeschnąć, *см.* **Przesychać.**

Prześcielać, Przesłać, разстила́ть, разостла́ть, перестила́ть, перестла́ть.

Prześcieradlany, простынный.

Prześcieradło, -a, *ср.* простыня́ (*Умен.* **Prześcieradełko,** простыня́). **Prześcieradło śmiertelne,** са́ванъ. || *Стар.* полоте́нце.

Prześcigać, Prześcignąć, превосходи́ть, превзойти́, опережа́ть, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть.

Prześcigły, перезрѣлый, переспѣлый.

Przesejmikować, провести́ вре́мя на се́ймикахъ; || промота́ть что́ во вре́мя се́ймиковъ.

Przesełać, *см.* **Przesyłać.**

Przesiać, *см.* **Przesiewać.**

Przesiąc, *см.* **Przesiąkać.**

Przesiadać, Przesiąść, пересѣда́ть, пересѣ́сть. || **Przesiadać się, Przesiąść się**, переса́живаться, пересѣ́сть.

Przesiadywać (gdzie, u kogo), проси́живать, бесѣ́довать, разси́живаться. **Przesiedzieć**, просидѣ́ть. **Przesiedzieć noc całą przy kartach**, просидѣ́ть всю ночь игра́я въ ка́рты.

Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc (przez co), просяка́ть, прося́кнуть, проница́ть, проника́ть, прони́кнуть насквóзь; || **Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc**, промока́ть, промо́кнуть, пропи́тываться, пропита́ться. **Od deszczu ziemia przesiąkła**, отъ дождя́ земля́ промо́кла.

Przesiec, *см.* **Przesiekać.**

Przesiecz, -y, *ж.* просѣ́ка въ лѣсу́.

Przesiedlać, Przesiedlić (*Стар.* **Przesielić**), переселя́ть, пересели́ть. || **Przesiedlać się, Przesiedlić się**, переселя́ться, пересели́ться.

Przesiedlenie, -nia, *ср.* переселе́ніе (*на чужби́ну*), вы́ходъ. || **Przesiedlenie się**, перемѣ́нъ, мѣсто́ жи́тельства, осѣ́длость. **Przesiedlanie się do innych miejsc kraju**, перечисле́ніе въ другія мѣста́ страны́.

Przesiedzieć, *см.* **Przesiadywać.**

Przesięgać, Przesięgnąć, Przesiądz (dokąd), достига́ть, дости́чь, добира́ться, добра́ться, достава́ть, доста́ть; || сли́шкомъ далеко́ хвата́ть; || *превосходи́ть, превзойти́, превыша́ть, превы́сить, опережа́ть, опереди́ть.

Przesiekać, Przesiec, пересѣка́ть, пересѣ́чь, перерубáть, перерубить.

Przesiewać, Przesiać, просѣва́ть, просѣ́ять.

Przesiewacz, -a, *м.* сѣ́ятель, просѣва́льщикъ; || мукосѣ́йное си́то; || кула́къ, толче́йный пестъ (*въ ме́льницѣ*).

Przesiewiny, -win, *мн.* вы́сѣвки, о́труби.

Przesiewny, просѣва́льный, служа́щій для просѣва́нія.

Przesilać, Przesilić, наси́ловать, принужда́ть, прину́дить, заставля́ть, заста́вить; || изнуря́ть, изнури́ть. || **Przesilać się, Przesilić się**, надса́живаться, надсади́ться, изнуря́ться, изнури́ться, надрыва́ть свои́ си́лы, нату́живаться.

Przesilenie, -nia, *ср.* изли́шнее напряже́ніе силъ, изнуре́ніе, истоще́ніе. **Przesilenie choroby**, кри́зисъ, перело́мъ (*болѣ́зни*). || *Астрон.* **Przesilenie dnia z nocą**, солнцестоя́ніе.

Przesiodłać, пересѣдла́ть.

Przeskakać, проскака́ть, пропры́гать, пропляса́ть.

Przeskakiwać, Przeskoczyć, переска́кивать, перескочи́ть, перепры́гивать, перепры́гнуть. ***Przeskoczyć dwa wiersze**, пропусти́ть двѣ строки́. **Przeskoczyć kogo**, опереди́ть, обогна́ть.

Przesklepienie, -nia, *ср.* *Плотн.* перемы́чка (*надъ о́кнами и дверя́ми*).

Przeskoczenie, -nia, *ср.* перескóкъ, перескоче́ніе.

Przeskoczny, удо́бный для переска́чки, для перескоче́нія.

Przeskok, -u, *м.* перескóкъ, скачёкъ. **Przeskoki, -ów**, *мн.* увёртки, крючки́, ухищре́нія.

Przeskostnica, -y, *ж.* *Бот.* ежо́вка; || толокня́нка (*деревцо́*).

Przeskrobać, проскобли́ть; || *перебра́ть мѣ́рку въ чёмъ, не наблюда́ть въ чёмъ мѣ́ры, накурале́сить.

Przesłać, *см.* **Prześcielać**; || *см.* **Przesyłać.**

Prześladować, преслѣ́довать; || притѣсня́ть, утѣсня́ть.

Prześladowanie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, гоне́ніе, притѣсне́ніе; || прижи́мка.

Prześladowca, -y, *м.* гони́тель, преслѣ́дователь.

Prześladowczy, притѣсни́тельный, стѣсни́тельный.

Przesładzać, Przesłodzić, наса́харивать, наса́харить, разсла́щивать, разсласти́ть.

Prześlakować, Przeszlakować, разслѣ́довать, развѣ́дать.

Przesłanianie, -nia, *ср.* перегора́живаніе.

Przesłanie, -nia, *ср.* пересы́лка, посы́лка, пересыла́ніе, отправле́ніе, отпра́вка; || посла́ніе.

Przesłaniec, -ńca, *м.* предте́ча; || предвѣ́стникъ, предвозвѣ́стникъ; || передово́й гоне́цъ.

Przesławny, достосла́вный.

Prześlepiać, Prześlepić, пропуска́ть, пропусти́ть, не досмотрѣ́ть, проглядѣ́ть, прозѣва́ть, потеря́ть изъ ви́ду.

Przęślica, -y, *ж.* пря́лка, пря́слица; || куде́ль, *см.* **Kądziel**; || *Бот.* ди́кій шафра́нъ.

Prześliczny, преле́стный, прекра́сный.

Prześlizgać się, Prześliznąć się, проска́льзывать, проскользну́ть; || прокра́дываться, прокра́сться, просо́вываться, просу́нуться.

Przęsłka, -i, *ж.* *Бот.* хвощь (*расте́ніе*).

Przęsło, -a, *ср.* **Przęsła, -y**, *ж.* пря́сло, звѣно́ деревя́нной стѣны́, забо́ра, и́згороди; || рядъ; || *Стар.* я́русъ, *см.* **Piętro.**

Przesłodki, сладча́йшій; || при́торный.

Przesłodzić, *см.* **Przesładzać.**

Przesłonić, Przesłaniać, прикрыва́ть, заслоня́ть.

Przesłony, чрезвыча́йно солёный.

Przesłuchać, вы́слушать; || допроси́ть, передопроси́ть.

Przesłuchanie, Przesłuchywanie, -nia, *ср.* выслу́шиваніе; || *Юрид.* допро́съ, отобра́ніе показа́ній. **Przesłuchywanie sprawy w sądzie**, слу́шаніе дѣ́ла въ судѣ́.

Przesłyszeć, не вы́слушать, не дослы́-

шать, пропусти́ть ми́мо уше́й. || **Przesłyszeć się**, ослы́шаться.

Przesłyszenie, -nia, *ср.* недослы́шка; || несоверше́нное вы́слушаніе ска́заннаго.

Prześmierdnąć, провоня́ть, просмердѣ́ть, проту́хнуть.

Prześmiewać się (z kogo, z czego), насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Przesmrodzić, навоня́ть, напо́лнить, зарази́ть во́здухъ во́нью, смра́домъ.

Przesmyk, -u, *м.* уще́лье, у́зкій прохо́дъ (*ме́жду гора́ми*), тѣсни́на, дефиле́й; || проли́въ (*морско́й*); || *Охот.* бѣгъ излу́чинами.

Przesolić, *см.* **Przesalać**.

Przespać, Przesypiać, проспа́ть, просыпа́ть; || * проспа́ть, пропусти́ть, упусти́ть слу́чай, нерадѣ́ть, прогуля́ть. **Przespać czas dogodny**, упусти́ть удо́бное вре́мя. **Przespać zmartwienie**, предава́ясь сну, позабы́ть го́ре. || **Przespać się**, сосну́ть, вздремну́ть, вы́спаться

Prześpieg, Przeszpieg, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Prześpiegi, Przeszpiegi, -ów**, вывѣ́дываніе, высма́триваніе, подсма́триваніе, подслу́шиваніе, та́йнымъ о́бразомъ, лазу́тчество, шпіо́нство, фиска́льство. **Wysłać kogo na przeszpiegi**, посла́ть кого́ лазу́тчикомъ, сы́щикомъ. **Być na przeszpiegach**, быть лазу́тчикомъ, шпіо́номъ, сы́щикомъ,

Prześpiegować, Przeszpiegować, высма́тривать, развѣ́дывать та́йнымъ о́бразомъ, изподтишка́, шпіо́нничать, быть лазу́тчикомъ, сы́щикомъ.

Prześpiewać, пропѣ́ть, спѣть.

Prześpiewywać, пробова́ть го́лосъ, повторя́ть пѣ́ніе. || **Prześpiewywać się**, перепѣва́ться, отвѣча́ть на пѣ́ніе пѣ́ніемъ.

Przessać, прососа́ть.

Przestać, простоя́ть; || переста́ть, *см.* **Przestawać**.

Przestanek, -nku, *м.* остано́вка, о́тдыхъ, переме́жка; || *Муз.* па́уза; || переры́въ, остано́вка, помѣ́ха, прекраще́ніе. **Bez przestanku**, безъ переры́ва, безъ переме́жки, безпреры́вно, безпреста́нно.

Przestanny, перемежа́ющійся, переры́вчатый, неро́вный.

Przestąpić, *см.* **Przestępować**.

Przestąpienie, -nia, *ср.* просту́покъ. **Przestąpienie władzy**, превыше́ніе вла́сти. **Przestąpienie rozkazu**, наруше́ніе, неисполне́ніе приказа́нія.

Przestarzałość, -ści, *ж.* престарѣ́лость, глубо́кая ста́рость.

Przestarzały, престарѣ́лый.

Przestarzeć, устарѣ́ть, постарѣ́ть.

Przestawać, Przestać, перестава́ть, переста́ть, прекраща́ться, прекрати́ться. **Przestać mówić**, переста́ть говори́ть. || **Przestać na czém**, дово́льствоваться, быть дово́льнымъ (*чѣмъ*). **Przestawać na małém**, дово́льствоваться ма́лымъ; || остана́вливаться (*на чёмъ*), остава́ться (*при чёмъ*), приде́рживаться (*чего́*). **Przestańmy na tém**, бу́демъ э́того приде́рживаться, оста́немся при э́томъ, ограни́чимся э́тимъ.

Przestawanie, -nia, *ср.* перемѣ́на, прерва́ніе, переры́въ, прекраще́ніе. **Przestawanie na swojém**, дово́льство собо́ю. **Przestawanie na małém**, возде́ржность, воздержа́ніе. **Przestawanie z kim**, обхожде́ніе, обраще́ніе; || знако́мство, связь.

Przestawiać, Przestawić, переставля́ть, переста́вить; || перестро́ивать, перестро́ить (*домъ*).

Przestękać, простона́ть.

Przestęp, -u, *м. Стар.* Па́сха, Свѣ́тлое Воскресенье, *см.* **Pascha, Wielkanoc**; || *Бот.* переступе́нь, пара́личная трава́.

Przestępca, -y, *м.* престу́пникъ, наруши́тель (*зако́на*), вино́вникъ.

Przestępek, -pku, *м. см.* **Występek, Przestępstwo**.

Przestępnica, -y, Przestępniczka, -i, *ж.* престу́пница, наруши́тельника (*зако́на*), вино́вница.

Przestępnik, -a, *м. см.* **Przestępca**.

Przestępny, престу́пный, вино́вный. || **Przestępny rok**, високо́сный годъ. || *Мат.* **Zrównania przestępne**, трансцедента́льныя уравне́нія.

Przestępować, Przestąpić, переступа́ть переступи́ть, переходи́ть, перейти́, перешагну́ть; || нару́шить, преступи́ть (*что́*), превыша́ть, выходи́ть изъ предѣ́ловъ, изъ грани́цъ. **Przestąpić prawo**, нару́шить, преступи́ть, обойти́ зако́нъ. **Przestąpić granice przyzwoitości**, вы́йти изъ грани́цъ прили́чія.

Przestępstwo, -a, *ср.* преступле́ніе, наруше́ніе (*зако́на*); || беззако́ніе, злодѣя́ніе. **Przestępstwo stanu**, госуда́рственное преступле́ніе.

Przestrach, -u, *м.* у́жасъ, испу́гъ, перепу́гъ.

Przestrajać, Przestroić, перестро́ивать, перестро́ить, перела́живать, перела́дить; || переодѣва́ть, переодѣ́ть, переряжа́ть, переряди́ть. || **Przestrajać się, Przestroić się**, переодѣва́ться, переодѣ́ться, переряжа́ться, переряди́ться, разодѣ́ться.

Przestraszać, Przestraszyć, ужаса́ть, ужасну́ть, приводи́ть въ у́жасъ, устраша́ть, устраши́ть, пуга́ть, перепуга́ть. || **Przestraszać się, Przestraszyć się**, ужаса́ться, ужасну́ться, устраша́ться, устраши́ться, перепуга́ться.

Przestraszający, ужаса́ющій, ужа́сный, стра́шный.

Przestraszony, испу́ганный, перепу́ганный, приведённый въ у́жасъ.

Przestraszyć, *см.* **Przestraszać**.

Przestroga, -i, *ж.* предостереже́ніе, предувѣдомле́ніе, назида́ніе. || **Na prze-**

strogę, dla przestrogi, для предостереже́нія, для назида́нія.

Przestrój, -oju, *м.* переодѣва́ніе; || **перестро́й, настро́й, настро́йка** (*инструме́нта*)

Przestrojony, перестро́енный, настро́енный (*инструме́нтъ*); || переодѣ́тый, переря́женный; || разря́женный, разодѣ́тый, разу́бранный, разфинчёный.

Przestroń, -ni, *ж. см.* **Przestrzeń.**

Przestronno, Przestronnie, простóрно; || * широ́ко.

Przestronny, простóрный, разду́льный; || * ши́рокій.

Przestrugać, сострога́ть, соскобли́ть, соскрести́.

Przestrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ. **Na przestrzał,** наскво́зь, навы́летъ.

Przestrzegać, Przestrzedz(kogo o czém), увѣдомля́ть, увѣ́домить, предувѣдомля́ть, предувѣ́домить, предостерега́ть, предостере́чь, предупрежда́ть, предупреди́ть. **Przestrzegać czego,** наблюда́ть, соблюда́ть, храни́ть, исполня́ть. **Przestrzegać porządku,** соблюда́ть поря́докъ.

Przestrzegacz, -a, *м.* наблюда́тель, соблюда́тель, предостерега́тель.

Przestrzeganie, -nia, *ср.* предостереже́ніе, предупрежде́ніе, предвареніе. **Przestrzeganie całości posiadania,** ненаруши́мость владѣнія.

Przestrzelić, простре́лить.

Przestrzelon, -nu, *м. Бот.* звѣробо́й (*расте́ніе*).

Przestrzeń, -ni, *ж.* простра́нство; || уча́стокъ; || протяже́ніе, объёмъ, обши́рность; || продолжи́тельность, продолже́ніе (*времени*), *см.* **Obszar, Przestwór.**

Przestrzeniacz, -a, *м.* расши́ритель.

Przestrzygać, подстрига́ть.

Przestudzać, Przestudzić, студи́ть,простуди́ть, остуди́ть.

Przestwór, -oru, *м.* **Przestworze, -a,** *ср.* огро́мное простра́нство, ширь, обши́рность, *см* **Obszar,** *Нар.* **Naprzestwór, на́стежь.**

Przestygnąć, остыну́ть.

Przesunąć, *см.* **Przesuwać.**

Przesuszać, Przesuszyć, проса́шивать просуши́ть.

Przesuszanie, Przesuszenie, -nia, *ср.* проса́шиваніе, проса́шка.

Przesuwać, Przesunąć, передвига́ть, передви́нуть, переста́навливать, переста́вить, перемѣща́ть, перемѣсти́ть, перета́скивать, перетащи́ть. || **Przesuwać się, Przesunąć się,** просо́вываться, проскользну́ть, прокра́дываться, прокра́сться.

Przeswarek, -rku, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Przeswarki, -ów,** перебра́нки, споръ ра́спря.

Przeswarzać się, ссо́риться, брани́ться.

Przeswarzyć, перекрича́ть, переспо́рить.

Przeświadczać, Przeświadczyć, убѣжда́ть.убѣди́ть; || изоблича́ть, изобличи́ть, улича́ть, уличи́ть. || **Przeświadczać się, Przeświadczyć się,** убѣжда́ться, убѣди́ться,удостовѣря́ться,удостовѣриться.

Przeświadczanie, Przeświadczenie, -nia, *ср.* изобличе́ніе, обличе́ніе, улика. || **Przeświadczenie,** убѣжде́ніе, удостовѣре́ніе; || созна́ніе.

Przeświadczyciel, -a, *м.* изобличи́тель, обличи́тель, уличи́тель, обвини́тель.

Prześwidrować, Prześwidrzyć, просверли́ть, пробура́вить, провертѣть.

Prześwięcać, Prześwięcić, вновь освящáть, освяти́ть.

Przeświecić, проси́ять, проси́ява́ть.

Prześwietność, -ści, *ж.* блескъ, блиста́тельность, великолѣпіе, пы́шность.

Prześwietny, свѣтлѣ́йшій, блиста́тельный, великолѣпный, пы́шный; || знамени́тый, достосла́вный, достоуважа́емый, просла́вленный, сла́вный, именитый.

Prześwięty, пресвяты́й.

Prześwit, -u, *м.* **Prześwitanie, -nia,** *ср.* разсвѣтъ.

Przesycać, Przesycić, насыща́ть, насы́тить. || *Хим.* пропи́тывать. || **Przesycać się, Przesycić się,** пресыща́ться,пресы́титься.

Przesycenie, -nia, *ср.* пресыще́ніе.

Przesychać, Przeschnąć, просыха́ть, просо́хнуть.

Przesyłać, Przesłać, посыла́ть, посла́ть, пересыла́ть, переслáть.

Przesyłanie, Przesłanie, -nia, *ср.* пересыла́ніе, пересы́лка.

Przesyłka, -i, *ж.* посы́лка; || *Ком.* перево́дъ де́негъ, римéсъ.

Przesypać, Przesypywać, просы́пать, просыпа́ть, разсы́пать, разсыпа́ть, пересы́пать, пересыпа́ть.

Przesyt, -u, *м.* пресыще́ніе; || *Мед.* о́бщее отвраще́ніе отъ пи́щи.

Przeszachrować, смошéнничать, сплутова́ть; || сбыва́ть, спуска́ть съ рукъ.

Przeszaleć, перебѣ́ситься.

Przeszczekać, * переспо́рить перекрича́ть (*кого́*).

Przeszczekiwać, ля́ять отры́висто (*о собакахъ*).

Przeszczerać, разщепа́ть.

Przeszczepić, прививáть,приви́ть,прищепля́ть, прищепи́ть (*дерéвья*).

Przeszkadzać, Przeszkodzić, препя́тствовать, воспрепя́тствовать, мѣша́ть, помѣша́ть.

Przeszkoda, -y, *ж.* препя́тствіе, поме́ха, остано́вка, затрудне́ніе; || ночно́е привиде́ніе, ночно́й при́зракъ, мертвецъ.

Przeszkodnik, -a, *м.* сопроти́вникъ, супоста́тъ; || злой духъ, сатана́, нечи́стая си́ла; || плохо́й реме́сленникъ, пачку́нъ.

Przeszkodny, препя́тствующій мѣша́ющій, стѣсни́тельный, затрудни́тельный

Przeszkodziciel, -a, *м. см.* **Przeszkodnik.**

Przeszło, слишкомъ, болѣе нежели. Czekałem przeszło trzy godziny, я ждалъ три часа слишкомъ.

Przeszłodniowy, Przeszłodzienny, бывшій наканунѣ.

Przeszłonocny, бывшій прошлою ночью.

Przeszłorocze, -a, *ср.* прошлый годъ.

Przeszłoroczny, прошлогодній.

Przeszłość, -ści, *ж.* прошедшее, минувшее, прошлость.

Przeszłotygodniowy, бывшій на прошедшей недѣлѣ.

Przeszły, прошедшій, прошлый, минувшій.

Przeszperać, разыскать, изслѣдовать, навести справку, справиться.

Przeszpieg, *см.* **Prześpieg.**

Przeszpiegować, *см.* **Prześpiegować.**

Przeszłychować, скопировать гравюру; || *Стар.* распродать.

Przeszukać, проискать, перешарить.

Przeszumieć, прошумѣть; || промотаться, прокутить, прогулять.

Przeszyć, Przeszywać, прошить, прошивать; || проколоть, прокалывать, пронзить, пробить на сквозь.

Przeszydzać, насмѣхаться, издѣваться, глумиться.

Przeszydzanie, -nia, *ср.* осмѣяніе, глумленіе.

Przeszyty, прошитый; || проколотый, пронзенный, пробитый насквозь.

Przeszywać, *см.* **Przeszyć.**

Przeszywacz, -a, *м.* стегальщикъ (*ремесленникъ занимающійся стегачіемъ тканей*).

Przeszywaczka, -i, *ж.* стегальщица (*ремесленница занимающаяся стеганіемъ тканей*).

Przeszywanie, -nia, Przeszycie, -cia, *ср.* строчка, стёжка, стеганіе (*матеріи*); || прокалываніе.

Przetaczać, Przetoczyć, перекатывать, перекатить (*бочку съ одного мѣста на другое*); || переливать, перелить; || перетачивать, переточить, острить, точить; || передѣлывать на токарномъ станкѣ.

Przetacznik, -a, *м.* решётникъ (*дѣлающій и продающій решета*); || *Бот.* вероника (*растеніе*).

Przetak, -a, *м.* решето.

Przetańcować, протанцовать.

Przetapiać, Przetopić, растоплять, растопить, распускать, распустить, переплавливать, переплавить, переливать, перелить, *см.* **Topić.**

Przetarcie, -cia, *ср.* перетираніе, протираніе, натираніе, треніе; || отёска, отёсываніе; || прокладываніе (*дороги*).

Przetargować, продать, сбыть съ рукъ.

Przetarnica, -y, *ж.* **Przetarnik, -a,** *м. Бот.* вероника, *см.* **Przetacznik.**

Przetęchnąć, *см.* **Stęchnąć.**

Przetęsknić, протосковать.

Przetknąć, *см.* **Przetykać.**

Przetłoczyć, продавить, продавливать, втиснуть, втискивать.

Przetłuc, Przetłukiwać, перетолочь, истолочь, толочь.

Przetłumaczenie, -nia, *ср.* переводъ.

Przetłumaczyć, перевести (*съ одного языка на другой*), *см.* **Tłumaczyć.**

Przeto, потому, поэтому, сего ради, того ради, чего ради, итакъ. **Przetoż, a przeto,** и потому, слѣдовательно. **Przeto iż,** потому что, затѣмъ что....

Przetopić, *см.* **Przetapiać.**

Przetorować, проторить, проложить, пробить (*дорогу*).

Przetrącać, Przetrącić, опрокидывать, опрокинуть, переламывать, переломить, перебивать, перебить; || * перекусить, съѣсть наскоро.

Przetransportowanie, -nia, *ср.* транспортированіе, перевозка.

Przetrawiać, Przetrawić, переваривать, переварить (*пищу*); || * промотать, расточить; || проводить, провести (*время*).

Przetrawny, удобосвариимый.

Przetrębywać, трубить.

Przetropiać, Przetropić, обыскивать, обыскать, исходить (*весь лѣсъ, всю страну*).

Przetrwać (co), выдержать, пережить, снести, перенести, вытерпѣть, перетерпѣть. **Przetrwać burzę,** переждать бурю; || просуществовать, оставаться, сохраниться. **Piramidy egipskie przetrwały przez wiele wieków,** египетскія пирамиды просуществовали много вѣковъ, сохранились въ продолженіи многихъ вѣковъ; || быть въ силѣ, имѣть силу, дѣйствовать. **To prawo przetrwało dotąd,** это право остаётся въ силѣ до сихъ поръ, имѣетъ силу.

Przetrwanie, -nia, *ср.* выдержка, перенесеніе, выживаніе; || прочность; || постоянство, устойчивость, сопротивленіе; || сохраненіе прежней силы.

Przetrwonić, промотать, расточить, растратить.

Przetrząsać, Przetrząsnąć, Przetrząść, перетряхивать, перетряхнуть, перетрясать, перетрясти. **Przetrząsać siano,** перетрясать сѣно. **Febra go przetrzęsła,** лихорадка измучила его. || **Przetrząsać, Przetrząść co,** рыться, перерыть, копаться, перекопать, шарить, обшарить, объискивать, объискать.

Przetrzebiać, Przetrzebić, искоренять, искоренить, истреблять, истребить; || вырывать съ корнемъ, ниспровергать; || разчищать, разчистить, прочищать, прочистить. **Przetrzebić drogę przez las,** разчищать дорогу чрезъ лѣсъ.

Przetrzeć, *см.* **Przecierać.**

Przetrzepać, перетрепать, выбить, вы-

kолотить (*хлысто́мъ пыль изъ пла́тья*). || * **поколоти́ть, отду́ть, побить, отвали́ть.**

Przetrzeźwić, отрезви́ть, протрезви́ть; || **Przetrzeźwić się**, протрезви́ться.

Przetrzymać, Przetrzymywać, продержа́ть, продéрживать, задержа́ть, задéрживать; || просрóчить, просрóчивать.

Przetrzymanie, -nia, *ср.* задéржка; || просрóчка. **Przetrzymanie w posiadaniu**, провладéніе.

Przetułać się, протаска́ться, прошля́ться, проблужда́ть, прослоня́ться, проскита́ться.

Przetwarzać, Przetworzyć, преобразо́вывать, преобразова́ть, превращáть, преврати́ть.

Przetwór, -oru, *м.* преобразова́ніе, превращéніе; || передéлка, подпрáвка.

Przetwórca, -y, *м.* преобразова́тель, реформáторъ.

Przetworny, преобразова́тельный.

Przetyć, растолстéть, разжирéть.

Przetyczka, -i, *ж.* провёртка. **Przetyczka do zębów**, зубочи́стка. **Przetyczka do uszu**, ухочёртка. **Przetyczka do fajki**, про́волока для прочищéнія трýбки и т. п. || *Артил.* затрáвникъ.

Przetykać, Przetknąć, протыка́ть, проткну́ть, провёртывать, провертéть, прока́лывать, проколóть, продéвать, продéть, просóвывать, просу́нуть; || натка́ть соткáть (*полóтна*). **Przetknąć nitkę**, продéть нúтку. **Przetknąć głowę przez kratę**, просу́нуть гóлову чéрезъ рéшóтку.

Przetyłość, -ści, *ж.* ожирéніе, излúшняя тýчность, дорóдность.

Przeuczyć, переучúть.

Przewabiać, Przewabić, перемáнивать, переманúть, смáнивать, смани́ть.

Przewabiacz, -a, *м.* перемáнщикъ.

Przewąchać, пронюхать, развéдать тáйнымъ óбразомъ.

Przewaga, -i, *ж.* перевéсъ, преимýщество, превосхóдство; || влúяніе (*на кого́*), власть (*надъ кѣмъ*).

Przewał, -u, *м.* напóръ, нáтискъ. **Przewał wielkiego wojska**, нáтискъ большóго вóйска; || *Стар.* лúвень, проливнóй дождь; || проломъ (*въ стѣнѣ*), *см.* **Nawalnica.**

Przewalać, Przewalić, перевáливать, перевали́ть, перекúдывать, перекúнуть. || **Przewalać się**, перевá..иваться, вали́ться.

Przewalczyć, побéдить, преодолéть, побороть.

Przewalny, *см.* **Nawalny.**

Przewartować, перебрáть листы́, перелистовáть, пробéжать книгу.

Przewarzać, Przewarzyć, перевáривать, перевари́ть.

Przeważać, Przeważyć, перевéшивать, перевéсить; || прегосходúть, прегзойти́, превозмогáть, превозмóчь, превышáть, превы́сить, брать, взять верхъ; || имéть влúяніе (*на кого́*), имéть власть (*надъ кѣмъ*). || **Przeważać się**, перевéшиваться, перегибáться, наклоня́ться (*на другýю сторóну*), потеря́ть равновéсіе. **Przeważać się z kim**, мéряться съ кѣмъ си́лою, состязáться. || *Стар.* **Przeważyć się na co**, отвáживаться на что; || ошибúться въ вéсѣ.

Przeważny, ва́жный, степéнный, значúтельный, си́льный, могýчій, имéющій большóй вéсъ; || рѣши́тельный, перевéшивающій, неопровержúмый.

Przewdziewać, Przewdziać, переодéвáть, переодéть, перемѣня́ть, перемѣни́ть (*бѣлье́, пла́тье*).

Przewędrować, переѣзжáть, проѣзжáть, переправля́ться, проходúть, переходúть.

Przewędzić, просушúть, провéтрить.

Przewekslować, размѣня́ть, промѣня́ть (*дéньги*).

Przewiać, *см.* **Przewiewać.**

Przewiązać, Przewiązywać, перевязáть, перевя́зывать.

Przewiązka, -i, *ж.* перевя́зка.

Przewidywać, Przewidzieć, предви́дéть, предусмáтривать, предусмотрéть.

Przewiędły, завя́дшій.

Przewiedzenie, -nia, *ср.* предвéдéніе; || предварúтельное познáніе (*о чёмъ*).

Przewiedzieć, познáть, узнáть, разузнáть, изслéдовать, развéдать.

Przewielebność, -ści, *ж.* высокопреподóбіе, высокопреосвящéнство (*титулъ митрополúтовъ и архіепúскоповъ*).

Przewielebny, преосвящéннѣйшій (*имéющій тúтулъ высокопреосвящéнства*).

Przewielmożny, всемогýщій.

Przewiercać (*Стар.* **Przewiertywać, Przewiercić**), провёртывать, провéрчивать, провертéть, просвéрливать, просверли́ть, пробурáвливать, пробурáвить.

Przewiercień, -rtnia, *м. Бот.* кóзья жúмолость (*растéніе*).

Przewierutny, отъя́вленный, записнóй, отпéтый. **Przewierutny pijak**, отъя́вленный, горькій пья́ница. **Przewierutny głupiec**, набúтый дурáкъ.

Przewierzgać, Przewierzgnąć, перекúдывать, перекúнуть, передéргивать, передёрнуть, перевёртывать, перевернýть, опрокúдывать, опрокúнуть. **Przewierzgnąć kogo przez nogę**, * подшибúть кого́, подстáвить кому́ нóгу, *см.* **Przerzucać. Przewierzgnąć kogo do siebie**, переманúть кого́ къ себѣ, привлéчь, преклонúть на свою́ сторóну. **Przewierzgnąć** (**w co**), превратúть, обратúть, преобразúть.

Przewieść, Przewieźć, *см.* **Przewodzić.**

Przewieszczać, предвѣщáть, предскáзывать.

Przewieszczyciel, -a, *м.* предвѣщáтель, предсказáтель.

Przewietrzać, Przewietrzyć, провéтривать, провéтрить. || **Przewietrzać się**, про-

Przewietrzyć się, освѣжи́ться въ во́здухомъ.

Przewiew, **-u**, *м.* вѣя́ніе вѣ́тра, струя́ во́здуха, сквозно́й вѣ́теръ.

Przewiewać, **Przewiać**, **Przewionąć**, провѣва́ть, провѣ́ять, продува́ть, проду́ть. **Przewiewać zboże**, вѣять хлѣбъ.

Przewiewacz, **-a**, *м.* вѣя́тель, вѣя́льщикъ.

Przewiewny, находя́щійся на чи́стомъ, на откры́томъ во́здухѣ; || сквозно́й; || скоропо́ртный, мимолётный.

Przewieźć, *см.* **Przewozić**.

Przewięzistość, **-ści**, *ж.* сжа́тіе, съ у́женіе, перехва́тъ, ущемле́ніе.

Przewięzisty, у́зкій, сжа́тый, ущемлённый.

Przewięzywać, *см.* **Przewiązać**.

Przewijać, **Przewinąć**, **Przewić**, перевива́ть, переви́ть, переплета́ть, переплести́, переви́зывать, перевязать. **Przewinąć dziecko**, спелена́ть ребёнка. **Przewinąć kogo przez nogę**, *подшиби́ть кого́, подста́вить кому́ но́гу, *см.* **Przerzucać**. || **Przewijać się**, вертѣ́ться, проходи́ть взадъ и впередъ, мелька́ть, промелькну́ть, снова́ться. || ***Przewinąć się komu przez nogę**, обману́ться, ошиби́ться.

Przewinić, провини́ться.

Przewinienie, **-nia**, *ср.* вина́, вино́вность, просту́покъ, преступленіе. **Przewinienie leśne**, наруше́ніе лѣсны́хъ пра́вилъ.

Przewładny, преоблада́ющій, могу́щественный, власти́тельный.

Przewlekać, **Przewłoczyć**, **Przewlec**, **Przewłaczać**, провола́кивать, проволочи́ть, прота́скивать, протащи́ть перета́скивать, перетащи́ть; || продѣва́ть (*ни́тку*), нанизывать (*бу́сы*); || протя́гивать, протяну́ть; || переодѣвать, переодѣ́ть (*въ другое пла́тье*). **Przewlec**, **Przewłoczyć rolę**, борони́ть, боронова́ть. **Przewlec wojnę**, продолжи́ть войну́, продли́ть. **Przewlekać**, **Przewłoczyć sprawę**, отлага́ть, отложи́ть, отсро́чивать дѣло. **Przewlekać sznurkiem**, прошнурова́ть. **Przewlekać wyrazy**, растя́гивать слова́. || **Przewlekać się**, протя́гиваться, протяну́ться, откла́дываться; || переодѣва́ться; || слоня́ться, таска́ться (*съ мѣста на мѣсто*). *Посл.* **Co się przewlecze, to nie uciecze**, ти́ше ѣдешь, да́льше бу́дешь.

Przewlekły, продолжи́тельный, медли́тельный, мѣшкотный, непрово́рный, копотли́вый.

Przewłoczny, долготерпѣли́вый; || выжида́тельный, ме́дленный.

Przewłóczyciel, **-a**, *м.* медли́тель.

Przewłoka, **-i**, *ж.* проволо́чка, отсро́чка, промедле́ніе, замедле́ніе, отлага́тельство, остано́вка.

Przewód, **-odu**, *м.* прово́дъ, проведе́жаніе; || направле́ніе пути́; веде́ніе (*дѣла*), произво́дство, управле́ніе, распоряже́ніе; || *Стар.* предводи́тельство; || **Przewód swego**, настоя́ніе на своёмъ; || *Стар.* **Przewód prawny**, произво́дство и́ска, тя́жба; || *Стар.* подво́да (*телѣга съ лошадьми́ и проводнико́мъ*); || *Анат.* кана́лъ.

Przewodca, **Przewódzca**, **-y**, *м.* вожа́къ, вожа́тый, проводни́къ, предводи́тель, путеводи́тель, *см.* **Przewodnik**.

Przewodni, **Przewodny**, путево́дный, руководи́тельный, сопровожда́ющій. **Przewodna niedziela**, Ѳоминó воскресе́нье, пе́рвое воскресе́нье по́слѣ пра́здника Па́схи.

Przewodnia, **-dni**, *ж.* руково́дство, предводи́тельство, указа́ніе, наставле́ніе.

Przewodnica, **-y**, *употреби́тельнѣе:* **Przewodniczka**, **-i**, *ж.* предводи́тельница, руководи́тельница, проводни́ца.

Przewodnictwo, **-a**, *ср.* предводи́тельство, руково́дство; || наставле́ніе.

Przewodniczący, первопрису́тствующій, предсѣда́тельствующій.

Przewodniczenie, **-nia**, *ср.* руководи́тельство; || предсѣда́тельство.

Przewodniczka, *см.* **Przewodnica**.

Przewodniczy, предводи́тельный, путеводи́тельный, руководи́тельный, путево́дный.

Przewodniczyć, предводи́тельствовать, управля́ть, руководи́ть, руково́дствовать, наставля́ть, провожа́ть, ука́зывать доро́гу.

Przewodnik, **-a**, *м.* проводни́къ, путеводи́тель; || настáвникъ, руководи́тель; || руково́дство (*заглавіе нѣкоторыхъ книгъ*); || путеводи́тель, путеуказа́тель, доро́жникъ; || *Физ.* проводни́къ (*электри́чества*).

Przewodny, *см.* **Przewodni**.

Przewodzić, предводи́тельствовать, кома́ндовать; || распоряжа́ться кѣмъ, гру́бо съ кѣмъ обходи́ться; || **Przewieść**, перевести́, провести́, переводи́ть.

Przewora, **Przewoczyna**, **Przywora**, **-y**, *ж.* сто́йло (*въ конюшнѣ*), отгоро́дка, разгоро́дка, *см.* **Przepierzenie**.

Przewóz, **-ozu**, *м.* перево́зъ, перепра́ва (*черезъ рѣку*); || перево́зка, во́зка, транспо́ртъ; || переѣздъ.

Przewożący, **-ego**, *м.* во́зчикъ. **Przewożący ziemią i wodą**, во́зчикъ по сухо́му и во́дному путя́.

Przewozić, **Przewieźć**, перевози́ть, перевезти́, провозить, провезти́. || **Przewozić się**, **Przewieźć się**, переѣзжа́ть, перевози́ться, переправля́ться,

Przewozisko, **-a**, *ср.* ста́рый, него́дный паро́мъ.

Przewoźniczy, принадлежа́щій перево́щику.

Przewoźnik, **-a**, *м.* перево́щикъ, паро́мщикъ.

Przewoźny, прово́зный, заграни́чный; || контрабáндный.

Przewozowy, перево́зный, прово́зный, транзи́тный. **Handel przewozowy**, транзи́тная торго́вля.

Przewracać, Przewrócić, переворáчивать, переворотúть, перевёртывать, перевернýть, опрокúдывать, опрокúнуть; || перемѣ́шивать, перемѣшáть, перепýтывать, перепýтать; || перевёртывать вверхъ дномъ, вверхъ ногáми. **Przewracać stronice książki**, переворáчивать странúцы кнúги. **Przewracać oczy**, *или* **Przewracać oczyma**, ворóчать, поводúть глазáми. **Przewracać kozły, koziołki**, кувыркáться. || **Przewracać się, Przewrócić się**, опрокúдываться, опрокúнуться, пáдать, упáсть, ворóчаться, переворáчиваться, переворотúться, повёртываться, повернýться, **Powóz się przewrócił**, повóзка опрокúнулась. **Przewróciło mu się w głowie**, онъ помѣшáлся, съ умá сошёлъ.

Przewróciciel, -a, *м. см.* **Obalacz, Wywróciciel.**

Przewrót, -otu, *м.* разстрóйство, безпорядокъ, упáдокъ. **Przewrót w głowie**, разстрóйство умá, помѣшáтельство.

Przewrotnie, злóбно, лукáво; || извращéнно.

Przewrotnik, -a, *м.* развратникъ, нечестúвецъ.

Przewrotność, -ści, *ж.* развращéнность, испóрченность; || извращéнность (*понятій*).

Przewrotny, развратный, развращённый, испóрченный; || извращённый.

Przewrzaskiwać, покрúкивать.

Przewrzeszczeć, перекричáть.

Przewyborność, -ści, *ж.* совершéнство, превосхóдство.

Przewyborny, совершéнный, превосхóдный, отбóрный, отмѣ́нный.

Przewyżka, -i, *ж.* остáтокъ, остальнóе, излúшекъ; || *Мат.* рáзность (*двухъ чúселъ*).

Przewyższać, Przewyższyć, превышáть, превы́сить, превосходúть, превзойтú, брать, одéрживать верхъ.

Przez, чрезъ, чéрезъ, сквозь, изъ, въ, по, съ. **Wejść przez wyłom**, войтú чéрезъ пролóмъ. **Przez zimę, Przez lato i t. d.**, въ течéніе зимы́, въ течéніе лѣ́та и т. д. **Iść przez las**, иттú чéрезъ лѣсъ. **Zrobić co przez grzeczność**, сдѣ́лать чтó-либо изъ учтúвости. **Posłać list przez pocztę, przez posłańca**, послáть письмó по пóчтѣ, съ разсы́льнымъ, съ комиссіонéромъ. **Wyrzucić przez okno**, вы́бросить въ окнó, *или* за окнó. **Patrzeć przez szpary**, смотрѣ́ть сквозь пáльцы. **Przez nos mówić**, говорúть въ носъ, гнусúть. **Nie czyń przez drugich, co sam przez siebie uczynić możesz**, не дѣ́лай посрéдствомъ другúхъ тогó, чтó мóжешь самъ сдѣ́лать. **Przez nieuwagę**, ненарóчно, безъ ýмысла, по ошúбкѣ. **Przez cały rok**, во весь годъ. **Przez wzgląd**, изъ уважéнія, во уважéніе. **Przez siebie, Przez się**, самъ собóю, самъ по себѣ́, непосрéдственно. **Uważać rzecz przez się**, разсмáтривать предмéтъ самъ по себѣ́, непосрéдственно. **To przez się jasno**, э́то самó собóю я́сно. **Czynić co przez się**, дѣ́лать чтó-либо непосрéдственно, дѣ́лать самомý. **Rozumie się samo przez się**, самó собóю разумѣ́ется. || *Стар.* вм **Bez** (безъ). **Przez przyczyny**, безъ причúны. **Przez gniewu**, безъ гнѣ́ва.

Przeżąć, *см.* **Przeżymać.**

Przezacny, достоуважáемый, достóйный; || знаменúтый, слáвный, прослáвленный.

Przezdroże, -a, *ср. Стар.* продолжéніе путú, врéмя проведённое въ дорóгѣ.

Przezdrożnie, *Стар.* по дорóгѣ, вдоль дорóги.

Przezdrożny, находя́щійся поперёгъ дорóги, полóженный на дорóгѣ.

Przeżeglować, переплы́ть, переплывáть, приплы́ть, приплывáть (*на кораблѣ*).

Przeżegnać, Przeżegnać się, *см.* **Żegnać, Żegnać się.**

Przeżegnanie, *см.* **Żegnanie.**

Przezeń (сокращ. **Przez niego, Przez nią**), чéрезъ негó, чéрезъ неё, имъ, éю.

Przeżerać, Przeźreć, пожирáть, пожрáть.

Przeziębić się, простудúться.

Przeziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Przeziębnąć, прозя́бнуть, чýвствовать ознóбъ.

Przezierać, Przejrzeć, прозирáть, прозрѣ́ть; || предусмáтривать, предусмотрѣ́ть; || обозрѣвáть, обозрѣ́ть, пересмáтривать, пересмотрѣ́ть; || проникáть взгля́домъ. || **Przezierać się**, глядѣ́ться (*въ зéркалѣ*), *см.* **Przeglądać.**

Przezieracz, -a, *м.* обозрѣвáтель.

Przezim, -u, *м.* **Przezima, -y**, *ж.* зúмнее врéмя; || *Воен.* зимóвка, зимовáніе.

Przezimować, прозимовáть; || продержáть, прокормúть во врéмя зимы́.

Przezmian, -u, *м.* безмéнъ; || *Морс.* контáрь.

Przeznaczać, Przeznaczyć, назначáть, назнáчить, предназначáть, предназнáчить; || означáть, предзнаменовáть, предвѣщáть **Ten przypadek nic dobrego nie przeznacza**, э́тотъ слýчай ничегó хорóшаго не предвѣщáетъ. **Przeznaczył te pieniądze na kupno domu**, онъ предназнáчилъ э́ти дéньги на покýпку дóма.

Przeznaczenie, -nia, *ср.* предназначéніе, жрéбій, ýчасть, удѣ́лъ, судьбá предопредѣлéніе; || назначéніе; || *Богосл.* предопредѣлéніе Бóжіе.

Przeznaczony, назнáченный, предназнáченный, опредѣлённый. **Przeznaczona pensja**, опредѣлённое жáлованіе. **Stawić się na czas przeznaczony**, явúться въ назнáченное врéмя.

Przeznocny, продолжа́вшійся, происходи́вшій во всю ночь.

Przezór, -oru, *м. Стар.* недосмо́тръ, потво́рство, послабле́ніе, побла́жка; || *см.* **Przezorność.**

Przezornie, предусмотри́тельно.

Przezorność, -ści, *ж.* прозо́рливость, предусмотри́тельность, проница́тельность; || осмотри́тельность.

Przezorny, прозо́рливый, предусмотри́тельный, проница́тельный; || осмотри́тельный; || прозра́чный. **Przezorna polityka**, предусмотри́тельная поли́тика. **Umysł przezorny**, проница́тельный умъ. **Strumień przezorny**, прозра́чный ручёй, *см.* **Przezroczysty.**

Przezrocze, -a, *ср.* небоскло́нъ, кругово́ръ, возду́шное простра́нство.

Przezroczny, двухгоди́чный, двугоди́чный.

Przezroczysto, Przezroczo, прозра́чно.

Przezroczystość, -ści, *ж.* прозра́чность.

Przezroczysty, прозра́чный, сквозя́стый.

Przeźrzeć, Przejrzeć, Przeźrzewać, Przejrzewać, перезрѣть, перезрѣвать; || *см.* **Przeźerać**; || *см.* **Przeglądać, Przezierać.**

Przezuwać, Przezuć, снима́ть о́бувь, разува́ть, разу́ть; || **Przezuwać się, Przezuć się**, разува́ться, разу́ться, вновь обува́ться, обу́ться.

Przeżuwać, Przeżuć, пережёвывать, пережева́ть.

Przeżuwacz, -a, *м.* живо́тное отрыга́ющее жва́чку, жва́чное живо́тное, жва́чникъ; || зеленобрю́шка (*рыба*).

Przeżuwający, отрыга́ющій жва́чку, жвачно-жующій.

Przeżuwanie, -nia, *ср.* жва́чка.

Przezwisko, -a, *ср.* и́мя, назва́ніе; || фами́лія, *см.* **Nazwisko**, фами́льное прозва́ніе; || прозва́ніе, про́звище. **Wilhelm przezwiskiem Podbiciel**, Вильге́льмъ про́званный Завоева́телемъ.

Przezwyciężać, Przezwyciężyć, превозмога́ть, превозмо́чь, преодолева́ть, преодоле́ть, одолева́ть, одоле́ть, побежда́ть, побе́дить.

Przeżyć, Przeżywać, прожи́ть, проживать, пережи́ть, переживать. **Przeżyć wiek długi**, прожи́ть до́лгіе го́ды. **Nie przeżyje trzydziestu lat**, онъ не проживёт ъ бо́лѣе тридцати́ лѣтъ. **Który drugiego przeżyje**, кто кого́ переживётъ? **Przeżywa dziesięć tysięcy rubli rocznie**, онъ проживаетъ де́сять ты́сячъ рубле́й ежего́дно.

Przeżycie, -cia, *ср.* прожи́тіе, прожи́токъ, содержа́ніе, прокормле́ніе, продово́льствіе, *см.* **Utrzymanie**; || прожи́тіе. **Po przeżyciu siedmiu lat w niewoli**, прожи́вши семь лѣтъ въ плѣну́; || *Юрид.* пережи́въ. **Domniemane przeżycie**, предположе́ніе о томъ кто кого́ переживётъ.

Przeżymać, Przeżąć, выжима́ть, вы́жать; || * вынужда́ть, вымога́ть де́ньги, притѣсня́ть, выжима́ть сокъ изъ кого́; || удруча́ть. **Ból mię przeżyma**, скорбь удруча́етъ меня́, стѣсня́етъ мнѣ се́рдце.

Przezywać, Przezwać, называ́ть, назва́ть, прозыва́ть, прозва́ть, именова́ть. **Przezywać się**, переимено́вываться, перемѣня́ть себѣ и́мя; || перебра́ниваться, поноси́ть другъ дру́га.

Przeżywać, *см.* **Przeżyć.**

Przeżywić, прокорми́ть.

Przód, -odu, *м.* пере́дъ, пере́дняя часть. **Przód okrętu**, носъ (*у корабля*). **Przód domu**, лицева́я, пере́дняя сторона́ до́ма, фаса́дъ. **Przód u wozu, u powozu**, перед къ у во́за, пере́днее ме́сто у экипа́жа; || сни́ца (*куда́ вкла́дывается дышло*). **Stać przodem do kogo**, стоя́ть лицо́мъ къ кому́. **Iść przodem**, идти́ впереди́, *см.* **Naprzód, Wprzód.**

Przodek, -dka, *м.* пре́докъ (*мн.* **Przodkowie**, пре́дки); || **Przodek, -dku**, *м.* пере́докъ, пере́дняя часть, *см.* **Przód**; || * первѣнство, предпочтѣніе, преиму́щество. **O przodek walczyć z kim**, спо́рить съ кѣмъ за первѣнство. **Dać komu przodek**, отда́ть кому́ преиму́щество, предпочтѣніе; || *Стар.* нача́ло. || *Горн.* **Przodek, Ort**, забо́й.

Przodkar, -a, -u, *м.* **Przodkara, -y**, *ж.* переде́докъ (*у экипа́жей и полевы́хъ оруді́й*).

Przodkować (*Стар.* **Przodować**), идти́ впереди́; || первѣнствовать. **Przodkować w tańcu**, распоряжа́ться та́нцами; || **Przodkować komu** *или* **przed innymi, przed wszystkimi**, быть вы́ше, превы́шать, превосходи́ть (*кого́, другихъ вспхъ*), отлича́ться (*предъ кѣмъ*), первѣнствовать, опереживать, опереди́ть (*кого́*). **Chciałby wszędzie przodkować**, онъ хотѣлъ бы вездѣ́ быть пе́рвымъ, быть вы́ше всѣхъ.

Przodkowny, *Стар.* гла́вный, передово́й.

Przodkowy, переде́ковый.

Przodowy, пере́дній, передово́й.

Prztyk, Pstryk, -u, Prztyczek, Pstryczek, -czka, *м.* **Prztyczka, Pstryczka, -i**, *ж.* щелчо́къ. **Dać prztyczka w nos**, дать щелчо́къ по́ носу, *см.* **Szczutek.** || **Prztyk, Pstryk**, *Межд.* щёлкъ (*звукъ отъ ударе́нія па́льцевъ о па́льцы*); || вспы́шка (*дѣйствіе по́роха на вспы́шничникѣ*); || осёчка (*ружья*); || **Pstryk, Pstryk!** (*Межд.* отъ глаго́ла **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть).

Prztykać, Pstrykać, Prztyknąć, Pstryknąć, щёлкать па́льцами, дава́ть щелчки́; || дава́ть вспы́шку, дѣлать осёчку, осека́ться (*о ружьѣ*); || **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть. || **Prztykać się, Pstrykać się**, руга́ться, брани́ться, перебра́ниваться.

Przy, *Предл.* при, близъ, вблизи́, по́длѣ, во́злѣ, подъ. у, въ, на. за, съ, со. **Mieszkać przy kościele**, туж przy kościele, жить

по́длѣ цёркви, по́длѣ са́мой цёркви. Przy stole była mowa. .. ва столо́мъ былъ разгово́ръ, была́ рѣчь.... Siedzieć przy stole, сидѣ́ть ва столо́мъ. Siedzieć przy ogniu, сидѣ́ть у огня́. Siedzieć przy kominku, сидѣ́ть пе́редъ камино́мъ. Siedzieć przy oknie, сидѣ́ть у окна́. Usiądź przy mnie, сядь по́длѣ, во́злѣ меня́. Zachować kogo przy życiu, сохрани́ть кому́ жизнь, спасти́ чью жизнь. Przy końcu, въ концѣ́, на концѣ́. Przy końcu zimy, въ концѣ́ зимы́. Jużem przy końcu, я уже́ ока́нчиваю, сейча́съ ока́нчу. Śpiewać przy robocie, пѣть за рабо́тою, во вре́мя рабо́ты. Przy podanéj sposobności, при удо́бномъ слу́чаѣ. Przy świadkach, при свидѣ́теляхъ. Rzecz stała się przy nas, przy ludziach, дѣ́ло произошло́ при на́съ, въ нашёмъ прису́тствіи, при лю́дяхъ. Być przy żniwie, находи́ться, прису́тствовать во вре́мя жа́твы. Poseł przy dworze berlińskim, посла́нникъ при Берли́нскомъ дворѣ́. Być przy dworze, находи́ться при дворѣ́. Śpiewać przy fortepjanie, пѣть подъ форте́піано, съ акомпанеме́нтомъ на форте́піано. Przy boskiéj pomocy, при по́мощи Бо́жіей. Być przy zdrowiu, быть здоро́вымъ, по́льзоваться здоро́вьемъ. Jest przy pieniądzach, онъ при де́ньгахъ, у него́ есть де́ньги. Być przy rozumie, быть въ своёмъ умѣ́. Być przy zdrowych zmysłach, сохрани́ть здра́вый умъ, не потеря́ть разсу́дка. Czém są twoje nieszczęścia przy moich? что́ зна́чатъ твои́ несча́стія въ сравне́ніи съ мои́ми? Przy wytrwałości wszystkiego dokazać można, терпѣ́ніемъ всего́ мо́жно дости́гнуть. Być przy nadziei, быть бере́менною (*о же́нщинѣ*). Stać przy czém, obstawać przy czém, стоя́ть за что́, защища́ть что́. Stoję przy prawdzie, я стою́ за пра́вду. Niech to zostanie przy tobie, оста́вь э́то при себѣ́, сохрани́ э́то про себя́, не разглаша́й, не говори́ никому́.

Przyaresztować, задержа́ть, аресто́вать, наложи́ть запреще́ніе, аре́стъ. **Przyaresztować majątek dłużnika**, задержа́ть имѣ́ніе должника́ *или* наложи́ть запреще́ніе на имѣ́ніе. **Przyaresztować winowajcę**, арестова́ть, взять подъ стра́жу преступника.

Przyaresztowanie, -nia, *ср.* заарестова́ніе, взя́тіе подъ стра́жу; || задержа́ніе, наложе́ніе запрещенія.

Przybaczyć, *Стар.* припо́мнить, *см.* **Przypominać.**

Przybawiać, Przybawić, прибавля́ть, приба́вить, прі обрѣта́ть, прі обрѣсти́, нажива́ть, нажи́ть. || **Przybawiać do siebie**, привлека́ть къ себѣ́, *см.* **Przywabiać** || **Przybawiać się (czego)**, *см.* **Nabawiać się.**

Przybeczeć, поплати́ться, потерпѣ́ть.

Przybić, *см.* **Przybijać.**

Przybiec, Przybiedz, Przybiegać, прибѣжа́ть, **прибѣга́ть, поспѣши́ть, поспѣшать.**

Przybierać, Przybrać, прибира́ть, прибра́ть, подбира́ть, подобра́ть, избира́ть, избра́ть, принима́ть, приня́ть. **Przybrać sobie przyjaciela**, избра́ть себѣ́ дру́га. **Przybrać kogo za syna**, усынови́ть, приня́ть вмѣсто сы́на. **Przybrać kogo za córkę**, приня́ть вмѣсто до́чери; || убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, наряжа́ть, наряди́ть. **Wiosna przybrała ziemię w zieloność i kwiaty**, весна́ убрала́ зе́млю зе́ленью и цвѣта́ми; || брать, принима́ть **на себя́. Przybierać postawę wesołą**, принима́ть на себя́ весёлый видъ. || **Przybrać konia**, надѣ́ть сбру́ю на ло́шадь; || прибыва́ть, прибавля́ться, поднима́ться, возвы́ситься. **Rzeka przybrała**, вода́ въ рѣкѣ поднялась, возвы́силась. || **Przybierać się, Przybrać się**, приготавливаться, пригото́виться, снаряжа́ться, снаряди́ться; || убира́ться, убра́ться, **наряжа́ться, наряди́ться.**

Przybieranie, -nia, *ср.* **прибира́ніе, подбира́ніе, избира́ніе**; || **убира́ніе, украше́ніе**; || **приня́тіе. || Przybieranie deputatów**, приглаше́ніе депута́товъ.

Przybijać, Przybić, прибива́ть, приби́ть. **Przybijać deski**, прибива́ть до́ски. **Przybić nabój, ładunek**, припы́живать, прибива́ть заря́дъ. **Przybijać co komu (na licytacji)**, оста́вить что́ за кѣмъ на публи́чныхъ торга́хъ. **Przybijać do brzegu**, причаливать, приставать, приплывать къ бе́регу.

Przybijaczka, -i, *ж.* бёрдо (*ткацкое*).

Przybijanie, -nia, *ср.* прибива́ніе. **Przybijanie do brzegu**, причаливаніе къ бе́регу.

Przybiór, -oru, *м.* **наря́дъ**, убо́ръ, убра́нство; || припра́ва (*кушанья*). **Przybiór na konia**, ко́нская сбру́я, шо́ры. у́пряжь.

Przybitka, -i, *ж. Воен.* **пыжъ** (*для прибива́нія заря́да*).

Przybity, пригвождённый, **приби́тый** гвоздя́ми.

Przybłąkać się, приставать, приста́ть, привяза́ться, присоедини́ться, сле́довать за кѣмъ либо.

Przyblaknąć, поблѣдне́ть, потускне́ть; || полиня́ть, выцвѣсть.

Przybliżać, Przybliżyć, приближа́ть, **прибли́зить, придвига́ть, придви́нуть.** || **Przybliżać się, Przybliżyć się**, приближа́ться, **прибли́зиться**, придвига́ться, придви́нуться.

Przybliżanie, Przybliżenie, -nia, *ср.* **приближе́ніе, сближе́ніе**; || **приблизи́тельность. Przez przybliżenie**, **приблизи́тельно.**

Przybłotny, **приболо́тный.**

Przyboczny, приближённый, довѣренный, ближа́йшій. **Kancelarja przyboczna namiestnika**, со́бственная канцеля́рія намѣ́стника.

Przyboleć, огорчи́ться.

Przybór, -oru, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Przybory, -ów**, сбо́ры. приготовле́нія; || снаря́дъ, прибо́ръ. **Przybory myśliwskie**, охо́тничьи снаря́ды, принадле́жности.

Przybrać, *см.* **Przybierać**.

Przybrany, при́нятый въ това́рищество, това́рищъ въ торго́вомъ о́бществѣ; || усыновлённый; || пріобще́нный, о́бщникъ (*общества*); || займствованный, чужо́й, вы́мышленный. **Pod nazwiskiem przybraném**, подъ чужи́мъ, вы́мышленнымъ и́менемъ.

Przybrudzić, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть немно́го.

Przybrzeże, -a, *ср.* побере́жье.

Przybrzeżny, прибре́жный.

Przybudować, пристро́ить, надстро́ить.

Przybus, -u, *м. Бот.* рѣчно́й хвощъ.

Przybyć, *см.* **Przybywać**.

Przybycie, -cia, *ср.* прираще́ніе, увели́ченіе; || прибы́тіе, прихо́дъ, пріѣздъ; || *Юрид.* прираще́ніе. **Prawo przybycia z przychodów**, пра́во приращє́нія по отношє́ніямъ къ иму́ществамъ.

Przybyły, прибы́лый, прибы́вшій. пріѣхавшій, прише́дшій. дошє́дшій; || наступи́вшій, наста́вшій; || приращённый, увели́ченный, умно́женный.

Przybysz, -a, Przybylec, -lca, Przybycień, -cnia, *м.* пришє́лецъ. пришлецъ, иноземецъ, чужезе́мецъ, чужестра́нецъ. || **Przybycień**, приба́вочный день къ Февралю́ мѣсяцу въ високо́сномъ го́дѣ, приба́вочная луна́ чрезъ ка́ждые три года́; високо́сный го́дъ.

Przybyszowy, чужестра́нный, при́шлый; || приба́вочный, вста́вочный; || високо́сный (*годъ*).

Przybył, **-u**, *м.* прибы́тіе, прихо́дъ, пріѣздъ. || **Przybytek, -tku**, *м.* приращє́ніе, пріумноже́ніе, наста́ніе, при́быль, приба́вка.

Przybytek, -tku, *м.* жили́ще, пребыва́ніе. || **Przybytek w trzodzie**, *Библ.* сѣнь, ски́нія, Свята́я Свято́ыхъ. **Przybytek Pański**, ски́нія завѣта. || *Посл.* **Od przybytku głowa nie boli**, запа́съ бѣ́ды не дѣлаетъ, лу́шнее не бѣда́, чѣ́мъ бо́льше, тѣ́мъ лу́чше.

Przybywać, Przybyć, прибыва́ть, прибы́ть. пробавля́ться, приба́виться, увели́чиваться, увели́читься; || поспѣша́ть, поспѣши́ть; || пріѣзжа́ть, пріѣхать, прибыва́ть, прибы́ть. **Przybyć komu na pomoc**, поспѣши́ть, поспѣть къ кому́ на по́мощь. **Dnia przybywa**, **дни прибыва́ютъ**, увеличи́ваются.

Przybywanie, -nia, Przybycie, -cia, *ср.* прибыва́ніе, приращє́ніе, прибавле́ніе, увели́ченіе. **Przybywanie wody**, прибыва́ніе воды́; || прибы́тіе, пришє́ствіе, прихо́дъ; || приво́зъ (*товаровъ*).

Przychciwy, Przychciwszy, жа́денькій.

Przychęcać, Przychęcić, пріохо́чивать, пріохо́тить.

Przychód, -u, *м.* прихо́дъ. **Przychód i rozchód**, прихо́дъ и расхо́дъ.

Przychodni, посторо́нній, чужо́й, при́шлый, иностра́нный, иноземный, чужестра́нный.

Przychodowy, прихо́дный.

Przychodzenie, -nia, Przyjście, -ścia, *ср*, пришє́ствіе, прихо́дъ, прибы́тіе, пріѣздъ. **Przyjście Messjasza**, пришє́ствіе Мессіи. **Przyjście na świat**, рожде́ніе, появле́ніе на свѣтъ.

Przychodzić, Przyjść, приходи́ть, притти́; || доходи́ть, достига́ть. **Przyjść do czego**, дости́гнуть чего́. **Przyjść do władzy**, дости́гнуть вла́сти. **Przyszło mi na myśl**, мнѣ пришло́, вѣ́врело на умъ, на мысль, въ го́лову. **Przyjść do siebie**, притти́ въ себя́, собра́ться съ ду́хомъ, очну́ться, образу́миться. **Przyjść do zdrowia**, вы́здоровѣть, попра́вить своё здоро́вье. **Przyjść do siebie po chorobie**, опра́виться по́слѣ боле́зни. **Zkąd ci to do głowy przyszło**, что́ это тебѣ́ вду́малось, что́ ты э́то вы́думалъ? **Wszystko z czasem przychodzi**, вре́мя всё преодолѣва́етъ. **Nigdy do tego nie przyjdzie**, э́тому никогда́ не быва́ть. **Przyjść do lat**, дости́гнуть совершє́ннаго во́зраста. **Przychodzić do ubóstwa**, притти́ въ упа́докъ, обнища́ть. **Przychodzić do rozumu**, взя́ться за у́мъ, одума́ться, образу́миться! **Przychodzić, Przyjść na co**, доводи́ть, довести́ себя́, впада́ть, впасть. **Przyjść na pośmiewisko**, стать, сдѣлаться смѣ́шнымъ. **Przyjść na wzgardę**, быть въ презрѣ́ніи (*у людей*).

Przychodzień, -dnia, *м.* пришє́лецъ, стра́нникъ.

Przychować, Przychowywać, вы́кормить, выка́рмливать, развести́, разводи́ть плоди́ть (*скотину*).

Przychówek, -wku, *м.* прило́дъ, приращє́ніе (*скоти́ны*).

Przychudszy, ху́денькій, худощавый, сухопа́рый.

Przychutniwać (komu), *Стар.* одобря́ть, хвали́ть.

Przychwalać, Przychwalić, восхваля́ть.

Przychwycić, прихвати́ть, захвати́ть.

Przychylać, Przychylić, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || склоня́ть, склони́ть, располага́ть, расположи́ть. **Przychylić ku sobie czyje serce**, расположи́ть кого́ къ себѣ́. || **Przychylać się**, наклоня́ться; || снисходи́ть, согла́шаться на что́. **Przychylać się do pokoju**, склоня́ться къ ми́ру. **Przychylić się do czyjego zdania**, приста́ть, присоедини́ться къ чьему́ мнѣнію.

Przychylenie się, -nia się, *ср.* **согла́сіе Przychylenie się do prośby**, согла́сіе на про́сьбу.

Przychylność, -ści, *ж.* благоскло́нность, снисходи́тельность, доброжела́тельство, благорасположе́ние.

Przychylny, благопрія́тный, благоскло́нный, снисходи́тельный; || попу́тный (*вѣтеръ*).

Przyciąć, *см.* **Przycinać.**

Przyciągać, Przyciągnąć, притя́гивать, притяну́ть, привлека́ть, привле́чь, притя́скивать, притащи́ть. **Magnes przyciąga żelazo,** магни́тъ притя́гиваетъ желѣ́зо. **Przyciągać kogo do siebie,** привлека́ть кого́ къ себѣ́; || стя́гивать, стяну́ть. **Przyciągać popręgi,** стя́гивать подпру́ги. || **Przyciągać (dokąd),** подвига́ться, приближа́ться, подходи́ть, выступа́ть.

Przyciągający, притяга́тельный. **Siła przyciągająca,** притяга́тельная си́ла; || привлека́тельный, плѣни́тельный. **Piękność przyciągająca,** плѣни́тельная краса́.

Przyciąganie, Przyciągnienie, -nia, *ср. физ.* притяже́ніе; || приманка, привлека́тельность, плѣни́тельность.

Przyciaśniejszy, Przyciasny, съ у́женный, немно́го у́зкій.

Przycięcie, -cia, *ср. см.* **Przycinanie.**

Przyciekać, Przyciec, приплива́ть, приплы́ть; || *Стар.* притека́ть, притечь. || *Безлич.* **To mu jeszcze nie przyciekło,** э́то ещё да́ромъ не пройдётъ ему́.

Przyciemniejszy, Przyciemny, тёмненькій.

Przyciemniać, Przyciemnić, затемня́ть, затемни́ть.

Przyciemnienie, -nia, *ср.* потемнѣ́ніе.

Przycukrować, подсласти́ть, насаха́рить.

Przycumować, причали́ть, привяза́ть причалъ.

Przyćwiczać, Przyćwiczyć, пріуча́ть, пріучи́ть, пова́живать, пова́дить, прива́живать, прива́дить.

Przyczajać, Przyczaić, скрыва́ть, скрыть, утаи́вать, утаить. || **Przyczajać się, Przyczaić się,** скрыва́ться, скры́ться, притаиться, спря́таться.

Przyczepiać, Przyczepić, привя́зывать, привяза́ть, прицѣпля́ть, прицѣпи́ть; || прикалывать, приколо́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить; || задѣва́ть, заде́ть. **Przyczepić szpilką,** приколо́ть була́вкою. || **Przyczepiać się, Przyczepić się,** привя́зываться, привяза́ться, прицѣпля́ться, прицѣпи́ться, прикалываться, приколо́ться, пришпи́ливаться, пришпи́литься.

Przyczepka, -i, *ж.* подвѣска (*къ чему́*); || статья́, оговóрка (*въ пи́сьменномъ а́ктѣ*); || приди́рка, ссо́ра.

Przyczepny, подвѣсный, || приди́рчивый, привя́зчивый, скло́нный къ ссо́рѣ.

Przyczerniejszy, черноватый.

Przyczerwieńszy, красноватый.

Przyczesać, причеса́ть.

Przyczęszczać, учаща́ть.

Przyczołek, -łku, *м. Архит.* фронто́нъ, щипе́цъ, вы́шка, ве́рхняя часть до́ма; || усто́й (*путепровóда*); || *Артил.* фасъ бастіо́на.

Przyczołgać się, приползти́.

Przyczyna, -y, *ж.* причи́на, по́водъ, вина́.

Przyczyńca, -y, *м.* винóвникъ, зачи́нщикъ; || засту́пникъ, ходата́й. **Być czyim przyczyńcą u kogo,** быть чьимъ засту́пникомъ. ходата́емъ пе́редъ кѣмъ.

Przyczynek, -nku, *м.* приращéніе, прибы́ль.

Przyczyniać, Przyczynić, придава́ть; приде́ть, прилага́ть, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, увели́чивать, увели́чить; || присоединя́ть, присовокупля́ть (*къ письмý, къ рѣчи и т. п.*). || **Przyczyniać się, Przyczynić się,** содѣйствовать, способствовать. || **Przyczyniać się**

Przycisk, -u, *м.* на́тискъ, сжима́ніе, сдавле́ніе; || ударе́ніе, знакъ ударе́нія (*надъ сло́вомъ*), тони́ческое ударе́ніе.

Przyciskać, Przycisnąć, прижима́ть, прижа́ть, придавливать, придави́ть, притиска́ть, притиснуть; || * угнета́ть, утѣсня́ть, удруча́ть. **Boleść go przyciska,** скорбь его́ удруча́етъ.

Przyciskanie, -nia, Przyciśnięcie, -cia, *ср.* прижима́ніе, сжа́тіе, прижа́тіе, давле́ніе.

Przyćmić, помрачи́ть, затемни́ть, затми́ть.

Przyćmienie, -nia, *ср.* помраче́ніе, потемнѣ́ніе.

Przycukrować, подсласти́ть, насáхарить.

Przycumować, причáлить, привязáть причáлъ.

Przyćwiczać, Przyćwiczyć, пріучáть, пріучи́ть, повáживать, повáдить, привáживать, привáдить.

Przyczajać, Przyczaić, скрывáть, скрыть, утáивать, утайть. || **Przyczajać się, Przyczaić się,** скрывáться, скры́ться, притайться, спрáтаться.

Przyczepiać, Przyczepić, привя́зывать, привязáть, прицѣпля́ть, прицѣпи́ть; || прикáлывать, приколóть, пришпи́ливать, пришпи́лить; || задѣвáть, задѣть. **Przyczepić szpilką,** приколóть булáвкою. || **Przyczepiać się, Przyczepić się,** привя́зываться, привязáться, прицѣпля́ться, прицѣпи́ться, прикáлываться, приколóться, пришпи́ливаться, пришпи́литься.

Przyczepka, -i, *ж.* подвѣска (*къ чему́*); || статья́, оговóрка (*въ пи́сьменномъ а́ктѣ*); || приди́рка, ссóра.

Przyczepny, подвѣсный, || приди́рчивый, привя́зчивый, склóнный къ ссóрѣ.

Przyczerniejszy, черновáтый.

Przyczerwieńszy, красновáтый.

Przyczesać, причесáть.

Przyczęszczać, учащáть.

Przyczołek, -łku, *м. Архит.* фронтóнъ, щипéцъ, вы́шка, вéрхняя часть дóма; || устóй (*путепровóда*); || *Артил.* фасъ бастіóна.

Przyczołgać się, приползти́.

Przyczyna, -y, *ж.* причи́на, пóводъ, винá.

Przyczyńca, -y, *м.* винóвникъ, зачи́нщикъ; || засту́пникъ, ходáтай. **Być czyim przyczyńcą u kogo,** быть чьимъ засту́пникомъ. ходáтаемъ пéредъ кѣмъ.

Przyczynek, -nku, *м.* приращéніе, прибáвка, прúбыль.

Przyczyniać, Przyczynić, придавáть; придáть, прилагáть, приложи́ть, прибавля́ть, прибáвить, увели́чивать, увели́чить; || присоединя́ть, присовокупля́ть (*къ письмý, къ рѣчи и т. п.*). || **Przyczyniać się, Przyczynić się,** содѣйствовать, способствовать. || **Przyczyniać się**

(za kim), ходáтайствовать, хлопотáть, вступáться, заступáться (*за кого*).

Przyczynienie, -nia *и* **Przyczynienie się, -nia się**, *ср.* ходáтайство, содѣйствіе.

Przyczynka, -i, *ж.* (*Умен.* слова **Przyczyna**), малѣйшая причúна, малѣйшій пóводъ.

Przyczynny, способствующій, содѣйствующій, ходáтайствующій, застýпнический, предстáтельствующій; || рекомендáтельное письмó.

Przydać, *см.* **Przydawać**.

Przydalszy, далекóнекъ.

Przydany, прибáвленный, прилóженный, присоединённый, прибáвочный, придáточный. || *Област.* **Przydani, -ych**, *мн.* свáдебный пóѣздъ отправлáющійся съ молодóю въ домъ ея мýжа вмѣстѣ съ придáнымъ.

Przydarzać się, Przydarzyć się, случáться, случúться.

Przydatek, -tku, *м.* прибáвка, надбáвка, придáча; || прúпись (*къ духóвному завѣщáнію*).

Przydatkowy, прибáвочный, придáточный, дополнúтельный.

Przydatność, -ści, *ж.* гóдность, пригóдность, вы́года, удóбность.

Przydatny, гóдный, пригóдный, нýжный, вы́годный, потрéбный, способный, удóбный.

Przydawać, Przydać, придавáть, придáть, прилагáть, приложúть, прибавлáть, прибáвить, присоединáть, присоединúть. || **Przydawać się, Przydać się (na co, do czego)**, годúться, пригодúться, быть полéзнымъ, служúть (*къ чемý*). **Na co się to przyda?** къ чемý э́то послýжитъ? какáя изъ э́того пóльза? **To się na nic przydać nie może**, э́то никудá не годúтся.

Przydech, -u, *м. Грам.* придыхáніе.

Przydechowy, *Грам.* гортáнный. **Głoska przydechowa**, гортáнная бýква.

Przydenek, -nku, *м. Артил.* виноградъ.

Przydeptać, притоптáть, стоптáть. **Przydeptać trzewiki**, стоптáть башмакú.

Przydługi, Przydłuższy, длинноватый.

Przydłużka, -i, *ж. Ком.* прибáвочный листъ къ вéкселю.

Przydomek, -mku, *м.* родовóе прóзвище; || двойнáя фамúлія.

Przydroże, -a, *ср.* придорóжная тропúнка, мѣсто при дорóгѣ.

Przydrożny, придорóжный, подорóжный.

Przydrzeźniać (komu), передрáзнивать (*кого*).

Przyduszać, Przydusić, душúть, придушúть, задушúть, удушáть, удушúть; || заглушáть, заглушúть, подавлять, подавúть, сдéрживать, сдержáть, затáивать, затаúть; || прекращáть, прекратúть, усмирáть, усмирúть, подавúть, обýздывать, обуздáть. *Муз.* **Przyduszać dźwięki**, смягчáть звýки. **Przydusić głos**, сдержáть гóлосъ, задушúть гóлосъ. **Przydusić bunt**, прекратúть, подавúть бунтъ. **Przydusić gniew**, обуздáть, затаúть гнѣвъ. **Przydusić sprawę**, замáть дѣло.

Przydybać, Przydybywać, застáть, застáвать, захватúть, захвáтывать, застúгнуть, застúчь, застигáть. **Noc nas przydybała w drodze**, ночь застúгла, захватúла насъ въ дорóгѣ.

Przydybny, легкозастигáемый, уловúмый.

Przydychać, *Грам.* придыхáть, произноситъ гортáнью, съ придыхáніемъ.

Przydymać, Przydąć, навѣвáть, навѣять, наноси́ть, нагнáть (*вѣтромъ*).

Przydymić, придымúть. || **Przydymić się**, придымúться.

Przydzielenie, -nia, *ср.* **разпредѣлéніе** (*хозя́йства, угóдій*).

Przydzielić (co komu), вы́дѣлить, отдѣлúть, опредѣлúть, назнáчить дóлю.

Przyfarbować, подкрáсить.

Przyfastrzygować, сметáть, пришúть на живýю нúтку.

Przyfugowanie, -nia, *ср. Плотн.* фугóвка.

Przygadzać, Przygodzić, приля́живать, прилáдить, приспособля́ть, приспособúть, прибирáть, прибрáть, придѣлывать, придѣлать; || приноравливать, приноровúть, примѣня́ть, примѣнúть. || **Przygadzać się, Przygodzić się**, приключáться, приключúться, случáться, случúться, приводúться, происходúть. **Przygadza się**, случáется, бывáетъ. **Każda rzecz na co się swego czasu przygodzi**, кáждая вещь въ своё врéмя пригодúтся.

Przygana, -y, *ж.* хулá, порицáніе, осуждéніе, охуждéніе; || упрёкъ, попрёкъ, укорúзна, вы́говоръ. **Człowiek bez przygany**, человѣкъ безупрёчный, безукорúзненный.

Przyganiać, Przyganić, хулúть, порицáть, осуждáть, охуждáть; || журúть, укорáть, упрекáть, выговáривать, дѣлать вы́говоръ. || **Przyganiać, Przygonić, Przygnać**, пригонúть, **пригнáть**, загонúть, загнáть.

Przyganiacz, -a, *м.* хулúтель, порицáтель.

Przygannie, съ упрёкомъ, съ порицáніемъ, съ осуждéніемъ, уничижúтельно.

Przyganny, достóйный порицáнія, хулы́, укорúзненный. *см.* **Naganny**; || порицáющій, уничижáющій, укорáющій.

Przygarbić, сгóрбить, пригнýть, согнýть, скорóбить. || **Przygarbić się**, сгóрбиться, согнýться, скорóбиться.

Przygarnąć, Przygarniać, Przygarnywać, скопúть, копúть, собрáть, собирáть, набирáть, набрáть, подбирáть, подобрáть, прибирáть, прибрáть, загребáть, загрéсть; || привлекáть, пріютúть. **Przygarnął do siebie ludzi uczonych**, привлёкъ къ себѣ учёныхъ людéй, собралъ вок-

ру́гъ себя́ учёныхъ люде́й. **Przygarnął sierotę,** пріюти́лъ у себя́ сиротý. **Przygarnij te pieniądze,** собери́, подбери́ э́ти де́ньги. || **Przygarnąć się, Przygarniać się do czego,** посвяща́ть себя́ чему́, усе́рдно занима́ться чѣмъ, предава́ться чему́. **Przygarniać się do kogo,** привя́зываться, приставáть къ кому́, пріюти́ться у кого́.

Przygarść, -ści, *ж.* **Przygarśnie, -nia,** *ср.* пригоршни.

Przygasać, Przygasnąć, угаса́ть, угасну́ть.

Przygasły, угасшій.

Przygaszać, Przygasić, погаша́ть, погаси́ть. **Przygasić ogień,** уменьши́ть, осла́бить ого́нь.

Przygaszony, пога́шенный.

Przygęstnieć, сгусти́ться.

Przygiąć, Przyginać, пригну́ть, пригиба́ть, скоро́бить; || сложи́ть, скла́дывать; || преклони́ть, преклоня́ть.

Przyglądać, Przyjrzeć (*Стар.* **Przyźrzeć**), присма́тривать, присмотрѣ́ть. *см.* **Doglądać, Dozierać.** **Przeglądać się, Przejrzeć się,** присма́триваться, присмотрѣ́ться, всма́триваться, всмотрѣ́ться, вгля́дываться, вглядѣ́ться.

Przygładzać, Przygładzić, пригла́живать, пригла́дить.

Przygłaskać, Przygłaskiwać, гла́дить, пригла́дить, пригла́живать; приласка́ть, приласки́вать.

Przygłos, -u, *м.* ударе́ніе, акце́нтъ.

Przygłuch, -a, *м.* при́глухъ, глухова́тый.

Przygłuchnąć, огло́хнуть.

Przygłuszać, Przygłuszyć, заглуша́ть, заглуши́ть; || подавля́ть, подави́ть; сде́рживать, сдержа́ть. *Муз.* **Przygłuszać dźwięki,** смягча́ть зву́ки.

Przygnębić, удручи́ть, притѣсни́ть, прижа́ть, придави́ть.

Przygnębienie, -nia, *ср.* притѣсне́ніе, угнете́ніе, давле́ніе, подавле́ніе, гоне́ніе, прижи́мка.

Przygniatać, Przygnieść, угнета́ть, притѣсня́ть, дави́ть, придави́ть, удруча́ть, удручи́ть, прижима́ть, прижа́ть.

Przygniły, гниловáтый.

Przygoda, -y, *ж.* слу́чай, случа́йность; || приключе́ніе, похожде́ніе, происше́ствіе, собы́тіе; || неуда́ча, бѣда́, бѣдствіе, несча́стіе. **Przygody życia,** житéйскія случа́йности. **Większa część wysp znaleziona z przygody,** бо́льшая часть острово́въ откры́та случа́йно. **Schowaj od przygody,** спрячь на всякій слу́чай. **Szczęśliwy jest kto się cudzą przygodą karze,** счастли́въ тотъ, кого́ исправля́етъ чужо́е несча́стіе. || *Посл.* **Głupi kto po szkodzie radzi o wygodzie,** сня́вши го́лову, по волоса́мъ не пла́чутъ. **Przygody nauczą zgody,** *или* **Przygody jednają niezgody,** нужда́ нау́читъ колачи́ ѣсть, нужда́ скачетъ, нужда́ пля́шетъ, нужда́ пѣсенки поётъ. **Przygody po ludziach nie po drzewach chodzą,** *или* **Przygoda za każdym chodzi,** грѣхъ да бѣда́ на кого́ не живётъ; на всякую бѣду́ не упасёшься. **Przygoda nigdy sama nie przyjdzie,** бѣда́ не прихо́дитъ одна́; бѣда́ родитъ бѣду́; бѣда́ бѣду́ погоня́етъ.

Przygodność, -ści, *ж.* пригóдность, полéзность, удóбность, *см.* **Przydatność;** || случа́йность, нечая́нность, неожи́данность.

Przygodny, го́дный, приго́дный, удóбный, полéзный, надлежа́щій, прили́чный, свóйственный, *см.* **Przydatny;** || случа́йный, нечая́нный, неожи́данный. || **Kazania przygodne,** про́повѣди, произнесённыя въ торже́ственные пра́здники.

Przygodzić, Przygodzić się, *см.* **Przyjadzać.**

Przygonić, *см.* **Przyganiać.**

Przygórek, -rka, *м.* приго́рокъ.

Przygorętszy, жарко́некъ.

Przygórny, подго́рный.

Przygorzeć, пригорѣ́ть.

Przygorzelina, -y, *ж.* гарь, при́гарь.

Przygorzki, горьковáтый.

Przygorzkniały, прогóрьклый.

Przygorzknieć, прогóрькнуть.

Przygotować, Przygotowywać, приготóвить, приготáвливать; приспособи́ть, приспособля́ть. || **Przygotować się, Przygotowywać się,** приготóвиться, приготовля́ться.

Przygotowanie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, припасёніе, приспособле́ніе. **Przygotowania, -wań,** *мн.* сбóры, приготовле́нія. **Przygotowanie przestępstwa,** приготовле́ніе къ преступле́нію, умышленное преступле́ніе. || *Горн.* **Przygotowanie rud kruszcowych,** обогащéніе рудъ.

Przygotowany, приготóвленный.

Przygotowawczy, приготови́тельный, пріуготови́тельный.

Przygrabiać, Przygrabywać, Przygrabić, пригребáть, пригрестú, пригрéсть; загребáть, загрéсть.

Przygramolić się, притощи́ться, приползти́.

Przygraniczący, порубéжный.

Przygrawać, Przygrywać, *Муз.* акомпани́ровать, вторить; || подыгрывать.

Przygrawanie, -nia, *ср.* акомпанеме́нтъ.

Przygrodek, -dka, *м.* приго́родъ.

Przygrozić, пригрози́ть.

Przygróżka, -i, *ж.* угро́за.

Przygrubszy, толстовáтый; || *грубовáтый, простовáтый, мужиковáтый.

Przygrywać, *см.* **Przygrawać.**

Przygryzać, Przygryźć, обгрызáть, обгладывать. *Przygryzać wargi,** кусáть гýбы. **Przygryzać komu,** язви́ть, колóть словáми (*кого́*).

Przygryzek, -zku, *м.* язви́тельная шýтка, ѣдкая, злáя насмѣшка.

Przygryźliwy, ѣ́дкій, ко́лкій, язви́тельный.

Przygrzewać, Przygrzać, подогрѣва́ть, подогрѣ́ть; согрѣва́ть, согрѣ́ть; отогрѣва́ть, отогрѣ́ть; || припека́ть, припе́чь; || * докуча́ть, досажда́ть. **Słońce przygrzewa ziemię**, со́лнце согрѣва́етъ зе́млю.

Przygurtować, подтяну́ть подпру́гою; подпру́живать; || пристегну́ть, прикрѣпи́ть, привяза́ть.

Przyhaftować, приши́ть; вы́шить.

Przyimek, -mka, *м. Грам.* предло́гъ.

Przyjąć, *см.* **Przyjmować.**

Przyjaciel, -a, *м.* другъ, прія́тель; || люби́тель. *Посл.* **Dla przyjaciela nowego nie opuszczaj starego**, ста́рый другъ лу́чше но́выхъ двухъ. **Przyjaciel stołowy, kieliszkowy**, засто́льникъ, собуты́льникъ. **Przyjaciel ludzi**, человѣколю́бецъ. **Przyjaciel nauk i sztuk**, люби́тель нау́къ и иску́сствъ.

Przyjacielski, дру́жескій, прія́тельскій. Po przyjacielsku, подру́жески, попрія́тельски.

Przyjacielstwo, -a, *ср.* дру́жба, дру́жество, прія́знь, *см.* **Przyjaźń**. *Собир.* друзья́.

Przyjaciółka, -i, *ж.* прія́тельница, подру́га; || * шпе́нсеръ (*родъ же́нской оде́жды*).

Przyjadać, Przyjeść, прѣда́ть, прѣ́сть, съѣда́ть, съѣ́сть. || **Przyjadać się, Przyjeść się**, прѣда́ться, прѣ́сться.

Przyjazd, -u, *м.* прѣ́здъ.

Przyjaźń, -źni, *ж.* дру́жба, прія́знь.

Przyjaźnić, Sprzyjaźnić, сдружа́ть, сдружи́ть. || **Przyjaźnić się, Sprzyjaźnić się**, дружи́ться, сдружи́ться, подружи́ться, свести́ съ кѣмъ дру́жбу.

Przyjazność, -ści, *ж.* прія́зность, привѣ́тливость, ла́сковость.

Przyjazny, прія́зненный, дру́жескій, дру́жественный, дружелю́бный, благопрія́тный, благоскло́нный. **Wiatr przyjazny**, попу́тный вѣтеръ.

Przyjechać, *см.* **Przyjeżdżać.**

Przyjęcie, -cia, *ср.* приня́тіе. **Przyjęcie podarunku**, приня́тіе пода́рка. **Przyjęcie służącego**, наёмъ слуги́. **Przyjęcie do towarzystwa**, приня́тіе въ о́бщество; || пріёмъ, встрѣ́ча. **Znaleźć dobre przyjęcie**, быть хорошо́ при́нятымъ, встрѣ́ченнымъ. || **Przyjęcie za syna**, усыновле́ніе. **Przyjęcie za córkę**, приня́тіе вмѣсто до́чери.

Przyjemka, -i, *ж. Бот.* виноцвѣ́тъ.

Przyjemność, -ści, *ж.* прія́тность, удово́льствіе; || развлече́ніе, забава́; || пре́лесть, нѣ́жность, мя́гкость. **Przyjemność stylu**, прія́тность сло́га. **Przyjemności wiejskie**, се́льскія удово́льствія. **Przyjemności życia światowego**, удово́льствія, развлече́нія свѣ́тской жи́зни. **Z przyjemnością co robić**, съ удово́льствіемъ дѣ́лать что́.

Przyjemny, прія́тный, ми́лый, любе́зный, нѣ́жный.

Przyjeść, Przyjeść się, *см.* **Przyjadać.**

Przyjęty, при́нятый; || одо́бренный

Przyjeżdżać, Przyjechać, пріѣзжа́ть, пріѣ́хать.

Przyjmiciel, -a, *м.* принима́тель, пріёмщикъ; || сбо́рщикъ.

Przyjmować, Przyjąć, принима́ть, приня́ть, взять; || одобря́ть, одо́брить, утвержда́ть, утверди́ть. **Przyjąć projekt**, приня́ть прое́ктъ. **Przyjmować sakrament**, причаща́ться, пріобща́ться Свя́тыхъ Та́инъ. **Przyjąć służącego**, наня́ть слугу́. **Przyjąć służbę u kogo**, наня́ться въ слу́жбу къ кому́, вступи́ть въ слу́жбу къ кому́. **Przyjąć warunek**, согласи́ться на усло́віе. || **Przyjmować się**, принима́ться, начина́ть расти́; || * развива́ться, распространя́ться.

Przyjść, *см.* **Przychodzić.**

Przyjście, -ścia, *ср.* прихо́дъ. **Przyjście w pomoc**, воспособле́ніе.

Przykarać, наказа́ть.

Przykątek, -tku, *м. см.* **Zakąt.**

Przykaz, -u, *м.* прика́зъ, повелѣ́ніе.

Przykazanie, -nia, *ср.* прика́заніе, распоряже́ніе; || запове́дь. **Przykazanie boskie**, запове́ди бо́жія. || *Стар.* одо́бреніе съ ручательствомъ; || *Стар.* привы́чка къ чему́; || *Стар.* отка́зъ, завѣща́ніе.

Przykazywać, Przykazać, прика́зывать, прика́зать, повелѣ́вать, повелѣ́ть. || *Стар.* отка́зывать, завѣща́ть. || *Стар.* **Przykazywać komu kogo**, рекомендова́ть кого́. ручаться за кого́. || *Стар.* **Przykazywać kogo do czego**, пріучать.

Przykład, -u, *м.* приме́ръ, образе́цъ. **Na przykład**, напримѣ́ръ; || прикла́дъ (*у ружья́*).

Przykładać, Przyłożyć, прикла́дывать, прилага́ть, приложи́ть, подкла́дывать, подложи́ть. || *Стар.* **Przykładać się**, свыка́ться; || содѣ́йствовать, помога́ть, принима́ть въ чёмъ уча́стіе. **I on przykładał się do téj sprawy**, онъ та́кже принима́лъ уча́стіе въ э́томъ дѣлѣ; || упражня́ться (*въ нау́кахъ*), прилежа́ть (*къ нау́камъ*).

Przykładanie się, -nia się, *ср.* содѣ́йствіе, || стара́ніе, прилежа́ніе.

Przykładek, -dku, *м.* **Przykładka, -i** *ж.* приба́вка, прида́ча; || прида́ча дурно́й говя́дины къ хоро́шей.

Przykładność, -ści, *ж.* приме́рность.

Przykładny, примѣ́рный, образцо́вый.

Przykłaniać, Przykłonić, наклоня́ть, наклони́ть.

Przyklask, -u, *м.* рукоплеска́ніе.

Przyklaskiwać, Przyklasnąć, рукоплеска́ть, аплоди́ровать.

Przyklejać, Przykleić, прикле́ивать прикле́ить.

Przyklękać, Przyklęknąć, преклоня́ть, преклони́ть колѣ́ни, стать *или* пасть на колѣ́ни.

Przyklękły, колѣнопреклонённый, стоя́щій на колѣняхъ.

Przyklepać, **Przyklepywać**, сплю́щивать, сплю́щить.

Przyklepany, сплю́щенный.

Przykłonić, *см.* **Przykłaniać**.

Przykłonny (do czego), накло́нный, скло́нный.

Przykołatać się, добра́ться, пробра́ться, доби́ться, дости́гнуть.

Przykomorek, -rku, *м. Стар.* тамо́женная заста́ва.

Przykop, -u, *м.* ровъ, ко́панъ; || *Воен.* **Przykopy**, *мн.* прико́пы, по́дступы, апро́ши, транше́я.

Przykopać, прокопа́ть, проры́ть.

Przykopcieć, закоптѣ́ть.

Przykopowy, траншейный.

Przykopycie, -cia, *ср.* запя́токъ; || подкаблу́чный реме́нь.

Przykoście, -ścia, *ср.* надко́стная плева́.

Przykować, **Przykuć**, прико́вывать, приковать.

Przykracać, укора́чивать.

Przykradać, **Przykraść**, покра́дывать, красть понемно́гу. || **Przykradać się, Przykraść się**, подкра́дываться, подкра́сться.

Przykrasić, **Przykraszać**, укра́сить, украша́ть; || подправля́ть (*кушанье*).

Przykrawać, **Przykroić**, прикра́ивать, прикроить.

Przykręcać, **Przykręcić**, привива́чивать, привинти́ть, приве́рчивать, приве́ртывать, привертѣть.

Przykrępować, прикрѣпля́ть.

Przykro, непрія́тно, доса́дно, ску́чно, проти́вно, прискорбно, тяжело́, несно́сно; || кру́то, отвѣсно; || стремгла́въ, внизъ головою; || гру́бо, суро́во, жесто́ко. **Góra przykro spadzista**, о́чень крута́я гора́. **Spaść przykro**, упа́сть стремгла́въ. **Zwrócić powóz przykro**, кру́то заворо́тить повозку. **Czas przykro zimny**, вре́мя о́чень холо́дное. **Przykro mi to**, э́то мнѣ непрія́тно. **Przykro na to patrzéć**, непрія́тно смотрѣть на э́то. **Przykro się z kim obchodzić**, суро́во обходи́ться съ кѣмъ. **Przykro odpowiedzieć**, гру́бо отвѣтить. **Z przykra**, *Нар.* нело́вко, тяжело́.

Przykrócić, укороти́ть, уба́вить, сократи́ть. || * держа́ть кого́ въ рука́хъ, не дава́ть кому́ во́ли.

Przykroić, *см.* **Przykrawać**.

Przykrość, -ści, *ж.* кру́тость, круть, крутизна́ (*горы*); || жесто́кость, суро́вость (*зимы*); || непрія́тность, неудово́льствіе, огорче́ніе, безпоко́йство, ску́ка, доса́да. **Zrobić komu przykrość**, причини́ть кому́ неудово́льствіе.

Przykrótki, коротковатый.

Przykry, крутой, отвѣсный. **Przykra góra**, крута́я гора́; || нерóвный, неудóбный. **Przykra droga**, бо́йкая, нерóвная доро́га; || те́рпкій, о́стрый, рѣзкій. **Przykry smak**, те́рпкій, о́стрый вкусъ. **Przykry głos**, рѣзкій го́лосъ; || утоми́тельный. **Przykra praca**, утоми́тельная рабо́та; || непрія́тный. **Przykre położenie**, непрія́тное положе́ніе. || **Przykra, *вм.* Przykra rzecz jest**, непрія́тно, э́то непрія́тное дѣло. **Przykra jest karać**, непрія́тно нака́зывать.

Przykrycie, -cia, *ср.* прикры́тіе; || оде́я́ло, покры́шка; || кро́вля, кровъ, кры́ша, навѣсъ.

Przykryty, покры́тый, прикры́тый.

Przykrywać, Przykryć, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przykrywadło, -a, *ср.* кры́шка, покры́шка.

Przykrywka, -i, *ж.* кры́шечка.

Przykrzewić, *Стар.* уси́лить, приба́вить, увели́чить.

Przykrzyć, Sprzykrzyć, докуча́ть, досажда́ть; || возбужда́ть отвраще́ніе. || **Przykrzyć sobie**, скуча́ть, быть недово́льнымъ. || **Przykrzyć się, Sprzykrzyć się**, наскуча́ть, надоѣда́ть, быть въ тя́гость (*кому́*); || становиться ску́чнымъ, несно́снымъ. **Zaczyna mi się przykrzyć jego mowa**, его́ рѣчь начина́етъ наскуча́ть мнѣ. **Już mi się życie przykrzy**, жизнь уже́ наскуча́етъ мнѣ, жизнь уже́ наску́чила мнѣ. **Przykrzy mi się tu**, мнѣ здѣсь ску́чно.

Przykrzykać, Przykrzyknąć, восклица́ть, воскли́кнуть, выража́ть одобре́ніе восклица́ніями.

Przykrzyki, -ów, *мн.* одобри́тельныя восклица́нія, ра́достный кри́къ.

Przykuć, *см.* **Przykować**.

Przykupić, Przykupować, Przykupywać, прикупи́ть, прикупа́ть.

Przykupno, -a, *ср.* прику́пка.

Przykurczyć, скорчить, свести́; || укороти́ть, сдѣлать коро́че, пригну́ть. **Przykurczyło rękę, nogę**, свело́ ру́ку, но́гу.

Przykurzyć, запыли́ть.

Przykwas, -u, *м.* кислова́тость.

Przykwasek, -sku, *м.* кислова́тый вкусъ.

Przykwaśny, кислова́тый.

Przylać, *см.* **Przylewać**.

Przyłączać, Przyłączyć, присоедини́ть, присоединя́ть, прилага́ть, приложи́ть. || **Przyłączać się, Przyłączyć się**, присоедини́ться, присоединя́ться.

Przyłączenie, -nia, *ср.* присоедине́ніе; || приложе́ніе, прибавле́ніе.

Przylądek, -dka, -dku, *м. Геогр.* мысъ, носъ. **Przylądek Dobréj Nadziei**, Мысъ До́брой Наде́жды.

Przylądować, приста́ть, прича́лить къ бе́регу.

Przyłamać (*Стар.* **Przyłomić**), **Przyłomywać**, надломи́ть, надла́мывать.

Przylasek, -sku, *м.*, прилѣсокъ.

Przylaszczka, -i, *ж. Бот.* родъ фіялки.

Przyłatać, положи́ть запла́ты, запла́чивать, приши́ть.

Przylatywać, Przylatać, Przylecieć, прилета́ть, прилетѣ́ть.

Przyłazić, Przylaźć, Przyleźć, ла́зить, ла́зать, лезть, прилеза́ть, приле́зть, приползать, приползти́.

Przyłbica, -y, *ж.* шиша́къ, шлемъ; || забра́ло, ли́чникъ (*у шле́ма*).

Przyłechcić, примани́ть, прива́дить, пріучи́ть.

Przylecieć, *см.* **Przylatywać.**

Przylegać, Przylegnąć, Przyledz, прилега́ть, приле́чь, налега́ть, нале́чь; || прилега́ть (*къ чему́*), находи́ться въ сме́жности (*съ чѣмъ*); || пристава́ть, прильну́ть (*о пла́тьѣ*).

Przyległość, -ści, *ж.* сме́жность, бли́зость; || принадле́жности, уго́дья, слу́жбы (*имѣ́нія, уса́дьбы, до́ма*).

Przyległy, сме́жный, сопредѣ́льный, пограни́чный, сосѣ́дній. || *Мат.* **Przyległy kąt,** сме́жный у́голъ. || *Стар.* привя́занный, приве́рженный, привы́кшій.

Przyleń, -nia, *м.* лѣнтя́й, лѣни́вецъ.

Przylepek, -pka, *м. см,* **Przylepka;** || * прилипа́ло, подлипа́ло (*человѣ́къ, вкра́дывающійся съ ласка́тельствомъ*), подлипа́ла, волоки́та.

Przylepiać, Przylepić, налепля́ть, налепи́ть, разлепля́ть, разлепи́ть, прилепля́ть, прилепи́ть. || **Przylepiać się,** прилепля́ться; || привя́зываться, пристава́ть (*къ кому́*), волочи́ться (*за кѣ́мъ*).

Przylepka, -i, *ж.* при́тискъ (*двухъ хлѣ́бовъ во вре́мя пече́нія*); || * *см.* **Przylepek.**

Przylepnąć, *см.* **Przylipać.**

Przylepny, кле́йкій, ли́пкій, вя́зкій.

Przylew, -u, Przylewek, -wku, *м.* прили́вка; || прили́въ (*воды́*).

Przylewać, Przylać, прилива́ть, прили́ть.

Przyleźć, *см.* **Przyłazić.**

Przyleżeć, прилега́ть, приле́чь.

Przyłgać, Przyłgiwać (*Стар.* **Przyłygać**), прилга́ть, прилыга́ть.

Przylgnąć, *см.* **Przyligać.**

Przyliczać, Przyliczyć, причисля́ть, причи́слить, причита́ть, приче́сть.

Przyligać, Przylgnąć, прилипа́ть, прили́пнуть, прильну́ть; || привя́зываться, привяза́ться, пристава́ть, приста́ть.

Przylipać, Przylipnąć, Przylepnąć, прилипа́ть, прили́пнуть, прикле́иваться, приклеи́ться.

Przylizać, Przylizywać, Przylizować, подлиза́ть, подли́зывать, слиза́ть, сли́зывать. || **Przylizywać się,** подли́зываться, подольща́ться.

Przyłóg, -ogu, *м. см.* **Odłóg.**

Przylot, -u, *м. Стар.* **Przylat,** прилётъ (*птицъ*).

Przylotny, прилётный.

Przyłożyć, *см.* **Przykładać.**

Przyłuda, -y, *ж.* прико́рмъ; || нажи́ва (*на уду́*); || * прима́нка.

Przyłudny, прима́нчивый, зама́нчивый, привлека́тельный.

Przyłudzać, Przyłudzić, прима́нивать, примани́ть, прива́живать, прива́дить, привлека́ть, привле́чь.

Przylutować, припая́ть.

Przymacniać, Przymocnić, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть.

Przymajętnić, обогати́ть

Przymamić, примани́ть, замани́ть.

Przymartwić, умертви́ть, придуши́ть.

Przymarzać, Przymarznąć, примерза́ть, примёрзнуть.

Przymaszerować, прибы́ть изъ похо́да (*о во́йскѣ*).

Przymawiać, Przymówić, загова́ривать, заговори́ть, заводи́ть рѣчь, вступа́ть въ разгово́ръ; || загова́ривать, заколдо́вывать (*нашёптываніемъ нѣкоторыхъ словъ*); || порица́ть, укоря́ть, упрека́ть, жури́ть. || **Przymawiać się, Przymawianie się w sprawie** *Юрид.* уча́стіе въ объясне́ніяхъ по докла́дываемому дѣ́лу. **Przemówić się,** вы́сказать своё мнѣ́ніе о како́мъ либо дѣ́лѣ; || вступи́ть съ кѣмъ въ разгово́ръ, заговори́ть съ кѣмъ; || напомина́ть, намека́ть, каса́ться, затро́гивать, издалека́ заводи́ть рѣчь о чёмъ; || сказа́ть сло́во въ чью́ либо по́льзу.

Przymazać, прима́зать.

Przymęczyć, прину́дить, вы́нуди́ть.

Przymiarek, -rku, *м.* изли́шекъ въ мѣ́рѣ, прида́ча, надда́ча, надба́вка.

Przymierać, Przymrzeć (głodu), терпѣ́ть го́лодъ, умира́ть съ го́лоду; || *Стар.* **Przymierać na kogo,** переходи́ть, достава́ться по наслѣ́дству по́слѣ чьей сме́рти. **Przymiera to wszystko na brata, podług sukcessji,** всё э́то перехо́дитъ по наслѣ́дству къ бра́ту.

Przymierca, Przymierzca, -y, *м.* сою́зникъ (**Sprzymierzeniec**).

Przymierny, сою́зный.

Przymierzać, Przymierzyć, примѣря́ть, примѣ́рить; || = **dokąd, do czego,** стреми́ться куда́, къ чему́, цѣ́лить, мѣ́тить во что́; || напомина́ть, намека́ть. **Nie przymierzając,** безъ зла́го у́мысла, безъ зла́го намѣ́ренія, не говоря́ худа́го сло́ва.

Przymierzchnąć, поме́ркнуть, потемнѣ́ть; || сме́ркнуться.

Przymierze, -a, *ср.* сою́зъ. **Przymierze zaczepne i odporne,** сою́зъ наступа́тельный и оборони́тельный. || *Богосл.* **Dawne Przymierze,** ве́тхій завѣ́тъ. **Nowe Przymierze,** но́вый завѣ́тъ.

Przymieszać, Przymieszywać, примѣша́ть, примѣ́шивать. || **Przymieszać się,** смѣ́шиваться; || * **Przymieszać się do czego,** вмѣша́ться во что́.

Przymieszek, -szka, *м.* при́мѣсь.

Przymieszka, -i, *ж.* по́дмѣсь; || лигату́ра, сплавъ.

Przymieszkowy, примѣ́шанный.

Przymilać, Przymilić, украша́ть, укра́-

сить, крáсить. **Przymilać się**, подольщáться, подслýживаться, угождáть, зайскивать, стараться понрáвиться.

Przymiot, -u, *м.* кáчество, свóйство, достóинство; || *Филос.* случáйность, атрибýть; || *Мед. Стар.* нóвый припáдокъ болѣзни; || *Грам.* сказýемое.

Przymiotnik, -a, *м.* прилагáтельное и́мя.

Przymiotny, прилагáтельный, кáчественный.

Przymknąć, *см.* **Przymykać**.

Przymnażać, Przymnożyć (czego), умножáть, умнóжить (*что*).

Przymocować, прикрѣпи́ть.

Przymocowanie, -nia, *ср.* прикрѣплéніе.

Przymorek, -rku, *м.* начáло *или* конéцъ чумы, моровóй я́вы.

Przymorski, примóрскій, *см.* **Nadmorski, Pomorski**.

Przymorze, *см.* **Pomorze**.

Przymowa, -y, *ж. Стар.* заговóръ, заговáриваніе, нашёптываніе, колдовствó, заклинáніе; || *см.* **Przymówka**.

Przymówić, Przymówić się, *см.* **Przymawiać**.

Przymówienie, się, -nia się, *ср.* слóво скáзанное въ чью-либо пóльзу; || присоединéніе къ разговóру. **Przymówienie się ustne**, лúчное объяснéніе.

Przymówka, -i, *ж.* язвúтельная шýтка, óстрое слóво. насмѣшка, кóлкость; || внушéніе, намёкъ.

Przymówny, Przymówczy, кóлкій, обúдный, язвúтельный.

Przymrózek, -zku, *м.* зáморозки, зáморозь, небольшóй морóзъ.

Przymrużać, Przymrużyć (oczy), моргáть глазáми, щýрить, прищýривать глазá. **Przymrużyć oczy**, сомкнýть глазá.

Przymulenie, -nia, *ср.* нанóсъ (*песку, земли*).

Przymurek, -rku, *м. Архит.* часть стѣны́, прилегáющая къ другóй стѣнѣ, быкъ (*внѣшняя подстáва для поддержáнія сооружéній*), **контрефóрсъ**; || *Фортиф.* **контрефóрсы, кáменныя** подпóры при одéждѣ вáла съ внýтренней стороны́, для поддержáнія землянóй тя́жести.

Przymurować, пристрóить, придѣлать кáменное строéніе.

Przymurze, -a, *ср.* пристѣнокъ, пристѣнъ.

Przymus, -u, *м.* принуждéніе, принуждённость, приневóливаніе; || *Юрид.* **Przymus osobisty**, лúчное задержáніе, арéстъ.

Przymusić, *см.* **Przymuszać**.

Przymusiciel, -a, *м.* понудúтель.

Przymusicielka, -i, *ж.* понудúтельница.

Przymuskać, Przymusnąć, Przymuskiwać, приглáдить, приглáживать.

Przymusny, принуждённый, натя́нутый.

Przymusowy, принудúтельный.

Przymuszać, Przymusić, принуждáть, принýдить, насúловать, приневóливать, приневóлить, заставлáть, застáвить; || **Przymuszać się**, принуждáть себя́.

Przymuszony, принуждённый, вы́нужденный, приневóленный.

Przymykać, Przymknąć, примыкáть, примкнýть, припирáть, припереть, запирáть, запереть; || придвигáть, придви́нуть.

Przynaglać, Przynaglić (komu), понуждáть, понýдить, торопúть, понукáть; || **Przynaglać kogo do czego**, принуждáть, приневóливать кого́ къ чему́.

Przynajmniéj, по крáней мѣрѣ, по мéньшей мѣрѣ.

Przynależeć, принадлежáть; || относúться къ чему́, касáться до чего́; || *Стар.* зависѣть.

Przynależność, Przynależytość, -ści, *ж.* принадлéжность, зависúмость, подчинéнность, *см.* **Należytość, Przyległość**; || **Przynależność sądu**, полномóчность судá; || причитáющаяся сýмма, слѣдуемая къ получéнію сýмма. || *Стар.* **Przynależności**, *мн.* дохóдныя статьи́, *см.* **Pertynencja**.

Przynależny, Przynależyty, завúсимый, подчинéнный; || надлежáщій, принадлежáщій, прилúчный, свóйственный; || дóлжный, слѣдуемый; || *Юрид.* полномóчный, имѣющій прáво судúть; || причитáющійся, слѣдуемый къ получéнію (*о сýммѣ*).

Przynaszać, *см.* **Przynosić**.

Przynęcać, Przynęcić, привлекáть, привлéчь, прельщáть, прельстúть; || приважúвать, прикáрмливать.

Przynęta, -y, *ж.* приманка, прéлесть, привлекáтельность; || прикóрмъ; || нажúва, блёвка (*надѣваемая на крючокъ удá для приманки рыбъ*).

Przynętny, привлекáтельный, плѣнúтельный, прелéстный.

Przyniewalać, Przyniewolić, приневóливать, приневóлить, принуждáть, принýдить.

Przyniewolny, вы́нужденный, принуждённый, обя́занный.

Przynitować, заклепáть (*гвоздь*), вклепáть.

Przynosić, Przynieść, Przynaszać, приносúть, принести́, принáшивать; || доставлáть, достáвить; || причинáть причинúть; || доносúть, доводúть до свѣдѣнія. **Co cię tu przyniosło?** что тебя́ привелó сюдá? **Czy go tu kaduk przyniósł?** не чёрти ли принеслú его́ сюдá? **Przynieść szkodę**, нанестú вредъ. **Przynieść straty**, ввестú въ убытокъ. **Przynieść zmartwienie**, причинúть огорчéніе.

Przynucać, Przynuczać, Przynękać, Przynukać, Przynużać, принуждáть, приневóливать.

Przynuka, -i, *ж.* принуждéніе. **Bez przynuki**, непринуждéнно, добровóльно.

Przyobecny, присýтствующій.

Przyobiecać, Przyobiecywać, обѣща́ть, обѣща́ться, сули́ть, посули́ть.

Przyoblec, Przyobłoczyć, Przyoblekać, облечь, облека́ть, одѣть, одѣва́ть. || **Przyoblekać się,** облача́ться, облека́ться, одѣва́ться, надѣва́ть на себя́.

Przyoccić, подли́ть у́ксусу.

Przyodziać, *см.* **Przyodziewać.**

Przyodzienie, -nia, *ср.* **Przyodziewa, -y,** *ж.* **Przyodziewek, -wku,** *м.* **Przyodzież, -y,** *ж.* одѣя́ние, одежда, пла́тье; || прикры́тіе, покро́въ.

Przyodziewać, Przyodziać, одѣва́ть, одѣть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przyodziewek, Przyodzież, *см.* **Przyodzienie.**

Przyorać, Przyorywać, пріора́ть, припаха́ть, припа́хивать.

Przyostry, острова́тый.

Przyozdabiać, Przyozdobić, украша́ть, укра́сить.

Przyozdobienie, -nia, *ср.* прикра́са.

Przypadać, Przypaść, Przypadnąć (przy czém, do czego), припада́ть, припа́сть, броса́ться, бро́ситься. **Przypadł do ziemi,** припа́лъ къ землѣ. **Przypadają mu do nóg,** броса́ются къ его́ ногамъ. || =**gdzie,** спря́таться, притайться. || =**dokąd,** врыва́ться, вто́ргаться. **Przypadać do miasta,** врыва́ться въ го́родъ. || = **na kogo,** нападать, постига́ть, застига́ть, захва́тывать. **Strach na niego przypadł,** страхъ напа́лъ на него́. **Nieszczęście na niego przypadło,** несча́стіе постигло его́. **Choroba na niego przypadła,** его постигла боле́знь. || Доставаться, выпадать на до́лю, приходи́ться, причита́ться, наставать, наступа́ть, конча́ться (*о срокѣ*). **Dziedzictwo na niego przypada,** ему́ достаётся насле́дство, на его́ до́лю выпадаетъ насле́дство. **Kolej przypada na mnie,** настаётъ моя́ о́чередь. **Na niego przypada dzień służby,** прихо́дитъ его́ о́чередь итти́ на слу́жбу. **Swięto jego przypada na niedzielę,** пра́вдникъ его́ прихо́дится въ воскресе́нье. || Происходи́ть, случа́ться. **Przypadło to w roku 1812,** э́то случи́лось въ 1812 году́. || Приходи́ть въ го́лову, припомина́ть. **Przypada mi na myśl,** мнѣ прихо́дитъ въ го́лову, я припомина́ю. || Понра́виться, полюби́ться. **Przypada mi po myśli,** э́то мнѣ по мы́сли, э́то мнѣ нра́вится. **Przypada mi do gustu,** э́то въ моёмъ вку́сѣ, по моему́ вку́су. **Przypadł mi do serca,** онъ мнѣ полюби́лся. || Подходи́ть, схо́дствовать. **Konie te przypadają do siebie,** э́ти ло́шади подхо́дятъ одна́ къ другой́, подхо́дятъ подъ одну́ масть. **Przypadać do siebie,** сходи́ться, схо́дствовать другъ съ дру́гомъ. || Покрыва́ть, зава́ли́ть. **Na ten czas wszystko było śniegiem przypadło,** въ э́то вре́мя всё бы́ло покры́то *или* засы́пано снѣгомъ. **Przez noc śniegu przypadało,** всю ночь па́далъ снѣгъ. ||*Охот.* броса́ться въ сто́рону (*отъ соба́къ*).

Przypadanie, -nia, *ср.* упада́ніе, нападе́ніе; || врыва́ніе, вторже́ніе; || наста́ніе, наступле́ніе (*сро́ка*), *см.* **Przypadać.**

Przypadek, -dku, *м.* приключе́ніе, происше́ствіе, собы́тіе, нечая́нный слу́чай, нечая́нность, *см.* **Zdarzenie;** || неуда́ча, несча́стіе. **Wydarzył mu się przypadek,** съ нимъ случи́лось несча́стіе. || Случа́йность. **Życie ludzkie podlega rozmaitym przypadkom,** человѣ́ческая жизнь подве́ржена ра́знымъ случа́йностямъ. || Припа́докъ, при́ступъ (*боле́зни*), симпто́мъ. || Приключе́ніе, похожде́ніе. **Przypadki życia,** приключе́нія въ жи́зни, *см.* **Przygoda.** || *Грам.* паде́жъ. || **Na przypadek, w przypadku,** на слу́чай, въ слу́чаѣ. **Przypadkiem, Przypadkowo,** слу́чайно, по слу́чаю, нечая́нно, невзнача́й, ненаро́комъ, ненаро́чно. **Spuścić się na przypadek,** пусти́ться наудачу, ввѣриться слу́чаю.

Przypadkować, *Грам.* склоня́ть.

Przypadkowość, -ści, *ж.* случа́йность, нечая́нность, неожи́данность.

Przypadkowy, случа́йный, нечая́нный, неожи́данный; || посторо́нній. **Przypadkowe dochody,** посторо́нніе, случа́йные дохо́ды.

Przypadłość, -ści, *ж. Филос.* случа́йность; || *Богосл.* акциде́нціи, ви́ды, та́инства по освяще́нію (*у Католиковъ*); || припа́докъ, при́знакъ боле́зни, симпто́мъ; || до́ля, часть чего́-либо сле́дуемая кому́, сле́дуемая су́мма.

Przypadły, прибы́вшій, наступи́вшій, случи́вшійся, *см.* **Przypadać.**

Przypalać, Przypalić, прижига́ть, прижечь, обжига́ть, обже́чь.

Przypamiętać, припо́мнить, вспо́мнить.

Przyparty, припёртый, прижа́тый. приста́вленный.

Przypas, -u, *м.* ма́чта и руль на рѣ́чныхъ суда́хъ.

Przypasać, Przypaść, стра́вливать, стравить (*пустить скотину на лугъ или въ поле, давать ей съдать траву или хлѣбъ на корню стоящій*).

Przypaść, *см.* **Przypadać.**

Przypasowanie, -nia, *ср.* приста́вка, прила́женіе. *Плотн.* **Przypasowanie do łegaru,** нару́бка на ле́жни.

Przypasywać (*Стар,* **Przypasować**), **Przypasać,** препоя́сывать препоясать, опоя́сывать, опоясать; || прицѣпля́ть, прицѣпить, привѣшивать, привѣсить, привя́зывать, привязать.

Przypatrować się, Przypatrywać się, Przypatrzać się, Przypatrzéć się, всма́триваться, всмотрѣться, вгля́дываться, вглядѣться, насмотрѣться, наглядѣться.

Przypchnąć, *см.* **Przypychać.**

Przypędzać, Przypędzić, погоня́ть, пригна́ть; || понужда́ть, пону́дить, понужа́ть.

Przypiąć, *см.* **Przypinać.**

Przypiecek, -cka, *м.* шестóкъ, припéчекъ.

Przypieczętować, запечáтать.

Przypiekać, Przypiec, припекáть, припéчь, поджáривать, поджáрить; || ***Przypiekać komu,** досаждáть, докучáть. || **Przypiekać się,** обжáриться, подгорѣ́ть.

Przypiekanka, -i, *ж. Повар.* крокéтка, родъ лепёшекъ, въ ви́дѣ цили́ндровъ изъ тёртаго картóфелю, *или* изъ ри́су, поджáренныхъ на сковородѣ́.

Przypiekle, -a, *ср. Библ.* врáта áдовы.

Przypiękniać, Przypiększać, Przypięknić, Przypiększyć, украшáть, укрáсить, убирáть, убрáть.

Przypielać, Przypleć, выпáлывать, вы́полоть.

Przypieprzyć, присы́пать пéрцомъ.

Przypierać, Przyprzeć, припирáть, припере́ть, напирáть, напере́ть, прижимáть, прижáть; || прилегáть къ чему́, грани́чить, примыкáть, быть въ смéжности; || ***Przypierać kogo,** наступáть на когó, тѣсни́ть когó, стáвить когó въ тупи́къ. || **Przypierać się (do czego),** опирáться (*на чтó*).

Przypieranie, -nia, Przyparcie, -cia, *ср.* припирáніе, напирáніе, нажáтіе, налегáніе.

Przypierzać, Przypierzyć, оперя́ть, опери́ть; || убирáть пéрьями.

Przypięty, прикóлотый, пришпи́ленный, прикрѣплённый.

Przypiewać, *см.* **Przyśpiewywać.**

Przypiewek, -wku, *м.* припѣ́въ.

Przypijać, Przypić, пить за чьё здорóвье. || **Przypijać się, Przypić się,** впивáться, впи́ться.

Przypilnować (czego), присмотрѣ́ть (*за кѣмъ*), позабóтиться (*о чёмъ*), наблюдáть.

Przypinać, Przypiąć, прикáлывать, приколóть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть. **Przypinać wstążki,** прикáлывать лéнты. **Przypiąć ostrogi,** надѣ́ть шпóры. ***Rogi komu przypinać,** приставля́ть кому́ рогá. *Посл.* **Przypiął kwiatek do kożucha,** горóдитъ чепуху́, вздоръ, въ э́томъ нѣтъ ни склáду, ни лáду, ни къ селу́, ни къ гóроду. **Przypiąć komu łatkę,** уязви́ть, уколóть словáми, обрѣ́зать, отщелкáть, отдѣ́лать (*кого*).

Przypis, -u, *м.* припи́ска, прибáвка, примѣчáніе, толковáніе; || посвящéніе (*кни́ги*); || *Юрид. Стар. см.* **Przywianek.**

Przypisać, *см.* **Przypisywać.**

Przypisek, -sku, *м.* отмѣ́тка, вы́носка, примѣчáніе; || припи́ска, постскри́птъ.

Przypisanie, nia, *ср.* припи́сываніе, прибавлéніе къ напи́санному, припи́ска; || внесéніе въ кни́гу; || посвящéніе (*кни́ги кому́-либо*).

Przypisny, приписнóй, припи́санный, причи́сленный. **Przypisne linje w nutach,** прибáвочныя линѣ́йки. **Przypisny list,** посвяти́тельное письмé (*въ кни́гѣ*).

Przypisywać, Przypisać, припи́сывать, приписáть; || посвящáть кому́ (*кни́гу*). **Przypisywać sobie co,** припи́сывать себѣ́, присвóивать себѣ́.

Przypłacać, Przypłacić, дóрого плати́ть, заплати́ть, поплати́ться; || потерпѣ́ть (*за чтó*), искупáть (*чтó*). **Przypłacić czego zdrowiem,** поплати́ться здорóвьемъ (*за неосторóжность*). **Przypłaci on mi tego, za to,** онъ за э́то мнѣ заплáтитъ, э́то бу́детъ дóрого стóить ему́.

Przypłaszczyć, приплю́снуть, придави́ть.

Przyplatać, Przypleść, вплетáть, вплесть.

Przypławiać, Przypławić, сплáвливать, сплавля́ть, сплáвить, пригоня́ть, пригнáть. || **Przypławiać się,** переплывáть, переплы́ть, приплывáть, приплы́ть.

Przypleć, *см.* **Przypielać.**

Przypleniać, Przyplenić, пріумножáть, пріумнóжить, умножáть, умнóжить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть.

Przypleść, *см.* **Przyplatać.**

Przypłodek, -dka, *м.* приплóдъ, приращéніе (*скоти́ны*); || * прибавлéніе, прибáвка, при́быль; || незаконорождéнный, побóчное дитя́; || *Собир.* потóмство, рóдственники по нисходя́щему колѣ́ну.

Przypłodkowy, приплóдный.

Przypłynąć, Przypływać, приставáть, подплывáть къ бéрегу, приплывáть, приплы́ть.

Przypochlebiać, Przypochlebić, льсти́ть, ласкáть, ласкáтельствовать, потвóрствовать, угождáть. || **Przypochlebiać się,** ласкáться, подольщáться, подлáживаться, поддѣ́лываться.

Przypodobać się, понрáвиться, полюби́ться, пригляну́ться.

Przypodobanie, -nia, Przypodobanie się, -nia się, *ср.* старáніе понрáвиться.

Przypodobniać, Przypodobywać, Przypodobić, Przypodobnić, уподобля́ть, уподóбить, прирáвнивать, приравни́ть, прировня́ть, срáвнивать, сравня́ть. || **Przypodobniać się,** уподобля́ться, прирáвниваться.

Przypodobny, подóбный, похóжій, схóжій.

Przypominać, Przypomnieć, припоминáть, припóмнить, напоминáть, напóмнить.

Przypominacz, -a, *м.* напоминнáтель,

Przypominek, -nku, *м.* подáрокъ на пáмять.

Przypomnienie, -nia, *ср.* воспоминáніе, напоминáніе, припоминáніе,

Przypor, -u, *м.* прорѣ́ха (*у рубáхи*).

Przypora, -y, *ж.* подпóрка.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготáвли-

вать, приготóвить, припасáть, припастú, приспосáбливать, приспосóбить.

Przyposażny, дáнный сверхъ придáнаго.

Przypowiast, -u, *м.* вторúчный позúвъ въ судъ для исполнéнія приговóра.

Przypowiastka, *см.* **Przypowieść.**

Przypowieść, -ści, *ж.* послóвица, поговóрка; || прúтча. **Przypowieści Salomonowe,** прúтчи Салóмона. **Poszło to w przypowieść,** óто вошлó въ послóвицу, *см.* **Przysłowie.**

Przypowiestny, послóвичный; || прúточный, иносказáтельный.

Przypowieszczać, Przypowieszczyć, *Стар.* привывáть въ судъ прéступника для исполнéнія приговóра надъ нúмъ.

Przypozew, -zwu, *м.* возобновлéніе тя́жбы, вторúчный вы́зовъ въ судъ.

Przypozwać, Przypozywać, возобновúть, возобновля́ть тя́жбу, позвáть въ судъ, привлéчь къ судý.

Przypozwanie, -nia, *ср.* вручéніе вы́зова въ судъ. **Przypozwanie do sprawy,** привлечéніе къ дѣлу, къ судý.

Przypożyczyć, призанáть, ещё взáть въ долгъ.

Przyprawa, -y, *ж.* приготовлéніе, приспособлéніе, сбóры; || *Повар.* припрáва, снадобьé; || *Стар.* прикрáса, украшéніе; || составлéніе, состáвъ; || закáлка (*стáли*).

Przyprawiać, Przyprawić, приготовля́ть, приготóвить, прибавля́ть, прибáвить, присоединя́ть, присоедини́ть, присовокупля́ть, присовокупúть, прилагáть, приложúть. **Przyprawić kogo o co,** подвергáть кого чемý, доводúть кого до чегó, причиня́ть. **Przyprawił go o nieszczęście,** онъ довёлъ егó до несчáстія. **Przyprawić kogo o śmierć,** причини́ть комý смерть, быть причúною чьей смéрти. || **Przyprawiać się,** приготовля́ться, приспособля́ться.

Przyprażyć, поджáрить.

Przyprószyć, Przyprószyć, напорошúть, напылúть, насорúть.

Przyprowadzać, Przyprowadzić, доводúть, довестú, вводúть, ввестú, приводúть, привестú.

Przyprowadzenie, -nia, *ср.* приведéніе, привóдъ.

Przyprząg, -ęgu, *м.* у́пряжь, запрáжка; || пристáжка. **Koń do przyprzęgu,** пристяжна́я лóшадь.

Przyprząść, припря́сть.

Przyprzążka, -i, *ж.* *см.* **Przyprząg;** || пострóмка, прúстяжь.

Przyprzeć, сопрéть.

Przyprzęgać, Przyprządz, припрягáть, припрячь.

Przypsnąć, замя́ться, остановúться, замолчáть.

Przypudrować, напýдрить.

Przypust, -u, *м.* наступлéніе, прúступъ.

Przypustne, -ego, *ср.* плáта за входъ; || *Юрид. и Стар.* пóшлина за дозволéніе продáжи трéтьей чáсти имéнія.

Przypustnica, -y, *ж.* *Плот.* подбáлочникъ, *см.* **Knag.**

Przypuszczać, Przypuścić, припускáть, припустúть, допускáть, допустúть, принимáть, принять, открывáть путь къ дéйствію, давáть на что́ лúбо позволéніе, допускáть, не останáвливать. || **Przypuszczać (czego),** припускáть, прибавля́ть длины́ *или* ширины́; || нападáть, атаковáть; || припускáть, случáть (*о лошадяхъ*); || допускáть, предполагáть. **Przypuśćmy że tak jest,** допýстимъ, что óто такъ. **Przypuściwszy, że...,** предположúвши что...

Przypuszczalnie, фиктúвно, воображáемо, по предположéнію.

Przypuszczalny, фиктúвный, предполагáемый.

Przypuszczanie, Przypuszczenie, -nia, *ср.* допущéніе, принятіе. || **Przypuszczenie,** предположéніе, догáдка, гипóтеза. **Przypuszczenie prawne,** *Юрид.* фúкція, предположéніе. **Gubić się w przypuszczeniach,** терáться въ догáдкахъ.

Przypychać, Przypchnąć, припúхивать, припихáть, припихнýть, притáлкивать, притолкáть, притолкнýть; || заклáдывать, заложúть (*дверь, окно*).

Przypytywać się, распрáшивать, освѣдомля́ться, развѣдывать, допрáшивать, дойскиваться; || * пытáться, пробовáть.

Przyrąbać, прирубúть.

Przyrabiać, Przyrobić, придѣлывать, придѣлать; || прибавля́ть, прибáвить, увели́чивать, увели́чить, расширя́ть, расшúрить. **Przyrobić majątku,** увели́чить своё состоя́ніе.

Przyrachować, причéсть, причúслить.

Przyradzać, Przyrodzić, родúться. **Przyrodził się po śmierci ojcowskiéj,** родúлся пóслѣ смéрти отцá || **Przyradzać się komu,** быть въ блúзкомъ родствѣ съ кѣмъ; || родúться похóжимъ на кого (*на отца, на мáть и т. п.*).

Przyramek, -mku, *м.* нарáмникъ; || наплéчникъ, оплéчникъ (*на одéжду, на рубáху*); || нарукáвникъ.

Przyrastać, Przyrosnąć, прирастáть, приростú, нарастáть, наростú: || * возрастáть, возрастú, увели́чиваться, увели́читься.

Przyrdzewieć, заржáвѣть.

Przyrobek, -bku, *м.* выручка, прúбыль, барышъ; || пожúва, заработка.

Przyroda, -y, *ж* природа, натýра, естество́; || свóйство.

Przyrodniczy, естéственный, натурáльный.

Przyrodność, -ści, *ж.* однорóдность; || сходство, сообрáзность || свойство́ (*родство́ по женúтьбѣ*); || родство́, сродство́.

Przyrodny, *см.* **Przyrodzony;** || природный, врождённый, однорóдный; || род-

нóй, рóдственный. || **Przyrodny brat**, единоутрóбный братъ. **Przyrodni bracia i siostry**, свóдные, сведённые *или* сведёные брáтья и сёстры. || *Бот.* **Rośliny przyrodne**, прирастáющія растéнія.

Przyrodzenie, -nia, *ср. см.* **Przyroda.**

Przyrodzony, прирóдный, естéственный, натурáльный. **Rozum przyrodzony**, врождéнный умъ. **Przyrodzone nauki, Przyrodoznawstwo**, естéственныя наýки, естествознáніе. **Prawo przyrodzone**, естéственное прáво. **Dzieci przyrodzone**, незаконорождённыя, побóчныя дѣ́ти. **Grzech przyrodzony**, перворóдный грѣ́хъ. *Анат.* **Części przyrodzone**, дѣторóдныя чáсти.

Przyrok, *см.* **Urok.**

Przyrosnąć, *см.* **Przyrastać.**

Przyrost, -u, *м.* приращéніе (*луны́*); || приращéніе, распространéніе, пріумножéніе; || нáростъ, нáросль.

Przyrostek, -stku, -stka, *м.* нáросль; || óтпрыскъ, óтрасль, побѣ́гъ дéрева; || *Грам.* прислóвье, прислóвная части́ца.

Przyrównać, Przyrównywać, приравня́ть, прирáвнивать, уподóбить, уподобля́ть, сравни́ть, срáвнивать, сличи́ть, сличáть, примѣни́ть, примѣня́ть.

Przyrównanie, Przyrównywanie, -nia, *ср.* сравнéніе, срáвниваніе, уподоблéніе, сопоставлéніе.

Przyrumienić, подрумя́нить; || * поджáрить (*въ мáслѣ*). || **Przyrumienić się**, подрумя́ниться; || поджáриться.

Przyrwa, -y, *ж. Геогр.* зали́въ, лимáнъ, *см.* **Zatoka.**

Przyrwać, Przyrywać (czego), подры́ть, подрывáть, вы́рвать, вырывáть, подкопáть, подкáпывать. **Przyrwać się**, *Прост.* дорвáться, добрáться. **Przyrwał się do flaszki**, дорвáлся до буты́лки.

Przyrykać, отзывáться на мычáніе, на ревѣ́ніе.

Przyrynek, -nku, *м.* мáлый ры́нокъ.

Przyrząd, -u, *м.* снаря́дъ, аппарáтъ.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготовля́ть, приготóвить, снаряжáть, снаряди́ть, припасáть, припасти́.

Przyrządzanie, Przyrządzenie, -nia, *ср.* приготовлéніе, снаряжéніе, припасéніе.

Przyrzec, обѣщáть, дать слóво.

Przyrzecze, -a, *ср.* порѣ́чье.

Przyrzeczenie, -nia, *ср.* обѣщáніе; || обязáтельство; || увѣрéніе, удостовѣрéніе, *см.* **Obietnica. Przyrzeczenie na piśmie**, подпи́ска, пи́сьменное обязáтельство.

Przyrzeczny, прирѣ́чный, порѣ́чный.

Przyrzekać, обѣщáть, обѣщáться; || увѣря́ть, *см.* **Obiecywać.**

Przyrznąć, *см.* **Przyrzynać.**

Przyrzucać, Przyrzucić, подбрáсывать, подбрóсить, прики́дывать, прики́нуть, подклáдывать, подложи́ть; || набрáсывать, набрóсить, наки́дывать, наки́нуть, прикрывáть, прикры́ть. || **Przyrzucać się**, сообщáться, передавáться, приставáть (*о болѣ́зни*).

Przyrzut, -u, *м.* прики́дка, || прили́пчивая, зарази́тельная болѣ́знь.

Przyrzutny, прибáвленный, прики́нутый; || случáйный, посторóнній; || прили́пчивый, зарази́тельный (*о болѣ́зни*), *см.* **Zaraźliwy.**

Przyrzynać, Przyrznąć, подрѣ́зывать, подрѣ́зать, прирѣ́зывать, прирѣ́зать.

Przysąd, -u, *м.* присуждéніе, приговóръ, рѣшéніе, опредѣлéніе; || судéбныя пóшлины; |*Стар.* присýдъ, прáво производи́ть судъ.

Przysada, -y, *ж. Стар.* прибавлéніе, дополнéніе; || при́мѣсь, смѣшéніе, сплавъ, лигатýра (*серебрá, зóлота*); || пустáя прикрáса; || слáбость, порóкъ; натя́нутость, принуждённость, напы́щенность, жемáнство.

Przysadka, -i, *ж. Бот.* прили́стникъ, застёжка.

Przysadny, подмѣ́шанный, прибáвленный; || натя́нутый, принуждённый, напы́щенный, жемáнный.

Przysadzać, Przysadzić, присáживать, присади́ть, насаждáть, насади́ть; || приставля́ть, пристáвить, помѣщáть, помѣсти́ть; || прибавля́ть, прибáвить, примѣ́шивать, примѣшáть; || быть натя́нутымъ, напы́щеннымъ, жемáннымъ. || **Przysadzać się na co**, домогáться, добивáться чегó; || = **do kogo**, срáвнивать себя́ съ кѣмъ, пя́литься вслѣдъ за кѣ́мъ.

Przysądzać, Przysądzić, присуждáть, присуди́ть, приговáривать, приговори́ть. **Przysądzić rzecz najwięcéj dającemu**, остáвить вещь за даю́щимъ бóльшую цѣ́ну.

Przysądzenie, -nia, *ср.* присуждéніе.

Przysalać, Przysolić, соли́ть, насоли́ть.

Przyścignąć, нагнáть, догнáть, излови́ть, поймáть, задержáть, придержáть.

Przyséłać, Przysyłać, Przysłać (po co, za czém), присылáть, прислáть, посылáть, послáть (*за чѣ́мъ*).

Przysiadać, Przysiąść, Przysieść, присѣдáть, присѣ́сть. || **Przysiadać się do kogo**, подсáживаться къ комý, сади́ться пóдлѣ когó.

Przysiadywać, Przysiedzieć (czego, przy czém), проси́живать, просидѣ́ть. **Przysiedziałem nad tém z miesiąc**, я просидѣ́лъ, прорабóталъ надъ э́тимъ съ мѣ́сяцъ; || присѣ́сть гдѣ (*на врéмя*); || засѣ́сть, притаи́ться.

Przysięga, -i, *ж.* прися́га, кля́тва, кля́твенное обѣщáніе; || божбá. **Przysięga wierności** *или* **na wierność**, прися́га на вѣ́рность, кля́тва въ вѣ́рности. **Przysięga homagjalna**, прися́га на вѣрнопóдданничество.

Przysięgać, Przysiądz (*Стар.* **Przysiąc**), **Przysięgnąć**, присягáть, присягнýть, ут-

вержда́ть прися́гою, дава́ть кля́твенное обѣща́ніе. Przysiądz na Ewangelją, присягну́ть надъ Евáнгеліемъ. **Przysięgam Bogu**, кляну́сь Бо́гомъ, ей Бо́гу. || **Przysięgać się**, божи́ться. кля́сться. **Przysięgam się na honor**, кляну́сь че́стью.

Przysięgły, прися́жный. *Юрид.* прися́жный засѣда́тель. **Przysięgły umocowany**, прися́жный повѣ́ренный.

Przysiek, -u, *м.* **Przysieka, -i**, *ж.* родъ у́зкаго топора́ для выда́лбливанія де́рева. || **Przysiek (w stodole)**, за́сѣкъ (*отгоро́дка въ амба́рѣ для хлѣба*), за́кромъ.

Przysiew, -u, Przysiewek, -wku, *м.* присѣвъ.

Przysiewać, Przysiać, присѣва́ть, присѣ́ять.

Przysiewacz, -a, *м.* присѣва́ющій.

Przysiężnie, подъ прися́гою, подъ кля́твою.

Przysiężny, да́вшій кля́твенное обѣща́ніе, присягну́вшій въ чёмъ либо́, *см.* **Przysięgły.**

Przysiodłać, осѣдла́ть.

Przysiołek, -łku, *м.* **посёлокъ, высе́локъ**, сельцо́; || ху́торъ.

Przysionek, -nku, -nka, *м.* па́перть, притво́ръ предъ це́рковью, преддве́рie, предхра́міе; || **прихо́жая, пере́дняя** (*ко́мната*), се́ни.

Przyskakiwać, Przyskoczyć, подска́кивать, подскочи́ть, подпры́гивать. подпрыгну́ть; || броса́ться, бро́ситься, кида́ться, ки́нуться.

Przyskarżać, Przyskarżyć, огова́ривать (*кого́*), доноси́ть, жа́ловаться (*на кого́*).

Przysklepić, затяну́ть (*о ра́нѣ*).

Przyskoczyć, *см.* **Przyskakiwać.**

Przyskok, -u, *м.* **наско́къ, налётъ**; || при́ступъ.

Przyskromiać, Przyskromić, усмиря́ть, усмири́ть, укроща́ть, укроти́ть, обу́здывать, обуздать.

Przyskrzelowy, *Зоол.* **поджа́берный.**

Przyskrzynąć, Przyskrzypnąć, прищеми́ть, придави́ть, прити́снуть, прижа́ть.

Przyskwarny, жа́ркій, зно́йный; || * **доку́чливый. неспо́сный.**

Przyskwierać, безпоко́ить, трево́жить, докуча́ть.

Przysłabszy, слабова́тый.

Przysładzać, Przysłodzić, подсла́щать, подсласти́ть.

Przysłaniać, Przysłonić, заслоня́ть, заслони́ть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przysłońszy, солнова́тый.

Przysłówek, -wka, *м. Грам.* **нарѣ́чіе.**

Przysłowie, -wia, *ср* послóвица.

Przysłowiowy, Przysłowny, послóвичный.

Przysłówkowy, *Грам.* какъ нарѣ́чіе, въ ви́дѣ нарѣ́чія. **Wyraz przysłówkowy**, рече́ніе, употребля́емое какъ нарѣ́чіе, въ ви́дѣ нарѣ́чія.

Przyślubić, обѣща́ть, обѣща́ться, дать обѣща́ніе.

Przysłuchiwać się, Przysłuchać się (komu, czemu), прислу́шиваться (*къ чему́*), вслу́шиваться *(во что́)*; || **насторо́жить** у́ши (*о живо́тныхъ*).

Przysługa, -i, *ж.* **услу́га, заслу́га. одолже́ніе. Przysługę komu zrobić, оказа́ть** кому́ услу́гу.

Przysługiwać się, Przysłużyć się, прислу́живаться прислужи́ться, ока́зывать, оказа́ть кому́ услу́гу. **одолжа́ть, одолжи́ть**, обя́зывать, обязать.

Przysłużny, услу́жливый.

Przysmaczek, -czka, *м.* **ла́комый кусо́чекъ. Przysmaczki**, *мн.* **сла́сти, ла́комства.**

Przysmak, -u, *м.* **припра́ва** (*ку́шанья*); || **ла́комство, ла́комый кусо́къ**; || *Ирон.* **непрія́тность, доса́да.**

Przysmażać, Przysmażyć (w maśle), пря́жить, жа́рить въ ма́слѣ; = **w cukrze**, обсáхарить, оглазу́рить.

Przyśmiechnąć się, улыбну́ться.

Przyśmierzyć (co, czego), усмири́ть, укроти́ть, утиши́ть, успоко́ить, уня́ть.

Przyśmiesznie, немно́го смѣшно́, забáвно.

Przysmrodzić, навоня́ть. Przysmrodzić dymem, придыми́ть.

Przyśnić się, присни́ться.

Przyspa, -y, *ж.* насыпь; || **Pryzba, Przyźba, Przyzba**, завáлина.

Przysparzać, Przysporzyć, подспáривать, подспорить; || прибавля́ть, приба́вить, уси́ливать, уси́лить, умножа́ть, умно́жить, увели́чивать, увели́чить; || * **Przysporzyć**, вы́играть вре́мя. ускори́ть рабо́ту, поспѣши́ть съ рабо́тою. || **Przysparzać się**, увели́чиваться, умножа́ться, прибавля́ться.

Przyśpieszać, Przyśpieszyć, ускоря́ть, ускори́ть, торопи́ть, спѣши́ть (*что́мъ*).

Przyśpieszający, ускори́тельный.

Przyśpieszanie, Przyśpieszenie, -nia, *ср.* ускоре́ніе.

Przyśpieszony, ускорённый, поспѣшный.

Przyśpiewywać, припѣва́ть, подпѣва́ть.

Przyspolić (kogo do czego), приня́ть въ това́рищество, пріобщи́ть, присоедини́ть, приня́ть, взять кого́ въ свой това́рищи. || **Przyspolić się**, приста́ть, присоедини́ться (*къ кому́*).

Przysporzenie, -nia, *ср.* подспо́рье; || умноже́ніе, увели́ченіе.

Przysporzyć, *см.* **Przysparzać.**

Przysposabiać, Przysposobić, приготовля́ть, пригото́вить, прила́живать, прила́дить, припаса́ть, припасти́; || усыновля́ть, усынови́ть; || = **co do czego**, приспособля́ть, приспосо́бить, примѣня́ть, примѣни́ть, пронаравливáть, приноровíть; || = **kogo do czego**, пріучáть, пріу-

ви́ть, наставля́ть, наста́вить, возде́лывать, возде́лать (*зе́млю*); || **пріуготовля́ть пріугото́вить, напу́тствовать. Przysposabiać kogo do spowiedzi, пріуготовля́ть кого́ къ и́споведи. Przysposabiać na śmierć, напу́тствовать къ сме́рти, пріуготовля́ть къ перехо́ду въ ве́чность.** || **Przysposabiać się, приготовля́ться, пріуготовля́ться, приспособля́ться;** || **запаса́ться** (*чѣмъ*), **приготовля́ть что́ въ прокъ и́ли на вся́кій слу́чай.**

Przysposabianie, Przysposobienie, -nia, *ср.* **приготовле́ніе, пріуготовле́ніе, напу́тствованіе** (*къ сме́рти*); || **примѣне́ніе, приноровле́ніе;** || **усыновле́ніе, приня́тіе вме́сто сы́на;** || **Przysposobienie się, приспособле́ніе, заготовле́ніе запа́совъ, сбо́ры.**

Przysposobieniec, -ńca, *м.* **усыновлённый, при́нятый вме́сто сы́на.**

Przyśrubować, привинти́ть.

Przyssać się, всоса́ться; || **привяза́ться, прицѣпи́ться.**

Przystałość, -ści, *ж.* **прили́чіе, благопристо́йность;** || **соотвѣтственность.**

Przystały, прили́чный, благопристо́йный; || **соотвѣтственный.**

Przystań, -ni, *ж.* **при́стань.**

Przystanek, -u, *м.* **полуста́нція** (*на желѣзной доро́гѣ*).

Przystary, Przystarzały, устаре́лый, обветша́лый.

Przystaw, -a, *м.* **при́ставъ, надзира́тель, смотри́тель, наблюда́тель;** || **проводни́къ.**

Przystawa, -y, *ж.* **конво́й, прикры́тіе;** || **подпо́ра, тычи́на;** || *Мат.* **та́нгенсъ, каса́тельная ли́нія.**

Przystawać, Przystanąć, пріостана́вливаться, пріостанови́ться. Przystanął na chwilę, на мину́ту пріостанови́лся. || = **Przystać, приставля́ть, приста́ть. Łódka do brzegu przystała, ло́дка приста́ла къ бе́регу. Drzwi nie przystają, две́ри не пристаю́тъ, пло́тно не притворя́ются;** || *Мат.* **совпада́ть въ одну́ то́чку;** || **привя́зываться. приставля́ть. Przystać do wojska, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу, поступи́ть въ солда́ты.** || = **na co, согла́шаться, соизволя́ть на что́.** || *Безл.* **Przystoi (komu, na kogo), прили́чно, свой́ственно, сле́дуетъ. To nie przystoi na tak rozumnego człowieka, э́то неприли́чно тако́му у́мному человѣку.**

Przystawanie, Przystanie, -nia, *ср.* **устава́ніе, уста́лость;** || **приставля́ніе;** || **поступле́ніе** (*въ солда́ты*); || *Мат.* **совпаде́ніе въ одну́ то́чку, равноме́рность;** || = **na co, согла́сіе. соизволе́ніе.**

Przystawiać, Przystawić, приставля́ть, приста́вить.

Przystawka, -i, *ж.* **приста́вка, приде́лка;** || **сала́тникъ. со́усникъ.**

Przystawstwo, -a, *ср.* **разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ, квартирова́ніе, кварти́ра;** || **до́лжность при́става,** *см.* **Przystaw.**

Przystęp, -u, *м.* **при́ступъ, по́дступъ, подхо́дъ, до́ступъ;** || **приближе́ніе, поступле́ніе, поступле́ніе, вше́ствіе;** || *Морск.* **рейдъ, ре́йда, при́стань, га́вань, портъ.**

Przystępność, -ści, *ж.* **досту́пность.**

Przystępny, досту́пный.

Przystępować, Przystąpić, приступа́ть, приступи́ть, приближа́ться, приближи́ться, присоединя́ться, присоедини́ться. Przystępować do Stołu Pańskiego, пріобща́ться Свя́тыхъ Та́инъ, причаща́ться. || **Przystąpić na co, наступи́ть** (*на что́*), **натопта́ть, притопта́ть** (*что́*).

Przystępowanie, Przystąpienie, -nia, *ср.* **приступле́ніе, согла́сіе. Przystąpienie do Stołu Pańskiego, Св. Причаще́ніе, Св. Прича́стіе.**

Przystojność, -ści, *ж.* **прили́чіе, благопристо́йность;** || **приго́жество. Przystojność publiczna, общественная благопристо́йность.**

Przystojny, прили́чный, благопристо́йный, присто́йный; || **приго́жій, краси́вый.**

Przystosować, Przystosowywać, примѣни́ть, примѣня́ть, сообрази́ть, сообража́ть, относи́ть, приноровить, приноравливать, прила́живать, прила́дить, приспособля́ть, приспосо́бить. || *Мат.* **сравнивать.**

Przystosowanie, -nia, *ср.* **примѣне́ніе, прила́живаніе, приспособле́ніе.**

Przystrajać, Przystroić, убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, наряжа́ть, наряди́ть, устра́ивать, устро́ить.

Przystrychnąć, ула́дить, устро́ить, привести́ въ поря́докъ, убра́ть.

Przystrzygać, Przystrzydz (co, czego), подстрига́ть, подстри́чь.

Przystudzać, Przystudzić, прохола́живать, прохолоди́ть, остужа́ть, остуди́ть.

Przysucha, -y, *ж.* **Przysuch, Przesuch, -u,** *м.* **вся́кое сушёное мя́со и́ли ры́ба.**

Przysuchy, подсу́шенный.

Przysuszać, Przysuszyć, подсуши́ть.

Przysuwać, Przysunąć, придвига́ть, придви́нуть, присо́вывать, прису́нуть.

Przysuwnica, -y, *ж.* *Плот.* **полустропи́льная нога́.**

Przyswajać, Przyswoić, присво́ивать, присво́ить; || **осво́ивать, осво́ить, дѣлать ручны́мъ, приручи́ть, пріуча́ть, пріучи́ть.**

Przyswędlina, -y, *ж.* **гарь, пригоре́лое.**

Przyswędzić, *Повар.* **поджечь, прижечь** (*мя́со*).

Przyświadczać, Przyświadczyć, свиде́тельствовать, засвиде́тельствовать, подтверждать, подтверди́ть, удостовѣря́ть, удостовѣрить.

Przyświecać, освѣща́ть. озаря́ть. Przyświecać komu, свѣти́ть кому́.

Przysychać, Przyschnąć, присыха́ть, присо́хнуть.

Przysypać, Przysypywać, присы́пать, присыпа́ть.

Przysypisko, -a, *ср.* нано́съ земли́, примо́ина.

Przyszańce, -ów, *мн. Воен.* прико́пы, по́дступы, апро́ши.

Przyszańcować się, *Воен.* прибли́зиться (*къ крѣпости*) посре́дствомъ земляны́хъ рабо́тъ.

Przyszarzać, замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать.

Przyszczep, -u, *м.* прище́покъ, приви́вокъ, черено́къ; || прививно́е деревцо́. *Умен.* **Przyszczepek, -pku**, *м.* прище́почекъ, черено́чекъ.

Przyszczepa, -y, *ж.* *присоедине́ніе, пристава́ніе.

Przyszczepiać, Przyszczepić, прищепля́ть, прививать (*дере́вья*).

Przyszczepka, -i, *ж.* запла́тка на о́буви.

Przyszczuwać, Przyszczwać, Przyszczuć, трави́ть (*соба́ками*); || *поддра́знивать, подзадо́ривать.

Przyszew, *см.* **Przyszwa.**

Przyszkółka, -i, *ж.* приготови́тельная шко́лка; || **Przyszkółek, -łka**, *м.* ни́зшая жидо́вская шко́ла.

Przyszlachcić, *облагоро́дить.

Przyszłość, -ści, *ж.* бу́дущее, бу́дущность.

Przyszły, бу́дущій.

Przyszpilić, пришпи́лить.

Przysztukować, прита́чивать, притача́ть, пришива́ть, приши́ть въ та́чку.

Przyszwa, -y, *ж.* передо́къ, верхъ, голо́вки (*у сапога́, башмака́*). **Dać przyszwy do butów**, придѣ́лать но́выя голо́вки къ сапога́мъ. || Подъёмъ ноги́.

Przyszyć, Przyszywać, приши́ть, пришива́ть. ***Przyszyć komu ogon**, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣ́мъ.

Przytaczać, Przytoczyć, прика́тывать, прикати́ть, придвига́ть, придви́нуть; || ссыла́ться, сосла́ться, приводи́ть, привести́. **Przytoczyć przykład**, привести́ примѣ́ръ. **Przytaczać autorów**, ссыла́ться на писа́телей.

Przytajać, Przytaić, ута́ивать, утаи́ть, скрыва́ть, скрыть; || **Przytajać się**, подкра́дываться, укрыва́ться; || **Przytajać kaszę**, зава́ривать густу́ю ка́шу.

Przytargać, Przytargnąć, прита́скивать, притащить, привола́кивать, приволочи́ть.

Przytarty, истёртый.

Przytęchnąć, сдѣ́латься за́тхлымъ, слежа́ться.

Przytępiać, Przytępić, притупля́ть, притупи́ть.

Przytępszy, приту́пленный.

Przytłaczać, Przytłoczyć, прида́вливать, придави́ть, прижима́ть, прижа́ть, притѣсня́ть, притѣсни́ть; || угнета́ть, отягча́ть, отягчи́ть, обременя́ть, обремени́ть, удруча́ть; || одолѣва́ть, одолѣ́ть.

Przytłuc, придави́ть, размозжи́ть. || **Przytłuc się dokąd**, протѣсни́ться, продра́ться.

Przytłumiać, Przytłumić, заглуша́ть, заглуши́ть, подавля́ть, подави́ть, сде́рживать, сдержа́ть, прита́ивать, притаи́ть, зата́ивать, затаи́ть; || преодолѣва́ть, преодолѣ́ть, прекраща́ть, прекрати́ть, уничтожа́ть, уничто́жить; || разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разъсѣ́ять. **Przytłumić dech**, сдержа́ть, притаи́ть дыха́ніе. **Przytłumić dźwięki**, заглуши́ть зву́ки. **Przytłumić skargi czyje**, прекрати́ть чьи жа́лобы. **Przytłumić głos natury**, заглуши́ть го́лосъ приро́ды. **Przytłumić bunt**, подави́ть бунтъ.

Przytoczenie, -nia, *ср.* ссы́лка, указа́ніе; || цита́та.

Przytoczony, приведённый, ука́занный, поименованный, на́званный.

Przytoczyć, *см.* **Przytaczać.**

Przytomność, -ści, *ж.* прису́тствіе, *см.* **Obecność.** || **Przytomność umysłu**, прису́тствіе ду́ха, хладнокро́віе, созна́ніе. **Zostawać, leżeć bez przytomności**, остава́ться, лежа́ть безъ чувствъ. **Odchodzić od przytomności**, лиша́ться чувствъ. **Odzyskać przytomność**, притти́ въ чу́вство, притти́ въ себя́. **Stracić przytomność**, потеря́ть прису́тствіе ду́ха.

Przytomny, прису́тствующій, прису́щій; || сохраня́ющій прису́тствіе ду́ха, нетеря́ющій прису́тствія ду́ха, нахо́дчивый.

Przytowarzyszyć, присоедини́ть къ о́бществу. || **Przytowarzyszyć się**, присоедини́ться къ о́бществу.

Przytrącić (co, czego), отби́ть, отколоти́ть, отшиби́ть; || *перекуси́ть, на́скоро вы́пить.

Przytrafiać, Przytrafić (co do czego), пригоня́ть, пригна́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Przytrafiać się**, случа́ться, приключа́ться, быва́ть, дѣ́латься ино́гда.

Przytrudny, Przytrudniejszy, труднова́тый.

Przytrzasnąć, прихло́пнуть, захло́пнуть. **Przytrzasnąć okno**, захло́пнуть окно́.

Przytrząsać, Przytrząść, Przytrząsnąć, присыпа́ть, присы́пать, пересыпа́ть, пересы́пать; || **Przytrząsnąć**, перетрясти́, растрясти́, встряхну́ть, отряхну́ть.

Przytrzymać, Przytrzymywać, придержа́ть, приде́рживать, задержа́ть, заде́рживать, остана́вливать, останови́ть; || арестова́ть, наложи́ть аре́стъ.

Przytrzymanie, -nia, *ср.* заарестова́ніе, задержа́ніе; || пои́мка.

Przytulać, Przytulić, прижима́ть, прижа́ть, сжима́ть, сжать. || **Przytulać się do kogo**, прижима́ться, ласка́ться; || =**gdzie, do czego**, пріюти́ться гдѣ, найти́ приста́нище, убѣ́жище, приста́ть къ чему́.

Przytulanie, Przytulenie, -nia, *ср.* **прижима́ніе, прижа́тіе;** || **Przytulenie,** *см.* **Przytułek.**

Przytułek, -łku, *м.* **прита́нище, убѣ́жище, пріютъ. Dom przytułku, богоде́льня.**

Przytulisko, -a, *ср.* **пріютъ. Przytulisko dla dzieci, дѣтскій пріютъ.**

Przytulja, -ji, *ж. Бот.* **сыворо́точная трава́;** || **Przytulja komonica swojska, до́нниная дя́тлина, до́нникъ.**

Przytwardszy, твердова́тый.

Przytwierdzać, Przytwierdzić, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть, подпира́ть, подпере́ть, утверди́ть.

Przytwierdzenie, -nia, *ср.* **прикрѣпле́ніе, подпира́ніе, утвержде́ніе.**

Przytyk, -u, *м.* **ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.**

Przytykać, прикаса́ться, дотро́гиваться, затро́гивать; || затыка́ть (*пробкою*); || прика́лывать, пришпи́ливать. || **Przytykać komu, do kogo, na kogo,** язви́ть слова́ми кого́, говори́ть ко́лкости кому́, *см.* **Przytyk.**

Przyuczać, Przyuczyć, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Przyuczać się, Przyuczyć się,** пріуча́ться, **пріучи́ться, привыка́ть, привы́кнуть.**

Przyuzdać, взнуда́ть (*ло́шадь*); || ***обуздать,** укроти́ть.

Przywabiać, Przywabić, прима́нивать, **примани́ть,** привлека́ть, привле́чь.

Przywalać, Przywalić, прива́ливать, **прива́лить, зава́ливать, завали́ть, придавливать, придави́ть.**

Przywaliny, -lin, *ж. мн.* **развали́ны;** || **обло́мки;** || ще́бень, му́соръ.

Przywalny, находя́щійся у са́маго вала.

Przywalony, придавленный, **зава́ленный.**

Przywara, -y, *ж. Повар.* **на́кипь, нага́ръ;** || ***недоста́токъ, поро́къ,** *см.* **Wada.**

Przywarty, притво́ренный, **примкну́тый.**

Przywarzać, Przywarzyć, подва́ривать, **подвари́ть.**

Przywdzięczać, Przywdzięczyć, украша́ть, укра́сить, прикра́шивать, прикра́сить. || **Przywdzięczać się, Przywdzięczyć się,** украша́ться, украси́ться, охора́шиваться.

Przywdzięk, -u, *м.* **уми́льность, уми́льный взглядъ, уми́льная улы́бка.**

Przywdziewać, Przywdziać, надѣва́ть, **наде́ть.**

Przywędrować, прибы́ть, пріѣхать, **дости́гнуть.**

Przywianek, -nku, *м.* **обезпечи́тельная за́пись иму́щества, да́нная му́жемъ женѣ;** || **пода́рокъ му́жа женѣ на другой день сва́дьбы;** || *см.* **Gierada, Wyprawa, Wiano.**

Przywiązanie, -nia, *ср.* **привя́занность, пре́данность, приверженность.**

Przywiązany, привя́занный, пре́данный.

Przywiązywać, Przywiązać, привя́зывать, привязать; || ***Przywiązać kogo do siebie,** привя́зывать, привлека́ть кого́ къ себѣ́. || **Przywiązywac się,** привя́зываться **къ чему́,** увлека́ться (*къмъ или чѣмъ*). **Przywiązał się namiętnie do niéj,** онъ стра́стно увле́кся ею, привяза́лся къ ней. || **Przywiązywać się (do słów),** привя́зываться, прицѣпля́ться (*къ словамъ*).

Przywiązywanie, -nia, *ср.* **привя́зываніе,** *см.* **Przywiązanie.**

Przywidywać, Przywidzieć, привиде́ться, пригрезиться, присни́ться.

Przywidzenie, -nia, *ср.* **при́зракъ, виде́ніе, мечта́, грёза. Chory z przywidzenia,** мни́мый больно́й.

Przywidziany, при́зрачный, мечта́тельный, вообража́емый, мни́мый.

Przywiędnąć, свя́нуть.

Przywiedzenie, -nia, *ср.* **приведе́ніе,** доведе́ніе (*кого́ къ чему́*).

Przywiedziony, приведённый, доведённый.

Przywieńczyć, увѣнча́ть.

Przywierać, Przywrzec, прикипа́ть, прикипѣ́ть, прилипа́ть, прили́пнуть, приставать, приста́ть; || притвори́ть, притвори́ть (*двери*); || прикрѣпля́ть, приставля́ть.

Przywieść, *см.* **Przywodzić.**

Przywiewać, Przywiać, Przywionąć, заноси́ть, занести́ вѣ́тромъ, надува́ть, наду́ть, навѣва́ть, навѣ́ять.

Przywięź, -zi, *ж.* **при́вязь.**

Przywijać, Przywinąć, обвива́ть, обви́ть; || перевя́зывать, перевяза́ть (*рану*); || приставать, приста́ть, подплыва́ть, подплы́ть къ бе́регу.

Przywiléj, -ju, *м.* **привиле́гія;** || **преиму́щество;** || *Юрид.* **Przywiléj na dobrach nieruchomych,** привилегиро́ванные долги́ на недви́жимыхъ иму́ществахъ.

Przywionąć, *см.* **Przywiewać.**

Przywitać, привѣтствовать, поздоро́ваться, поклони́ться, встрѣ́тить съ почте́ніемъ, радушно приня́ть.

Przywitanie, -nia, *ср.* **привѣ́тствіе, покло́нъ;** || **пріёмъ, встрѣ́ча.**

Przywłaszczać, Przywłaszczyć, присво́ивать, присво́ить, усво́ивать, усво́ить, припи́сывать, приписа́ть (*себѣ или кому*); завладѣ́ть (*чѣмъ*), захвати́ть, похити́ть (*что*).

Przywłaszczanie, Przywłaszczenie, -nia, *ср.* присво́еніе (*чего*), завладѣ́ніе (*чѣмъ*), похище́ніе, захва́тъ (*чего́*).

Przywłaszczyciel, -a, *м.* **присвои́тель, похити́тель.**

Przywłaszczycielka, -i, *ж.* **присвои́тельница, похити́тельница.**

Przywlekać, Przywlec, привлека́ть, привле́чь, притаскивать, притащи́ть, приволакивать, приволо́чь. || **Przywlekać się, Przywlec się,** притащи́ться.

Przywodzenie, -nia, *ср.* ссы́лка, цита́та; || **Przywodzenie czemu**, предводи́тельство.

Przywodzić, приводи́ть (*что́*), ссыла́ться (*на что́*).

Przywództwo, -a, *ср.* предводи́тельство.

Przywołać, Przywoływać, призва́ть, призыва́ть, созва́ть, созыва́ть, вы́звать, вызыва́ть, позва́ть, кли́кнуть, кли́кать. **Przywołać sprawę,** слу́шать дѣ́ло (*въ судѣ́*) *или* потре́бовать дѣ́ло къ слу́шанію. || * **Przywodzić co na pamięć,** припомина́ть.

Przywołanie, -nia, *ср.* призва́ніе, призы́въ. **Przywołanie sprawy,** слу́шаніе дѣ́ла въ судѣ́, вы́зовъ дѣ́ла къ слу́шанію, внесе́ніе дѣ́ла.

Przywóz, -ozu, *м.* приво́зъ, тра́нспортъ, доста́вка.

Przywożenie, Przywiezienie, -nia, *ср.* привезе́ніе, приво́зъ, доставле́ніе.

Przywozić, Przywieźć, привози́ть, привезти́, доставля́ть, доста́вить.

Przywoźny, Przywozowy, приво́зный, заграни́чный.

Przywracać, Przywrócić, возстановля́ть, возстанови́ть, возвраща́ть, возврати́ть. **Przywrócić porządek,** возстанови́ть поря́докъ. **Przywrócić kogo do szlachectwa,** возврати́ть кому́ дворя́нство, дворя́нское досто́инство. **Przywrócić kogo na urząd,** возстанови́ть кого́ въ до́лжность, въ пре́жнюю его́ до́лжность.

Przywracanie, Przywrócenie, -nia, *ср.* возстановле́ніе, возобновле́ніе. **Przywrócenie do zdrowia,** выздоровле́ніе. **Przywrócenie na urząd,** возстановле́ніе въ должно́сть. **Przywrócenie do dawnego stanu,** возстановле́ніе пре́жняго поря́дка. **Przywrócenie dynastyi na tron,** возстановле́ніе пре́жней дина́стіи, реставра́ція.

Przywrócić, *см.* **Przywracać.**

Przywróciciel, -a, *м.* возстанови́тель, возобнови́тель.

Przywrót, -otu, Przywrotnik, -a, *м. Бот.* льви́ная ла́па, покрыва́льце, перело́йная трава́, росни́ца.

Przywrotny, поправи́мый, возврати́мый, возвра́тный; || періоди́ческій, повре́менный. **Przywrotna febra,** перемежа́ющаяся лихора́дка.

Przywykać, Przywyknąć, привыка́ть, привы́кнуть.

Przywykłość, -ści, *ж.* на́выкъ.

Przywykły, привы́чный; || всегда́шній, постоя́нный.

Przywyższy, высоко́некъ.

Przywziąść, приня́ть, присоедини́ть, присовокупи́ть.

Przyzba, *см.* **Przyspa.**

Przyzbierać, набра́ть.

Przyzbroić, вооружи́ть.

Przyżeglować, приплы́ть, приста́ть къ бе́регу.

Przyziemny, призёмистый, сте́лющійся по землѣ́.

Przyzierać, Przyźrzeć, Przyjrzeć (czego), призира́ть, призрѣ́ть (*кого́*), надзира́ть (*надъ чѣмъ, надъ кѣмъ*), присма́тривать, присмотрѣ́ть (*за чѣмъ, за кѣмъ*).

Przyzimniejszy, холоднова́тый.

Przyzłocić, позолоти́ть.

Przyznawać, Przyznać, признава́ть, призна́ть, сознава́ть, созна́ть. **Przyznać dług,** призна́ть долгъ. **Przyznać za syna,** призна́ть свои́мъ сы́номъ. **Przyznać co komu,** припи́сывать что́-либо кому́. **Przyznawać komu lata,** призна́ть кого́ совершеннолѣ́тнимъ.

Przyznanie, -nia, *ср.* призна́ніе; || подтвержде́ніе. **Przyznanie dziecka, Przyznanie się do dziecka,** призна́ніе свои́мъ незако́ннаго ребёнка. **Przyznanie wynalazku,** привиле́гія на изобрѣте́ніе.

Przyznany, при́знанный, подтверждённый, одо́бренный.

Przyznawanie, Przyznanie, -nia, *ср.* признава́ніе, узнава́ніе; || припи́сываніе; || **Przyznawanie u sądu,** подтвержде́ніе суде́бнымъ поря́дкомъ; || **Przyznawanie się do czego,** созна́ніе, призна́ніе.

Przyźółknąć, пожелтѣ́ть.

Przyzuć, Przyzuwać, обу́ть, обува́ть, надѣ́ть, надѣва́ть (*сапоги́*).

Przyzwalać, Przyzwolić, соглаша́ться, согласи́ться, соизволя́ть, соизво́лить, снисходи́ть, снизойти́.

Przyzwisko, -a, *ср.* про́звище.

Przyzwoicie, прили́чно, сообра́зно.

Przyzwoitość, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристо́йность.

Przyzwoity, прили́чный, благопристо́йный; || сообра́зный, соотвѣ́тственный, сво́йственный.

Przyzwolenie, -nia, *ср.* соизволе́ніе, дозволе́ніе, допуще́ніе.

Przyzwolony, дозво́ленный, допу́щенный.

Przyzwyczajać, Przyzwyczaić, пріуча́ть, пріучи́ть, пова́живать, пова́дить. || **Przyzwyczajać się, Przyzwyczaić się,** привыка́ть, привы́кнуть, пріуча́ться, пріучи́ться.

Przyzwyczajanie, -nia, Przyzwyczajenie się, -nia się, *ср.* привы́чка, на́выкъ.

Przyzywać, Przyzwać, призыва́ть, призва́ть, приглаша́ть, пригласи́ть.

Przyzywanie, Przyzwanie, -nia, *ср.* призыва́ніе, приглаше́ніе, призы́въ, зовъ.

Psalm, -u, *м.* псало́мъ.

Psalmista, -y, *м.* псалмопѣ́вецъ, псало́мникъ.

Psalmowy, псало́мный, псалты́рный.

Psałterjon, -u, *м. Муз.* гу́сли.

Psałterz, -a, *м.* псалты́рь, псалти́рь.

Psałterzysta, -y, *м.* псало́мщикъ (*церко́вный чтецъ*).

Psi, соба́чій, пе́сій. || *Анат.* **Psie zęby,** глазны́е зу́бы. || *Бот.* **Psi język,** пе́сій язы́къ, соба́чій ко́рень, черноко́рень.

Psiak, -a, *м.* собачёнка.

Psianka, -i, *ж. Астрон.* пёсъ большóй *или* мáлый (*созвѣздіе*); || *Бот.* паслёнъ (*растéніе*).

Psiarnia, -ni, *ж.* псáрня.

Psiarz, -a, *м.* псарь; || собáчникъ.

Psica, -y, *Умен.* **Psiczka**, -i, *ж.* сýчка.

Psię, -ęcia, *ср.* щенóкъ.

Psieć, Psić się, таскáться, истаскáться, пóртиться, испóртиться.

Psik! брысь! *Межд.* употребля́емое для отгонáнія кóшки.

Psikus, -a, *м.* шáлость, шýтка, прокáзы, блажь.

Psina, -y, *Умен.* **Psinka**, -i, *ж.* собáчка, собачёнка; || псúна, собáчье мя́со; || *Мед.* овнóбъ, лихорáдка.

Psinka, *см.* **Psina**; || **Psinki**, *мн. Бот.* псúнка, паслёнъ, паслёнокъ (*растéніе*).

Psisko, -a, *ср.* собáчища.

Psnąć się, проскользнýть, вы́рваться.

Psocić, развráтничать, распýтничать.

Psota, -y, *ж.* распýтство, распýщенность. **Wydać się na psotę**, предáться распýтству; || продёлка, прокáзы. **Na psotę oo komu uczynić**, съигрáть съ кéмъ шýтку, напрокáзить; || вредъ, убы́токъ, ущéрбъ, пóрча. **Dopuścić się psoty**, причини́ть вредъ, убы́токъ.

Psotliwość, -ści, *ж.* распýтство, развращéнность; || шаловли́вость; || испóрченность.

Psotnica, Psotniczka, -i, *ж.* распýтница, развráтница; || баловни́ца, шалýнья, прокáзница.

Psotnik, -a, *м.* развráтникъ; || шалýнъ, прокáзникъ.

Psotny, Psotliwy, *Стар.* похотли́вый, любострáстный; || рéзвый, шаловли́вый; || вредный.

Psować, *см.* **Psuć**.

Pst! *Межд.* стъ! эй! гей!

Pstrąg, -a, *м. Зоол.* форéль, пестрýшка (*рыба*).

Pstrawy, пёстрый, испещрённый, крáпчатый.

Pstro, пестрó. **Pstro ma w głowie**, у негó разстрóенъ, помѣша́нъ умъ, у негó ерала́жъ въ головé.

Pstrocentkowaty, испещрённый, разноцвéтный.

Pstrocina, Pstrocizna, Pstrokacizna, -y, *ж.* пестротá.

Pstrokaty, пёстрый, испещрённый, пятни́стый. **Koń pstrokaty**, пéгая лóшадь.

Pstroskrzydeł, -dła, *м. Ест. Ист.* аталáнта (*бáбочка*).

Pstrucha, -y, *ж. Умен.* **Pstruszka**, -i, *ж.* пéгая коровá *или* козá.

Pstry, пёстрый, испещрённый. **Płótno pstre w pasy**, пéстредь, пестреди́на.

Pstrykać, Pstryknąć, *см.* **Prztykać**.

Pstrzyć, Upstrzyć, пестри́ть, испестри́ть.

Psuć, Psować, Zepsuć, Żepsować, Popsuć, Popsować, пóртить, испóртить, искажáть, искази́ть. **Zepsuć zegar**, испóртить часы́. **Popsuć obyczaje**, искази́ть нрáвы. || * **Psuć sobie głowę nad czém**, ломáть себé гóлову надъ чѣмъ-либо.

Psucie, -cia, *ср.* пóрча.

Psykać, Psyknąć, шипéть (*о змѣя́хъ, гуся́хъ*); || шúкать, *см.* **Syczeć**.

Psyt, *Межд., см.* **Pst**.

Pszczelarz, -a, *м.* пчеловóдъ, пчелúнецъ.

Pszczelnik, -a, *м.* пчёльникъ, пáсѣка, *см.* **Pasieka**; || руковóдство къ разведéнію и содержáнію пчёлъ; || пчеловóдъ, *см.* **Pszczelarz**; || *Бот.* медóвка аптéчная, мелúса пáпочная, мáточникъ.

Pszczelny, пчéльный, пчелúный.

Pszczoła, -y, *ж.* пчелá.

Pszczółka, -i, *ж.* пчёлка.

Pszczołojad, -a, *м.* пчелоя́дъ (*птúца*).

Pszenica, -y, **Pszeniczka**, -i, *ж. Бот.* пшени́ца. **Ozima pszenica**, озúмая пшени́ца. **Pszenica krowia**, *см.* **Krowia reż**. **Pszenica turecka**, ледя́нка, арнáутка, бѣлотýрка, *см.* **Kukurudza**. **Pszenica łuskna**, *см.* **Orkisz**.

Pszeniczny, Pszenny, пшени́чный (*сдѣ́ланный изъ пшени́цы, приготóвленный изъ пшени́чной мýки*), пшóнный (*собира́емый съ растéнія принося́щаго пшено́*).

Pszeniczysko, -a, *ср.* пáшня, засѣ́янная пшени́цею.

Pszennik, -a, *м.* пшéнникъ (*пшóнная кáша, приготóвленная на молокѣ и я́йцахъ*).

Pszenny, *см.* **Pszeniczny**.

Pszonak, -u, *м. Бот.* попýтникъ (*растéніе*).

Pszono, -a, *ср. Бот.* пшено́, прóсо (*растéніе*).

Ptak, -a, *м.* пти́ца; *Прост.* пта́ха; || **Ptaki śpiewające**, пéвчія пти́цы. *Посл.* **Ptaki w polu, a on roženki struże, не уби́въ медвѣдя, кóжи не продаю́тъ. Znać ptaka po pierzu**, видна́ пти́ца по полёту. **Każdy ptak według nosa swego śpiewa**, знай сверчóкъ свой шесткóкъ.

Ptastwo, -a, *ср. Собир.* пти́цы. **Ptastwo domowe**, дворóвыя пти́цы.

Ptaszarnia, -ni, *ж.* пти́чникъ, пти́чій садóкъ.

Ptaszę, -ęcia, **Ptaszątko**, -a, *ср.* птéнецъ, птéнчикъ.

Ptaszęcy, пта́шій, пта́шечій.

Ptaszek, -szka, *м.* пти́чка, пта́шка.

Ptasznica, -y, **Ptaszniczka**, -i, *ж.* пти́чница (*ходя́щая за дворóвыми пти́цами*); || **Ptaszniczka**, охóтничье ружьё.

Ptasznictwo, -a, *ср.* птицелóвство; || **птицевóдство**.

Ptaszniczy, птицелóвный.

Ptasznik, -a, *м.* птицелóвъ; || пти́чникъ, продавéцъ птицъ, куръ, куря́тникъ; || куря́тня, куря́тникъ, *см.* **Ptaszarnia**.

Ptasznikowy, *см.* **Ptaszniczy**.

Ptaszowieszczba, -y, *ж.* птицегада́ніе.

Ptaszy, Ptasi, пта́ній, пти́чій. **Śrót ptasi,** ме́лкая дробь. **Ptasie pole,** *см.* **Pólko.**

Ptaszyna, -y, *ж.* бѣдная пти́чка.

Ptaszyniec, -ńca, *м.* пти́чня, пти́чникъ, пти́чій садо́къ.

Ptaszysko, -a, *ср.* пти́чище.

Publiczność, -ści, *ж.* публи́чность, гла́сность; || пу́блика, наро́дъ.

Publiczny, публи́чный, обще́ственный, всенаро́дный; || гла́сный; || государственный.

Publikacja, -ji, *ж.* объявле́ніе, обнаро́дываніе, публика́ція; || изда́ніе (*книги*).

Publikować, обнаро́дывать, объявля́ть, публикова́ть; || издава́ть кни́гу, *см.* **Obwieszczać, Ogłaszać.**

Pucałowaty, *см.* **Pucołowaty.**

Puch, -u, *м. Неуп.* испаре́ніе, за́пахъ; || пухъ, *см.* **Pierzyna;** || пушо́къ, мошо́къ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*); || пушо́къ (*на бородѣ*).

Puchać, Puchnąć, пыхте́ть, **отдува́ться;** || бу́хать, пу́хнуть.

Puchacz, *см.* **Puhacz.**

Puchlina, -y, *ж.* опухоль. **Puchlina wodna,** водя́нка, водяна́я боле́знь.

Puchlnić, Puchlnieć, *см.* **Pulchnić, Pulchnieć.**

Puchlność, *см.* **Pulchność.**

Puchlny, *см.* **Pulchny.**

Puchnąć, пу́хнуть.

Puchowy, пухо́вый.

Pucołowaty, оду́тловатый, полнощёкій.

Pudel, -dla, *м.* пу́дель.

Pudełko, Pudełeczko, -a, *ср.* коро́бка, коро́бочка. я́щичекъ.

Puder, -dru, *м.* пу́дра.

Pudło, -a, *ср,* коробо́къ, я́щикъ, карто́нная коро́бка, карто́нъ; || каре́тный ку́зовъ; || неуда́чный вы́стрѣлъ, про́махъ. **Dał pudła do zająca,** не попа́лъ въ за́йца, промахну́лся.

Pudłować, Spudłować, промахну́ться, не попасть, пропусти́ть.

Pudrować, Upudrować, пу́дрить, напу́дрить.

Pugilares, Puilares, Pulares, -u, *м.* бума́жникъ; || портфе́ль.

Puginał, Puinał, -u, *м.* кинжа́лъ.

Puha, -y, *ж.* плеть.

Puhacz, -a, *м.* сова́ (*пти́ца*).

Puhar, -u, *м.* бока́лъ.

Puk, *Звук.* стукъ! || стукъ, стуча́ніе. *Посл.* **Stuk puk daléj nic,** мно́го шу́му изъ пустяко́въ.

Pukać, Zapukać, стуча́ть, постуча́ть, застуча́ть; || пу́кать; || би́ться (*о се́рдцѣ*); || хло́пать. **Puknięto drzwiami,** хло́пнули дверьми. || **Pukać się,** стуча́ться; || растре́скиваться. **Stare naczynia się pukają,** ста́рая посу́да тре́скается; || распуска́ться, пуска́ть по́чки (*о дере́вьяхъ*).

Pukanie, -nia, *ср.* стукъ, стукотня́, стуча́ніе

Pukawka, -i, *ж.* пу́калка (*дѣтская игру́шка*).

Pukiel, -kla, *м.* ло́конъ, бу́кля (*воло́съ*).

Puklasty, вы́пуклый; || **завито́й, кудря́вый.**

Puklat, -u, *м.* паруси́нный чахо́лъ.

Puklerz, -a, *м.* щитъ.

Puklerzany, соста́вленный изъ щито́въ.

Puknąć, пу́кнуть, сту́кнуть; || ло́пнуть, тре́снуть, *см.* **Pukać.**

Pułap, Półap, -u, *м.* потоло́къ, нака́тъ, *см.* **Powała.**

Pułapka, -i, *ж.* западня́, лову́шка.

Pułapkowy, принадлежа́щій западне́.

Pułapowy, потоло́чный.

Pularda, -y, *м.* пуля́рда, пуля́рдка, пуля́рка.

Pulchnić, Spulchnić, разрыхля́ть. разрыхли́ть (*зе́млю*).

Pulchnieć, Spulchnieć, рыхле́ть, станови́ться ры́хлымъ.

Pulchność, -ści, *ж.* ры́хлость (*земли́*); || мя́гкость (*говя́дины и проч.*); || лёгкость; || пу́хлость; || нѣжность.

Pulchny, ры́хлый; || мя́гкій; || лёгкій; || пу́хлый; || нѣжный.

Pułk, -u, *м.* полкъ.

Pułkować, *Неуп.* ста́вить на по́лки.

Pułkowniczy, полко́вничій.

Pułkownik, -a, *м.* полко́вникъ.

Pułkownikowstwo, Pułkownikostwo, -a, *ср.* чинъ, до́лжность полко́вника; || *Собир.* полко́вникъ и его́ жена́.

Pułkownikowy, полко́вничій, полко́вническій.

Pułkowy, полково́й.

Pulpit, -u, *м.* пюпи́тръ; || **нало́й,** анало́гій (*церко́вный*).

Puls, -u, *м. Мед.* пульсъ; || *Горн. см.* **Stempel.**

Pulsowy, пу́льсовый. *Анат.* **Żyła pulsowa,** бію́чая жи́ла, артерія.

Punkcik, -a, *м.* ма́ленькая то́чка.

Punkiel, -kla, *м. Тип.* пунсо́нъ (*для матри́цъ*).

Punkt, -u, *м.* то́чка, пунктъ, *см.* **Kropka. Zapatrywać się na rzecz z pewnego punktu,** смотрѣть на предме́тъ съ извѣстной то́чки зрѣнія; || пунктъ, статья́. || **Punkt honoru,** чу́вство че́сти, дѣло че́сти, вопро́съ, каса́ющійся че́сти, *см.* **Honor. Punkta do inkwizycji,** вопро́сные пу́нкты. **Punkta incydentalne,** ча́стные вопро́сы въ постановле́ніяхъ суда́. **Punkta czynu i prawa,** вопро́сы выводи́мые изъ тре́бованій и возраже́ній тя́жущихся.

Punktacja, -ji, *ж. Грам.* употребле́ніе зна́ковъ препина́нія; || *Юрид.* статьи́ къ догово́ру.

Punktować, ста́вить зна́ки препина́нія.

Punktowanie, -nia, *ср.* употребле́ніе зна́ковъ препина́нія.

Punktualność, -ści, *ж.* то́чность, аккура́тность, испра́вность.

Punktualny, то́чный, аккуратный, испра́вный; пунктуа́льный.

Punktura, -y, *ж. Тип.* графья́.

Pupka, -i, *ж.* ку́кла, ку́колка.

Pur, -u, *м.* хлѣ́бная мѣ́ра, содержа́щая въ себѣ́ шестна́дцать га́рнцевъ.

Purchatka, Purchawka, -i, *ж. Бот.* дождеви́къ (*родъ гриба́*); || *Мед.* о́пухоль, пу́хлина наподо́біе гу́бки; || зобъ, ше́йная о́пухоль.

Purchatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость, губкова́тость.

Purchaty, ноздрева́тый, губкова́тый.

Purchawka, -i, *ж. см.* **Purchatka.**

Purpura, -y, *ж.* пу́рпуровая, багря́ная кра́ска; || багряни́ца, червлени́ца (*ткань*), порфи́ра (*ца́рская оде́жда*); || багря́нка (*ра́ковина*).

Purpurować, Purpurzyć, кра́сить въ багря́ную кра́ску.

Purpurowy, пу́рпуровый, багря́ный; || кра́сный, а́лый.

Purpuryna, -y, *ж.* багре́цъ, карми́нъ; || *Хим.* краси́льное нача́ло въ маре́нѣ.

Purpurzyć, *см.* **Purpurować.**

Puścić, *см.* **Puszczać.**

Puścizna, -y, *ж.* наслѣ́дство, наслѣ́діе, наслѣ́дованіе; || наслѣ́дственное имѣ́ніе; || завѣ́щанное имѣ́ніе, *см.* **Ojcowizna;** || пожи́тки по́слѣ уме́ршаго; || наслѣ́дство безъ зако́ннаго наслѣ́дника.

Puślisko, -a, *ср.* путло́, пу́тлище, стремя́нный реме́нь.

Pustak, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ, повѣ́са, сорване́цъ.

Pustelnia, -ni, *ж.* пу́стынь, пу́стыня, ски́тъ.

Pustelnica, -y, Pustelniczka, -i, *ж.* пусты́нница, отше́льница, ски́тница.

Pustelniczy, пусты́ннический, отше́льническій; || уедине́нный.

Pustelnik, -a, *м.* пусты́нникъ, пустынножи́тель, отше́льникъ, ски́тникъ.

Pustka, -i, *ж.* запу́щенный домъ; || пусты́рь, пу́стошь, отхо́жая пу́стошь, пустопоро́жнее мѣсто, земля́ впу́стѣ лежа́щая; || *Агр.* за́лежь, паръ, новина́. **Pustki,** *мн.* пустота́. **Pustki w domu,** пустота́ въ до́мѣ, нѣтъ ни живо́й души́ въ до́мѣ. **U niego zawsze pustki w kieszeni,** у него́ всегда́ карма́нъ пустъ.

Pustkowie, -wia, *ср.* пу́стошь, пусто́е мѣ́сто, запустѣ́ніе.

Pusto, пу́сто, нѣтъ ничего́.

Pustogłów, -a, *м.* пустоголо́вый, безмо́зглый.

Pustołka, Pustułka, -i, *ж. Зоол.* пустельга́.

Pustość, -ści, *ж.* пустота́.

Pustosz, -a, *м.* кни́жная вошь (*насѣко́мое*); || **Pustosz, -y,** *ж. см.* **Pustkowie.**

Pustoszeć, Spustoszeć, пустѣ́ть, опустѣ́ть, разруша́ться, разру́шиться, разва́ливаться, развали́ться.

Pustoszyć, Spustoszyć, опустоша́ть, опустоши́ть, разруша́ть, разру́шить, разоря́ть, разори́ть.

Pustoszyciel, -a, *м.* опустоши́тель, разруши́тель, истреби́тель.

Pustoszycielka, -i, *ж.* опустоши́тельница, разруши́тельница, истреби́тельница.

Pustota, -y, *ж.* рѣ́звость, жи́вость, бу́йность; || ша́лость, прока́зы; || распу́тство, развра́тъ, распу́щенность, своевольство.

Pustować, прока́зить, рѣзви́ться, шали́ть; || быть пра́зднымъ, остава́ться впу́стѣ, безъ употребле́нія.

Pustowszczyzna, -y, *ж.* пу́стошь.

Pusty, пусто́й, пусты́нный; || необита́емый, нежило́й (*домъ*); || необрабо́танный, запу́щенный, невоздѣ́ланный, оста́вленный (*о землѣ́*); || поро́жній; || неоснова́тельный, пусто́й; || напра́сный тще́тный, су́етный, *см.* **Próżny, Czczy;** || вздо́рный, легкомы́сленный, рѣ́звый шаловли́вый, шально́й, глу́пый, *см.* **Płochy, Swawolny, Żywy.**

Pustynia, -ni, *ж.* пусты́ня.

Pustynny, пусты́нный, отше́льническій.

Puszcz, -a, *м. см.* **Puszczyk.**

Puszcza, -y, *ж.* пусты́ня, пусто́е, дикое мѣ́сто; || пу́ща, густо́й, простра́нный лѣсъ, ча́ща.

Puszczać, Puścić, пуска́ть, пусти́ть, выпуска́ть, вы́пустить, отпуска́ть, отпусти́ть. **Puścić ptaka na wolność,** пусти́ть пти́чку на во́лю, на свобо́ду. **Puszczać komu krew,** пуска́ть кому́ кровь. **Puścić dom na sprzedaż,** пусти́ть домъ въ прода́жу. **Puścić koniowi cugle,** дать во́лю ло́шади, пусти́ть её во ве́сь опо́ръ, вскачь, **Puszczać race,** пуска́ть раке́ты. **Puścić konia cwałem,** пусти́ть ло́шадь во ве́сь духъ, во ве́сь опо́ръ. **Puścić co w obieg,** пуска́ть въ обраще́ніе (*цѣ́нности*); || распуска́ть. **Puścić pogłoskę,** распусти́ть слухъ, молву́; || изде́рживать, издержа́ть, тра́тить, истра́тить, прожива́ть, прожи́ть, прома́тывать, промота́ть. **Puścił już miljon,** онъ промота́лъ уже миліо́нъ. || **Puścić w arendę,** отда́ть на о́ткупъ, въ аре́нду, въ аре́ндное содержа́ніе, **Puścić majętność komu,** уступи́ть кому́ своё пра́во на имѣ́ніе. || **Puścić co na los,** предоста́вить слу́чаю, пусти́ть на уда́чу; || исчеза́ть, пропада́ть; || линя́ть, выцвѣта́ть. **Plama puszcza,** пятно́ пропада́етъ. **Kolor puszcza,** кра́ска, цвѣтъ линя́етъ; || раста́ивать, раста́ить. **Puszcza zima,** зима́ стано́вится мя́гче. **Rzeka puściła,** рѣка́ раста́ила, вскры́лась, очи́стилась отъ льда; || пуска́ть побѣ́ги, распуска́ться (*о расте́ніяхъ*); || прорѣ́зываться. **Zęby dziecięciu puszczają,** зу́бы прорѣ́зываются у ребёнка. || **Puszczać się,**

Puścić się, пуска́ться, пусти́ться (*въ дорóгу*); уѣзжа́ть, уѣ́хать, отправля́ться, отпра́виться; || **Puścić się, Puścić się na co**, рѣша́ться, рѣши́ться на что́, отва́живаться, отва́житься, рискова́ть; || **Puszczać się na los, na traf, na szczęście, na los szczęścia**, попро́бовать, отвѣдать сча́стія, ввѣря́ться сча́стію. || **Puścić się z kim w zawody**, стара́ться опереди́ть кого́, соперничать. **Puścić się w jaki zawód**, предприня́ть что́-либо, изобра́ть како́е нибу́дь по́прище. **Puścimy się w wista**, начнёмъ игра́ть въ вистъ, дава́йте съигра́емъ въ вистъ. **Puścić się na życie rozwiązłe**, пусти́ться въ развра́тную жизнь.

Puszczadło, -a, *ср. Хир.* шни́перъ, ланце́тъ.

Puszczyk, -a, *м. Зоол.* ночна́я сова́.

Puszka, -i, *ж.* жестя́нка (*ящикъ или коро́бочка изъ жести*); || кру́жка. **Puszka dla ubogich**, кру́жка для бѣ́дныхъ. **Puszka do kawy**, кофе́йница. **Puszka do herbaty**, ча́йница.

Puszkarnia, -ni, *ж.* лите́йня, лите́йный дворъ.

Puszkarski, плави́льный, лите́йный; || пиротехни́ческій; || артиллерійскій, пушка́рскій.

Puszkarstwo, -a, *ср.* плави́льное де́ло, литьё; || пиротехнія, нау́ка о дѣйствіяхъ огня́; || артиллерійское искусство.

Puszkarz, -a, *м.* плави́льщикъ, лите́йщикъ; || артиллери́стъ, пушка́рь, канони́ръ; || фейерве́ркеръ.

Puszkowy, кру́жечный, *см.* **Puszka**.

Puszyć, Napuszyć, Upuszyć, пуши́ть, опуша́ть, опушить; || *раздува́ть, пу́чить. **Woda żołądek puszy**, вода́ пу́читъ желу́докъ; || напыща́ть (*гóрдостію*). || **Puszyć się**, напыща́ться, надмева́ться, кичи́ться.

Puszysty, пуши́стый; || напы́щенный, **nadу́тый**.

Putny, пѣ́шій.

Puzan, Puzon, -a, *м. Муз.* серпе́нтъ (*инструме́нтъ*).

Puzanista, -y, *м.* игра́ющій на серпе́нтѣ.

Puzdro, Puzderko, -a, *ср.* футля́ръ, коро́бка; || погребе́цъ. ***Wyjm oczy z puzdra**, вовьмй гла́за въ зу́бы, смотри́ въ о́ба.

Puźyna, -y, *ж. Бот.* пукъ воло́съ вѣнча́ющихъ не́которыя расте́нія.

Pycha, -y, *ж.* го́рдость, надме́нность, высокомѣ́ріе, спѣсь, тщесла́віе.

Pychalec, -lca, *м. см.* **Pyszalec**.

Pychawiec, -wca, *м. Бот.* гера́ній, **журавли́нникъ**, гера́нь.

Pył, -u, *м.* пыль, прахъ.

Pyłek, -łku, *м.* пыли́нка, порши́нка. || *Бот.* плодотво́рная пыль.

Pyleniec, -ńca, *м. Бот.* ико́тная трава́.

Pyłkowy, пы́льный. *Бот.* **Pyłkowa nitka**, нить у тычи́нки.

Pypeć, -pcia, *м.* типу́нъ.

Pyrz, *см.* **Perz**.

Pysk, -a, *м.* ро́жа; || ры́ло, мо́рда. **Pysk świni**, свино́е ры́ло, *см.* **Ryj**. || **Dać komu w pysk**, дать кому́ въ мо́рду. **Stul pysk**, не смѣй откры́ть рта, молча́ть!

Pyskać, рыть ры́ломъ.

Pyskaty, морда́тый, оду́тловатый.

Pyszalec, -lca, *м.* горделивецъ, горде́цъ.

Pyszałka, -i, *ж.* го́рдая, надме́нная же́нщина.

Pyszczek, -szczka, *м.* мо́рдочка, ры́льце; || *ро́жица; || клювъ, носо́къ (*птичій*).

Pyszka, -i, *ж.* (**jęczmienna**), *см.* **Pęcak**.

Pysznić się, горди́ться, кичи́ться.

Pysznieć, Spysznieć, дѣ́латься го́рдымъ, возгорди́ться.

Pyszniś, -sia, *м.* горде́цъ, спеси́вецъ.

Pyszno, го́рдо, горделиво, надме́нно, высокомѣ́рно, спесиво, кичливо.

Pysznomowność, -ści, *ж.* самохва́льство, хвастовство́, похва́льба́; || надо́тость, напы́щенность.

Pysznomowny, самохва́льный, хвастли́вый; || надо́тый, напы́щенный.

Pyszność, -ści, *ж.* горделивость, высокомѣ́ріе, надме́нность, пы́шность.

Pyszny, го́рдый, горделивый, высокомѣ́рный, надме́нный; || пы́шный; || великоле́пный, безподо́бный, превосхо́дный.

Pyta, -y, *ж. см.* **Pytka**.

Pytać, Spytać, Zapytać, Pytać się, Spytać się, Zapytać się, спра́шивать, спроси́ть; распра́шивать, распроси́ть, вопроша́ть. **Pytać kogo o co**, *или* **Pytać się kogo o co**, спра́шивать кого́ о чёмъ. **Pytać czego**, справля́ться, разузнава́ть, освѣдомля́ться, навѣдываться (*о чёмъ*). **Pytać się o nowiny**, распра́шивать о новостя́хъ. **Nie pytaj u niego o pieniądze**, не спра́шивай его́ о де́ньгахъ. **O to ani pytać**, объ э́томъ и не спра́шивай, объ э́томъ не́чего спра́шивать.

Pytacz, -a, *м.* вопроси́тель, распра́шиватель, распро́щикъ.

Pytanie, -nia, *ср.* вопро́съ.

Pytany, вопроша́емый, спра́шиваемый.

Pytel, -tla, *м.* мѣшо́къ, куль (*муки́*); || решето́, си́то (*мучно́е*). **Mąkę na pytel puścić**, *см.* **Pytlować**. || ***Przez pytel co przepuścić**, сдѣлать что́-либо на ско́рую ру́ку.

Pytelnik, -a, *м.* мукосе́й.

Pytka, -i, *ж.* жгутъ.

Pytlik, -a, *м. Умен.* небольшо́й мѣшо́къ, кулёкъ; || небольшо́е решето́, си́то (*мучно́е*), *см.* **Pytel**.

Pytlować, Spytlować, сѣ́ять, просѣ́ять сквозь решето́ (*муку́*). || ***Pytlować językiem**, моло́ть языко́мъ.

Pytlowany, си́тный, просѣ́янный сквозь си́то.

Pytlowy, ситяный (принадлежащій къ сйту); || **Komora pytlowa**, мук. сѣйня. **Pytlowa mąka**, сйтная мука́. **Pytlowy chleb**, сйтникъ, сйтный хлѣбъ.

Pyza, **-y**, *ж. Повар.* родъ пу́динга. **Pyzy**, **-ów**, *мн.* клёцки; || *одутловатое лицо́.

Pyzaty, мордастый, одутловатый.

R.

R произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Р*.

Rąb, *род. п.* **Rębu**, *м.* (ча́ще употребля́ется во мн. ч. **Ręby**), рубе́цъ, обши́тый край. **Rąb koło czego szyć**, обрубля́ть; || **Ręby**, **-ów**, *мн.* изна́нка. **Na ręby szatę oblec**, надѣть пла́тье наизна́нку.

Rąbać, **Wyrąbać**, руби́ть, вы́рубить, разрубать. разруби́ть, коло́ть, раска́лывать, расколоть, расщепля́ть, расщепи́ть. **Rąbać las**, руби́ть лѣсъ. **Rąbać drzewa**, руби́ть, коло́ть, раска́лывать дрова́.

Rąbacz, **-a**, *м. см.* **Rębacz.**

Rąbalne, **-ego**, *ср.* пла́та за поруби́ку.

Rabandy, **-ów**, *м. мн. Морс.* рейба́нды, верёвки, которы́ми прикрѣпля́ются паруса́ къ ре́ямъ.

Rąbanina, **-y**, *ж.* дра́ка, сши́бка, сты́чка; || сѣча, рѣзня́.

Rabat, **-u**, *м.* усту́пка, сба́вка (*цѣны*).

Rąbek, **-bka**, *м.* то́нкое полотно́; || то́нкое покрыва́ло, то́нкій покро́въ; || флёръ, крепъ; || коси́нка; || плато́къ. || **Jak z rąbka wywinął**, соверше́нно, въ соверше́нствѣ.

Rąbeczek, **-czka**, *м. Умен.* то́ненькое покрыва́ло; || коси́ночка; || плато́чекъ.

Rabież, **-y**, *ж. см.* **Grabież**, **Rabunek.**

Rabin, **-a**, *м.* равви́нъ, ра́ввн (*у евре́евъ*).

Rabinowy, равви́нскій.

Rąbkowy, кре́повый, прозра́чный.

Rabować, **Zrabować**, гра́бить, огра́бить, расхища́ть, расхи́тить, разора́ть, разори́ть.

Rabowniczy, граби́тельскій, хи́щническій, разбо́йничій.

Rabunek, **-nku**, *м.* грабёжъ, граби́тельство, хи́щничество, разбо́й, разбо́йничество; || *Воен.* мародерство.

Rabuś, **-sia**, *м.* граби́тель, разбо́йникъ; хи́щникъ.

Raca, **-y**, *ж.* раке́та.

Rachmistrz, **-a**, *м.* счетово́децъ, счётчикъ, вы́кладчикъ; || ариѳме́тикъ.

Rachmistrzyni, **-ni**, *ж.* счётчица, ариѳме́тчица.

Rachować, **Porachować**, счита́ть, отсчита́ть, сосчита́ть, расчи́тывать, вычисля́ть, исчисля́ть; || расчи́тывать, расчита́ть, взвѣ́шивать, взвѣ́сить; обду́мывать, обду́мать. || **Rachować się z sobą**, испытывать себя́, отдава́ть себѣ́ отчётъ въ чёмъ либо. **Rachować się z sumieniem**, слѣдовать внуше́нію свое́й со́вѣсти; || **Rachować się**, **Porachować się**, разсчитываться, свести́, поко́нчить счётъ. || *Посл.* **Kochajmy się jak bracia, a rachujmy się jak żydzi**, дру́жба дру́жбой, а слу́жба слу́жбой; счётъ дру́жбы не по́ртитъ.

Rachowanie, **Porachowanie**, **-nia**, *ср.* вычисле́ніе, счисле́ніе, исчисле́ніе, расчисле́ніе, счётъ, вы́кладка.

Rachuba, **-y**, *ж.* счётъ, расчётъ; || соображе́ніе.

Rachuneczek, **-czka**, *м. Умен.* счётецъ, *см.* **Rachunek.**

Rachunek, **-nku**, *м.* счётъ. разсчётъ; || отчётъ, отчётность; || **Rachunek bieżący**, *Ком.* теку́щій счетъ; || **Rachunek powrotowy**, *Ком.* рекамбіо. **Utrzymywać czyje rachunki**, вести́ чьи счётныя дѣла́. || **Rachunki**, **-ów**, *мн.* ариѳме́тика.

Rachunkarz, **-a**, *м.* счётчикъ; || смѣ́тливый, расчётливый.

Rachunkowość, **-ści**, *ж.* счетово́дство, счётныя дѣла́, отчётность, счётная часть.

Rachunkowy, счётный, отчётный, контро́льный. **Księga rachunkowa**, контро́льная кни́га. **Rachunkowo-odpowiedzialny**, подлежа́щій отчётности. **Rachunkowo-kassowy**, счетово́дно-кассо́вый.

Racica, **-y**, *ж.* раздво́енное копы́то (*у нѣкоторыхъ живо́тныхъ*)

Racja, **-ji**, *ж.* причи́на, по́водъ, основа́ніе; || побуди́тельная причи́на, побужде́ніе. **Mieć rację**, имѣть основа́ніе, по́водъ. **Masz rację**, твоя́ пра́вда, ты правъ. || паёкъ, раціо́нъ, по́рція.

Racowy, ракётный.

Rączę, **-ęcia**, *ср.* ручёнка (употреби́тельнѣе во мн. ч. **Rączęta**, **-ząt**), ручёнка, ма́ленькая ру́чка.

Raczéj, лу́чше, скорѣе.

Raczek, **-czka**, *м. Умен.* ра́чекъ, *см.* **Rak.**

Rączęta, **-ząt**, *мн.* ручёнки, ма́ленькія ру́чки.

Rączka, **-i**, *ж.* ру́чка. *Посл.* **Pewniejsza z rączki do rączki, aniżeli przez rączkę**, вѣрнѣе дѣло изъ ру́чки въ ру́чку, нежели че́резъ ру́чку. || Ру́чка, рукоя́тка (*у ножа́, у кинжа́ла*); || *Неупотр.* стрѣлка на часа́хъ, въ компасѣ; || *Стар.* знакъ къ означе́нію замѣча́ній (*въ кни́гахъ*); || Кале́ка съ увѣчной руко́ю; || *Бот.* **Rączki**, **-czek**, *мн.* турецкая конопля́.

Raczkować, по́лзать на четверинкахъ (*о дѣтяхъ*).

Rączo, бы́стро. ско́ро, ши́бко, пры́тко, рѣзво, прово́рно, ло́вко

Rączość, **-ści**, *ж.* ско́рость, быстрота́, прытность, рѣзвость, прово́рство, ло́вкость.

Rączy, скóрый, бы́стрый, пры́ткій, рѣ́звый, провóрный, лóвкій. **Rączy list**, спѣ́шное, крáйне-нýжное письмó.

Raczy, рáчій, свóйственный рáку.

Raczyć, благоволи́ть, соблаговоли́ть, извóлить, соизвóлить, удостóить. **Niech pan raczy mnie wysłuchać**, благоволи́те вы́слушать меня́. **Niech pan raczy zaczekać**, извóльте подождáть. **Nie raczył mu dać odpowiedzi**, не удостóилъ егó отвѣ́томъ. **Racz że wypić**, извóльте вы́пить. || *Стар.* **Jako raczysz**, какъ тебѣ́ угóдно. **Czyń co raczysz**, дѣ́лай, какъ тебѣ́ угóдно, какъ тебѣ́ вздýмается. || **Raczyć (kogo)**, почитáть, уважáть, удостóивать (*когó чѣмъ*); || пóдчивать угощáть. *см.* **Uraczyć**. || * **Raczyć się**, напи́ться пья́нымъ, нализáться, *см.* **Uraczyć się**; || тѣ́шиться, наслаждáться.

Rączyna, Ręczyna, -y, *ж.* рýчка.

Rad, радъ. **Rad jestem z tego co mam**, я довóленъ тѣ́мъ чтó имѣ́ю. **Rad co czynić**, охóтно дѣ́лать чтó. **Rad nie rad**, вóлею невóлею. *Посл.* **Co ludzie radzi słyszą, temu łatwo wierzą**, не вся́кому слýху вѣ́рь. **Rad jestem z tego**, я довóленъ э́тимъ, рáдуюсь э́тому. **Radbym**, я охóтно желáлъ бы. **Rad być komu u siebie**, пóтчивать, угощáть хорошó, принимáть когó у себя́. **Bądźcie sobie radzi**, угощáйтесь.

Rada, -y, *ж.* совѣ́тъ. **Prosić kogo o radę**, проси́ть у когó совѣ́та. **Nie umiem sobie dać rady**, не знáю на чтó рѣши́ться, чтó предприня́ть, теря́ю гóлову. **Nie ma rady, trzeba to zrobić**, хóчешь не хóчешь, а э́то нýжно сдѣ́лать. **Dać czemu radę**, спрáвиться съ чѣ́мъ, дости́гнуть чегó, успѣ́ть въ чёмъ, доверши́ть чтó; || **Zwołać radę**, созвáть совѣ́тъ. **Rada budownicza**, строи́тельный комитéтъ. **Rada państwa**, госудáрственный совѣ́тъ. **Rada ministrów**, совѣ́тъ мини́стровъ. **Rada obrończa**, совѣ́тъ прися́жныхъ повѣ́ренныхъ.

Radca, Radźca, -y, *м.* совѣ́тникъ. **Radca stanu**, стáтскій совѣ́тникъ. **Radca prawny**, юрисконсýльтъ. **Radca handlowy**, коммéрціи совѣ́тникъ.

Radlanka, -i, *ж. Агрон.* втори́чно перепáханное пóле; || вторóе пахáнье, двоéніе.

Radlić, двои́ть, втори́чно перепáхивать пóле.

Radlica, -y, *ж. Агрон.* лéмехъ, лéмешъ, сóшникъ (*у плýга*).

Radło, -a, *ср.* плугъ, сохá.

Radnik, -a, *м. Стар.* совѣ́тникъ, членъ совѣ́та.

Radny, -ego, *м.* рáтманъ, членъ магистрáта *и́ли* рáтуши; || засѣдáющій въ совѣ́тѣ, подаю́щій совѣ́тъ. **Izba radna**, зáла совѣщáній.

Radość, -ści, *ж.* рáдость.

Radośny, рáдостный.

Radować, Uradować, рáдовать, обрáдовать. || **Radować się, Uradować się (z czego, czém, czemu)**, рáдоваться, обрáдоваться (*чемý*).

Radzać, *см.* **Radzić**.

Radźca, *см.* **Radca**.

Radzić, совѣщáться. **Radzić co począć**, совѣщáться о томъ, чтó предприня́ть. || **Radzić o kim**, забóтиться, пéчься о комъ. || **Radzić czemu**, спрáвиться съ чѣ́мъ, дости́гнуть чегó, успѣ́ть въ чёмъ, доверши́ть чтó. || **Radzić co, komu co**, совѣ́товать чтó-либо комý, дать комý совѣ́тъ. || **Radzić się kogo**, проси́ть у когó совѣ́та, совѣ́товаться съ кѣ́мъ. **Radzić się z kim**, совѣщáться съ кѣ́мъ.

Radziecki, рáтманскій, совѣ́тничій, совѣ́тническій.

Radziectwo, -a, *ср.* совѣ́тническое мѣ́сто, совѣ́тническая дóлжность; || *Стар.* кóнсульство (*ри́мское*).

Radziéj, *Стар.* охóтнѣе, съ бóльшей готóвностію.

Rafa, -y, *ж.* (иногдá **Rafina**), кáменный подвóдный рифъ; || рѣшётка (*въ конюшнѣ*), въ котóрой задаю́тъ сѣ́но лошадя́мъ; || *Горн.* рѣшётчатая рудоразбóрка.

Rafinerja, -ji, *ж.* строéніе для раффини́рованія, сáхарный завóдъ; || * утончéнность; || *см.* **Fryszerka**.

Raić, Naraić (komu co), совѣ́товать, предлагáть, доставля́ть; || приводи́ть (*къ чемý*), доводи́ть (*до чегó*); || поручáть, рекомендовáть. **Raić komu lekarstwo**, совѣ́товать комý лекáрство. **Raić komu służącego**, рекомендовáть комý слугý. **Raić komu żonę**, свáтать, предлагáть комý невѣ́сту.

Raiciel, -a, *м.* совѣ́тчикъ, совѣ́тователь.

Raicielka, -i, *ж.* совѣ́тчица, совѣ́товательница.

Raj, -ju, *м.* рай.

Rajca, -y, *м.* рáтманъ, совѣ́тникъ.

Rajczy, рáтманскій, совѣ́тничій.

Rajenie, -nia, *ср.* совѣ́тъ, одобрéніе.

Rajfur, -a, Rajfura, -y, *м.* фáкторъ, посрéдникъ, исполни́тель чáстныхъ поручéній; || *Прост.* свóдникъ, свóдчикъ; || сватъ.

Rajfurka, -i, *ж.* фáкторша, посрéдница, исполни́тельница чáстныхъ поручéній; || *Прост.* свóдня, свóдница; || свáха.

Rajfurstwo, -a, *ср.* посрéдничество; || свóдничество.

Rajski, рáйскій.

Rajtar, -a, *м.* нѣ́мецкій рéйтаръ, кóнный вóинъ, всáдникъ.

Rajtarski, рéйтарскій.

Rajtarstwo, -a, *ср.* **Rajtarja, -rji**, *ж. Собир.* рéйтары, всáдники.

Rajtszula, -i, *ж.* манéжъ.

Rajtuzy, -ów, *мн.* шаравáры, рейтýзы.

Rak, -a, *м.* ракъ; || *Мед.* ракъ (*болѣ́знь*); || *Астр.* Ракъ, созвѣ́здіе. * **Raki piec**, краснѣ́ть отъ стыдá. || *Морск.* деревя́нные шáрики,

прикрѣплённые къ рáйнѣ для поднятія пáруса. **Rakiem, raczkiem leźć,** пóлзать, двúгаться на четверúнкахъ.

Rakarz, -a, *м.* занимáющійся лóвлею и продáжею рáковъ.

Rakieta, -y, *ж.* ракéта, отбóйникъ (*для игры въ волáнъ*); || *см.* **Raca.**

Rakietnik, -a, *м.* ракéточникъ.

Rakowaty, раковúдный.

Rakowy, раковый.

Rama, -y, Ramka, -i, *ж.* рáма, рáмка, (употребúтельнѣе во мн. ч. **Ramy, Ramki,** рáмы, рáмки). *Плотн.* **Rama okienna,** окóнный переплётъ. **Rama pod posadzkę,** обвѣсокъ подъ паркéтъ накáтника. **Rama obwodowa,** обвúзка. **Rama pryczowa,** нáрный брусóкъ. **Rama fryzowa,** фрúзовыя дóски положенныя въ рáмку.

Ramię, -enia, *ср.* плечó; || рукá (*отъ плечá до кости*); || **Ramiona,** *мн.* рýки, обѣ рýки. **Na ramię broń!** ружьё на плечó! **Ramię w ramię,** пóдъ руку. **Wzruszać ramionami,** пожимáть плечáми. **Z ramienia czyjego,** чьимъ úменемъ, отъ чьего úмени, въ сúлу чьей влáсти. **Już dusza moja na ramieniu była,** я былъ въ величáйшей опáсности, я ужé былъ при смерти. || *Воен.* флангъ. || *Мат.* **Ramiona,** *мн.* бокá (*треугóльника*). || **Ramię drąga,** плечó рычагá.

Ramienica, -y, *ж.* *Бот.* кошáчій хвостъ (*растéніе*).

Ramieniowy, Ramienny, плечевóй, плечнóй.

Ramienisty, плечúстый; || *Бот.* крестообрáзный.

Ramionko, -a, *ср.* *Умен.* плéчико.

Ramka, -i, *ж.* рáмка, рáмочка.

Ramkarz, -a, *м.* рáмочникъ.

Ramota, (Hramota, Gramota, *Стар.* грáмота); || собráніе плохúхъ стихóвъ, плохóе сочинéніе, маráнье.

Ramowy, рáмочный.

Rana, -y, *ж.* рáна.

Ranek, -nka, -nku, *м.* ýтро.

Ranga, -i, *ж.* чинъ, стéпень граждáнскихъ достóинствъ.

Ranić, Zranić, рáнить.

Raniéj, рáньше, порáньше.

Raniony, рáненый.

Raniuchny, Raniusieńki, Raniuteńki, Raniutki, сáмый рáнній, ранéхонекъ, *см.* **Rany, Ranny.**

Ranka, -i, *ж.* рáнка, рáночка.

Rankor, -u, *м.* *Стар.* злопáмятство.

Ranny, *Стар.* уязвúмый; || *Хир.* происходя́щій отъ рáны, для ранъ употребля́емый; || рáненый, получúвшій рáну, *см.* **Raniony;** || *см.* **Rany, Ranny.**

Rano, рано, съ рáннихъ поръ, рáно поутрý. **Dziś rano,** сегóдня поутрý. **Jutro rano,** зáвтра поутрý, ýтромъ. **Bardzo rano,** óчень рáно. **O godzinie dziewiątéj rano,** въ дéвять часóвъ утрá. || **Rano, -a,** *ср.* ýтро, ýтреннее врéмя. **Nad ranem,** подъ ýтро. **Do rana, до утрá. Od rana do wieczora,** отъ утрá до вéчера. **Całe rano,** все ýтро. **Z rana,** съ утрá. **Jutro z rana,** зáвтра поутрý.

Raność, -ści, *ж.* скороспѣлость; || прежде-врéменность.

Rańtuch, -a, Rańtuszek, -szka, *м.* покрывáло, накúдываемое на плéчо Пóльскими поселянками

Rany, Ranny, рáнній, ýтренній. **Ranny strój,** ýтреннее плáтье. **Ranny jęczmień,** рáнній ячмéнь.

Rapa, -y, *ж.* рапýха (*рыба*).

Rapcie, -pci, *ж.* *мн.* *Стар.* окóвы, колóдки; || портупéя (*для фехтовáнія*).

Rapier, Rapir, -a, *м.* рапúра.

Rapontyk, -a, *м.* *Бот.* черешкóвый ревéнь (*растéніе*).

Raport, -u, *м.* рапóртъ, донесéніе. **Raport pojedyńczy,** срóчная вѣдомость.

Raportować, рапортовáть, доноси́ть.

Raportowanie, -nia, *ср.* донесéніе.

Rapt, -u, *м.* похищéніе, увезéніе.

Raptem, внезáпно, вдругъ, скоропости́жно, неожúданно, нечáянно.

Raptowny, внезáпный, скоропости́жный, скóрый, неожúданный, нечáянный; || грýбый, дéрзкій, рѣзкій, крутóй. **Raptowny człowiek,** дéрзкій человѣкъ.

Raptularz, -a, *м.* **Raptura, -y,** *ж.* черновáя, записнáя книжка; || *Ком.* меморіáлъ.

Raptus, -u, *м.* опрометчúвость, сумасбрóдство, дурь, безразсýдство. || **-a,** *Прост.* сумасбрóдъ.

Raróg, -oga, *м.* балабáнъ (*порóда ястребóвъ*); || * чудóвище, урóдъ. *Посл.* **Poglądać na kogo, jak na raroga,** смотрѣть на кого, какъ на чудóвище.

Raroży, принадлежáщій балабáну, *см.* **Raróg.**

Rasa, Rasza, -y, *ж.* рашъ (*шерстяна́я матéрія*).

Rasa, -y, *ж.* порóда; || плéмя. **Poprawić rasę koni,** улýчшить порóду лошадéй.

Rasowy, порóдистый.

Raszka, -i, *ж.* реполóвъ, плистóвка (*птúца*).

Raszpla, -i, *ж.* терпýгъ, напúлокъ, подпúлокъ, брусóвка; || рáшпиля (*рыба*).

Raszplować, спúливать терпугóмъ.

Rasztag, Rasztak, -u, *м.* рóздыхъ.

Rata, -y, *ж.* *Стар.* пóмощь. *см.* **Rety.**

Rata, -y, *ж.* срокъ; срокъ платежá. **Ratami wypłacać,** уплáчивать по частя́мъ, частя́ми.

Ratafja, -ji, *ж;* ратáфія, вишнёвая нали́вка

Rataj, -ja, *м.* земледѣлецъ, пáхарь (*Стар. Русск.* **Рáтай, Орáтай**).

Ratajski, земледѣльческій.

Ratman, -a, *м.* рáтманъ, членъ магистрáта.

Ratny, услýжливый, пособливый; || срóчный, *см.* **Rata.**

Ratować, Uratować, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, охраня́ть, охрани́ть, предохраня́ть, предохрани́ть.

Ratownik, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, защи́тникъ.

Ratunek, -nku, *м.* по́мощь, посо́біе; || подмо́га, подпо́ра.

Ratusz, -a, *м.* ра́туша, городска́я ду́ма; || магистра́тъ.

Ratuszny, Ratuszowy, ра́тушный.

Ratyfikacja, Ratyhabicja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, ратифика́ція.

Ratyfikować, утвержда́ть, ратификова́ть.

Rawelin, -u, *м. Фортиф.* равели́нъ, полумѣ́сяцъ.

Raz, -u, *м.* разъ. **Trzy razy na rok,** три ра́за въ годъ. **Raz, dwa, trzy,** разъ, два, три. **Od razu, do razu,** съ пе́рваго ра́за, съ одного́ ра́за. **Raz po raz,** сря́ду, оди́нъ за други́мъ. **Raz w raz,** безпреста́нно, безпреры́вно. **Z razu, na razie,** сперва́, пре́жде всего́. **Wraz,** вмѣ́стѣ, въ оди́нъ разъ, вдругъ, внеза́пно; || уда́ръ (*шпа́гою, па́лкою, ка́мнемъ*); || слу́чай. **W takim razie,** въ тако́мъ слу́чаѣ. **W najgorszym razie,** на са́мый худо́й коне́цъ, **W przeciwnym razie,** въ проти́вномъ слу́чаѣ; || дерни́на, *см.* **Darń.**

Rażący, оглуши́тельный, гро́мкій (*звукъ*), ослѣпи́тельный (*свѣтъ*), рѣ́зкій (*цвѣтъ*), рази́тельный, ощути́тельный, о́стрый, рѣ́зкій, пронзи́тельный.

Razem, *Нар.* вмѣ́стѣ, ра́зомъ, въ одно́ вре́мя, одновре́менно.

Razić, ударя́ть, поража́ть, громи́ть, разбива́ть. **Razić z dział nieprzyjaciela,** громи́ть, разбива́ть непрія́теля пу́шками. || * **Barwy jaskrawe rażą wzrok,** я́ркіе цвѣта́ поража́ютъ зрѣ́ніе. **Trzewik mię razi,** башма́къ жмётъ. **Razić przystojność,** наруша́ть прили́чіе. **Razić gust,** оскорбля́ть вкусъ.

Raźliwy, *см.* **Rażący.**

Raźnie, (употреби́тельнѣе **Raźno**), жи́во, прово́рно, ско́ро; || охо́тно, ве́село, бо́дро.

Raźność, -ści, *ж.* жи́вость, рѣ́звость, прово́рство, ско́рость; || бо́дрость; || рети́вость, рья́ность, горя́чность; || ко́лкость (*словъ*).

Raźny, живо́й, рѣ́звый, прово́рный, ско́рый; || бо́дрый, весёлый; || ко́лкій; || рети́вый, рья́ный, горя́чій.

Razowy, ржано́й. **Razowa mąka,** непросѣ́янная ржа́ная мука́. **Chléb razowy,** ржано́й хлѣ́бъ, чёрный хлѣ́бъ.

Rdest, -u, *м. Бот.* по́чечная трава́, водяно́й пе́рецъ, спо́рышъ, грѣчу́ха, серде́чная трава́. || **Rdest wodny, Rdestnica, ćwiklany list,** напла́въ, по́ростъ; || ку́коль, пле́велы, худа́я, него́дная трава́, *см.* **Chwast.**

Rdza, -y, *ж.* ржа́вчина. || **Rdza miedziana,** ярь мѣдя́нка, ярь Веницéйская; || *Агр. и Бот.* ржа, изга́ра (*болѣзнь хлѣба и расте́ній*).

Rdzawić, покрыва́ть ржа́вчиною.

Rdzawieć, *см.* **Rdzewieć.**

Rdzawy, ржа́вый, ржа́ваго цвѣ́та, заржа́вленный; || *Агр.* подъѣ́денный изга́рою (*о хлѣбѣ*); || желѣ́зистый.

Rdzeń, Drzeń, Drdzeń, Zdrzeń, -nia, *м. Бот.* серцеви́на (*середи́на де́рева и́ли расте́нія*); || *Анат.* мозжечо́къ; || * содержа́ніе, су́щность предме́та.

Rdzewieć, Zardzewieć, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Realizacja, -ji, *ж.* исполне́ніе, осуществле́ніе; || обраще́ніе иму́щества въ де́ньги, въ капита́лъ; || взыска́ніе упла́ты по до́лгу, возмѣще́ніе.

Realizować, исполня́ть, осуществля́ть; || реализи́ровать. **Realizować swój majątek,** обраща́ть своё иму́щество въ де́ньги, въ капита́лъ. **Realizować assygnacją,** получи́ть по ассигно́вкѣ.

Realność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, суще́ственность. || **Realności,** *мн.* ме́нѣе значи́тельныя статьи́ имѣ́нія, уго́дья; || обро́чныя, дохо́дныя статьи́; || ве́щныя права́.

Realny, дѣйстви́тельный, и́стинный; || реа́льный, *см.* **Istotny, Rzeczywisty.**

Reassekuracja, -ji, *ж.* но́вое застрахова́ніе.

Reassumować, подвести́ ито́гъ, сдѣ́лать пе́речень.

Reassumpcja, -ji, *ж.* пе́речень, ито́гъ; || повторе́ніе предыду́щаго.

Rębacz, -a, *м.* пору́бщикъ (*лѣса*), || дровоко́лъ, дровосѣ́къ; || * руба́ка, забія́ка.

Rebelizować, бунтова́ться, мяте́жничать.

Rebelja, -ji, *ж.* бунтъ, мяте́жъ.

Rębność, -ści, *ж.* вы́рубка.

Rębny, назна́ченный къ сру́бкѣ. **Rębny las,** лѣсосѣ́къ.

Ręby, *мн. см.* **Rąb;** || изна́нка, *см.* **Nica.**

Recepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, приня́тіе.

Recepis, -u, *м.* распи́ска въ получе́ніи, квита́нція.

Recepta, -y, *ж. Мед.* реце́птъ; || * образе́цъ, фо́рмула.

Reces, -u, *м. Юрид. Стар.* отсро́чка; || раздѣ́лъ наслѣ́дниковъ, полюбо́вная; || отрече́ніе (*отъ наслѣдства*).

Recesować, переуступа́ть, отказа́ться, отре́чься. || **Recesować się,** пи́сьменно подтверди́ть мирову́ю сдѣ́лку.

Recydywa, -y, *ж. Мед.* возвра́тъ (*болѣзни*).

Recypjent, -a, *м.* пріёмщикъ, получа́тель; || *Хим.* пріе́мникъ; || *Физ.* стекля́нный ко́локолъ.

Recytować, ска́зывать наизу́сть.

Ręcz, *см.* **Wręcz.**

Reczka, Reczkosiej, *см.* **Hreczka, Hreczkosiej.**

Ręcznia,-ni, *ж.* **домáшнее вéрющее** письмó.

Ręcznie, собственноручно; || *Юрид.* **Ręcznie zapewniony,** обезпéченный порýкою.

Ręcznik, -a, *м.* полотéнце, утирáльникъ, ручникъ.

Ręczny, ручнóй. **Ręczna praca, ręczna robota,** ручнáя рабóта, рукодéлье. **Ręczna broń,** ружьё. **Młyn ręczny,** ручнáя мéльница.

Reczuszki, *см.* **Hreczuszki.**

Ręczyć, Zaręczyć, ручáться, поручúться, отвéчáть (*за кого, за что, въ чёмъ*). *Посл.* **Kto ręczy, tego djabeł męczy,** кто порýчится, тотъ и мýчится.

Ręczyciel, -a, *м.* порýка, поручúтель.

Ręczyna, -y, *ж.* мáленькая рýчка, ручёнка.

Ręczysko, -a, *ср.* ручúща.

Redagować, редактúровать, редижúровать; || составлять.

Redakcja, -ji, *ж.* издáніе, редáкція. || составлéніе, редижúрованіе.

Redakcyjny, редакціóнный, издáтельскій.

Redhibicja, -ji, *ж. Юрид.* возвращéніе, отдáча назáдъ.

Redukcja,-ji, *ж.* пониженіе,уменьшéніе, убáвка, сбáвка. сокращéніе. **Redukcja kursów,** пониженіе кýрсовъ.

Redukować, понижáть. уменьшáть, убавлять, сбавлять. сокращáть. **Redukować na pieniądze,** переводúть на дéньги.

Reduta, -y, *ж. Фортиф.* редýта; || * публúчный балъ. **Redutny, Redutowy,** бáльный. **Sala redutowa,** бáльная зáла.

Rędzina, -y, *ж.* глúнистая пóчва, глúнистый грунтъ, вязкая земля.

Rędzinny, вязкій, густóй, жúрный,глúнистый.

Refa, Ryfa, -y, Refka, -i, *ж.* óбручъ, обóйма, насáдка (*на ступицу колеса*); || окóвка, *см.* **Obręcz.**

Refektarz, -a, *м.* столóвая, трáпезная (*въ монастырѣ*).

Referat, -u, *м.* рапóртъ, донесéніе.

Referant, -a, *м.* докладчикъ.

Referat, -u, *м.* докладъ, рефератъ; || записка изъ дѣла, составленіе записки по дѣлу.

Referencja -ji. *ж.* **(do sądu),** заявлéніе судý.

Referendarski, референдáрскій, принадлежáщій референдáрію, докладчику.

Referendarz, -a, *м.* референдáрій, докладчикъ. **Referendarz stanu,** статсъ-референдáрій.

Referent, -a, *м.* дѣлопроизводúтель.

Referować, составлять бумáгу, записку.

Refka, *см.* **Refa.**

Refleksja, -ksji, *ж.* **Refleks, -u,** *м. Филос.* размышлéніе; || разсмотрѣніе, обсуждéніе, соображéніе. *см.* **Rozwaga;** || *Физ.* отражéніе, отбрáсываніе (*свѣта,звука*); || *увѣщáніе, напоминáніе.

Reflektować, Zreflektować (kogo), напоминáть, напóмнить, увѣщавáть убѣждáть, убѣдúть, вразумлять, вразумúть.

Reflektować, Zreflektować (kogo), образýмливать, образýмить, возвратúть кого́ на путь дóлга, застáвить кого́ исполнять свой долгъ. || **Reflektować się, Zreflektować się,** образýмливаться, образýмиться, приходúть въ разсýдокъ.

Reforma, -y, *ж.* преобразованіе, рефóрма, исправлéніе; || *Богосл.* реформáція, реформáтская цéрковь, *см.* **Reformacja;** || *Юрид.*запись дáнная мýжемъ женѣ въ обеспéченіе ей придáнаго.

Reformacja, -ji, *ж. Богосл.* реформáція.

Reformacki, реформáтскій; || принадлежáщій Францискáнскому óрдену (*монастырю*).

Reformat, -a, *м.* (*мн.* **Reformaci**), монахъ óрдена св. Францúска, Францискáнскій монáхъ; || принадлежáщій къ Кальвúнской цéркви.

Reformator, -a, *м.* реформáторъ, преобразовáтель.

Reformować, Zreformować, преобразóвывать, преобразовáть; || исправлять, испрáвить,

Reformowany, Zreformowany, преобразóванный; || реформáтскій (*о вѣрѣ*). || **Reformowany, -ego,** *м.* реформáть, кальвúнистъ.

Refować, набивáть обóйму, óбручь, кóку.

Refutacja, -ji, опроверженіе.

Refutować, опровергáть.

Regał, -u, *м. Муз.* регáлъ (*одна изъ перемѣнъ въ органѣ*).

Regalja, -ljów, *мн.* регáліи, знáки цáрскаго достóинства; || королéвское прáво.

Regencja, -ji, *ж.* регéнтство; || врéменное правлéніе.

Regent, -a, *м.* регéнтъ, правúтель; || управлáющій; || регистрáторъ, актуáріусъ; || нотáріусъ, нотáрій; || рéгентъ, управлáющій хóромъ.

Regestr, Regiestr, Rejestr, -stru, *м.* каталóгъ, реéстръ, рóспись, спúсокъ, *см.* **Katalog, Spis;** || оглавлéніе, указáтель, рóспись (*книгамъ*); || книга, реéстръ, протокóлъ. **W regestr co wciągnąć,** вносúть въ книгу. въ рóспись, въ протокóлъ, записывать. * **Jak z regestru opowiedzieć,** разсказáть всё что знáешь, разсказáть подрóбно какъ по пúсаному. * **Z regestru robić,** дѣлать какъ нибýдь, зря. **Brać towary na rejestr,** брать товáры въ долгъ. || **Rejestr osób,** именнóй спúсокъ. || **Rejestr dóbr,** поземéльная рóспись наслѣдственному имѣнію; | лошадúные зýбы. || *Муз.* регúстръ (*въ органахъ*). || **Z rejestru,** по порáдку, по óчереди.

Regestratura, Regiestratura, -y, *ж.* внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ; || регистрату́рная экспедиція. регистрату́ра, запи́сываніе въ прису́тственномъ мѣ́стѣ входя́щихъ и исходя́щихъ бума́гъ.

Regestrować, Zregestrować, Zaregestrować, заноси́ть. занести́ въ реестръ, въ ро́спись, въ протоко́лъ, запи́сывать.

Regestrowanie, -nia, *ср.* **внесе́ніе въ реестръ.**

Regestrowy, Regiestrowy, переписно́й, записанный въ реестръ, въ ро́спись. **Regestratura spraw,** спра́вочныя записки по дѣла́мъ. **Regestratura obwinionego,** вѣ́домость о пре́жней подсу́дности обвиня́емаго; || завербо́ванный, поступи́вшій въ солда́ты; || реестро́вый. || *Стар.* **Kozacy regestrowi,** реестро́вые (*регуля́рные*) каза́ки. **Wojsko regestrowe,** регуля́рное во́йско.

Regestrzyk, Rejestrzyk, -a, *м.* небольшо́й реестръ, небольша́я ро́спись; || счётецъ.

Regiment, Rejment, -u, *м. Стар.* правле́ніе, прави́тельство, дарствованіе; || полкъ, *см.* **Pułk.**

Regimentarstwo, -a, *ср. Стар.* зва́ніе кома́ндующаго во́йскомъ.

Regimentarz, -a, *м. Стар.* кома́ндующій во́йскомъ.

Regimentować, *Стар.* кома́ндовать во́йскомъ.

Reglament, -u, *м.* распоряже́ніе; || постановле́ніе, уста́въ.

Regres, -u, *м. Юрид.* обра́тное тре́бованіе; || второ́ичное заня́тіе духо́внаго мѣ́ста; || взыска́ніе убы́тковъ, возмѣще́ніе изде́ржекъ.

Reguła, -y, *ж.* пра́вило; || уста́въ. **Podług reguł, по** пра́виламъ; || мона́шескій о́рденъ. **Reguła św. Franciszka,** о́рденъ св. Франци́ска, Францискáнскій о́рденъ. || *Ариѳ.* тройно́е пра́вило. || *Мед.* мѣ́сячное очище́ніе.

Regulacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство; || развертáніе (*земе́ль*).

Regulamin, -u, *м.* во́инскій уста́въ, регла́ментъ.

Regularność, -ści, *ж.* пра́вильность; || то́чное соблюде́ніе пра́вилъ; || то́чность, испра́вность, акура́тность.

Regularny, пра́вильный, постоя́нный; || стро́йный; || то́чный, испра́вный, акура́тный; || регуля́рный. **Wojsko regularne,** регуля́рное во́йско.

Regularyzacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ.

Regulator, -a, *м. Мех.* уравни́тель, регуля́торъ; || *распоряди́тель.

Regulatyw, -u, *м.* руково́дство, предписа́ніе.

Regulować, Zregulować, Naregulować, Uregulować, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить. || **Regulować (zegar, zegarek),** повѣря́ть, пра́вильно поставить (*часы*). || **Regulować się,** соображáться.

Regulowanie, -nia, *ср.* приведе́ніе въ поря́докъ; || повѣ́рка, вы́вѣрка (*часо́въ*).

Rehabilitacja, -ji, *ж.* возстановле́ніе че́стнаго и́мени.

Rehabilitować, возстанови́ть че́стное и́мя; || возвраща́ть, возврати́ть уваже́ніе.

Reimportacja, -ji, *ж. Ком.* второ́чный приво́зъ вы́возныхъ това́ровъ.

Reimpozycja, -ji, *ж.* но́вый нало́гъ.

Reinstallacja, -ji, *ж.* второ́чное опредѣле́ніе (*на слу́жбу*)

Reintegracja, -ji, *ж.* возстановле́ніе; || возстановле́ніе пра́ва на владѣ́ніе имѣ́ніемъ. второ́чный вводъ во владѣ́ніе.

Reintegrować, сно́ва ввести́ во владѣ́ніе имѣ́ніемъ, возстанови́ть пра́во на владѣ́ніе, заста́вить, возврати́ть имѣ́ніе пре́жнему владѣ́льцу.

Rej, *Нескл.м.* хорово́дъ; || управле́ніе та́нцами. ***Rej prowadzić, wodzić,** быть пе́рвымъ въ чёмъ, первéнствовать, предводи́тельствовать, находи́ться во главѣ́ чего́-либо, нача́льствовать.

Reja, -ei, *ж. Морс.* рей, ре́я, ра́йна.

Rejekta, -y, *ж. Юрид.* отсро́чка.

Rejent, *см.* **Regent.**

Rejestr, *см.* **Regestr.**

Rejestrowy, *см.* **Regestrowy.**

Rejtszul, Rejtszula, *см.* **Rajtszula.**

Rejwach, -u, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство, замѣша́тельство, смяте́ніе, неура́дица, сума́тица, шумъ, сумато́ха.

Ręka, -i, *ж.* рука́; || по́черкъ, рука́, письмо́. **Z rąk do rąk,** изъ рукъ въ ру́ки, отъ одного́ къ друго́му. **Założyć ręce,** сложи́ть на́крестъ ру́ки, сложить, подожáть ру́ки. **Ściągnąć rękę do pałasza,** ухвати́ться за са́блю. **Miec co pod ręką,** имѣ́ть что́ подъ руко́ю, бли́зко. **Iść wziąwszy się pod ręce,** итти́ рука́ о́бъ руку, ваа́вшись по́дъ руки. **Przyłożyć rękę do czego,** приня́ться за дѣло, за рабо́ту. **Żyć z pracy rąk,** жить трудáми рукъ своихъ. *Юрид.* **Sprawa po umarłéj ręce,** тя́жба по́слѣ умéршаго, по по́воду долго́въ, взыскиваемыхъ съ его́ насл'ѣдниковъ. **Ciepłą ręką,** при жи́зни. **Dar stu tysięcy ciepłą ręką przed ślubem będzie wyliczony,** даръ въ сто ты́сячъ бу́детъ вы́данъ при жи́зни (*дари́теля*) предъ соверше́ніемъ бра́ка. **Na rękę, po ręce,** на́ руку, съ руки́. **Nie na rękę mi to,** э́то мнѣ не на́ руку, невы́годно, неудо́бно. **Idzie co ręką, dobrą ręką,** удаётся, идётъ успѣ́шно. **Pod rękę koń zaprzężony,** ло́шадь запря́женная съ пра́вой стороны́. **Od ręki zrobić,** сдѣлать на ско́рую ру́ку, *или* какъ ни попа́ло, какъ нибу́дь. **Akt pisany na dwie ręce,** актъ написанный въ двухъ экземпля́рахъ. **Oddać w ręce sprawiedliwości,** преда́ть суду́, отда́ть подъ судъ. *Стар.* **Na**

rękę kogo wyzwać, вы́звать на поедино́къ. **Człowiek dużéj ręki**, си́льный, могу́щественный человѣкъ. **Ręka pełna czego**, пригорши. **Za ręce się brać**, держа́ться другъ дру́га, взаимно помога́ть другъ дру́гу. **Kupić towar z pierwszéj ręki**, купить това́ръ изъ пе́рвыхъ рукъ, т. е. отъ самого́ хозя́ина, а не отъ перекупщиковъ. || *Посл.* **Módl się, a ręki przykładaj, na Бо́га** надѣйся, а самъ не плошай; бережёнаго Богъ бережётъ. **Ręka rękę myje**, рука́ ру́ку мо́етъ. || **Z wolnéj ręki sprzedać**, прода́ть ча́стнымъ о́бразомъ, не съ публи́чныхъ торго́въ. **Dać komu na rękę**, дать зада́токъ. **Mieć co w swych ręku**, прибра́ть что-либо къ свои́мъ рука́мъ. **Na ręce czyje oddać**, переда́ть что-либо кому́ на́ руки, отда́ть въ ру́ки, вручи́ть. || *Карт.* **Być na ręce**, *или* **na ręku**, быть въ рукѣ. **Być za ręką**, быть за руко́й. || **Na swoję rękę robić co**, брать что-либо на свою́ отвѣтственность. || **Piękną ma rękę**, у него́ прекра́сный по́черкъ. **Przepisać co na dwie ręce**, переписа́ть что въ двухъ ко́піяхъ.

Rekambja, **-ji**, *ж* сло́жный проце́нтъ, проце́нтъ на проце́нтъ.

Rekapitulacja, **-ji**, *ж.* кра́ткое повторе́ніе *или* обозрѣніе (*сказаннаго прежде*). || **Rekapitulacja bilansu, przychodu i wydatku**, сравни́тельный обзо́ръ дохо́довъ и расхо́довъ.

Rekapitulować, вкра́тцѣ повторя́ть.

Rękaw, **-a**, *м.* рука́въ. ***Z rękawa wytrząsać**, дѣлать безъ всѣкаго труда́, легко́, свобо́дно.

Rękawek, **-wka**, *м.* рука́вчикъ, манже́та; || му́фта.

Rękawica, **-y**, *ж.* рукави́ца, на́ручи; || перча́тка.

Rękawiczka, **-i**, *ж.* перча́тка. **Rękawiczki bez palców**, же́нскія полуперча́тки.

Rękawicznictwo, **-a**, *ср.* перча́точное ремесло́; || торго́вля перча́тками.

Rękawiczniczy, принадлежа́щій перча́точнику.

Rękawicznik, **-a**, *м.* перча́точникъ.

Rękawiczny, перча́точный. || **Rękawiczne**, **-ego**, *ср. см.* **Porękawiczne.**

Rękawkowy, Rękawowy, рука́вный; || му́фточный.

Reklamacja, **-ji**, *ж.* тре́бованіе наза́дъ (*чего́*); || протестова́ніе

Reklamować, тре́бовать вы́дачи, тре́бовать наза́дъ (*чего́*); || протестова́ть, жа́ловаться.

Rękoczyn, **-u**, *м. Хир.* опери́рованіе. || *Воен.* **Rękoczyny**, **-czyn**, *мн.* манёвры.

Rękodajny, передава́емый изъ рукъ въ ру́ки. **Dług rękodajny**, долгъ взя́тый нали́чными де́ньгами изъ чьихъ рукъ; || обяза́тельный, заручённый; || добровольный. **Rękodajny sługa**, добровольно приня́вшій слу́жбу.

Rękodajstwo, **-a**, *ср.* рукоби́тье въ знакъ взаимнаго обяза́тельства, въ знакъ согла́шенія.

Rękodzielnia, **-ni**, *ж.* заво́дъ, мануфакту́ра, фа́брика; произво́дство, фабрика́ція.

Rękodzielniany, *см.* **Rękodzielny.**

Rękodzielnictwo, **-a**, *ср.* мануфакту́рная промы́шленность.

Rękodzielniczy, мануфакту́рный, *см.* **Rękodzielny.**

Rękodzielnik, **-a**, *м.* мануфактури́стъ, фабрика́нтъ.

Rękodzielny, Rękodzielniczy, мануфакту́рный, фабри́чный, заво́дскій.

Rękodzieło, **-a**, *ср* мануфакту́рное произведе́ніе; || **Rękodzieła**, **-eł**, *мн.* мануфакту́рная промы́шленность, мануфакту́ры.

Rekognicja, **-ji**, *ж. Юрид.* утвержде́ніе а́кта.

Rekognita, **-y**, *ж. Юрид.* по́дпись суде́бнаго разсы́льнаго на позы́въ при вруче́ніи.

Rekognoscent, **-a**, *м.* свидѣтель.

Rekognoskować, *Воен.* рекогносцирова́ть, опознава́ть, развѣдывать, опра́шивать. || *Юрид.* признава́ть, подтвержда́ть, свидѣтельствовать.

Rękojemca, **-y**, *м. Юрид.* пору́ка, поручи́тель.

Rękojemny, служа́щій ручи́тельствомъ.

Rękojemski, поручи́тельный, каса́ющійся поручи́тельства; || поручи́тельскій, каса́ющійся поручи́теля.

Rękojemstwo, **-a**, *ср.* поручи́тельство, ручи́тельство, обезпе́ченіе.

Rękojeść, **-ści**, *ж.* ру́чка, рукоя́тка. **Rękojeść szpady**, ефе́съ у шпаги.

Rękojmia, **-mi**, *ж.* гарантія, отвѣтственность, *см.* **Rękojemstwo.** **Rękojmię dać za kogo**, поручи́ться за кого́. || **Rękojmia**, **-iego**, *м.* пору́ка, поручи́тель; || **Rękojmia wekslowa**, поручи́тельство по ве́кселю.

Rekolekcja, **-ji**, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч **Rekolekcje**, благочести́выя размышле́нія, сосредото́ченіе свои́хъ мы́слей на религіо́зныхъ предме́тахъ; приготовле́ніе католи́ческихъ воспи́танниковъ къ и́споведи; || монасты́рское пока́яніе.

Rekomendacja, **-ji**, *ж.* одобре́ніе, рекоменда́ція, *см.* **Polecenie, Zalecenie.**

Rekomendacyjny, рекоменда́тельный, *см.* **Polecający.**

Rekomendować, Zarekomendować, поруча́ть, рекомендова́ть, отрекомендова́ть, *см.* **Polecać.**

Rekomendowany, рекомендо́ванный. **List rekomendowany**, заказно́е письмо́.

Rekonstrukcja, **-ji**, *ж.* ремо́нтъ.

Rekonstytucja, **-ji**, *ж. Юрид.* замѣна ста́раго до́лга но́вымъ.

Rekonwalescent, **-a**, *м.* выздора́вливающій.

Rekonwencja, **-ji**, *ж. Юрид. Стар.* встрѣчный искъ, встрѣчная жа́лоба на истца́.

Rekonwencyjny, встрѣ́чный, *см.* **Skarga.**

Rękopism, **-u**, *м.* ру́копись, манускри́пт.

Rękopismowy, рукопи́сный, пи́санный.

Rękowiny, *см.* **Zrękowiny.**

Rekreacja, -ji, *ж.* о́тдыхъ, отдохнове́ніе, рекреа́ція.

Rekrut, -a, *м.* ре́крутъ, конскри́птъ; || *новичёкъ.

Rekrutnik, -a, *м.* набо́рщикъ ре́крутъ, вербо́вщикъ.

Rekrutować, набира́ть въ ре́круты, вербова́ть.

Rekrutowanie, -nia, *ср.* рекру́тскій набо́ръ.

Rektor, -a, *м.* ре́кторъ.

Rektorski, ре́кторскій.

Rektorstwo, -a, *ср.* ре́кторство, ре́кторская до́лжность.

Rektyfikacja, -ji, *ж.* повѣ́рка, попра́вка; || *Хим.* двое́ніе, очище́ніе.

Rektyfikować, повѣря́ть, исправля́ть.

Rekuperować, *см.* **Odzyskiwać.**

Rekurs, Regres, -u, *м. Юрид.* исково́е проше́ніе; || *Ком.* пра́во на взыска́ніе убы́тковъ за просро́ченный ве́ксель.

Rekwirent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь.

Rekwirować, Zarekwirować, тре́бовать (*чего́*) зако́нным поря́дкомъ, иска́ть суде́мъ; || **Rekwirować zbiega (u obcego rządu),** тре́бовать вы́дачи бѣглеца́ (*у чужо́го прави́тельства*).

Rekwizycja, -ji, *ж.* тре́бованіе зако́нным поря́дкомъ, взыска́ніе, искъ въ судѣ; || *Воен.* реквизи́ція: || тре́бованіе вы́дачи бѣглеца́ (*у чужо́го прави́тельства*).

Rekwizyta, -ów, *мн.* чрезвыча́йный сборъ съ жи́телей во вре́мя войны́ (*скоря́ды, припа́сы и т. п*).

Rekwjalny, заупоко́йный. **Msza rekwjalna,** заупоко́йная обѣ́дня.

Rekwjem, *Нескл.* моли́тва за упоко́й души.

Relacja, -ji, *ж.* отноше́ніе, реля́ція, докла́дъ, донесе́ніе || свидѣ́тельство о пода́чѣ по́зыва отвѣ́тчику; || запи́ска по дѣлу, суде́бная спра́вка; || **Relacja obdukcyjna (visum repertum),** актъ осмо́тра.

Relacyjny, относи́тельный; || докладно́й.

Relicytacja, -ji, *ж.* втори́чный аукціо́нъ *или* публи́чные торги́, перето́ржка.

Religijność, -ści, *ж.* благочести́е, на́божность, богопочита́ніе.

Religijny, религіо́зный, богослуже́бный; || благочести́вый, на́божный.

Religja, -ji, *ж.* религія, вѣ́ра, вѣроисповѣ́данie, богослуже́ніе.

Relikwja, -ji, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Relikwje,** мо́щи, нетлѣ́нныя тѣла́ уго́дниковъ Бо́жіихъ.

Relikwjarz, -a, *м.* ковче́жецъ съ мо́щами.

Remanent, -u, *м.* недои́мки (*подати́й*); || оста́токъ суммъ; || запа́съ (*капита́ла, хлѣба*).

Remanentowy, оста́точный; || **запа́сный,** *см.* **Remanent.**

Remarka, -i, *ж.* замѣча́ніе, примѣча́ніе, отмѣ́тка.

Remis, -u, *м.* **Remissja, -ji,** *ж. Юрид. Стар.* отсы́лка дѣла въ другу́ю инста́нцію; || льго́та, отсро́чка, разсро́чка, *см.* **Zwolnienie;** || *Ком.* перево́дъ де́негъ, ри́месъ; || *Карт.* реми́зъ.

Remisować, *Карт.* ста́вить реми́зъ.

Remissa, -y, *ж.* отлага́тельство, отсро́чка; || освобожде́ніе, отпуще́ніе; || *Ком.* *см.* **Remis.**

Remissja, -ji, *ж.* отсро́чка податей́.

Remissowy, римéссовый, *см.* **Remis.**

Remisspas, -u, *м.* римéссовое, льго́тное свидѣ́тельство на безпо́шлинное получе́ніе това́ровъ изъ-за грани́цы, на осо́быхъ права́хъ.

Remitenda, -y, *ж. Ком.* обра́тная отсы́лка това́ровъ.

Remittent, -a, *м. Ком.* ремите́нтъ, передаю́щій ве́ксель другому́.

Remittować, уступа́ть, передава́ть; || отсыла́ть обра́тно.

Remiz, Remisz, -a, *м.* сини́ца, ре́мезъ (*пти́чка*).

Remiza, -y, *ж.* рабо́ть, ски́дка, сба́вка (*цѣны*); || каре́тный сара́й; || изво́щичій экипа́жъ; || *Охот.* куста́рникъ (*гдѣ скрыва́ется дичь*).

Remonita, *см.* **Monita.**

Remonstracja, -ji, *ж.* увѣща́ніе, предостереже́ніе, напомина́ніе.

Remonta, -y, *ж.* ремо́нтъ, снабже́ніе свѣ́жими лошадьми́.

Remontowy, ремо́нтный.

Remuneracja, -ji, *ж.* де́нежная награ́да; || возмѣ́здіе,

Rendant, -a, *м.* сда́тчикъ счёта.

Reneta, -y, *ж.* ранéтъ (*родъ я́блоковъ*).

Renta, -y, *м.* дохо́дъ; || ре́нта, государ́ственная проце́нтная бума́га. **Renta wieczysta,** пожи́зненная, непреры́вная ре́нта.

Renuncjacja, -ji, *ж.* отрече́ніе, забве́ніе.

Reokupacja, -ji, *ж.* вторичное заня́тіе (*чего́*), завладѣ́ніе (*чьимъ*).

Reokupować, заня́ть сно́ва.

Reorganizacja, -ji, *ж.* переобразова́ніе, втори́чное устрое́ніе.

Reparacja, -ji, *ж.* попра́вка, почи́нка, передѣ́лка.

Reparować, Zreparować, Wyreparować, поправля́ть, попра́вить, исправля́ть, испра́вить, почи́нивать, почини́ть.

Repartycja, -ji, *ж.* распредѣле́ніе, раскла́дка.

Repertorjum, *ср. Нескл.* подро́бная о́пись, ро́спись, реéстръ; || *см.* **Repertuar.**

Repertuar, -u, *м. Театр.* репертуа́ръ.

Repetjer, -a, *м.* часы́ съ репети́ціею.

Repetycja, -ji, *ж.* повторе́ніе; || репети́ція, про́ба (*о́перы, дра́мы*).

Replika, -i, *ж.* отвѣ́тъ, возраже́ніе; || *Юрид.* о́тзывъ, опроверже́ніе, возраже́ніе истца́ отвѣ́тчику; || *Муз.* повторе́ніе окта́вами; || *Театр.* репли́ка.

Replikować, возража́ть.

Reponować,отдать на сохране́ніе, сдать въ архи́въ.

Report, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы (*съ одно́й страни́цы на другу́ю*).

Repozycja, -ji, *ж.* сда́ча въ архи́въ, оставле́ніе дѣла безъ движе́нія.

Repozytorjum, *ср. Нескл.* храни́лище, шкафъ для хране́нія бума́гъ. **Repozytorja,** *мн.* а́кты отда́нные на хране́ніе.

Repressalja, -ij, *мн.* отпла́та, возме́здіе.

Reprezentacja, -ji, *ж.* представи́тельность. **Reprezentacja rządu,** представи́тельное правле́ніе; || *Театр.* представле́ніе (*драмы*); || пара́дный пріёмъ; || *Юрид.* наслѣдованіе въ лицѣ друго́го, *см.* **Zastępstwo**; || представи́тельство, представи́тели, депута́ты.

Reprezentant, -a, *м.* представи́тель.

Reprezentować (kogo), заступа́ть(*кого́*), дѣйствовать отъ чьего́ и́мени; || представля́ть (*пье́су на сце́нѣ*).

Reprobacja, -ji, *ж.* осужде́ніе; || хула́.

Reprodukcja, -ji, *ж.* воспроизведе́ніе, возобновле́ніе; || *Юрид.* втори́чное представле́ніе дѣла. возобновле́ніе дѣла.

Reprodukować, вновь предста́вить, передложи́ть.

Rescyssja, -ji, *ж.* уничтоже́ніе а́кта, догово́ра и т. д.

Reskontować, отсчи́тывать, вычи́тывать.

Republika, -i, *ж.* респу́блика.

Republikancki, Republikański, республика́нскій.

Republikanin, -a, *м.* республика́нецъ.

Reputacja, -ji, *ж.* извѣ́стность, сла́ва, и́мя, че́стное и́мя, репута́ція.

Reputowany, имѣющій хоро́шую репута́цію, почита́емый за че́стнаго челове́ка.

Reskrypt, -u, *м.* рескри́птъ, государева гра́мата; || *Юрид.* распоряже́ніе, предписа́ніе вы́сшей вла́сти.

Resor, -u, *м.* рессо́ра (*экипа́жа*).

Respekt, -u, *м.* почте́ніе, уваже́ніе. || **Respekt na co,** вниманіе, снисхожде́ніе къ чему́, соображе́ніе, приня́тіе въ расчётъ. **Przełożeni respekt na jego zdrowie mieli,** нача́льники име́ли снисхожде́ніе къ его́ здоро́вью. **Być** *или* **siedzieć u kogo na respekcie,** *см.* **Rezydent, Rezydentka.**

Respektować (kogo), *Стар.* уважа́ть, почита́ть. || **Respektować na co,** принима́ть въ уваже́ніе *или* во внима́ніе,снисходи́ть, принима́ть въ соображе́ніе.

Ressigilacja, -ji, *ж.* распеча́таніе.

Restant, -a, *м. Ком.* оста́вшійся до́лжнымъ.

Restauracja, -ji, *ж.* восстановле́ніе возобновле́ніе; || перестро́йка, переде́лка; || возстановле́ніе пре́жней дина́стіи, реставра́ція. || ресторація, рестора́нъ,трактиръ.

Restaurować,передѣлывать,перестра́ивать

Restrykcja, -ji, *ж.* ограни́ченіе, ограни́чивающее усло́віе, исключе́ніе; || *Юрид.* изворо́тливыя показа́нія.

Restypulacja, -ji, *ж.* взаи́мное усло́віе.

Restytucja, -ji, *ж. Юрид.* перевершеніе дѣла; || возстановле́ніе, исправле́ніе.

Restytuować, возвраща́ть, возстановля́ть.

Resursa, -y, *ж.* сре́дство, запа́съ; || собра́ніе (*дворя́нское, купе́ческое и т. д*).

Reszta, -y, *ж. (Стар.* **Reszt**), оста́токъ; || оста́льное, изли́шекъ, ли́шекъ; || сда́ча (*съ де́негъ при поку́пкѣ това́ра*); || остально́е, про́чее. **Oddawca listu tego resztę ci opowie,** пода́тель э́того письма́ разска́жетъ тебѣ́ остально́е. *Нар.* **Do reszty,** въ коне́цъ, соверше́нно, до тла́. **Zresztą,** впро́чемъ **Nareszcie, на** коне́цъ, на послѣдокъ. **Do reszty zrujnować,** разори́ть въ коне́цъ,соверше́нно; || оста́льная су́мма: || *Ариѳ.* ра́зность. || **Resztka, -i,** *ж.* оста́точекъ. **Resztki,** *мн.* кро́хи, оста́тки (*отъ обѣда*).

Resztować (komu co), остава́ться кому́ до́лжнымъ, остава́ться у кого́ въ долгу́.

Resztujący, остально́й, оста́точный.

Reta, -y, *ж. Бот.* маре́на, крапъ (*расте́ніе*).

Retenta, -ów, *мн. Стар.* недоимки, недоимочныя де́ньги; || недопла́ченный долгъ.

Retentowy, недоимочный.

Retman, *см.* **Rotman.**

Retorta, -y, *ж. Хим.* рето́рта.

Retoryka, -i, *ж.* рито́рика, витійство, краснорѣчіе.

Retret, -u, *м. Воен.* пансіо́нъ, пе́нсія.

Retrocessja, -ji, *ж.* обра́тная усту́пка.

Retrybucja. -ji, *ж.* вознагражде́ніе, возме́здіе.

Rety, употребля́ется то́лько въ зва́тельномъ падежѣ: **Rety!** помогите! карау́лъ!

Rewaluacja, -ji, *ж.* переоцѣнка.

Rewanż, -u, *м.* отпла́та. || отыгрышная па́ртія, рева́ншъ, *см.* **Odwet.**

Rewanżować, отпла́чивать. || **Rewanżować się,** отыгрываться, расквитаться, расплатиться, *см.* **Odwetować.**

Rewelacja, -ji, *ж.* откры́тіе, показа́ніе, заявле́ніе.

Rewerenda, -y, *ж.* священническая одежда, ря́са.

Rewers, -u, *м.* роспи́ска въ получе́ніи,

Rewersał, -u, *м.* распи́сочная кни́га
Rewident, -a, *м.* ревизо́ръ.
Rewidować, осма́тривать, свидѣ́тельствовать, объи́скивать, дѣ́лать реви́зію.
Rewidowanie, -nia, *ср. см.* Rewizja.
Rewir, -u, *м.* уча́стокъ (*го́рода*), около́токъ.
Rewirowy, -ego, *м.* уча́стковый, около́точный надзира́тель.
Rewizja, -ji, *ж.* пересмо́тръ, о́быскъ, вы́емка, реви́зія; || *Тип.* сво́дка.
Rewizor, -a, *м.* ревизо́ръ, досмо́трщикъ.
Rewizorjum, *ср. Нескл.* пересмо́тръ, реви́зія.
Rewja, -ji, *ж.* смотръ (*войска́мъ*).
Rewokacja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, отмѣ́на, уничто́женіе,
Rewokatorjum, *ср. Нескл.* отмѣни́тельное повелѣ́ніе.
Rewokować, отмѣня́ть.
Reż, *род. п.* **rży,** *ж. Стар.* рожь, *см.* Żyto.
Rezerwa, -y, *ж. Воен.* резе́рвъ, запа́съ, *см.* Odwód.
Rezerwat, -u, *м. Ком.* огово́рка, усло́віе въ приня́тіи ве́кселя.
Rezerwować, сберега́ть; || предоставля́ть себѣ́ что́.
Rezolucja, -ji, *ж.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || рѣши́тельность, рѣши́мость, твёрдость, *см.* Odwaga.
Rezolut, -a, *м. Стар.* смѣльча́къ, рѣши́тельный человѣ́къ.
Rezoluta, -y, *ж. см.* Rezolucja.
Rezolutny, рѣши́тельный, смѣ́лый.
Rezolwować, рѣша́ть. || **Rezolwować się,** рѣши́ться на что́.
Rezultat, -u, *м.* результа́тъ, вы́водъ, исхо́дъ.
Rezydencja, -ji, *ж.* столи́ца, резиде́нція; || пребыва́ніе въ чьёмъ либо до́мѣ. **Być na rezydencji u kogo,** занима́ть мѣ́сто компаньо́на *и́ли* компаньо́нки въ чьёмъ либо до́мѣ.
Rezydent, -a, *м.* резиде́нтъ, *см.* Poseł. || * компаньо́нъ, другъ до́ма.
Rezydentka, -i, *ж.* компаньо́нка.
Rezydentura, -y, *ж.* резиде́нство, до́лжность резиде́нта (*при иностра́нномъ дворѣ́*); || домъ резиде́нта.
Rezydować, жить, жи́тельствовать, имѣ́ть пребыва́ніе, пребыва́ть.
Rezygnacja, -ji, *ж.* усту́пка, уступле́ніе (*кому́ свои́хъ правъ*); || * поко́рность Провидѣ́нію, безро́потность.
Reżyser, -a, *м. Театр.* режисёръ.
Robactwo, -a, *ср. Собир.* вре́дныя насѣко́мыя (*клопы́, тарака́ны и т. п.*); || че́рви.
Robaczek, -czka, *м. Умен.* червячёкъ **Robaczek świętojański,** свѣтля́къ,
Robaczkowaty, *Анат.* червообра́зный.
Robaczliwy, *см.* Robaczywy.
Robaczny, черви́вый, червото́чный, *см.* Robaczywy.
Robaczy, червяко́вый.
Robaczyna, -y, *ж.* червячёкъ.
Robaczysko, -a, *ср.* омерзи́тельный червь.
Robaczywieć, Zrobaczywieć, черви́вѣть, очерви́вѣть, быть изъѣ́деннымъ, исто́ченнымъ червя́ми.
Robaczywość, -ści, *ж.* червото́чина, прото́чина.
Robaczywy, червото́чный, исто́ченный, изъѣ́денный червя́ми.
Robak, -a, *м.* червь, червя́къ. **Robak w brzuchu,** глиста́, *см.* Glista. *Посл.* **Każde drzewo ma swego robaka** *и́ли* **Każdy ma swego robaka,** что́ у кого́ боли́тъ, тотъ о то́мъ и говори́тъ.
Robić, Zrobić, дѣ́лать, сдѣ́лать, рабо́тать, срабо́тать, производи́ть, произвести́, исполня́ть, испо́лнить. **Robić pończochy,** вяза́ть чулки́. **Robić kapelusze,** дѣ́лать шля́пы. **Zrobić komu usługę,** оказа́ть кому́ услу́гу. **Majątek robić,** нажива́ться, обогаща́ться. **Robić głową,** рабо́тать умо́мъ, голово́ю. **Robić piersiami,** тяжело́ дыша́ть, задыха́ться, запыха́ться. **Robić swoję powinność,** исполня́ть свою́ обя́занность. **Nic sobie nie robić z tego,** не обраща́ть на э́то никако́го внима́нія, не счита́ть э́того ва́жнымъ. **Piwo robi,** пи́во бро́дитъ, молоди́тся. **Robić dobrze,** дѣ́лать добро́, благодѣ́тельствовать. **Zle komu robić,** дѣ́лать зло, наноси́ть вредъ кому́.
Robienie, -nia, *ср.* заня́тіе, рабо́та. **Robienie płucami, piersiami,** тру́дное дыха́ніе; || броже́ніе (*пи́ва и т. д.*). *Плотн.* **Robienie rusztu, kratowanie,** дѣ́ланіе ро́стверка и ле́жней.
Robocizna, -y, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье, задѣ́льная рабо́та, рабо́чій день, *см.* Pańszczyzna. **Robocizna piesza i sprzężajna,** пѣ́шее тягло́ и поста́вка подво́дъ.
Roboczość, -ści, *ж.* трудолю́біе, стара́ніе, раче́ніе, дѣ́ятельность, *см.* Pracowitość, Czynność.
Roboczy, рабо́чій.
Roboracja, -ji, *ж. Юрид. Стар.* скрѣпле́ніе пре́жняго усло́вія пе́редъ судо́мъ.
Robota, -y, *ж.* рабо́та, трудъ, (*см.* Praca), издѣ́ліе; || произведе́ніе, творе́ніе; || дѣ́ло; || обдѣ́лка, отдѣ́лка; || уро́къ, уро́чная рабо́та, за́данная рабо́та. **Ciężkie roboty,** *мн.* ка́торжная рабо́та, ка́торга. **Wziąść co do roboty,** взя́ться за каку́ю-либо рабо́ту. **Mieć co w robocie,** дѣ́лать, рабо́тать что́-либо, изготовля́ть. * **Jak się o tém dowie, będzie kij w robocie,** е́сли онъ узна́етъ объ э́томъ, то отваля́етъ тебя́ па́лкою. **Robota fraka,** отдѣ́лка фра́ка. **Zapłata od roboty,** пла́та за рабо́ту. **Piwo jest w robocie,** пи́во молоди́тся, бро́дитъ. **Robota reparacyjna,** передѣ́лка, перестро́йка;—**łopatowa, kopana,** земляна́я рабо́та; *Горн.*—**kilofowa, łupana,** каиловая; —**klinomłotowa, rąbana,** ки́рочная *и́ли* бое-

вáя;—**strzelana**, порохострѣ́льная;—**odkrywkowa**, откры́тые ло́мы;—**faszynowa**, фашѝнная рабóта;—**darniowa**, дернóвая;—**kowalska**, кузне́чная;—**blacharska**, кро́вельная;—**rekonstrukcyjna**, рабóта по перестрóйкѣ; — **konserwacyjna**, рабóта въ поддéржкѣ здáнія.

Robótka, -i, *ж. Умен.* рабóтка (*см.* **Robota**); || жéнское рукодѣ́ліе; || вышива́ніе, шитьё.

Robotnia, -ni, *ж.* рабóчая (*ко́мната*), *см.* **Pracownia.**

Robotnica, -y, *ж.* рабóтница, мастери́ца.

Robotniczy, рабóтничій; || задѣ́льный; || **Robotniczy, -ego**, *м.* содéржащій рабóтниковъ, подря́дчикъ.

Robotnik, -a, *м.* рабóтникъ, рабóчій, чернорабóчій; || мастеровóй, ремéсленникъ.

Robotność, -ści, *ж.*, *см.* **Pracowitość.**

Robotny, рабóтливый, трудолюбúвый; || рабóчій, рабóтный. **Dzień robotny**, рабóтный день. **Bydlę robotne**, рабóчій скотъ.

Roch, -a, *м.* скатъ (*рыба*); || ладья́ (*фигýра въ ша́хматной игрѣ*), *см.* **Wieża.**

Rochmanić, Obrochmanić, Urochmanić, приручня́ть, приручи́ть, пріучáть, пріучúть, освóивать, освóить, *см.* **Obłaskawić.**

Rochmanność, -ści, *ж.* послýшность, покóрность, крóтость; || дѣланіе ручны́мъ (*о живóтныхъ*).

Rochmanny, приручённый, пріучённый, освóенный, домáшній (*о живóтныхъ*); || послýшный, покóрный, крóткій.

Roczek, -czku, *м. Умен.* гóдикъ, годóкъ, *см.* **Rok.** || *Стар.* **Roczki**, *мн.* срóки васѣдáнія грóдскаго судá.

Roczeń, -cznia, *м.* употребúтельнѣе **Roczniak, -a**, *м.* годовúкъ, годовáлый (*о живóтныхъ*). **Bóbr roczniak**, ярéцъ, годовáлый бобръ.

Rocznica, -y, *ж.* годовщúна. **Rocznica urodzin**, день рождéнія.

Rocznie, ежегóдно, въ годъ, погóдно.

Roczny, годовóй. годúчный. погóдный, ежегóдный. **Roczny termin**, годúчный срокъ. **Roczny przychód, dochód**, годовóй прихóдъ, дохóдъ.

Roczyć, *Стар.* рѣша́ть. постановля́ть приговóръ; || предска́зывать, предвѣща́ть.

Roczyny, -czyn, *мн.* день рожде́нія, *см.* **Rocznica.**

Ród, *род. п.* **rodu**, *м.* родъ, плéмя, порóда, происхожде́ніе; || домъ, фамúлія. **Ród ludzki**, родъ человѣ́ческій (*см.* **Rodzaj**). **Człowiek zacnego, wielkiego rodu**, человѣ́къ зна́тнаго рóда, происхожде́нія, изъ зна́тной фамúліи. **Rodem zkąd**, отку́да рóдомъ. **Wywód rodu**, доказáтельство закóнности рожде́нія. **Francuz rodem**, рóдомъ Францýзъ. **природный Француз**; || порóда, *см.* **Rasa. Koń dobrego rodu**, ло́шадь хорóшей порóды, порóдистая, завóдская ло́шадь.

Rod, -u, *м. Хим.* рóдій (*метáлъ*).

Rodacki, *Стар.* народный, національный, туземный, природный, *см.* **Krajowy, Narodowy.**

Rodaczka, -i, *ж.* туземка, урожéнка, природная жúтельница; || соотéчественница. земля́чка.

Rodak, -a, *м.* туземецъ, урожéнецъ, природный жúтель; || соотéчественникъ, земля́къ, единозéмецъ.

Rodny, плодоро́дный, плодови́тый, плодоно́сный; || *Анат.* дéторóдный.

Rodobójca, -y, *м.* убúйца (*родственника и т. д.*); || отцеубúйца, матереубúйца.

Rodopis, -a, *м.* родосло́въ, генеало́гъ; || = **u**, *м.* родосло́віе, генеало́гія; || родосло́вная, *см.* **Rodowód.**

Rodopisarski, родослóвный, генеалогúческій.

Rodopisarstwo, -a, *ср.* **родослóвіе, генеало́гія.**

Rodowitość, -ści, *ж.* зна́тное происхожде́ніе, зна́тность ро́да, зна́тный родъ.

Rodowity, природный; || отéчественный, туземный. **Rodowity Francuz**, природный Францýзъ.

Rodowód, -odu, *м.* родосло́віе, генеало́гія; || родосло́вная.

Rodowodny, родосло́вный.

Rodowy, родовóй, *см.* **Rodzajowy.**

Rodzaj, -ju, *м.* родъ.

Rodzajność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность.

Rodzajny, плодоро́дный, *см.* **Płodny, Urodzajny**; || *Анат.* дéторóдный.

Rodzajowy, родовóй.

Rodzenek, *см.* **Rozynek.**

Rodzenie, -nia, *ср.* произведе́ніе, творе́ніе; || рожде́ніе, прижúтіе, *см.* **Płodzenie**; || роды, разрѣше́ніе отъ бре́мени, *см.* **Porodzenie.**

Rodzeństwo, -a, *ср.* родня́, семья́, ро́дственники.

Rodzic, -a, *м.* роди́тель.

Rodzić, Urodzić, Porodzić, рожда́ть, роди́ть, приноси́ть (*о са́мкахъ животныхъ*); || производи́ть, дава́ть плоды́; || **Rodzić kogo**, быть чьей ма́терью. **Pani N. N. go rodzi**, госпожа́ N. N. его́ мать. || **Rodzić się**, рожда́ться, роди́ться; || происходи́ть отъ кого́. **Rodzi się z mojéj ciotki**, мать его́ прихóдится мнѣ тёткою, моя́ тётка его́ мать; || уроди́ться (*о хлѣбѣ*); || *Стар.* **Rodzić się w kogo**, уроди́ться въ кого́, быть на кого́ похóжимъ.

Rodzica, -y, *ж.* роди́тельница. **Bogarodzica**, Богоро́дица.

Rodziciel, -a, *м.*, *см.* **Rodzic, Ojciec.**

Rodzicielka, -i, *ж.* роди́тельница. **Rodzicielka Boska**, Ма́терь Бóжія.

Rodzicielski, роди́тельскій.

Rodzicielstwo,-a, *ср.* отцо́вское состоя́ніе.

Rodzicobójca, -y, *м.* отцеубі́йца, матереубі́йца.

Rodzieniec, -ńca, *м. Бот.* пролѣ́ска, соба́чая капу́ста.

Rodzina,-y, *ж.* родня́, родство́, родны́е; || семья́, семе́йство, фами́лія; || ро́дина; || **Rodziny,** *мн.* рожде́ніе, день рожде́нія.

Rodzinny, роди́мый, родно́й, оте́чественный. **Kraj rodzinny,** родно́й край, роди́мая сторона́, ро́дина: || семе́йный.

Rodzony, роди́вшійся. **W tym kraju rodzony,** роди́вшійся въ э́томъ кра́ѣ; || приро́дный. **Rodzony Niemiec,** приро́дный Нѣ́мецъ, *см.* **Rodowity;** || родно́й. **Rodzony syn,** родно́й сынъ. **Rodzony brat,** родно́й братъ.

Róg, *род. п.* **rogu,** *м.* рогъ. **Zwierzęta opatrzone rogami,** живо́тные имѣ́ютъ рога́. **Tabakierka z rogu,** рогова́я табаке́рка. **Róg obfitości,** рогъ изоби́лія. *Посл.* **Chléb ma rogi, nędza, nogi,** бога́чу раздо́лье, бѣдняку́ пло́хо. * **Przytrzeć komu rogów,** посби́ть съ кого́ спѣсь. **Nosić rogi,** быть рогоно́сцемъ; || у́голъ. **Róg domu, ulicy,** у́голъ до́ма, у́лицы. || *Муз.* рогъ, рожо́къ. || **Róg wielorybi,** ки́товый усъ.

Rogacieć, рога́тѣть, дѣ́латься рога́тымъ; || * дѣ́латься де́рзкимъ, наха́льнымъ.

Rogacizna, -y, *ж.* рога́тый скотъ.

Rogacz,-a, *м.* рога́стый, рога́тый (*быкъ, бара́нъ и т. д.*); || *Охот.* оле́нь (*сами́ца*); || рога́чъ (*насѣко́мое*); || игли́ца (*ры́ба*); || *Зоол.* родъ щу́ки съ зелёными костя́ми; || рога́тая змѣя́; || * рогоно́сецъ.

Rogal, -a, *м. Фортиф.* го́рнверкъ; || * рогоно́сецъ; || подко́вка, пече́нье въ ви́дѣ подко́вки.

Rogatek,-tku, *м. Бот.* рогови́къ, мы́шье ушко́.

Rogatka, -tki, *ж.* заста́ва (*городска́я*); || **Rogatywka,** углова́тая ша́пка.

Rogatkowe, -ego, *ср.* по́шлина за проѣ́здъ чрезъ заста́ву.

Rogaty, рога́тый; || углова́тый.

Rogokrusz, -u, *м. Минер.* рогова́я руда́, сере́бряная и рту́тная.

Rogonogi, ко ы́тный.

Rogonoszy, рога́стый.

Rogowaty, рогово́й, рогови́дный.

Rogowiec, -wca, *м. Минер.* рогово́й ка́мень (*кремни́стой поро́ды*).

Rogownik, -a, *м.* роговщи́къ.

Rogowy, рогово́й.

Rogoż, Rogoża, Rogozina, -y, *ж.* рого́зъ, тростни́къ, камы́шъ; || **Rogożka, -i,** *ж.* цыно́вка, рого́жа.

Rogozi, рого́жный.

Rogożnik, -a, *м.* рого́жникъ.

Rohatyna, Rogacina, -y, *ж.* рога́тина.

Rohatyniec, -ńca, Rohatnik, -a, *м.* рога́тенникъ.

Roić, Uroić, вообража́ть, вообрази́ть, представля́ть, предста́вить себѣ́ что́, мечта́ть (*о чёмъ*), *см.* **Marzyć.** || **Roić się, Uroić się (komu),** вообража́ться, вообрази́ться; || рои́ться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, *см.* **Burzyć się, Robić.**

Roik, -a, *м.* небольшо́й рой, ста́я молоды́хъ пчёлъ.

Rój, *род. п.* **roju,** ро́й (*пчёлъ*); || толпа́ (*наро́да*).

Rojenie, -nia, *ср.* мечта́ніе, грёзы; || рое́ніе (*пчёлъ*).

Rojnik, -a, *м. Бот.* очи́токъ (*расте́ніе*).

Rojny, ро́йный, рои́стый.

Rojowisko, Roisko, -a, *ср. см.* **Rój;** || * толпа́, сбо́рище люде́й, толкотня́.

Rojownik, -a, *м. Бот.* мели́сса, пчёльникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).

Rojowny, ро́йный, роя́щійся.

Rojsło, -a, *ср.* **Rojst, -u,** *м. Област.* боло́тистое мѣ́сто, тряси́на.

Rok,-u, *м.* годъ (*мн.* **Roki,** употребля́ется то́лько съ и́менемъ числи́тельнымъ **Dwa,** два, и обыкнове́нно замѣня́ется существи́тельнымъ *мн.* **Lata**). **Przed rokiem, temu rok, tak rok,** годъ тому́ наза́дъ. **Bieżący rok,** теку́щій годъ. **Za rok,** че́резъ годъ. **Co rok,** ка́ждый годъ, ежего́дно. **Rok od roku,** годъ о́тъ году, и́зъ году въ годъ, съ го́ду на́ годъ. **Co drugi, trzeci rok,** чрезъ ка́ждые два, три го́да. **Rok przybyszowy, przestępny,** годъ високо́сный. **Rok łaski,** годъ объявле́нія всеми́лостивѣйшаго манифе́ста. *Стар.* вызо́въ въ судъ, по́зывъ, сро́чная повѣ́стка. **Rok dawać,** позва́ть къ суду́, *см.* **Pozywać. Roki ziemskie,** *мн. Стар.* вре́мя засѣда́ній суда́, *см.* **Sąd, Sądy.**

Rokambuł, -u, *м. Бот.* испа́нскій *или* змѣи́ный чесно́къ.

Rokicina, -y, *ж.* раки́та, и́ва (*деревцо́*); || раки́тина, и́вовый побѣ́гъ; || ивня́къ, и́вовый куста́рникъ, раки́тникъ.

Rokieta, -y, *ж. Церк.* стиха́рь съ у́зкими рукава́ми.

Rokita, -y, *ж., см.* **Rokicina.**

Rokitowy, раки́товый, и́вовый.

Rokosz, -u, *м.* бунтъ, мяте́жъ, возмуще́ніе, возста́ніе.

Rokować, совѣща́ться, *см.* **Naradzać się, Radzić,** || *Стар.* **Rokować z kim, z sobą,** разгова́ривать, разсужда́ть съ кѣмъ, съ сами́мъ собо́ю, *см.* **Rozmawiać;** || догова́риваться, перегова́риваться, угова́риваться; || подава́ть, сули́ть. **Rokować nadzieję,** подава́ть наде́жду (*на что́*). || *Стар.* вызыва́ть въ судъ, *см.* **Pozywać.**

Rokowanie, -nia, *ср.* разсужде́ніе, совѣща́ніе; || постановле́ніе, заключе́ніе; || перегово́ры; || предсказа́ніе.

Rokowy, годово́й, годи́чный; || *Юрид.* сро́чный.

Rola, -i, *ж. Теат.* роль.

Rola, -i, *ж.* по́ле, па́шня, ни́ва, земля́. **Uprawiać rolę** *или* **rolą,** паха́ть, обрабо́тывать зе́млю.

Rólka, -i, *ж.* па́шенка, клочо́къ земли́.

Rolnictwo, **-a**, *ср.* земледѣ́лiе, хлѣбопа́шество, землепа́шество.

Rolniczy, земледѣ́льческiй, хлѣбопа́шескiй.

Rolniczyć, занима́ться земледѣ́лiемъ, хлѣбопа́шествомъ.

Rolnik, **-a**, *м.* земледѣ́лецъ, хлѣбопа́шецъ, землепа́шецъ, пахарь.

Rolny, земледѣ́льный.

Roman, **-u**, *м. Бот.* кипари́сный молочáй (*растéнiе*).

Romana, **-y**, *ж. Тип.* анти́ква, прямóй шрúфтъ.

Romanek, **-nku**, *м. Бот.* молочáй трава́, молокó вóлчье; || **Romanowe ziele wielkie**, дóннишная дáтлина, дóнникъ.

Romans, **-u**, *м.* романъ. **Romans historyczny**, истори́ческiй романъ. || Ухáживанiе за жéнщиною, любóвничанiе, любóвныя отношéнiя, романи́ческая страсть, любóвная интри́га. **Mieć romans, prowadzić romans z kobietą**, находи́ться въ любóвныхъ сношéнiяхъ съ жéнщиною. **Wdać się w romanse**, занима́ться любóвными интри́гами. ухáживать за жéнщинами, волочи́ться. **To był pierwszy jego romans**, э́то былá пéрвая егó любóвь. || *Муз.* романсъ (*пѣсня*).

Romansik, **-a**, *м.* любóвишка, страсти́шка, интри́жка; || небольшóй романъ, разскáзъ, пóвѣсть.

Romansista, **-y**, **Romansopisarz**, **-a**, *м.* романи́стъ, сочини́тель рома́новъ.

Romański, рома́нскiй. **Języki romańskie**, рома́нскiе языки́.

Romansować, ухáживать за жéнщинами, любóзничать, влюбля́ться, волочи́ться, *см.* **Romans**.

Romansowo, романи́чески, стрáстно, нѣ́жно.

Romansowość, **-ści**, *ж.* романи́ческiй хара́ктеръ.

Romansowy, романи́ческiй; || влю́бчивый, любóвный, стрáстный. **Romansowe zdarzenie**, любóвное приключéнiе. **Człowiek romansowy**, влюбчивый человѣкъ. **Miłość romansowa**, романи́ческая любóвь.

Romantycznie, романти́чески.

Romantyczność, **-ści**, *ж.* романти́змъ.

Romantyczny, романти́ческiй.

Romantyk, **-a**, *м.* рома́нтикъ.

Rond, **-u**, *м.* дозóръ, ночнóй осмóтръ; || *Воен.* рундъ; || *Муз.* цѣлая *или* четырёхчетвертна́я нóта; || кру́глыя, широ́кiя поля́ шля́пы.

Rondel, **-dla**, *м.* кострю́ля.

Rondelek, **-lka**, *м.* кострю́лька.

Ronić, **Uronić**, **Zronić**, роня́ть, урони́ть, сронúть, сбра́сывать, сбро́сить, теря́ть, потеря́ть. **Ptak roni pierze**, пти́ца роня́етъ, теря́етъ пéрья. **Ronić kwiat**, теря́ть цвѣтъ. **Ronić łzy**, проливáть слёзы. **Koń roni**, лóшадь теря́етъ зýбы. **Jeleń roni**, олéнь сбра́сываетъ рогá. || Выки́дывать, вы́кинуть, роди́ть пре́жде вре́мени, *см.* **Poronić**.

Ront, **-u**, *м. см.* **Rond**.

Ropa, **-y**, *ж.* гной. **Ropa ze krwią**, сукровица, и́хоръ; || **Ropa w oczach**, глазнóй гной; || гóрная смолá, жидóвская смолá, асфáльтъ.

Ropić, **Zropić**, нагнáивать, производи́ть гноéнiе. || **Ropić się**, гнои́ться, нагнáиваться.

Ropieć, **Zropieć**, покрывáться, покры́ться гнóемъ, матéрiею.

Ropienie, **-nia**, **Ropienie się**, **-nia się**, **Zropienie**, **-nia**, *ср.* гноéнiе, нагноéнiе.

Ropistość, **-ści**, *ж.* гноúвость, гноéнiе.

Ropisty, гнóйный, гнойстый, съ гнóемъ.

Ropsko, **-a**, *ср.* гной.

Ropucha, **-y**, *ж. Зоол.* жáба, лягýшка темносѣ́раго цвѣта; || *Артил.* желѣ́зный, мортúрный станóкъ.

Ropuszy, жáбiй.

Rorajzy, **-ów**, *мн.* **Strzemiona żelazne**, *Кровельщ.* желѣ́зныя стремена́ (*шпóнка*).

Roraty, **-ów**, *мн.* заутреня, церковная слýжба совершáемая до восхождéнiя сóлнца во врéмя рождéственскаго постá.

Rosa, **-y**, *ж.* росá.

Rosada, *см.* **Rozsada**.

Rość, *см.* **Rosnąć**.

Rościć, расти́ть; || *Стар.* вовбуждáть, причиня́ть, производи́ть; || **Rościć sobie do czego prawo**, домогáться, искáть (*чегó-либо*), имѣ́ть притязáнiе на прáво. **Rościć nadzieję**, питáть надéжду.

Rosić, **Zrosić**, орошáть, оросúть. **Rosić len**, бѣ́лить лёнъ росóю.

Rosiczka, **-i**, *ж. Бот.* сóлнечная росá, росáнка, царéвы-очи (*растéнiе*).

Rosisty, росúстый.

Roskosz, *см.* **Rozkosz**, и т. д.

Roślina, **-y**, *ж.* прозя́бéнiе, растéнiе.

Roślinniarnia, **-ni**, *ж.* оранжерéя, теплúца.

Roślinny, расти́тельный, прозя́бáемый.

Rosłość, **-ści**, *ж.* высóкiй ростъ.

Rosły, рóслый, высóкiй.

Rosnąć, **Rość**, **Urosnąć**, **Urość**, расти́, выростáть, вырости. возрастáть; || прибывáть, увели́чиваться, увели́читься; || подниматься, подня́ться; || прирастáть, приращáться. **Kapitał rośnie**, капитáлъ ростётъ, приращается, увели́чивается. **Rość w mądrość**, становúться умнѣе, разýмнѣе. **Księżyc rośnie**, луна́ прибывáетъ. ***Aż mi serce rośnie (z radości)**, сéрдце моё вздымáется, едвá не вы́скочитъ отъ рáдости. ***Rośnie mu w gębie**, онъ дáвится, едвá мóжетъ проглотúть, у негó ротъ пóлонъ. **Ciasto rośnie**, тѣ́сто подхóдитъ, подымáется.

Rośnienie, **-nia**, *ср.* выраста́нiе, возраста́нiе, произраста́нiе, прозя́бéнiе; || приращéнiе, прiумноженiе, успéнiе, увели́ченiе.

Rośnik, **-a**, *м. Бот. см.* **Rosiczka**.

Rośny, *см.* **Rosisty.**

Rosocha, *см.* **Rozsocha**, и т. д.

Rosodajny, росúстый, изобúлующій росóю.

Rosół, -ołu, *м.* бульóнъ, супъ, мяснóй отвáръ, ухá, жúжа, похлёбка; || подлúва, сóусъ; || рассóлъ (*солёный*), *см.* **Polewa, Sos. *W rosole być, leżeć, быть въ затрудненіи, въ хлопотáхъ.**

Rosołek, -łku, *м.* сýпецъ.

Rosołowy, бульóнный; || обмóченный въ рассóлъ, рассóльный.

Rosomaczy, россомáшечій, россомáший.

Rosomak, -a, м. *Зоол.* **россомáха** (*хúщный звѣрь*).

Rostek, -stka, *м.* óтпрыскъ, óтрость, побёгъ дéрева, отрóстокъ, *см.* **Latorośl.**

Rostrucharstwo, -a, *ср.* барúшничество (*лошадúное*).

Rostrucharz, -a, *м.* барúшникъ (*лошадúный*).

Rostrzygać, *см.* **Rozstrzygać.**

Roszcić, сушúть, обжигáть, жáрить.

Rószczka, Różdżka, -i, *ж.* вѣтвь, вѣтка, вѣточка; || прутъ, прýтикъ, хлыстъ, хлúстикъ; || жезлъ, пáлочка. **Rószczka czarodziejska**, волшéбная пáлочка.

Roszt, Ruszt, -u, *м.* *Повар.* рáшперъ, рёшётка (*для жаренія*); || *Горн.* обжигáльня, обжигáльная; || подпóра, тычúна (*въ виноградникахъ*).

Rosztowanie, *см.* **Rusztowanie.**

Rosztowny, обжигáтельный, *см.* **Roszt.**

Rosztowy, жáреный на рáшперѣ; || принадлежáщій къ рáшперу.

Rota, -y, *ж.* толпá, свúта, верени́ца, рядъ; || *Воен.* рóта. **Rotami**, рядáми. || Образецъ, фóрмула. **Rota przysięgi**, присúжный листъ.

Rotman, Retman, Rytman, -a, м. лóцманъ, штýрманъ, кóрмчій.

Rotmańczuk, Retmańczuk, Rytmańczuk, -a, *м.* помóщникъ лóцмана, штýрмана, кóрмчаго.

Rotmański, Retmański, Rytmański, лóцманскій, штýрманскій.

Rotmaństwo, Retmaństwo, Rytmaństwo, -a, *ср.* *Морс.* лóцманское искýсство.

Rotmistrz, -a, *м.* рóтмистръ; || предводúтель, начáльникъ.

Rotmistrzostwo, -a, *м.* рóтмистерство, чинъ, звáніе рóтмистра.

Rotowy, рóтный.

Rotuł, -u, *м.* óпись, указáтель бумáгъ въ дѣлѣ.

Rotulacja, -ji, *ж.* *Юрид.* сшúваніе áктовъ, дѣлъ, подбóръ.

Rów, *род. п.* **rowu**, *м.* ровъ, канáлъ.

Rowek, -wka, *м.* небольшóй ровъ, рóвикъ, желобóкъ; || борозда́, ложбúна, выемка; || зарýбка, рубéцъ, *см.* **Karba.**

Rówien, рáвенъ, *см.* **Równy.**

Rówiennica, Rówieśnica, Rówieśniczka, -i, *ж.* свéрстница, ровéсница, рóвня.

Rówiennik, Rówieśnik, -a, *м.* свéрстникъ, ровéсникъ, рóвня.

Rowisty, ровúстый, имѣющій мнóго рвовъ.

Rowkowaty, лóжчатый, желóбчатый, борóздчатый.

Równać, Zrównać, Wyrównać, равнúть, выравнивать, выравнить, сравнúть; || уравнúвать, уравнúть; || срáвнивать, сравнúть. Równać drogę, равнúть, выравнивать дорóгу. Śmierć równa wszystkich ludzi, смерть равнúетъ всѣхъ людéй. Nie można nikogo z nim równać, съ нимъ никогó нельзя́ срáвнивать. || Równać się komu, равнúться съ кѣмъ, стáвить себя́ рáвнымъ другóму; || выравнúваться, равнúться.

Równanie, Zrównanie, Wyrównanie, -nia, *ср.* выравнúваніе, равнúніе; || уравнéніе (*долéй при опьлежѣ*); || *Мат.* уравнéніе. **Wyrazy zrównania**, члéны уравнéнія; || сравнéніе (*кого съ кѣмъ, чего съ чѣмъ*). **Równanie się (komu *или* z kim), сравнéніе себя́ (*съ кѣмъ*).**

Równia, -ni, *ж.* равни́на, рóвное мѣсто; || *Мат.* плóская повéрхность. **Równia pochyła**, наклóнная повéрхность; || равновѣсіе. **Trzymać co na równi**, держáть въ равновѣсіи, уравновѣшивать. || Рáвенство, рáвность; || одинáковость; || рóвность, глáдкость, *см.* **Równość.**

Równianka, -i, *ж.* неизмя́тая соло́ма; || пучóкъ цвѣтóвъ; || *Стар.* рóвня, *см.* **Równiennica.**

Równie, Również, рáвно, **рáвнымъ** образомъ, равномѣрно, одинáково, подóбно, тáкже, тáкже тóчно, столь, стóлько же. **Dwa wyrażenia równie dobre**, два выражéнія одинáково хорóшія. **Równie roztropny jak waleczny**, столь же благоразýменъ какъ и храбръ. **Nic nas równie nie zadziwia, jak człowiek, który mężnie swoje nieszczęście znosi**, ничтó насъ стóлько не удивля́етъ, какъ человѣкъ, котóрый мýжественно перенóситъ свой несчáстія. || Тóчно. **Francuzi równie jak Anglicy**, Французы тóчно какъ Англичáне. || *Прост.* однáко жъ, тѣмъ не мéнѣе. **Równie *или* równo on zrobił głupstwo**, однáко жъ онъ сдѣлалъ глýпость. **Równie *или* równo ja go kocham**, тѣмъ не мéнѣе я люблю́ его́.

Równik, -a, *м.* экватóръ, равноде́нственникъ.

Równina, -y, *ж.* равни́на.

Równiuchny, Równiusieńki, Równiuteńki, Równiutki, рóвненькій, равнёхонекъ, равнёшенекъ.

Równo, рáвно, рóвно, глáдко, одинáково; || вмѣстѣ, въ одно́ и тóже врéмя. Równo ustawić, рóвно постáвить. **Włosy równo uczesać**, глáдко причесáть вóлосы. **Równo kochać dzieci**, одинáково любúть дѣтéй. **Równo odpłacić**, въ одинáковой мѣрѣ отплатúть. **Równo zewscho-**

dem słońca wstawać, вставáть въ одно врéмя съ восходомъ сóлнца. **Wszystko to mi równo**, э́то мнѣ всё равно́. **Nieprzyjaciele, obaczywszy, że im już nie równo (równia, równa siła), jęli uciekać**, непрія́тели, уви́дѣвъ нерáвныя си́лы, стали убѣгáть.

Równobarwny, одноцвѣ́тный.

Równoboczny, *Мат.* равносторо́нній.

Równobok, -u, *м. Мат.* равносторо́нняя фигу́ра.

Równobrzmiący, согла́сный, созву́чный; || схо́дный.

Równoczesny, одновре́менный.

Równodzienny, равноде́нственный.

Równoimienny, одноиме́нный; || однофами́лецъ; || тёзка, соиме́нникъ.

Równokąt, -a, *м.* прямоуго́льникъ.

Równokątny, прямоуго́льный.

Równokształtny, равнообра́зный.

Równoległoboczny, *Мат.* параллелограмматúческій.

Równoległobok, -u, *м. Мат.* параллелогра́ммъ.

Równoległościan, -u, *м. Мат.* параллелопи́педъ.

Równoległy, *Мат.* паралле́льный, ра́вно отстоя́щій во всѣхъ то́чкахъ; || *сходственный. соверше́нно ра́вный.

Równoleżnik, -a, *м. Мат* паралле́льный кругъ.

Równoliczny, равночи́сленный.

Równomocny, равноси́льный.

Równonocny, *см.* **Równodzienny.**

Równorodny, одноро́дный, единоро́дный.

Równorzutnia, -ni, *ж. Мат.* пара́бола, *см.* **Parabola.**

Równość, -ści, *ж.* ра́венство, ра́вность; || одика́ковость; || однообра́зие; || ро́вность, гла́дкость.

Równościenny, *Мат.* равносторо́нній.

Równosilny, *см.* **Równomocny.**

Równowaga, -i, *ж.* равновѣ́сіе; || у́ровень, ватерпа́съ. **Stracić równowagę**, потеря́ть равновѣ́сіе.

Równowartość, -ści, *ж.* равноце́нность.

Równoważenie, -nia, *ср. Мат.* нивелиро́вка; || **Zrównoważenie**, ура́вниваніе.

Równoważność, -ści, *ж.* равнотяготе́ніе, равновѣ́сіе; || равноси́льность, равнозначи́тельность.

Równoważny, ра́вной тя́жести, равновѣ́сный; || равноси́льный, равнозначи́тельный, равнозна́чущій, ра́вный; || равноце́нный.

Równowysoki, *Бот.* равнове́рхій.

Równoznaczność, -ści, *ж.* синони́мъ, однозна́чущее сло́во *или* выраже́ніе; || схо́дство.

Równoznaczny, синони́мный, однозна́чущій, равнозна́чущій. равноси́льный; || равноце́нный; || соотвѣ́тствующій.

Równy, ра́вный, одина́ковый; || ро́вный, гла́дкій, плóскій. **Kraj równy**, ни́зменныя, ро́вныя мѣста́ (*въ противоположность горúстымъ*). **Droga równa**, ро́вная, гла́дкая доро́га. **Równym sposobem**, ра́внымъ о́бразомъ. *Грам.* **Stopień równy**, положи́тельная сте́пень.

Róża, -y, *ж. Бот.* ро́зовый кустъ, ро́зовое деревцо́, ро́за. **Róża polna**, цвѣто́къ шипо́вника, шипо́къ. **Róża psia**, шипо́вникъ, я́года шипо́вника. **Róża czarna, ozima, ślazowa, słoneczna**, ро́жа, слизь-трава́, ма́льва, занзиве́й. * **Róże jagód**, ро́зовыя щёчки; || ро́зочка, роэ́тка, *см.* **Różyczka**; || *Мед.* ро́жа.

Różańcowy, чёточный.

Różaniec, -nca, *м.* чётки. **Różaniec odmawiać**, чита́ть моли́твы. *Посл.* **Ani do tańca, ani do różańca**, ни Бо́гу свѣча́, ни чо́рту кочерга́.

Różany, ро́зовый.

Rozbaczać, Rozbaczyć, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, обду́мывать, обду́мать.

Rozbaczny, разсуди́тельный, обду́манный.

Rozbałamucić, разврати́ть, испо́ртить; изба́ловать. *см.* **Bałamucić.**

Rozbestwiać, Rozbestwić, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть, приводи́ть, привести́ въ бѣшенство.

Rozbić, *см.* **Rozbijać.**

Rozbicie, -cia, *ср.* (**okrętu**), кораблекруше́ніе, круше́ніе.

Rozbiedz się, *см.* **Rozbiegać się.**

Rozbieg, -u, *м.* разсѣя́ніе, разро́зненность, || разбѣ́гъ, размáхъ, скачёкъ.

Rozbiegać się, Rozbiedz się, Rozbieżeć się, разбѣжáться; || * расходи́ться въ ра́зныя сто́роны, разсы́паться. **Rozbiegając się, przeskoczył przez rów**, разбѣжáвшись, перескочи́лъ ровъ. **Koła rozbiegały się**, колёса быстро завертѣ́лись.

Rozbierać, Rozebrać, раздѣва́ть, раздѣ́ть; || разбира́ть, разобра́ть (*на части*); || разрѣзывать, разрѣзать (*мя́со. живность*); || раздробля́ть, раздроби́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть; || *Анат.* разсѣка́ть, разнима́ть (*трупъ*); || *Хим.* разлага́ть, разложи́ть; || разбира́ть, анализ ировать; || взвѣ́шивать, подро́бно разсма́тривать; || раскупа́ть, разбира́ть. **Rozebrać towary**, раскупи́ть това́ры. || **Rozbierać między siebie, iść do działu**, разверстывать (*зе́мли и т. п.*). || **Rozbierać się**, раздева́ться, раздѣ́ться; || разбира́ться, разобра́ться (*на части*), раскла́дываться, разложи́ться.

Rozbieracz, -a, *м.* разбира́тель, разбо́рщикъ; || * анали́стъ.

Rozbieralny, разлага́емый, разбира́емый. || разбо́рчивый; || аналитúческій.

Rozbieżeć się, *см.* **Rozbiegać się.**

Rozbieżenie, -nia, *ср.* (**dróg**), распу́тіе, перекрёстокъ, *см.* **Rozstaj, Widły.**

Rozbijać, Rozbić, разбива́ть, разби́ть.

Rozbiór, -oru, *м.* разбо́ръ, анали́зъ; || раздѣ́лъ, раздѣле́ніе; || *Хим.* разложе́ніе (*вещества́*).

Rozbiorowy, аналити́ческій.

Rozbit, -a, Rozbitek, -tka, *м.* претерпѣ́вшій кораблекруше́ніе.

Rozbitki, -ów, *мн.* обло́мки.

Rozbity, разби́тый.

Rozbłąkać się, разойти́сь, разбрести́сь въ ра́зныя сто́роны.

Rozbogacać się, Rozbogacić się, разбогатѣ́ть.

Rozbój, -oju, *м.* разбо́й.

Rozbojnia, -ni, *ж.* разбо́йничій прито́нъ.

Rozbójnictwo, -a, *ср.* разбо́йничество; || граби́тельство.

Rozbójniczy, разбо́йничій, разбо́йническій.

Rozbójnik, -a, *м.* разбо́йникъ; || граби́тель.

Rozbójstwo, *см.* **Rozbójnictwo.**

Rozboleć, разболѣ́ться.

Rozbość, Rozbadać, забода́ть; || разметáть рога́ми.

Rozbracić się, *см.* **Rozbratać się.**

Rozbrajać, Rozbroić, обезору́живать, обезору́жить.

Rozbraniać, Rozbronić, разнима́ть, разня́ть (*сража́ющихся, деру́щихся*).

Rozbrat, -u, *м.* разры́въ, разла́дъ. **Rozbrat z kim uczynić, rozbrat komu wypowiedzieć**, прерва́ть знако́мство, раззнако́миться, разойти́сь съ кѣмъ.

Rozbratać się, Rozbracić się, прерва́ть съ кѣмъ знако́мство, дру́жбу, разсо́риться.

Rozbroić, *см.* **Rozbrajać.**

Rozbujać, волнова́ть, возмуща́ть, колеба́ть, колыха́ть. || **Rozbujać się**, волнова́ться, возмуща́ться, колеба́ться, колыха́ться; || *забыва́ться, своево́льничать.

Rozburzyć, разгроми́ть, разори́ть, разруши́ть; || повали́ть, опроки́нуть.

Rozchełznać, *см.* **Rozkiełznać.**

Rozchód, -odu, *м.* расхо́дъ, потребле́ніе, изде́ржка; || * тра́та, *см.* **Wydatek.**

Rozchodnik, -a, *м.* *Бот.* молоди́ло, молоди́льникъ (*расте́ніе*).

Rozchodowy, расхо́дный.

Rozchodzić (trzewiki), разноси́ть (*башмаки́*). || **Rozchodzić się, Rozejść się**, расходи́ться, разойти́сь; || разстава́ться, разста́ться; || разлуча́ться, разлучи́ться; || *распространя́ться, распространи́ться.

Rozchodzisty, Rozchodliwy, расходя́щійся; || раски́дистый. **Deszcz rozchodliwy**, обложно́й дождь.

Rozchorować się, разболѣ́ться, разнемо́чься.

Rozechwiać, Rozechwiewać, разстро́ить, разстро́ивать (*умъ, здоро́вье*), || разру́шить, разруша́ть; || разшата́ть, разша́тывать; || разброса́ть, разбра́сывать. || **Rozechwiać się, Rozechwiewać się**, разстро́иться, разстро́иваться; || разру́шиться, разруша́ться, разшата́ться, разша́тываться; || разброса́ться, разбра́сываться.

Rozchwycić, употреби́тельнѣе **Rozchwytać, Rozchwytywać**, расхвати́ть, расхва́тывать, расхи́тить, расхища́ть.

Rozchwytacz, -a, *м.* хи́щникъ, граби́тель, *см.* **Łupieżca.**

Rozciąć, *см.* **Rozcinać.**

Rozciąg, -u, *м.* объёмъ, размѣ́ръ; || протяже́ніе, обши́рность, продолже́ніе, тече́ніе

Rozciągać, Rozciągnąć, растя́гивать, растяну́ть, разстила́ть, разостла́ть. **Rozciągnąć płótno na łące**, растяну́ть полотно́ на лугу́; || расширя́ть, расши́рить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть. **Rozciągnąć panowanie**, распространи́ть госпо́дство. **Rozciągnąć znaczenie wyrazu**, расши́рить значе́ніе сло́ва, прида́ть ему́ бо́лѣе обши́рный смыслъ. || **Rozciągać się, Rozciągnąć się**, растя́гиваться, растяну́ться, вытя́гиваться, вы́тянуться; || расширя́ться, расши́риться, увели́чиваться, увели́читься, распространя́ться, распространи́ться; || раздава́ться, разлега́ться (*о зву́кѣ, о го́лосѣ*); || каса́ться, достига́ть, простира́ться. **Jego potęga nie rozciąga się tak daleko**, его́ могу́щество такъ далеко́ не распростира́ется; || * **Rozciągać się (nad czém, z czém)**, разсыпа́ться пе́редъ кѣмъ въ похвала́хъ.

Rozciągłość, -ści, *ж.* простра́нство, обши́рность, объёмъ, размѣ́ръ, протяже́ніе; || вмѣща́емость; || расшире́ніе, растяже́ніе, тягу́честь; || растя́нутость (*въ слова́хъ*).

Rozciągły, простра́нный, обши́рный; || растя́нутый.

Rozcięcie, -cia, *ср.* разсѣче́ніе, разрѣ́зъ, надрѣ́зъ; || рубе́цъ на лицѣ́, шрамъ.

Rozciecz, -y, *ж.* **Rozciek, -u**, *м*, о́ттепель, *см.* **Odwilż**; || жи́дкость, *см.* **Płyn.**

Rozcieczny, распусти́вшійся, раста́явшій; || **Rozciekły**, жи́дкій, теку́чій, *см.* **Płynny.**

Rozciekać się, Rozciec się, распуска́ться, распусти́ться, та́ять, раста́ять, растопля́ться, расплыва́ться.

Rozciekły, *см.* **Rozcieczny.**

Rozcierać, Rozetrzeć, растира́ть, растере́ть.

Rozcięty, разсѣ́ченный, разру́бленный, разрѣ́занный.

Rozcież, *см.* **Oścież.**

Rozcinać, Rozciąć, пересѣка́ть, пересѣ́чь, разсѣка́ть, разсѣ́чь, разруба́ть, разруби́ть, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozćwiertować, разчетвертова́ть, раздѣли́ть на четы́ре ча́сти, на куски́.

Rozcząć, *Стар. вм.* **Rozpocząć**, *см.* **Rozpoczynać.**

Rozczepierzać, Rozszczepierzać, Rozczepierzyć, Rozszczepierzyć, растопы́ривать, растопы́рить (*ру́ки*), распуска́ть, распусти́ть (*кры́лья*).

Rozczesać, Rozczesywać, разчеса́ть, разчёсывать.

Rozczłonkować, разчленя́ть; || раздробля́ть, раздѣля́ть, разъединя́ть, разлага́ть (*на ча́сти*); || *Анат.* разсѣка́ть, разнима́ть (*трупъ*).

Rozczłonkowanie, -nia, *ср.* разчленéніе, раздробле́ніе, раздѣле́ніе разложе́ніе (*на ча́сти*); || *Анат.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣче́ніе, разсѣче́ніе.

Rozczochrać, взъеро́шить, растрепа́ть, всклочи́ть. || **Rozczochrać się,** взъеро́шиться, растрепа́ться.

Rozczosnąć, Rozciosnąć, Rozczochnąć, Rozczosywać, распахну́ть, раствори́ть (*две́ри*); || раскло́ть, разщепи́ть. || **Rozczosnąć się,** раскло́ться, разщепи́ться; || распахну́ться, раствори́ться. **Piekło się otworzyło i rozczosnęło wrota,** адъ раскры́лся и распахну́лъ вратá.

Rozczulać, Rozczulić, растро́гивать, растро́гать, разчу́вствовать. || **Rozczulać się,** разчу́вствоваться, приходи́ть въ умиле́ніе.

Rozczulanie, Rozczulenie, -nia, *ср.* возбужде́ніе чу́вства; || умиле́ніе.

Rozczyn, -u, *м.* раство́ръ; || *Хим.* раствори́тельное сре́дство, раствори́тель.

Rozczyna, -y, *ж.* заква́ска; || опáра.

Rozczyniać, Rozczynić, разводи́ть, растворя́ть; || мѣсить (*тѣсто*).

Rozczytać, Rozczytywać, разсмотрѣть, разсма́тривать, разобра́ть, разбира́ть (*кни́гу*), *см.* **Rozważać.** || **Rozczytać się,** зачита́ться, зачи́тываться.

Rozdarcie, -cia, *ср.* дырá; || разры́въ.

Rozdarować, раздари́ть.

Rozdąsać, разсерди́ть, разгнѣви́ть, раздражи́ть; || **Rozdąsać się,** наду́ться, наду́ть гу́бы, разсерди́ться.

Rozdatny, ще́дрый.

Rozdawać, Rozdać, раздава́ть, разда́ть.

Rozdawanie, -nia, *ср.* раздáча.

Rozdawca, -y, *м.* раздава́тель.

Rozdawnictwo, -a, *ср.* раздáча, раскла́дка, надѣле́ніе.

Rozdawniczy, занима́ющійся раздáчею, распредѣли́тельный.

Rozdęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспу́чиваніе, раздýтость.

Rozdeptać, Rozdeptywać, растопта́ть, раста́птывать.

Rozdęty, раздýтый, вспу́ченный; || распу́хшій.

Rozdłubać, расковыря́ть, расколупа́ть.

Rozdmuchać, Rozdmuchnąć, Rozdmuchywać, раздýть, раздувáть.

Rozdmuchacz, -a, *м.* раздува́льщикъ.

Rozdół, -ołu, *м.* овráгъ.

Rozdrabiać, Rozdrobić, раздробля́ть, раздроби́ть; || разбра́сывать, разбро́сить; || * расточа́ть, расточи́ть, промáтывать, промотáть.

Rozdrapać, Rozdrapywać, разцарáпать, разцарáпывать; || разковыря́ть, разковы́ривать.

Rozdrapieżyć, разгрáбить, расхи́тить.

Rozdrażniać, Rozdrażnić, раздражáть, раздражи́ть, возбужда́ть, возбуди́ть; || серди́ть, разсердить. || **Rozdrażniać się,** раздражи́ться, разсерди́ться.

Rozdrażnienie, -nia, *ср.* раздраже́ніе, возбужде́ніе.

Rozdrażny, раздражи́тельный, щекотли́вый; || *Мед.* раздражáющій.

Rozdroga, -i, *ж.* **Rozdroże, -a,** *ср.* распу́тіе, перекрёстокъ.

Rozdrzymać się, разоспáться, до́лго спать.

Rozdwajać, Rozdwoić, раздвóивать, раздвои́ть, раздѣли́ть на́ двѣ ча́сти; || разъедини́ть.

Rozdwojenie, -nia, *ср.* раздвое́ніе, раздѣле́ніе на́двое; || раско́лъ, разномы́сліе, ра́спря, разры́въ, разъедине́ніе.

Rozdymać, Rozdąć, раздýть, раздувáть.

Rożdże, -a, *ср. Собир.* мéлкія су́чья, пру́тья, хво́ростъ, сушь.

Rozdział, -u, *м.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе, дѣлёжъ, раздѣлъ; || разли́чіе, ра́зница, ра́зность; || глава́ (*кни́ги*), статья́, отдѣлъ.

Rozdziawiać, Rozdziawić, развéвать, разви́нуть.

Rozdziczeć, одича́ть.

Rozdzielać, Rozdzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, разлуча́ть, разводи́ть; || * производи́ть, поселя́ть несогла́сіе, враждý, ссóрить. || **Rozdzielać się,** раздѣля́ться; || **Rozdzielać się z kim,** разлуча́ться, разстава́ться. || **Rozdzielić się majątkiem,** раздѣли́ть мéжду собóю имѣніе.

Rozdzielanie. Rozdzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе; || разлучéніе; || дѣлёжъ, раздѣлъ (*имѣнія*); || распредѣле́ніе, размѣще́ніе, раскла́дка (*де́нежныхъ су́ммъ*); || разла́дъ, разры́въ, несогла́сіе.

Rozdzielnik, -a, *м. Ариѳ.* дѣли́тель; || разлучи́тель; || знакъ дѣле́нія.

Rozdzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Rozdzielny, дѣли́мый, отдѣли́мый; || раздѣльный.

Rozdzierać, Rozedrzeć, раздира́ть, разодра́ть, разрывáть, разорвáть. **Rozedrzeć suknię,** разодра́ть пла́тье. * **Rozdzierać uszy,** драть у́ши (*плохи́мъ пѣ́ніемъ, му́зыкою*). **Rozdzierać serce,** терзáть, растерзáть сéрдце. **Rozdzierać gardło,** драть гóрло, кричáть во всё гóрло. **Rozdzierać gębę, paszczę,** разѣвáть глóтку, пасть. || **Rozdzierać się,** раздира́ться, разрывáться. * **Rozedrzeć się,** разорвáться. **Nie mogę się rozedrzeć na wszystkie strony,** не могý разорвáться на всѣ стóроны, поспѣть и тудá и сюдá.

Rozdziergać, Rozdzierzgać, Rozdziergnąć, Rozdzierzgnąć, развя́зывать. развя́зать (*узел*), распу́тывать, распу́тать, распуска́ть, распусти́ть; || разрыва́ть, разорва́ть; || раздёргивать, раздёргать.

Rozdziew, Rozziew, -u, *м.* зёвъ, пасть (*тигра, льва*).

Rozdziewać, Rozdziać, раздёва́ть, разде́ть. || **Rozdziewać się,** раздева́ться.

Rozdziewiać, *см.* Rozdziawiać.

Rozdziwować się, Rozdziwić się, изумля́ться, изуми́ться, приходи́ть, придти́ въ изумле́ніе.

Rozdzwonić się, раззвони́ться, трезво́нить.

Rozebrać, *см.* Rozbierać.

Rozednić, освѣти́ть, озари́ть.

Rozedrzeć, *см.* Rozdzierać.

Rozegnać, *см.* Rozganiać.

Rozegrywać, Rozgrywać, Rozegrać, Rozgrać, разы́грывать, разыгра́ть. || **Rozegrywać się,** разы́грываться.

Rozegrzać, *см.* Rozgrzewać.

Rozegzić się, разрѣзви́ться, расплати́ться.

Rozejm, -u, *м.* переми́рье.

Rozejmca, -y, *м.* примири́тель, посре́дникъ.

Rozejmować, Rozjąć, дѣли́ть, раздѣля́ть; || * разорва́ть (*оружіе*); || соглаша́ть что́ между́ собо́ю, примиря́ть, примири́ть, ула́живать, ула́дить (*спо́ръ*), свести́ на мирову́ю, на мирову́ю сдѣлку.

Rozejmowy, перемі́рный, относящійся къ переми́рію.

Rozejść się, *см.* Rozchodzić się.

Rożek, -żka, *м.* (*Умен. см.* Róg), рожо́къ (*животнаго*); || *Муз.* рожо́къ; || рожо́къ (*для табаку*); || пороховой рогъ. || *Бот.* сла́дкій рожо́къ (*плодъ*).

Rozekrzyć się, разроста́ться, разрости́сь.

Rozemknąć, *см.* Rozmykać.

Rożen, -żna, *м.* ве́ртелъ. **Pieczeń z rożna,** мя́со, изжа́ренное на ве́ртелѣ; || *Стар.* колъ, рожо́нъ; || указа́тельный па́лецъ, шишъ; || *Астрон.* Ріо́нъ (*созвѣздіе*). || *Стар.* знакъ заподо́зрѣннаго мѣ́ста въ кни́гѣ.

Różen, *см.* Różny.

Rozeprzeć, *см.* Rozpierać.

Rozerwać, *см.* Rozrywać.

Rozerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, перерыв, разодра́ніе, раздира́ніе; || раздо́ръ, ра́спря, раско́лъ; || **Rozerwanie (umysłu),** разсѣянность, невнима́тельность.

Rozerwanina, -y, *ж.* разры́въ, несогла́сіе.

Rozerwisko, -a, *ср.* отве́рзтіе; || перерывъ.

Rozerznąć, *см.* Rozrzynać.

Rozerznięty, разрѣзанный.

Rozeschły, разсо́хшійся.

Rozeschnąć się, *см.* Rozsychać się.

Roześklić się, Rozeszklić się, обрати́ться въ стекло́, сдѣлаться блестя́щимъ какъ стекло́.

Rozesłać, *см.* Rozścielać, Rozsyłać.

Rozesłaniec, -ńca, *м.* вѣстникъ, посла́нецъ.

Rozespany, заспа́вшійся.

Rozeznanie, -nia, *ср.* разузна́ніе; || разумѣніе, понима́ніе; || разсмотрѣніе.

Rozeznany, отличённый, я́вственный, разсуди́тельный, разбо́рчивый, поня́тливый.

Rozeznawać, Rozeznać, узнава́ть, узна́ть, отлича́ть, отличи́ть.

Rozeznawacz, -a, Rozeznawca, -y, *м.* цѣни́тель (*цѣнъ*), знато́къ (*въ цѣмъ*).

Rozeznawanie, -nia, *ср.* познава́ніе, разузнава́ніе.

Rozeżwać, *см.* Rozżuwać.

Rozflerzać, Rozflarzać, Rozflarzyć, Rozflażyć, *Стар.* расточа́ть, расточи́ть, мота́ть, промота́ть.

Rózga, -i, *ж.* вѣтвь, вѣ́тка, *см.* Rószezka; || прутъ, пру́тикъ, хлыстъ, *см.* Pręt, Pręcik; || **Rózgi do bicia,** ро́зги, ло́зы. *Воен.* **Biegać przez rózgi,** пройти́ сквозь строй.

Rozgadywać, Rozgadać, разглаша́ть, разгласи́ть, дава́ть огла́ску. дѣлать гла́сным. || **Rozgadywać się, Rozgadać się,** разговори́ться, разболта́ться, пустосло́вить.

Rozgałęzić się, развѣтви́ться, раздѣли́ться на о́трасли.

Rozgałęzienie, -nia, *ср.* развѣтвле́ніе; || *дальнѣйшія подро́бности (*изложе́нія *како́го-либо дѣла*).

Rozganiać, Rozgonić (употреби́тельнѣе Rozegnać), разгоня́ть. разгна́ть, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разброса́ть, разбро́сить.

Rozgardjas, -u, *м.* шу́мное пи́ршество, попо́йка, кутёжъ; || распу́тство, безчи́нство.

Rozgarniać, Rozgarnąć, разгреба́ть, разгрести́, раздвига́ть. раздви́нуть, отводи́ть, отвести́, отклоня́ть, отклони́ть, отстраня́ть, отстрани́ть, разсыпа́ть, разсы́пать, разбра́сывать. разброса́ть, разбро́сить.

Rozgarnięcie, -cia, Rozgarnienie, -nia, *ср.* разгреба́ніе, раздвига́ніе; || * распознава́ніе, расторо́пность, разбо́рчивость, проница́тельность, смышлёность.

Rozgarniony, раздви́нутый. разброса́нный, размётанный, раздёлённый; || * расторо́пный, смышлёный, поня́тливый, разви́тый, проница́тельный. **Umysł rozgarniony,** разви́тый умъ.

Rozgatunkować, разсортирова́ть. раздели́ть, распредѣли́ть по сорта́мъ, по рода́мъ, *см.* Gatunkować.

Rozgatunkowanie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, распредѣле́ніе по сорта́мъ, по рода́мъ; || классифика́ція, *см.* Gatunkowanie.

Rozgdakać, разболта́ть. растрезво́нить, разгласи́ть. || **Rozgdakać się,** раскуда́хтаться (*о курицѣ*); || *раскрича́ться.

Rozginać, Rozgiąć, разгибáть, разогнýть, отгибáть, отогнýть.

Rozgłaszać, Rozgłosić, разглашáть, разгласúть, распространя́ть, распространúть слýхи.

Rozgłos, -u, *м.* отголóсокъ, отражéніе звýка; || *раскáтъ грóма; || слухъ, молвá, оглáска; || шумъ, смýты.

Rozgłosiciel, -a, *м.* глашáтай; || вѣстовщúкъ, перенóщикъ вѣстéй.

Rozgłosicielka, -i, *ж.* вѣстовщúца, перенóщица вѣстéй.

Rozgłośny, грóмкій, звýчный; || слáвный, знамени́тый, общеизвѣстный.

Rozgniatać, Rozgnieść, раздáвливать, раздавúть, задáвливать, задавúть, затáптывать, затоптáть; || валя́ть, мѣсúть (*тѣсто*).

Rozgniewać, прогнѣвúть, разсердúть, раздражúть. || **Rozgniewać się**, прогнѣвáться, разгнѣвáться, разсердúться, раздражúться.

Rozgnoić, Rozgnoiwać, гноúть, сгноúть, производúть гноéніе. || **Rozgnoić się, Rozgnoiwać się**, нагноúться, нагнáиваться.

Rozgon, -u, *м.* разогнáніе, разсѣяніе; || разгóнъ, разгóнка.

Rozgonić, *см.* **Rozganiać**.

Rozgorywać się, Rozgorzać się, Rozgorzeć się, Rozgorzeć, разгорáться, разгорéться, воспламеня́ться, воспламени́ться; || *разгоря́чаться, разгорячúться.

Rozgorzały, воспламенённый, разгорѣвшійся; || *разгорячúвшійся.

Rozgorzenie, -nia, *ср.* разгорѣніе, разгáръ; || *разгоряченіе.

Rozgospodarować się, расположúться у кого́ какъ въ собственномъ дóмѣ.

Rozgoszczać, Rozgościć, принимáть кого́ у себя́ радýшно, безъ церемóній. || **Rozgoszczać się, Rozgościć się**, располагáться, расположúться у кого́, какъ въ собственномъ дóмѣ, хозя́йничать.

Rozgotować, Rozgotowywać, развари́ть, развáривать.

Rózgowy, рóзговый, относя́щійся къ рóзгѣ.

Rozgrabić, разгрáбить, расхúтить, разорúть, опустошúть; || разгрáбить, растряхнýть грáблями.

Rozgradzać, Rozgrodzić, разгорáживать, разгородúть, разбирáть перегорóдку, || отгорáживать, отгородúть.

Rozgramiać, Rozgromić, громúть, разгромúть, поражáть, поразúть.

Rozgraniczać, Rozgraniczyć, разграни́чивать, разграни́чить, размежóвывать, размежевáть.

Rozgraniczenie, -nia, *ср.* разграничéніе, размежевáніе.

Rozgrom, -u, *м.* разгрóмъ, пораженіе.

Rozgromieniec, -ńca, *м.* бѣглéцъ (*съ пóля битвы*).

Rozgryzać, Rozgryźć, разгрызáть, разгрызть.

Rozgrzać, *см.* **Rozgrzewać**.

Rozgrzanie, -nia, *ср.* согрѣвáніе, нагрѣвáніе; || *Med.* разгорячéніе, жаръ.

Rozgrzany, согрѣтый, нагрѣтый; || разгорячённый.

Rozgrzebywać, Rozgrzebać, Rozgrześć, раскáпывать, раскопáть, разгребáть, разгрестú, разрывáть, разры́ть.

Rozgrzeszać, Rozgrzeszyć, разрѣшáть отъ грѣхóвъ, отпускáть согрѣшéнія.

Rozgrzeszanie, Rozgrzeszenie, -nia, *ср.* разрѣшéніе отъ грѣховъ; || *оправдáніе.

Rozgrzewać, Rozgrzać, разогрѣвáть, разогрéть, подогрѣвáть, подогрéть, отогрѣвáть, отогрéть.

Rozgrzewanie, Rozgrzanie, -nia, *ср.* подогрѣвáніе, согрѣвáніе, нагрѣвáніе, отогрѣвáніе.

Rozgurtować, отвязáть подпрýгу (*у лóшади*), отвязáть, развязáть ремнú.

Rozhardzieć, сдѣлаться высокомéрнымъ, надмéннымъ, занóсчивымъ, дерзкимъ, нáглымъ.

Rozhuk, -u, *м.* раскáтъ, гулъ (*грóма*).

Rozhukać, разъярúть, привестú въ я́рость, сдѣлать свирѣпымъ (*о животныхъ*). **Rozhukać się**, разсвирѣпѣть.

Rozhulać się, разгуля́ться, развеселúться.

Rozhultaić, развратúть. || **Rozhultaić się**, развратúться, пустúться въ развратъ, сдѣлаться распýтнымъ.

Rozigrać, застáвить рѣзвúться (*дитя́*). || **Rozigrać się**, разыгрáться, расшали́ться, разрѣзвúться.

Roziskrzyć, раздýть и́скры. **Roziskrzyć się**, сверкáть и́скрами, и́скриться.

Rozjadać, Rozjeść, разъѣдáть, разъѣсть. || **Rozjadać się, Rozjeść się**, разъѣдáться, разъѣсться; || * раздражáться, приходúть въ я́рость, ожесточáться.

Rozjadły, раздражённый, ожесточённый.

Rozjaśniać, Rozjaśnić, проясня́ть, проясни́ть, разъясня́ть, разъясни́ть, выясня́ть, вы́яснить. || **Rozjaśniać się, Rozjaśnieć**, разъясня́ться, разъясни́ться, проясня́ться, проясни́ться.

Rozjątrzyć, раздражúть, уязвúть, разгнѣвúть; || развередúть (*рану*), производúть я́звину.

Rozjazd, -u, *м.* разъѣздъ, отъѣздъ; || *Воен.* разъѣздъ, кóнный отрядъ; || тенетó, сѣть для лóвли куропáтокъ.

Rozjechać, *см.* **Rozjeżdżać**.

Rozjechały, разъѣхавшійся, разсѣявшійся въ рáзныя стóроны.

Rozjęcie, -cia, *ср.* раздѣлъ, дѣлёжъ; || прекращéніе спóра, примирéніе.

Rozjędrniać, Rozjędrznieć, Rozjędrnić, Rozjątrznić, *Стар.* укрѣпля́ть, освѣжáть си́лы, возбуждáть бóдрость.

Rozjem, -u, *м.* перемúріе; || примирéніе, *см.* **Rozejm**.

Rozjemca, **-y**, *м.* посре́дникъ, третей**ский** судья́, примири́тель.

Rozjemczy, **Rozjemny**, примири́тельный, посре́дническій; || **перемі́рный**, относя́щійся къ перемі́рію.

Rozjeść, **Rozjeść się**, *см.* **Rozjadać**.

Rozjeżdżać, **Rozjechać**, задава́ивать, задави́ть (*лошадьми́*), переѣхать (*кого́*); || **Rozjeżdzić (drogę)**, вы́ѣздить (*доро́гу*). || **Rozjeżdżać się**, **Rozjeździć się**, разъѣзжа́ться, разъѣхаться (*въ разныя сто́роны*).

Rozjuczać, **Rozjuczyć**, развью́чивать, развью́чить.

Rozjurzać, **Rozjurzyć**, раздража́ть, раздражи́ть, разъаря́ть, разъаря́ть.

Rozjuszać, **Rozjuszyć**, разъаря́ть, разъаря́ть, остервеня́ть, остервеня́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Rozjuszyć się**, разъаря́ться, остервеня́ться, ожесточи́ться.

Rozkajać się, *Стар.* раска́яться.

Rozkarbować, разгла́дить скла́дки; || нарубить, надрѣвать; || разгла́дить сборки, морщины, *см.* **Karbować**.

Rozkąsać, **Rozkęsić**, раскусывать, раскусить.

Rozkaz, **-u**, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повелѣніе, ука́зъ. **Rozkaz egzekucyjny**, *Юрид.* прика́зъ о взысканіи. **Rozkazy**, **-ów**, *мн.* нача́льство, кома́нда. **Zostawać pod czyjemi rozkazami**, находи́ться подъ чьимъ нача́льствомъ.

Rozkazanie, **-nia**, *ср.* приказа́ніе.

Rozkażca, **-y**, *м.* повели́тель.

Rozkazujący, повели́тельный. *Грам.* **Tryb rozkazujący**, повели́тельное наклоне́ніе.

Rozkazywać, **Rozkazować**, **Rozkazać**, прика́зывать, приказа́ть, повелѣва́ть, велѣть, повелѣть. **Zrobiłem coś rozkazał**, я сдѣлалъ что ты приказа́лъ. **Kazałem mu zaczekać**, я велѣлъ ему́ **подожда́ть**.

Rozkidać, *Неупот.* раскида́ть.

Rozkiełznać, разнузда́ть (*ло́шадь*).

Rozkład, **-u**, *м.* расположе́ніе (*до́ма*, *ко́мнаты*), размѣще́ніе, разря́дъ, **распредѣле́ніе**. **Rozkład mieszkania**, расположе́ніе кварти́ры, ко́мнатъ. || Расположе́ніе, строй, поря́докъ, устано́вка. || **Раскла́дка**, расчисле́ніе, распредѣле́ніе. || *Хим.* разложе́ніе (*веществ*).

Rozkładać, **Rozłożyć**, **разкла́дывать**, разложи́ть, развёртывать, развернуть, растила́ть, разостла́ть, выставля́ть, **вы́ставить**, располага́ть, расположи́ть; || **распредѣля́ть**, распредѣли́ть, раздѣля́ть, **раздѣли́ть**, расчисля́ть, расчи́слить. **Rozkładać chustkę**, разстила́ть плато́къ. **Rozłożyć książki na stole**, разложи́ть кни́ги **на столѣ**. **Rozłożyć wojsko po wsiach**, **размѣсти́ть** во́йско по деревня́мъ. || **Rozłożyć się**, расположи́ться, растяну́ться (*на диванѣ*); основа́ться, **посели́ться** (*въ деревнѣ*), **водвори́ться**.

Rozkładacz, **-a**, *м.* **учреди́тель**, **распоряди́тель**.

Rozkładany, **разло́женный**, **расположенный**, распредѣлённый. **Rozkładany na raty**, **разсро́ченный**.

Rozkładny, разложи́мый.

Rozklejać, **Rozkleić**, **раскле́ивать**, **раскле́ить**.

Rozklektać, **Rozklekotać**, **оглуша́ть**. **оглуши́ть**, **ошеломля́ть**, **ошеломи́ть**, **одура́ть**, **одурѣть**, кружи́ть, вскружи́ть (го́лову). || **Rozklektać się**. **Rozklekotać się**, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozklepać, **Rozklepywać**, разби́ть, разбива́ть (*мо́лотомъ*), расковать, расково́ывать, расклепа́ть, расклёпывать; || расплю́щить, расплю́снуть, расплю́щивать. || **Rozklepać się**, разна́шиваться (*о обуви*).

Rozkłóć, проколо́ть.

Rozkłócić, **разболта́ть**, **смѣша́ть жи́дкость**.

Rozkochać, **вовлуди́ть въ комъ любо́вь**, внуши́ть кому́ любо́вь. || **Rozkochać się (w kim)**, стра́стно влюби́ться (*въ кого́*), *см.* **Kochać się**, **Zakochać się**.

Rozkochany, стра́стно влюблённый.

Rozkoczować się, стоя́ть на бива́кахъ, располага́ться бива́ками, расположи́ться ла́геремъ; || кочева́ть.

Rozkokoszyć się, нахо́хлиться, распуши́ться, надува́ться, надмева́ться, напыща́ться (*го́рдостію*).

Rozkołatać, расколоти́ть, разби́ть. || **Rozkołatać się**, расколоти́ться разби́ться.

Rozkolonizować, разсели́ть.

Rozkolonizowanie, **-nia**, *ср.* разселе́ніе.

Rozkolonizowany, разселённый, раздѣлённый на коло́ніи, на уса́дьбы.

Rozkołysać, раскача́ть; || разколыха́ть, || расшата́ть. **Rozkołysać kolebkę**, раскача́ть колыбе́ль. ***Rozkołysać wyobraźnię**, дать во́лю своему́ воображе́нію, **заноси́ться** воображе́ніемъ, предава́ться мечта́ніямъ.

Rozkomosić, дать во́лю, попуска́ть, послабля́ть, разнужда́ть. || **Rozkomosić się**, безпу́тствовать, во́льничать, поступа́ть **самово́льно**, дѣрзко, на́глo.

Rozkopywać, **Rozkopać**, раскапывать, **раскопать**, рыть, прорыть, срыть.

Rozkorzeniać, вкорени́ть, вперя́ть, распространя́ть, *см.* **Rozkrzewiać**, **Szerzyć**. || **Rozkorzeniać się**, вкорени́ться, **распространя́ться**; || пускать к рни.

Rozkosz, **-y**, *ж.* наслажде́ніе, удово́льствіе, прихоть, ро́скошь; || утѣха, **утѣше́ніе**, **отра́да**, ра́дость, весе́лiе; || **прія́тность**. **Co za rozkosz!** что за **наслажде́ніе!** **Wielka rozkosz czynić dobrze**, дѣлать **добро́ есть** вели́кое удово́льствіе. **Rozkosz w czém znajdować**, находи́ть **въ чёмъ удово́льствіе**. **Być rozkoszą dla kogo** *или* **czyją rozkoszą**, достав**ля́ть** кому́ **удово́льствіе**, ра́довать кого́. **Zatopić się w rozkoszach**, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ.

Rozkoszliwy, прихотли́вый, сластолюби́вый, сладостра́стный, любостра́стный, *см.* Lubieżny, Rozkoszny.

Rozkosznica, -y, Rozkoszniczka, -i, *ж*, роско́шница, прихотли́вая, сластолюби́вая же́нщина, прихотни́ца; || расточи́тельница.

Rozkoszniczy, *см.* Rozkoszliwy.

Rozkosznie, прія́тно, услади́тельно, восхити́тельно.

Rozkosznik, -a, Rozkoszniś, -sia, *м.* сластолю́бецъ, прихотни́къ; || расточи́тель.

Rozkoszny, прія́тный, услади́тельный. восхити́тельный, преле́стный; || прихотли́вый, роско́шный; || сластолюби́вый. сладостра́стный. Rozkoszna muzyka, восхити́тельная му́зыка. Rozkoszna chwila, прія́тная мину́та. Rozkoszny humor, прія́тное настрое́ніе ду́ха.

Rozkoszować (sobie), наслажда́ться, вести́ весёлую жи́знь, весели́ться, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ, роско́шничать. Rozkoszować się (w czém), наслажда́ться чѣмъ, вкуша́ть наслажде́ніе. находи́ть въ чёмъ удово́льствіе.

Rozkoszowanie, -nia, *ср.* наслажде́ніе, удово́льствіе.

Rozkosztować (co), про́бовать, испро́бовать. || Rozkosztować się (w czém), вкуша́ть съ наслажде́ніемъ (*что́*), находи́ть прія́тный вкусъ (*въ чёмъ*), войтти́ во вку́съ (*чего́*).

Rozkować, Rozkuć, раско́вывать, раскова́ть (*ло́шадь*); || расплю́щивать (*желѣ́зную ши́ну*).

Różkowaty, рогови́дный.

Rozkraczać, Rozkraczyć (nogi), раскаря́чивать, раскаря́чить, раздви́нуть. разста́вить но́ги врозь. || Rozkraczać się, раскаря́читься.

Rozkradać, Rozkraść, раскра́дывать, раскра́сть, расхища́ть, расхи́тить.

Rozkrawać, Rozkrajać, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozkręcać, Rozkręcić, раскру́чивать, раскрути́ть, расплета́ть, расплести́, разсу́чивать, разсучи́ть.

Rozkruszać, Rozkruszyć, кроши́ть, раскроши́ть; || раздробля́ть, раздроби́ть, толо́чь, растоло́чь.

Rozkrwawiać, Rozkrwawić, окрововля́ть, окрова́вить, изра́нить до́ крови. || Rozkrwawiać się, Rozkrwawić się, разби́ться до́ крови, окрова́виться.

Rozkryć, Rozkrywać, раскры́ть, раскрыва́ть.

Rozkrzewiać, Rozkrzewić, разводи́ть, развести́ (*о расте́ніяхъ*), размножа́ть, распложа́ть; || распространя́ть, воспроизводи́ть, возражда́ть.

Rozkrzyżować, (ręce), распростира́ть ру́ки. || Rozkrzyżować się, лежа́ть на землѣ́ съ распростёртыми рука́ми.

Rozkuć, *см.* Rozkować.

Rozkudłać, растрепа́ть, взъеро́шить (*во́лосы*).

Rozkulbaczyć, разсѣдла́ть (*ло́шадь*).

Rozkup, -u, *м.* раску́пка, раскупа́ніе.

Rozkupować, Rozkupywać, Rozkupić, раскупа́ть, раскупи́ть.

Rozkupowanie, Rozkupywanie, Rozkupienie, -nia, *ср. см.* Rozkup.

Rozkurczać, Rozkurczyć, разгиба́ть, разогну́ть. || Rozkurczać się, Rozkurczyć się, разгиба́ться, разогну́ться, растя́гиваться, растяну́ться, выпря́мливаться, вы́прямиться.

Rozkurzyć się (prochem), обрати́ться въ прахъ.

Rozkwiecać, Rozkwiecić, убира́ть, убра́ть цвѣта́ми. || Rozkwiecać się, Rozkwiecić się, разцвѣта́ть, покрыва́ться цвѣта́ми.

Rozkwilać, Rozkwilić, растро́гивать, растро́гать, разжа́лобить. || Rozkwilać się, Rozkwilić się, растро́гаться, разчу́вствоваться, разжа́лобиться, прослези́ться.

Rozkwitać, Rozkwitnąć, Rozkwitać się, разцвѣта́ть, разцвѣ́сть, распуска́ться (*о цвѣта́хъ*).

Rozkwokać się, раскуда́хтаться.

Rozlać, *см.* Rozlewać.

Rozłączać, Rozłączyć, разлуча́ть, разлучи́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть, разнима́ть, разня́ть, разводи́ть развести́; || расторга́ть, расторгну́ть (*бракъ*). || Rozłączać się, Rozłączyć się, разстава́ться, разста́ться, разлуча́ться, разлучи́ться, расходи́ться, разойти́сь.

Rozłączenie, -nia, *ср.* разлуче́ніе, разлу́ка. *Юрид.* Rozłączenie co do osób, прекраще́ніе сожительства (*ме́жду супру́гами*). Rozłączenie co do stołu i łoża, разлуче́ніе (супру́говъ) отъ стола́ и ло́жа.

Rozłączka, -i, *ж.* разлу́ка, разлуче́ніе.

Rozłącznik, -a, *м. Грам.* едини́тная, тире́, *см.* Łącznik.

Rozłączny, отдѣли́мый, разводи́мый; || *Грам.* раздѣли́тельный; || отвлечённый, у́мственный.

Rozłączyciel, -a, *м.* разлу́чникъ

Rozładować, Rozładowywać, вы́грузить, выгружа́ть, выгру́живать.

Rozładowywanie, -nia, *ср.* вы́грузка, выгру́живаніе.

Rozłaknić, *см.* Rozłakomić.

Rozłakomić, разла́комить. || Rozłakomić się, разла́комиться.

Rozłamać, Rozłamywać, разлома́ть, разла́мывать.

Rozlatać się, Rozlatywać się, безпреста́нно лета́ть, порха́ть; || * бѣ́гать, суети́ться.

Rozlatywać się, Rozlecieć się, разлета́ться, разлетѣ́ться (*о пти́цахъ*); || *разбива́ться, разби́ться въ дре́безги.

Rozłazić się, Rozleźć się, разполза́ться.

Rozłażą się raki, ра́ки расползаются; || распо́лзоваться, разползти́сь, разлѣзаться отъ вѣтхости. **Koszula się rozłazi,** руба́ха расползае́тся.

Rozłazisty, непло́тный, ре́дкій.

Rozłazłość, -ści, *ж.* ме́дленность, неповоро́тливость, вя́лость.

Rozłazły, ме́дленный, неповоро́тливый, вя́лый.

Rozlecieć się, *см.* **Rozlatywać się.**

Rozlegać się, Rozledz się, раздава́ться, раздаться, отзыва́ться, отозва́ться, огла́шать, огласи́ть; || греме́ть, загреме́ть, прогреме́ть; || расходи́ться, разойти́сь, распространя́ться, распространи́ться. **Okrzyki rozległy się w powietrzu,** въ во́здухѣ разда́лись, послы́шались восклица́нія. **Sława jego rozległa się po całym świecie,** сла́ва его́ распространи́лась по всему́ све́ту. **Wieść rozległa się po mieście,** слухъ разнёсся, разнёсся въ го́родѣ. **Grzmot się rozległ,** прогреме́лъ, разда́лся громъ.

Rozleganie się, -nia się, *ср.* отго́лосокъ, раздава́ніе зву́ка, го́лоса, гулъ.

Rozległość, -ści, *ж.* протяже́ніе; || простра́нство; || обши́рность, вели́кость.

Rozległy, простра́нный, обши́рный; || просто́рный.

Rozlenić się, разлѣни́ться.

Rozlew, -u, *м.* разли́въ, разли́тіе, наводне́ніе, водополье, *см.* **Wylew;** || проли́тіе, разли́тіе. **Rozlew krwi,** кровопроли́тіе.

Rozlewać, Rozlać, разлива́ть, разли́ть, пролива́ть, проли́ть. || **Rozlewać się, Rozlać się,** разлива́ться, разли́ться, пролива́ться, проли́ться.

Rozlewca, -y, *м.* (krwi), пролива́ющій кровь.

Rozlewny, жи́дкій, теку́чій; || разлива́ющійся.

Rozleżały, излѣжи́вшійся, изба́лованный, опусти́вшійся.

Rozleżeć się, *см.* **Rozłazić się.**

Rozleżeć się, залежа́ться, до́лго пролежа́ть; || * излѣни́ться, изба́ловаться, опусти́ться.

Rozliczać, Rozliczyć, расчисля́ть, расчи́слить, разсчи́тывать, разсчита́ть.

Rozliczenie, -nia, *ср.* расчисле́ніе.

Rozliczność, -ści, *ж.* разли́чіе, разнообра́зіе, ра́зность; || разнови́дность.

Rozliczny, разли́чный, разнообра́зный, ра́зный; || разнови́дный.

Rozlitować się, сжа́литься, разжа́лобиться.

Rozłóg, -ogu, *м.* простра́нство, протяже́ніе, *см.* **Obszar, Przestrzeń;** || паръ, па́шня, ни́ва, по́ле; || *Бот.* розло́гъ, пупо́чная трава́ (*расте́ніе*).

Rozłogowy, *Бот.* побѣгоно́сный.

Rozlokowanie, -nia, *ср.* размѣще́ніе.

Rozłom, -u, *м.* отло́мокъ, обло́мокъ, оско́локъ.

Rozłomek, -mku, *м. Умен.* отло́мочекъ, обло́мочекъ, оско́лочекъ.

Rozłomny, ло́мкій, хру́пкій

Rozlot, -u, *м.* отлётъ (*птицъ*).

Rozłożenie, -nia, *ср.* раскла́дка, разложе́ніе, распредѣле́ніе. **Rozłożenie na raty,** разсро́чка.

Rozłożyć, *см.* **Rozkładać.**

Rozłożystość, -ści, *ж.* раски́дистость (*вѣтвей, де́рева*); || обши́рность, объёмъ.

Rozłożysty, раски́дистый; || обши́рный, объёмистый.

Rozludniać, Rozludnić, заселя́ть, засели́ть, умножа́ть народонаселе́ніе, *см.* **Zaludniać.**

Rozłup, -u, *м.* грабёжъ; || *Бот.* каменоло́мка каменоло́мная трава́, бада́нъ.

Rozłupać, Rozłupić, Rozłupywać, раска́лывать, расколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разлу́пливать, лупи́ть (*де́рево*), разгрыва́ть (*орѣхи*); || *Стар.* гра́бить.

Rozłupanie, Rozłupywanie, -nia, *ср.* раска́лываніе (*дровъ*).

Rozmachać, расшата́ть, || размаха́ть, раскача́ть. || **Rozmachać się,** размахну́ться, замахну́ться; || * пусти́ться во всю́ мочь.

Rozmącić, разводи́ть, разжижа́ть, распуска́ть, разбавля́ть, растворя́ть; || взболта́ть (*жи́дкость*).

Rozmagać się, Rozmódz się, уси́ливаться, уси́литься, приходи́ть въ бо́льшую си́лу, станови́ться сильне́е.

Rozmaicie, разли́чно, ра́зно, разнообра́зно.

Rozmaitość, -ści, *ж.* разнообра́зность, разнообра́зіе, разли́чіе. || **Rozmaitości literackie,** литерату́рная смѣсь.

Rozmaity, разнообра́зный, разли́чный.

Rozmakać, Rozmoknąć, размока́ть, размо́кнуть, промока́ть, промо́кнуть.

Rozmamać się, обнажи́ть, откры́ть гру́ди какъ ма́мка, какъ корми́лица.

Rozmarnować, промота́ть, расточи́ть.

Rozmarszczać, Rozmarszczyć, разгла́живать, разгла́дить скла́дки (*пла́тья*); || *Rozmarszczyć czoło,** развеселиться.

Rozmaryn, -u, *м. Бот.* розмари́нъ (*кустъ*).

Rozmarynek, -nku, *м. Бот.* ди́кій розмари́нъ.

Rozmarynowy, розмари́нный.

Rozmarzać, Rozmarznąć (Rozmar-zać, Rozmar-znąć), та́ять, распуска́ться (*о льдѣ, снѣгѣ*).

Rozmarzenie, -nia, *ср.* мечта́ніе, заду́мчивость; || * одурѣ́ніе, опьяне́ніе.

Rozmarzyć, одури́ть, упои́ть, вскружи́ть кому́ го́лову. || **Rozmarzyć się,** гре́зить, погрузи́ться въ дремо́ту.

Rozmawiać, разгова́ривать, бесѣдовать; || *Стар.* **Rozmówić,** отговори́ть, переманить на свою́ сто́рону, *см.* **Odmawiać.** || **Rozmówić się,** говори́ть, перего-

вори́ть, поговори́ть. **Potrafi się rozmówić po francuzku**, онъ мо́жетъ говори́ть по-францу́зски. **Rozmówić się z kim względem czego**, переговори́ть съ кѣ́мъ либо о чёмъ, посовѣ́товаться.

Rozmazisty, тягу́чій; || масляни́стый.

Rozmazywać, Rozmazać, разма́зывать, разма́зать; || растя́гивать, растяну́ть.

Rozmiar, -u, *м.* измѣре́ніе, мѣ́ряніе; || межева́ніе, вымѣ́риваніе саже́нью; || размѣ́ръ, величина́. **Rozmiary budowli**, размѣ́ры строе́нія.

Rozmiarkować, опредѣли́ть, разсчита́ть, сообрази́ть, вни́кнуть, углуби́ться (*во что́*), смекну́ть, изслѣ́довать (*что́*).

Rozmiatać, Rozmieść, размётывать, разметáть, размести́, разбра́сывать, разброса́ть, раски́дывать, раскида́ть.

Rozmiękać, Rozmięknąć, дѣ́латься мя́гкимъ, размя́кнуть, смягча́ться, смягчи́ться.

Rozmiękczać, Rozmiękczyć, размягча́ть, размягчи́ть.

Rozmierca, -y, *м.* мѣ́ряльщикъ; || землемѣ́ръ, межевщи́къ.

Rozmierzać, Rozmierzyć, размѣ́ривать, размѣря́ть, размѣ́рить; || размежёвывать, размежева́ть; || соразмѣря́ть (*расхо́дъ съ прихо́домъ*).

Rozmieszać, размѣша́ть, смѣша́ть.

Rozmiłować się (w kim), влюби́ться (*въ кого́*), пристрасти́ться (*къ кому́*).

Rozmiotać, *см.* **Rozmiatać**.

Rozmnażać, Rozmnożyć, размножа́ть, размно́жить, умножа́ть, умно́жить. || **Rozmnażać się, Rozmnożyć się**, размножа́ться, размно́житься, умножа́ться, умно́житься.

Rozmnożanie, Rozmnożenie, -nia, *ср.* размноже́ніе, умноже́ніе.

Rozmnożca, -y, Rozmnożyciel, -a, *м.* распространи́тель, вино́вникъ.

Rozmoczyć, размочи́ть.

Rozmokły, размо́кшій.

Rozmotać, размота́ть.

Rozmowa, -y, *ж.* разгово́ръ; || бесѣ́да.

Rozmówić się, *см.* **Rozmawiać się**.

Rozmównica, -y, *ж.* ко́мната для бесѣ́дыванія (*въ же́нскихъ монастыря́хъ*).

Rozmowność, -ści, *ж.* разгово́рчивость, словоохо́тность.

Rozmowny, разгово́рчивый, словоохо́тный.

Rozmroczyć, разсѣ́ять мракъ, разогна́ть темноту́; || развесели́ть. || **Rozmroczyć się**, разсвѣта́ть; || развесели́ться.

Rozmykać, Rozemknąć, разставля́ть, разста́вить, растворя́ть, раствори́ть, отмыка́ть, отомкну́ть.

Rozmysł, -u, *м.* размышле́ніе, разсужде́ніе; || обду́мываніе, обсужде́ніе; || постановле́ніе, рѣши́мость, рѣши́тельность.

Rozmyślać, размышля́ть, разсужда́ть (*о чёмъ*); || обду́мывать, обсужда́ть (*что́*). **Długo nad tém rozmyślałem**, я до́лго размышля́лъ объ э́томъ. || **Rozmyślić się**, надýматься, обду́мать, рѣши́ться. **Rozmyśliłem się już na to dobrze**, я уже́ обду́малъ, э́то хорошо́. || Разду́мать. **Z początku nie chciał, ale się potém rozmyślił**, снача́ла не хотѣ́лъ, но пото́мъ разду́малъ, перемѣни́лъ намѣ́реніе.

Rozmyślanie, -nia, *ср.* размышле́ніе, созерца́ніе.

Rozmyślność, -ści, *ж.* обду́манность, разсуди́тельность, благоразу́міе, осторо́жность, осмотри́тельность; || преднамѣ́ренность, предумы́шленность.

Rozmyślny, разсуди́тельный, благоразу́мный, осторо́жный, осмотри́тельный; || преднамѣ́ренный, предумы́шленный.

Roznarowić, снарови́ть; || изба́ловать, испо́ртить.

Różnić, отлича́ть, различа́ть; || раздѣля́ть, разъединя́ть; || поселя́ть раздо́ръ, ссо́рить; || разлуча́ть, разводи́ть. || **Różnić się**, отлича́ться, различа́ться, ра́знствовать, ра́зниться; || не соглаша́ться, расходи́ться (*въ мнѣ́ніяхъ*); || раздѣля́ться, разъединя́ться; || ссо́риться.

Różnica, -y, *ж.* разли́чіе, ра́зница; || *Мат.* ра́зность.

Różniczkowy, *Мат.* дифференціа́льный.

Rożnie, разли́чно, ра́зно.

Rozniecać, Rozniecić, раздува́ть, зажига́ть, воспламеня́ть, разводи́ть, раскла́дывать (*ого́нь*).

Rozniemagać się, Rozniemódz się, разнемога́ться, разнемо́чься.

Roznieść, *см.* **Roznosić**,

Różnobarwny, разноцвѣ́тный.

Różnoboczny, неравнобо́кій; || *Мат.* неравносторо́нній, разносторо́нній.

Różnodziedziczny, разномѣ́стный.

Różnogłośny, несогла́сный, несхо́дный; || *Муз.* разногла́сный; || нестро́йный.

Różnokształtny, разнообра́зный; || разноро́дный, разли́чный.

Różnomyślny, разномы́сленный.

Różnoplemienny, разноплеме́нный.

Różnoraki, разноро́дный.

Różnorodność, -ści, *ж.* разноро́дность.

Różnorodny, разноро́дный, разли́чный.

Różnorządowy, обою́дный по́дданный (*двухъ госуда́рствъ*).

Roznos, Przekop, Stok, -u, *м.* *Горн.* откры́тый водопрово́дъ.

Różność, -ści, *ж.* ра́зность, ра́зница, разли́чіе, несхо́дство, *см.* **Różnica**.

Roznosić, Roznaszać, Roznieść, разноси́ть, разнести́; || разсѣва́ть, разсѣ́ять, разгоня́ть, разогна́ть.

Roznosiciel, -a, *м.* носи́льщикъ, разно́щикъ. **Roznosiciel listów**, письмоно́сецъ. **Roznosiciel towarów**, разно́щикъ това́ровъ для прода́жи въ ра́зницу.

Roznosicielski, разно́щичій.

Roznośny, разно́сный.

Różnośrodkowy, *Мат.* эксцентри́ческій, разноце́нтренный.

Różnostronny, разносторо́нній, многосторо́нній.

Różnowiercа, -y, *м.* иновѣ́рецъ, диссиде́нтъ.

Różnowierstwo, -a, *ср.* разли́чіе въ вѣ́рѣ; || раско́лъ, разномы́сліе.

Różnoznaczny, двусмы́сленный, тёмный.

Różny, ра́зный, разли́чный, несхо́дный, непохо́жій. **Różny od reszty ludzi**, непохо́жій на други́хъ люде́й.

Rozochocić, разохо́тить; || развеселя́ть. **Rozochocić się**, разохо́титься; || развеселя́ться.

Rozognić, разже́чь, воспламени́ть; || разгорячи́ть. || **Rozognić się**, загорѣ́ться, возгорѣ́ться, воспламени́ться, воспали́ться, разгорячи́ться.

Rozoki, *см.* **Zyzowaty**.

Rozokość, Rozokowatość, -ści, *ж.* *см.* **Zyzowatość**.

Rozorać, разора́ть, распахать.

Róż, Różować, Różowy, *см.* **Ruż** и т. д.

Rozpacz, -y, *ж.* отча́яніе, безнаде́жность; || уны́ніе, скорбь.

Rozpaczać, отча́иваться (*въ чёмъ*), приходи́ть въ отча́яніе (*отъ чего́*); || огорча́ться, унывать.

Rozpacznie, отча́янно, безнаде́жно.

Rozpaczny, Rozpaczliwy, отча́янный, безнаде́жный; || приводя́щій въ отча́яніе, въ уны́ніе, кра́йне огорчи́тельный.

Rozpaczyć się, скоро́биться (*о де́ревѣ*); покрива́ться.

Rozpad, -u, *м.* обва́лъ, паде́ніе, разруше́ніе; || разложе́ніе; || разры́въ.

Rozpadać się, Rozpaść się, Rozpaśdź się, распада́ться, распа́сться, развали́ваться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться, разсѣда́ться, разсѣ́сться; || до́лго па́дать, не переставать па́дать (*о снѣгѣ*), идти (*о дождѣ*).

Rozpadlina, -y, *ж.* разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.

Rozpadlisty, Rozpadzisty, истре́скавшій, получи́вшій тре́щины.

Rozpajać, Rozpoić, спа́ивать, пріуча́ть къ пья́нству.

Rozpakować, Rozpakowywać, распаковать, распако́вывать, развернуть, развёртывать, развязать, развя́зывать.

Rozpalać, Rozpalić, зажига́ть, зажечь, разводи́ть, развести́ (*огонь*); || распа́лять, разжига́ть, разгоря́чать, разгорячи́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть; || раскали́ть, накали́ть. **Rozpalić do czerwoności**, накали́ть до́красна. **Tęgie napoje rozpalają**, кре́пкіе напи́тки разгоря́чаютъ. || **Rozpalać się, Rozpalić się**, разгора́ться, разгоре́ться; || воспламеня́ться, воспламени́ться, разгоряча́ться, разгорячи́ться. **Rozpalać się do kogo**, пыла́ть къ кому́ любо́вью.

Rozpalanie, Rozpalenie, -nia, *ср.* раскале́ніе, разжига́ніе, разгоряче́ніе, жаръ, горѣ́ніе; || согрѣва́ніе, нагрѣва́ніе; || воспламене́ніе.

Rozpalony, раскалённый, разгорячённый; || воспламенённый, распалённый.

Rozpamiętywać, припомина́ть; || обду́мывать, размышля́ть.

Rozpaplać, разболта́ть, разгласи́ть.

Rozpar, -u, *м.* жаръ, зной, пылъ; || уду́шливое испаре́ніе; || *Хим.* газъ.

Rozparać, Rozprzć, распа́рывать, распоро́ть.

Rozparny, жа́ркій, зно́йный, горя́чій; || воспламени́тельный, горячи́тельный.

Rozparzyć, разгорячи́ть; || распа́рить (*въ горячей водѣ*).

Rozpasać, *см.* **Rozpasywać**.

Rozpasanie, -nia, *ср.* распу́щенность (*нра́вовъ*), распу́тство, развра́тъ; || необу́зданность, невоздержность, *см.* **Wyuzdanie**.

Rozpasany, распоя́санный; || распу́тный, развра́тный; || необу́зданный, невоздержный.

Rozpaść, откорми́ть (*скотъ*), утучни́ть. || **Rozpaść się**, разтолстѣ́ть, разжире́ть.

Rozpaśdź się, *см.* **Rozpadać się**.

Rozpaskudzić, изга́дить, испа́кать, испо́ртить.

Rozpasywać, Rozpasać, распоя́сывать, распоя́сать; || * развраща́ть, разврати́ть, испо́ртить. || **Rozpasywać się, Rozpasać się**, распоя́сываться, распоя́саться; || развраща́ться, развраща́ться.

Rozpasywanie, Rozpasanie, -nia, *ср.* распоя́сываніе.

Rozpatrywać, Rozpatrzyć, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть, разбира́ть, разобра́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, изслѣ́довать; || испы́тывать, испыта́ть; || разгля́дывать, разглядѣ́ть. || **Rozpatrywać się, Rozpatrzyć się**, всма́триваться, всмотрѣ́ться, разпознава́ть, разпозна́ть, развѣ́дывать, развѣ́дать; || узнава́ть мѣ́стность; || находи́ться, найти́сь; || осма́триваться, осмотрѣ́ться.

Rozpęcznieć, разбу́хнуть, распу́читься.

Rozpęd, -u, *м.* разбѣ́гъ, разма́хъ; || порывъ, рвѣ́ніе, стремле́ніе.

Rozpędzać, Rozpędzić, разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разброси́ть. || **Rozpędzać się, Rozpędzić się**, разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpękać się, Rozpęknąć się, ло́паться, ло́пнуть, тре́скаться, тре́снуть, разрыва́ться, разорва́ться.

Rozpełzać się, Rozpełznąć się, Rozpełznąć, располза́ться, расползти́сь.

Rozpętać, снима́ть пу́ты (*съ ногъ ло́шади*).

Rozpiąć, Rozpiąć się, *см.* **Rozpinać**.

Rozpić się, Rozpijać się, спи́ться, спива́ться, вдава́ться въ пья́нство.

Rozpieczętować, Rozpieczętowywać, распеча́тать, распеча́тывать.

Rozpierać, Rozeprzeć, распира́ть, распере́ть, раздвига́ть, раздви́нуть, растаскивать, растави́ть; || раздува́ть, разду́ть (*желу́док*), распу́чить. || **Rozpierać się (z kim),** препира́ться, боро́ться.

Rozpierzchać się, Rozpierzchnąć się, разсыпаться, разъсѣяться, разсыпаться, разсы́паться, разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpieszczać, Rozpieścić, ба́ловать, избало́вать, изнѣживать, изнѣжить.

Rozpieszczony, избало́ванный, изнѣженный, разнѣженный.

Rozpięty, распя́ленный, расти́нутый; || разстёгнутый.

Rozpijać się, *см.* **Rozpić się.**

Rozpiłować, распили́ть.

Rozpiłowanie, -nia, *ср.* распи́лка.

Rozpinać, Rozpiąć, разбива́ть, разби́ть, раски́дывать, раски́нуть (*палатку*); || вытя́гивать, вытянуть сукно́ (*на рамах*); || распуска́ть (*паруса́*); || распина́ть (*на крестѣ*); || распя́ливать, распя́лить; || разстёгивать, разстегну́ть (*платье*). **Rozpinać się, Rozpiąć się,** разстёгиваться, разстегну́ться.

Rozpisać, Rozpisać się, *см.* **Rozpisywać.**

Rozpis, -u, *м.* пи́сьменный проте́стъ, заявле́ніе несогла́сія, внесе́ніе осо́баго мнѣнія.

Rozpisywać, Rozpisać, писа́ть, написа́ть. || **Rozpisywać się, Rozpisać się,** распи́сываться, расписа́ться.

Rozpładzać, Rozpłodzić, распложа́ть, расплоди́ть, размножа́ть, размно́жить.

Rozpłakać się, расплака́ться.

Rozplantować, распланирова́ть; || **rozsadzić** (*расте́нія*).

Rozpłaszczyć, расплю́щить, расплю́снуть, (*см.* **Spłaszczyć**); || размозжи́ть.

Rozpłata, -y, *ж.* расплата.

Rozpłatać, Rozpleść, расплета́ть, расплести́.

Rozplątać, распу́тать.

Rozpłatać, распласта́ть (*рыбу*).

Rozplemić, Rozplemienić, расплоди́ть, распложа́ть, развести́; разводи́ть, размно́жить, размножа́ть.

Rozpleść, *см.* **Rozpłatać.**

Rozpłód, -odu, *м.* распложе́ніе, размноже́ніе, разведе́ніе; || приплодъ, при́быль.

Rozpłodek, -dku, *м.* вы́сѣдъ (*о пти́цахъ*).

Rozpłoszyć, разогна́ть, спугну́ть, разсѣять.

Rozpływać się, Rozpłynąć się, расплыва́ться расплы́ться, распуска́ться, распусти́ться; || растопля́ться, растопи́ться, расплавля́ться, расплави́ться. || ***Rozpływać się we łzach,** проливать слёзы. **Rozpływać się z radości,** быть внѣ себя́ отъ ра́дости.

Rozpoczęcie, -cia, *ср.* нача́ло.

Rozpoczynać, Rozpocząć, начина́ть, нача́ть.

Rozpogadzać, Rozpogodzić, дѣлать я́сным. || **Rozpogadzać się, Rozpogodzić się,** проясниваться, проясни́ться, разгу́ливаться, разгуля́ться (*о погодѣ*).

Rozpoić, *см.* **Rozpajać.**

Rozpołowić, раздѣли́ть пополам.

Rozpominać, Rozpomnić, припомина́ть, приводи́ть на па́мять, припо́мнить.

Rozponka, -i, *ж. Бот.* ре́пчатый колоко́льчикъ (*расте́ніе*).

Rozpór, -oru, *Умен.* **Rozporek, -rka,** *м.* **Rozporka, -i,** *ж.* распо́рка, разрѣзъ (*на матеріи*); || распря, споръ; || *Горн.* коро́ткій брусъ, тетива́.

Rozporządzać, Rozporządzić, располага́ть, расположи́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ить, распоряжа́ться, распоряди́ться.

Rozporządzenie, -nia, *ср.* распоряже́ніе, расположе́ніе, размѣще́ніе; || постановле́ніе, предписа́ніе, опредѣле́ніе. **Ostatnie rozporządzenie,** послѣдняя во́ля, завѣща́ніе. **Rozporządzenie prawa,** опредѣле́ніе зако́на.

Rozposażyć, Rozposażać, расточи́ть, растачать, промота́ть, мота́ть.

Rozpościerać, Rozpostrzeć, распространя́ть, распростере́ть, расширя́ть, расши́рить, разстила́ть, разостла́ть, раскла́дывать, разложи́ть. || **Rozpościerać się, Rozpostrzeć się,** простира́ться, распространя́ться, разстила́ться, продолжа́ться.

Rozpostarcie, -cia, *ср.* распуска́ніе, развёртываніе, расшире́ніе, протяже́ніе.

Rozpostarty, распростёртый; || простра́нный, обши́рный. **Z rozpostartemi skrzydłami,** съ распростёртыми кры́льями.

Rozpowiadać, Rozpowiedzieć, разсказывать, разсказа́ть, разглаша́ть, разгласи́ть.

Rozpoznanie, -nia, *ср.* обсужде́ніе, разсмотрѣніе, вѣдѣніе; || *Юрид.* **Rozpoznanie (in merito),** разрѣше́ніе по существу́.

Rozpoznawać, Rozpoznać, распознава́ть, распозна́ть, разузнава́ть, разузна́ть, развѣдывать, развѣда́ть.

Rozpoznawanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, развѣдываніе; || разсма́триваніе; || *Воен.* рекогносци́ровка, развѣдка.

Rozpożyczać, Rozpożyczyć, поразда́ть взаймы́.

Rozpraszać, Rozproszyć, разсѣивать, разсѣять (*войско*); || разбра́сывать, разбро́сить, разсыпа́ть, разсы́пать; || расточа́ть, расточи́ть; промата́ть, промота́ть.

Rozpraszanie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, расточе́ніе, разсѣяніе, разсыпа́ніе, разгоніе, разбро́санность.

Rozprawa, -y, *ж.* перегово́ры; || *Юрид.* судоговоре́ніе. || **Rozprawa ustna,** препирательство, словесное состяза́ніе; || спо́ръ

пре́ніе; || **разсужде́ніе, диссерта́ція;** || **разгово́ръ;** || **распра́ва, сты́чка, би́тва.** ***Rozprawa honorowa,** поеди́нокъ. || **Rozprawa sądowa,** судоговоре́ніе. || **Rozprawa głośna,** *Юрид.* состяза́ніе по дѣ́лу.

Rozprawiać, разсужда́ть, разгова́ривать; || **Rozprawować, Rozprawić,** *Стар.* распредѣля́ть, устро́ивать; || догова́риваться, перегова́риваться; || **Rozprawować co czém,** разводи́ть, распуска́ть; || *Стар.* выра́внивать, расправля́ть. || **Rozprawiać się, Rozprawić się (z kim),** расправля́ться, раздѣ́лываться, поко́нчить споръ.

Rozprawiacz, -a, *м.* говору́нъ, болту́нъ, раздоба́рщикъ краснобáй, разска́щикъ.

Rozprawniś, -sia, *м.* спо́рщикъ.

Rozprawność, -ści, *ж.* страсть къ спо́рамъ.

Rozprawny, говорли́вый, спо́рливый; || прово́рный, рѣши́тельный, ско́рый въ отправле́ніи дѣлъ.

Rozprażyć, пережа́рить; || поджечь.

Rozprężać, Rozprężyć, расширя́ть, растя́гивать. **Cieplik rozpręża wszystkie ciała,** теплоро́дъ расширя́етъ всѣ тѣла́.

Rozprócie, -cia, *ср.* прорѣ́ха.

Rozprostować, вы́прямить.

Rozproszca, -y, Rozproszyciel, -a, *м.* расточи́тель, мотъ.

Rozproszenie, *см.* **Rozpraszanie.**

Rozproszony, разсѣ́янный, разбро́санный.

Rozpróty, распо́ротый.

Rozprowadzać, Rozprowadzić, разводи́ть, развести́, проводи́ть, провести́, разставля́ть, разста́вить, распредѣля́ть, распредѣли́ть. **Rozprowadzać żołnierzy po kwaterach,** разводи́ть солда́тъ по кварти́рамъ. **Rozprowadzić wodę po mieście,** провести́ во́ду въ го́родъ; || разма́зывать (*кра́ску*; || разводи́ть (*сиро́пъ*).

Rozpryskać, Rozprysnąć, распры́скивать, распры́скать, разбры́згивать, разбры́згать. || **Rozpryskać się, Rozprysnąć się,** распры́скиваться, распры́скаться, разбры́згиваться, разбры́згаться.

Rozprzedawać, Rozprzedać, распродава́ть, распрода́ть.

Rozprzęgać, Rozprządz, распряга́ть, распря́чь, выпряга́ть, вы́прячь (*лошаде́й*), разсвора́чивать, разсвори́ть (*соба́къ*); || * расторга́ть, расто́ргнуть, разрыва́ть, разорва́ть (*бра́къ*), разводи́ть, развести́ (*супру́говъ*), распуска́ть, распусти́ть (*о́бщество*).

Rozprzęganie, Rozprzężenie, -nia, *ср.* распря́жка (*лошаде́й*); || **разложе́ніе;** || **паде́ніе, ги́бель, разруше́ніе** (*госуда́рства*); || *Юрид.* расторже́ніе, **разры́въ** (*бра́ка*). **разво́дъ;** || **разры́въ, переры́въ.**

Rozprzestrzeniać, Rozprzestrzenić, распространя́ть, распространи́ть, расширя́ть, расши́рить. || **Rozprzestrzeniać się, Rozprzestrzenić się,** распространя́ться, распространи́ться.

Rozprzężenie, *см.* **Rozprzęganie.**

Rozpuk, -u, *м.* **тре́щина. Это сло́во употребля́ется то́лько въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: Śmiać się do rozpuku, надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со́ смѣ́ху.**

Rozpuklina, -y, *ж.* **разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.**

Rozpuknąć się, разсѣда́ться, тре́скаться, ...паться, раска́ливаться, разщепля́ться.

Rozpulchniać, Rozpulchnić, размягча́ть, размягчи́ть.

Rozpuścić, *см.* **Rozpuszczać.**

Rozpusta, -y, *ж.* своево́ліе, **распу́щенность** распу́тство, развра́тъ.

Rozpustnica, -y, *ж.* распу́тница, развра́тница.

Rozpustnik, -a, *м.* **распу́тникъ, развра́тникъ.**

Rozpustność, -ści, *ж.* распу́тство.

Rozpustny, распу́тный, развра́тный; || своево́льный, необу́зданный, распу́щенный, бе...тный; || шумли́вый, шаловли́вый (*о* ...*къ*).

Rozpuszczać, Rozpuścić, распуска́ть, распуст... **Rozpuszczać zgromadzenie,** распуск... собра́ніе. **Rozpuszczać masło, wosk...** топи́ть ма́сло, воскъ, са́ло. **Rozpuszcz...odzie, w płynie jakim,** разводи́ть, ра...а́ть, распуска́ть, разбавля́ть, ра...я́ть. **Rozpuszczać skrzydła,** расп...ъ, распростере́ть кры́лья. **Rozpuścić** ..., опусти́ть пово́дья у ло́шади, да... во́лю. * **Rozpuścić komu wodze,** да...му́ во́лю, предоста́вить кому́ полн...обо́ду дѣ́йствій. **Rozpuścić wodz...ętnościom,** дать во́лю свои́мъ ст...ъ. || **Rozpuszczać się, Rozpuścić** ...ста́пливаться, распуска́ться, раз...ься, разбавля́ться, растворя́ться; ...ра́тничать, своево́льничать, ра...ча́ть; || **распуска́ться** (*о дере́вьяхъ*).

Rozpuszcz...zpuszczenie, -nia, *ср.* распуще́ніе ...; || распуще́ніе, растопле́ніе, рас..., отта́иваніе (*снѣга*); || разведе́ніе, ...оре́ніе, разжиже́ніе (*жидкостью*); ...рже́ніе, разры́въ; || прекраще́ніе ...ій, распуще́ніе (*собра́нія*); || расп...ство, распу́тство.

Rozpuszczon... ...у́щенный; || **расто́пленный;** || ра...ый, растворённый, разжижённый; ...о́рженный; || прекращённый; || ...ценный, распу́тный.

Rozpychać, Ro... **Rozepchnąć,** распи́хивать, расп... распихну́ть, раста́лкивать, раст...

Rozpyskiwać, ...**wać, Rozpyskać,** **ры́ться въ землѣ́** ..., *о кабанѣ́*).

Rozpytywać się, Rozpytać się, распра́шивать, распроси́ть.

Rozrąbać, *см.* **Rozrębywać.**

Rozrabiać, Rozrobić, разводи́ть, растворя́ть (*въ жи́дкости*).

Rozrachować, разсчита́ть.

Rozrachunek, -nku, *м.* разсчётъ, счётъ.

Rozradować, обра́довать. || **Rozradować się**, обра́доваться.

Rozradzać się, Rozrodzić się, расположа́ться, размножа́ться.

Rozrastać się, Rozrosnąć się, Rozrość się, разроста́ться, разрости́сь.

Rozrębować, Rozrębywać, Rozrąć, разруба́ть, разруби́ть.

Rozrodzić się, *см.* **Rozradzać się.**

Rozrosły, разро́сшійся.

Rozróżniać, Rozróżnić, различа́ть, различи́ть, отлича́ть, отличи́ть. || **Rozróżniać się, Rozróżnić się**, различа́ться, несхо́дствовать.

Rozróżnienie, -nia, *ср.* разли́чіе, отли́чіе, ра́зница, несхо́дство.

Rozrubaszyć się, разгуля́ться, вшали́ться.

Rozruch, -u, *м.* возмуще́ніе, тре́жъ, бунтъ; || сму́та, трево́га; || разд

Rozryć, разры́ть, раскопа́ть.

Rozrychtować, навести́, нацѣ́ (*пу́шку*).

Rozrywać, Rozerwać, разрыва́ть, разорва́ть, раздира́ть, разодра́ть, растерзывать, растерза́ть. || **Rozrywać, Rozerwać się**, разрыва́ться, раздира́ться, раздира́ться, разодра́ться.

Rozrywanie, Rozerwanie, -nia, *ср.* разрыва́ніе, расторже́ніе, разодра́ніе, наруше́ніе, уничтоже́ніе; || разрыва́ть, разла́дъ, раздѣле́ніе.

Rozrywka, -i, *ж.* развлеч забава, увеселе́ніе; || разсѣ́яніе.

Rozrządzać, Rozrządzić, водить, привести́ въ поря́докъ, у вливать, установи́ть, распредѣля́ распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ит аживать, ула́дить; || **Rozrządzać cz** n, распоряжа́ться (*чѣмъ, кѣмъ*).

Rozrządzalność, -ści, *ж* во распо-лага́ть свое́ю со́бственно

Rozrządzalny, свобо́дн лежа́щій свобо́дному распоряже́ zęść rozrządzalna majątku, част ества, ко-то́рою мо́жно распоря Kapitał rozrządzalny, свобо́дны га́лъ.

Rozrządzanie, Rozrz -nia, *ср.* установле́ніе, распре распоряже́ніе, расположе́ніе кде́ніе, назначе́ніе; || ула́женіе.

Rozrzedzać, Rozrze водить, растворя́ть (*въ жи́дкости* вля́ть, разжижа́ть.

Rozrzedzanie, Ro e, -nia, *ср.* разжиже́ніе, разве растворе́ніе, разбавле́ніе.

Rozrzedzony, разжижённый, разведённый, растворённый, разба́вленный.

Rozrzewniać, Rozrzewnić, растро́гать кого́ до слёзъ. || **Rozrzewniać się, Rozrzewnić się**, тро́нуться, растро́гаться, соболѣ́зновать.

Rozrzewnienie, -nia, *ср.* душе́вное волне́ніе, смуще́ніе, умиле́ніе, соболѣ́знованіе, приско́рбіе, гру́стное настрое́ніе души́.

Rozrzewniony, растро́ганный, умилённый, взволно́ванный, смущённый.

Rozrzucać, Rozrzucić, разбра́сывать, разбро́сить, раски́дывать, раски́нуть; || разруша́ть, разру́шить, сла́мывать, слома́ть (*стѣну*).

Rozrzucanie, Rozrzucenie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, раски́дываніе; || сло́мка, разруше́ніе (*зда́нія*).

Rozrzucony, разбро́санный, раски́данный; || сло́манный, разру́шенный.

Rozrzutnica, -y, *ж.* мото́вка, расточи́тельница.

Rozrzutnik, -a, *м.* мотъ, расточи́тель.

Rozrzutność, -ści, *ж.* мотовство́, расточи́тельность.

Rozrzutny, мотовско́й, расточи́тельный.

Rozrzynać, Rozerznąć, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozrzynanie, Rozerznięcie, -cia, *ср.* разрѣ́зываніе, разрѣ́зъ.

Rozsada, -y, *ж.* разса́да.

Rozsądca, Rozsądzca, -y, *м.* посре́дникъ, трете́йскій судья́.

Rozsądek, -dku, *м.* разсу́докъ, ра́зумъ.

Rozsądnie, благоразу́мно, разу́мно, умно́, разсуди́тельно.

Rozsądność, -ści, *ж.* благоразу́міе, разсуди́тельность, разу́мность.

Rozsądny, благоразу́мный, разсуди́тельный, разу́мный.

Rozsadzać, Rozsadzić, разса́живать, разсади́ть; || раздробля́ть, раздроби́ть, разбива́ть, разби́ть, разла́мывать, разлома́ть, разрыва́ть, взорва́ть.

Rozsądzać, Rozsądzić, суди́ть, разсуди́ть, разбира́ть, разобра́ть, рѣша́ть, рѣши́ть.

Rozsadzanie, -nia, *ср.* взрывъ. **Rozsadzanie ogniem**, *Горн.* о́гненная *или* пожига́льная рабо́та.

Rozsądzca, *см.* **Rozsądca.**

Rozsadzenie, -nia, *ср.* разса́живаніе (*дере́вьевъ*); || раздробле́ніе, разбива́ніе, разла́мываніе, разрыва́ніе, взорва́ніе (*скалы*).

Rozsądzenie, -nia, *ср.* сужде́ніе, рѣше́ніе, опредѣле́ніе.

Rozsapać się, разсопѣ́ться, наду́ться, разсерди́ться.

Rozścielać, Rościełać, Rozesłać, разстила́ть, разостла́ть.

Rozsegregowanie, -nia, *ср.* *Юрид.* при-

нуди́тельное разверста́ніе (*земли́*); || распредѣле́ніе.

Rozséłać, Rozsyłać, Rozesłać, разсыла́ть, разосла́ть.

Rozsępiać, Rozsępić (czoło), распра́влять, распра́вить, сгла́живать, сгла́дить морщи́ны; || **Rozsępiać się, Rozsępić się**, развеселя́ться, развесели́ться, проя́сниваться, проясни́ться.

Rozsiać, *см.* **Rozsiewać.**

Rozsiad, -u, *м. Бот.* безвре́менный цвѣтъ (*расте́ніе*).

Rozsiadać się, Rozsiąśdź się, Rozsieść się, разса́живаться, разсѣ́сться; || ло́паться, тре́скаться, разсѣда́ться.

Rozsianie, *см.* **Rozsiewanie.**

Rozsiany, разсѣ́янный, разбро́санный.

Rozsiec, Rozsiekać, разсѣ́чь, разсѣка́ть, разруби́ть, разруба́ть.

Rozsierdzić, разсерди́ть. || **Rozsierdzić się**, разсерди́ться.

Rozsiewać, Rozsiać, сѣ́ять, посѣ́ять; || разсѣва́ть, посѣва́ть, распространя́ть, распуска́ть. **Rozsiewać niezgodę**, посѣ́ять несогла́сіе, раздо́ръ. **Rozsiewać fałszywe pogłoski**, разсѣва́ть, распространя́ть, распуска́ть ло́жные слу́хи.

Rozsiewacz, -a, Rozsiewca, -y, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ; || * распространи́тель (*ло́жныхъ слу́ховъ*).

Rozsiewanie, Rozsianie, -nia, *ср.* сѣ́яніе; || разсѣва́ніе, распростране́ніе, распуска́ніе (*ло́жныхъ слу́ховъ*).

Rozsiodłać, разсѣдла́ть (*ло́шадь*).

Rozsiodłanie, -nia, *ср.* разсѣдла́ніе.

Rozskoczyć się, разбѣжа́ться, разсы́паться.

Rozskrobać, проскобли́ть, отскобли́ть, вы́скоблить.

Rozsławiać, Rozsławić, прославля́ть, просла́вить.

Rozsłynąć, прослы́ть, сдѣ́латься извѣ́стнымъ.

Rozsmakować się, войдти́ во вкусъ чего́-либо, находи́ть вкусъ въ чёмъ-либо, разла́комиться.

Rozśmiać się, разсмѣя́ться.

Rozśmieszać, Rozśmieszyć, смѣши́ть, разсмѣши́ть.

Rozśmieszenie, -nia, *ср.* возбужде́ніе смѣ́ха.

Rozsocha, -y, Rozsoszka, -i, Rozsochacina, -y, *ж. Охотн.* отро́стокъ оле́ньихъ рого́въ; || *Анат.* клю́чикъ, лоды́жка; || раздво́енное, разви́листое де́рево; || ви́лы; || рукоя́тка у сохи́; || рожо́къ у кандела́бра.

Rozsochacieć, раздва́иваться, развѣтвля́ться.

Rozsochacina, *см.* **Rozsocha.**

Rozsochaty, раздвоённый, разви́листый, вилообра́зный.

Rozsoszka, *см.* **Rozsocha.**

Rozsrożyć, раздражи́ть, раздразни́ть, ожесточи́ть.

Rozśrubować, отвинти́ть, развинти́ть.

Rozstać się, *см.* **Rozstawać się.**

Rozstaj, -ju, *м.* распу́тіе, перекрёстокъ.

Rozstajnia, -ni, *ж. см.* **Rozstaj.**

Rozstanie (się z kim), -nia, *ср.* разстава́ніе, разлу́ка.

Rozstąpić się, *см.* **Rozstępować się.**

Rozstąpienie, -nia, *ср.* (ziemi), прова́лъ.

Rozstawać się, Rozstać się, разстава́ться, разста́ться, разлуча́ться, разлучи́ться.

Rozstawanie się, Rozstanie się, разстава́ніе, разлу́ка.

Rozstawiać, Rozstawić, разставля́ть, разста́вливать, разста́вить, разстана́вливать, разстанови́ть, устана́вливать, установи́ть.

Rozstawianie, Rozstawienie, -nia, *ср.* разстана́вливаніе, разстано́вка, устано́вка.

Rozstękać się, разстона́ться.

Rozstęp, -u, *м.* промежу́токъ, переры́въ, разстоя́ніе.

Rozstępny, полуоткры́тый, зія́ющій, разве́рстый.

Rozstępować się, Rozstąpić się, разступа́ться, разступи́ться, разверза́ться, открыва́ться, откры́ться, раздвига́ться, раздви́нуться, раздава́ться, разда́ться, расходи́ться, разойдти́сь.

Rozstrajać, Rozstroić, разстра́ивать, разстро́ить.

Rozstraszyć, спугну́ть, разогна́ть.

Rozstrój, -oju, *м.* разла́дъ, нестро́йность, несогла́сіе, разногла́сіе.

Rozstrojony, разстро́енный.

Rozstrychnąć, раздѣли́ть; || разсѣ́ять, разогна́ть; || **Rozstrychnąć się**, раздѣли́ться; || разсѣ́яться.

Rozstrzelać, разстрѣля́ть. || **Rozstrzelić, Rozstrzeliwać**, броса́ть (*лучи́*), сія́ть, блиста́ть; || расточа́ть, разбра́сывать, истоща́ть (*си́лы*). || **Rozstrzelić się**, разсѣ́яться, разсы́паться; || раздѣли́ться (*въ мнѣ́ніяхъ*).

Rozstrzelanie, -nia, *ср.* разстрѣля́ніе.

Rozstrzelenie, -nia, *ср.* разсѣ́яніе, разогна́ніе, разбра́сываніе.

Rozstrzyg, -u, *м.* разры́въ, раздѣле́ніе; || разрѣ́зъ.

Rozstrzygać, Rozstrzydz, разрѣ́зывать, разрѣ́зать, разсѣка́ть, разсѣ́чь; || крои́ть, раскрои́ть; || разстрига́ть, разстри́чь. || * =**Rozstrzygnąć**, рѣша́ть, рѣши́ть, разрѣша́ть, разрѣши́ть (*дѣ́ло, сомнѣ́ніе*).

Rozstrzyganie, Rozstrzyżenie, -nia, *ср.* разрѣ́зываніе, разсѣче́ніе; || разстриже́ніе; || * рѣше́ніе, разрѣше́ніе (*дѣ́ла, сомнѣ́нія*).

Rozsuć, *Прост. см.* **Rozsypać.**

Rozsuwać, Rozsunąć, раздвига́ть, раздви́нуть, разставля́ть, разста́вить, разнима́ть, разня́ть, разводи́ть, развести́, растворя́ть, раствори́ть; || **Rozsuwać się, Rozsunąć się**, раздвига́ться, раздви́нуться, расходи́ться, разойти́сь, ра

творя́ться, раствори́ться, разступа́ться, разступи́ться. * **Rozsunąć się**, разбѣжа́ться, разойти́сь, разсѣ́яться.

Rozswawolić się, разрѣзви́ться, расшали́ться.

Rozświecać, Rozświecić, освѣща́ть, освѣти́ть, озаря́ть, озари́ть; || засвѣти́ть зажига́ть (*ла́мпу, свѣчу́*). **Rozświecić w pokoju**, принести́ свѣчу́ въ ко́мнату.

Rozświecanie, Rozświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ніе; || разъясне́ніе, объясне́ніе.

Rozświetlenie, -nia, *ср.* разъясне́ніе. **Rozświetlenie lasu**, разчище́ніе, разчи́стка лѣ́са.

Rozświtać, разсвѣта́ть.

Rozsworować, *Охот.* разсво́ривать, спуска́ть со сво́ры (*соба́къ*).

Rozsychać się, Rozeschnąć się, разсыха́ться, разсо́хнуться.

Rozsyłać, Rozesłać, разсыла́ть, разосла́ть.

Rozsyłka, -i, *ж.* отпра́вка, пересы́лка, разсы́лка.

Rozsypać, *см.* **Rozsypywać**.

Rozsypanie, *см.* **Rozsypywanie**.

Rozsypka, -i, *ж.* разсѣ́яніе, безпоря́дочное бѣ́гство (*о во́йскѣ*). **W rozsypkę**, въ разсыпну́ю, въ ро́зсыпь.

Rozsypywać, Rozsypać, разсыпа́ть, разсы́пать, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разбро́сить; || * расточа́ть; || * распространя́ть, распуска́ть. || **Rozsypywać się, Rozsypać się**, разсыпа́ться, разсы́паться; || * распространя́ться, распростра́ниться.

Rozsypywanie, Rozsypanie, -nia, *ср.* разсыпа́ніе, разсѣ́яніе; || распростране́ніе, распуска́ніе, разбра́сываніе.

Rozszafować, раздари́ть, разда́ть, растра́тить, издержа́ть, промота́ть.

Rozszarpać, растерза́ть, разорва́ть на ча́сти.

Rozszarpanie, -nia, *ср.* разодра́ніе, раздира́ніе, разрыва́ніе; || разчлене́ніе.

Rozszarpany, разо́дранный, разо́рванный, расте́рзанный.

Rozszczebiotać, разболта́ть, разгласи́ть. || **Rozszczebiotać się**, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozszczepiać, Rozszczepić, разщепля́ть, разщепи́ть, раска́лывать, расколо́ть; || * разрыва́ть, раздѣля́ть попола́мъ, раздво́ивать. || **Rozszczepiać się, Rozszczepić się**, разщепля́ться, разщепи́ться, раска́лываться, расколо́ться; || раздѣля́ться, раздѣли́ться, распада́ться, распа́сться.

Rozszczepienie, -nia, *ср.* тре́щина, разсѣ́лина, разще́лина, отве́рзтіе.

Rozszczepierzać и т. д. *см.* **Rozczepierzać**.

Rozszczepiony, разще́пленный, тре́снувшій, раско́лотый; || * раздѣлённый, распа́вшійся.

Rozszerzać, Rozszerzyć, разширя́ть, разши́рить, распространя́ть, распростра́нить, разставля́ть, разста́вить, растя́гивать, растяну́ть, увели́чивать, увели́чить. || **Rozszerzać się, Rozszerzyć się**, разширя́ться, разши́риться распространя́ться, распростра́ниться, увели́чиваться, увели́читься.

Rozszerzacz, Rozszerzyciel, -a, *м.* распростра́нитель.

Rozszerzanie, Rozszerzenie, -nia, *ср.* разшире́ніе, распростране́ніе, увели́ченіе; || растяже́ніе (*не́рва и т. п*).

Rozszerzyciel, -a, *м. см.* **Rozszerzacz**.

Rozszlochać się, разрыда́ться, распла́каться.

Rozsznurować, разснурова́ть.

Roztaczać, Roztoczyć, расбра́сывать, раски́дывать, разсыпа́ть, разлива́ть, пролива́ть, распуска́ть, распростира́ть; || * выставля́ть на пока́зъ, выка́зывать. **Roztaczać krew**, пролива́ть кровь. **Roztoczyć żagle**, распусти́ть паруса́. **Paw ogon roztacza**, павли́нъ распуска́етъ хвостъ. ***Roztaczać swe wdzięki**, выставля́ть на пока́зъ свои́ пре́лести. || **Roztoczyć co**, изгры́зть, источи́ть.

Roztaczanie, Roztoczenie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, раски́дываніе, разсыпа́ніе, разлива́ніе, проли́тіе, распуска́ніе; || выставле́ніе на пока́зъ, развёртываніе.

Roztajać, разста́ять.

Roztapiać, Roztopić, раста́пливать, растопи́ть, распла́вливать, распла́вить.

Roztapianie, Roztopienie, -nia, *ср.* пла́вка, пла́вленіе, распла́вка (*мета́лла*); || та́яніе (*снѣга*).

Roztargać, Roztargnąć, разорва́ть, разодра́ть; растерза́ть; || * отдяля́ть, отводи́ть, отвлека́ть. **Roztargnąć uwagę**, отвле́чь внима́ніе; || растрепа́ть (*во́лосы*); || четвертова́ть, разрыва́ть лошадьми́ на ча́сти.

Roztarganie, -nia, *ср.* раздира́ніе, разорва́ніе, растерза́ніе.

Roztargnienie, -nia, *ср.* разсѣ́яніе, развлече́ніе; || разсѣ́янность, невнима́тельность.

Roztargniony, разсѣ́янный, невнима́тельный; || развлечённый.

Roztasować (*Стар.* **Roztaszować**), раски́дывать, раскла́дывать, выставля́ть (*това́ры*); || растасова́ть, размѣща́ть, распредѣля́ть.

Roztłoczyć, раздави́ть, размозжи́ть.

Roztłuc, Roztłukać, растоло́чь, истоло́чь.

Roztop, -u, *м.* о́ттепель; || *Хим.* флюсъ, пла́вень.

Roztopiony, отта́янный (*снѣгъ, лёдъ*); || расто́пленный, распла́вленный (*мета́ллъ*).

Roztopny, пла́вкій, распуска́емый, растопля́емый; || то́пкій, вя́зкій. **Droga roztopna**, вя́зкая доро́га.

Roztrącać, Roztrącić, раста́лкивать, растолка́ть; || разбра́сывать, разбро́сить, расточа́ть, расточи́ть; || разгоня́ть, разо-

тнать; || разбива́ть,разби́ть,раздробля́ть, раздроби́ть.

Roztrącanie, Roztrącenie, -nia, *ср.* раста́лкиваніе, разбра́сываніе, разогна́ніе, разбива́ніе, разби́тіе, раздробле́ніе.

Roztratować, раздави́ть,задави́ть, растопта́ть.

Roztroczyć, развяза́ть, отстегну́ть, распусти́ть.

Roztroić, утро́ить, раздѣли́ть на́ три ра́за.

Roztropność, -ści, *ж.* благоразу́міе, разсуди́тельность.

Roztropny, благоразу́мный, разсуди́тельный.

Roztruchan, Rostruchan, -a, *м.* большо́й бока́лъ, ку́бокъ.

Roztrwonić, промота́ть, расточи́ть.

Roztrząsać,Roztrząsnąć,Roztrząść, растря́сывать, растряса́ть, растрясти́, раскида́ть, раски́нуть, разбра́сывать, разбро́сить; || ***Roztrząsać, Roztrząsnąć,** разсма́тривать, разсмотрѣть, разбира́ть, разобра́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, испы́тывать, испыта́ть. **Roztrząsnąć swoje sumienie,** допроси́ть свою́ со́вѣсть. || **Roztrząsać się,** трясти́сь, растрясти́сь.

Roztrząsanie, Roztrząśnienie, Roztrząśnięcie, -a, *ср.* разсма́триваніе. разсмотрѣніе, разбира́ніе, разбира́тельство, изслѣдованіе, разыска́ніе; || *Юрид.* разыска́ніе (*имущества*).

Roztrząsany, разсма́триваемый, разбира́емый, разы́скиваемый.

Roztrzaskać, Roztrzasnąć, разшиба́ть, разшиби́ть, разбива́ть, разби́ть, раздроби́ть, раздроби́ть. || **Roztrzaskać się, Roztrzasnąć się,** разбива́ться, разби́ться, раздробля́ться, раздроби́ться. **Roztrzasnąć się,** ло́пнуть, разорва́ться.

Roztrząśnięty, разсмо́трѣнный, разо́бранный, изслѣдованный, разы́сканный.

Roztrzepać, Roztrzepać się, *см.* **Roztrzepywać.**

Roztrzepanie, опроме́тчиво, неосмотри́тельно, необду́манно.

Roztrzepanie, -nia, *ср.* разсѣянность, невнима́тельность, вѣтренность, опроме́тчивость.

Roztrzepaniec, -ńca, *м.* вѣтренникъ, вертопра́хъ.

Roztrzepany, разсѣянный, невнима́тельный, вѣтреный, опроме́тчивый.

Roztrzepywać, Roztrzepać, растре́пливать, растрепа́ть, развора́чивать, разворота́ть, разбра́сывать, разброса́ть.

Roztrzeźwiać, Roztrzeźwić, отрезвля́ть, отрезви́ть, вытрезвля́ть, вытрезвить; || **Roztrzeźwić się,** отрезви́ться.

Roztuczyć, разкорми́ть, сдѣлать жи́рнымъ, утучни́ть; || **Roztuczyć się,** растолстѣть, разжире́ть.

Roztwarzać, Roztworzyć, разводи́ть, развести́,растворя́ть,раствори́ть (*въ жи́дкости*), разжижа́ть, разжиди́ть.

Roztwarzacz, -a, *м. Хим.* раствори́тельное сре́дство, растворя́тель; || *Мед.* разрѣша́ющее сре́дство.

Roztwierać, Roztworzyć, отвора́ть, отвори́ть, растворя́ть, раствори́ть.

Roztworzony, разведённый, разжижённый; || раство́ренный, откры́тый.

Roztworzyć, *см.* **Roztwarzać;** || *см.* **Roztwierać.**

Roztyć (się), растолсте́ть, разжире́ть.

Roztyłość, -ści, *ж.* ту́чность, доро́дность, ожирѣніе.

Roztyrać, растепа́ть; || **расточи́ть,растра́тить.**

Rozum, -u, *м.* ра́зумъ, умъ. **Przyjść do rozumu,** опо́мниться, придти́ въ себя́. **Miejże rozum,** будь поумнѣе. **Mieć nie spełna rozumu,** быть не въ своёмъ уме́. **Skoczyć po rozum do głowy,** взя́ться за у́мъ. *Посл.* **Co głowa, to rozum, ско́лько голо́въ, сто́лько умо́въ.**

Rozumek, -mku, *м.* уми́шко.

Rozumieć, понима́ть, разуме́ть, постига́ть; || **Rozumieć się na czém,** знать толкъ въ чёмъ либо, хорошо́ понима́ть, знать что́ либо. **Ma się rozumieć,** разумѣется. **To się rozumie,** э́то са́мо собо́ю разуме́ется.

Rozumienie, Zrozumienie, -nia, *ср.* понима́ніе, поня́тіе, разумѣніе, смышлёность. || **Zbytnie o sobie rozumienie,** самонадѣянность, высокомѣріе; || **Rozumienie się, Zrozumienie się,** соглаше́ніе, понима́ніе другъ дру́га.

Rozumnie, разу́мно, умно́, разсуди́тельно.

Rozumność, -ści, *ж.* разу́мность, благоразу́міе, разсуди́тельность.

ozumny, разу́мный, у́мный, благоразу́мный. разсуди́тельный.

Rozumować,разсужда́ть; || у́мствовать, у́мничать.

Rozumowanie, -nia, *ср.* разсужде́ніе; || у́мствованіе, у́мничаніе; || умозаключе́ніе. **Rozumowanie prawne,** юриди́ческій вы́водъ.

Rozumowany, подтверждённый доказа́тельствами; || толко́вый, умозри́тельный.

Rozuzdać, разну́здывать,

Rozwadzać Rozwadzić, разводи́ть, разнима́ть (*ссо́рющихся*),

Rozwaga, -i, *ж.* размышле́ніе, разсуди́тельность, благоразу́міе, осторо́жность, осмотри́тельность; || соображе́ніе. обсужде́ніе.

Rozwalać, Rozwalić, разва́ливать, разва́лить, разрушать. разру́шить, сла́мывать, слома́ть; || **Rozwalać się, Rozwalić się,** разва́ливаться, разва́литься, разруша́ться, разру́шиться.

Rozwalina, -y, *ж.* разва́лина. **Rozwaliny,** *мн.* разва́лины.

Rozwalisko, -a, *ср.* ку́ча, гру́да ка́мней, развали́ны.

Rozwalniać, Rozwolnić, ослабля́ть, осла́бить, разслабля́ть, разсла́бить, *см.* **Zwalniać, Rozpuszczać. Rozwalniać żołądek,** очища́ть желу́докъ, ***Rozwalniać obyczaje,** развраща́ть нра́вы.

Rozwartokąt, -a, *м. Мат.* тупо́й у́голъ.

Rozwartokątny, *Мат.* тупоуго́льный.

Rozwarty, раскры́тый; || *Мат.* тупо́й (у́голъ); || *Бот.* расходя́щійся (*о листьяхъ*).

Rozwarzać, Rozwarzyć, разва́ривать, развари́ть.

Rozważać, Rozważyć, обсужда́ть, обсуди́ть, разсма́тривать, разсмотре́ть, разбира́ть, разобра́ть, изслѣдывать, изслѣдовать, взвѣшивать, взвѣсить.

Rozważanie, -nia, *ср.* размышле́ніе, обсужде́ніе, разсмотрѣніе, взвѣшиваніе.

Rozważnie, благоразу́мно, осторо́жно, осмотри́тельно.

Rozważność, -ści, *ж.* благоразу́міе, осторо́жность, осмотри́тельность.

Rozważny, благоразу́мный, осторо́жный, осмотри́тельный, обстоя́тельный.

Rozweselać, Rozweselić, развесели́ть, развеселя́ть. || **Rozweselać się, Rozweselić się,** развеселя́ться, развеселя́ться.

Rozweselenie, -nia, *ср.* весёлость; || **Rozweselenie się,** увеселе́ніе, удово́льствіе.

Rozweselony, повеселѣ́вшій, обра́дованный.

Rozwiązać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwiązanie, -nia, *ср.* рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || развя́зка (*пѣсы*); || оконча́ніе (*дѣла*); || распуще́ніе (*собра́нія*); || уничтоже́ніе.

Rozwiązany, разрѣшённый; || развя́занный; || распу́щенный.

Rozwiązłość, -ści, *ж.* распу́щенность, распу́тство, развра́тъ.

Rozwiązły, распу́тный, развра́тный.

Rozwiązujący, *Юрид.* отмѣни́тельный.

Rozwiązywać, Rozwiązać, развя́зывать, развязя́ть; || упраздни́ть, распуска́ть, распусти́ть (*собраніе*); || *Богосл.* разрѣша́ть (*отъ грѣхо́въ*), отпуска́ть (*грѣхи*); || разрѣша́ть (*задачу*); || *Юрид.* разводи́ть (*супру́говъ*); || помога́ть же́нщинѣ въ родя́хъ. **Rozwiązywać się,** развя́зываться; || отлуча́ться; || разрѣши́ться отъ бре́мени (*о же́нщинѣ*).

Rozwiązywanie, Rozwiązanie, -nia, *ср.* развя́зываніе, развя́зка; || разрѣше́ніе; || отпуще́ніе; || отлуче́ніе; || упраздне́ніе, распуще́ніе (*собра́нія*); || разрѣше́ніе отъ бре́мени; || **Rozwiązanie małżeństwa,** расторже́ніе бра́ка.

Rozwidniać, ozwidnić, освѣща́ть, освѣти́ть, озара́ть озари́ть. **Rozwidniło się,** разсвѣло́.

Rozwiedzenie, *см.* **Rozwód.**

Rozwiedziony, разведённый, отлучённый, отдалённый; || *Юрид.* разведённый (*о супру́гахъ*).

Rozwierać, Rozewrzeć, растворя́ть, раствори́ть, разставля́ть, разста́вить, раскрыва́ть, раскры́ть.

Rozwiercić, провертѣ́ть, просверли́ть.

Rozwieszać, Rozwiesić, развѣ́шивать, развѣ́сить.

Rozwiewać, Rozwiać, Rozwionąć, развѣва́ть, развѣ́ять.

Rozwięzywać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwięzywanie, *см.* **Rozwiązywanie.**

Rozwijać, Rozwinąć, Rozwić, развива́ть, разви́ть; || распуска́ть; || развёртывать: || вчина́ть (*дѣло*). **Rozwijać żagle,** распуска́ть паруса́. **Rozwinąć skrzydła,** распусти́ть кры́лья. **Rozwijać dziecko,** распелёнывать ребёнка. **Rozwinąć wojsko, armią,** развёртывать, вытя́гивать фронтъ, а́рмію. ***Rozwinąć przedmiot jaki,** разви́ть, изложи́ть како́й либо предме́тъ. **Kwiaty się rozwijają,** цвѣты́ распуска́ются.

Rozwijanie, Rozwinięcie (się), -a, *ср.* развёртываіе, распуска́ніе, разворачиваніе, развива́ніе; || разви́тіе, изложе́ніе.

Rozwikłać, распу́тать; || ***разобра́ть,** разъясни́ть, разгада́ть.

Rozwikłanie, -nia, *ср.* распу́тываніе; || разбира́ніе, разъясне́ніе, разга́дка.

Rozwikłany, распу́танный; || разо́бранный, разъяснённый, разга́данный.

Rozwilżać, Rozwilżyć, увла́живать, увла́жить, орошать, оросить, сма́чивать, смочи́ть.

Rozwinąć, *см.* **Rozwijać.**

Rozwinięcie, *см.* **Rozwijanie.**

Rozwionąć, *см.* **Rozwiewać.**

Rozwiozłość, *см.* **Rozwiązłość.**

Rozwiozły, *см.* **Rozwiązły.**

Rozwleczony, расти́нутый, простра́нный, обши́рный; || ***оби́льный,** плодови́тый, расти́нутый, многосло́вный.

Rozwlekać, Rozwłóczyć, Rozwlec, развлека́ть, развле́чь, расти́гивать, растяну́ть; || разшири́ть, разши́рить, распространя́ть, распространи́ть. || **Rozwlekać się,** распространя́ться, расшири́ться; || расходи́ться въ ра́зныя сто́роны.

Rozwlekanie, Rozwłóczenie, Rozwleczenie, -nia, *ср.* расти́гиваніе, расшире́ніе, распростране́ніе.

Rozwlekle, расти́нуто, простра́нно, обши́рно, подро́бно.

Rozwlekłość, -ści, *ж.* расти́нутость, изли́шняя подро́бность; || ***многосло́віе.**

Rozwlekły, расти́нутый, простра́нённый; || ***многосло́вный, многорѣчи́вый.**

Rozwłóczyć, растаска́ть, растащи́ть, расхи́тить. || **Rozwłóczyć się,** *см.* **Rozwlekać się;** || таска́ться, истаска́ться.

Rozwód, -odu, *м.* развод, расторже́ніе бра́ка. **Brać, wziąść rozwód,** разводи́ться (*о супру́гахъ*); || *Стар.* протяже́ніе, простра́нство; || *Стар.* развёртываніе, разви́тіе.

Rozwódka, -i, *ж.* разведёнка, разлучённая съ мужемъ чéрезъ развóдъ.

Rozwodniać, Rozwodnić, разводи́ть, развести́. разбавля́ть, разба́вить водо́ю.

Rozwodnik, -a, *м.* разведёнецъ, разлучённый съ женóю чéрезъ развóдъ.

Rozwodny, отдѣли́мый, отлуча́емый, *см.* **Rozwodowy.**

Rozwodowy, развóдный, бракоразвóдный. *Юрид.* **List rozwodowy,** развóдная.

Rozwodzić, Rozwieśdź, разводи́ть, развести́, отводи́ть, отвести́, разлуча́ть, разлучи́ть.разъединя́ть,разъедини́ть:||*Юрид.* разводи́ть (*супру́гов*); || *Хир.* выви́хать, вы́вихнуть.

Rozwój, -oju, *м.* разви́тіе.

Rozwolniały, потеплѣвшій, сдѣлавшійся мя́гче (*о погодѣ*); || болтли́вый, невоздéржный (*о языкѣ*).

Pozwolnić, *см.* **Rozwalniać.**

Rozwolnieć, *см.* **Wolnieć.**

Rozwolnienie, -nia, *ср.* **(żołądka),** *Мед.* разстрóйство желу́дка, понóсъ. **Lekarstwo na rozwolnienie,** слаби́тельное.

Rozwolniony, разстрóенный (*о желу́дкѣ*).

Rozwora, -y, *ж.* отпира́ніе, *см.* **Otwieranie**; || осéлина, жердь *или* дрога́ соединя́ющая въ повóзкахъ перéдній ходъ съ зáднимъ.

Rozwóz, -ozu, *м.* развóзъ, развóзка.

Rozwozić, Rozwieść, развози́ть, развести́.

Rozwózka, -i, *ж. см.* **Rozwóz.**

Rozwoźnik, -a, *м.* развóзчикъ.

Rozwoźny, Rozwozowy, развóзный, транспóртный.

Rozwrzeszczeć (komu głowę), раскрича́ть кому́ гóлову, прожужжа́ть кому́ у́ши крикомъ. || **Rozwrzeszczeć się,** раскрича́ться.

Rozwydrzeć, остервени́ться, разсвирѣпѣть.

Różyczka, -i, *ж.* (*Умен.* слóва **Róża,** рóза), рóзочка, рóзовая пóчка; || *Бот.* розовúдный кýколь; || розéтка.

Rozynek, Rodzynek, Rodzenek, -nka, *м.* изю́мина, изю́мъ. **Rodzynki małe, drobne,** кори́нка.

Rozynkowy, изю́мный.

Rozżalać, Rozżalić, трóгать, растрóгивать, растрóгать, разжáлобить. || **Rozżalać się, Rozżalić się,** сжáлиться. || **Rozżałować się (kogo),** сжáлиться (*надъ кѣмъ*).

Rozżarty, неистовый, я́ростный, бѣшеный, лю́тый.

Rozżarzać, Rozżarzyć, разжига́ть, разжéчь, зажига́ть, зажéчь, воспламеня́ть, воспламени́ть; || **Rozżarzać się,** разжига́ться, разгора́ться, воспламеня́ться.

Rozzbrajać, Rozzbroić, обезору́живать, обезору́жить, *см.* **Rozbrajać.**

Rozzłościć, разсердѝть, разгнѣвать, озло́бить.

Rozzuwać, Rozzuć, разува́ть, разу́ть. || **Rozzuwać się, Rozzuć się,** разува́ться, разу́ться.

Rozżuwać, Rozżuć, разжéвывать, разжева́ть.

Rtęć, -ci, *ж.* ртуть, живóе серебрó, *см.* **Żywe srebro.**

Rubacha, -y, *м.* весельча́къ, гуля́ка.

Rubaszeństwo, *см.* **Rubaszność.**

Rubasznie, грýбо, невѣжливо, неблагопристóйно, неприли́чно, мужиковато.

Rubaszność, -ści, *ж.* грýбость, невѣжливость, неблагопристóйность, неприли́чіе, мужикова́тость.

Rubaszny, грýбый, невѣжливый, неблагопристóйный, неприли́чный, мужикова́тый.

Rubel, -bla, *м.* рубль (*моне́та*).

Rubin, -u, *м.* руби́нъ, кра́сный я́хонтъ.

Rubinowy, руби́новый.

Rublowy, рублёвый.

Rubrować, надпи́сывать.

Rubrum, *ср. Нескл.* на́дпись, заголóвка, рýбрика. **Odesłać pod rubrum rządowém,** отосла́ть въ казённомъ пакéтѣ.

Rubrycela, -i, *ж.* пра́вила богослуже́нія (*въ трéбникѣ и служе́бникѣ*); || кра́сная строка́; || ежегóдники издава́емые католи́ческими епархіями о свои́хъ прихóдахъ.

Rubryka, -i, *ж. Минер.* вапъ, кра́сная земля́; || кра́сный мѣлъ *или* каранда́шъ; || отдѣлъ, рýбрика (*въ газе́тѣ и т. д.*); || графа́. **Rubryka wolna,** порóжняя графа́.

Ruch, -u, *м.* движéніе; || *побужде́ніе; || мятéжъ, волне́ніе; || *жи́вость; || колеба́ніе, кача́ніе.

Ruchać, Ruchać się, *Стар. см.* **Ruszać, Ruszać się.**

Ruchadło, -a, *ср.* дви́гатель, дви́гательная си́ла.

Ruchawie, Ruchawo, провóрно, скóро, поспѣшно; || расторóпно.

Ruchawka, -i, *ж.* всеобщее ополче́ніе, *см.* **Pospolite ruszenie.**

Ruchawość, -ści, *ж.* провóрство, скóрость, поспѣшность; || расторóпность, жи́вость.

Ruchawy, провóрный, скóрый, поспѣшный; || расторóпный, живóй.

Ruchliwie, поспѣшно, торопли́во.

Ruchliwość, -ści, *ж.* подви́жность, провóрство, торопли́вость.

Ruchliwy, подвижнóй, провóрный, скóрый, торопли́вый.

Rucho, -a, *ср. Стар.* движéніе; || дви́гатель, *см.* **Ruchadło**; || *Стар.* хвостъ; || *Стар.* же́нское покрыва́ло.

Ruchomość, -ści, *ж.* **Ruchomości,** *мн. Юрид.* дви́жимость, дви́жимое имѣ́ніе; || рýхлядь, дома́шняя у́тварь.

Ruchomostka, -i, *ж.* рýхлядь.

Ruchomy, подвижнóй, дви́жимый; || *непостоя́нный, измѣнчивый. **Święta ruchome,** подвижные пра́здники. **Dobra ruchome,** дви́жимое имѣ́ніе.

Ruciany, ру́тный, *см.* **Ruta.**

Ruda, **-y**, *ж. Горн.* руда́. **Ruda jaskiniowa**, рудно́й мѣшо́къ, — **drobna**, подру́докъ;—**brylasta**, **kру́дная** руда́, — **tłuczkowa**, похе́рцъ.

Rudawiec, **-wca**, *м. Ест. Ист.* родъ ядовитаго ужа́.

Rudawy, рудно́й. металли́ческій; || рыжева́тый; || ржа́вый.

Rudel, **-dla**, *м.* руль, корми́ло.

Rudelnik, **-a**, *м.* гребе́цъ; || **Rudelnicy**, *мн.* (**na galarze**), гале́рные каторжники, ссы́льные.

Rudera, **-y**, *ж.* обру́шившееся зда́ніе, развали́на.

Rudnia, **-ni**, *ж.* плави́льня; || кри́чный *или* желѣзодѣлательный заво́дъ, молотова́я.

Rudnik, **-a**, *м.* рудоко́пъ, *см.* **Górnik**; || рудни́къ, рудоко́пь, рудоко́пня.

Rudny, рудно́й.

Rudość, **-ści**, *ж.* рыжева́тость.

Rudować, корчева́ть, разчища́ть по́ле.

Rudowina, **-y**, *ж. Med* су́ковица.

Rudy, ры́жій; || рыжеволо́сый.

Rufa, **-y**, *ж.* корма́ (*у корабля́*).

Rufian, **Rufijan**, **-a**, *м.* сво́дникъ.

Rufianka, **Rufijanka**, **-i**, *ж.* сво́дница.

Rufiański, **Rufijański**, сво́дническій.

Rufiaństwo, **Rufijaństwo**, **-a**, *ср.* сво́дничество.

Rug, **-u**, *м. Стар.* морщи́на, *см.* **Marszczka**; || ро́зыскъ, изслѣдованіе, слѣдствіе, дозна́ніе.

Rugować, *Стар.* производи́ть слѣдствіе *или* допро́съ, разыскивать, допра́шивать; || выгоня́ть, выживáть (*изъ до́му*), изгоня́ть, *см.* **Wyrugować.**

Ruina, **-y**, *ж.* развали́на; || **разруше́ніе**, истребле́ніе; || * разоре́ніе.

Rujnować, **Zrujnować**, разруша́ть, разру́шить, истребля́ть, истреби́ть, ниспровергáть, ниспровéргнуть, уничтожáть, уничто́жить.

Rukiew, **-kwi**, *ж. Бот.* ди́кая горчи́ца.

Rum, **-u**, *м.* шумъ, стукъ, трескъ; || му́соръ, щéбень, обло́мки ка́мня; || поро́жнее мѣсто, простóръ. **Rum komu czynić**, дать кому́ доро́гу, посторони́ться, пропусти́ть кого́, уступи́ть кому́ своё мѣсто; || *Бот.* **Rum turecki**, ревéнь; || ромъ (*крѣпкій напитокъ*).

Rumacja, **-ji**, *ж. Юрид.* очище́ніе, оставле́ніе кварти́ры, перемѣще́ніе.

Rumak, **-a**, *м.* пара́дная ло́шадь, ра́тный, боево́й конь, аргама́къ.

Rumel, **-mla**, *м.* пике́тъ (*родъ ка́рточной игры́*), пике́тная игра́.

Rumian, **-u**, *м. Бот.* ди́кая пупа́вка (*расте́ніе*).

Rumianek, **-nku**, *м. Бот.* рома́шка.

Rumianość, **-ści**, *ж.* руми́ность, красновáтость, ро́зовый цвѣтъ.

Rumiany, руми́ный, ро́зовый, красновáтый, *см.* **Różowy.**

Rumień, **-nia**, *м. Бот. см.* **Rumianek.**

Rumieńczyk, **-a**, *м. Умен.* (*см.* **Rumieniec**), лёгкій румя́нецъ.

Rumienić, **Zarumienić**, руми́нить, наруми́нить, *см.* **Różować**; || кра́сить. || **Rumienić się**, **краснѣ́ть** (*отъ стыда́*), рдѣть.

Rumienica, **-y**, *ж.* плотва́, плоти́ца (*ры́ба*).

Rumienidło, **-a**, *ср.* руми́ла.

Rumieniec, **-ńca**, *м.* руми́нецъ.

Rumieniec, краснѣ́ть, *см.* **Rumienić się.**

Rumor, **-u**, *м.* шумъ, крикъ, суматóха.

Rumowa sól, ка́менная соль.

Rumować, свози́ть (*му́соръ или зе́млю*); || очища́ть, убира́ть.

Rumowisko, **-a**, *ср.* щéбень, му́соръ.

Rumunek, **-nku**, *м. Областн.* односе́лье.

Runąć, ру́шиться обру́шиться, разру́шиться, ру́хнуть, ри́нуться, обвали́ться.

Runo, **-a**, *ср.* волна́, шерсть, руно́ (*у овцы́*).

Runt, **-u**, *м.* ночно́й дозóръ; || *Воен.* рундъ.

Rup', **-pia**, *м.* (*мн.* **Rupie**), глистá; || * забóта, скорбь, грусть.

Rupiecie, **-ci**, *мн.* стáрая рухлядь, старьё, стáрыя обветша́лыя вéщи, *см.* **Graty.**

Ruptura, **-y**, *ж. Хир.* кила́, гры́жа.

Rura, **-y**, *ж.* трубá; || стволъ; || кана́лъ; || **Rura** (**u strzelby**), ду́ло, стволъ (*у ружья́*); || мозгова́я кость; || * болва́нъ, невѣ́жа, глупе́цъ, простофи́ля.

Rurka, **-i**, *ж.* тру́бка, тру́бочка; || *Анат* кана́лъ, прохóдъ; || тру́бочка (*у термоме́тра, у баромéтра*); || свѣчна́я фóрма.

Rurkowaty, *Ест. Ист.* тру́бчатый, ду́дчатый; || *Хир.* свищева́тый. фи́стульный

Rurkowy, тру́бчатый, стволи́стый.

Rurmistrz, **-a**, *м.* фонта́нщикъ, водопрово́дный ма́стеръ.

Rurmus, **-u**, *м.* насóсъ, по́мпа, водопрово́дная труба́; || водопровóдъ, *см.* **Wodociąg.**

Rurmusowy, насóсный, по́мповый, водопрово́дный. **Rurmusowa skrzynia**, водоёмъ, резервуáръ, водохрани́лище.

Rurnica, **-y**, *ж. Хим.* холоди́льникъ.

Rurnik, **-a**, *м.* водопрово́дный кана́лъ; || тру́бный ма́стеръ.

Rurny, стволи́стый, тру́бчатый. **Rurna czasza**, **misa**, **panew**, бассéйнъ.

Rusawy, **Rusowaty**, русова́тый.

Rustykalny, деревéнскій, крестья́нскій.

Rusy, ру́сый; || загорéлый, сму́глый.

Ruszać, **Ruszyć**, тро́гать, тро́нуть, **дотро́гиваться**, дотро́нуться. шевели́ть, шевельну́ть. каса́ться, косну́ться, прикаса́ться, прикосну́ться, дви́гать, дви́нуть, ступа́ть, ступи́ть, идти́, пойти́. **Ruszać przodem**, идти́, бѣжа́ть впередú. **Ruszyć z obozu**, вы́ступить изъ ла́геря. **Ruszyć w drogę**, отпра́виться въ путь, въ доро́гу, пуста́ться въ путь, въ доро́гу. **Paraliż go ruszył**, его́ разби́лъ парали́чъ,

съ нимъ сдѣлался удáръ. **Lekarstwo rusza**, лѣкáрство дѣйствуетъ. **Sumienie go ruszyło**, онъ почýвствовалъ угрызéнія сóвѣсти. **Ruszać nogą**, шевели́ть ногóю. **Nie może ruszyć ani ręką, ani nogą**, онъ **не владѣетъ** ни рукáми, ни ногáми. **Ruszyć co z miejsca**, трóнуть, сдви́нуть. **Nie ruszaj tego**, не тронь э́того. *Охот.* **Charty zająca ruszyły**, борзы́я пóдняли зáйца. **Ruszyć zwierza**, поднять, вы́гнать звѣря. **Ramionami ruszać**, пожима́ть плечáми. **Wszystkich środków rusza**, онъ прибѣгáетъ ко всѣмъ срéдствамъ, онъ хватáется за всѣ срéдства. **Ruszyć, poruszyć kogo**, трóнуть, растрóгать кого. **Ruszyło go to bardzo**, э́то его óчень трóнуло, порази́ло. **Ruszaj!** ступа́й! пошёлъ! торопи́сь! || **Ruszać się, Ruszyć się**, трóгаться, трóнуться, дви́гаться, дви́нуться, шевели́ться, шевельну́ться; || шата́ться, колеба́ться; || *Мех.* размáхивать, кача́ться.

Ruszalność, -ści, *ж.* **подви́жность**; || гúбкость.

Ruszanie, Ruszenie, -nia, *ср.* дотрóгиваніе, прикоснове́ніе, осяза́ніе, *см.* **Dotykanie**; || подёргиваніе; || **Ruszanie ramionami**, пожима́ніе плечáми; || **Ruszenie**, движéніе; || похóдка, пóступь; || оборóтъ, поворóтъ; || **Ruszenie powietrzem**, апоплекти́ческій удáръ; || **Pospolite ruszenie**, всеóбщее ополче́ніе; || **Ruszenie się**, потрясéніе; || * колеба́ніе; || * побужде́ніе, поры́въ; || выступле́ніе, шéствіе.

Ruszliwy, подвижнóй, провóрный, оборóтливый.

Rusznica, Ruśnica, Rucznica, -y, *ж.* ручна́я пищáль, мушкéтъ, карабúнъ.

Rusznicznу, мушкéтный, пищáльный, ружéйный.

Rusznikarski, принадлежáщій ружéйному мáстеру, пищáльнику.

Rusznikarstwo, -a, *ср.* ружéйное ремéсло *или* мастерствó, оружéйное мастерство.

Rusznikarz, -a, *м.* оружéйный, ружéйный мáстеръ, оружéйникъ; || пищáльникъ.

Ruszt, -u, *м.*, *см.* **Roszt**; || *Горн.* колóсникъ; || *Плотн.* рóстверкъ.

Rusztowanie, -nia, *ср.* лѣсá, подмóстки, стелажи́; || эшафóтъ, лóбное мéсто, плáха.

Ruta, -y, *Бот.* рýта (*растéніе*); || *Посл.* **Dziewczyna rutkę sieje**, дéвушка начинáетъ перезрѣвáть.

Rutewka, -i, *ж.* *Бот.* козля́тникъ, козья́къ (*растéніе*).

Ruż, -u, *м.* румя́ны.

Różować, Urużować, румя́нить, нарумя́нить; || прикрáшивать, прикрáсить.

Różowy, рóзовый.

Rwać, рвать, срывáть, вырывáть; || терзáть, драть, раздирáть. **Rwać kwiaty**, срывáть, рвать цвéты. **Psy rwą jelenia**, соба́ки терзáютъ олéня. **Rwie mię w całém ciele**, мени́ подёргиваетъ по всемý тѣлу, во всёмъ тѣлѣ. || **Rwać się**, рвáться, срывáться, порывáться, бросáться, стремúться. *Послов.* **Cicha woda brzegi rwie**, въ тúхомъ óмутѣ чéрти вóдятся.

Rwanie, -nia, *ср.* вырывáніе, отрывáніе, срывáніе; || разодрáніе, раздирáніе, растерзáніе, изорвáніе; || подёргиваніе, сýдороги. || **Rwanie się**, поспѣшность, торопли́вость, усéрдіе, рвéніе.

Rwetes, -u, *м.* грабёжъ, разграбле́ніе, || сумя́тица, суматóха, шумъ, смяте́ніе, *см.* **Hałas**.

Ryba, -y, *ж.* ры́ба. **Iść, pójść na ryby**, идти́ на ры́бную лóвлю. *Послов.* **W mętnéj wodzie ryby łowić**, въ мýтной водѣ ры́бу лови́ть.

Rybacki, рыбáцкій, рыбáчій

Rybactwo, -a, *ср.* рыболóвство, ры́бный промы́селъ.

Rybaczek, -czka, *м.* рыбáцкій мáльчикъ; || * простóй рыбáкъ.

Rybaczka, -i, *ж.* рыбáчка, ры́бная торго́вка.

Rybak, -a, *м.* рыбáкъ, рыболóвъ.

Rybałt, -a, *м.* дья́чóкъ, псалóмщикъ.

Rybeczka, Rybeńka, -i, *ж. Умен.* ры́бинка.

Rybi, ры́бій. Drobiazg rybi, мелюзгá, мéлкая ры́ба; || *Бот.* кукольва́нъ, рыболóвныя я́годы.

Rybić, сажáть, разводи́ть ры́бу (*въ прудѣ*).

Rybię, -ęcia, *ср.* молодáя, мáленькая ры́бка. **Rybięta**, *мн.* мелюзгá, мéлкая ры́ба.

Rybitw, -a, *м.* *Св. Пис.* ры́барь, *см.* **Rybak**.

Rybitwa, -y, *ж.* чагрáва, морскáя лáсточка, чáйка (*птица*).

Rybka, -i, *ж.* ры́бка.

Rybnik, -a, *м.* садóкъ (*для ры́бы*), сáжалка.

Rybny, ры́бный.

Rybojad, -a, *м.* рыбоéдъ, рыбоя́децъ.

Rybołów, -owa, *м.* рыболóвъ. || *Зоол.* скопá, морскóй орёлъ; || *Зоол.* олýша, глупы́шъ (*водная птица*).

Rybołowstwo, -a, *ср.* рыболóвство, ры́бный промы́селъ.

Rybotruj, -a, *м.* *Бот.* луносéменникъ (*растéніе*).

Ryć, Zryć, Poryć, рыть, взрыть, вы́рыть, копáть, вскопáть, вы́копать; || гравирова́ть, вырѣзывать (*на дéреві, на стáли*).

Rycerka, -i, *ж.* героúня, воúтельница, *см.* **Bohaterka**.

Rycerski, ры́царскій; || дворя́нскій, шляхéтскій; || воúнственный; || *Стар.* кавалéрственный.

Rycerstwo, -a, *ср.* ры́царство; || дворя́нство, шляхéтство, шля́хта; || *Соб.* воéнные лю́ди.

Rycerz, -a, *м.* ры́царь; || *Стар.* кавалéръ (*óрденъ*).

Rychléj, скорѣе, живѣе. **Co rychléj, jak najrychléj**, какъ можно скорѣе, живѣе.

Rychło, скóро, шúбко, провóрно, шúбко, прúтко. **Za rychło**, слúшкомъ скóро. **Już nie rychło**, уже́ не врéмя, уже́ пóздно. **Rychło przyjdzie?** скóро ли онъ придётъ? **W rychle**, вскорѣ. **Rychło w czas,ráno.** *Послов.* **Kto się rychło źle zbogaci, wszystko rychło źle utraci**, хýдо нажитóе въ прокъ нейдётъ, какъ нáжито, такъ и прóжито.

Rychłość, -ści, ж. скóрость, поспѣшность.

Rychły, скóрый, поспѣшный, провóрный, шúбкій, прúткій.

Rychtować, Narychtować, Wyrychtować, приноравливать, приноровúть; || наводúть, навестú. направлять, направúть, нацѣлúвать, нацѣлúть, мѣтúть.

Rycie, -cia, *ср.* рытьё, раскáпываніе, раскóпка; || гравирováніе, гравирóвка, рѣзьбá, *см.* **Rytowanie, Rytownictwo.**

Rycina, -y, ж. гравю́ра, эстáмпъ, картúна.

Ryczałt, -u, *м.* (*Стар.* **Ryczart**), *Стар.* ваёмъ съ тѣмъ услóвіемъ, что éсли занимáющій не вы́платитъ дóлга въ срокъ, то заплáтитъ двойну́ю сýмму; éсли не вы́платитъ и въ другóй срокъ, то сýмма утрóивается и т. д.; || вся сýмма сполнá; || **Ryczałtem, Ryczałtowo**, óбтомъ, гуртóмъ, *см.* **Hurt.**

Ryczałtowy, обтовóй, гуртовóй.

Ryczeć, Ryknąć, рычáть, зарычáть, ревѣть, заревѣть, мычáть, замычáть.

Ryczenie, -nia, *ср.* рёвъ, мычáніе (*быка́*), рыкáніе, рычáніе (*льва*), рыкъ, ревѣніе.

Rydel, -dla, *м.* вáступъ, лопáта, копáлка.

Rydelek, -lka, *м.* вáступъ для пересáдки дерéвьевъ.

Rydwan, -u, *м.* рыдвáнъ, дорóжная карéта. **Rydwan żałobny**, трáурная колеснúца, похорóнныя дрóги, *см.* **Wóz.** || *Teatr.* торжéственная колеснúца.

Rydz, -a, *м. Бот.* ры́жикъ (*гриб*ъ).

Rydzawy, Rydzowaty, рыжевáтый.

Rydzy, ры́жій; || бýрый.

Ryga, -i, ж. *Муз.* пять нóтныхъ линéекъ, нóтная систéма; || *Тип.* шпáція, застáвка

Rygał, -u, *м.* пóлка (*для книгъ и т. п.*); || *Тип.* регáлъ (*ящикъ съ шрúфтомъ*).

Rygiel, -gla, *м.* запóръ, засóвъ. задвúжка; || *Артил.* лафéтная подýшка; || **Rygiel w słupach barjerowych**, проýшина; || *Плотн.* **Rygle**, *мн.* связи, перевóды.

Ryglować, запирáть, засóвывать задвúжкою.

Rygor, -u, *м.* взыскáніе. **Pod rygorem**, подъ опасéніемъ взыскáнія, подъ стрáхомъ наказáнія.

Rygować, Porygować, линевáть, чертúть, графúть; || *Портн.* приметывать, сметывать, пришивáть на живýю нúтку.

Ryj, Ryjak, -a, ры́ло (*Умен.* ры́льце; || хрю́кало, свинóе ры́ло; || хóботъ (*у насѣкóмыхъ*).

Ryjek, -jka, *м. Зоол.* долгонóсикъ (*насѣкóмое*).

Ryjkowaty, хоботообрáзный.

Ryjny, рылáстый; || рóющій.

Ryk, -u, *м.*, *см.* **Ryczenie.**

Rykliwy, крикли́вый.

Ryknąć, *см.* **Ryczeć.**

Rylec, -lca, *м.* рѣзéцъ, вáйло, грáбштихъ; || долотцó.

Rym, -u, *м.* рúема. **Rymy** *мн.* стихú.

Ryma, -y, ж., *см.* **Katar.**

Rymarczyk, -a, *м.* подмастéрье шóрника, сѣдéльника.

Rymarka, -i, ж. жена́ шóрника, сѣдéльника.

Rymarski, шóрный, сѣдéльничій.

Rymarstwo, -a, *ср.* шóрное, сѣдéльное мастерствó, *см.* **Siodlarstwo.**

Rymarz, -a, *м.* шóрникъ, сѣдéльникъ, *см.* **Siodlarz**; || *Ирон.* стихоплётъ, риемáчъ, *см.* **Rym.**

Rymotwórca, -y, м. стихотвóрецъ, *см.* **Poeta, Wieszcz.**

Rymotwórczy, стихотвóрный. **Sztuka rymotwórcza**, пúитика, стихотвóрная наýка.

Rymotwórstwo, -a, *ср.* стихотвóрство.

Rymować, сочинять стихú.

Rymowanie, -nia, *ср.* сочинéніе стихóвъ, стихотвóрство.

Rymowany, написанный стихáми, риемóванный.

Rymownie, склáдно, соотвѣтственно.

Rymowny, склáдный, соотвѣтственный; || риемóванный.

Rymowy, стихотвóрный.

Ryna, *см.* **Rynna**; || *Плотн.* отли́вина.

Rynajz, -u, *м. Слес. и Кузнец.* крючóкъ.

Rynek, -nku, *м.* плóщадь, ры́нокъ, базáръ; || торгъ.

Ryngort, -a, -u, *м.* подпрýга (*у сѣдла́*), *см.* **Popręg.**

Ryngraf, -u, *м. Воен.* офицéрскій знакъ.

Rynienka, -i, ж. желобóкъ, борóздка.

Rynienkowaty, *Бот.* и *Зоол.* дорóжчатый, желобковáтый, желóбчатый, рябóй, лóжчатый, борóздчатый.

Rynka, -i, ж. кострю́лька, глúняная сковорода́ на трёхъ ножкáхъ.

Rynkowy, ры́ночный, базáрный.

Rynna, -y, ж. крóвельный, подвѣсный жёлобъ, стóчная трубá, подтрýбокъ. **Rynna tłokowa**, пóршневая трубá. — **ssąca**, всáсывающая трубá, — **okapowa**, подстѣнный жóлобъ. *Посл.* **Tralić z deszczu pod rynnę**, попáсть изъ огня́ да въ пóлымя.

Rynsztok, -a, -u, *м.* стокъ, канáва, канáвка.

Rynsztokowy, стóчный, канáвочный.

Rynsztunek, Rysztunek, -nku, *м.* воéнный багáжъ, воéнный обóзъ, воéнные

снаря́ды, ору́жіе. **Rynsztunek okrętowy,** осна́стка корабле́й.

Rynsztunkowy, Rysztunkowy, *Воен.* **бага́жный,** оруже́йный.

Rypać, *Прост.* улепётывать, дуть во всѣ лопа́тки; || скрипѣ́ть (*дверя́ми*).

Rys, -u, *м.* черта́. **Rysy twarzy,** черты́ лица́; || штрихъ (*перо́мъ и карандашо́мъ*), по́черкъ (*пера́*); || о́черкъ, начерта́ніе, конце́птъ, планъ, прое́ктъ, *см.* **Zarys;** || пе́речень, кра́ткое изложе́ніе, кра́ткое обозрѣ́ніе, взглядъ, бѣ́глый взглядъ.

Ryś, -sia, *м. Зоол.* рысь (*жово́тное*), *см.* **Ostrowidz.**

Rysa, -y, *ж.* тре́щина, разще́лина. щель.

Rysawy, *см.* **Rusy, Rudy.**

Ryść, -ści, *ж.* рысь (*лошади́ная*), грунь.

Rysi, ры́сій.

Rysopis, -u, *м.* **(twarzy),** описа́ніе примѣ́тъ (*лица́*),

Rysować, рисова́ть, черти́ть; || изобража́ть. **Porysować, Zrysować,** растре́скивать; || **Rysować się,** растре́скиваться.

Rysowniczy, рисова́льный, чертёжный.

Rysownik, -a, *м.* рисова́льщикъ.

Rysunek, -nku, *м.* рису́нокъ: || чертёжъ, планъ; || рисова́ніе, рисо́вка; || о́черкъ, начерта́ніе: || узо́ръ (*тка́ни*).

Rysunkowy, рисова́льный, чертёжный.

Rytm, -u, *м.* размѣ́ръ (*стиха́*), мѣ́рность, мѣ́ра; || стихъ; || тактъ; || *Муз.* када́нсъ, каде́нца.

Rytować, гравирова́ть, вырѣ́зывать (*на мѣди́, на ста́ли*).

Rytowanie, -nia, *ср.* гравирова́ніе, гравиро́вка.

Rytowany, гравиро́ванный.

Rytownictwo, -a, *ср.* гравирова́льное иску́сство.

Rytowniczy, гравирова́льный.

Rytownik, -a, *м.* гравёръ (*на мета́ллахъ*); || рѣ́зчикъ (*на де́ревѣ*).

Rytuał, -u, *м.* служе́бникъ, тре́бникъ.

Ryty, гравиро́ванный; || чека́ненный, вы́сѣченный.

Rywadlnik, -a, *м.* долото́; || рѣзе́цъ.

Rywal, -a, *м.* сопе́рникъ, совмѣ́стникъ.

Rywalka, -i, *ж.* сопе́рница, совмѣ́стница.

Ryż, -u, *м.* сарачи́нская крупа́, рисъ.

Ryż, рыжеволо́сый.

Ryza, Reza, -y, *ж.* **(papieru),** стопа́ (*бума́ги*); || мѣ́тка, черта́ (*на ва́терпасѣ*); || дисципли́на, поря́докъ, повинове́ніе. подчине́ніе, стро́гость; || полоса́, гряда́, у́зкая часть па́шни отдѣлённая бороздо́ю, заго́нъ.

Ryżość, -ści, *ж.* рыжева́тость. ры́жій цвѣтъ.

Ryżowisko, -a, *ср.* по́ле засѣ́янное ри́сомъ.

Ryżowy, ри́совый.

Ryzyko, -a, *ср. Ком.* рискъ; || страхъ, опа́сность. **Przedsięwziąść co na własne ryzyko,** взять что́ на свой страхъ, на свою́ отвѣ́тственность. **To wielkie ryzyko,** э́то большо́й рискъ. **Na ryzyko,** на уда́чу.

Ryzykować, рискова́ть, подверга́ть опасности; || отва́живаться; || же́ртвовать. **Ryzykować życie, zdrowie,** же́ртвовать жизнью, здоро́вьемъ.

Ryzykowny, рисково́й, риско́ванный. || отва́жный, опа́сный.

Rża, -y, *ж. Стар.* **ржа́ніе;** || *Областн.* рожь.

Rżać, *см.* **Rżeć.**

Rząd, Rzęd, -ędu, *м.* рядъ, поря́докъ, строй, разря́дъ; || слой; || ли́нія. **Rząd zębów,** рядъ зубо́въ. **Rząd powozów,** рядъ, верени́ца каре́тъ. **Rzędem,** ря́домъ, по поря́дку, поо́чередно; || сте́пень, рангъ. разря́дъ; || классъ; || о́чередь; || отря́дъ. отдѣле́ніе; || ко́нская збру́я, ко́нскій снаря́дъ; || **Rząd, -ądu,** *м.* правле́ніе, прави́тельство; || управле́ніе, завѣ́дываніе; || о́бразъ правле́нія. **Rząd monarchiczny,** монархи́ческое правле́ніе. **Rząd gubernjalny,** губе́рнское правле́ніе. **Zdałem ci rząd domu mojego,** я поручи́лъ тебѣ́ управле́ніе мои́мъ до́момъ. **Mieszać się do rządów,** мѣ́шиться въ дома́шнія дѣла́, въ хозя́йство. **Sprawować rządy państwa,** управля́ть госуда́рствомъ. **Podać prośbę do rządu,** пода́ть про́сьбу прави́тельству. || **Rząd posagowy,** раздѣле́ніе иму́щества ме́жду супру́гами. || *Грам.* управле́ніе словъ,

Rządca, Rządzca, -y, прави́тель дѣлъ, пра́вящій (*до́лжность*). **Rządca państwa,** прави́тель госуда́рства. **Rządca statku,** *см.* **Szyper. Rządca ekonomiczny,** управля́ющій имѣ́ніемъ, эконо́мъ. **Rządca domu,** управля́ющій до́момъ, управи́тель до́ма.

Rządczyna, Rządczyni, -ni, *ж.* прави́тельница, управи́тельница.

Rządek, -dka, -dku, *м. Умен.* рядо́къ, *см.* **Rząd**

Rzadki, рѣ́дкій; || жи́дкій. **Rowietrze rzadkie,** жи́дкій во́здухъ **Rzadkie włosy,** жи́дкіе во́лосы. **Rzadkie mléko,** жи́дкое молоко́. **Rzadkie sukno,** рѣ́дкое, непло́тное сукно́. **Rzadkie płótno,** рѣдни́на, рѣ́дкая, непло́тная холсти́на. **Rzadkie przymioty,** рѣ́дкія ка́чества. **Rzadki człowiek,** рѣ́дкій человѣ́къ. **Rzadki gość,** рѣ́дкій, неча́стый гость. **To rzadki przypadek,** э́то рѣ́дкій, необыкове́нный слу́чай.

Rzadko, рѣ́дко, неча́сто, непло́тно; || жи́дко, негу́сто. **Domy rzadko rozsiane,** дома́ расбро́санные и́зрѣдка. въ да́льнихъ, на да́льнихъ разстоя́ніяхъ. **Podobne wypadki rzadko się zdarzają,** подо́бные слу́чаи рѣ́дко быва́ютъ. **Rzadko ciasto rozczynić,** жи́дко раствори́ть тѣ́сто.

Rzadkość, -ści, *ж.* рѣ́дкость, осо́бенность; || жи́дкость. **Chować co dla rzad-**

kości, сохраня́ть что́ для ре́дкости. Zbiór rzadkości, собра́ніе ре́дкостей. **Rzadkość powietrza,** жи́дкость во́здуха. **Rzadkość płótna,** ре́дизна въ холстѣ

Rządnie, поря́дочно, въ поря́дкѣ, какъ слѣ́дуетъ; || прили́чно, прито́йно.

Rządność, -ści, *ж.* хозя́йство, эконо́мія, бережли́вость, || устро́йство, распоря́докъ.

Rządny, эконо́мный, бережли́вый; || поря́дочный, || распоряди́тельный, расторо́пный, *см.* **Porządny.**

Rządowy, правѝтельственный; || государственный. || казённый. **System rządowy,** госуда́рственная систе́ма. **Stronnictwo rządowe,** правѝтельственная па́ртія. **Rządowe władze,** правѝтельственныя вла́сти. **Gmach rządowy,** казённое зда́ніе.

Rządzący, управля́ющій, пра́вящій; || правѝтельствующій. **Senat rządzący,** правѝтельствующій сена́тъ.

Rządzenie, -nia, *ср.* управле́ніе, завѣ́дываніе.

Rządzić, управля́ть, завѣ́дывать; || **Rządzić się,** управля́ться; ||| вести́ себя́, поступа́ть; || **Rządzić się (u kogo),** позво́лить управля́ть собо́ю, плеса́ть по чужо́й ду́дкѣ.

Rządziciel, -a, *м. см.* **Rządca.**

Rządzicielka, -i, *ж. см.* **Rządczyna.**

Rządziuch, Rządzioch, -a *м. Прост. Ирон.* коновóдъ, зачи́нщикъ. во всё вмѣ́шивающійся.

Rządziucha, Rządziocha, Rzędziucha, -y, *ж. Прост.* зачи́нщица, во всё вмѣ́шивающаяся.

Rżany, ржано́й.

Rząp' -pia, *м.* ре́пица, послѣ́дній суста́въ хвосто́выхъ позвонко́въ (*у живо́тныхъ*); || **Rząp wodny,** водоёмъ, водохрани́лище, || *Горн.* ковшъ, черпа́къ, отса́дочный чанъ.

Rząsa, -y, *ж. Стар.* густота́, мно́жество; || *см.* **Rzęsa.**

Rzaz, -u, *м. Стир.* надрѣ́зъ, разрѣ́зъ, порѣ́зъ, насѣ́чка; || вару́бка, вы́рубка.

Rzec, Rzeknąć (*Стар.* **Rzekać**), говори́ть, ска́зывать, сказа́ть. **Nic na to nie rzekł,** онъ ничего́ на э́то не сказа́лъ, **Rzekłbyś był że..., Rzekłbyś, że...,** мо́жно бы бы́ло сказа́ть, что... **Rzekłbyś, że oszalał,** мо́жно бы бы́ло сказа́ть, что онъ обезу́мѣлъ. **Że tak rzekę,** такъ сказа́ть; || *Стар.* **Rzec kogo czém,** назва́ть, прозва́ть, поименова́ть, нарица́ть; || *Стар.* сдѣ́лать, поступи́ть. **Nie wiedzieć, co z tém, z nim rzec,** неизвѣ́стно что́ съ э́тимъ и́ли съ нимъ сдѣ́лать. **Nie wiedział, co daléj rzec sobie,** не зналъ, какъ пото́мъ поступи́ть.

Rżeć, ржа́ть (*о лошади*).

Rzechot, Rzegot, Rzekot, -u, *м.* ква́канье (*лягу́шекъ*); || шипѣ́ніе (*змѣ́й*).

Rzechotać, Rzegotać, Rzekotać, ква́кать (*о лягу́шкахъ*); || шипѣ́ть (*о змѣ́ях*).

Rzecz, -y, *ж. Стар.* сло́во, рѣчь; || *Стар.* го́лосъ, тонъ го́лоса; || *Стар.* язы́къ, го́воръ. **Prusowie z Litwą jednaką rzeoz mieli,** у Пру́ссовъ съ Литво́ю былъ одина́кій языкъ; Пру́ссы и Лито́вцы говори́ли одина́кимъ языко́мъ; || рѣчь, сло́во, разгово́ръ. **Mieć rzecz do kogo,** говори́ть кому́ рѣчь. **Mieć rzecz z kim,** имѣ́ть съ кѣ́мъ разгово́ръ. **Rzecz czynić do kogo,** обраща́ться къ кому́ съ рѣ́чью, загова́ривать съ кѣ́мъ. **Rzecz czynić o czém,** говори́ть о чёмъ, завести́ разго́воръ о чёмъ. **Tak daléj rzecz prowadził,** такъ продолжа́лъ говори́ть. **Wdać się z kim w rzecz,** пусти́ться съ кѣ́мъ въ разговóры. **O czém rzecz,** о чёмъ рѣчь? въ чёмъ дѣ́ло? **W rzeczy,** *см.* **Wrzekomo;** || рѣчь, сло́во, разсужде́ніе. **Rzecz o duchu filozoficznym,** рѣ́чь о ду́хѣ филосо́фіи; || предме́тъ, матéрія, дѣ́ло. **Mówić o jakiéj rzeczy,** говори́ть о како́мъ либо предме́тѣ. **Przystąpić do rzeczy,** приступи́ть къ дѣ́лу, къ гла́вному предме́ту. **Odstąpił od rzeczy,** отступи́лъ отъ предме́та. **Wrócić,** *или* **Wrócić się do rzeczy,** возврати́ться къ прéжнему предме́ту. **Nie od rzeczy będzie powiedzieć,** кстати́ бу́детъ сказа́ть. **Od rzeczy mówić,** отдали́ться отъ предме́та, говори́ть вздоръ. **Człowiek do rzeczy,** прили́чный, поря́дочный человѣ́къ, *см.* **Dorzeczny. To nie do rzeczy,** э́то никуда́ не годи́тся, э́то во́все не идётъ къ дѣ́лу, э́то ни съ чѣ́мъ несообра́зно; || дѣ́йствіе (*дра́мы, рома́на, по́вѣсти*); || су́щность, содержа́ніе, смыслъ, осно́ва, дѣ́ло, предме́тъ, дѣ́йствѝтельность. **Rzecz dobra, ale forma nic potém,** содержа́ніе (*сочине́нія*) хорошо́, но фо́рма никуда́ не годи́тся. **Rzecz wzięta z angielskiego,** содержа́ніе взято́ съ англійскаго. **Słów dużo, a rzeczy mało,** мно́го словъ да дѣ́ла ма́ло. **Niema w tém rzeczy,** въ э́томъ нѣтъ смысла. **W rzeczy saméj,** въ са́момъ дѣ́лѣ, въ дѣ́йствѝтельности. **Nie w tém rzecz,** не въ томъ дѣ́ло. **Działać na rzecz czyję,** дѣ́йствовать въ чью по́льзу. **Majątek zbyty na rzecz drugiego,** имѣ́щество отчуждѐнное въ со́бственность друго́го. **Rzeczą pokazać co,** доказа́ть что́ на са́момъ дѣ́лѣ. **Rzeczą mowę potwierdził,** слова́ доказа́лъ на дѣ́лѣ, ска́занное подтверди́лъ на дѣ́лѣ. **Rzecz dowiedziona,** дока́занное дѣ́ло. **Rzecz zmyślona,** вы́думка. **Rzecz pewna, że...,** дѣ́ло я́сное, что..., дѣ́йствѝтельно, что... **Zna swoję rzecz,** онъ зна́етъ своё дѣ́ло. **Rzecz wnosić,** излага́ть предме́тъ. **Nie wiedziałem jak się rzecz ma,** я не зналъ, въ чёмъ дѣ́ло, въ чёмъ состои́тъ дѣ́ло. **Jak rzeczy stoją?** какъ иду́тъ дѣла́? **Cała rzecz, żeby go przekonać,** всё дѣ́ло въ томъ, чтобы убѣди́ть его́. **Mieć z kim rzecz,** имѣ́ть съ кѣ́мъ

дѣло. || Всё существу́ющее, существо́, **тварь, твореніе, дѣло. Stwórca wszech rzeczy,** создатель всѣхъ твáрей, творе́цъ ми́ра. **Rzeczy tego świata,** дѣлá сего́ мíра. || Вещь, су́щность, предмéтъ. **Co tam ładnych rzeczy,** ско́лько тамъ прекрáснаго (*въ этомъ сочиненіи*)! ско́лько тамъ прекрáсныхъ вещéй! **Oczywistości nie masz w rzeczach wiary,** въ предмéтахъ вéры нéтъ ничегó очеви́днаго. || **Rzeczy,** *мн.* имýщество, пожúтки, вéщи. **Rzeczy moje jeszcze nie przyszły,** мой вéщи, пожúтки ещё не пришли́, не привезены́.

Rzeczenie, -nia, *ср.* рѣчéніе, выраженíе.

Rzeczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Rzecz**), вещúца; || *Умен.* рѣчка (*см.* **Rzeka**).

Rzecznik, -a, *м.* ора́торъ, витíя, *см.* **Mówca**; || предста́тель, засту́пникъ, ходáтай, *см.* **Orędownik.**

Rzeczny, вéщный, вещéственный, дѣйствúтельный, *см.* **Rzeczywisty.** || Рѣчно́й (*см.* **Rzeka**).

Rzeczony, скáванный, вышеупомя́нутый.

Rzeczownik, -a, *м. Грам.* существúтельное и́мя.

Rzeczowny, *Грам.* существúтельный.

Rzeczowy, вéщный.

Rzeczoznawca, -y, *м.* знатóкъ дѣла.

Rzeczpospolita, -éj, *ж.* респýблика; || госуда́рство; || Рѣчь Посполúтая (*по́льская*).

Rzeczysko, Rzeczyszcze, -a, *ср.* прéжнее рýсло како́й-либо рѣки́.

Rzeczywiście, дѣйствúтельно, по́длинно.

Rzeczywistość, -ści, *ж.* дѣйствúтельность, существéнность; || по́длинность.

Rzeczywisty, дѣйствúтельный, и́стинный, по́длинный.

Rzęd, -u, *м. см.* **Rząd.**

Rzędem, *см.* **Rząd.**

Rzednieć, Zrzednieć, рѣдѣть; || разжúжаться, становúться, сдѣлаться жúдкимъ.

Rzędność, *см.* **Zrzędność.**

Rzędny, *Мат.* прямóй. **Linja rzędna,** ордина́та, одна́ изъ прямы́хъ ли́ній опредѣля́ющая положéніе то́чки въ пло́скости и́ли простра́нствѣ. || *Стар.* наёмный.

Rzędować, ста́вить въ одúнъ рядъ

Rzeka, -i, *ж.* рѣка́. **Płynąć po rzece,** и́ли z rzeką, плыть по течéнію рѣки́.

Rzeknąć, *см.* **Rzec.**

Rzekomo, нарýжно, на ви́дъ, по ви́ду, бýдто-бы, *см.* **Wrzekomo.**

Rzekomy, нарýжный, ка́жущійся.

Rzemień, -nia, *м.* ремéнь. **Rzemień trzewiczny,** клю́ша.

Rzemienny, ремéнный.

Rzemieślnictwo, -a, *ср.* **ремéсленничество,** занятíе ремеслáми.

Rzemieślniczek, -czka, *м.* подмастéрье.

Rzemieślniczka, -i, *ж.* ремéсленница; || жена́ ремéсленника.

Rzemieślniczy, ремéсленный, ремéсленнический.

Rzemieślnik, -a, *м.* ремéсленникъ.

Rzemiosło, -a, *ср.* ремеслó.

Rzempolenie, Rzempolić, *см.* **Rzępolenie, Rzępolić.**

Rzemyczek, -czka, *м.* ремешóкъ.

Rżenie, -nia, *ср.* ржáніе (*лошадéй*).

Rzep, -u, *м. Бот.* репéйникъ. **лапýшникъ.**

Rzepa, -y, *ж.* рѣпа. **Rzepa podłużna,** нѣмéцкая рѣпа, брю́ква. **Rzepa leśna,** дря́ква, свинóй хлѣбъ. **Rzepa dzika, płonna,** рѣпчатый колоко́льчикъ (*растéніе*).

Rzepak, -u, *м.* дúкая рѣпа.

Rzepakowy, рѣпный.

Rzepik, -a, *м. Бот.* репейкú.

Rzepisko, *см.* **Rzepnisko.**

Rzepka, -i, *ж.* рѣпка.

Rzepnica, -y, *ж. Бот.* ярýтка (*растéніе*).

Rzepnik, -a, *м. Бот.* земляно́й орѣхъ.

Rzepnisko, Rzepisko, -a, *ср.* рѣпное по́ле.

Rzepny, рѣпный.

Rzępoła, -y, *м.* плохóй скрипáчъ.

Rzępolenie, -nia, *ср.* пили́канье (*на скри́пкѣ*).

Rzępolić, пили́кать (*на скри́пкѣ*).

Rzepsko, -a, *ср.* рѣпища, *см.* **Rzepa.**

Rzęsa, -y, *ж.* рѣсни́ца (употребúтельнѣе во мн. ч. **Rzęsy, -ów,** рѣсни́цы). *Бот.* волоскú по крáямъ листá; **Rzęsa leszczynowa,** серёжка; || **Rzęsa wodna,** водянáя чечеви́ца (*растéніе*); || **Rzęsa skalna,** многовла́сникъ (*растéніе*); || **Rzęsa wietrzna,** сѣмядóля, сѣменодóля, пупóчная трава́.

Rzęsiście, Rzęsisto, ча́сто, гу́сто, оби́льно. **Deszcz rzęsiście padał,** шёлъ проливно́й дождь. **Rzęsiście płakać,** проливáть оби́льныя слёзы. **Sala rzęsisto oświetlona,** зáла я́рко освѣщена́.

Rzęsistość, -ści, *ж.* оби́лие, густотá, ча́стость, мно́жество.

Rzęsisty, густóй, ча́стый, си́льный, оби́льный. **Rzęsisty włos,** густы́е во́лосы. **Rzęsiste zboże, Rzęsista trawa,** густáя рожь, густáя трава́. **Rzęsisty deszcz,** проливно́й дождь. **Rzęsiste światło,** я́ркій, блистáтельный свѣтъ. **Rzęsisty posag,** богáтое придáное.

Rzeski (*см.* **Rzesza**), импéрскій, госуда́рственный.

Rzeski, Rzezki, рѣзвый, живóй, бы́стрый; || рѣзкій, ко́лкій; || весёлый, провóрный, бóдрый.

Rzesko, рѣзво, жúво, бы́стро, рѣзко, си́льно; || вéсело, провóрно, бóдро.

Rzeskość, Rzezkość, -ści, *ж.* рѣзвость, жúвость; || рѣзкость, ко́лкость; || крѣпость, си́ла, бóдрость.

Rzesza, -y, *ж.* толпá, мно́жество наро́да; || ***Rzesza powietrzna, skrzydlata,** ста́я птицъ; || **Rzesza Niemiecka,** Герма́нскій Сою́зъ, Герма́нское Госуда́рство.

Rzeszanin, -a, *м.* жи́тель Германскаго Государ́ства.

Rzeszot, -a, *м. Архит.* решётчатое отве́рстіе.

Rzeszotny, решётчатый.

Rzeszoto, -a, *ср.* решето́; || *Горн.* гро́хотъ. *Посл.* **Jeden kozła doi, drugi pod nim rzeszoto trzyma**, оди́нъ козла́ дои́тъ, друго́й решето́ подставля́етъ, *т. е.* отъ э́того сто́лько же по́льзы какъ отъ козла́ молока́.

Rzetelnie, и́стинно, дѣйстви́тельно, по и́стинѣ, по́длинно; || че́стно, правди́во, добросо́вѣстно.

Rzetelność, **-ści**, *ж.* существо́ственность, дѣйстви́тельность; || добросо́вѣстность, че́стность, правди́вость, аккура́тность, то́чность, усто́йка (*въ слове́*); || пра́вильность, по́длинность (*по́дписи*), достовѣ́рность. || *Стар.* **oczewidność**, я́вность, *см.* **Oczywistość**.

Rzetelny, дѣйстви́тельный, существенный; || добросо́вѣстный, че́стный, правди́вый, аккура́тный. то́чный, усто́йчивый (*въ сло́вѣ*), *см.* **Uczciwy**; || пра́вильный, по́длинный, достовѣ́рный; || *Стар.* **oczewidny**, я́вный.

Rzewnić, тро́гать (*до слёзъ*), застави́ть пла́кать, смягча́ть.

Rzewnie, го́рестно, го́рько, жа́лостно, тро́гательно. **Rzewnie płakać**, го́рько пла́кать; || и́скренно, серде́чно, чистосерде́чно, нѣ́жно. **Rzewnie miłować**, нѣ́жно, и́скренно люби́ть.

Rzewność, **Rzewliwość**, **Rzewniwość**, **-ści**, *ж.* смуще́ніе, трево́га, умиле́ніе; || тоскли́вость, уны́ніе, скорбь. **Rzewność łez**, го́речь слёзъ. **Rzewność serca**, сокруше́ніе се́рдца. || *Стар.* ре́вность, усе́рдіе, *см.* **Gorliwość**.

Rzewny, умилённый, тоскли́вый, сокрушённый; || го́рькій, го́рестный, приско́рбный; || и́скренній, задуше́вный, глубо́кій; || тро́гательный, жа́лостный, жа́лобный, уны́лый, тоскли́вый. **Rzewne łzy wylewać**, проливать го́рькія слёзы. **Rzewny żal**, глубо́кая скорбь. **Rzewny styl**, тро́гательный слогъ. **Rzewny człowiek**, чувстви́тельный челове́къ. **Rzewny głos**, жа́лобный, уны́лый го́лосъ. **Rzewne dźwięki**, уны́лые зву́ки. || *Стар.* **Rzewliwy**, ре́вностный, усе́рдный, *см.* **Gorliwy**.

Rzeź, **-zi**, *ж.* (**bydła**), уби́й (*скота́*); || бо́йня, скотобо́йня; || ре́зня, сѣ́ча, убіе́ніе, кровопроли́тіе; || закла́ніе, умерщвле́ніе.

Rzezać, ре́зать; || крои́ть; || холости́ть (*ло́шадь*); || ваять, вырѣзывать, высѣка́ть (*изъ де́рева, ко́сти, камня, и́ли на де́ревѣ, на ко́сти, на ка́мнѣ*); || грани́ть, шлифова́ть; || *Хир.* вырѣзывать ка́мень (*изъ пузыря́*), *см.* **Rznąć, Krajać**. || **Rzezać się**, прорѣзываться. **Rzeżą się zęby**, зу́бы прорѣзываются.

Rzeżączka, **-i**, *ж. Мед.* запо́ръ мочи́, черѣ́зъ; || кровавая гоноре́я.

Rzezak, **-a**, *м.* большо́й ножъ, ре́зако́къ; || садо́вый ножъ; || ре́зе́цъ (*у бочаро́въ*).

Rzezanie, **-nia**, *ср.* вырѣзываніе, ре́заніе, изваяніе, ваяніе; || холоще́ніе (*ло́шади*); || чека́нка (*моне́ты*); || ре́зьба́ (*на де́ревѣ*), граненіе (*ка́мней*), *см.* **Rzeźbiarstwo, Rzeźba**; || *Хир.* опера́ція.

Rzezaniec, **-ńca**, *м.* кастра́тъ, скопе́цъ; || евну́хъ.

Rzezany, ре́зно́й, чека́нный, изсѣ́ченный; || граненный (*о драгоцѣнныхъ ка́мняхъ*); || узо́рчатый, тра́вчатый (*о ба́рхатѣ*).

Rzeźba, **-y**, *ж.* ре́зьба́; ре́зна́я рабо́та; || чека́нка, чека́нная *или* обро́нная рабо́та; || **Rzeźba wypukła**, горельефъ, совершенно выпуклая работа. **Rzeźba płaska**, барельефъ, плоская, выпуклая рабо́та; || ваяніе, изваяніе.

Rzeźbiarka, **-i**, *ж.* худо́жница, занима́ющаяся ваяніемъ, скульпту́рою.

Rzeźbiarski, скульпту́рный.

Rzeźbiarstwo, **-a**, *ср.* ваятельное искусство, скульпту́ра; || ре́зьба́, ваяніе, ре́зна́я работа.

Rzeźbiarz, **-a**, *м.* ре́зчи́къ, рѣщи́къ (*печа́тей и т. п.*); || ваятель, скульпто́ръ.

Rzezimieszek, **-szka**, *м.* вори́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ, карма́нщикъ.

Rzeźnia, **-ni**, **Rzeźnica**, **-y**, *ж.* бо́йня, скотобо́йня; || мясна́я ла́вка, мясно́й рядъ.

Rzeźnictwo, **-a**, *ср.* мясни́чество; || торго́вля мя́сомъ.

Rzeźniczka, **-i**, *ж.* мясничи́ха.

Rzeźniczy, мясни́чій. **Stół rzeźniczy**, мясно́й поло́къ (*неподви́жный покатый столъ, на ко́емъ раскла́дываютъ продаже́ное мя́со*).

Rzeźnik, **-a**, *м.* мясни́къ; || *живодёръ.

Rzeżucha, **-y**, *ж. Бот.* жерýха, кресъ, бру́нкресъ (*расте́ніе*).

Rzeźwić, **Orzeźwiać**, **Orzeźwić**, укрепля́ть, укрепи́ть, подкрепля́ть, подкрепи́ть, возстановля́ть, возстанови́ть (*си́лы*), приводи́ть, привести́ въ чу́вство, возбужда́ть, возбуди́ть, ободря́ть, ободри́ть, оживля́ть, оживи́ть, освѣжа́ть, освѣ́жить, возбужда́ть, возбуди́ть, весели́ть, развеселить.

Rzeźwieć, **Orzeźwieć**, оживля́ться, оживи́ться, очну́ться, ободря́ться, ободри́ться, весели́ться, развеселиться.

Rzeźwienie, **-nia**, *ср.* освѣже́ніе, оживле́ніе.

Rzeźwo, бо́дро, жи́во, ве́село.

Rzeźwość, **-ści**, *ж.* бо́дрость, жи́вость, весёлость, свѣ́жесть, кре́пость.

Rzeźwy, бо́дрый, свѣ́жій, ре́звый, живо́й, прово́рный, весёлый, одушевлённый, оживлённый.

Rznąć, **Rźnąć**, ре́зать; || **Rznąć piłą**, пили́ть; **Rznąć coś na kamieniu**, вырѣзывать на ка́мнѣ и т. д.; **Rznąć kogo w łeb**, тре́снуть, сви́снуть по́ уху, си́льно уда́рить; **Rznąć na skrzypcach**, пили́кать на скри́пкѣ.

Rznięcie, -cia, *ср.* надрѣзъ, подрѣзываніе (*деревьевъ*); || пилёніе, пи́лка (*дровъ, досокъ*); || рѣзьбá (*на мѣди, на деревѣ*); || гравированіе; || чеканка (*монéты*); || *Мед.* рѣзь, рѣзь въ животѣ.

Rznięty, вы́рѣзанный, вы́сѣченный; || гравиро́ванный; || чеканенный.

Rzodkiew, -kwi, *ж. Бот.* рѣдька.

Rzodkiewka, -i, *ж. Бот.* радúсъ, редúска.

Rzodkwiowy, рѣдечный.

Rzucać, Rzucić, броса́ть, бро́сить, кидáть, кúнуть, швыря́ть, швырнýть, метáть, метнýть. **Rzucać losy**, броса́ть, метáть жре́бій. **Rzucać kogo, jakie miejsce**, оставля́ть кого, како́е-либо мѣсто. **Rzucić na kogo kamieniem**, пустúть въ кого кáмнемъ. * **Rzucić okiem, Rzucić oczyma na kogo**, бро́сить взглядъ на кого, быстро взгляну́ть. **Rzucać na kogo podejrzenie**, имѣть си́льное подозрѣніе на кого, оставля́ть въ подозрѣніи, заподóзрѣвать. **Rzucić rów**, раскопáть ровъ. **Rzucić czém**, качáть, колебáть, колыхáть (*о мóрѣ, волнáхъ, бýрѣ и т. п.*). **Rzucać z żołądka**, блевáть, рвать. || **Rzucać się, Rzucić się**, броса́ться, бро́ситься, кидáться, кúнуться. * **Łzy mu się rzuciły**, слёзы потекли́ изъ глазъ егó.

Rzucony, бро́шенный, поки́нутый.

Rzut, -u, *м.* броса́ніе, швыря́ніе, метáніе; || удáръ, толчёкъ; || махъ; || *Мех.* дви́гательная, метáтельная сúла; || *Мат.* сúла тя́жести, сúла тяготѣнія. || * **Rzut oka**, взглядъ, глазомѣръ, видъ.

Rzutki, Rzutny, скóрый, бы́стрый, поспѣшный, прово́рный, рѣзвый, живóй, оборóтливый.

Rzutnia, -i, *ж.* кривáя лúнія.

Rzyć, -ci, *ж. см.* **Zadek**.

Rzygać, Rzygnąć, рыгáть, рыгнýть; || изрыгáть, извергáть, выки́дывать, выбра́сывать; || блевáть, рвать.

Rzyganie, -nia, *ср.* рыгáніе; || *Мед.* отры́жка, рыгóта; || блевáніе, рвóта, *см.* **Womitowanie, Womity**.

Rzygliwy, рыгáющій.

Rzygnienie, -nia, *ср.* рыжóкъ, отры́жка.

Rżysko, -a, *ср.* пóле со жни́вомъ; || жни́во, жни́вье, жни́твина.

Rzytny, заднепроходный, *см.* **Rzyć**.

S.

S произно́сится какъ рýсская бýква *С*.

S, Św., сокращéніе прилагáтельнаго **Święty**, святóй.

Sa, sa, sa! сюдá! сюдá! (*клúканье собáкъ*). **Sa tu, piesku, sa!** сюдá, собáчка, сюдá! || лѣвѣй! (*крикъ на волóвъ*). || *Посл.* **Jedno, sa sa, drugie do lasa**, кто въ лѣсъ, кто по дровá.

Sabas, Sabat, -u, *м.* (употреби́тельнѣе **Szabas**), суббóта, шáбашъ (*у Евре́евъ*).

Sać, Sący, *см.* **Ssać, Ssący**.

Sączek, *см.* **Sęczek**.

Saczyć, *Област.* подтáлкивать.

Sączyć, кáпать, сочúться, течь, кáпля по кáплѣ испускáть, изливáть, источáть; || * **Sączyć łzy**, проливáть слёзы. || **Sączyć się**, кáпать, сочúться, проса́чиваться, течь кáпля по кáплѣ.

Sad, -u, *м.* плодовóй садъ, фрукто́вый садъ.

Sąd, -u, *м.* судъ; || суди́лище; || судéбное мѣсто; || приговóръ; || мнѣніе. **Mieć sąd zdrowy**, имѣть здрáвый разсýдокъ. **Wziąść kogo pod sąd**, отдáть кого подъ сýдъ. **Pozwać kogo do sądu**, позвáть кого къ судý. *Библ.* **Sąd ostateczny**, стрáшный сýдъ. **Sąd cywilny, kryminalny, wojskowy, kasacyjny, apelacyjny, polubowny, kompromisarski**, сýдъ граждáнскій, уголóвный, воéнный, кассаціóнный, апелляціóнный. **Sąd zjazdowy**, мировóй съѣздъ. **Sąd przysięgłych**, судъ прися́жныхъ. **Sąd pokoju**, мировóй судъ. **Sąd polubowny**, третéйскій судъ. **Sąd zwyczajny**, óбщее судéбное мѣсто.

Sąd, -ędu, *м. Стар.* судóкъ, посýда и т. д., *см.* **Sądek**.

Sadek, -dku, *м.* фруктóвый сáдикъ.

Sądek, -dka, *м.* кáдочка, *см.* **Faska**.

Sadliczka, -i, *ж. Бот.* икóтная травá.

Sadlisty, сáльный, жúрный.

Sadło, -a, *ср.* сáло, жиръ; || тукъ. *Посл.* **Czuje pies, że zjadł sadło**, знáетъ кóшка, чьё мя́со съѣла.

Sadnić, *см.* **Sednić**.

Sadno, *см.* **Sedno**.

Sądny, сýдный. Это слóво употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженіи: **Sądny dzień**, день стрáшнаго судá, сýдный день.

Sadowić, Usadowić, сажáть, посадúть, уса́живать, усадúть; || поселя́ть, поселúть, помѣщáть, помѣстúть, отводúть, отвестú кому́ (*зéмлю, мѣсто*); || утвердúть (*на трóнѣ*), возвестú (*на трóнъ*). || **Sadowić się, Usadowić się**, уса́живаться, усѣсться, размѣщáться, размѣстúться, располагáться, расположúться.

Sadowisko, -a, *ср.* основá, основáніе; || жилúще, мѣстопребывáніе, пребывáніе.

Sadownictwo, -a, *ср.* разсáдка, молодúхъ дерéвьевъ.

Sądownictwo, -a, *ср.* судéйское звáніе, судéйское сослóвіе; || судъ, судопроизвóдство, распрáва, отправлéніе правосýдія, судéбное вѣдомство, судéбная власть, судéбная часть.

Sadowniczy, принадлежáщій развóдчику молодúхъ дерéвьевъ.

Sądownie, судéбнымъ порядкомъ.

Sadownik, -a, *м.* развóдчикъ молодúхъ дерéвьевъ; || съѣмщикъ фруктóвыхъ дерéвьевъ.

Sądowy, судебный, судный. **Sądowo-karny**, судебно-уголовный. **Dom sądowy**, судебная палата.

Sadz, -u, *м.* садокъ, сажалка (*для рыбы*). **Sadz ptaszy, na ptaków**, птичникъ, птичій садокъ.

Sadza, -y, *ж.* **Sadze**, *мн.* сажа.

Sadzać, Posadzić, Wsadzić, сажать, посадить; || *см.* **Sadzić**.

Sadzawka, -i, *ж.* сажалка (*для рыбы*), прудъ, *см.* **Staw**.

Sadzel, -a, *м.* нарывъ, язва, язвина.

Sadzić, выпустить яица на сковороду, сдѣлать выпускную яичницу; || **Sadzić kury na jajach**, сажать куръ на яицахъ; || **Sadzić co czém**, обкладывать, высаживать (*цѣмъ*); || сажать, разсаживать деревья. || **Sadzić się na co**, усиливаться, силиться, стараться, рваться.

Sądzić, Osądzić, судить, осудить, присудить; || рѣшать, рѣшить; || разсуждать, разбирать; || думать. **Sądzić sprawę, proces**, рѣшать тяжбу. **Sądzić kogo z powierzchowności**, судить о комъ по наружности. **Dobrze o kim sądzić**, хорошо думать о комъ, имѣть о комъ хорошее мнѣніе. **Sądzę, że dziś przybędzie**, я думаю, что онъ сего-дня прибудетъ.

Sadziec, -dźca, *м.* *Бот.* посконникъ (*растеніе*).

Sadzisty, покрытый фруктовыми деревьями.

Sadznik, -a, *м.* разсадникъ, питомникъ.

Sadzony, саженый. **Jaja sadzone**, выпускная яичница; || **Drzewka sadzone**, посаженыя деревья; || обложенный, выложенный, высаженный, *см.* **Sadzać**.

Sądzony, суждённый, обсуждённый, рѣшённый.

Sagan, -u, *м.* котёлъ.

Saganek, -nka, *м.* котелокъ.

Sajdak, -u, *м.* колчанъ, тулъ.

Sak, -u, *м.* мѣшокъ; || родъ женской одежды; || сѣть, сѣтка (*для ловли куропатокъ*); || рыболовная сѣть.

Sakiewka, -i, *ж.* кошелёкъ.

Sakłak, Szakłak, Szekłak, -u, *м.* *Бот.* придорожная игла (*растеніе*).

Sakra, -y, *ж.* коронованіе мѵропомазаніе; || посвященіе (*въ епископы*).

Sakrament, -u, *м.* таинство, тайна; || **Najświętszy** *или* **Przenajświętszy Sakrament**, Святые Дары, Причастіе, Евхаристія.

Sakramentalny, принадлежащій таинству, составляющій таинство.

Sakryfikować, приносить въ жертву, жертвовать, пожертвовать; || посвящать.

Sakrystja, Sakrystjan, *см.* **Zakrystja** и т. д.

Sakwa, -y, *ж.* **Sakwy, -kiew**, *мн.* сума, котомка, кошель.

Sala, -i, *ж.* зала, залъ. **Sala jadalna**, столовая. **Sala audjencjonalna**, присутственная зала. **Sala ustępowa**, просительская комната, пріемная комната. **Sala ochrony**, пріютъ. **Sala szpitalna**, больничная палата.

Sałaciany, салатный. || *Бот.* эндивій, садовый цикорій.

Salamandra, -y, *ж.* саламандра (*пресмыкающееся*).

Salapa, -y, *ж.* *Бот.* лейка слабительная *или* лейникъ слабительный (*растеніе*); || *Апт.* ялаппа (*корень лейника*).

Sałata, -y, *ж.* *Бот.* латукъ, салатъ.

Salaterka, -i, *ж.* салатникъ, салатница.

Sałatka, -i, *ж.* *Бот.* салатный булдырьянъ.

Salceson, -u, *м.* сосиска, колбаса.

Saldo, *Нескл.* въ остаткѣ.

Saldować, подводить итогъ, сводить счёты; || выплачивать остатокъ должной суммы.

Saletarnia, Saletrarnia, -ni, *ж.* селитряница, селитроварня.

Saletra, -y, *ж.* селитра.

Saletran, -u, *м.* *Хим.* азотокислая соль, *см.* **Saletrzan**.

Saletrarnia, *см.* **Saletarnia**.

Saletrnik, -a, *м.* селитроваръ.

Saletroczyn, -u, Saletroród, -odu, *м.* *Хим.* селитрородъ, азотъ.

Saletrowy, Saletrzany, селитряный.

Saletrzan, -u, *м.* (**srebra**), азотокислое серебро.

Saletrzysty, селитроватый, азотистый.

Salka, -i, *ж.* небольшая зала.

Salmjak, -u, *м.* *Хим.* нашатырь, солекислая соль.

Salmjakowy, нашатырный.

Salopa, -y, *ж.* салопъ; || плащъ (*женскій*).

Salopka, -i, *ж.* плащикъ, накидка, верхняя тёплая одежда.

Salsa, -y, *ж.* соусъ, подлива.

Salsefiny, -fin, Salsufy, -ów, *мн.* *Бот.* козелецъ (*растеніе*).

Salsza, Sałsza, *см.* **Salsa**.

Salva exceptione, безъ принятія на себя отвѣтственности.

Salvo calculo, ассигновка, отпускъ суммы съ условіемъ представленія отчёта.

Sam, сюда. **Chodź** *или* **pójdź sam**, ступай *или* поди сюда, поди-ко сюда. **Tam i sam**, и тамъ и сямъ, кой-гдѣ, мѣстами, изрѣдка. *Прост.* **Sam do mnie, Sam tu**, сюда, ко мнѣ!

Sam, Sama, Samo, самъ, сама, само, самый, самая, самое. **Sam** (**jeden**), одинъ, совершенно одинъ, одинокъ. **Sam to zrobię**, я самъ это сдѣлаю. || **Sam z siebie**, самъ собою, добровольно, произвольно. **Przez to samo, tém samém**, чрезъ это самое. **Dla tego samego**, по этому самомому. **To samo**, это самое. **Sam na sam**, (*Стар.* **Sam a sam**), одинъ на одинъ,

naединѣ. Idź tam jakby sam z siebie, поди́ тудá какъ бы самъ по себѣ́, отъ своего́ и́мени, самъ отъ себя́. Sam nie swój, самъ не свóй (*въ необыкновéнномъ расположéніи дýха, разстрóянный*). || Ten sam, ta sama, to samo, тотъ сáмый, та сáмая, то сáмое. Ta sama suknia, то сáмое плáтье. Tenże sam, тотъ же сáмый. Towłaśnie to samo, э́то и́менно то́ же сáмое. To wszystko to samo, э́то всѣ́ одно́ и то́ же, э́то всѣ́ равно́. || Ten człowiek to sama poczciwość, э́тотъ человѣ́къ олицетворённая чéстность, э́то человѣ́къ вполнѣ́ чéстный, э́то вполнѣ́ чéстный человѣ́къ. || Sam, *вм.* nawet, дáже. Sam ocean ma swoje rośliny, дáже въ сáмомъ океáнѣ есть растéнія. || Przy samym końcu, при сáмомъ концѣ́. W saméj rzeczy, въ сáмомъ дѣлѣ́. W samém dziele, въ сáмомъ сочинéніи. W saméj zimie, во врéмя сáмой зимы́, въ средúнѣ сáмой зимы́. W sam czas, въ сáмое врéмя, какъ разъ во́ время. W samę porę, въ сáмую пóру. || Same kłamstwa popisał, написáлъ тóлько одну́ ложь. Sami piękni ludzie, одни́ тóлько прекрáсные лю́ди. || *Посл.* Nieszczęście nigdy samo nie przyjdzie, бѣ́да не прихóдитъ одна́, на вся́кую бѣ́ду не упасёшься, бѣ́да бѣ́ду роди́тъ, бѣ́дой погоня́етъ, *Посл.* Lżéj nędznemu nie samemu, на лю́дяхъ смерть красна́. Kiedy człowiek pijany, to sama dusza w język lezie, что́ у трéзваго на умѣ́, то́ у пья́наго на языкѣ́.

Samcołożnik, -a, *м.* мужелóжецъ, мужелóжникъ.

Samcołoztwo, -a, *ср.* мужелóжство.

Samcowy, Samczy, самцóвъ, принадлежáщій самцу́.

Samczyk, -a, *м. Умен.* сáмчикъ.

Samica, -y, Samka, -i, *ж.* сáмка.

Samiczka, -i, *ж. Умен.* самúчка.

Samiczy, сáмкинъ, принадлежáщій сáмкѣ.

Samiec, -mca, *м.* самéцъ.

Samit, -u, *м. Бот.* амарáнтъ (*растéніе*).

Samiuchny, Samiusieńki, Samiuteńki, Samiutki, одинёхонекъ, одинёшенекъ.

Samobójca, -y, *м.* самоубíйца.

Samobójstwo, -a, *ср.* самоубíйство.

Samobytność, *см.* Samoistność.

Samochcąc, самопроизвóльно, произвóльно, непринуждéнно, добровóльно.

Samochcący, Samochętny, самопроизвóльный, произвóльный, добровóльный.

Samochwał, -a, Samochwalca, -y, *м.* самохвáлъ, хвастýнъ.

Samochwalstwo, Samochlubstwo, -a, *ср.* самохвáльство, хвастовствó.

Samoczwart, самъ-четвёртъ, одúнъ съ тремя́.

Samodłużnik, -a, *м.* самъ должникъ.

Samdrugi, самъ-другóй вдвоёмъ.

Samodział, -u, *м.* тóлстое сукнó и́ли холстъ домáшней рабóты.

Samodzielnie, самостоя́тельно.

Samodzielność, -ści, *ж.* самостоя́тельность.

Samodzielny, самостоя́тельный.

Samodzierżca, -y, *м.* самодéржецъ.

Samogłoska, -i, *ж.* глáсная (*бýква*).

Samogwałcić, предавáться онани́зму.

Samogwałt, -u, *м.* онани́змъ.

Samoistność, -ści, *ж.* самобы́тность.

Samoistny, самобы́тный.

Samojad, Samojedz, -a, Samojedzca, -y, *м.* людоéдъ, *см.* Samożerca.

Samojedny, еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ.

Samojedź, -dzi, *ж.* пожира́ніе со́бственнаго ро́да ме́жду живо́тными; || людоéдство; || *Собир.* людоéды.

Samokupiec, -pca, Samokupień, -pnia, *м.* монополúстъ; || перекýпщикъ.

Samokupstwo, -a, *ср.* монополíя; || перекýпъ.

Samołówka, -i, *ж.* западня́, ловýшка.

Samołożnik, -a, *м.* занима́ющійся онани́зномъ.

Samołoztwo, -a, *ср.* онани́змъ.

Samolub, -a, *м.* себялю́бецъ, эгоúстъ.

Samolubny, Samoluby, себялю́бивый, эгоисти́ческій.

Samolubstwo, -a, *ср.* себялю́біе, эгои́змъ.

Samołusk, -a, *м. Зоол.* родъ змѣи́ ве́дя́ницы.

Samopał, -u, *м.* самопáлъ, *см.* Strzelba.

Samopas, *Нар.* самовóльно, своевóльно, на свобóдѣ, безъ прúсмотру; || Samopas, -a, *м.* распýтникъ, бродя́га, необýзданный человѣ́къ.

Samopaska, -i, *ж.* распýтница, развáтница; || скитáлица.

Samopiąt, самъ-пя́тъ, одúнъ съ четырмя́.

Samopsza, -y, *ж.* пóлба (*родъ пшени́цы*).

Samorodnie, естéственно, натурáльно; || саморо́дно; || своеобрáзно, оригинáльно.

Samorodność, -ści, *ж.* естéственность, натурáльность; || саморо́дность; || своеобрáзность, своеобрáзіе, оригинáльность.

Samorodny, естéственный, натурáльный; || саморо́дный; || своеобрáзный, оригинáльный.

Samoruch, -u, *м.* автомáтъ.

Samoruchnia, -ni, *ж.* машúна самá собóю дви́жущаяся.

Samoruchy, Samoruszy, автомати́ческій, самодви́жный; || машúнальный.

Samorządca, -y, *ж.* самовластúтель.

Samorządność, -ści, *ж.* самовлáстіе, самоуправлéніе; || самоупрáвство; || самостоя́тельность.

Samorządny, самовлáстный, самовластúтельный; || самоуправля́емый; || самоупрáвный; || самостоя́тельный.

Samosiódm, самъ-сёмъ, одинъ съ шестью.

Samosłaniec, -ńca, *м.* самозва́нецъ, лжеучи́тель.

Samosłaństwo, -a, *ср.* лицемѣ́рie; || лжеуче́ніе.

Samosób, уедине́нно, въ совершённомъ уедине́ніи, одино́ко, въ одино́чествѣ.

Samostrzał, -u, *м. Охот.* самостре́лъ, капка́нъ, ста́вимый для убива́нія звѣре́й; || лукъ осо́беннаго устро́йства для броса́нія стрѣлъ.

Samoszóst, самъ-шёстъ, **samъ** шесто́й, одинъ съ пятью.

Samotnie, уединённо, пусты́нно.

Samotnik, -a, *м.* отше́льникъ, пусты́нникъ, *см.* **Pustelnik.**

Samotność, -ści, *ж.* уедине́ніе, удале́ніе.

Samotny, уединённый, удали́вшійся.

Samotreść, -ści, *ж.* самотёкъ, пе́рвый вы́пускъ виногра́днаго со́ка.

Samotrzask, -u, *м.* западня́, *Посл.* **Starego wróbla na samotrzask nie złapiesz**, ста́раго воробья́ на мяки́нѣ не обма́нешь.

Samotwór, -oru, *м.* самостоя́тельное, оригина́льное произведе́ніе.

Samouczny, научи́вшійся самъ собо́ю, самоу́чкою.

Samouk, -a, *м.* самоу́чка.

Samowładanie, -nia, *ср.* самовла́стіе, *см.* **Samowładztwo.**

Samowładca, *см.* **Samowładzca.**

Samowładnie, самовла́стно, неограни́ченно; || деспоти́чески.

Samowładny, самовла́стный, неограни́ченный, самодержа́вный; || самовласти́тельный деспоти́ческій.

Samowładzca, Samowłajca, -y, *м.* самодержецъ.

Samowładztwo, -a, *ср.* самодержа́віе; || самовла́стіе.

Samowolnie, самово́льно, произво́льно, самопроизво́льно.

Samowolność, -ści, *ж.* самово́льство, произво́лъ, произво́льность.

Samowolny, самово́льный, произво́льный.

Samowtór, самъ-другъ, **samdrу́гъ**, одинъ съ другимъ, вдвоёмъ.

Samożerca, -y, *м. см.* **Samojad.**

Samozwaniec, -ńca, *м.* самозва́нецъ.

Samozwaństwo, -a, *ср.* самозва́нство.

Sampan, -a, *м.* **Jegomość pan**, господи́нъ, ба́ринъ, его́ ми́лость.

Sandacz, -a, *м. Зоол.* суда́къ (*рыба*).

Sandał, -a, *м.* санда́лъ (*дерево*).

Sandał, -u, *м. Стар.* санда́лія (*родъ обуви*).

Sandałowy, санда́льный.

Sandaraka, -i, *ж.* сандара́къ, **можжеве́льная** смола́.

Saneczki, -czek, *мн. Умен.* са́ночки, *см.* **Sanie.**

Sanica, -y, *ж.* **по́лозъ**, *мн.* **Sanice, поло́зья** (*у саней*).

Sanie, -sań, Sanki, -ek, *мн.* са́ни, са́ночки.

Sanitarny, санита́рный, относя́щійся къ здоро́вью, **къ охране́нію здоро́вья**.

Sankcja, -ji, *ж.* утвержде́ніе; || согласіе, согла́сіе. **Sankcja pragmatyczna**, прагмати́ческое постановле́ніе; || распоряже́ніе (*государя*).

Sankcjonować, утверждать; || **одобря́ть**, соизволя́ть.

Sanktyssymum, Свя́тые Дары́, *см.* **Sakrament.**

Sanna, -éj, *ж.* (**droga**), санна́я доро́га, санно́й путь.

Sap, -u, *м. см.* **Sapanie**; || **Sapy**, *мн. см.* **Dąsy**; || **Sap, -u**, *м.* **Sapisko, Sapowisko, -a**, *ср.* **Sapy, -ów, Sapiska, Sapowiska, -isk**, *мн.* топь, трясина, боло́тина; || сапъ (*болѣзнь у лошадей*).

Sapać, пыхте́ть, сопе́ть; || * **дуться** (*со злости*)).

Sapanie, -nia, *ср.* пыхте́ніе, сопе́ніе.

Sąpel, *см.* **Sopel.**

Sapisko, *см.* **Sap.**

Sapka, -i, *ж.* сухо́й на́сморкъ, заложе́ніе но́са, на́сморкъ, просту́дное пораже́ніе слизистыхъ оболо́чекъ.

Sapliwy, -ego, *м.* сопу́нъ.

Sapowaty, ти́нистый, то́пкій, боло́тистый.

Sapowisko, Sapy, *см.* **Sap.**

Sardela, Sardelka, -i, *ж.* сарде́ль, сарди́нка, анчоусъ (*рыба*).

Sardonik, Sardyk, -a, *м.* сардони́ксъ, сардъ (*ка́мень*).

Sarkać, Sarknąć, сопе́ть, фы́ркать, фы́ркнуть; || = **na co, na kogo**, * ропта́ть, се́товать (*на кого́, на что́*); изявля́ть неудово́льствіе, ворча́ть.

Sarkanie, -nia, *ср.* сопе́ніе, фы́рканіе; || * ро́потъ, ворча́ніе.

Sarki, -ów, *мн* ро́потъ, се́тованіе.

Sarna, -y, *ж.* косу́ля, ди́кая коза́ изю́брь

Sarneczka, -i, *ж.* ди́кая ко́зочка.

Sarni, свойственный ди́кой козѣ.

Sarniątko, -a, Sarnię, -ęcia, *ср.* молодо́й изю́брь, дѣтёнышъ косу́ли.

Sarnina, -y, *ж.* мя́со ди́кихъ козъ.

Sasanka, -i, *ж. Бот.* безвре́менный цвѣтъ.

Sąsiad, -a, *м.* сосѣдъ. *Посл.* **Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi**, слу́хомъ земля́ по́лнится.

Sąsiada, -y, Sąsiadka, -i, *ж.* сосѣдка.

Sąsiadować, жить въ сосѣдствѣ, по сосѣдству съ кѣмъ, быть чьимъ сосѣдомъ.

Sąsiedni, сосѣдній, сме́жный, сопредѣ́льный, погранйчный.

Sąsiedzki, сосѣдскій.

Sąsiedztwo, -a, *ср.* сосѣдство.

Sąsiek, Samsiek, -u, *м.* сусѣкъ, за́сѣкъ; за́кромъ.

Saszek, *см.* **Szaszek.**

Satynować, атла́ситъ, сатини́ровать, **лощи́ть**, гла́дить.
Satynowanie, **-nia**, *ср.* **сатинирóвка, глáженіе, лощéніе.**
Satyra, **-y**, *ж.* **сати́ра.**
Satyrycznie, сатири́чески, **кóлко, язви́тельно, насмѣ́шливо.**
Satyryczność, **-ści**, *ж.* **сатири́ческій, насмѣ́шливый тонъ;** || **кóлкость, язви́тельность.**
Satyryczny, сатири́ческій, **кóлкій, язви́тельный, насмѣ́шливый.**
Satyryk, **-a**, *м.* **сати́рикъ;** || **насмѣ́шникъ.**
Satysfakcja, **-cji**, *ж.* **удовлетворéніе, удовóльствіе.**
Sążeń, **-żnia**, *м.* **сáжень.**
Sążenisty, Sążnisty, **сажéнный;** || ***рóслый, дю́жій, плечи́стый.**
Sążniarz, **-a**, *м.* **дроворýбъ.**
Sążniować, Zsążniować, Posążniować, мѣ́рять, смѣ́рять **сажéнью.**
Sążniowe, **-ego**, *ср.* **посажённое, пóдать** съ земли́ по числу́ **саженéй.**
Sążniowy, *см.* **Sążenisty.**
Scena, **-y**, *ж.* **сцéна;** || **явлéніе.**
Schab, **-u**, *м.* **грудúнка** (*свинúны*).
Schadzać, *см.* **Schodzić.**
Schadzka, **-i**, *ж.* **схóдка, собráніе.**
Scheda, **-y**, *ж.* **часть, дóля, наслѣ́дство;** || **запúска, билéтъ, ярлы́къ.**
Schema, *Нескл. ср.* **Schemat**, **-u**, *м.* **образéцъ, видъ, фóрма, схéма;** || *Стар. Мат.* **фигýра**, *см.* **Wzór.**
Schizma, **-y**, *ж.* **раскóлъ;** || **разлучéніе, раздѣлéніе**, *см.* **Odszczepieństwo.**
Schizmatyk, **-a**, *м.* **раскóльникъ.**
Schłonąć, поглотúть.
Schludnie, чúсто, опрáтно.
Schludny, чúстый, опрáтный.
Schnąć, сóхнуть, чáхнуть.
Schód, **-odu**, *м.* **сходъ, спускъ, скатъ,** склонъ, **покáтость;** || **ущéрбъ** (*луны*); || **ступéнь**, *см.* **Stopień. Schody**, **-ów**, *мн.* **лѣ́стница. Schody kręcone**, **вúтая лѣ́стница.**
Schodzić, Zejść, Znijść, Schadzać, сходúть, сойдти́, схáживать, проходúть, пройдти́, всходúть, взойдти́, выходить. Schodzić po schodach, сходúть съ лѣ́стницы. **Dzień schodzi**, день прохóдитъ. **Czas schodzi**, врéмя прохóдитъ. || **Zejść**, употребля́ется вм. **Wejść** (*см.* **Wschodzić**). **Słońce zeszło**, сóлнце взошло́. **Zboże zeszło**, рожь, **хлѣ́бъ** взошёлъ. || **Schodzić** (*см.* **Chodzić**), **износúть** (*плáтье*). || Исходúть. **Schodziłem całe miasto**, я исходúлъ весь гóродъ. || **Schodzić się, Zejść się**, сходúться, сойдти́сь, собира́ться, собра́ться. **Zejść się (z sobą)**, встрѣ́титься.
Schodzistość, **-ści**, *ж.* **покáтость, отлóгость, наклóнность.**
Schodzisty, **покáтый, отлóгій**, **наклóнный.**
Schorzało, болѣ́зненно. **Schorzało wyglądać**, имѣ́ть болѣ́зненный видъ.
Schorzały, **болѣ́зненный, изнурённый** болѣ́знью.
Schorzeć, изнури́ться отъ **болѣ́зни.**
Schować, *см.* **Chować.**
Schowalnia, **-ni**, *ж.* **кладовáя, чуланъ;** || **шкапъ**
Schowalny, сохрáнный. **Izba schowalna**, кладовáя. **Szafa schowalna**, **шкапъ** (*платяно́й и т. п.*).
Schowanie, **-nia**, *ср.* **хранéніе, сохранéніе.**
Schraniać, Schronić, скрывáть, скрыть, укрывáть, укры́ть, прáтать, спрáтать, утáивать, утаúть. || **Schraniać się, Schronić się** (**gdzie** *или* **przed kim**), прáтаться укрывáться, удалúться. **Ś. Antoni rozdał majątek i schronił się na puszczę**, Св. Антóній рóздалъ своё имýщество и **удали́лся** въ пусты́ню. **Schroń się, żeby cię nie postrzegli**, спрáчься, чтóбы тебя́ не замѣ́тили, не увúдѣли. **Schraniać się (czemu)**, избѣгáть (*чего́*), увёртываться (*отъ чего́*), *см.* **Chronić się.**
Schronienie, **-nia**, *ср.* **убѣ́жище, прибѣ́жище, пристáнище, пріютъ. Dawanie schronienia**, пристанодержáтельство. **Dom schronienia starców**, богодѣ́льня.
Schwał, **-u**, *м.* **Schwała**, **-y**, *ж. Стар.* **прославлéніе, восхвалéніе, похвалá. Nad schwał**, вы́ше всѣ́хъ похвáлъ. || **Na schwał**, изъ тщеслáвія, изъ чванства. **On na schwał tylko to umié**, онъ э́то знáетъ тóлько изъ тщеслáвія; || **на слáву**, превосхóдно, дúвно.
Schwycić, схватúть.
Schwyt, **-u**, *м.* **силóкъ** (*для лóвли птицъ*).
Schwytać, *см.* **Schwycić.**
Schył, Schył, **-u**, *м.* **склонъ, наклóнность, покáтость.**
Schylać, Schylić, наклоня́ть, наклони́ть, нагибáть, нагнýть; || опускáть, опусти́ть. || **Schylać się, Schylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться. **Schylać się po co**, наклоня́ться, нагибáться за чѣ́мъ (чтобы поднять́). **Schylać się do kogo**, наклоня́ться, склоня́ться къ кому́.
Schyłek, **-łku**, *м.* **склонъ, закáтъ;** || **остáтокъ;** ущéрбъ (*луны*). **Na schyłku dnia**, **на склóнѣ**, на закáтѣ дня. **Na schyłku życia**, на закáтѣ жизни, при остáткѣ жи́зни. **Beczka wina już na schyłku**, бóчка винá уже́ на остáткѣ, *или* винá въ бóчкѣ остаётся немнóго.
Schytrzać, Schytrzyć, *Стар.* **надувáть, надýть, поддѣвáть, поддѣ́ть, перехитри́ть.**
Schytrzeć, сдѣ́латься хи́трымъ, **продувны́мъ.**
Sciąć, *см.* **Ścinać.**
Sciąg, **-u**, *м. Ком.* **полýчка дéнегъ и внесéніе** ихъ въ кáссу, **уплáта, вы́дача** дéнегъ.
Sciągać, Sciągnąć, стя́гивать, стянýть, сжимáть, сжать, затя́гивать, затянýть,

стáскивать, стащи́ть. Ściągnąć gorset, затяну́ть корсе́тъ. Mróz ściąga błoto (na drogach), отъ моро́за крѣ́пнетъ грязь (*на доро́гахъ*). *Ściągnąć dwa zdania w jedno, соедини́ть, смѣша́ть два поня́тія въ одно́. Ściągać buty, pończochy, стáскивать, снимáть сапоги́, чулки́. Sciągać wino z beczki, цѣди́ть, сцѣ́живать вино́ изъ бо́чки. Ściągać warty, снимáть карау́лъ. Sciągać wojska, собирáть войскá. Sciągać co na siebie, навлекáть на себя́, накликáть на себя́ (*не́нависть, презрѣ́ніе*). Sciągnąć wodę, отвести́ во́ду. Sciągać gdzie, добирáться, достигáть. Zaledwie ściągnęliśmy do wsi na nocleg, наси́лу добрали́сь мы до дере́вни на почле́гъ. || Sciągać się, Ściągnąć się, стя́гиваться, стяну́ться, затя́гиваться, затяну́ться, сжимáться, сжáться; || собирáться, собрáться; || сцѣ́живаться, сцѣди́ться (*о винѣ́*); Sciągać się do czego, относи́ться (*къ чему́*), касáться (*чего́*).

Sciąganie, Sciągnięcie, Ściągnienie, -nia, *ср.* стя́гиваніе, затя́гиваніе, сжимáніе, сжáтіе; || Ściąganie, Sciągnięcie należności, взыскáніе, истре́бованіе до́лжной су́ммы; || стáскиваніе (*сапого́въ*); || собирáніе (*войскъ*); || сцѣ́живаніе (*винá изъ бо́чки*); || испражне́ніе, приня́тіе слаби́тельнаго.

Sciągnięcie, -cia, *ср.* истре́бованіе.

Sciana, -y, *ж.* стѣнá, перегоро́дка: || бокъ, сторонá. Sciana przeczna, перебо́рка, простѣ́нокъ. Sciana przedziałowa, перегоро́дка. Ściana pleciona, плете́нь. Ściana lepiona, обмáзка изъ соло́мы и гли́ны. Sciana gruntowna, капитáльная стѣнá. Mieszkać o ścianę, жить о́бъ стѣну, стѣнá о́бъ стѣну, въ сосѣ́дствѣ. || *Мат.* бокъ, сторонá (*фигу́ры*); || *Неупот.* Sciana liczby kwadratowéj, квадрáтный ко́рень. || *Посл.* Moje słowa jak groch o ścianę, мои́ словá ему́ какъ къ стѣнѣ́ горо́хъ (*не приста́ютъ*).

Scianka, -i, *ж.* стѣ́нка, перегоро́дка, перебо́рка. Scianki, -nek, *мн.* простѣ́нокъ. || *Стар.* проли́въ. || Gra w ścianki, игрá: орёлъ *или* решётка.

Sciec, *см.* Sciekać.

Scięcie, -cia, *ср. см.* Scinanie.

Scieg, -u, *м.* стёжка, шовъ, стро́чка.

Scięgacz, Ściągacz, -a, *м.* *Анат.* сухáя жи́ла.

Scięgaczka, Sciągaczka, -i, *ж.* перевя́зка.

Scięgno, -a, *ср.* *Анат.* стегно́, ве́рхняя часть ноги́ до колѣ́на, бедро́, ля́двея; || свя́зка, твёрдое тѣ́ло, твёрдая плоть, хрящъ.

Sciek, -u, *м.* вытекáніе, истече́ніе; || стокъ, спускъ воды́; || водоотво́дный жо́лобъ, вы́пускъ для сто́ка воды́, сто́чная трубá; || помо́йная, со́рная я́ма; || слія́ніе, стече́ніе (*двухъ рѣкъ*); || *Анат.* Sciek mleczny, пузырёкъ питáтельнаго со́ка.

Sciekać, Ściec, Scieknąć, стекáть, стечь.

Sciekanie, -nia, *ср.* стече́ніе, истече́ніе.

Sciekły, кáплющій.

Scieńczać, Scieńczyć, сострогáть утоня́ть; || уменьшáть, уменьши́ть тя́жесть, облегчáть, облегчи́ть.

Scieńczały, утонче́нный, сдѣ́лавшійся то́ньше.

Scieńczeć, станови́ться то́ньше, тончáть.

Sciennik, -a, *м.* ближáйшій, сме́жный сосѣ́дъ; || мото́къ ни́токъ изъ сорокá пáсемъ.

Scienny, стѣнно́й.

Scierać, Zetrzeć, стирáть, стере́ть.

Sciereczka, -i, *ж.* тря́почка (*для стирáнія*).

Scierka, -i, *ж.* тря́пка, стирáлка.

Ścierń, -ni, *ж.* употреби́тельнѣе Sciernie, -nia, *ср.* жни́во, жни́вье, жни́твина, соло́ма остáвшаяся по́слѣ жáтвы на пáшнѣ; || мѣ́сто, съ кото́раго сжатъ хлѣбъ.

Sciernisko, -a, *ср.* жни́во, по́ле со жни́вомъ.

Sciernisty, покры́тый жни́вомъ.

Scierpieć, терпѣ́ть, перетерпѣ́ть, вы́терпѣть, переноси́ть, сноси́ть, выноси́ть, вы́держать, допускáть.

Scierpliwy, Scierpny, сно́сный, стерпи́мый.

Ścierpnąć, оцѣпенѣ́ть, окоченѣ́ть, онѣмѣ́ть.

Scierw, -a, -u, *м.* употреби́тельнѣе Scierwo, -a, *ср.* сте́рво, мертвечи́на, пáдаль.

Ścierwisko, -a, *ср.* живодёрня.

Scierwowiec, -wca, *м.* *Зоол.* му́ха питáющаяся пáдалью.

Ściesać, *см.* Sciesywać.

Scieśniać, Scieśnić, съу́живать, съу́зить, сжимáть, сжать; стѣсня́ть, стѣсни́ть; || ограни́чивать, ограни́чить. Scieśnić suknię, съу́зить плáтье. Scieśnić czyję władzę, ограни́чить чью власть. Scieśnić znaczenie wyrazu, придáть сло́ву бо́лѣе сжáтый смыслъ. Scieśniać handel, стѣсня́ть торго́влю.

Scieśnienie, -nia, *ср.* ограниче́ніе; || стѣсне́ніе, сжáтіе; || съу́живаніе.

Sciesywać, Sciesać, строгáть, сострогáть; || обтёсывать, обтесáть; || скáшивать, скоси́ть.

Sciesywanie, -nia, *ср.* обтёсываніе, скáшиваніе, *см.* Sciesywać.

Scieszka, *см.* Scieżka.

Scięty, срѣ́занный, сру́бленный; || ско́шенный. Drzewo ścięte, сру́бленное де́рево. Trawa ścięta, ско́шенная травá. Ścięta śmierć, обезглáвленіе, отсѣче́ніе головы́. Ścięte usta, сжáтыя гу́бы. Ścięte zęby, сти́снутые зу́бы.

Scieżka, -i, *ж.* стезя́, тропи́нка, доро́жка. Scieżki holownicze, бечевники́. || *Посл.*

Dla ścieżki gościńca nie opuszczaj, т. е. иди́ по прямо́й доро́гѣ, въ сто́рону не свора́чивай.

Scig *см.* Scieg.

Ścigać, преслѣ́довать (*кого́*), гна́ться (*за кѣмъ*), гоня́ться (*за чѣмъ*).

Ściganie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня.

Ścinać, Ściąć, срѣ́зывать, срѣ́зать, отсѣка́ть, отсѣ́чь, руби́ть, сруби́ть. Scinać drzewa, руби́ть, вали́ть дере́вья. Sciąć głowę (z karku), отсѣ́чь, отруби́ть го́лову. * Sciąć kogo z nóg, сшиби́ть кого́ съ ногъ. Scinać trawki, gałązki, щипа́ть траву́, объѣда́ть, обгла́дывать ли́стья. Scinać zboże, побива́ть, выбива́ть поля́ (*гра́домъ*). Sciąć zęby, сти́снуть зу́бы. Sciąć wargi, сжать гу́бы. Mróz ścina wodę, вода́ мёрзнетъ, замерза́етъ. * Scinać krew w żyłach, охлажда́ть, ледени́ть кровь въ жи́лахъ.

Scinanie, -nia, Scięcie, -cia, *ср.* срѣ́зываніе, отсѣче́ніе, ру́бка. Scinanie drzew, ру́бка лѣ́су. Scięcie głowy, обезгла́вленіе, усѣкнове́ніе главы́. Scięcie ust, сжа́тіе устъ. Ścięcie zębów, сти́скиваніе зубо́въ, *см.* Scinać.

Sciołka, -i, *ж.* ли́стья для подсти́лки.

Scisk, -u, *м.* да́вка, толпа́, тѣснота́; || притѣсне́ніе; || стѣсне́ніе, сжа́тіе, щемле́ніе (*се́рдца*); || пожа́тіе, *см.* Uścisk; || *Мед.* су́дорожное смыка́ніе че́люстей.

Sciskać, Scisnąć, сжима́ть, сжать, пожима́ть, пожа́ть, сда́вливать, сдави́ть, сти́скивать, сти́снуть, стя́гивать, стяну́ть, обнима́ть, обня́ть. Scisnąć kogo za rękę, пожа́ть кому́ ру́ку. Scisnąć powietrze, сжа́ть во́здухъ. Mróz ścisnął bagna, отъ хо́лода замёрзли боло́та. Sciskać serce, сжима́ть, щеми́ть се́рдце. || Sciskać się (jeden drugiego), обнима́ть, прижима́ть (*другъ дру́га*); || стя́гиваться, затя́гиваться (*въ корсе́тъ*); || собира́ться толпо́ю, толпи́ться; || надрыва́ться, сжима́ться (*о се́рдцѣ*).

Sciskanie, Ściśnięcie, Ściśnienie, -a, *ср.* сжима́ніе, сжа́тіе, пожима́ніе, пожа́тіе, давле́ніе. Ściśnienie ręki, пожа́тіе руки́. Ściśnienie powietrza, сжа́тіе во́здуха. Ściśnienie serca, стѣсне́ніе, щемле́ніе се́рдца, грусть, тоска́; || *Мед.* стя́гиваніе, сжима́ніе.

Ściśle, стро́го, то́чно, испра́вно; || тѣ́сно, сжа́то, пло́тно.

Ściśliwość, -ści, *ж. Физ.* сжима́емость.

Ściśliwy, сжима́емый, сгнета́емый.

Ścisło, сжа́то.

Scisłość, -ści, *ж.* стро́гость, то́чность, испра́вность; || сжа́тость, пло́тность; || тѣ́сная дру́жба, тѣ́сная связь. Oni żyli z sobą w wielkiéj ścisłości, они жи́ли ме́жду собо́ю въ тѣ́сной дру́жбѣ. || Scisłość wyrażenia, сжа́тость выраже́нія.

Ścisły, стро́гій, то́чный, испра́вный, подро́бный; || сжа́тый, пло́тный, тѣ́сный. Ścisła przyjaźń, тѣ́сная дру́жба, тѣ́сная связь. Scisłe znaczenie wyrazu, то́чное значе́ніе сло́ва. W ścisłém znaczeniu, въ прямо́мъ смы́слѣ (*сло́ва*). Nauki ścisłe, то́чныя нау́ки. Scisły obowiązek, стро́гая обя́занность. Scisły rachunek, подро́бный счётъ, стро́гій отчётъ. Oddasz ścisły rachunek Bogu, ты отда́шь стро́гій отчётъ Бо́гу. Ścisłe przymierze, тѣ́сный сою́зъ. || * скупо́й, неще́дрый, *см.* Skąpy.

Ścisnąć, *см.* Ściskać.

Sciśnięcie, Ścisnienie, *см.* Ściskanie.

Sciśnięty, Ściśniony, сжа́тый, сти́снутый, сда́вленный, сперто́й; || *Грам.* Sciśniony, непо́лный, нея́сный, глухо́й, сжа́тый (*о по́льскихъ гла́сныхъ бу́квахъ:* é, ó).

Scjatyka, -i, *ж. Мед.* сціа́тика, сѣда́лищная ломо́та, ломъ въ бёдрахъ.

Scyssja, -ji, *ж.* разногла́сіе, раздѣле́ніе голосо́въ.

Scyzoryk, -a, *м.* перочи́нный но́жикъ.

Sczerwienić, окра́сить кра́сною кра́скою.

Sczerwienieć, покраснѣ́ть; || окра́шиваться кра́сною кра́скою; || рыжѣ́ть, станови́ться ры́жимъ, порыжѣ́ть.

Se, *Прост. фо́рма, вм.* Sobie (*себѣ́*).

Secundum anteriora, *Лати́нск.* согла́сно съ предыду́щимъ.

Sęczek, -czka, *м.* сучо́къ.

Sędacz, *см.* Sandacz.

Sedentarja, Sedenterja, -ji, *ж* сидя́чая, домосѣ́дная жизнь. Sedentarją się bawić, вести́ сидя́чую жизнь.

Sednić, Zsednić, са́днить, сса́днить, цара́пать, оцара́пать; || обдира́ть, сдира́ть, содра́ть (*ко́жу*).

Sednisty, сса́дненный; || *Ветер.* испле́ченная (*ло́шадь*).

Sedno, -a, *ср.* сса́дина, сса́дно (*на тѣ́лѣ*).

Sędyk, *см.* Syndyk.

Sędzia, -iego, *м.* судья́; || знато́къ цѣни́тель. Sędzia pokoju, мирово́й судья́. Sędzia polubowny, посре́дникъ, трете́йскій судья́. Sędzia instruent, слѣ́дователь, дѣлопроизводи́тель. Sędzia przybrany, су́перъ-арби́тръ.

Sędzianka, -i, *ж.* дочь судьи́.

Sędzic, -a, *м.* сынъ судьи́.

Sędzina, -éj, *ж.* жена́, супру́га судьи́ (*Русск. Прост.* суде́йша).

Sędziostwo, Sędztwo, Sęstwo, -a, *ср.* суде́йское зва́ніе; || *Собир.* судья́ съ жено́ю вмѣ́стѣ.

Sędziowski, суде́йскій. Urząd sędziowski, суде́йская до́лжность.

Sędziwość, -ści, *ж.* (*см.* Szedziwość), престарѣ́лость, дря́хлая ста́рость.

Sędziwy, престарѣ́лый, дря́хлый.

Sędztwo, *см,* Sędziostwo.

Segregacja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе, разверста́ніе, раскла́дка, распредѣле́ніе.

Sejm, -u, *м.* сеймъ, собра́ніе госуда́рственныхъ чино́въ.

Sejmik, **-u**, *м.* сéймикъ, мáлый, провинціáльный сеймъ.

Sejmikować, составля́ть сéймикъ; || * тра́тить напра́сно вре́мя въ пусты́хъ совѣща́ніяхъ.

Sejmować, собира́ться на сéймѣ.

Sejmowy, сéймовый.

Sęk, **-a**, *м.* сукъ; || тру́дность. **To sęk, eto sęk**, вотъ и запята́я, вотъ въ чёмъ состои́тъ тру́дность. *Посл.* **W sitowiu sęka szukać**, иска́ть вчера́шняго дня, затрудня́ться пустяка́ми. || *Бот.* прострѣлъ, вѣтреница (*растéніе*). || *Охот.* отро́стокъ оле́ньихъ рого́въ; || *Прост.* брань: **Jechał go sęk**, чортъ съ нимъ.

Sękato, **Sękowato**, суковáто.

Sękatość, **Sękowatość**, **-ści**, *ж.* суковáтость.

Sękaty, **Sękowaty**, суковáтый.

Sekcja, **-ji**, *ж.* отдѣле́ніе; || *Анат.* вскры́тіе тру́па, мёртваго тѣла; || *Мат.* сѣче́ніе

Sękowato, *см.* **Sękato.**

Sękowatość, *см.* **Sękatość.**

Sękowaty, *см.* **Sękaty.**

Sekret, **-u**, *м.* та́йна, секре́тъ. **Powiedzieć co komu w sekrecie, pod sekretem**, сказа́ть что́-либо кому́ по секре́ту, подъ секре́томъ. **Prosić kogo na sekret, brać, wziąść kogo na sekret**, отвести́ кого́ въ сто́рону для сообще́нія ему́ секре́та.

Sekretarja, **-ji**, *ж.* секрета́рская должность, секрета́рство.

Sekretarjat, **-u**, *м.* секрета́рская пала́та, канцеля́рія. **Sekretarjat stanu**, статсъ-секретаріа́тъ.

Sekretarka, **-i**, *ж.* секрета́рша; || * повѣ́ренная.

Sekretarski, секрета́рскій.

Sekretarstwo, секрета́рство, секрета́рская до́лжность.

Sekretarz, **-a**, *м.* секрета́рь, письмоводи́тель, дѣлопроизводи́тель. **Sekretarz stanu**, статсъ-секрета́рь. || *Стар.* **Sekretarz wielkiéj pieczęci**, ка́нцлеръ; || письмо́вникъ (*образцы́ писемъ и правила писа́ть ихъ*).

Sekretarzowa, **-éj**, *ж.* жена́ секретаря́.

Sekretnie, секре́тно, та́йно, вта́йнѣ, скры́тно.

Sekretnik, **-a**, *м.* держа́щій секре́тъ.

Sekretny, секре́тный, та́йный, скры́тный. **Sekretny rozkaz**, секре́тное предписа́ніе.

Sekstern, **-a**, *м.* тетра́дь.

Sekta, **-y**, *ж.* се́кта, толкъ, раско́лъ, е́ресь.

Sektarski, раско́льничій, еретическій, секта́торскій.

Sektarstwo, **-a**, *ср.* отпаде́ніе въ раско́лъ.

Sektarz, **-a**, *м.* секта́торъ, после́дователь, приве́рженецъ се́кты.

Sektor, **-a**, *м.* *Мат.* се́кторъ, вы́рѣзокъ, часть кру́га.

Sekularyzacja, **-ji**, *ж.* секуляриза́ція, обраще́ніе духо́внаго (*имѣ́нія*) въ свѣ́тское.

Sekularyzować, обраща́ть духо́вное (*имѣ́ніе и т. п.*) въ свѣ́тское.

Sekunda, **-y**, *ж.* секу́нда (*вре́мени*); || второ́й классъ (*гимна́зіи*); || *Муз.* секу́нда; || *Тип.* втора́я корректу́ра. || *Стар.* вооружённая по́мощь.

Sekundant, **-a**, *м.* секунда́нтъ.

Sekundować (komu), быть секунда́нтомъ (*у кого́*).

Sekut, **-a**, *м.* доку́чливый, сварли́вый, придирчивый человѣкъ, зажи́га, запи́нщикъ.

Sekutnica, **-y**, *ж.* сварли́вая, зла́я же́нщина, вѣ́дьма.

Sekutnie, придирчиво, сварли́во, надоѣ́дливо, назо́йливо.

Sekutnik, **-a**, *м.* *см.* **Sekut.**

Sekutny, придирчивый, сварли́вый, надоѣ́дливый, назо́йливый.

Sekwela, **-i**, *ж.* *Стар.* послѣ́дствіе.

Sekwestr, **-u**, *м.* секве́стръ, отда́ча подъ при́смотръ въ тре́тьи ру́ки (*спо́рной ве́щи*); || секвестро́ванное имѣ́ніе; || *Хир.* мёртвая часть ко́сти, отдѣли́вшаяся отъ живо́й. || *Стар.* суде́бное разбира́тельство. **Wziąść co w sekwestr, pod sekwestr**, *см.* **Sekwestrować.**

Sekwestracja, **-ji**, *ж.* секвестра́ція, секве́стръ, наложе́ніе секве́стра.

Sekwestrator, **-a**, *м.* суде́бный при́ставъ (*при секвестра́ціи*).

Sekwestrować, **Zasekwestrować**, секвестрова́ть, отдава́ть *или* брать въ секве́стръ.

Seledyn, **-u**, *м*, блѣдноселёный цвѣ́тъ.

Seledynowy, блѣдноселёный.

Seler, **-a**, *м.* *Бот.* сельдере́й (*растéніе*).

Semestr, **-u**, *м.* шестимѣ́сячіе, полуго́діе, по́лгода.

Seminarjum, *Нескл.* **Seminarz**, **-a**, *ж.* семина́рія; || * разса́дникъ.

Seminarzysta, **-y**, *м.* семинари́стъ.

Sen, **snu**, *м.* сонъ; || сновидѣ́ніе; || дре́мота, сонли́вость.

Senacki, сена́тскій. **Ukaz senacki**, сена́тскій ука́зъ.

Senat, **-u**, *м.* сена́тъ. **Senat rządzący**, правительствующій сена́тъ. || **Uchwała senatu** (*въ Римѣ*), сена́тское рѣше́ніе.

Senator, **-a**, *м.* сена́торъ.

Senatorowa, **-éj**, *ж.* сена́торша, супру́га, жена́ сена́тора.

Senatorski, сена́торскій.

Senatorstwo, **-a**, *ср.* сена́торство.

Sendyk, *см.* **Syndyk.**

Senes, **-u**, *м.* *Бот.* Еги́петская ка́ссія. **Liście senesowe**, Александрійскій листъ.

Senliwość, **-ści**, *ж.* сонли́вость, спя́чка.

Sennik, **-a**, *м.* со́нникъ, кни́га содержа́щая въ себѣ́ толкова́ніе сновъ; || *Церк.* сновѣ́децъ.

Sennodajny, **Sennorodny**, усыпи́тельный, снотво́рный.

Senność, -ści, *ж.* **сонли́вость.**
Senny, со́нный.
Sens, -u, *м.* смыслъ, значе́ніе. **Rzecz bez sensu,** нелѣпость, вздоръ.
Sensat, -a, *м. Ирон.* грамоте́й, учёный, педа́нтъ.
Sensatka, -i, *ж. Ирон.* гра́мотница, педа́нтка, учёная.
Sentencja, -ji, *ж.* сенте́нція, остроу́мное изрѣче́ніе; || мнѣніе, *см.* **Zdanie, Mniemanie**; || содержа́ніе, осно́ва, *см.* **Treść, Osnowa**; || сенте́нція, приговоръ суда́, *см.* **Wyrok. Sentencja wyroku,** резолю́ція, су́щность приговора.
Sentencjonarz, -a, *м.* суде́бный прото́колъ для запи́сыванія суде́йскихъ мнѣній, протоко́лъ рѣшеній, *см.* **Dekretarz.**
Sentencjonować, *Стар.* **подава́ть го́лосъ,** мнѣніе.
Sentyment, -u, *м. Стар.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе, *см.* **Uczucie.**
Sentymentalnie, сентимента́льно.
Sentymentalny, сентимента́льный, при́торно-чувстви́тельный.
Sep, spu, *м. см.* **Osep.**
Sęp, -a, *м.* я́стребъ (*пти́ца*).
Sępa, *см.* **Sępja.**
Separacja, -ji, *ж. Юрид.* разлуче́ніе супру́говъ; || расторже́ніе торго́ваго о́бщества; || разверста́ніе земе́ль.
Separatka, -i, *ж. Юрид.* жена́ съ му́жемъ разлучённая.
Sepet, -u, *м.* сунду́къ, я́щикъ. *Умен.* **Sepecik,** сундучо́къ, я́щичекъ; || за́дница. **Dać komu w sepet,** отколоти́ть, отду́ть кого́.
Sępi, Sępowy, ястреби́ный.
Sępić, помрача́ть, затемня́ть, затмева́ть. || **Sępić się,** темне́ть, мёркнуть, помрача́ться.
Sępja, -ji, *ж. Зоол.* карэка́тица (*мо́люскъ*).
Sępnie, мра́чно, угрю́мо, печа́льно.
Sępno, тёмно, па́смурно (*на дворѣ, на не́бѣ*).
Sępny, мра́чный, угрю́мый; || па́смурный, тёмный.
Sepowy, *см.* **Osepowy.**
Sępowy, *см.* **Sępi.**
Sepultura, -y, *ж.* погребе́ніе; || ме́сто погребе́нія; || метри́ческое свиде́тельство о сме́рти.
Sér, -a, *м.* сыръ; || творо́гъ.
Seraf, -a, *м.* серафи́мъ.
Seraficki, Seraficzny, серафи́ческій, а́нгельскій.
Serafiński, серафи́мскій.
Seraj, -ju, *м.* сера́ль (*дворе́цъ туре́цкаго султа́на*); || гаре́мъ.
Serajowy, гаре́мный.
Serce, -a, *ср.* се́рдце.
Sercewiedzca, -y, *м.* сердцевѣдецъ (*о Бо́гѣ*).
Sercowy, *Анат.* серде́чный, относя́щійся къ се́рдцу. **Choroby sercowe,** боле́зни се́рдца. **Sercowy worek,** околосе́рдіе, околосерде́чная оболо́чка.
Serdak, -a, *м.* фуфа́йка. *Умен.* **Serdaczek, -czka,** *м.* фуфа́ечка.
Serdeczko, *см.* **Serduszko.**
Serdecznie, серде́чно, отъ всего́ се́рдца, и́скренно, раду́шно.
Serdecznik, -a, *м. Бот.* серде́чникъ, двулѣтняя трава́.
Serdeczność, -ści, *ж.* чистосерде́чіе, и́скренность, раду́шіе; || *Стар.* му́жество, отва́га.
Serdeczny, серде́чный, и́скренній, раду́шный, задуше́вный.
Serduszko, -a, *ср.* серде́чко. **Moje serduszko,** моё серде́чко! ду́шенька моя́! дружо́чекъ! || *Стар.* * гнѣвъ, зло́ба.
Serduszkowaty, *Бот.* сердцевидный, сердцеобра́зный.
Serek, -rka, *м. Умен.* небольшо́й сыръ.
Serenada, -y, *ж.* серена́да.
Serja, -ji, *ж.* разря́дъ, се́рія; || *Мат.* рядъ.
Serjarz, -a, *м.* ро́спись, спи́сокъ, ре́естръ, вѣдомость; || суде́бный прото́колъ.
Serjo, ва́жно, серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. **Mina serjo,** серьёзная, ва́жная ми́на.
Serkosz, -a, *м. Зоол.* дербни́къ, ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).
Sérniczka, -i, *ж.* торгу́ющая сы́ромъ; || дѣлающая сыры́.
Sérnik, -a, *м.* плетёнка, на кото́рой даю́тъ стека́ть сы́ру; || сы́рня, сыровáрня; || торго́вля сыра́ми; || торговецъ сыра́ми; || *Хим.* сы́рное вещество́; || *Повар.* сы́рникъ, твороженникъ.
Serokoszek, -szka, *м.* сорокопу́тъ (*пти́ца*).
Sérowaty, сы́рный, творо́жный; || сы́рчатый, похо́жій на сыръ. **Sérowy kołacz,** ватру́шка.
Serpentyn, -u, *м.* серпенти́нъ, змѣеви́къ (*ка́мень*).
Serpentyna, -y, *ж.* кулеврúна (*старúнная пýшка*), *см.* **Smigownica**; || родъ кривóй са́бли.
Serwaser, -u, *м.* кре́пкая во́дка.
Serwatczaność, -ści, *ж.* водяна́я часть (*кро́ви, молока́*).
Serwatczany, сы́вороточный; || *Мед.* вла́жный, водяно́й.
Serwatczeć, обраща́ться въ сы́воротку.
Serwatka, -i, *ж.* сы́воротка; || *Мед.* па́сока, су́кровица.
Serwatkowy, сы́вороточный.
Serweta, -y, *ж.* салфе́тка.
Serwis, -u, *м.* серви́зъ, столо́вый прибо́ръ.
Serwitorat, Serwitorjat, -u, *м. Стар* королéвская привилéгія да́нная недворянúну, въ си́лу кото́рой онъ счита́лся

на слу́жбѣ у короля́ и ни отъ кого́ бо́лѣе не зави́сѣлъ.

Serwitorka, -i, *ж.* мона́хиня, завѣ́дывающая столо́выми припа́сами, прибо́рами и т. п.

Serwituda, -y, *ж.* тя́гость, пови́нность.

Serzeć, свёртываться, ссѣда́ться (*о молокѣ*).

Serzyć, ква́сить, проква́шивать (*молоко́*).

Serzysko, -a, *ср.* сы́вороточная заква́ска, сычужо́къ (*у сырова́ровъ*), *см.* Podpuszczka; || *Увел.* большо́й сыръ *и́ли* нехоро́шій сыръ.

Sesam, -u, *м. Бот.* кунжу́тъ (*расте́ніе*).

Sęstwo, *см.* Sędziostwo.

Sessja, -ji, *ж.* засѣда́ніе, се́ссія; || періо́дъ, вре́мя засѣда́ній, *см.* Posiedzenie; || присѣ́стъ, сеа́нсъ.

Setek, -tka, *м.* со́тня.

Setka, -i, *ж.* со́тня, сотня́га; || сотени́къ (*ка́мень на доро́гѣ для означе́нія 100 саж. протяже́нія*).

Setkować, дѣли́ть по со́тнямъ; || нака́зывать со́таго, одного́ изъ ста.

Setkowy, со́тенный.

Setnia, -ni, *ж.* со́тня (*отдѣле́ніе полка́ изъ ста человѣ́къ*); || центу́рія, со́тня (*у Ри́млянъ*).

Setnictwo, **Setnikostwo**, -a, *ср.* со́тничество, зва́ніе со́тника.

Setnie, стокра́тъ, стокра́тно, стори́чно, стори́цею.

Setnik, -a, *м.* со́тникъ, со́тскій; || центуріо́нъ, со́тникъ (*у Ри́млянъ*).

Setnikostwo, *см.* Setnictwo.

Setny, со́тый. **Setna część**, со́тая часть; || со́тенный. **Setna liczba**, со́тенное число́; || стори́чный, стокра́тный, *см.* Stokrotny.

Sextern, *см.* Sekstern.

Sfałszować, *см.* Fałszować.

Sfałszowanie, *см.* Fałszowanie.

Sfałszowany, *см.* Fałszowany.

Sfera, -y, *ж.* сфе́ра; || кругъ дѣ́йствія, кругъ дѣ́ятельности. **To moję sferę przechodzi**, э́то свы́ше мои́хъ поня́тій, позна́ній *и́ли* внѣ мое́й вла́сти.

Sferycznie, шарови́дно, сфери́чески.

Sferyczny, шарови́дный, сфери́ческій.

Sfora, **Swora**, **Zwora**, -y, *ж.* сво́ра, смычёкъ.

Sformować, образова́ть; || соста́вить.

Sformowanie, -nia, *ср.* образова́ніе; || составле́ніе.

Sfornie, послу́шно, поко́рно, || единоду́шно, согла́сно.

Sforność, -ści, *ж.* послу́шность, поко́рность; || единоду́шіе, согла́сіе.

Sforny, послу́шный, поко́рный; || единоду́шный, согла́сный.

Sforować, **Zesforować**, привя́зывать, привяза́ть на сво́ру, свя́зывать, связа́ть сво́рою (*соба́къ*).

Siać, **Zasiać**, сѣ́ять, засѣва́ть, засѣ́ять; || *разсѣва́ть, посѣва́ть, распространя́ть. **Siać niezgody**, niesnaski, сѣ́ять сѣмена́ раздо́ра. *Посл.* **Kto nie sieje, nie zbiera**, не посѣ́ешь, не пожнёшь.

Siadać, садиться. **Siedzieć**, **Siąść**, **Usiąść** (*Стар.* Sieść), сидѣ́ть, сѣсть, си́живать. **Siadać do stołu**, сади́ться за сто́лъ. **Siedzieć przy stole, za stołem, u stołu**, сидѣ́ть за столо́мъ, при столѣ́, у стола́. **Siadajmy do stołu**, ся́демъ за сто́лъ. **On siedzi ciągle nad książką**, онъ безпреста́нно сиди́тъ надъ кни́гою. * **Aleksandrja siedzi nad brzegiem morza**, Александрі́я лежи́тъ на берегу́ мо́ря. **Często siadywaliśmy w tym ogrodzie**, мы ча́сто си́живали въ э́томъ саду́. *Посл.* **Ni siadło, ni padło**, ни съ того́, ни съ сего́.

Siadalny, сѣда́лищный.

Siadanka, -i, *ж. см.* Łaźbień; || скамья́, ба́нка (*для гребцо́въ*).

Siadło, -a, *ср.* жили́ще, мѣстопребыва́ніе, *см.* Siedlisko; || сѣда́лище, сидѣ́ніе.

Siadłość, -ści, *ж.* оса́дистость; || корена́стость, пло́тность.

Siadły, оса́дистый; || корена́стый, пло́тный.

Siadywać, *см.* Siadać.

Siąg, -a, -u, *м.* мѣ́ра дровъ, саже́нь, *см.* Sążeń.

Siąkać, сопѣ́ть.

Siąknąć, *см.* Wsiąkać.

Sianie, -nia, *ср.* сѣ́яніе, сѣвъ, посѣ́въ.

Sianko, -a, *ср.* сѣнцо́ (*Умен. см.* Siano); || ота́ва, подро́стъ; || вяза́нка сѣ́на; || трави́нка, были́нка.

Siano, -a, *ср.* сѣ́но.

Sianożęć, -ci, *ж.* сѣноко́съ, сѣноко́сная пора́, вре́мя поко́са.

Sianożętny, сѣноко́сный.

Siara, -y, *ж.* молоко́ сте́льной ко́ровы; || молоко́ же́нщины въ день родо́въ.

Siarczan, -u, *м. Хим.* сѣрнокислая соль.

Siarczany, *Хим.* сѣрноки́слый; || сѣ́рный.

Siarczyk, -a, *м. Хим.* сѣрни́стая смѣсь. **Siarczyk żelaza**, колчеда́нъ.

Siarczystość, -ści, *ж. Хим.* сѣрни́стость.

Siarczysty, сѣ́ристый, сѣрни́стый, сѣ́рный.

Siarka, -i, *ж.* сѣ́ра.

Siarkować, сѣ́рить, насѣ́ривать; || наку́ривать сѣ́рою.

Siarkownia, -ni, *ж.* сѣ́рный заво́дъ.

Siarkowy, сѣ́рный.

Siąść, *см.* Siadać.

Siatczany, **Siatkowy**, сѣ́точный, сѣ́тчатый.

Siateczka, -i, *ж.* сѣ́точка.

Siatka, -i, *ж.* сѣть, сѣ́тка. **Siatka na ptaki**, птицело́вная сѣть.

Siatkokrusz, -u, *м. Минер.* кобо́льтъ, коба́льтъ.

Siatkowaty, Siatkowy, *см.* **Siatczany.**

Siatnik, -a, *м,* сѣточникъ.

Siatny, сѣточный.

Sicz, Siecz, -y, *ж. Ист.* Сѣчь (*запорóжская*).

Siczowy, принадлежáщій къ Сѣчи, *см.* **Sicz.**

Sidełko, -a, *ср.* силóкъ.

Sidlić (kogo), разставлять кому сѣти, ловúть въ сѣти.

Sidło, -a, *ср.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Sidła, -deł,** силóкъ, пéтля; || * сѣти, кóзни.

Się, Siebie, ся, себя́. *Мьст.* **Dozwól mi z sobą płakać,** предостáвь мнѣ плáкать одному́. **Sobą nie mierz drugich,** по себѣ не судú о другúхъ. **Sobie pan, pan sobie,** самъ себѣ господúнъ. **Pozwól pan sobie powiedzieć,** позвóльте вамъ сказáть. **On sobie śpiewa,** онъ поётъ про себя́. **Siedzi sobie w ciepłéj izbie,** сидúтъ себѣ въ тёплой кóмнатѣ. **Nuże idź sobie precz ztąd,** нýже, ступáй, прочь отсюдá! **Pójdź sobie,** идú себѣ, подú же прочь! **K'sobie,** налѣво, по лѣвую рýку; **od siebie,** напрáво, по прáвую рýку. **Idą po sobie** *или* **jeden po drugim,** идýтъ одúнъ за другúмъ. **Nie zawsze z sobą będziemy,** мы не всегдá бýдемъ вмѣстѣ. **Bądźcie dla siebie grzeczni,** бýдьте вѣжливы другъ для дрýга. **Donosili sobie, co o nich mówiono,** онú доноси́ли другъ дрýгу, что бы́ло говорено́ о нихъ. **Spoglądają na siebie,** посмáтриваютъ одúнъ на другáго, другъ на дрýга. **Siedzą przy sobie,** сидáтъ другъ пóдлѣ дрýга. **Od siebie odszedł,** онъ внѣ себя́, потеря́лъ разсýдокъ, лишúлся чувствъ. **Łokietek dosyć z siebie czynił zawżdy,** Локéтокъ постоя́нно дѣлалъ всё, что отъ негó завúсѣло. **Występek jest przez się ohydny,** преступлéніе самó собóю *или* самó по себѣ омерзúтельно. *Юрид.* **Dłużnik obowiązany jest udowodnić wypadek przez siebie przytaczany,** должникъ дóлженъ доказáть событіе, на котóрое онъ ссылáется. **To przez się jasne,** э́то самó собóю я́сно. **Powiem ci, ale proszę, mówże to przy sobie,** я скажý тебѣ, но прошý сохранúть э́то про себя́, *или* чтóбы э́то остáлось мéжду нáми. **Gdy Annibal miasto to obległ, mieszczanie wielki głód na się mieli,** когдá Аннибáлъ осаждáлъ э́тотъ гóродъ, то жúтели терпѣли большóй гóлодъ. **Jeżeli pan chce co jeść, to proszę z sobą,** éсли вамъ хóчется ѣсть, то пойдёмте со мнóю. **Posłałem mu to od siebie,** я послáлъ емý э́то отъ себя́. **Być u siebie,** быть у себя́ (*дóма*). **Proszę do siebie,** прошý васъ къ себѣ (*въ домъ, къ себѣ въ кóмнату*). **Do siebie wszystko odnosi,** онъ всё берётъ на свой счётъ, онъ всё приписывáетъ себѣ. **Brać co na siebie,** брать что́ лúбо на себя́, брáться за что́, принимáть на себя́ исполнéніе чего́-лúбо.

Czy dobrze się spało, хорошó ли спалóсь? **Bwaj zapaśnicy biją się na pięści,** два противника дерýтся на кулáчки. **Bije się w piersi,** бьётъ себя́ въ грудь. **Przechadzać się po mieście,** прохáживаться пó городу. **Pieniądze się wydadzą, nim się postrzeżesz,** не успѣешь оглянýться, какъ дéньги ужé вы́шли. *Посл.* **Jak sobie pościelesz, tak się wyśpisz,** какъ постéлешь, такъ и вы́спишься, какъ аýкнется, такъ и откли́кнется.

Siec, Siekać, сѣчь, разсѣкáть, рубúть. **Siec kapustę, mięso,** сѣчь, рубúть капýсту, мя́со. **Siekać kamienie,** тесáть кáмни. **Siec siano,** косúть сѣно. **Siec pałaszem,** рубúть сáблею. **Siec kogo rózgami,** сѣчь кого́ рóзгами. **Grad siecze w szyby,** градъ бьётъ, стучúтъ въ стёкла (*въ окна*). **Siec powietrze,** разсѣкáть вóздухъ крылья́ми (*о пти́цѣ*). **Wiatr siecze,** вѣтеръ рѣжетъ (*лицó*), хлéщетъ (*въ лицó*). **Siekać (sztychując),** класть тѣни (*при гравúрованіи*). || **Siec się, Siekać się,** сѣчься (*о матéріи*), косúться (*о сѣнѣ*); || рубúться. **Siec na się,** рубúться (*на сáблях*), сражáться. **Włosy się sieką,** вóлосы сѣкýтся. **Usta się sieką,** гýбы трескаются.

Sieć, -ci, *ж.* сѣть, нéводъ, тенетó, (употребúтельнѣе во мн. ч. тенёта).

Sieciowy, сѣточный, сѣтчатый.

Sieczba, -y, *ж.* косьбá, сѣнокошéніе.

Sieczony, относя́щійся къ сѣчкѣ, къ изрýбленной солóмѣ; || служáщій для сѣчки.

Sieczenie, -nia, *ср.* сѣчéніе.

Sieczka, -i, *ж.* сѣчка, изрýбленная солóма.

Sieczkarnia, -rni, *ж.* станóкъ для сѣчéнія солóмы.

Sieczkarz, -a, *м.* рѣзальщикъ солóмы.

Sieczkowy, приготóбленный для сѣчки.

Sieczna, -éj, *ж. Мат.* секáнсъ, разсѣкáтельная лúнія.

Sieczny, сѣкýщій, рѣжущій. **Broń sieczna,** бѣлое *или* холóдное орýжіе. *Мат.* **Linja sieczna,** сѣкýщая лúнія.

Sieczany, сѣченный, рýбленный, кóшеный, жáтый. **Słoma sieczona,** изрýбленная солóма (*см.* **Sieczka**). **Sieczony rózgami,** высѣченный рóзгами.

Sieczysty, рѣжущій, óстрый, рѣзкій.

Siedlić się, Osiedlić się, селúться, поселúться, водвориться, водвориться.

Siedlisko, -a, *ср.* (иногдá: **Siedliszcze**), жилúще, осѣдлость, мѣстопребывáніе, обитáлище; || пепелúще; || вмѣстúлище; || * средотóчіе, центръ.

Siedm, Siedm', Siedem, *род. п.* **Siedmiu,** семь, *см.* **Siedmioro, Siedmiu;** || семёрка, *см.* **Siódemka.**

Siedmdziesiąt, Siedemdziesiąt, *род. п.* **Siedmdziesięciu,** сéмьдесятъ

Siedmdziesiąte, Po siedmdziesiąte, въ

семидесáтый разъ, на семидесáтомъ мѣстѣ.

Siedmdziesiątka, -i, *ж.* **семидесáтое числó, семидесáтый нумéръ; || седьмóй десáтокъ** (*льтъ*).

Siedmdziesiątletni, Siedmdziesiątoletni, Siedmdziesięcioletni, семидесятилѣтній.

Siedmdziesiąty, Siedemdziesiąty, семидесáтый.

Siedmdziesięcioro, -rga, (о лúцахъ обóего пóла и о живóтныхъ), сéмьдесятъ. **Było nas siedmdziesięcioro,** насъ былó сéмьдесятъ человѣкъ. **Siedemdziesięcioro bydła,** сéмьдесятъ головъ скотá.

Siedmdziesięciu, -u, *ср.* (*употребляется тóлько съ именáми лицъ муж. р.*), сéмьдесятъ. **Na siedmdziesięciu jednego wziąść,** взять одного изъ семúдесяти человѣкъ.

Siedmiobarwny, Siedmiobarwy, *см.* **Siedmiofarbny.**

Siedmiodniowy, Siedmiodzienny, семúднéвный; || бывáющій чрезъ семь дней.

Siedmiofarbny, семицвѣтный.

Siedmiokąt, -u, *м. Мат.* семиугóльникъ.

Siedmiokątny, семиугóльный.

Siedmiołbica, -y, *ж. Миѳ.* гúдра, семиглáвая змѣя.

Siedmiolecie, -cia, *ср.* семилѣтіе.

Siedmioletni, семилѣтній.

Siedmioraki, седмерúчный, семерúчный, семикрáтный, въ семь разъ бóльшій.

Siedmiorako, семерúчно, семь разъ, въ семь разъ.

Siedmioro, -rga, (*Стар.* **Siedmiorgo**), сéмеро. **Jest nas siedmioro,** насъ сéмеро человѣкъ.

Siedmiu, *Нескл.* (*съ именáми мужчúнъ, áнгеловъ, духóвъ, богóвъ*) **Siedmiu ludzi,** семь человѣкъ. **Siedmiu braci śpiących,** семь брáтьевъ спящихъ. **Siedmiu mędrców Grecji,** семь грéческихъ мудрецóвъ. *Ист.* **Rząd siedmiu** *или* **z siedmiu, семидержáвіе,** гептáрхія.

Siedmnasty, Siedemnasty, семнáдцатый.

Siedmniedzielny, семинедѣльный.

Siedmpalecznik, -a, *м. Бот.* сáбельникъ (*растéніе*).

Siedmset, Siedemset, *род. п.* **Siedmiuset,** семсóтъ.

Siedmsetny, Siedemsetny, семисóтый.

Siedzenie, -nia, *ср.* сидѣніе, мѣсто для сидѣнія: || сидѣніе на лúцахъ, насúживаніе; || посáдка, сидѣніе на лошади.

Siedziba, -y, *ж.* обитáніе, жилúще, жúтельство, мѣстопребывáніе. **Siedziba ojczysta,** родúое пепелúще, отчúзна, рóдина.

Siedzieć, *см.* **Siadać.**

Sięgać, Sięgnąć, посягáть, посягнýть, достигáть, достúгнуть, касáться, коснýться, простирáться, простерéться. достáвать, достáть. ***Sięgać po koronę,** стремúться къ получéнію корóны, къ вступлéнію на тронъ. **Sięgać po sławę,** стремúться къ слáвѣ. **Wysoko sięgać, имѣть** бóльшія претéнзіи, притязáніе (*на что́ либо*), быть трéбовательнымъ. **Sięgać po pieniądze,** достáвать дéньги (*изъ кошелькá*). **Do cudzéj kieszeni sięgać,** запускáть рýку въ чужóй кармáнъ. **Sięgać nieprzyjaciela,** нагонáть, настигáть непрiятеля. **Jak daleko wzrok sięga,** какъ далекó простирáется взоръ. **Strzelba ta daleko sięga,** этo ружьё далекó берётъ. **Woda kolan sięga,** водá достигáетъ, дохóдитъ до колѣнъ. || *Посл.* **Sam w piecu lega, a grugiego ożogiem sięga,** лопáта кочергѣ смѣётся. || **Sięgać się,** *Стар.* порывáться, бросáться на кого́, посягáть; || **Sięgać się do czego,** взáться за что́, обратúться къ чему́.

Sięganie, Sięgnienie, -nia, *ср.* посягáтельство (*на что́*) покушéніе, достижéніе, стремлéніе.

Siejba, -y, *ж.* сѣяніе, сѣвъ, посѣвъ, *см.* **Siano, Siew.**

Siek, -u, *м.* удáръ. махъ; || рѣзнá, рýбка; || *Зоол.* вьюнъ (*рыба*); || *см.* **Oguzie.**

Siekać, *см.* **Siec.**

Siekacz, -a, *м.* большóй ножъ, рѣзáкъ, сѣчка; || *Анат.* передúій зубъ, рѣзéцъ.

Siekaczka, -i, *ж.* сѣчка.

Siekalnica, -y, *ж.* доскá для рýбки мáса.

Siekanica, -y, *ж,* употребúтельнѣе во мн. ч. **Siekanice,** родъ нерóвной дрóби; гвóзди, кусóчки желѣза, котóрыми иногдá заражáется ружьё.

Siekanina, -y, *ж.* рѣзнá, сѣча, дрáка; || рýбленое мáсо, крóшево, фаршъ, начúнка.

Siekanka, -i, *ж. см.* **Siekanina.**

Siekarz, -a, *м.* рѣзéцъ; || *см.* **Siekacz.**

Siekiera, -y, *ж.* сѣкúра, топóръ; || *Горн. тесло́. Посл.* **Zła siekiera nie zginie,** худóе спóро, не сживётъ скóро, *или* худóе зéлье не скóро пойдётъ въ зéмлю.

Siekierowaty, *Зоол.* топоровúдный (*объ ýсикахъ*).

Siekierzysko, -a, *ср.* топорúще.

Sieknąć, нанести́ удáръ, *см.* **Siec.**

Sięknąć, *см.* **Siąknąć.**

Sielanin, -a, *м.* селянúнъ, сельчáнинъ, поселянúнъ.

Sielanka, -i, *ж.* селянка, поселянка, *см.* **Wieśniaczka;** || идúллія, эклóга, сéльское пастýшеское стихотворéніе.

Sielawa, -y, Sielawka, -i, *ж. Зоол.* уклéя, уклéйка (*рыба*).

Sieło, *см.* **Sioło.**

Sielski, сéльскій, *см.* **Wiejski.**

Siemię, -ienia, *ср.* сѣмя.

Sień, -ni, *ж.* сѣни. *Посл.* **Pierwiéj trzeba przed swoją sienią umieść,** прéжде огляни́сь на самого́ себя́, какóвъ ты самъ.

Siennica, -y, *ж.* **Siennik, -a,** *м.* сѣновáлъ, сѣнникъ.

Siennik, -a, *м.* соло́менникъ, соло́менный тюфя́къ; || *см.* **Siennica.**

Sienny, сѣнно́й, сво́йственный сѣ́ну; || сѣ́нный, относя́щійся къ сѣня́мъ.

Siepać, Posiepać, рвать, разорва́ть, терза́ть, растерза́ть, тормоши́ть, растормоши́ть, *см.* **Szarpać, Targać.** || **Siepać się,** боро́ться, состяза́ться.

Siepacz, -a, *м.* сы́щикъ; || живодёръ.

Sierak, -a, -u, *м.* сермя́га, сермя́жный кафта́нъ.

Sierć, -ci, Sierść, -ści, *ж.* во́лосъ, шерсть. **Sierć końska,** лошади́ный во́лосъ. **Wypychać siercią materace,** набива́ть ше́рстью матра́цы.

Siercisty, волоса́тый, волоси́стый, косма́тый.

Sierdzić, серди́ть, гнѣ́вать. || **Sierdzić się,** серди́ться, гнѣ́ваться.

Sierdziście, Sierdzisto, серди́то, гнѣ́вно.

Sierdzistość, -ści, *ж.* вспы́льчивость, гнѣвли́вость; || бѣ́шенство, я́рость.

Sierdzisty, Sierdziwy, серди́тый, гнѣвли́вый, гнѣ́вный; || бѣ́шеный.

Siermięga, -i, *ж. см.* **Sierak.**

Sierocieć, Zsierocieć, сиротѣ́ть, осиротѣ́ть.

Sieroctwo, -a, *ср.* сиротство́.

Sierocy, си́рый, сиро́тскій.

Sierota, -y, *Общ.* сирота́.

Sierotka, -i, *Общ.* сиро́тка.

Sierotny, сиро́тскій.

Sierp, -a, *м.* серпъ.

Sierpek, -pka, *м.* се́рпикъ; || *Садов.* криво́й ножъ.

Sierpień, -pnia, *м.* Августъ мѣ́сяцъ.

Sierpik, -a, *м. Бот.* серпу́ха (*трава́*); || *см.* **Sierpak.**

Sierpnica, -y, *ж. Бот.* ибу́нка, се́рпникъ (*расте́ніе*).

Sierpniowy, а́вгустскій.

Sierpowaty, серпови́дный.

Sierpowy, серпо́вый.

Sierść, *см.* **Sierć.**

Sierszeń, *см.* **Szerszeń.**

Sierżant, -a, *м. Воен.* у́нтеръ-офице́ръ; || сержа́нтъ, уря́дникъ.

Sieść, *см.* **Siadać.**

Siestrzan, -u, *м. Архит.* архитра́въ, перекла́дина.

Siestrzan, Siestrzenica, Siestrzeniec, Siestrzanka, Siestrzyny, Siestrzyczka, *см.* **Siostrzan** и т. д.

Siew, -u, *м.* сѣвъ, посѣ́въ.

Siewać, *см.* **Siać.**

Siewacz, -a, *м. см.* **Siewca.**

Siewba, -y, *ж. см.* **Siejba.**

Siewca, -y, Siewiarz, -a, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ.

Siewier, Siewierz, -a, *м. Стар.* сѣ́веръ.

Siewierny, *Стар.* сѣ́верный.

Siewierzanin, -a, *м.* сѣверя́нинъ, сѣ́верный жи́тель.

Siewierzanka, -i, *ж.* сѣверя́нка, сѣ́верная жи́тельница.

Siewka, -i, *ж. Стар.* засѣ́въ, сѣмена́, *см.* **Nasienie, Zasiew;** || *Стар.* зернь, игра́ въ ко́сти; || *Стар.* *сча́стіе, наде́жда; || *Зоол.* карава́йка, зуёкъ, ржа́нка (*пти́ца*).

Siewny, сѣ́ятельный.

Sigillum, печа́ть. **L. S. (Loco Sigilli),** мѣ́сто печа́ти.

Signa, *см.* **Sygna.**

Sikać, Siknąć, бры́згать, бры́гнуть, пры́сать, пры́снуть, бить ключёмъ, *см.* **Tryskać.**

Sikawka, -i, *ж.* насо́съ, по́мпа, шприцъ, ручно́й насо́сецъ; || **Sikawka do ognia,** пожа́рная труба́; || *Зоол.* дельфи́нъ-велика́нъ (*млекопита́ющее*); || смерчъ, тифо́нъ, *см.* **Trąba morska.**

Sikora, -y, *ж.* зи́нька, сини́ца (*пти́ца*). *Умен.* **Sikorka, Sikoreczka,** сини́чка; || *бары́шъ, при́быль, вы́игрышъ, прибы́токъ.

Siła, -y, *ж.* си́ла, мочь; || крѣ́пость, про́чность; || могу́щество. **Siła poruszająca,** дви́гатель, дви́гательная си́ла. **Siła zbrojna,** вооружённая си́ла. **Siła organiczna,** органи́ческая си́ла. **Przedsięwziąść co nad siły swoje,** предприня́ть что́ свы́ше свои́хъ силъ. **Uderzyć z całéj siły,** уда́рить изо все́й си́лы, мо́чи. **Opadać z sił,** теря́ть си́лы. **Siły na chorego biją,** больно́й испы́тываетъ си́льныя страда́нія. **Własnemi siłami,** со́бственными си́лами, со́бственными сре́дствами. || **Siła (czego),** мно́го, мно́жество (*чего́*). **Kto siła pragnie temu nie dostaje,** кто мно́гаго жела́етъ, тому́ всегда́ чего́ нибу́дь не достаётъ. **Siła to na cię,** э́то тебѣ́ тяжело́, э́то сли́шкомъ мно́го для тебя́, э́то тебѣ́ не по си́ламъ. **Siła ich?** мно́го ли ихъ? ско́лько ихъ? **Siła tego masz?** мно́го ли э́того у тебя́?

Silen, *см.* **Silny.**

Silenie, -nia, *ср.* уси́ліе, напряже́ніе, стара́ніе; || **Silenie się,** надса́да, надры́въ.

Silić, наси́ловать, принужда́ть, напряга́ть. **Silić swoję naturę,** наси́ловать сво́ю приро́ду. **Silić głos swój,** напряга́ть го́лосъ. || **Silić się,** си́литься, напряга́ться, нату́живаться, принужда́ть себя́.

Siłka, -i, *ж. Умен.* силёнка, *см.* **Siła.**

Silnia, -ni, *ж.* снаря́дъ, подъёмъ, ма́шина, ма́хина.

Silnie, си́льно, крѣ́пко, насто́йчиво, вырази́тельно, *см.* **Mocno.**

Silność, -ści, *ж.* крѣ́пость, бо́дрость, твёрдость, си́ла, эне́ргія, *см.* **Moc, Potęga, Siła.**

Silny, си́льный, крѣ́пкій, дю́жій, могу́чій. **Człowiek silny w ręku,** человѣ́къ тяжёлый на́ руку. **Silny człowiek,** си́льный человѣ́къ, сила́чъ. **Silny oddział,** си́льный отря́дъ (*во́йска*).

Sinak, -a, *м.* гу́бка (*живо́тнорасте́ніе*); || прѣсново́дная гу́бка *и́ли* бодя́га.

Sinawo, синева́то.

Sinawość, -ści, *ж.* синева́тость.

Sinawy, синева́тый, *см.* **Siny**.

Sinekura, **-y**, *ж.* до́лжность безъ де́ла, но съ жа́лованіемъ.

Siniak, **-a**, **Siniec**, **-ńca**, *м.* сина́къ, си́нее пя́тно (*отъ ушиба*).

Sinić, сини́ть.

Siniec, *см.* **Siniak**.

Sini ć, **Zsinieć**, сине́ть, посине́ть.

Siniło, **-a**, *ср. Бот.* ва́йда, синильщикъ, сини́льникъ крути́къ (*растéніе*).

Sinizna, **-y**, *ж.* синева́тость, багро́вость.

Sino, синé.

Siność, **-ści**, *ж. см.* **Sinizna**; || *см.* **Siniak**.

Siny, си́ній.

Siodełko, **-a**, *ср.* сёдéльце (*Умен.* сло́ва **Siodło**, **сёдло́**); || сёдéлка (*въ лошадиной у́пряжи*).

Siódemka, **Siódmka**, **-i**, *ж.* семь, седьмо́й ну́меръ; || семёрка (*въ ка́рточной игрѣ*).

Siodłać, **Osiodłać**, сёдла́ть осёдла́ть.

Siodłak, **-a**, *м.* (*Стар.* **Szedłak**), *Област.* селяни́нъ, крестья́нинъ; || верхова́я ло́шадь.

Siodlarczyk, **-a**, *м.* сынъ сёдéльника; || подмастéрье сёдéльника.

Siodlarka, **-i**, *ж.* жена́ сёдéльника.

Siodlarski, сёдéльничій.

Siodlarstwo, **-a**, *ср.* сёдéльное мастерство́.

Siodlarz, **-a**, *м.* сёдéльникъ.

Siodłaty, сёдлообра́зный.

Siodło, **-a**, *ср.* сёдло́; || вьюкъ, вьючное сёдло́, *см.* **Juki**; || ярéмъ, *см.* **Jarzmo**.

Siodłowy, сёдéльный. **Siodłowy koń**, подсёдéльная ло́шадь.

Siódmaczek, **-czka**, *м. Бот.* тро́ечница, царёвъ листъ.

Siódmak, **-a**, *м.* моне́та состоя́щая изъ семи́ мéньшихъ доле́й; || учени́къ седьма́го кла́сса.

Siódmka, *см.* **Siódemka**.

Siódmy, седьмо́й. **Siódme, po siódme**, въ седьмы́хъ, въ седьмо́й разъ.

Sioło, **-a**, *ср.* село́, *см.* **Wieś**.

Sionka, **-i**, *ж* (*Умен.* сло́ва **Sień**, **сѣни**), **сѣнцы**.

Siostra, **-y**, *ж.* сестра́. **Siostry przyrodnie**, единоутро́бныя сёстры. **Siostry miłosierdzia**, сердобо́льныя вдо́вы; || *Бот.* весёлые гла́зки, тро́ичная трава́, *см.* **Brat**.

Siostrobójca, **-y**, *м.* сестроубíйца.

Siostrobójstwo, **-a**, *ср.* сестроубíйство.

Siostrunia, **-ni**, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Siostra**, **сестра́**), сестри́ца, сестри́чка.

Siostrzan, **-a**, *м.* сынъ сестры́, племя́нникъ.

Siostrzanka, **-i**, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzański, племя́нничій; || *см.* **Siostrzyński**.

Siostrzaństwo, **-a**, *ср.* взаи́мное отноше́ніе сестёръ ме́жду собо́ю; || отноше́ніе племя́нника *или* племя́нницы къ дя́дѣ; || ро́дственность, ро́дственныя отноше́нія.

Siostrzenica, **-y**, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzeniec, **-ńca**, *м. см.* **Siostrzan**.

Siostrzyczka, **-i**, *ж. см.* **Siostrunia**.

Siostrzyn, **Siostrzyny**, сёстринъ, сестри́цынъ.

Siostrzyński, **Siostrzeński**, **Siostrzański**, сёстринъ.

Siposz, **-a**, *м.* ду́дка, *см.* **Piszczek**.

Sit, **-u**, *м.* тростни́къ, камы́шъ. **Sit gładki**, си́тникъ, осо́ка (*растéніе*), *см.* **Sitowie**.

Sitarz, **-a**, *м.* си́точникъ, рѣшётникъ.

Sitko, **-a**, *ср.* си́тко, си́течко, цѣди́лка.

Sitny, си́тный. просѣянный сквозь си́то; || си́тниковый, относя́щійся къ травѣ си́тнику.

Sito, **-a**, *ср.* си́то, цѣди́ло; || *Горн.* **Sito blaszane** *или* **żelazne**, рѣшо́тка.

Sitowaty, ситóвный, ситóвый, ситниковый.

Sitowie, **-wia**, *ср.* мѣсто поро́сшее си́тникомъ, тростнико́мъ.

Sitowiec, **-wca**, *м. Бот.* кольевúдный попу́тникъ, *см.* **Koścień**, **Kościeniec**.

Sitowina, **-y**, *ж.* си́тникъ (*растéніе*).

Sitowisko, **-a**, *ср. см.* **Sitowie**.

Siwawy, сѣрова́тый. сѣренькій.

Siwiec, **-wca**, *м.* сѣдоволо́сый, сѣдоголо́вый, стари́къ.

Siwieć, **Posiwieć**, **Osiwieć**, сѣдѣть, посѣдѣть.

Siwiosnka, **-i**, *ж. Бот.* поле́й, бѣлая дубро́вка (*растéніе*).

Siwiuchny, **Siwiuteńki**, **Siwiusieńki**, сѣденькій.

Siwizna, **-y**, *ж.* сѣдина́.

Siwobroda, **-y**, *м.* сѣдоборо́дый ста́рецъ.

Siwobrody, сѣдоборо́дый.

Siwogłowy, сѣдоголо́вый.

Siwojabłkowity, сѣрый. **Koń siwojabłkowity**, ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Siwokrusz, **-u**, *м.* мѣдный блескъ, стекло́ватая мѣдная руда́.

Siwonakrapiany, сѣропѣгій (*о ло́шади*).

Siwooki, сѣроглáзый.

Siwość, **-ści**, *ж.* сѣдова́тость, сѣдость.

Siwosz, **-a**, *м.* сѣдо́й; || сѣрая ло́шадь, сѣрка́.

Siwy, сѣдо́й.

Skąd, *см.* **Zkąd**.

Skakać, **Skoczyć**, скака́ть, скокну́ть, прыгать. прыгну́ть. **Skoczyć dokąd**, забѣжа́ть куда́ нибу́дь. ***Skoczyć do głowy po rozum**, взя́ться за у́мъ.

Skakanie, **-nia**, *ср.* скака́ніе, прыганіе.

Skala, **-i**, *ж.* масшта́бъ; || скала (*термоме́тра*). ***Robić co na wielką skalę**, дéлать что́, рабо́тать на большу́ю но́гу, въ большо́мъ разме́рѣ.

Skała, **-y**, *ж.* скала́. утёсъ; || **Skała morska**, подво́дный ка́мень, риф, буру́нъ,

прибо́й; || *Горн.* **Skała lita, весьма́ твёрдая поро́да.**

Skaleczeć, Skaleczyć, Skaleczyć się, *см.* **Kaleczeć, Kaleczyć, Kaleczyć się.**

Skalina, Skadłubina, Skadłuba, Skała, -y, Skałka, -i, *ж. Стар.* разще́лина, расще́дина, тре́щина, *см.* **Rozpadlina, Szczelina.**

Skalisko, -a. *ср.* **больша́я скала́**; || *см.* **Urwisko.**

Skalisty, скали́стый, утёсистый, камени́стый.

Skałka, -i, *ж.* **кремéнь ружéйный**; || **бéльмó** (*на глазý*).

Skalny, утёсистый, скали́стый; || **обры́вистый. Oléj skalny, го́рное ма́сло, нефть.**

Skałuba, *см.* **Skalina.**

Skałubiasty, тре́снувший, растре́снутый, весь въ тре́щинахъ.

Skamieniać, окаменя́ть, превраща́ть въ ка́мень.

Skamieniałość, -ści, *ж.* **окаменéлость**; || **окаменéлость.**

Skamieniały, окаменéлый.

Skamienieć, окамене́ть.

Skapać, зака́пать.

Skąpać, вы́купать, окуну́ть, погрузи́ть въ во́ду; || **Skąpać się, вы́купаться.**

Skąpca, -y, *м., см.* **Skąpiec.**

Skąpić, скупи́ться, скря́жничать.

Skąpica, -y, *ж.* **скупа́я же́нщина.**

Skąpiec, -pca, *м.* **скупе́цъ, скря́га,** *см.* **Sknera.**

Skapitalizować, обрати́ть въ капита́лъ, въ де́ньги.

Skąpo, ску́по.

Skąpstwo, -a, *ср.* **ску́пость.**

Skąpy, скупо́й, ска́редный.

Skarać, наказа́ть, *см.* **Karać.**

Skaranie, -nia, *ср.* **наказа́ніе,** *см.* **Karanie.**

Skarb, -u, *м.* **сокро́вище, кладъ**; || **казна́**; || **сокрови́щница**; || **казначе́йство**; || **бога́тства, фина́нсы. Zbierać na skarb, описывать, конфисковáть въ казну́. Płacić do skarbu, плати́ть въ казну́. Minister skarbu, мини́стръ финансо́въ.**

Skarbek, -bka, *м.* **храни́тель сокро́вищъ.**

Skarbić, Uskarbić, Zaskarbić, копи́ть, скопи́ть, собира́ть, собра́ть (*зóлото, бога́тство*), пріобрѣта́ть, пріобрѣсть, снискивать, снискáть Zaskarbić sobie czyję łaskę, снискáть для себя́ чью благоскло́нность.

Skarbiec, -bca, *м.* **казна́, казённая ка́сса**; || **сокрови́щница**; || **храни́лище, кладова́я**; || **кладъ.**

Skarbnica, -y, *ж., см.* **Skarbiec**; || **де́нежный сунду́къ, ка́сса,** *см.* **Kufer**; || **кру́жка** (*для собира́нія де́негъ*), **копи́лка,** *см.* **Karbona.**

Skarbniczek, -czka, *м. Стар.* **родъ бре́чки.**

Skarbniczka, -i, *ж.* **ла́рчикъ, шкату́лка.**

Skarbnik, -a, *м. Стар.* **казначе́й**; || *Стар.* **родъ бри́чки,** *см.* **Skarbniczek.**

Skarbnikowstwo, -a, *ср.* **до́лжность казначе́я**; || *Собир.* **казначе́й съ жено́ю.**

Skarbnikowa, -éj, *ж.* **жена́ казначе́я.**

Skarbny, *см.* **Skarbowy**; || **Skarbny, -ego,** *м. Стар.* **казначе́й,** *см.* **Skarbnik.**

Skarbokradztwo, -a, *ср.* **казнокра́дство,** расхище́ніе госуда́рственной казны́.

Skarbowość, -ści, *ж.* **госуда́рственные дохо́ды, фина́нсы, фина́нсовая часть**; || **казначе́йство. Służy w skarbowości, онъ слу́житъ въ казначе́йствѣ, въ министе́рствѣ фина́нсовъ**; || **Skarbowość leśna, лѣсны́е дохо́ды.**

Skarbowy, казённый; || **фина́нсовый**; || **Skarbowy, -ego,** *м.* **казначе́й,** *см.* **Skarbnik, Skarbny.**

Skarcenie, -nia, *ср.* **взыска́ніе**; || **вы́говоръ на слова́хъ**; || *Юрид.* **обжа́лованіе.**

Skarga, -i, *ж.* **жа́лоба, сѣтованіе**; || *Юрид.* **жа́лоба, проше́ніе, про́сьба, искъ**; || **извѣтъ, доно́съ**; || **Skarga wzajemna, встрѣ́чный искъ**; — **renkonwencyjna, встрѣ́чное проше́ніе;—incydentalna, ча́стная жа́лоба;—jednostronna, односторо́нняя жа́лоба;—główna, исково́е проше́ніе;—possesoryjna, искъ о владѣ́ніи;—działowa, искъ о раздѣлѣ имѣ́нія.**

Skarłupa, -y, *ж. Зоол.* **чешуя́**; || **че́репъ** (*у́стрицы, ра́ковины, черепа́хи*), *см.* **Skorupa.**

Skarpa, -y, *ж. Фортиф.* **эска́рпъ, скатъ, отко́съ.**

Skarpetka, *см.* **Szkarpetka.**

Skarżący, жа́лующійся, обвини́тель, подающій жа́лобу.

Skarżyć (kogo), подава́ть жа́лобу (*на кого́*); || **Skarżyć się, жа́ловаться** (*на кого́*), **сѣтовать** (*на что́*), *см.* **Żalić się.**

Skarżyciel, -a, *м. Юрид.* **исте́цъ, челоби́тчикъ, жа́лобщикъ, обвини́тель**; || **доно́счикъ, извѣтчикъ.**

Skarżycielka, -i, *ж. Юрид.* **исти́ца, челоби́тчица, жа́лобщица, обвини́тельница**; || **доно́счица, извѣтчица.**

Skarżycielski, истцо́въ, принадлежа́щій истцу́.

Skąsać, искуса́ть.

Skasowanie, -nia, *ср.* **отмѣна, уничтоже́ніе.**

Skatalogować, соста́вить катало́гъ.

Skatować, изби́ть до полусме́рти.

Skaz, -u, *м. Стар.* **при́знакъ, примѣ́та,** *см.* **Poszlaka, Poznaka**; || *Юрид.* **сенте́нція, приговóръ** (*суда́*).

Skaza, -y, *ж.* **пятно́**; || * **безче́стіе, недоста́токъ**; || **по́рча, испо́рченность**; || *Астр.* **пятно́** (*на со́лечномъ кру́гѣ*); || **я́зва, царапина**; || *Бот. см.* **Lwi ogon.**

Skazać, *см.* **Skazywać.**

Skazanie, -nia, *ср.* **присужде́ніе, осужде́ніе, приговóръ. Skazanie na śmierć, осужде́ніе на сме́рть,** *см.* **Dekret, Wyrok.**

Skazany, осуждённый, обвинённый, приговорённый.

Skaźca, **-y**, *м.*, *см.* **Skaziciel**.

Skażenie, **-nia**, *ср.* по́рча, испо́рченность; || развра́тъ, развращéніе, развращённость, растлѣніе. **Skażenie obyczajów**, испо́рченность, растлѣніе нра́вовъ. **Powszechne skażenie**, всеобщій развра́тъ.

Skazić, *см.* **Kaziś**.

Skaziciel, **-a**, *м.* разврати́тель, соблазни́тель.

Skazicielka, **-i**, *ж.* разврати́тельница, соблазни́тельница.

Skazisty, бре́нный, подвéрженный тлѣнію; || испо́рченный, развращённый, поро́чный.

Skazitelność, **-ści**, *ж.* тлѣнность, бре́нность.

Skaźń, **-źni**, *ж.* сенте́нція, приговóръ (*суда́*).

Skażoność, **-ści**, *ж.* по́рча, поврежде́ніе, разстро́йство, испо́рченность.

Skażony, испо́рченный, поврежда́нный, искажённый.

Skazować, *см.* **Skazywać**.

Skazowczy, указа́тельный. **Rejestr skazowczy**, указа́тель.

Skazówka, **-i**, *ж.* стрѣлка (*у часóвъ*); || ука́зка (*дѣтская*); || указа́ніе.

Skazownik, **-a**, *м.* указа́тель (*у со́лнечныхъ часóвъ*), стрѣлка (*у компа́са*), *см.* **Wskazówka**.

Skazywać, **Skazować**, **Skazać**, ука́зывать, указа́ть, пока́зывать, показа́ть; || назнача́ть, назна́чить; || *Юрид.* присуждáть, произноси́ть, произнести́, объявля́ть, объяви́ть приговóръ, осуждáть (*на смéрть*), приговáривать (*къ смерти*).

Skiba, **-y**, *ж.* ломоть (*хлѣба*); || *Агр.* пластъ (*земли́ при паха́ніи*).

Skielet, **Skiełko**, *см.* **Szk.....**

Skierka, *см.* **Skra**.

Skinąć, кивну́ть (*головóю*), махну́ть (*рукóю*), подáть кому́ знакъ (*рукóю*, *головóю*, *глазáми*), мигну́ть (*кому́*).

Skinienie, **-nia**, *ср.* знакъ, сигна́лъ, жестъ, кива́ніе, маха́ніе.

Sklący, **Skląc**y **się**, *см.* **Szkląc**y.

Skład, **-u**, *м.* состáвъ, соединéніе; || состáвъ, устроéніе (*человѣческаго тѣла*); || **Skład twarzy**, óбликъ, окладъ, черты́ лица́; || расположéніе (*рѣчи*), состáвъ словъ; || организáція, устрóйство (*политическаго тѣла*); || **Skład okoliczności**, стечéніе обстоя́тельствъ; || **Skład Apostolski**, симво́лъ вѣры; || кладова́я, анба́ръ *или* амба́ръ, магази́нъ, складъ, скла́дочное мѣсто, депó, пакга́узъ. **Skład wódki**, ви́нный магази́нъ; || *Горн.* штóкверкъ. **Skład nieforemny**, бу́денверкъ.

Składać, **Złożyć**, скла́дывать, сложи́ть, составля́ть, состáвить, собира́ть, собрáть. **Składać do kupy**, **na kupę**, валúть, класть въ ку́чу, нава́ливать. **Złożyć list**, **sложи́ть письмó**. **Składać wyrazy**, составля́ть словá. *Тип.* **Składać (litery)**, набира́ть. **Złożyć zdanie**, состáвить предложéніе, состáвить фразу. **Złożyć sejm**, созвáть, собрáть сеймъ. **Złożyć co na stole**, положи́ть что́ на стóлъ. **Złożyć urząd**, сложи́ть съ себя́ дóлжность. **Złożyć kogo z urzędu**, отстáвить, отрѣши́ть кого́ отъ дóлжности. **Złożyć u kogo** *или* **w czyje ręce pewną summę pieniędzy**, внести́, дать на храненіе, вѣрить, довѣрить кому́ извѣстную су́мму дéнегъ. **Składać rachunki**, сдавáть, представля́ть счёты, отдавáть отчёты, *см.* **Zdawać**. **Składać dowody**, представля́ть доказáтельства. **Składać na kogo winę**, сва́ливать, слагáть на кого́ вину́. **Złożyć chorego w łóżku**, уложи́ть больнóго въ постéль. || **Składać się**, **Złożyć się**, скла́дываться, сложи́ться, накопля́ться, накопи́ться; || состоя́ть. **Mieszkanie, które się składa z dziesięciu pokojów**, кварти́ра, котóрая состои́тъ изъ десяти́ кóмнатъ.

Składacz, **-a**, *м.* *Тип.* набóрщикъ; || *Стар.* сочини́тель, слагáтель; || скла́дчикъ, учáстникъ въ скла́дкѣ.

Składaczka, **-i**, *ж.* скла́дчица, учáстница въ скла́дкѣ; || скла́дывальщица.

Składalny, складнóй.

Składanie, **Złożenie**, **-nia**, *ср.* скла́дываніе, сложéніе, собира́ніе, составлéніе, состáвъ, соединéніе, скоплéніе; || отдáча на храненіе; || вкладъ, взносъ; || *Тип.* набóръ; || **Składanie wyrazów**, образовáніе словъ; || **Złożenie urzędu**, сложéніе съ себя́ дóлжности; || **Złożenie korony**, отречéніе отъ престóла; || **Złożenie z urzędu**, отрѣшéніе отъ дóлжности, отстáвка.

Składany, слóжный, составнóй, *см.* **Złożony**; || складнóй. **Nóż składany**, складнóй нóжикъ.

Składka, **-i**, *ж.* скла́дка, скла́дчина, дóля, часть; || сборъ (*податéй*), собира́ніе пожéртвованій (*въ пóльзу бѣдныхъ*), *см.* **Kwesta**; || **Składka emerytalna**, вычетъ въ эмеритáльный капитáлъ; || **Składka ogniowa**, страховóй отъ огня́ платёжъ.

Składnia, **-ni**, *ж.* *Грам.* словосочинéніе, си́нтаксисъ.

Składnie, скла́дно, соразмéрно; || прили́чно, сообрáзно.

Składnik, **-a**, *м.* скла́дчикъ, содержáтель подвáловъ.

Składność, **-ści**, *ж.* соразмéрность, симéтрія, соотношéніе частéй, сообрáзность; || прили́чіе, стрóйность; || гúбкость, поворóтливость, укло́нчивость; || **Składność rytmów**, размѣръ стихóвъ, соотвѣтствіе риѳмъ.

Składny, скла́дный, стáтный, соразмéрный, прили́чный; || согла́сный, соотвѣтственный; || ло́вкій, расторóпный. **Ładny i składny**, краси́вый и ло́вкій; || *Стар.* слóжный.

Składowe, **-ego**, *ср.* плáта за наёмъ ма-

газина, склада, анбара; || плата за храненіе вещей.

Składowy, складочный, анбарный; || составной. **Rozłożyć co na składowe pierwiastki**, разложить что на составныя части, начала. || **Składowy, -ego**, *м.* смотритель складочнаго магазина.

Składzisty, гибкій, складной, *см.* **Składany**.

Skłamać, солгать, соврать.

Skłaniać, Skłonić, склонять, склонить, наклонять, наклонить, нагибать, нагнуть; || * склонять, располагать, побуждать (*кого къ чему*). **Co cię do tego skłoniło?** что тебя побудило къ этому? что заставило тебя это сдѣлать? || **Skłaniać się, Skłonić się**, склоняться, склониться, наклоняться, наклониться, поклоняться, поклониться; || склоняться, убѣждаться, чувствовать расположеніе (*къ чему*); || уклоняться, удаляться, устраняться, сворачивать съ дороги; *см.* **Kłaniać się, Ukłonić się**.

Sklanka, и т. д., *см.* **Szklanka**, и т. д.

Sklejny, клейкій, липкій; || * соотвѣтственный, сходственный.

Sklep, -u, *м.* сводъ, *см.* **Sklepienie**; || подземелье, подземный ходъ; || подвалъ, склепъ; || *Област.* погребъ, *см.* **Piwnica**; || лавка, магазинъ, кладовая. **Magazyn galanteryjny**, магазинъ галантерейныхъ вещей, магазинъ новомодныхъ издѣлій. **Sklep korzenny**, бакалейная лавка.

Sklepić, сводить, выводить сводъ.

Sklepienie, -nia, *ср.* сводъ, перемычка, кружало. **Sklepienie żaglowe** *или* **łukowe**, коробчатый сводъ. **Sklepienie krzyżowe**, стрѣльчатый сводъ. || **Niebieskie sklepienie**, сводъ неба, сводъ небесъ, небеса.

Sklepik, -a, *м.* лавочка (*купеческая*), мелочная лавочка.

Sklepina, -y, *ж.* лавчонка (*купеческая*).

Sklepiony, выведенный сводомъ. **Kościoł sklepiony**, церковь со сводами.

Sklepisty, сводчатый, состоящій изъ сводовъ.

Sklepizna, -y, *ж.* погребица; || черепъ, покрывающій черепаху.

Sklepowy, сводообразный; || лавочный, магазинный. **Sklepowy słup**, крѣпостной столбъ (*поддерживающій своды*). || **Sklepowy, -ego**, *м.* сидѣлецъ (*въ лавкѣ*).

Sklęsły, опавшій.

Sklić, Sklisty, Skła, *см.* **Szklić** и т. д.

Skłóć, Skłuć, исколоть; || изжалить.

Skłonić, Skłonić się, *см.* **Skłaniać**.

Skłonienie, -nia, Skłonienie się, -nia się, *ср.* наклоненіе (*головы*), поклонъ, *см.* **Ukłon**; * || согласіе, соизволеніе (*на что либо*).

Skłonność, -ści, *ж.* склонность, наклонность (*къ чему*); || расположеніе, настроеніе; || *Мед.* предрасположеніе (*къ болѣзни*).

Skłonny, склонный, наклонный; || расположенный, настроенный; || предрасположенный.

Skłos, *см.* **Wskłoś**.

Skłóty, исколотый, проколотый.

Sknera, -y, *м.* скупой, скупецъ, скряга.

Sknerowato, скупо, скаредно.

Sknerowatość, -ści, *ж.* скупость, скаредность.

Sknerowaty, скупой, скаредный.

Sknerstwo, -a, *ср.* скряжничество, скаредность.

Skobel, -bla, *м.* скобель, скоба.

Skoczek, -czka, *м.* плясунъ, скакунъ, прыгунъ. **Skoczek na linie**, канатный плясунъ, акробатъ; || конь, конёкъ (*въ шахматной игрѣ*), *см.* **Konik**; || скачокъ, прыжокъ; || *Бот.* **Skoczek większy**, клещевина. **Skoczek mniejszy**, бальзаминъ, не тронь меня; || *Зоол.* тушканчикъ, земляной заяцъ, табарганъ, щелкунъ (*насѣкомое*).

Skoczka, -i, *ж.* плясунья, скакунья, прыгунья.

Skocznie, Skoczno, прытко, скоро, рѣзво, съ припрыжкой.

Skoczny, Skokliwy, подпрыгивающій; || рѣзвый, вертлявый, прыткій; || плясовой, танцовальный. **Muzyka skoczna**, плясовая музыка.

Skoczogon, -a, *м.* *Зоол.* водяная блоха (*насѣкомое*).

Skoczyć, *см.* **Skakać**.

Skok, -u, *м.* скачокъ, прыжокъ; || *Охот.* **Skoki zajęcze**, заячьи лапы.

Skołatać, расколотить, разбить, разрушить, разломать. **Burza skołatała nasz okręt**, буря разбила нашъ корабль.

Skoma, Skomina, -y, *ж.* *см.* **Oskoma**.

Skomienie, -nia, *ср.* тявканіе; || * визгъ, визготня (*собаки*).

Skomlić, Skamlić, Skolić, тявкать, гавкать; || * визжать (*о собакахъ*).

Skomoroch, -a, *м.* скоморохъ; || медвѣжатникъ, вожакъ медвѣдя, *см.* **Niedźwiednik**.

Skompletować, дополнить.

Skompletowanie, -nia, *ср.* дополненіе, составленіе.

Skomplikować, усложнить; || запутать.

Skoplikowanie, -nia, *ср.* сложность, многосложность; || запутанность.

Skon, -u, *м.* кончина, смерть; || конецъ, предѣлъ; || *см.* **Szcząt, Do szczętu**.

Skonać, *см.* **Konać**.

Skonanie, *см.* **Konanie**.

Skończenie, -nia, *ср.* окончаніе, довершеніе, отдѣлка.

Skończeność, Skończoność, -ści, *ж.* оконченность; || ограниченность, конечность.

Skończony, оконченный, совершенный; || ограниченный, конечный.

Skończyć, *см.* **Kończyć**.

Skonfiskować, описать, сконфисковать.

Skonfrontować, сличить, повѣрить.

Skonfrontowanie, -nia, *ср.* сличеніе, повѣрка.

Skonfundować, сконфузить, пристыдить.

Skop, -a, м. баранъ; || *Астрон.* Овенъ (*созвѣздіе*), *см.* Baran.

Skopać, *см.* Kopać.

Skopek, -pka, Skopiec, -pca, *м. см.* Skop; || лоханка, кадочка, бадейка, дойникъ; || *Бот.* Skopki, fijołki białe, бѣлая фіялка. **Skopki zimowe**, родъ ночной фіялки.

Skopowina, -y, *ж.* баранина, *см.* Baranina.

Skopowy, бараній, барановый, *см.* Barani.

Skopywać, Skopać, скапывать, скопать, срывать, срыть, выравнивать, равнять по патерпасу.

Skóra, -y, *ж.* кожа; || шкура, кожа (*съ животныхъ*); || кожура (*на плодахъ*); || кожица; || перепонка, плева. **Drzeć или łupić kogo ze skóry**, обдирать, сдирать съ кого кожу. **Skóra i kości**, кожа да кости. **Skórę komu wytrzepać**, отколотить, отдуть кого, отвалять бока. **W skórę komu dać**, отхлестать, высѣчь розгами. * **Nie chciałbym być w jego skórze**, я не хотѣлъ бы быть на его мѣстѣ. * **Za skórę komu nałać**, подставить кому ногу; досадить кому, надѣлать кому непріятностей. *Посл.* **Na wołowéj skórze tego by nie spisał**, это долго разсказывать, и конца бы этому не было. *Посл.* **Gdzie nie staje wilczéj skóry, tam lisiéj nadstawić**, имѣть волчій ротъ и лисій хвостъ. **Słucha psiéj skóry**, онъ слушается барабана, онъ солдатъ. **Skóra jelenia**, оленья шкура, оленина, **Skóra kozia**, козлиная кожа, козлина. **Skóra owcza, barania**, овчина, овчинка. **Skóra biała, psia**, лайка, собачья шкура. **Skóra wołowa**, бычачья кожа. **Skóra funtowa**, пумпа, толстая, подошвенная кожа. **Skóra niegarbowana**, сыромять. *Минер.* **Skóra górna, ziemna**, горная кожа. **Skóra na śniegu po odwilży**, настъ. **Skóra na drzewie**, древесная кора. **Handel skórami**, скорнячество, торгъ мѣхами. **Skóry garbować**, дубить кожи. **Zdejmować skórę z bydlęcia**, свѣжевать, снимать кожу съ убитой скотины.

Skóreczka, -i, *ж.* кожица, плева, перепонка.

Skórek, -rka, *м. Зоол.* сороконожка, костянка, стоногъ. мокрица (*насѣкомое*).

Skórka, -i, *ж. см.* Skóreczka; || кожа выдѣланная (*животныхъ*); || *Анат.* верхняя кожица (*на тѣлѣ*), плева, перепонка, оболочка, *см.* Błona; || корка (*хлѣбная*), корка (*съ сыра*); || кожура, кожурина (*на плодахъ*), кожица; || корка. **Skórka pomarańczowa**, померанцовая корка.

Skórkowaty, кожуристый.

Skórkowy, кожаный.

Skórnia, -rni, Skórznia, -rzni, Skórzenka, -i, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. Skórnie. **Skórznie, Skórzenki**, *Стар.* полусапожки, ботинки.

Skórnik, -a, *м.* скорнякъ, кожевникъ, сыромятникъ; || *Стар.* ковшъ мѣхъ (*для жидкостей*), бурдюкъ; || *Зоол.* кожедъ (*насѣкомое*).

Skórny, кожаный; || *Мед.* накожный, сыпной. **Wyrzut skórny**, сыпь. накожная болѣзнь. **Handel skórny**, торгъ мѣхами, пушнымъ товаромъ.

Skoro, *Пар.* скоро, шибко, скорѣе; || какъ только, лишь только, если. **Skoro tylko skończy, to przyjdzie**, какъ только онъ окончитъ, то придетъ. **Skoro tak, to i ja tak**, если такъ, то и я тоже.

Skoropis, Skoropism, -u, *м.* стенографія, скорость. || **Skoropis, -a, Skoropisiec, -sca**, *м.* стенографъ, скорописецъ.

Skorość, -ści, *ж.* скорость.

Skorowidz, -a, *м.* указатель.

Skorupa, -y, *ж.* костеобразная оболочка (*у слизней*); || черепъ (*у черепахи*); || черепокъ, осколокъ; || глиняный сосудъ; глиняная посуда; || скорлупа (*яичная, раковая, орѣховая*); || раковина. *Посл.* **Czego się skorupka za młodu napije, tém i na starość trąci**, какова въ колыбелку, такова и въ могилку, горбатаго могила неправитъ.

Skorupi, skorlupny, костеобразный.

Skorupiak, -a, *м.* раковидное животное.

Skorupiany, черепной, глиняный.

Skorupiasty, Skorupiany, черепокожный, раковидный.

Skorupić, Zeskorupić, Zaskorupić, покрыть скорлупою, сдѣлать твердымъ; || **Skorupić się**, покрываться скорлупою, дѣлаться твердымъ; || * застывать, примерзать.

Skorupieć, покрываться скорлупою, твердѣть.

Skorupka, -i, *ж.* скорлупка; || черепочекъ, осколочекъ; || раковинка; *см.* **Skorupa.**

Skory, скорый, быстрый, шибкій, поспѣшный; || внезапный; || торопливый. **Nie bądź tak skory**, не торопитесь такъ.

Skórzany, кожаный.

Skórzenka, *см.* Skórnia.

Skosisto, Skośnie, наискось, наискосъ, искосиною, вкось, скоса; || въ бокъ, крив; || откосомъ, скатомъ, отлого; || косвенно.

Skosisty, косой, искосный; || косвенный; || отлогій, покатый, пологій.

Skosztować, *см.* Kosztować.

Skosztowanie, *см.* Kosztowanie.

Skot, -a, *м.* скотъ, скотина; || стадо, гуртъ.

Skotarka, Skotopaska, -i, *ж.* скотница, пастушка.

Skotarz, Skotopas, -a, *м.* скотникъ, скотопасъ, пастухъ.

Skotnica, -y, *ж.* **Skotnik, -a**, *м.* скотопрогонная дорога.

Skotopas, *см.* **Skotarz.**

Skotopaska, *см.* Skotarka; || идиллія, пастушеское стихотвореніе, *см.* Sielanka.

Skowera, *см.* **Skowyra.**

Skowerać, *см.* **Skowyrać.**

Skówka, -i, *ж.* **окóвка**; || **óбручъ, обóйма, насáдка** (*на стýпицу*).

Skowronek, -nka, *м.* **жáворонокъ**, *Умен.* **Skowroneczek, -czka**, *м.* **жаворóночекъ. Skowronek polny, луговóй жáворонокъ.**

Skowyczéć, Skowytać, **выть, визжáть** (*о собакахъ*).

Skowyczenie, Skowytanie, -nia, *ср.* **вой, завываніе.**

Skowyra, -y, *м. Охот.* **стáрая негóдная собáка**; || **брюзгá, ворчýнъ.**

Skowyrać, **ворчáть, брюзжáть.**

Skra, -y, *ж.* **úскра**, *Умен.* **Skierka, úскорка**, *см.* **Iskra.**

Skrab, -u, *м.* **шероховáтость**, *см.* **Chropawość.**

Skrabowato, *см.* **Chropawo, Chropowato.**

Skracać, Skrócić, **сокращáть, сократúть, укорáчивать, укоротúть. Skrócić sobie drogę, сократúть дорóгу, взять ближáйшую дорóгу.**

Skracanie, Skrócenie, -nia, *ср.* **сокращéніе, укорочéніе, убывáніе.**

Skradać, *см.* **Skraść**; || **Skradać się, подкрáдываться.**

Skradziony, укрáденный, крáденый.

Skrajni, Skrajny, крáйній, конéчный.

Skrapiać, Skropić, кропúть, скропúть, окропля́ть, окропúть, орошáть, оросúть, обрызгивать, обрызнуть, смáчивать, смочúть.

Skrapiany, Skropiony, окроплённый, орошённый, обрызганный, смóченный.

Skraść, Skraśdź, Skradać, укрáсть, обокрáсть, красть, воровáть, обкрáдывать; || **похúтить, похищáть**; || **скрыть, скрывáть, укрывáть.**

Skrawać, Skrajać, Skroić, срéзывать, срéзать; || **кроúть, скроúть**, *см.* **Kroić**; || **срéзывать шаръ, биль** (*въ биллiáрдной игрѣ*). *Посл.* **Skroić komu kurtę, надéлать кому́ хлопóтъ.**

Skrawek, -wka, *м.* **обрéзокъ, отрéзокъ**, *см.* **Okrawek.**

Skrążać, Skrążyć, округля́ть, округлúть; || **огибáть, обогнýть, обходúть, обойдтú** (*какóе лúбо мѣсто*); || * **изъéздить** *или* **исходúть вдоль и поперёкъ** (*страну*); || **изрéзать въ кружкú**; *см.* **Okrążać.**

Skręcać, Skręcić, крутúть, скручивать, скрутúть (*верёвку*), **сучúть, ссучúть** (*нúтку, шёлкъ*); || **свёртывать, свернýть**; || **завивáть, завúть. Kark skręcić, сломáть шéю. Skręcić w prawo, повернýть, свернýть, своротúть напрáво**; || **Skręcać się, Skręcić się, скручиваться, скрутúться, ссучиваться, ссучúться, свёртываться, свернýться, свивáться, свúться.**

Skreślać, Skreślić, начéртывать, начертáть, изображáть, изобразúть.

Skreślenie, -nia, *ср.* **начертáніе, изображéніе.**

Skręt, -u, *м.* **ссýчка**; || **прядь, волокнó**; || **завитóкъ, лóконъ, пýкля**; || **изги́бъ** (*зáдовъ*); || **извúлина, излýчина** (*рѣки, тропúнки*), **поворóтъ** (*ýлицы*); || **закоýлокъ**; || **объѣздъ, обхóдъ, крюкъ**; || *Анат.* **позвонóкъ шéйный; коловорóтъ на бедрѣ**; || ***увёртка, улóвка, изворóтъ**; || *Нар.* **Na skręt, плашмя́, лёжмя, прижáвшись.**

Skrętny, изворóтливый, *см.* **Zwrotny.**

Skrewnić się, *см.* **Spokrewniać się.**

Skrewnienie, *см.* **Spokrewnienie.**

Skrobać, Oskrobać, Skrobnąć, скрести́, оскребáть, скоблúть, выскáбливать, выскоблить. Skrobać papier, pismo, выскáбливать, подчищáть (*пúсанное*). **Skrobać skóry, мездрúть, сдирáть бухтармý, сдирáть мúсо и сáло съ кóжи, скоблить кóжи. Skrobać ryby, очищáть чешую съ ры́бы.** || **Skrobać się, чесáться**, *см.* **Drapać się.**

Skrobacz, -a, *м.* **скоблúльщикъ.**

Skrobaczka, -i, *ж.* **скребóкъ, лопáтка**; || *Горн.* **клю́шка.**

Skrobadło, -a, *ср. см.* **Skrobaczka.**

Skrobak, -a, *м. см.* **Skrobaczka.**

Skrobanie, -nia, *ср.* **подчúстка**; || **скребáніе.**

Skrobanina, -y, *ж.* **оскрёбки, отскрёбки**; || * **выскáбливаніе, подчúстка** (*написаннаго*).

Skrobanka, -i, *ж.* **кóрпія.**

Skrócenie, -nia, *ср.* **сокращéніе. Przez skrócenie, сокращéнно, сокращённымъ óбразомъ. W skróceniu, вкрáтцѣ, сокращéнно.**

Skrócić, *см.* **Skracać.**

Skrócony, сокращённый.

Skródlić, *Стар.* **скородúть, боронúть, боронováть**, *см.* **Bronować, Włóczyć,**

Skroić, *см.* **Skrawać.**

Skrom, -u, *м. Охот.* **зáячій жиръ.**

Skromić, *см.* **Poskromić, Uskramiać.**

Skromnie, скрóмно, смирéнно, крóтко, умѣренно.

Skromniś, -sia, *м.* **скрóмникъ.**

Skromniuchno, Skromniutko, скромнёхонько, скромнёшенько, сáмымъ скрóмнымъ óбразомъ.

Skromniuchny, Skromniuteńki, скрóменькій, скромнёхонькій, сáмый скрóмный.

Skromność, -ści, *ж.* **скрóмность, смирéніе**; || **воздéржность, воздержáніе, умѣренность. Skromność w postępowaniu, скрóмность въ обхождéніи** (*съ людьмú*). **Skromność w wydatkach, умѣренность въ расхóдахъ. Skromność obyczajów, простотá нрáвовъ. Skromność w jedzeniu i piciu, воздéржность въ пúщѣ и питьѣ.**

Skromny, скрóмный, смирéнный; || **воздéржный, умѣренный, трéзвый. Skromny fijołek, скрóмная фiáлка. Życie skromne, воздéржная жизнь. Skromny obiad, простóй, умѣренный столъ, обѣдъ**; || *Охот.* **жúрный** (*о зайцѣ*).

Skroń, -ni, *ж. Анат.* висо́къ (*мн.* **виски́**).
Skroniowy, *Анат.* висо́чный.
Skropawość, *см.* **Chropawość.**
Skropawy, Skropowaty, *см.* **Chropawy.**
Skropić, *см.* **Skrapiać.**
Skroś, *см.* **Wskroś.**
Skrucha, -y, *ж.* **сокруше́ніе се́рдца, раска́яніе.**
Skrupić, истоло́чь, измоло́ть; || **Skrupić się, истоло́чься.** *Посл.* **Komuści się zmiele, tobie się skrupi,** *или* **Jednemu się zmiele, tobie się skrupi, оди́нъ вы́йдетъ изъ воды́ сухимъ, а вина́ на тебя́ падётъ.**
Skrupuł, Szkrupuł, -u, *м.* **безпоко́йство (*со́вѣсти*), со́вѣстливость, взаврѣніе со́вѣсти;** || **то́чность;** || **рачи́тельность, разбо́рчивость;** || **сомнѣніе, недоумѣніе Nie robić sobie z czego żadnego skrupułu, не со́вѣститься дѣлать что́-либо, дѣйствовать безъ взаврѣнія со́вѣсти. Nie dosyć pan objaśniłeś adwokata, jeszcze ma jakieś skrupuły, вы недоста́точно объясни́ли дѣло адвока́ту, у него́ есть ещё ко́е какія сомнѣнія;** || **скру́пулъ** (*вѣсъ, 24 грана*); || *Астр.* **весьма́ ма́лая часть мину́ты.**
Skrupulacki, Szkrupulacki, *см.* **Skrupulatny.**
Skrupulat, Szkrupulat, -a, *м.* **сли́шкомъ стро́гій нравоучи́тель, челове́къ безусло́вно стро́гій въ исполне́ніи до́лга, ригори́стъ;** || ***мелочно́й челове́къ.**
Skrupulatnie, Szkrupulatnie, то́чно, стро́го, рачи́тельно, стара́тельно.
Skrupulatność, Szkrupulatność, -ści, *ж.* **тре́бовательность, взыска́тельность;** || **сли́шкомъ стро́гое нравоуче́ніе, безусло́вно стро́гое исполне́ніе до́лга, ригори́змъ;** || **то́чность, стро́гая исполни́тельность, аккура́тность.**
Skrupulatny, Szkrupulatny, мелочно́й, **сли́шкомъ тре́бовательный, взыска́тельный;** || **рачи́тельный, стара́тельный, то́чный, стро́гій.**
Skrupulizować, Szkrupulizować, входи́ть въ ме́лочи, въ подро́бности, быть сли́шкомъ взыска́тельнымъ.
Szkrupuł, *см.* **Skrupuł.**
Skruszeć, *см.* **Kruszeć.**
Skruszenie, -nia, *ср.* **исправле́ніе, раска́яніе,** *см.* **Skrucha.**
Skruszony, сокрушённый.
Skruszyć, Skruszyć się, *см.* **Kruszyć.**
Skrutynjum, *Нескл.* **выборъ биле́тами, балотиро́вка.**
Skrwawiony, окрова́вленный.
Skryć, Skryć się, *см.* **Kryć.**
Skrycie, скры́тно.
Skrypt, -u, *м.* **написанная бума́га, ру́копись:** || **роспи́ска, пи́сьменное обяза́тельство.**
Skrytopłciowy, *Бот.* **тайнобра́чный.**
Skrytość, -ści, *ж.* **скры́тность,** *см.* **Tajemność.**
Skryty, скры́тный, *см.* **Tajemny, Ukryty;** || *см.* **Skryć.**

Skrzeczeć, Skrzekotać, стрекота́ть (*о соро́кѣ*), **ква́кать** (*о лягу́шкахъ*), **ка́ркать** (*о воронахъ*); || ***трещА́ть, тарантѝть, тарато́рить, стрекота́ть, болта́ть безъ у́молку.**
Skrzeczek, -czka, *м. Зоол.* **хома́къ, ка́рбышъ.**
Skrzek, -u, *м.* **стрекота́ніе (*сороко́въ*), **ква́каніе** (*лягу́шки*); || **лягу́шечій клекъ, лягу́шечья икра́;** || *Стар.* ***ворча́ніе, ропта́ніе:** || *Стар.* **кустарникъ,** *см.* **Krzak;** || *см.* **Jodła.**
Skrzele, -ów, *мн.* **жа́бры** (*у рыбъ*).
Skrzepić, *см.* **Krzepić;** || ***заморо́зить, застуди́ть;** || **сгусти́ть.**
Skrzepłość, -ści, *ж.* **окрѣплость, отвердѣлость;** || **застыва́ніе, сгуще́ніе.**
Skrzepły, окрѣплый, отвердѣлый; || **засты́вшій, сгущённый.**
Skrzepnąć, *см.* **Krzepnąć.**
Skrzepienie, *см.* **Krzepienie.**
Skrzęta, Skrzętwa, Skrzątwa, -y, *ж.* **заня́тіе, дѣло;** || **попече́ніе, стара́ніе, хожде́ніе, смотрѣніе, забо́та, хло́поты;** || **изворо́тливость, ло́вкость.**
Skrzętnie, стара́тельно, усе́рдно, рачи́тельно, тща́тельно; || **изворо́тливо, ло́вко.**
Skrzętność, -ści, *ж.* **стара́тельность, рачи́тельность, усе́рдіе, забо́тливость, дѣятельность;** || **про́мыселъ, мастерство́;** || **бережли́вость, скопидо́мство.**
Skrzętny, стара́тельный, рачи́тельный, усе́рдный, забо́тливый, дѣятельный;** || **изворо́тливый, промы́шленный;** || **бережли́вый.**
Skrzybać, скрести, скобли́ть, скреба́ть, оскрёбывать.
Skrzybaczka, -i, *ж.* **скребни́ца.**
Skrzydełko, -a, *ср.* **кры́лышко,** *Умен.* **сло́ва Skrzydło, крыло́.**
Skrzydlany, Skrzydlasty, употреби́тельнѣе: **Skrzydlaty, крыла́тый. Ryby skrzydlaste, лету́чія ры́бы.**
Skrzydło, -a, *ср.* **крыло́;** || *Воен.* **и** *Морск.* **флангъ, крыло́** (*а́рміи, фло́та*); || *Архит.* **фли́гель, боково́е строе́ніе, боковы́е придѣлы, пристро́йки хра́ма;** || *Фортиф.* **бока́** (*бастіо́на*); || **поля́, край** (*у шля́пы*); || **створъ, полови́нка** (*у две́ри, у око́нницы*); || **метёлочка изъ пе́рьевъ, перо́вникъ.**
Skrzydłowaty, пери́стый.
Skrzydłowy, кры́льный, относя́щійся къ крылу́. Adjutant skrzydłowy, адъюта́нтъ.
Skrzyneczka, -i, *ж.* **я́щичекъ, сундучёкъ.**
Skrzynia, -ni, *ж.* **ба́улъ, сунду́къ, ларе́цъ, я́щикъ. Skrzynia na pieniądze, ка́сса, де́нежный сунду́къ;** || *Горн.* **Skrzynia płóczkowa, пропускно́й я́щикъ, — nieruchoma, отса́дочный стокъ.**
Skrzynka, -i, *ж.* **ла́рчикъ, ларе́цъ, шкату́лка, я́щикъ;** || *Горн.* **волоку́ша.**
Skrzyp, -u, *м.* **скрипъ, трескъ;** || *Бот.* **хвощь** (*расте́ніе*).

Skrzypać, Skrzypieć, Skrzypnąć, скрипѣть, скрипнуть, хрустѣть, хрустнуть.

Skrzypce, -ów, *мн.* скрипка, скрипица.

Skrzypcowaty, *Бот.* скрипковидный, бандуровидный.

Skrzypcowy, скрипичный.

Skrzypeczki, -ów, *мн.* скрипочка, *Умен.* слова **Skrzypce**, скрипка.

Skrzypek, -pka, *м.* скрипачъ; || скрипачъ для плѧски, плохой скрипачъ, гудочникъ, гудильщикъ.

Skrzypiciel, -a, *м. см.* **Skrzypek**, во 2-мъ значеніи.

Skrzypiec, -pca, *м.* родъ пытки.

Skrzypieć, *см.* **Skrzypać**.

Skrzypki, -pek, *мн.* скрипка, *см.* **Skrzypce**.

Skrzypliwie, съ скрипѣніемъ, со скрипомъ.

Skrzypliwy, скрипучій.

Skrzypnąć, *см.* **Skrzypać**.

Skrzywdzić, *см.* **Krzywdzić**.

Skrzywić, *см.* **Krzywić**.

Skrzyżować, *см.* **Krzyżować**.

Skubać, дёргать (*шерсть*), выдёргивать, щипать, выщипывать, ощипывать перья (*у птицы*); || *ощипывать, обирать кого. || **Skubać się**, копаться, мѣшкать, медлить.

Skubacz, -a, *м.* ощипывающій перья; || щиплющій корпію.

Skubaczka, -i, *ж.* ощипывающая перья; || щиплющая корпію.

Skubanie, -nia, *ср.* дёрганіе, щипаніе; || обираніе.

Skubanka, -i, *ж.* корпія; || дёрганная шерсть, щёлкъ и т. п.

Skubnąć, *см.* **Skubać**.

Skudłać, Skudlić, *см.* **Kudłać**.

Skupiać, Skupić, соединять, соединить, собирать, собрать, сосредоточивать, сосредоточить, соединять въ одну точку. **Skupiać swe siły**, сосредоточивать свои силы. || **Skupiać się**, соединяться, собираться, сосредоточиваться.

Skupień, -pnia, *м.* перекупщикъ, скупщикъ, барышникъ.

Skupienie, -nia, *ср.* соединеніе, собраніе, сконцентрированіе; || *Физ.* сцѣпленіе.

Skupować, skupić, перекупать.

Skupowanie, -nia, *ср.* скупъ, скупка, перекупъ, перекупка.

Skurczony, согнутый; || сморщенный, сморщенный.

Skurczyć, Skurczyć się, *см.* **Kurczyć**.

Skusić, *см.* **Kusić**. || **Skusić się**, искуситься, впасть въ искушеніе, соблазниться.

Skuszenie, -nia, *ср.* искушеніе, соблазнъ.

Skutecznie, дѣйствительно, сильно; || успѣшно, удачно.

Skuteczność, -ści, *ж.* дѣйствительность, дѣйствіе, успѣшность, сила, вліяніе. **Skuteczność lekarstwa**, дѣйствіе лѣкарства.

Skuteczny, дѣйствительный, дѣйствующій, сильный.

Skutek, -tku, *м.* дѣйствіе, слѣдствіе, послѣдствіе, исходъ; || исполненіе; || впечатлѣніе; || успѣхъ, удача. **Skutek to okaże**, это будетъ видно въ послѣдствіи. **Skutek wsteczny**, обратное дѣйствіе. **Mieć skutek**, имѣть силу дѣйствія. **W skutek odebranego rozkazu**, вслѣдствіе полученнаго приказанія. **Skutkiem, W skutku**, вслѣдствіе, въ послѣдствіи. **Na skutek**, во исполненіе.

Skutkować, дѣйствовать, производить, приводить въ исполненіе, исполнять; || имѣть послѣдствіемъ. **Lekarstwo skutkuje**, лѣкарство дѣйствуетъ. **Biegaj czém prędzéj, skutkuj to przedsięwzięcie**, бѣги какъ можно скорѣе, исполни это предпріятіе.

Skwapliwie, торопливо, стремительно, спѣшно, поспѣшно, опрометчиво.

Skwapliwość, -ści, *ж.* торопливость, поспѣшность, живость, стремительность, опрометчивость.

Skwapliwy, торопливый, поспѣшный, скорый, стремительный, опрометчивый.

Skwar, -u, *м.* (*Стар.* **Skwara, -y**, *ж.*), жаръ, зной.

Skwara, -y, *ж.* окалина, шлакъ, выгарки, *см.* **Żużel**.

Skwarek, -rka, *м.* поджаренный кусочекъ сала, сальные выпотки.

Skwarliwy, Skwarny, жаркій, знойный.

Skwarno, жарко, знойно.

Skwarzyć, пражить, жарить.

Skwasić, *см.* **Kwasić**.

Skwaśniały, прокислый.

Skwaśnieć, *см.* **Kwaśnieć**.

Skweres, -u, *м.* путаница; || крикъ, шумъ, суматоха, содомъ.

Skwerować, *Стар.* отдавать честь, дѣлать ружьемъ на караулъ.

Skwierczeć, Skwircześć, шипѣть, трещать (*на огнѣ*); || щебетать, чирикать (*о птицахъ*); || горевать, сѣтовать, стонать, охать.

Skwierczek, -czka, *м.* плакса.

Skwierczenie, -nia, *ср.* шипѣніе, трещаніе; || щебетанье, чириканье (*птицъ*); || сѣтованіе, стонаніе, оханіе.

Skwierk, Skwirk, -u, *м.* пѣніе, щебетанье, чириканье (*птицъ*); || сѣтованіе, жалоба, стонъ.

Skwierkliwość, -ści, *ж.* плачливость, плаксивость.

Skwierkliwy, плачливый, плаксивый.

Słabić, ослаблять, разслаблять.

Słabieć, Osłabieć, Osłabnąć (*см.* **Słabnąć**), слабѣть, ослабѣть.

Słabiuchno, Słabiutko, слабенько, слабёхонько.

Słabiuchny, Słabiutki, слабенькій, слабёхонькій.

Słabizna, -y, *ж.* *Анат.* подвздошье, под-

ребе́рье; || бокъ; || сторона́; || утро́ба, брю́хо, чре́во; || *сла́бость, сла́бая сторона́.

Słabnąć, Osłabnąć, сла́бнуть, осла́бнуть.

Słabo, сла́бо. Słabo mi, мнѣ ду́рно, я чу́вствую себя́ нездоро́вымъ, мнѣ не здоро́вится.

Słabość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́лie, не́мощь; || щеду́шность; || сла́бая сторона́, сла́бая струна́, недоста́токъ, поро́къ; || изнеможе́ніе, о́бморокъ; || боле́знь, *(см.* Choroba), || *Мед.* ро́ды, разрѣше́ніе отъ бремени; || страсть, пристра́стіе, скло́нность (*къ комý, къ чемý*). **потáчка. Słabość charakteru,** сла́бость хара́ктера. **Słabość wzroku,** сла́бость зрѣнія. **On ma słabość do gry,** у него́ стра́сть къ игрѣ. **Słabość nie jest występkiem, ale do niego prowadzi,** поро́къ не преступле́ніе, но онъ ведётъ къ нему́. **Każdy ma swoje słabości,** у ка́ждаго есть свои́ недостáтки. **Mieć do kogo słabość,** быть пристрастнымъ къ кому́, питáть слѣпую любо́вь къ кому́. **Czuję słabość,** мнѣ ду́рно, мнѣ не здоро́вится.

Słabowitość, -ści, не́мощность, сла́бость, болѣзненность, хи́лость.

Słaby, сла́бый, не́мощный, больно́й, болѣзненный, хи́лый. **Słabe zdrowie,** сла́бое здоро́вье. **Słaba strona charakteru,** сла́бая сторона́ хара́ктера. **Słaba pomoc,** сла́бая по́мощь. **Człowiek słabego rozumu, слабоу́мный. Jeszcze jest słaby po chorobie,** онъ ещё слабъ по́слѣ боле́зни. **Słaby (jest),** онъ бо́ленъ, нездоро́въ.

Słać, стлать, настила́ть, постила́ть, простира́ть. * **Słać komu drogę do czego,** прокла́дывать кому́ доро́гу къ чему́-либо. || **Słać się,** стла́ться, разстила́ться, простира́ться. **Słać się komu do nóg,** повергáться, пáдать пéредъ кéмъ, броса́ться къ нога́мъ; * бить челóмъ пéредъ кéмъ. **Już się ptaki ścielą,** пти́цы ужé вьютъ гнѣзда. **Wszystko mu się ściele,** ему́ во всёмъ уда́ча, ему́ веэётъ сча́стіе.

Słać, Syłać, слать, посыла́ть, отправля́ть.

Słachcianka, *см.* **Szlachcianka.**

Słachcic, *см.* **Szlachcic.**

Słachta, *см.* **Szlachta.**

Ślad, -u, *м.* (*Стар.* **Szlad**), слѣдъ; || знакъ, при́знакъ; || стезя́; || ступня́, стопа́. *Охот.* **Ślad zwierzęcy,** слѣдъ звѣри́ный. **Ślad zajęczy,** малúкъ, за́йчій слѣдъ. **Ślad lisi,** нарúскъ, лúсій слѣдъ. **Podwójny ślad,** сдвóйка, двойнóй слѣдъ звѣря. || **Iść śladem,** идти́ слѣдомъ, по́ слѣду, по пятáмъ. **Wstępować w czyje ślady,** идти́ кому́ въ слѣдъ, ходи́ть по слѣда́мъ чьимъ нибу́дь, т. е. поступа́ть по чьему́-либо приме́ру, подража́ть кому́. **Żadnego śladu o tém nie ma w historji,** о́тому нѣтъ никакúхъ слѣдóвъ въ исто́ріи, объ э́томъ въ исто́ріи во́все не упомина́ется.

Śladować, слѣди́ть, идти́ по слѣда́мъ.

Ślafmica, *см.* **Szlafmica.**

Ślafrok, *см.* **Szlafrok.**

Ślak, *см.* **Szlak.**

Sława, -y, *ж.* сла́ва, изве́стность; || до́брое, че́стное и́мя; || слухъ, молва́. **Za sławą się ubiegać,** гоня́ться за сла́вою. **Idzie tu o jego sławę,** здѣсь дѣло каса́ется его́ че́стнаго и́мени. **Po tym cudu rozeszła się sława po wszystkiéj ziemi onéj,** по́слѣ э́того чу́да разнесла́сь молва́ по всéй той странѣ.

Sławetny, *Стар.* **достосла́вный, достохва́льный.**

Sławić, сла́вить, прославля́ть, восхваля́ть.

Sławnie, сла́вно, достосла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Sławność, -ści, *ж.* **знамени́тость.**

Sławny, сла́вный, знамени́тый.

Ślaz, -u, *м. Бот.* ма́льва, **винзиве́й** (*растéніе*). **Ślaz ogrodowy,** штокъ-ро́за, проскурня́къ ро́зовый. **Ślaz wianeczny,** проскурня́къ, просви́рки, просвирня́къ, кала́чики, винзиве́й. **Ślaz pospolity, polny, płonny,** ро́жа, слизь-трава́. || *Анат.* сычу́гъ.

Ślazowy, мáльвовый, проскурняко́вый, *см.* **Ślaz.**

Ślęczeć (nad czém), усéрдно трудúться надъ чѣмъ, рабóтать безъ о́тдыха, до́лго сидѣть за рабóтою.

Ślęczenie, -nia, *ср.* безпрестáнная рабóта, безпрестáннóе занáтіе, сидáчая жизнь.

Śledczy, слѣдственный.

Śledź, -dzia, *м.* сельдь, селёдка.

Śledzenie, -nia, *ср.* изслѣдованіе, изысканіе, ро́зыскъ; || слѣдствіе, дознáніе, *см.* **Śledztwo**; || наблюдéніе, *см.* **Obserwacja.**

Śledziarz, -a, *м.* сельдянúкъ, промы́шленникъ *или* продавéцъ сельдéй.

Śledzić, слѣди́ть, высмáтривать, подсмáтривать, замѣчáть; || преслѣдовать, отыскивать.

Śledziciel, -a, *м.* слѣдователь; || наблюдáтель, изслѣдователь, испытáтель, *см.* **B dacz.**

Śledzienica, -y, *ж. Бот.* златоселезённикъ (*растéніе*).

Śledziennik, -a, *м.* ипохóндрикъ.

Śledzik, -a, *м. Умен.* селёдочка, *см.* **Śledź.**

Śledziona, -y, *ж. Анат.* селезёнка. **Ból śledziony,** ипохóндрія.

Śledzionka, -i, *ж. Бот.* аспле́ній (*растéніе*).

Śledzionowy, *Анат.* селезёночный.

Śledziówka, -i, *ж.* сельдянóй бочёнокъ.

Śledziowy, сельдянóй.

Śledztwo, -a, *ср.* слѣдствіе, изслѣдованіе.

Ślep', -pia, Ślepak, -a, Ślepiec, -pca, Ślepień, -pnia, Ślepek, -pka, *м.* слѣпóй, бливорýкій; || *Зоол.* клещъ, слѣпéнь (*наскóмое*), мéдáница (*родъ змѣй*).

Ślepak, -a, *м. см.* **Ślep'**; || *Охот.* назва́ніе за́йца.

Ślepić, *см.* **Ślipiać**; || слѣпи́ть глаза́, притупля́ть зрѣ́ніе; || лишáть зрѣ́нія, ослѣпля́ть; || *Охот.* смотрѣ́ть (*о борзы́хъ соба́кахъ*).

Ślepię, Ślepięta, Ślepki, *см.* **Ślipie, Ślipięta, Ślipki.**

Ślepnąć, слѣпнуть, теря́ть зрѣ́ніе.

Ślepo, слѣпо; || * безразсу́дно. **Naślepo,** *см.* **Oślep.**

Śleponarodzony, Śleporodny, Śleporody, слѣпорожде́нный.

Śleporodny, Śleporody, *см.* **Śleponarodzony.**

Ślepota, -y, *ж.* слѣпота́, лише́ніе и́ли поте́ря зрѣ́нія. **Dotknięty ślepotą,** лиши́вшійся и́ли потеря́вшій зрѣ́ніе; || *Мед.* **Jasna ślepota,** тёмная вода́, бѣльмо́, ката́ракта (*на глазу́*).

Ślepowid, Ślepowidz, -a, *м.* близору́кій, подслѣповатый.

Ślepowron, -a, *м. Зоол.* **ководо́й, лилóкъ,** чури́лка (*пти́ца*).

Ślepucha, -y, *ж.* **подслѣпый, подслѣповатый.**

Ślepy, слѣпóй; || * **безразсу́дный, ослѣплённый.**

Śliecznie, прекра́сно, безподо́бно, восхити́тельно, преле́стно, ми́ло.

Śliczniutki, преми́лый, въ вы́сшей сте́пени восхити́тельный, безподо́бный, преле́стный, плѣни́тельный.

Śliczniutko, преми́ло, въ вы́сшей сте́пени восхити́тельно, безподо́бно, преле́стно, плѣни́тельно.

Śliczność, -ści, *ж.* пре́лесть, очарова́тельность, прито́жество, плѣни́тельный видъ.

Śliczny, прекра́сный, прито́жій, краси́вый, преле́стный, восхити́тельный, безподо́бный.

Ślimaczek, -czka, *м.* сли́зень, слизня́къ (*ули́тка*).

Ślimaczy, ули́тковый.

Ślimaczyć, употреби́тельнѣе **Ślimaczyć się,** слиня́вѣть.

Ślimak, -a, *м. Зоол.* ули́тка, сли́вень, слизня́къ; || *Анат.* завито́къ (*часть нару́жнаго у́ха*).

Ślina, -y, *ж.* сли́на, слю́на, слю́ни. *Посл.* **Plecie co mu ślina do gęby przyniesie,** ме́летъ вздоръ, несе́тъ околёсную, завира́ется.

Śliniak, -a, *м.* слюнтя́й, слинтя́й.

Śliniany, Ślinny, Śliniasty, слю́нный, слюното́чный. *Анат.* **Gruczołki śliniane,** слюното́чныя желѣза́.

Ślinić, Oślinić, Poślinić, Uślinić, слинить, слю́нить, заслю́нить, наслю́нить, му́слить, намýслить; || **Ślinić się, Uślinić się,** слю́ниться, испуска́ть слю́ну, му́слиться.

Ślinka, -i, *ж.* слю́нка. * **Aż mu ślinki idą do gęby, y него́ сли́нки теку́тъ по губа́мъ. Ślinki połykać,** слю́нки глота́ть. **Ślinka na co,** си́льное жела́ніе чего́-либо, за́висть, оскóма, оскóмина.

Ślinny, *см.* **Śliniony.**

Ślinogorz, -a, *м. Мед.* жа́ба, жа́бная болѣ́знь.

Ślipiać (nad czém), слѣпи́ть глаза́, притупля́ть зрѣ́ніе (*надъ излишнею работою*).

Ślipię, -piów, *мн. Прост.* зѣ́нки, глаза́. *Умен.* **Ślipki, -pków, Ślipięta, -piąt,** *мн.* глазёнки.

Śliski, ско́льзкій, скли́зкій. Ślisko (jest), ско́льзко, скли́зко.

Śliskość, -ści, *ж.* **скли́зкость, ско́льзкость.**

Śliwa, -y, *ж.* сли́ва.

Śliwczanka, -i, *ж.* сли́вный отва́ръ.

Śliweczka, -i, *ж.* сли́вка, сли́вочка, *см.* **Śliwa.**

Śliwina, -y, *ж.* сли́ва. сли́вное де́рево.

Śliwka, -i, *ж.* сли́вка. **Śliwka suszona,** черносли́въ.

Śliwkowy, сли́вный.

Śliwnica, -y, *ж. Бот.* **лучи́ца,** родъ поро́ста.

Śliwnik, -a, *м.* сли́вный садъ, сливня́къ.

Śliwny, сли́вный.

Śliwowica, -y, *ж.* сли́вная нали́вка, насто́йка, сливя́нка.

Śliwowy, сли́вяный.

Śliż, -a, *м.* голе́цъ, го́льчикъ (*ры́ба*).

Ślizgać, się, скользи́ть; || ката́ться по́ льду. **Ślizgać się na łyżwach,** ката́ться на конька́хъ.

Ślizgacz, -a, *м.* ката́ющійся на конька́хъ.

Ślizgawica, -y, *ж.* гололе́дица, го́лоть; || ско́льзкая доро́га.

Ślizgawka, -i, *ж.* като́къ (*для ката́нія на конька́хъ*).

Ślizki, *см.* **Śliski.**

Ślizko, *см.* **Ślisko.**

Ślizkość, *см.* **Śliskość.**

Śliznąć się, поскользну́ться.

Ślnić, *см.* **Ślknąć, Lśnić.**

Słochać, *см.* **Szłochać.**

Słód, -odu, *м.* со́лодъ (*ячме́нный*).

Słodkawo, сладкова́то, прито́рно.

Słodkawość, -ści, *ж.* сладкова́тость, прито́рность.

Słodkawy, сладкова́тый, прито́рный.

Słodki, сла́дкій; || сла́достный. **Słodki jak miód,** сла́дкій какъ мёдъ. **Słodkie wspomnienie,** сла́достное воспомина́ніе.

Słodko, сла́дко; || сла́достно; || прито́рно.

Słodkobrzmiący, благозву́чный.

Skodkogorz, -u, *м. Бот.* сла́дко-го́рько, пе́сій-гроздъ. пси́нка, кра́сный паслёнъ.

Słodkokwaskowaty, Słodkokwaśny, кисловсла́дкій.

Słodkomówny, сладкорѣчи́вый, краснорѣчи́вый.

Słodkość, -ści, *ж.* сла́дость.

Słodnąć, Słodnieć, Zsłodnieć, дѣлаться сла́дкимъ; || * **становиться пріятнымъ,** милымъ.

Słodny, солодяно́й.

Słodownia, -ni, *ж.* солодо́вня.

Słodownik, -a, *м.* солодо́вникъ.

Słodowy, солодяно́й.

Słodycz, -y, *ж.* сла́дость; || * **прія́тность. Słodycze,** *мн.* сла́сти, ла́комства.

Słodyś, -sia, *м.* улещатель, **подлипа́ла.**

Słodzenie, Osłodzenie, -nia, *ср.* подсла́щиваніе, **услажде́ніе.**

Słodzić, подсла́щивать, **услажда́ть, приправля́ть** са́харомъ, **наса́харивать;** || *Хим.* **услажда́ть,** промыва́ть.

Słodziny, -dzin, *мн.* дроба́, драби́на, **пивна́я гу́ща.**

Słodziuchny, Słodziuteńki, сла́денькій, *см.* **Słodki.**

Słodziuszek, -szka, *м., см.* **Słodyś.**

Słodzony, Osłodzony, подслащённый, **припра́вленный** са́харомъ, обса́харенный.

Słój, -oju, *м.* ба́нка, **сулея́,** стекля́ный **и́ли** гли́няный сосу́дъ; || **прожи́лки, свиль** (*на де́ревѣ*).

Słojek, -ojka, Słoik, -a, *м.* ба́ночка, **сулёйка.**

Słojowatość, -ści, *ж.* свилева́тость (*де́рева*), *см.* **Słoj.**

Słojowaty, свилева́тый. **Drzewo słojowate,** свилева́тое де́рево.

Słoma, -y, *ж.* соло́ма.

Słomianka, -i, *ж.* **матъ, соло́менная плетёнка;** || **соло́менная корзи́нка;** || **соло́менная шля́па.**

Słomiany, соло́менный.

Słomiasty, соло́мистый.

Słomka, -i, *ж.* соло́мина, **соло́минка;** || *Зоол.* **лѣсно́й кули́къ** (*птица*).

Słomkowy, соло́менный.

Słoń, -nia, *м.* слонъ; || **ладья́** (*въ шахматной игрѣ*).

Słonawy, солонова́тый.

Słońce, -a, *ср.* со́лнце.

Słońcowy, *см.* **Słoneczny.**

Słoneczko, -a, *ср.* со́лнышко.

Słonecznica, -y, *ж. Мед.* **свѣтобоя́знь.**

Słonecznik, -a, *м. Мед., см.* **Słonecznica;** *Ветер.* **родъ бѣшенства у лошаде́й;** || *Бот.* **геліотро́пъ,** солнооборо́тъ, **подсо́лнечникъ;** || *Минер.* геліотро́пъ, **темнозелёная я́шма съ кра́сными бры́згами;** || **со́лнечные часы́.**

Słoneczny, со́лнечный.

Słoni, *см.* **Słoniowy.**

Słoniawa, -y, *ж.* солончако́ватость, **мѣсто на поверхности земли́,** гдѣ соль **выступа́етъ.**

Słonica, -y, *ж.* **слониха. са́мка слона́.**

Słonie, -nia, *ср. Прост.* со́лнце.

Słoniec, солонѣ́ть, становиться солёнымъ.

Słonina, -y, *ж.* **свино́е са́ло, шпикъ, шпигъ, шпекъ.**

Słoniniarz, -a, *м.* **продаве́цъ свина́го са́ла.**

Słoninik, -a, *м. Минер.* **жирови́къ, пена́нскій мѣлъ.**

Słoninka, -i, *ж.* **кусо́чекъ свина́го са́ла;** || *Зоол.* **ветчи́нный кожеѣдъ.**

Słoninowy, шпи́ковый, **са́льный.**

Słoniowy, слоно́вый.

Słonko, -a, *ср.* со́лнышко.

Słono, со́лоно.

Słoność, -ści, *ж.* **соло́нность.**

Słony, соло́ный.

Ślósarczyk, -a, *м.* **подмасте́рье у сле́саря.**

Ślósarka, -i, *ж.* **жена́ сле́саря.**

Ślósarnia, -ni, *ж.* **слеса́рная** (*рабо́чая ко́мната сле́саря*).

Ślósarski, сле́сарный, сле́сарскій.

Ślósarstwo, -a, *ср.* сле́сарное **ремесло́.**

Ślósarz, -a, *м.* сле́сарь.

Słota, -y, *ж.* **сля́коть, нена́стье,** непого́да.

Słotliwy, Słotny, нена́стный, дождли́вый.

Słóweczko, -a, *ср.* слове́чко, **словцо́.**

Słowianin, -a, *м.* Славяни́нъ.

Słowianka, -i, *ж.* Славя́нка.

Słowiański, Славя́нскій.

Słowiańszczyć,ославя́нить.

Słowiańszczyzna, -y, *ж.* славя́нщина, **обороты** свойственные славя́нскому языку́; || славя́нство, (обы́чаи, языкъ и весь бытъ Славя́нъ).

Słowić, выража́ть; || называ́ть.

Słowiczek, -czka, *м. Умен.* **солове́йко,** соловеюшко, **соло́вка, соло́вушекъ,** соло́вушко.

Słowiczy, соловьи́ный.

Słowień, -wnia, *м. Бот.* **чернова́тый лёнъ.**

Słowik, -a, *м.* **солове́й.**

Słówko, -a, *ср.* слове́чко, **словцо́.**

Słowniczek, -czka, *м. Умен.* **слова́рикъ,** *см.* **Słownik.**

Słownie, изу́стно, **словесно, на слова́хъ,** *см.* **Ustnie;** || **сло́во въ сло́во, буква́льно, въ то́чности,** аккура́тно, то́чно.

Słownik, -a, *м.* **слова́рь, лексико́нъ.**

Słownikarski, лексикографи́ческій.

Słownikarstwo, -a, *ср.* лексикогра́фія.

Słownikarz, -a, *м.* лексикогра́фъ **состави́тель** словаря́.

Słowność, -ści, *ж.* **содержа́ніе да́ннаго сло́ва,** то́чность, аккура́тность, **испра́вность, усто́йчивость;** || **вѣрность** (*въ сло́вѣ*).

Słowny, слове́сный, изу́стный, *см.* **Ustny;** || *Грам.* **отглаго́льный,** происходя́щій **отъ глагола́;** || **буква́льный,** *см.* **Dosłowny;** || **то́чный,** испра́вный, аккура́тный, вѣрный, сдержи́вающій да́нное сло́во, крѣпкій **въ сло́вѣ. Człowiek słowny,** че́стный **человѣ́къ.**

Słowo, -a, *ср.* **сло́во,** рѣчь, **рече́ніе;** || *Грам.* **глаго́лъ. Słowo Boże,** Слово **Бо́жіе.**

Посл. Słowo wiatr, pismo grunt, что́ напи́сано перо́мъ, того́ не вы́рубишь топоро́мъ. Dotrzymać słowa, сдержа́ть да́нное сло́во. Spuścić się na czyje słowo, положи́ться на чьё сло́во, вѣ́рить на́ сло́во. Schwycić kogo na słowo, тре́бовать исполне́нія да́ннаго сло́ва. Na słowie kogo trzymać, дава́ть кому́ пусты́я обѣща́нія, води́ть за́ носъ. Na słowie kogo zostawić, обману́ть, не сдержа́вши сло́ва. Na słowie zostać, быть обма́нутымъ. Słowo daję, słowo honoru, słowo uczciwości, даю́ сло́во, честно́е сло́во. *Посл.* Mądréj głowie dość na słowie, у́мному сви́сни, а у́мный смы́слитъ.||Słowem,*Нар.* сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, сло́вомъ сказа́ть. Na to słowa, съ э́тимъ сло́вомъ, сказа́вши э́то. Nauczyć się czego co do słowa, вы́учить что́ сло́во въ сло́во, отъ сло́ва до сло́ва.

Słoworód,-odu, *м. Грам.* коренно́е сло́во.

Ślóz, -a, *м.* Ślóza (Śluza), -y, *ж. Мед.* засоре́ніе, запо́ръ; || шлюзъ; || запру́да, попере́чная плоти́на на рѣка́хъ, *см.* Śluza.||Ślózem, *Нар.* на́искось, на́кось, вкось, ко́со, кри́во.

Ślóza, *см.* Śluza.

Ślózem, *см.* Śluz.

Ślub, -u, *м.* обѣща́ніе, обѣ́тъ. Ślub uczynić, дать обѣ́тъ; || приноше́ніе по обѣ́ту, вкладъ (*въ це́рковь*); || Ślub zakonny, и́ноческое обѣща́ніе.мона́шескій, духо́вный обѣ́тъ; || Ślub kapłański, свяще́нство; || бракъ, бракосочета́ніе, вѣнча́ніе, жени́тьба, сва́дьба. Ślub brać, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться, жени́ться, выходи́ть за́-мужъ. Ślub dawać, вѣнча́ть, обвѣ́нчивать, сочетава́ть бра́комъ.

Ślubić, *см.* Ślubować.

Ślubnie, по обря́ду вѣнча́нія, посре́дствомъ бракосочета́нія; || по обѣща́нію, по обѣ́ту.

Ślubny, обѣ́тный, по обѣ́ту, обѣ́щанный; || бра́чный, сва́дебный, вѣне́чный. Suknia ślubna, подвѣне́чное пла́тье. Pierścionek ślubny, вѣнча́льное кольцо́.

Ślubodawca, -y, *м.* соверша́ющій обря́дъ бракосочета́нія.

Ślubować, обѣща́ть, обѣща́ться; || посвяща́ть себя́ (*монасты́рской жи́зни*); || сочета́ться бра́комъ, жени́ться, вы́йдти за́-мужъ; || присяга́ть, кля́сться. Ślubować komu wieczną miłość, кля́сться кому́ въ вѣ́чной любви́.

Ślubowiny, Ślubiny, -in, *мн.* обруче́ніе.

Słuch, -u, *м.* слухъ. || *Охот.* Słuchy zajęcze, за́ячьи у́ши.

Słuchać, слу́шать; || слу́шаться, повинова́ться; || внима́ть.

Słuchacz, -a, *м.* слу́шатель.

Słuchaczka, -i, *ж.* слу́шательница.

Słuchalnia, -ni, *ж.* аудито́рія.

Słuchalny, *см.* Słuchowy.

Słuchanie, -nia, *ср.* слу́шаніе, выслу́шиваніе; || внима́ніе; || послуша́ніе, повинове́ніе.

Słuchowy, слухово́й.

Sługa, -i, *м.* слуга́, лаке́й, служи́тель, прислу́жникъ (*Стар.-Русск.* служе́бникъ). Sługa kościelny, церко́вный сто́рожъ. Sługa sądowy, во́зный, разсы́льный. || *Въ концѣ́ пи́семъ: Uniżony *или* Najniższy sługa, поко́рный, *или* поко́рнѣйшій слуга́. || Sługa, -i, *ж.* слуга́, служа́нка, го́рничная. || Въ концѣ́ пи́семъ: Uniżona *или* Najniższa sługa, поко́рная, *или* поко́рнѣйшая слуга́.

Sługiwać, *см.* Służyć. Sługiwał po różnych miejscach, онъ служи́лъ въ ра́зныхъ мѣста́хъ.

Słup, -a, *м.* столбъ, столпъ, коло́нна *см.* Filar. Słup drożny, доро́жный столбъ Słup graniczny, межево́й столбъ. Słup kwadratowy, wmurowany, пиля́стра, лопа́тка, четыреуго́льный столбъ. Słup kręcony, вито́й столбъ. *Горн.* Słup z calizny, отко́сная подпо́ра. Słup barjerowy ту́мба.

Słupeczek, -czka, *м. Умен.* сто́лбикъ, коло́нка, коло́нночка, *см.* Słup.

Słupek, -pka, *м. см.* Słupeczek; || *Бот* пе́стикъ; || *Плотн.* Słupek wiszący, отко́сная подпо́ра.

Słupiasty, столбча́тый.

Słupić, *Мед.* дѣ́лать безчу́вственнымъ, притупля́ть боль; || *изумля́ть, поража́ть. || Słupić się, столбенѣ́ть, цѣпенѣ́ть.

Słupiec, -pca, *м. Архит.* сте́ржень (*у столпа́*); || сто́лбикъ, подпо́рка, подста́вка, сто́йка; || *Архит.* тетива́ (*у витой лѣ́стницы*).

Słupik, -a, *м. см.* Słupek.

Słupisty, *см.* Słupiasty.

Słupkowa sól, го́рная, ка́менная соль.

Słupowy, Słupny, столбово́й, столпово́й.

Ślusarczyk, *см.* Ślósarczyk.

Ślusarka, *см.* Ślósarka.

Ślusarstwo, *см.* Ślósarstwo.

Ślusarz, *см.* Ślósarz.

Słusznie, прили́чно, надлежа́щимъ о́бразомъ, *см.* Przyzwoicie; || разу́мно, умно́, разсуди́тельно; || справедли́во.

Słuszność, -ści, *ж.* справедли́вость *см.* Sprawiedliwość. Według słuszności по справедли́вости. Mieć słuszność, быть пра́вымъ. Nie bez słuszności powiedział Seneka, że..., не безъ основа́нія, *или* справедли́во сказа́лъ Сене́ка, что́...

Słuszny, прили́чный, поря́дочный, надлежа́щій, *см.* Przyzwoity; || большо́й, высо́кій, ро́слый, взро́слый. Słuszny młodzieniec, высо́кій, ро́слый молодо́й человѣ́къ; || разсуди́тельный, справедли́вый пра́вый.

Śluza, Szluza, -y, *ж.* шлюзъ; || перемы́чка, гать, плоти́на.

Służąca, -éj, *ж.* служа́нка.

Służący, -ego, *м. см.* Sługa.

Służalczo, ра́бски, раболѣ́пно.

Służalczy, ра́бскій, раболѣ́пный, подобостра́стный, низкопокло́нный.

Służalec, -lca, *м.* слуга́, холо́пъ, рабъ.

Służalstwo, -a, *ср.* раболѣ́пство, ра́бское повинове́ніе, подобостра́стіе, низкопокло́нничество, по́длость; || *Собир.* че́лядь, слу́ги, прислу́га.

Służały, до́лго служи́вшій, служи́лый.

Służba, -y, *ж.* слу́жба, служе́ніе; || услу́га, прислу́га. **Służba zdrowia**, враче́бное вѣ́домство. **Służba ogólna**, о́бщее управле́ніе. **Służba kościelna**, церко́вный при́четъ. **Służba boża**, Боже́ственная слу́жба, Богослуже́ніе; || *Собир.* прислу́га.

Służbica, -y, *ж. Стар.* слуга́, служа́нка, прислу́жница (*Стар. Русск.* служе́бница).

Służbista, -y, *м.* служа́ка.

Służbistość, -ści, *ж.* усе́рдіе къ слу́жбѣ.

Służbisty, *см.* **Służebny**; || усе́рдный къ слу́жбѣ.

Służbowy, служе́бный, относя́щійся къ слу́жбѣ.

Służebna, -éj, *ж.* служа́нка, *см.* **Służąca**.

Służebnica, -y, *ж. см.* **Służbica**.

Służebnictwo, -a, *ср.* служи́тельское состоя́ніе, подчине́нность; || ра́бство, нево́ля, холо́пство; || пови́нность, обяза́тельство, обя́занность.

Służebniczo, ра́бски, раболѣ́пно.

Służebniczy, служи́тельскій.

Służebnik, -a, *м. см.* **Sługa**.

Służebność, -ści, *ж.* пови́нность, тя́гость, тягло́, сервиту́тъ. **Służebność z dóbr**, пра́во уча́стія въ по́льзахъ и вы́годахъ имѣ́нія. **Służebności gruntowe**, сервиту́ты *и́ли* пови́нности ме́жду имѣ́ніями.

Służebny, служа́щій, состоя́щій въ слу́жбѣ. **Panna służebna**, служа́нка, го́рничная; || служи́тельскій; || тя́глый, тя́гловый, обобро́ченный по тяглу́, обя́занный, платя́щій обро́къ, обро́чный; || наёмный; || **Służebny żołnierz**, служи́вый, служи́вой (*солда́тъ*); || **Służebny, -ego**, *м. см.* **Sługa, Służący**.

Służyć, служи́ть, прислу́живать; || годи́ться, соотвѣ́тствовать, быть прили́чнымъ; || предлага́ть свои́ услу́ги, свою́ по́мощь. **Nie można dwom panom służyć**, оди́нъ рабъ двумъ господа́мъ не слу́житъ. **Służyć do stołu**, прислу́живать за столо́мъ. **Służyć w wojsku**, служи́ть въ а́рміи. **Służyć w marynarce**, служи́ть во фло́тѣ. **Służyć do mszy**, прислу́живать свяще́ннику во вре́мя обѣ́дни. **Służyć w dyplomacji**, служи́ть по дипломати́ческой ча́сти. **Służyć komu czém**, предложи́ть кому́ что́. *Юрид.* **Służy im władza inkwirentów**, они дѣ́йствуютъ на права́хъ суде́бныхъ слѣ́дователей. **Czy mogę ci tém służyć?** не уго́дно ли тебѣ́ э́того? **Służę ci**, я къ твои́мъ услу́гамъ. **Takie potrawy dzieciom nie służą**, такія ку́шанья для дѣте́й не годя́тся. **Zdrowie mu służy**, онъ всегда́ здоро́въ. **Jak ci zdrowie służy?** здоро́въ ли ты? каково́ твоё здоро́вье? **To mnie na nic nie służy**, э́то мнѣ во́все не годи́тся, э́то для меня́ соверше́нно безполе́зно. *Посл.* **Smiałym służy fortuna**, смѣ́лымъ Богъ владѣ́етъ. **Zażyć świata, póki służą lata**, по́льзоваться жи́знью пока́ не прошла́ мо́лодость.

Służyciel, -a, *м.* служи́тель, *см.* **Sługa, Służebnik**.

Służycielka, -i, *ж.* служи́тельница, *см.* **Służebnica**.

Słych, -u, *м. см.* **Słuch**. **Ani słychu o nim**, объ нёмъ ни слу́ху, ни ду́ху.

Słychać, Słychiwać, слыха́ть, слы́шать. **Słychałem mowę pruską, gdym bywał w Gdańsku**, я слы́шалъ Пру́сскую рѣчь, когда́ быва́лъ въ Да́нцигѣ. || **Słychać**, *Безлич.* слыха́ть, слы́шно. **Długo słychać strzały było**, до́лго бы́ли слы́шны вы́стрѣлы. **Co tam słychać nowego? Nic nie słychać**, что́ слы́шно но́ваго? ничего́ не слыха́ть. **Słychać, że wkrótce pokój nastąpi**, слы́шно, что вско́рѣ бу́детъ миръ.

Słychany, слы́ханный; || извѣ́стный. **Czy to słychana rzecz?** слы́ханное ли э́то дѣ́ло?

Słynąć, слыть, прослы́ть.

Słynny, знамени́тый, извѣ́стный, сла́вный.

Słyszący, слы́шащій.

Słyszalny (*Стар.* **Słyszny**), слы́шательный, служа́щій къ слы́шанію; || слы́шный.

Słyszany, слы́шанный, слы́ханный.

Słyszeć, слы́шать, выслу́шивать; || внима́ть. **Dać się słyszeć**, отозва́ться, пода́ть го́лосъ, вы́сказаться; || **On nie dobrze słyszy**, онъ нехорошо́ слы́шитъ, крѣ́покъ на́ ухо. *Стар.* **Dobrze, źle u ludzi** *и́ли* **od ludzi słyszeć**, имѣ́ть хоро́шую, худу́ю сла́ву, *и́ли* быть въ хоро́шей, худо́й сла́вѣ.

Słyszenie, -nia, *ср.* слы́шаніе, слу́шаніе, выслу́шиваніе; || слухъ.

Smacznie, Smaczno, вку́сно, со вку́сомъ, сма́чно, съ наслажде́ніемъ, услади́тельно, прія́тно на вкусъ.

Smaczność, -ści, *ж.* вку́сность, сма́чность.

Smaczny, вку́сный, прія́тный, ла́комый, сма́чный. **Smacznego apetytu** (*życzę*), хлѣбъ да соль, на здоро́вье! **Smacznego snu**, прія́тнаго сна жела́ю! **Smaczne owoce**, вку́сные фру́кты, плоды́.

Smagać, хлеста́ть, стега́ть, сѣчь, поро́ть, драть (*ро́згами, плетьми́*); || бичева́ть.

Smagacz, -a, *м.* охо́тникъ сѣчь ро́згами; || би́чникъ.

Smaganie, -nia, *ср.* хлеста́ніе, сѣче́ніе, по́ротье, по́рка, драньё; || бичева́ніе.

Smaganiec, -ńca, *м.* вы́сѣченный, ро́згами.

Smaglawo, Smagławo, сму́гло, смугло

ва́то, черновáто. Smaglawo wyglądać, имѣть смýглый цвѣтъ лицá.

Smaglawość, Smagławość, -ści, *ж.* **смýглость, смугловáтость, черновáтость.**

Smaglawy, Smagławy, смýглый, черновáтый. **Był on płci smagławéj, włosów czarnych,** онъ былъ смуглъ лицóмъ, съ чёрными волосáми.

Smagłość, -ści, *ж.* **гúбкость, поворóтливость, стройность, стройный, гúбкій станъ; ||** *мало употр.* **смýглость.**

Smagły, гúбкій, поворóтливый, стройный, тóнкій, развáзный. **Smagły wzrost,** стройный станъ.

Smak, -u, *м.* вкусъ; || смакъ. (*Област. Русск*). **Potrawa ta nie ma smaku,** э́то блю́до невку́сно. **Nie do smaku mi to jest,** э́то мнѣ не по вку́су, э́то не по моему́ вку́су.

Smakować, вкуша́ть, отвѣдывать, про́бовать, находи́ть прія́тность (*въ чёмъ*). **Jak ci smakuje to wino?** нра́вится ли тебѣ э́то вино́? по вку́су ли тебѣ э́то вино́? **Ten obiad dobrze mi smakuje,** э́тотъ обѣдъ о́чень вку́сенъ для меня́, соверше́нно по моему́ вку́су. **Chory w niczém nie znajduje smaku,** больно́й ни въ чёмъ не нахо́дитъ вку́са, бо́льному всё не вку́сно. **Człowiek mający smak,** человѣкъ со вку́сомъ. **Cebulą to smakuje,** э́то отзывáется лу́комъ. **Nie smakuje mu nauka,** ему́ нау́ка не по вку́су, не понутру́, не нра́вится. **Ja tylko smakowałem tego wina,** я то́лько попро́бовалъ э́то вино́, я то́лько отвѣдалъ э́того вина́. **Nic mi nie smakuje,** мнѣ всё ка́жется не вку́снымъ, мнѣ всё наску́чило, надое́ло. **Chory jeszcze smakuje,** больно́й не потеря́лъ еще вку́су. **Ten obiad dobrze mi smakuje,** э́тотъ обѣдъ мнѣ по вку́су. **Odpowiedź ta wcale mu nie smakowała,** э́тотъ отвѣтъ ему́ былъ о́чень непрія́тенъ.

Smakowanie, -nia, *ср.* ощуще́ніе вку́са, распознава́ніе вку́са, вкуше́ніе; || отвѣдываніе, прику́шиваніе.

Smakowicie, Smakowito, вку́сно, со вку́сомъ, съ наслажде́ніемъ, въ сла́сть.

Smakowitość, -ści, *ж.* прія́тность вку́са, хоро́шій вкусъ; || ла́комство.

Smakowity, вку́сный, ла́комый; || отбо́рный, отмѣ́нный.

Smakownie, *см.* **Smakowicie.**

Smakownik, -a, Smakowniczek, -czka, *м.* ла́комка, сластёна.

Smakowny, вку́сный.

Smalcować, Osmalcować, насáливать, смáзывать, намáзывать сáломъ, положи́ть во что́ растопленнаго сáла, *см.* **Szmelcować.**

Smalcowany, насáленный, смáзанный, намáзанный сáломъ, пропи́танный раста́пленнымъ сáломъ.

Smalec, Szmalec, -lcu, *м.* свино́е сáло; || *Анат.* жиръ, тукъ, сáло.

Smalić, Osmalić, *Повар.* опаля́ть, обжига́ть, обже́чь, прижига́ть, прижéчь; || поджáривать, поджáрить. || ***Smalić cholewki do panny,** волочи́ться, ухáживать за дѣвушкою.

Smar, -u, *м.* жиръ; || ко́ломазь, каре́тная мазь, смазь.

Smaragd, -u, *м.* изумру́дъ.

Smardz, Smarż, -a, *м. Бот.* сморчо́къ (*грибъ*).

Smark, Smarkot, -u, *м.* (*мн.* **Smarki, Smarkoty, -ów, Smarkociny, -in**), возгря́, сопля́.

Smarkać, Smarknąć, сморка́ть, сморкну́ть.

Smarkacz, -a, *м.* возгри́вецъ, сопля́къ; || * молокосо́съ, мальчи́шка.

Smarkanie, -nia, *ср.* сморка́нье.

Smarkata, -éj, Smarkatka, Smarkaczka, -i, *ж.* возгри́вица, сопли́вица; || * молода́я дѣвчо́нка

Smarkatka, -i, *ж.* грошо́вая са́льная свѣчка.

Smarkaty, возгри́вый, сопли́вый.

Smarować, Nasmarować, Posmarować, Wysmarować, наса́ливать, наса́лить, мазать, смáзывать, смáзать, намáзать, помáзать, вымазать; || *Хир.* втира́ть, растира́ть * **Podmazać komu ręce,** подмáзать, дать кому́ взя́тку, подкупи́ть, задари́ть кого́. *Посл.* **Kto smaruje, ten jedzie,** сухáя ло́жка ротъ деретъ.

Smarowanie, Nasmarowanie, Posmarowanie, Wysmarowanie, -nia, *ср.* наса́ливаніе, намáзываніе, смáзываніе, смáзка; || *Хир.* втира́ніе, растира́ніе.

Smarowidło, -a, *ср.* ко́ломазь; || мазь.

Smarownia, -ni, *ж.* мѣсто, гдѣ происхо́дитъ натира́ніе мáзью больны́хъ.

Smarownie, легко́, какъ по мáслу.

Smarownik, -a, *м.* мазúльщикъ, натира́ющій мáзью.

Smarowny, подмáзанный; || * лёгкій, быстрый, лёгкій на ходу́,

Smarż, *см.* **Smardz.**

Smażenie, -nia, *ср.* жáреніе, пря́женіе, *см.* **Smażyć.**

Smażony, жáренный; || варённый.

Smażyć, пря́жить, жáрить въ мáслѣ; || вари́ть; || печь. **Smażyć rybę,** жáрить ры́бу. **Smażyć konfitury,** вари́ть варенье, **Smażyć jaja,** печь я́ицы. || * **Głowę sobie smażyć,** го́лову себѣ надъ чѣмъ лома́ть, съ трудо́мъ дои́скиваться чего́ нибу́дь. || **Smażyć się,** жáриться, вари́ться, пе́чься.

Smażywiechcić, -chcia, *м.* скря́га, ка́щій.

Smęcić się, *см.* **Smucić się.**

Smerd, -a, Smerda, -y, *м.* человѣкъ ни́зкаго происхожде́нія; || молокосо́съ, мальчи́шка, простячо́къ.

Smereka, -i, *ж. см.* **Swierk.**

Smętek, *см.* **Smutek.**

Smętnie, печáльно, гру́стно, *см.* **Smutnie.**

Smętność, -ści, *ж.* печа́ль, грусть, заду́мчивость, меланхо́лія.

Smętny, печа́льный, гру́стный, заду́мчивый. *см.* **Smutny.**

Śmiać się, смѣ́яться, хохота́ть; || насмѣха́ться; || улыба́ться. **Głośno śmiać się,** гро́мко смѣ́яться, хохота́ть. **Śmiać się z całego gardła,** смѣ́яться, хохота́ть во всё го́рло. **Śmiać się do kogo,** улыба́ться кому́, *см.* **Uśmiechać się.** * **Śmiać się z kogo, z czego,** смѣ́яться, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Śmiałek, -łka, *м.* смѣльча́къ; || де́рзкій, зади́рный. **Śmiałka wszędzie biją,** смѣлько́въ всегда́ бьютъ.

Śmiało, Śmiele, сме́ло, хра́бро, отва́жно, бо́дро, му́жественно.

Śmiałość, -ści, *ж.* сме́лость, отва́га, неустраши́мость, рѣши́тельность; || де́рзость, на́глость.

Śmiały, сме́лый, отва́жный, неустраши́мый, рѣши́тельный; || де́рзкій, на́глый, зади́рный.

Śmianie się, -nia się, *ср.* смѣхъ, хо́хотъ.

Śmieć, смѣть, дерза́ть, осме́ливаться, отва́живаться, рѣша́ться. **Tylko chciéj, a śmiéj,** сме́лость города́ беретъ. **Śmiem ci prawdę powiedzieć,** рѣша́юсь сказа́ть тебѣ́ пра́вду. **Nie śmię przed nim słowa wyrzec,** онъ не смѣетъ пе́редъ нимъ сло́ва сказа́ть, не смѣетъ пи́кнуть пе́редъ нимъ.

Śmiech, -u, *м.* смѣхъ, хо́хотъ. **Parsknąć ze śmiechu** *или* **od śmiechu,** зали́ться, разрази́ться хо́хотомъ. **Pękać ze śmiechu,** надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со́ смѣху. **Zanosić się od śmiechu,** хохота́ть до упа́ду. **Śmiech szyderski,** зубоска́льство, зла́я насмѣшка. **To śmiech powiedzieć,** смѣшно́ сказа́ть э́то. **To śmiech!** пустяки́! вздоръ! **W śmiech obrócić,** обрати́ть въ смѣхъ, подня́ть на́ смѣхъ.

Śmiechliwy, смѣшли́вый, скло́нный къ смѣху.

Śmiechowy, относя́щійся къ смѣху. **Śmiechowe dołki na twarzy,** ланиты́ныя я́мочки. **Śmiechowe zęby, śmieszki,** пере́дніе зу́бы, зу́бы ви́димые при смѣхѣ.

Śmiecić, сори́ть.

Śmiecie, -cia, *ср.* **Śmieci, Śmiecie,** *род. п.* **-ci,** *мн.* (*Стар.* **Śmieć**), сметье́, соръ, грязь, нечистота́, дрянь, навозъ. || * **Na stare śmiecie się wracać,** возвращаться къ пре́жнимъ заблужде́ніямъ. || *Посл.* **Każdy kur na swoich śmieciach śmielszy,** хозя́инъ въ домѣ́, что ханъ въ Крыму́, *или* что Ада́мъ въ раю́, *или* что медвѣдь въ бору́. **Co w swych śmieciach jest, to nie zginie,** что дома́, то не пропадетъ.

Śmiecisko, -a, *ср.* ку́ча навозу, со́ру. || * **Na swém śmiecisku, у себя́ дома, на своёмъ пепели́щѣ.**

Śmiecisty, со́рный.

Śmieciuch, -a, *м.* **замара́ха, замара́шка, пачку́нъ, сквернавецъ.**

Śmieciucha, -y, Śmieciuszka, -i, *ж.* *см.* **Dzierlatka.**

Śmiele, *см.* **Śmiało.**

Śmielec, -lca, *м.* *см.* **Śmiałek.**

Śmielić, *Стар.* ободря́ть, придава́ть сме́лости. || **Śmielić się,** осме́литься, отва́житься, дѣлаться сме́лѣе.

Śmierć, -ci, *ж.* смерть. **koncówa. Śmierć naturalna,** есте́ственная смерть. **Śmierć gwałtowna,** наси́льственная смерть. **Kara śmierci,** сме́ртная казнь. **Wskazać na śmierć,** приговори́ть къ сме́ртной ка́зни. **Wyrok śmierci,** сме́ртный приго́воръ. **Śmierć z zagłodzenia,** голо́дная смерть.

Śmierdnąć, смердѣть, воня́ть.

Śmierdzący, смерди́щій, сма́рдный, вонючій, зловонный.

Śmierdziadło, -a, *ср.* вонь, смрадъ, зловоніе.

Śmierdzieć, *см.* **Śmierdnąć.**

Śmierdziomuch, -a, *м.* *Зоол.* цвѣто́чникъ (*сытматокрылое насѣкомое*).

Śmierdziuch, -a, *м.* вонючка; || *Зоол.* навозный жукъ.

Śmiertelnie, смерте́льно. **Śmiertelnie chorować,** быть при́ смерти.

Śmiertelnik, -a, *м.* сме́ртный (*человѣкъ*).

Śmiertelność, -ści, *ж.* сме́ртность.

Śmiertelny, смерте́льный, смертоно́сный; || сме́ртный. **Śmiertelna rana,** смерте́льная ра́на. **Wszyscy ludzie są śmiertelni,** всѣ лю́ди сме́ртны. **Grzech śmiertelny,** сме́ртный грѣхъ. **Śmiertelny pot,** сме́ртный потъ. **Śmiertelna koszula,** са́ванъ.

Śmierzyć, (*Стар.* **Śmierzać**), смиря́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть.

Śmierzyciel, -a, *м.* усмири́тель, укроти́тель.

Śmieszek, -szku, *м.* усме́шка улы́бка. || **Śmieszki, -ów,** *мн.* насмѣшка, шу́тка. **Śmieszki sobie z kogo czynić,** насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ; || пере́дніе зу́бы, *см.* **Śmiechowy**; || насмѣшникъ, заба́вникъ, зубоска́лъ, шутни́къ, шутъ.

Śmieszka, -i, *ж.* насмѣшница, заба́вница, зубоска́лка, шутни́ца, шутиха.

Śmiesznie, смѣшно́, заба́вно, *см.* **Zabawnie.**

Śmieszność, -ści, *ж.* смѣшно́е, смѣхота́. **W śmieszność obracać,** обраща́ть въ смѣхъ, поднима́ть на́ смѣхъ.

Śmieszny, смѣшно́й, заба́вный, *см.* **Zabawny.**

Śmieszyć, смѣши́ть. **Śmieszy mię to, śto** смѣши́ть меня́, э́то инѣ смѣшно́.

Śmietana, -y, *ж.* (*Стар.* **Śmiotana**), смета́на.

Śmietanka, -i, *ж.* сли́вки. **Zbierać śmietankę,** снима́ть сли́вки (*съ молока́*). **Garnuszek do śmietanki,** сли́вочникъ.

Śmietankowy, сли́вочный. **Masło śmietankowe,** сли́вочное ма́сло.

Śmiga, -i, *ж.* прýтикъ хлыстъ, хлы́стикъ; || крыло́ вѣ́тряной ме́льницы; || **складно́й** наугóльникъ, угломѣ́ръ; || **швыро́къ** (*для броса́нія ка́мней*), *см.* **Proca.**

Smigać, Smignąć, стега́ть, стегну́ть; || пуска́ть, спуска́ть, спусти́ть стрѣ́лу; || хлеста́ть, сѣчь. *см.* **Chłostać, Smagać;** || мета́ть, броса́ть, *см.* **Ciskać, Rzucać.**

Śmigownica, -y, *ж.* кулеври́на, **змѣеви́къ** (*старинная пушка*).

Śmigurst, Śmigus, Śmigust, -u, *м. Прост.* обы́чай облива́нія водо́ю на другóй день Свѣ́тлаго Воскресе́нія, ме́жду па́рнями и дѣ́вицами. * **Dać komu śmigusa,** наси́льно кого́ вы́купать, погрузи́ть въ во́ду.

Smoczę, -ęcia, *ср.* **ма́ленькая я́щерица, дѣтёнышъ я́щерицы.**

Smoczek, -czka, *м., см.* **Smoczę;** || **по́ршень въ насо́сѣ.**

Smoczy, *Мив.* **драко́новъ.**

Smoczyca, -y, Smokinia, -ni, *ж. Мив.* **са́мка драко́на.**

Smok, -a, *м. Мив.* драко́нъ; || *Зоол.* лету́чій драко́нъ, я́щерица.

Smokowy, драко́новъ. *Бот.* **Smokowe drzewo,** драко́нникъ, драко́нка, драце́на.

Smoktać, Smoknąć, чмо́кать, чмо́кнуть; || **соса́ть,** высáсывать. || **Smoktać się,** *Прост.* чмо́каться, цѣлова́ться.

Smoła, -y, *ж.* смола́, смоль. **Czarny jak smoła,** чёрный какъ смоль. **Smołę ma w ręku,** не чи́стъ на́ руку, вору́етъ; || назва́ніе соба́ки, въ осо́бенности употребля́емое жида́ми; || **Smoła ziemna,** го́рная смола́. **Smoła żydowska,** асфа́льтъ. **Smoła szewska,** варъ. || **Palić smołę,** вари́ть, гнать смолу́. *Посл.* **Kto smoły się tyka, ten też smołą cuchnie,** гря́зью игра́ть лишь ру́ки мара́ть.

Smolanka, -i, *ж. Бот.* **ку́коль, кокýшкинъ цвѣтъ** (*растéніе*).

Smolany, смоляно́й.

Swolarnia, -ni, *ж.* **смолова́рня, смо́льня,** гдѣ гоня́ть смолу́.

Smolarz, -a, *м.* **смоля́ръ, смоли́льщикъ.**

Smolić, Nasmolić, Usmolić, смоли́ть, насмоли́ть; || **па́чкать, мара́ть.**

Smolisty, смоли́стый; || **камеди́стый.**

Smolnia, -ni, *ж. Неуп. см.* **Głownia.**

Smolnica, -y, *ж., см.* **Maźnica.**

Smolnik, -a, *м., см.* **Smolarz.**

Smolno, смоли́сто.

Smolność, -ści, *ж.* смоль, **вся́кое вещество́, содержа́щее въ себѣ́ смолу́.**

Smolny, *см.* **Smolisty.**

Smoluch, -a, *м.* **неря́ха, замара́ха, замара́шка.**

Smród, -odu, *м.* **смрадъ зловóніе.**

Smrodliwie, смра́дно, зловóнно.

Smrodliwość, -ści, *ж.* **зловóнность, смра́дность.**

Smrodliwy, смра́дный, зловóнный.

Smrodność, *см.* **Smrodliwość.**

Smrodny, *см.* **Smrodliwy.**

Smrodynia, -ni, *ж. Бот.* **чёрная смороди́на.**

Smrodzić, вона́ть, смердѣ́ть.

Smrodziciel, -a, *м.* **вонючка, вонючій.**

Smrodzieniec, -ńca, *м.* **вонючая камéдь.**

Smucić, печа́лить, огорча́ть. || **Smucić się,** печа́литься, огорча́ться.

Smug, -u, *м.* (*Стар.* **Smuk**), употреби́тельнѣе **Smuga, -i,** *ж.* **черта́, штрихъ;** || полоса́; || **межа́,** бороздá; || шрамъ, рубе́цъ (*на лицѣ*); || **ушúбъ, синя́къ;** || **ущéль, тѣсни́на, дефиле́й;** || **струя́ воды, небольшóй протóкъ водú;** || *Горн.* **оторóчка жúлы, каймá.**

Smukać, Smuknąć, *см.* **Smoktać;** || **Smukać ręką,** обдёргивать, **обрыва́ть;** || **Smukać za czém,** броса́ться, **ри́нуться, ки́нуться.** || **Smukać się,** возноси́ться, расти́ въ вышину́; || (*мало употр.*) **украша́ться, убира́ться, наряжáться, разряди́ться.**

Smukły, стройный, гúбкій, тóнкій.

Smuknąć, *см.* **Smukać.**

Smukowny, гла́дкій, лощёный, ро́вный.

Smusik, -a, Smuszek, szka, *м.* **овчúнка.**

Smutek, -tku, *м.* печа́ль, **огорче́ніе,** скорбь, **прискóрбіе, уны́ніе.**

Smutliwie, *см.* **Smutnie.**

Smutliwy, *см.* **Smutny.**

Smutnie, Smutno, печа́льно, гру́стно, прискóрбно, уны́ло. **Smutnie wyglądać,** имѣ́ть печа́льный видъ. **To smutno,** э́то гру́стно, э́то прискóрбно.

Smutność, -ści, *ж.* **уны́лость,** мра́чность, гру́стное расположе́ніе души́.

Smutny, печа́льный, гру́стный, **уны́лый;** || **скýчный, невесёлый.**

Smycz, -y, *ж.* смычёкъ, **свóра** (*соба́къ*).

Smyczek, -czka, *м.* смычёкъ (*для музыка́льн. инструме́нтовъ*).

Smyczkowy, смычко́вый, смычёчный.

Smyczowy, свóрный, води́мый на свóрѣ.

Smyk, -a, *м.* **большóй** смычóкъ; || * **лори́шка, мазýрикъ,** жúлик.

Smyk! шмыгъ! шасть! *Межд.* **выража́ющее бы́строе движе́ніе.**

Smyknąć, шмыгну́ть, удра́ть, **улизну́ть, улепетну́ть, убѣжа́ть;** || **стяну́ть, укра́сть.**

Snać, Snadź (*Стар.* **Sna, Snaść**), **знать, ду́мать** на́добно, **повúдимому, ка́жется.** || *Стар.* да́же. **I w ogień sna nie boi się wskoczyć,** да́же и въ огóнь не **бóится** бро́ситься. || **By snadź nie.....** сохрани́ Богъ, что́бы не..... **Strzeż się, abyś snadź nie upadł,** сохрани́ Богъ, берегúсь, чтобы **не упа́сть.**

Snadnie, Snadno, легкó, удóбно, ло́вко, *см.* **Łacno, Łatwo.**

Snadność, -ści, *ж.* **лёгкость,** ло́вкость, **удóбство. Snadność w mówieniu,** лёгкій **спóсобъ выраже́нія, оборóтъ рѣ́чи.**

Snadny, лёгкій, ло́вкій, удо́бный, *см.* **Łatwy.**

Sneszka, -i, *ж. Област.* сноха́, невѣ́стка.

Sniadać, за́втракать.

Sniadanie, -nia, *ср.* за́втракъ.

Sniadanny, относя́щійся къ за́втраку. **Czas śniadanny**, вре́мя за́втрака.

Sniadawy, смуглова́тый.

Sniadek, -dku, *м. Стар.* ѣда́, пи́ща.

Sniadny, Śniedny, снѣ́дный, съѣдо́бный, съѣ́дный, съѣстно́й.

Sniadość, -ści, *ж.* сму́глость.

Sniady, сму́глый.

Sniarz, -a, *м.* мечта́тель, снови́децъ.

Snić, гре́зить, мечта́ть. || **Snić się**, сни́ться, гре́зиться.

Snieć, -ci, *ж. Агр.* и *Бот.* ржа, изга́ра (*болѣзнь хлѣба и расте́ній*), спо́рынья, головня́, ржа́вчина, червото́чина (*въ хлѣбѣ*).

Sniecić, повреждáться головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Snieć.**

Sniecistość, -ści, *ж.* поврежде́ніе головнёю (*хлѣба*), *см.* **Snieć.**

Sniecisty, повреждённый, испо́рченный головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Śnieć.**

Śniedek, Sniodek, -dka, *м. Бот.* морско́й лукъ (*расте́ніе*).

Śniedny, *см* **Śniadny**; || *Бот.* **Snido ziele**, *см.* **Siniło.**

Śniedź, -dzi, *ж.*, *см.* **Śnieć**; || ржа́вый цвѣтъ, ржа́вина, *см.* **Rdza.**

Śniedzieć, Ześniedzieć, Zaśniedzieć, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Śnieg, -u, *м.* снѣгъ. **Śnieg pada płatami**, снѣгъ идётъ охло́пьями.

Śniegowy, снѣгово́й, снѣ́жный.

Śnieguła, -y, Śniegułka, -i, *ж. Зоол.* пу́ночка, подоро́жникъ (*пти́ца*); || бѣ́лая куропа́тка.

Snieżka, -i, *ж.* комъ снѣ́гу. **Grać w śnieżki**, игра́ть въ снѣжки́.

Śnieżnica, -y, *ж.* вью́га; || снѣжни́ца, пото́къ отъ та́ящаго снѣ́га, снѣгова́я вода́; || сугро́бъ, сугро́бище, гру́да снѣ́гу.

Śnieżno, снѣ́жно.

Śnieżny, снѣ́жный. снѣжи́стый **Czas śnieżny**, снѣжи́стая пого́да. **Góra śnieżna**, снѣ́жная гора́.

Śnieżyć, покрыва́ть снѣ́гомъ. *Безл.* снѣжи́тъ, снѣгъ идётъ. || **Snieżyć się**, снѣжи́ться, бѣлѣ́ться.

Śnieżyca, -y, *ж. Бот.* снѣжня́нка, подснѣ́жникъ, подснѣ́жный колоко́льчикъ.

Śnieżysty, снѣжи́стый.

Snop, -a, *м.* снопъ; || пукъ, вяза́нка, свя́зка. *Умен.* **Snopek, -pka**, *м.* снопо́къ, сно́пикъ. **Snopki wiązać**, вяза́ть въ снопы́ (*рожь*). **Snopek słomy**, снопъ, пукъ, свя́зка соло́мы.

Snopowy, снопо́вый.

Snów, -owu, *м.* осно́ва, *см.* **Pasmo.**

Snować, *см.* **Snuć.**

Snowalnia, -ni, *ж.*, *см.* **Snowidło.**

Snowidło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница, *см.* **Motowidło.**

Snowidz, -a, *м.* снови́децъ.

Snuć, Snować, снова́ть, дѣ́лать осно́ву для тка́ни; || нама́тывать; || прясть, сучи́ть; || разма́тывать; || * затѣва́ть, умышля́ть. || **Snuć się**, снова́ться, шата́ться, сова́ться; || нама́тываться; || извива́ться; || *Стар.* враждова́ть. **Lud snuje się po ulicach**, наро́дъ снуётъ, шата́ется по у́лицамъ. **Snuć się przed oczami**, вертѣ́ться пе́редъ глаза́ми. **Różne myśli snują mu się po głowie**, ра́зныя мы́сли верти́тся, бродя́тъ у него́ въ головѣ́.

Snycernia, Snycerstwo, Snycerz, *см.* **Sznicerstwo**, и т. д.

Sobaka, -i, *ж.* соба́ка. *Умен.* **Sobaczka, -i**, *ж.* соба́чка, *см.* **Pies.** *Посл.* **Domowe sobaki choć się kąsają, wilka ujrzawszy nań się rzucają**, дворны́я соба́ки хоть и грызу́тся ме́жду собо́ю, но уви́дѣвъ во́лка броса́ются на него́. **Sierdzista sobaka wilkom strata**, отъ серди́той соба́ки бѣда́ волка́мъ.

Sobek, -bka, *м.* эгои́стъ, себялю́бецъ.

Sobić się, приспособля́ться, приготовля́ться, запаса́ться.

Sobie, *см.* **Się, Siebie.**

Sobkowstwo, -a, *ср.* эгои́змъ, себялю́біе.

Sobol, -a, *м.* со́боль. **Sobole**, *мн.* собо́лья шу́ба.

Soboli, Sobolowy, собо́лій, соболи́ный. **Futro sobolowe**, собо́лья шу́ба.

Sobór, -oru, *м.* собо́ръ. **Sobór powszechny**, вселе́нскій собо́ръ.

Sobota, -y, *ж.* суббота. **Wielka sobota**, вели́кая, страстна́я суббо́та.

Sobótka, -i, *ж.* наро́дный обы́чай зажига́ть огни́ накану́нѣ Ива́нова дня (*24 іюня*).

Sobotni, Sobotny, суббо́тній. *Посл.* **Sobotnim sztychem szyć**, шить на ско́рую ру́ку, на живу́ю ни́тку.

Socha, -y, *ж.* соха́; || со́шка, деревя́нная подста́вка.

Soczewica, -y, *ж. Бот.* сочеви́ца, чечеви́ца.

Soczka, *см.* **Soczewica.**

Socznica, -y, *ж.* соче́ніе, вре́мя, когда́ вытека́етъ сокъ изъ дере́вьевъ; || *Апт.* скаммо́нія. || *Бот.* пе́сья смерть (*расте́ніе*).

Soczyć, сочи́ть. || **Soczyć się**, сочи́ться.

Soczysty, сочи́стый.

Soda, -y, *ж. Хим.* натръ, со́да.

Sofa, -y, *ж.* софа́, дива́нъ, канапе́.

Sofka, -i, *ж.* дива́нчикъ, ма́ленькая софа́.

Sójka, -i, *ж.* со́я, со́йка (*пти́ца*).

Sojusz, -u, *м. см.* **Przymierze.**

Sojusznik, -a, *м.*, *см.* **Sprzymierzeniec.**

Sojuszowy, *см.* **Sprzymierzony.**

Sok, -u, *м.* сокъ.

Sokodyniec, -ńca, *м.* охо́тникъ за кабана́ми.

Sokół, -oła, *м.* со́колъ.

Sokolarnia, **-rni**, *ж.* **соколи́ный дворъ, сокольня, соколя́тня.**

Sokolę, **-ęcia**, *ср.* **соколёнокъ.**

Sokoli, **соколі́й, соколи́ный.**

Sokolik, **-a**, *м.* **соко́ликъ.**

Sokolica, **-y**, *ж.* **фальконе́тъ** (*родъ пу́шки*).

Sokolnictwo, **-a**, *ср.* **сокольничанье, соколя́тничанье, вына́шиваніе ло́вчихъ птицъ; || соколи́ная охо́та.**

Sokolnik, **-a**, *ж.* **соко́льникъ, соколя́тникъ.**

Sokora, **-y**, *ж.* **о́сокорь.**

Sokowy, **соково́й.**

Sól, *род. п.* **soli**, *м.* **соль. Sól warzona**, *см.* **Warzonka. Sól szybikowa**, **чи́стая соль. Sól rumowa**, **ка́менная соль. Sól morska**, **моря́нка. Sól jeziorna**, **буву́нъ, самоса́дка. Sól winna**, **виннока́менная соль. To mu jak sól w oku**, **э́то ему́ какъ бѣльмо́ на глазу́. || *Бот.* Babia sól**, **сверли́льная трава́.**

Sół, **-ołu**, *м.* **чула́нъ, кладова́я**, *см.* **Żytnica.**

Solan, **-u**, *м. Хим.* **солекислая соль.**

Solanka, **-i**, *ж.*, *см.* **Solówka**; || *Бот.* **соля́нка, трава́ расту́щая по солончака́мъ; || *Горн.* солёная вода́; || *Горн.* Solanka, Surowica**, **соляно́й разсо́лъ.**

Solarka, **-i**, *ж.* **же́нщина продающая соль.**

Solarnia, **-ni**, *ж.* **мѣсто, гдѣ со́лятъ мя́со.**

Solarz, **-a**, *м.* **солева́ръ, солова́ръ; || продавецъ со́ли.**

Sołek, **-łka**, *м.* **чула́нчикъ.**

Solenie, **-nia**, *ср.* **соле́ніе, со́лка.**

Solenizant, **-a**, *м.* **именинникъ.**

Solenizantka, **-i**, *ж.* **именинница.**

Solennie, **торже́ственно.**

Solenność, **-ści**, *ж.* **торжество́, торже́ственность**, *см.* **Uroczystość.**

Solenny, **торже́ственный.**

Solić, **Ósolić**, **Posolić**, **соли́ть, посоли́ть.**

Solidarnie, **совоку́пно, подъ круговою отвѣтственностію, сообща́, всѣ за ка́ждаго и ка́ждый за всѣхъ.**

Solidarność, **-ści**, *ж. Юрид.* **круго́вая пору́ка, взаи́мная обя́занность; || взаи́мная отвѣтственность, солида́рность.**

Solidarny, **круговой, обя́зывающій ка́ждаго. Odpowiedzialność solidarna**, **круго́вая отвѣтственность. Solidarne poręczenie**, **круго́вая пору́ка.**

Soliter, **-a**, *м. Мед.* **солите́ръ, ле́нточная глиста́**, *см.* **Tasiemiec; || солите́ръ** (*кру́пный бриллія́нтъ*).

Solnica, **-y**, **Solniczka**, **-i**, *ж.* **соло́нка, солони́ца; || *Анат.* вертлю́гъ, мѣсто, гдѣ соединя́ется голо́вка бедряно́й ко́сти съ и́миною ко́сти безымя́нной.**

Solnik, **-a**, *м.* **солева́ръ, солова́ръ; || продавецъ со́ли; || соляно́й надсмо́трщикъ; || *Хим.* см.** Chlorek; || *Бот.* **я́венникъ** (*расте́ніе*).

Solny, **соляно́й. Podatek solny**, **по́шлина на со́ль.**

Solo, *Нескл. Муз.* **со́ло.**

Solony, **солёный. Mięso solone**, **соло́нина.**

Solowarnia, **-rni**, *ж.* **солева́рня, солова́рня, соля́ная ва́рница.**

Solówka, **-i**, *ж.* **со́лкій разсо́лъ; || соля́ная бо́чка.**

Sołtys, Szołtys, **-a**, *м.* **со́лтысъ, деревѣнскій ста́роста**, *см.* **Wójt.**

Sołtysowa, **-ój**, *ж.* **жена́ деревѣнскаго ста́росты.**

Sołtysowski, Sołtyski, Sołtysi, **принадлежа́щій деревѣнскому ста́ростѣ.**

Sołtystwo, Sołtysowstwo, Szołtystwo, **-a**, *ср.* **до́лжность деревѣнскаго ста́росты; || домъ деревѣнскаго ста́росты.**

Solucja, **-ji**, *ж.* **рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || *Хим.* растворе́ніе, распуска́ніе. || *Мед.* разстро́йство желу́дка.**

Solutum, *Нескл. Хим.* **раство́ръ.**

Sopel, **-pla**, *м.* **ледяна́я сосу́лька; || сопля́, возгря́ (*въ носу́*); || *Слес.* замо́чный языче́къ.**

Sortarz, Sortyrz, **-a**, *м.* **сортиро́вщикъ** (*овёцъ*).

Sortować, **сортирова́ть, раздѣля́ть, распредѣля́ть по сорта́мъ.**

Sortowanie, **-nia**, *ср.* **сортирова́ніе, сортиро́вка.**

Sos, **-u**, *м.* **со́усъ, подли́ва. || * Być w dobrym, w złym sosie**, **быть въ хоро́шемъ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.**

Sosenka, **-i**, *ж. Умен.* **со́сенка**, *см.* **Sosna.**

Sosik, **-u**, *ж.* **подли́вочка.**

Sosna, **-y**, *ж.* **сосна́.**

Sośnik, **-a**, *м.* **сошни́къ, желѣзный рѣзе́цъ, прикрѣпленный къ сохѣ.**

Sośnina, **-y**, *ж.* **сосня́къ, сосно́вый лѣсъ.**

Sosnka, *см.* **Sosenka; || *Бот.* молоча́й** (*расте́ніе*).

Sosnoweczka, **-czki**, *ж.* **хвощъ** (*расте́ніе*).

Sosnówka, **-i**, *ж.* **подоро́жникъ, пу́ночка** (*пти́ца*).

Sosnowy, **сосно́вый.**

Soszka, **-i**, *ж.*, *см.* **Socha.**

Sowa, **-y**, *ж. Зоол.* **сова́, сычъ, ночна́я сова́**, *см.* **Puhacz. Sowa nigdy sokołem nie będzie**, **воро́нѣ со́коломъ не быва́ть.**

Sowi, **сови́ный. *Бот.* Sowia strzała**, **сови́на стрѣла́.**

Sowicie, Sowito, **оби́льно, изоби́льно, щедро, съ изби́ткомъ, сугу́бо, вдвое; || великоду́шно.**

Sowieć, **осовѣть, нахму́риться, насу́питься, опусти́ть кры́лья.**

Sowitość, **-ści**, *ж.* **ще́дрость; || щедро́та; || вели́кость. Sowitość nagrody**, **ще́драя награ́да, ще́дрое вознагражде́ніе, щедро́та.**

Sowity, **ще́дрый, оби́льный, изобиль-**

ный; || великоду́шный; || двойно́й, суго́бый.

Sowizdrzał, Sowizrzał, -a, *м.* ве́тренникъ, вертопра́хъ, шалу́нъ; || *Мин.* совизра́лъ.

Sówka, -i, *ж. Умен.* со́вка, *см.* **Sowa.**

Spać, спать, *см.* **Sypiać.** *Посл.* **Nie budź licha kiedy śpi, не накликай на себя́ бѣды́.**

Spacer, -u, *м.* гуля́нье, прогу́лка; || гульба́ище, мѣсто для гуля́нья. **Spacer pieszo**, прогу́лка пѣшко́мъ. **Spacer konno**, прогу́лка верхо́мъ, *см.* **Przechadzka, Przejażdżka.**

Spacerować, гуля́ть, прогу́ливаться, *см.* **Przechadzać się.**

Spacerowy, гульба́щный, служа́щій для гуля́нья. **Ogród spacerowy**, садъ для гуля́нья.

Spąchać, почу́ять, пронюхать, провѣдать, *см.* **Zwąchać, Zwietrzyć.** || ***Spąchać się (z kim)**, снюха́ться, сговори́ться, соедини́ться, сблизиться, находи́ться въ сношеніяхъ. съ кѣмъ.

Spaczenie, -nia, *ср.* **уклоне́ніе, колеба́ніе.**

Spaczny, Spaczysty, покоро́бившійся, **искриви́вшійся, покоси́вшійся**, согну́вшійся.

Spaczyć, покоро́бить, искриви́ть, покоси́ть, согну́ть. || **Spaczyć się**, покоро́биться, искриви́ться, покоси́ться, согну́ться, *см.* **Paczyć się.**

Spad, -u, *м.* **спаде́ніе, паде́ніе**; || пока́тость, отло́гость; || склонъ, накло́нъ, скатъ, спускъ, *см.* **Spadek, Spadanie.**

Spąd, Szpąd, -u, *м.* спудъ, стари́нная мѣра вернйстаго хлѣба и другйхъ сыпу́чихъ *или* мѣлкихъ и дро́бныхъ вещей.

Spadać, Spaść, па́дать, пасть, спада́ть, спасть, упада́ть, упа́сть, сва́ливаться, свали́ться. **Spaść z konia**, упа́сть, свали́ться съ ло́шади. **Barometr spada**, баро́метръ упада́етъ. **Zboże spada w cenie**, хлѣбъ спада́етъ въ цѣнѣ, цѣна́ на хлѣбъ понижа́ется. **Opadać z sił**, теря́ть си́лы, слабѣть, худѣть. **Spadł na niego wielki majątek**, ему́ доста́лось большо́е наслѣдство, онъ получи́лъ большо́е наслѣдство. || *Посл.* **Spadło mu z grzanki**, наде́жда обману́ла его́, сча́стіе ему́ измѣни́ло.

Spadanie, -nia, **Spadnięcie**, -cia, *ср.* паде́ніе; || пониже́ніе (*цѣны*); || у́быль (*воды*).

Spadek, -dku, *м.* спускъ, скатъ, склонъ, паде́ніе; || пониже́ніе (*го́лоса*); || у́быль (*воды*); || упа́докъ; || *Муз.* каде́нсъ, каде́нца; || *Грам.* паде́жъ; || наслѣдство, наслѣдіе. **наслѣдственное имѣніе. Rzeka ma tu mocny spadek**, рѣка́ въ э́томъ мѣстѣ имѣетъ си́льный спускъ, си́льно спада́етъ. **Spadek po kim brać, wziąść**, получи́ть по́слѣ кого́ наслѣдство. **Spadek po ojcu**, о́тчина, во́тчина, родово́е, наслѣдственное имѣніе. **Spadek wakujący, bezdziedziczny**, упало́е, вы́морочное имѣніе. *Юрид.* **Spadki nieporządne**, наслѣдованія изъя́тыя изъ о́бщихъ пра́вилъ, *см.* **Ojcowizna.**

Spadkobierca, -y, *м.* наслѣ́дникъ. **Spadkobierca beneficjalny**, усло́вный наслѣ́дникъ, принима́ющій наслѣ́дство усло́вно, на пра́вѣ инвента́рномъ.

Spadkobierczyna, -ny, *ж.* наслѣ́дница.

Spadkodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Spadkować, *Грам.* склоня́ть.

Spadkowanie, -nia, *ср.* **пониже́ніе го́лоса**; || *Грам.* склоне́ніе.

Spadkowy, наслѣ́дственный, наслѣ́дованный. **Dobra spadkowe**, наслѣ́дственное имѣніе.

Spadlisko, -a, *ср. Горн.* обва́лъ ша́хты.

Spadły, опа́вшій, упа́вшій; || наслѣ́дственный, получённый по наслѣ́дству; || ***исхуда́лый**; || **Spadły z etatu**, оста́вленный за шта́томъ.

Spadnięcie, Spadnienie, *см.* **Spadanie.**

Spadochron, -u, *м.* парашю́тъ (*у возду́шнаго ша́ра*).

Spadzisto, пока́то, отло́го, накло́нно, кру́то, отко́сомъ, ска́томъ.

Spadzistość, -ści, *ж.* пока́тость, поло́гость, отло́гость, накло́нность, крутизна́.

Spadzisty, пока́тый, поло́гій, отло́гій, накло́нный, крутой.

Spajać, Spoić, спа́ивать, **спаять**, скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, сплочивать, сплоти́ть, соединя́ть, **соедини́ть**, сцѣпля́ть, **сцѣпи́ть**; || ***совокупля́ть, совокупи́ть**, соединя́ть, соедини́ть (*числа, бу́квы*), сочетава́ть, сочета́ть; || спа́ивать, спои́ть, пріуча́ть къ пья́нству. || **Spajać się**, спа́иваться, соединя́ться и т. д.

Spajanie, -nia, *ср.* **па́йка**, спа́йка, **спай.**

Spalenie, -nia, *ср.* **жже́ніе**, сожже́ніе.

Spaleniec, -ńca, *м.* **человѣкъ заслу́живающій сожже́нія.**

Spalenisko, Spalisko, -a, *ср.* **пепели́ще, погоре́лое мѣсто.**

Spalenizna, -y, *ж.* **гарь, пригоре́лое.**

Spalić, сжечь, спали́ть, опали́ть, испе́чь. **Spalić papiery**, сжечь бума́ги. || **Spalić się**, сгорѣть, погорѣть, обжечься, испе́чься. ***Spaliło mu się na panewce**, **у него́ ру́жьё осѣклось.**

Spalność, -ści, *ж.* **горю́честь, сгара́емость.**

Spalny, горю́чій, сгара́емый.

Spanie, -nia, *ср.* спанье́, сонъ.

Spanoszyć, Spanoszyć się, *см.* **Sanoszyć.**

Spany, проведённый во снѣ, про́спанный.

Sparaliżować, порази́ть **парали́чемъ**; || ***уничто́жить, осла́бить.**

Sparaliżowany, поражённый, **парали́чемъ.**

Sparzelina, -y, *ж.* ожо́га, обжо́га.

Sparzony, обожжённый **обва́ренный** (*кипятко́мъ*).

Sparzyć, обже́чь, обвари́ть, обда́ть кипятко́мъ. || **Sparzyć się**, обжечься, обвари́ться. *Посл.* **Kto się na gorącém sparzył,**

ten na zimne dmucha,обожжёшься на молокѣ, ста́нешь дуть и на во́ду.

Sparzysty, сква́жистый, ноздрева́тый, щелева́тый, щели́стый.

Spaś, -si, *ж.* (**Ispaś, Ispasz**), потра́ва, по́рча скоти́ною травы́ *или* хлѣба на поля́хъ; || па́жить, подно́жный кормъ, *см.* **Karm, Pasza**; || **Старр.* **Zabieżeć, Zajść, Zaskoczyć komu od spasi**, испо́ртить кому́ дѣло, помѣша́ть чьимъ за́мысламъ.

Spasać, Spaść, трави́ть (*луга, поля*); || опустоша́ть. || **Spaść**, откорми́ть (*скотъ*), *см.* **Paść, Tuczyć**. || **Spaść się**, растолстѣть, потучнѣть, разжире́ть.

Spasiony, поврежде́нный пастьбо́ю.

Spaść, Spaśdź, *см.* **Spadać**.

Spaśle, ту́чно, жи́рно.

Spasły, ту́чный, жи́рный, доро́дный, отко́рмленный.

Spaśne, -ego, *ср.* пла́та за па́стбище; || вознагражде́ніе за потра́ву, по́рчу скоти́ною травы́ *или* хлѣба на поля́хъ.

Spaśny, па́житный, оби́льный па́житями.

Spaszować, отступи́ть, отста́ть.

Spatrzyć, уви́дѣть, усмотрѣть, разгляде́ть, замѣтить. || **Spatrzyć się (z kim)**, помѣряться (*съ кѣмъ*), распра́виться.

Spazm, -u, *м. Мед.* су́дорога, спа́зма.

Spazmatyczka, -i, *ж. Мед.* страда́ющая су́дорогами, спа́змами.

Spazmatyk, -a, *м. Мед.* страда́ющій су́дорогами, спа́змами.

Specjał, -u, pecjalik, -a, *м.* ла́комство, ла́сти, ла́комый кусо́чекъ, ла́комое, вку́сное ку́шанье.

Specjalnie, осо́бенно, спеціа́льно, и́менно.

Specjalja, *мн.* осо́бые, ча́стные предме́ты.

Specjalność, -ści, *ж.* осо́бенность, спеціа́льность.

Specjalny, осо́бенный, особли́вый, спеціа́льный, ча́стный.

Specjalizować, отдѣльно разсма́тривать.

Specyfik, -u, *м.* специфическое лѣка́рство *или* сре́дство.

Specyfikacja, -ji, *ж.* подро́бное означе́ніе, описа́ніе, *см.* **Wyszczególnienie**.

Specyfikować, подро́бно обознача́ть, распредѣля́ть по родамъ.

Spedytor, -a, *м. Ком.* прика́щикъ, *см.* **Expedytor**.

Spędzać, Spędzić, согна́ть, согна́ть, загна́ть, прогна́ть, прогна́ть, изгна́ть, изгна́ть; || провожда́ть, проводи́ть, провести́, прове́сть (*вре́мя*); || загна́ть, загна́ть (*ло́шадь*).

Spędzenie, -nia, *ср.* сго́нка, отогна́ніе; || препровожде́ніе (*вре́мени*); || *Мед.* **Spędzenie płodu**, изгна́ніе плода.

Spektator, -a, *м.* зри́тель; || наблюда́тель, *см.* **Widz**.

Spektatorka, -i, *ж.* зри́тельница; || наблюда́тельница.

Spekulacja, -ji, *ж. Филос.* созерца́ніе, размышле́ніе; || *Ком.* спекуля́ція, расчётъ, предпріятіе.

Spekulacyjny, наблюда́тельный; || умозри́тельный; || предпріи́мчивый, расчётливый.

Spekulant, -a, *м.* наблюда́тель; || *Ком.* спекула́нтъ, спекуля́торъ, расчётливый. **Spekulant na papiery**, торгу́ющій де́нежными бума́гами, ажіоте́ръ.

Spekulator, -a, *м. Филос.* наблюда́тель; || *см.* **Spekulant**.

Spekulować, *Филос.* созерца́ть, наблюда́ть; || *Ком.* дѣлать спекуля́ціи, разсчи́тывать.

Spełna, сполна́, по́лнымъ коли́чествомъ, вполнѣ; совершенно, совсѣмъ. **Mieć spełna rozumu**, быть въ здра́вомъ умѣ.

Spełniać, Spełnić, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, выполнить, соверша́ть, соверши́ть; || опора́жнивать, осуша́ть, выпива́ть. **Spełniać kielichy**, осуша́ть, выпива́ть ро́мки. **Spełniło się**, свершѝлось!

Spełnianie, Spełnienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе; || осуще́ніе (*ро́мки, стакана*), возліяніе вина́.

Spełniony, совершённый, око́нченный, осуществлённый, испо́лненный, приведённый въ исполне́ніе.

Spełzły, полиня́лый, вы́цвѣлый.

Spełznąć, *см.* **Pełznąć**.

Speranda, -y, *ж.* ожида́емая при́быль.

Spestak, a, *м. Горн.* подо́шва, ло́жа.

Spętać, *см.* **Pętać**.

Spętanie, -nia, *ср. см.* **Pętanie**.

Spętany, спу́танный; || * ско́ванный, свя́занный, привя́занный на цѣпь.

Spiąć, *см.* **Spinać**.

Spiący, спя́щій, спя́чій, со́нный; || сонли́вый.

Spiączka, -i, *ж.* спя́чка.

Spić się, напи́ться пья́нымъ, нализа́ться, накулика́ться. **Spił się jak bela**, онъ мертвѣцки пьянъ, *или* пьянъ до безчу́вствія.

Spica, *см.* **Szpica**.

Spichlerz, Spichrz, -a, *м.* хлѣбный, анба́ръ, жи́тница.

Spiczak, -a, *м. Охот.* молодо́й оле́нь, неимѣющій ещё рогъ; || *молокосо́съ.

Spiczasto, остроконе́чно.

Spiczastość, -ści, *ж.* остроконе́чность.

Spiczasty, остроконе́чный, заострённый, о́стрый.

Spiec, испе́чь, запе́чь, обже́чь, спали́ть, опали́ть, изсуши́ть. || **Spiec się**, испе́чься, запе́чься, обже́чься, опали́ться, изсуши́ться, вы́сохнуть отъ жа́ра, отъ со́лнца.

Spięcie, -cia, Spinanie, -nia, *ср.* застёжка; || перехва́тъ (*въ пла́тьѣ*).

Spieczony, *см.* **Spiekły**.

Spieg, *см.* **Szpieg**.

Spiegostwo, *см.* **Szpiegostwo**.

Spiegować, *см.* **Szpiegować**.

Spieka, -i, Spiekota, -y, *ж.* зной, жаръ.

Spiekły, сожжённый, опалённый, обожжённый, высохшій отъ со́лнца; || запёкшійся (*о крови*).

Spień, -nia, *м. Умен.* **Spionek, -nka,** *м.* шпилька, шпенёкъ (*у пряжки*).

Spieniężać, Spieniężyć, продава́ть, продать за де́ньги, обраща́ть, обрати́ть въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężanie, Spieniężenie, -nia, *ср.* прода́жа за де́ньги, обращёніе въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężony, про́данный за де́ньги, обращенный въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spierać, Zaprzeć, (*Стар.* **Sprzeć,** *Областн.* **Sparć**), выпира́ть, отража́ть, отбива́ть; отта́лкивать; || опира́ть, прислоня́ть. **Spierać głowę o okno,** опира́ть го́лову объ окно́, прислоня́ть го́лову къ окну́; || **Spierać się z kim,** препира́ться, спо́рить; || спира́ться, собира́ться въ ку́чу.

Spieranie się, -nia się, *ср.* споръ, ра́спря, препира́тельство.

Spieścić, изнѣ́жить, изба́ловать.

Spieszenie się, -nia się, *ср.* поспѣ́шность, торопли́вость, быстрота́, ско́рость; || стара́ніе, усе́рдіе.

Spiesznie, Spieszno, спѣ́шно, поспѣ́шно, ско́ро, бы́стро, ши́бко, торопли́во.

Spieszność, -ści, *ж.* спѣшность, поспѣ́шность, ско́рость, быстрота́, торопли́вость.

Spieszny, спѣ́шный, поспѣ́шный, ско́рый, бы́стрый, ши́бкій.

Spieszyć, спѣшить, поспѣшать; || Spieszyć się, торопи́ться, спѣши́ть.

Spieszyć, спѣшивать, спѣшить, приказа́ть ко́нным войска́мъ слѣза́ть съ лошаде́й.

Spięty, стя́нутый, зата́нутый, сти́снутый, застёгнутый.

Spiew, -u, *м.* пѣ́ніе; || пѣснь. **Prawidła śpiewu,** пра́вила пѣ́нія. **Spiewy tryumfalne,** торже́ственныя пѣсни. **Spiew słowika,** пѣ́ніе соловья́.

Spiewać, пѣть, воспѣва́ть.

Spiewaczka, -i, *ж.* пѣви́ца; || **pѣву́нья** (*любящая пѣть*).

Spiewający, пою́щій; || пѣ́вчій (*о птицахъ*).

Spiewak, -a, *м.* пѣве́цъ; || пѣву́нъ (*любящій пѣть*). **Spiewak kościelny,** пѣ́вчій. **Boski śpiewak,** боже́ственный пѣснопѣвецъ. **Towarzystwo śpiewaków,** пѣ́вческое о́бщество.

Spiewalnia, -ni, *ж.* пѣ́вческая за́ла, гдѣ у́чатся и спѣва́ются пѣ́вчіе.

Spiewalny, пою́щійся; || лёгкій для пѣ́нія; || досто́йный воспѣва́нія; || пѣ́сенный, относя́щійся къ пѣ́снямъ.

Spiewanie, -nia, *ср.* пѣ́ніе.

Spiewka, -i, *ж.* пѣ́сенка, *см.* **Piosenka.**

Spiewnie, благозву́чно, пла́вно.

Spiewnik, -a, *м.* пѣ́сенникъ.

Spiewność, Spiewliwość, -ści, *ж.* пѣву́честь.

Spiewny, Spiewliwy, пѣву́чій, лёгкій, удо́бный для пѣ́нія; || мелоди́ческій, музыка́льный.

Spijać, попива́ть, пить по́лными стака́нами. **Spić, отпи́ть, схлебну́ть. || Spijać się, Spić się,** напива́ться, напи́ться пья́нымъ, спива́ться, спи́ться съ кру́гу.

Spik, -u, *м. Стар.* сонъ, сонли́вость, спя́чка; || со́ня, сонли́вецъ, ва́лый; || *см.* **Szpik.**

Spikać się, Spiknąć się, говарива́ться, говори́ться, злоумышля́ть; || составля́ть, соста́вить заговоръ. **Wszystko się na mnie spiknęło,** всѣ говори́лись про́тивъ меня́.

Spikanard, -u, *м.* **Spikanarda, -y,** *ж. Ант.* индѣ́йскій нардъ.

Spiklerz, *см.* **Spichlerz.**

Spiknąć się, *см.* **Spikać się.**

Spiknienie (się), -nia, *ср.* сою́зъ, загово́ръ, *см.* **Spisek, Sprzysiężenie.**

Spikować, *см.* **Szpikować.**

Spikowanie, *см.* **Szpikowanie.**

Spikowy, *см.* **Szpikowy.**

Spikulec, *см.* **Szpikulec.**

Spila, *см.* **Szpila.**

Spilczany, Spilczasty, колю́чій, игли́стый, игольчатый, иглообра́зный.

Spileczka, *см.* **Szpileczka.**

Spilić, *см.* **Szpilić.**

Spilka, *см.* **Szpilka.**

Spilkarz, *см.* **Szpilkarz.**

Spilkować, *см.* **Szpilkować.**

Spilkowaty, *см.* **Szpilkowaty.**

Spilkowy, *см.* **Szpilkowy.**

Spinać, Spiąć, застёгивать, застегну́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прика́лывать, приколо́ть, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть. **Spiąć szpilką,** приколо́ть була́вкою. **Spiąć konia ostrogami,** пришпо́рить ло́шадь. **Spiąć konia popręgami,** подтяну́ть ло́шадь подпру́гою, подпру́жить. **Spiąć klamrami,** прикрѣпи́ть скобо́ю. || **Spinać się, Spiąć się,** застёгиваться, застегну́ться, пришпи́ливаться, пришпи́литься, прика́лываться, приколо́ться, прикрѣпля́ться, прикрѣпи́ться. **Spinać się na palce,** поднима́ться, приподнима́ться на цы́почкахъ. **Spinać się, Spiąć się,** санови́ться, стать на дыбы́ (*о ло́шади*).

Spinak, *см.* **Szpinak.**

Spinanie, -nia, Spięcie, -cia, *ср.* застёгиваніе, пришпи́ливаніе, прика́лываніе, прикрѣпле́ніе.

Spinka, Spinka, Szpinka, -i, *ж.* за́понка, за́панка, застёжка.

Spioch, -a, *м. Умен.* **Spioszek, -szka,** *м.* сонли́вецъ, со́ня.

Spiocha, -y, *ж. Умен.* **Spioszka, -i,** *ж.* сонли́вица.

Spir, -u, *м. Морс.* фокъ-ма́чта.

Spirytus, -u, *м.* спиртъ, алького́ль, ви́нный, *см.* **Wyskok.**

Spirytusowy, спи́ртный.

Spis, -u, *м.* спи́сокъ, ро́спись, о́пись, ре́естръ, пе́репись вѣдомость; || катало́гъ; || та́бель; || свёртокъ, сви́токъ (*бумаги*). **Spis ludności**, ревизская ска́зка, наро́дная пе́репись. **Spis ruchomości**, ро́спись, о́пись движимому имѣнію. **Spis rzeczy, przedmiotów**, оглавле́ніе (*книги*). **Spis wojskowy**, рекру́тскій набо́ръ, конскрипція. **Spis inwentarza żywego**, о́пись ора́таго скота́.

Spisa, -y, *ж.* пи́ка, копьё, дро́тикъ, *см.* **Dzida, Lanca, Pika.**

Spisać, Spisać się, *см.* **Spisywać.**

Spisanie, -nia, *ср.* перепи́сываніе, перепи́ска. *Юрид.* **Spisanie wywodu słownego**, сня́тіе показа́нія.

Spisek, -sku, *м.* спи́сокъ, ре́естръ, о́пись; || бума́га, пи́сьменный докуме́нтъ; || загово́ръ, злоумы́шленіе. **Zrobić, uknować spisek**, соста́вить загово́ръ.

Spisglas, -u, *м.* сурьма́, антимо́нія (*полуметалл*).

Spiskowy, -ego, *м.* загово́рщикъ.

Spisne, -ego, *ср.* пла́та за перепи́ску, за составле́ніе катало́га, о́писи и т. п.

Spiśnik, -a, *м.* копе́йщикъ, копе́йникъ, копьено́сецъ.

Spisownik, Spisywacz, -a, *м.* перепи́счикъ; || протоколи́стъ; || состави́тель о́писи.

Spisowy, принадлежа́щій къ о́писи, къ ре́естру; || очередно́й въ ре́круты, конскрипціо́нный; || копе́йный, относя́щійся къ копью́.

Spisywać, Spisać, перепи́сывать, переписа́ть, спи́сывать, списа́ть; || опи́сывать, описа́ть, составля́ть, дѣлать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвента́рь (*чему*). || **Spisywać się, Spisać się (z kim na kogo** *или* **przeciw komu)**, составля́ть сою́зъ, загово́ръ (*про́тивъ кого́*), злоумышля́ть, сгова́риваться, *см.* **Spikać się, Sprzysiężyć się**; || ***Spisać się (czém)**, отличи́ться чѣмъ либо, *см.* **Popisać się.**

Spiż, Spiż, -u, *м.* **Spiża**, -y, *ж.* мѣдь, бро́нза, колоко́льный мета́лл.

Spiża, -y, *ж. Стар.* прови́зія, съѣстны́е припа́сы; || *см.* **Spiżarnia.**

Spiżany, *см.* **Spiżowy.**

Spiżarnia, -rni, **Spiżarka**, -i, *ж.* чула́нъ для прови́зіи, кладова́я, буфе́тъ.

Spiżować, снабжа́ть съѣстны́ми припа́сами, прови́антомъ, продово́льствовать, поставля́ть, доставля́ть.

Spiżowy, бро́нзовый, мѣдный.

Spłacać, Spłacić (kogo), выпла́чивать, вы́платить, упла́чивать, уплати́ть, плати́ть, заплати́ть.

Spłacalność, **-ści**, *ж.* распла́та, вы́плата, платёжъ.

Spłacalny, подлежа́щій вы́платѣ.

Spłaché, -chcia, *или* **-chci**, *м. и ж.* лоскуто́къ, тряпи́ца, ветошка, лохмо́тье, ру́бище; || отло́мокъ, кусо́къ, мочо́къ; || **Spłaché ziemi**, ло́скутъ, клочо́къ земли.

Spłachetek, -tka, *м. Умен.* лоскуто́чекъ, тря́почка; || кусо́чекъ, клочо́чекъ, *см.* **Spłaché.**

Spłakać się, распла́каться, прослези́ться.

Splamić, *см.* **Plamić.**

Splamiony, запятна́нный, замара́нный, запа́чканный.

Splantować, спланирова́ть.

Spłaszczać, Spłaszczyć, spluszczać, spluszczyć, сплю́щивать, сплю́щить, дѣлать пло́скимъ, *см.* **Płaszczyć.**

Spłaszczenie, **-nia**, *ср.* сплю́щиваніе; || сплю́щенность.

Spłaszczony, spluszczony, сплю́щенный; || приплю́снутый (*нос*).

Spłaszczyć, *см.* **Spłaszczać.**

Spłata, -y, *ж.* платёжъ, пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата.

Splatać, Spleść, сплета́ть, сплесть, переплета́ть, переплесть.

Splątać, спу́тать, перепу́тать, запу́тать.

Spłatać, *см.* **Płatać.**

Splatanie, Splecenie, **-nia**, *ср.* сплета́ніе, сплетёніе, переплета́ніе.

Splatanka, -i, *ж.* плетешо́къ, тесьма́, *см.* **Plecionka.**

Spław, -u, *м.* тече́ніе воды́; || исто́къ, у́стье (*рѣки*); || сплавъ, прово́дъ по водѣ сплавкою, сплавка; || *Рыб.* поплаво́къ у не́вода; || *Бот.* **Spław ziele**, *см.* **Sitowiec.**

Spławiać, Spławić, сплавля́ть, сплави́ть, гнать внизъ по тече́нію рѣки, *см.* **Spuszczać.** **Spławiać drzewo**, сплавля́ть, гнать лѣсъ.

Spławianie, Spławienie, **-nia**, *ср.* сплавъ, перево́зка водо́ю. **Spławienie rzeki**, обраще́ніе рѣки въ сплавную.

Spławne, -ego, *ср.* сплавная по́шлина.

Spławność, **-ści**, *ж.* судохо́дность, сплавность.

Spławny, судохо́дный, сплавный.

Spleć, -ciu, *м.* **Splecenie, Spleczenie**, **-nia**, *ср. Ветер.* испле́чка, вы́вихъ плеча́ у ло́шади; || *см.* **Splatanie.**

Spleść, *см.* **Splatać.**

Spleśniały, заплесневѣлый, зацвѣлый (*хлѣбъ*).

Spleśnieć, заплѣсневѣть.

Spłodzić, прижи́ть, *см.* **Płodzić.**

Spłodzony, прижи́тый, рождённый.

Spłókać, сполоска́ть, сполосну́ть.

Spłonąć, *см.* **Płonąć.**

Spłonić, *см* **Płonić.**

Spłoszenie, Płoszenie, **-nia**, *ср.* спу́гиваніе, разгна́ніе.

Spłoszony, испу́ганный, разо́гнанный.

Splot, -u, *м.* сплетёніе, переплетёніе.

Sploty, -ów, *мн.* коси́чки, сплетённые во́лосы.

Splotka, -i, *ж.* плетешо́къ, плетёнка.

Spłowiały, поблёклый, полиня́лый, вы́цвѣлый.

Spłowieć, *см.* **Płowieć.**

Splugawić, *см.* **Plugawić.**

Splugawiony, **осквернённый**, **замáранный**, **запáчканный**, **изгáженный**.

Splunąć, *см.* **Plunąć.**

Spluskać, **смочúть**, **замочúть**, **обрызгáть**, *см.* **Pluskać.**

Spluwać, **Splunąć**, **сплёвывать**, **сплю́нуть**, **выплёвывать**, **выплюнуть**, **отхáркивать**, **отхáркнуть**.

Spluwaczka, **-i**, *ж.* **плевáка**, **харкýнья**; || **плевáльникъ**, **плевáльница**.

Spluwanie, **-nia**, *ср.* **плевáніе**, **хáрканье**.

Spłyn, **-u**, *м. Архит.* **нúжній пóясъ** (*колóнны*).

Spływ, **-u**, *м.* **слúяніе**, **стечéніе** (*двухъ рѣкъ*).

Spływać, **Spłynąć**, **сплывáть**, **сплыть**, **оплывáть**, **оплы́ть**, **стекáть**, **стечь**, **вытекáть**, **вы́течь**, **сбегáть**, **сбежáть**; || **струúться**, **сочúться**; || **изливáться**, **излúться**; || * **пáдать** (*на кого́*). **Krew jego spłynie na was**, **кровь егó падéтъ на васъ.**

Spocić się, **вспотéть.**

Spocząć, *см.* **Spoczywać.**

Spocznienie, **-nia**, *ср.* **отдохновéніе**, **óтдыхъ**, **успокоéніе**.

Spoczynek, **-nku**, *м.* **покóй**, **óтдыхъ**, **отдохновéніе**; || **спокóйствіе**; || **сонъ. Potrzebuję spoczynku**, **мнѣ нýжно отдохнýть. Już późno było**, **poszedłem na spoczynek**, **бы́ло ужé пóздно и я пошёлъ спать.**

Spoczynkowy, **служáщій для óтдыха**, **почивáльный.**

Spoczywać, **Spocząć**, **почивáть**, **почúть**, **спать**, **отдыхáть**, **отдохнýть**, **лежáть**, **лечь**, **успокóиваться**, **успокóиться**; || * **полагáться** (*на кого́*, *на что́*); || **Spoczywać w Bogu**, **опочивáть**, **опочúть**, **умерéть**, **скончáться. Niech w Bogu spoczywa**, **мúръ прáху егó**, **цáрство емý небéсное.**

Spód, **-odu**, *м.* **испóдъ**, **низъ**, **нúжняя часть чегó-либо**; || **дно**; || **глубúна**, **глубь**; || **изнáнка**, **подóбй** (*плáтья*, *матéріи*); || **подóшва**, **низъ** (*горы*); || **каретный станъ**, **зáднее мѣсто кареты**; || **Spód domu drewnianego**, **подклѣть**, **нúжнее жильё подъ деревя́нымъ дóмомъ. Na spód iść**, **opadać**, **пойдтú ко днý**, **тонýть**, **погружáться. Położyć co na spód**, **na sam spód**, *или* **na spodzie**, **na samym spodzie**, **положúть чтó на нúзъ**, **на сáмый низъ. Spodem**, **ze spodu**, **съ нúзу**, **съúзподы. Do spodu**, **внизъ. Ku spodowi**, **къ нúзу.**

Spodek, **-dku**, *м.* **испóдокъ**, **подъ**, **нúжняя площáдка внутрú печéй**; || **Spodek**, **-dka**, *ж.* **блюдечко.**

Spodleć, **опóшлиться**, **унúзиться**, **испóртиться.**

Spodlić, **опóшлить**, **унúзить**, **испóртить.** || **Spodlić się**, **опóшлиться**, **унúзиться**, **испóртиться.**

Spodni, **нúжній**, **испóдній.**

Spodnica, **-y**, *ж.* **исподня́ца**, **ю́бка.**

Spodniczka, **-i**, *ж. Умен.* **ю́бочка.**

Spodnie, **-dni**, *мн.* **испóднее плáтье**, **штаны́**, **панталóны.**

Spodobać się, *см.* **Podobać się.**

Spodziewać się, **Spodziać się**, **ожидáть**, **чáять**, **надéяться**, **уповáть**; || **бояться**, **страши́ться** (*чего́*). **Spodziewać się lepszego losu**, **надéяться на лýчшуюýчасть. Ani się spodziejesz**, **jak śmierć przyjdzie**, **не успéешь оглянýться**, **какъ и смерть придётъ. Spodziewałem się sukcessji**, **я надéялся получúть наслéдство. Czyli się można było spodziewać**, **мóжно ли бы́ло ожидáть?**

Spodziewanie (się), **-nia**, *ср.* **ожидáніе**, **чáяніе**; || **уповáніе**, **надéжда. Nad spodziewanie**, **сверхъ ожидáнія**, **сверхъ чáянія**, **сверхъ всáкаго чáянія.**

Spoglądać, *см.* **Poglądać.**

Spoglądanie, *см.* **Poglądanie.**

Spoić, *см.* **Spajać.**

Spoić, **споúть**, **напоúть пья́нымъ**, *см.* **Poić.**

Spoiłość, **Spójność**, **Spoistość**, **-ści**, *ж. Физ.* **сцѣплéніе**, **связь**, **свя́зность**, **плóтность.**

Spoiły, **Spojny**, **Spoisty**, **свя́зный**, **плóтный**, **сплóченный.**

Spoistość, **-ści**, *ж.* **соединя́емость**, **плóтность.**

Spoisty, **плóтный.**

Spój, **-oju**, *м.* **свя́зка**, **связь**; || **óбодъ**, **ободóкъ**, **желéзная скобá**; || *Плотн.* **подкóсъ**, **распóрка**, **перекла́дина**; || *Анат.* **сустáвъ**; || **пазъ. спай**, **стыкъ**, **смы́чка**; **соединéніе**, **спáйка**; || *Стол. и Плотн.* **набóрка**, **обúвка. вя́зка.**

Spojenie, **-nia**, *ср. см.* **Spajanie**; || **сплочéніе**, **соединéніе**, **связь**; || *Анат.* **сочленéніе**, **сустáвъ**, **спáиваніе** (*дóпьяна*).

Spojnia, **-ni**, *ж. Хим.* **сродствó** (*стремлéніе тѣлъ къ соединéнію*); || *Физ.* **притяжéніе.**

Spójnik, **-a**, *м. Грам.* **сою́зъ.**

Spójność, *см.* **Spoiłość.**

Spójny, *см.* **Spoiły.**

Spojony, **соединéнный**, **свя́занный**, **сплóченный**; || **спáянный.**

Spojrzeć, **взглянýть**, *см.* **Patrzeć**, **Poglądać**, **Pozierać.**

Spojrzenie, **-nia**, *ср.* **взглядъ**, **взоръ.**

Spokój, **-u**, *м.* **спокóйствіе**, **покóй**, **миръ**, **тишинá**, **безмятéжность. Spokój duszy**, **душéвное спокóйствіе**, *см.* **Pokój**, **Spokojność.**

Spokojnie, **спокóйно**, **безмятéжно**, **мúрно**, **смúрно**, **тúхо.**

Spokojniuchno, **Spokojniuteńko**, **Spokojniusieńko**, **тихóхонько**, **смирнёхонько.**

Spokojniuchny, **Spokojniuteńki**, **Spokojniusieńki**, **тихóхонькій**, **смирнёхонькій**, **самый спокóйный**, **сáмый смúрный.**

Spokojność, **-ści**, *ж.* **спокóйствіе**, **тишь**, **тишинá**, **безмятéжность. Spokojność powietrza**, **тишинá въ вóздухѣ. Spokojność**

morza, морска́я тишина́. **Spokojność sumienia**, споко́йствіе со́вѣсти.

Spokojny, споко́йный, ма́рный, **безмяте́жный**, ти́хій, кро́ткій.

Spokrewniać, Spokrewnić, ввести́ въ родство́, породни́ть. || **Spokrewniać się**, вступа́ть въ родство́, породни́ться (*посре́дствомъ брака*).

Spokrewnienie, -nia, *ср.* бра́чный сою́зъ, свойство́, родство́.

Spół, Współ, *см.* **Społem, Pospołu, We spół**, *см.* **Wespół**, вмѣстѣ, ра́зомъ, о́бще, сообща́.

Spółbrat, -a, *м.* собра́тъ, **сотова́рищъ**.

Spólca, -y, *м.* соучастникъ.

Spółchrześcianin, -a, *м.* братъ во Христѣ.

Spółcześnie, одновре́менно, совреме́нно, въ одно́ и то же вре́мя.

Spółczesny, одновре́менный, совреме́нный.

Spółczłowiek, -a, *м.* бли́жній, всякій человѣкъ безъ разли́чія, *см.* **Bliźni**.

Spółczynnik, -a, *м. Мат.* коэффиціе́нтъ, предстоя́щее.

Spółdłużnik, -a, *м.* **содолжни́къ**.

Spółdziałać, содѣйствовать, споспѣшествова́ть (*чему́*).

Spółdziałanie, -nia, *ср.* **содѣйствіе**, споспѣшествова́ніе.

Spółdziedzic, -a, *м.* **сонаслѣдникъ**, совладѣлецъ.

Spółdziedziczka, -i, *ж.* **сонаслѣдница**, совладѣлица.

Spółdzierżawca, -y, *м.* **уча́стникъ** въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawczyni, -ni, *ж.* **уча́стница** въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawić, участвовать въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Społeczeństwo, -a, *ср.* о́бщество, сообщество.

Społecznie, вмѣстѣ, сообща́, *см.* **Społem, Spólnie**.

Społecznik, -a, *м.* **това́рищъ, сотова́рищъ**, соучастникъ, *см.* **Towarzysz**.

Społeczność, -ści, *ж.* о́бщность, *см.* **Spólność**; || о́бщество, *см.* **Społeczeństwo**.

Społeczny, о́бщій, **общественный**; || **публи́чный**, всенаро́дный. **Porządek społeczny**, **общественный поря́докъ**.

Społek, -łku, *м.* о́бщество, **компа́нія, това́рищество**, *см.* **Towarzystwo**.

Społem, вмѣстѣ, ра́зомъ, сообща́.

Spółgłoska, -i, *ж. Грам.* согла́сная бу́ква.

Spółgrający, участвующій въ игрѣ.

Spółhandlować, торгова́ть вмѣстѣ съ **кѣмъ, принадлежа́ть къ какому либо торго́вому** о́бществу.

Spółimienny, соименный, одноименный, единоименный.

Spółistotnie, *Богосл.* **единосу́щно**.

Spółistność, -ści, *ж. Богосл.* **единосу́щность**.

Spółka, -i, *ж. Ком.* **компа́нія, това́рищество**. **Spółka komandytowa czyli firmowa, коммандитство, това́рищество на вѣрѣ**. **Spółka anonimna, bezimienna**, о́бщество анони́мное *или* **акціоне́рное**. **Spółka udziałowa**, о́бщество на паяхъ. **Ogólna spółka zysków**, о́бщее това́рищество по при́былямъ. **Spółka szczegółowa**, ча́стное това́рищество. || *Ариѳ.* **Reguła spółki**, пра́вило това́рищества.

Spółkolega, -i, *м.* сотова́рищъ.

Spółkompan, -a, *м.* **това́рищъ, сотова́рищъ**.

Spółkować (z kim), **уча́ствовать**, соуча́ствовать, **имѣть сноше́нія, свя́зи** съ **кѣмъ**.

Spółkowanie, -nia, *ср.* **сноше́ніе**, сообще́ніе, **общéніе, связь**; || **обхожде́ніе, знако́мство**.

Spółkrólować, царствовать вмѣстѣ съ **кѣмъ либо**.

Spółkrólowanie, -nia, *ср.* **соца́рствованіе, царствованіе вмѣстѣ** съ **кѣмъ либо**.

Spółmałżonek, -nka, *м.* супру́гъ.

Spółmieszkać, сожительствовать.

Spółmieszkanie, -nia, *ср. Юрид.* **бра́чное сожи́тіе, сожи́тельство**.

Spółmieszkaniec, -ńca, *м.* **живу́щій вмѣстѣ** съ **кѣмъ нибу́дь, сожи́тель**.

Spółmiłośnica, -y, *ж.* **сопе́рница**.

Spółmiłośnik, -a, *м.* **сопе́рникъ**.

Spólnica, -y, *ж. Умен.* **Spólniczka, -i**, *ж.* соуча́стница, **соумы́шленница**.

Spólnictwo, -a, *ср.* о́бщность, *см.* **Spólność**; || **уча́стіе**, соуча́стіе, *см.* **Uczestnictwo**. || **Spólność majątku**, о́бщее **владѣ́ніе имѣ́ніемъ**.

Spólnie, вмѣстѣ, **совоку́пно, совмѣстно**, о́бщими си́лами, о́бще, сообща́.

Spółniewola, -i, *ж.* **совмѣстное ра́бство, неволя, плѣнъ**.

Spółniewolnica, -y, *ж.* **раздѣля́ющая** съ **кѣмъ либо вмѣстѣ ра́бство, нево́лю, плѣнъ**.

Spółniewolnik, -a, *м.* **раздѣля́ющій** съ **кѣмъ либо вмѣстѣ ра́бство, неволю, плѣнъ**.

Spólnik, -a, *м.* **това́рищъ, сотова́рищъ**; || **Spólnik (handlowy)**, компаньо́нъ (*въ торго́вомъ о́бществѣ*); || о́бщникъ (*о́бщества*); || **соуча́стникъ, соумы́шленникъ, сообщникъ, единомы́шленникъ**.

Spólność, -ści, *ж.* о́бщность; || **Spólność majątku**, о́бщее владѣ́ніе, по́льзованіе; || **согла́сіе**, единомы́сліе; || **одина́ковость, одина́кость**, схо́дство. **Spólność pracy**, **о́бщій трудъ**. **Spólność strat, zysków, о́бщія поте́ри, о́бщіе вы́годы**.

Spólny, о́бщій, всеобщій, **публи́чный**; || **совоку́пный**.

Spółobwiniony, **сообвиня́емый, привле́чённый** къ отвѣтственности.

Spółobywatel, -a, *м.* **сограждани́нъ**.

Spółobywatelka, -i, *ж.* **сограждáнка**.

Spółobywatelstwo, -a, *ср.* **принадле́жность къ граждáнству, сограждáнство**; || *Собир.* **граждáне**.

Spółopieka, -i, *ж.* **учáстіе** въ опékѣ.
Spółopiekun, -a, *м.* **соопекýнъ**; || **одúнъ** изъ опекунóвъ, **другóй** опекýнъ.
Spółopiekunka, -i, *ж.* **соопекýнша**; || **одна** изъ опекýншъ, **другáя** опекýнша.
Spółopiekuństwo, -a, *ср.* **совокýпное попечúтельство**, *см.* **Spółopieka.**
Spółpanowanie, -nia, *ср.* **соправлéніе.**
Spółpanujący, -ego, *м.* **соправúтель.**
Spółposiadacz, -a, *м.* **совладѣтель**, **совладѣлецъ.**
Spółpowód, -odа, *м.* **соучáстникъ.**
Spółpozwany, **прикоснóвенный къ дѣлу**, **пóзванный** къ судý вмѣстѣ **съ** другúмъ *или* нѣсколькúми лúцами.
Spółpracownica, -y, *ж.* **сотрýдница.**
Spółpracownictwo, -a, *ср.* **сотрýдничество.**
Spółpracownik, -a, *м.* **сотрýдникъ.**
Spółradość, -ści, *ж.* **óбщая рáдость.**
Spółradować się, **учáствовать** въ óбщей рáдости.
Spółradzca, -y, *м.* **принимáющій учáстіе въ совѣщáніи**, **одúнъ** изъ числá совѣтниковъ.
Spółradzić, **принимáть учáстіе** въ совѣщáніяхъ.
Spółregent, -a, *м.* **соправúтель.**
Spółregentka, -i, *ж.* **соправúтельница.**
Spółrękojmia, -mi, *ж.* **круговáя порýка**; || **Spółrękojmia**, -miego, *м.* **поручúтель**, **отвѣчáющій одúнъ за другóго**, **сопорýка.**
Spółrodaczka, -i, *ж.* **соотéчественница**, **земля́чка.**
Spółrodak, -a, *м.* **соотéчественникъ**, **земля́къ**, **соотчичъ.**
Spółrównica, -y, *ж.* *см.* **Równiennica.**
Spółrówność, -ści, *ж.* *Богосл.* **соравéнство.**
Spółrówny, *Богосл.* **соравный**, **во всѣмъ схóдный.**
Spółrządzca, -y, *м.* *см.* **Spółregent.**
Spółsędzia, -iego, *м.* **товáрищъ** судьú.
Spółspadkobierca, -y, *м.* **сонаслѣдникъ.**
Spółsprawca, -y, *м.* **соучáстникъ**, **пособникъ.**
Spółstołowniczka, -i, *ж.* **застóльница**, **обѣдающая за óбщимъ** столóмъ.
Spółstołownik, -a, *м.* **застóльникъ**, **обѣдающій за óбщимъ** столóмъ.
Spółstworzenie, -nia, *ср.* **однорóдное существó**, **твореніе.**
Spółświadczyć, **свидѣтельствовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.**
Spółświadectwo, -a, *ср.* **сосвидѣтельствованіе**, **совмѣстное свидѣтельствованіе**
Spółświadek, -dka, *м.* **сосвидѣтель**, **свидѣтельствующій вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.**
Spółtowarzysz, -a, *м.* **сотовáрищъ.**
Spółtowarzyszący, **сопýтствующій**, **сопровождáющій.**
Spółtowarzyszka, -i, *ж.* **подрýга.**
Spółubiegać się (z kim o co), **соревновáть**, **споспѣшествовáть**, **подвизáться**, **состязáться.**
Spółubiegacz, -a, *м.* *Неуп.* **сопéрникъ**, **соискáтель**, **совмѣстникъ**, **соревновáтель**, *см.* **Spółzawodnik.**
Spółubolewać, **соболѣзновáть** (*о кóмъ*), **сострадáть.**
Spółubolewanie, -nia, *ср.* **соболѣзнованіе**, **сострадáніе.**
Spółuczeń, -cznia, *м.* **сучéникъ.**
Spółuczenica, -y, *ж.* **сученица.**
Spółuczennictwo, -a, *ср.* **шкóльное товáрищество.**
Spółuczestnictwo, -a, *ср.* **учáстіе**, **соучáстіе**, *см.* **Uczestnictwo.**
Spółuczestniczka, -i, *ж.* **учáстница**, **соучáстница.**
Spółuczestnik, -a, *м.* **учáстникъ**, **соучáстникъ**, *см.* **Uczestnik.**
Spółurzędnik, -a, *м.* **товáрищъ по слýжбѣ**, **сослужúвецъ.**
Spółwieczny, **Spółwieczysty**, **Spółwiekuisty**, *Богосл.* **совѣчный.**
Spółwięzień, -źnia, *м.* **сотовáрищъ арестáнта**, **заключéнника.**
Spółwina, -y, *ж.* **преступлéніе съ кѣмъ-либо вмѣстѣ совершённое.**
Spółwinny, **причáстный преступлéнію.**
Spółwinowajca, -y, *м.* **соучáстникъ въ преступлéніи.**
Spółwłaściciel, -a, *м.* **совладѣлецъ.**
Spółwłaścicielka, -i, *ж.* **совладѣлица.**
Spółwłasność, -ści, *ж.* **совмѣстное владѣніе.**
Spółwychowanica, -y, **Spółwychowaniczka**, -i, *ж.* **совоспúтанница.**
Spółwychowaniec, -ńca, *м.* **совоспúтанникъ.**
Spółwydawca, -y, *м.* **соиздáтель**, **учáстникъ въ издáніи** (*книги и т. п.*).
Spółwyznawca, -y, *м.* **единовѣрецъ.**
Spółwyzwoleniec, -ńca, *м.* **освободúвшійся въ одно врéмя съ другúмъ.**
Spółzalotnica, -y, **Spółzalotniczka**, -i, *ж.* **сопéрница.**
Spółzalotnictwo, -a, *ср.* **сопéрничество.**
Spółzalotnik, -a, *м.* **сопéрникъ**, **конкурéнтъ.**
Spółzawodnictwo, -a, *ср.* **совмѣстничество**, **сопéрничество**; || *Ком.* **конкурéнція.**
Spółzawodnik, -a, *м.* **сопéрникъ**, **совмѣстникъ**, **соискáтель**, **конкурéнтъ.**
Spółziemianin, -a, *м.* **земля́къ**, **соотчичъ.**
Spółziemianka, -i, *ж.* **земля́чка.**
Spółziomek, -mka, *м.* **земля́къ**, **соотéчественникъ.**
Spółżołnierz, -a, *м.* **товáрищъ по полкý**, **по орýжію.**
Spółżycie, -cia, *ср.* **сожúтіе.**
Spór, -oru, *м.* **споръ**, **рáспря**, **прéніе**, **пререкáніе**; || *Юрид.* **тя́жба**, **споръ**; || **Spór piśmienny**, **полéмика**, **пúсьменный споръ**, *см.* **Sprzeczka**, **Swar**, **Zwada.** || **Spory administracyjne**, **спóрныя дѣлá управлéнія.**

Spory allewjacyjne, дѣла́ о сложе́ніи да́тей. **Spór posesoryjny**, споръ, тя́жба о владѣніи. **Spór graniczny**, тя́жба о размежева́ніи. **Spór jurysdykcyjny**, споръ о подвѣдомственности дѣла. **Spór o attrybucje**, пререка́ніе о подсу́дности.

Spornie, сварли́во, со спо́ромъ.

Sporność, **-ści**, *ж.* страсть спо́рить, страсть къ спо́рамъ, сварли́вость, прекосло́вность, спо́рливость.

Sporny, спо́рный, тя́жебный; || **сварли́вый**, спо́рливый, вздо́рливый.

Sporo, спо́ро, при́быльно, вы́годно, успѣшно, *см.* **Dosyć, Znacznie.**

Sporý, спо́рый, при́быльный, вы́годный, успѣшный.

Sporysz, -a, *м. Агр.* спорынья́, рожки́ (*боле́знь ржи*); || *Бот.* **Sporysz wielki**, спо́рышъ, горе́цъ. **Sporysz trzeci**, гры́жникъ, ки́льникъ, ки́льная трава́, осту́дникъ. **Sporysz mleczny**, молочай.

Sporządzać, Sporządzić, приготовля́ть, пригото́вить, гото́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, обдѣ́лывать, обдѣ́лать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать, обрабо́тывать, обрабо́тать, приправля́ть, припра́вить, исправля́ть, испра́вить, почи́нивать, починя́ть, почини́ть.

Sporządzanie, Sporządzenie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, соверше́ніе, приспособле́ніе, приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство, обрабо́тка, отдѣ́лка, попра́вка, почи́нка. **Sporządzenie aktów**, соверше́ніе а́ктовъ.

Sporządzony, пригото́вленный, приспосо́бленный, приведённый въ поря́докъ, устро́енный, обрабо́танный, отдѣ́ланный, испра́вленный, почи́ненный.

Sporzéj (сравн. ст. *см.* **Sporo**), споре́е, вы́годнѣе, при́быльнѣе, успѣшнѣе.

Sporzyć, умножа́ть, прибавля́ть, увели́чивать, *см.* **Mnożyć**; || способствова́ть, благопріятствовать, надѣля́ть сча́стіемъ, благословля́ть. || **Sporzyć się**, умножа́ться, прибавля́ться, увели́чиваться, спори́ться; || преуспѣва́ть, удава́ться, и́мѣть успѣхъ, уда́чу.

Sposabiać, *см.* **Sposobić.**

Sposób, -obu, *м.* о́бразъ, фо́рма, мане́ра; || **видъ**; || поря́докъ; || родъ, сортъ; || **обы́чай**, обыкновеніе; || сре́дство, спо́собъ; || снаро́вка. **Sposób postępowania**, о́бразъ, спо́собъ дѣйствія, поведе́ніе. **Sposób działań**, поря́докъ дѣйствій. **Tym sposobem, w ten sposób**, такимъ о́бразомъ. **W dobry sposób rzecz ukończyć**, око́нчить дѣло подру́жески, миролюби́во. **W dobry sposób co przyjąć**, приня́ть что́-либо благоскло́нно. **Radzę ci to w dobry sposób**, я сове́тую тебѣ́ э́то подру́жески. **Znaleźć sposób**, найти́ сре́дство. **Na to niema sposobu**, э́тому нельзя́ пособи́ть, помо́чь, э́того нельзя́ отвратить. **To nie sposób**, э́то невозмо́жно. **Nie sposób**, невозмо́жно! нельзя́! **Czy sposób?** возмо́жно ли? **Sposób mówienia**, спо́собъ выраже́нія, рече́ніе. **Sposób myślenia**, о́бразъ мы́слей. **Sposób do życia**, сре́дство къ жи́зни, къ пропита́нію себя́. ***Wziąść się na sposób**, *или* **na sposoby**, прибѣ́гнуть къ хи́тростямъ, употреби́ть всѣ стара́нія.

Sposobić, приготовля́ть, пріуготовля́ть, приспособля́ть, гото́вить, улаживать, устро́ивать. **Sposobić kogo do czego**, *или* **na co**, пріуча́ть кого́ къ чему́. || **Sposobić się do czego, na co**, гото́виться, приготовля́ться къ чему́, приспособля́ться; || **Sposobić się w co**, запаса́ться чѣмъ, улóвки.

Sposobienie, -nia, *ср.* **приготовле́ніе, пріуготовле́ніе, приспособле́ніе.**

Sposobik, -a, *м.* малѣ́йшее сре́дство.

Sposobnie, прили́чно, сообра́зно, умѣ́стно, кста́ти.

Sposobność, -ści, *ж.* спосо́бность, дарова́ніе, скло́нность; || удо́бство (*мѣста*), вы́годность (*положенія*); || слу́чай, ока́зія; || причи́на, по́водъ. **Szukać sposobności**, иска́ть слу́чая, удо́бнаго слу́чая.

Sposobny, спосо́бный, даровитый; || удо́бный, прили́чный, надлежа́щій, свóйственный, своевре́менный, благовре́менный, благопріятный.

Spospolicieć, Spospolitować, *см.* **Pospolicieć, Pospolitować.**

Spostrzegać, Spostrzedz, замѣча́ть, замѣ́тить, примѣча́ть, примѣ́тить, увида́ть, усмотре́ть, наблюда́ть. || **Spostrzegać się, Spostrzedz się**, спохва́тываться, спохвати́ться, замѣ́тить свою́ оши́бку, одýматься, догада́ться.

Spostrzeżenie, -nia, *ср.* наблюде́ніе, примѣча́ніе, замѣча́ніе; || кра́ткое обозрѣ́ніе, бѣ́глый взглядъ.

Sposzyt, -u, *м.* **тетра́дь**; || *Тип.* вы́пускъ, кни́жка.

Sposzyty, сши́тый, брошюро́ванный, переплетённый въ бума́жную обёртку.

Sposzywać, Sposzyć, *Тип.* брошюровать, переплета́ть въ бума́жную обёртку.

Spotkanie, -nia, *ср.* встрѣ́ча; || столкновéніе, толчóкъ, уда́ръ; || поедúнокъ, дуэ́ль; || сши́бка, сраженіе.

Spotwarzony, оклевéтанный, оповóренный.

Spotwarzyć, *см.* **Potwarzyć.**

Spotykać, Spotkać, встрѣча́ть, встрѣ́тить. || **Spotykać się, Spotkać się**, встрѣча́ться, встрѣ́титься, *сража́ться, сразúться (*съ непрія́телемъ*).

Spoufalać, Spoufalić (kogo), потака́ть, поблажа́ть. || **Spoufalać się, Spoufalić się**, фамиліа́рничать, обраща́ться съ кѣмъ за панибра́та.

Spowiadać, Wyspowiadać, исповѣ́довать, исповѣдать. || **Spowiadać się, Wyspowiadać się**, исповѣдоваться, исповѣ́даться, идти́ на и́споведь.

Spowiednia, -ni, Spowiednica, -y, *ж.* исповѣдная, *см.* **Konfesjonał.**

Spowiedniczy, Spowiedny, исповѣдной.

Spowiednik, -a, *м.* духовникъ.

Spowiedny, *см.* **Spowiedniczy.**

Spowiedź, -dzi, *ж.* исповѣдь, исповѣданіе. **Kartka do spowiedzi,** свидѣтельство объ исповѣди.

Spowodować, *см.* **Powodować.**

Spowodowany, вынужденный, вызванный; || причинённый.

Spowolnieć, *см.* **Powolnieć.**

Spowszechnić, Spowszechnieć, *см.* **Powszechnić и т. п.**

Spowszednieć, *см.* **Powszednieć, и т. п.**

Spozierać, взирать, смотрѣть, посматривать, глядѣть, заглядывать.

Spóźniać, Spóźnić, откладывать, отложить, отсрочивать, отсрочить, замедлять, замедлить; || **Spóźniać się, Spóźnić się,** опаздывать, опоздать, промедлить, замѣшкаться, отставать, отстать. **Zegarek spóźnia się,** часы отстаютъ. **Dla czego tak się spóźniłeś?** отъ чего ты такъ опоздалъ?

Spóźnienie, -nia, *ср.* отсрочка, задержка, остановка. *Юрид.* **Spóźnienie pozwy,** доставленіе позыва по прошествіи срока.

Spożycie, -cia, *ср.* потребленіе.

Spożywać, Spożyć, съѣдать, снѣдать, съѣсть, потреблять, потребить, употреблять, употребить, *см.* **Pożyć, Pożywać.**

Spożywca, -y, *м.* потребитель.

Spracować, утомить, измучить, изнурить; || **Spracować się,** утомиться, измучиться, изнурйться, изнемочь, устать отъ работы, отъ трудá.

Spracowanie, -nia, *ср.* утомленіе, изнуреніе, крайняя, чрезмѣрная усталость.

Spracowany, утомлённый, измученный; изнурённый, усталый.

Spragniony, томящійся жаждою, жаждущій, алчущій.

Spraszać, Sprosić, звать, позвать, созывать, приглашать, пригласить.

Sprawa, -y, *ж.* дѣло, дѣяніе, дѣйствіе, поступокъ; || сношеніе, донесеніе, сообщеніе, совокупленіе. || *Стар.* стычка, сраженіе; || *Хим.* процѣсъ; || *Стар.* команда, предводительство; || *Юрид.* дѣло, тяжба, тяжебное дѣло, искъ по судý. **Sprawa gardłowa,** уголовное дѣло. **Sprawa illacyjna,** безспорное дѣло. **Sprawa leśna,** дѣло о кражѣ лѣса; || **Sprawa in merito,** дѣло по существу; || **Sprawa karności,** дисциплинарный порядокъ. **Za jego sprawą,** благодаря емý, по его милости, при его посредничествѣ, при его посредствѣ, при его вмѣшательствѣ. **Odpowiadać za swoje sprawy,** отвѣчать за свой поступки. *Стар.* **Za sprawą W. Hetmana,** подъ преводительствомъ Великаго Гетмана. **Zła z nim sprawa,** съ нимъ нельзя имѣть дѣла, съ нимъ ничего не подѣлаешь, съ нимъ трýдно имѣть дѣло. **Sprawa publiczna,** общественное дѣло. **Ministerjum spraw wewnętrznych, spraw zewnętrznych,** министéрство внýтреннихъ дѣлъ, иностранныхъ дѣлъ. **Miec z kim sprawę,** имѣть съ кѣмъ дѣло. **Sprawa cywilna, karna, kryminalna,** гражданское дѣло, уголóвное дѣло. **prawa dyferencyjna,** дѣло о размежеваніи земель. **Sprawa possessoryjna,** тяжба о правѣ владѣнія. **Sprawa petytoryjna,** дѣло о правѣ собственности. **Sprawy z rejestrów terminów stałych,** срóчныя дѣлá. **Sprawy summaryczne,** дѣлá по сокращённому срóку, дѣлá трéбующія сокращённаго произвóдства. **Zdawać sprawę,** отдавáть отчётъ. **Zdanie sprawy (o czém),** отчётъ, донесéніе, докладъ. **Na dobrą sprawę, powinienby raczéj być ukarany,** по всей справедливости, онъ скорѣе заслýживаетъ наказáнія, егó слѣдовало бы наказáть. *Посл.* **Sprawa ich jak w Osieku,** дѣло никудá не годится, изъ ихъ дѣла ничегó не выйдетъ.

Sprawca, -y, *м.* творéцъ, винóвникъ; || *Ком.* прикáщикъ; || управляющій дóмомъ. **Sprawca okrętu,** капитáнъ корабля; || предводитель (*войска*). **Tyś sprawca mych cierpień,** ты винóвникъ, ты причúна моихъ страдáній.

Sprawczyna, -y, Sprawczyni, -ni, *ж.* винóвница, сдѣлавшаяся причúною чегó либо.

Sprawdzać, Sprawdzić, повѣрáть, повѣрить, свѣрáть, свѣрить, сличáть, сличúть; || справляться; || **Sprawdzać się,** подтверждáться, сбывáться.

Sprawdzanie, Sprawdzenie, -nia, *ср.* повѣрка, сличéніе; || освидѣтельствованіе.

Sprawieczka, -i, *ж.* *см.* **Sprawka.**

Sprawiać, Sprawić, производúть, произвести, учинять, учинúть, причинять, причинúть, возбуждáть, возбудúть, исполнять, испóлнить, дѣлать, сдѣлать, совершáть, совершúть; || пріобрѣтáть, пріобрѣсть, покупáть, купúть; || *Стар.* доноси́ть, доводúть до свѣдѣнія. **To lekarstwo poty sprawuje,** óто лѣкáрство произвóдитъ потъ. **Przyjście jego sprawiło wielkie zamieszanie,** прибытіе егó произвелó большóе замѣшáтельство. **Sprawić wesele,** справить, сыграть свáдьбу. **Sprawić komu przykrość,** сдѣлать комý непріятность. **Sprawić komu przyjemność,** достáвить комý удовóльствіе. **Sprawić skutek,** произвести впечатлѣніе. **Sprawić ryby,** чúстить, обряжáть, свéжевать. **Sprawić nową suknię,** сдѣлать, сшить нóвое плáтье. **Sprawić komu łaźnię,** задáть комý бáню, высéчь рóзгами. **Sprawiać gnojem rolę,** унавóживать, удобрять зéмлю навóзомъ. **Sprawić z pola zboże,** убрáть хлѣбъ съ пóля. *Охот.* **Sprawiać zająca,** потрошúть зáйца; || **Sprawiać się, Sprawić się (komu, przed kim),** отдавáть отчётъ комý, отвѣчать

пе́редъ кѣмъ; || поступа́ть, вести́ себя́ (*хорошо́, ху́до*), испо́лнить поруче́ніе; || спра́виться, освѣдоми́ться, узна́ть; || *Воен.* постро́иться, стать въ боево́мъ поря́дкѣ.

Sprawianie, Sprawienie, -nia, *ср.* произведе́ніе, учине́ніе, причине́ніе, возбужде́ніе, исполне́ніе, соверше́ніе, приготовле́ніе, закáзываніе (*но́ваго пла́тья*). **Sprawianie się, Sprawienie się (komu z czego),** представле́ніе отчёта (*кому́ въ чёмъ*).

Sprawiedliwie, справедли́во *см.* **Słusznie.**

Sprawiedliwość, -ści, *ж.* справедли́вость, правосу́діе, правота́; || судъ, расправа. **Nie należy samemu sobie czynić sprawiedliwości,** не до́лжно самому́ управля́ться, прибѣга́ть къ самоупра́вству. **Wymierzyć komu sprawiedliwość,** оказа́ть кому́ справедли́вость, пра́вильно разсуди́ть кого́. **Wpaść w ręce sprawiedliwości,** находи́ться въ рукáхъ правосу́дія. **Ministerjum sprawiedliwości,** министе́рство юсти́ціи, *см.* **Słuszność.**

Sprawiedliwy, справедли́вый, правосу́дный, пра́ведный, пра́вый. **Sprawiedliwa jest (т. е. rzecz), abyś go nagrodził,** справедли́вость тре́буетъ, что́бы ты награди́лъ его́. **Bóg jest sprawiedliwy,** Богъ справедли́въ. **Sprawiedliwy Boże,** пра́ведный Бо́же! **Sprawiedliwe nieba,** пра́ведное не́бо. **Sprawiedliwe żądanie,** справедли́вое тре́бованіе, *см.* **Słuszny.** || **Sprawiedliwa miara, waga,** вѣрная, то́чная мѣра, вѣрный, то́чный вѣсъ.

Sprawiony, произведённый, сдѣланный; || постро́енный къ сраже́нію (*о во́йскѣ*), *см.* **Uszykowany;** || обрабо́танный, вспа́ханный (*о землѣ*), *см.* **Uprawny;** || очи́щенный, обря́женный, потрошённый (*о живо́тныхъ*), распла́станный (*о ры́бѣ*).

Sprawka, -i, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Sprawa**), бездѣлка, бездѣлица, маловáжное дѣло, пустя́къ; || шту́ка, шту́чка, хи́трый обма́нъ. **Wiem, czyja to sprawka,** зна́ю, кто вы́кинулъ э́ту шту́ку, зна́ю, кто э́то сдѣлалъ.

Sprawnie, испра́вно, ло́вко, прово́рно; надлежáщимъ о́бразомъ, прили́чно; || справедли́во, **по пра́вдѣ,** *см.* **Sprawiedliwość.**

Sprawnik, -a, *м. см.* **Sprawca.**

Sprawność, -ści, *ж.* испра́вность, ло́вкость, прово́рство, оборо́тливость, спосо́бность, дѣятельность.

Sprawny, испра́вный, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, спосо́бный; || дѣятельный; || прили́чный, надлежáщій; || **плодоро́дный** (*о землѣ*); || обучённый (*о во́йскѣ*); || *Стар.* подро́бный, заключáющій въ себѣ подро́бныя извѣ́стія.

Sprawować, отправля́ть, исправля́ть, исполня́ть (*до́лжность*), пра́вить, управля́ть (*имѣ́нія*), вести́ (*дѣла*). **Sprawować państwo,** управля́ть госуда́рствомъ. **Sprawować jazdę,** кома́ндовать кавале́ріею. **Sprawować interesa czyje,** завѣдывать чьи́ми дѣла́ми. **Sprawować ziemię,** обраба́тывать зе́млю. **Sprawować imieniny, wesele,** справля́ть именины́, свáдьбу. **Sprawować towary,** отправля́ть, высыла́ть това́ры. **Sprawować handel,** отправля́ть торго́влю. **Sprawować sobie szaty,** закáзывать для себя́ пла́тье. **Sprawować mszę,** соверша́ть литургію, служи́ть обѣдню; || **Sprawować się,** вести́ себя́ (*хорошо́, ху́до*); || справля́ться, управля́ться, руково́дствоваться, приде́рживаться, соображáться. **We wszystkich rzeczach przystoi rozumem się sprawować,** во всѣхъ дѣла́хъ слѣдуетъ соображáться съ ра́зумомъ; || **Sprawować się o co komu** *или* **z czego,** объясня́ться пе́редъ кѣмъ въ чёмъ либо.

Sprawowanie, -nia, *ср.* отправле́ніе, исправле́ніе, исполне́ніе до́лжности. **Sprawowanie rządów,** правле́ніе, прави́тельство, о́бразъ правле́нія, управле́ніе; || **Sprawowanie interesów,** веде́ніе дѣлъ; || **Sprawowanie się,** поведе́ніе (*хоро́шее, дурно́е*).

Sprawozdanie, -nia, *ср.* отчётъ, донесе́ніе, докла́дъ.

Sprawozdawca, -y, *м.* докла́дчикъ.

Sprawunek, -nku, Sprawuneczek, -czku, *м.* поку́пка, заку́пка; || дѣло, **Mam wiele sprawunków,** у меня́ мно́жество дѣлъ; || поруче́ніе, коммíссія. **Nadawać komu sprawunków,** надава́ть кому́ поруче́ній, коммíсій.

Sprężyk, -a, *м. Зоол.* щелку́нъ (*наскóмое*).

Sprężyna, -y, *ж. Умен.* **Sprężynka,** пружи́на, пружи́нка.

Sprężynność, *см.* **Sprężystość.**

Sprężynny, пружи́нный; || упру́гій.

Sprężyście, энергíчно, энергíчески, си́льно, упо́рно.

Sprężystość, *Стар.* **Sprężynność, -ści,** *ж.* упру́гость. **Sprężystość powietrza,** упру́гость во́здуха * **Sprężystość działania,** эне́ргія, сто́йкость, твёрдость.

Sprężysty, упру́гій; || * энергíчный, энергíческій, сто́йкій, твёрдый.

Sprobować, Sprobować się, *см.* **Probować.**

Spróchniałość, -ści, *ж.* червото́чина прото́чина; || гниль.

Spróchniały, червото́чный, исто́ченный, изъѣденный червя́ми; || гнило́й, испо́рченный.

Spróchnieć, *см.* **Próchnieć.**

Spróchnienie, -nia, *ср. см.* **Próchnienie.**

Sprośnica, -y, *ж.* развра́тница, распу́тная же́нщина.

Sprośnie, распу́тно, развра́тно, безпу́тно, гря́зно.

Sprośnik, -a, *м.* развра́тникъ, распутный, развра́тный человѣкъ.

Sprośnomówny, сквернослóвный, непристóйный, похáбный.

Sprośność, -ści, *ж.* распýтство, развратъ; || позóръ, гнýсность; || похáбство, безсты́дство, непристóйность.

Sprośny, распýтный, безпýтный, развратный; || позóрный, гнýсный; || похáбный, безсты́дный, непристóйный.

Sprostać (czemu), слáдить, упрáвиться (*съ чѣмъ*), преодолѣ́ть (*чтó либо*).

Sprostowanie, -nia, *ср.* исправлéніе, поправка.

Sprowadzać, Sprowadzić, сводить, свесть, проводи́ть, провести́; || * выпи́сывать, закáзывать. **Sprowadzać wodę z kąd**, проводи́ть вóду откýда. **Sprowadzać kogo ze schodów**, помогáть комý сойти́ съ лѣ́стницы. **Sprowadzać towary**, выпи́сывать товáры. **Sprowadzić kogo z drogi**, сбить съ пути́, отвести́ въ стóрону. **Sprowadzić kogo z drogi cnoty**, совратить когó съ пути́ добродѣ́тели. *Мат.* **Sprowadzić do spólnego mianownika**, привести́ къ одномý знаменáтелю. **Sprowadzać do jednego punktu, do jednego środka**, соединя́ть въ однý тóчку, сосредотóчивать; || **Sprowadzać się, Sprowadzić się (dokąd)**, переѣзжáть, переѣ́хать (*на нóвую квартиру*), устрóиваться, устрóиться (*въ нóвомъ помѣщéніи*).

Sprowadzenie, -nia, *ср.* сведéніе, привóдъ. **Awizacja na sprowadzenie do śledztwa**, повѣ́стка о привóдѣ на слѣ́дствіе.

Spryca, *см.* **Szpryca**.

Sprycować, *см.* **Szprycować**.

Sprys, -u, *м.* **Sprysa, -y**, *ж.* багóръ, гакъ; || *Архит.* и *Плотн.* подстрѣ́лина, отвóдъ, быкъ, подпóра, подстáвка, подкóсокъ, контрафóрсъ.

Spryskać, опры́скать, обры́згать, забры́згать, обдавáть гря́зью, загрязни́ть.

Sprysz, -u, *м.* нáкипь на расплáвленномъ серебрѣ́.

Spryszczeć, опрыщевáтѣть.

Spryt, -u, *м.* спосóбность, даровáніе; || провóрливость, проницáтельность; || поня́тливость, догáдливость, смѣ́тливость, лóвкость, извóротливость, нахóдчивость. **Ma on wiele sprytu**, онъ человѣ́къ óчень лóвкій, смѣ́тливый, нахóдчивый, *см.* **Dowcip**.

Sprytnie, лóвко, провóрно.

Sprytność, -ści, *ж.* поня́тливость, проницáтельность; || лóвкость, провóрство, нахóдчивость, смѣ́тливость.

Sprytny, поня́тливый, проницáтельный; || лóвкій, провóрный, смѣ́тливый.

Sprzączka, -i, *ж.* пря́жка.

Sprzączkarz, -a, *м.* пря́жечный мáстеръ.

Sprzączkowy, пря́жечный.

Sprządz, *см.* **Sprzęgać**.

Sprząg, -ęgu, *м.* ýпряжь, запря́жка; || пугъ; || * союзъ, соглашéніе.

Sprzągać, *см.* **Sprzęgać**.

Sprzątać, Sprzątnąć, прибирать, прибрáть, убирáть, убрáть, очищáть, очистить; || свози́ть (*мýсоръ и́ли зéмлю*). **Sprzątnij to wszystko**, приведи́ всё э́то въ поря́докъ, прибери́ всё э́то. **Sprzątać w pokoju**, убирáть, прибирáть кóмнату. **Sprzątać ze stołu**, убирáть, собирáть, снимáть со столá. **Sprzątać z pola**, снимáть хлѣ́бъ съ пóля, убирáть подъ ри́гу, въ кры́тое гумнó; || * похищáть, присвóивать.

Sprzątanie, -nia, Sprzątnięcie, -cia, Sprzątnienie, -nia, *ср.* прибирáніе, убирáніе, собирáніе, убóрка, очи́стка, очищéніе; || свóзка (*мýсора и́ли земли́*); || убóрка хлѣ́ба, убóрка подъ ри́гу.

Sprzęcik, -u, *м.* (*Умен.* отъ слóва **Sprzęt**), небольшáя домáшняя ýтварь.

Sprzeczać się, спóрить, препирáться, пререкáться.

Sprzeczanie (się), -nia, *ср.* споръ, пререкáніе, препирáтельство.

Sprzeczka, -i, *ж.* споръ, ссóра, рáспря, прéніе.

Sprzeczliwie, Sprzecznie, сварли́во, со спóромъ; || противорѣчи́во, разнорѣчи́во.

Sprzeczliwość, -ści, *ж.* противорѣчи́вость, прекослóвіе, духъ противорѣ́чія.

Sprzeczliwy, Sprzeczny, противорѣ́чащій, прекослóвный, сварли́вый; || спóрный, подвéрженный спóру; || противополóжный, проти́вный.

Sprzecznie, противорѣчи́во, прекослóвно, вопреки́.

Sprzecznik, -a, *м.* спóрщикъ.

Sprzeczność, -ści, *ж.* противорѣ́чіе, прекослóвіе, несоглáсіе; || несовмѣ́стность, противополóжность. **Być w sprzeczności**, противорѣ́чить.

Sprzeczny, противорѣчи́вый, прекослóвный, разнорѣчи́вый; || несовмѣ́стный, противополóжный, проти́вный, *см.* **Sprzeczliwy**.

Sprzedać, и т. д., *см.* **Przedać**, и т. д.

Sprzedawca, -y, *м.* продавéцъ.

Sprzedaż, -y, *ж.* продáжа.

Sprzęg, *см.* **Sprząg**.

Sprzęgać, Sprządz, заклáдывать, заложи́ть, запрягáть, запрéчь (*лошадéй*); || привя́зывать на свóру, свя́зывать свóрою (*собáкъ*). || **Sprzęgać się**, запрягáться; || соединя́ться.

Sprzęt (*Стар.* **Sprzętr**), **-u**, *м.* домáшняя ýтварь, посýда, столóвый прибóръ, скарбъ, мéбель, дви́жимость; || снаря́дъ, орýдіе, инструментъ, снасть; || убóрка (*сѣна, хлѣба*).

Sprzęża, -y, *ж.* (**Sprzęż**), употреби́тельнѣе **Sprzężaj, -ju**, *м.* ýпряжь, упря́жка, запря́жка; || упряжнóй скотъ.

Sprzężajny, упряжнóй, *см.* **Robocizna**.

Sprzężny, Sprzężysty, употребля́емый въ ýпряжи; || соедини́тельный.

Sprzyjać, благопрія́тствовать, быть снисходи́тельнымъ, окáзывать благо-

склóнность, доброжелáтельствовать; || способствовать, содѣйствовать, помогáть. Wszystko mu sprzyja, всё емý благопріятствуетъ.

Sprzyjanie, -nia, *ср.* склóнность, наклóнность (*къ чемý*), благосклóнность, расположéніе, привязанность, доброжелáтельство, сочýвствіе.

Sprzykrzyć, внушить отвращéніе, омерзѣніе; || Sprzykrzyć się, надоѣсть, наскýчить.

Sprzymierzać, соединять, составлять союзъ. || Sprzymierzać się, соединяться, составлять, заключáть союзъ, соглашáться.

Sprzymierzenie, -nia, *ср.* союзъ, коалиція; || заговóръ.

Sprzymierzeniec, -ńca, *м.* союзникъ.

Sprzymierzeństwo, -a, *ср. см.* Sprzymierzenie.

Sprzymierzony, союзный.

Sprzysięga, -i, *ж.* заговóръ.

Sprzysięgać się, Sprzysiądz się, злоумышлять, сговáриваться во врéдъ комý либо, состáвить мéжду собóю заговóръ.

Sprzysięganie się, Sprzysiężenie się, -nia się, *ср.* заговóръ.

Sprzysięgły, -ego, *м.* заговóрщикъ.

Sprzysiężenie, -nia, *ср. см.* Sprzysięganie się.

Sprzysiężony, *см.* Przysięgły.

Spuścisty, полóгій, отлóгій, покáтый; || упрýгій.

Spuścizna, -y, *ж.* попущéніе (*бóжіе*), удáръ судьбы; || наслѣ́діе.

Spust, -u, *м.* стокъ, вытекáніе, истечéніе, спускъ (*воды*); || сплáвка, перевóзъ, перевóвка (*по рѣкѣ*); || склонъ, наклóнъ, скатъ; || спусковáя собáчка (*у ружья*); || взводъ (*у ружéйнаго замкá*); || *Горн.* бороздá. || *Слес.* поворóтъ. Zamek na dwa spusty, замóкъ въ два поворóта.

Spustny, опускнóй. Spustne drzwi, опускнáя дверь; || сплавнóй, судохóдный. Spustna rzeka, сплавнáя рѣкá; || шлюзный. Spustny staw, прудъ со шлюзами.

Spustoszałość, -ści, *ж.* опустошéніе, разрушéніе, обветшáніе, обветшáлость, упáдокъ, разорéніе.

Spustoszały, Spustoszony, опустошённый, разрýшенный, обветшáлый, разорённый.

Spustoszeć, опустѣть.

Spustoszenie, -nia, *ср. см.* Spustoszałość.

Spustoszony, *см.* Spustoszały.

Spuszczać, Spuścić, спускáть, спустить, опускáть, опустить, понижáть, понизить. Spuszczać kogo po sznurze, спускáть когó по верёвкѣ. Spuścić firankę, опустить занавѣску. Spuścić staw *или* wody ze stawu, спустить вóду изъ прудá. Spuszczać statek na wody, спустить сýдно на вóду. Spuszczać drzewo wodą, сплавлять лѣсъ. Spuszczać drzewo, рубить, валить лѣсъ. Spuszczać włosy, стричь, обрѣзывать вóлосы. Spuszczać (o koniach), случáть. Spuścić co komu za pieniądze, уступить комý чтó-либо за дéньги. Spuścić co komu tanio, уступить комý чтó-либо дёшево. Spuścić co z oka, z oczu, z baczności, упустить чтó изъ вúду, просмотрѣть, прозѣвáть, не обратить на чтó внимáнія. Spuścić oczy z kogo, отвратить взóры отъ когó. Spuszczać oczy, опускáть, потуплять глазá. Spuścić głowę, понúкнуть головóю, преклонить гóлову. Spuścić głos, понизить гóлосъ. Spuścić coś *или* nieco z ceny, уступить чтó нибýдь, сдѣлать небольшýю устýпку въ цѣнѣ. || Spuszczać się, Spuścić się, спускáться, спуститься, опускáться, опуститься, понижáться, понизиться; || полагáться, положиться (*на когó*), довѣриться (*комý*). Spuszczaj się na mnie, w niczém nie uchybię, полагáйся на меня, ты ни въ чёмъ не ошибёшься.

Spuszczanie, Spuszczenie, -nia, *ср.* спускáніе, опускáніе, опущéніе, понижéніе. Spuszczanie do piwnicy, установка въ пóгребъ. Spuszczanie stawu, спускáніе воды изъ прудá. Spuszczanie rzeką, wodą, сплáвка внизъ по рѣкѣ. Spuszczanie drzewa, рýбка лѣса. Spuszczanie włosów, стрижка волóсъ. Spuszczanie komu czego, устýпка, уступлéніе. Spuszczanie oczu, опускáніе глазъ. Spuszczanie głosu, понижéніе, опущéніе гóлоса. Spuszczanie z ceny, сбáвка въ цѣнѣ. Spuszczanie czego z oczu, z uwagi, упущéніе чегó-либо изъ вúду, недостáтокъ внимáнія, забывчивость. Spuszczanie koni, слýчка, сáдка лошадéй. || Spuszczanie się, Spuszczenie się, самонадѣянность; || довѣріе, довѣренность, увѣренность (*въ кóмъ-либо*).

Spuszczony, опýщенный, спýщенный.

Spychać, Zepchnąć, спихивать, спихнýть, стáлкивать, столкнýть, сбрáсывать, сбрóсить, низвергáть, низвергнýть, свергáть, свéргнуть.

Spytać, Spytać się, *см.* Pytać.

Sreberko, -a, *ср. Умен.* (*см.* Srebro), употребительнѣе во мн. ч. Sreberka, серебрецó.

Srebrniczy, серéбреническій, серéбреничій, серéбрениковъ.

Srebrnik, -a, *м. Библ.* срéбреникъ, еврéйская серéбряная монéта; || серéбреникъ, дѣлающій серéбряныя вещи; || серéбряная монéта; || *Бот.* серéбреникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Srebrny, серéбряный, серéбреный.

Srebro, -a, *ср.* серебрó; || серéбряная монéта. Kopalnie srebra, серéбряная рудá, серéбряный рудникъ. Srebro malarskie, листовóе серебрó. Srebro piorunujące, хлопýчее серебрó, аммiáковая серéбряная óкись. Srebro rogowe, роговóе, солекúслое серебрó. Srebro nitkowe, серéб-

ряная канитéль. Żywe srebro, живóе серебрó, ртуть. Srebro stołowe, серéбряная посýда.

Srebrogłów, -owu, *м.* серéбряная парчá, серéбряный глазéтъ.

Srebrogłowy, сдѣланный изъ серéбряной парчи́, изъ серéбрянаго глазéта.

Srebrowy, принадлежáщій серебрý. Srebrowa komora, кладовáя съ серéбряной посýдою; || Srebrowy, -ego, *м. см.* Kredencerz.

Srebrzyć, Posrebrzyć, Usrebrzyć, серебри́ть, посеребри́ть.

Srebrzysto, серебри́сто.

Srebrzysty, серебри́стый.

Sredni, срéдній; || посрéдственный. Stan średni, срéднее сослóвіе. Wieki średnie, срéдніе вѣкá. Średnie piwo, посрéдственное пи́во, *см.* Mierny.

Srednica, -y, *ж. Мат.* поперéчникъ, діáметръ.

Średnik, -a, *м. Грам.* тóчка съ запятóю.

Średnio, посрéдственно.

Sroczę, -ęcia, *ср.* сорочёнокъ, птенéцъ сорóки.

Sroczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* Sroka), молодáя сорóка.

Sroczy, сорóчій.

Śród, Śrzód, среди́, средь. *Прéжде употреблялось:* O śrzód nocy, среди́ нóчи, въ пóлночь. Na śrzód do południa, среди́ дня, въ пóлдень, *см.* Wśród.

Środa, -y, *ж.* средá, середá. Wstępna środa, пéпельная середá (*на пéрвой недѣлѣ вели́каго постá*), *см.* Popielec.

Środek, -dka, *м.* средотóчіе, центръ, среди́на, середи́на, серёдка; || средá; || *мѣ́ра, срéдство, спóсобъ (*къ чему́*); || сердцеви́на (*въ дéревѣ*); || внýтренность (*въ плодѣ́*); || Środek ziemi, средотóчіе земли́; || Środek miasta, центръ, среди́на гóрода; || Środek lekarski, медици́нское срéдство, лѣкáрство. Środki zabezpieczenia, мѣ́ры обезпéченія. Środki egzekucyjne, понуди́тельныя мѣ́ры. W samym środku, Na samym środku, въ сáмой среди́нѣ, какъ разъ посреди́нѣ. *Iść środkiem, держáться среди́ны, идти́ срéднимъ путёмъ, не вдавáться въ крáйности.

Srodkowy, срéдній, посрéдственный; || сосредотóченный, центрáльный. Punkt środkowy, средотóчіе.

Środopoście, -ścia, *ср.* среди́на вели́каго постá, средопóстная недѣ́ля.

Śródziemny, средизéмный.

Srogi (*Стар.* Srog), стрóгій, взыскáтельный; || сурóвый, жестóкій, грóзный, лю́тый, серди́тый, жестокосéрдый, ди́кій, свирѣ́пый, звѣ́рскій; || ужáсный, стрáшный, тя́жкій, мучи́тельный. Sroga kara, жестóкое, тя́жкое наказáніе. Srogie postępowanie, жестóкое обхождéніе. Srogi ból, стрáшная, мучи́тельная боль. Sroga postawa, сурóвый видъ, пріёмъ. Srogi męższczyzna, жестóкій, свирѣ́пый человѣкъ. || *Посл.* Straszliwszy djabeł w farbach, niż w saméj istocie, не тáкъ стрáшенъ чортъ, какъ егó малю́ютъ. || Srogie spojrzenie, серди́тый взглядъ.

Srogo (употреби́тельнѣе Srodze), стрóго, взыскáтельно, сурóво, жестóко, грóзно, серди́то, ди́ко, свирѣ́по, звѣ́рски, ужáсно, стрáшно, мучи́тельно.

Srogość, -ści, *ж.* стрóгость, взыскáтельность, жестóкость, сурóвость, грýбость, свирѣ́пость, лю́тость, звѣ́рство. Srogość zimy, сурóвость, жестóкость зимы́. Srogość występku, гнýсность постýпка, гнýсный постýпокъ.

Sroka, -i, *ж.* сорóка. Sroka krzekce, сорóка стрекóчетъ. *Посл.* I jam nie wypadł sroce z pod ogona, я тóже не прохвóстъ, я тóже чтó нибудь знáчу, мы сáми съ усáми.

Srokacizna, -y, *ж.* пестротá; || рябь (*на водѣ́*).

Srokacz, Srokosz, -a, *м.* пѣ́гая лóшадь, пѣ́гій волъ; || *стари́къ, хрычъ, сѣдовлáсый.

Srokatość, -ści, *ж. см.* Srokacizna.

Srokaty, пёстрый, испещрённый.

Srokosz, -a, *м.* сорокопýтъ (*пти́ца*).

Srom, -u, *м.* срамъ, стыдъ, поношéніе, позóръ, *см.* Wstyd.

Sromać się, срами́ться, позóриться.

Sromiężliwie, стыдли́во, непорóчно, цѣломýдренно.

Sromiężliwość, -ści, *ж.* стыдли́вость, непорóчность, цѣломýдріе.

Sromiężliwy, стыдли́вый, непорóчный, цѣломýдренный, *см.* Wstydliwy.

Sromocenie, -nia, *ср.* посрамлéніе, оскорблéніе, хулá.

Sromocić, Zesromocić, срами́ть, хули́ть, поноси́ть, оскорбля́ть, позóрить, безслáвить.

Sromota, -y, *ж.* срамъ, стыдъ, безчéстіе, безслáвіе, позóръ, *см.* Hańba.

Sromotnie, посты́дно, срáмно, безслáвно, безчéстно, позóрно, *см.* Haniebnie.

Sromotnik, -a, *м.* безчéстный, опозóренный, обезчéщенный человѣ́къ, подлéцъ.

Sromotność, -ści, *ж.* посрамлéніе, безчéстіе, поношéніе, позóръ.

Sromotny, безчéстный, опозóренный, гнýсный, посты́дный.

Śrót, Szrót, -u, *м.* дробь (*на птицъ*); || непросѣ́янная мукá; || большóй кусóкъ говя́дины *и́ли* ры́бы вдоль отрѣ́занный.

Śrótować, Pośrótować, дроби́ть, раздроби́ть, толóчь, истолóчь, кроши́ть, искроши́ть, разбивáть, разби́ть на мéлкіе куски́; || молоти́ть, смолóть рожь; || отливáть дробь.

Śrótówka, -i, *ж.* охóтничье ружьё, дробови́къ.

Śrótowy, дробовóй.

Srożeć, свирѣпѣ́ть, яри́ться.

Srożyć się, пыли́ть, горячи́ться, сер-

ди́ться, свирѣ́пствовать, бѣси́ться, зли́ться, ожесточи́ться.

Śrub, -a, *м.* болтъ; || шкво́рень.

Śruba, -y, *ж.* винтъ, щуру́пъ.

Śrubka, -i, *ж.* ви́нтикъ, щуру́пикъ.

Śrubować, Zaśrubować, винти́ть, завинти́ть, привинти́ть.

Śrubownica, -y, *ж.* винтова́льня.

Śrubowy, винтово́й. Śrubowy tok, завито́къ. Śrubowa macica, га́йка.

Śrubsztak, -a, *м. Умен.* Śrubsztaczek, -czka, *м.* тиски́ съ винта́ми.

Śrzon, *см.* Szron.

Ssać, соса́ть, выса́сывать, обса́сывать.

Ssący, сосу́щій; || *Зоол.* млекопита́ющій.

St, st! *Межд.* стъ! эй! гей!

Stać, стать, стоя́ть; || сто́ить. Na nogach stać, *или* Na dobrych nogach stać, находи́ться въ хоро́шемъ положе́ніи. Stać na kotwicach, стоя́ть на я́корѣ. Dom ich stoi mi otworem, домъ ихъ откры́тъ для меня́. Drzwi stoją otworem, дверь откры́та. Łzy mu w oczach stoją, у него́ на глаза́хъ навёртываются слёзы. Jak rzeczy stoją? каково́ иду́тъ дѣла́? Stać u prawa, вести́ дѣ́ло въ судѣ́. *Стар.* Stoi w piśmie, напи́сано, въ писа́ніи ска́зано. Sejm czterdzieści dni stał, сеймъ продолжа́лся со́рокъ дней. Jeszcze w rozmowie stali, они́ ещё продолжа́ли разгово́ръ. Stać u rzemieślnika, быть въ уче́ніи у реме́сленника. Stoję w tém, com powiedział, твёрдо держу́сь того́, что́ я ска́залъ, стою́ въ да́нномъ сло́вѣ. Stać przy prawdzie, стоя́ть за пра́вду. Stać w mierze, соблюда́ть мѣ́ру, твёрдо держа́ться чего́. W swéj klubie stoją, не наруша́ютъ грани́цъ умѣ́ренности, не выходя́тъ изъ грани́цъ умѣ́ренности. Te słowa za naszę sentencją stoją, э́ти слова́ подтвержда́ютъ нашъ пригово́ръ. Kraj ten urodzajem dobrze stoi, э́та страна́ подде́рживается хоро́шимъ урожа́емъ. Wojska obozem stoją, войска́ стоя́тъ, *или* расположены́ ла́геремъ. Sam stał za wszystko, самъ всѣмъ распоряжа́лся. Pruski mistrz chciał Łokietkowi pomorską ziemię zapłacić jak stoi, пру́сскій маги́стръ хотѣ́лъ заплати́ть Локе́тку за Помо́рскую зе́млю сто́лько, ско́лько она́ сто́итъ. *Посл.* Jeden mądry stoi za dziesięciu głupich, за учёнаго двухъ неучёныхъ даю́тъ, за би́таго двухъ неби́тыхъ даю́тъ. Taki wódz stoi za armją, тако́й вождь сто́итъ цѣ́лой а́рміи. Więcéj mię to stoi, niż gdybym był w kramie kupił, э́то мнѣ бо́льше сто́итъ, не́жели бы я купи́лъ въ ла́вкѣ. Stać o co, дорожи́ть чѣмъ-либо. Nie stoję o jego łaskę, я не забо́чусь о его́ благосклонности. Stać o pannę, сва́таться, проси́ть руки́ невѣ́сты. *Стар.* Stać na kogo, *или* komu na zdrowie, наступа́ть кому́ на го́рло, посяга́ть на чью жизнь. Stać komu za ojca, замѣни́ть кому́ отца́. *Безлич.* Stać, stało, staje, достава́ть, быть доста́точну, доста́ло, достаётъ, доста́точно. Nie staje mu pieniędzy, ему́ не достаётъ де́негъ. Nie stało cegły na budowę, не доста́ло кирпичу́ на строе́ніе. || Въ Ію́лѣ мѣ́сяцѣ собира́ть медо́вую росу́ на ли́стьяхъ расте́ній (*о пчёлахъ*). Stać się, *см.* Stawać się.

Staciwa, -y, *ж.* сто́йка, подста́вка, подпо́ра (*у ткаче́й*).

Stacja, -ji, *ж.* остано́вка, стоя́нка; || ста́нція (*почтова́я*). Stacja przeprzęgowa, промежу́точная ста́нція. Stacje obchodzić, остана́вливаться. *Морс.* Być na stacji, быть на ста́нціи.

Stacyjny, станціо́нный.

Staczać, кати́ть, ска́тывать, скати́ть, спуска́ть, спусти́ть; || свёртывать, сверну́ть. Stoczyć wino, сцѣди́ть вино́. || Stoczyć bitwę, дать сраже́ніе, срази́ться. || Staczać, точи́ть, источи́ть (*о червя́хъ*). || Staczać się, Stoczyć się, кати́ться, ска́тываться, скати́ться, спуска́ться, спусти́ться, свёртываться, сверну́ться; || сража́ться, срази́ться.

Stadło, -a, *ср.* па́ра (*саме́цъ и са́мка*); || па́ра, дво́ица, чета́ (*мужъ и жена́*). Zgodne stadło, согла́сная чета́.

Stadniczy, заво́дскій, коннозаво́дскій.

Stadnik, -a, *м.* ста́дникъ, смотри́тель надъ стада́ми; || заво́дскій жеребе́цъ.

Stadny, ста́дный.

Stado, -a, *ср.* ста́до, ста́я, гуртъ. Stado rządowe, казённый, ко́нскій заво́дъ. Stado wołów, owiec, ста́до воло́въ, ове́цъ. Stado koni, табу́нъ лошаде́й. Stado ptaków, ста́я птицъ. Stado śledzi, ста́до сельде́й.

Stągiew, -gwi, *ж.* чанъ, кадь, уша́тъ.

Stągiewka, -i, *ж. Умен.* (*см.* Stągiew), ка́дочка, жбанъ, яндова́.

Stagnacja, -ji, *ж.* засто́й, остано́вка (*въ дѣла́хъ, въ торго́влѣ*).

Staje, -ja, *ср.* ста́дія, линѣ́йная мѣ́ра, десяти́на земли́.

Stajenka, -i, *ж. Умен.* (*см.* Stajnia), коню́шенка; || небольшо́й хлѣвъ, небольша́я заку́та.

Stajenne, -ego, *ср.* пла́та за сто́йло.

Stajenny, коню́шенный; || Stajenny, -ego, *м.* ко́нюхъ.

Stajnia, -ni, *ж.* коню́шня; || Stajnia na krowy, коро́вникъ, коро́вій хлѣвъ; || Stajnia zimowa, ciepła, мше́никъ, подклѣ́ть, анба́ръ оконопа́ченный мхомъ въ предохране́ніе отъ сту́жи.

Stal, -i, *ж.* сталь, була́тъ. Stal cementowa, цеме́нтная сталь; = naturalna surowa, сыра́я сталь, укла́дъ. Nie wiele tam stali, co pospólstwo chwali, не вся́кому слу́ху вѣрь.

Stale, постоя́нно, неизмѣ́нно.

Stalenie, *см.* Stalowanie.

Stalić, нава́ривать ста́лью, зака́ливать, закали́ть желѣ́зо, сталь.

Stalica, -y, *ж.* гладило, лощило, воронило; || полированная сталь.

Stalisty, наваренный сталью, сталистый; || желѣзистый. **Woda stalista,** желѣзистая вода.

Stalka, -i, *ж.* огниво, трутница; || мусатъ, стальная полоса, на которой точать ножи; || сталное перо.

Stalmach, *см.* **Stelmach.**

Stalny, *см.* **Stalowy.**

Stalony, сталистый.

Stałopłyn, -u, *м.* *Хим.* угольная кислота.

Stałość, -ści, *ж.* постоянство; || твёрдость, крѣпость, непоколебимость; || *Хим.* твёрдость, плотность. **Stałość szczęścia,** постоянство счастія. **Stałość ducha,** твёрдость, крѣпость духа.

Stalować, Nastalować, наваривать, наварить сталью, закаливать, закалить; || прилаживать, приладить, установлять, установить.

Stalowanie, -nia, *ср.* закалка стали, наваръ.

Stalowany, Stalowny, наваренный сталью, закалённый; || желѣзистый. **Stalowana woda,** желѣзистая вода.

Stalowy, стальной; || желѣзистый. **Kąpiel stalowa,** желѣзистая ванна. **Kolor stalowy,** стальной цвѣгъ.

Stalwarki, -ów, *мн.* *Горн.* подвязи для вытаскиванія воды изъ рудниковъ.

Stały, прочный, плотный, твёрдый, крѣпкій. *Физ.* **Ciało stałe,** твёрдое тѣло. **Ląd stały,** материкъ; || твёрдая, матерая земля; || постоянный, продолжительный. **Wiatry stałe,** постоянные вѣтры. **Stałe siedlisko,** постоянное жилище; || стойкій, твёрдый, сильный, основательный. **Stały charakter,** твёрдый, сильный характеръ, **Umysł stały,** основательный умъ.

Stan, -u, *м.* состояніе, положеніе; || сословіе; || званіе, чинъ, должность; || промыселъ, профессія, образъ, родъ жизни; || станъ, талія, лифъ, ростъ. **Stan temperatury, powietrza,** состояніе температуры, воздуха. **Stan oblężenia,** осадное положеніе. **Stan rzeczy się zmienił,** положеніе дѣлъ измѣнилось. **Stan małżeński,** бракъ, супружество. **Stan bezżeński,** безбрачіе. **Stan kawalerski,** холостая жизнь. **Stan służby,** послужной списокъ; формуляръ. **Stan sprawy,** докладъ, докладная записка. **Stan opóźnienia,** промедленіе, время просрочки. **Stan majątkowy,** имущественный цензъ. **Stan czynny,** активъ (*наличность*). **Stan bierny,** пассивъ (*долгъ*). **Stan panieński,** дѣвичество. **Stan rycerski,** рыцарство, рыцарское званіе. **Stan miejski,** среднее сословіе, мѣщанство, гражданство. **Ludzie różnego stanu,** люди разнаго сословія. **Obrać sobie stan jaki,** избрать родъ жизни; || **Stany, -ów,** *мн.* штаты, сеймъ; || **Radca stanu,** статскій совѣтникъ.

Stanąć, *см.* **Stawać.**

Stancja, -ji, *ж.* квартира (*холостая*); || комната, горница. **Mieć gdzie stancją,** квартировать, помѣщаться, брать себѣ квартиру, имѣть помѣщеніе, жить на квартирѣ. **Mieć studentów na stancji,** помѣщать студентовъ у себя въ квартирѣ.

Stancyjka, -i, *ж.* *Умен.* квартирка; || комнатка.

Stangret, -a, *м.* кучеръ.

Stangretowy, кучерской.

Staniałość, -ści, *ж.* пониженіе цѣнъ, удешевленіе.

Stanie, -nia, *ср.* стойка, стояніе; || положеніе (*тѣла*), поза; || состояніе; || остановка, стоянка; || *Стар.* квартира, помѣщеніе; || *Стар.* конюшня, стойло.

Stanięcie, *см.* **Stawanie.**

Stanik, -a, *м.* корсажъ, лифъ, лифчикъ.

Staniuch, -a, *м.* конюхъ.

Stanowca, -y, Stanowiciel, -a, *м.* основатель, установитель, учредитель. **Stanowca praw,** законодатель.

Stanowczo, рѣшительно, окончательно.

Stanowczy, рѣшительный, окончательный. *Юрид.* **Wyrok stanowczy,** рѣшеніе по существу.

Stanowić, Postanowić, (*Стар.* **Stanawiać,** останавливать, удерживать), основывать, основать; || устроивать, устроить; || заводить, завести, учреждать, учредить, устанавливать, установить, постанавливать, постановить, вводить (*въ должность*), опредѣлять, опредѣлить; || водворять (*на мѣстѣ*); || составлять; || касаться, быть нужнымъ. **Stanowić miasta,** закладывать, учреждать города **Stanowić kogo gdzie,** помѣстить кого гдѣ либо, опредѣлить къ какому либо мѣсту. **Ustanowić rząd,** учредить правительство. **Stanowić prawa,** обнародывать, издавать законы. **Stanowić prawidła,** устанавливать правила. **Stanowić o czém,** рѣшать, судить (*о дѣлѣ*). **Lud rolniczy stanowi większą część ludności,** земледѣльческое сословіе составляетъ большую часть населенія. **To u mnie nic nie stanowi,** это для меня ничего не значитъ, это для меня не важно, это для меня не составляетъ важности. **Stanowić klacz (z ogierem),** случать, || **Stanowić się,** *Стар.* останавливаться; || *Стар.* учреждаться, основываться; || устанавливаться (*о цѣнѣ*); || случаться (*о животныхъ*); || опредѣляться (*въ должность*); || рѣшаться.

Stanowidło, -a, *ср.* препона, преграда, препятствіе.

Stanowienie, Postanowienie, -nia, *ср.* постановленіе, установленіе, учрежденіе, основаніе; || заведеніе; || опредѣленіе, назначеніе, пристроеніе къ мѣсту, || составленіе, устроеніе, устройство; || **Stano-**

wienie o czém, рѣшéніе (*дѣла*), **постановлéніе** (*о дѣлѣ*).

Stanowisko, -a, *ср.* **положéніе, мѣсто, мѣстоположéніе;** || **состоя́ніе, зва́ніе;** || *Воен.* **повúція, станъ, ла́герь;** || *Воен.* **постъ;** || *Охот.* **шала́шъ, сторóжка;** || *Морс.* **Stanowisko okrętów, рейдъ, рéйда;** || **Stanowisko w społeczeństwie, общéственное положéніе.**

Stanowniczy, -ego, *м. Воен.* **квартирмéйстеръ.**

Stanowny, рѣши́тельный, непоколеби́мый; || **постанови́тельный;** || **List stanowny, жа́лованная гра́мота.**

Stąpać, Stąpić, ходи́ть, ступа́ть, ступи́ть, **шéствовать,** идти́ вперёдъ, переступа́ть, **переступи́ть, шага́ть, перешагну́ть.**

Stąpanie, -nia, *ср.* **похóдка, пóступь,** ходъ, **шéствіе;** || **Stąpienie, ходъ** (*въ шáхматной игрѣ*).

Stąpór, *см.* **Stępór.**

Starać się, стара́ться, **усúливаться, рва́ться. Starać się o co,** хлопота́ть о чёмъ, **иска́ть чего́, домога́ться, добива́ться.**

Staranie, -nia, *ср.* **стара́ніе, попече́ніе;** || **забóта, хожде́ніе** (*по дѣлу*), **смотрѣ́ніе** (*за дѣломъ*).

Starannie, стара́тельно, тща́тельно.

Staranność, -ści, *ж.* **стара́тельность, внима́тельность, забóтливость, попечúтельность, прилежа́ніе.**

Staranny, стара́тельный, **внима́тельный, забóтливый, попечúтельный, прилéжный.**

Starbać się, Starbotać się, *Стар.* **шата́ться, колеба́ться.**

Starcowski, ста́рческій:

Starczyć (**czego**), снабжа́ть, **поставля́ть, доставля́ть. Starczyć** (**czemu**), **доставáть.**

Starczyn, Starczynny, стару́шкинъ, **ба́бушкинъ.**

Starek, -rka, *м. см.* **Dziadek, Staruszek.**

Stareńki, Starenny, ста́ренькій, **старико́ватый,** ста́рческій.

Stargać, Stargnąć, расторга́ть, **растóргнуть. разрывáть, разорвáть, порвáть;** || **слома́ть, слома́ть;** || **разбивáть, разбúть;** || **изнура́ть, изнури́ть;** || **разстро́ивать, разстро́ить.**

Starganie, -nia, *ср.* **расторже́ніе, разры́въ;** || **разла́мываніе;** || **разбива́ніе, разби́тіе;** || **изнуре́ніе, изнеможе́ніе;** || **разстро́йство.**

Stargany, разóрванный, **растóрженный;** || **разлóманный;** || **разби́тый;** || **изнурённый, изнеможённый;** || **разстро́енный.**

Stargnąć, *см.* **Stargać.**

Stargować, сторговáть, **услóвиться** въ цѣнѣ.

Starka, -i, *ж.* **стару́ха, стару́шка;** || **ста́рая пчела́;** || *Охот.* **ста́рая куропа́тка;** || **ста́рая овца́;** || **ста́ршая ка́рта, тузъ** (*въ игрѣ*); || **ста́рая вóдка.**

Starodawnie, въ дре́вности, въ старину́.

Starodawność, -ści, *ж.* **дре́вность, старина́, да́вность.**

Starodawny, дре́вній, стари́нный, да́вній.

Staroletni, Staroletny, многоле́тній, престаре́лый, дря́хлый, ста́рческій.

Staromiejski, принадлежа́щій ста́рому го́роду.

Staropolski, старопо́льскій.

Starość, -ści, *ж.* **ста́рость, ве́тхость, дря́хлость.**

Starości, *см.* **Starościński.**

Starościanka, -i, *ж. Стар.* **дочь старóсты,** *см.* **Starosta.**

Starościc, -a, *м. Стар.* **сынъ старóсты,** *см.* **Starosta.**

Starościna, -y, *ж. Стар.* **жена́ старóсты,** *см.* **Starosta.**

Starościński, ста́ростинскій, старости́нскій.

Starosta, -y, *м. Стар.* **старóста** (*владѣтель лéннаго имѣнія въ прéжней Пóльшѣ*); || *Стар.* **Starosta główny, grodowy, sądowy, суде́бный старóста;** || **ста́роста, старши́на надъ крестья́нами.**

Starostwo, -a, *ср. Стар.* **старóство** (*лéнное помѣстье въ Пóльшѣ*); || *Собир.* **старóста вмѣстѣ съ женóю.**

Staroświecczyzna, -y, *ж.* **старина́, стари́нный обы́чай, старобы́тность.**

Staroświecki, старосвѣтскій, старобы́тный.

Staroświeckość, -ści, *ж.* **стародáвность, старобы́тность.**

Starowieczność, -ści, *ж.* **глубóкая дре́вность, первобы́тныя времена́.**

Starowieczny, дре́вній, первобы́тный.

Starowierca, -y, *м,* **старовéръ, старообря́децъ;** || **правовéръ, правовéрный.**

Starowierny, старовéрческій, старообря́дческій; || **правовéрный.**

Starowina, -y, Starowinka, -i, *м.* **старичёкъ, стари́нушка, старина́;** || = *ж.* **стару́шка.**

Starownie, стара́тельно, тща́тельно.

Starowność, -ści, *ж.* **стара́тельность, тща́тельность.**

Starowny, стара́тельный, тща́тельный.

Starozakonny, старозако́нный, ветхозавéтный; || **Starozakonny, -ego,** *м.* **евре́й, жидъ. Starozakonna, -ej,** *ж.* **евре́йка, жидóвка.**

Starozapustna niedziela, *Церк.* **недѣля о блýдномъ сы́нѣ.**

Starożytnik, -a, *м.* **антиква́рій, любúтель, собира́тель дре́вностей,** *см.* **Antykwarjusz.**

Starożytność, -ści, *ж.* **дре́вность;** || **Starożytności,** *мн.* **дре́вности, произве-**

де́нія дре́вности; || археоло́гія, нау́ка о дре́вностяхъ.

Starożytny, дре́вній, иско́нный, ста́рый, стари́нный, да́вній.

Starszeński, старши́нскій.

Starszeństwo, -a, *ср.* старшинство́, перве́нство; || перворо́дство. **Sodług starszeństwa**, по старшинству́ (*въ слу́жбѣ*). **Prawo starszeństwa**, пра́во перворо́дства.

Starszy, ста́ршій; || **Starszy**, -ego, *м.* старшина́.

Starszyna, Starszyzna (иногда́: **Starzyzna** -y, *ж.*), *Собир.* вы́сшее нача́льство, вы́сшія до́лжности, чины́.

Starty, стёртый, истёртый.

Staruch, -a, *м.* старичи́шко, старичёнко.

Starucha, Staruszka, -i, *ж.* стару́ха, стару́шка.

Staruchny, Starusieńki, Starutki, ста́ренькій, старёхонькій, престарѣ́лый.

Staruszek, -szka, *м.* старичёкъ, стари́нушка.

Staruszka, *см.* **Starucha**.

Stary, ста́рый, дря́хлый, ве́тхій, да́вній, ста́рческій; || **Stary**, -ego, *м.* стари́къ; || **Stara**, -éj, *ж.* стару́ха. *Посл.* **W starym piecu djabeł pali**, сѣдина́ въ бо́роду, а бѣсъ въ ребро́.

Staryk, -a, *м.* *Зоол.* чи́стикъ, мычага́тка, пингви́нъ (*пти́ца*).

Starzałość, -ści, *ж.* ве́тхость, бре́нность.

Starzec, -rca, *м.* ста́рецъ, стари́къ.

Starzeć, Zestarzeć, Starzeć się, старѣ́ть, устарѣ́ть, ста́риться.

Starzyzna, -y, *ж.* старьё, ве́тошь.

Stateczek, -czka, *м.* *Умен.* (*см.* **Statek**), посу́динка, сосу́дикъ, сосу́децъ; || судёнко, судёнышко (*водохо́дное*).

Statecznie, постоя́нно, степе́нно, соли́дно; || благоразу́мно; || возде́ржно.

Statecznieć, степени́ться, остепени́ться, степе́нничать.

Stateczność, -ści, *ж.* постоя́нство, степе́нность, соли́дность; || благоразу́міе; || скро́мность, возде́ржность.

Stateczny, постоя́нный, степе́нный, соли́дный; || благоразу́мный; || скро́мный, возде́ржный. **Człowiek stateczny**, степе́нный, соли́дный человѣ́къ.

Statek, -tku, *м.* *Стар.* иму́щество, *см.* **Majątek**; || сосу́дъ, посу́да, посу́дина. **Statki kuchenne**, кухо́нная посу́да; || инструме́нтъ, снаря́дъ, прибо́ръ (*у реме́сленника*); || су́дно, ладья́, кора́бль, **Statek parowy**, парохо́дъ. **Właściciel statku**, судохозя́инъ; || благоразу́міе, возде́ржность. **Mieć statek**, быть хоро́шаго поведе́нія.

Statkować, быть возде́ржнымъ, степе́нно, благоразу́мно вести́ себя́.

Statkowy, посу́дный, относя́щійся къ посу́дѣ; || судово́й, относя́щійся къ водохо́днымъ суда́мъ.

Statua, -ui, *ж.* ста́туя, истука́нъ, изва́яніе, *см.* **Posąg**.

Statut, -u, *м.* стату́тъ, постановле́ніе, уста́въ, *см.* **Ustawa**.

Statyka, -i, *ж.* ста́тика, нау́ка о равновѣ́сіи твёрдыхъ тѣлъ.

Statysta, -y, *м.* госуда́рственный человѣ́къ, поли́тикъ; *Теат.* стати́стъ, актёръ безъ рѣче́й на сце́нѣ; || *Прост.* у́мная голова́.

Statystka, Statystyczka, -i, *ж.* же́нщина мѣша́ющаяся въ поли́тику; || *Теат.* стати́стка, актри́са безъ рѣче́й на сце́нѣ.

Statystyczny, статисти́ческій.

Statystyk, -a, *м.* стати́стикъ

Statystyka, -i, *ж.* стати́стика; || статисти́ческое описа́ніе (*страны́*).

Statywa, -y, *ж.* *Стар.* оби́тель.

Staw, -u, *м.* суста́въ, сочлене́ніе. **Ze stawu wyruszyć**, вы́вихнуть, свихну́ть; || прудъ.

Stawać, Stanąć, става́ть, встава́ть, стать, остана́вливаться, останови́ться; || ста́ться, сбы́ться, случи́ться. **Stawać po drodze**, остана́влитаться въ доро́гѣ. **Stawać gdzie, u kogo**, останови́ться гдѣ́ либо, у кого́. **Stanąć w hotelu**, останови́ться въ гости́нницѣ. **Stanąć przy kim**, стать съ кѣмъ ря́домъ. **Stanąć na czele**, стать въ челѣ́ *или* во главѣ́. **Stanąć w obronie czyjéj**, вступи́ться за кого́, приня́ть чью либо́ сто́рону, взять кого́ либо подъ свою́ защи́ту. **Stanąć przed sądem**, яви́ться въ судъ. **Staniemy w Warszawie wieczorem**, мы пріѣ́демъ въ Варша́ву ве́черомъ. **Stanąć u kresu swoich życzeń**, дости́гнуть предѣ́ла свои́хъ жела́ній. **Od tego aż włosy na głowie stają**, отъ э́того во́лосъ стано́вится ды́бомъ, э́то ужа́сно. **Łzy mu w oczach stanęły**, глаза́ его́ напо́лнились слеза́ми. **Stanął pokój**, заключёнъ былъ миръ. **Stanąć na czém**, *Безл.* рѣши́ться, останови́ться на чёмъ, поко́нчить; || достава́ть, става́ть, хвата́ть, быть доста́точну; || **Cud się stał**, сверши́лось чу́до. **Gdzie się to stało**, гдѣ э́то случи́лось?

Stawanie, -nia, *ср.* я́вка, *см.* **Stawiennictwo**.

Stawarz, -a, *м.* *Стар.* копа́ющій прудъ.

Stawczyzna, -y, *ж.* аре́ндная пла́та за прудъ.

Stawiać, Stawić, ста́вить, поста́вить, стать; || стро́ить, сооружа́ть, воздвига́ть; || класть, положи́ть, помѣсти́ть. **Stawiać filiżankę na stole**, ста́вить ча́шку на столѣ́. **Stawiać obóz**, стать ла́геремъ, разби́ть ла́герь. **Stawiać pierwsze kroki czyje**, руководи́ть, наставля́ть кого́-либо. **Stawiać pijawki**, припуска́ть пія́вки. **Stawić loterją**, взять лотере́йный биле́тъ. **Stawić życie na kartę**, рискова́ть жи́знію. **Stawić komu czoło**, не поддава́ться, не

уступа́ть кому́. Stawić pole, дать сраже́ніе. **Stawiać posągi, pomniki**, воздвига́ть ста́туи, па́мятники. **Stawiać pałace, kościoły, domy**, возводи́ть, сооружа́ть дворцы́, це́ркви, дома́. *Посл.* **Zamki na lodzie stawić**, стро́ить возду́шные за́мки. **Stawić świadków**, представля́ть свидѣтелей. **Na szańc stawić**, подвергать опа́сности, дѣлать наудачу. || **Stawiać się, Stawić się**, явля́ться, яви́ться, представля́ться, предста́виться, пока́зываться, показа́ться, выка́зываться, вы́казаться. **Stawić się w sądzie**, яви́ться, предста́ть въ судъ. **Stawić się gdzie, u kogo**, придти́ куда́-либо, придти́ къ кому́-либо (*въ назна́ченное вре́мя*). **Stawić się przed kim**, яви́ться, предста́виться къ кому́ (*къ нача́льнику*). **Stawić się w słowie**, устоя́ть въ сло́вѣ, сдержа́ть сло́во. **Głuchym się na co stawiać**, притворя́ться глухи́мъ, не слу́шать, не хотѣть слу́шать, не внима́ть про́сьбамъ. **Z godnością się komu stawić**, вы́казать кому́ своё досто́инство.

Stawiączka, -i, *ж.* торчёкъ. **Stawiączką co kłaść, ста́вить что́-либо сто́ймя**, стойко́мъ, торчма́; || **прямы́я бу́квы** въ печа́ти *или* на письмѣ.

Stawianie, Stawienie, -nia, *ср.* поставле́ніе, помѣще́ніе, представле́ніе, предъявле́ніе, я́вка; || строе́ніе, построе́ніе, постро́йка, сооруже́ніе. || *Юрид.* **Stawienie się w sądzie**, я́вка въ судъ.

Stawianka, -i, *ж.* родъ уды́ на щукъ.

Stawiarka, -i, *ж.* копа́ніе прудо́въ; || ти́на, илъ въ прудѣ.

Stawić, Stawić się, *см.* **Stawiać.**

Stawidło, Stawidełko, -a, *ср.* затво́ръ, вешня́къ (*у шлю́за*), подъёмная дверь, шлюзъ (*въ пруду́*); || подъёмъ, коромы́сло, о́цѣпъ, перевѣсъ у мостовъ, у колодцевъ; || * прегра́да; || *Сравн. Церк. и русск. Стар.* ста́вило (*отвѣсъ, уровень*); || *Горн.* ста́вень. **Stawidło pogrodkowe**, спускъ.

Stawienie się, -nia się, *ср.* я́вка (*въ судѣ*).

Stawiennictwo, -a, *ср. Юрид.* я́вка въ судъ.

Stawinoga, -i, *м. Стар.* и *Прост.* назва́ніе хлѣба; || *Стар.* хлѣбода́ръ.

Stawisko, -a, *ср.* ложби́на пруда́; || **большо́й запу́щенный** прудъ.

Stawka, -i, *ж.* ста́вка (*въ игрѣ*); || **установка** у́лья съ пчёлами на дере́вѣ.

Stawnica, -y, *ж. Зоол.* водопаучо́къ.

Stawniczy, -ego, *м.* сто́рожъ, смотри́тель пруда́.

Stawniki, -ów, *мн.* **ра́зной величины́ о́бручи.**

Stawnociąg, Stawnoprost, -u, *м.* **Stawnoprosta** *или* **Stawnociągła linja**, *Стар.* перпендикуля́рная ли́нія.

Stawnociągłość, Stawnoprostość, -ści, *ж.* перпендикуля́рность, отвѣсность.

Stawowaty, состоя́щій изъ суста́вовъ, **сочлене́нный.**

Stawowy, суста́вный; || **Stawowy, Stawny**, прудово́й.

Stebnować, Stepnować, строчи́ть.

Stebnówka, Stepnówka, -i, *ж.* стро́чка.

Stęchlina, Stęchlizna, -y, Stęchłość, -ści, *ж.* за́тхлость, за́тхлость, за́тхлый за́пахъ, ту́холь.

Stęchły, за́тхлый, ту́хлый.

Stęchnąć, ту́хнуть, проту́хнуть.

Stecka, Steczka, Stedzka, *см.* **Scieżka.**

Stęga, *см.* **Wstęga**; || *Прост.* брусо́къ, полоса́ (*желѣза*), *см.* **Sztaba.**

Stęgnisko, Stęgno, -a, *ср.* слѣдъ, стезя́, тропа́, *см.* **Ślad.**

Stek, -u, *м. Стар.* слія́ніе, стече́ніе (*водъ*); || стокъ, спускъ воды́, *см.* **Sciek. Stek kuchenny**, ка́менный судомо́йный столъ. **Stek okrętowy**, льяло; || * верте́пъ, прито́нъ, гнѣзди́лище (*разбо́йниковъ, воро́въ*).

Stęk, -u, *м.* стонъ, стена́нье, о́ханье.

Stękać, Stęknąć, стена́ть, стона́ть, застона́ть, о́хать, о́хнуть, вздыха́ть, вздохну́ть; || * горева́ть (*о чёмъ*).

Stękanie, -nia, *ср. см.* **Stęk.**

Stękliwie, жа́лобно, жа́лостно, съ о́ханьемъ, съ стена́ньемъ.

Stękliwy, стена́щій, сто́нущій, жа́лобный, жа́лостный.

Stęknąć, *см.* **Stękać.**

Stelmach, -a, *м.* каре́тникъ, колёсникъ, *см.* **Kołodziej.**

Stelmachowa, -éj, *ж.* жена́ каре́тника, колёсника.

Stelmastwo, -a, *ср.* каре́тное мастерство́.

Stempor, -a, *м. Горн.* забо́йникъ.

Stempel, -pla, *м.* по́ршень (*у насо́са*); || *Артил.* прибо́йникъ; || шо́мполъ (*у ружья́*); || штемпель, чека́нъ; || клеймо́, гербъ, штемпель (*на бума́гѣ, письмѣ*). **Opłata od stempla**, ге́рбовая по́шлина; || **Stempel w rusztowaniu**, подпо́ра въ подвя́зяхъ, подста́вка; || *Горн.* сто́йка, костыль, подхва́тъ; || **Stempel kollateralny**, ге́рбовая по́шлина съ наслѣдствъ въ боковы́хъ ли́ніяхъ. **Stempel nominacyjny**, ге́рбовая по́шлина при опредѣле́ніи на слу́жбу. **Stempel szacunkowy**, ге́рбовая по́шлина соразмѣрно цѣнности.

Stempelek, -lka, *м.* ма́ленькій по́ршень (*у ручно́го насо́са*); || ма́ленькій штемпель; || **молото́чекъ** (*въ фортепіа́но*); || штемпелька, **щемло́** (*орудіе для сжима́нія*).

Stemplarz, -a, *м.* штемпельме́йстеръ.

Stemplować, штемпелева́ть, штемпели́ть, клейми́ть штемпелемъ; || подпира́ть, поддерживать подста́вками.

Stemplowanie, -nia, *ср.* штемпелева́ніе, **клейме́ніе.** || *Архит.* **закладна́я** ра́ма.

Stemplowany, штемпелевый, **клейме́ный.**

Stemplowe, -ego, *ср.* ге́рбовая по́шлина.

Stemplowy, штемпельный; || ге́рбовый. **Papier stęplowy**, ге́рбовая бума́га; || **набивно́й** (*о ткани*).

Stęp, -u, *м.* **и́ноходь,**(преиму́щественно употребля́ется въ творительномъ падежѣ: **Stępą**, и́ноходью). **Koń bieży stępą,** лошадь бѣжи́тъ и́ноходью.

Stępa, -y, *ж.* **сту́па,** и́готь; || **толчея́** (*зо́рная или рудна́я*); || **толка́чъ, колоту́шка, пестъ**; || **водоёмъ** подъ толчеёй (*въ бума́жныхъ фабрика́хъ*); || **сукнова́льня.**

Stępa, -y, *ж.* **сту́пка;** || *Горн.* **толчёная сту́па.**

Stępak, -a, *м.* **иноходецъ.**

Stępel, Stępelek, *см.* **Stempel.**

Stępia, -pi, *ж., см.* **Stęp.**

Stępić, *см.* **Tępić.**

Stępica, -y, *ж.* **западня́, лову́шка, капка́нъ.**

Stępieć, *см.* **Tępieć.**

Stępienie, *см.* **Tępienie.**

Stępiony, иступленный.

Stępka, -i, *ж.* **пе́стикъ, толка́чикъ;** || *Морс.* **киль.**

Stępkarz, Stępnik, -a, *м.* **рабо́тникъ толку́щій** въ сту́пѣ.

Stęplować, Stęplowanie i t. d., *см.* **Stemplować, Stemplowanie i t. d.**

Stępor, Stąpor, -a, *м.* **толчёный пестъ, толка́чъ, колоту́шка;** || **ма́ленькой насо́съ, насо́сецъ.**

Stępować, Stąpić, мочи́ть, декатировать (*сукно́*).

Stępowanie, Stąpienie, -nia, *ср.* **декатиро́вка** су́коновъ.

Stępówka, -i, *ж.* **молодка, молода́я откормленная ку́рица.**

Ster, Styr, -u, *м. Морс.* **руль;** || * **кормило;** || **правило. Ster rządu,** кормило правле́нія. **Ster u ptaków,** прави́льныя пе́рья (*въ крыльяхъ, кото́рыми пти́цы управля́ютъ свои́мъ полётомъ*). **Ster wiatrakowy,** мельничное правило.

Sterczący, торча́щій, выдающійся, выступа́ющій, выходя́щій; || заострённый.

Sterczeć, Sterczyć, торча́ть, выдава́ться, выступа́ть, приподнима́ться, поднима́ться.

Sterkoryzacja, -ji, *ж.* **унавоживаніе, удобре́ніе земли́.**

Sternictwo, -a, *ср. Морс.* **ло́цманское иску́сство, веде́ніе корабля́, управле́ніе корабле́мъ;** || * **управле́ніе,** завѣдываніе.

Sternik, -a, *м.* (*Стар.* **Styrman**), **ло́цманъ, шту́рманъ, ко́рмчій. Sternik miejscowy,** портово́й ло́цманъ.

Sterować, управля́ть; || *Морс.* **вести́** (*корабль*).

Sterowanie, -nia, *ср.* (**okrętem**), **управле́ніе** кораблёмъ.

Sterówka, -i, *ж.* **прави́льное перо́** (*у ки́щныхъ пти́цъ*).

Sterowy, рулево́й.

Stérta, *см.* **Styrta.**

Stężałość, -ści, *ж.* **сгусте́лость.**

Stężały, тугóй, упру́гій, окрѣплый, отвердѣлый, осѣвшійся, сгущённый.

Stężeć, Stężyć, *см.* **Tężeć, Tężyć.**

Stłoczony, сжа́тый, сплю́снутый, **сда́вленный.**

Stłoczyć, сжа́ть, сдави́ть, сплю́щить.

Stłuc, *см.* **Tłuc;** || **Stłuc sobie co,** ушиби́ться, ушиби́ть себѣ что́. || **Stłuc się,** *см.* **Tłuc się.**

Stłuczenie, -nia, *ср. см.* **Tłuczenie;** || **ушиб, контузія.**

Stłuczony, разби́тый, сло́манный; || *Хир.* **оконту́женный, ушибенный.**

Sto, -u *или* **-a,** сто, со́тня.

Stochmal, -u, *м.* **мучна́я пыль, пыль** отъ мукй.

Stoczek, -czka, *м.* **свёртокъ** изъ воско́вой свѣчи, **витая** восковая свѣча; || **болва́нъ, подста́вка** (*для парика́*); || **исто́къ** (*воды*); || **Stoczki, Ztoczki,** *мн.* **ви́нная гу́ща, ви́нный отсто́й;** || **свёртокъ кори́** со́дранной съ молодо́й ли́пы.

Stoczenie, Staczanie, -nia, *ср.* **ска́тываніе, сти́раніе, свертываніе;** || **стеченіе** истека́ніе, сцѣживаніе (*о жи́дкости*). * **Stoczenie bitwy,** сраже́ніе, **вступле́ніе** въ би́тву; || *см.* **Toczenie.**

Stoczkarz, -a, *м.* **восколе́й, свѣчни́къ.**

Stoczki, -ów, *мн. см.* **Stoczek.**

Stoczony, исто́ченный, **изъѣденный** (*черви́ми*); || **изъявлённый.**

Stoczyć, *см.* **Staczać;** || *см.* **Toczyć.**

Stoczyście, Stoczysto, кру́то, отвѣ́сно, пока́то, отло́го.

Stoczysko, -a, *ср.* **водоёмъ, цистерна.**

Stoczystość, -ści, *ж.* **пока́тость, поло́гость, отло́гость,** крутизна́.

Stoczysty, пока́тый, поло́гій, **отло́гій,** круто́й.

Stodoła, -y, *ж.* **ри́га, кры́тое гумно́, хлѣбный сара́й, жи́тница,** ови́нъ.

Stodolny, гуме́нный, принадлежа́щій къ гумну́.

Stofuncie, -cia, *ср.* **це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.**

Stóg, -ogu, *м.* **стогъ** (*сѣна*), **скирдъ** (*хлѣба*); || **ку́ча, гру́да.**

Stogon, -a, *м.* **родъ раковиднаго живо́тнаго.**

Stogowy, стого́вый.

Stoicki, стойческій, твёрдый, **непоколеби́мый. Po stoicku,** стойчески, твёрдо.

Stoik, -a, *м.* **сто́икъ;** || **твёрдый, непоколеби́мый челове́къ.**

Stojączka, -i, *ж.* **стойка.** Употребля́ется то́лько въ винит. падежѣ: **Na stojączkę, Na stojączki, W stojączki, сто́йма,** стойко́мъ, сто́я.

Stojący, стоя́щій, стоя́чій. *Юрид.* **Stojący w czyjém prawie,** пре́емникъ.

Stojak, -a, *м.* **зѣва́ка, дармое́дъ, тунея́децъ;** || **лѣнень** (*деревя́нный брусъ, полага́емый лёжмя въ строе́ніи подъ основа́ніе стѣнъ*); || **сто́йка** (*поста́вленное сто́йма бревно́ для подкрѣпле́нія потолка́*).

Stójka, -i, *ж.* **часы́, карау́лъ;** || **стре́лка**

Być na stójce, stoя́ть на караýлѣ, на часáхъ, *см.* **Straż, Warta.**

Stok, -u, *м.* водоёмъ, **спускъ, стокъ,** сколъ (*воды*); || **истóкъ, истóчникъ**; || **скóпище**; || *Фортиф.* **глáсисъ.**

Stokfisz, -a, *м.* **трескá** (*рыба*); || **солёная и вя́лая трескá, штóкфишъ, сушёный лабарда́нъ.**

Stokłos, -u, *м.* **Stokłosa, -y,** *ж. Бот.* **мя́тлица,** овёсецъ; || *Агр.* **дúкій** *или* **живóй** овёсъ, *см.* **Owsik.**

Stokroć, стократъ, **сто** разъ, со сторúцею, сторúчно. || **Stokroć, -ci, Stokrotka, -i,** *ж. Бот.* **маргарúтка. Stokroć mniejsza,** бѣльцы́ (*растéніе*).

Stokrotka, *Бот. см.* **Stokroć.**

Stokrotnie, Stokrotno, сторúчно, **со** сторúцею, стократъ, сто разъ.

Stokrotny, сторúчный, стократный.

Stół, -ołu, *м.* столъ; || обѣдъ *или* ýжинъ. **Stół zastawiać,** стáвить, подавáть кýшанье **на** стóлъ. **Nakryć do stołu,** накрыть столъ. **Zawołać kogo do stołu,** позвáть **кого** обѣдать *или* ýжинать. **Siedzieć u stołu,** сидѣть за столóмъ. **Wstać od stołu,** встать изъ-за стола́. **Usługiwać do stołu,** прислýживать за столóмъ. **Naczelnik stołu,** столоначáльникъ. **Stół do grania,** лóмберный столъ. **Stół pański,** бáрскій столъ. **Stół otwarty,** открытый столъ. || **Stół Pański,** алтáрь, престóлъ; || **Причáстіе** Св. Тáинъ. || *Юрид.* **Rozłączenie od stołu i łoża,** прекращéніе сожúтельства (*мéжду супрýгами*). || *Посл.* **Uderz w stół, nożyce się odezwą,** знáетъ кóшка, чьё мáсо съ́ела, *или* на вóрѣ и шáпка горúтъ.

Stoła, -y, Stolnia, -ni, *ж. Горн.* **штóльна.**

Stóła, *см.* **Stuła.**

Stolarczyk, -a, *м.* **столáрскій** *или* **столя́рскій** подмастéрье.

Stolarka, -i, *ж.* столáриха, **столя́риха,** жена́ столярá.

Stolarnia, -ni, *ж.* **столя́рня, столя́рня.**

Stolarski, столя́рный, **столя́рный, столя́рскій.**

Stolarstwo, -a, *ср.* **столя́рное** *или* **столя́рное** ремéсло́.

Stolarzowa, *см.* **Stolarka.**

Stolcowy, *Стар.* **стóльный, столúчный;** || **отхóжій,** заднепроходный. **Stolcowa bania** *или* **donica,** судно́, стольчáкъ.

Stolec, -lca, *м. Стар.* **крéсла, сѣдáлище,** сидѣнье; || **престóлъ,** тронъ; || **столúца,** престóльный гóродъ; || **кáѳедра проповѣдническая**; || *Стар.* **Stolec sądowy,** судъ, судéбное мéсто; || *Архит.* **основáніе, основа, бáза,** бáзисъ, **подножіе, пьедестáлъ, цóколь**; || **срубъ вѣтреной мéльницы**; || **судно́, стольчáкъ**; || *Плотн.* **цóколь, подстáвка. Iść na stolec, идтú на нúзъ,** испражня́ться. **Stolec trudny, Trudność stolca, запóръ**; || *Мед.* **калъ.**

Stólecie, -cia, *ср.* **столѣтіе, вѣкъ.**

Stołeczek, -czka, *м.* **скамéечка, стýльчикъ.**

Stołeczny, столúчный.

Stołek, -łka, *м.* **стулъ**; || **скамéйка,** табурéтъ.

Stoletni, Stoletny, столѣтній. Rok stoletni, послѣдній **годъ** въ столѣтіи.

Stolica, -y, *ж.* **столúца,** столúчный гóродъ. **Stolica apostolska,** рúмскій дворъ.

Stoliczek, -czka, Stolik, -a, *м.* **стóликъ. Stolik do pisania,** контóрка, пúсьменный столъ. **Stolik mierniczy,** мензýла (*орýдіе*).

Stolim, Stoliman, Stolin, Stwolin, -a, *м. Стар.* **исполúнъ,** великáнъ, *см.* **Olbrzym.**

Stolistny, Stulistny, столúственный, столúстый.

Stołkarz, -a, *м.* **стýльникъ,** дѣлающій стýлья, **скамéйки.**

Stołkowy, стýльный, **скамéечный.**

Stolnica, -y, *ж.* доскá (*кухóнная*). *Умен.* **Stolniczka, -i,** дощéчка.

Stolnik, -a, *м. Стар.* **стóльникъ.** || *Горн.* **штóльный рабóтникъ.**

Stolnikowa, -éj, *ж. Стар.* **жена́,** супрýга **стóльника.**

Stołować (kogo), давáть кому́ столъ, кормúть, держáть нахлѣбниковъ. || **Stołować się** (gdzie, u kogo), быть у кого на хлѣбáхъ, имѣть столъ, обѣдъ у **кого,** обѣдать (*за дéньги*), пóльзоваться **хозя́йскимъ** столóмъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* **потолóкъ**; || **настúлка, помóстъ.**

Stołowanie, -nia, *ср.* **содержáніе нахлѣбниковъ**; || **Stołowanie się,** пóльзованіе **хозя́йскимъ** столóмъ (*за дéньги*).

Stołowe, -ego, *ср.* **столóвыя дéньги.**

Stołownik, -a, *м.* **нахлѣбникъ**; || **застóльникъ,** обѣдающій за óбщимъ столóмъ.

Stołowy, столóвый. **Sprzęty stołowe, stołowy** прибóръ, **сервúзъ. Naczynia stołowe,** столóвая посýда.

Stonasób, Wstonasób, сторúчно, **со** сторúцею.

Stonasobny, сторúчный.

Stonka, -i, *ж.* **червéцъ** (*наскóмое*), *см.* **Czerwiec.**

Stonóg, -oga, *м.* **стонóгъ, стонóжка,** мокрúца (*наскóмое*); || *Зоол.* **броненóсецъ**; || **подкáменная** мокрúца.

Stonogi, стоногóжный.

Stonogowiec, -wca, *м. Бот.* **стонóжникъ** (*растéніе*).

Stopa, -y, *ж.* **стопá,** ступнá, слѣдъ у **ногú,** пядь, пя́день, нога́; || **подóшва** (*горы*); || **футъ** (*мúра*); || **Stopa mennicza,** прóба монéты; || **пя́тка** (*у чулка́*). || **Stopa procentowa,** колúчество процéнтовъ, укáзный процéнтъ; || **стопá** (*извѣстное числó слогóвъ входя́щихъ въ состáвъ стиха́*); || *Воен. см.* **Stopka. U stóp matki bez duszy upadła,** онá безчýвственно упáла къ стопáмъ (къ ногáмъ) **мáтери. U stóp ołtarza,** у подножія алтаря́. **U stóp tronu,** у подножія трóна. **Bronić każdéj stopy ziemi,** защищáть кáждую пя́дь земли́. **Żyć na wielką stopę,** жить на большýю нóгу,

роскóшно. Być z kim na dobréj stopie, быть съ кѣмъ на корóткой, на дрýжеской ногѣ́. Iść za kim w stopy, подражáть комý, идти́ по чьимъ слѣдáмъ.

Stopień, -pnia, *м.* стéпень; || ступéнь, ступéнька (*лѣстницы*); || Stopień u karety, u powozu, подно́жка; || *Грам.* стéпень (*сравнéнія*); || *Мат.* грáдусъ (*360-я часть крýга*), стéпень (*уравнéнія*), грáдусъ (*широты́, долготы́*), грáдусъ *и́ли* дѣлéніе (*баромéтра, термомéтра*); || чинъ, достóинство. Stopień pułkownika, чинъ полкóвника; || стéпень (*учёная*); || Stopień dawany uczniom, балъ, отмѣ́тка.

Stopka, -i, *ж.* нóжка; || *Бот.* пролóмникъ (*растéніе*). || *Воен.* Stopka pułkowy, профóсъ.

Stopnieć, *см.* Topnieć.

Stopnik, -a, *м.* ры́ба въ оди́нъ футъ длинóю; || мѣ́ра длины́ раздѣлённая на фýты.

Stopniować, раздѣля́ть на грáдусы.

Stopniowanie, -nia, *ср.* постепéнность, послѣ́довательность, градáція; || *Рит.* приращéніе; || раздѣлéніе на грáдусы; || *Грам.* сравнéніе степенéй.

Stopniowy, постепéнный, послѣ́довательный.

Stopny, стóпный.

Stopowy, подóшвенный; || фýтовый.

Storaki, стокрáтный.

Storaks, -u, *м.* стирáкса, роснóй лáданъ.

Storo, *см.* Sztorc.

Storczyć, Storzyć, Strożyć, топóрщить, топы́рить; || насторáживать ýши, поднимáть. || Storczyć się, топóрщиться, топы́риться; || станови́ться на дыбы́.

Storczyk, -a, *м.* *Бот.* я́трышникъ, кукýшкины слёзы (*растéніе*).

Storczykowy, *Бот.* ятры́шниковый.

Storczypięta, Storzypięta, -y, *м.* хвастýнъ, бахвáлъ, самохвáлъ.

Storzyszek, -szka, *м.* *Бот.* ди́кій бази́ликъ (*растéніе*).

Stos, Stós, -osu, *м.* кýча, грýда, скóпище; || *Стар.* удáръ, толчóкъ; || костёръ. Spalono go na stosie, егó сожгли́ на кострѣ́.

Stosek, -sku, Stosik, -a, *м.* кýчка, небольшáя грýда.

Stosił, -u, *м.* *Бот.* медвѣ́жья лáпа, борщъ (*растéніе*).

Stosować, Srzystosować (co z czém), срáвнивать, сравни́ть, сличáть, сличи́ть, соглашáть, согласи́ть (*съ чѣмъ*); || Ustosować, Przystosować, Zastosować (co do czego), примѣни́ть, приравня́ть, сообрази́ть, приноравить, прилáдить, приспосóбить (*къ чемý*). Stosować wyrazy do myśli, соображáть словá съ мы́слями. || Stosować się, Zastosować się (do czego, do kogo), примѣня́ться, примѣни́ться, приноравливáться, приноравиться (*къ чемý, къ комý*), соображáться, сообрази́ться (*съ чѣмъ съ кѣмъ*), согласовáться, согласи́ться, прилáживаться, прилáдиться (*къ чемý*), относи́ться, отнести́сь (*къ чемý, къ комý*), руковóдствоваться (*чѣмъ*). To się zupełnie nie stosuje do naszych obyczajów, э́то вóвсе не согласýется съ нáшими нрáвами. Trzeba się do drugich stosować, нýжно съ други́ми соображáться. To się nie do ciebie stosuje, э́то не къ тебѣ́ отнóсится. On nie umie stosować się do okoliczności, онъ не умѣ́етъ соображáться съ обстоя́тельствами. || *Стар.* вдавáться, предавáться (*чемý*). Stosować się do złości, предавáться гнѣ́ву.

Stosowanie, -nia, *ср.* примѣнéніе, сличéніе, приноровлéніе, соображéніе, согласовáніе, приспособлéніе, прилáживаніе.

Stosowany, примѣнённый, сличённый, приноро́вленный, согласóванный, приспосóбленный, прилáженный. Chemja stosowana, прикладнáя хи́мія. Matematyka stosowana, прикладнáя математика. || Stosowany kapelusz, треугóльная шля́па.

Stosownie (do czego), сообрáзно, схóдственно, соотвѣ́тственно (*съ чѣмъ*), относи́тельно (*чегó*), прили́чно, соразмѣ́рно (*чемý*), по мѣ́рѣ (*чегó*). Żyć stosownie do swego stanu, жить сообрáзно съ свои́мъ состоя́ніемъ. Nagradzać stosownie do zasług, награждáтъ по мѣ́рѣ заслýгъ.

Stosowność, ści, *ж.* сообрáзность, схóдственность, соотвѣ́тственность, относи́тельность, умѣ́стность, прили́чіе. Stosowność kary do przekroczenia, соотвѣ́тственность наказáнія простýпку, *и́ли* соотвѣ́тственное простýпку наказáніе. Stosowność odpowiedzi, прили́чный отвѣ́тъ.

Stosowny (do czego), сообрáзный, прили́чный, соотвѣ́тственный (*чемý*), приноро́вленный, приспосóбленный (*къ чемý*) умѣ́стный. Stosowny do okoliczności, приноро́вленный къ обстоя́тельствамъ. Mowa stosowna do miejsca i czasu, рѣ́чь прили́чная мѣ́сту и врéмеми.

Stosuga, -i, *ж.* *Кам.* заусёнокъ, промежýтокъ мéжду кирпичáми въ кáменномъ строéніи.

Stosunek, -nku, *м.* отношéніе, соотношéніе, сношéніе, связь; || *Мат.* пропóрція, содержáніе, отношéніе. Stosunki dominjalne, вóтчинныя отношéнія. Stosunki handlowe, торгóвыя сношéнія. Stosunek jednéj rzeczy do drugiéj, отношéніе одногó предмéта къ другóму. W stosunku, въ размѣ́рѣ, соразмѣ́рно. W stosunku 9 rub. sr., считáя по 9 р. сер.

Stosunkowo, пропорціонáльно, соразмѣ́рно (*чемý*); || относи́тельно (*чегó*).

Stosunkowy, пропорціонáльный, относи́тельный, соразмѣ́рный.

Stosygiel, -gla, *м.* родъ столя́рнаго стрýга.

Stotysięczny, стоты́сячный.

Stowarzyszać, Stowarzyszyć, состав-

ля́ть, соста́вить компа́нію, това́рищество; || **Stowarzyszać się, Stowarzyszyć się, соединя́ться, соедини́ться въ общество, соста́вить това́рищество.**

Stowarzyszenie, -nia, *ср.* **о́бщество, това́рищество, компа́нія.**

Stowarzyszony, *Ком.* **това́рищъ.**

Stowrzód, -odu, Stowrzodowiec, -wca, *м. Бот.* **вербе́йникъ (*расте́ніе*).**

Stożek, -żka, *м. Умен.* **стожо́къ (*сѣна*).**

Stożkowaty, конусообра́зный.

Stożkowy, коническій, кеглеобра́зный; || **ко́нусный.** *Мат.* **Przecięcie stożkowe, кони́ческое сѣче́ніе.**

Strąbić, *см.* **Strąbować.**

Strącać, Strącić, сбра́сывать, сбро́сить, ста́лкивать, столкну́ть, сверга́ть, све́ргнуть, низверга́ть, низве́ргнуть, низлага́ть, низложи́ть; || **руби́ть, сруби́ть, отруби́ть, вали́ть, повали́ть.** **Strącić kogo z góry, столкну́ть съ горы́. Strącić komu głowę, отруби́ть кому́ го́лову;** || **вы́честь, сдѣлать ски́дку.**

Strącanie, Strącenie, -nia, *ср.* **сбра́сываніе ста́лкиваніе, сверже́ніе, низложе́ніе,** || **отсѣче́ніе;** || **вы́четъ, ски́дка.**

Stracenie, -nia, *ср.* **казнь (*преступника*), сме́ртная казнь;** || **наказа́ніе, муче́ніе.**

Straceniec, -ńca, *м.* **осуждённый на сме́рть, приговорённый къ сме́рти;** || *Церк.* **осужде́нникъ, окая́нникъ;** || **головоре́зъ, сорване́цъ, пропа́щій, отча́янный человѣ́къ.**

Strach, -u, *м.* **страхъ, у́жасъ, боя́знь, испу́гъ.** *Посл.* **Strach ma wielkie oczy, у стра́ха глаза́ вели́ки. Drżeć ze strachu, дрожа́ть отъ стра́ха. Brzydka aż strach, ужа́сно какъ она́ дурна́, безобра́зна. Łże aż strach, страхъ какъ онъ лжётъ;** || **Strach, -a,** *м.* **пу́гало, чу́чело, страши́лище. Postawić stracha w ogrodzie, поста́вить чу́челу въ саду́;** || **привиде́ніе, при́зракъ, тѣнь, домово́й. Bać się strachów, боя́ться привиде́ній.**

Strachać się, страши́ться, ужаса́ться, боя́ться, пуга́ться.

Strachliwość, -ści, *ж.* **боязли́вость, пугли́вость, ро́бость.**

Strachliwy, боязли́вый, пугли́вый, роб-кій.

Strachowisko, -a, *ср.* **страши́лище, пу́гало.**

Stracić, утра́тить, потеря́ть, лиши́ться. Straciła córkę i męża, она утра́тила дочь и му́жа въ одно́ вре́мя, она лиши́лась до́чери и му́жа вмѣстѣ. Stracić serce, odwagę, потеря́ть прису́тствіе ду́ха, лиши́ться бо́дрости, струси́ть, оробѣ́ть; || **промота́ть, прокути́ть. Stracił majątek na bale, онъ промота́лъ име́ніе на пира́хъ;** || **лиши́ть жи́зни, снять, отсѣ́чь го́лову, умертви́ть, погуби́ть.**

Strącić, *см.* **Strącać.**

Stracony, казнённый сме́ртью, обезглавленный; || **потя́нный, утра́ченный, уничто́женный, разорённый;** || **сброшенный, сто́лкнутый, све́ргнутый, па́дшій, низве́ржевный. Anioł strącony, па́дшій а́нгелъ.**

Strączasty, стручи́стый, стручкова́тый, приноси́щій мно́го стручко́въ; || *Бот.* **стручённый (*о расте́ніяхъ*).**

Strącze, -a, *ср. Собир.* **стручки́.**

Strączek, -czka, *м. Умен.* (*см.* **Strąk**), **стручо́къ, стручёчекъ.**

Strączkowy, стручко́вый; || **бобо́вый, бобовидный.**

Strączyna, -y, *ж.* **стручко́вая шелуха́.**

Strączysty, стручи́стый.

Stradać (czego); теря́ть что́-либо, лиша́ться чего́-либо.

Stragan, -a, -u, *м.* **бу́дка, ла́вочка, Зелага́нъ.**

Straganek, -nka, *м.* **бу́дочка, небольшо́й балага́нъ, ла́вочка.**

Stragarka, -i, *ж.* **мелочна́я торго́вка, ла́вочница.**

Stragarz, -a, *м.* **ла́вочникъ, мелочно́й торгове́цъ;** || = **Strangarz,** *Архит.* **подперемы́чный брусъ.**

Strąk, -a, *м.* **струкъ;** || **бобъ, бобо́вый стручёкъ.**

Strąkowacieć, пуска́ть стручки́.

Strąkowaty, стручкова́тый.

Strąkowy, стручко́вый.

Strapienie, -nia, *ср.* **скорбь, прискорбіе, огорче́ніе.**

Strapiony, огорчённый, опеча́ленный.

Straszenie, -nia, *ср.* **страща́ніе, устраще́ніе, запу́гиваніе, пригра́живаніе.**

Straszliwie, Strasznie, ужа́сно, стра́шно; || **чрезмѣрно, безмѣрно, кра́йне.**

Straszliwość, Straszność, -ści, *ж.* **страхова́тость, чудо́вищность.**

Straszliwy, Straszny, стра́шный, ужа́сный, ужаса́ющій; || **чудо́вищный, чрезвыча́йный, безмѣрный;** || *Стар.* **пугли́вый, боязли́вый, трусли́вый.**

Strasznica, -y, *ж.* **мегѣ́ра, зла́я же́нщина;** || **уро́дъ, уро́дливая же́нщина.**

Strasznie, *см.* **Straszliwie.**

Strasznik, -a, *м.* **страши́лище, уро́дъ.**

Straszność, *см.* **Straszliwość.**

Straszny, *см.* **Straszliwy.**

Straszyć, пуга́ть, страща́ть, устраша́ть. *Безлич.* **Straszy w tym domu, въ э́томъ до́мѣ во́дятся че́рти, домовы́е.**

Straszydło, -a, *ср.* **страши́лище, привиде́ніе;** || **пу́гало, чу́чело.**

Strata, -y, *ж.* **утра́та, поте́ря, лише́ніе, уро́нъ, ущербъ. Strata na żelazie, угаръ.**

Stratnie, расточи́тельно.

Stratny, расточи́тельный, неэкономный.

Stratować, *см.* **Tratować.**

Stratowanie, -nia, *Агр. ср.* **истребле́ніе, потра́ва. Stratowanie zasianych gruntów, потра́ва засѣянныхъ поле́й.**

Strawa, **-y**, *ж.* пи́ща, кормъ; || фуражъ (*для скота*).

Strawić, *см.* **Trawić.**

Strawienie, *см.* **Trawienie.**

Strawne, **-ego**, *ср.* кормово́е, пла́та вмѣсто кормовы́хъ припа́совъ, столо́выя де́ньги, харчевы́я де́ньги.

Strawność, **-ści**, *ж.* удобовари́мость (*пи́щи*). **Strawność żołądka**, варе́ніе желу́дка, пищеваре́ніе.

Strawny, удобовари́мый, удо́бный для сваре́нія; || съѣстно́й, съѣдо́бный, снѣдный, *см.* **Jadalny.** **Pożywienie strawne**, удобовари́мая пи́ща. **Strawny żołądek**, испра́вный желу́докъ.

Strawować, корми́ть, пита́ть, содержа́ть, *см.* **Stołować.** || **Strawować się**, корми́ться, пита́ться, содержа́ть себя́, *см.* **Stołować się.**

Straż, **-y**, *ж.* стра́жа, дозо́ръ, карау́лъ; || хране́ніе, сбереже́ніе, при́смотръ, защи́та, охра́на. **Straż odbywać**, сторожи́ть, карау́лить, стоя́ть, быть на карау́лѣ, на часа́хъ. **Stać na straży granic**, сторожи́ть, оберега́ть грани́цы. **Srzednia straż**, аванга́рдъ. **Tylna straż**, аріерга́рдъ. **Straż ogniowa**, пожа́рная кома́нда. **Straż celno-graniczna**, погранична тамо́женная стра́жа. **Przydać komu straż**, конвои́ровать, прикрыва́ть, провожа́ть подъ конво́емъ.

Strażak, **-a**, *м.* пожа́рный, служа́щій въ пожа́рной кома́ндѣ.

Strażnica, **-y**, *ж.* за́мковая ба́шня, ба́шенка; || каланча́, обзо́рная ба́шня; || **Strażnica morska**, мая́къ; || **Strażnica na gwiazdy**, обсерваторія; || сторо́жка, карау́лка, *см.* **Buda**; || *Фортиф.* редутъ.

Strażnik, **-a**, *м.* стра́жникъ, сто́рожъ, карау́льщикъ; || храни́тель; || надсмо́трщикъ. || **Strażnik celny**, тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, объѣ́здчикъ, тамо́женный, погранйчный объѣ́здчикъ.

Strębować, **Strąbić**, созыва́ть, созва́ть тру́бнымъ зву́комъ.

Strębowanie, **Strąbienie**, **-nia**, *ср.* созыва́ніе, созва́ніе тру́бнымъ зву́комъ.

Stręczenie, **-nia**, *ср.* доста́вка, доставле́ніе, отпра́вка, посы́лка; || посре́дничество, предложе́ніе; || поручѣ́ніе, рекоменда́ція. || **Stręczenie do nierządu**, сво́дничество.

Stręczne, **-ego**, *ср. Ком.* пла́та за ма́клерскій трудъ.

Stręcznik, **-a**, *м.* ма́клеръ.

Stręczyć, доставля́ть, отправля́ть, посыла́ть; || предлага́ть; || поручи́ть, рекомендова́ть.

Stręczyciel, **-a**, *м.* поста́вщикъ, посре́дникъ; сводчикъ, коммиссіонеръ, фа́кторъ.

Stręczycielka, **-i**, *ж.* поставщи́ца, посре́дница, коммиссіоне́рша.

Strefa, **-y**, *ж.* полоса́; || *Геогр.* по́ясъ (*земли́*); || штрихъ, черта́ (*перо́мъ*).

Strefić, *см.* **Trefić**; || * оскверни́ть, опога́нить (*у Евре́евъ*).

Strefisty, полоса́тый.

Streścić, изложи́ть вкра́тцѣ.

Streszczenie, **-nia**, *ср.* кра́ткое изложе́ніе, содержа́ніе.

Stręt, **-u**, *м. Стар.* употребля́ется только въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Na stręcie**, подъ руко́ю, по бли́зости, сподру́чно; || *см.* **Wstręt.**

Strętwa, **-y**, *ж.* электри́ческій скатъ (*ры́ба*).

Strętwiałość, *см.* **Zdrętwiałość.**

Strętwiały, *см.* **Zdrętwiały.**

Strętwić, **Strętwieć**, *см.* **Drętwić**, **Zdrętwić.**

Strętwienie, *см.* **Zdrętwienie.**

Strof, **-u**, *м.* де́нежная не́ня, штрафъ.

Strofa, **-y**, *ж.* строфа́, стансъ, купле́тъ.

Strofować, взы́скивать, дѣ́лать, дава́ть вы́говоръ, выгова́ривать (*кому́*), жури́ть.

Strofowanie, **-nia**, *ср.* вы́говоръ, нагоня́й, напряга́й.

Stroić, **Strzystroić**, **Ustroić**, (*см.* **Przystrajać**, **Ustrajać**), одѣва́ть, одѣ́ть, наряжа́ть, наряди́ть, убира́ть, убра́ть, украша́ть, украси́ть, прикра́шивать, прикра́сить; || отдѣ́лывать, отдѣ́лать, обшива́ть, обши́ть; || **Stroić**, **Nastroić**, устра́ивать, устро́ить, стро́ить (*музык. инструме́нтъ*); настра́ивать, настро́ить; || поднима́ть, подня́ть; || воздвига́ть, воздви́гнуть; || составля́ть, соста́вить; || приготовля́ть, пріуготовля́ть, пригото́вить, пріугото́вить, нагото́вить, приспособля́ть, приспособи́ть, припра́влять, припра́вить, прила́живать, прила́дить, наряжа́ть, наряди́ть. **Stroić machinę**, устра́ивать, собира́ть маши́ну. * **Stroić minę**, жема́ниться, дѣлать ужи́мки. **Stroić śmiechy**, **śmieszki**, ухмыля́ться, смѣ́яться, зубоска́лить, насмѣ́шничать. **Stroić żarty**, **żarciki**, шути́ть, забавничать, издѣ́ваться, насмѣ́хаться; || **Stroić się**, **Ustroić się**, **Wystroić się**, наряжа́ться, наряди́ться, разряжа́ться, разряди́ться, убира́ться, убра́ться, украша́ться, украси́ться; || **Stroić się na co**, **do czego**, приготовля́ться, пригото́виться (*къ чему́*); || *Воен.* **Stroić się do szyku**, стро́иться (*въ ряды́*), станови́ться въ строй.

Stroiciel, **-a**, *м.* убо́рщикъ; || устрои́тель, строи́тель, производи́тель; || поджи́га, подстрека́тель; || настро́йщикъ (*муз. инструме́нтовъ*).

Stroicielka, **-i**, *ж.* убо́рщица; || производи́тельница; || настро́йщица (*Муз. инструме́нтовъ*).

Stroik, **-a**, *м.* прима́нная ду́дка, *см.* **Wabik.**

Stroisz, **-a**, *м. Садов.* тычи́нка (*для подпира́нія бобо́въ, горо́ха*), *см.* **Tyka**; || **Stroisze**, **-szów**, *мн.* и **Stroisz**, *Собир.* тычи́нникъ, загоро́дка, сдѣланная изъ тычи́нокъ; || *Рыб.* жердь, шестъ.

Strój, -oju, *м.* одѣя́ніе, оде́жда, пла́тье; || наря́дъ, убо́ръ, убра́нство, украше́ніе; || **Strój na konia,** *см.* **Rzęd;** || *Морс.* такела́жъ, осна́стка, осна́щиваніе (*корабля́*); || *Муз.* ладъ, строй; || строй, поря́докъ, расположе́ніе, размѣще́ніе; || настрое́ніе; || *Анат.* мошна́; || *Апт.* бобро́вая струя́; || **Stroje, -jów,** *мн.* же́нскіе наря́ды, убо́ры.

Strojenie, Przystrojenie, Ustrojenie, Nastrojenie, -nia, *ср.* украше́ніе, убира́ніе, убра́нство, наря́дъ; || прила́живаніе, приноравливаніе; || строе́ніе, устрое́ніе; || = **Nastrojenie**, расположе́ніе, распоря́докъ, устано́вка, прибо́рка; || приготовле́ніе, сбо́ры; || **Strojenie czego,** притво́рство, лицемѣ́ріе, натя́нутость. **Strojenie powagi,** выка́зываніе ва́жности, приня́тіе на себя́ ва́жнаго ви́да. **Strojenie (sobie) żartów, śmiechów z kogo,** шу́тки, насмѣ́шки (*надъ кѣмъ*), подшу́чиваніе. || **Strojenie się,** наря́дъ, туале́тъ.

Strojnat, -a, *м., см.* **Strojniś.**

Strojnie, Strojno, стро́йно, согла́сно; || краси́во, пы́шно, наря́дно. *Послов.* **Strojno a głodno, świetno a chłodno,** ѣсть не́чего, да жи́ть ве́село, *и́ли* на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Strojnik, -a, *м.* ключъ для настро́иванія (*инструме́нтовъ*).

Strojniś, -sia, *м.* франтъ, щёголь.

Strojnisia, -si, *ж.* франтиха, щеголи́ха.

Strojno, *см.* **Strojnie.**

Strojność, -ści, *ж.* стро́йность; || наря́дность, краси́вость.

Strojny, стро́йный, согла́сный; || наря́дный, краси́вый; || *Муз.* настро́енный (*инструме́нтъ*).

Stroka, Strzoka, *Умен.* **Stroczka, Strzoczka, -i,** *ж. Стар.* полоса́, *Умен.* поло́ска (*на пла́тьѣ*), позуме́нтъ, галу́нъ.

Strokaty, *см.* **Pstrokaty, Srokaty.**

Strona, -y, *ж.* страна́; || сторона́, бокъ; || па́ртія; || *Юрид.* сторона́, тя́жущійся. **Strona przeciwna,** проти́вная сторона́. **Strona interesowana,** сторона́ прича́стная дѣ́лу. **Strona trzecia,** тре́тьи ли́ца. **Strona cywilna,** гражда́нскій исте́цъ. **Strony w małżeństwie,** сочетава́ющіеся. **Strona skarżąca się,** проси́тель, исте́цъ. **Strona powołana, pozwana,** отвѣ́тчикъ; || **Odkładać co na stronę,** откла́дывать что́-либо въ сто́рону. **Wziąść kogo na stronę,** отвести́ кого́ въ сто́рону. **Cztery strony świata,** четы́ре сто́роны свѣ́та. **Chmura się nagle stroną ukazała,** ту́ча вдругъ показа́лась съ бо́ку, на сторонѣ́. **W naszych stronach,** въ на́шихъ сторона́хъ, въ на́шемъ кра́ю. **Być na** *и́ли* **po czyjéj stronie, trzymać czyję stronę,** быть на чьей сто́ронѣ, держа́ть чью сто́рону.

Stróna, Struna, Strona, -y, *ж. Муз.* струна́. *Умен.* **Strónka, Strunka, Stronka,** стру́нка.

Stronić (od kogo, od czego), избѣга́ть (*кого́*); || уклоня́ться, устраня́ться (*отъ кого́, отъ чего́*).

Stronica, Stronnica, -y, *ж.* страни́ца (*кни́ги, ру́кописи*).

Stronnictwo, -a, *ср.* па́ртія; || пристра́стіе, предубѣжде́ніе.

Stronniczy, пристра́стный, предубѣждённый.

Stronniczka, -i, *ж.* приве́рженица.

Stronnie, пристра́стно.

Stronnik, -a, *м.* приве́рженецъ, сторо́нникъ, послѣ́дователь.

Stronność, -ści, *ж.* пристра́стіе, предубѣжде́ніе.

Stronny, пристра́стный, предубѣждённый.

Strop, -u, *м.* потоло́къ, плафо́нъ; || * **Strop niebios,** небе́сный сводъ. || *Сравн. Церк. Слав.* стропъ, стропи́ло

Stropić (kogo), распуга́ть, спугну́ть, разогна́ть. || **Stropić się,** оторопѣ́ть, испуга́ться.

Stroskany, опеча́ленный, огорчённый; || изнурённый, удручённый.

Stróż, -a, *м.* сто́рожъ, смотри́тель; || блюсти́тель; || храни́тель. **Stróż domowy,** дво́рникъ. **Stróż więzienia,** тюре́мщикъ, тюре́мный сто́рожъ. || **Anioł - stróż,** Ангелъ-храни́тель.

Stróża, -y, *ж.* стра́жа (*Русск. Стар.* сторо́жа), ночно́й карау́лъ.

Stróżczyzna, -y, *ж.* карау́леніе, стереже́ніе (*по о́череди*).

Stróżowa, -éj, *ж.* жена́ сто́рожа.

Stróżować, (*Стар.* **Strożyć**), сторожи́ть, быть сто́рожемъ, карау́лить; || **Stróżować czemu** *и́ли* **nad czém,** охраня́ть, оберега́ть, стере́чь (*что́*), присма́тривать (*за чѣмъ*), блюсти́, соблюда́ть (*что́*).

Struć, *см.* **Truć.**

Struch, *см.* **Strug.**

Struchlałość, -ści, *ж.* оторопѣ́лость, пугли́вость; || изнеможе́ніе, упа́докъ силъ.

Struchlały, оторопѣ́лый, испу́ганный, оробѣ́вшій; || изнеможённый, упа́вшій ду́хомъ.

Struchleć, *см.* **Truchleć.**

Strucie, *см.* **Trucie.**

Strucla, -i, *ж.* родъ продолгова́таго бѣ́лаго хлѣ́ба (*приготовля́емаго къ пра́зднику Рождества́ Христо́ва*).

Strudzenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, уста́лость.

Strudzony, утомлённый, уста́лый.

Strug, Struch, -a, *м.,* **Struga, -i,** *ж.,* стругъ, плоскодо́нное гребно́е су́дно; || стругъ, столя́рный инструме́нтъ для гла́женія де́рева; || *Охот.* **Strugi,** *мн.* пере́дніе зу́бы у за́йца; || *см.* **Struga.**

Struga, -i, *ж.* струя́, пото́къ, *см.* **Strug.**

Strugać, Postrugać, Ostrugać, струга́ть, строга́ть, состра́гивать, сострога́ть, ост-

рога́ть; || скобли́ть, соскобли́ть, сгла́живать, сгла́дить, *см.* **Skrobać.**

Strugacz, -a, *м.* каменотёсъ, грани́льщикъ; || рѣщи́къ.

Strugałka, i, *ж.* **Strugałek, -łka,** *м.* рѣзна́я фигу́ра; || рѣзьба́; || стругъ (*столя́рный инструме́нтъ*).

Strukać, крича́ть (*о журавля́хъ*).

Strukanie, -nia, *ср.* крикъ журавле́й.

Struktura, -y, *ж.*, строе́ніе, устро́йство (*зда́нія*); || соста́въ (*человѣ́ческаго тѣла*).

Strum, -u, *м.* вобъ, ше́йная о́пухоль.

Strumień, -nia, *м.* ручёй, пото́къ.

Strumyczek, -czka, *м.* ручеёкъ.

Strumyk, -a, *м.* ручеёкъ.

Struna, *см.* **Stróna.**

Strup, -a, *м. Мед.* струпъ. **Strup słodki,** медо́вая, мѣщёчная о́пухоль. || *Ветер.* разсѣдина, колѣнный мокрецъ.

Strupek, -pka, *м. Умен.* (*см.* **Strup**), стру́пикъ.

Strupiasty, Strupiastny, стру́пный; || **Strupisty, Strupliwy,** струпова́тый.

Strupieć, струпѣть, покрыва́ться стру́пами.

Struś, -sia, *м.* стра́усъ, строфокоми́лъ (*пти́ца*).

Strusi, стра́усовый.

Struż, -y, *ж.* рѣзьба́, рѣзна́я рабо́та.

Strużenie, -nia, *ср.* струга́ніе, строга́ніе, струже́ніе.

Strużka, -i, *ж. Умен.* стру́йка,, *см.* **Struga.**

Strużyć, струи́ться, течь ручьёмъ.

Strużyna, -y, *ж.* стру́жка.

Strwonić, промота́ть, раста́тить.

Strwonienie, -nia, *ср.* раста́та.

Strych, -u, *м.* черда́къ. свѣтёлка подъ кро́влею, вы́шка, застрѣха, застрѣхъ; || гребло́. **Strychem,** *или* **pod strych,** *или* **w strych mierzyć,** *см.* **Strychować**; || **Strych, Sztrych,** черта́, штрихъ (*перо́мъ, ки́стью*); || **Strych na skrzypcach,** повóдка смычко́мъ; || спóсобъ, обы́чай, обыкновéніе. **Dawnym strychem,** по-стари́ному; || ста́рый хрычъ; || **Strychy, -ów,** *мн.* рыбы, кото́рыя въ пéрвый разъ икря́тся.

Strycharstwo, -a, *ср.* кирпи́чное ремесло́.

Strycharz, -a, *м.* кирпи́чникъ.

Strychować, сгребáть гребло́мъ рожь въ четверикѣ (*мѣряя подъ гребло́*); || *Воен.* анфили́ровать, обстрѣливать вдоль; || черти́ть, штрихова́ть; || *Морс.* **Strychować żagle,** спуска́ть парусá; || *Охот.* искáть (*звѣря*), идти́ по́-слѣду (*о собáкѣ*), перелетáть съ мѣста на мѣсто (*о хи́щной пти́цѣ*); || **Strychować się,** засѣка́ться (*о ло́шади*).

Strychulec, -lca, *м.* гребло́, гребóкъ; || деревя́нный брусóкъ *или* пласти́нка для точéнія косы́.

Stryczek, -czka, *м.* верёвка, верёвочка; || удáвка, пéтля (*на вúсѣлицѣ*).

Stryj, -ja, *м.* дя́дя по отцѣ́ (*Русск. Стар.* стрый); || **Stryj stary,** братъ дѣда (*Русск. Стар.* стрый вели́кій); || **Stryj starszy, Przestryjec,** братъ пра́дѣда; || * *Судох.* попу́тный вѣтеръ; || * лѣсъ. **Stryj brodę rozwinął,** т. е. лѣсъ одѣ́лся ли́стьями.

Stryjaszek, -szka, *м. Умен.* (*см.* **Stryj**), дя́дюшка, дя́денька.

Stryjaszkowy, дя́дюшкинъ.

Stryjec, -yjca, *м. Стар.* племя́нникъ; || **Stryjec herbowy,** имѣющій одинъ и тотъ же гербъ съ кѣмъ-либо другимъ.

Stryjeczno-rodzony, двоюродный, происходя́щій отъ родна́го бра́та по отцѣ.

Stryjeczno-stryjeczny, происходя́щій отъ пра́дѣдовскаго бра́та.

Stryjeczny (*Стар.* **Stryczny**), происходя́щій отъ дя́ди, двоюродный. (*Русск. Стар.* стрыйный, стрыйчный). **Stryjeczny brat,** двоюродный братъ.

Stryjek, -yjka, *м. Прост.* дя́дюшка, *см.* **Stryjaszek.** *Послов.* **Zamienił stryjek na siekierkę kijek,** промѣня́лъ ремешóкъ на лы́чко.

Stryjenka, -i, *ж.* тётка по отцѣ́ (*Русск. Стар.* стрыня, стрыя).

Stryjowski, дя́дній, дя́динъ.

Stryjowstwo, Stryjostwo, -a, *ср.* родство́ съ дя́дею по отцѣ́; || *Собир.* дя́дя съ жено́ю, дя́дя и тётка вмѣстѣ.

Strykać, *см.* **Strzykać.**

Stryszek, -szka, *м.* орѣшные щи́пчики, *см.* **Dziadek**; || кедро́вка (*пти́ца*); || ископа́емое де́рево; || *Умен.*, *см.* **Strych.**

Strzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ; || разстоя́ніе на вы́стрѣлъ.

Strzała, -y, *ж.* стрѣла́; || *Мат.* **Strzała łuku,** стрѣлка дуги, *см.* **Promień**; || *Охот.* сторона́, коне́цъ сѣти; || *Охот.* ла́сица (*хи́щный звѣро́къ*); || стрѣльча́тый сводъ; || лѣси́на у дере́въ, поднима́ющаяся пря́мо отъ корня́ вверхъ; || *Бот.* **Strzała sowia,** бедренéцъ (*расте́ніе*).

Strzałka, -i, *ж.* стрѣлка, стрѣ́лочка; || *Ветер.* ра́ковина, стрѣлка надъ копы́томъ (*у ло́шади*); || *Бот.* жёлтая ва́хта, стрѣльная трава́; || *Минер.* громо́вая стрѣла́, чóртовъ па́лецъ (*окамене́лая раковина*); || **Strzałka magnesowa,** магни́тная *или* компа́сная стрѣлка, *см.* **Igła.**

Strzalisty, Strzałowy, стрѣлови́дный, стрѣльный.

Strzałkowaty, стрѣлови́дный, стрѣльчатый.

Strzałowe, -ego, *ср.* де́нежное вознагражде́ніе охо́тнику за уби́таго звѣря; || часть уби́таго звѣря, отдава́емая охо́тнику въ вознагражде́ніе.

Strzałowy, огнестрѣльный; || стрѣльный, *см.* **Strzalisty.**

Strząsać, Strząsnąć, Strząść, стря́хивать, стряхну́ть, стрясáть, трясти́, стрясти́. **Strząsnąć kurz z sukni,** стряхну́ть пыль съ пла́тья. **Strząsać owoce z drzewa,** трясти́ фру́кты съ де́рева.

Strzecha, -y, *ж.* (*Русск. Стар.* стрѣха), соло́менная кры́ша, застре́ха, застре́хъ, навѣсъ; || избу́шка, лачу́га, хи́жина; || хлѣ́бный анба́ръ, жи́тница; || **чердакъ, вы́шка.**

Strzedz (czego), храни́ть, сохраня́ть, **оберега́ть,** бере́чь; || стере́чь, присма́тривать; || пасти́ (*скотъ*). **Strzedz czego jak oka w głowie,** бере́чь что́ какъ зѣни́цу о́ка. **Czego strzeż Boże,** чего́ не дай Богъ, да сохрани́тъ насъ Богъ отъ э́того. **Niech Pan Bóg strzeże,** сохрани́, изба́ви, поми́луй, не да́й Богъ. *Посл.* **Strzeżonego Pan Bóg strzeże,** бережёнаго Богъ бережётъ; на Бо́га наде́йся, а самъ не плошай. || **Strzedz się,** остерега́ться, бере́чься; || избѣга́ть, уклоня́ться, остерега́ться.

Strzelać, Strzelić, стрѣля́ть, вы́стрѣлить; || * **Strzelać oczyma,** броса́ть бы́стрые взгля́ды, поводи́ть глаза́ми. *Послов.* **Chłop strzela, a Pan Bóg kule nosi,** челове́къ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ. || **Strzelać się,** стрѣля́ться, выходи́ть на поедино́къ; || быть стрѣля́ему. **Zające nie strzelają się w téj porze,** за́йцы не стрѣля́ются въ э́то вре́мя.

Strzelający, стрѣля́ющій; || *Хим.* **гремучій,** уда́рный. **Złoto strzelające,** гремучее зо́лото.

Strzelanie, -nia, *ср.* **стрѣльба́, пальба́,** стрѣля́ніе.

Strzelba, -y, *ж.* **ружьё.**

Strzelczy, стрѣлко́вый, стрѣле́цкій, *см.* **Strzelecki.**

Strzelczyk, -a, *м.* **молодо́й охо́тникъ, стрѣлко́къ.**

Strzelec, -lca, *м.* **ло́вчій, звѣролóвъ,** охо́тникъ; || *Воен.* **ёгерь,** стрѣлко́къ. **Pułk strzelców konnych gwardji, гвардейскій ко́нно-ёгерскій полкъ;** || *Астрон.* **стрѣле́цъ,** оди́нъ изъ двѣна́дцати зна́ковъ зодіа́ка; || **Strzelec, wąż,** стрѣлоно́сная змѣя́.

Strzelecki, стрѣле́цкій, стрѣлко́вый. Towarzystwo strzeleckie, стрѣлко́вое о́бщество.

Strzelectwo, -a, *ср.* **стрѣля́ніе, умѣнье стрѣля́ть;** || охо́та съ ружьёмъ, стрѣльбо́вая охота, *см.* **Myślistwo.**

Strzelenie, -nia, *ср.* **вы́стрѣлъ,** *см.* **Strzał, Wystrzał.**

Strzelisty, * горя́чій, усе́рдный. **Akty strzeliste,** усе́рдная моли́тва; || пронза́ющій (*се́рдце*); || то́нкій, стро́йный, высо́кій, *см.* **Smagły.**

Strzelne, -ego, *ср. см.* **Strzałowe.**

Strzelnica, -y, *ж.* **мѣсто для стрѣля́нія** въ пѣль, стрѣльбище; || *Фортиф.* **бойни́ца, амбразу́ра;** || *Морс.* **пу́шечный портъ.**

Strzelniczy, стрѣле́цкій. Proch strzelniczy, пу́шечный по́рохъ.

Strzemię, -enia, *ср.* **стре́мя;** || *Неуп.* **подно́жка у каре́ты,** *см.* **Stopień;** || *Анат.* **стре́мя** (*одна́ изъ слуховы́хъ ко́сточекъ*). **W strzemię czyje wstępować, идти́ по чьи́мъ-либо сле́да́мъ, сле́довать чьему́-либо приме́ру. W cnotliwe strzemię wkroczyć, испра́виться, вы́йдти на исти́нный путь. W cudze strzemię wstępować, присво́ивать чужу́ю со́бственность.**

Strzemionko, -a, *ср.* **ма́ленькое стре́мя;** || **штри́пка** (*у пантало́новъ*).

Strzępek, -pka, *м.* **употреби́тельнѣе во мн. ч. Strzępki, -ów,** мохры́, ни́ти бахромы́, мохорки́.

Strzępić, распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), **выдёргивать ни́тки;** || **кудря́вить,** завива́ть во́лосы; || **нестри́ть, ряби́ть. Strzępi wiatr wodę, вѣтеръ ряби́тъ** во́ду; || **нестри́ть,** испещря́ть, **употребля́ть** изли́шнія прикра́сы. || **Strzępić głos,** пѣть съ тре́лями. || **Strzępić się,** мохна́тѣть. **Ta materja strzępi się,** э́та мате́рія мохна́тѣетъ; || **нестри́ться;** || **Strzępić się na co,** имѣ́ть притяза́ніе на что́, напра́сно жела́ть, **иска́ть чего́, стреми́ться къ** чему́.

Strzępka, -i, *ж. Бот.* **полево́й хвощъ.**

Strzeż, *см.* **Strzyż.**

Strzeżenie, -nia, *ср.* хране́ніе, охра́на, при́смотръ, защи́та. **Strzeżenie granic,** защи́та грани́цъ. **Strzeżenie się czego,** осторо́жность, воздержность, осмотри́тельность.

Strzosować, *Морс.* **закрѣпи́ть, отвáртовать,** принáйтовить (*су́дно*).

Strzydz, стричь, остригáть, подстригáть (*во́лосы*); || * **Strzydz uszami,** шевели́ть ушáми. **Strzydz oczyma,** устремля́ть взóры.

Strzyga, -i, Strzygonia, -ni, *ж. Зоол.* **вампи́ръ,** родъ летучей мы́ши; || *см.* **Upiór.**

Strzygalnia, -ni, *ж.* **цырю́льня;** || **стриго́льня** (*на суко́нныхъ фа́брикахъ*).

Strzykać, Strzyknąć, брызга́ть, **бры́знуть, прыскать, прыснуть,** бить ключёмъ. **Strzyka mię,** я чу́вствую коло́тье. **Strzyka mię w uchu,** ко́летъ, стрѣля́етъ въ у́хѣ.

Strzykanie, -nia, *ср.* **пры́сканье, бры́зганье;** || **коло́тье, стрѣля́нье** (*въ у́хѣ*).

Strzykawka, -i, *ж.* **шприцъ, ручно́й насо́сецъ.**

Strzyż, -y, *ж.* **стри́жка, стриже́ніе ше́рсти** (*у овецъ*).

Strzyż, -a, *м. Зоол.* **стрижъ** (*пти́чка*).

Strzyże, -ów, *мн. Охот.* **дли́нные во́лосы на ве́рхней губѣ́ и на бородѣ́ у за́йца.**

Strzyżenie, -nia, *ср.* **стриже́ніе, стри́жка.**

Strzyżeniec, -ńca, *м.* **постри́женный, стри́женный, остри́женный;** || **Strzyżeńce,** *мн.* **во́лосы коротко́ остри́женные.**

Strzyżyk, -a, *м., см. Зоол.* **Strzyż.**

Strzyżyny, -yn, *мн.* **постриже́ніе,** *см.* **Postrzyżyny.**

Studencik, -a, *м.* **шко́льникъ, студе́нтикъ.**

Studencki, студе́нтскій.

Student, -a, *м.* **ученикъ,** *см.* **Uczeń. Student uniwersytetu, студе́нтъ**

Studnia, -ni, *ж.* **колóдезь, колóдецъ** (*Церк. Слав.* **студенéцъ**).

Studniarz, -a, *м.* **колóдезникъ.**

Studnica, -y, *ж.* **родникъ, ключъ** (*воды*).

Studzenie, Ostudzenie, -nia, *ср.* **охлажденіе, прохлажденіе.**

Studzić, Ostudzić, охлаждáть, охладить. прохлаждáть, прохладúть, выстýживать, выстудить.

Studzienka, -i, *ж.* **небольшóй колóдезь.**

Studziennik, -a, *м.* *см.* **Studniarz.**

Studzienny, колóдезный.

Stuk, -u, *м.* **стукъ.**

Stukać, стучáть. Stukać do drzwi, стучáть въ дверь.

Stuła, -y, *ж.* *Церк.* **эпитрахúль.** орáрь.

Stulać, Stulić, сжимáть, сжать, стúскивать, стúснуть, смыкáть, сомкнýть. **Stulać usta,** сжимáть гýбы. *Прост.* **Stul pysk, молчú, замолчú, не смéй пúкнуть.**

Stulejka, -i, *ж.* *Анат.* **незалýпа.**

Stursać, *см.* **Szturchać.**

Stwardnąć, Stwardnieć, *см.* **Twardnąć.**

Stwardniałość, -ści, *ж.* **отвердéніе, затвердéніе, затвердéлость, окрéплость;** || опýхлость, опухоль, пýхлина.

Stwardniały, затвердéлый, окрéплый, жёсткій; || опýхлый.

Stwardzać, дéлать твёрдымъ *или* жёсткимъ.

Stwarzać, сотворáть, создавáть, *см.* **Tworzyć, Stworzyć.**

Stwierdzać, Stwierdzić, утверждáть, утвердúть, подтверждáть, подтвердúть, удостовéрять, удостовéрить, скрéплять, скрéпить.

Stwierdzenie, -nia, *ср.* утверждéніе, подтверждéніе, укрéпленіе, подкрéпленіе.

Stwórca, -y, *м.* **творéцъ, создáтель, виждúтель.**

Stwórczy, твóрческій, **виждúтельный.**

Stworzenie, -nia, *ср.* творéніе, **сотворéніе, создáніе;** || тварь, существó.

Stworzoność, -ści, *ж.* **твореніе, сотвореніе.**

Stworzyć, сотворúть, **создáть.**

Stworzyciel, -a, *м.* **творéцъ, создáтель,** *см.* **Stwórca.**

Stworzycielski, *см.* **Stwórczy.**

Styć, потолстéть, пожирéть.

Styczeń, -cznia, *м.* **Генвáрь, Январь мéсяцъ** (*Рувск. Стар.* **Сéчень**).

Styczniowy, январскій.

Styczność, -ści, *ж.* прикосновéніе; || **отношéніе,** сношéніе, соотношéніе; || **связь.**

Styczny, прикосновéнный, **соприкосновéнный,** сопредéльный. || *Мат.* **тáнгенсъ, касáтельная лúнія.**

Stygnąć, Ostygnąć, стыть, стúнуть, **остúть.**

Styk, -u, *м.* *Агр.* **лéмехъ, сошникъ** (*у плýга*).

Stykać, Zetknąć, стыкáть, соткнýть, **смыкáть,** сомкнýть, сводúть, свестú, **придвúгать,** придвúнуть, сближáть, **сблúзить.** || **Stykać się, Zetknąć się, стáлкиваться,** столкнýться, соприкасáться, **соприкснýться,** примыкáть, **примкнýть,** граничúть, прилегáть.

Stykanie, -nia, Zetknięcie, -cia, *ср.* смыкáніе, сдвигáніе; || **Stykanie się,** смéжность.прикосновéніе; || *соединéніе, связь; || **Zetknięcie się,** столкновéніе, соприкосновéніе; || встрéча; || стеченіе; || *Воен.* **случáйная сшúбка,** схвáтка

Styl, -u, *м.* писáло (*родъ пера́ у Дре́вних*); || слогъ, стиль. **Styl poważny, wzniosły, nizki,** слогъ вáжный, высóкій, нúзкій. || *Хронол.* **стиль** (*ста́рый и но́вый*); || *манéра, стиль (*въ *худóжествахъ*). **Styl gotycki,** готúческій стиль; || *Бот.* **стóлбикъ;** || *см.* **Stylisko, Toporzysko, Trzon.**

Stylisko, Toporzysko, -a, *ср.* *Горн.* **берéзина, молотовúще.**

Stynka, -i, *ж.* **кóрюха, кóрюшка** (*рыба*).

Stypa, -y, *ж.* **поминáльный обéдъ** (*на похоро́нахъ*).

Stypendjum, *Нескл.* **стипéндія.**

Stypendysta, -y, *м.* **стипендіáтъ.**

Stypulacja, -ji, *ж.* *Юрид.* **услóвіе, договóръ,** обязáтельство, постановлéніе.

Stypulator, -a, *м.* *Юрид.* **уговáривающійся,** договáривающаяся сторонá.

Stypulować, услóвливаться.

Styr, *см.* **Stér,** и проч.

Styrak, -a, *м.* *Бот.* **стирáкса, роснóй лáданъ,** стирáксовое дéрево.

Styrczeć, *см.* **Sterczeć.**

Styrta, Stérta, -y, *ж.* **скирдъ** (*хлéба*), **копнá, стогъ** (*сéна*). **Styrta drzewa, кýча** дровъ.

Stysk, -u, *м.* **тоскá, скорбь, сéтованіе, жáлоба,** горевáніе.

Styskać, Styskować, тосковáть, сéтовать, жáловаться, горевáть. || **Styskać sobie,** брéзговать, чýвствовать омерéніе, отвращéніе, тошнотý.

Styskliwy, тоскли́вый, **жáлобный, жáлостный,** плачéвный.

Subaltern, -a, *м.* **подчинéнный, подначáльный,** *см.* **Podwładny.**

Subalternacja, -ji, *ж.* **подчинéнность, подначáльность.**

Subdjakon, -a, *м.* **иподіáконъ, подъдья́конъ.**

Subdywizja, -ji, *ж.* **подраздéленіе,** *см.* **Poddział;** || **продáжа** съ публúчнаго тóрга описаннаго за долгъ имýщества.

Sub fide sacerdotali, по присúгѣ дáнной на священство, по сóвѣсти священнúческой.

Subhastacja, -ji, *ж.* *Юрид.* **аукціóнъ,** публúчная продáжа.

Subhastować, *Юрид.* **продавать съ аукціóна** (*описанное имущество*).

Subintabulować, обезпéчить слéдуемый **долгъ на сýммѣ,** причитáющейся должнúку отъ другóго лицá и записанной въ ипотéчной кнúгѣ.

Subjekcja, -ji, *ж.* безпокóйство, затрудненіе, стѣсненіе.

Subjekt, -a, *м. Грам.* подлежáщее, *см.* **Podmiot**; || человѣкъ, лицó, субъéктъ; || помóщникъ (*аптéкаря*); || прикáщикъ (*у купцá*); || контóрщикъ (*у банкúра*).

Sublewacja, -ji, *ж. Юрид.* отсрóчка, отлагáтельство; || останóвка, прекращéніе.

Sublimat, -u, *м.* сулемá, хлорúстая ртуть.

Suboneracja, -ji, *ж. Юрид.* обременéніе дóлга, внесéніе дóлга, долговáя рýбрика въ ипотéчной книгѣ для записыванія долгóвъ на недвúжимомъ имýществѣ.

Subordynacja, -ji, *ж.* подчинéнность, повиновéніе, субординáція.

Subretka, -i, *ж. Театр.* субрéтка; || гóрничная, служáнка.

Subrogacja, -ji, *ж.* замѣнéніе, замѣщéніе (*вступлéніе трéтьяго лицá въ правá кредитóра*).

Subsidium, *ср. Неэкл.* вспоможéніе, субсúдія. **Subsidium charitativum,** сборъ на бѣдныхъ.

Subskrypcja, -ji, *ж.* подпúска.

Substancja, -ji, *ж.* существó, сýщность; || *Прост.* епóсобъ содержáнія, имýщество, достáтокъ.

Substytucja, -ji, *ж.* возмѣщéніе; || *Юрид.* назначéніе наслѣдства (*кому́ пóсль другóго*).

Substytuować, *Юрид.* назначáть наслѣдникомъ кого (*пóсль другóго*); || возмѣщáть.

Substytut, -a, *м.* заступáющій мѣсто другóго.

Subtelność, -ści, *ж.* тóнкость, мя́гкость, нѣжность; || мéлочность; || утончéнность, проницáтельность, хúтрость, вкрáдчивость; || провóрство, лóвкость.

Subtelności, -stek, *мн.* тóнкія хúтрости, лукáвства, ухищрéнія.

Subtelny, тóнкій, мя́гкій, нѣжный; || мéлкій, мелочнóй; || утончéнный, проницáтельный, хúтрый, вкрáдчивый; || провóрный, лóвкій.

Subtylizacja, -ji, *ж.* педантúческая мéлочность.

Suć, *см.* **Sypać.**

Sucha, -éj, *ж.* сýша, твёрдая земля́; || вы́игрышъ въ кáрточной игрѣ.

Suchar, -a, *или* **-u,** *м.* сухáрь, засушённый кусóкъ хлѣба.

Sucharek, -rka, *м.* сухáрикъ.

Suchawy, суховáтый.

Suchedni, -dni, *мн. Церк.* сухоядéніе, пóстные дни (*въ кáждое годовóе врéмя*).

Suchedniowy, сухоя́дный, пóстный, *см.* **Suchedni.**

Sucho, сýхо. ***Wyjść z czego nasucho,** удáчно отдѣлаться отъ чего́-либо, выйти сухúмъ изъ воды́, избѣжáть опáсности. **Nie wyjdzie mu to nasucho,** э́то емý не пройдётъ дáромъ, безнакáзанно. || *Прост.* натощáкъ, не ѣвши и не пúвши. || *Стар.* сýша, зáсуха.

Suchobolny, *Мед.* ломóтный.

Suchoreź, -y, *ж. Собир.* сухúя сýчья.

Suchoriawieć, сóхнуть, иссыхáть, худѣть.

Suchoriawość, -ści, *ж.* худоба́, худощáвость, сухощáвость, сухопáрность.

Suchoriawy, худощáвый, сухощáвый, сухопáрый, тщедýшный, поджáрый.

Suchość, -ści, *ж.* сýхость, сухотá, сушь, сýша, зáсуха.

Suchotnica, -y, *ж.* чахóточная жéнщина, страдáющая чахóткою.

Suchotnik, -a, *м.* чахóточный, страдáющій чахóткою.

Suchotny, чахóтный, чахóточный.

Suchoty, -ot, *мн.* чахóтка; || сухóтка (*видъ чахóтки*). **Suchoty płucowe,** лёгочная чахóтка. **Suchoty galopujące,** скоротéчная чахóтка. **Suchoty gardłowe,** гортáнная чахóтка. || Строгій постъ, на хлѣбѣ и на водѣ.

Suchowietrzyca, -y, *ж.* бездóждіе, зáсуха.

Suchy, сухóй, чёрствый. **Sucha łaźnia,** паровáя бáня. ***Suchą kąpiel komu sprawić,** задáть кому́ бáню, вы́пороть, вы́сѣчь рóзгами. *Перк.* **Suchy Piątek,** страстнáя Пя́тница. **Sucha Niedziela,** второ́е Воскресéнье постà. **Sucha msza,** обѣдня безъ принятія Св. Причáстія. **Sucha niemoc,** болѣзнь картóфеля. **Suchy ból, ломóта,** боль въ костя́хъ. *Хим.* **Suche rozpuszczenie,** растворéніе посрéдствомъ огня́. **Suche razy,** побóи, удáры. *Анат.* **Sucha żyła,** сухáя жúла, чýвственная жúла, нервъ. **Suchy chleb,** чёрствый, сухóй хлѣбъ. ***Patrzeć na co suchém okiem,** смотрѣть на что́-либо равнодýшно, не пролúть ни слезúнки.

Suczka, -i, *ж.* сýчка.

Suczy, сýчій, сýкинъ.

Sudak, Suhak, -a, *м. Зоол.* сайгá, дúкая козá.

Sudamność, Sudanność, -ści, *ж. Стар.* изя́щество, изя́щность, красúвость, прія́тность, щегольствó.

Sudanny, *Стар.* изя́щный, красúвый, прія́тный, щегольскóй.

Sufit, -u, *м.* потолóкъ.

Sufragan, -a, *м.* викáрный; || викáрій, викáрный епúскопъ.

Suka, -i, *ж.* сýка.

Sukces, -u, *м.* успѣхъ, удáча, *см.* **Pomyślność, Powodzenie.**

Sukcessja, -ji, *ж.* наслѣдованіе; || наслѣдство, наслѣдіе.

Sukcessor, -a, *м.* наслѣдникъ, преéмникъ; || потóмокъ, рóдственникъ по нисходя́щему колѣну.

Sukcessyjny, наслѣдственный.

Sukieneczka, -i, *ж. Умен.* плáтьице.

Sukienko, -a, *ср.* полусукно́; || *Умен.* сукóнце.

Sukiennia, -ni, *ж.* сукóнная фáбрика.

Sukiennica, -y, *ж.* (*мн.* **Sukiennice**), сукóнная лáвка.

Sukiennictwo, -a, *ср.* сукнодѣ́лiе; || прода́жа су́конъ, торгъ су́кнами; || *Собир.* суко́нный това́ръ, су́кна.

Sukienniczka, -i, *ж.* же́нщина занима́ющаяся суконодѣлiемъ; || жена́ суко́нщика *или* суко́нника.

Sukienniczy, **сукнодѣ́льный**; || суко́нный.

Sukiennik, -a, *м.* суко́нщикъ, сукнодѣ́лъ; || суко́нникъ, торгове́цъ су́кнами.

Sukienny, суко́нный.

Sukmana, -y, *ж.* сѣрма́га, сѣрма́жный кафта́нъ.

Sukmanka, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское платье*).

Suknia, -ni, *ж.* пла́тье, оде́жда.

Suknisko, -a, *ср. Униж.* сукни́шко, дрянно́е сукно́; || пла́тьишко, дрянно́е пла́тье.

Sukno, -a, *ср.* сукно́.

Suknowiec, -wca, *м.* моль, платна́я моль (*наскомое*).

Sukrowica, Sukrwica, -y, *ж. Стар.* су́кровица.

Sukurs, -u, *м.* по́мощь, посо́бiе, вспоможе́нiе, вспомоществова́нiе; || вспомога́тельное во́йско, секу́рсъ, *см.* **Pomoc, Posiłek.**

Sukursować, помога́ть, пособля́ть кому́.

Sułtan, -a, *м.* султа́нъ.

Sułtanicz, -a, *м.* сынъ султа́на.

Sułtanka, -i, *ж.* султа́нша.

Sułtański, султа́нскiй.

Sum, -a, *м. Зоол.* сомъ (*рыба*).

Suma, Summa, -y, *ж.* су́мма, ито́гъ. **Summa szacunkowa**, су́мма предло́женная на торга́хъ. **Summa wymagalna**, де́нежное взыска́нiе; || *Мат.* цѣ́лое число́, цѣ́лое; || пе́речень, вы́водъ.

Suma, Summa, -y, *ж. Церк. Катол.* по́здняя обѣ́дня. **Summę odprawiać**, служи́ть обѣ́дню, отправля́ть боже́ственную слу́жбу, священнодѣ́йствовать.

Sumak, -a, *м. Бот.* кожевенное де́рево, сума́хъ.

Sumarjusz, Summarjusz, -a, *м.* сокраще́нiе, пе́речень; || *Юрид.* о́пись докуме́нтовъ.

Sumarycznie, Summarycznie, кра́тко, сокращенно, сокраще́нным ъ поря́дкомъ, вкра́тцѣ, въ ито́гѣ.

Sumaryczny, Summaryczny, кра́ткiй, сокраще́нный.

Sumaryjnie, Summaryjnie, *см.* **Sumarycznie.**

Sumaryjny, Summaryjny, *см.* **Sumaryczny.**

Sumienie, Sumnienie, -nia, *ср.* со́вѣсть; || созна́нiе. **Będzie to ciężyć na twojém sumieniu**, оставля́ю э́то на твою́ со́вѣсть. **Na moje sumienie**, по со́вѣсти, по чи́стой со́вѣсти, по и́стинѣ. || Со́вѣстливость. **Sumienie sobie z czego czynić, со́вѣстить**ся сдѣлать что́.

Sumiennie, добросо́вѣстно, со́вѣстливо; || *стара́тельно, рачи́тельно.

Sumienność, -ści, *ж.* добросо́вѣстность, со́вѣстливость; || *стара́тельность, рачи́тельность.

Sumienny, добросо́вѣстный, со́вѣстливый; || стара́тельный, рачи́тельный.

Sumka, -i, *ж.* ма́ленькая су́мма.

Sumki, -mek, *ж. мн.* доро́жная сума́, *см.* **Sakwa.**

Summa, Summarjusz i t. d., *см.* **Suma, Sumarjusz i t. d.**

Sumować, Zasumować, Zsumować, *Мат.* скла́дывать, слага́ть, сложи́ть; || вычисля́ть, счита́ть, выкла́дывать, подводи́ть ито́гъ.

Sumowanie, Zesumowanie, Zsumowanie, -nia, *ср. Ариѳ.* сложе́нiе; || вы́кладка, вычисле́нiе.

Sumownie, кра́тко, сокраще́нно, вкра́тцѣ.

Sumowny, кра́ткiй, сокращенный.

Sumowy, сомо́вiй, *см.* **Sum**; || относя́щiйся къ су́ммѣ, *см.* **Suma, Summa.**

Sumpt, -u, *м.* иждиве́нiе, кошть.

Suna, -y, *ж. см.* **Sundak.**

Sunąć, Suwać, су́нуть, сова́ть, пихну́ть, пиха́ть, дви́нуть, дви́гать. || **Sunąć się, Suwać się**, су́нуться, сова́ться, передви́нуться, передвига́ться, дви́нуться, дви́гаться, передви́нуться, передвига́ться.

Sundak, -a, *м.* ко́жаная бакла́га; || су́мка, небольшо́й чемода́нъ, небольша́я валя́а.

Supeł, -pła, *м.* у́зелъ.

Supełek, -łka, *м. см.* **Sypełek.**

Superarbiter, -tra, *м.* посре́дникъ, третéйскiй судья́.

Superata, -y, *ж.* ля́шекъ, изля́шекъ, оста́токъ (*суммы*), *см.* **Przewyżka.**

Superintendencja, -ji, *ж.* гла́вный надзо́ръ.

Superintendent, -a, *м.* су́перъ-интенде́нтъ (*въ лютера́нской це́ркви*).

Superrewizja, -ji, *ж.* переосвиде́тельствованiе.

Suplika, -i, *ж.* проше́нiе, челоби́тная.

Supplikacja, -ji, *ж.* моле́нiе, мольба́, проше́нiе, *см.* **Błaganie, Prośba.**

Suplikant, -a, *м.* проси́тель, челоби́тчикъ.

Suponować, полага́ть, предполага́ть, *см.* **Przypuszczać.**

Supozycja, -ji, *ж.* предположе́нiе, *см.* **Przypuszczenie.**

Supozytorjum, *Нескл. Мед.* за́дникъ, сосу́лька, *см.* **Czopek.**

Supresja, -ji, *ж.* отмѣна, уничтоже́нiе, упраздне́нiе.

Supresyjny, упра́здненный, *см.* **Fundusz.**

Suprymować, отмѣни́ть, упраздни́ть.

Surducik, -a, *м. Умен.* сертучёкъ.

Surdut, -a, *м.* серту́къ.

Surma, -y, *ж. Муз.* су́рна, ду́дка, свисте́лка.

Surmacz, -a, *м.* су́рникъ, игра́ющiй на су́рнѣ.

Surogat, -u, *м.* суррога́тъ; || заступа́ющій чьё либо мѣсто. **Biskup-Surogat**, замѣня́ющій епи́скопа.

Surowica, -y, *ж. Горн.* рапа́, роп́а, солёный разсо́лъ самоса́дочныхъ овёръ, *или* **садки́** со́ли; || *Анат.* **Naczynia surowicy**, па́сочные сосу́ды; || **Surowica, Surówka**, -i, *ж.* нежжёный кирпи́чъ, кирпи́чъ въ сыромъ́, сыро́мъ.

Surowiec, -wcu, *м.* чугу́нъ; || сыромя́ть, вымоченная ко́жа живо́тныхъ; || сыромя́тный реме́нь.

Surowizna, -y, *ж* сырьё, сы́рость; || неудобовари́мое ку́шанье; || **Surowizna w żołądku**, несвари́мость въ желу́дкѣ; || чугу́нъ, *см.* **Surowiec**.

Surówka, *см.* **Surowica**.

Surowo, суро́во, угрю́мо, гру́бо, неласко́во; || стро́го.

Surowość, -ści, *ж.* суро́вость, гру́бость; || стро́гость; || жесто́кость.

Surowy, *Стар. и Прост.* **сыро́й**; || суро́вый, угрю́мый, гру́бый; || стро́гій; || жесто́кій. **Surowa kara**, стро́гое наказа́ніе. **Surowe życie prowadzić**, вести́ стро́гую жизнь. **Surowy zakaz**, стро́гое запреще́ніе.

Sus, -a, *м.* скачо́къ, прыжо́къ. **Dać susa**, сдѣлать скачо́къ.

Suscepta, -y, *ж.* принима́ніе, приня́тіе.

Susceptant, -a, *м.* пріёмщикъ.

Suseł, -sła, *м. Зоол.* су́сликъ (*звѣрёкъ*).

Suspendować, отрѣша́ть на нѣкоторое вре́мя отъ до́лжности (*чиновника*).

Suspensa, -y, *ж. Юрид.* пріостановле́ніе дѣла; || отрѣше́ніе отъ до́лжности (*на вре́мя*).

Sustentacja, -ji, *ж.* содержа́ніе, продоволь́ствованіе.

Susz, -u, *м.* сушни́къ, сушня́къ, хворостни́къ, хворости́нникъ, высохшіе древе́сные су́чья; || **Susz pszczelny**, поро́жній сотъ, ячѣйки безъ мёду.

Susza, -y, *ж.* за́суха, сухота́, сушь.

Suszalnia, Suszarnia, Susznia, -ni, *ж.* суши́льня, суши́ло, суши́лка.

Suszenie, -nia, *ср.* высу́шиваніе; || *Хим.* обжига́ніе, жже́ніе; || сухоядѣніе, стро́гій постъ.

Suszony, сушёный.

Suszyć, суши́ть, высу́шивать, осуша́ть. **Suszyć len**, проса́шивать ленъ; || *Хим.* обжига́ть; || ***Suszyć sobie mózg**, *или* **głowę nad czém**, лома́ть себѣ го́лову надъ чѣмъ; || соблюда́ть стро́гій постъ, употребля́ть то́лько суху́ю пи́щу.

Sutana, Sutanna, -y, *ж.* ря́са; || до́кторская ма́нтія.

Sutanny, ря́сный; || ряссофо́рный; || нося́щій до́кторскую ма́нтію; || **Sutanny**, тощёный, сучёный (*о шёлкѣ*).

Suto, оби́льно, изоби́льно; || дово́льно, обши́рно; || пы́шно, великолѣпно, бога́то.

Suty, украше́нный; || оби́льный, изоби́льный; || пы́шный, великолѣпный, бога́тый.

Suwać, *см.* **Sunąć**.

Suwak, -a, *м. Зоол.* **бедре́цъ**, песча́нка (*грызу́нъ*).

Suwalny, подвижно́й, передвижно́й.

Suwanie, -nia, *ср.* передвиже́ніе, передвига́ніе.

Swach, -a, *м. см.* **Swat**.

Swacha, -y, *ж.* сва́ха; || сво́дня.

Swachna, Swata, -y, *ж.* сва́тья.

Swactwo, -a, *ср.* сва́танье, сватовство́.

Swąd, -ędu *или* -ądu, *м.* чадъ, угаръ; || вонь, дурно́й за́пахъ.

Swadźba, -y, *ж. см.* **Swactwo**; || спа́дьба.

Swak, -a, *м.* свояко́къ, *см.* **Szwagier**.

Swar, -u, *м.* ссо́ра, брань, разго́воръ, несогла́сіе (*Русск Стар.* **сваръ**).

Swarliwie, сварли́во.

Swarliwość, -ści, *ж.* сварли́вость.

Swarliwy, сварли́вый.

Swarzyć się, ссо́риться, брани́ться.

Swaszka, -i, *ж.* сва́ха, сва́тья.

Swat, -a, *м.* сватъ.

Swata, *см.* **Swachna**.

Swatać (**kogo z kim** *или* **za kogo**), сва́тать (*кого́ на ко́мъ или за кого́*). **Swatać się** (**komu**), сва́таться (*къ кому́, за кого*).

Swawola, -i, *ж.* своеволіе, своево́льство, распу́щенность, безчи́нство; || рѣзвость, ша́лость, дура́чество, прока́зы.

Swawolenie, -nia, *ср.* шаловли́вость, своево́льничанье, самово́льничанье.

Swawolić, Swywolić, самово́льничать, шали́ть, рѣзви́ться, дура́читься, повѣсничать, прока́зничать.

Swawolnica, -y, *ж.* шалу́нья, прока́зница, рѣзву́ха, рѣзву́нья. *Умен.* **Swawolniczka**, -i, рѣзву́шка.

Swawolnictwo, -a, *ср. см.* **Swawola, Swawolność**.

Swawolnie, Swywolnie, рѣзво, шаловли́во, игри́во, шутли́во.

Swawolnik, Swywolnik, -a, *м.* повѣса, шалу́нъ, рѣзву́нъ.

Swawolność, -ści, *ж.* самово́льность, бу́йство, безчи́нство, на́глость; || рѣзвость, жи́вость, шаловли́вость.

Swawolny, Swywolny, самово́льный, бу́йный, безчи́нный, на́глый; || рѣзвый, живо́й, шаловли́вый.

Swawolować, *см.* **Swawolić**.

Swawolowanie, *см.* **Swawolenie**.

Swędnieć, чади́ть; || боня́ть.

Swędra, -y, *ж.* пя́тно, грязь; || неря́ха, замара́ха, неопря́тный челове́къ.

Swędzić, дыми́ть, чади́ть; || **Swędzić, Świędzić**, зудѣ́ть, свербѣ́ть.

Świadczenie, -nia, *ср.* показа́ніе, свидѣ́тельство, *см.* **Świadectwo**; || **Świadczenie**, оказа́ніе, изъявле́ніе; || **Świadczenie się**, ссы́лка на чьё либо свидѣ́тельство.

Świadczyć, свидѣ́тельствовать. **Wy-**

świadczyć komu co, оказа́ть кому́ либо что́. **Wyświadczyć komu łaskę**, оказа́ть кому́ ми́лость; || **Świadczyć się**, брать кого́ въ свиде́тели, **свидѣтельствоваться** чѣмъ *или* чѣмъ, **ссыла́ться на кого́** *или* на что́.

Swiadectwo, -a, *ср.* свиде́тельство, засвидѣтельствованіе, удостовѣре́ніе. **Swiadectwo składowe**, свиде́тельство объ освобожде́ніи това́ровъ отъ по́шлины. **Swiadectwo ładunkowe**, бага́жное свиде́тельство. *Юрид.* **Swiadectwo o założenie apellacji**, апелляціо́нное свидѣтельство. **Swiadectwo uzdolnienia**, одобрительное свидѣтельство. **Świadectwo legitamacyjne**, видъ на жи́тельство. **Na świadectwo**, въ знакъ, въ удостовѣре́ніе чего́. **Brać kogo na swiadectwo**, брать кого́ въ свиде́тели, *см.* **Świadek**.

Swiadecznie, *Стар.* **при свиде́теляхъ** (**Przy świadkach**).

Swiadeczny, свиде́тельскій, свидѣтельствующій, удостовѣри́тельный. **List świadeczny**, пи́сьменное свидѣтельство; || вѣрующее письмо́.

Świadek, -dka, *м.* свидѣ́тель. **Świadek naoczny**, очеви́дный свидѣтель, очевидецъ. **Brać, używać kogo za świadka**, взять кого́ во свидѣтели. **Stawić, postawić świadków**, предста́вить свидѣтелей. **Swiadek odwodowy**, отведённый, устранённый свидѣтель. **Swiadek (przy pojedynku)**, секунда́нтъ.

Swiadom, Świadomy, свѣ́дущій, зна́ющій, зна́ющъ, знако́мый; || о́пытный; || искусный. **Swiadom dróg, miejsc**, хорошо́ зна́ющій доро́ги, ме́стность; || **Świadomy, -ego**, *м.* знато́къ, экспе́ртъ, свѣ́дущій человѣ́къ.

Świadomca, -y, *м. см.* **Świadom.**

Świadomie, съ увѣренностію, завѣ́домо.

Świadomość, -ści, *ж.* позна́ніе, зна́ніе, свѣ́дѣніе; || знако́мство; || о́пытность; || созна́ніе.

Świat, -a, *м.* свѣтъ, міръ. **Świat słoneczny**, со́лнечная систе́ма, систе́ма міра. **Świat powszechny**, вселе́нная. **Stworzenie świata**, сотворе́ніе міра. **Podróż około świata**, путеше́ствіе вокру́гъ свѣта. **Zbawiciel świata**, Спаси́тель міра. **Świat starożytny**, дре́вній міръ. **Świat chrześcjański**, христіа́нскій міръ. **Stary świat**, ста́рый свѣтъ (*Евро́па, Азія, Африка*). **Nowy świat**, но́вый свѣтъ (*Аме́рика*). **Wielki świat**, большо́й свѣтъ, вы́сшее о́бщество. **Jak świat światem**, отъ нача́ла вѣ́ка, исконй, съ тѣхъ поръ какъ міръ существу́етъ. * **Nigdy na świecie**, никогда́, ни во вѣ́къ. **Pójść w świat**, пусти́ться въ свѣтъ, **на край** свѣта. **Bywać w świecie**, быва́ть въ свѣтѣ, посѣща́ть о́бщество. * **Za nic na świecie**, ни за что́ въ свѣтѣ. **Na tamtym świecie**, на томъ свѣтѣ, въ бу́дущей жи́зни. **Przyjść na świat**, увидѣть свѣтъ, родиться. **Opuścić świat**, оста́вить свѣтъ, умере́ть. **Ukazać się na świat**, показа́ться въ свѣтѣ, въ о́бществѣ. **Na świat wydać dzieło**, изда́ть, выпустить въ свѣтъ сочине́ніе. **On winien, on dłużny całemu światu**, онъ въ долгу́ какъ шелку́, всѣмъ до́лженъ, у всѣхъ въ долгу́.

Swiateczny, пра́здничный.

Swiatek, -tka, *м. Умен.* **ма́лый міръ**, свѣтъ въ ма́ломъ ви́дѣ.

Swiątek, -tka, *м. Стар.* свято́й челове́къ; || о́бразъ свята́то, ико́на; || пра́вдникъ; || * свято́ша; || **Zielone świątki**, *мн.* пятидеса́тница, Тро́ицынъ день, Ду́ховъ день.

Światełko, -a, *ср.* сла́бый свѣтъ, чуть свѣтя́щійся огонёкъ, мерца́ніе, про́блескъ, о́тблескъ.

Swiątka, -i, *ж.* вскры́ша, вскры́шная ка́рта, ко́зырь, козы́рная ка́рта.

Świątkować, пра́здновать, наблюда́ть пра́здники; || пра́здно проводи́ть вре́мя, гуля́ть.

Świątkowy, относя́щійся къ Тро́ицыну дню, къ Ду́хову дню, *см.* **Swiątek.**

Swiatle, * разу́мно, благоразу́мно, съ зна́ніемъ дѣ́ла.

Swiatło, -a, *ср.* свѣтъ; || освѣще́ніе; || свѣча́; || *свѣденіе, позна́ніе, просвѣще́ніе, просвѣщённый взглядъ, усмотре́ніе.

Swiatłość, -ści, *ж.* свѣтъ, сія́ніе, блескъ; || * я́сность.

Światły, свѣ́тлый, сія́ющій, блестя́щій; || просвѣщённый. **Pokój światły**, свѣтлая ко́мната. **Człowiek światły**, просвѣщённый человѣ́къ, *см.* **Widny.**

Swiątnica, -y, *ж.* святи́лище, святы́ня, храмъ.

Swiątnik, -a, *м.* ри́зничій, ключа́рь; || *Стар.* свя́тцы, церко́вный мѣсяцесло́въ.

Świątobliwie, *Нар.* благочести́во.

Swiątobliwość, -ści, *ж.* свя́тость, благоче́стіе; || святѣ́йшество (*титулъ па́пы*).

Swiątobliwy, свято́й, пра́ведный, благочести́вый.

Swiatopis, -a, *м.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Swiatorządca, -y, *м.* властели́нъ вселе́нной, вседержи́тель.

Świątość, *см.* **Swiętość.**

Świątowładzca, -y, *м. см.* **Świątorządca.**

Swiatowość, -ści, *ж.* свѣтскость.

Swiatowy, мірско́й; || свѣтскій, зна́ющій свѣтъ, ло́вкій въ обхожде́ніи; || су́етный. **Marności światowe**, свѣтская су́етность, мірскія суеты́. **Człowiek światowy**, свѣтскій челове́къ.

Swiątynia, -ni, *ж.* святы́ня, святи́лище, священ́ное ме́сто, храмъ.

Swider, -dra, *м.* сверло́, бура́въ. **Świder w ludwisarni**, пу́шечное сверло́. **Swider ziemny**, земляно́й буръ. **Swider dłutowy**, *Горн.* долотча́тый буръ. **Swider jedno i kilko ostrzowy**, па́личный буръ. **Swider blachowy zwijany**, сверло́. **Świder**

łyżkowy, ло́жечный буръ. Swider z korbą, коловоро́тъ. * Swidrem patrzeć, коси́ться, ко́со смотрѣ́ть на кого́.

Swiderek, -rka, *м*, *Умен.* бураво́къ.

Świdrować, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, бури́ть. *Swidrować oczyma, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Świdrowato, винтообра́зно, винто́мъ, спира́льно.

Swidrowaty, винтово́й, винтообра́зный, спира́льный; || бура́вчатый, имѣ́ющій видъ бурава́.

Świdrownia, -ni, *ж.* сверли́льная ме́льница, сверли́льный стано́къ.

Świdryk, -a, *м.* ша́шень (*мо́ллюскъ*).

Świdrzyć (oczyma), поводи́ть глаза́ми, смотрѣ́ть уми́льно; || виля́ть, вывёртываться, употребля́ть уло́вки.

Świdwa, Świdwina, -y, *ж.* *Бот.* бирю́чина (*деревцо́*).

Świeca, -y, *ж.* свѣча́, свѣ́чка. Świece lać, лить свѣ́чи; || *Артил.* пали́тельная свѣча́; || *Охот.* Świece jelenia, глаза́ у оле́ня; || *Бот.* Świeca nocna, осли́нникъ (*расте́ніе*); || * Swiecę na kogo rzucać, проклина́ть, предава́ть кого́ ана́ѳемѣ публи́чно, съ амво́на.

Swiecarz, -a, *м.* свѣчни́къ, дѣ́лающій *или* продаю́щій свѣ́чи.

Święcenie, -nia, *ср.* (dnia, święta), пра́зднованіе, торжествова́ніе; || свяще́ніе, посвяще́ніе, освяще́ніе. Święcenie kościoła, освяще́ніе це́ркви. Święcenie wody, водоосвя́тіе, водосвяще́ніе. Święcenie wyższe, свяще́нство.

Świecić, свѣти́ть; || * сія́ть, блиста́ть. Słońce świeci, со́лнце свѣ́титъ, блести́тъ, сія́етъ. Księżyc świeci, мѣ́сяцъ свѣ́титъ. *Panie świeć nad jego duszą, упоко́й, Го́споди, его́ ду́шу. * Świecić zębami, ска́лить зу́бы, постоя́нно смѣя́ться; || Swiecić się, свѣти́ться, издава́ть свѣтъ, сія́ть, блестѣ́ть. Swieca jasno, ciemno się świeci, свѣча́ я́сно, тёмно гори́тъ. Świeci się w pokoju, въ ко́мнатѣ ви́денъ свѣтъ. *Посл.* Nie wszystko złoto co się świeci, не всё то зо́лото, что́ блести́тъ.

Święcić, святи́ть, освяща́ть; || пра́здновать; || благословля́ть. Swięcić niedzielę, пра́здновать воскресенье. Święcić czyje imię, czyję pamięć, благословля́ть чьё либо и́мя, чью либо па́мять; || Swięcić się, святи́ться, освяща́ться, освяти́ться; || пра́здновать. Niedziela powinna się święcić, воскресе́нье должно́ быть пра́зднуемо. Święć się imie Twoje, да святи́тся и́мя Твое́; || (*въ карт. игрѣ*): Co się święci? како́й ко́зырь; || происходи́ть, твори́ться. Nie wiesz co się święci, ты не зна́ешь, что происхо́дитъ, что́ твори́тся.

Swiecidełko, -a, *ср.* *Умен.* *см.* Świecidło), бездѣлу́шка, балабо́лка, блёстка.

Swiecidło, -a, *ср.* мишура́; || * ло́жный блескъ.

Swięcie, свя́то, на́божно; || стро́го, ненаруши́мо.

Swiecioch, -a, *м.* *Стар.* фона́рщикъ.

Swiecki, свѣ́тскій, мірско́й.

Swieckość, -ści, *ж.* свѣ́тскость.

Świecogaś, -sia, *м.* *Зоол.* ночна́я ба́бочка, ночно́й мотылёкъ.

Święcone, -ego, *ср.* Święconka, -i, *ж.* освящённыя я́ства во вре́мя Па́схи, въ Свѣ́тлое Христо́во Воскресе́ніе.

Świeconośca, -y, *м.* фона́рщикъ; || несу́щій фона́рь со свѣчо́ю во вре́мя кре́стнаго хо́да.

Swięcony, свято́й, освящённый. Woda święcona, свята́я вода́.

Świeczka, -i, *ж.* свѣ́чка; || *Бот.* оча́нка (*расте́ніе*); || *Артил.* скорострѣ́льная тру́бка.

Świeczkowy, свѣчно́й.

Swiecznik, -a, *м.* кандела́бръ, подсвѣ́чникъ съ нѣ́сколькими рожка́ми для свѣче́й.

Świędzić, *см.* Swędzić.

Świędzik, -a, *м.* *Зоол.* родъ паука́.

Swiegot, -a, *м.* щебету́нъ, пустоме́ля, болту́нъ.

Świegotać, щебета́ть, чири́кать (*о пти́цахъ*); || болта́ть, лепета́ть

Swiegotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чири́канье.

Swiegotka, -i, *ж.* щебету́нья, болту́нья.

Świegotliwie, щебетли́во.

Swiegotliwy, Swiegotny, щебетли́вый, болтли́вый.

Świekier, -kra, *м.* свёкоръ, *см.* Teść.

Świekra, -y, *ж.* свекро́вь.

Świekry, -ów, *Собир.* свёкоръ и свекро́вь (*вмѣ́стѣ*).

Świercz, *см.* Świerszcz.

Świerczyna, -y, *ж.* пи́хта, ель, (*де́рево*); || е́льникъ, пи́хтовникъ.

Świergot, Świerkot, -u, *м.* щебета́нье, чири́канье (*птицъ*).

Świergotać, Świerkotać, щебета́ть, чири́кать, *см.* Swiegotać.

Swiergotanie, Swierkotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чирика́нье (*птицъ*), *см.* Swiegot, Swiegotanie.

Świergotek, -tka, *м.* лугово́й жа́воронокъ.

Swierk, -u, *м.* пи́хта, ель, хво́йное де́рево.

Swierkać, чирика́ть (*о воробьѣ, о дроздѣ*).

Świerkowy, ело́вый, пи́хтовый.

Swiernia, -ni, *ж*, Swironek, -nka, *м.* амба́ръ.

Świerszcz, -a, *м.* *Зоол.* сверчо́къ (*насѣко́мое*).

Swierszczeć, Świerszczyć, сверча́ть, свиристѣ́ть (*о сверчкѣ*).

Swierzb, -u, *м.* Swierzba, -y, *ж.* свербёжъ, зудъ, щеко́тка.

Świerzbiączka, -i, *ж.* *Мед.* ме́лкая сыпь,

зудъ чесо́тка, коро́ста, шо́луди; || *си́льное желáніе, стрáшная охóта.

Świerzbieć, свербѣ́ть, зудѣ́ть; || *чеса́ться. **Świerzbi go skóra**, у него́ чѣ́шется кóжа.

Świerzbowaty, чесо́точный, шелуди́вый, парши́вый.

Świerzopa, Świerzepa, -y, *ж.* кля́ча, изнурённая и дурна́я кобы́ла.

Świeść, -ści, *ж. Областн.* своя́чина, своя́ченица (*Стар. Русск.* свѣсть).

Świetlica (*Стар.* **Swietnica**), **-y**, *ж.* свѣтли́ца, го́рница, *см.* **Izba, Komnata.**

Świetliczka, -i, *ж.* свѣтли́чка, ко́мнатка, го́ренка.

Świetlik, -a, *м.* свѣтя́щее тѣ́ло; || источникъ свѣ́та, свѣторо́дъ; || свѣтля́къ (*пасько́мое*); || *Бот.* оча́нка (*растéніе*).

Świetlnik, -a, *м. Горн.* отвéрстіе въ копáльняхъ, куда́ прохóдитъ свѣ́тъ, отду́шина.

Świętna, y, *ж.* козы́рная ка́рта, вскры́ша.

Świętne, -ego, *ср. Морс.* пода́рокъ матро́самъ въ большо́й пра́здникъ.

Świetnie, блистáтельно. пы́шно, великолѣ́пно.

Świetność, -ści, *ж.* блескъ, сія́ніе; || лоскъ, гля́нецъ.

Świetny, блистáтельный, пы́шный, великолѣ́пный.

Świętny, козы́рный, *см.* **Świętna.**

Święto, -a, *ср.* пра́здникъ, пра́здничный день.

Świętojanki, -nek, *мн.* смороди́на (*я́года*), *см.* **Porzeczka.**

Świętojański, относя́щійся ко дню св. Іоáнна. **Kościół Świętojański**, цéрковь св. Іоáнна. **Robaczek świętojański**, свѣтля́къ. **Chleb świętojański**, сла́дкій рожо́къ (*плодъ*).

Świętokaźca, -y, *м.* осквернúтель святы́ни.

Świętokradzca, -y, *м.* святота́тецъ, осквернúтель святы́ни.

Świętokradzki, святота́тственный, нечести́вый. **Po świętokradzku**, святота́тственно, нечести́во.

Świętokradztwo, -a, *ср.* святота́тство, осквернéнная святы́ня.

Świętokupstwo, -a, *ср.* святоку́пство, симо́нія (*продáжность и продáжа званій и мѣстъ духовéнства*).

Świętopietrze, -a, *ср.* лéпта св. Петрá.

Świętość, -ści, *ж.* свя́тость; || святы́ня, святы́я вéщи.

Świętoszek, -szka, *м.* свято́ша, ханжá, пустосвя́тъ, лицемѣ́ръ.

Świętoszka, -i, *ж.* свято́ша, ханжá, пустосвя́тка, лицемѣ́рка.

Świętować, прáздновать; || прáздно проводи́ть врéмя, гуля́ть.

Świętoziół, -u, *м.* **Świętolina, -y**, *ж. Бот.* садóвый кипарúсъ.

Święty, свято́й, свящéнный. **Pismo święte**, свящéнное писáніе. **Święci apostołowie**, святы́е апóстолы. **Rok święty**, *см.* **Jubileusz.** | ***Swiętéj pamięci mój ojciec, moja matka**, покóйный отéцъ мой, покóйная мать моя́ *или* блажéнной пáмяти отéцъ мой, мать моя́.

Święty, -ego, *м.* **Święta, -éj**, *ж.* свято́й, святáя.

Świeżo, недáвно, тóлько что, нóво, вновь. **Świeżo przybyły**, тóлько что, недáвно прибы́вшій, пріѣхавшій.

Świeżość, -ści, *ж.* свѣ́жесть, прохлáда; || жúвость (*крáсокъ*); || бóдрость.

Świeży, свѣ́жій, прохлáдный. **Świeże powietrze**, прохлáдный *или* свѣ́жій вóздухъ. **Świeże wiadomości**, новѣ́йшія извѣ́стія.

Świeżyć, свѣ́жѣть (*о вѣтрѣ, о вóздухѣ*). **Świeży na dworze**, на дворѣ́ свѣ́жѣетъ, станóвится хóлодно.

Świni, свинóй, свиня́чій.

Świnia, -ni, *ж.* свинья́, бóровъ. **Świnia dzika**, *см.* **Dzik. Świnia morska**, морска́я свúнка.

Świniak, -a, *м. Бот.* шишкова́тый подсóлнечникъ, луговóй горóхъ, мы́шка; || свинýха (*грúбъ*).

Świniarz, -a, *м.* свинопáсъ; || торгýющій свúньями.

Świnina, -y, *ж.* свинúна, *см.* **Wieprzowina.**

Świnka, -i, *ж. Умен.* свúнка.

Świnnik, -a, *м.* свинáрня, свинóй хлѣ́въ.

Świński, свиня́чій, свúнскій; || * грязный, неопря́тный. **Świński targ**, продáжа свинéй. || **Poświńsku**, посвúнски.

Świństwo, -a, *ср* свúнство, нечистотá, неопря́тность.

Świntuch, -a, *м.* замарáха, неря́ха, свинья́.

Świronek, -nka, *м.*, *см.* **Świernia.**

Świśnięcie, -cia, **Świśnienie, -nia**, *ср.* свистъ, свистáніе.

Świst, -u, *м.* свистъ.

Świstać, Świsnąć, свистáть, свúстнуть, *см.* **Gwizdać, Świszczeć.** * **Świsnąć kogo**, дать пощёчину, оплеýху, влѣпи́ть, отвѣсить удáръ, пощёчину, свúстнуть по́уху.

Świstaczka, -i, *ж.* вѣ́треница, вертопрáшка; || свистóкъ.

Świstak, -a, *м.* вѣ́трениқъ, вертопрáхъ.

Świstałka, -i, *ж.* свистóкъ.

Świstanie, -nia, *ср.* свистáніе, свистъ, *см.* **Gwizdanie, Świśnięcie.**

Świstek, -stka, *м.* лоскутóкъ бумáги; || негóдный печáтный листóкъ.

Świstuła, -y, *ж. Охот.* дúкаяýтка.

Świszcz, -a, *м. Зоол.* сурóкъ (*живóтное*); || пронзúтельный, свúщущій вѣ́теръ.

Świszczeć, свистáть, свистѣ́ть (*о вѣтрѣ*).

Świszczypała, -y, *м.* вѣ́трениқъ, вертопрáхъ.

Świt, -u, *м.* разсвѣтъ, свѣтáніе. **Przed świtem,** до разсвѣта.

Swita, -y, *ж.* свúта, *см.* **Orszak.**

Switać, разсвѣтáть.

Switanie, -nia, *ср., см.* **Świt.**

Switek, -tku, *м. Стар.* **Zwitek,** свúтокъ. || *Бот.* крáсное дéрево, *см.* **Mahoń.**

Swoboda, -y, *ж.* свобóда, вóля, вóльность, *см.* **Wolność.**

Swobodnie, свобóдно, вóльно, непринуждéнно.

Swobodnieć, освобождáться; || вы́карабкаться (*изъ подъ чего́*); || вы́драться (*изъ толпы*); || **отдéлываться** (*отъ кого́, отъ чего́*).

Swobodność, -ści, *ж.* свобóдность, независимость, непринуждённость; || лёгкость.

Swobodny, свобóдный, вóльный; || независимый, непринуждённый.

Swobodzić, *см.* **Oswobadzać, Wyswobadzać.**

Swoić, *см.* **Oswajać;** || **Oswajać sobie,** *см.* **Przyswajać.**

Swój, Swoja, Swoje (*Сокращ.* **Swa,** *ж.,* **Swe,** *ср.*), свой, своя́, своё.

Swojak, -a, *м.* земля́къ, единовéмецъ; || своя́къ (*мужъ жéниной сестры*).

Swojski, *Стар.* собственный, *см.* **Swój;** || тувéмный, природный, мéстный; || ручнóй, приручённый, домáшній (*о животныхъ*).

Swojszczeć, дéлаться ручны́мъ, приручня́ться; || вступáть въ сословíе грáжданъ чужáго крáя.

Swora, *см.* **Sfora.**

Swornie, *см.* **Sfornie.**

Sworność, *см.* **Sforność.**

Sworny, *см.* **Sforny.**

Sworować, *см.* **Sforować.**

Sworzeń, -rznia, *м.* шквóрень, сердéчникъ; || *Плотн.* стéржень.

Swowola, *см.* **Swawola.**

Swowolny, *см.* **Swawolny.**

Swywola, *см.* **Swawola.**

Swywolić, *см.* **Swawolić.**

Swywolnie, *см.* **Swawolnie.**

Swywolnik, *см.* **Swawolnik.**

Swywolny, *см.* **Swawolny.**

Sycić, насыщáть.

Syczeć, шипéть (*о змѣяхъ, гусяхъ*); || шепелúвить; || шúкать.

Sygilacja, -ji, *ж.* приложéніе печáти.

Sygilować, приложúть печáть.

Sygna, *мн.* нумерá и знáки на товáрныхъ мéстáхъ.

Sygnalizowanie, -nia, *ср.* подавáніе сигнáловъ.

Sygnet, -a или **-u,** *м.* печáть, печáтка, пéрстень съ печáтью.

Sykać, *см.* **Syczeć.**

Sylaba, Syllaba, -y, *ж. Грам.* слогъ, складъ, *см.* **Zgłoska.**

Sylabizować, *Грам.* склáдывать по складáмъ.

Sylabizowanie, -nia, *ср.* склáдываніе буквъ, склáдываніе по складáмъ.

Sylabny, Sylabowy, *Грам.* состоя́щій изъ складóвъ, силлабúческій.

Syłka, Zsyłka, -i, *ж.* вы́сылка, ссы́лка.

Sylogizm, -u, *м.* силлогúзмъ, умозаключéніе.

Symboliczny, символúческій, знамена́тельный.

Symbolika, -i, *ж.* символúческое представлéніе.

Symbolizować, изображáть символúчески.

Sympatja, -ji, *ж.* симпáтія, сочу́вствіе.

Sympatycznie, симпатúчески, сочу́вственно.

Sympatyczny, симпатúческій, сочу́вственный.

Syn, -a, *м.* сынъ. **Syn marnotrawny,** блу́дный сынъ.

Synaczek, -czka, Synek, -nka, Syneczek, -czka, Synalek, -lka, *м.* сынóчекъ, сынóкъ.

Synagoga, -i, *ж.* синагóга.

Synal, -a, *м. Прост.* сынъ, сынóкъ.

Synalagmatyczny, *Юрид.* взаúмно обязу́ющій, двусторóнній.

Syndyctwo, -a, *ср.* дóлжность сúндика.

Syndyk, -a, *м.* сúндикъ, старшúна.

Synod, -u, *м.* синóдъ, собóръ духóвныхъ.

Synodalny, синодáльный, собóрный.

Synogarlica, -y, *ж.* гóрлица (*птúца*).

Synowa, -éj, *ж.* невéстка, снохá.

Synowica, -y, *ж.* племáнница, дочь брáта.

Synowiec, -wca, *м.* племáнникъ, сынъ брáта.

Synowski, сынóвній. **Po synowsku,** какъ слéдуетъ, какъ прилúчно дóброму сы́ну.

Synowstwo, -a, *ср.* сыновствó, состоя́ніе сынóвнее.

Sypać, Wsypać, сы́пать, всы́пать. || **Sypać się, Wysypać się,** сы́паться, вы́сыпаться.

Sypanie, -nia, *ср.* насыпáніе, ссы́пка.

Sypanka, -i, *ж.* мéра для сыпáнія, совóкъ.

Sypełek, -łka, *м.* увелóкъ; || *Птицел.* салóкъ.

Sypiać, спать.

Sypialnia, -ni, *ж.* спáльня, слочива́льня.

Sypialny, спáльный.

Sypień, -pnia, *м.* нáзыпь (*мéльничный*); || совóкъ, мéра для насыпáнія; || пéдáльная воро́нка.

Sypki, сыпу́чій, разсы́пчивый, разсы́пчатый; || рыхлый.

Sypkość, -ści, *ж.* сыпу́честь, разсы́пчивость; || рыхлость.

Syrop, -u, *м.* сиропъ, пáтока.

Syropowy, сиропный, пáточный.

Sysak, -a, Sysuń, -nia, Sysal, -a, *м.* грудно́й младéнецъ; || сосу́нъ, сосу́нчикъ

(*o животныхъ*); || *Охот.* оле́ній телёнокъ, молода́я косу́ля.

Syt, -u, *м.* употребля́ется то́лько въ выраже́ніи: **Do sytu,** до́сыта, до сы́тости, *см.* **Syty.**

Sytność, -ści, *ж.* пита́тельность.

Sytny, сы́тный, пита́тельный.

Sytość, -ści, *ж.* сы́тость, пресыще́ніе; || довольство, изби́токъ. ***Do sytości mieć czego,** пресыща́ться чѣмъ, имѣть что-либо по го́рло.

Sytuacja, -ji, *ж.* мѣ́стность, мѣстоположе́ніе; || положе́ніе, состоя́ніе; || мѣ́сто, ситуа́ція.

Sytuacyjny, ситуаціо́нный, мѣ́стный.

Sytuowany, расположенный въ извѣстной мѣстности.

Syty, сы́тый.

Sza! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молчи́ть!

Szabas, -u, *м.* суббо́та, ша́башъ (*у Евре́евъ*).

Szabaśnik, -a, *м.* лю́стра зажига́емая въ ша́башъ (*у Евре́евъ*); || хлѣ́бная печь.

Szabasować, соблюда́ть суббо́ту, ша́башъ (*у Евре́евъ*).

Szabasówka, -i, *ж.* са́льная овѣ́чка зажига́емая въ ша́башъ (*у Евре́евъ*); || во́дка хоро́шаго ка́чества.

Szabelka, -i, *ж. Умен.* са́белька.

Szabelnia, -ni, *ж.* са́бельная фа́брика.

Szabelnik, -a, *м.* са́бельный мастеръ.

Szabelny, са́бельный.

Szabeltas, -u, *м.* ша́шка (*у гусаро́въ и улано́въ*).

Szaber, -bru, *м.* щёбень.

Szabla, -i, *ж.* са́бля, пала́шъ; || *Охот.* клыкъ (*у кабана́*).

Szablica, -y, *ж.* са́блица.

Szablina, -y, *ж.* дрянна́я са́бля.

Szablisko, -a, *ср. см.* **Szablica.**

Szablon, -u, *м.* образе́цъ; || *Плотн.* лека́ло.

Szabrować, Zaszabrować, перема́зывать, перема́зать, перештукату́ривать, перештукату́рить, подправля́ть, подпра́вить штукату́рку, слегка́ замазывать, замаза́ть гипсомъ; || подновля́ть, подновѝть.

Szabry, -ów, *мн.* кусо́къ кирпича́ *или* черепи́цы (*для подправки стѣнъ*).

Szach, -a, *м.* шахъ (*въ игрѣ*). **Szach i mat,** шахъ и матъ. **Szachy, -ów,** *мн.* ша́маты, ша́хматная игра́. **Grać w szachy,** игра́ть въ ша́хматы.

Szacher, -chra, *м. см.* **Szachraj.**

Szachować, шахова́ть, дать шахъ царю́, фе́рзи (*въ ша́хматной игрѣ*).

Szachownica, -y, *ж.* ша́хматная доска́, ша́шечница. **W szachownicę,** шахматови́дно, въ ви́дѣ перемѣ́нныхъ четыреуго́льниковъ, квадра́товъ; || *Агр.* черезполо́сность. **W szachownicy,** черезполо́сно. || *Бот.* **кудра́вка-ра́бчикъ** (*расте́ніе*).

Szachraj, -ja, *м.* лоску́тникъ. ветошникъ. барышникъ; || плутъ, обма́нщикъ, безде́льникъ.

Szachrajstwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество, безде́льничество.

Szachrować, обма́нывать, плутова́ть, мошенничать, безде́льничать.

Szacht, -u, *м. Горн.* шахта.

Szachulec, -lca, *м.* рѣшётчатая сте́на, рѣшётина, трела́жъ.

Szacować, Oszacować, оцѣ́нивать, цѣни́ть, оцѣни́ть; || *почита́ть, уважа́ть.

Szacownik, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, цѣновщи́къ; || цѣни́тель, почита́тель.

Szacowność, -ści, *ж.* цѣнность, драгоцѣнность, сто́имость; || досто́инство.

Szacowny, драгоцѣ́нный; || *почте́нный, досто́йный уваже́нія, достопочте́нный, *см.* **Szanowny.**

Szacunek, -nku, *м.* оцѣ́нка; || сто́имость; || *почте́ніе, уваже́ніе. **Szacunek w depozyt złożony,** внесённая въ депози́тъ су́мма. **Szacunek kupna,** покупна́я су́мма. **Do sprzedania dom w szacunku r. sr. 70,000,** продаётся домъ оцѣнённый въ 70,000 р.

Szacunkarz, -a, *м. см.* **Szacownik.**

Szacunkowy, оцѣ́ночный.

Szadź, -dzi, *ж.* и́зморозь, и́неи.

Szafa, -y, *ж.* шкапъ. **Szafa kredensowa,** шкапъ для посу́ды.

Szafarka, -i, *ж.* клю́чница. экономка; || раздава́тельница, расточи́тельница.

Szafarnia, -ni, *ж.* чула́нъ для провизіи, кладова́я.

Szafarski, экономи́ческій, управи́тельскій, принадлежа́щій ключнику; || расточи́тельный.

Szafarstwo, -a, *ср.* экономство, до́лжность экономка, клю́чничество; || расточи́тельность.

Szafarz, -a, *м.* экономъ, клю́чникъ; || ке́ларь (*въ монастыря́хъ*); || * расточи́тель.

Szafarzyć, исправля́ть до́лжность экономка *или* экономки, клю́чника *или* клю́чницы, клю́чничать; || расточа́ть, разсѣва́ть.

Szafeczka, -i, *ж. Умен.* шка́пикъ, *см.* **Szafa.**

Szafel, -fla, *м. см.* **Szaflik.**

Szafir, Safir, -u, *м.* сапфи́ръ, си́ній я́хонтъ.

Szafirkować, *Стар.* льстить (*кому́*), подольща́ться (*къ кому́*).

Szafirowy, Safirowy, сапфи́ровый, я́хонтовый.

Szafka, -i, *ж. см.* **Szafeczka.**

Szaflik, -a, *м.* лоха́нь, ка́дочка, ведро́.

Szafować, снабжа́ть; || поставля́ть, доставля́ть. **Szafować ozem,** тра́тить, растра́чивать, расточа́ть, распоряжа́ться чѣмъ-либо (*по своему́ усмотрѣнію*); || заводить чѣмъ-либо; || раздава́ть, отдава́ть, отпуска́ть, выдава́ть.

Szafowanie, **-nia**, *ср.* развда́ча, распредѣле́ніе.

Szafowy, **шкапный**, **принадлежа́щій къ шка́пу.**

Szafran, **-u**, *м. Бот.* шафра́нъ (*растéніе*).

Szafraniasty, **szafranowaty**, шафра́нный, шафра́новый.

Szafranić, кра́сить *или* **приправля́ть** шафра́номъ.

Szafranny, *см.* **Szafraniasty.**

Szafranowy, **шафра́новый.**

Szafunek, **-nku**, *м.* завѣдываніе; || расхо́дываніе.

Szal, **-u**, **шаль.**

Szał, **-u**, *м.* наступле́ніе, я́рость, неи́стовство, запа́льчивость, горячность, пылъ, сумасбро́дство, безу́мство, бѣшенство; || *Мед.* бредъ.

Szala, **-i**, *ж.* вѣсова́я доска́, вѣсовая ча́шка. **Szale** *мн.* вѣсы́. **Kłaść co na szalę**, взвѣшивать дѣло, разсма́тривать его́ со всѣхъ сторонъ. **Wszystko należy nam brać na szalę rozumu**, мы должны во всѣмъ руководствоваться здра́вымъ разсу́дкомъ. **Na równéj szali**, наровнѣ, въ у́ровень.

Szałamaja, **-ji**, *ж. Муз.* **гобо́й**; || *Прост.* волы́нка.

Szałaput -a, **Szaławiła**, **-y**, *м.* шалапа́й, повѣса, сорване́цъ.

Szałas, **-u**, **Szałasz**, **-a**, *м.* шала́шъ, хижина, лачу́га; || *Горн.* навѣсъ.

Szałasik, **-a**, *м. Умен.* шала́шикъ, хи́жинка, лачу́жка.

Szaławiła, *см.* **Szałaput.**

Szalbierka, **-i**, *ж.* плуто́вка, обма́нщица, бездѣльница.

Szalbierować, обма́нывать, плутовать, моше́нничать, шарлата́нить.

Szalbierowanie, **-nia**, *ср.* обма́нъ, плутовство, моше́нничество, шарлата́нство, бездѣльничество.

Szalbierski, плутовско́й, моше́нническій, шарлата́нскій.

Szalbierstwo, **-a**, *ср. см.* **Szalbierowanie.**

Szalbierz, **-a**, *м.* плутъ, обманщикъ, моше́нникъ, шарлата́нъ, бездѣльникъ.

Szaleć, безу́мствовать, бѣси́ться, неи́стовствовать; || дурить, дѣлать глу́пости, предаваться изли́шеству; || **Szaleć za czém** стра́стно любить что́-либо. **Szaleć za kim**, стра́стно любить кого́-либо, стра́стно быть влюблённымъ въ кого́-либо.

Szalej, **-eju**, *м. Бот.* бѣлена (*растéніе*).

Szalenie, безъ ума́, безъ па́мяти, стра́стно, безразсу́дно.

Szaleniec, **-ńca**, *м.* безу́мецъ, сумасбро́дъ.

Szaleństwo, **-a**, *ср.* бѣшенство, неи́стовство, безу́міе, безу́мство, сумасбро́дство, умоизступле́ніе.

Szalki, **-l**, *ж.* вѣски́. || *Зоол.* **коромы́сло** (*рыба*).

Szalono, *см.* **Szalenie.**

Szaloność, **-ści**, *ж.* сумасбро́дство; || безразсу́дность, де́рзость.

Szalony, бѣшенный, неи́стовый; || безу́мный, помѣшанный, сумасше́дшій; || сумасбро́дный, шально́й; || вздо́рный, нелѣпый. **Szalona myśl**, безу́мная, нелѣпая мысль. **Szpital** *или* **dom szalonych**, домъ сумаше́дшихъ, умали́шенныхъ.

Szalotka, **-i**, *ж. Бот.* ме́лкій лукъ.

Szalować, обива́ть, обшива́ть доска́ми, опалу́бливать.

Szalowanie, **-ia**, *ср.* обши́вка доска́ми, опалу́бливаніе.

Szalówka, **-i**, *ж.* тёсъ.

Szalupa, **-y**, *ж.* **шлю́пка**, **больша́я** ло́дка, барка́съ.

Szałwja, **-ji**, *ж. Бот.* шалфе́й (*растéніе*).

Szambelan, **-a**, *м.* камерге́ръ.

Szambelanowa, **-éj**, *ж.* жена́ камерге́ра.

Szambelanówna, **-y**, *ж.* дочь камерге́ра.

Szamerować, **Uszamerować**, **Wyszamerować**, обложить, покрыть, обшить (*галунами*); || *подня́ть кого на смѣхъ, нарядить въ шуты́.

Szamerowanie, **-nia**, *ср.* **Szamerunek**, **-nku**, *м.* обши́вка (*галуна́ми*); || позуме́нтъ, галунъ.

Szamotać, тереби́ть, тормоши́ть, таска́ть, трепа́ть; || трсвожить, докучать. || **Szamotać się**, вози́ться, би́ться, рваться, отбива́ться, мета́ться.

Szampan, **-a**, *м.* шампа́нское, шампа́нское вино́.

Szampański, шампа́нскій.

Szampierz, **-rza**, *м. Стар.* бое́цъ, подви́жникъ, геро́й; || состяза́тель, соискатель, сопе́рникъ; || ко́никъ, фигу́ра (*въ шахматной игрѣ*).

Szańc, **-u**, *или* **-a**, *см.* **Szaniec.**

Szańcować, шанцовать, укрѣпля́ть, обноси́ть око́пами. || **Szańcować cię**, шанцоваться, окапываться засѣсть; || ***Szańcować się komu**, удаваться, благопрія́тствовать, *см.* **Oszańcować**, **Oszańcować się.**

Szańcowanie, **-nia**, *ср. см.* **Oszańcowanie.**

Szańcowy, око́пный, шанцево́й.

Szaniec, **-ńca**, **Szańc**, **-u**, *м* шанецъ, ретраншеме́нтъ, око́пъ. ***Szaniec przedmostowy**, мостовая голова, укрѣпле́ніе прикрывающее мостъ. ***Na szańc wystawić**, подвергнуть опасности, сдѣлать что́-либо наудачу, очертя́ го́лову, напропалу́ю. || **Szańc w grze**, ставка.

Szańcować, почитать, уважать. || **Szanować czego**, бере́чь, жалѣть, щади́ть (*что*). **Szanować sukień**, бере́чь платья, || **Szanować się**, вести́ себя́ благопристо́йно, съ досто́инствомъ; || уважать другъ дру́га.

Szanowanie, **-nia**, *ср.* уваже́ніе, почте́-

nie (*къ кому́*). **Szanowanie się**, взаи́мное уваже́ніе другъ къ дру́гу.

Szanowność, -ści, *ж.* **почти́тельность**, уваже́ніе.

Szanowny, **почте́нный**, уважа́емый, **многоуважа́емый**, **достопочте́нный**, *см.* **Zacny.**

Szanta, -y, *ж. Бот.* ша́ндра. **Szanta kocia**, ди́кая кропи́ва, серде́чная трава́.

Szar, -u, *м.* рядъ го́нтовъ *или* черепи́цъ на кро́влѣ.

Szara, *см.* **Siara.**

Szaraczek, -czku, *м.* пла́тье изъ се́раго сукна́ *или* полотна́; || сѣрмя́га.

Szaraczkowy, сѣрый; || сѣрмя́жный.

Szarak, -a, *м. Охот.* сѣрый за́яцъ, руса́къ.

Szaran, -a, *м.* употреби́тельнѣе въ уменьш. фо́рмѣ: **Szaranek, -nka**, карпъ (*рыба*).

Szarańcza, -y, *ж. Зоол.* саранча́. || *Бот.* **Ś. Jana szarańcza**, рожко́вое де́рево.

Szaranek, *см.* **Szaran.**

Szaraniec, -ńca, *м. Бот.* **ноготки́** (*расте́ніе*).

Szarapatka, *см.* **Szerepetka.**

Szarawary, -ów, *мн.* шарава́ры, дли́нное и широ́кое, ни́жнее мужско́е пла́тье; || *Охот.* за́дница у медвѣдя.

Szarawy, сѣрова́тый.

Szarek, -rka, *м.* бѣдня́къ, **голя́къ**; || сѣрко́, сѣрая соба́ка.

Szarfa, -y, *ж.* пе́ревязь, **шарфъ.**

Szarga, *см.* **Szaruga.**

Szargać, Zaszargać, грязни́ть, загрязни́ть, мара́ть, замара́ть, вымарать, па́чкать, запа́чкать, выпачкать. || **Szargać się, Zaszargać się**, грязни́ться, загрязни́ться, мара́ться, замара́ться, вымараться, па́чкаться, запа́чкаться, выпачкаться.

Szarganiec, -ńca, Szargawiec, -wca, *м.* неря́ха, замара́шка, замара́ха.

Szarłat, Szkarłat, -u, *м. Зоол.* багря́нка (*ра́ковина*); || багря́ная кра́ска; || багря́ница, червленица, яркокра́сная матерія; || шарла́хъ, багре́цъ, червле́нь; || *Бот.* кермесоно́сный дубъ, ба́рхатникъ.

Szarlatan, Szarletan, -a, *м.* шарлата́нъ.

Szarlatanerja, Szarletanerja, -ji, *ж.* шарлата́нство.

Szarłatek, -tka, *м. Бот.* ба́рхатникъ, пѣту́шій гребешо́къ, амара́нтъ.

Szarłatnieć, багро́вѣть, дѣлаться ба́гровымъ, покрываться багро́вою кра́скою.

Szarłatnik, Szkarłatnik, -a, *м.* багря́нка (*ра́ковина*); || **краси́льщикъ**, окра́шивающій въ багря́ную, яркокра́сную краску; || **человѣкъ** одѣтый въ кра́сную оде́жду.

Szarłatny, Szkarłatny, Szkarłatowy, пу́рпурный, **багря́ный**, **багро́вый**, **яркокра́сный.**

Szarletan, *см.* **Szarlatan.**

Szaro, *Нар.* сѣро́.

Szarość, -ści, *ж.* сѣрость, сѣрова́тость.

Szarosiwy, *см.* **Szpakowaty.**

Szarota, -y, *ж.* су́мерки (*у́тренніе и́ли вечѣ́рнія*).

Szarpać, рвать, разрыва́ть, раздира́ть, драть; || **терза́ть*; || дёргать, тереби́ть, тормоши́ть, *см.* **Szamotać**; || **помрача́ть*, оскорбля́ть. **Szarpać czyję sławę**, помрача́ть чью сла́ву, черни́ть кого́. **Szarpać czyj honor**, оскорбля́ть чью честь, поноси́ть кого́. || **Szarpać się**, рва́ться, проти́виться, отбива́ться. **Szarpać się do kogo**, броса́ться, напада́ть на кого́; || **закуси́ть** удила́ (*о ло́шади*).

Szarpacki, **свойственный палачу́**; || разбо́йничій.

Szarpacz, -a, *м.* **пала́чъ**; || ***мучи́тель**, кровопійца.

Szarpanie, -nia, *ср.* **раздира́ніе, разрыва́ніе**; || терза́ніе.

Szarpanina, -y, *ж.* **добы́ча**; || **расхище́ніе, грабёжъ, разгабле́ніе**; || **раздѣлъ**, дѣлёжъ.

Szarpja, -ji, *ж.* **ко́рпія**, *см.* **Skubanka.**

Szarsza, -y, *ж.* са́ржа (*матерія*).

Szarucha, -y, *ж.* сѣрая мазь.

Szaruga, -i, *ж.* **нена́стье, вью́га.**

Szarwark, -u, *м.* **задѣлье, ба́рщина**; || шарва́рокъ, доро́жная повинность; || крикъ, шумъ, безпоря́докъ.

Szarwarkowe, -ego, *ср.* **по́дать на содержа́ніе доро́гъ.**

Szarwarkowy, ба́рщинный, задѣльный, *см.* **Szarwark.**

Szary, сѣрый. *Хир.* **Szare bielmo**, бѣльмо́, катара́кта (*на глазу́*). **Szara godzina**, су́мерки, наступле́ніе но́чи. **Szary koniec**, послѣднее мѣсто за столо́мъ.

Szarza, -y, *ж. Стар.* сѣрое сукно́.

Szarża, -y, *ж. Воен.* ата́ка; || **заря́дъ**, заряже́ніе. **Iść do szarży**, атакова́ть непріятеля, уда́рить на непріятеля. || Чинъ, до́лжность. || *Горн.* **Szarża** *или* **Nabój mrowizny**, садо́къ.

Szarzać, Zszarzać (co), таска́ть, истаска́ть, затаска́ть, изна́шивать, износи́ть, па́чкать, запа́чкать, грязни́ть, загрязни́ть.

Szarzeć, Szarzyć się, смерка́ться, темне́ть; || сѣре́ть, становиться сѣрымъ, принима́ть сѣрый цвѣтъ.

Szarzyzna, -y, *ж.* сѣрмя́га, сѣрмя́жный кафта́нъ изъ гру́бого сѣраго сукна́.

Szast, шасть, *Межд.* выража́ющее ша́рканье ногъ, *см.* **Szust.**

Szastać, Szastnąć, ша́стать, ша́стнуть, ша́ркать, ша́ркнуть. **Szastać czém*, расточа́ть, мота́ть, прома́тывать, прожива́ть. **Szastający się włóczęga**, праздношата́ющійся, шату́нъ, броді́га.

Szaszek, -szka, *м.* шутъ, скомороxъ, балагу́ръ, буфо́нъ, га́еръ. || Поро́да соба́къ. *Посл.* **Nie podejmuj się szaszku pola łegawego**, взя́вшись за гу́жъ, не гово-

ри́, что не дю́жъ, не берись не за своё дѣло, не въ свой сани не садись.

Szaszor, -a, *м.* шо́рохъ, ше́лестъ; || бума́жный змѣй.

Szata, -y,*ж.* оде́жда, одѣя́ніе, пла́тье; || **Szata obrazu św.** ри́за (*иконы*).

Szatan, -a, *м.* сатана́, дья́волъ, чортъ.

Szatański, сатани́нскій дья́вольскій, черто́вскій.

Szataństwo, -a, *ср.* сатани́нщина, дья́вольщина, чертовщи́на.

Szatkować, шинкова́ть, руби́ть капу́сту.

Szatkowanie, -nia, *ср.* шинкова́ніе,ру́бка.

Szatkownica, -y, *ж.* сѣчка.

Szatna, -ej, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Szatnia, -tni, **Szatnica**, -y, **Szatownia**, -wni, **Szatarnia**, -ni, *ж.* гардеро́бная,ко́мната для пла́тья; || *Бот.* чернобы́льникъ (*растѣніе*).

Szatniczy, -ego, *м. см.* **Szatny.**

Szatny, платяно́й, служа́щій для пла́тья, относя́щійся къ пла́тью; || бога́тый пла́тьями, наря́дный, разодѣтый; || **Szatny, Szatniczy**, -ego, *м.* камерди́неръ, завѣдывающій пла́тьемъ, имѣющій подъ своимъ смотрѣніемъ пла́тье.

Szatownia, *см.* **Szatnia.**

Szatr, -u, *м.* **Szatra**, -y, *ж.* шатёръ, наме́тъ, пала́тка, *см.* **Namiot**; || *Охот.* родъ сѣти на тетеревёй.

Szatyn, -a, *м.* темнору́сый, имѣющій темнору́сые во́лосы, каштано́ваго цвѣта.

Szatynka, -i, *ж.* темнору́сая, имѣющая темнору́сые во́лосы,каштано́ваго цвѣта.

Szawłok, -a, *м.* ко́жаный мѣшо́къ; || чемода́нъ.

Szczapa, -y, *ж.* поле́но, *см.* **Szczepa.**

Szczął, Szczęt, -ętu, *м.* (*Стар.* **Szczęd**), оста́токъ. **Do szczętu, ze szczętem, w szczął**, до оста́ка, до тла́, совершѣнно, совсѣмъ.

Szczątek, -tka, *или* -tku, *м.* оста́точекъ, обло́мочекъ.

Szczawik, -a, *м. Бот.* ки́слица (*растѣніе*); || ки́слость, кислота́, острота́.

Szczawiowy, щавѣльный, щавѣливый.

Szczebel, -bla, *м.* ступе́нь, ступе́нька лѣстницы; || сте́пень, разря́дъ.

Szczebiot, -u, *м.* щебета́нье, чири́каньe (*птицъ*); || * болта́нье, лепета́нье; || *Зоол.* родъ воробья́, похо́жаго на дрозда́.

Szczebiotać, щебета́ть, чири́кать (*о птицахъ*); || * болта́ть, лепета́ть.

Szczebiotka, -i, *ж.* болту́нья, трещо́тка, пустоме́ля.

Szczebiotliwie, болтли́во, говорли́во.

Szczebiotliwość, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость.

Szczebiotliwy, Szczebiotny, болтли́вый, говорли́вый.

Szczeblik, -a, *м. Умен.* ступе́нька, *см.* **Szczebel.**

Szczeblisty, имѣющій мно́го ступене́й.

Szczebrzuch, -a, *м.* дома́шняя у́тварь.

Szczeć, -ci, *ж. см.* **Szczecina**; || *Бот.* волоси́стая ворся́нка.

Szczecina, -y, *ж.* щети́на.

Szczecinowaty, щети́нистый.

Szczecisty, колю́чій, щети́нистый, покры́тый щети́ною; || мохна́тый, волоси́стый *о растѣніяхъ*).

Szczędzić щади́ть, бере́чь, сберега́ть.

Szczegół, -u,*м.* подро́бность; || обстоя́тельство.

Szczegółnie, осо́бенно, особли́во, въ осо́бенности; || подро́бно.

Szczegółność, -ści, *ж.* осо́бенность, стра́нность.

Szczegółny, осо́бенный, особли́вый; || ча́стный; || подро́бный, обстоя́тельный, послѣдовательный, ро́зничный.

Szczegółowo, подро́бно, обстоя́тельно, послѣдовательно, въ ро́зницу.

Szczegółowy, подро́бный, обстоя́тельный.

Szczegotać, стрекота́ть (*о сорокѣ*).

Szczek, -u, *м.* лай, бреха́нье (*собакъ*).

Szczęk, -u, *м.* звукъ, стукъ (*отъ оружія*), бря́канье.

Szczęka, -i, *ж.* че́люсть.

Szczekać, ла́ять, бреха́ть, тя́вкать, га́вкать. || *Охот.* **Orzeł szczeka**, орёлъ кричи́тъ, клекочетъ.

Szczękać, Szczęknąć, звене́ть, (*оружіемъ*); || **Szczękotać, Szczekotać zębami**, щёлкать зуба́ми.

Szczekacz, -a, *м.* крику́нъ, брюзга́, брехуно́ъ.

Szczekanie, -nia, *ср.* лай, ла́янье, тя́вканье.

Szczękanie, Szczęknięcie, -cia, *ср.* бря́канье, стукотня́, трескъ.

Szczękaty, скула́стый.

Szczekliwy, крикли́вый шумли́вый.

Szczekotać, *см.* **Szczękać.**

Szczelina, -y, *ж.* щель, тре́щина, расще́лина; || *Тип.* шпонъ, ли́нія, линейка.

Szczelnie, пло́тно, на́глухо, совершѣнно.

Szczelność, -ści, *ж.* пло́тность.

Szczelny, пло́тный, сплошно́й, спло́ченный.

Szczeniątko, -a, *ср. см.* **Szczenię.**

Szczenić się, Oszczenić się, щени́ться, ощени́ться.

Szczenię, -ęcia, *ср.* щеня́, щено́къ.

Szczenna, -ej, *ж.* ще́нная, нося́щая въ себѣ́ щеня́тъ (о су́кахъ, лися́цахъ, волча́цахъ, медвѣдицахъ).

Szczep, -u, *м.* приви́вокъ, прищепокъ, черено́къ; || прививáніе, прив вка; || прививно́е деревцо́; || * коле́но поколѣ́ніе, родъ. **Na szczepy**, поколѣ́нно.

Szczepa, Szczypa, -y, *м.* щепá, щéпка, лучúна, *см.* **Łuczywo, Szczapa.**

Szczepać, колóть, раскáлывить, разщепля́ть, разрубáть. **Szczepać drzewo**, колóть, раскáлывать дровá.

Szczepanie, -nia, *ср.* **щепáніе**; || **колóтье** (*дровъ*).

Szczepek, -pka, *м. Умен.* **прививóчекъ, прищéпочекъ, черенóчекъ, прививнóе** деревцó, *см.* **Szczep.**

Szczepić, Zaszczepić, колировáть, прищеплáть, прищепить, прививáть, привúть. **Szczepić drzewo**, прививáть дéрево. **Szczepić łąkę**, удóбривать лугъ посрéдствомъ пересáживанія дёрна съ одного мéста на другóе. **Szczepić ospę**, прививáть óспу; || * распространáть, размножáть, насаждáть.

Szczepienie, -nia, *ср.* **прививáніе**; || * распространéніе, размноженіе

Szczepki, Szczepny, кóлкій, легкó раскáлывающійся; || *Минер.* раскóльчивый, слóйстый; || **прививнóй**, прививочный.

Szczepnica, -y. *ж.* **Szczepnik, -a**, *м.* **древéсный питóмникъ**; || * **разсáдникъ.**

Szczepnik, -a, *м.* **прививáльщикъ, колировщикъ, окулировщикъ, копулировщикъ.**

Szczepność, -ści, *ж.* **кóлкость, свóйство** кóлкаго, легкó раскáлывающагося.

Szczepny, *см.* **Szczepki.**

Szczerb, -u, *м.* **Szczerba, Szczerbina, -y**, *ж.* щербúна, завýбрина; || пролóмъ; || шрамъ, рубéцъ **на лицѣ**; || *Хир.* **вáячья** губá.

Szczerbak, -a, *м. Бот.* **эндúвій, садóвый** цикóрій (*растéніе*).

Szczerbal, -a, *м.* **потерявшій** передніе зýбы; || человѣкъ съ разсѣченной губóю.

Szczerbaty, завýбренный, **выщербленный.** || **сломáвшій** себѣ вубъ.

Szczerbić, Szczerbić się, *см.* **Wyszczerbiać, Wyszczerbiać się.**

Szczerbiec, -bca, *м.* **выщерблéнная** сáбля.

Szczerk, -u, *м.* **крýпный** песóкъ, **дресвá**, хрящъ, грáвій.

Szczerkać, бить **ключёмъ, брызгать, прыскать**; || журчáть (*о водѣ*).

Szczerkowaty, хрящатый, **дресвáный**; || *Мед.* смѣшанный съ пескóмъ.

Szczérny, одинъ тóлько, тóлько и есть **что... Szczerne robaki**, óто одни тóлько **чéрви**, бóльше ничегó какъ чéрви, мнóжество **червéй.**

Szczero, употребля́ется **тóлько** въ соединéніи съ другúми словáми: **совершéнно, вполнѣ**, úстинно, **пóдлинно, чúсто**, безъ пóдмѣси.

Szczerobiały, совершéнно бѣлый.

Szczeromyślny, чистосердéчный, **сáмый** úскренній, чистосердéчный.

Szczerość, -ści, Szczerota, -y, *ж.* чистосердéчіе, úскренность, прямодýшіе, **откровéнность. Szczerość prosta, nie-winna**, **невúнная простотá, непорóчность**, **наúвность**, простодýшіе.

Szczerosrebrny, сдѣланный **изъ чúстаго** серебрá, **совершéнно** серéбряный.

Szczerozłoty, сдѣланный **изъ чúстаго** вóлота, **совершéнно** золотóй.

Szczerożyczliwy, úскренно **прéданный**, доброжелáтельный.

Szczery, (*Стар.* **Szczerny, Szczyrny**), чúстый, безъ пóдмѣси, úстинный, **неподдѣльный, совершéнный Pijał tylko szczerą wodę**, онъ пилъ тóлько чúстую вóду, одну тóлько вóду. **To szczera potwarz**, óто совершéнная клевета. **Szczere złoto, srebro**, чúстое вóлото, серебрó; || чистосердéчный, úскренній, прямодýшный, откровéнный, **непорóчный, простодýшный**, наúвный.

Szczerze, чистосердéчно, **úскренно, прямодýшно, откровéнно**; || **серióзно, не шутя́, не на шýтку, крóмѣ шýтокъ, безъ шýтокъ.**

Szczęścić, **осчастли́вливать**, **дѣлать** счастли́вымъ, благопріятствовать. **Szczęść Boże!** Богъ пóмочь! || **Szczęścić się**, удавáться, имѣть удáчу, успѣхъ, успѣвáть. **We wszystkiém mu się szczęści**, емý всё удаётся, емý **во всёмъ удáча**, емý везётъ.

Szczęście, -ścia, *ср.* **счáстіе, слýчай, удáча. Probować szczęścia**, попробовать, попытáть, отвѣдать счáстія. **Na los szczęścia**, наудáчу, наугáдъ, навóсь, наобýмъ. **Mieć szczęście w czém**, быть счáстливымъ въ чёмъ. **Na szczęście**, по счáстію, къ счáстію. **Na nieszczęście**, къ несчáстію, **къ сожалѣнію**, *см.* **Nieszczęście.**

Szczęśliwie, счáстливо, благополýчно, удáчно.

Szczęśliwiec, -wca, *м.* **счастли́вецъ.**

Szczęśliwość, -ści, *ж.* счáстіе, благополýчіе, блажéнство, благодéнствіе.

Szczęśliwy, Szczęsny, счастли́вый, благополýчный, удáчный,

Szczęsny, *см.* **Szczęśliwy.**

Szczeszuja, Szczeczuja, Szczeżuja, -ji, *ж.* чешуя́; || беззýбка, родъ двучерéпной рáковины, *см.* **Łuska.**

Szczęt, *см.* **Szczęt.**

Szczkać, *см.* **Czkać.**

Szczkawka, *см.* **Czkawka.**

Szczodrak, -a, *м. Стар.* **хлѣбъ**, раздавáвшійся **бѣднымъ** въ день Богоявлéнія; || *Бот.* **черешкóвый** ревéнь (*растéніе*).

Szczodro, *см.* **Szczodrze.**

Szczodrobliwie, щéдро, **благотвóрно, благодѣтельно.**

Szczodrobliwość, -ści, *ж.* щéдрость, благотворéніе, благодѣяніе.

Szczodrobliwy, щéдрый, благотвóрный, благодѣтельный.

Szczodrość, -ści, Szczodrota, -y, *ж.* щéдрость, щедрóта.

Szczodry, щéдрый, **изоби́льный**, **оби́льный**.

Szczodrze, щéдро, **изоби́льно**, **оби́льно**.

Szczodrzeniec, -ńca, *м. Бот.* **раки́тникъ** (*кустъ*).

Szczoka, *см.* **Szczęka**.

Szczoteczka, -i, *ж. Умен.* **щёточка**, *см.* **Szczotka**.

Szczotecznik, *см.* **Szczotkarz**.

Szczotka, -i, *ж.* щётка. **Szczotka do sukień**, платяна́я щётка. **Szczotka do zamiatania**, полова́я щётка. **Szczotka u armat**, ба́нникъ. **Szczotka do lnu**, ча́стая чеса́лка. **Szczotka do wełny**, ка́рда, чеса́лка, ворси́льня, дра́чка.

Szczotkarz, -a, *м.* щёточникъ.

Szczotkować, чи́стить *или* тере́ть щёткою.

Szczotkowaty, жо́сткій какъ щётка.

Szczuć, Szczwać, у́скать, нау́скивать, натра́вливать (*собакъ*); || трави́ть (*звѣря*); || * подстрека́ть, поджига́ть, подзадо́ривать.

Szczucie, -cia, *ср.* трав**л**е́ніе, тра́вля.

Szczudło, -a, *ср.* костыль; || ходу́ли.

Szczuka, -i, *ж.* больша́я щу́ка (*рыба*).

Szczupak, -a, *м.* щу́ка (*рыба*).

Szczupla, -i, *ж.* плоску́нъ (*рыба*).

Szczupleć, тонча́ть, становя́ться то́ньше.

Szczupło, то́нко; || тѣ́сно, сжа́то, у́зко; || ску́дно, бѣ́дно, ма́ло, немно́го. **Szczupło wyglądać**, похуде́ть. **Szczupło mieszkać**, тѣ́сно жить, имѣ́ть тѣ́сное помѣще́ніе.

Szczupłość, -ści, *ж.* то́нкость; || тѣ́сно-та, сжа́тость, у́зкость; || ску́дость, бѣ́дность; || ма́лость, недоста́точность, незначи́тельность; || худоба́, худоща́вость.

Szczupły, то́нкій; || тѣ́сный, сжа́тый, у́зкій; || ску́дный, ма́лый, недоста́точный, бѣ́дный; || худо́й, худоща́вый. **Szczupły dochód**, ма́лый дохо́дъ. **Szczupły człowiek**, худоща́вый человѣкъ. **Szczupła talja**, то́нкая та́лія, то́нкій станъ. **Szczupła twarz**, худоща́вое лицо́. **Szczupły koń**, сухопа́рая, поджа́рая ло́шадь. **Szczupła liczba**, ма́лое коли́чество.

Szczur, -a, *м. Зоол.* **кры́са**; || **щу́рка** (*птица*).

Szczurek, -rka, *м.* крысёнокъ.

Szczurzy, krysi, крысій.

Szczutek, -ka, *м.* щелчо́къ по́-носу.

Szczwać, *см.* **Szczuć**.

Szczwacz, -a, *м. Охот.* **пикёръ**, охо́тникъ, доѣзжа́чій.

Szczwalnia, -ni, Szczwanica, -y, *ж. Охот.* мѣсто осочённое тенётами, осо́ка, обла́ва; || аре́на, **загоро́женное** мѣсто (*для травли звѣрей*).

Szczwanie, -nia, *ср. Охот.* тра́вля.

Szczwany, преслѣ́дуемый. **Zając wiele razy szczwany**, за́яцъ мно́го разъ трав**л**е́нный соба́ками. * **Szczwany to lis**, э́то пройдо́ха, челове́къ хи́трый и о́пытный, тёртый кала́чъ.

Szczycić, *Стар.* защища́ть; || **Szczycić kogo**, дѣ́лать кому́ честь, приноси́ть кому́ честь. || **Szczycić się** (czém, z czego), горди́ться, хвали́ться, превозноси́ться, величáться (*чѣмъ*).

Szczygieł, -gła, *м.* щегло́нокъ.

Szczykać, рвать, срывáть (*цвѣты*).

Szczypa, *см.* **Szczepa**.

Szczypać, Uszczypnąć, щипáть, ущипну́ть; || кусáть, жáлить. **Pieprz szczypie język**, пе́рецъ кусáетъ, щи́петъ языкъ.

Szczypacz, -a, *м.* злосло́въ, **поноси́тель**, злоязы́чникъ; || щипáка.

Szczypawka, -i, *ж.* клещáкъ (*насѣкомое*).

Szczypce, -ów, *мн.* щипцы́, клещи́.

Szczypczyki, -ków, *мн.* щи́пчики, тисо́чки.

Szczypiór, -u, Szczypiorek, -rku, *м.* **родъ** поре́я (*расте́ніе*).

Szczypka, -i, *ж.* язви́тельная шу́тка, о́строе словцо́; || *Стар.* щипо́къ.

Szczypta, -y, *ж.* щепо́тка (*чего́*).

Szczyr, -u, *м. Бот.* **пролѣ́ска, пролѣ́сная** трава́, куръ-зе́лье.

Szczyt, -u, *м. Стар.* щитъ, *см.* **Puklerz, Tarcza**; || *Архит.* щипе́цъ (*у стѣны*), верши́на, верхъ, верху́шка, маку́шка; || коне́къ (*кро́вли*); || высоча́йшая сте́пень (*чего́*); || *Анат.* о́стный отро́стокъ лопа́тки.

Szczytnie, возвы́шенно, выспренно.

Szczytnik, -a, *м. Стар.* дѣ́лающій *или* продающій щиты.

Szczytność, -ści, *ж.* высота́, возвы́шенность, вы́спренность.

Szczytny, высо́кій, возвы́шенный, вы́спренній.

Szczytowy, ве́рхній.

Szedzić, Szędzić, Szadzić, покрывáть и́неемъ.

Szedziwość, -ści, *ж.*, *см.* **Sędziwość, Siwizna**.

Szedziwy, *см.* **Sędziwy, Siwy**.

Szeląg, -a, *м. Стар.* ше́легъ, са́мая ме́лкая по́льская моне́та; || * полу́шка, де́нежка, копе́йка. **Nie mieć szeląga w kieszeni**, *или* **przy duszy**, не имѣ́ть въ карма́нѣ ни копе́йки, не имѣ́ть ни копе́йки за душо́ю. **Znają go jak zły szeląg**, онъ извѣ́стенъ всему́ свѣту.

Szelążek, -żka, *м.*, *см.* **Szeląg**. || *Бот.* пѣту́шій гре́бень (*расте́ніе*).

Szelbąg, Szelbląg, -a, *м.* поставе́цъ (*для посу́ды*); || складна́я крова́ть.

Szeleścić, шелестѣ́ть, **шумѣ́ть**.

Szelest, -u, *м.* ше́лестъ.

Szelina, Selina, -y, *ж.* ро́ща, **дубра́ва**, *см.* **Bór, Gaj**; || *Стар.* лѣсо́къ, **па́ростникъ**, ча́ща, глубина́ лѣса, *см.* **Gęstwina**.

Szelka, -i, *ж.* ла́мка, **пе́ревязь, погóнный** ремéнь. **Szelki, -ek**, *мн.* **подтя́жки**, **по́мочи**.

Szelma, **-y**, *м.* и *ж.* **ше́льма**, плутъ, безде́льникъ, моше́нникъ.

Szelmostwo, **-a**, *ср.* **шельмо́вство**, плутовство́, безде́льничество, моше́нничество.

Szelmować, **шельмова́ть**, лиша́ть че́стнаго и́мени. **Zeszelmować**, ошельмова́ть, объяви́ть безче́стнымъ.

Szelmowski, **шельмо́вскій**.

Szemat, **Schemat**, **-u**, *м.* образе́цъ.

Szemrać, журча́ть (*о водѣ*); || ропта́ть, се́товать, ворча́ть, *см.* **Mruczeć**.

Szemranie, **-nia**, *ср.* журча́ніе воды́; || ро́потъ, ропта́ніе, се́тованіе, ворча́ніе.

Szepietliwie, **шепетли́во**, шепелева́то, шепеля́во.

Szepietliwość, **-ści**, *ж.*, *см.* **Szeplenienie**.

Szepietliwy, **Szepleniący**, **шепетли́вый**, шепеля́вый.

Szeplenić, **шепеля́ть**.

Szeplenienie, **-nia**, *ср.* **шепеля́ніе**, шепетли́вость.

Szepleniuch, **-a**, **Szepleń**, **-nia**, *м.* шепету́нъ, шепелю́нъ.

Szepleniucha, **-y**, *ж.* **шепету́нья**, шепелю́нья.

Szept, **-u**, *м.* **шёпотъ**. **Szepty**, **-ów**, *мн.* **шушу́каніе**.

Szeptać, **шепта́ть**, нашёптывать.

Szeptanie, **-nia**, *ср.* **шепта́ніе**, нашёптываніе; || **шушу́каніе**.

Szereg, **-u**, *м.* **ряд**ъ; || **равря́д**ъ; || *Воен.* **шере́нга**.

Szeregować, *Воен.* **ста́вить** въ **шере́нгу**, въ **ряд**ъ; || **служи́ть рядовы́м**ъ.

Szeregowiec, **-wca**, **Szeregowy**, **-ego**, *м.* **рядово́й** (*солда́тъ*).

Szeregowy, **рядово́й** (*солда́тъ*), **строево́й**.

Szerepetka, **Szarapatka**, **-i**, *Общ.* **голя́к**ъ, **бѣдня́к**ъ, **бѣдня́га**.

Szerm, **Szyrm**, **-u**, *м.* *Стар.* **уда́р**ъ (*сабли*); || **махъ**, **взмахъ**.

Szermierka, **-i**, *ж.* **же́нщина хорошо́ владѣющая** ору́жіемъ; || **же́нщина** иску́сная въ поле́микѣ, иску́сно веду́щая споръ, состяза́тельница; || **фехтова́льное** иску́сство; || * **состяза́ніе**, поле́мика.

Szermierski, **фехтова́льный**; || **состяза́тельный**. **Szkoła szermierska**, **фехтова́льная за́ла**.

Szermierstwo, **-a**, *ср.* **фехтова́ніе**, **фехтова́льное** иску́сство; || * **поле́мика**, **литерату́рный** споръ.

Szermierz, **-a**, *м.* **фехтова́льщикъ**, **учи́тель фехтова́нія**; || *Стар.* **гладіа́торъ**, **бое́цъ**; || * **драчу́нъ**, **забія́ка**.

Szermować, **фехтова́ть**. * **Szermować na wiatr**, **сража́ться** съ **вѣтреными ме́льницами**; || **боро́ться**, **состяза́ться** (*съ кѣмъ*).

Szeroki, **широ́кій**, **простра́нный**.

Szeroko, **широ́ко**, **простра́нно**.

Szerokoliści, **Szerokolistny**, **широколи́стный**, **широколи́ственный**.

Szerokość, **-ści**, *ж.* **ширина́**, **широта́**. **Szerokość ulicy**, **ширина́ у́лицы**. **Szerokość geograficzna**, **географическая широта́**. **Szerokość północna**, **południowa**, **се́верная**, **ю́жная широта́**. *Горн.* **Szerokość żyły**, **толщина́ жи́лы**, **руды́**.

Szerść, *см.* **Sierć**.

Szerścisty, *см.* **Siercisty**.

Szerszeń, **-sznia**, *м.* *Зоол.* **ше́ршень**.

Szerz, (*Стар.* **Szerza**), **-y**, *ж.* **ширь**, **ширина́**. **Na szerz**, **w szerz**, **въ ширину́**.

Szerzyć, **расширя́ть**, **распространя́ть**. || **Szerzyć się**, **расширя́ться**, **распространя́ться**.

Szerzyzna, **Szerzyna**, **-y**, *ж.* **ширь**, **обши́рность**; || **простра́нство**; || **протяже́ніе**. *Горн.* **Szerzyna podszybowa**, **рудни́чный дворъ**.

Sześć, **-ściu**, *ср.* **шесть**.

Sześćdziesiąt, *род. п.* **Sześćdziesięciu**, **шестьдеся́ть**.

Sześćdziesiątka, **-i**, *ж.* **число́ шестьдеся́ть**.

Sześćdziesiątletni, **шестидесятиле́тній**.

Sześćdziesiąty, **шестидеся́тый**.

Sześcian, **-u**, *м.* *Мат.* **гексаэ́дръ**, **шестигра́нникъ**; || **кубъ**, **куби́ческое число́**.

Sześcienny, **шестигра́нный**; || **куби́ческій**. **Pierwiastek sześcienny**, **куби́ческій ко́рень**.

Sześcioboczny, **шестисторо́нній**.

Sześciodniowy, **Sześciodzienny**, **шестидне́вный**.

Sześciogran, *см.* **Sześcian**.

Sześciograniasty, *см.* **Sześcienny**.

Sześciokąt, **-a**, *м.* *Мат.* **шестиуго́льникъ**.

Sześciokątny, **шестиуго́льный**.

Sześciokonny, **запря́женный шестернёю**, **шестёркою** (*въ шесть лошаде́й*).

Sześciokrotnie, **въ шесть разъ**, **въ шесто́й разъ**.

Sześciokrotny, **шестери́чный**.

Sześcioletni, **шестиле́тній**.

Sześcionogi, *Зоол.* **шестино́гій**.

Sześciopręcikowy, *Бот.* **имѣющій шесть тычи́нокъ**, **шестимужній**.

Sześciorak, **-a**, *м.* *Бот.* **родъ ячменя́**.

Sześcioraki, **состоя́щій** изъ **шести́ сорто́въ**.

Szesciorako, **на шесть различныхъ сорто́въ**, **спо́собовъ**.

Sześciorny, **шестерно́й**, **шестери́чный**.

Sześcioro, **ше́стеро**.

Sześciostopowy, **шестисто́пный**.

Sześćkroć, **шесть разъ**, *см.* **Sześć**.

Sześćset, *род. п.* **Sześciuset**, **шестьсо́тъ**.

Sześćsetny, **шестисо́тый**.

Szesnaście, **шестна́дцать**.

Szesnaścioro, **-rga**, **шестна́дцать**, *см.* **Szesnaście**. **Szesnaścioro dzieci**, **шестна́дцать челове́къ дѣте́й**.

Szesnastka, **-i**, *ж.* **число́ шестна́дцать**,

шестна́дцатый ну́меръ; || **шестна́дцатая до́ля**, часть.

Szesnastu, -stu, шестна́дцать.

Szesnasty, шестна́дцатый.

Szew, *род. п.* **-szwu,** *м.* **шовъ.** * **Nie po szwie mu się porze, не идётъ по его́ жела́нію, не удаётся ему́.** || *Хир.* **и** *Анат.* **шовъ, ваши́вка.**

Szewc, -a, *м.* **сапо́жникъ, сапо́жный ма́стеръ. Szewcze, pilnuj kopyta** *или* **Kiedyś szewc, patrz kopyta,** *Посл.* **знай сверчо́къ свой шесто́къ.**

Szewcki, *см.* **Szewski.**

Szewcowa, -ėj, *ж.* **жена́ сапо́жника, сапо́жничиха.**

Szewcówna, -y, *ж.* **дочь сапо́жника.**

Szewcowy, сапо́жничій, сапо́жническій.

Szewctwo, Szewstwo, -a, *ср.* **сапо́жничество, сапо́жничанье, сапо́жное ремесло́, мастерство́.**

Szewczycha, -y, *ж. Прост.* **башма́шница, сапо́жница.**

Szewczyk, -a, *м.* **сапо́жничій подмасте́рье.**

Szewczyna, -y, м. чеботя́рь, плохо́й сапо́жникъ.

Szewczysko, -a, *ср.* **плохо́й, бѣ́дный сапо́жникъ.**

Szewski, Szewcki, сапо́жный.

Szkalować, Zeszkalować, поноси́ть, руга́ть, обруга́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть слова́ми; || **Oszkalować (kogo), оклевета́ть** (*кого́*), **наговори́ть** (*на кого́*).

Szkandela, -i, *ж. Стар.* **грѣ́лка, нагрѣва́льникъ.**

Szkapa, -y, *ж.* **лошадёнка, кля́ча.**

Szkapi, лошади́ный, кобы́лій. Szkapie mléko, кобы́лье молоко́.

Szkapina, -y, *ж.* **клячо́нка, лошадёнка**; || **кони́на, лошади́ное мя́со.**

Szkapisko, -a, *ср.* **дряна́я лошадёнка.**

Szkaplerz, -a, *м.* **нара́мникъ, наплéчникъ**; || **два кусо́чка освящённой мате́ріи и перевя́занной ле́нтою для ноше́нія на ше́ѣ, съ изображе́ніемъ и́мени Іису́са Хри́ста и Пр. Богоро́дицы** (*у католико́въ*); || **моле́бствіе ко Пр. Дѣвѣ и Бра́тство въ честь Пр. Дѣвы.**

Szaplerzny, Szkaplerzowy, Szkaplerny, принадлежа́щій бра́тству Пр. Дѣвы (*у католико́въ*).

Szkarada, -y, *ж.* **скаре́дъ, скаре́да**; || **гну́сность, мѣ́рзость, срамота́, гну́сный посту́покъ, гну́сное дѣ́ло**; || **ха́ря, безобра́зная же́нщина**; || **чудо́вище, чу́дище, уро́дъ, уро́дина, страши́лище.**

Szkaradnica, -y, *ж.* **безобра́зная же́нщина**; || **мѣ́рзкая же́нщина, потаску́шка.**

Szkaradnie, скаредно, мѣ́рзко, отврати́тельно, гну́сно; || **безобра́зно.**

Szkaradnik, -a, *м.* **скаредникъ, мерза́вецъ**; || **чудо́вище, уро́дъ, безобра́зный человѣ́къ.**

Szkaradność, -ści, *ж.* **скаредность, мѣ́рзость**; || **уро́дство, безобра́зіе.**

Szkaradny, скаредный, отврати́тельный, мѣ́рзкій; || **уро́дливый, безобра́зный.**

Szkaradzić, Zeszkaradzić, пачка́ть, испа́чкать, мара́ть, измара́ть; || **Zeszkaradzić, Oszkaradzić, обезобра́зить, искази́ть.**

Szkaradzieństwo, -a, *ср.* **мѣ́рзость, гну́сность, омерзи́тельность.**

Szkarłat, *см.* **Szarłat.**

Szkarłatnik, *см.* **Szarłatnik.**

Szkarłatny, *см.* **Szarłatny.**

Szkarłatówka, -i, *ж.* **брази́льскій кра́сный свиристе́ль** (*пти́ца*).

Szkarlatyna, -y, *ж. Мед.* **скарлати́на, красу́ха.**

Szkarłupa, -y, *ж.* **костеобра́зная оболо́чка** (*у сли́зней*); || **че́репъ** (*у черепа́хъ*), *см.* **Skorupa.**

Szkarpetka, -i, *ж.* **носо́къ, карпе́тка.**

Szkarpetki, *мн.* **носки́.**

Szkatuła, -y, *ж.* **шкату́ла, сундýкъ ка́сса.**

Szkatułka, -i, *ж. Умен.* **шкату́лка, шкату́лочка, сундучёкъ.**

Szkielet, -a, *м.* **скеле́тъ, о́ставъ, кости́якъ,** *см.* **Kościotrup.**

Szkiełko, -a, *ср.* **стёклышко, зри́тельное стекло́, лорнéтъ**

Szklący (się), *см.* **Szklisty.**

Szklaneczka, -i, *ж.* **стака́нчикъ.**

Szklanica, Szklenica, -y, *ж.* **стекля́нка, стекля́ница.**

Szklanka, -i, *ж.* **стака́нъ.**

Szklanny, Szklany, стекля́ный, стекóльный. Naczynie szklane, стекля́ный сосу́дъ, стекля́ная посу́да. Wyroby szklane, стеклодѣ́ланіе. Drobne wyroby szklane, мéлкій стекля́ный това́ръ. Huta szklana, стекля́ный заво́дъ. *Анат.* **Błona szklana, стекля́нистая оболо́чка гла́за.**

Szklarczyk, -a, *м.* **подмасте́рье у стекóльщика.**

Szklarka, -i, *ж.* **жена́ стекóльщика, стекóльщица.**

Szklarnia, -ni, *ж.* **стекля́ный заво́дъ**; || **теплúца** (*для расте́ній*).

Szklarski, стекóльщичій.

Szklarz, -a, *м.* **стекóльщикъ** (*дѣлающій стекло́ и вставля́ющій стёкла въ о́кна*), *см.* **Szkłodziej.**

Szklarzów, стекóльщиковъ, принадлежащій стекóльщику.

Szklarzowa, -ėj, *ж.*, *см.* **Szklarka.**

Szklenica, *см.* **Szklanica.**

Szklić, Zeszklić, стекловáть, остекловáть, стекля́нить, остекля́нить. || **Szklić się, Zeszklić się, стекля́нѣть, остекля́нѣть**; || * **блестéть какъ стекло́, свѣти́ться.**

Szklisty, стекля́нистый; || **свѣта́щійся, блеста́щій.**

Szkło, -a, *ср.* **стекло́**; || **окóнничное**

стекло́. Za szkłem, подъ стекло́мъ. || *Собир.* стекло́, стекля́ная посу́да.

Szkłodziej, -ja, *м.* стекóльный завóдчикъ.

Szkoda, y, *ж.* убы́токъ, ущéрбъ, потéря, урóнъ, наклáдъ, *см.* **Strata**; || винá; || вредъ, бѣдá, несчáстіе, неудáча, *см.* **Krzywda**; || опустошéніе, пóрча, поврежденіе, истребленіе (*отъ бури, града, войны и т. п.*). **Szkody komu robić,** наноси́ть кому́ вредъ. **Cieszyć się z cudzéj szkody,** рáдоваться чужóму несчáстію. **Korzystać z cudzéj szkody,** пóльзоваться чужи́мъ несчáстіемъ. **Odpowiadać za szkodę,** отвѣчáть за убы́токъ. **Burza wielkie przyczyniła szkody,** бу́ря причини́ла мнóго вредá. **Wyjść z czego bez szkody,** не потерáть ничегó, вы́йти изъ воды сухи́мъ. **Mieć szkodę,** остáться въ наклáдѣ. *Посл.* **Czyja szkoda tego grzech,** кто заварúлъ кáшу, тотъ пускáй самъ и расхлёбываетъ. **Mądry Polak po szkodzie,** громъ не грáнетъ. мужúкъ не перекрéстится, умѣ́нъ Русáкъ зáдомъ (*см.* **Szarak, русáкъ, сѣ́рый зáяцъ**). || **Szkoda, wielka szkoda,** жаль, óчень жаль! **Szkoda to opisywać,** не стóитъ трудá э́то описывать. **Szkoda o tém i mówić,** напрáсно и говорúть объ э́томъ, не стóитъ трáтить словъ объ э́томъ.

Szkódka, -i, *ж.* убы́точекъ, небольша́я потéря.

Szkodliwie, врéдно, со вредóмъ, съ убы́ткомъ, съ ущéрбомъ.

Szkodliwość, -ści, *ж.* врéдность.

Szkodliwy, врéдный, убы́точный, наклáдный; || пáгубный, гúбельный.

Szkodnica, -y, *ж.* вѣ́треница, вертопрáшка, шалу́нья; || пáкостница.

Szkodnik, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопрáхъ, шалу́нъ; || пáкостникъ.

Szkodno (jest), *см.* **Szkodliwie.**

Szkodny, *см.* **Szkodliwy.**

Szkodować (na czém), терпѣ́ть, претерпѣвáть, переноси́ть, сноси́ть, выноси́ть, выдéрживать; || страдáть.

Szkodzić, Zaszkodzić, вредúть, повредúть, наноси́ть, нанести́ вредъ; || мѣ́шать. ***Cóż to szkodzi?** что за дѣ́ло? что за нуждá? что нýжды?

Szkoła, -y, *ж.* шкóла, учúлище. **Szkoły,** *мн.* учéніе, клáссы. **Chodzić w szkołę do nauki,** ходúть въ шкóлу учúться. **Szkoła parafjalna,** приходское учúлище. *Стар.* **Szkoła rycerska,** воéнное учúлище, *или* кадéтскій кóрпусъ. **Szkoła w ogrodzie,** древéсный разсáдникъ. **Szkoła żydowska,** синагóга. || **Szkoła Szekspira,** шкóла Шекспúра. **Szkoła Flamandzka,** Фламáндская шкóла.

Szkolarski, педáнтскій.

Szkolarz, -a, *м.* педáнтъ, школя́ръ.

Szkółka, -i, *ж.* начáльная шкóла; || древéсный разсáдникъ, питóмникъ.

Szkolniczy, шкóльный. учúлищный.

Szkolnik, -a, *м.* шкóльникъ. ученúкъ; || шкóльный учúтель; || начáльникъ еврéйскихъ синагóгъ, школъ.

Szkolność, -ści, *ж.* педáнтство, педáнтское знáніе.

Szkolny, шкóльный, учúлищный.

Szkopek, Szkopiec, *см.* **Skopek.**

Szkorbut, -u, *м. Мед.* цынгá, цынгóтная болѣ́знь, скорбу́тъ.

Szkrofuły, -ów, *мн.* золоту́ха, свину́ха.

Szkrupuł, *см.* **Skrupuł.**

Szkudła, -y, *ж.* **Szkudło, -a,** *ср.* гонтъ, гонти́на, драни́ца, *см.* **Gont.**

Szkudlak, -a, *м.* гонтовóй гвоздь.

Szkudlarz, -a, *м.* гонтовщúкъ, *см.* **Gonciarz.**

Szkuta, -y, *ж. Морс.* я́ликъ, шкутъ.

Szkutnik, -a, *м.* лóдочникъ, перевóщикъ.

Szla, Śla, -i, Szleja, Szlija, -ji, *ж.* шлея́, кóнская сбру́я, у́пряжь; || грудно́й ремéнь, перевязь.

Szlaban, Ślaban, -u, *м.* шлагба́умъ, застáва; || нáры, досчáтый вы́ше пóла помóстъ для спанья́.

Szlachcianka, -i, *ж.* шляхтя́нка, дворя́нка.

Szlachcic, -a, *м.* шля́хтичъ. **Jakem szlachcic,** увѣря́ю какъ чéстный дворя́нинъ.

Szlachciura, -y, *м.* деревéнскій помѣ́щикъ. деревéнщина; || дворя́нчикъ.

Szlachecki, шляхéтскій, дворя́нскій.

Szlachectwo, -a, *ср.* шляхéтство, дворя́нство, дворя́нское сослóвіе.

Szlachta, y, *ж.* шля́хта. сослóвіе нúзшаго пóльскаго дворя́нства; || *Собир* шля́хта, дворя́не вообщé.

Szlachtawa, -y, *ж. Бот.* комáрникъ, блóшникъ, богáтинка (*растéніе*).

Szlachtuz, -a, *м.* бóйня, скотобóйня.

Szlaczek, -ozka, *м.* каёмочка; || олу́шка.

Szlafmyca, Szlafmica, -y, *ж.* ночно́й, спáльный колпáкъ.

Szlafroczek, -czka, *м.* пенюáръ (*жéнская одéжда*).

Szlafrok, -a, *м.* шлáфрокъ, халáтъ.

Szlag, -u, *м.* смéта. *см.* **Anszlag.**

Szlaga, -i, *ж.* колоту́шка, долбня́, му́шкель; || ручна́я бáба,трамбóвка; || копёръ, копрóвая бáба.

Szlak, Ślak, -u, *м. Стар.* пострѣ́лъ, аполлéксія, парáличъ; || птúчникъ, птúчій садóкъ; || шлакъ (*у металла*). окалúна, вы́гарки; || **Szlak, Szlach,** проѣзжая дорóга; слѣдъ, *см.* **Ślad**; || опу́шка, крóмка, кáйма, край. || **Szlak graniczny,** погранúчная чертá.

Szlakować, слѣдúть (*звѣря*).

Szlam, -u, *м.* тúна, илъ, *см.* **Muł.**

Szlama, -y, *ж.* глúнистая земля́, суглúнокъ. **Szlamy,** *мн.* лúсій *или* ры́сій мѣхъ.

Szlamować, вычищáть, выгребáть грязь (*изъ чего*).

Szłap', Człap', -pi, *ж.* и́ноходь. **Iść szłapią,** бѣжа́ть и́ноходью (*о ло́шади*).

Szłapak, -a, *м.* иноходе́цъ.

Szlarek, -rka, Szlarka, -i, *ж.* **обши́вка, отдѣлка, убо́рка.**

Szlaz, Slaz, -u, *м. Бот.* ма́льва, занзиве́й. **Szlaz ogrodowy,** ро́жа, слизь-трава́. **Szlaz wianeczny,** проскурня́къ, просви́рки, кала́чики; || руб**е́**цъ, сычу́гъ (*животныхъ*).

Szlemię, -ienia, *ср.* попере́чина, слега́, попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || столбъ, ви́сѣлица.

Szlichta, -y, *ж.* тка́ческій клей.

Szlichtada, -y, *ж.* ката́нье **на сани́хъ** зимо́ю.

Szlichtować, *Ткач.* прокле́ивать.

Szlifa, -y, *ж.* эполе́тъ, погонъ.

Szlifiernia, -ni, *ж. (Стар.* **Szlofarnia, Szlufarnia),** шлифова́льня; || точи́льня.

Szlifierz, -a, *м.* шлифова́льщикъ; || точи́льщикъ.

Szlifować, шлифова́ть, полирова́ть, лощи́ть; || точи́ть, ната́чивать (*ножъ и т. п.*).

Szlochać, рыда́ть, всхли́пывать, пла́кать навзрыдъ.

Szlochanie, -nia, *ср.* ры ́nie, всхли́пываніе.

Szlochy, -ów, *мн. см.* **Szlochanie.**

Szluss, -a, *м.* заключе́ніе *или* сведе́ніе счётовъ.

Szlusscettel, -tla, *м.* биржево́е ма́клерское свидѣтельство.

Szluza, *см.* **Śluza.**

Szłyk, -a, *м.* шлыкъ, колпа́къ.

Szmaciany, тряпи́чный, ветошный.

Szmacina, -y, *ж.* тряпи́чка, ветошка.

Szmacisko, -a, *ср.* него́дное тряпьё.

Szmalc, Szmalec, *см.* **Smalec.**

Szmalcuga, *см.* **Szmelcuga.**

Szmaragd, -u, *м.* изумру́дъ.

Szmaragdowy, изумру́дный.

Szmat, -a, *м.* ло́скутъ, кусо́къ, обры́вокъ, штука (*чего́-либо*); вста́вка запла́та.

Szmata, -y, *ж.* тря́пка, тряпи́ца, ветошка, стира́лка.

Szmatek, -tka, *м.* лоскуто́къ.

Szmatka, -i, *ж.* лоскуто́чекъ, тря́почка.

Szmelc, -u, *ж.* фини́фть, эма́ль (*на металлахъ*), полива, мурава, глазу́рь (*на фарфо́рѣ, фая́нсѣ*).

Szmelcarski, фини́фтяный, эма́левый; || плави́льный, литѣйный.

Szmelcarstwo, -a, *ср.* пла́вка, плавле́ніе, отли́вка; || плави́льное иску́сство.

Szmelcarz, Szmelcerz, -a, *м.* плави́льщикъ, литѣйщикъ; || **Szmelcmistrz, -a,** *м.* фини́фтщикъ, фини́фтяныхъ дѣлъ ма́стеръ; || *см.* **Smolarz.**

Szmelcować, *Стар.* **Szmalcować,** пла́вить, расплавля́ть, топи́ть, раста́пливать; || лить, отлива́ть; || фини́фтить, наводи́ть фини́фть, эмалировать, наводи́ть эма́ль, покрыва́ть эма́лью; || глазу́рить, мура́вить.

Szmelcowany, Szmelcowny, эмали́рованный, покры́тый эма́лью, фини́фтяный.

Szmelcowy, эма́левый; || плави́льный. **Piec szmelcowy,** плави́льная печь.

Szmelcuga, Szmalcuga, Smelcuga, Smalcuga, -i, *ж.* родъ красильной золы.

Szmer, -u, *м.* шумъ, шёпотъ; || ро́потъ, ропта́ніе; журча́ніе (*воды*). || **Szum w głowie, w uszach,** шумъ въ головѣ, въ ушáхъ.

Szmerać, шумѣть; || ропта́ть; || журча́ть, *см.* **Szemrać.**

Szmeranie, -nia, *ср. см.* **Szmer, Szemranie.**

Szmergać, *Област.* швыря́ть; || **Szmergnąć, Szmernąć,** шмыгну́ть, удра́ть (*куда́ нибудь*).

Szmergiel, -gla, *м. Минер.* наждакъ; || =**Szmermel,** шути́ха, раке́та бѣгающая по землѣ излу́чинами. ***Puścić szmermla,** распусти́ть ло́жный слухъ.

Szmermel, -mla, *м. см.* **Szmergiel.**

Szmigus, *см.* **Smigus.**

Szmuklerka, -i, *ж.* позуме́нтщица.

Szmuklerski, позуме́нтщичій.

Szmuklerstwo, -a, *ср.* позуме́нтщичье ремесло́.

Szmuklerz, -a, *м.* позуме́нтщикъ.

Sznica, -y, *ж.* сни́ца (*куда́ вкладывается дышло*), ла́пы у дрогъ; || *Стар.* дрянь, него́дный человѣкъ.

Sznicernia, -ni, *ж.* мастерска́я скульпто́ра, ваятеля.

Sznicerstwo, -a, *ср.* ваяніе, ваятельное иску́сство, скульпту́ра; || рѣзьба́, рѣзна́я рабо́та.

Sznicerz, -a, *м.* ваятель, скульпто́ръ, рѣщикъ.

Sznupka, *см.* **Sznypka.**

Sznur, -a, *м.* верёвка, снуръ, шнуръ; || кана́ть. *Охот.* верени́ца (*гусе́й, у́токъ и т. д.*). *Охот.* прямо́й слѣдъ звѣря. **Sznur pereł,** ни́тка жемчугу. **Sznur wędny,** ле́са (*у у́дьi*). **Sznury niewodowe,** подборы (*на краяхъ не́вода*). **Sznur mularski,** причáлъ. **Sznur mierniczy,** межева́я цѣпь. **Pod sznur wyciągnąć,** выровня́ть, выравнить, привести́ въ прямо́ю ли́нію. **Jeżdżenie (wozów) sznurem,** ѣзда́ обо́зомъ.

Sznurek, -rka, *м.* снуро́къ, шнуро́къ, верёвочка, бичёвка; || обши́вка, каёмка (*у пла́тья*); || галу́нъ. **Sznurkami wyszyć, obszyć,** обложи́ть галуно́мъ; || ожере́лье, ни́тка жемчугу.

Sznurować, Zesznurować, Zasznurować, вяза́ть, связа́ть верёвкою, стя́гивать, стяну́ть, затяну́ть, шнурова́ть, зашнурова́ть.

Sznurowadło, -a, *ср.* шнурóвка (*чѣмъ шнуру́ются*), шнуро́къ съ металлическими наконе́чниками, тесёмка.

Sznurowanie, -nia, *ср.* шнурова́ніе; || прошнурова́ніе.

Sznurowany, Zasznurowany, шнурóванный, зашнурóванный.

Sznurówka, -i, *ж.* шнурóвка, корсе́тъ.

Sznypka, -i, *ж.* щелчóкъ по́ носу *см.* **Szczutek.**

Szołdra, **-y**, *ж.* о́корокъ.

Szołtys, *см.* **Sołtys**.

Szopa, **-y**, *ж.* навѣсъ, сара́й, балага́нъ.

Szopka, **-i**, *ж.* сара́йчикъ, бу́дочка; || верте́пъ (*я́щикъ съ ра́зными внутри́ изображе́ніями, представля́ющими событія Рождества́ Христо́ва*).

Szopnik, **-a**, *м. Областн.* (*у Кашу́бовъ*) ло́цманъ, ко́рмчій.

Szor, **-u**, *м.* ко́нская сбру́я, у́пряжь. **Szory**, **-ów**, *мн.* шо́ры.

Szoro, **-u**, *м. Стар.* пере́дникъ, фа́ртукъ, ва́понъ, *см.* **Fartuch**.

Szorować, **Wyszorować**, чи́стить, вы́чистить, перетира́ть, перетере́ть (*посу́ду*), мыть (*полы́*); || подкла́дывать дровъ въ печь, швыра́ть дрова́; || * ша́ркать (*ногами*); || ши́бко лете́ть, взвива́ться (*о пти́цахъ*).

Szorstki, жёсткій, шероховатый; || *суро́вый, стро́гій, жесто́кій, гру́бый.

Szorstko, жёстко, шероховато; || * суро́во, стро́го, жесто́ко, гру́бо.

Szorulec, **-lca**, *м.* кочерга́, *см.* **Kosior**, **Ożóg**.

Szos, **-u**, *м. Стар.* по́дать съ домо́въ.

Szostak, **-a**, *м. Стар.* сетье́ (*мѣра 12 четверико́въ*); || пре́жняя по́льская моне́та, состоя́щая изъ шести́ грошей.

Szóstka, **-i**, *ж.* число́ шесть; || шестёрка (*въ карт. игрѣ*).

Szósty, шесто́й. **Po szóste**, въ шести́хъ.

Szpacer, *см.* **Spacer**.

Szpachla, **-i**, *ж. Живоп.* шпа́тель, ма́стихинъ, лопа́точка.

Szpaczek, **-czka**, *м. Умен.* сквору́шко, *см.* **Szpak**.

Szpaczkować, болта́ть вса́кій вздоръ, стрекота́ть; || **Szpaczkować z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Szpada, **-y**, *ж.* шпа́га; || *Зоол.* мечъ ры́ба.

Szpadel, **-dla**, **Szpatel**, **-tla**, *м. Хир.* лопа́точка; || шпа́тель; || ва́ступъ, ки́рка.

Szpąga, **-i**, *ж.* (*Прост.* **Szponka**), поперёчная связь (*на потолкѣ*); поперёчный брусо́къ, переклади́на; || *Морс.* шлахто́въ, желѣзный и́ли деревя́нный клинъ для соедине́нія мачтъ со сте́нгами.

Szpagat, **-u**, *м.* верёвочка, бичёвка; шнуро́къ.

Szpak, **-a**, *м.* скворе́цъ (*пти́ца*).

Szpakowaty, рыжева́то-саврасый (*о ло́шади*); || сѣрова́тый; || сѣдовла́сый, съ про́сѣдью.

Szpaler, **-u**, *м.* шпале́рникъ (*въ саду́*); || обои. **Szpalery**. *Стар. см.* **Obicie**.

Szpalta, **-y**, *ж.* столбе́цъ (*печа́тный*).

Szpanrygiel, **-gla**, *м. Архит.* связь, ва́зка.

Szpara, **-y**, *ж.* щель, тре́щина.

Szparag, **-a**, *м. Бот.* спа́ржа (*расте́ніе*).

Szpargał, **-a**, *м.* негодная, ста́рая, испи́санная и́ли печа́тная бума́га, лоскуто́къ бума́ги.

Szparka, **-i**, *ж. Умен.* ще́лочка, тре́щинка.

Szparki, бы́стрый, ши́бкій.

Szparko, бы́стро, ши́бко.

Szparzysty, *см.* **Sparzysty**.

Szpatel, *см.* **Szpadel**.

Szpecenie, **Zeszpecenie**, **Oszpecenie**, **-nia**, *ср.* по́рча, уро́дство, поврежде́ніе; || оскверне́ніе, развраще́ніе, растлѣ́ніе.

Szpeciąg, **-a**, *м. см.* **Maszkara**, **Straszydło**.

Szpecić, **Zeszpecić**, **Oszpecić**, обезобра́живать, обезобра́зить, уро́довать, изуро́довать, по́ртить, испо́ртить, искажа́ть, искази́ть; || оскверня́ть, оскверни́ть, развраща́ть, разврати́ть, растлѣ́вать, растли́ть.

Szpełta, **-y**, *ж. см.* **Orkisz**.

Szperać, ры́ться, копа́ться, разы́скивать, изслѣдовать.

Szperacz, **-a**, *м.* изслѣдова́тель, испыта́тель, разбира́тель, изыска́тель.

Szperanie, **-nia**, *ср.* **Szperanina**, **-y**, *ж.* изслѣдованіе, изыска́ніе, отыски́ваніе, по́искъ, ро́зыскъ.

Szperka, **Szpyrka**, **-i**, *ж.* свино́е са́ло, шпикъ, шпекъ.

Szperownik, **-a**, *м. см.* **Szperacz**; || *Стар. Юрид.* оцѣ́нщикъ.

Szpetnica, **-y**, *ж.* некраси́вая, дурна́я лицо́мъ же́нщина, дурну́шка.

Szpetnie, безобра́зно, уро́дливо, ду́рно, скве́рно.

Szpetnik, **-a**, *м.* безобра́зный, некраси́вый человѣкъ.

Szpetność, **-ści**, *ж.* безобра́зіе, уро́дство.

Szpetny, безобра́зный, уро́дливый, га́дкій, ме́рзкій.

Szpica, **Spica**, **-y**, *ж.* передово́е во́йско, аванга́рдъ; || о́стрый коне́цъ, ко́нчикъ остроконе́чіе, остре́е, верхъ, верши́на, верху́шка; || шпицъ, шпиль (*у колоко́льни*); || спи́ца (*въ колесѣ*).

Szpichlerz, *см.* **Spichlerz**, и т. п.

Szpicrut, **-a**, *м.* **Szpicruta**, **-y**, *ж.* хлы́стъ; хлы́стикъ, пру́тикъ.

Szpiczasto, **Szpiczastość**, и т. п. *см.* **Spiczasto**, и т. п.

Szpieg, **-a**, *м.* шпіо́нъ, лазу́тчикъ, фиска́лъ, соглядата́й. **Szpiegi**, **-ów**, *мн.* шпіо́нство, лазу́тчество. **W szpiegi kogo posłać**, посла́ть кого́ для шпіо́нства, подосла́ть кого́ шпіо́номъ.

Szpiegować, шпіо́нить, подсма́тривать, подслу́шивать, лазу́тничать, фиска́лить, вывѣ́дывать.

Szpiegowanie, **-nia**, *ср. см.* **Szpiegowstwo**.

Szpiegowniczka, **-i**, *ж.* шпіо́нка, лазу́тчица.

Szpiegowski, шпіо́нскій, фиска́льный.

Szpiegowstwo, **-a**, *ср.* шпіо́нство, лазу́тчество, фиска́льство подсма́триваніе, подслу́шиваніе, вывѣ́дываніе.

Szpik, **-u**, *м.* мозгъ, мозжечёкъ (*въ костя́хъ*).

Szpikować, Naszpikować, шпикова́ть, нашпикова́ть, шпигова́ть, нашпигова́ть (*мя́со*); || * напи́чкать, начини́ть (*иглъ*).

Szpikowanie, Naszpikowanie, -nia, *ср.* шпикова́ніе (*мя́са*).

Szpikowaty, мозгова́тый.

Szpikowy, мозгово́й.

Szpikulec, -lca, *м.* шпикова́льная игла́.

Szpila, -i, *ж.* шпи́ль. || *Повар. см.* **Szpikulec**; || *см.* **Grot.**

Szpileczka, -i, *ж.* була́вочка.

Szpilić, шпи́лить, прика́лывать.

Szpilka, -i, *ж.* була́вка. **Szpilka do włosów,** шпи́лька; || **Szpilki,** *мн.* и́глы хво́йныхъ дере́вьевъ; || *Повар.* ма́ленькій ве́ртелъ.

Szpilkarka, -i, *ж.* була́вочница.

Szpilkarstwo, -a, *ср.* була́вочная фа́брика; || прода́жа була́вокъ.

Szpilkarz, -a, *м.* була́вочникъ.

Szpilkować, нака́лывать була́вками.

Szpilkowaty, була́вчатый; || *Бот.* игольчатый, иглообра́зный, остроли́стый.

Szpilkowy, була́вочный.

Szpinak, -u, *м. Бот.* шпина́тъ.

Szpital, -a, *м.* госпита́ль, больни́ца; || странноприи́мный домъ, богадѣльня; || **Szpital sierot,** сиро́тскій домъ; || **Szpital Dzieciątka Jezus,** воспита́тельный домъ.

Szpitalnik, -a, *м.* мона́хъ странноприи́мнаго о́рдена, странноприи́мный мона́хъ.

Szpitalny, госпита́льный, больни́чный; || богадѣльный; || **Szpitalny, -ego,** *м.* смотри́тель, надзира́тель госпиталя́, больни́цы; || богадѣльникъ, при́зрѣнный въ богадѣльнѣ.

Szpon, -u, *м.* **Szpona, -y, Szponka, -i,** *ж.* ко́готь (*мн. ко́гти*); || желѣзная скоба́, крюкъ; || застѣжка, крючо́къ; || я́корная ла́па; || *Архит.* проёмная связь, ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || *Бот.* остри́ца, подмаріо́нникъ (*растеніе*).

Szponder, -dru, *м.* за́дняя часть гру́ди би́таго скота́.

Szponga, *см.* **Szpąga.**

Szponiasty, Szponisty, когти́стый.

Szpryca, -y, *ж.* шприцъ, ручно́й насо́сецъ.

Szprycha, -y, *ж.* спи́ца (*въ колесѣ*).

Szprycować, шприцева́ть, набры́згивать, напры́скивать; || *Анат.* инъекти́ровать (*препара́тъ*).

Szprycowanie, -nia, *ср.* вспры́скиваніе, впрыскъ; || *Анат.* инъе́кція.

Szpula, Szpulka, -i, *ж. см.* **Cewa, Cewka.**

Szpunt, -u, *м.* вту́лка, бо́чечная затычка; || бо́чечная дира́; || *Плотн.* гре́бень (*въ бру́сьяхъ*).

Szpuntować, Zaszpuntować, затыка́ть, заткну́ть, заку́поривать, заку́порить.

Szpuntowe, -ego, *ср. см.* **Czopowe.**

Szpuntpal, -u, *м. мн.* шпунто́вая сва́я.

Szragi, -ów, *мн.* со́шки, козлы́ (*деревя́нныя подста́вки*).

Szram, -u *м.* руби́цъ на лицѣ́, шрамъ.

Szramowaty, имѣ́ющій рубцы́, шра́мы на лицѣ́.

Szranki, -ów, *мн.* огра́да, огоро́женное простра́нство; || риста́лище, по́прище, аре́на.

Szron, -u, *м.* и́ней, и́зморозь.

Szropa, -y, *ж. см.* **Zgrzebło.**

Szrót, и т. п. *см.* **Śrót,** и другія слова́ начина́ющіяся съ **Sr...**

Szruba, и т. п. *см.* **Śruba,** и другія слова начина́ющіяся съ **Sr...**

Sztab, -u, *м. Воен.* штабъ.

Sztaba, -y, *ж.* брусо́къ. полоса́; || сли́токъ (*мета́лла*); || *Архит.* переклади́на, брусъ; || *Морс.* шекъ, водорѣзъ (*у су́дна*), носъ (*у корабля́*).

Sztabikowy, полосно́й, полосово́й. Sztabikowe żelazo, полосово́е желѣ́зо.

Sztabnik, -a, *м.* матро́съ находя́щійся на кораблѣ́номъ носу́.

Sztabny, Sztabowy, полосно́й, полосово́й, *см.* **Sztabikowy**; || принадлежа́щій кораблѣ́льному носу́; || *Воен.* штабскій.

Sztachel, -chla, *м. Горн. Стар.* дли́нная желѣ́зная полоса́.

Sztachetować, обводи́ть огора́живать палиса́дникомъ, рѣшёткою.

Sztachetowy, рѣшётчатый; || *Воен.* **Ogień sztachetowy,** балiо́нный огонь.

Sztachety, -tów, *мн.* палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ; || рѣшётка; огра́да.

Sztachować, *Морс.* огиба́ть мысъ и́ли су́дно.

Sztafeta, -y, *ж.* эстафе́та.

Sztafetowy, эстафе́тный, наро́чный.

Sztafirować, Wysztafirować, тача́ть, сшива́ть два края́ тка́ни и́ли ко́жи; || штафи́ровать, тача́ть бортъ у ю́бки; || * украша́ть, убира́ть съ изы́сканностію; || * **Sztafirować się,** разряди́ться въ пухъ, съ изы́сканностію, безъ вку́са.

Sztak, -u, *м. Морс.* штагъ.

Sztaluga, Staluga, -i, *ж.* козлы́, подмо́стки.

Sztamować, *см.* **Sztorcować.**

Sztandar, Standar, -u, *м. Воен.* штанда́ртъ; || зна́мя; || *Морс.* гале́рный флагъ, *см.* **Chorągiew**; || *Архит.* подста́вка, подпо́ра, сто́йка.

Sztokfisz, *см.* **Stokfisz.**

Sztolnia, -ni, *ж. Горн.* што́льня;— **wjazdowa,** вы́ходная што́льня; — **główna, wodna,** водоотво́дная што́льня;— **spadkowa, głęboka,** водоотво́дная што́льня.

Szton, -u, *м.* ма́рка, фи́ша, фи́шка (*въ ка́рточной игрѣ*).

Sztorc, Storc, -u, *м.* внѣ́шній у́голъ (*у камня, у стола́*); || *Архит.* ребро́, край; || карни́зъ надъ дверя́ми; || *Горн.* во́ротъ для вытаскиванія руды́. || **Na sztorc, Sztorcem,** торчмя́, сто́ймя, ребро́мъ.

Sztorcować (kraje w deskach), *Плотн.* скáшивать крóмки у досóкъ.

Sztorcowanie, -nia, *ср.* скáшиваніе крóмокъ у досóкъ.

Sztort, -u, *м. Муз.* серпéнтъ (*инструмéнтъ*).

Sztos, -a, *м.* удáръ (*на биллiáрдѣ*); || азáртная игра́; || * счáстіе, удáча; || расположéніе души́, настроéніе. **Być przy sztosie, w sztosie**, быть въ удáрѣ, въ хорóшемъ настроéніи.

Sztrasbaum, *Плотн.* прибóина.

Sztrof, *см.* Strof.

Sztrofować, *см.* Strofować.

Sztrosa, -y, *ж. Морск.* швáртовъ, кáбельтовъ (*канáтъ*).

Sztrycharz, -a, *м.* кирпичедéлецъ.

Sztuciec, -śca, *м.* футлáръ, готовáльня; || штýцеръ (*ружьё*).

Sztuczka, -i, *ж.* штýчка.

Sztucznie, искýсно, худóжественно, мастерскú; || хитрó, замысловáто; || * искýственно, изы́сканно.

Sztuczność, -ści, *ж.* искýственность, изы́сканность; || искýство, провóрство, способность, лóвкость.

Sztuczny, искýственный, изы́сканный; || искýсный, провóрный, способный, лóвкій. **Ognie sztuczne**, фéйерверки, потѣшные огнú.

Sztufada, -y, *ж. Повар.* душёное мáсо.

Sztuka, -i, *ж.* штýка, кусóкъ, часть. **Sztuka mięsa**, часть говя́дины. **Cała ta kolumna jest z jednéj sztuki**, э́та колóнна изъ цѣльнаго кускá. **Sztuka płótna**, штýка полотнá. *Артил.* **Denna sztuka armaty**, кавённая часть орýдія. **Sztuka chleba**, ломóть, кусóкъ хлѣба. **Miedź w sztukach**, шты́ковая мѣдь. **Srebro w sztukach**, серебрó въ слиткáхъ. **Sztuka muzyczna, teatralna**, музыкáльная, театрáльная пьéса. **Sztukami**, поштýчно. **Sztuka w sztukę**, сплошь, рядóмъ, сряду, безъ промежýтковъ; || искýство, худóжество. **Sztuka wojenna**, воéнное искýство. **Sztuka rymotwórcza**, стихотвóрное искýство; || лóвкость, хи́трость, провóрство, ухвáтка, улóвка. увёртка. **Sztuki zażyć**, употреби́ть хи́трость, хи́трый обмáнъ. **Wypłatał mi sztukę**, выкинулъ мнѣ штýку, сыгрáлъ со мною штýку.

Sztukaterja, -ji, *ж.* штукатýрка, лепна́я рабóта; || барельéфъ, вы́пуклая рѣзьбá; || гúпсовая обмáзка.

Sztukator, -a, *м.* штукатýрщикъ, **штукатýръ**; || обжигáтель гúпса, мáстеръ гúпсовыхъ работъ, лепщúкъ.

Sztukmistrz, -a, *м.* худóжникъ, артúстъ; || * штукáрь, фигля́ръ.

Sztukować, запла́чивать, почúнивать, штóпать, заштóпывать; || приставля́ть, надставля́ть, *см.* Łatać.

Sztukowanie, -nia, *ср.* запла́чиваніе, почúниваніе, настáвка.

Sztukowany, запла́ченный, заштóпанный, почúненный; || приста́вленный, надста́вленный.

Sztukowe, -ego, *ср.* плáта съ кáждой штýки рогáтаго скотá.

Szturchać, Szturgać, Szturkać, Szturchnąć, Szturgnąć, Szurknąć, толкáть, толкнýть (*локтёмъ*), || **Szturchać się**, толкáться.

Szturchanie, -nia, *ср.* толкáніе, растáлкиваніе.

Szturchaniec, -ńca, *м.* толчóкъ, удáръ, тумáкъ. **Dałem mu dobrego szturchańca**, я задáлъ емý слáвнаго тумакá.

Szturchnięcie, -cia, *ср.* толчóкъ.

Szturm, -u, *м.* прúступъ, штурмъ. **Szturm przypuszczać**, штурмовáть; || бýря, штормъ (*на морѣ*).

Szturmak, -a, *м.* лёгкій шишáкъ, лёгкій шлемъ; || ручнáя пищáль, мушкéтъ; || петáрда, стѣнолóмъ; || большóй крюкъ придéрживающій окóнницы отъ вѣтра.

Szturmować, штурмовáть, идти́ на прúступъ.

Sztybra, -y, *ж.* косты́ль (*въ печны́хъ рабóтахъ*).

Sztycak, -a, *м. Стол.* подстáвка на крюкáхъ.

Sztych, -u, *м.* óстрый конéцъ, остроконéчіе, остреё; || удáръ сáблею *или* чѣмъ либо óстрымъ; || укóлъ (*иглою и т. п.*); || гравю́ра, эстáмпъ; || * опáсность. **Na sztych kogo wystawiać**, подвéргнуть кого́ опáсности; || * противополóжность, контрáстъ. **Na sztych co razem stawić**, сопоставля́ть одно́ съ другúмъ, противополагáть одно́ другóму. || *Охот.* **Na sztych**, прáмо подъ выстрѣлъ. **Lis na sztych wyszedł**, лисúца вы́бѣжала прáмо подъ вы́стрѣлъ. || **Sztych w ziemię**, вы́емка земли́ въ одну́ лопáтку.

Sztychać, Sztychnąć, пыря́ть, пырнýть, бодáть, боднýть, колóть, кольнýть.

Sztycharka, -i, *ж* гравировальщица.

Sztycharnia, -ni, *ж.* гравировáльня, гравёрная мастерскáя.

Sztycharski, гравёрный, гравёрскій.

Sztycharstwo, -a, *ср.* гравировáльное искýство.

Sztycharz, -a, *м*, гравировáльщикъ, гравёръ (*на металлѣ*); || рѣщúкъ (*на дéревѣ*).

Sztychować, гравировáть, *см.* Ryć Rytować; || *Горн.* выпускáть изъ пéчи растóпленный металъ; || *Стар.* срáвнивать одно́ съ другúмъ; || *Стар.* превышáть, превосходúть, (*кого́ чѣмъ*); || прикрывáть || обмáнывать, мнѣть *см.* Frymarczyć

Sztychowanie, -nia, *ср.* гравúровка, *см.* Rytowanie.

Sztychowy, гравировáльный; || укóлотый, прокóлотый. **Rana sztychowa**, рáна отъ óстраго орýжія.

Sztychulec, -lca, *м.* деревянная колóдка (*у сапóжниковъ*).

Sztyfcik, -a, *м. Умен.* **штифтикъ, шпи́лька,** *см.* **Sztyft.**

Sztyft, -u, *м.* **штифтъ, гвоздь дерева́нный** *и́ли* **желѣ́зный, безъ голо́вки, костылько́вый гвоздь.**

Sztygarz, -a, *м. Горн.* **штейгеръ.**

Sztylecik, -a, *м.* **небольшо́й кинжа́лъ.**

Sztylet, -u, *м.* **кинжа́лъ; || писа́ло** (*родъ перá у древнихъ*); || **рѣзе́цъ, гра́бштрихъ; ||** *Тип.* **пунсо́нъ** (*для матрицъ*).

Sztylfa, Sztylpa, -y, *ж.* **отворо́ты** (*у сапо́гъ*).

Sztymbor, Sztymbork, Sztymbort, -u, *м. Морс.* **шта́рбортъ, пра́вая сторона́ су́дна.**

Sztynka, -i, *ж.* **ко́рюха, ко́рюшка** (*рыба*).

Sztywnie, жёстко, кре́пко, ту́го; || неподви́жно, напряжённо, вытянувшись.

Sztywnieć, Zesztywnieć, жёсткнуть, коченѣ́ть; || вытя́гиваться, напряга́ться.

Sztywny, жёсткій, кре́пкій, крутой, туго́й; || не одви́жный, **напряжённый, вытянувшійся.**

Szuba, -y, *ж.* **шу́ба.**

Szubarga. -i, *м. Обл ст. см.* **Szubrawiec.**

Szubienica, -y, *ж.* **ви́сѣлица.**

Szubienicznik, -a, *м.* **ви́сѣльникъ; || * развращённый челове́къ, досто́йный ви́сѣлицы.**

Szubka, -i, *ж. Умен.* **шу́бка.**

Szubrawiec, -wca, *м.* **голы́шъ, голя́къ, бѣдня́къ; || безде́льникъ, прощелы́га, плутъ, негоди́й.**

Szubrawstwo, -a, *ср. Собир.* **сво́лочь, сбродъ негоди́евъ, безде́льниковъ, прощелы́гъ; ||** голь, голы́дьба.

Szufelka, -i, *ж. Умен.* **лопа́точка, сово́чекъ.** *см.* **Szufla.**

Szufla, -i, *ж.* **сово́къ, желобова́тая лопа́тка** (*для насыпа́нія*). || *Артил.* **шу́фла, ме́дный сово́къ для сы́панія по́роха.**

Szuflować, Przeszuflować, пересыпа́ть, пересы́пать, вѣять (*хлѣбъ*), **ворочать хлѣбъ, что́бы не слежа́лся.**

Szufrygiel, -gla, *м.* **око́нная задви́жка.**

Szuja, -ji, *м.* **повѣса, шалу́нъ; ||** негоди́й, **безде́льникъ, прощелы́га; ||** *см.* **Czuhaj.**

Szujak, -u, *м.* **распи́ленный отру́бокъ бревна́.**

Szujka, -i, *ж., см.* **Wańczos.**

Szujowaty, омерзи́тельный, **гну́сный, га́дкій.**

Szukać, иска́ть, оты́скивать, добива́ться (*чего́*); || *Охот.* **иска́ть, идти́ по сле́ду** (*звѣря*).

Szukacz, -a, *м.* **иска́тель. ||** *Стар.* **пресле́дователь, гони́тель,**

Szukadło, -a, *ср. Морс.* **лотъ, грузи́ло. ||** *Хир.* **зондъ, щупъ.**

Szukanie, -nia, *ср.* **иска́ніе, по́искъ, оты́скиваніе.**

Szuler, -a, *м.* **игро́къ, картёжникъ.**

Szulerka, -i, *ж.* **игроча́ха, картёжница; ||** картёжъ, игра́ въ ка́рты.

Szulernia, -ni, *ж.* **иго́рный, картёжный домъ.**

Szulerować, картёжничать, имѣ́ть пристра́стіе къ ка́рточной игрѣ́.

Szulerstwo, -a, *ср.* **картёжничество, страсть къ ка́ртамъ.**

Szuło, -a, *ср. Област.* **столбъ, коса́къ**

Szum, -u, *м.* **шумъ; ||** пѣна.

Szumieć, шуме́ть.

Szumisty, шумли́вый.

Szumka, -i, *ж.* **весёлая пѣсенка,** *см.* **Dumka.**

Szumnie, Szumno, шу́мно, шумли́во, съ шу́момъ.

Szumny, шу́мный, шумя́щій.

Szumować, Oszumować, Zeszumować, снима́ть, снять пѣ́ну; || пѣниться, **пуска́ть пѣ́ну.**

Szumowanie, -nia, *ср.* **снима́ніе пѣны. Łyżka od szumowania, уполо́вникъ, чумичка.**

Szumowiny, -win, *мн.* **упо́лъ, вла́жность,** снима́емая **уполо́вникомъ** пѣна.

Szumowisko, -a, *ср.* **нечи́стая пѣна.**

Szumówka, -i, *ж.* **хлѣбное вино́, во́дка второ́й перего́нки, пѣнное вино́.**

Szupina, -y, *ж. Стар.* **шелуха́,** *см.* **Łupina.**

Szurgać (czém), мета́ть, швыря́ть, броса́ть съ шу́момъ (*что́ либо*); || * **обраща́ться съ кѣмъ презри́тельно; || Szurgać się, мета́ться, броса́ться** въ ра́зныя сто́роны.

Szturgot, -u, *м.* **шумъ, швыря́ніе съ шу́момъ.**

Szurgotać, *см.* **Szurgać.**

Szurzy, -ego, *м. Стар.* **шу́ринъ.**

Szus, *см.* **Sus, Wybryk.**

Szust, -a, *м.* **трескъ, ше́лохъ, ше́лестъ.**

Szustać, Szustnąć, трещать, затрещать, шелести́ть, зашелести́ть; || * Охот. перескáкивать, перескочи́ть (*о дичи*); || **Szustać czém, швыря́ть, броса́ть съ шу́момъ.**

Szustfal, -a, *м.* **ко́жаный пере́дникъ.**

Szustfałki, -ów, *мн.* **вы́дерганныя ни́тки изъ полотна́, клочки́; ||** шушера́, ме́лочь.

Szuty, *мн. род.* **п. Szut,** *Морс.* **шко́ты, верёвки у ни́жнихъ паруса́въ.**

Szuwar, -u, *м.* **ку́коль, плѣвелы, худа́я, него́дная трава́,** *см.* **Zielsko; ||** *см.* **Tatarak.**

Szwaczka, -i, *ж.* **швея́, бѣлошве́йка.**

Szwadron, -u, *м. Воен.* **эскадро́нъ.**

Szwagier, -gra, *м.* **шу́ринъ** (*братъ жены*), **дѣверь** (*братъ му́жа*), **зять** (*мужъ сестры*).

Szwagrostwo, Szwagrowstwo, Szwagierstwo, -a, *ср.* **свойство́, родство́ по жени́тьбѣ; ||** *Собир.* **свои́ки съ свои́ченицею и т. д.**

Szwagrowa, -éj, *ж.* **свои́чина, свои́ченица** (*сестра́ жены*), **волóвка** (*сестра́ му́жа*), **невѣ́стка** (*жена́ бра́та*).

Szwagrowski, свойственниковъ, принадлежащій свойственнику, шурину, деверю, зятю.

Szwagrzyć się, Poszwagrzyć się, породниться, вступить въ родство съ кѣмъ либо.

Szwajca, -y, Szwajka, -i, *ж.* шило, шильце, *см.* **Szydło.**

Szwank, -u, *м.* вредъ, убытокъ, утрата, потеря, урон. ущербъ; || ушибъ, ударъ; || *Стар.* колебаніе.

Szwankować, *Стар.* колебаться, шататься; || спотыкаться; || * ошибаться, погрѣшать; || терпѣть претерпѣвать, перепосить, страдать. || **Szwankować na oczy**, страдать глазами. **Szwankować na sławie**, помрачать свою славу, подрывать свою славу. **Szwankuje na rozumie**, ему не достаетъ ума, онъ глуповатъ. **Byłby zdrów zupełnie, gdyby na worku nie szwankował**, онъ былъ бы совершенно здоровъ, если бы карманъ у него не былъ пустъ. || **Szwankować o co**, подвергать что-либо опасности, рисковать чѣмъ.

Szwarc, -u, *м.* вакшеніе (*обуви*), вакса; || фабра.

Szwarcować, вакситъ, натирать вакситъ (*обувь*); || фабрить (*усы*), чернить.

Szwargot, -u, *м.* бормотаніе, невнятныя слова.

Szwargotać, бормотать, коверкать языкъ.

Szwargotka, -i, *ж.* бормотунья.

Szwargotnik, -a, *м.* бормотунъ.

Szyb, -u, *м.* (*Стар.* **Szyp**). *Стар.* бумажный змѣй; || *Стар.* стрѣла; || *см.* **Szyba**; || *Морс.* кольцо для поднятія паруса вверхъ; || *Зоол.* хитрецъ (*небольшой морской ракъ*). || * орлиный полетъ.

Szyba, -y, *ж.* окопничное стекло; || *Горн.* **Szyba, Szyb**, шахта. **Szyb poszukiwalny**, развѣдочная шахта; — **wjazdowy**, выѣзная; — **wydobywalny**, рудоподъемная; — **wodny**, водоподъемная; — **powietrzociągowy**, воздушная шахта.

Szybał, -a, Szybała, -y, *м.* плутъ, обманщикъ, мошенникъ.

Szybalski, плутовской, мошенническій.

Szybalstwo, -a, *ср.* плутовство, мошенничество.

Szybiasto, кругло, кругловато, выпукло.

Szybiasty, круглый, кругловатый, выпуклый; || сдѣланный на подобіе окопничнаго стекла.

Szybik, -a, *м. Горн.* газенкъ, скатъ.

Szybka, -i, *ж.* небольшое окопничное стекло.

Szybki, шибкій, быстрый, скорый, провор̀ный.

Szybko, шибко, быстро, скоро, проворно.

Szybkobieg, -a, *м.* скороходъ гонецъ.

Szybkość, -ści, *ж.* шибкость, быстрота, скорость, проворство.

Szybkowy, Szybikowy, Szybowy, листоватый; || шахтный, *см.* **Szyba.**

Szybować, плыть противъ теченія; || грести; || *парить, летать по воздуху (*о птицахъ*).

Szyć, Uszyć, шить, сшивать, сшить. ***Szyć komu boty**, подставить кому ногу, копать яму другому. ***Szyć coś (złego)**, замышлять злое, злоумышлять. ***Szyć z łuku, szyć strzałami**, пускать стрѣлы. ***Wiatr z północy szyje**, пронзительный вѣтеръ дуетъ съ сѣвера, сѣверный вѣтеръ пронзаетъ, рѣжетъ.

Szych, -u, *м.* мишура; || бить (*золотая или серебряная сплющенная проволока*).

Szychowy, мишурный.

Szychta, -y, *ж. Горн.* отверстіе плавильной печи; || *Горн.* тонкій пластъ, флецъ; || рядъ, слой. **Szychta w murowaniu**, рядъ кирпичей; || **Szycht, -u**, *м.* прокопъ въ горѣ для добыванія руды; || *Горн.* **Szycht**, шихта, смѣна рабочихъ людей; || *классъ общества, сословіе.

Szychtować, *Стар.* приводить въ порядокъ, устроивать; || укладывать, класть рядами, приготавливать, приноравливать.

Szycie, -cia, *ср.* шитьё.

Szyd, -u, *м.* мало употребительно, *см.* **Szyderstwo.**

Szyderca, -y, *м.* насмѣшникъ, зубоскалъ, кощунъ.

Szyderczo, Szydersko, *Нар.* насмѣшливо, съ насмѣшкою.

Szyderczy, Szyderski, насмѣшливый, кощунскій.

Szyderstwo, -a, *ср.* насмѣшливость, зубоскальство, кощунство, глумленіе.

Szydło, -a, *ср.* шило. || *Бот.* шильникъ (*растеніе*).

Szydłowato, шиловидно, шилообразно.

Szydłowaty, *Бот.* шиловидный, шилообразный (*о листьяхъ*).

Szydnie, насмѣшливо, кощунски.

Szydność, -ści, *ж.* насмѣшка, шутка; || насмѣшливость.

Szydzić, насмѣхаться, издѣваться, подсмѣиваться, глумиться, трунить надъ кѣмъ *или* осмѣять кого.

Szyja, -ji, *ж.* шея; || горло; || глотка; || горло, горлышко (*бутыли, бутылки*); || *Архит.* проходъ, пространство (*между поворотами лѣстницы*); || *Фортиф.* горжа; || *Артил.* дульная часть орудія; || шейка (*у скрипки*). || **Szyja piwnicza**, пристройка при входѣ въ погребъ; || труба у насоса.

Szyjka, -i, *ж.* шейка.

Szyjny, шейный; || шейчатый, душчатый. **Szyjna część futra**, душчатый мѣхъ, снятый съ лисьихъ *или* собольихъ шеекъ.

Szyjołom, -u, *м.* сорви-голова, смѣльчакъ, сорванецъ.

Szyjowaty, толстоше́я, имѣющій то́лстую ше́ю.

Szyk, -u, *м.* поря́докъ, строй, расположе́ніе, размѣще́ніе; || *Воен.* **Szyk bojowy**, боево́й поря́докъ, строй; || *Воен.* рядъ, шере́нга. ***Pomieszać komu szyki**, разстро́ить чьи пла́ны, поста́вить кого́ въ затрудни́тельное положе́ніе.

Szykana, -y, *ж.* придира́, привя́зка, ка́верзы, крючки́; || я́беда, крючкотво́рство.

Szykować, Uszykować, приготовля́ть, пригото́вить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, убира́ть, убра́ть. **Szykować wojsko do bitwy**, постро́ить во́йско къ сраже́нію, въ боево́й поря́докъ. || **Szykować się (do czego)**, гото́виться, приготовля́ться (*къ чему́*). || *Безлич.* **Szykuje się**, ла́дится, идётъ на ла́дъ, удаётся.

Szykownie, ло́вко, скла́дно, расторо́пно; || прили́чно, поря́дочно.

Szykowność, -ści, *ж.* ло́вкость, расторо́пность; || стро́йность; || прили́чіе, добропоря́дочность.

Szykowny, ло́вкій, скла́дный, расторо́пный; || стро́йный; || прили́чный, поря́дочный.

Szyld, -u, *м.* вы́вѣска.

Szyldwach, -a, *м.* часово́й; || карау́льщикъ, *см.* **Straż**.

Szylerhauz, -u, *м.* бу́дка для часово́го.

Szylkret, -u, *м. Зоол.* черепа́ха.

Szylkretowy, черепа́ховый.

Szyna, -y, *ж.* рельсъ, желѣзная полоса́; || ши́на, желѣзный о́бодъ вокру́гъ колеса́, *см.* **Sztaba**.

Szynal, -a, *м.* ши́нный гвоздь.

Szyndować, обдира́ть, сдира́ть ко́жу.

Szynk, -u, *м.* шинка́рство, прода́жа вина́; || шино́къ, пите́йный домъ, каба́къ, *см.* **Szynkownia**.

Szynka, -i, *ж.* о́корокъ, ветчина́.

Szynkarka, -i, *ж.* шинка́рка, содержа́тельница шинка́, каба́чница.

Szynkarski, шинка́рскій.

Szynkarstwo, -a, *ср.* шинка́рство.

Szynkarz, -a, *м.* шинка́рь, содержа́тель пите́йнаго до́ма, шинка́, каба́чникъ.

Szynkiel, -kla, *м.* коне́цъ повозочной о́си. || ***Zadłużony po szynkle**, по́ уши въ долга́хъ.

Szynkować, занима́ться прода́жею вина́, шинка́рить, содержа́ть шино́къ. || **Szynkowanie trunków**, распи́вочная прода́жа.

Szynkowe, -ego, *ср.* пла́та за пра́во прода́жи вина́.

Szynkownia, -ni, *ж.* пите́йный домъ, каба́къ, шино́къ, прода́жа вина́.

Szynkowny, Szynkowy, шинка́рскій, каба́чный; || пите́йный. **Zakład szynkowy**, пите́йное заведе́ніе.

Szynwaga, -i, *ж.* ватерпа́съ; || отвѣ́съ, у́ровень съ отвѣ́сомъ.

Szypeł, -pła, *м.* у́зелъ.

Szyper, -pra, *м.* шки́перъ, управля́ющій купе́ческимъ кораблёмъ, корабе́льщикъ.

Szyperski, шки́перскій.

Szyperstwo, -a, *ср.* шки́перство.

Szyplać, Szypleć, Szypolić, ковыря́ть, колупа́ть; || щипа́ть, ощи́пывать, обира́ть; || развя́зывать. ***Szyplać koło czego**, развѣ́дывать, поступа́ть осмотри́тельно, осторо́жно; || *копа́ться.

Szyplanie, -nia, *ср.* **Szyplanina, -y**, *ж.* копотли́вость, ко́потность.

Szyprować, пра́вить кораблёмъ.

Szypułka, -i, *ж. Бот.* но́жка (*у цвѣтка́, у плода́*), черешо́къ (*у листа́*), стебелёкъ, хво́стикъ.

Szyszak, -a, *м.* шиша́къ.

Szyszakowy, шишаковый.

Szyszka, -i, *ж. Бот.* ши́шка (*ело́вая*). *Посл.* **Szyszki do boru wozić**, въ ступкѣ во́ду толо́чь.

Szyszkorodny, шишконо́сный.

Szyszkowaty, шишкова́тый.

Szyszkowy, ши́шечный.

Szyta, -y, *ж.* полѣно, *см.* **Szczapa**.

Szyty, ши́тый, сши́тый.

T.

T произно́сится какъ ру́сская бу́ква *т*.

Tabaczarka, -i, Tabacznica, -y, *ж.* таба́чница, таба́шница продающая таба́къ; || охо́тница нюхать таба́къ.

Tabaczarz, -a, *м.* таба́чникъ, таба́шникъ, продающій таба́къ; || охо́тникъ нюхать таба́къ.

Tabaczka, -i, *ж. Умен.* **tabaczо́k**, *см.* **Tabaka**.

Tabaczkowy, Tabaczny, таба́чный.

Tabaczne, -ego, *ср.* по́шлина съ таба́ку.

Tabacznik, -a, *м.* продающій таба́къ.

Tabaczny, *см.* **Tabaczkowy**.

Tabaka, -i, *ж.* нюхательный таба́къ.

Tabakiera, -y, *ж.* табаке́рка.

Tabakierka, -i, *ж.* табаке́рка, табаке́рочка.

Tabakierkowy, табаке́рочный.

Tabela, -i, *ж.* та́бель, табли́ца, ро́спись. **Tabela regulująca wysokość dochodu**, та́бель о количествѣ дохо́довъ. **Tabela prestacyjna**, та́бель пока́зывающая повинности крестья́нъ въ отноше́ніи къ владѣльцу, родъ уста́вной гра́моты.

Tablatura, Tabulatura. -y, *ж. Стар. Муз.* таблату́ра, но́тная табли́ца. ***Ztablaturу**, изысканно, жема́нно, вы́чурно; || *Архит.* пане́льная рабо́та; || *Живоп.* натя́нутое полотно́.

Tablica, -y, *ж.* доска́; || табли́ца; || *Библ.* скрижа́ль (*завѣта*); || **циферблат** (*на часа́хъ*).

Tablicowy, Tabliczny, въ ви́дѣ табли́цы сдѣ́ланный, табли́чный.

Tabliczka, -i, *ж.* доще́чка; || табли́чка.

Tabor, -u, *м.* обо́зъ, рядъ возо́въ; || та́боръ, во́инскій станъ, ла́герь, военный обо́зъ; || **Tabor artyleryczny,** артиллерійскій паркъ; || **Tabor drogowy,** подвижно́й соста́въ желѣ́зной доро́ги.

Taboret, -u, *м.* табуре́тъ; || скаме́йка.

Taborować, постро́ить обо́зъ, соста́вить каре́ изъ обо́зныхъ фуръ и пово́зокъ; || стоя́ть ла́геремъ.

Taborowy, *Воен.* обо́зный, та́боровый.

Taborzanin, -a, *м.* стоя́щій ла́геремъ.

Tabula, -i, *ж.* внесе́ніе, зая́вленіе.

Tabularjusz, -a, *м.* протоколи́стъ.

Tabulatura (kolumny) -y, *ж. Архит.* антаблеме́нтъ; || карни́зъ, ве́рхняя часть сте́ны.

Tabun, -u, *м.* табу́нъ, ста́до лошаде́й.

Tabuńczyk, -a, *м.* табу́нщикъ, сто́рожъ при табунѣ.

Taca, -y, *ж.* подно́съ; || *Стар.* ча́ша, ча́ра; || *Область. см.* **Dziesięcina.**

Tacher, -chru, *м.* дю́жина, *см.* **Tuzin.**

Tachłować, мѣня́ть, перепродава́ть, перекупа́ть.

Tacka, -i, *ж. Умен.* подно́сикъ.

Taczać, ката́ть; || воро́чать; || свёртывать, *см.* **Toczyć.** || **Taczać się,** ката́ться, воро́чаться, свёртываться; || вали́ться. **Taczać się po błocie,** вали́ться въ грязи́. **Taczą się jak pijany,** шата́ется какъ пья́ный.

Taczanie, -nia, *ср.* ката́ніе, перека́тываніе; || ка́чка, колеба́ніе; || **Taczanie się,** шата́ніе, тоска́ніе.

Taczka, -i, *ж.* та́чка, теле́жка съ ру́чками и объ одно́мъ колесѣ́, ручна́я теле́жка.

Taczkować, вози́ть та́чками, теле́жками.

Taczkowanie, -nia, *ср.* перево́зка та́чками, теле́жками.

Tafelka, -i, *ж.* доще́чка, пли́тка, пласти́нка (*металли́ческая*).

Tafla, -i, *ж.* доска́, плита́, ле́щадь, пласти́на; || кусо́къ, шту́ка (*полотна́*); || шту́ка (*паркета*); || листъ (*стекла́*); || табли́ца; || де́ка.

Taflować, настила́ть набо́рнымъ поло́мъ, дѣ́лать паркетъ́; || выкла́дывать плита́ми.

Taflowanie, -nia, *ср.* насти́лка паркето́мъ, шту́чная рабо́та; || обдѣ́лка, обши́вка пане́лями; || паркетъ́, шту́чный полъ.

Taflowany, на́стланный набо́рнымъ поло́мъ; || оби́тый, обши́тый пане́лями.

Tafta, -y, *ж.* тафта́, *см.* **Kitaj.**

Taić, Utaić, Zataić, таи́ть, утаи́ть, зата́ить, укрыва́ть, скрыва́ть, скрыть, укры́ть, содержа́ть въ та́йнѣ. || **Taić się (z czém),** таи́ться, скрыва́ться.

Tajeć, Stajeć, та́ять, раста́ять, распуска́ться, распусти́ться.

Tajemnica, -y, *ж.* та́йна, та́инство; || секре́тъ.

Tajemniczość, -ści, *ж.* таинственность.

Tajemniczy, таинственный.

Tajemnie, та́йно, втайнѣ, секре́тно; || сокрове́нно.

Tajemność, -ści, *ж.* потае́нность, скры́тность.

Tajemny, сокрове́нный, та́йный; || секре́тный.

Tajenie, Utajenie, Zatajenie, -nia (się), *ср.* ута́йка, укрыва́тельство.

Tajnia, -ni, *ж.* та́йна, та́йность; || сокровенность.

Tajnie, *см.* **Tajemnie.**

Tajnik, -a, *м.* тайни́къ, потае́нное ме́сто; || * **Tajniki serca ludzkiego,** та́йные изги́бы человѣ́ческаго се́рдца.

Tajność, -ści, *ж.*, *см.* **Tajemność.**

Tajny, *см.* **Tajemny.**

Tajstra, -y, *ж.* доро́жная сума́, котомка, кошель; || ра́нецъ (*солда́тскій*).

Tak, такъ; || подо́бно, ра́вно. **Tak jest,** да. **Jedni mówią że nie, drudzy że tak,** одни́ говоря́тъ нѣтъ, другіе да. **Iż tak rzekę,** такъ сказа́ть. **Czy tak?** въ са́момъ дѣлѣ? такъ ли э́то?

Taki, такой, таковой, тако́въ; || Takiż, Takaż, Takież, такой же, такая же, такое же. Jaki-taki, кой-какой, какой-нибудь, такъ себѣ́, посре́дственный. **Taki, owaki,** такой сякой. **A ty taki owaki!** ахъ, ты негодя́й. || *Стар.* **Tak rok, tak miesiąc,** годъ наза́дъ, мѣсяцъ наза́дъ. **Tak roczny,** прошлого́дній. **Tak dwuletni,** два го́да тому́ случи́вшійся.

Tako, такъ. Употребля́ется то́лько въ выраженіи: **Jako-tako,** ко́е-какъ, какъ-нибу́дь.

Takowy, wa, we, такой, таковой.

Takoż, та́кже, *см.* **Także.**

Takroczny, *Стар.* прошлого́дній.

Taksa, -y, *ж.* та́кса, оцѣ́нка. **Taksa kurjerska,** курье́рскіе прого́ны.

Taksacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка.

Taksator, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, таксаторъ.

Taksatorski, цѣновщи́чій.

Taksować, Otaksować, цѣни́ть, оцѣ́нивать, оцѣни́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть цѣ́ну.

Taksowy, обозна́ченный въ та́ксѣ.

Takt, -u, *м. Муз.* тактъ; || мѣ́ра, разме́ръ.

Taktyka, -i, *ж. Воен.* та́ктика.

Takuchny, Takutki, Takuteńki, Takuczki, такой са́мый, точь въ точь такой, ни дать, ни взять такой то́чно.

Także, такоż, та́кже. Także to się uczysz! такъ-то ты у́чишься!

Talar, -a, *м.* та́леръ. **Talar bity,** рейхста́леръ, ефи́мокъ.

Talarek, -rka, *м.*, *см.* **Talar;** || кружо́къ, ло́мтикъ.

Tałatajstwo, Tałałajstwo, -a, *ср.* сво́лочь, сбродъ, *см.* **Chałastra, Motłoch.**

Talencik, -a, *м. Умен.* даро́ваньеце, *см.* **Talent.**

Talent, -u, *м.* тала́нтъ, даро́ваніе, спосо́бность; || *Стар.* тала́нтъ (*вѣсъ зо́лота и серебра́*).

Talentowy, вѣсомъ въ оди́нъ тала́нтъ, *см.* **Talent,** *Стар.*

Talerz, -a, *м.* таре́лка. **Talerz głęboki,** глубо́кая таре́лка. **Talerz płytki,** ме́лкая таре́лка.

Talerzyk, -a, *м. Умен.* таре́лочка; || кружо́къ, ло́мтикъ, *см.* **Talarek.**

Talerzykowy, *Анат.* круговой, кругообра́зный; || *Бот.* подно́счатый (*вѣнчикъ*).

Talizman, -u, *м.* талисма́нъ.

Talja, -ji, *ж.* та́лія, ростъ, станъ, *см.* **Stan;** || **Talja kart,** коло́да картъ.

Talk, -u, *м. Минер.* талькъ (*родъ ка́мня*).

Talka, -i, *ж.* мото́къ, та́лька (*ни́токъ*).

Talon, -u, *м.* талонъ. *Ком.* талонъ проце́нтныхъ купо́новъ.

Tam, *Нар.* тамъ. **Tam i sam,** и тамъ и сямъ. **Jeden tam, drugi sam,** одинъ туда́, другой сюда́. **Gdzie tam!** нисколько! сохрани́ Богъ! **Co mi tam!** како́е мнѣ де́ло до э́того! что́ мнѣ въ э́томъ!

Tama, -y, *ж.* плоти́на (*на рѣкѣ*), гать, на́сыпь, гре́бля, запру́да, *см.* **Grobla;** || мо́ла, му́ла, стѣна́, на́сыпь (*у га́вани*); || * оплоти́ть, прегра́да, препо́на, препя́тствіе.

Tamarynda, -y, *ж. Бот.* тамари́ндовый плодъ.

Tamaryndowiec, -wca, *м.* **Tamaryndowe drzewo,** тамари́ндъ (*де́рево*).

Tamarzyszek, -szka, *м. Бот.* гребенщи́къ (*деревцо́*).

Tambor, -a, *м. см.* **Dobosz. Tambor major,** тамбу́ръ-мажо́ръ.

Tamborek, -rka, *м.* швѣйный тамбу́ръ.

Tameczny, та́мошній.

Tamować, Zatamować, остана́вливать тече́ніе воды, запру́живать, запрудить, дѣлать запру́ду, гать, плоти́ну; || заглуша́ть, заглуши́ть, унима́ть, уня́ть, обу́здывать, обузда́ть, воздержи́вать, воздержа́ть.

Tamowanie, Otamowanie, -nia, *ср.* устро́йство плоти́нъ, га́тей; || остано́вка тече́нія, уня́тіе; || **Zatamowanie,** помѣха, препя́тствіе; || **Tamowanie związku małżeńskiego,** препя́тствіе къ заключе́нію бра́ка.

Tamowy, плоти́нный, запру́дный.

Tamtędy, туда́, въ то мѣсто, въ ту сто́рону.

Tamten, тотъ. **Ani ten, ani tamten,** ни э́тотъ, ни то́тъ; ни тотъ, ни друго́й. **Tamci panowie,** вотъ тѣ господа́!

Tamtejszy, *см.* **Tameczny.**

Tamże, тамъ же, въ томъ же мѣстѣ.

Tan, -u, *м.* толчёная дубо́вая кора́, *см.* **Garbnik.**

Tancerka, -i, *ж.* танцо́рка, танцо́вщица, плясу́нья.

Tancerz, -a, *м.* танцо́ръ, танцо́вщикъ, плясу́нъ.

Tancmistrz, -a, *м.* танцме́йстеръ.

Tańcować, танцова́ть, пляса́ть.

Tańczyć, *см.* **Tańcować.**

Tandeciarka, -i, *ж.* лоску́тница, тряпи́чница, ветошница, продавщица старья́.

Tandeciarz, -a, *м.* лоску́тникъ, тряпи́чникъ, ветошникъ, продаве́цъ старья́.

Tandet, -u, *м.* **Tandeta, -y,** *ж.* торго́вля старьёмъ, лоску́тный рядъ, толку́чка, толку́чій ры́нокъ.

Tandetnik, -a, *м. см.* **Tandeciarz.**

Tandetny, лоску́тный, ветошный; || * плохо́й, дрянно́й, ку́пленный на толку́чкѣ.

Tanecznica, -y, *ж. см.* **Tancerka.**

Taneczny, танцова́льный; || плясово́й.

Tani, дешёвый.

Taniec, -ńca, *м.* та́нецъ, танцова́ніе, пля́ска.

Tanieć, Stanieć, дешеве́ть, подешеве́ть, понижа́ться, понизиться въ цѣнѣ.

Taniecznica, -y, *ж. см.* **Tanecznica.**

Tanio, дёшево.

Taniość, Tanność, -ści, *ж.* дешеви́зна.

Tantjema, -y, *ж.* усло́вная до́ля изъ дохо́да, до́ля въ барыша́хъ, въ зарабо́ткѣ.

Tany, *мн.* та́нцы, пля́ска, плясъ. **Pójść w tany,** пусти́ться въ плясъ. **Pójść na tany,** пойти́ на та́нцы.

Tapać, *см.* **Tupać.**

Tapanie, *см.* **Tupanie.**

Tapczan, -a, *м.* досча́тый помо́стъ для спанья́, на́ры, *см.* **Prycza.**

Tapicer, -a, *м.* обойщикъ; || шпале́рный ма́стеръ.

Tapir, -a, *м. Зоол.* тапи́ръ, а́нта (*живо́тное*).

Taraban, -a, *м. Муз.* литавра; || *см.* **Bęben.**

Tarać się, *см.* **Tarzać się.**

Taradajka, -i, *ж.* тарата́йка, теле́жка на двухъ колёсахъ.

Tarakan, -a, *м. см.* **Karaczan.**

Taran, -a, *м.* тара́нъ, дре́внее вое́нное ору́діе для разбива́нія стѣнъ; || трамбо́вка, ба́ба.

Tarant, -a, *м.* чуба́рая, пёстрая ло́шадь *или* соба́ка.

Tarantowacina, -y, *ж.* пёстрая мате́рія, му́шки на мате́ріи.

Tarantowaty, Tarantowy, перепелёсый, пёстрый, чуба́рый (*о лошадя́хъ*).

Tarantula, -i, *ж.* тара́нтула, мизги́рь (*большо́й ядови́тый паукъ*).

Tarapata, -y, *ж* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Tarapaty, -ów,** забо́ты, хло́поты; || стѣснённое положе́ніе, || замѣша́тельство; || суматица, суматоха.

Tararuszki, -szek, *мн. Неуп.* пустяки́, вездѣлки.

Taras, Taraz, -u, *м. Минер.* трасъ (*рода ка́мня*); || загоро́да, зава́лъ, земляна́я на́сыпь; || тера́са, площа́дка; || темни́ца, тюрьма́.

Tarasować, Zatarasować, запира́ть, запере́ть засо́вомъ, загора́живать, загороди́ть, зава́ливать, завали́ть, закла́дывать, заложи́ть. **Zatarasować drzwi,** заложи́ть дверь. **Zatarasować ulicę,** загороди́ть у́лицу.

Tarasowe, -ego, *ср. Стар.* пла́та тюре́мщику.

Tarasowy, зава́ленный, загоро́женный; || тюре́мный.

Tarchać, *Прост. см.* **Targać.**

Tarcica, -y, *ж.* дрань, драни́ца; || *Горн.* база́льтовый шестъ.

Tarcie, -cia, *ср.* тре́ніе; || **Tarcie się (ryb),** мета́ніе икры́.

Tarcza, (*Стар.* **Tarcz**), **-y,** *ж.* тарчъ, длинный щитъ, щитъ; || * защи́та, огра́да, опо́ра; || *Артил.* мише́нь, цѣль; || ге́рбовый щитъ.

Tarczan, *см.* **Tapczan.**

Tarczowaty, щитообра́зный.

Tarczownik, -a, *м.* щитоно́сецъ, щи́тникъ.

Tarczowy, щитово́й, щи́тный, принадлежа́щій къ щиту́; || мише́нный, прицѣльный.

Tarczyca, -y, *ж. Бот.* шлемо́вникъ (*расте́ніе*).

Tarczyk, -a, *м. Бот.* шишакъ (*расте́ніе.*)

Targ, -u, *м.* торгъ, прода́жа; || ры́нокъ, база́ръ. пло́щадь, || **Targ na bydło,** скотопригонный дворъ. * **Puścić uszy na targ,** развѣсить у́ши, прислу́шиваться. * **Wyjeżdżać z czém na targ,** хва́статься. хвали́ться. **Dobijać, docierać targu,** заключи́ть торгъ, уда́рить по рука́мъ.

Targać, Targnąć, дёргать, дёрнуть, рвать, рвану́ть, тяну́ть, потяну́ть, таска́ть, потащи́ть. **Targać kogo za rękaw,** дёргать кого́ за рука́въ. **Targać kogo za włosy,** таска́ть кого́ за́ волосы. **Targnąć rękę na kogo,** подня́ть на кого́ ру́ку, замахну́ться. **Targnąć konia uzdeczką,** дёрнуть ло́шадь за узду́. || **Roztargać kogo,** растерза́ть, разорва́ть. **Potargać,** скомкать, смять, разорва́ть. || **Targnąć się (na kogo),** напа́сть (*на кого́*), атакова́ть (*кого́*), бро́ситься, ри́нуться (*на кого́*), возста́ть (*про́тивъ кого́*).

Targan, -u, Targaniec, -ńca, *м.* ко́нопать, па́кля, очёски, охло́пье, вычески.

Targanie, -nia, *ср.* дёрганіе, тра́ска,таска́ніе, рва́ніе. **Targanie się,** порыва́ніе, покуше́ніе, нападе́ніе (*на кого́, на что́*).

Targaniec, -ńca, *м. см.* **Targan;** || пасъ, подвязно́й реме́нь (*у каре́ты*); || **Targańce, -ów,** *мн.* дра́ка, схва́тка, сва́лка. || **Targaniec, pakuły,** пенька́ (*для законопа́чиванія*).

Targanina, -y, *ж.* потасо́вка, таска́ніе за́ волосы.

Targanka, -i, *ж.* мя́тая соло́ма.

Targnięcie się, -cia się, *ср.* покуше́ніе, порыва́ніе, *см.* **Targać.**

Targować, Stargować, торгова́ть, сторгова́ть; || **Targować, się Stargować się,** торгова́ться, сторгова́ться, *см.* **Handlować.**

Targowe, -ego, *ср.* пла́та за наёмъ ла́вки, за ме́сто на ры́нкѣ.

Targowisko, -a, *ср.* то́ржище, ры́ночная пло́щадь, ры́нокъ; || торго́вое село́ *или* мѣстечко, гдѣ быва́ютъ я́рмарки.

Targownik, -a, *м. Стар.* торгове́цъ, продавецъ, купе́цъ.

Targowy, торго́вый, ры́ночный. **Cena targowa,** спра́вочная, ры́ночная цѣна́. **Dzień targowy,** торго́вый день; || **Targowy, -ego,** *м.* торго́вый прися́тавъ.

Tarka, -i, *ж.* тёрка; || *см.* **Tarnka.**

Tarkać, Tarchać, Tarkotać, трещать, скрипѣть, дребезжа́ть, *см.* **Turkotać;** || бормота́ть.

Tarkot, -u, *м.* трескъ, скрипъ, дребезжа́ніе; || *см.* **Turkot.**

Tarlica, -y, *ж.* трепа́лка, трепа́ло, ма́лица, мя́ло, мя́лка.

Tarlisko, Tarło, -a, *ср.* мета́ніе икры́ (*у рыбъ*); || вре́мя мета́нія икры́; || лу́жа.

Tarło, -a, *ср. см.* **Tarka.**

Tarmosić, тормоши́ть. тереби́ть || **Tarmosić się,** бара́хтаться, боро́ться, сопротивля́ться (*кому́*), *см.* **Szamotać się.**

Tarń, -rni, *ж.* **Tarń, -rnia,** *м.* **Tarn, -u,** *м. Бот.* колю́чка шипъ, есть (*у расте́ній*); || те́рнъ, терно́вникъ (*куста́рникъ*); || **Tarń, -rni, Tarnina, -y,** *ж. Бот.* бояры́шникъ, глодъ (*деревцо́*); || **Tarnie, -rnia,** *Собир. ср.* ди́кое сли́вное де́рево.

Tarniowy, терновый; || *Анат.* **Nerwy tarniowe,** спи́нныя, хребе́тныя, чувстви́тельныя жи́лы.

Tarnisko, -a, *ср.* терновищe, ме́сто поро́сшее тёрномъ.

Tarnka, Tarka, -i, *ж.* ди́кая сли́ва, ка́менная, сиби́рская.

Tarnośliwa, -y, Tarnośliwka, -i, *ж.* ди́кая сли́ва, *см.* **Tarnka.**

Tartak, -u, *м.* пи́льная ме́льница, лѣсопи́льня.

Tartana, -y, *ж. Морс.* тарта́на (*одномачто́вое су́дно*).

Tartar, -u, Tartarog, -ogu, *м.* черепа́ха (*пе́репь у черепа́хи*), *см.* **Szylkret.**

Tartas, Tertes, -u, *м.* сумато́ха. сумя́тица, крикъ, шумъ, возня́.

Tartofle. *см.* **Trufle.**

Tarty, тёртый, растёртый, толчёный, истолчёный.

Taryfa, -y, *ж.* тари́фъ.

Taryfowanie, -nia, *ср.* тарифика́ція.

Tarzać (kogo, co w czém), валя́ть, таска́ть, воро́чать, волочи́ть; || **Tarzać się,** валя́ться, воро́чаться; || * **Tarzać się w błocie,** валя́ться въ грязи́, вести́ распу́тную жизнь.

Tasak, Tesak, -a, *м.* тесáкъ; || *Повар.* большóй ножъ, рѣзáкъ.

Tasiemeczka, -i, *ж. Умен.* тесёмочка.

Tasiemiec, -mca, *м. Мед.* цѣпень, солитéръ.

Tasiemka, -i, *ж.* тесьмá, тесёмка.

Tasiemkarz, -a, *м.* тесёмщикъ; || позумéнтщикъ.

Tasiemkowy, тесёмочный.

Taśma, -y, *ж.* тесьмá; || позумéнтъ, галýнъ; || поясóкъ; || повúзка.

Taśmiany, *см.* **Tasiemkowy.**

Taśmiarz, -a, *м. см.* **Tasiemkarz.**

Tasować, тасовáть (*кáрты*).

Tasz, Tas, -u, *м.* **Tasza,** -y, *ж.* балагáнъ, ларь, лáвочка.

Tasza, -y, *ж.* пиногóрь (*морскáя рыба*).

Taszka, -i, *ж.* кармáшекъ, мѣшóчекъ; || кошéль; || тáшка (*гусáрская*).

Tasznik, -a, *м. Бот.* ярýтка (*растéніе*).

Tata, -y, **Tatulo,** -a, **Tatunio,** -a, **Tatuś, -sia,** *м. Умен.* тáтя, тáтинька, тáтичка.

Tatar, Tatarzyn, -a, *м.* татáринъ.

Tatarak, -u, *м. Бот.* иръ, áиръ, косáтикъ.

Tatarczak, Tatarczuch, -u, *м.* грéчневая лепёшка; || хлѣбъ изъ грéчневой мукú, грéчневикъ.

Tatarczanka, -i, *ж.* грéчневая солóма.

Tatarczany, грéчневый.

Tatarczuch, *см.* **Tatarczak.**

Tatarczysko, -a, *ср.* пóле засѣянное гречúхою.

Tatarczyzna, *см.* **Tatarszczyzna.**

Tatareczka, -i, *ж. Бот.* родъ чеснокý.

Tatarka, -i, *ж.* грéча, гречúха; || татáрка, татáрская жéнщина.

Tatarski, татáрскій. *Бот.* **Tatarskie ziele,** иръ, áиръ, косáтикъ.

Tatarszczyzna, -y, *ж.* татáрщина.

Tatarzyn, *см.* **Tatar.**

Tatek, Tatka, Tatko, *см.* **Tata.**

Tążyć, Tużyć (do kogo, do czego, za kim, za czém), тосковáть, тужúть (*о комъ, о чёмъ*), скучáть (*по комъ, по чёмъ*). || **Tążyć się,** скучáть; || **Tążyć się komu,** надоѣдáть, наскучáть кому́.

Tchawica, -y, *ж. Анат.* дыхáтельное гóрло.

Tchem, *Нар.* дýхомъ, *см.* **Dech.**

Tchnąć, дышáть, вдыхáть; || дохнýть.

Tchnienie, -nia, *ср.* дуновéніе; || дыхáніе; || издыхáніе.

Tchórstwo, *см.* **Tchórzostwo.**

Tchórz, -a, *м. Зоол.* хорёкъ; || * трусъ, боязлúвый, рóбкій.

Tchórzostwo, -a, *ср.* трýсость, боязлúвость, рóбость.

Tchórzowaty, трусовáтый.

Tchórzowski, трусли́вый, боязлúвый, рóбкій.

Tchórzowy, харькóвый.

Tchórzyć, Stchórzyć, трýсить, струсúть, робéть, оробéть.

Teatr, -u, *м.* теáтръ.

Teatralnie, театрáльно.

Teatralny, театрáльный.

Tebel, Tybel, -bla, *м.* деревúнный гвоздь, шипъ, колóкъ.

Tebelek, Tubelek, -lka, *м.* буравóкъ, сверлó.

Tęchlina, *см.* **Stęchlina.**

Tęchły, *см.* **Stęchły.**

Tęchnąć, Stęchnąć, тýхнуть, протýхнуть, получáть противный зáпахъ, лишáясь свѣжести.

Technik, -a, *м.* промы́шленникъ, ремéсленникъ, мастерóвой.

Technika, -i, *ж.* тéхника; || промы́селъ.

Technologja, -ji, *ж.* технолóгія, промысловéдѣніе.

Technologiczny, технологúческій.

Tęcza, -y, *ж.* рáдуга (*на нéбѣ*). *Анат.* рáдужница, рáдужная плевá, раёкъ (*въ глазú*).

Tęczowy, рáдужный.

Tedy (*Стар.* **Tegdy**), такъ, итáкъ, такúмъ óбразомъ, то, въ такóмъ слýчаѣ. **Jeżeliś moim przyjacielem, tedy to uczynisz,** éсли ты мнѣ другъ, то ты э́то сдѣлаешь. **Widzisz tedy, że miałem słuszność,** итáкъ, ты вúдишь, что я былъ правъ. **Kiedy tedy,** когдá нибýдь. *Стар.* **Tedy owedy,** по временáмъ, иногдá, какъ случúтся.

Tędy, тутъ, здѣсь, сюдá. **Tędy owędy,** и тамъ, и самъ.

Tęga, -i, *ж. Неуп. см.* **Tęsknota.**

Tęgi, тугóй; || плóтный, сжáтый; || мýжественный, твёрдый; || крѣпкій, сúльный, дю́жій; || прóчный; || густóй (*о звýкѣ*); || тяжёлый; || тóлстый; || знáющій, искýсный; || бýйный, нейстовый, жестóкій, свирѣпый, порúвистый, стремúтельный (*о вѣтрѣ, о бýрѣ*). **Tęga materja,** крѣпкая матéрія. **Tęgi powróz,** прóчная верёвка. **Tęgi mróz,** сúльный, жестóкій морóзъ. **Tęgie napoje,** крѣпкіе напúтки. **Głos tęgi,** сúльный, грóмкій гóлосъ. **Tęgi sen,** крѣпкій, глубóкій сонъ. **Tęgi mężczyzna,** сúльный, дю́жій мужчúна. **Tęga głowa,** úмница, úмная головá.

Tęgo, tęgo; || плóтно, сжáто; || твёрдо; || крѣпко, сúльно; || прóчно; || искýсно, хорошó, лóвко, лáдно; || строго, суровó, жестóко. **Tęgo zbudowany,** крѣпкаго сложéнія. **Tęgo je, tęgo pije,** мнóго ѣстъ, мнóго пьётъ. **Tęgo jeździ na koniu,** онъ хорошó ѣздитъ верхóмъ на лóшади. **Tęgo gra na skrzypcach,** хорошó, искýсно игрáетъ на скрúпкѣ. **Tęgo się znalazł,** лóвко нашёлся, умѣлъ выпутаться изъ затруднéнія.

Tegoczesny, современный.

Tegodniowy, сегóднишній.

Tęgokrusz, -u, *м.* сурьмянáя рудá.

Tegomiesięczny, нынѣшняго мѣсяца.

Tegoroczny, нынѣшняго гóда.

Tęgość, -ści, *ж.* плóтность, сжáтость,

|| твёрдость, крѣпость, прóчность; || густотá; || стóйкость, сúла; || жёсткость, суровость. **Tęgość umysłu**, сúла умá. **Tęgość zimy**, суровость зимы.

Teka, **-i**, *ж.* портфе́ль.

Tekst, **-u**, *м.* текстъ, по́длинникъ.

Tekstualnie, сло́во въ сло́во, буквáльно, согласно съ те́кстомъ.

Tekstualny, схóдный съ те́кстомъ, буквáльный.

Tektura, **-y**, *ж.* пáпка, картóнъ, политýра.

Telegraf, **-u**, *м.* телегрáфъ.

Telegrafika, **-i**, *ж.* телеграфи́ческое искýсство.

Telepać się, тащúться съ трудóмъ, насúлу брестú.

Teleskop, **-u**, *м.* телескóпъ, подзóрная трубá.

Temblak, **Tymblak**, **Temlak**, **-u**, *м.* темля́къ (*на сáбль*); || *Хир.* повя́зка, пéревязь (*для ранéной рукú*).

Temperament, **-u**, *м.* тѣлосложéніе, темперáментъ; || нравъ, хáрактеръ; || *воздержáніе, умѣренность.

Temperatura, **-y**, *ж.* температýра, состоя́ніе вóздуха.

Temperować, **Zatemperować**, чинúть, очинúть (*перó, карандáшъ*).

Templarjusz, **Templarz**, **-a**, храмóвникъ, храмовóй ры́царь.

Temporalik, **-a**, *м. Стар. см.* **Scyzoryk.**

Temruki, **-ów**, *мн. Стар.* окóвы, цѣпи.

Ten, **ta**, **to**, сей, сiя, сiе, э́тотъ, э́та, э́то, тотъ, та, то. **Nie wiem co z tego** *или* **z tém zrobić**, не знáю, что съ э́тимъ сдѣлать? **Co mi po tém?** что мнѣ въ э́томъ? **Nic mi po tém**, э́то мнѣ вóвсе не годúтся, мнѣ до э́того нѣтъ никакóго дѣла. **Tém więcéj, tém bardziéj**, тѣмъ бóлѣе. || **Tenci, tać, toć**, э́тотъ сáмый, и́менно э́тотъ сáмый, э́та сáмая, э́то сáмое. **Ten ci to człowiek**, и́менно э́то тотъ сáмый человѣкъ. **Tać to przyczyna**, вотъ настоя́щая причúна. **Toć to jest**, то то и есть. **Toć przecie**, вотъ то то и онó! || **Tenli, Tali, Toli**, э́тотъ ли, э́та ли, э́то ли? Тотъ ли, та ли, то ли? **Tenli to człowiek, co?...** тотъ ли э́то человѣкъ, что... || **Tenże, taż, toż**, э́тотъ же, э́та же, э́то же, тотъ же, та же, то же. **Tenże to, co...?** тотъ ли э́то, что...? **Jak na** [illegible] (вм. **jak na zło**), какъ назлó, какъ бýдто наперекóръ. **Na toż** (вм. **na zło**), назлó, наперекóръ. **Wciąż robi na toż**, постоя́нно дѣлаетъ назлó.

Tenor, **u**, *м. Муз.* тéноръ; || **tenorúst**, *см.* **Tenorysta**; || содержáніе (*сочинéнія, докумéнта*).

Tenorowy, *Муз.* **тенóрный.**

Tenorysta, **-y**, *м.* **тенорúстъ** (*поющій тенóрнымъ гóлосомъ*).

Tentent, **-u**, *м.* тóпотъ (*лошадéй*).

Tenuta, **-y**, *ж. Стар.* арéнда, арéндное содержáніе; || *Стар.* старóство безъ судéбной влáсти.

Tenutarjusz, **-a**, *м. Стар.* арендáторъ; || *Стар.* старóста безъ судéбной влáсти.

Teokracja, **-ji**, *ж.* теократíя.

Teolog, **-a**, *м.* богослóвъ, теолóгъ.

Teologiczny, богослóвскій, теологúческій.

Teologja, **-ji**, *ж.* богослóвіе, теолóгія.

Teorban, **-a**, *или* **-u**, *м. Муз.* теóрба (*родъ лю́тни*).

Teorja, **-ji**, *ж.* теóрія, умозрѣніе.

Teoryczny, теоретúческій, умозри́тельный.

Tępać, *см.* **Tupać.**

Tęperować, *см.* **Temperować.**

Tępić, **Stępić**, тупúть, иступúть, притупля́ть; || угнетáть, преслѣдовать, притѣсня́ть; || ослабля́ть.

Tępiciel, **-a**, *м.* угнетáтель, притѣсни́тель.

Tępieć, **Stępieć**, тупѣ́ть, тупúться, иступúться, притупúться; || ослабѣ́вать, ослабе́ть.

Tępienie, **-nia**, *ср.* **притупле́ніе.**

Tępo, *Нар.* тýпо

Tępokątny, тупоугóльный.

Tępokończaty, тупоконе́чный.

Tępość, **-ści**, *ж.* тýпость; || **слáбость. Tępość umysłu**, тупоýміе. **Tępość wzroku**, слáбость зрѣнія.

Tępy, тупóй, истýпленный, притýпленный; || непоня́тливый, глýпый, безтолкóвый. **Kąt tępy**, тупóйýголъ. **Wzrok tępy**, тупóе, слáбое зрѣніе. **Tępa głowa**, тупáя головá, тупúца. **Tępy umysł**, тѣпое рojęcie, туповатость, тупоýміе, непоня́тливость.

Térać, *см.* **Tyrać.**

Teraz, тепéрь, нынѣ. **Teraz zaraz**, тóтчасъ, сей-часъ, немéдля, немéдленно.

Teraźniejszość, **-ści**, *ж.* настоя́щее (*врéмя*).

Teraźniejszy, настоя́щій, нынѣшній. *Грам.* **Czas teraźniejszy**, настоя́щее врéмя.

Tercja, **-ji**, *ж. Муз. и Мат.* тéрція; || терцъ (*въ пикéтной игрѣ*); || *Тип.* особый родъ шри́фта (*равня́ется ¾ петúта*); || трéтій классъ (*въ шкóлахъ*); || *Мат.* тéрція (*60-я часть секýнды*); || трéтій часъ **въ** церкóвномъ раздѣлéніи дня.

Tercjał, **-u**, *м.* треть.

Tercjałowy, третнóй.

Tercjan, **-a**, *м.* церкóвный стóрожъ, пéдель; || университéтскій пéдель.

Tercjana, **-y**, *ж. Мед.* триднéвная лихорáдка, *см.* **Trzeciaczka.**

Tercjarz, **-a**, *м.* послýшникъ, прислужникъ Францискáнскаго óрдена. **Tercjarka**, **-i**, *ж.* послýшница, прислýжница. || Терціáрій, почётное свѣтское лицó, причúсленное къ одномý изъ католúческихъ монáшескихъ óрденовъ **въ** качествѣ свѣтскаго брáта.

Terebzdere, **Terefere!** *Межд.* какъ бы не тáкъ! вздоръ! шалúшь! || **Terebzdury**, **Terefery**, *мн.* пýстошь, вздоръ, врáки.

Tereśnie, *см.* **Trześnia.**

Terlagi, -ów, *мн. Неупт.* **та́чка, теле́жка.**

Terlica, -y, *ж.* **арча́гъ, сѣдѣльная лука́.**

Terlikać, напѣва́ть, найгрывать; || выводи́ть тре́ли; || заливаться (*о жаворонкѣ*); **|| стрекота́ть** (*о сорокѣ, сойкѣ и т. п.*).

Terlikanie, -nia, *ср.* **напѣва́ніе, пѣ́ніе** въ полго́лоса; **|| найгрываніе; || стрекота́ніе**. *см.* **Terlikać.**

Termin, -u, *м. Стар.* **предѣлъ, грани́ца; || срокъ; || о́чередь; || рече́ніе, те́рминъ. Termin wypowiedzenia**, отка́зъ. **Termin prekluzyjny**, *Юрид.* **рѣши́тельный срокъ. Termin (u rzemieślnika)**, **вы́учка, уче́ніе, вре́мя уче́нія** (*ремеслу́*). *Юрид.* **Termin stały**, **дѣло не въ о́чередь, безочередное дѣло. Termin skrócony**, **сокращённый срокъ. Termin wypłaty**, **срокъ платежу́. Termin zwyczajny**, *Ком.* **срокъ платежа́ по вексе́лю. Na terminie stanąć, яви́ться въ срокъ. W terminie zapłacić, заплати́ть въ срокъ. ||** *Стар.* **состоя́ніе, положе́ніе. Znajdować się w niebezpiecznym terminie, находи́ться въ опа́сномъ положе́ніи. ||** *Хим.* **эквивале́нтъ, пропорциона́льное число́.**

Terminalnie, формально, на зако́нномъ основа́нiи, зако́ннымъ поря́дкомъ.

Terminalność, -ści, *ж.* **зако́нная фо́рма, зако́нное основа́ніе; || соблюде́ніе терминоло́гіи.**

Terminalny, формальный, учинённый на зако́нномъ основа́нiи; || техни́ческій.

Terminata, -y, Terminatka, -i, *ж.* **кра́ткій спи́сокъ, реестръ, кра́ткая ро́спись; || Terminata przysięgi, прися́жный листъ.**

Terminator, -a, *м.* **подмасте́рье.**

Terminka, -i, *ж.* **черновая бума́га, черново́е письмо́, черновая запи́ска.**

Terminologiczny, терминологи́ческій.

Terminologja, -ji, *ж.* **терминоло́гія.**

Terminować, находи́ться въ уче́нiи (*у ремесленника*), **учи́ться ремеслу́.**

Terminowanie, -nia, *ср.* **вы́учка, уче́ніе, вре́мя уче́нія** (*ремеслу́*).

Terminowy, сро́чный, уро́чный.

Termometr, -u, *м.* **термоме́тръ.**

Terpentyna, -y, *ж.* **терпенти́нъ, скипида́ръ.**

Terpentynowy, терпенти́нный, скипида́рный.

Terrawerda, -y, *ж.* **зеленая кра́ска.**

Terrytorjalny, поземе́льный, земе́льный, областно́й.

Terrytorjum, *Нескл.* **террито́рія, владѣ́ніе, о́бласть, земля́.**

Tesak, -a, *м.* **теса́къ**, *см.* **Tasak.**

Teść, -ścia, *м.* **тесть.**

Teścia, -ści, Teściowa, -éj, *ж.* **тёща.**

Teściów, Teściowski, **тестевъ, принадлежа́щій те́стю.**

Tęskliwie, Tęsknie, тоскли́во, гру́стно, трево́жно.

Tęskliwość, -ści, *ж.* **тоска́, грусть, кручи́на, трево́га.**

Tęskliwy, Tęskny, тоскли́вый, гру́стный, трево́жный.

Tęsknić (do czego, do kogo, za czém), **вздыха́ть** (*по ко́мъ*), **томи́ться** (*любо́вью*), **скуча́ть, тосковать, горевать, грусти́ть** (*по ко́мъ, по чёмъ*).

Tęsknica, -y, *ж.* **ску́ка; || грусть, печа́ль**, *см.* **Tęskliwość.**

Tęskno (*Стар.* **Teszno**), **ску́чно, гру́стно. Tęskno mi do niego, я скучаю по нёмъ**, **мнѣ ску́чно безъ него.**

Tęskność, Tęsknota, *см.* **Tęskliwość.**

Testament, -u, *м.* **завѣща́ніе, духо́вная; || Stary, Nowy Testament, Ве́тхій, Но́вый Завѣ́тъ; ||** *Юрид.* **Testament urzędowy, крѣпостно́е духо́вное завѣща́ніе. Testament factio activa, распоряже́ніе на слу́чай сме́рти.**

Testamentarjusz, -a, *м.* **исполни́тель завѣща́нія.**

Testamentarz, Testamentnik, -a, *м.* **завѣща́тель.**

Testamentowy, завѣща́тельный.

Testator, -a, *м.* **завѣща́тель.**

Testatorka, -i, *ж.* **завѣща́тельница.**

Testymonjalny, свидѣ́тельственный, свидѣ́тельствующій, подтвердительный.

Testymonjum, *ср. Нескл.* **свидѣ́тельство, подтвержде́ніе.**

Tętent, *см.* **Tentent.**

Tętnica, -y, *ж.* **тётна żyła**, *Анат.* **арте́рія, бьющаяся жи́ла.**

Tętnienie, -nia, *ср.* **біе́ніе пу́льса**, *см.* **Tętno.**

Tętno, -a, *ср. см.* **Tętnica; || *Мед.* пульсъ; біе́ніе пу́льса.**

Tetryczność, -ści, *ж.* **прихотли́вость, причу́дливость, своенра́вie; || угрю́мость.**

Tetryczny, тяжёлый, прихотли́вый, причу́дливый, своенра́вный; || угрю́мый, суро́вый.

Tetryk, -a, *м.* **тяжёлый, причу́дливый человѣ́къ; || угрю́мый, нелюди́мъ.**

Też, то́же, та́кже. Ani ja też, и я та́кже. Chociażby też, хотя́ бы, е́сли бы да́же.

Tężeć, Stężeć, твердѣ́ть, отвердѣ́ть, крѣпнуть, окрѣпнуть, укрѣпи́ться; || жёсткнуть, ожёсткнуть, коченѣ́ть, окоченѣ́ть.

Tężyć, Ttężyć, крѣпи́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть; || напряга́ть, напри́чь, стя́гивать, стяну́ть, натя́гивать. натяну́ть.

Tjara, -y, *ж.* **тіа́ра, папская корона.**

Tkać, ты́кать, втыка́ть, сова́ть, всо́вывать, засо́вывать, вни́хивать, вкла́дывать. Tkać co w beczkę, набива́ть чѣмъ бо́чку. Tkać ręce do kieszeni, всу́нуть, засу́нуть ру́ку въ карма́нъ. Tkać komu pieniądze do ręki, сова́ть кому́ де́ньги въ ру́ки. Tkać w siebie, напи́ваться, мно́го ѣсть. || Tkać się (dokąd), протиска́ться, продира́ться (*куда́*). **|| Tkać, Utkać, ткать, соткать** (*полотно́, сукно́*); **|| Tkać czém, вышива́ть** (*зо́лотомъ, шелка́ми*). **Tkać koronki, плести́, плесть кружева́.**

Tkacki, ткáцкій, ткáльный.

Tkactwo, -a, *ср.* ткáчество, ткáческое ремесло́.

Tkacz, -a, *м.* ткачъ.

Tkaczka, -i, *ж.* ткачи́ха.

Tkaczy, ткáческій.

Tkanica, -y, *ж.*, *см.* **Tkanka.**

kanie, -nia, *ср.* втыка́ніе, впи́хиваніе, всо́вываніе; || тка́ніе, тканьё.

Tkanina, -y, *ж.* тканина, тка́ное издѣ́лie, тканьё, ткань.

Tkanka, -i, *ж.* тканьё; || сплете́ніе, сцѣпле́ніе, связь; || тка́ная матéрія, тка́ное издѣ́лie; || кру́жево; || *Анат.* плева́, оболо́чка; || *Бот.* се́тчатая ткань.

Tkankowaty, тканьёвый, клѣ́тчатый. || *Анат.* **Błona tkankowata**, клѣ́тчатая плева́.

Tkany, тка́ный.

Tkliwie, чувстви́тельно, нѣ́жно, умѝльно; || трóгательно.

Tkliwość, -ści, *ж.* чувстви́тельность, нѣ́жность, *см.* **Czułość.**

Tkliwy, чувстви́тельный, нѣ́жный; || умили́тельный, трóгательный.

Tknąć, *см.* **Tykać.**

Tknięty, трóнутый, затрóнутый, задѣ́тый; || разби́тый, поражённый. **Tknięty do żywego**, задѣ́тый за живóе. **Tknięty apopleksją**, разби́тый апоплéксіею, парáличемъ.

Tkwić (w czém), вонза́ться, быть вонза́ему, втыка́ться остреёмъ, быть вóткнутымъ; || * впечатлѣва́ться, быть впечатлѣва́ему; || * остава́ться, сохраня́ться. **Tkwić w pamięci**, впечатлѣва́ться въ па́мяти.

Tleć, тлѣть; || **Tlić się**, тлѣться.

Tło, -a, *ср.* основа́ніе, осно́ва; || дно; || грунтъ, по́ле, фонъ; || за́дняя часть, за́дній планъ; || *Стар.* полъ, помóстъ. **Tło malowidła**, по́ле, грунтъ карти́ны. **Aksamit na tle złotém**, ба́рхатъ на золотóмъ фóнѣ.

Tłoczek, -czka, *м.* толка́чъ, пестъ, пéстикъ.

Tłoczenie, -nia, *ср.* сжима́ніе, сдавлéніе, давлéніе, тисне́ніе.

Tłoczliwy, сжима́емый, сгнета́емый.

Tłocznia, -ni, *ж.* книгопеча́тня, типогра́фія; || печа́тный станóкъ; || тискú (*виноградные*), прессъ; || валя́льня, суконва́льня.

Tłocznie, *Нар.* толпóю, гурьбóю, кýчею, во мнóжествѣ.

Tłoczny, утóптанный, стóптанный, уби́тый. **Tłoczna ziemia**, убúтая утóптанная земля́; || тѣсный. **Tłoczny nacisk**, да́вка, толкотня́, си́льный напóръ; || валя́льный, *см.* **Tłocznia**; || давúльный.

Tłoczony, сжáтый, сда́вленный, стúснутый; || прессóванный.

Tłoczyć (co w co), впúхивать, всóвывать; || **Tłoczyć (co, kogo)**, давúть, сдáвливать, сжимáть, нажимáть; || * угнета́ть, преслѣ́довать. || **Tłoczyć się**, толпúться, тѣснúться, продира́ться, пробира́ться.

Tłok, -u, *м.* валя́льный пестъ, валýша; || пóршень (*у насóса*); || токъ, гумнó (*для молотьбы*); || па́шня, оста́вленная въ парý; || прядь (*верёвки*); || толпá, да́вка, тѣснотá.

Tłoka, -i, *ж.* толóка, смáтіе растýщаго хлѣ́ба, родъ ба́рщины, задѣ́лья, во врéмя посѣва и жáтвы.

Tłokarnia, -ni, *ж.* валя́льня, суконва́льня; || точúло (*для выдавливанія виногра́да*).

Tłokarz, -a, *м.* прессовщúкъ.

Tłómacz, и т. д., *см.* **Tłumacz**, и т. д.

Tłomoczek, Tłómoczek, -czka, *м.* сýмка, котóмка.

Tłomok, Tłómok, -a, *м.* чемода́нъ. **Tłómoki**, *мн.* багáжъ, покла́жа.

Tłomokowaty, Tłómokowaty, багáжный; || вьючный, принадлежáщій къ покла́жѣ.

Tłuc, Stłuc, разбива́ть, разбúть, лома́ть, слома́ть, колоти́ть, расколоти́ть, ушиба́ть, ушибúть. **Stłuc szklankę**, разбúть стака́нъ **Stłuc sobie rękę**, ушибúть рýку. **Tłuc cukier**, колóть са́харъ. **Utłuc cukier**, наколóть са́хару. || **Tłuc się**, разбива́ться, лома́ться; || добива́ться стуча́ться. **Tłuc się do drzwi**, стуча́ться въ дверь.

Tłucz, Tłucza, -y, Tłuka, -i, *ж.* замѣсь, кормъ для соба́къ изъ муки́, облúтый нава́ром.

Tłuczek, -czka, *м.* пéстикъ, толкýшка.

Tłuczenie, Stłuczenie, -nia *ср* разбива́ніе, разби́тіе, разби́вка, расколачиваніе. || **Tłuczenie się**, таска́ніе, шата́ніе, броди́жничество.

Tłuczeniec, -ńca, *м.* минда́льное пирóжное.

Tłuczka, -i, *ж.* толчéй, пóхверкъ; || маслобóйня; || * потаскýха, потаскýшка.

Tłuk, -a, *м.* толчéйный пестъ, толка́чъ; || колоту́шка; || ручна́я ба́ба, чекма́рь, трамбóвка; || копёръ, копрóвая ба́ба; || * потаскýша, непотрéбница.

Tłuka, -i, *ж.* жáтва, жнúтво; || убóрка (*хлѣба, плодóвъ*); || пра́здникъ жáтвы.

Tłum, -u, *м.* толпá; || кýча, гурьбá, мнóжество, скóпище.

Tłumactwo, Tłumaczowstwo, -a, *ср.* зва́ніе перевóдчика, драгома́на, толмача́, драгома́нское зва́ніе (*въ Тýрціи*).

Tłumacz, Tłómacz, -a, *м.* драгома́нъ, толмáчъ, перевóдчикъ (*въ Тýрціи*); || перевóдчикъ, перелагáтель; || истолкова́тель, толкова́тель. **Tłómacze Biblji**, перевóдчики Бúбліи, толкóвники Св. Писа́нія. * **Te łzy niech będą tłumaczami moich uczuć**, э́ти слёзы пусть слýжатъ выраже́ніемъ моúхъ чувствъ.

Tłumaczenie, Tłómaczenie, -nia, *ср.* объя́сненіе, толкова́ніе, *см.* **Wykład**; || перевóдъ, *см.* **Przekład.** || **Tłumaczenie się**,

спо́собъ выраже́нія, изложе́ніе; || оправда́ніе, отгово́рка, извине́ніе.

Tłumaczka, Tłómaczka, -i, *ж.* перево́дчица.

Tłumaczony, Tłómaczony, переведённый.

Tłumaczyć, Tłómaczyć, объясня́ть, толкова́ть; || переводи́ть. **Tłumaczyć sny,** толкова́ть сны. **Tłumaczyć z francuzkiego na ruskie,** переводи́ть съ францу́зскаго на ру́сскій язы́къ. || **Tłumaczyć się,** объясня́ться; || опра́вдываться, отгова́риваться, извиня́ться.

Tłumić, Stłumić, заглуша́ть, заглуши́ть; || задуша́ть, задуши́ть; || туши́ть, потуши́ть, гаси́ть, погаси́ть; || унима́ть, уня́ть; || смиря́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть; || ослабля́ть, осла́бить, смягча́ть, смягчи́ть.

Tłumienie, Stłumienie, -nia, *ср.* уня́тіе (*бо́ли*), укроще́ніе (*страсте́й*), пресѣче́ніе, заглуше́ніе, ослабле́ніе, смягче́ніе, смире́ніе, утоле́ніе.

Tłumnie, Tłumno, *Нар.* толпо́ю, гурьбо́ю, во мно́жествѣ, скопо́мъ.

Tłumny, многочи́сленный, многолю́дный.

Tłumoczek, Tłumok, *см.* **Tłóm.....**

Tłuścić, Potłuścić, са́лить, наса́ливать, наса́лить, сма́зать, подма́зать са́ломъ.

Tłuścieć, Potłuścieć, толстѣ́ть, потолстѣ́ть, жирѣ́ть, пожирѣ́ть, тучнѣ́ть, потучнѣ́ть.

Tłustawy, толстова́тый, жирнова́тый, тучнова́тый.

Tłustny, *Анат.* са́льный, салови́дный; || *Хим.* жи́рный.

Tłusto, жи́рно, са́льно, ту́чно, то́лсто. **Tłusto jadać,** жи́рно ѣсть, ѣсть жи́рное. **Tłusto wyglądać,** сдѣ́латься то́лстымъ, ту́чнымъ, доро́днымъ, потолстѣ́ть, пополнѣ́ть.

Tłustość, -ści, *ж.* са́ло, жиръ; || доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Tłustosz, -u, *м. Бот.* живноли́стка, жи́рная трава́.

Tłusty, жи́рный, са́льный; || доро́дный, ту́чный, то́лстый, по́лный. *Анат.* **Błona tłusta,** са́льная плева́. **Tłusta ziemia,** жи́рная земля́. **Tłusty człowiek,** то́лстый, доро́дный человѣ́къ * **Tłuste żarty, tłusta mowa,** сквернослóвіе, неблагопристо́йныя шу́тки, рѣ́чи.

Tłuszcz, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*удобре́ніе, наво́зъ, назёмъ*). **Tłuszcz woskowy,** мыложи́ръ. **Tłuszcz wielorybi,** во́рвань.

Tłuszcza, -y, *ж.* толпа́, чернь, просто́й наро́дъ.

Toaleta, -y, *ж.* туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.

Toboła, -y, *ж.* кото́мка (*пасту́шеская*), то́рба.

Tobołka, -i, *ж. Умен.* кото́мочка, то́рбочка. || **Tobołki,** *мн. Бот.* яру́шка (*расте́ніе*).

Toczarnia, -ni, *ж.* точи́льня, точи́льница.

Toczek, czka, *м.* кружо́къ, *см.* **Krąg, Krążek;** || румя́нце, кра́сный кружо́къ о́коло сосцо́въ; || кру́глая пло́ская шля́пка (*же́нская*). || **Toczkiem,** въ кружо́къ.

Toczenie, -nia, *ср.* верче́ніе; || тока́рная рабо́та. || * **Toczenie koniem,** гарцова́ніе; || точе́ніе (*ноже́й, но́жницъ и т. п.*). || **Toczenie się,** передвиже́ніе, перехожде́ніе; || тече́ніе; || коловра́тное движе́ніе.

Toczność, -ści, *ж.* ка́ткость, хо́дкость; || * лёгкость, поворо́тливость, ги́бкость, бѣ́глость.

Toczny, хо́дкій, ка́ткій; || лёгкій на ходу́, поворо́тливый, ги́бкій, бѣ́глый.

Toczony, точёный, вы́точенный; || нато́ченный, отто́ченный, нао́стренный.

Toczyć, кати́ть, воро́чать, перевора́чивать, повора́чивать, повёртывать, перевёртывать. **Toczyć beczkę,** кати́ть бо́чку; || точи́ть, обта́чивать; || остри́ть, точи́ть (*на точи́лѣ, брускѣ́*). || **Toczyć, Utoczyć,** цеди́ть, нацеди́ть (*вино́, пи́во и т. д.*). || **Toczyć pajęczynę,** прясть паути́ну. || * **Toczyć z kim wojnę,** вести́ съ кѣмъ войну́. || **Toczyć, Stoczyć,** точи́ть, глода́ть, грызть (*о червя́хъ и т. п.*). || **Toczyć się,** кати́ться, вертѣ́ться, повёртываться, перевора́чиваться. || * дли́ться, продолжа́ться, тяну́тъся. **Sprawa jego toczy się od pół roku,** дѣ́ло его́ тя́нется съ по́лгода.

Toczydło, -a, *ср.* точи́ло, точи́льный ка́мень.

Toczysty, вы́точенный (*вы́дѣланный токарёмъ*).

Todlenie, -nia, *ср. Агр.* трое́ніе по́ля.

Todlić, *Агр.* трои́ть по́ле.

Tof, -u, *м. Минер.* туфъ.

Toina, -y, *ж. Бот.* лю́тикъ, боре́цъ (*расте́ніе*).

Tojad, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій ко́рень, акони́тъ, прикры́тъ, волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Tojeść, -i, *ж. Бот.* ла́стовень, воню́чка (*расте́ніе*). **Tojeść wielka,** вербе́йникъ.

Tok, -u, *м.* токъ, струя́, тече́ніе; || продолже́ніе, ходъ, обраще́ніе, оборо́тъ; || **Tok ciała,** оса́нка, стро́йность во всѣхъ движе́ніяхъ; || побѣ́жка, хода́ (*у лошаде́й*); || токъ, же́нскій головно́й убо́ръ; || тоне́ніе, грызѣ́ніе (*черве́й*); || *Анат.* **Tok barkowy,** ве́рхній отро́стокъ лопа́тки. || **Tok sprawy,** ходъ дѣ́ла. **Tok mowy,** тече́ніе, продолже́ніе рѣ́чи; || токъ, полъ въ ови́нахъ, гумно́ (*для молотьбы́*); || *Стар.* **Tok do karabina,** крюкъ, на кото́рый вѣ́шался караби́нъ.

Tokarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у токаря́.

Tokarka, -i, *ж.* жена́ токаря́.

Tokarnia, -ni, *ж.* тока́рня; || тока́рный стано́къ.

Tokarski, тока́рный.

Tokarstwo, -a, *ср.* тока́рство.

Tokarz, -a, *м.* токáрь.

Tokować, токовáть (говорúтся для означéнія гóлоса тетеревéй и врéмени, когда они понимáются); || понимáться, гнѣздúться (*о птúцахъ*); || * болтáть, молóть вздоръ.

Tokowisko, -a, *ср.* мѣ́сто, гдѣ́ гнѣздя́тся тетеревá.

Tolerancja, -ji, *ж.* передѣ́льная прúбыль *или* ýбыль (*въ монетѣ*).

Tolerowanie, -nia, *ср.* допущéніе, терпúмость.

Tołokno, Tłokno, -a, *ср.* толокнó.

Tołombas, Tołumbas, -a, *м. Муз. Воен.* тулумбáсъ (*турéцкій барабáнъ съ бубéнчиками*); || барабáнъ.

Tołub, Tołów, *см.* **Tułów.**

Tołub, -a, *м.* тулýпъ.

Tom, мѣстоимéніе **to** (э́то, то) съ приста́вкою **m**, окончáнія пéрваго лица́ настоя́щаго *или* прошéдшаго врéмени глаго́ловъ. **Tom zrobił,** *вм.* To zrobiłem, э́то я сдѣ́лалъ. **Tom ja,** *вм.* To ja jestem, э́то я.

Tom, -u, *м.* томъ, часть (*кни́ги*).

Tombak, -u, *м.* томпáкъ (*сплавъ изъ серебрá, цúнка и жёлтой мѣди*).

Tomik, -u, *м.* тóмикъ, небольша́я часть (*кни́ги*).

Tomka, -i, *ж. Бот.* желтоцвѣ́тникъ (*родъ злáковъ*).

Ton, -u, *м.* звукъ, тонъ; || тóнъ слóга, слогъ; || тонъ, постýпки пріёмы въ общежúтіи; || тонъ, кáчество звýка, звýчность. **Mówić tonem rozkazującym,** говорúть повели́тельнымъ тóномъ. **Spuścić z tonu,** измѣни́ть свой постýпки, свою́ манéру, убáвить спѣси.

Toń, Tonia, -ni, *ж.* тóня, мѣ́сто, гдѣ́ лóвятъ ры́бу нéводами; || закúдываніе нéвода для лóва ры́бы; || прóпасть, бéздна, пучúна (*морская*); || * опасность, отчáянное положéніе.

Tonąć, Utonąć, тонýть, утонýть, утопáть, утóпнуть.

Tonienie, Utonienie, Zatonienie, -nia, *ср.* утопáніе, утоплéніе, затоплéніе.

Topaz, -u, *м. Минер.* топáзъ, жёлтый я́хонтъ.

Topić, Utopić, топúть, утопúть, затопля́ть, затопúть, потопля́ть, потопúть. || **Topić się,** тонýть, утопáть. || **Topić, Stopić,** плáвить, расплавля́ть, распла́вить, топúть, растáпливать, растопúть; || лить, отливáть. || **Topić się, Stopić się,** та́ять, топúться, растопля́ться, распускáться, плáвиться, распла́вливаться.

Topiciel, -a, *м.* плавúльщикъ, литéйщикъ.

Topiel, -i, *ж.* топь, тóпкое, вя́зкое мѣ́сто; || водоворóтъ, пучúна; || потоплéніе.

Topielec, -lca, *м.* (*Стар.* **Topień, -pnia**), утóпленникъ; || потерпѣ́вшій кораблекрушéніе, погúбшій, разбúтый, потонýвшій. || **Topielec, Topnik,** водяни́къ, нечúстый духъ, живýщій въ водахъ.

Topielica, -y, *ж.* утóпленница.

Topielisko, -a, *ср.* трясúна, топь; || пучúна, ómутъ.

Topielisty, трясúнный, тóпкій, вя́зкій, тúнистый.

Topienie, Stopienie, -nia, *ср.* плáвка, плáвленіе, распла́вка; || литьё, отли́вка; || та́яніе (*снѣга*).

Topnieć, Stopnieć, та́ять, растá́ять, топúться, растопúться, распуска́ться, распусти́ться, распла́вливаться, распла́виться.

Topnistość, Topność, -ści, *ж.* пла́вкость.

Topol, Topola, -i, *ж. Бот.* тóполь.

Topolina, -y, *ж.* тóполевое дéрево; || *Собир.* тóпольникъ, лѣ́съ, состоя́щій изъ тóполевыхъ дерéвьевъ.

Topolówka, -i, *ж. Бот.* рóжа, слизь-трава́.

Topolowy, тóполевый.

Topór, -ora, *м.* топóръ, сѣки́ра; || *Стар.* бéрдышъ, оскóрдъ.

Toporek, -rka, *м.* топóрикъ; || *Зоол., см.* **Barwena.**

Topornik, -a, *м.* солда́тъ пожáрной кома́нды съ топоро́мъ.

Toporowy, топóрный.

Toporzysko, -a, *ср.* топори́ще; || *Уничт.* топори́шко.

Tór, -oru, *м.* путь, дорóга. **Tór bity,** проби́тая, проло́женная дорóга. **Iść torem przodków,** идти по слѣ́дамъ прéдковъ. **Tór życia,** óбразъ жúзни.

Tora, -y, *ж. Евр.* (*закóнъ*), пятикни́жіе Моисéево, на котóромъ присягáютъ Евре́и.

Torba, -y, *ж.* сумá, тóрба. **Z torbą pójść,** пойти́ по мíру, проси́ть милосты́ню.

Torbeczka, -i, *ж.* мѣ́шочекъ, сýмочка; || ридикю́ль.

Torbiarz, -a, *м.* ни́щій, побиру́ха.

Torcik, -a, *м.* мáленькій тортъ.

Torebka, -i, *ж., см.* **Torbeczka;** || *Бот.* коро́бочка; || *Анат.* сýмка.

Torebny, тóрбовый, тóрбенный, сýмочный.

Torf, -u, *м.* торфъ.

Torfiarnia, -ni, *ж.* торфяни́къ, земля́ заключáющая въ себѣ́ торфъ.

Torfowiec, -wca, *м. Бот.* родъ мóха.

Torfowy, торфяно́й.

Torować, Utorować, торúть, проторúть, прокла́дывать, проложúть (*дорóгу*).

Torowanie, Utorowanie, -nia, *ср.* прокла́дываніе, проложéніе, проведéніе (*дорóги*).

Torowany, Utorowany, протóренный, проло́женный, проведённый.

Tort, -u, *м.* тортъ, сла́дкій пирóгъ.

Tortarz, -a, *м.* пирóжникъ.

Torturowy, пы́точный, относя́щійся къ пы́ткѣ, употребля́емый при пы́ткѣ.

Tortury, -ur, *мн.* пы́тка; || мученіе, терзáніе.

Toś, мѣст. **to** (*то*) съ сокращённою приста́вкою окончáнія второ́го лица́ ед.

числá глагóла (eś). O co prosiłem, toś zrobił, о чёмъ я просúлъ ты э́то сдѣлалъ.

Tosamość, -ści, *ж.* тóждество, схóдство; || *Юрид.* тóжество, пóдлинность (*арестанта, мёртваго тѣла*).

Tosamy, тóждественный, одинáковый.

Totumfacki, -iego, *м.* всѣмъ завѣдывающій.

Towar, -u, *м.* товáръ.

Towarny, товáрный.

Towaroznawstwo, -a, *ср.* товаровѣдѣніе.

Towarzyski, общéственный; общежúтельный.

Towarzysko, общéственно, общéственнымъ óбразомъ. **Po towarzysku**, общежúтельно, обходúтельно; || зáпросто, дрýжески.

Towarzyskość, -ści, *ж.* общежúтельность, обходúтельность.

Towarzystwo, -a, *ср.* óбщество, бесѣда; || *Ком.* товáрищество, компáнія; || сообщество, знакóмство, связь, сношéнія. **Towarzystwo uczone**, учёное óбщество. **Unikać czyjego towarzystwa**, избѣгáть знакóмства съ кѣмъ. **Złe towarzystwo**, дурнóе óбщество. **Towarzystwo dobroczynności**, благотворúтельное óбщество. **Towarzystwo ogniowe**, страховóе отъ огня́ óбщество.

Towarzysz, -a, *м.* товáрищъ, сотовáрищъ. **Towarzysze podróży**, спýтники. **Towarzysz kupiecki**, товáрищъ въ торгóвомъ óбществѣ, óбщникъ (*общества*). **Towarzysz sztuki drukarskiéj**, подмастéрье въ типографíи.

Towarzyszka, -i, *ж.* подрýга, спýтница, сожúтельница.

Towarzyszyć, сопýтствовать, сопровождáть. || **Stowarzyszyć się**, вступúть въ товáрищество, состáвить товáрищество.

Toż, *см.* **Tenże.**

Tożsamość, -ści, *ж.* **Tożstwo**, -a, *ср.* тóждество, схóдство; || *Юрид.* **Tożsamość osoby**, самолúчность.

Trąba, -y, *ж. Муз.* трубá; || **рожóкъ**, охóтничій рогъ, пастýшій рожóкъ; || **Trąba (u słonia)**, хóботъ; || *Прост.* мóрда, ры́ло, рóжа. **W trąbę komu dać**, дать кому́ въ мóрду; || **Trąba powietrzna, morska**, смерчъ, тифóнъ; || **Trąba stentoryjska**, говорнáя трубá; || **Trąba uszna**, слуховáя трубá; || *Хим.* **Trąba środkowa**, змѣевúкъ, змѣеобрáзная трýбка; || *Горн.* **Trąba wodna**, водянóй барабáнъ. || *Горн.* **Trąba wiatrowa**, гáрцовскій воздýшный ставъ.

Trąbić, трубúть. **Trąbić na rogu**, трубúть въ рогъ; || *Прост.* * нь я́нствовать, куликáть; || * трубúть, грóмко разглашáть что-нибýдь.

Trąblenie, -nia, *ср.* **трублéніе**; || **звукъ трубы**, трýбный звукъ.

Trąbka, -i, *ж. Умен.* трýбочка, небольшáя трубá, рожóкъ, почтовóй рожóкъ; || бумáжный свúтокъ, бумáжная трýбочка. **W trąbkę zwinąć**, свернýть въ трýбку (*бумагу и т. п.*).

Trąbnik, -a, *м.* ремéсленникъ дѣлающій трýбы, духовы́е рожки́; || *Хим.* змѣеобрáзная трубá.

Trąbny, трýбный.

Tracić, Stracić, терáть, потерáть, лишáть, лишúться; || отсѣкáть гóлову, убивáть. **Tracić kurę**, зарѣзать кýрицу. **Kury tracone**, бúтыя кýры.

Trącać, Trącić, толкáть, толкнýть, ударя́ть, удáрить; || задѣвáть, задѣть, затрóгивать, затрóнуть. || **Trącić się**, ударя́ться (*обо что́*), столкнýться, натолкнýться; || **Trącić czém**, издавáть дурнóй зáпахъ, пáхнуть, отзывáться (*чѣмъ*), имѣть вкусъ (*чего*).

Tracz, -a, *м.* пúльщикъ; || пúльная мéльница, *см.* **Tartak**; || *Зоол.* пилá (*рыба*).

Trąd, -a, *м.* шмель; || трýтень.

Trąd, *род. п.* **trędu**, *м. Мед.* прокáза (*болѣзнь*).

Tradować, *Юрид.* налагáть арéстъ и́ли запрещéніе, опúсывать имýщество.

Tradowanie, -nia, *ср. Юрид.* наложéніе арéста и́ли запрещéніе, опúсь имýщества.

Tradowany, *Юрид.* конфискóванный, опúсанный въ чью-лúбо пóльзу.

Tradycja, -ji, *ж.* преданíе, традúція; || *Юрид.* наложéніе арéста и́ли запрещéнія.

Traf, -u, *м.* слýчай, случáйность; || удáча. **Trafem**, случáйно, нечáянно, ненарóкомъ. **Na traf**, наудáчу, наугáдъ, навóсь, наобýмъ.

Trafiać, Trafić, попадáть, попáсть; || встрѣчáть, встрѣтить; || находúть, найтú. *Посл.* **Trafił jak kulą w płot**, далъ мáху, сдѣлалъ промáхъ. **Trafiła kosa na kamień**, нашлá косá на кáмень. **Trafił z deszczu pod rynnę**, попáлъ изъ огня́ да въ пóлымя. **Nie trafię do końca z nim**, я не могý съ нимъ слáдить. **Portret ten doskonale trafiony**, э́тотъ портрéтъ совершéнно похóжъ (*на подлинникъ*). **Trafiać się**, попадáться, случáться, встрѣчáться, *см.* **Zdarzać się.**

Trafiony, пораженный пýлею, || *Живоп.* похóжій (*на подлинникъ*).

Trafna, -ój, *ж.* вы́игрышный билéтъ, нýмеръ.

Trafnie, въ сáмую пóру, весьмá кстáти, удáчно, вподáдъ.

Trafność, -ści, *ж.* умѣстность, своевремéнность, сообрáзность; || схóдство (*съ оригинáломъ*); || прилúчіе; || вѣрность, прáвильность (*взгля́да*); || тóчность (*выраженія*); || случáйность.

Trafny, умѣстный; || своевремéнный, сообрáзный; || схóдный, похóжій; || прилúчный; || вѣрный, прáвильный; || тóчный; || случáйный.

Trafowy, случáйный, нечáянный, неожúданный.

Trafunek, -nku, *м.* слу́чай, приключе́ніе; || неуда́ча, бѣда́.
Trafunkowo, случа́йно, нечаянно, неожи́данно.
Trafunkowy, случа́йный.
Tragarz, -a, *м.* дра́гиль, носи́льщикъ, *см.* Drążnik; || *см.* Tram; || *Анат.* атла́нтъ, пе́рвый позвоно́къ ше́и.
Tragedja, -ji, *ж.* траге́дія.
Tragedjopis, Tragedjopisarz, -a, *м.* траги́ческій писа́тель, сочини́тель траге́діи.
Tragi, *мн. род. п.* trag, *Собир.* носи́лки.
Tragicznie, траги́чески.
Tragiczny, траги́ческій
Tragik, -a, *м.* тра́гикъ, сочини́тель траге́діи; || актёръ игра́ющій въ траге́діи.
Tragi-komedja, -ji, *ж.* трагикомедія.
Tragi-komiczny, трагикоми́ческій.
Trakt, -u, *м.* трактъ, больша́я проѣзжая доро́га; || *Неупотр.* продолже́ніе. **W trakcie rozmowy**, въ продолже́ніи разгово́ра; || *Стар.* спо́собъ, о́бразъ; || *Стар.* уѣздъ, повѣтъ, || **Trakt bity**, шосе́йная доро́га. **Traktem**, по усло́вію, по уговору.
Traktament, -u, *м.* пиръ, пи́ршество, угоще́ніе; || прі́ёмъ, обхожде́ніе, обраще́ніе; || *Прост.* жа́лованье, окла́дъ, содержа́ніе.
Traktat, -u, *м.* трактатъ; || усло́віе, договоръ.
Traktjer, -u, *м.* **Traktjernia**, -ni, *ж.* трактиръ, ресторанъ.
Traktjerka, -i, *ж.* трактирщица.
Traktjernia, *см.* Traktjer.
Traktjerniczy, трактирный.
Traktjernik, -a, *м.* трактирщикъ.
Traktować, Utraktować, Potraktować, угоща́ть, угости́ть, по́дчивать, уподчивать, попо́дчивать; || разсужда́ть, обсужда́ться, трактова́ть.
Traktowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиваніе; || перегово́ры.
Tram, -u, *м.* бревно́, ба́лка, перекла́дина, перево́дина, *см.* Balka, || *Архит.* подперемы́чный брусъ *или* ка́мень, попере́чный брусъ (*на сваяхъ*); || *Морс.* киль.
Tran, -u, *м.* ры́бій жиръ.
Trank, -u, *м. Бот.* блоши́стый ко́рень; || бара́нья трава́, бара́нникъ.
Transfert, -u, *м. Ком.* тра́нсфертъ, передача, переказъ перево́дъ суммъ.
Transfiguracja, -ji, *ж.* преображе́ніе.
Transfigurować, преобража́ть.
Transfuzja, -ji, *ж.* переда́ча, перено́съ (*своего права другому*); || *Мед.* перелі́вка (*крови*).
Translaps, -u, *м. Юрид.* пропу́щенный срокъ, *см.* Rok przepadły.
Translokacja, -ji, *ж.* перемѣще́ніе, перенесе́ніе.
Translokować, перемѣща́ть, переноси́ть.
Transport, -u, *м.* перено́съ, перено́ска, перево́зъ, перево́зка, прово́зъ, тра́нспортъ.
Transportować, Przetransportować, переноси́ть, перевози́ть, *см.* Przewozić.
Transportowy, транспо́ртный, перево́зный, прово́зный.
Transumpt, -u, *м.* вы́писка, экстра́ктъ.
Tranzakcja, -ji, *ж.* мирова́я сдѣлка, полюбо́вная; || *Стар.* вое́нный похо́дъ; || **Księga tranzakcji wieczystéj**, договорная книга (*по ипоте́чному уставу*).
Tranzet, -u, *м.* отхо́жее мѣсто.
Tranzyt, -u, *м. Ком.* транзи́тъ, прово́зъ.
Trapić, терва́ть, му́чить, досажда́ть, докуча́ть, безпоко́ить.
Trapiciel, -a, *м.* мучи́тель.
Trapicielka, -i, *ж.* мучи́тельница.
Trapienie, -nia, *ср*, терза́ніе, муче́ніе, доса́да, безпоко́йство.
Trasat, -a, *м. см.* Akceptant.
Trassować, *см.* Akceptować.
Trata, -y, *ж.* перево́дный ве́ксель.
Tratować, Stratować, попира́ть (*ноза́ми*), топта́ть; || *Повар.* жа́рить въ ма́слѣ, || *Повар.* полоска́ть въ чи́стой водѣ; || *Повар.* растира́ть; || **Tratować do brzegu**, плыть къ бе́регу, направля́ться къ бе́регу
Tratwa, -y, *ж.* плотъ; || перево́зный плотъ, паро́мъ. **Tratwa szczapowa**, дровяно́й обру́бъ.
Tratwiarz, -a, *м.* плотово́й сто́рожъ.
Trawa, -y, *ж.* трава́; || *Бот.* злакъ, бы́ліе. **Trawa miodowa**, го́лка, бухарское про́со. **Trawa perłowa**, перло́вникъ, родъ кормово́й травы. **Trawa wiechowa**, мя́тлика. **Boża trawa**, гре́ческое сѣно. **Turecka trawa, Ostrzyca**, осо́ка. **Trawa rogata**, **jeża**, **rogalica**, водяно́й пыре́й.
Trawca, -y, **Trawiciel**, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра, объѣда́ло; || мотъ, расточи́тель, истребитель, разори́тель.
Trawiasty, *Бот.* зла́ковый.
Trawić, Strawić, вари́ть, перева́ривать, переварить (*пищу*); || глода́ть, съѣда́ть, поѣда́ть; || * тра́тить, расточа́ть, прома́тывать. **Dobrze trawić**, имѣть хоро́шее пищеваре́ніе. ***Tracić czas, trа́тить вре́мя. **Strawić cały majątek**, промота́ть всѣ имѣніе.
Trawiciel, -a, *м. см.* Trawca.
Trawienie, -nia, *ср.* варе́ніе желу́дка; || пищеваре́ніе; || поте́ря, тра́та. **Trawienie czasu darmo**, **na niczém**, напра́сная тра́та вре́мени.
Trawisty, травни́стый, *см.* Trawny.
Trawka, -i, *ж. Умен.* тра́вка, *см.* Trawa.
Trawnica, -y, *ж. Бот.* боло́тная трава́.
Trawniczek, -czka, *м. Зоол.* малиновка, садова́я сла́вка (*птичка*); || *см.* Trawnik.
Trawnik, -a, *м.* дёрнъ, мурава́; || лужо́къ, мѣсто у́стланное дёрномъ; || щу́чка, маленькая щу́ка (*рыба*).

Trawny, **травя́стый**, **травни́стый**, **тра́вный**; || **пу́щенный на траву́** (*волъ*).

Trciałka, Trzciałka, Trcionka, -i, *ж.* **тру́бочка ду́дка**; || *Бот.* **травяно́й стволъ**.

Trcianka, -i, *ж. Бот.* **стволъ са́харнаго тростника́**.

Trębacz, -a, *м.* **трубачъ**.

Trębaczów, Trębaczowy, Trębaczy, трубаче́вскій.

Trebnik, -a, *м. Церк.* **тре́бникъ, служе́бникъ**.

Trędowacieć, Otrędowacieć, *Мед.* **заража́ться, зарази́ться прока́зою**; || **угрева́тѣть**.

Trędowaciny, -cin, *мн.* **Trędowacizna, -y, Trędowatość, -ści**, *ж. Мед.* **прока́за**; || **угрева́тость, кра́сныя пя́тна на лицѣ**.

Trędowaty, прокаже́нный, парши́вый; || **кра́сный, угрева́тый**.

Trędownik, -a, *м. Бот.* **нори́чникъ, пе́сья голова́, зо́бная трава́**.

Trefić, Utrefić, завива́ть (*во́лосы*). || **Trefić się, завива́ться** (*о волоса́хъ*); || ***(у Евре́евъ) дѣ́латься нечи́стымъ**.

Trefnie, шутли́во, забавно; || (*у Евре́евъ*) ***нечи́сто, пога́но**.

Trefnik, Trefniarz, -a, Trefniś, -sia, *м.* **шутъ**.

Trefniś, -sia, *м.* **шутъ**; || **заба́вникъ, шутни́къ**.

Trefność, -ści, *ж. Стар.* **шутли́вость, остроу́мie**; || **шутовство́**

Trefny, шу́точный, шутли́вый, забавный; || **шутовско́й**; || *Стар.* **прили́чный, соотвѣ́тственный, уда́чный**; || (*у Евре́евъ*) **нечи́стый, пога́ный**.

Trel, -u, *м. Муз.* **трель**; || **бечева́я, бечёвникъ**, *см.* **Tryl**.

Trelisty, тре́льный.

Trelować, тре́лить, пѣть съ тре́лями, дѣ́лать тре́ли.

Tren, -u, *м.* **жа́лобное стихотворе́ніе, жа́лобная пѣснь, элегія. Treny Jeremiasza, плачъ Іереміинъ** (*книга Библіи*).

Trepka, -i, *ж.* **Trepki, Trepcie**, *мн.* **о́бувь подо́бная туфлѣ, прикрѣплённая къ плюснѣ ремня́ми**; || **сандалія**; || **о́бувь съ деревя́нными подо́швами**.

Treść, -ści, *ж.* **су́щность, существо́** (*дѣла*), **предме́тъ, матерія, содержа́ніе** (*сочине́нія, письма́*); || **пе́речень, сокраще́ніе, вы́писка, извлече́ніе**; || *Хим.* **экстра́ктъ, вытяжка**; || *Апт.* **эссе́нція**; || ***са́мое лу́чшее, ядро́, си́ла. Treść winna, са́мое чи́стое виногра́дное вино́. Cnota treścią człowieka, a reszta przypadkiem, добродѣтель составля́етъ гла́вное досто́инство человѣка, а всё про́чее случа́йность. Wycisnąć samę treść dzieła, извле́чь содержа́ніе сочине́нія, кни́ги**.

Treściowy, содержа́тельный, относя́щійся къ содержа́нію.

Treściwie, выразительно, си́льно, кра́тко, свя́зно, сжа́то.

Treściwość, -ści, *ж.* **си́ла, энергія, выразительность, существенность, кра́ткость свя́зность, сжа́тость**.

Treściwy, существенный, выразительный, си́льный, кра́ткій, свя́зный, сжа́тый; || **со́чный, пита́тельный**.

Tresować, Utresować, Wytresować, дрессирова́ть (*соба́ку*), **выѣзжа́ть** (*ло́шадь*).

Tresowanie, Utresowanie, Wytresowanie, -nia, *ср.* **дрессиро́вка** (*соба́къ*), **выѣзживаніе** (*лошадей*).

Trestka, Treska, -i, *ж.* **тру́бочка**.

Tret, Tryt, -u, *м.* **торго́вля старьёмъ**; || **толку́чій ры́нокъ**, *см.* **Tandeta**; || *Морс.* **балко́нъ, вы́ступъ съ перилами на продолже́ніи ве́рхней па́лубы корабля́**.

Tretowy, площадно́й, ры́ночный.

Trętwa, -y, *ж. см.* **Drętwik**.

Trętwieć, *см.* **Drętwieć**.

Trężla, -i, *ж. Умен.* **Trężelka, увде́чка, тре́нзель**.

Trjangulacja, -ji, *ж.* **тригонометри́ческая съёмка, тріангуля́ція**.

Trocha, -y, Troszka, Troszeńka, Troszeczka, -i, *ж.* **ма́лость, немно́жко, го́рстка, го́рсточка, не́сколько. Po trosze, понемно́гу. Przyjdź trochę później, придй не́сколько по́зже. Poczekaj trochę, подожди́ немно́го.** || **O trochę, чуть-чуть, едва́ не**.

Trociczka, -i, *ж.* **кури́тельная свѣ́чка**.

Trociny, -cin, *мн. Собир.* **опи́лки**.

Troczek, -czka, *м.* **дли́нный и у́зкій реме́нь**, *см.* **Troki**.

Troczyć, Przytroczyć, торочи́ть, оторочи́ть, привя́зывать къ торока́мъ, *см.* **Troki**; || *Прост.* **вѣшать**. || **Troczyć się** (*do czego, na co*), **приготавливаться, собира́ться**.

Troić, *см.* **Todlić**.

Troisto, втро́йнѣ, втрое.

Troistość, *см.* **Trojakość**.

Troisty, тройно́й, тро́йственный.

Trojaczek, -czka, *м. см.* **Trojak**.

Trojak, -a, *м.* **трёхгрошёвая** (**трёхкопе́ечная**) **моне́та**; || **Trojacy, -ków**, *мн.* **тро́йни** (*три младе́нца родившіеся вмѣстѣ*). || **Trojaczek**, *Умен.* **тройча́тка** (*три ре́дьки сро́сшіеся вмѣстѣ*); || *Бот.* **тро́ичная трава́**.

Trojaki, троя́кій.

Trojako, троя́ко, троя́кимъ о́бразомъ.

Trojakość, -ści, *ж.* **тро́йственность, тро́ичность**.

Trojanek, -nka, *м. Бот.* **вѣ́треница печёночная, и́ли трилі́стникъ чи́стый**.

Trojanka, -i, *ж.* **настойка съ мёдомъ и пе́рцемъ**; || **смѣсь ра́зныхъ хлѣ́бныхъ зёренъ, дава́емая коро́вамъ**.

Trójbarwisty, Trójbarwny, Trójbarwy, трёхцвѣ́тный.

Trójca, -y, *ж.* **Тро́ица, Тріипоста́сное Божество́**; || **тро́е** (*лицъ*); || **тро́йка**.

Trójdrożny, перекрёстный, расходя́щійся тремя́ путя́ми.

Troje, *род. п.* **Trojga** (*ста́вится съ именами сре́дн. р., разнаго по́ла, употребля́е-*

мыми то́лько во мн. ч.), тро́е; || тро́и (*въ рýсск. яз. ста́вится пе́редъ именáми неимѣющими единст. ч.*). || **Troje dzieci**, тро́е дѣте́й. **Troje sań, трои са́ни.** || **We troje**, втро́е, въ три ра́за.

Trojenie, -nia, *ср. см.* **Todlenie.**

Trojeść, -ści, *ж. Бот.* ла́стовень, вонючка (*расте́ніе*).

Trójgłowy, трехголо́вый, трехгла́вый.

Trójgran, -u, *м. Хир.* трока́ръ (*инструме́нтъ для прокалыванія*); || **Trójgranie, -nia**, *ср.* **Trójgraniec, -ńca**, *м. см.* **Trójkąt.**

Trójgraniasty, треугóгольный, трехсторóнный, *см.* **Trójkątny.**

Trójjedyny, трiеди́ный (*Богъ*).

Trójka, -i, *ж.* тро́йка.

Trójkąt, -a, *м.* треуго́льникъ.

Trójkątnie, въ ви́дѣ треуго́льника.

Trójkątny, треуго́льный, трехсторóнный.

Trójkolorowy, трехцвѣ́тный.

Trójkończasty, *Бот.* трiострiёвый.

Trójkoronny, трёхкорóнный.

Trójlistny, трёхли́стный.

Trójniak, -a, *м.* трёхгоди́чный пите́йный мёдъ, крѣпкій мёдъ.

Trójniaki, -ków, *мн.* тро́йни (*три младе́нца родúвшіеся вмѣстѣ*).

Trójnik, -a, *м.* тройни́къ (*предме́тъ состоя́щій изъ трёхъ часте́й*); || *см.* **Trojniak.**

Trójnitny, втрóе ссу́ченный.

Trójnóg, -oga, *м.* **Trójnoże, -a**, *ср.* треножникъ.

Trójnogi, треножный.

Trójnożek, -żka, *м. см.* **Trójnóg, Trzynożek.**

Trójny, *см.* **Troisty.**

Trójścienny, трехсторóнный.

Trójsetny, трёхсóтный, трёхсóтенный.

Trójsprzężny, запря́женный въ три ло́шади.

Trójświęty, трисвятóй. *Церк.* **Trójświęta pieśń**, Трисвятóе (*церкóвный гимнъ*).

Trójsyllabny, трёхсло́жный.

Trójwęgieł, -gła, *м. см.* **Trójkąt.**

Trójwęgielny, *см.* **Trójkątny.**

Trójwładzca, -y, *м.* тріумви́ръ, троевла́стникъ (*у Ри́млянъ*).

Trójwrąb, -ębu, *м. Архит.* тригли́фъ, троерѣ́зъ.

Trójząb, -ębu, *м.* трезу́бецъ; || острогá (*рыбáчья*).

Troki, -ów, *мн.* тороки́, ремни́ у за́дней сѣдѣ́льной луки́; || ру́хлядь.

Trokować, тяну́ть бечевý на водохóдныхъ суда́хъ проти́въ тече́нія.

Tron, -u, *м.* тронъ, престóлъ (*ца́рскій*). **Wstąpienie na tron**, возше́ствіе на престóлъ.

Trop, -u, *м.* слѣ́дъ (*звѣри́ный, челове́ческій*). *Охот.* **Trop śnieżny**, слѣды́ звѣря на снѣгу́. **Trop dżdżowy**, слѣды́ звѣря на сúкрой землѣ. || ***Iść za kim w tropy**, *или* **trop w trop**, идти́ вслѣдъ за кѣмъ, шагъ за ша́гомъ. **Iść ozyjemi tropy**, идти́ по чьи́мъ слѣда́мъ.

Tropić, искáть (*звѣря*), **идти́ по слѣду**, *см.* **Wytropić.** || **Tropić się, мѣша́ться**, пу́таться, сбива́ться съ то́лку.

Troska, -i, *ж.* забóта, хло́поты, трево́га, безпоко́йство, му́ка, скорбь.

Troskać, *см.* **Troszczyć.**

Troskliwie, тща́тельно, рачи́тельно, забóтливо, неусы́пно, старательно

Troskliwość, -ści, *ж* забóтливость, попечи́тельность, стара́тельность, рачи́тельность, бди́тельность, неусы́пность.

Troskliwy, тща́тельный, рачи́тельный, стара́тельный, попечи́тельный, забóтливый, бди́тельный, неусы́пный.

Troszczyć, озабóчивать, безпоко́ить, трево́жить. || **Troszczyć się, безпоко́иться, трево́житься, смущáться, тужи́ть.**

Troszka, *см.* **Trocha.**

Truć, Otruć, отравля́ть, отрави́ть, окормúть ядомъ. || **Truć się, Otruć się**, отравля́ться, отрави́ться.

Truchleć, Struchleć, слабе́ть, ослабе́ть, дряхле́ть, одряхле́ть, тупе́ть, отупе́ть; || цѣпенѣ́ть, оцѣпенѣ́ть, коченѣ́ть, окоченѣ́ть, нѣмѣ́ть, онѣмѣ́ть. **Noga mi struchlała**, нога́ у меня́ онѣме́ла; || ***стру́сить**, струхну́ть, оробѣ́ть, остолбенѣ́ть отъ стра́ха.

Truchliwy, трусли́вый, боязли́вый, ро́бкій.

Trucht, -u, *м.* рысь (*лошади́ная*), грунь. **Truchtem jechać**, е́хать ры́сью.

Truciciel, Truciźnik, -a, *м.* трави́тель.

Truciciełka, -i, *ж.* отравúтельница.

Trucie, Otrucie, -a, *ср.* отравле́ніе, отра́ва.

Trucizna, -y, *ж.* отра́ва, ядъ.

Truciźnik, *см.* **Truciciel.**

Truciznowy, отра́вный, ядовúтый.

Trud, -u, *м.* трудъ, рабóта. безпоко́йство, утомле́ніе, уста́лость.

Trudliwie, тру́дно, съ трудо́мъ, съ вели́кимъ трудо́мъ.

Trudliwy, тру́дный, многотру́дный; || тя́жкій, тя́гостный, тяжёлый, утомúтельный.

Trudnić, затрудня́ть, стѣсня́ть. || **Trudnić się**, занима́ться, рабóтать, труди́ться.

Trudno, тру́дно, съ трудо́мъ.

Trudność, -ści, *ж.* тру́дность; || **затрудне́ніе**; || препя́тствіе; || поме́ха; || споръ, ра́спря, размо́лвка. **Z trudnością**, съ трудо́мъ. **Usunąć, ułatwić trudności, устрани́ть препя́тствія. Mieć z kim trudność o co**, имѣ́ть споръ, не соглаша́ться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, имѣ́ть съ кѣмъ состяза́ніе о чёмъ-либо. **Zadawać, czynić komu trudność**, дѣлать, причиня́ть кому́-либо затрудне́нія.

Trudny, тру́дный, тя́гостный, отѣсне́нный.

Trudzić, Strudzić. Utrudzić. утруждáть,

утруди́ть, утомля́ть, утоми́ть; || безпоко́ить, обезпоко́ить, трево́жить, встрево́жить, докуча́ть.

Trufla, -i, *ж. Бот.* тру́фель.

Truflowy, тру́фельный.

Trukać, воркова́ть.

Trukawka, Trukaweczka, -i, *ж.* го́рлица (*пти́ца*).

Trukczaszy, -ego, *м., см.* **Stolnik.**

Trumienka, Trunienka, -i, *ж. Умен.* гро́бикъ.

Trumienny, Trunny, гробово́й, гро́бный. **Trumienny stolarz**, гробово́й ма́стеръ, гробовщи́къ.

Trumna, Trunna, Truna, -y, *ж.* гробъ.

Trunąć, пи́кнуть, пи́скнуть.

Trunek, -nku, *м.* напи́токъ, *см.* **Napój.**

Trunkowy, пите́йный.

Trunny, *см.* **Trumienny.**

Trup, -a, *м.* трупъ, мертве́цъ, мёртвое те́ло. **Paść trupem**, быть уби́тымъ на ме́стѣ. **Położyć kogo trupem**, уби́ть кого́, положи́ть на ме́стѣ.

Trupa, -y, *ж.* тру́ппа (*актёровъ*).

Trupek, -pka, *м. Умен.* трупъ младе́нца.

Trupi, тру́пный. **Trupia głowa**, мёртвая голова́, че́реп мертвеца́; || * Ада́мова голова́.

Trupiasty, мёртвенный, похо́жій на мертвеца́.

Trupieć, Strupieć, коченѣ́ть, окоченѣ́ть, цѣпенѣ́ть, оцѣпенѣ́ть, коле́ть, окола́ть.

Trupowy, *см.* **Trupi.**

Truś, -sia, *м.* **Trusia, Truśka, -i,** *ж.* трусъ, трусишко, *м.*, трусиха, *ж.*; || * ро́бкое, неви́нное творе́ніе, неви́нный ягнёночекъ.

Trusk, -u, *м.* трескъ, *см.* **Trzask.**

Truskawka, -i, *ж. Бот.* клубни́ка.

Trut, -u, *м. Бот.* авра́нъ, благода́ть, лихора́дочная трава́.

Truteń, -tnia, *м. Зоол.* тру́тень.

Trutka, -i, *ж.* отра́ва, прико́рмъ, пропи́танный я́домъ. || *Бот.* **Trutka rybia**, кукольва́нъ, рыболо́вныя я́годы.

Trutwa, -y, *ж.* гнюсъ (*ры́ба*).

Trutynować, *Стар.* равсма́тривать, разбира́ть, обсужда́ть.

Trwać, дли́ться, продолжа́ться, тяну́ться; || существова́ть; || **Trwać w czém**, упо́рствовать, не отступа́ть, стоя́ть твёрдо, быть насто́йчивымъ (*въ чёмъ*), остава́ться (*при чёмъ*). **Trwać w przedsięwzięciu**, быть насто́йчивымъ въ своёмъ предпрія́тіи, не отступа́ть отъ своего́ предпрія́тія.

Trwale, про́чно, кре́пко; || твёрдо, непоколеби́мо, постоя́нно, продолжи́тельно.

Trwałość, -ści, *ж.* про́чность, кре́пость; || твёрдость, непоколеби́мость, постоя́нство, продолжи́тельность.

Trwały, про́чный, кре́пкій; || твёрдый, непоколеби́мый, постоя́нный, продолжи́тельный. **Pokój trwały**, постоя́нный ми́ръ. **Nic niema trwałego**, нѣ́тъ ничего́ постоя́ннаго. **Trwała budowa**, про́чное строе́ніе. **Krótko-trwały**, кратковре́менный. **Wiecznie-trwały**, безконе́чный, ве́чный.

Trwanie, -nia, *ср.* продолже́ніе; || упо́рство, настойчивость, сто́йкость.

Trwoga, -i, *ж.* страхъ, боя́знь, трево́га, безпоко́йство, смяте́ніе. *Воен.* трево́га. **Uderzyć na trwogę**, бить трево́гу. **Na trwogę dzwonić**, уда́рить въ набатъ. **Działo na trwogę**, вѣ́стова́я пу́шка.

Trwonić, Strwonić, расточа́ть, расточи́ть, мота́ть, промота́ть.

Trwoniciel, -a, *м.* расточи́тель, мотъ.

Trwożenie się, -nia się, *ср.* трево́га смуще́ніе.

Trwożliwie, трево́жно, безпоко́йно, боязли́во, ро́бко.

Trwożliwość, -ści, *ж.* безпоко́йство, боязли́вость, ро́бость.

Trwożliwy, трево́жный, **безпоко́йный**, боязли́вый, ро́бкій.

Trwożny, трево́жный.

Trwożyć, Zatrwożyć, трево́жить, встрево́жить, потрево́жить, безпоко́ить, обезпоко́ить, пуга́ть, испуга́ть. || **Trwożyć się, Zatrwożyć się**, трево́житься, встрево́житься, безпоко́иться, обезпоко́иться, пуга́ться, испуга́ться.

Tryangulacja, *см.* **Trjangulacja.**

Tryb, -u, *м.* обы́чай, обыкнове́ніе, поря́докъ; || о́бразъ, мане́ра; || родъ, видъ; || *Грам.* наклоне́ніе; || тече́ніе, продолже́ніе, ходъ, ше́ствіе. **Tryb życia**, о́бразъ жи́зни **Tryb postępowania**, поведе́ніе, обхожде́ніе. || *Мех.* два кру́га, приводя́щіе въ движе́ніе колесо́, шестерня́. || *Горн.* отдѣле́ніе пѣны съ расплавленнаго свинца́; || *Плотн.* па́лецъ.

Tryba, -y, *ж.* просѣкъ, просѣка, про́сѣка (*прямая ли́нія прорубленная сквозь лѣсъ*).

Trybik, -a, *м.* пружи́нка; || горнъ для очи́стки свинца́.

Trybować, плыть по во́лѣ вѣ́тра и тече́нія; || переплавливать, очища́ть (*о металлахъ*); || дистилли́ровать, перегоня́ть, двои́ть; || * **Trybować czém**, занима́ться каки́мъ нибу́дь ремесло́мъ, промышля́ть чѣ́мъ-либо; || * му́чить. **Trybować kogo głodem**, му́чить кого́ го́лодомъ. || *Садов.* помога́ть ро́сту де́рева, обрѣзывая вѣ́тви; || тере́ться. **Ząb o ząb trybuje**, зубъ о́ зубъ трётся. || **Trybować się**, броди́ть, закиса́ть; || очища́ться.

Trybowy, пра́вильный, испра́вный, обы́чный. *Мех.* **Koło trybowe**, деревя́нная шестерня́.

Trybula, Trzebula, Trybulka, -i, *ж. Бот.* кервель, Венери́нъ гре́бень (*расте́ніе*).

Trybularz, -a, *м.* кури́льница.

Trybunał, -u, *м.* суди́лище; || суд. суде́бная пала́та, суде́бное ме́сто, окружно́й судъ.

Trybunalski, суде́бный; || суде́йскій.

Trybuszon, -a, *м.* прóбочникъ, штóпоръ, *см.* **Grajcar.**

Tryca, -y, *ж.* желобóкъ въ блóкѣ.

Tryk, Trykacz, Tryksacz, -a, *м.* барáнъ.

Trykać, Tryknąć, Tryksać, Tryksnąć, бодáть, боднýть. || **Trykać się**, бодáться, бúться рогáми.

Trykliwy, бодлúвый.

Tryks, -u, *м.* боданíе.

Tryl, -u, *м. Муз.* трель.

Tryna, -y, *ж.* опúлки, *см.* **Opłtki.**

Tryngielt, -u, *м.* дéньги на вóдку, осóбая плáта почтарю.

Trynkał, -u, *м., см.* **Tryngielt.**

Trypel, -pla, *м. Минер.* трéпелъ.

Tryper, -pra, *м. Мед.* перелóй, гонорéя.

Tryska, -i, *ж.* верёвка для подобрáнія пáруса.

Tryskać, Trysnąć, брызгать, брызнуть, прúскать, прúснуть, бить ключёмъ, политься ключёмъ, *см.* **Wytryskać.**

Trysła, -y, *ж.* корá выбрáсываемая изъ кожéвенныхъ завóдовъ, гóдная для тóплива.

Tryszak, -a, *м.* брелáнъ (*игрá*).

Tryumf, -u, *м.* тріýмфъ; || торжествó; || побѣда.

Tryumfalnie, торжéственно, въ тріýмфѣ.

Tryumfalny, торжéственный, тріумфáльный.

Tryumfować, торжествовáть; || имéть торжéственный въѣздъ.

Trząść, Trząsnąć (инóгда: **Trząsać**), трясти́, тряхнýть, потрясáть, потрясти́, стряхивать, стряхнýть, отряхивать, отряхнýть; || качáть, качнýть, шатáть, шатнýть. || **Trząść się, Zatrząść się**, трястúсь, затрястúсь; || дрожáть, шатáться, вздрáгивать, вздрóгнуть, содрогáться, содрогнýться, трепетáть, затрепетáть.

Trzask, -u, *м.* трескъ, трескотня́.

Trzaska, Drzazga, -i, *ж.* щéпка; || хвóрость; || занóза.

Trzaskać, Trzasnąć, трещáть, затрещáть; || хлóпать, хлóпнуть (*дверя́ми*). || **Trzasnąć kogo**, дать кому́ пощёчину, трéснуть; || убúть, поразúть. **Bogdaj go piorun trzasł**, убéй его́ громъ, пострéлъ его́ возьмú. || **Trzaskać, Strzaskać co**, разбивáть, разбúть, разлáмывать, разломáть, раздробля́ть, раздробúть, сокрушáть, сокрушúть.

Trzaskający, трескýчій.

Trzaskanie, -nia, *ср.* **Trzaśnięcie, -cia**, *ср.* трескъ, трещáніе, лóпаніе; || раскáть (*грóма*).

Trzaskawica, -y, *ж.* грозá, громъ съ мóлніею.

Trzaskliwy, gremiący, ogłuszitelny, грóмкій.

Trząśnienie, -nia, *ср.* трясéніе, качáніе.

Trzcina, -y, *ж. Бот.* тростнúкъ, камúшъ; || трость, трóсточка, камышёвка; || пáлка. **Trzcina cukrowa**, сáхарный тростнúкъ. **Trzcina bambusowa**, бамбýковая трость.

Trzcinowy, тростниковый, камышовый.

Trzcinisko, -a, *ср.* тростнúкъ.

Trzcinisty, поросшій тростникóмъ.

Trzcinka, Trzcineczka, -i, *ж. Умен.* тростúнка.

Trzcinnik, -a, *м. Зоол.* тростáнка, воробéй камúшенный.

Trzcinny, тростникóвый, камúшевый.

Trzcinować, обшивáть, обивáть тростникóмъ (*стѣну или потолóкъ*).

Trzcinowanie, -nia, *ср.* обшивáніе, обивáніе тростникóмъ (*стѣны или потолка́*).

Trzcinowy, *см.* **Trzcinny.**

Trzeba, нáдобно, нáдо, нýжно, потрéбно, надлежúть, дóлжно.

Trzebić, Wytrzebić, чúстить, очúстить, вычистить; || карчевáть, равчищáть подъ пáшню лѣсъ; || теребúть, выдёргивать, выдирáть, вы́дернуть, рвать, вырывáть, вы́рвать (*съ корнёмъ*), полóть, выпáлывать, вы́полоть (*травý*); || уничтожáть, истреблять (*вредныхъ животныхъ*), *см.* **Wypleniać**; || потрошúть, вынимáть потрохá, кишкú; || класть, холостúть, валóшить, оскопля́ть.

Trzebieniec, -ńca, *м.* кастрáтъ, скопéцъ.

Trzebież, -y, *ж. Агр.* распáханная *или* расчúщенная земля́, распáшка, расчúстка (*нóви*); || новинá (*нóвая распáханная пáшня*).

Trzebula, *см.* **Trybula.**

Trzeć, Utrzeć, терéть, натирáть, растирáть, растерéть; || толóчь, истолóчь; || мять, трепáть (*лёнъ*); || пилúть (*дóски*). || **Trzeć się**, терéться, натирáться; || толóчься; || терéться, рóститься, икрúться (*о рыбахъ*).

Trzechsetny, трехсóтный, трехсóтенный.

Trzechtysięczny, Trzechtysiączny, трёхтысячный.

Trzeci, трéтій. Stan trzeci, срéднее сословíе.

Trzeciaczka, -i, *ж.* триднéвная лихорáдка.

Trzeciak, -a, *м. Горн.* подхвáтъ, кося́къ.

Trzéj, *род. п.* **trzech**, (*употребля́ется съ именáми лицъ мужеск. р.*) трóе, три. **Trzéj ludzie**, трóе людéй. **Trzéj królowie, Trzy króle**, три короля́. **Trzech królów**, Крещéніе, прáздникъ Богоявлéнія (*6 Января́*).

Trzemcha, *см.* **Czeremcha.**

Trzepać, Wytrzepać, выколáчивать, вы́колотить, выбивáть, вы́бить (*пыль*), стря́хивать, отряхáть, стряхнýть; || трепáть, теребúть, дёргать; || * тузúть, оттузúть, колотúть, отколотúть, дубáсить, отдубáсить.

Trzepaczka, -i, *ж.* прутъ, прýтикъ, хлы́стикъ; || вéничекъ, метёлка; || колотýшка, лопáточка.

Trzepanka, -i, *ж.* **встрёпка, дёрка;** || **дра́ка.**

Trzepiotać, маха́ть *и́ли* **бить кры́льями;** || **Trzepiotać się,** би́ться кры́льями; || * трепета́ть отъ стра́ха

Trzepnąć (kogo), уда́рить (*кого́*); || **взмахну́ть** (*крыльями*)

Trzęsawa, Trzęsawica, -y, *ж* **Trzęsawisko, -a,** *ср.* **топь, трясина;** || **Trzęsawica,** дрожь, содрога́ніе.

Trzęsawiec, -wca, *м.* **электри́ческій у́горь, гимно́тъ.**

Trzęsawisko, *см.* **Trzęsawa.**

Trzęsawisty, выбу́чій, то́нкій (*о земли́*), боло́тистый, боло́тный.

Trzęsiewka, -i, *ж.* **пе́рья на голове́,** головно́е украше́ніе.

Trzęsiączka, -i, *ж.* дрожь, дрожа́ніе.

Trzęsianka, -i, *ж.* сѣчка, изру́бленная яровая *и́ли* ржаная соло́ма, пересы́панная муко́ю, употребля́емая въ кормъ лошада́мъ и корова́мъ.

Trzęsidło, -a, *ср. Бот.* **дрожа́лка** (*родъ гриба́ и расте́нія*).

Trzęsienie, nia, *ср.* **трясе́ніе, кача́ніе, кива́ніе;** || **ка́чка, тря́ска Trzęsienie głową** *и́ли* **głowy,** каче́ніе, трясе́ніе голово́ю. **Trzęsienie powozu,** тря́ска (*экипа́жа*). **Trzęsienie ziemi,** землетрясе́ніе.

Trzęsiogon, -a, Trzęsiogonek, -nka, *м. см.* **Pliszka.**

Trzęsiony, трясёный.

Trześnia, -śni, *ж. Садов.* **сла́дкая** *и́ли* **шпа́нская ви́шня, чере́шня.**

Trześniowy, вишнёвый, чере́шневый.

Trzeszcze, -ów, *мн.* **глава́** (*у за́йца*).

Trzeszczeć, треща́ть, скрипѣть, **хрусте́ть.**

Trzewiczek, -czka, *м.* **башмачёкъ.**

Trzewik, -a, *м.* **башма́къ.**

Trzewny, Trzewowy, брюшно́й, кишёчный; || **требуши́нный.**

Trzewo, -a, *ср* **чре́во** (*Прост. Русск.* че́рево, утро́ба, бро́хо). **Trzewa,** *мн.* **вну́тренности, кишки́;** || **требуха́, требуши́на** (*у животныхъ*).

Trzeźwić, Wytrzeźwić, Otrzeźwić, отрезвля́ть, протрезвля́ть, отрезви́ть; || * **приводи́ть въ чу́вство по́слѣ о́бморока.** || **Trzeźwić się, Wytrzeźwić się,** протрезвля́ться, отрезвля́ться; || **очну́ться, придти́ въ себя́.**

Trzeźwieć, протрезвля́ться; || **очну́ться.**

Trzeźwo, тре́звo, воздержно, умѣренно.

Trzeźwość, -ści, *ж.* тре́звость; || умѣренность, воздержность, воздержа́ніе.

Trzmiel, -a, *м. Зоол.* шмель.

Trzmiel, -u, *м.* **Trzmielina, -y,** *ж. Бот.* **бересклет, вересклёдъ, бру́жмель** (*кустарникъ*).

Trznadel, -dla, *м.* **подоро́жникъ** (*пти́ца*).

Trzoda, -y, *ж.* **ста́до. Trzodami,** *Нар.* **стада́ми, поста́дно.**

Trzódka, -i, *ж.* **небольшо́е ста́до.**

Trzodny, ста́дный.

Trzon, -u, *м.* **очагъ;** || **сте́бель, на кото́ромъ растётъ грибъ;** || **Trzon, trzonowy ząb,** коренно́й зубъ.

Trzonek, -nka, *м.* **черено́къ;** || **стебелёкъ.**

Trzonowy, *см.* **Trzon, trzonowy ząb.**

Trzos, -a, *м.* **кошель;** || **че́резъ, у́зкій и дли́нный де́нежный кошелёкъ въ ви́дѣ по́яса** (*Стар. Русск.*).

Trzosek, Trzosik, -ska, *м. Умен.* **ма́ленькій кошелёкъ,** *см.* **Trzos.**

Trzpień, -nia, *м.* **шпенёкъ, шпи́лька** (*у пря́жки*).

Trzpiot, -a, *м.* **вѣтренникъ, вертопра́хъ.**

Trzpiotowaty, вѣтренный, безразсу́дный, опроме́тчивый, легкомы́сленный.

Trzpiotowstwo, Trzpiotalstwo, -a, *ср.* **Trzpiotowatość, -ści,** *ж.* вѣтренность, опроме́тчивость, безразсу́дство, вертопра́шество, легкомы́сліе.

Trztać, ходи́ть нани́зъ, имѣ́ть поно́съ.

Trztaczka, -i, *ж.* **поно́съ.**

Trzy, *род. п.* **Trzech,** три. (*Ста́вится предъ имена́ми вещей и живо́тныхъ, также предъ имена́ми лицъ же́нскаго ро́да*). || *Арив.* **Reguła trzech,** тройно́е пра́вило.

Trzyćwierciowy, трёхчетвертно́й.

Trzyczęściowy, Trzyczęstny, раздѣлённый на три ча́сти; || *Бот.* **трираздѣльный.**

Trzydniówka, -i, *ж.* **тридне́вное вре́мя.**

Trzydniowy, тридне́вный.

Trzydzieści, -estu, три́дцать.

Trzydzieścioro, -orga, три́дцать, три десятка (*употребля́ется съ имена́ми средн. р. ра́знаго по́ла, во мн. ч*).

Trzydziestka, -i, *ж.* **число́ три́дцать;** || **тре́тій десятокъ** (*тридца́тый годъ жи́зни*); || **одна́ тридца́тая часть чего́-либо.**

Trzydziestodzienny, тридцатидне́вный.

Trzydziestoletni, Trzydziestoletny, тридцатилѣтній.

Trzydziesty, тридца́тый.

Trzyfuntowy, трёхфунто́вый.

Trzygodzinny, трёхчасово́й.

Trzygroszówka, -i, *ж.* **моне́та трехгро́шёвая.**

Trzyjęzyczny, трёхъязы́чный.

Trzykroć, Trzykrotnie, три ра́за, три́жды, троекра́тно; || втройнѣ, втро́е.

Trzykrotny, троекра́тный.

Trzylecie, -cia, *ср.* **трехлѣ́тіе.**

Trzyletni, трёхлѣ́тній.

Trzylistnik, -a, *м. Бот.* **я́трышникъ, кукýшкины слёзы** (*расте́ніе*).

Trzylistny, *Бот.* **трилиственный, трехпестко́вый.**

Trzyłokciowy, мѣ́рою въ три локтя́.

Trzymać, держа́ть; || **содержа́ть;** || **владѣ́ть;** || **вести́;** || **имѣ́ть. Trzymać dziecko do chrztu,** быть воспріе́мникомъ, отцо́мъ крёстнымъ. **Trzymać wioskę w dzierżawie,** арендова́ть дере́вню. **Trzymać**

oberżę, содержáть постоя́лый дворъ. **Trzymać za kim, z kim**, держáть чью стóрону, стоя́ть за кого́. **Trzymać powóz, konie**, держáть экипáжъ, лошадéй, **Trzymać dziennik, pismo czasowe**, подпи́сываться на журна́лъ, получáть журна́лъ, періоди́ческое изда́ніе. **Trzymać takt**, наблюдáть тактъ *или* разме́ръ (*въ чёмъ*) **Krótko trzymać kogo** стрóго держáть кого́, держáть въ стрáхѣ, въ рукáхъ, не дава́ть кому́ мно́го во́ли. ***Trzymać wilka za uszy**, находи́ться въ затрудне́ніи, не знать что́ дѣлать. **Trzymać na kartę**, ста́вить на ка́рту (*въ игрѣ*) **Trzymać kogo na słowie**, водúть кого́ за́ носъ, обма́нывать. проводúть. **Trzymać o kim, o czém**, ду́мать, судúть о комъ, о чёмъ, привнава́ть кого́, что за... **Jak o nim trzymasz?** что́ ты о нёмъ ду́маешь? како́го ты мнѣ́нія о нёмъ? **Zbyt wiele o sobie trzyma**, онъ слúшкомъ мно́го ду́маетъ о себѣ́. **Trzymać pióro w jakiém zgromadzeniu**, занима́ть до́лжность секретаря́ въ како́мъ-либо собра́ніи. **Trzymać miasto w oblężeniu**, держáть го́родъ въ оса́дѣ. || **Trzymać się**, держáться, ухватúться; || оставáться, жить, пребывáть. **Trzymać się czyjéj rady**, придéрживаться чьего́-либо совѣ́та **Mocno trzymać się za ręce**, держáться крѣ́пко рука́ми. **Trzymać się poręczy**, придéрживаться за перúла. **Mróz trzyma**, моро́зъ не уменьша́ется. **Dobrze się trzymać na koniu**, хорошо́ держáться, сидѣть на ло́шади. **Jedno drugiego się nie trzyma**, одно́ съ другúмъ не вя́жется, не клéится. **Trzymać się do upadłego**, держáться, не уступáть до послѣ́днихъ силъ. **Trzyma się starzec**, старúкъ ещё бодръ, ещё не утра́тилъ силъ. **Bieda go się trzyma**, бѣ́да не оставля́етъ его́

Trzymadło, -a, *ср. Тип.* штéмпель, плáночка, держáльцы.

Trzymanie, -nia, *ср.* держáніе, содержáніе; || **Trzymanie się**, сохране́ніе, поддержáніе; || сопротивле́ніе; || **Trzymanie się czego**, слѣ́дованіе чему́, приве́рженность къ чему́.

Trzymany, содержúмый, содержáвшійся.

Trzymiesięczny, трехмѣ́сячный.

Trzymonaw, -a, *м.* прилипáло, держилáдья (*рыба*).

Trzynaście, тринáдцать.

Trzynaścioraki, Trzynaściory, тринáдцати рáзныхъ родóвъ, спóсобовъ.

Trzynaściorako, на тринáдцать рáзныхъ родóвъ, спóсобовъ.

Trzynaścioro, -rga; тринáдцать штукъ.

Trzynastoletni, тринáдцатилѣ́тній.

Trzynastu, *род. п.* **trzynastu**, тринáдцать (*въ польск. яз. ста́вится пе́редъ имена́ми лицъ муж. р.*). **Trzynastu ludzi**, тринáдцать человѣ́къ.

Trzynasty, тринáдцатый.

Trzynóg, *см.* **Trójnóg.**

Trzynożek, -żka, *м. Повар.* тага́нъ, трено́жникъ

Trzypalcowy, Trzypalczasty, *Зоол.* трёпáлый.

Trzypięćdzisty, трёхпя́денный.

Trzypiętry, трёхъэта́жный, трёхъя́русный.

Trzypolowy, трёхпóльный.

Trzyrurka, -i, *ж.* трёхствольное ружьё.

Trzysta, трúста.

Trzystopny, трёхстóпный.

Trzystronny, трёхсторóнный.

Trzystu, (*ста́вится пе́редъ имена́ми лицъ мужес. ро́да*), трúста.

Trzyziarnisty, *Бот.* трисѣ́менный.

Tu, тутъ, здѣсь.

Tuba, -y, *ж.* ру́поръ, говорна́я трубá.

Tuberoza, -y, *ж. Бот* тубероза.

Tubylec, -lca, *м.* туземецъ, урожéнецъ, природный жúтель.

Tucja, -cji, *ж. Хим.* ту́ція, завóдская кóпоть.

Tucz, Tucza, -y, *ж.* сáло, жúръ (*въ животномъ*); || тукъ (*земли*), веществá утучня́ющія зе́млю.

Tucza, -y, *ж.* ту́ча, гроза́, бу́ря.

Tuczniec, Utuczniec, тучнѣ́ть, потучне́ть, жирѣ́ть. разжире́ть, толстѣ́ть, потолстѣ́ть, добрѣ́ть, *см.* **Tłuścieć.**

Tuczność, -ści, *ж.* ту́чность, доро́дство, доро́дность, полнотá.

Tuczny, ту́чный, жúрный, доро́дный, по́лный.

Tuczony, откóрмленный.

Tuczyburzuch, -a, *м* обжóра, прожóра.

Tuczyć, Utuczyć, откáрмливать, откорми́ть (*скотъ*); || утучня́ть, удобря́ть, унавóживать (*зе́млю*). *Посл.* **Oko pańskie konia tuczy**, свой глазъ всего́ вѣрнѣе, *или* хозя́йскій глазъ смотрóкъ || **Tuczyć się**, толстѣ́ть, жирѣ́ть; || * богатѣ́ть, нажúваться.

Tudzież, *Стар.* блúзко; || сей-часъ же, вскóрѣ; || притóмъ, та́кже, рáвнымъ óбразомъ, вмѣстѣ съ э́тимъ, *см.* **Tuż.**

Tuf, Tof, -u, *м. Минер.* туфъ. тофъ.

Tuk, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*земли*); || мозгъ (*въ костя́хъ*).

Tukan, -a, *м. Зоол.* перцеéдецъ (*пти́ца*).

Tułać się, скитáться, стрáнствовать, броди́ть.

Tułacki, броди́лый, броди́чій, скитáющійся, блуждáющій, стрáнствующій. **Tułackie życie**, броди́чая; кочева́я жизнь.

Tułactwo, -a, *ср.* скитáніе, стрáнствованіе; || броди́чая жизнь.

Tułacz, -a, *м.* скита́лецъ, стрáнникъ, изгна́нникъ, выходецъ; || броди́га.

Tułaczka, -i, *ж.* скита́лица, стрáнница, изгна́нница.

Tuleja, -ei, **Tulja**, -ji, *ж.* наконе́чникъ у копья́; || *Стар.* колчáнъ.

Tulić, успокóивать, унимáть, *см.* **Utulić**; || **Tulić, Przytulić**, прижимáть, прижáть (*къ груди*), **Stulić**, поджáть, прижáть. || **Tulić się, Przytulić się**, прижимáться, прижáться, прикорнýть.

Tulipan, -a, *м. Бот.* тюльпáнъ.

Tulipanowy, тюльпáнный.

Tułów, -owia, (*или* **-owu**), **Tułub', Tołub', Tołob', Tułob', Tułup, Tołw, -ia**, (*или* **-owu**), *м.* тýловище, тéло; || корпусъ; || *Стар.* мёртвое тéло, смéртные остáнки.

Tułowity, Tyłowity, Tałowity, Tałwisty, тýчный, жúрный, тóлстый, дородный.

Tułub, *см.* **Tułów.**

Tum, -u, *м.* кýполъ, глава́; || соборъ, собóрная цéрковь.

Tuman, -u, *м.* тумáнъ. **Tuman kurzu**, пыль столбóмъ.

Tumanić, обмáнывать, бросáть пыль въ глаза́. || **Tumanić się**, кружúться, вúться, вертéться.

Tumult, -u, *м.* шумъ, бýйство.

Tuńczyk, -a, *м. Зоол.* тунéцъ, тумáкъ, **екýмбра** (*рыба*).

Tupać, Tupnąć, тóпать, тóпнуть (*ногáми*).

Tupanie, -nia, *ср.* тóпанье (*ногáми*).

Tupet, -u, *м.* пучóкъ (*волóсъ*); || тупéй.

Tur, -a, *м.* дúкій волъ, бýйволъ (*Стар. Русск.* туръ), *см.* **Żubr.**

Turbacja, -ji, *ж.* разстрóйство, помéха, безпокóйство, пýтаница, запýтанность, замѣшáтельство. || *Юрид.* нарушéніе владѣ́нія.

Turban, -u, *м*, чалмá, тюрбáнъ, *см.* **Zawój.**

Turbować, безпокóить, тревóжить, разстрóивать, досаждáть. || **Turbować się**, безпокóиться, тревóжиться, забóтиться.

Turczyć, Sturczyć, Poturczyć, турéчить, отурéчить.

Turkawka, Trukawka, Turtawka, -i, *ж. Зоол.* гóрлица (*птица*).

Turkot, -u, *м.* стукъ, шумъ, **стукотня́**, трескъ.

Turkotać, стучáть, гремéть, шумéть.

Turkus, -a, *м. Минер.* бирюзá.

Turma, -y, *ж.* тюрьмá, темни́ца.

Turmalin, -u, *м. Минер.* электри́ческій шерлъ (*камень*).

Turnia, -ni, *ж.* подвáлъ.

Turniej, -ju, *м.* **Turnieja, -ji**, *ж.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Turnieje, -jów**, турни́ръ, карусéль; || состязáніе; || возмущéніе.

Turnować, балотировáть, голосовáть, подавáть гóлосъ.

Turnum, *ср. Нескл.* выборъ билéтами, балотировка.

Turzyca, -y, *ж.* зáячья шерсть. || *Бот.* осóка (*растéніе*).

Tusz, -u, *м.* (**Tusza, -y**, *ж.*), тушъ.

Tusza, -y, *ж.* тýша, толщина́, толстотá.

Tuszować, тушевáть.

Tuszyć, надѣ́яться, уповáть, чáять, ожидáть.

Tutaj, *см.* **Tu.**

Tutejszy, Tuteczny, здѣ́шній. (*Прост.* тýтошній).

Tutuń, *см.* **Tytuń.**

Tuwalnia, -ini, Tuwalja, -ji, *ж.* полотéнцо, утирáльникъ; || вóздухъ, покрóвъ, котóрымъ покрываются сосýды со Святы́ми Дарáми; || *Стар.* скáтерть. *см.* **Obrus.**

Tuz, -a, тузъ (*игрáльная кáрта*); || **Tuzy, -ów**, *мн.* дрáка, толчкú, удáры.

Tuż, тутъ же, вслѣдъ за.....

Tuzin, -a, *м.* дюжина.

Tuzinek, -nka, *м. Стар.* родъ сукнá срéдней доброты́.

Tuzinkowy, дю́жинный; || * обыкновéнный, неотли́чный, незначúтельный.

Tuzować, Wytuzować, тузúть, оттузúть, колотúть, отколотúть.

Twardnąć, Twardnieć, Twardzieć, Stwardnieć, Stwardzieć, твердéть, затвердéть, отвердéть, крѣпнуть, окрѣпнуть, жёсткнуть.

Twardo, твёрдо, крѣпко, жёстко. **Zasnął twardo**, крѣпко заснýлъ. **Twardo z nim postąpił**, стрóго, суровó обошёлся съ нимъ. **Twardo co idzie**, дѣ́ло не споря́тся, тýго подвигáется впередъ **Jaja na twardo**, я́ица сварёныя въ крутýю.

Twardogłowy, тупоголóвый, непоня́тливый; || упóрный, упрямый.

Twardość, -ści, *ж.* твёрдость, крѣ́пость; || жёсткость; || грýбость; || суровость, строгость.

Twardosercy, жестокосéрдый.

Twardoskorupy, *Зоол.* черепокóжный.

Twardoskóry, *Зоол.* твердокóжій.

Twardousty, крѣпкоýздый, тугоýздый, крѣпкоголóвый (*о лóшади*); || * неукротúмый.

Twardowłosy, жестковолóсый.

Twardy, твёрдый, крѣпкій; || жёсткій, чёрствый; || грýбый, рѣ́зкій, крутóй. **Chleb twardy**, чёрствый хлѣбъ. **Mięso twarde**, жёсткое мя́со. **Twarde włosy**, жёсткіе вóлосы. **Koń twardy w pysku**, тугоýздая лóшадь. **Woda twarda**, жёсткая, колóдезная водá. **Jaja twarde**, крутúя я́ицы. **Twarda głowa**, тупáя, непоня́тливая головá. **Twarde serce**, чёрствое, жестóкое сéрдце

Twardzić, дѣ́лать твёрдымъ *или* жёсткимъ.

Twardzieć, *см.* **Twardnąć.**

Twardzizna, -y, *ж.* крѣпкая, твёрдая земля́; || *Мед.* затвердѣ́лость, затвердѣ́ніе, твёрдая опухоль; || мозóль; || твёрдость, крѣпость; || * жёсткость, суровость.

Twaróg, -ogu, *м.* творóгъ.

Twarz, -y, *ж.* лицó, ликъ; || повéрхность, нарýжность: || видъ. **Nie znam go z twarzy**, я не знáю его́ въ лицó. **Dać**

komu w twarz, дать кому́ пощёчину. **Do twarzy ci to**, э́то тебѣ́ къ лицу́.

Twarzyczka, -i, *ж. Умен.* ли́чико.

Twarzysko, -a, *ср.* ха́ря, ро́жа, дурно́е, отврати́тельное лицо́.

Twierdza, -y, *ж.* кр̀ѣпость, фортъ, *см.* **Warownia.**

Twierdzący, утверди́тельный.

Twierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, увѣре́ніе; || *Мат.* теоре́ма, предложе́ніе; || *Стар.* твердь небе́сная.

Twierdzić, утверждáть, увѣря́ть; || *Стар.* укрѣпля́ть (*замокъ*).

Twierdziciel, -a, *м.* подтверждáющій что́-либо.

Twierdzowy, крѣпостно́й, относя́щійся къ крѣпостно́му мѣ́сту, къ крѣпости.

Twój, Twoja, Twoje, твой, твоя́, твое́.

Twór, -oru, *м.* тварь, твореніе, создáніе; || произведéніе; || **Twory**, *мн.* дѣторо́дныя ча́сти.

Twórca, -y, *м.* творе́цъ, создáтель; || строи́тель, основáтель.

Twórczy, твóрческій.

Twórczyni, -ni, *ж.* создáтельница; || строительница, основáтельница.

Tworzyć, сотворя́ть, создавáть, творя́ть, изобрѣтáть, *см.* **Stwarzać**; || **Utworzyć**, учреди́ть, ввести́, образовáть, состáвить, основáть, заложи́ть. **Utworzyć zakład**, учреди́ть, основáть заведéніе. **Utworzyć stowarzyszenie**, состáвить компáнію, основáть óбщество.

Tworzydło, -a, *ср.* сы́рная фóрма.

Ty, мѣст. ты. **Tyżeś to?** ты ли э́то? **Gdybym był tobą**, éсли бы я былъ на твоёмъ мѣ́стѣ.

Tybel, *Плотн.* шипъ, на́гель, *см.* **Tebel.**

Tyć, Utyć, тучнѣ́ть, жирѣ́ть, толстѣ́ть.

Tycie, Utycie, -cia, *ср.* тучнѣ́ніе, ту́чность, разжирѣ́ніе, ожирѣ́ніе.

Tycz, -y, *ж.*, *см.* **Tyka, Tyczka.**

Tyczka, -i, *ж.* жердь.

Tyczkowy, подпёртый тычи́нками.

Tyczyć, подпирáть тычи́нками.

Tyczyć się, касáться, затрóгивать. **Co się mnie tyczy**, что́ касáется меня́.

Tydzień, *род. п.* **tygodnia**, *м.* недѣ́ля. **Za tydzień**, че́резъ недѣ́лю. **Wielki tydzień**, страстна́я недѣ́ля.

Tygiel, -gla, *м.* ти́гель, плави́льникъ, плави́льный горшо́къ; || сковорода́, прóтивень; || *Тип.* піянъ, піямъ, пласти́на, прижима́ющая бума́гу къ фóрмѣ для отпечáтанія.

Tygielek, -lka, *м. Умен.* небольшóй плави́льный горшо́къ; || сковоро́дка, небольшóй прóтивень (*для жаренія*), *см.* **Tygiel.**

Tyglany, Tyglowy, плави́льный, плави́ленный.

Tygodniowie, Tygodniowo, еженедѣ́льно.

Tygodniowy, еженедѣ́льный.

Tygrys, -a, *м. Зоол.* тигръ.

Tygrzyca, -y, *ж.* тигри́ца.

Tyk, -u, *м.* чу́вство осязáнія.

Tyka, -i, *ж.* тычи́нка; || шестъ, жердь.

Tykać, Tknąć, Tykać się, Tknąć się, касáться, коснýться трóгать, трóнуть, дотрóгиваться, дотрóнуться. **Nie tykaj tego**, не тронь э́того, не касáйся э́того; || затрóнуть, поразúть, сдѣ́лать на кого́ си́льное впечатлѣ́ніе, *см.* **Ruszać**; || ты́кать, говори́ть *ты* (*кому́*). ты́каться (*съ кѣмъ*), говори́ть другъ дру́гу *ты*.

Tykalny, наруши́мый, прикоснове́нный.

Tykanie, -nia, *ср.* **(się) czego**, прикоснове́ніе, дотрóгиваніе; || ты́каніе.

Tykiel, -kla, *м.* колóкъ, жёрдочка.

Tykwa, -y, *ж.* ты́ква.

Tykwiany, Tykwowy, ты́квенный, ты́ковный.

Tył, -u, *м.* задъ, зáдняя часть; || *Воен.* тылъ (*арміи*); || зáдница. **Tył głowy**, заты́локъ. **Tył okrętu**, кормá, задъ су́дна. *Воен.* **Prawo w tył**, направо кругóмъ. **Lewo w tył**, на лѣ́во кругóмъ. **Tył podawać**, оберну́ться къ кому́ спинóю. **Tył wziąść nieprzyjacielowi**, удари́ть въ тылъ непрія́телю. **Tyłem**, зáдомъ, спинóю.

Tylczak, -a, *м. Ветер.* сапъ (*у лóшади*).

Tyle, *род. п.* **Tyla**, стóлько.

Tylec, -lca, *м.* ты́лье, обýхъ.

Tyledwojny, двойнóй, вдвóе бóльшій, сугýбый.

Tyłek, -łka, *м.* зáдняя часть плáтья; || зáдница.

Tylekroć, стóлько разъ.

Tyletrojny, тройнóй, втрóе бóльшій.

Tyli, Tylki, столь многúй, столь велúкій. *Умен.* **Tyleczki, Tyluczki, Tylusieńki.**

Tylko (*Стар.* **Tylo**), тóлько; || единственно.

Tylny, зáдній. **Tylna straż**, арріергáрдъ, зáднее вóйско.

Tylokrotnie, стóлько разъ.

Tylokrotny, бы́вшій стóлько разъ.

Tyloliczny, столь многочúсленный.

Tyloraki, стóль разли́чный, столь разнообрáзный.

Tyłowitość, Tułowitość, -ści, *ж.* дородность, излúшняя ту́чность.

Tyłowity, Tułowity, дородный, ту́чный, тóлстый.

Tyluczki, *см.* **Tyli.**

Tymblak, *см.* **Temblak.**

Tymczasem, тѣмъ врéменемъ, мéжду тѣмъ.

Tymczasowie, Tymczasowo, врéменно; || предварúтельно; || зауряд. **Tymczasowo wykonalny**, подлежáщій предварúтельному исполнéнію.

Tymczasowy, врéменный; || предварúтельный.

Tymian, -u, **Tymianek**, -nka, *м. Бот.* тимья́нъ (*растéніе*).

Tynk, -u, *м.* штукатýрка, подмáзка.

Tynkarz, -a, *м.* штукатýръ, штукатýрщикъ

Tynkować, штукатýрить.

Tynkowanie, **-nia**, *ср.* штукатýреніе, штукатýрная рабóта, *см.* **Tynk.**

Tynktura, -y, *ж. Аптек.* тинктýра.

Tyr, Tér, -u, *м. Стар.* ругáтельство, брань, извúтельное слóво.

Tyrać, Térać, Styrać, Stérać, истáскивать, истескáть, изнáшивать, износúть (*плáтье*); || трáтить, терять (*врéмя*); || расточáть, расточúть, мотáть, промотáть (*имѣніе*). || **Tyrać się, Térać się,** трáтить сúлы, изнурять себя; || *скитáться, таскáться, шатáться.

Tyran, -a, *м.* тирáнъ, мучúтель.

Tyranizować, тирáнить, мýчить, терзáть.

Tyranja, -ji, *ж.* тирáнство, мучúтельство.

Tyranka, -i, *ж.* тирáнка, мучúтельница.

Tyranny, *см.* **Tyrański.**

Tyranobójca, -y, *м.* тираноубúйца.

Tyranobójstwo, -a, *ср.* тираноубúйство.

Tyrański, тирáнскій, тиранúческій, мучúтельскій. **Po tyrańsku,** тирáнски, тиранúчески, мучúтельски.

Tyraństwo, *см.* **Tyranja.**

Tyrjaka, -i, *ж. см.* **Drjakiew.**

Tyrlicz, -a, *м. Бот.* горчáнка, золототысячникъ (*растéніе*).

Tysiąc, -a, *м.* тúсяча.

Tysiącletni, тысячелѣтній.

Tysiącnóg, -a, *м.* тысяченóгъ, кавсáкъ (*насѣкóмое*).

Tysiącznictwo, -a, *ср.* звáніе тúсяцкаго.

Tysiącznik, -a, *м.* тúсяцкій, тúсяцкой.

Tysiączny, тúсячный.

Tytel, -tla, *м.* тúтло, знакъ сокращéнія.

Tytuł, -u, *м.* загláвіе (*книги*); || отдѣлéніе, глава (*собранія закóновъ*); || тúтулъ, наименováніе, назвáніе означáющее достóинство, санъ; || прáво; || прóба (*монéты*); || докумéнтъ, доказáтельство; || видъ, предлóгъ. **Tytułem darmym,** по дáрственной зáписи. **Tytułem płacy,** въ вúдѣ плáты. **Tytuł własności,** прáво собственности. **Tytuł urzędowy,** оффиціáльный актъ. **Tytuł nadawczy,** актъ установлéнія. **Tytułem deficytu,** въ вúдѣ недочёта. **Tytułem darowizny,** по пожáлованію. **Tytułem starszeństwa,** по прáву старшинствá, по старшинствý. **Tytuł prawny,** правоосновáніе, закóнное основáніе. **Tytułem spadkobiercy,** по прáву наслѣдника. **Tytułem krewnego,** въ кáчествѣ рóдственника. **Tytuł egzekucyjny,** исполнúтельный докумéнтъ. **Na mocy tytułu do egzekwowania,** въ сúлу докумéнта подлежáщаго исполнéнію. **Papiery domowe nie stanowią tytułu dla tego kto je pisał,** домáшнія бумáги не составлáютъ доказáтельства въ пóльзу того, кто ихъ писáлъ.

Tytularny, титулáрный, почётный.

Tytularz, -a, *м.* адресъ-календáрь, книга съ показáніемъ чинóвъ, должностéй и имéнъ чинóвниковъ.

Tytułat, -a, *м.* титулóванная осóба.

Tytułować, титуловáть, величáть, называть по чúну *или* достóинству.

Tytułowanie, -nia, *ср.* титулováніе.

Tytułowy, загláвный, титýльный. **Kartka tytułowa,** загláвный листъ. **Litery tytułowe,** титýльныя бýквы.

Tytuń (Tytoń, Tutuń), -niu, *м.* курúтельный табáкъ.

Tytuniarz, -a, *м.* курúльщикъ, курúтель табакý.

Tytuniowy, табáчный.

Tyzana, -y, *ж.* тизáна, охладúтельный отвáръ.

U.

U произноúтся какъ рýсская бýква *у*.

U, *предл.* у. **U góry,** вверхý, наверхý. **U dołu,** внизý. **Siedzieć u stołu,** сидѣть за столóмъ. **U ciebie, u niego, u mnie,** у тебя́, у негó, у меня́.

U! *Межд. изумлéнія,* у!

Ubać się, убоя́ться, устрашúться.

Ubarwiać, Ubarwić, окрáшивать, окрáсить, раскрáшивать, раскрáсить, разцвѣчáть, разцвѣтúть; || *украшáть, украсúть, прикрáшивать, прикрáсить.

Ubarwianie, -nia, *ср.* раскрáшиваніе, прикрáшиваніе.

Ubawić (czego), *Стар.* убáвить, уменьшúть, укоротúть; || **Ubawić (kogo),** утѣшить, забáвить. || **Ubawić się,** повеселúться, забáвиться, вéсело провестú врéмя.

Ubezpieczać, Ubezpieczyć, укрѣпля́ть, укрѣпúть; || обезпéчивать, обезпéчить, упрóчивать, упрóчить; || застрахóвывать, застраховáть. || **Ubezpieczyć przeciw komu,** предостерéчь отъ кого́, предохранúть. || **Ubezpieczyć się,** упрóчить за собóю, обезпéчить себя́; || предохранúть себя́ (*отъ кого́, отъ чего́*); || **Ubezpieczać się na kogo, na co,** полагáться на кого́, на что́, довѣря́ться кому́, чему́, застрахóвывать себя́.

Ubezpieczanie, Ubezpieczenie, -nia, *ср.* увѣрéніе, ручáтельство, удостовѣрéніе; || обезпéченіе; || *Ком.* страхováніе, застрахováніе. || **Ubezpieczenie cię,** предохранéніе себя́, самосохранéніе. **Ubezpieczenie się na kogo,** довѣріе къ кому́.

Ubezpieczony, вѣрный, надёжный, обезпéченный; || застрахóванный.

Ubezwłasnowolnienie, -nia, *ср. Юрид.* объявлéніе о неспособности совершáть гражда́нскія дѣйствія.

Ubicie, -cia, Ubijanie, -nia, *ср.* убіéніе; || **Ubicie, Ubijanie ziemi,** утрамбóвка.

Ubiegać, Ubiedz, Ubieżeć, пробѣга́ть, **пробѣжа́ть,** проходи́ть, пройти́, **проѣзжа́ть,** проѣхать. **Ubiedz dwie mile,** проѣхать двѣ мили. || **Ubiegać kogo,** упрежда́ть, предупрежда́ть. **Ubiedz nieprzyjaciela,** предупредить непріятеля, пресѣчь ему́ путь; || **истека́ть,** проходи́ть *(о времени, о сроке)*. || **Ubiegać się,** набѣга́ться, побѣгать вдово́ль; || **Ubiegać się o co,** домога́ться, добива́ться *(чего)*, иска́ть. **Ubiegać się z kim,** соперничать съ кѣмъ, соревнова́ть. **Ubiegać się o pierwszeństwo,** спо́рить о **первенствѣ,** о преиму́ществѣ.

Ubieganie, -nia, *ср.* бѣ́гство, бѣгъ; || прохожде́ніе, соверше́ніе пути́; || упрежде́ніе, предупрежде́ніе; || **истече́ніе.** || **Ubieganie się,** домога́тельство, поиска́ніе, соревнова́ніе.

Ubiegły, минувшій, прошедшій, **истекшій.**

Ubielać, Ubielić, бѣли́ть, **побѣли́ть, вы́бѣлить.**

Ubielony, вы́бѣленный; || ***посѣдѣлый.**

Ubierać, Ubrać (czego), убавля́ть, **убави́ть, уменьша́ть,** уменьши́ть, отнима́ть, **отня́ть;** || **Ubierać (kogo),** убира́ть, **убра́ть, одѣва́ть, одѣ́ть.** || **Ubierać się,** убира́ться, **одѣва́ться.**

Ubieranie, -nia, *ср.* **уба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе;** || **надѣва́ніе** *(плáтья)*.

Ubieżeć, *см.* Ubiegać.

Ubieżenie, *см.* Ubieganie.

Ubieżysty, Ubieżny, ходкій, лёгкій на ходу́.

Ubijać, Ubić, убива́ть, **уби́ть;** || **сгла́живать, сгла́дить, выра́внивать, вы́ровнять** *(дорогу)*, **убива́ть, уби́ть** *(зе́млю)*; || **вбива́ть, вбить** *(желтокъ, сли́вки)*; || **обрабо́тать, поко́нчить** *(де́ло)*. || **Ubijać się (o co),** домога́ться, **добива́ться** *(чего)*.

Ubiór, -oru, *м.* **убра́нство, одѣ́жда, пла́тье. Ubiór na konia,** ко́нская сбру́я, у́пряжь.

Ubiorek, -rku, м. *Бот.* **еко́въ глазъ** *(расте́ніе)*.

Ubity, уби́тый; || **сгла́женный, вы́равненный** *(о дороге)*.

Ubłagać, упросить, умоли́ть, **умилости́вить.**

Ubłaganie, -nia, *ср.* искупле́ніе, **очище́ніе** грѣха́; || **умилостивле́ніе.**

Ubłaganność, -ści, *ж.* **снисходи́тельность, кро́тость.**

Ubliżać, Ubliżyć (komu, czego), *Стар.* **отка́зывать, отказа́ть** *(кому́ въ чёмъ)*, **отверга́ть, отве́ргнуть** *(что)*; || **Ubliżać, Ubliżyć (komu),** оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть, **оби́дѣть** *(кого)*. **Ubliżać komu uszanowania,** не отдава́ть кому́ почтенія, **не уважа́ть** кого́. **Ubliżać prawom,** нарушать права́, зако́ны.

Ubliżanie, Ubliżenie, -nia, *ср.* **оскорбле́ніе, оби́да;** || *Стар.* **отка́зъ, отверже́ніе;** || **Ubliżenie prawa,** правонаруше́ніе.

Ubłocić, загрязни́ть.

Ubocz, -y, *ж.* **бокъ, сторона́;** || **поворо́тъ, закоу́локъ. Z uboczy,** бо́комъ. **кри́во, въ сто́рону, ко́со. Wziąść kogo na ubocz,** отвести́ кого́ въ сто́рону. **Na ubocz zejść, укло́ниться, сбиться** съ доро́ги, въ сто́рону.

Ubocznie, съ бо́ку, со стороны́, стороно́ю, ко́свенно; || **случа́йно.**

Uboczność, -ści, *ж.* **случа́йность;** || **ко́свенность;** || **посторо́ннее, побо́чное обстоя́тельство.**

Uboczny, случа́йный, косве́нный; || **посторо́нній, побо́чный. Uboczna droga,** просе́лочная доро́га.

Ubogacać, Ubogacić. обогаща́ть, обогати́ть.

Ubogacenie, -nia, *ср.* **обогаще́ніе.**

Ubogacony, обогащенный.

Ubogi, убо́гій. бѣдный, неиму́щій, ску́дный; || **бѣдня́къ, ни́щій, убо́гій. Ubogi w duchu, ни́щій** ду́хомъ. **Dom ubogich, богоде́льня.**

Ubogo, бѣдно, ску́дно.

Ubolewać (nad kim), **соболѣзновать,** сожале́ть, **скорбѣть** *(о комъ)*.

Ubość, Ubośdz, бода́ть, **бодну́ть;** || ***кольну́ть, оби́дѣть, оскорби́ть, задѣть,** тро́нуть. **Niezmiernie go to ubodło,** бо́го его́ чрезвычайно тро́нуло.

Ubóstwiać, Ubóstwić, обожа́ть, обоготворя́ть, боготвори́ть.

Ubóstwo, -a, *ср.* **убо́жество,** бѣдность, нищета́, ску́дость, ску́дность. **Ubóstwo nie hańbi człowieka,** бѣдность не поро́къ.

Ubożeć, Zubożeć, бѣднѣ́ть, обѣдне́ть, скудѣ́ть.

Ubrać, *см.* Ubierać.

Ubranie, -nia, *ср.* пла́тье, **одѣ́жда, убра́нство, убо́ръ.**

Ubrany, одѣтый; || **убранный, украшенный.**

Ubrdać, Ubardać (sobie co), взять себѣ́ что въ го́лову, вообрази́ть, вы́думать несбы́точное, что на умъ взбредётъ.

Ubrdanie, -nia, *ср.* прихоть, причу́да, съумасбро́дство, дурь, вздо́рная мысль.

Ubrudzić, *см.* Zbrudzić.

Ubrukać, *см.* Brukać.

Ubryzgać, *см.* Bryzgać.

Uburdać, *см.* Ubrdać.

Ubyć, *см.* Ubywać.

Ubycie, *см.* Ubywanie.

Ubyły, вы́бывшій, выбылóй; || **уменьши́вшійся, убылóй.**

Ubyt, -u, Ubytek, -tku, *м.* **у́быль, убыва́ніе, уменьше́ніе.** *Ком.* **Ubytek na wadze,** недове́съ, недомѣ́ръ, усушка, утёчка, у́быль въ вѣсу́, та́ра. || *Кузнец.* **Ubytek na opaleniu,** утаръ.

Ubywać, Ubyć, убыва́ть, **убы́ть,** уменьша́ться, уменьши́ться.

Ubywanie, -nia, Ubycie, -cia, *ср.* **убыва́ніе,** уменьше́ніе.

Ucałować, поцѣлова́ть, разцѣлова́ть.

Ucałowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе, поцѣлова́ніе.

Ucho, -a, *ср.* у́хо. **Nadstawiać ucha, dać ucho,** слу́шать со вниманіемъ, благоскло́нно, приклони́ть у́хо. **Koń uszyma strzyże,** ло́шадь пово́дитъ ушáми. **Ucho w naczyniu,** ушко, ру́чка у сосу́да, у посу́ды. **Ucho igielne,** игóльное ушко. **Ucho u klucza,** сквáжина у ключá. **Ucho u wagi,** ру́чка у вѣсóвъ. **Ucha** *или* **uszy u butów,** ушки́ у сапóгъ.

Uchód, -u, *м.* истече́ніе, отли́въ; || убѣ́жище, прибѣ́жище, притóнъ.

Uchodzenie, -nia, *ср.* убѣга́ніе, удале́ніе; || бѣ́гство, побѣ́гъ.

Uchodzić, Ujść, избѣга́ть, избѣжáть; || пробѣга́ть, пробѣжáть; || проходи́ть, пройти́; || убѣга́ть, убѣжáть; || **Uchodzić czego,** избѣга́ть, избѣжáть чего́; || уменьша́ться, убыва́ть, вытека́ть (*о жи́дкостяхъ*); || проходи́ть, истека́ть (*о вре́мени, о сро́кѣ*); || впада́ть. **Rzeka ta uchodzi do morza,** э́та рѣка́ впадáетъ въ мóре; || *Стар.* **Uchodzić na kogo,** быть похóжимъ на кого́, имѣ́ть съ кѣмъ схóдство; || *Стар.* **Uchodzić od kogo,** не имѣ́ть схóдства съ кѣмъ; || ***Uchodzić kogo,** уходи́ть, изнури́ть, укроти́ть, усмири́ть кого́; || **Uchodzić za co,** счита́ться чѣмъ, слыть, быть признава́ему. **Uchodzić za uczciwego człowieka,** счита́ться, слыть че́стнымъ челове́комъ. **Uchodzić, Ujść cało, zdrowo,** избѣжáть опáсности, счáстливо отдѣ́латься, ускользну́ть отъ опáсности. **Nie ujdzie ci to w drugi raz,** въ другóй разъ э́то не пройдётъ тебѣ́ да́ромъ, спу́ску тебѣ́ не бу́детъ. **Wszystko mu uchodzi,** ему́ всё схóдитъ съ рукъ. **To nie uchodzi,** э́то не годи́тся, не идётъ. **Ujdzie to,** годи́тся, живётъ ко́е-какъ, э́то ещё и туда́ и сюда́; || **Uchodzić się,** уходи́ться, устáть, утоми́ться.

Uchodzień, -dnia, *м.* вы́ходецъ, бѣгле́цъ.

Uchodzisty, пока́тый, отло́гій, полóгій; || крутóй, крутоя́рый; || сби́вчивый, имѣ́ющій мно́го ущéльевъ, просёлочныхъ доро́гъ и т. п.

Uchować, вскорми́ть, воспита́ть; || сохрани́ть, убере́чь, сберéчь. **Uchowaj Boże!** сохрани́, изба́ви Богъ! || **Uchować się,** сохрани́ться, остáться въ живы́хъ. **Nie uchowa się to dziecko,** э́то дитá не бу́детъ жить.

Uchron, -u, *м.* **Uchrona**, -y, *ж.* убѣ́жище, приста́нище, прію́тъ; || *Юрид.* возраже́ніе.

Uchronić (kogo od czego, *или* **czego),** отврати́ть, отдали́ть, отклони́ть, отстрани́ть, предохрани́ть, предостере́чь.

Uchronienie (się), -nia, *ср.* избѣжáніе (*чего́*), уклоне́ніе (*отъ чего́*) предохране́ніе себя́ (*отъ чего́-либо*).

Uchronny, избѣжи́мый, минуемый.

Uchwała, -y, *ж.* положе́ніе, постановле́ніе, опредѣле́ніе; || рѣше́ніе; || повелѣ́ніе, ука́зъ, прика́зъ; || уста́въ, уложе́ніе.

Uchwalać, Uchwalić, полага́ть, постановля́ть, постанови́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть; || рѣша́ть, рѣши́ть; || повелѣва́ть, повелѣ́ть, приказывать, приказа́ть; || принима́ть, приня́ть (*законъ*). **Rada państwa uchwaliła,** госуда́рственный совѣ́тъ мнѣніемъ положи́лъ.

Uchwalony, постано́вленный, опредѣлённый, рѣшённый; || прика́занный; || при́нятый.

Uchwycić, ухвати́ть, схвати́ть, пойма́ть. ***Uchwycić kogo za słowo,** пойма́ть кого́ на слова́хъ; || **Uchwycic się (kogo, czego),** ухвати́ться (*за кого́, за что́*). **Uchwycić się (z kim),** схвати́ться, сцѣпи́ться, дра́ться (*съ кѣмъ*).

Uchwyt, -u, *м.* хвата́ніе, схва́тываніе.

Uchwytny, легко́ схва́тываемый.

Uchybiać, Uchybić (w czém), погрѣша́ть, погрѣши́ть, проступа́ться, проступи́ться, провини́ться; || ошиба́ться, ошиби́ться; || **Uchybiać (czego),** пропусти́ть, упусти́ть (*что́*), просро́чить. **Uchybić celu,** не попáсть въ цѣль, промахну́ться.

Uchybienie, -nia, *ср.* несоблюде́ніе, упуще́ніе; || просту́покъ, вина́, погрѣшность, ошúбка; || * неуваже́ніе, недоста́токъ уваже́нія, оби́да, оскорбле́ніе.

Uchybny, ошúбочный.

Uchylać, Uchylić (czego), поднима́ть подня́ть, приподнима́ть, приподня́ть (*что́*); || раздвига́ть, раздви́нуть, отстраня́ть, отстрани́ть, отклоня́ть, отклони́ть; || наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть; || **Uchylać (co),** уничтожáть, отмѣня́ть, расторга́ть. **Uchylić testament,** уничто́жить завѣща́ніе; || **Uchylać co (od kogo),** отвращáть, отдаля́ть, отводи́ть. **Uchylać kogo (od czego),** оставля́ть, отрѣша́ть (*отъ должности*); || **Uchylać się,** наклоня́ться, поклоня́ться, преклоня́ться, сгиба́ться, гну́ться; || отстраня́ться, отклоня́ться.

Uchyłek, -łku, *м.* убѣ́жище, приста́нище.

Uchylenie, -nia, *ср.* приподня́тіе; || устране́ніе, отклоне́ніе, уклоне́ніе; || наклоне́ніе; || уничтоже́ніе, отмѣна, отмѣне́ніе. **Uchylenie prawa,** отмѣне́ніе зако́на. **Uchylenie wyroku,** отмѣна рѣше́нія.

Uciąć, *см.* **Ucinać.**

Uciągnąć, вы́тащить, вы́везти.

Uciążać, Uciążyć, обремени́ть, обременя́ть, отягча́ть, отягчи́ть; || притѣсня́ть, притѣсни́ть.

Uciążliwie, обремени́тельно, отяготи́тельно, тя́гостно, тя́жко, накла́дно.

Uciążliwość, -ści, *ж.* отягоще́ніе, обремене́ніе; || стѣсне́ніе; || *Юрид.* жалоба, неудовóльствіе.

Uciążliwy, обремени́тельный, отяготи́-

тельный, тя́жкій, тя́гостный, утоми́тельный, стѣсни́тельный, затрудни́тельный.

Ucichać, Ucichnąć, утиха́ть, ути́хнуть, успоко́иваться, успоко́иться; || переставáть, прекраща́ться. **Ucichła burza**, ити́хла бу́ря. **Rozmowa ucichła**, разгово́ръ прекрати́лся.

Uciec, *см.* **Uciekać.**

Uciecha, -y, *ж.* утѣше́ніе, утѣ́ха, ра́дость, удово́льствіе.

Ucięcie, *см.* **Ucinanie.**

Ucieczka, -i, *ж.* бѣ́гство, побѣ́гъ; || убѣ́жище, приста́нище; || *прибѣ́жище, подпора, покрови́тельство. **Bóg jest ucieczką naszą**, Богъ есть на́ше прибѣ́жище.

Uciekać, Uciec, убѣга́ть, убѣжа́ть, уходи́ть, уйти́; || скрыва́ться, скры́ться; || ускольза́ть, ускользну́ть; || **Uciekać się, Uciec się (do kogo, do czego)**, прибѣга́ть, прибѣ́гнуть, употребля́ть, употреби́ть. **Uciekać się do kogo o pomoc**, прибѣга́ть къ чьей помощи.

Uciekanie, -nia, Ucieknięcie, -cia, *ср.* бѣ́гство, побѣ́гъ. **Uciekanie się**, иска́ніе прибѣ́жища, про́сьба о покрови́тельствѣ, о защи́тѣ.

Uciekły, убѣжа́вшій, сбѣжа́вшій, бѣ́глый.

Uciemiężać, угнета́ть, притѣсня́ть, дави́ть.

Uciemiężenie, -nia, *ср.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.

Uciemiężliwość, *см.* **Uciążliwość.**

Uciemiężliwy, *см.* **Uciążliwy.**

Uciemiężyciel, -a, *м.* притѣсни́тель.

Ucierać, Utrzeć, растира́ть, растере́ть (*въ порошо́къ*); || тере́ть (*на тёркѣ*); || толо́чь, истоло́чь (*са́харъ*); || утира́ть, утере́ть (*слёзы*). **Utrzeć świecę**, снять со свѣчи́.

Ucieranie, -nia, Utarcie, -cia, *ср.* утира́ніе; || толче́ніе.

Ucieracz, -a, *м.* снима́ющій со свѣчи́.

Ucieradło, -a, *ср. см.* **Szczypce**; || тря́пка́, стира́лка, *см.* **Scierka.**

Ucierpieć, потерпѣ́ть, пострада́гь, испыта́ть бѣ́дствія, поне́сти потери, утра́ты.

Ucieszenie, -nia, *ср.* утѣше́ніе, ра́дость.

Uciesznie, Ucieszno, заба́вно, смѣшно́, потѣ́шно.

Ucieszność, -ści, *ж.* потѣ́ха, утѣ́ха, заба́ва, удово́льствіе, отра́да.

Ucieszny, заба́вный, смѣшно́й, потѣ́шный.

Ucieszyć, утѣ́шить, обра́довать, развесели́ть; || **Ucieszyć się**, утѣ́шиться, обра́доваться, развесели́ться.

Ucięty, отрѣ́занный, усѣчённый, отсѣ́ченный, отру́бленный.

Ucinać, Uciąć, отрѣ́зывать; отрѣ́зать, отсѣка́ть, отсѣ́чь, отруба́ть, отруби́ть.

Ucinanie, -nia, Ucięcie, -cia, *ср.* отрѣ́заніе, отсѣче́ніе, отрубле́ніе; || уба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе; || *Хир.* ампута́ція, отня́тіе.

Ucinek, -nku, *м.* обрѣ́зокъ, отрѣ́зокъ; || *ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Ucinkowy, отры́вочный, отры́вистый.

Ucisk, -u, *м.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.

Uciskać, Ucisnąć, угнета́ть, притѣсня́ть; || дави́ть, жать.

Uciśnienie, -nia, *ср.* притѣсне́ніе, угнете́ніе.

Uciśniony, притѣснённый, угнетённый.

Uciszać, Uciszyć, утиша́ть, ути́шить, усмиря́ть, усмири́ть, успоко́ивать, успоко́ить, унима́ть, уня́ть, смягча́ть, смягчи́ть, укроща́ть, укроти́ть; || **Uciszać się**, утиха́ть, стиха́ть, успоко́иваться, унима́ться, смягча́ться.

Uciszenie, -nia, *ср.* тишина́, споко́йствіе; || усмире́ніе, успокое́ніе, укроще́ніе, смягче́ніе. **Uciszenie powietrza**, безвѣ́тріе. **Uciszenie morskie**, штиль, безвѣ́тріе.

Uciułać, собра́ть, скопи́ть, *см.* **Ciułać.**

Ucknienie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, поте́ря вку́са; || утомле́ніе, уста́лость.

Ucumować, *см.* **Cumować.**

Ucywilizować, *см.* **Cywilizować.**

Ucywilizowany, просвѣщённый, образо́ванный, *см.* **Cywilizowany.**

Uczący, поучи́тельный, настави́тельный.

Ucząstek, -stku, *м.* уча́стокъ, часть, до́ля.

Uczatować, подстере́чь, подкарау́лить.

Uczcić, удосто́ить, почти́ть, ува́жить, изъяви́ть почте́ніе, уваже́ніе. **Uczcić pamięć czyję**, че́ствовать чью па́мять.

Uczciwie, че́стно, добросо́вѣстно, прямоду́шно; || прили́чно, поря́дочно; || почётно, почти́тельно, съ почётомъ, съ почте́ніемъ; || учти́во, вѣ́жливо. **Przyjąć kogo uczciwie**, приня́ть кого́ съ почте́ніемъ.

Uczciwość, -ści, *ж.* че́стность, праводу́шіе, прямоду́шіе; || прили́чность, благопристо́йность, поря́дочность; || учти́вость, вѣ́жливость. **Znana mi jego uczciwość**, мнѣ извѣ́стна его́ че́стность. **Na uczciwość**, по че́сти, по пра́вдѣ, какъ че́стный человѣ́къ, кляну́съ че́стью. **Uczciwość obyczajów**, благопристо́йность, благонра́віе, цѣлому́дріе, скро́мность.

Uczciwy, че́стный, прямоду́шный, досто́йный уваже́нія; || прили́чный, поря́дочный; || учти́вый, вѣ́жливый; || благопристо́йный, поря́дочный; || цѣлому́дренный, скро́мный.

Uczeń, -cznia, *м.* учени́къ.

Uczenie (się), -nia, *ср.* уче́ніе, прилежа́ніе къ нау́камъ.

Uczenica, -y, *ж.* учени́ца.

Uczepić, повѣ́сить, привѣ́сить; || зацѣ-

nи́ть, задѣ́ть; || **привязáть**. || **Uczepić się, повѣ́ситься, зацѣпи́ться, привязáться, навязáться. Uczepić się kogo za szyję и́ли komu na szyję, навязáться кому́ на ше́ю**, бро́ситься къ кому́ на ше́ю.

Uczernić, начернúть, *см.* **Czernić.**

Uczerpnąć, зачерпнýть, почерпнýть.

Uczesać, разчесáть. вы́чесать.

Uczestnica, Uczęstnica, -y, *ж.* **учáстница, соучáстница**; || **соумы́шленница** (*въ преступлéніи*).

Uczestnictwo, Uczęstnictwo, -a, *ср.* **учáстіе, соучáстіе.**

Uczestniczyć, Uczęstniczyć, **учáствовать**, принимáть учáстіе (*въ чёмъ*).

Uczestnik, Uczęstnik, -a, *м.* **учáстникъ, соучáстникъ**; || **соумы́шленникъ** (*въ преступлéніи*), **пособникъ.**

Uczęstować, угости́ть, попо́дчивать. **Uczęstować się**, угощáть другъ дру́га; || * **напúться, нализáться, накуликáться.**

Uczęszczać, посѣщáть (*кого́*), чáсто ходи́ть (*къ кому́*), бывáть (*у кого́*). **Uczęszczać na prelekcje**, посѣщáть лéкціи.

Uczłonkowany, многочлéнный, **составно́й**, организóванный.

Uczoność, -ści, *ж.* **учёность.**

Uczony, учёный.

Uczosnąć, отломáть, оторвáть вѣ́тку.

Uczta, -y, *ж.* **пиръ**, пи́ршество, угощéніе.

Uczuć, почýвствовать, ощути́ть.

Uczucie, -cia, *ср.* чýвство, ощущéніе.

Uczuciowy, чувстви́тельный, чýвственный.

Uczyć, учи́ть, обучáть, научáть, поучáть, наставля́ть. || **Uczyć się**, учи́ться, обучáться, научáться, поучáться

Uczyciel, -a, *м.*, *см.* **Nauczyciel.**

Uczynek, -nku, *м.* дѣ́йствіе. дѣ́ло; || **посту́покъ**, по́двигъ. **Na gorącym uczynku kogo złapać, поймáть, захвати́ть на самомъ преступлéніи, на мѣ́стѣ преступлéнія.**

Uczynić, *см.* **Czynić.**

Uczyniciel, -a, Uczyńca, -y, *м.* **винóвникъ**; || **зачи́нщикъ.**

Uczynienie, -nia, *ср* **учинéніе, совершéніе**, содѣланіе, произведéніе.

Uczynkowy, умы́шленный, заду́манный. **Grzech uczynkowy**, умы́шленный грѣ́хъ.

Uczynnie, обязáтельно, услу́жливо, **благодѣ́тельно.**

Uczynny, обязáтельный, услу́жливый, **готóвый** къ услу́гамъ; || **благотвори́тельный, благодѣ́тельный.**

Ud, -a, *м.*, *см.* **Udo.**

Udać, Udać się, *см.* **Udawać.**

Udanie, -nia, *ср.* **притво́рство, лицемѣ́рie**; || **Udanie się**, удáча, успѣхъ.

Udany, **притво́рный, лицемѣ́рный**; || **удáвшійся**, успѣ́шный.

Udaremniać, уничтожáть. дѣ́лать напрáснымъ, **тщéтнымъ**, оставля́ть **безъ** послѣ́дствія.

Udaremniający, недѣйстви́тельный, подлежáщій уничтоженію.

Udaremniony, уничтоженный. напрáсный, тщéтный, остáвленный безъ послѣ́дствія. **Udaremniony koszt**, напрáсная издéржка.

Udarować, Udarzyć, **одари́ть, наградúть, надѣли́ть**, *см.* **Darować.**

Udatnie, удáчно, лóвко; || **краси́во, прія́тно.**

Udatny, **удáчный, лóвкій**; || **красúвый, стáтный.**

Udawać, представля́ть, изображáть, покáзывать видъ, притворя́ться, прикúдываться, кóрчить (*кого́*), подражáть (*кому́*); || доноси́ть на кого́, лóжно обвиня́ть. **Udawać pana**, кóрчить изъ себя́ бáрина. **Udawać smutek**, притворя́ться печáльнымъ. **Udawać ubogiego**, прикúдываться бѣ́днымъ, нúщимъ. **Udaje że śpi**, притворя́ется спя́щимъ. || **Udawać się, Udać się**, удавáться, удáться, успѣвáть, успѣ́ть, имѣ́ть успѣхъ, удáчу. || **Udawać się w kogo**, удавáться, быть похóжимъ на кого́. || **Udawać się za kogo**, выдавáть себя́ за другóго. || **Udawać się dokąd**, отправля́ться, отпрáвиться, идти́, ѣ́хать. || * прибѣга́ть, прибѣ́гнуть, обращáться, обрати́ться (*къ кому́*). **Udać się pod czyję opiekę**, прибѣ́гнуть къ чьéму покрови́тельству. || **Udawać się na co**, предавáться (*чему́*), пускáться (*во что́, куда*), погря́знуть (*въ чёмъ*). **Udać się na wszelkie rozpusty**, вполнѣ́ предáться развráту, погря́знуть въ развráтѣ

Udawacz, -a, *м.* лицемѣ́ръ, притво́рщикъ; || хвастýнъ, бахвáлъ, самохвáлъ; || *Неуп.* актёръ.

Udawanie, Udanie, -nia, *ср.* подражáніе (*кому́ или чему́*); || вы́мыселъ, вы́думка; || **притво́рство**, скры́тность.

Udeptać (kogo), наступúть кому́ на́ ногу; || **Udeptać (co)**, утоптáть, вы́равнить (*дорóгу*); || намя́ть, смять.

Uderzać, Uderzyć, ударя́ть, уда́рить, бить; || поражáть, порази́ть; || броса́ть, швыря́ть; || задѣвáть, задѣ́ть, толкáть, толкнýть; || стучáть, стýкнуть. || **Uderzyć kogo kijem**, уда́рить кого́ пáлкою. **Uderzyć kogo przechodząc**, мимохóдомъ толкнýть кого́. * **Uderzyć zmysły**, произвести́ си́льное впечатлѣ́ніе на чýвства. **Uderzyć kogo o ziemię**, бро́сить, швырнýть на зéмлю. **Godzina uderzyła**, уда́рилъ часъ, пробúлъ часъ. **Uderzyć we dzwony**, уда́рить въ колоколá. трезвóнить. **Uderzyć na trwogę**, уда́рить въ набáтъ. **Piorun uderzył**, громъ уда́рилъ. * **Poty uderzają na mnie**, потъ выступáетъ у менá. **Trwoga na nich uderzyła**, страхъ овладѣ́лъ и́ми, обуя́лъ и́ми. * **Uderzyć do kogo**, обрати́ться, сýнуться, относúться къ кому́-либо. **Gdzie tylko uderzę, wszędzie mi dają odprawę**, куда́ ни сýнусь, вездѣ́

мнѣ отказываютъ, куда ни сунься, вездѣ неудачи. || **Uderzać się, Uderzyć się**, ударя́ться, удари́ться, сту́каться, сту́кнуться; || ста́лкиваться, столкну́ться.

Uderzający, ударя́ющій; || разительный, поразительный, броса́ющійся въ глаза́. **Uderzające podobieństwo**, разительное схо́дство.

Uderzanie, Uderzenie, -nia, *ср.* **ударе́ніе**, пораже́ніе, уда́ръ; || біе́ніе, бо́й; || *Воен.* ата́ка, на́тискъ. **Uderzenie piorunu**, удáръ грóма. **Uderzenie pulsu**, біе́ніе пу́льса. **Uderzenie jazdy**, ата́ка кавале́ріи. **Uderzenie w bębny**, бараба́нный бо́й. **Uderzenie dzwonu**, удáръ ко́локола, звонъ.

Udeterminowany, постано́вленный, окончáтельно опредѣлённый, обозна́ченный; || сро́чный.

Udławić, задуши́ть, удуши́ть; || задави́ть, удави́ть. || **Udławić się**, удави́ться, задо́хнуться.

Udo, -a, *ср.* **Ud, -a**, *м.* **бе́дро, бе́дренная кость, ля́двея, ля́шка** (*у человѣка, у ло́шади*). **Udko, -a**, *ср.* **Udziec, -dźca**, *м.* **Udzik, -a**, *м.* **jeleni, sarni, wieprzowy, ля́шка оле́ня, ди́кой козы́, кабана́**; || полото́къ, полови́на пти́цы вдоль разрѣзанной. || **Udko, -a**, *ср.* пти́чья но́жка.

Udobruchać, смягчи́ть, ути́шить, успоко́ить, усмири́ть, укроти́ть. || **Udobruchać się**, смягчи́ться, ути́хнуть, успоко́иться, усмири́ться, укроти́ться.

Udobrzenie, *см.* **Ulepszenie.**

Udobrzyć, *см.* **Ulepszyć.**

Udogodnienie, -nia, *ср.* **удо́бство, угóдье, угóда**; || льгóта.

Udoić, надои́ть (*молока́*), *см.* **Doić.** || * **Udoić się**, напи́ться пья́нымъ, нализа́ться.

Udoj, -ju, *м.* **удóй** (*молока́*).

Udokładniać, Udokładnić, дополня́ть, допо́лнить, прибавля́ть, приба́вить.

Udolność, -ści, *ж. Неупр.* **спосóбность** (*къ чему́*).

Udoskonalenie, -nia, *ср.* **усовершéнствованіе**, *см.* **Doskonalenie.**

Udoskonalić, усовершéнствовать, *см.* **Doskonalić.**

Udoskonalony, усовершéнствованный.

Udowadniać, Udowodnić, дока́зывать, дока́зать.

Udowodnienie, -nia, *ср.* дока́зываніе.

Udowy, бе́дряный, ля́две́йный.

Udręczać, Udręczyć, удруча́ть, удручи́ть, утѣсня́ть, угнета́ть, изнура́ть, изкурúть, *см.* **Dręczyć.**

Udręczenie, -nia, *ср.* удруче́ніе, угнетéніе, утѣсне́ніе, муче́ніе, изнуре́ніе; || **скорбь, печа́ль**; || безпокóйство.

Udrobić, отломи́ть кусóчекъ (*хлѣба*).

Udry, *Нескл.* употребля́ется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Na udry z kim iść, дра́ться съ кѣмъ, лѣзть въ дра́ку.**

Udusić, *см.* **Dusić.**

Udyszeć się, *см.* **Zadyszeć się.**

Udział, -u, *м.* **учáстіе**, соучáстіе; || **общéніе**; || **удѣлъ, дóля, часть, пай**; || * **учáсть, дóля, предназначéніе, жрéбій, судьбá. Mieć udział w czém, принимáть** въ чемъ **учáстіе. Mieć co w udziale, получи́ть какýю-нибудь часть, дóлю. Udział w spółce finansowéj, пай** въ **финáнсовомъ товáществѣ. Udział majątku zadatkowy na przyszły spadek, часть** имýщества въ **зачётъ бýдущаго наслѣдства. Ilość zadatkowa na przyszły udział spadkowy, часть** имýщества отдавáемая въ **зачётъ бýдущей наслѣдственной части.**

Udziałać, учини́ть, соверши́ть, сдѣ́лать, произвести́.

Udziałowy, чáстный, отдѣ́льный; || **паевóй, относя́щійся къ паю́, къ учáстку, къ дóлѣ.**

Udziec, -dźca, *м.*, *см.* **Ud, Udo.**

Udzielać, Udzielić (komu czego), сообщáть, сообщи́ть (*что́*); || жáловать, пожáловать, передáвать, передáть, дарова́ть (*что́*); || надѣля́ть, надѣли́ть, снабжáть, снабди́ть; || помогáть, помóчь, пособля́ть, пособи́ть. **Udzielić komu jakiéj wiadomości, сообщи́ть** комý какóе-либо **извѣ́стіе. Udzielić komu prawa do czego, передáть** комý прáво на что́.

Udzielanie, Udzielenie, -nia, *ср.* сообще́ніе; || пожáлованіе; || передáча, устýпка.

Udzielnie, отдѣ́льно, особенно; || независимо.

Udzielność, -ści, *ж.* **сообщи́тельность**; || **независимость.**

Udzielny, независимый, самостоя́тельный; || удѣльный.

Udzierać, Udrzeć, отдира́ть, отодра́ть, отрывáть, оторвáть, отнимáть, отня́ть.

Udzierżeć, удержáть.

Udzik, -a, *м.*, *см.* **Ud, Udo.**

Udźwignąć, подня́ть, приподня́ть, подня́сть, снести́.

Uf, Ufiec, *см.* **Huf.**

Ufać, Zaufać, (*Стар.* **Dufać**), надѣ́яться, уповáть, (*на кого́*); || полагáться (*на кого́*). **Ufać czyjéj łasce, надѣ́яться** на чью-ли́бо **ми́лость. Ufać komu, довѣря́ть** комý, **полагáться** на кого́. **Ufać w Bogu, уповáть на Бóга. Nie ufaj tylko sobie, не довѣря́й** тóлько самомý себѣ́, **не полагáйся** на самого́ себя́.

Ufanie, -nia, (*Стар.* **Dufanie**), *ср.* **уповáніе, довѣ́ріе.**

Ufnal, -a, *м.* подкóвный гвоздь.

Ufnie, (*Стар.* **Ufale, Dufale, Ufliwie**), **довѣ́рчиво**, съ пóлною довѣ́ренностію, **благонадѣ́жно**; || безпéчно, беззабóтно.

Ufność, -ści, *ж.* **довѣ́ренность, увѣ́ренность, довѣ́ріе**; || самонадѣ́янность.

Ufny, довѣ́рчивый; || **самонадѣ́янный.**

Uformalizować, составить по фóрмѣ.

Uformować, *см.* **Formować.**

Uformowany, образóванный, **составлен-**

ный; || со́зданный, сотворённый; || сформиро́ванный.

Ugadzać, Ugodzić, попада́ть, попа́сть; || ударя́ть, уда́рить, поража́ть, порази́ть. **Ugodzić kogo w samo serce**, порази́ть кого́ въ са́мое се́рдце. || **Ugadzać, Ugodzić kogo**, догова́ривать, договори́ть, подряжа́ть, подряди́ть, нанима́ть, наня́ть (*кого́*). **Ugadzać, Ugodzić co**, сторгова́ть что́-либо, усло́виться въ цѣнѣ́, *см.* **Zgadzać**. || Соглаша́ть, согласи́ть, примиря́ть, примири́ть, помири́ть, *см.* **Pogodzić**. || **Ugadzać, Ugodzić komu**, угожда́ть, угоди́ть. || **Ugodzić się (z kim o co)**, усло́виться, сговори́ться; *см.* **Zgadzać się**.

Ugaj, -u, *м.* сбо́рка хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Ugajne, -ego, *ср.* пла́та за сбо́рку хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Ugajnik, -a, *м.* собира́ющій хво́ростъ и сухіе су́чья въ лѣсу́.

Ugajny, относя́щійся къ собира́нію хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Uganiać, Ugonić, Ugnać, угоня́ть, угна́ть (*скотъ*); || догоня́ть, догна́ть, настига́ть, насти́чь, нагоня́ть, нагна́ть кого́-либо; || убѣга́ть, убѣжа́ть, удира́ть, удра́ть. || **Uganiać się**, гна́ться, бѣ́гать въ за́пуски. ***Uganiać się z kim o co**, сопе́рничать, состяза́ться. || **Uganiać się za kim, za czém**, гоня́ться за кѣ́мъ, за чѣ́мъ, стреми́ться къ кому́, къ чему́, преслѣ́довать что́-либо.

Ugarać, Ugorzyć, обжига́ть, обже́чь, опали́ть; || *воспламеня́ть, воспламени́ть. **Ugarać komu**, допека́ть, досажда́ть кому́. || *Агр.* **Ugorzyć rolę**, оста́вить па́шню подъ па́ръ. || *Безлич.* **Ugara mię**, мнѣ жа́рко, ду́шно, несно́сно, нестерпи́мо.

Ugasiciel, -a, *м.* гаси́тель.

Ugasicielka, -i, *ж.* гаси́тельница.

Ugaszać, Ugasić, туши́ть, потуши́ть, погаша́ть, погаси́ть; || *утоля́ть, утоли́ть, укроща́ть, укроти́ть. **Ugaszać pragnienie**, утоля́ть жа́жду, *см.* **Gasić**.

Ugaszanie, Ugaszenie, -nia, *ср.* погаше́ніе, потуше́ніе; || погаше́ніе (*долго́въ*); || утоле́ніе (*жа́жды*); || укроще́ніе (*страсте́й*).

Ugaszony, погашённый, потушённый; || утолённый (*о жа́ждѣ*).

Ugięcie, -cia, *ср.* кривизна́, изги́бина, изги́бъ; || осѣда́ніе, опуска́ніе.

Ugier, -gru, *м. Минер.* во́хра (*кра́ска*).

Uginać, Ugiąć, склоня́ть, склони́ть, преклоня́ть, преклони́ть, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть. **Ugiąć przed kim kolana**, преклони́ть, склони́ть колѣ́на предъ кѣ́мъ.

Ugładzić, пригла́дить, разгла́дить.

Ugłaskać, приручня́ть, дѣ́лать ручны́мъ; || пріуча́ть.

Ugłaskanie, -nia, *ср.* укроще́ніе, освое́ніе.

Ugłaskany, приручённый; || пріучённый; || укрощённый, усмирённый.

Ugnać, перегна́ть.

Ugniatać, Ugnieść, умина́ть, умя́ть (*гли́ну*); || ска́тывать (*ша́рикъ, комо́къ сни́га*).

Ugnić, сгнить.

Ugnicie, -cia, *ср.* гніе́ніе.

Ugniły, сгни́вшій.

Ugnoić, унаво́зить (*зе́млю*).

Ugoda, -y, *ж.* мирова́я сдѣ́лка; || миръ, примире́ніе; || догово́ръ, усло́віе, угово́ръ.

Ugodnie, усло́вно, съ усло́віемъ, по догово́ру, по усло́вію.

Ugodny, усло́вный, догово́рный; || мирово́й.

Ugodzenie, -nia, *ср.* примире́ніе, соглаше́ніе.

Ugodzić, Ugodzić się, *см.* **Ugadzać**.

Ugoić, вы́лѣчить, изцѣли́ть.

Ugonić, нагна́ть, насти́чь.

Ugonny, легко́ настига́емый, улови́мый.

Ugor, Ugór, -oru, *м.* перело́гъ, парени́на, парово́е по́ле, па́шня оста́вленная подъ па́ромъ.

Ugorny, парово́й, *см.* **Ugor**.

Ugorować, *Агр.* оставля́ть па́шню подъ па́ръ, въ за́лежь.

Ugorowy, *Агр.* парово́й.

Ugorzyć, *см.* **Ugarać**.

Ugościć, угости́ть.

Ugoszczenie, -nia, *ср.* угоще́ніе.

Ugotować, *см.* **Gotować**.

Ugruntować, основа́ть; || устро́ить; || учреди́ть; || заложи́ть; || *упро́чить; *см.* **Gruntować**.

Ugruntowany, основа́тельный, упро́ченный.

Ugryźć, угры́зть, укуси́ть, откуси́ть; || *уязви́ть.

Ugryzek, -zka, *м.* огры́зокъ.

Ugryzienie, -nia, *ср.* угрызе́ніе, укуше́ніе, уязвле́ніе.

Ugryziony, уку́шенный, уязвлённый.

Ugryźliwie, язви́тельно, ко́лко.

Ugryźliwy, язви́тельный, ко́лкій.

Ugrzać, согрѣ́ть, разогрѣ́ть.

Ugrząznąć, Ugrzęznąć, погря́знуть, погрузи́ться, завя́знуть, увя́знуть, застря́ть (*въ грязи́*).

Uhamować, *см.* **Hamować**.

Uistotnienie, -nia, *ср.* осуществле́ніе.

Uiszczać, Uiścić, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, соверша́ть, соверши́ть; || осуществля́ть, осуществи́ть; || *Стар.* поруча́ться; || *Юрид. Стар.* обезпе́чить, укрѣпи́ть; || удовлетвори́ть, вы́платить. || **Uiszczać się, Uiścić się**, исполня́ться, испо́лниться, выполня́ться, вы́полниться, соверша́ться, соверши́ться; || осуществля́ться, осуществи́ться. || **Uiszczać się w długu**, уплати́ть, заплати́ть долгъ, расквита́ться. **Uiścić się w słowie**, сдержа́ть да́нное сло́во, устоя́ть въ сло́вѣ.

Uiszczenie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе, осуществле́ніе. || **Uiszczenie się,** упла́та, платёжъ, взносъ, удовлетворе́ніе; || **Uiszczenie się w słowie,** одержа́ніе да́ннаго сло́ва.

Ująć, *см.* Ujmować.

Ujadać, ла́ять, брехáть, га́вкать; || обранить, драть го́рло. || **Ujeść,** укуси́ть, уязвить.

Ujarzmiać, Ujarzmić, порабоща́ть, поработи́ть; || подчиня́ть, подчини́ть, покоря́ть, покори́ть, угнета́ть.

Ujarzmianie, Ujarzmienie, -nia, *ср.* порабоще́ніе; || подчине́ніе, покоре́ніе, угнете́ніе.

Ujarzmiciel, -a, *м.* поработи́тель, покори́тель.

Ujarzmiony, порабощённый, угнетённый.

Ujaśniać, Ujaśnić, объясня́ть, объясни́ть.

Ujątek, -tku, *м.* уба́вка, у́быль, уменьше́ніе.

Ujawniać, обнару́живать, заявля́ть, приводи́ть въ извѣ́стность.

Ujawnienie, -nia, *ср.* обнару́женіе, приведе́ніе въ извѣ́стность, заявле́ніе; || *Юрид.* допуще́ніе къ разсмотрѣ́нію.

Ujazd, -u, *м.* вы́ѣздъ, отъѣ́здъ, отправле́ніе, отбы́тіе; || побѣ́гъ, бѣ́гство.

Ujechać, *см.* Ujeżdżać.

Ujechanie, *см.* Ujeżdżanie.

Ujęcie, -cia, *ср.* вы́емка, взя́тіе, пои́мка, захва́тъ, задержа́ніе, арестова́ніе; || пріёмъ, ухва́тка; || рукоя́тка, ру́чка (*у посу́ды*); || про́пускъ, уба́вка, уменьше́ніе; || добы́ча. **Ujęcie złoczyńcy,** пои́мка престу́пника. **Ujęcie kogo za rękę,** пожа́тіе руки́ кому́.

Ujednostajnienie, -nia, *ср.* введе́ніе однообра́зія.

Ujedwabiać, Ujedwabić, обтя́гивать, обтяну́ть шёлкомъ; || *украша́ть, укра́сить, прикра́шивать, прикра́сить.

Ujemnie, Odjemnie, отрица́тельно.

Ujemność, Odjemność, -ści, *ж.* уёмъ, отба́вка, уба́вка, убавле́ніе, вы́четъ, вычита́ніе. *Мат.* Znak ujemności (—), ми́нусъ, знакъ вычита́нія.

Ujemny, уёмный, подлежа́щій вычита́нію, отба́вкѣ, уба́вкѣ; || *Мат. Хим. Физ.* отрица́тельный; || обра́тный, противополо́жный. **Ujemna droga,** обра́тный путь.

Ujeść, *см.* Ujadać.

Ujętny, осяза́тельный, легко́ схва́тываемый; || *Юрид.* подлежа́щій наложе́нію аре́ста *или* запреще́нія.

Ujeżdżać, Ujechać, уѣзжа́ть, уѣ́хать; || ускака́ть, обрати́ться въ бѣ́гство; || **Ujeżdżać, Ujeździć,** объѣзжа́ть, объѣ́здить (*ло́шадь*).

Ujeżdżacz, -a, *м.* бере́йторъ.

Ujeżdżalnia, -ni, *ж.* манежъ.

Ujeżdżanie, -nia, *ср.* объѣ́здъ, объѣзжа́ніе; || побѣ́гъ, бѣ́гство; || объѣзжа́ніе (*ло́шади*).

Ujeżdżony, объѣ́зженный.

Ujma, -y, *ж.* уёмъ, отба́вка, уба́вка; || вредъ, уще́рбъ; || оби́да, оскорбле́ніе; || *Море.* **Ujmy,** *мн.* верёвки для прикрѣпле́нія мачтъ.

Ujmować, Ująć, схва́тывать, схвати́ть, взять, лови́ть, слови́ть, пойма́ть; || отнима́ть, отня́ть, убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть; || привлека́ть, привле́чь, тро́гать, тро́нуть; || возде́рживать, воздержа́ть, обу́здывать, обузда́ть, унима́ть, уня́ть. **Ujmować komu dochodu,** отнима́ть, убавля́ть дохо́дъ кому́. **Ująć za serce,** привле́чь къ себѣ́, тро́нуть чьё-либо се́рдце. **Ująć kogo,** привле́чь кого́ къ себѣ́, привле́чь на свою́ сто́рону, сниска́ть чьё-либо расположе́ніе, любо́вь, благосклóнность. || *Безлич.* **Tak mię to ujęło,** э́то меня́ такъ тро́нуло, растро́гало. **Ująć ręką,** схва́ти́ть руко́ю. **Ująć kogo w pół,** обхвати́ть, обня́ть кого́ въ поперёгъ. **Ująć co w należyte karby,** удержа́ть что́-либо въ надлежа́щихъ грани́цахъ, обузда́ть, умѣ́рить. **Ujmować sobie sławy,** помрача́ть свою́ сла́ву. **Nie ujmuję ci talentu,** не отнима́ю у тебя́ тала́нта, не отка́зываю тебѣ́ въ тала́нтѣ, признаю́ твой тала́нтъ. || **Ujmować się, Ująć się,** схва́тываться, схвати́ться, взя́ться, принима́ться, приня́ться. **Ująć się za kim, za kogo,** заступа́ться, заступи́ться за кого́, взять кого́ подъ свою́ защи́ту. **Ująć się o czyję krzywdę,** вступи́ться за оби́женнаго, брать чью́-либо сто́рону.

Ujmowanie, -nia, *ср.* схва́тываніе, захва́тываніе; || убавле́ніе, уменьше́ніе; || **Ujmowanie sobie kogo, czyjego serca,** сниска́ніе чье́й-либо благосклóнности, дру́жбы, любви́, привлече́ніе къ себѣ́; || **Ujmowanie się za kim,** засту́пничество, заступле́ніе.

Ujmujący, привлека́тельный, увлека́тельный, плѣни́тельный, восхити́тельный.

Ujrzeć, узрѣ́ть, уви́дѣть, усмотрѣ́ть.

Ujście, -ścia, *ср.* стокъ, истече́ніе; || у́стье (*рѣки́*); || дуло́ (*пу́шки*); || го́рлышко (*кувши́на и т. п.*); || *Анат.* **Ujście serca,** предсе́рдіе, преддве́ріе серде́чное; || *Горн.* **Ujście sztolni,** му́ндлохъ, у́стье.

Uk, -a, *м. Неуп.* учёный.

Ukajać, Ukoić, успоко́ивать, усмиря́ть; || **Ukajać się,** успоко́иваться, усмиря́ться; || *Неуп.* **Ukajać się czego,** остерега́ться, избѣга́ть; || *Неуп.* **Ukajać się nad kim, nad czém,** сожалѣ́ть о ко́мъ, о чёмъ.

Ukamienować, *см.* Kamienować.

Ukamienowanie, *см.* Kamienowanie.

Ukapki, -ów, *мн.* капе́ль, со́рное вино́, прока́павшее изъ бо́чки въ подста́вленную подъ неё ша́йку.

Ukarać, Ukarać się, *см.* Karać.

Ukaranie, *см.* Karanie.

Ukarany, *см.* Karany.

Ukarmić, *см.* Karmić.

Ukartować, *см.* **Kartować.**

Ukartowany, *см.* **Kartowany.**

Ukąsić, укуси́ть, откуси́ть; || ужа́лить (*о змѣѣ, пчелѣ и т. п.*). **Ukąsić się w język**, прикуси́ть себѣ́ язы́къ.

Ukąszenie, -nia, *ср.* укуше́ніе; || ужа́леніе (*змѣи́, пчелы́ и т. п.*).

Ukaz, -u, *м.* **Ukazka, -i**, *ж.* предъявле́ніе, представле́ніе; || вы́ставка, пока́зываніе, *см.* **Ukazanie**; || появле́ніе, явле́ніе; || ука́зъ, повелѣ́ніе. **Najwyższy ukaz**, высоча́йшій ука́зъ.

Ukazanie, -nia, *ср.* указа́ніе, представле́ніе, предъявле́ніе.

Ukaziciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.

Ukaźny, я́вственный, вразуми́тельный, я́сный, положи́тельный, то́чный; || по́длинный, форма́льный; || достовѣ́рный, утверди́тельный; || ука́зный, предпи́санный ука́зомъ.

Ukazywać, Ukazać, ука́зывать, указа́ть, пока́зывать, показа́ть; || объявля́ть, объяви́ть, предъявля́ть, предъяви́ть. || **Ukazywać się, Ukazać się**, ука́зываться, указа́ться, пока́зываться, показа́ться.

Układ, -u, *м.* соста́въ, поря́докъ, расположе́ніе, систе́ма; || прое́ктъ, планъ, начерта́ніе, || **Układ poematu**, расположе́ніе поэ́мы; || **Układ roślin**, систе́ма расте́ній; || **Układ z kim**, сдѣ́лка, угово́ръ; || **Układ pojednawczy**, полюбо́вная, мирова́я сдѣ́лка; || **Układy**, *мн.* перегово́ры; || **Układ powierzchowny**, нару́жный видъ, оса́нка, по́ступь.

Układać, Ułożyć, укла́дывать, уложи́ть; || приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, располага́ть, размѣща́ть, устана́вливать, установи́ть; || составля́ть, соста́вить, сочиня́ть, сочини́ть; || ура́внивать, уровня́ть. **Układać do poziomu**, выра́внивать по ватерпа́су. **Układać co z kim**, предпринима́ть, затѣва́ть. **Układać sobie co**, предполага́ть, дѣ́лать прое́кты, замышля́ть, заду́мывать, заду́мать. **Układać kogo do czego**, пріуча́ть кого́ къ чему́, пригота́вливать. **Ułożyć testament**, соста́вить *или* сдѣ́лать завѣща́ніе. **Układać włosy**, причёсывать во́лосы. **Ułożyć interesa**, поко́нчить дѣла́. **Układać psa**, дрессирова́ть соба́ку. **Układać wyżła**, выва́живать ляга́вую соба́ку. || **Układać się, Ułożyć się**, укла́дываться, располага́ться, размѣща́ться, устро́иваться. **Układać się do równowagi**, ура́вниваться. **Układać się z kim**, входи́ть въ сдѣ́лку, вести́ перегово́ры, усло́вливаться, догова́риваться. Притворя́ться, прики́дываться, лицемѣ́рить. **Układać się komu**, принора́вливаться, поддѣ́лываться къ кому́, угожда́ть кому́.

Układanie, -nia, *ср.* расположе́ніе, устано́вка, размѣще́ніе, укла́дка, укла́дываніе; || составле́ніе, соста́въ; || сочине́ніе, творе́ніе; || притво́рство, лицемѣ́ріе; || *Плотн.* **Układanie podłóg**, насти́лка поло́въ; || **Układanie się z kim**, угово́ръ, усло́віе, взаи́мное съ кѣ́мъ-либо соглаше́ніе; || пріуче́ніе, дрессиро́вка; || ура́вниваніе, уравне́ніе.

Układnie, вѣ́жливо, учти́во, привѣ́тливо, обходи́тельно; || ло́вко, расторо́пно; || притво́рно, лицемѣ́рно.

Układność, -ści, *ж.* вѣ́жливость, учти́вость, привѣ́тливость, обходи́тельность; || ло́вкость, оборо́тливость, расторо́пность; || притво́рство, лицемѣ́рство, прики́дчивость.

Układny, вѣ́жливый, учти́вый, привѣ́тливый, обходи́тельный; || ло́вкій, расторо́пный; || притво́рный, лицемѣ́рный.

Ukłaść się, уле́чься, растяну́ться (*на землѣ*).

Uklej, -eji, Uklejka, -i, *ж.* укле́я, укле́йка (*ры́ба*).

Uklękać, Uklęknąć, стать *или* пасть на колѣ́ни.

Ukłóć, *см.* **Kłóć.**

Ukłon, -u, *м.* покло́нъ.

Ukłonić się, *см.* **Kłaniać się.**

Ukłonny, учти́вый, вѣ́жливый, обходи́тельный, почти́тельный.

Uknować, *см.* **Knować.**

Uknucie, *см.* **Knowanie.**

Ukochać, полюби́ть.

Ukochany, возлю́бленный.

Ukoić, *см.* **Koić, Ukajać.**

Ukojenie, -nia, *ср.* успокое́ніе, усмире́ніе, смягче́ніе, облегче́ніе.

Ukołysać, убаю́кать, укача́ть, усыпи́ть (*дитя́*); || успоко́ить, усмири́ть, ути́шить.

Ukończenie, -nia, *ср.* оконча́ніе.

Ukończony, око́нченный.

Ukończyć, око́нчить.

Ukontentować, *см.* **Kontentować.**

Ukontentowany, дово́льный, удовлетворённый.

Ukor, -u, *м. см.* **Ukorzenie, Upokorzenie.**

Ukoralić, *см.* **Koralić.**

Ukoronować, *см.* **Koronować.**

Ukoronowanie, *см.* **Koronowanie.**

Ukoronowany, короно́ванный.

Ukorzenie, -nia, *ср.* смире́ніе; || униже́ніе.

Ukorzony, *см.* **Upokorzony.**

Ukorzyć, *см.* **Upokorzyć.**

Ukos, -a, *или* **-u**, *м.* кось, косина́, ко́сость, кривизна́. **Ukosem, Z ukosa, Na ukos**, на́кось, на́искось, вкось, ко́со, вбокъ, поперёгъ; || ско́шенное сѣ́но, сѣноко́съ, поко́съ.

Ukośnie, *Нар.* діагона́льно, иско́синою, на́искось, ко́свенно.

Ukośność, -ści, *ж.* ко́свенность.

Ukośny, діагона́льный, иско́сный, поперёчный, косо́й, ко́свенный, наклонённый.

Ukować, Ukuć, *см.* **Kować.**

Ukracać, Ukrócić, укора́чивать, укороти́ть, сокраща́ть, сократи́ть.

Ukradkiem, Ukradką, W ukradki, укра́дкою, тайко́мъ, тихо́нько.

Ukradkowo, потае́нно, скры́тно. та́йно.

Ukradkowy, потае́нный, скры́тный, та́йный, **потайно́й,** сокрове́нный, секре́тный.

Ukradziony, укра́денный.

Ukrajać, Ukroić, отрѣзать, **откро́ить.**

Ukraść, *см.* **Kraść.**

Ukrasić, *см.* **Krasić.**

Ukręcać, Ukręcić, свива́ть, **сви́ть;** || **свёртывать, сверну́ть. Ukręcić klucz,** сверну́ть, испо́ртить ключъ. **Ukręcić łeb,** сверну́ть го́лову. **Ukręcić powróz,** свить веревку.

Ukrócenie, -nia, *ср.* **укороче́ніе, урѣзываніе, сокраще́ніе,** убавленіе.

Ukrócić, *см.* **Ukracać.**

Ukrócony, укоро́ченный, **урѣзанный, сокращённый,** уба́вленный.

Ukroić, *см.* **Ukrajać.**

Ukrop, -u, *м.* кипято́къ.

Ukrótny, укроти́мый; || *Охот.* **прируче́нный, осво́енный.**

Ukruch, -a, *м.* **кроха́, отло́мокъ,** обло́мокъ, оско́локъ.

Ukruszyć (czego), отлома́ть, отломи́ть, слома́ть, сломи́ть. **Ukruszyć sobie zęba,** слома́ть себѣ зубъ. **Ukruszyć chleba,** отлома́ть хлѣба, отломи́ть кусо́чекъ хлѣба. || **Ukruszyć się,** отлома́ться, отломи́ться, слома́ться, сломи́ться.

Ukrwawić, окрова́вить.

Ukryć, Ukryć się, *см.* **Ukrywać.**

Ukrycie, -cia, *ср.* **прикры́тіе;** || **пристани́ще, убѣжище.** прито́нъ.

Ukryty, прикры́тый, скры́тый, спря́танный; || **скры́тный,** секре́тный.

Ukrywać, Ukryć, укрыва́ть, укры́ть, **скрыва́ть, скрыть, прикрыва́ть, прикры́ть.**

Ukrywający, укрыва́ющій, укрыва́тель.

Ukrywka, -i, *ж.* **ута́йка, ута́иваніе, скрыва́ніе, прикры́тіе;** || **потае́нное мѣсто, тайни́къ.**

Ukrzepiać, Ukrzepić, *см.* **Krzepić.**

Ukrzywdzenie, -nia, *ср.* **вредъ, уби́токъ,** ущербъ; || **несправедли́вость, нанесе́ніе оби́ды,** *см.* **Krzywda.** || **Ukrzywdzenie na wadze,** обвѣсъ. **Ukrzywdzenie na miarze,** обмѣръ.

Ukrzywdzić, *см.* **Krzywdzić.**

Ukrzywdziciel, *см.* **Krzywdziciel.**

Ukrzywdzony, потерпѣвшій уби́токъ, ущербъ, понёсшій вредъ; || **оби́женный, оскорблённый.**

Ukrzyżować, распя́ть на крестѣ, *см.* **Krzyżować.**

Ukrzyżowanie, -nia, *ср.* **кре́стное распя́тіе,** распина́ніе на крестѣ, *см.* **Krzyżowanie.**

Ukrzyżowany, распя́тый на крестѣ.

Ukształcenie, -nia, *ср.* образова́ніе.

Ukształcić, образова́ть, *см.* **Kształcić.**

Ukształtować, образова́ть, **прида́ть** лоскъ, **прида́ть лу́чшій видъ,** укра́сить, **обдѣлать, отдѣлать,** обрабо́тать, **вы́работать.** || **Ukształtować się,** образова́ться, **соста́виться, улу́чшиться, приня́ть** лу́чшій видъ, лу́чшую фо́рму.

Ukuć, *см.* **Kuć.**

Ukurzony, запылённый, **покры́тый** пы́лью.

Ukuszać, Ukusić, *Стар.* **вкуша́ть, вкуси́ть,** отвѣдывать, **отвѣдать.**

Ukwalifikować, *см.* **Kwalifikować.**

Ukwalifikowanie, -nia, *ср.* *см.* **Kwalifikowanie.**

Ukwalifikowany, имѣющій пра́во; || **приспосо́бленный.**

Ukwap, -u, *м. Неуп.* **торопли́вость,** опроме́тчивость. **излишняя поспѣшность;** || *Бот.* ко́шечья ла́пка (*растѣніе*).

Ukwapić (co), поторопи́ть, **ускори́ть.** || **Ukwapić się,** поторопи́ться, **поспѣши́ть.**

Ukwapliwie, *Нар.* **торопли́во, поспѣшно.** опроме́тчиво, **стреми́тельно,** очерта́ го́лову.

Ukwapliwość, ści, *ж.* **торопли́вость, поспѣшность,** опроме́тчивость, **стреми́тельность,** *см.* **Skwapliwość.**

Ukwapliwy, торопли́вый, **поспѣшный,** опроме́тчивый, стреми́тельный,

Ul, -a, *м.* у́лей. || *Стар.* ве́редъ. **чи́рей.**

Ulać, *см.* **Ulewać.**

Ułacniać, Ułacnić, облегча́ть, облегчи́ть.

Ułacniany, облегчённый.

Ułakomić się, *см.* **Łakomić się.**

Ułam, -u, *м.* отло́мокъ, обло́мокъ.

Ułamać, отлома́ть, облома́ть.

Ułamek, Ułomek, -mku, отры́вокъ; || *Мат.* **дробь. Ułamki dziesiętne,** десяти́чныя дро́би.

Ułamkowy, дро́бный.

Ułamywać, Ułamać, отла́мывать. отломи́ть.

Ułan, -a, *м. Воен.* ула́нъ.

Ułany, вы́литый.

Ułapić, схвати́ть, пойма́ть.

Ułasić się, подольсти́ться, подла́диться.

Ułaskawiać, Ułaskawić, ми́ловать, поми́ловать, проща́ть, прости́ть.

Ułaskawienie, -nia, *ср.* **помилованіе,** проще́ніе.

Ułaskawiony, помилованный, **прощённый,** получи́вшій проще́ніе.

Ulatać, *см.* **Ulatywać.**

Ulatniać, Ulotnić, *Хим.* **выпа́ривать,** испара́ть; || **Ulatniać się, Ulotnić się,** улету́чиваться, улету́читься. испара́ться, испа́риться, выдыха́ть. **вы́дохнуться.**

Ulatnianie, Ulotnienie, -nia, *ср.* **испаре́ніе,** превраще́ніе въ пары, улету́чиваніе, возго́нка; || *Хим.* **выпа́риваніе.**

Ułatwiać, Ułatwić, облегча́ть, облегчи́ть (*что́*), **способствовать, помога́ть** (*чему́*).

Ułatwianie, Ułatwienie, -nia, *ср.* **облегче́ніе, содѣйствіе, помога́ніе, по́мощь.**

Ułatywać, Ułatać, Ulecieć, улета́ть, **улете́ть.**

Uławicenie, -nia, *ср. Горн.* **слоева́тость.**

Ułazić, Uleźć, тащи́ться, **полэ́зть.**

Ulecieć, *см.* **Ułatywać.**

Uleczenie, -nia, *ср.* **излѣче́ніе, изцѣле́ніе. Do uleczenia,** э́то **излѣчи́мо, мо́жно излѣчи́ть.**

Uleczony, излѣчённый, вы́лѣченный, изцѣлённый, вы́здоровѣвшій.

Uleczyć, излѣчи́ть, вы́лѣчить, изцѣли́ть; || **Uleczyć się, вы́лѣчиться, излѣчи́ться, вы́здоровѣть.**

Ulegać, Uledz (pod czém, czemu), изнемога́ть, изнемо́чь, **па́дать,** пасть, **подда-ва́ться, подда́ться, не устоя́ть;** || уступа́ть, **уступи́ть, снисходи́ть, снизойти́;** || **подчини́ться, подчини́ться, покори́ться, покори́ться, подлежа́ть, подверга́ться;** || **Ulegać się, Uleżeć się,** улежа́ться, **улёчься;** || **отлёживаться, отлежа́ться** (*о плодáхъ*); || **улежа́ться, уби́ться** (*о землѣ*); || **слежа́ться** (*о хлѣбѣ*).

Ulegający, снисходи́тельный, **усту́пчивый, пода́тливый;** || подвѣ́домый.

Ulegalizowany, узаконённый.

Uleganie, -nia, *ср.* **изнеможе́ніе;** || **пода́тливость, усту́пчивость;** || **подчине́ніе.**

Uległość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, усту́пчивость, **угóдливость, угожде́ніе;** || **поко́рность, подчине́нность, зави́симость, послуша́ніе, повинове́ніе. Uległość prawu,** повинове́ніе зако́ну.

Uległy, поко́рный, усту́пчивый; || **подчине́нный,** зави́симый; || *см.* **Uleżały.**

Ulęknąć się, Uląc się, испуга́ться.

Ulęknienie, -nia, *ср.* испу́гъ.

Ulep, Julep, -u, *м. Мед.* **прохлади́тельное питьё;** || *см.* **Zlep, Zlepek.**

Ulepiać, Ulepić, *см.* **Lepić.**

Ulepszać, Ulepszyć, улу́чша́ть, **улу́чшить.**

Ulepszanie, Ulepszenie, -nia, *ср.* **улучше́ніе.**

Ulewa, -y, *ж.* ли́вень, **проливно́й дождь.**

Ulewać, Ulać, отлива́ть, отли́ть, **слива́ть, слить;** || формова́ть, выливать **въ фо́рму,** распла́вливать, **расплавля́ть, отлива́ть.**

Ulewny, проливно́й.

Uleżałka, Ulężałka, -i, *ж.* **толокня́ная, ва́зкая гру́ша.**

Uleżały, Uległy, твёрдый, **плóтный, улежа́вшійся, слежа́вшійся.**

Uleźć, *см.* **Ułazić.**

Uleżeć się, *см.* **Ulegać się.**

Ulga, -i, *ж.* облегче́ніе, **утѣше́ніе;** || **льго́та,** облегче́ніе **отъ нало́говъ, отъ работы** *или* **вы́скáнія.**

Ulgnąć, *см.* **Lgnąć.**

Ulica, -y, *ж.* у́лица. **Ulica poprzeczna,** переу́локъ. **Ulica bez wyjścia,** глухо́й переу́локъ, зау́локъ; || алле́я, про́садь.

Uliczka, -i, *ж.* переу́локъ, у́личка.

Ulicznik, -a, *м.* у́личный мальчи́шка, шалу́нъ.

Uliczny, у́личный.

Ulik, -a, *м.* **небольшо́й у́лей.**

Ulitować się, сжа́литься.

Ulizać, вы́лизать.

Ułoić, *см.* **Łoić.**

Ulokować, *см.* **Lokować.**

Ułomać, *см.* **Ułamać.**

Ułomek, *см.* **Ułamek.**

Ułomność, -ści, *ж.* сла́бость. **несовершéнство, недоста́токъ, погрѣшность, поро́къ;** || **увѣчье, безобра́зіе, уро́дливость. Ułomność ciała,** тѣле́сные **недоста́тки. Każdy ma swoje ułomności,** у ка́ждаго есть свои́ сла́бости, нѣтъ челове́ка **безъ** недоста́тковъ (*нравственныхъ*).

Ułomny, сла́бый, **несовершéнный, поро́чный;** || **увѣчный, безобра́зный, уро́дливый;** || *Грам.* **непо́лный** (*глаго́ль*).

Ulot, -u, *м.* улета́ніе, **отлёт, полёт.**

Ulotny, летучій; || **бѣглый;** || **скоротечный, преходя́щій, кратковре́менный. Pismo ulotne,** журна́лъ **для лёгкаго чте́нія;** || *Хим.* **лету́чій.**

Ułów, -owu, *м.* **улóвъ, ло́вля, ловъ.**

Ułowić, уловúть, наловúть, поймáть, *см.* **Łowić. Ułowić kogo,** схвати́ть кого́, ***поддѣть кого́;** || **Ułowić się,** попа́сться **въ проса́къ, въ се́ти.**

Ułownica, -y, *ж.* пчёльникъ, *см.* **Pasieka, Pszczolnik.**

Ułowy, у́лейный.

Ułożenie, -nia, *ср.* **нравъ, хара́ктеръ;** || **обраще́ніе; обхожде́ніе, мане́ры;** || **нару́жность, оса́нка;** || **Ułożenie darniny warstwami, кла́дка дёрну** ряда́ми, **въ сте́ну.**

Ułożyć, *см.* **Układać.**

Ulubić, полюби́ть, возлюби́ть.

Ulubienica, -y, *ж.* **любúмица, фавори́тка.**

Ulubieniec, -ńca, *м.* **любúмецъ, фавори́тъ.**

Ulubiony, возлю́бленный.

Ułuda, -y, *ж.* **привлека́тельность, обольще́ніе, прельще́ніе, прима́нка, собла́знъ;** || **обая́ніе, очарова́ніе;** || * **ослѣпле́ніе, помраче́ніе;** || **обма́нъ, заблужде́ніе, при́зракъ.**

Ułudzenie, -nia, *ср.* **обольще́ніе, прельще́ніе, собла́знъ.**

Ułudzić, обольсти́ть, прельсти́ть.

Ułupać, отколо́ть, отщепи́ть, **отломи́ть.**

Ułupek, -pka, *м.* **оско́локъ, обло́мокъ, щепá, лучúна.**

Ulżenie, -nia, *ср.* **облегче́ніе, утѣше́ніе.**

Ulżywać, Ulżyć, облегча́ть, облегчи́ть, ускпоко́ивать, успоко́ить, утиша́ть, утиши́ть, утѣша́ть, утѣшить. Ulżyć komu ciężaru, снимать **ли́шнюю тя́жесть, уменьши́ть тя́жесть, облегчи́ть. Ulżyć**

komu boleści, облегчи́ть кому́ боль. **Ulżyło mi**, мнѣ сдѣ́лалось ле́гче.

Um, -u, *м.* умъ, *см.* **Rozum.**

Umacniać, Umocnić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть. || **Umacniać się, Umocnić się**, укрѣпля́ться, укрѣпи́ться.

Umaczać, Umoczyć, мочи́ть, намочи́ть, мака́ть, макну́ть.

Umączyć, замучни́ть, запа́чкать, осы́пать муко́ю.

Umalić, ума́лить, уба́вить, уменьши́ть.

Umalować, *см.* **Malować.**

Umarcie, -cia, *ср. Стар.* кончи́на, смерть, *см.* **Śmierć.**

Umarły, поко́йникъ, мертве́цъ, усо́пшій, уме́ршій, мёртвый.

Umartwienie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе, умерщвле́ніе; || огорче́ніе, скорбь, приско́рбіе.

Umarzać, Umorzyć, умервщля́ть, умертви́ть, причиня́ть, причини́ть смерть; || мори́ть, замори́ть (*го́лодомъ*); || погаша́ть, погаси́ть (*долги́*), уплати́ть; || обу́здывать, укроща́ть (*стра́сти*); || **Umorzyć sprawę**, прекрати́ть дѣ́ло.

Umarzanie, Umorzenie, -nia, *ср.* умерщвле́ніе; || обузда́ніе, укроще́ніе, *см.* **Umorzenie.**

Umarzły, замёрзшій.

Umarznąć, замёрзнуть.

Umarznienie, -nia, *ср.* замерза́ніе.

Umawiać, Umówić (co z kim), догова́ривать, договори́ть, нанима́ть, наня́ть. **Umówić sobie sługę**, договори́ть себѣ́ слугу́, наня́ть слугу́. **Umówić mieszkanie**, наня́ть кварти́ру. || **Umawiać się, Umówić się**, догова́риваться, договори́ться, усло́вливаться, усло́виться, сгова́риваться, сговори́ться; || спо́рить, состя́заться на слова́хъ, входи́ть въ пре́нія.

Umazywać, Umazać, выма́зывать, вы́мазать; || па́чкать, запа́чкать, мара́ть, замара́ть.

Umbra, -y, *ж.* у́мбра, земляна́я поро́да. || *Стар.* тѣнь, сѣнь, *см.* **Cień.**

Umbrela, Umbrelka, -i, *ж.* глазно́й зо́нтикъ; || ла́мповый зо́нтикъ. || *Стар.* **Umbrelka, -i**, *ж.* да́мскій зо́нтикъ.

Umęczenie, -nia, *ср.* му́ченичество; || му́ка, муче́ніе; || страда́нія.

Umęczyć, заму́чить.

Umerlak, -a, *м.* живо́й мертве́цъ; || *Прост.* поко́йникъ.

Umiąć, смять.

Umiar, -u, *м.* симе́трія, соразмѣ́рность. *Стар.* умѣ́ренность, воздержа́ніе.

Umiarkować, сообрази́ть, принорови́ть, *см.* **Miarkować**; || соразмѣ́рить. || **Umiarkować się**, воздержа́ться, удержа́ть себя́. но.

Umiarkowanie, *Нар.* умѣ́ренно, возде́рж-

Umiarkowanie, -nia, *ср.* умѣ́ренность, возде́ржность, воздержа́ніе.

Umiarkowany, умѣ́ренный, возде́ржный.

Umiatać, Umieść, замета́ть, мести́, вымета́ть, подмета́ть, замести́, заме́сть, вы́месть, подме́сть.

Umieć, умѣ́ть, знать, вѣ́дать. **Umieć połacinie**, знать по-латы́ни. **Umieć matematykę**, знать матема́тику. **Umieć wiele języków**, умѣ́ть говори́ть на мно́гихъ языка́хъ, знать мно́го языко́въ. **Nie umiem sobie poradzić**, не зна́ю, что́ дѣ́лать, куда́ го́лову приклони́ть. **Umie żyć na świecie**, умѣ́етъ жить въ свѣ́тѣ. **Umiejący czytać i pisać**, гра́мотный.

Umiecenie, -nia, *ср.* смета́ніе, подмета́ніе.

Umieciony, вы́метенный, подметённый, заметённый.

Umiejętnie, *Нар.* учёно, по учёному, учёнымъ о́бразомъ, съ зна́ніемъ дѣ́ла.

Umiejętność, -ści, *ж.* зна́ніе, нау́ка; || умѣ́ніе. **Umiejętność życia**, умѣ́ніе жить. **Umiejętności ścisłe**, то́чныя нау́ки.

Umiejętny, учёный, зна́ющій, свѣ́дущій, о́пытный; || иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Umiękczyć, смягчи́ть.

Umierać, Umrzeć, умира́ть, умере́ть.

Umierzyć, измѣ́рить; || **Umierzyć co z czém**, соразмѣ́рить; || ошиби́ться въ мѣ́рѣ, измѣ́рить ли́шнее; || **Umierzyć gdzie, w co**, попа́сть куда́, во что́, мѣ́тко уда́рить.

Umieszczać, Umieścić, умѣща́ть, умѣсти́ть, помѣща́ть, помѣсти́ть.

Umilać, Umilić, украша́ть, укра́сить, придава́ть, прида́ть красоту́ *или* прія́тность.

Umilknąć, замолча́ть, замо́лкнуть.

Umilknienie, -nia, *ср.* молча́ніе, безмо́лвіе.

Umiłować, полюби́ть (*что́*), пристрасти́ться (*къ чему́*).

Umizg, -u, *м.* ла́ска, ласка́тельство, привѣ́тливость; || уха́живаніе (*за же́нщиною*); уго́дливость.

Umizgać się, Umizgnąć się, ласка́ться, приласка́ться, стара́ться пріобрѣ́сть любо́вь ла́скою, привѣ́тливовтью, нѣ́жнымъ обраще́ніемъ; || стара́ться нра́виться, любе́зничать. **Umizgać się do panny**, уха́живать за дѣ́вушкою.

Umizgalska, -skiéj, *ж.* коке́тка, преле́стница, любе́зница.

Umizgalski, -ego, *м.* коке́тливый, любе́зникъ, волоки́та.

Umizgalstwo, -a, *ср.* коке́тство, коке́тничаніе, любе́зничаніе, волоки́тство.

Umkliwy, ши́бкій, бы́стрый, ско́рый, пры́ткій, прово́рный, увёртливый.

Umleć, смоло́ть.

Umłot, -u, *м.* у́молотъ.

Umnictwo, -a, *ср.* иску́сство; || нау́ка объ изъя́щномъ.

Umniejszać, **Umniejszyć**, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить.

Umniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, уба́вка.

Umocniony, укрѣплённый, утверждённый.

Umocować, укрѣпи́ть, утверди́ть. || **Umocować kogo do czego**, уполномо́чить.

Umocowanie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, утвержде́ніе; || упочномо́ченіе; || соизволе́ніе, дозволе́ніе.

Umocowany, полновла́стный; || уполномо́ченный, повѣ́ренный.

Umodlić, умоли́ть, упроси́ть.

Umoknąć, смо́кнуть, промо́кнуть.

Umolestować, надоѣ́сть, наску́чить.

Umor, -u, *м.* умо́ра, нату́га. **Do umoru**, **Na umor**, до-упа́ду.

Umordować, *см.* **Zmordować**.

Umorzenie, -nia, *ср.* погаше́ніе, упла́та (*долговъ*). **Umorzenie niedoborów**, сложе́ніе недои́мокъ со счётовъ. **Umorzenie postępowania sądowego**, *см.* **Perempcja**. **Umorzenie kary**, отмѣ́на наказа́нія.

Umotać, запу́тать, затрудни́ть, привести́ въ замѣша́тельство.

Umowa, -y, *ж.* соглаше́ніе; || усло́віе, догово́ръ, контра́ктъ. **Umowa na gotówkę**, усло́віе на нали́чныя де́ньги. **Umowa towarowa (Schlusszettel)**, това́рное усло́віе. **Umowa nadawcza**, догово́ръ на усту́пку.

Umówiny, -owin, *мн.* заключе́ніе усло́вія, догово́ра.

Umowny, усло́вленный, догово́рный.

Umundurować, обмундирова́ть.

Umundurowanie, -nia, *ср.* обмундиро́вка.

Umykać, **Umknąć**, убѣга́ть, убѣжа́ть, избѣга́ть, избѣжа́ть, уходи́ть; || отступа́ть, отступи́ть, уступа́ть, уступи́ть. **Umykaj!** прочь съ доро́ги! **Umknął**, далъ тя́гу, убѣжа́лъ.

Umysł, -u, *м.* духъ; || умъ, ра́зумъ; || смыслъ; || у́мыселъ, за́мыселъ, намѣ́реніе. **Przytomność umysłu**, прису́тствіе ду́ха. **Osłabiony na umyśle**, слабоу́мный. **Z umysłu**, съ у́мысломъ, умы́шленно.

Umyślić, заду́мать, предприня́ть, предположи́ть что́-либо.

Umyślnie, *Нар.* наро́чно, умы́шленно, съ у́мысломъ, съ намѣ́реніемъ.

Umyślność, -ści, *ж.* умы́шленность.

Umyślny, умы́шленный, наро́чный; || наро́чный гоне́цъ.

Umysłowy, у́мственный, разу́мный; || духо́вный. **Władze umysłowe**, у́мственныя спосо́бности. **Praca umysłowa**, у́мственный трудъ.

Umyty, умы́тый.

Umywać, **Umyć**, умы́вать, умы́ть. || **Umywać się**, **Umyć się**, умыва́ться, умы́ться.

Umywadlnik, **Umywalnik**, -a, *м.* **Umywalka**, -i, **Umywalnica**, -y, *ж.* умыва́льникъ, умыва́льница, лоха́нка, *см.* **Miednica**.

Umywanie, -nia, **Umycie**, -cia, *ср.* умыва́ніе, омове́ніе.

Unaszać, **Unaszać się**, *см.* **Unosić**.

Uncja, -ji, *ж.* у́нція, два ло́та.

Unędzić, довести́ до нищеты́.

Unieść, **Unieść się**, *см.* **Unosić**.

Uniesienie, -nia, *ср. см.* **Unoszenie**; || восто́ргъ, восхище́ніе.

Unieśmiertelniać, **Unieśmiertelnić**, обезсме́ртить. || **Unieśmiertelnić się**, обезсме́ртиться, сдѣ́латься безсме́ртнымъ.

Unieszczęśliwić, сдѣ́лать несча́стнымъ.

Unieważnić, уничто́жить, отмѣни́ть, отклони́ть.

Unieważnienie, -nia, *ср.* отмѣне́ніе, отклоне́ніе.

Unieważniony, уничто́женный, отмѣнённый, отклонённый, при́знанный недѣйстви́тельнымъ.

Uniewinniać, **Uniewinnić**, опра́вдывать, оправда́ть. || **Uniewinniać się**, **Uniewinnić się**, опра́вдываться, оправда́ться.

Uniewolić, прину́дить, принево́лить.

Uniform, -u, *м.* мунди́ръ.

Unikać, **Uniknąć**, избѣга́ть, избѣ́гнуть, укрыва́ться, укры́ться.

Unikanie, **Uniknienie**, -nia, *ср.* избѣжа́ніе.

Unikat, -u, *м.* оригина́лъ, по́длинникъ; || еди́нственный экземпля́ръ рѣ́дкой кни́ги, моне́ты и т. д.

Unikczemnić, уничижа́ть, уничижи́ть, унижа́ть, уни́зить, приводи́ть въ презрѣ́ніе.

Uniwersał, -u, *м.* универса́лъ, гра́мота, окру́жное обвѣще́ніе.

Uniwersytet, -u, *м.* университе́тъ.

Uniżać, **Uniżyć**, унижа́ть, уни́зить, уничижа́ть, уничижи́ть. || **Uniżyć się**, **Uniżać się**, унижа́ться, уни́зиться, уничижа́ться, уничижи́ться.

Uniżenie, *Нар.* униже́нно, поко́рно, смире́нно, нижа́йше.

Uniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, уничиже́ніе, поко́рность, смире́ніе.

Uniżoność, -ści, *ж.* униже́нность, рабо́лѣпіе; || почте́ніе, почти́тельность. **Uniżoność komu swoję złożyć**, изъяви́ть кому́ своё почте́ніе, нижа́йшее почте́ніе.

Uniżony, униже́нный, нижа́йшій, поко́рный, поко́рнѣйшій. **Uniżony sługa**, поко́рнѣйшій слуга́.

Unja, -ji, *ж.* у́нія.

Unosić, **Unieść**, поднима́ть, подня́ть. **Nie uniesiesz tego**, не подни́мешь э́того. || Увлека́ть, увле́чь. **Namiętność go uniosła**, страсть увлекла́ его́. || Уноси́ть, унести́, похища́ть, похи́тить. || *Охот.* вына́шивать, обуча́ть (*со́кола, я́стреба*). || **Unosi koń**, ло́шадь закуси́ла удила́. || **Unosić życie**, спаса́ть жизнь. || **Unosić się**, **Unieść się**, носи́ться по во́здуху, лета́ть, пари́ть. || Вспыли́ть, разсерди́ться. || **Uno-**

sić się (za czém), увлека́ться (*чѣмъ*). **гна́ться (за чѣмъ)**, съ жа́ромъ стреми́ться (*къ чему́*); || **Unosić się (nad kim, nad czém)**, восторга́ться (*чѣмъ*). **приходи́ть въ восто́ргъ** (*отъ чего*). **восхища́ться** (*чѣмъ*).

Unoszenie, -nia, *ср.* **унесе́ніе**, похище́ніе; || **Unoszenie się, увлече́ніе**, восхище́ніе.

Unurzać, Unurzyć, погружа́ть, погрузи́ть.

Uobecniać, Uobecnić, воспроизводи́ть. воспроизвести́; || **жи́во представля́ть**, передава́ть, изобража́ть.

Uobojętnić, отчужди́ть, сде́лать чу́ждымъ, отстрани́ть; || *Хим.* **нейтрализова́ть.**

Uobojętnienie, -nia, *ср. Хим.* **нейтрализа́ція**, осредосоле́ніе. **ура́вниваніе.**

Uobyczajać, Uobyczaić, образо́вывать, образова́ть, распространя́ть **цивилизо́ванное общежи́тіе**, смягча́ть **нра́вы.** || **Uobyczajać się, образо́вываться**, свыка́ться съ **цивилизо́ваннымъ общежи́тіемъ**, смягча́ть **свои́ нра́вы.**

Uobyczajenie, -nia, *ср.* **образо́ванность**, смягче́ніе **нра́вовъ, цивилизо́ванное общежи́тіе.**

Uogólniać, Uogólnić, обобща́ть, обобщи́ть.

Uogólnienie, -nia, *ср.* **обобще́ніе.**

Upad, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Upadek, -dku**, *м.* **упа́докъ, паде́ніе**; || **разоре́ніе, лише́ніе**, поте́ря; || * **пониже́ніе** (*кіpсовъ*). **Upadek kredytu, поте́ря креди́та. Upadek na majątku, разоре́ніе име́нія. Upadek na umyśle, малоду́шіе. Upadek na siłach, поте́ря силъ**, *см.* **Perempcja.**

Upadać, Upaść, па́дать, пасть. упада́ть, упа́сть; || **изнемога́ть, изнемо́чь, поддава́ться**; || **разоря́ться**; || **Upadać na nogę, хрома́ть.** || *Юрид.* **Odmawiający wykonania przysięgi, powinien upaść ze skargą, е́сли кто отка́зывается приня́ть прися́гу, въ тако́мъ слу́чаѣ его́ искъ признаётся непра́вильнымъ.**

Upadanie, -nia, *ср.* **па́даніе, разруше́ніе, ве́тхость**; || **изнеможе́ніе.**

Upadek, -dku, (*см.* **Upad**), **паде́ніе, упа́докъ**; || **прекраще́ніе. Upadek terminu, пропуще́ніе сро́ка. Upadek procesu, прекраще́ніе де́ла. Upadek testamentu, отпаде́ніе, недѣйстви́тельность завѣща́нія. Upadek instancji, уничтоже́ніе произво́дства де́ла.**

Upadłość, -ści, *ж.* **упа́докъ**; || *Ком.* **банкро́тство, несостоя́тельность. Upadłość handlowa, гла́сная несостоя́тельность. Upadłość cywilna, несостоя́тельность во вре́мя соверше́нія перево́да до́лга.**

Upadły, па́дшій, упа́вшій. Anioł upadły, па́дшій а́нгелъ; || *Ком.* **несостоя́тельный, обанкру́тившійся.**

Upadnięcie, -cia, *ср.* **паде́ніе, спаде́ніе.**

Upajać, Upoić, пои́ть, напои́ть; || **спа́ивать, спои́ть** (*допьяна*).

Upajający, упои́тельный.

Upajanie, Upojenia, -nia, *ср.* **упое́ніе**; || **опьяне́ніе, хмель.**

Upakować, упако́вывать, ува́зывать, укла́дывать, уку́поривать, тюкова́ть

Upał, -u, *м.* **вной, жара́. жаръ.**

Upalać, Upalić, сжига́ть, сжечь. || **Upalać się, Upalić się, сгора́ть, сгоре́ть, сжига́ться, сже́чься**; || **загора́ть, загоре́ть** (*отъ со́лнца*).

Upalikować, вбить сва́и.

Upamiętały, оду́мавшійся, раска́явшійся.

Upamiętanie, -nia, *ср.* **раска́яніе, созна́ніе въ свои́хъ погрѣшностяхъ.**

Upamiętniać, Upamiętnić, увѣкове́чивать, увѣкове́чить па́мять о ко́мъ-либо, о чёмъ-либо. || **Upamiętniać się, Upamiętnić się, оставля́ть, оста́вить памя́ть по себѣ, напомина́ть, напо́мнить о себѣ.**

Upamiętywać, Upamiętać, усо́вѣщевать, усо́вѣстить, убѣжда́ть, убѣди́ть, образу́мливать, образу́мить. || **Upamiętać się, придти́ въ себя́. образу́миться, оду́маться, спохвати́ться.**

Uparcie, Uparto, *Нар.* **упо́рно, упря́мо.**

Upartość, -ści, упо́рство, упря́мство, *см.* **Upor.**

Uparty, упо́рный, упря́мый, своенра́вный.

Upaść, Upasdź, *см.* **Upadać.**

Upatentować, дать пате́нтъ, дипло́мъ.

Upatentowany, патенто́ванный.

Upatrek, -trka, *м. Бот.* **конопе́льникъ** (*расте́ніе*).

Upatrywać, Upatrzyć, ви́дѣть, уви́дѣть, усма́тривать, усмотре́ть, предусма́тривать, предусмотре́ть, предуга́дывать, предугада́ть; || **избира́ть, избра́ть, выбира́ть, вы́брать. Upatrywać koniec sprawy, предусма́тривать оконча́ніе де́ла. Upatrywać czas do czego, избра́ть удо́бное вре́мя, воспо́льзоваться удо́бнымъ вре́менемъ, найти́ удо́бное вре́мя.**

Upatrzony, подстережённый, замѣ́ченный, усмо́трѣнный. Grać na upatrzoną, игра́ть на вѣрняка́. Polowanie na upatrzonego, охо́та за подстережённымъ звѣремъ.

Upędzać, Upędzić, загоня́ть, загна́ть; || **пресле́довать**; || * **торопи́ть, понужда́ть къ поспѣшности, къ скорѣйшему исполне́нію.** || **Upędzać się, гна́ться. гоня́ться** (*за чѣмъ*). || * **Wiatry upędzać, пра́здно шата́ться, шля́ться.**

Upełnomocnić, уполномо́чить.

Upętać, опу́тать, спу́тать.

Upewniać, Upewnić, увѣря́ть, увѣ́рить, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить; || **укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждать, утверди́ть**; || **обезпе́чивать, обезпе́чить, упро́чивать, упро́чить. Upewniać się, Upewnić się (o czem), удостовѣря́ться, удостовѣриться, увѣря́ться, увѣриться** (*въ чёмъ*); || **укрѣпля́ться, укрѣпи́ться, утверждаться,**

утверди́ться; || **обезпе́чиваться, обезпе́читься, упро́чиваться, упро́читься.**

Upewnienie, -nia, *ср.* **увѣре́ніе, удостовѣре́ніе**; || **обезпе́ченіе, упро́ченіе.**

Upiąć, *см.* **Upinać.**

Upić, Upić się, *см.* **Upijać, Upijać się.**

Upicie się, *см.* **Upijanie się.**

Upiec, Upiec się, *см.* **Piec.**

Upieczenie, -nia, *ср. см.* **Pieczenie.**

Upieczony, испечённый, изжа́ренный.

Upiękniać, Upięknić, Upiększać, Upiększyć, украша́ть, укра́сить.

Upiększać, *см.* **Upiękniać.**

Upiększanie, Upiększenie, -nia, *ср.* украше́ніе, прикра́са.

Upienić, вспѣнить.

Upierać się, Uprzeć się, упо́рствовать, сопротивля́ться, проти́виться, упря́миться.

Upieranie się, -nia się, Uparcie się, -cia się, *ср.* упо́рство, сопротивле́ніе, упря́мство.

Upierzyć, опери́ть, покры́ть пе́рьями.

Upijać, Upić (czego), отпива́ть, отпи́ть. || **Upijać się, Upić się**, напива́ться, напи́ться, быть пья́нымъ.

Upijanie się, -nia się, Upicie się, -cia się, *ср.* опьяне́ніе, пья́нство.

Upilnować, недстере́чь, подкарау́лить.

Upiłować, отпили́ть, распили́ть.

Upinać, Upiąć, прика́лывать, приколо́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить.

Upiór, -ora, *м.* упы́рь, вампи́ръ; || ***кровопи́йца.**

Upłacać, Upłacić, Upłácywać, уплати́ть, выпла́чивать, вы́платить.

Upłacanie, Upłacenie, -nia, *ср.* упла́та, вы́плата.

Upładniać, Upładzać, Upłodnić, оплодотвори́ть. оплодотвори́ть; || распложа́ть, расплоди́ть; || утучня́ть, удабри́вать.

Upładnianie, Upłodnienie, -nia, *ср.* оплодотворе́ніе; || распложе́ніе; || утучне́ніе, удобре́ніе.

Upłakać się, наплака́ться.

Uplantować, вы́ровнять, сравня́ть, нивелирова́ть; || *начерта́ть планъ, про́ектъ, предположи́ть себѣ что́-либо.

Upłaszczyć, сплю́щить, сдѣлать пло́скимъ. сжать.

Uplatać, Upleść, сплета́ть, сплесть, свива́ть, свить; || **Uplatać co czém**, переплета́ть, вплета́ть.

Uplątać, спу́тать, запу́тать.

Upław, -u, *м.* употребительнѣе во мн. ч. **Upławy, -ów**, *Мед.* бѣли (*жѣнская болѣзнь*); || **сѣменотече́ніе** (*у мужчинъ*).

Upławić, спусти́ть, вы́пустить во́ду.

Upławny, сто́чный, сплавный.

Upleniać, Uplenić (czego), уменьша́ть, уменьши́ть, умаля́ть, умали́ть.

Upleść, *см.* **Uplatać.**

Upłoszyć, *см.* **Płoszyć.**

Uplot, -u, *м.* плете́ніе.

Uplotka, -i, *ж.* плетешо́къ (*изъ волосъ*), коси́чка; || пло́скій вито́къ, снуро́къ (*у пла́тья*); || гирля́нда, цвѣто́чная вязь, цвѣто́чный вѣно́къ.

Upluskać, забрызга́ть, вашлёпать; || **Upluskać się, забры́згаться, вашлёпаться.**

Uplwać, оплева́ть.

Upłynność, -ści, *ж.* скоротечность.

Upłynny, скоротечный.

Upływ, -u, *м.* отплы́тіе, стокъ; || прошествіе, минова́ніе, истече́ніе. **Upływ czasu**, истече́ніе, минова́ніе вре́мени. || **Upływ morza**, *см.* **Odpływ.**

Upływać, Upłynąć, уплыва́ть, уплы́ть; || протека́ть, проте́чь; || проходи́ть, пройти́, минова́ть, мину́ть. **Czas upływa**, вре́мя проходи́тъ. **Termin upłynął**, прошёлъ, мину́лъ срокъ.

Upodlać, Upodlić, уничижа́ть, уничижи́ть, унижа́ть, уни́зить.

Upodlenie, -nia, *ср.* уничиже́ніе, униже́ніе, ни́зость.

Upodobać sobie (kogo, co), полюби́ть кого́, находи́ть удово́льствіе въ чёмъ-либо, пристраститься къ чему́-либо. **Upodobał sobie na wsi**, онъ полюби́лъ деревенскую жизнь. || **Upodobać się (komu)**, понра́виться. *Безл.* **Upodobało mi się to a to zrobić**, такъ мнѣ уго́дно бы́ло сдѣлать то и то, мнѣ хотѣлось, такъ мнѣ нра́вилось.

Upodobanie, -nia, *ср.* удово́льствіе, прія́тность; || жела́ніе, скло́нность; || вкусъ; || во́ля, при́хоть; || угода; || усмотрѣніе, благоусмотрѣніе. **Mieć** *или* **znajdować w czém upodobanie**, находи́ть въ чёмъ-либо удово́льствіе. **Czynić, postępować według upodobania**, дѣйствовать по своему́ усмотрѣнію, по своей во́лѣ, по своему́ жела́нію. **Postąpić według czyjego upodobania**, испо́лнить чьё-либо жела́ніе, сдѣлать что́-либо въ уго́ду кому́. **Ożenić się podług upodobania**, *или* **z upodobania**, жени́ться по скло́нности, по стра́сти.

Upodobany, люби́мый, прія́тный, уго́дный.

Upoić, *см.* **Upajać.**

Upojenie, *см.* **Upajanie.**

Upojny, хмельно́й, охмеля́ющій, опьяня́ющій; || *упои́тельный.

Upojony, упоённый; || пья́ный, опьяне́вшій.

Upokarzać, Upokorzyć, усмиря́ть, усмири́ть; || уничижа́ть, уничижи́ть; || покоря́ть, покори́ть, преодолѣва́ть, преодоле́ть; || **Upokarzać się, Upokorzyć się**, смиря́ться, смири́ться, покоря́ться, покори́ться, преодолѣва́ть, преодоле́ть себя́.

Upokorzenie, -nia, *ср.* смире́ніе, униженіе, уничиже́ніе; || покоре́ніе.

Upokorzony, униженный, оскорблённый; || покоре́нный.

Upoliczkować, надава́ть пощёчинъ, отхлеста́ть по щека́мъ.

Upolować, настрѣля́ть (*птицъ*) на охо́тѣ.

Upominać, Upomnieć, припомина́ть, на-

помина́ть; || увѣщава́ть, увѣща́ть, убѣжда́ть, убѣди́ть, угова́ривать, уговори́ть. || **Upominac się (czego или o co)**, проси́ть, упра́шивать (*о чёмъ*); || тре́бовать вы́дачи, тре́бовать наза́дъ.

Upominacz, -a, *м.* увѣща́тель, увѣщева́ющій, угова́ривающій кого́-либо.

Upominalny, увѣща́тельный. **List upominalny**, увѣща́тельное письмо́.

Upominanie, Upomnienie, -nia, *ср.* напомина́ніе, увѣща́ніе, наставле́ніе; || **Upominanie się, Upomnienie się**, упра́шиваніе, тре́бованіе.

Upominek, -nku, *м. Стар.* предостереже́ніе, предувѣдомле́ніе; || пода́рокъ на па́мять.

Upominkowy, подарённый на па́мять.

Upomnieć, *см.* **Upominać**.

Upomnienie, *см.* **Upominanie**.

Upór, -oru, *м.* (*Стар.* **Upora**), упо́рство, упра́мство, насто́йчивость, несгово́рчивость; || запира́тельство.

Uporczywie, упо́рно, упра́мо, насто́йчиво.

Uporczywość, -ści, *ж. см.* **Upór**.

Uporczywy, Uporny, упо́рный, упра́мый; || насто́йчивый, несгово́рчивый.

Upornica, -y, *ж.* упра́мица, упра́мая же́нщина.

Upornie, *Нар.* упо́рно, упра́мо.

Upornik, -a, *м.* упра́мецъ, неслухъ.

Uporny, *см.* **Uporczywy**.

Uporządkować, привести́ въ поря́докъ, убра́ть, устро́ить, установи́ть, размѣсти́ть.

Uporządkowanie, -nia, *ср.* расположе́ніе, распредѣле́ніе, приведе́ніе въ поря́докъ, установка, размѣще́ніе; || *Юрид.* распредѣле́ніе въ поря́дкѣ о́череди.

Uposażać, Uposażyć, дава́ть, дать прида́ное (*за дочерью*); || *одара́ть, жа́ловать, надѣля́ть; || жертвовать, назнача́ть вкладъ (*на церковь и т. п.*).

Uposażenie, -nia, *ср.* надѣле́ніе прида́нымъ; || вкладъ, поже́ртвованіе (*въ церковь и т. п.*); || основно́й капита́лъ, надѣлъ.

Upośledzać, Upośledzić, пренебрега́ть, пренебре́чь, презира́ть, презре́ть.

Upoważniać, Upoważnić, уполномо́чивать, уполномо́чить; || дава́ть, дать поручёніе, дове́ренность; || передава́ть, переда́ть пра́во; || соизволя́ть, соизво́лить, разрѣша́ть, разрѣши́ть, дозволя́ть, дозво́лить.

Upoważnienie, -nia, *ср.* разрѣше́ніе, уполномо́ченіе; || соизволе́ніе, дозволе́ніе; || дове́ренность, поручёніе. **На mocy upoważnienia**, по дове́ренности.

Upowodować, побуди́ть, склони́ть (*къ му*), дать по́водъ; || мотивировать.

Upowodowany, побуждённый, вынужденный; || мотиви́рованный.

Upowszechniać, Upowszechnić, распространя́ть, распространи́ть, обобща́ть, обобщи́ть.

Upowszechnianie, Upowszechnienie, -nia, *ср.* распростране́ніе, обобще́ніе.

Upowszechniony, распространённый, обобщённый.

Upowszedniać, Upowszednić, вводи́ть, ввести́ во всеобщее употребле́ніе; || *опо́шлить.

Upowszednianie, Upowszednienie, -nia, *ср.* всеобщее употребле́ніе; || *опо́шленіе.

Upozornić, придать лу́чшій видъ чему́-либо, прикра́сить, разцвѣти́ть.

Upozorować, поста́вить на ви́дъ, обрати́ть вниманіе.

Uprać, *см.* **Prać**.

Upracować się, утоми́ться, уста́ть отъ рабо́ты.

Upragnąć, жа́ждать, почу́вствовать жа́жду.

Upragnienie, -nia, *ср.* жа́жда; || си́льное жела́ніе, алчба́, вожделѣніе; || нетерпѣніе.

Upragniony, жа́ждущій; || жела́нный, вожделённый; || жа́дный. **Upragniony sławy**, жа́ждущій сла́вы, славолюби́вый. **Upragniony bogactwa**, жа́денъ къ бога́тствy. **Jestem wielce upragniony widzieć koniec téj sprawy**, мнѣ чрезвыча́йно жела́тельно уви́дѣть коне́цъ э́того дѣла. **Gość upragniony**, жела́нный гость.

Upraszać, Uprosić (kogo o co), упра́шивать, упроси́ть. **Uprosić u kogo co, na kim**, вы́просить что́-нибудь у кого́.

Upraszanie, -nia, *ср.* упра́шиваніе, ходата́йство, домога́тельство.

Uprawa, -y, *ж.* (**roli**), паха́ніе, пахота́, вспа́шка, обрабо́тываніе, обрабо́тка земли́. **Uprawa lasów**, лѣсово́дство. **Uprawa tytuniu**, разведе́ніе табаку́. **Uprawa ogrodów**, садово́дство. **Uprawa roślin**, разведе́ніе растеній. **Uprawa umysłu**, образова́ніе ума́.

Uprawca, -y, *м.* земледѣлецъ, хлѣбопа́шецъ.

Uprawiać, Uprawić, приготовля́ть, пригото́вить, воздѣлывать, воздѣлать; || вспа́хивать, вспаха́ть, обрабо́тывать, обрабо́тать землю.

Uprawianie, Uprawienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, воздѣлываніе, обрабо́тываніе земли́.

Uprawiony, пригото́вленный, воздѣ́ланный, обрабо́танный.

Uprawniać, Uprawnić, узаконя́ть, узаконя́ть, признава́ть, призна́ть зако́нными; || скрѣпля́ть, засвидѣтельствовать зако́нною фо́рмою.

Uprawnienie, -nia, *ср.* узаконе́ніе, призна́ніе зако́нными; || скрѣпле́ніе, засвидѣтельствованіе зако́нною фо́рмою. *Юрид.* **Uprawnienie dzieci naturalnych**, узаконе́ніе дѣте́й рождённыхъ внѣ бра́ка.

Uprawniony, узаконенный; || скрѣплённый, засвидѣтельствованный зако́нною фо́рмою.

Uprawny, обрабо́танный, воздѣ́ланный,

|| приготóвленный; || * образóванный. **Umysł uprawny**, образóванный, развитый умъ.

Uprawomocnić, ввести́ въ зако́нную си́лу, утверди́ть зако́нным поря́дком.

Uprawomocnienie, -nia, *ср.* вступле́ніе въ зако́нную си́лу, призна́ніе зако́нным.

Uprażyć, *см.* **Prażyć**.

Uprojektować, вознаме́риться, предположи́ть себѣ́, соста́вить планъ.

Uprojektowanie, -nia, *ср.* наме́реніе, предположе́ніе, планъ.

Uproporcjonować, сораз мѣ́рить.

Uprościć, упрости́ть.

Uprosić, *см.* **Upraszać**. **Uprosić się u kogo**, отпроси́ться у кого́. испра́шивать себѣ́ дозволе́ніе на отлу́чку.

Upreszony, вы́прошенный, вы́моленный.

Uprowadzać, Uprowadzić, уводи́ть, уве́сть, выводи́ть, вы́вѣсть; || похища́ть, похи́тить; || освобожда́ть, освободи́ть.

Uprowadzenie, -nia, *ср.* уво́дъ, похище́ніе.

Uprowjantować, Uprowidować, снабди́ть жи́зненными припа́сами, *см.* **Prowjantować**.

Upróżniać, Upróżnić (czego), убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть, умаля́ть, умали́ть. || **Upróżniać się**, лиша́ться.

Uprząść, спрясть. ***Uprząść sobie co w głowie**, вбить себѣ́ что-либо въ го́лову.

Uprzątać, Uprzątnąć, убира́ть, убра́ть, прибира́ть, прибра́ть. **Uprzątnąć kogo**, спрова́дить кого́ на тотъ свѣ́тъ, изба́виться отъ кого́, уби́ть. **Uprzątnąć wszystkie zawady**, устрани́ть всѣ препя́тствія. **Uprzątnąć miejsce**, очи́стить мѣ́сто.

Uprzątniony, у́бранный, при́бранный; || очи́щенный; || устранённый (*отъ препя́тствій, затрудне́ній*).

Uprząż, -ęży, *ж.* у́пряжь.

Uprzeć się, *см.* **Upierać się**.

Uprzedni, предвари́тельный.

Uprzedzać, Uprzedzić, опере́живать, опередить, обгоня́ть, обогна́ть; || упрежда́ть, упреди́ть, предупрежда́ть, предупреди́ть, предваря́ть, предвари́ть, предувѣдомля́ть, предувѣдоми́ть; || предубѣжда́ть, предубѣди́ть. **Uprzedzać czyje życzenia**, предупрежда́ть чьи жела́нія. **Uprzedzić przyjaciela o grożącem mu niebezpieczeństwie**, предупреди́ть прія́теля объ угрожа́ющей ему́ опа́сности. || **Uprzedzać się** (*o kim, o czém*), быть предубѣждённымъ (*про́тивъ кого́, про́тивъ чего́*).

Uprzedzający, извѣсти́тельный, увѣдоми́тельный.

Uprzedzanie, Uprzedzenie, -nia, *ср.* упрежде́ніе, предупрежде́ніе, предваре́ніе, увѣдомле́ніе, предувѣдомле́ніе; || **Uprzedzenie**, предубѣжде́ніе, предразсу́докъ.

Uprzedzony, предупреждённый, предварённый, **предувѣдомленный**; || **предубѣждённый**.

Uprzejmie, *Нар.* **благоскло́нно, радушно**, привѣ́тливо, ла́сково, и́скренно.

Uprzejmość, -ści, *ж.* **благоскло́нность, радушіе, привѣ́тливость, ла́сковость**, и́скренность.

Uprzejmy, благоскло́нный, **радушный**, привѣ́тливый, ла́сковый, и́скренній.

Uprzyjemniać, Uprzyjemnić, услажда́ть, усладить, дѣ́лать прія́тнымъ, доставля́ть удово́льствіе.

Uprzykrzać się, наскуча́ть, наску́чить, докуча́ть, доку́чить, надоѣда́ть, **надоѣсть, досаждать, досадить**.

Uprzykrzanie się, Uprzykrzenie się, -nia się, *ср.* доку́чливость, надоѣдливость, назо́йливость, доку́ка; || отвраще́ніе.

Uprzykrzenie, *Нар.* доку́чливо, надоѣдливо, несно́сно.

Uprzykrzony, доку́чливый, ску́чный, надоѣдливый, несно́сный, назо́йливый.

Uprzytomniać, Uprzytomnić, припомина́ть, припо́мнить, жи́во представля́ть, предста́вить себѣ́.

Uprzywilejować, дать, пожа́ловать привиле́гію (*кому́*).

Uprzywilejowanie, -nia, *ср.* **вы́дача**, пожа́лованіе привиле́гіи.

Uprzywilejowany, привилегиро́ванный; || преиму́щественный, по́льзующійся исключи́тельнымъ пра́вомъ.

Upsnąć się, спотыкну́ться, споткну́ться, оступи́ться; || * ошиби́ться, сдѣ́лать про́махъ, сре́заться.

Upstrzyć, Upstrzyć się, *см.* **Pstrzyć**.

Upulchnić, *см.* **Pulchnieć**.

Upust, -u, *м.* стокъ, вытека́ніе, истече́ніе; || шлюзъ; || перемы́чка, гать, плоти́на; || *Хир.* фонтане́ль, за́волока; || *Архит.* на́долбня, щитъ.

Upuszczać, Upuścić, упуска́ть, упусти́ть, роня́ть, уронить, выпуска́ть, вы́пустить, спуска́ть, спусти́ть. **Upuścić szklankę**, вы́пустить изъ рукъ, урони́ть стака́нъ. **Upuścić cugle z rąk**, вы́пустить во́жжи изъ рукъ. **Upuścić okazją**, упусти́ть, пропусти́ть слу́чай. **Upuścić sprawę**, проигра́ть тя́жбу, дѣ́ло. **Upuścić co w targu**, сдѣ́лать усту́пку, сба́вить цѣ́ну. **Upuścić wody ze stawu**, спусти́ть во́ду изъ прудá. **Upuścić komu krew**, пусти́ть, бро́сить кому́ кровь.

Upuszczanie, Upuszczenie, -nia, *ср.* спуска́ніе, спускъ; || истече́ніе, **отлива́ніе**, выпуска́ніе; || сба́вка, усту́пка (*въ цѣнѣ*); || **Upuszczenie okazji**, упуще́ніе, пропуще́ніе слу́чая; || **Upuszczenie krwi**, пуска́ніе, броса́ніе кро́ви.

Upysznić, **придать великоле́піе**, возвели́чить.

Urąbać, **отрубить, отколоть**.

Urabiać, Urobić, сдѣ́лать, **составля́ть**, соста́вить, приготовля́ть, пригото́вить, **приспособля́ть, приспосо́бить, вырабо́-**

тывать, **вы́работать**, **отдѣ́лывать**, **отдѣ́лать**.

Uraczać, **Uraczyć**, **по́дчивать**, **упо́дчивать**. **Uraczyć się**, **подгуля́ть**, **напи́ться пья́нымъ**.

Urada, **-y**, **ж.** *Стар.* **постановле́ніе**, **опредѣле́ніе**.

Uradować, **Uradować się**, *см.* **Radować**.

Uradzić, **постанови́ть**, **опредѣ́лить**, **рѣши́ть**.

Urągać, **Urągać się (z kogo)**, **руга́ться**, **язви́тельно насмѣха́ться**, **издѣва́ться**, **глуми́ться**; || **дразни́ть**; || **отзыва́ться съ презрѣ́ніемъ о ко́мъ**, **злосло́вить** (*кого*).

Urągacz, **-a**, *м.* **руга́тель**, **поноси́тель**, **злосло́въ**.

Urąganie, **-nia**, *ср.* **(komu)**, **Urąganie się (z kogo)**, **поруга́ніе**, **руга́тельство**, **злосло́віе**, **зла́я**, **го́ркая насмѣшка**, **пересмѣ́иваніе**.

Urągliwie, *Нар.* **руга́тельно**, **язви́тельно**, **насмѣшливо**.

Urągliwy, **руга́тельный**, **язви́тельный**, **насмѣшливый**.

Uraniać, *см.* **Ronić**.

Uranić, *см.* **Ranić**, **Zranić**.

Urastać, **вырастать**, **возраста́ть**, **подраста́ть**.

Uratować, **спасти́**, **изба́вить**.

Uratowanie, **-nia**, *ср.* **спасе́ніе**, **избавле́ніе**.

Uraz, **-u**, *м.* *Стар.* **уши́бъ**, **поврежде́ніе**, **ра́на**; || **оби́да**, **оскорбле́ніе**, *см.* **Uraza**; || **преткнове́ніе**, **препа́тствіе**, **препо́на**; || *см.* **Ruptura**.

Uraza, **-y**, **ж.** **оби́да**, **оскорбле́ніе**. **Mieć urazę do kogo**, **быть кѣмъ недово́льнымъ**, **питать неудово́льствіе про́тивъ кого́**, **серди́ться на кого́**.

Urażać, **Urazić**, **ушиба́ть**, **ушиби́ть**, **повреждать**, **поврежди́ть**, **ра́нить**, **пора́нить**, **разверѣживать**, **развереди́ть**; || **оскорбля́ть**, **оскорби́ть**, **разсерди́ть**, **обижа́ть**, **оби́дѣть**. || **Urażać się**, **Urazić się**, **ушиба́ться**, **ушиби́ться**; || **оскорбля́ться**, **оскорби́ться**, **обижа́ться**, **оби́дѣться**, **разсерди́ться**, **раздража́ться**, **раздражи́ться**.

Urazitelność, *см.* **Urażliwość**.

Urazitelny, *см.* **Urażliwy**.

Urażliwie, *Нар.* **оскорби́тельно**.

Urażliwość, **-ści**, *ж.* **оби́дчивость**, **щекотли́вость**; || **раздражи́тельность**, **чувстви́тельность**; ||*Мед.* **неизлечи́мость ра́ны**.

Urażliwy, **оби́дчивый**, **щекотли́вый**; || **раздражи́тельный**, **чувстви́тельный**.

Urażony, **оби́женный**, **оскорблённый**.

Uregestrować, **Urejestrować**, **внести́ въ спи́сокъ**.

Uregulować, *см.* **Regulować**.

Uret, *см.* **Urzet**.

Urlop, **-u**, *м.* **о́тпускъ**, **увольне́ніе**. **Na urlopie**, **въ отпуску́**.

Urlopnik, **-a**, **Urlopowany**, **-ego**, *м.* **находя́щійся въ отпуску́**, **отпускно́й**.

Urlopowanie, **-nia**, *ср.* **вы́дача о́тпуска**.

Urlopowany, **находя́щійся въ отпуску́**.

Urna, **-y**, *ж.*, *см.* **Popielnica**.

Urobić, *см.* **Urabiać**.

Urobiony, **сдѣланный**, **вы́работанный**, **составленный**, **приготовленный**, **приспосо́бленный**.

Drobny, **удо́бный для обрабо́тки**, **для отдѣлки**; || **ко́вкій**, **тягу́чій** (*о металлахъ*).

Uroczo, *Нар.* **очарова́тельно**, **восхити́тельно**, **плѣни́тельно**.

Uroczy, **очарова́тельный**, **восхити́тельный**, **плѣни́тельный**.

Uroczyć, **загова́ривать**, **заколдо́вывать**, **обворажи́вать**, **очаро́вывать**.

Uroczyście, **торже́ственно**.

Uroczysko, **-a**, **Uroczyczcze**, **-a**, *ср.* **уро́чище**, **межево́й знакъ**, **приро́дная межа́**.

Uroczystość, **-ści**, *ж.* **торжество́**, **пра́вдненство**, **пра́зднованіе**. **Uroczystość małżeńska**, **бра́чный обря́дъ**.

Uroczysty, **торже́ственный**, **пра́здничный**.

Uroda, **-y**, *ж.* **ростъ**, **станъ**, **оса́нка**; || **ста́тность**, **стро́йность**, **благообра́зіе**, **красота́**, **краси́вость**.

Urodliwy, **Urodny**, *см.* **Urodziwy**.

Urodzaj, **-ju**, *м.* **урожа́й**.

Urodzajność, **-ści**, *ж.* **плодоро́діе**, **плодоро́дность**.

Urodzajny, **плодоро́дный**, **плодоно́сный**.

Urodzenie, **nia**, *ср.* **роды́**, **рожде́ніе**; || **произведе́ніе**; || **родъ**, **происхожде́ніе**. **Człowiek dobrego urodzenia**, **человѣкъ зна́тнаго ро́да**, **происхожде́нія**.

Urodzić, **Urodzić się**, *см.* **Rodzić**, **Rodzić się**.

Urodzinny, **относя́щійся ко дню рожде́нія**.

Urodziny, **-dzin**, *мн.* **день рожде́нія**.

Urodziwość, **-ści**, *ж.* **благообра́зіе**, **краси́вость**, **стро́йность**.

Urodziwy, **благообра́зный**, **краси́вый**, **стро́йный**.

Urodzony, **рождённый**, **урождённый**. **Dobrze urodzony**, **зна́тнаго ро́да**, **происхожде́нія**.

Uroić, **Uroić się**, *см.* **Rolć**.

Urojenie, **-nia**, *ср.* **при́зракъ**, **мечта́**, **химе́ра**, **обма́нъ**, **заблужде́ніе**.

Urojony, **мечта́тельный**, **при́зрачный**, **вообража́емый**, **мни́мый**, **вы́думанный**.

Urok, **-u**, *м.* **очарова́ніе**, **очарова́тельность**, **пре́лесть**; || **заго́воръ**, **заговарива́ніе**, **нашёптываніе**, **колдовство́**; || **по́рча**, **сглазъ**, **изуро́чиваніе**.

Urokliwy, **уро́чливый**.

Uron, **-u**, *м.* **уро́нъ**, **ущербъ**, **у́быль**, **убы́токъ**.

Uronić, **уронить**, **растра́тить**.

Uronienie, **-nia**, *ср.* **растра́та**.

Urość, *см.* **Rosnąć**.

Urościć, **вы́ростить**; || **Urościć co sobie**, **вбить себѣ́ что́ въ го́лову**, **возмечта́ть**.

Urościć pretensją do czego, имѣть большія претензіи *или* притязанія на что-нибудь, много о себѣ думать.

Urosić, *см.* **Rosić, Zrosić.**

Urost, -u, *м.* ростъ, величина, высота.

Uroszczenie, -nia, *ср.* притязаніе, требовательность.

Urównać, *см.* **Równać.**

Urównanie, *см.* **Równanie.**

Urt, *см.* **Hurt.**

Uruchomić, привести въ движеніе.

Uruchomienie, -nia, *ср.* приведеніе въ движеніе.

Urwa, -y, *ж.* обрывъ, обвалъ, *см.* **Urwisko**; || глыба; || **Urwy, Urw**, *мн.* драка, схватка, потасовка. **Na urwę z kim iść, na urwisz**, схватить, сорвать, какъ-нибудь обануть. **Robić na urwę**, дѣлать какъ ни попало.

Urwaniec, -ńca, *м.* висѣльникъ, бездѣльникъ, воръ, мошенникъ.

Urwipołeć, -cia, Urwis, Urwisz, -a, *м.* воришка, мазурикъ, мошенникъ.

Urwisko, -a, *ср.* обвалъ, обрывъ; || провалъ, пропасть; || утёсъ.

Urwisto, обрывисто, круто.

Urwisty, обрывистый, крутой, утёсистый.

Urwisz, Urwis, -a, *м.* плутъ, воришка, мазурикъ; || негодяй, сорванецъ.

Urychlić, ускорить; || поторопить.

Uryna, -y, *ж.* моча, урина.

Urynny, Urynowy, мочевой.

Urywać, Urwać, прерывать, прервать, отрывать, оторвать; || * утаить, удержать что-нибудь, поживиться чѣмъ-нибудь, сорвать. * **Urwało mu się w mowie**, замялся въ разговорѣ, сталъ, пришёлъ въ тупикъ. || **Urywać się, Urwać się**, срываться, сорваться, отрываться, оторваться.

Urywczo, отрывочно, урывками, украдкою.

Urywczy, отрывочный.

Urywek, -wka, *м.* отрывокъ.

Urywkowo, отрывочно, безсвязно, безпорядочно.

Urywkowy, отрывочный, безсвязный, безпорядочный.

Urząd, -ędu, *м.* чинъ, должность, званіе, служебная обязанность; || присутственное мѣсто, управленіе. **Piastować urząd**, отправлять должность. **Złożyć urząd**, отказаться отъ должности. **Urząd sądowy**, судебное мѣсто. **Urząd publiczny**, прокурорскій надзоръ. **Urząd pocztowy**, почтовое управленіе. **Urząd lekarski**, врачебная управа. **Urząd doradczy**, совѣщательное присутствіе. **Urząd leśny**, лѣсное управленіе. **Z urzędu**, по должности, по службѣ, по усмотрѣнію, по требованію (*суда*). **Sąd nakazał to z urzędu**, судъ предписалъ это по собственному усмотрѣнію. || * **Na urząd**, позаказу, назаказъ, нарочно.

Urządzać, Urządzić, устроивать, устроить, приводить, привести въ порядокъ, располагать, расположить, учреждать, учредить, основывать, основать, устанавливать, установить. || **Urządzać się, Urządzić się**, устроиваться, устроиться, располагаться, расположиться, основываться, основаться, устанавливаться, установиться, учреждаться, учредиться, обзаводиться, обзавестись, заводиться, завестись домомъ.

Urządzający, учредительный, устройтельный, распорядительный.

Urządzanie, Urządzenie, -nia, *ср.* устройство, учрежденіе, заведеніе, назначеніе, распоряженіе, управленіе, постановленіе, приведеніе въ порядокъ размѣщеніе. **Urządzenie lasów**, лѣсоустройство.

Urządziciel, -a, *м.* распорядитель.

Urządzony, устроенный учрежденный, расположенный, заведенный, приведенный въ порядокъ.

Urzec, *см.* **Urzekać.**

Urzeczywistniać, Urzeczywistnić, осуществлять, осуществить, исполнять, исполнить. || **Urzeczywistniać się, Urzeczywistnić się**, осуществляться, осуществиться, исполняться, исполниться, сбываться, сбыться.

Urzędniczka, -i, *ж.* чиновница, жена чиновника.

Urzędniczy, чиновничій.

Urzędnik, -a, *м.* чиновникъ, должностное лицо. **Urzędnik aktowy**, нотаріусъ. **Urzędnik do pisma**, канцелярскій чиновникъ.

Urzędować, занимать, отправлять должность, состоять на службѣ.

Urzędowanie, -nia, *ср.* правленіе, управленіе; || должность, служебная обязанность, отправленіе должности.

Urzędownie, Urzędowo, оффиціально, по службѣ.

Urzędowy, Urzędowny, оффиціальный, служебный.

Urzędujący, состоящій на службѣ.

Urzekać, Urzec, урочить, пріурочить, приворажывать, приворожить; || заговаривать, заговорить, нашептывать, нашептать, заколдовывать, заколдовать.

Urzet, -u, *м. Бот.* вайда, синильщикъ (*растеніе*).

Urzetelniać, Urzetelnić, исполнять, исполнить, совершать, совершить, доказывать, доказать на дѣлѣ, сдерживать, сдержать данное слово *или* обѣщаніе; || пересматривать, пересмотрѣть, повѣрять, повѣрить (*счетъ*). || **Urzetelniać się, Urzetelnić się**, выплачивать, выплатить долгъ, расквитаться, расчитаться.

Urzetelnienie, -nia, *ср.* исполненіе, осуществленіе; || повѣрка, свѣрка.

Urzezać, отрѣзать.

Urznięcie, -cia, *ср.* обрѣзъ, отрѣзъ.

Urzucać, Urzucić, попада́ть, попа́сть, сбива́ть, сбить. **Urzucić dziewięć kręgłów**, сбить, свали́ть, де́вять ке́глей.

Urzynać, Urznąć (*Стар.* **Urzezać**), урѣ́зывать, урѣ́зать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать; || *Хир.* отнима́ть, отня́ть, отрѣ́зывать, отрѣ́зать; || ***Urznąć kogo**, уда́рить кого́, нанести́ кому́ си́льный уда́ръ. || **Urzynać się, Urznąć się**, обрѣ́зываться, обрѣ́заться; || зарѣ́заться.

Urzynanie, -nia, *ср.* отрѣ́зываніе; || *Хир.* отнима́ніе (*руки́ и т. п.*).

Usadka, Usadzka, -i, *ж.* заса́да.

Usadowić, Usadowić się, *см.* **Sadowić**.

Usadowiony, водворённый, упро́ченный, возведённый, утверждённый.

Usadzać, Usadzić, сажа́ть, сади́ть, посади́ть, уса́живать, усади́ть, насажда́ть, насади́ть, засади́ть. || **Usadzać się, Usadzić się**, насѣда́ть, насѣсть (*на кого*), напада́ть, напа́сть, напуска́ться, напусти́ться, нава́ливаться, нагали́ться, притѣсня́ть, притѣсни́ть, придира́ться, придра́ться.

Usamowolnić, освободи́ть, отпусти́ть на во́лю. **Usamowolnić włościan**, освободи́ть отъ крѣпостно́й зави́симости.

Usamowolnienie, -nia, *ср.* освобожде́ніе; || о́тпускъ на во́лю (*рабовъ*), освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости; || эмансипа́ція; || *Юрид.* призна́ніе самостоя́тельности.

Uschłość, -ści, *ж.* су́хость, за́суха, сушь.

Uschły, засо́хшій, сухо́й.

Uścielać, Uścielać, Usłać, стлать, постила́ть, постла́ть, укла́дывать, уложи́ть, разкла́дывать, разложи́ть. || *Прола́гать, пробива́ть (*доро́гу*).

Uścisk, -u, *м.* объя́тіе.

Uściskać, Uścisnąć, обнима́ть, обня́ть.

Uściskanie, Uściśnienie, -nia, *ср.* обнима́ніе, объя́тіе.

Usiadać, Usiąść, Usieść, сади́ться, сѣсть. ***Na gardle komu usieść**, насѣсть, напусти́ться на кого́, одолѣ́ть кого́.

Usiadka, -i, *ж.* посидѣ́лки, *мн.*; || присѣ́стъ.

Usiarkować, Usiarczyć, насѣ́ривать сѣ́рить.

Usidlać, Usidlić, лови́ть силка́ли, лови́ть, пойма́ть въ сѣ́ти. || **Usidlać się, Usidlić się**, попа́сть въ сѣ́ти, въ лову́шку, въ силки.

Usiedzieć, усидѣ́ть (*на одно́мъ мѣ́стѣ*), посидѣ́ть. || **Usiedzieć się**, насидѣ́ться.

Usiekać, Usiec, отсѣка́ть, отсѣ́чь, отруба́ть, отруби́ть.

Usiłek, -łku, *м.* уси́ліе, напряже́ніе силъ.

Usilnie, уси́льно, неосла́бно, неотсту́пно, настоя́чиво.

Usilny, уси́льный, неотсту́пный, насто́йчивый, неосла́бный.

Usiłować, уси́ливаться, напряга́ть си́лы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, стара́ться, пе́чься, забо́титься.

Usiłowanie, -nia, *ср.* уси́ліе, ста́раніе; || покуше́ніе. **Usiłowanie przestępstwa**, покуше́ніе на преступле́ніе.

Uskakiwać, *см.* **Uskoczyć**.

Uskąpiać, Uskąpić, умень ша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить, отка́зывать, отказа́ть себѣ́ въ чёмъ.

Uskarbić, *см.* **Skarbić**.

Uskarżać się na kogo, na co, жа́ловаться на кого́, на что́. **Uskarżać się komu, przed kim**, сѣтовать, выража́ть свои́ жа́лобы пе́редъ кѣ́мъ, роптать.

Usklepiać, Usklepić, выводи́ть, вы́вести сво́ды.

Usklnić, вы́полировать, вы́шлифовать, вы́лощить.

Uskoczyć, отскочи́ть, избѣ́гнуть. **Uskoczyć na bok, na stronę**, отскочи́ть въ бокъ, въ сто́рону. **Uskoczyć kary**, избѣ́гнуть наказа́нія.

Uskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ.

Uskramiać, Uskromić, укроща́ть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть, воздержи́вать, воздержа́ть, обу́здывать, обузда́ть. || **Uskramiać się, Uskromić się**, укроща́ться, укроти́ться, смиря́ться, смири́ться, воздержи́ваться, воздержа́ться.

Uskrobać, соскобли́ть; || ***убѣжа́ть, улизну́ть, удра́ть.

Uskrzydlić, окрыли́ть.

Uskrzydlony, окрылённый.

Uskrzynąć, Uskrzypnąć, ущеми́ть, прищеми́ть. || **Uskrzynąć się, Uskrzypnąć się**, ущеми́ться, ущеми́ть па́лецъ въ дверя́хъ.

Uskubać, Uskubnąć, ущипну́ть; || ощипа́ть (*пе́рья*), *см.* **Skubać**.

Uskuteczniać, Uskutecznić, исполня́ть, испо́лнить, совершать, соверши́ть, ока́нчивать, око́нчить, приводи́ть, привести́ къ концу́, доводи́ть, довести́ до конца́; || осуществи́ть.

Uskutecznienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе, оконча́ніе, приведе́ніе къ концу́, доведе́ніе до конца́; || осуществле́ніе; || **Uskutecznienie wypłaty**, упла́та, выдача де́негъ. **Uskutecznienie wpisu na dobrach nieruchomych**, запи́ска статей на недви́жимыхъ иму́ществахъ.

Uskwarzyć, изжа́рить.

Usłać, *см.* **Uścielać**.

Usłachcać, Usłachetniać, *см.* **Uszlachcać, Uszlachetniać**.

Usławić, *см.* **Sławić**.

Usłinić, *см.* **Ślinić**.

Usłonić, предохрани́ть, укры́ть, заслони́ть. || **Usłonić się**, укры́ться (*отъ кого́*), избѣ́жать (*кого́*), заслони́ться (*отъ кого́*).

Usłuchać, послу́шаться, послѣ́довать чьему́-либо сове́ту.

Usługa, -i, *ж.* услу́га.

Usługacz, -a, *м.* служи́тель, прислу́жникъ, слугá.

Usługiwać, услу́живать, прислу́живать'

Usługiwanie, -nia, *ср.* услу́живание, угожде́ніе.

Usłużnie, услу́жливо, обяза́тельно.

Usłużność, -ści, *ж.* услу́жливость.

Usłużny, услу́живый, угóдливый, гото́вый къ услу́гамъ.

Usłużony, воспóльзовавшійся услу́гою.

Usłużyć, услужи́ть.

Usłyszeć, услы́шать.

Usmarkać się, засморка́ться, запа́чкаться сопля́ми.

Uśmiać się, нахохота́ться, насмея́ться вдóволь.

Uśmiech, -u, *м.* улы́бка.

Uśmiechać się, Uśmiechnąć się, улыба́ться, улыбну́ться.

Uśmiechliwy, улыба́ющійся, весёлый.

Uśmierzać, Uśmierzyć, укроща́ть, укроти́ть, усмира́ть, усмири́ть, обу́здывать, обуздáть, унима́ть, уня́ть, успокóивать, успокóить, утоля́ть, утоли́ть. **Uśmierzyć gniew czyj**, удержа́ть, смягчи́ть чей гнѣвъ. **Uśmierzyć ból**, уня́ть боль. **Uśmierzyć głód, pragnienie**, утоли́ть го́лодъ, жа́жду. **Uśmierzyć bunt**, подави́ть, усмири́ть бунтъ.

Uśmierzający, uspokoи́tельный, утоля́ющій, смягча́ющій, мягчи́тельный.

Uśmierzanie, Uśmierzenie, -nia, *ср.* усмире́ніе, обуздáніе, укроще́ніе, унима́ніе, утоле́ніе, смягче́ніе, успокоéніе.

Usmolić, Usmolić się, *см.* **Smolić.**

Usnąć, *см.* **Usypiać.**

Usnadnić, облегчи́ть, спосóбствовать.

Uśniedzić, покры́ть ржáвчиною. || **Uśniedzić się**, ржáвѣть, заржáвѣть.

Usnować, Usnuć, ссучи́ть; || сдѣлать осно́ву (*для тка́ни*); || *спу́тать, запу́тать, связа́ть; || *вы́думать, вы́мыслить, заду́мать, изобрѣсти́.

Uspakajać, Uspokajać, Uspokoić, успока́ивать, успокóить, утиша́ть, ути́шить, укроща́ть, укроти́ть, унима́ть, уня́ть, утоля́ть, утоли́ть. || **Uspakajać się, Uspokoić się**, успокóиваться, успокóиться, утиха́ть, ути́хнуть, стиха́ть, сти́хнуть.

Uspakajanie, Uspokojenie, -nia, *ср.* успокóиваніе, успокоéніе.

Uśpić, *см.* **Usypiać.**

Uśpienie, -nia, *ср.* усыпле́ніе.

Usprawnić (rzekę), сдѣлать рѣку судохóдною.

Usprawnienie, -nia, *ср.* приведéніе рѣки́ въ судохóдное состоя́ніе.

Uspokoić, *см.* **Uspakajać.**

Uspokoiciel, -a, *м.* умири́тель, успокои́тель.

Uspokojenie, *см.* **Uspakajanie.**

Usposabiać, Usposobić, обуча́ть, обучи́ть, наставля́ть, наста́вить, приспособля́ть, приспосóбить, приготовля́ть, приготóвить, подготовля́ть, подготóвить. **Usposabiać kogo na śmierć**, приготовля́ть кого́ къ сме́рти.

Usposabianie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, подготовле́ніе, приспособле́ніе.

Usposobienie, -nia, *ср.* спосóбность, склóнность, расположéніе; || приготóвленность, настроéніе.

Usprawiedliwiać, Usprawiedliwić, опра́вдывать, оправда́ть, извиня́ть, извини́ть. || **Usprawiedliwiać się, Usprawiedliwić się**, опра́вдываться, оправда́ться, извиня́ться, извини́ться.

Usprawiedliwiający, уважи́тельный, заслу́живающій внима́нія.

Usprawiedliwianie, Usprawiedliwienie, -nia, *ср.* оправда́ніе, извине́ніе. **Usprawiedliwienie powodów**, объясне́ніе причи́нъ.

Ussać, вы́сосать.

Usta, -ust, *мн.* ротъ, уста́; || гу́бы. **Co w ustach, или w uściech, to i w sercu**, что́ на ду́шѣ, то и на языкѣ. **Nie śmieć ust otworzyć**, не смѣть откры́ть рта. **Zatkać komu usta**, зажа́ть кому́ ротъ, заста́вить его́ замолча́ть. **Nowina ta z ust do ust przechodzi**, э́та но́вость повторя́ется всѣ́ми, облета́етъ всѣхъ.

Ustać, *см.* **Ustawać.**

Ustalać, Ustalić, утвержда́ть, утверди́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, упро́чивать, упро́чить.

Ustalenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе укрѣпле́ніе, упроче́ніе. *Юрид.* **Ustalenie własności**, укрѣпле́ніе права́ со́бственности.

Ustanawiać, Ustanowić, устана́вливать, установи́ть, постана́вливать, постанови́ть, учрежда́ть, учреди́ть, назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣ́лить.

Ustanek, -nku, *м.* остано́вка, перерывъ. **Bez ustanku**, безпрерывно, безпреста́нно.

Ustanie, -nia, *ср.* прекраще́ніе, *см.* **Ustawanie.**

Ustanowiciel, -a, *м.* учреди́тель, основа́тель.

Ustanowienie, -nia, *ср.* установле́ніе, постановле́ніе, учрежде́ніе. *Юрид.* **Ustanowienie przedmiotu czynu**, обнару́женіе происше́ствія.

Ustąpić, *см.* **Ustępować.**

Ustąpienie, *см.* **Ustępowanie.**

Ustatecznić, *см.* **Ustatkować.**

Ustatkować, Ustatecznić co, укрѣпи́ть, утверди́ть, упро́чить; || повѣрить, поста́вить (*часы́*); || **Ustatkować kogo**, остепени́ть, сдѣлать степе́нным, образу́мить кого́. || **Ustatkować się**, остепени́ться; || ути́хнуть, успокóиться.

Ustawa, -y, *ж.* положéніе; || учрежде́ніе, постановле́ніе, установле́ніе, уложе́ніе, уста́въ, стату́тъ, регла́ментъ; || зако́нъ. **Ustawa zasadnicza**, основно́й зако́нъ. **Ustawa karna**, уложе́ніе о наказа́ніяхъ уголо́вныхъ и испра́вительныхъ (*см.* **Prawo**). **Ustawa towarzystwa, akademji**, уста́въ о́бщества, акаде́міи. **Ustawa stęplowa**, уста́въ о гербовой по́шлинѣ. **Ustawa miejska**, городско́е положе́-

Nie. **Ustawa włościańska**, положе́ніе о крестья́нахъ.

Ustawać, Ustać, переставáть, перестáть, прерывáться, прервáться, окáнчиваться, окóнчиться, прекращáться, прекратúться; || уставáть, устáть, отставáть, отстáть, утомля́ться, утомúться; || устоя́ть (*на ногáхъ, на мѣстѣ*); || *Юрид.* **Ustawać roku**, яви́ться въ судъ въ назна́ченный срокъ. || **Ustawać się, Ustać się**, устáиваться, устоя́ться, отстáиваться, отстоя́ться (*о жúдкостяхъ*).

Ustawanie, Ustanie, -nia, *ср.* останóвка, прекращéніе, прервáніе, перерывъ, перемéжка.

Ustawca, -y, *м.* учреди́тель, основáтель, законода́тель. *см.* **Ustanowiciel**.

Ustawiać, Ustawić, уставля́ть, устáвить, разставля́ть, разстáвить, устанáвливать, установить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ. **Ustawiać wojsko**, постро́ить во́йско.

Ustawicznie, безпрестáнно, безпрерывно, безъ перемéжки.

Ustawiczność, -ści, *ж.* безпрерывность; || стóйкость, твёрдость, устóйчивость.

Ustawiczny, Ustawny, безпрестáнный, безпрерывный; || стóйкій, твердый, устóйчивый.

Ustawienie, -nia, *ср.* установка, размѣщéніе; || *Плотн.* **Ustawienie do pionu**, вывѣска.

Ustawodawca, -y, *м.* законода́тель, *см.* **Prawodawca**.

Ustawodawczy, законода́тельный.

Usteczka, -czek, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), ротóкъ, гу́бки.

Ustęp, -u, Ustępek, -pku, *м.* отступлéніе; || **Ustępek**, уклоне́ніе, удале́ніе. **Ustępek słońca od równika**, уклоне́ніе, удале́ніе со́лнца отъ экватора; || **Ustęp (w dziele literackiém)**, эпизóдъ, вводный разскáзъ; || отдѣльная статья́, парагра́фъ; || *Архит.* усту́пъ, усту́покъ; || *Грам.* кра́сная строка́. **Od ustępu**, отъ строки; || **Ustęp morza**, отли́въ морскóй. **Prosić kogo na ustęp**, отвести́, попроси́ть кого́ въ сто́рону. **Na ustęp!** въ сто́рону! на́ бокъ! *Юрид.* **Na ustępie**, въ закры́томъ засѣда́ніи, при закры́тыхъ дверя́хъ.

Ustępny, усту́пчивый, снисходи́тельный; || избѣга́ющій, скрыва́ющійся, не жела́ющійся пока́зываться на глаза́ кому́.

Ustępować, Ustąpić, отступáть, отступи́ть, ретировáться; || оставля́ть. || **Odstępować komu**, уступáть, уступи́ть. || **Ustępować komu czego**, отдавáть, предавáть, предоставля́ть (*что-либо кому́*). || **Ustąpić co z ceny**, уступи́ть, сдѣлать усту́пку въ цѣнѣ, сбáвить цѣну.

Ustępowanie, Ustąpienie, -nia, *ср.* отступлéніе, усту́пка. **Ustępowanie morza**, отли́въ мóря. **Ustąpienie ceny**, усту́пка въ цѣнѣ, сбáвка, пониже́ніе цѣны.

Ustępstwo, -a, *ср.* усту́пка, сбáвка.

Usterk, -u, (Ustyrk), *м.* спотыка́ніе; || преткнове́ніе, препóна; || * погрѣ́шность, недостáтокъ, ошúбка, прóмахъ, оплóшность.

Usterkać się, Usterknąć się, спотыкáться, споткну́ться; || ошибáться, ошибúться, промахну́ться, сплоховáть.

Usterkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Ustka, *род. п.* **Ustek**, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), рóтикъ, гу́бки.

Ustnie, *Нар.* изу́стно, словéсно, на словáхъ.

Ustny, изу́стный, словéсный, на словáхъ.

Ustoiny, -in, *мн.* подóнки, отстóй, осáдокъ.

Ustosować, *см.* **Stosować**.

Ustrajać, Ustroić, украшáть, украсить, убирáть, убрáть, наряжáть, наряди́ть.

Ustraszyć, устрáшить, ужаснýть, испугáть; || **Ustraszyć się**, устрашúться, ужаснýться, испугáться.

Ustrojenie, *см.* **Strojenie**.

Ustrojony, украшенный, у́бранный, разря́женный.

Ustroń, -ni, *ж.* **Ustronie, -nia**, *ср.* (*Стар.* **Ustronek, -nku**, *м.*), уединéніе, уединéнное мѣсто, убѣжище.

Ustronny, уединéнный, пустынный.

Ustrzał, -u, *м.* прострѣлина; || опухоль на костú.

Ustrzedz, уберéчь, устерéчь; || **Ustrzedz się**, уберéчься, остерéчься.

Ustrzelenie, -nia, *ср.* выстрѣлъ.

Ustrzelić, застрѣлúть.

Ustrzelony, застрѣленный.

Ustrzeżenie się (czego, *или* od czego), -nia się, *ср.* сбереженіе, предохранéніе себя́ (*отъ чего́*).

Ustrzygać, Ustrzydz, остригáть, остричь, подстригáть, подстричь.

Ustrzyżki, -żek, Ustrzyżyny, -żyn, *мн.* обрѣзки, отрѣзки; || нагáръ (*на свѣчѣ*).

Ustyrk, *см.* **Usterk**.

Ustyrkać się, *см.* **Usterkać się**.

Ustyrkliwy, *см.* **Usterkliwy**.

Usubstancjonować, изложúть, предстáвить подрóбно сýщность предмéта.

Usu capio, зéмская дáвность, *см.* **Preskrypcja**.

Usunięcie, -cia, *ср.* отклоне́ніе; || перемѣще́ніе.

Ususzyć, вы́сушить.

Usuwać, Usunąć, отсóвывать, отсýнуть, отодвигáть, отодви́нуть; || * удаля́ть, удали́ть, устраня́ть, устрани́ть. **Usunąć od urzędu**, удали́ть отъ дóлжности, отстáвить отъ слýжбы, дать отстáвку. **Usuwać się, Usunąć się**, отсóвываться, отсýнуться, отодвигáться, отодви́нуться; || удаля́ться, удали́ться, устраня́ться, устрани́ться.

Usuwanie, -nia, Usunięcie, -cia, *ср.* удале́ніе, отстране́ніе. **Usunięcie od urzędu,** отста́вка, удале́ніе, отрѣше́ніе отъ до́лжности.

Uświęcać, Uświęcić, освяща́ть, освяти́ть; || * утвержда́ть, утверди́ть; || укорени́ть, укорени́ть, упро́чивать, упро́чить; || * опра́вдывать, оправда́ть. **Czas uświęcił ten zwyczaj,** вре́мя освяти́ло э́тотъ обы́чай. **Cel uświęca środki,** цѣль опра́вдываетъ сре́дства.

Uświetniać, Uświetnić, прославля́ть, просла́вить, отлича́ть, отличи́ть.

Usychać, Uschnąć, со́хнуть, засо́хнуть, вя́нуть, увя́нуть, высыха́ть, вы́сохнуть.

Usymplifikować, упрости́ть.

Usypiać, Uśpić, усыпля́ть, усыпи́ть; || убаю́кать (*дитя*); || * **Uśpić ból,** уня́ть боль. || **Usypiać, Usnąć,** засыпа́ть, засну́ть.

Usypnia, -ni, *ж. Горн.* нано́сная поро́да.

Usypywać, Usypać, усыпа́ть, усы́пать, отсыпа́ть, отсы́пать, убавля́ть, уба́вить; || усыпа́ть, усы́пать, покрыва́ть чѣмъ либо сыпу́чимъ.

Uszak, -a, *м.* нали́чникъ (*у о́конъ и дверей*).

Uszanować, почти́ть, уважить.

Uszanowanie, -nia, *ср.* почте́ніе, уваже́ніе.

Uszargać, загрязни́ть, замара́ть гря́зью. || **Uszargać się,** загрязни́ться, замара́ться гря́зью.

Uszarpnąć, вы́дернуть, вы́рвать, оторва́ть, отодра́ть.

Uszatek, -tku, *м. Нeуп.* ушатъ.

Uszaty, ушастый.

Uszczerać, отколо́ть, нащепа́ть, наруби́ть.

Uszczerbek, -bku, *м.* щерби́на, зазу́брина; || ущербъ, уро́нъ, убы́токъ.

Uszczerbiać, Uszczerbić, зазу́бривать, зазубри́ть; || причиня́ть, причини́ть убы́токъ, наноси́ть, нанести́ вредъ, уменьша́ть, уменьши́ть; || наруша́ть, нару́шить.

Uszczęśliwiać, Uszczęściać, Uszczęśliwić, осчастли́вливать, осчастли́вить.

Uszczęśliwiony, осчастли́вленный, обра́дованный.

Uszczknąć, сорва́ть, сощипну́ть, слома́ть; || ужа́лить, укуси́ть; || * ущипну́ть.

Uszczuć, Uszczwać, затравить (*зайца*).

Uszczuplać, Uszczuplić, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить.

Uszczypek, -pku, *м. Стар.* щепо́тка, *см.* **Odrobina**; || ущербъ, у́быль, вредъ; || **Uszczypek, -pku,** *м.* **Uszczypka, -i,** *ж.* ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Uszczypliwość, -ści, *ж.* ко́лкость, язви́тельность, злорѣчіе, злоязы́чіе.

Uszczypliwy, ко́лкій, язви́тельный, злоязы́чный, злорѣчи́вый.

Uszczypnąć, ущипну́ть; || уколо́ть, кольну́ть, уязви́ть; || раздражи́ть, разсерди́ть.

Uszka, -i, *ж.* уховёртка.

Uszkadzać, Uszkodzić, повреждать, повреди́ть.

Uszko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Ucho**), ушко́; || мо́чка, испо́дния, мя́гкая часть у́ха, въ которую же́нщины вдѣва́ютъ се́рьги; || **Uszko u trzewików,** клю́ша; || **Uszko igłane,** игольное ушко́; || ушко́ (*у сосу́да, у ча́шки*); || *Бот.* мы́шій уто́къ (*расте́ніе*). || *Бот.* крыло́ покрыва́ющее цвѣто́къ.

Uszkodzenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе.

Uszlachcać, Uszlachcić, жа́ловать, пожа́ловать дворя́нствомъ. || **Uszlachcić się,** получи́ть дворя́нство.

Uszlachcenie, -nia, *ср.* пожа́лованіе дворя́нскаго досто́инства.

Uszlachcony, облагоро́женный; || возведённый въ дворя́нство.

Uszlachetniać, Uszlachetnić, облагора́живать, облагоро́дить, возвыша́ть, возвы́сить; || возвести́ въ дворя́нство.

Usznica, -y, *ж. Бот.* волды́рникъ (*расте́ніе*).

Uszny, у́шный. **Spowiedź uszna,** и́споведь на́ ухо свяще́ннику. **Palec uszny,** мизи́нецъ.

Uszyć, *см.* **Szyć.**

Uszyca, -y, *ж. Бот.* стрѣльная трава́.

Uszychtować, *см.* **Szychtować.**

Uszykować, *см.* **Szykować.**

Utaczać, Utoczyć, цѣди́ть, нацѣди́ть; || вытачивать, вы́точить, обта́чивать, обточи́ть.

Utaić, Utaić się, *см.* **Taić.**

Utajenie, *см.* **Tajenie.**

Utalentowanie, -nia, *ср.* даро́ваніе, даро́витость.

Utalentowany, даро́витый, тала́нтливый.

Utapiać, Utopić, топи́ть, утопи́ть; || растапливать, растопи́ть (*ма́сло*); || погружа́ть, погрузи́ть; || устремля́ть, устреми́ть (*глаза́*); || вонза́ть, вонзи́ть; || углубля́ть, углуби́ть.

Utarcie, *см.* **Ucieranie.**

Utarczka, -i, *ж.* сты́чка, сши́бка, схва́тка, би́тва.

Utargnąć, оторва́ть, вы́рвать.

Utargować, вы́торговать; || прода́ть, наторгова́ть.

Utarty, проло́женный, проби́тый, прото́ренный; || сте́ртый; || утёртый. **Droga utarta,** проби́тая доро́га. **Wyraz utarty,** общеприня́тое, общеупотреби́тельное сло́во. **Sprawa utarta,** обрабо́танное, око́нченное де́ло.

Utensylja, -ij, *мн.* дома́шній скарбъ, у́тварь, ме́бель и про́чія принадле́жности.

Utęskniać, Utęsknić, наскуча́ть, наску́чить. || **Utęskniać się, Utęsknić się,** скуча́ть, соску́читься.

Utęsknienie, -nia, *ср.* тоска́, ску́ка; || нетерпѣніе. **Z utęsknieniem oczekiwać czego,** съ нетерпѣніемъ ожида́ть чего́.

Utkać, *см.* **Tkać.**

Utknąć, *см.* **Utykać.**

Utknięcie, -cia, *ср.* спотыка́ніе; || вонза́ніе. втыка́ніе, вкола́чиваніе.

Utkwić, *см.* **Utykać.**

Utłaczać, Utłoczyć, нажима́ть, нажа́ть, прида́вливать, придави́ть; || души́ть, задуши́ть. || **Utłoczyć się,** задо́хнуться.

Utłuc, истоло́чь, натоло́чь.

Utłuczony, истолчённый.

Utłumić, заглуши́ть; || подави́ть, сдержа́ть, затаи́ть; || потуши́ть, *см.* **Tłumić.**

Utłuścić, засáлить, замáслить.

Utoczyć, *см.* **Utaczać.**

Utok, -u, *м.* уто́къ.

Utonąć, *см.* **Tonąć.**

Utonięcie, -cia, Utonienie, -nia, *ср.* **утопáніе.**

Utoniony, утону́вшій.

Utopić, Utopić się, *см.* **Uopić.**

Utopiony, утóпленный. ***Utopiony w czém,** погружённый во что́.

Utorować, *см.* **Torować.**

Utracać, Utracić, теря́ть, потеря́ть, тра́тить, утра́тить, лишáться, лиши́ться.

Utrącać, Utrącić, отшиба́ть, отши́бить, отбива́ть, отби́ть.

Utracenie, -nia, *ср.* **утрáта, лишéніе, потéря.**

Utrącony, отши́бенный, отби́тый.

Utrapienie, -nia, *ср.* му́ка, мученіе, безпоко́йство, доса́да, огорче́ніе, прискóрбіе. терзáніе, наказáніе. **Na moje utrapienie,** къ моему́ прискóрбію.

Utrapieniec, -ńca, *м.* мучи́тель, тира́нъ; || потéрянный, несча́стный человѣкъ.

Utrata, -y, *ж.* утрáта, потéря, лишéніе, урóнъ. *Юрид.* **Pod utratą prawa,** подъ опасéніемъ лиши́ться *или* утра́тить пра́во (*на что́-либо*).

Utratnica, -y, *ж.* **мотóвка, расточи́тельница.**

Utratnie, расточи́тельно.

Utratnik, -a, *м.* мотъ, расточи́тель, *см.* **Marnotrawca.**

Utratność, -ści, *ж.* мотовствó, расточи́тельность, *см.* **Marnotrawstwo.**

Utratny, расточи́тельный; || * суéтный, скоропреходя́щій, бре́нный, *см.* **Marnotrawny.**

Utrefić, завúть (*во́лосы*).

Utrudniać, Utrudnić, затрудня́ть, затрудни́ть, препя́тствовать, вопрепя́тствовать, причиня́ть затрудне́нія.

Utrudnianie, Utrudnienie, -nia, *ср.* затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха.

Utrudniony, тру́дный, затрудни́тельный, причиня́ющій препя́тствіе.

Utrudzenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, изнуре́ніе. уста́лость.

Utrudzić, утоми́ть, изнури́ть, умýчить.

Utrząsać, Utrząść, Utrząsnąć, стря́хивать, стряхну́ть, трясти́, тряхну́ть; || **Utrząść się,** растрястúсь.

Utrząśnienie, -nia, *ср.* тря́ска, потрясéніе.

Utrzeć, *см.* **Ucierać.**

Utrzymać, удержа́ть.

Utrzymałość, -ści, *ж.* **воздéржность,** умéренность.

Utrzymanie, -nia, *ср.* **содержáніе,** прокормлéніе; || соблюдéніе, хранéніе. **Utrzymanie rachunkowości,** счетово́дство.

Utrzymujący, содержа́щій. **Utrzymujący lub Utrzymująca pensją,** содержа́тель *или* содержа́тельница пáнсіона. **Utrzymujący się przy licytacji,** заторгова́вшій.

Utrzymywać, Utrzymać, держáть, содержáть; || поддéрживать, поддержáть; || соблюдáть, соблюсти́, храни́ть, сохраня́ть, сохрани́ть; || дока́зывать, дока́зать, утвержда́ть, утверди́ть. подтверждáть, подтверди́ть, *см.* **Twierdzić. Jeden słup utrzymuje całe sklepienie,** одúнъ столбъ поддéрживаетъ весь сводъ. **Utrzymywać ogień,** поддéрживать огóнь. **Utrzymywać wojsko,** содержáть вóйско. **Utrzymywać gospodarstwo,** содержáть хозя́йство, занима́ться хозя́йствомъ. **Utrzymywać co w porządku, w dobrym stanie,** сохраня́ть что́-либо въ поря́дкѣ. въ хорóшемъ состоя́ніи. **Utrzymać kogo przy miejscu,** сохрани́ть за кéмъ мéсто. **Utrzymać kogo przy majątku,** помóчь кому́ сохрани́ть своё имéніе. **Utrzymuje, że potrafi tego dokazać,** онъ утверждáетъ, что съумéетъ выполнить э́то. **Utrzymywać sronę czyję,** поддéрживать чью́-либо сто́рону, стоя́ть за кого́. **Utrzymywać czyje interesa,** занима́ться чьи́ми дѣла́ми, вести́ чьи дѣла́. || **Utrzymywać się, Utrzymać się,** держáться, удéрживаться, удержáться; || содержáть себя́, кормúться, прокáрмливаться; || **Utrzymywać się przy czém,** не отставáть отъ чего́. оставáться при чёмъ; || сохраня́ться, поддéрживаться. **Nie może utrzymać sie na nogach,** не мóжетъ удержáться на ногáхъ. **Nie ma z czego utrzymać się,** ему́ нéчѣмъ содержáть себя́. **Utrzymuje się z pracy rąk swoich,** содéржитъ себя́ трудáми рукъ свои́хъ, со́бственными трудáми.

Utrzymywanie, Utrzymanie, -nia, *ср.* содержáніе, соблюдéніе, хранéніе, поддéрживаніе; || содержáніе, прокормлéніе, пропитáніе.

Utułek, -łku, *м.* убéжище. пристáнище.

Utulenie, -nia, *ср.* успокоéніе, унимáніе, унятіе.

Utulić, успокóить, уня́ть. || **Utulić się** успокóиться, утúхнуть.

Utwardzać, Utwardzić, дѣлать, сдѣлать твёрдымъ. || **Utwardzać się, Utwardzić się,** твердѣть, затвердѣть, отвердѣть.

Utwierdzać, Utwierdzić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждáть, утвердúть. || **Utwierdzać się, Utwierdzić się,** укрѣпля́ться, укрѣпúться, утверждáться, утвердúться.

Utwierdzenie, -nia, *ср.* **укрѣпле́ніе,** вержде́ніе; || *Стар.* **твердь** небéсная.

Utwierdziciel, -a, *м.* **укрѣпи́тель, утверди́тель.**

Utwór, -oru, *м.* **твореніе, созда́ніе, произведе́ніе.**

Utworzenie, -nia, *ср.* **сотвореніе, созда́ніе; || образова́ніе; || составле́ніе, установле́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.**

Utworzyć, сотвори́ть, создать; || образова́ть; || соста́вить, установи́ть, учреди́ть, основа́ть, устро́ить.

Utyć, *см.* **Tyć.**

Utykać, Utknąć, Utykać się, спотыка́ться; || Utykać, Utkać, затыка́ть, замкну́ть; || затка́ть, * усѣять. Niebo utkane gwiazdami, не́бо, усѣянное звѣздами. || Utkwić, Utknąć, втыка́ть, воткну́ть. || Utkwić, Utkwić się, вонзи́ться; || * впечатлѣ́ться, напечатлѣ́ться, врѣзаться. Utkwiło to w mojéj pamięci, э́то врѣзалось въ мою́ па́мять. || Utykać się, Utknąć się, спотыка́ться, споткну́ться.

Utykacz, -a, *м.* **конопа́тчикъ; || * прихра́мывающій.**

Utykanie, -nia, *ср.* **прихра́мываніе, хроми́ніе.**

Utysk, -u, *м.* **Utyskiwanie, -nia,** *ср.* **жа́лоба, сѣтованіе, горева́ніе.**

Utyskiwać, жа́ловаться, сѣтовать, горева́ть, скорбѣ́ть, тужи́ть, печа́литься.

Utyskiwanie, -nia, *ср*, *см.* **Utysk.**

Utyskliwie, жа́лобно, жа́лостно, плачёвно.

Utyskliwy, жа́лобный, жа́лостный, плачёвный.

Uwad, -u, *м. Стар.* **я́корь.**

Uwaga, -i, *ж.* **внима́ніе; || замѣча́ніе; || разсмотре́ніе; || уваже́ніе; || примѣча́ніе, замѣча́ніе. Sciągnąć na siebie uwagę, обрати́ть на себя́ вниманіе. Godny uwagi, заслу́живающій вниманія, примѣча́тельный, замѣча́тельный. Wziąść co na uwagę, приня́ть во вниманіе, разсмотрѣ́ть. Z uwagi, że....., во уваже́ніе, что....., принима́я въ расчётъ, въ соображе́ніе, во вниманіе къ.....**

Uwalać, зава́ля́ть въ грязи́, загрязни́ть, запа́чкать, вы́пачкать, замара́ть. || Uwalać się, запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Uwalcowanie, -nia, *ср.* **ука́тываніе.**

Uwalić, свали́ть *(сукно́)*. **|| Uwalić się, развали́ться, растяну́ться.**

Uwałkować, *см.* **Wałkować.**

Uwalniać, Uwolnić, увольня́ть, уво́лить, отпуска́ть, отпусти́ть на во́лю, освобожда́ть, освободи́ть.

Uwarować się, избѣ́гнуть, укло́ни́ться, остере́чься, предохрани́ть себя́.

Uwarunkowywać, обусло́вливать.

Uwarzyć, *см.* **Warzyć.**

Uważać, Uważyć, замѣча́ть, замѣ́тить, наблюда́ть, наблюсти́; || разсужда́ть, разсуди́ть, смотрѣ́ть, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть; || уважа́ть, почита́ть. Uważ tylko, co czynisz, разсуди́ только, что ты дѣ́лаешь. Uważaj na mnie, смотри́ на меня́, замѣча́й, что я говорю́. Uważać rzecz z innego stanowiska, разсма́тривать дѣ́ло съ ино́й то́чки зрѣ́нія. Uważałem ja to, я э́то замѣча́лъ. Uważać ruchy nieprzyjacielskie, наблюда́ть движе́нія непрія́телей. Uważać kogo za co, счита́ть кого́ чѣ́мъ. Uważać kogo za uczciwego człowieka, счита́ть, признава́ть кого́ че́стнымъ челове́комъ, принима́ть кого́ за че́стнаго челове́ка. || Uważać się za co, почита́ться, быть почита́ему, уважа́ему, признава́ему.

Uważanie, Uważenie, -nia, *ср.* **замѣча́ніе, наблюде́ніе, вниманіе, разсма́триваніе; || признава́ніе, почита́ніе; || Uważanie się, мнѣ́ніе о са́момъ себѣ́, самомнѣ́ніе.**

Uważnie, внима́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно, разсуди́тельно.

Uważność, -ści, *ж.* **внима́тельность, наблюда́тельность; || осмотри́тельность, осторо́жность.**

Uważny, внима́тельный, наблюда́тельный; || осмотри́тельный, осторо́жный.

Uwdzięczać, Uwdzięczyć, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Uwdzięczenie, -nia, *ср.* **украше́ніе.**

Uwdzięk, -u, *м.* **прикра́са.**

Uwędzić, *см.* **Wędzić.**

Uweselać, Uweselić, увеселя́ть, увеселя́ть, развеселя́ть, развеселя́ть. || Uweselać się, Uweselić się, развеселя́ться, развеселя́ться, прія́тно проводи́ть, провести́ вре́мя.

Uweselenie, -nia, *ср.* **увеселе́ніе; || ра́дость, весе́лость.**

Uwiadamiać, Uwiadomić, увѣдомля́ть, увѣдомить, извѣща́ть, извѣсти́ть, доноси́ть, донести́, дава́ть, дать знать, доставля́ть, доста́вить свѣдѣ́ніе.

Uwiadomienie, -nia, *ср.* **увѣдомле́ніе, извѣще́ніе, донесе́ніе, вѣ́домость, доставле́ніе свѣ́дѣнія; || сообще́ніе; || объявле́ніе, предувѣдомле́ніе; || освѣдомле́ніе; || но́вость, вѣсть.**

Uwiązanie, -nia, *ср.* **ува́зываніе; || связь, свя́зка, привязь.**

Uwiąznąć, *см.* **Uwięznąć.**

Uwiązywać, Uwiązać, ува́зывать, увяза́ть, привя́зывать, привяза́ть, свя́зывать, связа́ть.

Uwidzieć, увѣ́дѣть, замѣ́тить, усмотрѣ́ть

Uwidzenie, -nia, *ср.* **усмотрѣ́ніе. || Uwidzenie się z kim, свида́ніе съ кѣ́мъ.**

Uwidzialność, -ści, *ж.* **произво́льность, произво́лъ, произво́льная власть.**

Uwieczniać, Uwiecznić, увѣковѣ́чивать, увѣковѣ́чить, обезсмѣ́ртить.

Uwiędły, *см.* **Zwiędły.**

Uwiędnąć, *см.* **Więdnąć.**

Uwiedziony, обма́нутый, обольще́нный, соблазнённый.

Uwielbiać, Uwielbić, обожа́ть, обоготвори́ть; || *Богосл.* славосло́вить, прославля́ть, велича́ть; || благоговѣ́ть.

Uwielbiacz, -a, *м.* обожа́тель, покло́нникъ.

Uwielbianie, Uwielbienie, -nia, *ср.* обожа́ніе, обоготворе́ніе; || *Богосл.* восхвале́ніе, прославле́ніе, велича́ніе.

Uwielbiony, обожа́емый, обоготворя́емый; || прославля́емый, величаемый, восхваля́емый.

Uwieńczenie, -nia, *ср.* вѣнча́ніе, увѣнча́ніе, корнова́ніе.

Uwieńczony, увѣнчанный, корнова́нный.

Uwieńczyć, *см.* **Wieńczyć.**

Uwierać, Uwrzeć, притворя́ть, притвори́ть.

Uwiercić, истере́ть, истолочь; || перевертѣть (*бурав*).

Uwierzliwie, довѣ́рчиво, легковѣ́рно.

Uwierzliwość, -ści, *ж.* довѣ́рчивость, легковѣ́рie, легковѣ́рность.

Uwierzliwy, довѣ́рчивый, легковѣ́рный.

Uwierzyć, повѣ́рить, увѣ́ровать.

Uwierzytelnić, уполномо́чить, довѣ́рить.

Uwieść, *см.* **Uwodzić.**

Uwiesić, повѣ́сить. || **Uwiesić się,** пови́снуть, повѣ́ситься.

Uwięź, -zi, *ж.* привязь.

Uwieźć, *см.* **Uwozić.**

Uwięzić, посади́ть, заключи́ть, заточи́ть въ тюрьму́.

Uwięzienie, -nia, *ср.* заключе́ніе, заточе́ніе въ тюрьму́, тюре́мное заключе́ніе.

Uwięziony, поса́женный, заключённый въ тюрьму́.

Uwięznąć, *см.* **Więznąć.**

Uwijać, Uwić, свива́ть, свить; || **Uwijać kogo w co,** обвива́ть, обви́ть, обвёртывать, обвертѣ́ть, обверну́ть; || **Uwijać się, Uwinąć się (w co),** обвёртываться, обвертѣ́ться, обверну́ться; || торопи́ться, спѣши́ть.

Uwijanie, -nia, Uwicie, Uwinięcie, -cia, *ср.* обвива́ніе, обви́вка, обвёртываніе, обвертѣ́ніе, обвёртка.

Uwikłać, Uwikłać się, *см.* **Wikłać.**

Uwikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, замѣша́тельство; || усложне́ніе.

Uwikłany, запу́танный, замѣ́шанный; || усложнённый.

Uwilgotnić, *см.* **Wilżyć.**

Uwinięcie, *см.* **Uwijanie.**

Uwinięty, Uwiniony, обвёрнутый, обви́тый.

Uwisły, *см.* **Obwisły.**

Uwisnąć, пови́снуть.

Uwity, сплетённый, свитый.

Uwłaczać, Uwłóczyć (komu), унижа́ть, уни́зить, поноси́ть, порица́ть, злосло́вить, клевета́ть, не отдава́ть до́лжнаго почте́нія, поступа́ть съ кѣмъ неуважи́тельно.

Uwłaczać czyjéj sławie, посяга́ть на чью сла́ву, безсла́вить кого.

Uwłaczanie, -nia, *ср.* униже́ніе, порица́ніе, злосло́вie, поноше́ніе, клевета́, хуле́ніе, хула́.

Uwiec, утащи́ть, увле́чь.

Uwłoctwo, -a, *ср.* поноше́ніе, клевета́, злосло́вie.

Uwłóczenie, -nia, *ср.* таска́ніе взадъ и впередъ; || **Uwłóczenie roli,** борене́ніе, бороньба́.

Uwłóczyć, *см.* **Uwłaczać;** || таска́ть, влачи́ть; || *Агр.* боронить, борнова́ть.

Uwłóczyciel, -a, *м.* хули́тель, клеветни́къ.

Uwodzić, Uwieść, уводи́ть, уве́сть; || проводи́ть, провести́, обма́нывать, обману́ть, обольща́ть, обольсти́ть.

Uwodziciel, -a, Uwódca, -y, *м.* обольсти́тель, соблазни́тель.

Uwolnić, *см.* **Uwalniać.**

Uwolniciel, -a, *м.* освободи́тель, избави́тель.

Uwolnicielka, -i, *ж.* освободи́тельница, избави́тельница.

Uwolnienie, -nia, *ср.* увольне́ніе, освобожде́ніе, избавле́ніе; || изъя́тіе (*изъ чего́*); || разрѣше́ніе, позволе́ніе. **Uwolnienie tymczasowe od kary, od sądu (ab instantia),** вре́менное освобожде́ніе отъ суда́, оставле́ніе въ подозрѣніи. *Юрид.* **Uwolnienie dobrowolne,** сложе́ніе до́лга.

Uwonnić, надуши́ть, опры́скать духа́ми.

Uwoskować, *см.* **Woskować.**

Uwozić, Uwieźć, увози́ть, увезти́, уве́зть.

Uwróć, -i, *ж.* **Uwrocie, -cia,** *ср.* **Uwrot, Uwrót, -u,** *м.* поворо́тъ, обора́чиваніе плу́га.

Uwrzeć, вскипяти́ть, *см.* **Uwierać.**

Uwspaniałić, возвели́чить, просла́вить, превознести́.

Uwzajemniać się, *см.* **Wywzajemniać się.**

Uwzględniać, Uwzględnić, принима́ть, приня́ть въ соображе́ніе, сообража́ться.

Uwzględnienie, -nia, *ср.* уважи́тельная причи́на, уважи́тельность. **Uwzględnienie powodów,** уважи́тельныя причи́ны. **Zasługujący na uwzględnienie,** уважи́тельный.

Uwzględniony, ува́женный, удовлетворённый.

Uwziąść się, упо́рствовать (*въ чёмъ*), стоя́ть на своёмъ, привя́зываться (*къ кому́ или къ чему́*). **Uwziąść się na kogo,** ожесточи́ться, взъ́ѣсться на кого́, насѣсть на кого́, напасть.

Uwzięcie, упра́мо, упо́рно.

Uwzięcie, -cia, *ср.* **Uwziętość, -ści,** *ж.* упра́мство, упо́рство; || ожесточе́ніе (*противъ кого́*).

Uzacniać, Uzacnić, облагора́живать, облагоро́дить, возвыша́ть, возвысить, отлича́ть, отличи́ть, почтить.

Użalać się (na kogo, na co), жа́ловаться, сѣ́товать.

Użalenie się, -nia się, *ср.* жа́лоба, сѣ́тованіе.

Użalenie, -nia, *ср.* сожалѣ́ніе, соболѣ́знованіе, сострада́ніе.

Użalić się (nad kim), сжа́литься (*надъ кѣмъ*).

Uzasadniać, Uzasadnić, положи́ть основа́ніе (*чему́*); || приводи́ть, привести́ причи́ны (*чему́*), излага́ть, изложи́ть побужде́нія (*къ чему́*).

Uzasadniony, основа́тельный, уважи́тельный.

Użątek, -tku, *м.* ужи́нъ, коли́чество сжа́таго хлѣ́ба.

Uzbierać, собра́ть, собира́ть.

Uzbieranie, -nia, *ср.* собира́ніе, собра́ніе, сборъ.

Uzbrajać, Uzbroić, вооружа́ть, вооружи́ть; || снаряжа́ть, снаряди́ть.

Uzbrajanie, Uzbrojenie, -nia, *ср.* вооруже́ніе; || снаряже́ніе.

Uzbrojony, вооружённый; || снаряжённый.

Uzda, -y, *ж.* узда́.

Uzdać, Ouzdać, взну́здывать, взнузда́ть; || *порабоща́ть, поработи́ть; || *обу́здывать, обузда́ть.

Uzdatniać, Uzdatnić, Uzdalniać, Uzdolnić (kogo do czego), пригота́вливать, пригото́вить, обуча́ть, обучи́ть, приспоса́бливать, приспосо́бить, дѣ́лать спосо́бнымъ (*къ чему́-либо*).

Uzdatnienie, Uzdolnienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, приспособле́ніе, обуче́ніе.

Uzdatniony, пригото́вленный, приспосо́бленный, спосо́бный, обучённый.

Uzdeczka, -i, *ж.* *Умен.* узде́чка, *см.* Uzda.

Uzdrawiać, Uzdrowić, вылѣ́чивать, вы́лѣчить, излѣ́чивать, излѣчи́ть, изцѣля́ть, изцѣли́ть, уврачева́ть.

Uzdrawianie, Uzdrowienie, -nia, *ср.* уврачева́ніе, излѣ́чиваніе, излѣче́ніе, изцѣле́ніе.

Uzdrowiciel, -a, *м.* изцѣли́тель, врачева́тель.

Uzdrowiony, вы́здоровѣвшій, излѣчи́вшійся, изцѣлённый.

Uzdrowitelny, цѣли́тельный, враче́бный.

Uzdziennica, -y, *ж.* недоу́здокъ, о́бротъ.

Użebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, ни́щенскимъ о́бразомъ.

Użeg, -u, *м.* *Неуп.* *см.* Skwar, Śpieka, Upał.

Użegać, жечь, припека́ть, жа́рить.

Użerać, Użreć, пожира́ть, пожра́ть; || Użerać się, обжира́ться; || *гры́зться, куса́ться (*о соба́кахъ*).

Uziajać się, запы́хаться (*отъ уста́лости, отъ бѣготни́*).

Uziębnąć, озя́бнуть.

Uzieleniać, Uzielenić, покрыва́ть, покры́ть зелёною кра́скою; || убира́ть, убра́ть зе́ленью.

Uzłacać, Uzłocić, золоти́ть, позолоти́ть.

Użłopać się, мало́паться, напи́ться до́пьяна.

Uznać, Uznać się, *см.* Uznawać.

Uznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе, усмотрѣ́ніе. **Uznanie swego błędu,** созна́ніе въ своёмъ заблужде́ніи, въ свое́й винѣ́. **Uznanie rządu,** утвержде́ніе со стороны́ прави́тельства.

Uznawać, Uznać, признава́ть, призна́ть, сознава́ть, созна́ть, усма́тривать, усмотрѣ́ть.

Uznawacz, -a, Uznawca, -y, *м.* знато́къ; || посре́дникъ, трете́йскій судья́.

Uznawanie, -nia, *ср.* разузнава́ніе, признава́ніе, узнава́ніе.

Uzupełniać, Uzupełnić, дополня́ть, допо́лнить, доверша́ть, доверши́ть, усоверша́ть, усоверши́ть.

Uzupełnienie, -nia, *ср.* дополне́ніе, усоверше́ніе.

Uzurpacja, -ji, *ж.* завладѣ́ніе (*чѣмъ*), захва́тъ, похище́ніе, присвое́ніе.

Uzurpator, -a, *м.* похити́тель, присвои́тель.

Uzurpować, захва́тывать, похища́ть, завладѣ́ть.

Użyć, *см.* Używać.

Użycie, *см.* Używanie.

Użyczać, Użyczyć (komu czego), удѣля́ть, удѣли́ть, сообща́ть, сообщи́ть, дава́ть, дать взаймы́, одолжа́ть, одолжи́ть, ссужа́ть, ссуди́ть.

Użyczenie, -nia, *ср.* (pożyczka do używania). *Юрид.* ссу́да.

Użynać, Użąć, пожина́ть, пожа́ть.

Uzyskanie, -nia, *ср.* получе́ніе, пріобрѣте́ніе, сниска́ніе.

Uzyskiwać, Uzyskać, извлека́ть, извле́чь по́льзу, добыва́ть, добы́ть, получа́ть, получи́ть, пріобрѣта́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣ́сть, сни́скивать, сниска́ть; || зараба́тывать, зарабо́тать, промышля́ть, промы́слить; || вы́игрывать, вы́играть.

Użytecznie, поле́зно, вы́годно, при́быльно.

Użyteczność, -ści, *ж.* по́льза, вы́года, при́быль.

Użyteczny, поле́зный, вы́годный, при́быльный.

Użytek, -tku, *м.* по́льза, вы́года, уго́дье; || по́льзованіе, употребле́ніе; || *Юрид.* владѣ́ніе, по́льзованіе; || плодъ, произведе́ніе. || **Użytek publiczny,** обще́ственная на́добность. **Bez użytku,** безъ по́льзы, безполе́зно. **Zrobić z czego użytek,** сдѣ́лать изъ чего́ како́е-либо употребле́ніе. **Użytki ziemne,** произведе́нія земли́. **Użytki i realności,** уго́дья и обро́чныя статьи́.

Użytkować, по́льзоваться, извлека́ть по́льзу, употребля́ть; || владе́ть.

Użytkowanie, -nia, *ср.* по́льзованіе; || *Юрид.* прираще́ніе.

Użytkownik, -a, *м.* потреби́тель; || *Юрид.* пользовладе́лецъ, имѣющій пра́во по́льзованія (*чѣмъ-либо*).

Użytkowy, дохо́дный.

Użytość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, угодли́вость, угожде́ніе, услу́жливость.

Użyty, снисходи́тельный, угодли́вый, услу́жливый.

Używać, Użyć, по́льзоваться, воспо́льзоваться, наслажда́ться, наслади́ться, употребля́ть, употреби́ть. **Umieć używać majątku**, умѣть по́льзоваться бога́тствомъ. **Użyć sposobu**, употреби́ть спо́собъ, сре́дство. **Użyć czyjéj rady**, воспо́льзоваться чьи́мъ-либо сове́томъ, прибѣ́гнуть къ чьему́-либо сове́ту.

Używalność, -ści, *ж.* потребле́ніе.

Używalny, употреби́тельный.

Używanie, -nia, Użycie, -cia, *ср.* по́льзованіе, употребле́ніе. **Być w użyciu, и́ли w używaniu**, быть въ употребле́ніи. ***Człowiek do użycia**, дѣльный, спосо́бный челове́къ. **Używanie przychodów**, пользовладѣ́ніе; || *Юрид.* ли́чное по́льзованіе; || *Юрид.* пра́во ограни́ченнаго по́льзованія; || *Юрид.* **Używanie nieprzerwane**, непреры́вное по́льзованіе.

Używić, *Неупр.* прокорми́ть, пропита́ть.

Użyźniać, Użyźnić, удо́бривать, удобри́ть, утучня́ть, утучни́ть, оплодотворя́ть, оплодотвори́ть.

Użyźnienie, -nia, *ср.* удобре́ніе, оплодотворе́ніе.

W.

W произно́сится какъ ру́сская бу́ква *В*.

W *и́ли* **We**, въ, во. **W dzień** *и́ли* **We dnie**, днёмъ, въ тече́ніе дня. **W zimie, W lecie**, зимо́ю, лѣ́томъ. **W rok**, че́резъ годъ. **Wszyscy w płacz**, всѣ въ плачъ, въ сле́зы, всѣ принялись пла́кать. **Ubić ptaka w lot**, уби́ть пти́цу налету́. ***Ja w nogi**, я дава́й Богъ но́ги! я побѣжа́лъ со всѣхъ ногъ! **Jeden w drugiego głupcy**, и тотъ и друго́й, о́ба дураки́. **Chłop w chłopa**, всѣ какъ на подборъ. ***Kubek w kubek**, точь въ точь. **Twarz w twarz**, лицо́мъ къ лицу́, носъ съ но́сомъ. **Raz w raz**, безпрести́анно. **W raz**, въ по́ру. **W miarę**, въ мѣру. **Ni w pięć, ni w dziewięć**, ни къ селу́, ни къ го́роду, безъ всѣкаго смы́сла. **Posłał podarunki w szatach i złocie**, посла́лъ пода́рки состоя́щіе изъ пла́тьевъ и зо́лота. **Płacić w srebrze**, плати́ть серебро́мъ. **Jam w mojéj summie tę majętność objął**, я пріобрѣ́лъ э́то име́ніе за предло́женную мно́ю су́мму, по мое́й цѣнѣ́.

Wab', -biu, -bia, *м.* ва́било, прима́нная ду́дка; || приманная пти́ца; || пти́чья ло́вля на прима́нную ду́дку; || *прима́нка.

Wabić, прельща́ть, привлека́ть, мани́ть, прима́нивать, зама́нивать; || *Охот.* ва́бить.

Wabidło, -a, *ср.* прима́нка; || *Охот.* ва́било; || *Рыб.* прико́рмъ, нажи́ва.

Wabienie, -nia, *ср.* привлече́ніе, зама́ниваніе; || прельще́ніе; || *Охот.* ва́бленіе.

Wabik, -a, Wab', -biu, *и́ли* **-bia**, *м. Охот.* ва́бикъ, прима́нная ду́дка, прима́нная пти́ца; || пти́чья ло́вля на прима́нную ду́дку.

Wabnie, привлека́тельно, обольсти́тельно, зама́нчиво.

Wabnik, -a, *м. см.* **Wabik.**

Wacan, *см.* **Acan.**

Wacek, -cka, *м. Стар.* кошеле́къ.

Wąchać, нюха́ть, обоня́ть, чу́ять.

Wąchawiec, -wca, *м.* челове́къ съ то́нкимъ обоня́ніемъ.

Wąchawy, разню́хивающій.

Wachel, -chla, *м.* опаха́ло, ве́еръ.

Wachla, -i, *ж. см.* **Pochodnia.**

Wachlarz, -a, *м. см.* **Wachel.**

Wachlować, опа́хиваться, обма́хиваться ве́еромъ.

Wachmistrz, -a, *м.* ва́хмистръ.

Wachtparada, -y, *ж. Воен.* пара́дъ, разво́дъ, *см.* **Parada.**

Waciarka, -i, *ж.* продавщи́ца ва́ты.

Waćpan, -a, *м.* **Waćpani, -ni, Waćpanna, -y**, *ж. см.* **Waszmość.**

Wada, -y, *ж.* поро́къ, недоста́токъ, погре́шность.

Wadera, -y, *ж. Охот.* волчи́ца, во́лчья са́мка.

Wadjum, *Нескл.* во мн. ч. **Wadja**, де́нежный зало́гъ по торга́мъ, зада́токъ.

Wądół, -ołu, *м.* овра́гъ. ры́твина.

Wądolisty, овра́жистый.

Wadyra, -y, *ж. Прост.* спо́рщикъ.

Wadzić, Powadzić, ссо́рить, поссо́рить. || **Wadzić się, Powadzić się**, ссо́риться, поссо́риться. || **Wadzić komu**, мѣша́ть, препя́тствовать; || безпоко́ить; || стѣсня́ть, затрудня́ть. **Cóż ci to wadzi?** что́ э́то тебѣ́ мѣша́етъ? **Wadzi mi chłód**, мнѣ препя́тствуетъ хо́лодъ, меня́ безпоко́итъ хо́лодъ. *Безлич.* **Nie wadzi, ne** мѣша́етъ.

Waga, -i, *ж.* вѣсы́; || вѣсъ. **Waga brutto i netto**, вѣсъ въ лигату́рномъ и чи́стомъ мета́ллѣ. **Wagi**, *мн.* ва́га, вѣсы́ (*снара́дъ для показа́нія вѣса*); || ги́ря (*для вѣсо́въ*); || ти́жесть, вѣсъ; || *ва́жность, значе́ніе. **Rzecz wielkiéj wagi**, дѣло осо́бенной ва́жности, о́чень ва́жное дѣло; || ва́га (*у каре́тныхъ дрогъ*); || *Астрон.* Вѣсы́ (*созвѣздіе*).

Wągiel, Wągl, *Стар. см.* **Węgiel.**

Wagmistrz, -a, *м.* вѣсовщи́къ, ва́жникъ; || вагенмейстеръ.

Wagomiar, -u, *м. Артил.* калибръ, внутренній діаметръ орудія *или* ружейнаго ствола.

Wagomierzyć, *Артил.* измѣрять *или* опредѣлять калибръ.

Wagowe, Ważne, -ego, *ср. см.* **Ważne.**

Wagus, -a, *м.* бродяга, потаскунъ.

Wagusować, бродяжничить, таскаться, шататься.

Wahać, шатать, колебать, качать. || **Wahać się**, (*Стар.* **Wahować się**), колебаться, быть неувѣреннымъ въ себѣ, сомнѣваться; || колебаться, шататься; || *Физ.* дрожать, мигать.

Wahadło, -a, маятникъ.

Wajdaż, -u, *м.* поташъ изъ вайды, смольчугъ, вейдашъ.

Wajnsztyn, Wejnsztyn, -u, *м. Хим.* винный камень.

Wakacja, cji, *ж.* (**Wakacje**, *мн.*), вакаціи, каникулы.

Wakans, -u, *м.* **Wakancja**, cji, *ж.* вакансія, праздное, незанятое, вакантное мѣсто.

Wakować, оставаться, быть незанятымъ, вакантнымъ, празднымъ.

Wakujący, *Юрид.* упалой, выморочный; || вакантный, открывшійся.

Wał, u, *м.* валъ, земляная насыпь, окопъ; || валъ, большая волна на водѣ, *см.* **Bałwan**; || валъ, цилиндръ, правильно округленное бревно, вертящееся на оси; || *Ткач.* набой (*у станка*); || *Анат.* позвонокъ раменный; || валовикъ, воротило (*въ мельничныхъ колёсахъ*); || *Ком.* кипа, тюкъ; || куча, толпа; || *Горн.* валка; || **Wał żelazny**, чугунный катокъ. || **Wałem**, *Нар.* валомъ, кучею, толпою. **Wałem kłaść**, валить, класть въ кучу, наваливать.

Walać, Zwalić, пачкать, запачкать, валять, завалять. || **Walać się, Zwalić się**, пачкаться, валяться.

Walanie, Zwalanie, -nia, *ср.* пачканіе.

Wałaszenie, -nia, *ср.* холощеніе, оскопленіе.

Wałaszony, холощёный, кладеный, оскоплённый.

Wałaszyć, Uwałaszyć, класть, оскоплять, оскопить, холостить, охолостить.

Walcować, сглаживать, выравнивать; || вальсировать, танцовать вальсъ.

Walcowaty, цилиндрическій.

Walcownia, -ni, *ж.* плющильня.

Walcówka, -i, *ж. Агр.* катокъ.

Walcowy, округленный, цилиндрическій; || свойственный вальсу (*танцу*).

Walczenie, -nia, *ср.* борьба; || состязаніе.

Walczyć, бороться; || сражаться, воевать. **Walczyć z nieprzyjacielem**, сражаться съ непріятелемъ. **Walczyć z nędzą**, бороться съ нуждою.

Walczyk, -a, *м. Умен.* вальсъ; || валикъ, небольшой цилиндръ.

Walec, -lca, *м.* вальсъ (*танецъ*); || валъ, цилиндръ, катокъ.

Wałeczek, -czka, *м.* валикъ, небольшой цилиндръ.

Wałeczkowaty, цилиндрическій; || трубчатый.

Walecznie, храбро, отважно, мужественно.

Walecznik, -a, *м.* воинъ, воитель, ратникъ.

Waleczność, -ści, *ж.* храбрость, отвага, мужество, воинственность.

Waleczny, храбрый, отважный, мужественный, воинственный.

Waledykcja, -ji, *ж. Стар.* прощаніе.

Wałek, -łka, *м.* цилиндръ; || свёртокъ, трубка, свитокъ; || скалка, катокъ.

Wałęsać się, таскаться, шататься, скитаться.

Walet, -a, *м. см.* **Niźnik.**

Walić, Walnąć, валить, ломать; || валять, валить, бросать, бросить, хватить; || ударить, бить; сваливать, свалить въ кучу; || * **Zwalać z siebie winę na kogo**, сваливать свою вину на другаго; || разваливать, развалить, разрушать, разрушить, опрокидывать, опрокинуть; || валять, свалять (*сукна*). || **Walić się**, валиться, разваливаться, опрокидываться, разрушаться; || наваливаться, набрасываться, накидываться; || драться, валять другъ друга палками. **Lud wali się do miasta**, народъ валомъ валитъ въ городъ, народъ толпою валитъ въ городъ.

Waliza, -y, *ж.* сундукъ, чемоданъ.

Walka, -i, *ж.* война, сраженіе, битва.

Wałkarz, Walkierz, -a, *м.* валяльщикъ, сукновалъ.

Wałkoń, -nia, *м.* бродяга.

Wałkonić, Uwałkonić, мять, измять, портить, испортить, вредить, повредить. **Wałkonić się**, шаталься, таскаться, скитаться.

Wałkować, катать, сглаживать, выравнивать; || валять (*сукна*). **Ciasto wałkować**, сучить, раскатывать тѣсто. **Wałkować ziemię**, выравнивать, сглаживать землю.

Wałkowaty, цилиндрическій.

Wałkownica, -y, *ж.* валяльня; || валяльный столъ; || валяльная ступа.

Wałkownictwo, -a, *ср.* валяльное искусство, ремесло.

Walnąć, *см.* **Walić.**

Walnie, совершенно, вполнѣ.

Walny, всеобщій, сплошной; || генеральный, главный; || превосходный, отличный; || смѣлый, отважный, удалой. **Walny trakt**, большая дорога. **Walna bitwa**, генеральное сраженіе. **Walny chłopiec**, молодецъ, молодчина, удалецъ. **Post walny**, великій постъ. **Sejm walny**, главный сеймъ. **Umiejętność walna**, всеобщая энциклопедія. **Walny obiad**, пышный, роскошный обѣдъ.

Walor, -u, *м.* стоимость, цѣнность.

Wałowitość, -ści, *ж.* дебе́лость, толстота́.

Wałowity, отяжелѣ́вшій, неповоро́тливый.

Wałowy, огра́дный, стѣнно́й.

Waltornia, -ni, *ж. Муз.* валто́рна, лѣсно́й (*охо́тничій*) рогъ.

Waltornista, -y, *м.* валторни́стъ.

Waluta, -y, *ж.* цѣ́нность, сто́имость; || *Ком.* су́мма, валю́та.

Wańczos, -u, *м.* кле́пка, ладъ, боча́рная доска́, *см.* **Klepka.**

Wandruty, -ów, *мн. Горн.* вандру́ты, *см.* **Kątownice, Podpory.**

Wangi, *мн. Плотн.* на́искось лежа́щія бру́сья, тетивы́.

Wanienka, -i, *ж.* ва́нночка, ка́дочка, лоха́нка. **Wanienka chemiczna,** рту́тно-возду́шная ка́дочка для собира́нія га́зовъ.

Wanienny, ва́нный.

Wanilja, -ji, *ж. Бот.* вани́ль (*расте́ніе*).

Wanna, -y, *ж.* ва́нна.

Wańtuch, -a, *м.* хрящъ; || то́лстый, гру́бый холстъ; || хрящево́й мѣшо́къ, хмелево́й куль и т. д.; || * пу́зо, пузи́ще, брю́хо.

Wap, -u, *м. Хим. см.* **Wapń.**

Wap'-pia, *м.* желу́докъ (*у млекопита́ющихся живо́тныхъ*).

Wapiennia, -nni, Wapiennica, -y, Wapiarnia, -ni, *ж.* печь для обжига́нія и́звести.

Wapiennik, -a, *м.* обжига́льщикъ и́звести.

Wapienny, известко́вый.

Wapń, -pnia, Wapniak, -u, *м.* ка́льцій (*мета́ллъ*).

Wapnić, Powapnić, бѣли́ть, побѣли́ть и́звестью. **Zwapnić,** пережéчь, обжéчь, прокали́ть, кальцинирова́ть.

Wapnieć, превраща́ться въ и́звесть.

Wapnienie, -nia, *ср.* пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превраще́ніе въ и́звесть.

Wapnisty, известко́вый.

Wapno, -a, *ср.* и́звесть. **Wapno rozczynić,** раствори́ть и́звесть. **Wapno gasić,** гаси́ть и́звесть. **Wapno gaszone,** га́шеная и́звесть. **Wapno niegaszone,** кипѣ́лка, нега́шеная и́звесть. *Горн.* **Wapno wodotrwałe,** цеме́нтъ.

Wapor, -u, *м. см.* **Wyziew.**

Wapowiec, -wca, *м.* скали́стая, затрудни́тельная доро́га.

War, -u, *м.* ва́рка, варе́ніе; || варъ, кипято́къ.

Wara! чуръ! смотри́! береги́сь!

Warcab, -a, *м.* ша́шка. **Warcaby,** *мн.* ша́шки, игра́ въ ша́шки.

Warcabnica, -y, *ж.* ша́шешница, ша́шечная доска́.

Warcabnik, -a, *м.* ша́шечный игро́къ.

Warcabny, Warcabowy, ша́шечный.

Warch, -u, *м. Стар.* скала́.

Warch, *см.* **Wark.**

Warchlak, -a, *м.* вепрёнокъ, поросёнокъ ди́кой свиньи́.

Warchoł, -u, *м.* ссо́ра, брань, раздо́ръ, споръ; || буя́нъ, забія́ка.

Warcholić się, ссо́риться, буя́нить.

Warczeć, ворча́ть.

Warczenie, -nia, *ср.* ворча́ніе.

Warda, -y, *м. Област.* лѣвша́, лѣвша́къ, *см.* **Mańkut.**

Wardowy, употребля́ющій вмѣ́сто пра́вой руки́ лѣ́вую.

Wardęga, -i, *м.* бродя́га, праздношата́ющійся.

Warga, -i, *ж.* губа́.

Wargaty, губа́стый, губа́нъ, губа́чъ.

Wargowy, губно́й.

Warjacja, -ji, *ж.* разногла́сіе, рознь, ра́зность, ра́зница, *см.* **Zmiana;** || *Муз.* и *Мат.* варія́ція; || умопомѣша́тельство, сумаше́ствіе, безу́міе.

Warjacki, сумасше́дшій, умалише́нный, безу́мный, безразсу́дный, сумасбро́дный.

Warjat, -a, *м.* сумасше́дшій, безу́мецъ; || сумасбро́дъ. **Dom warjatów,** домъ умалише́нныхъ.

Warjatka, -i, *ж.* сумасше́дшая, безу́мная; || сумасбро́дка.

Warjować, Zwarjować, сходи́ть, сойти́ съ ума́, лиша́ться, лиши́ться, ума́, потеря́ть умъ; || дѣ́лать глу́пости, сумасбро́дничать.

Wark, -u, *м.* ворча́ніе.

Warkliwość, -ści, *ж.* ворчли́вость, брюзгли́вость, сварли́вость.

Warkliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, сварли́вый.

Warkocz, -a, *м.* коса́, во́лосы вмѣ́стѣ сплетённые.

Warkoczyk, -a, *м.* коси́чка.

Warować, Obwarować, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, приводи́ть въ оборони́тельное положе́ніе; || *Юрид.* обезпе́чить; || **Warować się,** *Стар.* остерега́ться; || укрѣпля́ться.

Warownia, -ni, *ж.* крѣ́пость, укрѣпле́ніе; || * опло́тъ, защи́та, оборо́на.

Warownie, подъ оборо́ною, подъ защи́тою, безпе́чно, безопа́сно.

Warownik, -a, *м.* пору́ка, поручи́тель, отвѣ́тчикъ.

Warowny, укрѣплённый, приведённый, въ оборони́тельное положе́ніе; || охрани́тельный; || усло́вный; || * осторо́жный, предусмотри́тельный.

Warrant, -u, *м.* ва́ррантъ, това́ро-скла́дочное свидѣ́тельство.

Warstwa, Warsta, Warszta, Warsztwa, -y, *ж.* слой, за́лежь, пластъ; || рядъ; || гряда́. **Warstwami ułożyć,** положи́ть слоя́ми, ряда́ми. **Układanie warstwami,** наслое́ніе.

Warsztat, Warstat, -u, *м.* мастерска́я; || рабо́чая; || стано́къ, верста́къ; || ремесло́, мастерство́, реме́сленное заведе́ніе.

Warsztat bednarski, бочáрня. **Warsztat stolarski**, верстáкъ. **Warsztat garbarski**, сыромя́тня. **Warsztat ślusarski**, слéсарная. **Warsztat tkacki**, ткáцкій станóкъ. **Warsztat okrętowy**, корабéльная верфь.

Warsztatnik, -a, *м.* ремéсленникъ.

Warsztatny, Warsztatowy, мастерскóй, ремéсленный; || верстáчный, станкóвый.

Wart, -u, *м.* стрéмя (*въ рѣкѣ*), напóръ воды, стремлéніе.

Wart (Warty), *м.* **Warta**, *ж.* **Warte, Warto**, *ср.*, стóющій, имѣ́ющій цѣ́нность; || достóйный, достóинъ. **Rzecz mało warta**, маловáжная, нецѣ́нная вещь. **To nic nie warto**, э́то ничегó не стóитъ. **Nie warto mu odpowiadać**, не стóитъ трудá отвѣчáть емý. **Koń ten wart (jest) 1000 rubli**, э́та лóшадь стóитъ 1000 рублéй. **Wart pochwały**, достóинъ похвалы́. **Zamysł djabła warty**, къ чóрту съ э́тимъ намѣ́реніемъ. **Warto (jest) o tém pomyśleć**, стóитъ подýмать объ э́томъ.

Warta, -y, *ж.* стрáжа, карáулъ.

Wartać, оборáчивать, поворáчивать, вертѣ́ть. || **Wartać się**, вертѣ́ться, кружи́ться, оборáчиваться.

Wartać, Wartować, стóить, имѣ́ть, цѣ́ну; || годи́ться, заслýживать (*чегó*); || **Wartać, Wertować**, перели́стывать, переворáчивать листы́.

Wartaczka, Wartołka, Wartałka, -i, *ж.* кружóкъ *или* шáрикъ на концѣ́ веретенá; || кубáрь, волчёкъ, юлá.

Wartki, провóрный, бы́стрый, поспѣ́шный.

Wartko, провóрно, бы́стро, поспѣ́шно.

Wartkość, -ści, *ж.* провóрство, быстротá, поспѣ́шность.

Wartny, стреми́тельный, бы́стрый.

Wartogłów, -owa, *м.* сумасбрóдъ, безýмецъ.

Wartogłowy, Wartogłówny, сумасбрóдный, безýмный.

Wartołka, *см.* **Wartaczka**.

Wartość, -ści, *ж.* цѣнá, цѣ́нность, стóимость; || достóинство, вáжность, заслýга. || **Wartości**, *мн. Ком.* сýмма, валю́та. **Wartość w obrachunku**, *Ком.* отнесéніе сýммы въ счётъ. **Długi przewyższają wartość majątku**, долги́ превышáютъ цѣ́нность имѣ́нія. **Wartość wewnętrzna**, дѣйстви́тельная, и́стинная, сущéственная цѣ́нность (*монéты, зóлота, издѣлія*). **Wartość imienna monety**, нарицáтельная цѣнá монéты. **Wartość maksymalna**, стóимость по сáмой высóкой цѣнѣ́. **Niemający istotnéj wartości**, несущéственный.

Wartościowy, цѣ́нный.

Wartować, карáулить, стерéчь, быть на сторóжѣ, подстерегáть когó.

Wartować, Wertować, перели́стывать, переворáчивать листы́ (*кни́ги*), *см.* **Wartać**.

Wartownik, -a, *м.* карáульщикъ, стóрожъ, часовóй,

Waruga, -i, *ж. Морс.* вáхта.

Warunek, -nku, *м.* услóвіе, уговóръ, договóръ, конди́ція; || *Стар.* гарнизóнъ; || *Стар.* стрáжа, охрáна, защи́та. || *Юрид.* **Warunek możności**, услóвіе произвóльное, зави́сящее отъ лицъ егó заключáющихъ. **Warunek zawieszający**, услóвіе отлагáющее обязáтельство.

Warunkowo, услóвно.

Warunkowy, услóвный, договóрный, уговóрный.

Warza, -y, *ж.* вáриво, вся́кая сварёная жи́дкая пи́ща.

Warząchew, -chwi, Warzęcha, -y, *ж.* уполóвникъ, чуми́чка.

Warzelnia, -ni, *ж.* солевáрня, вáрня, солянáя вáрница.

Warzenie, -nia, *ср.* варéніе, вáрка, приготовлéніе пи́щи на огнѣ́.

Warzonka, -i, *ж.* повáренная соль.

Warzony, варёный.

Warzyć, Uwarzyć, вари́ть, свари́ть.

Warzywny, огорóдный. **Ogród warzywny**, огорóдъ.

Warzywo, -a, *ср.* огорóдные óвощи, зéлень.

Wąs, -a, *м.* усъ; || *Бот.* усъ, ýсикъ, прицѣ́пка, ость (*у колóсьевъ*); || лáпа (*у я́коря*). *Посл.* **Nie każdy kąsa co wąsami trząsa**, не всѣ собáки кусáютъ, котóрыя лáютъ.

Wąsacz, -a, *м.* усáчъ.

Wasąg, -a, *м.* и́вовая корзи́на; || кýзовъ (*карéтный*).

Wąsal, -a, *м.* усáчъ.

Wąsatek, -tka, *м.* ости́стый овёсъ.

Wąsatka, -i, *ж.* родъ ости́стой пшени́цы.

Wąsaty, усáтый.

Wasążek, -żka, *м.* корзи́ночка,

Waść, Waśein, *см.* **Waszmość**.

Wąsienica, *см.* **Gąsienica**.

Wąsik, -a, *м. Умен.* ýсикъ.

Wasilka, -i, *ж.* **Wasilek, -lka**, *м. Бот.* василёкъ (*растéніе*).

Wasiłka, Wasiłek, *см.* **Wanczos**.

Wąsiska, -ów, *мн. Увел.* уси́щи.

Wąski, *см.* **Wązki**.

Wąsko, *см.* **Wązko**.

Waskułka, *см.* **Ampułka**.

Waśń, -śni, *ж.* ссóра, раздóръ, враждá.

Waśnić, Zwaśnić, Powaśnić, ссóрить, поссóрить.

Wasza, -y, *ж.* важъ, сундýкъ на карéтномъ имперіáлѣ.

Waszmość, -ści, (сокращéніе стари́ннаго выражéнія: **Wasza miłość**, вáша ми́лость). Употребля́ются тáкже слѣ́дующія сокращéнія тогó же слóва: **Waszeć, Waść, Aść, Wać**, *м.*, **Waśćka, Aśćka**, *ж.*, въ соединéніи съ словáми: **pan** (господи́нъ), **pani** (госпожá), **panna** (дѣви́ца). **Waćpan, Waspan, Wacan, Aspan, Acan, Asan**, *м.*, **Waćpani, Wacani, Waspani, Aspani, Acani Asani**, *ж.*, **Waćpanna, Waspan-**

na, Wacanna, Acanna, Aspanna, *ж.* Въ соединéніи съ словáми: Dobrodziej (благодѣ́тель, мúлостивецъ), Dobrodziejka, (благодѣ́тельница, мúлостивица): Wasindziéj, Asindziéj, Wasędziéj, Asędziéj, *м.* Wasindziejka, Asindziejka, Wasędziejka, Asędziejka, *ж.* Всѣ э́ти выраженія óчень рѣ́дко употребля́ются въ разговóрѣ съ нúзшими лúцами, котóрымъ вѣ́жливость не позволя́етъ говóрить *ты*. Тепéрь э́ти выраженія замѣня́ются слóвомъ Pan. Do Waszmości Pana, пью за ва́ше здоро́вье. Naléj sobie wasze, налéйте себѣ́. Kto waść jesteś? кто вы такóй, мúлостивый государь? A waści djabli do tego, а вамъ какóе дóэтого дѣ́ло, чортъ возьмú! Z waszecia, побáрски. Z waszecia ubrana, побáрски, прилúчно одѣ́та.

Waszmościny, Waszecin, Waścin, Waćpaniny, и т. д. Это выраженіе мóжетъ образовáться отъ кáждаго слóва, объясненнаго подъ **Waszmość** (*см. это слóво въ своéмъ мúстѣ*).

Waszyniec, -ńca, *м.* одúнъ изъ ва́шихъ.

Wata, -y, *ж.* ва́та; || нéводъ (*на рыбу*).

Wątek, -tku, *м. Ткач.* основá, утóкъ; || матеріáлъ, предмѣ́тъ, содержáніе, || связь, смыслъ, толкъ; || теченіе, продолженіе, нить (*жúзни*); || *Стар.* запáсъ. **Stracić wątek**, сбúться съ тóлку, сбúться въ рѣчáхъ, перепу́тать. **Wiele słów a wątku mało**, мнóго словъ да мáло смúсла. **Cały wątek téj sprawy**, всѣ́ содержáніе, основá э́того дѣ́ла. **Wątek budowniczy**, строúтельный матеріáлъ.

Wątleć, слабѣ́ть, ослабѣ́вать, терáть сúлы, изнуря́ться.

Wątlenie, Zwątlenie, -nia, *ср.* ослаблéніе, слáбость, безсúліе, изнурéніе, изнеможéніе.

Wątlić, ослабля́ть, изнуря́ть.

Wątłość, -ści, *ж.* слáбость, безсúліе.

Wątły, слáбый, безсúльный.

Wątnik, -a, *м.* дощéчка, на котóрой по-вумéнтщикъ навúваетъ утóкъ.

Wątor, -u, *м.* **Wątory, -ów**, *мн. Боч. вд.* утóръ, *мн.* утóры.

Watować, Wywatować, подбúвать, подбúть вáтою.

Wątpić (o czém), сомнѣ́ваться (*въ чёмъ*).

Wątpiciel, -a, *м.* сомнѣ́вающійся, скéптикъ.

Wątpienie, -nia, *ср.* сомнѣ́ніе.

Wątpliwie, сомни́тельно.

Wątpliwość, -ści, *ж.* сомнѣ́ніе, сомни́тельность, неизвѣ́стность, нерѣшúмость; || затрудне́ніе, препя́тствіе.

Wątpliwy, сомни́тельный, неизвѣ́стный.

Wątroba, -y, *ж.* пéчень, печёнка; || *Хим.* **Wątroba siarczana**, сѣ́рная пéчень.

Wątrobiany, похóжій цвѣ́томъ на пéчень.

Wątróbka, -i, *ж. Умен.* печёнка.

Wątrobnik, -a, *м. Бот.* печёночница, печёнковая трава́.

Wątrobny, печёночный, печёнковый.

Wąwor, -u, *м.* пожáрная бóчка.

Wąwoz, -u, *м.* овра́гъ, ущéлье.

Wąwozisty, овра́жистый.

Wawrzyn, -u, *м. Бот.* лавръ, лавро́вое дéрево.

Wawrzynowy, лавро́вый.

Wąż, -ęża, *м. Зоол.* змѣ́й, змѣ́й; || ужъ (*пресмыка́ющееся*). **Wąż ślepy**, мѣдя́ница (*небольша́я змѣя́*).

Waza, -y, *ж.* сосýдъ, ва́за, ча́ша; || суповáя ча́ша, мúска.

Wazal, -a, *м.* вассáлъ, голдóвникъ, по́данный.

Ważenie, -nia, *ср.* вѣ́шаніе; || ура́вниваніе, нивелúрованіе; || взвѣ́шиваніе, обдýмываніе; || почита́ніе, уваженіе; || рискъ, отва́жность, рѣшúтельность. || **Ważenie się**, колеба́ніе. || **Ważenie się na co**, посяга́тельство, покушéніе.

Ważiuchny, Ważiutki, Ważiuteńki, *Умен.* (*см.* **Ważki**),ýзенькій, узёхонькій, узёшенькій.

Wazka, -i, *ж.* сосýдецъ, ва́зочка, ча́шечка.

Ważka, -i, *ж.* вѣ́ски. **Ważki do złota**, монéтные вѣ́ски.

Ważki,ýзкій, ýзокъ, тѣ́сный.

Ważko, ýзко. тѣ́сно.

Ważkość, -ści, *ж.* ýзкость, тѣ́снота́.

Ważne, -ego, *ср.* вѣ́совыя дéньги, плáта вѣ́совы́хъ.

Ważnica, -y, *ж.* ва́жня.

Ważniczy, вѣ́совщúчій. **Ważnicza nauka**, стáтика, наýка о равновѣ́сіи твéрдыхъ тѣ́лъ.

Ważnie, *Юрид.* закóннымъ óбразомъ.

Ważnik, -a, *м.* ва́жникъ, вѣ́совщúкъ.

Ważność, -ści, *ж.* вѣ́съ, тя́жесть; || ва́жность, значéніе, достóинство; || дѣ́йствúтельность, сúла. **Ważność prawa**, дѣ́йствúтельность, сúла закóна, закóнность.

Ważny, вѣ́совóй; || вѣ́скій, тяжёлый, полновѣ́сный, увѣ́систый; || ва́жный, значúтельный; || дѣ́йствúтельный.

Ważyć, Zważyć, вѣ́сить, тянýть; || вѣ́сить, взвѣ́сить; || взвѣ́шивать, разбúрать, обдýмывать; || *рисковáть, отва́живать; || цѣни́ть, почитáть. **Lekce ważyć**, не уважáть, пренебрегáть; || колебáть, шатáть, качáть; || стóить, знáчить, посягáть; || ура́внивать, нивелúровать. **Ważyć cukier**, вѣ́сить сáхаръ. ***Ważyć każde słowo**, взвѣ́шивать, обдýмывать кáждое слóво. **Więcéj waży honor niż życie**, честь дорóже жúзни. **Ważyć na czyje życie**, посягáть на чью жизнь. **Głowa cukru waży 20 funtów**, голова́ сáхару вѣ́сить 20 фýнтовъ. || **Ważyć się**, вѣ́ситься, взвѣ́шиваться; || колебáться, качáться, шатáться; ||

отва́живаться, дерза́ть, посяга́ть, смѣть, осмѣ́ливаться.

Wbić, *см.* Wbijać.

Wbicie, *см.* Wbijanie.

Wbijać, Wbić, вбива́ть, вбить, вкола́чивать, вколоти́ть. **Wbijać gwóźdź**, вбива́ть, вкола́чивать гвоздь. **Wbijać pale**, бить, вбива́ть сва́и. **Wbijać na pal**, сажа́ть на́ колъ. **Wbić na krzyż**, распя́ть на крестѣ́. ***Wbić w głowę**, вбить въ го́лову, вразуми́ть, растолкова́ть. **Wbić sobie co w głowę**, вбить себѣ́ что́-либо въ го́лову, взять въ толкъ. || **Wbijać się, Wbić się (w pamięć)**, врѣ́зываться, врѣ́заться въ па́мять. **Wbijać się, Wbić się w dumę, w pychę**, горди́ться, возгорди́ться, сдѣ́латься надме́ннымъ.

Wbijanie, -nia, Wbicie, -cia, *ср.* вбива́ніе, вкола́чиваніе. **Wbijanie na pal**, сажа́ніе на́ колъ. **Wbijanie palów**, битьё свай.

Wbity, вби́тый, вколо́ченный.

Wbrew, вопреки́, напро́тивъ.

Wbrzeże, -a, *ср. см.* Zatoka.

Wcale, соверше́нно, во́все, совсѣ́мъ; || впо́лнѣ, всецѣ́ло; || отню́дь, нима́ло, ника́къ, ниско́лько. **Wcale nowy**, соверше́нно но́вый. **Wcale pojąć nie mogę co się tu dzieje**, ника́къ не могу́ поня́ть что́ тутъ дѣ́лается. **Wcale nie jest taki, jaki się zdaje**, онъ во́все не тако́въ, каки́мъ ка́жется. **Wcale nie**, ниско́лько, отню́дь не, совсѣ́мъ не, во́все не.

Wchód, -odu, *м.* входъ. **Wchód towarów**, приво́зъ това́ровъ.

Wchodowy, Wchodny, вхо́дный, служа́щій для вхо́да; || приво́зный.

Wchodzenie, -nia, Wejście, Wnijście, -ścia, *ср.* вхожде́ніе, вступле́ніе, входъ.

Wchodzić, Wejść, Wnijść, входи́ть, войти́, взойти́, вступа́ть, вступи́ть.

Wchodzisty, вхо́жій.

Wciąć, *см.* Wcinać.

Wciągać, Wciągnąć, втя́гивать, втяну́ть, вта́скивать, втащи́ть; || вса́сывать, всоса́ть, поглоща́ть, вбира́ть въ себя́; || *вовлека́ть, вовле́чь; || вноси́ть, внести́, запи́сывать, записа́ть (*въ кни́гу, въ рее́стръ*). || **Wciągać się, Wciągnąć się**, втя́гиваться, втяну́ться, привыка́ть, привы́кнуть къ чему́-либо, пристраща́ться, пристрасти́ться.

Wciąganie, -nia, Wciągnięcie, -cia, *ср.* втя́гиваніе, вса́сываніе, поглоще́ніе. **Wciąganie kogo do czego**, вовлече́ніе кого́ во что́.

Wciągnięty, втя́нутый, вовлечённый, замѣ́шанный (*въ что́*); || привы́кшій, пристрасти́вшійся.

Wciąż, беспреры́вно, беспреста́нно, постоя́нно.

Wcięcie, -cia, *ср.* зару́бка, вру́бка, вруба́ніе.

Wciekać, Wciec, втека́ть, втечь, впада́ть во что́.

Wcielać, Wcielić, воплоща́ть, воплоти́ть; || присоединя́ть, присоедини́ть, включа́ть, включи́ть. || **Wcielać się, Wcielić się**, воплоща́ться, воплоти́ться.

Wcielanie, Wcielenie, -nia, *ср. Богосл.* воплоще́ніе, вочеловѣче́ніе; || присоедине́ніе, включе́ніе; || слія́ніе. *Юрид.* **Nabywanie własności przez wcielenie**, пріобрѣте́ніе со́бственности по слія́нію въ одно́ нераздѣ́льное цѣ́лое, *см.* Przybycie.

Wcielony, воплощённый; || присоединённый, включённый.

Wcierać, Wetrzeć, втира́ть, втере́ть.

Wcięty, перетя́нутый, то́нкій. **Suknia wcięta**, пла́тье съ перехва́томъ.

Wcinać, Wciąć, врѣ́зывать, врѣ́зать, вруба́ть, вруби́ть, вы́рубать, вы́рубить, па́вить, нарѣ́зывать, нарѣ́зать.

Wciskać, Wcisnąć, вти́скивать, вти́скать, вти́снуть, вда́вливать, вдави́ть. || **Wciskać się, Wcisnąć się**, вти́скиваться, вти́скаться, вти́снуться, вда́вливаться, вдави́ться; || **Wciskać się dokąd**, втира́ться, продира́ться куда́-либо, входи́ть съ уси́ліемъ въ тѣсноту́, проника́ть. **Powietrze wszędzie się wciska**, во́здухъ вездѣ́ прохо́дитъ, проника́етъ.

Wczas, -u, *м.* удо́бство, отдохнове́ніе, о́тдыхъ, споко́йствіе, успокое́ніе; || досу́гъ, свобо́дное, удо́бное вре́мя, удо́бная пора́, свобо́дные часы́; || *Стар.* удо́бный слу́чай. **Wczasu używać**, отдыха́ть, по́льзоваться споко́йствіемъ, успоко́иваться. **Miasta dla wczasów ludzkich założono**, города́ осно́ваны для удо́бства людей. **Nie zawsze z wczasem sypia**, онъ не всегда́ спитъ въ свобо́дное вре́мя. || **Wczas**, *Нар.* во́ время, въ по́ру, въ мѣ́ру, благовре́менно, въ надлежа́щее вре́мя. **Za wczasu**, заблаговре́менно. **Wczas mi trzewiki**, башмаки́ мнѣ въ по́ру.

Wczasik, -u, *м. Умен.* свобо́дная, удо́бная мину́тка, ма́ленькій о́тдыхъ.

Wczasować, поко́ить, доставля́ть споко́йствіе, удо́бство (*кому́*). || **Wczasować się**, поко́иться, отдыха́ть, наслажда́ться споко́йствіемъ.

Wcześnie, Wczesno, во́ время, въ надлежа́щее вре́мя; || ра́но; || въ по́ру, въ мѣ́ру, кста́ти. **Wczesno ciepły**, умѣ́ренно тёплый, негоря́чій. || Удо́бно, поко́йно.

Wczesność, -ści, *ж.* удо́бство, удо́бность; || удо́бный слу́чай; || досу́гъ, свобо́дное вре́мя.

Wczesny, своевре́менный, сдѣ́ланный въ своё вре́мя, кста́ти; || скороспѣ́лый, преждевре́менный, рановре́менный, ра́нній; || удо́бный, поко́йный, вы́годный; || ую́тный, сдѣ́ланный въ по́ру, въ мѣ́ру. **Wczesne owoce**, скороспѣ́лые плоды́. **Żart nie wczesny**, шу́тка не кста́ти, не у мѣ́ста. **Suknia wczesna**, удо́бное пла́тье. **Wczesny ptaszek**, ра́нняя пти́чка. **Wczesne zapobieżenie choroby**, своевре́менное

предупрежде́ніе болѣ́зни. **Wczesny pokój**, ую́тная ко́мната.

Wczopować, *Плотн.* сплоти́ть шипа́ми, посади́ть на шипы́, вбить кли́номъ.

Wczora, Wczoraj, вчера́.

Wczorajszy, вчера́шній.

Wdać, Wdać się, *см.* **Wdawać**.

Wdanie się, -nia się, *ср.* вмѣша́тельство, вступле́ніе въ посторо́ннее дѣ́ло.

Wdarcie się, *см.* **Wdzieranie się**.

Wdawać, Wdać, вводи́ть, ввести́, вовлека́ть, вовле́чь, впу́тывать, впу́тать, вмѣ́шивать, вмѣша́ть кого́ во что́-либо; || *Стар.* преобрази́ть прида́ть ино́й видъ; || **Wdawać się, Wdać się**, *Стар.* обраща́ться, прибѣга́ть къ кому́ въ нуждѣ́ || броса́ться бро́ситься, кида́ться, ки́нуться; || вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, впу́тываться, впу́таться; || предава́ться чему́-либо, пристраща́ться къ чему́-либо; || быть похо́жимъ на кого́, имѣть схо́дство съ кѣмъ, уподобля́ться; || *Стар.* преобража́ться, принима́ть на себя́ ино́й видъ; || заводи́ть знако́мство, зна́ться, сближа́ться съ кѣмъ. **On wdaje się nie w swoje rzeczy**, онъ вмѣ́шивается не въ своё дѣ́ло. **Wdawać się w sprawę sądową**, заводи́ть тя́жбу, проце́съ. **Wdawać się w niebezpieczeństwo**, подверга́ться опа́сности. **Wdawać się w kogo**, быть на кого́ похо́жимъ, имѣ́ть схо́дство съ кѣмъ, уроди́ться. **Wdać się w ojca**, уроди́ться въ отца́. **Ogień wdał się w ranę**, въ ра́нѣ сдѣ́лалось воспале́ніе, ра́на загнои́лась. **Nie wdaję się w to**, я въ э́то не вмѣ́шиваюсь. **Wdający się do sprawy**, *Юрид.* всту́пщикъ; вступа́ющійся во что́ *или* за кого́-либо.

Wdawanie się, Wdanie się, -nia się, *ср.* вмѣша́тельство, впу́тываніе. **Wdanie się**, посре́дничество, заступле́ніе; || *Юрид.* вступле́ніе, вступа́тельство, уча́стіе.

Wdeptywać, Wdeptać, вта́птывать, втопта́ть, вда́вливать, вдави́ть, вмина́ть, вмять.

Wdłuż, Wzdłuż, вдоль.

Wdmuchać, Wdmuchnąć, вдува́ть, вдуть, вдыха́ть, вдохну́ть.

Wdowa, -y, *ж.* вдова́.

Wdowczy, вдо́вый, живу́щій во вдовствѣ́.

Wdowi, вдо́вій. **Grosz wdowi**, ле́пта вдовы́.

Wdowiec, -wca, *м.* вдове́цъ.

Wdowieński, вдо́вичій, вдо́вій, принадлежа́щій вдовѣ́; || вдо́вствующій.

Wdowieństwo, Wdowstwo, -a, *ср.* вдовство́.

Wdówka, Wdóweczka, -i, *ж.* вдо́вушка.

Wdrapać się, *см.* **Drapać się**.

Wdrażać, Wdrożyć (w kogo co), внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, впери́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || выводи́ть на доро́гу, на путь; || пова́живать, пова́дить; || **Wdrażać się, Wdrożyć się (do czego)**, пова́живаться, пова́диться, пріуча́ться, пріучи́ться, привыка́ть, привы́кнуть (*къ чему́*).

Wdrobić, раскроши́ть, растере́ть.

Wdzięczenie się, -nia się, *ср.* стара́ніе, пра́виться, быть прія́тнымъ, ми́лымъ, ласка́тельство, ока́зываніе ла́ски.

Wdzięcznie, благода́рно, призна́тельно; || плѣни́тельно, уми́льно, привѣ́тливо, привлека́тельно, преле́стно, нѣ́жно.

Wdzięczność, -ści, *ж.* благода́рность, призна́тельность; || плѣни́тельность, пре́лесть, приго́жество, привлека́тельность, прія́тность; || нѣ́жность, мя́гкость; || сла́дость. **Wdzięczność głosu**, нѣ́жность го́лоса. **Wdzięczność oblicza**, прія́тность въ лицѣ́, прія́тныя черты́ лица́. **Wdzięczność obyczajów**, мя́гкость нра́вовъ. **Wdzięczność woni**, благоуха́ніе, благово́ніе. **Wdzięczność barwy**, прія́тный цвѣ́тъ.

Wdzięczny, Wdzięczen, благода́рный, благода́ренъ, призна́тельный, призна́теленъ; || плѣни́тельный, преле́стный, приго́жій, привлека́тельный, прія́тный; || нѣ́жный, мя́гкій; || сла́достный.

Wdzięczyć, убира́ть, украша́ть, придава́ть красоту́ *или* прія́тность. || **Wdzięczyć się**, стара́ться нра́виться, любе́зничать, ласка́ться; || красова́ться.

Wdzięk, -u, *м.* (*Стар.* **Wdzięka, -i**, *ж.*) благода́рность, призна́тельность; || пре́лесть, привлека́тельность, очарова́тельность, прима́нка, прія́тность, гра́ція.

Wdzierać się, Wedrzeć się, врыва́ться, ворва́ться, продира́ться, продра́ться, проти́скиваться, проти́снуться; || вступа́ться; || кара́бкаться, вскара́бкаться, взлѣза́ть, взлѣ́сть, взбира́ться, взобра́ться. **Buntownicy wdarli się do Węgier**, мяте́жники ворвали́сь въ Ве́нгрію. **Wedrzeć się na mur**, взобра́ться на́ стѣну. **Wedrzeć się na drzewo**, взлѣзть на де́рево. **Wdzierać się do majątku**, вступа́ться въ имѣ́ніе. **Wdzierający się**, всту́пщикъ (*въ имѣніе*).

Wdzieranie się, -nia się, Wdarcie się, -cia się, *ср.* вторже́ніе, проника́ніе; || наше́ствіе, наступле́ніе; || покуше́ніе, уси́ліе; || захва́тъ, завладѣ́ніе, присвое́ніе.

Wdzierca, -y, *м.* хи́щникъ, похити́тель; || втёршійся, хи́тростью вступи́вшій.

Wdzierczy, хи́щническій, наси́льственный.

Wdzierstwo, -a, *ср.* завладѣ́ніе (*чѣмъ*), похище́ніе, присвое́ніе, захва́тъ (*чего́*).

Wdziewać, Wdziać, вдѣва́ть, вдѣть, надѣва́ть, надѣ́ть.

Węborek, -rka, *м.* (*Стар.* **Wamborek, Wąworek**), уша́тъ, бадья́, *см.* **Wąwor**.

Webrnąć, забрести́, забре́сть; || * впу́таться, ввяза́ться (*во что́*).

Węch, -u, *м.* обоня́ніе.

Węchowy, обоня́тельный.

Wecować, Wywecować, точи́ть, вы́то-

чить, остри́ть, наостри́ть, навостри́ть. *Wecować kogo, язви́ть, злосло́вить.

Węda, -y, Wędka, -i, *ж.* у́да, у́дка, у́дочка.

Wędkarz, -a, *м.* у́дильщикъ, лова́щій ры́бу у́дкою; || де́лающій у́дки.

Wedle, во́злѣ, по́длѣ, близь; || Wedle, Według, по, смотря́ по тому́, по мѣ́рѣ, согла́сно (*чему́*). **Według mego zdania,** по моему́ мнѣ́нію. **Według prawa,** по зако́ну. **Według okoliczności,** смотря́ по обстоя́тельствамъ. *Посл.* **Według stawu grobla,** по Се́ньке́ ша́пка.

Wędlina, -y, *ж.* ветчина́.

Wędlisko, Wędzisko, -a, *ср.* у́дилище, у́довище.

Wędrować, путеше́ствовать, е́здить, стра́нствовать, || перелета́ть (*о птицахъ*).

Wędrowanie, -nia, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе; || отлётъ, перелётъ (*птицъ*).

Wędrowczy, стра́нническій; || **отлётный,** перелётный (*о пти́цахъ*).

Wędrowiec, -wca, *м.* проѣ́жій, путеше́ственникъ; || **стра́нникъ,** стра́нствователь.

Wędrówka, -i, *ж.* стра́нствованіе, путеше́ствіе, поѣ́здка; || переселе́ніе. **Wędrówka narodów,** переселе́ніе наро́довъ.

Wędrownik, *см.* **Wędrowiec.**

Wędrowny, стра́нническій, стра́нствующій; || **отлётный,** перелётный (*о пти́цахъ*).

Wedrzeć się, *см.* **Wdzierać się.**

Wędzarnia, -rni, *ж.* копти́льня.

Wędzić, Uwędzić, копти́ть, **накопти́ть.**

Wędzidełko, -a, *ср. Умен.* **узде́чка;** || *Анат.* у́здочка.

Wędzidło, -a, *ср.* у́дило, удила́, мундшту́къ, мушту́къ; || ***узда́, обузда́ніе.

Wędzisko, *см.* **Wędlisko.**

Wędzonka, -i, *ж.* **ветчи́нка,** копчёное свиное́ мя́со.

Węgiel, -gla, *м.* (*Стар.* **Wągl, Wągiel**), у́голь. **Węgiel kamienny,** у́голь земляно́й, ка́менный. **Węgiel brunatny,** бу́рый у́голь.

Węgieł, -gła, *м.* у́голъ; || *Архит.* **уго́льникъ.**

Węgielek, -lka, *м. Хим.* **угля́къ, углеро́дистое соедине́ніе.**

Węgielnia, -ni, *ж.* у́гольня, гдѣ пережига́ютъ дрова́ въ у́голь; || у́гольный сара́й, складъ у́гля, у́гольная я́ма.

Węgielnica, -y, *ж. Мат.* **наугóльникъ, угломѣ́ръ.**

Węgielnik, -a, *м. см.* **Węgielny.**

Węgielny, уго́льный. **Węgielny kamień, Węgielnik,** краеуго́льный ка́мень.

Węglan, -u, *м. Хим.* углеки́слая соль.

Węglarka, -i, *ж.* у́гольщица.

Węglarnia, -ni, *ж.* у́гольный сара́й, складъ у́гля.

Węglarski, у́гольщичій, принадлежа́щій у́гольщику.

Węglarstwo, -a, *ср.* про́мыселъ, заня́тіе у́гольщика.

Węglarz, -a, *м.* у́гольщикъ, у́гольникъ.

Węglik, -a, *м.* углеро́дъ, **ча́стый у́голь.**

Węglowy, у́гольный.

Węgnać, *см.* **Wganiać.**

Węgorz, -a, *м.* у́горь (*ры́ба*). ***Śliski jak węgorz,** онъ увёртливъ, умѣетъ ускользну́ть.

Węgrowaty, угрева́тый, прыщева́тый

Węgry, -ów, *мн.* угри́, прыщи́ на лицѣ́; || **Świnie węgry,** шёлуди, коро́ста у свине́й.

Węgrzyn, -a, *м.* венге́рское вино́.

Wéj! *Межд.* вотъ! смотри́!

Wejrzeć, *см.* **Wglądać.**

Wejrzenie, -nia, *ср. см.* **Wglądanie;** || взглядъ, взоръ, воззрѣ́ніе.

Wejść, *см.* **Wchodzić.**

Wejście, -ścia, *ср.* входъ, **вступле́ніе,** *см.* **Wchód;** || *Ком.* поступле́ніе, **прина́тіе** (*векселя*).

Weksel, -slu, *м.* ве́ксель, заёмное письмо́. **Weksel ciągniony,** перево́дный ве́ксель. **Weksel suchy,** просто́й ве́ксель. **Weksel zwrotny,** возвра́тный ве́ксель. || **Weksel belkowy,** *Камен.* ба́лочный ри́гель.

Wekslarnia, -ni, *ж.* мѣня́льная лавка.

Wekslarz, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Wekslować, мѣня́ть (*де́ньги*).

Wekslowy, ве́ксельный, промѣ́нный.

Welgnąć, увя́знуть въ грязи́.

Wełna, -y, *ж.* волна́ шерсть, руно́. **Biała wełna,** поя́рокъ.

Wełnianka, -i, *ж.* шерстяно́е пла́тье; || *Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*); || волня́нка, волну́ха (*гриб*).

Wełniany, шерстяно́й.

Wełniarz, -a, *м.* шерстобо́й, шерстоби́тъ; || продаве́цъ ше́рсти.

Wełniasty, пуши́стый.

Wełnica, -y, *ж. Бот.* я́звенникъ (трава́).

Wełnisty, шерсти́стый, ворси́стый; || пуши́стый.

Welon, -u, *м.* покрыва́ло, вуа́ль, фата́.

Wemknąć, *см.* **Wmykać.**

Weń, вмѣсто, **w niego,** въ него́, *см.* **On.**

Wendeta, -y, *ж. см.* **Tandeta.**

Weneryczny, *Мед.* венери́ческій, сифилисти́ческій.

Weniy, -ów, *мн. Горн.* **продýшины** съ кла́паномъ.

Wepchnąć, *см.* **Wpychać.**

Weprzeć, *см.* **Wpierać.**

Werbel, -blu, *м. Воен.* **дробь** бараба́нная.

Werbować, набира́ть, вербова́ть ре́крутъ.

Werbowanie, -nia, *ср.* **Werbunek, -nku,** *м.* набо́ръ, рекру́тчина, вербо́вка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Werbownik, -a, *м.* вербовщи́къ, набо́рщикъ ре́крутъ.

Werek, -rka, *м.* нáры, досчáтый помóстъ для спанья.

Wereszczaka, -i, *ж.* кýшанье изъ свинáго сáла, колбáсъ, потрохóвъ.

Weronika, -i, *ж. Бот.* веронúка (*растéніе*).

Wersał, -u, Wersalik, -u, *м.* прописнáя, большáя заглáвная бýква.

Wersja, -ji, *ж.* перевóдъ, переложéніе, толковáніе.

Werteba, Wertepa, -y, *ж.* объѣздъ, просёлочная дорóга, дурнáя дорóга.

Wertować, перелúстывать (*книгу*), *см.* **Wartować.**

Werwać się, *см.* **Wyrywać się.**

Weryfikacja, -ji, *ж.* повѣ́рка, свѣ́рка, сличéніе.

Weryfikacyjny, повѣ́рочный.

Weryfikator, -a, *м.* повѣ́рщикъ.

Weryfikować, повѣря́ть, свѣря́ть, сличáть, справля́ться.

Werznąć, *см.* **Wrzynać.**

Wesele, -a, *ср.* свáдьба, свáдебный пиръ; || весéліе, рáдость, удовóльствіе. **Wesele wyprawić**, сыграть, отпрáздновать свáдьбу. * **Wielkie komu sprawić wesele**, достáвить кому́ большóе удовóльствіе.

Weselić, веселúть, рáдовать. **Weselić się**, весели́ться, рáдоваться, забавля́ться.

Weselisko, -a, *ср. Прост.* свáдьба.

Weselnik, -a, *м.* учáствующій въ свáдьбѣ, присýтствующій на свáдьбѣ; || *Стар.* молодóе. женúхъ и невѣ́ста.

Weselny, свáдебный.

Weseluchny, Weselutki, веселúнекъ, веселёхонекъ, веселёшенекъ.

Wesołek, -łka, *м.* весельчáкъ. || *Бот.* кипрéй (*растéніе*).

Wesoło, вéсело.

Wesołość, -ści, *ж.* весёлость.

Wesoły, весёлый.

Wespół, вмѣстѣ, совокýпно.

Wesprzeć, *см.* **Wspierać.**

Westchnąć, *см.* **Wzdychać.**

Westchnienie, -nia, *ср.* вздохъ.

Wesz, *род. п.* **Wszy**, *ж.* вошь; || **Wesz roślinna**, травянáя вошь, тля; || *Бот.* **Świnia wesz**, болиголóвъ, омéгъ; || цикýта, вёхъ (*растéніе и отрáва*); || **Wodna wesz, ziele**, змѣй-трава́.

Weszka, -i, *ж. Умен.* вóшка, || корóста, шéлуди, парúй.

Wet (*см.* **Odwet**), употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженіи: **Wet za wet oddawać**, отплатúть тѣмъ же, воздавáть рáвнымъ за рáвное, дѣлать возмéздіе, *см.* **Wetować.**

Weterynarja, -ji, *ж.* **Konowalstwo, -a**, *ср.* ветеринáрная наýка, ветеринáрія, скотоврачéбная наýка.

Weterynarz, Konował, -a, *м.* ветеринáръ, коновáлъ.

Wetknąć, *см.* **Wtykać.**

Wetknięcie, -cia, *ср. см.* **Wtykanie.**

Wetować, воздавáть рáвнымъ за рáвное, вознагражда́ть, отплáчивать; || игрáть для возвращéнія прóигрыша.

Wetowny, вознагражда́емый.

Wetrzeć, *см.* **Wcierać.**

Wety, -ów, *мн.* десéртъ, закýски, слáсти.

Wewnątrz (*Стар.* **Wnątrz**), внутрú, внутрь, во внýтренности. **Honorów błyszcząca bańka wewnątrz pusta**, блестáщій мы́льный пузы́рь пóчестей пустъ внутрú. **Wchodzić wewnątrz domu**, входúть внутрь дóма.

Wewnętrze, -a, *ср. см.* **Wnętrze.**

Wewnętrznie, внýтренно; || * душéвно, сердéчно.

Wewnętrzność, -ści, *ж.* внýтренность.

Wewnętrzny, внýтренній.

Wężaty, наполúненный змѣ́ями.

Wezbrać, *см.* **Wzbierać.**

Wezbranie, -nia, *ср.* (**wód**), наводнéніе, разлúтіе водъ, половóдье, возвышéніе воды́, рѣки́, выступлéніе рѣкъ изъ берегóвъ. **Wezbranie morza**, прилúвъ морскóй.

Wezdrgnąć się, *см.* **Wzdrygać się.**

Węzeł, -zła, *м.* ýзелъ; || связка (*ключéй*); || пукъ (*вербóвокъ*); || **Węzeł zadzierzgniony**, петля́, затя́нутый ýзелъ; || союзъ, связь. **Węzeł przyjaźni**, ýзы дрýжбы, дрýжескій союзъ. **Węzły małżeńskie**, брáчный союзъ. **Węzły pokrewieństwa**, ýзы родствá. || *Астрон.* и *Анат.* узлы́.

Węzełek, -łka, *м.* узелóкъ.

Wezgłówek, -wka, *м.* подýшечка.

Wezgłowie, -wia, *ср.* изголóвье.

Węzina, -y, *ж.* тѣснúна, ущéлье, *см.* **Ciaśnina.**

Węzłowato, узловáто узлáми; || * крáтко, отрывисто сжáто. **Krótko a węzłowato odpowiedzieć**, отвѣтить лаконúчески.

Węzłowaty, узловáтый; || * крáткій, отрывúстый; || сжáтый.

Wężowaty, змѣевúдный; || излýчистый, извúлистый.

Wężownica, -y, *Артил.* кулеврúна (*старúнная пýшка*).

Wężownik, -a, *м. Астрон.* Зміенóсецъ (*созвѣ́здіе*); || *Минер.* змѣевúкъ; || *Бот.* змѣевúкъ кóрень, сердéчный кóрень.

Wężowy, Węży, змѣúный.

Wezrzeć, *см.* **Wglądać.**

Wezwać, *см.* **Wzywać.**

Wezwanie, -a, *ср. см.* **Wzywanie**; приглашéніе, вызовъ, трéбованіе; || повѣ́стка, объявлéніе; || воззвáніе (*къ народу*). **Wezwanie przed sąd**, привóдъ обвиня́емаго, *или* свидѣ́теля въ судъ. **Przybyć na czyje wezwanie**, явúться по чьемý-либо вызову, приглашéнію.

Wezwany, приглашённый, вызванный, вытребованный, звáный.

Wezwawczy, пригласúтельный, призывúый.

Węźyk, -a, *м. Умен.* змѣёнокъ, змѣйка; || *Артил. Стар.* родъ ма́лыхъ пу́шекъ полуфунто́ваго кали́бра; || излу́чина, изви́лина. **Rzeka ubiega węźykiem**, рѣка́ течётъ излу́чинами.

Wezykatorja, -ji, *ж. Мед.* нары́вный пла́стырь.

Węźykować, извива́ться, изгиба́ться.

Węźykowato, излу́чисто, изви́листо, кри́во; || спира́льно, винто́мъ.

Węźykowatość, -ści, *ж.* излу́чина, изви́вина, изви́лина, кривизна́; || спира́льная ли́нія.

Węźykowaty, излу́чистый, изви́листый, искри́вленный; || спира́льный, винтово́й.

Węźymord, -u, *м. Бот.* чёрный ко́рень.

Węźysko, -a, *ср. Унич.* отврати́тельная змѣя́.

Wganiać, **Wgonić**, **Wegnać**, загоня́ть, загна́ть, **Wganiać bydło do obory**, загоня́ть скоти́ну въ хлѣвъ.

Wgięcie, -cia, *ср.* во́гнутость; || впа́дина.

Wgięty, во́гнутый.

Wginać, **Wgiąć**, вгиба́ть, вогну́ть; || коро́бить, покоро́бить.

Wglądać, **Wejrzeć**, **Weźrzeć** (w co), загля́дывать, загляну́ть, взгля́дывать, взгляну́ть, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть, вника́ть, вни́кнуть, разбира́ть, разобра́ть. **Wejrzeć na kogo, na co**, взгляну́ть, бро́сить взглядъ на кого́, на что́. **Wejrzyj w siebie**, войди́ въ себя́, загляни́ въ свою́ ду́шу. **Wejrzeć na kogo łaskawie**, поми́ловать кого́, сжа́литься надъ кѣмъ. || **Wglądać się**, вгля́дываться, всма́триваться.

Wglądanie, **Wejrzenie**, -nia, *ср.* (w co), разсма́триваніе (*чего́*), всма́триваніе (*во что́*); || взглядъ (*на что́*); || взоръ.

Wgniatać, **Wgnieść**, вда́вливать, вдави́ть, вгнета́ть, вгнести́.

Wgnieźdźać się, **Wgnieździć się**, гнѣзди́ться, загнѣзди́ться; || * располага́ться, расположи́ться поселя́ться, посели́ться, укореня́ться, укорени́ться.

Wgramolić się (na co), вкара́бкаться.

Wgrąźyć się, погрузи́ться, погря́знуть.

Wgrodzić, загороди́ть забо́ромъ, обнести́ плетнёмъ. || **Wgrodzić się w co**, ворва́ться, вломи́ться, вто́ргнуться; || *Стар.* вонзи́ться.

Wgryzać się, **Wgryźć się**, въѣда́ться, въѣсться, впива́ться, впи́ться зуба́ми.

Wgryzek, -zka, *м. Зоол.* долгоно́сикъ (*насѣко́мое*).

Wiać, **Wionąć**, вѣ́ять, повѣ́ять, дуть, поду́ть; || маха́ть, пома́хивать; || вѣ́ять (*хлѣбъ*).

Wiaderko, -a, *ср. Умен.* ведёрко, ведёрцо, ведёрочко, *см.* **Wiadro**.

Wiadomca, -y, **Wiadomiec**, -mca, *м.* (*Стар.* **Wiaduk**), знато́къ, свѣ́дущій человѣ́къ.

Wiadomo, извѣ́стно; || **Wiadomo czynić**, объявля́ть, извѣща́ть. **Ja niźej podpisany wiadomo czynię niniejszém**, я ни́же подписа́вшійся симъ объявля́ю, *или* симъ извѣща́ю. **Wiadomo czynimy niniejszém**, симъ объявля́емъ, *или* извѣща́емъ.

Wiadomość, -ści, *ж.* зна́ніе, позна́ніе, свѣ́дѣніе; || но́вость, извѣ́стіе; || увѣдомле́ніе; || вѣ́домость.

Wiadomy, извѣ́стный.

Wiadro, -a, *ср.* ведро́; || бадья́; || указная мѣ́ра жи́дкостей и напи́тковъ.

Wiadrowy, ведёрный.

Wiaduk, *см.* **Wiadomca**.

Wiadukt, -u, *м.* путепрово́дъ, мостъ на а́ркахъ (*для желѣ́зной доро́ги*).

Wianeczek, -czka, *м.* вѣно́чекъ.

Wianek, -nka, *м.* вѣно́къ, вѣне́цъ, вѣнчикъ, *см.* **Wieniec**.

Wianie, -nia, *ср.* вѣ́яніе, дунове́ніе. **Wianie zboźa**, вѣ́яніе ржи, пшени́цы и т. д.

Wiano, -a, *ср.* прида́ное, *см.* **Posag**; || **Wiano**, **Przywianek**, даръ, пода́рокъ отъ му́жа женѣ́ по́слѣ сва́дьбы, за́пись имѣ́нія въ по́льзу жены́ (*Стар. Русск.* вѣнова́я за́пись); || вдо́вья часть изъ имѣ́нія поко́йнаго му́жа. || *Церк. Слав.* вѣ́но, пла́та отъ жениха́ за невѣ́сту, вы́водное; || даръ за невѣ́стою отъ отца́ и́ли ро́дственниковъ въ по́льзу жениха́ и́ли бу́дущаго ея му́жа, прида́ное.

Wianować, дари́ть невѣ́сту, записа́ть часть имѣ́нія въ по́льзу жены́; || дава́ть прида́ное (*за до́черью*), *см.* **Wyposaźac**.

Wianowanie, -nia, *ср.* за́пись ча́сти имѣ́нія въ по́льзу жены́; || назначе́ніе прида́наго.

Wianowany, назна́ченный въ прида́ное; || получи́вшій въ прида́ное.

Wianowy, **Wianowny**, **Wianny**, **Wienny**, прида́нный, относя́щійся къ прида́ному, *см.* **Wiano**, **Wianować**, **Wianowany**.

Wianuszek, -szka, *м. Умен.* вѣно́чекъ.

Wiara, -y, *ж.* вѣ́ра, зако́нъ, рели́гія; || вѣ́рованіе, убѣжде́ніе; || увѣре́ніе; || довѣ́ріе, довѣ́ренность. **Wyznanie wiary**, вѣроисповѣ́даніе. **Artykuł wiary**, си́мволъ вѣ́ры. **Wiara chrześcjańska**, христіа́нская вѣ́ра. **Dawać czemu wiarę**, дава́ть вѣ́ру, повѣ́рить (*чему́*). **Oddać na wiarę**, отда́ть на вѣ́ру, на прися́гу, на со́вѣсть друга́го. **Dochować wiary**, сохрани́ть вѣ́рность, сдержа́ть да́нное сло́во. **Złamać wiarę**, сдѣ́латься вѣроло́мнымъ, потеря́ть довѣ́ріе. **Stracić wiarę**, потеря́ть довѣ́ріе. **Dla większéj wiary**, въ удостовѣре́ніе, во увѣре́ніе. **Wiara małźeńska**, супру́жеская вѣ́рность. **Wiary godzien**, заслу́живающій довѣ́рія. **Wiara publiczna**, обще́ственное довѣ́ріе. **Posesor dobréj wiary**, зако́нный владѣ́лецъ. **Zła wiara**, недобросо́вѣстность. **Dobra wiara**, добросо́вѣстность. **Dziedzic złéj wiary**, незако́нный владѣ́лецъ. **W dobréj wierze to zrobił**, онъ э́то сдѣ́лалъ безъ зла́го

намѣренія, въ простотѣ души. Artykułem jego wiary było: wiele brać a mało dawać, его убѣжденіе состояло въ томъ, чтобъ много брать и мало давать; || *см.* Wiarus.

Wiardunek, Wiardung, Wierdunk, -nku, *м.* древняя монета, вердень; || дюжина.

Wiarliwość, -ści, *ж. см.* Łatwowierność.

Wiarliwy, *см.* Łatwowierny.

Wiarobrońca, -y, *м.* защитникъ, поборникъ вѣры.

Wiarogodnie, достовѣрно, подлинно, точно.

Wiarogodność, -ści, *ж.* достовѣрность, подлинность, точность.

Wiarogodny, достовѣрный, подлинный, точный.

Wiarołomca, -y, *м.* вѣроломный, вѣроломецъ, клятвопреступникъ.

Wiarołomny, вѣроломный, клятвопреступный.

Wiarołomstwo, -a, *ср.* **Wiarołomność, -ści,** *ж.* вѣроломство, клятвопреступленіе.

Wiaropodobny, правдоподобный, вѣроятный.

Wiarus, -a, *м. Воен.* служака, храбрецъ, удалецъ.

Wiatr, -tru, *м.* вѣтеръ, вѣтръ. **Wiatr morski,** моряна, вѣтеръ дующій съ моря. **Wiatr pomyślny,** попутный вѣтеръ. *Морс.* **Pochwycić wiatr,** выиграть вѣтеръ у другаго корабля.

Wiatrak, -u и -a, Wiatraczek, -czka, *м.* вѣтряная мельница. **Wiatraczek w oknie,** отдушина.

Wiatrakowy, принадлежащій вѣтряной мельницѣ.

Wiatrek, *см.* Wietrzyk.

Wiatrociąg, -u, *м.* воздушный насосъ.

Wiatromierz, -a, *м.* анемометръ, вѣтромѣръ, вѣтроуказатель.

Wiatronogi, быстроногій.

Wiatropęd, -u, *м.* вентиляторъ, душникъ; || * вертопрахъ, *см.* Pędziwiatr, Wietrznik.

Wiatrowisko, -a, *ср.* юръ. возвышенное и открытое мѣсто, подверженное дѣйствію вѣтровъ.

Wiatrówka, -i, *ж.* духовое ружьё.

Wiatrowy, вѣтряный. *Морс.* **Wieniec wiatrowy,** картушка компасная.

Wiatrozmian, -u, *м. Горн.* вѣтреное, воздушное колесо.

Wiatyk, Wijatyk, -u, *м.* напутствіе, Святые Дары, которыми причащаютъ больныхъ и умирающихъ христіанъ; || книга, заключающая въ себѣ молитвы, читаемыя священникомъ при исходѣ души. отходная.

Wiąz, *род. п.* **Wiązu,** *м.* вязъ (*дерево*). || **Wiąz,** *род. п.* **Więzu,** *м.* **Więza, -y,** *ж.*, вязь, связь, перевязь. **Więzy,** *мн.* узы, оковы, путы. **Więzy od winorośli,** виноградныя прицѣпки. **Wiąz woskowy,** сотовая ячея.

Wiązać, Związać, Zawiązać, связывать, вязать, связать, завязать. **Zawiązać z kim przyjaźń,** свести съ кѣмъ дружбу.

Wiązaneczka, -i, *ж.* вязанка, узелокъ.

Wiązanie, Związanie, -nia, *ср.* вязаніе, вязка, связываніе, связь, завязка; || соединеніе, спайка, шовъ; || подарокъ (*на именины*). || *Анат.* **Wiązania,** *мн.* связки. || **Wiązanie dachowe,** стропильный переводъ, стропильныя ноги. **Wiązanie oprawy stropowéj,** звено. *Горн.* **Wiązanie całkowite, szrot,** срубъ. || **Wiązanie owocu,** завязь.

Wiązadło, -a, *ср.* соединеніе, сплоченіе, связь, спайка.

Wiązanka, -i, *ж.* вязанка.

Wiązany, вязанный, связанный. *Муз.* **Nuta wiązana,** вязаная нота.

Wiązarka, -i, *ж. Плотн.* анкеръ.

Wiązeczka, -i, *ж.* вязаночка, *см.* Wiązka.

Wiązka, -i, *ж.* вязка, вязанка, связка, пукъ, пучёкъ. **Wiązka siana,** вязанка сѣна; || охапка; || пучёкъ растеній; || *Бот.* цвѣточный щитокъ.

Wiązkowy, *Бот.* пучковатый, мочковатый.

Wić, Uwić, Wijać, вить, свить, свивать, сплетать, сплести, сучить, ссучить. **Wić wianki,** вить, плести вѣнки. **Wić nici,** мотать, сматывать нити. || **Wić się, Wijać się,** виться, свиваться, обвиваться, свёртываться, сплетаться, заплетаться; || увиваться, вертѣться (*около кого*), взвиваться, выситься, возвышаться, возноситься, подниматься (*вверхъ*).

Wić, -ci, *ж.* витвина, гибкая лоза, вѣтвь; || прутъ, хлыстъ; || вица, прутъ для сшиванія досокъ у водоходныхъ судовъ и для связыванія плотовъ или чего-либо другаго; || мочальная верёвка, лычко; || ивовый побѣгъ; || **Wici,** *мн.* призывъ дворянства въ ополченіе.

Wicher, -chru, *м.* вихорь, вихрь.

Wichrować, *см.* Wichrzyć.

Wichrowatość, -ści, *ж.* буйство, безчинство; || бурность, бурливость.

Wichrowaty, Wichrzasty, Wichrzysty, вѣтряный, бурный, бурливый.

Wichrzyć, бушевать, свирѣпствовать, бурлить; || мутить, ссорить, возбуждать, раздоръ.

Wichrzyciel, -a, *м.* возмутитель, нарушитель спокойствія.

Wicina, -y, *ж.* разшива, самое большое рѣчное судно.

Wiciowy, лыковый, мочальный, ивовый.

Wid, -u, *м.* видъ,—употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Ani słu-**

chu, ani widu, не слы́шно и не ви́дно (ни слу́ху, ни ду́ху).

Widać, вида́ть, ви́дно, (употребля́ется то́лько въ неопредѣлённомъ наклоне́ніи); *Стар.* **Widywać, Widzieć.** Zdaleka widać było zamek, издалека́ ви́денъ былъ за́мокъ. Widać bywał na sejmiku, ви́дно, онъ былъ на се́ймикѣ. Z tego wszystkiego widać, że nasze zamiary w łeb wezmą, изъ всего́ э́того ви́дно, что на́ши намѣре́нія ло́пнутъ.

Widelcowy, ви́лочный.

Widelec, -lca, *м.* **Widelce**, *мн.* ви́лка, ви́лки.

Widełki, -łek, *мн.* небольшія ви́лы; || *Анат.* пищепрово́дное го́рло, пищепрово́дникъ; || *Охот.* рога́тина; || *Муз.* камерто́нъ.

Widenda, -y, *ж.* **Widymus, -a**, *м. Юрид.* помѣ́та, скрѣпа (*ко́піи*); || свидѣтельство въ вѣрности спи́сковъ изъ дѣловы́хъ бума́гъ. **Widendę kłaść, Widymować**, скрѣпля́ть, свидѣтельствовать вѣрность спи́сковъ *и́ли* вы́писокъ изъ дѣловы́хъ бума́гъ.

Widłaczek, -czka, Widłak, -a, *м. Бот.* плау́нъ, плаву́нъ, вѣтви́стый мохъ. || **Widłak, -a**, *м. Фортиф.* тенальо́нъ.

Widlasty, Widłowaty, развѣ́листый, вилообра́зный. Łodyga widlasta, вилообра́зный сте́бель. Ogon widłowaty, развѣ́листый хвостъ (*у птицъ*).

Widłatość, Widłowatość, -ści, *ж.* вилообра́зность, развѣ́листость, *см.* **Widlasty.**

Widlica, -y, *ж.* шпи́лька.

Widły, -deł, *мн.* ви́лы; || **оглоблі**, *см.* **Hołoble.**

Widma, *см.* **Wiedma.**

Widmo, -a, *ср.* привидѣ́ніе, при́зракъ.

Widno, ви́дно, я́сно, свѣтло́; || ви́дно, видне́ется, **Widno tu**, здѣсь ви́дно, свѣтло́. **Widno, że.....**, ви́дно, что.....

Widnokrąg, -ęgu, *и́ли* **-ęga**, *м.* горизо́нтъ, небосклоно́ъ, кругозо́ръ.

Widność, -ści, *ж.* я́сность, свѣ́тлость.

Widny, ви́дный, ви́денъ, я́сный, свѣ́тлый; || ви́димый; || я́вный, очеви́дный.

Widocznie, ви́димо; || очеви́дно, я́вно.

Widoczny, ви́димый; || очеви́дный, я́вный.

Widok, -u, *м.* видъ; || зрѣ́лище. Piękny widok, прекра́сный видъ. **Widoki Szwajcarji**, ви́ды Швейца́ріи. Co za widok okropny, како́й ужа́сный видъ! || **Widok publiczny**, публи́чность, обнаро́дованіе. Dzieło to już wyszło na widok publiczny, э́то сочине́ніе уже́ обнаро́довано, вы́шло въ свѣтъ. || **Na widok, при ви́дѣ.** Na widok hetmana, при ви́дѣ ге́тмана. || **Mieć co na widoku**, имѣ́ть что́-либо въ виду́. || **Na sam widok**, съ пе́рваго взгля́да. Na sam widok podpisu tego, serce mi biło, при пе́рвомъ взгля́дѣ на э́ту по́дпись у меня́ заби́лось се́рдце.

Widokowy, зрѣлищный, относя́щійся къ зрѣ́лищу. **Plac widokowy**, циркъ (*для различныхъ зрѣлищъ*).

Widokres, -u, *м.* небосклоно́ъ, кругозо́ръ, горизо́нтъ.

Widomie, ви́димо, очеви́дно, я́вно.

Widomość, -ści, *ж.* зрѣ́ніе; || ви́димость, очеви́дность, я́вность.

Widomy, зра́чій; || ви́димый, очеви́дный, я́вный.

Widosen, -sna, *м. Библ.* снови́децъ.

Widowisko, -a, *ср.* зрѣ́лище, спекта́кль.

Widownia, -ni, *ж.* сце́на; || дѣ́йствіе, мѣ́сто дѣ́йствія.

Widymata, -y, *ж.* помѣ́та, скрѣ́па, скрѣпле́ніе (*ко́піи*).

Widymować, скрѣпля́ть, свидѣ́тельствовать.

Widywać, вида́ть, *см.* **Widzieć.**

Widz, -a, *м.* зри́тель.

Widzenie, -nia, *ср.* видѣ́ніе, явле́ніе; || мечта́, при́зракъ.

Widziadło, -a, *ср.* привидѣ́ніе, при́зракъ; || * тѣнь.

Widzialnie, ви́димо; || очеви́дно, я́вно.

Widzialność, -ści, *ж.* ви́димость, очеви́дность; || я́вность.

Widzialny, ви́димый; || очеви́дный, я́вный.

Widzieć, ви́дѣть, вида́ть, смотрѣ́ть; || зрѣ́ть; || **Widzieć się**, ви́дѣться, вида́ться, зна́ться, быва́ть другъ у дру́га; || каза́ться; || смотрѣ́ться, ви́дѣть себя́. **Widzieć się w zwierciedle**, смотрѣ́ться въ зе́ркало. **Widzieć się zmuszonym do czego**, быть вы́нужденнымъ къ чему́. **Rad się widzę u ciebie, mój przyjacielu, я радъ,** что нахожу́сь у тебя́, мой другъ. **Czyż nie widzisz się w tym opisie?** ра́звѣ ты не узнаёшь себя́ въ э́томъ описа́ніи? **Widziało mi się we śnie**, я ви́дѣлъ во снѣ, мнѣ сни́лось. **Mnie się widzi, że ten pan jest oszustem**, мнѣ ка́жется, что э́тотъ господи́нъ обма́нщикъ.

Widzi-mi-się, *Нескл.* самомнѣ́ніе.

Wiec, -a, *и́ли* **-u**, *м.* (иногда: **Wieca, Wiece, -ów**, *мн.*), *Стар. Русск.* вѣ́че, вѣ́че, наро́дное совѣща́ніе, собра́ніе; || верхо́вный коронле́вскій судъ; || **Sądy wiecowe, Wielkie roki**, старинные апелляціо́нные суды́.

Więc, итакъ, слѣдовательно, слѣ́дственно, посему́, поэ́тому, такимъ о́бразомъ, ста́ло-быть, такъ, же. **Jesteś człowiek, a więc i śmiertelnym być musisz**, ты человѣ́къ, слѣдовательно и смертенъ. **Więc powiedz nam**, скажи́ же намъ. **Cóż więc?** что́-же да́лѣе? что́-же? **Widzę —kręto, a więc w nogi, ви́жу—хи́до, такъ дава́й Богъ но́ги! Kiedy pląsać, więc pląsać, когда́ ужь пляса́ть, такъ пляса́ть!**

Więcéj, бо́лѣе, бо́льше, *см.* **Wiele.**

Wiecha, -y, *ж.* вѣха́; || вѣно́къ *и́ли* ёлка, каба́чная вы́вѣска; || пти́чій садо́къ; || *Бот.* **Mysza wiecha**, мышачій тёрнъ.

Wiechеć, -chcia, *м.* соло́менная вѣха́,

соло́менная затычка, клокъ соло́мы *или* **сѣна**; || **моча́лка, метла́, помело́**; || **тря́пка, стира́лка.**

Więcierz (*Стар.* **Wieńcerz**), **-a**, *м.* **Więciorka, -i**, *ж. Рыб.* **вёрша.**

Wieczernica, Wieczornica, -y, *ж.* **вечёрница, вечёрняя звѣзда́**; || *Прост.* **Wieczernice**, *мн.* **посидѣ́лки.**

Wieczernik, Wieczornik, -a, *м. Бот.* **вечёрница** (*растѣніе*); || *Библ.* **трапе́зная, вёчеря.**

Wieczerza, -y, *ж.* **у́жинъ, вечёрній столъ. Wieczerza Pańska, Та́йная Вёчеря**; || **причаще́ніе, причастіе.**

Wieczerzać, у́жинать.

Wieczko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Wieko**), **кры́шечка**; || *Анат.* **надгорта́нный хрящъ, глотни́къ.**

Wiecznie, вѣ́чно, вовѣ́къ; || * **постоя́нно, безпрестанно, безпрерывно.**

Wieczność, ści, *ж.* **вѣ́чность.**

Wieczny, вѣ́чный, безконе́чный, превѣ́чный; || * **постоя́нный, безпрестанный, безпрерывный. Żywot wieczny, вѣ́чная жизнь. Na wieczne czasy, на вѣ́чныя времена́, во вѣки вѣковъ.**

Wieczór, -oru, *или* **ora**, *м.* **вѣ́черъ. Pod wieczór, по́дъ вечеръ. Z wieczora, съ вечера.**

Wieczorny, вечёрній.

Wieczyście, *см.* **Wiecznie.**

Wieczysty, долговре́менный, безсро́чный, долгосро́чный; || **крѣпостно́й**; || **ипоте́чный**; || *см.* **Wiekuisty.**

Więdły, Zwiędły, завя́лый, увя́лый, поблёклый; || **вя́леный, вывѣ́тренный, провѣ́сный, копчёный** (*о мясѣ*).

Wiedma, Wiedźma, -y, *ж.* **вѣ́дьма.**

Więdnąć (*Стар.* **Wiądnąć, Wietnąć**), **Więdnieć, Zwiędnąć, Uwiędnąć, вя́нуть, увяда́ть, завя́нуть, увя́нуть, засыха́ть, засо́хнуть, поблёкнуть.**

Wiedza, -y, *ж.* **зна́ніе, вѣ́дѣніе**; || **нау́ка, позна́ніе, зна́ніе**; || **созна́ніе. Rozprzestrzeniać granice wiedzy ludzkiéj, расширя́ть предѣлы человѣческихъ позна́ній. Wiedza swego bytu, созна́ніе своего́ бытія́, самосозна́ніе. On się ożenił bez wiedzy rodziców, онъ жени́лся безъ вѣ́дома роди́телей.**

Wiedzieć, знать, вѣ́дать, умѣ́ть; || **сознава́ть. Nie wiedzieć co tu począć, неизвѣ́стно, что́ тутъ дѣлать? Bóg wie, jak się to wszystko skończy, Богъ вѣсть, какъ э́то все ко́нчится. Albo ja wiem, а я почему́ зна́ю? почему́ мнѣ знать? Trzeba ci wiedzieć** *или* **Masz wiedzieć, że....., ну́жно тебѣ́ знать** *или* **ты до́лженъ знать, что.....** || *Безл.* **Wie się to, э́то извѣ́стно, мы э́то зна́емъ, дѣ́ло извѣ́стное.**

Wiedziony, веде́нный.

Wieja, -ji, *ж.* **мете́лица.**

Wiejacz, -a, *м.* **вѣятель, вѣяльщикъ.**

Wiejaczka, Wiejatka, -i, *ж.* **Wiejadło, Wiewidło, -a**, *ср.* **вѣялка, вѣяло.**

Wiejski, се́льскій, дереве́нскій; || **полево́й**; || * **мужи́цкій, гру́бый.**

Wiejskość, -ści, *ж.* **се́льская, дереве́нская жизнь, деревенскіе обы́чаи.**

Wiek, -u, *м.* **вѣкъ, столѣ́тіе**; || **во́зрастъ, лѣта́, го́ды**; || **вре́мя. Wiek dziecinny, дѣ́тскій во́зрастъ, дѣ́тство. Wiek młodzieńczy, ю́ношескій во́зрастъ, ю́ность. Wiek męzki, му́жескій во́зрастъ, возмужа́лость, совершенноле́тіе. Wiek dojrzały, зрѣлыя лѣта́. Wiek zgrzybiały, ста́рческій во́зрастъ, дря́хлость, ста́рость. Być ozdobą swojego wieku, быть украше́ніемъ своего́ вѣка, своего́ вре́мени. Wiek dzisiejszy, ны́нѣшній вѣкъ, ны́нѣшнее вре́мя. Wiek dziewiętnasty, девятна́дцатый вѣкъ, девятна́дцатое столѣ́тіе. Po wszystkię wieki, во всѣ вѣка. Na wieki wieków, во вѣки вѣко́въ. Od wieków, и́здревле, и́встари, съ древне́йшихъ вре́менъ.**

Wieko, -a, *ср.* **кры́шка. Wieko trumny, кры́шка гро́ба.**

Wiekopomny, достопа́мятный; || **вѣковѣ́чный.**

Wiekowy, вѣково́й.

Większość, -ści, *ж.* **бо́льшинство́.**

Większy, бо́льшій, *см.* **Wielki.**

Wiekuiście, вѣ́чно.

Wiekuistość, -ści, *ж.* **вѣ́чность, безконе́чность.**

Wiekuisty, вѣ́чный, вѣковѣ́чный, вѣково́й.

Wielbić, велича́ть, сла́вить, прославля́ть, славосло́вить, восхваля́ть, превозноси́ть похвала́ми; || **удивля́ться, любова́ться**; || **благогове́ть**; || **восторга́ться, восхища́ться, воспламеня́ться**; || **обожа́ть.**

Wielbiciel, -a, *м.* **обожа́тель, покло́нникъ, почита́тель.**

Wielbicielka, -i, *ж.* **обожа́тельница, покло́нница, почита́тельница.**

Wielbienie, -nia, *ср.* **восхвале́ніе, велича́ніе, прославле́ніе**; || **обожа́ніе, поклоне́ніе, благогове́ніе.**

Wielbląd, Wielbłąd, -a, *м.* **верблю́дъ, велблю́дъ.**

Wielbłądnik, Wielbłądziarz, -a, *м.* **верблю́дникъ, вожа́той верблю́довъ.**

Wielbłądokoza, -y, *ж.* **ангорская коза́.**

Wielbłądoowca, -y, *ж.* **Перуви́анскій верблю́дъ.**

Wielbłądoryś, -sia, *м.* **жира́фъ, камелеопа́рдъ.**

Wielbłądowy, Wielbłądzi, Wielbłądzy, верблю́жій.

Wielbłądzica, -y, *ж.* **верблю́дица, са́мка верблю́да.**

Wiele, о́чень, весьма́, си́льно, кра́йне, мно́го гора́здо.

Wiele, мно́го. Więcéj, бо́лѣе, бо́льше. Wielu ludzi, мно́го, мно́жество люде́й. Tak wiele, такое мно́жество. Jak wiele? мно́го ли? Wiele to kosztuje? ско́лько э́то сто́итъ? Wiele razy? ско́лько разъ? Ile

więcéj mu o tém mówią, tém się więcéj gniewa, чѣмъ бóлѣе емý говорáтъ объ этомъ, тѣмъ бóлѣе онъ сéрдится. Jeden zły wielu dobrych zepsuje, одúнъ дурнóй человѣкъ испóртитъ мнóгихъ хорóшихъ людéй. **Zawiele, слúшкомъ мнóго.**

Wielebność, -ści, *ж.* **преподóбіе** (*тúтулъ священника*).

Wielebny, преподóбный (*тúтулъ священника*).

Wielekroć, *см.* **Wielokroć.**

Wielkanoc, *род. п.* **Wielkanocy, Wielkiéjnocy,** *ж.* **Пáсха, Свѣтлое Воскресéнье, Святáя Недѣля.**

Wielkanocny, пасхáльный. **Święto Wielkanocne,** Свѣтлый прáздникъ, прáздникъ Свѣтлаго Воскресéнья.

Wielki, велúкій, большóй. **Wielki stół,** большóй столъ. **Wielki kamień,** большóй кáмень. **Człowiek wielki,** велúкій человѣкъ. **Wielki, dorosły człowiek,** высóкій, рóслый человѣкъ. **Wielki palec,** большóй пáлецъ. *Мед.* **Wielka choroba,** падýчая болѣзнь. **Wielkie zimno,** большóй, чрезвычáйный хóлодъ. **Wielkie mrozy,** большíе *или* чрезвычáйные морóзы. **Wielka cnota,** велúкая добродѣтель. **Wielki pan,** вельмóжа, знáтный, вáжный бáринъ. **Wielki świat,** большóй свѣтъ, знать. **Wielki kanclerz,** велúкій кáнцлеръ. **Wielki książe,** велúкій князь. **Wielki mistrz krzyżacki,** велúкій магúстръ Тевтонúческаго óрдена. **Wielki koniuszy,** óберъ-шталмéйстеръ. **Wielki post,** велúкій постъ. **Wielki tydzień,** страстнáя недѣля. **Wielki czwartek,** велúкій четвертóкъ, четвéркъ. **Wielki piątek,** велúкая, страстнáя пáтница. **Wielka sobota,** велúкая, страстнáя суббóта.

Wielkierz, Wilkierz, -a, *м.* плебисцúтъ (*у дрéвнихъ Рúмлянъ*), опредѣлéніе нарóда; || * постановлéніе городскáго совѣта.

Wielkomyślnie, великодýшно; || отвáжно, смѣло.

Wielkomyślność, -ści, *ж.* **великодýшіе;** || отвáжность, смѣлость.

Wielkomyślny, великодýшный; || отвáжный, смѣлый.

Wielkonocny, *см.* **Wielkanocny.**

Wielkopostny, великопóстный.

Wielkoróg, -oga, *м. Зоол.* кáменный барáнъ (*животное*).

Wielkorządca, Wielkorządzca, -y, *м.* намѣстникъ, областнóй начáльникъ.

Wielkorządczyni, -ni, *ж.* жена намѣстника, областнáго начáльника.

Wielkorządztwo, -a, *ср.* намѣстничество, óбласть управлáемая намѣстникомъ; || звáніе намѣстника.

Wielkość, -ści, *ж.* велúкость, велúчіе; || величинá; || мнóжество; || огрóмность. **Wielkość duszy,** великодýшіе. **Wielkość występku,** велúкость преступлéнія. **Bóg serca patrzy, nie wielkości słów,** Бóгу угóдно сéрдце, **а не** мнóжество **словъ. Wielkość Boska,** велúчіе Бóжіе. *Астр.* **Gwiazdy pierwszéj wielkości,** звѣзды пéрвой величины. **Wielkość czyli rozległość kraju,** общúрность страны. *Мат.* величинá, протяжéніе.

Wielkouchy, ушáстый, **долгоýхій.**

Wielkousty, широкорóтый.

Wielmożnie, возвышенно, **благорóдно;** || пышно, великолѣпно.

Wielmożność, -ści, *ж.* велúчіе, возвышенность, благорóдство;||вельмóжность, пышность, великолѣпіе; || вельмóжство, старúнный тúтулъ знáтныхъ особъ, *см.* **Wielmożny.**

Wielmożny, могýщественный, сúльный, могýчій; || вельмóжный; || пышный, великолѣпный; || щéдрый, мúлостивый. || **Wielmożny** (*въ тúтулѣ*), высокорóдіе, высокоблагорóдіе. **Jaśnie Wielmożny,** высокорóдный, высокоблагорóдный, превосходúтельный. **Wielmożny Panie Mości Dobrodzieju,** *или* **Wielmożny Panie,** Мúлостивый Государь (*въ началѣ письма*). **Jaśnie Wielmożny Panie,** Вáше Превосходúтельство.

Wielooboczny, многосторóнній, многогрáнный.

Wielobok, -u, *м. Мат.* многоугóльникъ, многогрáнникъ, полúэдръ,

Wielobożca, -y, *м.* многобóжникъ.

Wielobóztwo, -a, *ср.* многобóжіе.

Wieloczyn, -u, *м. Ариѳ.* произведéніе (*отъ умноженія одного числá на другóе*).

Wielofarbny, многоцвѣтный, разноцвѣтный.

Wielogłosy, многогóласный.

Wielogłowy, многоголóвый.

Wielokąt, -a, *м. Мат.* многоугóльникъ.

Wielokroć, Wielekroć, Wielokrotnie, Wielekrotnie, многокрáтно, мнóго разъ, чáсто.

Wielokrotny, многокрáтный, чáстый; || многослóжный; || повторённый, повторúтельный.

Wielokształtny, разнообрáзный, многообрáзный.

Wieloletni, многолѣтній.

Wielolistny, *Бот.* многолúстный, многолепестковый.

Wielomężeństwo, -a, *ср.* многомýжество.

Wielomówca, -y, *м.* говорýнъ, болтýнъ.

Wielomówność, -ści, Wielomówstwo, -a, *ср.* говорлúвость, болтлúвость, многорѣчúвость, многослóвіе.

Wielomowny, говорлúвый, болтлúвый, многорѣчúвый, многослóвный.

Wielomożny, *Неуп.* могýчій, могýщественный.

Wielonóg, -oga, *м. Зоол.* многонóгое живóтное, кавсáкъ, многонóгъ, многонóжка. || *Бот.* серёжка; || многонóжка, вéрлихъ (*растéніе*).

Wielonoga, -i, *ж. Зоол.* мокри́ца (*насѣко́мое*).

Wielooki, многоо́кій.

Wieloplemienny, многопле́менный, имѣ́ющій многочи́сленное пле́мя.

Wieloraki, многосоразли́чный, многообра́зный, разнови́дный.

Wielorako, многоразли́чно, разли́чнымъ о́бразомъ, мно́гими спо́собами.

Wielorakość, -ści, *ж.* разнообра́зіе, разнообра́зность, ра́вность, разли́чіе, разли́чность, разноро́дность.

Wieloraz, -u, *м. Арив.* ча́стное число́.

Wieloryb, -a, *м. Зоол.* китъ.

Wielorybi, кито́вый. **Róg wielorybi,** кито́вый усъ.

Wielość, -ści, *ж.* мно́жество, многочи́сленность; || большинство́.

Wielościan, -u, *м. Мат.* поліэ́дръ, многосторо́нникъ.

Wielościenny, многосторо́нній.

Wielowładność, -ści, *ж.* могу́щественность, власти́тельство.

Wielowładny, могу́щественный, власти́тельный.

Wielożeniec, -ńca, *м.* многоже́нецъ.

Wielożenny, многоже́нецъ. Wielożenna, многому́жняя. || *Бот.* многобра́чный.

Wielożeństwo, -a, *ср.* многобра́чіе, многоже́нство, *см.* **Wielomężeństwo;** || *Бот.* многобра́чіе.

Wieloznaczny, многозначи́тельный, многознаменательный.

Wielu, (*винит. падежъ, см.* **Wiele**).

Wieńcowy, вѣно́чный; || вѣне́чный.

Wieńczyć, Uwieńczyć, вѣнча́ть. увѣнча́ть.

Wieniec, -ńca, *м.* вѣне́цъ, вѣно́къ, кругъ. **Wieniec grochowy,** отка́зъ жениху́. *Охот.* **Wieniec jeleni,** оле́ньи рога́. **Wieniec wawrzynowy,** лавро́вый вѣно́къ. **Wieńcem kogo otoczyć,** окружи́ть кого́ со всѣхъ сторо́нъ. **Wieniec słomiany,** знакъ потѣ́ри цѣлому́дрія, дѣви́чества. **Wieniec dziewiczy, panieński,** знакъ дѣви́чества, цѣлому́дрія. *Воен.* **Szturmowy wieniec,** осмоло́нные свёртки кана́та (*употребля́емые при штурмѣ*). **Wieniec na wino,** вѣно́къ, и́ли ёлка, каба́чная вы́вѣска, *см.* **Wiecha.**

Wieprz, -a, *м.* бо́ровъ, свино́й кла́деный саме́цъ. **Wieprz dziki,** вепрь, каба́нъ.

Wieprzaczek, -czka, Wieprzak, -a, Wieprzek, -przka, *м. Умен.* боровко́къ, *см.* **Wieprz.**

Wieprzowina, -y, *ж.* свини́на, свине́е мя́со.

Wieprzowy, свино́й.

Wieprzyniec, -ńca, *м.* свинарня, свино́й хлѣвъ. || *Бот.* хвосто́вая трава́.

Wiera, Wierę, да! такъ то! вотъ какъ!

Wiercić, Wiercieć, Uwiercić, Zwiercić, вертѣ́ть, свертѣ́ть, провертѣ́ть, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, пробура́вить, продыря́вить. || **Wiercić się,** вертѣ́ться, кружи́ться, обора́чиваться; || суетиться.

Wiercenie, -nia, *ср.* верче́ніе, бура́вленіе, сверле́ніе.

Wiercimak, Wiercioch, -a, *м.* толка́чъ, пестъ.

Wiercipięta, -y, *м.* вертопра́хъ, вѣ́тренникъ.

Wierdunek, *см.* **Wiardunek.**

Wiernie, вѣрно, то́чно по́длинно.

Wiernik, -a, Wierniś, -sia, *м.* любимецъ, напе́рсникъ, повѣренный.

Wierność, -ści, *ж.* вѣ́рность; || то́чность, по́длинность.

Wierny, вѣ́рный; || то́чный, по́длинный.

Wiersz, -a, *м.* черта́, ли́нія; || строка́, стро́чка; || стихъ, стихотворе́ніе. **Poema ze stu wierszy,** поэ́ма въ сто стихо́въ. **Różne wiersze,** ра́зныя стихотворе́нія.

Wiersza, Wirsza, -y, *ж. Рыб.* вѣ́рша.

Wierszoklet, -a, Wierszokleta, -y, *м.* ри́емачъ, риемоплётъ, стихоплётъ.

Wierszopis, -a, *м.* стихотво́рецъ.

Wierszopisarstwo, Wierszopistwo, -a, *ср.* стихотво́рство.

Wierszowy, стихотво́рный, напи́санный стихами.

Wierszyk, -a, *м. Умен.* стишо́къ, *см.* **Wiersz.**

Wierutny, настоя́щій, и́стинный, су́щій.

Wierzać, *см.* **Wierzyć.**

Wierzba, -y, *ж.* и́ва, ве́рба (*де́рево*). **Wierzba płacząca,** плаку́чая и́ва. **Wierzba włoska,** цѣлому́дренникъ (*расте́ніе*).

Wierzbina, -y, *ж.* и́вовое де́рево; || ивня́къ, лѣсъ и́вовый.

Wierzbówka, -i, *ж. Бот.* кипре́й трава́.

Wierzbowy, и́вовый, ве́рбовый.

Wierzch, -u, *м.* верхъ, ве́рхняя часть; || вершина, верху́шка; || покры́шка; || вышина́; || нару́жность, пове́рхность. **Wierzch głowy,** ве́рхняя часть головы́, те́мя, гуме́нце. **Wierzch góry,** верши́на горы́. **Wierzch domu,** кры́ша, чердакъ. **Wierzch okrętu,** декъ, па́луба. **Wypłynąć na wierzch,** всплыть на пове́рхность, на ве́рхъ. *Нар.* **Wierzchem,** ве́рхомъ, сверхъ краевъ, сверхъ мѣры; || верхо́мъ, *см.* **Konno. Wierzchem jechać,** ѣхать верхо́мъ.

Wierzchni, ве́рхній.

Wierzchnica, -y, *ж.* верхъ, верху́шка, вы́шка; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || *Плотн.* ве́рхній брусъ.

Wierzchołek, -łka, и́ли **-łku,** *м.* верши́на, высь.

Wierzchołkowa, -ej, *ж.* вертика́льная, перпендикуля́рная ли́нія.

Wierzchołkowy, верши́нный.

Wierzchowaty, перепо́лненный, насы́панный ве́рхомъ.

Wierzchowy, *см.* **Wierzchni;** || верхово́й (*о лошади*).

Wierzeja, -ji, *ж.* **вереѣ.**

Wierzenie, -nia, *ср.* **вѣрованіе.**

Wierzgać, Wierzgnąć, лягать, **лягнуть, брыкáть,** брыкнýть, **бить зáдними ногáми;** || ***противиться, возставáть.** || **Wierzgać się, брыкáться.**

Wierzgliwy, брыклúвый.

Wierzgliwość, -ści, *ж.* **брыкáніе, лягáніе.**

Wierzyć, вѣрить.

Wierzyciel, -a, *м.* **заимодáвецъ, заёмщикъ,** кредитóръ.

Wierzytelność, -ści, *ж.* **пóдлинность, достовѣрность, тóчность, вѣрность. Wierzytelność podpisu,** пóдлинность пóдписи; || **долговáя претéнзія, долговóе трéбованіе, долгъ** (*на кóмъ*), **долговóе обязáтельство;** || **Posiadający wierzytelność,** *Юрид.* **владѣющій правáми кредитóра.**

Wierzytelny, пóдлинный, **достовѣрный;** || **вѣрющій;** || **засвидѣтельствованный. List wierzytelny,** вѣрющее письмó, **кредитúвъ.**

Wieś, *род. п.* **wsi,** *ж.* **дерéвня, селéніе,** селó.

Wieść, -ści, *ж.* **вѣсть,** молвá, **слухъ.**

Wieśdź, Wodzić (*Стар.* **Wadzać**), **вести,** весть, **водúть. *Wszystko mu się wiedzie,** емý **всѣ удаётся.**

Wieśniacki, деревéнскій, **сéльскій;** || крестьянскій.

Wieśniactwo, -a, *ср.* **сéльскій óбразъ жúзни,** сéльскіе прáвы; || *Собир.* **крестьянство, поселя́не,** крестья́не, **деревéнскіе жúтели;** || ***деревéнщина.**

Wieśniaczka, -i, *ж.* **крестья́нка, поселя́нка.**

Wieśniaczy, сéльскій, деревéнскій; || **крестья́нскій.**

Wieśniak, -a, *м.* **деревéнскій жúтель;** || **крестья́нинъ, поселя́нинъ, селя́нинъ, сельчáнинъ.**

Wieszać, Powiesić, Zawiesić, вѣшать, **повѣсить.** || **Wieszać się, Powiesić się,** вѣшаться, **повѣситься.**

Wieszcz, -a, *м.* **пророкъ;** || **вѣщій;** || **поэтъ;** || **вѣщýнъ, предсказáтель, прорицáтель.**

Wieszczba, -y, *ж.* **гадáніе, ворожбá, волшебствó, колдовствó;** || **предсказáніе, прорицáніе, предвѣщáніе.**

Wieszczbiarka, Wieszczka, -i, Wieszczyca, -y, *ж.* **гадáльщица, ворожея́;** || **колдýнья;** || **вѣщýнья, предсказáтельница, прорицáтельница.**

Wieszczbiarstwo, -a, *ср.* **гаданіе, ворожбá;** || **волшебство, колдовствó;** || **предсказáніе, прорицáніе.**

Wieszczbiarz, -a, *м.* **гадáльщикъ, ворожéй, колдýнъ;** || **вѣщýнъ, предсказáтель, прорицáтель.**

Wieszczy, вѣщій, **пророческій.**

Wieszczyć, Wieszczować, гадáть, **ворожúть;** || **прорицáть, предскáзывать.**

Wieszczyca, *см.* **Wieszczbiarka;** || *Стар. Мед.* **колтýнъ** (*болѣзнь*); || **злой духъ подъ вúдомъ жéнщины.**

Wietki, *см.* **Wiotchy.**

Wietrzeć выдыхáться, *см.* **Wietrzyć.**

Wietrznica, -y, *ж.* **вѣтреница,** вертопрáшка; || *Мед.* **Wietrznice,** *мн.* **вѣтреная óспа,** лопухá.

Wietrznik, -a, *м.* **вѣтреникъ, вѣтрогóнъ,** вертопрáхъ; || **флюгеръ;** || **душникъ, отдýшина,** вентиля́торъ.

Wietrzno, вѣтрено.

Wietrzny, вѣтреный.

Wietrzyć, Wywietrzyć, Przewietrzyć, провѣтривать, провѣтрить, вывѣтривать, вы́вѣтрить; || чýять, нюхать, обоня́ть; || чýять, **почýять дичь** (*о соба́кахъ*). || **Wietrzyć się, Wywietrzyć się, Przewietrzyć się,** провѣтриваться, провѣтриться, вывѣтриваться, вы́вѣтриться.

Wietrzyk, -a, *м.* **вѣтерóкъ.**

Wietrzysty, вѣтряный; || **производя́щій вѣтры.**

Wiew, -u, *м.* **вѣяніе, дуновéніе.**

Wiewać, Wiać, повѣва́ть, вѣять, дуть; || махáть, помáхивать (*чѣмъ*).

Wiewiórka, -i, *ж. Зоол.* **бѣлка, векша.**

Więź, -i, Więza, -y, *ж.* **свя́зка, вя́зка,** вязáнка.

Więz, *см.* **Wiąz.**

Wieża, -y, *ж.* **бáшня. Wieża kościelna,** колоко́льня. **Wieża strażnicza,** сторожевáя вы́шка (*въ укрѣпле́нiи*), **каланчá,** обзóрная бáшня; || **острóгъ, тюрьмá.**

Wieżaty, *см.* **Wieżysty.**

Wieźć, *см.* **Wozić.**

Więzić, Uwięzić, сажáть, посадúть, заключáть, заключúть, заточáть, заточúть въ тюрьмý. || **Uwięzić, завязúть. Uwięzić trzewik w błocie,** завязúть башмáкъ въ грязи́.

Więzień, -źnia, *м.* **ýзникъ, арестáнтъ, заключéнникъ, колóдникъ. Więzień wojenny, плѣнникъ. Więzień stanu,** государственный престýпникъ.

Więzienie, -nia, *ср.* **тюрьмá, тюрéмное заключéніе;** || **темни́ца. Więzienie warowne, заключéніе** въ крѣпости.

Więzienny, тюрéмный. Więzienny dozorca, тюремщикъ.

Więzina, -y, *ж.* **вязóвый, и́льмовый лѣсъ;** || **вязъ, и́льма, и́лемъ** (*дéрево*).

Więznąć, Uwięznąć, вя́знуть, увя́знуть; || **запýтаться, зацѣпúться. Uwięznąć w błocie,** увя́знуть въ грязи́. **Kość uwięzła w gardle, кость останови́лась** въ горлѣ. **W strzemieniu noga uwięzła,** нога́ запýталась въ стрéмя. *Посл.* **Bąk się przebije, a mucha uwięźnie, вúсѣлица тóлько для мáленькихъ воробьóвъ.**

Więźniowy, арестáнтскій

Wieżowy, бáшенный.

Więzowy, вязóвый, и́льмовый

Więzożół, -żołu, *м. Бот.* **вязожéлудь, острокрóвъ, дúкій терновникъ.**

Więzy, -ów, *мн. см.* **Wiąz.**

Wieżyczka, -i, *ж.* **бáшенка;** || *Бот.* **Wieżyczki,** *мн.* **бáшенница** (*растéніе*).

Wieżysty, имѣющій видъ ба́шни; || **имѣющій мно́го ба́шенъ.Miasto wieżyste,** го́родъ со мно́гими ба́шнями, колоко́льнями.

Wigilja, Wilja, -ji, *ж.* кану́нъ, навече́рie (*пра́здника*), соче́вникъ, соче́льникъ. **Wigilja Bożego Narodzenia,** кану́нъ Рождества́ Христо́ва, соче́льникъ. **Wigilje za umarłych,** вечёрнія церко́вныя слу́жбы за усо́пшихъ. панихи́ды. || **W wigilją,** наканý́нѣ. **W wigilją odjazdu,** наканý́нѣ отъѣзда.

Wigoń, -niu, *м. Зоол.* вигóнь (*живóтное*).

Wigoniowy, вигóневый, *см.* **Wigoń.**

Wijadło, -a, *ср.* **Wijak, -a,** *м.* мотови́ло, мотáльница.

Wikarja, -ji, *ж.* домъ, жили́ще вика́рія.

Wikarjat, -u, *м.* вика́рство, до́лжность и зва́ніе вика́рія.

Wikary, -ego, Wikarjusz, -a, *м.* намѣ́стникъ, вика́рій (*по духовéнству*).

Wikłać, Uwikłać, Zawikłać, пу́тать, спу́тать, запу́тать, затя́гивать, затяну́ть концы́, приводи́ть, привести́ въ безпоря́докъ; || впу́тывать, впу́тать; || смущáть, смути́ть; || мѣша́ть, смѣша́ть; || **Wikłać pojęcia,** смѣшивать понáтія. **Wikłać interesa,** запу́тывать дѣла́ **Uwikłać kogo w sprawę jaką,** замѣша́ть, впу́тать кого́ въ како́е-либо дѣло; || **Wikłać się,** пу́таться, сбива́ться, мѣша́ться; || вмѣшиваться, впу́тываться. **Wikłać się w odpowiedziach,** пу́таться въ отвѣтахъ **Wikłać się w swojéj mowie,** сбива́ться въ рѣчáхъ. **Uwikłać się w zastawione sieci,** запу́таться въ растáвленныхъ сѣтя́хъ, попáсться въ растáвленныя сѣти.

Wikle, -a, *ср.* **Wiklina, -y,** *ж.* хво́ростъ, хворостни́къ, хворости́нникъ.

Wikt, -u, *м.* продово́льствіе, харчи́, содержáніе, пропитáніе; || пи́ща, столъ.

Wiktuały, -ów, *мн.* съѣстные припáсы.

Wiła, -y, *м.* глупéцъ, дурáкъ, болвáнъ.

Wilczątko, -a, *ср.* волчóнокъ.

Wilczaty, саврáсый, чáлый. **Koń wilczaty,** чáлая лóшадь.

Wilczę, -ęcia, *ср. см.* **Wilczątko.**

Wilczek, -czka, *м. см.* **Wilczątko.**

Wilczomlekowiec, -wca, Wilczomleczak, -czka, *м. Зоол.* сúмеречная бáбочка.

Wilczook, -a, *м. Минер.* халцедóнъ.

Wilczooki, имѣющій глазá подóбные волчьимъ.

Wilczura, -y, *ж.* волчья шýба.

Wilczy, волчій. **Wilcza** скóра, **волчья** шкýра. *Мед.* **Wilczy głód,** болѣзненная прожóрливость; || *волчій апети́тъ. **Wilcze prawo,** прáво сúльнаго, кулáчное прáво. **Wilczy dół, Wilcza jama,** волковня́, я́ма для лóвли волковъ. **Wilcze doły w fortyfikacji,** волчьи я́мы; || *Бот.* **Wilczy miecz. Wilcze mleko,** молочáй трава. **Wilczy ząb, молочáй** *или* одувáнчикъ **Wilczy bób,** ежá, водянóй пырéй. **Wilczy groch,** солодколи́стный сплю́снутый горóхъ. **Wilcze jagody,** волчьи вúшни, сóнная óдурь, красáвица. **Wilcze łyko,** волчьи я́годы, волчій пéрецъ. **Wilcza stopa,** водяна́я шáндра. **Wilczy korzeń,** волчій кóрень, приградъ. **Wilczy mak,** крáсный макъ. **Wilczy ogon,** *или* **Wilcza ogań,** крáсный вербéйникъ

Wilczyca, -y, *ж.* волчúца.

Wilczysko, -a, *ср.* волчúще.

Wilec, -lca, *м. Бот.* колоко́льчики (*растéніе*).

Wilga, -i, *ж.* и́волга (*пти́ца*).

Wilgnąć, *см.* **Wilgotnieć.**

Wilgoć, -ci, *ж.* влáга, влáжность, сы́рость, мокротá.

Wilgocenie, -nia, *ср.* увлáживаніе, смáчиваніе.

Wilgocić, *см.* **Wilżyć.**

Wilgociniar, -u, Wilgociomierz, -a, *м.* гигрóметръ, влагомѣръ.

Wilgotnie, влáжно, сы́ро, мóкро.

Wilgotnieć, увлажáться, напúтываться влáгою.

Wilgotnienie, -nia, *ср. см.* **Wilgocenie.**

Wilgotny, влáжный, сырóй, мóкрый.

Wilja, -lji, *ж. см* **Wigilja.**

Wilk, -a, *м.* волкъ *Минер.* **Wilk kruszcowy,** кобáльтъ; || **Wilk w wodzie,** гнилóе дéрево въ рѣкѣ; || **Wilk w świecy,** нагáръ на свѣчѣ; || **Wilk drzewny,** тунея́дная вѣтвь; || **Wilk wodny,** щýка (*рыба*); || **Wilk morski,** штокфишъ, родъ трески (*рыба*); || **Wilk murzyński, mieszaniec,** гіéна (*живóтное*); || óпухоль, шúшка (*на тѣлѣ*); || **Wilki.** *мн.* волчій мѣхъ; || *Бот.* чешýйникъ, Петро́въ крестъ (*растéніе*); || заразúха, солнечный кóрень. *Посл.* **Przez posły wilk nie tyje,** глазá да мѣра, то прямáя вѣра. **Jakby mu o żelaznym wilku bajał,** óго для негó тарабáрская грáмота, тарабáрщина, не при нёмъ пúсано, онъ óтого не понимáетъ.

Wilkołak, -a, Wilkołek, -łka, *м.* óборотень.

Wilż, Wilża, -y, *ж. см.* **Wilgoć.**

Wilżeć, Zwilżeć, мóкнуть, намóкнуть, напитáться влáгою, сырéть, отсырéть, *см.* **Wilgotnieć.**

Wilżyć, Zwilżyć, увлажáть, увлáжить, смáчивать, смочúть, орошáть, оросúть.

Wina, -y, *ж.* винá, простýпокъ, погрѣ́шность, винóвность; || *Юрид.* **Wina pieniężna,** дéнежный штрафъ; || *Стар.* **Wina niestanna,** штрафъ за неявку въ судъ; || **Składać na kogo winę,** склáдывать. **свáливать** винý на другóго. **Odpuść mi moję winę,** прости́ мнѣ моё прегрѣше́ніе. **Przed przekonaniem o winę, wskazywać karę nie przystoi, не** убѣдúвшись въ простýпкѣ, не слѣдуетъ назначáть наказáнія. *Стар.* **Dać winę komu,** обвинúть кого́. **Z twojéj winy to się stało,** э́то случúлось по твоéй винѣ.

Winda, -y, *ж.* **блокъ**; || **домкра́тъ, подъёмъ, во́ротъ** (*для поднятія тяжестей*); || *Горн.* **подъёмный во́ротъ, ве́кша**; || **Winda do bicia palów w wodzie**, копёръ; || *Мех.* **кранъ, глаго́ль, журавль, жураве́цъ.**

Windować, **вта́скивать, поднима́ть** (*тяжести*) **по́мощію во́рота, тяну́ть по́мощію бло́ка.**

Windowanie, -nia, *ср.* **подъёмъ, поднима́ніе, вта́скиваніе** (*тяжести*).

Windówka, -i, *ж.* **бло́чная верёвка, бло́чный кана́тъ.**

Windowy, бло́чный.

Winduga, -i, *ж. см* **Windowanie**; || **на́бережная, гдѣ нагружа́ютъ и выгружа́ютъ това́ры и всѣ́кія тя́жести посре́дствомъ во́рота** *и́ли* **бло́ка.**

Windykacja, -ji, *ж. Юрид.* **искъ о пра́вѣ со́бственности, обра́тное тре́бованіе, взыска́ніе. Windykacja aktywów, взыска́ніе долго́въ.**

Windykować, *Юрид.* **вести́ тя́жбу о пра́вѣ со́бственности, тре́бовать обра́тно, наза́дъ, взыскивать долгъ.**

Winiarka, -i, *ж.* **погребщи́ца, тортую́щая въ по́гребѣ виногра́дными ви́нами**; || **жена́ погребщика**; || **разводи́тельница виногра́да.**

Winiarnia, -ni, *ж.* **ви́нный по́гребъ, ла́вка подъ до́момъ, гдѣ продаю́тся виногра́дныя ви́на и проч.**; || **распи́вочная прода́жа вина́.**

Winiarski, принадлежа́щій винопрода́вцу, погребщику́.

Winiarstwo, -a, *ср.* **виноторго́вля**; || **винодѣ́лie, разведе́ніе виногра́да.**

Winiarz, -a, *м.* **винопрода́вецъ, погребщи́къ, торгу́ющій виногра́дными ви́нами**; || **Winiarz, Winarz, разводи́тель виногра́да, виногра́дарь.**

Winić, Winować, **вини́ть, обвини́ть въ преступле́ніи** (*кого́*); || **вмѣни́ть въ преступле́ніе** (*что́*).

Winien, до́лженъ; || **обя́занъ. Winien co komu**, до́лженъ кому́, въ долгу́ у кого́. **Co oi winienem?** ско́лько я тебѣ́ до́лженъ? **Tobie to winienem**, э́тимъ я тебѣ́ обя́занъ. **Winienem dodać, że...**, я до́лженъ приба́вить, что..., *и́ли* считаю до́лгомъ приба́вить, присовокупи́ть, что..., *см.* **Dłużny**; || **Winien, Winny, вино́венъ, вино́вный, винова́ть, винова́тый, престу́пный. Winien zbrodni, вино́венъ въ преступле́ніи. W niczém nie był winien**, онъ ни въ чёмъ не былъ винова́тъ. **Kto temu winien żeś czuły**, кто винова́тъ, что ты чувстви́теленъ? **Tyś winien, że...**, ты винова́тъ *и́ли* твоя́ вина́, что...

Winiówka, -i, *ж.* **ви́нная бо́чка**; || **родъ кваскова́той гру́ши.**

Winko, -a, *ср. Умен.* **винцо́.**

Winnica, -y, *ж.* **виногра́дникъ.**

Winniczka, -i, *ж.* **небольшо́й виногра́дникъ**; || **Winniczka, Windyczka, кваскова́тое я́блоко.**

Winniczny, виногра́дный, относя́щійся къ виногра́днику.

Winnik, -a, *м. Хим.* **ви́нный ка́мень**; || **виногра́дникъ**; || *Стар.* **Октя́брь мѣ́сяцъ.**

Winnikowy, винока́менный. Sól winnikowa, винока́менная, винокѝслая соль

Winność, -ści, *ж.* **вино́вность**; || **обя́занность, долгъ.**

Winny, *см.* **Winien**; || **Winny, -ego**, *м.* **вино́вникъ, престу́пникъ. Winna, -éj**, *ж.* **вино́вница, престу́пница.**

Winny, ви́нный. Winny ocet, ви́нный у́ксусъ; || *Карт.* **винно́вый, пи́ковый. Tuz winny, винно́вый, пи́ковый тузъ.**

Wino, -a, *ср.* **виногра́дное вино́**; || *Карт.* **пи́ки, ви́ны.**

Winobranie, -nia, *ср.* **убо́рка** *и́ли* **собира́ніе виногра́да.**

Winobraniec, -ńca, *м.* **собира́тель виногра́да.**

Winobranka, -i, *ж.* **собира́тельница виногра́да.**

Winograd, Winogród, -u, *м.* **виногра́дный кустъ, виногра́дная лоза́**; || **виногра́дникъ, виногра́дный садъ.**

Winogrodnictwo, -a, *ср.* **разведе́ніе виногра́да.**

Winogrodniczy, принадлежа́щій разводи́телю *и́ли* **разводи́тельницѣ виногра́да.**

Winogrodnik, -a, *м.* **разводи́тель виногра́да.**

Winogrodny, виногра́дный.

Winogron, -u, *м.* **Winogrono**, -a, *ср.* **виногра́дный гроздъ, виногра́дная кисть, виногра́дъ.**

Winogronowy, виногра́дный.

Winorodny, обильный виногра́дниками.

Winorośl, -i, *ж.* **виногра́дная лоза́, виногра́дная вѣтвь.**

Winować, *см.* **Winić.**

Winowajca, -y, *м.* **престу́пникъ.**

Wińsko, -a, *ср.* **винѝще**; || **плохо́е вино́.**

Winszować, Powinszować (komu czego), привѣтствовать, поздравля́ть, поздра́вить (*кого́ съ чѣмъ*); || *Стар.* **жела́ть.**

Winszowanie, -nia, *ср.* **поздравле́ніе; привѣтствіе.**

Wio! ну ну! (*изво́щичій крикъ*).

Wiochna, -y, *ж.* **крестья́нка, посели́нка, преимущественно дѣ́вушка.**

Wiola, -i, *ж. Муз.* **віо́ла**; || **альтъ.**

Wiolista, -y, *м. Муз.* **альти́стъ, игра́ющій на а́льтѣ.**

Wiolonczela, -i, *ж.* **віолонче́ль.**

Wiolonczelista, -y, *м.* **віолончели́стъ.**

Wiolonista, -y, *м. см.* **Skrzypek.**

Wionąć, повѣ́ять, подýть, *см.* **Wiać.**

Wionienie, -nia, *ср.* вѣ́яніе, дунове́ніе.

Wiór, -a, *м.* **Wióro**, -a, *ср.* **ще́пка, стру́жка.**

Wiorsta, -y, *ж.* **верста́.**

Wioszczyzna, -y, *ж.* **деревýшка, дереве́нька**, *см.* **Wioszczyna.**

Wioszczka, *см.* **Wioszczyna.**

Wioszko, -a, *ср. Умен.* **веслецо́**, *см.* **Wiosło.**

Wiosenny, весе́нній, вёшній.

Wioska, -i, *ж.* дере́вня.
Wioślarz, -a, *м.* весельникъ, гребе́цъ.
Wiosłaty, похо́жій на весло́; || * ла́пчатый (*о пти́чьихъ нога́хъ*).
Wiosło, -a, *ср.* весло́.
Wiosłować, грести́ вёслами, грести́.
Wiosna, -y, *ж.* весна́.
Wiosnować, Przewiosnować, веснова́ть, провеснова́ть.
Wioszczyna, -y, *ж.* дереву́шка, деревни́шка.
Wiotchość, Wiotkość, -ści, *ж.* ве́тхость, обветша́лость.
Wiotchy, Wiotki, ве́тхій, обветша́лый.
Wiotesz, -tszy, *ж.* ве́тошь, *см.* Starzyzna.
Wioteszka, -i, *ж.* вето́шка
Wiotesznik, -a, *м.* вето́шникъ; || што́пальщикъ.
Wiotszeć, Zwiotszeć, ветша́ть, изветша́ть.
Wir, -u, *м.* водоворо́тъ, водове́рть, водокру́ть, кру́тень, за́верть; || *Морс.* пучи́на; || вихрь, ви́хорь; || вихо́ръ ((*клочо́къ, волосъ*).
Wiraszka, -i, *ж. см.* Wiersza.
Wirować, вертѣ́ться, кружи́ться.
Wirowaty, вертя́щійся, кружа́щійся.
Wirowy, коловра́тный. **Bieg wirowy ziemi,** коловра́тное обраще́ніе земли́.
Wirydarz, -a, *м.* садъ, палиса́дникъ.
Wirydarzyk, -a, *м. Умен.* са́дикъ.
Wirzyć, крути́ть, вертѣ́ть, вертѣ́ть клу́бомъ, кружи́ть; || **Wirzyć się,** крути́ться, вертѣ́ться, кружи́ться; || клокота́ть. **Morze wirzy się bez miary,** мо́ре ужа́сно клоко́четъ.
Wisieć, висѣ́ть.
Wisielec, -lca, *м.* ви́сѣльникъ.
Wisienka, -i, *ж. Умен.* ви́шенка, *см.* Wiśnia; || *Бот.* жи́молость.
Wisiennik, -a, *м.* вишня́къ, ви́шенникъ.
Wisienny, *см.* Wiśniowy.
Wisior, -a, *м.* **Owocnica, -y,** *ж. Архит.* вѣно́къ. **Wisiory,** *мн.* фесто́ны, городки́; || подвѣ́ски къ серьга́мъ.
Wisk, *см.* Wist.
Wiślisko, -a, *ср.* пре́жнее русло́ рѣки́ Ви́слы.
Wiśnia, -ni, *ж.* ви́шня, ви́шенное де́рево. **Psie wiśnie,** жидовскія ви́шни.
Wiśniak, -a, *м.* вишнёвка, вишнёвая нали́вка.
Wiśniówka, -i, *ж.* вишнёвка, вишнёвая нали́вка; || *Кам.* кра́сный кирпи́чъ.
Wiśniowy, ви́шенный; || ви́шневый (*о цвѣтѣ*).
Wist, -a, *м.* вистъ (*ка́рточная игра́*).
Wisz, -u, Wiszar, -u, *м. Бот.* осо́ка. **Wisze, Wiszary,** *мн.* боло́тная трава́; || отвѣ́сы ка́мней, скалъ, утёсовъ.
Wiszący, вися́чій.
Wiszor, -u, *м. Артил.* ба́нникъ
Witać, Powitać, Przywitać, привѣ́тствовать, кла́няться, поклони́ться, засвидѣ́тельствовать кому́ почте́ніе. **Witam pana** *или* **Witam,** моё почте́ніе, моё вамъ почте́ніе (*при свида́ніи*). **Witać się, Przywitać z kim,** привѣ́тствовать (*кого́*), кла́няться поклони́ться (*кому́*). **Witać się,** кла́няться другъ дру́гу.
Witka, -i, *ж.* ви́ца, ви́твина.
Witrjol, -u, *м.* купоро́съ.
Witrjoliczny, купоро́сный.
Witrykusz, *см.* Zakrystjan.
Witwa, Witwina, -y, *ж.* лоза́, и́ва
Wiu, *см.* Wio.
Wiza, -y, *ж.* пропи́ска (*паспо́рта*), засвидѣ́тельствованіе (*докуме́нта*).
Wizerunek, -nku, *м.* изображе́ніе, о́бразъ, карти́на, о́черкъ, начерта́ніе; || портре́тъ; || моде́ль.
Wizja, -ji, *ж.* видѣ́ніе, явле́ніе, при́зракъ; || *Стар. Юрид.* освидѣ́тельствованіе, осма́триваніе, осмо́тръ.
Wizować, визи́ровать, пропи́сывать (*паспо́ртъ*), свидѣ́тельствовать (*докуме́нтъ*).
Wizyta, -y, *ж.* визи́тъ, посѣще́ніе; || осмо́тръ, освидѣ́тельствованіе.
Wizytacja, -ji, *ж.* визита́ція, посѣще́ніе, осмо́тръ (*школъ*); || освидѣ́тельствованіе; || объѣ́здъ, обхо́дъ.
Wizytator, -a, *м.* визита́торъ; || досмо́трщикъ.
Wizytka, -i, *ж.* мона́хиня о́рдена Визита́ціи (*посѣще́ніе Богоро́дицы Св. Елисаве́ты*).
Wizytować, посѣща́ть, навѣща́ть; || осма́тривать, обозрѣва́ть, свидѣ́тельствовать, дѣ́лать о́быскъ.
Wizytowy, визи́тный.
Wjadać się, Wjeść się, въѣда́ться, въѣ́сться.
Wjazd, -u, *м.* въѣ́здъ.
Wjechać, *см.* Wjeżdżać.
Wjezdny, въѣ́здный. **Brama wjezdna,** въѣ́здныя ворота́; || **Karczma wjezdna,** постоя́лый дворъ.
Wjeżdżać, Wjechać, въѣзжа́ть, въѣ́хать; || **Wjeżdżać na co,** наѣ́хать, задѣва́ть (*за что*); || ***Wjeżdżać w co,** захва́тывать, завладѣва́ть, присво́ивать, наси́льно вла́мываться.
Wjun, -a, *м.* вьюнъ (*ры́ба*).
Wkamować, *Плот.* вруба́ть.
Wkapywać, Wkapać, Wkapnąć, нака́пывать, нака́пать, впуска́ть, впусти́ть по ка́плѣ.
Wkładać, Włożyć, класть, вкла́дывать, вложи́ть, положи́ть; || возлага́ть, возложи́ть; || вмѣня́ть, вмѣни́ть; || надѣва́ть, надѣ́ть. **Włożyć cukru do filiżanki,** положи́ть са́хару въ ча́шку. **Włożyć kapelusz na głowę,** надѣ́ть шля́пу на́ голову. **Włożyć buty,** надѣ́ть сапоги́. **Wkładać suknie w kufer, do kufra,** класть, укла́дывать пла́тье въ сунду́къ. **Włożył rękę do kieszeni,** засу́нулъ ру́ку въ карма́нъ. **Włożyć w pamięć,** вбить въ па́мять. **Wkładać pierścień na rękę,** надѣва́ть пе́рстень на́ руку. **Włożono na mnie obowiązek,** на ме-

вя́ возложи́ли обя́занность. **Wkładać kogo do śpiewu,** упражня́ть кого́ въ пѣ́ніи; || **Wkładać się,** вкла́дываться; || **przyuczáć się** (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*).

Wklęsać, Wklęsnąć, осѣда́ть, опуска́ться, подава́ться, углубля́ться, дѣ́латься во́гнутымъ, впа́дистымъ.

Wklęsłość, -ści, *ж.* во́гнутость; || впа́дина, углубле́ніе.

Wklęsło-wypukły, во́гнуто-вы́пуклый.

Wklęsły, во́гнутый, впа́дистый, впа́лый; || осѣ́вшій, опусти́вшійся, подавшійся.

Wkleszczać, Wkleszczyć, вонза́ть, вонзи́ть (*когти*), вцѣпля́ться, вцѣпи́ться (*когтя́ми*).

Wkopany, вко́панный.

Wkopywać, Wkopać, вка́пывать, вкопа́ть; || **Wkopywać się, Wkopać się,** прока́пываться, прокопа́ться, зака́пываться, закопа́ться.

Wkorzeniać, Wkorzenić, укорена́ть, укорени́ть, вкорена́ть, вкорени́ть; || * вбива́ть, вбить, вдалбливать въ го́лову; || * запечатлѣва́ть; || **Wkorzeniać się, Wkorzenić się,** вкорена́ться, вкорени́ться, укорена́ться, укорени́ться.

Wkorzeniony, wkoreniony, вкоренённый, укоренённый.

Wkraczać, Wkroczyć, вступа́ть, вступи́ть, входи́ть, войти́; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wkraczanie, Wkroczenie, -nia, *ср.* вступле́ніе, вторже́ніе, нашествіе.

Wkradać się, Wkraść się, вкра́дываться, вкра́сться, прокра́дываться, прокра́сться, пробира́ться, проходи́ть тайко́мъ *или* укра́дкою.

Wkrapiać, Wkropić, нака́пывать, нака́пать, впуска́ть, вливать по ка́плѣ.

Wkręcać, Wkręcić, ввёртывать, ввертѣ́ть, ввернуть. || * **Wkręcać się, Wkręcić się,** вкра́дываться, вкра́сться, втира́ться, втере́ться про́исками, прола́зить. **Wszędzie się zręcznie umie wkręcić,** онъ всю́ду ло́вко вотрётся.

Wkrótce, вскоре́, въ ско́ромъ вре́мени.

Wkruszać, Wkruszyć, кроши́ть, накроши́ть.

Wkupować, Wkupić (kogo), вкупа́ть, вкупи́ть, присоедини́ть къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ; || **Wkupować się, Wkupić się,** вкупа́ться, вкупи́ться, присоедини́ться къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою договорныхъ де́негъ.

Wkupne, -ego, Wkupno, -a, *ср.* вкупъ, вкупны́я де́ньги.

Wkupny, вкупно́й.

Wkuwać, Wkuć, вко́вывать, вкова́ть.

Wkwaterować, разставить, размѣсти́ть по кварти́рамъ; || * **Wkwaterować się,** насильно расположи́ться гдѣ, ворва́ться, вва́литься куда́.

Wlać, *см.* **Wlewać.**

Włączać, Włączyć, присоедини́ть, присоединя́ть, включа́ть, включи́ть.

Włącznie, включи́тельно, со включе́ніемъ.

Władać, Władnąć, владѣ́ть; || обладать; || влады́чествовать, ца́рствовать, госпо́дствовать; || управля́ть. **Władać całym majątkiem,** владѣ́ть всѣ́мъ имѣ́ніемъ. **Władać sobą,** владѣ́ть собо́ю. **Władać okrętem,** пра́вить корабле́мъ. **Ani ręką, ani nogą władać nie mógł,** онъ не мо́гъ владѣ́ть ни руко́ю, ни ногою.

Władanie, -nia, Władnięcie, -cia, *ср.* владѣ́ніе, обладáніе; || влады́чество, госпо́дство, ца́рствованіе; || управле́ніе.

Władca, -y, *м.* влады́ка, власти́тель, властели́нъ, обладатель; || прави́тель, повели́тель.

Władnictwo, Władztwo, -a, *ср.* влады́чество, госпо́дство, верхо́вная власть.

Władniczy, власти́тельный, повели́тельный, верхо́вный, самодержа́вный.

Władność, -ści, *ж.* *см.* **Władza.**

Władny, могу́щественный, могу́чій, си́льный, держа́вный.

Władza, -y, *ж.* спосо́бность, сво́йство, си́ла; || пра́во, власть, могу́щество; || * вліяніе, си́ла, кре́пость; || правительство, правле́ніе; || вѣ́домство, нача́льство. **Władza wojskowa,** вое́нное нача́льство. **Trzeba udać się ze skargą do właściwéj władzy,** ну́жно обрати́ться съ жа́лобою въ надлежа́щее вѣ́домство. **Władza skarbowa,** казённое вѣ́домство. **Władze ciała i duszy,** тѣ́лесныя и душе́вныя си́лы. **Władza najwyższa,** высоча́йшая, верхо́вная власть. **Władza wykonawcza,** исполни́тельная власть. **Władza prawodawcza,** законода́тельная власть. **Władza sądownicza,** суде́бная власть.

Włamywać się, Włamać się, вла́мываться, вломи́ться, врыва́ться, ворва́ться, вторга́ться, вто́ргнуться

Właściciel, -a, *м.* (*Стар.* **Właśnik**), владѣ́лецъ, со́бственникъ, хозя́инъ. **Właściciel domu,** домовладѣлецъ, хозя́инъ до́му. **Właściciel majątku,** помѣ́щикъ. **Właściciel gruntu,** землевладѣлецъ. *Юрид.* **Właściciel pierwotny,** глáвный со́бственникъ. **Właściciel użytkowy,** ограни́ченный со́бственникъ.

Właścicielka, -i, *ж.* владѣ́лица, со́бственница, хозя́йка. **Właścicielka domu,** домовладѣлица, хозя́йка до́му. **Właścicielka majątku,** помѣ́щица.

Właścicielski, владѣльческій; || помѣщичій.

Właściwie, со́бственно, въ со́бственномъ смы́слѣ, со́бственно говоря́, и́менно, то́чно такъ.

Właściwość, -ści, *ж.* сво́йство, ка́чество; || *Юрид.* **Właściwość sądu,** подсу́дность; || соотвѣ́тственность, сообра́зность, удáчность. **Właściwość w wyrażeniu,** удáч-

рость выраже́нія *или* уда́чное выраже́ніе.

Właściwy, со́бственный, свойственный; || по́длинный, то́чный; || соотвѣтственный, надлежа́щій. **Właściwy sąd**, надлежа́щій судъ.

Właściznа, **-y**, *ж.* со́бственность.

Właśić się (do kogo), вкра́сться, подольсти́ться.

Właśnie, и́менно, вѣ́рно, то́чно, и́менно такъ; || кста́ти.

Własnoręcznie, собственнору́чно.

Własnoręczność, **-ści**, *ж.* собственнору́чность. **Własnoręczność podpisu**, подлинность по́дписи.

Własnoręczny, собственнору́чный.

Własność, **-ści**, *ж.* со́бственность, иму́щество, имѣ́ніе; || сво́йство, сво́йственность, существенное сво́йство.

Własny, со́бственный; || по́длинный, то́чный, надлежа́щій. **Widziałem to na własne oczy** *или* **własnemi oczyma**, я ви́дѣлъ э́то со́бственными глаза́ми. **Z własnego natchnienia**, по со́бственному побужде́нію. **Miłość własna**, самолю́біе. **Własnéj ręki zapis**, своеру́чная роспи́ска. **Własny język**, приро́дный язы́къ. **Własny kraj**, родно́й край. **Sąd własny**, надлежа́щій судъ.

Wlatywać, **Wlatać**, **Wlecieć**, влета́ть, влете́ть.

Właz, **-a**, *м.* прола́зъ, пройдо́ха, прохы́ра.

Włazić, **Wleźć**, влѣза́ть, влѣзть, взлѣза́ть, взлѣзть.

Wlec, тащи́ть, волочи́ть; || **Wlec się**, тащи́ться, волочи́ться.

Wlecieć, *см.* **Wlatać**.

Wlepiać, **Wlepić**, влѣпли́вать, влѣпля́ть, влѣпи́ть; || * устремля́ть, устреми́ть. **Wlepić oczy w kogo**, устреми́ть взоръ, глаза́ на кого́, не спуска́ть съ кого́ глазъ.

Wlewać, **Wlać**, влива́ть, влить.

Wleźć, *см.* **Włazić**.

Wliczać, **Wliczyć**, зачисля́ть, зачи́слить, включа́ть, включи́ть (*въ число́*).

Włochaciny, **-cin**, **Włochacinki**, **-nek**, *ж. мн. Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*); || воло́кна.

Włochaty, пуши́стый; || волокни́стый; || косма́тый, мохна́тый, волоси́стый.

Włóczęga, **-i**, *м. и ж.* броди́жничество; || броди́га, праздношата́ющійся; || *Бот.* плау́нъ, родъ мо́ху.

Włóczęgostwo, **-a**, *ср.* броди́жничество.

Włóczek, **-czka**, *м.* боронильщикъ бороновáльщикъ.

Włóczenie, **-nia**, *ср.* боронéнье, боронь-бá, *см.* **Włóczka**; || **Włóczenie się**, таска́ніе, шата́ніе взадъ и впередъ.

Włóczenka, **-i**, *ж.* дро́тикъ.

Włóczka, **-i**, *ж.* бороньбá, боронéніе, боронова́ніе; || га́русъ пря́жа изъшерсти.

Włóczkowy, га́русный.

Włócznia, **-czni**, *ж.* копьё, ни́ка. || *Бот.* **Włócznia, grot ziele**, па́поротникъ лунобра́зный.

Włócznik, **-a**, *м.* копе́йщикъ, копьено́сецъ, копейникъ.

Włóczniowy, копе́йный, относя́щійся къ копью́.

Włóczyć, влечь, влачи́ть, волочи́ть; || тащи́ть, таска́ть; || тяну́ть, проволáкивать. || *Агр.* борони́ть, *см.* **Bronować**. || **Włóczyć się**, тяну́ться, тащи́ться; || таска́ться, шата́ться, броди́ть съ мѣста на мѣсто.

Włodarka, **-i**, *ж.*, *см.* **Włodarzowa**.

Włodarz, **-a**, *м.* управи́тель, прика́щикъ. экономъ.

Włodarzowa, **-éj**, *ж.* (*Стар.* **Włodkowa**), управительша, жена́ управи́теля, прика́щица, жена́ экономá.

Włogacizna, **-y**, *ж. Ветер.* наколѣ́нница, наколѣ́нный грибъ (*у ло́шади*).

Włogawy, **Włogaty**, имѣющій наколѣ́нницу (*о лошади*), *см.* **Włogacizna**.

Włok, **Włók**, **-u**, *м. Рыб.* волоку́ша, не́водъ.

Włoka, **Włóka**, **-i**, *ж.* по́льская мѣ́ра, заключа́ющая въ себѣ́ 30 мо́рговъ *или* 15 десяти́нъ. (*Сравн. уволо́ка, соха́*), *см.* **Łan**; || **Włoka**, **-i**, *м.* и *ж.* броди́га.

Włokienko, **-a**, *ср. Анат.* волокóнце.

Włoknisty, волокни́стый.

Włókno, **-a**, *ср.* волокно́, вóлоть, мóчка; || *Анат.* волокно́, фи́бра; || *Бот.* мóчка, жи́лка; || ни́тка (*въ сукнѣ*).

Włos, **-a**, *м.* вóлосъ. **Ani na włos**, ни на́ волосъ, ни чуть, ниско́лько. **O włos**, **o mały włos**, чуть-чуть, едвá. **O włos źem nie upadł**, я чуть-было не упáлъ; || вóлосъ, шерсть (*говоря́ о живо́тныхъ*). **Pod włos**, про́тивъ ше́рсти. || *Бот.* **Włosy złote**, амара́нтъ.

Włosaty, *см.* **Włosisty**.

Włość, **-ści**, *ж.* вóлость; || помѣ́стье, вóтчина.

Włościanin, **-a**, *м.* поселя́нинъ, крестья́нинъ, селя́нинъ.

Włościanka, **-i**, *ж.* поселя́нка, крестья́нка.

Włościański, крестья́нскій.

Włościowy, волостно́й.

Włosek, **-ska**, *м. Умен.* волосóкъ.

Włosiany, волосяно́й.

Włosiasty, волосови́дный, волосообра́зный.

Włosie, **-sia**, *ср.* вóлосъ, ко́нскій вóлосъ; || *см.* **Włosień**.

Włosień, **-enia**, *м.* ко́нскій вóлосъ; || власяни́ца, волосяни́ца; || ле́са (*у удьі*).

Włosienica, **Włosiennica**, **-y**, *ж.* власяни́ца, волосяни́ца.

Włosisty, волоси́стый, волоса́тый; || мохна́тый.

Włoskowaty, *Анат.* волосно́й, то́нкій какъ вóлосъ.

Włosny, **Włosowy**, волосяно́й.

Włoszczyzna, **-y**, *ж.* италья́нскіе обы-

чаи, языкъ и проч., всё италіянское; || огородная зелень.

Wlot, *см.* **Lot.**

Włożyć, Włożyć się, *см.* **Wkładać.**

Włudzać, Włudzić (kogo dokąd), заманивать, заманить, завлекать, завлечь, вовлекать, вовлечь, втягивать, втянуть,

Wmarznąć, перемёрзнуть, замёрзнуть, обмёрзнуть.

Wmawiać, Wmówić (co w kogo), увёрять, увёрить (*въ чёмъ*), склонять, склонить (*на что, къ чему*), убѣждать, убѣдить (*въ чёмъ*), уговаривать, уговорить.

Wmieścić, вмѣстить.

Wmieszać, вмѣшать.

Wmotać (kogo w co), запутать (*кого во что*).

Wmurować, заложить въ стѣну.

Wmuszać, Wmusić, принуждать, принудить, приневоливать, приневолить.

Wmykać, Wemknąć, всовывать, всунуть, ввёртывать, ввернуть, запускать, запустить. **Wmykać się, Wemknąć się**, просовываться, просунуться, проскользать, проскользнуть, прокрадываться, прокрасться, прятаться, спрятаться.

Wnaszać, *см.* **Wnosić.**

Wnątrz, *см.* **Wewnątrz, Wnętrze.**

Wnęcać, Wnęcić, приманивать, приманить, приваживать, привадить, повадить; || **Wnęcać się, Wnęcić się**, поваживаться, повадиться, пріучаться, пріучиться.

Wnęka, -i, *ж.* **Wnęk, -a**, *м. Архит.* ниша, впадина въ стѣнѣ.

Wnet, вдругъ, скоро, вскорѣ, тотчасъ, сейчасъ, немедленно.

Wnęt, -u, *м.* **Wnęta, -y**, *ж. Охот.* прикормъ, нажива; || *Охот.* вабило; || * приманка, прелесть.

Wnętr, -a, *м.* нутрецъ, болѣзнь у лошадей; || человѣкъ имѣющій ятра внутри; || жеребецъ имѣющій ятра внутри.

Wnętrze, -a, *ср.* внутренность; || кишки; || утроба, чрево; || недра (*земли*). **Wnętrze domu**, внутренность дома. **Wnętrze butelki**, внутренность бутылки. **Wnętrze bydlęce**, внутренности животныхъ, *см.* **Wnętrzności.**

Wnętrznie, внутренно; || * сокровенно.

Wnętrzność, Wewnętrzność, -ści, *ж.* внутренность; || **Wnętrzności**, *мн.* внутренности, кишки; || утроба, чрево.

Wnętrzny, Wewnętrzny, внутренній; || * тайный, сокровенный.

Wniebowstąpienie, -nia, *ср.* вознесеніе Господне.

Wniebowzięcie N. M. Panny, успеніе Пресвятой Богородицы.

Wnieść, *см.* **Wnosić.**

Wniesienie, -nia, *ср. Юрид.* предъявленіе представленіе.

Wnijść, *см.* **Wchodzić.**

Wnijście, *см.* **Wejście.**

Wniosek, -sku, *м.* приданое, *см.* **Posag;** || *Юрид.* предложеніе, представленіе; || заключеніе, слѣдствіе, выводъ. **Wniosek do prawa**, законопроектъ. **Wniosek przedwstępny**, предварительное требованіе сторонъ въ дѣлѣ. **Wniosek incydentalny**, частное, встрѣчное требованіе, частный, встрѣчный искъ.

Wnioskować, заключать, выводить заключеніе; || присуждать.

Wniwecz, *см.* **Niwecz.**

Wnosić, Wnieść, носить, внести, внесть; || предлагать, предложить, представлять, представить; || **Wnosić z czego**, заключать, выводить заключеніе, дѣлать выводъ, судить, рѣшать, полагать.

Wnoszenie, Wniesienie, -nia, *ср.* внесеніе; || предложеніе, представленіе.

Wnuczek, -czka, *м. Умен.* внучекъ, *см.* **Wnuk. Wnuczęta**, *мн.* внучата.

Wnuczka, -i, *ж.* внучка.

Wnuk, -a, *м.* внукъ. **Wnuk brata, siostry**, двоюродный внукъ, сынъ племянника или племянницы. **Wnuk braterski**, троюродный братъ.

Wnukowy, внучій.

Woda, -y, *ж.* вода.

Wódczany, водочный.

Wódeczka, -i, *ж. Умен.* водочка, *см.* **Wódka.**

Wódka, -i, *ж.* водка, хлѣбное вино; || **Wódka kolońska**, одеколонь, кёльская вода.

Wodnica, -y, *ж. Мед.* водянка, водяная болѣзнь; || *Хир.* отёкъ, водяная опухоль.

Wodnieć, Zwodnieć, водянѣть, отводянѣть.

Wodnik, -a, *м. Зоол.* водяной жукъ; || *Астрон.* Водолей (*созвѣздіе*); || водовозъ.

Wodnisto, водянисто.

Wodnistość, -ści, *ж.* водянность, влажность.

Wodnisty, водянистый, влажный.

Wodność, -ści, *ж.* водянистая часть (*крови, молока*).

Wodnowzorzysty, струйстый, волнистый.

Wodnoziemny, земноводный.

Wodny, водный, водяной. **Młyn wodny**, водяная мельница. **Wodna farba**, водяная краска, соковая или клеевая краска. **Wodna puchlina**, водяная болѣзнь.

Wodochwyt, -u, *м. Горн.* черпакъ съ клапанами.

Wodociąg, -u, *м.* водопроводъ; || *Анат.* протокъ; || отводный каналъ (*для спуска воды*), жолобъ.

Wodonosiciel, Wodonosz, -a, *м.* водоносъ.

Wodoród, -odu, *м. Хим.* водородъ.

Wodospad, -u, *м.* водопадъ.

Wodostan, -u, *м.* масса воды.

Wodotrysk, -u, *м.* фонтанъ, водометъ.

Wodowstręt, -u, *м. Мед.* водобоязнь, гидрофобія, бѣшенство.

Wódz, *род. п.* **Wodza**, *м.* вождь, военона-

чальникъ. **Naczelny wódz**, главнокомандующій.

Wodza, -y, *ж.* возжа́, по́водъ,* узда́; || предводи́тельство; || нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе; || управле́ніе. || **Wodze**, *мн.* * бразды́ (*правле́нія*). **Opuścić wodze koniowi**, опусти́ть, осла́бить во́зжи, опусти́ть пово́дья. **Pod wodzą jenerała N.** подъ предводи́тельствомъ генера́ла N.* **Trzymać kogo na wodzy**, обу́здывать кого́, держа́ть въ рука́хъ, не дава́ть кому́ во́ли. **Popuścić wodze namiętnościom swoim**, дать во́лю свои́мъ страстя́мъ. **Puścić komu wodze**, дать кому́ во́лю, предоста́вить кому́ по́лную свобо́ду дѣ́йствій.

Wodzić, вести́, води́ть, проводи́ть. **Wodzić kogo od Anasza do Kaifasza**, таска́ть изъ суда́ въ судъ, таска́ть по всѣмъ мыта́рствамъ. **Wodzić kogo za nos**, води́ть кого́ за́ носъ, обма́нывать. **Wodzić kim**, управля́ть, распоряжа́ться кѣмъ.

Wojaczka, -i, *ж.* вое́нная слу́жба, вое́нное дѣ́ло.

Wojak, -a, *м.* во́инъ, ра́тникъ, вое́нный человѣ́къ.

Wojaż, -u, *м. см.* **Podróż**.

Wojażować, *см.* **Podróżować**.

Wojennie, по вое́нному, съ ору́жіемъ въ рука́хъ; || вои́нственно.

Wojenność, -ści, *ж.* вои́нственность.

Wojenny, вое́нный.

Wojewoda, -y, *м.* воево́да, предводи́тель войскъ, военача́льникъ.

Wojewodzianka, -i, *ж.* дочь воево́ды.

Wojewodzic, -a, *м.* сынъ воево́ды.

Wojewodzina, -y, *ж.* жена́ воево́ды.

Wojewódzki, воево́дскій.

Województwo, -a, *ср.* воево́дство, зва́ніе воево́ды; || о́бласть, поручённая управле́нію воево́ды.

Wojłek (*Стар.* **Wojłak, Wojłuk, Wojdłok**), **-a**, *м.* во́йлокъ.

Wojna, -y, *ж.* война́. **Wojna domowa**, междоусо́бная война́.

Wojować, воева́ть, сража́ться, вести́ войну́.

Wojowniczy, вои́ственный.

Wojownik, -a, *м.* во́инъ, вои́тель.

Wojski, -iego, *м.* во́йскій (*чиновникъ въ бы́вшей По́льшѣ, имѣ́вшій обя́занность наблюда́ть за споко́йствіемъ кра́я во вре́мя всео́бщаго ополче́нія*).

Wojsko, -a, *ср.* во́йско, а́рмія, рать, вое́нныя си́лы; || вое́нная слу́жба. **Służyć w wojsku**, служи́ть въ а́рміи, находи́ться въ вое́нной слу́жбѣ.

Wojskowo, по вое́нному, вое́ннымъ о́бразомъ.

Wojskowość, -ści, *ж.* вое́нная слу́жба, вое́нное иску́сство.

Wojskowy, вое́нный, вои́нскій, ра́тный. **Po wojskowemu**, повое́нному. **Wojskowi niższych stopni**, вое́нные нижнихъ чино́въ.

Wojskowy, -ego, *м.* вое́нный человѣ́къ, состоя́щій въ вое́нной слу́жбѣ.

Wójt, -a, *м.* войтъ, волостно́й старшина́.

Wójtowa, -éj, *ж.* жена́ во́йта.

Wójtowstwo, -a, *ср.* до́лжность во́йта.

Wokabularz, -a, *м.* слова́рь (*кра́ткій*), сбо́рникъ словъ.

Wokacja, -ji, *ж.* призва́ніе.

Wokalny, голосово́й, вока́льный. **Muzyka wokalna**, вока́льная му́зыка.

Wokanda, -y, *ж.* рее́стръ слѣ́дующихъ къ докла́ду дѣ́лъ, очередно́й спи́сокъ, о́чередь. **Wokanda kontrolująca**, насто́льный, контро́льный рее́стръ. **Wokanda audjencjonalna**, прису́дственный рее́стръ. **Wokanda w trybunale**, слу́шаніе дѣ́ла въ судѣ́.

Wół, *род. п.* **Wołu**, *м.* волъ, быкъ.

Wola, -i, *ж.* во́ля, свобо́да, незави́симость; || жела́ніе, хотѣ́ніе; || расположе́ніе, усе́рдіе, охо́та. **Wolna wola**, свобо́дная во́ля, произво́лъ. *Юрид.* **Własna wola**, дѣеспосо́бность, *см.* **Pozbawienie**. **Pozbawiony własnéj woli**, при́знанный неспосо́бнымъ къ соверше́нію гражда́нскихъ дѣ́йствій. **Ostatnia wola**, послѣ́дняя во́ля умира́ющаго, завѣща́ніе, духо́вная. **Z dobréj woli co zrobić**, сдѣ́лать что́-либо по до́брой во́лѣ, доброво́льно. **Być w dobréj woli**, быть дово́льнымъ, весёлымъ. **Pokój ludziom dobréj woli**, миръ доброжела́тельнымъ лю́дямъ. **Ukazać komu dobrą wolę**, оказа́ть кому́ благорасположе́ніе. **Podług swéj woli**, по свое́й во́лѣ. **Niech się dzieje wola Boża**, да бу́детъ во́ля бо́жія. **Miał wolę wstąpić do wojska**, онъ вступи́лъ въ вое́нную слу́жбу по свое́й охо́тѣ. **Zła wola**, не́нависть, нерасположе́ніе, принужде́ніе. **Mimo woli**, *см.* **Mimowolnie**. **Jużeś się do woli najadł**, ты уже́ въ во́лю наѣ́лся. **Mieć do woli czego**, имѣ́ть въ во́лю чего́-либо, ско́лько уго́дно. **Książek znajdziesz tu co wola**, найдёшь тутъ книгъ ско́лько тебѣ́ бу́детъ уго́дно, ско́лько хо́чешь. **Dać wolę językowi**, дать во́лю языку́. || *Юрид.* льго́та пользова́ться землёю безъ платежа́ подате́й на извѣ́стное вре́мя; || **Wola**, *ед.* **Wole**, *мн.* льго́тная земля́, *см.* **Wolnica**.

Wołać, Zawołać, зва́ть, позва́ть, призыва́ть, призва́ть, взыва́ть, кли́кать, кли́кнуть; || приглаша́ть, пригласи́ть. **Wołać o pomoc**, звать на по́мощь. **Zawołać kogo do siebie**, позва́ть кого́ къ себѣ́.

Wołanie, -nia, *ср.* зовъ, призы́въ, вы́зовъ; || кликъ.

Wolant, -a, *м.* вола́нъ, лето́къ (*игра́*).

Wolarnia, -ni, *ж.* быча́чій хлѣвъ, воло́вня.

Wolarz, -a, *м.* пра́солъ, торгу́ющій вола́ми; || пасту́хъ быко́въ, волопа́съ; || зоба́стый го́лубь.

Wolaty, зобяно́й, зобоподо́бный; || зоба́стый.

Wolawy, Wolowy, ше́йный, яре́мный

Анат. **Żyła wolawa**, кровововвра́тная, ше́йная, яре́мная жи́ла.

Wole, -a, *ср.* (*Стар.* **Wól**), зобъ.

Woleć, люби́ть бо́льше, предпочита́ть, дава́ть преиму́щество, ока́зывать предпочте́ніе, жела́ть, хотѣ́ть. **Wolałbym umrzeć, niż tak szkaradny uczynić postępek**, я предпочёлъ бы смерть тако́му гну́сному посту́пку, *и́ли:* я предпочёлъ бы умере́ть, не́жели рѣши́ться на тако́й гну́сный посту́покъ. **Wolałbym żeby nie przyszedł**, мнѣ бы хотѣ́лось, чтобы онъ не пришёлъ.

Wołek, -łka, *м.* бычо́къ; || *Зоол.* хлѣ́бный долгоно́сикъ (*насѣко́мое*).

Wolen, *см.* **Wolny**.

Wolnić, Zwolnić, облегча́ть, облегчи́ть, убавля́ть, уба́вить, умѣря́ть, умѣ́рить, ослабля́ть, осла́бить, уменьша́ть, уменьши́ть, простужа́ть, простуди́ть прохола́живать, прохлади́ть. **Wolnić rozegrzany płyn jaki, dolewając doń zimnéj wody**, умѣря́ть горя́чую жи́дкость, разбавля́я её холо́дною водо́ю.

Wolnica, -y, *ж.* во́льная прода́жа (*во вре́мя я́рмарки*); || льго́тная земля́ (*свобо́дная отъ подате́й на извѣ́стное вре́мя*), *см.* **Wola**.

Wolnie, во́льно, свобо́дно, *см.* **Wolno**.

Wolnieć, Zwolnieć, убавля́ться, уба́виться, умѣря́ться, умѣ́риться, слабѣ́ть, ослабѣ́ть, уменьша́ться, уменьши́ться; || стыть, сты́нуть, осты́ть.

Wolniuchno, Wolniusieńko, Wolniuteńko, лего́нько, лего́хонько, тихо́нько, тихо́хонько, полего́ньку, потихо́ньку.

Wolniuchny, лёгонькій, лего́хонекъ, ти́хонькій, тихо́хонекъ.

Wolno, во́льно, вольно́, свобо́дно, безпрепя́тственно; || позволи́тельно; || смѣ́ло, легко́, непринужде́нно; || **Wolno, Zwolna**, ти́хо, ти́ше, ме́дленно, слегка́. **Wolno mu jest**, дозволя́ется ему́, онъ въ пра́вѣ, отъ него́ зави́ситъ. **Nie wolno jest**, запреща́ется. **Wolno mu wszędzie chodzić**, ему́ дозволя́ется, ему́ позволи́тельно вездѣ́ ходи́ть. **Wolno tobie mówić, a mnie czynić**, вольно́ тебѣ́ говори́ть, а мнѣ дѣ́лать. **Dla mnie wolno wierzyć, wolno nie wierzyć**, хочу́—вѣ́рю, хочу́—не вѣ́рю. **Wolno puścić**, отпусти́ть на во́лю, уво́лить, освободи́ть. **Wolno oddychać**, свобо́дно дыша́ть. **Wolno chodzić**, свобо́дно, смѣ́ло ходи́ть. **Wolno wchodzic**, позволя́ется входи́ть, входъ свобо́денъ. **Wolno mówić**, во́льно, свобо́дно говори́ть. **Wolno co związać**, слегка́ связа́ть что́-нибудь. **Jechałem wolno do dworu**, ти́хо подъѣзжа́лъ я ко двору́. **Zwolna! Zwolna!** ти́ше! поти́ше! не спѣши́!

Wolnomówność, -ści, *ж.* во́льная рѣчь, свобо́да, во́льность говори́ть, изъясня́ться; || либера́льное пустосло́віе, во́льность на слова́хъ.

Wolnomówny, вольнорѣчи́вый.

Wolnomularstwo, -a, *ср.* масо́нство, масо́нское о́бщество.

Wolnomyślność, -ści, *ж.* свобо́да мы́шленія; || вольноду́мство.

Wolnomyślny, свобо́дно мы́слящій.

Wolność, -ści, *ж.* свобо́да, во́ля, во́льность; || освобожде́ніе, увольне́ніе. || **Wolności lata**, льго́тные го́ды. **Wolność sumienia**, свобо́да со́вѣсти. **Wypuścić kogo na wolność**, дать кому́ свобо́ду, выпусти́ть кого́ на свобо́ду, на во́лю. **Wolność od podatków**, освобожде́ніе отъ подате́й, льго́та. **Wolność żołądka**, свобо́дное испражне́ніе. **Wolność od wojska**, увольне́ніе отъ вое́нной слу́жбы. **Wolność poetycka**, поэти́ческая во́льность. **Na wolność zdać**, предоста́вить чьей во́лѣ, отда́ть на произво́лъ, отда́ть на во́лю.

Wolnostka, -i, *ж.* своево́льство, самово́льство.

Wolnowierca, -y, *м.* вольноду́мецъ.

Wolnowierny, вольноду́мный.

Wolnowierstwo, -a, *ср.* вольноду́мство.

Wolny, свобо́дный, во́льный; || ме́дленный, неско́рый, неповоро́тливый; || холосто́й, нежена́тый. **Wolne miasto**, во́льный го́родъ. **Port wolny**, портофра́нко. **Wolna zima**, лёгкая зима́. **Wolne powietrze**, во́льный, откры́тый, свобо́дный во́здухъ. **Wolne są myśli ludzkie**, вся́кому мо́жно мы́слить, ду́мать, что́ ему́ уго́дно. **Nie mam ani jednéj wolnéj godziny**, у меня́ нѣтъ ни одного́ свобо́днаго часа́. **Mieć do kogo wolny przystęp**, имѣ́ть къ кому́ свобо́дный до́ступъ. **Wolna wola**, свобо́дная во́ля. **Wolna głowa**, свобо́дная, неза́нятая голова́. **Wolny list**, про́пускъ, пропускно́й видъ. **Wolne tłómaczenie**, во́льный перево́дъ. **Wolny od cła**, безпо́шленный, освобождённый отъ по́шлины. **Wolny stan**, безбра́чіе, холоста́я жизнь. **Człowiek wolnego stanu**, холосто́й, холостя́къ. **Wolny od niebezpieczeństwa**, обезопа́сенный. **Wolny od kłopotów**, беззабо́тный, чу́ждый забо́тъ. **Wolna, bez długów majętność**, свобо́дное, необременённое долга́ми имѣ́ніе. **Wolne ciepło**, умѣ́ренная теплота́. **Gotować co na wolnym ogniu**, вари́ть что́-нибудь на во́льномъ, лёгкомъ огнѣ́. **Z wolnéj ręki sprzedać**, прода́ть ча́стнымъ о́бразомъ, не съ торго́въ. **Przynieść wolnéj wody**, принéсть теплова́той, немно́го осты́вшей воды́. **Iść wolnym krokiem**, идти́ ме́дленнымъ ша́гомъ. *См.* **Letni**.

Wołowacieć, Zwołowacieć, тяжелѣ́ть, отяжелѣ́ть, грузнѣ́ть, грубѣ́ть, огрубѣ́ть, дѣ́латься неповоро́тливымъ, тяжёлымъ какъ волъ.

Wołowina, -y, *ж.* говя́дина, говя́жье мя́со.

Wołowy, Woli, воло́вій; || говя́жій (*о мя́сѣ*). **Wołowa**, *и́ли* **Wola skóra**, воло́вья, *и́ли* быча́чья ко́жа. **Wołowa pieczeń**, жа́реная говя́дина. **Wołowy język**, *см.* **Ozor**.

|| *Бот.* **Wołowe oko**, краси́льная пупа́вка; || *Бот.* **Wołowy język**, волови́къ, воло́вій я́зыкъ, вологло́дка (*расте́ніе*).

Woltyżer, -a, *м.* вольтижёръ.

Woluntarjusz, -a, *м. Воен.* доброво́лецъ, волонтёръ, охо́тникъ; || вольноопредѣля́ющійся.

Woluta, -y, *ж. Архит.* завито́къ.

Womit, -u, *м.*, употреби́тельнѣе во мн. ч. **Womity, -ów**, рво́та, рво́ты, блева́ніе. **Lekarstwo na womity**, рво́тное (*лѣка́рство*).

Womitować, Zwomitować, блева́ть, вы́блевать, рвать, вы́рвать.

Womitowanie, -nia, *ср.* рво́ты, блева́ніе.

Womitywa, -y, *ж.* рво́тное (*лѣка́рство*).

Won (*Стар.* **Wen, Wan, Wender**), вонъ, прочь, доло́й. **Won ztąd**, вонъ, прочь отсю́да! || **Won, Wen**, да́льше! **Uciekł i bieżał wen**, вы́рвался и бѣжа́лъ да́льше.

Woń, Wonia, -ni, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе, пріятный за́пахъ. **Wonią co napuścić**, надуши́ть благово́ннымъ за́пахомъ; || *Стар.* вонь, смрадъ; || *Стар.* чу́вство обоня́нія, чутьё.

Wonianka, -i, *ж.* флако́нъ съ чѣмъ-нибу́дь души́стымъ; || благово́нная поду́шечка; || пучёкъ изъ благово́нныхъ травъ.

Wonić, чу́ять, ню́хать, обоня́ть; || надуши́ть благово́ніями.

Wonidło, -a, *ср.* паху́чее вещество́.

Wonieć, па́хнуть, благоуха́ть, издава́ть пріятный за́пахъ; || **Wonieć co**, ню́хать, обоня́ть.

Wonność, -ści, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе; || паху́честь, души́стость.

Wonny, благово́нный, благоуха́нный; || паху́чій, души́стый.

Wór, *род. п.* **Woru**, *м.* мѣшо́къ. **Kota w worze kupić**, купи́ть что́ заглаза́.

Woreczek, -czka, *м.* мѣшёчекъ, кошелёкъ.

Worek, -rka, *м.* кошелёкъ, мошна́. *Анат.* **Worek jądra**, су́мка, мошо́нка. **Worek sercowy**, околосе́рдіе, околосерде́чная оболо́чка.

Workowaty, мѣшкова́тый,

Workowy, мѣшёчный.

Worowato, мѣшкова́то.

Worowaty, мѣшкова́тый.

Worywać, Worać, припа́хивать, припаха́ть. || **Worywać się, Worać się**, припа́хивать, припаха́ть часть чужо́й земли́.

Wosk, -u, *м.* воскъ.

Woskować, Wywoskować, вощи́ть, нава́щивать, навощи́ть, натира́ть, натере́ть во́скомъ.

Woskowanie, Wywoskowanie, -nia, *ср.* воще́ніе, натира́ніе во́скомъ.

Woskowany, навощённый, натёртый во́скомъ.

Woskowaty, воскова́тый.

Woskownia, -ni, *ж.* воскобо́йня, бѣли́льня во́ска.

Woskownica, -y, *ж. Бот.* восково́е де́рево.

Woskownik, -a, *м.* восколе́й, свѣчни́къ, торгу́ющій во́скомъ.

Woskowy, восково́й.

Woszczanka, -i, *ж.* воща́нка, ткань пропи́танная во́скомъ.

Woszczenie, *см.* **Woskowanie**.

Woszczyć, *см.* **Woskować**.

Woszczyny, -yn, *мн.* сото́выя яче́йки; || оса́докъ во́ска.

Woszczysty, вощёный; || воскова́тый.

Wotować, подава́ть го́лосъ, голосова́ть, подава́ть мнѣ́ніе.

Wotowanie, -nia, *ср.* балотиро́вка, пода́ча голосо́въ, голосова́ніе.

Wotowany, балотиро́ванный.

Wotum, *Нескл. ср.* (*мн.* **Wota, -ów**), го́лосъ (*избира́тельный*), пода́ча го́лоса; || мнѣ́ніе; || обѣ́тъ, обѣща́ніе (*Бо́гу*), приноше́ніе по обѣ́ту, вкладъ.

Wotywa, -y, *ж.* приноше́ніе по обѣ́ту, вкладъ (*въ це́рковь*); || заказна́я обѣ́дня (*за здра́віе, за путеше́ствующихъ и т. п.*).

Wóz, *род. п.* **Wozu** (*Прост.* **Woza**), *м.* возъ, пово́зка, телѣ́га; || коля́ска. **Wóz tryumfalny**, торже́ственная колесни́ца. **Wóz drabiniasty**, рѣшо́тчатая пово́зка. **Wóz o dwóch kołach**, одноко́лка. || *Астрон.* ма́ленькая медвѣ́дица (*созвѣздіе*). || *Посл.* **Przyjdzie koza do woza**, пригожу́сь и я тебѣ́ когда́-нибудь.

Wozak, -a, *м. Горн.* ката́льщикъ.

Woźba, -y, *ж.* во́зка, изво́зъ.

Wózeczek, -czka, *м.* пово́зочка, телѣ́жка, коля́сочка.

Wózek, -zka, *м.* небольшо́й возъ, во́зикъ.

Wozgrza, -y, *ж.* возгря́, сопля́.

Wozgrzywość, -ści, *ж.* слизь, сли́зистая жи́дкость; || *Ветер.* сапъ (*у ло́шади*)

Wozgrzywy, сопли́вый, возгри́вый; || съ са́помъ, сопа́тая (*ло́шадь*).

Wozić, Wieźć, вози́ть, везти́ везть.

Woziciel, -a, *м.* во́зчикъ, во́щикъ, занима́ющійся изво́зомъ.

Woziebny, вози́льный, служа́щій для перево́зки.

Wozisko, -a, *ср. Увел.* вози́ще.

Woziwoda, -y, *м.* водово́зъ.

Woźnica, -y, *м.* возни́ца, ку́черъ во́зчикъ, изво́щикъ. || *Астрон.* Возни́чій (*созвѣздіе*).

Woźnictwo, -a, *ср.* изво́зъ, изво́зничанье.

Woźniczy, изво́щичій.

Woźnik, -a, *м.* возни́къ, ломова́я, тягла́я ло́шадь, возови́къ.

Woźny, -ego, *м.* суде́бный, разсы́льный; || во́зный; || курье́ръ; || *Стар.* **Woźny wojenny**, геро́льдъ.

Wozownia, -ni, *ж.* каре́тный сара́й.

Wozownik, -a, *м.* каре́тникъ, телѣ́жникъ, *см.* **Kołodziej, Stelmach**.

Wozowny, сара́йный.

Wozowy, возово́й, пово́зочный. **Poczta konna i wozowa**, по́чта лёгкая и тяжёлая. || **Wozowy, -ego**, *м.* вагенме́йстеръ обо́зный при полку́.

Wpad, -u, *м.* вторже́ніе, наше́ствіе, на́бѣгъ.

Wpadać, Wpaść, па́дать, упа́сть, впада́ть, впасть, попада́ть, попа́сть; || броса́ться, бро́ситься; || врыва́ться, ворва́ться. **Wpaść w jamę,** упа́сть въ я́му. **Wpadł mu w ręce,** попа́лся ему́ въ ру́ки. **Oczy w dołki wpadają,** впа́ли, ввали́лись глаза́. **Wpadł ze świecą do pokoju,** влетѣ́лъ, вбѣжа́лъ въ ко́мнату со свѣчёю. **Na chwilę wpadłem do domu,** я забѣжа́лъ на мину́тку домо́й. **Wpaść w niełaskę,** попа́сть въ неми́лость. **Wpaść do ziemi nieprzyjacielskiéj,** ворва́ться въ непрія́тельскую зе́млю. **Wilk wpada na owcę,** волкъ броса́ется на овцу́. **Wpaść w chorobę,** заболѣ́ть, занемо́чь, захвора́ть. **Wpaść w gniew,** разсерди́ться. **Wpaść w oczy,** пригляну́ться, показа́ться, понра́виться. **Zaraz mi to w uwagę wpadło,** э́то то́тчасъ обрати́ло на себя́ моё вниманіе. **Mnie to wpaść w głowę nie może,** мнѣ э́то и на у́мъ не прихо́дитъ, э́то въ головѣ́ мое́й не мо́жетъ помѣсти́ться, никако́ не могу́ сообрази́ть э́того. **Wpaść na czyję myśl,** угада́ть чью-либо мысль. **Rzeka ta wpada do Czarnego morza,** э́та рѣка́ впада́етъ въ Чёрное мо́ре.

Wpadanie, Wpadnienie, -nia, Wpadnięcie, -cia, *ср.* впада́ніе, впаде́ніе, вторже́ніе.

Wpadłość, -ści, *ж.* впа́лость. **Wpadłość oczu,** впа́лость глазъ.

Wpadły, впа́лый, вда́вшійся, ввали́вшійся.

Wpajać, Wpoić (co w kogo), внуша́ть, внуши́ть, впера́ть, впери́ть, вселя́ть, всели́ть, вкореня́ть, вкорени́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть.

Wpakowywać, Wpakować, вса́живать, всади́ть, укла́дывать, уложи́ть, увя́зывать, увяза́ть. **Wpakować do kozy,** засади́ть въ тюрьму́. **Wpakował pieniądze do kieszeni,** положи́лъ, всу́нулъ де́ньги въ карма́нъ.

Wparować, вогна́ть, загна́ть, втёсни́ть, втиснуть.

Wpaść, *см.* **Wpadać.**

Wpatrywać się, Wpatrzyć się, Wpatrzeć się, всма́триваться, всмотрѣ́ться, вгля́дываться, вглядѣ́ться.

Wpędzać, Wpędzić, вгоня́ть, вогна́ть, загоня́ть, загна́ть.

Wpierać, впи́скивать, вда́вливать; || * навя́зывать наси́льно (*что́ либо кому́*), принужда́ть; || **Wpierać się,** продира́ться, проника́ть; || * навя́зываться наси́льно (*кому́ либо съ чѣмъ*).

Wpijać się, Wpić się, впива́ться, впи́ться.

Wpis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ протоко́лъ, въ ро́спись, въ рее́стръ; || вписна́я по́шлина.

Wpisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, внесе́ніе. **Wpisanie sprawy na wokandę,** внесе́ніе дѣла въ рее́стръ къ слу́шанію.

Wpisowe, Wpisne, -ego, *ср.* де́ньги за внесе́ніе въ спи́сокъ, по́шлина за внесе́ніе дѣла въ суде́бную кни́гу.

Wpisywać, Wpisać, впи́сывать, вписа́ть, запи́сывать, записа́ть, вноси́ть въ спи́сокъ, въ кни́гу и т. д. || **Wpisywać się, Wpisać się,** запи́сываться, записа́ться.

Wpisywanie, Wpisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, запи́сываніе, внесе́ніе въ спи́сокъ и т. д.

Wplatać, Wpleść, заплета́ть, заплесть, вплета́ть, вплести́, вплесть. **Wplatać w koło złoczyńcę,** колесова́ть престу́пника. || **Wplatać się, Wpleść się,** заплета́ться, заплести́сь, вплета́ться, вплести́сь.

Wplątywać, Wplątać, впу́тывать, впу́тать, запу́тывать, запу́тать, вовлека́ть, вовле́чь, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. || **Wplątywać się, Wplątać się,** впу́тываться, впу́таться, запу́тываться, запу́таться, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вовлека́ться, вовле́чься.

Wpłynąć, *см.* **Wływać.**

Wpływ, -u, *м.* напли́въ, прили́въ, прито́къ; || *Мед.* скопле́ніе (*мокроты́*), прили́въ (*кро́ви*); || прили́въ, поступле́ніе, дохо́дъ де́негъ (*въ ка́ссу*); || **Wpływ celny,** тамо́женный дохо́дъ; || * влія́ніе, дѣ́йствіе (*на кого́, на что́*).

Wpływać, Wpłynąć, вплыва́ть, вплыть, втека́ть, втечь, впада́ть, приплива́ть, прили́ть; || * вліять, имѣ́ть *или* ока́зывать влія́ніе (*на кого́, на что́*), принима́ть уча́стіе (*въ чёмъ*).

Wpoić, *см.* **Wpajać.**

Wpół, *см.* **Pół.**

Wpółpijany, полупья́ный.

Wprasz ć się, Wprosić się, напра́шиваться, напроси́ться, навя́зываться, навяза́ться, набива́ться, наби́ться.

Wprawa, -y, *ж.* привы́чка, на́выкъ; || пра́ктика, о́пытъ; || упражне́ніе, употребле́ніе; || снаро́вка.

Wprawdzie, въ са́момъ дѣ́лѣ, пра́вда, дѣ́йствительно, по́длинно.

Wprawiać, Wprawić, вставля́ть, вста́вить, вдѣ́лывать, вдѣ́лать, оправля́ть, испра́вить; || обра́мливать, обра́мить, вставля́ть, вста́вить въ ра́мку; || помѣща́ть, включа́ть, вводи́ть; || вгоня́ть, вогна́ть. **Wprawiać szyby w okno,** вставля́ть стёкла въ о́кно. **Wstawiać zęby,** вставля́ть зу́бы. **Wprawiać kamienie w pierścień,** вдѣ́лывать ка́мни въ пе́рстень. **Wprawić kogo w ubóstwo,** довести́ кого́ до нищеты́. **Wprawić w zdumienie,** привести́ въ изумле́ніе. **Ruch jednostajny wprawił go w przyjemne marzenie,** однообра́зное движе́ніе погрузи́ло его́ въ прія́тныя мечты́. **Wprawiać kogo w co,** прича́ть кого́ къ чему́-либо, упражня́ть кого́ въ чёмъ. || **Wprawiać się, Wprawić się,** привыка́ть, привы́кнуть, прича́ть-

ся, пріучи́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*), наторѣ́ть.

Wprawianie, Wprawienie, -nia, *ср.* вставле́ніе, вста́вка, оправле́ніе, опра́ва, обдѣ́лка; || приведе́ніе, вну́таніе (*во что́*), доведе́ніе (*до чего́*); || пріуче́ніе (*къ чему́*); || **Wprawianie się (w co)**, пріуче́ніе себя́ къ чему́, упражне́ніе въ чёмъ.

Wprawiony, вста́вленный, опра́вленный, обдѣ́ланный, вдѣ́ланный; || подставно́й поддѣ́льный; || пріученный, привы́кший, привы́чный.

Wprawność, -ści, *ж.* на́выкъ, ло́вкость, прово́рство, быстрота́, иску́сство.

Wprawny, пріучённый, изощрённый, испы́танный, о́пытный, иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Wprosić się, *см.* **Wpraszać się.**

Wprost (*см.* **Wprost**), пря́мо, напро́тивъ.

Wprowadzać, Wprowadzić, вводи́ть, ввести́, ввесть; || ввози́ть, привози́ть (*това́ры*). || *Юрид.* **Wprowadzić sprawę**, нача́ть дѣ́ло, доложи́ть дѣ́ло. **Wprowadzać się, Wprowadzić się**, переправля́ться, переправи́ться, переѣзжа́ть, переѣ́хать, (*на но́вую кварти́ру*), помѣща́ться, помѣсти́ться.

Wprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || вступле́ніе; || ввезе́ніе (*това́ровъ*); || *Юрид.* **Wprowadzenie sprawy**, нача́тіе дѣ́ла, докла́дъ дѣ́ла. **Wprowadzenie w posiadanie**, вводъ во владѣ́ніе.

Wprowadziciel, -a, *м.* вводи́тель.

Wprowadzicielka, -i, *ж.* вводи́тельница.

Wprowadzony, введённый, установлённый, учреждённый; || водворённый, упро́ченный.

Wprzód, Wprzódy, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, пре́жде-всего́, сперва́, снача́ла.

Wpuścić, *см.* **Wpuszczać.**

Wpust, -u, *м.* до́ступъ; || входъ, впуще́ніе, впускъ; || суста́въ, смы́чка, связь, соедине́ніе, сочлене́ніе; || *Техн.* вы́рѣзъ, вы́долбъ, гнѣ́здо, долбёжъ; || *Столяр.* фальцъ, вы́емка, желобо́къ, вы́рубка.

Wpustne, -ego, *ср.* пла́та за входъ.

Wpustny, впускно́й.

Wpuszczać, Wpuścić, впуска́ть, впусти́ть, пуска́ть, пусти́ть.

Wpuszczanie, Wpuszczenie, -nia, *ср.* впуска́ніе, допуще́ніе, впуще́ніе; || приня́тіе, пріе́мъ.

Wpychać, Wepchnąć, впи́хивать, впихну́ть, всо́вывать, всу́нуть, засо́вывать, засу́нуть; || пи́чкать, уплета́ть, ѣсть съ жа́дностью.

Wrąb, -ębu, *м.* вы́рубка, зару́бка, вы́емка; || руба́нецъ, рѣ́зъ, насѣ́чка; || ру́бка дерева, ва́лка, срубъ.

Wrąbywać, Wrębywać, Wrębować, Wrąbić, врубать, врубить. || **Wrąbywać się, Wrąbić się**, врубаться, врубиться, врываться, ворва́ться (*въ середи́ну непрія́телей*).

Wracać, Wrócić, возвраща́ть, возврати́ть, воро́чать, воротить; || возмѣща́ть, возмѣсти́ть. **Wrócić koszta**, возмѣстить убытки; || **Wracać się, Wrócić się**, возвраща́ться, возврати́ться, воро́чаться, воротиться.

Wracanie, Wrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвраще́ніе.

Wrachowywać, Wrachować, сопричисля́ть, сопричи́слить.

Wradzać, Wrodzić, запечатлѣва́ть, запечатлѣ́ть, напечатлѣва́ть, напечатлѣ́ть; || внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть впери́ть; || **Wradzać się, Wrodzić się**, урожда́ться, уроди́ться, получи́ть отъ приро́ды врождённыя ка́чества. **Czucie wradza się człowiekowi**, чу́вство врождённо человѣ́ку. **Wrodził się w ojca**, уроди́лся въ отца́, похо́жъ на отца́.

Wrastać, Wrosnąć, врастать, врости́, врость.

Wraz, то́тчасъ, сейча́съ, внеза́пно, вдругъ. **Wraz z kim**, вмѣстѣ съ кѣмъ, *см.* **Razem.**

Wrażać, Wrazić, вонза́ть, вонзи́ть; || вбива́ть, вбить, вкола́чивать, вколоти́ть, втыка́ть, воткну́ть; || погружа́ть, погрузи́ть; || напечатлѣва́ть, напечатлѣ́ть; || вселя́ть, всели́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || водружа́ть, водрузи́ть.

Wrażenie, -nia, *ср.* впечатлѣ́ніе, ощуще́ніе.

Wrębne, -ego, *ср.* пла́та за довволе́ніе производи́ть срубъ въ лѣсу́.

Wrębywać się, врубаться.

Wręcz, въ рукопа́шную, одинъ на одного́. **Walczyć wręcz**, идти́ въ рукопа́шную; || напрями́къ, пря́мо, я́сно, откровенно, безъ обиняко́въ.

Wręczać, Wręczyć, вруча́ть, вручи́ть, отдава́ть, отда́ть, сообща́ть, сообщи́ть.

Wręczenie, -nia, *ср.* вруче́ніе, отда́ча, сообще́ніе.

Wręczny, рукопа́шный. **Wręczna bitwa**, рукопа́шный бой.

Wręga, -i, *ж.* **Wręgi**, *мн.* чле́ны, ча́сти корабля́; || бокъ корабе́льный.

Wregestrować, зарегистрова́ть, внести́ въ реестръ.

Wregestrowanie, -nia, *ср.* зарегистрова́ніе, внесе́ніе въ реестръ.

Wróbel, -bla, *м. Зоол.* воробе́й. **Wróbel morski**, водяно́й воробе́й. **Wróbel trzcinny**, камы́шенный воробе́й.

Wróblątko, -a, *ср. см.* **Wróblę.**

Wróblę, -ęcia, *ср.* воробьёнокъ, воробьи́ный дѣтёнышъ.

Wróbli, воробьи́ный.

Wróblica, -y, *ж.* воро́бка, са́мка воробья́.

Wróblik, -a, *м.* **Wróblątko, -a**, *ср.* воро́бышекъ; || *Бот.* воробинка (*расте́ніе*).

Wrócenie się, возвра́тъ, возв-

wращéніе. Wrócenie się do procesu, возобновлéніе тя́жбы.

Wrócić, *см.* **Wracać.**

Wrodzić, *см.* **Wradzać.**

Wrodzony, врождённый, прирождённый, приро́дный.

Wróg, -oga, *м.* врагъ, непрія́тель, не́другъ, во́рогъ, супоста́тъ ; || рокъ, судьба́, судьби́на ; || печа́льная у́часть, несча́стный жре́бій ; || предзнаменова́ніе несча́стія.

Wrona, -y (*Стар. Прост.* **Wron, -a,** *м.*), ворóна ; || бóчечная дира́, отвéрстіе бóчечной ву́лки.

Wroni, воро́ній.

Wroniec, Woroniec, -ńca, *м. Бот.* плау́нъ (*расте́ніе*).

Wrony, воронóй, чёрный съ ло́скомъ.

Wrość, Wrosnąć, *см.* **Wrastać.**

Wrot, -u, *м. Стар.* возвра́тъ.

Wrota, *род. п.* **Wrót,** *ср. мн.* воротá и воро́та, *см.* **Brama.**

Wrotka, Wrótka, -i, *ж.* строфá.

Wrotna, -éj, *ж., см.* **Wrotny.**

Wrotnica, -y, *ж.* створъ, полови́нка воро́тъ, воро́тное полотнó.

Wrotniczy, принадлежáщій и́ли относя́щійся къ привра́тнику.

Wrotny, Wrotowy, воро́тный, относя́щійся къ воротáмъ ; || **Wrotny, -ego,** *м.* привра́тникъ. **Wrotna, -éj,** *ж.* привра́тница. || **Wrotny, Wrótny, Wrotliwy,** верт**ли́**вый ; || возврати́мый, вознагради́мый.

Wrotycz, -y, *ж. Бот.* пи́жма, рябúнка (*расте́ніе*).

Wróżba, -y, *ж.* гада́ніе, ворожбá ; || предсказа́ніе, предзнаменова́ніе, предвѣща́ніе, предвѣстіе.

Wróżbiarstwo, -a, *ср.* гада́ніе, ворожбá ; || волхова́ніе, колдовствó.

Wróżbiarz, Wróżbit, -a, Wróżbita, -y, Wróżek, -żka, *м.* гада́льщикъ, гада́тель, колду́нъ, ворожéй ; || предсказа́тель, прорица́тель. вѣщу́нъ.

Wróżka, -i, *ж.* вѣщу́нья ; || гада́льщица, колду́нья, ворожéй ; || предсказа́тельница, прорица́тельница, вѣщу́нья.

Wróżyć, ворожи́ть, гада́ть ; || **Wróżyć, Wywróżyć,** предска́зывать, предсказа́ть, предвѣща́ть, уга́дывать, угада́ть. **Wróżyć pogodę,** предвѣща́ть погóду.

Wrunąć, ворва́ться.

Wrychle, вскорѣ.

Wryty, вры́тый, вкóпанный. **Stanął jak wryty,** всталъ какъ вкóпанный, остолбенéлый, неподвúжный. **Oczy w co wryte,** устремлённые на что́-либо глаза́, при́стальный взглядъ.

Wrywać, Wryć, вка́пывать, вкопа́ть, зака́пывать, закопа́ть, врыва́ть, врыть. || **Wrywać się, Wryć się,** врыва́ться, ворва́ться ; || углубля́ться, углуби́ться въ зéмлю, зака́пываться, закопа́ться.

Wrzącość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ ; || кипéніе ; || горя́чность.

Wrzący, жáркій, пы́лкій, кипя́щій, горя́чій ; || * усéрдный.

Wrzask, -u, *м.* крикъ, шумъ, суматóха, содóмъ.

Wrzaskliwie, крикли́во, шумли́во, шу́мно.

Wrzaskliwy, крикли́вый, шумли́вый, шу́мный.

Wrzasnąć, закрича́ть, зашумéть.

Wrzawa, -y, *ж.* крикъ, шумъ, сумя́тица, суматóха, трево́га ; || волнéніе, смятéніе.

Wrzeć, кипéть, кипяти́ться.

Wrzeciądz, Wrzeciąż, -a, *м.* цéпь ; || запóръ, засóвъ (*у воротъ, у дверéй*).

Wrzecienica, -y, *ж. Зоол.* макре́ль (*ры́ба*) ; || веретени́ца, я́щерица.

Wrzeciennik, -a, *м. Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).

Wrzeciono, -a, *ср.* веретенó ; || **Wrzeciono tokarskie,** токáрная бáбка ; || **Wrzeciono osi,** конéцъ óси ; || **Wrzeciono w ludwisarni,** болвáнъ, образéцъ изъ гли́ны, мета́лла и́ли дéрева, для литья́ колоколóвъ, пу́шекъ и други́хъ вещéй ; || сте́ржень (*у столпи́*) ; || *Морс.* прутъ, шестъ, штáнга. || *Бот., см.* **Przęślica.**

Wrzecionowaty, похóжій на веретенó.

Wrzecionowy, веретённый.

Wrzeczy (*вм.* **w rzeczy**), *см.* **Wrzkomo.**

Wrzedzienica, -y, *ж.* вéредъ, нарывъ.

Wrzedzienica oczna, ячмéнь на глазу́.

Wrzedzionka, -i, *ж.* чúрей, вéредъ.

Wrzekomo, *см.* **Wrzkomo.**

Wrzesień, -śnia, *м.* Сентя́брь мéсяцъ.

Wrzeszcz, -a, *м.* крику́нъ, брюзга́.

Wrzeszczeć, крича́ть, шумéть, брюзжáть, горланить.

Wrzkomo, повúдимому, бу́дто бы, какъ ка́жется, такъ сказáть, ско́лько ви́дно изъ обстоя́тельствъ, то́лько на словáхъ, а не на дѣлѣ, нару́жно то́лько.

Wrzód, -odu, *м.* вéредъ, чúрей, нарывъ, я́зва, я́звина. || **Wrzody,** *мн.* пузырки́ на повéрхности распла́вленнаго стекла́.

Wrzodek, -dku, *м.* я́звинка, не большóй нарывъ.

Wrzodliwy, Wrzodowaty, Wrzodzisty, вередли́вый, чирьева́тый ; || покры́тый я́звами, изъявлённый.

Wrzodowacieć, покрыва́ться я́звинами.

Wrzodowy, я́звенный, принадлежáщій къ вéредамъ.

Wrzos, -u, *м. Бот.* вéрескъ.

Wrzosowiec, -wca, *м.* **Wrzosówka, -i,** *ж. Бот.* родъ вербéйника. (*трáва*).

Wrzucać, Wrzucić, вбрáсывать, вбрóсить, ввергáть, ввéргнуть, вки́дывать, вки́нуть, швыря́ть, швырну́ть ; || * заключáть, заключи́ть, сажáть, посади́ть, заточи́ть (*въ тюрьму́*).

Wrzynać, Werznąć (произно́сится: **Wrzynać, Wer-znąć**), врѣзывать, в ѣзать, надрѣзывать, надрѣзать, насѣка́ть, насѣчь, вырубáть, вырубить; *Плотн.* нáзить. || **Wrzynać się, Werznąć się**, врѣзываться, врѣзаться, углубля́ться, углубиться.

Wsadzać, Wsadzić, сажáть, посади́ть, всáживать, всади́ть; || вкла́дывать, вложи́ть; || всóвывать, всу́нуть; || надѣва́ть, наде́ть. **Wsadzić na konia**, посади́ть на ло́шадь. **Wsadzić do więzienia**, посади́ть, заточи́ть въ тюрьму́. **Wsadzić chleb do pieca**, посади́ть хлѣбы въ печь. **Wsadzić szpadę do pochwy**, вложи́ть шпáгу въ ножны́. **Wsadzić czapkę na głowę**, наде́ть, насу́нуть ша́пку на́ голову. **Wsadzić kogo na tron**, посадúть, возвести́ кого́ на тро́нъ, на прести́лъ. **Wsadzić na urząd**, назна́чить въ до́лжность. || **Wsadzać się, Wsadzić się**, сажáться, садúться, всáживаться, всадúться; || усáживаться, усѣсться. **Który z was na tron się chce wsadzić?** Кто изъ васъ хóчетъ усѣ́сться на тро́нѣ?

Wsarkać, Wsarknąć, втя́гивать, втяну́ть, всáсывать, всосáть въ себя́, вдыха́ть, вбира́ть въ себя́, втя́гивать, втяну́ть въ себя́ но́сомъ.

Wschód, -odu, *м.* всходъ (*на́ гору*); || ступе́нь; || **Wschody**, *мн.* лѣ́стница; || восто́къ (*восто́чная сторона́*), восхожде́ніе, восхо́дъ (*со́лнца*). **Podróż po wschodzie**, путеше́ствіе по восто́ку.

Wschodni, восто́чный, лежа́щій къ восто́ку.

Wschodowaty, наподо́біе лѣ́стницы, имѣющій ступе́ни.

Wschodowy, лѣ́стничный; || *Стар.* восто́чный.

Wschodzący, восходя́щій.

Wschodzić, восходи́ть, всходи́ть.

Wschodzisty, крутóй; || утёсистый

Wściąg, -u, *м.* воздержа́ніе, обузда́ніе, укроще́ніе.

Wściągać, Wściągnąć, *см.* **Powściągnąć.**

Wścibiać, Wściebiać, Wściubać, Wścibić, Wściebić, Wściubić, втыка́ть, воткну́ть, всóвывать, всу́нуть, впи́хивать, впихну́ть. **Wścibiać nos w co**, совáть во что́ носъ, совáться съ но́сомъ. || **Wścibiać się**, вмѣ́шиваться, вступáться не въ своё дѣло, впу́тываться во что́, втира́ться, совáться.

Wścibski, Wściubski, -ego, *м.* проны́ра, прола́за, прошле́цъ, пройдóха.

Wściekać się, Wściec się, бѣси́ться, взбѣси́ться; || нейстовствовать, зли́ться, выходи́ть изъ себя́.

Wściekle, бѣ́шено, я́ростно, нейстово.

Wścieklizna, -y, *ж.* бѣ́шенство; || *Мед.* водобоя́знь, гидрофóбія, бѣ́шенство.

Wściekłość, -ści, *ж.* бѣ́шенство, безу́мство, я́рость, нейстовство; || * свирѣпость, жестóкость; || горя́чность.

Wściekły, бѣ́шеный, я́ростный, разъя́ренный, нейстовый; || водобоя́зненный; || * свирѣпый, жестóкій, серди́тый, гнѣ́вный.

Wsiadać, Wsiąść, Wsieść, сади́ться, сѣсть.

Wsiadane, -ego, *ср.* вре́мя отъѣзда, отправле́нія въ путь.

Wsiadanie, -nia, *ср.* всáживаніе.

Wsiąkać, Wsiąknąć, вбира́ть, вобра́ть, всáсывать, всосáть, втя́гивать, втяну́ть въ себя́; || всáсываться, всосáться, втя́гиваться, втяну́ться, напи́тываться, напи́таться, впи́тываться, впита́ться, проника́ть, проникнуть, промока́ть.

Wsiew, -u, *м.* сѣ́яніе; || сѣ́въ, посѣ́въ.

Wsiewać, Wsiać, сѣ́ять, посѣ́ять, засѣва́ть, засѣ́ять.

Wsikać, Wsiknąć, *Мед.* впры́скивать; || *Анат.* инъекти́ровать (*препара́ты*).

Wsina, -y, *ж.* деревýшка, деревни́шка.

Wskakiwać, Wskoczyć w co, вскáкивать, вскочи́ть, впрыгивáть, впрыгну́ть. **Wskakiwać, Wskoczyć na co**, броса́ться, бро́ситься (*куда́, на что́, во что́*). **Wskoczyć w ogień**, бро́ситься въ огóнь.

Wskaz, -u, *м.* приказа́ніе, прика́зъ, повелѣ́ніе; || *Юрид.* присужде́ніе, приговóръ; || пи́сьменный видъ для получе́нія де́негъ, ассигновка.

Wskaźnik, -a, *м.* указа́тель.

Wskazówka, -i, *ж.* руковóдство.

Wskazywać, Wskazać, пока́зывать, показáть, ука́зывать, указáть; || прика́зывать, приказáть; || *Юрид.* осуждáть, присуждáть, приговáривать; || дáть пи́сьменный видъ для получе́нія де́негъ, ассигновáть, вы́дать ассигнóвку.

Wskazywanie, Wskazanie, -nia, *ср.* ука́зываніе, пока́зываніе; || прика́зываніе; || *Юрид.* присужде́ніе, осужде́ніе, приговóръ.

Wskłoś, *см.* **Wskroś.**

Wskoczyć, *см.* **Wskakiwać.**

Wskok, *см.* **Skok.**

Wskórać, добы́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, успѣ́ть, воспо́льзоваться, выгадать.

Wskoś, и́скоса, на́искось.

Wskroś, Skroś, на сквóзь, напролётъ, скрозь.

Wskrzesiciel, -a, *м.* воскреси́тель; || * возстанови́тель.

Wskrzeszać, Wskrzesić, воскреша́ть, воскреси́ть; || * возстановля́ть, возстанови́ть, возобновля́ть, возобнови́ть.

Wskrzeszanie, Wskrzeszenie, -nia, *ср.* воскреше́ніе, оживотворе́ніе; || * возстановле́ніе, возобновле́ніе; || *Юрид.* **Wskrzeszenie prawa**, возстановле́ніе пра́ва.

Wsławiać, Wsławić, прославля́ть, просла́вить, восхваля́ть, восхвали́ть. || **Wsławiać się, Wsławić się**, прославля́ться, просла́виться.

Wślizgać się, Wśliznąć się, проскольз-

sну́ться, вкра́дываться, вкра́сться, вти-
ра́ться, втере́ться.

Wspacznie, вавы́воротъ, наоборо́тъ, наизна́нку.

Wspaczność, -ści, *ж.* извраще́ніе, нару-
ше́ніе поря́дка; || обра́тное движе́ніе.

Wspaczny, извращённый, превра́тный, **ошйбочный, лжи́вый;** || проти́вный, сдѣ-
ланный навы́воротъ; || перевёрнутый вверхъ дномъ, приведённый въ безпо-
ря́докъ; || вы́вороченный на изна́нку.

Wspak, Na wspak, *см.* **Wspacznie.**

Wspamiętywać, Wspamiętać, вспомина́ть, вспо́мнить, припомина́ть, припо́м-
нить.

Wspaniale, пы́шно, великоле́пно, вели́чественно; || возвы́шенно, благоро́д-
но, великоду́шно; || превосхо́дно, изя́щно.

Wspaniałomyślnie, великоду́шно.

Wspaniałomyślny, великоду́шный.

Wspaniałość, -ści, *ж.* пы́шность, ве-
ликоле́піе; || вели́кость, вели́чіе; || возвы́шенность, благоро́дство, великоду́-
шіе; || превосхо́дство, изя́щество.

Wspaniały, пы́шный, великоле́пный; || вели́чественный; || возвы́шенный, благо-
ро́дный, великоду́шный; || превосхо́д-
ный, изя́щный.

Wspar, -u, *м.* лучо́къ, кольцева́я се́ть, **сило́къ,** пе́тля (*для ло́вли птицъ*); || *Стар.* **Wspar, -a,** *м.* птицело́въ.

Wsparcie, -cia, *ср.* вспомоществова́ніе, вспоможе́ніе, посо́біе, по́мощь. **Dać ko-**
mu wsparcie, сдѣлать, оказа́ть кому́ посо́біе, пода́ть по́мощь.

Wspierać, Wesprzeć, подде́рживать, поддержа́ть, уде́рживать, удержа́ть; || помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть; || **Wspierać się, Wesprzeć się,** опира́ть-
ся, опере́ться (*на что*), прислони́ться (*къ чему́*); || облока́чиваться, облокоти́ться, опира́ться локтёмъ.

Wspięty, ста́вшій на дыбы́, приподня́вшійся.

Wspinać się, Wspiąć się, приподни-
ма́ться, приподня́ться; || поднима́ться, подня́ться на цы́почкахъ; || станови́ться на дыбы́ (*о ло́шади*); || ви́ться, вполза́ть (*о вью́щихся расте́ніяхъ*).

Wspłonąć, вспы́хнуть, загоре́ться.

Wspływać, Wspłynąć, всплыва́ть, всплыть.

Współ, *см.* **Spół** и про́чія слова́ начи-
на́ющіяся съ э́того сло́га.

Wspomagać, Wspomódz, помога́ть, по-
мо́чь, пособля́ть, пособи́ть.

Wspominać, Wspomnieć, вспомина́ть, вспо́мнить (*кого́, что́*); || упомина́ть (*о ко́мъ, о чёмъ*).

Wspominanie, Wspomnienie, -nia, *ср.* вспомина́ніе; || упомина́ніе.

Wspomniany, упомя́нутый.

Wspomódz, *см.* **Wspomagać.**

Wspór, -oru, *м.* **Wspora, -y,** *ж.* опо́ра, под-
ко́ра; || подпо́рка, подста́вка, сто́йка; || перила (*на мосту́*); || *Фортиф.* **парапе́тъ,** бру́ствeръ; || *Стар.* споръ.

Wśród, *м.* среди́, посреди́, посреди́-
нѣ, въ середи́нѣ, ме́жду; || **Wśród najwię-**
kszych boleści, среди́ велича́йшихъ стра-
да́ній. **Wśród nocy,** среди́ но́чи, во вре́мя са́мой но́чи. **Wśród zabaw,** посреди́ увесе-
ле́ній, во вре́мя са́мыхъ увесе́лѣній. **Wśród nas widzimy książęcia Litwinów,** среди́ насъ и́ли ме́жду на́ми мы ви́димъ Лито́вскаго кня́зя.

Wśrubować, ввинти́ть. *см.* **Wszrubowy-**
wać.

Wstąpić, *см.* **Wstępować.**

Wstąpienie, -nia, *ср.* вступле́ніе, вхож-
де́ніе; || возше́ствіе. **Wstąpienie Pańskie, Wniebowstąpienie,** вознесе́ніе Госпо́дне. **Wstąpienie na tron,** возше́ствіе на пре-
сто́лъ, воцаре́ніе. *Юрид.* **Wstąpienie trze-**
ciego w prawa wierzyciela, вступле́ніе въ права́ кредито́ра.

Wstawa, -y, *ж. Мат.* си́нусъ.

Wstawać, Wstać, встава́ть, встать, возста-
ва́ть, возста́ть, станови́ться, подни-
ма́ться, подня́ться съ ме́ста. **Wstawać z łóżka,** встать съ посте́ли. **Włosy wsta-**
ją na głowie, во́лосы стано́вятся ды-
бомъ на головѣ. **Wstawać od stołu,** вста-
ва́ть изъ-за стола́. **Wstawać z martwych, Zmartwych wstawać,** воскреса́ть, возста-
ва́ть изъ мёртвыхъ.

Wtawanie, Wstanie, -nia, *ср.* встава́ніе; || возста́ніе; || пробужде́ніе (*отъ сна*).

Wstawiać, Wstawić, вставля́ть, вста-
ви́ть, вправля́ть, впра́вить (*вывихнутый чле́нъ*), *см.* **Wprawiać;** || вкла́дывать, вложи́ть, вдѣлывать, вдѣлать; || * **Wsta-**
wić kogo na tron, возвести́, посади́ть кого́ на престо́лъ; || **Wstawiać się, Wstawić się (za kim),** предста́тельствовать, ходата́йствовать, вступа́ться, хлопота́ть (*за кого́*).

Wstawianie, Wstawienie, -nia, *ср.* вста-
вле́ніе, вста́вка; || **Wstawienie się,** предста́тельство, ходата́йство, засту́пничество.

Wstążeczka, -i, *ж. Умен.* ле́нточка.

Wstążka, -i, *ж.* ле́нта.

Wstecz, Na wstecz, вспять, за́домъ, наза́дъ, въ проти́вную сто́рону.

Wstecznie, *см.* **Wstecz.**

Wsteczność, -ści, *ж.* возвра́тное движе́ніе, * попя́тное движе́ніе.

Wsteczny, возвра́тно иду́щій, возвра́т-
ный, обра́тный, попя́тный.

Wstęga, -i, *ж.* ле́нта. **Wstęga orderowa,** о́рденская ле́нта.

Wstęgarka, -i, *ж.* ле́нточница, тесёмщица.

Wstęgarz, -a, *м.* ле́нточникъ, тесёмщикъ.

Wstęgowiec, -wca, *м.* пло́ская гли́ста.

Wstęp, -u, *м.* входъ, вступле́ніе, вшествіе, возше́ствіе; || до́ступъ; || *Театр.* дебю́тъ,

wýstupъ, **pérwый wýxodъ**; || **wvedénie**, **vstupléнie**, **pristupъ** (*vъ sočinéniи*), **predisló́vie** (*vъ sočinéniи*); || *Муз.* **introdúkcija**; || **naча́lo**, **pérwый šagъ**. **Wstęp do złego**, **pérwый šagъ kozlu**. **Zaczął grać i na samym wstępie przegrał połowę swoich pieniędzy**, **stalъ igrátь i vъ sámomъ naча́lѣ proigrálъ polovíny svoíxъ dénegъ**. **Ma wstęp u ministra**, **onъ imѣetъ dostupъ kъ ministru**, **onъ vxožъ kъ ministru**. **Ma wstęp do obrad**, **onъ imѣetъ dostupъ kъ sovѣščániямъ**. **Za wstępem na tron nowego sułtana**, **pri vosšestvíи na tronъ nóvago sultána**; || *Юрид. Стар.* **Wstępy szlacheckie do lasów w królewszczyźnie**, **šlyxétskoe právo pólьzovatьsя korolévskimi lѣsámi**.

Wstępne, **-ego**, *ср.* **vkupъ**, **dénьgi**, **platímыя vkupáющимся**; || **vstupnóй sborъ**.

Wstępny, **vstupítelьnый**, **predvaritelьnый**, **prigotovítelьnый**; || **dostúpnый**, **udóbnый dlя voshoždénия**; || **voshodáщij**. **Spokrewnieni w linji wstępnéj i zstępnéj**, **ródstvenniki vъ voshodáщej i nisxodáщej línii**. **Wstępna mowa**, **vstupítelьnaя rѣčь**. **Wstępna środa**, **pérvaя sredá na pérvoй nedѣlѣ velíkago postá**. **Wstępna niedziela**, **sbórnoe voskresénьe**, **voskrésnый denь pérvoй nedѣli velíkago postá**. **Dzień wstępny**, **pribávočnый denь kъ Feврáлю mѣsяcu vъ visokósnomъ gódѣ**. **Miesiąc wstępny**, **tridcátaя lunáчérezъ káждые tri godá**. **Wstępna wojna**, **nastupátelьnaя voйná**.

Wstępować, **Wstąpić**, **vstupáть**, **vstupítь**, **xodítь**, **voйtи**, **zaxodítь**, **zaйtи**. **Wstąpić do klasztoru**, **do zakonu**, **vstupítь vъ monáшество**, **pristúpivšis vъ monáxi**. **Wstąpić na tron**, **vstupítь na prestólъ**. *Церк.* **Wstąpić w niebiosa**, **voznestísь na nébo**. **Wstępować w czyje ślady**, **idtи po čьimъ slѣdámъ**. **Na wiosnę słońce wstępuje w znak barana**, **vesnóю sólnce vstupáetъ vъ sozvѣzdie ovná**. **Wstępować w majętność**, **vstupáть vo vladѣnie**. **Wstąpić w małżeństwo**, **vstupítь vъ brakъ**, **sočetátьsя brákomъ**. **Wstępować w szranki**, **vstupáть vъ sostyazánie**, **vъ sporъ**. **Wstępować do kogo po drodze**, **zaѣzžátь kъ komú po dorogѣ**. **Wstąpić do kogo na chwilkę**, **zaйtи kъ komú na minútku**. **Wstępować na górę**, **vshoditь**. **podymátьsя na goru**. **Wstąpić na urząd**, **vstupítь vъ dólžnostь**, **prinátь dólžnostь**.

Wstępujący, **vstupáющij**. **Wstępujący w prawo**, **zakónnый preémnikъ**, **naslѣdnikъ**, **preémnikъ po právu**.

Wstręt, **-u**, *м.* **otvraщénie**, **omerzénie**. **Wstręt mieć od czego** *или* **do czego**, **imѣtь kъ čemú-libo otvraщénie**; || **pomѣxa**, **prepóna**, **prepátstvie**; || **protivodѣйstvie**, **sopротivléнie**. **Być na wstręcie komu**, **služítь komú-libo pomѣxoю**, **prepátstvovatь komú-libo**, **mѣšátь**.

Wstrętny, **otvratítelьnый**, **gnúsnый**, **protívnый**.

Wstrząsać, **Wstrząsnąć**, **Wstrząść**, **potrysáть**, **potrastи**, **vstrяxivatь**, **vstryaxnúть**, **tryaxnúть**, **strяxivatь**, **stryaxnúть**; || **Wstrząsać się**, **sodragátьsя**, **potrysátьsя**, **trястísь**.

Wstrzemięźliwie, **vozdérжno**, **umѣrenno**, **trézvo**.

Wstrzemięźliwość, **-ści**, *ж.* **vozdérжnostь**, **vozderžánie**, **umѣrennostь**, **trézvostь**.

Wstrzemięźliwy, **vozdérжnый**, **umѣrennый**, **trézvый**.

Wstrzymanie, **-nia**, *ср.* **priostanovléнie**, **zaderžánie**.

Wstrzymywać, **Wstrzymać**, **vozdérживать**, **vozderžátь**, **zaderživatь**, **zaderžátь**, **udérživatь**, **uderžátь**; || **ostanávlivatь**, **ostanovitь**, **priostanávlivatь**, **priostanovítь**; || **prepátstvovatь**, **voprepátstvovatь**; || **Wstrzymywać się**, **Wstrzymać się**, **vozdérживаться**, **vozderžátьsя**, **udérživatьsя**, **uderžátьsя**; || **ostanávlivatьsя**, **ostanovítьsя**, **priostanávlivatьsя**, **priostanovítьsя**.

Wstyd, **-u**, *м.* **stydъ**, **stydlívostь**; || **posramléнie**. **Zaczerwienić się**, **zapłonić się od wstydu**, **pokrasnétь otъ stydá**; || **Wstyd dziewiczy**, **niewieści**, **cѣlomúdrie**, **neporóčnostь**.

Wstydliwie, **stydlívo**, **zastѣnčivo**; || **róbko**, **nesmѣlo**, **boyazlívo**; || *Стар.* **postydno**.

Wstydliwość, **-ści**, *ж.* **stydъ**, **stydlívostь**, **zastѣnčivostь**; || **cѣlomúdrie**, **neporóčnostь**.

Wstydliwy, **Wstydny** (*Стар.* **Wstydawy**), **stydlívый**, **zastѣnčivый**; || **cѣlomúdrennый**, **neporóčnый**.

Wstydzić się, **stydítьsя**.

Wsuwać, **Wsunąć**, **vsóvyvatь**, **vsúnuть**, **vpixivatь**, **vpixnúть**, **vdvigivatь**, **vdvínuть**.

Wsypywać, **Wsypać**, **vsypáть**, **vsýpatь**.

Wszak, **Wszakże**, **Wszakci** (*Стар.* **Wszako**, **Wszakoż**), **vѣdь**, **rázvѣ**, **vѣrno**, **konéčno**, **odnáko**, **odnáko-žъ**. **Wszak wiesz**, **gdzie on mieszka**, **vѣdь ty znáeшь gdѣ onъ živetъ** *или* **konéčno ty znáeшь**, **gdѣ onъ živetъ**. **Wszakem ci dał**, **rázvѣ ja tebѣ né dalъ**? **Wszystko to nie źle**, **wszakże mogłoby być lepiéj**, **vsё óto ne xúdo**, **odnáko-žъ moglo bы byть lúčše**.

Wszarka, **-i**, *ж.* **všivítsa**.

Wszarz, **-a**, *м.* **všivítsъ**.

Wszawieć, **všivѣtь**.

Wszawość, **-ści**, *ж.* **všivaя bolézнь**.

Wszawy, **všivый**.

Wszcząć, **-u**, *м.* *Стар.* **sovršénno**, **do osnovánia**, *см.* **Szczął**.

Wszczątek, **-tku**, *м.* **zaródышъ**, **začátokъ**; || **naчálo** (*ученый*).

Wszczepiać, **Wszczepić**, **privivátь**,

привить; || * **вкоренять**, вкоренить, полагать, положить основáніе (*чемý*); || запечатлѣвáть, запечатлѣть, внушать, внушить. **Wtenczas już był w Rzymie S. Kościół wszczepiony**, въ то врéмя въ Рúмѣ ужé былá основáна Св. Цéрковь. **Wszczepić duszę**, одушевúть. **Wszczepić życie**, дать жизнь. оживотворúть.

Wszczepianie, Wszczepienie, -nia, *ср.* прививáніе, прививáка; || * запечатлѣніе, внушéніе; || размноженіе, распространéніе; || положéніе начáла (*чемý-либо*), *см.* **Szczepienie.**

Wszczynać, Wszcząć, начинáть, начáть; || возбуждáть, возбудúть, взывáть; вызывать; || порождáть, породúть, производúть, произвестú, причинять, причинúть. **Wszczynać rozmowę**, заводúть разговóръ, рѣчь. **Wszczynać rozruchy**, возбуждáть безпорядки; || **Wszczynać się, Wszcząć się**, начинáться. начáться, возникáть, возникнуть, возбуждáться, возбудúться; || **Wszczynać się za kim, za czém**, заступáться (*за кого́, за что́*), ходатайствовать (*за кого́*).

Wsze, *под. п.* **Wszech**, сокращ. **Wszystkie, Wszystkich**, *см.* **Wszy.**

Wszechmoc, -y, Wszechmocność, -ści, *ж.* всемогýщество.

Wszechmocny, Wszechmogący, всемогýщій.

Wszechnica, -y, *ж. Неуп.* университéтъ.

Wszechwładca, -y, *м.* вседержúтель.

Wszechwładny, всемогýщій.

Wszechwładztwo, -a, *ср.* всемогýщество, неограниченная власть.

Wszędy, Wszędzie (*Стар.* **Wszegdy**), всю́ду, повсю́ду, вездѣ.

Wszędybytność, Wszędyobecność, -ści, *ж.* вездѣсýщность.

Wszędybytny, Wszębyobecny, вездѣсýщій.

Wszelaki, всякій, всячéскій, различный. **Wszelakie rzeczy, rozmaite**, всякая всячина.

Wszelako, однáко, однáко-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря́ на тó.

Wszelki (*Стар.* **Wszelkny**), всякій, каждый; || всячéскій, различный. **Wszelkim sposobem**, всякимъ óбразомъ, всячески. **Na wszelki przypadek**, на всякій слýчай. **Wszelki człowiek**, всякій человѣкъ.

Wszerz, *см.* **Szerz.**

Wszeteczeństwo, -a, *ср.* любострáстіе, распýтство, любодѣйство, похотлúвость.

Wszetecznica, -y, *ж.* любодѣйка, развратница, непотрéбница, блудница

Wszetecznie, любострáстно, сладострáстно, распýтно, похотлúво.

Wszetecznik, -a, *м.* любодѣй, блудникъ, развратникъ.

Wszeteczność, -ści, *ж. см.* **Wszeteczeństwo.**

Wszeteczny, любострáстный, распýтный, любодѣйный, похотлúвый, непотребный, блýдный.

Wszoł, -a, *м.* вошь (*у живóтныхъ*).

Wszowy, Wszy, *Прост.* вшúвый.

Wszpuntować, *Стол.* запускáть въ пазъ; || заткнýть втýлкою.

Wszrubować, ввинтúть, *см.* **Wśrubować.**

Wsztukować, втачáть, сдѣлать встáвку.

Wszy, Wsza, Wsze (*теперь употребля́ется то́лько въ не́которыхъ выраже́ніяхъ*), весь, вся, всё, цѣлый, цѣлая, цѣлое. **Samowładca wszech Rosji**, самодéржецъ всероссíйскій. **Ozmajmujemy wszem w obec i każdemu z osobna**, объявля́емъ всѣмъ и кáждому особенно. **Twórca wszech rzeczy**, Творéцъ всего вúдимаго. **Niewszego rozumu**, не въ пóлномъ рáзумѣ. **Ze wszech miar zacny człowiek**, во всѣхъ отношéніяхъ человѣкъ достóйный. **Obiecował ze wszech miar pilno napisać**, обѣщáлъ писáть всенепремѣнно; || *см.* **Wszowy.**

Wszystek (*Стар.* **Wszystki, Wszyste'k**), весь, цѣлый. **Wszystek świat**, весь міръ, вселéнная. **Ze wszystkich sił swoich**, всѣми своúми сúлами, изо всѣхъ силъ.

Wszystko (*Стар.* **Wszytko**), **-iego**, *ср.* всё, сполнá, безъ остáтка. **Po wszystkiém**, конéцъ всемý.

Wszystkopłodny, Wszystkorodny, всё рождáющій, всё производя́щій.

Wszystkość, -ści, *ж.* цѣлость, всё.

Wszystkowiedz, -a, *м.* всевѣдецъ.

Wszywać, Wszyć, вшивáть, вшить.

Wszywanka, -i, *ж.* пришúвка подóшвы у жéнскаго башмака́.

Wtaczać, Wtoczyć, вкáчивать, вкáтывать, вкатúть.

Wtargnąć (dokąd), ворвáться, втóргнуться (*куда́*).

Wtargnięcie, -cia, Wtargnienie, -nia, *ср.* вторжéніе, набѣгъ, нашéствіе.

Wtedy, тогдá. Wtedy gdy, тогдá какъ.

Wtłaczać, Wtłoczyć, вдáвливать, вдавúть, вжимáть, вжать.

Wtór, *род. п.* **Wtóru**, втóреніе, подъúгрываніе, подлáживаніе, припѣвъ; || акомпанемéнтъ, сопровождéніе.

Wtorek, -rku, *м.* втóрникъ.

Wtorkowy, втóрничный.

Wtórować, втóрить, подъúгрывать, акомпанúровать; || *Муз.* держáть втóрую скрúпку.

Wtorować, навестú на путь, повáдить; || **Wtorować się**, повáдиться, привы́кнуть къ чему́-либо, идтú по извѣстному направлéнію.

Wtóry, второ́й. **Wtóre, powtóre**, вовторы́хъ.

Wtórzyć, повторя́ть, *см.* **Powtarzać.**

Wtrącać, Wtrącić, вта́лкивать, вто́лкнуть, ввергáть, ввéргнуть, повергáть, повéрг-

нуть; || включа́ть, включи́ть, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. **Wtrącić kogo do więzienia**, вве́ргнуть, заключи́ть кого́ въ тюрьму́. **Wtrącić co w rozmowę**, намекну́ть о чёмъ въ разгово́рѣ, приме́лвить что́-либо. || **Wtrącać się, Wtrącić się**, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вну́тываться, впу́таться, вступа́ться, вступи́ться въ посторо́ннее дѣ́ло; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wtrącanie, Wtrącenie, -nia, *ср.* вта́лкиваніе, вмѣ́шиваніе, вторже́ніе. || **Wtrącanie się, Wtrącenie się**, вмѣша́тельство, вступа́тельство, вступле́ніе.

Wtraczać, Wtroczyć, втора́чивать, второчи́ть, прикрѣпля́ть къ сѣ́длу тороки.

Wtręc eń, -tnia, Wtręt, -a, Wtrętnik, -a, *м.* втёршійся, хи́тростью вступи́вшій; || вмѣ́шивающійся не въ своё дѣ́ло.

Wtryskać, Wtrysnąć, Wtrysknąć, вбры́згивать, вбры́знуть.

Wtrząsać, Wtrząsnąć, Wtrząść, стря́хать, стряхну́ть во что́.

Wtykać, Wetknąć, втыка́ть, воткну́ть, вонза́ть, вонзи́ть; || вса́живать, всадѝть. ***Wtykać pieniądze w co**, вса́живать, тра́тить на что́ де́ньги.

Wtykanie, -nia, Wetknięcie, -cia, *ср.* втыка́ніе; || вса́живаніе.

Wuj, -ja, *м.* дя́дя (*по ма́тери*).

Wujać (komu), называ́ть кого́ дя́дею.

Wujaszek, -szka, *м.* дя́дюшка, дя́денька.

Wujeczny, дя́дюшкинъ, дя́динъ.

Wujek, -jka, *м. см.* **uja Wszek**; || толкуно́чикъ (*пасько́мое*).

Wujenka, -i, Wujna, -y, *ж.* тётка, тётушка (*по ма́тери*); || жена́ дя́ди (*по ма́тери*).

Wujostwo, Wujowstwo, -a, *ср.* ро́дственное отноше́ніе дя́ди (*по ма́тери*) къ его́ племя́нникамъ; || *Собир.* дя́дя вмѣ́стѣ съ тётко́ю (*по ма́тери*).

Wujowski, дя́динъ.

Wulkan, -u, *м.* волка́нъ, огнедыша́щая гора́, со́пка.

Wwalić, ввали́ть, ввергать.

Wwiązanie, -nia, *ср.* увя́зываніе; || переплета́ніе (*книги*); || **Wwiązanie w majętność**, вводъ во владѣ́ніе.

Wwiązywać, Wwiązać, вва́язывать, вязать, увя́зывать, увязать; || переплета́ть, переплесть (*книгу*); || **Wwiązać kogo w majętność**, утверди́ть кого́ во владѣ́ніи. || **Wwiązać się**, вва́язываться, вмѣ́шиваться, вну́тываться. || **Wwiązać się w majętność**, вступи́ть во владѣ́ніе имѣ́ніемъ.

Wwiercić, ввертѣ́ть.

Wwodzić, Wwieść, Wieźdź, вводи́ть, ввести́, ввесть.

Wwozić, Wwieźć, ввози́ть, ввезти́, ввезть.

Wy, вы, *Мѣст.* ли́чное множ. числа́.

Wy, вы, предло́гъ употребля́емый нераздѣльно съ други́ми слова́ми, и означа́ющій: 1) движе́ніе изнутри́ или изъ среды́ чего́-либо, напр. **Wyjść, вы́йти, Wypędzić**, вы́гнать; и 2) приведе́ніе въ соверше́нный видъ, напр. **Wybudować**, вы́строить, **Wymalować**, вы́красить.

Wyanszlagować, соста́вить смѣ́ту, **Wyassygnowanie, -nia**, *ср.* ассигно́вка.

Wybaczać, Wybaczyć, извиня́ть, извини́ть, прощать, прости́ть; || *см.* **Wyboczyć**.

Wybadać, изслѣ́довать, разыска́ть, допроси́ть, распроси́ть, вы́вѣдать.

Wybadanie, Wybadywanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, изыска́ніе; || ро́зыскъ, дозна́ніе, допро́съ.

Wybajać, вы́болтать, проболта́ться, разгласи́ть.

Wybawca, -y, Wybawiciel, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Wybawiać, Wybawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, выруча́ть, вы́ручить, освобожда́ть, освободи́ть.

Wybawicielka, -i, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Wybawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе, избавле́ніе, освобожде́ніе.

Wybić, *см.* **Wybijać**.

Wybicie, -cia, *ср.* поби́, уда́ры: || выбра́сываніе, вытѣсне́ніе; || выбива́ніе, выкола́чиваніе; || выла́мываніе.

Wybiczować, отхлеста́ть плёткою, бичёмъ.

Wybiedować, натерпѣ́ться го́ря.

Wybieg, -u, *м.* стокъ, спускъ воды́, пото́къ, изви́лина: || направле́ніе, поворо́тъ (*доро́ги*); || *улóвка, изворо́тъ; || *отгово́рка, увёртка, хи́трость, лукавство, изворо́тливость.

Wybiegać, Wybiedz, Wybieżeć, Wybiegnąć, выбѣга́ть, вы́бѣжать, вы́бѣгать, избѣгать, обѣжа́ть; || выступа́ть, вы́ступить; || опереже́ть, опередить, выпереживать, вы́передить. **Wybiedz na spotkanie kogo**, выбѣжать къ кому́ на встрѣчу. **Wybiega dach**, выдаётся, выступа́етъ впередъ кры́ша. **Wybiega roślina**, расте́ніе выбѣга́етъ, ско́ро растётъ. **Wybiegać kogo**, выпереживать, опережа́ть, предупрежда́ть кого́. || **Wybiegać się**, набѣ́гаться, вы́бѣгаться; || уклоня́ться, увёртываться; || перегоня́ть, обгоня́ть другъ дру́га, бѣгать въ запуски.

Wybieglość, -ści, *ж. Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, выступъ (зда́нія); || вы́пуклость; || * прово́рство, ло́вкость, изворо́тливость, хи́трость, проны́рство.

Wybiegły, выдающійся, выступа́ющій, выбѣга́ющій; || высо́кій, стро́йный (*о дере́вѣ*); || прово́рный, ло́вкій, изворо́тливый, хи́трый, проны́рливый.

Wybielać, Wybielić, бѣли́ть, вы́бѣлить; || луди́ть, вылудить (*посу́ду*).

Wybieleć, побѣ́лѣть.

Wybielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе; || луже́ніе (*посу́ды*), полу́да.

Wybierać, Wybrać, выбира́ть, вы́брать,

избира́ть, избра́ть; || вынима́ть, вы́нуть. **Wybierać sobie najlepsze kawałki**, выбира́ть для себя́ лу́чшіе куски́. **Wybrać sędziego**, вы́брать, избра́ть судью́. **Wybierać podatki**, собира́ть по́дати. **Wybierać rekrutów**, набира́ть ре́крутъ. **Wybrać jedno z dwojga**, вы́брать одно́ изъ двухъ. **Wybierać ptaki z gniazda**, вынима́ть птицъ изъ гнѣзда́. **Wybierać co z beczki**, вынима́ть что изъ бо́чки, опора́живать. || **Wybierać się, Wybrać się**, собира́ться, собра́ться (*въ путь*).

Wybieralność, -ści, *ж.* избира́емость.

Wybieralny, избира́емый.

Wybieranie, Wybranie, -nia, *ср.* избира́ніе. вы́боръ; || вынима́ніе, доставáніе; || собира́ніе; || **Wybieranie opłat**, вы́ручка. || **Wybieranie się**, приготовле́ніе къ чему́-нибудь, сбо́ры въ доро́гу.

Wybierki, Wybiorki, -ów, *мн.* обо́рыши, оста́тки.

Wybijać, Wybić, выбива́ть, вы́бить, выкола́чивать, вы́колотить, вышиба́ть, вы́шибить; || выбра́сывать, вы́бросить. вы́кидывать, вы́кинуть. **Szyby wybić**, вы́бить стёкла въ око́нчинѣ. **Wybić drzwi**, вы́ломить две́ри. **Klin klinem wybijać**, клинъ кли́номъ выбива́ть. **Wybić komu oko**, подби́ть кому́ глазъ. **Wybić kogo z czego, zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить кого́ отку́да. **Wybić sobie co z głowy**, вы́кинуть что́ изъ свое́й головы́. **Wybić medal**, вы́бить меда́ль. **Wybić kufer płótnem**, оби́ть сунду́къ полотно́мъ. **Wybijać pokłony**, ни́зко кла́няться, отвѣ́шивать, класть покло́ны. **Wybija zegar**, бьютъ часы́. **Nim dziewiąta wybije**, пре́жде не́жели пробьётъ де́вять часо́въ. **Wybić wilki**, переби́ть, истреби́ть волко́въ. **Wybić dno z beczki**, вы́шибить дно у бо́чки. **Wybijać wełnę**, разбива́ть шерсть. **Wybić kogo**, поколоти́ть, поби́ть, отваля́ть. || **Wybijać się, Wybić się**, выбива́ться, вы́биться; || вырыва́ться, вы́рваться, освобожда́ться, освободи́ться; || дра́ться (*съ кѣмъ*), поколоти́ть другъ дру́га. **Wybić się z pod jarzma**, све́ргнуть, сбро́сить съ себя́ и́го. **Wybić się z pod władzy ojcowskiéj**, освободи́ться, вы́рваться изъ-подъ оте́ческой вла́сти. **Wybić się ze snu**, вы́биться изъ сна.

Wybijanie, -nia, *ср.* выбива́ніе, обива́ніе, вышиба́ніе; || выкола́чиваніе; || оби́вка (*мѣбели*); || побои, уда́ры; || выбра́сываніе, выки́дываніе; || вы́вихъ (*кости*); || **Wybijanie się**, освобожде́ніе себя́, стара́ніе вы́рваться изъ чего́.

Wybiorki, *см.* **Wybierki.**

Wybitnie, вырази́тельно, си́льно, я́вственно, вня́тно.

Wybitność, -ści, *ж.* вырази́тельность, си́ла, я́вственность, вня́тность.

Wybitny, вырази́тельный, си́льный, я́вственный, вня́тный, *см.* **Dobitny.**

Wybladło, бле́дно.

Wybladłość, -ści, *ж.* бле́дность.

Wybladły, бле́дный.

Wybladnąć, побле́днѣть.

Wybłądzić, Wybłędzić, образу́мить, вы́вести изъ заблужде́нія. || **Wybłądzić się**, образу́миться, вы́йти изъ заблужде́нія.

Wybłąkać się, вы́дти, вы́браться на прямо́ю доро́гу; || *выпу́тываться, вы́ходить изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wybluwać, Wybluć, блева́ть, вы́блевать.

Wybłyskać, Wybłysnąć, сверка́ть, сверкну́ть, блесте́ть, блесну́ть.

Wybocz, -a, *м.* **Wybocze, -a**, *ср.* **Wybok, -u**, *м.* поворо́тъ, зако́улокъ; || крюкъ, кругъ, объѣ́здъ, обхо́дъ.

Wyboczenie, -nia, *ср.* отступле́ніе, уклоне́ніе; || отступле́ніе (*отъ предме́та ре́чи*).

Wyboczyć, Wybaczać, совраті́ться, совраща́ться, сбиться съ доро́ги. сдѣлать крюкъ, свернуть съ доро́ги; || сдѣлать просту́покъ, уклони́ться, сби́ться съ надлежа́щаго пути́, безпу́тствовать.

Wyboisty, ухабистый.

Wybój, -oju, *м.* выбо́ина, ухабъ, ложби́на.

Wybor, Wybór, -oru, *м.* вы́боръ; || избра́ніе; || сборъ; || **Wybory**, *мн.* вы́боры. **Do wyboru, Na wybór**, на вы́боръ. **Kupować na wybór**, покупа́ть на вы́боръ, т. е. лу́чшіе това́ры. **Pochwalam twój wybór**, хвалю́ твой вы́боръ. **Wyborem, z wyborem**, по вы́бору, съ вы́боромъ, разбо́рчиво. **Sam wybór wojska**, отбо́рное, лу́чшее во́йско. **Wybór, или Wybiór dochodów, podatków i t. p.**, сборъ доходо́въ, подате́й и т. п. **Wybór nowozaciężnych**, набо́ръ ре́крутъ.

Wyborca, -y, *м.* избира́тель.

Wyborczy, избира́тельный.

Wyborgować, получи́ть това́ръ въ долгъ (**pożyczyć**); || дать това́ръ въ долгъ (**dać na borg**).

Wybornie, превосхо́дно, отли́чно, прекра́сно. изя́щно.

Wyborność, -ści, *ж.* превосхо́дство, изя́щество, совершéнство.

Wyborny, превосхо́дный, прекра́сный, изя́щный.

Wyborowy, отбо́рный, и́збранный; || избира́тельный.

Wybrać, *см.* **Wybierać.**

Wybranie, -nia, *ср.* забира́ніе, выбира́ніе. **Wybranie losem**, избра́ніе по жре́бію.

Wybrany, и́збранный.

Wybrnąć, вы́брести, вы́карабкаться, вы́вернуться, вы́путаться (*изъ чего́*), счастливо отдѣлаться, освободи́ться, изба́виться (*отъ чего́*). **Wybrnąć z błota**, вы́карабкаться, вы́лѣзть изъ гря́зи. **Wybrnąć z długów**, вы́путаться изъ долго́въ.

Wybrodzić, вы́дти изъ бро́да, вы́пырнуть; || вы́вести изъ бро́да.

Wybryd, -u, *м.* разбо́рчивость, при́хоть, прихотли́вость, причу́дливость, брюзгли́вость.

Wybrydnie, брюзгли́во, прихотли́во, разбо́рчиво, причу́дливо.

Wybrydnik, -a, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ, приверед́никъ, брюзга́.

Wybrydność, -ści, *ж. см.* **Wybryd.**

Wybrydny, причу́дливый, прихотли́вый, приверед́ливый, брюзгли́вый.

Wybrydzać, прихотни́чать, приверед́ничать, брюзжа́ть.

Wybryk, -u, *м.* скачёкъ въ сто́рону, прыжо́къ; || * заблужде́ніе, отступле́ніе, уклоне́ніе.

Wybrykiwać, брыка́ть, лята́ть; || подска́кивать, подпры́гивать.

Wybryzgiwać, Wybryzgać, Wybryznąć, вы́брызгивать, вы́брызгать.

Wybrzeże, -a, *ср.* бе́регъ рѣки́, набе́режная, набе́режня; || морско́й бе́регъ; || зали́въ, лима́нъ, бу́хта.

Wybuch, -u, *м.* изверже́ніе; || взрывъ, вспы́шка. **Wybuch wulkanu**, изверже́ніе волка́на.

Wybuchać, Wybuchnąć, вспы́хивать, вспыхнуть, воспламеня́ться, воспламени́ться; || взрыва́ться, взорва́ться; || изверга́ть, изве́ргнуть, выбра́сывать, вы́бросить пла́мя; || изрыга́ть, изры́гнуть.

Wybudować, вы́строить, постро́ить, воздви́гнуть, сооруди́ть.

Wybujać, возвыша́ться, возноси́ться, вы́ситься; || дава́ть побѣги, вы́бѣжать, ско́ро увели́чиваться въ ро́стѣ (*о растеніяхъ*).

Wybujałość, -ści, *ж.* бы́стрый ростъ, бы́строе выраста́ніе, ско́рый вы́бѣгъ (*растéній*); || * возвы́шенность, вы́спренность. **Wybujałość myśli**, возвы́шенность мы́сли.

Wybujały, ско́ро подня́вшійся, выро́сшій, сдѣлавшій большіе побѣги (*о дéревѣ*); || * вы́спренній, возвы́шенный, высоко́ лета́ющій, пара́щій.

Wyburczeć, разбрани́ть, разруга́ть, распе́чь, пожури́ть.

Wyburdać się, мѣшкотно, медлéнно собра́ться куда́-либо, наси́лу вы́лѣзть.

Wyburzyć się, переброди́ть.

Wybycie, -cia, *ср.* пребыва́ніе, прожива́ніе.

Wybywać, Wybyć, пребыва́ть, пробы́ть, прожива́ть, прожи́ть.

Wyć, выть.

Wycechowanie, -nia, *ср.* отмѣ́тка, обозначе́ніе.

Wycelować, Wycelić, *см.* **Celować.**

Wycembrować, *см.* **Cembrować.**

Wycenić (na co), оцѣни́ть во что́.

Wycharchać, Wycharchnąć, отха́ркивать, отха́ркнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wychędożyć, *см.* **Chędożyć.**

Wychładzać, Wychłodzić, выхола́живать, вы́холодить, выстужи́вать, вы́студить.

Wychlastać, вы́хлестнуть, вы́плеснуть.

Wychłodnąć, Wychłodnieć, прохола́живаться, прохолоди́ться, простыва́ть, простыть.

Wychód, -odu, *м.* **Wyjście, -ścia**, *ср.* вы́ходъ; || вы́ѣздъ; || отправле́ніе, отбы́тіе; || отплы́тіе (*корабля́*). **Dom mający dwa wychody**, домъ съ двумя́ вы́ходами. **Ulica bez wyjścia**, глухо́й переу́локъ. *Ком.* **Wychód towarów**, о́тпускъ това́ровъ.

Wychodek, -dku, *м.* отхо́дъ, ну́жникъ, ну́жное мѣсто.

Wychodny, вы́ходный, служа́щій къ вы́ходу.

Wychodowy, вы́возный. **Cło wychodowe**, по́шлина съ вы́воза, съ вы́возныхъ това́ровъ.

Wychodzenie, -nia, Wyjście, -ścia, *ср.* вы́ходъ, исхо́дъ, отбы́тіе, отъѣздъ, отше́ствіе, отхо́дъ, отплы́тіе.

Wychodzić, Wyjść, Wynijść, Wyniść, выбывать, вы́быть, выходи́ть, вы́дти, выха́живать; || всходи́ть, взойти́; || износи́ть, обноси́ть (*платье, о́бувь*). **Wyjść na przechadzkę**, вы́дти на прогу́лку. **Wychodzić na plac**, вы́дти на дуэ́ль, на поедино́къ. **Wychodzić na wierzch**, выходи́ть нару́жу, обнару́живаться, сдѣлаться я́внымъ, извѣ́стнымъ. **Wychodzić przeciw komu**, выходи́ть кому́ на встрѣчу. **Wyjść na swoje**, не потеря́ть ничего́, не потерпѣ́ть никако́го убы́тка. **Na jedno wychodzi**, выхо́дитъ одно́ и то́ же, выхо́дитъ на то́же. **Wyjść na człowieka**, вы́дти въ лю́ди. **Wyjść ze zwyczaju**, вы́дти изъ употребле́нія. **Wyjść na czém dobrze**, воспо́льзоваться чѣмъ-либо, найти́ вы́году, вы́гадать что́-либо, получи́ть барыш, вы́дти съ барыше́мъ. **Wyjść na czém źle**, понести́ убы́токъ, быть въ наклáдѣ. **Wychodzi to na moje**, выхо́дитъ по-мо́ему, ка́къ я говори́лъ, выхо́дитъ моя́ пра́вда. **Książka wyszła na widok publiczny**, кни́га вы́шла въ свѣтъ, кни́га и́здана. * **Wychodzić odzież**, износи́ть, истаска́ть пла́тье. || **Wychodzić się**, вдо́воль находи́ться; || * износи́ться, истаска́ться (*о плáтьѣ, объ о́бувѝ*)

Wychodzień, -dnia, Wychodziec, -dźca, Wychodźca, -y, *м.* вы́ходецъ, эмигра́нтъ, переселе́нецъ (*на чужбѝну*).

Wychodzony, изно́шенный, истаска́нный, потёртый.

Wychodztwo, -a, *ср.* переселе́ніе (*на чужбѝну*); || *Собир.* эмигра́ція, вы́ходцы, эмигра́нты.

Wychorować się, вы́здороветь, вы́дти изъ продолжи́тельной боле́зни.

Wychów, -owu, Wychowek, -wku, *м.* воспита́ніе, вскормле́ніе.

Wychować, *см.* **Wychowywać.**

Wychowanica, -y, *ж.* воспи́танница, пито́мица, учени́ца.

Wychowanie, -nia, *ср.* воспита́ніе, образова́ніе, обуче́ніе; || прокормле́ніе, пропита́ніе; || заведе́ніе (*напр.* домашнихъ птицъ).

Wychowaniec, -ńca, *м.* воспи́танникъ, пито́мецъ, учени́къ.

Wychowanka, -i, *ж., см.* **Wychowanica.**

Wychowany, воспи́танный, образо́ванный; || вскормленный, вы́кормленный.

Wychowywać, Wychować, воспи́тывать, воспита́ть, вскармливать, вскорми́ть; || *Агр.* **выкармливать,** разводи́ть, плоди́ть (*домашній скотъ*); || корми́ть, пита́ть, содержа́ть, подде́рживать. **Wychowywać dzieci,** воспи́тывать дѣте́й. **Wychowywać bydło,** разводи́ть, выкармливать скотъ. * **Złóż na Pana staranie twoje, a On ciebie wychowa,** возложи́ на Го́спода упова́ніе твоё и Онъ тебя́ подде́ржитъ. || **Wychowywać się,** корми́ться, пита́ться, содержа́ть себя́; || воспи́тываться, образо́вываться.

Wychowywacz, -a, *м.* воспита́тель.

Wychrzcić się, *см.* **Przekrzcić się.**

Wychrzta, -y, *м. см.* **Przechrzta.**

Wychudnąć, изхуда́ть, похуде́ть.

Wychudzić, изсуши́ть, изнури́ть.

Wychwalać, Wychwalić, восхваля́ть, восхвали́ть, расхва́ливать, расхвалить, прославля́ть, просла́вить. || **Wychwalać się,** хвали́ться, величаться, превозноси́ться, хва́статься, тщесла́виться.

Wychwalanie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, прославле́ніе; || **Wychwalanie się,** самовосхвале́ніе, хвастовство́, тщесла́віе.

Wychylać, Wychylić, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить; || * выпива́ть, вы́пить одни́мъ ра́зомъ, осуша́ть, осуши́ть, опора́живать, опорожни́ть. **Wychylić głowę z karety,** вы́сунуть го́лову изъ каре́ты. **Wychylić kielich,** осуши́ть, вы́пить одни́мъ ра́зомъ бока́лъ.

Wyciąć, *см.* **Wycinać.**

Wyciąg, -u, *м.* извлече́ніе; || вы́писка; || *Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка.

Wyciągać, Wyciągnąć, протя́гивать, протяну́ть, вытя́гивать, вы́тянуть, вытаскивать, вы́тащить, извлека́ть, извле́чь, вынима́ть, вы́нуть, доставать, доста́ть; || * выпи́сывать, дѣлать вы́писки (*изъ кни́ги, изъ сочине́нія*); || че́рпать, почерпну́ть, зачерпну́ть, черпну́ть; * займствовать, позаймствовать. || *Мат.* извлека́ть, извле́чь ко́рень. **Wyciągnąć szablę z pochwy,** вынуть са́блю изъ ножо́нъ. **Wyciągnąć korek,** вы́тащить про́бку. **Wyciągnąć rachunek z ksiąg,** выписать счётъ изъ книгъ. **Wyciągać wodę z rzeki,** че́рпать во́ду изъ рѣки. **Wyciągać wodę ze studni,** кача́ть во́ду изъ коло́дца. **Wyciągać ręce,** протя́гивать ру́ки. **Wyciągać u kogo pieniądze,** вымáнивать у кого́ де́ньги. **Wyciągnąć kogo na słówko,** прину́дить кого́ дать сло́во, обѣща́ніе. **Wyciągać łuk,** натя́гивать лукъ (*для стрѣля́нія*). **Wyciągać z wojskiem,** вы́ступить въ похо́дъ. **Wyciągać co od kogo,** взыскивать, тре́бовать. || **Wyciągać się, Wyciągnąć się,** вытя́гиваться, вытянуться, протя́гиваться, протянуться, растя́гиваться, растянуться; || тянуться, простира́ться на большо́е разстоя́ніе; || * тяну́ться (*за кѣмъ, за чѣмъ*), иска́ть, домога́ться (*чего́*), стара́ться сравняться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, тра́титься на что́.

Wyciąganie, Wyciągnienie, -nia, Wyciągnięcie, -cia, *ср.* вытя́гиваніе, вытаскиваніе, вынима́ніе; || выпи́сываніе; || извлече́ніе; || займствованіе, че́рпаніе, изче́рпываніе; || * вымáниваніе; || протя́гиваніе; || натя́гиваніе; || простира́ніе.

Wyciągnięty, вытянутый. вы́нутый; || вы́писанный; || извлечённый, займствованный, изче́рпанный; || протя́нутый; || натя́нутый; || распросте́ртый, растяну́вшійся.

Wycie, -cia, *ср.* вой, вытьё, завыва́ніе.

Wycięcie, -cia, *ср.* вы́рубка (*лѣса*); || *Горн.* загонъ, вы́рубка.

Wycieczka, -i, *ж.* вы́лазка; || прогу́лка, пое́здка; || набѣгъ, наше́ствіе.

Wyciek, -u, *м.* стокъ, истече́ніе, вытека́ніе, излія́ніе; || течь, те́ча, уте́чка.

Wyciekać, Wyciec, вытека́ть, вы́течь, стека́ть, стечь, истека́ть, исте́чь; || **Wyciekać na nieprzyjaciela,** дѣлать вылазку, напада́ть; || выбѣга́ть; || **Wybiegać kogo,** обгоня́ть кого́; || гл хнуть (*о дере́вьяхъ*).

Wycieńczać, Wycieńczyć, истоща́ть, истощи́ть, изнура́ть, изнури́ть, ослабля́ть, осла́бить.

Wycieniować, оттѣни́ть, навести́ тѣнь.

Wycierać, Wytrzeć, вытира́ть, вы́тереть, натира́ть, натере́ть, утира́ть, утере́ть, растира́ть, растере́ть; || чи́стить, вычища́ть, вы́чистить. **Wycierać nos,** сморка́ться, утира́ться. **Wytrzeć nos,** вы́сморкать носъ. **Wytrzeć nos dziecku,** утере́ть носъ ребёнку. **Wycierać komin,** чи́стить печну́ю трубу́. **Wycierać chusty,** стира́ть платки́ (*у прачекъ*). * **Wytrzeć komu kapitułę,** намы́лить кому́-либо го́лову, дать напряга́й, т. е. сдѣлать вы́говоръ. **Wytrzeć suknię,** истира́ть. износи́ть пла́тье. **Wycierać len, konopie,** мять лёнъ, коноплю. *Охот.* **Wycierać zwierzynę,** иска́ть, слѣди́ть дичи́ну. || **Wycierać się, Wytrzeć się,** вытира́ться, вытереться, натира́ться, натере́ться, утира́ться, утере́ться; || полирова́ться, * образо́вываться; || мета́ть икру́ (*о рыбахъ*).

Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, натира́ніе, утира́ніе, растира́ніе; || чи́щеніе чи́стка. || **Wycieranie się,** мета́ніе икр (*у рыбъ*); || * полиро́вка, образова́ніе.

Wycierek, -u, *м.* вы́терка.

Wycierlica, -y, *ж.* мя́до, мя́лка (*для мя́тья льна, пеньки*); || толёжка (*употребля́емая для молотьбы*).

Wycierpieć, вытерпѣть, выстрадать.

Wycinać, Wyciąć, вырубáть, вырубить, срубúть, срубáть, высѣкáть, высѣчь. **Wycinać drzewa**, вырубáть, рубúть, валúть дерéвья. **W pień wyciąć**, перерубúть, перекололú. || * **Wyciąc komu w twarz, Wyciąć komu policzek**, дать пощёчину, оплеýху. **Wyciąć do kogo z broni**, выстрѣлить въ когó изъ ружья. **Wyciąć komu prawdę**, сказáть кому́ всю прáвду мáтку *или* сýщую прáвду. **Biczem w oczy mu wyciął**, выстегнулъ емý кнутóмъ глазá.

Wycinanie, -nia, Wycięcie, -cia, *ср.* вырубáніе, рýбка лѣсу; || вырѣзываніе, высѣкáніе.

Wycinek, -nka, *м.* вырѣзка, крóйка; || вы́кройка; || *Mat.* вырѣзокъ; || *Астрон.* сéкторъ (*орýжіе*); || *Охот.* клыкъ у молодáго кабанá; || молодóй кабáнъ, у котóраго прорѣзываются клыки; || **Wycinek leśny**, лѣснóй учáстокъ.

Wyciosywać, Wyciesywać, Wyciosać, Wyciesać, вытёсывать, вытесать, обтёсывать, обтесáть; || выравнивать, выравнúть, выглáживать, выгладить; || высѣкáть, высѣчь (*изъ дéрева, изъ кáмня*); || * отёсывать, **отесáть**, давáть нѣкоторое образовáніе.

Wycisk, -u, *м.* выжимáніе, выжимки; || тиснéніе, óттискъ, отпечáтаніе, отпечáтокъ; || слѣпокъ. || **Wycisk pieczęci**, слѣпокъ печáти.

Wyciskać, Wycisnąć, выжимáть, выжáть, выдáвливать, выдáвить; || отпечáтывать, отпечáтать, оттúснуть; || прикладывать, приложúть (печáть); || * **Wycisnąć co na kim (od kogo)**, исторгнуть, вымучить, вынудить насúльно что-либо (*у кого́*).

Wyciskanie, -nia, Wyciśnięcie, -cia, Wyciśnienie, -nia, *ср.* выжимáніе, давлéніе; || отпечáтываніе, тиснéніе; || вымогáтельство, вынуждéніе; || **Wyciśnięcie pieczęci**, приложéніе печáти.

Wycofać, Wycofnąć, извлекáть, извлéчь; || вытáскивать, вытащить, вынимáть, вы́нуть; || выбирáть, выбрать; || вытя́гивать, вытянуть; || * брать, взять назáдъ. || **Wycofać z obiegu**, изъя́ть изъ обращéнія (*ассигна́ціи*). || **Wycofać się, Wycofnąć się**, отступáть, отступúть, отставáть, отстáть, отступáться, отступúться, отказывáться, отказáться (*отъ чего́*); || * отдѣлáться, освободúться, избѣжáть, избѣгнуть. **Wycofałem się z przykrego położenia**, я избѣгнýть непрія́тнаго положéнія.

Wycofanie, -nia, *ср.* извлечéніе; || освобождéніе. **Wycofanie z obiegu**, извлечéніе изъ обращéнія (*бумáжныхъ дéнегъ*).

Wycuchnąć, выдохнуться, потеря́ть свóй зáпахъ.

Wycwerk, Wyćwierk, Wyczwerk, Wyćwier, -u, *м.* Wyćwierka, -i, *ж.* *Муз.* трель (*въ пѣніи*); || * искýственная прикрáса.

Wycwerkować, Wyćwierkować, выводúть трéли; || напѣвáть.

Wyćwiczyć, выучить, обучúть, пріучúть, изощрúть; || * **Wyćwiczyć (rózgami)**, отодрáть, высѣчь (*розгами*).

Wyczerpywać, Wyczerpać, Wyczerpnąć, вычéрпывать, вычéрпать, вычéрпнуть, изчéрпывать, изчéрпать, изчерпнýть, почерпáть, почерпнýть; || истощáть, истощúть; || выбирáть, вы́брать всё, разбирáть, разобрáть, распродавáть, распродáть. **Wyczerpać przedmiot**, изчéрпать предмéтъ. **Edycja téj książki jest wyczerpaną**, изда́ніе э́той кни́ги разобрано, распрóдано. **Wyczerpnąć co z kogo**, вы́вѣдать, выспросить что-либо отъ когó. || **Wyczerpać się**, изчéрпаться. **Największe bogactwa snadno się wyczerpną**, величáйшія богáтства легкó изчéрпаются.

Wyczesywać, Wyczesać, вычёсывать, вы́чесать, разчёсывать, разчесáть.

Wyczosek, Wyczesek, -sku, *м.* чёсаный лёнъ, чёсаная пенька. **Wyczoski**, *мн.* льняны́я вычески.

Wyczubić, оттаскáть за волосы, задáть потасóвку; || побúть, поколотúть.

Wyczyniec, -ńca, *м.* *Бот.* пшóнецъ (*ростéніе*).

Wyczyszczać, Wyczyścić, вычищáть, вы́чистить, очищáть, очúстить.

Wyczytywać, Wyczytać, вычúтывать, вы́честь, вы́читать, прочúтывать, прочéсть, прочитáть; || узнавáть, узнáть что-либо изъ чтéнія.

Wydać, *см.* **Wydawać**.

Wydajać, Wydoić, выдáивать, вы́доить.

Wydanie, -nia, *ср.* издáніе, **Wydawanie**; || передáча. **Wydanie wyroku**, постановлéніе приговóра.

Wydarć, *см.* **Wydzierać**.

Wydarcie, -cia, *ср.* выдёргиваніе, вырывáніе, отрывáніе; || отня́тіе, похищéніе.

Wydartek, -tku, *м.* грабёжъ, грабúтельство, хищéніе.

Wydarzać się, Wydarzyć się, случáться, случúться, приключáться, приключúться.

Wydatek, -tku, *м.* вы́дача дéнегъ, издéржка, расхóдъ, трáта, затрáта, издивéніе.

Wydatkować, расхóдовать.

Wydatkowanie, -nia, *ср.* расхóдованіе.

Wydatkowy, расхóдный.

Wydatnie, вы́пукло; || выразúтельно, замѣтно, ощутúтельно.

Wydatność, -ści, *ж.* вы́пуклость, выступъ; || рѣзкость, я́ркость, выразúтельность.

Wydatny, вы́пуклый, выдающійся; || *

бросáющійся въ глазá, выразúтельный, замѣ́тный, ощутúтельный.

Wydawać, Wydać, издéрживать, расхóдовать, трáтить; || выдавáть, вы́дать, издавáть, издáть; || представля́ть, выставля́ть, предъявля́ть. **Obiad wydawać,** подавáть на стóлъ. **Wydaćw szystkie pieniądze,** издержáть всѣ дéньги. **Wydać za mąż,** вы́дать зá мужъ. **Wydawać książki,** издавáть кни́ги. **Wydać świadectwo,** дать свидѣ́тельство, засвидѣ́тельствовать. **Wydać komu wojnę,** объяви́ть комý войнý. **Wydać bitwę,** дать сражéніе. **Wydać wyrok,** объяви́ть приговóръ. рѣшéніе. **Wydać sekret,** откры́ть тáйну. **Wydać kogo,** измѣни́ть комý, предáть когó. **Wydać weksel na kogo,** трассировáть вéксель, переводи́ть вéксель на когó-либо. **Wydać kogo w ręce sprawiedliwości,** отдáть когó въ рýки справедли́вости, предáть судý, отдáть подъ судъ. **Wydawać owoce,** приноси́ть плоды́. || **Wydawać się, Wydać się,** передавáться, передáться, выражáться, вы́разиться, представля́ться. предстáвиться; || выдавáться, вы́даться; || **Wydawać się na kogo, na co,** трáтиться; || отдавáться на чью вóлю, жéртвовать собóю; || обнарýживаться, обнарýжиться; || казáться, **Myśl ta dobrze się wydaje po rusku,** э́та мысль хорошó выражáется по-рýсски, хорошó мóжетъ быть вы́ражена, пéредана по-рýсски. **Ojciec wydaje się na syna,** отéцъ трáтится на сы́на. **Prawda wydać się musi,** прáвда должнá обнарýжиться. **Zdaleka pałac wydaje się szumny,** и́здали дворéцъ представля́ется пы́шнымъ. **Mnie się wydaje,** мнѣ кáжется. **Nie jestem, czém się być wydaję,** я не тóтъ, каки́мъ кажýсь. **Muzyka dęta dobrze się na wolném powietrzu wydaje,** духовáя мýзыка хорошó раздаётся на откры́томъ вóздухѣ. **Droga na pole się wydaje,** дорóга выхóдитъ въ пóле.

Wydawanie, Wydanie, -nia, *ср.* расхóдованіе, издéрживаніе, трáта, вы́дача (*дéнегъ*); || издáніе (*кни́ги*), публикáція; || **Wydanie wojny,** объявлéніе войны́; || **Wydanie zbrodniarza,** вы́дача престýпника; || извѣ́тъ, донóсъ, оговóръ; || **Wydanie tajemnicy,** откры́тіе тáйны; || **Wydanie córki za mąż,** вы́дача дóчери зá мужъ.

Wydawca, -y, *м.* издáтель (*кни́ги*); || предáтель, измѣ́нникъ.

Wydawnictwo, -a, *ср.* издáніе, печáтаніе книгъ; || редáкція (*журнáла и т. п.*).

Wydech, *род. п.* **Wydechu и Wytchu,** *м.* выдыхáніе (*вóздуха*); || испарéніе, зáпахъ; || отдохновéніе.

Wydęcie, -cia, *ср. см.* **Wydymanie.**

Wydelegować, откомандировáть когó кудá-либо, послáтьпо осóбому поручéнію.

Wydelegowanie, -nia, *ср.* командирóвка, назначéніе.

Wydeptywać, Wydeptać, вытáптывать, вы́топтать, протáптывать, протоптáть; || истáптывать, истоптáть (*сапоги́, башмаки́*).

Wyderek, -rku, Wyderkaf, -u, *м.* залóгъ, заклáдъ; || кýпля съ уговóромъ, выкупнáя зáпись, родъ закладнóй сдѣ́лки; || вы́купъ прóданной вéщи, вы́ручка. || *Стар.* вымогáтельство, незакóнные побóры.

Wyderkarz, Wyderkownik, -a, *м.* владѣ́ющій имѣ́ніемъ *и́ли* чѣ́мъ либо други́мъ по закладнóй сдѣ́лкѣ.

Wyderkować, выкупáть, освобождáть (*имѣ́ніе*) изъ-подъ залóга, заплáтою дóлга.

Wyderkowy, Wyderkafowy, выкупнóй. **Prawo wyderkowe,** выкупнóе прáво; || закладнóй.

Wydętość, -ści, *ж.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость.

Wydęty, вздýтый, вспýченный, раздýтый; || распýхлый, распýхшій.

Wydłabiać, Wydławiać, Wydłabić, Wydławić, выдáвливать, вы́давить, передáвливать, передави́ть; || выжимáть, вы́жать.

Wydłubywać, Wydłubać, выдáлбливать вы́долбить, выковы́ривать, вы́ковырять, вы́ковырнуть.

Wydłutować, вы́долбить.

Wydłutowanie, -nia, *ср.* долблéніе.

Wydma, -y, *ж.* си́льный вихрь, поры́вистый вѣ́теръ, поры́въ вѣ́тра; || *Морс.* шквалъ; || **Wydma piaskowa,** песчáная зáсыпь, песчáный нанóсъ, нанóсный песóкъ.

Wydmuch, -u, *м.* поры́въ вѣ́тра; || юръ, мѣ́сто возвы́шенное и откры́тое, подвéрженное дѣ́йствію вѣтрóвъ и непогóды.

Wydmuchywać, Wydmuchać, Wydmuchnąć, выдувáть, вы́дуть.

Wydobywać, Wydobyć, добывáть, добы́ть, доставáть, достáть; || вынимáть, вы́нуть, вытáскивать, вы́тащить; || **Wydobywać się, Wydobyć się,** освобождáться, освободи́ться, выпýтываться, вы́путаться, выходи́ть, вы́йдти изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wydobywalnia, -ni, *ж. Горн.* рудоткáточная штóльня, штрекъ.

Wydoić, *см.* **Wydajać.**

Wydój, -oju, *м.* удóй.

Wydoływać, Wydołać (czemu), управля́ться, упрáвиться (*съ чѣ́мъ*), справля́ться, спрáвиться, слáживать, слáдить, оси́ливать, оси́лить, превозмогáть, превозмóчь, преодолѣвáть, преодолѣ́ть (*что́*); || срáвниваться, сравня́ться, сравни́ться, догоня́ть когó въ чёмъ-либо. **Nie możemy sami wszystkim sprawom wydołać,** мы не мóжемъ одни́ упрáвиться со всѣ́ми дѣлáми. **Nie wydołasz mi w téj mierze,** въ э́томъ отношéніи ты не сравни́шься со мнóю, далекó тебѣ́ до меня́.

Wydoskonalenie, *см.* **Doskonalenie.**

Wydoskonalić, *см.* **Doskonalić.**

Wydostawać, Wydostać, добыва́ть, добы́ть, доста́вать, доста́ть, снискивать, снискáть, пріобрѣта́ть, пріобрѣсть; || вытáскивать, вытащить, вынимáть. вынуть; || **Wydostawać się, Wydostać się**, выкарабкаться, освободи́ться (*отку́да*) съ трудо́мъ.

Wydra, -y, *ж.* **выдра, порѣшня** (*живо́тное*).

Wydrapywać, Wydrapać, выцара́пывать, выцарапать, вы́царапнуть; || **Wydrapać się**, вы́карабкаться съ трудо́мъ, освободи́ться отъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ.

Wydrażać, Wydrożać, Wydrążać, Wydrożyć, Wydrążyć, *Стол.* выдáлбливать. выдолбить (*на́ножомъ*), выпáживать, выпазить, ложжи́ть, вы́ложжить; || прорывáть, проры́ть, прокáпывать, прокопáть, желоби́ть; || протáчивать, проточи́ть, подмывáть, пробивáть; || доро́жить, продоро́жить, проводи́ть доро́жки на чёмъ-либо; || вырѣзывать. вы́рѣзать (*на чёмъ*); || **Wydrażać się, Wydrożyć się, Wydrążać się, Wydrążyć się**, дуплѣ́ть, дѣ́латься пусты́мъ внутри́; || **вырѣзываться**. врѣзываться (*на чёмъ*).

Wydrażanie, Wydrążanie, -nia, *ср.* рытьё, копáніе, выкáпываніе; || выдáлбливаніе; || вырѣзываніе; || **продоро́женіе**; || **Wydrążenie, Wydrożenie, -nia**, *ср.* ложби́на, впáдина, я́мина, прокóпъ, ры́твина, кóпань; || пустота́.

Wydrążony, вы́желобленный, проры́тый, прокóпанный; || вы́долбленный; || вырѣзанный; || **продоро́женный**.

Wydręczyć, вы́лучить, вы́нудить.

Wydrukować, напечáтать, отпечáтать (*книгу*).

Wydrwiwać, Wydrwić, выма́нивать, вы́манить (*хи́трости́ю, обма́номъ и́ли лести́ю*); || **Wydrwić kogo**, подня́ть кого́ на́ смѣхъ, осмѣя́ть, оста́вить въ дурака́хъ; || **Wydrwiwać się, Wydrwić się**, вывёртываться, вы́вернуться, выходи́ть изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ хи́трости́ю *и́ли* обма́номъ. вы́дти сухи́мъ изъ воды́.

Wydrzeć, *см.* **Wydzierać**; || **Wydrzeć, Zwydrzeć**, по́ртиться, испо́ртиться, развраща́ться, разврати́ться; || остервени́ться. остервени́ться, сдѣ́латься свирѣпымъ, разсвирѣпѣ́ть.

Wydrzeźniać (kogo), Wydrzeźniać się (komu), передра́знивать, пересмѣ́ивать (*кого́*).

Wydrzymać się, вы́спаться.

Wydumać, вы́думать, вы́мыслить.

Wydupnieć, Wydubnieć, вы́дуплиться, сдѣ́латься дупловáтымъ (*о де́реве*).

Wydurzyć (co od kogo), выма́нивать, вы́манить про́исками.

Wyd usić, передуши́ть; || * **ydusić co na kim**, вынудить, вырвать что́-либо у кого́ си́лою, **Wydusić na kim tajemnicę**, вы́нудить та́йну; || * **Wydusić butelkę wina**, осуши́ть, вы́пить буты́лку вина́.

Wydychać, Wytchnąć, выдыха́ть (*во́здухъ*)); || испуска́ть, испусти́ть духъ, скончáться, умере́ть; || издава́ть, испуска́ть вре́дныя испаре́нія *или* благоуха́нія; || **Wydychać, Wytchnąć**, вы́дохнуться; || отдыха́ть, отдохну́ть, переводи́ть. перевести́ духъ. **Zwilżone pola wydychały wonie**, орошённыя поля́ испуска́ли благоуха́ніе. **Nie wydychając wołałem**, я крича́лъ безъ о́тдыха, не переводя́ ду́ха. **Dać wytchnąć koniom**, дать отдохну́ть, вздохну́ть лошада́мъ.

Wydychanie, -nia, *ср.* *см.* **Wydech, Wytchnienie.**

Wydymać, Wydąć, вдува́ть, вдуть; || надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть, пу́чить, распучить; || **Wydymać się**, нату́живаться; || **Wydymać się, Wydąć się**, надува́ться, наду́ться, вздува́ться, вздуться, разбухáть, разбу́хнуть. пу́хнуть, распу́хнуть.

Wydymanie, -nia, Wydęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспу́чиваніе, раздýтость; || *Мед.* ату́га, жи́ленье.

Wydział, -u, *м.* отдѣле́ніе, отдѣ́лъ, вѣ́домство, часть; || факульте́тъ. отдѣле́ніе университе́та; || уча́стокъ. отдѣлъ, часть имѣнія; || о́кругъ; || *Стар.* удѣлъ. **Wydział stad**, ко́нно-заво́дское вѣ́домство. **Wydział skarbowy**, вѣ́домство фина́нсоваго управле́нія.

Wydziałowy, касающійся отдѣле́нія, отдѣльный, осо́бый; || окружно́й; || уѣ́здный. *Стар.* **Szkoła wydziałowa**, уѣ́здное учи́лище.

Wydziedziczać, Wydziedziczyć, лиша́ть, лиши́ть наслѣ́дства.

Wydziedziczenie, -nia, *ср.* лише́ніе наслѣ́дства.

Wydzielać, Wydzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть, выдѣля́ть, выдѣлить; || отлуча́ть, отлучи́ть. **Wydzielać komu co**, удѣля́ть, удѣли́ть что́-либо кому́. **Wydzielić synowi część nań przypadającą**, отдѣли́ть сыну слѣдуемую ему́ часть (*имѣнія*). **Wydzielić syna**, объяви́ть сы́на совершеннолѣ́тнимъ, отдѣли́ть его. **Wydzielać z kościoła**, отлуча́ть отъ це́ркви; || **Wydzielać się, Wydzielić się**, отдѣля́ться, отдѣли́ться; || устраня́ться, устрани́ться, || отставáть, отста́ть.

Wydzielanie, Wydzielenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе; || отлуче́ніе, отстране́ніе; || **Wydzielenie syna**, объявле́ніе сына совершённо лѣ́тнимъ и отдѣле́ніе ему́ части имѣнія.

Wydzieliciel, Wydzielacz, Wydzielnik, -a, *м.* раздава́тель, дѣли́тель, отдѣля́ющій что́-либо.

Wydzielina, -y, *ж.* *Мед.* отдѣле́ніе (*со́ковъ*).

Wydzielnie, отдѣльно, осо́бо, осо́бенно, исключи́тельно.

Wydzielność, -ści, *ж.* отдѣльность, особенность, исключительность.

Wydzielny, отдѣльный, особый, особенный, исключительный.

Wydzierać, Wydrzeć, выдёргивать, вы́дернуть, выдира́ть, вы́драть, отрыва́ть, оторва́ть, вырыва́ть, вы́рвать; || исторга́ть, исто́ргнуть; || лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть; || похища́ть, похити́ть. **Wydrzeć komu życie,** лиши́ть кого́ жи́зни. **Wydrzeć broń z rąk nieprzyjaciela,** исто́ргнуть ору́жие изъ рукъ непрія́теля. **Śmierć mu wydarła syna jedynaka,** смерть похити́ла у него́ еди́нственнаго сы́на; || **Wydzierać się, Wydrzeć się,** вырыва́ться, вы́рваться; || отдѣля́ться, отдѣли́ться; || отлуча́ться, отлучи́ться; || **Wydzierać się z prawa,** не повинова́ться зако́намъ, ослу́шиваться. **Wydzierać się dokąd,** стреми́ться, устремля́ться, устреми́ться, порыва́ться, сова́ться (*куда́*).

Wydzieracz, -a, Wydzierca, -y, *м.* граби́тель, хи́щникъ; || вымога́тель, лихои́мецъ, мздоимецъ.

Wydzierstwo, -a, *ср.* граби́тельство, хи́щничество; || вымога́тельство, лихои́мство, мздоимство, назако́нные побо́ры.

Wydzierżawiać, Wydzierżawić, отдава́ть, отда́ть въ аре́нду.

Wydzierżawianie, Wydzierżawienie, -nia, *ср.* отда́ча въ аре́нду. въ аре́ндное содержа́ніе. **Wydzierżawienie, wyszynk napojów,** ви́нный о́ткупъ.

Wydziwiać, куроле́сить, прока́зничать; || бѣси́ться, бѣсновáться.

Wydziwować się, Wydziwić się, надиви́ться.

Wydźwigać, Wydźwignąć, вытáскивать, вытащить, выводи́ть, вы́вести, вывесть, извлека́ть, извлечь, освобожда́ть, освободи́ть; || приподнима́ть, приподня́ть; || воздвига́ть, воздви́гнуть. **Wydźwignęli go z prochu,** его́ вы́тащили изъ гря́зи. **Wydźwignąć przyjaciela z niebezpieczeństwa,** вы́вести прія́теля изъ опáсности. **Wydźwigać co do góry,** поднима́ть что́-либо вверхъ.

Wydźwignięcie, -cia, Wydźwignienie -nia, *ср.* вытáскиваніе; || избавле́ніе, освобожде́ніе; || поднима́ніе, подня́тіе.

Wydzwonić, прозвони́ть, отзвони́ть. * **Wydzwonić kogo,** прокля́сть, отлучи́ть отъ общéнія съ це́рковью. **Wydzwonić co,** дать знакъ звонко́мъ, нача́тіе *или* оконча́ніе чего́-либо.

Wyegzaminować, проэкзаменова́ть, испыта́ть.

Wyegzekwować, взыска́ть (*долги*), истребовать; || испóлнить, вы́полнить.

Wyegzekwowanie, -nia, *ср.* взыска́ніе, истре́бованіе; || исполне́ніе.

Wyekskuzować się, извини́ться; || уклони́ться, отговори́ться.

Wyekstabulować, исключи́ть изъ ипоте́чной кни́ги, изъ ро́списи.

Wyekstabulowanie, -nia, *ср.* исключе́ніе изъ ипоте́чной кни́ги, изъ ро́списи.

Wyfiglować, вы́манить хи́тростію, подде́ть, подцѣпи́ть; || **Wyfiglować się,** вы́вернуться, вы́путаться, иску́сно, ло́вко отдѣлаться отъ чего́-либо.

Wyfilować kartę, *Карт.* передёрнуть ка́рту.

Wyfolgować (komu), потака́ть, потво́рствовать, поблажа́ть (*кому́*).

Wyformować, образова́ть, обдѣлать, вы́работать, прида́ть лу́чшій видъ чему́-либо.

Wyforować, вытолкать, прогна́ть.

Wyfortelować, ло́вко вы́манить, подде́ть, подцѣпи́ть.

Wyforytować, вывести кого́-либо въ лю́ди, взять кого́-либо подъ своё покрови́тельство.

Wyfryszować, переплáвить желѣзо.

Wyfryzować, *см.* **Fryzować.**

Wyfryzowany, *см.* **Fryzowany.**

Wyfugować, *Плот.* сфугова́ть, склеить двѣ до́ски въ закро́й.

Wyfugowanie desek, *Плотн.* сфугóвка досóкъ, сфугова́ніе.

Wyfukać, *см.* **Fukać.**

Wyfutrować, *см.* **Futrować.**

Wyga, Wega, -i, *м.* и *ж.* стáрая собáка; || стáрый хрычъ, *или* стáрая хрычóвка, скря́га.

Wygachować, щегольски́ наряди́ть, разфранти́ть. || **Wygachować się,** щегольски́ наряди́ться, разфранти́ться.

Wygacić, вы́стлать фаши́нникомъ.

Wygadany, болтли́вый, говорли́вый.

Wygadywać, Wygadać, выбáлтывать, вы́болтать; || **Wygadywać na kogo,** огова́ривать, опоро́чивать. **Wygadać się,** проболта́ться, проговори́ться; || наговори́ться.

Wygadzać, Wygodzić, угожда́ть, угоди́ть, удовлетворя́ть, удовлетвори́ть; || **Wygodzić komu,** ссудить, дать взаймы, заимообрáзно.

Wygaić, назна́чить ме́сто для вы́рубки лѣса; || *Стар.* исключа́ть изъ óбщества.

Wygajać, Wygoić, заживля́ть, зажи́вить, залéчивать, залечи́ть, изцѣля́ть, изцѣли́ть.

Wygalać, Wygolić, выбрива́ть, вы́брить, сбрива́ть, сбрить.

Wyganiać, Wygnać, выгоня́ть, вы́гнать, изгоня́ть, изгна́ть.

Wyganiacz, -a, *м.* вы́гонщикъ.

Wygarbiać, Wygarbić, выгиба́ть, вы́гнуть, выпу́чивать, вы́пучить, го́рбить, сго́рбить.

Wygarbować, вы́дѣлать ко́жу посре́дствомъ дубóвой *или* и́вовой коры, *см.* **Garbować.** * **Wygarbować komu skórę,** отвáлять кому́ бока́, отколоти́ть.

Wygarniać, Wygarnywać, Wygartywać, (*Стар.* **Wygartować**), **Wygarnąć,** выгре-

бáть, выгрести. * **Wygarnąć się**, выдти нарýжу, вылѣзть, выкарабкаться.

Wygarować, выдолбить.

Wygartywać, *см.* **Wygarniać.**

Wygasać, Wygasnąć, гáснуть, погасáть, погáснуть, угасáть, угáснуть.

Wygaszać, Wygasić, гасúть, погашáть, погасúть.

Wygatunkować, разобрáть, отдѣлúть по сортáмъ, разсортировáть.

Wygawędzić, выболтать, проговорúть.

Wygawędzić, Wygadakać, наговорúться, наболтáться, накалáкаться.

Wygderać, выканючить, выпросить унúвнымъ гóлосомъ.

Wygięcie, -cia, *ср.* выгúбъ. изгúбъ.

Wyginać, Wygiąć, выгибáть, выгнуть.

Wyginąć, погúбнуть, пропáсть, истребúться.

Wyginanie, -nia, *ср.* выгибáніе.

Wyglądać (*Стар.* **Wyględać**), **Wyględywać**, выглядывать, выглянуть; || **Wyglądać kogo, czego**, высмáтривать, выжидáть; || **Wyglądać z czego, z pod czego, przez co**, проглядывать, показываться, просвѣчивать; || торчáть, выступáть. **Wyglądać oknem, z okna**, выглядывать изъ окнá. **Wyglądać śmierci spokojnym umysłem**, ожидáть смéрти съ спокóйнымъ дýхомъ. **Skały wyglądają z wody, скáлы** торчáлъ надъ водóю, выступáютъ изъ воды. **Jak on wygląda?** какóвъ онъ съ вúду, по нарýжности, какóвъ онъ собóю? какóвъ онъ на взглядъ? **Wyglądać dobrze, zdrowo**, имѣть здорóвый, бóдрый видъ. **Wyglądać źle**, имѣть нездорóвый видъ. **Człowiek ten dobrze wygląda**, этотъ человѣкъ имѣетъ прiятную нарýжность. **Jakby to brzydko wyglądało, gdyby.....** какъ бы это скверно казалось, *или* какой бы дурнóй видъ этó имѣло, если бы..... **Wygląda na szlachcica**, похóжъ на дворянúна. **Wygląda jak gdyby rydz**, у него свѣжій, бóдрый видъ, онъ какъ свѣжій огýрчикъ.

Wyglądacz, Wyględacz, -a, *м.* высмáтривающій, выжидáющій.

Wygładzać, Wygładzić, сглáживать, сглáдить, выглáживать, выгладить, выравнивать, выравнить; || лощúть, вылощить, полировáть, выполировать; || истребля́ть, истребúть, искоренять, искоренúть. изглáживать. изглáдить.

Wygładziciel, -a, *м.* истребúтель.

Wygładzicielka, -i, *ж.* истребúтельница.

Wygładzieć, Wygładnieć, похорошѣть, раздобрѣть, стать лýчше, пригóжѣе.

Wygłaskiwać, Wygłaskać, разглáживать, разглáдить, выглаживать, выгладить; || * глáдить, погладить, ласкáть, приласкáть. * **Wygłaskać co**, вымани́ть что́-либо ла́ской.

Wygłębiać, Wygłębić, углублять, углубúть; || * испытывать, испытáть.

Wygłębiacz, Wygłębiciel, -a, *м.* изыскáтель. изслѣдователь, испытáтель.

Wygłębienie, -nia, *ср.* углублéніе.

Wygłodniec, проголодáться.

Wygłodzać, Wygłodzić, морúть, уморúть гóлодомъ. || **Wygłodzać się**, морúть себя́ гóлодомъ.

Wygłodywać, Wygłodać, обглáдывать, обглодáть.

Wygluzować, Wyglózować, изглáдить, стерéть, вычеркнуть, вымарать, исключúть, выбросить, вúкинуть; || заглушúть, подавúть. **Wygluzować z pamięci**, изглáдить изъ пáмяти. **Jeszcze nie wygluzowana z serc naszych wdzięczność**, въ сердцáхъ нáшихъ ещё не изглáжена благодáрность.

Wygmatwać, распýтать. разобрáть; || разъяснúть; || развúть. || **Wygmatwać się**, выпутаться, выдти изъ трýдныхъ обстоúтельствъ.

Wygmerać, вúковырять; || * вúшарить, вúискать.

Wygnać, *см.* **Wyganiać.**

Wygnanie, -nia, *ср.* изгнáніе.

Wygnaniec, -ńca, *м.* изгнáнникъ.

Wygnanka, -i, *ж.* изгнáнница.

Wygniatać, Wygnieść, выдáвливать, вúдавить, вúжимать, вúжать.

Wygnicie, -cia, *ср.* выгниваніе, гніéніе, изтлѣніе.

Wygnieździć się, вúлупиться изъ гнѣздá.

Wygniotki, -ków, *мн.* вúжимки.

Wygniwać, Wygnić, выгнивать, вúгнить.

Wygnoić, сгноúть, изгноúть; || *Агр.* унавóзить (*зéмлю*).

Wygoda, -y, Wygódka, -i, *ж.* удóбство, покóй. спокóйствіе; || вúгода.

Wygodliwy, снисходúтельный, благосклóнный.

Wygodnie, удóбно, покóйно.

Wygodny, покóйный, спокóйный. удóбный, уютный; || вúгодный; || простóрный, раздóльный; || угóдливый. услýжливый. аккуратный. **Wygodne mieszkanie**, удóбная квартúра. **Wygodna suknia**, удóбное плáтье. **Wygodne życie**, раздóльная жизнь. **Wygodny swéj ojczyźnie**, окáзывающій услýги своéмý отéчеству. **Rzemieślnicy mają być na czas wygodni**, ремéсленники должны́ быть аккурáтны. **Mąż wygodny**, угóдливый мужъ.

Wygodzić, *см.* **Wygadzać.**

Wygolić, *см.* **Wygalać.**

Wygon, -u, *м.* вúгонъ.

Wygórować, Wygórować się, возвúсить-ся, возвели́читься. вознестúсь.

Wygorsować się, обнажить у себя́ грудь и плéчи.

Wygorzeć, вы́горѣть.

Wygorzelina, -ny, *ж.* земля́ вы́горѣлая отъ со́лнечнаго зно́я, безплóдная земля́.

Wygospodarować, Wygospodarzyć, накопи́ть, нажи́ть (*трудо́мъ, хозя́йствомъ*).

Wygospodarować sobie majątek, нажи́ть себѣ́ имѣ́ніе; || истра́титься на хозя́йство.

Wygotowywać, Wygotować, выва́ривать. вы́варить; || приготовля́ть, пригото́вить, изготовля́ть, изгото́вить. **Wygotować garnczek**, вы́варить горшо́къ. **Czy wygotowałeś listy?** пригото́вилъ ли ты пи́сьма?

Wygrabać się, Wygrabolić się, вы́карабкаться, вы́лѣзть съ трудо́мъ, вы́биться.

Wygrabiać, Wygrabić, выгреба́ть, вы́грести.

Wygrabki, -ów, *мн.* вы́гребки.

Wygrać, *см.* **Wygrywać**.

Wygramolić się, вы́карабкаться.

Wygrana, -éj, *ж.* вы́игрышъ; || успѣ́хъ, удáча; || вы́игранное сраже́ніе.

Wygrany, вы́игранный, вы́игрышный. **Wygrane pieniądze**, вы́игрышныя де́ньги.

Wygradzać, Wygrodzić, огора́живать, огородúть, загора́живать, загородúть.

Wygrawca, -y, *м.* вы́игрывающій.

Wygrażać, Wygrozić, принужда́ть, принýдить угро́зами, стращáть, пугáть, угрожáть.

Wygrywać, Wygrać, вы́игрывать, вы́играть; || обы́грывать, обыгрáть (*музык. инструме́нтъ*); || сыгрáть, разыгрáть, (*какую-нибýдь пье́су на музык. инструме́нтъ*).

Wygryz, -u, *м.* мы́шья но́рка.

Wygryzać, Wygryźć, выгрызáть, вы́грызть; || выѣдáть, вы́ѣсть. || **Wygryzać się, Wygryźć się**, прогрызáться, прогры́зться.

Wygrzebywać, Wygrzebać, Wygrześć, выгребáть, вы́грести; || выка́пывать, вы́копать. || **Wygrzebać się**, вы́карабкаться, вы́лѣзть съ трудо́мъ, вы́биться.

Wygrzewać, Wygrzać, обогрѣ́вать, обогрéть, согрѣ́вать, согрéть. || **Wygrzewać się**, согрѣ́ваться, разогрѣ́ваться, разгорячáться, разгорячúться, распаля́ться, распали́ться.

Wygubiać, Wygubić, истребля́ть, истреби́ть. уничтожáть, уничто́жить, искоренúть. искорени́ть

Wygubianie, Wygubienie, -nia, *ср.* истребле́ніе, уничтоже́ніе, искорене́ніе.

Wygumować, вы́мазать каме́дью.

Wyguzdrać się, не ско́ро, мѣ́шкотно вы́лѣзть, вы́ползть, *см.* **Guzdrać się**.

Wygwizdać, освиста́ть.

Wyhaftować, вы́шить, *см.* **Haftować**.

Wyhandlować, вы́торговать.

Wyharować, Wyhorować (**kogo**), обезси́лить, истощúть, изнурúть; || **Wyharować** co, заработáть, вы́работать.

Wyhasać się, наскакáться, напры́гаться, наплясáться.

Wyikrzać, Wyikrzyć, вынимáть, вы́нуть икру́ (*изъ ры́бы*); || ***Wyikrzyć kogo**, ощипáть, обобрáть кого́.

Wyimek, -mku, *ж.* вы́писка, извлече́ніе.

Wyinstruowanie, -nia, *ср.* (**sprawy**), *Юрид.* рѣше́ніе дѣла по существу́.

Wyiskrzać, Wyiskrzyć, испуска́ть, испусти́ть и́скры, сверка́ть, сверкнýть, озари́ть, озарúть; || ***истощáть**, истощúть, лиша́ть, лишúть, обобрáть. **Wyiskrzać się**, и́скриться, покрыва́ться и́скрами, мерцáть, блестѣ́ть. **Wyiskrzone niebo**, нéбо усѣ́янное звѣ́здами; || ***истощáться**, лиша́ться.

Wyjąć, *см.* **Wyjmować**.

Wyjadać, Wyjeść, выѣдáть, вы́ѣсть, съѣдáть, съѣсть.

Wyjadacz, -a, *м.* блюдоли́зъ, прихлебáтель, объѣдáло; || тунея́децъ; || *пройдóха, тёртый калáчъ, тóнкая штýка.

Wyjądrzać, Wyjądrzyć, вынимáть, вы́нуть кóсточки изъ плодóвъ; || * развива́ть, разви́ть, взлагáть, изложúть, изъясня́ть, изъяснúть, истолкóвывать, истолковáть; || распýтывать, распýтать, раскрыва́ть, раскры́ть, развёртывать, развернýть. || **Wyjądrzać się, Wyjądrzyć się**, развива́ться, разви́ться, обнаружúваться; обнаружúться, раскрыва́ться, раскры́ться.

Wyjąkać, пробормотáть, пролепетáть, проговорúть невня́тно.

Wyjarzmiać, Wyjarzmić, снять ярмó.

Wyjaśniać, Wyjaśnić, выясня́ть, вы́яснить, разъясня́ть, разъяснúть, изъясня́ть, изъяснúть, объясня́ть, объяснúть; истолкóвывать, истолковáть; || наводúть, навести́ спрáвку; || проясня́ть, прояснúть, очищáть, очúстить. **Wyjaśnić czoło**, развесели́ться. **To wzrok wyjaśnia**, э́то очищáетъ зрѣ́ніе. **Wyjaśnić sprawę**, объяснúть дѣ́ло. || **Wyjaśniać się, Wyjaśnić się**. проясня́ться, проясни́ваться, прояснúться, свѣтлѣ́ть; || объясня́ться, объясни́ться. *Безлич.* **Wyjaśnia się**, проясня́ется *о нёбѣ*). **Sprawa poczęła się wyjaśniać**, дѣ́ло на́чало объясня́ться.

Wyjaśniacz, Wyjaśniciel, -a, *м.* изъясни́тель, объяснúтель, истолкова́тель.

Wyjaśnianie, Wyjaśnienie, -nia, *ср.* изъясне́ніе, объясне́ніе, спра́вка, истолкова́ніе, поясне́ніе, приведе́ніе въ изъвѣ́стность; || *Хим.* сцѣ́живаніе.

Wyjaśniciełka, -i, *ж.* объяснúтельница, истолкова́тельница.

Wyjątek, -tku, *м.* извлече́ніе, вы́писка, отры́вокъ (*изъ сочине́нія*); || исключе́ніе, изъя́тіе.

Wyjątkowo, въ ви́дѣ исключе́нія.

Wyjątkowy, исключúтельный, осóбенный.

Wyjątrzyć się, *Мед.* вы́гноиться.

Wyjawiać, Wyjawić, заявля́ть, заявúть, объявля́ть, объявúть; || открыва́ть, откры́ть. || **Wyjawiać się, Wyjawić się**, объявля́ться, объявúться; || открыва́ться,

открыться; || сбываться (*о снѣ*). **Nie wszystko się wyjawi, co sen przed oczy stawi,** не всё сбывается, что́ сни́тся.

Wyjąwszy, отъ глаго́ла **Wyjmować,** употребля́ется въ ви́дѣ нарѣ́чія, вм. *кромѣ, за исключе́ніемъ.*

Wyjazd, -u, *м.* вы́ѣздъ, отъѣ́здъ, отбы́тіе, отхо́дъ.

Wyjęcie, *см.* **Wyjmowanie.**

Wyjęczeć, Wyjękać, Wyjęknąć, выканю́чивать, вы́канючить, выпра́шивать, вы́просить, выма́ливать, вы́молить.

Wyjednanie, -nia, *ср.* исхода́тайствованіе, испроше́ніе; || доставле́ніе.

Wyjednywać, Wyjednać, хода́тайствовать, исхода́тайствовать, испра́шивать, испроси́ть; || доста́вить что́-либо кому́.

Wyjednywacz, Wyjednacz, -a, *м.* хода́тай.

Wyjezdne, -ego, *ср.* вре́мя отъѣ́зда, вы́ѣзда. **Na wyjezdném, przy wyjezdném,** при вы́ѣздѣ, на отъѣ́здѣ.

Wyjezdny, отъѣ́здный.

Wyjeżdżać, Wyjechać, выѣзжа́ть, вы́ѣхать, уѣзжа́ть, уѣ́хать. || **Wyjeżdżać, Wyjeździć,** выѣ́зживать, вы́ѣздить (*о ло́шади*), пріуча́ть къ ѣздѣ́ и́ли упря́жкѣ; || объѣзжа́ть, объѣ́здить (*экипа́жъ*).

Wyjeżdżony, вы́ѣзженный.

Wyjmować, Wyjąć, вынима́ть, вы́нуть; || выта́скивать, вы́тащить; || извлека́ть, извле́чь, выпи́сывать, вы́писать; || исключа́ть, исключи́ть. **Wyjąć z kieszeni,** вы́нуть изъ карма́на. **Wyjąć kulę ze strzelby,** вы́тащить пу́лю изъ ружья́. **Wyjąć co z dzieła jakiego,** извле́чь, сдѣ́лать извлече́ніе, вы́писку изъ како́го-нибудь сочине́нія. **Nikogo nie wyjmując,** никого́ не исключа́я. ***Wyjąłeś mi z gęby,** я только-что́ хотѣ́лъ э́то сказа́ть. *Посл.* **Wyjmij oczy z puzdra,** возьми́ глаза́ въ зу́бы, т. е. посмотри́ при́стальнѣе, откро́й глаза́.

Wyjmowanie, -nia, Wyjęcie, -cia, *ср.* вынима́ніе, выта́скиваніе, извлече́ніе; || исключе́ніе.

Wyjrzeć, *см.* **Wyglądać.**

Wyjść, *см.* **Wychodzić.**

Wyjście, *см.* **Wychód.**

Wyka, -i, *ж. Бот.* вы́ка, журавли́ный горо́хъ. **Wyka tyczna,** воню́чее де́рево. **Wyka ptasza,** весе́нній составно́й горо́хъ. **Wyka wonna,** испа́нскія пѣту́шьи головки.

Wykadzać, Wykadzić, оку́ривать, окури́ть (*ко́мнату*).

Wykałać, Wykłówać, Wykłóć, выка́лывать, вы́колоть, прока́лывать, проколо́ть. || * **Wykłóć kogo zkąd,** вы́тѣснить кого́-либо отку́да. || **Wykałać się, Wykłówać się,** выка́лываться, прока́лываться; || *высо́вываться, обнару́живаться; || вылупа́ться изъ яйца́ (*о птенца́хъ*), лу́чше: **Wykluwać się,** *см.* э́то сло́во.

Wykapać, Wykapnąć, Wykanąć, ка́пать, ка́пнуть, нака́пать, сочи́ться, па́дать ка́пля по ка́плѣ; || переста́ть ка́пать.

Wykąpać, вы́купать, искупа́ть. || **Wykąpać się,** вы́купаться.

Wykapany, похо́жій какъ двѣ ка́пли воды.

Wykapłonić, каплу́нить, кла́сть (*пѣтуха́*).

Wykapturzać, Wykapturzyć, разстрига́ть, разстри́чь, лиша́ть, лиши́ть мона́шества. || **Wykapturzać się, Wykapturzyć się,** разстрига́ться, разстри́чься, вы́дти изъ мона́шества.

Wykarbować, зазубри́ть, нарѣ́зать, насѣ́чь зубцы́.

Wykarmiać, Wykarmić, выка́рмливать, вы́кормить, отка́рмливать, откорми́ть. **Wykarmić piersią (dziecko),** вы́кормить гру́дью (*младе́нца*). **Wykarmić wieprza,** откорми́ть бо́рова.

Wykaszlać, Wykaszleć, выха́ркивать, вы́харкать, вы́харкнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wykaz, -u, *м.* перечисле́ніе, исчисле́ніе, пе́репись; || спи́сокъ; || табли́ца; || изложе́ніе; || указа́тель; || вѣ́домость; || ро́спись, росписа́ніе; || та́бель. || **Wykaz podręczny,** насто́льный рее́стръ. **Wykazy odbywanych spowiedzi,** исповѣ́дные спи́ски.

Wykazywać, Wykazać, дока́зывать, доказа́ть, обнару́живать, обнару́жить, выводи́ть, вы́вести нару́жу, ока́зывать, оказа́ть, пока́зывать, показа́ть, выставля́ть, вы́ставить, представля́ть, предста́вить; || излага́ть, изложи́ть; || исчисля́ть, исчи́слить.

Wykichywać, Wykichać, Wykichnąć, вычи́хивать, вы́чихать, вы́чихнуть. || **Wykichać się,** начиха́ться; || *вы́свободиться, изба́виться (*отъ чего́-либо*).

Wykiełzać, Wykiełznać, Wykiełznąć, Wychełzać, Wychełznąć, разну́здывать, разнузда́ть. || **Wykiełzać się, Wykiełznąć się,** разну́здываться, разнузда́ться; || *распу́тствовать, вести́ распу́тную жизнь; || *напуска́ться, напусти́ться, броса́ться, бро́ситься, напада́ть, напа́сть.

Wykierować, Wykierować się, *см.* **Kierować.**

Wykipiać, Wykipieć, выкипа́ть, вы́кипѣть.

Wykład, -u, *м.* выкла́дываніе, выставле́ніе; || изложе́ніе, разска́зъ; || толкова́ніе, истолкова́ніе, изъясне́ніе, объясне́ніе; || *Юрид.* показа́ніе; || спо́собъ, о́бразъ выраже́нія; || преподава́ніе (*нау́ки*); || докла́дъ, представле́ніе. **Wykład nauki chrześciańskiéj,** изложе́ніе христіа́нскаго уче́нія. **Wykład słów,** словопроизведе́ніе. **Wykład snów,** истолкова́ніе сновъ.

Wykładać, Wyłożyć, выкла́дывать, вы́ложить, выставля́ть, вы́ставить; || толкова́ть, истолкова́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, обьясня́ть, объясни́ть; || преподава́ть, излага́ть (*нау́ку*); || **Wykładać konie,** откла́дывать, выпряга́ть лошаде́й; || **Wy-**

kładać pieniądze, дава́ть, изде́рживать де́ньги; || **Wykładać wszystkie staranie, употребля́ть всѣ уси́лія, всѣ стара́нія.**

Wykładacz, -a, *м.* истолкова́тель, объясни́тель, толкова́тель, комментаторъ; || *Стар.* **толко́вникъ**, перево́дчикъ.

Wykładanie, Wyłożenie, -nia, *ср.* выставле́ніе, вы́ставка; || расположе́ніе; || изложе́ніе, истолкова́ніе; || вы́кладка; || усти́лка (*поло́въ и проч.*), обложе́ніе.

Wykładany, накладно́й, набо́рный.

Wykładnik, -a, *м. Мат.* **показа́тель, экспоне́нтъ.**

Wykładny, я́сный, вня́тный, вразуми́тельный, удобопоня́тный.

Wyklajstrować, намазать кле́емъ.

Wykłamać, добиться чего́-либо посре́дствомъ лжи; || **Wykłamać się,** отолга́ться, **отговори́ться** ло́жью, вы́дти изъ затрудне́нія.

Wyklarować, очи́стить, клерова́ть.

Wyklecić, спа́костить, испо́ртить, изга́дить.

Wyklęcie, -cia, *ср.* проклина́ніе, прокля́тіе.

Wyklęczeć, вы́стоять на коле́нахъ; || **Wyklękać, Wyklęknąć,** вы́просить, вы́молить, стоя́ на коле́нахъ.

Wyklejać, Wyklеić, выкле́ивать, вы́клеить, оклеи́вать, оклеи́ть.

Wyklektać, Wyklekotać, выболтать, проболта́ться.

Wyklepać, укола́чивать. убива́ть; || клепа́ть, заклепа́ть; || * вы́болтать, проболта́ться, проговори́ться.

Wyklęsło, *см.* **Wypukło.**

Wyklęsłość, *см.* **Wypukłość.**

Wyklęsły, *см.* **Wypukły.**

Wyklęty, про́клятый; || **отлучённый** отъ це́ркви.

Wyklinać, Wykląć, проклина́ть, прокля́сть; || **отлуча́ть,** отлучи́ть отъ це́ркви.

Wykłóć, *см.* **Wykałać.**

Wykłosić się, вы́колоситься, **покры́ться** коло́сьями.

Wykluć się, *см.* **Wykluwać się.**

Wykluczać, Wykluczyć, *Стар.* **исключа́ть, исключи́ть.**

Wykluwać się, Wykluć się, выкле́ваться, вы́клеваться, вы́клюнуться, вылупля́ться, вы́лупиться (*изъ яйца*).

Wyknąć, привыка́ть, свыка́ться, **пріуча́ться.**

Wykołatać, Wykołatywać, вы́колотить, выколачивать, вы́бить, выбивать; || **Wykołatać kogo zkąd,** вытѣснить, вы́гнать кого́-либо отку́да; || * **Wykołatać co na kim,** насильно вы́молить, вы́просить, вы́нудить; || **Wykołatać się,** выбива́ться, вы́биться, освобожда́ться, освободи́ться съ трудо́мъ, **вывёртываться,** вы́вернуться.

Wykoleić się, сойти́ съ ре́льсовъ, вы́дти изъ колеи́.

Wykonać, *см.* **Wykonywać**

Wykonalność, -ści, *ж.* **исполни́тельность,** приведе́ніе въ де́йствіе.

Wykonalny, удо́бо-исполни́мый, исполни́тельный.

Wykonanie, *см.* **Wykonywanie.**

Wykonawca, -y, Wykonywacz, -a, *м.* **исполни́тель. Wykonawca testamentu,** душеприка́щикъ.

Wykonawczy, исполни́тельный.

Wykonawstwo, -a, *ср.* **исполни́тельность.**

Wykoncypować, вы́думать, приду́мать, вы́мыслить, изобрѣсть.

Wykończać, Wykończyć, ока́нчивать, око́нчить, дока́нчивать, докончить, довершать, **довершить, отдѣлывать, отдѣлать.**

Wykończenie, -nia, *ср.* **оконча́тельная** отдѣлка, обрабо́тка; || **довершéніе, доведéніе до конца́.**

Wykończony, око́нченный, довершённый, отдѣланный.

Wykonterfetować, Wykonterfektować, изобрази́ть, представи́ть, описа́ть.

Wykonywać, Wykonać, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, совершать, **соверши́ть;** || *Стар.* **пребыва́ть, находи́ться** гдѣ-либо.

Wykonywanie, Wykonanie, -nia, *ср.* **исполне́ніе,** выполне́ніе, отбыва́ніе, совершеніе, **оконча́ніе. Wykonanie przysięgi,** приво́дъ къ прися́гѣ.

Wykopywać, Wykopać, выка́пывать, вы́копать, вырыва́ть, вы́рыть.

Wykorzeniać, Wykorzenić, искореня́ть, искорени́ть, истребля́ть, **истреби́ть.**

Wykosić, вы́косить, скоси́ть.

Wykoślawić, *см.* **Koślawić.**

Wykować, *см.* **Wykuć.**

Wykpić, *см.* **Krpić.**

Wykpić co od kogo, вы́манить что́-либо отъ кого́ обма́номъ, надуть, обману́ть; || **Wykpić się,** отбоя́риться, **уклони́ться** отъ чего́-либо ло́вкими **увёртками** и́ли шу́тками.

Wykraczać, Wykroczyć, преступа́ть, преступи́ть, наруша́ть, нару́шить, **не исполня́ть,** не испо́лнить; || переступа́ть, переступи́ть; || погрѣша́ть, погрѣши́ть, провиня́ться, провини́ться, проступа́ться, проступи́ться, ошиба́ться, ошиби́ться; || **Wykraczyć, Wykroczyć,** раскара́чить, раздви́нуть ноги вровнь. **Wykroczyć nogi cyrkla,** раздви́нуть ци́ркуль. **Wykroczyć z granic powinności,** измѣни́ть своему́ до́лгу, нару́шить свой долгъ. **Ciężko wykroczyć,** соверши́ть, учини́ть тя́жкое преступле́ніе.

Wykraczający, преступа́ющій, нарушающій.

Wykradać, Wykraść, выкра́дывать, вы́красть; || похища́ть, похити́ть; || уноси́ть, унести́, увози́ть, увезти́; || отнима́ть, отня́ть, захва́тывать, захвати́ть; ||

Wykradać się, Wykraść się, выкра́дываться, вы́красться, уходи́ть, уйдти́ тайко́мъ.

Wykradanie, -nia, *ср.* **выкра́дываніе,** похище́ніе, увезе́ніе.

Wykrawać, Wykrajać, Wykroić, выкра́ивать, вы́кроить, вырѣзывать, вырѣзать.

Wykrawek, -wka, *м.* вы́рѣзка, кро́йка; || **выкройка;** || обрѣ́зокъ, отрѣ́зокъ.

Wykręcać, Wykręcić, вывёртывать, вы́вернуть, вывинчивать, вы́винтить, выворáчивать, вы́воротить; || **Wykręcić nabój ze strzelby,** разряди́ть ружьё. **Wykręcać bieliznę,** выжимать бѣлье́. **Wykręcać czém, размáхивать чѣмъ-либо. Wykręcić, przekręcić wyraz,** извратить, исказить смыслъ сло́ва, перевинáчить сло́во. **Wykręcić sprawę,** перевернýть, испóртить дѣ́ло; || **Wykręcać się, Wykręcić się,** вывёртываться, вы́вернуться, вертѣ́ться, изворáчиваться изворотúться; || развёртываться, развернýться. **Koń skacze a wykręca się,** ло́шадь скáчетъ и верти́тся. **Wykręcił się jak ptaszek z rąk,** вы́скользнулъ какъ пти́чка изъ рукъ. **Wykręcił się z kłopotu,** вы́вернулся изъ затрудне́ній.

Wykreślać, Wykreślić, вычёркивать, вы́чертить, дѣ́лать черты́; || вычёркивать, вы́черкнуть, зачёркивать, зачеркнýть (*страницу*).

Wykreślenie, -nia, *ср.* **вычёркиваніе,** пома́вка, исключе́ніе.

Wykręt, -u, *м.* увёртка, отговóрка, улóвка; || *Хир.* пу́левые щипцы́; || пыжóвникъ, разря́дникъ (*для разряженія ружья*).

Wykrętacz, Wykrętarz, -a, *м.* суты́га, крючкотвóрецъ, крючкóкъ; || лукáвецъ, хитрецъ.

Wykrętarski, Wykrętny, увёртливый, изворóтливый, крючковáтый; || лукáвый, хи́трый.

Wykrętarstwo, -a, *ср.* увёртливость, изворóтливость, крючкотвóрство.

Wykroczenie, -nia, *ср.* просту́покъ, погрѣ́шность; || наруше́ніе (*закона*).

Wykroczyć, провини́ться.

Wykroić, *см.* **Wykrawać.**

Wykrój, -oju, *м.* вы́емка, вы́рѣзка и кройка.

Wykrok, -u, *м.* просту́покъ, погрѣ́шность.

Wykrot, -u, *м.* поворóтъ **въ сторóну;** || дéрево повáленное бýрею.

Wykruszać, Wykruszyć, выкрóшивать, вы́крошить; || выбивáть, вы́бить, слáмывать, слóмать; || *Агр.* **Wykruszać kłosy,** выбивáть зёрна; || **Wykruszyć ząb,** слóмать зубъ; || **Wykruszać się,** ломáться, слóматься, крóшиться, вы́крошиться; || осыпáться, осы́паться.

Wykrycie, -cia, *ср.* **раскры́тіе, откры́тіе,** обнарýженіе.

Wykrywać, Wykryć, раскрывáть, раскры́ть.

Wykrzesać, высѣкáть, вы́сѣчь (*огонь изъ кремня*); || *отéсывать, отесáть, вышколить, образовáть; || * **Wykrzesać się,** отесáться, вышколиться, образовáться.

Wykrztusić, вы́харкать, откáшлянуть.

Wykrzyczeć, провозгласи́ть, объяви́ть, возвѣсти́ть во всеуслы́шаніе; || **Wykrzyczeć kogo,** накричáть **на** кого́, распуши́ть, разбранúть кого́; || **Wykrzyczeć kogo zkąd,** прогнáть кого́ крúкомъ; || **Wykrzyczeć co,** добúться чего́-либо крúкомъ; || **Wykrzyczeć się,** накричáться.

Wykrzyk, -u, *м.* восклица́ніе, во́згласъ.

Wykrzykiwać, Wykrzykać, Wykrzyknąć, восклица́ть, взывáть громогла́сно, крича́ть гро́мко, вопи́ть.

Wykrzyknik, -a, *м. Грам.* **междоме́тіе;** || **восклица́ніе, знакъ восклица́нія**

Wykrzywiać, Wykrzywić, искривля́ть, искриви́ть; || сгиба́ть, согну́ть, коро́бить, скоро́бить, покоро́бить. **Wykrzywić trzewik,** стоптáть башмáкъ. **Wykrzywić gębę, скóрчить грима́су.** || **Wykrzywiać się,** кривля́ться, искривля́ться, крúвиться; || сгиба́ться, изгиба́ться, коро́биться, скрючиваться, сгóрбливаться.

Wyksiężyć, *см.* **Wyświęcić;** || **разстри́чь, лишúть священства;** || **Wyksiężyć się, поступи́ть во священники.**

Wyksykać, Wyksyknąć, освúстывать, освистáть, ошúкать.

Wykształcenie, *см.* **Kształcenie.**

Wykształcić, Wykształcić się, *см.* **Kształcić.**

Wykuwać, Wykuć, Wykować, выкóвывать, вы́ковать; || вырубáть, вы́рубить, высѣкáть, высѣчь, выдáлбливать, вы́долбить, вырѣзывать, вы́рѣзать.

Wykup, -u, *м.* **Wykupno, -a,** *ср.* **вы́куп.**

Wykupiciel, -a, *м.* вы́купщикъ, выкупáтель; || *искупúтель, избавúтель, спасúтель.

Wykupne, -ego, *ср.* **выкупны́я дéньги, вы́куп.**

Wykupny, Wykupowy, выкупно́й, выкупáемый, искупáемый.

Wykupywać, Wykupować, Wykupić, выкупáть, вы́купить, искупáть, искупúть; || выручáть, вы́ручить; || избавля́ть, избáвить.

Wykurować, wyleczyć, naleczyć, uleczyć.

Wykurzać, Wykurzyć, выкýривать, вы́курить; || окýривать, окурúть, накýривать, накурúть. **Wykurzyć pszczoły z ula,** вы́курить пчёлъ изъ у́лья. **Wykurzyć lisa z nory,** вы́курить лисúцу изъ ей норовúща; || * **Wykurzyć kogo,** вы́жить, вы́турить, вытѣсни́ть, вы́гнать.

Wykusz, -u, *м. Стар.* крыльцó (*дóма*).

Wykwalifikowany, приготóвленный, обучённый, аттестóванный.

Wykwint, -u, *м.* изы

дѣ́нность, жема́нство ; || причу́дливость, прихотли́вость.

Wykwintnie, изы́сканно, утончённо; || причу́дливо, прихотли́во.

Wykwintniś, -sia, *м.* причу́дникъ. прихотни́къ.

Wykwintność, -sci, *ж. см.* **Wykwint.**

Wykwintny, изы́сканный, принуждённый, жема́нный ; || причу́дливый, прихотли́вый.

Wykwintować (w czém), быть изы́сканнымъ, преувели́чивать.

Wykwitować, дать роспи́ску, квита́нцію ; || * **Wykwitować kogo z czego,** обобра́ть, огра́бить, отня́ть у кого что́-либо, лиши́ть чего́-либо. || **Wykwitować się,** расквита́ться, разсчита́ться, расплати́ться.

Wylać, *см.* **Wylewać.**

Wyląc się, Wylęknąć się, испуга́ться.

Wyłączać, Wyłączyć, исключа́ть, исключи́ть, выключа́ть, вы́ключить ; || отлуча́ть, отлучи́ть (*отъ це́ркви*); || **Wyłączać się,** устраня́ться, устрани́ть себя́.

Wyłączanie, Wyłączenie, -nia, *ср.* исключе́ніе, изъя́тіе; || устране́ніе; || **Wyłączenie sądu,** отво́дъ суда́. **Wyłaczenie sędziów,** отво́дъ, устране́ніе суде́й.

Wyłącznie, исключи́тельно.

Wyłączność, -ści, *ж.* исключи́тельность. особенность.

Wyłączny, исключи́тельный, особенный.

Wyładować, *см.* **Ładować.**

Wylądować, *см.* **Lądować.**

Wylądz, *см.* **Wylęgać.**

Wyląg, -u, *м.* высе́дъ (*птенцо́въ*).

Wyłajać, *см.* **Łajać.**

Wyłam, *см.* **Wyłom.**

Wyłamywać, Wyłamać (*Стар.* **Wyłamować, Wyłomić**), выла́мывать, вы́ломать, сла́мывать, слома́ть, разбива́ть, разби́ть, выбива́ть, вы́бить, разрыва́ть, разорва́ть, растогра́ть, раста́ргнуть. **Wyłamać ząb,** слома́ть зубъ. **Wyłamać cegłę z muru,** вы́ломать кирпи́чъ изъ стѣны́. **Wyłamać dom,** разлома́ть домъ. **Choroba go wyłamała,** болѣзнь разлома́ла его́. || **Wyłamywać się,** лома́ться, выла́мываться, вы́ломаться, сла́мываться, слома́ться ; || ослу́шиваться, ослу́шаться, не повинова́ться ; || * освобожда́ться, освободи́ться, отторга́ться, отто́ргнуться, отклоня́ться, отклони́ться, отдаля́ться, отдали́ться, отрыва́ться, оторва́ться, разрыва́ться, разорва́ться, расторга́ться, раста́ргнуться. **Wyłamać się z więzienia,** уйти́, убѣжа́ть изъ тюрьмы́. **Wyłamać się z posłuszeństwa,** ослу́шаться, не повинова́ться.

Wyłamywanie, Wyłamanie, -nia, *ср.* разла́мываніе, взла́мываніе, разбива́ніе; || **Wyłamanie,** взломъ.

Wylany, вы́литый; || * **Wylany dla kogo,** пре́данный кому́-либо. **Wylany na co,** христра́стный къ чему́-либо.

Wyłatać, зачини́ть запла́тами, запла-

ти́ть; || ***Wyłatać komu skórę, grzbiet, boki,** отвала́ть кому́ бока́, отколоти́ть, отдра́ть.

Wylatywać, Wylatać, Wylecieć, вылета́ть, вы́лететь, улета́ть, улете́ть; || вырыва́ться, вы́рваться, выска́льзывать, вы́скользнуть. **Wylecieć przez okno,** вы́лететь въ окно́.* **Wylecieć z domu na ulicę,** вы́бѣжать и́зъ дому на у́лицу. **Wylatać w górę,** взлета́ть на высоту́.

Wyławiać, Wyłowić, выла́вливать, вы́ловить.

Wyłazić, Wyleźć, вылѣза́ть, вы́лѣзть: || па́дать, выпада́ть, вы́пасть (*о волосáхъ*), линя́ть, вы́линять (*о ше́рсти*); || * выходи́ть съ трудо́мъ, выпу́тываться вывёртываться (*изъ бѣды*), вы́карабкаться (*изъ гря́зи*).

Wylecić, *см.* **Wyletniać.**

Wylecieć, *см.* **Wylatać.**

Wyleczyć, вы́лѣчить, излѣчи́ть. изцѣли́ть.

Wylegać, Wyleżeć, вали́ться, пова́ли́ться, наклоня́ться, наклони́ться, ложи́ться, лечь ; || **Wyleżeć,** слежа́ться, слега́ться, сбива́ться (*о мукѣ, о сѣнѣ и т. п.*); || вы́лежать, пролежа́ть не́которое вре́мя (*въ болѣзни*) ; || вылежать. пріобрѣсть, ничего́ не дѣлая. || **Wylegać się, Wyleżeć się,** вылёживаться, вы́лежаться, отдыха́ть, лежа́ть после́ уста́лости, и́ли во вре́мя боле́зни ; || вылёживаться, вы́лежаться, поспѣвать вы́лежавшись (*о плода́хъ*).

Wylęgać, Wylądz, высиживать, вы́сидѣть на я́йцахъ (*о пти́цахъ*). || **Wylęgać się, Wylądz się,** вылупля́ться, вылупа́ться, вы́лупиться, выходи́ть изъ я́йца.

Wylęganie, -nia, *ср.* сидѣніе на я́йцахъ, наси́живаніе, вы́сидѣ (*о пти́цахъ*).

Wylęganiec, -ńca, *м. Неуп.* незаконнорождённый.

Wylegitymować się, предста́вить зако́ныя доказа́тельства.

Wylegitymowany, при́знанный зако́нным въ утверждённый въ свои́хъ права́хъ.

Wylęknąć się, *см.* **Wyląc się.**

Wylepiać, Wylepić, облѣпи́ть, обма́зать; || * **Wylepić oczy,** вы́пучить, вы́пялить, вытаращить глаза́.

Wyletniać, Wylecać, (*Стар.* **Wylicać**), **Wyletnić, Wylecić** (*Стар.* **Wylicić**), не мно́го подогрѣть, сдѣлать тепловатымъ. || **Wyletniać się, Wyletnić się,** подогрѣться, сдѣлаться тепловатымъ, потеплѣть.

Wylew, -u, *м.* разли́тіе; || разли́въ, (*рѣки*), наводне́ніе, полово́діе, поёмъ. **Wylew i odlew morza,** морско́й прили́въ и отли́въ ; || * вторже́ніе, напли́въ, наше́ствіе, нападе́ніе.

Wylewać, Wylać, проливать, разлива́ть, выливать, вы́лить ; || наводня́ть, затопля́ть ; || * **Wylewać duszę,** испуска́ть духъ, конча́ться, умира́ть; || * **Wylewać serce,** открывать сердце. **Wylewać**

uczucie, изливáть выражáть чýвство. **Wylewać gniew,** изливáть гнѣвъ. || **Wylewać się, Wylać się,** выливáться; || разливáться, наводнúть, затопля́ть; || * изливáться, открывáться; || * вторга́ться, врывáться.

Wylewny, поёмный, водопóльный, разливáющійся.

Wyleżały, вы́лежалый, лежáлый; || устоя́лый, устоя́вшійся. **Wyleżałe wino,** устоя́вшееся, стáрое вúно.

Wyleżć, *см.* **Wyłazić.**

Wyleżeć, *см.* **Wyiegać.**

Wyłgać, вы́лгать, прiобрѣсть лóжью. || **Wyłgać się, отолга́ться,** отговори́ться лóжью.

Wylichwić, нажúть лихоúмствомъ.

Wyliczać, Wyliczyć, вычисля́ть, вы́числить, исчисля́ть, исчúслить; || отсчúтывать, отсчитáть (*дéньги*); || подрóбно раскáзывать; || **Wyliczyć się,** дáть отчётъ.

Wyliczanie, Wyliczenie, -nia, *ср.* вычисле́нie, исчисле́нie, сочте́нie; || перечисле́нie, пéрепись; || смéта, примéрный расчётъ.

Wylina, -y, *ж.* линовúще, змѣúный спускъ, шкýра, кóжа (*съ живóтныхъ*).

Wylinić się, Wylinieć, вы́линять, сбро́сить, скúнуть съ себя́ кóжу (*о змѣѣ*).

Wylizywać, Wylizać, выли́зывать, вы́лизать. || **Wylizać się,** выли́зываться.

Wyłknąć, *см.* **Wyłykać.**

Wyłoga, -i, *ж.* отворóтъ, ла́цканъ (*у плáтья*).

Wyłoić, смáзать сáломъ.

Wyłom, Wyłam, -u, *м.* проло́мъ, брешъ; || *Горн.* взорва́нie пóрохомъ скалы́.

Wyłosować, выбалотировать, вы́нуть въ тиражъ; || и́збранный по жрéбію.

Wyłosowany, выбалотиро́ванный, вы́недшій въ тиражъ.

Wyłot, -u, *м.* вы́летъ (*птицъ*); || свобóдный вы́ходъ, ýстье, отвéрзтіе; || жерлó, дýло (*пýшки*); || откидно́й рукавъ (*въ старинной пóльской одéждѣ*). || **Na wylot,** навы́летъ, насквóзь; || *Горн.* **Wyłot pieca,** колóшникъ, колóша, верхъ, засы́пъ.

Wyłowić, *см.* Wyławiać.

Wyłożenie, -nia, *ср. см.* **Wykładanie.**

Wyłożyć, *см.* **Wykładać.**

Wyludniać, Wyludnić, опустошáть, опустошúть, обезлю́дить, обезнарóдить.

Wyłudzać, Wyłudzić, выма́нивать, вы́манить, добúваться, добúться прóсками. **Wyłudzić sekret,** вы́вѣдать та́йну. || **Wyłudzać się,** лóвко вывёртываться изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ, отдѣлываться, отбоя́риваться, уклоня́ться лóвкими увёртками.

Wyłup, -u, *м.* вылупле́нie; || *Бот.* повили́ка, повили́ца (*расте́нie*).

Wyłupek, -pka, *м.* спѣлый орѣхъ самъ собóю вылущившійся.

Wyłupiać, Wyłupić, Wyłupywać, лущúть, вы́лущить (*горóхъ, орѣхи*); || вырывáть, вы́рвать, видира́ть, вы́драть; || * **Wyłupiać co z kogo, na kim, od kogo,** сдира́ть, обдира́ть, обира́ть; || вы́ла́мывать, вы́ломить, выбивáть, вы́бить; || вы́таращить, вы́лупить (*глазá*); || ***Wyłupić kogo,** отвали́ть, отколотúть.

Wyłuszczać, Wyłuszczyć, вылущáть, вылущить, снимáть шелухý, лýску; || ***Wyłuszczać oczy,** выпу́чивать, пя́лить, таращить глазá; || *излага́ть, объясня́ть, изъяснúть, разъясня́ть, истолкóвывать.

Wyłuszczenie, -nia, *ср.* шелушéнie; || *изложéнie, истолкованіе.

Wylutrować, *см.* **Lutrować.**

Wyłykać, Wyłyknąć, Wyłknąć, вы́хлёбывать, вы́хлебать; || выпúвать, вы́пить всё до днá, осушúть (*бутылку*).

Wyłysić, оголúть, обрúть гóлову, сдѣлать лы́сымъ, лишúть волóсъ.

Wyłysieć, облысéть, оплешивéть.

Wymacać, Wymacywać, ощýпать, ощýпывать, обшáрить, обшáривать; || доиска́ться, доискиваться, разнюхать, разнюхивать; || испыта́ть, испы́тывать, вывѣдать, вывѣдывать.

Wymacerować, вымочить, размягчúть; || *отдубáсить, отколотúть, отвалúть бока́.

Wymachać, вы́швырнуть, вы́бросить. || **Wymachać się,** уста́ть, утомúться, вы́биться изъ силъ

Wymachlować, вы́манить, обману́ть, смошéнничать, сплутовáть.

Wymącić, смѣша́ть, взболта́ть (*жúдкость*); || *распу́тать, разъясни́ть.

Wymaczać, вымáкивать, макáя въ жúдкость всю её истрáчивать; || **Wymoczyć,** вы́мочить, намочúть, замочúть.

Wymądrzeć, поумнѣть.

Wymagać, Wymódz, Wymóc, трéбовать, потрéбовать, вымогáть, исторгáть, исто́ргнуть; || вынужда́ть, вынудить.

Wymagalny, трéбуемый, подлежáщій уплáтѣ.

Wymaganie, -nia, *ср.* трéбованіе.

Wymakać, Wymoknąć, Wymoc, вымокáть, вы́мокнуть, вымáчиваться, вымочиться

Wymalować, написáть (*крáсками*); || вы́красить, намалевáть, расписáть **Wymalować portret,** написáть портрéтъ. **Wymalować pokój,** вы́красить кóмнату.

Wymamić, *см.* **Wyłudzić.**

Wymarcie, -cia, *ср.* вымира́нie; || пресѣчéнie, вы́моръ (*рóда*).

Wymarły, вымéрлый (*родъ*).

Wymarmurować, Wymarmurzyć, вы́ложить мрáморомъ; || вы́красить подъ мра́моръ.

Wymarsz, -u, *м. Воен.* похóдъ.

Wymarszczać, расправля́ть, расправи́ть морщúны; || мóрщить.

Wymarzać (произноси́тся **Wymar-zać**), **Wymarznąć** (**Wymar-znąć**), вымерза́ть, вымéрзнуть.

Wymarzyć, вы́думать, вообрази́ть себѣ, создáть въ мечтáхъ.

Wymaszerować, выступúть въ похóдъ,

Wymatać (co na kim), вы́манить, вы́нудить.

Wymawiać, Wymówić, произноси́ть, выгова́ривать; || вы́сказать; || **Wymawiać kogo**, извиня́ть, опра́вдывать; || **Wymawiać komu co**, упрека́ть, укоря́ть, кори́ть, попрека́ть (*кого́ въ чёмъ*); || **Wymówić komu służbę**, отказа́ться служи́ть у кого́; || **Wymówić sobie co**, выгова́ривать для себя́ что́-либо, усло́виться, договори́ться. || **Wymawiać się, Wymówić się**, произноси́ться. **Ten wyraz tak się wymawia**, э́то сло́во произно́сится. || Прогова́ривать, проговори́ться, вы́болтать, проболта́ться; || наговори́ться вдо́воль; || отгова́риваться; || отрека́ться, отка́зываться отъ свои́хъ словъ; || извиня́ться, опра́вдываться.

Wymazać, Wymazywać, вы́марать, выма́рывать, вы́черкнуть, вычёркивать; || исключи́ть, исключа́ть.

Wymazanie, -nia, *ср.* исключе́ніе, уничтоже́ніе, выма́рываніе, вычёркиваніе.

Wymęczyć, изму́чить; || вы́мучить, вы́нудить, исто́ргнуть.

Wymiana, -y, *ж.* означе́ніе, указа́ніе; || мѣ́на, обмѣ́нъ, размѣ́нъ, промѣ́нъ; || замѣ́на (*одного́ предме́та други́мъ*); || **Wymiana zwrotna**, река́мбіо. **Kassa wymiany**, размѣ́нная ка́сса.

Wymiar, -u, *м.* размѣ́ръ, мѣ́ряніе, измѣре́ніе, вымѣ́риваніе; || межева́ніе, землемѣ́ріе; || мѣ́ра, предѣ́лъ, грани́ца въ чёмъ-нибудь; || **Wymiar młyński**, помо́лъ, пла́та за помо́лъ; || раздѣ́лъ, распредѣле́ніе, раскла́дка; || **Wymiar sprawiedliwości**, отправле́ніе правосу́дія, судъ и распра́ва. **Wymiar kary**, опредѣле́ніе наказа́нія. || *Мат.* **Wymiar** *или* **Stopień zrównania**, сте́пень уравне́нія.

Wymiarkować, разсчита́ть, взвѣ́сить, обду́мать, сообрази́ть.

Wymiatać, Wymieść, вымета́ть, вы́месть.

Wymię, -mienia, *ср.* вы́мя.

Wymieciny, -cin, *мн.* соръ, сметьё, *см.* **Śmiecie**.

Wymiełek, -łku, *м.* пла́та за помо́лъ (*хлѣба*).

Wymieniać, Wymienić, называ́ть, назвать, именова́ть, наименова́ть; || вымѣ́нивать, вы́мѣнить, промѣ́нивать, промѣня́ть.

Wymienienie, -nia, *ср.* наименова́ніе; || обозначе́ніе, означе́ніе.

Wymienne, -ego, *ср.* промѣ́нное, пла́та за промѣ́нъ де́негъ.

Wymienny, мѣново́й, вымѣ́ниваемый, промѣ́нный.

Wymierać, Wymrzeć, вымира́ть, вы́мереть; || **Wymrzeć głód**, проголода́ться, вы́терпѣть го́лодъ.

Wymierny, измѣря́емый.

Wymierzać, Wymierzyć, измѣря́ть, измѣ́рить, вымѣря́ть, вымѣ́ривать, вы́мѣрить; || **Wymierzyć, na cel wziąść**, прицѣ́литься, мѣ́тить во что́; || опредѣля́ть, опредѣли́ть, назнача́ть, назна́чить; || ***Wymierzyć kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить; || **Wymierzać sprawiedliwość**, отправля́ть правосу́діе. || **Wymierzać się, Wymierzyć się (z czego)**, отдава́ть, отда́ть отчётъ; || извиня́ться, опра́вдываться, стара́ться доказа́ть свою́ правоту́.

Wymierzanie, Wymierzenie, -nia, *ср.* измѣре́ніе; || прицѣ́ливаніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе; || **Wymierzanie kar**, наложе́ніе наказа́ній.

Wymieszać, вы́мѣшать, размѣша́ть.

Wymieszkać, прожи́ть, пробы́ть, находи́ться гдѣ́-либо нѣ́которое вре́мя.

Wymijać, Wyminąć, минова́ть, мину́ть, проходи́ть ми́мо, оставля́ть что́-либо въ сторонѣ́, обходи́ть; || проходи́ть, протека́ть, минова́ть (*о врёмени*) || **Wymijać kogo, co**, избѣга́ть кого́, чего́, уклоня́ться, сторони́ться, отъ кого́, отъ чего́.

Wymilczeć, отмолча́ться, молча́ніемъ дости́чь чего́-либо.

Wymiot, -u, *м.* изверже́ніе (*волка́на*); || харко́тина; || испражне́ніе, калъ, помётъ; || *обо́ръ, обо́рышъ, бракъ, дрянь; || вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ; || **Wymioty, -ów**, *мн.* рво́та, блева́ніе.

Wymisić, *см.* **Wymniszać**.

Wymknąć, *см.* **Wymykać**.

Wymłacać, Wymłócić, вымола́чивать, вы́молотить; || ***Wymłócić kogo**, отваля́ть кому́ бока́, поколоти́ть, отду́ть.

Wymłocek, -cku, *м.* молоче́ніе, молотьба́ (*хлѣба*).

Wymłot, -u, *м.* у́молотъ.

Wymniszyć, вы́холостить, оскопи́ть; || разстри́чь мона́ха, лиши́ть мона́шескато зва́нія.

Wymoczek, -czka, *м.* нали́вочное живо́тное, наливня́къ, инфузо́рія.

Wymoczyć, *см.* **Wymaczać**.

Wymodlić, вы́молить. || **Wymodlić się**, до́лго моли́ться, намоли́ться.

Wymódz, Wymóc, *см.* **Wymagać**.

Wymordować, изби́ть, переби́ть, перерѣ́зать, передуши́ть.

Wymorzyć (głodem), замори́ть, вы́морить го́лодомъ.

Wymotać, Wymotywać, распу́тать, распу́тывать; || * разъясни́ть, объясни́ть, растолкова́ть.

Wymowa, -y, *ж.* вы́говоръ, произноше́ніе; || краснорѣ́чіе, витійство.

Wymówca, -y, *м.* витія, ора́торъ.

Wymówić, *см.* **Wymawiać**.

Wymówienie się, -nia się, *ср.* извине́ніе, оправда́ніе себя́, отгово́рка; || отрече́ніе отъ чего́-либо, неприня́тіе чего́-либо.

Wymówka, -i, *ж.* о́тгово́рка увёртка, уло́вка; || упрёкъ, уко́ръ, вы́говоръ.

Wymownie, краснорѣчи́во.

Wymowność, -ści, *ж.* краснорѣ́чіе, вы-

тійство; || говорли́вость, словоохо́тность, разгово́рчивость.

Wymowny, краснорѣчи́вый, витіева́тый; || *выразительный.

Wymrozić, перемороз́ить, заморо́зить.

Wymruczeć, пробормота́ть.

Wymulać, Wymulić, подмыва́ть, подмы́ть, подка́пывать, подкопа́ть, подрыва́ть, подорва́ть, прорыва́ть, прорыть.

Wymurować, выстроить изъ ка́мня, изъ кирпича́, вы́весть стѣну. **Wymurować dom**, постро́ить ка́менный домъ.

Wymus, -u, *м.* принужде́ніе, вынужде́ніе, принево́ливаніе, вымога́тельство.

Wymuszać, Wymusić, принужда́ть, прину́дить, вынужда́ть, вынудить, принево́ливать, принево́лить.

Wymuszenie, -nia, *ср.* принужде́нность, жема́нство, натя́нутость, напы́щенность; || вынужде́ніе, понужде́ніе.

Wymuszony, принужде́нный, натя́нутый, жема́нный, неестественный, напыщенный.

Wymyć, *см.* **Wymywać**.

Wymydlić, намы́лить.

Wymykać, Wymknąć, вытаскивать, вы́тащить, высо́вывать, вы́сунуть, вырыва́ть, вы́рвать, похища́ть, похи́тить. || **Wymykać się, Wymknąć się**, избѣга́ть, избѣгнуть, увёртываться, увернуться, ускользать, ускользну́ть, улизну́ть, уйти́ украдкою, тайко́мъ, скрыва́ться, скры́ться, исчеза́ть, исче́знуть. **Nie wymkniesz mi się**, ты не уйдёшь отъ меня́. **Słowo wymknęło mi się**, сло́во сорвало́сь у меня́ съ языка́. **Wymykać się naprzód**, высо́вываться, выдвига́ться впередъ, подава́ться впередъ.

Wymysł, -u, *м.* вы́мыселъ, вы́думка; || изобрѣта́тельность; || при́хоть, причу́да, фантазія.

Wymyślać, Wymyślić, Wymyśleć, вымышля́ть, вы́мыслить, изобрѣта́ть, изобрѣсть, выду́мывать, вы́думать. || **Wymyślać nad czém**, порица́ть, осужда́ть, охуждать, хули́ть. || **Wymyślać na kogo**, несправедли́во упрека́ть, кори́ть кого́, клевета́ть, спле́тничать на кого́, брани́ть, порица́ть, охуждать.

Wymyślacz, Wymyślnik, -a, *м.* вы́думщикъ, прихотни́къ, причу́дникъ, капри́зникъ, брюзга́.

Wymyślanie, -nia, *ср.* при́хоти, капри́зы, причу́ды; || ворча́ніе, бранчивость, упрека́ніе, хуле́ніе, порица́ніе, охуждение.

Wymyślnica, -y, *ж.* причу́дница, прихотни́ца, капри́зница, вы́думщица.

Wymyślnie, замысловато, искусно, мастерски; || изысканно, напы́щенно; || ме́лочно, мелочны́мъ о́бразомъ, кропотли́во.

Wymyślnik, *см.* **Wymyślacz**.

Wymyślność, -ści, *ж.* изобрѣта́тельность, си́ла изобрѣте́нія; || утончённость, изы́сканность, разбо́рчивость, чу́ткость; || ме́лочность, приди́рчивость, ворчли́вость, бранчи́вость.

Wymyślny, изобрѣта́тельный, искусный; || выдуманный, вы́мышленный, ло́жный; || прихотли́вый, причу́дливый, капри́зный, мелочно́й, брюзгли́вый, ворчли́вый; || утончённый, изысканный, искусный, затѣйливый.

Wymywać, Wymyć, вымыва́ть, вы́мыть.

Wynagradzać, Wynagrodzić, вознагражда́ть, вознагради́ть.

Wynagradzanie, Wynagrodzenie, -nia, *ср.* вознагражде́ніе.

Wynajdować, Wynajdywać, Wynaleźć, изобрѣта́ть, изобрѣсти́, изобрѣсть, изы́скивать, изыска́ть, находи́ть найти́, приду́мывать, приду́мать, выду́мывать, вы́думать, вымышля́ть, вы́мыслить.

Wynajęcie, -cia, *ср.* отда́ча въ наймы́, наня́тіе, наёмъ.

Wynajmować, Wynająć, отдава́ть, отда́ть въ наймы́, въ аре́ндное содержа́ніе, нанима́ть, наня́ть.

Wynajmujący, нанима́ющій, наёмщикъ, съёмщикъ.

Wynalazca, -y, *м.* изобрѣта́тель.

Wynalazek, -zku, *м.* изобрѣте́ніе.

Wynaszać, *см.* **Wynosić**.

Wynęcać, Wynęcić, вымани́вать, вы́манить.

Wynędzać, Wynędzniać, Wynędzić, Wynędznić, довести́ до нищеты́, истощи́ть, изнури́ть. || **Wynędzać się**, истоща́ться, изнуря́ться, худѣть.

Wynędzić, Wynędzniać, Wynędznić, *см.* **Wynędzać**.

Wynędziciel, -a, *м.* изнури́тель, притѣсни́тель.

Wynędznieć, обнища́ть, придти́ въ упа́докъ, обѣднѣть, похудѣть.

Wynędznienie, Wynędzenie, -nia, *ср.* обѣдне́ніе, истоще́ніе, изнуре́ніе, исхуда́ніе.

Wynieść, *см.* **Wynosić**.

Wyniesienie, *см.* **Wynoszenie**.

Wynikać, Wyniknąć, проистека́ть, происте́чь, возника́ть, возни́кнуть, происходи́ть, произойдти́.

Wynikłość, -ści, *ж.* послѣдствіе, вы́водъ, заключе́ніе; || послѣдовательность.

Wyniosłość, -ści, *ж.* возвы́шенность, возвышенне, высота́, вышина; || * возвышенность, благоро́дство (*мыслей, чувств*), выспренность, высо́кость; || высокомѣріе, надме́нность.

Wyniosły, возвы́шенный, высо́кій; || * возвы́шенный, высо́кій, благоро́дный, выспренній; || высокомѣрный, надме́нный.

Wyniść, *см.* **Wychodzić**.

Wyniszczać, Wyniszczyć, истребля́ть, истреби́ть, уничтожа́ть, уничто́жить, искоренять, искоренить; || изнура́ть, изну-

ри́ть, истоща́ть, истощи́ть. || **Wyniszczać się**, *см.* **Wyniszczeć.**

Wyniszczeć, истреби́ться, уничто́житься, искорени́ться; || истоща́ться, истощи́ться, изнура́ться, изнури́ться.

Wynosić, Wynieść, Wynaszać, выноси́ть, вы́нести, вы́несть, вына́шивать; || возвыша́ть, возвы́сить, превозноси́ть, превознести́, восхваля́ть, восхвали́ть; || повыша́ть, повы́сить (*въ до́лжности, въ чи́нѣ*); || предъявля́ть; || составля́ть, соста́вить (*су́мму, ито́гъ*). **Ile to wynosi?** ско́лько э́то составля́етъ? || **Wynosić się, Wynieść się**, превноси́ться, горди́ться возноси́ться, величáться, тщеслáвиться; || **Wynosić się zkąd**, выбира́ться отку́да, скрыва́ться, удаля́ться, исчеза́ть, пропада́ть, удра́ть, уйти́, убѣжа́ть.

Wynoszenie, Wyniesienie, -nia, *ср.* вына́шиваніе, вы́несеніе, унóсъ, убóрка; || возвышéніе, приподня́тіе, повышéніе, подъёмъ; || *Юрид.* **Wynoszenie sporu**, предъявлéніе спóра.

Wynudzać, Wynudzić, наводи́ть, навести́ ску́ку (*на кого́*); || **Wynudzić co z kogo**, выканючить, неотступно вы́просить что́-либо, || **Wynudzić się**, соску́читься.

Wynukać (co z kogo), вы́нудить что́-либо у кого́.

Wynurzać, Wynurzyć, обнару́живать, обнару́жить, обнажа́ть, обнажи́ть, выводи́ть, вы́вести нару́жу; || поднима́ть, подня́ть, вытáскивать, вытащить изъ воды́. **Wynurzyć głowę z wody**, вы́сунуть, подня́ть го́лову изъ воды́. || * выража́ть, вы́разить, выска́зывать, вы́сказать, изъявля́ть, изъяви́ть. || **Wynurzać się**, выны́ривать, вы́нырнуть, всплыва́ть на пове́рхность воды́; || обнару́живаться; || * **Wynurzać się przed kim**, выска́зываться передъ кѣмъ, быть открове́нну съ кѣмъ.

Wynurzanie, Wynurzenie, -nia, *ср.* выны́риваніе, выныря́ніе, всплыва́ніе, всплы́тіе на пове́рхность воды́; || * обнару́живаніе, изъявлéніе, выраженіе (*чувствъ*).

Wyobrażać, Wyobrazić, изобража́ть, изобрази́ть, вообража́ть, вообрази́ть, представля́ть, предста́вить, начéртывать, начерта́ть.

Wyobrażanie, Wyobrażenie, -nia, *ср.* представлéніе, изображéніе. || **Wyobrażenie**, óбразъ, понáтіе, идéя, умопредставлéніе; || óчеркъ, набрóсокъ, начертáніе.

Wyobraźnia, -ni, *ж.* воображéніе.

Wyorywać, Wyorać, вспáхивать, пахáть, вспахáть, обработывать, обрабóтать (*зéмлю*); || ирывáть, ирыть, взрыть.

Wypad, -u, *м.* нападéніе; || вылазка (*изъ крѣпости*).

Wypadać, Wypaść, выпада́ть, вы́пасть; || вылѣза́ть, вы́лѣзть (*о волоса́хъ*), спада́ть, спасть; || **Wypadać, Wypaść zkąd**, выска́кивать, вы́скочить, вырыва́ться, вырваться, броса́ться, бро́ситься; || приходи́ть, придти́, наступа́ть, наступи́ть, настава́ть, настáть; || случи́ться, произойдти́; || обходи́ться, стоить; || *Безл.* **Wypada**, до́лжно, слѣдуетъ, надлежи́тъ, на́добно, ну́жно, прили́чествуетъ. **Wypadało**, слѣдовало. **Wypadło**, случи́лось, пришло́сь. **Nie wypada**, не слѣдуетъ, не прили́чно, не годи́ться. || **Włosy wypadają z choroby**, во́лосы выпада́ютъ отъ болѣзни. **Książka wypadła z ręki**, кни́га вы́пала изъ рукъ. **Kolej wypada na mnie**, прихóдитъ моя́ óчередь, э́то моя́ óчередь. **Co z tego wypadnie?** что́ изъ э́того произойдётъ? **Funt kawy wypada po 50 kopiejek**, фунтъ ко́фе обхóдится по 50 копѣекъ.

Wypadek, -dku, *м.* слу́чай, происше́ствіе, собы́тіе, приключéніе. **Na wszelki wypadek**, на вся́кій слу́чай, во вся́комъ слу́чаѣ. || *Хим.* и *Мат.* произведéніе.

Wypadkowy, случáйный.

Wypał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Wystrzał**; || **Wypał słoneczny**, со́лнце, пёкъ, со́лнечный жаръ, зной; || загáръ; || зáсуха.

Wypalać, Wypalić, выжига́ть, вы́жечь (*кирпи́чь*), сожига́ть, сжига́ть, сжечь (*свѣчи*); || топи́ть, вы́топить (*печь*); || кури́ть, вы́курить (*тру́бку табаку́*); || перегоня́ть, выгоня́ть, гнать, кури́ть (*во́дку*); || **Wypalać kruszce**, расплáвливать метáллы; || **Wypalić (z broni ognistéj)**, вы́стрѣлить. **Wypalić komu w łeb**, вы́стрѣлить кому́ въ лóбъ, застрѣли́ть кого́; || * **Wypalić komu komplement**, обрати́ться къ кому́ съ компли́ментомъ.

Wypaplać, вы́болтать, проговори́ться.

Wyparać, Wyprówać, Wypróć, выпáрывать, вы́пороть (*изъ сши́того*); || отпáрывать, отпорóть. || * изгоня́ть, изгна́ть, вытѣсня́ть, вытѣснить, изгла́живать, изгла́дить. || **Wyparać się**, прорѣзываться, вырыва́ться.

Wyparcie, -cia, *ср.* выпира́ніе, вытѣсне́ніе, прогна́ніе.

Wyparować, вытѣснить, прогна́ть, вы́переть; || испáриться.

Wyparowanie, -nia, *ср.* испаре́ніе.

Wyparskać, Wyparsnąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о ло́шади*).

Wyparty, вытѣсненный, и́згнанный, вы́пертый.

Wyparzać, Wyparzyć, выпáривать, вы́парить. || * **Wyparzyć zkąd nieprzyjaciela**, вытѣснить, вы́гнать отку́да непрія́теля.

Wyparzony, вы́паренный. * **Gęba wyparzona**, болту́нъ, сквернослóвъ.

Wypasać, Wypaść, вытрáвливать, вы́травить, истребля́ть траву́ и́ли хлѣбъ, пуска́я скотъ на лу́гъ *или* на пáшню; || откáрмливать (*скотъ*). || * **Wypasać się, Wypaść się**, растолстѣть, разжире́ть, разъѣда́ться, разъѣ́сться.

Wypaśdź, *см.* **Wypadać.**

Wypasły, откормленный, ту́чный, растолстéвшій, разжирéвшій.

Wypaszenie, -nia, *ср.* потрáва. **Wypaszenie cudzego zboża**, потрáва чужáго хлéба.

Wypatroszyć, вы́потрошить.

Wypatrywać, Wypatrzyć, Wypatrzeć, высмáтривать, высмотрéть. подсмáтривать, подсмотрéть, подстерегáть, подстерéчь, выжидáть, вы́ждать, подмéчать, подмéтить. **Wypatrywać czas, okazją do czego**, выжидáть врéмя, слýчай для чего́-либо. **Złodzieje wypatrują przechodzących**, вóры подстерегáют прохóжихъ. **Dobrą dla córki wypatrzył partją**, вы́бралъ для дóчери хорóшую партію. || **Wypatrzyć oczy**, притупи́ть глазá, зрéніе.

Wypchać, Wypchnąć, *см.* **Wypychać.**

Wypędzać, Wypędzić, выгоня́ть, вы́гнать.

Wypełniać, Wypełnić, выполня́ть, вы́полнить, исполня́ть, испóлнить, исправля́ть, испрáвить; || наполня́ть, напóлнить, набива́ть, наби́ть. || **Wypełniać się, Wypełnić się**, выполня́ться, вы́полниться, исполня́ться, испóлниться; || наполня́ться, напóлниться.

Wypełnianie, Wypełnienie, -nia, *ср.* выполнéніе, исполнéніе, исправлéніе; || наполнéніе, доливáніе (*бочки*).

Wypełty, wypełtany, *см.* **Wypielać.**

Wypełzać, Wypełznąć, выпáлзывать, выползáть, вы́ползти. вы́ползать; || линя́ть, полиня́ть (*о краскахъ*).

Wyperswadować, отсовéтовать, уговори́ть, преклони́ть, убéди́ть, увéрить. **Nikt mi tego nie wyperswaduje**, меня́ никто́ не убéди́ть въ э́томъ. **Wyperswadować sobie co**, разувéриться, разубéди́ться въ чёмъ либо, **раздумáть, перемéнить мысль.**

Wypiastować, вы́нянчить.

Wypieczony, вы́печенный.

Wypiekać, Wypiec, выпекáть, **вы́печь.**

Wypielać, Wypiełać, Wyplewać, Wypleć, Wyplewić, Wyplewywać, Wypieliwać, выпáлывать, выполоть; || * **Wypleć, изкорени́ть**, истреби́ть, изгладить.

Wypielęgnować, возростúть, **воспитáть**, **вы́нянчить.**

Wypiełki, -ów, *мн.* вы́полотыя трáвы.

Wypieniać, добúться чего́-либо чрезъ сутя́жничество.

Wypienić, Wypieniać, снимáть, снять пéну; || вы́бросить на́ берегъ (*о морѣ*). || **Wypienić się**, перестáть пéниться.

Wypierać, Wyprać, выстúрывать, **вы́стирать** (*бельё*).

Wypierać, Wyprzeć, выпирáть, вы́переть, вытéсня́ть, вытéснить, вытáлкивать, вытолкать; || выжимать, вы́жать. || **Wypierać się, Wyprzeć się (czego)**, отрицáть, отрекáться, отрéчься, отпирáться, **отпереться**; || отвергáть, отвéргнуть; || **отступáться, отступúться, откáзываться. отказáться.**

Wypieranie, -nia, *ср.* вытáскиваніе, вытéсненіе; || выжиманіе. *Горн.* **Wypieranie szerzyzn, kasztowanie**, облецóвое крéпле́ніе, облецóвыя полáти, *см.* **Szerzyzna**, *Горн.* || **Wypieranie się, отрицáніе, отрéченіе**, запирáтельство.

Wypierzać, Wypierzyć, ощúпывать, **ощипáть**, выдёргивать пéрья (*у птицы*); || * ощúпывать. ощипáть кого́. || **Wypierzać się, Wypierzyć się, линя́ть**, вылинять, потеря́ть пéрья.

Wypieścić, вы́холить, воспитáть въ нéгѣ, развнéжить; || **привáдить, приручи́ть** (*о птицахъ*).

Wypieszczony, развнéженный, избалованный.

Wypiętnować, заклеймúть, заставри́ть, вы́жечь, намéтить таврó (*у воли*); || напечатлéть, оттúснуть.

Wypiętnowanie, -nia, *ср.* **заклеймéніе**; || проéкція. начертáніе (*въ перспективной живописи*).

Wypięty, вы́пяченный, *см.* **Wypinać.**

Wypijać, Wypić, выпивáть, **вы́пить.**

Wypiłować, вы́пилить, спилúть.

Wypinać, Wypiąć, выпячивать, **вы́пятить**, выставля́ть. выставить.

Wypis, -u, *м.* вы́писка, извлечéніе; || *Юрид.* **вы́пись**, кóпія. **Wypis z dziennika** meklera, máклерская записка. || **Wypisy (szkolne)**, *мн.* хрестомáтія, отбóрныя сочúненія.

Wypisne, -ego, *ср.* плáта за **вы́пись**, вы́писку, кóпію.

Wypisny, Wypisowy, выписно́й.

Wypisywać, Wypisać, выпúсывать, **вы́писать**, опúсывать. описáть; || спúсывать (*мѣсто изъ книги или статьи*): || составля́ть вы́писки изъ дѣлъ; || выпúсывать, дѣлать извлечéнія изъ сочинéній, выписать содержáніе (*книги или дѣла*); || * исключáть, исключúть; || излагáть, **изложúть** на письмѣ, написáть; || **Wypisać z dziedzictwa, лишúть** наслѣдства. **Wypisać wszystkiemi literami**, выставить прóписью. || **Wypisać atrament, papier**, испúсать черни́ла, бумáгу. || **Wypisywać się, Wypisać się**, выпúсываться, вы́писаться, исключáться изъ какóго-либо состоя́нія по собственному желáнію; || **Wypisać się**, подрóбно, обстоя́тельно расписáть, описáть, расписáться.

Wypisywanie, -nia, *ср.* вы́писка, **вы́писываніе**, написáніе, извлечéніе.

Wypłacać, Wypłacić, платúть, выплáчивать, вы́платить, заплатúть, уплáчивать, уплатúть, очищáть отъ долгóвъ, выкупáть. **Wypłacić dług**, уплатúть долгъ. **Wypłacać fundusz**, отпускáть сýмму, дéньги.

Wypłacalność, -ści, *ж.* состоя́тельность.

Wypłakać, выплакать.

Wyplantowanie, -nia, *ср.* выплани́рованіе.

Wypłaszać, Wypłoszyć, выпу́гивать, вы́пугнуть, спу́гивать, спугну́ть.

Wypłata, -y, *ж.* пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата, платёж; || **Wypłata z podstawieniem,** подло́гъ, *Юрид.* платёжъ соединённый со вступле́ніемъ въ́ права кредито́ра, *см.* **Subrogacja. Wypłata dożywotnia,** пожи́зненная ре́нта.

Wyplatać, Wypleść (czém), переплетать, переплести́, вплетать, вплесть; || плести́, сплетать, сплесть; || ***Wypleść, Wygadać co,** напле́сть мно́го пустяко́въ, вы́болтать. || **Wyplatać się, Wypleść się,** вы́путываться, вы́путаться (*изъ трудныхъ обстоятельствъ*).

Wypłatać, (распластать (*рыбу*); || ***Wypłatać komu grzbiet,** отвали́ть кого́ по спи́нѣ; || ***Wypłatać komu figla,** подшути́ть надъ кѣмъ-либо, съ играть съ кѣмъ-либо шу́тку, сдѣлать кому́ что́-либо непрія́тное.

Wyplątywać, Wyplątać, распу́тывать, распу́тать, вы́путывать, вы́путать. || **Wyplątać się** (z czego), развязаться, раздѣ́ляться (*съ чѣмъ*), отдѣ́ляться, избави́ться (*отъ чего*), выкарабкаться (*изъ подъ чего*), освободи́ться (*отъ чего*).

Wypławiać, Wypławić, выплавливать, выплавля́ть, вы́плавить, очищать, очи́стить (*металлы*); || мыть, вымывать, вы́мыть; || купать, вы́купать (*лошадь*); || полоскать (*въ рѣкѣ*). || **Wypławiać się,** выплавля́ться (*о металлахъ*); || ***выходи́ть изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ, вы́дти сухимъ изъ воды́.

Wypławny, плави́льный.

Wypleć *см.* **Wypielać.**

Wypleniać, Wyplenić, истребля́ть, истреби́ть, искореня́ть, искорени́ть, уничтожать, уничто́жить.

Wypleść, *см* **Wyplatać.**

Wyplewić, *см.* **Wyplelać.**

Wyplewienie, -nia, *ср.* **выпалываніе,** вырываніе травы́; || **истребле́ніе, искорене́ніе.**

Wypłókać, *см.* **Płókać.**

Wypłomieniać (*Стар.* **Wypłoniać**), **Wypłomienić, Wypłonąć,** выбрасывать, вы́бросить пламя; || **Wypłómienić** (*Стар.* **Wypłonić**), вы́жечь.

Wypłoniać, Wypłaniać, Wypłonić, опустошать, опусто́шить; || истощать, истощи́ть пашню, выпахивать, вы́пахать ве́млю.

Wypłonieć, истощи́ться, обезплоди́ть сдѣ́латься безплодны́мъ.

Wypłoszyć, *см.* **Wypłaszać.**

Wypłowieć, *см.* **Płowiec.**

Wypluwać, Wypluć, Wypłunąć, выплёвывать, вы́плевать, вы́плюнуть.

Wypływ, -u, *м.* истече́ніе, излія́ніе, вытеканіе, стокъ.

Wypływać, Wypłynąć, выплывать, вы́плыть, всплывать, всплыть; || **вытекать,** вы́течь; || ***я́вствовать, слѣ́довать. Rzeka wypływa z jeziora,** рѣка вытекаетъ изъ о́зера. **Z tego wszystkiego wypływa,** изъ всего́ э́того слѣ́дуетъ, я́вствуетъ. || **Wypływać się,** наплаваться, мно́го плавать.

Wypocić, испарить, вы́парить, вы́гнать влажность парами; || вы́гнать потомъ, пропотѣ́ть. || **Wypocić się, Wypotnieć,** вы́потѣть, пропотѣ́ть; || испариться, вы́париться.

Wypocina, -y, *ж.* *Мед.* **потѣ́ніе,** пропотѣ́ніе.

Wypoczęty, отдохну́вшій, опочи́вшій.

Wypoczynek, -nku, *м.* поко́й, о́тдыхъ, отдохновéніе.

Wypoczywać, Wypocząć, отдыхать, отдохну́ть, поко́иться, успоко́иться, опочивать, почивать, опочить.

Wypoczywanie, Wypocznienie, -nia, Wypocznięcie, -cia, *ср.* отдохновéніе, успоко́éніе.

Wypogadzać, Wypogodzić, проясня́ть, проясни́ть, прочищать. проче́стить; || * развеселя́ть, развеселя́ть. **Wypogodzony i wspaniały umysł,** свѣ́тлый и возвы́шенный умъ. **Wypogodzić twarz, czoło,** развясни́ть лицо́. чело́, повеселѣ́ть. || **Wypogadzać się, Wypogodzić się,** вывéдриваться, вы́ведриться, проясня́ться, проясни́ться, прочищаться, прочи́ститься (*о небѣ*). *Безл.* **Wypogodziło się,** нéбо проясни́лось, *Безл.* развуля́лось.

Wypokutować (**za co**), искупи́ть, загладить, очи́стить (*грѣхи*), принести́ покая́ніе (*съ своихъ грѣхахъ*).

Wypolerować, отполировать, отшлифовать, вы́лощить, навести́ лоскъ.

Wypomnienie, -nia, *ср.* напоминаніе, замѣчаніе.

Wyporek, -rku, *м.* отпо́рокъ, вы́поротіе; || *Хир.* цéсарское сѣченіе; || *Хир.* **Wyporek, Wyprótek,** младéнецъ, извлечённый посре́дствомъ цéсарскаго сѣче́нія; || *Срав.* вы́поротокъ, живо́тное, выпоротое изъ бря́ха самки. || **Wyporki,** *мн.* распу́щенныя ни́тки (*чулка*); || *см.* **Trysła.**

Wyporządzać Wyporządzić, приготовля́ть, пригото́вить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, прибирать, прибрать

Wyposażać, Wyposażyć, давать, дать, приданое (*за дочерью*); || одаря́ть, надѣля́ть.

Wyposażenie, -nia, *ср.* назначéніе приданаго, части имѣнія, надѣле́ніе; || одаре́ніе.

Wypościć się, испоститься, исхудать отъ пощéнія.

Wypotnieć *см.* **Wypocić.**

Wypotrzebować, издержать, израсхо́довать, истратить.

Wypowiadać Wypowiedzieć, разсказывать, разсказать, повѣствовать, повѣ-

…еть; || выска́зывать, вы́сказать; || провозглаша́ть, провозгласи́ть, провозвѣща́ть, провозвѣсти́ть; || **Wypowiedzieć komu mieszkanie**, отказа́ть кому́ въ наймѣ́ кварти́ры; || **Wypowiedzieć przyjaźń komu**, разорва́ть дру́жбу съ кѣмъ. **Wypowiedzieć komu służbę**, отойти́ отъ кого́, отказа́ться отъ слу́жбы; || **Wypowiedzieć wojnę**, объяви́ть войну́. || **Wypowiedzieć się**, исповѣ́даться, вы́сказаться.

Wypowiadanie, Wypowiedzenie, -nia, *ср.* разска́зъ, повѣ́ствова́ніе; || провозгла́шеніе, объявле́ніе; || **Wypowiedzenie mieszkania**, отка́зъ въ наймѣ́ кварти́ры; || **Wypowiedzenie wojny**, объявле́ніе войны.

Wypowiedź, *см.* **Wypowiadanie.**

Wypowiedzenie, -nia, *ср.*, *см.* **Wypowiadanie.**

Wypożyczać, Wypożyczyć, дава́ть, дать въ долгъ, взаймы́, ссужа́ть, ссуди́ть, одолжи́ть.

Wypożyczający, -ego, *м.* **заимода́вецъ**, ссу́дчикъ, ссужа́ющій.

Wypożyczenie, -nia, *ср.* **заёмъ, займствованіе.**

Wypożyczka, -i, *ж.* ссу́да, ссуже́ніе; || **заёмъ**; || **впередъ да́нныя де́ньги.**

Wypożyczony, **заимообра́зный, взя́тый и́ли да́нный въ ви́дѣ займа́.**

Wyprać, *см.* **Wypierać.**

Wypracowanie, -nia, *ср.* **вы́работка, обрабо́тка, отдѣ́лка**; || **трудъ, упражне́ніе.**

Wypracowywać, Wypracować, вырабо́тывать, вы́работать, зараба́тывать, зарабо́тать; || **обрабо́тывать, обрабо́тать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать, усовершать, усовершенствовать, оканчивать, око́нчить совершѣ́нно. Wypracować dzieło jakie**, написа́ть, совершѣ́нно око́нчить како́е-либо сочине́ніе.

Wypraktykować, пріобрѣ́сть что́-либо про́исками, проны́рствомъ, вы́манить.

Wyprasować, *см.* **Prasować.**

Wypraszać, Wyprosić, выпра́шивать, вы́просить, испра́шивать, испроси́ть; || **Wyprosić kogo zkąd**, вы́гнать, выпроводить кого́, указа́ть кому́ две́ри. || **Wyprosić się**, вы́проситься, отпроси́ться, испроси́ть себѣ́ дозволе́ніе на отлу́чку; || **изба́виться отъ чего́-либо** про́сьбою.

Wyprawa, -y, *ж.* истолкова́ніе, объясне́ніе, оправда́ніе; || **Wyprawa ściany wapnem**, штукату́рка, обма́зка; || **Wyprawa skóry**, вы́дѣлка ко́жи; || **Wyprawa dokąd**, отпра́вка, о́тпускъ, высылка, посы́лка; || **Wyprawa posła**, отправле́ніе посла́нника; || **Wyprawa wojenna**, похо́дъ, экспеди́ція, кампа́нія; || **Wyprawa córki, przywianek**, прида́токъ къ прида́ному, имѣ́щество дава́емое дочеря́мъ сверхъ прида́наго, состоя́щее изъ бѣлья́, пла́тья, дома́шней у́твари, посу́ды.

Wyprawiać, Wyprawić, разсказывать, разсказа́ть; || **изъясня́ть, изъясни́ть, истолко́вывать, истолкова́ть**; || **Wyprawić ścianę**, оштукату́рить сте́ну; || **Wyprawić plamę**, вы́вести пятно́; || **Wyprawić kruszec**, очи́стить мета́ллъ посре́дствомъ пла́вки; || **Wyprawić skórę**, вы́дѣлать ко́жу; || **Wyprawować konia**, вы́ѣзжать ло́шадь; || **Wyprawić sztukę**, подшути́ть, выкинуть кому́ шту́ку; || **Wyprawić wesele**, сыгра́ть сва́дьбу, отпра́вить сва́дебный обря́дъ и пи́ршество; || **Wyprawić ucztę**, устро́ить пиръ; || **Wyprawić poselstwo**, отпра́вить посо́льство; || **Wyprawić córkę**, снабди́ть дочь всѣ́мъ ну́жнымъ сверхъ прида́наго, *см.* **Wyprawa**; || **Wyprawić rybę**, вы́потрошить ры́бу; || **Wyprawić z więzienia**, освободи́ть изъ тюрьмы́. || **Wyprawiać się**, объясня́ться; || **опра́вдываться**; || **освобожда́ться, вывёртываться**; || **избѣга́ть**; || **отправля́ться.**

Wyprawność, -ści, *ж.* бѣ́глость, прово́рство, ло́вкость, ги́бкость. **Wyprawność języka**, ги́бкость языка́, бѣ́глость въ рѣча́хъ.

Wyprawny, приготовленный, вы́дѣланный, вы́работанный; || **оштукату́ренный**; || **вы́потрошенный** (*о животномъ*); || **прово́рный, ло́вкій, иску́сный**; || **бѣ́глый, ги́бкій**; || **говорли́вый**; || **доро́жный, употребля́емый въ доро́гѣ**; || **похо́дный, находя́щійся въ похо́дѣ.**

Wyprawować, отгяга́ть, отня́ть у друга́го что́-либо посредствомъ тя́жбы.

Wyprażać, Wyprażyć, выжа́ривать, вы́жарить.

Wyprężać, Wyprężyć, напру́живать, напру́жить, напряга́ть, напря́чь, натя́гивать, натяну́ть.

Wyprężenie, -nia, *ср.* **напряже́ніе.**

Wyprężony, напряжённый.

Wypróbować, испро́бовать, испыта́ть; || **отвѣдать.**

Wyprobowanie, -nia, *ср.* **испыта́ніе, про́ба.**

Wyprobowany, испы́танный, искушённый, извѣ́данный.

Wyprór, *см.* **Wyparać.**

Wyprόchlizna, -y, *ж.* **дупло́.**

Wyprόchnieć, сгнить, истлѣ́ть.

Wypromowować, покрови́тельствовать, вы́вести кого́ въ лю́ди, доста́вить кому́ вы́сшее мѣсто. || **Wypromowować się**, возвы́ситься, вы́дти въ лю́ди.

Wyprorokować, предсказа́ть.

Wyprosić, *см.* **Wypraszać.**

Wyprostować, Wyprostować się, *см.* **Prostować.**

Wyprótek, *см.* **Wyporek.**

Wyprowadzać, Wyprowadzić, выводи́ть, вы́вести, выпрова́живать, выпроводи́ть; || **провожа́ть, проводи́ть**; || **Wyprowadzać kogo**, переноси́ть, перевози́ть чьи́-либо пожи́тки; || **Wyprowadzić z rozumu, z głowy**, свести́ съ ума́, вскружи́ть кому́ го́лову; || **Wyprowadzić mur**, вы́вести ка́менную сте́ну; || **Wyprowadzić kogo z błę-**

du, вы́вести кого́ изъ заблужде́нія; || **Wyprowadzić kogo z pokoju**, проводи́ть, провести́ кого́ изъ ко́мнаты; || * **Wyprowadzić kogo w pole**, наду́ть, одура́чить, провести́ за носъ. || **Wyprowadzać się, Wyprowadzić się**, переѣзжа́ть, переѣхать, переб|ра́ться (*въ другой домъ, на другую квартиру*); || провожа́ться, быть провожа́ему.

Wyprowadzenie,-nia, Wyprowadzenie się, -nia się, *ср.* перехо́дъ изъ одного́ мѣ́ста въ другое́, переборка, переѣздка, перено́ска, перенесе́ніе; || провожа́ніе, про́воды.

Wypróżniać, Wypróżnić, опора́жнивать, опорожни́ть, опра́стывать, опростáть; || выбира́ться, вы́браться, очища́ть, очи́стить; || **Wypróżniać się**, опора́жниваться, опра́стываться; || испражня́ться; || осуша́ться, очища́ться, осуша́ть, осуши́ть, вылива́ть, вы́пить, расплива́ть, распи́ть. **Wypróżnić beczkę**, опорожни́ть, опростáть бо́чку. **Wypróżnić kielich**, осуши́ть, вы́пить рю́мку. **Wypróżnić butelkę wina**, распи́ть буты́лку вина́.

Wypróżnianie, Wypróżnienie, -nia, *ср.* опора́жниваніе, опра́стываніе; || осуше́ніе, очище́ніе; || испражне́ніе; || *Горн.* **Wypróżnianie kibli**, выгрузка.

Wypryskać, Wyprysnąć, выпры́скивать, вы́прыснуть, выбры́згивать, вы́брызнуть.

Wyprządz, *см.* **Wyprzęgać.**

Wyprząść, вы́прясть.

Wyprzątać, Wyprzątnąć, убира́ть, убра́ть, очища́ть, очи́стить, опростáть, выноси́ть, вы́нести.

Wyprzątanie, Wyprzątnienie, -nia, *ср.* убира́ніе, очище́ніе, опростáніе.

Wyprzeć, Wyprzeć się, *см.* **Wypierać.**

Wyprzedawać, Wyprzedać, распрода́вать, распрода́ть. || **Wyprzedawać się, Wyprzedać się**, распрода́ваться, распрода́ться.

Wyprzedaż, -y, *ж.* распрода́жа.

Wyprzedzać, Wyprzedzić, опере́живать, опередúть, обгоня́ть, обогнáть; || упрежда́ть, упреди́ть; || предупрежда́ть, предупреди́ть; || предше́ствовать; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́-либо въ чёмъ*).

Wyprzęgać, Wyprządz, выпряга́ть, вы́прячь, откла́дывать, отложи́ть (*запря́женную лошадь*).

Wyprzysięgać, Wyprzysiądz, Wyprzysięgnąć, кла́сться, покла́сться, подтвержда́ть, подтверди́ть прися́гою своё домога́тельство, доби́ться чего́ подъ прися́гою. || **Wyprzysięgać się, Wyprzysiądz się**, отрека́ться, отре́чься подъ прися́гою; || очи́стить себя́ прися́гою, отклони́ть отъ себя́ отвѣ́тственность и́ли подозрѣ́ніе въ обвине́ніи; || **Wyprzysiądz się z długu**, отпере́ться отъ до́лга; || отка́зываться, отказа́ться, отступа́ться, отступи́ться. **Wyprzysięgać się religji**, отступа́ться отъ рели́гіи.

Wypsnąć się, вы́рваться, вы́скользнуть, ускользну́ть. **Jakoś mi się wypsnęło, że masz zamiar dom sprzedać, у меня́ какъ-то вы́рвалось сло́во и́ли сорвало́сь съ языка́, что ты намѣ́ренъ прода́ть домъ.**

Wypsować, Wypsuć, перепо́ртить. || **Wypsować się**, перепо́ртиться.

Wypucować, вы́чистить, гла́дко вы́тереть; || вы́холить, содержа́ть въ чистотѣ́; || *Прост.* разбрани́ть, нами́лить кому́ го́лову; || *Прост.* наби́ть, напи́чкать брю́хо.

Wypuczeć, Wypuczyć, выпу́чивать, вы́пучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wypuczniec, вздýться, вспýхнуть.

Wypuczyć, *см.* **Wypuczać.**

Wypudrować, напу́дрить.

Wypukać, Wypuknąć, Wypukać się, Wypuknąć się, надрыва́ться, надорва́ться, надса́живаться, надсади́ться (*о лошади*), *см.* **Wypuklina**; || вылу́пливаться, вы́лупиться, выпя́ливаться, вы́пялиться, вы́пу́чиваться, вы́пучиться; || распуска́ться, распусти́ться, пускáть, пусти́ть по́чки, распу́киваться, развёртываться (*о по́чкахъ, о ли́стьяхъ*), || *см.* **Wypukiwać.**

Wypukanie, -nia, *ср.* вздýтіе, раздýтіе, распуха́ніе; || распу́киваніе, распуска́ніе (*по́чекъ, ли́стьевъ*); || стуча́ніе (*въ дверь*), вызыва́ніе посре́дствомъ стуча́нія.

Wypukiwać, Wypukać, вызыва́ть кого́ стуча́ніемъ, стуча́ться въ дверь. || *Мед* посту́кивать.

Wypuklina, -y, *ж.* *Хир.* гры́жа, кила́; || *см.* **Wypukłość.**

Wypukło, Wypukle, вы́пукло, съ вы́пуклостію.

Wypukłość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина.

Wypukły, вы́пуклый. Wypukła robota, rznięcie wypukłe, вы́пуклая рѣзьба. **Zwierciadło wypukłe**, вы́пуклое зе́ркало. *Мат.* **Kąt wypukły**, внѣ́шній у́голъ. *Мед.* **Wypukły, -ego**, *м.* киля́къ, имѣ́ющій килу́.

Wypuścić, *см.* **Wypuszczać.**

Wypust, -u, *м.* про́пускъ, опущéніе, выпуще́ніе; || исходъ, выходъ, вы́ступъ; || вы́гонъ, на́стбище, па́жить.

Wypustek, -stku, *м.* *Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, вы́ступъ, усту́пъ; || *Стар.* отро́стокъ, поб|гъ на стволѣ́ де́рева; || кантъ, вы́пушка (*у пла́тья*).

Wypustka, -i, *ж.* кантъ, вы́пушка, *см.* **Wypustek.**

Wypustoszyć, опустоши́ть, истреби́ть.

Wypuszczać, Wypuścić, выпуска́ть, вы́пустить; || пускáть, пусти́ть на во́лю, дать во́лю, свобо́ду; || **Wypuścić żołnierzy ze służby**, распусти́ть солда́тъ, уво́лить изъ слу́жбы; || **Wypuścić syna z ojcowskiéj władzy**, освободи́ть сы́на изъ-подъ отéческой вла́сти, объяви́ть совершеннолѣ́тнимъ; || **Wypuścić ducha**, испусти́ть духъ, скончáться, умере́ть; || **Wypuścić koniowi**, опусти́ть пово́дья у ло́шади.

дать ей во́лю; || **Wypuścić strzałę**, спусти́ть стрѣлу́ изъ лу́ка; || **Wypuścić komu co w dzierżawę**, отда́ть что́ на о́ткупъ, въ содержа́ніе; || **Wypuszczać w najem**, отдава́ть въ наймы, въ наёмъ; || **Wypuszczać co w pisaniu**, пропусти́ть что́-либо на письмѣ, вы́пустить что́-либо.

Wypuszczanie, Wypuszczenie, -nia, *ср.* выпуска́ніе, выпуще́ніе, вы́пускъ, освобожде́ніе; || **Wypuszczenie ze służby**, отста́вка, увольне́ніе, о́тпускъ изъ слу́жбы; || **Wypuszczenie z prawa**, оправда́ніе обвиня́емаго.

Wypychać, Wypchać, набива́ть, наби́ть (*шерстью, во́лосомъ, соло́мою и т. п.*).

Wypychać, Wypchnąć, выпи́хивать, вы́пихнуть, выта́лкивать, вытолкнуть.

Wypytłować, просѣять сквозь решето́ (*муку*).

Wypytywać, Wypytać, Wypytywać się, Wypytać się, распра́шивать, распроси́ть, выспра́шивать, выспросить, допра́шивать, допроси́ть.

Wypytywacz, Wypytacz, -a, *м.* допро́счикъ; || лазу́тчикъ.

Wypytywanie, -nia, *ср.* распра́шиваніе, выспра́шиваніе, допра́шиваніе, допро́съ, вывѣдываніе.

Wyrąb, -ębu, *м.* ру́бка (*лѣсо́въ*); || просѣка (*въ лѣсу́*); || вы́рубъ, вы́рубка, зару́бка, вы́емка.

Wyrabiać, Wyrobić, выдѣлывать, вы́дѣлать, выработывать, вы́работать, обработывать, обрабо́тать, производи́ть, произвѣсть. **Wyrabiać rylcem, dłótem**, рѣзать на мѣди, гравирова́ть, чека́нить, высѣка́ть, ваять. **Wyrabiać płótno**, выдѣлывать полотно́. **Wyrobić dół**, вы́копать, прорыть я́му. **Wyrobić drogę**, проложи́ть доро́гу. **Wyrobić skórę**, вы́дѣлать ко́жу. * **Wyrabiać figle**, прока́зничать, шали́ть. **Pracą sobie wyrabiać**, зарабо́тывать трудо́ми. **Wyrobić komu miejsce**, доста́вить кому́ мѣсто, исходата́йствовать; || **Wyrabiać, Wyrobić**, броди́ть, перброди́ть (*о напи́ткахъ*).

Wyrąbywać, Wyrębywać, Wyrębować, Wyrąbać, Wyrębić, Wyrąbnąć, вырубать, вырубить; || руби́ть са́блею, изруби́ть; || **Wyrąbać siekierę**, вы́щербить, вы́зубрить топо́ръ; || **Wyrąbać się**, прорубаться, пробива́ться.

Wyrachować, разсчита́ть, вы́числить.

Wyradlić, вы́пахать.

Wyradzać, Wyrodzić, порожда́ть, породи́ть, производи́ть, произвести́ на свѣтъ, || **Wyradzać się, Wyrodzić się**, истоща́ться, истощи́ться (*о землѣ*); || вырожда́ться, вы́родиться, по́ртиться, испо́ртиться; || * мельча́ть, измельча́ть.

Wyrajać, Wyraić, высва́тывать, вы́сватать; || **Wyrajać się**, выходи́ть за́мужъ.

Wyrastać, Wyrosnąć, Wyrość, выраста́ть, вы́расти; || произраста́ть, произраста́ть (*о растѣніяхъ*), *см.* **Rość**.

Wyraszczać, Wyrościć, выра́щивать, выраща́ть, вы́ростить.

Wyratować, спасти́, изба́вить отъ опа́сности и́ли бѣды́.

Wyraz, -u, *м.* сло́во, рече́ніе, те́рминъ; || выраже́ніе, изліяніе, проявле́ніе, изъявле́ніе. **Wyraz wdzięczności**, изъявле́ніе благода́рности. **Smutny wyraz twarzy**, печа́льное выраже́ніе лица́. **Wyraz wzniosłych uczuć**, проявле́ніе, излія́ніе возвышенныхъ чувствъ. **Wyrazami napisać**, про́писью.

Wyrażać, Wyrazić, выража́ть, вы́разить, выска́зывать, высказать, изъявля́ть, изъяви́ть, изобража́ть, изобрази́ть, объясня́ть, объясни́ть, обнару́живать, обнару́жить; || назнача́ть, назна́чить, означа́ть, означи́ть; || произноси́ть, произнести́. **Wyrazić swoje obawy**, вы́разить, вы́сказать свой опасе́нія. **Trzeba wyrazić dzień**, ну́жно означи́ть день. **Potrzeba to w kontrakcie wyrazić**, э́то на́добно вы́разить, объясни́ть въ контра́ктѣ. **Wyrażać słowa dobrze**, хорошо́ произноси́ть, выгова́ривать слова́; || **Wyrażać się, Wyrazić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться, выска́зываться, вы́сказаться.

Wyrażanie, Wyrażenie, -nia, *ср.* выраже́ніе, изъявле́ніе, проявле́ніе; || рече́ніе; || означе́ніе, указа́ніе. **Bez wyrażenia dnia, roku**, безъ означе́нія дня и́ли числа́, го́да.

Wyraziście, выразительно, си́льно, вразуми́тельно, вня́тно, я́вственно.

Wyrazistość, -ści, *ж.* выразительность, вразуми́тельность, вня́тность, я́сность, то́чность, опредѣле́нность, опредѣли́тельность.

Wyrazisty, вырази́тельный, вразуми́тельный, вня́тный, я́сный, я́вственный, то́чный, опредѣлённый.

Wyraźnie, вырази́тельно, вразуми́тельно, вня́тно, я́сно, то́чно, опредѣле́нно; || очеви́дно, я́вно; || про́писью, т. е. скла́домъ, а не ци́фрами. **Odebrano rub. sr. 100 (wyraźnie: sto)**, получено́ 100 р. с. (про́писью: сто).

Wyraźny, *см.* **Wyrazisty**.

Wyręb, -u, *м.* поруба.

Wyrębywać, *см.* **Wyrąbywać**.

Wyrębne, -ego, *ср.* пла́та за поруб (*лѣса*).

Wyrębnie, вня́тно, выразительно.

Wyręczać, Wyręczyć, выруча́ть, вы́ручить; * избавля́ть, изба́вить; || замѣня́ть, замѣни́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, принима́ть, приня́ть на себя́, заступа́ть, заступи́ть (*мѣсто, должность*); || **Wyręczać się, Wyręczyć się**, замѣня́ть другъ дру́га. **Wyręczać się kim**, назнача́ть друга́го вмѣсто себя́ *или* посыла́ть вмѣсто себя́ кого́-либо.

Wyręczenie, -nia, *ср.* выручáніе, вы́ручка; || замѣщéніе, замѣнéніе, замѣ́на, заступлéніе, занятіе чьегó-либо мѣ́ста.

Wyręczyciel, -a, *м.* заступáющій, замѣня́ющій чьё-либо мѣ́сто.

Wyręczycielka, -i, *ж.* заступáющая, замѣня́ющая чьё-либо мѣ́сто.

Wyrgnąć, *см.* Wyrynać.

Wyrko, -a, *ср.* *Прост.* простáя крестья́нская кровáть изъ досóкъ, нáры.

Wyrob, **Wyrób**, -obu, *м.* произведéніе, продýктъ; || вы́роботка, вы́дѣлка, фабрикáція; || творéніе, произведéніе (*искýсства*); || **Wyrób wódki**, винокурéніе. **Wyrób napojów**, вы́дѣлка питéй

Wyrobek, -bku, *м.* пріобрѣтéніе, бары́шъ, при́быль, вы́года; || сóбина, накóпленное, сбережённое имýщество, благопріобрѣ́тенная сóбственность.

Wyrobić, *см.* Wyrabiać.

Wyrobienie -nia, *ср.* отдѣ́лка, обрабóтка, вы́работка; || *Горн.* **Wyrobienie pokładu**, разрабóтка мѣсторождéній. **Wyrobienie warstw**, разрабóтка пластóвъ. **Wyrobienie składów piętrowych**, разрабóтка штóковъ, штоквéрковъ.

Wyrobiony, отдѣ́ланный, обрабóтанный; || вы́работанный.

Wyrobisko, -a, *ср.* вы́дѣлка; || *Горн.* раскóпка. **Wyrobisko, pole wyrobione**, заклáдка, туполежáщій рудни́къ.

Wyrobkowy, рабóчій.

Wyrobnica, -y, **Wyrobniczka**, -i, *ж.* подёнщица, рабóтница.

Wyrobnictwo, -a, *ср.* подёнщина, подённая работа изъ плáты.

Wyrobniczy, издѣ́льный.

Wyrobnik, -a, *м.* подёнщикъ, рабóтникъ.

Wyrocznia, -ni, *ж.* орáкулъ; || прорицáніе, прорóчество; || изречéніе, приговóръ. **Głos powszechny ludu najczęściéj jest wyrocznią prawdy**, гласъ парóда гласъ Бóжій.

Wyrocznica, -y, *ж.* прорицáлище, кáпище, гдѣ язы́ческіе жрецы́ давáли отвѣ́ты и дѣ́лали предсказáнія.

Wyroczny, роковóй, предопредѣлённый, злополýчный, ги́бельный.

Wyroczyć, рѣшáть, приговáривать; || прорицáть, прорекáть.

Wyrodek, -dka, *м.* вы́родокъ, роди́вшійся не похóжимъ на винóвниковъ своегó рождéнія.

Wyrodnie, безъ схóдства съ винóвниками своегó рождéнія; || * извращéнно.

Wyrodny, вы́родочный, относя́щійся къ вы́родкамъ; || * извращённый.

Wyrodzić, **Wyrodzić się**, *см.* Wyradzać.

Wyrodzony, вы́родившійся; || истощённый.

Wyroić, вообрази́ть, предстáвить себѣ́, вы́думать, вы́мыслить; || **Wyroić**, **Wyroić się**, отрои́ться (*о пчёлахъ*); || вы́бродить (*о напи́ткахъ*).

Wyrok, -u, *м.* сентенція, приговóръ (*судá*), рѣшéніе, опредѣлéніе, постановлéніе; || **Wyrok, śmierci**, смéртный приговóръ; || **Wyrok stanowczy**, *Юрид.* рѣшéніе по существý дѣ́ла, окончáтельное; — **niestanowczy**, опредѣ́леніе чáстное; — **przygotowawczy**, рѣшéніе предвари́тельное; — **przedstanowczy**, опредѣлéніе предрѣши́тельное; — **naoczny**, приговóръ состоя́вшійся въ присýтствіи сторóнъ; — **zaoczny**, рѣшéніе нея́вочное, заóчное; — **prawomocny**, рѣшéніе вошéдшее въ закóнную си́лу; — **adjudykacyjny**, рѣшéніе присуждáющее имýщество лицý, купи́вшему егó съ публи́чнаго тóрга; — **połączenia**, опредѣлéніе о совокýпномъ разсмотрѣ́ніи дѣ́лъ; — **z rygorem tymczasowéj wykonalności wydany**, рѣшéніе обращённое къ предвари́тельному исполнéнію; — **polubowny**, рѣшéніе посрéдниковъ. **Zapadnięcie wyroku**, рѣшéніе постанóвленное вслѣ́дствіе состязáнія сторóнъ. || Суждéніе, мнѣ́ніе; || рокъ, жрéбій, ýчасть, предопредѣлéніе судьбы́; || предсказáніе, прорицáніе, прорóчество; || зарóкъ, зарекáніе, обѣщáніе не дѣ́лать чегó-либо; || ***Wyroki boskie**, судъ Бóжій, опредѣлéніе Всевы́шняго. || * **Wisi to na wyroku**, э́то ещё не рѣшенó.

Wyrokować (o czém), рѣшáть, дѣ́лать приговóръ, суди́ть, присуждáть.

Wyrokowanie, -nia, *ср.* постановлéніе рѣшéнія.

Wyrokowy, рѣши́тельный, приговóрный, содержáщій въ себѣ́ рѣшéніе, приговóръ (*судá*); || роковóй; || предсказáтельный, прорицáтельный.

Wyroń, -nia, *м.* стáрая лóшадь, котóрая потеря́ла зýбы, и потомý нельзя́ узнáть ея́ лѣтъ.

Wyroniać, **Wyronić**, роня́ть, вы́ронить, теря́ть, потеря́ть. * **Wyronić z pamięci**, вы́пустить, изглáдить изъ пáмяти.

Wyrość, **Wyrosnąć**, *см.* Wyrastać.

Wyrośl, -i, **Wyroślina**, -y, **Wyrość**, -ści, *ж.* нарóстъ, ши́шка.

Wyrost, -u, *м.* выростáніе, наростáніе, || нарóстъ. **Suknia na wyrost**, простóрное пóлное плáтье. **Wyrost na piwie**, пѣ́на на пи́вѣ во врéмя брожéнія.

Wyrostek, -stku, *м.* **Wyroślina**, -y, *ж.* нарóстъ, ши́шка; || отрóстокъ, побѣ́гъ, óтпрыскъ, отвóдокъ, óтрасль; || **Wyrostek**, -stka, **Wyrosłek**, -łka, *м.* подрóстокъ приближáющійся къ надлежáщему вóзрасту.

Wyrównywać (*Стар.* **Wyrównawać**), **Wyrównać** (*Стар.* **Wyrównić**), вырáвнивать, вы́равнить, вы́ровнять; || *Стар.* дополня́ть, комплектовáть; || **Wyrównywać**, **Wyrównać komu, czemu**, равня́ться, срáвниваться, сравня́ться, стáвить себя́ рáвнымъ (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), уподобля́ться, уподóбиться (*комý, чемý*); || **Wyrównywać się**, вырáвниваться, углáживаться.

Wyroząb, -ęba, *м.* вырезу́бъ (*ры́ба*).

Wyrozumiale, снисходи́тельно, внима́тельно, ми́лостиво, кро́тко, правди́во, разсуди́тельно.

Wyrozumiałość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, правди́вость, кро́тость, доброта́, внима́тельность, разсуди́тельность.

Wyrozumiały, снисходи́тельный, кро́ткій, ми́лостивый, внима́тельный, правди́вый, разсуди́тельный.

Wyrozumiany, поня́тный, вразуми́тельный.

Wyrozumienie, -nia, *ср.* разумѣ́ніе, поня́тіе, мы́слящая спосо́бность; || смыслъ, значе́ніе, содержа́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Wyrozumiewać, Wyrozumieć, понима́ть, поня́ть, разумѣ́ть, уразумѣ́ть, постига́ть, пости́гнуть; || **Wyrozumiewać kogo**, вывѣ́дывать, вы́вѣдать, испы́тывать, испыта́ть. **Wyrozumieć kogo**, разгада́ть. **Wyrozumieć komu**, снизойти́ къ кому́, снизойти́ къ чьи́мъ-либо ну́ждамъ, войти́ къ чьё-либо положе́ніе. **Wyrozumieć sprawę**, вни́кнуть въ дѣ́ло, внима́тельно расмотрѣ́ть дѣ́ло.

Wyrozumować, разсуди́ть, обсуди́ть, обду́мать, подтверди́ть что́-либо доказа́тельно, истолкова́ть.

Wyrozumowany, разсуди́тельный, толко́вый, доказа́тельный.

Wyrugować, вы́тѣснить, вы́жить.

Wyruszać, Wyruchać, Wyruszyć, выдёргивать, вы́дернуть, выта́скивать, вы́тащить, вынима́ть, вы́нуть, извлека́ть, извле́чь, вытѣсня́ть, вы́тѣснить. **Wyruszyć kość z miejsca**, вы́вихнуть кость. **Wyruchać słup**, разшата́ть столбъ. **Wyruchać ząb**, вы́садить, вы́шибить зубъ. **Wyruszyć kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́турить, вы́жить, вы́проводить, вы́гнать. **Wyruszyć zkąd**, дви́нуться, вы́ступить, отпра́виться. **Wojsko o świcie wyruszyło**, во́йско на разсвѣ́тѣ вы́ступило въ похо́дъ. **Wyruszyć w drogę**, отпра́виться въ доро́гу, въ путь. || **Wyruszać się**, поднима́ться, пу́читься отъ броже́нія. **Wyrusza się ciasto**, тѣ́сто поднима́ется (*на опа́рѣ*).

Wyrwa, -y, *ж.* вы́рванный клочёкъ; || впа́дина, пустота́; || * сорване́цъ, нагле́цъ.

Wyrwant, -a, *м.* рвань, желѣ́зная скоба́ съ ушка́ми, *см.* **Cybant**.

Wyrwisko, -a, *ср.* ровъ, я́ма, впа́дина, обры́въ.

Wyrybiać, Wyrybić, выла́вливать, вы́ловить ры́бу.

Wyryć, вы́рѣзать на мѣди́, награвирова́ть; || вы́сѣчь (*на мраморѣ*); || изваять (*ста́тую*); || * напечатлѣ́ть, запечатлѣ́ть; || вы́копать, вы́рыть.

Wyrychtować, напра́вить, навести́, нацѣли́ть.

Wyrynać, Wyrnąć, Wyrgnąć, *Стар.* ныря́ть, вы́нырнуть.

Wyrysować, нарисова́ть, обрисова́ть, начерти́ть.

Wyrywać, Wyrwać, вырыва́ть, вырвать, выдёргивать, вы́дернуть, исторга́ть, исто́ргнуть. || **Wyrywać się, Wyrwać się**, вырыва́ться, вы́рваться; || вы́бѣжать, вы́скочить; || **Wyrywać się na kogo, na co**, порыва́ться, броса́ться на кого́; || **Wyrywać się z czém**, говори́ть, и́ли дѣ́йствовать необду́манно, опроме́тчиво, не впопа́дъ, некста́ти, не во́время, не у мѣ́ста. *Посл.* **Wyrwał się jak Filip z konopi**, су́нулся не въ своё дѣ́ло, опростоволо́сился, оплоша́лъ.

Wyrywanie, Wyrwanie, -nia, *ср.* вырыва́ніе, отрыва́ніе, отдира́ніе, выдёргиваніе.

Wyrywczo, уры́вками, уры́вчиво, мѣста́ми, кой-гдѣ, и́зрѣдка, по времена́мъ, вре́мя отъ вре́мени.

Wyrywek, -wka, *м.* **Wyrywka, -i,** *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣ́дующихъ выраже́ніяхъ: **Wyrywkami, Nawyrywki**, уры́вками, уры́вчиво, въ разби́вку, по́рознь, по частя́мъ.

Wyrządzać, Wyrządzić, изготовля́ть, изгото́вить; || изъявля́ть, изъяви́ть, ока́зывать, оказа́ть; || воздава́ть, возда́ть, отдава́ть, отда́ть; || наноси́ть, нанести́; || дѣ́лать, сдѣ́лать, причиня́ть, причини́ть. **Wyrządzić cześć komu**, отда́ть кому́ честь, изъяви́ть почте́ніе. **Wyrządzić komu szkodę**, нанести́, причини́ть кому́ вредъ. **Wyrządzić krzywdę**, нанести́ оби́ду.

Wyrzeczenie, -nia, *ср.* произнесе́ніе пригово́ра, опредѣле́ніе, рѣше́ніе; || сужде́ніе, мнѣ́ніе; || **Wyrzeczenie się czego**, отрече́ніе, отступле́ніе отъ чего́; || самоотверже́ніе. || *Юрид.* **Wyrzeczenie nieważności małżeństwa**, уничтоже́ніе бра́ка.

Wyrzeczony, произнесённный; || ска́занный, вы́сказанный; || объя́вленный. **Dłużnik, którego upadłość wyrzeczoną została**, должни́къ объя́вленный несостоя́тельнымъ.

Wyrzekać, Wyrzec, Wyrzeknąć, изрека́ть, изре́чь, произноси́ть, произнести́; || говори́ть, сказа́ть, выска́зывать, вы́сказать. **Wyrzec wyrok**, произнести́ пригово́ръ. **Trudno to wyrzec słowy**, тру́дно вы́разить э́то слова́ми. || **Wyrzekać na co**, жа́ловаться, ропта́ть на что́. || **Wyrzekać się, Wyrzec się (kogo, czego)**, отрека́ться, отре́чься, отступа́ться, отступи́ться, отка́зываться, отказа́ться, отпира́ться, отпере́ться (*отъ кого́, отъ чего́*). **Wyrzec się świata**, отре́чься, отказа́ться отъ свѣ́та. **Wyrzec się religji**, отступи́ться отъ рели́гіи. **Wyrzec się dziedzictwa**, отказа́ться отъ наслѣ́дства.

Wyrzekanie, -nia, *ср.* жа́лоба, ро́потъ,

роптáніе; || **Wyrzekanie się**, отречéніе (*отъ чегó*), отвержéніе.

Wyrzezać, *см.* **Wyrzynać**.

Wyrzezek, -zku, *м.* отрѣ́зокъ, вы́рѣзокъ; || **Wyrzezek, -zka**, *см.* **Wyporek**; || *см.* **Rzezaniec, Trzebieniec**.

Wyrznąć, *см.* **Wyrzynać**.

Wyrznięcie, *см.* **Wyrzynanie**.

Wyrzucać, Wyrzucić, выбрáсывать, вы́бросить, выки́дывать, вы́кинуть, извергáть, извéргнуть. **Wyrzucać w górę**, подбрáсывать вверхъ. **Wyrzucać komu co (na oczy)**, упрекáть когó чѣмъ, укоря́ть; || *Мед.* **Wyrzucać się**, высыпáть, выходи́ть нарýжно (*о сы́пи*).

Wyrzut, -u, *м.* бросáніе, швыря́ніе, метáніе, извержéніе; || обóрышъ, бракъ, дрянь; || *Мед.* сыпь, накóжная болѣ́знь; || **Wyrzuty**, *мн.* прыщи́, угри́; || упрёкъ, укори́зна, угрызéніе. **Wyrzuty sumienia**, угрызéнія сóвѣсти.

Wyrzutek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недонóсокъ, вы́родокъ; || *см.* **Podrzutek**.

Wyrzutnia, -ni, *ж. Грам.* выпущéніе бýквы и́ли слóга изъ середи́ны слóва, опущéніе, выпущéніе (*глáсной бýквы*), э́ллипсъ, опущéніе однóгó и́ли нѣ́сколькихъ словъ.

Wyrzygać, Wyrzygnąć, выблёвывать, вы́блевать, рвать, вы́рвать; || изрыгáть, изрыгнýть, извергáть, извéргнуть.

Wyrzynać, Wyrzezywać, Wyrznąć, Wyrzezać (*Стар.* **Wyrzazać**), вырѣ́зывать, вы́рѣзать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать, отрубáть, отруби́ть; || гравировáть (*на мѣди́, на стáли*), вырѣ́зывать, высѣкáть (*на кáмнѣ*), вая́ть, извая́ть (стáтую); || вырѣ́зывать, убивáть, избивáть, умервщля́ть, колóть. || **Wyrzynać ule**, вынимáть мёдъ, вырѣ́зывать соты́ изъ ýлья. **Wyrzynać kogo**, скопи́ть, оскопи́ть, класть, холости́ть, валóшить. || **Wyrzynać się, Wyrznąć się**, вырѣ́зываться, вы́рѣзаться, прорѣ́зываться, прорѣ́заться. **Zęby się wyrzynają**, прорѣ́зываются зýбы; || тупи́ться, иступи́ться. **Wyrznął się nóż**, ножъ иступи́лся.

Wyrzynalny, вырѣзнóй.

Wyrzynanie, -nia, Wyrznięcie, -cia, *ср.* вырѣ́зываніе, отрубáніе; || гравировáніе, вырѣ́зываніе (*на меди́, на кáмнѣ*), рѣзьбá; || рѣзня́, избіéніе, умервщлéніе.

Wyrzynki, Wyżynki, -nków, *мн. см.* **Wyżynki**.

Wysączać, Wysączyć, выцѣ́живать, вы́цѣдить, сцѣ́живать, сцѣди́ть, сливáть, слить.

Wysada, -y, *ж. Архит.* фасáдъ, перéдняя, лицевáя сторонá (*здáнія*); || * принуждéнность, жемáнство, натя́нутость, притвóрство.

Wysadka, -i, *ж.* разсáда. **Wysadki, -ów**, *мн.* огорóдная зéлень оставлéнная на сѣменá.

Wysadny, выдаю́щійся, выступáющій, выходя́щій, выдвигáющійся впередъ; || * принуждённый, жемáнный, натя́нутый, притвóрный.

Wysadzać, Wysadzić, высáживать, вы́садить. **Wysadzać kogo z powozu**, высáживать когó изъ экипáжа. **Wysadzać wojsko na ląd**, высáживать вóйско нá берегъ. **Wysadzać chléb z pieca**, вынимáть хлѣбъ изъ пéчи. **Wysadzić przez okno**, вы́бросить изъ окнá. * **Wysadzać, Wysadzić co naprzód**, выставля́ть, вы́ставить, выдвигáть, вы́двинуть. **Wysadzić drzwi**, вы́ломать дверь. **Wysadzić w powietrze**, взорвáть на вóздухъ. **Wysadzić kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить. **Wysadzić kogo z siodła**, вы́бить, вы́шибить изъ сѣдлá. **Wysadzić brylantami**, осы́пать, укрáсить бриллiáнтами. **Wysadzić drzewami**, обсади́ть дерéвьями. **Wysadzić komu oko**, вы́шибить глазъ. **Wysadzić kogo na jaką godność**, возвести́, постáвить когó на вы́сшую стéпень, возвести́ въ вы́сшій санъ. || **Wysadzać się, Wysadzić się (naprzód, przed drugich)**, выступáть, вы́ступить впередъ, рвáться, порывáться, стреми́ться къ чемý и́ли на чтó-либо; || превозноси́ться превознести́сь, величáться, надмевáться, чвáниться, тщеслáвиться.

Wysadzenie, -nia, *ср.* вы́саживаніе, вы́садка.

Wysapać się, перевести́ духъ, собрáться съ дýхомъ.

Wysarkać, Wysarknąć, вы́сосать, вы́хлебнуть; || **Wysarkać kogo**, разругáть, распуши́ть.

Wyschłość, -ści, *ж.* сухотá, сушь, сýхость; || худобá, худощáвость, сухощáвость, сухопáрость; || *Мед.* худѣ́ніе, чáхлость.

Wyschły, сухóй; || худóй, худощáвый, сухощáвый, сухопáрный; || чáхлый.

Wyschnięcie, -cia, *ср.* усы́шка (*въ вѣсѣ табакý и т. п.*).

Wyścibiać, Wyściubiać, Wyścibić, Wyściubić, высóвывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить нарýжу.

Wy-ście, *см.* **Wy**. **Wyście to widzieli**, вы э́то ви́дѣли.

Wyścielać, Wyściełać, Wysłać, набивáть, наби́ть (*шéрстью, вóлосомъ*); || выстилáть, вы́стлать.

Wyściełka, -i, *ж.* наби́вка (*шéрстью, вóлосомъ*); || подсти́лка, пости́лка (*для скотá*); || стéлька (*башмáчная и́ли сапóжная*).

Wyścig, -u, *м.* ристáлище, бѣгъ, перебѣ́жка; || **Plac do wyścigów**, ристáлище, бѣгъ, гипподрóмъ. **Wyścigi**, *мн.* скáчка (*кóнская*). **Na wyścigi**, взáпуски, наперерывъ, другъ пéредъ дрýгомъ.

Wyścigać, Wyścignąć (kogo), перегоня́ть, перегнáть, обгоня́ть, обогнáть, оперéживать, опереди́ть. || **Wyścigać się (z kim)**, бѣ́гать взáпуски, старáться въ бѣ́гѣ и́ли въ ѣздѣ́ вы́передить другáго; ||

*соревнова́ть, подвиза́ться въ чёмъ-либо вмѣстѣ съ другими, не отставать отъ другихъ.

Wysełać, высыла́ть.

Wysełanie, Wysyłanie, Wysłanie, -nia, *ср.* посыла́ніе. отсы́лка, посылка, отпра́вка; || ссы́лка (*преступниковъ*).

Wysep, -spu, *м. см.* **Wyspa**; || песча́ный холмъ, песча́ная на́сыпь; || мель.

Wysepka, -i, *ж.* островóкъ.

Wysepny, остро́вскій, островно́й.

Wysiadać, Wysiadywać, Wysiąść, Wysieść, выса́живаться. вы́садиться, выходи́ть нару́жу. **Wysiadać z powozu**, выходи́ть изъ экипа́жа. **Wysiadać na brzeg**, выса́живаться на́ берегъ; || высиживать, вы́сидѣть (*о птицахъ*), выводи́ть птенцóвъ. || **Wysiedzieć**, вы́сидѣть, остава́ться гдѣ-либо до́лгое вре́мя. || **Wysiedzieć się**, насидѣ́ться, до́лго сидѣть.

Wysiąkać, Wysiąknąć, проса́чиваться, просочи́ться; || сморка́ться, сморкну́ться.

Wysiec, *см.* **Wysiekać**.

Wysiedzieć, Wysiedzieć się, *см.* **Wysiadać**.

Wysiekać, Wysiec (иногда́: **Wysieknąć, Wysiekiwać**), вырубáть, вы́рубить (*топоро́мъ*); || срѣзывать, срѣзать, ска́шивать, скосúть (*траву́*); || **Wysiec**, вырубить, разби́ть (*непріятеля*); || высѣчь (*розгами*). || **Wysiekać się**, прорубáться, пробива́ться насквозь; || убива́ть другъ дру́га; || руби́ться (*сабля́ми*), сража́ться; || ***Wysiec się piętami, nogami**, улизну́ть, улепета́ть, удра́ть во всѣ лопа́тки.

Wysiekactwo, -a, *ср.* фехтова́ніе, иску́сство драться на рапи́рахъ; || иску́сство гладіа́торовъ.

Wysiekacz, -a, *м.* фехтова́льщикъ; || гладіа́торъ.

Wysieść, *см.* **Wysiadać**.

Wysiew, -u, *м.* сѣвъ, посѣвъ; || посѣянныя сѣмена́.

Wysiewać, Wysiać, сѣ́ять, засѣва́ть, посѣ́ять.

Wysiewacz, -a, *м.* сѣ́ятель.

Wysiewki, -ów, *мн.* вы́сѣвки, о́труби.

Wysiewny, сѣ́ятельный.

Wysilać, Wysilić, обезси́ливать, обессúлить, ослабля́ть, осла́бить, изнуря́ть, изнури́ть, истомля́ть, истоми́ть; || истоща́ть, истощи́ть; || **Wysilić co**, вымучить, вы́нудить. || **Wysilać się, Wysilić się**, си́литься, уси́ливаться, уси́литься, стара́ться; || натýживаться, надрыва́ться, истоща́ться, истощи́ться, изнуря́ться, изнури́ться, изнемога́ть, изнемóчь. **Wysiła się drzewo**, де́рево идётъ въ ростъ.

Wysilenie, -nia, *ср.* натýга, надса́да, истоще́ніе, изнуре́ніе, изнеможе́ніе, осла́бленіе; || уси́ліе, напряже́ніе, стара́ніе.

Wysilony, истощённый, изнурённый, изнеможённый, осла́бленный; || напряжённый.

Wysiodłać, разсѣдла́ть, *см.* **Rozsiodłać**.

Wyskakać się, наскака́ться, напры́гаться.

Wyskakiwać, Wyskoczyć, выска́кивать, выскочить; || подска́кивать, подскочúть.

Wyskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ; || **Wyskok wody, zdroju**, водомётъ, фонта́нъ; || *порывъ, востóргъ, стремле́ніе; || заблужде́ніе, отступле́ніе, уклоне́ніе, *см.* **Wybryk**; || **Wyskok dowcipu**, остроýмная мысль, о́строе сло́во, острота́; || *Архит.* выставка, выпускъ, выступъ; || алкого́ль, спиртъ, и́звинь; || *Камен.* **Wyskok, Okap**, спускъ изъ-за стѣны; *Плотн.* **Wyskok pod dachem**, свѣсъ.

Wyskokowy, спúртовый, спиртóвый, спиртный.

Wyskrobać, *см.* **Wyskrobywać**. ***Wyskrobać się**, вы́путаться, вывернуться изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ.

Wyskrobanie, -nia, *ср.* выска́бливаніе, подчúстка.

Wyskrobek, -bka, *м.* **Wyskrobki**, *мн.* **o**скрёбки, поскрёбки; || **Wyskrobek**, мла́дшее живóтное, *или* дитя́, поскрёбышъ.

Wyskrobywać, Wyskrobać, Wyskrobnąć, скобли́ть, выска́бливать, вы́скоблить, вычища́ть, вы́чистить (*писанное*).

Wyskrzybać, вы́скребать, вы́скоблить.

Wyskubać, *см.* **Wyskubywać**.

Wyskubany, вы́щипанный, вы́дерганный.

Wyskubywać, Wyskubać, выщи́пывать, вы́щипать.

Wyskwarzyć, прожа́рить, вы́жарить, вы́жечь.

Wysłać, *см.* **Wyścielać**; || *см.* **Wysełać**.

Wysłanie, -nia, *ср.* подстúлка, выстилка. **Wysłanie posadzki**, вы́стилка полóвъ.

Wysłaniec, -ńca, *м.* посла́нецъ: || лазу́тчикъ, соглядáтай, развѣ́дчикъ; || *см.* **Wygnaniec**.

Wysłany, по́сланный; || по́стланный.

Wysławiać, Wysławić, прославля́ть, просла́вить, восхваля́ть, восхвали́ть, величáть, возвели́чивать, возвели́чить, превозноси́ть, превознести́. || **Wysławiać się**, сла́виться, прославля́ться; || хвали́ться, чва́ниться.

Wysławiacz, -a, *м.* хвали́тель.

Wysławianie, -nia, *ср.* прославле́ніе, восхвале́ніе.

Wyśledzać, Wyśledzić, изслѣ́дывать, изслѣ́довать, обнаружúвать, обнаружúть, изыскúвать, изыскáть, испытывать, испытáть, разбирáть, разобрáть, *см.* **Śledzić**.

Wyślepiać, Wyślepić, притупля́ть, притупи́ть зрѣніе, испóртить глаза́ (*отъ напряженія*).

Wyśliniać, Wyślinić, выплёвывать, вы́плевать, выплюнуть.

Wyśliznąć się (komu z rąk), вы́скользнуть, ускользнýть, избѣжáть увернýться.

Wysłowiać, Wysłowić, выража́ть, вы́разить, изъясня́ть, изъяснúть (*слова́ми*);

|| выгова́ривать, вы́говорить, произноси́ть, произнести́. || **Wysłowiać się, Wysłowić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться.

Wysłowienie, -nia, *ср.* выраже́ніе, рече́ніе; || вы́говоръ; || спо́собъ выраже́нія, оборо́тъ рѣчи; || **Wysłowienie się**, изложе́ніе, объясне́ніе на слова́хъ. **Niezdolny do wysłowienia**, неспосо́бный объясня́ться.

Wysłowiony, выража́емый слова́ми.

Wysłuchanie, -nia, *ср.* выслу́шиваніе. *Юрид.* **Wysłuchanie świadków**, допро́съ свидѣтелей. **Wysłuchanie powtórne**, передопро́съ.

Wysłuchany, вы́слушанный.

Wysłuchywać, Wysłuchać, выслу́шивать, вы́слушать. **Wysłuchać czyję prośbę**, вы́слушать чью-либо про́сьбу. **Wysłuchać mszy, otслу́шать** (отстоять) всю обѣдню.

Wysługa, -i, *ж.* жа́лованье, пла́та; || *награжде́ніе, возмѣ́здіе; || услу́га, услуже́ніе, служе́ніе.

Wysługiwać, Wysłużyć, выслу́живать, вы́служить, прослужи́ть, находи́ться извѣ́стное вре́мя въ слу́жбѣ; || **Wysłużyć sobie co**, заслужи́ть, зарабо́тать, снискать. || **Wysługiwać się**, выслу́живаться, достига́ть чего́-либо слу́жбою; || **Wysługiwać się komu**, отслу́живаться, воздава́ть кому́ за услу́ги, прислу́живаться; || **Wysłużyć się, отслужить, докончить** слу́жбу.

Wysłużony, заслу́женый.

Wysmagać, вы́сѣчь, вы́драть, вы́пороть (*плетьми́, ро́згами*).

Wysmarkać, вы́сморкать.

Wysmarować, вы́мазать **смазать. намáзать**, *см.* **Smarować**. || Wysmarować się, намáзаться, вытереться мáзью, обмáзаться.

Wysmażać, Wysmażyć, выжáривать, вы́жарить; || выва́ривать, вы́варить, извле́чь, вы́тянуть посре́дствомъ жа́ра, огня́. || Wysmażać się, Wysmażyć się, выжáриваться, вы́жариться, выва́риваться, вы́вариться; || *надрыва́ться, надса́живаться.

Wyśmiech, -u, *м.* насмѣ́шка.

Wyśmienicie, превосхо́дно, **прекра́сно, отли́чно, изя́щно.**

Wyśmienitość, -ści, *ж.* **превосхо́дство**, изя́щество.

Wyśmienity, превосхо́дный, прекра́сный, отли́чный, изя́щный.

Wyśmiewać, Wyśmiać, осмѣ́ивать, осмѣ́ять, поднима́ть, подня́ть **на смѣхъ**. || **Wyśmiewać się (z kogo, z czego), издѣ́ваться, насмѣха́ться** (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*), **пересмѣ́ивать** (*кого́*), **глуми́ться**, трунить (*надъ кѣмъ*).

Wyśmiewanie, Wyśmianie, -nia, *ср.* осмѣ́иваніе, осмѣ́яніе. **Wyśmiewanie się**, насмѣ́шка, зубоска́льство.

Wysmoktać, высосать. * **Wysmoktać** (*kogo*), начмо́каться вдо́воль (*съ кѣмъ*) **выцѣ́ловать** (*кого́*). || ***Высáсывать, обирáть, выманивать хи́тростію.**

Wysmrodzić, провоня́ть.

Wysmukać, Wysmuknąć, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить; || простира́ть, простере́ть, протя́гивать, протяну́ть; || отдѣля́ть, отдѣли́ть; || разгла́живать, разгла́дить. **Wysmuknąć ręce**, протяну́ть ру́ки. || **Wysmuknąć się**, нарядиться, украситься

Wysmukłość, -ści, *ж.* ги́бкость, стро́йность, ста́тность.

Wysmukły, ги́бкій, то́нкій, стро́йный, ста́тный.

Wyśniwać, Wyśnić co, ви́дѣть, уви́дѣть во снѣ что-либо правдоподо́бное; || гре́зить, мечта́ть. || **Wyśniwać, Wyśnić komu**, предвѣща́ть, предска́зывать во снѣ. || **Wyśniwać się, Wyśnić się**, сни́ться, присни́ться; || гре́зиться, пригрезиться.

Wysnowywać, Wysnuwać, Wysnować, Wysnuć, распуска́ть, распусти́ть, раздёргивать, раздёрнуть (*ткань*); || *развива́ть, развить, излага́ть, изложи́ть, изъясни́ть, изъяснить; || распу́тывать, распу́тать; || развёртывать, развернуть. || **Wysnowywać się, Wysnuwać się, Wysnować się, Wysnuć się**, выпу́тываться, вы́путаться, выдёргиваться, вы́дернуться.

Wysoce, высо́ко, возвы́шенно.

Wysoki, высо́кій, возвы́шенный.

Wysoko, высо́ко. **Za wysoko**, сли́шкомъ высо́ко. **Z wysoka**, свысока.

Wysokomyślność, -ści, *ж.* **великоду́шіе**; || высокомѣ́ріе, надме́нность, го́рдость.

Wysokomyślny, великоду́шный; || высокомѣ́рный, надме́нный, го́рдый.

Wysokopienny, *см.* **Las.**

Wysokość, -ści, *ж.* высота́, вышина́; || верхъ, верши́на; || возвышенность; || *вы́спренность. **Wysokość góry**, высота́ горы́. **Z wysokości góry**, съ верши́ны горы́. **Na wysokości**, въ вышинѣ, въ небеса́хъ. || **Jego Wysokość**, его́ высо́чество (*титулъ*); || разря́дъ, коли́чество. размѣ́ръ. **Wysokość opłaty**, размѣ́ръ вно́са, сте́пень пла́ты. *Нар.* **Do wysokości**, сообразно́. **Do wysokości summy**, на су́мму.

Wyspa, -y, *ж.* о́стровъ.

Wyspać, Wyspać się, *см.* **Wysypiać.**

Wyspiarka, -i, *ж.* островита́нка.

Wyspiarz, -a, *м.* островита́нинъ.

Wyspiasty, острови́стый.

Wyśpiegować, *см.* **Wyszpiegować.**

Wyśpieszyć (co), ускори́ть, съ поспѣ́шностію изготовить, поторопи́ться.

Wyśpiew, -u, *м.* весёлая пѣсня.

Wyśpiewywać, Wyśpiewać, напѣва́ть, пѣть въ полго́лоса. **Wyspiewać**, спѣть, пропѣть.

Wyspowiadać, *см.* **Spowiadać.**

Wysrebrzać, Wysrebrzyć, серебри́ть, вы́серебрить.

Wyssać, *см.* **Wysysać.**

Wystać, *см.* **Wystawać.**

Wystałość, -ści, *ж.* спѣлость, зрѣлость; || отстой, чистота отстоенной жидкости.

Wystały, спѣлый, зрѣлый; || отстоенный, очищенный.

Wystąpienie, -nia, *ср.* первый опытъ, первый шагъ; || *Театр.* дебютъ, первый выходъ, выступъ.

Wystarać się, достать что-либо для себя, выхлопотать, исходатайствовать.

Wystarczać, Wystarczyć (*Стар.* **Wystatczyć**), доставать, ставать, хватать, быть достаточну; || **Wystarczyć komu, czém**, сравняться (*съ кѣмъ въ чёмъ*), сладить (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); || **Wystarczać z czego, czém na co**, расходовать, выдавать столько, чтобы доставало на всё; || **Wystarczać komu czego**, доставлять кому что-либо въ достаточномъ количествѣ; || *Безл.* **Wystarcza**, достаетъ, достаточно, довольно. **Nie wystarcza pieniędzy**, не достаётъ, не хватаетъ денегъ. **Dano mi na ekspens dwieście rubli, a z tego trzeba było wystarczać na stół, cukier i t. d.** мнѣ дано двѣсти рублей, которыхъ должно было доставать на столъ, сахаръ и т. п. **Jeden służący nie wystarczy na tyle osób**, одинъ слуга не успѣетъ служить такому множеству людей.

Wystawa, -y, *ж.* выставка (*произведений, искусствъ, промышленности и т. п.*); || пышность, блескъ, роскошь; || *Театр.* обстановка на сценѣ, постановка на сцену (*пьесы*); || *Архит.* выступъ, пристройка, навѣсъ; || строеніе, постройка, возведеніе.

Wystawać, Wystać (*Стар.* **Wystojeć**), выстаивать, выстоять, стоять извѣстное время на назначенномъ мѣстѣ, добывать долгимъ стояніемъ, удерживаться на своёмъ мѣстѣ; || устоять, выдержать нападеніе, твёрдо противиться. **Nie wiém, czy przy nim wystać można**, не знаю, можно ли удержаться при немъ. **Dom ten już i roku nie wystoi**, этотъ домъ не простоитъ и году. **Insza wysłużyć, insza wystać**, одно дѣло заслужить, другое выстоять, т. е. добыть долгимъ стояніемъ. **Nie wystoisz nic**, не стой напрасно, ничего не получишь; || **Wystawać się, Wystać się**, настаиваться, настояться; || выстаиваться, выстояться (*о лошади*); || созрѣвать, созрѣть, поспѣвать, поспѣть (*о плодахъ*); || *Мед.* наврѣвать, наврѣть (*о нарывахъ*); || отстаиваться, отстояться, устаиваться, устояться (*о жидкостяхъ*); || дѣлаться постояннымъ, остепениться, остепениться (*въ нравственномъ смыслѣ*); *см.* **Wystały**; || **Wystawać się, Wystać, Wystanąć**, возстать, встать, привстать, приподняться, выдти; || разливаться, развѣтвляться (*о рѣкѣ*); || выдаваться впередъ, обращаться къ чему-либо; || отступаться, отступиться, удаляться, удалиться, отказываться, отказаться. **Wystoisz się pode drzwiami, nim cię wpuszczą**, настоишься передъ дверьми, пока тебя впустятъ. **Koń niech się wystoi po podróży**, лошадь пусть выстоится, отдохнётъ отъ ѣзды. **Owoce ku słońcu wystały**, плоды оборотились, повернулись къ солнцу. **Ci, którzy wystali z kościoła**, тѣ, которые отступились отъ церкви. **Z urzędu wystał**, оставилъ службу, отказался отъ должности.

Wystawca, -y, *м.* экспонентъ; || предъявитель. **Wystawca weksla**, векселедатель, предъявитель заемнаго письма; || строитель (*зданія*).

Wystawiać, Wystawić, выставлять, выставить; || * подвергать, подвергнуть; || представлять, представить, воображать, вообразить, изображать, изобразить; || *Ком.* выдавать, вручать; || предъявлять; || строить, выстроить, *см.* **Stawiać**; || набирать (*войска*). **Wystawić obrazy na widok publiczny**, выставить картины для публики. **Wystawiać na słońce kwiaty**, выставлять, выносить на солнце цвѣты. **Wystawiać na słońce bieliznę**, развѣшивать, просушивать бѣлье на солнцѣ. **Wystawiać życie na szwank**, подвергать жизнь опасности. **Wystawić komu pożytki z czego**, представлять кому выгоды отъ чего-либо. **Wystawmy sobie, że...**, представимъ или вообразимъ себѣ, что... **Wystaw sobie**, представь или вообрази себѣ. **Wystawić kwit**, выдать квитанцію. **Wystawić weksel na siebie**, выдать векселя на себя, на своё имя. **Wystawić gmach**, построить, соорудить зданіе. **Wystawić pomnik**, поставить, воздвигнуть памятникъ. || **Wystawiać się, Wystawić się**, выставляться, выставиться, выдаваться, выдаться (*впередъ*); || подвергаться, подвергнуться; || выставлять себя впередъ другими, выказываться; || высовываться, высунуться. **Wystawił się na śmiech**, подвергнулся насмѣшкѣ. **Nie chlub' się, ani się wystawiaj temi nędznemi mądrostkami twemi**, не чванься и не выказывай своего жалкаго умствованія.

Wystawiający, представляющій, выставляющій. **Wystawiający kaucją**, залогодатель.

Wystawiciel, -a, *м.* векселедатель, письмодатель, дающій вексель.

Wystawienie, -nia, *ср.* выставленіе, выставка; || построеніе, сооруженіе (*зданія*). **Wystawienie na przedaż**, выставка товаровъ для продажи. **Wystawienie na nierząd**, распутная жизнь, непотребство.

Wystawnie, роскошно, пышно, великолѣпно; || наряднo, изысканно.

Wystawność, -ści, *ж.* пышность, великолѣпіе, роскошь; || нарядность, изысканность; || тщеславіе, чванство.

Wystawny, пышный, великолѣпный,

roskóšny; || **narádny**, **izýskanny**; || **tšeslávny**, **chvánny**; || **vysokó postróenny**; || **prigotóvlenny na pokáz**, **vystávočny**.

Wystękać, **výplakať**, **vypросíť so slevámi**, **výkanючить**; || **Wystękać się**, **vaplákať sa**, **naóxať sa**, **nastonáť sa**.

Występ, **-u**, *m.* **vystupléńie**, **východ'**

Występca, **-y**, **Występnik**, **-a**, *m.* **prestúpnikъ**, **vinóvnikъ**.

Występczyna, **Występnica**, **-y**, *ż.* **prestúpnica**, **vinóvnica**.

Występek, **-pku**, *m.* **prestupléńie**, **vlodъéńie**; || **pravonarušéńie**, **prostúpokъ**; || **porókъ**.

Występlować, **naložíť štémpel'**, **kleímó**.

Występnie, **prestúpno**, **protivozakónno**; || **porócno**.

Występność, **-ści**, *ż.* **vinóvnost'**, **prestúpnost'**.

Występny, **prestúpny**, **vinóvny**; || **protivozakónny**; || **porócny**.

Występować, **Wystąpić**, **vystupáť**. **vystúpiť**, **vychodíť**, **výdti**; || **pokázyvať sa**, **pokazáť sa**, **javľáť sa**, **javíť sa**. **Wystąpić z wojska**, **ostávit' voénnuju slúžbu**. **Woda z brzegów wystąpiła**, **vodá výstupila**, **výšla iz beregóv**, **vodá pribyváet'**, **vozvyšáetsa**. **Wystąpić z kluby**, **z porządku**, **výdti iz predъlov prilíčia**, **narúšit' porádok**. **Wystąpić po raz pierwszy na scenie**, **debjutírovať**, **v pérvyj raz javľáť sa na scéně**. **Wystąpić na kazalnicę**, **vojdtí na káfedru**.

Występstwo, **-a**, *ср.* **prestupléńie**.

Wystosować, **prigotóvit'**, **sostávit'**, **prinorovíť**; || **skopíť**, **sobráť**.

Wystrajać, **Wystroić**, **naržáť**, **narjadíť**, **ukrašáť**, **ukrásit'**, **ubirať**, **ubráť**; || **Wystroić narzędzie muzyczne**, **nastróit' muzykálny instrumént'**; || **Wystrajać się**, **Wystroić się**, **razržáť sa**, **razrjadíť sa**.

Wystraszać, **Wystraszyć**, **raspúgivať**, **raspugáť**, **raspugnúť**, **razognáť**, **razognáť**; || **Wystraszyć co na kim**, **výpudit' čto-libo ugróvami**, **strákom'**.

Wystrugiwać, **Wystrugać**, **vystrúživať**, **vystrágivať**, **vystružit'**, **výstrogať**; || * **očiščáť**, **očístit'**

Wystrychać, **Wystrychnąć**, **vyrávnivať**, **výrovnjať**; || **vygláživať**, **výgladit'**, **lošćíť**, **nalošćíť**, **polirovať**, **výpolirovať**; || **naržáť**, **narjadíť**, **ubirať**, **ubráť**; || *Ирон.* **Wystrychnąć kogo na co**, **dovestí kogó do čego-libo**, **provestí kogó**, **udružít' komú**. **Wystrychnąć kogo na dudka**, **odurášit'**, **ostávit' vъ durakáxъ**. *Wystrychnąć kogo na rogala, **pristávit' komú rogá**; || **Wystrychnąć kogo zkąd**, **výtesnit'**, **výžit'**, **prognáť**, **spixnúť**; || **Wystrychnąć**, **skóro výrosti**; || **Wystrychać się**, **Wystrychnąć się**, **razržáť sa**, **razrjadíť sa**; || **podvergáť sa nasméškamъ**, **vystavljáť sebjá na sméxy**. **Wystrychnąć się na dudka**, **ostáť sa vъ durakáxъ**, **съ nósomъ**; || **vyrývať sa**, **výrvať sa**, **vyvértyvať sa**, **vývernuť sa**.

Wystrzał, **-u**, *m.* **výstrélъ**; || **zalpъ**, **palьbá**; || *Хим.* **vzryv**.

Wystrzałowy, **ognestrélьny**.

Wystrzegać się, **Wystrzedz się**, **osteregáť sa**, **osterečsa** (*koió*, *čegó*) (*Стар.* **Wystrzegać**, **Wystrzedz**, **predostereгáť**).

Wystrzelać, **Wystrzelić**, **výstrélivať**, **výstrélit'**; || **vydaváť sa**, **vystupáť**, **torčáť**, **brýzgať**, **bit' ključëmъ**; || **výstro rostí vъ výšinú** (*o derévjaxъ*), **proizrostáť**.

Wystrzępiać, **Wystrzępić**, **raspuskáť**, **razdërgivať** (*ткань*); || **Wystrzępiać się**, **raspuskáť sa**, **osypáť sa** (*о ткани*).

Wystrzygać, **Wystrzydz**, **vystrigáť**, **výstričь**, **výrézyvať**, **výrézať**.

Wystrzykać, **Wystrzyknąć**, **brýzgať**, **brýznuť**, **bit' ključëmъ**; || **izvergáť**, **izvérgnuť**, **vybrásyvať**, **výbrosit'**, **metáť**.

Wystudzić, **výstudit'**.

Wystygać, **Wystygnąć**, **stýnuť**, **ostýnuť**, **prostyvát'**, **prostýť**, **xolodéť**, **oxolodéť**.

Wysuszać, **Wysuszyć**, **vysúšivať**, **výsušit'**, **osúšivať**, **osušíť**.

Wysuszanie, **Wysuszenie**, **-nia**, *ср.* **výsúšivanie**, **prosúška**; || **osušénie**, **osúška** (*болотъ*).

Wysuwać, **Wysunąć**, **vysóvyvať**, **výsunuť**, **vydvigáť**, **výdvinuť**, **vystavljáť**, **výstavit' narúžu**; || **Wysuwać się**, **Wysunąć się**, **vyrývať sa**, **výrvať sa**, **vyskoľzáť**, **výskoľznuť** (*изъ рукъ*); || **výbjagáť**, **výbježať**, **dvínuť sa** (*толпою*).

Wysuwanie, **-nia**, *ср.* **vysóvyvanie**, **vydvigánie**.

Wysuwka, **-i**, *ж.* **vadvížka** (*у дверей*, *у окóнницы*); || *Артил.* **prицélъ** (*на казённикѣ пушки*); || **Wysuwki**, *мн.* **podstávki**, **pódvjazi**, **léса** (*при постройкѣ высокихъ зданій*).

Wyswarzyć, **dobýť**, **výnudit' съ bránью**. || **Wyswarzyć się**, **perestáť brániť sa**, **ssóriť sa**.

Wyświadczać, **Wyświadczyć**, **svidételьstvovať**, **zasvidételьstvovať**, **dokázyvať**, **dokazáť**; || **okázyvať**, **okazáť**, **izjavljáť**, **izjavíť**; || *Стар.* **prisuždáť**, **prisudíť kъ izgnánju**, **izgoníť**, **výslať**; || **Wyświadczać kogo**, **prizyváť kogó vъ svidételi**. **Wyświadczyć komu przysługę**, **okazáť komú uslúgu**.

Wyświadczenie, **-nia**, *ср.* **zasvidételьstvovanie**, **zajavléńie**; || **okazánie**.

Wyświadczony, **okázannyj zajávlennyj**.

Wyświdrować, **prosverlíť**, **proburávit'**.

Wyświecać, Wyświecić, поясня́ть, поясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; || **обнаружи́вать, обнару́жить, открыва́ть, откры́ть;** || *Стар.* **Wyświecić kogo z miasta, изгна́ть кого́ изъ го́рода,** *см.* **Wyświadczać.**

Wyświęcać, Wyświęcić, посвяща́ть, посвяти́ть, поставля́ть, поста́вить. Wyswięcić kogo na księdza, посвяти́ть, поста́вить кого́ въ свяще́нники; || *Стар.* **растрига́ть, лиша́ть свяще́нства.** || **Wyświęcic kartę, kolor,** вскрыть ко́зыря *(въ ка́рточной игрѣ).* || **Wyswięcać się, Wyświęcić się, посвяща́ться, посвятиться,** быть **посвящаемому.**

Wyświęcenie, -nia, *ср.* **посвяще́ніе, ста́вленіе** *(въ свяще́нники).*

Wyświstać, освиста́ть.

Wyswobadzać, Wyswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить. Wyswobadzać się, Wyswobodzić się, освобожда́ться, **освободи́ться, избавля́ться, изба́виться.**

Wyswobodzanie, Wyswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, **избавле́ніе, отпуще́ніе на во́лю.**

Wyswobodziciel, -a, Wyswobodzca, -y, *м.* **освободи́тель, избави́тель.**

Wyswobodzicielka, -i, *ж.* **освободи́тельница,** избави́тельница.

Wysworować, Wysforować, Wyzworować (psy), *Охот.* развора́ивать, развора́ить, спуска́ть, спусти́ть со сво́ры *(собаки);* || * **Wysworować kogo,** вы́тѣснить, вы́жить, прогна́ть. || **Wysworować się na kogo, na co,** напусти́ться, бро́ситься, набро́ситься напа́сть на кого́, на что́.

Wysychać, Wyschnąć, высыха́ть, вы́сохнуть, засыха́ть, засо́хнуть, изсыха́ть, изсо́хнуть; || ча́хнуть, исча́хнуть, худѣть, похудѣть; || изсыка́ть, изсы́кнуть, истоща́ться, истощи́ться.

Wysychanie, -nia, Wyschnięcie, -cia, *ср.* высыха́ніе; || изсыха́ніе, сухо́тка *(о́рѣана, чле́на);* || изнуре́ніе, истоще́ніе; || изсыка́ніе *(источника);* || *Хим.* **вывѣтриваніе,** вывѣтрелость.

Wysyłać, *см.* **Wysełać.**

Wysyłacz, -a, *м.* **посы́льщикъ, отправи́тель.**

Wysyłanie, Wysłanie, *см.* **Wysełanie.**

Wysyp, -u, *м.* (ziemi), **Wysypisko, -a,** *ср.* на́сыпь, насы́пная земля́; || *Горн.* **бутъ.**

Wysypiać, Wyspać, просыпа́ть, проспа́ть. **Wyspał wino wczorajsze,** проспа́лъ вчера́шній хмель. || **Wysypiać się, Wyspać się, высыпа́ться, вы́спаться,** проспа́ться.

Wysypisko, -a, *ср.* **дю́на, песча́ный холмъ** *(по берегу мо́ря);* || *см.* **Wysyp.**

Wysypka, -i, *ж. Мед.* сыпь, высыпа́ніе; || на́сыпь *(земли).*

Wysypywać, Wysypać, высыпа́ть, вы́сыпать, посыпа́ть, посы́пать; || **Wysypywać (dół),** засыпа́ть *(я́му).* **Wysypać groblę, устро́ить плоти́ну. Wysypać szaniec,** насы́пать валъ; || * разсыпа́ть, разбра́сывать. || **Wysypywać się, Wysypać się,** разсыпа́ться, разсы́паться; || высыпа́ть, выступа́ть нару́жу *(о сыпи);* || * **пробива́ться, всходи́ть, пока́зываться изъ земли́.**

Wysysać, Wyssać, высо́сывать, вы́сосать.

Wyszachrować, вы́барышничать.

Wyszacować, * **опоро́чить, осуди́ть, оклевета́ть, осла́вить.**

Wyszafować, израсхо́довать, издержа́ть, расточи́ть, промота́ть, истра́тить.

Wyszalbierować, Wyszalbierzyć, выманить, оплесть, оплести́, обману́ть. *Сравн. Русск. Прост.* шалбе́рничать, шалбе́рить проводи́ть вре́мя безъ дѣла, говори́ть пусто́е, болта́ть пустя́ки.

Wyszaleć, перебѣси́ться, **остепени́ться,** * утихнуть, присмири́ть.

Wyszamotać, расшата́ть; || растормоши́ть, растрепа́ть, растаска́ть; || **вы́рвать наси́льно;** || вы́воротить.

Wyszarpać, Wyszarpnąć, вы́дергать, вы́дернуть, вы́теребить, растормоши́ть, *см.* **Szarpać.**

Wyszarzać, *см.* **Szarzać.**

Wyszastać, отхлеста́ть *(ро́згою),* вы́толкать, прогна́ть; || вы́мыть, вы́полоскать. || **Wyszastać się,** истощи́ться, изнури́ться; || промота́ться, прокути́ть, разори́ться. *Сравн. Русск. Прост.* ша́стать, ходи́ть съ ше́рохомъ, бѣга́ть съ шу́момъ; || обива́ть ость у овсяны́хъ зёренъ.

Wyszczekiotać, вы́болтать, вы́сказать неосторо́жно.

Wyszczegółniać, Wyszczegółnić, подро́бно опи́сывать, излага́ть *или* разска́зывать, входи́ть въ подро́бности.

Wyszczegółnianie, Wyszczegółnienie, -nia, *ср.* подро́бное описа́ніе, исчисле́ніе; || наименова́ніе.

Wyszczegółniony, подро́бно опи́санный, подро́бный, обстоя́тельный.

Wyszczekać, ла́ять; || прогна́ть ла́емъ, ла́яніемъ; || **Wyszczekać co na kim,** получи́ть, вынудить бра́нью что́-либо у кого́. || **Wyszczekać się,** нала́яться вдово́ль, пола́ять.

Wyszczerbiać, Wyszczerbić, зазу́бривать, зазубри́ть, вы́щербить.

Wyszczerzać, Wyszczerzyć, ска́лить, оска́лить *(зу́бы),* тара́щить, вы́таращить, пу́чить, вы́пучить *(глаза́),* высо́вывать, высу́нуть *(язы́къ).*

Wyszczuć, Wyszczwać, *Охот.* у́скать, нау́скивать, натра́вливать, натрави́ть *(соба́къ).*

Wyszczuplić, уменьши́ть, уба́вить; || **истощи́ть.**

Wyszczykać, Wyszczkać, Wyszczyknąć, Wyszczknąć, обира́ть, шелуши́ть, вы́шелушить, лущи́ть, вылущить *(бобы, горохъ);* || рвать, срыва́ть собира́ть *(цвѣ-*

ты́); || * вылупля́ть, вылупа́ть, вы́лупить, вынима́ть изъ скорлупы́ *и́ли* ко́жи.

Wyszczykanie, Wyszczkanie, -nia, *ср.* обира́ніе (*плодо́въ*); || шелуше́ніе, луще́ніе (*бобо́въ, горо́ха*); || срыва́ніе, собира́ніе (*цвѣто́въ*); || вылупле́ніе, выдобыва́ніе.

Wyszczyniać, Wyszczynić, высо́вывать, вы́сунуть, выка́зывать, вы́казать.

Wyszczypywać, Wyszczypać, Wyszczypnąć, выщи́пывать, вы́щипать, вы́щипнуть; || * выбира́ть, вы́брать; || вырыва́ть, вы́рвать.

Wyszeptać, вы́болтать, проговори́ться; || прошепта́ть, сказа́ть на́ ухо; || *Прост.* нашепта́ть, наворожи́ть, наколдова́ть. || **Wyszeptać się,** нашепта́ться; || * исхуда́ть, похудѣ́ть. **Raki bez wody wyszepcą się,** ра́ки безъ воды́ худѣ́ютъ.

Wyszlakować, Wyślakować, вы́слѣдить, отыска́ть, вы́вѣдать; || *Охот.* напа́сть на слѣды́ (*ди́чи*).

Wyszlamować, вы́чистить, вы́брать грязь, илъ; || * **Wyszlamować kieszeń,** обобра́ть, очи́стить карма́нъ, *см.* **Szlamować.**

Wyszłapać, вы́топтать; || **Wyszłapić konia,** вы́путать ло́шадь, кото́рая переступи́ла покро́мку.

Wyszlifować, наточи́ть, наостри́ть; || отполирова́ть, вы́шлифовать, *см.* **Szlifować.**

Wysznurować, зашнурова́ть; || разшнурова́ть. || **Wysznurować się,** зашнурова́ться.

Wyszorować, *см.* **Szorować.**

Wyszperać, разыска́ть, развѣ́дать, провѣ́дать, разню́хать.

Wyszperacz, -a, *м.* изыска́тель, изслѣ́дователь.

Wyszperanie, -nia, *ср.* разыска́ніе, изслѣ́дованіе, развѣ́дка.

Wyszpiegować, вы́вѣдать та́йнымъ о́бразомъ, проню́хать.

Wysztafirować, *см.* **Sztafirować.**

Wysztukować, вы́чинить, зачини́ть запла́тами; || сшить изъ кусо́чковъ.

Wyszturchać, *см.* **Szturchać.**

Wysztychować, *см.* **Sztychować.**

Wyszukany, оты́сканный, на́йденный; || * изы́сканный, утонче́нный.

Wyszukiwać, Wyszukać, выи́скивать, вы́искать, оты́скивать, отыска́ть.

Wyszukiwanie, Wyszukanie, -nia, *ср.* выи́скиваніе, оты́скиваніе, по́искъ.

Wyszumieć, переброди́ть; || ути́хнуть, присмирѣ́ть; || остепени́ться; || протрезви́ться, вы́трезвиться.

Wyszumować, снять пѣ́ну.

Wyszwarcować, начерни́ть, нафа́брить.

Wyszydzać, Wyszydzić, осмѣ́ивать, осмѣя́ть, поднима́ть, подня́ть на́ смѣхъ.

Wyszydzenie, -nia, *ср.* осмѣя́ніе.

Wyszynk, -nku, *м.* ро́зничная прода́жа вина́, пите́йная прода́жа, распи́вочная прода́жа пите́й.

Wyszynkować, продава́ть въ ро́зницу (*вино́*), по мелоча́мъ, враздро́бь, вести́ ро́зничную, мелочну́ю прода́жу (*вино́мъ*).

Wyszywać, Wyszyć, вышива́ть, выши́ть.

Wytaczać, Wytoczyć, выка́тывать, вы́катить; || высо́вывать, вы́сунуть; || выводи́ть, вы́вести (*во́йско*); || выцѣ́живать, вы́цѣдить, сцѣ́живать, сцѣди́ть, выпуска́ть, вы́пустить, слива́ть, слить, пролива́ть, проли́ть (*о жи́дкостяхъ*); || представля́ть, предста́вить, излага́ть, изложи́ть, развива́ть, разви́ть; || вчина́ть, затѣва́ть, начина́ть; || выта́чивать, вы́точить (*на тока́рномъ станкѣ́*); || выва́стривать, вы́вострить, вы́острить, наточи́ть (*на брускѣ́*); || проѣда́ть, прота́чивать, проточи́ть (*о червя́хъ*). **Wytoczyć działo,** вы́катить пу́шку. **Wytoczyć proces,** вчина́ть, начина́ть, заводи́ть тя́жбу. **Wytoczyć rzecz,** изложи́ть дѣ́ло. **Wytoczyć rozmowę o czém,** завести́ о чёмъ рѣчь, разгово́ръ. || **Wytaczać się, Wytoczyć się,** выка́тываться, вы́катиться, выдвига́ться, вы́двинуться; || выцѣ́живаться, вы́цѣдиться, вылива́ться, вы́литься; || завя́зываться, завяза́ться, начина́ться, нача́ться; || выта́чиваться, вы́точиться, обта́чиваться, обточи́ться.

Wytarcie, -cia, Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, перетира́ніе, чи́щеніе, очище́ніе.

Wytarczka, -i, *ж.* набѣ́гъ, наше́ствіе, нападе́ніе, вы́лазка, *см.* **Wycieczka.**

Wytargać, Wytargnąć, выдёргивать, вы́дернуть, вырыва́ть, вы́рвать; || вытя́гивать, вы́тянуть, выта́скивать, вы́тащить, извлека́ть, извле́чь. **Wytargać kogo za łeb, za włosy,** оттаска́ть кого́ за́ волосы *и́ли* за волоса́, зада́ть кому́ потасо́вку.

Wytargować, вы́торговать. * **Wytargować co na kim,** съ трудо́мъ что́-либо получи́ть отъ кого́ *и́ли* вы́просить у кого́.

Wytarty, истёртый, изно́шенный.

Wytarzać (*Стар.* **Wytarać**), вы́тереть, вы́валять, вы́пачкать, вы́марать. || **Wytarzać się,** вы́тереться, вы́валяться, вы́пачкаться, вы́мараться; * перева́ливаться съ бо́ку на́ бокъ.

Wytchnąć, *см.* **Wydychać.**

Wytchnienie, -nia, Wytchnięcie, -cia, *ср.* о́тдыхъ, отдохнове́ніе, успокое́ніе; || *Воен.* стоя́нка, ро́здыхъ.

Wytępiać, Wytępić, притупля́ть, притупи́ть (*остріё*); || истребля́ть, истреби́ть, искореня́ть, искорени́ть, уничтожа́ть, уничто́жить. || **Wytępiać się, Wytępić się,** притупля́ться, притупи́ться; || истребля́ть, избива́ть другъ дру́га; || уничтожа́ться.

Wyterminować, око́нчить уче́нье ремеслу́ у ма́стера, прослужи́ть у ма́стера поло́женный срокъ.

Wytężać, Wytężyć, напрягáть, напря́чь, натя́гивать, натяну́ть.

Wytężony, напряжённый, натя́нутый.

Wytkać, *см.* **Tkać**.

Wytknąć, *см.* **Wytykać**.

Wytknięcie, -cia, *ср.* начертáніе, обозначéніе; || указáніе.

Wytłaczać, Wytłoczyć, дави́ть, выдáвливать, вы́давить, выжима́ть, вы́жать; || дави́ть въ тискáхъ (*виноградъ*); || оттúскивать, оттúснуть, отпечáтывать, отпечáтать (*книгу*).

Wytleć, Wytlić się, истлéть, погáснуть; || *истребúться.

Wytlić, потуши́ть, погаси́ть, заглуши́ть; || *см.* **Wytleć**.

Wytłoczenie, -nia, *ср.* давлéніе, тиснéніе.

Wytłoczyny, -czyn, *мн.* виногрáдный мусть; || вы́жимки, кожурá, изби́на.

Wytłukać, Wytłuc, выбивáть, пробивáть, вы́бить, пробúть (*дыру́ въ стѣнѣ*); || толóчь, истолóчь, разбивáть пестóмъ въ ступѣ; || колотúть, разбивáть, разбúть (*стéкла*); || **Wytłuc kogo**, поколотúть, побúть, отвалúть. || ***Wytłuc się**, съ трудóмъ вы́дти изъ бѣды́, вы́карабкаться, вы́биться.

Wytłumaczyć, *см.* **Tłumaczyć**.

Wytoczenie (się), -nia, *ср.* выкáтываніе; || высóвываніе; || выдвúганіе; || выщéживаніе; || изложéніе, развúтіе; || точéніе (*на токáрномъ станкѣ*), точéніе (*на брускѣ́ или точúлѣ*); || вчинáніе, начáтіе (*тя́жбы*). **Wytoczenie sprawy**, заявлéніе úска, возбужденіе дѣла.

Wytoczyć, *см.* **Wytaczać**.

Wytopnieć, растáять, распустúться, распла́виться, растопúться.

Wytorować (drogę), проложúть дорóгу, проторúть.

Wytrąbiać, Wytrąbić, *см.* **Wytrębować**.

Wytracać, Wytracić, истребля́ть, истребúть; || избивáть, избúть, *см.* **Wytępiać**.

Wytransportować, вы́слать, отпрáвить; || препроводúть, выпроводить.

Wytransportowanie, -nia, *ср.* вы́сылка, отпрáвка.

Wytrącać, Wytrącić, вышибáть, вы́шибить; || вытáлкивать, вытолкать, вытолкнуть, выбрáсывать, вы́бросить, выки́дывать, вы́кинуть. || **Wytrącić palec ze stawu**, вы́вихнуть пáлецъ; || **Wytrącać, Wytrącić co komu**, вычитáть, вы́честь, удéрживать, удержáть (*деньги при выдачѣ*).

Wytrącenie, -nia, *ср.* вы́четъ.

Wytracenie, -nia, *ср.* истребléніе, погублéніе, искорéненіе.

Wytraciciel, -a, *м.* истребúтель, губúтель.

Wytratować, вытоптáть, смять.

Wytrawiać, Wytrawić, перевáривать, перевари́ть (*пищу*); || *Мед.* вытрáвливать, вытравить (*ѣдкими веществáми*); || стрáвливать, стравúть, давáть скотúнѣ съѣдáть траву́ на лугу́ *или* хлѣбъ въ пóлѣ; || **Wytrawić kogo**, истощúть, изнурúть, истребúть, искоренúть. || **Wytrawiać się, Wytrawić się**, отстáиваться, отстоя́ться, очищáться, очúститься (*о винѣ*); || истощáться, истощúться, изнурúться, изнурúться.

Wytrawiony, Wytrawny, опытный, искýшённый. || **Wytrawne wino**, отстóянное, стáрое винó.

Wytrębować, Wytrąbić, оглашáть, огласúть при звýкѣ трубъ; || игрáть на трубѣ, трубúть; || ***Wytrąbić kogo zkąd**, изгнáть съ бесчéстіемъ, съ позóромъ; || созывáть собáкъ охóтничьимъ рогомъ.

Wytropić, *Охот.* напáсть на слѣды́ (*дúчи*).

Wytruć, перетравúть, отравúть мнóгихъ.

Wytrwać, упóрствовать, быть настóйчивымъ, стоя́ть твёрдо, пребывать, оставáться; || вытерпѣть, вы́держать, устоя́ть.

Wytrwale, твёрдо, непоколебúмо, постоя́нно; || настóйчиво, упóрно.

Wytrwałość, -ści, *ж.* стóйкость, твёрдость, увéренность, постоя́нство, настóйчивость.

Wytrwały, стóйкій, твёрдый, увéренный, постоя́нный, настóйчивый.

Wytrych, -a, *м.* отмы́чка; || *Бот.* испáнскія пѣту́шьи голóвки.

Wytrykus, -a, *м.* церкóвный стáроста, ктúторъ.

Wytrykustwo, -a, *ср.* звáніе церкóвнаго стáросты, ктúторство.

Wytrysk, -u, *м.* бры́зганіе; || истóчникъ, родни́къ, ключъ; || водомётъ.

Wytryskiwać, Wytryskać, бить ключёмъ, выскáкивать, стреми́ться, выбрызгивать, струи́ться; || **Wytryskać z czego**, проистекáть; || **Wytryskać co**, проливáть, изливáть.

Wytrząsać, Wytrząsnąć, Wytrząść, вытря́хивать, вытряхáть, вытряхнуть; || вытря́сывать, вытрясáть, вы́трясти, вытрясть. ***Wytrząść z rękawa**, сдѣлать что-либо безъ малѣ́йшаго трудá; || ***Wytrząsać kieliszki**, опорáжнивать рю́мки, выпивáть до послѣдней кáпли.

Wytrząski, -ków, *мн.* высéвки. **Wytrząski ze snopów**, зёрна вывáлившіяся изъ снопóвъ.

Wytrzebić, расчищáть, расчúстить; || охолостúть, оскопúть.

Wytrzebienie, -nia, *ср.* оскоплéніе.

Wytrzeć, *см.* **Wycierać**.

Wytrzerać, выбивáть, вы́бить, выколáчивать, выколотить (*пыль изъ плáтья*); || ***Wytrzerać kogo**, отвалúть, отколотúть, отдýть, высéчь. **Wytrzerać pyski**, надавáть пощёчинъ.

Wytrzeszcz, Wytrzyszcz, Wytrzyszczak, -a, *м.* пучеглáзый, имéющій глазá на

вы́катѣ; || *Охот.* за́яцъ; || *Бот.* родъ ма́ка.

Wytrzeszczać, Wytrzeszczyć, тара́щить, вы́таращить, выпу́чивать, вы́пучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wytrzeźwiać, Wytrzeźwić, отрезвля́ть, отрезви́ть, вытре́звливать, вы́трезвить. || **Wytrzeźwiać się, Wytrzeźwić się,** вытре́звливаться, вы́трезвиться, протрезви́ться.

Wytrzymałość, -ści, *ж.* постоя́нство, твёрдость, возде́ржность, терпѣли́вость.

Wytrzymały, терпѣли́вый, твёрдый, постоя́нный, возде́ржный.

Wytrzymywać, Wytrzymać, выде́рживать, вы́держать, переноси́ть, перенести́, выте́рпливать, вытерпѣть. **Wytrzymywać majętność,** содержа́ть имѣ́ніе. **Długo wytrzymać na jedném miejscu,** до́лго оста́ться на одно́мъ мѣ́стѣ. **Z nim niepodobna wytrzymać,** съ нимъ нельзя́ ужи́ться. **Wytrzymać wiele nieszczęść,** перенести́ мно́го бѣ́дствій.

Wytuczyć, откорми́ть, раскорми́ть, утучни́ть.

Wytupać, протопта́ть, вы́топтать.

Wytwarzać, Wytworzyć, хитри́ть, мудри́ть, выду́мывать, вы́думать, привере́дничать.

Wytwór, -oru, *м.* изы́сканность, пы́шность, ро́скошь; || тщесла́віе, чва́нство; || образе́цъ иску́сства, образцо́вое произведеніе, чу́до, верхъ иску́сства, изя́щество.

Wytwornie, изы́сканно, пы́шно, роско́шно; || изя́щно, образцо́во.

Wytworniś, -sia, *м.* щёголь.

Wytworność, -ści, *ж.* изы́сканность, пы́шность, ро́скошь; || утонче́нность, изя́щество, изя́щность, превосхо́дство.

Wytworny, изы́сканный, пы́шный, раско́шный; || утонче́нный, изя́щный.

Wytychać, Wytchnąć, *см.* **Wydychać;** || **Wytychać się,** выдыха́ться, теря́ть крѣ́пость, за́пахъ, *см.* **Wywietrzeć.**

Wytycz, -y, *ж.* десяти́на, деся́тая часть (*нало́гъ съ дохо́да*), хлѣ́бный обро́къ, хлѣ́бная по́дать.

Wytyczna, -éj, *ж.* **Wytyczne, -ego,** *ср.* десяти́на, деся́тая до́ля дава́емая съ копёнъ.

Wytycznik, Wytykacz, Wytykownik, -a, *м.* десяти́нникъ, сбо́рщикъ десяти́ны, хлѣ́бной по́дати.

Wytyczny, Wyteczny, назна́ченный вѣха́ми; || разграни́ченный.

Wytyk, Wytycz, Wytecz, -u, *м. Вет.* наколѣ́нный грибъ, наколѣ́нница (*у ло́шади*).

Wytykać, Wytknąć, высо́вывать, вы́сунуть, протя́гивать, протяну́ть, выставля́ть, вы́ставить; || втыка́ть, воткну́ть, вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить, || разставля́ть вѣхи́; || ука́зывать, пролага́ть путь; || ука́зывать, указа́ть; || * упрека́ть, упрекну́ть. **Wytykać dziesięcinę,** собира́ть десяти́ну, облага́ть десяти́ною. **Palcami kogo wytykać,** ука́зывать на кого́ па́льцами. **Wytykać błędy,** ука́зывать на заблужде́нія, облича́ть заблужде́нія. **Wytykać komu błędy,** упрека́ть кого́ въ погрѣ́шностяхъ.

Wytynkować, *см.* **Tynkować.**

Wyuczać, Wyuczyć, выу́чивать, вы́учить, обуча́ть, обучи́ть, изуча́ть, изучи́ть.

Wyuczony, вы́ученный, изучённый, научённый.

Wyuzdać, разнузда́ть. = **Wyuzdać się,** разнузда́ться; || * своево́льничать, самово́льничать, распу́тствовать.

Wyuzdanie, -nia, *ср.* **Wyuzdaność, -ści,** *ж.* разну́зданность, необу́зданность, распу́тство, невозде́ржность, своево́льство.

Wyuzdany, необу́зданный, распу́тный, невозде́ржный, своевольный.

Wywabiać, Wywabić (kogo), выма́нивать, вы́манить; || выводи́ть, вы́вести (*пя́тна*).

Wywabianie, Wywabienie, -nia, *ср.* выма́ниваніе, подма́ниваніе; || вы́водка пя́тенъ.

Wywąchać, проню́хать, развѣ́дать та́йнымъ о́бразомъ.

Wywalać, Wywalić, выва́ливать, вы́валить; || выпя́чивать, вы́пятить, выпя́ливать, вы́пялить; || **Wywalić kogo,** отваля́ть, отколоти́ть; || опроки́дывать, опроки́нуть. || **Wywalać się, Wywalić się,** обруша́ться, обру́шиться, опроки́дываться, опроки́нуться, разва́ливаться, развали́ться; || ри́нуться, нахлы́нуть (*толпо́ю*).

Wywaporować, вы́дохнуться, испа́риться.

Wywar, -u, *м.* выва́риваніе, вы́варка, отва́ръ; || гу́ща.

Wywarcie, -cia, *ср.* выпуще́ніе (*на свобо́ду*); || излія́ніе, изверже́ніе; || *влія́ніе.

Wywarzać, Wywarzyć, выва́ривать, вы́варить.

Wywarzyny, -rzyn, *мн.* отва́ръ, взваръ.

Wyważać, Wyważyć, вывора́чивать, вы́воротить, выта́скивать, вы́тащить, выдвига́ть, вы́двинуть, поднима́ть, подня́ть; || вырыва́ть, вы́рвать, исторга́ть, исто́ргнуть; || * заключа́ть, заключи́ть, дѣ́лать вы́водъ; || взвѣ́шивать, взвѣ́сить. **Drągiem co wyważyć,** подня́ть что́-либо рычаго́мъ. **Wyważyć kamień z ziemi,** вы́воротить ка́мень изъ земли́. **Wyważyć kotwicę,** подня́ть я́корь.

Wywczas, -u, *м.* о́тдыхъ, отдохнове́ніе; || сонъ.

Wywczasować się, отдохну́тъ, успоко́иться.

Wywdzięczać, Wywdzięczyć, Wywdzięczać się, Wywdzięczyć się, благода́рствовать, благодари́ть, отблагодари́ть, быть благода́рну, призна́тельну.

Wywecować, вы́точить, вы́вострить.

Wywędrować, вы́селиться, переселиться, вы́дти (*на чужбину*).

Wywiać *см.* **Wywiewać.**

Wywiad, -u, *м.* **Wywiady, -ów,** *мн. Воен.* развѣ́дка, рекогносциро́вка, по́искъ; || разузнава́ніе, разслѣ́дованіе, выспра́шиваніе, подсма̀триваніе.

Wywiadywać się, Wywiadować się (*Стар.* **Wywiedować się**), **Wywiadać się** (*Стар.* **Wywiedać się**), **Wywiedzieć się**, освѣдомля́ться, освѣдомиться, допы́тываться, допыта́ться, дои́скиваться, доискаться, допра́шиваться, допроси́ться, развѣ́дывать, развѣ́дать, вывѣ́дывать, вы́вѣдать.

Wywiadywanie się, -nia się, *ср.* развѣ́дываніе́, распро́съ, дозна̀ніе.

Wywiązać, Wywiązywać, *см.* **Wywięzywać.**

Wywić, *см.* **Wywijać.**

Wywichnąć, вы́вихнуть.

Wywiedzieć się, *см.* **Wywiadywać się.**

Wywiedziny, -in, *мн. см.* **Wywiad.**

Wywielga, Wywilga, Wilga, -i, *ж. Зоол.* и́волга (*птица*).

Wywierać Wywrzeć, выкипа́ть вы́кипѣть; || излива́ть, изли́ть, изверга́ть, изве́ргнуть; || выки́дывать, вы́кинуть, выбра́сывать, вы́бросить; || *производи́ть, оказа́ть влія́ніе (*на кого*), влія́ть, подѣ́йствовать (*на что*). **Wywierać płomień** изверга́ть пла́мя. **Wywrzeć na kogo całą swą siłę,** употреби́ть про́тивъ кого всю свою́ си́лу. **Wywierać wpływ na kogo,** производить, имѣ́ть на кого́ влія́ніе; || **Wywierać się,** излива́ться, изверга́ться, выбра́сываться, вырыва́ться.

Wywiercać, Wywiercić, Wywiercieć, Wywiertywać, вывёртывать, вы́вертѣть, провёртывать, провертѣ́ть, сверлить, просверлить; || ***Wywiercieć się,** вы́вернуться, вы́путаться, отдѣ́латься, ускользнуть.

Wywiercenie, -nia, *ср.* выве́рчиваніе, сверло́ніе; || сверлина, сква́жина сдѣ́ланная сверло́мъ. *Горн.* **Wywiercenie dziury,** бурова́я сква́жина.

Wywieść, *см.* **Wywodzić.**

Wywieszać, Wywiesić, вывѣ́шивать, вы́вѣсись.

Wywietrzeć, вы́дохнуться, вы́вѣтриться *см.* **Wietrzeć.**

Wywiew, -u, *м.* **Wywiewa, -y,** *ж.* вѣ́яніе, движе́ніе во́здуха; || снѣжная глы́ба, сугро́бъ нанесе́нный вѣтромъ *или* ку́ча нано́снаго песку. || **Wywiewki, -ek,** *мн.* вы́вѣвки, пела́, мякина, *или* соръ, вы́вѣянный изъ зёренъ.

Wywiewać Wywiać, вывѣва́ть, вы́вѣять, вычищать молочённый хлѣбъ и другія зерна отъ пелы́, со́ра и пы́ли, посре́дствомъ вѣянія и́ли пересы́пки; || вывѣ́тривать, вывѣ́трить, провѣ́трить.

Wywieźć, *см.* **Wywozić.**

Wywięzić, освободи́ть, выпустить изъ тюрьмы, изъ заточе́нія; || **Wywięzić się** освободи́ться, выдти изъ тюрьмы; || *выпутаться, вывернуться.

Wywięznąć, Wywiąznąć, освободи́ться, выпутаться; || выкарабкаться, отдѣ́латься. **Wywięznąć z błota,** выкарабкаться изъ грязи́. **Wywięznąć z czego,** вывѣ́рнуться (*изъ бѣды*), изба́виться (*отъ бѣды*).

Wywięzywać, Wywiązywać, Wywiązać, развя́зывать, развяза́ть, распуска́ть, распусти́ть, распу́тывать, распу́тать; || *разрѣша́ть, разрѣши́ть; || выводи́ть, вывесть изъ тру́днаго положе́нія; || *толкова́ть, растолкова́ть (*сонъ*); || освобожда́ть, освободи́ть, увольнять, уво́лить; || вяза̀ть, связа̀ть (*сѣть*); || **Wywięzywać się, Wywiązywać się, Wywiązać się** развя́зываться, развяза́ться, распу́тываться, распу́таться; || распускаться, распусти́ться (*о цвѣткѣ*); || * освобожда́ться, освободи́ться (*отъ чего*), развя́зываться, развяза́ться (*съ кѣмъ съ чѣмъ*), отвя́зываться, отвяза̀ться (*отъ кого отъ чего*), выпу́тываться, выпутаться (*изъ чего*); || *происходи́ть, произойдти, возника̀ть, возникнуть, я́вствовать, обнару́живаться, обнару́житься, открыва́ться, открыться; || * исполня́ть, испо́лнить обя́занность. **Kwiatek dopiero się wywiązał,** цвѣто́къ то́лько что распустился. **Co się z tego wywiąże?** что́ изъ э́того произойдётъ, послѣ́дуетъ? **Obaczymy, jak się z tego wywiąże,** посмо́тримъ, какъ онъ выпутается изъ э́того? **Wywiązał się z wdzięczności,** онъ доказалъ свою́ благода́рность призна́тельность. **Teraz się rzecz wywiązuje,** тепе́рь дѣ́ло обнару́живается. **Z tego się wywiązuje że...** изъ э́того слѣ́дуетъ, ока̀зывается, что...

Wywijać, Wywinąć, Wywić, развива́ть, развить, развора́чивать, развёртывать, разверну́ть. ***Wywinąć co z czego,** выводить одно́ изъ друга́го.* **Wywinąć tańca,** протанцова́ть, пуститься въ плясъ. **Wywijać rękami,** разма́хивать рука́ми. **Wywinąć rękę z stawu,** вывихнуть ру́ку. ***Wywinąć kominka,** улепетну́ть, дать тя́гу. **Wywijać na koniu,** разъѣзжа́ть, гарцовать на конѣ; || **Wywijać się Wywinąć się, Wywić się,** развёртываться, разверну́ться, развиваться, развиться, выпу́тываться, выпутаться; || распускаться, распуститься; || развя́зываться, развязаться; || выходить, выдти изъ тру́днаго положе́нія, вывёртываться, вывернуться; || извиваться; || вертѣ́ться, плясать, кружиться; || **Choroba się wywinęła,** болѣ́знь обнару́жилась, развилась. **Rzeka przez pole wywija się,** рѣка извивается вдоль по́ля.

Wywikłać, развить, разсучить, распле́сть, распу́тать; || * **Wywikłać się (z czego),** выпу́тываться, выпутаться, вывёртываться, вывернуться, выкарабкаться.

Wywilga, -i, *ж. см.* **Wilga.**

Wywindować, *см.* **Windować.**

Wywłaszczać, отчуждáть, лишáть собственности; || **Wywłaszczać się,** лишáться собственности.

Wywłaszczenie, -nia, *ср.* отчуждéніе, лишéніе, отнáтіе собственности.

Wywłaszczony, лишённый собственности; || *Юрид.* отходáщій изъ чáстнаго владѣнія.

Wywlekać, Wywłóczyć, Wywlec, Wywłaczać, вытáскивать, вытащить, перетáскивать, перетащúть, выноси́ть, вы́нести, вывлекáть, вы́влечь, извлекáть, извлéчь; || похищáть, похúтить, расхищáть, расхúтить.

Wywnętrzać, Wywnętrzyć, потрошúть, вы́потрошить (*рыбу*); || опоражнивать, опорожнúть; * опустошáть, опустошúть; || **Wywnętrzać z siebie,** извергáть, производúть; || * изливáть, открывáть (*сéрдце, дýшу*); || **Wywnętrzać się, Wywnętrzyć się,** выходúть нарýжу; || * открывáться, откры́ться, изливáться, излúться (*о чúвствахъ*), облегчúть свою дýшу, своё сéрдце; || натýживаться, сúлиться, истощáться.

Wywód, -odu, *м.* исхóдъ, вы́водъ; || **Księgi wywodu, Исхóдъ** (*Моисéева книга*); || происхождéніе, произведéніе; || *Юрид.* **Wywód rodu,** доказáтельство закóнности рождéнія, *см.* **Rodowód;** || подрóбное исчисléніе, изложéніе, развúтіе, доказáтельство, дóводъ: || *Юрид.* показáніе, || **Wywód spraw,** порядокъ дѣлъ; || **Wywód szlachectwa,** доказáтельство на дворя́нство, шляхéтство; || *Юрид.* **Wywód słowny,** протоко́лъ, допрóсъ, допрóсный протоко́лъ. **Wywód indagacyjny,** выслýшиваніе свидѣтелей; || *Перк.* **Wywód, Wywódziny, -dzin,** *мн.* взя́тіе молúтвы (*пóсль родóвъ*).

Wywodnie, доказáтельно, убѣдúтельно. нагля́дно.

Wywodny, доказáтельный, убѣдúтельный, нагля́дный.

Wywodzić, Wywieść, *см.* **Wyprowadzać;** || *Грам.* производúть (*о словáхъ*); || выводúть (*слúдствіе*); || изъясня́ть, излагáть подрóбно, развивáть, докáзывать; || **Wywodzić położnicę,** сопровождáть жéнщину въ цéрковь для взя́тія молúтвы пóслѣ родóвъ. || * **Wywieść kogo w pole,** обмануть, провести́ кого́; || **Wywodzić świadki,** представля́ть свидѣтелей; || **Wywodzić się, Wywieść się** (z czego), доказывать (*что́*), представля́ть доказáтельства, дóводы, утверждáть; || оправдываться, оправдáться, объясня́ться, объясни́ться.

Wywodziny, *см.* **Wywód;** || **перенесéніе,** перемѣщéніе.

Wywojować, завоевáть.

Wywołanie, -nia, *ср.* вы́возъ, вызывáніе. || **Wywołanie z kraju,** изгнáніе, ссы́лка.

Wywoływać, Wywołać, вызывáть, вы́звать, призывáть, призвáть; || **Wywołać do wyższego sądu,** взять, подáть апелля́цію; || * причиня́ть, причини́ть, производúть, произвести́, произвéсть; || осуждáть на изгнáніе, въ ссы́лку.

Wywoływacz, -a, *м.* глашáтай, провозвѣ́стникъ.

Wywoływanie, -nia, *ср.* **вызываніе,** вы́возъ. призы́въ.

Wywóz, -ozu, *м.* вы́возъ.

Wywożenie, Wywiezienie, -nia, *ср.* вы́везеніе, перевезéніе, перевóзка. вы́возка.

Wywozić, Wywieźć, вывозúть, вы́везти, вы́везть.

Wywozowy, вы́возный, транспóртный. **Opłata wywozowa,** вывозная пóшлина.

Wywracać, Wywrócić, опрокúдывать, опрокúнуть, ниспровергáть, ниспровéргнуть, повалúть, разстрóивать, разстрóить; || перепýтывать, перепýтать, перевёртывать, перевернýть вверхъ дномъ, приводúть, привести́ въ безпорядокъ; || вывáливать, вы́валить; || выворáчивать, вы́воротить. **Wywrócić stół,** опрокúнуть, повалúть столъ. **Furman dwa razy nas wywrócił,** извóщикъ два рáза вы́валилъ, опрокúнулъ насъ. **Wiatr największe drzewa wywraca,** вѣтеръ опрокúдываетъ сáмыя большія дерéвья. **Wywracać oczy,** поворáчивать глазáми. **Wywracać czyje słowa,** толковáть превратно, искажáть чьи́-либо слова, придавáть превратный смыслъ чьúмъ-либо словáмъ; ***Wywracać koziełki,** кувыркáться.

Wywracanie, Wywrócenie, -nia, *ср.* опрокúдываніе, ниспровержéніе. разрушéніе, потрясéніе; || опровержéніе.

Wywróciciel, -a, *м.* разрушúтель, нарушúтель.

Wywrot, Wywrót, -u, *м.* переворóтъ, поворóтъ; || оборóтъ (*листá бумáги*); || изнáнка (*матéріи*); || * увёртка, улóвка, изворóтъ. **Na wywrót,** наизнáнку, навыворотъ.

Wywrotny, превráтный, вертля́вый, увёртливый.

Wywróżyć, предсказáть.

Wywrzeć, *см.* **Wywierać.**

Wywrzeszczeć, прокричáть. **Wywrzeszczeć co na kim,** крúкомъ достáть чтó-либо у кого́; || **Wywrzeczczeć się,** накричáться.

Wywyższać, Wywyższyć, возвышáть, возвы́сить, возвели́чивать, возвели́чить; || повышáть, повы́сить.

Wywyższanie, Wywyższenie, -nia, *ср.* возвышéніе, повышéніе, возношéніе, возвели́ченіе, превознесéніе.

Wywzajemniać się, Wywzajemnić się, отплáчивать, воздавáть рáвнымъ за рáвное, услýгою за услýгу, быть призна́тельнымъ, благодáрнымъ.

Wywzajemnienie się, -nia się, *ср.* взаи́мная услýга.

Wyz, -a, *м.* бѣлу́га (*рыба*).

Wyż, сокращ. вм. **Wyżéj, вы́ше** (*см.* **Wysoko**). **Wyż wymieniony, wyrażony, вы́ше упомя́нутый.**

Wyżąć, *см.* **Wyżynać.**

Wyżądlić, вынуть жа́ло, лиши́ть жа́ла, притупи́ть жа́ло.

Wyżałować, Wyżałować się, жале́ть, сожале́ть, скорбѣ́ть.

Wyzdrowić (kogo), вы́лѣчить, изцѣли́ть.

Wyzdrowieć, вы́здоровѣть, излѣчи́ться, вы́лѣчиться.

Wyzdrowienie, -nia, *ср.* выздоровле́ніе.

Wyzdychać, передо́хнуть, вы́мереть.

Wyżdżąć, Wyżdżymać, *см.* **Wyżymać.**

Wyżebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, вы́молить.

Wyżebrany, вы́прошенный ни́щенскимъ о́бразомъ, Христа́ ра́ди.

Wyżegać, Wyżedz, выжига́ть, вы́жечь.

Wyżéj, вы́ше. **Co raz wyżéj**, вы́ше и вы́ше, ка́ждый разъ вы́ше.

Wyżeł, -żła, *м.* лега́вая соба́ка; || **прола́зъ, хитре́цъ, шпіо́нъ.*

Wyżerać, Wyżreć, пожира́ть, пожра́ть, сожира́ть, сожра́ть.

Wyziębić, вы́студить, вы́холодить, простуди́ть, прохолоди́ть.

Wyziębnąć, похолоде́ть, осты́нуть, простыть.

Wyzierać, Wyjrzeć, выгля́дывать, вы́глянуть, высма́тривать, вы́смотрѣть, подсма́тривать, подсмотрѣть.

Wyziew, -u, *м.* испаре́ніе, испуска́ніе паровъ; || выдыха́ніе (*во́здуха*); || *Мед.* выдѣле́ніе; || паръ.

Wyziewać, Wyzionąć, испуска́ть, испусти́ть, изверга́ть, изве́ргнуть; || испаря́ть, издава́ть. **Wyzionąć ducha**, испусти́ть духъ, умере́ть. **Kwiaty te przyjemną woń wy iewają**, э́ти цвѣты испуска́ютъ прія́тный за́пахъ.

Wyzimować, провимова́ть.

Wyzina, -y, *ж.* бѣлу́жина, часть и́ли вѣ́но бѣлу́ги (*рыбы*). **Wyzina słona**, па́злапка.

Wyzłacać, Wyzłocić, вызола́чивать, вы́золотить.

Wyzłacany, вы́золоченный.

Wyżlica, -y, *ж.* лега́вая соба́ка (су́ка).

Wyżlin, -a, *м.* **Wyżlina, -y**, *ж.* голова́ жако́го-либо звѣря безъ ко́жи и безъ мя́са; || *Бот.* жабрѣй (*родъ кустарника*).

Wyżłobiać, Wyżłobić, выдалбливать, вы́долбить, выпа́живать, вы́пазить.

Wyżłorać, вылока́ть.

Wyznać, *см.* **Wyznawać.**

Wyznaczać, Wyznaczyć, назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣли́ть.

Wyznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || **исповѣда́ніе**, вѣроисповѣда́ніе, рели́гія; || объявле́ніе; || *Юрид.* показа́ніе.

Wyznawać, Wyznać, признава́ться, призна́ться, сознава́ться, созна́ться; || **исповѣ́довать**, исповѣ́дать, признава́ть гла́сно, вѣ́ровать. || **Wyznawać się**, признава́ться, сознава́ться.

Wyznawanie, *см.* **Wyznanie.**

Wyznawca, -y, *м.* исповѣ́дникъ, и́стинный христіани́нъ, исповѣ́дывающій Бо́га.

Wyżnik, -a, *м.* кра́ля, да́ма (*въ картахъ*).

Wyzobać, вы́клевать, склева́ть.

Wyżonąć, вы́гнать, *см.* **Wygnać.**

Wyżrzeć, *см.* **Wyglądać, Wyzierać**; || *см.* **Wyżerać.**

Wyższość, -ści, *ж.* возвы́шенность, высо́кость; || превосхо́дство, преиму́щество.

Wyższy, вы́сшій, *сравн. степ. см.* **Wysoki.**

Wyzuć, *см.* **Wyzuwać.**

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, *ср.* совлека́ніе, сни́маніе; || сдира́ніе, обдира́ніе; || лише́ніе, обнаже́ніе; || **Wyzuwanie się**, лише́ніе себя́ чего́-либо, высвобожде́ніе.

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, Wyzucie się, -cia się, *ср* лише́ніе, недоста́токъ **Wyzucie (się) ze wszystkiego**, соверше́нное отрече́ніе отъ всего́.

Wyzuty, лишённый, лиши́вшійся чего́-либо. **Wyzuty z majątku**, лиши́вшійся и́мѣнія.

Wyzuwać, Wyzuć, разува́ть, разу́ть, снима́ть, снять, скида́ть, ски́нуть (*обувь съ ногъ*); || лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть. **Wyzuć kogo z majątku**, лиши́ть кого́ и́мѣнія, отня́ть у кого́ и́мѣніе. || **Wyzuwać się. Wyzuć się (z czego)**, ски́дывать, сбра́сывать съ себя́, раздѣва́ться; || освобожда́ться, освободи́ться (*отъ предразсу́дковъ*), отказываться, отказа́ться (*отъ чего́*), слага́ть съ себя́ (*что́*); || лиша́ть, лиши́ть себя́ (*чего́*), уступа́ть, уступи́ть (*имѣ́щество*).

Wyzwać, *см.* **Wyzywać.**

Wyzwalać, Wyzwolić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить. **Wyzwolić syna**, объяви́ть сы́на совершеннолѣ́тнимъ. **Wyzwolić chłopca**, объяви́ть ма́льчика око́нчившимъ уче́ніе (*ремеслу́*).

Wyzwalanie, Wyzwolenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе.

Wyzwanie, -nia, *ср.* воззва́ніе, провозглаше́ніе; || вы́зовъ, приглаше́ніе.

Wyzwolony, освобождённый, избавленный, уво́ленный; || **Wyzwolony z niewoli**, освобождённый отъ ра́бства, изъ плѣ́на; || *Юрид.* освобождённый изъ подъ вла́сти (*отца, опекуна*), объя́вленный совершеннолѣ́тнимъ; || отпу́щенный на во́лю; || **Wyzwolony czeladnik, towarzysz rzemieślniczy**, подмастерье сдѣлавшійся ма́стеромъ; || **Sztuki wyzwolone**, свобо́дныя и́скусства.

Wyżyć, *см.* **Wyżywać.**

Wyżyłować, очи́стить отъ жилъ (*мя́со*).

Wyżymać, Wyżąć, выжима́ть, вы́жать.

Wyżymki, -ów, *мн.* вы́жимки.

Wyżyna, -y, *ж.* вышина́, высота́, возвы́шенность, верху́шка, холмъ.

Wyżynać, Wyżąć, жать, сжать, пожина́ть, пожа́ть.

Wyżynki, -ek, *мн.* прижи́нъ, сни́тіе съ корня́ хлѣба, сжа́тіе.

Wyzywać, Wyzwać, вызыва́ть, вы́звать, призыва́ть, призва́ть, кли́кать, кли́кнуть. **Wyzwać kogo do siebie**, призва́ть, пригласи́ть кого къ себѣ. **Wyzywać na rękę, na pojedynek, w szranki**, вызыва́ть на поеди́нокъ, на дуэ́ль. **Wyzywać nieprzyjaciela do bitwy**, вызыва́ть врага́ на бой.

Wyżywać, Wyżyć, изживать, изжи́ть, проживать, прожи́ть. * **Wyżył tabakę**, вынюхалъ весь таба́къ.

Wyzywacz, -a, Wyzywający, -ego, *м.* вати́нщикъ.

Wyzywanie, Wyzwanie, -nia, *ср.* вызыва́ніе, вы́зовъ.

Wyżywiać, Wyżywić, корми́ть, прокорми́ть, прока́рмливать, прокорми́ть, пита́ть, проти́тывать; || содержа́ть, подде́рживать.

Wyżywienie, -nia, *ср.* прокормле́ніе, пропита́ніе, содержа́ніе.

Wzad, наза́дъ.

Wzajem, Nawzajem, Wzajemnie, взаи́мно. **Kochać się nawzajem**, взаимно люби́ть другъ дру́га. **Szukać się nawzajem**, иска́ть другъ дру́га.

Wzajemność, -ści, *ж.* взаи́мность.

Wzajemny, взаи́мный, обою́дный; || *Юрид.* взаи́мно обязу́ющій.

Wzamian, въ обме́нъ, наобме́нъ; || **вме́сто** (*чего́*).

Wzbiegać, Wzbiedz, Wzbieżeć, Wzbiegnąć, взбѣга́ть, взбѣжа́ть (*наве́рхъ, на го́ру*); || *выростать. **Ziarno wzbiegło ku górze**, зерно́ пусти́ло ростки́, взошло́.

Wzbierać, Wezbrać (*Стар.* **Wzbrać**), вздува́ть, вздуть, отдува́ть, отду́ть, отколоти́ть, отваля́ть, сѣчь, вы́сѣчь; || прибыва́ть, прибавля́ться, увели́чиваться, разлива́ться, разли́ться (*о водѣ*). || *Стар.* **Wzbierać się**, собира́ться (*въ дорогу*).

Wzbieranie, Wezbranie, -nia, *ср.* вздува́ніе, побо́и; || при́быль, разли́въ (*водѣ*). **Wzbieranie morza**, *с.м.* **Przypływ**; || *Стар.* **Wzbieranie się**, сбо́ры (*въ дорогу*).

Wzbijać, Wzbić, взбива́ть, взби́ть; || возвыша́ть, возвы́сить, возноси́ть, вознести́, припо́днимать, приподня́ть, расправля́ть, распра́вить; || сгоня́ть, собира́ть въ ку́чу. **Wzbić w bogactwa**, сдѣлать бога́тымъ, обогати́ть. **Wzbić w dumę**, внуши́ть го́рдость. **Wzbić lud**, подби́ть, возмути́ть наро́дъ. **Myśli tylko, jakby wzbić swą władzę do góry**, онъ ду́маетъ то́лько о томъ, какъ бы уси́лить свою́ власть. || **Wzbijać się, Wzbić się**, взбива́ться, взби́ться, взлета́ть, взлете́ть, пари́ть, подни́маться, подня́ться; || возвыша́ться, возвы́ситься, возноси́ться, вознести́сь; || собира́ться, собра́ться посне́жно. **Orzeł wzbił się pod chmury**, орёлъ взби́лся подъ облака́. **Zboże do góry się wzbiło**, рожь поднялась, высоко́ вы́росла. ***Wzbija się na pana**, онъ дѣлается больши́мъ ба́риномъ. **Wzbić się w dumę**, сдѣлаться го́рдымъ, возгорди́ться.

Wzbiór, -oru, *м.* (**wód**), прибыва́ніе (*воды*), полово́дье.

Wzbraniać, Wzbronić, запреща́ть, запрети́ть.

Wzbudzać, Wzbudzić, возбужда́ть, возбуди́ть.

Wzburzać, Wzburzyć, волнова́ть, взволнова́ть; || возмуща́ть, возмути́ть, смуща́ть, смути́ть; || приводи́ть въ броже́ніе, вызыва́ть броже́ніе, взба́лтывать, взболта́ть. ***Wzburzyć lud**, взбунтова́ть наро́дъ. **Wzburzyć krew komu**, взволнова́ть кому́ кровь, разсерди́ть. || **Wzburzać się, Wzburzyć się**, волнова́ться, взволнова́ться; || броди́ть, приходи́ть въ броже́ніе; || возмуща́ться, возмути́ться, бунтова́ться, взбунтова́ться, возстава́ть, возста́ть. **Morze się wzburzyło**, мо́ре взволнова́лось. **Nie słusznie się na mnie wzburzył**, онъ несправедли́во разсерди́лся, разозли́лся на меня́. *Посл.* **Kiedy się wino wzburzy, wszystko na wierzch wynurzy, что у пья́наго на умѣ, то и на языкѣ.**

Wzdąć, *см.* **Wzdymać**.

Wzdawać, Wzdać (**komu co**), передава́ть, переда́ть, уступа́ть, уступи́ть, переуступа́ть, переуступи́ть, переводи́ть, перевести́, переноси́ть, перенести́; || воздава́ть, воздать (*благодарность, похвалу́, хвалу́*); || *Юрид.* **Wzdawać (kogo)**, осужда́ть за неявку въ судъ, обвиня́ть заочно. || **Wzdawać się, Wzdać się** (**na kogo**), полага́ться, положи́ться (*на кого́, на что́*), имѣть по́лную дове́ренность (*къ кому́*).

Wzdęcie, -cia, *ср.* вздутіе, раздутость, вспу́чиваніе.

Wzdejmować (*Стар.* **Wzejmować**), **Wzdjąć**, вздыма́ть, надыма́ть, поднима́ть, поднять; || пости́гать, пости́гнуть, овладѣ́вать, овладѣть, увлека́ть, увле́чь, обуя́ть; || поража́ть, порази́ть, застига́ть, засти́гнуть, захва́тывать, захвати́ть, докуча́ть, понима́ть, дава́ть себя́ чу́вствовать. **Wzdjęli kamień, gdzie umarły był położony**, подняли ка́мень, гдѣ былъ похороненъ поко́йникъ. **Był wzdjęty ciekawością**, любопытство увлекло́ его́. **Ciężka boleść go wzdejmowała, тя́жкое го́ре пости́гло его́** || **Wzdejmować się, Wzdjąć się** (**za kim, o co**), заступа́ться (*за кого́, за что́*).

Wzdłuż, вдоль, въ длину́.

Wzdragać się, проти́виться, сопротивля́ться.

Wzdrapać, оцара́пать, ссади́ть, содра́ть ко́жу, изцара́пать. || **Wzdrapać się, вскара́бкаться.

Wzdręg, -a, *м.* **Wzdręka, -i**, *ж.* *Зоол.* плотва́, плотица (*рыба*).

Wzdrygać się, Wzdrygnąć się, содрога́ться, содрогну́ться, дрожа́ть, задрожа́ть, трепета́ть, затрепета́ть.

Wzdryganie się, Wzdrygnięcie się, *ср.* дрожь, содроганіе, трепетъ; || * отвращеніе.

Wzdychać, Westchnąć, вздыхать, вздохнуть.

Wzdychanie, -nia, *ср.* вздыханіе, вздохъ.

Wzdymać, Wzdąć, вздувать вздуть, пучить, распучить; || надувать надуть, раздувать, раздуть (*о вѣтрѣ*); || **Wzdymać się, Wzdąć się,** вздуваться вздуться, раздуваться, раздуться вспучиваться, вспучиться; || воздыматься, подниматься (*о волнахъ*); || * дѣлаться надутымъ, гордымъ, надменнымъ.

Wzdymanie, -nia, *ср. см.* **Wzdęcie.**

Wzdziać, wzdzieć, *см.* **Wdziewać.**

Wżerać się, Weżreć się, вгрызаться, вгрызться.

Wzgarda, -y, *ж.* презрѣніе, пренебреженіе

Wzgardliwie, презрительно, пренебрежительно, съ пренебреженіемъ.

Wzgardliwość, -ści, *ж.* презрѣніе, пренебреженіе, презрительное обхожденіе.

Wzgardliwy, презрительный, пренебрежительный; || презрѣнный, гнусный.

Wzgardzać, Wzgardzić (kim, czém), презирать, презрѣть, пренебрегать, пренебрѣчь (*кого, что*).

Wzgardzony, презрѣнный, пренебреженный.

Wzgląd, -ędu, *м.* взглядъ (*на что-либо*); || вниманіе, разсмотрѣніе; || соображеніе; || снисходительность, снисхожденіе, уваженіе, соображеніе; || **Względy, -ów,** *мн.* благосклонность, доброжелательность; || отношеніе. **Mieć co na względzie,** имѣть что-либо въ виду, принять что-либо во вниманіе, обратить вниманіе. **Należy mieć wzgląd na zasługi poczciwych ludzi,** нужно уважать заслуги честныхъ людей. **Przez wzgląd na jego młodość,** во вниманіе *или* изъ снисхожденія къ его молодости. **Rzecz ta w pewnym względzie pokaże się być nową,** эта вещь въ нѣкоторомъ отношеніи можетъ казаться новою. **Nie miałeś żadnego względu na to, com ci przekładał,** ты не обратилъ ни малѣйшаго вниманія на то, что я представлялъ тебѣ. **Pozyskać czyje względy,** снискать чью-либо благосклонность. **Mieć względy,** быть снисходительнымъ, снизойдти на просьбу. **Bez względu na...,** независимо отъ...

Względem, относительно, въ отношеніи, въ сравненіи, касательно, что касается до, для, ради, къ, о, объ. **Miłość względem rodziców,** любовь къ родителямъ. **Rozmówię się z nim względem tego,** я переговорю съ нимъ объ этомъ. **Ziemia jest małą względem słońca,** земля мала въ сравненіи съ солнцемъ. **Względem fortuny swojéj został bisurmanem,** ради своего богатства остался бусурманомъ.

Względnie, относительно; || благосклонно, милостиво, снисходительно.

Względność, -ści, *ж.* относительность; || сообразность, сходство; || благосклонность, внимательность, снисходительность. **Względność na osobę,** лицепріятіе. **Względność tonów w muzyce,** гармонія, созвучіе, соразмѣрность, соотвѣтственность тоновъ въ музыкѣ.

Względny, относящійся, относительный; || *Грам.* **Zaimki względne,** относительныя мѣстоименія, || благосклонный, снисходительный, внимательный.

Wzgórę, наверхъ, вверхъ, наверху.

Wzgórek, -rka, *м.* пригорокъ.

Wzgórowaty, гористый, бугристый, холмистый.

Wzgórze, -a, *ср.* холмъ, бугоръ, косогоръ, покатость, скатъ.

Wziąć, Wziąść, *см.* **Brać.**

Wziątek, -tku, *м.* доходъ; || * взятка; прибыль.

Wzięcie, -cia, *ср.* взятіе, завладѣніе, захватъ; || добыча; || полученіе; || * мнѣніе, соображеніе; || *Юрид.* **Wzięcie poręczenia,** отдача на поруки; *см.* **Wziętość.**

Wzierać, Wejrzeć, смотрѣть, присматривать, присмотрѣть, *см.* **Wglądać.**

Wziętość, -ści, *ж.* сила, вѣсъ, уваженіе, вліяніе; || извѣстность, репутація, уваженіе, почтеніе; || **Wziętość wyrazu,** смыслъ, значеніе слова. **Mieć wziętość,** быть въ славѣ, въ чести, въ модѣ, пользоваться извѣстностію, уваженіемъ.

Wzięty, взятый, *см.* **Brać;** || почитаемый, уважаемый, пользующійся всеобщимъ уваженіемъ, почетомъ, находящійся въ силѣ, имѣющій вѣсъ, знатный.

Wzlatywać, Wzlatać, Wzlecieć, взлетать, взлетѣть.

Wzławiać, Wzłowić, *Охот.* поднимать, поднять звѣря.

Wzlot, -u, *м.* полетъ.

Wzmącić, возмутить; || взболтать, привести жидкость въ движеніе.

Wzmącenie, -nia, *ср.* возмущеніе; || взбалтываніе.

Wzmacniać, Wzmocnić, укрѣплять, укрѣпить, подкрѣплять, подкрѣпить, усиливать, усилить.

Wzmagać, Wzmódz (kogo), укрѣпить, поправить (*здоровье*), поставить на ноги (*послѣ болѣзни*); || усиливать, усилить, увеличивать, увеличить; || **Wzmagać się,** стараться всѣми силами, прилежать; || укрѣпляться, усиливаться; || оправляться (*послѣ болѣзни*), подкрѣпляться.

Wzmianka, -i, *ж.* упоминаніе; || означеніе.

Wzmiankować, упоминать.

Wzmocnienie, -nia, *ср.* **укрѣпле́ніе, уси́леніе, поддержа́ніе.**

Wznaczać, Wznaczyć, намѣча́ть, обозна́чать, вырѣзывать знакъ (*на де́ревѣ, на воскѣ и т. п*).

Wznak, Nawznak, на́взничь.

Wznawiać, Wznowić, возобновля́ть, возобнови́ть.

Wzniecać, Wzniecić, возжига́ть, возже́чь, воспали́ть, воспали́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть; || **возбужда́ть, возбуди́ть.**

Wznieść, *см.* **Wznosić.**

Wzniesienie, -nia, *ср.* **возвыше́ніе, высо́кое мѣ́сто;** || **возвы́шенность, приго́рокъ, холмъ;** || **приподня́тіе, повыше́ніе;** || **построе́ніе, сооруже́ніе, возведе́ніе** (*зда́нія*).

Wzniośle, возвы́шенно, благоро́дно.

Wzniosły, возвы́шенный, вы́спренній, благоро́дный.

Wznosić, Wznieść, воздвига́ть, воздви́гнуть, сооружа́ть, соорудѝть; || **возвышать, возвы́сить, поднима́ть, подня́ть, возноси́ть, вознести́;** || **превозноси́ть, превознести́. Wznieść komu pomnik, воздви́гнуть памя́тникъ кому́. * Wznieść myśli do boga, вознести́ свои́ мы́сли къ Бо́гу;** || **Wznosić się, Wznieść się, возноси́ться, вознести́сь, возвыша́ться, возвы́ситься;** || **поднима́ться, повыша́ться, всходи́ть;** || **вы́ситься;** || **возника́ть.**

Wznowić, *см.* **Wznawiać.**

Wzór, -oru, *м.* **образе́цъ, фо́рма, приме́ръ;** || **моде́ль;** || **первообразъ, типъ;** || **узо́ръ, ско́локъ;** || **Wzór pisania, про́пись, образе́цъ для чистописа́нія.**

Wzorek, -rku, *м.* **обра́зчикъ;** || **узо́ръ** (*ткани*). *** Wzorki wybierać, охужда́ть, хули́ть, пересужда́ть.**

Wzorowy, образцо́вый, приме́рный; || **классѝческій.**

Wzrastać, Wzrość, Wzrosnąć, возраста́ть, возрасти́; || *** увели́чиваться, увели́читься, уси́ливаться, уси́литься.**

Wzrok, -u, *м.* **зре́ніе. Ma krótki wzrok, онъ близору́къ.**

Wzrokowy, зри́тельный.

Wzrost, -u, *м.* **возраста́ніе, прираще́ніе;** || **прозя́беніе** (*растѐніи*); || **разви́тіе;** || **увели́ченіе;** || **возвыше́ніе;** || **успѣ́хъ, прогре́съ;** || **ростъ** (*человѣ́ческій*), **станъ, та́лія.**

Wzruszać, Wzruszyć, колеба́ть, поколеба́ть, потряса́ть, потрясти́, шата́ть, разшата́ть, вска́пывать, вскопа́ть (*зе́млю*); || **возмуща́ть, возмути́ть** (*наро́дъ*); || **тро́гать, растро́гать, смягча́ть, смягчи́ть** (*чьё-либо се́рдце*); || **Wzruszać się, Wzruszyć się, колеба́ться, поколеба́ться, волнова́ться, взволнова́ться;** || **возмуща́ться, возмути́ться;** || **тро́гаться, растро́гаться, смягча́ться, смягчи́ться;** || **содрога́ться, содрогну́ться, смуща́ться, смути́ться**

Wzruszający, тро́гательный, умили́тельный.

Wzruszanie, -nia, *ср.* **колеба́ніе, потрясе́ніе, разша́тываніе;** || **вска́пываніе** (*земли́*).

Wzruszenie, -nia, *ср.* **волне́ніе, душе́вное движе́ніе;** || **смуще́ніе, потрясе́ніе, тре́петъ;** || **трево́га;** || **движе́ніе, возмуще́ніе;** || **наруше́ніе.** *Юрид.* **Wzruszenie wyroków sądowych, обжа́лованіе суде́бныхъ рѣше́ній.**

Wzuwać, Wzuć, обува́ть, обу́ть, надѣва́ть, надѣ́ть.

Wzwiady, -ów, *мн. Воен.* **рекогносцирóвка, развѣ́дка.**

Wzwód, -odu, *м.* **подъёмъ, поднима́ніе вверхъ, натя́гиваніе вверхъ. Most wzwodni, wzwodzony, spostny, подъёмный мостъ.**

Wzwodę, про́тивъ тече́нія воды́.

Wzwyż, Wzwysz, вышино́ю, въ вышину́; || **выше;** || **Wzwyszą, вверхъ.**

Wżymać, Wżąć, Wzmiąć, вжима́ть, вжать, вда́вливать, вдави́ть, вгнета́ть, вгнесть.

Wzywać, Wezwać, звать, позва́ть, вызыва́ть, вы́звать, призыва́ть, призва́ть (*кого́*), **взыва́ть, возва́ть** (*къ кому́ о чёмъ*); || **восклица́ть, воскли́кнуть;** || **приглаша́ть, пригласи́ть. Wzywam Boga na świadectwo, призыва́ю Бо́га во свидѣ́тельство. Wzywać pomocy, проси́ть, умоля́ть о по́мощи. * Interesa wzywają mię do domu, дѣла́ зову́тъ меня́ домо́й.**

Wzywanie, Wezwanie, -nia, *ср.* **призыва́ніе, зовъ, вы́зовъ, призы́въ, приглаше́ніе;** || **воззва́ніе;** || **проше́ніе, моле́ніе;** || **тре́бованіе;** || *Юрид.* **повѣ́стка, вы́зовъ въ судъ.**

X.

Въ пре́жнее вре́мя, въ слова́хъ чистопо́льскихъ, бу́ква X. никогда́ не употребля́лась Поля́ками, кото́рые вмѣсто неѐ пи́сали ks, (*кс*), исключая чужестра́нныя слова́ и и́зрѣдка нѣкоторыя по́льскія: Xiądz, *см.* Ksiądz (*свящѐнникъ*), Xiężyc, *см.* Księżyc (*мѣ́сяцъ*). Въ послѣдствіи вре́мени, съ приня́тіемъ постоя́нныхъ правѝлъ правописа́нія, на́чали употребля́ть ks и gz, *см.* X. во всѣхъ по́льскихъ слова́хъ, сохраня́я э́ту бу́кву то́лько въ со́бственныхъ чужестра́нныхъ именах́ъ. Она́ употребля́ется ещѐ въ нѣкоторыхъ сокраще́ніяхъ: X. т. е. Xiądz = Ksiądz (*свящѐнникъ*), W. X. Mość, т. е. Wasza Xiążęca (=Książęca) Mość, ва́ше высо́чество. *или* ва́ше сіятельство, W. X. Lit., т. е. Wielkie Xięstwo (= księs.wo) Litewskie, вели́кое кня́жество Литóвское.

Y.

Y произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Ы*.

Z. Ź. Ż.

Z произно́сится какъ ру́сская бу́ква *З*, **Ź** какъ *зь*, **Ż** какъ *Ж*.

Z, Ze, со, съ. изъ, по,— *предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ, вини́тельнымъ и твори́тельнымъ. **Kapelusz ze słomy**, шля́па изъ соло́мы, соло́менная шля́па. **Strzelać z armaty**, стрѣля́ть изъ пу́шки. **Wielki z niego dudek**, онъ большо́й глупе́цъ. **Jaki z ciebie gorączka**, какъ ты вспы́льчивъ! **Dobra z niéj dziewczyna**, она́ до́брая дѣ́вушка. **Mieć z czego żyć**, имѣ́ть сре́дства къ жи́зни. **Co to z ciebie będzie**, что́ изъ тебя́ вы́йдетъ? **Z własnego natchnienia**, по со́бственному побужде́нію. **Z własnéj woli**, по со́бственной во́лѣ. **Z powinności**, по обя́занности. **Z przypadku**, по слу́чаю. **Odejść z jakiego miejsca**, уйти́ изъ како́го-либо мѣ́ста. **Wyjść z mody**, вы́йти изъ мо́ды. **Rodem z Warszawy**, ро́домъ изъ Варша́вы. **Z téj, z tamtéj strony**, съ э́той, съ той стороны́. **Z blizka, Z daleka**, вблизи́, и́здали. **Obedrzeć ze skóry**, сдира́ть, обдира́ть ко́жу (*съ живо́тнаго*). **Z rana**, съ утра́. **Z wieczora**, съ ве́чера. **Z razu**, ра́зомъ, въ оди́нъ ра́зъ, съ ра́зу, съ одного́ пріёма. **Jeden z was**, оди́нъ изъ васъ. **Było ich ze sto ludzi**, ихъ бы́ло челове́къ сто. **Niema z nim nic do roboty**, съ нимъ не́чего дѣ́лать. **Z wolna**, ме́дленно, нескоро, неповоро́тливо. **Z nagła**, внеза́пно, вдругъ. **Z nienacka**, нечая́нно, врасплохъ. || Предло́гъ **Z**, изъ, соединя́ется та́кже съ предло́гами: **Nad** (*надъ*), **Pod** (*подъ*), **Za** (*за*), **Przed** (*предъ, пе́редъ*), **Między, Pomiędzy** (*ме́жду*), **Pośród** (*среди́*), *см.* въ словаре́ э́ти предло́ги. **Wyleźć z pod stołu**, вы́лѣзть изъ по́дъ стола́. **Z za Renu**, изъ́за Ре́йна, съ той стороны́ Ре́йна.

Za, за, при, въ, чрезъ, со, изъ, вмѣ́сто, слишкомъ, — *Предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ и вини́тельнымъ. **Schować się za drzwi**, спря́таться за две́рь. **Iść, pójść za kogo (za mąż)**, идти́, вы́йти за кого́ (*замужъ*). **Mieć kogo za sobą**, по́льзоваться чье́ю-либо защи́тою, покрови́тельствомъ. **Kupić, sprzedać co za dziesięć rubli**, купи́ть, продать что-нибу́дь за де́сять рубле́й. **Zapłacić za kogo**, заплати́ть за кого́. **Brać kogo za swego obrońcę**, прибѣга́ть къ чьей-либо защи́тѣ. **Mieć kogo za błazna**, счита́ть кого́ дурако́мъ. **Za nic sobie ważyć**, ни во что́ ста́вить, пренебрега́ть, не уважа́ть. **Napisać za kogo**, написа́ть вмѣ́сто кого́. **Za morzem, za rzeką**, за́ моремъ, за рѣко́ю. **Wyjść za miasto**, вы́йти за́ городъ. **Wziąść za uszy**, взять за́ уши. **Za boską pomocą**, съ Бо́жіею по́мощію. **Za pomocą drabiny**, при по́мощи лѣ́стницы. **Za naszych czasów**, въ на́ши времена́. **Za jego panowania**, во время его́ ца́рствованія. **Za rok powrocę**, возвращу́сь че́резъ годъ. **Za wielki, za gruby**, слишкомъ вели́къ, слишкомъ толстъ. **Co to za jeden**, кто э́то тако́й? **Co to za nieoszacowany człowiek**, что́ э́то за неоцѣне́нный челове́къ! **Za czasem, co** временемъ, въ послѣ́дствіи вре́мени. **Iść za radą czyją**, послѣ́довать чьему́ сове́ту. **Jestem za tém**, я согла́сенъ на э́то, я жела́лъ бы. *Посл.* **Za kim ludzie, za tym Bóg**, гласъ наро́да, гласъ Бо́жій.

Zaablatowany, я́вленный, засвидѣтельствованный установленнымъ поря́дкомъ.

Zaaktykowany, *см.* **Zaablatowany.**

Zaalarmować, уда́рить въ наба́тъ, причини́ть трево́гу.

Zaalarmowanie, -nia, *ср.* причине́ніе о́бщей трево́ги уда́ромъ въ наба́тъ.

Zaalpejski, заальпи́йскій.

Zaanszlagować, соста́вить смѣ́ту.

Zaaresztować, арестова́ть, задержа́ть; || наложи́ть аре́стъ, запрещеніе (*на иму́щество*).

Zaawansować, заплати́ть впередъ.

Ząb, *род. п.* **Zęba**, *м.* зубъ. **Zęby przednie**, пере́дніе зу́бы. **Zęby trzonowe**, коренные зу́бы. **Zęby mleczne**, пе́рвые мо́лочные зу́бы. **Zęby się dziecku kłują, wyrzynają, dziecko zębów dostaje**, у малю́тки зу́бы рѣ́жутся, прорѣ́зываются, начина́ютъ выходи́ть зу́бы. **Wyrzynanie się zębów**, прорѣ́зываніе зубо́въ, зуборѣ́жа, зуборѣ́зка. **Mówić co przez zęby**, говори́ть сквозь зу́бы, невня́тно, нехотя. **Wyszczerzać, wytrzeszczać zęby**, скали́ть зу́бы. **Zgrzytać zębami**, скрежета́ть зуба́ми. **Dzwonić zębami**, стуча́ть зуба́ми, терпѣ́ть го́лодъ. **Sciąć zęby**, сти́снуть зу́бы. **Ostrzyć zęby na co**, сильно жела́ть чего́, глота́ть слю́нки, ожида́я чего́. ***Nie na twoje zęby**, э́тотъ кусъ не для твои́хъ устъ. ***Ukazać komu zęby**, оска́лить зу́бы, окры́ситься на кого́. **Wziąść kogo na zęby**, подня́ть кого́ на зубки́, насмѣха́ться надъ кѣ́мъ. || **Zęby u piły**, зубцы́, зу́бчики пилы́. **Zęby u koła**, зубцы́ колеса́. **Zęby u grzebienia**, зу́бья гре́бня. **Ząb u klucza**, боро́дка ключа́. || *Бот.* **Zęby babie**, зубна́я трава́.

Żaba, -y, *ж.* лягу́шка. **Żaba drzewna**,

zielona, зелёная, древе́сная лягу́шка. Żaba ziemna, parszywa, niema, жа́ба. || *Ветер.* насо́съ, подъёмная ши́шка (*у ло́шади*). || *Мед.* жа́ба (*боле́знь*). || *Посл.* Koniowi nogę kują, a żaba swojéj nadstawia, худа́ конь съ копы́томъ, туда́ и ракъ съ клешнёй.

Zabaczać, Zabaczyć, забыва́ть, забы́ть, *см.* Zapominać.

Zabadać się (w czém), углуби́ться въ изслѣдованіе чего́-либо.

Zabawa, -y, *ж.* затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха, препо́на; || заба́ва, весе́лье, увесе́ленie, удово́льствіе, развлече́ніе, препровожде́ніе вре́менн, прія́тное заня́тіе. Zabawy dziecinne, дѣтскія и́гры. Zabawki, *мн.* игру́шки.

Zabawca, -y, *м.* заба́вникъ, шутни́къ; || ме́шкотный, неповоро́тливый челове́къ.

Zabawiać, Zabawić, заде́рживать, задержа́ть, продержа́ть, продержа́ть; || Zabawić gdzie, пробы́ть гдѣ нѣкоторое вре́мя; || забавля́ть, заба́вить, увеселя́ть, развесели́ть, занима́ть, заня́ть (*чѣмъ*). || Zabawiać się, Zabawić się, ме́длить. промедлить; || забавля́ться, весели́ться, развлека́ться.

Zabawienie, -nia, *ср.* заде́ржка, замедле́ніе, останóвка; || развлече́ніе.

Zabawka, *см.* Zabawa.

Zabawkowy, игру́шечный.

Zabawnie, заба́вно, смѣшно.

Zabawniś, -sia, *м.* шутни́къ.

Zabawność, -ści, *ж.* заба́вность.

Zabawny, за́нятый, озабо́ченный; || заба́вный, смѣшно́й, шутли́вый, занима́тельный.

Zabazgrać, замара́ть, запа́чкать.

Ząbczasty, зубча́тый.

Ząbębnić, забараба́нить.

Zabeczeć, заблея́ть, замыча́ть, заре́вѣть.

Ząbek, -bka, *м.* зубо́къ, зубчекъ; || зу́бчикъ (*архитект. украше́ніе*), зубча́тая рѣзьба; || зазу́брина.

Zabezpieczać, Zabezpieczyć, обезпе́чивать, обезпе́чить, упро́чивать, упро́чить; || укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждать, утверди́ть; || увѣря́ть, увѣрить, удостовѣря́ть, удостовѣрить; || *Ком.* застрахова́ть. || Zabezpieczać się, охраня́ть себя́, предостерега́ться (*отъ чего́*), принима́ть мѣры (*противъ чего́*); || защища́ться, прикрыва́ться.

Zabezpieczanie, Zabezpieczenie, -nia, *ср.* обезпе́чиваніе, обезпе́ченіе, зало́гъ, ручáтельство; || вѣрность, удостовѣре́ніе; || *Ком.* застрахова́ніе; || защи́та охра́на; || *Юрид.* Zabezpieczenie poszukiwanego przedmiotu, обезпе́ченіе и́ска.

Ząbi, -a, *м.* жа́бій, свойственный жа́бѣ; || жа́бный, относя́щійся къ бодя́зни жа́бъ; || лягу́шечій, лягу́шкинъ. Ząbi skrzek, лягу́шечій клекъ, лягу́шечья и́кра. || *Минер.* Żabi kamień, жа́бный ка́мень. || *Анат.* Żyła żabia, podjęzykowa, жа́бья, подъязы́чная, крововозвра́тная жи́ла. || *Бот.* Żabie gronka, грыжевникъ (*растѣніе*). Żabi kwiat, *см.* Papawa. Żabie kosmy, *см.* Żórawie noski.

Zabicie, -cia, *ср.* убива́ніе, убіе́ніе, уби́йство, *см.* Zabójstwo.

Żabię, -ęcia, Żabiątko, -a, *ср.* лягушёнокъ.

Zabieg, -u, *м.* набѣгъ, нашéствіе. вторже́ніе; || *Стар.* убѣжище, приста́нище; || Zabieg czemu, предупрежденіе. Zabiegi, -ów, *мн.* стара́нія, усíлія.

Zabiegać, Zabiegnąć, Zabiedz, Zabieżeć, забѣга́ть, забѣжа́ть (*куда́*); || Zabiegać czego, добива́ться, иска́ть чего́; || Zabiegać komu, стара́ться угоди́ть кому́, быть предупреди́тельнымъ, выходи́ть къ кому́ на встрѣчу; || Zabiegać komu drogę, загороди́ть, пересѣчь, перерѣзать кому́ доро́гу.

Zabieglec, -glca, *м.* выхо́лецъ, бѣгле́цъ.

Zabiegłość, -ści, *ж.* нахóдчивость, ло́вкость, расторóпность.

Zabiegły, далёкій, да́льній; || стара́тельный. предупредительный, нахóдчивый, ло́вкій, расторóпный.

Zabielać, Zabielić, забѣливать, забѣли́ть; || *Повар.* подбѣливать, подбѣли́ть, припра́вить молокóмъ и́ли смета́ною како́е-либо жи́дкое ку́шанье.

Żabieniec, *см.* Żabiniec.

Zabierać, Zabrać, забира́ть, забра́ть, взя́ть; || уноси́ть. унести́. носи́ть, снести́; || захва́тывать, захвати́ть; || описывать, описа́ть, конфискова́ть. Zabierać kogo z sobą, брать, взять кого́ съ собóю. Zabierać majątek u kogo, конфискова́ть имýщество, имѣніе. Zabrać kogo w niewolę, взять кого́ въ плѣнъ. Zabiera rzeka pole, рѣка́ наводни́етъ по́ле. Nie przystoi zabierać sobie drogi czas takiemi drobnostkami, не слѣдуетъ тра́тить вре́мя на такіе пустяки́. Zabrać głos, начáть говори́ть, начáть рѣчь, пода́ть го́лосъ. Zabrać chęć do czego, получи́ть къ чему́-либо охóту. Zabrać z kim znajomość, познако́миться, свести́ знако́мство съ кѣмъ. Zabrać z kim przyjaźń, подружи́ться. || Zabierać się, Zabrać się do czego, гото́виться, пригот вляться, приступа́ть, приступи́ть къ чему́. принима́ться, приня́ться за что́; || Zabierać się zkąd dokąd, собира́ться, собра́ться, снаряжа́ться, снаряди́ться; || Zabierać się do kogo, na kogo, приступа́ть, приступи́ть къ кому́, напира́ть на кого́; || Zabierać się z kim w drogę, приготовля́ться вмѣстѣ съ кѣмъ-либо въ доро́гу; || *Безлич.* Zabiera się na co, бу́детъ что́-то, собира́ется, гото́вится. Zabiera się na deszcz, собира́ется дождь идти́.

Zabieżeć, *см.* Zabiegać.

Zabijać, Zabić, убива́ть, уби́ть, умер-

щвля́ть, умертви́ть; || вабива́ть, забива́ть, вбива́ть, вбить, заколо́чивать, заколоти́ть (*гвоздя́ми*); || *Карточ.* **Zabić kozerą, atutem,** покрыть ко́зыремъ. **Zabijać się, Zabić się,** убива́ть, убить себя́, лишать, лишить себя́ жи́зни. убива́ться, уби́ться; || убива́ть другъ дру́га; || * забиться, запря́таться (*въ уголъ*).

Zabijacz, -a, *м. см.* **Zabójca, Zbójca.**

Zabijanie, -nia, *ср.* убіе́ніе, *см.* **Zabicie, Zabójstwo.**

Żabiniec, Żabieniec, -ńca, *м.* лягу́шечья лу́жа, боло́то; || *Минер.* жа́бный ка́мень, жа́бикъ; || *Бот.* жабине́цъ (*расте́ніе*)).

Zabity, уби́тый, *см.* **Zabijać;** || * и́стинный, настоя́щій, су́щій; || упря́мый, упо́рный, отча́янный, отпѣтый. **Zabity Niemiec ,** упо́рный , отча́янный Нѣмецъ.

Żabka, -i, *ж. Умен.* жа́бка, лягу́шечка.

Ząbkować, Wyząbkować, зубри́ть, зазубри́ть, вызубрить.

Ząbkowanie, -nia, *ср.* зубре́ніе.

Ząbkowato, въ ви́дѣ зазу́бринъ.

Ząbkowatość, -ści, *ж.* зазу́брина, зубча́тая вырѣзка, зубча́тая рѣзьба́.

Ząbkowaty, зубча́тый.

Zabłądzenie, -nia, *ср.* заблужде́ніе, совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.

Zabłądzić, Zabłąkać, сби́ться съ доро́ги, заплута́ться, заблуди́ть, заблуди́ться: || блужда́ть; || * ошиби́ться, погрѣши́ть, соврати́ться съ пути́.

Zabłąkać się, сби́ться съ пути́, заплута́ться, заблуди́ться.

Zabłąkanie, -nia, *ср. Анат.* уклоне́ніе, искривле́ніе; || **Zabłąkanie się,** *см.* **Zabłądzenie.**

Zabłąkany , заблуди́вшійся , заблу́дший.

Zabłysnąć, блесну́ть, заблестѣть, сверкну́ть, засверка́ть.

Zabobon, -u, *м.* суевѣ́ріе, вѣрованіе въ приме́ты.

Zabobonnica, -y, *ж.* суевѣ́рка.

Zabobonnie, суевѣ́рно.

Zabobonnik, -a, *м.* суевѣ́ръ.

Zabobonność, -ści, *ж.* суевѣ́рность.

Zabobonny, суевѣ́рный.

Zabój, -oju, *м. см.* **Zabójstwo.**

Zabójca, -y, *м.* убійца, смертоубійца, человѣкоубійца, душегу́бецъ.

Zabójczy, убійственный, смертоно́сный, душегу́бный.

Zabójczyni, -ni, *ж.* убійца, душегу́бица, же́нщина соверші́вшая убійство, умертви́тельница.

Zabójstwo, -a, *ср.* убійство, смертоубійство, душегу́бство.

Zabolały, измо́ченный, исте́рзанный, болѣзненный.

Zaboleć (kogo), заболѣ́ть, почу́вствовать боль; || **Zaboleć nad kim, nad czém,** соболѣзновать , сожалѣ́ть , пожалѣ́ть, скорбѣ́ть, о комъ, о чёмъ. **Głowa go zabolała,** у него́ заболѣ́ла голова́. **Zabolał nad nim, nad jego niedolą,** пожалѣ́лъ о нёмъ, о его́ несча́стіи.

Zabór, Zabor, -oru, *м.* похище́ніе, расхище́ніе, граби́тельство: || заня́тіе, вя́тіе. завоева́ніе, поконе́ніе; || незако́нное завладѣ́ніе (*чьимъ*) присвое́ніе, захва́тъ (*чего́*); || *Юрид.* вы́емка. **Rewizja i zabory z mieszkań,** о́быскъ и вы́емка въ дома́хъ.

Zaborca, -y, *м.* хи́щникъ, похити́тель, граби́тель; || завоева́тель, покори́тель; || присвои́тель.

Zabość (kogo), заколо́ть; || забода́ть; || заноси́ть; || **Zabość konia,** пришпо́рить ло́шадь, дать шпо́ры ло́шади.

Zabraknąć, не достава́ть. **Zabrakło mu pieniędzy,** у него́ не доста́ло де́негъ.

Zabrakować, забракова́ть.

Zabraniać, Zabronić, воспреща́ть, воспрети́ть, запреща́ть, запрети́ть, возбраня́ть, возбрани́ть, препя́тствовать, воспрепя́тствовать; || **Zabraniać czego sobie,** отка́зывать себѣ́ въ чёмъ-либо.

Zabranianie, Zabronienie, -nia, *ср.* запреще́ніе, воспреще́ніе, запре́тъ, недопуще́ніе.

Zabrnąć, забрести́, забре́сть; || забра́ться, углуби́ться, погрузи́ться; || вда́ться (*во что́*), впасть, попа́сть (*куда́*), погря́знуть, завя́знуть (*въ чёмъ*). **Zabrnąć w długi po uszy,** быть по́ уши въ долга́хъ, запу́таться въ долга́хъ. **Zabrnąć w błoto,** увя́знуть въ боло́тѣ. **Zabrnąć w wodę,** попа́сть въ во́ду. * **Nie zabrnie on daleko,** онъ далеко́ не уйдётъ, ничего́ но́ваго не вы́думаетъ.

Zabrona, -y, *ж.* препя́тствіе; || *Стар. см.* **Zabranianie,**

Zabronić, *см.* **Zabraniać.**

Zabronienie, *см.* **Zabranianie.**

Zabronować, *Агр.* заборони́ть, заборонова́ть.

Zabrudzić, Zabrukać, загрязни́ть, запа́чкать, замара́ть.

Zabrząkać , Zabrzdąkać , Zabrząknąć, забренча́ть.

Zabrzmieć , загреме́ть , прогреме́ть, разда́ться зазвуча́ть; || * заигра́ть гро́мко. **Zabrzmiała muzyka,** загреме́ла му́зыка. **Głos jego zabrzmiał,** разда́лся его́ го́лосъ.

Zabudować, застро́ить

Zabudowanie, -nia, *ср.* строе́ніе, постро́йка.

Zaburzenie, -nia, *ср.* смяте́ніе, безпоря́докъ; || мятежъ, бунтъ, возмуще́ніе, волне́ніе, возста́ніе.

Zaburzyć, взволнова́ть, возмути́ть, потрясти́

Zabytek, -tku, *м.* оста́токъ, па́мятникъ.

Zabytki starożytności, пáмятники дрéвности, дрéвніе пáмятники.

Zabywać, Zabyć, *Стар.* забывáть, забы́ть.

Żąć, Zżąć, жать, сжать. **Żąć żyto**, жать рожь.

Zacapić (*Стар.* **Zaczapić**), захáпать, захватúть.

Zacenić, объявúть цéну, оцéнить.

Zachciewać, Zachcieć (czego), желáть, пожелáть, хотéть, захотéть; || **Zachciewać się, Zachcieć się**, хотéться, захотéться. **Zachciało mu się nie wiedzieć czego**, емý захотéлось невéсть чего.

Zachęcać, Zachęcić, заохóчивать, заохóтить, пріохóчивать, пріохóтить; || поощря́ть, поощри́ть, ободря́ть, ободри́ть.

Zachełzać, Zakiełzać, Zachełznać, Zakiełznać, взнýздывать, взнуздáть; || * обýздывать, обуздáть, укрощáть, укротúть.

Zachęta, -y, *ж.* поощрéніе, ободрéніе.

Zachlastać się, забрызгаться (*грязью*).

Zachłysnąć się, захлебнýться.

Zachmurzać, Zachmurzyć, помрачáть, помрачúть, затмéвать, затмúть, затемня́ть, затемни́ть; || * опечáливать, опечáлить, омрачáть, омрачúть, хмýрить, нахмýрить. **Zachmurzyć czoło**, нахмýрить лобъ, нахмýриться; || **Zachmurzać się, Zachmurzyć się**, помрачáться, помрачúться, темнéть, потемнéть; || опечáливаться, опечáлиться, хмýриться, нахмýриться.

Zachmurze, -a, *ср.* прострáнство за тýчею.

Zachmurzenie, -nia, *ср.* помрачéніе, потемнéніе.

Zachmurzony, помрачённый, затемнённый, пáсмурный; || нахмýренный, мрáчный.

Zachmurzyć, *см.* **Zachmurzać**.

Zachód, -odu, *м.* захождéніе, закáтъ (*сóлнца*); || зáпадъ, однá изъ четырёхъ частéй свéта; || старáніе, трудъ, забóта, хлóпоты.

Zachodni, зáпадный.

Zachodowy, заходя́щій. **Piękne jest zachodowe słońce na niebie**, прекрáсно заходя́щее сóлнце на нéбѣ.

Zachodzić, Zajść, заходúть, зайдтú; || приходúть, придтú; || **Zachodzić w co**, входúть, войдтú, вступáть, вступúть; || * выступáть, выступить, возникáть, возни́кнуть, || * **Zachodzić czém**, покрывáться, наполня́ться; || * нечáянно, внезáпно приходúть, вдругъ наступáть, произойдтú, случúться; || ниспадáть, ниспáсть. **Zajść kogo czém**, поддéть кого чéмъ, обмануть, надýть. **Słońce zaszło za chmury**, сóлнце зашлó за тýчи. **Na wieczór zajdziemy do wsi**, къ вéчеру придéмъ въ дерéвню. **Zajdźmy w las**, зайдёмъ въ лѣсъ. **Suknia zachodzi aż za kolana**, плáтье ниспадáетъ ни́же колѣнъ. **Zachodzi wątpliwość**, возникáетъ сомнéніе. **Oczy mu zaszły łzami**, глазá у негó напóлнились слезáми. **Noc go zaszła**, ночь вдругъ захватúла егó.

Zachorować (*Стар.* **Zachorzeć**), занемóчь, заболéть, захирéть.

Zachować, *см.* **Zachowywać**.

Zachowanie, -nia, *ср.* сохранéніе, сбереженіе, соблюдéніе; || уваженіе, почтéніе, вѣсъ, вліяніе, *см.* **Zachowywanie**.

Zachowawca, -y, *м.* хранúтель, блюстúтель.

Zachowawczy, охранúтельный, блюстúтельный.

Zachowawczyni, -ni, *ж.* охранúтельница, блюстúтельница.

Zachowywać, Zachować, сохраня́ть, сохрани́ть, сберегáть, сберéчь, соблюдáть, соблюстú; || поддéрживать, поддержáть; || исполня́ть, исполнить. **Zachowaj Boże**, сохрани́ Бóже. **Zachować co w tajemnicy**, сохрани́ть что-либо втáйнѣ. **Zachowywać posty, соблюдáть** посты́. **Zachowywać prawa**, исполня́ть закóны. **Zachować sobie co na inny raz**, приберéчь, оставúть для себя́ что-либо на другóй разъ. **Zachować kogo od czego**, предохраня́ть, оберегáть кого-либо отъ чегó; || **Zachowywać się, Zachować się**, сохраня́ться, сохрани́ться, удéрживаться, удержáться, поддéрживаться, поддержáться; || существовáть, просуществовáть; || вестú себя́, поступáть. **Zachowuje się dobrze**, онъ ведётъ себя́ хорошó, онъ хорóшаго поведéнія.

Zachowywanie, Zachowanie, -nia, *ср.* хранéніе, сохранéніе, сбереженіе; || соблюдéніе, поддержáніе, исполнéніе; || **Zachowywanie się, Zachowanie się**, поведéніе, обхождéніе.

Zachwalać, Zachwalić, разхвáливать, разхвалúть, захвáливать, захвалúть, превозноси́ть, превознестú похвалáми.

Zachwastać, *Стар.* забры́згать, запáчкать, загрязни́ть.

Zachwaszczać, Zachwaścić (pole), запускáть, запустúть пóле, пáшню, огорóдъ и т. п., оставить въ небреженіи.

Zachwianie (się), -nia, *ср.* колебáніе, потрясéніе, шатáніе.

Zachwiany, поколéбленный, потрясённый; || шáткій, зы́бкій.

Zachwiewać, Zachwiać, колебáть, поколебáть, шатáть, разшатáть, потрясáть, потрястú; || **Zachwiewać się, Zachwiać się**, колебáться, поколебáться, шатáться, разшатáться, потрясáться, потрястúсь.

Zachwycać, Zachwycić, захвáтывать, захватúть, застигáть, застúгнуть; || * зачéрпывать, зачерпнýть (*захватывать что-либо жидкое сосудомъ*); || **Zachwycać, Zachwycić kogo czém**, восторгáть, восхищáть, восхúтить, приводúть, привестú въ востóргъ. плѣня́ть, плѣни́ть; || **Za-**

chwycać się, Zachwycić się, восхища́ться, восхи́титься, восторга́ться, приходи́ть, придти́ въ восто́ргъ, плѣня́ться, плѣни́ться, любова́ться.

Zachwycanie, -nia, *ср.* возбужде́ніе восто́рга, приведе́ніе въ восто́ргъ, въ восхище́ніе.

Zachwycenie, -nia, *ср.* восто́ргъ, восхище́ніе; || изступле́ніе, поры́въ. || *Мед.* катале́псія, столбня́къ. || **Zachwycenie się nad czém**, восто́рженность, удивле́ніе чему́-либо.

Zachwycony, схва́ченный; || *восто́рженный, восхищённый; || изступлённый, поражённый.

Zachwyt, -u, *м.* захватъ, наси́льное присвое́ніе чужа́го; || восто́ргъ, изступле́ніе; || **Zachwyt, Zachwat**, *Стар. Мед.* катале́псія, столбня́къ.

Zaciąć, *см.* **Zacinać**.

Zaciąg, -u, *м.* затя́гиваніе, вта́скиваніе; || **Zaciąg warty**, смѣ́на карау́ла; || **Zaciąg do wojska**, рекру́тскій набо́ръ. **Zaciągi czynić**, набира́ть войска́; || ба́рщина, задѣ́лье; || **Zaciąg czém**, оборо́тъ, поворо́тъ; || **Zaciąg dokąd**, похо́дъ; || **Zaciąg o co**, попы́тка, домога́тельство, иска́тельство; || ра́спря, раздо́ръ; || *Вет.* бѣльмо́, катара́кта; || **Na zaciąg**, на букси́ръ, на бичеву́ю, про́тивъ тече́нія воды́.

Zaciągać, Zaciągnąć, затя́гивать, затяну́ть, втя́гивать, втяну́ть, вта́скивать, втащи́ть; || вноси́ть, впи́сывать, запи́сывать; || опуска́ть, опусти́ть, обтя́гивать, обтяну́ть, закрыва́ть, закры́ть; || натя́гивать, натяну́ть; || **Zaciągnąć kogo w co**, вовле́чь кого́ во что́, запу́тать, завле́чь кого́ куда́ нибу́дь; || **Zaciągnąć wartę**, идти́ въ карау́лъ, смѣни́ть карау́лъ; || **Zaciągać wojsko**, набира́ть солда́тъ; || **Zaciągać długi**, дѣ́лать долги́, входи́ть въ долги́, задолжа́ть; || **Zaciągnąć struny**, натяну́ть стру́пы на инструме́нтъ. **Zaciągnąć firankę**, опусти́ть занавѣ́ску. **Zaciągnąć węzeł**, затяну́ть у́зелъ. || **Zaciągać się, Zaciągnąć się**, затя́гиваться, затяну́ться, покрыва́ться, покры́ться; || **Zaciągać się dokąd**, тащи́ться; || **Zaciągać się do wojska**, идти́, вступа́ть въ вое́нную слу́жбу; || **Zaciągać się w biegu, w co**, втя́гиваться во что́-либо, привыка́ть къ чему́-либо; || затя́гиваться, провола́киваться, идти́ ме́дленно; || затя́гиваться, подверга́ться затя́жкѣ (*о ло́шади*); || собира́ться, гото́виться, приготовля́ться, располага́ться. **Zaciągnęło się na deszcz**, собира́ется предложи́тельный дождь. **Zaciąga się na wojnę**, гото́вится война́.

Zaciąganie, -nia, *ср.* затя́гиваніе, вовлече́ніе; || **Zaciąganie pożyczki**, заключе́ніе займа́.

Zaciągowy, ба́рщинный, задѣ́льный; || **Zaciągowy, -ego**, *м.* ре́крутъ; || **Zaciągowy czas**, вре́мя рекру́тскаго набо́ра, рекру́тская о́чередь.

Zaciążnik, Zaciężnik, -a, *м.* ре́крутъ, новобра́нецъ.

Zacięcie, -cia, *ср.* зару́бка; || *см.* **Zaciętość**.

Zacięcie, упря́мо, упо́рно; || съ ожесточе́ніемъ, съ остервенѣ́ніемъ.

Zacieczca, -y, *м. Охот.* ище́йная соба́ка далеко́ преслѣ́дующая звѣ́ря.

Zaciek, -u, *м. Стар.* поры́въ, рве́ніе, стремле́ніе; || по́искъ, ро́зыскъ, оты́скиваніе; || изыска́ніе, изслѣ́дованіе.

Zaciekać, Zaciec, затека́ть, зате́чь, протека́ть, проте́чь; || проника́ть, прони́кнуть. **Zacieka woda**, вода́ протека́етъ, проника́етъ сквозь что́-либо. **Zaciekły oczy**, затекли́ глаза́. || **Zaciekać się, Zaciec się**, погружа́ться, погрузи́ться, углубля́ться, углуби́ться, забира́ться, забра́ться, вдава́ться, вда́ться, предава́ться, преда́ться, устремля́ться, устреми́ться. **Zaciekać się w las**, углубля́ться въ лѣсъ. **Zaciekać się z namiętności**, выходи́ть изъ себя́, быть внѣ себя́. **Zaciekać się w gniewie**, не по́мнить себя́ отъ гнѣ́ва, увле́чься гнѣ́вомъ. **Zaciekać się w naukach**, углубля́ться въ нау́ки. **Zaciekać się na czyję zgubę**, стреми́ться къ чье́й-либо поги́бели.

Zaciekanie, -nia, *ср.* разбѣ́гъ, углубле́ніе, устремле́ніе, напряже́ніе; || **Zaciekanie się**, я́рость, свирѣ́пость, бѣ́шенство.

Zaciekle, я́ростно, свирѣ́по, бѣ́шено, съ остервенѣ́ніемъ.

Zaciekły, я́ростный, свирѣ́пый, бѣ́шеный, остервенѣ́лый.

Zaciemiać, Zaćmiewać, Zaciemić, Zaćmić, затемня́ть, затемни́ть, затмѣва́ть, затми́ть, отѣня́ть, отѣни́ть; || заслоня́ть, заслони́ть; || ослѣпля́ть, ослѣпи́ть. || **Zaciemniać się**, темнѣ́ть, затмѣва́ться; || заслоня́ться; || слѣ́пнуть.

Zaciemniać, затмѣва́ть, помрача́ть.

Zacieniać, Zacienić, покрыва́ть, покры́ть тѣ́нью, броса́ть, бро́сить тѣнь, осѣня́ть, осѣни́ть.

Zacier, Zacior, Zator, -u, *м.* зато́ръ, за́мѣсь со́лода на горя́чей водѣ́ для пи́ва, коли́чество затира́емаго хлѣ́ба на вино́.

Zacierać, Zatrzeć, стира́ть, стере́ть, изгла́живать, изгла́дить, загла́живать, загла́дить; || затмѣва́ть, затми́ть; || затира́ть, затере́ть, растворя́ть, раствори́ть (*со́лодъ на пи́во и́ли вино́*).

Zacieranie, -nia, Zatarcie, -cia, *ср.* стира́ніе, изгла́живаніе; || *см.* **Zacier**.

Zacierka, -i, *ж. Каменщ.* лопа́точка; || зати́рка (*родъ су́па*).

Zacieśniać, Zacieśnić, стѣсня́ть, стѣсни́ть; || стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, съу́живать, съу́зить.

Zaciesywać, Zaciosywać, Zaciesać, Zaciosać, обтёсывать, обтеса́ть, обстра́гивать, обстрога́ть, обва́стривать, обвостри́ть; || *Лѣсов.* дѣ́лать зару́бки на де́ревѣ.

Zaciętość, -ści, *ж.* упря́мство, упо́рство.

Zacięty, упря́мый, упо́рный.

Zacinać, Zaciąć, насѣка́ть, насѣ́чь, надрѣзывать, надрѣзать, зарубáть, зарубúть; || стегáть, стегнýть, хлестáть, хлестнýть; || жáлить, ужáлить, уязвля́ть, уязвúть, колóть, уколóть; || Zacinać żyłę, пускáть кровь. || Zacinać się, Zaciąć się, запинáться, запнýться (*на словахъ*); || упря́миться, заупря́миться, упóрствовать, упира́ться, упере́ться; || защепля́ться, защепúться.

Zacisk,Zacisnąć,зажима́ть,зажáть; || забрáсывать, забросúть, закúдывать, закúнуть.

Zacisz, -a, *м.* **Zacisza, -y,** *ж.* **Zacisze, -a,** *ср.* зáтишь, затúшье, уединéніе, пристáнище.

Zaćmić, *см.* **Zaciemniać.**

Zaćmienie, -nia, *ср.* затмéніе.

Zacnie, почётно, достóйно; || учтúво, вѣжливо, прилúчно; || чéстно; || почтúтельно, съ почтéніемъ; || благорóдно.

Zacność, -ści, *ж.* чéстность; || благорóдство, возвы́шенность; || учтúвость, вѣжливость; || знáтность; || велúкость, велúчіе.

Zacny, почтéнный, уважáемый, многоуважáемый, достопочтéнный; || достóйный, чéстный, благорóдный; || достóйный уваженія; || учтúвый, вѣжливый; || почётный, знаменúтый, знáтный, слáвный.

Zacuchnąć, Zacuchnąć się, провоня́ть, протýхнуть.

Zaćwierkować, защебенúть, засы́пать щёбнемъ.

Zaćwierkowanie, -nia, *ср. Каменщ.* защебёнка.

Zacyfrować, помѣтить, скрѣпúть. **Zacyfrować foljami,** скрѣпúть по листáмъ.

Zacyrować, заштóпать, *см.* **Cyrować.**

Zacz, Zac, *Стар.* сокращ. Za (*за*) и Co (*что́*), *или* **Coś** (*что́-то*). **Ni zacz,** ни за что́. **Mieć kogo zacz,** цѣни́ть, уважáть кого, считáть за что́-либо. **Padli w owéj bitwie ni przecz, ni zacz,** погúбли въ óтой бáтвѣ ни зá что, ни прó что (неизвѣстно за что́). **Co zacz?** кто óто такóй? **Co zacz ta góra?** что́ óто за горá?

Zacząć, *см.* **Zaczynać.**

Zaczajać się, Zaczaić się, подкрáдываться,подкрáсться,закрáдываться,закрáсться, притáиться.

Zaczarować, очарова́ть, околдова́ть.

Zaczarowanie, -nia, *ср.* очарова́ніе, околдова́ніе.

Zaczarowany, очаро́ванный, обворожённый, околдо́ванный.

Zaczęcie, -cia, *ср.* нача́ло, нача́тіе, зача́тіе.

Żaczek, -czka, *м. Умен.* ученичо́къ, шко́льничекъ, *см.* **Żak.**

Zaczekać, обожда́ть, подожда́ть.

Zaczém, итáкъ, слѣдовательно, **посемý,** затѣмъ.

Zaczepiać, Zaczepić (co), защепля́ть, защепúть, задѣва́ть, задѣть, затро́гивать, затро́нуть; || задира́ть, привя́зываться къ кому́, подава́ть, пода́ть по́водъ къ ссо́рѣ; || нападáть, напáсть. Dopokąd mię nie zaczepiają, zachowuję się spokojnie, пока́ меня́ не затро́гиваютъ, я остаю́сь споко́йнымъ. **Kto kogo zaczepił?** кто кого́ задѣлъ? **Nie zaczepiaj nieznajomych osób,** не остана́вливай, не затро́гивай незнако́мыхъ люде́й. **Zaczepić kogo mową,** заговорúть съ кѣмъ-либо. **Zaczepić o czém,** намекнýть о чёмъ-либо въ разговóрѣ, завести́ рѣчь о посторóннемъ предмéтѣ. **Jedno koło zębami zaczepia drugie,** одно́ колесó задѣва́етъ зубцáми другóе. **Zaczepić co hakiem,** защепúть крючкóмъ за что́-либо. || **Zaczepiać się, Zaczepić się,** защепля́ться, защепúться, задѣва́ться, задѣться, задѣва́ть, задѣть (*за что́*).

Zaczepka, -i, *ж.* вы́зовъ, зачúнъ (*ссоры*), наступлéніе, нападéніе; || придúрка, обúда, оскорблéніе.

Zaczepnie, наступáтельно.

Zaczepny, наступáтельный.

Zaczerniać, Zaczernić, черни́ть, вы́чернить, зачернúть, марáть, замарáть.

Zaczerpać, Zaczerpnąć, зачéрпывать, зачерпнýть, почерпáть, почерпнýть

Zaczerwiać, Zaczerwić, разводúть, развести́ червéй; || **Zaczerwiać się, Zaczerwić się,** червúвѣть, очервúвѣть.

Zaczerwieniać, Zaczerwienić, покрывáть, покры́ть крáсною крáскою, обагрáть, обагрúть. || **Zaczerwieniać się, Zaczerwienić się,** краснѣть, покраснѣть, рдѣть, рдѣться, зардѣться.

Zaczerwieniałość, -ści, *ж.* краснова́тость, краснотá, зардѣлость.

Zaczerwieniały, красновáтый, крáсный, áлый, чёрмный, румя́ный.

Zaczerwieniony, покраснѣвшій, зардѣвшійся.

Zaczesywać, Zaczesać, зачёсывать, зачесáть.

Zaczesywanie, Zaczesanie, -nia, *ср.* зачёсываніе, зачёска.

Zaczęty, нáчатый.

Zaczołgać się, Zaczołgnąć się (dokąd), заползáть, заползтú.

Zaczym, *см.* **Zaczém.**

Zaczynić, Zacząć, начинáть, начáть; || ***Zaczynać, Zacząć z kim,** задѣва́ть, задѣть, затро́гивать, затро́нуть кого́, искáть съ кѣмъ ссóры, придира́ться, придрáться къ кому́.

Zaczynanie, -nia, *ср.* начина́ніе; || задѣва́ніе, приди́рка, *см.* **Zaczęcie.**

Zaczyniać, Zaczynić, мѣси́ть, размѣси́ть, вы́мѣсить (*тѣсто*), растворя́ть, раствори́ть (*хлѣбы*); || **Zaczyniać co czém,** закрыва́ть, заставля́ть; || *Стар.* учиня́ть, учини́ть.

Zaczynianie, Zaczynienie, -nia, *ср.* замѣ́ска, раство́ръ.

Zaczynszować, отда́ть на обро́къ.

Zaczytać się, углуби́ться въ чте́ніе, зачита́ться.

Zad, -u, *м.* задъ. **Nazad,** наза́дъ. **Z zadu,** сза́ди, позади́. **Na zadzie,** въ тылу́, назади́.

Żadać, *см.* **Zadawać.**

Żądać, жела́ть, хотѣ́ть; || **Żądać czego od kogo,** тре́бовать, проси́ть.

Żądający, тре́бующій. **Żądający egzekucji,** взыска́тель.

Zadanie, -nia. *ср. см.* **Zadawanie;** || те́ма, предложе́ніе; || *Мат.* зада́ча, теоре́ма; || вопро́съ; || уро́къ; || уро́чная рабо́та, за́данная рабо́та. **Zadanie (w kartach),** ходъ (*съ ка́рты*). *Карточ.* **na zadaniu,** въ рукѣ́, пе́редъ руко́й.

Żądanie, -nia, *ср.* жела́ніе, хотѣ́ніе, охо́та; || тре́бованіе, проте́стъ. запро́съ; || проше́ніе. **Na jego własne żądanie,** по его́ со́бственному жела́нію, по его́ со́бственному тре́бованію.

Zadany (weksel), *Ком.* трасси́рованный (*ве́ксель*).

Żądany, жела́тельный, жела́нный; || тре́буемый.

Zadarty, вздёрнутый.

Zadatek, -tku, *м.* зада́токъ; || зало́гъ.

Zadawać, Żadać, дава́ть, дать; || задава́ть, зада́ть; || наноси́ть, нанести́; || *Ком.* трасси́ровать (*вексель*). * **Zadawać, Zadać komu co,** вмѣня́ть, вмѣни́ть кому́ что́-либо въ преступле́ніе, въ оши́бку, упрека́ть кого́ въ чёмъ-либо; || *Карт.* ходи́ть (*съ ка́рты*). **Zadać komu ciężar,** возложи́ть на кого́ бре́мя. **Zadać komu robotę,** зада́ть кому́ рабо́ту. **Zadawać sobie pracy wiele,** *или* **niemało pracy z czém,** брать на себя́ мно́го труда́. **Zadać komu ranę,** нанести́ кому́ ра́ну, ра́нить кого́. **Zadać komu truciznę,** дать кому́ я́ду. **Zadać sobie śmierć,** лиши́ть себя́ жи́зни. **Zadać piwu,** замолоди́ть пи́во. **Zadać fałsz komu,** изобличи́ть кого́ во лжи́.

Zadawanie, Zadanie, -nia, *ср.* отдава́ніе, вруче́ніе (*зада́тка*); || *Ком.* трассиро́вка (*ве́кселя*); || налега́ніе, возлага́ніе; || **Zadawanie, Zadanie kłamstwa,** изобличе́ніе во лжи́.

Zadawca, -y, *м. Ком.* трассиро́вщикъ, трассе́нтъ.

Zadawić, *см.* **Zadławiać.**

Zadawniały, Zadawniony, застарѣ́лый, устарѣ́лый, закоренѣ́лый.

Zadawnić, пропусти́ть вре́мя, срокъ, о́чередь, просро́чить.

Zadawnieć, устарѣ́ть, застарѣ́ть.

Zadawniony, просро́ченный.

Zadecydowanie, -nia, *ср.* постановле́ніе, опредѣле́ніе. **Szybkie zadecydowanie,** спѣ́шное произво́дство (*дѣла*).

Zadek, -dka, *м.* за́дница.

Zadeklarować, заяви́ть, объяви́ть.

Żaden (*Стар.* **Żadny**), **-dna, -dne,** ни оди́нъ, ни одна́, ни одно́, ни како́й, ая, ое, никто́. **Żaden człowiek tam nie był,** никто́ тамъ не́ былъ. **Żaden ze dwu,** ни тотъ, ни друго́й. **Żadnym sposobem, Żadną miarą,** никаки́мъ о́бразомъ. ***Te akta uważane będą za żadne i niebyłe,** э́ти а́кты бу́дутъ счита́ться недѣйстви́тельными и несуществу́ющими.

Zadeptywać, Zadeptać, зата́птывать, затопта́ть; || заглуша́ть, заглуши́ть; || туши́ть, затуши́ть.

Zadłabić, *см.* **Zadławić.**

Ządlasty, Żądlisty, Żądłowaty, жа́листый; || имѣ́ющій видъ жа́ла.

Zadławiać, Zadawiać, Zadłabiać, Zadławić, Zadawić, Zadłabić (*Стар.* **Zadłabać**), уда́вливать, удави́ть, удуша́ть, удуши́ть; || подавля́ть, подави́ть; || **Zadławić się,** удави́ться.

Żądliwość, *см.* **Pożądliwość.**

Żądliwy, *см.* **Pożądliwy.**

Żądło, -a, *ср.* жа́ло.

Żądłowaty, *см.* **Żądlasty.**

Zadłużać, Zadłużyć, обременя́ть, обремени́ть долга́ми; || **Zadłużać się, Zadłużyć się,** входи́ть, войдти́ въ долги́, должа́ть, задолжа́ть.

Zadmuchnąć, заду́ть.

Żadni, за́дній.

Żądnie, жа́дно, а́лчно.

Żądność, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, вожделѣ́ніе, си́льное жела́ніе.

Żądny, жа́дный, а́лчный, ненасы́тный. **Żądny bogactwa,** жа́дный къ бога́тству

Zadość, Zadosyć, дово́льно, доста́точно, по́лно. **Zadosyć czynić, uczynić czemu,** удовлетворя́ть, удовлетвори́ть.

Zadośćczynienie, Zadośćuczynienie, Zadosyćuczynienie, -nia, *ср.* удовлетворе́ніе

Zadowolenie, Zadowolnienie, -nia, *ср.* удово́льствіе; || удовлетворе́ніе; || благоволе́ніе. **Najwyższe zadowolenie,** Высоча́йшее благоволе́ніе.

Zadra, -y, *ж.* **Zadzior, -u,** *м. Бот.* чешу́йка, плёнка, плёночка, ко́жица, шелуха́; || ока́лина, ога́рина, треска́ (*на распла́вленномъ желѣ́зѣ*).

Zadrapać, Zadrapnąć, оцара́пать, оцара́пнуть, зацара́пать, зацара́пнуть, задира́ть когтя́ми; || **Zadrapać się, Zadrapnąć się,** оцара́паться, оцара́пнуться.

Zadrasnąć, ссади́ть, сса́днить, ободра́ть, порѣ́зать, оцара́пать ко́жу.

Zadrewnić, Zadrzewić, обсади́ть дере́вьями.

Zadrgnąć, вздро́гнуть, задрожа́ть, затрепета́ть.

Zadrobić, ме́лко искроши́ть.
Zadrobnieć, уменьши́ться.
Zadrożeć, подорожа́ть.
Zadrożyć, запроси́ть высо́кую це́ну.
Zadruzgotać, раздроби́ть, разби́ть, разши́бить.
Zadrwić (z kogo), подня́ть кого́ на смѣхъ, одура́чить кого́.
Zadrzeć, *см.* Zadzierać.
Zadrzewieć, зарасти́ дере́вьями.
Zaduch, -u, *м.* спертой. испо́рченный во́здухъ; || духота́; || испа́рина, испаре́ніе.
Zadumać się, заду́маться.
Zadumiały, *см.* Zdumiały.
Zadumieć, *см.* Zdumiewać.
Zadumienie, -nia, *ср.* изумле́ніе.
Zadusić, задуши́ть, задави́ть.
Zaduszenie, -nia, *ср.* задуше́ніе, уду́шье.
Zaduszny, поминальный, заупоко́йный. **Dzień zaduszny**, день всѣхъ усо́пшихъ, день всеобщаго поминове́нія, роди́тельская суббо́та. **Zaduszna msza**, заупоко́йная обѣдня; || *Стар.* ду́шный, уду́шливый.
Zadworny, надво́рный.
Zadyktować, предписа́ть (*зако́ны*), установи́ть, постановить; | оговори́ть; || **Zadyktować do protokółu**, заяви́ть съ запи́ской въ протоко́лъ.
Zadyktowanie, -nia, *ср.* предписа́ніе, постановле́ніе.
Zadymić, задыми́ть, закопти́ть.
Zadymka, Zadémka, -i, *ж.* **Zadymek, Zadémek, -mku**, *м.* мете́ль, мете́лица, вью́га.
Zadysponować, приказа́ть, распоряди́ться.
Zadyszyć się, Zadyszéć się, запы́хаться.
Ządza, -y, *ж.* вожделѣ́ніе, си́льное жела́ніе, по́хоть, страсть.
Zadziać, *см.* Zadziewać.
Zadziaływać, Zadziałać, дава́ть, дать по́водъ, причи́ну къ чему́; || заслу́живать, заслужи́ть (*что́*) своимъ поведе́ніемъ, посту́пками; || **Zadziałać komu**, учини́ть кому́ что́-либо; || вознагражда́ть, вознагради́ть; || *см.* Zaczyniać (ciasto).
Zadziczeć, одича́ть; || заглохнуть.
Zadziedziczyć, получи́ть въ насле́дство.
Zadzier, Zadzior, -u, *м.* **Zadzierek, -rku**, *м.* цара́пина, ссади́на; || заусе́ница (*на па́льцѣ*); || задо́рина, защепина, ме́сто на де́ревѣ задра́вшееся при струга́ніи.
Zadzierać, Zadrzeć, раздира́ть, разодра́ть, задира́ть, задра́ть; || задѣва́ть, задѣть, затро́гивать, затро́нуть; || **Zadzierać z kim**, придира́ться къ кому́; || **Zadzierać się**, раздира́ться, разодра́ться, задира́ться, задра́ться.
Zadzieracz, -a, *м.* зачи́нщикъ.
Zadzierg, Zadzierzg, -u, *м.* захлёстка глуха́я пе́тля, уда́ва, **удавка. Zadziergiem**, неразры́вно, ту́го.
Zadziergać, Zadzierzgać, Zadziergnąć, Zadzierzgnąć, захлёстывать, захлестну́ть, затя́гивать, затяну́ть пе́тлею, удави́ть, повѣсить; || **Zadzierzgnąć się**, удави́ться, повѣситься, затяну́ться пе́тлею.
Zadzierżawić, заарендова́ть, отда́ть на о́ткупъ, въ аре́дное содержа́ніе *или* взять на о́ткупъ, въ аре́ндное содержа́ніе.
Zadzierżawienie, -nia, *ср.* отда́ча *или* взя́тіе въ аре́нду.
Zadzierżeć, *см.* Zatrzymywać.
Zadziewać, Zadziać, дѣва́ть, дѣть, задѣть, пря́тать, спря́тать, прибира́ть, прибра́ть, васо́вывать, васу́нуть. **Zadziać dziurę**, задѣлать, заткну́ть дыру́, заштопать проре́ху.
Zadziobać, заклева́ть.
Zadzior, *см.* Zadzier.
Zadziw, -u, *м.* изумле́ніе, удивле́ніе.
Zadziwiać, Zadziwić, удивля́ть, удиви́ть, изумля́ть, изуми́ть.
Zadziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе.
Zadzwonić, озвони́ть.
Zafantować, заложи́ть, отда́ть въ зало́гъ.
Zafarbować, закра́сить.
Zafasować, подтяну́ть коро́че пово́дья.
Zafastrygować, приметать, сметать, приши́ть на живую нитку, *см.* Fastrygować.
Zaflansować, разсади́ть (*молодыя дере́вья*).
Zaflansowanie, -nia, *ср.* разса́дка (*молодыхъ дере́вьевъ*).
Zafolować, задѣлать; || замазать.
Zaforsztować, перегороди́ть, разгороди́ть доска́ми.
Zaforszusować, вы́дать де́ньги впередъ.
Zafrachtować, заплати́ть за привоз, отпра́вить това́ры.
Zafrasować, огорчи́ть, опеча́лить, встревожить, озабо тить.
Zafręzlować, закры́ть бахрамо́ю.
Zafrymarczyć, промѣня́ть.
Zafryzować, зачеса́ть, причеса́ть.
Zafugować, укрѣпи́ть на́вами, связа́ть, соедини́ть.
Zafukać, накрича́ть, нашуме́ть, заглуши́ть крико́мъ, бра́нью.
Zagadka, -i, *ж.* зага́дка.
Zagadywać, Zagadać, Zagadnąć, заговаривать, заговори́ть, заводи́ть, завести́ рѣчь (*съ кѣмъ*); || заговаривать, заговори́ть, утоми́ть продолжительнымъ разгово́ромъ; || зага́дывать, загада́ть (*зага́дку*); || **Zagadać się**, заговори́ться, до́лго разгова́ривать.
Zagadzać, Zagodzić, мири́ть, помири́ть, соглаша́ть, согласи́ть; || ула́живать, ула́дить.

Zagaisko, -a, *ср. см.* **Zarośl.**

Zagajać, Zagaić, засáживать, засадúть дерéвьями, разводúть дерéвья; || открывáть, открыть собрáніе, сеймъ и т. п., начáть рѣчь, открыть рѣчью собрáніе; || *см.* **Zagoić.**

Zagajanie, Zagajenie, -nia, *ср.* разведéніе, насажденіе лѣса; || открытіе собрáнія, сéйма и т. п., начáтіе рѣчи.

Zaganiać, Zagonić, Zagnać, загонáть, загнáть, понуждáть, понýдить, принуждáть, принýдить, заставлять, застáвить. ***Pijany kaczki zagania,** пьáный шатáется на ногáхъ. || **Zaganiać się, Zagonić się,** мчáться, скóро бѣжáть, гнáться, преслѣдовать, стараться настúчь.

Zagardlić, Zagarlić, Zagardłować, удавúть, удушúть, задушúть; || съýзить вверхý на подóбіе шéи: || ***Zagardłować co,** заслужúть, заработáть что-либо, подвергáя жизнь свою опáсности.

Zagarniać, Zagartać, Zagarnąć, Zagarnywać, Zagartywać, захвáтывать, захватúть, похищáть, похитить, загребáть, загрéсть, присвоúть, присвóить, прибирáть, прибрáть въ свой рýки чужóе.

Zagarnięcie, -cia, *ср.* захвáтъ.

Zagasać, Zagasnąć, погасáть, погáснуть.

Zagaszać, Zagasić, гасúть, погасúть.

Zagęścieć, Zagęstnieć, загустѣть.

Zagęszczać, Zagęścić, сгущáть, сгустúть; || *наваливать, навалить, наполнять, напóлнить, распространять, распространúть, умножать, умнóжить. || **Zagęszczać się, Zagęścić się,** сгущáться, сгустúться; || *наполняться, напóлниться, распространяться, распространúться, размножáться, размнóжиться. **Zagęściły się choroby,** болѣзни размнóжились. **Już się to zagęściło,** это уже́ вошло́ въ обыкновéніе. **Niebo zagęszcza się chmurami,** нéбо наполня́ется тýчами.

Zagęszczenie, -nia, *ср.* сгущéніе; || *размноженіе, многочúсленность, мнóжество.

Zagęszczony, сгущённый; || *размнóженный, распространённый.

Zagiąć, *см.* **Zaginać.**

Zagięcie, -cia, *ср.* сгибъ, изгúбъ, изгúбина, кривизна́, вы́гибъ, поворóтъ, извúлина.

Zagiel, -gla, *м.* пáрусъ.

Zagięty, изогнутый, загнутый, искривленный.

Zagiew', -gwi, *ж. Бот.* боровúкъ, мáсленикъ (*грибъ*); || трутъ, гýбка (*для зажигáнія*); || *прéлесть, приманка

Zaginać, Zagiąć, загибáть, загнýть.

Zaginąć, затерáться, утрáтиться, пропáсть.

Zaginienie, -nia, *ср.* пропáжа; || *Юрид.* безвѣстное отсýтствіе.

Zaginiony, *Юрид.* безвѣстно-отсýтствующій.

Zagłada, -y, *ж.* истребленіе, уничтоженіе, искорененіе, погúбель. **Zagłada uraz,** предáніе забвéнію обúдъ.

Zaglądać, Zajrzeć, загля́дывать, загляну́ть.

Zagładzać, Zagładzić, загла́живать, загла́дить; || истребля́ть, истребúть, уничтожáть, уничтóжить, искоренять, искоренúть. **Zagładzić z pamięci,** изгла́дить изъ пáмяти, предáть забвéнію.

Zagłaskać (sobie włosy), пригла́дить себѣ волосá.

Zagłębiać, Zagłębić, углублять, углубúть, погружáть, погрузúть. || **Zagłębiać się, Zagłębić się (w czém, nad czém),** углубля́ться, углубúться, погружáться, погрузúться (*во что*).

Żaglik, -a, *м. Умен.* парусóкъ; || кора́бликъ (*раковина*).

Żaglisty, оснащённый парусáми.

Zagłodzić, уморúть гóлодомъ.

Żaglowy, пáрусный. **Żaglowe płótno,** парусúна.

Zagłuchnąć, *см.* **Ogłuchnąć.**

Zagłuszać, Zagłuszyć, заглушáть, заглушúть.

Zagmatwać, Zamatwać, перемѣшáть, перепýтать, запýтать, привестú въ безпоря́докъ. || **Zagmatwać się,** перемѣшáться, перепýтаться, запýтаться.

Zagnać, *см.* **Zaganiać.**

Zagnajać, Zagnoić, гноúть, сгноúть; || удобрúть, унавóзить зéмлю; || **Zagnoić się,** загноúться.

Zagniatać, Zagnieść, угнетáть, давúть, жать; || замѣшивать, замѣсить.

Zagniewać, разгнѣвать, разсердúть.

Zagnieżdżać się, Zagnieździć się, гнѣздúться, угнѣздúться, вить, свить гнѣздó; || *вселúться (*во что*), забрáться (*куда*).

Zagniły, гнилóй, сгнúвшій.

Zagnoić, *см.* **Zagnajać.**

Zagodzenie, -nia, *ср.* примирéніе, соглашéніе, улаженіе.

Zagodzić, *см.* **Zagadzać.**

Zagoić, залѣчúть, зажúвить (*рáну*).

Zagon, -u, *м.* широ́кая грядá (*въ огорóдѣ*); || загóнъ, пáшенная полоса́; || погóня (*за непріятелемъ*); || набѣгъ. нашéствіе. **Zagony tatarskie,** татáрскіе набѣги.

Zagórny, загóрный, находя́щійся за горóю.

Zagorywać, *см.* **Zagorzeć.**

Zagorzale, пылко, горячó, съ жáромъ, вспы́льчиво, запáльчиво; || фанатúчески.

Zagorzalec, -lca, *м.* пы́лкій, горя́чій, вспы́льчивый, запáльчивый человѣкъ, безразсýдный человѣкъ; || изувѣръ, фанáтикъ.

Zagorzałość, -ści, *ж.* горя́чность, пы́лкость, вспыльчивость, запáльчивость, изступлéніе, изступлéнность; || изувѣрство, фанатúзмъ.

Zagorzały, горя́чій, пы́лкій, вспы́ль-

чивый, запáльчивый; || изувѣ́рный, фанати́ческій; || загорѣ́вшійся; || угорѣ́лый (*отъ чáда*); || загорѣ́лый (*отъ со́лнечнаго жáра*).

Zagórze, **-a**, *ср.* загóрье.

Zagorzeć, **Zagorywać**, загорѣ́ться, загора́ться, зажéчься, зажига́ться, воспламени́ться, воспламеня́ться; || загорѣ́ть (*отъ со́лнечнаго жáра*); || угорѣ́ть (*отъ чáду*). || **Zagorzeć się**, **Zagorywać się**, загорѣ́ться, загора́ться.

Zagorzel, **-i**, **Zagorzelina**, **Zagorzelizna**, **-y**, *ж.* угáръ, удуше́ніе, задуше́ніе.

Zagościć, **Zagościć się**, загости́ться, до́лго остава́ться въ гостя́хъ.

Zagospodarowanie, **-nia**, *ср.* дома́шнее обзаведе́ніе.

Zagotować, загото́вить, пригото́вить; || *Повар.* скипяти́ть.

Zagrabiać, **Zagrabić**, сгреба́ть, сгресть, собира́ть гра́блями; загреба́ть, загрести́, присвои́ть, присво́ить, прибира́ть, прибра́ть въ свой ру́ки чужо́е; || угна́ть, угна́ть, уводи́ть, уве́сть (*скотъ*) украдкою и́ли наси́ліемъ.

Zagrabywanie, **-nia**, *ср.* сгреба́ніе.

Zagrać, заигра́ть. **Zagraj nam co na skrzypcach**, сыгра́й намъ что́-нибудь на скри́пкѣ. **Zagrajmy w wista**, сыгра́емъ въ вистъ. **Zagrać dzwonkę**, **wino**, игра́ть въ бубна́хъ, въ пи́кахъ. || **Zagrać się**, заигра́ться.

Zagradzać, **Zagrodzić**, загражда́ть, загради́ть, загора́живать, загороди́ть; || заслоня́ть, заслони́ть; || запира́ть, запере́ть. ***Zagrodzić komu drogę**, загороди́ть кому́ доро́гу. **Zagrodzić prawem**, обезпе́чить зако́ннымъ о́бразомъ.

Zagranicze, **-a**, *ср.* чужо́й, заграни́чный край, чужби́на; || зарубе́жье.

Zagraniczny, заграни́чный, иностра́нный, чужестра́нный, чужезе́мный, чужо́й.

Zagrażać, **Zagrozić**, грози́ть, угрожа́ть, стращать.

Zagrązнąć, **Zagręznąć**, увя́знуть, завя́знуть, погря́знуть.

Zagroda, **-y**, *ж.* огра́да, забо́ръ, загоро́да; || мы́за, ху́торъ, загоро́женное по́ле, огоро́дъ. **Wiejska zagroda**, се́льскій дворъ, се́льская изба́ со всѣ́ми принадле́жностями; || *Охот.* западня́ (*для хи́щныхъ звѣре́й*). || *Посл.* **Szlachcic na zagrodzie równa się wojewodzie**, се́льскій шля́хтичъ ра́венъ воево́дѣ, т. е. дворя́не ра́вны ме́жду собо́ю, не смотря́ на разли́чіе въ общественномъ положе́ніи.

Zagrodnik, **-a**, *м.* *Стар.* крестья́нинъ нанима́ющій чужу́ю и́збу и т. д., безпа́шенный крестья́нинъ, неимѣ́ющій па́шни.

Zagrodzenie, **-nia**, *ср.* огра́да, загоро́да, загоро́дка; || перегоро́дка; || прегра́да.

Zagrodzić, *см.* **Zagradzać**.

Zagrożenie, **-nia**, *ср.* угро́за, страхъ. **Pod zagrożeniem kary**, подъ стра́хомъ, подъ опасе́ніемъ наказа́нія.

Zagruntowanie, **-nia**, *ср.* загрунто́вка.

Zagryzać, **Zagryźć**, загрыза́ть, загры́зть.

Zagrzebanie, **Zagrzebywanie**, **-nia**, *ср.* зарыва́ніе въ зе́млю; || погребе́ніе, по́хороны. || ***Zagrzebanie się w domu**, удале́ніе отъ о́бщества. **Zagrzebanie się w książkach**, безпрестáнное заня́тіе кни́гами, сидѣ́ніе надъ кни́гами.

Zagrzebywać, **Zagrzebać**, **Zagrześć**, **Zagrzebnąć**, погреба́ть, погрести́ (*умéрших*); || зака́пывать, закопа́ть, зарыва́ть, зары́ть; || загреба́ть, загре́сть. || **Zagrzebywać się**, **Zagrzebać się**, зака́пываться, закопа́ться, зарыва́ться, зары́ться; || погреба́ться, погрести́ся. быть погреба́емому. ***Zagrzebać się w domu**, запере́ться до́ма, никуда́ не выходи́ть, удали́ться отъ о́бщества. **W nauce zagrzebał się cały**, онъ соверше́нно преда́лся нау́кѣ, зары́лся въ кни́гахъ.

Zagrzewać, **Zagrzać**, согрѣ́вать, согрѣ́ть. || **Zagrzewać się**, **Zagrzać się**, согрѣ́ваться, согрѣ́ться.

Zagrzęzły, погря́злый, увя́зшій.

Zagrzęznąć, погря́знуть, увя́знуть.

Zaguba, **-y**, *ж.* па́губа, ги́бель, бѣ́дствіе; || опустоше́ніе, разоре́ніе; || утра́та, поте́ря.

Zagubca, **-y**, **Zagubiciel**, **-a**, *м.* губи́тель, разруши́тель, истреби́тель.

Zagubić, погуби́ть, уничто́жить, разру́шить, истреби́ть; || утра́тить, поте́рять.

Zagwazdać, замара́ть, запа́чкать, загрязни́ть.

Zagwoździć, **Zagwoździać**, загвозди́ть, загво́зживать, заби́ть, забива́ть, заколоти́ть, заколáчивать гвоздя́ми. **Zagwoździć armatę**, заклепа́ть пу́шку. **Zagwoździć konia**, заковáть лóшадь.

Zagzić, подстрекну́ть.

Zahaczać, **Zahaczyć**, задѣ́вать, задѣ́ть, зацѣпля́ть, зацѣпи́ть; || останáвливать, останови́ть, удéрживать, удержáть, задéрживать, задержáть. || **Zahaczać się**, **Zahaczyć się**, зацѣпля́ться, зацѣпи́ться; || останáвливаться, останови́ться, задéрживаться, задержáться. ***Zahaczył się interes**, дѣло пріостановúлось.

Zahaczanie, **Zahaczenie**, **-nia**, *ср.* зацѣпле́ніе, задѣва́ніе.

Zahałasować (kogo), крúкомъ оглуши́ть.

Zahalzować, привязáть канáтъ, натяну́ть галсъ.

Zahamować, затормози́ть; || ***обуздáть**, укроти́ть.

Zahartować, закали́ть; || ***пріучúть** къ суро́вой жúзни. || **Zahartować się**, закали́ться. ***Zahartować się do pracy**, привы́кнуть къ трудý.

Zahartowany, закалённый; || пріучён-

ный къ суро́вой жи́зни, окрѣ́пшій; || ожесточённый, нечувстви́тельный.

Zahasać, запры́гать.

Zahuczeć, зажужжа́ть, забуча́ть; || загрохота́ть, загремѣ́ть.

Zahuknąć, заглуши́ть; || * ошеломи́ть, привести́ въ тупи́къ.

Zaimek, -mka, *м. Грам.* мѣстоиме́ніе.

Zainteresować, заня́ть, завле́чь, внуши́ть уча́стіе; || **Zainteresować się**, приня́ть уча́стіе, заинтересова́ться.

Zaiskrzyć się, засверка́ть.

Zaiste, по́длинно, и́стинно, то́чно, вѣ́рно, пои́стинѣ, коне́чно.

Zając, -jąca, *м.* за́яцъ. **Siwy zając**, руса́къ.

Zająć, *см.* **Zajmować**.

Zajączek, -czka, *м. Умен.* за́йчикъ.

Zajadać, Zajeść, ѣда́ть, ѣсть, заѣда́ть, заѣ́сть. **Zajadać smaczno**, вку́сно ѣсть; || **Zajadać się, Zajeść się**, взъѣда́ться, въѣ́сться, напуска́ться на кого́ съ запа́льчивостію.

Zajadle, ожесточе́нно, неи́стово, я́ростно, бѣ́шено, съ остервенѣ́ніемъ.

Zajadłość, -ści, *ж.* ожесточе́ніе, остервенѣ́ніе, неи́стовость, я́рость, бѣ́шенство.

Zajadły, ожесточе́нный, неи́стовый, я́ростный, бѣ́шеный.

Zajady, -ów, *мн.* (*Умен.* **Zajadki**), за́ѣды, я́звинки по угла́мъ рта.

Zająkać się, Zająknąć się, заика́ться, заикну́ться.

Zająkała, -y, *м.* заи́ка.

Zająkliwość, ści, *ж.* заика́ніе.

Zająkliwy, заи́кливый, косноязы́чный, *см.* **Zająkała**.

Zajaśnieć, проясни́ться, заяснѣ́ть, засія́ть.

Zajątrzać, Zajątrzyć, развере́живать, развереди́ть, растравля́ть, растрави́ть; || * раздража́ть, раздражи́ть, серди́ть, разсерди́ть; || **Zajątrzać się, Zajątrzyć się**, гнои́ться, загнои́ться; || раздража́ться, раздражи́ться, проходи́ть въ я́рость.

Zajazd, -u, *м.* въѣздъ, вступле́ніе; || подъѣ́здъ, крыльцо́ (*у до́ма*); || постоя́лый дворъ; || *Стар. Юрид.* наѣ́здъ, захва́тъ.

Zajdy, *род. п.* **Zajd**, *мн.* кусо́къ гру́баго полотна́, дерю́ги, для ноше́нія сѣ́на, огоро́дной зе́лени, и т. п.; || свя́зка, вяза́нка; || сала́зки, ма́ленькія са́нки.

Zajechać, *см.* **Zajeżdżać**.

Zajęcie, -cia, *ср.* завладѣ́ніе, захва́тъ; || *Юрид.* наложе́ніе запреще́нія, взыска́ніе; || конфиска́ція, о́пись имѣ́нія (*по суду́*), вы́емъ, вы́емка.

Zajęczy, за́ячій. **Zajęcza skórka**, за́ячья шку́рка. *Хир.* **Zajęcza warga**, за́ячья губа́; || трегу́бый, имѣ́ющій раздѣлённую *или* разсѣ́ченную губу́; || ***Zajęcze serce**, трусли́вость, боязли́вость, ро́бость. **Zajęczego serca człowiek**, трусъ; || *Бот.* **Kapusta zajęcza, Szczawik**, за́ячій ща́вель, ки́слица. **Zajęcza nóżka**, за́ячья ла́пка, но́жка. **Zajęcze uszko**, за́ячье ушко́. **Zajęczy chłodek**, хряща́нъ, жёлтый, ди́кій цико́рій. **Zajęcza kapusta**, за́ячья капу́ста, за́ячій молоди́лъ.

Zajęczyca, -y, *ж.* зайчи́ха, са́мка за́ячья.

Zajęczyna, -y, *ж.* за́ячина, за́ячье мя́со.

Zajęczysko, -a, *ср. Увел.* зайчи́ще, *см.* **Zając**.

Zajem, *род. п.* **Zajmu**, *м.* заня́тіе, захва́тъ, завладѣ́ніе; || заёмъ; || * восхище́ніе.

Zajeść, *см.* **Zajadać**.

Zajęty, за́нятый, озабо́ченный; || *Юрид.* захва́ченный, находя́щійся подъ запреще́ніемъ.

Zajezdny, постоя́лый, назна́ченный для посто́я. **Dom zajezdny**, постоя́лый дворъ, *см.* **Zajazd**.

Zajeżdżać, Zajechać, заѣзжа́ть, заѣ́хать, уѣзжа́ть, уѣ́хать далёко; || **Zajeżdżać przed bramę**, подъѣзжа́ть къ ворота́мъ; || **Zajeździć**, изъѣ́здить, изли́шнею ѣздо́ю, сдѣ́лать что́-нибудь него́днымъ къ употребле́нію; || наѣзжа́ть, наѣ́хать, напада́ть, захва́тывать; || **Zajeżdzać komu**, выѣзжа́ть на встрѣ́чу къ кому́; || **Zajeździć konia**, заѣ́здить ло́шадь.

Zajmować, Zająć, занима́ть, заня́ть; || забира́ть, забра́ть, захва́тывать, захвати́ть, присво́ивать, присво́ить, завладѣ́ть чужо́е. **Zajmować dużo miejsca**, занима́ть мно́го мѣ́ста. **Zajmować kogo czém**, упражня́ть, занима́ть кого́ чѣ́мъ-либо, дать кому́ заня́тіе. **Zająć majętność opuszczoną**, завладѣ́ть бро́шеннымъ имѣ́ніемъ. **Zająć bydło**, захвати́ть, пойма́ть скотъ (*заше́дшій на чужу́ю зе́млю*); || **Zajmować się, Zająć się**, занима́ться, заня́ться, упражня́ться; || **Zajmować się, Zająć się (ogniem)**, занима́ться, заня́ться, начина́ть горѣ́ть, загора́ться; || прививаться, приви́ться, пуска́ть ко́рни въ землю́ (*о расте́ніяхъ*); || * начина́ться, нача́ться.

Zajmowanie, -nia, Zajęcie, -cia, *ср.* заня́тіе, исполне́ніе; || завладѣ́ніе, захва́тъ; || **Zajmowanie się (czém)**, заня́тіе, упражне́ніе.

Zajrzeć, *см.* **Zaglądać**.

Zajść, *см.* **Zachodzić**.

Zajście, -cia, *ср.* происше́ствіе, собы́тіе, дѣя́ніе; || столкнове́ніе.

Zajuszać, Zajuszyć, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окрова́вить; || возбужда́ть, возбуди́ть жа́жду кро́ви, остервени́ть; || **Zajuszyć się**, обагри́ться кро́вью, окрова́виться, остервени́ться, сдѣ́латься кровожа́днымъ.

Zajuszony, кровожа́дный, остервенѣ́лый.

Zajutro, Zajutrze, -a, *ср.* за́втрешній день, слѣдующій день.

Zak, -a, *м.* шко́льникъ, ученикъ; || * педа́нтъ, шко́льный враль, учёный дура́къ.

Zakachłować, заложи́ть, задѣлать извазю́ми.

Zakadzić, *см.* **Kadzić.**

Zakał, -u, *м.* **Zakała, -y,** *ж.* зака́лъ, зака́лина, недоста́токъ рыхлости (*въ хлѣбѣ*); || подо́нки, отсто́й, гу́ща; || скло́нность къ злóму, къ поро́камъ; || * пятно́, грязь, нечистота́; || помоше́ніе, безче́стіе, позо́ръ.

Zakalać, зама́рывать, па́чкать, грязни́ть.

Zakalec, -lca, *м. см.* **Zakał.**

Zakalić, зака́лить (*желѣзо*).

Zakalisty, зака́листый.

Zakamiałość, Zakamieniałość, -ści, *ж.* окамене́ніе; || * ожесточе́ніе, жестокосе́рдіе, косне́ніе, упра́мство, упо́рство.

Zakamiały, окамене́лый; || * ожесточе́нный, жестокосе́рдный, упра́мый, упо́рный.

Zakamieć, Zakamienieć, окамене́ть; || * ожесточи́ться, становѝться безжа́лостнымъ, нечувствѝтельнымъ, непрекло́нным.

Zakamienować, побить ка́мнями, *см.* **Kamienować, Ukamienować.**

Zakapturzać, *Охот.* надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* каблуче́чить (*со́кола*); || * заста́вить постри́чься въ мона́хи; || напо́лнить страну́ мона́хами; || **Zakapturzyć się,** надѣть на себя́ капишо́нъ; || * постри́чься въ мона́хи.

Zakarbować, нарубѝть, сдѣлать зару́бки, ме́тки.

Zakarczować, *Агр.* вспаха́ть новину́.

Zakarować (działo), поста́вить, подня́ть пу́шку на стано́къ.

Zakąsić (czego), откуси́ть, раскуси́ть; || **Zakąsić po czém,** закуси́ть.

Zakąska, -i, *ж.* закýска.

Zakasować (kogo), превзойти́ (*кого́ въ чёмъ-либо*), затми́ть; || вачеркну́ть, исключи́ть, уничто́жить, замара́ть, зачерни́ть.

Zakasywać, Zakasać, засу́чивать, засучи́ть (*пла́тье, рукавѝ*), заворáчивать, завороти́ть; || **Zakasywać się, Zakasać się,** подбира́ть, подобра́ть, поддéргивать, поддёрнуть, поднима́ть, подня́ть своё пла́тье.

Zakaszlać, зака́шлять.

Zakaszubić się, забѝться въ у́голъ, посели́ться въ глуши́, въ дерéвнѣ, въ захолу́стьѣ.

Zakąt, -a, *м.* **Zakącie, -cia,** *ср.* (*Умен.* **Zakątek, -tka, Zakącik, -a,** *м.*) у́голъ, захолу́стье, закоу́локъ; || убѣжище, уедине́ніе.

Zakątny, скры́тый, уединённый.

Zakaz, -u, *м.* запрётъ, запреще́ніе, воспреще́ніе, возбране́ніе.

Zakażenie, -nia, *ср.* зараже́ніе, испóрченность.

Zakazywać, Zakazać, запреща́ть, запрети́ть, воспреща́ть, воспрети́ть, возбраня́ть, возбрани́ть.

Zakis, -u, *м* закисáніе; || заквáска.

Zakisać, Zakisić, квáсить, заквáшивать, закáсить.

Zakisnąć, проки́снуть.

Zakitować, замáзать, залепѝть.

Zakitowanie, -nia, *ср.* замáзка.

Zakląć, *см.* **Zaklinać.**

Zakład, -u, *м.* основáніе, фундáментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || заводъ, фáбрика; || закла́дъ, закладна́я вещь, зало́гъ; || закла́дъ, парѝ; || зало́гъ, доказáтельство, увѣре́ніе; || *Фортиф.* **Zakład wału, прива́лъ; || Zakład starców i kalek,** богаде́льня. **Zakład sierot,** сиро́тскій домъ. **Dać komu co w zakład,** дать что́-либо въ зало́гъ. **Iść, pójść z kim o zakład,** бѝться объ закла́дъ, ста́вить въ закла́дъ, держáть закла́дъ, парѝ. **Zakład miłości,** зало́гъ любвѝ.

Zakładać, Założyć, закла́дывать, заложѝть, класть, положѝть, накла́дывать, наложѝть, подкла́дывать, подложѝть, полага́ть, положѝть, возлага́ть, возложѝть; || основывать, основать, полага́ть, положѝть въ основáніе. **Zakładać konia do karety,** закладывать, лошадéй въ каре́ту. **Założywszy ręce siedzieć,** сидѣть сложá рýки. **Założyć nogi na krzyż,** положѝть но́гу на́ ногу. **Ptaki gniazda zakładają,** пти́цы вьютъ гнѣзда. **Założyć sidła na kogo,** растáвить кому́ сѣти. **Zakładać za cel sobie,** имѣть что́-либо въ предмéтѣ, въ видý, избра́ть цѣлью. **Zakładam moje nadzieje na Boga,** возлагáю мой надéжды на Бóга. *Охот.* **Zakładać psami,** осáчивать, осочѝть, отыскивать звѣря и окружáть его́ собáками. **Zakładać ogień,** разкла́дывать, разводѝть огóнь. **Zakładać co w czém,** полага́ться, опира́ться на что́. **Zakładać obóz,** располага́ть ла́герь, стать ла́геромъ. *Юрид.* **Założyć oppozycją,** пода́ть отзывъ про́тивъ заóчнаго рѣше́нія, протестовáть. **Założyć miasto,** основáть го́родъ. **Zakładać fundamenta gmachu,** класть фундáментъ подъ здáніе. **Założyć jakie twierdzenie,** сдѣлать какóе-либо предложе́ніе; || **Zakładać się, Założyć się,** бѝться объ закла́дъ, держáть закла́дъ, парѝ; || загора́живаться, загородѝться, заставля́ться, заставѝться, закрывáться, закры́ться.

Zakładacz, -a, *м. см.* **Założyciel.**

Zakładanie, Założenie, -nia, *ср.* закла́дка, закла́дываніе, основáніе, фундáментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || установле́ніе; || разведе́ніе, насажде́ніе.

Zakładka, -i, *ж.* скла́дка, сбóрка, сгибъ, морщúна.

Zakładnik, -a, *м.* залóжникъ, **аманáтъ**; || **закладодержáтель.**

Zakładowy, основной.

Zaklęcie, *см.* **Zaklinanie.**

Zaklejać, Zakleić, **заклéивать, заклеть.**

Zaklepać, заклепáть, оплющúть, заговоздúть, **забить.**

Zakląsać, Zakląsać, Zaklęsnąć, осéдать, осéсть, опускáться, опустúться; || проваливаться, провалúться; || углублáться, углубúться; || разорáться, разорúться.

Zaklęsłość, -ści, *ж.* осéданіе, обвáлъ, опускáніе, пролóмъ; || впадина, углублéніе.

Zaklęty, околдóванный, очарóванный, обворóженный; || прокля́тый, *нестерпúмый, несносный.

Zaklinać, Zakląć, заклинáть, заклáсть; || заговáривать, заговорúть, заколдóвывать, заколдовáть. **Zaklinać duchy**, заклинáть духóвъ. **Zaklinam cię, abyś tego nie robił**, заклинáю тебя́ не дéлать э́того. || **Zaklinać się, Zakląć się**, клáсться, покля́сться, божúться, побожúться, даváть, дать клáтву, утверждáть что́-либо клáтвою.

Zaklinacz, -a, *м.* заклинáтель (*бѣсовъ*).

Zaklinanie, -nia, Zaklęcie, -cia, *ср.* заклинáніе, заклáтіе; || заговóръ, заговáриваніе, нашéптываніе, колдовствó; || божбá, клáтва.

Zaklinić, заклинúть, закрéпить клúномъ.

Zaklinowanie, -nia, *ср. Каменщ.* разклúнка.

Zakłócać, Zakłócić, взбáлтывать, взболтáть; || *тревóжить, встревóжить, обезпокóить, смущáть, смутúть; || нарушáть, нарýшить.

Zakłócenie, -nia, *ср. Юрид.* нарушéніе; || смущéніе, смýта, нарушéніе (*спокойствія*).

Zakłówać, Zakłóć, закáлывать, заколóть.

Zakochać się (w kim), влюбúться (*въ кого*).

Zakochanie (się), -nia, *ср.* любóвь.

Zakochany, влюблённый.

Zakoczować, закочевать.

Zakoł, -u, *м.* круговое движéніе, поворотъ, извúлина, излучина; || забóйка, закóлъ въ рѣкѣ, составленный изъ свай.

Zakołatać, застучать; || ***Zakołatać do kogo**, испытáть кого́, вывéдать, узнáть чей-либо óбразъ мы́слей, расположéніе и. т. п.

Zakolić, окружáть, обхватúть со всѣхъ сторóнъ.

Zakołowrocenie, -nia, *ср. Ветер.* вертéніе головы́, óборокъ (*у лошадей*).

Zakołowrocić się, одурéть, подвéргнуться вертéнію головы́, óборку (*о лошадяхъ*).

Zakomorek, -rka, *м.* **Zakomorka, -i**, *ж.* скры́тое мéсто, тайникъ. **Zakomorek oczu**, глазнóй кутóкъ, лузгъ глáза.

Zakomunikować, сообщúть, передáть.

Zakomunikowanie, -nia, *ср.* сообщéніе передáча.

Zakon, -u, *м. Стар.* закóнъ, прáво, *см.* **Prawo**; || завѣтъ. **Stary zakon**, вéтхій завѣтъ. || **Zakon Boży**, закóнъ Бóжій; || монáшескій óрденъ, сослóвіе рúмско-католúческихъ монáховъ.

Zakończać, Zakończyć, окáнчивать окóнчить, заканчивать, закóнчить; || *завáстривать, завострúть.

Zakończanie, -nia, *ср.* окáнчиваніе; || *завáстриваніе, заóстриваніе.

Zakończenie, -nia, *ср.* окончáніе; || *завострéніе, заострéніе.

Zakończony, окóнченный; || **заострённый**, остроконéчный.

Zakonnica, -y, *ж.* монáхиня, инокиня, черни́ца; || стáрица.

Zakonnictwo, -a, *ср.* монáшество, и́ночество.

Zakonniczy, монáшескій, и́ноческій.

Zakonnik, -a, *м.* монáхъ, и́нокъ, чернéцъ.

Zakonność, -ści, *ж.* наблюдéніе óрденскаго *или* монáшескаго устáва; || благочéстіе, нáбожность; || монáшество.

Zakonny, монáшескій, и́ноческій; || благочести́вый, нáбожный; || встковавéтный. || **Zakonny, -ego**, *м.* монáхъ, и́нокъ; || дóкторъ правъ.

Zakonodawca, -y, *м.* законодáтель; || основáтель монáшескаго óрдена.

Zakontraktować, приня́ть по контрáкту.

Zakontraktowany, при́нятый по контрáкту.

Zakop, -u, *м.* **Zakopy, -ów**, *мн. Воен.* прикóпы, пóдступы, апрóши.

Zakopcić, закоптúть. || **Zakopcieć, закоптúться**; || почернéть.

Zakopertować, вложúть въ конвéртъ, въ пакéтъ.

Zakopywać, Zakopać, закáпывать, закопáть, зарывáть, зарыть. || **Zakopywać się, Zakopać się**, закáпываться, закопáться, зарывáться, зарыться.

Zakordonować (kraj), *Воен.* занáть страну́, óбласть, присоединúть къ своúмъ владéніямъ.

Zakorzeniać, Zakorzenić, вкорени́ть, вкорени́ть, укорени́ть, укорени́ть. || **Zakorzeniać się, Zakorzenić się**, вкорени́ться, вкорени́ться, укорени́ться, укорени́ться, пускáть, пустúть кóрни.

Zakostwo, -a, *ср.* шкóльничество; || педáнтство.

Zakowski, шкóльническій.

Zakpić (sobie) z kogo, подшутúть надъ кéмъ, подня́ть на смѣхъ, одурáчить кого́.

Zakraczać, Zakroczyć dokąd, вступáть, вступúть; || **Zakraczać czemu**, препя́т-

ствовать, мѣша́ть; || **Zakraczać komu, заступа́ть** кому́ доро́гу; || **застига́ть, засти́гнуть, застава́ть, заста́ть, захва́тывать, захвати́ть** кого́-либо нечая́нно; || **Zakraczać co, заступа́ть, занима́ть**; || **сле́довать, воспосле́довать, случа́ться, случи́ться**, происходи́ть, произойти́.

Zakradać się, Zakraść się, прокра́дываться, прокра́сться, вкра́дываться, вкра́сться, закра́дываться, закра́сться.

Zakrapiać, Zakropić, окропля́ть, окропи́ть, орошать, оросить, опры́скивать, опры́скать, смачивать, смочи́ть. || **Zakrapiać się, Zakropić się, намока́ть, намо́кнуть, напита́ться вла́гою.** ***Zakropić gardło**, промочи́ть себѣ го́рло

Zakrasić, закра́сить, прикра́сить.

Zakrawać, Zakrajać, Zakroić, откра́ивать, открои́ть, выкра́ивать, выкроить; || **Zakrawać na kogo, na co, сбива́ться, походи́ть на** кого́ рѣчью и́ли пріёмами, каза́ться, схо́дствовать, быть похо́жимъ; || **Zakrawać na co, мѣтить, добива́ться, домога́ться** чего́, имѣ́ть что́-либо въ виду́. || ***Zakrawać się na co, гото́виться, сбира́ться.**

Zakręcać, Zakręcić, завёртывать, завернуть, завёрчивать, завертѣть, завинчивать, завинти́ть; || **закру́чивать, закрути́ть, завива́ть, зави́ть. Zakręcić kurek, завернуть кранъ. Zakręcić włosy, зави́ть во́лосы.** || **Zakręcać się, Zakręcić się, завёртываться, завернуться, завёрчиваться, завертѣться, завинчиваться, завинти́ться**; || **закру́чиваться, закрути́ться, завива́ться, зави́ться**; || ***кружи́ться, закружи́ться**; || **навёртываться, навернуться, выступа́ть, выступить, пока́зываться, показа́ться. Zakręciło mi się w głowie, у меня́ закружи́лась голова́. W oczach łzy mu się zakręciły, у него́ на глаза́хъ навернулись слёзы.**

Zakres, -u, *м.* протяже́ніе, продолже́ніе; || **простра́нство, объёмъ**; || **по́прище, кругъ дѣйствія, кругъ дѣятельности**; || **предѣлъ, грани́ца**; || **вѣдомство**; || **мѣра**; || **срокъ. Zakres służby, срокъ, продолжи́тельность слу́жбы. Zakres działań, кругъ дѣйствія. Zakres kary, мѣра наказа́нія. Zakres władzy, предме́ты вѣдомства, сте́пень вла́сти.**

Zakreślać, Zakreślić, очёрчивать, очерти́ть, начёртывать, начерти́ть; || **описывать, описа́ть**; || **зачёркивать, зачеркну́ть, вымарывать, вы́марать**; || ***отмѣча́ть, отмѣтить**; || ***опредѣля́ть, опредѣли́ть**; || ***предначёртывать, предначерта́ть, предназнача́ть, предназна́чить**; || ***предполага́ть, предположи́ть.**

Zakręt, -u, *м.* вертѣніе, круже́ніе; || **оборо́тъ, поворо́тъ, обраще́ніе**; || **извили́на, излу́чина**; || **скла́дка, сгибъ**; || **крюкъ, объѣ́здъ, обхо́дъ.**

Zakrętka, -i, *ж.* **завёртка** (*у окна́*).

Zakrętny, извили́стый, излу́чистый, извива́стый; || ***крючкова́тый, запу́танный, проны́рливый.**

Zakroczenie, -nia, *ср.* **при́ступъ къ дѣ́лу**, нача́тіе дѣ́ла, приня́тіе мѣръ.

Zakroczyć, *см.* **Zakraczać.**

Zakrój, -oju, *м.* **надрѣзъ**; || **пе́рвая борозда́** (*на па́шнѣ*); || ***намѣре́ніе, у́мыселъ, за́мыселъ**; || **предположе́ніе**; || **начерта́ніе, планъ**; || **кругъ, объёмъ.**

Zakropić, *см.* **Zakrapiać.**

Zakruszać, Zakruszyć, крошить, накроши́ть.

Zakrwawiać, Zakrwawić, окрова́вливать, окрова́вить, обагря́ть, обагри́ть кро́вью. || **Zakrwawiać się, Zakrwawić się, обли́ваться, обли́ться, обагря́ться, обагри́ться** кро́вью, окрововля́ться, **окрова́виться. Serce mi się zakrwawia, се́рдце у меня́** обли́вается кро́вью.

Zakrycie, -cia, *ср.* **прикры́тіе**; || **покрыва́ло, покро́въ**; || **оде́яніе, оде́жда**; || ***предло́гъ, видъ, по́водъ.**

Zakrystja, -ji, *ж.* **ри́зница.**

Zakrystjan, -a, *м.* **ри́зничій, ключа́рь.**

Zakrystjanka, -i, *ж.* **завѣ́дывающая ри́зницею** въ же́нскихъ монастыря́хъ.

Zakrytość, -ści, *ж.* **скры́тность, притво́рство**; || *Стар.* **аллего́рія, иносказа́ніе, при́тча.**

Zakryty, скры́тый, прикры́тый; || **та́йный.**

Zakrywać, Zakryć, закрыва́ть, закры́ть, укрыва́ть, укры́ть, скрыва́ть, скрыть, заслоня́ть, заслони́ть.

Zakrywanie, -nia, *ср.* **закрыва́ніе, прикрыва́ніе.**

Zakrząknąć, *см.* **Krząknąć.**

Zakrzątać, Zakrzątnąć (kogo czém), поручи́ть кому́ спѣ́шную рабо́ту. || **Zakrzątać się, Zakrzątnąć się, захлопота́ться. засуети́ться** о́коло чего́, съ жа́ромъ, усе́рдно приня́ться за что́.

Zakrzesać, Zakrzosać, высѣчь, доста́ть огня́; || **затеса́ть** (*де́рево*).

Zakrzęt, -u, *м.* **попече́ніе, стара́ніе**; || **хожде́ніе, смотрѣ́ніе.**

Zakrzew, -u, *м.* **Zakrzewie, -wia**, *ср.* **ча́ща, куста́рники**; || **ля́да, ляди́на, поля́на**, *и́ли* **запу́щенная па́шня, поро́сшая молоды́мъ лѣ́сомъ**; || **за́росль.**

Zakrzewiać, Zakrzewić, разводи́ть, развести́ (*дере́вья, расте́нія*), **сажа́ть, сади́ть, посади́ть, насажда́ть, насади́ть, засажда́ть, засади́ть**; || **размножа́ть, размно́жить.**

Zakrztusić, задави́ть, задуши́ть. || **Zakrztusić się, подави́ться, поперхну́ться, захлебну́ться, закаш**ляться.

Zakrzyczeć, Zakrzyknąć, закрича́ть, вскрича́ть, вскри́кнуть; || **Zakrzyczeć kogo, заглуши́ть** кри́комъ.

Zakrzywiać, Zakrzywić, закривля́ть, закриви́ть, загиба́ть, загну́ть.

Zakrzywiony, искривле́нный, за́гнутый.

Zakuć, *см.* **Zakuwać.**

Żakuła, -y, *м.* шко́льный учи́тель; || * педа́нтъ, учёный дура́къ; || **Żakuła, -y,** *ж.* схо́лія, толкова́ніе дре́вняго а́втора, примѣча́ніе, изъясне́ніе.

Zakulbaczyć, увяза́ть за сѣдло́мъ.

Zakumać, покуми́ться.

Zakup, -u, *м.* скупъ, переку́пъ, заку́пка, поку́пка.

Zakupień, -pnia, *м.* ску́пщикъ, бары́шникъ; || откупщи́къ.

Zakupne, -ego, *ср.* зада́токъ.

Zakupny, покупно́й. * **Dobra zakupne**, имѣ́ніе о́тданное въ ар нду на до́лгій срокъ; || **подкупно́й**, прода́жный.

Zakupować, Zakupić, закупа́ть, закупи́ть, скупа́ть, скупи́ть; || **Zakupić kogo**, подкупи́ть.

Zakurzać, Zakurzyć, пыли́ть, запыли́ть, запорошить; || дыми́ть, задыми́ть, кури́ть, закури́ть (*трубку*); || закопти́ть; || **Zakurzać się, Zakurzyć się**, пыли́ться, запыли́ться; || дыми́ться, задыми́ться, зака́риваться, закури́ться; || закопти́ться; || загора́ться, загоре́ться.

Zakus, -u, *м.* о́пытъ, про́ба; || про́бованіе, отвѣ́дываніе.

Zakuszać, Zakusić, отвѣ́дывать, отвѣдать, про́бовать, испро́бовать, испытывать, испыта́ть.

Zakutnerować, завёрсить (*сукно*), *см.* **Kutnerować.**

Zakuwać, Zakuć, Zakować, зако́вывать, заковать, ско́вывать, сковать. **Zakować co czém**, ско́вывать, окова́ть.

Zakwalifikować, призна́ть спосо́бнымъ, го́днымъ. приготовленнымъ.

Zakwalifikowanie (pod sąd), преда́ніе суду́.

Zakwas, -u, *м.* заква́ска.

Zakwaśniały, проки́слый.

Żakwaszać, Zakwasić, заква́шивать, заква́сить, прокваши́вать, прокваси́ть, окисля́ть, окислить; || **Zakwaszać żelazo**, зака́ливать желѣзо; || * **Zakwaszać kogo**, огорча́ть. разстра́ивать, причиня́ть неудово́льствіе; || **Zakwaszać się, Zakwasić się**, прокиса́ть, проки́снуть, скиса́ться, ски́снуться; || * разстра́иваться, огорча́ться, ухудша́ться.

Zakwefić, завѣ́сить, закры́ть покрыва́ломъ.

Zakwestjonować, сдѣ́лать запро́съ, подвѣ́ргнуть сомнѣнію.

Zakwestjonowany, подвѣ́ргнутый сомнѣнію, оспа́риваемый; || состоя́щій въ спо́рѣ. **Majątek zakwestjonowany**, имѣ́ніе состоя́щее въ спо́рѣ.

Zakwitać, Zakwitnąć, цвѣсти́, зацвѣта́ть, зацвѣсть, разцвѣта́ть, разцвѣсть; || * процвѣта́ть.

Zakwitować, вы́дать роспи́ску, квита́нцію, уплати́ть, заплати́ть; || * поко́нчить, прерва́ть. **Zakwitował go z przyjaźni**, прерва́лъ съ нимъ дру́жбу.

Zakwitowanie, -nia, *ср.* роспи́ска, квита́нція.

Żal, -u, *м.* жаль, жа́лко, жа́лость; || скорбь, грусть, го́ресть, печа́ль, боль; || сожалѣ́ніе, раска́яніе, соболѣзнованіе; || пока́яніе; || чу́вство доса́ды, негодова́ніе; || жа́лоба, сѣтованіе; || **Żale, -ów**, *мн.* вопль, стена́нія; || * эле́гія. гру́стное, жа́лобное стихотворе́ніе. **Żal mi tego**, жаль мнѣ э́того. **Żal za grzechy**, раска́яніе въ грѣха́хъ. **Mieć żal do kogo**, доса́довать, серди́ться, негодова́ть, жа́ловаться, сѣтовать (*на кого*). **Niesłusznie ma żal do mnie**, несправедли́во доса́дуетъ на меня́. **Z żalem porzuciłem dom, w którym tak mile bawiłem się**, съ сожалѣніемъ, съ гру́стью я оста́вилъ домъ, въ кото́ромъ такъ пріятно проводи́лъ вре́мя. **Człowiek żalu godny**, челове́къ досто́йный сожалѣнія.

Żalać, *см.* **Żalewać.**

Załączać, Załączyć, присоединя́ть, присоедини́ть, присовокупля́ть, присовокупи́ть, прибавля́ть, приба́вить, прилага́ть, приложи́ть (*что къ чему*). **Załączać co komu**, сообща́ть что́-либо кому́, увѣдомля́ть, доноси́ть о чёмъ.

Załączanie, Załączenie, -nia, *ср.* присоедине́ніе, присовокупле́ніе; || прибавле́ніе, приложе́ніе; || сообще́ніе, донесе́ніе, увѣдомле́ніе (*о чёмъ*).

Załącznik, -a, *м.* приложе́ніе.

Zalądz, *см.* **Zalęgać.**

Zalęg, -ęgu, *м.* зароды́шъ, зача́токъ.

Załagodzić (rzecz, sprawę), ула́дить, обдѣлать (*дѣло*).

Załakierować, налакирова́ть.

Załaknąć, си́льно жела́ть, пожела́ть, жа́ждать, алка́ть.

Załam, *см.* **Załom.**

Załamowanie, -nia, *ср.* **(gliny)**, переме́шка гли́ны.

Załamowywać, вышива́ть канте́лью.

Załamywać, Załamać, лома́ть, переда́мывать; || переломи́ть, загиба́ть, загну́ть, закрю́чивать, закрючить, засу́чивать, засучи́ть. * **Załamywać ręce**, лома́ть себѣ́ ру́ки; || **Załamywać się, Załamać się**, прода́мываться, проломи́ться, прова́ливаться, провали́ться, обруша́ться, обру́шиться.

Załapić, захвати́ть, запа́пать.

Załatać, почини́ть, зачини́ть запла́тами, заплати́ть, положи́ть запла́ту.

Załatwiać, Załatwić, облегча́ть, облегчи́ть; || **Załatwić sprawę**, око́нчить, ула́дить дѣло. **Załatwiać rachunek**, *Комдопла́чивать по счёту, разсчи́тываться (*съ кѣмъ*).

Załatwianie, Załatwienie, -nia, *ср.* облегче́ніе; || **Załatwienie sprawy**, оконча́ніе дѣла. сдѣлка. *Юрид.* разборъ дѣла. **Załatwienie spraw**, дѣлопроизво́дство.

Załatywać, Załatać, Zalecieć, залета́ть, залете́ть, влета́ть, влете́ть, прилета́ть,

прилетѣть; || * заноситься вѣтромъ; || * доходить по слуху, доходить до чьего слуха.

Załawiać, Załowić, бросать, забросить, кидать, закинуть неводъ; || * **Załowić na kogo**, разставить кому сѣти. **Załawiać na zwadę**, искать ссоры, придираться къ кому.

Załazić, Zaleźć (**dokąd**), залѣзать, залѣзть; || **Załazić czém**, наполняться (*грязью*), зарастать (*травою*), засыпаться (*пескомъ*).

Załebek, -bku, *м.* драка, потасовка.

Zalecać, Zalecić, рекомендовать, поручать кого чьему-либо вниманію, благорасположенію; || совѣтовать, одобрять для какой-либо цѣли; || предлагать къ исполненію, приказывать, предписывать; || отличать, ознаменовывать; || **Zalecać się, Zalecić się**, рекомендоваться, препоручать себя въ чьё-либо расположеніе; || стараться понравиться, обратить на себя вниманіе, ухаживать за кѣмъ; || хвалиться, превозноситься.

Zalecalny, Zalecający, рекомендательный; || одобрительный. **List zalecalny**, рекомендательное письмо.

Zalecanie, Zalecenie, -nia, *ср.* рекомендація, одобреніе, уваженіе; || **Zalecanie się, Zalecenie się**, стараніе нравиться, ухаживаніе за кѣмъ.

Zalecanki, -nek, *мн.* волокитство, ухаживаніе за кѣмъ-нибудь, увиваніе около кого-нибудь.

Zalecieć, *см.* **Zalatywać**.

Zaleczyć, залѣчить.

Zaledwie, едва, насилу, съ трудомъ, чуть.

Zalegać, Zalegnąć, Zaledz, занимать, занять, наполнять, наполнить, покрывать покрыть, заваливать, завалить; || залегать, залечь, оставаться, остаться, застаиваться, останавливаться. **Zaległo w nosie**, носъ залёгъ. **Zaległo gardło**, завалило горло. **Zalegać, Zaleźeć pole**, бездѣйствовать, напрасно тратить время. **Podatki zalegają**, подати не выплачиваются въ срокъ. **Zalega u niego sto rubli**, онъ остаётся должнымъ сто рублей. **Zaleźeć mary**, *или* **w grobie**, умереть. **Zaleźeć się**, залежаться, испортиться, погрязнуть въ бездѣйствіи, въ лѣности.

Zalęgać, Zalądz, выводить, вывести, высиживать, высидѣть, плодить; || **Zalęgać się, Zalądz się**, зарождаться, зародиться, заводиться, завестись.

Zalegający, *см.* **Zaległy, Zalegający właściciel**, неисправный владѣлецъ.

Zalegalizować, засвидѣтельствовать законнымъ порядкомъ.

Zalegalizowanie, -nia, *ср.* засвидѣтельствованіе законнымъ порядкомъ, удостовѣреніе

Zalęganie, -nia, *ср.* высиживаніе; || **Zalęganie się**, расположеніе, размноженіе.

Zaleganie, -nia, *ср.* наполненіе, заваливаніе; || залеганіе, застаиваніе, *см.* **Zaległość**.

Zaległość, -ści, *ж.* *см.* **Zapchanie, Zatkanie, Wozgrza, Wozgrzywość**; || недоимка, недоборъ, неотданный въ срокъ, просроченный платёжъ. **Zaległości**, *мн.* недоимки, недоимочныя деньги; || **Zaległość procentowa**, недоимочные проценты; || залежалость (*товара*); || остатокъ, остальное.

Zaległy, недоимочный; || остаточный, остальной; || залежалый, испортившійся (*товаръ*); || отсроченный; || незаплаченный въ срокъ.

Zalęgły, насиженный. **Jaje zalęgłe**, насиженное яйцо, гнилое *или* испорченное яйцо.

Zalęknąć się, Zaląc się, испугаться.

Zalepa, -y, *ж.* залѣпка, вещество, употребляемое для замазыванія (*смола, глина, гипсъ и т. п.*); || **Zalepa w piecu hucianym**, заслонка плавильной печи.

Zalepiać, Zalepić, залѣплять, залѣпить.

Zalepianie, Zalepienie, -nia, *ср.* залепленіе, залѣпка.

Zalesić, Zaleśnić, развести лѣсъ.

Zalesie, -sia, *ср.* земля за лѣсомъ находящаяся.

Zaleśny, за лѣсомъ находящійся.

Zaleta, -y, *ж.* достоинство, доброта; превосходство; || свойство, качество, цѣнность; || заслуга; || отличіе; || почтеніе, уваженіе, похвала; || *см.* **Zalota**. **Zasługiwać na zaletę**, заслуживать похвалу, уваженіе. **Znam twoje zalety**, я знаю твои достоинства, хорошія качества. **To pismo nie jest bez zalety**, это сочиненіе не безъ достоинствъ.

Zalew, -u, *м.* наводненіе; || потопленіе.

Zalewać, Zalać, заливать, залить; || наводнять, наводнить, затоплять, затопить. **Zalać smołą**, залить смолою, засмолить, **Rzeka zalała pola i łąki**, рѣка затопила поля и луга. * **Zalać komu za skórę**, надоѣсть кому-либо, вывесть изъ терпѣнія, досадить. * **Zalać głowę, łeb, gardziel, rozum**, залить глотку, пропить умъ, спиться съ круга; || **Zalewać się, Zalać się**, заливаться, залиться; || наводняться, наводниться, затопляться, затопиться; || протекать, промокать. **Zalewać się łzami**, заливаться слезами, горько плакать. * **Zalewa się papier**, протекаетъ бумага.

Zalewny, заливной, заливальный.

Zaleźałka, -i, *ж.* завалъ, залежь.

Zaleźały, залежалый, залежавшійся, испорченный, завалявшійся.

Zaleźć, *см.* **Załazić**.

Załęźe, -a, *ср.* топь, болотистое мѣсто.

Zaleźeć, *см.* **Zalegać**; || **Zaleźeć (od kogo, od czego)**, зависѣть (*отъ кого, отъ чего*); || **Zaleźeć na czém**, состоять, содержаться, заключаться въ чёмъ-либо;||

Zależeć komu na czém, kasáться, быть нýжнымъ. **Dzieci zależą od rodziców**, дѣти зависúтъ отъ родúтелей. **Co ci na tém zależy?** какóе тебѣ дѣло до этого? **Mnie zależało wiele na tém**, этo для менá бы́ло óчень вáжно.

Zależny, завúсимый, подчинённый, подвла́стный.

Żali, *см.* **Azali, Czy.**

Żalić, печáлить, огорчáть. || **Żalić się kogo, czego**, сострадáть, соболѣзновать (*кому*), сжáлиться (*надъ кѣмъ*); || **Żalić się na kogo, na co**, жáловаться, сѣтовать, роптáть, негодовáть (*на кого, на что*). *Юрид.* **Żalić się na wyrok**, обжáловать рѣшéніе. **Żal się Boże**, сохрани́ Бóже, помúлуй Богъ. **Żal się Boże pracy**, жаль трудá, напрáсный, тщётный трудъ. **Każdy się żali na to biedne życie**, кáждый жáлуется на эту бѣдственную жизнь.

Zaliczać, Zaliczyć, отсчúтывать, выдавáть, платúть дéньги впередъ, въ счётъ; || **Zaliczać się, Zaliczyć się**, обсчúтываться, обсчитáться, обчúтаться, ошибáться, ошибúться въ счётѣ.

Zaliczbować, перенумеровáть.

Zaliczenie, -nia, *ср.* упла́та впередъ, въ счётъ.

Zaliczka, -i, *ж.* задáтокъ.

Zaliścić, покры́ть лúстьями.

Zaliścieć, покры́ться лúстьями.

Żałoba, -y, *ж.* печáль, гóре; || трáуръ. **Ciężka żałoba**, глубóкій трáуръ; || жáлоба, изъявлéніе неудовóльствія за обúду, прошéніе въ судъ.

Żałobny, жáлобный, печáльный; || трáурный, погребáльный, похорóнный; || просúтельный искóвой, жáлущійся, принёсшій жáлобу. **Żałobne nabożeństwo**, панихúда.

Załoga, -i, *ж.* гарнизóнъ; || залóга, охранúтельная стрáжа; || *Стар.* препúтствіе, препóна; || засáда, *см.* **Zasadzka**; || **западня́**, ловýшка, *см.* **Łapka, Sidło**; || склáдочное мѣсто; || издéржки, *мн. см.* **Nakład, Wydatek, Koszt**; || пособіе, *см.* **Zapomoga**; || **Założka**, *Умен.* опýшка, обшúвка, отворóтъ, лáцканъ.

Załom, Załam, -u, *м.* изгúбъ, кривизнá; || поворóтъ (*рѣки*); || *Архит.* завитóкъ; || *Архит.* перелóмъ, крышка, мансáрда; || *Мед.* килá, грыжа, порúвъ; || бýхта, небольшóй залúвъ; || разбúтіе, передóмъ; || *Горн.* провáлы, обвáлы.

Załomisko, -a, *ср.* обвáлъ, обрывъ; || обломокъ, отлóмокъ; || валéжникъ, упáвшіе дерéвья и сучья.

Załomisty, изгúбистый, излýчистый, извúвистый; || искрúвленный.

Załomny, разшáтанный, грозя́щій паде́ніемъ.

Żałość, -ści, *ж.* прискóрбіе, скорбь, гóресть, печáль; || сокруше́ніе, сѣтованіе, раскáяніе, соболѣзнованіе.

Żałośnie, жáлобно, жáлостно, плачéвно, печáльно, унúло, гóрестно.

Żałośny, жáлобный, жáлостный, плачéвный, печáльный, унúлый, гóрестный.

Zalot, -u, *м.* полётъ, парéніе; || * околúчность, побóчное обстоя́тельство.

Zalota, -y, *ж.* **Zaloty**, *мн.* ухáживаніе, волокúтство.

Zalotnica, -y, *ж.* **кокéтка**, прелéстница, любóвница.

Zalotnie, кокéтливо, любóвно, увлекáтельно.

Zalotnik, -a, *м.* дáмскій угóдникъ, волокúта, любóвникъ.

Zalotność, -ści, *ж.* кокéтство, кокéтливость; || ухáживаніе, волокúтство, любóвничанье.

Zalotny, кокéтливый; || любóвный; || изя́щный, щегольскóй, наря́дный.

Żałować (kogo, czego), жалéть, сожалéть, скорбéть, печáлиться (*о комъ, о чёмъ*); || щадúть (*кого*), берéчь (*что*), скупúться. **Żałować straconego czasu**, жалéть о потéрянномъ врéмени. **Żałować za grzechy**, кáяться въ грѣхáхъ свойхъ. **Żałując bagateli, stracił wiele**, пожалéвъ бездéлицы, потеря́лъ мнóго. **Żałować pieniędzy**, жалéть дéнегъ. **Żałować czego sobie**, откáзывать себѣ въ необходúмомъ, скупúться. || **Żałować się**, щадúть, берéчь себя́; || **Żałować się na kogo, na co**, жáловаться, сѣтовать, роптáть на кого́, на что́; || **Żałować się na kogo u sądu, u prawa**, жáловаться на кого́ въ судъ, подáть на кого́ исковýю жáлобу.

Założenie, -nia, *ср.* заклáдка (*дóма*); || *Мат.* задáча, пробле́ма; || **Założenie drzewa na kozły**, накáтываніе брёвенъ на кóзлы. || **Założenie fundamentu, забýтка** фундáмента. *Юрид.* **Założenie apellacji**, подáча апелля́ціи.

Założka, *см.* **Załoga.**

Założyć, Założyć się, *см.* **Zakładać.**

Założyciel, -a, *м.* основáтель, учредúтель.

Założycielka, -i, *ж.* основáтельница, учредúтельница.

Zalsknąć, Zalśnąć, Zaśknąć, Zaszknąć, блеснýть, сверкнýть, засія́ть; || **Zalśnąć**, ослéпнуть; || *быть ослéпленý, обольщáться. || **Zalsknąć się, Zalsnąć się**, свѣтúться, сія́ть.

Zalsknienie, Zalśnienie, Zaśknienie, Zaszknienie, -nia, *ср.* блистáніе, сверкáніе; || *ослéпленіе, обольще́ніе, помраче́ніе.

Zaludniać, Zaludnić, заселя́ть, заселúть, населя́ть, населúть.

Załugować, Załużyć, обдáть **щёлокомъ.**

Załunąć, залúть, затопúть.

Załupać, Załupnąć, раскáлывать, расколóть.

Zalutować, запая́ть.

Zamach, -u, *м.* замáхъ, взмахъ, рóзмахъ, размáхъ, **махъ**, разъ; || удáръ, толчёкъ; || напóръ, усúліе, напряже́ніе; || покуше́ніе, посяга́тельство (*на что́*) **Za jednym zamachem**, съ одного́ рáза. **Uderzyć w zamach**, удáрить со всéю сúлою

замахну́ться вдругъ. Zamach na życie ludzkie, посяга́тельство на человѣ́ческую жизнь. Zamach uczynić na porządek społeczny, посягну́ть на наруше́ніе обще́ственнаго поря́дка.

Zamącać, *см.* Mącić.

Zamąciciel, -a, *м.* возмути́тель.

Zamącicielka, -i, *ж.* возмути́тельница.

Zamącony, му́тный.

Zamachnąć się, замахну́ться.

Zamaczać, *см.* Zamoczyć.

Zamakać, Zamoknąć, намока́ть, намо́кнуть, станови́ться мо́крымъ, вла́жнымъ.

Zamalować, закра́сить; || *зама́зать, запа́чкать.

Zamarzać, Zamarznąć (произно́сится: Zamar-zać, Zamar-znąć), замерза́ть, замёрзнуть.

Zamarzyć, возмечта́ть, взду́мать. || Zamarzyć się, замечта́ться, забра́ть себѣ́ что́ въ го́лову.

Zamaszyście, Zamaszysto, разма́шисто, съ разма́хомъ, широко́; || си́льно, выраз́ительно; || зано́счиво.

Zamaszystość, -ści, *ж.* разма́шистость; || си́ла, выраз́ительность; || на́глость, зано́счивость; || быстрота́, ско́рость.

Zamaszysty, Zamaszny, разма́шистый; || си́льный, выраз́ительный; || на́глый, зано́счивый; || бы́стрый, ско́рый; || широ́кій, просто́рный. Pocisk zamaszysty, си́льный уда́ръ. Chodzić zamaszystym krokiem, ходи́ть ско́рыми, бы́стрыми шага́ми. Księga zamaszysta, то́лстая, тяжёлая кни́га. *Drwinki zamaszyste, гру́быя шу́тки. *Styl zamaszysty, си́льный, выраз́ительный слогъ. *Płaszcz zamaszysty, широ́кій, просто́рный плащъ.

Zamatować, дать матъ (*въ ша́хматной игрѣ́*).

Zamawiać, Zamówić, нанима́ть, наня́ть, заподряжа́ть, заподряди́ть; || приглаша́ть, пригласи́ть; || зака́зывать, заказа́ть; || взять, наня́ть; || оставля́ть, оста́вить; || загова́ривать, заговори́ть, утомля́ть кого́ продолжи́тельнымъ разгово́ромъ, не дать кому́ вы́говорить сло́ва; || загова́ривать, заколдо́вывать нашёптываніемъ нѣ́которыхъ словъ. Zamówić damę do tańca, пригласи́ть да́му на та́нецъ. Zamówić śniadanie na trzy osoby, заказа́ть за́втракъ на́ три человѣ́ка. Zamówić miejsce w wozie pocztowym, взять мѣ́сто въ почтово́й каре́тѣ. || Zamawiać się, Zamówić się, загова́риваться, заговори́ться, завира́ться, забыва́ться въ разгово́рѣ, теря́ть связь, до́лго разгова́ривая.

Zamawianie, Zamówienie, -nia, *ср.* зака́зываніе, зака́зъ, подря́дъ, подряжа́ніе, нанима́ніе, наня́тіе; || загова́риваніе; || Zamawianie się, споръ, состяза́ніе.

Zamazanie, -nia, *ср.* зама́зываніе.

Zamazywać, Zamazać, зама́зывать, зама́зать.

Zamczyna, -y, *ж.* плохо́й, ма́ленькій замо́къ || небольшо́й за́мокъ, крѣпостца́.

Zamczysko, -a, *ср.* замчи́ше, большо́й неуклю́жій замо́къ; || ста́рый, огро́мный за́мокъ, старая крѣ́пость; || развалины за́мка, крѣпо́сти, мѣ́сто гдѣ находи́лся за́мокъ или крѣ́пость.

Zamczysty, замыка́ющійся, запира́ющійся на замо́къ; || имѣ́ющій много крѣпосте́й, хорошо́ укрѣплённый.

Zameczek, -czka, *м. Умен.* замо́чекъ; || небольша́я крѣпостца́.

Zamęczyć, заму́чить. || Zamęczyć się, заму́читься, изму́читься, изнури́ться.

Zamek, -mka, *м.* замо́къ. Zamek wiszący, вися́чій замо́къ. Zamek wnętrzny, нутряно́й замо́къ; || замо́къ (*у ружья́*); || -mku, за́мокъ, крѣ́пость, укрѣпле́ніе, фортъ; || захло́пка, засло́ночка (*въ насо́сѣ*); || *Zamki na lodzie stawiać, стро́ить возду́шные за́мки.

Zameldować, *см.* Meldować.

Zamęście, Zamęzcie, -cia, *ср.* заму́жество.

Zamesz, *см.* Zamsz.

Zameszne, -ego, *ср.* пла́та за зака́занную обѣ́дню.

Zamesznictwo, *см.* Zamszownictwo.

Zamesznik, *см.* Zamszownik.

Zameszny, *см.* Zamszowy.

Zamęt, -u, *м.* о́мутъ; || му́тная вода́; || безпоря́докъ, разстро́йство, замѣша́тельство, смяте́ніе, неуря́дица; || сби́вчивость, нея́сность; || смѣше́ніе; || хао́съ

Zamężny, заму́жній. Stan zamężny, супру́жество, бра́чное состоя́ніе. Kobieta zamężna, заму́жняя же́нщина.

Zamglić, затми́ть, помрачи́ть.

Zamiana, -y, *ж.* мѣ́на, обмѣ́нъ, размѣ́нъ, промѣ́нъ; || *Грам.* замѣ́на (*буквъ*); || мѣнова́я торго́вля; || *Мат.* перестано́вка.

Zamianować, назна́чить (въ до́лжность), опредѣли́ть (къ до́лжности).

Zamianowanie, -nia, *ср.* назначеніе, *см.* Zamianować.

Zamiar, -u, *м.* намѣ́реніе, видъ, у́мыселъ, за́мыселъ; || цѣль; || начерта́ніе, планъ; || предположе́ніе. Nad zamiar, чрезмѣ́ру, чрезмѣ́рно, чрезвыча́йно.

Zamiast, вмѣ́сто, въ замѣ́ну. Zamiast pracować, myśli tylko o zabawach, вмѣ́сто того́, что́бы рабо́тать, онъ ду́маетъ то́лько объ удово́льствіяхъ.

Zamiatać, Zamieść, замета́ть, заме́сть, подмета́ть, подме́сть.

Zamiatacz, -a, *м.* подмета́льщикъ.

Zamiatalny, ме́тельный.

Zamiauknąć, замяу́кать.

Zamieć, -ci, *ж.* си́льный вихрь, бу́ря, мете́ль, мете́лица, вью́га, вья́лица; || замётъ, гру́да снѣ́гу нанесённая мете́лью, сугро́бъ, субо́й, ку́ча песку́ нанесённая вѣ́тромъ.

Zamieciny, -in, *мн.* соръ, сметьё.

Zamiędlić, *см.* Międlić.

Zamiejski, находя́щійся внѣ городско́й черты́, загородный.

Zamiękczyć, смягчи́ть.

Zamięknąć, смягчи́ться.

Zamieniać Zamienić, мѣня́ть, обмѣ́нивать, обмѣня́ть, промѣ́нивать, промѣня́ть.

Zamieniacz, -a, *м.* мѣновщи́къ.

Zamiennia, -ni, *ж. Грам.* переме́на наклоне́ній и време́нъ (*глаго́ловъ*); || метони́мія (*въ ритори́кѣ*).

Zamienny, мѣновой, мѣновно́й, назна́ченный для мѣны, обмѣ́нный, промѣ́нный.

Zamierać, Zamrzeć, вымира́ть, вы́мереть, угаса́ть, угасну́ть.

Zamierzać, Zamierzyć, опредѣля́ть, опредѣли́ть, назнача́ть, назна́чить; || обмѣ́риться, ошиби́ться въ мѣрѣ. **Zamierzyć sobie co**, вознамѣ́риться, постанови́ть, предположи́ть. **Zamierzyć czas**, назна́чить вре́мя. **Zamierzyć sobie wyb dować dom**, вознамѣ́риться постро́ить себѣ́ домъ; || ***Zamierzyć się (na kogo)**, замахну́ться (*на кого́*).

Zamierzch, -u, *м.* су́мерки; || *Мед.* **Zamierzch w oczach**, головокруже́ніе съ помуче́ніемъ глазъ.

Zamierzchnąć, смеркáться, сме́ркнуться, стемнѣть, потемнѣть; || помрачи́ться, затми́ться; || **Zamierzchnąć gdzie**, быть застигнутымъ гдѣ но́чью, оста́ться на ночь.

Zamierzchnienie, -nia, *ср.* смеркáніе, потемнѣ́ніе, помраче́ніе

Zamierzenie, -nia, *ср.* предѣлъ, грани́ца, опредѣле́ніе, ограниче́ніе, назначе́ніе; || намѣре́ніе, у́мыселъ, предположе́ніе, предначерта́ніе; || обмѣ́реніе, оши́бка въ мѣрѣ; || **Zamierzenie się**, замáхъ, взмахъ.

Zamierzony, опредѣлённый, назна́ченный, ограни́ченный, || предположе́нный, преднамѣ́ренный, предначе́ртанный.

Zamierzyć, *см.* **Zamierzać.**

Zamieść, *см.* **Zamiatać.**

Zamieszać, Zamięszać, замѣ́шивать, замѣша́ть, замѣ́сить, размѣ́шивать, размѣша́ть, размѣ́сить; || * запу́тать, смути́ть, взмути́ть, разстро́ить, нару́шить тишину́, споко́йствіе, произвѣ́сть замѣша́тельство, безпоря́докъ.

Zamieszanie, -nia, *ср.* мѣ́шаніе, размѣ́шиваніе; || замѣша́тельство, безпоря́докъ, неустро́йство; || движе́ніе, волне́ніе, смя́та, возмуще́ніе.

Zamieszczać, Zamieścić, помѣща́ть, помѣсти́ть, включа́ть, включи́ть.

Zamieszka, Zamięszka, -i, *ж.* сумя́тица, суматóха, трево́га; || волне́ніе; смятéніе, движе́ніе, возмуще́ніе, мятéжъ; || *Стар.* помѣ́ха, препя́тствіе.

Zamieszkać, Zamieszkiwać, жи́тельствовать, обита́ть; || имѣ́ть пребыва́ніе, пребыва́ть проживáть, имѣ́ть посто́янную осѣ́длость; || остана́вливаться (*на кварти́рѣ*), жить, посели́ться.

Zamieszkały, жило́й, обита́емый; || *Юрид.* посели́вшійся, водворе́нный, набра́вшій жи́тельство, имѣ́ющій пребыва́ніе гдѣ́-либо.

Zamieszkanie, -nia, *ср.* мѣ́сто жи́тельства, постоя́нная осѣ́длость, постоя́нное мѣ́стопребыва́ніе.

Zamieszkaniec, -ńca, *м.* жи́тель, обита́тель.

Zamiętlić, перемѣша́ть, смути́ть, перепу́тать.

Zamigotać, Zamigać, Zamigotać się, мерца́ть, замерца́ть, сверка́ть, сверкну́ть, мелька́ть, мелькну́ть.

Zamilczać, Zamilczeć, смáлчивать, смолча́ть, не отвѣча́ть; || умáлчивать, умолча́ть, не упомина́ть о комъ *или* о чёмъ-либо, скрыва́ть, не ска́зывать; || **Zamilknąć**, умо́лкнуть, переста́ть говори́ть.

Zamiłować, полюби́ть, почу́вствовать къ кому́-либо осо́бую любовь, привя́занность; || **Zamiłować się (kogo, czego, w kim, w czém)**, привязáться, пристрасти́ться къ кому́-либо *или* къ чему́-либо.

Zamiłowanie, -nia, *ср.* любо́вь, страсть, пристра́стіе, привя́занность.

Zamitrężenie, -nia, *ср.* остано́вка, проволо́чка.

Zamitrężyć, проволочи́ть, потра́тить вре́мя, сдѣлать проволо́чку.

Zamknąć, *см.* **Zamykać.**

Zamknięcie, -cia, *ср. см.* **Zamykanie**; || заключе́ніе, оконча́ніе.

Zamknięty, за́мкнутый, за́пертый; || заключённый, заточённый.

Zamkowy, замко́вый; || замковый, принадлежа́щій за́мку; || **Zamkowy, -ego**, *м.* кастеля́нъ.

Zamoczyć, замочи́ть.

Zamodlić się, усéрдно углуби́ться въ моли́тву.

Zamoknąć, *см.* **Zamakać.**

Zamordować, уби́ть, умертви́ть, соверши́ть убíйство.

Zamordowanie, -nia, *ср.* убíйство, смертоубíйство.

Zamorski, замо́рскій.

Zamorszczyk, Zamorzanin, -a, *м.* жи́тель замо́рья.

Zamorze, -a, *ср.* замо́рье.

Zamorzyć, заморúть, умори́ть.

Zamość, -ścia, *ср.* замо́стье.

Zamotać, запу́тать, спу́тать, смѣша́ть; || **Zamotać się**, запу́таться, спу́таться, смѣша́ться.

Zamowa, -y, *ж.* зака́зъ, подря́дъ; || споръ, ра́спря; || предло́гъ, отгово́рка.

Zamówić, *см.* **Zamawiać.**

Zamówienie, *см.* **Zamawianie.**

Zamówiony, зака́занный, заказно́й.

Zamożnie, бога́то, въ избы́ткѣ, доста́точно, изобúльно. **Zamożnie się mieć**, жить въ избы́ткѣ, бога́то.

Zamożność, -ści, *ж.* бога́тство, избы-

токъ, доста́токъ, зажи́точность, изоби́лie; || могу́щество.

Zamożny (*ст.-в.* **Zamożysty**), бога́тый, доста́точный, зажи́точный, изоби́льный; || могу́щественный, сильный.

Zamraczać, Zamroczyć, помрача́ть, помрачи́ть, затемня́ть, затемни́ть, затмева́ть, затми́ть.

Zamrażać, Zamrozić, замора́живать, замора́зить.

Zamrocze, -a, *ср.* **Zamrok, -u**, *м.* **Zamroka, -i**, *ж.* су́мракъ, су́мерки; || мра́чность, темнота́.

Zamroczenie, -nia, *ср.* помраче́ніе, затмѣ́ніе, потемнѣ́ніе; || ослѣпле́ніе; || су́мрачность, су́мерки.

Zamroczony, помрачённый, затемнённый; || ослѣплённый.

Zamróz, -ozu, *м.* за́морозъ, пе́рвый осе́нній моро́зъ; || ознобле́ніе, отморо́женіе.

Zamruczeć, Zamruknąć, заворча́ть, забрюзжа́ть, зажужжа́ть, *см.* **Mruczeć**.

Zamrużać, Zamrużyć, зажму́ривать, зажму́рить, прищу́ривать, прищу́рить, закрыва́ть, закры́ть (*глаза́*).

Zamrużony, зажму́ренный, прищу́ренный, закры́тый.

Zamrzeć, *см.* **Zamierać**.

Zamsz, Zamsza, -y, *ж.* за́мша.

Zamszownictwo, -a, *ср.* за́мшевая фа́брика.

Zamszownik, -a, *м.* за́мшеникъ.

Zamszowy, за́мшевый.

Zamszyć, замшить, обомшить, законопа́тить мо́хомъ.

Zamszysty, мши́стый.

Zamudzić, замедлить.

Zamuł, -u, *м.* засоре́ніе, илъ, ти́на.

Zamulać, Zamulić, заноси́ть занести́, заволо́кивать, заволо́чь и́ломъ, ти́ною, засоря́ть засори́ть.

Zamurować, заложи́ть, заклась кирпичёмъ, задѣлать.

Zamydlać, Zamydlić, намы́ливать, намы́лить. * **Zamydlić komu oczy**, пусти́ть пыль въ глаза́, обольсти́ть слова́ми, отвести́ глаза́, заморо́чить.

Zamykać, Zamknąć, замыка́ть, замкну́ть, запира́ть, запере́ть, затворя́ть, затвори́ть, закрыва́ть, закры́ть; || загражда́ть, загради́ть, преграждать, преградить; || ока́нчивать, око́нчить, зака́нчивать, зако́нчить, заключа́ть, заключи́ть. **Zamknąć okno**, запере́ть, закры́ть окно́. **Zamknąć rachunek**, свести́, ко́нчить счётъ. **Zamknąć na klucz**, запере́ть, замкну́ть на ключъ. **Zamknąć oczy**, сомкну́ть, закры́ть глаза́. **Zamknąć oczy na wszystko**, смотрѣть на всё сквозь па́льцы. **Zamknąć powieki**, закры́ть глаза́, умере́ть. * **Zamknąć komu gębę**, зажа́ть кому́ ротъ, заста́вить кого́ замолча́ть. **Zamknąć posiedzenie**, око́нчить, закры́ть засѣда́ніе. * **Zamknąć list, mowę temi słowy**, око́нчить, заключи́ть письмо́, рѣчь слѣ́дующими слова́ми. * **Zamknąć kogo w więzieniu**, посади́ть, заключи́ть кого́ въ тюрьму́. **Wiek sto lat w sobie zamyka**, вѣкъ заключа́етъ въ себѣ́ сто лѣтъ, вѣкъ состои́тъ изъ ста лѣтъ, сто лѣтъ составля́ютъ вѣкъ; || **Zamykać się, Zamknąć się**, замыка́ться, замкну́ться, запира́ться, запере́ться, затворя́ться, затвори́ться; || заключа́ться, заключи́ться. **Te drzwi nie zamykają się**, э́ти две́ри не запира́ются. * **Zamykać się w sobie**, жить въ совершённомъ уедине́ніи, быть несообщи́тельнымъ.

Zamykanie, -nia, Zamknięcie, -cia, *ср.* запира́ніе (*воро́тъ, две́рей*); || закры́тіе, оконча́ніе (*засѣда́нія дѣла*).

Zamysł, -u, *м.* намѣ́реніе, у́мыселъ, за́мыселъ; || начерта́ніе, планъ.

Zamyślać, Zamyślić, замышля́ть, замы́слить, задумывать, заду́мать, предполага́ть, предположи́ть; || **Zamyślać się, Zamyślić się**, задумываться, заду́маться. **Zamyślić się nieco**, призадуматься.

Zamyślanie, Zamyślenie, -nia, *ср.* (**czego**), за́мыселъ, предположе́ніе; || **Zamyślanie się, Zamyślenie się**, заду́мчивость, размышле́ніе.

Zań, сокращ. **Za niego**, **за него**, *см.* **On**.

Zanadrze, -a, *ср.* на́зуха.

Zanichelja, -ji, *ж. Бот. см.* **Trawnica**.

Zaniechać (czego), отклады́вать, отложи́ть, оставля́ть, оста́вить (*что*), не радѣть (*о чёмъ*), переста́ть, прекрати́ть, переставать, переста́ть. **Zaniechać do pewnego czasu**, отложи́ть до не́котораго вре́мени.

Zaniechanie, -nia, *ср.* оставле́ніе, прекраще́ніе. **Zaniechanie użycia władzy**, бездѣ́йствіе вла́сти.

Zanieczyszczać, Zanieczyścić, ма́рывать, замара́ть, загаживать, загади́ть; || осквернять, осквернить.

Zaniedbać, *см.* **Zaniedbywać**.

Zaniedbanie, Zaniedbywanie, -nia, *ср.* нерадѣ́ніе, небреже́ніе, недосмотрѣ́ніе, упуще́ніе, неисполне́ніе, опло́шность.

Zaniedbany, небре́жный, нерадивый. **Wychowanie zaniedbane**, небре́жное воспита́ніе.

Zaniedbywać, Zaniedbać, пренебрега́ть, пренебре́чь, не радѣть, не забо́титься, пропусти́ть, упусти́ть слу́чай. **Zaniedbywać interesa**, не радѣть о свои́хъ дѣла́хъ. **Zaniedbać czego**, пропусти́ть, прозѣва́ть что́-либо, не воспо́льзоваться чѣмъ-либо. **Zaniedbać kogo**, отста́ть отъ кого́, отвыка́ть; || **Zaniedbywać się, Zaniedbać się**, не радѣть о себѣ́ *или* о своёй до́лжности; || разлѣни́ться, опусти́ться.

Zaniemić, *см.* **Oniemić**.

Zaniemieć, онѣмѣть.

Zanieść, *см.* **Zanosić**.

Zaniesienie, *см.* **Zanoszenie.**

Zanim, по́ка, пре́жде не́жели, пре́жде чѣмъ, до. **Zanim wyrok stanie się prawomocnym**, до вступле́нія рѣше́нія въ зако́нную си́лу.

Zankiel, Zenkiel, -kla, *м. Стар.* застёжка; || шнуро́къ, тесьма́; || *Бот.* лѣчу́ха, цѣли́тельная трава́; || *Морс.* лотъ; || *Кам.* отвѣсъ.

Zanócić, zanéть.

Zanocnica, -y, *ж. Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка.

Zanocować, переночева́ть.

Zanokcica, -y, *ж.* ногтое́да, ногтое́дица; || *Бот. см.* **Siedzionka, Stonogowiec.**

Zanosić, Zanieść, заноси́ть, занести́, занéсть, наноси́ть, нанести́, нанéсть, относи́ть, отнести́, отнéсть; || подава́ть, пода́ть; || *представля́ть, предста́вить. **Zanieść do kogo prośbę**, пода́ть прошéніе. || **Zanosić się**, относи́ться, имѣть отношéніе къ кому́- *или* къ чему́-либо, каса́ться кого́- *или* чего́-либо. **Zanosić się od śmiechu**, задыха́ться отъ смѣха, хохота́ть до упа́ду. **Zanosić się od płaczu**, залива́ться слеза́ми. **Zanosić się na co**, увлека́ться чѣмъ, броса́ться, устремля́ться на что́. **Zanosić się na kogo ręką**, заноси́ть ру́ку, замахну́ться на кого́. **Zanosi się na straszną wojnę**, всѣ предвѣща́ютъ ужа́сную войну́. **Zanosi się na deszcz**, собира́ется дождь.

Zanoszenie, Zaniesienie, -nia, *ср.* принесéніе, отнесéніе; || пода́ча, представле́ніе (*прóсьбы*). *Юрид.* **Zanoszenie skargi**, принесéніе жа́лобы.

Zanotka, -i, *ж. Ком.* па́мятная кни́жка, дѣлова́я кни́жка.

Zanotować, *см.* **Notować.**

Zanurzać, Zanurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, окуна́ть, окуну́ть, опуска́ть, опусти́ть въ во́ду. || **Zanurzać się, Zanurzyć się**, погружа́ться, погрузи́ться, окуна́ться, окуну́ться, опуска́ться, опусти́ться въ во́ду; || тону́ть, потону́ть; || *предава́ться чему́-либо.

Zanurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе, опуска́ніе въ во́ду.

Zaoblatować, заяви́ть, внести́ актъ въ суде́бную кни́гу.

Zaocznie, зао́чно, заглаза́, въ небы́тность, въ отсу́тствіе.

Zaoczność, -sci, *ж.* зао́чность, отсу́тствіе, небытность; || неявка въ судъ; || *Юрид.* зао́чное произво́дство де́ла.

Zaoczny, зао́чный, отсу́тствующій.

Zaofiarowanie, -nia, *ср.* предложе́ніе.

Zaogniać, Zaognić, зажига́ть, зажéчь, разжига́ть, разжéчь, воспламеня́ть, воспламени́ть, воспаля́ть, воспали́ть. || **Zaogniać się, Zaognić się**, воспаля́ться, воспали́ться.

Zaognienie, -nia, *ср.* воспале́ніе.

Zaogniony, воспалённый.

Zaokrąglać, Zaokrąglić, округля́ть, округли́ть.

Zaokrąglenie, -nia, *ср.* округле́ніе. **W zaokrągleniu**, кру́глымъ число́мъ.

Zaonegdaj, три дня тому́ наза́дъ.

Zaonegdajszy, бы́вшій три дня тому́ наза́дъ.

Zaopatrywać, Zaopatrzyć, запаса́ть, запасти́, заготовля́ть, загото́вить, снабжа́ть, снабди́ть. || **Zaopatrywać się, Zaopatrzyć się**, запаса́ться, запасти́сь.

Zaopatrzenie, -nia, *ср.* обзаведéніе, снабжéніе, доставле́ніе.

Zaopinjować, пода́ть мнѣніе.

Zaopinjowanie, -nia, *ср.* пода́ча мнѣнія.

Zaoranie, -nia, *ср.* запа́шка.

Zaorany, запа́ханный, вспа́ханный.

Zaorywać, Zaorać, запа́хивать, запахáть, вспа́хивать, вспахáть.

Zaostrzać, Zaostrzyć, наво́стривать, навостри́ть, ната́чивать, наточи́ть, отта́чивать, отточи́ть (*ножъ*); || очини́ть (*карандашъ*). ***Zaostrzyć apetyt**, возбуди́ть аппети́тъ. ***Zaostrzyć karę (prawo)**, усили́ть, увели́чить наказа́ніе. **Zaostrzyć ciekawość**, си́льно возбуди́ть любопы́тство.

Zaostrze, -a, *ср.* заостренный коне́цъ.

Zaostrzenie, -nia, *ср.* наво́стриваніе, ната́чиваніе; || возбужде́ніе, уси́леніе, увели́ченіе.

Zapach, -u, *м.* за́пахъ, духъ.

Zapachnąć, запáхнуть.

Zapachtować, отда́ть въ наёмъ до́йныхъ коро́въ.

Zapad, -u, *м.* паде́ніе, обрушéніе, обва́лъ.

Zapadać, Zapaść, прова́ливаться, провали́ться, обруша́ться, обру́шиться, распада́ться, распасться, обва́ливаться, обвали́ться, упада́ть, упа́сть; || послѣдовать. **Oczy mu zapadły**, у него́ впа́ли, ввали́лись глаза́. **Zapadł gdzieś**, онъ гдѣ-то пропа́лъ, неизвѣстно куда́ дѣва́лся. **Zapadać w chorobę, Zapaść na zdrowiu**, занемóчь, заболѣть. ***Już klamka zapadła**, уже́ по́здно, уже́ ко́нчено. ***W sądzie zapadł wyrok**, въ судѣ послѣдовало, состоя́лось рѣше́ніе. **Zapada słońce**, со́лнце захо́дитъ. **Noc zapada**, настаетъ ночь. **Noc nas zapadła**, насъ засти́гла ночь. **Zapaść w ziemię**, провали́ться. || ***Wyrok który zapadł w sądzie**, приговóръ послѣдовавшій въ судѣ.

Zapadanie, Zapadnienie, -nia, Zapadnięcie, -cia, *ср.* прова́лъ, обруше́ніе, паде́ніе, распаде́ніе. **Zapadnięcie na zdrowiu**, начáло тя́жкой болѣзни. **Zapadnienie nocy**, наступле́ніе но́чи. **Zapadnięcie wyroku**, постановле́ніе приговóра.

Zapadka, -i, *ж.* сторожёкъ, стрéлка (*въ западнѣ*); || опускна́я дверь *или* окóнчина; || ма́ленькая щекóлда, защёлка задвíжка; || заслóнка.

Zapadlina, -y, *ж.* **Zapadlisko, -a**, *ср.* и-

вáлъ, трéщина; || **рытвина, водорóина, водомóина.**

Zapadłość, -ści, *ж.* **впáлость. Zapadłość oczu,** впáлость глазъ.

Zapadły, впáлый, ввалúвшійся, вдáвшійся, опáвшій, опустúвшійся, обрýшенный, провалúвшійся; || *послéдовавшій, состоя́вшійся, рѣшённый. **Wyrok zapadły,** состоя́вшееся рѣше́ніе.

Zapadnięcie, *см.* **Zapadanie.**

Zapadzisty, угрожáющій паде́ніемъ, непрóчный.

Zapakować, уложúть, увязáть, упаковáть; || **завалúть, заложúть;** || **посадúть, заключúть, запереть** (*въ тюрьмý*); || **напихáть. Zapakowałem rzeczy do drogi,** я уложúлъ вéщи въ дорóгу. **Zapakować skład towarami,** завалúть магазúнъ товáрами. **Zapakować do więzienia,** посадúть, заключúть въ тюрьмý.

Zapał, -u, *м.* воспламенéніе, сожжéніе, зажигáніе, *см.* **Ogień, Pożar, Zapalenie;** || **жаръ,** горя́чность, пы́лкость, страсть, востóргъ; || **запáлъ** (*у пýшки*), затрáвка (*у ружья́*); || **зажигáтельный матеріáлъ.**

Zapalać, Zapalić, зажигáть, зажéчь, возжигáть, возжéчь, воспламенять, воспламенúть; || **засвѣчáть, засвѣтúть;** || **затопля́ть, затопúть. Gumno zapalił ogień,** мóлнія зажглá гумнó. **Niech mię piorun jasny zapali,** убéй менá громъ! **Zapalić świecę,** засвѣтúть свѣчý. **Zapalić ogień,** развéсть огóнь. **W piecu zapalić,** затопúть пéчку. ***Zapalać kogo do czego,** ободря́ть, поощря́ть, возстрекáть, возбуждáть, побуждáть (*къ чему*). **Zapalić fajkę,** закурúть трýбку. || **Zapalać się, Zapalić się,** загорáться, загорéться, зажигáться, зажéчься, воспламеня́ться, воспламенúться, воспаля́ться, воспалúться, разгорячáться, разгорячúться, вспы́хивать, вспы́хнуть. ***Zapaliła się domowa wojna,** всегорѣлось междоусóбіе. *Безлич.* **Zapaliło się u niego,** у негó сдѣлался пожáръ. ***Zbyteczuie się zapala gniewem,** онъ слúшкомъ горячúтся, сéрдится, раздражáется. **On się zapalił do tego malowidła,** онъ не мóжетъ огóйтú, оторвáться отъ э́той картúны, онъ пристрастúлся къ э́той картúнѣ.

Zapalacz, -a, *м.* зажигáтель, зажигáльщикъ (*свѣчъ, фонарéй*); || *см.* **Podpalacz.**

Zapalanie, Zapalenie, -nia, *ср.* зажигáніе, зажжéніе, воспламенéніе; || *Мед. см.* **Zapalenie.**

Zapalczywie, запáльчиво, вспы́льчиво, пылко, горячó, стрáстно.

Zapalczywość, -ści, *ж.* запáльчивость, вспы́льчивость, горя́чность; || злость, бѣшенство, неúстовость, я́рость.

Zapalczywy, запáльчивый, вспы́льчивый, горя́чій; || **бѣшеный, неúстовый, я́ростный.**

Zapalenie, -nia, *ср.* воспламенéніе, возгорáніе; || *Мед.* воспалéніе.

Zapaleniec, -ńca, *м.* востóрженный человѣкъ, мечтáтель, энтузіáстъ.

Zapaliczka, -i, *ж. Бот.* дурнопажýчникъ (*растéніе*).

Zapalisty, *см.* **Zapalny.**

Zapałka, -i, *ж.* зажигáтельная спúчка.

Zapalniczek, -czka, *м. Артил.* скорострéльная трýбка.

Zapalniczy, зажигáтельный.

Zapalnik, -a, *м. Артил.* зажигáтельная трýбка.

Zapalny, зажигáтельный, воспламеня́ющій, горю́чій, возгора́ющійся.

Zapalony, зажжённый, воспалённый; || *воспламенённый, востóрженный, пы́лкій.

Zapałowy, затрáвочный. **Pole zapałowe w armacie,** казённая часть орýдія.

Zapamiętać, Zapamiętywać (czego), забы́ть, забывáть (*что́*); || **Zapamiętać co,** вспóмнить, припóмнить, приводúть себя́ на пáмять. || **Zapamiętać się,** забы́ться, потеря́ть присýтствіе дýха, быть внѣ себя́.

Zapamiętale, неúстово, я́ростно, бѣшено, безýмно, безразсýдно, безтолкóво.

Zapamiętalec, -lca, *м.* бѣшеный, неúстовый, безýмецъ, съумасбрóдъ.

Zapamiętałość, -ści, *ж.* бѣшенство, неúстовство, умоизступлéніе, безразсýдство, съумасбрóдство.

Zapamiętały, бѣшеный, неúстовый, безразсýдный, съумасбрóдный, безýмный, безтолкóвый.

Zapamiętanie, -nia (czego), *ср.* забвéніе; || **забы́вчивость;** || **съумасбрóдство, безýмство, безпáмятство,** *см.* **Zapomnienie.**

Zapamiętliwy, забы́вчивый, безпáмятный.

Zaparafować, скрѣпúть.

Zaparafowanie, -nia, *ср.* скрѣпа, помѣта.

Zaparcie, Zaparcie się, *см.* **Zapieranie.**

Zaparskać, забры́згать, зафы́ркать.

Zaparstek, -stka, Zapartek, -tka, *м.* гнилóе *или* испóрченное яйцó, насѣдъ, жировóе яйцó, болтýнъ.

Zaparty, зáпертый, зáмкнутый; || *отвéрженный, непрúзнанный.

Zaparzać, Zaparzyć, за́ривать, запáрить, мочúть, намочúть въ горя́чей водѣ.

Zapas, -u, *м.* запáсъ, провúзія.

Zapaść, раскормúть, *см.* **Paść, Spasać.**

Zapaść, *см.* **Zapadać.**

Zapaska, -i, *ж.* перéдникъ, фáртукъ, зáпонъ.

Zapaskudzić, загáдить, запáчкать, замарáть.

Zapaskudzony, zapákoщенный, загáженный, запáчканный.

Zapaśnica, -y, *ж.* состязáтельница, подвúжница, войтельница; || *см.* **Zapaska.**

Zapaśnictwo, -a, *ср.* гимнáстика; || борьбá, единоборство, поединок; || * состязáние, спор, прéніе (*учёныхъ, литераторовъ*).

Zapaśniczy, гимнастúческій; || состязáтельный.

Zapaśnik, -a, *м.* борéцъ, боéцъ; || * состязáтель, спóрщикъ, противникъ.

Zapaśny, запáсный; || **Zapaśny w co,** снабжённый (*провiáнтомъ, продовольствiемъ*), *см.* **Zapasowy.**

Zapasować, пасовáть, спасовáть, сказáть пасъ (*въ карточной игрѣ*).

Zapasowy, продовóльственный, запáсный, запаснóй.

Zapasy, -ów, *мн.* борьбá, состязáніе, споръ.

Zapatrywać się, Zapatrzyć się (na kogo, na co), засмáтриваться, засмотрéться, загля́дываться, загляде́ться; || разсмáтривать, имéть въ видý, принимáть во внимáніе, во уваженіе, обращáть внимáніе. **Zapatrzywszy się na ustawy,** согласно устáвамъ.

Zapatrywanie się, Zapatrzenie się, -nia się, *ср.* разсмáтриваніе, разсмотрéніе, обращéніе внимáнія, тóчка зрéнія; || соображéніе.

Zapchać, *см.* **Zapychać.**

Zapchanie, -nia, *ср.* загромождéніе, засорéніе; || *Мед.* завáлъ.

Zapęd, -u, *м.* порывъ, рвéніе, увлечéніе, стремлéніе; || жаръ, горячность, пылкость, запáльчивость.

Zapędzać, Zapędzić, загонáть, загнáть, прогонáть, прогнáть; || **Zapędzać się, Zapędzić się,** горячó приниматься за что-либо, торопúться, спѣшúть, устремля́ться, броса́ться. **Zapędzać się do biegu,** разбѣжáться.

Zapędzony, загнанный.

Zapełniać, Zapełnić, наполня́ть, напóлнить, занимáть, занáть.

Zapełzać, Zapełznąć, запáлзывать, заползáть, залѣзáть, залéзть.

Zaperceptować, внести въ приходную книгу, вписáть въ приходъ. **Zaperceptować na rzecz skarbu,** обратúть въ казнý.

Zaperceptowanie, -nia, *ср.* внесéніе въ приходную книгу, запúска на приходъ; || обращéніе въ казнý.

Zaperzony, запýщенный; || раздражённый; || насýпившійся, нахмýренный, смóрщенный.

Zapérzyć (*Стар.* **Zapyrzyć**), запустúть пóле, садъ, остáвить въ небреженіи; || разсердúть, раздражúть; || **Zapérzyć się,** зарости негóдною травóю, загло́хнуть; || насýпиться, нахмýриться, намóрщить-ся; || разсердúться, раздражúться.

Zapewne, Zapewnie, конéчно, понятнѣ, пóдлинно, тóчно; || вѣроя́тно, правдоподóбно.

Zapewniać, Zapewnić, увѣря́ть, увѣрить, удостовѣря́ть, удостовѣрить, утверждáть, подтверждáть, подтвердúть || укрѣпúть, упрóчить что-либо за кѣмъ, обезпéчить; || **Zapewniać się, Zapewnić się** (o czém), удостовѣря́ться, удостовѣриться, убѣждáться, убѣдúться (*въ чёмъ*), || упрóчить за собóю, обезпéчить себя́.

Zapewnianie, Zapewnienie, -nia, *ср.* увѣрéніе, удостовѣрéніе, подтверждéніе; || засвидѣтельствованіе; || обезпéченіе, ручáтельство, поручúтельство; || **Zapewnienie przez zastaw,** залóгъ.

Zapęzlować, замазáть кúстью, закрасúть.

Zapiać, запѣть (*о пѣтухѣ*).

Zapiąć, *см.* **Zapinać.**

Zapiaskować, Zapiaszczyć, занести, покрыть пескóмъ; || **Zapiaskować się,** сдѣлаться песчáнымъ.

Zapić, *см.* **Zapijać.**

Zapiec, *см.* **Zapiekać.**

Zapiecek, -cka, *м.* запéчекъ.

Zapięcie, -cia, *ср.* застёжка, пря́жка.

Zapiecnik, -a, *м.* лежебóкъ, лѣнúвецъ.

Zapiecny, запéчный.

Zapieczenie, -nia, *ср.* прижигáніе; || **Zapieczenie krwi,** сгущéніе крóви; || **Zapieczenie w żołądku,** запóръ, завáлъ, засорéніе, обструкція.

Zapieczętować, запечáтать.

Zapieczętowanie, -nia, *ср.* запечáтаніе.

Zapieczętowany, запечáтанный.

Zapiekać, Zapiec, припекáть, припéчь, завивáть (*волосá*); || **Zapiekać żołądek,** производúть запóръ; || **Zapiekać się,** страдáть запóромъ; || сгущáться, запекáться, запéчься (*о крóви*).

Zapiekły, запéклый, запéкшійся, сгущённый.

Zapieniać, Zapienić, вспѣнивать, вспѣнить.

Zapierać, Zaprzeć, запирáть, запереть, замыкáть, замкнýть; || **Zapierać się, Zaprzeć się,** запирáться, запереться, отпирáться, отпереться, не признавáться, не признáться, отрекáться, отрéчься.

Zapieracz, -a, *м.* отрицáтель.

Zapieradło, -a, *ср.* запóрка, запúрка, засóвка, задвúжка.

Zapieranie, -nia, Zaparcie, -cia, *ср.* запирáніе, замыкáніе, запóръ, засóвъ; || **Zapieranie się, Zaparcie się,** отрицáніе, отречéніе, самоотречéніе, отпирáтельство, запирáтельство; || опровержéніе; || *Юрид.* непризнáніе, непризнавáніе; || **Zaparcie się samego siebie,** самоотвержéніе.

Zapierzenie, -nia, *ср.* перегорóдка, разгорóдка, перебóрка.

Zapierzyć, покрыть пéрьями, пýхомъ, зарúть; || **Zapierzyć ścianę,** сдѣлать

перегоро́дку, перебо́рку внутри́ строе́нія.

Zapięty, застёгнутый.

Zapijać, Zapić (sobie), попива́ть, упива́ться, ча́сто пья́нствовать; || **Zapić (co), запи́ть. * Zapić troski, zmartwienie**, утопи́ть го́ре въ винѣ; || **Zapijać się**, до́лго пья́нствовать, напива́ться.

Zapinać, Zapiąć, застёгивать, застегну́ть. **Zapiąć szpilką**, приколо́ть була́вкою; || **Zapinać się, Zapiąć się**, застёгиваться, застегну́ться.

Zapinanie, -nia, *ср.* застёгиваніе (*на пу́говицы*); || прика́лываніе (*була́вками*).

Zapis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ ро́спись, за́пись. **Zapis do akt**, внесе́ніе въ протоко́лъ, зарегистрова́ніе, регистрату́ра; || **Zapis na dług**, долгова́я роспи́ска, обяза́тельство, облига́ція; || **Zapis testamentowy**, завѣща́ніе, отка́зъ; || **Zapis pod tytułem ogólnym**, долево́й отка́зъ, переда́ча; || **Zapis wieczysty**, да́рственная за́пись. **Zapis dożywocia**, пожи́зненная за́пись. **Zapis posagowy**, ря́дная. **Zapis o wydzieleniu majątkowém dzieci**, отдѣльная за́пись; || **Zapis komu uczynić**, завѣща́ть, отказа́ть (*кому́ своё имѣ́ніе*), переда́ть; || *Стар.* а́дресъ (*письма́*).

Zapisać, *см.* **Zapisywać.**

Zapisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, запи́сываніе. **Zapisanie się na sąd polubowny**, третей́ская за́пись.

Zapisany, запи́санный, впи́санный.

Zapisne, Zapisowe, -ego, *ср.* пла́та, сборъ за впи́сываніе, за внесе́ніе въ ро́спись, въ рее́стръ, впи́сныя де́ньги.

Zapisny, Zapisowy, запи́сной. **List zapisowy**, обяза́тельство, облига́ція. **Dobra zapisowe**, име́ніе о́тданное въ зало́гъ, зало́женное недви́жимое име́ніе, обезпе́ченное ипоте́кою. **Dziedzic zapisowy**, оди́нъ изъ насле́дниковъ по завѣща́нію, уча́стникъ въ получе́ніи завѣщаннаго иму́щества.

Zapisobierca, -y, *м.* **Dziedzic zapisowy**, легата́рій, *см.* **Legatarjusz.**

Zapisodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Zapisywać, Zapisać, запи́сывать, записа́ть. **Zapisać co komu**, завѣща́ть, отказа́ть, переда́ть. **Zapisać lekarstwo**, прописа́ть реце́птъ. лѣка́рство. **Zapisywać co zkąd**, выпи́сывать, писа́ть о доставле́ніи чего́-либо изъ друга́го мѣ́ста. **Zapisać arkusz**, испи́сать листъ бума́ги. **Zapisać w księgi prawne**, внести́ объявле́ніе въ суде́бные а́кты, протестова́ть; || **Zapisywać się, Zapisać się**, запи́сываться, записа́ться; || подпи́сываться, подписа́ться (*на получе́ніе кни́ги*); || *Юрид.* **Zapisywać się przeciw komu, czemu**, протестова́ть про́тивъ рѣше́нія, пода́ть, объяви́ть неудово́льствіе на рѣше́ніе; || * **Zapisywać się na medycynę, na prawo, i t. d.**, избира́ть отдѣле́ніе медици́нское, юриди́ческое, и т. п. (*для слу́шанія ле́кцій въ университе́тѣ*). **Zapisywać się na przychód**, запи́сываться прихо́домъ; || **Zapisywać się komu**, дава́ть пи́сьменное обяза́тельство; || **запи́сываться, до́лго** писа́ть.

Zapłacenie, -nia, *ср.* плате́жъ, пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата.

Zapłacić, заплати́ть, уплати́ть, вы́платить. Bóg zapłać! спаси́бо! благодарю́!

Zapładniać, Zapładzać, Zapłodnić, Zapłodzić, оплодотвори́ть, оплодотвори́ть.

Zapłakać, запла́кать.

Zapłaniać, *см.* **Zapłonąć.**

Zapłata, -y, *ж.* пла́та, жа́лованье, вознагражде́ніе. **Zapłata za młóćbę**, замоло́тъ.

Zaplatać, Zapleść, заплета́ть, запле́сть. **Zapleść chrustem**, загороди́ть плетнёмъ; || * запу́тывать, запу́тать, вмѣшивать, вмѣша́ть; || **Zaplatać się, Zapleść się**, заплета́ться, запле́сться, вплета́ться, впле́сться; || * впу́тываться, впу́таться, вмѣшиваться, вмѣша́ться (*во что*).

Zaplątać, запу́тать, впу́тать (*кого́ во что́*); || спу́тать (*во́лосы*); || **Zaplątać się**, запу́таться, спу́таться; || впу́таться, вмѣша́ться (*не въ своё де́ло*). * **Zaplątał mu się język**, у него́ пу́тается язы́къ.

Zapław, -u, *м.* сплавъ, сплавливаніе, го́нка (*бре́венъ*).

Zaplecze, -a, *ср.* запле́чье.

Zaplecznik, -a, *м. Воен.* замыка́ющій офице́ръ *или* у́нтеръ-офице́ръ, послѣ́дній въ шере́нгѣ.

Zapleniać, Zaplenić, распложа́ть, расплоди́ть, размножа́ть, размно́жить; || **Zapleniać się**, размножа́ться, расплоди́ться.

Zaplenić, *Стар.* полони́ть, взять въ поло́нъ, захвати́ть въ плѣнъ; || похи́тить, расхи́тить.

Zapleśniały, заплѣснѣлый, заплѣснѣвѣлый.

Zapleśnieć, заплѣснѣвѣть.

Zaplewić, засори́ть, запусти́ть.

Zapłocić, отыни́ть, обнести́ ты́помъ, огороди́ть.

Zapłocie, -cia, *ср.* затынье, мѣ́сто позади́ ты́на.

Zapłód, -odu, *м.* оплодотворе́ніе; || *см.* **Zaród.**

Zapłodnić, *см.* **Zapładniać.**

Zapłókać, вы́полоскать, сполоска́ть.

Zapłonąć się, Zapłonić się, Zapłaniać się, рдѣть, зардѣть, краснѣть, покраснѣть (*отъ стыда́*), вспы́хнуть.

Zapłonić, *см.* **Płonić.**

Zapłoszyć, загна́ть, прогна́ть, спугну́ть.

Zaplot, -u, *м.* заплете́ніе, свива́ніе.

Zaplotka, -i, *ж.* плетешо́къ (*изъ воло́съ*).

Zaplotki, -ów, *мн.* и́згородь, плете́нь.

Zaplugawić, замара́ть, запа́чкать, испа́костить, загади́ть.

Zapluskać, Zaplusnąć, забры́згать; ||

*Zaplusnąć komu oczy, провести́, обману́ть кого́.

Zapluwać, Zapluć, Zaplwać, Zaplunąć, заплёвывать, заплева́ть.

Zapływać, Zapłynąć, заплыва́ть, заплы́ть, доплыва́ть, доплы́ть.

Zapobiegać, Zapobiedz (czemu), предупрежда́ть, предупреди́ть, отвраща́ть, отврати́ть (*что́*), предвара́ть, предвари́ть (*о чём*).

Zapobieżenie, -nia, *ср.* предупрежде́ніе, отклоне́ніе, предотвраще́ніе, пресѣче́ніе, предваре́ніе.

Zapocić, покры́ть по́томъ. || Zapocić się, вспотѣ́ть, употѣ́ть; || *трудя́ться съ уси́ліемъ.

Zapocząć, Zapoczynać, *см.* Zaczynać.

Zapodziać (co gdzie), дѣть, дева́ть, запря́тать. || Zapodziać się, дѣва́ться, запря́таться, засу́нуться, пропа́сть.

Zapole, -a, *ср.* запо́лье.

Zapolnica, -y, *ж.* сусѣ́къ, васѣ́къ, зава́ромъ.

Zapolny, запо́льный.

Zapomagać, Zapomódz (kogo), помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть (*кому́*), подде́рживать, поддержа́ть (*кого́*), вспомоществова́ть, дава́ть посо́біе.

Zapominać, Zapomnieć, забыва́ть, забы́ть; || Zapominać się, Zapomnieć, забыва́ться, забы́ться.

Zapominanie, Zapomnienie, -nia, *ср.* забыва́ніе, забы́тіе, забне́ніе.

Zapomódz, *см.* Zapomagać.

Zapomoga, -i, *ж.* вспомоществова́ніе, вспоможе́ніе, посо́біе, по́мощь.

Zapór, -oru, *м.* Zapora, -y, Zaporka, -i, *ж.* запо́ръ, запо́рка, задви́жка, засо́вка, завёртка; || Zaporka w wodociągu, кла́панъ въ насо́сѣ, замы́чка; || *Фортиф.* палиса́дъ; || *увда́, обувда́ніе; || Zaporek, -rka, *м.* Zaporka, -i, *ж.* распо́рка (*у мясниково́въ*).

Zapotnieć, запотѣ́ть.

Zapotrzebować (czego), нужда́ться, имѣ́ть въ чёмъ-либо ну́жду; || тре́бовать.

Zapotrzebowanie, -nia, *ср.* тре́бованіе.

Zapowiadać, Zapowiedzieć, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, заявля́ть, заяви́ть, предувѣдомля́ть, предувѣ́домить; || предостерега́ть, предостере́чь, остерега́ть, остере́чь; || Zapowiadać małżeństwo, оглаша́ть жела́ющихъ вступи́ть въ бракъ; || Zapowiedzieć komu pojedynek, вы́звать кого́ на поедино́къ, на дуэ́ль; || Zapowiedzieć komu wojnę, объяви́ть войну́; || Zapowiedzieć co komu, повеле́ть, приказа́ть, предписа́ть.

Zapowiadanie, Zapowiedzenie, -nia, *ср.* объявле́ніе, извѣще́ніе, возвѣще́ніе, огласше́ніе, увѣдомле́ніе; || запрѣтъ, запреще́ніе, возбране́ніе.

Zapowiedni, Zapowiedny, огласи́тельный, объяви́тельный, извѣсти́тельный, увѣдоми́тельный; || запрещённый, непозво́ленный, заповѣдно́й. *Юрид.* List zapowiedny, запрещи́тельное, воспрещи́тельное. *Стар.* заповѣдна́я гра́мота.

Zapowiedź, -dzi, *ж.* объявле́ніе, возвѣще́ніе, увѣдомле́ніе, новѣ́стка; || *Юрид.* наложе́ніе аре́ста; || Zapowiedź małżeństwa, оглаше́ніе жела́ющихъ вступи́ть въ бра́къ; || повелѣ́ніе, приказа́ніе, предписа́ніе; || заповѣ́дное мѣ́сто въ лѣсу́, гдѣ́ запрещена́ ру́бка.

Zapowiedzenie, -nia, *ср.* предувѣдомле́ніе, предостереже́ніе. Zapowiedzenie funduszu, наложе́ніе аре́ста на де́нежныя су́ммы.

Zapowiedziany, возвѣщённый, заявленный, объя́вленный.

Zapowietrzać, Zapowietrzyć, зачумля́ть, зачуми́ть, зараж́ать чумо́ю, моровы́мъ повѣтріемъ, я́звою.

Zapowietrzony, зачумлённый, чу́мный.

Zapozew, *см.* Pozew.

Zapoznawać, Zapoznać, знако́мить, познако́мить (*кого́ съ кѣмъ*).

Zapożyczać, Zapożyczyć, занима́ть, брать, взять въ долгъ, взаймы́; || займствовать; || Zapożyczyć się, задолжа́ть, войти́ въ долги́.

Zapożyczający, заёмщикъ.

Zapożyczka, -i, *ж.* заёмъ.

Zapozywać, Zapozwać, *см.* Pozywać.

Zapracować, зарабо́тать. || Zapracować się, зарабо́таться, занима́ться рабо́тою до́лѣе надлежа́щаго вре́мени.

Zapragnąć, пожела́ть, захоте́ть.

Zaproszać, Zaprosić, приглаша́ть, пригласи́ть, зазыва́ть, зазва́ть.

Zaprawa, -y, *ж.* припра́ва, сна́добье (*ку́шанья*); || ле́карственный соста́въ; || со́усъ, подли́ва; || *Хим.* квасцова́ніе; || *Каменщ.* Zaprawa wapienna, известко́вая залі́вка.

Zaprawdę, пои́стинѣ, и́стинно, въ са́момъ дѣлѣ, по пра́вдѣ.

Zaprawiać, Zaprawić, припра́вливать, приправля́ть, припра́вить; || Zaprawić dziurę, задѣлать, заложи́ть дыру́; || Zaprawiać kogo w co, do czego, пріуча́ть (*къ чему́*), упражня́ть (*въ чёмъ*); || *Стар.* Zaprawiać kogo na kogo, вооружа́ть, поджига́ть, подстрека́ть. || *Стар.* Zaprawiać pole, rolę, паха́ть; || *Охот.* дрессирова́ть (*собаку*). Zaprawić się, испыта́ть себя́, испро́бовать (*въ чёмъ-либо*), искуси́ться, узна́ть по о́пыту.

Zaprawiony, Zaprawny, припра́вленный, приготовленный; || испы́танный, пріучённый; || прива́женный; || дрессиро́ванный; || за́ткнутый, задѣланный.

Zaprenumerować, подписа́ться (*на кни́гу, на газе́ту*).

Zaprodukować, предъяви́ть. *Юрид.* Zaprodukować dokumenta, предъяви́ть докуме́нты.

Zaprojektować, соста́вить, предположи́ть; || проектирова́ть.

Zaproponować, предложи́ть.
Zaprosić, *см.* **Zapraszać.**
Zaprosiny, -in, *мн.* приглаше́ніе, зовъ.
Zaprószać, Zaprószyć, запора́шивать, запороши́ть, заноси́ть пы́лью, песко́мъ, запыли́ть снѣ́гомъ, заса́ривать, засори́ть.
Zaproszenie, -nia, *ср.* зазыва́ніе, приглаше́ніе.
Zaprószony, запылённый, засо́ренный, занесённый (*песко́мъ, снѣ́гомъ*).
Zaprowadzać, Zaprowadzić, заводи́ть, завести́ (*куда́-либо*); || вводи́ть, заводи́ть, учрежда́ть, осно́вывать.
Zaprowadzanie, Zaprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || заведе́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.
Zaprowjantować, *см.* **Prowjantować.**
Zapróżniać, Zapróżnić, переполня́ть, перепо́лнить; || загрома́зживать загромозди́ть, зава́ливать, завали́ть, заса́ривать, засори́ть, запру́живать, запруди́ть; || ***Zapróżniać głowę**, набива́ть пустяка́ми го́лову.
Zapryskać, Zaprysnąć, запры́скать, запры́снуть.
Zaprzać, *см.* **Zapierać.**
Zaprządz, *см.* **Zaprzęgać.**
Zaprząg, -ągu, *или* **-ęgu**, *м.* у́пряжь, ко́нская сбру́я, шо́ры; || упря́жка, запря́жка. **Koń do zaprzęgu**, упряжна́я ло́шадь.
Zaprzągać, *см.* **Zaprzęgać.**
Zaprzał, -u, *м.* замертвѣ́лый заро́дышъ пчёлъ.
Zaprzałość, -ści, *ж.* прѣ́лость.
Zaprzały, прѣ́лый, сопрѣ́лый.
Zaprzaniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, вѣроотсту́пникъ.
Zaprzątać, Zaprzątnąć, зава́ливать, завали́ть, загрома́зживать, загромозди́ть, загора́живать, загороди́ть, заста́вливать, заста́вить; || **Zaprzątać co gdzie**, запря́тывать, запря́тать, засо́вывать, засу́нуть; || **Zaprzątać kogo**, ста́вить въ тупи́къ, пу́тать, мѣша́ть, приводи́ть въ замѣша́тельство, озабо́чивать; || занима́ть, заня́ть, упражня́ть, заставля́ть дѣ́лать. || **Zaprzątać się, Zaprzątnąc się**, занима́ться, заня́ться, озабо́чиваться, озабо́титься, затрудня́ться, затрудни́ться, безпоко́иться, обезпоко́иться; || пу́таться, запу́тываться, сбива́ться, перемѣ́шиваться.
Zaprzątniony, за́нятый, озабо́ченный; || зава́ленный, загромождённый, заста́вленный, загоро́женный; || запря́танный, засу́нутый.
Zaprzeć, Zaprzeć się, *см.* **Zapierać.**
Zaprzeczać, Zaprzeczyć (czego *или* **czemu)**, оспо́ривать, оспо́рить, опроверга́ть, опрове́ргнуть, отверга́ть, отве́ргнуть, не соглаша́ться, не согласи́ться, прекосло́вить.
Zaprzeczenie, -nia, *ср.* отрица́ніе, прекосло́віе.
Zaprzeczny, отрица́емый, оспо́риваемый.
Zaprzedaniec, -ńca, *м.* про́данный, нево́льникъ.
Zaprzedawać, Zaprzedać, продава́ть, прода́ть съ пра́вомъ вы́купа, и́ли съ пра́вомъ пожи́зненнаго владѣ́нія; || закла́дывать, заложи́ть; || отдава́ть, отда́ть въ зало́гъ; || запродава́ть, запрода́ть, прода́ть оконча́тельно, навсегда́. **Zaprzedał duszę djabłu**, про́далъ чо́рту ду́шу. ***Psu oczy zaprzedał**, потеря́лъ весь стыдъ. || **Zaprzedawać się, Zaprzedać się**, принима́ть, приня́ть на чью́-либо сто́рону съ коры́стною цѣ́лью.
Zaprzęg, *см.* **Zaprząg.**
Zaprzęgać, Zaprządz, запряга́ть, запря́чь, запре́чь, закла́дывать ло́шадь (*въ дро́жки и т. д*). || **Zaprzęgać się**, запряга́ться.
Zaprzęgowy, упряжно́й.
Zaprzenie, Zeprzenie, -nia, *ср.* перепрѣ́ніе; || *см.* **Zaparcie, Zapieranie.**
Zaprzestanie, -nia, *ср.* остано́вка, прекраще́ніе.
Zaprzestawać, Zaprzestać (czego), переставáть, переста́ть (*что́ дѣ́лать*); || прекраща́ть, прекрати́ть, прерыва́ть, прерва́ть (*что́*).
Zaprzeszły, давнопроше́дшій. *Грам.* **Czas zaprzeszły**, давнопроше́дшее вре́мя.
Zaprzęż, Zaprzęża, -y, *ж.* *см.* **Zaprząg.**
Zaprzężony, запря́женный.
Zaprzyjaźniać, Zaprzyjaźnić, сдружа́ть, сдружи́ть. || **Zaprzyjaźniać się, Zaprzyjaźnić się**, дружи́ться, подружи́ться.
Zaprzysięgać, Zaprzysięgnąć, Zaprzysiądz (co), присяга́ть, присягну́ть, подтверди́ть подъ прися́гою, кля́сться, покля́сться. **Zaprzysiądz komu wierność, przyjaźń**, покля́сться кому́ въ вѣ́рности, въ дру́жбѣ.
Zapstrzyć, испестри́ть.
Zapuchać, Zapuchnąć, опуха́ть, опу́хнуть.
Zapukać, застуча́ть, постуча́ть.
Zapust, -u, *м.* запу́щенный, неру́бленный лѣсъ.
Zapustny, ма́сленичный, ма́сляничный, карнава́льный; || сыропу́стный.
Zapustować, весели́ться на ма́сляницѣ, во вре́мя карнава́ла.
Zapusty, -ust, *мн.* ма́сленица, сы́рная недѣ́ля, карнава́лъ.
Zapuszczać, Zapuścić, запуска́ть, запусти́ть; || отпуска́ть, отпусти́ть; || погружа́ть, погрузи́ть (*въ во́ду*); || вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить; || вонза́ть, вонзи́ть (*въ тѣ́ло*); || вка́пывать, вкопа́ть; || заки́дывать, заки́нуть, броса́ть, бро́сить. **Zapuścić słup w ziemię**, вкопа́ть, вбить столбъ въ зе́млю. **Zapuścić kotwicę**, бро́сить я́корь. *Плотн.* **Zapuścić belkę**, брусъ запусти́ть въ пазъ, въ долбёжъ. ***Zapuszczać myśl w co**, углубля́ть

мысль во что́-либо. **Zapuścić zasłonę**, опусти́ть за́навѣсъ. **Zapuścić ogień gdzie**, неосторо́жно зарони́ть куда́-либо ого́нь. **Zapuszczać las**, запусти́ть лѣсъ. **Zapuścić brodę**, отпусти́ть, отрости́ть бо́роду. **Zapuścić sieć**, заки́нуть не́водъ; || **Zapuszczać się, Zapuścić się**, пуска́ться, пусти́ться, устремля́ться, устреми́ться, кида́ться, ки́нуться, броса́ться, бро́ситься; || **Zapuszczać się, Zapuścić się dokąd, w co**, забира́ться забра́ться, пробира́ться, пробра́ться, углубля́ться, углуби́ться; || * вдава́ться, вда́ться, предава́ться, преда́ться, погружа́ться, погрузи́ться. **Zapuścić się do skoku**, пусти́ться вскачь. **Zapuszczać się w las**, углубля́ться въ лѣсъ.

Zapychać, Zapchać, Zapchnąć, запи́хивать, запиха́ть, запихну́ть, засо́вывать, засу́нуть; || засоря́ть, зосори́ть; || затыка́ть, заткну́ть, законопа́чивать, законопа́тить; || **Zapychać się, Zapchać się**, зава́ливаться, завали́ться, засоря́ться, засори́ться; || засо́вываться, засу́нуться, затыка́ться, заткну́ться; || *напи́хиваться, напиха́ться, наѣда́ться до́ сыта, до отва́лу, но го́рло.

Zapytać, Zapytać się, *см.* **Zapytywać się**.

Zapytanie, -nia, *ср.* вопро́съ, запро́съ, *Грам.* **Znak zapytania**, вопроси́тельная, *или* вопроси́тельный знакъ (?), *см.* **Zapytywanie**.

Zapytany, спро́шенный.

Zapytywać, Zapytać, Zapytywać się, Zapytać się, спра́шивать, спроси́ть, вопроша́ть, вопроси́ть; || быть спра́шиваему. **Przywiedziony przed sąd więzień, zapytany naprzód bywa o imię**, приведённаго въ судъ ареста́нта снача́ла спра́шивають о его́ и́мени.

Zapytywacz, -a, *м.* спра́шивающій, вопроша́ющій, вопроша́тель.

Zapytywanie, Zapytywanie się, Zapytanie, Zapytanie się, распро́съ, допра́шиваніе, распра́шиваніе, выспра́шиваніе.

Żar, -u, *м.* жа́ръ.

Zarąb, -ębu, *м.* **Zaręba, -y**, *ж.* зару́бъ, за́рубень, зару́бина, зару́бка.

Zarabiać, Zarobić, зарабо́тывать, зарабо́тать, добыва́ть, добы́ть, промышля́ть, промы́слить; || заслу́живать, заслужи́ть; || **Zarabiać (ciasto)**, мѣси́ть, валя́ть (*тѣсто*); || задѣ́лывать, зарабо́тывать пла́ту; || задѣ́лывать, задѣ́лать, загороди́ть, закры́ть; || выруча́ть, вы́ручить, получа́ть де́ньги отъ прода́жи, получа́ть при́быль, бары́шъ. **Zarabiać grunta**, воздѣ́лывать зе́млю. **Zarobić wapno**, раствори́ть и́звесть. **Zarobić dziurę**, задѣ́лать дыру́. **Zarobić (sobie) na szacunek u kogo**, заслужи́ть (*себѣ*) чьё-либо уваже́ніе. **Zarobić na niełaskę**, навле́чь на себя́ чью́-либо неми́лость, неудово́льствіе; || **Zarabiać się, Zarobić się**, зарабо́тываться, зарабо́таться, занима́ться рабо́тою продолжи́тельное вре́мя; || броди́ть, начина́ть ки́снуть (*о пи́вѣ*).

Zarąbywać, Zarębywać, Zarębować, Zarąbać (*Стар.* **Zarąbić**), заруба́ть, заруби́ть, засѣка́ть, засѣ́чь; || дѣ́лать на чёмъ замѣ́тку, зару́бину; || **Zarąbać drogę**, сдѣ́лать засѣ́ку, завали́ть доро́гу *или* прохо́дъ сру́бленнымъ лѣ́сомъ; || **Zarąbać kogo**, заруби́ть са́блею, изруби́ть.

Zarachować (co), просчита́ть; || заче́сть; || **Zarachować się**, просчита́ться, проче́сться, общита́ться, обче́сться, ошиби́ться въ счётѣ, сдѣ́лать прочётъ; || углуби́ться въ счёты.

Zarachowanie, -nia, *ср.* зачётъ, зачисле́ніе.

Zarada, -y, *ж.* сре́дство (*къ чему́*), спо́собъ (*на что́*), посо́біе.

Zaradczy, вспомога́тельный, спаси́тельный. **Środek zaradczy**, спаси́тельное сре́дство.

Zaradność, -ści, *ж.* расторо́пность, нахо́дчивость, изворо́тливость, ло́вкость, спосо́бность.

Zaradny, расторо́пный, нахо́дчивый, изворо́тливый, ло́вкій, спосо́бный.

Zaradzać, Zaradzic (komu), помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть, спосо́бствовать; || сла́живать, сла́дить.

Zaradzenie, -nia, *ср.* посо́біе, по́мощь.

Zarajać, Zaroić, отра́ивать, отрои́ть, отдѣля́ть отъ себя́ но́вый рой пчёлъ; || производи́ть, произве́сть броже́ніе (*въ пи́вѣ*); || **Zarajać się, Zaroić się**, отра́иваться, отрои́ться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, переброди́ть (*о пи́вѣ*). || * **Zaroić się**, помути́ться, помрачи́ться. **Zaroiło się w głowie**, помути́лось въ головѣ́, помути́лся разсу́докъ.

Zaranek, -nku, *м.* **Zaranie, -nia**, *ср.* у́тро, у́треннее вре́мя.

Zarastać, Zarość, Zarosnąć, зараста́ть, зарости́, пораста́ть, порости́, оброста́ть, обрости́; || зажива́ть (*о ра́нѣ*).

Zaratować, пособи́ть, поддержа́ть.

Zaraz, то́тчасъ, сейча́съ, неме́для, неме́дленно. **Zaraz potém**, то́тчасъ за *или* то́тчасъ по́слѣ.

Zaraza, -y, *ж.* зара́за, я́зва. **Zaraza morowa, powietrzna**, чума́, морова́я я́зва. **Zaraza na bydło**, скотско́й падёжъ. **Zaraza na zboże, na rośliny**, ржа; || *Бот.* Петро́въ крестъ (*расте́ніе*).

Zarażać, Zarazić, заражать, зарази́ть; || **Zarażać się, Zarazić się**, заража́ться, зарази́ться.

Zarazem, вмѣ́стѣ съ э́тимъ.

Zarażenie, -nia, *ср.* зараже́ніе.

Zaraziciel, -a, *м.* зарази́тель.

Zaraźliwość, -ści, *ж.* зарази́тельность, прили́пчивость.

Zaraźliwy, зарази́тельный, прили́пчивый.

Żarcie, -cia, *ср.* пожира́ніе.

Żarcik, -a, *м. Умен.* шу́точка.

Zardzewiałość, -ści, *ж.* ржа́вость, заржа́вина, ржа́вчина.

Zardzewić, заржа́вить, произвести́ ржа́вчину; || **Zardzewić się**, заржа́вѣть, *см.* Zardzewieć.

Zardzewieć, заржа́вѣть.

Zaręczać, **Zaręczyć** (komu za co), руча́ться, поручи́ться (*въ чёмъ*); || **Zaręczyć za kogo**, поручи́ться за кого́; || **Zaręczyć komu**, *и́ли* **z kim córkę**, обручи́ть, помо́лвить, сговори́ть дочь.

Zaręczanie, **Zaręczenie**, -nia, *ср.* поручи́тельство, руча́тельство, обезпе́ченіе, пору́ка.

Zaręcznik, -a, *м.* поручи́тель.

Zaręczny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ закла́дъ; || рекоменда́тельный, поручи́тельный; || оберега́тельный, охрани́тельный, запрети́тельный.

Zaręczyny, -czyn, *мн.* обруче́ніе, помо́лвка, сгово́ръ (взаи́мное обѣща́ніе сочета́ться бра́комъ).

Zaregestrować, внести́ въ протоко́лъ.

Zaregestrowanie, -nia, *ср* регистрова́ніе; || занесе́ніе въ протоко́лъ.

Zaregulować, опредѣли́ть, назна́чить; || обрати́ть, напра́вить.

Zaregulowanie, -nia, *ср.* опредѣле́ніе, назначе́ніе; || обраще́ніе, направле́ніе. *Юрид.* **Zaregulowanie egzekucji**, обраще́ніе взыска́нія. **Zaregulowanie egzekucji do papierów likwidacyjnych**, обраще́ніе взыска́нія на выкупны́я проце́нтныя бума́ги.

Zaręka, -i, *ж.* пору́ка, поручи́тельство; || обезпе́ченіе, закла́дъ, зало́гъ, || *рекоменда́ція одобре́ніе.

Zarękawek, -wka, *м.* нарука́вникъ.

Zarekrutować, завербова́ть; || **Zarekrutować się**, завербова́ться, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу по вербова́нію.

Żarliwie, ре́вностно, усе́рдно, дѣя́тельно.

Żarliwiec, wca, *м.* ревни́тель.

Żarliwość, -ści, *ж.* ре́вность, рве́ніе, усе́рдіе.

Żarliwy, ре́вностный, усе́рдный.

Żarłoctwo, -a, *ср.* обжо́рство, прожо́рство, прожо́рливость; || ла́комство, чревоуго́діе.

Żarłoczka, -i, *ж.* обжо́рливая же́нщина, ла́комка, сластёна.

Żarłocznie, прожо́рливо, жа́дно.

Żarłoczny, обжо́рливый, прожо́рливый, жа́дный.

Żarłok, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра; || *Зоол.* аку́ла (*ры́ба*).

Żarna, *род. п.* **Żarn**, *мн.* ме́льничный жёрновъ.

Żarnowiec, -wca, *м. Бот.* дрокъ, ши́льная трава́; || *Минер.* жерново́й ка́мень.

Żarnowy, жерново́й.

Zarobek, -bku, *м.* зарабо́тка; || бары́шъ, при́быль. **Zarobek dzienny**, задѣ́льная пла́та.

Zarobkowanie, -nia, *ср.* зарабо́тываніе, задѣ́лываніе; || подённая рабо́та, подёнщина.

Zarobkowy, зарабо́тный, задѣ́льный, рабо́чій.

Zarobnik, -a, *м.* подёнщикъ, рабо́тникъ.

Zarobny, пріобрѣтённый рабо́тою, обрабо́танный (*о по́лѣ, о землѣ*)

Zaród, -odu, *м.* (*Умен.* **Zarodek**). *Анат.* яи́чко, заро́дышъ, зача́токъ, су́мка; || *Бот.* за́вязь, яи́чникъ, заро́дышъ, росто́къ, пёрышко, коро́бочка, зернови́къ, околопло́діе; || * заро́дышъ, нача́ло, исто́чникъ.

Zarodzić, зароди́ть, произве́сть.

Zarogatkowy, находя́щійся за заста́вою, за́городный.

Zaroić, *см.* Zarajać.

Zarojenie, -nia, *ср.* броже́ніе.

Zaroń, -ni, *ж.* **Zaronie**, -nia, *ср. Агр.* за́лежь, перело́гъ, паръ, новина́, парени́на парово́е по́ле.

Zaronić, зарони́ть.

Zaropić, загнои́ть, растрави́ть; || **Zaropić się**, **Zaropić**, загнои́ться.

Zaropienie, -nia, *ср.* загное́ніе.

Zarość, *см.* Zarastać.

Zarościć, **Zaraszczać**, **Zaroszczać**, зара́щивать, зарости́ть, допуска́ть рости что́-либо; || зарости́ть, заживи́ть (*ра́ну*); || замѣси́ть (*тѣсто*); || * **Zaraszczać nadzieje**, пита́ть больши́я наде́жды.

Zarosić, ороси́ть, увла́жить.

Zarośl, -i, *ж.* **Zarośle**, -a, *ср.* **Zarośliną**, -y, *ж.* за́росль, хворостни́къ, хворости́нникъ, ни́зкій куста́рникъ; || ча́ща

Zarosły, обро́сшій, поро́сшій, заро́сшій; || **Zarosły włosem**, sierścią, мохна́тый.

Zarówno, равно́, одина́ково, равномѣ́рно.

Zarównywać, **Zarównać**, выра́внивать, вы́ровнять, ура́внивать, уровня́ть, угла́живать, угла́дить (*зе́млю*).

Zarozumiale, надме́нно, высокомѣ́рно, самонадѣ́янно.

Zarozumiałość, -ści, *ж.* надме́нность, высокомѣ́ріе, самонадѣ́янность, самодово́льство, самомнѣ́ніе.

Zarozumiały, надме́нный, высокомѣ́рный, самонадѣ́янный, самодово́льный, наха́льный.

Żart, -u, *м.* шу́тка; || насмѣ́шка; || баля́сы, балагу́рство. **Bez żartu**, **żart na stronę**, безъ шу́токъ, шу́тки въ сто́рону. **Wziął to za żart**, онъ при́нялъ э́то за шу́тку. **Żartem**, **w żarcie**, **przez żart**, **na żart**, въ шу́тку.

Żartki, бы́стрый, пры́ткій, рѣ́звый.

Żartko, быстро, скóро, шúбко.

Zartkość, -ści, *ж.* быстротá. скóрость, провóрство, лóвкость, прúткость, поспéшность.

Zartobliwie, забáвно, смéшно, шутлúво.

Zartobliwość, -ści, *ж.* шутлúвость, насмéшливость.

Zartobliwy, забáвный, шутлúвый, шýточный, весёлый; || смéшной; || насмéшливый.

Zartować, шутúть, забáвничать, балагýрить. **Żartować z kogo**, насмéхáться, надсмéваться (*надъ кѣмъ*).

Zartownik, Zartowniś, -a, *м.* забáвникъ, шутнúкъ, балагýръ, насмéшникъ.

Zarumienić, *Повар.* поджáрить; || **Zarumienić kogo**, застáвить кого покраснéть, пристыдúть. || **Zarumienić się**, поджáриться; || покраснéть (*отъ стыдá*).

Zarwa, -y, *ж.* обрывъ, глúба землú.

Zarwan, Żarwon (na, ne), *прил. Нескл. Прост.* чортъ возьмú! чортъ побери! **Zarwan djabłu**, чортъ егó побери! чортъ съ нимъ!

Zarybek, Zaryblać, Zarybić, *см.* **Narybek**, и т. д.

Zaryć, зарúть, закопáть.

Zarychło, слúшкомъ скóро, *см.* **Rychło.**

Zaryczeć, Zaryknąć, зарычáть, зареветь, замычáть.

Zaryglować, запереть засóвомъ *úли* на запóръ. || **Zaryglować się**, запереться засóвомъ *úли* на запóръ.

Zarys, -u, *м.* óчеркъ, начертáніе, набрóсокъ; || рисýнокъ, чертёжъ, планъ. || *Живоп.* контýръ.

Zarysowywać, Zarysować, обрисóвывать, обрисовáть, очéрчивать, очертúть, набрáсывать, набрóсить, начéртывать, начертúть.

Zarywać, Żarwać, *Стар.* срывáть, сорвáть; || **Zarywać czego**, захвáтывать, захватúть, схвáтывать, схватúть (*болѣзнь*); || * **Zarywać na co**, походúть на что, сходствовать съ чѣмъ, сбивáться на что; || * **Zarywać komu co**, *úли* **Zarywać kogo na co**, надýть, обсчитáть.

Zarzący, горáщій, раскалённый. Węgle żarzące, жаръ, горáщіеýгли.

Zarząd, -u, *м.* правлéніе, управлéніе, дирéкція; || вéденіе; || надзóръ. **Zarząd kommunikacij lądowych i wodnych**, управлéніе путевыхъ сообщéній. **Zarząd massy**, конкýрсъ, конкýрсное управлéніе. **Zarząd lekarski**, медицúнская контóра.

Zarządca, Zarządzca, -y, *м.* правúтель, администрáторъ, управúтель, управлáющій, завéдывающій.

Zarządzać, прáвить, управлáть, завéдывать; || руковóдствовать; || возбуждáть, приводúть въ дéйствіе; || располагáть. **Zarządzać swemi prawami**, располагáть своúми правáми.

Zarżeć, заржáть (*о лóшади*).

Zarzeczanin, -a, *м* зарéчный жúтель.

Zarzecze, -a, *ср* зарéчье.

Zarzeczenie, -nia, *ср.* зарóкъ, зарекáніе.

Zarzeczny, зарéчный.

Zarzekać, Zarzec, очарóвывать, очаровáть, околдóвывать, околдовáть, обворожáть, обворожúть. || **Zarzekać się, Zarzec się**, зарекáться. зарéчься.

Zarzępolić, запилúкать (*на скрúпкѣ*), *см.* **Rzępolić.**

Zarzew', -wi, *ж.* **Zarzewie, -wia**, *ср.* жаръ, раскалённыеýгли съ золóю.

Zarznąć, *см.* **Zarzynać.**

Zarzucać, Zarzucić, забрáсывать, забрóсить, закúдывать, закúнуть; || завáливать, завалúть; || бросáть. брóсить, оставлять. оставить; || терять. затерять; || **Zarzucać komu co**, возражáть. возразúть, упрекáть, упрекнýть, укорúть. укорúть. **Zarzucić płaszcz na kogo**, накúнуть на кого плащъ. **Nigdy nie miał szczerego przedsięwzięcia zarzucenia kart**, онъ никогдá не имѣлъ úскренняго намѣренія оставúть кáрты (*т. е. перестать играть*). **Zarzucić sieć**, закúнуть сѣть. нéводъ. **Człowiek, któremu nic zarzucić nie można**, человѣкъ, котóраго ни въ чёмъ нельзя упрекнýть. * **Zarzucić za kogo słówko**, замóлвить за кого словéчко, сказáть что нибýдь въ пóльзу другóго. || **Zarzucić się, Zarzucić się** (*ozém*), набрáсываться, накúдывать на себя́, накрывáться. || забрáсываться, засóвываться, затеряться.

Zarzucenie, -nia, *ср.* забрáсываніе, закúдываніе; || возраженіе; || упрёкъ, укóръ.

Zarzut, -u, *м.* упрёкъ, попрёкъ, укорúзна, подозрѣніе, *см.* **Wyrzut**; || вмѣненіе, обвинéніе, осужденіе, извѣтъ; || возраженіе; || *Юрид.* споръ, прекáніе. **Zarzut przeciwko wiarogodności aktu**, сомнѣніе въ пóдлинности áкта.

Żarzyć, разжигáть (*úголья*), поджигáть, разводúть огóнь; || * воспламенять. || **Zarzyć się**, горѣть, тлѣть, разгорáться; || * воспламеняться, пламенѣть; || * раздражáться.

Zarzynać, Zarznąć, насѣкáть, насѣчь, надрѣзывать, надрѣзать; || очúнивать, очинúть (*перó*); || **Zarzynać, Zarznąć**, зарѣзывать, зарѣзать, перерѣзать (*горло*); || убивáть, убúть (*волú*).

Zarzysty, раскалённый, горáщій, горячій, пылкій.

Zaś (*Стар.* **Zasię**), назáдъ. **Szczygieł wyleciawszy z klatki, zaś do niéj nie chciał**, щеглёнокъ, вылетѣвши изъ клѣтки, не хотѣлъ возвратúться въ неё. || *Стар.* снóва, опять; || *Стар.* наоборóтъ. || *Стар.* потóмъ; || же, но, а. **Tyś bogaty, ja zaś ubogi**, ты богáтъ, я́ же бѣденъ, *úли* ты богáтъ, а я бѣденъ; || возмóжно-ли? неужé-ли? **On to przyczyną całego nieszczęścia**, онъ причúною всегó несчá-

стія. On zaś? неуже́-ли онъ? || вонъ! прочь! доло́й! Z gniewem rzecze psu: a zasię! онъ серди́то закрича́лъ на соба́ку: прочь! || *Прост.* Zaś by nie? отчего́ бы и не та́къ?

Zasada, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва; || нача́ло, пра́вило, положе́ніе, прници́пъ, нача́льное основа́ніе. Bojaźń Boża jest zasadą mądrości, страхъ Бо́жій нача́ло прему́дрости. Pierwsze zasady jakiéj umiejętności, нача́льныя основа́нія како́й либо нау́ки. Zasady techniczne, уро́чныя положе́нія (*въ смѣтѣ*).

Zasadniczy, осно́вный, основа́тельный, фундамента́льный, гла́вный.

Zasadnie, основа́тельно, фундамента́льно; || твёрдо, крѣ́пко, про́чно.

Zasadny, основно́й; || твёрдый, крѣ́пкій, про́чный.

Zasądowy, внѣсуде́бный. Zasądowe przyznanie, призна́ніе, учинённое внѣ суда́. Koszta zasądowe, изде́ржки по дѣ́лу сверхъ изде́ржекъ со́бственно суде́бныхъ.

Zasadzać, Zasadzić, сажа́ть, сади́ть, заса́живать, засади́ть, насажда́ть, насади́ть; || Zasadzać, Zasadzić co w co, na czém, na co, вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить, втыка́ть, воткну́ть; || Zasadzać, Zasadzić co na czém, осно́вывать, основа́ть, утвержда́ть, утверди́ть. Zasadzić las, насади́ть, развести́ лѣсъ. Zasadzić żołnierzy w lesie, поста́вить, помѣсти́ть заса́ду въ лѣсу́. Zasadzić na czém swoje szczęście, основа́ть на чёмъ-либо своё сча́стіе. * Zasadzić komu łapki, sidła, поста́вить западню́, лову́шку, разста́вить сѣ́ти. || Zasadzać się, Zasadzić się, засѣ́сть въ заса́дѣ. || Zasadzać się na czém, осно́вываться, основа́ться, опира́ться, опере́ться.

Zasądzać, Zasądzić, присужда́ть, присуди́ть, опредѣли́ть, дать рѣше́ніе.

Zasądzanie, Zasądzenie, -nia, *ср* присужде́ніе.

Zasadzka, -i, *ж.* заса́да; || * ковъ, ко́зни, сѣ́ти. Zasadzki na kogo knować, стро́ить ко́вы, ко́зни, разставля́ть сѣ́ти.

Zasalać, Zasolić, соли́ть, посоли́ть.

Zasapać, насопѣ́ть, напыхтѣ́ть. || Zasapać się, запы́хаться, задо́хнуться, съ трудо́мъ переводи́ть дыха́ніе.

Zasapany, запы́хавшійся.

Zaschnąć, *см.* Zasychać.

Zaścianek, -nku, *м.* Zaścienie, -nia, *ср.* застѣ́нокъ, мѣ́сто за стѣно́ю; || *Стар.* селе́ніе ме́лкой шля́хты, кото́рая сама́ па́шетъ зе́млю.

Zaściełać, Zasłać, застила́ть, застла́ть, устила́ть, устла́ть, постила́ть, постла́ть.

Zasep, -spu, *м.* Zaspa, -y, *ж.* сугро́бъ (*снѣгу*), гру́да снѣ́гу нанесённая вью́гою; || нано́съ песку́, песча́ный нано́съ.

Zasępiać, Zasępić, хму́рить, нахму́рить, насу́пить; || помрача́ть, помрачи́ть.

Zasiadać, Zasiąść, Ząsięść, сади́ться, сѣ́сть; || засѣда́ть, прису́тствовать, имѣ́ть пребыва́ніе. Zasiąść przy stole, сѣ́сть за сто́лъ. Zasiadać na tronie, сидѣ́ть, занима́ть престо́лъ (*па́пскій, королѐвскій и т. д.*). Zasiadać w radzie, прису́тствовать въ совѣ́тѣ. Zasiadać komu miejsce, заня́ть чьё-либо мѣ́сто, отби́ть у кого́ мѣ́сто, *см.* Zasiedzieć.

Zasiec, *см.* Zasiekać.

Zasieczny, за́сѣчный, загоро́женный сру́бленнымъ лѣ́сомъ.

Zasiedzieć, отсидѣ́ть; || вы́сидѣть. Kura zasiedziała jaje, ку́рица вы́сидѣла цыпля́тъ. || Zasiedzieć się (gdzie), засидѣ́ться.

Zasięgać, Zasięgnąć, Zasiądz, протя́гивать, протяну́ть (*ру́ку*), достава́ть, доста́ть; || обхва́тывать, обхвати́ть, обнима́ть, обня́ть взгля́домъ; || проника́ть, прони́кнуть; || почерпа́ть, почерпну́ть, заи́мствовать, позаи́мствовать; || освѣдомля́ться, справля́ться. Jak daleko okiem zasięgniesz, на ско́лько мо́жешь обня́ть взгля́домъ, на ско́лько мо́жешь ви́дѣть. Jak oko zasięga, на разстоя́ніи взгля́да. || Zasięgać się, пріобрѣта́ться. Poznanie jakiego kraju zasięga się w podróżach po nim, знако́мство съ како́й-либо страно́ю пріобрѣта́ется во вре́мя путеше́ствій по не́й.

Zasiek, -u, *м.* Zasieka, -i, *ж.* за́сѣка, завале́ніе доро́ги сру́бленнымъ лѣ́сомъ; || зару́бка, вы́рубленная замѣ́тка на де́ревѣ.

Zasiekać, Zasiec, Zasieknąć, засѣка́ть, засѣ́чь, наруба́ть, нарубить, сдѣ́лать зару́бку, насѣ́чку; || Zasiekać las, дѣ́лать засѣ́чку; || засѣка́ть ро́згами (*до смерти*).

Zasiew, -u, Zasiewek, -wku, *м.* засѣ́въ, посѣ́въ.

Zasiewać, Zasiać, засѣва́ть, засѣ́ять, обсѣменя́ть, обсѣмени́ть (*поля́*).

Zasiewacz, -a, Zasiewca, -y, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ.

Zasiewanie, -nia, *ср.* сѣ́яніе, обсѣмене́ніе.

Zasiewny, сѣ́ятельный; || засѣ́янный.

Zasilać, Zasilić, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, пособля́ть, пособи́ть, подде́рживать, поддержа́ть; || ободря́ть, ободри́ть. || Zasilać się, Zasilić się, подкрѣпля́ться, подкрѣпи́ться, запаса́ться, запасти́сь.

Zasiłek, -łku, *м.* крѣпи́тельное сре́дство, пи́ща, кормъ; || по́мощь, посо́біе, подде́ржка.

Zasilny, крѣпи́тельный, пита́тельный; || сли́шкомъ си́льный, *см.* Silny.

Zasiniałość, -ści, *ж.* синева́тость, багро́вость; || си́нее пятно́.

Zasiniały, синева́тый, багро́вый.

Zasinić, засини́ть.

Zasinieć, посинѣ́ть.

Zasipłość, -ści, *ж.* *Мед.* оды́шка, коро́ткое дыха́ніе.

Zasiwieć, посѣдѣ́ть.

Zaskakiwać, Zaskoczyć, перескáкивать, перескочúть; || васкáкивать, заскочúть; || **Zaskakiwać około kogo**, зайскивать, забѣгáть кому́ впередъ, стараться расположúть въ свою́ по́льзу; || **Zaskoczyć czemu**, предупредúть что́-либо, отвратúть; || **Zaskoczyć kogo**, встрѣтить, удержáть, воспрепя́тствовать. **Pilny zaskoczył mię interes**, меня́ удержáло вáжное дѣло.

Zaskakiwanie, -nia *ср.* зайскиваніе, подслу́живаніе.

Zaskalić, превратúть въ кáмень, окамени́ть.

Zaskarbić (sobie co), пріобрѣсть, снискáть, заслужúть, удостóиться

Zaskarżać, Zaskarżyć, жáловаться, пожáловаться, приноси́ть, принести́ жáлобу на кого́; || обвиня́ть, обвини́ть кого́, доноси́ть, донести́ на кого. **Zaskarżyć kogo do sądu**, принести́ на кого́ жáлобу въ судъ.

Zaskarżenie, -nia, *ср.* жáлоба. обжáлованіе. **Zaskarżenie incydentalne trybunału**, part. жáлоба на судъ, обжáлованіе судá.

Zaskarżony, обжáлованный.

Zasklep, -u, *м.* сводъ; || ку́колка, оболо́чка гу́сеницы, черви́; || узá, пчели́ная смáзка.

Zasklepiać, Zasklepić, выводúть, вы́весть сводъ; || запирáть, запере́ть, замыкáть, замкну́ть, заключáть, заключúть, затыкáть, заткну́ть; || **Zasklepić cukrem**, обсáхарить, глазировáть; || **Zasklepić ranę**, затяну́ть, заживúть ра́ну; || ожесточить, окамени́ть. || **Zasklepiać się, Zasklepić się**, запирáться, запере́ться, замыкáться, замкну́ться; || затя́гиваться, зажива́ть (*о ра́ни*); || прикрыва́ться, прикрыться (*наподо́біе сво́да*).

Zasklić, залѣпúть, закры́ть **стеклóмъ**.

Zaskoczyć, *см.* **Zaskakiwać**.

Zaskok, -u, *м.* васкáкиваніе, опере́живаніе.

Zaskolić, Zaskomlić, завизжáть, завы́ть.

Zaskórni, Zaskórny, зако́жный, подко́жный.

Zaskórnica, -y, *ж.* подко́жный нары́въ, пры́щикъ.

Zaskórnik, -a, *м.* подко́жникъ (*червь*).

Zaskorupiać, Zaskorupić, покрывáть, покры́ть стру́пами, скорлупо́ю. || **Zaskorupiać się, Zaskorupić się**, покрывáться, покры́ться стру́пами, скорлупо́ю, затвердѣть, стру́пѣть, остру́пѣть; || прикрывáться, прикры́ться.

Zaskorupiały, затвердѣлый; || остру́пѣлый, покры́тый стру́пами; || запёкшійся, запёклый, сгущённый. **Krew zaskorupiała**, запёклая кровь.

Zaskórze, -a, *ср.* мѣсто мéжду кóжею и мя́сомъ.

Zaskórzyć, Zaskurzyć, провини́ться, проступúться.

Zaskowyczeć, завизжáть, завы́ть.

Zaskowyrać, заворчáть, забормотáть, забрюзжáть.

Zaskrobać, заскрéсть, подскобли́ть, подчúстить, загла́дить. || **Zaskrobać się w głowę**, почесáть себѣ гóлову.

Zaskrzeczeć, застрекотáть, заквáкать.

Zaskrzynąć, защемúть, прищемúть (*пáлецъ*).

Zaskrzypieć, Zaskrzypnąć, заскрипѣть, скрúпнуть.

Zaskubnąć, *см.* **Skubać**.

Zaskutkować, подѣйствовать.

Zaskwarzyć, залúть растóпленнымъ жúромъ; || **Zaskwarzyć rozpalonem żelazem**, прижéчь раскалённымъ желѣзомъ.

Zaskwierać (komu), докучáть, досажда́ть.

Zaskwierczeć, зачирúкать.

Zasłabnąć, заболѣть, занемóчь.

Zasłać, *см.* **Zaścielać, Zasyłać**.

Zasłaniać, Zasłonić, заслони́ть, заслони́ть, закрывáть, закры́ть, защищáть, защити́ть. || **Zasłaniać się, Zasłonić się**, заслоня́ться, заслони́ться, закрывáться, закры́ться, защищáться, защити́ться.

Zaślepiać, Zaślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Zaślepienie, -nia, *ср.* ослѣпле́ніе.

Zaślepnąć, ослѣпнуть.

Zaślinić, заслю́нить.

Zaśliwić, засадúть слúвами.

Zasłodzić, *см.* **Słodzić**.

Zasłona, -y, *ж.* зáнавѣсъ, зáнавѣсь, занавѣска, гардúна, пóлогъ; || покрывáло, покро́въ; || зáнавѣсъ (*въ теáтрѣ*). **Zasłona w drzwiach, do drzwi**, дверна́я занавѣска, дверница, портьéра. **Zasłona w oknie, do okna**, штóра, занавѣска. **Zasłona przed komin**, экрáнъ, заслóнъ, ширмы, щитъ. **Zasłona na oczy**, глазнóй зóнтúкъ. || *Фортиф.* куртúна, блúнда, щитъ.

Zasłoneczny, за со́лнцемъ находя́щійся.

Zaślubiać, Zaślubić (komu co), обѣщáть, обѣщáться, дать обѣтъ; || **Zaślubiać (kogo)**, женúться, выходúть зáмужъ, сочетáться брáкомъ, вступáть въ бракъ.

Zaślubienie, -nia, *ср. см.* **Zaślubiny**.

Zaślubiny, -bin, *мн.* свáдьба, вѣнчáніе, бракосочетáніе, *см.* **Ślub**.

Zasługa, -i, *ж.* заслýга, услýга; || достóинство. **Zasługi**, *мн.* жáлованье, плáта.

Zasługiwać, Zasługować, Zasłużyć, заслýживать, заслужúть, удостóиваться, удостóиться. **Zasłużyć na nagrodę**, заслужúть награ́ду, удостóиться награ́ды. **Zasługiwać na karę**, заслýживать наказáнія. || **Zasługiwać się, Zasłużyć się**, прислýживаться, прислужúться; || оказывать, оказáть услýги, пріобрѣтáть прáво на признáтельность.

Zasłużenie, -nia, *ср.* заслýживаніе.

Zasłużny, заслýженный, достóйный вознагражде́нія за заслýгу.

Zasłużone, -ego, *ср.* **плáта за заслýгу, вознагражде́ніе.**

Zasłużony, заслужéный, пріобрѣ́тшій за заслýги прáво на уваже́ніе, достóйный.

Zasłychnąć, Zasłyszeć, слы́шать, заслы́шать, услы́шать; || почýять; || Zasłuchiwać kogo, слýшаться кого́; || Zasłyszeć co, ослы́шаться.

Zasłynąć, прослы́ть.

Zasmakować, отвѣдать, найдти́ что́-либо вку́снымъ, прія́тнымъ, найдти́ въ чёмъ-либо удово́льствіе; || нрáвиться, полюби́ться. Zasmakowało mu życie wiejskie, ему́ понрáвилась сéльская жизнь.

Zasmarkać, засморкáть.

Zasmarować, замáзать; || запáчкать.

Zasmęcić, Zasmęcić się. *см.* **Zasmucać.**

Zaśmiać się, засмѣ́яться.

Zaśmiardnąć, Zaśmierdnąć, провоня́ть, засмердѣ́ть.

Zaśmierdzać (*Стар.* **Zaśmierdać**), **производи́ть вонь, смрадъ. || Zaśmierdzać się, протухáть, дѣ́латься вонючимъ.**

Zaśmierdzieć, провоня́ть, проту́хнуть, засмердѣ́ть.

Zasmolić, засмоли́ть, насмоли́ть; || *запáчкать. || Zasmolić się, запáчкаться.

Zasmradzać, Zasmrodzić, *см.* **Zaśmierdzać.**

Zasmucać, Zasmucić, опечáливать, опечáлить, огорчáть, огорчи́ть. || Zasmucać się, Zasmucić się, опечáливаться, опечáлиться, огорчáться, огорчи́ться, *см.* **Smucić.**

Zasnąć, *см.* **Zasypiać.**

Zaśniad, Zaśniat, Ześniad, -u, *м. Мед.* **занóсъ, мáточный клубъ, мясно́й наро́стъ.**

Zaśniecić, *Агр.* **повредѝть головнёю (*хлѣбъ*); || Zaśniecić się, повреди́ться головнёю (*о хлѣбѣ*), испóртиться; || *остáться безъ приплóда.**

Zaśniedzieć, *см.* **Śniedzieć.**

Zasób, -obu, *м.* **запáсъ.**

Zasobnik, -a, *м.* **человѣ́къ стоя́щій повади́ кого́-либо.**

Zasobność, -ści, *ж.* **достáтокъ, оби́лie, довóльство, избы́токъ.**

Zasobny, запáсливый, запáсный, оби́льный, избы́точный, достáточный.

Zesolić, *см.* **Zasalać.**

Zasolonka, -i, *ж.* **солони́на, солёное мя́со.**

Zaspa, *см.* **Zasep.**

Zaspać, проспáть.

Zaspakajać, *см.* **Zaspokoić.**

Zaśpiewać, спѣ́ть, пропѣ́ть.

Zaspokoić, успокóить; || удовлетвори́ть.

Zasrebrzyć, посеребри́ть.

Zasrożyć się, разсвирѣпѣ́ть.

Zastalać, Zastalić, закали́ть, закали́ть стáлью; || *ожесточи́ть.

Zastanawiać, Zastanowić, останáвливать, остановѝть, удéрживать, удержáть, воздéрживать, воздержáть, прерывáть, прервáть; || удивля́ть, удиви́ть, изумля́ть, изуми́ть. || Zastanawiać się, Zastanowić się, останáвливаться, остановѝться, удéрживаться, удержáться, воздéрживаться, воздержáться, прерывáться, прервáться. || Zastanawiać się nad czém, обращáть на что́-либо внима́ніе, внимáтельно разсмáтривать, размышля́ть о чёмъ.

Zastanawianie, Zastanowienie, -nia, *ср.* **останóвка, задéржка; || Zastanawianie się, Zastanowienie się, -nia się, разсмотрѣ́ніе, соображе́ніе, уваже́ніе, внима́ніе, внимáтельность, размышле́ніе.**

Zastarzałość, -ści, *ж.* **застарѣ́лость, застарѣ́ніе.**

Zastarzały, застарѣ́лый, устарѣ́лый, давни́шній, закоренѣ́лый.

Zastarzeć się, состарѣ́ться, устарѣ́ть.

Zastaw, -u, *м.* **Zastawa, -y,** *ж.* **закла́дъ, залóгъ. Dostać pieniądze na zastaw, получи́ть подъ залóгъ дéньги. Oddać na zastaw majątek, отдáть въ залóгъ имѣ́ніе; || вешня́къ, отвéрстіе для спýска прибылóй воды́ въ плотúнахъ и запрýдахъ; || заслóнка, застáвка; || *Фортиф.* Zastawa wału, бру́ствервъ, парапéтъ; || *Анат.* Zastawki w ciele ludzkiém, заслóночки, затвóрки; || Zastawa wiatrakowa, вóротъ; || *Юрид.* Zastaw nieruchomy, антихрети́ческій договóръ (*мéжду должникóмъ и заимодáвцемъ*), *см.* Zapewnianie.**

Zastawca, -y, Zastawnik, -a, *м.* **заимодáвецъ, ссýдчикъ, заимодáвецъ по закла́ду; || закла́дчикъ, залóгодатель, дающій залóгъ,** *см.* **Zakładnik**

Zastawczyni, -ni, *ж.* **заимодáвица, заимодáтельница; || закла́дчица, дáвшая, положи́вшая что́-либо въ закла́дъ.**

Zastawiać, Zastawić, заставля́ть, заста́вить, загора́живать, загородѝть, останáвливать, остановѝть. Zastawiać garnki, obiad, стáвить горшки́ въ печь, готóвить обѣ́дъ. || Zastawić stół (potrawami), подáть обѣ́дъ, подáть кýшанье на стóлъ; || Zastawiać sieci разставля́ть сѣти; || Zastawiać kogo tarczą, прикрывáть щитóмъ; || закла́дывать, заложѝть, отдавáть въ залóгъ. || Zastawiać się, Zastawić się czém, закрывáться, закры́ться, прикрывáться, прикры́ться, заслоня́ться, заслони́ться; || защищáться, защити́ться; || отговáриваться чёмъ-либо, ссылáться на что́-либо, представля́ть что́-либо въ свою́ защи́ту; || Zastawiać się komu, czemu, przeciw komu, czemu, сопротивля́ться; || Zastawiać się za kogo, za kim, o kogo, заступáться за кого́, отстáивать, защищáть кого́; || останáвливаться, задéрживаться.

Zastawidło, -a, *ср.* **затворъ, вешнякъ** (*у шлюза*), *см.* **Stawidło, Zastawa.**

Zastawnik, -a, *м.* **закладодержáтель, владѣ́лецъ имѣ́ніемъ по закладно́й,** *см.* **Zastawca; || *см.* Zakładnik.**

Zastawny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ заклад, зало́женный; || остана́вливающій, уде́рживающій.

Zastawowy, *Юрид.* ипоте́чный, по закладно́й.

Zastękać, заохать, застона́ть.

Zastęp, **-u**, *м.* толпа́, грома́да; || во́йско, во́инство.

Zastępca, **-y**, *м.* замѣсти́тель, заступа́ющій мѣсто друга́го, исправля́ющій до́лжность, преемникъ; || *Воен.* подставно́й рекрутъ.

Zastępczy, вре́менный; || предвари́тельный.

Zastępczyni, **-ni**, **Zastępczyna**, **-y**, *ж.* замѣсти́тельница, заступа́ющая чьё-либо мѣсто, преемница.

Zastępny, замѣсти́мый, замѣни́мый, могу́щій *или* долженствующій быть замѣщённымъ.

Zastępować, **Zastąpić**, переступа́ть, переступи́ть, переходи́ть, перейдти́; || **Zastępować kogo**, замѣня́ть, замѣни́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, заступа́ть мѣсто; || **Zastąpić komu (na drodze)**, перерѣзать, пересѣчь кому́ доро́гу, преградить путь, остановить на доро́гѣ; || **Zastąpić wydatki**, заплати́ть за кого́-либо, доста́ть кому́-либо де́негъ на изде́ржки; || заступа́ть, заступи́ться, защища́ть, защити́ть; || **Zastąpił koń**, ло́шадь переступи́ла постро́мку.

Zastępowanie, **Zastąpienie**, **-nia**, *ср.* замѣще́ніе, замѣне́ніе, замѣна.

Zastępstwo, **-a**, *ср.* замѣще́ніе; || *Юрид.* пра́во представле́нія; || вре́менное исправле́ніе до́лжности за кого́-либо. **W zastępstwie prezesa**, за предсѣда́теля.

Zastole, **-a**, *ср.* мѣсто за столо́мъ.

Zastolny, засто́льный.

Zastosować, примѣни́ть, пріуро́чить, *см.* **Stosować**, **Zastosować artykuł prawa**, подвести́ подъ статью́ зако́на.

Zastosowanie, **-nia**, *ср.* примѣне́ніе. **Zastosowanie się**, соображе́ніе. **W zastosowaniu się do woli Najwyższéj**, согла́сно съ Высоча́йшимъ повелѣніемъ.

Zastraszyć, напуга́ть, застраща́ть, || спугну́ть, согна́ть.

Zastrugać, завостри́ть, застрога́ть.

Zastrupić się, покры́ться струпьями.

Zastrychować, заровня́ть гребло́мъ.

Zastrzał, **-u**, *м.* выстрѣлъ, *см.* **Strzał**; || прострѣлъ, простре́ленное мѣсто; || разстоя́ніе на выстрѣлъ; || *Архит.* сводъ въ полови́ну дуги́, подстрѣлина, опо́ра, подпо́ра; || *Фортиф.* **Zastrza-ła**, **-y**, *ж.* попере́чный брусъ ме́жду столба́ми въ подко́пахъ; || **Zastrzała**, **-y**, *ж. Архит.* контрафо́рсъ, отво́дъ, быкъ, подпо́ра.

Zastrzegać, **Zastrzedz (sobie co)**, предоставля́ть себѣ́, предоста́вить себѣ́ пра́во, оставля́ть за собо́ю пра́во на что́-либо; || выгова́ривать себѣ́ пра́во (*въ условіи*), усло́вливаться о чёмъ-либо, постановля́ть. **Zastrzegać sobie apellacją**, предоставля́ть себѣ́ пра́во апелля́ціи.

Zastrzelić, застрѣли́ть.

Zastrzeżenie, **-nia**, *ср.* усло́віе, оговóрка, изъя́тіе, ограниче́ніе; || *Юрид.* отсро́чка. **Z zastrzeżeniem**, съ усло́віемъ, съ тѣмъ что́бы..., съ соблюде́ніемъ, подъ опасе́ніемъ. *Юрид.* **Zastrzeżenie wspólności**, усло́віе объ о́бщности иму́щества. **Zastrzeżenie kary**, *Ком.* неусто́йка. **Z zastrzeżeniem kary**, подъ опасе́ніемъ взыска́нія. **Zastrzeżenie miejsca**, усло́віе о сохране́ніи мѣста.

Zastrzykiwać, **Zastrzykać**, **Zastrzyknąć**, шприцева́ть, нашприцева́ть, вспры́скивать шприце́мъ каку́ю-либо жи́дкость.

Zastudzac, **Zastudzić**, застужа́ть, застуди́ть, простужа́ть, простуди́ть, *см.* **Studzić**.

Zastukać, застуча́ть, постуча́ть.

Zastygać, **Zastygnąć**, застыва́ть, засты́нуть.

Zasuć, *см.* **Zasypywać**.

Zasumować, подвести́ ито́гъ, свести́ счётъ.

Zasumowanie, **-nia**, *ср.* подведе́ніе ито́га, сведе́ніе счёта.

Zasuspendowanie, **-nia**, *ср.* устране́ніе.

Zasuszać, **Zasuszyć**, засу́шивать, засуши́ть.

Zasuwa, **-y**, **Zasuwka**, **-i**, *ж.* засо́въ, заса́вка, задви́жка; || ста́вень, движущійся въ пазахъ; || заслóнка.

Zaswędzić (czémś), засвербѣ́ть, зазудѣ́ть; || завоня́ть.

Zaświadczać, **Zaświadczyć**, свидѣтельствовать, засвидѣтельствовать.

Zaświadczanie, **Zaświadczenie**, **-nia**, *ср.* засвидѣтельствованіе, свидѣтельство; || пи́сьменное свидѣтельство, аттеста́тъ.

Zaświatny, **Zaświatowy**, нездѣшній, непринадлежащій сему́ міру.

Zaświecać, **Zaświecić**, зажига́ть, зажечь, засвѣча́ть, засвѣти́ть (*свѣчу́*); || **Zaświecić komu**, посвѣти́ть кому́; || *Карт.* вскрыва́ться, вскры́ться, ложи́ться ма́стью вверхъ. **Dzwonka zaświeciła**, вскры́лась бубно́вая ка́рта; || **Zaświecić**, заблестѣ́ть, засія́ть; || **Zaświecać się**, **Zaświecić się**, заясне́ться; || освѣ́титься; || блисте́ть, заблисте́ть.

Zaświegotać, защебета́ть, зачири́кать.

Zaświerzbieć, засвербѣ́ть, засвербѣ́ться.

Zaświstać, **Zaświszczeć**, **Zaświsnąć**, засвиста́ть, засвистѣ́ть.

Zaświt, **-u**, *м.* разсвѣтъ.

Zaświtać, разсвѣта́ть.

Zasychać, **Zaschnąć**, засыха́ть, засо́хнуть.

Zasyczeć, зашипѣ́ть, *см.* **Syczeć**.

Zasyłać, **Zasłać**, засыла́ть, засла́ть, посыла́ть, посла́ть, отсыла́ть, отосла́ть, высыла́ть, вы́слать.

Zasyłanie, Zasłanie, -nia, *ср.* засыла́ніе, посыла́ніе, отсыла́ніе, отсы́лка, высыла́ніе, вы́сылка.

Zasypiać, Zasnąć, засыпа́ть, засну́ть.

Zasypywać, Zasypać, засыпа́ть, засы́пать; || защебени́ть, засы́пать щебнемъ.

Zaszachrować, зажи́лить, смошенничать, выманить, сплутова́ть.

Zaszargać, Zaszargać się, *см.* **Szargać**,

Zaszczebiotać, защебета́ть.

Zaszczekać, зала́ять.

Zaszczęknąć, *см.* **Szczękać**.

Zaszczep, -u, *м. Садов.* приви́вокъ, черено́къ, ращепъ, прищепъ; || прививáніе, приви́вка; || *Мед.* оспопрививáніе.

Zaszczepać, Zaszczepnąć, разщепывать, разщепáть, разщепи́ть.

Zaszczepanie, -nia, *ср.* разщепы́ваніе.

Zaszczepiać, Zaszczepić, *см.* **Szczepić**.

Zaszczepianie, -nia, *ср.* прививáніе; || сращиваніе.

Zaszczuć, затравить (*звѣря*).

Zaszczycać, Zaszczycić, удостóивать, удостóить (*кого́ чѣмъ*), дѣлать *или* приноси́ть честь (*кому́*), отлича́ть (*кого́*); || **Zaszczycać się (czém)**, *см.* **Szczycić się**.

Zaszczypnąć, ущипну́ть.

Zaszczyt, -u, *м.* честь; || по́честь; || почёты; || отли́чіе; || сла́ва; || украше́ніе; || **Zaszczyty**, *мн* отли́чія, вы́сшіе чины, ва́жныя до́лжности.

Zaszczytnie, почётно, почти́тельно, съ почтéніемъ; || сла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Zaszczytny, почётный, почтéнный, уважáемый; || сла́вный, знамени́тый, достосла́вный.

Zaszeleścieć, зашелести́ть.

Zaszemrzeć, Zaszemrać, зажурча́ть; || * **Zaszemrzeć kogo**, заглуши́ть шу́момъ.

Zaszeptać, зашепта́ть, нача́ть шепта́ть.

Zaszkodzić, *см.* **Szkodzić**.

Zaszlamować, занести́ и́ломъ, засори́ть.

Zaszlochać, зарыда́ть.

Zaszły, прошéдшій, случи́вшійся, наступи́вшій; || зашéдшій (*о со́лнцѣ, о лунѣ*).

Zaszmerać, зажурча́ть.

Zasznurować, *см.* **Sznurować**.

Zaszorować, затере́ть, вытереть; || засыпать (*песко́мъ*); || надѣть сбру́ю, у́пряжь (*на́ лошадь*); || **Zaszorować się**, засыпаться (*песко́мъ*).

Zaszpuntować, *см.* **Szpuntować**.

Zaszrubować, *см.* **Szrubować**.

Zasztukować, зачини́ть, почини́ть, вы́чинить, положи́ть запла́ту, запла́тку.

Zaszumieć, зашумѣ́ть.

Zaszypłać, Zaszyplać, завяза́ть узло́мъ.

Zaszywać, Zaszyć, зашива́ть, зашить.

Zatabaczyć, засы́пать табако́мъ, надуши́ть, пропита́ть табако́мъ.

Zataczać, Zatoczyć, зака́чивать, зака́тить, задви́гать, задви́нуть, вдви́гать, вдви́нуть, выдви́гать, вы́двинуть. **Zatoczyć działa**, вы́двинуть ору́дія. **Zatoczyć obóz**, стать ла́геромъ; || **Zataczać się, Zatoczyć się**, шата́ться, перева́ливаться, кача́ться.

Zataić, Zataić się, *см.* **Taić**.

Zatajenie, -nia, *ср.* утáйка.

Zatamować, *см.* **Tamować**.

Zatamowanie, -nia, *ср.* пресчéніе.

Zatapiać, Zatopić, затопля́ть, затопи́ть, потопля́ть, потопи́ть, погружáть, погрузи́ть (*въ во́ду*); || **Zatapiać się, Zatopić się**, затопля́ться, затопи́ться, погружáться, погрузи́ться; || ***Zatapiać się w czém**, предава́ться (*чему́*), вдава́ться (*во что́*), пристрасти́ться (*къ чему́*), углуби́ться, погрузи́ться (*во что́*).

Zatarasować, Zatarasować się, *см.* **Tarasować**.

Zatarcie, *см.* **Zacieranie**.

Zatarg, -u, *м.* (*Стар.* **Zatarga**), **Zatargi, -ów**, *мн.* споръ, раздóръ, рáспря, состязáніе.

Zatargać, Zatargnąć, задёргивать, задёрнуть.

Zatargować, заторгова́ть, сторгова́ть.

Zatarty, затёртый, уничто́женный, изгла́женный; || * забытый

Zatasować, стасова́ть (*ка́рты*).

Zatchnąć się, задóхнуться, запы́хаться.

Zatchnienie, -nia, *ср.* запыха́ніе, одышка.

Zatęchnąć, проту́хнуть, сдѣлаться ту́хлымъ, воню́чимъ.

Zatém, A zatém, слѣдственно, слѣдовательно, ста́ло быть, ита́къ, такъ, таки́мъ о́бразомъ.

Zatemperować, *см.* **Temperować**.

Zatępić, затупи́ть, иступи́ть, *см.* **Tępić**.

Zatérać, *см.* **Zatyrać**.

Zatętnić, Zatętnieć, застуча́ть, загреме́ть, раздáться.

Zatkać, *см.* **Zatykać**.

Zatkanie, *см.* **Zatykanie**; || *Мед.* засоре́ніе, завáлъ; || *Мед.* закры́тіе (*поръ*).

Zatknąć, *см.* **Zatykać**.

Zatłaczać, Zatłoczyć, завáливать, завали́ть, загромождáть, загромозди́ть, затыка́ть, заткну́ть, запи́хивать, запихáть, запихну́ть. **Zatłoczyć kogo**, задави́ть, задуши́ть.

Zatlić, зажéчь; || **Zatlić się, Zatleć**, затлѣ́ть, затлѣ́ться, затли́ться; || зажéчься, загорéться.

Zatłukać, Zatłuc, уби́ть до́ смерти, пришиба́ть. **Zatłuc kogo dokąd**, затащи́ть кого́ куда́-либо; || **Zatłuc się**, затащиться, залѣзть, забиться куда́-либо.

Zatłumiać, Zatłumić, *см.* **Tłumić**.

Zatłuścić, засáлить; || **припрáвить жúром**.

Zatoczyć, *см.* **Zataczać**.

Zatoczysty, Zatoczny, извúлистый, изхýдчистый, извúвистый, извúвной, изгúбистый, выгнутый въ дугý.

Zatoka, -i, *ж.* (*Стар.* **Zatok**), извúлина, излýчина, кривизнá; || изгúбъ, извúтіе; || **повáзка** (*около чалмы*); || **залúвъ** (*морской*).

Zatonąć, *см.* **Tonąć**.

Zatop, -u, *м.* **Zatop', -i**, *ж.* **потоплéніе**, утоплéніе; || **равлúвъ, наводнéніе, водопóль, водопóлье**; || **пучúна, бéздна**.

Zatopny, тóпкій, вязкій; || **поёмистый, водопóльный**.

Zator, -u, *м.* **запрýда, завáлъ, прегрáда**.

Zatrąbić, затрубúть.

Zatrącać, Zatrącić, забрáсывать, забрóсить, закúдывать, закúнуть; || **затрóгивать, затрóнуть, толкáть толкнýть**; || **Zatrącać czém, пáхнуть**.

Zatracenie, -nia, *ср.* **истребléніе, гúбель, погúбель**; || **уничтожéніе**.

Zatracić, Zatracać, истребúть, истреблáть, искоренúть, искоренáть, уничтóжить, уничтожáть, погубúть, погублáть.

Zatraciciel, -a, *м.* **истребúтель**.

Zatradować (czyj majątek, kogo), *Юрид.* **наложúть арéстъ** (*на имýщество*).

Zatrata, -y, *ж.* **потéря, утрáта, трáта, урóнъ**; || **убытокъ, наклáдъ**; || **гúбель, погúбель**; || **уничтожéніе, разорéніе, разрушéніе, истребléніе, искоренéніе**.

Zatratny, преходя́щій, **тлѣнный, брéнный**; || **пáгубный, гúбельный, разорúтельный, истребúтельный**.

Zatratować, **вывалить, опрокúнуть** (*карéту*), **сбросить** (*съ лóшади*), **сбúть съ ногъ, смять, задавúть**; || **Zatratować się, засѣчь нóгу** (*о лóшади*).

Zatroczyć, Zatrokować, вторáчивать, второчúть, прикрѣпля́ть къ сѣдлý торóки.

Zatroskać, Zatroszczyć, встревóжить, обезпокóить, смутúть, опечáлить, огорчúть; || **озабóтить**; || **Zatroskać się, Zatroszczyć się, встревóжиться, обезпокóиться, опечáлиться, огорчúться, смутúться**.

Zatrudniać, Zatrudnić, затрудня́ть, причиня́ть затрудне́ніе; || **пýтать, запýтать, мѣшáть, помѣшáть**; || **занимáть, занятъ** (*чѣмъ*); || **утруждáть, безпокóить**; || **Zatrudniać się, Zatrudnić się, занимáться, занятъся** (*чѣмъ*); || **затрудня́ться, встрѣчáть затрудне́ніе, находúть препя́тствіе**, || **устáвать, выбúваться изъ силъ**.

Zatrudnienie, -nia, *ср.* **занятіе, дѣло**; || **рабóта, трудъ**; || **препя́тствіе, помѣха, прегрáда, затрудне́ніе**.

Zatrudniony, занятый (*чѣмъ*), **обремéненный дѣлáми, озабóченный**; || **обременúтельный, затрудни́тельный**; || **запýтанный**.

Zatruwać, Zatruć, отравля́ть, отравúть.

Zatrważać, Zatrwożyć, встревóживать, встревóжить, безпокóить, обезпокóить, пугáть, испугáть, устрашáть, устрашúть, ужасáть, привести́ въ ýжасъ; || **Zatrważać się, Zatrwożyć się, тревóжиться, встревóжиться, безпокóиться, обезпокóиться, пугáться, испугáться, страшúться, устрашúться, ужаснýться, придти́ въ ýжасъ**.

Zatrząsać, Zatrząść, Zatrząsnąć, трясти́, потрясáть, потрясти́, колебáть, поколебáть, шатáть, разшатáть, качáть, закачáть, качнýть; || **Zatrząsać się**, *см.* **Trząść się**.

Zatrzaskać, Zatrzasnąć, захлóпывать, захлóпнуть (*дверь*).

Zatrzebić, *см.* **Trzebić**.

Zatrzeć, *см.* **Zacierać**.

Zatrzepiotać, Zatrzepotać, встряхнýть, замахáть (*крылья́ми*).

Zatrzeszczeć, затрещáть.

Zatrzymanie, -a, *ср. см.* **Zatrzymywanie**; || *Мед.* **запóръ, задержáніе**. **Zatrzymanie uryny, мочерéзъ, задержáніе мочú**; || *Юрид.* **арéстъ, взя́тіе подъ стрáжу**; || **Zatrzymanie urzędowe, секвéстръ**; || *Горн.* **Zatrzymanie biegu pieca, застóй**.

Zatrzymywać, Zatrzymać, задéрживать, задержáть, удéрживать, удержáть, останáвливать, остановúть; || **Zatrzymywać się, Zatrzymać się, воздéрживаться, воздержáться, удéрживаться, удержáться, останáвливаться, остановúться, оставáться, остáться**; || **поджидáть, подождáть, обождáть**.

Zatrzymywanie, Zatrzymanie, -nia, *ср.* **задéрживаніе, воздéрживаніе, воздержáніе, останáвливаніе**.

Zatulać, Zatulić, закýтывать, закýтать, завёртывать, завернýть, закрывáть, закрыть, затыкáть, заткнýть, зажимáть, зажáть. Zatulić sobie uszy, заткнýть ýши. Zatulić usta, зажáть ротъ.

Zatułać się (dokąd), заблудúться, сбúться съ дорóги, свернýть въ стóрону.

Zatwardnieć, Zatwardzieć, затвердéть, окрéпнуть; || * **ожесточúться, очерствéть, загрубéть**.

Zatwardzać, Zatwardzić, дéлать твёрдымъ, жёсткимъ; || **укрéплять** (*тѣло*); || * **ожесточáть, ожесточúть, очерствля́ть, очерствúть** (*сéрдце*); || **Zatwardzać się, Zatwardzić się, твердéть, отвердéть, затвердéть, крéпнуть, окрéпнуть**; || * **ожесточáться, ожесточúться**; || * **коснéть, закоснéть** (*въ порóкахъ*), **грубéть, загрубéть**.

Zatwardzenie, -nia, *ср.* **отвердéніе**; || *Мед.* **запóръ, завáлъ, засорéніе, обструкція**.

Zatwardziałość, -ści, *ж.* **затвердéлость, отвердéлость, затвердéніе**; ||

* ожесточе́ніе, коснѣ́ніе, загрубѣ́лость, закоренѣ́лость.

Zatwardziały, затвердѣ́лый, отвердѣ́лый; || * ожесточённый, закоснѣ́лый, загрубѣ́лый, закоренѣ́лый.

Zatwardzieć, *см.* Zatwardnieć.

Zatwarzać, Zatworzyć, затворя́ть, затвори́ть, закрыва́ть, закры́ть, запира́ть, запере́ть. **Zatworzyć oczy**, зажму́рить глаза́.

Zatwierdzać, Zatwierdzić, утвержда́ть, утверди́ть, подтвержда́ть, подтверди́ть; || удостовѣря́ть, удостовѣ́рить; || соизволя́ть, соизво́лить; || ратификова́ть.

Zatwierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, подтвержде́ніе; || удостовѣ́ре́ніе; || соизволе́ніе; || ратифика́ція.

Zatwor, -u, *м.* Zatwora, **-y**, *ж.* засо́въ, задви́жка; || Zatwora, отвѣ́рстіе.

Zatworzyć, *см.* Zatwarzać.

Zatworzysty, ство́рчатый; || **затворя́ющійся**, запира́ющійся.

Zatyć, зажире́ть, потолсте́ть.

Zatycie, -cia, *ср.* доро́дство, ту́чность, полнота́ въ тѣлѣ.

Zatyczka, -i, *ж.* **Zatykadło, -a**, *ср.* зати́чка, про́бка; || вту́лка, бо́чечная вту́лка, деревя́нная зати́чка.

Zatyczyć, подпере́ть тычи́нками.

Zatykać, Zatknąć, Zatkać, (*Стар.* **Zatychać, Zatchnieważ, Zatchnąć**), затыка́ть, заткну́ть; || закупо́ривать, закупо́рить (*бо́чку*); || втыка́ть, воткну́ть, водружа́ть, водрузи́ть (*зна́мя*); || прика́лывать, приколо́ть (*бантъ*); || *Мед.* причиня́ть запо́ръ, завали́ъ, засоре́ніе (*желу́дка*); || зажима́ть, зажа́ть (*ротъ*). || **Zatykać się, Zatkać się**, затыка́ться, заткну́ться; || закупо́риваться, закупо́риться; || втыка́ться, воткну́ться, водружа́ться, водрузи́ться.

Zatykadło, *см.* Zatyczka.

Zatykanie, -nia, *ср.* затыка́ніе, втыка́ніе, || закупо́риваніе; || водруже́ніе; || прика́лываніе; || *Мед.* завали́ъ, засоре́ніе (*желу́дка*).

Zatył, -u, *Умен.* **Zatyłek, -łku**, *м.* тылъ, задъ; || затылокъ, за́дняя часть головы.

Zatyle, -a, *ср.* за́дняя, нелицева́я сторона́ (*Стар. Русск. затыль*).

Zatylnik, -a, *м. Воен.* стоя́щій въ за́днемъ ряду́.

Zatylny, за́дній, ты́льный, затыльный, зати́лочный.

Zatyły, доро́дный, жи́рный, ту́чный.

Zatym, *см.* Zatém.

Zatyrać, Zatérać, износи́ть, истаска́ть, притупи́ть; || истра́тить, утра́тить, потеря́ть. **Zatyrać majątek**, промота́ть, расточи́ть иму́щество. **Zatyrać czas**, напра́сно потеря́ть вре́мя, *см.* Tyrać, Térać.

Zaufać (komu), довѣря́ть, довѣ́риться, ввѣриться (*кому́*), имѣ́ть къ кому́ довѣ́ріе.

Zaufanie, -nia, *ср.* довѣ́ріе, довѣ́ренность, упова́ніе. **Pokładać zaufanie w Bogu**, возлага́ть упова́ніе на Бо́га. **Zaufanie w sobie, w swych siłach**, самоувѣ́ренность, самонадѣя́нность.

Zaufany (wczém), увѣ́ренный (*въ чёмъ*); || довѣ́ренный, вѣ́рный.

Zaułek, -łka, *м.* переу́локъ.

Zausznica, -y, *ж.* серьга́, серёжка; || нау́шница, та́йная кл ветни́ца, нагово́рщица; || зау́шница, зау́шница, о́пухоль позади́ у́ха.

Zausznictwo, -a, *ср.* нау́шничество, нау́шничанье, лесть, ласкательство, угодливость; || клевета́, злосло́віе.

Zauszniczy, льстивый, ласка́тельный, угодливый; || клеветни́ческій, злорѣ́чивый, злосло́вный.

Zausznik, -a, *м.* льстецъ, льсти́вецъ; || нау́шникъ, нагово́рщикъ.

Zauszny, зау́шный.

Zawada, -y, *ж.* препя́тствіе, затрудне́ніе, поме́ха, препо́на.

Zawadja, -dji, Zawadjak, -a, Zawadjaka, -i, *м.* забія́ка, озорни́къ, драчу́нъ, задо́рный человѣкъ.

Zawadjactwo, -a, *ср.* озорни́чество, забія́чество, на́глость.

Zawadjaczka, -i, *ж.* озорни́ца, задо́рная же́нщина.

Zawadzać, Zawadzić (o co), зацѣпля́ть, зацѣпи́ть, задѣва́ть, задѣ́ть; || **Zawadzać komu**, препя́тствовать, мѣша́ть.

Zawadzisty, затруднительный, сопряжённый съ затрудне́ніями, съ препя́тствіями.

Zawakować, упразднѝться.

Zawakowanie, -nia, *ср.* откры́тіе вака́нсіи, вака́нтное мѣ́сто.

Zawał, -u, *м.* **Zawalina, -y**, *ж.* **Zawalisko, -a**, *ср.* загоро́да, завалъ; || * препя́тствіе, затрудне́ніе, поме́ха; || вале́жникъ, засѣ́ка; || щебень, му́соръ; || развали́на, облóмки, обва́лъ.

Zawalać, Zawalić, зава́ливать, завали́ть, забра́сывать, забро́сить, засыпа́ть, засы́пать; || загромаживать, загромозди́ть; || развали́вать, развали́ть, разруша́ть, разру́шить; || * завали́ть, затаска́ть, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть. **Zawalać się, Zawalić się**, зава́ливаться, завали́ться, забра́сываться, забро́ситься, засыпа́тьсл, засы́паться; || развали́ваться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться; || * завали́ться, затаска́ться, запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Zawałek, -u, *м. Фортиф.* нару́жное укрѣпле́ніе; || *Мед.* желѣ́за, затвердѣ́лая о́пухоль.

Zawalenie, -nia, *ср. Горн.* обва́лъ.

Zawalidroga, -i, *ж.* и *м.* препя́тствіе, препо́на, прегра́да; || * тунея́децъ, дармое́дъ, чурба́нъ.

Zawarcie, *см.* **Zawieranie.**

Zawarczeć, заворча́ть.

Zawarować (komu co), обезпе́чить что́-либо кому́, упро́чить, укрѣпи́ть что́-либо за кѣ́мъ; || **Zawarować sobie co**, предоста́вить себѣ́ пра́во на что́-либо, вы́говорить себѣ́ (*въ усло́віи*), усло́виться, включи́ть что́-либо въ усло́віе.

Zawarty, заключе́нный, за́пертый, замкну́тый; || **Zawarty w czém**, содержа́щійся, заключа́ющійся въ чёмъ.

Zawaśnić, Zwaśnić, Powaśnić, *см.* **Waśnić**.

Zawczasu, *см.* **Wczas**.

Zawcześnie, преждевре́менно, рановре́менно, ра́но, сли́шкомъ ра́но.

Zawczesność, -ści, *ж.* преждевре́менность; || скороспѣ́лость.

Zawczesny, преждевре́менный, ра́нній; || скороспѣ́лый.

Zawczoraj, тре́тьягодня.

Zawczorajszy, бы́вшій тре́тьягодня.

Zawdy, *вм.* **Zawżdy**, *см.* **Zawsze**.

Zawdzięczać, Zawdzięczyć (komu co), приноси́ть, принести́ кому́ благода́рность за что́-либо, быть кому́ благода́рнымъ, призна́тельнымъ, изъявля́ть, изъяви́ть благода́рность.

Zawędrować (dokąd), заверну́ть, заѣ́хать куда́ по пути́.

Zawerbować, завербова́ть, приня́ть въ ре́круты.

Zawiać, завѣ́ять, заду́ть, *см.* **Zawiewać**.

Zawiadamiać, Zawiadomiać, Zawiadomić, увѣдомля́ть, увѣ́домить, извѣща́ть, извѣсти́ть, доноси́ть, донести́, доводи́ть, довести́ до свѣ́дѣнія.

Zawiadomienie, -nia, *ср.* увѣдомле́ніе, извѣще́ніе, донесе́ніе.

Zawiadować, Zawiadywać, завѣ́дывать, управля́ть, пра́вить, имѣ́ть въ своёмъ распоря́женіи, въ своёмъ вѣ́дѣніи.

Zawiadowanie, Zawiadywanie, -nia, *ср.* завѣ́дываніе, управле́ніе, наблюде́ніе, вѣ́домство.

Zawiadowca, -y, *м.* прави́тель, управи́тель, распоряди́тель, завѣ́дывающій, нача́льникъ.

Zawiadowczyni, -ni, *ж.* прави́тельница, управи́тельница, распоряди́тельница, нача́льница, воспита́тельница.

Zawiadywać, *см.* **Zawiadować**.

Zawiadywanie, *см.* **Zawiadowanie**.

Zawiasa, -y, *ж.* (*Умен* **Zawiaska**), пе́тля (*у двере́й, у о́конъ*), *Умен.* пе́телька; || **Zawiasy z szrubami**, шолне́рныя пе́тли съ винта́ми (*у о́конъ*), крюкъ, пе́тельный крюкъ (*у две́ри*); || * **Zawiasy ziemi**, по́люсы, концы́ о́си.

Zawiasowy, пе́тельный.

Zawiązać, Zawiązywać, завя́зывать, завяза́ть, свя́зывать, связа́ть, обвя́зывать, обвяза́ть, перевя́зывать, перевяза́ть; || * заключа́ть, заключи́ть, выводи́ть слѣ́дствіе; || входи́ть, войдти́ въ свя́зи, въ сноше́нія; || заключа́ть, заключи́ть, ока́нчивать, око́нчить. || **Zawiązywać się, Zawiązać się**, завя́зываться, завяза́ться (*о плода́хъ*); || коча́ниться, завива́ться (*о капу́стѣ*); || вытека́ть, происходи́ть, слѣ́довать (*изъ чего́*); || развива́ться, разви́ться.

Zawiązek, -zku, *м.* **Zawiązka, -i**, *ж.* завя́зка; || за́вязь (*на фрукто́выхъ дере́вьяхъ*); || **Zawiązek**, заро́дъ, заро́дышъ, поно́сокъ; || * зача́токъ, нача́ло, причи́на, исто́чникъ. **To było zawiązkiem ich niezgody**, э́то бы́ло причи́ною ихъ иссогла́сія.

Zawiązka, -i, *ж. см.* **Zawiązek**.

Zawichrzać, Zawichrzyć, волнова́ть, взволнова́ть, возмуща́ть, возмути́ть, трево́жить, встрево́жить, наруша́ть, нару́шить споко́йствіе.

Zawicie, -a, *ср. см.* **Zawijanie**; || обёртка; || оболо́чка; || покрыва́ло, вуа́ль.

Zawidymować, скрѣпи́ть, *см.* **Widymować**.

Zawiędły, завя́лый.

Zawiędnąć, завя́нуть, свя́нуть.

Zawiedzenie, Zawiedzienie, -nia, *ср. см.* **Zawodzenie**.

Zawiedziony, обма́нутый.

Zawierać, Zawrzeć, запира́ть, запере́ть (*две́ри, о́кна*); || * заключа́ть, заключи́ть (*усло́віе*); || заключа́ть что́-либо въ себѣ́, содержа́ть. **Ta książka zawiera wiele prawd pożytecznych**, э́та кни́га заключа́етъ въ себѣ́ мно́го поле́зныхъ и́стинъ. || **Zawierać się, Zawrzeć się**, * закрыва́ться, закры́ться, запира́ться, запере́ться, смыка́ться, сомкну́ться. || **Zawierać, Zawrzeć, Zawreć**, закипа́ть, закипѣ́ть, вскипа́ть, вскипѣ́ть.

Zawieradło, -a, *ср.* засо́въ, задви́жка, запо́ръ.

Zawieranie, -nia, Zawarcie, -cia, *ср.* запира́ніе (*воро́тъ, двере́й*), закры́тіе; || заключе́ніе, оконча́ніе. **Zawarcie pokoju**, заключе́ніе ми́рнаго догово́ра. **Zawarcie małżeństwa**, вступле́ніе въ бракъ, соверше́ніе бра́ка.

Zawiercić, Zawiercieć, завертѣ́ть, закружи́ть. || **Zawiercić się**, завертѣ́ться закружи́ться. **Zawierci się we łbie**, вскружи́тся голова́.

Zawierucha, -y, *ж.* вью́га, мете́лица; || * кутерьма́, смяте́ніе, замѣша́тельство.

Zawieruszyć, возмути́ть, взволнова́ть, взбудора́жить; || затеря́ть, засу́нуть. || **Zawieruszyć się**, возмути́ться, взволнова́ться, взбудора́житься; || затеря́ться, засу́нуться, утра́титься; || заверну́ть, зайдти́, заѣ́хать куда́ на коро́ткое вре́мя.

Zawierzać, Zawierzyć, вѣ́рить, довѣря́ться, довѣ́риться кому́, полага́ться на кого́.

Zawieść, *см.* **Zawodzić**.

Zawiesisty, отвѝслый, отвѝснувшій, опусти́вшійся, вися́чій, дли́нный; || густо́й.

Zawieszać, Zawiesić, вѣша́ть, повѣ́сить, привѣ́сить, прицѣпи́ть; || **Zawieszać co czém, co przed czém**, завѣ́шивать, закрыва́ть занавѣ́ской (*окно́*); || **Zawieszać co na czém**, осно́вывать что́-либо на чёмъ; || устраня́ть, отлага́ть, откла́дывать, отсро́чивать, остана́вливать; || **Zawiesić broń**, заключи́ть переми́рie; || **Zawieszać kogo (urzędnika)**, устраня́ть, отрѣша́ть отъ до́лжности на вре́мя; || **Zawieszać się, Zawiesić się**, вѣша́ться, повѣ́ситься, привѣ́шиваться, привѣ́ситься, прицѣпля́ться, прицѣпи́ться; || удержа́ться, удержа́ться, остана́вливаться, останови́ться; || осно́вываться, основа́ться.

Zawieszający, отлага́тельный.

Zawieszanie, -nia, *ср.* завѣ́шиваніе, привѣ́шиваніе.

Zawieszczać, Zawieszczyć, Zawieścić, предвѣща́ть, предска́зывать, предсказа́ть.

Zawieszenie, -nia, *ср.* отсро́чка, отлага́тельство, устране́ніе; || останóвка, прекраще́ніе; || **Zawieszenie w urzędzie**, вре́менное устране́ніе отъ до́лжности; || **Zawieszenie broni**, переми́рie, прекраще́ніе вое́нныхъ дѣйствій; || **Zawieszenie sprawy sądowéj**, отсро́чка дѣла; || *Юрид.* **Zawieszenie terminów**, останóвка сро́ковъ; || **Zawieszenie obrządków kościelnych**, интердѝктъ, духóвное запреще́ніе отправля́ть богослуже́ніе.

Zawieszony, повѣ́шенный, привѣ́шенный; || отсро́ченный, отло́женный; || вре́менно устраненный, отрѣщённый отъ мѣста, отъ до́лжности.

Zawietrzyć, *см.* **Wietrzyć**.

Zawiewać, Zawiać, завѣва́ть, завѣ́ять, заноси́ть, занести́ снѣгомъ и́ли песко́мъ, задува́ть, задýть.

Zawięznąć, *см.* **Więznąć**.

Zawijać, Zawinąć, завива́ть, зави́ть, завёртывать, заверну́ть, обвёртывать, обверну́ть; || приставáть, пристáть, причáливать, причáлить къ бéрегу; || **Zawijać się koło czego**, спѣша́ть, торопи́ться, принима́ться за что́ съ усéрдіемъ, хлопота́ть о́коло чего́. || **Zawijać się, Zawinąć się (w co)**, завёртываться, завернýться, обвёртываться, обвернýться, закýтываться, закýтаться; || **Zawinąć się koło czego**, приня́ться за что́-либо съ усéрдіемъ.

Zawijanie, -nia, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе, закýтываніе; || причáливаніе, приставáніе (*къ бéрегу*), *см.* **Zawinięcie**.

Zawikłać, zapу́tać, spу́tać, схѣша́ть.

Zawikłanie, -nia, *ср.* запýтанность, завѣша́тельство, сби́вчивость.

Zawikłany, запýтанный, сби́вчивый; || многосло́жный; || прикоснове́нный къ дѣлу.

Zawile, Zawiło, запýтанно, сби́вчиво, невразуми́тельно, невня́тно.

Zawilec, -lca, Zawiłek, -łka, *м. Бот.* вѣтряница, анемóнъ (*растéніе*).

Zawilgnąć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawilgnięcie, -cia, *ср.* отсырѣніе.

Zawiłość, -ści, *ж.* запýтанность, сби́вчивость, невразуми́тельность. **Zawiłość drzewa**, переплете́ніе, сплете́ніе вѣтвéй на дéревѣ.

Zawiły, запýтанный, сби́вчивый, невразуми́тельный, невня́тный, многосло́жный; || завёрнутый, закрýченный; || спилева́тый (*пень*); || *Юрид.* **Zawiły rok**, кра́йній срокъ разсмотрѣнія дѣла.

Zawilżyć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawinąć, *см.* **Zawijać**.

Zawiniątko, -a, Zawinięcie, -cia, *ср.* узело́къ, свя́зка, свёртокъ, свúтокъ.

Zawinić, провини́ться, проступи́ться; || задолжáть, войдти́ въ долгъ.

Zawinięcie, -cia, *ср. см.* **Zawiniątko**.

Zawinienie, -nia, *ср.* вина́, погрѣшность, оши́бка, простýпокъ.

Zawisać, Zawisnąć, вѣша́ться, повѣ́ситься; || **Zawisnąć od kogo, od czego**, зави́сѣть отъ кого́. отъ чего́; || **Zawisać nad czém**, состоя́ть въ чёмъ.

Zawiść, -ści, *ж.* зáвистъ.

Zawistość, -ści, *ж.* зави́симость, подчинéнность, подвла́стность.

Zawisły, зави́симый, подчинéнный, подвла́стный.

Zawisnąć, *см.* **Zawisać**.

Zawistnica, Zawiśnica, -y, *ж.* зави́стница.

Zawistnie, зави́стливо.

Zawistnik, Zawiśnik, -a, *м.* зави́стникъ.

Zawistny, зави́стливый.

Zawitać (gdzie, do kogo), пожáловать, посѣтúть, придти́, навѣстúть, наступúть, настáть, прибыть. **Kiedyż zawita ten dzień szczęśliwy?** когдá же настáнетъ óтотъ счастли́вый день?

Zawitrzny, *Стар.* у́тренній, *см.* **Poranny**.

Zawładać, Zawładnąć, завладѣть.

Zawleczenie, Zawłóczenie, -nia, *ср.* боронéніе, бороньбá; || затáскиваніе, завлечéніе.

Zawlekać, Zawłóczyć, Zawlec, заволáкивать, заволóчь, затáскивать, затащúть, завлекáть, завлéчь, залучáть, залучúть; || **Zawłóczyć igłę, nitkę**, продѣть нúтку въ иглý; || **Zawłóczyć na nitkę**, на низáть на нúтку; || **Zawłóczyć rolą**, забороновáть, заборонúть. || **Zawlekać się, Zawlec się (gdzie)**, притащúться (*куда́*).

Zawłóczyć, *см.* **Zawlekać**.

Zawłoka, -i, *ж. Хир.* зáволока.

Zawłoski, -ów, *мн.* таскáніе зá **волосы, потасóвка, поволóчка.**

Zawód, -odu, *м.* напряже́ніе, уси́ліе, рве́ніе, стремле́ніе; || разбѣ́гъ, разма́хъ; || разъ; || покуше́ніе, попы́тка; || риста́лище, бѣгъ; || по́прище; || *тече́ніе жи́зни; || соперничество, соревнова́ніе; || обма́нъ, обольще́ніе, увлече́ніе, оши́бка, заблужде́ніе, разочарова́ніе, тще́тная наде́жда; || оши́бка въ счётѣ; || **Zawody**, *мн.* ска́чка (*ко́нская*). **Za jednym zawodem kilka odnieść korzyści**, сдѣ́лать два дѣ́ла въ оди́нъ разъ. **Zkończyć swój zawód**, око́нчить своё по́прище. **Pójść z kim w zawody**, сопе́рничать съ кѣ́мъ-либо, соревнова́ть кому́, боро́ться, состяза́ться съ кѣмъ. **Zawód komu zrobić**, обману́ть чьи ожида́нія.

Zawodniczy, состяза́тельный; || риста́тельной; || бѣгово́й, скаково́й.

Zawodnie, обма́нчиво, тще́тно.

Zawodnik, -a, *м.* риста́тель; || скакова́я ло́шадь; || *сопе́рникъ, соиска́тель.

Zawodność, -ści, *ж.* обма́нчивость, неизвѣ́стность; || ло́жность, оши́бочность, неимовѣ́рность, неправдоподо́біе.

Zawodny, обма́нчивый, неизвѣ́стный, сомни́тельный; || ло́жный, оши́бочный, неимовѣ́рный, неправдоподо́бный; || находя́щійся за водо́ю, зарѣ́чный, замо́рскій.

Zawodować, *см.* **Wyścigać się.**

Zawodowy, состяза́тельный, || бѣгово́й. **Plac zawodowy**, риста́лище.

Zawodzenie, Zawiedzenie, -nia, *ср.* заведе́ніе, завлече́ніе; || обма́нъ, неусто́йка въ сло́вѣ || **Zawodzenie się**, уси́ліе, стара́ніе, покуше́ніе, посяга́тельство (*на что́*).

Zawodzić, Zawieźdź, Zawieść kogo dokąd, заводи́ть, заве́сть; || **awodzic kogo**, завлекать, завле́чь, обма́нывать, обману́ть; || **Zawodzić co czém**, закрыва́ть, заслоня́ть, облека́ть. || **Zawodzić się, Zawieść się**, обма́нываться, обману́ться, ошиба́ться, ошиби́ться.

Zawój, -oju, *м.* повя́зка; || чалма́ (*туре́цкая*); || *Хир.* перевя́зка, бинтъ; || *Анат* плева́, оболо́чка.

Zawojek, -ojku, *м.* повя́зочка; || *Бот.* сарана́, ца́рскіе ку́дри, кра́сная ли́лія (*расте́ніе*).

Zawojować, завоева́ть, покори́ть.

Zawołać, позва́ть, пригласи́ть, кли́кнуть; || воскли́кнуть, вскри́кнуть, возопи́ть. **O ja nieszczęśliwy! zawołał**, о я несча́стный! воскли́кнулъ онъ.

Zawołanie, -nia, *ср.* призы́въ, призва́ніе, зовъ, кликъ, приглаше́ніе.

Zawołany, сла́вный, знамени́тый; || при́званный, приглашённый.

Zawonieć, обоня́ть, почу́ять; || **Zawonieć czém**, запа́хнуть.

Zawora, -y, *ж.* засо́въ, задви́жка, запо́ръ, замо́къ.

Zawornik, -a, *м. Архит.* замо́къ, замо́чный ка́мень сво́да.

Zawóz, -u, *м.* **Zawózka, -i**, *ж.* заво́зъ, завезе́ніе, отво́зъ.

Zawozić, Zawieźć, завози́ть, заве́зть, отвози́ть, отве́зть.

Zawracać, Zawrócić, завора́чивать, заворoти́ть, повора́чивать, поворoти́ть, свора́чивать, свороти́ть; || уклоня́ться, уклони́ться (*въ сто́рону*), свора́чивать съ пряма́го пути́. **Zawracać oczy**, поводи́ть, повора́чивать глаза́ми. **Zawrócić komu głowę**, вскружи́ть кому́ го́лову. || **Zawracać się, Zawrócić się**, воро́чаться, вороти́ться, повора́чиваться, поворoти́ться; || *кружи́ться. **Zawróciło mi się w głowie**, у меня́ голова́ закружи́лась.

Zawracanie, Zawrócenie, -nia, *ср.* завора́чиваніе, повора́чиваніе, поворо́тъ; || круже́ніе, вертѣ́ніе.

Zawrót, -otu, *м.* поворо́тъ. **Na zawrocie**, при поворо́тѣ (*доро́ги*); || **Zawrót (głowy)**, головокруже́ніе; || сумасше́ствіе, сумасбро́дство; || *превра́тность; || *склонъ, прекло́нность (*лѣтъ*), коне́цъ; || водоворо́тъ, водове́рть, водокру́ть, кру́тень; || *Ветер.* **Zawrót koński**, бѣ́шенство.

Zawrotny, поворо́тный; || превра́тный; || заворо́тный, находя́щійся за ворота́ми.

Zawrzaskać, Zawrzasnąć, Zawrzeszczeć, закрича́ть.

Zawrzeć, *см.* **Zawierać.**

Zawstydzać, Zawstydzić, пристыжа́ть, пристыди́ть. || **Zawstydzić się**, устыди́ться, застыди́ться.

Zawstydzenie, -nia, *ср.* пристыже́ніе; || стыдъ, срамъ.

Zawsze, Zawdy, Zawżdy, Zawzdy (*Стар.* **Zawszdy**), всегда, во вся́кое время, при вся́комъ слу́чаѣ. **Nazawsze**, навсегда́.

Zawyć, завы́ть; || *запла́кать, зарыда́ть.

Zawyrokować, постанови́ть пригово́ръ, рѣше́ніе, опредѣле́ніе, рѣши́ть.

Zawyrokowanie, -nia, *ср.* пригово́ръ.

Zawziąść się na co, упо́рствовать, упря́миться, стоя́ть на своемъ, стара́ться поста́вить на своёмъ; || **Zawziąść się na kogo**, ожесточи́ться, взъѣ́сться, напа́сть на кого́.

Zawziątek, -tku, *м.* нача́ло, зача́токъ, заро́дышъ, исто́чникъ.

Zawziętość, -ści, *ж.* зло́ба, злость, вражда́, ожесточе́ніе.

Zawzięty, упо́рный, ожесточённый, зло́бный, неукроти́мый, вражде́бный. **Bój zawzięty**, упо́рное сраже́ніе.

Zażądać, пожела́ть; || потре́бовать, истре́бовать.

Zażądanie, -nia, *ср.* истре́бованіе.

Zażalenie, -nia, *ср.* жа́лоба, *см.* **Skarga.**

Zażalić, опеча́лить, огорчи́ть; || **Zażalić kogo na kogo**, озло́бить кого́-либо про́тивъ друга́го; || **Zażalić się**, огорчи́ться, опеча́литься.

Zażalony, го́рестный, прискóрбный; || обúженный, оскорблённый, раздражённый.

Zażartość, -ści, *ж.* ожесточéніе, злóба, злость, враждá.

Zażartować (z kogo), подшутúть (*надъ кѣмъ*).

Zażarty, ожесточённый, озлóбленный; || остервенѣлый.

Zazdrość, ści, *ж.* зáвисть; || рéвность (*въ любвй*).

Zazdrościć (komu czego), завúдовать (*въ чёмъ*); || ревновáть (*въ любвй*).

Zazdrośnica, -y, *ж.* завúстница; || ревнúвица (*въ любвй*).

Zazdrośnie, завúстливо; || ревнúво.

Zazdrośnik, -a, *м.* завúстникъ; || ревнúвецъ (*въ любвй*).

Zazdrośny, завúстливый; || ревнúвый (*въ любвй*).

Zażegać, Zażedz, зажигáть, зажéчь; || **Zażegać się, Zażedz się**, зажигáться, зажéчься, загорáться, загорéться.

Zażeglować (dokąd), приплúть, пристáть.

Zażegnywać, Zażegnać, изцѣлúть, отвращáть отъ злáго крéстнымъ знáменіемъ.

Zażerać, Zażreć, пожирáть, пожрáть; || разъѣдáть, разъѣсть; || **Zażreć się**, разсвирѣпѣть, раздражúться, взбѣсúться отъ гнѣва.

Zażewie, *см.* **Zarzewie.**

Zażgać, Zażgnąć, жигнýть, нанестú нéсколько удáровъ (*шпагою, кинжáломъ*).

Zazgrzytać, заскрежетáть (*зубáми*).

Zaziajać się, *см.* **Zziajać się.**

Zaziębiać, Zaziębić, простýживать, простужáть, простудúть; || **Zaziębiać się, Zaziębić się**, простýживаться, простужáться, простудúться.

Zaziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Zazieleniać, Zazielenić, зеленúть, заселенúть, окрáшивать, окрáсить зелёною крáскою; || **Zazieleniać się, Zazielenić się**, зеленéть, заселенéть.

Zazierać, загля́дывать, *см.* **Zaglądać, Zajrzeć.**

Zazimować, зазимовáть.

Zaznaczać, Zaznaczyć, означáть,ознáчить, обозначáть, обознáчить, отмѣчáть, отмѣтить; || скрѣпля́ться, *см.* **Parafować.**

Zaznaczenie, -nia, *ср.* обозначéніе, отмѣтка; || *Юрид.* отдáча на сохранéніе.

Zaznaczyć, *см.* **Zaznaczać.**

Zaznajamiać, Zaznajomić, *см.* **Zapoznawać.**

Zaznawać, Zaznać, co, kogo, узнавáть, узнáть, провѣдывать, провѣдать, освѣдомля́ться, освѣдомиться; || **Zaznawać, Zaznać kogo z kim**, знакóмить, познакóмить; || знавáть (*съ давнихъ поръ*); || испы́тывать, испытáть. **Zaznawać się, Zaznać się**, знакóмиться, познакóмиться.

Zażoga, Zażega, -i, *ж.* поджóга, поджигáтельство; || пожáръ; || * подстрекáтельство, побуждéніе.

Zażółcić, зажелтúть, окрáсить жёлтою крáскою.

Zaźrzeć, Zażreć, *см.* **Zażerać.**

Zazuć, Zazuwać, *см.* **Wzuwać.**

Zazwyczaj, обыкновéнно, почтú всегдá.

Zażyć, *см.* **Zażywać.**

Zażyłość, -ści, *ж.* стáрое знакóмство, тѣсная связь, дрýжба, пріязнь, корóткость, дрýжеское, корóткое обращéніе. **Być z kim w zażyłości**, жить съ кѣмъ въ тѣсной дрýжбѣ.

Zażyły, дрýжескій, дружелю́бный, пріáтельскій, откровéнный, úскренній.

Zażywać, Zażyć, употреблять, употребúть, пóльзоваться, воспóльзоваться, испы́тывать, испытáть. **Na złe zażywać**, употреблять во злó, злоупотреблять. **Zażyles dobrego, skosztuj też złego**, ты наслаждáлся хорóшимъ, испытáй же и худóе. **Zażyć konia**, прáвить лóшадью. * **Zażyć kogo z mańki**, подшутúть надъ кѣмъ, провестú, обмануть, одурáчить, поддѣть кого. **Zażywać lekarstwo**, принимáть лѣкáрство. **Zażywać tabakę**, нюхать табáкъ; || **Zażyć się z kim**, войдтú съ кѣмъ въ тѣсныя связи, свестú блúзкое знакóмство, блúзкую дрýжбу.

Zażywanie, -nia, Zażycie, -cia, *ср.* употребléніе, пóльзованіе, испытáніе. **Zażywanie lekarstwa**, принáтіе лѣкáрства. **Zażywanie tabaki**, нюханіе табакý.

Zażywiać, Zażywić, прокáрмливать, прокормúть, содержáть, поддéрживать, поддержáть (*кого*); || **Zażywiać się**, достава́ть пúщу, питáться, подкрѣпля́ться.

Zażywny, питáтельный, снѣдный; || тýчный, жúрный.

Zażyźniać, Zażyźnić, оплодотворя́ть, оплодотворúть, удобря́ть, удобрúть.

Zbabieć, обабúться, сдѣлаться, слабодýшнымъ, слáбымъ какъ бáба.

Zbaczać, Zboczyć, сворáчивать, своротúть съ дорóги; || дѣлать, сдѣлать крюкъ; || сбивáться, сбúться съ пути; || отвращáться, отклоня́ться, отвлекáться, удаля́ться (*отъ чего*); || совращáться съ пути (*напр. истины*).

Zbaczanie, Zboczenie, -nia, *ср.* поворóтъ, объѣздъ, обхóдъ (*окольною дорóгою*); || отклонéніе, уклонéніе, удалéніе, отступлéніе, совращéніе (*съ пути*); || *Астрон.* колебáніе; || *Анат.* искривлéніе.

Zbadać, изслѣдовать, вникнуть, изучúть

Zbałamucić, *см.* **Bałamucić.**

Zbankrutować, *см.* **Bankrutować.**

Zbawca, -y, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Zbawczy, спаси́тельный, благотво́рный; || цѣли́тельный.

Zbawczyna, -y, Zbawczyni, -ni, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Zbawiać, Zbawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, освобожда́ть, освободи́ть.

Zbawiciel, -a, *м.* спаси́тель, искупи́тель.

Zbawicielka, -i, *ж. см.* **Zbawczyna.**

Zbawicielski, спаси́телевъ.

Zbawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе.

Zbawiennie, спаси́тельно, благотво́рно.

Zbawienność, -ści, *ж.* спаси́тельность; || поле́зность.

Zbawienny, спаси́тельный, благотво́рный, || цѣли́тельный.

Zbawion, Zbawiony, спасёнъ, спасённый.

Zbestwić, Zbestwić się, *см.* **Bestwić.**

Zbesztać, *см.* **Besztać.**

Zbicie, -cia, *ср. см.* **Zbijanie.**

Zbieg, -u, *м.* стокъ, спускъ (*воды́*); || стече́ніе, скопле́ніе. **Zbieg ludzi,** стече́ніе наро́да. **Zbieg okoliczności,** стече́ніе обстоя́тельствъ. **Zbieg przestępstw,** рядъ преступле́ній. **Zbieg wierzycielów,** конку́рсъ, собра́ніе заимода́вцевъ; || **Zbieg, -a,** *м.* бѣ́глый, бѣгле́цъ, перебѣ́жчикъ, дезерти́ръ.

Zbiegać (иногда́: **Zbieżeć**), **Zbiedz,** сбѣга́ть, сбѣжа́ть, убѣга́ть, убѣжа́ть; || скрыва́ться, скры́ться; || протека́ть, проте́чь, проходи́ть, пройдти́, минова́ть, мину́ть (*о вре́мени*); || обѣ́гать, обѣжа́ть, перебыва́ть въ ра́зныхъ мѣста́хъ; || **Zbiegać się, Zbiedz się,** сбѣга́ться, сбѣжа́ться, собира́ться, собра́ться, сходи́ться, сойдти́сь; || ссѣда́ться, ссѣ́сться, съу́живаться, съу́зиться; || уста́ть, запы́хаться.

Zbieganie, Zbiegnienie, Zbieżenie, -nia, Zbiegnięcie się, -cia się, *ср.* стече́ніе, скопле́ніе; || побѣ́гъ; || сбѣга́ніе; || **Zbieganie się,** утомле́ніе, кра́йняя уста́лость; || **Zbieganie się rzek,** стече́ніе въ одно́ мѣ́сто двухъ рѣ́къ, у́стье. **Zbieganie się dróg,** распу́тіе, перекрёстокъ. **Zbieżenie do nieprzyjaciela,** побѣ́гъ, дезертирова́ніе. **Zbieżenie z góry,** сбѣжа́ніе съ горы́.

Zbiegły, бѣ́глый, сбѣжа́вшій; || сгущённый, запе́кшійся (*о кро́ви*).

Zbiegowisko, -a, *ср.* сбо́рище, ско́пище, толпа́; || бѣ́гство, побѣ́гъ.

Zbiegowstwo, -a, *ср.* побѣ́гъ.

Zbieleć, Zbielić, *см.* **Bieleć, Bielić.**

Zbierać, Zebrać, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть, соединя́ть, соедини́ть. **Zbierać pieniądze,** копи́ть де́ньги. **Zbierać owoce,** собира́ть плоды́. **Zbierać z pola,** жать, убира́ть хлѣбъ съ по́ля. **Zbierać wino,** собира́ть виногра́дъ. **Zebrać ze stołu,** собра́ть, убра́ть со стола́. **Obóz zebrać,** снять ла́герь. **Zbierać śmietankę,** снима́ть сли́вки съ молока́. **Zebrać karty,** снять ка́рты; || **Zbierać się, Zebrać się,** собира́ться, собра́ться; || приготовля́ться, пригото́виться. **Zbierać się na co,** предвѣща́ть. *Безл.* **Zbiera się,** ка́жется, что бу́детъ, ну́жно ожида́ть. **Zbiera mi się na sen,** мнѣ хо́чется спать, меня́ кло́нитъ ко сну́.

Zbieracz, -a, *м.* собира́тель.

Zbieranie, Zebranie, -nia, *ср.* собира́ніе, собра́ніе, сборъ; || убо́рка (*хлѣба, плодо́въ*).

Zbieranina, -y, *ж.* ку́ча, гру́да, сбродъ; || набо́ръ, компиля́ція; || смѣсь.

Zbijać, Zbić, сбива́ть, сбить, скола́чивать, сколоти́ть; || собира́ть, собра́ть, копи́ть, скопи́ть; || сшиба́ть, сшиби́ть; || сла́мывать, слома́ть (*стѣну*); || колоти́ть, поколоти́ть, избива́ть, изби́ть, разбива́ть, разби́ть (*непрія́теля*). **Zbić kogo z kolei,** сбить кого́ съ пути́, съ то́лку. **Zbijać czyje dowody,** возража́ть кому́, опроверга́ть чьи́-либо доказа́тельства. **Zbijać beczkę obręczami,** набива́ть о́бручи на бо́чку. **Zbić co w kupę,** свали́ть что́-нибудь въ ку́чу. **Zbijać w stępie,** толо́чь въ сту́пкѣ. **Zbić na miazgę,** размозжи́ть, разби́ть на́ голову, соверше́нно. **Zbijać grosz,** копи́ть де́ньги. **Zbić sobie nogę,** ушиби́ть но́гу; || **Zbijać się, Zbić się,** сбива́ться, сби́ться; || ушиба́ться, ушиби́ться, разшиба́ться, разшиби́ться; || убива́ть оди́нъ друга́го; || **Zbijać się, być z kim w sprzeczności,** пререка́ться.

Zbijanie, -nia, Zbicie, -cia, *ср.* сбива́ніе; || сборъ, совокупле́ніе, соедине́ніе; || **Zbijanie pieniędzy,** копле́ніе де́негъ, собира́ніе сокро́вищъ; || **Zbijanie dowodów,** опроверже́ніе.

Zbik, Żbik, Żbik, -a, *м.* ди́кая ко́шка.

Zbiór, -oru, *м.* собра́ніе, сбо́рникъ, колле́кція; || **Zbiór praw,** уложе́ніе, сводъ зако́новъ, суде́бникъ; || ку́ча, гру́да, скопле́ніе; || сборъ, соедине́ніе, накопле́ніе, скопле́ніе, умноже́ніе; || убо́рка (*хлѣба*).

Zbiorek, -rku, *м.* небольшо́е собра́ніе, небольшо́й сбо́рникъ.

Zbiórka, -i, *ж.* вы́борка, вы́емка. **Zbiórka ziemi,** вы́емка земли́.

Zbiorowo, совоку́пно, соедине́нно.

Zbiorowy, собира́тельный; || синтети́ческій. *Грам.* **Imię zbiorowe,** собира́тельное и́мя.

Zbir, -a, *м.* полице́йскій при́ставъ, стражъ, сы́щикъ (*въ Ита́ліи*).

Zbladły, блѣ́дный, поблѣднѣ́лый.

Zbladnąć, *см.* **Bladnąć.**

Zbłądzić, *см.* **Błądzić.**

Zbłąkać się, заблуди́ться, сби́ться на доро́ги.

Zblednieć, *см.* **Blednieć.**

Zbliżać, Zbliżyć, сближа́ть, сбли́зить; || **Zbliżać się, Zbliżyć się**, сближа́ться, сбли́зиться, приближа́ться, прибли́зиться.

Zbliżanie, Zbliżenie, -nia, *ср.* приближе́ніе, сближе́ніе; || согласова́ніе.

Zblizka, Zbliska, вблизи́.

Zboczenie, *см.* **Zbaczanie.**

Zboczyć, *см.* **Zbaczać.**

Zbogacać, обогаща́ть. *см.* **Bogacić.**

Zbogacenie, -nia, *ср.* обогаще́ніе.

Zbogacić, Zbogacić się, Zbogacieć, *см.* **Bogacić, Bogacić się.**

Zbój, -ja, Zbójca, -y, *м.* разбо́йникъ, банди́тъ.

Zbójecki, разбо́йничій.

Zbójectwo, -a, *ср.* разбо́йничество, разбо́йничанье.

Zbolałość, -ści, *ж.* боле́ніе, ощуще́ніе бо́ли, боле́зненное состоя́ніе.

Zbolały, боле́зненный. не́мощный; || истощённый. изнурённый; || ско́рбный.

Zboleć, боле́ть, хире́ть, страда́ть; || тужи́ть, скорбе́ть.

Zbór, -oru, *м.* собо́ръ, сборъ, собра́ніе; || схо́дка.

Zborowy, собо́рный; || сбо́рный.

Zbość, забода́ть.

Zbótwiały, *см.* **Zbutwiały.**

Zboże, -a, *ср.* хлѣ́бъ, зерново́й хлѣбъ, рожь, пшени́ца и пр.; || хлѣ́бное расте́ніе. **Zboże na pniu**, хлѣбъ стоя́щій на корню́; || хлѣба́, *мн.* зе́рновые хлѣба́; || *Област.* добро́, иму́щество, бла́го. **Zboże bliźniego**, бла́го на́шего бли́жняго.

Zbożnie, *см.* **Pobożnie.**

Zbożność, *см.* **Pobożność.**

Zbożny, *см.* **Pobożny.**

Zbożowy, хлѣ́бный, жи́тный. **Skład zbożowy**, жи́тный дворъ. **Zbożowy kupiec**, торгу́ющій хлѣбомъ. **Handel zbożowy**, хлѣбная торго́вля.

Zbożysty, хлѣборо́дный.

Zbracić, Zbracić się, Zbratać, Zbratać się, *см.* **Bracić, Bratać.**

Zbrakować, обракова́ть. *см.* **Brakować.**

Zbrakowany, признанный негóднымъ.

Zbroczony krwią, обагрённый, окрова́вленный.

Zbroczyć, *см.* **Broczyć.**

Zbrodnia, -ni, *ж.* преступле́ніе, злодѣя́ніе. **Zbrodnia stanu**, госуда́рственное преступле́ніе. **Zbrodnia podpalenia**, поджо́гъ.

Zbrodniarka, -i, *ж.* престу́пница; || злодѣйка.

Zbrodniarz, -a, *м.* престу́пникъ; || злодѣй.

Zbrodniczy, престу́пный, злодѣйскій.

Zbrodzić, перейдти́ въ бродъ; || * вни́кнуть (*во что́*), изслѣдовать (*что́*).

Zbroić, *см.* **Uzbrajać.** || **Zbroić (co złego)**, напрока́зить, наку́ролесить, *см.* **Broić.**

Zbroja, -oi, *ж.* ору́жіе; || во́инская сбру́я, доспѣхи.

Zbrojnie, Zbrojno, вооружённо, съ ору́жіемъ въ рукáхъ.

Zbrojny, вооружённый. **Siła zbrojna**, вое́нныя си́лы, во́йско, а́рмія, рать.

Zbrojownia, -ni, *ж.* арсена́лъ, оруже́йный дворъ.

Zbrojownik, -a, *м.* оруже́йникъ, оружéйный ма́стеръ; || *Стар.* ра́тникъ, вооружённый во́инъ, оруженóсецъ.

Zbrojowy, оружéйный.

Zbrudzić, *см.* **Brudzić.**

Zbrukać, *см.* **Brukać.**

Zbrykać, снарови́ть (*о лошади́хъ*); || испóртить. || **Zbrykać się**, испóртиться; || снарови́ться; || испуга́ться, понести́сь, закуси́ть удила́; || разгорячи́ться (*о лошадя́хъ*).

Zbrykany, сноровлённый, пугли́вый (*о ло́шади*); || * испóрченный, одича́лый, развращённый, распу́тный.

Zbryzgać, обры́згать.

Zbrzydnąć, Zbrzydzić, *см.* **Brzydnąć, Brzydzić.**

Zbudować, постро́ить, сооруди́ть; || **Zbudować na czém**, основа́ть; || * **Zbudować kogo**, наста́вить, научи́ть, показа́ть путь *или* сре́дство къ достиже́нію чего́-либо, пода́ть хоро́шій приме́ръ; || **Zbudować się**, наста́виться, научи́ться, вразуми́ться, получи́ть я́сное о чёмъ поня́тіе, послѣдовать хоро́шему приме́ру, *см.* **Budować.**

Zbudowanie, -nia, *ср.* строе́ніе, созида́ніе; || * назида́ніе, наставле́ніе.

Zbudzić, Zbudzić się, *см.* **Budzić.**

Zbujać się, *см.* **Rozbujać się;** || *см.* **Wybujać.**

Zbuntować, Zbuntować się, *см.* **Buntować.**

Zbuntowanie, *см.* **Buntowanie.**

Zburczeć, разруга́ть, разбрани́ть.

Zburzenie, -nia, *ср.* разруше́ніе, истребле́ніе, низпровержéніе; || **Zburzenie się**, возмуще́ніе, мяте́жъ, бунтъ, возста́ніе.

Zburzony, разру́шенный, истреблённый, низпровéргнутый.

Zburzyć, *см.* **Burzyć;** || **Zburzyć się** взбунтова́ться, возмути́ться, возста́ть.

Zbutwiały, гнило́й, испóрченный, негóдный; || развра́тный.

Zbutwieć, *см.* **Butwieć.**

Zbuzować, *см.* **Buzować.**

Zbyć, *см.* **Zbywać.**

Zbycie, *см.* **Zbywanie.**

Zbyt, сли́шкомъ, черезчу́ръ, чрезмѣ́рно.

Zbytecznie, Zbytnie, избы́точно, чрезмѣ́рно, непомѣ́рно, черезчу́ръ, изли́шне.

Zbyteczność, Zbytność, -ści, *ж.* преизбы́токъ, изли́шекъ, изли́шнее, изли́шество, преувели́ченіе.

Zbyteczny, Zbytni, ли́шній, изли́шній, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный, непомѣ́рный, преувели́ченный.

Zbytek, -tku, *м.* остáтокъ, остальнóе, излúшекъ; || изобúлie, довóльство, излúшество; || неумѣ́ренность, невоздéржность *(въ пúщи)*; || рóскошь, пы́шность.

Zbytkować (w czém), роскóшествовать, предавáться рóскоши, жить роскóшно; || **Zbytkować ozém, w czém, z czém,** преувели́чивать, злоупотребля́ть; || изобúловать, избыточествовать; || * дурáчиться, дѣ́лать глýпости, вóльничать, повѣ́сничать. || **Zbytkować się (z kim, nad kim),** жестóко съ кѣ́мъ обходúться, находúть удовóльствie мýчить кого́-либо, поступáть съ кѣ́мъ-либо бéзчеловѣ́чно.

Zbytkowny, роскóшный, пы́шный; || расточúтельный.

Zbytkowy, невоздéржный, расточúтельный, неумѣ́ренный.

Zbytni, излúшній, чрезмѣ́рный, чрезвычáйный.

Zbytnica, -y, *ж.* расточúтельница; || распýтница, сластолюбúвая жéнщина.

Zbytnie, *см.* **Zbyt.**

Zbytnik, -a, *м.* **сластолю́бецъ, человѣ́къ** любящій рóскошь.

Zbywać, Zbyć, сбывáть, сбыть, сжúвать, сжить, вытѣсня́ть, вытѣснить, высылáть, вы́слать; || спускáть съ рукъ, стараться продáть, сдать, передáть отъ себя́ что́-нибудь; || уменьша́ться, уменьшúться, умаля́ться, умáлиться. **Zbywać kogo obietnicami,** давáть кому́ пусты́я обѣща́нія, водúть за́-носъ. **Zbyć się kłopotu,** избáвиться отъ хлопóтъ. **Zbyć kogo żarcikiem,** отдѣлаться отъ кого́ шýткою. **Zrobić co byle zbyć,** сдѣлать что́-либо лишь бы съ рукъ спустúть, какъ-нибýдь. на скóрую рýку, какъ ни попáло. **Zbywa mu na pieniądzach,** онъ нужда́ется въ дéньгахъ, ему не достаётъ дéнегъ. **Nie zbywa mu na odwadze,** у негó нѣтъ недостáтка въ хрáбрости, онъ довóльно храбръ. **Na niczém zbywać ci nie będzie,** ты ни въ чёмъ не бýдешь имѣ́ть недостáтка. || **Zbyć się kogo, czego,** избáвиться, отдѣлаться *(отъ кого́, отъ чего́)*, развязáться, раздѣлаться *(съ кѣ́мъ, съ чѣ́мъ)*; || *Стар.* удаля́ться.

Zbywający, лúшній, ненýжный.

Zbywanie, -nia, Zbycie, -cia, *ср.* отправлéніе. отдáча. устýпка; || * **Zbywanie kogo,** увёртка, улóвка, отговóрка; || продáжа, сбытъ съ рукъ товáровъ, передáча.

Zcentralizowanie, -nia, *ср.* объединéніе.

Zdać, *см.* **Zdawać.**

Zdala, издали, издалёка, издалека́, *см.* **Dal.**

Zdanie, -nia, *ср.* мнѣ́ніе; || *Логич.* и *Грам.* предложéніе; || сужде́ніе; || усмотрѣ́ніе; || изреченіе. || **Zdanie sprawy,** отчётъ, изложéніе дѣла.

Zdany, достáвленный, пéреданный, отпрáвленный.

Zdarcie, *см.* **Zdzieranie.**

Zdarty, сóдранный, сóрванный, сня́тый.

Zdarzać, Zdarzyć, благопрія́тствовать, надѣля́ть, надѣ́лить счáстіемъ, благословля́ть, благословúть; || **Zdarzyć co,** одарúть, надѣ́лить кого́ чѣмъ-либо, ниспослáть кому́ что́-либо. **Zdarz ci Pan Bóg,** Богъ да благословúть тебя́. **Co Pan Bóg zdarza, wszystko to dobrze,** всё то хорошó, что Госпóдь Богъ посылáетъ. || **Zdarzać się, Zdarzyć się,** успѣва́ть, удаваться, имѣ́ть успѣхъ, удáчу, преуспѣва́ть; || случáться, приключáться, быва́ть. **Wszystko mu się zdarza,** емý всё удаётся. **Nie wiadomo, co się może zdarzyć,** неизвѣ́стно, что мóжетъ случúться. **Rzadko się zdarza podobna zręczność,** рѣ́дко быва́етъ такóй удóбный слýчай.

Zdarzenie, -nia, *ср.* слýчай, приключéніе, происшéствіе, событie.

Zdatność, -ści, *ж.* способность, дарова́ніе, талáнтъ; || гóдность, пригóдность, полéзность; || **Zdatność do zawierania jakiego aktu,** правоспособность, закóнное прáво *(дѣ́лать что́-либо)*.

Zdatny, способный. даровúтый; || гóдный, пригóдный, удóбный.

Zdawać, Zdać, сдавáть, сдать, передавáть, передáть, предавáть, предáть, предоставля́ть, предостáвить. ввѣря́ть. ввѣ́рить. **Zdać reszty dwudzieścia kopiejek,** дать двадцáть копѣ́екъ сдáчи. **Panu Bogu należy zdać sprawę ze wszystkich czynności,** надлежúтъ дать отчётъ Бóгу во всѣхъ своúхъ дѣлáхъ. **Zdać kogo wyrokiem o co,** осудúть, приговорúть кого́-либо за что́. **Zdać na kogo rządy państwa,** вручúть, предостáвить кому́ управлéніе государствомъ. || **Zdawać się, Zdać się, na kogo,** полагáться, положúться, надѣ́яться, понадѣ́яться на кого́; || пригодúться; || казáться, показáться. **Te pieniądze namby się zdały,** э́ти дéньги пригодúлись бы намъ. **Schowaj to, zda się na potém,** побереги́ э́то, пóслѣ пригодúтся. **Z dać się na Boga,** предáть себя́ волѣ Бóжіей. **Zdaje się, że nie przyjdą,** кáжется что они́ не прúдутъ. **Na co się to zda?** къ чему́ э́то? къ чему́ э́то послýжитъ?

Zdawanie, -nia, *ср.* сдáча, отдáча, вручéніе, передáча, уступлéніе.

Zdawka, -i, *ж.* сдáча (*дéнегъ*).

Zdawkowy, употребля́емый на сдáчу. **Zdawkowa moneta,** мéлкая монéта, мéлкія дéньги.

Zdawna, издáвна, съ дáвняго врéмени, и́здстари, ивдрéвле.

Zdążać, Zdążyć, достигáть, достúчь настигáть, настúгнуть, настúчь. догоня́ть. догнáть, сравня́ться, сравня́ться съ кѣ́мъ въ чёмъ-либо, успѣ́ть придти́ во́ время, въ пóру, поспѣва́ть, поспѣ́ть вслѣдъ за кѣ́мъ, не опоздáть.

Zdechlina, -y, *ж.* мертвечи́на, па́даль, сте́рво.

Zdechły, издо́хлый, околе́лый.

Zdechnąć, *см.* **Zdychać.**

Zdejmować, Zdjąć, снима́ть, снять. **Zdjąć obraz ze ściany,** снять карти́ну со стѣны́. **Zdejmować karty,** снима́ть ка́рты. **Zdjąć kapelusz,** снять шля́пу. **Zdjąć plan jakiéj fortecy,** снять планъ како́й либо крѣпости. || **Zdejmować kogo,** тро́гать, поража́ть, охва́тывать, проница́ть. **Serce moje strach zdejmuje,** у́жасъ поража́етъ моё се́рдце. || **Zdejmować się za, o co,** заступа́ться.

Zdejmowanie, -nia, Zdjęcie, -cia, *ср.* снима́ніе, сня́тіе. **Zdjęcie z krzyża,** сня́тіе со креста́. **Zdjęcie zajęcia sądowego,** сня́тіе запрещѣ́нія.

Zdeklarować (co), объяви́ть, извѣсти́ть; || **Zdeklarować (komu co), Zadeklarować,** обѣща́ть. || **Zdeklarować się,** согласи́ться изъяви́ть согла́сіе.

Zdemolować, сломать, разру́шить, разобра́ть (*строе́ніе*).

Zdeptać, растопта́ть. **раздави́ть.**

Zdjąć, *см.* **Zdejmować.**

Zdjęcie, *см.* **Zdejmowanie.**

Zdjęty, сня́тый; || ***Zdjęty czém,** тро́нутый, побуждённый, поражённый, проникнутый, объя́тый. **Strachem zdjęty,** объя́тый стра́хомъ. **Zdjęty ciekawością,** побуждённый любопы́тствомъ.

Zdławić, Zdławić, удави́ть, задави́ть, задуши́ть, удуши́ть; || ***подави́ть.**

Zdmuchać, Zdymać, Zdmuchnąć, сдува́ть, сдуть.

Zdobić, Ozdobić, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Zdobienie, -nia, *ср.* **украше́ніе, убра́нство.**

Zdobny, украшенный.

Zdobrzeć, *см.* **Dobrzeć.**

Zdobycie, -cia, Zdobywanie, -nia, *ср.* **завладѣ́ніе, завоева́ніе, покоре́ніе;** || ***пріобрѣте́ніе;** || **при́ступъ, штурмъ.** || **Zdobycie się na co,** рѣши́мость, гото́вность рѣши́ться на что-нибу́дь. **Zdobycie miasta,** взя́тіе го́рода, **завладѣ́ніе, овладѣ́ніе** го́родомъ.

Zdobycz, -y, *ж.* **добы́ча, коры́сть;** || призъ; || захва́тъ.

Zdobywać, Zdobyć, овладѣ́вать, овладѣ́ть (*го́родомъ*), **взять** (*го́родъ*), завоёвывать, завоева́ть, покоря́ть, покори́ть; || ***пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть.** || **Zdobywać się, Zdobyć się,** усе́рдно стара́ться, постара́ться, усиливаться, усили́ться, напряга́ть си́лы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, ободри́ться, собра́ться съ ду́хомъ. **Zdobywać się na słowa,** выи́скивать слова́. **Wojsko na serce się zdobywszy, odparło nieprzyjaciela,** во́йско ободри́вшись, отрази́ло непрія́теля.

Zdobywanie, *см.* **Zdobycie.**

Zdobywca, -y, *м.* завоева́тель, побѣди́тель, покори́тель.

Zdołać, мочь. имѣ́ть возмо́жность, быть въ состоя́ніи, въ си́лахъ. **O ile zdołam,** наско́лько я могу́, наско́лько зави́ситъ отъ меня́.

Zdolność, -ści, *ж.* спосо́бность, даро́ваніе, даро́витость, тала́нтъ. *Юрид.* **Zdolność prawna,** правоспосо́бность. **Zdolność do działań prawnych,** дѣеспосо́бность.

Zdolny, спосо́бный, даро́витый, тала́нтливый. *Юрид.* **Zdolny do używania praw,** правоспосо́бный.

Zdrada, -y, *ж.* **измѣ́на, преда́тельство,** вѣролю́бство.

Zdradliwie, Zdradnie, измѣ́нническа, преда́тельски, вѣролю́мно.

Zdradliwy, Zdradny, измѣ́нническій, преда́тельскій, вѣролю́мный.

Zdradzać, Zdradzić, измѣня́ть, **измѣня́ть,** нарушать, нару́шить (*вѣрность*), предава́ть. предать; || выдава́ть. вы́дать, обнару́живать, обнару́жить (*тайну*). **Łzy go zdradziły,** слёзы измѣ́нили ему́. || **Zdradzać się,** измѣня́ть себѣ́, обнару́живать себя́, не умѣ́ть скрыть чего́-либо; || **измѣня́ть** одинъ другому́.

Zdradziecki, *см.* **Zdradliwy.**

Zdradziecko, Pozdradziecku, *см.* **Zdradliwie.**

Zdradziectwo, -a, *ср.* измѣ́нничество, преда́тельство, вѣролю́бство.

Zdradzony, испыта́вшій измѣ́ну; || **обнару́женный.**

Zdrajca, -y, *м.* **измѣ́нникъ, преда́тель.**

Zdrajczyna, -ny, Zdrajczyni, -ni, *ж.* **измѣ́нница, преда́тельница.**

Zdrętwiałość, -ści, *ж.* **онѣмѣ́ніе, оцѣпенѣ́ніе.**

Zdrętwiały, онѣмѣ́вшій, оцѣпенѣ́вшій, окоченѣ́вшій.

Zdrętwieć, *см.* **Drętwieć.**

Zdrętwienie, -nia, *ср. см.* **Zdrętwiałość;** || **Zdrętwienie zębów,** оскомина.

Zdrewniały, окоченѣ́лый, *см.* **Zdrętwiały.**

Zdrewnieć, *см.* **Drewnieć.**

Zdrobniały, измельча́вшій, вы́родившійся; || *Грам.* уменьши́тельный. **Wyraz zdrobniały,** уменьши́тельное сло́во.

Zdrobnić, раздробить, искроши́ть.

Zdrobnieć, раздроби́ться. **искроши́ться,** измельча́ть, *см.* **Drobnieć.**

Zdroisty, изобильный родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.

Zdrój, -oju, *м.* **родни́къ, ключъ, исто́чникъ.**

Zdrojek, -ojka, *м. Умен.* **небольшо́й исто́чникъ,** *см.* **Zdrój;** || *Бот.* **ручейникъ,** ручейница (*родъ мхово*).

Zdrojewisko, Zdrojowisko, Zdroisko, -a, *ср.* по́чва земли́ **изобильная родника́ми,** ключа́ми, исто́чниками.

Zdrojowy, ключево́й.

Zdrów, *см.* **Zdrowy.**

Zdrowie, -wia, *ср.* здоро́вье, здра́віе. **Być przy zdrowiu,** быть здоро́ву. **Zapaść**

na zdrowiu, zanemóc, zachoráć. rozstróić zdoróbie. Zapadać na zdrowiu, często choráć, bolećь. Na zdrowie! na zdoróbie! Sto lat zdrowia! sto lećь zdrávstwować! Pić za czyje zdrowie, pić čyë, ili za čyë zdoróbie. Zdrowie twoje! na twoë zdoróbie! Wnieść zdrowie czyje, predložić výpić za čyë zdoróbie, predložić toćt, zazdrávnyj toćt, zdrávicu.

Zdrowiec, -wca, *m. Bot.* **tabák,** *s.m.* **Tytuń.**

Zdrowiuchny, Zdrowiuteńki, Zdrowiusieńki, zdoróveńkij, zdoróvehonek, zdoróvešenek.

Zdrowo, zdoróvo; || ***zdráv.** umnó, osnováteľno, blagorazúmno. **Zdrowo rozumować, zdráv, osnováteľno, razsuždáć.**

Zdrowość, -ści, *ž.* **zdoróvostь, cělébnostь.**

Zdrowy, Zdrów, zdoróvyj, zdoróv; || ***zdrávyj, úmnyj, osnováteľnyj, blagorazúmnyj. Bądź zdrów! Bywaj zdrów! prošáj! prostí! (***privětstvujuščihsja***). Zdrowy rozum, zdrávyj umъ. Zdrowe powietrze, zdoróvyj vózduchъ. Zdrowa rada, blagorazúmnyj sovětъ. Zdrowa nauka, spasíteľnoe nastavlénie, nravoučénie. Zdrowaś Marja, Bogoródice Dévo, rádujsja (***načálo molitvy***).**

Zdrożałość, -sci, *ž.* **dorogovízna.**

Zdrożały, подорожáвшій.

Zdroże, -a, *sr.* **okolica. okólnaja, neprjamája dorógа.**

Zdrożeć, *sm.* **Drożeć.**

Zdrożenie, -nia, *sr.* **vzdorožánie, uveličénie cěny.**

Zdrożnie, neuměstno, neprilíčno, neprístojno.

Zdrożność, -ści, *ž.* **zabluždénie, pogrěšnostь, ošíbka;** || **uklonénie otъ prjamáго putí, sovraščénie sъ prjamáго putí.**

Zdrożny, неумѣстный, неприличный, непристóйный; **svratívšijsja sъ putí.**

Zdrożyć (co), vozvýsitь cěnu; || **okolesíть, obъězdítь, sbítь sъ dorógi.**

Zdruzgotać, Zdruzgotać się, *sm.* **Druzgotać.**

Zdrygać się, *sm.* **Wzdrygać się.**

Zdrzeń, Drzeń, *sm.* **Rdzeń.**

Zdrzymać, Zdrzémać, Zdrzymnąć, Zdrzemnąć (się), вздремáть, вздремнýть.

Zdumiały, Zdumiany, удивлённый, изумлённый, остолбенéлый (*otъ udivlénija*).

Zdumienie, -nia, *sr.* **udivlénie, izumlénie,** остолбенéние (*otъ udivlénija*).

Zdumiewać (*Star.* **Zumiewać**), **Zdumieć** (*Star.* **Zumieć**), изумлáть, изумúть, удивлáть, удивúть. || **Zdumiewać się, Zdumieć się (nad czém),** изумлáться, изумúться, удивлáться, удивúться (*čemú*).

Zdumnieć, возгордúться, сдѣлáться гóрдымъ, надмéннымъ, спѣсúвымъ.

Zdun, -a, *m.* **goršečnikъ,** *sm.* **Garncarz;** || печнúкъ.

Zduńczyk, -a, *m.* **podmastérje u goršečnika, pečnika;** || **synъ goršečnika, pečnika.**

Zduński, gončárnyj, pečnikóvъ, принадлежáщій печнúку.

Zdurniać, Zdurnieć, *sm.* **Durniać, Durnieć.**

Zdurzeć, *sm.* **Durzeć.**

Zdurzony (czém), oslépljónnyj, obolščónnyj, одурéлый.

Zdurzać, smogáть, prevozmogáть, slaživať, odolěvátь, preodolěvátь, peresílivať, osílivať, *sm.* **Pokonać, Zdołać.**

Zdwoić, udvóitь.

Zdwojenie, -nia, *sr.* **udvoénie.**

Zdybać, Zdybnąć, zastavátь, zastátь, ulučátь, ulučítь, zastigátь, zastígnutь, poimátь, захватúть кого-либо нечáянно; || встрѣчáть, встрѣтить. **Zdybać kogo na gorącym uczynku, poimátь, zachvatítь na sámom prestuplénii. na městě prestuplénija.** || **Zdybać się (z kim),** встрѣтиться, столкнýться съ кѣмъ.

Zdybany, пóйманный, схвáченный, захвáченный.

Zdychać, Zdechnąć, nadyxátь, nadóxnutь.

Zdyszany, запы́хавшійся.

Zdyszeć się, запыхáться, пыхтѣть.

Zdźbło, Zdźbiebło, -a, *sr.* (*Star.* **Zdziobło, Dźbło, Zbło**), *Bot.* стебель, соломúнка; || травúнка, былúнка; || ***krópotečka, sámaja málostь** (*čegó-libo*).

Zdziałać, učiníть, proizvésti, sdělatь.

Zdziczały, одичáлый.

Zdziczeć, *sm.* **Dziczeć.**

Zdzieciniały, orebjáčivšijsja.

Zdzieciniec, *s.m.* **Dzieciniec.**

Zdzierać, Zedrzeć, сдирáть, содрáть, срывáть, сорвáть, сдéргивать, сдéрнуть; || обдирáть, ободрáть (*kogó*); || драть, брать слúшкомъ дóрого. || **Zdzierać się, Zedrzeć się,** издирáться, изодрáться, изорвáться, изорвáться, изнáшиваться, износúться, пóртиться, испортúться.

Zdzieranie, -nia, Zdarcie, -cia, *sr.* **sdiráne, sodráne, sryváne;** || ***iznášivanie.**

Zdzierca, -y, *m.* **izdoímecъ, vzjatočnikъ.**

Zdzierstwo, -a, *sr.* **vymogátelьstvo, nezlíjšee trébovanie.**

Zdziobać, поклевáть, исклевáть.

Zdziwaczeć, *sm.* **Dziwaczeć.**

Zdziwić, udivítь, izumítь, *sm.* **Dziwić, Zadziwiać.** || **Zdziwić się,** удивúться, изумúться.

Zdziwienie, -nia, *sr.* **udivlénie,** изумлéние.

Zdziwiony, удивлённый, изумлённый.

Ze, *Predl. sm.* **Z.**

Że, что́; || же. **Mówiłem ci, że to nieprawda**, я говори́лъ тебѣ́, что э́то непра́вда. **Że się to zdarza, temu nikt nie przeczy**, никто́ не отрица́етъ, что э́то случа́ется. **Chyba że tak, inaczéj nie dostanie**, ра́звѣ что такъ, и́наче не полу́читъ. **Idźże**, иди́ же. **Tenże to?** тотъ ли э́то? **Miej że!** вотъ же тебѣ́!

Zębal, -a, *м.* зуба́стый, зуба́чъ.

Zębatka, -i, *ж. Зоол.* зуба́тка (*хи́щная ры́ба*), морско́й волкъ.

Zębaty, зуба́тый, зуба́стый; || зубча́тый; || * сварли́вый, неусту́пчивый, огрыза́ющійся. **Koło zębate**, зубча́тое колесо́. **Człowiek zębaty**, зуба́стый, неусту́пчивый человѣ́къ.

Żeberko, -a, *ср. Умен.* рёбрышко, *см.* **Żebro**.

Zębny, Zębowy, зубно́й.

Zębowaniec, -ńca, *м.* зубча́тка, ракови́дное живо́тное.

Zębówka, -i, *ж.* лещъ (*ры́ба*).

Zębownik, -a, *м. Бот.* благово́нная гули́ница, ди́кая ряби́на.

Zebra, -bry, *ж.* зебръ (*живо́тное*).

Zebrać, Zebrać się, *см.* **Zbierać**.

Żebrać, ни́щенствовать, проси́ть ми́лостыню, ходи́ть по́ міру, христара́дничать, выпра́шивать Христа́ ра́ди; || попроша́йничать, христара́дничать; || выма́ливать, выпра́шивать, проси́ть униже́нно.

Żebracki, Żebraczy, ни́щенскій.

Żebractwo, -a, *ср.* ни́щенство, ни́щенское состоя́ніе; || ни́щіе, *мн.*

Żebraczek, -czka, *м. Умен.* жа́лкій, ни́щій, *см.* **Żebrak**.

Żebraczka, -i, *ж.* ни́щая, ни́щенка.

Żebrak, -a, *м.* ни́щій.

Żebranie, -nia, *ср.* проше́ніе ми́лостыни, хожде́ніе по́ міру.

Żebranie, -nia, *ср.* собра́ніе, собира́ніе, сбира́ніе.

Żebranina, -y, *ж.* ни́щенство; || проше́ніе ми́лостыни; || ми́лостыня, мірско́е подая́ніе.

Żebrany, со́бранный.

Żebrany, ни́щенскій. **Chodzić po żebranym chlebie, żyć żebranym chlebem**, пита́ться подая́ніемъ, ми́лостынею.

Żebro, -a, *ср.* ребро́. **Żebro powrozowe**, прядь, **sznur ze trzech żeber**, трехпря́дная верёвка; || *Бот.* **Żebro czartowe**, дья́вольское укуше́ніе (*расте́ніе*).

Żebrowy, *Анат.* ребёрный.

Żebrzyca, -y, *ж. Бот.* серде́чникъ, смодъ, черногла́въ, оле́ній хвостъ.

Żeby, чтобы, чтобъ, дабы́, *см.* **Ażeby, Aby**.

Żęćba, -y, *ж.* жнитво́, *см.* **Żniwo**.

Żecer, Zycer, -a, *м. Тип.* набо́рщикъ.

Żechcieć, захотѣ́ть, *см.* **Chcieć**.

Żęcie, -cia, *ср.* жа́тва.

Żedel, -dla, *м.* скамья́, скаме́йка. **Żedel tokarski**, ба́бка, подвижна́я сто́йка (*у тока́рнаго станка́*).

Żedelek, -lka, *м. Хим.* скаме́ечка, *см.* **Żedel**.

Zędra, Zendra, Zyndra, -y, *ж.* ока́лина, шлагъ, вы́гарки, на́кипь (*на мета́ллахъ*) металли́ческая пѣ́на; || опи́лки желѣ́зныя.

Zedrzeć, *см.* **Zdzierać**.

Zefir, -u, *Умен.* **Zefirek, -rka**, *м.* зефи́ръ, лёгкій и прія́тный вѣтеро́къ.

Żegać, Żgać, Żedz, Żgnąć, Żegnąć, жечь, сжечь, соже́чь; || * жигну́ть, си́льно хлестну́ть, хвати́ть, си́льно уда́рить; || * докуча́ть, надоѣда́ть, досажда́ть.

Żegadło, -a, *ср.* жега́ло, жегло́, ору́діе для прожига́нія диръ на де́ревѣ; || *Мед.* фонтане́ль, *см.* **Apertura**; || прижига́тельный инструме́нтъ, прижига́льникъ.

Zegar, -a, -u, *м.* часы́. **Zegar słoneczny**, со́лнечные часы́. **Zegar wieżowy**, ба́шенные часы́. **Zegar stołowy**, столо́вые часы́. **Zegar kuchenny**, ве́ртелъ.

Zegareczek, -czka, *м.* ма́ленькіе часы́.

Zegarek, -rka, *м.* часы́, карма́нные часы́.

Zegarkowy, часово́й, принадлежа́щій къ сдѣ́ланнымъ иску́ственно часа́мъ.

Zegarmistrz, -a, *м.* часовщи́къ, часово́й ма́стеръ.

Zegarmistrzowa, -éj, *ж.* часовщи́ца, жена́ часовщика́.

Zegarmistrzowski, часовщи́чій, часовщико́въ.

Zegarmistrzowstwo, -a, *ср.* часово́е мастерство́.

Zegarmistrzyk, -a, *м.* учени́къ часова́го ма́стера.

Zegarowy, *см.* **Zegarkowy**.

Żegawka, -i, *ж. Бот.* крапи́ва.

Żeglarski, морехо́дный, морепла́вательный. **Gwiazda żeglarska**, поля́рная звѣзда́.

Żeglarstwo, -a, *ср.* морепла́ваніе, морехо́дство; || навига́ція.

Żeglarczyk, -a, *м. Ест. Ист.* бо́тикъ, кора́бликъ (*мо́ллюскъ*).

Żeglarz, -a, *м.* морепла́ватель, морехо́децъ, моря́къ.

Żeglować, пла́вать (*по моря́мъ и́ли по рѣка́мъ*); || пра́вить су́дномъ.

Żeglówka, -i, *ж. см.* **Żegluga**.

Żegluga, -i, *ж.* морепла́ваніе, морехо́дство; || навига́ція.

Zegnać, *см.* **Zganiać**.

Żegnać, благословля́ть; || крести́ть, осѣня́ть кого́-либо кре́стнымъ зна́меніемъ; || проща́ться, разстава́ться съ кѣмъ; || **Żegnam cię**, проща́й, прости́; || * **Żegnać kogo kijem**, дуба́сить, бить кого́ дуби́ною, па́лкою; || * **Swiat żegnać nogami**, висѣ́ть на ви́силицѣ; || **Żegnać się**, крести́ться, осѣня́ть себя́ зна́меніемъ креста́, знамена́ться кресто́мъ; || проща́ться, разстава́ться съ кѣмъ.

Żegnanie, -nia, *ср.* благослове́ніе, знамена́ніе кого́ кресто́мъ; || **Zegnanie się**,

знаменáніе себя́ крестóмъ; || прощáніе разставáніе съ кѣмъ.

Zejmować, *см.* **Zjąć.**

Zejrzeć, взглянýть, усмотрѣть; || **Zejrzeć się**, оглáдываться, осмáтриваться.

Zejść, Zejść się, *см.* **Schodzić.**

Zejście, -ścia, *ср.* сошéствіе, нисхождéніе, спускъ, сходъ; || кончúна, смерть. **Akt zejścia**, актъ о смéрти; || **Zejście się**, схóдка, собráніе, встрѣча.

Zekrwawić, окровáвить.

Żelastwo, -a, *ср. см.* **Żelaztwo.**

Żelazko, -a, *ср.* прижигáльникъ, прижигáтельный инструмéнтъ; || принекáльные щипцы; || **Żelazko do prasowania**, утюгъ.

Żelaźnica, -y, *ж. Бот.* лескýтный чертополóхъ (*растéніе*).

Żelaźnik, -a, *м. см.* **Żeleźnik.**

Żelazny, желѣзный. **Żelazna kolej**, желѣзная дорóга. **Żelazna huta**, желѣзный завóдъ. **Żelazny list**, опáсная грáмота, *см.* **Glejt**; || * **Jakby o żelaznym wilku bajał**, óто для негó тарабáрская грáмота, óто не при нёмъ пúсано, слúшкомъ для негó высокó, непонáтно. **Żelazo, -a**, *ср.* желѣзо. **Żelazo lite, lane**, чугýнъ. **Żelazo kute**, ковáльное желѣзо. **Żelazo w sztabach**, полосно́е, полосовáтое желѣзо. **Żelazo walcowane**, плющúльное желѣзо. **Żelazo gorącokruche, rozprach**, краснолóмное желѣзо. **Żelazo zimnokruche**, холоднолóмное желѣзо. **Żelazo rozszwejcowane**, свáрочное желѣзо **Żelazo dwa razy szwejcowane**, двусвáрочное желѣзо. **Żelazo płaskie sztabowe**, шúнное полóсное желѣзо. **Żelazo kwadratowe**, четырехгрáнное желѣзо. **Żelazo modelowe**, опредѣлéнныхъ размѣровъ желѣзо. **Żelazo przecinane**, рѣзно́е желѣзо. **Żelazo fryzowe cajnarskie**, брусково́е желѣзо. **Żelazo do łapania szkodliwych zwierząt**, капкáнъ. **Żelaza**, *мн.* цѣпи, окóвы.

Żelazowaty, желѣзистый.

Żelaztwo, -a, *ср.* желѣзные товáры и желѣзные вѣщи вообщé; || ломъ, стáрое желѣзо.

Żeleźce, -a, *ср.* желѣзко, копьецó у стрѣлы.

Żeleźniak, -a, *м.* чугýнный *úли* желѣзный котёлъ, *см.* **Żeleźnik.**

Żeleźnica, -y, *ж.* торгóвка желѣзными издѣліями.

Żeleźnictwo, -a, *ср.* желѣзный завóдъ; || желѣзный рядъ, желѣзная лáвка; || мéлкія желѣзныя издѣлія.

Żeleźnik, Żelaźnik, -a, *м.* торговéцъ желѣзными издѣліями; || чугýнный *úли* желѣзный котёлъ; || *Минер.* железнáкъ (*камень*).

Żełgać, Łgać, солгáть, лгать.

Żełknąć, проглотúть.

Żeła, -y, *ж.* обúда, поношéніе, безчéстіе, посрамлéніе.

Żełżenie, -nia, *см.* **Żełża.**

Żełżony, облегчённый; || обúженный, обезчесчённый, посрамлённый.

Żełżyć, облегчúть; || **Żełżyć, Łżyć**, обúдѣть, обезчéстить, осрамúть.

Żełżywie, Żełżywo, оскорбúтельно, безчéстно, позóрно, обúдно.

Żełżywość, -ści, *ж.* безчéстіе, позóръ, поруга́ніе, посрамлéніе, ругáтельство, брань.

Żełżywy, позóрный, посты́дный, оскорбúтельный, ругáтельный, брáнный.

Żemdlenie, -nia, *ср.* óморокъ, безпáмятство, ослаблѣніе.

Żemdlewać, Żemdleć, обмирáть, обмерéть, пáдать, упáсть въ óморокъ, ослабѣвáть, ослáбнуть, изнемогáть, изнемóчь.

Żemdlić, причинúть óморокъ, ослáбить, обезсúлить.

Żemdlony, Żemdlały, упáвшій въ óморокъ, ослабѣвшій.

Żemknąć, *см.* **Zmykać.**

Żemknienie, -nia, *ср.* бѣгство, побѣгъ, исчезновéніе, || удалéніе.

Żemleć, *см.* **Zmielać.**

Żemrzeć, умерéть.

Żemścić się, отомстúть, *см.* **Mścić.**

Żemsta, мщéніе.

Żemszczenie się, -nia się, *ср.* отомщéніе.

Żemszczony, отомщённый.

Żeń, сокращ. **Z niego**, изъ негó.

Żeniaczka, -i, *ж.* женúтьба.

Żeńcica, Żencyca, Żentyca, -y, *ж.* овéчья сыворотка.

Żendrówka, Żędrówka, -i, *ж.* желѣнякъ (*кáмень*).

Żenić, женúть; || **Żenić się**, женúться.

Żeniec, -ńca, *м. Стар.* жнецъ.

Żeniszek, -szka, *м. Бот.* благовóнный деветúльникъ, калýферъ, печёночный бальзáмъ, деревя́й. тысячелúстъ.

Żenować, стѣснúть, затруднúть, безпокóить; || **Żenować się**, стѣснúться, затруднúться.

Żeński, жéнскій.

Żeńskość, -ści, *ж.* жéнственность, свóйство жéнщины.

Żepchnąć, *см.* **Spychać.**

Żeprzeć, *см.* **Spierać.**

Żepsować, Żepsuć, испóртить (*дорóгу*); || развратúть (*нрáвы*); || развстрóить (*желýдокъ*); || **Żepsuć się**, испóртиться; || разстрóиться; || развратúться.

Żepsucie, -cia, *ср.* пóрча, испóрченность; || развратъ, развращéніе, развращённость, растлѣніе.

Żepsutość, -ści, *ж. см.* **Żepsucie.**

Żepsuty, испóрченный; || развратный, развращённый, растлѣнный.

Żer, -u, *м.* кормъ, пúща.

Żerdka, -i, *м. Умен.* жёрдочка.

Żerdź, -dzi, *ж.* жердь.

Żeremię, -mienia, *ср. Стар.* бобрóвое гнѣздó.

Żerność, -ści, *ж.* жи́рность, изли́шняя ту́чность; || сы́тность, изоби́лие ко́рма.

Żerny, жи́рный, ту́чный; || изоби́лующій ко́рмомъ, ко́рмный.

Żero, -a, *ср. Арив.* нуль.

Żerować, пасти́сь, корми́ться, ѣсть.

Żerowisko, Żyrowisko, -a, *ср.* па́ства, па́стбище, па́жить; || мѣсто пребыва́нія ди́кихъ птицъ.

Żerunek, -nku, *м.* кормъ, пи́ща; || прико́рмъ.

Żerwać, Żerwać się, *см.* **Zrywać, Zrywać się.**

Żerwan, со́рванъ, отóрванъ.

Żerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, перерывъ, уничтоже́ніе, расторже́ніе. **Żerwanie umowy,** уничтоже́ніе усло́вія, контра́кта.

Żerznąć, *см.* **Zrzynać.**

Żeschły, изсо́хшій, сухо́й.

Żeschnąć, изсо́хнуть, засо́хнуть.

Żeskakiwać, eskoczyć, соска́кивать, соскочи́ть, спры́гивать, спрыгну́ть. **Żeskoczyć z konia,** соскочить съ ло́шади.

Żesłać, *см.* **Ssyłać, Zsyłać.**

Żesłanie, -nia, *ср.* низпосла́ніе, низпосы́ла́ніе. **Żesłanie Ducha Św.,** сошéствіе Св. Ду́ха.

Żesłany, низпо́сланный, по́сланный.

Żesromocić, осрами́ть, опозо́рить, обезче́стить, обезсла́вить.

Żesromocony, посрамлённый, опозо́ренный, обезче́щенный, обезсла́вленный.

Żestarzeć się, состáрѣться, *см.* **Starzeć się.**

Żeszłoroczny, прошлогóдній.

Żeszłość, -ści, *ж.* преклóнный вѣкъ, ослабле́ніе (*тѣла, ума́*), безси́ліе, немощность, ста́рость, вéтхость, дря́хлость, хи́лость.

Żeszły, преклóнный, безси́льный, не́мощный, ста́рческій, вéтхій, дря́хлый, хи́лый; || проше́дшій, про́шлый.

Żesznurować, зашнурова́ть, прошнурова́ть, *см.* **Sznurować.**

Żeszpecić, изуро́довать, обезобрáзить, *см.* **Szpecić.**

Żeszyt, -u, *м.* тетрáдь; || вы́пускъ. **Dzieło to wychodzi żeszytami,** э́та кни́га выхóдитъ отдѣ́льными вы́пусками.

Żetkać, натыкать, насова́ть; || спа́чкать, свахля́ть; || *Стар.* сотка́ть. || **Żetkać się,** *см.* **Żetknąć się.**

Żetknąć, столкну́ть, натолкну́ть, *см.* **Stykać;** || **Żetknąć się,** столкну́ться, соприкосну́ться; || встрѣ́титься; || сразúться.

Żetknięcie, -cia, Żetknięcie się, -cia się, *ср.* столкновéніе, соприкосновéніе, встрѣ́ча.

Żetleć, истлѣть.

Żetrzeć, *см.* **Ścierać.**

Żęty, сжáтый, срѣзанный, снятый съ корня́ (*о хлѣбѣ*).

Żewlec, сорва́ть, стащи́ть, содра́ть, снять, *см.* **Zwlekać.**

Żewnątrz, внѣ, снару́жи.

Żewnętrznie, нару́жно, по нару́жности, извнѣ.

Żewnętrzność, -ści, *ж.* внѣ́шность, нару́жность, пове́рхность.

Żewnętrzny, нару́жный, внѣ́шній.

Żewrzeć, *см.* **Zwierać.**

Żewsząd, отвсю́ду, со всѣ́хъ сторонъ.

Żewszystkiém, сполна́, вполнѣ́, соверше́нно, всецѣ́ло.

Żez, Żyz, Żés, Żys, -u, *м.* шесть то́чекъ на игра́льной ко́сти, шестёрка; || **Żéś, Żézek, -zku,** косо́й, косогла́зый. **Żezem patrzeć,** коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Żéza, Zęza, Żyza, *ж. Морс.* лья́ло, самая ни́жняя часть въ кораблѣ́, ку́брикъ, ордóпъ.

Żezek, *см.* **Żéz.**

Żeznający, свидѣ́тельствующій, свидѣ́тель; || предъявúтель.

Żeznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || показа́ніе, свидѣ́тельство.

Żeznawać, Żeznać, сознава́ться, созна́ться, признава́ться, призна́ться; || свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, дѣ́лать показа́нія.

Żézować, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Żézooki, Żézowaty, косо́й, косогла́зый, раскóсый.

Żezowatość, -ści, *ж.* кóсость, раскóсость, косогла́зіе.

Żezrzeć, сожра́ть.

Żeżwać, *см.* **Żżwać.**

Żezwalać, Żezwolić, созволя́ть, созво́лить, соглаша́ться, согласúться.

Żezwolenie, -nia, *ср.* созволéніе, согла́сіе.

Żezwolony, дозво́ленный, позво́ленный, разрѣшённый.

Żfałszować, *см.* **Fałszować.**

Żfałszowanie, -nia, *ср.* подде́лка.

Żfolgować, *см.* **Folgować.**

Żfukać, *см.* **Fukać.**

Żgać, *см.* **Zegać.**

Zgadać się (z kim), обмѣня́ться слова́ми, завести́ рѣчь, разгово́ръ о чёмъ-либо, договори́ться, косну́ться чего́-либо въ разгово́рѣ.

Zgadywać, Zgadnąć, уга́дывать, угада́ть, отга́дывать, отгада́ть.

Zgadnienie, -nia, *ср.* уга́дка, разга́дка.

Zgadywacz, -a, *м.* уга́дчикъ.

Zgadywaczka, -i, *ж.* уга́дчица; || гада́льщица.

Zgadywanie, -nia, *ср.* уга́дываніе, разга́дываніе.

Zgadzać, Zgodzić, соглаша́ть, согласúть, примиря́ть, примири́ть, помири́ть. **Zgadzać co z czem,** соглаша́ть, слича́ть, сра́внивать (*одно́ съ други́мъ*). || **Zgadzać się, Zgodzić się,** соглаша́ться, согласúться, примиря́ться, примири́ться, помири́ться; || уговáриваться, уговори́ться,

усло́вливаться, усло́виться; || согласова́ться, схо́дственать; || **Zgodzić się do czego**, пригоди́ться (*на что*), сдѣлаться го́днымъ *или* полезнымъ.

Zgaga, -i, *ж.* изга́га, изжо́га.

Zgałganieć, сдѣлаться безде́льнымъ, прощелы́гою, распу́тнымъ, развра́тнымъ.

Zganiać, Zgonić, Zegnać, Zżonąć, согна́ть, согна́ть, загна́ть, загна́ть; || * **Zganiać plamy**, выводить пя́тна; || **Zganiać co na kogo**, сваливать, слага́ть свою́ вину́ на кого́-либо, всклепа́ть, ло́жно доноси́ть; || **Zganiać złoto ze srebra**, отдѣля́ть зо́лото отъ серебра́. || **Zgonić się**, изнури́ться гоньбо́ю.

Zganianie, Zgonienie, -nia, *ср.* согна́ніе, сгонъ; || хула́, порица́ніе, осужде́ніе; || выговоръ, упрекъ.

Zganić, *см.* **Ganić**.

Zganiony, осуждённый, опоро́ченный, охуждённый; || забракованный, при́званный неимѣющимъ надлежа́щей доброты.

Zgapieć, *см.* **Gapieć**.

Zgarbić, *см.* **Garbić**.

Zgarbiony, сго́рбившійся, сго́рбленный, суту́лый, суту́ловатый.

Zgarniać, Zgartać, Zgarnąć, Zgarnywać, Zgartywać, сгребать, сгресть, собира́ть, собра́ть въ ку́чу, подбира́ть, подобра́ть.

Zgasić, *см.* **Gasić**.

Zgasiewka, -i, *ж. Бот.* орля́къ, водяно́й па́пароть.

Zgasnąć, пога́снуть, поту́хнуть; || * уничто́жить, пресѣчь, прекрати́ть; || * помрачи́ть, затми́ть.

Zgaśnięcie, Zgaśnienie, Zgaszenie, -nia, *ср.* гаше́ніе, погашеніе, потуха́ніе; || пресѣче́ніе, прекраще́ніе; || помраче́ніе.

Zgaśnienie, -nia, *ср.* погаше́ніе, потуше́ніе.

Zgatunkować, разсортирова́ть.

Zgęścić, *см.* **Zgęszczać**.

Zgęsły, *см.* **Zgęszczony**.

Zgęstnienie, Zgęszczenie, -nia, *ср.* сгуще́ніе.

Zgęszczać, Zgęścić, Zgęstwiać, Zgęstwić, сгуща́ть, сгусти́ть. || **Zgęszczać się**, сгуща́ться.

Zgęszczony, сгущённый.

Zgiąć, Zgiąć się, *см.* **Zginać**.

Zgięcie, -cia, *ср.* сгибъ.

Zgiełk, -u, *м.* суматица, шумъ, суматоха, трево́га, содомъ, смяте́ніе.

Zgiełkliwość, -ści, *ж.* шумливость, бурли́вость, крикли́вость, суматошливость.

Zgięty, со́гнутый, согбе́нный.

Zginać, Zgiąć, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || наклоня́ть, наклони́ть, преклоня́ть, преклони́ть. **Zginać kolana przed kim**, сгиба́ть, преклоня́ть колѣна. || **Zginać się, Zgiąć się**, сгиба́ться, согну́ться, нагиба́ться, нагну́ться; || наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться; || скрю́чиваться, скрю́читься, сго́рбливаться, сго́рбиться (*отъ ста́рости*).

Zginąć, *см.* **Ginąć**.

Zginanie, -nia, *ср.* сгиба́ніе, согбе́ніе, наклоне́ніе.

Zginiony, погибшій, пропа́дшій, поте́рянный, утра́ченный.

Zgładzić, *см.* **Gładzić**.

Zgłaszać, Zgłosić, оглаша́ть, огласи́ть, объявля́ть, объяви́ть во всеуслы́шаніе. || **Zgłaszać się, Zgłosić się**, обращаться, обратиться, относиться, отнестись, адресова́ться (*къ кому́*); || **Zgłaszać się o co**, тре́бовать вы́дачи, тре́бовать назад (*чего́*); || ссыла́ться, сосла́ться (*на кого́*); || обраща́ться (*къ кому́ за чѣмъ-либо*).

Zgłębiać, Zgłębić, вника́ть, вни́кнуть (*во что*), изслѣдовать (*что*), углуби́ться (*во что́*).

Zglisko, Zgliszcze, Zgliszczko, -a, *ср.* пепели́ще; || пожа́рище, погоре́лое мѣсто.

Zgłodniałość, -ści, *ж.* голоду́ха, си́льное чу́вствованіе го́лода.

Zgłodniały, проголода́вшійся, изморённый го́лодомъ.

Zgłosić się, *см.* **Zgłaszać**.

Zgłoska, -i, *ж. Грам.* слогъ, складъ.

Zgłoskować, говори́ть, чита́ть по скла́мъ, скла́дывать бу́квы, *см.* **Syllabizować**.

Zgłoskowanie, -nia, *ср.* скла́дываніе буквъ.

Zgłoskowy, *Грам.* состоя́щій изъ сло́говъ, силлаби́ческій.

Zgłupieć, оглупѣть, обезу́мѣть.

Zgłuszyć, *см.* **Zagłuszyć**.

Zgmatwać, *см.* **Gmatwać**.

Zgnębić, *см.* **Gnębić**.

Zgniatać, *см.* **Gnieść**.

Zgnić, сгнить.

Zgniecenie, -nia, *ср.* сда́вливаніе, сжима́ніе, сжа́тіе.

Zgniłek, -łka, *м.* лѣни́вецъ, лѣнтя́й, лежебо́къ.

Zgnilizna, -y, *ж.* гни́лость, гниль.

Zgniłka, -i, *ж.* мя́кушка, сма́кшая, сопрѣвшая гру́ша.

Zgniłość, -ści, *ж. см.* **Zgnilizna**.

Zgniły, сгни́вшій, гнило́й.

Zgnoić, *см.* **Gnoić**.

Zgnuśnieć, *см.* **Gnuśnieć**.

Zgoda, -y, *ж.* согла́сіе, единоду́шіе; || соглаше́ніе, примире́ніе; || *Грам.* согласова́ніе (*словъ*); || **Zgoda po sporze, po sprzeczce**, примире́ніе, мировая; || **Zgoda na co**, соизволе́ніе. **Zgoda! nie kłóćcie się!** помири́тесь! не спо́рьте! **Zgoda na to**, соглаша́юсь съ э́тимъ, я согла́сенъ на э́то.

Zgodnie, согла́сно, дру́жно. **Zgodnie z ogółem praw cywilnych**, согла́сно съ ду́хомъ граждан скихъ зако́новъ

Zgodno, схо́дно, сообра́зно, соотвѣтственно, вѣрно.

Zgodność, -ści, *ж.* согла́сіе, соразмѣ́рность, стро́йность, соотноше́ніе, соотвѣ́тствіе; || схо́дство, вѣ́рность. **Za zgodność z oryginałem świadczy N. N.,** за вѣ́рность съ по́длинникомъ свидѣ́тельствуетъ **N. N.,** *или* съ по́длиннымъ вѣ́рно **N. N.**

Zgodny, согла́сный, схо́дный, соотвѣ́тственный; || ти́хій, миролюби́вый; || го́дный, прили́чный, спосо́бный; || *Мат.* паралле́льный.

Zgodzić, *см.* **Zgadzać.**

Zgodzony, соглашённый, примирённый; || догово́ренный, на́нятый, вы́говоренный. **Zgodzony na czas, na termin,** уро́чный.

Zgoić, *см.* **Goić.**

Zgojenie, -nia, *ср.* заживле́ніе, залѣ́чиваніе.

Zgoła, соверше́нно, совсѣ́мъ, вовсё, вполнѣ́, всёцѣ́ло; || говоря́ вообще́, одни́мъ сло́вомъ, коротко́ сказа́ть.

Zgolić, *см.* **Golić.**

Zgon, -u, *м.* кончи́на, смерть.

Zgonić, *см.* **Zganiać.**

Zgonienie, *см.* **Zganianie.**

Zgoniny, nin, *мн.* *Бот.* мяки́на, плева́, пле́велы.

Zgorszenie, -nia, *ср.* собла́знъ, искуше́ніе; || неприли́чный посту́покъ.

Zgorszliwy, соблазни́тельный.

Zgorszyć, Zgorszyć się, *см.* **Gorszyć.**

Zgorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, искуси́тель.

Zgorszycielka, -i, *ж.* соблазни́тельница, искуси́тельница.

Zgorzeć, *см.* **Gorzeć.**

Zgorzelica, -y, *Минер.* рту́тная руда́ горю́чая, у́гольный ши́феръ.

Zgorzelina, Zgorzelizna, -y, *ж.* гарь, за́пахъ отъ горѣ́лаго вещества́.

Zgorzelisko, *см.* **Zglisko, Zgliszcze.**

Zgorzenie, -nia, *ср.* сгорѣ́ніе, сожже́ніе.

Zgotować, *см.* **Gotować.**

Zgrabić, *см.* **Grabić.**

Zgrabieć, *см.* **Grabieć.**

Zgrabki, bek, -bków, *мн.* сгрёбки.

Zgrabność, -ści, *ж.* ло́вкость, лёгкость, прово́рство, оборо́тливость, ги́бкость, расторо́пность; || стро́йность, благообра́зіе.

Zgrabny, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, ги́бкій, расторо́пный; || стро́йный, благообра́зный.

Zgrać, Zgrać się, *см.* **Zgrywać, Zgrywać się.**

Zgraja, -ji, *ж.* толпа́, ско́пище, сбродъ, сво́лочъ; || * *Охот.* ста́я (*го́нчихъ соба́къ*).

Zgramolić, *см.* **Gramolić.**

Zgromadzać, Zgromadzić, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; || соединя́ть, соедини́ть; || пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть, сни́скивать, сниска́ть, стяжа́ть. || **Zgromadzać się, Zgromadzić się,** собира́ться, собра́ться; || съѣзжа́ться, съѣ́хаться.

Zgromadzenie, -nia, *ср.* собра́ніе, съѣздъ; || соедине́ніе; || сонмъ, со́нмище; || *Воен.* сборъ; || стече́ніе (*мно́гихъ лицъ*). **Zgromadzenie sędziów pokoju,** съѣздъ мировы́хъ суде́й. **Zgromadzenie księży,** мона́шескій о́рденъ. **Zgromadzenie rzemieślnicze,** реме́сленный цехъ.

Zgromadzony, со́бранный, собра́вшійся.

Zgromić, *см.* **Gromić.**

Zgroza, -y, *ж.* у́жасъ, страхъ, тре́петъ; || отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Zgrubiały, огрубѣ́лый; || растолстѣ́вшій; || опу́хшій; || *Грам.* увеличи́тельный. **Wyrazy zgrubiałe,** слова́ увеличи́тельныя.

Zgrubieć, потолстѣ́ть, растолстѣ́ть.

Zgruntować, измѣ́рить глубину́, доста́ть до дна́; || * разсмотрѣ́ть основа́тельно, вни́кнуть во что́-либо, изслѣ́довать.

Zgrywać, Zgrać, обы́грывать, обыгра́ть. || **Zgrywać się, Zgrać się,** прои́грываться, проигра́ться.

Zgryzać, Zgryźć, Zgryznąć, огрыза́ть, огры́зть, обгрыза́ть, обгры́зть, обку́сывать, обкуси́ть, обгла́дывать, обглода́ть; || разгрыза́ть, разгры́зть, раску́сывать, раскуси́ть; || * огорча́ть, огорчи́ть, опеча́ливать, опеча́лить; || * **Zgryźć co,** проглоти́ть пилю́лю, испытать непрія́тность. || **Zgryźć się,** огорчи́ться, опеча́литься, бли́зко приня́ть къ се́рдцу. **Zgryźć orzech,** разгры́зть, раскуси́ть орѣ́хъ. **Mocno go to zgryzło,** э́то о́чень огорчи́ло его́.

Zgryźliwość, -ści, *ж.* раздражи́тельность, скло́нность къ огорче́нію, душе́вная трево́га, душе́вное безпоко́йство.

Zgryźliwy, раздражи́тельный, скло́нный къ огорче́нію, всё бли́зко принима́ющій къ се́рдцу.

Zgryzota, -y, *ж.* огорче́ніе, приско́рбіе, печа́ль, скорбь. **Zgryzoty sumienia,** угрызе́нія, терза́нія со́вѣсти.

Zgrzać, *см.* **Grzać.**

Zgrzany, разгорячённый, согрѣ́тый; || вспотѣ́вшій.

Zgrzebiany, *см.* **Zgrzebny.**

Zgrzebie, -ia, *ср.* па́кля, очёски, охло́пье, изгрёбье, вы́чески, ко́нопать.

Zgrzebło, -a, *ср.* скребни́ца.

Zgrzebny, Zgrzebiany, дерю́жный. **Zgrzebne płótno,** дерю́га.

Zgrzeszyć, *см.* **Grzeszyć.**

Zgrzybiałość, -ści, *ж.* дря́хлость, глубо́кая ста́рость.

Zgrzybieć, *см.* **Grzybieć.**

Zgrzyt, -u, *м.* скрежета́ніе, скре́жетъ (*зубо́въ*).

Zgrzytać, Zgrzytnąć, скрежета́ть, заскрежета́ть (*зуба́ми*).

Zgrzytanie, -nia, *ср.* *см.* **Zgrzyt.**

Zguba, -y, *ж.* потéря, утрáта, трáта, урóнъ; || гибель, погибель, пáгуба.

Zgubić, *см.* **Gubić.**

Zgubiony, потéрянный, утрáченный; || погибшій, разорённый.

Zgubność, -ści, *ж.* пáгубность, гибельность.

Zgubny, пáгубный, гибельный, бѣдственный, врéдный. * **Na zgubne imię,** на вѣрную погибель, на вѣчное разорéніе.

Zgwałcenie, -nia, *ср.* изнасилованіе; || нарушéніе (*закóна*).

Zgwałcić, *см.* **Gwałcić.**

Zgwałciciel, -a, *м.* нарушитель, насильникъ, *см.* **Gwałciciel.**

Zgwałcicielka, -i, *ж.* нарушительница.

Zhańbić, *см.* **Hańbić.**

Zhardzieć, *см.* **Hardzieć.**

Zheblować, *см.* **Heblować.**

Zhojnieć, разщéдриться.

Zhołdować, *см.* **Hołdować.**

Zhukać, ошеломить, привéстъ въ тупикъ, разбранить, распушить, накричáть.

Ziać (*Стар.* **Ziajać**), **Zionąć,** зѣвáть, зѣвнýть.

Zjać Zejmować, сжáть, сжимáть, сбить, сбивáть, сколотить, сколáчивать; || собрáть, собирáть; || соединить, соединять; || охватить, охвáтывать, окружить, окружáть; || поймáть, схватить, схвáтывать; || проникнуть, проникáть, проницáть; || снять, снимáть; || овладѣть, овладѣвáть. **Zejmować deski gwoździmi,** сколáчивать дóски гвоздями. **Noc nas ćmami zjęła,** ночь окружила насъ мрáкомъ. **Zejmuje mię żal,** печáль овладѣвáетъ мною. **Zjął pierścień z ręki,** снялъ пéрстень съ руки.

Zjadać, Zjeść, съѣдáть, съѣсть, проѣдáть, проѣсть. **Zjeść jabłko,** съѣсть яблоко. **Rdza zjada żelazo,** ржáвчина проѣдáетъ желѣзо.

Zjadki, -ów. *мн.* объѣдки.

Zjadliwie, ядовито, язвительно, злóбно.

Zjadliwość, Zjadłość, -ści, *ж.* ядовитость, язвительность, злóба, злость.

Zjadliwy, Zjadły, ядовитый, язвительный, злóбный.

Ziarko, Ziarnko, Ziarenko, Ziarneczko, -a, *ср. Умен.* зёрнышко, крупинка; || * крóшка, крóшечка, *см.* **Ziarno.**

Ziarnina, -y, *ж.* крупичатый мёдъ.

Ziarnisty, Ziarniasty, зернистый.

Ziarnko, *см.* **Ziarko.**

Ziarnkowaty, зерновáтый, зернополóбный.

Ziarnkowy, *Бот.* зерновидный.

Ziarno, -a, *ср.* зернó; || **Ziarno piaskowe,** рóзсыпь; || гранъ (*вѣсъ*).

Zjarnojad, -a, *м.* дубоносъ, щуръ (*птица*).

Ziarnować, Ziarnić, зернить, дробить.

Ziarnowy, зерновóй.

Zjątrzyć się, *см.* **Jątrzyć się.**

Zjawiać, Zjawić, заявлять, заявить, изъявлять, изъявить. || **Zjawiać się, Zjawić się,** появляться, появиться, покáзываться, показáться, окáзываться, оказáться, обнарýживаться, обнарýжиться, открывáться, открыться.

Zjawienie, -nia, *ср.* явлéніе, появлéніе. **Zjawienie Pańskie,** Богоявлéніе, прáздникъ въ воспоминáніе крещéнія Іисýса Христá, Крещéніе.

Zjawiennik, -a, *м.* духовидецъ; || мечтáтель.

Zjawisko, -a, *ср.* явлéніе, видѣніе, привидѣніе, прúзракъ, тѣнь; || феноменъ; || воздýшное явлéніе, знáменіе, метеóръ.

Zjazd, -u, *м.* съѣздъ.

Zięba, -y, *ж.* зябликъ (*птица*). **Zięba górna,** вьюрóкъ. **Zięba zielona,** жогáрка, дубонóска.

Ziębiączka, -i, *ж.* ознóбъ.

Ziębić, знобить.

Ziębnąć, зябнуть.

Zięć, -cia, *м.* зять.

Zięcin, Zięciowy, зятнинъ, зятній.

Zjechać, *см.* **Zjeżdżać.**

Zjednać kogo z kim, примирить, помирить; || **Zjednać sobie kogo,** привлéчь, преклонить когó на свою стóрону; || пріобрѣсть, снискáть; || соединить, совокупить. **Zjednać pokój,** заключить миръ. **Zjednać sobie u kogo zaufanie,** снискáть себѣ чью-либо довѣренность.

Zjednoczenie, -nia, *ср.* соединéніе, совокуплéніе, союзъ; || сочетáніе; || товáрищество.

Zjednoczyć, *см.* **Jednoczyć.**

Ziele, -a, *ср.* (*Стар.* **Zioło**), травá, быліе, злакъ, зéлье. **Zioła,** *мн.* лѣкáрственныя трáвы; || **Ziele jaskółcze,** чистотѣлъ, желтомолóчникъ, лáстовичная травá. **Kurze ziele,** завязный кóрень, ýзикъ.

Zieleń, -i, *ж.* зéлень, зелёная травá, муравá; || зéлень, видъ зелёной крáски; || зелёность.

Zieleniarka, -i, *ж.* зеленщица, продающая зéлень и корéнья.

Zielenić, зеленить, покрывáть, окрáшивать зелёною крáскою, наводить зелёную крáску. || **Zielenić się, Zielenieć,** зеленѣться, зеленѣть.

Zielenina, -y, *ж.* зéлень, óвощи.

Zielina, -y, Zielinka, -i, *ж.* трáвка, былина, былинка.

Zielisty, травянистый, злáчный.

Zielnictwo, -a, *ср.* ботáника, травовѣдѣніе.

Zielniczka, -i, *ж.* зеленщица, продающая зéлень.

Zielnik, -a, *м.* травовѣдецъ, ботáникъ, ботанистъ; || зелéйникъ, тотъ кто лѣчитъ болѣзни трáвами, *или* нашёптываніемъ на трáвы и корéнья; || травникъ, книга содержáщая описáніе травъ, тáк-

же собра́ніе вы́сушенныхъ травъ съ цвѣта́ми, герба́рій; || огоро́дъ содержащій въ себѣ́ зе́лень.

Zielny, зеленно́й; || зеле́йный, травяни́стый. **Najświętsza Panna Zielna**, Успе́ніе Пресвя́той Богоро́дицы (*пра́здникъ 15 Августа*).

Zielonawość, -ści, *ж.* зеленова́тость.

Zielonawy, зеленова́тый.

Zielonek, -nka, *м.* зелени́чка (*пти́ца*).

Zielonka, -i, *ж.* родъ гриба́.

Zielonkowaty, *см.* **Zielonawy**.

Zielono, зе́лено.

Zieloność, -ści, *ж.* зелёность, зелёный цвѣтъ; || зе́лень, мурава́; || *незрѣ́лость, нео́пытность.

Zielony, зелёный. **Zielone Świątki**, Пятидеся́тница, Тро́ицынъ День, Ду́ховъ День.

Zielsko, -a, *ср. Бот.* пле́велъ, пшене́цъ (*со́рный злакъ*); || худа́я со́рная трава́.

Ziemia, -mi, *ж.* земля́; || шаръ земно́й; || страна́, госуда́рство; || су́ша, противополо́жная водѣ́ и́ли мо́рю; || уго́дья: лѣса́, па́шни, сѣноко́сы; || по́чва, верхній слой земли́; || *Горн* **Ziemia płonna, pusta**, закла́дка изъ пусто́й поро́ды. **Rzucić co na ziemię**, бро́сить на́ полъ, на зе́млю. **Rzucić o ziemię**, уда́рить о́земь.

Ziemianin, -a, *м.* земно́й человѣ́къ, обита́тель земли́; || земледѣ́лецъ, земледѣ́лъ; || зе́мецъ, землевладѣ́лецъ; || однодво́рецъ; || тузе́мецъ.

Ziemianka, -i, *ж.* обита́тельница земли́, земна́го ша́ра, же́нщина; || дереве́нская дворя́нка, землевладѣ́лица; || по́гребъ, ле́дникъ, ледни́къ, я́ма наби́тая льдомъ.

Ziemiański, земно́й; || земледѣ́льческій; || зе́мскій; || помѣ́щичій, дворя́нскій.

Ziemiaństwo, -a, *ср.* земледѣ́ліе, хлѣбопа́шество, землепа́шество; || зе́мщина, зе́мство; || *Собир.* се́льское дворя́нство, землевладѣ́льцы.

Ziemica, -y, *ж.* земли́ца, земе́лька.

Ziemiokrąg, -ęgu, *м.* земно́й шаръ.

Ziemiokres, -u, *м.* небоскло́нъ, кругозо́ръ, горизо́нтъ.

Ziemiokresny, горизонта́льный, у́ровенный.

Ziemiomiar, -u, *м.* геоме́трія, землемѣ́ріе.

Ziemiomiernictwo, *см.* **Ziemiomiar**.

Ziemiomierniczy, геометри́ческій, землемѣ́рный.

Ziemiomierstwo, -a, *ср. см.* **Ziemiomiar**.

Ziemiopis, -a, *м.* гео́графъ, землеописа́тель; || **-u**, *Стар.* географи́ческая ка́рта.

Ziemiopismo, Ziemiopistwo, -a, *ср.* геогра́фія, землеописа́ніе.

Ziemiopłaz, -u, *м.* пресмыка́ющееся живо́тное, гадъ, га́дина.

Ziemiopłód, -odu, *м.* произрасте́ніе, произведе́ніе земли́.

Ziemiorodny, земноро́дный.

Ziemiowód, -odu, *м.* земново́дное живо́тное.

Ziemiowody, Ziemiowodny, земново́дный.

Ziemniak, -a, *м.* карто́фель.

Ziemnowodny, *см.* **Ziemiowody**.

Ziemny, земно́й, земляно́й; || земли́стый, земляни́стый, землева́тый; || поземе́льный. **Ziemne robaki**, земляны́е че́рви. **Wyziewy ziemne**, земны́я испаре́нія. **Żaba ziemna**, жа́ба. **Smak ziemny**, земли́стый вкусъ. **Czynsz ziemny**, поземе́льное, по́дать съ земли́.

Ziemski, зе́мскій; || земно́й. **Sąd ziemski, trybunał ziemski**, зе́мскій судъ. **Żywot ziemski Jezusa Chrystusa**, земна́я жизнь Іису́са Христа́.

Ziemskość, -ści, *ж.* зе́мность, сво́йство земна́го; || зе́мство.

Ziemstwo, -a, *ср.* зе́мство; || зе́мщина, сосло́віе зе́мцевъ.

Ziewać, Ziewnąć, зѣва́ть, зѣвну́ть.

Ziewacz, -a, *Общ.* зѣва́ка.

Ziewaczka, -i, *ж.* зѣву́нья.

Ziewnąć, *см.* **Ziewać**.

Zima, -y, *ж.* зима́.

Zimno, -a, *ср.* хо́лодъ, сту́жа.

Zimno, хо́лодно; || *су́хо, съ холо́дностію.

Zimność, -ści, *ж.* холо́дность; || студёность; || *холо́дность, су́хость, равноду́шіе, хладнокро́віе.

Zimny, холо́дный; || студёный. ***Zimna krew**, хладнокро́віе.

Zimochówka, -i, *ж.* расте́ніе сохраня́ющееся зимо́ю въ тепли́цѣ.

Zimokwit, -u, *м. Бот.* зимови́къ, безвре́менный цвѣтъ (*расте́ніе*).

Zimoląg, -a, *м.* мерзля́къ, зя́бкій человѣ́къ.

Zimolężny, проводя́щій зи́му во снѣ́.

Zimorodek, -dka, *м.* зимоpо́докъ, алкіо́нъ, ивано́къ, мартыно́къ (*пти́ца*).

Zimotrwały, зимова́лый.

Zimować, зимова́ть; || **Zimować bydło**, корми́ть дома́шній скотъ зимо́ю.

Zimowanie, -nia, *ср.* зимова́ніе, зимо́вка.

Zimowisko, -a, *ср.* зимо́вище, зимовьё.

Zimowit, *см.* **Zimokwit**.

Zimowy, зи́мній. **Zimowe leże**, зи́мнія кварти́ры. **Zimowa droga**, зи́мній путь, зи́мняя доро́га.

Zinaczyć, переина́чить, передѣ́лать, перемѣни́ть, *см.* **Inaczyć**.

Zinąd, съ друго́й стороны́.

Ziobro, -a, *ср.* ребро́, *см.* **Żebro**.

Ziółko, -a, *ср. Умен.* тра́вка, *см.* **Ziele**.

Ziomek, -mka, *м.* соотéчественникъ, соо́тчичъ, земля́къ.

Ziomka, -i, *ж.* соотéчественница, земля́чка.

Zionąć, *см.* **Ziać**.

Ziścić, испо́лнить, осуществи́ть, *см.* **Iścić**.

Zistoczyć, отожествля́ть, слива́ть въ

одно́, *см.* Istoczyć. || Zistoczyć się, отождествля́ться, дѣ́латься то́ждественнымъ, слива́ться въ одно́.

Zjeść, *см.* Jeść.

Zjęty, сби́тый, сколо́ченный, сплоченный; || объя́тый (*стра́хомъ*), одержи́мый (*стра́стію*).

Zjeżdżać, Zjechać, съѣзжа́ть, съѣ́хать. Z góry zjeżdżać, съѣзжа́ть съ горы́. Zjechać z drogi, сби́ться съ доро́ги, сдѣ́лать крюкъ. Zjechać z pola, возврати́ться съ по́ля. Zjechać kogo, неча́янно напа́сть на кого́. || Zjeździć, изъѣ́здить, объѣ́здить мно́гія мѣста́; отъ мно́гой ѣзды́ сдѣ́лать что́-либо него́днымъ къ употребле́нію. || Zjeżdżać się, Zjechać się, съѣзжа́ться, съѣ́хаться, собира́ться, собра́ться. || Zjeździć się, изъѣ́здиться, по́ртиться отъ мно́гой ѣзды́.

Zjeżdżanie, -nia, *ср.* съѣздъ.

Zjeżyć, *см.* Jeżyć.

Zjuszyć, окрова́вить, обагри́ть кро́вью, *см.* Juszyć.

Zkąd, отку́да. Zkąd inąd, въ ино́мъ слу́чаѣ, въ друго́мъ отноше́ніи.

Zlać, *см.* Zlewać.

Złacinnić, склони́ть къ приня́тію ри́мско-католи́ческой (лати́нской) вѣ́ры, окатоли́чить, *см.* Łacinić.

Złączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе, присоедине́ніе; || Złączenie się, сою́зъ, сочета́ніе, совокупле́ніе.

Złącznie, *см.* Łącznie.

Złączny, соедини́тельный.

Złączyć, соедини́ть, *см.* Łączyć.

Zładować, *см.* Ładować.

Zładowywanie, -nia, *ср.* разгру́зка; || нагру́зка.

Zlądz, *см.* Zlegać.

Złagodnieć, смягчи́ться, укроти́ться; || ути́хнуть; || потеплѣ́ть.

Złaja, -i, *ж.* ста́я ла́ющихъ соба́къ.

Złajać, разбрани́ть кого́, дать кому́ нагоня́й, *см.* Łajać.

Złajnik, Złannik, -a, *м.* ублю́докъ (*о соба́кахъ*).

Złamać, *см.* Łamać.

Złamanie, -nia, *ср.* сло́мка, слома́ніе, перело́мъ, перела́мливаніе; || раздробле́ніе; || наруше́ніе. Złamanie kości, перело́мъ, раздробле́ніе ко́сти. Złamanie wiary, наруше́ніе вѣ́ры, вѣроло́мство. Na złamanie szyi, стремгла́въ, сломя́ го́лову. Lecieć na złamanie szyi, бѣжа́ть сломя́ го́лову.

Złamany, сло́манный, перело́мленный; || раздроблённый; || нару́шенный. Nie mieć i złamanego szeląga, не имѣ́ть ни гроша́ за душо́ю.

Złamek, -mku, *м.* отло́мокъ.

Złapać, *см.* Łapać.

Zlatać, обѣ́гать Zlatał całe miasto, обѣ́галъ весь го́родъ, *см.* Latać.

Złatać, почини́ть, положи́ть запла́ты, *см.* Łatać.

Zlatywać, Zlecieć, слета́ть, слетѣ́ть; || сва́ливаться, сва́литься, спада́ть, спасть Zleciał ze schodów, упа́лъ съ лѣ́стницы. Ptak zleciał z drzewa, пти́ца слетѣ́ла съ де́рева. || Zlatywać się, Zlecieć się, слета́ться, слетѣ́ться; || уста́ть, утоми́ться отъ ско́раго и ча́стаго бѣ́ганья, набѣ́гаться.

Złazić, Zleźć, слѣза́ть, слѣзть; || слѣза́ть, сходи́ть, спада́ть, сва́ливаться, *см.* Łazić.

Źle, ху́до, ду́рно, не хорошо́, пло́хо.

Złe, -ego, *ср.* зло, ху́до, бѣда́, бѣ́дствіе; || вредъ.

Zlecać, Zlecić, поруча́ть, поручи́ть.

Zlecenie, -nia, *ср.* поруче́ніе; || *Ком.* о́рдеръ. Towary sprowadzone na zlecenie, това́ры привозимые по о́рдеру.

Zlecieć, *см.* Zlatywać.

Zlecony, поручённый, ввѣ́ренный (*кому́*), возло́женный на кого́.

Zleczyć, *см.* Wyleczyć.

Zlegać, Zledz, осѣда́ть, осѣ́сть, опуска́ться, опусти́ться; || слега́ться, сле́чься; || свёртываться, сверну́ться. || Zlegać, Zlądz, Zlegnąć, слега́ть, слечь, роди́ть, разрѣши́ться отъ бре́мени (*о же́нщинахъ*).

Zlekczeć, облегчи́ться, легча́ть, станови́ться ле́гче, *см.* Lekczeć.

Zlęknąć, испуга́ть. || Zlęknąć się, испуга́ться.

Zlep, -u, *м.* *Мед.* прилипа́ніе, приращéніе.

Zlepek, -pka, *м.* Zlepka, -i, *ж.* слѣ́покъ.

Zlepiać, Zlepić, слѣпля́ть, слѣпи́ть. || Zlepiać się, Zlepić się, слѣпля́ться, слѣпи́ться.

Zlewać, Zlać, слива́ть, слить, облива́ть, обли́ть; || пла́вить, спла́вить, расплавля́ть, распла́вить, раста́пливать, растопи́ть; || отлива́ть, отли́ть; || *передава́ть, переда́ть, уступа́ть, уступи́ть; || переводи́ть, переве́сть, переноси́ть, перенесть. Zlewać kruszce, расплавля́ть мета́ллы. Zlał go do szczętu wodą, онъ о́блилъ его́ всего́ водо́ю. Zlał na niego władzę najwyższą, переда́лъ ему́ верхо́вную власть.

Zlewacz, -a, *м.* плави́льщикъ.

Zlewarnia, -ni, *ж.* плави́льня.

Zlewca, -y, *м.* *Ком.* уступа́ющій, передаю́щій (*ве́ксель*).

Zlewek, -wku, *м.* скопле́ніе, смѣше́ніе; || сли́токъ, полоса́ (*мета́лла*); || *Ком.* переда́ча, усту́пка, тра́нсфертъ. || Zlewki, -wek, *мн.* оста́тки вина́ и́ли друга́го како́го-либо напи́тка.

Zlewka, -i, *ж.* *Ком.* переусту́пка.

Zlewny, пла́вкій, удо́бно расплавля́ющійся.

Zleżały, лежа́лый, залежа́лый.

Zleźć, *см.* Złazić.

Zleżeć się, залежа́ться, испо́ртиться отъ до́лгаго лежа́нія.

Zliczyć, *см.* Liczyc.

Zlikwidować, свести́ счёты.

Zlimitować, ограни́чить.
Zlitować się, сжа́литься.
Zlitowanie, -nia, Zlitowanie się, -nia się, *ср.* сожалѣ́ніе. сострада́ніе.
Zlizywać, Zlizać, Zliznąć, сли́зывать, слиза́ть, слизну́ть.
Żłób, -obu, *м.* жо́лобъ; || я́сли (*для кла́жи ко́рма скоту́*).
Żłobczasty, Żłobiasty, Żłobkowaty, жолобова́тый, желоби́стый.
Żłobek, -bka, *м. Умен.* желобо́къ; || я́слицы, *см.* **Żłób**.
Żłobić, Wyżłobić, желоби́ть, выбира́ть вы́емки, доро́жить.
Żłobkowatość, -ści, *ж.* вы́емка, ложби́нка, боро́здка, желобо́къ.
Żłobowacina, Złobowina, -y, *ж.* желобови́на, желоби́на; || впа́дина, пустота́.
Żłobowy, Żłobny, я́сельный.
Złocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе, позоло́та.
Złocić, Pozłocić, золоти́ть, позолотить; || *позлаща́ть.
Złocień, -nia, *м. Бот.* гуля́вица, тысячели́стникъ (*трава́*).
Złocik, -a, *м.* золота́я моне́та.
Złocisty, золоти́стый.
Złocony, золочёный, золочённый, позоло́ченный.
Złoczyńca, -y, *м.* престу́пникъ, злодѣ́й.
Złoczyńczy, Złoczyński, престу́пный; || уголо́вный; || злодѣ́йскій.
Złoczynnica, -y, *ж.* престу́пница, злодѣ́йка.
Złoczynność, -ści, *ж.* злодѣя́ніе, злодѣ́йство, нече́стіе.
Złoczynny, злодѣ́йскій; || вра́жескій; || нечести́вый.
Złoczyństwo, -a, *ср.* злодѣ́йство, нече́стіе, зло; || *Юрид.* преступле́ніе, злодѣя́ніе.
Żłód, Zlód, -odu, *м.* **Żłódź, -odzi**, *ж.* и́зморозь, пары́ смёрзшіеся въ во́здухѣ.
Zlodowacieć, оледенѣ́ть.
Złodziej, -ja, *м.* воръ. **Kobieta złodziéj**, воро́вка.
Złodziejek, -jka, *м.* вори́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ.
Złodziejka, -i, *ж.* воро́вка.
Złodziejski, воровско́й.
Złodziejsko, Pozłodziejsku, воровски́, моше́ннически, плутовски́, бездѣ́льнически.
Złodziejstwo, -a, *ср.* воровство́, кра́жа, моше́нничество; || *Собир.* во́ры, сво́лочъ, него́дный наро́дъ.
Złomek, *см.* **Złamek**.
Złomignat, -u, *м. Бот.* золоту́шникъ, зо́лотень, золота́я трава́.
Złomny, ло́мкій, хру́пкій; || *ненадёжный, нетвёрдый, хи́лый, непро́чный.
Złomówca, -y, *ж.* злоязы́чникъ, клеветни́къ.
Złopać, Żłopnąć, лока́ть, локну́ть. || *Прост. Русск.* желыба́ть, пить неумѣ́ренно.
Złorzeczeństwo, -a, *ср.* прокля́тіе, проклина́ніе; || злосло́віе, злорѣ́чіе.
Złorzeczliwie, зло́бно, со зло́стію, злосло́вно, злорѣчи́во.
Złorzeczliwość. -ści, *ж. см.* **Złorzeczeństwo**.
Złorzeczliwy, Złorzeczny, злорѣчи́вый, злосло́вный.
Złorzeczyć, клясть, проклина́ть; || злосло́вить, порица́ть.
Złość, -ści, *ж.* злость, зло́ба; || доса́да, гнѣвъ. **Na złość mu to uczynili**, э́то ему́ сдѣ́лали назло́. **Uczynił to ze złości**, онъ э́то сдѣ́лалъ со зло́сти, съ доса́ды.
Złościć, злить, серди́ть, гнѣви́ть, досажда́ть, раздража́ть. || **Złościć się**, зли́ться, серди́ться, гнѣ́ваться, зло́бствовать.
Złośliwość, -ści, *ж.* злость, зло́ба, злора́дство.
Złośliwy, злой, зло́бный, зло́стный, злонамѣ́ренный; || кова́рный; || злока́чественный. **Gorączka złośliwa**, злока́чественная горя́чка.
Złośnica, -y, *ж.* зла́я, сварли́вая же́нщина, фу́рія, вѣ́дьма, ворчу́нья.
Złośnik, -a, Złośliwiec, -wca, *м.* злой, сварли́вый человѣ́къ, ворчу́нъ.
Złośny, злой, зло́бный, зло́стный, серди́тый.
Złotarnia, -ni, *ж.* золота́рня.
Złotarz, -a, *м. см.* **Złotnik**.
Złotawiec, -wca, *м. Зоол.* золото́й жукъ.
Złotawy, золоти́стый.
Złotek, -tka, *м.* золота́я ры́бка.
Złotko, -a, *ср. Умен.* золотцо́, *см.* **Złoto**.
Złotnicki, Złotniczy, золоти́льный; || золота́рный. **Złotniczy kamień**, проби́рный ка́мень. **Klej złotniczy**, бура́, буроки́слая со́да, шинка́ла, хрисоко́лъ.
Złotnictwo, -a, *ср.* золоты́хъ дѣлъ мастерство́.
Złotniczka, -i, *ж.* жена́ золоти́льщика, позоло́тчика, золоты́хъ дѣлъ ма́стера.
Złotnik, -a, *м.* золота́рь; || золоти́льщикъ, позоло́тчикъ, золоты́хъ дѣлъ ма́стеръ; || *Зоол.* свѣтля́къ, Ива́новъ червячо́къ; || Бо́жья коро́вка (*насѣко́мое*); || *Бот.* золотни́къ полево́й, золотнико́ва трава́.
Złoto, -a, *ср.* зо́лото. **Złoto dukatowe**, черво́нное зо́лото. **Złoto w sztabach**, слитко́вое зо́лото. **Złoto szczere**, саморо́дное зо́лото. **Płatkowe złoto**, суса́ль, суса́льное, лоску́тное зо́лото. **Złoto strzelające, pukające, piorunujące**, грему́чее зо́лото, амміа́ковая о́кись зо́лота. **Złoto obrączkowe**, полновѣ́сные, необрѣ́занные черво́нцы, и́ли друга́я кака́я-либо золота́я моне́та. **Kocie złoto**, ко́шечье зо́лото, жёлтая и́ли золоти́стаго цвѣ́та слюда́.
Złotobrew, -brwi, *ж.* златобро́въ (*ры́ба*).
Złotogłów, -owu, *м.* парча́, глазе́тъ. || *Бот.* золотоо́къ, златоцвѣ́тникъ (*расте́ніе*).

Złotogłówek, -wka, *м.* золото́й жукъ.

Złotogłownik, -a, *м.* парчево́й, глазе́товый фабрика́нтъ.

Złotogłowny, Złotogłowowy, парчево́й, глазе́товый.

Złotokamień, -nia, *м. Минер.* хризоли́тъ.

Złotokléj, -eju, *м.* бура́; || го́рная зе́лень.

Złotokost, -u, *м. Минер.* аврипигме́нтъ, оперме́нтъ, жёлтый мышья́къ.

Złotokwiat, -u, *м. Бот.* злотоцве́тъ (*расте́ніе*).

Złotolity, изъ зо́лота вы́литый, золото́й; || парчевой, глазетовый.

Złotołusk, -u, *м. см.* Złotokost.

Złotook, -a, *м.* цвето́чникъ (*насѣко́мое*).

Złotopiasek, -sku, *м.* золота́я слюда́.

Złotopiaszczysty, изобильный золоты́мъ песко́мъ.

Złotopiór, -óra, *м.* родъ трясогу́зки (*пти́ца*).

Złotopłodny, *см.* Złotorodny.

Złotopstrąg- -ąga, *м.* форе́ль, пестру́шка (*рыба*).

Złotorodny, златоро́дный.

Złotoryb, -a, *м.* золото́й спаръ (*рыба*).

Złotoryty, златотка́нный.

Złotousty, златоу́стый, весьма́ краснорѣчи́вый.

Złotowierzba, -y, *ж.* родъ и́вы (*кустарникъ*).

Złotówka, -i, *ж.* Złoty -ego, *м.* пре́жняя серебряная по́льская моне́та въ 30 по́льскихъ грошей и́ли въ 15 серебряныхъ ру́сскихъ копѣекъ.

Złotowłos, -a, *м. Бот.* золотоволо́сникъ, золотоголо́вка, волосатикъ (*расте́ніе*).

Złoty, золото́й. **Złota piana**, свинцо́вая слю́дка, глетъ. *Стар.* **Złoty rycerz**, кавале́ръ о́рдена бѣлаго орла́. *Ариѳ.* **Złota reguła**, золото́е пра́вило, тройно́е пра́вило; || *Бот.* **Złota czupryna**, золотоволо́сникъ, золотоголо́вка (*расте́ніе*); || *см* Złotówka. || **Czerwony złoty**, черво́нецъ.

Złowić, излови́ть, пойма́ть.

Złowienie, -nia, *ср.* пойма.

Złowrogi, зловѣщій.

Złoże, -a, *ср. Горн.* руднáя ма́тка.

Złożenie, -nia, *ср.* скла́дываніе, сложе́ніе, соста́въ; || **Złożenie drukarskie**, набо́ръ; || **Złożenie urzędu**, сложе́ніе съ себя́ до́лжности; || **Złożenie kogo z urzędu**, отрѣше́ніе кого́ отъ до́лжности; || **Złożenie do aktów**, пріобще́ніе къ дѣлу; || **Złożenie na kogo winy**, слага́ніе на кого́ вины́, припи́сываніе чьей вины́ другому́; || **Złożenie się na co**, скла́дка; || **Złożenie się czém**, извине́ніе себя́, оправда́ніе.

Złożony, сло́жный, составно́й. **Złożony z urzędu**, отрѣшённый отъ до́лжности. **Złożony chorobą**, одержи́мый боле́знью, слѣгшій.

Złożyć, *см.* Składać.

Złudzenie, -nia, *ср.* обма́нъ, заблужде́ніе, мечта́, при́зракъ. **Złudzenie optyczne**, опти́ческій обма́нъ.

Złudzić, *см.* Łudzić.

Złupić, *см.* Łupić.

Złupienie, -nia, *ср.* грабежъ, разграбле́ніе, расхище́ніе.

Zlustrować, осмотрѣть.

Zlutować, *см.* Lutować.

Zlutowanie, -nia, *ср.* запа́йка.

Zły, худо́й, дурно́й, плохо́й, нехоро́шій, негóдный, сквéрный; || злой, злобный, сердúтый, коварный. **Zły humor**, худое, угрю́мое расположе́ніе ду́ха. **Zła wróżba**, худо́е, нехоро́шее предзнаменова́ніе. **Złe słowo**, бра́нное, руга́тельное сло́во. **Zły na niego**, онъ золъ, серди́тъ на него́. **Zły duch**, злой духъ, бѣсъ. **Złe nabycie**, безче́стное пріобрѣте́ніе. **Zła wiara**, зло́стность, злонамѣренность. **W zły czas**, не во́ время. **Brać za złe**, mieć za złe, принима́ть что́-либо въ дурну́ю сто́рону, охужда́ть, вмѣня́ть во зло́. **Na złe używać**, злоупотребля́ть, во зло́ употребля́ть. *Посл.* **Siła złego dwóch na jednego, прóтивъ рожна́ не полѣзешь. Nie ma złego co by na dobre nie wyszło**, нѣтъ ху́да безъ добра́.

Złykać, *см.* Zełknąć.

Złykowacieć, сдѣлаться жёсткимъ, жиловáтымъ.

Zmacniać, *см.* Wzmacniać.

Zmaczać, *см.* Maczać.

Zmądrzeć, *см.* Mądrzeć, Zmędrzeć.

Zmagać, *см.* Zmódz; || **Zmagać się**, *см.* Wzmagać się.

Zmajętnić, пожéртвовать, назна́чить вкладъ (*на богоугóдное дѣло, на цéрковь*); || одари́ть, надѣли́ть, обогати́ть; || **Zmajętnić się**, обогати́ться.

Zmaleć, *см.* Maleć.

Zmarły, умéрший, поко́йный, усо́пшій, скончáвшійся, престáвившійся.

Zmarnieć, *см.* Marnieć.

Zmarnować, *см.* Marnować.

Zmarszczek, -szczka, *м.* **Zmarszczka**, -i, *ж.* морщи́на, морщи́нка.

Zmarszczony, морщинова́тый, смо́рщенный, покрытый морщи́нами.

Zmarszczyć, *см.* Marszczyć.

Zmartwiały, онѣмѣлый, оцѣпенѣлый, окоченѣлый, окостенѣлый помертвѣлый.

Zmartwić, *см.* Martwić.

Zmartwieć, онѣмѣть, оцѣпенѣть, окоченѣть, помертвѣть, обмере́ть.

Zmartwienie, -nia, *ср.* огорче́ніе, приско́рбіе.

Zmartwychwstać, воскре́снуть, воста́ть изъ мёртвыхъ; || * ожить, возроди́ться.

Zmartwychwstały, воскре́сшій, возставшій изъ мёртвыхъ; || * возроди́вшійся, оживленный.

Zmartwychwstanie, -nia, *ср.* воскресе́-

ніе, возстáніе изъ мёртвыхъ; || возрождéніе, оживотворéніе, оживлéніе; || возстановлéніе.

Zmarzlak, -a, *м.* мерзля́къ.

Zmarzłość, -ści, *ж.* мёрзлость.

Zmarzły, смёрзлый; || озя́бшій.

Zmarznąć, *см.* Marznąć.

Zmawiać, **Zmówić**, произноси́ть, произнéсть, сказáть наизýсть; || **Zmówić** (pannę), сговори́ть (*невѣсту*); || **Zmawiać co na kogo**, свáливать, слагáть на когó винý; || **Zmawiać się**, сговáриваться, соглашáться, услóвливаться, замышля́ть чтó-либо.

Zmaza, -y, *ж.* пятнó; || поношéніе, безчéстіе, безслáвіе; || *скверна, гнýсность. **Zmaza grzechów**, скверна (*грѣхóвная*). *Мед.* **Zmaza nocna**, истечéніе сѣмени.

Zmazywać, **Zmazać**, стирáть, стерéть, смáрывать, смарáть; || * заглáживать, заглáдить; || замáрывать, замарáть, запáчкать, запятнáть, оскверни́ть.

Zmęczyć, измýчить, изнури́ть, истоми́ть.

Zmędrzeć, *см.* **Mądrzeć**, **Mędrzeć**.

Zmełty, *см.* **Zmielony**.

Zmęt, -u, *м.* замѣшáтельство, смѣшéніе, смятéніе, неустрóйство, неуря́дица; || хáосъ.

Zmężnieć, *см.* **Mężnieć**.

Zmiąć, *см.* **Miąć**.

Zmiana, -y, *ж.* перемѣ́на, измѣнéніе; || смѣ́на. **Zmiana czasu, powietrza**, перемѣ́на температýры, вóздуха. **Zmiana wiary**, вѣролóмство. **Zmiana warty**, смѣ́на караýла

Zmianka, *см.* **Wzmianka**.

Zmiarkować, умѣ́рить, уня́ть, укроти́ть; || **Zmiarkować co**, смекнýть, сообрази́ть, разсчитáть въ умѣ́; || **Zmiarkować się**, воздержáться, уня́ться; || сообрази́ться.

Zmiatać, **Zmiotać**, **Zmieść**, сметáть, сместь; || ски́дывать, ски́нуть, сбрáсывать, сбрóсить, сгребáть, сгресть; || *нарушáть, нарýшить, не соблюдáть. **Zmiatać pył**, сметáть пыль. **Zęby zmiatać**, роня́ть зýбы. **Zmiatać dane słowo**, нарушáть дáнное слóво, обѣщáніе. **Strzały zmiatać**, метáть стрѣ́лы.

Zmiękczyć, *см.* **Miękczyć**.

Zmięknąć, *см* **Mięknąć**.

Zmielać, **Zemleć**, молóть, смолóть.

Zmielony, смóлотый, смолóченный.

Zmieniać, **Zmienić**, измѣня́ть, измѣни́ть, перемѣня́ть, перемѣни́ть; || смѣня́ть смѣни́ть, промѣ́нивать, промѣня́ть, размѣ́нивать, размѣня́ть. **Wszystko się z czasem zmieni**, всё со врéменемъ перемѣ́нится. **Zmienić miedź na srebro**, промѣня́ть мѣ́дныя дéньги на серéбряныя; || **Zmieniać się**, **Zmienić się**, измѣня́ться, измѣни́ться, перемѣня́ться, перемѣни́ться.

Zmienienie, -nia, *ср.* мѣ́на, промѣ́нъ.

Zmieniony, измѣнённый, перемѣнённый; || размѣ́ненный (*о дéньгахъ*).

Zmiennik, -a, *м.* измѣ́нникъ.

Zmienność, -ści, *ж.* измѣ́нчивость, перемѣ́нчивость, превратность, непостоя́нство.

Zmienny, измѣ́нчивый, перемѣ́нчивый, превратный, непостоя́нный.

Zmierać, умирáть, *см.* **Zemrzeć**.

Zmierzać, **Zmierzyć**, вымѣ́ривать, вымѣ́рять, перемѣ́ривать, перемѣ́рить; || **Zmierzać, co z czém, do czego, na co**, примѣря́ть, примѣня́ть; || **Zmierzać do celu, do kogo, na co**, цѣ́лить, прицѣ́ливаться; || * **Zmierzać myślą na co**, предположи́ть себѣ́ чтó-либо, мы́сленно стреми́ться къ чемý, имѣ́ть чтó-либо въ видý; || **Zmierzać kogo**, всмáтриваться, вгля́дываться въ когó, старáться поня́ть когó; || **Zmierzać do czego, ku czemu**, спѣши́ть, стреми́ться, клони́ться, направля́ться къ чемý, пусти́ться (*въ путь*) || **Zmierzać się**, **Zmierzyć się**, прицѣ́ливаться, прицѣ́литься; || борóться, состязáться; || мѣ́ряться, равня́ться съ кѣмъ.

Zmierzch, -u, *м.* сýмерки. **O zmierzchu**, въ сýмерки, пóдъ вечеръ.

Zmierzchać, **Zmierzchnąć**, **Zmierzchać się**, **Zmierzchnąć się**, смеркáться, смéркнуться.

Zmierzieć, (**Zmier-zieć**), омерзѣть.

Zmierzyć, *см.* **Zmierzać**.

Zmieść, *см.* **Zmiatać**.

Zmieszać, *см.* **Mieszać**.

Zmieszanie, -nia, *ср.* смѣшéніе, смѣсь. **Zmieszanie się**, замѣшáтельство, смущéніе (*дýха*), безпокóйство.

Żmij, **Żmij**, **Zmij**, -ja, *м.* **Żmija**, **Żmija**, **Zmija**, -ji, *ж.* ехи́дна, ядови́тая змѣя́, змѣй; || *Стар.* змѣеви́къ, кулеври́на (*пýшка*).

Żmijogad, -u, *м.* áспидъ (*змѣя́*).

Żmijowiec, -wca, *м.* *Бот.* змѣй-травá; || **Żmijowiec kamień**, серпенти́нъ, змѣеви́къ кáмень.

Żmijówka, -i, *ж.* *Бот.* золототы́сячникъ (*растéніе*).

Żmijowy, змѣи́ный, ехи́дный; || *Бот.* **Żmijowa główka**, румя́нка, волóвій язы́къ (*растéніе*).

Zmilczeć, смолчáть.

Zmilknąć, умóлкнуть.

Zmiłować się (nad kim), сжáлиться (*надъ кѣмъ*), умилосéрдиться.

Zmiłowanie, -nia, *ср.* **Zmiłowanie się**, -nia się, милосéрдіе; || сострадáніе; || жáлость, сожалѣ́ніе; || поми́лованіе.

Żminda, -y, *ж.* **Żmindactwo**, -a, *ср.* скря́жничество, скýпость; || **Żminda**, -y, **Żmindak**, -a, *м.* скря́га, скупóй; || *Бот.* крáсный амарáнтъ.

Żmindacki, скупóй.

Zmindzić, скря́жничать.

Zmiot, -u, *м.* соръ, навóзная кýча.

Zmitrężyć (czas), погуби́ть, потеря́ть вре́мя, провести́ вре́мя безполе́зно.

Zmizernieć, *см.* **Mizernieć.**

Zmniejszać, Zmniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить, умаля́ть, умали́ть.

Zmocnić, *см.* **Wzmacniać.**

Zmocnieć, укрепи́ться, уси́литься.

Zmocować, преодоле́ть, оси́лить, превозмо́чь. || **Zmocować się**, надорва́ться, вы́биться изъ силъ, надса́живаться отъ напряже́нія силъ.

Zmoczyć, смочи́ть, перемочи́ть, намочи́ть, размочи́ть. **Deszcz go zmoczył**, дождь смочи́лъ его́. || **Zmoczyć się**, смочи́ться, перемо́кнуть.

Zmoderować, уменьши́ть, уба́вить, умѣ́рить, смягчи́ть.

Zmodyfikować, измѣни́ть, перемѣни́ть, переправи́ть.

Zmódz, Zmagać, смочь, смога́ть, равня́ться съ кѣ́мъ-либо, не уступа́ть кому́-либо въ си́лѣ, быть въ состоя́ніи, въ си́лахъ сдѣ́лать что́-либо, сла́дить, спра́живать; || **Zmódz, Zmagać kogo**, одоле́ть, одолѣва́ть, оси́лить, оси́ливать, превозмо́чь, превозмога́ть. || **Zmódz się, Zmagać się**, уста́ть, устава́ть, вы́биться, вы́бираться изъ силъ; || *Стар.* изнури́ться, истощи́ться, утоми́ться.

Zmoknąć, смо́кнуть.

Zmora, -y, *ж.* давле́ніе во снѣ́.

Zmordować, *см.* **Mordować.**

Zmordowany, уста́лый, измо́ченный, утомлённый.

Zmorzyć, *см.* **Morzyć.**

Zmotać, смота́ть.

Zmowa, -y, *ж.* соумышле́ніе, ста́чка, та́йный сгово́ръ; || согла́сіе; || договоръ, усло́віе.

Zmówić, *см.* **Zmawiać.**

Zmówiny, -win, *мн.* помо́лвка, сгово́ръ (*до свадьбы*).

Zmówiony, ска́занный, произнесённый; || усло́вленный.

Zmównie, по уговору, усло́вно.

Zmówny, усло́вный, договорный; || сла́женный, око́нченный; || находя́щійся съ кѣ́мъ въ та́йныхъ связя́хъ.

Zmrok, су́мерки, су́мракъ.

Zmrozić, *см.* **Mrozić.**

Zmrużek, -żka, *м.* жму́рки (*игра́*).

Zmrużyć, *см.* **Mrużyć.**

Zmuda, -y, *ж.* поте́ря вре́мени, мѣшкотность, медлённость, медли́тельность, напра́сный трудъ; || **Zmuda człowiek**, копу́нъ, копоту́нъ, мѣ́шокъ, неповоро́тливый, тупоу́мный человѣкъ.

Zmudny, мѣ́шкотный, ме́дленный, медли́тельный, копотли́вый.

Zmudzić, промѣ́шкать, проме́длить, прокопа́ться, напра́сно потеря́ть время.

Zmulić, напо́лнить и́ломъ, тиною.

Zmurek, -rka, *м. см.* **Ciuciubabka, Zmrużek.**

Zmuszać, Zmusić, принужда́ть, принуди́ть, неволи́ть, принево́ливать, принево́лить, застав ля́ть, заста́вить дѣ́лать кого́ проти́въ во́ли.

Zmuszenie, -nia, *ср.* принужде́ніе, принево́ливаніе.

Zmyć, *см.* **Zmywać.**

Zmykać, Zemknąć (co z czego), ста́гивать, стяну́ть, ста́скивать, стащи́ть, снима́ть, сня́ть, спуска́ть, спусти́ть; || таска́ть, утащи́ть тихо́нько, укра́сть; || **Zmykać, Zemknąć dokąd**, уходи́ть, уйти́, убѣга́ть, убѣжа́ть. || **Zmykać się, Zemknąć się**, скользи́ть, поскользну́ться, выскользнуть; || перемѣща́ться, перемѣсти́ться, передвига́ться, передви́нуться; || расползаться, расползти́сь.

Zmylać, Zmylić, вводи́ть, ввести́ кого́ въ оши́бку, перепу́тывать, перепу́тать, сбива́ть, сбить съ то́лку, съ пути́; || **Zmylać komu co**, мѣша́ть, разстро́ивать; || **Zmylać drogę**, сби́ться съ доро́ги, съ пути́, блужда́ть; || **Zmylać w książce**, затеря́ть како́е-либо мѣ́сто въ кни́гѣ, перевёртывая, перебира́я листы́. **Zmylać komu modlitwę**, помѣша́ть кому́ продолжа́ть молитву; || **Zmylać od prawdy**, удаля́ться отъ и́стины; || *Охот.* теря́ть слѣ́дъ; || ошиба́ться, ошиби́ться, не попада́ть, не попа́сть (*въ цѣль*), промахну́ться.

Zmylny, *см.* **Mylny.**

Zmysł, -u, *м.* чу́вство, ощуще́ніе; || ра́зумъ, смыслъ, спосо́бность понима́ть. **Zmysłów jest pięć: widzenie, słyszenie, powonienie, dotykanie i smakowanie**, чувствъ счита́ется пять: зрѣ́ніе, слухъ, обоня́ніе, осяза́ніе и вкусъ. **Stracić zmysły**, лиши́ться чувствъ. **Paść bez zmysłów**, упа́сть безъ чувствъ. **Odzyskać zmysły**, придти́ въ чу́вство, очну́ться. **Od zmysłów odchodzić**, лиши́ться разсу́дка сознанія. **Bóg dał nam zmysł, abyśmy Go poznali**, Богъ далъ намъ ра́зумъ, чтобы познать Его́.

Zmyślać, Zmyślić, выду́мывать, выдумать, вымышля́ть, вымыслить, приду́мывать, приду́мать, изобрѣта́ть, изобрѣсть; || лгать, солга́ть; || искажа́ть, исказить.

Zmyślacz, Zmyślnik, -a, *м.* притво́рщикъ, лицемѣ́ръ, выдумщикъ, враль.

Zmyślenie, -nia, *ср.* вы́думка, вымыселъ, ложь, непра́вда; || фи́кція; || притво́рство, лицемѣ́ріе.

Zmyślnie, замысловато, искусно, хитро́; || лжи́во, обма́нчиво, притво́рно, лицемѣ́рно.

Zmyślność, -ści, *ж.* умъ, смыслъ, смышлёность, понятливость, смѣтливость, проница́тельность; чу́вственность сластолю́біе; || притво́рство, лицемѣ́рство, лжи́вость.

Zmyślny, разу́мный, поня́тливый, смышлёный, смѣтливый; || чу́вственный, слас-

толюби́вый; || лжи́вый, обма́нчивый, притво́рный, лицеме́рный.

Zmyślony, вы́думанный, вы́мышленный, вообража́емый, мни́мый; || притво́рный, ло́жный.

Zmysłowość, -ści, *ж.* чу́вственность; || плотоуго́дие, сластолю́бие.

Zmysłowy, вещественный, матери́альный; || гру́бый, чу́вственный; || осяза́емый, ощути́тельный.

Zmywać, Zmyć, смыва́ть, смыть; || * загла́живать, загла́дить; || * **Zmyć komu głowę**, намы́лить кому́ го́лову, дать нагоня́й.

Znać, знать, ве́дать. **Znać kogo z powieści**, знать кого́ по разска́зам, по слу́ху. **Dać znać**, дать знать, увѣдомить, извѣсти́ть. || **Znać** (*въ видѣ нарѣчія*), знать, ви́дно, приме́тно; || **Znać co do siebie**, чу́вствовать что́-либо за собо́ю, чу́вствовать свой слабости, погрѣшности и пр. **Znać się**, быть знако́мымъ, знать одинъ друго́го; || быть знатоко́мъ. **Znać się na ludziach**, хорошо́ знать лю́дей, умѣть отлича́ть лю́дей. **Zna się na malowidle**, онъ знато́къ въ карти́нахъ, онъ умѣетъ суди́ть о жи́вописи. **Oddawna już znają się z sobą**, они́ давно́ уже́ знако́мы другъ съ дру́гомъ.

Znachodzić się, находи́ться.

Znaczek, -czka, *м. Умен.* значо́къ, *см.* **Znak.**

Znaczenie, -nia, *ср.* значе́ніе, смыслъ; || знаменова́ніе; || мѣтка (*на бѣльѣ*), значе́ніе, ва́жность.

Znacznie, значи́тельно, мно́го, приме́тно, замѣтно, выразительно.

Znaczny, значи́тельный, приме́тный, замѣтный, выразительный, выдающійся впередъ; || значи́тельный, ва́жный.

Znaczyć, зна́чить, имѣть значе́ніе, вѣсъ, досто́инство, уваже́ніе отъ другихъ; || мѣтить, отмѣча́ть, обозначать, назначать.

Znaczyciel, -a, *м.* отмѣча́ющій что́-либо.

Znadworny, надво́рный, находя́щійся на дворѣ, внѣшній, нару́жный.

Znadworza (ze dworu), со двора́, извнѣ.

Znagła, вдругъ, внеза́пно, скоропости́жно, неожиданно.

Znaglać, Znaglić, принужда́ть, принуди́ть; || торопи́ть, поторопи́ть.

Znaglenie, -nia, *ср.* понужде́ніе; || тре́бованіе, истре́бованіе.

Znajda, -y, Znajdek, -dka, *м.* найдёнышъ, подки́дышъ.

Znajdywać, Znajdować (*Стар.* **Znachodzić**), **Znaleźć**, находи́ть, найти́, сыска́ть, обрѣта́ть, обрѣсти́; || открывать, откры́ть, изобрѣта́ть, изобрѣсть. **Nie znalazłem go w domu**, я не нашёлъ его́ до́ма. || **Znajdować się, Znaleźć się**, находи́ться, найти́сь; || выка́зываться, вы́казаться; || обходиться, обраща́ться (*съ кѣмъ*). **Umie się znaleźć w towarzystwie**, онъ умѣетъ обраща́ться въ о́бществѣ, съ людьми́, онъ умѣетъ найти́сь въ о́бществѣ.

Znajomo, Poznajomemu, *Нар.* познако́мству.

Znajomość, -ści, *ж.* зна́ніе, позна́ніе, свѣдѣніе; || знако́мство, знако́мый, знако́мецъ.

Znajomy, знако́мый.

Znak, -u, *м.* знакъ, при́знакъ, приме́та; || мѣтка; || вы́вѣска; || зна́мя; || предзнаменова́ніе; || знаме́ніе; || сигна́лъ. **Znak krzyża świętego**, кре́стное зна́меніе. **Zwycięskie znaki**, трофе́и. **Dom zajezdny pod znakiem słońca (pod słońcem)**, гости́ница подъ вы́вѣскою с олнца. **Na znak przyjaźni**, въ знакъ дру́жбы. **Znak na niebie**, знакъ, созвѣздіе. **Znak honorowy**, знакъ отли́чія, знакъ безпоро́чной слу́жбы. **Znaki graniczne**, межевые столбы. **Dać się komu we znaki**, надѣлать кому́ хлопо́тъ, причини́ть кому́ мно́го безпоко́йства, дать кому́ почу́вствовать свою силу, свою власть.

Znakomicie, замѣча́тельно, достопримѣча́тельно; || зна́тно, отмѣнно, отли́чно, знамени́то.

Znakomity, замѣча́тельный, достопримѣча́тельный, зна́тный, знамени́тый, отли́чный, отмѣнный.

Znakować, обозначать; || мѣтить, клейми́ть, штемпелева́ть.

Znależć, *см.* **Znajdywać.**

Znależca, -y, *м.* нахо́дчикъ.

Znalezicielka, -i, *ж.* нахо́дчица.

Znalezienie, -nia, *ср.* нахо́дка; || **Znalezienie się**, нахо́дчивость.

Znaleźne, -ego, *ср.* вознагражде́ніе нахо́дчику за возвра́тъ на́йденной имъ ве́щи.

Znamię, -ienia, *ср.* знакъ, зна́меніе; || зна́мя; || клеймо́, пятно́. **Znamię przyrodzone, macierzyńskie**, роди́мое пятно́. **Znamię niebieskie**, знакъ, ка́ждое изъ двѣна́дцати созвѣздій въ зодіа́кѣ. *Грам.* **Znamiona pisarskie**, зна́ки препина́нія. || *Бот.* голо́вка, внѣшняя оболо́чка плодотворе́нія.

Znamienicie, знамени́то, отли́чно, превосхо́дно, замѣча́тельно, достопримѣча́тельно.

Znamienitość, -ści, *ж.* знамени́тость, зна́тность, превосхо́дство.

Znamienity, знамени́тый, зна́тный, сла́вный, превосхо́дный, отли́чный.

Znamionować, знаменова́ть; || отлича́ть, отмѣча́ть, обозначать; || предвѣща́ть, предска́зывать.

Znany, извѣстный.

Znarowić, *см.* **Narowić.**

Znawca, -y, *м.* знато́къ; || *Юрид.* свѣдущій, понято́й, *см.* **Biegły.**

Znęcać, Znęcić, приманивать, примани́ть, заманивать, замани́ть, завлекать,

zawlе́чь, привлека́ть, привле́чь, *см.* **Нęcić.**

Znęcić się, увле́чься, прельсти́ться; || **Znęcić się nad kim**, надъ̀ѣ́мъ.

Znędzać, Znędzić, истоща́ть, истощи́ть, изнура́ть, изнури́ть; || доводи́ть, довести́ до нищеты́.

Znędzieć, Znędznieć, *см.* **Nędznieć.**

Zniechęcać, Zniechęcić, причиня́ть, причини́ть неудово́льствіе, досажда́ть, досади́ть (*кому́*), обезкура́живать, обезкура́жить, отбива́ть, отби́ть охо́ту, разохо́чивать, отвраща́ть, отврати́ть (*отъ чего́*). отчужда́ть отъ себя́.

Zniecierpliwić, *см.* **Niecierpliwić.**

Zniemczać, Zniemczyć, *см.* **Niemczyć.**

Znienacka, внеза́пно, неожи́данно, нечая́нно, врасплохъ.

Znienawidzieć, *см.* **Nienawidzieć.**

Znieruchomieć, сдѣ́латься неподви́жнымъ, остолбене́ть.

Znieść, *см.* **Znosić.**

Zniesienie, -nia, *ср.* снесе́ніе, перенесе́ніе; || отмѣ́неніе, отмѣ́на, уничтоже́ніе, запрещеніе, пріостановле́ніе, упраздне́ніе. **Zniesienie klasztorów**, упраздне́ніе монастыре́й. **Zniesienie kary śmierci**, отмѣ́неніе сме́ртной ка́зни. || **Zniesienie się**, соглаше́ніе, сноше́ніе.

Zniewaga, -i, *ж.* оби́да, оскорбле́ніе, поноше́ніе, стыдъ, безче́стіе, посрамле́ніе.

Zniewalać, Zniewolić, принужда́ть, прину́дить, принево́ливать, принево́лить, вынужда́ть, вынудить, насиловать. **Zniewolić sobie kogo**, обязать кого́ чѣмъ, преклони́ть на свою́ сто́рону, привяза́ть къ себѣ́, *см.* **Zmusić.**

Znieważać, Znieważyć, безсла́вить, обезсла́вить, безче́стить, обезче́стить, срами́ть, осрами́ть, посрами́ть; || презира́ть, превре́ть, пренебрега́ть, пренебре́чь; || наруша́ть, нару́шить.

Znieważenie, -nia, *ср.* посрамле́ніе. **oskorbле́ніе**; || пренебреже́ніе; || наруше́ніе. **Znieważenie świątyni**, оскорбле́ніе святы́ни.

Zniewieściałość, -ści, *ж.* изнѣ́женность, разсла́бленность.

Zniewieściały, изнѣ́женный, же́нственный, сла́бый.

Zniewieścić, изнѣ́жить, разсла́бить, *см.* **Niewieścić.**

Zniewieścieć, изнѣ́житься, ослабе́ть, сдѣ́латься сла́бымъ, мя́гкимъ, же́нственнымъ.

Zniezboźnieć, сдѣ́латься безбо́жнымъ, нечести́вымъ, безбо́жничать.

Znikać, Zniknąć, исчеза́ть, исче́знуть, пропада́ть, пропа́сть.

Znikąd, Zniskąd, ни отку́да.

Znikczemniać, Znikczemnić, обраща́ть, обрати́ть въ ничто́, уничтожа́ть, уничто́жить, уничижа́ть, уни́зить.

Znikczemnieć, обрати́ться въ ничто́, уничто́житься, уничижа́ться, уни́зиться, *см.* **Nikczemnieć.**

Znikły, исче́знувшій, пропа́вшій безъ ве́сти, скры́вшійся, удали́вшійся.

Zniknienie, -nia, *ср.* исчезнове́ніе; || *Юрид.* безве́стное отсу́тствіе.

Znikomy, преходя́щій, мимолётный, бре́нный, тлѣ́нный.

Znikomość, -ści, *ж.* ничто́жество, тщета́, тщётность, су́етность, бре́нность, тлѣ́нность.

Zniskąd, ниоткуда, ни изъ како́го мѣ́ста.

Zniszczeć, *см.* **Niszczeć.**

Zniszczenie, -nia, *ср.* уничтоже́ніе, разруше́ніе, истребле́ніе, упа́докъ, распаде́ніе; || истоще́ніе (*силъ*).

Zniszczyć, *см.* **Niszczyć.**

Znitować, *см.* **Nitować.**

Zniweczyć, *см.* **Niweczyć.**

Żniwiarka, Żniwiaczka, Żniwka, -i, *ж.* жни́ца; || жа́твенная машина; || *Зоол.* жи́тникъ, мышь вода́щаяся въ скирда́хъ и жи́тницахъ.

Żniwiarz, Żniwacz, Żniwak, -a, Żniwiec, -wca, *м.* жнецъ.

Żniwny, Żniwowy, жа́твенный.

Żniwo, -a, *ср.* жа́тва, жнитво́; || пора́ жа́твы; || жа́тіе, пожа́тіе.

Zniżać, Zniżyć, понижа́ть, пони́зить, унижа́ть, уни́зить; || сбавля́ть, сба́вить (*цѣны́*); || **Zniżać się, Zniżyć się**, понижа́ться, пони́зиться, унижа́ться, уни́зиться, убыва́ть, убы́ть, опуска́ться, опусти́ться.

Zniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, уничиже́ніе; || пониже́ніе, у́быль (*воды*); || пониже́ніе, сба́вка (*цѣны*), пониже́ніе (*голоса*).

Zniżony, уни́женный, пони́женный, сба́вленный.

Znosić, Znieść, переноси́ть, перене́сть, носи́ть, снести́, сна́шивать; || разбива́ть, разби́ть, поража́ть, порази́ть; || уничтожа́ть, уничто́жить, отмѣ́нять, отмѣ́нить, запреща́ть, запрети́ть; || изна́шивать, износи́ть (*платье*). **Zniesc wojsko nieprzyjacielskie**, разби́ть непрія́теля, уничто́жить непрія́тельскую а́рмію. **Nie zniesiesz tego ciężaru**, не снесёшь э́той тя́жести. **Krzywdy cierpliwie znosić**, терпѣ́ливо переноси́ть оби́ды, терпѣ́ть оби́ды. **Kokosz jaje zniosła**, ку́рица несла́ яйцо́.

Znośnie, сно́сно, посре́дственно, поря́дочно.

Znośny, сно́сный, посре́дственный, поря́дочный, изря́дный.

Znów, Znowu, опя́ть, сно́ва, вновь, втори́чно.

Znudzenie, Znużenie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Znudzić, *см.* **Nudzić.**

Znużyć, *см.* **Nużyć.**

Zób' -i, Zobla, -i, *ж.* птичій кормъ, зерно; || *Bot.* **Ptasia Zób',** бирючина (*растеніе*).

Zobać, клевáть, зобáть.

Zobaczenie, -nia, *ср.* свиданіе.

Zobaczyć, увидѣть, усмотрѣть. || **Zobaczyć się,** увидѣться, свидѣться.

Zobaczysko, *Прост.* употребляется только въ выраженіи: **Do zobaczyska,** до свиданія.

Zobopólny, взаимный, обоюдный; || *Юрид.* взаимно обязующій.

Zobopólnie, взаимно, обоюдно.

Zobopólność, -ści, *ж.* взаимность, обоюдность.

Zobowiązać, Zobowiązywać, обязывать, обязать (*кого чѣмъ*); || одолжать, оказывать, оказать услугу (*кому*); || понуждать, заставлять; || **Zobowiązywać sobie kogo czém,** привязать къ себѣ, снискать привязанность, расположить кого въ свою пользу, привлечь къ себѣ. || **Zobowiązywać się, Zobowiązać się,** обязываться, обязаться, принимать на себя обязанность.

Zobowiązanie, -nia, *ср.* обязанность, долгъ; || обязательство. **Zobowiązanie z zastrzeżeniem kary,** договоръ съ неустойкою. **Zobowiązanie umowne,** условное обязательство. **Zobowiązanie z terminem,** обязательство срочное. **Zobowiązanie z możnością wyboru zawarte,** обязательство съ правомъ выбора. **Zobowiązanie dania,** обязательство дать что-либо. **Zobowiązanie wydania,** обязательство передать вещь.

Zobowiązujący, обязательный.

Zobowiązywać, *см.* **Zobowiązać.**

Zoczny, видимый, замѣтный; || быстроглазый.

Zoczyć, увидѣть, замѣтить, примѣтить. || **Zoczyć się (komu),** скрыться съ глазъ (*передъ кѣмъ*).

Zodjak, -u, *м. Астрон.* зодіакъ, солнечный путь.

Zoła, -y, *ж.* **Zół, -ołu,** *м.* щелочная зола, пазолки, *мн.*

Żołądek, -dka, *м.* желудокъ.

Żołądkowy, желудочный.

Żołądź, -ędzi, *ж.* жолудь; || *Карточ.* кресты, трефы, жлуди, *мн.*

Żółć, -ci, *ж.* жёлчь; || горечь; || * злоба, злость. *Посл.* Kąsek żółci beczkę miodu popsuje, бочка мёду да ложка дёгтю.

Żółcić, красить въ жёлтую краску, дѣлать что жёлтымъ.

Żółcieć, желтѣть.

Żółcień, -a, *м. Bot.* жёлтый янбирь (*растеніе*).

Żółciowy, Żółciany, жёлчный.

Żółcistość, -ści, *ж.* многожёлчность, многожёлчіе; || * жёлчность, гнѣвливость.

Żółcisty, жёлчный, многожёлчный; || * гнѣвливый.

Żółciuchny, желтёхонекъ.

Żołd, -u, *м.* жалованье, окладъ. **Żołdem się bawić,** служить въ военной службѣ.

Żołdacki, Żołdaczy, *Стар.* солдатскій.

Żołdactwo, -a, *ср. Стар.* солдатство солдаты.

Żołdak, Żołdat, -a, *м. Стар.* солдатъ.

Żołdować, служить въ военной службѣ, быть солдатомъ.

Żołdownik, -a, *м.* наёмный солдатъ.

Żołdowy, Żołdowny, состоящій на жалованьи, наёмный.

Żołędniak, -a, *м.* свиньи откормленная желудями.

Żołędny, *Карточ.* жолудовый, трёзовый.

Żółknąć, Zżółknąć, Żółknieć, желтѣть.

Żółna, -y, *ж.* желна (*птица*).

Żołnierka, -i, *ж.* солдатчина; || солдатство, военная служба; || солдатка, жена солдата.

Żołnierski, солдатскій. **Żołnierski rynsztunek, porządek,** солдатская аммунція.

Żołnierstwo, -a, *ср. Собир.* солдаты, солдатство.

Żołnierz, -a, *м.* солдатъ, служивой; || воинъ, ратникъ. **Prosty żołnierz,** рядовой.

Żołnierzyk, -a, Żołnierzyna, -y, *Умен. м.* солдатикъ.

Żołnierzysko, -a, *ср. Увел.* солдатина, *см.* **Żołnierz.**

Żółtaczka, -i, *ж. Мед.* желтуха.

Żołtak, -a, *м.* родъ губки.

Żołtarz, -a, *м. Стар.* псалтирь.

Żółtawy, желтоватый.

Żółtek, -tka, *м.* **Żółtko, -a,** *ср.* желтокъ (*яичный*).

Żółtkowy, состоящій изъ желтковъ.

Żółto, *Нар.* жёлто.

Żółtobrzuch, -a, *м. Прост.* чревоугодникъ, прожора, обжора; || желтобрюхій.

Żółtość, -ści, *ж.* желтизна, жёлтый цвѣтъ.

Żółty, жёлтый.

Żółw', -wia, *м.* черепаха; || *Стар. Русск.* жедвь.

Żółwi, Żółwiowy, черепаховый, черепашій. **Żółwia skorupa,** черепаха (*роговыя пластинки покрывающія туловище черепахи*).

Żółwiec, -wca, *м. Зоол.* броненосецъ, плащатикъ (*животное*).

Żołza, -y, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Żołzy, -ów,** *Ветер.* сапъ. желѣзница.

Żołzować, страдать сапомъ, желѣзницею (*о лошадяхъ*).

Żołzowaty, *Ветер.* сановый, *см.* **Żołza.**

Żona, -y, *ж.* жена, супруга, замужняя женщина.

Żonąć, *Стар.* гнать, понуждать.

Żonąd, *см.* **Onąd.**

Żonaty, женатый.

Żonka, Żoneczka, -i, *ж. Умен.* **жёнушка, жёночка;** || *Прост. Русск.* **жёнка.**

Zoologja, -ji, *ж.* **зоологія.**

Zóraw', Żuraw', -wia, *м.* **журавль (*птица*);** || **коромы́сло, подъёмъ, во́ротъ, жураве́цъ, журавль,** журавъ (*для вытаскиванія воды изъ колодца*); || глаго́ль, машина для поднима́нія тя́жести, имѣющая видъ бу́квы Т; || машина для сверле́нія пушечнаго запа́ла; || катапу́льтъ, стрѣломётъ.

Żórawi, журавли́ный. *Бот.* **Żórawie noski,** гераній (*растеніе*).

Żórawiątko, -a, *ср. Умен.* **журавлёнокъ.**

Żórawik, -a, Żórawek, -wka, *м.* **журавлёнокъ.**

Żórawina, -y, *ж. Бот.* **клю́ква,** жеревя́ника (*ягода*); || **Żórawiny, -in,** *мн.* **можжу́ха, жидо́вская ви́шня, мухи́нка.**

Zorza, -y, *ж.* **варя́;** || **Zorza północna, се́верное сія́ніе.**

Zostający, остающійся, находя́щійся, **состоя́щій. Zostający w służbie,** состоя́щій **на слу́жбѣ. Zostający pod kwestją,** остающійся нерѣшённымъ, подъ сомнѣніемъ, сомни́тельнымъ.

Zostawać, Zostać, остава́ться, оста́ться, состоя́ть; || находи́ться, имѣть пребыва́ніе; || стать, ста́ться, сдѣлаться. **Zostanie tam jeszcze trzy miesiące,** онъ тамъ пробу́детъ, оста́нется ещё три мѣсяца. **Zostawać przy kim ciągle,** находи́ться при ко́мъ безотлу́чно. **Został na placu,** онъ уби́тъ въ сраже́ніи. **Z całego majątku zostało u niego dwa ruble,** у него́ оста́лось два рубля́ изъ всего́ иму́щества. **Z bogacza został żebrakiem,** изъ богача́ онъ сдѣла́лся ни́щимъ. **Zostać na koszu,** получи́ть отка́зъ. || **Zostawać się,** остава́ться, оста́ться; || **останавливаться, остановиться.**

Zostawiać, Zostawić, оставля́ть, оста́вить, покида́ть, поки́нуть; || **предоставля́ть, предоста́вить,** уступа́ть, уступи́ть.

Zostrzeć, *см.* **Ostrzeć.**

Zowąd, *см.* **Owąd.**

Z pod, Z pomiędzy, *см.* **Pod, Pomiędzy.**

Ząb, -ębu, *м.* ру́бка лѣсу; || срубъ (*нѣсколько вѣнцовъ изъ брёвенъ, положенныхъ другъ на друга и сплоченныхъ, въ какомъ-либо деревянномъ сооруженіи*); || **Ząb u dachu,** стропи́ло; || **Ząb okrętowy,** о́ставъ корабля́; || *Фортиф.* **деревя́нная крѣпостца́.**

Ząbać, *см.* **Rąbać.**

Ząbisko, -a, *ср.* **прогали́на, просѣка.**

Ząbować, огра́бить, разгра́бить.

Zachować, *см.* **Rachować.**

Żący, ѣдкій, разъѣда́ющій, *см.* **Żrec.**

Zadzać, Zrodzić, рожда́ть, роди́ть, порожда́ть, породи́ть, производи́ть, произвести́.

Zrana, поутру́, *см.* **Rano.**

Zranić, *см.* **Ranić.**

Zrastać, Zrość, Zrosnąć, Zrastać się, Zrość się, Zrosnąć się, срастаться, срости́сь.

Zraszać, Zrosić, оропя́ть, оросить.

Zraz, -u, *м.* срѣзъ. срѣзокъ. **Zraz pieczeni,** кусо́къ жарко́го; || **Zrazy, -ów,** *мн.* би́тое мя́со, битки́; || *Анат.* дол. лопасть (*лёгкихъ, печени*); || *Садов.* прививокъ, черено́къ.

Zrażać, Zrazić, сшиба́ть, сшиби́ть, сва́ливать, свали́ть, ста́лкивать, столкну́ть, спи́хивать, спихну́ть. **Zrazić sobie skórę,** сади́ть, содра́ть себѣ ко́жу. **Zrazić rękę, nogę,** ушиби́ть ру́ку, но́гу. **Zrazić kogo z urzędu,** лиши́ть кого́ мѣста, до́лжности, сади́ть кого́ съ мѣста. **Zrazić kogo z czego,** отклони́ть, отвѣсть, отвлечь отъ чего́-либо. **Zrazić serce,** привести́ въ уны́ніе, лиши́ть бо́дрости ду́ха. || **Zrażać się, Zrazić się,** приходи́ть *или* впада́ть въ уны́ніе, теря́ть бо́дрость *или* о́хоту, впада́ть ду́хомъ, унывать; || устраша́ться; || чу́вствовать отвращёніе (*къ чему́*); || **обижа́ться** (*чьимъ*), **пере́чить** (*чему́*).

Zrazowy, филе́йный. **Mięso zrazowe,** филе́йная часть говя́дины.

Zrazu, съ са́маго нача́ла, снача́ла, въ нача́лѣ, *см.* **Raz.**

Zrealizować, реализова́ть, обрати́ть въ де́ньги, въ капита́лъ своё иму́щество.

Zrealizowanie, -nia, *ср.* **вы́ручка су́ммы.**

Źrebczyk, Zrzebczyk, -a, *м.* **жеребчикъ.**

Źrebica, Źrzebica, -y, *ж.* **молода́я кобыли́ца.**

Źrebić, роди́ть жеребёнка.

Źrebić się, жереби́ться.

Źrebię, -ęcia, *ср.* жеребёнокъ.

Źrebiec, Źrzebiec, -bca, Źrobek, Źrzebek, -bka, *м.* молодо́й жеребе́цъ.

Źrebięcy, Źrzebięcy, жеребе́цкій, **жереба́чій.**

Źrebna, Źrzebna, -ej, *ж.* **жерёбная** (*кобыла, ослица*).

Źreć, Zeźreć, жрать, пожра́ть, **сожра́ть.**

Zręczność, -ści, *ж.* **удо́бный слу́чай, удо́бное вре́мя;** || **ло́вкость,** прово́рство, изворо́тливость, **искусство** (*въ дѣлахъ*).

Zręczny, благопрія́тный, **удо́бный;** || **ло́вкій,** прово́рный, изворо́тливый, **иску́сный** (*въ дѣлахъ*).

Zredagować, пригото́вить къ изда́нію; || **изложи́ть, соста́вить.**

Zrefutować, опровергнуть.

Zregestrować, внести́ **въ реэ́стръ, въ** спи́сокъ.

Zrękowiny, -in, *мн.* обруче́ніе, помо́лвка, говоръ, *см.* **Zaręczyny.**

Źrenica, -y, *ж.* зорочёкъ, врачёкъ (*въ глазу́*); || *Церк. Слав.* вѣ́ница. вѣ́ница.

Zreponować, оста́вить безъ после́дствія.

Zrobaczeć, Zrobaczywieć, очерви́вѣть, *см.* **Robaczeć, Robaczywieć.**

Źrobek, -bka, *м. см.* **Źrebiec.**

Zrobić, *см.* **Robić.**

Zrobienie, -nia, *ср.* **сдѣланіе, отдѣлка, обдѣлка, обработка, довершеніе, окончáніе работы;** || **изготовлéніе, составлéніе, совершéніе, дѣланіе.**

Zrobka, *см.* **Zrebica.**

Źródlany, Źrzódlany, Źrzódlny, ключевóй. Źródlana woda, ключевáя водá.

Źródło, Źrzódło, -a, *ср.* **истóчникъ, родникъ, ключъ;** || **истóкъ, верхóвье** (*начáло рѣки*); || ***начáло, истóчникъ, пéрвая причúна.** || *Умен.* **Źródełko, Źrzódełko, -a**, *ср.* **родничёкъ.**

Źródłosłów, -owu, *м.* **словопроизвóдство, корнесловіе, этимолóгія.**

Źródłowy, Źrzódłowy, Źrzódlny, ключевóй, *см.* **Źródlany.**

Zrodzić, *см.* **Zradzać.**

Zrok, -u, *м. Стар.* **встрéча, схóдка, свидáніе.**

Zroń, -nia, *м.* **молодáя лóшадь роняющая зýбы.**

Zronić, сроня́ть, уронúть, потеря́ть; || **вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени.**

Zronienie, -nia, *ср.* **изверже́ніе, теря́ніе;** || **недоно́съ, преждевре́менные роды.**

Zrosły, сро́сшійся.

Zrosnąć, *см.* **Zrastać.**

Zrośnienie, -nia, *ср.* **сраще́ніе, сро́стокъ.**

Zrównanie, -nia, *ср.* **сравне́ніе, уравне́ніе;** || *Мат.* **уравне́ніе, ра́венство двухъ величúнъ;** || **ра́венство;** || *Ком.* **Zrównanie rachunków, балáнсъ.**

Zrównoważenie, -nia, *ср.* **уравнúтельность**, *см.* **Równoważenie.**

Zrównywać, Zrównać, сра́внивать, сравня́ть, ура́внивать, уравня́ть, уровня́ть. Zrównać drogę, уровня́ть доро́гу.

Zrozumiałość, -ści, *ж.* **вразумúтельность, я́сность, удобопоня́тность.**

Zrozumiały, вразумúтельный, я́сный, поня́тный, удобопоня́тный.

Zrozumieć, *см.* **Zrozumiewać.**

Zrozumienie, -nia, *ср.* **разуме́ніе, пониманіе, знáніе, выразуме́ніе. Zrozumienie wyrazu, смыслъ слóва. Dać co do zrozumienia, намекнýть кому́ о чёмъ-либо, дать поня́ть.**

Zrozumiewać, Zrozumieć, разуме́ть, уразуме́ть, понимáть, поня́ть, познавáть, познáть.

Zryć, *см.* **Ryć.**

Zryty, сры́тый, скóпанный.

Zrywać, Zerwać, срывáть, сорвáть; || **сдёргивать, сдёрнуть, стáскивать, стащúть;** || **разрывáть, разорвáть;** || **расторгáть, растóргнуть, нарушáть, нарýшить. Zerwać kwiatek, сорвáть цвётокъ. Zerwać konia, надсадúть, надорвáть лóшадь. Zerwać przyjaźń, растóргнуть, нарýшить дружбу. Zerwać pokój, нарýшить миръ. Zerwać z kim, поссóриться, разойтúсь съ кéмъ. Zerwać postronek, разорвáть пострóнку.** || **Zrywać się, Zerwać się, разрываться, разорвáться;** || **расторгáться, растóргнуться, нарушáться, нарýшиться;** || **срываться, сорваться, схвáтываться, схватúться, вскáкивать, вскочúть, бросáться, бро́ситься, кидáться, кúнуться, устремля́ться, устремúться, рúнуться. Zerwał się z łóżka, вскочúлъ съ постéли. Zerwać się robiąc co, надорвáть живóтъ, надсадúть себя́ отъ натýги. Zerwało się stado kuropatw, поднялóсь стáдо куропáтокъ.**

Zrzadka, *Нар.* **нарѣдка, иногдá.**

Zrządzać, Zrządzić, причиня́ть, причинúть, подавáть, подáть пóводъ (*къ чему́*), **производúть, произвéсть;** || **располагáть, расположúть, устрóивать, устрóить;** || **приспособля́ть, приспособúть, приготовля́ть, приготóвить;** || **предопредѣля́ть, предопредѣлúть, распредѣля́ть, распредѣлúть, предназнача́ть, предназнáчить. Burza wielką zrządziła szkodę, бýря нанеслá мнóго вредá. Miłość troski zrządza, любóвь причиня́етъ огорчéнія. Bóg tak zrządził, Бóгу такъ угóдно бы́ло, Богъ такъ устрóилъ.**

Zrządzenie, -nia, *ср.* **приготовлéніе, расположéніе, устроéніе, размѣще́ніе, распредѣлéніе;** || **исполнéніе, приведéніе въ дѣйствіе;** || **распоря́докъ;** || **предназначéніе, предопредѣлéніе, провидѣніе. Zrządzenie Boskie, прóмыслъ Бóжій, судьбы Бóжіи.**

Zrządzony, причинённый, произведённый; || **располóженный, устрóенный;** || **приспособленный, приготóвленный;** || **предопредѣлённый, предназначéнный.**

Zrzały, *Стар.* **врѣлый.**

Zrzec się, *см.* **Zrzekać się.**

Zrzeczenie, -nia, *ср.* **уроченіе, околдовáніе;** || **Zrzeczenie się, отреченіе, отвержéніе, отказъ. Zrzeczenie się tronu, отреченіе отъ престóла.**

Zrzęda, -y, *ж.* **брюзжáніе, ворчáніе, ворчлúвость;** || **коловрáтность, перемéнчивость;** || **Zrzęda, -y**, *м.* **брюзгá, ворчýнъ.**

Zrzędność, -ści, *ж.* **брюзглúвость, ворчлúвость, сварлúвость.**

Zrzędny, брюзглúвый, ворчлúвый; || ***взыскáтельный, строгíй, строптúвый;** || **распорядúтельный. Zrzędna gospodyni, бережлúвая хозяйка.**

Zrzędzić, брюзжáть, ворчáть; || **журúть.**

Zrzekać się, Zrzec się, отрицáться, отрекáться, отрéчься, отказывáться, отказáться, отступáться, отступúться. Zrzec się sukcessji, отказáться отъ наслéдства. Zrzec się pretensij swoich, отступúться отъ своúхъ трéбованій. Zrzec się tronu, отрéчься отъ престóла.

Zrzucać, Zrzucić, сбрáсывать, сбро́сить, скúдывать, скúнуть, свергáть, свéргнуть; || **отрéшать, отрéшúть, отставля́ть, отстáвить** (*отъ должности*);

изверга́ть, изве́ргнуть, изрыга́ть, изрыгну́ть. **Zrzucić z siebie suknię,** сброси́ть съ себя́ пла́тье **Zrzucić jarzmo,** сброси́ть съ себя́ и́го. **Koń jeźdźca zrzucił,** ло́шадь сбро́сила ѣздока́. **Zrzucać zęby,** роня́ть зу́бы (*о лошадяхъ*). **Zrzucić kogo z urzędu,** исключи́ть кого́ изъ слу́жбы. **Zrzucić pokarm,** сблева́ть, изве́ргнуть пи́щу (*изо рта*). **Zrzucać co w kupę,** сбра́сывать что́-либо въ ку́чу, въ одно́ мѣсто. || **Zrzucać się, Zrzucić się,** сбра́сываться, сбро́ситься; || **Zrzucać się z czego,** насы́льно сбра́сывать съ себя́ что́-либо, отка́зываться, отдѣ́лываться, освобожда́ться, отка́зываться, отрека́ться, отступа́ть. **Zrzucić się z kontraktu,** уничто́жить, нару́шить контра́ктъ. **Zrzucić się ze słowa,** отказа́ться, отрѣ́чься отъ свои́хъ словъ. || **Zrzucać się na co,** набра́сываться.

Zrzucenie, -nia, *ср.* сбра́сываніе. **Zrzucenie ciężaru,** разгруже́ніе, вы́грузка.

Zrzynać, Zerznąć, срѣ́зывать, срѣ́зать.

Zsadzać, Zsadzić, сса́живать, ссади́ть; || * сбива́ть, сбить, сбра́сывать, сбро́сить. **Zsadzić kogo z urzędu,** отрѣши́ть кого́ отъ до́лжности. **Koń go z siebie zsadził,** ло́шадь сбро́сила его́ съ себя́.

Zsiadać, Zsieść, Zsiąść, Zsiadywać, ссѣда́ть, ссѣсть, сходи́ть, сойти́, слѣза́ть, слѣзть доло́й. || **Zsiadać się, Zsieść się,** ссѣда́ться, ссѣсться; || осѣда́ть, осѣсть, опуска́ться, опусти́ться; || уста́ иваться, устоя́ться, сгуща́ться, сгусти́ться, сгустѣ́ть. **Mleko się zsiadło,** молоко́ устоя́лось дало́ сли́вки. **Krew się zsiadła,** кровь сгустѣ́ла.

Zsiadły, ссѣ́вшійся, сгусти́вшійся, густо́й; || устоя́вшійся. **Krew zsiadła,** сгусти́вшаяся кро́вь. **Mleko zsiadłe,** устоя́вшееся молоко́, съ усто́емъ, со сли́вками.

Zsiekać, Zsiec, изсѣка́ть, изсѣ́чь, изруби́ть.

Zsieść, *см.* **Zsiadać.**

Zśliznąć się, поскользну́ться, оступи́ться.

Zstąpić, *см.* **Zstępować.**

Zstęp, -u, *м.* нисхожде́ніе, сошествіе.

Zstępny, нисходя́щій. **Linja zstępna,** нисходя́щая ли́нія (*родства*).

Zstępować, Zstąpić, сходи́ть, сойти́, нисходи́ть, низойти́, спуска́ться, спусти́ться; || сторони́ться, посторони́ться переде́ъ кѣмъ; || уклони́ться отъ прямо́го пути́, сби́ться съ доро́ги; || **Zstępować, Zstępnować (sukno),** мочи́ть (*сукно*).

Zsumować, подвести́ ито́гъ.

Zsuwać, Zsunąć, сса́бывать, ссу́нуть.

Zsychać, Zeschnąć, засыха́ть, засо́хнуть. || **Zsychać się, Zeschnąć się,** ссыха́ться, ссо́хнуться; || разсыха́ться, разсо́хнуться.

Zsyłać, Zesłać, посыла́ть, посла́ть, ниспосыла́ть, ниспосла́ть.

Zsyp, Zsep, -u, *м.* **Zsypka, -i,** *ж.* ссыпа́ніе, ссы́пка (*хлѣба*).

Zsypywać, Zsypać, ссыпа́ть, ссы́пать.

Zszycie, -cia, *ср.* сши́вка.

Zszywać, Zszyć, сшива́ть, сшить.

Zszywanie, -nia, *ср.* сшива́ніе.

Ztąd, отсю́да; || поэ́тому. зате́мъ. отто́го, изъ э́того. **Ztąd wypada,** изъ э́того слѣдуетъ. **Ni ztąd, ni zowąd,** ни съ того́, ни съ сего́, безъ всѣ́кой причи́ны, *см.* **Stąd.**

Zubożałość. -ści, *ж.* обѣдне́ніе, ску́дость, обнища́ніе.

Zubożały, обѣдне́вшій. обнища́вшій.

Zubożeć, *см.* **Ubożeć.**

Żubr (Zubr), -a, *м.* зубрь, ди́кое живо́тное изъ ро́да быко́въ.

Żubrować, сѣять сквозь решето́ (*муку́*).

Żubrzy, принадлежа́щій зубрю́.

Żubrzyca, -y, *ж.* са́мка зубря́.

Żubrzyna, -y, *ж.* зубри́на, мя́со зубря́.

Żuć, Żwać, жева́ть; || пережёвывать, отрыга́ть жва́чку (*о животныхъ*).

Żuch, -a, *м.* молоде́цъ, молодчи́на, хва́тъ, удале́цъ.

Żuchel, -chla, *м. Неуп.* кусо́къ. *Умен.* **Żuchelek, -lka,** *м.* кусо́чекъ.

Żuchowaty, молоде́цкій, хва́тскій.

Żuchwa, -y, *ж.* че́люсть.

Żuchwale, на́гло, наха́льно, де́рзко, безсты́дно.

Żuchwalec, -lca, *м.* нагле́цъ, наха́лъ, безсты́дникъ.

Żuchwaleć, наха́льничать, поступа́ть на́гло, безсты́дно.

Żuchwalić, доводи́ть до наха́льства, до безсты́дства. || **Żuchwalić się,** *см.* **Żuchwaleć.**

Żuchwałość, -ści, *ж.* **Żuchwalstwo, -a,** *ср.* на́глость, наха́льство; || зано́счивость.

Żuchwały, на́глый, наха́льный, де́рзкій; || зано́счивый.

Żuk, -a, *м.* жукъ (*насѣко́мое*).

Żucie, -cia, *ср.* жева́ніе, жва́чка.

Żuława, -y, *ж.* ни́зменная, боло́тистая, луговая сторона́, низовье́, ни́зовье, мѣ́сто на рѣкѣ́ ближа́йшее къ у́стью.

Żuławczyk, Żuławianin, -a, *м.* понизо́вый жи́тель.

Żuławka, -i, *ж.* понизо́вая жи́тельница.

Żuławski, понизо́вый.

Żupa, -y, *ж.* супъ, похлёбка. **Żupa z ryb,** уха́.

Żupa, -y, *ж.* рудни́къ. копь, рудоко́пный заво́дъ. рудоко́пня; || *Стар.* тамо́жня; || **Żupa solna,** соловарня, соловаренный *или* соляно́й заво́дъ, соляна́я копь; || рудни́чный магази́нъ. || *Сравн. Стар. Русск.* жу́па.

Żupan, -a, *м.* жупа́нъ, ве́рхняя, стари́нная по́льская оде́жда.

Zupełnie, соверше́нно, совсѣмъ, вполнѣ́, сполна́, всецѣло.

Zupełność, -ści, *ж.* полнота́, цѣ́лость, о́бщность. **Zupełność lat,** совершеннолѣ́тіе. соверше́нный во́зрастъ.

Zupełny, по́лный, соверше́нный; || це́льный, це́лый, весь. *Mat.* **Zupełna liczba**, интегра́лъ, интегра́льное исчисле́ніе. **Zupełne lata**, соверше́нолѣ́тіе.

Zupnik, -a, *м. Стар.* тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ; || смотри́тель соловáрни.

Żupny, -ego, *м. Стар.* соловáренный, солевáренный. **Żupny pisarz**, пи́сарь при соляно́й конто́рѣ.

Żur, -u, *м.* заквáшенная мукá, родъ киселя́.

Żurawina, -y, *ж.* клю́ква (*ягода*).

Żurnica, -y, *ж.* родъ жёлтаго лу́ку, цыбу́ли.

Żuzel, Żużel, Żużel, -żla, *м.* **Żużla, -i**, *ж.* шлакъ, окáлина, трескá, о́тпрыскъ, угáръ; || желѣзина, желѣзная окáлина, огáрки отъ желѣза. || **Dymna żużel**, кáдмій; || **Żużla kamienna**, цéмза; || **Żużel, Żużelica**, нагáръ на свѣчѣ.

Żużelisty, Żużelasty, Żużelowaty, окáлистый.

Zużywać, Zużyć, истощáть, истощи́ть, теря́ть, потеря́ть си́лы; || **Zużywać się**, истощáться, изнуря́ться.

Zwabiać, Zwabić, сманивать, сманúть, приманивать, приманúть, завлекáть, завлéчь.

Zwać, звать, призывáть, называ́ть, именовáть.

Zwać, *см.* **Żuć**.

Zwąchać, *Охот.* причу́ять, чутьёмъ напада́ть на слѣдъ звѣря. **Pies zwąchał zająca**, собáка причу́яла зáйца. || *Проню́хать, развѣдать тáйнымъ óбразомъ, смекну́ть, догадáться; || **Zwąchać się z kim**, снюхаться, тáйно согласи́ться, сговори́ться, сдѣлать стáчку.

Zwacz, -a, *м.* жевáка, жу́ющій безпрестáнно; || **Zwacz, -a**, *м.* **Zwadło, -a**, *ср.* рубе́ць, пе́рвый желу́докъ у живо́тныхъ, имѣющій жвáчку; || * клеветни́къ, злóбный лжецъ.

Zwada, -y, *ж.* ссóра, рáспря, раздóръ; =споръ, прéніе. *Посл.* **Ni do rady, ni do zwady**, онъ ни ры́ба, ни мя́со, ни то, ни сё, никуда́ не годи́тся.

Zwadca, Zwadzca, -y, *м.* спóрщикъ, драчу́нъ, забія́ка.

Zwadliwy, Zwadny, вздóрливый, сварли́вый, бранчи́вый, бу́йный, неугомóнный.

Zwadliwość, -ści, *ж.* сварли́вость, бранчи́вость.

Zwadło, -a, *ср. см.* **Zwacz**.

Zwaga, -i, *ж. Ком.* остáтокъ, остальна́я сýмма, осталькóе по счёту.

Zwalać, Zwalić, сваливать, свали́ть, повергáть, повéргнуть, сбрáсывать, сбро́сить, опрокúдывать, опрокúнуть; || собира́ть, склáдывать въ одно́ мѣсто; || слагáть, отклоня́ть отъ себя́, слáмывать, слома́ть, разрушáть, разру́шить; || **Zwalił z siebie ten ciężar**, онъ сбро́силъ съ себя́ э́то бре́мя. **Zwalić kogo z nóg**, свали́ть кого́ съ ногъ, повали́ть на зéмлю. **Zwalić kogo kijem**, отвали́ть кого́ пáлкою. **Zwalili stary dom**, слома́ли стáрый домъ. **Zwalić co na drugiego**, свали́ть свою́ вúну на другóго, съ больно́й головы́ да на здоро́вую; || **Zwalać**, скатáть, свалять (*сукно*); || замарáть, запáчкать, загрязни́ть; || **Zwalać się, Zwalić się**, сва́ливаться, свали́ться, повергáться, спáдывать съ высоты́; || развáливаться, развали́ться; || склóчиваться, сбиваться (*въ кучу*); || **Zwalać się**, скатáться, свалять; || замарáться, запáчкаться, загрязни́ться.

Zwalczyć, побѣди́ть, преодоле́ть, оси́лить.

Zwalisko, -a, *ср.* развáлина.

Zwalisty, покáтый, покáтистый, полóгій, отлóгій.

Zwalniać, Zwolnić, послабля́ть, послáбить, ослабля́ть, ослáбить, отпускáть, отпусти́ть, убавля́ть, убáвить, уменьша́ть, уменьши́ть; || увольня́ть, увóлить, отпускáть, отпусти́ть на вóлю. **Zwolnić struny**, опусти́ть струны. **Zwolnić wodę przy ogniu**, слегкá подогрѣть водý. **Zwolnić żołądek**, очúстить желу́докъ.

Zwarcie, -cia, *ср.* **Zwarcie się**, давлéніе, сжáтіе, стѣснéніе; || запирáніе; || загражде́ніе; || **Zwarcie się**, столкновéніе.

Zwartość, -ści, *ж.* густотá, плóтность. **Zwartość lasu**, густотá лѣса.

Zwarty, чáстый, плóтный, густóй. **Zwarty, wysokopienny las**, чáстый, густóй лѣсъ.

Zwaśnienie, -nia, *ср.* ссóра, раздóръ, разлáдъ, несогла́сіе.

Zwawiec, -wca, *м.* весельча́къ, гуля́ка, удале́цъ, хватъ.

Zwawo, живо, скóро, провóрно, поспѣшно, быстро.

Zwawość, -ści, *ж.* живость, рѣзвость, провóрство, скóрость, лёгкость; || пылъ, жаръ, горя́чность.

Zwawy, живóй, скóрый, провóрный, быстрый, рѣзвый; || пылкій, вспыльчивый, горя́чій.

Zważać, Zważyć, принимáть, приня́ть во внимáніе; || свѣсить, взвѣсить; || *Ком.* доплати́ть по счёту; || дѣлать балáнсъ.

Zwędzać, Zwędzić, коптúть, закоптúть; || * мори́ть, замори́ть (*голодомъ*); || * выкрáдывать, вытáскивать тáйнымъ óбразомъ.

Zweryfikować, повѣрить, свѣрить, сличúть.

Zwężać, Zwęzić, съу́живать, съу́зить, стя́гивать, стяну́ть, сжимáть сжать; || **Zwężać się, Zwęzić się**, съу́живаться, съу́зиться.

Zwiastować, возвѣща́ть, объвля́ть; || предвѣща́ть, предскáзывать; || увѣдомля́ть, увѣдомить.

Zwiastowanie, -nia, *ср.* извѣще́ніе, увѣ-

domlénie; || Zwiastowanie Panny Marji, Благовѣщеніе Пр. Богоро́дицы (*25 Marca*).

Zwiastun, -a, *м.* вѣ́стникъ, предвѣ́стникъ; || предтéча.

Związać, *см.* Wiązać.

Związanie, -nia, *ср.* свя́зываніе, перевя́зываніе; || соединéніе. *Плотн.* Związanie bartu z krokwiami, соединéніе стропи́льнаго перевóда, двухъ бру́сьевъ зубомъ.

Związek, -zku, *м.* связь; || союзъ; || соединéніе; || спáйка; || послѣдовательность; || соотвѣтственность, соотношéніе; || óбщество, сообщество; || сцѣплéніе, стечéніе; || свя́зка; || союзъ, федерáція; || заговóръ (*политический*). Związek krwi, крóвный союзъ, у́зы родствá. Związek przyjaźni, дру́жеская связь, дру́жескій союзъ. Związek małżeński, супру́жескій союзъ, супру́жество, бракъ. Związek myśli, связь мыслей Związek czynności, совокýпное дѣйствіе. Związek krępujący, Związki, у́зы. Związek Szwajcarski, Швейцáрскій Союзъ.

Związkowy, союзный; || Związkowy,-ego, *м.* союзникъ; || заговóрщикъ, *см.* Spiskowy.

Zwlć, *см.* Zwijać.

Zwichnąć, свихнýть, вы́вихнуть.

Zwichnięcie, -cia, Zwichnienie, -nia, *ср.* вы́вихнутіе, вы́вихъ.

Zwichnięty, вы́вихнутый; || * совращённый съ и́стиннаго пути́.

Zwiędłość, -ści, *ж.* вя́лость, блѣклость.

Zwiędły, увя́дшій, завя́лый, блѣклый.

Zwiędniały, *см.* Zwiędły.

Zwiędnienie, -nia, *ср.* увяда́ніе.

Zwiedzać, Zwiedzić, посѣща́ть, посѣти́ть, обха́живать, обойти́, навѣща́ть, навѣсти́ть, быва́ть, побыва́ть; || осма́тривать, осмотрѣ́ть, свидѣтельствовать, освидѣтельствовать. Zwiedzać kościoły, посѣща́ть, обха́живать це́ркви. Zwiedzać kopalnię, спуска́ться въ рудни́къ. Zwiedzać krainę, путеше́ствовать въ ст. анѣ.

Zwiedzanie, -nia, *ср.* посѣще́ніе; || путеше́ствіе, стра́нствованіе. Zwiedzanie cudzych krajów, посѣще́ніе чужи́хъ странъ, путеше́ствіе по чужи́мъ странáмъ.

Zwiedzenie, -nia, *ср.* посѣще́ніе; || освѣдомлéніе; || отвлеченіе; || * совращеніе (*съ пути́ добродѣтели*), обольще́ніе, соблазнéніе, собла́знъ.

Zwiedzca, Zwiedca, -y, Zwiedziciel, -a, *м.* испыта́тель, изслѣдователь; || Zwiedziciel krajów, путеше́ственникъ, стра́нствователь.

Zwiększać, *см.* Powiększać.

Zwieńczyć, *см.* Uwieńczyć.

Zwierać, Zewrzéć, сбива́ть, сбить, скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, сти́скивать, сти́снуть; || смыка́ть, сомкну́ть, запира́ть, запере́ть || совокупля́ть, совокупи́ть, свя́зывать, связа́ть; || Zwierać, Zewrzéć, Zewréć, кипѣ́ть вскипѣть, закипа́ть, закипѣ́ть (*о водѣ*); || Zwierać się, кипяти́ться.

Zwierciadełko, -a, *ср.* зе́ркальце, зеркальцо́.

Zwierciadlany, зерка́льный.

Zwierciadlnica, -y, *ж.* *Минер.* желѣ́зный блескъ.

Zwierciadlnictwo, -a, *ср.* искýсство дѣлать зеркалá, зерка́льное произво́дство, || торго́вля зеркала́ми.

Zwierciadlnik, -a, *м.* зе́ркальникъ, зе́ркальщикъ.

Zwierciadło, -a, *ср.* зе́ркало.

Zwierz, -a, *м.* звѣрь, живо́тное четверонóгое ди́кое. Zwierzęta ssące, млекопита́ющія живо́тныя. Zwierzęta przeżuwające, живо́тныя отрыга́ющія жва́чку. Zwierz drapieżny, хи́щный звѣрь. Zwierzęta ziemnowodne, земново́дныя живо́тныя. Zwierz wodny, водяно́е живо́тное; || Lotny zwierz, живы́я ди́кія пти́цы, дичь, дичи́на, *см.* Zwierzyna.

Zwierzać, Zwierzyć, ввѣря́ть ввѣ́рить, поручáть, поручи́ть; || Zwierzać się, Zwierzyć się, ввѣря́ться, ввѣриться, открыва́ться, откры́ться кому́ въ чёмъ-либо, сдѣлать кому́ дру́жеское сообще́ніе.

Zwierzątko, -a, *ср.* *Умен.* звѣро́къ.

Zwierzchni, Zwierzchny, вéрхній нару́жный; || предыду́щій; || высшій; || нача́льствующій; || поверхностный.

Zwierzchnica, -y, *ж.* повéрхность.

Zwierzchnictwo, -a, *ср.* нача́льство; || вы́сшая власть, вы́сшее правúтельство.

Zwierzchniczy, нача́льническій, нача́льничій, нача́льственный.

Zwierzchnik, -a, *м.* нача́льникъ.

Zwierzchność, -ści, *ж.* нача́льство; || первéнство, старшинство́.

Zwierzę, -ęcia, *ср.* живо́тное, вся́кое живóе существо́.

Zwierzęcość, -ści, *ж.* скотство́, звѣрство.

Zwierzęcy, живо́тный, ско́тскій; || плотско́й. * Zwierzęce koło na niebie, зодіа́къ, *см.* Zwierzyniec || *Астрон.* Zwierzęca gwiazda, вечéрняя звѣзда́, Венéра.

Zwierzenie się, -nia się, *ср.* дру́жеское сообще́ніе, довѣренность.

Zwierzokrzew, -u, *м.* *Зоол.* животнорастéніе, живоросль, зоофúтъ.

Zwierzyna, -y, *ж.* дичь (*живыя ди́кія пти́цы*), дичи́на (*бúтыя ди́кія живо́тныя употребля́емыя въ пи́щу*).

Zwierzyńcowy, принадлежáщій къ звѣри́нцу.

Zwierzyniec, -ńca, *м.* звѣри́нецъ; || *Астрон.* Zwierzyniec niebieski, зодіа́къ, со́лнечный путь.

Zwierzynny, изобúльный дúчью. Зло-

dziéj zwierzynny, охо́тящійся на чужи́хъ земля́хъ.

Zwieść, *см.* Zwodzić.

Zwiesisty, пови́слый, отви́слый; || утёсистый, круто́й; || отко́сный; || отвѣ́сный. Brzeg zwiesisty, круто́й бе́регъ. Zwiesisty cień, отко́сная тѣнь. Zwiesiste uszy, пови́слыя у́ши.

Zwieszać, Zwiesić, свѣ́шивать, свѣ́сить, повѣ́сить, опуска́ть, опусти́ть внизъ; || потупля́ть, поту́пить, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть. * Zwiesić głowę, наклони́ть, повѣ́сить го́лову. Zwiesił pies ogon, соба́ка поджа́ла хвостъ. * Zwiesić nos, повѣ́сить носъ, заду́маться, опеча́литься. * Zwiesić skrzydła, опусти́ть кры́лья, потеря́ть бо́дрость, оробѣ́ть.

Zwietrzałość, -ści, *ж.* вы́вѣтрѣлость.

Zwietrzały, вы́вѣтрѣлый, вы́дохлый, вы́дохшійся.

Zwietrzeć, *см.* Wietrzeć.

Zwietrzyć, * пронюхать, провѣ́дать.

Zwieźć, *см.* Zwozić.

Zwięzliwość, Zwięzłość, -ści, *ж.* сжа́тость, кра́ткость (*сло́га*); || свя́зность.

Zwięzły, сжа́тый, кра́ткій; || свя́зный.

Zwięzywać, Związywać, Związać, свя́зывать, связа́ть, завя́зывать, завяза́ть; || завя́зывать, начина́ть; || свя́зывать, скрѣпля́ть, закрѣпля́ть; || обя́зывать, обяза́ть, налага́ть обя́занность; || *Охот.* схва́тывать когтя́ми (*о звѣрѣ*). || Związywać się, Związać się, свя́зываться, связа́ться, сцѣпля́ться, сцѣпи́ться; || спу́тываться, спу́таться; || соединя́ться, соедини́ться, *см.* Wiązać, Wiązać się.

Zwijać, Zwinąć, Zwić, свива́ть, свить, свёртывать, сверну́ть, свертѣ́ть; || ска́тывать, ската́ть, навива́ть, нави́ть; || мота́ть въ клубо́къ, сма́тывать, смота́ть; || распуска́ть, распусти́ть; || уничтожа́ть, уничто́жить, упраздня́ть, упра́зднить, отмѣня́ть, отмѣни́ть. Zwinąć żagle, спусти́ть паруса́. Zwinąć wojsko, chorągiew, распусти́ть во́йско. Zwijać nici, мота́ть ни́тки. * Choragiewkę zwinąć, дать тя́гу, навостри́ть, напра́вить лы́жи, убѣжа́ть. || Zwijać się, Zwinąć się, свива́ться, сви́ться, свёрты́ваться, сверну́ться въ клубо́къ, въ кольцо́; || гну́ться, согну́ться; || спу́тываться, спу́таться; || ускольза́ть, ускользну́ть, увёртываться, уверну́ться; || суети́ться, хлопота́ть, сова́ться ту́да и сюда́. || *Безл.* Zwija mi się, меня́ тошни́тъ, мнѣ то́шно. Zwijają się konie, спу́тываются ло́шади. Wąż zwija się po piasku, змѣя́ извива́ется кольцо́мъ на пескѣ́. Włos w kiędziory się zwija, во́лосы вью́тся кудря́ми. Dzida kończasta od uderzenia się zwija, остроконе́чное копьё гнётся отъ уда́ра.

Zwijadło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница.

Zwijalny, винтово́й, спира́льный, винтообра́зный, ули́ткообра́зный.

Zwijanie, -a, *ср.* свива́ніе, мота́ніе, нама́тываніе; || Zwijanie się, извива́ніе, свёртываніе; || * хлопотли́вость, суетли́вость.

Zwilgnąć, *см.* Wilgotnieć.

Zwilżać, Zwilżyć, увла́живать, увла́жить, ороша́ть, ороси́ть, сма́чивать, смочи́ть; || * освѣжа́ть, освѣжи́ть.

Zwinąć, *см.* Zwijać.

Zwiniątko, *см.* Zawiniątko.

Zwinięcie, -cia, Zwinienie, -nia, *ср.* сви́тіе, свёртываніе; || ска́тываніе; || мота́ніе, нама́тываніе; || спуска́ніе (*па́руса*); || распуще́ніе; || уничтоже́ніе; || отмѣне́ніе; || закры́тіе, упраздне́ніе; || Zwinięcie się, Zwinienie się, извива́ніе, изворо́тливость.

Zwinięty, Zwiniony, сви́тый, свёрнутый; || ска́танный; || намо́танный; || спу́щенный.

Zwinnie, прово́рно, расторо́пно, ло́вко.

Zwinność, -ści, *ж.* прово́рство, расторо́пность, ло́вкость.

Zwinny, прово́рный, расторо́пный, ло́вкій.

Żwir, -u, *м.* дресва́, хрящъ, кру́пный песо́къ; || гра́вій.

Żwirowaty, хрящево́й, состоя́щій изъ кру́пнаго песку́.

Żwitek, -tku, *м.* свёртокъ, у́зелъ, па́чка, свя́зка; || скла́дка, сгибъ; || Zwitek (papieru), сви́токъ.

Zwłaczać, *см.* Zwlekać.

Zwłaszcza, осо́бенно, особли́во, гла́внымъ о́бразомъ, главнѣ́йше, наибо́лѣе, всего бо́лѣе.

Zwlekać, Zwlec, разоблача́ть, разоблачи́ть; || раздѣва́ть, раздѣ́ть, ски́дывать, ски́нуть, снима́ть, снять; || ста́скивать, стащи́ть (*внизъ*), свола́кивать, своло́чь; || борони́ть, заборони́ть (*зе́млю*); || провола́кивать, проволочи́ть, оття́гивать, оття́нуть (*вре́мя*), откла́дывать, отложи́ть, ме́длить, заме́длить.

Zwlekanie, -nia, *ср.* откла́дываніе, проволо́чка; || ски́дываніе, снима́ніе, ста́скиваніе.

Zwłoka, -i, *ж.* проволо́чка, отсро́чка, отлага́тельство, промедле́ніе; || *Юрид.* просро́чка; || Zwłok, Zewłoka, Zwłoka, линови́ще, змѣи́ный спускъ, шку́ра, ко́жа (*съ живо́тныхъ*); || Zwłoki, *род. п.* Zwłok, *мн.* сме́ртные *и́ли* бре́нные оста́нки, мёртвое тѣ́ло.

Zwłokliwość, -ści, *ж.* отлага́тельство, медли́тельность.

Zwłokliwy, медли́тельный, ме́дленный, мѣ́шкотный.

Zwód, -odu, *м. Неуп.* обма́нъ. || Zwód, -u, Zwodek, -dka, *м.* подъёмный мостъ.

Zwodnica, -y, Zwodniczka, -i, *ж.* обма́нщица, обольсти́тельница, соблазни́тельца, искуси́тельница.

Zwodnictwo, -a, *ср.* обма́нъ, обольще́ніе, собла́знъ, искуше́ніе, совраще́ніе.

Zwodniczy, Zwodny, обма́нчивый, обольсти́тельный, соблазни́тельный, искуси́тельный.

Zwodnik, -a, *м. см.* **Zwodziciel.**

Zwodzić, Zwieść, своди́ть, свести́, собира́ть, собра́ть въ одно́ мѣсто, созыва́ть, созва́ть; || своди́ть, свесть сверху внизъ, низводи́ть; || *Zwieść*, **Stoczyć bitwę,** дать сраже́ніе, вступи́ть въ сраже́ніе; || обма́нывать, обману́ть, подда́ть, провести́; || совраща́ть, соврати́ть, соблазни́ть, соблазни́ть, искуша́ть, искуси́ть; || отводи́ть, отвести́; || опуска́ть, опусти́ть (*подъёмный мостъ*). **Zwiódł go z prostéj drogi,** соврати́лъ его́ съ пря́маго пути́. **Szatan zwiódł Ewę,** сатана́ прельсти́лъ Е́ву.

Zwodziciel, -a, *м.* обма́нщикъ; || обольсти́тель, прельсти́тель, соблазни́тель, разврати́тель, искуси́тель.

Zwodzicielka, -i, *ж.* обма́нщица; || обольсти́тельница, прельсти́тельница, соблазни́тельница, разврати́тельница, искуси́тельница.

Zwój -oju, *м.* скла́дка, сбо́рка, изги́бъ; || свёрток, свёртокъ; || *Анат.* узело́къ, ганглій.

Zwojować, завоева́ть, покори́ть, побороть, одоле́ть, преодоле́ть.

Zwołanie, -nia, *ср.* созва́ніе, созыва́ніе, созы́въ.

Zwolennica, -y, Zwolenniczka, -i, *ж.* приве́рженица, послѣдовательница; || учени́ца.

Zwolennictwo, -a, *ср.* приве́рженность, принадле́жность къ како́му-нибу́дь уче́нію.

Zwolennik, -a, *м.* приве́рженецъ, послѣдователь; || учени́къ.

Zwolić, *см.* **Zezwolić.**

Zwolna, ме́дленно, нескоро, неповоро́тливо, ти́хо; || осторо́жно, полего́ньку, лего́нько, слегка.

Zwolnić, *см.* **Zwalniać.**

Zwolnieć, уменьши́ться, ослабѣва́ть, облегча́ться; || утиха́ть (*о погодѣ*).

Zwolnienie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, ослабле́ніе, облегче́ніе; || сбавка (*цѣны*); || *Юрид.* **Zwolnienie dobrowolne,** добровольное освобожде́ніе отъ обя́занности.

Zwoływać, Zwołać, созыва́ть, созва́ть, скрика́ть, скли́кнуть; || приглаша́ть, пригласи́ть.

Zwomitować, *см.* **Womitować.**

Zwora, -y, *ж.* желѣзная скоба́, крюкъ; || проёмная связь, ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || желѣзная связь (*въ печи́хъ*); || острога́, багоръ; || *Охот.* сво́ра (*собакъ*).

Zwornik, -a, *м. Архит.* замо́къ, замо́чный ка́мень сво́да.

Zworować, *см.* **Sforować.**

Zwóz, -ozu, *м.* **Zwożba, -y, Zwózka, -i,** *ж.* свозъ, сво́зка. **Zwóz zboża,** убо́рка хлѣба. **Zwózka kamieni,** сво́зка ка́мней; || *Стар.* навозъ (*на пашню*).

Zwozić, Zwieźć, свози́ть, свезти́, свезть.

Zwózka, -i, *ж. см.* **Zwóz.**

Zwożny, сво́зный, назна́ченный къ сво́зу и́ли во́зкѣ; || удо́бренный навозомъ, унавоженный.

Zwracać, Zwrócić, повора́чивать, поворо́тить; || обраща́ть, обрати́ть; || возвраща́ть, возврати́ть. **Zwracać konia,** повернуть, поворо́тить, пое́хать наза́дъ (*о пздокѣ*). **Zwrócić czyję uwagę na co,** обрати́ть чьё-либо внима́ніе на что́. **Zwrócić na siebie oczy wszystkich,** обрати́ть на себя́ взо́ры всѣхъ. **Zwracam ci książkę z podziękowaniem,** возвраща́ю тебѣ́ кни́гу съ благода́рностію. **Zwracać co z żołądka,** блева́ть, выблёвывать, рвать; || изверга́ть. || **Zwracać się, Zwrócić się,** повора́чиваться, поворо́титься, обраща́ться, обрати́ться, возвраща́ться, возврати́ться.

Zwrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвраще́ніе; || повора́чиваніе; || обраще́ніе, *см.* **Zwrót.**

Zwrot, Zwrót, -u, *м.* поворо́тъ, извили́на; || возвра́тъ, отда́ча взя́таго, возмѣще́ніе; || оборо́тъ (*рѣчи*); || реа́кція (*политическая*); || *Ком.* де́нежный оборо́тъ; || обраще́ніе (*плане́ты*); || оборо́тъ (*года*); || возвраще́ніе (*врéмени*). **Zwrót papierów do archiwum,** обра́тная отда́ча бума́гъ въ архи́въ. **Rzeczy takie wzięły zwrót,** дѣла́ при́няли тако́й оборо́тъ. **Domaga się zwrotu wziętych u niego pieniędzy,** онъ тре́буетъ возвраще́нія ва́тыхъ у него́ де́негъ.

Zwrotnice na wymianach kolei, перево́ды на разъѣздахъ (*желѣзн. дорóг*).

Zwrotnik, -a, *м.* тро́никъ, поворо́тный кругъ; || сто́рожъ при перево́дныхъ стрѣлкахъ (*на желѣзныхъ дорогáхъ*).

Zwrotnikowy, тропи́ческій.

Zwrotność, -ści, *ж.* прово́рство, расторо́пность, смышлёность, ло́вкость, изворо́тливость; || перемѣнчивость, измѣнчивость, непостоя́нство.

Zwrotny, прово́рный, расторо́пный, смышлёный, ло́вкій, изворо́тливый; || перемѣнчивый, измѣнчивый, непостоя́нный; || обра́тный.

Zwycięski, Zwycięzki, побѣдоно́сный, побѣди́тельный; || побѣдный, знаменующій побѣду, относя́щійся къ побѣдѣ.

Zwycięstwo, -a, *ср.* побѣда.

Zwyciężać, Zwyciężyć, побѣжда́ть, побѣди́ть; || превозмога́ть, превозмо́чь.

Zwycięzca, -y, *м.* побѣди́тель.

Zwyciężenie, -nia, *ср.* одержа́ніе побѣды.

Zwyciężony, побѣждённый.

Zwyciężyjad, -u, *м. Бот.* ла́стовичный ко́рень.

Zwyczaić, пріуча́ть, пова́живать; ||

Zwyczaić się (czemu), пріучáть (*къ чему́*); || привыкáть, пріобы́кнуть.

Zwyczaj, -ju, *м.* обы́чай, обыкновéніе; || обрáдъ; || óбразъ, спóсобъ; || привы́чка, нáвыкъ; || *Юрид.* прáво пóльзованія; || **Według zwyczaju, по обы́чаю. Zazwyczaj, обыкновéнно, какъ обыкновéнно.**

Zwyczajenie, -nia, *ср.* пріучéніе, пріохóчиваніе, привáживаніе.

Zwyczajnie, по привы́чкѣ, по обыкновéнію, обыкновéнно.

Zwyczajność, -ści, *ж.* обыкновéніе, пріи́нятый обрáдъ, обы́чай.

Zwyczajny, обыкновéнный, общеупотреби́тельный.

Zwyczajowy, обы́чный, обычáйный, пріи́нятый обы́чаемъ; || обрáдный.

Zwykłość, -ści, *ж.* обыкновéніе, привы́чка, нáвыкъ, свы́чка.

Zwykły, привы́чный, обы́чный, свы́чный, вкоренúвшійся, застарѣ́лый.

Zwyknąć, навы́кнуть, привы́кнуть.

Zybet, Cybet, -u, *м. Зоол.* цибéть (*жидкóтное*); || цибéтовый сокъ.

Zybetowy, Cybetowy, цибéтовый, *см.* **Cybet.**

Żyć, жить, существовáть, находúться въ живы́хъ; || провождáть врéмя, пребывáть. Niech żyje, да здрáвствуетъ! Żyć pod prawem, подчинúться закóну. Żyje dzień za dniem, живётъ какъ бы день къ вéчеру. Żyć z kim, жить съ кѣмъ въ тѣсной дружбѣ. Umieć żyć z ludźmi, умѣть жить въ свѣтѣ. Nie żyje z ludźmi, избѣгаетъ óбщества. Ledwo żyje, онъ едвá живъ, чуть живъ.

Życie, -cia, *ср.* **жизнь, житьё; || житіе́, жизнеописáніе; || пропитáніе. Dobre tam życie i nie drogie, тамъ жизнь хорошá и не дорогá. Spólne życie, сожúтіе. Następować, czyhać na czyje życie, покушáться, посягáть на чью жизнь.**

Życiopis, -a, *м.* жизнеописáтель, біографъ.

Życiopismo, -a, *ср.* **Życiorys**, -u, *м.* жизнеописáніе, біографія.

Życzenie, -nia, *ср.* желáніе, пожелáніе, вожделѣ́ніе, хотѣ́ніе; || *поздравлéніе.

Życzliwie, доброжелáтельно, доброхóтно, радýшно.

Życzliwy, доброжелáтельный, доброхóтный, радýшный.

Życzyć, желáть, хотѣ́ть.

Żyd, -a, *м.* жидъ, еврéй.

Żydek, -dka, *м. Умен.* жидóкъ.

Żydówczka, -i, *ж. Умен.* жидóвочка.

Żydowię, -ęcia, *ср. Унич.* жидёнокъ.

Żydówka, -i, *ж.* жидóвка, еврéйка.

Żydowski, жидóвскій, еврéйскій.

Żydowstwo, -a, *ср. Собир.* жиды́.

Żydowszczyzna, -y, *ж.* жидóвщина.

Żydziak, -a, **Żydziaczek**, -czka, *м. Унич.* жидёнокъ.

Żydziątko, -a, *ср.* жидóвское дитя́.

Żydzin, -y, *ж.* жидовúна, бѣ́дный, обóрванный жидъ.

Żygadła, -y, *ж. Горн.* игла́, штрéбенъ.

Żygzag, -u, *м.* зигзáкъ, извúлина.

Żyjący, живýщій, находя́щійся въ живы́хъ.

Żyjątko, -a, *ср.* живýщая тварь, живóе существó.

Żyła, -y, *ж. Анат.* жúла, кровообращáтная жúла, вена; || **Żyła pulsowa**, артéрія, бьющаяся жúла; || жúла (*въ землѣ*).

Żylasty, Żylisty, жúлистый.

Żyłeczka, -i, *ж. Умен.* жúлочка, *см.* **Żyłka.**

Żyleniec, -ńca, *м. см.* **Bobownica.**

Żyłka, -i, *ж. Умен.* жúлка; || *Бот.* жúлка, нúточка, волокнó, мóчка.

Żyłkowaty, жилковáтый, жúлковáтый.

Żylny, жúльный, жúлочный.

Żyłować, вытягивать жúлы (*изъ мяса*); || *глумúться, трунúть надъ кѣмъ.

Żyłowaciec, дѣ́латься жиловáтымъ, жúлистымъ.

Żyłowatość, -ści, *ж.* жиловáтость

Żyłowaty, жилковáтый, жúлочный.

Żyr, -u, *м. см.* Żer.

Żyrandol, -u, *м.* Żyrandola, -i, *ж.* жирандóль, лю́стра.

Żyrować, *см.* **Indossować.**

Zysk, -u, *м.* корúсть, прúбыль, вы́года, пожúва, вы́игрышъ, барышъ. Chęć zysku, chciwość zysku, корыстолю́біе, любостяжáніе; || ростъ, процéнтъ; || *Юрид.* вы́игрышъ тя́жбы.

Zyskiwać, Zyskać, пріобрѣтáть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, снúскивать, снискáть; || зарабóтывать, заработáть, добывáть, добы́ть, промышля́ть, промы́слить.

Zyskownik, -a, *м.* пріобрѣтáтель; || корыстолюбецъ, корúстникъ.

Zyskowność, -ści, *ж.* выгодность; || корыстолю́біе.

Zyskowny, вы́годный, прúбыльный, прибы́точный; || корúстный, корыстолюбúвый.

Żytko, -a, *ср. Умен. см.* **Żyto.**

Żytni, Żytny, ржано́й; || жúтный; || плодоро́дный, плодоно́сный (*о землѣ*). Chleb żytni, ржано́й, оржано́й хлѣ́бъ. *См.* **Razowy.**

Żytnica, -y, *ж.* гумно́. || жúтница.

Żytnisko, -a, *ср.* по́ле, съ кото́раго сня́та рожь; || *Стар. Русск.* ржúще.

Żyto, -a, *ср.* жúто, вообще́ хлѣ́бныя расте́нія; || рожь, *см.* **Reż**; || *Стар.* хлѣ́бъ, зернóвые хлѣ́бы. || *Умен.* **Żytko, краси́вая рожь.**

Żywcem, живьёмъ, вжúвѣ.

Żywić, корми́ть, пита́ть; || содержáть (*на своёмъ иждивéніи*), довóльствовать, снабжáть (*припáсами*).

Żywić się, пита́ться, корми́ться.

Żywica, -y, *ж.* древе́сная смола́, каме́дь, живи́ца.

Żywiciel, -a, *м.* корми́лецъ, даю́щій пропита́ніе; || **Żywiciel ubogich**, ми́лостивецъ, благодѣ́тель.

Żywicielka, -i, *ж.* пита́тельница, благодѣ́тельница, ми́лостивица.

Żywicowaty, **Żywiczasty**, смолева́тый.

Żywiczny, смоли́стый, камеди́стый.

Żywiczka, -i, *ж.* *Бот.* трили́стная дубро́вка, дубро́вникъ, кади́ло, паклу́нъ.

Żywiec, -wca, *м.* зубна́я трава́.

Żywignat, *см.* Żywokost.

Żywioł, -u, *м.* стихія, элеме́нтъ; || *Хим.* просто́е тѣ́ло. || *среда́, стихія.

Żywiołowy, стихі́йный; || просто́й.

Żywnie, **Żywno**, соверше́нно, совсѣ́мъ, вполнѣ́, всецѣ́ло, во́всё; || кра́йне, чрезмѣ́рно, чрезвыча́йно.

Żywność, -ści, *ж.* пи́ща; || кормъ; || прови́зія, съѣстны́е припа́сы; || содержа́ніе, прокормле́ніе, пропита́ніе, продово́льствіе; || *Воен.* провіа́нтъ, продово́льствіе, вое́нные припа́сы.

Żywny, пита́тельный, сы́тный.

Żywo, жи́во, ско́ро, прово́рно, расторо́пно. **Co żywo**, какъ мо́жно скорѣ́е, живѣ́й. **Jako żywo, jak żywo!** по пра́вдѣ сказа́ть, и́стинно, по́длинно! **Jako żywo, nigdy tego nie bywało**, дѣйстви́тельно, э́того никогда́ не быва́ло, какъ живу́ на свѣ́тѣ, э́того никогда́ не случа́лось. **Żywo**, въ живы́хъ. **Ledwo iż go żywo zostawił**, оста́вилъ его́ едва́ въ живы́хъ, едва́ жива́го, *см.* **Żywy**.

Żywokost, -u, *м.* *Бот.* око́нникъ, са́льный ко́рень, жи́вокость (*расте́ніе*).

Żywolist, -u, *м.* *Бот.* Діоне́я, мухоло́вка.

Żywoplon, -u, *м.* *см.* **Żywoziół**.

Żyworodny, *Зоол.* живоро́дный, живородя́щій.

Żywość, -ści, *ж.* жи́вость (*хара́ктера*), рѣ́звость; || пылъ (*страсте́й*), жаръ; || я́ркость (*кра́сокъ*).

Żywot, -a, *м.* жизнь, житьё; || *Церк. Слав.* живо́тъ; || житіе́, жизнеописа́ніе; || о́бразъ жи́зни, бытъ; || *Церк. Слав.* утро́ба, чре́во (*ма́тери*); || **Żywot niewieści**, ма́тка. **Żywoty Świętych**, Мине́я Че́тья, кни́га заключа́ющая въ себѣ́ житія́ Святы́хъ. **Żywoty sławnych ludzi**, жизнеописа́нія знамени́тыхъ люде́й. **Żywot wieczny**, жизнь вѣ́чная. **Żywot po śmierci**, загро́бная жизнь. **Żywot zakonny**, мона́шеская жизнь.

Żywotek, -tka, -tku, *м.* *Умен.* живо́тикъ, *см.* **Brzuszek**.

Żywotnik, -a, *м.* *Бот.* жи́зненное де́рево, негнію́чка; || *одушевлённое существо́, *жи́вчикъ.

Żywotność, -ści, *ж.* жи́зненность, жи́зненная си́ла.

Żywotny, **Żywotni**, жи́зненный, животво́рный, животворя́щій; || *Грам.* одушевлённый. **Imiona żywotne i nieżywotne**, имена́ одушевлённыя и неодушевлённыя.

Żywotowy, брюшно́й; || ма́точный.

Żywotworczy, животворя́щій.

Żywoziół, -ołu, *м.* *Бот.* недотро́га, нетро́нь-меня́ (*расте́ніе*).

Żywy, живо́й, живу́щій, находя́щійся въ живы́хъ; || *прово́рный, ско́рый; || *очеви́дный, я́ркій, я́сный, свѣ́жій, дѣйстви́тельный. **Żywy kolor**, живо́й, я́ркій цвѣтъ. **Żywa farba**, жива́я, я́ркая кра́ска. **W żywéj pamięci co mieć**, сохрани́ть что́ въ свѣ́жей па́мяти. **Żadną żywą miarą**, никаки́мъ о́бразомъ. **W żywe oczy szydzić komu**, смѣя́ться кому́ въ глаза́. ***Zabić koniowi za żywe**, закова́ть ло́шадь. **Żywe srebro**, живо́е серебро́, ртуть, *см.* **Rtęć**. **Żywa woda**, жива́я вода́, ключева́я, прото́чная вода́. **Żywy przykład**, живо́й примѣ́ръ. **Żywy, żyjący język**, живо́й язы́къ. **Żywy płot**, живо́й забо́ръ (*изъ живы́хъ расте́ній*). **Nie ma tam żywéj duszy**, ни живо́й души́ тамъ нѣтъ. **Dogryźć komu do żywego**, задѣ́ть кого́-либо за живо́е, сказа́ть кому́ что́-либо оскорби́тельное или ко́лкое.

Żyz, *см.* **Zéz**.

Żyża, -y, *ж.* ого́нь (*на дѣтскомъ языкѣ́*).

Żyźnie, **Żyzno**, плодоро́дно, плодови́то; || *изоби́льно.

Żyzność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность, плодоно́сность; || *плодови́тость.

Żyzny, плодоро́дный, плодоно́сный; || *плодови́тый.

Z za, изъ-за. **Wylazł z za pieca**, вы́лѣзъ изъ-за пе́чки.

Zżąć, *см.* **Zżynać**; || **Zżymać**.

Zżerać, **Zeżreć**, **Zezrzéć**, **Zeźrzeć**, сожира́ть, сожра́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Zżęty, сжа́тый (*хлѣбъ*), *см.* **Zżynać**.

Zziajać się, запы́хаться, ума́яться.

Zziębnąć, *см.* **Ziębnąć**.

Zzierać, **Zejrzeć**, смотрѣ́ть, взгляну́ть съ высоты́, бро́сить на что́-либо взглядъ; || **Zzierać kogo**, высма́тривать кого́, подсма́тривать за кѣ́мъ.

Zżółknąć, *см.* **Żółknąć**.

Zżuć, *см.* **Zżuwać**.

Zzucie, -cia, *ср.* разува́ніе, снима́ніе, ски́дываніе, раздѣва́ніе.

Zzuty, разу́тый, сня́тый, ски́нутый, раздѣ́тый.

Zżuty, сжёванный, прожёванный.

Zzuwać, **Zzuć**, разува́ть, снима́ть (*о́бувь*), скида́ть (*пла́тье*). || **Zzuwać się**, **Zzuć się**, разува́ться, скида́ть съ себя́ о́бувь, раздѣва́ться, снима́ть съ себя́ пла́тье

Zżuwać, Zżuć, пережёвывать, пережева́ть; || *перева́ривать, перевари́ть.

Zzuwadło, -a, *ср.* апо́жный крючёкъ.

Zzuwalnia, -ni, *ж.* предба́нникъ.

Zżymać, Zżąć, сжима́ть, сжать, прижима́ть, прижа́ть; || трясти́, тряхну́ть, покача́ть (*голово́ю*). || Zżymać się, сжиматься, сжа́ться; || пожима́ть плеча́ми (*отъ изумле́нія, отъ отвращє́нія*); || отря́хиваться.

Zżynać, Zżąć, жать, сжать (*срѣзывать серпо́мъ*), пожина́ть, пожа́ть, сжина́ть; || *получа́ть, собира́ть (*плоды*).

Zzywać, Zezwać, созыва́ть, созва́ть.

Zżywać, Zżyć, изживать, изжи́ть, прживать, прожи́ть; || издерживать, издержа́ть, тра́тить, истра́тить.

WYKAZ ALFABETYCZNY

nazw geograficznych, dawnych i nowych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

географическихъ наименованій, древнихъ и новыхъ.

A.

Aachen (Akwisgran), *г.*, Ахенъ, Аахенъ.
Aalandzkie wyspy, Аландскіе острова.
Abchazja, *область*, Абхазія.
Aberdeen, *городъ*, Абердинъ, Эбердинъ.
Abisynja (Habesz), Абиссинія (Габешъ).
Abo, *городъ* Абовъ, Або.
Abruzzy, *горы*, Абруццо.
Achaja, *область*, Ахаія.
Adrjanopol, Адріанополь.
Adrjatyckie morze, Адріатическое море.
Afryka, Африка. **Afrykanin**, Африканецъ. **Afrykanka**, Африканка.
Agen, *городъ*, Ажанъ (*во Франціи*).
Agram (Zagrzeb'), *городъ*, Аграмъ, Загребъ.
Agrigentum, , *городъ*, Агригентъ.
Aisne, *рѣка*, Эна.
Aix, *городъ*, Э.
Ajaccio, *городъ*, Аяччо, Аяччіо.
Akkerman, Аккерманъ.
Akre (Akko), *городъ*, Акра.
Akrokeraunja, Акрокераунскія горы, Хамерскія горы.
Akwilea, *городъ*, Аквилея.,
Akwizgran (Aachen), *г.*, Ахенъ, Аахенъ.
Aland, Аландскіе острова.
Alba Longa, *городъ*, Алба-Лонга.
Albanja, *область*, Албанія.
Aleksandretta, Александретта.
Aleksandrja, *городъ*, Александрія.
Algarve, *область*, Альгарвія.
Algier, *городъ*, Алжиръ.
Allegany, Аллеганскія *или* Апалачскія горы.
Alpy, Альпы, Альпійскія горы.
Altajskie góry, Алтайскія горы.
Alzacja, *область*, Альзація, Эльзасъ.
Amazonka, *рѣка*, Амазонка.
Ameryka, Америка. **Amerykanin**, Американецъ. **Amerykanka**, Американка.
Amiens, *городъ*, Аміенъ.
Amiranty, Острова Адмиралтейства.
Ammonici, *народъ*, Аммонитяне.
Amsterdam, *городъ*, Амстердамъ.
Amur, *рѣка*, Амуръ.
Anadoli, (Azja, mn.), *область*, Анатолія.
Andy, Анды, Андскія горы.
Andaluzja, *область*, Андалузія.
Angerap, *рѣка*, Ангерапъ.
Angers, *г.*, Анжé *или* Анжеръ.
Angielski, Англійскій.
Anglja, *область*, Англія. **Anglik**, Англичанинъ. **Angielka**, Англичанка.
Anhalt, Ангальтское герцогство.
Ankona, *городъ*, Анкона.
Antarktyczne morze, Антарктическое море.
Antiochja, *городъ*, Антіохія.
Antylle, Антильскіе острова.
Anwers (Antwerpja), *городъ*, Антверпенъ.
Apeniński półwysep, Апеннинскій полуостровъ.
Apeniny, Апеннинскія горы.
Appenzel, *городъ*, Аппенцель.
Akwitanja, *область*, Аквитанія.
Arabja, *область*, Аравія. **Arab**, Аравитянинъ. **Arabski**, Аравійскій.
Aragonja, Арагонъ, Арагонское королевство.

Aral, Ара́льское о́зеро.
Ararat, *гора́*, Арара́тъ.
Archangielsk, *го́родъ*, Архáнгельскъ.
Archipelag, Архипела́гъ (*Эге́йское мо́ре*).
Ardenny, Арде́нскія го́ры.
Argentyńska rzplita, Аргенти́нская респу́блика.
Argolida, *о́бласть*, Арголи́да.
Argowia, Канто́нъ Аарга́у.
Arkadja, *о́бласть*, Аркáдія.
Armenja, *о́бласть*, Арме́нія. **Armeńczyk**, Армя́нинъ. **Armeński**, Арми́нскій.
Arnauci, *наро́дъ*, Арнау́ты.
Assyrja, Ассúрія. **Assyryjczyk**, Ассиріецъ. **Assyryjski**, , Ассиріи́скій.
Astrachań, *го́родъ*, Астрахань.
Asturja, *о́бласть*, Асту́рія.
Ateny, *го́родъ*, Аѳи́ны (*Турецк. Сети́на*).
Athos (Monte-Santo), Аѳо́нская гора́.
Atlantycki ocean, Атланти́ческій оке́а́нъ.
Atlas, *гора́*, Атла́съ.,
Attyka, *о́бласть*, Áттика.
Augsburg, *го́родъ*, Аугсбу́ргъ.
Aurigny (Aldernay), о́стровъ Альдерне́й.
Austerlitz, *го́родъ*, Австерли́цъ.
Australja, Австра́лія. **Australski**, Австра́льскій.
Austrazja, , *о́бласть*, Австра́зія.
Austrja , Áвстрія. **Austrjackie cesarstwo**, Австрíйская импе́рія.
Auxerre, *го́родъ*, Осéръ *или* Оксéръ.
Avenches, *го́родъ*, Ава́ншъ.
Avignon, *го́родъ*, Авиньёнъ.
Azorskie wyspy, Азо́рскіе острова́.
Azow, , *го́родъ*, Азо́въ.
Azja, Áзія.

B.

Babel Mandeb, Бабель-Ма́ндебскій проли́въ.
Babilon, *го́родъ*, Вавило́нъ. **Wieża babilońska**, Вавило́нскій столпъ.
Badajoz, *го́родъ*, Бадахóсъ.
Baden, *го́родъ*, Ба́денъ.
Badeńskie wielkie księstwo, Ба́денское вели́кое ге́рцогство.
Bagdad, *го́родъ*, Багда́дъ.
Bahamskie wyspy, Багáмскіе острова́.
Bajonna (Bayonne), *го́родъ*, Байóна.
Bakczysaraj, *го́родъ*, Бахчисарáй.
Balaton , Пла́ттенское (Блатенское) о́зеро.
Balearskie wyspy, Балеа́рскіе острова́.
Bałkan, Bałkańskie góry, Балка́ны, Балка́нскія го́ры.
Baltyckie morze, Балти́йское мо́ре.
Banda, Ба́ндскіе острова́.
Bańska Bystrzyca, *го́родъ*, Ба́ньская Бы́стрица (*въ Се́рбіи*).
Barcelona, *го́родъ*, Барселóна.
Baszkiry, *наро́дъ*, Башки́ры.
Bautzen (Budyszyn), *го́родъ*, Ба́уценъ (*Слав. Бу́дишинъ*).
Bawarja, Бава́рія. **Bawarczyk**, Бава́рецъ. **Bawarka**, Бава́рка. **Bawarski**, Ба́вáрскій.
Bayonne (Bajonna), *го́родъ*, Байóнна.
Bayreuth, *го́родъ*, Байре́йтъ.
Bazel, *го́родъ*, Ба́зель.
Bazylea, *го́родъ*, Базиле́я.
Belgja, Бе́льгія, Бельгíйское королéвство.
Belgrad, *го́родъ*, Бѣлгра́дъ.
Bellinzona, *го́родъ*, Беллинцóна.
Beludżystan, *о́бласть*, Белуджиста́нъ.
Bender, *го́родъ*, Бендéры.
Benevento, *го́родъ*, Беневе́нтъ.
Bengalska odnoga , Бенга́льскій зали́въ.
Benguela, *о́бласть*, Бенга́лія.
Beocja, *о́бласть*, Бео́ція, Віóтія.
Berberja, *о́бласть*, Берберія, Варва́рія.
Berlin, *го́родъ*, Берли́нъ.
Bermudy, Берму́дскіе острова́.
Bern, *го́родъ*, Бернъ.
Berno (Brünn), *го́родъ*, Брюннъ (*Слав. Бы́рно*).
Bessarabja, *о́бласть*, Бессара́бія.
Bethlehem, *го́родъ*, Виѳлеéмъ.
Białystok, *го́родъ*, Бѣлостóкъ.
Birmingham, *го́родъ*, Бирмингáмъ.
Biscaya, *о́бласть*, Биска́ія.
Bolonja, *го́родъ*, Болóнья.
Bolzano (Botzen), *го́родъ*, Больцáно, Бóценъ.
Bordeaux, *го́родъ*, Бордó.
Bormio, *го́родъ*, Бóрміо (*въ Ломба́рдіи*).
Borromejskie wyspy, Борроме́йскіе острова́.
Borysthenes (Dniepr), *рѣка́*, Борисѳе́нъ.
Bosfor, *проли́въ*, Босфóръ.
Bośnja, *о́бласть*, Бóснія, Бóсна. **Bośniaki**, Босня́кй.
Botnicka odnoga, Ботни́ческій зали́въ.
Boulogne, *го́родъ*, Булóнь.
Brabancja, *о́бласть*, Брабáнтъ.
Braganza, *го́родъ*, Брагáнца.
Brandeburg, *о́бласть*, Бранденбу́ргія.
Brazylja, Брази́лія, Брази́льская импе́рія.
Brema (Bremen), *го́родъ*, Бре́менъ.
Brescia (Brixa), *го́родъ*, Бре́шія.
Breslau (Wrocław), *го́родъ*, Бреслáвль (*Славянск. Вратисла́вль*).
Bretanja (Bretagne) , *о́бласть*, Бретáнь.
Bretońskie plemię, Бретáнское плéмя.
Brighton, *го́родъ*, Бре́йтонъ.
Brindisi (Brundusium), *го́родъ*, Бринди́зи (*Стар. Брундýзіумъ*).
Brüge (Bruges), *го́родъ*, Брю́гге.
Bruksella (Bruxelles), *го́родъ*, Брюссель.
Brunświk, *го́родъ*, Бра́уншвейгъ.
Brussa, *го́родъ*, Бру́сса.

Brytanja, Британія, Британская монархія.
Bryzgowia, *область*, Брисга́въ.
Brześć, *городъ*, Брестъ.
Buchara, *область*, Бухарія.
Buda (Ofen), *городъ*, Офенъ или Буда (*Славянск. Шешть*).
Budyszyn (Bautzen), *городъ*, Будишинъ (*Нѣм. Бауцэнъ*).
Buenos-Ayres, *городъ*, Буэносъ Айресъ.
Bug, *рѣка*, Бугъ.
Bugia, *городъ*, Бу́гія, Бу́джія.
Bułgarja, *область*, Болга́рія.
Bułgarowie, *народъ*, Болга́ры.
Bunzlau, *городъ*, Бу́нцлау (*Слав. Болеслáва*).
Burgundja, *область*, Бургу́ндія.
Burgundowie, *народъ*, Бургу́нды.
Burjaci, *народъ*, Буряты.
Byzantium, *городъ*, Византія, Царьградъ.

C.

Cadiz (Kadyks), *городъ*, Ка́дисъ, Ка́диксъ.
Caen, *городъ*, Канъ.
Cagliari, *городъ*, Каліа́ри, Кальяри.
Cajeta (Gaeta), *городъ*, Гаэта.
Calabria (Apulia), *область*, Кала́брія.
Calais, Кале́, Кале́скій проли́въ.
Cambray, *городъ*, Камбрё.
Capua, *городъ*, Ка́пуа.
Castilla, *область*, Кастилія.
Catanja (Katana), *городъ*, Ката́нія.
Cattaro (Kotor), *городъ*, Каттаро (*Слав.* Ко́торъ).
Cayenne, *городъ*, Кайе́нна.
Cefalonja(Kephalonia), *остр.*,Кефало́нія.
Cejlon, *островъ*, Цейло́нъ.
Celebes, *островъ*, Целебе́съ.
Celesyrja, *область*, Келесирія.
Celowiec (Klagenfurt), *городъ*,Целовецъ.
Cetynie, *городъ*, Цети́нье (*въ Черногоріи*).
Cevennes (Sewenny), Севе́нскія го́ры.
Chaldejskie państwo, *область*, Халде́я.
Chaldejczyk, Халде́ецъ.
Châlons, *городъ*, Шало́нъ.
Champagne, *область*, Шампа́нь.
Charków, *городъ*, Ха́рьковъ.
Charybda, *заливъ*, Харибда.
Cheb (Eger), *городъ*, Эгеръ.
Chełm, *городъ*, Холмъ.
Chełmno (Culm), *городъ*, Ку́лмъ.
Cheres (Jerez), *городъ*, Хе́ресъ.
Cheronea, *городъ*, Херонея.
Cherson, *городъ*, Херсо́нъ.
Chersonez, *полуостровъ*, Херсонесъ.
Chester, *городъ*, Че́стеръ.
Chiavenna, *городъ*, Кіаве́нна.
Chili, *область*, Чи́ли или Че́ле.
Chimborazo, *гора*, Чимбора́со.
Chińczycy, *народъ*, Кита́йцы.
Chiny, Кита́й, Кита́йская имперія.
Chios, *островъ*, Хіо или Хіосъ.
Chiwa, *городъ*, Хива́.
Chocim, *городъ*; Хоти́нъ.
Chorwaci (Kroaci), *народъ*, Хорва́ты (*Кроаты*).
Cieplice (Teplitz), *городъ*, Те́плицъ.
Cieszyn, *городъ*, Те́шинъ.
Cisa, *рѣка*, Тиса.
Coblenz (Koblencja), *городъ*, Ко́бленцъ.
Coimbra, *городъ*, Коимбра.
Coir (Chur), *городъ*, Хуръ или Куръ.
Cöln (Kolonja), *городъ*, Кёльнъ.
Como, *озеро и городъ*, Ко́мо.
Cooka archipelag, Ку́ковъ, архипела́гъ.
Cordilleras de los Andes, Анды, Кордильерскія горы,
Cordova, *городъ*, Корд́ова.
Côte d' Or, Котъ-д'орскія го́ры.
Courtray, *городъ*, Ко́ртрейхъ.
Çulm (Chełmno), *городъ*, Кульмъ.
Cwików (Zwickau), *городъ*, Цвико́въ.
Cyganie, *народъ*, Цыга́не.
Cykłady (Kyklady), *островъ*, Цикла́ды.
Cylicja, *полуостровъ*, Киликія.
Cymbrowie, *народъ*, Ки́мвры.
Cypr, *островъ*, Кипръ.
Cyrena, *городъ*, Киренея.
Cythera, *островъ*, Цитера.
Czarne morze, Чёрное мо́ре (*Понтъ эвксинскій*).
Czarnogórze, *область*, Черногорія, Чёрная Гора.
Czechy, *область*, Че́хія (*Боемія*). **Czech**, Чехъ. **Czeski**, Че́шскій.
Czerkiesi (Adigowie), *народъ*, Черке́сы.
Czerwone morze, Чермное мо́ре.

D.

Dacja, *область*, Да́кія.
Dalmacja, *область*, Дальма́ція, Далма́тія.
Damaszek, *городъ*, Дама́скъ.
Damietta (Damyat), *городъ*, Дамиетта.
Danja, Да́нія, Да́тское королевство.
Danzig (Gdańsk), *гор.*,Да́нцигъ (*Гданскъ*).
Dardanelle, Дарданеллы, Дарданельскій проли́въ.
Darjeńska zatoka, Дарьенскій заливъ.
Darmstadt, *городъ*, Дармшта́дтъ.
Dauphiné (Delfinat), *область*, Дофине́.
Davisa, Де́висовъ проли́въ.
Delphi, *городъ*, Де́льфы.
Delphinatus(Dauphiné), *область*, Дофине́.
Derbent, *городъ*, Дербе́нтъ.
Dniepr, *рѣка*, Днѣпръ.
Dniestr, *рѣка*, Днѣстръ.
Dobréj Nadziei przylądek, мысъ Доброй Наде́жды.

Don, *рѣка*, Донъ.
Donauwörth, *городъ*, Донáувертъ.
Doornik (Tournay), , *городъ*, Дóрникъ.
Dorpat, *городъ* Юрьевъ (*Дерптъ*).
Doubs, *рѣка*, Дубъ.
Dower, *городъ*, Дувръ *или* Дóверъ.
Drawa, *рѣка*, Дрáва.
Drezno, *городъ*, Дрéзденъ (*Слав. Драждяны*).
Dublin, *городъ*, Дублúнъ.
Dubrownik (Raguza), *городъ*, Дубрóвникъ (*Рагуза*).
Dunaj, *рѣка*, Дунáй.
Duńczycy, *народъ*, Дáтчане.
Dunkierka, *городъ*, Дюнкúрхенъ.
Durance, *рѣка*, Дюрáнса.
Düsseldorf, *городъ*, Дюссельдóрфъ.
Dwina (Dzwina), *рѣка*, Двинá.
Dzieczyn (Tetschen), *городъ*, Тéшинъ.
Dziewin (Magdeburg), *городъ*, Магдебýргъ (*Слав. Дьвúнъ*).
Dzwina (Dwina), *рѣка* Двинá.

E.

Ebro (Iberus), *рѣка*, Э́бро.
Edinburgh, *городъ*, Эдинбýргъ.
Egejskie morze, Эгéйское, мóре.
Eger (Cheb), *городъ*, , Эгеръ.
Eger (Ohrza), *рѣка*, Эгеръ.
Egipcjanie, *народъ*, Египтя́не. **Egipski**, Егúпетскій.
Egipt, *область*, Егúпетъ.
Einsiedeln, *городъ*, Эйнзúдельнъ.
Ekbatana, *городъ*, Экватáна.,
Elba, *рѣка и островъ*, Эльба (*Слав. Лáба*).
Elbrus, *гора*, Эльбрýсъ.
Elefantina, *островъ*, Элефантúна.
Eleusis, *городъ*, Элевзúна.
Ems, *городъ и рѣка*, Эмсъ
Epir, *область*, Эпúръ.
Epiroci, *народъ*, , Эпирóты.
Erie, *озеро* Эри.
Erywan, *городъ*, Эриванъ.
Erzerum, *городъ*, Арзрýмъ *или* Эрзерýмъ.
Erzgebirge (Rudawy), Рýдныя гóры.
Escaut (Skalda), *рѣка*, Шéльда *или* Схéльда.
Eskimosy, *народъ*, Эскимóсы.
Estlandja, *область*, , Эстля́ндія.
Estowie, *народъ*, Эсты.
Estremadura, *область*, Эстремадýра.
Ethiopja, *область*, Эѳіóпія.
Ethiopowie, *народъ*, Эѳіóпы.
Etjopi, *см.* **Ethiopowie**.
Etna, *огнедышащая гора*, Этна.
Eton, *городъ*, Итóнъ.
Etrurja, *область* Этрýрія (*Тоскана*).
Etruski, *народъ*, Этрýряне, Этрýски.
Eubea (Negrepont), *островъ*, Эвбéя, Негропóнтъ.
Eufrat, *рѣка*, Эвфрáтъ.
Eupatoria, *городъ*, Евпатóрія *или* Козлóвъ.
Europa, Европа, **Europejczyk**, Европéецъ. **Europejski**, Европéйскій.
Eurotas (Iri), *рѣка*, Эврóтасъ

F.

Fenicjanie, *народъ*, Финикія́не.
Ferraro, *городъ*, Феррáра.
Ferro, *островъ*, Фéрро.
Filadelfia, *см.* **Philadelfia**.
Filipińskie wyspy, Филипúнскіе острова́.
Filippopol (Filibé), *городъ* Филиппопóль.
Finisterre, мысъ Финистéръ.
Finlandja, *область*, Финля́ндія.
Finnowie, *народъ*, Фúнны.
Fiume, *городъ*, Фіýме (*Слав. Рѣка*).
Flamandczykowie, *народъ*, Фламáндцы.
Flandrja, *область*, Фла́ндрія.
Flesinga (Vlissingen), *городъ*, Флúссингенъ.
Florencja, *городъ*, Флорéнція.
Floryda, *область*, Флорида.
Fontainebleau, *городъ*, Фонтенбло́.
Fontenay, *городъ*, Фонтенуá.
Formoza, *островъ*, Формóса (*Тайвань*).
Forth, *рѣка*, Фортъ.
Fulda, *городъ*, Фýльда.
Fünfkirchen, *городъ*, Фюнфкúрхенъ.
Fyen (Fjonja), *островъ* Фіóнія.

G.

Gadir (Kadyks), *городъ*, Кáдиксъ, Кáдисъ.
Gaeta, *городъ*, Гаэ́та.
Galac, *городъ*, Галáцъ.
Galata, *городъ*, Галáтія.
Galicja, *область*, Галúція (*Галичъ*).
Galicz, *городъ*, Гáличъ.
Galilea, *область*, Галилéя.
Gallja, *область*, Гáллія.
Gallowie, *народъ*, Гáллы.
Gambia, *рѣка*, Гáмбія.
Ganges, *рѣка*, Гангъ, Гáнгесъ *или* Гáнга.
Garonna, *рѣка*, Гарóнна.
Gascogne, *область*, Гаскóнія.
Gdańsk, *городъ*, Дáнцигъ (*Гданскъ*).
Gebanum (Orlean), *городъ*, Орлеáнъ.
Gedanum (Gdańsk), *городъ*, Дáнцигъ (*Гданскъ*).
Genewa, *городъ*, Женéва.
Genua (Janua), *городъ*, Гéнуа.
Genueńska zatoka, Генуэ́зскій зали́въ.
Georgja, *область*, Грýзія.
Georgjanie (Karthulowie), *народъ*, Грузúны.

Germanja (Niemcy), Герма́нія.
Germanowie, *народъ* Герма́нцы.
Getynga (Göttingen), *городъ*, Гёттингенъ.
Gibraltar, *городъ*, Гибралта́ръ.
Girgenti (Agrigentum), *городъ*, Джарджэнти.
Gironde (Żyronda), *рѣка*, Жиро́нда.
Glasgow, *городъ*, Гла́ско.
Gniezno, *городъ*, Гнѣзно *или* Гнѣзенъ.
Golgotha (Kalwarja), *гора*, Голго́ѳа.
Görlitz (Zgorzelec), *городъ*, Гёрлицъ (*Слав.* Згожѣлецъ).
Görz (Gorycja) *городъ*, Гёрцъ (*Слав.* Го́рица).
Gotland, о́стровъ Готла́ндъ.
Göttingen (Getynga), *городъ*, Гёттингенъ.
Gradyska, *городъ*, Гра́дишка.
Granada, *городъ*, Грана́да.
Granik, *рѣка*, Грани́къ.
Gratz (Hradec), *городъ*, Грецъ (*Слав.* Гра́децъ).
Graubünden, *городъ*, Граубю́ненъ.
Grecja (Hellas), *область*, Гре́ція (*Эллада*).
Grecy, *наро́дъ*, Гре́ки.
Greenwich, *городъ*, Грини́чъ.
Greifswald, *городъ*, Грёйфсвальдъ.
Grenlandja, *область*, Гренла́ндія.
Groningen, *городъ*, Грони́нгенъ *или* Гру́нингенъ.
Guadelupa, о́стровъ Гваделу́па.
Guayakuil, *городъ*, Гваякиль.
Guernesey, о́стровъ Ге́рнси.
Guienne, *область*, Гіе́нна.
Guyanna, *область*, Гвіа́на *или* Гіа́на.
Gwinea, *область*, Гвине́я.

H.

Habsburg, *городъ*, Га́бсбургъ.
Hainault, *область*, Геннега́у.
Haiti, *о́стровъ*, Гаити.
Halicz, *городъ*, Га́личъ.
Hamburg, *городъ*, Га́мбургъ.
Hannower, *городъ*, Ганно́веръ.
Hanza, Га́нза, *см.* Hanzeatyckie miasta.
Hanzeatyckie miasta, Ганзейскіе города́.
Harz, Гарцъ. Га́рцкія го́ры.
Havanna, *городъ*, Гава́на.
Hâvre de Grace, *городъ*, Гавръ *или* Гавръ-де-Грасъ.
Hebrajczykowie, *наро́дъ*, Евре́и.
Hebrydy, Гебри́дскіе острова́.
Heidelberg, *городъ*, Гейдельбе́ргъ.
Hekla, *огнедышущая гора́*, Ге́кла.
Hellada (Grecja), , *область*, Эллада́.
Hellenowie, *наро́дъ*, Э́ллины.
Hellespont, **Геллеспо́нтъ** (*Дарданельскій проливъ*).
Helsingör, *городъ*, Гельзинге́ръ.
Herkulanum, Геркула́нъ. Геркула́нумъ.
Himalaya, Гимала́йскія го́ры.
Hindustan, *область*, Индоста́нъ.
Hiperborejskie góry, Гиперборе́йскія го́ры.
Hiszpanja, *область*, Испа́нія.
Hollandja, *область*, Голла́ндія.
Holsztyn, *область*, Гольшти́нія *или* Голшти́нія.
Homburg, *городъ*, Го́мбургъ.
Honduras, *область*, Го́ндурасъ.
Honfleur, *городъ*, Гонфлёръ. Онфлёръ.
Hottentoci, *наро́дъ*, Готтенто́ты.
Hradec (Gratz), *городъ*, Гра́децъ (*Грацъ*).
Hradec Kralowe (Königgrätz), **Королевогра́децъ** (*Кёнигрецъ*).
Hudson, *рѣка*, Гудсо́нъ; **Hudsońska zatoka**, Гудсо́новъ зали́въ.
Hüningen, *городъ*, Гю́нингенъ.
Hunnowie, *наро́дъ*, Гу́ны.
Hyeryjskie wyspy, Гіерскіе острова́.

I.

Iberowie, *наро́дъ*, , Иберійцы.
Iberus (Ebro), *рѣка*, Э́бро.
Illirowie, *наро́дъ*, Иллирійцы, Илли́ры.
Imeretia (Kolchida), *область*, Имере́тія.
Ind, *рѣка*, Индъ *или* Синдъ.
Indo-Chiny, *область*, Индо-Хи́на.
Indostan, *область*, Индоста́нъ.
Indus, *рѣка*, Индъ.
Indusy, , *наро́дъ*, Инду́сы.
Indje, *область*, Индія.
Indyjczycy, *наро́дъ*, Индійцы, Инди́йцы.
Inflanty, *область*, , Лифля́ндія.
Ingrja, *область*, Ингрія (*Ингерманла́ндія*).
Iri (Eurotas), *рѣка*, Евро́тасъ.
Irkuck, *городъ*, Иркутскъ.
Irlandja, *область*, , Ирла́ндія.
Ischia, *о́стровъ*, Искія.
Islandja, *о́стровъ*, , Исла́ндія.
Istrja, *область*, Истрія.
Istula (Wisła), *рѣка*, Висла.
Italja (Włochy), , *область*, Ита́лія.
Iwiza, *о́стровъ*, Ивиса.
Izraelici, *наро́дъ*, Израильтя́не.

J.

Jaffa (Jappe), *городъ*, Я́ффа.
Jakuck, *городъ*, Якутскъ.
Jakuty, *наро́дъ*, Яку́ты
Jamajka, *о́стровъ*, Ямайка.
Janina, *городъ*, Янина.
Janua (Genua), *городъ*, Ге́нуа.
Japonja, *область*, Япо́нія.
Jappe (Jaffa), *городъ*, Яффа.
Jarosławl, *городъ*, , Ярославль.
Jassy, *городъ*, , Яссы.
Jawa, *о́стровъ*, Ява.
Jawańczycy, *наро́дъ*, Яванцы.

Jedo, *гóродъ,* Іедо.
Jemappes, *гóродъ,* Жемáппъ.
Jena, *гóродъ,* Іéна.
Jenikale, *гóродъ,* **Еникóль; || Таври́ческій проли́въ.**
Jenissej, *рѣка́,* Енисéй.
Jenissejsk, *гóродъ,* Енисéйскъ.
Jeniszer (Larissa), *гóродъ,* Ларíсса.
Jerozolima, Іерусалúмъ.
Jersey, *óстровъ,* Джéрси *или* Джéрсей.
Jerycho, *гóродъ,* Іерихóнъ.
Johannisberg, *горá,* Іоаннисбéргъ.
Jona, *óбласть,* Іóнія.
Jonowie, *нарóдъ,* Іоня́не.
Jonskie wyspy, Іонúческіе острова́.
Jordan, *рѣка́,* Іордáнъ.
Judea, *óбласть,* Іудéя.
Julier, *гóродъ,* Юлихъ.
Jura, *горá,* Юра.
Jutlandja, *óбласть,* Ютлáндія.

K.

Kadyks, *гóродъ,* Кáдиксъ, Кáдисъ.
Kaffa (Teodozja), *гóродъ,* Ѳеодóсія (*Стар.* Кáфа).
Kafrowie, *нарóдъ,* Кáфры.
Kair, *гóродъ,* Каúръ.
Kalabrja (Bruttium), *óбласть,* Калáбрія.
Kaledonja, *óбласть,* Каледóнія.
Kalifornja, *óбласть,* Калифóрнія.
Kałmuckie stepy, Калмы́цкія стéпи.
Kałmucy, *нарóдъ,* Калмы́кй.
Kaługa, *гóродъ,* Калýга.
Kamczadale, *нарóдъ,* Камчадáлы.
Kamczatka, *полуóстровъ,* Камчáтка.
Kanaryjskie wyspy, Канáрскіе острова́.
Kandja (Kreta), *óстровъ,* Кáндія.
Karaibskie morze, Карáибское мóре.
Karantanja (Karyntja), **Карúнтія** (*Слав.* Корутáны).
Karelja, *óбласть,* Карéлія.
Karlsruhe, *гóродъ,* Карлсрýэ.
Karlstadt (Karlować), *гóродъ,* **Кáрловецъ** (*Нѣм.* Кáрлштадтъ).
Karolińskie wyspy, Каролúнскіе острова́.
Karpaty, Карпáты, Карпáтскія гóры.
Kartagena, *гóродъ,* Картахéна.
Kartagina, *гóродъ,* Карѳагéнъ.
Kartagińczykowie, *нарóдъ,* Карѳагéняне.
Kartulowie (Georgianie), *нарóдъ,* Грузúны.
Karyntja, *óбласть,* Карúнтія (*Слав.* Корутáны).
Kaspijskie morze, Каспíйское мóре.
Kastylja, *óбласть,* Кастúлія.
Kaszmir, *гóродъ,* Кашмúръ.
Katalonja, Каталóнія.
Katana (Catania), *гóродъ,* Катáнія.
Kaudyńskie wąwozy, Кавдúнское ущéлье.
Kaukaz, Кавкáзъ, Кавкáзская óбласть.
Kazań, *гóродъ,* Казáнь.
Kelty (Celtowie), *нарóдъ,* Кéльты.
Kentucky, *óбласть,* Кентóки.
Kephalenia (Cefalonia), *óстровъ,* Цефалóнія.
Kercz, *гóродъ,* Керчъ.
Kiachta, *гóродъ,* Кя́хта.
Kijów, *гóродъ,* Кіевъ.
Kirgizy, *нарóдъ,* Киргúзы.
Klagenfurt, *гóродъ,* Клáгенфуртъ (*Слав.* Целóвецъ).
Kłajpeda (Memel), *гóродъ,* Мéмель.
Kleve, *гóродъ,* Клéве.
Koblencja, *гóродъ,* Кóбленцъ.
Kolchida (Imeretia), *óбласть,* Колхúда.
Kolonja (Cöln), *гóродъ,* Кёльнъ.
Königsberg (Królewiec), *гóродъ,* Кёнигсбергъ (*Королéвецъ*).
Konstancja, *гóродъ,* Констáнцъ, Констáнція.
Konstantynopol, *гóродъ,* Константинóполь.
Kopenhaga, *гóродъ,* Копенгáгенъ.
Kordowa (Cordova), *гóродъ,* Кордóва.
Kordyliery (Andy), Кордильéрскія гóры.
Korea, *óбласть,* Корéя.
Korintja, *гóродъ,* Корúнеъ.
Kornwalja, *óбласть,* Корнвáллисъ.
Korsyka, *óстровъ,* Кóрсика.
Korynt, *гóродъ,* Корúнеъ.
Kotor (Catharo), *гóродъ,* Каттáро (*Слав.* Котóръ).
Kowno, *гóродъ,* Кóвно.
Kraina (Krain), *óбласть,* Крáйна.
Kraków, *гóродъ,* Крáковъ.
Kremsier (Kromierz), **Крéмсиръ** (*Слав.* Кромерúжъ, въ Моравúи).
Kreta (Candia), *óстровъ,* Критъ (*Кáндія*).
Kroaci (Chorwaci), *нарóдъ,* Кроáты (*Слав.* Хорвáты).
Królewiec (Königsberg), *гóродъ,* Королéвецъ (*Нѣм.* Кёнигсбергъ).
Kromierz (Kremsier), Кромерúжъ (*Крéмсиръ*).
Krym, полуóстровъ Крымъ.
Kuba, *óстровъ,* Кýба.
Kurlandja, *óбласть,* Курлáндія.
Kursk, *гóродъ,* Курскъ.
Kutna-Hora (Kuttenberg), Кýтна-Гóра.
Kwidzyn (Marienwerder), *гóродъ,* Мариенвéрдеръ.
Kyklady (Cyklady), *óстровъ,* Цикла́ды.
Kypros (Cypr), *óстровъ,* Кипръ.
Kythera (Cerigo), *óстровъ,* Цитéра.

L.

Laibach (Lublana), *Слав.* Лéйбахъ (*Любля́на*).
Lakedywskie wyspy, Лакедúвскіе острова́.
Lakonja, *óбласть,* Лакóнія.
La Manche, Британскій кана́лъ, *Ла-Манчá* (*въ Испаніи*).

Laon, *гóродъ*, **Ланъ**.
Lapończycy (Laplandczycy), *нарóдъ*, **Лапла́ндцы**.
Larissa (Jeniszer), *гóродъ*, **Лари́сса**.
Latium, *óбласть*, **Ла́ціумъ**.
Lausanne, *гóродъ*, **Лоза́нна**.
Lausitz (Łużyce), **Лужи́цы** (*Нѣм. Луза́ція*).
Leicester, *гóродъ*, **Ле́стеръ**.
Leiningen, **Ле́йнингенское кня́жество**.
Leitha (Litawa), *рѣка́*, **Лита́ва**.
Leitmerytz (Letomierzyce), **Летомержи́цы** (*въ Че́хіи*).
Leodium (Louvain), *гóродъ*, **Лу́венъ**, **Лёвенъ**.
Lettowie (Łotysze), *нарóдъ*, **Латыши́**.
Leuktra, *гóродъ*, **Ле́вктры**.
Lezgini, *нарóдъ*, **Левги́нцы**.
Liban, **Лива́нъ**, **Лива́нская гора́**.
Liberec (Reichenberg), **Либе́рецъ** (*Нѣм. Рейхенбе́ргъ*).
Libja, *óбласть*, **Ли́вія**.
Liburnus (Livorno), *гóродъ*, **Ливóрно**.
Liège (Lüttich), *гóродъ*, **Лю́ттихъ**.
Ligurowie, *нарóдъ*, **Лигу́ры**.
Lille (Ryssel), *гóродъ*, **Лилль**.
Liparyjskie wyspy, **Липа́рскіе острова́**.
Lipsk (Leipzig), *гóродъ*, **Ле́йпцигъ** (*Слав. Липскъ*).
Lisboa (Lizbona), *гóродъ*, **Лиссабóнъ**.
Litwa, *óбласть*, **Литва́**.
Litwini, *нарóдъ*, **Литви́ны**, **Литóвцы**.
Liwonja, *óбласть*, **Лифля́ндія**.
Liwowie, *нарóдъ*, **Лифля́ндцы**, **Ли́вы**.
Lizbona, *гóродъ*, **Лиссабóнъ**.
Lodowate morze, **Ледови́тое мóре**.
Lombardja, *óбласть*, **Ломба́рдія**.
Londyn, *гóродъ*, **Лóндонъ**.
Loreto, *гóродъ*, **Лоре́тто**.
Lotaryngja, *óбласть*, **Лотари́нгія**.
Louvain (Löven), *гóродъ*, **Лу́венъ**, **Лёвенъ**.
Lubeka (Lübek), *гóродъ*, **Лю́бекъ**.
Lublana (Laibach), *гóродъ*, **Любля́на**.
Lucca, *гóродъ*, **Лу́кка**.
Lucerna, *гóродъ*, **Луце́рнъ**.
Ludwigsburg, *гóродъ*. **Лу́двигсбургъ**.
Lugano, *гóродъ*, **Луга́но**.
Lugdunum (Lyon), *гóродъ*, **Ліóнъ**.
Luksemburg, *гóродъ*, **Луксембу́ргъ**.
Luneville, *гóродъ*, **Люневи́ль**.
Lusitanja, **Лузита́нія** *óбласть*, (*Португа́лія*).
Lüttich (Liège), **Лю́ттихъ**.
Lwów, **Львовъ** (*нѣм. Ле́мбергъ*).
Lyon (Lugdunum), **Ліóнъ**.

Ł.

Ładoga, **Ла́дога**, **Ла́дожское óзеро**.
Łotwacy (Łotysze), *нарóдъ*, **Латыши́**.
Łużyce (Lausitz), **Лужи́цы** (нѣм. *Луза́ція*).
Łużyczanie, *нарóдъ*, **Лужича́не**, **Лужи́цкіе Се́рбы** (*Нѣм. Ве́нды*).

M.

Maastricht, *гóродъ*, **Маа́стрихъ**.
Macedonja, *óбласть*, **Македóнія**.
Madeira, *рѣка́ и óстровъ*, **Маде́ра**.
Madryt, *гóродъ*, **Мадри́тъ**.
Madziary, *нарóдъ*, **Мадья́ры**.
Magdeburg (Dziewin), **Магдебу́ргъ** (*Слав. Дѣвинъ*).
Main (Men), *рѣка́*, **Майнъ**.
Mainz (Moguncja), *гóродъ*, **Майнцъ**.
Malabar, *бе́регъ*, **Малаба́ръ**.
Malaje, **Мала́й**, **Мала́йское пле́мя**.
Malines (Mecheln), *гóродъ*, **Ме́хельнъ**.
Malta, *óстровъ*, **Ма́льта**.
Mancha, *рѣка́*, **Ма́нча** (*въ Испа́ніи*).
Mantinea, *гóродъ*. **Мантине́я**.
Mantua, *гóродъ*, **Ма́нтуа**.
Maraton, *гóродъ*, **Мараѳóнъ**.
Marmora, **Мра́морное мóре**.
Marokko, *гóродъ*, **Марóкко**.
Marsylja, *гóродъ*, **Марсе́ль**.
Martwe morze, **Мёртвое** *и́ли* **Асфа́льтовое мóре**.
Maskareny, **Маскаре́нскіе острова́**.
Massachusetts, *óбласть*, **Массачу́зетъ**.
Mauretanja (Maurienne), *óбласть*, **Маврита́нія**.
Maurycego wyspa, **óстровъ Маври́кія**.
Mazowiecka gubernja, **Мазове́цкая губе́рнія**.
Mazowsze, *óбласть*, **Мазóвія**.
Medjolan, *гóродъ*, **Медіола́нъ**, **Мила́нъ**.
Medyna, *гóродъ*, **Меди́на**.
Meissen (Miśnia), **Ме́йссенъ** (*Слав. Ми́шна*).
Mekka, *гóродъ*, **Ме́кка**.
Melanezja, **Мелане́зія** (*земля́ чёрныхъ дикаре́й*).
Memel, *рѣка́*, **Ме́мель**.
Memphis, *гóродъ*, **Ме́мфисъ**.
Men (Main), *рѣка́*, **Майнъ**.
Messeńska zatoka, **Месси́нскій заливъ**.
Messyna, *гóродъ*, **Месси́на**.
Metz, *гóродъ*, **Мецъ**.
Meuse (Moza), *рѣка́*, **Масъ**.
Mexico, *óбласть*, **Ме́ксика** *и́ли* **Ме́ксико**.
Michigan, *óбласть и óзеро*, **Мичига́нъ**.
Milet, *гóродъ*, **Миле́тъ**.
Miśnia (Meissen), *гóродъ*, **Ми́шня** (**Нѣм. Ме́йссенъ**).
Mitawa, *гóродъ*, **Мита́ва**.
Modena, *гóродъ*, **Моде́на**.
Moguncja (Mainz), *гóродъ*, **Майнсъ**.
Mohilew, *гóродъ*, **Могилёвъ**.
Moluckie wyspy, **острова́ Молу́кскіе** *и́ли* **пря́ныхъ зе́лій**.
Mołdawa, *рѣка́*, **Волта́ва** (**Нѣм.** *Молда́ва*).
Mołdawja (Multany i Wołoszczyzna), *óбласть*, **Молда́вія** (*Румы́нія*).
Monachjum, *гóродъ*, **Мю́нхенъ**.

Mongolja, *область*, Монго́лія.
Mongołowie, *наро́дъ*, Монго́лы.
Mons (Bergen), *го́родъ*, Монсъ.
Mont-Blanc, *гора́*, Монъ-Бла́нъ.
Mont Dor, Мондо́рскій водопа́дъ.
Montbeliard, *го́родъ*, Монпельга́рдъ.
Montenegro *область*,(**Czarnogórze**), Черногорія, Чёрная Горá.
Montpellier, *го́родъ*, Монпелье́.
Morat, Мю́ртенское о́зеро; || го́родъ Мю́ртенъ.
Morawianie, *наро́дъ*, Мора́вы, Морава́не.
Morawja, *область*, Мора́вія.
Morea, *полуо́стровъ* Море́я.
Moskwa, *го́родъ*, Москва́.
Moza (Maas), *рѣка́*, Масъ.
Mozambik, Мозамби́кскій кана́лъ.
Mozella, *рѣка́*, Мо́зель.
Mulhouse, *го́родъ*, Мюльга́узенъ.
München (Monachium), *го́родъ*, Мю́нхенъ.
Muroja, *го́родъ* Му́рсія.
Mutina (Modena), *го́родъ*, Моде́на.

N.

Nadbałtyckie gubernje, Прибалтійскія губе́рніи.
Nancy, *го́родъ*, Нанси́.
Nanking, *го́родъ*, На́нкинъ.
Narew, *рѣка́*, Наро́ва.
Narwa, *го́родъ*, На́рва.
Nassau, *го́родъ*, Нассáу.
Natalja (Port-Natal), Ната́лія или Лева́нтъ.
Nauplja, *го́родъ*, На́вплія.
Navarino, *го́родъ*, Навари́нъ.
Navarra, *область*. Нава́рра.
Nazareth (Nasirah), *го́родъ*, Назаре́тъ.
Neapol, *го́родъ*. Неа́полъ.
Neckar, *рѣка́*, Не́ккаръ.
Negropont (Eubea), *о́стровъ*, Негропо́нтъ.
Negrowie, *наро́дъ*, Не́гры.
Neufschatel, *го́родъ*, Нефша́тель, Нешатéль.
Newa, *рѣка́*, Нева́.
New-York, *го́родъ*, Нью-Йо́ркъ.
Nicea, *го́родъ*, Ника́я.
Niemcy, *область*, Герма́нія. **Niemcy**, *наро́дъ*, Не́мцы.
Niger (Dżoliba), *рѣка́*, Ни́геръ.
Nijagara, *рѣка́*, Ніага́ра.
Nil, *рѣка́*, Нилъ.
Nimwega, *го́родъ*, Нимве́генъ или Нигенъ.
Niniwa, *го́родъ*, Ниниві́я.
Nizza, *го́родъ*, Ни́ца.
Normandja, *область*, Норма́ндія.
Normanowie, *наро́дъ*, Норма́ны.
Norrköping, *го́родъ*, Норчёпингъ.
Norwegja, *область*, Норве́гія.
Norymberga, *го́родъ*, Ню́рнбергъ.
Nowgorod, Но́вгородъ.
Nowy-Sad, *го́родъ*, Но́вый-Садъ (*Нѣм. Нейзатцъ*).
Nubja, *область*, Ну́бія.
Numantia, *го́родъ*, Нума́нція.
Nürnberg(Norymberga), *го́р.*, Ню́рнбергъ.

O.

Ob', *рѣка́*, Обь.
Odra, *рѣка́*, Одеръ.
Ofen (Buda), *го́родъ*. Пештъ, О́фенъ (*Бу́да*).
Ohio, *рѣка́*, Огéйо.
Oise (Oaza), *рѣка́*, Оа́за.
Olbrzymie góry (Riesengebirge), Исполи́нскія го́ры.
Ołomuniec, *го́родъ*, Олому́цъ (*Нѣм.* Olmütz).
Onega, *рѣка́*, Оне́га.
Orange, *го́родъ*; Ора́нжъ, Ора́нія.
Oreł, *го́родъ*, Орёлъ.
Orleans (Gebanum), *го́родъ*, Орлеа́нъ.
Ormianie, *наро́дъ*, Арма́не.
Ormus, Орму́сскій проли́въ.
Osiek(Esseg),*го́родъ*,Эссегъ (*Слав.* О́сѣкъ)
Ostenda, *го́родъ*, Осте́ндо.
Ostgotowie, *наро́дъ*, Остъ-Го́ты.

P.

Padua (Padwa), *го́родъ*, Па́дуа.
Palermo (Panormus), *го́родъ*. Пале́рмо.
Palestyna, *область*, Палести́на.
Palmyra (Tadmor), *го́родъ*, Пальми́ра.
Pamplona, *го́родъ*, Памплóна.
Panama, Пана́мскій перешéекъ.
Pannonja, *область*, Паннонія.
Papuazja, *область*, Папуа́зія, Но́вая Гвине́я.
Paraguay, *рѣка́*, Парагва́й; || Парагва́йская о́бласть.
Parma, *го́родъ*, Па́рма.
Parthowie, *наро́дъ*, Парфя́не.
Paryż, *городъ*, Пари́жъ.
Patavium (Padua), *го́родъ*, Па́дуа.
Pawia, *го́родъ*, Па́вія.
Peking, *го́родъ*, Пе́кинъ.
Pelew, **wyspy**, Пелéвскіе острова́.
Peloponez, *область*, Пелопоннéсъ.
Pensylwanja, *область*, Пенсильва́нія.
Perm, *го́родъ*, Пермь.
Pernow (Parnawa), *го́родъ*, Пе́рновъ.
Persja, *область*, Пе́рсія.
Perska zatoka, Перси́дскій зали́въ.
Peru, *область*, Пе́ру.
Perugia (Perusia), *го́родъ*, Перу́зія.
Peschiera, *го́родъ*, Пескіе́ра.

Peszt, *городъ*, Пештъ (*Офенъ*).
Petersburg, *городъ*, Петербу́ргъ.
Peterwardein, *городъ*, Петрова́радъ (*Нѣм. Петерварде́йнъ*).
Pfalzburg, *городъ*, Фа́льцбургъ.
Piacenza (Placencia), *городъ*, Піаче́нца.
Piemont, *область*, Піемо́нтъ.
Pikardja, *область*, Пика́рдія.
Pilzno (Pilsen), *городъ*, Пи́льзень (*Нѣм. Пи́льзенъ*).
Piotrowaradyn (Peterwardein), *городъ*, Петрова́радъ (*Петерварде́йнъ*).
Pireneje, Пирене́и, Пирене́йскія го́ры.
Pistoja, *городъ*, Писто́я.
Piza, *городъ*, Пи́за.
Plateja, *городъ*, Плате́я.
Platten, Пла́ттенское о́зеро.
Plymouth, *городъ*, Плимутъ.
Pogranicze wojskowe, Вое́нная Грани́ца.
Połtawa, *городъ*, Полта́ва.
Pomeranja, *область*, Помера́нія.
Pomorze, *область*, Помо́рье.
Pompeja, *городъ*, Помпе́я.
Pontyńskie bagna, Понти́нскія боло́та.
Portici, *городъ*, По́ртичи.
Portugalja, *область*, Португа́лія.
Poznań, Позна́нь (*Нѣм. По́зень*).
Praga, *городъ*, Пра́га.
Prenzlow (Przemyśl), Перемы́шль (*Нѣм. Пренцла́у, въ Бранденбу́ргіи*).
Prerau (Przerów), *городъ*, Прерóвъ (*Нѣм. Прера́у*).
Pruskie królestwo, Пру́сское короле́вство.
Prut, *рѣка*, Прутъ.
Przemyśl, *городъ*, Перемы́шль (*въ Гали́ціи*).
Pskow, *городъ*, Псковъ.

Q.

Quebec, *городъ*, Кве́бекъ.
Quimper, *городъ*, Кемпе́ръ.
Quito, *городъ*, Кви́то *или* Ка́то.

R.

Rachów (Annopol), *городъ*, Рахóвъ (*Анно́ль*).
Raguza (Dubrownik), Рагу́за (*Слав. Дубро́вникъ*).
Ratysbona (Regensburg), *городъ*, Ре́генсбургъ.
Ravenna, *городъ*, Равенна.
Reggio, *городъ*, Ре́джо *или* Ре́джіо.
Ren (Rhein), *рѣка*, Рейнъ.
Rewel, *городъ*, Ре́вель.
Rhecja, *область*, Ре́ція.
Rheims, *городъ*, Ренсъ *или* Реймсъ.
Rhode-Island, *область*, Родъ-Эйлендъ.
Rhodos, *островъ*, Ро́досъ.
Rhone (Rodan), *рѣка*, Ро́на.
Richmond, *городъ*, Ри́чмондъ.
Rieka (Fiume), Рѣка́ (*Ит. Фіу́ме*).
Rochelle, *городъ*, Ларошéль.
Rodan (Rhone), *рѣка*, Ро́на.
Rossja, Россія, Россійская имперія.
Rossjanie, Ру́сскіе, Ру́сскій наро́дъ.
Rudawy (Erzgebirge), Ру́дныя го́ры.
Rumuni (Wołosi), *народъ*, Румы́ны.
Rumunja, Румы́нія.
Ruś, Русь, Россія.
Rusini, *народъ*, Руси́ны, Ру́сскіе, Ру́сскій наро́дъ.
Ryga, *городъ* Ри́га.
Ryska zatoka, Ри́жскій зали́въ.
Ryssel (**Lille**), *городъ*, Лилль.
Rzym, *городъ*, Римъ.

S.

Saatz, *городъ*, Жа́тецъ (*Нѣм. Затцъ*), въ Че́хіи.
Sabaudja, *область*, Савóія.
Sagunt, *городъ*, Сагу́нтъ.
Sahara, *пустыня*, Сахара.
Salamanka, *городъ*, Саламáнка.
Salerno, *городъ*, Салéрно.
Saloniki, *городъ*, Салóники *или* Солу́нь.
Salzburg, *городъ*, Сольногра́дъ (*Нѣм. Зальцбургъ*).
Samara, *городъ*, Самáра.
Samarja, *область*, Самáрія.
Samarytanie, *народъ*, Самаряне.
San Gallo (Akritas), *городъ*, Санктъ-Га́ллень.
Saona, *рѣка*, Со́на.
Saragossa, *городъ*, Сарагóса.
Sardynja, Сардíнія, Сардíнское королéвство.
Sarepta, *городъ*, Сарéпта.
Sarmaci, *народъ*, Сарма́ты.
Sarońska zatoka, Аэйнскій зали́въ.
Saskie krolestwo, Саксóнское королéвство.
Savern (Zabern), Савéрнъ.
Sawa, *рѣка*, Сáва.
Schaffhausen, *городъ*, Шафга́узенъ.
Scheveningen, *городъ*, Схевели́нгенъ.
Scytowie, *народъ*, Скúфы.
Seelandja, *островъ*, Зелáндія
Sekwana (Seine), *рѣка*, Сéна.
Semlin (Zemuń), *городъ*, Зéмунъ (*Нѣм. Земли́нъ*).
Serajewo (Bosna-Sarai), *городъ*, Сарáéво.
Serbja, *область*, Сéрбія.
Setubal, *городъ*, Сетубáлъ.

Sewastopol, *городъ*, Севастóполь.
Sewenny, Севéнскія гóры.
Sewern, *рѣка́*, Сéверна (*въ Англіи*).
Sewilla, *городъ*, Севúлья.
Seypusch (Żywiec), *городъ*, Жúвецъ (*Нѣм. Зейпушъ*).
Seyszelle, Сешéльскіе острова́.
Shettlandzkie wyspy, Шедлáндскіе острова́.
Siedmiogród (Siebenbirgen), Семигрáдская óбласть, Трансильвáнія.
Sień (Zeng), *городъ*, Сѣнь (*Нѣм. Ценгъ*).
Sienna, *городъ*, Сіéна.
Sierra-Nevada, Сіерра-Невáда, Снѣжныя гóры
Sind, *рѣка́*, Синдъ *или* Индъ.
Sirmja (Frusca gora), Сремъ (*Сúрія*), *Сербск.* Фрýшка Гóра.
Skager-Rak, *óбласть*, Ютлáндія; || Скáгерракъ.
Skalda, *рѣка́*, Шéльда *или* Схéльда.
Skandynawja, *óбласть*, Скандинáвія.
Slawonja, Славóнія.
Słowacy, Словáки.
Słowency, *народъ*, Словéнцы, Словéны.
Słowianie, *племя́*, Славя́не.
Smyrna, *городъ*, Смúрна.
Solothurn, *городъ*, Солотýрнъ.
Sparta, *óбласть*, Спáрта, Лакедемóнъ.
Spira (Speier), *городъ*, Шпéйеръ.
Spitzberg, *óстровъ*, Шпицбéргенъ.
Spokojny ocean, Тúхій океáнъ.
Sprea, *рѣка́*, Шпрéе (*Спрéва*).
Śródziemne morze, Средизéмное мóре.
Stambuł (Caregrad), *городъ*, Стамбýлъ (*Царегрáдъ*).
Stany zjednoczone, Соединéнные Штáты.
Stockholm, *городъ*, Стокгóльмъ.
Stołowa góra, Столóвая горá.
Strasburg, *городъ*, Стрáсбургъ.
Stuttgart, *городъ*, Штýтгартъ.
Styrja, *óбласть*, Штúрія.
Styryjskie Alpy, Штирійскія Áльпы.
Sudety, *гóры*, Судéты.
Suez, *городъ*, Суэ́зъ; || Суэ́зкій перешéекъ.
Sunda, *проли́въ*, Зундъ.
Syberja, *óбласть*, Сибúрь.
Sybin (Herrmannstadt), Сúбинъ (*Нѣм. Германштáдтъ*).
Sycylja, *óстровъ*, Сицúлія.
Synai, *горá*, Синáй.
Syrakuzy, *городъ*, Сиракýзы.
Syrja, *óбласть*, Сúрія.
Szaffuza, *городъ*, Шафгáузенъ.
Szczecin, *городъ*, Штетúнъ.
Szkocja, *óбласть*, Шотлáндія.
Szląsk, *óбласть*, Силéзія.
Szwajcarja, *óбласть*, Швейцáрія.
Szwecja, *óбласть*, Швéція.
Szybenik (Sebenico), *городъ*, Шибенúкъ (*Ита́л. Себенúко*), *въ* Далмáціи.

T.

Tag, *рѣка́*, Тагъ *или* Тéжо.
Tahiti, *óстровъ*, Таити *или* Отагéйте.
Tamiza, *рѣка*, Тéмза.
Tanger, *городъ*, Тáнжеръ.
Tarent, *городъ*, Тарéнтъ.
Taunus, *горá*, Тáунусъ.
Taurus, *горá*, Тавръ.
Taurycka gubernja, Таврúческая губéрнія.
Teby, *городъ*, Тúвы (*Стар. Θúвы*).
Teheran, *городъ*, Тегерáнъ.
Temeswar, *городъ*, Темешвáръ.
Teneriffa, *óстровъ*, Тенерúфа.
Teodozja, *городъ*, Θеодóсія (*Стар. Кафа*).
Terceira, *óстровъ*, Терсéйра.
Terracina, *городъ*, Террачúна.
Tessyn (Ticino), *рѣка́*, Тессúнъ.
Tevere (Tyber), *рѣка́*, Тúбръ.
Theaki (Ithaka), *óстровъ*, Теáки, Итáка.
Theis (Cisa), *рѣка́*, Тúса.
Theodozja, *см.* Teodozja.
Thermopylae, *ущéлье*, Термопúлы.
Thessalja, *óбласть*, Θессáлія.
Thessalonica, *городъ*, Θессалóника (*Салóники или Солýнь*).
Thionville, *городъ*, Диденгóфенъ.
Thorn (Toruń), *городъ*, Торнъ (*Торýнь*).
Thun, *городъ*, Тунъ.
Thurgau (Turgowja), кантóнъ Тургáу.
Ticinum (Pavia), *городъ*, Пáвія
Tigre, *рѣка́*, Тигръ.
Tisza (Cisa), *рѣка́*, Тúса.
Toledo, *городъ*, Толéдо.
Tolosa (Tuluza), *городъ*, Тулýза.
Toruń, *городъ*, Торнъ (*Торýнь*).
Toskana (Toskanja), *óбласть*, Тоскáна.
Tournay (Doornik), *городъ*, Дóрникъ.
Towarzyskie wyspy, острова́ Товáрищества.
Tracja, *óбласть*, Θрáкія.
Trakowie, *народъ*, Θракíйцы.
Transylwanja, Трансильвáнія, Семигрáдская óбласть.
Trapezunt (Trebisonda), *городъ*, Трапезóндъ.
Trento (Trydent), *городъ*, Трiéнтъ.
Trewir (Trier), *городъ*, Триръ.
Triest, *городъ*, Трiестъ (*Слав. Терстъ*)
Trinkomali, *городъ*, Тринкомáлія.
Troyes, *городъ*, Труá (*во Франціи*).
Trynidad, *óстровъ*, Тринидáдъ.
Tübingen (Tubinga), *городъ*, Тюбингенъ.
Tuluza (Toloza), *городъ*, Тулýза.
Turcja, *óбласть*, Týрція.
Turkestan, *óбласть*, Туркестáнъ.
Twer, *городъ*, Тверь.
Tyber (Tevere), *рѣка́*, Тúбръ.
Tyberias, Тиверiáдское óзеро.
Tyrol, *óбласть*, Тирóль.

U.

Ukraina, Украйна.
Umbrja, *область*, Умбрія.
Unterwalden, *городъ*, Унтервальденъ.
Upsala, *городъ*, Упсала.
Ural, *рѣка*, Уралъ.
Uralskie góry, Уральскія горы.
Urbino, *городъ*, Урбино.
Urseren, Урзеренская долина.

V.

Valence, *городъ*, Валенсъ (*во Франціи*).
Valencia, *городъ*, Валенсія (*въ Испаніи*).
Valtelin (Veltlina), *область*, Вальтелина.
Vera Cruz, *городъ*, Веракрусъ.
Verona, *городъ*, Верона
Versailles, *городъ*, Версаль.
Vevay, *городъ*, Вево *или* Вевея.
Vicenza, *городъ*, Вичѣнца.
Vosges (Wogezy), Вогезскія горы.

W.

Walencja, *городъ*, Валенсія.
Wallis, *кантонъ*, Валлисъ.
Wandea, Вандея, Вандейскій департаментъ.
Warszawa, *городъ*, Варшава.
Węgry, *область*, Венгрія.
Wenecja, *городъ*, Венеція.
Werona (Verona), Верона.
Wersal, *городъ*, Версаль.
Westfalja, *область*, Вестфалія.
Westgotowie, *народъ*, Остъ - Готы, Восточные Готы.
Wezuwjusz, *огнедышущая гора*, Везувій.
Wiborg, *городъ*, Выборгъ (*въ Даніи*).
Wiedeń, *городъ*, Вѣна.
Wielka Brytanja, *обл.*, Великобританія.
Wight, *островъ*, Вѣйтъ.
Wilno, *городъ*, Вильно.
Wisła, *рѣка*, Висла.
Włochy, *область*, Италія.
Wogezy, Вогезскія горы.
Wołga, *рѣка*, Волга.
Wołogda, *городъ*, Вологда.
Wołyńska gubernja, Волынская губернія.
Woolwich, *городъ*, Вуличъ.
Worms (Bormio), *городъ*, Вормсъ.
Wrocław, Вроцлавъ (*Нѣм. Бреслау*).
Würtemberg, Вюртембергъ.
Wyborg, *городъ*, Выборгъ.

Y.

Y, валивъ Эй.
Yarmouth, *городъ*, Ярмоутъ.
Yonna, *рѣка*, Іонна.
Ypres (Ipern), Иперн *или* Эйпернъ.
Yssel, *рѣка*, Иссель *или* Эйссель.

Z.

Zagrzeb(Agram), Загребъ (*Нѣм. Аграмъ*).
Zaira (Kongo), *рѣка*, Сайра *или* Конго.
Zara (Zadar), *городъ*, Зара (*Слав. Задаръ*).
Zelandja, *островъ*, Зеландія.
Zemlin (Zemuń), *городъ*, Землинъ (*Земунь*).
Zittau(Żytawa), *городъ*, Циттау(*Житава*).
Zug, *городъ*, Цугъ.

Ż.

Żydzi, *народъ*, Жиды.
Żyronda (Gironde), *рѣка*, Жиронда.
Żytawa (Zitta), *рѣка*, Житава (*Зитта*).
Żytomierz, *городъ*, Житомиръ.

NAZWY MIAST I RZEK

Królestwa Polskiego*).

НАЗВАНІЯ ГОРОДОВЪ И РѢКЪ

Царства Польскаго**).

A.

Adamów, *г.*, Ада́мовъ.
Alexandrów, *г.*, Александро́въ.
Andrejew, *г.*, Андре́евъ.
Annopol v. Rachów, *г.*, Аннополь, и́наче: Рахо́въ.
Augustów, *г.*, Августо́въ.

B.

Bablak, *г.*, Баба́къ.
Bakałarzew, *г.*, Бакаларе́въ.
Balwierzyszki, *г.*, Бальвержи́шки.
Baranów, *г.*, Бара́новъ.
Będków, *г.*, Бендко́въ.
Bełchatów, *г.*, Белха́товъ.
Bełżyce, *г.*, Белжи́цы.
Bendin, *г.*, Бенди́нъ.
Biała, *р.*, Бѣлая.
Białaczów, *г.*, Бѣлачо́въ.
Białka, *р.*, Бя́лка (Бѣлка).
Białobrzegi, *г.*, Бѣлобре́ги.
Biebrza, Wissa, *р.*, Бѣ́бржа, Ви́сса.
Bieła, *г.*, Бѣ́ла.
Bielawy, *г.*, Бѣлавы.
Bielgoraj, *г.*, Бѣлгора́й.
Bielsk, *г.*, Бѣльскъ.
Bieżuń, *г.*, Бѣжу́нь.
Biskupice, *г.*, Бискупицы.
Błaszki, *г.*, Бла́шки.
Błonie, *г.*, Бло́ни.
Bobrowniki, *г.*, Бобро́вники.
Bodzanów, *г.*, Бодзано́въ.
Bodzentyn, *г.*, Бодзенти́нъ.
Bogorja, *г.*, Бого́рія.
Bolesławiec, *г.*, Болеслáвецъ.
Bolimów, *г.*, Боли́мовъ.
Brodów, *г.*, Бродо́въ.
Brok, *г.* Брокъ.
Brudzew, *г.*, Брудзе́въ.
Brześć, *г.*, Брестъ.
Brzesko, *г.*, Бржéско.
Brzeźnica, *г.*, Бре́зница.
Brzezin, *г.*, Бре́зинъ.
Brzeźnica, *р.*, Бре́зница (Бере́зина)
Brzuśna, *р.*, Бру́сьна.
Bug, *р.*, Бугъ.
Burzenin, *г.*, Бурже́нинъ.
Busk, *г.*, Бускъ.

---

*) Nazwy miast gubernjalnych i powiatowych przytoczone tu są według Najwyżéj w roku 1866 zatwierdzonéj „Ustawy o zarządzie gubernjalnym i powiatowym w gubernjach Królestwa Polskiego.“

Ruska litera *г.* znaczy *городъ* (miasto), *р.* — *рѣка́* (rzekę).

**) Названія губернскихъ и уѣздныхъ городовъ приведены здѣсь на основаніи Высочайше утвержденнаго въ 1866 году „Положенія о губернскомъ и уѣздномъ управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго.“

Буква *г.* означаетъ городъ, *р.* — рѣку.

Bychawa, *г.*, Быха́ва.
Bystrzyca, *р.*, Быстрши́ца (**Быстри́ца**).
Bzura, *р.*, Бзу́ра.

C.

Cegłów, *г.*, Цегло́въ.
Cessanka, *р.*, Цесса́нка.
Chęciny, *г.*, Хенци́ны.
Chmielnik, *г.*, Хме́льникъ.
Chmielów, *г.*, Хме́левъ.
Chocz, *г.*, Хочъ.
Chodecz, *г.*, Хо́дечъ.
Chodel, *г.*, Хо́дель.
Chołm, *г.*, Холмъ.
Chorzele, *г.*, Хорже́ли.
Ciechanów, *г.*, Цѣхано́въ.
Ciechanowiec, *г.*, Цѣхано́вецъ.
Ciepielów, *г.*, Цѣпелёвъ.
Czarna, *р.*, Чо́рная.
Czeladź, *г.*, Че́лядь.
Czemierniki, *г.*, Чемерни́ки.
Czersk, *г.*, Черскъ.
Czerwińsk, *г.*, Черви́нскъ.
Częstochow, *г.*, Ченстохо́въ.
Czyżew, *г.*, Чижёвъ.

D.

Dąble, *г.*, До́мби.
Dąbrowice, *г.*, Домброви́цы.
Deleszyce, *г.*, Далеши́цы.
Denków, *г.*, Де́нковъ.
Długa, *р.*, Дли́га (**До́лгая**).
Dobra, *г.*, До́брая.
Dobrzyń nad Drwęcą, *г.*, Добры́нь надъ Дрвенцо́ю.
Dobrzyń nad Wisłą, *г.*, Добры́нь надъ Ви́слою.
Dobrzyńska, *р.*, Добржи́нска.
Drobin, *г.*, Дро́бинъ.
Drwęca, *р.*, Дрве́нца.
Drzewica, *г.*, Дрзевѝца.
Drzewiczka, *р.*, Дрзевѝчка.
Dubienka, *г.*, Дубе́нка.
Działdówka, *р.*, Дзялдо́вка.
Działoszyce, *г.*, Дѣлоши́цы.
Działoszyn, *г.*, Дѣлоши́нъ.

F.

Filipów, *г.*, Фили́новъ.
Firlej, *г.*, Фирле́й.
Frampol, *г.*, Фрампо́ль

G.

Garwolin, *г.*, Гарволи́нъ.
Giełczew, *г.*, Ге́лчевъ.
Gielniów, *г.*, Ге́льневъ.
Gliniany, *г.*, Глини́ны.
Głowaczów, *г.*, Гловачо́въ.
Główno, *г.*, Глу́вно.
Głusk, *г.*, Глускъ.
Gniewaszów, *г.*, Гнѣвашо́въ.
Golina, *г.*, Голи́на.
Gombin, *г.*, Гомби́нъ.
Góra Kalwarja, *г.*, Гора́ Кальва́рія.
Góraj, *г.*, Гора́й.
Gorzków, *г.*, Горько́въ.
Gostynin, *г.*, Гости́нинъ.
Goszczyn, *г.*, Го́щинъ.
Gowarczów, *г.*, Говарчо́въ.
Grabów, *г.*, Граб о́въ.
Grabowiec, *г.*, Граб о́вецъ.
Grajewo, *г.*, Граёво.
Granica, *г.*, Грани́ца.
Grocholice, *г.*, Грохоли́цы.
Grodzisk, *г.*, Гроди́скъ.
Grójcy, *г.*, Гро́йцы.
Grzegorzew, *г.*, Григо́рьевъ.

H.

Hańcza, *г.*, Га́ньча.
Horodło, *г.*, Горо́для.
Horodyszcze, *г.*, Городи́ще.
Hrubieszów, *г.*, Грубешо́въ.
Huczwa, *р.* Гу́чва.

I.

Iłów, *г.*, Идо́въ.
Iłża, *г.*, Илжа.
Iłżanka, *р.* Илжа́нка.
Inowłodz, *г.*, Иновло́дь.
Iwaniska, *г.*, Ивани́ска.
Iwanowice, *г.*, Ивановѝцы.
Izbica z Tarnogórą, *г.*, Изби́ца съ Тарногоро́ю.

J.

Jadów, *г.*, Ядо́въ.
Jakubówka, *г.*, Якубо́вка.
Janów, *г.*, Яно́въ.
Janowiec, *г.*, Яно́вецъ.
Jarczów, *г.*, Ярчо́въ.
Jarocha, *р.*, Яро́ха.
Jastrząb, *г.*, Ястребъ.
Jedlińsk, *г.*, Едли́нскъ.
Jędrzejów, *г.*, Ендржеёвъ.
Jegrznia, *р.* Егржня.
Jeziorna, *р.* Езёрна.
Jeżów, *г.*, Ежо́въ.
Jeżówka, *р.* Ежо́вка.
Józefów, *г.*, Юзефо́въ.

K.

Kałuszyn, *г.*, Калу́шинъ.
Kalwarja, *г.*, Кальва́рія.
Kamieńczyk, *г.*, Ка́менчикъ.
Kamienno, *р.*, Ка́менная.
Kalisz, *г.*, Ка́лишъ.
Kamieńsk, *г.*, Ка́менскъ.
Kamionka, *г.*, Камёнка.
Karczew, *г.*, Карчёвъ.
Kazanów, *г.*, Казано́въ.
Kazimierz, *г.*, Казими́ръ.
Kielce, *г.*, Кѣльцы.
Kiernozia, *г.*, Керно́зя.
Kikoł, *г.*, Ки́колъ.
Kleczew, *г.*, Клечёвъ.
Klimontów, *г.*, Климонто́въ.
Kłobucko, *г.*, Клобу́цкъ.
Kłodawa, *г.*, Клода́ва.
Kiwów, *г.*, Кльвовъ.
Kobylanka, *р.*, Кобыла́нка.
Kock, *г.*, Коцкъ.
Kodeń, *г.*, Ко́день.
Kołbiel, *г.*, Ко́лбель.
Kolno, *г.*, Ко́льно.
Koło, *г.*, Ко́ла.
Komarów, *г.*, Комаро́въ.
Koniecpol, *г.*, Конецпо́ль.
Konin, *г.*, Кони́нъ.
Końsk, *г.*, Конскъ.
Końska-Wola, *г.*, Ко́нская-Во́ля.
Konstantynów, *г.*, Константи́новъ.
Koprzywia, *р*, Копрши́вя (Кропи́вная).
Koprzywianka, *р.*, Копршива́нка (Кропива́нка).
Koprzywnica, *г.*, Копршивни́ца (Кропивни́ца).
Korczyn Nowe-Miasto, *г.*, Корчи́нъ Но́вый-Го́родъ.
Kossów, *г.*, Коссо́въ.
Koszyce, *г.*, Коши́цы.
Kowal, *г.*, Кова́ль.
Koziegłowy, *г.*, Козьиглó́вы.
Kozienice, *г.*, Козени́цы.
Koźminek, *г.*, Козьми́некъ.
Kraśnik, *г.* Красни́къ.
Krasnobród, *г.*, Краснобро́дъ.
Krasnosiele, *г.* Красносе́лье.
Krasnostaw, *г.*, Красноста́въ.
Krępianka, *р.*, Кремпи́нка.
Kromołów, *г.*, Кромоло́въ.
Krośniewice, *г.*, Кросневи́цы.
Kryłów, *г.*, Крыло́въ.
Krzepice, *г.*, Крѣпи́цы.
Krzeszów, *г.*, Кршешо́въ.
Krzna, *р.*, Крзна.
Książ-Wielki, *г.*, Ксёнжъ-Ве́лькы.
Kuczbork, *г.*, Кучбо́ркъ.
Kunów, *г.*, Ку́новъ.
Kurów, *г.*, Ку́ровъ.
Kurozwęki, *г.*, Куровзве́нки.
Kurzelów, *г.*, Куржелёвъ.
Kutno, *г.*, Ку́тно.

L.

Lądek, *г.*, Лёндекъ.
Lassocin, *г.*, Лясссо́пинъ.
Latowicz, *г.*, Лято́вичъ.
Lelów, *г.*, Лелёвъ.
Liczwarta, *р.*, Личва́рта.
Lipno, *г.*, Ли́пно.
Lipsk, *г.*, Липскъ.
Liw, *г.*, Ливъ.
Liwiec, *р.*, Ли́вецъ.
Lubartów, *г.*, Любарто́въ.
Lubień, *г.*, Лю́бень.
Lublin, *г.*, Люблúнъ.
Lubraniec, *г.*, Любра́нецъ.
Ludwinow, *г.*, Людвино́въ.
Lutomiersk, *г.*, Лютоми́рскъ.
Lututów, *г.*, Лютýтовъ.

Ł.

Łada, *р.* Ла́да.
Łagów, *г.*, Лагóвъ.
Łask, *г.*, Ласкъ.
Łaskarzew, *г.* Ласкаре́въ.
Łaszczów, *г.*, Лащо́въ.
Łęczna, *г.*, Ле́нчна.
Łęczyca, *г.*, Ленчи́ца.
Łódka, *р.*, Ло́дка.
Łódź, *г.*, Лодзь.
Łomazy, *г.*, Лома́зы.
Łomża, *г.*, Ло́мжа.
Łosice, *г.*, Лосúцы.
Łowicz, *г.*, Ло́вичъ.
Łoździeje, *г.* Лозьдзе́и.
Łuków, *г.*, Луко́въ.
Łupna, *р.*, Лу́пна.
Łydynia, *р.*, Лыды́ня.
Łysoboki, *г.*, Лысобóки.

M.

Maciejowice, *г.*, Мацёёви́цы.
Magnuszew, *г.* Магнушóвъ.
Maków, *г.*, Мако́въ.
Małogoszcz, *г.*, Малого́щъ.
Mały Brok, *р.* Ма́лый Брокъ.
Marjampol, *г.*, Маріампóль.
Markuszew, *г.*, Маркушёвъ.
Marycha, *р.*, Мари́ха.
Michów, *г.*, Михóвъ.
Miechów, *г.* Мѣхóвъ.
Miechówka, *р.*, Мѣхóвка.
Miedzna, *г.*, Мѣдзна.
Międzyrzec, *г.*, Мендзиржéцъ (Между-рѣчье).
Mień, *р.* Мень.
Mińsk, *г.*, Минскъ.
Mława, *г.*, Мла́ва.
Mleczna, *р.* Мле́чная.

Mława, *p.* Мла́вка.
Modliborzyce, *г.*, Модлиборжи́цы.
Modrzejów, *г.*, Модржеёвъ.
Mogielnica, *г.* Могильни́ца.
Mogielówka, *р.*, Могилёвка.
Mokobody, *г.*, Мокобо́ды.
Mordy, *г.*, Мо́рды.
Moszczenica, *р.*, Мощени́ца.
Moszczyca, *р.* Мощи́ца.
Mrzygłód, *г.*, Мржиглодъ.
Mstów, *г.*, Мстовъ.
Mszczonów, *г.*, Мщоно́въ.
Myszyniec, *г.*, Мыши́нецъ.

N.

Nadarzyn, *г.*, Надаржи́нъ.
Narew, *р.*, На́рва.
Nasielsk, *г.*, Насе́льскъ.
Ner, *р.* и *г.*, Неръ.
Netta, *р.*, Не́тта.
Nida, *р.*, Ни́да.
Nidzica, *р.*, Нидзи́ца.
Niemen, *р.*, Не́менъ.
Nieszawa, *г.*, Нешава.
Nowa Aleksandrja, *г.*, Но́вая Александрія.
Nowe-Miasto, *г.*, Но́вое Ме́сто, *см.* **Korczyn.**
Nowogród, *г.*, Но́вгородъ.
Nowy-Dwór, *г.*, Но́вый-Дворъ.
Nur, *г.*, Нуръ.
Nurzec, *р.*, Ну́ржецъ (Ну́рецъ)

O.

Ochnia, *р.*, О́хня.
Odrzywół, *г.*, Одрыво́лъ.
Ogrodzieniec, *г.*, Огроде́нецъ.
Okrzesza, *р.*, Окрше́ша, (Окре́ша).
Oksa, *р.* Окса.
Okuniew, *г.*, Окунёвъ.
Oleśnica, *г.*, Олесни́ца.
Olita, *г.*, Оли́та.
Olkusz, *г.*, О́лькушъ.
Olsztyn, *г.*, Ольшты́нъ.
Opatów, *г.*, Опато́въ.
Opatówek, *г.*, Опато́вокъ.
Opatówka, *р.*, Опатовка.
Opoczna, *г.*, Опо́чна.
Opole, *г.*, Опо́лье.
Orchówek z Włodawą, *г.*, Орхо́вокъ съ Влодавою.
Orzyc, *р.*, О́ржицъ (О́рицъ).
Osięciny, *г.*, Осенцины.
Osieck, *г.*, Осе́цкъ.
Osiek, *г.*, Осе́къ.
Osmolin, *г.*, Осмоли́нъ.
Osownica, *р.*, Осовни́ца.
Ostrołęka, *г.*, Остроле́нка.
Ostrów, *г.*, Островъ.
Ostrowiec, *г.*, Остро́вецъ.
Ożarów, *г.*, Ожаро́въ.
Ozorków, *г.*, Озорко́въ.

P.

Pabianice, *г.*, Пабяни́цы.
Pacanów, *г.*, Пацано́въ.
Pajęczno, *г.*, Пае́нчно.
Parczew, *г.*, Парче́въ.
Parysów, *г.*, Парисо́въ.
Parzęczew, *г.*, Паржен́чевъ.
Pawłów, *г.*, Па́вловъ.
Petrokow, *г.*, Петроко́въ.
Piaseczno, *г.*, Пясе́чно.
Piaski, *г.*, Пя́ски (Пески́).
Piątek, *г.*, Пе́нтекъ.
Pierzchnica, *г.*, Пержхни́ца.
Pilica, *г.* и *р.* Пи́лица.
Pilwiszki, *г.*, Пильви́шки.
Pińczów, *г.*, Пинчо́въ.
Piszcząc, *г.*, Пищо́нцъ.
Pławno, *г.*, Пла́вно.
Płock, *г.*, Плоцкъ.
Płonka, *р.* Пло́нка.
Płońsk, *г.*, Плонскъ.
Poddębice, *г.*, Поддемби́цы.
Pokrzywnica, *р.*, Покршивни́ца (Кропивни́ца).
Połoniec, *г.*, Полоне́цъ.
Poniemoń, *г.*, Поне́монь.
Pór, *р.* Поръ.
Prasnysz, *г.*, Пра́снышъ.
Praszka, *г.*, Пра́шка.
Preny, *г.*, Пре́ны.
Prosna, *р.*, Про́сна.
Proszowice, *г.*, Прошови́цы.
Przedborz, *г.*, Пржедбо́ржъ (Предбо́ръ).
Przedecz, *г.*, Пршеде́чъ.
Przemsza, *р.* Пшемша.
Przerośl, *г.*, Пршеро́сль.
Przybyszew, *г.*, Пршибыше́въ.
Przylepnica, *р.*, Пршилепни́ца (Прилепни́ца).
Przyrów, *г.*, Прширо́въ (Приро́въ).
Przysucha, *г.*, Пршису́ха (Прису́ха).
Pszytyk, *г.*, Пршиты́кь (Притыкъ).
Psarka, *р.*, Пса́рка.
Puchaczew, *г.*, Пухаче́въ.
Pułtusk, *г.*, Пулту́скъ.
Pyzdry, *г.*, Пы́здры.

R.

Rachów, *см.* **Annopol.**
Raciąż, *г.*, Рацёнжъ.
Raciążek, *г.*, Рацёнжекъ.
Raczki, *г.*, Ра́чки.
Radom, *г.*, Радо́мъ.
Radiejew, *г.* Радзе́въ.
Radin, *г.*, Ра́динъ.
Radomka, *р.*, Радо́мка.

Radomsk, *t.*, Радо́мскъ.
Radoszyce, *t.* Радоши́цы.
Radzanow, *t.*, Радзано́въ.
Radziwiłow, *t.*, Радзивѝловъ (Радзивѣ́ловъ).
Radzymin, *t.*, Радими́нъ.
Rajgród, *t.*, Ра́йгродъ (Ра́йгородъ).
Raków, *t.*, Рако́въ.
Rawa, *t.*, Ра́ва.
Rawka, *p.* Ра́вка.
Rejowiec, *t.*, Реёвецъ.
Rgiłówka, *p.*, Ргило́вка.
Rogów, *t.*, Рого́въ.
Rospuda, *p.*, Роспу́да.
Rossosz, *t.*, Россо́шь.
Rożan, *t.*, Рожа́нъ.
Roziec, *p.*, Розе́цъ.
Rozoga, *p.*, Розо́га.
Rozprza, *t.*, Ро́зпрша (Ро́зпра).
Rychwał, *t.*, Рыхва́лъ.
Ryczywoł, *t*, Рычиво́лъ.
Rypin, *t.*, Рыпи́нъ.

S.

San, *p.*, Санъ.
Sandomierz, *t.*, Сандоми́ръ.
Sapieżyszki, *t.*, Сапежи́шки.
Sarnaki, *t.*, Сарна́ки.
Sawin, *t.*, Са́винъ.
Secemin, *t.*, Сецеми́нъ
Sejny, *t.*, Се́йны.
Sereje, *t.*, Серéи.
Serock, *t.*, Сиро́тскъ.
Serokomla, *t.*, Серокóмля.
Sieciechow, *t.*, Сѣцехо́въ.
Siedlec, *t.*, Сѣ́длецъ.
Siennica, *t.*, Сѣнни́ца.
Sienniczka, *p.*, Сѣнни́чка.
Sienno, *t.*, Сѣ́нно.
Sieradz, *t.*, Сѣ́радзъ.
Sierpiec, *t.*, Серпе́цъ.
Sierpienica, *p.*, Серпеница.
Siewierz, *t.*, Сѣ́веръ.
Silnica, *p.*, Сильни́ца.
Simno, *t.*, Си́мно.
Skała, *t.*, Скала́.
Skalbmierz, *t.*, Скальбми́ръ.
Skaryszew, *t.*, Скарыше́въ.
Skempe, *t.*, Скéмпе.
Skierniewice, *t.*, Скерневи́цы.
Skrwa, *p.*, Скрва.
Skrzynno, *t.*, Скры́нно.
Skulsk, *t.*, Скульскъ.
Sławatycze, *t.*, Славати́чи.
Sławków, *t.*, Славко́въ.
Sławno, *p.*, Сла́вно.
Slesin, *t.*, Слесѝнъ.
Słomniki, *t.*, Сломни́ки.
Słupcy, *t.*, Слу́пцы.
Słupia-Nowa, *t.*, Слу́пя-Но́вая.
Służewo, *t.*, Служе́во.
Sniadów, *t.*, Снядо́въ.
Sobków, *t.*, Собко́въ.
Sobota, *t.*, Собóта.
Sochaczew, *t.*, Сохачóвъ.
Sochocin, *t.*, Сохоти́нъ.
Sokołów, *t.*, Соколо́въ.
Sokoły, *t.*, Соколы́.
Solec, *t.*, Со́лецъ.
Sompolno, *t.*, Сомпо́льно.
Sona, *p.*, Со́на.
Sopockinie, *t.*, Сопоцки́ни.
Sperna, *p.* Спéрна.
Stanisławów, *t.*, Станисла́вовъ.
Staszów, *t.*, Сташо́въ.
Staw, *t*, Ставъ.
Stawiski, *t.*, Стави́ски.
Stawiszyn, *t.*, Ставиши́нъ.
Sterdyń, *t.*, Стерды́нь.
Stężyca, *t.*, Стенжи́ца.
Stoczek, *t.*, Сто́чекъ.
Stopnica, *t.*, Стопни́ца.
Stryków, *t.*, Стрыко́въ.
Strzecha, *p.*, Стрéха.
Sudargi, *t.*, Суда́ргы.
Sulejów, *t.*, Сулеёвъ.
Suwałki, *t.*, Сува́лки.
Świder, *p.*, Свѝдеръ.
Szadek, *t.*, Ша́декъ.
Szaki, *t.*, Ша́ки.
Szczebrzeszyn, *t.*, Щебржеши́нъ.
Szczekociny, *t.*, Щекоци́ны.
Szczerców, *t*, Щерцóвъ.
Szczuczyn, *t*, Щучи́нъ.
Szeszupa, *p*, Шешу́па.
Szreniawa, *p*, Шрени́ва.
Szreńsk, *t.*, Шренскъ.
Szydłów, *t.*, Шидло́въ
Szydłowiec, *t.*, Шидло́вецъ.

T

Tarczanka, *p*, Тарчáнка.
Tarczyn, *t.*, Тарчи́нъ.
Tarłów, *t.*, Та́рловъ.
Tarnogóra, *ob.* Izbica.
Tarnogród, *t*, Тарногро́дъ.
Terespol, *t*, Тересно́ль.
Toczna, *p*, То́чна
Tomaszów, *t.*, Томашóвъ.
Tuliszków, *t.*, Тулишко́въ.
Turek, *t.*, Ту́рекъ.
Turobin, *t.*, Туро́бинъ.
Tuszyn, *t.*, Туши́нъ.
Tykocin, *t*, Тикоти́нъ
Tyśmienica, *t*, Тысмѣ́ница.
Tyszowce, *t.*, Тышóвцы.

U

Uchanie, *t*, Уха́ны.
Ucherka, *p*, Ухéрка.
Ujazd, *t.*, Уѣ́здъ.

Uniejów, *г.*, Унеёвъ.
Urzędów, *г.*, Уржендо́въ.

W.

Wąchock, *г.*, Вонхо́цкъ.
Warka, *г.*, Ва́рка
Warszawa, *г.*, Варша́ва.
Warta, *г. и р.*, Ва́рта
Waśniów, *г.*, Васнёвъ
Wąsosz, *г.*, Вонсо́шъ
Wąwolnica, *г.*, Вонвольни́ца.
Węgierka, *р.*, Венге́рка.
Węgrów, *г.*, Венгро́въ.
Widawa, *г.*, Вида́ва.
Widawka, *р.*, Вида́вка.
Wieluń, *г.*, Велю́нь.
Wieniawa, *г.*, Вени́ва.
Wieprz, *р.*, Вепрь.
Wiercica, *р.*, Верци́ца.
Wieruszów, *г.*, Верушовъ.
Wierzbica, *г.*, Вержби́ца.
Wierzbnik, *г.*, Ве́ржбникъ.
Wierzbołów, *г.*, Вержбодо́въ.
Wilczyn, *г.*, Вильчи́ны.
Wilga, *р.*, Ви́льга.
Wiskitki, *г.*, Виски́тки.
Wisła, *р.*, Ви́сла.
Wiślica, *г.*, Висли́ца.
Wissa, *р.*, Ви́сса.
Wisznice, *г.*, Вишни́цы.
Wisztyniec, *г.*, Вишты́нецъ.
Witówka, *р.*, Вито́вка.
Wizajny, *г.*, Виза́йны.
Wizna, *г.*, Ви́зна.
Wkra, *р.*, Вкра.
Władysławów, *г.*, Владисла́во
Włocławek, *г.*, Влоцла́вскъ.
Włodawa, *г.*, *ob.* Orchówek.
Włodawice, *г.*, Влодави́цы.
Włoszczowa, *г.*, Влощо́ва.
Wochyń, *г.* Во́хинь
Wodzisław, *г.*, Водисла́въ.
Wojsławice, *г.*, Войслави́цы.
Wolanów, *г.*, Волянóвъ.
Wolborka, *р.*, Вольбо́рка.
Wolbórz, *г.*, Вольбо́ръ.
Wolbrom, *г.*, Вольбро́мъ.
Wołkowyszki, *г.*, Волковы́шки.
Wschodnia, *р.*, Всхо́дняя.
Wyśmierzyce, *г.*, Высмержи́цы.
Wysokie Mazowieckie, *г.*, Высо́кое Мазове́цкое.
Wyszków, *г.*, Вышко́въ
Wyszogród, *г.*, Вышгородъ.

Z.

Zagórow, *г.*, Загоро́въ.
Zaklików, *г.*, Заклико́въ.
Zakroczym, *г.*, Закроче́имъ
Zambrów, *г.*, Замбро́въ.
Zamostje, *г.*, Замо́стье
Zawichost, *г.* Завихво́стъ.
Zduńska Wola, *г.*, Здуńская Во́ля.
Zgierz, *г.*, Згержъ.
Zgłowiączka, *р.*, Згловёнчка.
Zielawa, *р.*, Зеля́ва.
Złoczew, *г.*, Злочо́въ.
Zwoleń, *г.*, Зволе́нь.

Ż.

Żarki, *г.*, Жа́рки.
Żarnów, *г.*, Жарно́въ.
Żarnowiec, *г.*, Жарново́цъ.
Żelechów, *г.*, Желехо́въ.
Żołkiewka, *г. и р.*, Жолко́вка.
Żuromin, *г.*, Журоми́нъ.
Żychlin, *г.*, Жихли́нъ.

WYKAZ ALFABETYCZNY

imion chrzestnych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

крестныхъ именъ.

A

Abdon, Авдій, Авдѣй.
Adam, Адáмъ.
Adelajda, Аделаи́да.
Adolf, Адóльфъ.
Adrjan, Адріáнъ, Андрѣáнъ.
Agapit, Агáпій.
Agata, Агáта, Агáѳія.
Agaton, Агаѳóнъ.
Agnieszka, Агнія, Агнéса.
Agrypina, Агриппи́на, Аграфѣна.
Albin, Альби́нъ.
Albina, Альби́на.
Aleksander, Алексáндръ.
Aleksandra, Алексáндра.
Aleksy, Алексій, Алексѣй.
Alfons, Альфóнсъ.
Alfred, Альфрéдъ.
Alodja, Алóдія.
Aloizy, Алоисій.
Amelja, Амáлія.
Anastazja, Анастáсія, Настасья.
Anastazy, Анастáсій.
Anatoli, Анатоліj, Анатóлій.
Andrzej, Андрéй.
Aniela, Ангели́ка.
Anna, Анна.
Antoni, Антóній, Антóнъ.
Antonina, Антони́на.
Anzelm, Ансéльмъ.
Apolinary, Аполлинáрій.
Apolonja, Аполлóнія.
Apolonjusz, Аполóній.
Arkadjusz, Аркáдій.
Arsenjusz, Арсéній.
Artur, Артýръ.
Atanazy, Аѳанáсій.
August, Августъ.
Augustyn, Августи́нъ.
Aurelja, Аврéлія.

B.

Balbina, Бальби́на.
Barbara, Варвáра.
Barlaam, Варлаáмъ.
Barnaba, Варнáва.
Bartłomiej, Варѳоломéй.
Bazyli, Васи́лій.
Beata, Беáта.
Benedykt, Венеди́ктъ.
Benigna, Бени́гна.
Benon, Бенóнъ.
Bernard, Бернáрдъ.
Błażej, Влáсій, Власъ.
Bogumił, Богуми́лъ.
Bogumiła, Богуми́ла.
Bonawentura, Бонавентýра.
Bonifacy, Бонифáтій, Бонифáцій.
Bronisława, Брониславá.
Bruno, Брунóнъ.
Brygida, Бригúтта.

C.

Cecylja, Цеци́лія, Кики́лія.
Celestyn, Целести́нъ, Келести́нъ.

Cyprjan, Кипріянъ, Купрѣянъ.
Cyrjak, Кириакъ.
Cyryll, Кириллъ, Кирила.
Czesław, Чеславъ.

D.

Damjan, Даміанъ, Демьянъ
Daniel, Даніилъ, Данила.
Dawid, Давидъ, Давыдъ.
Dezyderjusz, Дезидерій.
Dominik, Доминикъ.
Dominika, Доминика.
Dorota, Дороѳея.
Doroteusz, Дороѳей.
Dyonizy, Діонисій, Денисъ.

E.

Edmund, Эдмундъ.
Edward, Эдуардъ.
Eleonora, Элеонора.
Eliasz, Илія, Илья.
Elizeusz, Елиссей.
Elżbieta, Елисавета.
Emilja, Эмилія.
Emiljan, Эмиліанъ, Емельянъ.
Epifanjusz, Епифаній.
Erazm, Эразмъ.
Estera, Есѳирь.
Eudoksja, Евдокія, Авдотья.
Eudoksjusz, Евдоксій.
Eufemja, Евфимія, Афимья.
Eufrozyna, Ефросинія, Аѳросинья.
Eugenja, Евгенія.
Eugeniusz, Евгеній.
Eulalja, Евлалія.
Eustachjusz, Евстафій, Астафій.
Euzebja, Евѳевія.
Euzebjusz, Евѳевій.
Ewa, Ева.
Ewaryst, Еварестъ.
Ezechiasz, Іезекеиль.

F.

Fabjan, Фабій, Фабіанъ.
Faustyna, Фаустина.
Felicjan, Фелиціанъ.
Feliks, Феликсъ, Филикесъ.
Ferdynand, Фердинандъ.
Filip, Филиппъ.
Filomena, Филомена.
Flawjan, Флавіанъ.
Florjan, Флоръ, Фролъ.
Florentyn, Флорентій.
Fortunat, Фортунатъ.
Franciszek, Францискъ, Францъ.
Franciszka, Франциска.
Fryderyk, Фридерикъ, Фридрихъ.

G.

Gabryel, Гавріилъ, Гаврила.
Gaweł, Галлъ.
Gedeon, Гедеонъ.
Genowefa, Женевьева, Геноѳева.
German, Германъ.
Gertruda, Гертруда.
Gerwazy, Гервасій.
Gotfred (Bogumił), Готфридъ.
Gracjan, Граціанъ.
Grzegorz, Григорій.
Gustaw, Густавъ.

H.

Helena, Елена, Алёна, Лёна.
Heljodor, Геліодоръ.
Henryk, Генрихъ.
Hermenegild, Герменегильдъ.
Hermogenes, Гермогенъ.
Hiacynt, Іакинѳъ, Акимъ.
Hieronim, Іеронимъ.
Hilary, Иларій.
Hipolit, Ипполитъ.
Honorata, Гонората.
Hubert, Губертъ.
Hugon, Гугонъ.

I.

Ida, Ида.
Idzi, Эгидій.
Ignacy, Игнатій.
Ildefons, Ильдефонсъ.
Innocenty, Иннокентій.
Irena, Ирина.
Ireneusz, Иринеій.
Iwon, Ивонъ.
Izabella, Изабелла.
Izajasz, Исаія, Исай.
Izydor, Исидоръ, Сидоръ.

J.

Jacek, Іакинѳъ, Акимъ.
Jadwiga, Ядвига.
Jakób, Іаковъ, Яковъ.

Jan, Іоа́ннъ, Ива́нъ.
Januarjusz, Іанну́арій, Іану́арій.
Jerzy, Гео́ргій, Его́ръ, Юрій.
Joachim, Іоа́кимъ, Яки́мъ.
Joanna, Іоа́нна. Жане́та.
Józef, Ио́сифъ. Осипъ.
Józefa, Жовефи́на.
Juda, Іу́да.
Judyta, Іуди́ѳь, Юди́ѳь.
Julja, Юлія.
Juljan, Юліа́нъ, Ульа́нъ.
Juljanna, Юліа́на, Ульа́на.
Juljusz, Юлій.
Just, Юстъ.
Justyn, Юсти́нъ.
Justynjan, Юстиніа́нъ.
Justyna, Юсти́на.
Iuwencjusz, Іувенти́нъ.

K.

Kajetan, Каста́нъ.
Kalikst, Кали́кстъ.
Kamill, Ками́лъ.
Kamilla, Ками́лла.
Kandyd, Канди́дъ.
Kanut, Кану́тъ.
Karol, Карлъ.
Karolina, Каролі́на.
Kassjan, Кассіа́нъ.
Kassylda, Кассі́льда.
Katarzyna, Екатери́на, Катери́на.
Kazimierz, Казими́ръ.
Klara, Кла́ра.
Klemens, Климе́нтъ, Климе́нтій.
Klotylda, Клоти́льда.
Konrad, Конра́дъ, Кондра́тій.
Konstancja, Конста́нція.
Konstantyn, Константи́нъ.
Kornelja, Корне́лія.
Kosma, Косма́, Кузьма́,
Kryspin, Криспи́нъ, Криспъ.
Krystyna, Христи́на.
Krysztof, Христофо́ръ.
Kunegunda, Кунигу́нда.

L.

Lambert, Ламбе́ртъ, Лампре́хтъ.
Leokadja, Леока́дія.
Leon, Лёвъ.
Leonard, Леона́рдъ.
Leontyna, Леонти́на.
Leopold, Леопо́льдъ.
Longin, Ло́гинъ, Ло́ггинъ.
Lucjan, Луціа́нъ, Лукьа́нъ.
Lucyna, Луки́на.
Ludgarda, Людга́рда.
Ludomir, Людоми́ръ.
Ludwik, Людо́викъ.
Ludwika, Людви́ка, Луи́за.

Ł.

Ładysław, Ладисла́въ.
Łazarz, Ла́зарь.
Łucja, Лю́ція, Лу́кія.
Łukasz, Лука́.

M.

Maciej, Ма́ѳій.
Magdalena, Магдали́на.
Makary, Мака́рій, Мака́ръ.
Makryna, Макри́на.
Maksymiljan, Максимиліа́нъ.
Maksymin, Макси́мъ.
Małgorzata, Маргари́та.
Marcelli, Марке́лъ.
Marcelljan, Маркеллі́нъ.
Marcin, Марти́нъ, Марты́нъ.
Marcjan, Марціа́нъ.
Marek, Маркъ.
Marja, Марія. Ма́рья.
Marjusz, Ма́рій.
Marta, Ма́рѳа.
Mateusz, Матѳе́й, Матве́й.
Matylda, Мати́льда.
Maurycjusz, Маври́кій, Мо́рѣцъ.
Melanja, Меланія.
Metodjusz, Меѳо́дій.
Michał, Михаи́лъ, Михайла.
Mikołaj, Никола́й.
Miron, Мирóнъ.
Modest, Моде́стъ.

N.

Narcyz, Наркисъ, Нарци́съ.
Natalja, Ната́лья.
Nazarjusz, Назарій, Назаръ.
Nemezjusz, Неме́зій.
Nikodem, Никоди́мъ.

O.

Olimpja, Оли́мпія.
Onufry, Ону́фрій.
Otton, Отто́нъ.
Otylja, Отти́лія.

P.

Patrucy, Пафну́тій.
Pankracy, Панкра́тій.
Patrycjusz, Патри́кій.
Paulin, Павли́нъ.
Paulina, Па́вла, Павли́на, Поли́на.
Paweł, Па́велъ.
Pelagja, Пелагія, Палаге́я.
Petronela, Петроне́лла.
Piotr, Пётръ.
Pius, Пій.
Placyda, Плаци́да.
Polikarp, Поликарпъ.
Prakseda, Праксе́да.
Prokop, Проко́пій, Прокофій.
Prosper, Евти́хій.
Protazy, Прота́сій, Прота́съ.
Pulcherja, Пульхе́рія.

R.

Rafał, Рафаи́лъ.
Rajmund, Райму́ндъ.
Regina, Реги́на.
Robert, Робе́ртъ.
Roch, Рохъ.
Roman, Рома́нъ.
Romana, Рома́на.
Romuald, Ромуальдъ.
Róża, Ро́за Ро...га
Rozalja, Розалія
Rudolf, Рудольфъ.
Ruf, Руфъ.
Rufina, Руфи́на.
Ryszard, Ри́хардъ, Ри́чардъ.

S.

Sabina, Саби́на.
Salezy, Сале́зій.
Salomea, Соломо́нія.
Sebastjan, Севастія́нъ, Севастья́нъ.
Serapjon, Серапіо́нъ.
Sergjusz, Се́ргій, Серге́й.
Serwacy, Серва́тій.
Seweryn, Северии́нъ.
Spirydon, Спиридо́нъ.
Stanisław, Станисла́въ.
Stefan, Стефа́нъ, Степа́нъ.
Sulpicjusz, Сюльпиці́й.
Sykst, Сикстъ.
Sylwester, Сильве́стръ.
Szczepan, Стефа́нъ, Степа́нъ.
Szymon, Си́монъ, Семёнъ.

T.

Tadeusz, Ѳадде́й.
Tekla, Ѳе́кла.
Telesfor, Телесфо́ръ.
Teobald, Теоба́льдъ.
Teodor, Ѳеодо́ръ, Ѳёдоръ.
Teodora, Ѳеодо́ра, Ѳедо́ра.
Teodoryk, Ѳеодори́къ.
Teodozja, Ѳеодо́сія, Ѳедо́сья.
Teodozjusz, Ѳеодо́сій, Ѳедосе́й.
Teofil, Ѳеофи́лъ.
Teressa, Тере́за.
Tomasz, Ѳома́.
Tymoteusz, Тимоѳе́й.
Tytus, Титъ.

W.

Wacław, Вячесла́въ.
Walenty, Валенти́нъ.
Walerja, Вале́рія.
Walerjan, Валеріа́нъ.
Walery, Вале́рій.
Wawrzyniec, Лавре́нтій.
Weronika, Вероника.
Wiktor, Ви́кторъ.
Wiktorja, Викто́рія.
Wiktoryn, Виктори́нъ.
Wilhelm, Вильге́льмъ.
Wincenty, Винке́нтій, Викеи́тій.
Wit, Витъ.
Władysław, Владисла́въ.
Wojciech, Адальбе́ртъ, Альбе́ртъ, Адальбре́хтъ.

Z.

Zacharjasz, Заха́рія, Заха́ръ.
Zenobja, Зино́вія.
Zenobjusz, Зино́вій.
Zofja, Со́фія, Со́фья.
Zuzanna, Суса́нна.
Zygmunt, Сигизму́ндъ.

WYRAZY OPUSZCZONE.

ПРОПУЩЕННЫЯ СЛОВА.

* Służy do oznaczenia wyrazów polskich w Słowniku umieszczonych i niezupełnie przełożonych na język ruski.

* Обозначáетъ пóльскія слова́ помѣщéнныя въ Словарѣ́ и невполнѣ́ переведéнныя на рýсскій языкъ.

Abyss, -u, *м.* бéздна, неизмѣри́мая глубина́, прóпасть; || *Церк.* адъ преиспóдняя.

Adamizować, шоссúровать, разсыпáть по дорóгѣ щéбень.

Agentura, -y, *ж.* агéнтство.

Annotacja, -ji, *ж.* примѣчáніе, отмѣ́тка.

Ażeby, чтóбы.

Bacznie, внимáтельно, осторóжно.

Badatliwy, любопы́тный.

Bakłak, -u, *м.* баклáга.

Baldaszkowaty, *Бот.* зонтикообрáзный.

Bawół, -ołu, *м.* бýйволъ.

Bębel, *см.* **Bąbel.**

Bezład, -u, *м.* безпоря́докъ.

Bezładnie, безпоря́дочно.

Bezładność, -ści, *ж.* безпоря́дочность.

Bezładny, безпоря́дочный.

Bezrozumny, неразýмный, безразсýдный.

Bezwstydnie, безсты́дно, нахáльно, нáгло.

Bezwstydność, -ści, *ж.* безсты́дство, нахáльство, нáглость.

Biczować się, бичевáться, бить себя́ бичёмъ.

Bieleć, бѣлѣ́ть.

Błaganie, -nia, *ср.* молéніе, прошéніе.

Błędnie, лóжно, ошúбочно, непрáвильно.

Blejgiel, -a, *м. Красил.* бля́гиль, бля́гиръ.

* **Błękit górny,** *Хим.* гóрная соль. **Błękit Berliński,** Берли́нская лазýрь.

Błonica, -y, *ж. Бот.* лучúца родъ порóста.

Bobownica, -y, *ж. Бот.* сѣ́верница (*растéніе*).

Bohaterka, -i, *ж.* богаты́рка.

Brokat, -u, *м.* брокатéль, полупарчá; || брокатéль (*родъ мрáмора*).

* **Brzeg, kant (wpadający w fugę ramową),** *Стол.* фальцъ, паз, чéтверть окóнной рáмы.

* **Budowanie,** сооружéніе.

* **Budownictwo,** строи́тельное искýсство.

* **Budowniczy,** будýщий, строи́тель.

Buhaj, -ja, *м.* молодóй быкъ, волъ (*стáдный*).

Bulgotać, бормотáть, болтáть.

Buntowanie, -nia, *ср.* бунтовáніе, возмýщеніе.

Bywszy, *Неуп.* бы́вшій.

Celnictwo, -a, *ср.* тамóженное вéдомство; || *Собир.* чинóвники тамóжни.

Cérowanie, -nia, *ср.* штóпанье.

Chap, *Межд.* цапъ! выражáетъ дéйствіе цáпнувшаго, схватúвшаго.

Charczeć, хáркать.

Chełpliwie, высокомѣ́рно, чвáнно.

Chłeptać, локáть языкóмъ.

Chłeptanie, -nia, *ср.* локáніе.

Chlorek, -rku, *м. Хим.* хлори́стый металлъ.

Choćby, Chociażby, хотя́ бы.

Chociaż, *Союз,* хотя́, хоть.

Chropawo, Chropowato, шероховáто.

Chryzmo, *см.* **Chrzyzmo.**

Ciąg-dalszy, продолженіе.

* **Cięcie,** насѣчка.

* **Cios, Ciosowy kamień,** плитня́къ, квадрáтный кáмень.

Cykorja ogrodowa, эндúвый, садóвый цикóрій (*растéніе*).

Czarnoksięzko, волшебнымъ образомъ, при помощи чародѣйства.
Czarownictwo, -a, *ср.* чародѣйство, колдовство.
Czarowność, -ści, *ж.* очарованіе, обворожительность.
Czteromiarowy, четырехстопный (*стихъ*)
Czułość, -ści, *ж.* чувствительность, воспріимчивость.
Czyhanie, -nia, *ср.* подстереганіе, выжиданіе.
Dalszy, дальнѣйшій, слѣдующій.
Darmodajka, -i, *ж.* распутная женщина.
Decymować, наказывать черезъ десятаго (*изъ виновныхъ*); || дѣлить на десятки, *см.* Dziesiątkować.
Dekada, -y, *ж.* декада, десятидневіе; || десятокъ.
* **Deptać ziemię**, утрамбовывать землю, уплотнять.
Dławiciel, -a, *м.* губитель, душегубецъ; || *Зоол.* удавъ (*змѣи*).
Dobrowoleństwo, -a, *ср.* доброхотство.
Dobrzeć, улучшаться, приходить въ лучшее состояніе.
Doczasowość, -ści, *ж.* временность.
Doczasowy, временный.
Domniemany, мнимый.
Dopleść, доплесть.
Doradzanie, -nia, *ср*, совѣтованіе.
Dosłowność, -ści, *ж.* буквальность.
Dosłyszeć, слышать, услышать.
Dospać, доспать.
Dostateczny, достаточный.
Dowieść, доказать.
Dożrzewać, дозрѣвать.
Drenaż, -u, *м.* дренажъ, подпочвенная осушка.
Drobne (pieniądze), *мн.* мелкія (*деньги*).
Dryanek, -nku, *м. см.* Wielosił.
* **Drylownik**, *Плотн.* сверло, коловоротъ.
Durniać (kogo), *Неуп.* обзывать кого дуракомъ.
Durniec, глупѣть.
Dwójuchy, двуушковый.
Dwubarwisty, двуцвѣтный.
Dwudzienny, двуднёвный.
Dybanie, -nia, *ср.* подстереганіе, поджиданіе.
Dyzunicki, *Стар.* диссидентскій, иновѣрческій.
* **Dziady**, -ów, *мн. см.* Zaduszki.
Diesięciokąt, -u, *м. Мат.* десятиугольникъ.
* **Dziura w moście**, скважина въ мосту. *Посл.* Potrzebny jak dziura w moście, нуженъ какъ пятое колесо въ телѣгѣ.
* **Dzwon w machinie pneumatycznéj**, *Физ.* колоколъ воздушнаго насоса.
Ekloga, -i, *ж.* эклога, пастушеское стихотвореніе.
Elektorski, курфиршескій; || избирательный.

Falcowanie, -nia, *ср. Архит.* смычка, врубка въ фальцъ.
* **Farba rozrobiona z klejem**, клеевая краска.
* **Filar chroniący most od kry**, ледорѣзъ, быкъ моста, *см.* Izbica.
* **Fijołek żółty**, *Бот.* желтофіоль.
* **Forma ludwisarska**, литейная форма.
Fortepianista, -y, *м. Муз.* фортепіанистъ.
* **Framuga okna**, валомъ окна, амбразура.
Fryerski, волокитный, разсыпающійся въ любезностяхъ.
Fryzowany, причёсанный, завитой.
* **Futrowanie**, *Архит.* подпорная стѣнка.
Fuz metalów, окалина, желѣзная нагарь.
Ganiać się, бѣгаться (*о собакахъ*).
Genjusz, -u, *и* -a, *м.* геній.
Glistnik morski, морской *или* коралловый мохъ.
Głębieć, рости въ стволъ.
Glucyn, -u, *м. Хим.* глицина, сладкозёмъ, окись глиція.
Gmyśli (*вм.* ku myśli), по желанію.
Gmyślny (*вм.* kmyślny), желанный, угодный).
* **Grabarnia**, усыпальница.
Gronisty, гроздоватый.
Grubjańsko, грубо, невѣжливо.
* **Grunt koloru, farba pierwiastkowa**, *Красил.* грунтовка, первоначальная окраска. **Grunt murowany, fundament**, *Архит.* цоколь, поддѣлъ.
Grzeczy (*вм.* ku rzeczy), кстати.
Grzywnowy, гривенный, стоющій гривны.
Gwałtownikowy, *Неуп.* принадлежащій растлителю, осквернителю.
Harbuz, -a, *м.* арбузъ.
Hartowany, закалённый.
* **Hebel do żłobkowania**, *Стол.* рубанокъ.
Hordowidowy, гордовинный, калиновый, *см.* Hordowid,
Horyl, -a, *м.* сплавщикъ, плотовщикъ,
Hyż-ha! (szczując psem), *Охот.* пиль!
* **Illuminować**, раскрашивать красками.
Illustracja, -ji, *ж.* иллюстрація, рисунокъ, картинка, политипажъ; || толкованіе, поясненіе; || знаменитость.
Illustrować, иллюстрировать, украшать рисунками *или* политипажами (*книгу*).
Illustrowany иллюстрированный, украшенный рисунками *или* политипажами.
Iloraz, Wieloraz, -u, *м. Ариѳ.* частное число.
Indos, -u, *м.* передаточная надпись на векселѣ

Irszany, Irszowy, Irchowy, зáмшевый.
Jąkała, -y, *м.* зáйка.
Jakby, какъ-бýдто, бýдто бы
Jasnoniebieski, свѣтлоголубóй.
Jednobarwny, одноцвѣтный.
Jednoklęczny, *Бот.* одностебéльный.
Jednotonność, -ści, *ж.* однообрáзіе, монотóнія.
Jednotonny, однообрáзный, монотóнный, однозвýчный.
Jednowładnie, самодержáвно.
Jednowładny, самодержáвный.
Jednozgłoskowy, однослóжный.
Jednylki, *Стар.* одинáковый.
Jedynowładztwo, -a, *ср.* единодержáвіе.
* **Kabłąk (obłąk, łuk),** *Архит.* кружáло.
Kaloryfer, -u, *м.* печь съ теплопровóдными трýбами.
Kalteszan, -u, *м.* пивнáя похлёбка.
* Kamień łamany, łomny, kruszony, бýтовый кáмень. Kamień do murowania, бутъ, строительный кáмень. Kamień grubo ociosany do fundamentów, крýпный бýтовый кáмень.
Kaprjol, -u, *м.* скачёкъ (*лóшади*).
* Kara do przewożenia pni, drzew i t. p. медвёдка.
Kartowany, стасóванный (*о кáртахъ*); || устрóенный, подготóвленный.
Kątownice, *мн. Горн.* подхвáты, костыли.
Kermezyn, -a, *м.* червéцъ (*насѣкóмое*).
Kichnąć, чихнýть.
Kiecka, -i, *ж.* казакúнъ (*жéнское плáтье*).
Kijanka, -i, *ж.* валёкъ (*у прáчекъ*); || головáстикъ (*лягýшечій*); || головáчъ, бычóкъ (*рыба*).
Knag, -u, *м. Плотн.* подбáлочникъ, подпóра для поддержáнія бáлки.
Kojan, -a, *м.* бездёльникъ, мерзáвецъ.
* Koło rozpędowe ruchoczynne, маховóе колесó, маховúкъ.
Komór, -a, *м. Прост.* комáръ.
Konotować, отмѣчáть, замѣчáть.
Kopcidym, -a, *м.* поварúшка, плохóй пóваръ.
Kotlarstwo, -a, *ср.* котéльное мастерствó, торгъ мѣдною посýдою.
Kowano, кóвано, подкóвано.
Kozi parsk, вѣтвь изъ одного ствола выросшія.
Kozubaty, выпуклый, выгнутый.
Krajobraz, -u, *м.* ландшáфтъ, вúдокъ.
Kran, -u, *м.* кранъ, *см.* kurek.
Krasawica, -y, *ж. Прост.* красáвица.
* Kratkowany, прорѣзнóй.
* Krawędź ścięta ukośnie, *Архит.* скошенная крóмка, скось.
Kręciciel, -a, *м.* * лукáвецъ, хитрецъ, плутъ.
Kręcicielka, -i, *ж.* лукáвица, плутóвка.
Kredowaty, мѣловóй.
Kredzisty, мѣловúдный.
Krwawożerność, -ści, *ж.* кровожáдность.
Krzywiszyjek, -jka, *м.* кривошéя.
* Krzyż w oknie (w którym się kwatery okienne otwierają), *Архит.* окóнный переплётъ.
Księżycowy, мѣсячный, лýнный.
Kucie, -cia, *ср.* кованіе.
Kukulczy, кукýшечій.
Kulowy, шаровúдный, сферúческій.
Kunsztowność, -ści, *ж.* искýственность.
Kupla, -i, *ж.* кýпля, торгóвля; || покýпка.
* Kwatera w oknie, *Архит.* окóнная створка, филёнка.
Łacinić, *Устар.* обращáть въ католúчество.
Łajać się, ругáться, браниться.
Lampiarz, -a, *м.* лáмповщикъ.
Łapany, преслѣдуемый, гонúмый, *см.* Goniony.
Latopisiec, -śca, *м.* лѣтописецъ.
Latopiski, лѣтописный,
Lekczeć, уменьшáться, становúться лёгкимъ.
* Linjał (prawidło, równiczka), *Архит.* правúло.
Litografja, -ji, *ж.* литографúя, кáменопись.
Litografować, литографúровать.
Łomignat, -u, *м. Зоол.* костолóмъ, морскóй орёлъ, рыбный орёлъ, орлáнъ, бурúкъ; || *Бот.* úзвенникъ (*растеніе*).
* Machina do ciągnienia metalu w blachy, тянýщильный станокъ.
Męka Pańska, Стрáсти Христóвы.
Mensuła, -y, *ж.* (stół mierniczy), мензýла, землемѣрный стóликъ
Merito (in), *Юрид.* По существý. Rozpoznawać sprawę in merito, разсмáтривать дѣло по существý.
* Metalurgja, гóрная нáука.
Mierziciel, -a, *м.* осквернúтель.
Mierzliwy, осквернúтельный.
Miropisny, *Неуп.* космографúческій.
Miroumniczy, *Неуп.* космологúческій.
Miroumnik, -a, *м. Неуп.* космолóгъ.
* Młócarnia, -i, *ж.* молотúлка, молотúльня, молотúльная машúна.
* Murować, сооружáть.
* Myszka, -i, *ж.* * букéтъ (*винá*).
Nakamienny, надгрóбный, лапидáрный.
* Niedokwas, *Хим.* óкись; || pierwszy niedokwas, зáкись.
Nieodzownie, неизбѣжно. неминýемо.
Obciążki, -ów, *мн.* щúпчики, клéщики.
Obdłużny, продолговáтый.
Obryzganie, -nia, *ср.* обрызгиваніе, спрыскиваніе
Obstąpienie, -nia, *ср.* обступлéніе, окружéніе.

* Obywatel świata, космополи́тъ, граждани́нъ свѣта.
Ociężyć, отяготи́ть.
Octometr, -u, *м. Хим.* уксусомѣ́ръ.
Oczarowanie, -nia, *ср.* очарова́ніе.
Oczyszczony, очи́щенный.
Odkłady, -ów, *мн. Садов.* посáженныя въ зе́млю вѣтки отъ дéрева.
* Odłączać, *Физ.* разобща́ть.
* Odrazu, съ одного́ ра́за, въ оди́нъ разъ.
Odtylcówka, -i, *ж.* ружьё заряжáющееся съ казённой ча́сти.
Odwołany, отмѣ́ненный; || отóзванный.
Ognistorozpalony, czerwony, краснокали́льный.
* Okrawek, Okrajek, горбу́шка хлѣ́ба, краю́ха.
* Opadnienie (budynku), *Архит.* оса́дка зда́нія.
* Ostrokrzew karmazynowy, *Бот.* медвѣ́жья ла́па, рожене́цъ, борщеви́къ (*растéніе*).
Ostrzeń, -nia, *м. Бот.* пéсій язы́къ, соба́чій ко́рень, чернокóрень.
* Osuszanie, дренáжъ, подпóчвенная осу́шка.
Otwieranie, -nia, *ср.* отпира́ніе.
Padolna lilja, *Бот.* ла́ндышъ.
Pajęcznica, -y, *ж.* пау́чнукъ (*растéніе*).
Pakunek, -nku, *м.* грузъ, нагру́зка; || кладь, клáжа, поклáжа. Pakunek ślepy, *Ком.* нáглухо закры́тое помѣще́ніе.
Palisadowy, окружённый частоко́ломъ.
Parć, -ci, *ж.* Parć, -u, *м.* то́лстое полотнó.
Pękanie, -nia, *ср.* лóпаніе, разрыва́ніе, распуска́ніе. Pękanie lodów, вскры́тіе рѣ́ки.
Pętanie, -nia, *ср.* спу́тываніе.
Pianista, -y, *м.* піани́стъ.
Płodzenie, -nia, *ср.* распложéніе, разведéніе.
* Płynienie, *Метал.* пла́вень.
Pobożnie, набóжно, благочести́во.
Pochylenie się (budynku), *Архит.* оса́дка зда́нія.
Podłużny, продолжённый, удлинённый.
Podpuszczka, -i, *ж.* сы́воротка.
* Pokost, лакъ, олúфа.
Pokrzyżować, склáдывать нáкрестъ, скрещáть; || * мѣша́ть, препя́тствовать. || Pokrzyżować się, встрѣ́чáясь, разойти́сь въ ра́зныя сто́роны; || разстро́иться, потерпѣ́ть неудáчу.
Pokrzyżowanie, -nia, *ср.* (np. dróg), скрещéніе.
Poległy, уби́тый. погúбшій.
Powój wielki, вьюнóкъ (*растéніе*).
Prawnie, по пра́ву, по зако́ну, зако́нным óбразомъ.
Prowadzić daléj, продолжáть.
Prozodja, -ji, *ж.* просодія, словоударéніе или слогоударéніе.
Przebitka, -i, *ж. Горн.* пти́льна.
Przebity, сквозно́й, прорѣзно́й.
Przeciwpołożyć, *см.* Przeciwstawić.
Przeciwstawić, произвести́ контра́стъ; || противополага́ть.
Przemian, -u, *м.* безмѣ́нъ.
Przepadek, -dku, *м.* потéря, утрáта, трáта, уронъ.
Przypisać się, приписáть, сдѣ́лать припúску.
Przypływ, -u, *м.* прили́въ (*воды*).
Pszeniec, -ńca, *м.* Иванъ - да - Мáрья (*растéніе*).
Ren, Renifer, -a, *м. Зоол.* сѣ́верный оле́нь.
Robaczeć, черви́вѣть.
Rosochaty, вѣтви́стый, развѣ́систый.
Równiczka, -i, *ж.* правúло. *см.* Linjał.
Równoramienny (kąt), равнобе́дренный.
* Rozbójnik morski, морско́й разбóйникъ; || Kaper, окрéт rozbójników morskich, ка́перъ.
Rozciągnięcie, -cia, *ср.* растиля́ніе; || расшире́ніе, распростране́ніе.
* Rozdzielanie, Rozdzielenie, *Юрид.* распредѣле́ніе по соразмѣ́рности. Księga rozdzielenia, реéстръ дѣ́ламъ о распредѣле́нiи по соразмѣ́рности.
Rozłakocić, развлáкомить.
* Rozmiar gruntów, размежева́ніе, межева́ніе.
Rozżarzony, воспламенённый; || *Техн.* краснокали́льный.
Rudowłosy, рыжеволóсый.
Sadzenie, -nia, *ср. Садов.* прививáніе (*дерéвьевъ*).
* Sklepienie. — Dać. zrobić sklepienie, *Архит.* сводúть, свести́ сводъ.
Skręcenie, -nia, *ср. Мех.* скру́чиваніе; || ссу́чиваніе; || свёртываніе; || сворáчиваніе.
Skrob', -i, *ж.* крахмáлъ.
Skrofuły, *мн. Мед.* золоту́ха, свину́ха.
Skrzekliwy, крикли́вый, шумли́вый, ворчали́вый.
Skrzekotanie, -nia, *ср.* квáканье лягу́шекъ; || стрекотáнье птицъ.
Skrzywiony, искри́вленный.
* Słupek balasów, балúсина, пери́льный ст лбикъ.
* Smoczek (otwierający rurkę z gazem), гáзовая горѣ́лка.
* Snycerstwo, sztuka wyrzynania z drzewa, политипáжное искýсство.
* Snycerz, wyrzynający figury na drzewie, рѣзчúкъ (рѣщúкъ) на дерéвѣ.
* Spajać, wiązać mur, *Каменщ.* класть кáмни въ перевя́зку швовъ, обвязывать.
Spłonienie, -a, *ср.* Spalenie się płomieniem, *Хим.* самовозгорáніе.
Spółinteresant, -a, *м.* соучáстникъ въ дѣлѣ.
Spółistny, *Богосл.* единосýщный.

Spółnastępca, Współnastępca, -y, *м.* сонасле́дникъ.

* **Spólnik, соучáстникъ.**

Spółręczyciel, -a, *м.* сопоручи́тель.

Spółznaczny, однозна́чащій.

* **Sprzątnienie z ziemi**, вы́емка, убóрка земли́.

Staranie się, -nia się, *ср.* усúленное иска́ніе, домога́тельство.

Stręczycielstwo, -a, *ср.* посре́дничество; || коммиссіоне́рство.

* **Superata**, перекýръ винá.

* **Swiadek**, — **Swiadkowie przybrani**, *Юрид.* понятые.

Świątopisny, Świątopisarski, космографи́ческій.

Świątoumniczy, *Неол.* космологи́ческій.

Świątoumnik, -a, *м. Неол.* космолóгъ.

Syk, -u, *м.* шипéніе (*змѣи и т. п.*).

Szczaw' angielski, садóвый щавéль.

Szczerwieniałość, -ści, *ж.* краснотá.

Szpat, Spat, -u, *м. Минер.* полевóй шпатъ.

Szrubować, винти́ть.

Sztok, -u, *м. см.* Stok; || тюрьмá. || Въ слéдующемъ выраженіи: **Upił się jak sztok**, pijany jak sztok, мертвéцки пьянъ.

Szybkobiegacz, -a, *м.* скороходъ.

Szyfer, -fru, *м.* łupny kamień, шúферъ, сланéцъ.

* **Tabulatura kolumny lub pilastru**, *Архит.* антабленéнтъ, карнúзъ съ фрúзомъ и архитрáвомъ.

* **Tojad mordownik**, *Бот.* убíйственный горéцъ, вóлчій кóрень.

Topiący się, расплáвливающійся; || плáвкій.

* **Toporek**, тесло́ *или* теслá (*инструмéнтъ для обтёски вырѣзныхъ частéй*).

* **Tyka**, вѣхá.

* **Tylko co nie...**, тóлько-что́ не..., едвá не...

Ubolewanie, -nia, *ср.* сострадáніе, сожалѣ́нованіе.

Uczny, освóенный, пріучённый (*о животныхъ*).

Ujęty, пóйманный, схвáченный.

* **Ujście u pieca**, печнóеýстье.

* **Ułamek łańcuchowy**, *Ариѳ.* непрерывная дробь.

* **Utrata stopnia**, лишéніе чúна. **Utrata szlachectwa**, лишéніе дворáнства.

Wapniarz, -a, *м.* обжигáтель и́звести.

Wassal, -a, *м.* вассáлъ, подданный.

Wekslarski, мѣновщи́чій, свóйственный мѣновщикáмъ.

Wekslarstwo, -a, *ср.* мѣновщи́на, заня́тіе мѣновщикóвъ, мѣна.

Wiązać, *Каменщ. см.* Spajać (pomiędzy wyrazami opuszczonemi).

* **Wiązka**, *Архит.* связь, закрѣпле́нныя бáлки.

Wielosił, -u, *м. Бот.* валеріáна, будырьянъ, маýнъ (*растéніе*).

Wiernopoddańczy, вѣрнопóданный.

Wierzycielka, -i, *м.* заимодáвица, кредúторка.

* **Winda**, *Архит.* кабестáнъ, шпиль съ вертикáльнымъ вóротомъ.

Wjadukt, -u, *м.* віадýкъ, путепровóдъ (*подъ желѣзною дорóгою*).

Włochacizna, -y, **Włochatość**, -ści, *ж. Бот.* мóчки, тóнкія нúточки на кóрнѣ.

* **Wprowadzenie w posiadanie**, *Юрид.* вводный листъ.

Wrzodowiec, -wca, *м. Бот.* рýта (*растéніе*).

Wsiąkanie, -a, *ср.* впúтываніе.

Wstrzykiwanie, -a, *ср.* вспрúскиваніе.

Wwiązywanie, -nia, *ср.* вмѣша́тельство; || переплетáніе (*книгъ*); || вводъ во влад*ѣ*ніе имѣніемъ.

* **Wyciągnienie (wyprostowanie) pod linją prostą**, *Архит.* прямáя лúнія, пролётъ.

Wydarniowanie, -a, *ср.* обдернóвка.

Wyłajanie, -nia, *ср.* брань, руганіе.

Wyleczenie, -nia, *ср.* излѣчéніе.

* **Wyraz stosunku proporcji**, *Мат.* членъ алгебрáическаго выраженія.

Wyrwań, -ni, *ж.* рвань, обóйма, скобá.

Wysyłający, отправúтель, отсылáющій чт-б-либо.

Wytrych, -a, *м.* воровскóй ключъ, отмычка.

Wywczasować się, отдохнýть, выспаться.

Wywczasowanie się, -nia się, *ср.* отдохновéніе, подкрѣпленіе себя́ сномъ.

Wyżpin, Wyszpin, -u, *м. Бот.* кубéба.

Zaczadzenie, -a, *ср.* угáръ.

Zadowalać, удовлетворáть.

Zadowolony, довóльный, удовлетворённый.

Zaduszki, -szek (**Dziady**), *мн. Прост.* поминки (*мн.*) поминáніе усóпшихъ, день всѣхъ усóпшихъ (*2 Ноября*); || угощéніе на поминкахъ.

Zakonotować, отмѣтить, замѣтить.

Zapłacony, запла́ченный, кýпленный.

* **Zasuwka**, *Слес.* защёлка.

Zgruchotać, разбúть, раздробúть, разшибúть.

Zlękły, испýганный.

Spostrzeżone omyłki druku i poprawki.

Замѣченныя опечатки и поправки.

Stronica Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
1	2	26	абовда́жъ	аборда́жъ
2	1	19	да́бы	дабы
—	2	39	благоговѐніе	благоговѣніе
3	2	4	ли́стовеничная	ли́ственничная
5	1	27	акушѐка	акушѐрка
6	2	60	розово́дное	розови́дное
7	1	35	безначальновенный	безнача́льственный
—	2	2	о́пухань	о́пухоль
8	1	6	Antedatowanie	Następuje po wyrazie: Antedatować (слѣдуетъ послѣ: Antedatować).
11	1	29	ослеплёнъ	ослѣплёнъ
14	1	65	см. Berwiczka	см. Barwica
17	2	1	Bezprzeczność	Bezsprzeczność
—	—	3	Bezprzeczny	Bezsprzeczny
25	1	41	ржа́ной	ржано́й
33	2	1	что́бы	что́ бы
—	—	26	вовсе	во́все
37	2	59	любостяжа́гель	любостяжа́тель
38	2	51	съѣстнѐе	съѣстны́е
41	1	24	вскарм[illegible]ваніе	вскарми́ваніе
—	2	48	Христовый	принадлежа́щій Христу́
49	2	62	что́бы	что́ бы
56	2	15	Chlić sią, Chnić się	Cklić się, Cknić się
—	2	21	gziełko	giezłko
58	1	35	червѐнь	че́рвень
76	1	49	лекáрка	лѣка́рка
77	1	25	Nadomiar	Nadmiar
96	1	44	сквáжитость	сква́жистость
110	1	18	Frachtarz	Frachciarz
110	1	20	алкóвъ	алькóвъ
113	1	44	вытаращи́лъ	вытаращилъ
136	1	55	на-я́щный	наящ-ный
143	1	63	ордынецъ	ордынецъ

Strona Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
165	1	48	*см.* Kanianka	*см.* Kamianka
169	2	62	перели́стовать	перели́стывать
172	2	17	страми́ться	срами́ться
173	2	1	кочка́	ко́чка
175	2	15	кайла	ка́йла
176	2	44	лга́ньё	лганьё
182	2	16	*см.* Kuflik	*см.* Kufel
194	2	24	*см.* Kłobuszek	*см.* Kłębuszek
—	2	59	лека́рство	лѣка́рство
198	1	60	зерни́	зе́рни
201	1	64	*см.* Młokocina	*см.* Młokicina
206	2	61	синька́	си́нька
208	1	12	веде́ніе лѣ́тописи;	веде́ніе лѣ́тописи, составле́ніе лѣ́тописи, лѣтописа́ніе;
210	1	44	лека́рство	лѣка́рство
211	2	5	*см.* Krzechotać	*см.* Grzechotać
212	2	43	криволинѣ́йный	криволине́йный
218	1	62	ко́рчка	ко́рча
221	2	61	Тра́вень, Ду́бень	Цвѣ́тень, Квѣ́тень
233	2	64	ди́кія ки́слыя я́блони	ди́кая я́блонь и ея́ я́блока
239	2	57	лодьеобра́зный	ладьеобра́зный
250	1	55	рели́гія	магомета́нская рели́гія
269	1	28	*Умен.* Mikołaj	*Умен. см.* Mikołaj
273	1	49	Młockarnia	Młócarnia następuje po wyrazie Mlewo (слѣдуетъ по́слѣ слова: Mlewo)
—	2	33	избія́нія	избіе́нія
235	2	59	неискоренённый	неискоренённый
347	2	36	ны́нѣ въ настоя́щее вре́мя	ны́нѣ, въ настоя́щее вре́мя.
400	1	60	наро́дъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну	вся равни́на покры́лась наро́домъ.
410	1	8	(*см.* Obstanowić)	*см.* Obstawiać
431	2	62	ши́плющій	щи́плющій
511	1	62	проведе́жаніе	проведе́ніе
517	2	65	со́бралъ	собра́лъ
601	2	48	жа́ренный; ‖ варённый	жа́реный; ‖ варёный
660	1	51	тотъ ли э́то, что́	тотъ ли э́то, что
673	2	63	лицо́, ликъ;	лицо́, о́бразъ, начерта́ніе; ‖ *Церк. Слав.* ликъ; ‖
793	2	42	ма́рывать	мара́ть
806	2	7	что́ бы	чтобы
825	1	6	Пресвя́той Богоро́дицы	Пресвято́й Богоро́дицы
—	2	62	отожествля́ть	отождествля́ть

Objaśnienie skróceń i znaków użytych w Słowniku.

Изъясненіе сокращеній и знаковъ употребленныхъ въ Словарѣ.

Агр.	въ Агрономіи (w Agronomji).
Анат.	въ Анатоміи (w Anatomji).
Апт.	въ Аптекахъ (w Aptekach).
Ариѳ.	въ Ариѳметикѣ (w Arytmetyce).
Артил.	въ Артиллеріи (w Artyllerji).
Архит.	въ Архитектурѣ (w Budownictwie).
Астрон.	въ Астрономіи (w Astronomji).
Безл.	Безлично (Nieosobiście).
Библ.	въ Библіи (w Biblji).
Богосл.	въ Богословіи (w Teologji).
Бот.	въ Ботаникѣ (w Botanice).
Боч.	у Бочаровъ (u Bednarzy).
Ветер.	въ Ветеринаріи (w Weterynarji).
Воен.	въ Военномъ искусствѣ (w Sztuce wojennéj).
Геогр.	въ Географіи (w Geografji).
Геол.	въ Геологіи (w Geologji).
Геом.	въ Геометріи (w Geometrji).
Герал.	въ Геральдикѣ (w Heraldyce).
Гидр.	въ Гидравликѣ (w Hydraulice).
Горн.	въ Горномъ дѣлѣ (w Górnictwie).
Грам.	въ Грамматикѣ (w Gramatyce).
Дидак.	въ Дидактикѣ (w Dydaktyce).
Ест.Ист.	въ Естественной исторіи (w Historji Naturalnéj).
ж.	женскій родъ (rodzaj żeński).
Живоп.	въ Живописи (w Malarstwie).
Звук.	звукоподражаніе (naśladowanie brzmienia).
Ирон.	Иронически (Ironicznie)
Ист.	въ Исторіи (w Dziejach).
Каменщ.	у Каменщиковъ (u Mularzy).
Карт.	въ Игральныхъ картахъ (w Kartach do grania).
Кожевн.	у Кожевниковъ (u Garbarzy).
Ком.	въ Коммерціи (w Handlu).
Красил.	у Красильщиковъ (u Farbiarzy).
Кристал.	въ Кристаллографіи (w Krystallografji).
Кровельщ.	у Кровельщиковъ (u Dacharzy).
Кузнец.	у Кузнецовъ (u Kowali).
Лат.	Латинское слово (wyraz łaciński).
Лог.	въ Логикѣ (w Loice).
Лѣсов.	въ Лѣсоводствѣ (w Leśnictwie).
м.	мужескій родъ (rodzaj męzki).
Мат.	въ Математикѣ (w Matematyce).
Мед.	въ Медицинѣ (w Medycynie),
Межд.	Междометіе (Wykrzyknik).
Метал.	въ Металлургіи (w Metallurgji)
Мех.	въ Механикѣ (w Mechanice).
Минер.	въ Минералогіи (w Mineralogji).
мн.	множественное число (liczba mnoga).
Морс.	въ Мореходствѣ (w Marynarce).
Муз.	въ Музыкѣ (w Muzyce).
Нар.	Нарѣчіе (Przysłówek).
Нескл.	Несклоняемое слово (wyraz nieodmienny).
Неупт.	Неупотребительное слово (Wyraz nieużywany).

Област.	Областное слово (Wyraz prowincjonalny).
Общ.	Общій родъ (Rodzaj obojej płci).
Опт.	въ Оптикѣ (w Optyce).
Орнит.	въ Орнитологіи (w Ornitologji).
Охот.	у Охотниковъ (u Myśliwych).
Плотн.	у Плотниковъ (u Cieśli).
Повар.	въ Поваренномъ дѣлѣ (w sztuce kucharskiéj).
Портн.	у Портныхъ (u Krawców).
Посл.	Пословица (Przysłowie).
Предл.	Предлогъ (Przyimek).
Прост.	въ Просторѣчіи (Wyraz pospolity).
Пчел.	въ Пчеловодствѣ (w Pszczólnictwie).
Рим. Пр.	Римское Право (Prawo Rzymskie).
Ритор.	въ Риторикѣ (w Rytoryce).
Рудок.	у Рудокоповъ (u Górników).
Рыб.	у Рыболововъ (u Rybaków).
Садов.	у Садовниковъ (u Ogrodników).
Сапож.	у Сапожниковъ (u Szewców).
Св. Пис.	въ Священномъ Писаніи (w Piśmie Św.).
Слес.	у Слесарей (u Ślusarzy).
См.	Смотри (Obacz).
Собир.	Собирательное имя (Imie zbiorowe).
Сок. Охот.	въ Соколиной охотѣ (w Sokolnictwie).
Сравн.	Сравни (Porównaj).
ср.	средній родъ (rodzaj nijaki).
Стар.	Старинное слово (Wyraz dawny).
Стекл.	на Стекляныхъ заводахъ (w Hutnictwie).
Стих.	въ Стихотворствѣ (w Wierszowaniu).
Стол.	у Столяровъ (u Stolarzy).
Судох.	въ Судоходствѣ (w Flisowstwie).
род. п.	родительный падежъ (drugi przypadek).
Театр.	Театральный терминъ (Wyraz teatralny).
Техн.	въ Технологіи (w Technologji).
Тип.	въ Типографіи (w Drukarni).
Ткач.	у Ткачей (u Tkaczy).
Увел.	Увеличительное слово (Wyraz zgrubiały).
Умен.	Уменьшительное слово (Wyraz zdrobniały).
Унич.	Уничижительное слово (Wyraz pogardliwy).
Устар.	Устарѣлое слово (Wyraz przestarzały).
Фабр.	Фабричное слово (Wyraz Fabryczny).
Физ.	въ Физикѣ (w Fizyce).
Физіол.	въ Физіологіи (w Fizjologji).
Филос.	въ Философіи (w Filozofji).
Фортиф.	въ Фортификаціи (w Fortyfikacji).
Хим.	въ Химіи (w Chemji).
Хир.	въ Хирургіи (w Chirurgji).
Хронол.	въ Хронологіи (w Chronologji).
Церк. Слав.	въ Церковно-Славянскихъ книгахъ (w Książkach Kościelno-Sławiańskich).
Часовщ.	у Часовщиковъ (Wyraz zegarmistrzowski).
Энтом.	въ Энтомологіи (w Entomologji).

‖ Ten znak odróżnia rozmaite znaczenia wyrazów.

* Gwiazdka wskazuje szczególny zwrot mowy.

Uwaga. Skrócenia, które wskazują rodzaj, liczbę, przypadek i niektóre inne gramatyczne określenia, w części „Polsko-Ruskiej" Słownika są użyte tylko dla wyrazów *polskich*, tudzież te same skrócenia użyte są wyłącznie dla wyrazów *ruskich* w części „Rusko-Polskiej".

‖ Этотъ знакъ раздѣляетъ разныя значенія словъ.

* Звѣздочка показываетъя особый оборотъ рѣчи.

Примѣчаніе. Сокращеніе, указывающія родъ, число, падежъ и нѣкоторыя другія грамматическія опредѣленія, въ „Польско-Русской" части Словаря, употреблены только для *польскихъ* словъ; такъ точно тѣ же сокращенія употреблены исключительно для *русскихъ* словъ въ „Русско-Польской" части.

Y =
46033 Bpyn
M
12-13

Duke University Libraries
D04794402U